

ΤΑ
ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ
ΕΚ
ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΑΡΧΕΤΥΠΩΝ

(GREEK BIBLE: BAMBAS VERSION)

All rights reserved. Copyright © 2001–2005 Bibles.org.uk
Typeset with pdfL^AT_EX under Linux Sun 5th Feb, 2006
Permission for *personal* use only is hereby given.

The Kerkis Greek fonts which were used to typeset this book are
© Department of Mathematics, University of the Ægæan.

ΠΕΡΙΟΧΟΜΕΝΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

	Σελ.		Σελ.
ΓΕΝΕΣΙΣ	1	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ	403
ΕΧΟΛΟΣ	36	ΑΙΣΜΑ ΑΙΣΜΑΤΩΝ	408
ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ	65	ΗΣΑΙΑΣ	411
ΑΡΙΘΜΟΙ	87	ΙΕΡΕΜΙΑΣ	444
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ	117	ΘΡΗΝΟΙ	483
ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΝ	142	ΙΕΣΕΚΙΗΛ	487
ΚΡΙΤΑΙ	160	ΔΑΝΙΗΛ	522
ΡΟΥΘ	177	ΩΣΗΕ	533
ΣΑΜΟΥΗΛ Α΄	180	ΙΩΗΛ	538
ΣΑΜΟΥΗΛ Β΄	203	ΑΜΩΣ	540
ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄	222	ΟΒΔΙΟΥ	544
ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄	245	ΙΩΝΑΣ	545
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Α΄	266	ΜΙΧΑΙΑΣ	547
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Β΄	285	ΝΑΟΥΜ	550
ΕΣΔΡΑΣ	309	ΑΜΒΑΚΟΥΜ	552
ΝΕΕΜΙΑΣ	316	ΣΟΦΟΝΙΑΣ	554
ΕΣΘΗΡ	326	ΑΓΓΑΙΟΣ	556
ΙΩΒ	332	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	557
ΨΑΛΜΟΙ	349	ΜΑΛΑΧΙΑΣ	563
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ	389		

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

	Σελ.		Σελ.
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	567	ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	698
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	588	ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	701
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	601	ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	703
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	623	ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	704
ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	640	ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	705
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	662	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΑΚΩΒΟΥ	712
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	671	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΤΡΟΥ Α΄	715
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	679	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΤΡΟΥ Β΄	718
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	685	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	720
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	688	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	723
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	691	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	724
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	693	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΟΥΔΑ	725
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	695	ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	726
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	697		

ΓΕΝΕΣΙΣ

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦτο ἄμορφος καὶ ἔρημος· καὶ σκότος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου. Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, 1, 2
Γενηθήτω φῶς· καὶ ἔγινε φῶς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι ἦτο καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ 3
σκοτούς· καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν· τὸ δὲ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα. Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα καὶ ἔγινε 4
πρωΐ, ἡμέρα πρώτη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω στερέωμα ἀναμέσον τῶν ὑδάτων, καὶ ἄς διαχωρίζη ὕδατα 5
ἀπὸ ὑδάτων. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισε τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος ἀπὸ 6
τῶν ὑδάτων τῶν ἐπάνωθεν τοῦ στερεώματος. Καὶ ἔγινεν οὕτω. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν. 7
Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα καὶ ἔγινε πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς συναχθῶσι τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω 8
τοῦ οὐρανοῦ εἰς τόπον ἓνα, καὶ ἄς φανῇ ἡ ξηρά. Καὶ ἔγινεν οὕτω. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, γῆν· καὶ 9
τὸ σύναγμα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσης· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς βλαστήσῃ ἡ 10
γῆ χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, καὶ δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, τοῦ 11
ὁποίου τὸ σπέρμα νὰ ᾔηται ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγινεν οὕτω. Καὶ ἐβλάστησεν ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, χόρτον 12
κάμνοντα σπόρον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ δένδρον κάμνον καρπὸν, τοῦ ὁποίου τὸ σπέρμα εἶναι ἐν αὐτῷ κατὰ 13, 14
τὸ εἶδος αὐτοῦ· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν. Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα καὶ ἔγινε πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. Καὶ εἶπεν 15
ὁ Θεός, Ἄς γείνωσι φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νυκτός· 16
καὶ ἄς ᾔηται διὰ σημεῖα καὶ καιροῦ καὶ ἡμέρας καὶ ἐνιαυτούς· καὶ ἄς ᾔηται διὰ φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι 17
τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγινεν οὕτω. Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας 18
τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρὸν διὰ νὰ 19
ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς νυκτός· καὶ τοὺς ἀστέρας· καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ 20
νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς νυκτός καὶ νὰ διαχωρίζωσι τὸ φῶς 21
ἀπὸ τοῦ σκοτούς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν. Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα καὶ ἔγινε πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. Καὶ 22
εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γεννήσωσι τὰ ὕδατα ἐν ἀφθονίᾳ νηκτὰ ἔμψυχα καὶ πετεινὰ ἄς πέτῶνται ἐπάνωθεν τῆς γῆς 23
κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κτήνη τὰ μεγάλα καὶ πᾶν ἔμψυχον κινούμενον, τὰ 24
ὁποῖα ἐγέννησαν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ὕδατα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. 25
Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ γεμίσατε 26
τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ τὰ πετεινὰ ἄς πληθύνωνται ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα καὶ ἔγινε πρωΐ, 27
ἡμέρα πέμπτη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γεννήσῃ ἡ γῆ ζῶα ἔμψυχα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, κτήνη καὶ ἔρπετα καὶ 28
ζῶα τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν· καὶ ἔγινεν οὕτω. Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὰ ζῶα τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, 29
καὶ τὰ κτήνη κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πᾶν ἔρπετον τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο 30
καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς κάμωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμῶν, καθ' ὁμοίωσιν ἡμῶν· καὶ ἄς ἐξουσιάζῃ 31
ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τῶν κτηνῶν καὶ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς 32
καὶ ἐπὶ παντὸς ἔρπετοῦ, ἔρποντος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ· κατ' 33
εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός· καὶ εἶπε πρὸς 34
αὐτοὺς ὁ Θεός, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ γεμίσατε τὴν γῆν καὶ κυριεύσατε αὐτήν, καὶ ἐξουσιάζετε ἐπὶ 35
τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς ζώου κινουμένου ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ 36
εἶπεν ὁ Θεός, Ἰδοὺ, ὁσὰ ἔδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, ὅστις εἶναι ἐπὶ τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς, 37
καὶ πᾶν δένδρον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἑοῶς 38
πρὸς τροφήν· καὶ εἰς πάντα τὰ ζῶα τῆς γῆς καὶ εἰς πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς πᾶν ἔρπετον ἔρπον 39
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔχον ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζῶσαν, ἔδωκα πάντα χλωρὸν χόρτον εἰς τροφήν. Καὶ ἔγινεν οὕτω. Καὶ 40
εἶδεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ, ἦσαν καλὰ λίαν. Καὶ ἔγινεν ἑσπέρα καὶ ἔγινε πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη. 41

Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν. Καὶ εἶχε συνετελεσμένα ὁ Θεὸς ἐν 2, 2
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε· καὶ ἀνεπαύθη τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ πάντων τῶν 3
ἔργων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· διότι ἐν 4
αὐτῇ ἀνεπαύθη ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκτισε καὶ ἔκαμεν ὁ Θεός. Αὕτη εἶναι ἡ γένεσις τοῦ 5
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτε ἐκτίσθησαν αὐτά, καθ' ἣν ἡμέραν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς γῆν καὶ οὐρανόν, καὶ 6
πάντα τὰ φυτὰ τοῦ ἀγροῦ, πρὶν γείνωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον τοῦ ἀγροῦ, πρὶν βλαστήσῃ· διότι δὲν 7
εἶχε βρέξει Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄνθρωπος δὲν ἦτο διὰ νὰ ἐργάζεται τὴν γῆν· ὁ ἀτμός δὲ ἀνέβαιεν 8
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Καὶ ἔπλασε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χώματος 9
ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἔγινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. 10
Καὶ ἐφύτευσε Κύριος ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν τῇ Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθεσεν ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον 11
ἔπλασε. Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ ἐκ τῆς γῆς πᾶν δένδρον ὡραῖον εἰς τὴν ὄρασιν καὶ καλὸν 12
εἰς τὴν γεῦσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ 13
κακοῦ. Ποταμὸς δὲ ἐξήρχετο ἐκ τῆς Ἐδέμ διὰ νὰ ποτίζη τὸν παράδεισον· καὶ ἐκεῖθεν ἐμερίζετο εἰς τέσσαρας 14
κλάδους. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐνός, Φισὼν· οὗτος εἶναι ὁ περικυκλὼν πᾶσαν τὴν γῆν Ἀβιλὰ· ὅπου εὐρίσκεται τὸ 15
χρυσίον· τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης εἶναι καλόν· ἐκεῖ εἶναι τὸ βδέλλιον καὶ ὁ λίθος ὁ ὀνυχίτης. Καὶ τὸ 16
ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τοῦ δευτέρου, Γιὼν· οὗτος εἶναι ὁ περικυκλὼν πᾶσαν τὴν γῆν Χούς. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ 17
ποταμοῦ τοῦ τρίτου, Τίγρις· οὗτος εἶναι ὁ ῥέων πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀσσυρίας. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, οὗτος 18

15 εἶναι ὁ Εὐφράτης. Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔθεσεν αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς Ἑδέμ διὰ
 16 νὰ ἐργάζεται αὐτὸν καὶ νὰ φυλάττῃ αὐτόν. Προσέταξε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ λέγων, Ἀπὸ παντὸς
 17 δένδρου τοῦ παραδείσου ἐλευθέρως θέλεις τρῶγει, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ
 18 δὲν θέλεις φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ· διότι καθ' ἣν ἡμέραν φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, θέλεις ἐξάπαντος ἀποθάνει. Καὶ εἶπε
 19 Κύριος ὁ Θεός, Δὲν εἶναι καλὸν νὰ ᾔῃ ὁ ἄνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εἰς αὐτὸν βοηθὸν ὅμοιον μὲ αὐτόν.
 20 Ἐπλασε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔφερεν
 21 αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, διὰ νὰ ἴδῃ πῶς νὰ ὀνομάσῃ αὐτά· καὶ ὁ, τι ὄνομα ἤθελε δώσει ὁ Ἀδὰμ εἰς πᾶν ἔμψυχον,
 22 τοῦτο νὰ ᾔῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἀδὰμ ὀνόματα εἰς πάντα τὰ κτήνη καὶ εἰς τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ
 23 καὶ εἰς πάντα τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ· εἰς δὲ τὸν Ἀδὰμ δὲν εὕρισκετο βοηθὸς ὅμοιος μὲ αὐτόν. Καὶ ἐπέβαλε Κύριος
 24 ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ἐκοιμήθη· καὶ ἔλαβε μίαν ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἔκλεισε μὲ σὰρκα τὸν
 25 τόπον αὐτῆς. Καὶ κατεσκεύασε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα
 26 καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Τοῦτο εἶναι τώρα ὅστουν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ
 27 ἐκ τῆς σαρκὸς μου· αὕτη θέλει ὀνομασθῇ ἀνδρὶς, διότι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὕτη ἐλήφθη. Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ
 28 ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
 29 θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ δύο γυμνοί, ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ δὲν
 30 ἦσαν ἐκρυπτόμενοι.

3 Ὁ δὲ ὄφις ἦτο τὸ φρονιμώτερον πάντων τῶν ζώων τοῦ ἀγροῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός· καὶ εἶπεν ὁ
 2 ὄφις πρὸς τὴν γυναῖκα, Τῷ ὄντι εἶπεν ὁ Θεός, Μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς δένδρου τοῦ παραδείσου. Καὶ εἶπεν ἡ
 3 γυνὴ πρὸς τὸν ὄφιν, Ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν δένδρων τοῦ παραδείσου δυνάμεθα νὰ φάγωμεν· ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ
 4 τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, Μὴ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲ ἐγγίσητε
 5 αὐτόν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις πρὸς τὴν γυναῖκα, Δὲν θέλετε βεβαίως ἀποθάνει· ἀλλ' ἐξεύρει
 6 ὁ Θεός, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θέλουσιν ἀνοιχθῇ οἱ ὀφθαλμοὶ σας, καὶ θέλετε εἶσθαι ὡς θεοί,
 7 γνωρίζοντες τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι τὸ δένδρον ἦτο καλόν· εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἦτο ἀρεστὸν
 8 εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐπιθυμητὸν τὸ δένδρον ὡς δίδον γνῶσιν· καὶ λαβοῦσα ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε·
 9 καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς μεθ' ἑαυτῆς, καὶ αὐτὸς ἔφαγε. Καὶ ἠνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀμφοτέρων,
 10 καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ἦσαν γυμνοί· καὶ ῥάψαντες φύλλα συκῆς, ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς περιζώματα. Καὶ ἤκουσαν
 11 τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ πρὸς τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύφθησαν ὁ Ἀδὰμ καὶ
 12 ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ, μεταξύ τῶν δένδρων τοῦ παραδείσου. Ἐκάλεσε δὲ Κύριος
 13 ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ποῦ εἶσαι. Ὁ δὲ εἶπε, Τὴν φωνὴν σου ἤκουσα ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ
 14 ἐφοβήθην, διότι εἶμαι γυμνός· καὶ ἐκρύφθην. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός, Τίς ἐφάνέρωσεν εἰς σὲ ὅτι εἶσαι
 15 γυμνός; Μήπως ἔφαγες ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου προσέταξα εἰς σὲ νὰ μὴ φάγῃς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ,
 16 Ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν ἔδωκας νὰ ᾔῃ μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοὶ ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε
 17 Κύριος ὁ Θεός πρὸς τὴν γυναῖκα, Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμες. Καὶ ἡ γυνὴ εἶπεν, Ὁ ὄφις μὲ ἠπάτησε, καὶ
 18 ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς τὸν ὄφιν, Ἐπειδὴ ἔκαμες τοῦτο, ἐπικατάρατος νὰ ᾔῃς μεταξύ πάντων
 19 τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν ζώων τοῦ ἀγροῦ· ἐπὶ τῆς κοιλίας σου θέλεις περιπατεῖ, καὶ χῶμα θέλεις τρῶγει,
 20 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἐχθρὰν θέλω στήσαι ἀναμέσον σου καὶ τῆς γυναίκος, καὶ ἀναμέσον
 21 τοῦ σπέρματός σου καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτὸ θέλει σοῦ συντρίψει τὴν κεφαλὴν, καὶ σὺ θέλεις κεντῆσαι
 22 τὴν πτέρναν αὐτοῦ. Πρὸς δὲ τὴν γυναῖκα εἶπε, Θέλω ὑπερπληθύνει τὰς λύπας σου καὶ τοὺς πόνους τῆς
 23 κυοφορίας σου· μὲ λύπας θέλεις γεννᾶ τέκνα· καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου θέλει εἶσθαι ἡ ἐπιθυμία σου, καὶ αὐτὸς
 24 θέλει σὲ ἐξουσιάζει. Πρὸς δὲ τὸν Ἀδὰμ εἶπεν, Ἐπειδὴ ὑπήκουσας εἰς τὸν λόγον τῆς γυναίκος σου, καὶ ἔφαγες
 25 ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου προσέταξα εἰς σὲ λέγων, Μὴ φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, κατηραμένη νὰ ᾔῃ ἡ γῆ
 26 ἐξ αἰτίας σου· μὲ λύπας θέλεις τρῶγει τοὺς καρποὺς αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἀκάνθας
 27 καὶ τριβόλους θέλει βλαστάνει εἰς σὲ· καὶ θέλεις τρῶγει τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· ἐν τῷ ἴδρωτι τοῦ προσώπου
 28 σου θέλεις τρῶγει τὸν ἄρτον σου, ἕως οὗ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν γῆν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθης· ἐπειδὴ γῆ εἶσαι, καὶ
 29 εἰς γῆν θέλεις ἐπιστρέψει. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ, Εὕαν· διότι αὕτη ἦτο μήτηρ
 30 πάντων τῶν ζώντων. Καὶ ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους,
 31 καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Ἰδοὺ, ἐγένεν ὁ Ἀδὰμ ὡς εἶς ἐξ ἡμῶν, εἰς τὸ γινώσκειν τὸ καλὸν
 32 καὶ τὸ κακόν· καὶ τώρα μήπως ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ
 33 ζήσῃ αἰώνιος· Ὅθεν Κύριος ὁ Θεός ἐξαπέστειλεν αὐτόν ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς Ἑδέμ, διὰ νὰ ἐργάζεται τὴν
 34 γῆν ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθη. Καὶ ἐξεδιώξε τὸν Ἀδὰμ· καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ παραδείσου τῆς Ἑδέμ ἔθεσε τὰ
 35 Χερουβείμ, καὶ τὴν ῥομφαίαν τὴν φλογίνην, τὴν περιστρεφόμενην, διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς
 36 ζωῆς.

4 Ὁ δὲ Ἀδὰμ ἐγνώρισεν Εὕαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησε τὸν Κάϊν· καὶ εἶπεν, Ἀπέκτησα
 2 ἄνθρωπον διὰ τοῦ Κυρίου. Καὶ προσέτι ἐγέννησε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ. Καὶ ἦτο ὁ Ἀβελ ποιμὴν
 3 προβάτων, ὁ δὲ Κάϊν ἦτο γεωργός. Καὶ μεθ' ἡμέρας προσέφερεν ὁ Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς προσφορὰν
 4 πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ὁ Ἀβελ προσέφερε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν
 5 στεάτων αὐτῶν. Καὶ ἐπέβλεψε μὲ εὐμένειαν Κύριος ἐπὶ τὸν Ἀβελ καὶ ἐπὶ τὴν προσφορὰν αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τὸν Κάϊν
 6 καὶ ἐπὶ τὴν προσφορὰν αὐτοῦ δὲν ἐπέβλεψε. Καὶ ἠγανάκτησεν ὁ Κάϊν σφόδρα, καὶ ἔκατηφίσε τὸ πρόσωπον
 7 αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Κάϊν, Διὰ τί ἠγανάκτησας καὶ διὰ τί ἔκατηφίσε τὸ πρόσωπόν σου· ἂν σὺ

πράττης καλῶς, δὲν θέλεις εἶσθαι εὐπρόσδεκτος καὶ ἐὰν δὲν πράττης καλῶς, εἰς τὴν θύραν κεῖται ἡ ἁμαρτία. Ἀλλ' εἰς σὲ θέλει εἶσθαι ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, καὶ σὺ θέλεις ἐξουσιάζει ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν 8 ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἄσ' υπάγωμεν εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἐνῶ ἦσαν ἐν τῇ πεδιάδι, σηκωθείς ὁ Κάϊν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἄβελ ἐφόνευσεν αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Κάϊν, Ποῦ εἶναι Ἄβελ ὁ ἀδελφὸς σου Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν 9 ἐξεύρω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶμαι ἐγὼ· Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Τί ἔκαμες ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ 10 σου βοᾷ πρὸς ἐμὲ ἐκ τῆς γῆς· καὶ τώρα ἐπικατάρατος νὰ ἦσαι ἀπὸ τῆς γῆς, ἥτις ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς διὰ νὰ 11 δεχθῇ τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρὸς σου· ὅταν ἐργάζῃσαι τὴν γῆν, δὲν θέλει εἰς τὸ ἐξῆς σοὶ δώσει τὸν 12 καρπὸν αὐτῆς· πλανήτης καὶ φυγὰς θέλεις εἶσθαι ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Κάϊν πρὸς τὸν Κύριον, Ἡ ἁμαρτία 13 μου εἶναι μεγαλητέρα παρ' ὥστε νὰ συγχωρηθῇ· ἰδοὺ, μὲ διώκεις σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ 14 τοῦ προσώπου σου θέλω κρυφθῇ, καὶ θέλω εἶσθαι πλανήτης καὶ φυγὰς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ πᾶς ὅστις μὲ εὕρῃ, θέλει μὲ φονεύσει. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο, πᾶς ὅστις φονεύσῃ τὸν Κάϊν, ἐπταπλασίως θέλει 15 τιμωρηθῇ. Καὶ ἔβαλεν ὁ Κύριος σημεῖον εἰς τὸν Κάϊν, διὰ νὰ μὴ φονεύσῃ αὐτὸν πᾶς ὅστις εὕρῃ αὐτόν. Καὶ 16 ἐξηλθεν ὁ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ κατώκησεν ἐν τῇ γῇ Νῶδ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἑδέμ. Ἐγνώρισε 17 δὲ ὁ Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ· ἔκτισε δὲ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνῶχ. Ἐγεννήθη δὲ εἰς τὸν Ἐνῶχ ὁ Ἰράδ· καὶ Ἰράδ ἐγέννησε 18 τὸν Μεχουϊάηλ· καὶ Μεχουϊάηλ ἐγέννησε τὸν Μεθουσαήλ· καὶ Μεθουσαήλ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Καὶ ἔλαβεν 19 εἰς ἑαυτὸν ὁ Λάμεχ δύο γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς, Ἀδά, καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἄλλης, Σιλλά. Καὶ ἐγέννησεν 20 ἡ Ἀδά τὸν Ἰαβάλ· οὗτος ἦτο πατὴρ τῶν κατοικούντων ἐν σκηναῖς καὶ τρεφόντων κτήνη. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ 21 ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦτο Ἰουβάλ· οὗτος ἦτο πατὴρ πάντων τῶν παιζόντων κιθάραν καὶ αὐλόν. Ἡ Σιλλά δὲ καὶ αὕτη 22 ἐγέννησε τὸν Θουβάλκάϊν, χαλκῆα παντὸς ἐργαλείου χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ τοῦ Θουβάλκάϊν ἦτο ἡ Νααμά. Καὶ εἶπεν ὁ Λάμεχ πρὸς τὰς γυναῖκας ἑαυτοῦ, Ἀδά καὶ Σιλλά, Ἀκούσατε τὴν φωνὴν μου· γυναῖκες 23 τοῦ Λάμεχ, ἀκροασθῆτε τοὺς λόγους μου· ἐπειδὴ ἄνδρα ἐφόνευσας εἰς πληγὴν μου· καὶ νέον εἰς μάστιγά μου· διότι ὁ μὲν Κάϊν ἐπταπλασίως θέλει ἐκδικηθῇ· ὁ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. Ἐγνώρισε δὲ πάλιν ὁ Ἀδάμ 24, 25 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ, λέγουσα, Ὅτι ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς ἄλλο σπέρμα ἀντὶ τοῦ Ἄβελ, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Κάϊν. Καὶ εἰς τὸν Σήθ ὁμοίως ἐγεννήθη υἱός· καὶ ἐκάλεσε 26 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνῶς. Τότε ἐγεννεν ἀρχὴ νὰ ὀνομάζωνται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Τοῦτο εἶναι τὸ βιβλίον τῆς γενεαλογίας τοῦ ἀνθρώπου. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ, κατ' 5 εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα 2 αὐτῶν, Ἀδάμ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐποίησεν αὐτούς. Ἔζησε δὲ ὁ Ἀδάμ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱόν 3 κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ· καὶ ἔγειναν αἱ ἡμέραι 4 τοῦ Ἀδάμ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σήθ, ὀκτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ 5 ἡμέραι τοῦ Ἀδάμ, τὰς ὁποίας ἔζησεν, ἑννεακόσια τριάκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν ὁ Σήθ ἑκατὸν πέντε 6 ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς· καὶ ἔζησεν ὁ Σήθ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς, ὀκτακόσια ἐπτά ἔτη, καὶ ἐγέννησεν 7 υἱοὺς καὶ θυγατέρας· ἔγειναν δὲ πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Σήθ ἑννεακόσια δώδεκα ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν 8, 9 ὁ Ἐνῶς ἑνενήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν· ἔζησε δὲ ὁ Ἐνῶς, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν, ὀκτακόσια 10 δεκαπέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἐνῶς ἑννεακόσια πέντε 11 ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν ὁ Καϊνάν ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μααλαεήλ· ἔζησε δὲ ὁ Καϊνάν, 12, 13 ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Μααλαεήλ, ὀκτακόσια τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἔγειναν 14 πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Καϊνάν ἑννεακόσια δέκα ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν ὁ Μααλαεήλ ἑξήκοντα πέντε 15 ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ· ἔζησε δὲ ὁ Μααλαεήλ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ, ὀκτακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ 16 ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Μααλαεήλ ὀκτακόσια ἑνενήκοντα πέντε 17 ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν ὁ Ἰάρεδ ἑκατὸν ἑξήκοντα δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ· ἔζησε δὲ ὁ Ἰάρεδ, 18, 19 ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ, ὀκτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι 20 τοῦ Ἰάρεδ ἑννεακόσια ἑξήκοντα δύο ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν ὁ Ἐνῶχ ἑξήκοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε 21 τὸν Μαθουσάλα· καὶ περιεπάτησεν ὁ Ἐνῶχ μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, τριακόσια ἔτη, 22 καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἐνῶχ τριακόσια ἑξήκοντα πέντε ἔτη. 23 Καὶ περιεπάτησεν ὁ Ἐνῶχ μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν εὐρίσκετο πλέον· διότι μετέθεσεν αὐτὸν ὁ Θεός. Καὶ ἔζησεν 24, 25 ὁ Μαθουσάλα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐπτά ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ· ἔζησε δὲ ὁ Μαθουσάλα, ἀφοῦ ἐγέννησε 26 τὸν Λάμεχ, ἑπτακόσια ὀγδοήκοντα δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι 27 τοῦ Μαθουσάλα ἑννεακόσια ἑξήκοντα ἑννέα ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Ἔζησε δὲ ὁ Λάμεχ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δύο ἔτη, 28 καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε, λέγων, Οὗτος θέλει ἀνακουφίσει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἔργου 29 ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ μόχθου τῶν χειρῶν ἡμῶν, ἐξ αἰτίας τῆς γῆς τὴν ὁποίαν κατηράσθη ὁ Κύριος. Ἔζησε δὲ ὁ 30 Λάμεχ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Νῶε, πεντακόσια ἑνενήκοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ 31 ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Λάμεχ ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἐπτά ἔτη· καὶ ἀπέθανε. Καὶ ὁ Νῶε ἦτο ἡλικίας 32 πεντακοσίων ἐτῶν· καὶ ἐγέννησεν ὁ Νῶε τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, καὶ τὸν Ἰάφεθ.

Καὶ ὅτε ἤρχισαν οἱ ἄνθρωποι νὰ πληθύνωνται ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν 6 εἰς αὐτούς, ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἦσαν ὡραῖαι, ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς 2 γυναῖκας ἐκ πασῶν ὅσας ἔκλεξαν. Καὶ εἶπε Κύριος, Δὲν θέλει καταμείνει πάντοτε τὸ πνεῦμά μου μετὰ τοῦ 3 ἀνθρώπου, διότι εἶναι σάρξ· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἀκόμῃ ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη. Κατ' ἐκεῖνας τὰς 4

5 ἡμέρας ἦσαν οἱ γίγαντες ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι, ὕστερον, ἀφοῦ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθον εἰς τὰς θυγατέρας τῶν
 6 ἀνθρώπων, καὶ αὗται ἐτεκνοποίησαν εἰς αὐτούς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ δυνατοί, οἱ ἔκπαλοι ἄνδρες ὀνομαστοί. Καὶ
 7 εἶδεν ὁ Κύριος ἔτι ἐπληθύνετο ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ σκοποὶ τῶν διαλογισμῶν τῆς
 8 καρδίας αὐτοῦ ἦσαν μόνον κακία πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ μετεμελήθη ὁ Κύριος ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον
 9 ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐλυπτήθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Θέλω ἐξαλείψει τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὅποιον
 10 ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἕως ἔρπετοῦ, καὶ ἕως πτηνοῦ τοῦ οὐρανοῦ·
 11 ἐπειδὴ μετεμελήθη ὅτι ἐποίησα αὐτούς. Ὁ δὲ Νῶε εὗρε χάριν ἐνώπιον Κυρίου. Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία
 12 τοῦ Νῶε. Ὁ Νῶε ἦτο ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος μεταξὺ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ· μετὰ τοῦ Θεοῦ περιεπάτησεν
 13 ὁ Νῶε. Καὶ ἐγέννησεν ὁ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σὴμ, τὸν Χάμ καὶ τὸν Ἰάφεθ. Διεφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐνώπιον τοῦ
 14 Θεοῦ, καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ, ἦτο διεφθαρμένη· διότι πᾶσα σὰρξ
 15 εἶχε διαφθεῖρει τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε, Τὸ τέλος πάσης σαρκὸς ἦλθεν
 16 ἐνώπιόν μου, διότι ἡ γῆ ἐνεπλήσθη ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ, θέλω ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. Κάμε
 17 εἰς σεαυτὸν κιβωτὸν ἐκ ξύλων Γόφερ· κατὰ δωματία θέλεις κάμει τὴν κιβωτόν, καὶ θέλεις ἀλείψει αὐτὴν ἔσωθεν
 18 καὶ ἔξωθεν μὲ πίσσαν. Καὶ οὕτω θέλεις κάμει αὐτήν· τὸ μὲν μῆκος τῆς κιβωτοῦ θέλει εἶσθαι τριακοσίων
 19 πηχῶν, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς πενήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς τριάκοντα πηχῶν. Στέγην θέλεις κάμει εἰς
 20 τὴν κιβωτόν, καὶ εἰς πῆχυν θέλεις τελειώσει αὐτὴν ἄνωθεν· καὶ τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ θέλεις βάλει ἐκ πλαγίων·
 21 κατ' ὥγαια, διώροφα, καὶ τριώροφα θέλεις κάμει αὐτήν. Ἐγὼ δέ, ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπιφέρω τὸν κατακλυσμὸν τῶν
 22 ὑδάτων ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ ἐξολοθρεῦσω πᾶσαν σάρκα, ἔχουσιν ἐν ἑαυτῇ πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ·
 23 πᾶν ὃ, τι εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει ἀποθάνει. Καὶ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου πρὸς σέ· καὶ θέλεις εἰσελθεῖ
 24 εἰς τὴν κιβωτόν, σὺ, καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. Καὶ ἀπὸ παντὸς
 25 ζώου ἐκ πάσης σαρκός, ἀνὰ δύο ἐκ πάντων θέλεις εἰσάξει εἰς τὴν κιβωτόν, διὰ τὰ φυλάξῃς τὴν ζωὴν αὐτῶν μετὰ
 26 σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ θέλουσιν εἶσθαι. Ἀπὸ τῶν πτηνῶν κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν κατὰ
 27 τὸ εἶδος αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, ἀνὰ δύο ἐκ πάντων θέλουσιν εἰσελθεῖ
 28 πρὸς σέ, διὰ τὰ φυλάξῃς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Καὶ σὺ λάβε εἰς σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς φαγητοῦ τὸ ὅποιον τρώγεται,
 29 καὶ θέλεις συνάξει αὐτὸ πλησίον σου· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σέ, καὶ εἰς αὐτά, πρὸς τροφήν. Καὶ ἔκαμεν ὁ Νῶε
 30 κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός· οὕτως ἔκαμε.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Νῶε, Εἴσελθε σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου, εἰς τὴν κιβωτόν· διότι σὲ εἶδον δίκαιον
 2 ἐνώπιόν μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ· ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν λάβε εἰς σεαυτὸν ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν
 3 καὶ τὸ θῆλυ αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν ἀνὰ δύο, ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τῶν
 4 πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ· διὰ τὰ διατηρήσῃς σπέρμα ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς·
 5 ἐπειδὴ ἔτι μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἐγὼ φέρω βροχὴν ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας·
 6 καὶ θέλω ἐξαλείψει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πᾶν ὃ, τι ὑπάρχει, τὸ ὅποιον ἐποίησα. Καὶ ἔκαμεν ὁ Νῶε κατὰ
 7 πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος. Ἦτο δὲ ὁ Νῶε ἑξακοσίων ἐτῶν, ὅτε ἔγεινεν ὁ κατακλυσμὸς τῶν
 8 ὑδάτων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν
 9 αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κιβωτόν, ἐξ αἰτίας τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ. Ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν,
 10 καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο
 11 δύο εἰσῆλθον πρὸς τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὼς προσέταξεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε. Καὶ
 12 μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπῆλθον ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ἑξακοσιοστὸν ἔτος τῆς ζωῆς
 13 τοῦ Νῶε, τὸν δεῦτερον μῆνα, τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἡμέραν τοῦ μηνός, ταύτην τὴν ἡμέραν ἐσχίσθησαν πᾶσαι
 14 αἱ πηγαὶ τῆς μεγάλης ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τῶν οὐρανῶν ἠνοιχθησαν. Καὶ ἔγεινεν ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς
 15 γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. Κατὰ τὴν αὐτὴν ταύτην ἡμέραν εἰσῆλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ
 16 υἱοὶ τοῦ Νῶε, Σὴμ καὶ Χάμ καὶ Ἰάφεθ, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτῶν,
 17 εἰς τὴν κιβωτόν· αὐτοί, καὶ πάντα τὰ ζῶα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κτῆνη κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ
 18 πάντα τὰ ἔρπετα τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ πτηνὰ κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ
 19 πᾶν περωτὸν παντὸς εἶδους. Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἥτις
 20 ἔχει πνεῦμα ζωῆς. Καὶ τὰ εἰσερχόμενα, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, εἰσῆλθον, καθὼς προσέταξεν εἰς
 21 αὐτὸν ὁ Θεός· καὶ ἔκλεισεν ὁ Κύριος τὴν κιβωτόν ἐπάνω αὐτοῦ. Καὶ ἔγεινεν ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα
 22 ἡμέρας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπληθύνθησαν τὰ ὕδατα, καὶ ἐσῆκωσαν τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ὑπεράνω τῆς γῆς.
 23 Καὶ ἐκραταιοῦντο τὰ ὕδατα, καὶ ἐπληθύνοντο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἡ κιβωτὸς ἐφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
 24 τῶν ὑδάτων. Καὶ τὰ ὕδατα ὑπερεκραταιοῦντο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐσκεπάσθησαν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ
 25 τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ. Δεκαπέντε πῆχας ὑπεράνω ὑψώθησαν τὰ ὕδατα, καὶ ἐσκεπάσθησαν τὰ
 26 ὄρη. Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν πτηνῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν ζώων, καὶ πάντων
 27 τῶν ἔρπετῶν τῶν ἔρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος. Ἐκ πάντων τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς, πάντα ὅσα
 28 εἶχον πνοὴν ζωῆς εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτῶν, ἀπέθανον. Καὶ ἐξηλείφθη πᾶν τὸ ὑπάρχον ἐπὶ τοῦ προσώπου
 29 τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἕως ἔρπετοῦ καὶ ἕως πτηνοῦ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς
 30 γῆς· ἔμενε δὲ μόνον ὁ Νῶε, καὶ ὅσα ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. Καὶ ἐκραταιοῦντο τὰ ὕδατα ἐπὶ τῆς γῆς
 31 ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας.

8 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ πάντα τὰ ζῶα, καὶ πάντα τὰ κτῆνη, τὰ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ
 2 διεβίβασεν ὁ Θεὸς ἄνεμον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ ὕδατα ἐστάθησαν. Καὶ ἐκλείσθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ

οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκρατήθη ὁ ὕετός ἀπὸ τῶν οὐρανῶν. Καὶ ἐσύροντο τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς 3
κατὰ συνέχειαν· καὶ ὀλιγόστευον τὰ ὕδατα μετὰ τὰς ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας. Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτός τὴν 4
δεκάτην ἐβδόμην τοῦ ἐβδόμου μηνὸς ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἀραράτ. Τὰ δὲ ὕδατα ὀλιγόστευον κατὰ συνέχειαν ἕως 5
τοῦ δεκάτου μηνός· τὴν πρώτην τοῦ δεκάτου μηνὸς ἐφάνησαν αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων. Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα 6
ἡμέρας ἤνοιζεν ὁ Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει· καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα, ὅστις 7
ἐξελθὼν ὑπήγαινε καὶ ἤρχετο, ἕωσοῦ ἐξηράνθησαν τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν 8
κατόπιν αὐτοῦ, διὰ τὴν νῆα ἃν ἔπαυσαν τὰ ὕδατα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· καὶ μὴ εὐρίσκουσα ἡ περιστερὰ 9
ἀνάπαυσιν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, διότι τὰ ὕδατα ἦσαν ἐπὶ τοῦ προσώπου 10
πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπίασεν αὐτὴν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν. 11
Καὶ ἀνέμεινεν ἔτι ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πάλιν ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ· καὶ ἐπέστρεψε 12
πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ πρὸς τὸ ἐσπέρας, καὶ ἰδοῦ, ἦτο ἐν τῷ στόματι αὐτῆς φύλλον ἐλαίας, ἀπεσπασμένον· 13
καὶ ἐγνώρισεν ὁ Νῶε ὅτι ἔπαυσαν τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀνέμεινεν ἔτι ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἀπέστειλε 14
τὴν περιστερὰν· καὶ δὲν ἐπανέστρεψε πλέον πρὸς αὐτόν. Κατὰ δὲ τὸ ἑξακοσιοστὸν πρῶτον ἔτος τοῦ Νῶε, τὴν 15
πρώτην τοῦ πρώτου μηνός, ἐξέλιπον τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐσῆκωσεν ὁ Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, καὶ 16
εἶδε, καὶ ἰδοῦ, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνός 17
ἐξηράνθη ἡ γῆ· καὶ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε, λέγων, Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὺ, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ 18
οἱ υἱοὶ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ· πάντα τὰ ζῶα τὰ μετὰ σοῦ, ἀπὸ πάσης σαρκός, καὶ πτηνὰ 19
καὶ κτήνη καὶ πᾶν ἔρπετον ἔρπον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξάγαγε μετὰ σοῦ, καὶ ἅς πολυπλασιασθῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἅς 20
αὐξηθῶσιν καὶ ἅς πληθυνθῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐξηλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ 21
γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετὰ αὐτοῦ· πάντα τὰ ζῶα, πάντα τὰ ἔρπετα καὶ πάντα τὰ πτηνὰ, πᾶν ὃ, τι κινεῖται ἐπὶ 22
τῆς γῆς, κατὰ τὰ εἶδη αὐτῶν, ἐξηλθον ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ὠκοδόμησεν ὁ Νῶε θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· 23
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ παντὸς κτήνου καθαροῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πτηνοῦ καθαροῦ, καὶ προσέφερεν ὀλοκαυτώματα 24
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ εἶπε Κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν θέλω 25
καταρασθῆναι πλέον τὴν γῆν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνθρώπου· διότι ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κακὸς 26
ἐκ νηπιότητος αὐτοῦ· οὐδὲ θέλω πατάξαι πλέον πάντα τὰ ζῶντα, καθὼς ἔκαμον· ἐν ὅσῳ μένει γῆ, σπορὰ καὶ 27
θερισμός, καὶ ψύχος καὶ καύμα, καὶ θέρος καὶ χειμὼν, καὶ ἡμέρα καὶ νύξ, δὲν θέλουσι παύσει.

Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, 9
καὶ γεμίσατε τὴν γῆν· καὶ ὁ φόβος σας καὶ ὁ τρόμος σας θέλει εἶσθαι ἐπὶ πάντα τὰ ζῶα τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα 2
τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἐπὶ πᾶν ὃ, τι ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· εἰς τὰς 3
χεῖράς σας ἐδόθησαν· πᾶν κινούμενον, τὸ ὁποῖον ζῇ, θέλει εἶσθαι εἰς σᾶς πρὸς τροφήν· ὡς τὸν χλωρὸν χόρτον 4
ἔδωκα τὰ πάντα εἰς ἐσᾶς· κρέας ὅμως μὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, μὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ, δὲν θέλετε φάγει· καὶ ἐξάπαντος 5
τὸ αἷμά σας, τὸ αἷμα τῆς ζωῆς σας, θέλω ἐκζητήσῃ ἐκ τῆς χειρὸς παντὸς ζώου θέλω ἐκζητήσῃ αὐτό, καὶ ἐκ τῆς 6
χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἐκ τῆς χειρὸς παντὸς ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλω ἐκζητήσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου· ὅστις 7
χύσῃ αἷμα ἀνθρώπου, ὑπὸ ἀνθρώπου θέλει χυθῆναι τὸ αἷμα αὐτοῦ· διότι κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν 8
ἄνθρωπον· σῆς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, πολλαπλασιάζεσθε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πληθύνεσθε ἐπ' αὐτῆς, 9
Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετὰ αὐτοῦ, λέγων, Καὶ ἐγώ, ἰδοῦ, στήνω τὴν 10
διαθήκην μου πρὸς ἐσᾶς, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σας ὕστερον ἀπὸ σᾶς· καὶ πρὸς πᾶν ἔμψυχον ζῶον, τὸ ὁποῖον 11
εἶναι μὲ σᾶς, ἐκ τῶν πτηνῶν, ἐκ τῶν κτηνῶν καὶ ἐκ πάντων τῶν ζώων τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι μὲ σᾶς· ἀπὸ παντὸς 12
τοῦ ἐξεληθόντος ἐκ τῆς κιβωτοῦ, ἕως παντὸς ζώου τῆς γῆς· καὶ στήνω τὴν διαθήκην μου πρὸς ἐσᾶς· καὶ δὲν 13
θέλει πλέον ἐξολοθρευθῆναι πᾶσα σὰρξ ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ· οὐδὲ θέλει εἶσθαι πλέον κατακλυσμὸς 14
διὰ τὴν φθεῖρη τὴν γῆν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἐγὼ κάμνω μεταξὺ 15
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ παντὸς ἔμψυχου ζώου τὸ ὁποῖον εἶναι μὲ σᾶς, εἰς γενεὰς αἰώνιους· Θέτω τὸ τόξον μου ἐν 16
τῇ νεφέλῃ, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σημεῖον διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν συννεφώσω νεφέλην ἐπὶ 17
τῆς γῆς, θέλει φανῇ τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ θέλω ἐνθυμηθῆναι τὴν διαθήκην μου, τὴν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, 18
καὶ παντὸς ἔμψυχου ζώου ἐκ πάσης σαρκός· καὶ τὰ ὕδατα δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον εἰς κατακλυσμὸν διὰ τὴν 19
ἐξαλείψωσιν πᾶσαν σάρκα· καὶ τὸ τόξον θέλει εἶσθαι ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ θέλω βλέπει αὐτό, διὰ τὴν ἐνθυμῶμαι τὴν 20
παντοτεινὴν διαθήκην τὴν μεταξὺ Θεοῦ καὶ παντὸς ἔμψυχου ζώου ἐκ πάσης σαρκὸς ἥτις εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς. 21
Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔστησα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ 22
πάσης σαρκὸς ἥτις εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς. Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, οἱ ἐξεληθέντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ καὶ Χάμ 23
καὶ Ἰάφεθ. Ὁ δὲ Χάμ ἦτο πατὴρ τοῦ Χαναάν. Οἱ τρεῖς οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, καὶ ἐκ τούτων διεσπάρησαν 24
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἤρχισεν ὁ Νῶε νὰ ᾄδει γεωργὸς καὶ ἐφύτευεν ἀμπελῶνα· καὶ ἔπινεν ἐκ τοῦ οἴνου 25
καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Χάμ, ὁ πατὴρ τοῦ Χαναάν, τὴν γύμνωσιν τοῦ 26
πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο πρὸς τοὺς δύο ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔξω. Καὶ λαβόντες ὁ Σὴμ καὶ ὁ Ἰάφεθ 27
τὸ ἔνδυμα, ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τὰ δύο αὐτῶν νῶτα· καὶ βαδίσαντες ὀπισθόνωτα, ἐσκέπασαν τὴν γύμνωσιν τοῦ 28
πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν δὲν εἶδον. 29
Ἀνανήψας δὲ ὁ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτοῦ, ἔμαθεν ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος. Καὶ εἶπεν, 30
Ἐπικατάρατος ὁ Χαναάν· δοῦλος τῶν δούλων θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς 31
Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σὴμ. Καὶ ὁ Χαναάν θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς αὐτόν· ὁ Θεὸς θέλει πλατύνει τὸν Ἰάφεθ, καὶ 32
θέλει κατοικήσῃ ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ Σὴμ, ὁ δὲ Χαναάν θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς αὐτόν· Καὶ ἔζησεν ὁ Νῶε μετὰ 33

29 τὸν κατακλυσμόν τριακόσια πενήκοντα ἔτη. Καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε ἑννεακόσια πενήκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.

10 Καὶ αὐταὶ εἶναι αἱ γενεαλογίαι τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, Σὴμ, Χάμ καὶ Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτοὺς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰάφεθ ἦσαν Γομέρ, καὶ Μαγώγ, καὶ Μαδαῖ, καὶ Ἰαυάν, καὶ Θουβάλ, 3, 4 καὶ Μεσέχ, καὶ Θειράς. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γομέρ, Ἀσχεναζ, καὶ Ῥιφάθ, καὶ Θωγαρμά. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαυάν, 5 Ἑλεισά, καὶ Θαρσεῖς, Κιττεῖμ, καὶ Δωδανεῖμ. Ἐκ τούτων ἐμοιράσθησαν αἱ νῆσοι τῶν ἔθνων εἰς τοὺς τόπους 6 αὐτῶν· ἐκάστου κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χάμ, 7 Χούς, καὶ Μισραῖμ, καὶ Φούθ, καὶ Χαναάν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χούς, Σεβά, καὶ Ἀβιλά, καὶ Σαβθά, καὶ Ῥααμά, καὶ 8 Σαβθεκά· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥααμά, Σεβά, καὶ Δαιδάν. Καὶ ὁ Χούς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρχισε νὰ ᾔηται 9 ἰσχυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς ἦτο ἰσχυρὸς κυνηγὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο λέγεται, Ὡς Νεβρώδ, ἰσχυρὸς 10 κυνηγὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐστάθη Βαβυλὼν, καὶ Ἐρέχ, καὶ Ἀχάδ, καὶ 11 Χαλνέ, ἐν τῇ γῇ Σενναάρ. Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν ὁ Ἀσσοὺρ, καὶ ὠκοδόμησε τὴν Νινευή, καὶ τὴν πόλιν 12 Ῥεχωβώθ, καὶ τὴν Χαλάχ, καὶ τὴν Ῥεσέν μεταξὺ τῆς Νινευὴ καὶ τῆς Χαλάχ· αὕτη εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη. 13, 14 Καὶ ὁ Μισραῖμ ἐγέννησε τοὺς Λουδεῖμ, καὶ τοὺς Ἀναμεῖμ, καὶ τοὺς Λεαβεῖμ, καὶ τοὺς Ναφθουχεῖμ, καὶ τοὺς 15 Πατρουσεῖμ, καὶ τοὺς Χασλουχεῖμ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξῆλθον οἱ Φιλιισταῖοι, καὶ τοὺς Χαφθορεῖμ. Καὶ ὁ Χαναάν 16 ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα, πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν 17, 18 Γεργεσαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀρουχαῖον, καὶ τὸν Ἀσενναῖον, καὶ τὸν Ἀρβάδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον, 19 καὶ τὸν Ἀμαθαῖον. Καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων. Καὶ ἦσαν τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων 20 ἀπὸ Σιδῶνος, καθὼς ὑπάγει τις εἰς Γέραρα, ἕως Γάζης, καὶ καθὼς ὑπάγει τις εἰς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ 21 Ἀδαμά, καὶ Σεβωεῖμ, ἕως Λασά. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Χάμ, κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν, κατὰ τὰς γλώσσας 22 αὐτῶν, εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν. Καὶ εἰς τὸν Σὴμ, τὸν πατέρα πάντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἐβερ, 23, 24 καὶ Ἀρφαζάδ, καὶ Λούδ, καὶ Ἀράμ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀράμ, Οὖζ, καὶ Οὖλ, καὶ Γεθέρ, καὶ Μάς. Καὶ ὁ Ἀρφαζάδ 25 ἐγέννησε τὸν Σαλά· καὶ ὁ Σαλά ἐγέννησε τὸν Ἐβερ. Καὶ εἰς τὸν Ἐβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· τὸ ὄνομα τοῦ 26 ἐνός, Φαλέγ· διότι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διμερίσθη ἡ γῆ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἰοκτάν. Καὶ 27 ὁ Ἰοκτάν ἐγέννησε τὸν Ἀλμωδάδ, καὶ τὸν Σαλέφ, καὶ τὸν Ἀσαρμαβέθ, καὶ τὸν Ἰαράχ, καὶ τὸν Ἀδωράμ, καὶ 28, 29 τὸν Οὐζάλ, καὶ τὸν Δικλά, καὶ τὸν Ὁβάλ, καὶ τὸν Ἀβιμαήλ, καὶ τὸν Σεβά, καὶ τὸν Ὁφείρ, καὶ τὸν Ἀβιλά, καὶ 30 τὸν Ἰωθάβ· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἰοκτάν. Καὶ ἡ κατοικία αὐτῶν ἦτο ἀπὸ Μηρά, καθὼς ὑπάγει τις εἰς 31 Σεφαρά, ὅρος τῆς Ἀνατολῆς. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Σὴμ, κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν, κατὰ τὰς γλώσσας αὐτῶν, 32 εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν. Αὗται εἶναι αἱ φυλαὶ τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν· καὶ ἐκ τούτων διεσπάρησαν τὰ ἔθνη ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

11. 2 Καὶ ἦτο πᾶσα ἡ γῆ μιᾶς γλώσσης καὶ μιᾶς φωνῆς. Καὶ ὅτε ἐκίνησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, εὗρον πεδιάδα ἐν 3 τῇ γῇ Σενναάρ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ. Καὶ εἶπεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἐλθετε, ἅς κάμωμεν πλίνθους, καὶ ἅς 4 ψήσωμεν αὐτάς ἐν πυρί· καὶ ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτοὺς ἡ μὲν πλίνθος ἀντὶ πέτρας, ἡ δὲ ἄσφαλτος ἐχρησίμευσεν 5 εἰς αὐτοὺς ἀντὶ πηλοῦ. Καὶ εἶπον, Ἐλθετε, ἅς οἰκοδομήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς πόλιν καὶ πύργον, τοῦ ὁποίου ἡ 6 κορυφὴ νὰ φθάσῃ ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἅς ἀποκτήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς ὄνομα, μήπως διασπαρῶμεν ἐπὶ τοῦ 7 προσώπου πάσης τῆς γῆς. Κατέβη δὲ ὁ Κύριος διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησαν 8 οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδοὺ, εἷς λαός, καὶ πάντες ἔχουσι μίαν γλῶσσαν, καὶ ἤρχισαν 9 νὰ κάμνωσι τοῦτο· καὶ τώρα δὲν θέλει ἐμποδισθῇ εἰς αὐτοὺς πᾶν ὃ, τι σκοπεύουσι νὰ κάμωσιν· ἔλθετε, ἅς 10 καταβῶμεν καὶ ἅς συγχύσωμεν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἐννοῇ ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὴν γλῶσσαν. Καὶ 11 διεσκόρπισεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς· καὶ ἔπαυσαν νὰ οἰκοδομῶσι τὴν 12 πόλιν. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Βαβέλ· διότι ἐκεῖ συνέχεν ὁ Κύριος τὴν γλῶσσαν πάσης τῆς 13 γῆς· καὶ ἐκεῖθεν διεσκόρπισεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία 14 τοῦ Σὴμ. Ὁ Σὴμ ἦτο ἐτῶν ἑκατὸν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαζάδ δύο ἔτη μετὰ τὸν κατακλυσμόν· καὶ ἔζησεν ὁ 15 Σὴμ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαζάδ, πεντακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ὁ Ἀρφαζάδ ἔζησε 16 τριακόσια πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά· καὶ ἔζησεν ὁ Ἀρφαζάδ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σαλά, τετρακόσια 17, 18 τρία ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ὁ Σαλά ἔζησε τριακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ· καὶ 19 ἔζησεν ὁ Σαλά, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ, τετρακόσια τρία ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ 20 ἔζησεν ὁ Ἐβερ τριακόσια τέσσαρα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ· καὶ ἔζησεν ὁ Ἐβερ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν 21 Φαλέγ, τετρακόσια τριακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἔζησεν ὁ Φαλέγ τριακόσια ἔτη, 22 καὶ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ· καὶ ἔζησεν ὁ Φαλέγ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, διακόσια ἑννέα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν 23, 24 υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἔζησεν ὁ Ῥαγαῦ τριακόσια δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ· καὶ ἔζησεν ὁ Ῥαγαῦ, 25 ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σερούχ, διακόσια ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἔζησεν ὁ Σερούχ 26 τριακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ· καὶ ἔζησεν ὁ Σερούχ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ, διακόσια ἔτη, καὶ 27 ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἔζησεν ὁ Ναχώρ εἰκοσιεννέα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρα· καὶ ἔζησεν ὁ 28 Ναχώρ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Θάρα, ἑκατὸν δεκαεννέα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἔζησεν ὁ 29 Θάρα ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀρράν. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ 30 Θάρα· ὁ Θάρα ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀρράν· καὶ ὁ Ἀρράν ἐγέννησε τὸν Λώτ. Καὶ ἀπέθανεν 31 ὁ Ἀρράν ἐνώπιον Θάρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, ἐν Οὐρ τῶν Χαλδαίων. Καὶ ἔλαβον

ὁ Ἀβραμ καὶ ὁ Ναχώρ εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος τοῦ Ἀβραμ ἦτο Σάρα· καὶ τὸ ὄνομα τῆς
 γυναίκος τοῦ Ναχώρ, Μελχά, θυγάτηρ τοῦ Ἀρράν, πατὴρ Μελχά, καὶ πατὴρ Ἰεσχά. Ἡ δὲ Σάρα ἦτο στείρα, 30
 δὲν εἶχε τέκνον. Καὶ ἔλαθεν ὁ Θάρα Ἀβραμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Λῶτ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρράν ἐγγονὸν ἑαυτοῦ, καὶ 31
 Σάραν τὴν ἑαυτοῦ νύμφην, τὴν γυναῖκα Ἀβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθον ὁμοῦ ἀπὸ τῆς Οὐρ τῶν Χαλδαίων,
 διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθον ἕως Χαρράν καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. Καὶ ἔγειναν αἱ ἡμέραι τοῦ 32
 Θάρα διακόσια πέντε ἔτη· καὶ ἀπέθανεν ὁ Θάρα ἐν Χαρράν.

Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραμ, "Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ 12
 πατρός σου, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν θέλω σοὶ δεῖξει· καὶ θέλω σὲ κάμει εἰς ἔθνος μέγα· καὶ θέλω σὲ εὐλογῆσαι, 2
 καὶ θέλω μεγαλύνει τὸ ὄνομά σου· καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς εὐλογίαν· καὶ θέλω εὐλογῆσαι τοὺς εὐλογοῦντάς σε, 3
 καὶ τοὺς καταρωμένους σε θέλω καταρασθῆ· καὶ θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ 4
 ὑπῆγεν ὁ Ἀβραμ, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ μετ' αὐτοῦ ὑπῆγε καὶ ὁ Λῶτ· ὁ δὲ Ἀβραμ ἦτο ἡλικίας
 ἑβδομήκοντα πέντε ἐτῶν, ὅτε ἐξῆλθεν ἀπὸ Χαρράν. Καὶ ἔλαθεν ὁ Ἀβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Λῶτ 5
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα εἶχον ἀποκτήσει, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
 ὁποίους εἶχον ἀποκτήσει ἐν Χαρράν, καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθον εἰς τὴν 6
 γῆν Χαναάν. Καὶ διεπέρασεν ὁ Ἀβραμ τὴν γῆν ἐκείνην ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἕως τῆς δρυὸς Μορέχ· οἱ δὲ 6
 Χαναναῖοι τότε κατῴκουν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀβραμ καὶ εἶπεν, Εἰς τὸ σπέρμα σου 7
 θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, ὅστις ἐφάνη εἰς αὐτόν. Καὶ 8
 ἐκεῖθεν μετέβη πρὸς τὸ ὄρος, τὸ κατὰ ἀνατολὰς τῆς Βαιθήλ, καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔχων τὴν Βαιθήλ
 πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν Γαί πρὸς ἀνατολὰς· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐπεκαλέσθη 9, 10
 τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καὶ μετεσκήνωσεν ὁ Ἀβραμ, ὁδοιπορῶν καὶ προχωρῶν πρὸς μεσημβρίαν. Ἐγένετο
 δὲ πείνα ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· καὶ κατέβη ὁ Ἀβραμ εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσῃ ἐκεῖ· διότι ἡ πείνα ἦτο 11
 βαρεῖα ἐν τῇ γῇ. Καὶ ὅτε ἐπλησίαζε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶπε πρὸς Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἰδοὺ, 12
 γνωρίζω ὅτι εἶσαι γυνὴ εὐειδής· θέλει συμβῆ λοιπόν, ὥστε καθὼς σὲ ἴδωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, θέλουσιν εἰπεῖν, 13
 αὐτοῦ εἶναι αὐτὴ· καὶ θέλουσι φονεύσει ἐμέ, σὲ δὲ θέλουσι φυλάξαι ζῶσαν. Εἶπε λοιπόν, ὅτι εἶσαι ἀδελφὴ 14
 μου, διὰ νὰ γείνη καλὸν εἰς ἐμέ ἐξ αἰτίας σου, καὶ νὰ φυλαχθῇ ἡ ζωὴ μου διὰ σέ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Ἀβραμ 15
 εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶδον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι ἦτο ὡραία σφόδρα. Καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Φαραῶ εἶδον 16
 αὐτήν, καὶ ἐπῆνεσαν αὐτὴν πρὸς τὸν Φαραῶ· καὶ ἐλήφθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαραῶ. Τὸν δὲ Ἀβραμ 17
 μετεχειρίσθησαν καλῶς δι' αὐτήν· καὶ εἶχε πρόβατα καὶ βόας καὶ ὄνους καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ ὄνους 18
 θηλυκὰς καὶ καμήλους. Καὶ ἐπέφερον ὁ Κύριος ἐπὶ τὸν Φαραῶ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πληγὰς μεγάλας ἐξ 19
 αἰτίας Σάρας τῆς γυναίκος τοῦ Ἀβραμ. Ἐκάλεσε δὲ ὁ Φαραῶ τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον 20
 ἔκαμες εἰς ἐμέ διὰ τί δὲν μ' ἐφανέρωσας ὅτι αὕτη εἶναι γυνὴ σου διὰ τί εἶπας, Ἀδελφὴ μου εἶναι αὕτη καὶ 19
 ἔλαβον αὐτήν εἰς ἑμαυτὸν διὰ γυναῖκα· καὶ τώρα, ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου· λάβε αὐτήν, καὶ ὑπάγε. Καὶ διώρισεν ὁ 20
 Φαραῶ ἀνθρώπους εἰς αὐτόν· καὶ συμπρόσπεμψαν αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα εἶχε.

Ἀνέβη δὲ ὁ Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ὁ Λῶτ μετ' αὐτοῦ, πρὸς 13
 μεσημβρίαν. Καὶ ὁ Ἀβραμ ἦτο πλούσιος σφόδρα εἰς κτήνη, εἰς ἀργύριον καὶ εἰς χρυσίον. Καὶ ὑπῆγεν 2, 3
 ὁδεύων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως Βαιθήλ ἕως τοῦ τόπου ὅπου ἦτο ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον μεταξὺ Βαιθήλ καὶ
 Γαί· εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶχε κάμει ἐκεῖ καταρχάς· καὶ ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ ὁ Ἀβραμ τὸ 4
 ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ Λῶτ ἀκόμῃ, ὁ συμπορευόμενος μετὰ τοῦ Ἀβραμ, εἶχε πρόβατα καὶ βόας καὶ σκηνάς, 5
 καὶ δὲν ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῇ διὰ νὰ κατοικῶσιν ὁμοῦ· διότι ἦσαν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ, καὶ δὲν ἠδύναντο 6
 νὰ κατοικῶσιν ὁμοῦ. Καὶ συνέβη ἔρις μεταξὺ τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ καὶ τῶν ποιμένων τῶν 7
 κτηνῶν τοῦ Λῶτ· οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι κατῴκουν τότε τὴν γῆν. Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραμ πρὸς τὸν Λῶτ, 8
 Ἄς μὴ ἦναι, παρακαλῶ, ἔρις μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ μεταξὺ τῶν ποιμένων μου καὶ τῶν ποιμένων σου· διότι 9
 ἀδελφοὶ εἴμεθα ἡμεῖς· δὲν εἶναι πᾶσα ἡ γῇ ἔμπροσθέν σου διαχωρίσθῃ λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ· ἐὰν σὺ ὑπάγῃς 9
 εἰς τὰ ἀριστερά, ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὰ δεξιὰ· καὶ ἐὰν σὺ εἰς τὰ δεξιὰ, ἐγὼ εἰς τὰ ἀριστερά. Καὶ ὑψώσας ὁ Λῶτ 10
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ἐποτιζέτο ὅλη πρὸ τοῦ νὰ καταστρέψῃ
 ὁ Κύριος τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα, ὡς παράδεισος τοῦ Κυρίου, ὡς ἡ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἕως νὰ ὑπάγῃ τις 11
 εἰς Σηγῶρ. Καὶ ἔκλεξεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Λῶτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ μετεσκήνωσεν ὁ Λῶτ πρὸς 12
 ἀνατολὰς, καὶ διεχωρίσθησαν ὁ εἰς ἀπὸ τοῦ ἄλλου. Ὁ μὲν Ἀβραμ κατῴκησεν ἐν τῇ γῇ Χαναάν· ὁ δὲ Λῶτ 12
 κατῴκησε μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς περιχώρου, καὶ ἔστησε τὰς σκηνὰς αὐτοῦ ἕως Σοδόμων. Οἱ δὲ ἄνθρωποι 13
 τῶν Σοδόμων ἦσαν κακοὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ σφόδρα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραμ, ἀφοῦ 14
 διεχωρίσθη ὁ Λῶτ ἀπ' αὐτοῦ, Ὑψώσον τώρα τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἰδὲ ἀπὸ τοῦ τόπου ὅπου εἶσαι, πρὸς
 ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὴν καὶ δύσιν· διότι πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὁποίαν βλέπεις, εἰς σὲ θέλω δώσει 15
 αὐτήν καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου ἕως αἰῶνος· καὶ θέλω καταστήσει τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· ὥστε ἐὰν 16
 δύναται τις νὰ ἐξαριθμῇ τὴν ἄμμον τῆς γῆς, θέλει ἀριθμηθῇ καὶ τὸ σπέρμα σου. Σηκωθείς διόδευσον τὴν 17
 γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος αὐτῆς· διότι εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτήν. Καὶ ἐσῆκωσε τὴν σκηνὴν 18
 αὐτοῦ ὁ Ἀβραμ, καὶ ἐλθὼν κατῴκησε πλησίον τῶν δρυῶν Μαμβρῆ, αἵτινες εἶναι ἐν Χεβρών, καὶ ὠκοδόμησεν
 ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν δὲ τοῦ Ἀμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, τοῦ Ἀριὼχ βασιλέως Ἑλλασάρ, τοῦ Χοδολλογομὸρ 14
 βασιλέως Ἑλάμ, καὶ τοῦ Θαργάλ βασιλέως ἐθνῶν, ἔκαμον αὐτοὶ πόλεμον μετὰ τοῦ Βερά βασιλέως Σοδόμων, 2

καὶ τοῦ Βαρσά βασιλέως Γομόρρων, τοῦ Σενναάβ βασιλέως Ἀδαμά, καὶ τοῦ Σεμοβὸρ βασιλέως Σεβωείμ, καὶ
 3 τοῦ βασιλέως τῆς Βελά· αὕτη εἶναι ἡ Σηγώρ. Πάντες οὗτοι ἠνώθησαν ὁμοῦ ἐν τῇ κοιλάδι Σιδδίμ ἥτις εἶναι ἡ
 4, 5 ἄλμυρά θάλασσα. Δώδεκα ἔτη ἐδούλευον εἰς τὸν Χοδολλογομόρ· ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τρίτῳ ἀπεστάτησαν. Καὶ
 6 ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει ἦλθεν ὁ Χοδολλογομόρ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τοὺς Ῥαφαεῖμ
 7 ἐν Ἀσταρῶθκαρναῖμ, καὶ τοὺς Ζουζεῖμ ἐν Ἄμ, καὶ τοὺς Ἑμμαίους ἐν Σαυῆκιριαθαῖμ, καὶ τοὺς Χορραίους
 8 ἐν τῷ ὄρει αὐτῶν Σηεῖρ ἕως τῆς πεδιάδος Φαράν, ἥτις εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐπέστρεψαν δὲ καὶ ἦλθον εἰς
 9 τὴν Ἐνμιοπάτ ἥτις εἶναι ἡ Κάδης· καὶ ἐπάταξαν πάντα τὸν τόπον τοῦ Ἀμαλήκ, καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς
 10 κατοικοῦντας ἐν Ἀσασώνθαμάρ. Ἐξῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Γομόρρων, καὶ
 11 ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀδαμά, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Σεβωείμ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Βελά, ἥτις εἶναι ἡ Σηγώρ· καὶ
 12 συνεκρότησαν μάχην μετ' αὐτῶν ἐν τῇ κοιλάδι Σιδδίμ, μετὰ τοῦ Χοδολλογομόρ βασιλέως Ἑλάμ, καὶ τοῦ
 13 Θαργάλ βασιλέως ἐθνῶν, καὶ τοῦ Ἀμραφὲλ βασιλέως Σενναάρ, καὶ τοῦ Ἀριώχ βασιλέως Ἑλλάσάρ· τέσσαρες
 14 βασιλεῖς πρὸς πέντε. Ἡ δὲ κοιλὰς Σιδδίμ ἦτο πλήρης φρεάτων ἀσφάλτου· ἐτράπησαν δὲ εἰς φυγὴν οἱ βασιλεῖς
 15 τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων καὶ ἔπεσον ἐκεῖ· οἱ δὲ ἐναπολειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος. Καὶ ἔλαβον πάντα
 16 τὰ ὑπάρχοντα τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ζωτροφίαν, καὶ ἀνεχώρησαν. Ἔλαβον δὲ
 17 καὶ τὸν Λῶτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραμ, ὅστις κατῴκει ἐν Σοδόμοις, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνεχώρησαν.
 18 Ὑπῆγε δὲ τις ἐκ τῶν διασωθέντων καὶ ἀπήγγειλε τοῦτο πρὸς τὸν Ἀβραμ τὸν Ἑβραῖον, ὅστις κατῴκει πλησίον
 19 τῶν δρυῶν Μαρβρῆ τοῦ Ἀμορραίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἑσχάλ, καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀνὴρ, οἵτινες ἦσαν σύμμαχοι τοῦ
 20 Ἀβραμ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἀβραμ ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφώτισε τριακοσίους δεκαοκτὼ ἐκ τῶν
 21 δούλων αὐτοῦ, τῶν γεννηθέντων ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ διαιρέσας
 22 τοὺς ἑαυτοῦ ὥρμησε κατ' αὐτῶν τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ κατεδίωξεν
 23 αὐτοὺς ἕως Χοβά ἥτις εἶναι κατὰ τὰ ἀριστερὰ τῆς Δαμασκοῦ. Καὶ ἐπανάφερε πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἔτι
 24 ἐπανάφερε Λῶτ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε
 25 δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Χοδολλογομόρ
 26 καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, ἐν τῇ κοιλάδι Σαυῆ ἥτις εἶναι ἡ κοιλὰς τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ Μελχισεδέκ
 27 βασιλεὺς Σαλήμ ἔφερεν ἕξω ἄρτον καὶ οἶνον· ἦτο δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν
 28 καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ Ἀβραμ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅστις ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ
 29 εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος ὅστις παρέδωκε τοὺς ἐχθροὺς σου εἰς τὴν χειρὰ σου. Καὶ Ἀβραμ ἔδωκεν εἰς
 30 αὐτὸν δέκατον ἀπὸ πάντων. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων πρὸς τὸν Ἀβραμ, Δὸς μοι τοὺς ἀνθρώπους, τὰ
 31 δὲ ὑπάρχοντα λάβε εἰς σεαυτὸν. Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Σοδόμων, Ἐγὼ ὕψωσα τὴν χειρὰ μου
 32 πρὸς Κύριον, τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, ὅστις ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι δὲν θέλω λάβει ἀπὸ πάντων
 33 τῶν ἰδικῶν σου ἀπὸ κλωστῆς ἕως λωρίου ὑποδήματος, διὰ νὰ μὴ εἴπῃς, Ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ· ἐκτὸς
 34 μόνον ἐκείνου τὸ ὅποιον ἔφαγον οἱ νέοι, καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐλθόντων μετ' ἐμοῦ, τοῦ Ἀνὴρ τοῦ
 35 Ἑσχάλ καὶ τοῦ Μαρβρῆ, οὗτοι ἄς λάβωσι τὴν μερίδα αὐτῶν.

15 Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἀβραμ ἐν ὁράματι, λέγων, Μὴ φοβοῦ, Ἀβραμ·
 2 ἐγὼ εἶμαι ὁ ὑπερασπιστὴς σου, ὁ μισθὸς σου θέλει εἶσθαι πολὺς σφόδρα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραμ, Δέσποτα
 3 Κύριε, τί θέλεις δώσει εἰς ἐμέ, ἐνῶ ἐγὼ ἀπέρχομαι ἄτεκνος, ὁ δὲ κληρονόμος τῆς οἰκίας μου εἶναι οὗτος
 4 ὁ ἐκ Δαμασκοῦ Ἑλιέζερ· εἶπε προσέτι ὁ Ἀβραμ, Ἰδοὺ, δὲν ἔδωκας εἰς ἐμὲ σπέρμα· καὶ ἰδοὺ, οἰκέτης μου
 5 θέλει μὲ κληρονομήσει. Καὶ ἰδοὺ, λόγος Κυρίου ἔγεινε πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλει σὲ κληρονομήσει
 6 οὗτος· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις θέλει ἐξέλθει ἐκ τῶν σπλάγχνων σου, αὐτὸς θέλει σὲ κληρονομήσει. Καὶ ἔφερεν
 7 αὐτὸν ἕξω καὶ εἶπεν, Ἀνάβλεψον τώρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τὰ ἄστρα, ἐὰν δύνασαι νὰ ἐξαριθμήσῃς
 8 αὐτά· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου. Καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐλογίσθη
 9 εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὅστις σὲ ἐξήγαγον ἐκ τῆς Οὐρ τῶν
 10 Χαλδαιῶν, διὰ νὰ σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην εἰς κληρονομίαν. Ὁ δὲ εἶπε, Δέσποτα Κύριε, Πόθεν νὰ γνωρίσω
 11 ὅτι θέλω κληρονομήσει αὐτήν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λάβε μοι δάμαλιν τριῶν ἐτῶν, καὶ αἶγα τριῶν ἐτῶν, καὶ
 12 κριὸν τριῶν ἐτῶν, καὶ τρυγόνά, καὶ περιστερὰν. Καὶ ἔλαβεν εἰς αὐτὸν πάντα ταῦτα, καὶ διέσχισεν αὐτὰ εἰς
 13 τὸ μέσον, καὶ ἔθεσεν ἕκαστον τμήμα ἀπέναντι τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ· τὰ πτηνὰ ὅμως δὲν διέσχιζε. Κατέβησαν
 14 δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ πτώματα, καὶ ὁ Ἀβραμ ἐδίωξεν αὐτά. Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐπέπεσαν ἕκστασις ἐπὶ
 15 τὸν Ἀβραμ· καὶ ἰδοὺ, φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει ἐπ' αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραμ,
 16 Ἔξευρε βεβαίως ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει παρικήσει ἐν γῇ οὐχὶ ἑαυτῶν, καὶ θέλουσι δουλώσει αὐτούς, καὶ
 17 θέλουσι καταθλίψει αὐτούς, τετρακόσια ἔτη· τὸ ἔθνος ὅμως, εἰς τὸ ὅποιον θέλουσι δουλωθῇ, ἐγὼ θέλω κρίνει·
 18 μετὰ δὲ ταῦτα θέλουσιν ἐξέλθει μὲ μεγάλα ὑπάρχοντα· σὺ δὲ θέλεις ἀπέλθαι πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν
 19 εἰρήνῃ· θέλεις ἐνταφιασθῇ ἐν γήρατι καλῷ· ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ γενεᾷ θέλουσιν ἐπιστρέψει ἐδῶ· διότι ἀκόμη
 20 δὲν ἀνεπληρώθη ἡ ἀνομία τῶν Ἀμορραίων. Ὅτε δὲ ὁ ἡλῖος ἔδυσε καὶ ἔγεινε πυκνὸν σκότος, ἰδοὺ, κάμινος
 21 καπνίζουσα καὶ λαμπὰς πυρὸς ἥτις διεπέρασε μεταξὺ τῶν διχοτομημάτων τούτων. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμε
 22 διαθήκην ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραμ, λέγων, εἰς τὸ σπέρμα σου ἔδωκα τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς
 23 Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου· τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους, καὶ
 24 τοὺς Κεδωναίους, καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ῥαφαεῖμ, καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ
 25 τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἰεθουσαίους.

16 Ἡ δὲ Σάρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραμ, δὲν ἐτεκνοποίει εἰς αὐτόν· εἶχε δὲ δούλην Αἰγυπτίαν, ὀνομαζομένην Ἄγαρ.

Καὶ εἶπεν ἡ Σάρα πρὸς τὸν Ἀβραμ, Ἰδοὺ, ὁ Κύριος μὲ ἀπέκλεισε τῆς τεκνοποιίας· εἴσελθε λοιπὸν πρὸς τὴν 2
 δούλην μου, ἵσως ἀποκτήσω τέκνον ἐξ αὐτῆς. Ὑπήκουσε δὲ ὁ Ἀβραμ εἰς τὸν λόγον τῆς Σάρας. Καὶ ἔλαβεν ἡ 3
 Σάρα ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραμ τὴν Ἀγαρ τὴν Αἰγυπτίαν, τὴν δούλην αὐτῆς, ἀφοῦ ὁ Ἀβραμ εἶχε κατοικήσει δέκα ἔτη 4
 ἐν τῇ γῇ Χαναάν, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς Ἀβραμ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, διὰ τὸ ἦναι γυνὴ αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθε πρὸς 5
 τὴν Ἀγαρ, καὶ ἐκεῖνη συνέλαβε· καὶ ὅτε εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, ἡ κυρία αὐτῆς κατεφρονεῖτο ἐνώπιον αὐτῆς. Καὶ 6
 εἶπεν ἡ Σάρα πρὸς τὸν Ἀβραμ, Ἐξ αἰτίας σου ἀδικοῦμαι. Ἐγὼ ἔδωκα τὴν δούλην μου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ 7
 ἀφοῦ εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, ἐγὼ κατεφρονήθην ἐνώπιον αὐτῆς· ἄς κρίνῃ ὁ Κύριος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ. Ὁ δὲ 8
 Ἀβραμ εἶπε πρὸς τὴν Σάραν, Ἰδοὺ, ἡ δούλη σου εἶναι εἰς τὴν χειρά σου· κάμε εἰς αὐτὴν ὅπως εἶναι ἀρεστὸν εἰς 9
 τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Καὶ μετεχειρίσθη ἡ Σάρα αὐτὴν κακῶς, καὶ ἐκεῖνη ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτῆς. Εὗρε 10
 δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου πλησίον πηγῆς ὕδατος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, πλησίον τῆς πηγῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Σούρ· καὶ 11
 εἶπεν, Ἀγαρ, δούλη τῆς Σάρας, πόθεν ἔρχεσαι καὶ ποῦ ὑπάγεις; Ἡ δὲ εἶπεν, Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας 12
 μου φεύγω. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, Ἐπίστρεψον πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι 13
 ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς. Εἶπεν ἔτι ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτὴν, Θέλω πληθύνει σφόδρα τὸ σπέρμα σου, 14
 ὥστε νὰ μὴ ἀριθμῆται διὰ τὸ πλῆθος. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, Ἰδοὺ, σὺ εἶσαι ἐγκυος, καὶ 15
 θέλεις γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαὴλ· διότι ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν θλιψὶν σου· καὶ 16
 οὗτος θέλει εἶσθαι ἄνθρωπος ἄγριος· ἡ χεὶρ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐναντίον πάντων, καὶ ἡ χεὶρ πάντων ἐναντίον 17
 αὐτοῦ· καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ θέλει κατοικήσει. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγαρ τὸ ὄνομα τοῦ 18
 Κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὴν, Σὺ Θεὸς ὅστις μὲ εἶδες· διότι εἶπεν, Εἶδον ἔτι ἐγὼ ἐνταῦθα ἐκεῖνον ὅστις 19
 μὲ εἶδε. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ φρέαρ ἐκεῖνο, Φρέαρ Λαχαϊροῦ· ἰδοὺ, κεῖται μεταξὺ Κάδης καὶ Βαράδ. Καὶ 20
 ἐγέννησεν ἡ Ἀγαρ υἱὸν εἰς τὸν Ἀβραμ· καὶ ὁ Ἀβραμ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν 21
 Ἀγαρ, Ἰσμαὴλ. Ἦτο δὲ ὁ Ἀβραμ ὀγδοήκοντα ἑξ ἑτῶν, ὅτε ἡ Ἀγαρ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαὴλ εἰς τὸν Ἀβραμ. 22
 Καὶ ὅτε ἦτο ὁ Ἀβραμ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν, ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἀβραμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ 23
 εἶμαι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· περιπάτει ἐνώπιόν μου, καὶ ἔσο τέλειος. Καὶ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου 24
 ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· καὶ θέλω σὲ πληθύνει σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· 25
 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός, λέγων, Ἐγὼ, ἰδοὺ, ἡ διαθήκη μου εἶναι πρὸς σέ· καὶ θέλεις γείνει πατὴρ 26
 πλῆθους ἐθνῶν· καὶ δὲν θέλει καλεῖσθαι πλέον τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλὰ τὸ ὄνομά σου θέλει εἶσθαι Ἀβραάμ· 27
 διότι πατέρα πλῆθους ἐθνῶν σὲ κατέστησα· καὶ θέλω σὲ αὐξήσει σφόδρα σφόδρα, καὶ θέλω σὲ καταστήσει 28
 εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς θέλουσιν ἐξέλθει ἐκ σοῦ· καὶ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, 29
 καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, διὰ τὸ ἦναι Θεὸς εἰς σέ καὶ εἰς 30
 τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ· καὶ θέλω δώσει εἰς σέ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, τὴν γῆν τῆς παροικίας σου, 31
 πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ θέλω εἶσθαι ὁ Θεὸς αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν 32
 Ἀβραάμ, σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου θέλεις φυλάξει, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Αὕτη 33
 εἶναι ἡ διαθήκη μου τὴν ὁποῖαν θέλετε φυλάξει, ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ· πᾶν 34
 ἄρσεν ὑμῶν θέλει περιτέμνεσθαι. Καὶ θέλετε περιτέμνει τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς 35
 σημεῖον τῆς διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν· καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν θέλει περιτέμνεσθαι μεταξὺ σας, πᾶν 36
 ἄρσεν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὁ γεγεννημένος ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἐκ παντός ξένου, ὅστις δὲν εἶναι 37
 ἐκ τοῦ σπέρματός σου· θέλει ἐξάπαντος περιτέμνεσθαι ὁ γεγεννημένος ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ ὁ ἀργυρώνητός 38
 σου· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον· καὶ τὸ ἀπερίτμητον ἄρσεν, 39
 τοῦ ὁποῖου δὲν ἤθελε περιτμηθῇ ἡ σὰρξ τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου 40
 τοῦ λαοῦ αὐτῆς· τὴν διαθήκην μου παρέβη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Σάραν τὴν γυναῖκά σου, δὲν 41
 θέλεις καλέσει πλέον τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάραν, ἀλλὰ Σάρρα θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομα αὐτῆς. Καὶ θέλω εὐλογῇ 42
 αὐτὴν, καὶ θέλω προσέτι δώσει εἰς σέ υἱὸν ἐξ αὐτῆς· καὶ θέλω εὐλογῇ αὐτὴν, καὶ θέλει γείνει μῆτηρ ἐθνῶν· 43
 βασιλεῖς λαῶν θέλουσιν ἐξέλθει ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγένετο, καὶ εἶπεν ἐν 44
 τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Εἰς ἄνθρωπον ἑκατονταετῆ θέλει γεννηθῇ τέκνον καὶ ἡ Σάρρα, γυνὴ ἐνενήκοντα ἐτῶν, θέλει 45
 γεννήσει. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, Εἴθε ὁ Ἰσμαὴλ νὰ ζήσῃ ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ναὶ ἡ 46
 γυνὴ σου Σάρρα θέλει γεννήσει υἱὸν εἰς σέ, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ θέλω στήσει τὴν 47
 διαθήκην μου πρὸς αὐτόν εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτόν· περὶ δὲ τοῦ Ἰσμαὴλ 48
 σοῦ εἰσθήκουσα· Ἰδοὺ, εὐλόγησα αὐτόν, καὶ θέλω αὐξήσει αὐτόν, καὶ θέλω πληθύνει αὐτόν σφόδρα σφόδρα· 49
 δώδεκα ἄρχοντας θέλει γεννήσει, καὶ θέλω κάμει αὐτόν ἔθνος μέγα· ἀλλὰ τὴν διαθήκην μου θέλω στήσει 50
 πρὸς τὸν Ἰσαάκ, τὸν ὁποῖον θέλει γεννήσει ἡ Σάρρα εἰς σέ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ἐν τῷ αὐτῷ τούτῳ καιρῷ. Ἀφοῦ 51
 δὲ ἐτελείωσε νὰ λαλῇ μετ' αὐτοῦ, ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβραάμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν 52
 αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς γεγεννημένους ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους αὐτοῦ, πᾶν ἄρσεν 53
 τῶν ἀνθρώπων τῆς οἰκίας τοῦ Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν τὴν αὐτὴν ἐκείνην 54
 ἡμέραν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός. Ὁ δὲ Ἀβραάμ ἦτο ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν, ὅτε περιετμήθη τὴν 55
 σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦτο δεκατριῶν ἐτῶν, ὅτε περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς 56
 ἀκροβυστίας αὐτοῦ. τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν περιετμήθη ὁ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ πάντες 57
 οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας αὐτοῦ, οἱ γεγεννημένοι ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ οἱ ἐξ ἄλλογενῶν ἀργυρώνητοι περιετμήθησαν 58
 μετ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτόν ὁ Κύριος εἰς τὰς δρῦς Μамβρῇ, ἐνῶ ἐκάθητο ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς εἰς τὸ καῦμα **18**

2 τῆς ἡμέρας. Καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδοὺ, τρεῖς ἄνδρες ἱστάμενοι ἔμπροσθεν αὐτοῦ·
 καὶ ὡς εἶδεν, ἔδραμεν εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους·
 3 καὶ εἶπε, Κύριέ μου, ἐὰν εὗρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, μὴ παρέλθῃς, παρακαλῶ, τὸν δοῦλόν σου·
 4, 5 ἄς φερθῇ, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ, καὶ νίψατε τοὺς πόδας σας, καὶ ἀναπαύθητε ὑπὸ τὸ δένδρον· καὶ ἐγὼ
 θέλω φέρεи ὀλίγον ἄρτον, καὶ στηριζατε τὴν καρδίαν σας· ἔπειτα θέλετε παρέλθαι· ἐπεὶ διὰ τοῦτο ἐπεράσατε
 6 πρὸς τὸν δοῦλόν σας· οἱ δὲ εἶπον, Κάμε οὕτω, καθὼς εἶπας. Καὶ ἔσπευσεν ὁ Ἀβραάμ εἰς τὴν σκηνὴν πρὸς
 7 τὴν Σάρραν καὶ εἶπε, Σπεῦσον ζύμωσον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ κάμε ἐγκρυφίας. Ὁ δὲ Ἀβραάμ ἔδραμεν
 εἰς τοὺς βόας, καὶ ἔλαβε μοσχάριον ἀπαλὸν καὶ καλόν, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν δοῦλον· ὁ δὲ ἔσπευσε νὰ ἐτοιμάσῃ
 8 αὐτὸ· ἔπειτα ἔλαβε βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον, τὸ ὁποῖον ἠτοίμασε, καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν αὐτῶν·
 9 αὐτὸς δὲ ἵστατο πλησίον αὐτῶν ὑπὸ τὸ δένδρον, καὶ αὐτοὶ ἔφαγον. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν, Ποῦ εἶναι Σάρρα
 10 ἡ γυνὴ σου Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ σκηνῇ. Καὶ εἶπεν, Ἐξάπαντος θέλω ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ κατὰ τὸν αὐτὸν
 τοῦτον καιρὸν τοῦ ἔτους· καὶ ἰδοὺ, Σάρρα ἡ γυνὴ σου θέλει ἔχει υἱόν. Ἡ δὲ Σάρρα ἤκουσεν ἐν τῇ θύρᾳ τῆς
 11 σκηνῆς ἥτις ἦτο ὀπισθεν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἀβραάμ καὶ ἡ Σάρρα ἦσαν γέροντες, προβεβηκότες εἰς ἡλικίαν· εἰς τὴν
 12 Σάρραν εἶχον παύσει νὰ γίνωνται τὰ γυναικεῖα. Ἐγέλασε δὲ ἡ Σάρρα καθ' ἑαυτὴν λέγουσα, Ἀφοῦ ἐγήρασα,
 13 θέλει γείνει εἰς ἐμὲ ἡδονὴ καὶ ὁ κύριός μου γέρων. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Διὰ τί ἐγέλασεν ἡ
 14 Σάρρα, λέγουσα, Ἀφοῦ ἐγὼ ἐγήρασα, θέλω τῶντί γενησέ· εἶναι τι ἀδύνατον εἰς τὸν Κύριον ἐν τῷ ὠρισμένῳ
 15 καιρῷ θέλω ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον καιρὸν τοῦ ἔτους, καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν. Τότε
 16 ἡ Σάρρα ἠρνήθη λέγουσα, δὲν ἐγέλασα· διότι ἐφοβήθη. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐγέλασας. Σηκωθέντες δὲ
 17, 18 ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες διευθύνθησαν πρὸς τὰ Σόδομα· καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐπορεύετο μετ' αὐτῶν διὰ νὰ συμπροπέμψῃ
 19 αὐτούς. Καὶ εἶπε Κύριος, Θέλω κρύψει ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ ὃ, τι κάμνω· ὁ δὲ Ἀβραάμ θέλει ἐξάπαντος γείνει
 20 ἔθνος μέγα καὶ δυνατόν· καὶ θέλουσιν εὐλογηθῇ εἰς αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· ἐπεὶ γινώσκω αὐτὸν ὅτι
 21 θέλει διατάξαι πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, μεθ' ἑαυτόν, καὶ θέλουσι φυλάξει τὴν ὁδὸν τοῦ
 Κυρίου, διὰ νὰ πράττωσι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ ὁ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ τὰ ὅσα ἐλάλησε
 20 πρὸς αὐτόν. Εἶπε δὲ Κύριος, Ἡ κραυγὴ τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων ἐπλήθυνε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτῶν
 21 βαρεῖα σφόδρα· θέλω λοιπὸν καταβῇ καὶ θέλω ἰδεῖ ἂν ἔπραξαν ὀλοκλήρως κατὰ τὴν κραυγὴν τὴν ἐρχομένην
 22 πρὸς ἐμέ· καὶ θέλω γνωρίσει, ἂν οὐχί. Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ὑπῆγον πρὸς τὰ Σόδομα· ὁ δὲ
 23 Ἀβραάμ ἵστατο ἔτι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ πλησιάσας ὁ Ἀβραάμ εἶπε, Μήπως θέλεις ἀπολέσει τὸν δίκαιον
 24 μετὰ τοῦ ἀσεβοῦς· ἐὰν ἦναι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, θέλεις ἄρα γε ἀπολέσει αὐτοὺς καὶ δὲν ἤθελες
 25 συγχωρῆσαι εἰς τὸν τόπον διὰ τοὺς πεντήκοντα δικαίους, τοὺς ἐν αὐτῷ· μὴ γένοιτο ποτὲ σὺ νὰ πράξῃς τοιοῦτον
 26 πρᾶγμα, νὰ θανατώσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ὁ δίκαιος νὰ ἦναι ὡς ὁ ἀσεβὴς μὴ γένοιτο ποτὲ εἰς σὲ ὁ
 27 κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν δὲν θέλει κάμει κρίσιν. Εἶπε δὲ Κύριος, Ἐὰν εὕρω ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δικαίους
 28 ἐν τῇ πόλει, θέλω συγχωρῆσαι εἰς πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀβραάμ εἶπεν, Ἰδοὺ, τώρα
 29 ἐτόλμησα νὰ ὁμιλήσω πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐνῷ εἶμαι γῆ καὶ σποδός· ἐὰν λείψωσι πέντε ἐκ τῶν πεντήκοντα
 30 δικαίων, θέλεις ἀπολέσει πᾶσαν τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τῶν πέντε. Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν ἐὰν εὕρω
 29 ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε. Καὶ προσέθεσεν ἔτι ὁ Ἀβραάμ νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἐὰν εὕρεθῶσιν
 30 ἐκεῖ τεσσαράκοντα. Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν χάριν τῶν τεσσαράκοντα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἄς μὴ
 31 παροξυνθῇ ὁ Κύριός μου ἐὰν ἔτι λαλήσω· ἐὰν εὕρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα. Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν
 32 ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τριάκοντα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἰδοὺ, τώρα ἐτόλμησα νὰ λαλήσω πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐὰν
 32 εὕρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν χάριν τῶν εἴκοσι. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἄς μὴ
 33 παροξυνθῇ ὁ Κύριός μου, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ· ἐὰν εὕρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν
 33 χάριν τῶν δέκα. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Κύριος, ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ λαλῇ πρὸς τὸν Ἀβραάμ· καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐπέστρεψεν
 εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

19 Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς τὰ Σόδομα τὸ ἑσπέρας· καὶ ἐκάθητο ὁ Λῶτ παρὰ τὴν πύλην τῶν Σοδόμων· ἰδὼν
 2 δὲ ὁ Λῶτ, ἐσηκώθη εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον ἕως ἐδάφους· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ,
 κύριοί μου, ἐκκλίνετε, παρακαλῶ, πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ δούλου σας, καὶ διανυκτερεύσατε καὶ πλύνετε τοὺς
 πόδας σας· καὶ σηκωθέντες πρωΐ, θέλετε ὑπάγει εἰς τὴν ὁδὸν σας· οἱ δὲ εἶπον, Οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ θέλομεν
 3 διανυκτερεύσει. Ἀφοῦ δὲ ἐβίασεν αὐτοὺς πολὺ, ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ
 4 ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς συμπόσιον, καὶ ἔψησεν ἄζυμα καὶ ἔφαγον. Πρὶν δὲ κοιμηθῶσιν, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως,
 5 οἱ ἄνδρες τῶν Σοδόμων, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, νέοι καὶ γέροντες, ἅπας ὁ λαὸς ὁμοῦ πανταχόθεν· καὶ
 6 ἔκραζον πρὸς τὸν Λῶτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Ποῦ εἶναι οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα ἐκβαλε
 7 αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ γνωρίσωμεν αὐτούς. Ἐξῆλθε δὲ ὁ Λῶτ πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πρόθυρον, καὶ ἐκλείσσε
 7, 8 τὴν θύραν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Μή, ἀδελφοί μου, μὴ πράξῃτε τοιοῦτον κακόν· ἰδοὺ, ἔχω δύο θυγατέρας
 αἵτινες δὲν ἐγνώρισαν ἄνδρα· νὰ σᾶς φέρω λοιπὸν αὐτάς ἕξω· καὶ κάμετε εἰς αὐτάς, ὅπως φανῇ εἰς ἐσᾶς
 9 ἀρεστόν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ πράξῃτε μηδέν, ἐπεὶ διὰ τοῦτο εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκίαν τῆς
 9 στέγης μου. Οἱ δὲ εἶπον, Φύγε ἀπ' ἐκεῖ. Καὶ εἶπον, οὗτος ἦλθε διὰ νὰ παροικῇ· θέλει νὰ γείνη καὶ κριτὴς
 10 τώρα θέλομεν καποποιήσῃ σὲ μᾶλλον παρὰ ἐκείνους. Καὶ ἐβίαζον τὸν ἄνθρωπον τὸν Λῶτ καθ' ὑπερβολὴν, καὶ
 10 ἐπλησίασαν διὰ νὰ συντρίψωσι τὴν θύραν· Ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἔσυραν τὸν Λῶτ πρὸς
 11 ἑαυτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκλείσαν τὴν θύραν· τοὺς δὲ ἄνθρώπους, τοὺς ὄντας εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας,
 12 ἐκτύπησαν μὲ ἀορασίαν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὥστε ἀπέκαμον ζητοῦντες τὴν θύραν. Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες

πρὸς τὸν Λῶτ, Ἐχεις ἐδῶ ἄλλον τινά γαμβρὸν υἱοῦς ἢ θυγατέρα; ἢ ὄντινα ἄλλον ἔχεις ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου· διότι ἡμεῖς καταστρέφομεν τὸν τόπον τοῦτον, ἐπειδὴ ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐμεγάλυνεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς ὁ Κύριος διὰ νὰ καταστρέψωμεν αὐτόν. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Λῶτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ, τοὺς μέλλοντας νὰ λάβωσι τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Σηκώθητε, ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου· διότι καταστρέφει ὁ Κύριος τὴν πόλιν. Ἄλλ' ἐφάνη εἰς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ ὡς ἀστεϊζόμενος. Καὶ ὅτε ἐγενεῖν αὐγὴ, ἐβίαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λῶτ, λέγοντες· Σηκώθητι, λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο σου θυγατέρας, τὰς εὐρισκομένας ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ συναπολεσθῇς καὶ σὺ ἐν τῇ ἀνομίᾳ τῆς πόλεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐβράδυνεν, οἱ ἄνδρες πιάσαντες τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τῆς γυναίκος αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, διότι ἐσπλαγχνίσθη αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐξήγαγον αὐτὸν καὶ ἔθεσαν αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω, εἶπεν ὁ Κύριος, Διάσωσον τὴν ζωὴν σου· μὴ περιβλέψῃς ὀπίσω σου, καὶ μὴ σταθῇς καθ' ὅλην τὴν περίχωρον· διασώθητι εἰς τὸ ὄρος, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇς. Καὶ εἶπεν ὁ Λῶτ πρὸς αὐτούς, Μὴ, παρακαλῶ, Κύριε· ἰδοὺ, ὁ δοῦλός σου εὗρηκε χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐμεγάλυνας τὸ ἔλεός σου, τὸ ὁποῖον ἔκαμες πρὸς ἐμέ, φυλάττων τὴν ζωὴν μου· ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω δυνηθῇ νὰ διασωθῶ εἰς τὸ ὄρος, μήπως μὲ προφθάσῃ τὸ κακὸν καὶ ἀποθάνω· ἰδοὺ, παρακαλῶ, ἡ πόλις αὕτη εἶναι πλησίον ὥστε νὰ καταφύγω ἐκεῖ, καὶ εἶναι μικρά· ἐκεῖ, παρακαλῶ, νὰ διασωθῶ· δὲν εἶναι μικρά καὶ θέλει ζῆσαι ἡ ψυχὴ μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Ἰδοὺ, ἐπήκουσά σου καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, νὰ μὴ καταστρέψω τὴν πόλιν, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησας· τάχυνον, διασώθητι ἐκεῖ· διότι δὲν θέλω δυνηθῇ νὰ κάμω οὐδέν, ἕως οὗ φθάσῃς ἐκεῖ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Σηγῶρ. Ὁ ἤλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτε ὁ Λῶτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγῶρ. Καὶ ἔβρεξεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πάντα τὰ περίχωρα καὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων καὶ τὰ φυτὰ τῆς γῆς. Ἄλλ' γυνὴ αὐτοῦ περιβλέψασα ὀπισθεν αὐτοῦ ἐγενεῖ στήλη ἁλατος. Ὁ δὲ Ἀβραάμ σηκωθείς ἐνώρισεν τὸ πρωῒ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶχε σταθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ βλέψας ἐπὶ τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ ἑφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς περιχώρου, εἶδε, καὶ ἰδοὺ, ἀνέβαινε καπνὸς ἀπὸ τῆς γῆς, ὡς καπνὸς καμίνου. Οὕτω λοιπὸν, ὅτε ὁ Θεὸς κατέστρεψε τὰς πόλεις τῆς περιχώρου, ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Λῶτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ὅτε κατέστρεψε τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας κατῴκει ὁ Λῶτ. Ἀνέβη δὲ ὁ Λῶτ ἀπὸ Σηγῶρ καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ ὄρει, καὶ μετ' αὐτοῦ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ, διότι ἐφοβήθη νὰ κατοικήσῃ ἐν Σηγῶρ· καὶ κατῴκησεν ἐν σπηλαίῳ, αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ὁ πατὴρ ἡμῶν εἶναι γέρον, καὶ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ νὰ εἰσέλθῃ πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν συνήθειαν πάσης τῆς γῆς· ἐλθέ, ἄς ποτίσωμεν τὸν πατέρα, ἡμῶν οἶνον, καὶ ἄς κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἄς ἀναστήσωμεν σπέρμα ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ἐπότισαν λοιπὸν τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα· καὶ εἰσῆλθεν ἡ πρεσβυτέρα καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐνόησεν οὔτε πότε ἐπлагίασεν αὐτή, καὶ πότε ἐσηκώθη. Καὶ τὴν ἐπαύριον εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐκοιμήθην χθὲς τὴν νύκτα μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ἄς ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ τὴν νύκτα ταύτην, καὶ εἰσελθοῦσα σὺ, κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἄς ἀναστήσωμεν σπέρμα ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ἐπότισαν λοιπὸν καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον, καὶ σηκωθείσα ἡ νεωτέρα, ἐκοιμήθη μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐνόησεν οὔτε πότε ἐπлагίασεν αὐτή, καὶ πότε ἐσηκώθη. Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες τοῦ Λῶτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ ἐγέννησεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τῶν Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον. Ἐγέννησε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενάμμι· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τῶν Ἀμμωνιτῶν ἕως τῆς σήμερον.

Καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν ὁ Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τὴν πρὸς μεσημβρίαν, καὶ κατῴκησε μεταξὺ Κάδης καὶ Σούρ· καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ περὶ Σάρρας τῆς γυναίκος αὐτοῦ, Ἀδελφὴ μου εἶναι. Ἔστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς τῶν Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν. Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ κατ' ὄναρ τὴν νύκτα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ, σὺ ἀποθνήσκεις ἐξ αἰτίας τῆς γυναίκος, τὴν ὁποίαν ἔλαβες· διότι εἶναι νενυμφευμένη μὲ ἄνδρα. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ δὲν εἶχε πλησιάσει εἰς αὐτήν· καὶ εἶπε, Κύριε, ἤθελες φονεῦσαι ἔθνος ἔτι καὶ δίκαιον· δὲν μοι εἶπεν αὐτός, Ἀδελφὴ μου εἶναι καὶ αὐτὴ πάλιν, αὐτὴ εἶπεν, Ἀδελφὸς μου εἶναι. Ἐν εὐθύτητι τῆς καρδίας μου καὶ ἐν καθαρότητι τῶν χειρῶν μου ἔπραξα τοῦτο. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Θεὸς κατ' ὄναρ, Καὶ ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι ἐν εὐθύτητι τῆς καρδίας σου ἔπραξας τοῦτο· ὅθεν καὶ ἐγὼ σὲ ἐμπόδισα ἀπὸ τοῦ νὰ ἀμαρτήσῃς εἰς ἐμέ· διὰ τοῦτο δὲν σὲ ἀφῆκα νὰ ἐγγίσῃς αὐτήν· τώρα λοιπὸν ἀπόδοος τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶναι προφήτης· καὶ θέλει προσευχηθῇ ὑπὲρ σοῦ καὶ θέλεις ζῆσαι· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀποδώσῃς αὐτήν, ἔξευρε ὅτι ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, σὺ καὶ πάντα ὅσα ἔχεις. Σηκώθη δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ ἐνώρισεν τὸ πρωῒ, ἐκάλεσε πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τούτους εἰς ἐπῆκοον αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι σφόδρα. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί ἔπραξας εἰς ἡμᾶς καὶ τί ἀμάρτημα ἔπραξα εἰς σέ, ὥστε ἐπέφερες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὸ βασιλείόν μου, ἀμαρτίαν μεγάλην ἔπραξας εἰς ἐμέ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ πραχθῇ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Τί εἶδες, ὥστε νὰ πράξῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶπον, Βέβαια δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ θέλουσι μὲ φονεῦσαι διὰ τὴν γυναῖκά μου· καὶ ὅμως ἀληθῶς ἀδελφὴ μου εἶναι, θυγάτηρ τοῦ πατρὸς μου, ἀλλ' οὐχὶ θυγάτηρ τῆς μητρὸς μου· καὶ ἐγενεῖ γυνὴ μου. καὶ ὅτε μὲ ἔκαμεν ὁ Θεὸς νὰ ἐξέλθω ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, εἶπον πρὸς αὐτήν, Ταύτην τὴν χάριν θέλεις κάμει εἰς ἐμέ· εἰς πάντα τόπον ὅπου ἂν ὑπάγωμεν, λέγε περὶ ἐμοῦ, Οὗτος εἶναι ἀδελφὸς μου. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρόβατα καὶ

15, 16 θόας και δούλους και δούλας, και ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, και ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
 17 και εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ, Ἰδού, ἡ γῆ μου ἔμπροσθέν σου. κατοικήσων ὅπου σοὶ ἀρέσκει. Καὶ πρὸς τὴν Σάρραν
 18 εἶπεν, Ἰδού, ἔδωκα χίλια ἀργύρια εἰς τὸν ἀδελφὸν σου· ἰδού, αὐτὸς εἶναι εἰς σέ σκέπη τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς
 πάντας τοὺς μετὰ σοῦ και πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους. Οὕτως αὕτη ἐπεπλήχθη. Προσηυχήθη δὲ ὁ Ἀβραάμ
 πρὸς τὸν Θεόν· και ἐθεράπευσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ και τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και τὰς θεραπαίνας αὐτοῦ, και
 ἔτεκνοποίησαν. διότι ὁ Κύριος εἶχε κλείσει διόλου πᾶσαν μήτραν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀβιμέλεχ, ἐξ αἰτίας Σάρρας
 τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀβραάμ.

21, 2 Καὶ ἐπεσκέφθη ὁ Κύριος τὴν Σάρραν, ὡς εἶπε· και ἔκαμεν ὁ Κύριος εἰς τὴν Σάρραν, ὡς ἐλάλησε. Καὶ
 συνέλαβεν ἡ Σάρρα, και ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀβραάμ υἱὸν ἐν τῷ γήρατι αὐτοῦ· κατὰ τὸν καιρὸν, τὸν ὁποῖον
 3 εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γεννηθέντος εἰς αὐτόν,
 4 τὸν ὁποῖον ἡ Σάρρα ἐγέννησεν εἰς αὐτόν, Ἰσαάκ. Περιέτεμε δὲ ὁ Ἀβραάμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰσαάκ τὴν ὀγδόην
 5 ἡμέραν, ὡς προσέταξεν εἰς αὐτόν ὁ Θεός. Ἦτο δὲ ὁ Ἀβραάμ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγεννήθη εἰς αὐτόν Ἰσαάκ
 6, 7 ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ἡ Σάρρα, Ὁ Θεὸς μὲ ἔκαμε νὰ γελῶ· ὅστις ἀκούσῃ, θέλει γελᾶ μετ' ἐμοῦ. Καὶ
 8 εἶπε, Τίς ἤθελεν εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι ἤθελε θηλάσει τέκνα ἡ Σάρρα ἐπειδὴ ἐγέννησα υἱὸν ἐν τῷ γήρατι
 9 αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξησε και ἀπεγαλακτίσθη· και ἔκαμεν ὁ Ἀβραάμ μέγα συμπόσιον, καθ' ἣν ἡμέραν
 10 ἀπεγαλακτίσθη ὁ Ἰσαάκ. Καὶ εἶδεν ἡ Σάρρα τὸν υἱὸν τῆς Ἀγαρ τῆς Αἰγυπτίας, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς
 11 τὸν Ἀβραάμ, περιγελῶντα τὸν Ἰσαάκ. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Δίωξον τὴν δούλην ταύτην και τὸν υἱὸν
 12 αὐτῆς· διότι δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου, τοῦ Ἰσαάκ. Ἐφάνη δὲ
 13, 14 σκληρὸν σφόδρα τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς
 τὸν Ἀβραάμ, Ἄσ μὴ φανῇ σκληρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου περὶ τοῦ παιδίου και περὶ τῆς δούλης σου· κατὰ
 πάντα ὅσα εἶπη πρὸς σέ ἡ Σάρρα, ἄκουε τοὺς λόγους αὐτῆς· διότι ἐν τῷ Ἰσαάκ θέλει κληθῇ εἰς σέ σπέρμα·
 15 και τὸν υἱὸν δὲ τῆς δούλης εἰς ἔθνος θέλω καταστήσει αὐτόν· διότι εἶναι σπέρμα σου. Σηκωθείς δὲ ὁ Ἀβραάμ
 16 ἑνωρίσ τὸ πρωῒ, ἔλαβεν ἄρτους και ἄσκον ὕδατος και ἔδωκεν εἰς τὴν Ἀγαρ, ἐπιθέσας αὐτὰ ἐπὶ τὸν ὥμον αὐτῆς,
 17 και τὸ παιδίον, και ἀπέπεμψεν αὐτήν. Ἡ δὲ ἀναχωρήσασα περιεπλανᾶτο ἐν τῇ ἐρήμῳ Βῆρσαβεέ. Καὶ ἀφοῦ
 18 ἐτελείωσε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ, ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω ἐνὸς θάμνου· και ἐλθοῦσα ἐκάθισεν ἀπέναντι,
 19 μακρὰν ἕως τόξου βολῆς· διότι εἶπε, νὰ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου. Καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι και ὕψωσε τὴν
 20 φωνὴν αὐτῆς και ἔκλαυσεν. Εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν τοῦ παιδίου· και ἐφώνησεν ἄγγελος Θεοῦ πρὸς
 21 τὴν Ἀγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, και εἶπε πρὸς αὐτήν, Τί ἔχεις, Ἀγαρ μὴ φοβοῦ· διότι ἤκουσεν ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν
 22 τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου ἐνθα κεῖται· σηκώθητι, λάβε τὸ παιδίον, και κράτει αὐτὸ μετὰ τὴν χειρὰ σου· διότι
 23 θέλω καταστήσει αὐτὸ εἰς ἔθνος μέγα. Καὶ ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, και ἰδοῦσα φρέαρ ὕδατος
 24, 25 ὑπῆγε και ἐγένισε τὸν ἄσκον ὕδωρ και ἐπότισε τὸ παιδίον. Καὶ ἦτο ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, και ηὔξησε, και
 26 κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ και ἔγεινε τοξότης. Καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν· και ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔλαβεν
 27 εἰς αὐτὸν γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ὁ Ἀβιμέλεχ, μετὰ τοῦ Φιχὸλ ἀρχιστρατήγου
 28 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, λέγων, Ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ εἰς πάντα ὅσα πράττεις· τώρα
 29 λοιπὸν ὁμοσον πρὸς ἐμέ ἐδῶ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν θέλεις ψευσθῇ πρὸς ἐμέ, οὔτε πρὸς τὸν υἱὸν μου, οὔτε πρὸς
 30 τοὺς ἐγγόνους μου· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος, τὸ ὁποῖον ἔκαμα εἰς σέ, θέλεις κάμει εἰς ἐμέ, και εἰς τὴν γῆν ὅπου
 31 παρῶκησας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἐγὼ θέλω ὁμοσεῖ. Καὶ ἔλεγξεν ὁ Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ διὰ τὸ φρέαρ τοῦ
 32 ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἀφήρπασαν οἱ δούλοι τοῦ Ἀβιμέλεχ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ, Δὲν ἐξεύρω τίς ἔπραξε τὸ πρᾶγμα
 33 τοῦτο· και οὔτε σὺ μὲ ἐφανέρωσας και οὔτε ἐγὼ ἤκουσα, εἰμὴ σήμερον. Καὶ λαβὼν ὁ Ἀβραάμ πρόβατα και
 34 θόας, ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀβιμέλεχ· και ἔκαμον ἀμφότεροι συνθήκην. Καὶ ἔβαλεν ὁ Ἀβραάμ κατὰ μέρος ἐπτά
 θηλυκὰ ἄρνια τοῦ ποιμνίου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Τί εἶναι ταῦτα τὰ ἐπτά θηλυκὰ ἄρνια,
 τὰ ὁποῖα ἔβαλες κατὰ μέρος· Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι ταῦτα τὰ ἐπτά θηλυκὰ ἄρνια θέλεις λάβει ἐκ τῆς χειρὸς μου,
 διὰ νὰ ᾔναι εἰς ἐμέ εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ἔσκαψα τὸ φρέαρ τοῦτο. διὰ τοῦτο ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον,
 Βῆρσαβεέ· διότι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι. Καὶ ἔκαμον συνθήκην ἐν Βῆρσαβεέ. Ἐσηκώθη δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ και
 Φιχὸλ ὁ ἀρχιστρατήγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, και ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἐφύτευσεν ὁ
 Ἀβραάμ δρυμὸν ἐν Βῆρσαβεέ· και ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ αἰωνίου Θεοῦ. Παρῶκησε δὲ ὁ
 Ἀβραάμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων ἡμέρας πολλὰς.

22 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα ὁ Θεὸς ἐδοκίμασε τὸν Ἀβραάμ, και εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀβραάμ· ὁ δὲ εἶπεν,
 2 Ἰδού, ἐγώ. Καὶ εἶπε, Λάβε τώρα τὸν υἱὸν σου τὸν μονογενῆ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, και ὕπαγε εἰς
 τὸν τόπον Μοριά, και πρόσφερε αὐτόν ἐκεῖ εἰς ὀλοκαύτωμα, ἐπὶ ἐνὸς τῶν ὀρέων, τὸ ὁποῖον θέλω σοὶ εἰπεῖ.
 3 Σηκωθείς δὲ Ἀβραάμ ἑνωρίσ τὸ πρωῒ, ἐσαμάρωσε τὴν ὄνον αὐτοῦ και ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ δύο ἐκ τῶν δούλων
 αὐτοῦ και Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· και σχίσας ζύλα διὰ τὴν ὀλοκαύτωσιν, ἐσηκώθη και ὑπῆγεν εἰς τὸν τόπον
 4 τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός. Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν ὕψωσας ὁ Ἀβραάμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε
 5 τὸν τόπον μακρόθεν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Σεῖς καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου·
 ἐγὼ δὲ και τὸ παιδάριον θέλομεν ὑπάγει ἕως ἐκεῖ· και ἀφοῦ προσκυνήσωμεν, θέλομεν ἐπιστρέφει πρὸς ἐσᾶς.
 6 Καὶ λαβὼν ὁ Ἀβραάμ τὰ ζύλα τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἐπέθεσεν ἐπὶ τὸν Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· και ἔλαβεν εἰς τὴν
 7 χεῖρα αὐτοῦ τὸ πῦρ, και τὴν μάχαιραν, και ὑπῆγον οἱ δύο ὅμοι. Τότε ἐλάλησεν ὁ Ἰσαάκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν
 πατέρα αὐτοῦ και εἶπε, Πάτερ μου. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ, τέκνον μου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσαάκ, Ἰδού, τὸ πῦρ
 8 και τὰ ζύλα· ἀλλὰ ποῦ τὸ πρόβατον διὰ τὴν ὀλοκαύτωσιν· Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ὁ Θεός, τέκνον μου, θέλει

προβλέπει εἰς ἑαυτὸν τὸ πρόβατον διὰ τὴν ὀλοκαύτωσιν. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ δύο ὁμοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἔφθασαν 9
εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ διέθεσε τὰ 10
ζύλα, καὶ δέσας τὸν Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔβαλεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ζύλων· καὶ ἐκτείνας 11
ὁ Ἀβραὰμ τὴν χειρὰ αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν μάχαιραν διὰ νὰ σφάξῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐφώνησε 12
πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν, Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ. Καὶ εἶπε, Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν 13
χειρὰ σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, καὶ μὴ πράξῃς εἰς αὐτὸ μηδέν· διότι τώρα ἐγνώρισα ὅτι σὺ φοβεῖσαι τὸν Θεόν,
ἐπειδὴ δὲν ἐλυπήθης τὸν υἱὸν σου τὸν μονογενῆ δι' ἐμέ. Καὶ ὑψώσας ὁ Ἀβραὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδε· 14
καὶ ἰδοὺ, κριὸς ὄπισθεν αὐτοῦ, κρατούμενος ἀπὸ τῶν κεράτων αὐτοῦ εἰς φυτὸν πυκνόκλαδον· καὶ ἐλθὼν ὁ 15
Ἀβραὰμ, ἔλαβε τὸν κριὸν καὶ προσέφερεν αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἀντὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραὰμ 16
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἰεσβαίρε· ὡς λέγεται καὶ τὴν σήμερον, Ἐν τῷ ὄρει ὁ Κύριος θέλει ἐμφανισθῇ. Καὶ 17
ἐφώνησε δεύτερον ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, Ὡμοσα εἰς ἑμαυτὸν, 18
λέγει Κύριος, ὅτι, ἐπειδὴ ἔπραξας τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ δὲν ἐλυπήθης τὸν υἱὸν σου, τὸν μονογενῆ σου, ὅτι 19
εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσῃ, καὶ πληθύνων θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν 20
ἄμμιον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ τὸ σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τὰς πύλας τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· 21
καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῇ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· διότι ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν μου. Καὶ 22
ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ σηκωθέντες, ὑπῆγον ὁμοῦ εἰς Βήρσαβέ· καὶ κατῴκησεν 23
ὁ Ἀβραὰμ ἐν Βήρσαβέ. Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ἀνῆγγειλαν πρὸς τὸν Ἀβραάμ λέγοντες, Ἰδού, ἡ Μελχὰ 24
ἐγέννησε καὶ αὐτῇ υἱοὺς εἰς τὸν Ναχώρ τὸν ἀδελφὸν σου· τὸν Οὖζ πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Βοὺζ ἀδελφὸν 25
αὐτοῦ, καὶ τὸν Κεμουήλ τὸν πατέρα τοῦ Ἀράμ, καὶ τὸν Κεσέδ, καὶ τὸν Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδές, καὶ τὸν Ἰελδάφ, 26
καὶ τὸν Βαθουήλ. Ὁ δὲ Βαθουήλ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκαν· τοὺς ὀκτὼ τούτους ἐγέννησεν ἡ Μελχὰ εἰς τὸν 27
Ναχώρ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἡ ὀνομαζομένη Ῥευμὰ, ἐγέννησε καὶ αὐτῇ τὸν Ταβέκ 28
καὶ τὸν Γαάμ καὶ τὸν Ταχάς καὶ τὸν Μααχά.

Καὶ ἔζησεν ἡ Σάρρα ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἔτη· ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τῆς Σάρρας. Καὶ ἀπέθανεν ἡ **23, 2**
Σάρρα ἐν Κιριάθάρβά· αὕτη εἶναι ἡ Χεβρών ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἦλθεν ὁ Ἀβραὰμ διὰ νὰ κλαύσῃ τὴν Σάρραν
καὶ νὰ πενθήσῃ αὐτήν. Καὶ σηκωθείς ὁ Ἀβραὰμ ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ, ἐλάλησε πρὸς τοὺς υἱοὺς 3
τοῦ Χέτ λέγων, ξένος καὶ πάροικος εἶμαι ἐγὼ μεταξὺ σας· δότε μοὶ κτῆμα τάφου μεταξὺ σας, διὰ νὰ θάψω 4
τὸν νεκρὸν μου ἀπ' ἐμπροσθέν μου. Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Χέτ πρὸς τὸν Ἀβραάμ λέγοντες πρὸς αὐτόν, 5
Ἄκουσον ἡμᾶς, κύριέ μου· σὺ εἶσαι μεταξὺ ἡμῶν ἡγεμὼν ἐκ Θεοῦ· θάψον τὸν νεκρὸν σου εἰς τὸ ἐκλεκτότερον 6
ἐκ τῶν μνημείων ἡμῶν· οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θέλει ἀρνηθῇ τὸ μνημεῖον αὐτοῦ πρὸς σέ, διὰ νὰ θάψῃς τὸν νεκρὸν 7
σου. Τότε σηκωθείς ὁ Ἀβραὰμ προσεκύνησε πρὸς τὸν λαὸν τοῦ τόπου, πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Χέτ· καὶ ἐλάλησε 8
πρὸς αὐτοὺς λέγων, Ἐὰν εὐαρεστῇται ἡ ψυχὴ σας νὰ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἀπ' ἐμπροσθέν μου, ἀκούσατέ 9
μου καὶ μεσιτεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Ἐφρών τὸν υἱὸν τοῦ Σῶάρ, καὶ ἄς μοὶ δώσῃ τὸ σπήλαιον αὐτοῦ 10
Μαχπελάχ, τὸ ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· εἰς πλήρη τιμὴν ἄς μοὶ δώσῃ αὐτό, διὰ κτῆμα τάφου μεταξὺ 11
σας. Ὁ δὲ Ἐφρών ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ· καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐφρών ὁ Χετταῖος πρὸς τὸν Ἀβραάμ 12
εἰς ἐπήκοον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, πάντων τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτοῦ, λέγων, Οὐχί, 13
κύριέ μου, ἄκουσόν μου· σοὶ δίδω τὸν ἀγρόν, σοὶ δίδω καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ· ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν υἱῶν 14
τοῦ λαοῦ μου δίδω αὐτὰ εἰς σέ· θάψον τὸν νεκρὸν σου. Καὶ προσεκύνησεν ὁ Ἀβραὰμ ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ 15
τοῦ τόπου· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἐφρών εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ τοῦ τόπου λέγων, Ἐὰν σὺ θέλῃς, ἄκουσόν μου, 16
παρακαλῶ· θέλω δώσει τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ· λάβε αὐτὸ παρ' ἐμοῦ, καὶ θέλω θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ. Ὁ 17
δὲ Ἐφρών ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἀβραάμ, λέγων πρὸς αὐτόν, Ἄκουσόν μου, κύριέ μου· γῇ τετρακοσίων σίκλων 18
ἀργυρίου, τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ θάψον λοιπὸν τὸν νεκρὸν σου. Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸν Ἐφρών· 19
καὶ ἐζύγισεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Ἐφρών τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εἶπεν εἰς ἐπήκοον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ τετρακοσίου 20
σίκλους ἀργυρίου, δεκτοῦ μεταξὺ ἐμπόρων. Καὶ ὁ ἀγρὸς τοῦ Ἐφρών, ὅστις ἦτο ἐν Μαχπελάχ, ἐμπροσθεν τῆς 21
Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ καὶ πάντα τὰ δένδρα τὰ ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις κύκλῳ, 22
ἡσφαλίσθησαν εἰς τὸν Ἀβραάμ διὰ κτῆμα, ἐνώπιον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, ἐνώπιον πάντων τῶν εἰσερχομένων εἰς 23
τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτοῦ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἔθαψεν ὁ Ἀβραὰμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ 24
ἀγροῦ Μαχπελάχ, ἐμπροσθεν τῆς Μαμβρῆ· αὕτη εἶναι Χεβρών ἐν γῇ Χαναάν. Καὶ ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον 25
τὸ ἐν αὐτῷ, ἡσφαλίσθησαν εἰς τὸν Ἀβραάμ διὰ κτῆμα τάφον παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ.

Ἦτο δὲ ὁ Ἀβραὰμ γέρων προβεθηκῶς τὴν ἡλικίαν· καὶ ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸν Ἀβραάμ κατὰ πάντα. Καὶ **24, 2**
εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον τῆς οἰκίας αὐτοῦ, τὸν ἐπιστάτην πάντων τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτοῦ, Βάλε, παρακαλῶ, τὴν χειρὰ σου ὑπὸ τὸν μηρὸν μου· καὶ θέλω σέ ὀρκίσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ 3
οὐρανοῦ καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ὅτι δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων,
μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ· ἀλλ' εἰς τὸν τόπον μου, καὶ εἰς τὴν συγγενειάν μου θέλεις ὑπάγει, καὶ θέλεις 4
λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου τὸν Ἰσαάκ. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ δοῦλος, Ἰσως δὲν θελήσῃ ἡ γυνὴ νὰ μοὶ 5
ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν γῆν ταύτην· πρέπει νὰ φέρω τὸν υἱὸν σου εἰς τὴν γῆν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθες· Καὶ εἶπε 6
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ, Πρόσεχε, μὴ φέρῃς τὸν υἱὸν μου ἐκεῖ· Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις μὲ ἔλαβεν ἐκ 7
τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐκ τῆς γῆς τῆς γεννήσεώς μου, καὶ ὅστις ἐλάλησε πρὸς ἐμέ καὶ ὅστις ὤμοσεν εἰς 8
ἐμέ λέγων, εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην, αὐτὸς θέλει ἀποστείλει τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἐμπροσθέν 9
σου· καὶ θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου ἐκεῖθεν· ἐὰν δὲ ἡ γυνὴ δὲν θέλῃ νὰ σέ ἀκολουθήσῃ, τότε θέλεις 10

9 εἶσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τοῦ ὄρκου μου τούτου· μόνον τὸν υἱὸν μου νὰ μὴ φέρῃς ἐκεῖ. Καὶ ἔβαλεν ὁ δοῦλος τὴν
 10 χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν τοῦ Ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ὥρκισθη εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ πράγματος τούτου.
 11 Καὶ ἔλαβεν ὁ δοῦλος δέκα καμήλους ἐκ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησε, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἀπὸ
 12 πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ σηκωθείς, ὑπῆγεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναχώρ.
 13 Καὶ ἐγονάτισε τὰς καμήλους ἕξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος, πρὸς τὸ ἐσπέρας, ὅτε ἐξέρχονται αἱ
 14 γυναῖκες διὰ νὰ ἀντλήσωσιν ὕδωρ. Καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, δὸς μοι, δέομαι, καλὸν
 15 συνάντημα σήμερον, καὶ κάμε ἔλεος εἰς τὸν κύριόν μου Ἀβραάμ· ἰδοὺ, ἐγὼ ἵσταμαι πλησίον τῆς πηγῆς τοῦ
 16 ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἐξέρχονται διὰ νὰ ἀντλήσωσιν ὕδωρ· καὶ ἡ κόρη πρὸς τὴν
 17 ὁποῖαν εἴπω, Ἐπικλινόν, παρακαλῶ, τὴν ὑδρίαν σου διὰ νὰ πῖω, καὶ αὕτη εἴπη, Πῖε καὶ θέλω ποτίσει καὶ τὰς
 18 καμήλους σου, αὕτη ἄς ᾗναι ἐκείνη, τὴν ὁποῖαν ἡτοίμασας εἰς τὸν δοῦλόν σου τὸν Ἰσαάκ· καὶ ἐκ τούτου θέλω
 19 γνωρίσει ὅτι ἔκαμες ἔλεος εἰς τὸν κύριόν μου. Καὶ πρὶν αὐτὸς παύσῃ λαλῶν, ἰδοὺ, ἐξήρχετο ἡ Ῥεβέκκα, ἥτις
 20 ἐγεννήθη εἰς τὸν Βαθουήλ, υἱὸν τῆς Μελχᾶς, γυναικὸς τοῦ Ναχώρ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν
 21 αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς. Ἡ δὲ κόρη ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν σφόδρα, παρθένος, καὶ ἀνὴρ δὲν εἶχε γνωρίσει
 22 αὐτήν· ἀφοῦ λοιπὸν κατέβη εἰς τὴν πηγὴν, ἐγένετο τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβαινε. Δραμὼν δὲ ὁ δοῦλος
 23 εἰς συνάντησιν αὐτῆς εἶπε, Πότισόν με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου. Ἡ δὲ εἶπε, Πῖε, κύριέ
 24 μου. καὶ ἔσπευσε καὶ κατεβίβασε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ ἐπότισεν αὐτόν. καὶ ἀφοῦ
 25 ἔπαυσε ποτίζουσα αὐτόν εἶπε, Καὶ διὰ τὰς καμήλους σου θέλω ἀντλήσει, ἕωσοῦ πῖωσι πᾶσαι. Καὶ παρευθὺς
 26 ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς εἰς τὴν ποτίστραν, καὶ ἔδραμεν ἔτι εἰς τὸ φρέαρ διὰ νὰ ἀντλήσῃ, καὶ ἤντησε διὰ
 27 πᾶσας τὰς καμήλους αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἄνθρωπος, θαυμάζων δι' αὐτήν, ἐσιώπα, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἂν κατευώδωσεν
 28 ὁ Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὐχί. Καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν αἱ κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσὰ
 29 θάρους ἡμίσεος σίκλου, καὶ δύο βραχιόλια διὰ τὰς χεῖρας αὐτῆς, θάρους δέκα σίκλων χρυσοῦ· καὶ εἶπε,
 30 Τίνος θυγάτηρ εἶσαι σὺ εἰπέ μοι, παρακαλῶ· εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς σου τόπος δι' ἡμᾶς πρὸς κατάλυμα
 31 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· εἶμαι θυγάτηρ Βαθουήλ τοῦ υἱοῦ τῆς Μελχᾶς, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς τὸν Ναχώρ.
 32 εἶπεν ἔτι πρὸς αὐτόν, Εἶναι εἰς ἡμᾶς καὶ ἄχυρα καὶ τροφή πολλή καὶ τόπος πρὸς κατάλυμα. Τότε ἔκλινεν ὁ
 33 ἄνθρωπος καὶ προσεκύνησεν τὸν Κύριον· καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὅστις
 34 δὲν ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ὁ Κύριος μὲ κατευώδωσεν εἰς
 35 τὸν οἶκον τῶν ἀδελφῶν τοῦ κυρίου μου. Δραμοῦσα δὲ ἡ κόρη ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς τὰ
 36 πράγματα ταῦτα. Εἶχε δὲ ἡ Ῥεβέκκα ἀδελφὸν ὀνομαζόμενον Λάβαν· καὶ ἔδραμεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον
 37 ἕξω εἰς τὴν πηγὴν. Καὶ ὡς εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ βραχιόλια εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὡς ἤκουσε
 38 τοὺς λόγους Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης, Οὕτως ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ ὁ ἄνθρωπος, ἦλθε πρὸς τὸν
 39 ἄνθρωπον· καὶ ἰδοὺ, ἵστατο πλησίον τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς. Καὶ εἶπεν, Εἵσελθε, εὐλογημένε τοῦ Κυρίου·
 40 διὰ τί ἵστασαι ἕξω ἐπειδὴ ἐγὼ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον διὰ τὰς καμήλους. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς
 41 τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκεῖνος ἐξεφόρτωσε τὰς καμήλους καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ τροφήν εἰς τὰς καμήλους καὶ ὕδωρ
 42 διὰ νίψιμον τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ποδῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν μετ' αὐτοῦ. Καὶ παρετέθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ
 43 φαγητόν· αὐτὸς ὅμως εἶπε, Δὲν θέλω φάγει, ἕωσοῦ λαλήσω τὸν λόγον μου. Ὁ δὲ εἶπε, Λάλησον. Καὶ εἶπεν,
 44 Ἐγὼ εἶμαι δοῦλος τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα, καὶ ἔγινε μέγας· καὶ ἔδωκεν
 45 εἰς αὐτόν πρόβατα καὶ θόας καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ καμήλους καὶ ὄνους. Καὶ
 46 ἐγέννησε Σάρρα, ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου, υἱὸν εἰς τὸν κύριόν μου, ἀφοῦ ἐγήρασε· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν πάντα
 47 ὅσα ἔχει. Καὶ μὲ ὥρκισεν ὁ κύριός μου, λέγων, Δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν θυγατέρων
 48 τῶν Χαναανίων, εἰς τὴν γῆν τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ· ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου θέλεις ὑπάγει καὶ
 49 εἰς τὴν συγγενειάν μου, καὶ θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν κύριόν μου, Ἰσως
 50 δὲν θελήσῃ ἡ γυνὴ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς ἐμὲ, Ὁ Κύριος, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου περιεπάτησα,
 51 θέλει ἀποστείλει τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ θέλει κατευοδώσει τὴν ὁδὸν σου· καὶ θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς
 52 τὸν υἱὸν μου ἐκ τῆς συγγενείας μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου· τότε θέλεις εἶσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τοῦ
 53 ὀρκισμοῦ μου· ὅταν ὑπάγῃς πρὸς τὴν συγγενειάν μου καὶ δὲν δώσωσιν εἰς σέ, τότε θέλεις εἶσθαι ἐλεύθερος
 54 ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου. Καὶ ἐλθὼν σήμερον εἰς τὴν πηγὴν, εἶπον, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ,
 55 κατευοδώσον, δέομαι, τὴν ὁδὸν μου, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ὑπάγω· ἰδοὺ, ἐγὼ ἵσταμαι πλησίον τῆς πηγῆς τοῦ
 56 ὕδατος· καὶ ἡ κόρη ἥτις ἐξέρχεται διὰ νὰ ἀντλήσῃ καὶ πρὸς τὴν ὁποῖαν εἴπω, Πότισόν με, παρακαλῶ, ὀλίγον
 57 ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου, καὶ αὕτη μὲ εἴπη, Καὶ σὺ πῖε, καὶ διὰ τὰς καμήλους σου ἀκόμη θέλω ἀντλήσει,
 58 αὕτη ἄς ᾗναι ἡ γυνή, τὴν ὁποῖαν ἡτοίμασεν ὁ Κύριος διὰ τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου μου. Καὶ πρὶν παύσῃ λαλῶν ἐν
 59 τῇ καρδίᾳ μου, ἰδοὺ, ἡ Ῥεβέκκα ἐξήρχετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς· καὶ κατέβη εἰς τὴν
 60 πηγὴν καὶ ἤντησεν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν, Πότισόν με, παρακαλῶ. Ἡ δὲ ἔσπευσε καὶ κατεβίβασε τὴν ὑδρίαν
 61 αὐτῆς ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ εἶπε, Πῖε, καὶ θέλω ποτίσει καὶ τὰς καμήλους σου· ἔπιον λοιπὸν καὶ ἐπότισε καὶ
 62 τὰς καμήλους. Καὶ ἠρώτησα αὐτήν καὶ εἶπον, Τίνος θυγάτηρ εἶσαι ἡ δὲ εἶπε, Θυγάτηρ τοῦ Βαθουήλ, υἱοῦ
 63 τοῦ Ναχώρ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς αὐτόν ἡ Μελχᾶ· καὶ περιέθεσα τὰ ἐνώτια εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ τὰ
 64 βραχιόλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς. Καὶ κλῖνας προσεκύνησα τὸν Κύριον· καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ
 65 κυρίου μου Ἀβραάμ, ὅστις μὲ κατευώδωσεν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδόν, διὰ νὰ λάβω τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ
 66 τοῦ κυρίου μου εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Τώρα λοιπὸν, ἐὰν θέλητε νὰ κάμητε ἔλεος καὶ ἀλήθειαν πρὸς τὸν κύριόν
 67 μου, εἵπατέ μοι, εἰ δὲ μὴ, εἵπατέ μοι, διὰ νὰ στραφῶ δεξιὰ ἢ ἀριστερά. Καὶ ἀποκριθέντες ὁ Λάβαν καὶ ὁ

Βαθουήλ, εἶπον, Παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα· ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ σοὶ εἰπώμεν κακὸν ἢ καλόν· ἰδοὺ, 51
 ἡ Ῥεβέκκα ἔμπροσθέν σου· λάβε αὐτὴν καὶ ὑπάγε· καὶ ἄς ᾖ ἡ γυνὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ κυρίου σου, καθὼς ἐλάλησεν 52
 ὁ Κύριος. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ δοῦλος τοῦ Ἀβραάμ τοὺς λόγους αὐτῶν, προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους τὸν Κύριον. 53
 Καὶ ἐκβαλὼν ὁ δοῦλος σκευὴ ἀργυρὰ καὶ σκευὴ χρυσὰ καὶ ἐνδύματα, ἔδωκεν εἰς τὴν Ῥεβέκκαν· ἔδωκεν ἔτι 54
 δῶρα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς. Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ μετ' 55
 αὐτοῦ, καὶ διενυκτέρευσαν· καὶ ἀφοῦ ἐσηκώθησαν τὸ πρῶτ', εἶπεν, Ἐξαποστείλατέ με πρὸς τὸν κύριόν μου. 56
 Εἶπον δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ ἡ μητὴρ αὐτῆς, Ἄς μείνῃ ἡ κόρη μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τινάς, τοῦλάχιστον δέκα· 57
 μετὰ ταῦτα θέλει ἀπέλθει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ μὲ κρατεῖτε, διότι ὁ Κύριος κατευώδωσε τὴν ὁδὸν μου· 58
 ἐξαποστείλατέ με νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν κύριόν μου. Οἱ δὲ εἶπον, Ἄς καλέσωμεν τὴν κόρην καὶ ἄς ἐρωτήσωμεν 59
 τὴν γνώμην αὐτῆς. Καὶ ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ 60
 δὲ εἶπεν, Ὑπάγω. Καὶ ἐξαπέστειλαν τὴν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὴν τροφὸν αὐτῆς, καὶ τὸν δοῦλον 61
 τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησαν τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Ἀδελφὴ ἡμῶν 62
 εἶσαι, εἴθε νὰ γείνησιν εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ τὸ σπέρμα σου νὰ ἐξουσιάσῃ τὰς πύλας τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ 63
 Καὶ ἐσηκώθη ἡ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἐθράπαιναν αὐτῆς, καὶ ἐκάθισαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ὑπῆγον κατόπιν τοῦ 64
 ἀνθρώπου· καὶ ἔλαβεν ὁ δοῦλος τὴν Ῥεβέκκαν καὶ ἀνεχώρησεν. Ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τοῦ φρέατος 65
 Λαχαϊροῦ· διότι κατῴκει ἐν τῇ γῇ τῆς μεσημβρίας. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰσαὰκ νὰ προσευχηθῇ ἐν τῇ πεδιάδι περὶ 66
 τὸ ἐσπέρας· καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε, καὶ ἰδοὺ, ἤρχοντο κάμηλοι. καὶ ὑψώσασα ἡ Ῥεβέκκα 67
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου. Διότι εἶχεν εἰπεῖ πρὸς τὸν δοῦλον, 68
 Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ἐρχόμενος διὰ τῆς πεδιάδος εἰς συνάντησιν ἡμῶν; Ὁ δὲ δοῦλος εἶχεν εἰπεῖ, 69
 Εἶναι ὁ κύριός μου. Καὶ αὕτη λαβοῦσα τὴν καλύπτραν, ἐσκεπάσθη. Καὶ διηγῆθη ὁ δοῦλος πρὸς τὸν Ἰσαὰκ 70
 πάντα ὅσα εἶχε πράξει. Ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σάρρας· καὶ ἔλαβε τὴν 71
 Ῥεβέκκαν, καὶ ἔγεινεν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ παρηγορήθη ὁ Ἰσαὰκ περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἔλαβε δὲ ὁ Ἀβραάμ καὶ ἄλλην γυναῖκα, ὀνομαζομένην Χεττούραν. Καὶ αὕτη ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν **25, 2**
 Ζερβρὰν καὶ τὸν Ἰοζὰν καὶ τὸν Μαδὰν καὶ τὸν Μαδιάμ καὶ τὸν Ἰεσὼκ καὶ τὸν Σουά. καὶ ὁ Ἰοζὰν ἐγέννησε 3
 τὸν Σεβὰ καὶ τὸν Δαϊδάν· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Δαϊδάν ἦσαν Ἀσσυρεῖμ καὶ Λειτουργεῖμ καὶ Λαωμεῖμ. Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ 4
 Μαδιάμ ἦσαν Γεφὰ καὶ Ἐφὲρ καὶ Ἀνὼχ καὶ Ἀβειδὰ καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι υἱοὶ τῆς Χεττούρας. Ἔδωκε δὲ ὁ 5
 Ἀβραάμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰσαὰκ. Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν ὁ Ἀβραάμ 6
 χαρίσματα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, ἔτι ζῶν, μακρὰν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰσαὰκ πρὸς ἀνατολὰς, εἰς τὴν γῆν 7
 τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἀβραάμ, ὅσα ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα 8
 πέντε. Καὶ ἐκπνεύσας ἀπέθανεν ὁ Ἀβραάμ ἐν γῆρατι καλῷ, γέρον καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ προσετέθη εἰς 9
 τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ Μαχπελάχ, ἐν τῷ 10
 ἀγρῷ τοῦ Ἐφρών, υἱοῦ τοῦ Σωὰρ τοῦ Χετταίου, τῷ ἀπέναντι τῆς Μαμβρῆ· τῷ ἀγρῷ, τὸν ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ 11
 Ἀβραάμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ· ἐκεῖ ἐτάφη ὁ Ἀβραάμ καὶ Σάρρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ 12
 Ἀβραάμ, εὐλόγησεν ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰσαὰκ πλησίον τοῦ φρέατος Λαχαϊροῦ. 13
 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰσμαὴλ, υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀβραάμ Ἄγαρ ἡ 14
 Αἰγυπτία, ἡ δούλη τῆς Σάρρας· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσμαὴλ, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, 15
 εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· πρωτότοκος τοῦ Ἰσμαὴλ Ναβαϊώθ, ἔπειτα Κηδάρ καὶ Ἀβδεὴλ καὶ Μισάμ, καὶ Μισμὰ, 16
 καὶ Δουμὰ καὶ Μασσά· Χαδδάρ, καὶ Θαιμὰ, Ἰετούρ, Ναφίς, καὶ Κεδμὰ· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσμαὴλ, καὶ 17
 ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν κατὰ τὰς κώμας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς κατοικίας αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ τὰ ἔθνη 18
 αὐτῶν. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἰσμαὴλ, ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ· καὶ ἐκπνεύσας ἀπέθανε καὶ 19
 προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Κατῴκησεν δὲ ἀπὸ Ἀβιλὰ ἕως Σούρ, τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου, καθὼς 20
 ὑπάγει τις πρὸς τὴν Ἀσσυρίαν· ὁ Ἰσμαὴλ κατῴκησεν ἔμπροσθεν πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ 21
 γενεαλογία τοῦ Ἰσαὰκ, υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ· ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ· ἦτο δὲ ὁ Ἰσαὰκ ἑτῶν τεσσαράκοντα, 22
 ὅτε ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα τὴν Ῥεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουήλ τοῦ Σύρου ἀπὸ Παδανάρὰμ, ἀδελφὴν Λάβαν 23
 τοῦ Σύρου. Καὶ ἐδέετο ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Κύριον περὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, διότι ἦτο στεῖρα· καὶ ἐπήκουσεν 24
 ὁ Κύριος αὐτοῦ, καὶ συνέλαβεν ἡ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Καὶ τὰ παιδία συνεκρούοντο ἐντὸς αὐτῆς· καὶ 25
 εἶπεν, Ἄν μέλλῃ οὕτω νὰ γείνη, διὰ τί ἐγὼ νὰ συλλάβω καὶ ὑπῆγε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος 26
 πρὸς αὐτήν, Δύο ἔθνη εἶναι ἐν τῇ κοιλίᾳ σου· καὶ δύο λαοὶ θέλουσι διαχωρισθῇ ἀπὸ τῶν ἐντοσθίων σου· καὶ 27
 ὁ εἷς λαὸς θέλει εἶσθαι δυνατώτερος τοῦ ἄλλου λαοῦ· καὶ ὁ μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον. 28
 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι αὐτῆς διὰ νὰ γεννήσῃ, ἰδοὺ, ἦσαν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Ἐξῆλθε δὲ ὁ 29
 πρῶτος ἐρυθρὸς καὶ ὅλος ὡς δέρμα δασύτριχος· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ. Καὶ ἔπειτα ἐξῆλθεν ὁ 30
 ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐκράτει τὴν πτέρναν τοῦ Ἡσαῦ· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἦτο 31
 ἑτῶν ἑξήκοντα, ὅτε ἐγέννησεν αὐτούς. Ἡῴησαν δὲ τὰ παιδία· καὶ ἔγεινεν ὁ μὲν Ἡσαῦ ἄνθρωπος ἔμπειρος εἰς 32
 τὸ κυνήγιον, ἄνθρωπος τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ Ἰακώβ, ἄνθρωπος ἀπλοῦς, κατοικῶν ἐν σκηναῖς. Καὶ ὁ μὲν Ἰσαὰκ 33
 ἠγάπα τὸν Ἡσαῦ, διότι τὸ κυνήγιον ἦτο τροφή εἰς αὐτόν· ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἠγάπα τὸν Ἰακώβ. Ἐμαγεῖρευε δὲ 34
 ὁ Ἰακώβ μαγεῖρευμα· καὶ ἦλθεν ὁ Ἡσαῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἦτο ἀποκαμωμένος· καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ πρὸς τὸν 35
 Ἰακώβ, Δὸς μοι, παρακαλῶ, νὰ φάγω ἀπὸ τοῦ κόκκινου, τὸ κόκκινον τοῦτο, διότι εἶμαι ἀποκαμωμένος· διὰ 36
 τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐδώμ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, Πώλησόν μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου. Καὶ 37
 ὁ Ἡσαῦ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ὑπάγω νὰ ἀποθάνω, καὶ τί μὲ ὠφελοῦσι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια; Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

34 "Ὁμοσόν μοι σήμερον· καὶ ὤμοσεν εἰς αὐτόν· καὶ ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰακώβ. Τότε ὁ Ἰακώβ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἡσαῦ ἄρτον καὶ μαγεῖρευμα τῆς φακῆς· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ σηκωθείς ἀνεχώρησεν· οὕτως ὁ Ἡσαῦ κατεφρόνησε τὰ πρωτοτόκια.

26 "Ἐγένετο δὲ πείνα ἐν τῇ γῇ, ἐκτὸς τῆς προτέρας πείνης, τῆς γενομένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰσαάκ πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, βασιλέα τῶν Φιλισταίων, εἰς Γέραρα. Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτόν ὁ Κύριος καὶ εἶπε, Μὴ καταβῇς εἰς Αἴγυπτον· κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν θέλω σοὶ εἰπεῖ· παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ εὐλογῆσαι διότι εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει πάντας τοὺς τόπους τούτους· καὶ θέλω ἐκπληρώσει τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσα πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου· καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου ὥς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλω δώσει εἰς τὸ σπέρμα σου πάντας τοὺς τόπους τούτους, καὶ θέλουσιν εὐλογηθῇ ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· ἐπειδὴ ὁ Ἀβραάμ ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου, τὰς ἐντολάς μου, τὰ διατάγματά μου καὶ τοὺς νόμους μου. Καὶ κατώκησεν ὁ Ἰσαάκ ἐν Γεράροις. Ἠρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀδελφὴ μου εἶναι· διότι ἐφοβήθη νὰ εἴπῃ, Γυνὴ μου εἶναι· λέγων, Μήπως μὲ φονεύσωσιν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου διὰ τὴν Ῥεβέκκαν· ἐπειδὴ ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν. Καὶ ἀφοῦ διέτριψεν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς τῶν Φιλισταίων, κύψας ἀπὸ τῆς θυρίδος εἶδε, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰσαάκ ἔπαιζε μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. Ἐκάλεσε δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαάκ καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, βεβαίως γυνὴ σου εἶναι αὕτη· διὰ τί λοιπὸν εἶπας, Ἀδελφὴ μου εἶναι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰσαάκ, διότι εἶπον, Μήπως ἀποθάνω ἐξ αἰτίας αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς παρ' ὀλίγον ἤθελε κοιμηθῇ τις ἐκ τοῦ λαοῦ μετὰ τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἤθελες φέρει ἔφ ἡμᾶς ἀνομίαν. Καὶ προσέταξεν ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς πάντα τὸν λαόν, λέγων, Ὅστις ἐγγίσῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἢ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ. Ἔσπειρε δὲ ὁ Ἰσαάκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ ἐσύναξε κατ' ἐκείνους τὸν χρόνον ἑκατονταπλάσια· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν ὁ Κύριος. Καὶ ἐμεγαλύνετο ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπροχώρει αὐξανόμενος, ἕως οὗ ἔγενετο μέγας σφόδρα· καὶ ἀπέκτησε πρόβατα καὶ βόας καὶ δούλους πολλούς· ἐφθόνησαν δὲ αὐτόν οἱ Φιλιισταῖοι. Καὶ πάντα τὰ φρέατα, τὰ ὁποῖα ἔσκαψαν οἱ δούλοι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραζαν ταῦτα οἱ Φιλιισταῖοι καὶ ἐγένισαν αὐτὰ χῶμα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν Ἰσαάκ, Ἀπελθε ἀφ' ἡμῶν, διότι ἔγενετο δυνατότερος ἡμῶν σφόδρα. Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ Ἰσαάκ καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Γεράρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. Καὶ ἤνοιξε πάλιν ὁ Ἰσαάκ τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, τὰ ὁποῖα ἔσκαψαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Φιλιισταῖοι ἐνέφραζαν αὐτὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ὠνόμασεν αὐτὰ κατὰ τὰ ὀνόματα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶχεν ὀνομάσει αὐτά. Καὶ ἔσκαψαν οἱ δούλοι τοῦ Ἰσαάκ ἐν τῇ κοιλάδι καὶ εὗρηκαν ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. Ἐλογομάχουν δὲ οἱ ποιμένες τῶν Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων τοῦ Ἰσαάκ, λέγοντες, Ἰδικὸν μας εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ὠνόμασε τὸ φρέαρ Ἐσέκ· διότι ἐφιλονείκουν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἔσκαψαν ἄλλο φρέαρ καὶ ἐλογομάχουν καὶ περὶ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸ Σιτνά. Καὶ μετοικήσας ἐκεῖθεν ἔσκαψεν ἄλλο φρέαρ, καὶ περὶ τούτου δὲν ἐλογομάχουν· καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Ῥεχωβώθ, λέγων, διότι τώρα ἐπλάτυνεν ἡμᾶς ὁ Κύριος καὶ ἡὔξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐκεῖθεν ἀνέβη εἰς Βήρσαβε. Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτόν ὁ Κύριος τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου· μὴ φοβοῦ, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ εὐλογῆσαι καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου, διὰ Ἀβραάμ τὸν δούλόν μου. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ἔσκαψαν δὲ ἐκεῖ οἱ δούλοι τοῦ Ἰσαάκ φρέαρ. Τότε ὁ Ἀβιμέλεχ ὑπῆγε πρὸς αὐτόν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Ὁχοζάθ ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰσαάκ, Διὰ τί ἦλθετε πρὸς ἐμέ, ἀφοῦ σεῖς μὲ ἐμισήσατε καὶ μὲ ἐδιώξατε ἀπὸ σᾶς· οἱ δὲ εἶπον, Εἶδομεν φανερά, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μετὰ σοῦ, καὶ εἵπομεν, Ἄσ γείνη τώρα ὄρκος μεταξύ ἡμῶν, μεταξύ ἡμῶν καὶ σοῦ, καὶ ἄσ κάμωμεν συνθήκην μετὰ σοῦ, ὅτι δὲν θέλεις κάμει κακὸν εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἡμεῖς δὲν σὲ ἠγγίσαμεν, καὶ καθὼς ἐπράξαμεν εἰς σὲ μόνον καλόν, καὶ σὲ ἐξαπεστείλαμεν ἐν εἰρήνῃ· τώρα σὺ εἶσαι εὐλογημένος τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς συμπόσιον· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. Καὶ ἐσηκώθησαν ἑνωρὶς τὸ πρωῒ, καὶ ὤμοσεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον· τότε ὁ Ἰσαάκ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον ἀπ' αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦλθον οἱ δούλοι τοῦ Ἰσαάκ καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτόν περὶ τοῦ φρέατος τὸ ὁποῖον ἔσκαψαν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Εὗρήκαμεν ὕδωρ. Καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Σαβεέ· διὰ τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Βήρσαβε ἕως τῆς σήμερον. Ἦτο δὲ ὁ Ἡσαῦ ἑτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαθεν εἰς γυναῖκα Ἰουδίθ, τὴν θυγατέρα Βεηρί τοῦ Χετταίου, καὶ Βασεμάθ, τὴν θυγατέρα Αἰλὼν τοῦ Χετταίου· καὶ αὗται ἦσαν πικρία ψυχῆς εἰς τὸν Ἰσαάκ καὶ τὴν Ῥεβέκκαν.

27 Καὶ ἀφοῦ ἐγήρασεν ὁ Ἰσαάκ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἡμβλύνθησαν, ὥστε δὲν ἔβλεπεν, ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μεγαλύτερον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Υἱέ μου. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ, ἐγώ. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἰδοὺ, τώρα, ἐγὼ ἐγήρασα· δὲν γνωρίζω τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου· λάβε λοιπόν, παρακαλῶ, τὰ ὄπλα σου, τὴν φαρέτραν σου καὶ τὸ τόξον σου, καὶ ἔξελθε εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κυνήγησόν μοι κυνήγιον· καὶ κάμε μοι ἐδέσματα καθὼς ἀγαπῶ, καὶ φέρε μοι νὰ φάγω, διὰ νὰ σε εὐλογῇ ἡ ψυχὴ μου πρὶν ἀποθάνω. Ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἤκουσεν ἐνῶ ἐλάλει ὁ Ἰσαάκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἡσαῦ εἰς τὴν πεδιάδα διὰ νὰ κυνηγήσῃ κυνήγιον καὶ νὰ φέρῃ αὐτό. Καὶ ἡ Ῥεβέκκα ἐλάλησε πρὸς Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς, λέγουσα, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἤκουσα τὸν πατέρα σου λαλοῦντα πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν καὶ λέγοντα, Φέρε μοι κυνήγιον καὶ κάμε μοι ἐδέσματα, διὰ νὰ φάγω, καὶ νὰ σε εὐλογῇ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Κυρίου πρὶν ἀποθάνω. Τώρα λοιπόν, υἱέ μου, ἄκουσον τὴν φωνὴν μου εἰς ὅσα ἐγὼ σοὶ παραγγέλλω· ὑπάγε τώρα εἰς τὸ ποῖμνιον, καὶ λάβε μοι ἐκεῖθεν

δύο καλά ἐρίφια ἐξ αἰγῶν· διὰ νὰ κάμω αὐτὰ ἐδέσματα διὰ τὸν πατέρα σου, καθὼς ἀγαπᾷ· καὶ θέλεις φέρει
 αὐτὰ πρὸς τὸν πατέρα σου νὰ φάγῃ, διὰ σὲ εὐλογήσῃ πρὶν ἀποθάνῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν
 μητέρα αὐτοῦ, Ἰδού, ὁ Ἥσαῦ ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἀνὴρ δασύτριχος, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ ἄτριχος· ἴσως μὲ ψηλαφήσῃ
 ὁ πατήρ μου, καὶ θέλω φανῇ εἰς αὐτὸν ὡς ἀπατεῶν, καὶ θέλω σύρει ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐχὶ εὐλογίαν.
 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρ σου, τέκνον μου· μόνον ὑπάκουσον εἰς τὴν φωνὴν μου
 καὶ ὕπαγε, φέρε μοι αὐτά. Καὶ ὑπῆγε, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔφερεν αὐτὰ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὼς ἠγάπα ὁ πατήρ αὐτοῦ. Καὶ λαβοῦσα ἡ Ῥεβέκκα τὰ καλῆτερα φορέματα Ἥσαῦ
 τοῦ μεγαλητέρου υἱοῦ αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐνέδυσε μὲ αὐτὰ Ἰακώβ, τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον·
 καὶ μὲ τὰ δέρματα τῶν ἐριφίων ἐσκέπασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν εἰς
 τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὰ ἐδέσματα καὶ τὸν ἄρτον, τὰ ὁποῖα ἡτοίμασε. Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα
 αὐτοῦ· καὶ εἶπε, Πάτερ μου. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ· τίς εἶσαι, τέκνον μου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν πατέρα
 αὐτοῦ, Ἐγὼ εἶμαι Ἥσαῦ ὁ πρωτότοκός σου· ἔκαμα καθὼς μοὶ εἶπας, σηκώθητι λοιπὸν, κάθισον καὶ φάγε ἐκ
 τοῦ κυνηγίου μου, διὰ νὰ μὲ εὐλογήσῃ ἡ ψυχὴ σου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσαάκ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Πόθεν τοῦτο,
 τέκνον μου, ὅτι εὗρηκας τόσον ταχέως Ὁ δὲ εἶπε, Διότι Κύριος ὁ Θεός σου ἔφερεν αὐτὸ ἔμπροσθέν μου. Καὶ
 εἶπεν ὁ Ἰσαάκ πρὸς τὸν Ἰακώβ, Πλησίασον, τέκνον μου, διὰ νὰ σὲ ψηλαφήσω, ἂν σὺ ᾔῃαι αὐτὸς ὁ υἱὸς Ἥσαῦ,
 ἢ οὐχί. Καὶ ἐπλησίασεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰσαάκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἡ μὲν
 φωνὴ εἶναι φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἥσαῦ. Καὶ δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν, διότι αἱ χεῖρες αὐτοῦ ᾔσαν
 ὡς αἱ χεῖρες Ἥσαῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δασύτριχοι· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. Καὶ εἶπε, Σὺ εἶσαι αὐτὸς ὁ υἱὸς μου
 Ἥσαῦ Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ. Καὶ εἶπε, Φέρε πλησίον μου, καὶ θέλω φάγῃ ἐκ τοῦ κυνηγίου τοῦ υἱοῦ μου, διὰ νὰ
 σὲ εὐλογήσῃ ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ἔφερε πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔφαγεν· ἔφερε δὲ πρὸς αὐτόν οἶνον καὶ ἔπιε. Καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, Πλησίασον τώρα, καὶ φίλησόν με, τέκνον μου. Καὶ ἐπλησίασε, καὶ
 ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὡσφράνθη τὴν ὁσμὴν τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἡ ὁσμὴ
 τοῦ υἱοῦ μου εἶναι ὡς ὁσμὴ πεδιάδος, τὴν ὁποίαν εὐλόγησεν ὁ Κύριος· Λοιπὸν ὁ Θεὸς νὰ σοὶ δώσῃ ἀπὸ τῆς
 δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ πάχους τῆς γῆς καὶ ἀφθονίαν σίτου καὶ οἴνου· Λαοὶ νὰ σὲ δουλεύωσι καὶ
 ἔθνη νὰ σὲ προσκυνήσωσι· νὰ ᾔῃαι κύριος τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς μητρὸς σου νὰ σὲ προσκυνήσωσι·
 κατηραμένοις ὅστις σὲ καταρᾶται, καὶ εὐλογημένοις ὅστις σὲ εὐλογεῖ. Καὶ καθὼς ἔπαυσεν ὁ Ἰσαάκ εὐλογῶν
 τὸν Ἰακώβ, μόλις ὁ Ἰακώβ εἶχεν ἐξέλθει ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ ἦλθεν Ἥσαῦ ὁ ἀδελφός
 αὐτοῦ ἐκ τοῦ κυνηγίου αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ ἔφερε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ εἶπε
 πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἄσ σηκωθῇ ὁ πατήρ μου, καὶ ἄς φάγῃ ἐκ τοῦ κυνηγίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ μὲ
 εὐλογήσῃ ἡ ψυχὴ σου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, Τίς εἶσαι Ὁ δὲ εἶπεν, Εἶμαι ὁ υἱός σου,
 ὁ πρωτότοκός σου Ἥσαῦ. Καὶ ἐξεπλάγῃ ὁ Ἰσαάκ ἐκπληξιν μεγάλην σφόδρα, καὶ εἶπε, Ποῖος εἶναι λοιπὸν
 ἐκεῖνος, ὅστις ἐκυνήγησε κυνήγιον, καὶ μοὶ ἔφερε καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὶν εἰσελθῆς, καὶ εὐλόγησα αὐτόν
 καὶ εὐλογημένος θέλει εἶσθαι. Ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἥσαῦ τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνέκραξε κραυγὴν
 μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα· καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Εὐλόγησόν με, καὶ ἐμέ, πάτερ μου. Ὁ δὲ
 εἶπεν, Ἦλθεν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου, καὶ ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἥσαῦ, Δικαίως ἐκαλέσθη
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ, διότι τώρα δευτέραν ταύτην φοράν μὲ ὑπεσκέλισεν· ἔλαβε τὰ πρωτοτόκιά μου, καὶ
 ἰδού, τώρα ἔλαβε καὶ τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπε, Δὲν ἐφύλαξας δι' ἐμὲ εὐλογίαν. Καί, ἀπεκρίθη ὁ Ἰσαάκ,
 καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἥσαῦ, Ἰδού, κύριόν σου ἔκαμα αὐτόν, καὶ πάντα τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔκαμα δούλους
 αὐτοῦ, καὶ ἐστήριξα αὐτόν μὲ σῖτον καὶ οἶνον· καὶ τί λοιπὸν νὰ κάμω εἰς σέ, τέκνον μου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἥσαῦ
 πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μήπως ταύτην μόνην τὴν εὐλογίαν ἔχεις, πάτερ μου εὐλόγησόν με, καὶ ἐμέ, πάτερ
 μου. καὶ ὕψωσεν ὁ Ἥσαῦ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτόν, Ἰδού, ἡ κατοίκησίς σου θέλει εἶσθαι εἰς τὸ πάχος τῆς γῆς, καὶ εἰς τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν·
 καὶ μὲ τὴν μάχαιράν σου θέλεις ζῆ, καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν σου θέλεις δουλεύσει, ὅταν δὲ ὑπερισχύσῃς, θέλεις
 συντρίψει τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. Καὶ ἐμίσει ὁ Ἥσαῦ τὸν Ἰακώβ, διὰ τὴν εὐλογίαν μὲ τὴν
 ὁποίαν εὐλόγησεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ὁ Ἥσαῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Πλησιάζουσιν αἱ ἡμέραι τοῦ
 πένθους τοῦ πατρὸς μου· τότε θέλω φονεύσει Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου. Ἀνηγγέλθησαν, δὲ πρὸς τὴν Ῥεβέκκαν
 οἱ λόγοι Ἥσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ μεγαλητέρου· καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον,
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, Ἥσαῦ ὁ ἀδελφός σου παρηγορεῖ ἑαυτὸν κατὰ σοῦ, ὅτι θέλει σὲ φονεύσει. Τώρα
 λοιπὸν, τέκνον μου, ἄκουσον τὴν φωνὴν μου· καὶ σηκωθείς, φύγε πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν·
 καὶ κατοικήσῃ μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, ἕωσοῦ παρέλθῃ ὁ θυμὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἕωσοῦ παύσῃ ἡ κατὰ
 σοῦ ὀργὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ λησμονήσῃ τὰ ὅσα ἔπραξας εἰς αὐτόν· τότε θέλω στείλει, καὶ θέλω σὲ φέρει
 ἐκεῖθεν· διὰ τί νὰ σᾶς στερηθῶ καὶ τοὺς δύο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Καὶ εἶπεν ἡ Ῥεβέκκα πρὸς τὸν Ἰσαάκ, Ἀηδίασα τὴν
 ζωὴν μου ἐξ αἰτίας τῶν θυγατέρων τοῦ Χέτ· ἐὰν ὁ Ἰακώβ λάβῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Χέτ, καθὼς εἶναι
 αὐταὶ ἐκ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, τί μὲ ὠφελεῖ νὰ ζῶ

Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ παρήγγειλε πρὸς αὐτόν λέγων, Δὲν θέλεις λάβει **28**
 γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν· σηκωθείς ὕπαγε εἰς Παδανάρὰμ, εἰς τὴν οἰκίαν Βαθουήλ τοῦ πατρὸς τῆς
 μητρὸς σου· καὶ ἐκεῖθεν λάβε εἰς σεαυτὸν γυναῖκα, ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου·
 καὶ ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος νὰ σὲ εὐλογήσῃ καὶ νὰ σὲ αὐξήσῃ καὶ νὰ σὲ πληθύνῃ, ὥστε νὰ γείνησιν εἰς πληθὺς
 λαῶν· καὶ νὰ σοὶ δώσῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀβραάμ, εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, διὰ νὰ κληρονομήσῃ

5 τὴν γῆν τῆς παροικίσεώς σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ. Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ· καὶ ὑπῆγεν εἰς Παδανάρὰμ πρὸς Λάβαν, τὸν υἱὸν τοῦ Βαθουήλ τοῦ Σύρου, τὸν ἀδελφὸν Ῥεβέκκας
6 τῆς μητρὸς τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἡσαῦ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς Παδανάρὰμ, διὰ νὰ λάβῃ εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα ἐκεῖθεν, καὶ ὅτι, ἐνῶ εὐλόγει αὐτόν, παρήγγειλεν εἰς
7 αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν· καὶ ὅτι ὑπήκουσεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν πατέρα
8 αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ὑπῆγεν εἰς Παδανάρὰμ· καὶ ἰδὼν ὁ Ἡσαῦ ὅτι αἱ θυγατέρες Χαναάν εἶναι
9 μισηταὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ, ὑπῆγεν ὁ Ἡσαῦ πρὸς τὸν Ἰσμαήλ, καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων
10 γυναικῶν αὐτοῦ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα τὴν Μαελέθ, θυγατέρα Ἰσμαήλ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ἀδελφήν
11 τοῦ Ναβαιώθ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰακώβ ἀπὸ Βήρσαβε, καὶ ὑπῆγεν εἰς Χαρράν. Καὶ ἔφθασεν εἰς τινὰ τόπον καὶ
12 διενυκτέρευσεν ἐκεῖ, διότι εἶχε δύοσι ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθεσε προσκεφάλαιον
13 αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. Καὶ εἶδεν ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐστηριγμένη εἰς τὴν γῆν,
14 τῆς ὁποίας ἡ κορυφή ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ’
15 αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἵστατο ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ τοῦ
16 πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ· τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας κοιμᾶσαι, εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτὴν καὶ εἰς τὸ
17 σπέρμα σου. καὶ θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ θέλεις ἐξαπλωθῇ πρὸς δύοσιν καὶ πρὸς
18 ἀνατολὴν καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον· καὶ θέλουσιν εὐλογηθῇ ἐν σοί, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου πᾶσαι αἱ
19 φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ διαφυλάττει πανταχοῦ, ὅπου ἂν ὑπάγῃς, καὶ θέλω
20 σὲ ἐπαναφέρει εἰς τὴν γῆν ταύτην· διότι δὲν θέλω σὲ ἐγκαταλείπει, ἕως οὗ κάμω ὅσα ἐλάλησα πρὸς σέ. Καὶ
21 ἐξεγερθεὶς ὁ Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, εἶπε, Βέβαια ὁ Κύριος εἶναι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ἐγὼ δὲν ἤξευρον.
22 Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπε, Πόσον φοβερός εἶναι ὁ τόπος οὗτος· δὲν εἶναι τοῦτο, εἰμὴ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη
τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ σηκωθείς ὁ Ἰακώβ ἐνωρὶς τὸ πρωῒ, ἔλαβε τὸν λίθον τὸν ὁποῖον εἶχε θέσει προσκεφάλαιον
αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν διὰ στήλην καὶ ἔχυσεν ἔλαιον ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου, Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης ἦτο πρότερον Λούζ. Καὶ εὐχήθη ὁ Ἰακώβ εὐχὴν,
λέγων, Ἄν ὁ Θεὸς ἦναι μετ’ ἐμοῦ καὶ μὲ διαφυλάξῃ ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγω, καὶ μοι δώσῃ ἄρτον
νὰ φάγω καὶ ἐνδυμα νὰ ἐνδυθῶ, καὶ ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, τότε ὁ Κύριος θέλει
εἶσθαι Θεὸς μου· καὶ ὁ λίθος οὗτος, τὸν ὁποῖον ἔστησα διὰ στήλην, θέλει εἶσθαι οἶκος Θεοῦ· καὶ ἐκ πάντων
ὅσα μοι δώσῃς, τὸ δέκατον θέλω προσφέρει εἰς σέ.

29, 2 Καὶ ἐκίνησεν ὁ Ἰακώβ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν τῶν κατοίκων τῆς ἀνατολῆς. Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, φρέαρ ἐν
τῇ πεδιάδι καὶ ἰδοὺ, ἐκεῖ τρία ποιμνία προβάτων ἀναπαυόμενα πλησίον αὐτοῦ, διότι ἐκ τοῦ φρέατος ἐκείνου
3 ἐπότιζον τὰ ποιμνία· λίθος δὲ μέγας ἦτο ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος. Καὶ ὅτε συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποιμνία,
ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ ποιμνία· ἔπειτα ἔθετον πάλιν τὸν λίθον ἐπὶ
4 τὸ στόμιον τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰακώβ, Ἀδελφοί, πόθεν εἴσθε Οἱ δὲ
5 εἶπον, Ἐκ τῆς Χαρράν εἴμεθα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Γνωρίζετε Λάβαν τὸν υἱὸν τοῦ Ναχώρ οἱ δὲ εἶπον,
6 Γνωρίζομεν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑγιαίνει Οἱ δὲ εἶπον, Ὑγιαίνει· καὶ ἰδοὺ, Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔρχεται
7 μετὰ τῶν προβάτων. Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, μένει ἀκόμῃ ἡμέρα πολλή, δὲν εἶναι ὥρα νὰ συρθῶσι τὰ κτήνη· ποτίσατε
8 τὰ πρόβατα καὶ ὑπάγετε νὰ βοσκήσητε αὐτά. Οἱ δὲ εἶπον, Δὲν δυνάμεθα, ἕως οὗ συναχθῶσι πάντα τὰ ποιμνία,
9 καὶ νὰ ἀποκυλίσωσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ φρέατος· τότε ποτίζομεν τὰ πρόβατα. Καὶ ἐνῶ ἀκόμῃ
10 ἐλάλει πρὸς αὐτούς, ἦλθεν ἡ Ῥαχὴλ μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· διότι αὕτη ἔβασκε. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ
Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ, θυγατέρα τοῦ Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐπλησίασεν ὁ Ἰακώβ καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότισε
11 τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐφίλησεν ὁ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ καὶ ὑψώσας τὴν
12 φωνὴν αὐτοῦ ἔκλαυσε. Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὴν Ῥαχὴλ, ὅτι εἶναι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ
13 ὅτι εἶναι υἱὸς τῆς Ῥεβέκκας· καὶ ἐκείνη δραμοῦσα ἀπήγγειλε τοῦτο εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς. Καὶ ὡς ἤκουσεν
ὁ Λάβαν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἐναγκαλισθεὶς
αὐτόν, ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ἔφερεν αὐτόν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ διηγῆθη ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν Λάβαν πάντα τὰ
14 γενόμενα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Λάβαν, Βέβαια ὅσοῦν μου καὶ σὰρξ μου εἶσαι. Καὶ κατώκησε μετ’ αὐτοῦ ἓνα
15 μῆνα. Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, Ἐπειδὴ εἶσαι ἀδελφὸς μου, διὰ τοῦτο θέλεις μὲ δουλεῦει δωρεάν
16 εἰπέ μοι, τίς θέλει εἶσθαι ὁ μισθός σου. Εἶχε δὲ Λάβαν δύο θυγατέρας· τὸ ὄνομα τῆς πρεσβυτέρας, Λεῖα, καὶ
17 τὸ ὄνομα τῆς μικροτέρας Ῥαχὴλ. Καὶ τῆς μὲν Λεῖας οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀσθενεῖς· ἡ δὲ Ῥαχὴλ ἦτο εὐειδὴς
18 καὶ ὡραία τὴν ὄψιν. Καὶ ἠγάπησεν ὁ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ· καὶ εἶπε, Θέλω σὲ δουλεῦει ἑπτὰ ἔτη διὰ τὴν Ῥαχὴλ,
19 τὴν θυγατέρα σου τὴν μικροτέραν. Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν, Καλήτερα νὰ δώσω αὐτὴν εἰς σέ, παρὰ νὰ δώσω αὐτὴν
20 εἰς ἄλλον ἄνδρα· κατοίκησον μετ’ ἐμοῦ. Καὶ ἐδούλευσεν ὁ Ἰακώβ διὰ τὴν Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἐφαίνοντο εἰς
21 αὐτόν ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν Λάβαν, Δός μοι τὴν
22 γυναῖκά μου, διότι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι μου, διὰ νὰ εἰσέλθω πρὸς αὐτήν. Καὶ συνήγαγεν ὁ Λάβαν πάντα
23 τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου καὶ ἔκαμε συμπόσιον. Καὶ τὸ ἑσπέρας, λαβὼν τὴν Λεῖαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ,
24 ἔφερεν αὐτὴν πρὸς αὐτόν· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. Καὶ ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς Λεῖαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, διὰ
25 θεραπείαν αὐτῆς, Ζελφὰν τὴν θεραπαινὴν αὐτοῦ. Καὶ τὸ πρωῒ, ἰδοὺ, αὕτη ἦτο ἡ Λεῖα· καὶ εἶπε πρὸς τὸν
26 Λάβαν, Τί τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔπραξας εἰς ἐμέ δὲν σὲ ἐδούλευσα διὰ τὴν Ῥαχὴλ καὶ διὰ τί μὲ ἠπάτησας. Καὶ εἶπεν
27 ὁ Λάβαν, Δὲν γίνεται οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, νὰ δίδωται ἡ μικροτέρα πρὸ τῆς πρεσβυτέρας· ἐκπλήρωσον τὴν

ἐβδομάδα ταύτης, καὶ θέλω σοὶ δώσει καὶ αὐτήν, ἀντὶ τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν θέλεισ κάμει εἰς ἐμὲ ἀκόμη
 ἄλλα ἑπτὰ ἔτη. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰακώβ οὕτω καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν ἐβδομάδα αὐτῆς· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν 28
 Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. Καὶ ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, διὰ θεράπαιναν 29
 αὐτῆς, Βαλλὰν τὴν θεράπαιναν αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰακώβ καὶ πρὸς τὴν Ῥαχὴλ· καὶ ἠγάπησε τὴν Ῥαχὴλ 30
 περισσότερον παρὰ τὴν Λεῖαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτὸν ἀκόμη ἄλλα ἑπτὰ ἔτη. Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος ὅτι ἐμισοῖτο ἡ 31
 Λεῖα, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· ἡ δὲ Ῥαχὴλ ἦτο στεῖρα. Καὶ συνέλαβεν ἡ Λεῖα καὶ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε 32
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν· διότι εἶπεν, Εἶδε βέβαια ὁ Κύριος τὴν ταπεινώσιν μου· τώρα λοιπὸν θέλει μὲ ἀγαπήσει
 ὁ ἀνὴρ μου. Καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ ἤκουσεν ὁ Κύριος ὅτι μισοῦμαι, 33
 διὰ τοῦτο μοὶ ἔδωκεν ἀκόμη καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεών. Καὶ συνέλαβεν ἀκόμη καὶ 34
 ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπε, Τώρα ταύτην τὴν φορὰν ὁ ἀνὴρ μου θέλει ἐνωθῇ μετ' ἐμοῦ, διότι ἐγέννησα εἰς αὐτὸν
 τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν Λευὶ. Καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπε, Ταύτην τὴν 35
 φορὰν θέλω δοξολογήσει τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰούδαν· καὶ ἔπαυσε νὰ γεννᾷ.

Καὶ ὅτε εἶδεν ἡ Ῥαχὴλ ὅτι δὲν ἐτεκνοποίησεν εἰς τὸν Ἰακώβ, ἐφθόνησεν ἡ Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· καὶ **30**
 εἶπε πρὸς τὸν Ἰακώβ, Δὸς μοι τέκνα· εἶδε μὴ, ἐγὼ ἀποθνήσκω. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Ἰακώβ κατὰ τῆς 2
 Ῥαχὴλ καὶ εἶπε, Μήπως εἶμαι ἐγὼ ἀντὶ τοῦ Θεοῦ ὅστις σὲ ἐστέρησεν ἀπὸ καρποῦ κοιλίας· Ἡ δὲ εἶπεν, Ἰδοῦ, 3
 ἡ θεράπαινά μου Βαλλά· εἴσελθε πρὸς αὐτήν, καὶ θέλει γεννήσει ἐπὶ τῶν γονάτων μου, διὰ νὰ ἀποκτήσω καὶ
 ἐγὼ τέκνα ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν Βαλλὰν τὴν θεράπαιναν αὐτῆς διὰ γυναῖκα· καὶ εἰσῆλθεν 4
 ὁ Ἰακώβ πρὸς αὐτήν. Καὶ συνέλαβεν ἡ Βαλλά, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ εἶπεν ἡ Ῥαχὴλ, Ὁ 5, 6
 Θεὸς μὲ ἔκρινε καὶ ἤκουσε καὶ τὴν φωνὴν μου καὶ μοὶ ἔδωκεν υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν.
 Καὶ συνέλαβε πάλιν ἡ Βαλλά, ἡ θεράπαινα τῆς Ῥαχὴλ, καὶ ἐγέννησε δευτέρον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ εἶπεν 7, 8
 ἡ Ῥαχὴλ, Δυνατὴν πάλιν ἐπάλαισα μετὰ τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ ὑπερίσχυσα· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 Νεφθαλί. Καὶ ὅτε εἶδεν ἡ Λεῖα ὅτι ἔπαυσε νὰ γεννᾷ, ἔλαβε τὴν Ζελφάν τὴν θεράπαιναν αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν 9
 αὐτήν εἰς τὸν Ἰακώβ διὰ γυναῖκα. Καὶ ἡ Ζελφά, ἡ θεράπαινα τῆς Λεῖας, ἐγέννησεν υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ 10, 11
 εἶπεν ἡ Λεῖα, Εὐτυχία ἔρχεται· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ. Καὶ ἐγέννησεν ἡ Ζελφά, ἡ θεράπαινα τῆς 12
 Λεῖας, δευτέρον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ εἶπεν ἡ Λεῖα, Μακαρία ἐγὼ, διότι θέλουσι μὲ μακαρίζει αἱ γυναῖκες· 13
 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀσήρ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ῥουβὴν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου καὶ εὗρηκε 14
 μανδραγόρας ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὴν Λεῖαν τὴν μητέρα αὐτοῦ. Εἶπε δὲ ἡ Ῥαχὴλ πρὸς τὴν 15
 Λεῖαν, Δὸς μοι, παρακαλῶ, ἀπὸ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ σου. Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Μικρὸν πρᾶγμα 16
 εἶναι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου καὶ θέλεις νὰ λάβῃς καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἡ Ῥαχὴλ εἶπε, 17
 Λοιπὸν ἅς κοιμηθῇ μετὰ σοῦ ταύτην τὴν νύκτα, διὰ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ σου. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰακώβ 18
 τὸ ἑσπέρας ἐκ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐξελθοῦσα ἡ Λεῖα εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπε, Πρὸς ἐμὲ θέλεις εἰσελθεῖ, διότι
 σὲ ἐμισθώσα τῶντι μὲ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου. Καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς ἐκείνην τὴν νύκτα. Καὶ 17
 εἰσῆκουσεν ὁ Θεὸς τῆς Λεῖας· καὶ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ πέμπτον υἱόν. Καὶ εἶπεν ἡ Λεῖα, 18
 Ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθὸν μου, διότι ἔδωκα τὴν θεράπαινά μου εἰς τὸν ἄνδρα μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα 19, 20
 αὐτοῦ Ἰσάακ. Καὶ συνέλαβεν ἀκόμη ἡ Λεῖα, καὶ ἐγέννησεν ἕκτον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ εἶπεν ἡ Λεῖα, Μὲ
 ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς μὲ καλὴν προῖκα· τώρα θέλει κατοικήσει μετ' ἐμοῦ ὁ ἀνὴρ μου, διότι ἐγέννησα εἰς αὐτὸν 21
 ἕξ υἱούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλὼν. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐγέννησε θυγατέρα, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα 22
 αὐτῆς Δεῖναν. Ἐνεθυμήθη δὲ ὁ Θεὸς τὴν Ῥαχὴλ καὶ εἰσῆκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· 23, 24
 καὶ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος ἀφήρεσε τὸ ὄνειδός μου. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 Ἰωσήφ, λέγουσα, Ὁ Θεὸς νὰ προσθήσῃ εἰς ἐμὲ καὶ ἄλλον υἱόν. Καὶ ἀφοῦ ἡ Ῥαχὴλ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν 25
 ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν Λάβαν, Ἐξαπόστειλόν με, διὰ νὰ ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου, καὶ εἰς τὴν πατρίδα μου· δὸς 26
 μοι τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδία μου, διὰ τὰς ὁποίας σὲ ἐδούλευσα διὰ νὰ ἀπέλθω· διότι σύ γνωρίζεις 27
 τὴν δούλευσίν μου, τὴν ὁποίαν σὲ ἐδούλευσα. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Λάβαν, Παρακαλῶ σε, νὰ εὕρω χάριν 28
 ἔμπροσθέν σου· ἐγνώρισα ἐκ πείρας, ὅτι ὁ Κύριος μὲ εὐλόγησεν ἐξ αἰτίας σου. Καὶ εἶπε, Διόρισόν μοι τὸν 29
 μισθὸν σου, καὶ θέλω σοὶ δώσει αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ γνωρίζεις τίνι τρόπῳ σὲ ἐδούλευσα, καὶ 30
 πόσα ἔγειναν τὰ κτήνη σου μετ' ἐμοῦ· διότι ὅσα εἶχες πρὸ ἐμοῦ ἦσαν ὀλίγα, καὶ τώρα ἠὔξησαν εἰς πλῆθος· 31
 καὶ ὁ Κύριος σὲ εὐλόγησε μὲ τὴν ἔλευσίν μου· καὶ τώρα πότε θέλω προβλέψῃ καὶ ἐγὼ διὰ τὸν οἶκόν μου· Ὁ δὲ 32
 εἶπε, Τί νὰ σοὶ δώσω Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπε, δὲν θέλεις μοὶ δώσει οὐδέν· ἐὰν κάμῃς εἰς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, πάλιν
 θέλω ποιμαίνειν τὸ ποίμνιόν σου καὶ φυλάττει αὐτό· νὰ περάσω σήμερον διὰ μέσον ὄλου τοῦ ποιμνίου σου, 33
 διαχωρίζων ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον ἔχον ποικίλματα καὶ κηλίδας, καὶ πᾶν τὸ μελανωπὸν μεταξὺ τῶν ἀρνίων,
 καὶ τὸ ἔχον κηλίδας καὶ ποικίλματα μεταξὺ τῶν αἰγῶν· καὶ ταῦτα νὰ ᾔναι ὁ μισθός μου· καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ 33
 δικαιοσύνη μου θέλει μαρτυρήσῃ περὶ ἐμοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἔμπροσθέν σου διὰ τὸν μισθόν μου· πᾶν ὃ, τι δὲν εἶναι
 μὲ ποικίλματα καὶ κηλίδας μεταξὺ τῶν αἰγῶν, καὶ μελανωπὸν μεταξὺ τῶν ἀρνίων, θέλει λογισθῇ κλεμμένον ὑπ'
 ἐμοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν, Ἰδοῦ, ἔστω κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διεχώρισε τοὺς τράγους 34, 35
 τοὺς παρδαλοὺς καὶ κηλιδωτοὺς καὶ πάσας τὰς αἴγας ὅσαι εἶχον ποικίλματα καὶ κηλίδας, πάντα ὅσα ἦσαν
 διάλευκα, καὶ πάντα τὰ μελανωπά μεταξὺ τῶν ἀρνίων, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ 36
 ἔθεσε τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰακώβ ἐποίμαινε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ποιμνίου τοῦ
 Λάβαν. Καὶ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Ἰακώβ ῥάβδους χλωρὰς ἐκ λεύκης καὶ καρύας καὶ πλατάνου καὶ ἐξελέπισεν 37
 αὐτάς κατὰ λεπίσματα λευκά, ὥστε ἐφαίνετο τὸ λευκὸν τὸ εἰς τὰς ῥάβδους· καὶ ἔθεσε τὰς ῥάβδους, τὰς 38

ὅποιας ἐξελέπισεν, εἰς τὰ αὐλάκια τοῦ ὕδατος, εἰς τὰς ποτίστρας, ὅπου τὰ ποίμνια ἤρχοντο νὰ πίνωσι, διὰ νὰ
 39 συλλαμβάνωσι τὰ ποίμνια ἐνῶ ἤρχοντο νὰ πίνωσι. Καὶ συνελάμβανον τὰ ποίμνια βλέποντα τὰς ῥάβδους, καὶ
 40 ἐγέννων πρόβατα παρδαλά, ποικίλα καὶ κηλιδωτά. Διεχώρισε δὲ ὁ Ἰακώβ τὰ ἄρνία, καὶ ἔστρεψε τὰ πρόσωπα
 τῶν προβάτων τοῦ ποιμνίου τοῦ Λάβαν πρὸς τὰ παρδαλά καὶ πρὸς πάντα τὰ μελανωπά· τὰ δὲ ἑαυτοῦ ποίμνια
 41 ἔθεσε χωριστά, καὶ δὲν ἔθεσεν αὐτὰ μετὰ τῶν προβάτων τοῦ Λάβαν. Καὶ καθ' ὃν καιρὸν τὰ πρῶτα πρόβατα
 ἤρχοντο εἰς σύλληψιν, ὁ Ἰακώβ ἔθετε τὰς ῥάβδους εἰς τὰ αὐλάκια ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ποιμνίου, διὰ
 42 νὰ συλλαμβάνωσι βλέποντα πρὸς τὰς ῥάβδους· ὅτε δὲ τὰ πρόβατα ἦσαν ὄψιμα, δὲν ἔθετεν αὐτάς· καὶ οὕτω τὰ
 43 ὄψιμα ἦσαν τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ πρῶτα τοῦ Ἰακώβ. Καὶ ηὔξησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα, καὶ ἀπέκτησε
 ποίμνια πολλὰ καὶ δούλας καὶ δούλους καὶ καμήλους καὶ ὄνους.

31 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰακώβ τοὺς λόγους τῶν υἱῶν τοῦ Λάβαν, λεγόντων, Ὁ Ἰακώβ ἔλαβε πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ
 2 πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀπέκτησε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην. Καὶ εἶδεν ὁ Ἰακώβ
 3 τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ, δὲν ἦτο πρὸς αὐτὸν ὡς χθὲς καὶ προχθές. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰακώβ,
 4 Ἐπίστρεψον εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων σου, καὶ εἰς τὴν συγγενειάν σου, καὶ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ. Τότε ἔστειλεν
 5 ὁ Ἰακώβ καὶ ἐκάλεσε τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὴν Λεῖαν εἰς τὴν πεδιάδα πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς,
 Βλέπω τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς σας, ὅτι δὲν εἶναι πρὸς ἐμὲ ὡς χθὲς καὶ προχθές· ὁ Θεὸς ὁμῶς τοῦ πατρὸς μου
 6, 7 ἐστάθη μετ' ἐμοῦ· καὶ σέῃς ἐξεύρετε ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ δυνάμει μου ἐδούλευσα τὸν πατέρα σας· ἀλλ' ὁ πατήρ σας
 8 μὲ ἠπάτησε καὶ ἥλλαξε τοὺς μισθοὺς μου δεκάκισ· πλὴν ὁ Θεὸς δὲν ἀφήκεν αὐτὸν νὰ μὲ κακοποιήσῃ· ὅτε
 ἔλεγεν οὕτω, τὰ ποικίλα θέλουσιν εἶσθαι ὁ μισθὸς σου, τότε ἅπαν τὸ ποίμνιον ἐγέννα ποικίλα· καὶ ὅτε ἔλεγεν
 9 οὕτω, τὰ παρδαλά θέλουσιν εἶσθαι ὁ μισθὸς σου, τότε ἅπαν τὸ ποίμνιον ἐγέννα παρδαλά. Οὕτως ἀφῆρσεν ὁ
 10 Θεὸς τὸ ποίμνιον τοῦ πατρὸς σας καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ. Καὶ καθ' ὃν καιρὸν συνελάμβανε τὸ ποίμνιον, ὕψωσα
 τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ εἶδον κατ' ὄναρ, καὶ ἰδοὺ, οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοί, οἱ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα
 11 καὶ τὰς αἴγας, ἦσαν παρδαλοί, ποικίλοι καὶ στικτοί. Καὶ μοι εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ κατ' ὄναρ, Ἰακώβ·
 12 καὶ εἶπα, Ἰδοὺ, ἐγώ. Καὶ εἶπεν, Ὑψώσον τώρα τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἰδὲ πάντας τοὺς τράγους καὶ τοὺς
 κριοὺς, τοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας, ὅτι εἶναι παρδαλοί, ποικίλοι καὶ στικτοί· διότι εἶδον
 13 πάντα ὅσα κάμνει εἰς σὲ ὁ Λάβαν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῆς Βαιθήλ, ὅπου ἔχρισας τὴν στήλην καὶ ὅπου εὐχήθης
 εὐχὴν πρὸς ἐμὲ· σηκώθητι τώρα, ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ ἐπίστρεψον εἰς τὴν γῆν τῆς συγγενείας σου.
 14 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἡ Ῥαχὴλ καὶ ἡ Λεῖα καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐχομεν ἡμεῖς πλέον μερίδιον ἢ κληρονομίαν ἐν
 15 τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· δὲν ἐθεωρήθημεν ὑπ' αὐτοῦ ὡς ζένοι διότι ἐπώλησεν ἡμᾶς καὶ ἀκόμη ὀλοκλήρως
 16 κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν. Ὅθεν πάντα τὰ πλούτη, τὰ ὅποια ἀφῆρσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, εἶναι
 17 ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων ἡμῶν· τώρα λοιπὸν κάμε ὅσα σοι εἶπεν ὁ Θεός. Τότε σηκωθείς ὁ Ἰακώβ, ἔβαλε τὰ παιδιά
 18 αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους· καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ κτήνη αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
 αὐτοῦ τὰ ὅποια ἀπέκτησε, τὸ ποίμνιον τῆς ἀποκτίσεως αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ἀπέκτησεν εἰς Παδανάρὰμ, διὰ νὰ
 19 ἀπέλθῃ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν. Ὁ δὲ Λάβαν εἶχεν ὑπάγει διὰ νὰ κουρεύσῃ τὰ πρόβατα
 20 αὐτοῦ καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἔκλεψε τὰ εἶδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Ἐκρυψε δὲ ὁ Ἰακώβ τὴν φυγὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Λάβαν
 21 τὸν Σύρον, μὴ ἀναγγεῖλαι πρὸς αὐτόν ὅτι ἀναχωρεῖ· καὶ ἔφυγεν αὐτὸς μετὰ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ
 22 καὶ ἐσηκώθη καὶ διέβη τὸν ποταμὸν καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ ὄρος Γαλαάδ. Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνηγγέλθη
 23 πρὸς τὸν Λάβαν, ὅτι ἔφυγεν ὁ Ἰακώβ· καὶ παραλαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, κατεδίωξεν ὀπίσω
 24 αὐτοῦ ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν· καὶ ἐπρόφθασεν αὐτόν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ. Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον
 25 κατ' ὄναρ τὴν νύκτα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Φυλάχθητι, μὴ λαλήσῃς σκληρὰ πρὸς τὸν Ἰακώβ. Ἐπρόφθασε
 λοιπὸν ὁ Λάβαν τὸν Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰακώβ εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους· ὁ δὲ Λάβαν μετὰ τῶν
 26 ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐσκήνωσεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Γαλαάδ. Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, Τί ἔκαμες, καὶ διὰ τί
 27 ἔκρυψας εἰς ἐμὲ τὴν φυγὴν σου καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτους μαχαίρας· διὰ τί ἔφυγες
 κρυφίως καὶ ἔκλεψας σεαυτὸν ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν μοι ἐφανέρωσας τοῦτο διότι ἐγὼ ἤθελον σὲ ἐξαποστεῖλαι μετ'
 28 εὐφροσύνης καὶ μετὰ ἁσμάτων, μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας· καὶ δὲν μὲ ἠξίωσας μηδὲ νὰ φιλήσω τοὺς υἱοὺς
 29 μου, καὶ τὰς θυγατέρας μου τώρα ἀφρόνως ἔπραξας τοῦτο· δυνατὴ εἶναι ἡ χεὶρ μου νὰ σᾶς κακοποιήσῃ·
 πλὴν ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σας χθὲς τὴν νύκτα εἶπε πρὸς ἐμὲ, λέγων, Φυλάχθητι, μὴ λαλήσῃς σκληρὰ πρὸς
 30 τὸν Ἰακώβ· τώρα λοιπὸν ἔστω, ἀνεχώρησας, ἐπειδὴ ἐπεθύμησας πολὺ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου· ἀλλὰ διὰ
 31 τί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰακώβ εἶπε πρὸς τὸν Λάβαν, Ἐφυγον ἐπειδὴ ἐφοβήθη· διότι
 32 εἶπον, Μήπως ἀφαιρέσῃς τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ· εἰς ὄντινα ὁμῶς εὕρῃς τοὺς θεοὺς σου, ἃς μὴ ζήσῃ·
 ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν γινώρισον τί εὐρίσκεται εἰς ἐμὲ ἐκ τῶν ἰδικῶν σου, καὶ λάβε. Διότι δὲν ἤξευρεν
 33 ὁ Ἰακώβ ὅτι ἡ Ῥαχὴλ εἶχε κλέψει αὐτούς. Εἰσῆλθε λοιπὸν ὁ Λάβαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἰακώβ, καὶ εἰς τὴν
 σκηνὴν τῆς Λεῖας, καὶ εἰς τὰς σκηνὰς τῶν δύο θεραπαινῶν· ἀλλὰ δὲν εὕρηκεν αὐτούς. Τότε ἐξῆλθεν ἐκ τῆς
 34 σκηνῆς τῆς Λεῖας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ῥαχὴλ. Ἡ δὲ Ῥαχὴλ εἶχε λάβει τὰ εἶδωλα, καὶ βάλει αὐτὰ
 35 εἰς σαμάριον καμήλου, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτά. Καὶ ἐρευνήσας ὁ Λάβαν ὅλην τὴν σκηνὴν, δὲν εὕρηκεν. Ἡ δὲ
 εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, Ἄς μὴ φανῇ βαρὺ εἰς τὸν κύριόν μου, διότι δὲν δύναμαι νὰ σηκωθῶ ἔμπροσθεν
 36 σου, ἐπειδὴ ἔχω τὰ γυναικεῖα. Καὶ αὐτὸς ἠρεύνησεν, ἀλλὰ δὲν εὕρηκε τὰ εἶδωλα. Καὶ ὀργίσθη ὁ Ἰακώβ καὶ
 ἐπέπληξε τὸν Λάβαν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰακώβ εἶπε πρὸς τὸν Λάβαν, Τί εἶναι τὸ ἀνόμημά μου τί τὸ ἁμάρτημά
 37 μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου ἀφοῦ ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη μου, τί εὕρηκας ἐκ πάντων τῶν σκευῶν
 τῆς οἰκίας σου θεὸς αὐτὸ ἐδῶ ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ ἀδελφῶν σου, διὰ νὰ κρίνωσι μετὰ τῶν δύο

ἡμῶν· εἴκοσι ἔτη εἶναι τώρα, ἀφ' ὅτου εἶμαι μετὰ σοῦ· τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἰγές σου δὲν ἠτεκνώθησαν, 38
 καὶ τοὺς κριοὺς τοῦ ποιμνίου σου δὲν ἔφαγον. Θηριάλωτον δὲν ἔφερα εἰς σέ· ἐγὼ ἐπιλήρωνον αὐτό· ἀπὸ τῆς 39
 χειρὸς μου ἐζήτεισ ὅ, τι μὲ ἐκλέπτετο τὴν ἡμέραν, ἢ ὅ, τι μὲ ἐκλέπτετο τὴν νύκτα· τὴν ἡμέραν ἐκαίωμην ὑπὸ 40
 τοῦ καύματος καὶ τὴν νύκτα ὑπὸ τοῦ παγετοῦ· καὶ ἔφευγεν ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου· εἴκοσι ἔτη 41
 ἤδη εὐρίσκομαι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· δεκατέσσαρα ἔτη σὲ ἐδούλευσα διὰ τὰς δύο σου θυγατέρας, καὶ ἔξ ἔτη διὰ τὰ 42
 πρόβατά σου· καὶ ἤλλαξας τὸν μισθὸν μου δεκάκις· ἐὰν ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ 43
 φόβος τοῦ Ἰσαάκ, δὲν ᾗτο μετ' ἐμοῦ, βέβαια κενὸν ἤθελες μὲ ἔξαποστείλει τώρα· εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν ταλαιπωρίαν 44
 μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου, καὶ σὲ ἤλεγξεν ἐχθὲς τὴν νύκτα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Λάβαν, εἶπε πρὸς τὸν 45
 Ἰακώβ, Αἱ θυγατέρες αὗται εἶναι θυγατέρες μου, καὶ οἱ υἱοὶ οὗτοι υἱοὶ μου, καὶ τὰ πρόβατα ταῦτα πρόβατά μου, 46
 καὶ πάντα ὅσα βλέπεις εἶναι ἰδικὰ μου· καὶ τί νὰ κάμω σήμερον εἰς τὰς θυγατέρας μου ταύτας, ἢ εἰς τὰ τέκνα 47
 αὐτῶν, τὰ ὅποια ἐγέννησαν· ἐλθὲ λοιπὸν τώρα, ἄς κάμωμεν συνθήκην, ἐγὼ καὶ σύ· διὰ νὰ ᾗναι εἰς μαρτύριον 48
 μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰακώβ λίθον καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τοὺς 49
 ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Συνάξατε λίθους· καὶ ἔλαβον λίθους, καὶ ἔκαμον σωρόν· καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ σωροῦ. 50
 Καὶ ὁ μὲν Λάβαν ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἰεγάρσαχαδουθά· ὁ δὲ Ἰακώβ ἐκάλεσεν αὐτὸν Γαλεэд. Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν, 51
 Ὁ σωρὸς οὗτος εἶναι σήμερον μαρτύριον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ· διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γαλεэд, 52
 καὶ Μισπά, διότι εἶπεν, Ἄς ἐπιβλέψῃ ὁ Κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅταν ἀποχωρισθῶμεν ὁ εἷς ἀπὸ τοῦ 53
 ἄλλου· ἐὰν ταλαιπωρήσῃς τὰς θυγατέρας μου, ἢ ἐὰν λάβῃς ἄλλας γυναῖκας ἐκτὸς τῶν θυγατέρων μου, δὲν 54
 εἶναι οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν· βλέπε, ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, 55
 Ἰδοὺ, ὁ σωρὸς οὗτος, καὶ ἰδοὺ, ἡ στήλη αὕτη, τὴν ὁποίαν ἔστησα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ· ὁ σωρὸς οὗτος εἶναι 56
 μαρτύριον, καὶ ἡ στήλη μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω διαβῇ τὸν σωρὸν τοῦτον πρὸς σέ, οὔτε σὺ θέλεις διαβῇ 57
 τὸν σωρὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην, πρὸς ἐμέ, διὰ κακόν· ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ναχώρ, 58
 ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἄς κρίνῃ ἀναμέσον ἡμῶν. Ὁ δὲ Ἰακώβ ὤμοσεν εἰς τὸν φόβον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 59
 Ἰσαάκ. Τότε ἔθυσεν ὁ Ἰακώβ θυσίαν ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ προσεκάλεσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ διὰ νὰ φάγωσιν 60
 ἄρτον· καὶ ἔφαγον ἄρτον καὶ διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ ὄρους. Καὶ σηκωθείς ὁ Λάβαν ἐνωρὶς τὸ πρωῒ, ἐφίλησε 61
 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Λάβαν καὶ ἐπέστρεψεν 62
 εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ συνήντησαν αὐτὸν οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε εἶδεν 32, 2
 αὐτοὺς ὁ Ἰακώβ εἶπε, Στρατόπεδον Θεοῦ εἶναι τοῦτο· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μαχαναῖμ. 3
 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰακώβ μηνυτὰς ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σηεῖρ, εἰς τὸν 4
 τόπον τοῦ Ἐδώμ. Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, λέγων, οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν Ἡσαὺ, 5
 Οὕτω λέγει ὁ δούλός σου Ἰακώβ, μετὰ τοῦ Λάβαν παρῴκησα, καὶ διέμεινα ἕως τοῦ νῦν· καὶ ἀπέκτησα βόας 6
 καὶ ὄνους πρόβατα καὶ δούλους καὶ δούλας· καὶ ἀπέστειλα νὰ ἀναγγείλω πρὸς τὸν κύριόν μου, διὰ νὰ εὐρῶ 7
 χάριν ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ μηνυταὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγοντες, Ὑπήγαμεν πρὸς τὸν ἀδελφόν 8
 σου τὸν Ἡσαὺ, καὶ μάλιστα ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ ὁ 9
 Ἰακώβ σφόδρα καὶ ἦτο ἐν ἀμηχανίᾳ· καὶ διήρσε τὸν λαόν, τὸν μεθ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ποίμνια καὶ τοὺς βόας καὶ 10
 τὰς καμήλους, εἰς δύο τάγματα· λέγων, Ἐὰν ἔλθῃ ὁ Ἡσαὺ εἰς τὸ ἑνὶν τῶν τάγμα καὶ πατάξῃ αὐτό, τὸ ἐπίλοιπον 11
 τῶν τάγμα θέλει διασωθῇ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, Θεὲ τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ καὶ Θεὲ τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε, 12
 ὅστις εἶπας πρὸς ἐμέ· Ἐπίστρεψον εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἰς τὴν συγγενειάν σου καὶ θέλω σὲ ἀγαθοποιήσῃ· 13
 πολὺ μικρὸς εἶμαι ὥς πρὸς πάντα τὰ ἐλέη καὶ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν τὰ ὅποια ἔκαμες εἰς τὸν δούλόν σου· 14
 διότι μὲ τὴν ῥάβδον μου διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, καὶ τώρα ἔχεινα δύο τάγματα· σῶσόν με, δέομαί σου, 15
 ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡσαὺ· διότι φοβοῦμαι αὐτόν, μήπως ἐλθὼν πατάξῃ ἐμέ 16
 καὶ τὴν μητέρα ἐπὶ τὰ τέκνα· σὺ δὲ εἶπας, Βέβαια θέλω σὲ ἀγαθοποιήσῃ, καὶ θέλω καταστήσῃ τὸ σπέρμα 17
 σου ὥς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐκ τοῦ πλήθους δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν 18
 νύκτα ἐκείνην· καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν ὅσα ἔτυχον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, δῶρον πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ· 19
 αἰγας διακοσίας καὶ τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια καὶ κριοὺς εἴκοσι, καμήλους θηλαζούσας μετὰ τῶν 20
 τέκνων αὐτῶν τριάκοντα, δαμάλια τεσσαράκοντα καὶ ταύρους δέκα, ὄνους θηλυκὰς εἴκοσι καὶ πωλάρια δέκα. 21
 Καὶ παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν δούλων αὐτοῦ, ἕκαστον ποίμνιον χωριστά· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους 22
 αὐτοῦ, Περάσατε ἔμπροσθέν μου καὶ ἀφήσατε διάστημα μεταξὺ ποιμνίου καὶ ποιμνίου. Καὶ εἰς τὸν πρῶτον 23
 παρήγγειλε, λέγων, Ὅταν σὲ συναντήσῃ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου, καὶ σὲ ἐρωτήσῃ λέγων, Τίνος εἶσαι καὶ ποῦ 24
 ὑπάγεις καὶ τίνος εἶναι ταῦτα, τὰ ὅποια ἔχεις ἔμπροσθέν σου· τότε θέλεις εἰπεῖ, Ταῦτα εἶναι τοῦ δούλου σου τοῦ 25
 Ἰακώβ, δῶρα στελλόμενα πρὸς τὸν κύριόν μου Ἡσαὺ· καὶ ἰδοὺ, καὶ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν. οὕτω παρήγγειλε καὶ 26
 εἰς τὸν δεύτερον, καὶ εἰς τὸν τρίτον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας ὀπίσω τῶν ποιμνίων, λέγων, Κατὰ τοὺς 27
 λόγους τούτους θέλετε λαλήσῃ πρὸς τὸν Ἡσαὺ, ὅταν εὕρῃτε αὐτόν· καὶ θέλετε εἰπεῖ, Ἰδοὺ, ὀπίσω ἡμῶν καὶ 28
 αὐτὸς ὁ δούλός σου Ἰακώβ. Διότι ἔλεγε, Θέλω ἐξιλεῶσαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ τὸ δῶρον, τὸ προπορευόμενον 29
 ἔμπροσθέν μου· καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἰδεῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἵσως θέλει μὲ δεχθῇ. Τὸ δῶρον λοιπὸν ἐπέρασεν 30
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἔμεινε τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Σηκωθείς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε 31
 τὰς δύο γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς δύο θεραπαίνας αὐτοῦ καὶ τὰ ἑνδεκα παιδιά αὐτοῦ καὶ διέβη τὸ πέρασμα 32
 τοῦ Ἰαβόκ. Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διεβίβασεν αὐτοὺς τὸν χεῖμαρρον· διεβίβασε καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 33
 Ὁ δὲ Ἰακώβ ἔμεινε μόνος· καὶ ἐπάλασε μετ' αὐτοῦ ἄνθρωπος ἕως τὰ χαράγματα τῆς αὐγῆς· ἰδὼν δὲ ὅτι δὲν 34, 25

ὑπερίσχυσε κατ' αὐτοῦ, ἤγγισε τὴν ἄρθρωσιν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ· καὶ μετετοπίσθη ἡ ἄρθρωσις τοῦ μηροῦ τοῦ
 26 Ἰακώβ, ἐνῶ ἐπάλαιε μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἄφες με νὰ ἀπέλθω, διότι ἐχάραξεν ἡ αὐγὴ. Καὶ αὐτὸς εἶπε, δὲν
 27 θέλω σὲ ἀφήσει νὰ ἀπέλθῃς, ἐὰν δὲν μὲ εὐλογήσῃς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου Ὁ δὲ εἶπεν,
 28 Ἰακώβ. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Δὲν θέλει καλεσθῇ πλέον τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλὰ Ἰσραὴλ· διότι ἐνίσχυσας μετὰ
 29 Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων θέλεις εἶσθαι δυνατός. Ἡρώτησε δὲ ὁ Ἰακώβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλῶ, τὸ
 30 ὄνομά σου. Ὁ δὲ εἶπε, Διὰ τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα
 τοῦ τόπου ἐκεῖνον Φανουήλ, λέγων, Διότι εἶδον τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐφυλάχθη ἡ ζωὴ μου.
 31, 32 Καὶ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτοῦ, καθὼς διέβη τὸ Φανουήλ· ἐχώλαινε δὲ κατὰ τὸν μηρὸν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο
 μέχρι τῆς σήμερον δὲν τρώγουσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τὸν ναρκωθέντα μυῶνα, ὅστις εἶναι ἐπὶ τῆς ἀρθρώσεως
 τοῦ μηροῦ· διότι ἐκεῖνος ἤγγισε τὴν ἄρθρωσιν τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ κατὰ τὸν μυῶνα τὸν ναρκωθέντα.

33 Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἰακώβ εἶδε· καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἡσαὺ ἦρχετο, καὶ μετ' αὐτοῦ τετρακόσιοι ἄνδρες· καὶ ἐμοίρασεν ὁ
 2 Ἰακώβ τὰ παιδιά εἰς τὴν Λεῖαν καὶ εἰς τὴν Ῥαχὴλ καὶ εἰς τὰς δύο θεραπαίνας. Καὶ τὰς μὲν θεραπαίνας καὶ
 τὰ τέκνα αὐτῶν ἔβαλεν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ Λεῖαν καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, κατόπιν, καὶ τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὸν Ἰωσήφ,
 3 τελευταίους. Αὐτὸς δὲ ἐπέρασεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους ἐπτάκις, ἕως νὰ πλησιάσῃ
 4 εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ ἔδραμεν ὁ Ἡσαὺ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἐνηγκαλίσθη αὐτὸν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸν
 5 τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἔκλαυσαν. Καὶ ἀναβλέψας εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά· καὶ
 6 εἶπε, Τί σου εἶναι οὗτοι Ὁ δὲ εἶπε τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἐχάρισεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν δούλόν σου. Τότε ἐπλησίασαν
 7 αἱ θεράπαινοι, αὐταὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν· παρομοίως ἐπλησίασαν καὶ ἡ Λεῖα καὶ τὰ
 8 τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύνησαν· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπλησίασαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Ῥαχὴλ καὶ προσεκύνησαν. Καὶ
 9, 10 εἶπε, Πρὸς τί ἅπαν τὸ στρατόπεδόν σου τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀπήντησα Ὁ δὲ εἶπε, διὰ νὰ εὕρω χάριν ἔμπροσθεν
 τοῦ κυρίου μου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαὺ, Ἔχω πολλά, ἀδελφέ μου· ἔχε σὺ τὰ ἰδικά σου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ,
 11 Οὐχί, παρακαλῶ· ἐὰν εὕρηκα χάριν ἔμπροσθέν σου, δέξαι τὸ δῶρον μου ἐκ τῶν χειρῶν μου· διότι διὰ τοῦτο
 εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὥς ἐὰν ἔβλεπον πρόσωπον Θεοῦ, καὶ σὺ εὐηρεστήθης εἰς ἐμέ· δέξαι, παρακαλῶ, τὰς
 12, 13 εὐλογίας μου, τὰς προσφερομένας πρὸς σέ· διότι μὲ ἠλέησεν ὁ Θεὸς καὶ ἔχω τὰ πάντα. Καὶ ἐβίασεν αὐτὸν
 καὶ ἐδέχθη. Καὶ εἶπεν, Ἄς σηκωθῶμεν καὶ ἄς ὑπάγωμεν, καὶ ἐγὼ θέλω προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου. Καὶ
 14 πρόβατα καὶ βόας· καὶ ἐὰν θιάσωσιν αὐτὰ μίαν μόνην ἡμέραν, ἅπαν τὸ ποίμνιον θέλει ἀποθάνει. Ἄς περάσῃ,
 παρακαλῶ, ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ δούλου αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ θέλω ἀκολουθεῖν βραδέως, κατὰ τὸ βάδισμα
 τῶν κτηνῶν τῶν ἔμπροσθέν μου, καὶ κατὰ τὸ βάδισμα τῶν παιδαρίων, ἕως οὗ φθάσω πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς
 15 Σηεῖρ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαὺ, Ἄς ἀφήσω λοιπὸν μετὰ σοῦ μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ, τοῦ μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπε, Διὰ τί
 16 τοῦτο ἀρκεῖ ὅτι εὕρηκα χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου μου. Ἐπέστρεψε λοιπὸν ὁ Ἡσαὺ τὴν ἡμέραν ἐκείνην
 17 εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηεῖρ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Ἰακώβ εἰς Σοκχώθ, καὶ ᾠκοδόμησεν εἰς ἑαυτὸν οἰκίαν, καὶ
 18 διὰ τὰ κτήνη αὐτοῦ ἔκαμε σκηνάς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Σοκχώθ. Καὶ ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ὁ
 Ἰακώβ ἀπὸ Παδανάρამ, ἦλθεν εἰς Σαλήμ, πόλιν Συχέμ, τὴν ἐν τῇ γῇ Χαναάν· καὶ κατεσκήνωσεν ἔμπροσθεν
 19 τῆς πόλεως. Καὶ ἠγόρασε τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, ὅπου ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμμώρ,
 20 πατρὸς τοῦ Συχέμ, δι' ἑκατὸν ἀργύρια. Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἑλέλωε Ἰσραὴλ.

34 Καὶ ἐξῆλθε Δεῖνα ἡ θυγάτηρ τῆς Λείας, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ ἴδῃ τὰς θυγατέρας
 2 τοῦ τόπου. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Συχέμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμμώρ τοῦ Εὐαίου, ἄρχοντος τοῦ τόπου, ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
 3 ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν. Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ προσεκολλήθη εἰς τὴν Δεῖναν, τὴν θυγατέρα
 4 τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἠγάπησε τὴν κόρην καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν καρδίαν τῆς κόρης. Καὶ εἶπεν ὁ Συχέμ πρὸς Ἐμμώρ
 5 τὸν πατέρα αὐτοῦ, λέγων, Λάβε μοι τὴν κόρην ταύτην εἰς γυναῖκα. Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰακώβ, ὅτι ἐμίανε τὴν Δεῖναν
 τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ παρεσιώπησεν ὁ Ἰακώβ
 6, 7 ἕως οὗ ἔλθωσιν. Ἐμμώρ δέ, ὁ πατὴρ τοῦ Συχέμ, ἐξῆλθε πρὸς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Καὶ
 ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἐκ τοῦ ἀγροῦ, καθὼς ἤκουσαν τοῦτο· καὶ ἠγανάκτησαν οἱ ἄνδρες καὶ ἐθυμώθησαν
 σφόδρα, ὅτι ἔπραξεν αἰσχρὰ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰακώβ· τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε
 8 νὰ γείνη. Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐμμώρ, λέγων, Ἡ ψυχὴ τοῦ Συχέμ τοῦ υἱοῦ μου προσηλωθῇ εἰς τὴν
 9 θυγατέρα σας· δότε αὐτὴν εἰς αὐτόν, παρακαλῶ, εἰς γυναῖκα· καὶ συμπενθερεύσατε μεθ' ἡμῶν· τὰς θυγατέρας
 10 σας δότε εἰς ἡμᾶς, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε εἰς ἑαυτούς· καὶ κατοικήσατε μεθ' ἡμῶν· ἰδοὺ, ἡ γῆ εἶναι
 11 ἔμπροσθέν σας· κατοικεῖτε καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ κάμετε κτήματα ἐν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Συχέμ πρὸς
 τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, Ἄς εὕρω χάριν ἔμπροσθέν σας· καὶ ὅ, τι εἵπητε εἰς ἐμέ θέλω
 12 δώσει· ζητήσατε παρ' ἐμοῦ ὅσιν προῖκα θέλετε, καὶ ὅσα χαρίσματα, καὶ θέλω δώσει αὐτά, καθὼς ἠθέλετε μοι
 13 εἰπεῖ· μόνον δότε μοι τὴν κόρην εἰς γυναῖκα. Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ πρὸς τὸν Συχέμ καὶ πρὸς
 τὸν Ἐμμώρ τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετὰ δόλου· καὶ ἐλάλησαν ἐπειδὴ αὐτὸς εἶχε μίανει τὴν Δεῖναν τὴν ἀδελφὴν
 14 αὐτῶν καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο, νὰ δώσωμεν τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν
 15 εἰς ἄνθρωπον ἀπερίτμητον· διότι τοῦτο εἶναι ὀνειδος εἰς ἡμᾶς· ἐπὶ τούτῳ μόνον θέλομεν συμφωνήσῃ με σᾶς·
 16 Ἐὰν σεῖς γείνεται ὡς ἡμεῖς, περιτέμνοντες πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ σας, τότε θέλομεν δώσει τὰς θυγατέρας ἡμῶν
 εἰς ὑμᾶς, καὶ τὰς θυγατέρας σας θέλομεν λάβει εἰς ἡμᾶς, καὶ θέλομεν κατοικήσῃ με σᾶς καὶ θέλομεν γεῖναι
 17 εἰς λαόν· ἐὰν ὅμως δὲν μᾶς ἀκούσητε νὰ περιτμηθῇτε, τότε θέλομεν λάβει τὴν θυγατέρα ἡμῶν καὶ θέλομεν
 18, 19 ἀναχωρήσει. Καὶ ἤρesan οἱ λόγοι αὐτῶν εἰς τὸν Ἐμμώρ καὶ εἰς τὸν Συχέμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἐμμώρ· καὶ δὲν

ἐβράδυνεν ὁ νέος νὰ κάμῃ τὸ πρᾶγμα, διότι ὑπερηγάπα τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἦτο ὁ ἐνδοξότερος παντὸς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἐμμώρ καὶ ὁ Συχέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες, Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι εἰρηνικοὶ μεθ' ἡμῶν, ἃς κατοικήσωσι λοιπὸν ἐν τῇ γῇ καὶ ἃς ἐμπορεύωνται ἐν αὐτῇ· διότι ἡ γῆ, ἰδοὺ, εἶναι ἀρκετὰ εὐρύχωρος δι' αὐτούς· τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἃς λάβωμεν εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἃς δώσωμεν εἰς αὐτούς· ἐπὶ τούτῳ μόνον θέλουσι συμφωνήσῃ μετ' ἡμᾶς οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ κατοικήσωσι μεθ' ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνωμεν εἰς λαόν, ἐὰν περιτμηθῇ πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ ἡμῶν, καθὼς αὐτοὶ περιτέμνονται· τὰ ποιμνία αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἰδικὰ μας μόνον ἃς συμφωνήσωμεν μετ' αὐτούς, καὶ θέλουσι κατοικήσῃ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἰσήκουσαν τοῦ Ἐμμώρ καὶ Συχέμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τῆς πύλης τῆς πόλεως αὐτοῦ· καὶ περιετμήθη πᾶν ἀρσενικόν, πάντες οἱ ἐξερχόμενοι διὰ τῆς πύλης τῆς πόλεως αὐτοῦ. Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, δύο ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Συμεὼν καὶ ὁ Λευὶ, ἀδελφοὶ τῆς Δείνας, ἔλαβον ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἐφόνευσαν πᾶν ἀρσενικόν. Καὶ τὸν Ἐμμώρ καὶ τὸν Συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐφόνευσαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχέμ καὶ ἐξήλθον. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἦλθον ἐπὶ τοὺς πεφονευμένους καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐπειδὴ εἶχον μίανει τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. Ἐλαβον τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν καὶ ὃ, τι ἦτο ἐν τῇ πόλει καὶ ὃ, τι ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ παιδιά αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτισαν· καὶ πᾶν ὃ, τι εὐρίσκετο ἐν ταῖς οἰκίαις διήρπασαν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν Συμεὼν καὶ πρὸς τὸν Λευὶ, Εἰς ταραχὴν μετ' ἐβάλετε, κάμνοντές με μισητὸν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς γῆς, μεταξὺ τῶν Χαναναίων καὶ Φερεζαίων· ἐγὼ δὲ ὀλίγους ἀνθρώπους ἔχω, καὶ ἐκεῖνοι θέλουσι συναχθῇ ἐναντίον μου καὶ θέλουσι με πατάξῃ καὶ θέλω ἀπολεσθῇ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου. Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπρεπε λοιπὸν τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν νὰ μεταχειρισθῶσιν ὡς πόρνην

Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰακώβ, Σηκώθῃς ἀνάβηθι εἰς Βαιθήλ καὶ κατοικήσῃς ἐκεῖ· καὶ κάμει ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἐφάνη εἰς σὲ ὅτε ἐφευγες ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, Ἐκβάλετε τοὺς θεοὺς τοὺς ξένους τοὺς μεταξὺ σας, καὶ καθαρίσθητε καὶ ἀλλάξατε τὰ ἐνδύματά σας· καὶ σηκωθέντες, ἃς ἀναβῶμεν εἰς Βαιθήλ· καὶ ἐκεῖ θέλω κάμει θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις μοῦ ἐπήκουσεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου καὶ ἦτο μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καθ' ἣν ἐπορευόμην. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸν Ἰακώβ πάντας τοὺς ξένους θεοὺς, ὅσοι ἦσαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ εἰς τὰ ὠτία αὐτῶν· καὶ ἔκρυπεν αὐτὰ ὁ Ἰακώβ ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν πλησίον τῆς Συχέμ. Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν· καὶ ἐπέπεσε τρόμος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ δὲν κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἰακώβ εἰς Λούζ, τὴν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, ἥτις εἶναι ἡ Βαιθήλ, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Ἐλβαίθ· διότι ἐκεῖ ἐφανερώθη εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, ὅτε ἐφευγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀπέθανε δὲ ἡ Δεβόρρα, ἡ τροφὸς τῆς Ρεβέκκας, καὶ ἐτάφη παρακάτω τῆς Βαιθήλ, ὑπὸ τὴν δρυῖν· καὶ ὠνομάσθη ἡ δρυς Ἀλλόνθακούθ. Ἐφάνη δὲ πάλιν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰακώβ, ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ἀπὸ Παδανάρμ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός, Τὸ ὄνομά σου εἶναι Ἰακώβ· δὲν θέλεις ὀνομάζεσθαι πλέον Ἰακώβ, ἀλλὰ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομα σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Θεός, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· αὐξάνου καὶ πληθύνου· ἔθνος, καὶ πληθὸς ἐθνῶν θέλουσι γείνει ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς θέλουσιν ἐξέλθαι ἐκ τῆς ὀσφύος σου· καὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸν Ἰσαάκ, εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτήν· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην. Καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ, ἐκ τοῦ τόπου ὅπου ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἔστησεν ὁ Ἰακώβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ, στήλην λιθίνην· καὶ ἔκαμεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχυσεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ὅπου ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ Θεός, Βαιθήλ. Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν ἀπὸ Βαιθήλ· καὶ ἐνῶ ἔμμενεν ὀλίγον διάστημα διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς Ἐφραθὰ, ἐγέννησεν ἡ Ραχήλ· καὶ ὑπέφερε μέγαν ἀγῶνα εἰς τὴν γένναν αὐτῆς. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκετο εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς γέννας, εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ μαία, Μὴ φοβοῦ, διότι καὶ οὗτος σοῦ εἶναι υἱός· καὶ ἐνῶ παρέδιδε τὴν ψυχὴν διότι ἀπέθανεν, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενόνι· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βενιαμίν. Καὶ ἀπέθανεν ἡ Ραχήλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἐφραθὰ, ἥτις εἶναι Βηθλεέμ. Καὶ ἔστησεν ὁ Ἰακώβ στήλην ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῆς· αὕτη εἶναι ἡ στήλη τοῦ τάφου τῆς Ραχήλ μέχρι τῆς σήμερον. Σηκωθεὶς δὲ ὁ Ἰσραὴλ, ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ πέραν τοῦ Μιγδωλῆδέρ. Καὶ ὅτε κατῴκει ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ὑπῆγεν ὁ Ρουβὴν καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῆς Βαλλᾶς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε τοῦτο ὁ Ἰσραὴλ. Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ δώδεκα· οἱ υἱοὶ τῆς Λείας, Ρουβὴν, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰακώβ, καὶ Συμεὼν καὶ Λευὶ καὶ Ἰούδας καὶ Ἰσάακ καὶ Ζαβουλὼν· οἱ υἱοὶ τῆς Ραχήλ, Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Βαλλᾶς, Θεραπαίνης τῆς Ραχήλ, Δάν καὶ Νεφθαλί· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Ζελφᾶς, Θεραπαίνης τῆς Λείας, Γὰδ καὶ Ἀσήρ· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, οἵτινες ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Παδανάρμ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαάκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαιβρῆ, εἰς Κιριθάρβά, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, ὅπου ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Ἰσαάκ εἶχον παρικήσει. Καὶ ἦσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσαάκ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἔτη. Καὶ ἐκπνεύσας ὁ Ἰσαάκ ἀπέθανε καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, γέρον καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαὺ καὶ Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Αὕτη δὲ εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἡσαὺ, ὅστις εἶναι ὁ Ἐδώμ. Ὁ Ἡσαὺ ἔλαβε γυναῖκα εἰς ἑαυτὸν ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν· τὴν Ἀδά, θυγατέρα Αἰλὼν τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Ὀλιθαμά, θυγατέρα τοῦ Ἀνά, ἐγγονὴν

31

35

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21, 22

23

24

25, 26

27

28, 29

36, 2

3, 4 Σεβεγών τοῦ ὑαίου· καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα τοῦ Ἰσμαήλ, ἀδελφὴν τοῦ Νεβαϊώθ. Ἐγέννησε δὲ εἰς τὸν
5 ἥσῃ ἡ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς· καὶ ἡ Βασεμάθ ἐγέννησε τὸν Ῥαγουήλ· καὶ ἡ Ὀλιβαμά ἐγέννησε τὸν Ἰεοῦς καὶ τὸν
6 Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ ἥσῃ, οἱ γεννηθέντες εἰς αὐτὸν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Ἐλαβε δὲ ὁ
7 ἥσῃ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοῦ
8 οἴκου αὐτοῦ καὶ τὰ ποιμνία αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα ἀπέκτησεν
9 ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ὑπῆγεν εἰς ἄλλην γῆν μακρὰν ἀπὸ Ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· διότι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν
10 ἦσαν τόσον πολλά, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ κατοικήσωσιν ὁμοῦ· καὶ δὲν ἠδύνατο ἡ γῇ τῆς παροικίσεως αὐτῶν
11 νὰ χωρέσῃ αὐτοὺς, ἐξ αἰτίας τῶν κτηνῶν αὐτῶν. Κατόκησε δὲ ὁ ἥσῃ ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ· ὁ ἥσῃ εἶναι ὁ Ἐδώμ.
12 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ ἥσῃ, πατὴρ τῶν Ἐδωμιτῶν, ἐν τῷ ὄρει Σηεῖρ· ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν
13 υἱῶν τοῦ ἥσῃ· Ἐλιφάς ὁ υἱὸς τῆς Ἀδὰ γυναῖκός τοῦ ἥσῃ, Ῥαγουήλ ὁ υἱὸς τῆς Βασεμάθ γυναῖκός τοῦ
14 ἥσῃ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιφάδ ἦσαν Θαιμάν, Ὠμάρ, Σωφάρ καὶ Γοθώμ καὶ Κενέζ. Ἡ δὲ Θαιμὰ ἦτο παλλακὴ
15 τοῦ Ἐλιφάδ υἱοῦ τοῦ ἥσῃ, καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἐλιφάδ τὸν Ἀμαλήκ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ἀδὰ γυναῖκός
16 τοῦ ἥσῃ. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥαγουήλ· Ναχάθ καὶ Ζερά, Σομέ καὶ Μοζέ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς
17 Βασεμάθ γυναῖκός τοῦ ἥσῃ. Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ὀλιβαμά θυγατρὸς τοῦ Ἀνά, ἐγγόνης τοῦ Σεβεγών,
18 τῆς γυναῖκός τοῦ ἥσῃ· καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν ἥσῃ τὸν Ἰεοῦς καὶ τὸν Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ. Οὗτοι ἦσαν οἱ
19 ἡγεμόνες τῶν υἱῶν ἥσῃ· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιφάδ πρωτοτόκου τοῦ ἥσῃ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Ὠμάρ, ἡγεμὼν
20 Σωφάρ, ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ἐλιφάδ ἐν
21 τῇ γῇ Ἐδώμ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ἀδὰ. Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥαγουήλ υἱοῦ τοῦ ἥσῃ· ἡγεμὼν Ναχάθ,
22 ἡγεμὼν Ζερά, ἡγεμὼν Σομέ, ἡγεμὼν Μοζέ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ῥαγουήλ ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ· οὗτοι ἦσαν
23 οἱ υἱοὶ τῆς Βασεμάθ γυναῖκός τοῦ ἥσῃ. Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ὀλιβαμά γυναῖκός τοῦ ἥσῃ· ἡγεμὼν
24 Ἰεοῦς, ἡγεμὼν Ἰεγλόμ, ἡγεμὼν Κορέ· οὗτοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες τῆς Ὀλιβαμά θυγατρὸς τοῦ Ἀνά, γυναῖκός τοῦ
25 ἥσῃ. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ ἥσῃ, ὅστις εἶναι ὁ Ἐδώμ· καὶ οὗτοι οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ
26 τοῦ Σηεῖρ τοῦ Χορραίου, οἵτινες κατόκουν τὴν γῆν· Λωτάν καὶ Σωβάλ καὶ Σεβεγών καὶ Ἀνά, καὶ Δησὼν καὶ
27 Ἐσέρ καὶ Δισάν· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων, τῶν υἱῶν τοῦ Σηεῖρ, ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ
28 Λωτάν ἦσαν Χορρί καὶ Αἰμάρ· ἀδελφὴ δὲ τοῦ Λωτάν, ἡ Θαιμὰ. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Σωβάλ· Ἀλβάν καὶ
29 Μαναχάθ καὶ Ἐβάλ, Σεφὼ καὶ Ὠνάμ. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Σεβεγών· καὶ Αἰῆ καὶ Ἀνά· οὗτος εἶναι ὁ Ἀνά
30 ὅστις εὗρηκε τὰ ὕδατα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔβασκε τοὺς ὄνους Σεβεγών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ
31 υἱοὶ τοῦ Ἀνά· Δησὼν καὶ Ὀλιβαμά ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀνά. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Δησών· Ἀμαδάν καὶ Ἀσβάν
32 καὶ Ἰθράμ καὶ Χαρράν. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐσέρ· Βαλαάν καὶ Ζααβάν καὶ Ἀκάν. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ
33 τοῦ Δισάν· Οὖζ καὶ Ἀράν. Οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων· ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβάλ, ἡγεμὼν
34 Σεβεγών, ἡγεμὼν Ἀνά, ἡγεμὼν Δησών, ἡγεμὼν Ἐσέρ, ἡγεμὼν Δισάν· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων
35 μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ Σηεῖρ. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ βασιλεῖς οἵτινες ἐβασίλευσαν ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ,
36 πρὶν βασιλεύσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδώμ Βελά, ὁ υἱὸς τοῦ Βεώρ· τὸ δὲ
37 ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Δενναβά. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βελά καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ ὁ Ἰωβάβ, υἱὸς τοῦ
38 Ζερά, ἐκ Βοσόρρας· Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἰωβάβ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ ὁ Χουσάμ ἐκ τῆς γῆς τῶν Θαιμανιτῶν.
39 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Χουσάμ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ ὁ Ἀδάδ, υἱὸς τοῦ Βεράδ, ὁ πατάξας τοὺς Μαδιανίτας ἐν τῇ
40 πεδιάδι Μωάβ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Ἀβίθ. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ ὁ
41 Σαμλά ἐκ Μασρεκάς. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαμλά καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ ὁ Σαοὺλ ἐκ Ῥεχωβώθ τῆς παρὰ τὸν
42 ποταμόν. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ Βααλάνάν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχβάρ. Καὶ ἀπέθανεν ὁ
43 Βααλάνάν, υἱὸς τοῦ Ἀχβάρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ ὁ Χαδδάρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Παοῦ·
44 καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναῖκός αὐτοῦ, Μεταβεήλ, θυγάτηρ τοῦ Ματραίδ, ἐγγονὴ τοῦ Μαῖζαάβ. Καὶ ταῦτα εἶναι
45 τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων τοῦ ἥσῃ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς τόπους αὐτῶν, κατὰ τὰ ὀνόματα
46 αὐτῶν· ἡγεμὼν Θαιμὰ, ἡγεμὼν Ἀλβά, ἡγεμὼν Ἰεθέθ, ἡγεμὼν Ὀλιβαμά, ἡγεμὼν Ἡλά, ἡγεμὼν Φινών, ἡγεμὼν
47 Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μισάρ, ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ἰράμ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ἐδώμ,
48 κατὰ τὰς κατοικίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῆς κτίσεως αὐτῶν· οὗτος εἶναι ὁ ἥσῃ, ὁ πατὴρ τῶν Ἐδωμιτῶν.

37, 2 Κατόκησε δὲ ὁ Ἰακώβ ἐν τῇ γῇ, ἐν ᾗ παρόκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Αὕτη εἶναι γενεαλογία
τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰωσήφ, νέος ὢν ἑτὼν δεκαεπτὰ, ἐποίμανε τὰ πρόβατα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τῶν υἱῶν τῆς
3 Βαλλὰς καὶ τῶν υἱῶν τῆς Ζελφᾶς, τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀνέφερεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τὸν πατέρα
4 αὐτῶν τὴν κακὴν αὐτῶν φήμην. Ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἡγάπα τὸν Ἰωσήφ ὑπὲρ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διότι ἦτο υἱὸς
5 τοῦ γῆρατος αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸν χιτῶνα ποικιλόχρωμον. Βλέποντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν
6 ἡγάπα ὁ πατὴρ αὐτῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ὁμιλῶσι πρὸς
7 αὐτὸν εἰρηνικῶς. Ἐνυπνιασθεῖς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἐνύπνιον, διηγήθη αὐτὸ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐμίσησαν
8 αὐτὸν ἔτι μᾶλλον. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε, παρακαλῶ, τὸ ἐνύπνιον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐνυπνιάσθην.
9 Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἐδένομεν δεμάτια ἐν μέσῳ τῆς πεδιάδος· καὶ ἰδοὺ, ἐσηκώθη τὸ ἰδικὸν μου δεμάτιον καὶ ἐστάθη
10 ὄρθιον· καὶ ἰδοὺ, τὰ ἰδικὰ σας δεμάτια περιστραφέντα προσεκύνουν τὸ ἰδικόν μου δεμάτιον. Εἶπον δὲ
11 πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Βασιλεὺς θέλεις γείνει ἐφ' ἡμᾶς ἢ κύριος θέλεις γείνει εἰς ἡμᾶς Καὶ ἐμίσησαν
12 αὐτὸν ἔτι μᾶλλον διὰ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Ἐνυπνιάσθη δὲ καὶ ἄλλο ἐνύπνιον, καὶ
13 διηγήθη αὐτὸ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐνυπνιάσθην ἄλλο ἐνύπνιον· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἥλιος
14 καὶ ἡ σελήνη καὶ ἑνδεκα ἀστέρες με προσεκύνουν. Καὶ διηγήθη αὐτὸ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς

ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἐπέπληξεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐνυπνιάσθης ἄραγε θέλομεν ἔλθεῖ, ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, διὰ νὰ σὲ προσκυνήσωμεν ἕως ἐδάφους· Καὶ ἐφθόνησαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐφύλαττε τὸν λόγον. Καὶ ὑπῆγαν οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ νὰ βοσκήσωσι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Δὲν βοσκοῦσιν οἱ ἀδελφοί σου ἐν Συχέμ ἔλθῃ νὰ σὲ στείλω πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἐγώ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπάγε λοιπὸν νὰ ἴδῃς, ἂν ᾖ καλὰ οἱ ἀδελφοί σου καὶ καλὰ τὰ πρόβατα, καὶ φέρε μοι εἶδησιν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. Καὶ εὗρηκεν αὐτὸν ἄνθρωπος τις, ἐνῷ περιεπλανᾶτο ἐν τῇ πεδιάδι· καὶ ῥώτησεν αὐτόν ὁ ἄνθρωπος, λέγων, Τί ζητεῖς. Ὁ δὲ εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· εἰπὲ μοι, παρακαλῶ, ποῦ βοσκοῦσι. Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, Ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐδῶ· διότι ἤκουσα αὐτοὺς λέγοντας, Ἄς ὑπάγωμεν εἰς Δωθάν. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰωσήφ κατόπιν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εὗρηκεν αὐτοὺς ἐν Δωθάν. Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν μακρόθεν, πρὶν πλησιάσῃ εἰς αὐτούς, συνεβουλεύθησαν κατ' αὐτοῦ νὰ φονεύσωσιν αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ εἶς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἰδού, ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ κύριος τῶν ἐνυπνίων· ἔλθετε λοιπὸν τώρα καὶ ἄς φονεύσωμεν αὐτόν καὶ ἄς ρίψωμεν αὐτόν εἰς ἓνα ἐκ τῶν λάκκων· καὶ θέλομεν εἰπεῖ, Θηρίον κακὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ θέλομεν ἰδεῖ τί θέλουσι γείνειν τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ῥουβὴν ἠλευθέρωσεν αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, λέγων, Ἄς μὴ βλάψωμεν αὐτόν εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ῥουβὴν, Μὴ χύσητε αἷμα· ρίψατε αὐτόν εἰς τοῦτον τὸν λάκκον, τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ χεῖρα μὴ βάλητε ἐπ' αὐτόν· διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ νὰ ἀποδώσῃ αὐτόν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν τὸν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, τὸν χιτῶνα τὸν ποικιλόχρωμον, τὸν ἐπ' αὐτόν· καὶ λαβόντες αὐτόν, ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος ἦτο κενός· δὲν εἶχεν ὕδωρ. Ἐπειτα ἐκάθισαν νὰ φάγωσιν ἄρτον, καὶ ἀναβλέψαντες εἶδον· καὶ ἰδοὺ, συνοδία Ἰσραηλιτῶν ἦρχετο ἀπὸ Γαλαὰδ μετὰ τῶν καμήλων αὐτῶν φορτωμένων ἀρώματα καὶ βάλασμον καὶ μύρον, καὶ ἐπορεύοντο νὰ φέρωσιν αὐτὰ κάτω εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Τίς ἢ ὠφέλεια, ἐὰν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ· ἔλθετε καὶ ἄς πωλήσωμεν αὐτόν εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας· καὶ ἄς μὴ βάλωμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐπ' αὐτόν· διότι ἀδελφὸς ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν εἶναι. Καὶ ὑπήκουσαν οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ. Καὶ ἐνῷ διέβαινον οἱ Μαδιανῖται ἔμποροι, ἀνέσυραν καὶ ἀνέβιβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ διὰ εἴκοσι ἀργύρια εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας· οἱ δὲ ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον. Ἐπέστρεψε δὲ ὁ Ῥουβὴν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰωσήφ δὲν ἦτο ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Τὸ παιδίον δὲν ὑπάρχει καὶ ἐγώ, ἐγὼ ποῦ νὰ ὑπάγω· Τότε ἔλαβον τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἔσφαζαν ἐρίφιον ἐκ τῶν αἰγῶν, καὶ ἔβαψαν τὸν χιτῶνα ἐν τῷ αἵματι· καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικιλόχρωμον, καὶ ἔφεραν αὐτόν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ εἶπον, Εὐρήκαμεν τοῦτον· γνῶρισον τώρα, ἂν ᾖ ὁ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἢ οὐχί. Ὁ δὲ ἐγνώρισεν αὐτόν καὶ εἶπε, Ὁ χιτὼν τοῦ υἱοῦ μου εἶναι· θηρίον κακὸν κατέφαγεν αὐτόν· ὅλος κατεσπαράχθη ὁ Ἰωσήφ. Καὶ διέσχισεν ὁ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔβαλε σάκκον εἰς τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἐπένθησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς. Καὶ ἐσηκώθησαν πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν· ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, λέγων, Ὅτι πενθῶν θέλω καταβῇ πρὸς τὸν υἱὸν μου εἰς τὸν τάφον. Καὶ ἐκλαυσεν αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Οἱ δὲ Μαδιανῖται ἐπώλησαν αὐτόν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς τὸν Πετεφρῆν, αὐλικὸν τοῦ Φαραῶ, ἄρχοντα τῶν σωματοφυλάκων.

Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κατέβη ὁ Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐτράπη πρὸς ἄνθρωπον τινὰ Ὀδολλαμίτην ὀνομαζόμενον Εἰρά. Καὶ εἶδεν ἐκεῖ ὁ Ἰούδας τὴν θυγατέρα τινὸς Χαναναίου, ὀνομαζομένου Σουά· καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσηλθε πρὸς αὐτήν. Ἡ δὲ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἦρ. Συνέλαβε δὲ πάλιν καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐνάν. Ἐγέννησε δὲ πάλιν καὶ ἄλλον υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλά· ἦτο δὲ ὁ Ἰούδας ἐν Χασβί, ὅτε ἐγέννησε τοῦτον. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰούδας γυναῖκα εἰς τὸν Ἦρ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ, ὀνομαζομένην Θάμαρ. Ὁ Ἦρ δὲ ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰούδα ἐστάθη κακὸς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν ὁ Κύριος. Εἶπε δὲ ὁ Ἰούδας πρὸς τὸν Αὐνάν· εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ νυμφεύθητι αὐτήν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν σου. Ἀλλ' ὁ Αὐνάν ἤξευρεν, ὅτι τὸ σπέρμα δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἰδικὸν του· διὰ τοῦτο, ὅτε εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχυνεν ἐπὶ τὴν γῆν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔπραπεν ἐφάνη κακὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ὅθεν ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς τὴν Θάμαρ τὴν νύμφην αὐτοῦ, Κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου, ἕως οὗ Σηλά ὁ υἱός μου γείνη μέγας· διότι ἔλεγε, Μήπως ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, καθὼς οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ. Ὑπῆγε λοιπὸν ἡ Θάμαρ καὶ κατώκησεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Σουά, ἡ γυνὴ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἀφοῦ παρηγορήθη ὁ Ἰούδας, ἀνέβη πρὸς τοὺς κουρευτὰς τῶν προβάτων αὐτοῦ εἰς Θαμνά, αὐτὸς καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ Εἰρά ὁ Ὀδολλαμίτης. Καὶ ἀνῆγγειλαν πρὸς τὴν Θάμαρ, λέγοντες, Ἰδού, ὁ πενθερὸς σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνά διὰ νὰ κουρεύσῃ τὰ πρόβατα αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἀπεκδυθεῖσα τὰ ἐνδύματα τῆς χρείας αὐτῆς, ἐσκεπάσθη μὲ κάλυμμα καὶ περιετυλίχθη καὶ ἐκάθισε κατὰ τὴν δίοδον τὴν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Θαμνά· διότι εἶδεν ὅτι ἔγεινε μέγας ὁ Σηλά, καὶ αὕτη δὲν ἐδόθη εἰς αὐτόν διὰ γυναῖκα. Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτήν ὁ Ἰούδας, ἐνόμισεν αὐτὴν πόρνην· διότι εἶχε κεκαλυμμένον τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐτράπη πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπεν, Ἄφες με, παρακαλῶ, νὰ εἰσέλθω πρὸς σέ· διότι δὲν ἐγνώρισεν ὅτι ἦτο ἡ νύμφη αὐτοῦ. Ἡ δὲ εἶπε, Τί θέλεις μοι δώσει, διὰ νὰ εἰσέλθῃς πρὸς ἐμέ· Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω σοὶ στείλει ἐρίφιον αἰγῶν ἐκ τοῦ ποιμνίου.

18 Καὶ ἐκεῖνη εἶπε, Μοὶ δίδεις ἐνέχυρον, ἕωσοὺ νὰ στείλῃς αὐτό. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐνέχυρον νὰ σοὶ δώσω. Καὶ ἐκεῖνη
 19 εἶπε, τὴν σφραγιδὰ σου καὶ τὸ περιδέραιόν σου καὶ τὴν ράβδον σου τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς
 20 αὐτήν καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ συνέλαβεν ἔξ αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα σηκωθείσα, ἀνεχώρησε καὶ ἀπεκδυθεῖσα
 21 τὸ κάλυμμα αὐτῆς, ἐνεδύθη τὰ ἐνδύματα τῆς χηρείας αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰούδας ἔστειλε τὸ ἐρίφιον τῶν αἰγῶν διὰ
 22 χειρὸς τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ Ὁδολλαμίτου, διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ἐνέχυρον ἐκ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς· πλὴν δὲν
 23 εὑρηκεν αὐτήν· καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου αὐτῆς, λέγων, Ποῦ εἶναι ἡ πόρνη, ἣτις ἦτο κατὰ τὴν
 24 δίοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ οἱ δὲ εἶπον, Δὲν ἐστάθη ἐδὼ πόρνη. Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ εἶπε, Δὲν εὑρηκα
 25 αὐτήν· μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου εἶπον, Δὲν ἐστάθη ἐδὼ πόρνη. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Ἄς ἔχῃ αὐτά, διὰ
 26 νὰ μὴ γείνωμεν ὄνειδος· ἰδοὺ, ἐγὼ ἔστειλα τὸ ἐρίφιον τοῦτο, σὺ ὅμως δὲν εὑρηκας αὐτήν. Καὶ μετὰ τρεῖς
 27 μῆνας περίπου, ἀνῆγγεῖλαν πρὸς τὸν Ἰούδαν, λέγοντες, Θάμαρ ἡ νύμφη σου ἐπορνεύθη, καὶ μάλιστα, ἰδοὺ,
 28 εἶναι ἔγκυος ἐκ πορνείας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Φέρετε αὐτήν ἔξω καὶ ἄς κατακαυθῇ. Καὶ ὅτε ἐφέρετο ἔξω,
 29 ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερόν αὐτῆς, λέγουσα, Ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου εἶναι ταῦτα, εἶμαι ἐγγυος· καὶ
 30 εἶπεν ἔτι, Γνώρισον, παρακαλῶ, τίνοος εἶναι ἡ σφραγὶς καὶ τὸ περιδέραιον, καὶ ἡ ράβδος αὕτη. Καὶ ὁ Ἰούδας
 31 ἐγνώρισεν αὐτά· καὶ εἶπεν, Αὕτη εἶναι δικαιοτέρα ἐμοῦ, διότι δὲν ἔδωκα αὐτήν εἰς τὸν Σηλὰ τὸν υἱόν μου. Καὶ
 32 ἔτι πλέον δὲν ἐγνώρισεν αὐτήν. Καὶ καθ' ὃν καιρὸν ἐμελλε νὰ γεννήσῃ, ἰδοὺ, δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καὶ
 33 ἐνῶ ἐγέννα, τὸ ἕν ἐπρόβαλεν ἔξω τὴν χεῖρα· καὶ ἡ μαῖα λαβοῦσα, ἔδεσεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ νῆμα κόκκινον,
 34 λέγουσα, Οὗτος ἐξῆλθε πρῶτος. Καὶ καθὼς ἔσुरεν ὀπίσω τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
 35 καὶ αὕτη εἶπε, Ποῖον χαλασμόν ἔκαμες ἐπὶ σὲ ἄς ᾗναι ὁ χαλασμός· διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές.
 36 Καὶ ἔπειτα ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὅστις εἶχε τὸ κόκκινον νῆμα ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ Ζαρὰ.

39 Ὁ δὲ Ἰωσήφ κατεβιβάσθη εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ὁ Πετεφρῆς ὁ αὐλικὸς τοῦ Φαραῶ, ὁ ἄρχων τῶν σωματοφυ-
 λάκων, ἀνθρώπος Αἰγύπτιος, ἠγόρασεν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἵτινες κατεβίβασαν αὐτὸν ἐκεῖ.
 2 Καὶ ἦτο ὁ Κύριος μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἦτο ἀνθρώπος εὐδοούμενος· καὶ εὐρίσκετο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου αὐτοῦ
 3 Αἰγυπτίου. Καὶ εἶδεν ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἦτο μετ' αὐτοῦ, καὶ εὐώδωνεν ὁ Κύριος εἰς τὰς χεῖρας
 4 αὐτοῦ πάντα ὅσα ἔκαμνε. Καὶ εὑρηκεν ὁ Ἰωσήφ χάριν ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ὑπηρέτει αὐτόν· καὶ κατέστησεν
 5 αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ πάντα ὅσα εἶχε, παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καὶ ἔξ ἐκείνου
 6 τοῦ καιροῦ, ἀφοῦ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντων ὅσα εἶχεν, εὐλόγησεν ὁ
 7 Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου ἐξ αἰτίας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ἦτο ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντα ὅσα εἶχεν, ἐν
 8 τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Καὶ παρέδωκε πάντα ὅσα εἶχεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ δὲν ἤξευρεν ἐκ
 9 τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ οὐδὲν, πλὴν τοῦ ἄρτου τὸν ὁποῖον ἔτρωγεν. Ἦτο δὲ ὁ Ἰωσήφ εὐειδὴς καὶ ὠραῖος τὴν
 10 ὄψιν. Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἔρριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ τὸν Ἰωσήφ·
 11 καὶ εἶπε, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἤθελε, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Ἰδοὺ·
 12 ὁ κύριός μου δὲν γνωρίζει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα εἶναι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ· καὶ πάντα ὅσα ἔχει, παρέδωκεν εἰς
 13 τὰς χεῖράς μου· δὲν εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ οὐδεὶς μεγαλιτερόσ μου, οὔτε εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ἐμὲ ἄλλο
 14 τι πλὴν σοῦ, διότι εἶσαι ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ πῶς νὰ πράξω τοῦτο τὸ μέγα κακόν, καὶ νὰ ἁμαρτήσω ἐναντίον
 15 τοῦ Θεοῦ. Ἄν καὶ ἐλάλει πρὸς τὸν Ἰωσήφ καθ' ἐκάστην ἡμέραν, οὗτος ὅμως δὲν ὑπήκουσεν εἰς αὐτήν νὰ
 16 κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, διὰ νὰ συνευρεθῇ μετ' αὐτῆς. Καὶ ἡμέραν τινὰ εἰσῆλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ
 17 κάμῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ οἴκου ἦτο ἐκεῖ ἐν τῷ οἴκῳ. Καὶ ἐκεῖνη ἤρπασεν αὐτὸν
 18 ἀπὸ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀφήσας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἰς τὰς χεῖρας
 19 αὐτῆς, ἔφυγε, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. Καὶ ὡς εἶδεν ὅτι ἀφήκε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔφυγεν
 20 ἔξω, ἐβόησε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγουσα, Ἴδετε, ἔφερον εἰς
 21 ἡμᾶς ἀνθρώπον Ἑβραῖον διὰ νὰ μᾶς ἐμπαίξῃ· εἰσῆλθε πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ κοιμηθῇ μετ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἐβόησα
 22 μετὰ φωνῆς μεγάλης· καὶ ὡς ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, ἀφήσας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρ'
 23 ἐμοῦ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. Καὶ ἀπέθεσε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρ' αὐτῆς, ἕωσοῦ ἦλθεν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν
 24 οἶκον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγουσα, Ὁ δοῦλος ὁ Ἑβραῖος, τὸν ὁποῖον
 25 ἔφερες εἰς ἡμᾶς, εἰσῆλθε πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ μὲ ἐμπαίξῃ, καὶ ὡς ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, ἀφήσας
 26 τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ, ἔφυγεν ἔξω. Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς αὐτοῦ,
 27 τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Οὕτω μοι ἔκαμεν ὁ δοῦλός σου, ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ. Καὶ
 28 λαβὼν ὁ κύριος τοῦ Ἰωσήφ αὐτόν, ἔβαλεν αὐτόν εἰς τὴν ὀχυρὰν φυλακὴν, εἰς τὸν τόπον ὅπου οἱ δέσμιοι τοῦ
 29 βασιλέως ἦσαν πεφυλακισμένοι καὶ ἔμενον ἐκεῖ ἐν τῇ ὀχυρᾷ φυλακῇ. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ
 30 ἐπέχεεν εἰς αὐτόν ἔλεος, καὶ ἔδωκε χάριν εἰς αὐτόν ἐμπροσθεν τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος. Καὶ παρέδωκεν ὁ
 31 ἀρχιδεσμοφύλαξ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰωσήφ πάντα τοὺς δεσμίους, τοὺς ἐν τῇ ὀχυρᾷ φυλακῇ· καὶ πάντα ὅσα
 32 ἐπράττοντο ἐκεῖ, αὐτὸς ἔκαμνεν αὐτά. Ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ δὲν ἐθεώρει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἦσαν εἰς τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ· διότι ὁ Κύριος ἦτο μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Κύριος εὐώδωνεν ὅσα αὐτὸς ἔκαμνε.

40 Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ὁ οἰνοχόος τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρτοποιὸς ἡμάρτησαν εἰς τὸν
 2 κύριον αὐτῶν τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ὠργίσθη ὁ Φαραῶ κατὰ τῶν δύο αὐλικῶν αὐτοῦ, κατὰ τοῦ
 3 ἀρχιοινοχόου, καὶ κατὰ τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ. Καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς ὑπὸ φύλαξιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχοντοῦ τῶν
 4 σωματοφυλάκων, εἰς τὴν ὀχυρὰν φυλακὴν, εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ Ἰωσήφ ἦτο πεφυλακισμένος. Ὁ δὲ ἄρχων
 τῶν σωματοφυλάκων ἐνεπιστεύθη αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰωσήφ καὶ οὗτος ὑπηρέτει αὐτούς· ἦσαν δὲ καιρὸν τινα ἐν

τῇ φυλακῇ· καὶ ὁ οἰνοχόος καὶ ὁ ἀρτοποιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, οἵτινες ἦσαν πεφυλακισμένοι ἐν 5
 τῇ ὀχυρᾷ φυλακῇ, ἐνυπνιάσθησαν ἐνύπνιον ἀμφότεροι, ἕκαστος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα, 6
 ἕκαστος κατὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωσήφ εἰσελθὼν πρὸς αὐτοὺς τὸ πρῶτ', εἶδεν αὐτούς· 7
 καὶ ἰδοὺ, ἦσαν τεταραγμένοι. Καὶ ἠρώτησε τοὺς αὐλικοὺς τοῦ Φαραώ, τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ ἐν 8
 τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, λέγων, Διὰ τί τὰ πρόσωπά σας εἶναι σκυθρωπά σήμερον. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, 9
 Ἐνυπνιάσθημεν ἐνύπνιον καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ αὐτό. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, Δὲν 10
 ἀνήκουσιν εἰς τὸν Θεὸν αἱ ἐξηγήσεις διηγήθητέ μοι, παρακαλῶ. Καὶ διηγήθη ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον 9
 αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν μου καὶ ἰδοὺ, ἄμπελος ἔμπροσθέν μου· καὶ 10
 εἰς τὴν ἄμπελον ἦσαν τρεῖς κλάδοι καὶ ἐφαίνετο ὡς βλαστάνουσα καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς ἐξήνθησαν καὶ οἱ βότρυες 11
 τῆς σταφυλῆς ὠρίμασαν· τὸ δὲ ποτήριον τοῦ Φαραώ ἦτο ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὰ σταφύλια καὶ ἔθλιψα 12
 αὐτὰ εἰς τὸ ποτήριον τοῦ Φαραώ καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Φαραώ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς 13
 αὐτόν, Αὕτη εἶναι ἡ ἐξήγησις αὐτοῦ· οἱ τρεῖς κλάδοι εἶναι τρεῖς ἡμέραι· μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ὁ Φαραώ θέλει 14
 ὑψώσει τὴν κεφαλὴν σου καὶ θέλει σὲ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργημά σου· καὶ θέλεις δώσει τὸ ποτήριον 15
 τοῦ Φαραώ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν προτέραν συνθήειαν, ὅτε ἦσο οἰνοχόος αὐτοῦ· πλην ἐνθυμήθητί με, 16
 ὅταν γείνη εἰς σὲ τὸ καλόν· καὶ κάμε, παρακαλῶ, ἔλεος πρὸς ἐμὲ καὶ ἀνάφερε περὶ ἐμοῦ πρὸς τὸν Φαραώ καὶ 17
 ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ οἴκου τούτου· ἐπειδὴ τῇ ἀληθείᾳ ἐκλέφθην ἐκ τῆς γῆς τῶν Ἑβραίων· καὶ ἐδὼ πάλιν δὲν 18
 ἔπραξα οὐδέν, ὥστε νὰ μὲ βάλωσιν εἰς τὸν λάκκον τούτον. Καὶ ἰδὼν ὁ ἀρχιστοιχοποιὸς ὅτι ἡ ἐξήγησις ἦτο καλὴ, 19
 εἶπε πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Καὶ ἐγὼ εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν μου καὶ ἰδοὺ, τρία κάνιστρα λευκὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου· ἐν 20
 δὲ τῷ κάνιστρῳ τῷ ἀνωτέρῳ ἦσαν ἐκ πάντων τῶν φαγητῶν τοῦ Φαραώ, τῆς τέχνης τοῦ ἀρτοποιοῦ· καὶ τὰ πιπνὰ 21
 ἔτρωγον αὐτὰ ἐκ τοῦ κάνιστρου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς μου. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰωσήφ εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ 22
 ἐξήγησις τούτου· τὰ τρία κάνιστρα εἶναι τρεῖς ἡμέραι· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ Φαραώ θέλει ὑψώσει τὴν κεφαλὴν 23
 σου ἐπάνωθεν σου καὶ θέλει σὲ κρεμάσῃ εἰς ζύλον καὶ τὰ πιπνὰ θέλουσι φάγῃ τὴν σάρκα σου ἐπάνωθεν σου. 24
 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Φαραώ, ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντα τοὺς δούλους αὐτοῦ· 25
 καὶ ὑψωσε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀρχιστοιχοποιῦ μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Καὶ 26
 τὸν μὲν ἀρχιοινοχόον ἀποκατέστησεν εἰς τὴν οἰνοχοΐαν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Φαραώ· 27
 τὸν δὲ ἀρχιστοιχοποιὸν ἐκρέμασε, καθὼς ἐξήγησεν ὁ Ἰωσήφ εἰς αὐτούς. Ὁ ἀρχιοινοχόος ὁμῶς δὲν ἐνεθυμήθη 28
 τὸν Ἰωσήφ, ἀλλὰ ἐλησμόνησεν αὐτόν.

Καὶ μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ὁ Φαραώ εἶδεν ἐνύπνιον· καὶ ἰδοὺ, ἴστατο πλησίον τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἰδοὺ, **41. 2**
 ἐπτά δαμάλια εὐμορφα καὶ παχύσαρκα ἀνέβαινον ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβόσκοντο εἰς τὸ λιβάδιον. καὶ ἰδοὺ, 3
 ἄλλα ἐπτά δαμάλια ἀνέβαινον μετ' ἐκεῖνα ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἄσχημα καὶ λεπτόσαρκα, καὶ ἴσαντο πλησίον τῶν 4
 ἄλλων δαμαλίων ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ δαμάλια τὰ ἄσχημα καὶ λεπτόσαρκα κατέφαγον τὰ ἐπτά 5
 δαμάλια τὰ εὐμορφα καὶ παχύσαρκα. Τότε ἐξύπνησεν ὁ Φαραώ. Καὶ ἀποκοιμηθεὶς ἐνυπνιάσθη δευτέραν 6
 φοράν· καὶ ἰδοὺ, ἐπτά ἀστάχια παχέα καὶ καλὰ ἀνέβαινον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ· καὶ ἰδοὺ, ἄλλα ἐπτά ἀστάχια 7
 λεπτά καὶ κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου ἀνεφύοντο μετ' ἐκεῖνα· καὶ τὰ ἀστάχια τὰ λεπτά κατέπιον 8
 τὰ ἐπτά ἀστάχια τὰ παχέα καὶ μεστά. Καὶ ἐξύπνησεν ὁ Φαραώ καὶ ἰδοὺ, ἦτο ὄνειρον. Καὶ τὸ πρῶτ' τὸ πνεῦμα 9
 αὐτοῦ ἦτο τεταραγμένον· καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε πάντα τοὺς μάγους τῆς Αἰγύπτου καὶ πάντα τοὺς σοφοὺς 10
 αὐτῆς· καὶ διηγήθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Φαραώ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν ἦτο οὐδεὶς ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὰ πρὸς 11
 τὸν Φαραώ. Τότε ὁ ἀρχιοινοχόος ἐλάλησε πρὸς τὸν Φαραώ λέγων, τὴν ἀμαρτίαν μου ἐνθυμοῦμαι σήμερον· 12
 ὁ Φαραώ εἶχεν ὀργισθῇ ἐναντίον τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ μὲ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἄρχοντος τῶν 13
 σωματοφυλάκων, ἐμὲ καὶ τὸν ἀρχιστοιχοποιόν· καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα, ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος· 14
 ἐνυπνιάσθημεν ἕκαστος κατὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ· καὶ ἦτο ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νέος τις Ἑβραῖος, 15
 δούλος τοῦ ἄρχοντος τῶν σωματοφυλάκων· καὶ διηγήθημεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐξήγησεν εἰς ἡμᾶς τὰ ἐνύπνια 16
 ἡμῶν· εἰς ἕκαστον κατὰ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔκαμε τὴν ἐξήγησιν· καὶ καθὼς ἐξήγησεν εἰς ἡμᾶς, οὕτω καὶ 17
 συνέβη· ἐμὲ μὲν ἀποκατέστησεν εἰς τὸ ὑπουργημά μου, ἐκεῖνον δὲ ἐκρέμασε. Τότε ἀποστείλας ὁ Φαραώ, 18
 ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐξήγαγον αὐτόν μετὰ σπουδῆς ἐκ τῆς φυλακῆς· καὶ ἐξυρίσθη καὶ ἡλλαξε τὴν στολὴν 19
 αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Φαραώ. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραώ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Εἶδον ἐνύπνιον, καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς 20
 ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ αὐτό· καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ νὰ λέγωσιν ὅτι ἐννοεῖς τὰ ὄνειρα ὥστε νὰ ἐξηγήσῃς αὐτά. Καὶ 21
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰωσήφ πρὸς τὸν Φαραώ λέγων, Οὐχὶ ἐγώ· ὁ Θεὸς θέλει δώσει εἰς τὸν Φαραώ σωτήριον ἀπόκρισιν. 22
 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραώ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Εἰς τὸ ὄνειρόν μου, ἰδοὺ, ἰστάμην ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἰδοὺ, 23
 ἐπτά δαμάλια παχύσαρκα καὶ εὐμορφα ἀνέβαινον ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβόσκοντο εἰς τὸ λιβάδιον· καὶ ἰδοὺ, 24
 ἄλλα ἐπτά δαμάλια ἀνέβαινον κατόπιν ἐκείνων ἀδύνατα καὶ πολὺ ἄσχημα καὶ λεπτόσαρκα, ὅποια δὲν εἶδον 25
 ποτὲ ἄσχημότερα καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· καὶ τὰ δαμάλια τὰ λεπτά καὶ ἄσχημα κατέφαγον τὰ πρῶτα 26
 ἐπτά δαμάλια τὰ παχέα· καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, δὲν διεκρίνετο ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας 27
 αὐτῶν, ἀλλ' ἡ θεωρία αὐτῶν ἦτο ἄσχημος καθὼς καὶ πρότερον· τότε ἐξύπνησα. Ἐπειτα εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν 28
 μου καὶ ἰδοὺ, ἐπτά ἀστάχια ἀνέβαινον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ μεστά καὶ καλὰ· καὶ ἰδοὺ, ἄλλα ἐπτά ἀστάχια 29
 ξηρά, λεπτά, κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου, ἀνεφύοντο κατόπιν αὐτῶν· καὶ τὰ ἀστάχια τὰ λεπτά 30
 κατέπιον τὰ ἐπτά ἀστάχια τὰ καλὰ· καὶ εἶπον ταῦτα πρὸς τοὺς μάγους, ἀλλὰ δὲν ἦτο οὐδεὶς ὅστις νὰ μοὶ 31
 ἐξηγήσῃ αὐτά. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τὸν Φαραώ, Τὸ ἐνύπνιον τοῦ Φαραώ ἐν εἶναι· ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν 32
 εἰς τὸν Φαραώ ὅσα μέλλει νὰ κάμῃ. Τὰ ἐπτά δαμάλια τὰ καλὰ εἶναι ἐπτά ἔτη· καὶ τὰ ἐπτά ἀστάχια τὰ καλὰ 33

27 εἶναι ἐπτά ἔτη· τὸ ἐνύπνιον ἔν εἶναι. Καὶ τὰ ἐπτά δαμάλια τὰ λεπτά καὶ ἄσχημα, τὰ ὅποια ἀνέβαινον κατόπιν αὐτῶν, εἶναι ἐπτά ἔτη· καὶ τὰ ἐπτά ἀστάχυα τὰ ἄμεστα, τὰ κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου, θέλουσιν
 28 εἶσθαι ἐπτά ἔτη πείνης. Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶπα πρὸς τὸν Φαραῶ· ὁ Θεὸς ἐφάνερωσεν εἰς τὸν
 29 Φαραῶ ὅσα μέλλει νὰ κάμῃ. Ἰδοῦ, ἔρχονται ἐπτά ἔτη μεγάλῃς ἀφθονίας καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·
 30 καὶ θέλουσιν ἐπέλθει μετὰ ταῦτα ἐπτά ἔτη πείνης· καὶ ὅλη ἡ ἀφθονία θέλει λησμονηθῇ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου
 31 καὶ ἡ πείνα θέλει καταφθεῖρει τὴν γῆν· καὶ δὲν θέλει γνωρισθῇ ἡ ἀφθονία ἐπὶ τῆς γῆς ἐξ αἰτίας ἐκείνης τῆς
 32 πείνης, ἥτις μέλλει νὰ ἀκολουθήσῃ· διότι θέλει εἶσθαι βαρεῖα σφόδρα. Τὸ δὲ ὅτι ἐδευτερώθη τὸ ἐνύπνιον εἰς
 33 τὸν Φαραῶ δὶς, φανερώνει ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀποφασισμένον παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ Θεὸς θέλει ταχύνει
 34 αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου· ἅς κάμῃ ὁ Φαραῶ καὶ ἅς διορίσῃ ἐπιστάτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἅς λαμβάνῃ
 35 τὸ πέμπτον ἀπὸ τῆς γῆς Αἰγύπτου εἰς τὰ ἐπτά ἔτη τῆς ἀφθονίας· καὶ ἅς συνάξωσι πάσας τὰς τροφὰς τούτων
 36 καὶ ἅς φυλάττωσιν αὐτόν· καὶ αἱ τροφαὶ θέλουσι μένει πεφυλαγμένα διὰ τὴν γῆν εἰς τὰ ἐπτά ἔτη τῆς πείνης.
 37 τὰ ὅποια θέλουσιν ἀκολουθήσῃ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πείνης. Καὶ
 38 ἤρρεσεν ὁ λόγος εἰς τὸν Φαραῶ καὶ εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τοὺς δούλους
 39 αὐτοῦ, Δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν καθὼς τοῦτον, ἄνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν
 40 ὁ Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς σὲ πάντα ταῦτα, δὲν εἶναι οὐδεὶς τόσον συνετὸς καὶ
 41 φρόνιμος ὅσον σὺ. Σὺ θέλεις εἶσθαι ἐπὶ τοῦ οἴκου μου καὶ εἰς τὸν λόγον τοῦ στόματός σου θέλει ὑπακούει
 42 πᾶς ὁ λαὸς μου· μόνον κατὰ τὸν θρόνον θέλω εἶσθαι ἀνωτέρός σου. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδοῦ,
 43 σὲ κατέστησα ἐφ' ὅλης τῆς γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐκβαλὼν ὁ Φαραῶ τὸ δακτυλίδιον αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
 44 ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν ἱμάτια βύσσινα, καὶ περιέβαλε χρυσοῦν περιδέραιον
 45 περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν αὐτοῦ τὴν δευτέραν· καὶ ἐκήρυττον ἔμπροσθεν
 46 αὐτοῦ, Γονατίσατε· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰωσήφ,
 47 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Φαραῶ, καὶ χωρὶς σοῦ οὐδεὶς θέλει σηκώσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἢ τὸν πόδα αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν γῆν
 48 τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ὠνόμασεν ὁ Φαραῶ τὸν Ἰωσήφ ἀφνάθπανεάχ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διὰ γυναῖκα Ἀσενέθ,
 49 τὴν θυγατέρα τοῦ Ποτιφερά ἱερέως τῆς Ὠν. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἦτο δὲ ὁ
 50 Ἰωσήφ τριάκοντα ἐτῶν, ὅτε παρεστάθη ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωσήφ ἀπ'
 51 ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ, καὶ διῆλθεν ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐκαρποφόρησεν ἡ γῆ πλουσιοπαρόχως
 52 εἰς τὰ ἐπτά ἔτη τῆς ἀφθονίας· καὶ συνήγαγε πάσας τὰς τροφὰς τῶν ἐπτά ἐτῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ γῇ τῆς
 53 Αἰγύπτου· καὶ ἐναπέθεσε τὰς τροφὰς ἐν ταῖς πόλεσι· τὰς τροφὰς τῶν ἀγρῶν τῶν περὶς ἐκάστης πόλεως ἔθεσεν
 54 ἐν αὐτῇ. Καὶ συνήγαγεν ὁ Ἰωσήφ σῖτον ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ὥστε ἔπαυσε νὰ μετρή
 55 αὐτόν· διότι ἦτο ἀμέτρητος. Ἐγεννήθησαν δὲ δύο υἱοὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, πρὶν ἔλθωσι τὰ ἔτη τῆς πείνης· τοὺς
 56 ὁποίους ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσενέθ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ποτιφερά ἱερέως τῆς Ὠν. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰωσήφ τὸ
 57 ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσῆ· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς μὲ ἔκαμε νὰ λησμονήσω πάντα τοὺς πόνους μου καὶ
 58 πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Ἐφραῖμ· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς μὲ
 59 ἠύξησεν ἐν τῇ γῇ τῆς θλίψεώς μου. Καὶ παρῆλθον τὰ ἐπτά ἔτη τῆς ἀφθονίας, τῆς γενομένης ἐν τῇ γῇ τῆς
 60 Αἰγύπτου. Καὶ ἤρχισαν νὰ ἔρχονται τὰ ἐπτά ἔτη τῆς πείνης, καθὼς εἶπεν ὁ Ἰωσήφ· καὶ ἔγεινεν ἡ πείνα εἰς
 61 πάντα τοὺς τόπους· καθ' ὅλην ὁμῶς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου ἦτο ἄρτος. Καὶ ὅτε ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῆ τῆς
 62 Αἰγύπτου, ἐβόησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Φαραῶ διὰ ἄρτον. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς πάντας τοὺς Αἰγυπτίους,
 63 Ὑπάγετε πρὸς τὸν Ἰωσήφ· ὃ, τι σᾶς εἶπῃ, κάμετε. Καὶ ἦτο ἡ πείνα ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦνοιξε
 64 δὲ ὁ Ἰωσήφ πάσας τὰς ἀποθήκας καὶ ἐπώλει σῖτον εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ἡ πείνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ τὴν γῆν
 65 τῆς Αἰγύπτου. Καὶ πάντες οἱ τόποι ἤρχοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὸν Ἰωσήφ διὰ νὰ ἀγοράζωσι σῖτον· διότι ἡ
 66 πείνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

42 Καὶ εἶδεν ὁ Ἰακώβ ὅτι εὐρίσκετο σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Τί βλέπετε ὁ
 2 εἶς τὸν ἄλλον. Καὶ εἶπεν, Ἰδοῦ, ἤκουσα ὅτι εὐρίσκεται σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατὰβητε ἐκεῖ καὶ ἀγοράσατε δι' ἡμᾶς
 3 ἐκεῖθεν, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν. Καὶ κατέβησαν οἱ δέκα ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ διὰ νὰ ἀγοράσωσι
 4 σῖτον ἐξ Αἰγύπτου. τὸν Βενιαμὴν ὁμῶς, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωσήφ, δὲν ἀπέστειλεν ὁ Ἰακώβ μετὰ τῶν ἀδελφῶν
 5 αὐτοῦ· διότι εἶπε, Μήπως συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορά. Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀγοράσωσι σῖτον
 6 μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ἐρχομένων· διότι ἡ πείνα ἦτο ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Ὁ Ἰωσήφ δὲ ἦτο ὁ διοικητὴς τοῦ τόπου·
 7 αὐτὸς ἐπώλει εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ τόπου· ἦλθον λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ἐπὶ
 8 πρόσωπον ἔως ἐδάφους. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐγνώρισεν αὐτούς· προσεποιήθη ὁμῶς τὸν
 9 ξένον πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς σκληρά· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πόθεν ἔρχεσθε οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ
 10 τῆς γῆς Χαναάν, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς. Καὶ ὁ μὲν Ἰωσήφ ἐγνώρισε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ὁμῶς
 11 δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Ἰωσήφ τὰ ἐνύπνια, τὰ ὅποια ἐνυπνιάσθη περὶ αὐτῶν· καὶ εἶπε πρὸς
 12 αὐτούς, Κατάσκοποι εἰσθε· ἦλθετε νὰ παρατηρήσητε τὰ γυμνά τοῦ τόπου. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὐχί,
 13 κύριέ μου· ἀλλ' ἦλθομεν οἱ δοῦλοί σου διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς· ἡμεῖς πάντες εἴμεθα υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου·
 14 καλοὶ ἄνθρωποι εἴμεθα· οἱ δοῦλοί σου δὲν εἶναι κατάσκοποι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐχί, ἀλλὰ τὰ γυμνά τοῦ
 15 τόπου ἦλθετε διὰ νὰ παρατηρήσητε. Οἱ δὲ εἶπον, Οἱ δοῦλοί σου εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου
 16 ἐν τῇ γῇ Χαναάν· καὶ ἰδοῦ, ὁ νεώτερος εὐρίσκεται σήμερον μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ἄλλος δὲν ὑπάρχει.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον σὰς εἶπα λέγων, Κατάσκοποι εἴσθε. Μὲ τοῦτο θέλετε 14, 15
δοκιμασθῇ· Μὰ τὴν ζωὴν τοῦ Φαραῶ δὲν θέλετε ἐξέλθει ἐντεῦθεν, ἐὰν δὲν ἔλθῃ ἐδῶ ὁ ἀδελφὸς σας ὁ νεώτερος·
ἀποστείλατε ἓνα ἀπὸ σᾶς καὶ ἄς φέρῃ τὸν ἀδελφὸν σας· σεῖς δὲ θέλετε μένει δέσμιοι, ἕως οὗ ἀποδειχθῶσιν οἱ 16
λόγοι σας, ἂν λέγητε τὴν ἀλήθειαν· εἰ δὲ μή, μὰ τὴν ζωὴν τοῦ Φαραῶ, κατάσκοποι θεβαίωσιν εἴσθε. Καὶ ἔθυσεν 17
αὐτοὺς ὑπὸ φύλαξιν τρεῖς ἡμέρας. Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, τοῦτο κάμετε καὶ 18
θέλετε ζῆσαι διότι ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν Θεόν· Ἐὰν ᾔσθε καλοὶ, εἴς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ἄς μείνῃ δέσμιος ἐν τῇ 19
φυλακῇ, ὅπου εἴσθε· σεῖς δὲ ὑπάγετε, λάβετε σῖτον διὰ τὴν πείναν τῶν οἰκῶν σας· φέρετε ὅμως πρὸς ἐμὲ τὸν 20
ἀδελφὸν σας τὸν νεώτερον· οὕτω θέλουσιν ἀληθεύσει οἱ λόγοι σας καὶ δὲν θέλετε ἀποθάνει. Καὶ ἔκαμον οὕτω.
Καὶ εἶπεν ὁ εἴς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἀληθῶς ἔνοχοι εἴμεθα διὰ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καθότι εἶδομεν τὴν θλίψιν τῆς 21
ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε παρεκάλει ἡμᾶς καὶ δὲν εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη.
Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ῥουβὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων, Δὲν εἶπον πρὸς ἐσᾶς λέγων, Μὴ ἀμαρτήσητε κατὰ τοῦ παιδίου, 22
καὶ δὲν εἰσηκούσατε διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται. Καὶ αὐτοὶ δὲν ᾔψευρον ὅτι ἐνόει ὁ Ἰωσήφ· 23
διότι συνωμίλουν δι' ἐρμηνέως. Καὶ συρθεὶς ἀπὸ πλησίον αὐτῶν ἔκλαυσε· καὶ πάλιν ἐπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς 24
καὶ ἐλάλει εἰς αὐτούς· καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν τὸν Συμεὼν καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Τότε προσέταξεν ὁ 25
Ἰωσήφ νὰ γεμίσῃ τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σῖτον καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ σακκίῳ αὐτοῦ καὶ νὰ
δώσωσιν εἰς αὐτοὺς ζωοτροφίαν διὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἔγενεν εἰς αὐτοὺς οὕτω. Καὶ φορτώσαντες τὸν σῖτον αὐτῶν 26
ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν. Ὅτε δὲ εἴς ἐξ αὐτῶν ἔλυσεν τὸ σακκίον αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς 27
τὸν ὄνον αὐτοῦ τροφήν ἐν τῷ καταλύματι, εἶδε τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου
αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριόν μου μοι ἐδόθη ὀπίσω καὶ μάλιστα ἰδοὺ, εἶναι ἐν 28
τῷ σακκίῳ μου· καὶ ἐξεπλάγη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ συνεταράχθησαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Τί εἶναι τοῦτο,
τὸ ὁποῖον μᾶς ἔκαμεν ὁ Θεός· Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς τὴν γῆν Χαναάν καὶ ἀπηγγείλαν 29
πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ συμβάντα εἰς αὐτούς, λέγοντες, Ὁ ἄνθρωπος, ὁ κύριος τοῦ τόπου, ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς 30
σκληρὰ καὶ ἔξελαβεν ἡμᾶς ὡς κατασκόπους τοῦ τόπου. Καὶ εἶπομεν εἰς αὐτόν, Εἴμεθα καλοὶ ἄνθρωποι δὲν 31
εἴμεθα κατάσκοποι· δώδεκα ἀδελφοὶ εἴμεθα, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἴς δὲν ὑπάρχει ὁ δὲ νεώτερος εἶναι 32
τὴν σήμερον μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Εἶπε δὲ πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος, ὁ κύριος τοῦ τόπου, 33
Μὲ τοῦτο θέλω γνωρίσει ὅτι εἴσθε καλοὶ ἄνθρωποι· ἓνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ἀφήσατε μετ' ἐμοῦ, καὶ λαβόντες
σῖτον διὰ τὴν πείναν τῶν οἰκῶν σας ἀπέλθετε· καὶ φέρετε πρὸς ἐμὲ τὸν ἀδελφὸν σας τὸν νεώτερον· τότε θέλω 34
γνωρίσει ὅτι δὲν εἴσθε κατάσκοποι, ἀλλ' εἴσθε καλοὶ· καὶ θέλω σᾶς ἀποδώσει τὸν ἀδελφὸν σας καὶ θέλετε
ἐμπορεύεσθαι ἐν τῷ τόπῳ. Καὶ ὅτε ἐκένουν τὰ σακκία αὐτῶν, ἰδοὺ, ἐκάστου τὸ κομβόδεμα τοῦ ἀργυρίου ἦτο 35
ἐν τῷ σακκίῳ αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν τὰ κομβόδεμα τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, ἐφοβήθησαν.
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰακώβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Σεῖς μὲ ἡτεκνώσατε· ὁ Ἰωσήφ δὲν ὑπάρχει καὶ ὁ Συμεὼν δὲν 36
ὑπάρχει, καὶ τὸν Βενιαμὴν θέλετε λάβει ἐπ' ἐμὲ ἦλθον πάντα ταῦτα. Εἶπε δὲ ὁ Ῥουβὴν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ 37
λέγων, τοὺς δύο υἱοὺς μου θανάτωσον, ἐὰν δὲν φέρω αὐτὸν πρὸς σέ· παράδος αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ἐγὼ
θέλω ἐπαναφέρει αὐτὸν πρὸς σέ. Ὁ δὲ εἶπε, δὲν θέλει καταβῇ ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν· διότι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ 38
ἀπέθανε καὶ αὐτὸς μόνος ἔμεινε· καὶ ἐὰν συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορὰ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπου ὑπάγετε, τότε θέλετε
καταβιβᾶσαι τὴν πολιάν μου μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον.

Ἡ δὲ πείνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν τρώγοντες τὸν σῖτον, τὸν ὁποῖον ἔφεραν ἐξ 43, 2
Αἰγύπτου, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ὑπάγετε πάλιν, ἀγοράσατε εἰς ἡμᾶς ὀλίγας τροφάς. Καὶ 3
εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰούδας λέγων, Ἐντόνως διεμαρτυρήθη πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος λέγων, Δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ
πρόσωπόν μου, ἐὰν δὲν ᾔναι μεθ' ὑμῶν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν. Ἐὰν λοιπὸν ἀποστείλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' 4
ἡμῶν, θέλομεν καταβῇ καὶ θέλομεν σοὶ ἀγοράσει τροφάς· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀποστείλῃς αὐτόν, δὲν θέλομεν καταβῇ· 5
διότι ὁ ἄνθρωπος εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν δὲν ᾔναι μεθ' ὑμῶν.
Εἶπε δὲ ὁ Ἰσραὴλ, Διὰ τί μὲ ἐκακοποιήσατε, φανερόνντες πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὅτι ἔχετε ἄλλον ἀδελφόν· Οἱ δὲ 6, 7
εἶπον, Ὁ ἄνθρωπος ἠρώτησεν ἡμᾶς ἀκριβῶς περὶ ἡμῶν καὶ περὶ τῆς συγγενείας ἡμῶν λέγων, Ὁ πατὴρ σας
ἔτι ζῇ ἔχετε ἄλλον ἀδελφόν· Καὶ ἀπεκρίθημεν πρὸς αὐτόν κατὰ τὴν ἐρώτησιν ταύτην· ἡδυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν
ὅτι ἤθελεν εἰπεῖ, Φέρετε τὸν ἀδελφὸν σας· Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀπόστειλον 8
τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ, καὶ σηκωθέντες ἄς ὑπάγωμεν, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ
σύ καὶ αἱ οἰκογένειαι ἡμῶν· ἐγὼ ἐγγυῶμαι περὶ αὐτοῦ· ἐκ τῆς χειρὸς μου ζήτησον αὐτόν· ἐὰν δὲν φέρω 9
αὐτόν πρὸς σέ καὶ στήσω αὐτόν ἔμπροσθέν σου, τότε ἄς ᾔμῃ διαπαντός ὑπεύθυνος πρὸς σέ· ἐπειδὴ, ἐὰν δὲν 10
ἐβραδύνομεν, βέβαια ἕως τῶρα δευτέραν ταύτην φορὰν ἠθέλομεν ἐπιστρέψει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰσραὴλ 11
ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ἐὰν οὕτω πρέπη νὰ γείνη, κάμετε λοιπὸν τοῦτο· λάβετε εἰς τὰ ἀγγεῖά σας ἐκ τῶν καλητέρων
καρπῶν τῆς γῆς καὶ φέρετε δῶρα πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὀλίγον βάλοισιν καὶ ὀλίγον μέλι, ἀρώματα καὶ μύρον, 12
πιστάκια καὶ ἀμύγδαλα· καὶ λάβετε διπλάσιον ἀργύριον εἰς τὰς χεῖράς σας· καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἐπιστραφέν 13
ἐν τῷ στόματι τῶν σακκίων σας φέρετε πάλιν εἰς τὰς χεῖράς σας· ἵσως ἔγενε κατὰ λάθος· καὶ τὸν ἀδελφόν 14
σας λάβετε καὶ σηκωθέντες ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος νὰ σᾶς δώσῃ χάριν 15
ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἀποστείλῃ μετὰ σᾶς τὸν ἄλλον σας ἀδελφόν καὶ τὸν Βενιαμὴν· καὶ ἐγὼ, ἂν ᾔναι
νὰ ἀτεκνωθῶ, ἄς ἀτεκνωθῶ. Λαβόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι τὰ δῶρα ταῦτα, ἔλαβον καὶ ἀργύριον διπλάσιον εἰς τὰς 16
χεῖρας αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμὴν· καὶ σηκωθέντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ παρεστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ
Ἰωσήφ. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰωσήφ τὸν Βενιαμὴν μετ' αὐτῶν, εἶπε πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Φέρε τοὺς 16

17 ἄνθρωπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ σφάζον σφακτὸν καὶ ἐτοίμασον, διότι μετ' ἐμοῦ θέλουσι φάγει οἱ ἄνθρωποι τὸ
 18 μεσημέριον. Καὶ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος καθὼς ἐλάλησεν ὁ Ἰωσήφ· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσήγαγε τοὺς ἄνθρωπους
 19 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι, διότι εἰσέχθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ· καὶ
 20 εἶπον, διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἐπιστραφέν εἰς τὰ σακκία ἡμῶν τὴν πρώτην φορὰν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, διὰ νὰ εὕρῃ
 21 ἀφορμὴν ἐναντίον ἡμῶν καὶ νὰ ἐπιπέσῃ ἐφ' ἡμᾶς καὶ νὰ λάβῃ ἡμᾶς δούλους καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν. Καὶ
 22 προσελθόντες πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωσήφ, ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πύλῃ
 23 τῆς οἰκίας· καὶ εἶπον, Δεόμεθα, κύριε· κατέβημεν τὴν πρώτην φορὰν διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς· καὶ ὅτε
 24 ἦλθομεν εἰς τὸ κατάλυμα, ἠνοιζαμεν τὰ σακκία ἡμῶν καὶ ἰδοὺ, ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἦτο ἐν τῷ στόματι τοῦ
 25 σακκίου αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον ἡμῶν σωστόν· ὅθεν ἐφέραμεν αὐτὸ ὀπίσω εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν· ἐφέραμεν καὶ
 26 ἄλλο ἀργύριον εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς· δὲν ἐξεύρομεν τίς ἔβαλε τὸ ἀργύριον ἡμῶν
 27 εἰς τὰ σακκία ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰρήνῃ εἰς ἐσᾶς· μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς σας καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σας,
 28 ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς θησαυρὸν εἰς τὰ σακκία σας· τὸ ἀργύριόν σας ἦλθεν εἰς ἐμέ. Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν
 29 Συμεὼν. Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσήγαγε τοὺς ἄνθρωπους εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἔδωκεν ὕδωρ καὶ ἔνιψαν
 30 τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔδωκε τροφὴν εἰς τοὺς ὄνους αὐτῶν. Οἱ δὲ ἡτοίμασαν τὰ δῶρα, ἐωσοῦ ἔλθῃ ὁ Ἰωσήφ
 31 τὸ μεσημέριον· διότι ἤκουσαν ὅτι ἐκεῖ μέλλουσι νὰ φάγῃσιν ἄρτον. Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν,
 32 προσέφεραν εἰς αὐτὸν τὰ δῶρα τὰ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ἕως ἐδάφους.
 33 Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς περὶ τῆς ὑγείας αὐτῶν· καὶ εἶπεν, Ὑγιαίνει ὁ πατὴρ σας, ὁ γέρονς περὶ τοῦ ὁποίου
 34 μοι εἶπετε ἔτι ζῇ. Οἱ δὲ εἶπον, Ὑγιαίνει ὁ δοῦλός σου ὁ πατὴρ ἡμῶν· ἔτι ζῇ. Καὶ κύψαντες προσεκύνησαν.
 35 Ὑψώσας δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδε τὸν Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν, Οὗτος
 36 εἶναι ὁ ἀδελφὸς σας ὁ νεώτερος, περὶ τοῦ ὁποίου μοι εἶπετε. Καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ, τέκνον μου. Καὶ
 37 ἔσπευσε νὰ ἀποσυρθῇ ὁ Ἰωσήφ· διότι συνεταράττοντο τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἐζήτει
 38 τόπον νὰ κλαύσῃ· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ. Ἐπειτα νύψας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐξῆλθε, καὶ
 39 συγκρατῶν ἑαυτὸν εἶπε, Βάλετε ἄρτον. Καὶ ἔβαλον χωριστὰ δι' αὐτὸν καὶ χωριστὰ δι' ἐκείνους καὶ διὰ τοὺς
 40 Αἰγυπτίους, τοὺς συντρώγοντας μετ' αὐτοῦ, χωριστὰ· διότι οἱ Αἰγύπτιοι δὲν ἠδύναντο νὰ συμφάγῃσιν ἄρτον
 41 μετὰ τῶν Ἑβραίων, ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι βδέλυγμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Ἐκάθισαν λοιπὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὁ
 42 πρωτότοκος κατὰ τὴν πρωτοτοκίαν αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἄνθρωποι
 43 πρὸς ἀλλήλους. Λαβὼν δὲ ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ μερίδια ἔστειλε πρὸς αὐτούς· τὸ μερίδιον ὅμως τοῦ Βενιαμὴν
 44 ἦτο πενταπλασίως μεγαλῆτερον παρὰ ἐκάστου αὐτῶν. Καὶ ἔπιοι καὶ εὐφράνθησαν μετ' αὐτοῦ.

44 Προσέταξε δὲ τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων, Γέμισον τὰ σακκία τῶν ἀνθρώπων τροφάς, ὅσας
 2 δύνανται νὰ φέρωσι, καὶ βάλε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου αὐτοῦ· καὶ βάλε τὸ ποτήριόν
 3 μου, τὸ ποτήριον τὸ ἀργυροῦν, ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου τοῦ νεωτέρου καὶ τὸ ἀργύριον τοῦ σίτου αὐτοῦ. Καὶ
 4 ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰωσήφ. Τὸ πρωτὶ καθὼς ἐφεγγεν, ἀπεστάλησαν οἱ ἄνθρωποι, αὐτοὶ
 5 καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, πρὶν ἀπομακρυνθῶσι πολὺ, εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τὸν
 6 ἐπιστάτην τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Σηκωθεὶς, δράμε κατόπιν τῶν ἀνθρώπων· καὶ προφθάσας εἰπέ πρὸς αὐτούς, διὰ
 7 τί ἀνταπεδώκατε κακὸν ἀντὶ καλοῦ· δὲν εἶναι τοῦτο τὸ ποτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον πίνει ὁ κύριός μου, καὶ διὰ τοῦ
 8 ὁποίου ἀληθῶς μαντεύει κακῶς ἐκάμετε πράξαντες τοῦτο. Καὶ καθὼς ἐπρόφθασεν αὐτούς, εἶπε πρὸς αὐτούς
 9 τοὺς λόγους τούτους. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διὰ τί ὁ κύριός ἡμῶν λαλεῖ κατὰ τοὺς λόγους τούτους μὴ
 10 γένοιτο οἱ δοῦλοί σου νὰ πράξωσι τοιοῦτον πρᾶγμα· ἰδοὺ, τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εὐρήκαμεν ἐν τῷ στόματι
 11 τῶν σακκίων ἡμῶν, ἐπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν, καὶ πῶς ἠθέλομεν κλέψῃ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ
 12 κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον· εἰς ὄντινα ἐκ τῶν δούλων σου εὐρεθῇ, ἃς ἀποθάνῃ, καὶ ἡμεῖς ἔτι θέλομεν
 13 γεῖναι δοῦλοι τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ τώρα ἃς γεῖνῃ καθὼς λέγετε· εἰς ὄντινα εὐρεθῇ, θέλει γεῖναι
 14 δοῦλός μου, σεῖς δὲ θέλετε εἶσθαι ἀθῶοι. Καὶ σπεύσαντες, κατεβίβασαν ἕκαστος τὸ σακκίον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν
 15 καὶ ἠνοιξεν ἕκαστος τὸ σακκίον αὐτοῦ. Καὶ ἠρεύνησεν, ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τελειώσας εἰς τὸν
 16 νεώτερον· καὶ εὐρέθη τὸ ποτήριον ἐν τῷ σακκίῳ τοῦ Βενιαμίν. Τότε ἔσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ φορτώσαντες
 17 ἕκαστος τὸν ὄνον αὐτοῦ, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν
 18 τοῦ Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ· καὶ ἔπρην ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ,
 19 Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπράξατε δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἄνθρωπος ὁποῖος ἐγὼ ἀληθῶς μαντεύει. Καὶ
 20 εἶπεν ὁ Ἰούδας, Τί νὰ εἰπῶμεν πρὸς τὸν κύριόν μου τί νὰ λαλήσωμεν ἢ πῶς νὰ δικαιωθῶμεν ὁ Θεὸς εὗρηκε
 21 τὴν ἀδικίαν τῶν δούλων σου· ἰδοὺ, εἴμεθα δοῦλοι τοῦ κυρίου μου καὶ ἐμεῖς καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον εὐρέθη
 22 τὸ ποτήριον. Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμέ νὰ πράξω τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον εὐρέθη τὸ ποτήριον,
 23 οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ἐμέ δοῦλος· σεῖς δὲ ἀνάβητε ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν πατέρα σας. Τότε ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν
 24 ὁ Ἰούδας καὶ εἶπε, Δέομαι, κύριέ μου· ἃς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ὁ δοῦλός σου λόγον εἰς τὰ ῥῆματα τοῦ κυρίου
 25 μου καὶ ἃς μὴ ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς σου κατὰ τοῦ δούλου σου· διότι σὺ εἶσαι ὡς Φαραώ. Ὁ κύριός μου ἠρώτησε
 26 τοὺς δούλους αὐτοῦ λέγων, Ἔχετε πατέρα, ἢ ἀδελφόν. Καὶ εἶπομεν πρὸς τὸν κύριόν μου, Ἔχομεν πατέρα
 27 γέροντα καὶ παιδίον τοῦ γήρατος αὐτοῦ μικρόν, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε· καὶ αὐτὸς μόνος ἔμεινεν ἐκ
 28 τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀγαπᾷ αὐτόν. Καὶ εἶπας πρὸς τοὺς δούλους σου, Φέρετε αὐτὸν πρὸς
 29 ἐμέ διὰ νὰ ἴδω αὐτὸν ἰδίῳς ὀφθαλμοῖς. Καὶ εἶπομεν πρὸς τὸν κύριόν μου, τὸ παιδίον δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ
 30 τὸν πατέρα αὐτοῦ διότι ἐὰν ἀφήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, οὗτος θέλει ἀποθάνει. Σὺ δὲ εἶπας πρὸς τοὺς δούλους
 31 σου, Ἐὰν δὲν καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπόν μου. Καὶ

ὅτε ἀνέβημεν πρὸς τὸν δοῦλόν σου τὸν πατέρα μου, ἀπηγγείλαμεν πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τοῦ κυρίου μου. Ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν εἶπεν, Ὑπάγετε πάλιν, ἀγοράσατε εἰς ἡμᾶς ὀλίγας τροφάς. Καὶ εἵπομεν, Δὲν δυνάμεθα νὰ καταβῶμεν· ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος ἦναι μεθ' ἡμῶν, τότε θέλομεν καταβῆ· διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος δὲν ἦναι μεθ' ἡμῶν. Καὶ ὁ δοῦλός σου ὁ πατὴρ μου εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Σεῖς ἐξεύρετε ὅτι δύο υἱοὺς ἐγέννησεν εἰς ἐμὲ ἡ γυνὴ μου· καὶ ὁ εἰς ἐξῆλθεν ἀπὸ πλησίον μου καὶ εἶπα, Βεβαίως κατεσπαράχθη ὑπὸ θηρίου· καὶ δὲν εἶδον αὐτὸν ἕως τοῦ νῦν· ἐὰν δὲ λάβητε καὶ τοῦτον ἀπ' ἔμπροσθέν μου καὶ συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορά, θέλετε καταβιβάσει τὴν πολιάν μου μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον. Τώρα λοιπὸν ὅταν ὑπάγω πρὸς τὸν δοῦλόν σου τὸν πατέρα μου, καὶ τὸ παιδίον δὲν ἦναι μεθ' ἡμῶν ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ κρέματα ἐκ τῆς ψυχῆς ἐκείνου, καθὼς ἴδῃ ὅτι τὸ παιδίον δὲν εἶναι, θέλει ἀποθάνει καὶ οἱ δοῦλοί σου θέλουσι καταβιβάσει τὴν πολιάν τοῦ δούλου σου τοῦ πατρὸς ἡμῶν μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον. Διότι ὁ δοῦλός σου ἐγγυήθη περὶ τοῦ παιδίου πρὸς τὸν πατέρα μου λέγων, Ἐὰν δὲν φέρω αὐτὸν πρὸς σέ, τότε θέλω εἶσθαι ὑπεύθυνος πρὸς τὸν πατέρα μου διαπαντός. Τώρα λοιπὸν, δέομαί σου, ἄς μείνῃ ὁ δοῦλός σου ἀντὶ τοῦ παιδίου δοῦλος εἰς τὸν κύριόν μου, τὸ δὲ παιδίον ἄς ἀναβῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· διότι πῶς νὰ ἀναβῶ πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐὰν τὸ παιδίον δὲν ἦναι μετ' ἐμοῦ οὐχί, διὰ νὰ μὴ ἴδω τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον θέλει εὐρεῖ τὸν πατέρα μου.

Τότε ὁ Ἰωσήφ δὲν ἠδυνήθη καὶ συγκρατήσῃ ἑαυτὸν ἐνώπιον πάντων τῶν παρισταμένων ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἐφώνησεν, Ἐκβάλετε πάντα ἀπ' ἐμοῦ· καὶ δὲν ἔμεινεν οὐδεὶς μετ' αὐτοῦ, ἐνῶ ὁ Ἰωσήφ ἀνεγνώριζετο εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· καὶ ἤκουσαν οἱ Αἰγύπτιοι· ἤκουσε δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ Φαραῶ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰωσήφ· ὁ πατὴρ μου ἔτι ζῇ· καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς αὐτόν· διότι ἐταράχθησαν ἐκ τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Πλησιάσατε πρὸς ἐμὲ, παρακαλῶ. Καὶ ἐπλησίασαν. Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφός σας, τὸν ὁποῖον ἐπώλησατε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Τώρα λοιπὸν μὴ λυπεῖσθε μὴδ' ἄς φανῇ εἰς ἐσᾶς σκληρόν ὅτι με ἐπώλησατε ἐδῶ· ἐπειδὴ εἰς διατήρησιν ζωῆς με ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἐμπροσθέν σας. Διότι τοῦτο εἶναι τὸ δεύτερον ἔτος τῆς πείνης ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ μένουσιν ἀκόμῃ πέντε ἔτη, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε ἀροτρίασις οὔτε θερισμός. Καὶ ὁ Θεὸς με ἀπέστειλεν ἐμπροσθέν σας διὰ νὰ διατηρήσω εἰς ἐσᾶς διαδοχὴν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ διαφυλάξω τὴν ζωὴν σας μετὰ μεγάλης λυτρώσεως. Τώρα λοιπὸν δὲν με ἀπεστείλατε ἐδῶ σεῖς, ἀλλ' ὁ Θεός· καὶ με ἔκαμε πατέρα εἰς τὸν Φαραῶ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου. Σπεύσαντες ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἶπατε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ· Ὁ Θεὸς με ἔκαμε κύριον πάσης Αἰγύπτου· κατέβηθι πρὸς ἐμὲ, μὴ σταθῇς· καὶ θέλεις κατοικήσῃ ἐν γῇ Γεσὲν καὶ θέλεις εἶσθαι πλησίον μου, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου καὶ τὰ ποιμνία σου καὶ αἱ ἀγέλαι σου, καὶ πάντα ὅσα ἔχεις· καὶ θέλω σὲ ἐκτρέφει ἐκεῖ διότι μένουσιν ἀκόμῃ πέντε ἔτη πείνης, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς στέρησιν, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου καὶ πάντα ὅσα ἔχεις. Καὶ ἰδοὺ, οἱ ὀφθαλμοὶ σας βλέπουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Βενιαμίν, ὅτι τὸ στόμα μου λαλεῖ πρὸς ἐσᾶς· ἀπαγγείλατε λοιπὸν πρὸς τὸν πατέρα μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πάντα ὅσα εἶδετε, καὶ σπεύσαντες καταβιβάσατε τὸν πατέρα μου ἐδῶ. Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσε· καὶ ὁ Βενιαμίν ἔκλαυσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐκείνου. Καὶ καταφιλήσας πάντα τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ὤμιλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡ φήμῃ ἠκούσθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραῶ λέγουσα, Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἦλθον· ἐχάρη δὲ ὁ Φαραῶ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Εἰπέ πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου, τοῦτο κάμετε· φορτώσατε τὰ ζῶά σας καὶ ὑπάγετε, ἀνάβητε εἰς γῆν Χαναάν· καὶ παραλαβόντες τὸν πατέρα σας, καὶ τὰς οἰκογενείας σας, ἔλθετε πρὸς ἐμὲ· καὶ θέλω σᾶς δώσειν τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ θέλετε φάγει τὸ πάχος τῆς γῆς. Καὶ σὺ πρόσταξον· Τοῦτο κάμετε, λάβετε εἰς ἑαυτοὺς ἀμάζας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, διὰ τὰ παιδία σας καὶ διὰ τὰς γυναῖκάς σας· καὶ σηκώσαντες τὸν πατέρα σας ἔλθετε· καὶ μὴ λυπηθῆτε τὴν ἀποσκευὴν σας· διότι τὰ ἀγαθὰ πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου θέλουσιν εἶσθαι ἰδικὰ σας. Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀμάζας κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Φαραῶ· ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ ζωοτροφίαν διὰ τὴν ὁδόν. Εἰς πάντα αὐτοὺς ἔδωκεν εἰς ἕκαστον ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων· εἰς δὲ τὸν Βενιαμίν ἔδωκεν τριακόσια ἀργύρια καὶ πέντε ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων. Πρὸς δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἔστειλε ταῦτα· δέκα ὄνουσ φορτωμένους ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ δέκα θηλυκὰς ὄνουσ φορτωμένας σῖτον καὶ ἄρτους καὶ ζωοτροφίας εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ διὰ τὴν ὁδόν. Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησαν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ συγχύζεσθε καθ' ὁδόν. Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες, Ἔτι ζῇ ὁ Ἰωσήφ καὶ εἶναι ἄρχων ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἐλειποθύμησεν ἡ καρδία αὐτοῦ· διότι δὲν ἐπίστευεν αὐτοῦς. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν πάντα τοὺς λόγους τοῦ Ἰωσήφ, τοὺς ὁποίους εἶχεν εἰπεῖ πρὸς αὐτούς· καὶ ἀφοῦ εἶδε τὰς ἀμάζας τὰς ὁποίας ἔστειλεν ὁ Ἰωσήφ διὰ νὰ σηκώσωσιν αὐτόν, ἀνεζωπυρήθη τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰακώβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ, Ἀρκεῖ Ἰωσήφ ὁ υἱὸς μου ἔτι ζῇ· θέλω ὑπάγει καὶ θέλω ἰδεῖ αὐτόν, πρὶν ἀποθάνω.

Ἀναχωρήσας δὲ ὁ Ἰσραὴλ μετὰ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς Βῆρσαβεὲ καὶ προσέφερε θυσίας εἰς τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ δι' ὀράματος τῆς νυκτὸς λέγων, Ἰακώβ, Ἰακώβ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ. Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου· μὴ φοβηθῇς νὰ καταβῇς εἰς Αἴγυπτον· διότι ἔθνος μέγα θέλω σὲ καταστήσει ἐκεῖ· ἐγὼ θέλω καταβῆ μετὰ σου εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγὼ βεβαίως θέλω σὲ ἀναβιβάσει πάλιν· καὶ ὁ Ἰωσήφ θέλει βάλει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

5 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰακώβ ἀπὸ Βήρσαβε καὶ ἔβαλον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὰ παιδιά
6 αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας τὰς ὁποίας ἔστειλεν ὁ Φαραὼ διὰ νὰ σηκώσωσιν αὐτόν. Καὶ
7 ὁ Ἰακώβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ,
8 τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς
9 Αἴγυπτον. Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον, Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ
10 αὐτοῦ· Ρουβὴν ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰακώβ· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ρουβὴν, Ἀνὼχ καὶ Φαλλοῦ καὶ Ἑσρὼν καὶ Χαρμί.
11 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν, Ἰεμουήλ καὶ Ἰαμείν καὶ Λῶδ καὶ Ἰαχὲν καὶ Σῶαρ καὶ Σαοὺλ, υἱὸς Χανανίτιδος. Καὶ
12 οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ, Γηρσὼν, Καάθ καὶ Μεραρί. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Ἦρ καὶ Αὐνάν καὶ Σηλὰ καὶ Φαρέσ καὶ
13 Ζαρά· ὁ Ἦρ ὅμως καὶ ὁ Αὐνάν ἀπέθανον ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Φαρέσ ἦσαν Ἑσρὼν καὶ Ἀμούλ.
14 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσάαχάρ, Θωλὰ καὶ Φουὰ καὶ Ἰῶβ καὶ Σιμβρὼν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζαβουλὼν, Σερέδ καὶ Αἰλὼν καὶ
15 Ἰαλεήλ. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Λείας, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ ἐν Παδανάρὰμ, καὶ Δείναν τὴν
16 θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαί, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἦσαν τριάκοντα τρεῖς. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ
17 Γάδ, Σιφὼν καὶ Ἀγγί, Σουνὶ καὶ Ἑσβὼν, Ἡρί καὶ Ἀροδί καὶ Ἀριηλί. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήρ, Ἰεμνὰ καὶ Ἰεσσουὰ
18 καὶ Ἰεσουεὶ καὶ Βεριά καὶ Σερά ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βεριά, Ἐβερ καὶ Μαλχιήλ. Οὗτοι εἶναι οἱ
19 υἱοὶ τῆς Ζελφᾶς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς τὴν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· καὶ τούτους ἐγέννησεν εἰς
20 τὸν Ἰακώβ, δεκαῆξ ψυχάς. Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Ῥαχὴλ γυναικὸς τοῦ Ἰακώβ, Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν. Ἐγεννήθησαν
21 ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου Μανασσῆς καὶ Ἐφραΐμ, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσενέθ, ἡ
22 θυγάτηρ τοῦ Ποτιφερά ἱερέως τῆς Ὠν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμίν ἦσαν Βελὰ καὶ Βεχὲρ καὶ Ἀσθήλ, Γηρά καὶ
23 Νααμάν, Ἡχὶ καὶ Ῥῶς, Μουπίμ καὶ Οὐπίμ καὶ Ἀρέδ. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Ῥαχὴλ, οἱ γεννηθέντες εἰς τὸν
24 Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκατέσσαρες. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Δάν, Οὐσίμ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφθαλί, Ἰασιήλ καὶ Γουνὶ
25 καὶ Ἰεσὲρ καὶ Σιλλήμ. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βαλλᾶς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα
26 αὐτοῦ· καὶ τούτους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτὰ. Πᾶσαι αἱ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ τοῦ
27 Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, αἵτινες ἐξῆλθον ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ
28 ψυχαὶ ἦσαν ἐξήκοντα ἕξ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, οἱ γεννηθέντες εἰς αὐτὸν ἐν Αἰγύπτῳ, ἦσαν ψυχαὶ δύο· πᾶσαι
29 αἱ ψυχαὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰακώβ, αἱ εἰσελθοῦσαι εἰς Αἴγυπτον, ἦσαν ἑβδομήκοντα. Ἀπέστειλε δὲ ὁ Ἰακώβ τὸν
30 Ἰούδαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, διὰ νὰ καταβῇ πρὸ αὐτοῦ εἰς Γεσέν· καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεσέν.
31 Ζεῦξας δὲ ὁ Ἰωσήφ τὴν ἄμαζαν αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Γεσέν· καὶ ἰδὼν
32 αὐτόν, ἔπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε πολλὴν ὥραν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ
33 πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἄσ' ἀποθάνω τώρα, ἀφοῦ εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, διότι σὺ ἔτι ζῆς. Εἶπε δὲ ὁ Ἰωσήφ πρὸς
34 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ἐγὼ θέλω ἀναβῆ καὶ θέλω ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν
35 Φαραὼ καὶ εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου, οἵτινες ἦσαν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, ἦλθον
36 πρὸς ἐμέ· οἱ δὲ ἄνθρωποι εἶναι ποιμένες, διότι ἄνδρες κτηνοτρόφοι εἶναι καὶ ἔφεραν τὰ ποιμνία αὐτῶν καὶ
37 τὰς ἀγέλας αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἔχουσι. Ἐὰν λοιπὸν σᾶς καλέσῃ ὁ Φαραὼ καὶ εἴπῃ, Ποῖον τὸ ἐπιτήδευμά
38 σας θέλετε εἰπεῖ, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι εἴμεθα οἱ δοῦλοί σου ἐκ νεότητος ἡμῶν ἕως τοῦ νῦν καὶ ἡμεῖς καὶ
39 οἱ πατέρες ἡμῶν· διὰ νὰ κατοικήσῃτε ἐν τῇ γῇ Γεσέν· διότι εἶναι βδελυγμὰ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους πᾶς ποιμὴν
40 προβάτων.

47 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰωσήφ, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Φαραὼ λέγων, Ὁ πατὴρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ ποιμνία
αὐτῶν καὶ αἱ ἀγέλας αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἔχουσιν, ἦλθον ἐκ τῆς γῆς Χαναάν· καὶ ἰδοὺ, εἶναι ἐν τῇ γῇ Γεσέν.
2, 3 Καὶ παραλαβὼν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ πέντε ἄνδρας, παρέστησεν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Φαραώ. Καὶ εἶπεν
ὁ Φαραὼ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Τί εἶναι τὸ ἐπιτήδευμά σας οἱ δὲ εἶπον πρὸς τὸν Φαραώ, Ποιμένες
4 προβάτων εἶναι οἱ δοῦλοί σου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. Εἶπον ἔτι πρὸς τὸν Φαραώ, Ἦλθομεν διὰ νὰ
5 παροικήσωμεν ἐν τῇ γῇ· διότι δὲν ὑπάρχει βοσκή διὰ τὰ ποιμνία τῶν δούλων σου, ἐπειδὴ ἐπεβάρυνεν ἡ πείνα
6 ἐν τῇ γῇ Χαναάν· τώρα λοιπὸν ἂς κατοικήσωσι, παρακαλοῦμεν, οἱ δοῦλοί σου ἐν τῇ γῇ Γεσέν. Καὶ εἶπεν ὁ
7 Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ λέγων, Ὁ πατὴρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἦλθον πρὸς σέ· ἡ γῇ τῆς Αἰγύπτου εἶναι
8 ἔμπροσθέν σου· εἰς τὸ καλῆτερον τῆς γῆς κατοικήσιν τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σου· ἂς κατοικήσωσιν
9 ἐν τῇ γῇ Γεσέν· καὶ ἐὰν γνωρίζῃς ὅτι εὐρίσκονται μετὰξὺ αὐτῶν ἄνδρες ἄξιοι, κατὰστησον αὐτοὺς ἐπιστάτας
10 ἐπὶ τῶν ποιμνίων μου. Εἰσήγαγε δὲ ὁ Ἰωσήφ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ παρέστησεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ
11 Φαραώ· καὶ εὐλόγησεν ὁ Ἰακώβ τὸν Φαραώ. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰακώβ, Ὡς πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι
12 τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς σου· Καὶ ὁ Ἰακώβ εἶπε πρὸς τὸν Φαραώ, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς παροικίας μου εἶναι ἑκατὸν
13 τριάκοντα ἔτη· ὀλίγαι καὶ κακαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου καὶ δὲν ἔφθασαν εἰς τὰς ἡμέρας
14 τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς παροικίας αὐτῶν. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Ἰακώβ τὸν Φαραώ
15 καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Φαραώ. Καὶ κατώκισεν ὁ Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
16 καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἰδιοκτησίαν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸ καλῆτερον τῆς γῆς, ἐν τῇ γῇ Ῥαμεσσή, καθὼς
17 προσέταξεν ὁ Φαραώ. Καὶ ἔτρεφεν ὁ Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν οἶκον
18 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, κατὰ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν. Καὶ ἄρτος δὲν ἦτο καθ' ὅλην τὴν γῆν· διότι ἡ πείνα
19 ἦτο βαρεῖα σφόδρα, ὥστε ἡ γῇ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ γῇ τῆς Χαναάν ἀπέκαμον ὑπὸ τῆς πείνης. Καὶ συνήγαγεν
20 ὁ Ἰωσήφ ἅπαν τὸ ἀργύριον, τὸ εὐρισκόμενον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, διὰ τὸν σῖτον τὸν
21 ὁποῖον ἠγόραζον· καὶ ἔφερεν ὁ Ἰωσήφ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ. Καὶ ἀφοῦ ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον

ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν, ἦλθον πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς τὸν Ἰωσήφ, λέγοντες, Δὸς ἄρτον 16
 εἰς ἡμᾶς· ἐπειδὴ διὰ τί νὰ ἀποθάνωμεν ἔμπροσθέν σου διότι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον. Εἶπε δὲ ὁ Ἰωσήφ, Φέρετε 17
 τὰ κτήνη σας καὶ θέλω σᾶς δώσει ἄρτον ἀντὶ τῶν κτηνῶν σας, ἐὰν ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον. Καὶ ἔφεραν τὰ κτήνη 17
 αὐτῶν πρὸς τὸν Ἰωσήφ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ ἄρτον ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ 18
 τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς μὲ ἄρτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν.
 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσεν ὁ ἐνιαυτὸς ἐκεῖνος, ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸ δεύτερον ἔτος καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, δὲν θέλομεν 18
 κρύψει ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον· καὶ τὰ κτήνη ἔγειναν τοῦ κυρίου ἡμῶν· δὲν ἔμεινεν 19
 ἄλλο ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν, εἰμὴ τὰ σώματα ἡμῶν καὶ ἡ γῆ ἡμῶν· διὰ τί νὰ ἀπολεσθῶμεν ἐνώπιόν σου 19
 καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν ἀγόρασον ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν διὰ ἄρτον· καὶ θέλομεν εἶσθαι ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ 20
 ἡμῶν δοῦλοι εἰς τὸν Φαραῶ· καὶ δὸς εἰς ἡμᾶς σπóρον, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ νὰ 21
 μὴ ἐρημωθῇ. Καὶ ἠγόρασεν ὁ Ἰωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου διὰ τὸν Φαραῶ· διότι οἱ Αἰγύπτιοι ἐπώλησαν 20
 ἕκαστος τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἡ πείνα ὑπερεβάρυνεν ἐπ' αὐτούς· οὕτως ἡ γῆ ἔγεινε τοῦ Φαραῶ· τὸν δὲ λαὸν 21
 μετετόπισεν αὐτὸν εἰς πόλεις, ἀπ' ἄκρου τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτου ἕως ἄκρου αὐτῆς· μόνον τὴν γῆν τῶν ἱερέων 22
 δὲν ἠγόρασε· διότι οἱ ἱερεῖς εἶχον μερίδιον προσδιορισμένον ὑπὸ τοῦ Φαραῶ· καὶ ἔτρωγον τὸ μερίδιον αὐτῶν, 23
 τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Φαραῶ· διὰ τοῦτο δὲν ἐπώλησαν τὴν γῆν αὐτῶν. Τότε εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς 23
 τὸν λαόν, Ἰδοὺ, ἠγόρασα ἐσᾶς καὶ τὴν γῆν σας σήμερον εἰς τὸν Φαραῶ· ἰδοὺ, λάβετε σπóρον καὶ σπεύρατε τὴν 24
 γῆν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν γεννημάτων, θέλετε δώσει τὸ πέμπτον εἰς τὸν Φαραῶ· τὰ δὲ τέσσαρα μέρη θέλουσιν 24
 εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ σπóρον τῶν ἀγρῶν καὶ διὰ τροφήν σας καὶ διὰ τοὺς ὄντας ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν καὶ διὰ 25
 τροφήν τῶν παιδιῶν ὑμῶν. Οἱ δὲ εἶπον, σὺ ἔσωσας τὴν ζωὴν ἡμῶν· ἃς εὐρωμεν χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου 25
 ἡμῶν καὶ θέλομεν εἶσθαι δοῦλοι τοῦ Φαραῶ. Καὶ ἔθεσεν ὁ Ἰωσήφ τοῦτο νόμον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου μέχρι 26
 τῆς σήμερον, νὰ δίδεται τὸ πέμπτον εἰς τὸν Φαραῶ· ἐκτὸς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον, ἥτις δὲν ἔγεινε τοῦ 26
 Φαραῶ. Κατῴκησε δὲ ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἐν τῇ γῇ Γεσέν· καὶ ἀπέκτησαν ἐν αὐτῇ κτήματα, 27
 καὶ ἠυξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα. Ἐπέζησε δὲ ὁ Ἰακώβ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ 28
 ἔγειναν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακώβ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἔτη. Καὶ ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι 29
 τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀποθάνῃ· καὶ καλέσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἰωσήφ, εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν εὕρηκα τώρα χάριν 30
 ἔμπροσθέν σου, βάλε, παρακαλῶ, τὴν χειρὰ σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ κάμε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· μὴ 31
 μὲ θάψῃς, παρακαλῶ, ἐν τῇ Αἰγύπτῳ· ἀλλὰ θέλω κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ θέλεις μὲ μετακομίσει 30
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ θέλεις μὲ θάψῃ ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω κάμει κατὰ τὸν λόγον σου. Ὁ 31
 δὲ εἶπεν, Ὅμοσόν μοι καὶ ὥμοσεν εἰς αὐτόν. Καὶ προσεκύνησεν ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, εἶπον πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδοὺ, ὁ πατὴρ σου ἀσθενεῖ. Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ **48**
 τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραΐμ. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγοντες, Ἰδοὺ, ὁ υἱὸς 2
 σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ· καὶ ἀναλαβὼν δύναμιν, ὁ Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ 3
 πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος ἐφάνη εἰς ἐμὲ ἐν Λουζ ἐν τῇ γῇ Χαναάν καὶ μὲ εὐλόγησε· καὶ εἶπε 4
 πρὸς ἐμέ, Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σὲ αὐξήσει καὶ θέλω σὲ πληθύνει καὶ θέλω σὲ καταστήσει εἰς πληθὺς λαῶν· καὶ θέλω 5
 δώσει τὴν γῆν ταύτην εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ παντοτεινὴν ἰδιοκτησίαν. Τώρα λοιπὸν οἱ δύο υἱοὶ σου, οἱ 5
 γεννηθέντες εἰς σὲ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, πρὶν ἐγὼ ἔλθω πρὸς σὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον εἶναι ἰδικοὶ μου· ὁ Ἐφραΐμ 6
 καὶ ὁ Μανασσῆς θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐμέ ὡς ὁ Ρουβὴν καὶ ὁ Συμεὼν· τὰ δὲ τέκνα σου ὅσα γεννήσῃς μετὰ 6
 τούτους, θέλουσιν εἶσθαι ἰδικά σου· κατὰ τὸ ὄνομα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν θέλουσιν ὀνομασθῇ ἐν τῇ κληρονομίᾳ 7
 αὐτῶν. Ὅτε δὲ ἐγὼ ἤρχομην ἀπὸ Παδάν, ἀπέθανεν εἰς ἐμὲ ἡ Ῥαχὴλ καθ' ὁδὸν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, ἐνῶ δὲν 7
 ἔλειπεν εἰμὴ ὀλίγον διάστημα διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς Ἐφραθὰ· καὶ ἔθαψα αὐτὴν ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἐφραθὰ· 8
 αὕτη εἶναι ἡ Βηθλεέμ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, εἶπε, Τίνες εἶναι οὗτοι· καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ 8, 9
 πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ μου, τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐνταῦθα. Ὁ δὲ εἶπε, Φέρε 9
 αὐτούς, παρακαλῶ, πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ εὐλογῇσω αὐτούς. Ἦσαν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἰσραὴλ βαρυωποὶ ὑπὸ τοῦ 10
 γήρατος, δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ. Καὶ ἐπλησίασεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς καὶ ἐνγκαλίσθη 11
 αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Δὲν ἤλπιζον νὰ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου· καὶ ἰδοὺ, ὁ Θεὸς ἔδειξεν 11
 εἰς ἐμέ καὶ τὸ σπέρμα σου. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ ἐκ μέσου τῶν γονάτων αὐτοῦ. Καὶ προσεκύνησεν 12
 ἐπὶ πρόσωπον ἕως ἐδάφους. Λαβὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ ἀμφοτέρους, τὸν Ἐφραΐμ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ πρὸς τὴν 13
 ἀριστερὰν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Μανασσῆ ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ πρὸς τὴν δεξιάν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπλησίασεν εἰς 14
 αὐτόν. Καὶ ἐκτεῖνας ὁ Ἰσραὴλ τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπέθεσεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραΐμ, ὅστις ἦτο ὁ νεώτερος, 14
 τὴν δὲ ἀριστερὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ, ἐναλλάξας τὰς χεῖρας αὐτοῦ· διότι ὁ Μανασσῆς ἦτο ὁ 15
 πρωτότοκος. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἰωσήφ καὶ εἶπεν, Ὁ Θεός, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου περιεπάτησαν οἱ πατέρες 15
 μου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, ὁ Θεὸς ὅστις μὲ ἐποίμανεν ἐκ γεννήσεώς μου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὁ ἄγγελος 16
 ὅστις μὲ ἐλύτρωσεν ἐκ πάντων τῶν κακῶν, νὰ εὐλογῇσῃ τὰ παιδία ταῦτα· καὶ νὰ ὀνομασθῇ ἐπ' αὐτὰ τὸ ὄνομά 17
 μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ νὰ πληθυνθῶσιν εἰς πληθὺς μέγα ἐπὶ τῆς γῆς. 17
 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰωσήφ ὅτι ἐπέθεσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χειρὰ αὐτοῦ τὴν δεξιάν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραΐμ, 17
 δυσηρεστήθη· καὶ ἐπίασε τὴν χειρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ νὰ μεταθέσῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἐφραΐμ 18
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μὴ οὕτω, πάτερ μου, διότι οὕτως 18
 εἶναι ὁ πρωτότοκος· ἐπίθεο τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἠθέλησε· καὶ εἶπεν, 19
 Ἐξεύρω, τέκνον μου, ἐξεύρω· καὶ οὕτως θέλει κατασταθῇ λαὸς καὶ οὕτως ἔτι θέλει γείνῃ μέγας· ἀλλ' ὅμως ὁ

ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος θέλει εἶσθαι μεγαλύτερος αὐτοῦ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει γείνει πληθὺς ἐθνῶν.
 20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγων, Εἰς σὲ ἀναφερόμενος θέλει εὐλογεῖ ὁ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὁ
 21 Θεὸς νὰ σὲ κάμῃ ὡς τὸν Ἐφραΐμ καὶ ὡς τὸν Μανασσῆ. Καὶ ἔστησε τὸν Ἐφραΐμ πρὸ τοῦ Μανασσῆ. Καὶ εἶπεν
 22 ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποθνήσκω· καὶ ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μὲ σᾶς καὶ θέλει σᾶς ἐπαναφέρει
 εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων σας· καὶ ἐγὼ δίδω εἰς σὲ μερίδιον ἐν ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς σου, τὸ ὅποιον ἔλαβον ἐκ
 τῆς χειρὸς τῶν Ἀμορραίων διὰ τῆς μαχαίρας μου καὶ διὰ τοῦ τόξου μου.

49 Ἐκάλεσε δὲ ὁ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπε, Συνάχθητε, διὰ νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω τί μέλλει νὰ συμβῇ εἰς
 2 ἐσᾶς ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις· συνάχθητε καὶ ἀκούσατε, υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀκροάσθητε τὸν Ἰσραὴλ τὸν
 3 πατέρα σας. Ρουβὴν ὁ πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τῶν δυνάμεών μου, ἔξοχος κατὰ τὴν ἀζίαν
 4 καὶ ἔξοχος κατὰ τὴν δύναμιν. Ἐξέβρασας ὡς ὕδωρ· δὲν θέλεις ἔχει τὴν ὑπεροχὴν· διότι ἀνέβησ ἐπὶ τὴν κλίνην
 5 τοῦ πατρὸς σου· τότε ἐμίανας αὐτήν· ἐπὶ τὴν κλίνην μου ἀνέβη. Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοί, ὄργανα ἀδικίας
 6 εἶναι αἱ μάχαιραι αὐτῶν· εἰς τὴν βουλὴν αὐτῶν μὴ εἰσέλθῃς, ψυχὴ μου· εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτῶν μὴ ἐνωθῇς,
 7 τιμὴ μου· διότι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἐφόνευσαν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῷ πείσματι αὐτῶν κατηδάφισαν τεῖχος.
 8 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν, διότι ἦτο αὐθάδης· καὶ ἡ ὀργὴ αὐτῶν, διότι ἦτο σκληρά· θέλω διαμοιράσει
 9 αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰακώβ, καὶ θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Ἰούδα, σὲ θέλουσι ἐπαινέσει οἱ ἀδελφοί
 10 σου· ἡ χεὶρ σου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐχθρῶν σου· οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου θέλουσι σὲ προσκυνήσει·
 11 σκύμνος λέοντος εἶναι ὁ Ἰούδας· ἐκ τοῦ θηρεύματος, υἱὲ μου, ἀνέβης· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων καὶ ὡς
 12 σκύμνος λέοντος· τίς θέλει ἐγείρει αὐτὸν· δὲν θέλει ἐκλείπει τὸ σκῆπτρον ἐκ τοῦ Ἰούδα οὐδὲ νομοθέτης ἐκ
 13 μέσου τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ Σηλῶ· καὶ εἰς αὐτὸν θέλει εἶσθαι ἡ ὑπακοὴ τῶν λαῶν. Εἰς τὴν ἄμπελον
 14 δένει τὸ πωλᾶριον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν ἐκλεκτὸν βλαστὸν τὸ παιδίον τῆς ὄνου αὐτοῦ· θέλει πλύνει ἐν οἴνῳ τὸ
 15 ἐνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ αἵματι τῆς σταφυλῆς τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι
 16 ἐρυθροὶ ἐκ τοῦ οἴνου καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ λευκοὶ ἐκ τοῦ γάλακτος. Ὁ Ζαβουλὼν θέλει κατοικήσει ἐν λιμένι
 17 θαλάσσης καὶ θέλει εἶσθαι ἐν λιμένι πλοίων· τὸ δὲ ὄριον αὐτοῦ θέλει ἐκταθῇ ἕως Σιδῶνος. Ὁ Ἰσοάχαρ εἶναι
 18 ὄνος δυνατός, κοιτῶμενος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπαύλεων· Καὶ ἰδὼν ὅτι ἡ ἀνάπαυσις ἦτο καλὴ καὶ ὁ τόπος τερπνός,
 19 ἔκλινε τὸν ὄμῳ αὐτοῦ εἰς φορτίον καὶ ἔγεινε δούλος ὑποτελής. Ὁ Δάν θέλει κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡς μία ἐκ
 20 τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ· Ὁ Δάν θέλει εἶσθαι ὄφιο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἄσπις ἐπὶ τῆς τρίβου, δάκνων τὰς πτέρνας τοῦ
 21 ἵππου, ὥστε ὁ ἵππεὺς αὐτοῦ θέλει πίπτει εἰς τὰ ὀπίσω. Τὴν σωτηρίαν σου περιέμεινα, Κύριε. Τὸν Γὰδ θέλουσι
 22 πειρατεύσει πειραταί· πλην καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τέλος θέλει πειρατεύσει. Τοῦ Ἀσήρ ὁ ἄρτος θέλει εἶσθαι παχύς·
 23 καὶ αὐτὸς θέλει δίδει βασιλικὰς τρυφάς. Ὁ Νεφθαλὶ εἶναι ἔλαφος ἀπολελυμένη, δίδων λόγους ἀρεστούς,
 24 Ὁ Ἰωσήφ, κλάδος καρποφόρος, κλάδος καρποφόρος πλησίον πηγῆς, τοῦ ὁποίου οἱ βλαστοὶ ἐκτείνονται ἐπὶ
 25 τοῦ τοίχου· οἱ τοξόται ἐπὶ κρᾶναν αὐτὸν καὶ ἐτόξευσαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐχθρεύθησαν αὐτόν. Ἀλλὰ τὸ τόξον
 26 αὐτοῦ ἔμεινε δυνατόν καὶ οἱ βραχίονες τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐνεδυναμώθησαν διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἰσχυροῦ Θεοῦ
 27 τοῦ Ἰακώβ· ἐκεῖθεν ὁ ποιμὴν, ἡ πέτρα τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τοῦτο διὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου, ὅστις θέλει
 28 σὲ βοηθεῖ, καὶ διὰ τοῦ Παντοδυνάμου, ὅστις θέλει σὲ εὐλογεῖ, εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, εὐλογία τῆς
 29 ἀβύσσου κάτωθεν, εὐλογία τῶν μαστῶν καὶ τῆς μήτρας· Αἱ εὐλογίαι τοῦ πατρὸς σου ὑπερίσχυσαν ὑπὲρ τὰς
 30 εὐλογίας τῶν προγόνων μου ἕως τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν αἰώνιων ὀρέων· θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 31 τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Ὁ Βενιαμὴν θέλει εἶσθαι λύκος
 32 ἄρπαξ· τὸ πρῶτ' θέλει κατατρώγει θήραμα, καὶ τὸ ἐσπέρας θέλει διαιρεῖ λάφυρα. Πάντες οὗτοι εἶναι αἱ δώδεκα
 33 φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὅποιον ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς·
 34 ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς,
 35 Ἐγὼ προστίθεμαι εἰς τὸν λαὸν μου· θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρών
 36 τοῦ Χετταίου· ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν τῷ ἀγρῷ Μαχπελάχ τῷ ἀπέναντι τῆς Μαιβρῆ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, τὸ ὅποιον
 37 ὁ Ἀβραάμ ἠγόρασε μετὰ τοῦ ἀγροῦ παρὰ τοῦ Ἐφρών τοῦ Χετταίου διὰ κτῆμα μνημείου· ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν
 38 Ἀβραάμ καὶ τὴν Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ρεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
 39 ἐκεῖ ἔθαψα ἐγὼ τὴν Λεῖαν· ἡ ἀγορὰ τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ἐν αὐτῷ ἔγεινε παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ.
 40 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Ἰακώβ παραγγέλλων εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἔσυρε τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ
 41 ἐξέπνευσε· καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

50, 2 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἰωσήφ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. Καὶ
 3 προσέταξεν ὁ Ἰωσήφ τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς ἱατροὺς νὰ βαλσαμώσωσι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐβαλσάμωσαν
 4 οἱ ἱατροὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ συνεπληρώθησαν δι' αὐτόν τεσσαράκοντα ἡμέραι· διότι οὕτω συμπληροῦνται αἱ
 5 ἡμέραι τῆς βαλσαμώσεως· καὶ ἐπένθησαν αὐτόν οἱ Αἰγύπτιοι ἐβδομήκοντα ἡμέρας. Ἀφοῦ δὲ παρῆλθον αἱ
 6 ἡμέραι τοῦ πένθους αὐτοῦ, ἐλάλησεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ, λέγων, Ἐάν τώρα εὕρηκα χάριν
 7 ἐνώπιόν σας, λαλήσατε, παρακαλῶ, εἰς τὰ ὄψα τοῦ Φαραώ, λέγοντες, Ὁ πατὴρ μου μὲ ὥρκισε, λέγων, Ἰδοὺ,
 8 ἐγὼ ἀποθνήσκω· εἰς τὸ μνημεῖόν μου, τὸ ὅποιον ἔσκαψα εἰς ἑμαυτὸν ἐν γῇ Χαναάν, ἐκεῖ θέλεις μὲ θάψει·
 9 τώρα λοιπὸν ἄς ἀναβῶ, παρακαλῶ, καὶ ἄς θάψω τὸν πατέρα μου· καὶ θέλω ἐπιστρέψει. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραώ,
 10 Ἀνάβηθι καὶ θάψον τὸν πατέρα σου καθὼς σὲ ὥρκισε. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰωσήφ διὰ νὰ θάψῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ·
 11 καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Φαραώ, οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
 12 πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου· καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς
 13 αὐτοῦ· μόνον τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ τὰς ἀγέλας αὐτῶν ἀφῆκαν ἐν τῇ γῇ Γεσέν. Καὶ

συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἄμαξαι καὶ ἵππεις· ὥστε ἔγινε συνοδία μεγάλη σφόδρα· καὶ ἦλθον εἰς τὸ ἀλώνιον 10
 τοῦ Ἀτάδ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκεῖ ἐθρήνησαν θρῆνον μέγαν καὶ δυνατὸν σφόδρα· καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωσήφ 11
 διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ πένθος ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ ἰδόντες οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, οἱ Χαναναῖοι, τὸ πένθος ἐν τῷ 11
 ἀλώνῳ τοῦ Ἀτάδ, εἶπον, Πένθος μέγα εἶναι τοῦτο εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ 12
 Ἀβέλμισραῖμ, τὸ ὁποῖον εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔκαμον εἰς αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθὼς παρήγγειλεν 12
 εἰς αὐτούς· καὶ μετακομίσαντες αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ 13
 Μαχπελάχ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀβραάμ ἠγόρασε μετὰ τοῦ ἀγροῦ διὰ κτῆμα μνημείου παρὰ τοῦ Ἐφρών τοῦ Χετταίου 14
 κατέναντι τῆς Μαμβρῆ. Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰωσήφ ἔθαψε τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ 14
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ θάψωσι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ 15
 ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ὅτι ἀπέθανεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον, Ἴσως ὁ Ἰωσήφ θέλει μνησικακήσῃ εἰς ἡμᾶς καὶ 16
 θέλει μᾶς ἀνταποδώσῃ αὐστηρῶς πάντα τὰ κακὰ ὅσα ἐπράξαμεν εἰς αὐτόν. Καὶ ἐμήνυσαν πρὸς τὸν Ἰωσήφ, 16
 λέγοντες, Ὁ πατὴρ σου προσέταξε, πρὶν ἀποθάνῃ, λέγων, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἰωσήφ· Συγχώρησον, 17
 παρακαλῶ, τὴν ἀδικίαν τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· διότι ἔπραξαν κακὸν εἰς σέ· τώρα λοιπὸν 18
 συγχώρησον, παρακαλοῦμεν, τὴν ἀδικίαν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἔκλαυσεν ὁ Ἰωσήφ ὅτε 18
 ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν. Ὑπῆγαν δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πεσόντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, εἶπον, Ἰδού, ἡμεῖς 19, 20
 εἴμεθα δοῦλοί σου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, Μὴ φοβεῖσθε· μήπως ἀντὶ Θεοῦ εἶμαι ἐγώ· σέῃς μὲν 19, 20
 ἐβουλεύθητε κακὸν ἐναντίον μου· ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύθη νὰ μεταστρέψῃ τοῦτο εἰς καλόν, διὰ νὰ γείνη καθὼς 21
 τὴν σήμερον, ὥστε νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν πολλοῦ λαοῦ· τώρα λοιπὸν μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ θέλω θρέψῃ ἐσᾶς καὶ τὰς 21
 οἰκογενείας σας. Καὶ παρηγόρησεν αὐτοὺς καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῶν. Καὶ κατόκησεν ὁ Ἰωσήφ ἐν 22
 Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζησεν ὁ Ἰωσήφ ἑκατὸν δέκα ἔτη. Καὶ εἶδεν ὁ Ἰωσήφ τέκνα 23
 τοῦ Ἐφραῖμ, ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ τὰ παιδιά τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ Ἰωσήφ 24
 ἐγεννήθησαν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ὁ δὲ Θεὸς θέλει βεβαίως σᾶς 24
 ἐπισκεφθῇ καὶ θέλει σᾶς ἀναβιβάσῃ ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὥμοσε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς 25
 τὸν Ἰσαάκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ. Καὶ ὥρκισεν ὁ Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ὁ Θεὸς βεβαίως θέλει σᾶς 25
 ἐπισκεφθῇ καὶ θέλετε ἀναβιβάσῃ τὰ ὀσᾶ μου ἐντεῦθεν. Καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωσήφ ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· 26
 καὶ ἐβαλσάμωσαν αὐτόν· καὶ ἐτέθη εἰς θήκην ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

ΕΧΟΔΟΣ

1 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον μετὰ τοῦ Ἰακώβ· ἕκαστος μετὰ
2, 3 τῆς οἰκογένειας αὐτοῦ εἰσῆλθον. Ρουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ καὶ Ἰούδας, Ἰσάακ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν,
4, 5 Δάν καὶ Νεφθαλί, Γάδ καὶ Ἀσήρ. Καὶ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ αἱ ἐξελθοῦσαι ἐκ τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ ἦσαν ψυχαὶ
6 ἑβδομήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦτο ἤδη ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐτελεύτησε δὲ ὁ Ἰωσήφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ
7 πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. Καὶ ἠϋζήνθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν, καὶ ἐνε-
8 δυναμώθησαν σφόδρα, ὥστε ὁ τόπος ἐγένετο ἀπὸ αὐτῶν. Ἐσηκώθη δὲ νέος βασιλεὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅστις
9 δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἰδοὺ, ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶναι πολὺ πλῆθος καὶ
10 ἰσχυρότερος ἡμῶν· ἔλθετε, ἄς σοφισθῶμεν κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσι, καὶ ἂν συμβῇ πόλεμος
11 ἐνὼθῶσι καὶ οὗτοι μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ πολεμήσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τοῦ τόπου. Κατέστησαν
12 λοιπὸν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν, διὰ νὰ καταθλίβωσιν αὐτοὺς μετὰ τὰ βάρη αὐτῶν· καὶ ὠκοδόμησαν
13 εἰς τὸν Φαραὼ πόλεις ἀποθηκῶν, τὴν Πιθὼμ καὶ τὴν Ῥαμεσσή. Ὅσον ὅμως κατέθλιβον αὐτοὺς, τόσῳ μᾶλλον
14 ἐπληθύνοντο καὶ ἠϋζάνοντο. Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἀπεστρέφοντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ κατεδυνάστευον οἱ
15 Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ αὐστηρῶς· καὶ κατεπύκραινον τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ τῆς σκληρᾶς δουλείας εἰς
16 τὸν πηλὸν καὶ εἰς τὰς πλίνθους, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐργασίας τῶν πεδιάδων· πᾶσαι αἱ ἐργασίαι αὐτῶν, μετὰ τὰς
17 ὁποίας κατεδυνάστευον αὐτοὺς, ἦσαν αὐστηραί. Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων πρὸς τὰς μαιᾶς
18 τῶν Ἑβραίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ὠνομάζετο Σεπφώρα, καὶ ἡ ἄλλη Φουά, καὶ εἶπεν, Ὅταν μαιεύητε τὰς
19 Ἑβραίας καὶ ἴδῃτε αὐτάς ἐπὶ τῆς γέννας, ἐὰν μὲν ἦναι ἀρσενικόν, θανατόνετε αὐτὸ· ἐὰν δὲ ἦναι θηλυκόν, τότε
20 ἄς ζήσῃ. Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαιᾶι τὸν Θεὸν καὶ δὲν ἔκαμνον ὡς εἶπε πρὸς αὐτάς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου,
21 ἀλλ' ἄφινον ζῶντα τὰ ἀρσενικά. Καλέσας δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὰς μαιᾶς, εἶπε πρὸς αὐτάς, Διὰ τί
22 ἐκάμετε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἀφίνετε ζῶντα τὰ ἀρσενικά; Καὶ ἀπεκρίθησαν αἱ μαιᾶι πρὸς τὸν Φαραὼ, Ὅτι αἱ
23 Ἑβραῖαι δὲν εἶναι ὡς αἱ γυναῖκες τῆς Αἰγύπτου· διότι εἶναι εὐρωστοὶ καὶ γεννῶσι πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς αὐτάς αἱ
24 μαιᾶι. Ὁ δὲ Θεὸς ἡγαθοποιεῖ τὰς μαιᾶς· καὶ ἐπληθύνετο ὁ λαὸς καὶ ἐνεδυναμοῦτο σφόδρα. Καὶ ἐπειδὴ αἱ
25 μαιᾶι ἐφοβοῦντο τὸν Θεόν, ἔκαμεν εἰς αὐτάς οἴκους. Ὁ δὲ Φαραὼ προσέταξε πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, λέγων,
Πᾶν ἀρσενικὸν τὸ ὁποῖον γεννηθῇ, εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτετε αὐτό· πᾶν δὲ θηλυκόν, ἀφίνετε νὰ ζῇ.

2, 2 Ὑπῆγε δὲ ἄνθρωπος τις ἐκ τοῦ οἴκου Λευὶ, καὶ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων Λευὶ. Καὶ
3 συνέλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἐγέννησεν υἱόν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ὅτι ἦτο εὐμορφος, ἔκρυπεν αὐτὸν τρεῖς μῆνας. Μὴ
4 δυναμένη δὲ νὰ κρύπτῃ αὐτὸν πλέον, ἔλαβε δι' αὐτὸν κιβώτιον σπάρτινον καὶ κατέχρισεν αὐτὸ μετὰ ἄσφαλτον καὶ
5 πίσαν καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτό καὶ ἔθηκεν εἰς τὸ ἔλῳδες μέρος παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. Ἡ δὲ
6 ἀδελφὴ αὐτοῦ παρεμόνευε μακρόθεν, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ἀποθνήσκον εἰς αὐτό. Καὶ κατέβη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ
7 διὰ νὰ λουσθῇ εἰς τὸν ποταμὸν, αἱ δὲ θεραπαινίδες αὐτῆς περιεπάτουν ἐπὶ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὅτε εἶδε
8 τὸ κιβώτιον εἰς τὸ ἔλῳδες μέρος, ἔστειλε τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔλαβεν αὐτό· καὶ ἀνοίξασα βλέπει τὸ παιδίον
9 καὶ ἰδοὺ, τὸ νήπιον ἔκλαιε· καὶ ἐλυπήθη αὐτό, λέγουσα, Ἐκ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων εἶναι τοῦτο. Τότε
10 εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραὼ, Θέλεις νὰ ὑπάγω νὰ καλέσω εἰς σὲ γυναῖκα θηλάζουσαν
11 ἐκ τῶν Ἑβραίων, διὰ νὰ σοὶ θηλάσῃ τὸ παιδίον; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ, Ὑπάγε. Καὶ
12 ὑπῆγε τὸ κοράσιον καὶ ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ, Λάβε
13 τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θηλάσον μοι αὐτό, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει τὸν μισθόν σου. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον
14 καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Καὶ ἀφοῦ ἐμεγάλωσε τὸ παιδίον, ἔφερεν αὐτό πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραὼ, καὶ ἔγεινεν
15 υἱὸς αὐτῆς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα, Ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνέστυρα αὐτό. Κατὰ δὲ τὰς
16 ἡμέρας ἐκεῖνας, ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐμεγάλωσεν, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· καὶ παρατηρῶν τὰ βάρη
17 αὐτῶν, βλέπει ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντα Ἑβραῖον τινὰ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Περιβλέψας δὲ ἐδῶ καὶ
18 ἐκεῖ καὶ ἰδὼν ὅτι δὲν ἦτο οὐδεὶς, ἐπάταξε τὸν Αἰγύπτιον καὶ ἔκρυπεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Καὶ ἐξῆλθε τὴν
19 ἀκόλουθον ἡμέραν καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες Ἑβραῖοι διεπληκτίζοντο· καὶ λέγει πρὸς τὸν ἀδικοῦντα, Διὰ τί τύπτεις
20 τὸν πλησίον σου; Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἐφ' ἡμᾶς; Μήπως θέλεις σὺ νὰ μὲ φονεύῃς,
21 καθὼς ἐφόνευσας τὸν Αἰγύπτιον; Καὶ ἐφοβήθη ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε, Βεβαίως τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἔγεινε γνωστὸν.
22 Ἀκούσας δὲ ὁ Φαραὼ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἐζήτην νὰ θανατώσῃ τὸν Μωϋσῆν· ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
23 τοῦ Φαραὼ καὶ κατέφυγεν ἐν τῇ γῇ Μαδιάμ· ἐκάθισε δὲ πλησίον τοῦ φρέατος. Ὁ δὲ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ εἶχεν
24 ἑπτὰ θυγατέρας, αἵτινες ἐλθοῦσαι ἤντηλσαν ὕδωρ καὶ ἐγένετο τὰς ποτίσας διὰ νὰ ποτίσωσι τὰ πρόβατα τοῦ
25 πατρὸς αὐτῶν. Ἐλθόντες δὲ οἱ ποιμένες ἐδίωξαν αὐτάς· καὶ σηκωθείς ὁ Μωϋσῆς ἐβοήθησεν αὐτάς καὶ ἐπότισε
26 τὰ πρόβατα αὐτῶν. Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτάς, Διὰ τί τόσον ταχέως
27 ἦλθετε σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐλύτρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ποιμένων καὶ προσέτι
28 ἤντηλσεν εἰς ἡμᾶς ὕδωρ καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, Καὶ ποῦ εἶναι διὰ τί
29 ἀφήκατε τὸν ἄνθρωπον καλέσατε αὐτὸν διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον. Καὶ εὐχαριστήθη ὁ Μωϋσῆς νὰ κατοικῇ μετὰ τοῦ
30 ἀνθρώπου· ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν εἰς γυναῖκα Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ. Καὶ ἐγέννησεν υἱόν·
31 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρῶν, λέγων, Πάροικος εἶμαι ἐν ξενίᾳ γῇ· Μετὰ δὲ πολὺν καιρὸν, ἐτελεύτησεν
32 ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τὴν δουλείαν καὶ ἀνεβόησαν· καὶ ἡ βοή αὐτῶν
33 ἀνέβη πρὸς τὸν Θεόν ἐξ αἰτίας τῆς δουλείας. Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῶν στεναγμῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεθυμήθη
34 ὁ Θεὸς τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῦς

υιούσ' Ἰσραὴλ καὶ ἡλέησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.

Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ Ἰοθὺρ, πενθεροῦ αὐτοῦ, ἱερέως τῆς Μαδιάμ· καὶ ἔφερε τὰ πρόβατα 3
εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἐρήμου καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὸ Χωρήβ. Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος 2
Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ μέσου τῆς βάτου· καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ, ἡ βάτος ἐκαίετο ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ ἡ βάτος δὲν
κατεκαίετο. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἄσ' στρέψω καὶ ἄσ' παρατηρήσω τὸ μέγα τοῦτο θέαμα, διὰ τί ἡ βάτος δὲν 3
κατακαίεται. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν ὅτι ἔστρεψε νὰ παρατηρήσῃ, ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ 4
μέσου τῆς βάτου καὶ εἶπε, Μωϋσῆ, Μωϋσῆ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγώ. Καὶ εἶπε, Μὴ πλησιάσῃς ἐδῶ· λύσον τὰ 5
ὑποδήματά σου ἐκ τῶν ποδῶν σου· διότι ὁ τόπος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵστασαι εἶναι γῆ ἁγία. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, 6
Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Ἐκρυψε δὲ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς· διότι ἐφοβεῖτο νὰ ἐμβλέψῃ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Εἶδον, εἶδον τὴν 7
ταλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἐξ αἰτίας τῶν ἐργοδιωκτῶν αὐτῶν·
διότι ἐγνώρισα τὴν ὁδύνην αὐτῶν· καὶ κατέβην διὰ νὰ ἐλευθερώσω αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ 8
νὰ ἀναβιβάσω αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης εἰς γῆν καλὴν καὶ εὐρύχωρον, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς
τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων· καὶ τώρα 9
ἰδοὺ, ἡ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθεν εἰς ἐμέ· καὶ εἶδον ἔτι τὴν κατάθλιψιν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι
καταθλίβουσιν αὐτούς· ἐλθέ λοιπὸν τώρα καὶ θέλω σὲ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν Φαραῶ, καὶ θέλεις ἐξαγάγῃ τὸν 10
λαὸν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἶμαι ἐγώ, διὰ νὰ 11
ὑπάγω πρὸς τὸν Φαραῶ καὶ νὰ ἐξαγάγω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Βεβαίως ἐγὼ θέλω 12
εἶσθαι μετὰ σοῦ· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐγὼ σὲ ἀπέστειλα· Ἀφοῦ ἐξαγάγῃς τὸν λαὸν μου
ἐξ Αἰγύπτου, θέλετε λατρεύειν τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδοὺ, 13
ὅταν ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπω πρὸς αὐτούς, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας μὲ ἀπέστειλε πρὸς
ἐσᾶς, καὶ ἐκεῖνοι μ' ἐρωτήσωσι, Τί εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ τί θέλω εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς 14
τὸν Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ὡν· καὶ εἶπεν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ὁ Ὡν μὲ ἀπέστειλε
πρὸς ἐσᾶς. Καὶ εἶπεν ἔτι ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ 15
Θεὸς τῶν πατέρων σας, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς·
τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τοῦτο τὸ μνημόσυνόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν· ὑπάγε καὶ 16
σύναξον τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας, ὁ Θεὸς τοῦ
Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, ἐφάνη εἰς ἐμέ, λέγων, Ἐπεσκέφθην ἀληθῶς ἐσᾶς καὶ τὰ ὅσα κάμνουσιν
εἰς ἐσᾶς ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ εἶπα, Θέλω σᾶς ἀναβιβάσαι ἐκ τῆς ταλαιπωρίας τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν 17
Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα
καὶ μέλι· καὶ θέλουσιν ὑπακούειν εἰς τὴν φωνὴν σου· καὶ θέλεις ὑπάγειν, σὺ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, 18
πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων συνήντησεν ἡμᾶς·
τώρα λοιπὸν ἄφες νὰ ὑπάγωμεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἐγὼ δὲ ἐξεύρω, ὅτι δὲν θέλει σᾶς ἀφήσει ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου νὰ ὑπάγητε, εἰμὴ διὰ 19
χειρὸς κραταιᾶς· καὶ ἐκτεῖνας τὴν χειρὰ μου, θέλω πατάξαι τὴν Αἴγυπτον μὲ πάντα τὰ θαυμάσιά μου τὰ ὅποια 20
θέλω κάμει ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει σᾶς ἐξαποστείλῃ· καὶ θέλω δώσει χάριν εἰς τὸν λαὸν τοῦτον 21
ἔμπροσθεν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ὅταν ἀναχωρήσῃ, δὲν θέλετε ἀναχωρήσει κενοί· ἀλλὰ πᾶσα γυνὴ θέλει ζητήσῃ 22
παρὰ τῆς γείτονος αὐτῆς καὶ παρὰ τῆς συγκατοίκου αὐτῆς σκευὴ ἀργυρὰ καὶ σκευὴ χρυσὰ καὶ ἐνδύματα·
καὶ θέλετε ἐπιθέσει αὐτὰ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς σας καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας σας καὶ θέλετε γυμνώσει τοὺς Αἰγυπτίους.

Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε, Ἀλλ' ἰδοὺ, δὲν θέλουνσι πιστεύσει εἰς ἐμέ οὐδὲ θέλουνσι εἰσακούσει εἰς τὴν 4
φωνὴν μου· διότι θέλουνσι εἰπεῖ, δὲν ἐφάνη εἰς σὲ ὁ Κύριος. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος, Τί εἶναι τοῦτο, 2
τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου Ὁ δὲ εἶπε, Ῥάβδος. Καὶ εἶπε, Ῥίψον αὐτὴν κατὰ γῆς. Καὶ ἔρριψεν αὐτὴν κατὰ γῆς καὶ 3
ἔγενεν ὄφιν· καὶ ἔφυγεν ὁ Μωϋσῆς ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐκτεῖνον τὴν 4
χειρὰ σου καὶ πιάσον αὐτόν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς· καὶ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπίασεν αὐτόν καὶ ἔγενε ράβδος ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ· διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἐφάνη εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, 5
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἶπεν ἔτι πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος, Βάλε τώρα τὴν χειρὰ σου εἰς 6
τὸν κόλπον σου. Καὶ ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐξήγαγεν αὐτὴν, ἰδοὺ, ἡ χεῖρ αὐτοῦ
λεπρὰ ὡς χιών. Καὶ εἶπε, Βάλε πάλιν τὴν χειρὰ σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν 7
κόλπον αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐξήγαγεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, ἰδοὺ, ἀποκατεστάθη καθὼς ἡ σὰρξ αὐτοῦ. Ἐὰν 8
δέ, εἶπεν ὁ Κύριος, δὲν πιστεύσωσιν εἰς σὲ μηδὲ εἰσακούσωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, θέλουνσι
πιστεύσει εἰς τὴν φωνὴν τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου· ἐὰν δὲ δὲν πιστεύσωσι καὶ εἰς τὰ δύο ταῦτα σημεία μηδὲ 9
εἰσακούσωσιν εἰς τὴν φωνὴν σου, θέλεις λάβει ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ θέλεις χύσει αὐτὸ ἐπὶ τῇ ξηρᾷ·
καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ ὅποιον ἤθελες λάβει ἐκ τοῦ ποταμοῦ, θέλει γείνει αἷμα ἐπὶ τῇ ξηρᾷ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς 10
πρὸς τὸν Κύριον, Δέομαι, Κύριε· ἐγὼ δὲν εἶμαι εὐλαλος οὔτε ἀπὸ χθὲς οὔτε ἀπὸ προχθὲς οὔτε ἀφ' ἧς ὥρας
ἐλάλησας πρὸς τὸν δοῦλόν σου· ἀλλ' εἶμαι βραδύστομος καὶ βραδύγλωσσος. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος, 11
Τίς ἔδωκε στόμα εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ τίς ἔκαμε τὸν εὐλαλον, ἢ τὸν κωφόν ἢ τὸν βλέποντα ἢ τὸν τυφλόν οὐχὶ ἐγὼ
ὁ Κύριος· ὑπάγε λοιπὸν τώρα καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ τοῦ στόματός σου καὶ θέλω σὲ διδάξαι ὅ, τι μέλλεις νὰ 12
λαλήσῃς. Ὁ δὲ εἶπε, Δέομαι, Κύριε, ἀπόστειλον ὄντινα ἔχεις νὰ ἀποστείλῃς. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου 13, 14
κατὰ τοῦ Μωϋσέως· καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς σου ὁ Λευΐτης ἐξεύρω ὅτι αὐτὸς δύναται νὰ λαλή

15 καλῶς· καὶ μάλιστα, ἰδοὺ, ἐξέρχεται εἰς συνάντησίν σου καὶ ὅταν σὲ ἴδῃ, θέλει χαρῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· σὺ
 16 λοιπὸν θέλεις λαλεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ θέλεις βάλλει τοὺς λόγους εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ θέλω εἶσθαι μετὰ τοῦ
 17 στόματός σου καὶ μετὰ τοῦ στόματος ἐκείνου καὶ θέλω σᾶς διδάξαι ὃ, τι πρέπει νὰ πράξῃτε· καὶ αὐτὸς θέλει
 18 λαλεῖ ἀντὶ σοῦ πρὸς τὸν λαόν· καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς σὲ ἀντὶ στόματος, σὺ δὲ θέλεις εἶσθαι εἰς αὐτὸν ἀντὶ
 19 Θεοῦ· λάβε δὲ εἰς τὴν χεῖρά σου τὴν ράβδον ταύτην, μετὰ τὴν ὁποῖαν θέλεις κάμνει τὰ σημεῖα. Καὶ ἀνεχώρησεν
 20 ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ἰοθὼρ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄς ὑπάγω, παρακαλῶ,
 21 καὶ ἄς ἐπιστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἄς ἴδω ἂν ζῶσιν ἔτι. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰοθὼρ πρὸς
 22 τὸν Μωϋσῆν, Ὑπάγε ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν Μαδιάμ, Ὑπάγε, ἐπίστρεψον εἰς
 23 Αἴγυπτον· διότι ἀπέθανον πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν σου. Τότε παραλαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὴν
 24 γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ καθίσας αὐτὰ ἐπὶ ὄνου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ἔλαβε
 25 δὲ ὁ Μωϋσῆς τὴν ράβδον τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὅταν ὑπάγῃς
 26 καὶ ἐπιστρέψῃς εἰς Αἴγυπτον, ἰδὲ νὰ κάμῃς ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ πάντα τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς
 27 τὴν χεῖρά σου· πλὴν ἐγὼ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει ἐξαποστείλει τὸν λαόν· καὶ θέλεις
 28 εἰπεῖ πρὸς τὸν Φαραῶ, Οὕτω λέγει Κύριος· Υἱὸς μου εἶναι, πρωτότοκός μου, ὁ Ἰσραήλ· καὶ πρὸς σὲ λέγω,
 29 Ἐξαποστείλον τὸν υἱόν μου, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ· καὶ ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαποστείλῃς αὐτόν, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω
 30 θανατώσει τὸν υἱόν σου, τὸν πρωτότοκόν σου. Ἐνῶ δὲ ὁ Μωϋσῆς ἦτο ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν τῷ καταλύματι, συνήντησεν
 31 αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ ἐξήτει νὰ θανατώσῃ αὐτόν. Καὶ λαβοῦσα ἡ Σεπφώρα λιθάριον κοπτερόν, περιέτεμε τὴν
 32 ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἔρριπεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα, Βεβαίως νυμφίος αἱμάτων εἶσαι εἰς
 33 ἐμέ. Καὶ ἀπήλθεν ἀπ’ αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε, Νυμφίος αἱμάτων εἶσαι ἕνεκα τῆς περιτομῆς. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
 34 τὸν Ἀαρών, Ὑπάγε πρὸς συνάντησιν τοῦ Μωϋσέως εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ ὑπῆγε καὶ συνήντησεν αὐτόν ἐν τῷ ὄρει
 35 τοῦ Θεοῦ καὶ ἠσπάσθη αὐτόν. Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου,
 36 τοὺς ὁποῖους παρήγγειλεν εἰς αὐτόν, καὶ πάντα τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα προσέταξεν εἰς αὐτόν. Ὑπῆγαν λοιπὸν
 37 ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών καὶ συνήγαγον πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἀαρών
 38 πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον τοῦ
 39 λαοῦ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαός· καὶ ὅτε ἤκουσεν ὅτι ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι ἐπέβλεψεν
 40 ἐπὶ τὴν ταλαιπωρίαν αὐτῶν, κύψαντες προσεκύνησαν.

5 Μετὰ δὲ ταῦτα, εἰσελθόντες ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών, εἶπαν πρὸς τὸν Φαραῶ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
 2 Ἰσραὴλ· Ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, διὰ νὰ ἐορτάσωσιν εἰς ἐμέ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ὁ δὲ Φαραῶ εἶπε, Τίς εἶναι ὁ
 3 Κύριος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν φωνὴν θέλω ὑπακούει, ὥστε νὰ ἐξαποστείλω τὸν Ἰσραὴλ δὲν γνωρίζω τὸν Κύριον
 4 καὶ οὐδὲ τὸν Ἰσραὴλ θέλω ἐξαποστείλει. Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων συνήντησεν ἡμᾶς· ἄφες λοιπὸν νὰ
 5 ὑπάγωμεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, μήποτε
 6 ἔλθῃ καθ’ ἡμῶν μεθ’ ἡμῶν θάνατος ἢ μεθ’ ἡμῶν μάχαιραν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, Διὰ τί, Μωϋσῆ
 7 καὶ Ἀαρών, ἀποκόπτετε τὸν λαόν ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὑπάγετε εἰς τὰ ἔργα σας. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ, Ἰδοὺ,
 8 ὁ λαὸς τοῦ τόπου εἶναι τώρα πολυπληθὴς καὶ σεῖς κάμνετε αὐτοὺς νὰ παύσιν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ τὴν
 9 αὐτὴν ἡμέραν προσέταξεν ὁ Φαραῶ τοὺς ἐργοδιώκτας τὸν λαόν καὶ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν, λέγων, Δὲν θέλετε
 10 δώσει πλέον εἰς τὸν λαόν τοῦτον ἄχυρον καθὼς χθὲς καὶ προχθές, διὰ νὰ κάμνωσι τὰς πλίνθους· ἄς ὑπάγωσιν
 11 αὐτοὶ καὶ ἄς συνάγωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄχυρον· θέλετε ὅμως ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὸ ποσὸν τῶν πλίνθων, τὸ
 12 ὁποῖον ἔκαμνον πρότερον· παντελῶς δὲν θέλετε ἐλαττώσει αὐτόν· διότι μένουσιν ἀργοὶ καὶ διὰ τοῦτο φωνάζουσι,
 13 λέγοντες, Ἄφες νὰ ὑπάγωμεν, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἄς ἐπιβαρυνθῶσιν αἱ ἐργασίαι
 14 τῶν ἀνθρώπων τούτων, διὰ νὰ ἦναι ἐνησχολημένοι εἰς αὐτάς καὶ νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς λόγια μάταια. Ἐξῆλθον
 15 λοιπὸν οἱ ἐργοδιώκται τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἐπίτροποι αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, Οὕτως εἶπεν
 16 ὁ Φαραῶ· Δὲν σᾶς δίδω ἄχυρον· σεῖς αὐτοὶ ὑπάγετε, συνάγετε ἄχυρον, ὅπου δύνασθε νὰ εὑρῃτε· πλὴν δὲν
 17 θέλει ἐλαττωθῇ ἐκ τῶν ἐργασιῶν σας οὐδέν. Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς καθ’ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ
 18 συνάγῃ καλὰ μὴν ἀντὶ ἀχύρου. Οἱ δὲ ἐργοδιώκται ἐβίαζον αὐτούς, λέγοντες, Τελειόνετε τὰς ἐργασίας σας, τὸ
 19 διωρισμένον καθ’ ἡμέραν, καθὼς ὅτε ἐδίδοτο τὸ ἄχυρον. Καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ
 20 διωριζόμενοι ἐπ’ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν τοῦ Φαραῶ, λεγόντων, Διὰ τί δὲν ἐτελειώσατε χθὲς καὶ σήμερον
 21 τὸ διωρισμένον εἰς ἑσᾶς ποσὸν τῶν πλίνθων, καθὼς πρότερον. Εἰσελθόντες δὲ οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
 22 κατεβόησαν πρὸς τὸν Φαραῶ, λέγοντες, Διὰ τί κάμνεις οὕτως εἰς τοὺς δούλους σου ἄχυρον δὲν δίδεται εἰς
 23 τοὺς δούλους σου καὶ λέγουσιν εἰς ἡμᾶς, Κάμνετε πλίνθους· καὶ ἰδοὺ, ἐμαστιγώθησαν οἱ δούλοι σου· τὸ δὲ
 24 σφάλμα εἶναι τοῦ λαοῦ σου. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ὁ κνηροὶ εἴσθε, ὁ κνηροὶ· διὰ τοῦτο λέγετε, Ἄφες νὰ ὑπάγωμεν
 25 νὰ προσφέρωμεν θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον· ὑπάγετε λοιπὸν τώρα, δουλεύετε· διότι ἄχυρον δὲν θέλει σᾶς δοθῇ·
 26 θέλετε ὅμως ἀποδίδει τὸ ποσὸν τῶν πλίνθων. Καὶ ἔβλεπον ἑαυτοὺς οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν κακῇ
 27 περιστάσει, ἀφοῦ ἐρρήθη πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλει ἐλαττωθῇ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ καθημερινοῦ ποσοῦ τῶν πλίνθων.
 28 Ἐξερχόμενοι δὲ ἀπὸ τοῦ Φαραῶ, συνήντησαν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, ἐρχομένους εἰς συνάντησιν αὐτῶν·
 29 καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Ὁ Κύριος νὰ σᾶς ἴδῃ καὶ νὰ κρίνῃ· διότι σεῖς ἐκάμετε βδελυκτὴν τὴν ὁσμὴν ἡμῶν
 30 ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ, ὥστε νὰ δώσῃτε εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν μάχαιραν διὰ νὰ
 31 θανατώσωσιν ἡμᾶς. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί κατέθλιψας τὸν λαόν
 32 τοῦτον καὶ διὰ τί μὲ ἀπέστειλας· διότι, ἀφοῦ ἦλθον πρὸς τὸν Φαραῶ νὰ ὁμιλήσω ἐν ὀνόματί σου, κατέθλιψε
 33 τὸν λαόν τοῦτον· καὶ σὺ ποσὸς δὲν ἠλευθέρωσας τὸν λαόν σου.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Τώρα θέλεις ἰδεῖ τί θέλω κάμει εἰς τὸν Φαραώ· διότι διὰ χειρὸς κραταιᾶς **6**
 θέλει ἐξαποστείλει αὐτούς· καὶ διὰ χειρὸς κραταιᾶς θέλει ἐκδιώξει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν **2**
 εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· καὶ ἐφάνην εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ **3**
 καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, μετὰ τὸ ὄνομα, Θεὸς Παντοκράτωρ· δὲν ἐγνωρίσθη ὅμως εἰς αὐτοὺς μετὰ τὸ ὄνομά μου Ἰεσοβά·
 καὶ εἰς ἔσθλησιν αὐτοὺς τὴν διαθήκην μου, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν Χαναάν τὴν γῆν τῆς παροικίας **4**
 αὐτῶν, ἐν ᾗ παρῴκησαν· ἐγὼ προσέτι ἤκουσα τοὺς στεναγμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων **5**
 καταδούλωσιν αὐτῶν· καὶ ἐνεθυμήθη τὴν διαθήκην μου· διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἶμαι **6**
 ὁ Κύριος· καὶ θέλω σᾶς ἐκβάλλει ὑποκάτωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτίων καὶ θέλω σᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τῆς **7**
 δουλείας αὐτῶν καὶ θέλω σᾶς λυτρώσει μετὰ βραχίονα ἐξηπλωμένον καὶ μετὰ κρίσεις μεγάλας· καὶ θέλω σᾶς λάβει **7**
 εἰς ἑμαυτὸν διὰ λαὸν μου καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς ὑμῶν· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
 ὅστις σᾶς ἐκβάλλω ὑποκάτωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτίων· καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας **8**
 ὑψώσα τὴν χειρὰ μου, ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ θέλω σᾶς **9**
 δώσει αὐτὴν εἰς κληρονομίαν. Ἐγὼ ὁ Κύριος. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς οὕτως πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἀλλὰ **9**
 δὲν εἰσῆκουσαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, διὰ τὴν στενοχωρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῶν καὶ διὰ τὴν σκληρὰν δουλείαν. Καὶ **10**
 ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἴσελθε, λάλησον πρὸς Φαραώ, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ **11**
 νὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, λέγων, **12**
 Ἰδοὺ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν μοῦ εἰσῆκουσαν· καὶ πῶς θέλει μοῦ εἰσακούσει ὁ Φαραώ, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀπερίτμητος **13**
 τὰ χεῖλη· καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς υἱοὺς **13**
 Ἰσραὴλ καὶ πρὸς Φαραώ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκῶν τῶν πατριῶν αὐτῶν· Οἱ υἱοὶ τοῦ Ρουβὴν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀνὼχ **14**
 καὶ Φαλλοῦ, Ἐρών καὶ Χαρμί· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Ρουβὴν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν, Ἰεμουὴλ καὶ **15**
 Ἰαμείν καὶ Ἀῶδ καὶ Ἰαχείν καὶ Σῶαρ καὶ Σαοὺλ υἱὸς Χανανίτιδος· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Συμεὼν. Τὰ **16**
 δὲ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν εἶναι ταῦτα· Γηρών καὶ Καάθ καὶ Μεραρί· καὶ τὰ ἔτη τῆς **17**
 ζωῆς τοῦ Λευὶ ἔγειναν ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη. Οἱ υἱοὶ τοῦ Γηρών, Λιβνὶ καὶ Σεμεῖ, κατὰ τὰς συγγενείας **17**
 αὐτῶν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμράμ καὶ Ἰσαάρ καὶ Χεβρών καὶ Ὀζιήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Καάθ ἔγειναν **18**
 ἑκατὸν τριάκοντα τρία ἔτη. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλὶ καὶ Μουσί· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Λευὶ, **19**
 κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν. Ἐλαβε δὲ ὁ Ἀμράμ εἰς γυναῖκα ἑαυτοῦ τὴν Ἰωχαβέδ, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ **20**
 πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωϋσῆν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἀμράμ ἔγειναν **21**
 ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσαάρ, Κορέ καὶ Νεφεγ καὶ Ζιθρί. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀζιήλ, Μισαήλ **21, 22**
 καὶ Ἐλυσάφαν καὶ Σιθρί. Ἐλαβε δὲ ὁ Ἀαρὼν εἰς γυναῖκα ἑαυτοῦ τὴν Ἐλισάβετ, θυγατέρα τοῦ Ἀμμιναδάβ, **23**
 ἀδελφὴν τοῦ Ναασσών· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ναδάβ καὶ τὸν Ἀβιούδ, τὸν Ἐλεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ. Καὶ **24**
 οἱ υἱοὶ τοῦ Κορέ, Ἀσεῖρ καὶ Ἐλκανὰ καὶ Ἀβιάσαφ· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Κοριτῶν. Ὁ δὲ Ἐλεάζαρ, ὁ **25**
 υἱὸς τοῦ Ἀαρὼν, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ἑαυτοῦ μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Φουτιήλ· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν **26**
 Φινεές· οὗτοι εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Οὗτοι εἶναι ὁ Ἀαρὼν **26**
 καὶ ὁ Μωϋσῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν ὁ Κύριος, Ἐξαγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰ **27**
 τάγματα αὐτῶν. Οὗτοι εἶναι οἱ λαλήσαντες πρὸς Φαραώ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς **27**
 υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου· αὐτοί, ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν. Καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν **28**
 Μωϋσῆν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· λάλησον πρὸς **29**
 Φαραώ, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, πάντα ὅσα λέγω πρὸς σέ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, Ἰδοὺ, **30**
 ἐγὼ εἶμαι ἀπερίτμητος τὰ χεῖλη· καὶ πῶς θέλει μοῦ εἰσακούσει ὁ Φαραώ

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδέ, ἐγὼ σὲ κατέστησα Θεὸν εἰς τὸν Φαραώ· καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς **7**
 σου θέλει εἶσθαι προφήτης σου· σὺ θέλεις λαλήσει πάντα ὅσα σὲ προστάζω· ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς σου θέλει **2**
 λαλήσει πρὸς τὸν Φαραώ, διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ θέλω σκληρύνει **3**
 τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ καὶ θέλω πληθύνει τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ θαυμάσιά μου ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· πληρὴ **4**
 ὁ Φαραώ δὲν θέλει σᾶς ὑπακούσει καὶ θέλω ἐπιβάλλει τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ θέλω ἐξαγάγει τὰ **5**
 στρατεύματά μου, τὸν λαὸν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου μετὰ κρίσεις μεγάλας· καὶ θέλουσι **5**
 γνωρίσει οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν ἐκτείνω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐξαγάγω τοὺς **6**
 υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. Ἐκαμὸν δὲ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καθὼς προσέταζεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος· **6**
 οὕτως ἔκαμον. Ἦτο δὲ ὁ Μωϋσῆς ἡλικίας ὀγδοήκοντα ἑτῶν, ὁ δὲ Ἀαρὼν ὀγδοήκοντα τριῶν ἑτῶν, ὅτε ἐλάλησαν **7**
 πρὸς τὸν Φαραώ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων, Ὅταν σᾶς εἴπῃ ὁ Φαραώ, **8, 9**
 λέγων, Δεῖξτε σέοι θαῦμα· τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Λάβε τὴν ράβδον σου καὶ ῥίψον ἐμπροσθεν τοῦ **9**
 Φαραώ· καὶ θέλει γένηται ὄφεις. Εἰσῆλθον λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Φαραώ, καὶ ἔκαμον οὕτως **10**
 ὥς προσέταζεν ὁ Κύριος· καὶ ἔρριπεν ὁ Ἀαρὼν τὴν ράβδον αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ Φαραώ καὶ ἐμπροσθεν τῶν **11**
 δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐγένεν ὄφεις. Ἐκάλεσε δὲ καὶ ὁ Φαραώ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς μάγους· καὶ οἱ μάγοι τῆς **11**
 Αἰγύπτου ἔκαμον καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως μετὰ τὰς ἐπιδόσεις αὐτῶν. Διότι ἔρριπεν ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ, καὶ **12**
 ἐγένεν ὄφεις· ἡ ράβδος ὅμως τοῦ Ἀαρὼν κατέπε τὰς ράβδους ἐκείνων. Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά τοῦ Φαραώ **13**
 καὶ δὲν εἰσῆκουσεν εἰς αὐτοὺς, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐσκληρύνθη **14**
 ἡ καρδιά τοῦ Φαραώ, ὥστε νὰ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν· ὑπάγε πρὸς τὸν Φαραώ τὸ πρωῒ ἰδοῦ, ἐξέρχεται **15**
 εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ θέλεις σταθῇ παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ συναντήσῃ αὐτόν· καὶ τὴν ράβδον, τὴν

16 μεταβληθεῖσαν εἰς ὄφιν, θέλεις κρατεῖ εἰς τὴν χειρὰ σου· καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
 17 Ἰδού, δὲν εἰσήκουσας ἕως τοῦ νῦν· οὕτω λέγει Κύριος· Μὲ τοῦτο θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· ἰδού,
 18 μὲ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ μου θέλω κτυπήσει ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ καὶ θέλουσι μεταβληθῇ εἰς αἶμα·
 19 καὶ τὰ ὀψάρια τὰ ἐν τῷ ποταμῷ θέλουσι τελευτήσῃ, καὶ ὁ ποταμὸς θέλει βρωμήσῃ, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουσιν
 20 ἀηδιάσει νὰ πῶσιν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ· Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρών, Λάβε
 21 τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς Αἰγύπτου, ἐπὶ τοὺς ῥύακας αὐτῶν, ἐπὶ τοὺς
 22 ποταμοὺς αὐτῶν, ἐπὶ τὰς λίμνας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος αὐτῶν, καὶ θέλουσι γείνει αἶμα· καὶ
 23 θέλει εἶσθαι αἶμα καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰς τὰ ζύλινα καὶ πέτρινα ἀγγεῖα. Καὶ ἔκαμον οὕτως ὁ
 24 Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος· καὶ ὑψώσας ὁ Ἀαρών τὴν ῥάβδον, ἐκτύπησε τὰ ὕδατα τοῦ
 25 ποταμοῦ ἐνώπιον τοῦ Φαραώ καὶ ἐνώπιον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ μετεβλήθησαν εἰς αἶμα πάντα τὰ ὕδατα
 τοῦ ποταμοῦ. Καὶ τὰ ὀψάρια τὰ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν, καὶ ὁ ποταμὸς ἐβρώμησεν, ὥστε οἱ Αἰγύπτιοι
 δὲν ἠδύναντο νὰ πῶσιν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἦτο αἶμα καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἐκαμον δὲ
 τὸ ὅμοιον καὶ οἱ μάγοι τῆς Αἰγύπτου μὲ τὰς ἐπιδάσ αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά τοῦ Φαραώ καὶ δὲν
 εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος. Καὶ ἐπιστρέψας ὁ Φαραώ, ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
 δὲν ἐπέστησε τὴν καρδίαν αὐτοῦ οὐδὲ εἰς τοῦτο. Πάντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἔσκαπτον πέριξ τοῦ ποταμοῦ διὰ νὰ
 πῶσιν ὕδωρ, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ πῶσιν ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ. Καὶ συνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι,
 ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐκτύπησε τὸν ποταμὸν.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπάγε πρὸς τὸν Φαραώ, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος,
 2 Ἐξαποστείλον τὸν λαὸν μου διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ· καὶ ἂν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαποστείλῃς αὐτόν, ἰδού, ἐγὼ θέλω
 3 κτυπήσει πάντα τὰ ὄριά σου μὲ βατράχους· καὶ ὁ ποταμὸς θέλει ἐξεμέσει βατράχους, οἵτινες ἀναβαίνοντες
 4 θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ εἰς τὸν κοιτῶνά σου καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης σου καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν
 5 θεραπόντων σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ εἰς τοὺς κλιβάνους σου καὶ εἰς τὰς σκάφας σου· καὶ ἐπὶ σὲ καὶ
 6 ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς θεράποντάς σου θέλουσιν ἀναβῇ οἱ βάτραχοι. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
 7 τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἐκτεινον τὴν χειρὰ σου μὲ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ῥύακας, ἐπὶ τοὺς
 8 ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς λίμνας καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἀαρών
 9 τὴν χειρὰ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἀνέβησαν οἱ βάτραχοι καὶ ἐκάλυψαν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
 10 Καὶ ἔκαμον ὁμοίως οἱ μάγοι μὲ τὰς ἐπιδάσ αὐτῶν καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
 11 Τότε ἐκάλεσεν ὁ Φαραώ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών καὶ εἶπε, Δεήθητε τοῦ Κυρίου νὰ σηκώσῃ τοὺς βατράχους
 12 ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου· καὶ θέλω ἐξαποστείλῃ τὸν λαὸν διὰ νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν
 13 ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Φαραώ, Διόρισον εἰς ἐμέ, πότε νὰ δεηθῶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν θεραπόντων σου καὶ ὑπὲρ
 14 τοῦ λαοῦ σου· διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν σου, καὶ μόνον ἐν τῷ ποταμῷ νὰ
 15 μείνωσιν. Ὁ δὲ εἶπεν, Αὔριον. Καὶ εἶπε, Θέλει γείνει κατὰ τὸν λόγον σου· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς
 16 ὥς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ θέλουσι σηκωθῇ οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν
 17 θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου· μόνον ἐν τῷ ποταμῷ θέλουσι μείνει. Τότε ἐξῆλθον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ
 18 Ἀαρών ἀπὸ τοῦ Φαραώ· καὶ ἐβόησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον περὶ τῶν βατράχων, τοὺς ὁποίους ἔφερον ἐπὶ
 19 τὸν Φαραώ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως· καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν, ἐκ
 20 τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν. Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς σωρούς, καὶ ἐβρώμησεν ἡ γῆ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαραώ ὅτι
 21 ἔγεινεν ἀναψυχή, ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.
 22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἐκτεινον τὴν ῥάβδον σου καὶ κτύπησον τὸ χῶμα
 23 τῆς γῆς, διὰ νὰ γείνῃ σκνίπεσ καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἔκαμον οὕτω· διότι ἐξέτεινεν ὁ Ἀαρών
 24 τὴν χειρὰ αὐτοῦ μὲ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἐκτύπησε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔγεινε σκνίπεσ εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 25 καὶ εἰς τὰ κτήνη· ὅλον τὸ χῶμα τῆς γῆς ἔγεινε σκνίπεσ καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἔκαμον ὁμοίως
 26 οἱ μάγοι μὲ τὰς ἐπιδάσ αὐτῶν διὰ νὰ ἐκβάλωσι σκνίπας· πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν· οἱ σκνίπεσ λοιπὸν ἦσαν ἐπὶ
 27 τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη. Τότε εἶπον οἱ μάγοι πρὸς τὸν Φαραώ, Δάκτυλος Θεοῦ εἶναι τοῦτο. Ἡ
 28 καρδιά ὅμως τοῦ Φαραώ ἐσκληρύνθη καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος. Καὶ εἶπε
 29 Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σηκώθητι ἐνωρίς τὸ πρωῒ καὶ στάθητι ἐνώπιον τοῦ Φαραώ· ἰδού, ἐξέρχεται εἰς τὸ
 30 ὕδωρ· καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐξαποστείλον τὸν λαὸν μου διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ· διότι ἐὰν
 31 δὲν ἐξαποστείλῃς τὸν λαὸν μου, ἰδού, θέλω στείλει ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου
 32 καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας σου κυνόμυιαν, καὶ αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἡ γῆ ἔτι ἐπὶ τῆς ὁποίας κατοικοῦσι θέλουσι
 33 γεμίσει ἀπὸ κυνόμυιαν· θέλω ὅμως ἐξαιρέσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὴν γῆν Γεσέν, ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ λαὸς μου,
 34 ὥστε νὰ μὴ ᾔναι ἐκεῖ παντελῶς κυνόμυια· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς· καὶ
 35 θέλω βάλλει διαφορὰν μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου καὶ τοῦ λαοῦ σου· αὔριον θέλει γείνει τὸ σημεῖον τοῦτο. Καὶ ἔκαμε
 36 Κύριος οὕτω· καὶ ἦλθε κυνόμυια πληθὺς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαραώ καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν θεραπόντων αὐτοῦ
 37 καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ἡ γῆ διεφθάρη ἐκ τοῦ πληθους τῆς κυνομυίας. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Φαραώ
 38 τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, κάμετε θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν σας ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. Εἶπε δὲ ὁ
 39 Μωϋσῆς, Δὲν ἀρμόζει νὰ γείνῃ οὕτω· διότι ἡμεῖς θυσιάζομεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θυσίας, τὰς ὁποίας οἱ
 40 Αἰγύπτιοι βδελύττονται· ἰδού, ἐὰν ἡμεῖς θυσιάσωμεν θυσίας, τὰς ὁποίας οἱ Αἰγύπτιοι βδελύττονται, ἔμπροσθεν
 41 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, δὲν θέλουσι μᾶς λιθοβολήσῃ· θέλομεν ὑπάγει ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον καὶ

θέλωμεν θυσιάσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθὼς εἶπε πρὸς ἡμᾶς. Τότε εἶπεν ὁ Φαραώ, Ἐγὼ θέλω σᾶς 28
ἐξαποστείλει, διὰ νὰ θυσιάσητε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας ἐν τῇ ἐρήμῳ· μόνον νὰ μὴ ὑπάγητε πολὺ μακρὰν· 29
δεήθητε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἰδού, ἐγὼ ἐξέρχομαι ἀπὸ σοῦ καὶ θέλω δεηθῇ τοῦ Κυρίου, ὥστε ἡ 29
κυνόμυια νὰ σηκωθῇ αὐριον ἀπὸ τοῦ Φαραώ, ἀπὸ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· πλην ἄς 30
μὴ ἐξακολουθῇ ὁ Φαραώ νὰ ἀπατᾷ ἡμᾶς, μὴ ἐξαποστέλλων τὸν λαόν, διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Κύριον. Τότε 30
ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ Φαραώ καὶ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔκαμε Κύριος κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως· 31
καὶ ἐσῆκωσε τὴν κυνόμυϊαν ἀπὸ τοῦ Φαραώ, ἀπὸ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· δὲν ἔμεινεν 32
οὐδὲ μία. Πλην ὁ Φαραώ καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τὸν λαόν. 32

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπάγε πρὸς τὸν Φαραώ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς 9
τῶν Ἑβραίων. Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ· διότι, ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαποστείλῃς καὶ ἐὰν 2
ἔτι κρατῇς αὐτούς, ἰδοῦ, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὰ κτήνη σου τὰ ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐπὶ τοὺς ἵππους, ἐπὶ 3
τοὺς ὄνους, ἐπὶ τὰς καμήλους, ἐπὶ τοὺς βόας, καὶ ἐπὶ τὰ πρόβατα· θανατικὸν βαρὺ σφόδρα· καὶ θέλει κάμει ὁ 4
Κύριος διάκρισιν μεταξύ τῶν κτηνῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἐκ πάντων τῶν ἀνηκόντων 5
εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δὲν θέλει ἀποθάνει οὐδὲ ἓν. Καὶ διώρισεν ὁ Κύριος καιρόν, λέγων, Αὐριον θέλει κάμει 5
ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐν τῇ γῇ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὴν ἐπαύριον, καὶ ἀπέθανον πάντα 6
τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων· ἐκ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲν ἀπέθανεν οὐδὲ ἓν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Φαραώ 7
νὰ ἴδωσι, καὶ ἰδοῦ, ἐκ τῶν κτηνῶν τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἀπέθανεν οὐδὲ ἓν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά τοῦ Φαραώ 8
καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τὸν λαόν. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, Γεμίσατε τὰς 8
χεῖράς σας ἀπὸ στάκτιν καμίνου καὶ ἄς σκορπίσῃ αὐτὴν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔμπροσθεν τοῦ Φαραώ· 9
καὶ θέλει γείνει λεπτὸς κονιορτὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· καὶ θέλει γείνει ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ 9
ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ ἀναδιδοῦσα ἐλκώδη ἐξανθήματα καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἐλαβον λοιπὸν τὴν 10
στάκτιν τῆς καμίνου καὶ ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Φαραώ· καὶ ἐσκορπίσεν αὐτὴν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν οὐρανόν, 11
καὶ ἔγεινε καὶ οἱ ἀναδιδοῦσα ἐλκώδη ἐξανθήματα ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη· καὶ δὲν ἠδύναντο 11
οἱ μάγοι νὰ σταθῶσιν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως ἐξ αἰτίας τῆς καύσεως· διότι ἡ καὶ οἱ ἦτο ἐπὶ τοὺς μάγους 12
καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς Αἰγυπτίους. Ἐσκήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, καὶ δὲν εἰσῆκουσεν εἰς 12
αὐτούς, καθὼς ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σηκώθητι ἐνῶρις τὸ 13
πρωῖ καὶ παραστάθητι ἔμπροσθεν τοῦ Φαραώ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· 14
Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ· διότι ταύτην τὴν φορὰν ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάσας μου τὰς 14
πληγὰς ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι δὲν 15
εἶναι οὐδεὶς ὁμοίός μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐπεὶδὴ τώρα θέλω ἐκτείνειν τὴν χεῖρά μου καὶ θέλω πατάξαι σὲ καὶ 15
τὸν λαόν σου μὲ θανατικόν, καὶ θέλεις ἀπολεσθῇ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ διὰ τοῦτο βεβαίως σὲ διετήρησα, διὰ νὰ 16
δείξω ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου καὶ νὰ κηρυχθῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπεγείρεσαι κατὰ τοῦ λαοῦ 17
μου, διὰ νὰ μὴ ἐξαποστείλῃς αὐτόν· ἰδοῦ, αὐριον περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλω βρέξει χάλαζαν βαρεῖαν σφόδρα, 18
ὅποια δὲν ἔγεινε ποτὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη μέχρι τοῦ νῦν· τώρα λοιπὸν ἀπόστειλον νὰ 19
συνάξῃς τὰ κτήνη σου καὶ πάντα ὅσα ἔχεις ἐν τοῖς ἀγροῖς· διότι πᾶς ἄνθρωπος καὶ ζῷον, τὸ ὅποιον εὗρεθῇ 20
ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ δὲν φερθῇ εἰς οἰκίαν, καὶ ἡ χάλαζα καταβῇ ἐπ' αὐτά, θέλουσιν ἀποθάνει. Ὅστις ἐκ τῶν 20
θεραπόντων τοῦ Φαραώ ἐφοβήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, συνήγαγε ταχέως εἰς τὰς οἰκίας τοὺς δούλους αὐτοῦ 21
καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ· ὅστις ὅμως δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἀφῆκε τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τὰ 21
κτῆνη αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου πρὸς τὸν οὐρανόν, 22
καὶ θέλει γείνει χάλαζα ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἐπὶ ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ κτήνη καὶ ἐπὶ πάντα χόρτον 23
τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ράβδον αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὁ Κύριος 23
ἔπεμψε βροντὰς καὶ χάλαζαν καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ὁ Κύριος ἔβρεξε χάλαζαν ἐπὶ τὴν γῆν τῆς 24
Αἰγύπτου· ὥστε ἦτο χάλαζα καὶ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, χάλαζα βαρεῖα, ὅποια δὲν ἔγεινε ποτὲ ἐφ' ὅλην 24
τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀφοῦ κατεστάθη ἔθνος. Καὶ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου πᾶν τὸ ἐν 25
τοῖς ἀγροῖς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ πάντα τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα καὶ πάντα τὰ 25
δένδρα τοῦ ἀγροῦ συνέτριψε. Μόνον ἐν τῇ γῇ Γεσέν, ὅπου ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, δὲν ἔγεινε χάλαζα. Τότε ὁ 26, 27
Φαραώ ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ταύτην τὴν φορὰν ἡμάρτησα· 28
ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου εἴμεθα ἀσεβεῖς· δεήθητε τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παύσωσι τοῦ νὰ 28
γίνωνται βρονταὶ Θεοῦ καὶ χάλαζα· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἐξαποστείλει, καὶ δὲν θέλετε μένειν πλέον. Καὶ εἶπεν ὁ 29
Μωϋσῆς πρὸς αὐτόν, καθὼς ἐξέλθω ἐκ τῆς πόλεως, θέλω ἐκτείνειν τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον· αἱ βρονταὶ 30
θέλουσι παύσει καὶ χάλαζα δὲν θέλει εἶσθαι πλέον· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῇ· πλην σὺ καὶ 30
οἱ θεράποντές σου, ἐξεύρω ὅτι ἀκόμη δὲν θέλετε φοβηθῇ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ. Ἐκτυπήθησαν δὲ 31
τὸ λινάριον καὶ ἡ κριθή· διότι ἡ κριθή ἦτο σταχυωμένη καὶ τὸ λινάριον καλαμωμένον· ὁ σῖτος ὅμως καὶ ἡ 32
ζέα δὲν ἐκτυπήθησαν, διότι ἦσαν ὄψιμα. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἐξ τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ Φαραώ καὶ ἐξέτεινε 33
τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον· καὶ αἱ βρονταὶ καὶ ἡ χάλαζα ἔπαυσαν καὶ βροχὴ δὲν ἔσταξε πλέον ἐπὶ τῆς 34
γῆς. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Φαραώ ὅτι ἔπαυσεν ἡ βροχὴ καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ βρονταὶ, ἐξηκολούθησε νὰ ἀμαρτάνῃ 34
καὶ ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ. Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά τοῦ Φαραώ 35
καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος διὰ τοῦ Μωϋσέως.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἴσελθε πρὸς τὸν Φαραώ· διότι ἐγὼ ἐσκήρυνα τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ 10

2 τὴν καρδίαν τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξω τὰ σημεῖά μου ταῦτα ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ διὰ νὰ διηγηῆσαι εἰς
 3 τὰ ὄτα τοῦ υἱοῦ σου καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ σου, τὰ ὅσα ἔπραξα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὰ σημεῖά μου ὅσα
 4 ἔκαμα ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Εἰσῆλθον δὲ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν πρὸς
 5 τὸν Φαραῶ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἔως πότε ἀρνεῖσαι νὰ ταπεινωθῇς
 6 ἔμπροσθέν μου ἔξαποστείλον τὸν λαὸν μου διὰ νὰ με λατρεύσῃ· διότι ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἔξαποστείλῃς τὸν λαὸν
 7 μου, ἰδοὺ, αὐριον θέλω φέρει ἀκρίδα ἐπὶ τὰ ὄριά σου· καὶ θέλει σκεπάσει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὥστε νὰ μὴ
 8 δύνатаί τις νὰ ἴδῃ τὴν γῆν· καὶ θέλει καταφάγει τὸ ἐπίλοιπον τὸ διασωθὲν, ὅσον ἀφῆκεν εἰς ἑσᾶς ἡ χάλαζα, καὶ
 9 θέλει καταφάγει πάντα τὰ δένδρα τὰ φυόμενα εἰς ἑσᾶς ἐκ τῶν ἀγρῶν· καὶ θέλουσι γεμισθῇ αἱ οἰκίαι σου καὶ αἱ
 10 οἰκίαι πάντων τῶν θεραπόντων σου καὶ αἱ οἰκίαι πάντων τῶν Αἰγυπτίων· τὸ ὅποιον δὲν εἶδον οἱ πατέρες σου οὔτε
 11 οἱ πατέρες τῶν πατέρων σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπῆρξαν ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τῆς σήμερον. Ἐπειτα στραφείς ἐξῆλθεν
 12 ἀπὸ τοῦ Φαραῶ. Καὶ εἶπον οἱ θεράποντες τοῦ Φαραῶ πρὸς αὐτόν, Ἔως πότε οὗτος θέλει εἶσθαι πρόσκομμα
 13 εἰς ἡμᾶς ἔξαποστείλον τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ λατρεύσωσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· ἀκόμη δὲν ἐξεύρεις ὅτι
 14 ἠφανίσθη ἡ Αἴγυπτος. Τότε ἔφεραν πάλιν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν πρὸς τὸν Φαραῶ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς,
 15 Ὑπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον τὸν Θεὸν σας· ἀλλὰ ποῖοι καὶ ποῖοι θέλουσιν ὑπάγει. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς·
 16 μετὰ τῶν νέων ἡμῶν καὶ μετὰ τῶν γερόντων ἡμῶν θέλομεν ὑπάγει, μετὰ τῶν υἱῶν ἡμῶν καὶ μετὰ τῶν θυγατέρων
 17 ἡμῶν, μετὰ τῶν προβάτων ἡμῶν καὶ μετὰ τῶν βοῶν ἡμῶν θέλομεν ὑπάγει διότι ἔχομεν ἐορτὴν εἰς τὸν Κύριον.
 18 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτως ἄς ᾔναι ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν, καθὼς ἐγὼ θέλω σᾶς ἔξαποστείλει μετὰ τῶν τέκνων
 19 σας· ἴδετε· διότι κακὸν πρόκειται ἔμπροσθέν σας· οὐχὶ οὕτως, οἱ ἄνδρες ὑπάγετε τώρα, καὶ λατρεύσατε τὸν
 20 Κύριον, διότι τοῦτο ζητεῖτε. Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ὁ Φαραῶ ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν
 21 Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν ἀκρίδα, διὰ νὰ ἀναβῇ ἐπὶ τὴν γῆν τῆς
 22 Αἰγύπτου καὶ νὰ καταφάγῃ πάντα τὸν χόρτον τῆς γῆς, πᾶν ὃ, τι ἡ χάλαζα ἀφῆκε. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς
 23 τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ
 24 ὅλην τὴν νύκτα ἀνατολικὸν ἄνεμον· καὶ τὸ πρωῒ ὁ ἄνεμος ὁ ἀνατολικὸς ἔφερε τὴν ἀκρίδα. Καὶ ἀνέβη ἡ ἀκρίς
 25 ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια τῆς Αἰγύπτου, πολλὴ σφόδρα· πρότερον αὐτῆς
 26 δὲν ὑπῆρξε τοιαύτη ἀκρίς, οὐδὲ θέλει ὑπάρξαι τοιαύτη μετ' αὐτήν· καὶ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς
 27 καὶ ἐσκοτίσθη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον τῆς γῆς καὶ πάντας τοὺς καρπούς τῶν δένδρων, ὅσους ἡ
 28 χάλαζα ἀφῆκε, καὶ δὲν ἔμεινεν οὐδὲν χλωρὸν οὔτε εἰς τὰ δένδρα οὔτε εἰς τὰ χόρτα τοῦ ἀγροῦ καθ' ὅλην τὴν
 29 γῆν τῆς Αἰγύπτου. Τότε ἔσπευσεν ὁ Φαραῶ νὰ καλέσῃ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ εἶπεν, Ἠμάρτησα εἰς
 30 τὸν Κύριον τὸν Θεὸν σας καὶ εἰς ἑσᾶς· πλὴν τώρα συγχωρήσατέ μοι, παρακαλῶ, τὸ ἁμάρτημά μου, μόνον ταύτην
 31 τὴν φοράν, καὶ δεήθητε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν διὰ νὰ σηκώσῃ ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον μόνον. Καὶ
 32 ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ Φαραῶ καὶ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου. Καὶ μετέφερεν ὁ Κύριος σφοδρότατον δυτικὸν
 33 ἄνεμον, ὅστις ἐσήκωσε τὴν ἀκρίδα καὶ ἔρριπεν αὐτήν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν· δὲν ἔμεινεν οὐδεμία ἀκρίς
 34 ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια τῆς Αἰγύπτου. Πλὴν ὁ Κύριος ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραῶ, καὶ δὲν ἔξαπέστειλε τοὺς
 35 υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ θέλει γείνει
 36 σκότος ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ σκότος ψηλαφητόν. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς
 37 τὸν οὐρανόν, καὶ ἔγεινε σκότος πυκνὸν ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας. Δὲν ἔβλεπεν ὁ εἶς τὸν
 38 ἄλλον· οὐδὲ ἐσηκώθη τις ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· εἰς πάντας δὲ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἦτο φῶς ἐν ταῖς
 39 κατοικίαις αὐτῶν. Τότε ἐκάλεσεν ὁ Φαραῶ τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον· μόνον τὰ
 40 πρόβάτά σας καὶ οἱ βόες σας ἄς μείνωσι καὶ τὰ τέκνα σας ἄς ἔλθωσι μεθ' ὑμῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἀλλὰ
 41 καὶ θυσίας καὶ ὀλοκαυτώματα πρέπει σὺ νὰ μᾶς δώσῃς, διὰ νὰ θυσιάσωμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· τὰ
 42 κτήνη ἡμῶν ὁμοίως θέλουσιν ὑπάγει μεθ' ἡμῶν· δὲν θέλει μείνει ὀπίσω οὐδὲ ὀνύχιον· διότι ἐκ τούτων πρέπει
 43 νὰ λάβωμεν, διὰ νὰ λατρεύσωμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν μὲ τί ἔχομεν νὰ λατρεύσωμεν
 44 τὸν Κύριον, ἕως οὗ νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐσκήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραῶ, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ
 45 ἔξαποστείλῃ αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς αὐτόν, Φύγε ἀπ' ἐμοῦ· πρόσσεχε εἰς σεαυτόν, νὰ μὴ ἴδῃς πλέον
 46 τὸ πρόσωπόν μου· διότι εἰς ὁποίαν ἡμέραν ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου, θέλει ἀποθάνει. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς,
 47 Καθὼς εἶπας, δὲν θέλω ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπόν σου.

11 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔτι μίαν πληγὴν θέλω φέρει ἐπὶ τὸν Φαραῶ καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον·
 2 μετὰ ταῦτα θέλει σᾶς ἔξαποστείλει ἐντεῦθεν· ἔξαποστέλλων ὑμᾶς θέλει βεβαίως καὶ διώξῃ ὑμᾶς ὀλοκλήρως
 3 ἐντεῦθεν· λάλησον τώρα εἰς τὰ ὄτα τοῦ λαοῦ, καὶ ἄς ζητήσῃ πᾶς ἀνὴρ παρὰ τοῦ γείτονος αὐτοῦ, καὶ πᾶσα
 4 γυνὴ παρὰ τῆς γείτονος αὐτῆς, σκευὴ ἀργυρά, καὶ σκευὴ χρυσά. Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος χάριν εἰς τὸν λαὸν
 5 ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων· ἔτι δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μωϋσῆς ἦτο μέγας σφόδρα ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου ἔμπροσθεν
 6 τῶν θεραπόντων τοῦ Φαραῶ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Περὶ τὸ
 7 μεσονύκτιον ἐγὼ θέλω ἐξέλθει εἰς τὸ μέσον τῆς Αἰγύπτου· καὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου θέλει
 8 ἀποθάνει, ἀπὸ τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Φαραῶ, ὅστις κάθεται ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἕως τοῦ πρωτοτόκου τῆς
 9 δούλης, ἥτις δουλεῦει ἐν τῷ μύλῳ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν κτηνῶν· καὶ θέλει εἶσθαι καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς
 10 Αἰγύπτου κραυγὴ μεγάλη, ὅποια ποτὲ δὲν ἔγεινεν, οὐδὲ μετὰ ταῦτα θέλει γείνει τοιαύτη· ἐπὶ πάντας ὅμως
 11 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δὲν θέλει κινήσει σκύλος τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· διὰ νὰ γνωρίσητε
 12 ὅτι ὁ Κύριος ἔκαμε διάκρισιν μεταξὺ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ πάντες οὗτοι οἱ δοῦλοί σου θέλουσι
 13 καταβῇ πρὸς ἐμὲ καὶ θέλουσι προσπέσει ἔμπροσθέν μου λέγοντες, Ἐξέλθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἀκολουθῶν

σε· καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἐξέλθῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ Φαραώ μετὰ θυμοῦ μεγάλου. Καὶ εἶπε 9
Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Δὲν θέλει σὰς εἰσακούσῃ ὁ Φαραώ, διὰ νὰ πληθυνθῶσι τὰ θαυμάσιά μου ἐν τῇ γῇ 10
τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Μωϋσῆς δὲ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμον πάντα τὰ θαυμάσια ταῦτα ἐνώπιον τοῦ Φαραώ· ὁ δὲ Κύριος 10
ἐοκλήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, λέγων, Ὁ μὴν οὗτος θέλει 12, 2
εἶσθαι εἰς ἑοῶς ἀρχὴ μηνῶν· θέλει εἶσθαι εἰς ἑοῶς πρῶτος τῶν μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Λαλήσατε πρὸς πᾶσαν τὴν 3
συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Τὴν δεκάτην τούτου τοῦ μηνὸς ἃς λάβωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἕκαστος ἐν ἀρνίον 4
κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν αὐτῶν, ἐν ἀρνίον δι' ἕκαστον οἶκον. Ἐὰν ὅμως ἦναι οἱ ἐν τῷ οἴκῳ ὀλιγοστοὶ 4
διὰ τὸ ἀρνίον, αὐτὸς καὶ ὁ γείτων αὐτοῦ ὁ πλησιέστερος τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἃς λάβωσιν αὐτὸ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 5
τῶν ψυχῶν· ἕκαστος θέλει συναριθμεῖσθαι διὰ τὸ ἀρνίον ἀναλόγως μὲ τὸ ἀρκετὸν εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ. Τὸ δὲ 5
ἀρνίον σας θέλει εἶσθαι τέλειον, ἀρσενικὸν ἐνιαύσιον· ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν θέλετε λάβει αὐτό. Καὶ 6
θέλετε φυλάττει αὐτὸ μέχρι τῆς δεκάτης τετάρτης τοῦ αὐτοῦ μηνός· καὶ τότε ἅπαν τὸ πληθὸς τῆς συναγωγῆς 7
τοῦ Ἰσραὴλ θέλει σφάζει αὐτὸ πρὸς τὸ ἑσπέρας. Καὶ θέλουσι λάβει ἐκ τοῦ αἵματος καὶ βάλει ἐπὶ τοὺς δύο 7
παραστάτας καὶ ἐπὶ τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας τῶν οἰκιῶν, ὅπου θέλουσι φάγει αὐτό. Καὶ θέλουσι φάγει τὸ 8
κρέας τὴν νύκτα ἐκείνην, ὅππὸν ἐν πυρί· μὲ ἄζυμα, καὶ μὲ χόρτα πικρά θέλουσι φάγει αὐτό· μὴ φάγητε ἀπ' 9
αὐτοῦ ὠμόν, μηδὲ βραστόν ἐν ὕδατι, ἀλλὰ ὅππὸν ἐν πυρί· τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ 10
τῶν ἐντοσθίων αὐτοῦ· καὶ μὴ ἀφήσητε ὑπόλοιπον ἀπ' αὐτοῦ ἕως τὸ πρωῒ· ὃ, τι δὲ περισσεύσῃ ἀπ' αὐτοῦ ἕως 10
τὸ πρωῒ, καύσατε ἐν πυρί. Καὶ οὕτω θέλετε φάγει αὐτό· Ἐξωσμένοι τὰς ὀσφύας σας, ἔχοντες τὰ ὑποδήματά 11
σας εἰς τοὺς πόδας σας καὶ τὴν ῥάβδον σας εἰς τὴν χεῖρά σας· καὶ θέλετε φάγει αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· εἶναι 12
πάσχα τοῦ Κυρίου. Διότι τὴν νύκτα ταύτην θέλω περάσει διὰ μέσου τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου καὶ θέλω πατάξει 12
πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ θέλω κάμει κρίσεις ἐναντίον πάντων 13
τῶν θεῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ ὁ Κύριος. Καὶ τὸ αἷμα θέλει εἶσθαι εἰς ἑοῶς διὰ σημεῖον ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, εἰς τὰς 13
ὁποίας κατοικεῖτε· καὶ ὅταν ἴδω τὸ αἷμα, θέλω σὰς παρατρέξει, καὶ ἡ πληγὴ δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἑοῶς διὰ νὰ σὰς 14
ἐξολοθρεύσῃ, ὅταν πατάξω τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἑοῶς εἰς μνημόσυνον· καὶ 14
θέλετε ἑορτάζει αὐτὴν ἑορτὴν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὰς γενεὰς σας· κατὰ νόμον παντοτεινὸν θέλετε ἑορτάζει αὐτήν. 15
Ἐπτά ἡμέρας θέλετε τρώγει ἄζυμα· ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας θέλετε σηκώσῃ τὸ προζύμιον ἐκ τῶν οἰκιῶν σας· 15
διότι ὅστις φάγῃ ἔνζυμα ἀπὸ τῆς πρώτης ἕως τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ 16
Ἰσραὴλ. Καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι σύναξις ἁγία· καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ σύναξις ἁγία θέλει εἶσθαι 16
εἰς ἑοῶς· οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλει γίνεσθαι ἐν αὐταῖς, ἐκτὸς ὃ, τι χρειάζεται εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον διὰ νὰ φάγῃ· 17
τοῦτο μόνον θέλετε κάμει. Θέλετε φυλάζει λοιπὸν τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων· διότι τὴν αὐτὴν ταύτην ἡμέραν θέλω 17
ἐξαγάγει τὰ τάγματα σας ἐκ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου· ὅθεν κατὰ νόμον παντοτεινὸν θέλετε φυλάττει τὴν ἡμέραν 18
ταύτην εἰς τὰς γενεὰς σας· ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς δεκάτης τετάρτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας, θέλετε 18
τρώγει ἄζυμα ἕως τῆς εἰκοστῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς τὴν ἑσπέραν· ἑπτὰ ἡμέρας δὲν θέλει εὐρίσκεσθαι 19
προζύμιον ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· διότι ὅστις φάγῃ ἔνζυμα, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τῆς συναγωγῆς 20
τοῦ Ἰσραὴλ, εἴτε ξένος εἶναι εἴτε αὐτόχθων· οὐδὲν ἔνζυμον θέλετε φάγει· ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν 20
ἄζυμα θέλετε τρώγει. Τότε ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, 21
Ἐκλέξατε καὶ λάβετε εἰς ἑαυτοὺς ἐν ἀρνίον, κατὰ τὰς οἰκογενείας σας, καὶ θύσατε τὸ πάσχα· ἔπειτα θέλετε 22
λάβει δέσμην ὑσώπου καὶ θέλετε ἐμβάψαι αὐτὴν εἰς τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι εἰς λεκάνην· καὶ ἀπὸ τοῦ 23
αἵματος τοῦ ἐν τῇ λεκάνῃ θέλετε κτυπήσῃ τὸ ἀνώφλιον καὶ τοὺς δύο παραστάτας τῶν θυρῶν· καὶ οὐδεὶς ἀπὸ 24
σὰς θέλει ἐξέλθῃ ἐκ τῆς θύρας τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἕως τὸ πρωῒ· διότι ὁ Κύριος θέλει περάσει διὰ νὰ πατάξῃ τοὺς 25
Αἰγυπτίους· καὶ ὅταν ἴδῃ τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ ἀνώφλιον καὶ ἐπὶ τοὺς δύο παραστάτας, ὁ Κύριος θέλει παρατρέξει 26
τὴν θύραν, καὶ δὲν θέλει ἀφήσῃ τὸν ἐξολοθρευτὴν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς οἰκίας σας, διὰ νὰ πατάξῃ. Καὶ θέλετε 24
φυλάξει τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὡς νόμον, εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου, ἕως αἰῶνος. Καὶ ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς 25
τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θέλει σὰς δώσει καθὼς ἐλάλησε, θέλετε φυλάξει τὴν λατρείαν ταύτην. Καὶ ὅταν 26
σὰς λέγωσιν οἱ υἱοὶ σας, Τί σημαίνει εἰς ἑοῶς ἡ λατρεία αὕτη· θέλετε ἀποκρίνεσθαι, Τοῦτο εἶναι θυσία τοῦ 27
πάσχα εἰς τὸν Κύριον, διότι παρέτρεξε τὰς οἰκίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ὅτε ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους 28
καὶ ἔσωσε τὰς οἰκίας ἡμῶν. Τότε ὁ λαὸς κύψας προσεκύνησε. Καὶ ἀναχωρήσαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἔκαμον 29
καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν· οὕτως ἔκαμον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον ὁ Κύριος 30
ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· ἀπὸ τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Φαραώ ὅστις κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου 31
αὐτοῦ, ἕως τοῦ πρωτοτόκου τοῦ αἰχμαλώτου τοῦ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ· καὶ πάντα τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν. Καὶ 30
ἐσηκώθη ὁ Φαραώ τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ ἔγεινε βοή 31
μεγάλῃ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ· διότι δὲν ἦτο οἰκία εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπῆρχε νεκρός. Καὶ ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν καὶ 31
τὸν Ἀαρὼν διὰ νυκτὸς καὶ εἶπε, Σηκώθητε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ σεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· 32
καὶ ὑπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον, καθὼς εἶπετε· καὶ τὰ ποιμνία σας καὶ τὰς ἀγέλας σας λάβετε, καθὼς 32
εἶπετε, καὶ ἀπέλθετε· εὐλογῆσατε δὲ καὶ ἐμέ. Καὶ ἐβίαζον οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐκβάλωσιν αὐτὸν 33
ταχέως ἐκ τοῦ τόπου· διότι εἶπον, Ἡμεῖς πάντες ἀποθνήσκομεν. Καὶ ἐσήκωσεν ὁ λαὸς τὴν ζύμην αὐτοῦ πρὶν 34
ἀναβῆναι, ἔχων ἕκαστος τὴν σκάφην αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ, ἐντετυλιγμένην εἰς τὰ φορέματα αὐτοῦ. Καὶ 35
ἔκαμον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐξήτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρὰ καὶ 36
σκεύη χρυσά, καὶ ἐνδύματα· καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς τὸν λαὸν χάριν ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐδάνεισαν 36

37 εἰς αὐτοὺς ὅσα ἐζήτησαν· καὶ ἐγύμνωσαν τοὺς Αἰγυπτίους. Ἀνεχώρησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ῥαμεσσή εἰς
 38 Σοκχώθ, περίπου ἑξακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες πεζοὶ χωρὶς τῶν παιδίων. Μετ' αὐτῶν συνανέβη καὶ μέγα πληθὺς
 39 σύμμικτον ἀνθρώπων καὶ ποίμνια καὶ ἀγέλαι, κτήνη πολλὰ σφόδρα. Καὶ ἐκ τῆς ζύμης, τὴν ὁποίαν ἔφεραν
 40 ἐξ Αἰγύπτου, ἔψησαν ἐγκρυφίᾳ ἀζύμους· διότι δὲν ἦτο προζύμιον, ἐπειδὴ ἐδιώχθησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ δὲν
 41 Ἰσραὴλ, τὴν ὁποίαν παρώκησαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἦτο τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη. Καὶ μετὰ τὰ τετρακόσια καὶ
 42 τριάκοντα ἔτη, τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐξῆλθον πάντα τὰ τάγματα τοῦ Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Αὕτη
 43 εἶναι νύξ, ἣτις πρέπει νὰ φυλάττηται εἰς τὸν Κύριον, διότι ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· αὕτη εἶναι ἡ νύξ
 44 ἐκείνη τοῦ Κυρίου, ἣτις πρέπει νὰ φυλάττηται παρὰ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Εἶπε
 45 αὐτοῦ· καὶ ἕκαστος δοῦλος ἀργυρώνητος ἀφοῦ περιτμηθῇ, τότε θέλει φάγει ἀπ' αὐτοῦ· ὁ ξένος δὲ καὶ ὁ
 46 μισθωτὸς δὲν θέλουσι φάγει ἀπ' αὐτοῦ. Ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ θέλει φαγεῖν ἀπὸ τοῦ κρέατος δὲν θέλετε φέρεи
 47 ἔξω τῆς οἰκίας, καὶ ὅσοι δὲν θέλετε συντρίψει ἀπ' αὐτοῦ. Πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ θέλει κάμει τοῦτο.
 48 Καὶ ἐὰν τις ξένος, παροικῶν μετὰ σοῦ, θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον, ἃς περιτμηθῶσι πάντα τὰ
 49 ἀρσενικὰ αὐτοῦ, καὶ τότε ἃς πλησιάσῃ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸ· καὶ θέλει εἶσθαι ὡς ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς· διότι οὐδεὶς
 50 ἀπερίτμητος θέλει φάγει ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς νόμος θέλει εἶσθαι διὰ τὸν αὐτόχθονα καὶ διὰ τὸν ξένον τὸν
 51 παροικοῦντα μεταξὺ σας. Καὶ ἕκαμον πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν
 καὶ τὸν Ἀαρών· οὕτως ἕκαμον. Καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐξήγαγεν ὁ Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν.

13, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Καθιέρωσον εἰς ἐμὲ πᾶν πρωτότοκον διανοίγον πᾶσαν
 3 μῆτραν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἰδικὸν μου εἶναι τοῦτο. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς
 4 πρὸς τὸν λαόν, Ἔχετε εἰς τὴν μνήμην σας τὴν ἡμέραν ταύτην, καθ' ἣν ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας·
 5 διότι ὁ Κύριος διὰ χειρὸς κραταιᾶς ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκεῖθεν· οὐδεὶς θέλει φάγει ἔνζυμα. Σήμερον ἐξέρχεσθε
 6 κατὰ τὸν μῆνα Ἀβίβ. Ὅταν λοιπὸν ὁ Κύριος σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ τῶν Χετταίων καὶ τῶν
 7 Ἀμορραίων καὶ τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου ὅτι θέλει σοὶ δώσει,
 8 γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, τότε θέλεις κάμει τὴν λατρείαν ταύτην κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα. Ἐπτὰ ἡμέρας
 9 θέλεις τρώγει ἄζυμα· εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλει εἶσθαι ἑορτὴ εἰς τὸν Κύριον. Ἄζυμα θέλουσι τρώγεσθαι
 10 τὰς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ δὲν θέλει φανῇ παρὰ σοὶ ἔνζυμον οὐδὲ θέλει φανῇ παρὰ σοὶ προζύμιον καθ' ὅλα τὰ ὅριά
 11 σου. Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλεις ἀναγγεῖλαι πρὸς τὸν υἱόν σου, λέγων, Τοῦτο γίνεται δι' ἐκεῖνο, τὸ
 12 ὁποῖον ὁ Κύριος ἕκαμεν εἰς ἐμὲ, ὅτε ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς
 13 χειρὸς σου καὶ διὰ ἐνθύμησιν μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου, διὰ νὰ ᾔῃαι ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου·
 14 διότι διὰ χειρὸς κραταιᾶς σὲ ἐξήγαγεν ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου. Θέλεις φυλάττει λοιπὸν τὸν νόμον τοῦτον ἐν τῷ
 15 καιρῷ αὐτοῦ κατ' ἔτος. Καὶ ὅταν ὁ Κύριος σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καθὼς ὤμοσε πρὸς σὲ καὶ πρὸς
 16 τοὺς πατέρας σου, καὶ δώσῃ αὐτὴν εἰς σὲ, τότε θέλεις ἀποχωρίσει διὰ τὸν Κύριον πᾶν τὸ ἀνοίγον μῆτραν καὶ
 17 πᾶν πρωτότοκον τῶν ζώων σου ὅσα ἔχεις· τὰ ἀρσενικὰ θέλουσιν εἶσθαι τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὄνου
 18 θέλεις ἐξαγοράζει με ἀρνίον· καὶ ἂν δὲν ἐξαγοράσῃς αὐτὸ, τότε θέλεις λαιμοτομήσῃ αὐτό· καὶ πᾶν πρωτότοκον
 19 ἀνθρώπου μεταξὺ τῶν υἱῶν σου θέλεις ἐξαγοράζει. Καὶ ὅταν εἰς τὸ μέλλον σὲ ἐρωτήσῃ ὁ υἱός σου, λέγων,
 20 Τί εἶναι τοῦτο θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Διὰ κραταιᾶς χειρὸς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου
 21 δουλείας· καὶ ὅτε ὁ Φαραὼ ἐπέμεινεν εἰς τὸ νὰ μὴ μᾶς ἐξαποστείλῃ, ὁ Κύριος ἐθανάτωσε πᾶν πρωτότοκον ἐν
 22 τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκου ἀνθρώπου ἕως πρωτοτόκου κτήνους· διὰ τοῦτο θυσιάζω εἰς τὸν Κύριον
 23 πᾶν ἀρσενικὸν τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν μῆτραν, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου ἐξαγοράζω. Καὶ τοῦτο θέλει
 24 εἶσθαι διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου καὶ διὰ προμετωπίδιον μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐπειδὴ διὰ κραταιᾶς
 25 χειρὸς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου. Ὅτε δὲ ὁ Φαραὼ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν, ὁ Θεὸς δὲν ὠδήγησεν
 26 αὐτοὺς διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων, ἃν καὶ ἦτο ἡ συντομωτέρα· διότι ὁ Θεὸς εἶπε, Μήποτε ὁ λαὸς ἰδὼν
 27 πόλεμον μεταμεληθῇ, καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον. Ἀλλ' ὁ Θεὸς περιέφερε τὸν λαόν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου
 28 πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου παρατεταγμένοι. Καὶ ἔλαβε
 29 μεθ' αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς τὰ ὅσα τοῦ Ἰωσήφ· διότι εἶχεν ὀρκίσει μεθ' ὀρκου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων· Ὁ Θεὸς
 30 βεβαίως θέλει σᾶς ἐπισκεφθῇ· καὶ θέλετε ἀναβῆσαι τὰ ὅσα μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἀναχωρήσαντες
 31 ἀπὸ Σοκχώθ, ἐστρατοπέδευον ἐν Ἐθὰμ κατὰ τὰ ἄκρα τῆς ἐρήμου. Ὁ δὲ Κύριος προεπορεύετο αὐτῶν, τὴν
 32 ἡμέραν ἐν στύλῳ νεφέλης, διὰ νὰ ὀδηγῇ αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός, διὰ νὰ φέγγῃ εἰς
 33 αὐτοὺς· ὥστε νὰ ὀδοιπορῶσιν ἡμέραν καὶ νύκτα· δὲν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τῆς ὄψεως τοῦ λαοῦ τὸν στύλον τῆς
 34 νεφέλης τὴν ἡμέραν, οὔτε τὸν στύλον τοῦ πυρός τὴν νύκτα.

14, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ στρέψωσι καὶ νὰ στρατο-
 3 πεδεύσωσιν ἀπέναντι Πιιδῖρῳθ μεταξὺ Μιγδὼλ καὶ τῆς θαλάσσης, κατάντικρυ Βέελοσφόν· κατάντικρυ τούτου
 4 θέλετε στρατοπεδεύσει πλησίον τῆς θαλάσσης· διότι ὁ Φαραὼ θέλει εἰπεῖ περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Αὐτοὶ πλα-
 5 νῶνται ἐν τῇ γῇ· συνέκλεισεν αὐτοὺς ἡ ἐρημος· καὶ ἐγὼ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, ὥστε νὰ
 6 καταδιώξῃ ὀπίσω αὐτῶν· καὶ θέλω δοξασθῇ ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πᾶν τὸ σπράτευμα αὐτοῦ· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι
 7 θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἕκαμον οὕτω. Ἀνηγγέλη δὲ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου ὅτι
 8 ἔφυγεν ὁ λαός· καὶ ἡ καρδία τοῦ Φαραώ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ μετεβλήθη κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπον, Διὰ τί

ἐκάμομεν τοῦτο, ὥστε νὰ ἐξαποστείλωμεν τὸν Ἰσραὴλ καὶ νὰ μὴ μᾶς δουλεύῃ πλέον Ὡς ἐξέταξε λοιπὸν τὴν ἁμαρτίαν 6
αὐτοῦ καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ· ἔλαβε δὲ ἑξακοσίᾳ ἁμάξας ἐκλεκτάς, καὶ πάσας τὰς ἁμάξας 7
τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀρχηγούς ἐπὶ πάντων. Καὶ ἐσκήληρνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύ- 8
πτου, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξήρχοντο διὰ χειρὸς ὑψηλῆς. Καὶ κατεδίωξαν 9
οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, πάντες οἱ ἵπποι, αἱ ἁμαξαὶ τοῦ Φαραὼ, καὶ οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ, καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ·
καὶ ἔφθασαν αὐτοὺς ἐστρατοπεδευμένους πλησίον τῆς θαλάσσης ἀπέναντι Πιὰῖρῳθ, κατὰντικρυ Βέελοφῶν.
Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν ὁ Φαραὼ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑψώσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ, οἱ Αἰγύπτιοι ἤρχοντο 10
ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ ἀνεβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν 11
Μωϋσῆν, Διότι δὲν ἦσαν μνήματα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς διὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Διὰ τί ἔκαμες
εἰς ἡμᾶς τοῦτο καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· δὲν εἶναι οὗτος ὁ λόγος τὸν ὅποιον σοὶ εἶπομεν ἐν Αἰγύπτῳ, 12
λέγοντες, Ἄφες ἡμᾶς καὶ ἄς δουλεύωμεν τοὺς Αἰγυπτίους διότι καλῆτερον ἦτο εἰς ἡμᾶς νὰ δουλεύωμεν τοὺς
Αἰγυπτίους, παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε· σταθῆτε 13
καὶ βλέπετε τὴν σωτήριαν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς σήμερον· διότι τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς
ὁποίους εἶδετε σήμερον, δὲν θέλετε ἰδεῖ αὐτοὺς πλέον εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Κύριος θέλει πολεμήσῃ διὰ σᾶς· σεις 14
δὲ θέλετε μένει ἡσυχοί. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Τί βοᾷς πρὸς ἐμέ εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
νὰ κινήσωσι· σὺ δὲ ὑψώσον τὴν ράβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ σχίσον αὐτήν, 15
καὶ ἄς διέλθωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐγώ, ἰδοὺ, θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν 16
τῶν Αἰγυπτίων, καὶ θέλουσιν ἐμβῆ κατόπιν αὐτῶν· καὶ θέλω δοξασθῆ ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πᾶν τὸ στράτευμα
αὐτοῦ, ἐπὶ τὰς ἁμάξας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἵππεῖς αὐτοῦ· καὶ θέλουσι γνωρίσει οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ 18
Κύριος, ὅταν δοξασθῶ ἐπὶ τὸν Φαραὼ, ἐπὶ τὰς ἁμάξας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἵππεῖς αὐτοῦ. Τότε ὁ ἄγγελος τοῦ 19
Θεοῦ, ὁ προπορευόμενος τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ὁ στύλος τῆς
νεφέλης ἐσηκώθη ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐστάθη ὀπισθεν αὐτῶν· καὶ ἦλθε μεταξὺ τοῦ στρατεύματος τῶν 20
Αἰγυπτίων καὶ τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἰς ἐκείνους μὲν ἦτο νέφος σκοτίζον, εἰς τοὺτους δὲ φωτίζον
τὴν νύκτα· ὥστε τὸ ἐν δὲν ἐπλησίασε τὸ ἄλλο καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐξέτεινε τὴν χειρὰ αὐτοῦ ἐπὶ 21
τὴν θάλασσαν· καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος τὴν θάλασσαν νὰ συρθῇ ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα ὑπὸ σφοδροῦ ἀνατολικοῦ
ἀνέμου καὶ κατέστησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ τὰ ὕδατα διεχωρίσθησαν. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς 22
τὸ μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν, καὶ τὰ ὕδατα ἦσαν εἰς αὐτοὺς τοῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτῶν.
Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον κατόπιν αὐτῶν, πάντες οἱ ἵπποι τοῦ Φαραὼ, αἱ ἁμαξαὶ αὐτοῦ καὶ οἱ 23
ἵππεῖς αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ πρῶτῃ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ στύλου
τοῦ πυρὸς καὶ τῆς νεφέλης ἐπὶ τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων καὶ συνετάραξε τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων· καὶ 24
ἐξέβαλε τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξῶν αὐτῶν, ὥστε ἐσύροντο δυσκόλως· καὶ εἶπον οἱ Αἰγύπτιοι, Ἄς φύγωμεν ἀπ'
ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ὁ Κύριος πολεμεῖ τοὺς Αἰγυπτίους ὑπὲρ αὐτῶν. Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν 25
Μωϋσῆν, Ἐκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἄς ἐπαναστρέψωσι τὰ ὕδατα ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ
τὰς ἁμάξας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἵππεῖς αὐτῶν. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς τὴν χειρὰ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ 26
ἡ θάλασσα ἐπανέλαβε τὴν ὁρμὴν αὐτῆς περὶ τὴν αὐγὴν· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι φεύγοντες ἀπὴντησαν αὐτήν· καὶ κα-
τέστρεψε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης· διότι τὰ ὕδατα ἐπαναστρέψαντα ἐσκέπασαν τὰς 27
ἁμάξας καὶ τοὺς ἵππεῖς, πᾶν τὸ στράτευμα τοῦ Φαραὼ, τὸ ὅποιον εἶχεν ἐμβῆ κατόπιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν·
δὲν ἔμεινεν ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέρασαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ ὕδατα 28
ἦσαν εἰς αὐτοὺς τοῖχος ἐκ δεξιῶν αὐτῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτῶν. Καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν 29
Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν ὁ Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους νεκροὺς ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
Καὶ εἶδεν ὁ Ἰσραὴλ τὸ μέγα ἐκεῖνο ἔργον, τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς 30
τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸν Μωϋσῆν τὸν θεράποντα αὐτοῦ. 31

Τότε ἔψαλεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπον λέγοντες, Ἄς 15
ψάλλω πρὸς τὸν Κύριον· διότι ἐδοξάσθη ἐνδόξως· τὸν ἵππον καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν.
Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμις μου καὶ τὸ ἄσμά μου, καὶ ἐστάθη ἡ σωτηρία μου· αὐτὸς εἶναι Θεὸς μου καὶ 2
θέλω δοξάσει αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ θέλω ὑψώσει αὐτόν. Ὁ Κύριος εἶναι δυνατὸς πολεμιστὴς· 3
Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Τοῦ Φαραὼ τὰς ἁμάξας καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ 4
ἐκλεκτοὶ πολέμαρχοι αὐτοῦ κατεποντίσθησαν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Αἱ ἄβυσσοι ἐσκέπασαν αὐτούς· ὥς 5
πέτρα κατεβυθίσθησαν εἰς τὰ βάθη. Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἐδοξάσθη εἰς δύναμιν· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, συνέτριψε 6
τὸν ἐχθρόν. Καὶ μὲ τὸ μέγεθος τῆς ὑπεροχῆς σου ἐξωλόθρευσας τοὺς ὑπεναντίους σου· ἐξαπέστειλας τὴν 7
ὀργὴν σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὥς καλάμην. Καὶ μὲ τὴν πνοὴν τοῦ θυμοῦ σου τὰ ὕδατα ἐπεσωρεύθησαν 8
ὁμοῦ· τὰ κύματα ἐστάθησαν ὥς σωρός, αἱ ἄβυσσοι ἐπηξάν ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης. Ὁ ἐχθρὸς εἶπε, Θέλω 9
καταδιώξαι, θέλω καταφθάσαι, θέλω διαμοιρασθῆ τὰ λάφυρα· ἡ ψυχὴ μου θέλει χορτασθῇ ἐπ' αὐτούς· θέλω
σύρει τὴν μάχαιράν μου, ἡ χεὶρ μου θέλει ἀφανίσει αὐτούς. Ἐφύσησας μὲ τὸν ἄνεμόν σου καὶ ἡ θάλασσα 10
ἐσκέπασεν αὐτούς· κατεβυθίσθησαν ὥς μόλυβδος εἰς τὰ φοβερά ὕδατα. Τίς ὁμοίός σου Κύριε, μεταξὺ τῶν 11
θεῶν Τίς ὁμοίός σου, ἐνδοξος εἰς ἀγιότητα, θαυμαστὸς εἰς ὕμνους, ἐνεργῶν τεράστια Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν 12
σου, καὶ ἡ γῆ κατέπιεν αὐτούς. Μὲ τὸ ἔλεός σου ὠδήγησας τὸν λαὸν τοῦτον, τὸν ὅποιον ἐλύτρωσας· ὠδήγησας 13
αὐτόν μὲ τὴν δύναμίν σου πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς ἀγιότητός σου. Οἱ λαοὶ θέλουσιν ἀκούσει καὶ φρίξει· πόνοι 14
θέλουσι κατακυριεύσει τοὺς κατοίκους τῆς Παλαιστίνης. Τότε θέλουσιν ἐκπλαγῇ οἱ ἡγεμόνες Ἐδώμ· τρόμος 15

16 θέλει καταλάβει τοὺς ἄρχοντας τοῦ Μωάβ· πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Χαναάν θέλουσιν ἀναλυθῆ. Φόβος καὶ
 17 τρόμος θέλει ἐπιπέσει ἐπ' αὐτούς· ἀπὸ τοῦ μεγέθους τοῦ βραχίονός σου θέλουσιν ἀπολιθωθῆ, ἕωσοῦ περάσῃ ὁ
 18 λαὸς σου, Κύριε, ἕωσοῦ περάσῃ ὁ λαὸς οὗτος, τὸν ὁποῖον ἀπέκτησας. Θέλεις εἰσαγάγει αὐτοὺς καὶ φυτεύσει
 19 αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τῆς κληρονομίας σου, τὸν τόπον, Κύριε, τὸν ὁποῖον ἡτοίμασας διὰ κατοικίαν σου, τὸ
 20 ἁγίαστήριον, Κύριε, τὸ ὁποῖον αἱ χεῖρες σου ἔστησαν. Ὁ Κύριος θέλει βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 21 Διότι εἰσῆλθον οἱ ἵπποι τοῦ Φαραώ εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν ἁμαζῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ἱππέων αὐτοῦ,
 22 καὶ ὁ Κύριος ἔστρεψεν ἐπ' αὐτοὺς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέρασαν διὰ ξηρᾶς ἐν τῷ
 23 μέσῳ τῆς θαλάσσης. Μαριὰμ δὲ ἡ προφῆτις, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρών ἔλαβε τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ
 24 πᾶσαι αἱ γυναῖκες ἐξῆλθον κατόπιν αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν. Καὶ ἡ Μαριὰμ ἀνταπεκρίνετο πρὸς
 25 αὐτοὺς, λέγουσα, Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον· διότι ἐδοξάσθη ἐνδόξως· τὸν ἵππον καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἔρριπεν
 26 εἰς θάλασσαν. Τότε ἐσήκωσεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ ἐξῆλθον εἰς
 27 τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ περιεπάτουν τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ δὲν εὑρίσκον ὕδωρ. Καὶ ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς
 28 Μερρᾶν· δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ πῶσιν ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς Μερρᾶς, διότι ἦσαν πικρά· διὰ τοῦτο καὶ ἐπωνομάσθη
 29 Μερρᾶ. Καὶ ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγων, Τί θέλομεν πίνει Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐβόησε πρὸς τὸν
 30 Κύριον· καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος ζύλον, τὸ ὁποῖον ὅτε ἔρριπεν εἰς τὰ ὕδατα, τὰ ὕδατα ἐγλυκάνθησαν.
 31 Ἐκεῖ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς παραγγελίαν καὶ διάταγμα, καὶ ἐκεῖ ἐδοκίμασεν αὐτούς· καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκούσῃς
 32 ἐπιμελῶς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πράττῃς τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ δώσῃς
 33 ἀκρόασιν εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, δὲν θέλω φέρεи ἐπὶ σὲ οὐδεμίαν ἐκ
 34 τῶν νόσων, τὰς ὁποίας ἔφερα κατὰ τῶν Αἰγυπτίων· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ θεραπεύων σε. Ἐπειτα ἦλθον
 35 εἰς Αἰλείμ, ὅπου ἦσαν δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· καὶ ἐκεῖ ἐστρατοπέδευσαν
 36 πλησίον τῶν ὑδάτων.

16 Ἐσηκώθησαν δὲ ἀπὸ Αἰλείμ· καὶ ἦλθον πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, τὴν μεταξὺ
 2 Αἰλείμ καὶ Σινά, τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ
 3 ἐγόγγυζε πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρών ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ εἶπον
 4 πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Εἴθε νὰ ἀπεθνήσκομεν ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ὅτε
 5 ἐκαθήμεθα πλησίον τῶν λεβήτων τοῦ κρέατος καὶ ὅτε ἐτρώγομεν ἄρτον εἰς χορτασμόν· διότι ἐξηγάγετε ἡμᾶς
 6 εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, διὰ νὰ θανατώσῃτε μὲ τὴν πείναν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην. Καὶ εἶπε Κύριος
 7 πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, θέλω βρέξει εἰς ἐσᾶς ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ· καὶ θέλει ἐξέρχεσθαι ὁ λαὸς καὶ συνάγει
 8 καθ' ἡμέραν τὸ ἄρκοῦν τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ δοκιμάσω αὐτούς, ἂν θέλωσι περιπατεῖ εἰς τὸν νόμον μου ἢ οὐχί·
 9 τὴν δὲ ἕκτην ἡμέραν ἃς ἐτοιμάζωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠθελον εἰσαγάγει, καὶ ἃς ἦναι διπλάσιον τοῦ ὅσον
 10 συνάγουσι καθ' ἡμέραν. Καὶ εἶπον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Τὸ ἐσπέρας
 11 θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ τὸ πρῶτ' θέλετε ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου,
 12 διότι ἤκουσε τοὺς γογγυσμοὺς σας ἐναντίον τοῦ Κυρίου· ἐπειδὴ ἡμεῖς τί εἴμεθα, ὥστε νὰ γογγύζῃτε καθ' ἡμῶν
 13 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Τοῦτο θέλει γέινει, ὅταν ὁ Κύριος δώσῃ εἰς ἐσᾶς τὸ ἐσπέρας κρέας νὰ φάγητε καὶ τὸ πρῶτ'
 14 ἄρτον εἰς χορτασμόν· διότι ἤκουσε Κύριος τοὺς γογγυσμοὺς σας τοὺς ὁποίους γογγύζετε κατ' αὐτοῦ· καὶ τί
 15 εἴμεθα ἡμεῖς οἱ γογγυσμοὶ σας δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 16 Ἀαρών, Εἰπέ πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Πλησιάσατε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι ἤκουσε
 17 τοὺς γογγυσμοὺς σας. Καὶ ἐνῶ ἐλάλει ὁ Ἀαρών πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἔστρεψαν τὸ
 18 πρόσωπον πρὸς τὴν ἔρημον, καὶ ἰδοὺ, ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη ἐν τῇ νεφέλῃ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 19 τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἦκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λάλησον πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τὸ ἐσπέρας
 20 θέλετε φάγεи κρέας, καὶ τὸ πρῶτ' θέλετε χορτασθῆ ἀπὸ ἄρτου, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς
 21 σας. Καὶ τὸ ἐσπέρας ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον· καὶ τὸ πρῶτ' καθ' ὅλα τὰ περίξ τοῦ
 22 στρατοπέδου ἦτο στρῶμα δρόσου. Καὶ ἀφοῦ τὸ στρῶμα τῆς δρόσου ἀνέβη, ἰδοὺ, ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἐρήμου
 23 ἦτο λεπτὸν τι στρογγύλον, λεπτὸν ὥς πάχνη ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ὅτε εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, εἶπον πρὸς ἀλλήλους,
 24 Τί εἶναι τοῦτο διότι δὲν ἤξευρον τί ἦτο. Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον ὁ
 25 Κύριος σᾶς δίδει διὰ νὰ φάγητε· οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος, Συνάξατε ἐξ αὐτοῦ
 26 ἕκαστος ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ φάγῃ, ἐν γομὸρ κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχῶν σας· λάβετε
 27 ἕκαστος διὰ τοὺς ὁμοσκήνους αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνήγαγον ἄλλος πολὺ καὶ
 28 ἄλλος ὀλίγον. Καὶ ὅτε ἐμέτρησαν μὲ τὸ γομὸρ, ὅστις εἶχε συνάξει πολὺ, δὲν ἐλάμβανε πλεότερον· καὶ ὅστις
 29 εἶχε συνάξει ὀλίγον, δὲν ἐλάμβανεν ὀλιγότερον· ἕκαστος ἐλάμβανεν ὅσον ἐχρειάζετο εἰς αὐτὸν διὰ τροφήν.
 30 εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ἄσ μὴ ἀφίγη ἐξ αὐτοῦ μηδεὶς ὑπόλοιπον ἕως πρῶτ'. Πλὴν δὲν ὑπήκουσαν
 31 εἰς τὸν Μωϋσῆν· ἀλλὰ ἀφῆκαν τινὲς ὑπόλοιπον ἐξ αὐτοῦ ἕως πρῶτ', καὶ ἐγέννησε σκώληκας καὶ ἐβρώμησε· καὶ
 32 ἐθυμώθη ἐναντίον αὐτῶν ὁ Μωϋσῆς. Καὶ συνήγον αὐτὸ καθ' ἐκάστην πρῶτην, ἕκαστος ὅσον ἐχρειάζετο διὰ
 33 τροφήν αὐτοῦ· καὶ ὅτε ὁ ἥλιος ἐθέρμαινε, διελύετο. Τὴν δὲ ἕκτην ἡμέραν συνήγαγον τροφήν διπλασίαν, δύο
 34 γομὸρ δι' ἓνα· καὶ ἦλθον πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Ὁ δὲ
 35 εἶπε πρὸς αὐτούς, Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον εἶπε Κύριος· Αὐριον εἶναι σάββατον, ἀνάπαυσις ἁγία εἰς τὸν Κύριον·
 36 ψήσατε ὃ, τι ἔχετε νὰ ψήσῃτε καὶ θράσατε ὃ, τι ἔχετε νὰ θράσῃτε· καὶ πᾶν τὸ περισσεῦον ἐναποταμιεύσατε εἰς
 37 ἑαυτοὺς διὰ νὰ φυλάττηται ἕως πρῶτ'. Καὶ ἐναπεταμίευσαν αὐτὸ ἕως πρῶτ', καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς·
 38 καὶ δὲν ἐβρώμησεν οὐδὲ ἔγεινε σκώληξ ἐν αὐτῷ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Φάγετε αὐτὸ σήμερον· διότι σήμερον

εἶναι σάββατον εἰς τὸν Κύριον· σήμερον δὲν θέλετε εὐρεῖ αὐτὸ ἐν τῇ πεδιάδι· ἔξ ἡμέρας θέλετε συνάγει αὐτὸ· 26
 ἐν τῇ ἐβδόμῃ ὅμως ἡμέρα, τῷ σαββάτῳ, ἐν ταύτῃ δὲν θέλει εὐρίσκεισθαι. Τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λαοῦ ἐξῆλθον τὴν 27
 ἐβδόμην ἡμέραν διὰ νὰ συνάξωσι, πλὴν δὲν εὗρον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, "Ἐως πότε δὲν θέλετε 28
 νὰ φυλάττειτε τὰς ἐντολάς μου καὶ τοὺς νόμους μου ἵδετε ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὸ σάββατον, διὰ 29
 τοῦτο τὴν ἔκτιν ἡμέραν σᾶς δίδει ἄρτον δύο ἡμερῶν· καθίσαιτε ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· ὥς μὴ ἐξέρχεται 30
 μηδεὶς ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν. Καὶ ἔκαμε κατάπαυσιν ὁ λαὸς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν. Καὶ 30, 31
 ἐκάλεσεν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μάν· ἦτο δὲ ὅμοιον μὲ σπόρον κοριάνδρου λευκόν· καὶ ἡ γεῦσις 32
 αὐτοῦ ὡς πλακούντιον μὲ μέλι. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος· 32
 Γεμίσατε ἐξ αὐτοῦ ἐν γομῶρ, διὰ νὰ φυλάττηται εἰς τὰς γενεὰς σας, διὰ νὰ βλέπωσι τὸν ἄρτον μὲ τὸν ὁποῖον 33
 ἔθρεψα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀφοῦ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, 33
 Λάβε μίαν στάμνον, καὶ βάλε ἐν αὐτῇ ἐν γομῶρ πληρεσ ἀπὸ μάννα, καὶ θέσ αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ 34
 νὰ φυλάττηται εἰς τὰς γενεὰς σας. Καὶ ἔθεσεν αὐτὴν ὁ Ἀαρών ἔμπροσθεν τοῦ Μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττηται, 34
 καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔτρωγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ μάννα τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως οὗ 35
 ἦλθον εἰς γῆν κατοικουμένην· ἔτρωγον τὸ μάννα, ἕως οὗ ἦλθον εἰς τὰ ὅρια τῆς γῆς Χαναάν. Τὸ δὲ γομῶρ 36
 εἶναι τὸ δέκατον τοῦ ἐφά.

Καὶ ἐσηκώθη πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, ἀκολουθοῦντες τὰς ὁδοιπορίας αὐτῶν 17
 κατὰ τὴν προσαγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥαφιδεῖν· ὅπου δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ νὰ πῖν ὁ λαός. 17
 Καὶ ἐλοιδορεῖ ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγοντες, Δὸς εἰς ἡμᾶς ὕδωρ διὰ νὰ πῖωμεν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς 2
 ὁ Μωϋσῆς, Διὰ τί λοιδορεῖτε κατ' ἐμοῦ διὰ τί πειράζετε τὸν Κύριον. Καὶ ἐδίψησεν ὁ λαὸς ἐκεῖ διὰ ὕδωρ· καὶ 3
 ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγοντες, Διὰ τί τοῦτο ἀνέβιβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, διὰ νὰ θανατώσῃ 4
 ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν μὲ τὴν δίψαν. Καὶ ἐβόησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, 4
 Τί νὰ κάμω εἰς τοῦτον τὸν λαὸν ὀλίγον λείπει νὰ μὲ λιθοβολήσωσι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Διάβα 5
 ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, καὶ λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τὴν ῥάβδον, σου, μὲ τὴν 6
 ὁποῖαν ἐκτύπησας τὸν ποταμόν, λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ὕπαγε· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σταθῇ ἐκεῖ ἔμπροσθέν σου ἐπὶ 6
 τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ, καὶ θέλεις κτυπήσῃ τὴν πέτραν καὶ θέλει ἐξέλθῃ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς διὰ νὰ πῖν ὁ λαός. Καὶ 7
 ἔκαμεν οὕτως ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Μασσά, καὶ 7
 Μεριβά, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διότι ἐπείρασεν τὸν Κύριον, λέγοντες, Εἶναι ὁ Κύριος μεταξὺ 8
 ἡμῶν ἢ οὐχί. Τότε ἦλθεν ὁ Ἀμαλήκ καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδεῖν. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν 8, 9
 Ἰησοῦν, Ἔκλεξον εἰς ἡμᾶς ἄνδρας καὶ ἐξελθὼν πολέμησον μὲ τὸν Ἀμαλήκ· αὔριον ἐγὼ θέλω σταθῇ ἐπὶ τῆς 9
 κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ μου τὴν ῥάβδον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς καθὼς εἶπε πρὸς 10
 αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἀμαλήκ· ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ Ἀαρών καὶ ὁ Ὡρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν 10
 τοῦ βουνοῦ. Καὶ ὁπότε ὁ Μωϋσῆς ὕψωνε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐνίκη ὁ Ἰσραὴλ· ὁπότε δὲ κατεβίβαζε τὴν χεῖρα 11
 αὐτοῦ, ἐνίκη ὁ Ἀμαλήκ. Αἱ χεῖρες δὲ τοῦ Μωϋσέως ἦσαν βεβαρῆμεναι· ὅθεν λαβόντες λίθον, ἔθεσαν ὑποκάτω 12
 αὐτοῦ καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀαρών καὶ ὁ Ὡρ, εἶς ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους καὶ εἶς ἐκ τοῦ ἄλλου, ὑπεστήριζον 13
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔμενον ἐστηριγμέναι μέχρι δύσεως ἡλίου. Καὶ κατέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς 13
 τὸν Ἀμαλήκ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν στόματι μαχαίρας. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Γράψον τοῦτο ἐν 14
 βιβλίῳ πρὸς μνημόσυνον, καὶ παράδος εἰς τὰ ᾠτα τοῦ Ἰησοῦ· ὅτι θέλω ἐξαλείψῃ ἐξάπαντος τὴν μνήμην τοῦ 15
 Ἀμαλήκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Καὶ φοκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Μωϋσῆς θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ 15
 ἸεοθάΝισσί· καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ χεῖρ ὑψώθη κατὰ τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου, θέλει εἶσθαι πόλεμος τοῦ Κυρίου 16
 πρὸς τὸν Ἀμαλήκ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ἦκουσε δὲ ὁ Ἰοθὼρ, ὁ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως, πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν 18
 Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐξήγαγεν ὁ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ ἔλαβεν ὁ 2
 Ἰοθὼρ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως, Σεπφώραν τὴν γυναῖκα τοῦ Μωϋσέως, τὴν ὁποῖαν εἶχε πέμψῃ ὀπίσω, καὶ 3
 τοὺς δύο αὐτῆς υἱούς, ἐκ τῶν ὁποίων τοῦ ἐνὸς τὸ ὄνομα ἦτο Γηρσώμ, διότι πάροικος, εἶπεν, ἐστάθην ἐν ξένη 4
 γῇ· τοῦ δὲ ἄλλου τὸ ὄνομα Ἐλιέζερ, διότι ὁ Θεός, εἶπε, τοῦ πατρός μου ἐστάθη βοηθὸς μου καὶ μὲ ἔσωσεν 4
 ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ Φαραώ· καὶ ἦλθεν ὁ Ἰοθὼρ ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς τὸν Μωϋσῆν μετὰ τῶν υἱῶν 5
 αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς γυναίκος αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἦτο ἐστρατοπεδευμένος εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· καὶ 6
 ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐγὼ Ἰοθὼρ ὁ πενθερὸς σου ἔρχομαι πρὸς σὲ καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς 7
 μετ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς εἰς συνάντησιν τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν 7
 αὐτόν· καὶ ἠρώτησαν ὁ εἶς τὸν ἄλλον περὶ τῆς ὑγείας αὐτῶν, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν σκηνήν. Καὶ διηγήθη ὁ 8
 Μωϋσῆς πρὸς τὸν πενθερόν αὐτοῦ πάντα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς τὸν Φαραώ καὶ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους ὑπὲρ 9
 τοῦ Ἰσραὴλ, πάντα τοὺς μόχθους οἵτινες συνέβησαν εἰς αὐτοὺς καθ' ὁδόν, καὶ ἡλευθέρωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος. 9
 Ὑπερεχάρη δὲ ὁ Ἰοθὼρ διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον ἡλευθέρωσεν ἐκ 10
 χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰοθὼρ, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις σᾶς ἡλευθέρωσεν ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων 10
 καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ Φαραώ· ὅστις ἡλευθέρωσε τὸν λαὸν ὑποκάτωθεν τῆς χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· τώρα γνωρίζω 11
 ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μέγας ὑπὲρ πάντα τοὺς θεοὺς· διότι εἰς τὸ πρᾶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπερηφανεύθησαν, 12
 ἐστάθη ἀνώτερος αὐτῶν. Ἐλαβεν ἔπειτα ὁ Ἰοθὼρ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας διὰ νὰ 12
 προσφέρῃ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἦλθεν ὁ Ἀαρών, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ φάγωσιν ἄρτον μετὰ τοῦ 13
 πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐκάθισεν ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαόν. 13

14 και παρίστατο ὁ λαὸς ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως ἀπὸ πρωῒας ἕως ἑσπέρας. Καὶ ἰδὼν ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως
 15 πάντα ὅσα ἔκαμνεν εἰς τὸν λαόν, εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κάμνεις εἰς τὸν λαὸν διὰ τί σὺ
 16 κάθῃσαι μόνος, ἅπας δὲ ὁ λαὸς παρίσταται ἔμπροσθέν σου ἀπὸ πρωῒας ἕως ἑσπέρας. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς
 17 πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, διότι ὁ λαὸς ἔρχεται πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν· ὅταν ἔχωσιν ὑπόθεσιν τινα,
 18 ἔρχονται πρὸς ἐμὲ καὶ ἐγὼ κρίνω μεταξὺ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· καὶ δεικνύω εἰς αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ
 19 Θεοῦ καὶ τοὺς νόμους αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς αὐτόν, Δὲν εἶναι καλὸν τὸ πρᾶγμα,
 20 τὸ ὁποῖον κάμνεις· βεβαίως καὶ σὺ θέλεις ἀποκάμει καὶ ὁ λαὸς οὗτος ὁ μετὰ σοῦ· διότι τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ
 21 βαρὺ διὰ σέ· δὲν δύνασαι μόνος νὰ κάμνῃς τοῦτο. Ἄκουσον λοιπὸν τὴν φωνὴν μου· θέλω σὲ συμβουλευέσαι καὶ
 22 ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ· σὺ μὲν ἕσθι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἀναφέρῃς τὰς ὑποθέσεις
 23 πρὸς τὸν Θεόν· καὶ δίδασκε αὐτοὺς τὰ προστάγματα καὶ τοὺς νόμους καὶ δείκνυε πρὸς αὐτοὺς τὴν ὁδὸν εἰς
 24 τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶσι, καὶ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ πράττωσι· πλην ἔκλεξον ἐκ παντὸς τοῦ
 25 λαοῦ ἄνδρας ἀξίους, φοβουμένους τὸν Θεόν, ἄνδρας φιλαλήθεις, μισοῦντας τὴν φιλαργυρίαν· καὶ κατὰστησον
 26 αὐτοὺς ἐπ’ αὐτῶν χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους· καὶ ὥς κρίνωσι τὸν λαὸν
 27 πάντοτε· καὶ πᾶσαν μὲν μεγάλην ὑπόθεσιν ὥς ἀναφέρωσι πρὸς σέ· πᾶσαν δὲ μικρὰν ὑπόθεσιν ὥς κρίνωσιν
 28 αὐτοί· οὕτω θέλεις ἀνακουφισθῇ, καὶ θέλουσι βαστάζει τὸ βάρος μετὰ σοῦ. Ἐὰν κάμῃς τοῦτο τὸ πρᾶγμα καὶ
 29 ὁ Θεὸς σὲ προστάξῃ οὕτω, τότε θέλεις δυνηθῇ νὰ ἀνθέξῃς, καὶ προσέτι πᾶς ὁ λαὸς οὗτος θέλει φθάσει εἰς τὸν
 30 τόπον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν φωνὴν τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ ἔκαμε πάντα ὅσα εἶπε.
 31 Καὶ ἔκλεξεν ὁ Μωϋσῆς ἐκ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἀξίους καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἀρχηγοὺς ἐπὶ τοῦ λαοῦ,
 32 χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους· καὶ ἔκρινον τὸν λαὸν ἐν παντὶ καιρῷ· τὰς μὲν
 33 ὑποθέσεις τὰς δυσκόλους ἀνέφερον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, πᾶσαν δὲ μικρὰν ὑπόθεσιν ἔκρινον αὐτοί. Ἐπειτα
 34 προέπεμψεν ὁ Μωϋσῆς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

19 Εἰς τὸν τρίτον μῆνα τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, τὴν ἡμέραν ταύτην ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον
 2 Σινά. Ἐσηκώθησαν δὲ ἀπὸ Ῥαφιδείν καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον Σινά καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ
 3 ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπέναντι τοῦ ὄρους. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀνέβη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν
 4 ὁ Κύριος ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἀναγγεῖλει πρὸς τοὺς υἱοὺς
 5 Ἰσραὴλ. Σεῖς εἴδετε ὅσα ἔκαμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ σὰς ἐσῆκωσα ὥς ἐπὶ πτερύγων ἀετοῦ καὶ σὰς ἔφερα
 6 πρὸς ἐμαυτόν· τώρα λοιπὸν ἐὰν τῶντι ὑπακούσητε εἰς τὴν φωνὴν μου, καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου,
 7 θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ ὁ ἐκλεκτός ἀπὸ πάντων τῶν λαῶν· διότι ἰδικὴ μου εἶναι πᾶσα ἡ γῆ· καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι
 8 εἰς ἐμὲ βασιλείον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς υἱοὺς
 9 Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντα
 10 ἐκείνους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος. Καὶ ἀπεκρίθη ὁμοφώνως πᾶς ὁ λαός,
 11 λέγων, Πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος θέλομεν πράξει. Καὶ ἀνέφερεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τοῦ
 12 λαοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς σέ ἐν νεφέλῃ πυκνῇ, διὰ νὰ ἀκούσῃ ὁ
 13 λαὸς ὅταν λαλήσω πρὸς σέ, καὶ ἔτι νὰ πιστεύῃ εἰς σέ πάντοτε. Ἀνῆγγειλε δὲ ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον τοὺς
 14 λόγους τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε πρὸς τὸν λαόν καὶ ἁγιάσον αὐτοὺς σήμερον
 15 καὶ αὔριον, καὶ ὥς πλύνωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ὥς ᾗναι ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 16 τῇ τρίτῃ θέλει καταβῇ ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ θέλεις βάλει εἰς τὸν λαόν ὄρια
 17 κυκλόθεν, λέγων, Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς μὴ ἀναβῇτε εἰς τὸ ὄρος ἢ ἐγγίσῃτε εἰς τὰ ἄκρα αὐτοῦ· ὅστις ἐγγίσῃ
 18 τὸ ὄρος, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ· δὲν θέλει ἐγγίσει εἰς αὐτὸν χεῖρ, διότι μὲ λίθους θέλει λιθοβοληθῇ ἢ μὲ
 19 βέλη θέλει κατατοξευθῇ· εἴτε ζῶν εἶναι εἴτε ἄνθρωπος, δὲν θέλει ζῆσει. Ὅταν ἡ σάλπιγξ ἠχήσῃ, τότε θέλουσιν
 20 ἀναβῇ ἐπὶ τὸ ὄρος. Καὶ κατέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν καὶ ἠγίασε τὸν λαόν· καὶ ἔπλυναν τὰ
 21 ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν, Γίνεσθε ἔτοιμοι διὰ τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· μὴ πλησιάσητε εἰς γυναῖκα.
 22 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τὸ πρωῒ ἔγενιναν θρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ νεφέλη πυκνὴ ἦτο ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ
 23 φωνὴ σάλπιγγος δυνατὴ σφόδρα· καὶ ἔτρεμε πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Τότε ἐξῆγαγεν ὁ Μωϋσῆς τὸν
 24 λαόν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάθησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ δὲ ὄρος Σινά ἦτο ὅλον
 25 καπνός, διότι κατέβη ὁ Κύριος ἐν πυρὶ ἐπ’ αὐτό· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς αὐτοῦ ὥς καπνὸς καμίνου καὶ ὅλον
 26 τὸ ὄρος ἐσειετο σφόδρα. Καὶ ὅτε ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος προέβαιεν αὐξανομένη σφόδρα, ὁ Μωϋσῆς ἐλάλει
 27 καὶ ὁ Θεὸς ἀπεκρίνετο πρὸς αὐτόν μετὰ φωνῆς. Καὶ κατέβη ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 28 ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς. Καὶ εἶπε Κύριος
 29 πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Καταβάς, διαμαρτυρήθητι πρὸς τὸν λαόν, μήποτε ὑπερβῶσι τὰ ὄρια καὶ ἀναβῶσι πρὸς τὸν
 30 Κύριον διὰ νὰ περιεργασθῶσι καὶ πέσωσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ οἱ πλησιάζοντες πρὸς τὸν Κύριον
 31 ὥς ἁγιασθῶσι, διὰ νὰ μὴ ἐξορμήσῃ ὁ Κύριος ἐπ’ αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Ὁ λαὸς δὲν
 32 δύναται νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος Σινά· διότι σὺ προσέταξας εἰς ἡμᾶς, λέγων, Βάλε ὄρια κυκλόθεν τοῦ ὄρους καὶ
 33 ἁγιάσον αὐτό. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, κατάβα· ἔπειτα θέλεις ἀναβῇ, σὺ καὶ Ὁ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ·
 34 οἱ ἱερεῖς ὅμως καὶ ὁ λαὸς ὥς μὴ ὑπερβῶσι τὰ ὄρια διὰ νὰ ἀναβῶσι πρὸς τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ ἐξορμήσῃ ἐπ’
 35 αὐτούς. Καὶ κατέβη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν καὶ ὠμίλησε πρὸς αὐτούς.

20, 2 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πάντα τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ
 3, 4 γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Μὴ ἔχῃς ἄλλου θεοῦ πλην ἐμοῦ. Μὴ κάμῃς εἰς σεαυτὸν εἰδωλον, μηδὲ
 5 ὁμοιωμά τινας, ὅσα εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς· μὴ

προσκυνήσης αὐτὰ μηδὲ λατρεύσης αὐτὰ· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, ἀνταποδίδων
 τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τῶν μισούντων με· καὶ κάμνων ἔλεος 6
 εἰς χιλιάδας γενεῶν τῶν ἀγαπώντων με καὶ φυλαττόντων τὰ προστάγματά μου. Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ 7
 Θεοῦ σου ἐπὶ ματαιῶν· διότι δὲν θέλει ἀθωώσει ὁ Κύριος τὸν λαμβάνοντα ἐπὶ ματαιῶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐνθυμοῦ 8
 τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ τὴν ἀγιάξῃς αὐτήν· ἕξ ἡμέρας ἐργάζου καὶ κάμνε πάντα τὰ ἔργα σου· ἡ ἡμέρα 9, 10
 ὅμως ἡ ἑβδόμη εἶναι σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· μὴ κάμῃς ἐν ταύτῃ οὐδὲν ἔργον, μήτε σύ, μήτε ὁ υἱὸς
 σου, μήτε ἡ θυγάτηρ σου, μήτε ὁ δοῦλός σου, μήτε ἡ δούλη σου, μήτε τὸ κτήνός σου, μήτε ὁ ξένος σου,
 ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου· διότι εἰς ἕξ ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ 11
 πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατέπαυσε· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου
 καὶ ἡγίασεν αὐτήν. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, διὰ τὴν γείνησιν μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν 12
 ὁποίαν σοὶ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου. Μὴ φονεύσῃς. Μὴ μοιχεύσῃς. Μὴ κλέψῃς. Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς 13, 14, 15, 16
 κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ. Μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν 17
 γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· μηδὲ τὸν δούλον αὐτοῦ· μηδὲ τὴν δούλην αὐτοῦ, μηδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, μηδὲ τὸν
 ὄνον αὐτοῦ, μηδὲ πᾶν ὃ, τι εἶναι τοῦ πλησίον σου. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔβλεπε τὰς βροντὰς καὶ τὰς ἀστραπάς 18
 καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος καπνίζον· καὶ ὅτε ὁ λαὸς εἶδε ταῦτα, ἀπεσύρθησαν καὶ ἐστάθησαν
 μακρόθεν. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, σὺ λάλησον πρὸς ἡμᾶς καὶ θέλομεν ἀκούειν καὶ ἄς μὴ λαλήσῃ πρὸς 19
 ἡμᾶς ὁ Θεός, διὰ τὴν μὴ ἀποθάνωμεν. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε· διότι ὁ Θεὸς ἦλθε διὰ 20
 τὴν σῶσιν δοκιμᾶσθαι, καὶ διὰ τὴν εἶναι ὁ φόβος αὐτοῦ ἐμπροσθέν σας διὰ τὴν μὴ ἁμαρτάνητε. Καὶ ἐστάθη ὁ λαὸς 21
 μακρόθεν· ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐπλησίασεν εἰς τὴν ὁμίχλην ὅπου ἦτο ὁ Θεός. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, 22
 Οὕτως εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Σεῖς εἴδετε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐλάλησα με σᾶς· μὴ κάμῃτε θεοὺς μετ’ 23
 ἐμοῦ ἀργυροῦς· μηδὲ κάμῃτε εἰς ἑαυτοὺς θεοὺς χρυσοῦς· θυσιαστήριον ἐκ γῆς κάμε εἰς ἐμέ· καὶ θυσίαζε ἐπ’ 24
 αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματά σου καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς σου, τὰ πρόβατά σου καὶ τοὺς βόας σου· ἐν παντὶ
 τόπῳ ὅπου ἀναμνήσω τὸ ὄνομά μου, θέλω ἔρχεσθαι πρὸς σὲ καὶ θέλω σὲ εὐλογεῖ· ἐὰν δὲ ἐκ λίθων κάμῃς 25
 θυσιαστήριον εἰς ἐμέ, δὲν θέλεις οἰκοδομήσῃς αὐτὸ ἐκ πέτρας πελεκητῆς· διότι ἐὰν περάσῃς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ
 ἐργαλεῖόν σου, θέλεις μολύνει αὐτό· καὶ μὴ ἀναβῇς δι’ ἀναβαθμίδων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, διὰ τὴν μὴ 26
 ἀποκαλυφθῇ ἐπ’ αὐτοῦ ἡ γυμνωσίς σου.

Αὗται δὲ εἶναι αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας θέλεις ἐκθέσει ἐμπροσθεν αὐτῶν. Ἐὰν ἀγοράσῃς δοῦλον Ἑβραῖον, **21. 2**
 ἕξ ἔτη θέλει δουλεύσει· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ θέλει ἐξέλθῃ ἐλεύθερος, δωρεάν. Ἐὰν εἰσῆλθε μόνος, μόνος θέλει 3
 ἐξέλθῃ· ἐὰν εἴχῃ γυναῖκα, τότε ἡ γυνὴ αὐτοῦ θέλει ἐξέλθῃ μετ’ αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ κύριος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς 4
 αὐτὸν γυναῖκα, καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι τοῦ
 κυρίου αὐτῆς, αὐτὸς δὲ θέλει ἐξέλθῃ μόνος. Ἀλλ’ ἐὰν ὁ δοῦλος εἴπῃ φανερά, Ἀγαπῶ τὸν κύριόν μου, τὴν 5
 γυναῖκά μου καὶ τὰ τέκνα μου, δὲν θέλω ἐξέλθῃ ἐλεύθερος· τότε ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει φέρει αὐτὸν πρὸς 6
 τοὺς κριτὰς· καὶ θέλει φέρει αὐτὸν εἰς τὴν θύραν ἢ εἰς τὸν παραστάτην τῆς θύρας, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει
 τρυπήσῃ τὸ ὠτίον αὐτοῦ με τρυπητήριον· καὶ θέλει δουλεύει αὐτὸν διαπαντός. Καὶ ἐὰν τις πωλήσῃ τὴν 7
 θυγατέρα αὐτοῦ διὰ δούλην, δὲν θέλει ἐξέλθῃ καθὼς ἐξέρχονται οἱ δοῦλοι. Ἐὰν δὲν ἀρέσῃ εἰς τὸν κύριον 8
 αὐτῆς, ὅστις ἡρραβωνίσθη αὐτὴν εἰς ἑαυτὸν, τότε θέλει ἀπολυτρώσῃ αὐτήν· εἰς ξένον ἔθνος δὲν θέλει ἔχει
 ἐξουσίαν νὰ πωλήσῃ αὐτήν, ἐπειδὴ ἐφέρθη πρὸς αὐτὴν ἀπίστως. Ἄν ὅμως ἡρραβώνισεν αὐτὴν με τὸν υἱὸν 9
 αὐτοῦ, θέλει κάμει πρὸς αὐτὴν κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων. Ἐὰν λάβῃ εἰς ἑαυτὸν ἄλλην, δὲν θέλει 10
 στερήσῃ τὴν τροφὴν αὐτῆς, τὰ ἐνδύματα αὐτῆς, καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος τοῦ γάμου. Ἐὰν ὅμως δὲν κάμῃ 11
 εἰς αὐτὴν τὰ τρία ταῦτα, τότε θέλει ἐξέλθῃ δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου. Ὅστις πατάξῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, 12
 θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ· ἐὰν ὅμως δὲν παρεμόνευσεν, ἀλλ’ ὁ Θεὸς παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, 13
 τότε ἐγὼ θέλω σοὶ διορίσει τόπον, ὅπου θέλει καταφύγει· ἐὰν δὲ τις ἐγερθῇ κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ διὰ τὴν 14
 δολοφονήσῃ αὐτόν, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου θέλεις ἀποσπάσει αὐτόν διὰ τὴν θανατωθῇ. Καὶ ὅστις πατάξῃ 15
 τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ. Καὶ ὅστις κλέψῃ ἄνθρωπον καὶ πωλήσῃ 16
 αὐτόν, ἢ ἐὰν εὑρεθῇ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ. Καὶ ὅστις κακολογῇ τὸν πατέρα 17
 αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ. Καὶ ἐὰν ἄνθρωποι λογομαχώσιν μετ’ ἀλλήλων καὶ ὁ εἰς 18
 πατάξῃ τὸν ἄλλον με λίθον ἢ με γρόνθον, καὶ δὲν ἀποθάνῃ ἀλλὰ γείνη κλινῆρης, ἐὰν σηκωθῇ καὶ περιπατήσῃ 19
 ἕξ με τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ, τότε θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος ὁ πατάξας· μόνον θέλει ἀποζημιώσει αὐτόν διὰ τὴν 20
 ἀργίαν αὐτοῦ καὶ θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν τελείαν θεραπείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν τις πατάξῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἢ τὴν 21
 δούλην αὐτοῦ με ῥάβδον, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος τιμωρηθῇ. Ἄν ὅμως ζῇ μίαν 22
 ἡμέραν ἢ δύο, δὲν θέλει τιμωρηθῇ· διότι εἶναι ἀργύριον αὐτοῦ. Ἐὰν μάχωνται ἄνδρες καὶ πατάξωσι γυναῖκα 23
 ἔγκυον καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς, δὲν συμβῇ ὅμως συμφορά· θέλει ἐξάπαντος κάμει ἀποζημιώσιν ὁ πατάξας, 24
 ὁποῖαν ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς ἐπιβάλῃ εἰς αὐτόν· καὶ θέλει πληρώσῃ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν κριτῶν. Ἄν ὅμως 25
 συμβῇ συμφορά, τότε θέλεις δώσει ζωὴν ἀντὶ ζωῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ 26
 χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός, καύσιμον ἀντὶ καυσίματος, πληγὴν ἀντὶ πληγῆς, κτύπημα ἀντὶ κτυπήματος. Ἐὰν 27
 τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ δούλου αὐτοῦ ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς δούλης αὐτοῦ καὶ τυφλώσῃ αὐτόν, θέλει 28
 ἀφήσῃ αὐτόν ἐλεύθερον ἐξ αἰτίας τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ἐκβάλῃ τὸν ὀδόντα τοῦ δούλου αὐτοῦ ἢ τὸν 29
 ὀδόντα τῆς δούλης αὐτοῦ, θέλει ἀφήσῃ αὐτόν ἐλεύθερον ἐξ αἰτίας τοῦ ὀδόντος αὐτοῦ. Ἐὰν βοῦς κερατίσῃ 30
 ἄνδρα ἢ γυναῖκα, καὶ ἀποθάνῃ, τότε ὁ βοῦς θέλει λιθοβοληθῇ με λίθους καὶ δὲν θέλει τρώγεσθαι τὸ κρέας

29 αὐτοῦ· ὁ κύριος δὲ τοῦ βοῦς θέλει εἶσθαι ἀθῶος. Ἐὰν ὅμως ὁ βοῦς ἦτο κερατιστὴς ἀπὸ πρότερον, καὶ ἔγινε
 30 διαμαρτυρία εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ δὲν ἐφύλαξεν αὐτόν, ἐὰν θανατώσῃ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ βοῦς θέλει
 31 λιθοβοληθῇ καὶ ἀκόμη ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει θανατωθῇ. Ἐὰν ἐπιβληθῇ εἰς αὐτόν τιμὴ ἐξαγοράσεως, θέλει
 32 δώσει διὰ τὴν ἐξαγοράσιν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅσα ἦθελον ἐπιβληθῇ εἰς αὐτόν. Εἴτε υἱὸν κερατίσῃ, εἴτε θυγατέρα
 33 κερατίσῃ, κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην θέλει γείνει εἰς αὐτόν. Ἐὰν ὁ βοῦς κερατίσῃ δοῦλον ἢ δούλην, θέλει δώσει
 34 εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τριάκοντα σίκλους ἀργυρίου· ὁ δὲ βοῦς θέλει λιθοβοληθῇ. Καὶ ἐὰν τις ἀνοιξῇ λάκκον ἢ
 35 ἐὰν τις σκάψῃ λάκκον καὶ δὲν σκεπάσῃ αὐτόν, καὶ πέσῃ εἰς αὐτόν βοῦς ἢ ὄνος, ὁ κύριος τοῦ λάκκου θέλει
 36 κάμει ἀποζημιώσιν, ἀργύριον θέλει ἀποδώσῃ εἰς τὸν κύριον αὐτῶν· τὸ δὲ θανατωθὲν θέλει εἶσθαι αὐτοῦ. Καὶ
 ἐὰν ὁ βοῦς τινὸς κερατίσῃ τὸν βοῦν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ θανατωθῇ, τότε θέλουσι πωλήσῃ τὸν ζῶντα βοῦν,
 καὶ θέλουσι μοιρασθῇ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ καὶ τὸν θανατωθέντα ὁμοίως θέλουσι μοιρασθῇ. Ἐὰν ὅμως ἦναι
 γνωστὸν ὅτι ὁ βοῦς ἦτο κερατιστὴς ἀπὸ πρότερον, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ δὲν ἐφύλαξεν αὐτόν, θέλει ἐξάπαντος
 πληρώσει βοῦν ἀντὶ βοός· ὁ δὲ θανατωθεὶς θέλει εἶσθαι αὐτοῦ.

22 Ἐὰν τις κλέψῃ βοῦν ἢ πρόβατον καὶ σφάξῃ αὐτὸ ἢ πωλήσῃ αὐτό, θέλει πληρώσει πέντε βόας ἀντὶ τοῦ βοῦς
 2 καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου. Ἐὰν ὁ κλέπτης εὑρεθῇ κάμνων ῥῆξιν καὶ κτυπηθῇ καὶ ἀποθάνῃ,
 3 δὲν θέλει χυθῇ αἷμα δι' αὐτόν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἥλιος ἀνατελῇ ἐπάνω αὐτοῦ, θέλει χυθῇ αἷμα δι' αὐτόν· πρέπει νὰ
 4 κάμῃ ἀνταπόδοσιν· καὶ ἂν δὲν ἔχῃ, θέλει πωληθῇ διὰ τὴν κλοπὴν αὐτοῦ. Ἐὰν τὸ κλοπιμαῖον εὑρεθῇ εἰς τὰς
 5 χεῖρας αὐτοῦ ζῶν, εἴτε βοῦς εἴτε ὄνος εἴτε πρόβατον, θέλει ἀποδώσῃ τὸ διπλοῦν. Ἐὰν τις καταβοσκήσῃ ἄγρον
 6 ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφήσῃ τὸ κτήνος αὐτοῦ νὰ βοσκηθῇ ἐν ἀγρῷ ξένου ἀνθρώπου, θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν ἐκ τοῦ
 7 καλητέρου τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ καλητέρου τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ. Ἐὰν ἐξέλθῃ πῦρ καὶ εὗρῃ ἀκάνθας,
 8 καὶ καῶσι θημωνίαί σίτου ἢ ἀστάχια ἰστάμενα ἢ ἀγρός, ὁ ἀνάψας τὸ πῦρ θέλει ἐξάπαντος κάμει ἀνταπόδοσιν.
 9 Ἐὰν τις παραδῶσῃ εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀργύριον ἢ σκεύη διὰ νὰ φυλάττῃ αὐτά, καὶ κλαπῶσιν ἐκ τῆς οἰκίας
 10 τοῦ ἀνθρώπου, ἂν εὑρεθῇ ὁ κλέπτης, θέλει ἀποδώσῃ τὸ διπλοῦν· ἂν ὁ κλέπτης δὲν εὑρεθῇ, τότε ὁ κύριος
 11 τῆς οἰκίας θέλει φερθῇ ἔμπροσθεν τῶν κριτῶν, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἂν δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὰ κτήματα
 12 τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Περὶ παντὸς εἵδους ἀδικήματος, περὶ βοός, περὶ ὄνου, περὶ προβάτου, περὶ ἐνδύματος,
 13 περὶ παντὸς πράγματος χαμένου, τὸ ὁποῖον ἄλλος ἤθελε διαφιλονεικεῖ ὅτι εἶναι αὐτοῦ, ἢ κρίσις ἀμφοτέρων
 14 θέλει ἐλθεῖ ἔμπροσθεν τῶν κριτῶν· καὶ ὅντινα καταδικάσωσιν οἱ κριταί, ἐκεῖνος θέλει ἀποδώσῃ τὸ διπλοῦν
 15 εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ. Ἐὰν τις παραδῶσῃ εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ ὄνον ἢ βοῦν ἢ πρόβατον ἢ ὁποιοδήποτε
 16 κτήνος, διὰ νὰ φυλάττῃ αὐτό, καὶ ἀποθάνῃ ἢ συντριφθῇ ἢ ἀρπαχθῇ χωρὶς νὰ ἴδῃ τις, ὁρκος Θεοῦ θέλει γείνει
 17 ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων αὐτῶν, ὅτι δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κτήμα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ ὁ κύριος
 18 αὐτοῦ θέλει λάβει αὐτό, ὁ δὲ ἄλλος δὲν θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν. Ἐὰν ὅμως ἐκλέφθῃ παρ' αὐτοῦ, θέλει κάμει
 19 ἀνταπόδοσιν εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ. Ἐὰν ἔγινε θηριάλωτον, θέλει φέρει αὐτὸ διὰ μαρτυρίαν καὶ δὲν θέλει
 20 πληρώσει τὸ θηριάλωτον. Καὶ ἐὰν τις δανεισθῇ ζῶν παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ συντριφθῇ ἢ ἀποθάνῃ, ὁ δὲ
 21 κύριος αὐτοῦ δὲν ἦναι μετ' αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος πληρώσει αὐτό. Ἐὰν ὅμως ὁ κύριος αὐτοῦ ἦναι μετ' αὐτοῦ,
 22 δὲν θέλει πληρώσει· ἂν ἦτο μεμισθωμένον, ἤλθε διὰ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν τις ἀπατήσῃ παρθένον μὴ
 23 ἡρραβωνισμένην, καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, θέλει ἐξάπαντος προικίσει αὐτὴν μὲ προῖκα διὰ γυναῖκα εἰς ἑαυτόν.
 24 Ἐὰν ὅμως ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν στέργῃ νὰ δώσῃ αὐτὴν εἰς αὐτόν, ἀργύριον θέλει πληρώσει κατὰ τὴν προῖκα τῶν
 25 παρθένων. Μάγισσαν δὲν θέλεις ἀφήσῃ νὰ ζῇ. Ὅστις συνευρεθῇ μὲ κτήνος, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ. Ὁ
 26 θυσιάζων εἰς θεοὺς, ἐκτὸς εἰς μόνον τὸν Κύριον, θέλει ἐξολοθρευθῇ. Καὶ ξένον δὲν θέλεις κακοποιήσῃ οὐδὲ
 27 θέλεις καταδυναστεύσῃ αὐτόν· διότι ξένοι ἐστάθητε ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου. Οὐδεμίαν χήραν ἢ ὀρφανὸν δὲν
 28 θέλετε καταθλίψει. Ἐὰν καταθλίψῃ αὐτοὺς ὅπωςδήποτε καὶ βοηῶσι πρὸς ἐμέ, θέλω ἐξάπαντος εἰσακούσει
 29 τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ὁ θυμὸς μου θέλει ἐξαφθῇ καὶ θέλω σᾶς θανατώσῃ ἐν μαχαίρᾳ· καὶ αἱ γυναῖκές σας
 30 θέλουσιν εἶσθαι χῆραι καὶ τὰ τέκνα σας ὀρφανά. Ἐὰν δανείσῃ ἀργύριον εἰς τὸν πτωχὸν γείτονά σου μεταξὺ
 31 τοῦ λαοῦ μου, δὲν θέλεις φερθῇ πρὸς αὐτόν ὡς τοκιστής, δὲν θέλεις ἐπιβάλλει ἐπ' αὐτόν τόκον. Ἐὰν λάβῃς
 32 ἐνέχυρον τὸ ἐνδυμα τοῦ πλησίον σου, θέλεις ἐπιστρέφῃ αὐτὸ πρὸς αὐτόν πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος· διότι τοῦτο μόνον
 33 εἶναι τὸ σκέπασμα αὐτοῦ, τοῦτο τὸ ἐνδυμα τοῦ δέρματος αὐτοῦ· μὲ τί θέλει κοιμηθῇ καὶ ὅταν βοηῇ πρὸς ἐμέ,
 34 θέλω εἰσακούσει· διότι ἐγὼ εἶμαι ἐλεήμων. Δὲν θέλεις κακολογήσῃ κριτὰς, οὐδὲ θέλεις καταρασθῇ ἄρχοντα
 35 τοῦ λαοῦ σου. Τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἀλωνίου σου καὶ τοῦ ληνοῦ σου δὲν θέλεις καθυστερήσει· τὸν πρωτότοκόν
 36 σου ἐκ τῶν υἱῶν σου θέλεις δώσει εἰς ἐμέ· ὁμοίως θέλεις κάμει διὰ τὸν βοῦν σου καὶ διὰ τὸ πρόβατόν σου·
 37 ἐπὶ τὰς ἡμέρας θέλει εἶσθαι μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλεις δώσει αὐτὸ εἰς ἐμέ. Καὶ ἄνδρες
 38 ἅγιοι θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμέ· καὶ κρέας θηριάλωτον ἐν τῷ ἀγρῷ δὲν θέλετε φάγει· εἰς τὸν σκύλον θέλετε ρίψει
 αὐτό.

23 Δὲν θέλεις διαδώσει ψευδῇ φήμην· δὲν θέλεις συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου διὰ νὰ γείνησ ψευδομάρτυς.
 2 Δὲν θέλεις ἀκολουθήσῃ τοὺς πολλοὺς ἐπὶ κακῷ· οὐδὲ θέλεις ὁμιλήσῃ ἐν κρισολογίᾳ, ὥστε νὰ κλίνῃς κατόπιν
 3, 4 πολλῶν διὰ νὰ διαστρέψῃς κρίσιν· οὐδὲ θέλεις ἀποβλέψῃ εἰς πρόσωπον πτωχοῦ ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ. Ἐὰν
 5 ἀπαντήσῃ τὸν βοῦν τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τὸν ὄνον αὐτοῦ πλανώμενον, θέλεις ἐξάπαντος ἐπιστρέφῃ αὐτόν πρὸς
 6 αὐτόν. Ἐὰν ἴδῃς τὸν ὄνον τοῦ μισοῦντός σε πεπνωκότα ὑπὸ τὸ φορτίον αὐτοῦ καὶ ἤθελες ἀποφύγει νὰ
 7 βοηθήσῃς αὐτόν, ἐξάπαντος θέλεις συμβοηθῇ αὐτόν. Δὲν θέλεις διαστρέφῃ τὸ δίκαιον τοῦ πέννητός σου ἐν
 8 τῇ κρίσει αὐτοῦ. Ἀπεχε ἀπὸ ἀδίκου ὑποθέσεως· καὶ μὴ γείνησ αἰτία νὰ θανατωθῇ ὁ ἀθῶος καὶ ὁ δίκαιος· διότι
 9 ἐγὼ δὲν θέλω δικαίωσιν τὸν ἀσεβῆ. Καὶ δῶρα δὲν θέλεις λάβει· διότι τὰ δῶρα τυφλόνουσι καὶ τοὺς σοφοὺς,

καὶ διαστρέφουσι τοὺς λόγους τῶν δικαίων. Καὶ ξένον δὲν θέλεις καταδυναστεύσει διότι σεῖς γνωρίζετε τὴν 9
 ψυχὴν τοῦ ξένου, ἐπειδὴ ξένοι ἐστάθητε ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἔξ ἔτι θέλεις σπεῖρει τὴν γῆν σου καὶ 10
 θέλεις συνάγει τὰ γεννήματα αὐτῆς· τὸ δὲ ἑβδομον θέλεις ἀφήσει αὐτὴν νὰ ἀναπαυθῇ καὶ νὰ μένῃ ἀργή, διὰ 11
 νὰ τρώγωνσιν οἱ πτωχοὶ τοῦ λαοῦ σου· καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν αὐτῶν ἄς τρώγωνσι τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ. Οὕτω θέλεις 12
 κάμει διὰ τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ διὰ τὸν ἐλαιῶνά σου. Ἐξ ἡμέρας θέλεις κάμνει τὰς ἐργασίας σου· τὴν δὲ 13
 ἑβδόμην ἡμέραν θέλεις ἀναπαύεσθαι, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὁ βοῦς σου καὶ ὁ οἶνος σου καὶ νὰ λάβῃ ἀναψυχὴν ὁ 14
 υἱὸς τῆς δούλης σου καὶ ὁ ξένος. Καὶ εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, θέλετε προσέξει· καὶ ὄνομα ἄλλων 15
 θεῶν δὲν θέλετε ἀναφέρει, οὐδὲ θέλει ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματός σου. Τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλεις κάμνει ἐορτὴν 16
 εἰς ἐμέ. Θέλεις φυλάττει τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων· ἐπὶ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα, καθὼς προσέταξα εἰς 17
 σέ, κατὰ τὸν διωρισμένον καιρὸν τοῦ μηνὸς Ἀβίβ· διότι ἐν τούτῳ ἐξηλθες ἐξ Αἰγύπτου· καὶ οὐδεὶς θέλει φανῇ 18
 ἐνώπιόν μου κενός· καὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ θερισμοῦ, τῶν πρωτογεννημάτων τῶν κόπων σου, τὰ ὅποια ἔσπειρας 19
 εἰς τὸν ἀγρόν· καὶ τὴν ἐορτὴν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀφοῦ συνάξῃς τοὺς 20
 καρποὺς σου ἐκ τοῦ ἀγροῦ. Τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ἐμφανίζεσθαι πᾶν ἀρσενικὸν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ 21
 Θεοῦ. Δὲν θέλεις προσφέρει τὸ αἷμα τῆς θυσίας μου μὲ ἄρτον ἔνζυμον· οὐδὲ θέλει μένει τὸ πάχος τῆς ἐορτῆς 22
 μου ἕως πρωῒ. Τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου θέλεις φέρει εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ 23
 σου. Δὲν θέλεις ψῆσει ἐρίφιον ἐν τῷ γάλακτι τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ἄγγελον ἔμπροσθέν 24
 σου διὰ νὰ σὲ φυλάττῃ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ νὰ σὲ φέρῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον προητοίμασα· φοβοῦ αὐτόν, καὶ 25
 ὑπάκουε εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ· μὴ παροργίσῃς αὐτόν· διότι δὲν θέλει συγχωρήσει τὰς παραβάσεις σας· ἐπειδὴ 26
 τὸ ὄνομά μου εἶναι ἐν αὐτῷ. Ἐὰν ὅμως προσέχησιν νὰ ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ πράττῃς πάντα ὅσα 27
 λέγω, τότε ἐγὼ θέλω εἶσθαι ἐχθρὸς τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἐναντίος τῶν ἐναντίων σου. Διότι ὁ ἄγγελός μου θέλει 28
 προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλει σὲ εἰσαγάγει εἰς τοὺς Ἀμορραίους καὶ Χετταίους καὶ Φερεζαίους καὶ 29
 Χαναναίους, Εὐαίους καὶ Ἰεβουσαίους· καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς. Δὲν θέλεις προσκυνήσει τοὺς θεοὺς 30
 αὐτῶν, οὐδὲ θέλεις λατρεύσει αὐτούς, οὐδὲ θέλεις πράξει κατὰ τὰ ἔργα ἐκείνων· ἀλλὰ θέλεις ἐξολοθρεύσει 31
 αὐτούς, καὶ θέλεις κατασυντρίψει τὰ εἰδῶλα αὐτῶν. Καὶ θέλετε λατρεύει Κύριον τὸν Θεὸν σας, καὶ αὐτὸς 32
 θέλει εὐλογεῖ τὸν ἄρτον σου, καὶ τὸ ὕδωρ σου· καὶ θέλω ἀπομακρύνει πᾶσαν νόσον ἐκ μέσου σου· καὶ δὲν 33
 θέλει εἶσθαι ἄγονος καὶ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου θέλω κάμει πλήρη. τὸν φόβον 34
 μου θέλει στείλει ἔμπροσθέν σου καὶ θέλω καταστρέψει πάντα λαὸν ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἔρχεσαι καὶ θέλω κάμει 35
 πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου νὰ στρέψωσι τὰ νῶτα εἰς σέ· καὶ θέλω στείλει ἔμπροσθέν σου σφῆκας, καὶ θέλουσιν 36
 ἐκδιώξει τοὺς Εὐαίους, τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Χετταίους ἀπ' ἔμπροσθέν σου. Δὲν θέλω ἐκδιώξει αὐτοὺς 37
 ἀπ' ἔμπροσθέν σου εἰς ἕν ἔτος, διὰ νὰ μὴ γείνῃ ἔρημος ἡ γῇ καὶ πληθυνθῶσι τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐναντίον 38
 σου· ὀλίγον κατ' ὀλίγον θέλω ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου, ἕως οὗ αὐξηθῇς καὶ κυριεύσῃς τὴν γῆν. 39
 Καὶ θέλω θέσει τὰ ὄριά σου ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης μέχρι τῆς θαλάσσης τῶν Φιλισταίων, καὶ ἀπὸ τῆς 40
 ἐρήμου μέχρι τοῦ ποταμοῦ· διότι εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν θέλω παραδώσει τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου, καὶ θέλεις 41
 ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου. Δὲν θέλεις κάμει μετ' αὐτῶν, οὐδὲ μετὰ τῶν θεῶν αὐτῶν, συνθήκην· δὲν 42
 θέλουσι κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ σου, διὰ νὰ μὴ σὲ κάμωσι νὰ ἁμαρτήσῃς εἰς ἐμέ· διότι ἂν λατρεύσῃς τοὺς θεοὺς 43
 αὐτῶν, τοῦτο θέλει ἐξάπαντος εἶσθαι παγὶς εἰς σέ.

Μετὰ ταῦτα εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀνάβα πρὸς τὸν Κύριον, σὺ καὶ Ἀαρὼν, Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ, καὶ ἑβδομή- **24**
 κοντα ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσατε μακρόθεν· καὶ ὁ Μωϋσῆς μόνος θέλει πλησιάσει 2
 πρὸς τὸν Κύριον, αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλουσι πλησιάσει οὐδὲ ὁ λαὸς θέλει ἀναβῇ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς 3
 καὶ διηγήθη πρὸς τὸν λαὸν πάντα τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου καὶ πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ· ἀπεκρίθη δὲ 4
 πᾶς ὁ λαὸς ὁμοφώνως καὶ εἶπε, Πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Κύριος, θέλομεν κάμει. Καὶ 5
 ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς πάντα τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου· καὶ σηκωθείς ἐνωρὶς τὸ πρωῒ, φκοδόμησε θυσιαστήριον 6
 ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ ἔστησε δώδεκα στήλας κατὰ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπέστειλε τοὺς νεανίσκους 7
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προσέφεραν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίας εἰρηνικὰς εἰς τὸν Κύριον, μοσχάρια. 8
 Λαβὼν δὲ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος, ἔβαλεν εἰς λεκάνας· καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐρράντισεν ἐπὶ τὸ 9
 θυσιαστήριον. Ἐπειτα λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, ἀνέγνωσεν εἰς τὰ ᾧα τοῦ λαοῦ· οἱ δὲ εἶπον, Πάντα ὅσα 10
 ἐλάλησεν ὁ Κύριος, θέλομεν κάμει καὶ θέλομεν ὑπακούει. Καὶ λαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὸ αἷμα, ἐρράντισεν ἐπὶ τὸν 11
 λαόν, καὶ εἶπεν, Ἰδού, τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔκαμε πρὸς ἐσᾶς κατὰ πάντα τούτους τοὺς 12
 λόγους. Τότε ἀνέβη Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ καὶ ἑβδομήκοντα ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ· 13
 καὶ εἶδον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς ἔδαφος ἐστρωμένον ἐκ λίθου σαπφειροῦ καὶ ὡς 14
 τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὴν καθαρότητα· καὶ ἐπὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα 15
 αὐτοῦ· καὶ εἶδον τὸν Θεόν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀνάβα πρὸς ἐμέ εἰς 16
 τὸ ὄρος καὶ ἔσο ἐκεῖ· καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, καὶ τὸν νόμον, καὶ τὰς ἐντολάς τὰς ὁποίας 17
 ἔγραψα, διὰ νὰ διδάσκῃς αὐτούς. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Μωϋσῆς μετὰ Ἰησοῦ τοῦ θεράποντος αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ 18
 Μωϋσῆς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Πρὸς δὲ τοὺς πρεσβυτέρους εἶπε, Περιμένετε ἡμᾶς ἐδῶ, ἕως οὗ ἐπιστρέψωμεν 19
 πρὸς ἐσᾶς· καὶ ἰδοὺ, Ἀαρὼν καὶ Ὡρ εἶναι μεθ' ὑμῶν· ἐὰν τις ἔχη ὑπόθεσιν, ἄς ἔρχηται πρὸς αὐτούς. Ὁ 20
 Μωϋσῆς λοιπὸν ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ ἡ νεφέλη ἐσκέπασεν τὸ ὄρος. Καὶ ἐκάθησεν ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ 21
 ὄρους Σινά, καὶ ἡ νεφέλη ἐσκέπασεν αὐτὸ ἔξ ἡμέρας· καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐκάλεσεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν 22
 ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Καὶ ἡ θεὰ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἦτο, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς πῦρ 23

- 18 κατατρῶγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος· καὶ ἐστάθη ὁ Μωϋσῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.
- 25, 2** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσι πρὸς ἐμὲ προσφο-
 3 ράν· παρὰ παντὸς ἀνθρώπου προαιρουμένου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ θέλετε λάβει τὴν προσφορὰν μου. Καὶ αὕτη
 4 εἶναι ἡ προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε λάβει παρ' αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκός, καὶ κυανοῦν καὶ
 5 πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ βύσσοσ καὶ τρίχες αἰγῶν, καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ καὶ δέρματα θῶων
 6, 7 καὶ ζύλον σιττίμ, ἔλαιον διὰ τὸ φῶς, ἀρώματα διὰ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ διὰ τὸ εὐῶδες θυμίαμα, λίθοι
 8 ὄνυχῆται καὶ λίθοι διὰ νὰ ἐντεθῶσιν εἰς τὸ ἐφῶδ καὶ εἰς τὸ περιστήθιον. Καὶ ἅς κάμωσιν εἰς ἐμὲ ἁγιαστήριον,
 9 διὰ νὰ κατοικῶ μεταξὺ αὐτῶν. Κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω πρὸς σέ, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς, καὶ
 10 κατὰ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς, οὕτω θέλετε κάμει. Καὶ θέλουσι κατασκευάσει κιβωτὸν ἐκ
 11 ζύλου σιττίμ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ
 12 μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὴν μὲ καθαρὸν χρυσίον, ἔσωθεν καὶ
 13 ἔξωθεν θέλεις περικαλύψει αὐτὴν, καὶ ἐπ' αὐτῆς θέλεις κάμει χρυσὴν στεφάνην κύκλῳ. Καὶ θέλεις χύσει δι'
 14 αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτῆς· δύο μὲν κρίκους
 15 εἰς τὴν μίαν πλευρὰν αὐτῆς, δύο δὲ κρίκους εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν αὐτῆς. Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς ἐκ
 16 ζύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον· καὶ θέλεις εἰσάξει τοὺς μοχλοὺς εἰς τοὺς κρίκους
 17 τῶν πλευρῶν τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ βαστάζηται ἡ κιβωτὸς δι' αὐτῶν· ἐν τοῖς κρίκοις τῆς κιβωτοῦ θέλουσι μένει οἱ
 18 μοχλοί· δὲν θέλουσι μετακινεῖσθαι ἀπ' αὐτῆς. καὶ θέλεις θέσει ἐν τῇ κιβωτῷ τὰ μαρτύρια τὰ ὅποια θέλω δώσει
 19 εἰς σέ. Καὶ θέλεις κάμει ἱλαστήριον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ μιᾶς
 20 πήχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτοῦ. Καὶ θέλεις κάμει δύο χερουβεὶμ ἐκ χρυσοῦ· σφυρήλατα θέλεις κάμει
 21 αὐτά, ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ κάμε ἐν χερουβ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἄκρου, καὶ ἐν χερουβ ἐπὶ τοῦ
 22 ἄλλου ἄκρου· ἐκ τοῦ ἱλαστηρίου θέλεις κάμει τὰ χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν ἐκτείνει
 23 τὰ χερουβεὶμ ἐπάνωθεν τὰς πτέρυγας, ἐπικαλύπτοντα μὲ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τὸ ἱλαστήριον· καὶ τὰ πρόσωπα
 24 αὐτῶν θέλουσι βλέπει τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο· πρὸς τὸ ἱλαστήριον θέλουσιν εἶσθαι τὰ πρόσωπα τῶν χερουβεὶμ. Καὶ
 25 θέλεις ἐπιθέσει τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ ἄνωθεν· καὶ θέλεις θέσει ἐν τῇ κιβωτῷ τὰ μαρτύρια, τὰ ὅποια
 26 θέλω δώσει εἰς σέ· καὶ ἐκεῖ θέλω γνωρισθῇ πρὸς σέ· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ἐκ τοῦ μέσου τῶν δύο
 27 χερουβεὶμ, τῶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, θέλω λαλήσει πρὸς σέ περὶ πάντων ὅσα θέλω προστάξει εἰς σέ
 28 νὰ εἴπῃς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ θέλεις κάμει τράπεζαν ἐκ ζύλου σιττίμ· δύο πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς,
 29 καὶ μιᾶς πήχης τὸ πλάτος αὐτῆς, τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας· καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὴν
 30 μὲ χρυσίον καθαρὸν, καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν χρυσὴν στεφάνην κύκλῳ. Καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν χεῖλος
 31 κύκλῳ μιᾶς παλάμης τὸ πλάτος καὶ θέλεις κάμει ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς στεφάνην χρυσὴν κύκλῳ. Καὶ θέλεις
 32 κάμει εἰς αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς καὶ θέλεις βάλει τοὺς κρίκους ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας, τὰς ἐπὶ
 33 τῶν τεσσάρων ποδῶν αὐτῆς· οἱ κρίκοι θέλουσιν εἶσθαι ὑπὸ τὸ χεῖλος θῆκαι τῶν μοχλῶν, διὰ νὰ βαστάζηται ἡ
 34 τράπεζα. Καὶ θέλεις κάμει τοὺς μοχλοὺς ἐκ ζύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον, διὰ νὰ
 35 βαστάζηται ἡ τράπεζα δι' αὐτῶν. Καὶ θέλεις κάμει τοὺς δίσκους αὐτῆς καὶ τοὺς θυμιαματοδόχους αὐτῆς καὶ
 36 τὰ σπονδεῖα αὐτῆς καὶ τὰς λεκάνας αὐτῆς, διὰ νὰ γίνωνται δι' αὐτῶν αἱ σπονδαί· ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ θέλεις
 37 κάμει αὐτά. Καὶ θέλεις θέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης ἄρτους προθέσεως ἐνώπιόν μου διαπαντός. Καὶ θέλεις κάμει
 38 λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· σφυρήλατον θέλεις κάμει τὴν λυχνίαν· ὁ κορμὸς αὐτῆς καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς,
 39 αἱ λεκάναι αὐτῆς, οἱ κόμβοι αὐτῆς καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς, θέλουσιν εἶσθαι ἐν σῶμα μετ' αὐτῆς. Καὶ θέλουσιν
 40 ἐξέρχεσθαι ἐξ κλάδοι ἐκ τῶν πλαγίων αὐτῆς· τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἐνὸς πλαγίου, καὶ τρεῖς κλάδοι
 41 τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἄλλου πλαγίου· εἰς τὸν ἕνα κλάδον θέλουσιν εἶσθαι τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, εἷς
 42 κόμβος καὶ ἐν ἄνθος· καὶ εἰς τὸν ἄλλον κλάδον τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, εἷς κόμβος καὶ ἐν ἄνθος· οὕτω
 43 θέλει γείνει εἰς τοὺς ἐξ κλάδους, τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τῆς λυχνίας. Καὶ εἰς τὴν λυχνίαν θέλουσιν εἶσθαι
 44 τέσσαρες λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ τὰ ἄνθη αὐτῶν. Καὶ θέλει εἶσθαι εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς
 45 δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς, καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς, καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους
 46 ἐξ αὐτῆς, εἰς τοὺς ἐξ κλάδους τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τῆς λυχνίας. Οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ οἱ κλάδοι αὐτῶν
 47 θέλουσιν εἶσθαι ἐν σῶμα μετ' αὐτῆς· τὸ ὅλον αὐτῆς ἐν σφυρήλατον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. Καὶ θέλεις κάμει
 48 τοὺς λύχνους αὐτῆς ἐπτά· καὶ θέλουσιν ἀνάπτει τοὺς λύχνους αὐτῆς, διὰ νὰ φέγγωσιν ἔμπροσθεν αὐτῆς, Καὶ
 49 τὰ λυχνοψάλιδα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. Ἐξ ἐνὸς ταλάντου
 50 χρυσοῦ καθαροῦ θέλει κατασκευασθῇ αὕτη καὶ πάντα ταῦτα τὰ σκεύη. Καὶ πρόσεχε νὰ κάμῃς κατὰ τὸν
 τύπον αὐτῶν τὸν δειχθέντα εἰς σέ ἐπὶ τοῦ ὄρους.
- 26** Καὶ θέλεις κάμει τὴν σκηνὴν, δέκα παραπετάσματα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ
 2 καὶ κοκκίνου· μὲ χερουβεὶμ ἐντέχνως ἐνεργασμένα θέλεις κάμει αὐτά. Τὸ μῆκος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος
 3 εἰκοσιοκτὼ πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος τεσσάρων πηχῶν· πάντα τὰ παραπετάσματα τοῦ
 4 αὐτοῦ μέτρου. Τὰ πέντε παραπετάσματα θέλουσι συνάπτεσθαι τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου· καὶ τὰ ἄλλα πέντε
 5 παραπετάσματα θέλουσι συνάπτεσθαι τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου. Καὶ θέλεις κάμει θηλυκωτήρια κυανὰ ἐπὶ τῆς
 ἄκρας τοῦ πρώτου παραπετάσματος, κατὰ τὸ πλάγιον ὅπου γίνεται ἡ ἔνωσις· ὁμοίως θέλεις κάμει καὶ ἐπὶ
 τῆς τελευταίας ἄκρας τοῦ δευτέρου παραπετάσματος, ὅπου γίνεται ἡ ἔνωσις τοῦ δευτέρου· πεντήκοντα θη-
 λυκωτήρια θέλεις κάμει εἰς τὸ ἐν παραπέτασμα, καὶ πενήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εἰς τὴν ἄκραν

τοῦ παραπετάσματος τὴν κατὰ τὴν ἔνωση τοῦ δευτέρου, διὰ τὰ ἀντικρύζουσι τὰ θηλυκωτήρια πρὸς ἄλληλα. Καὶ θέλεις κάμει πεντήκοντα περόνας χρυσάς, καὶ μὲ τὰς περόνας θέλεις συνάψει τὰ παραπετάσματα πρὸς ἄλληλα· οὕτως ἡ σκηνὴ θέλει εἶσθαι μία. Καὶ θέλεις κάμει παραπετάσματα ἐκ τριχῶν αἰγῶν, διὰ τὰ ἦναι κάλυμμα ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἔνδεκα θέλεις κάμει τὰ παραπετάσματα ταῦτα· τὸ μῆκος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος τριάκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος τεσσάρων πηχῶν· τοῦ αὐτοῦ μέτρου θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἔνδεκα παραπετάσματα. Καὶ θέλεις συνάψει τὰ πέντε παραπετάσματα χωριστά, καὶ τὰ ἕξ παραπετάσματα χωριστά· τὸ ἕκτον ὅμως παραπέτασμα θέλεις ἐπιδιπλώσει κατὰ τὸ πρόσωπον τῆς σκηνῆς. Καὶ θέλεις κάμει πεντήκοντα θηλυκωτήρια ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἐνὸς παραπετάσματος τοῦ τελευταίου κατὰ τὴν ἔνωση, καὶ πεντήκοντα θηλυκωτήρια ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ παραπετάσματος, τὸ ὁποῖον ἐνόνεται μὲ τὸ δεύτερον. Θέλεις κάμει καὶ πεντήκοντα περόνας χαλκίνας, καὶ θέλεις ἐμβάλει τὰς περόνας εἰς τὰ θηλυκωτήρια, καὶ θέλεις συνάψει τὴν σκηνὴν, ὥστε νὰ ἦναι μία. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον, τὸ περισσεῦον ἐκ τῶν παραπετασμάτων τῆς σκηνῆς, τὸ ἦμισυ τοῦ παραπετάσματος τοῦ ἐναπολειπομένου, θέλει κρέμασθαι ἐπὶ τὰ ὀπισθεν τῆς σκηνῆς. Καὶ μία πῆχη ἐκ τοῦ ἐνὸς πλαγίου καὶ μία πῆχη ἐκ τοῦ ἄλλου πλαγίου ἐκ τοῦ ἐναπολειπομένου εἰς τὸ μῆκος τῶν παραπετασμάτων τῆς σκηνῆς θέλει κρέμασθαι ἐπάνωθεν ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, διὰ τὰ καλύπτει αὐτήν. Καὶ θέλεις κάμει κατακάλυμμα διὰ τὴν σκηνὴν ἐκ δερμάτων κριῶν κοκκινοβαφῶν καὶ ἐπικάλυμμα ὑπεράνωθεν ἐκ δερμάτων θώων. Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὴν σκηνὴν σανίδας ἐκ ξύλου σιττίμ ὀρθίας· δέκα πηχῶν τὸ μῆκος τῆς μιᾶς σανίδος, καὶ μιᾶς πῆχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος τῆς μιᾶς σανίδος. Δύο ἀγκωνίσκοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὴν μίαν σανίδα ἀντικρύζοντες πρὸς ἀλλήλους· οὕτω θέλεις κάμει εἰς πάσας τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς. Καὶ θέλεις κάμει τὰς σανίδας διὰ τὴν σκηνὴν, εἴκοσι σανίδας ἀπὸ τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν. καὶ ὑποκάτω τῶν εἴκοσι σανίδων θέλεις κάμει τεσσαράκοντα ὑποβάσια ἀργυρά· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ δεύτερον μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν, θέλεις κάμει εἴκοσι σανίδας. καὶ τὰ τεσσαράκοντα αὐτῶν ὑποβάσια ἀργυρά, δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος. Καὶ διὰ τὰ ὀπισθεν μέρη τῆς σκηνῆς τὰ πρὸς δυσμὰς θέλεις κάμει ἕξ σανίδας. Θέλεις κάμει καὶ δύο σανίδας διὰ τὰς γωνίας τῆς σκηνῆς εἰς τὰ ὀπισθεν μέρη· καὶ θέλουσιν ἐνωθῇ κάτωθεν καὶ θέλουσιν ἐνωθῇ ὁμοῦ ἄνωθεν δι' ἐνὸς κρίκου· οὕτω θέλει εἶσθαι δι' αὐτὰς ἀμφοτέρως· διὰ τὰς δύο γωνίας θέλουσιν εἶσθαι. καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὀκτὼ σανίδες καὶ τὰ ἀργυρά ὑποβάσια αὐτῶν, δεκαεὶς ὑποβάσια· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος. Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ· πέντε διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς, καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σκηνῆς, καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ μέρους τῆς σκηνῆς διὰ τὸ πλάγιον τὸ πρὸς δυσμὰς. καὶ ὁ μέσος μοχλός, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῶν σανίδων, θέλει διαπερᾶ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου. Καὶ τὰς σανίδας θέλεις περικαλύψει μὲ χρυσίον καὶ τοὺς κρίκους αὐτῶν θέλεις κάμει χρυσοῦς, διὰ τὰ ἦναι ἡκαὶ τῶν μοχλῶν. καὶ θέλεις περικαλύψει τοὺς μοχλοὺς μὲ χρυσίον. Καὶ θέλεις ἀνεγείρει τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ σχέδιον αὐτῆς τὸ δειχθὲν εἰς σὲ ἐπὶ τοῦ ὅρου. Καὶ θέλεις κάμει καταπέτασμα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἐντέχνου ἐργασίας· μὲ χερουβείμ θέλει εἶσθαι κατεσκευασμένον. Καὶ θέλεις κρεμάσει αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἐκ σιττίμ περικεκαλυμμένων μὲ χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι χρυσά, ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἀργυρῶν ὑποβασίων. Καὶ θέλεις κρεμάσει τὸ καταπέτασμα ὑπὸ τὰς περόνας, διὰ τὰ φέρῃς ἐκεῖ, ἔσωθεν τοῦ καταπετάσματος, τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ καταπέτασμα θέλει κάμνει εἰς ἑοῶς χώρισμα μεταξὺ τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. Καὶ θέλεις ἐπιθέσει τὸ ἰλαστήριον ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων. Καὶ θέλεις θέσει τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀντικρὺ τῆς τραπέζης πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς σκηνῆς· τὴν δὲ τράπεζαν θέλεις θέσει πρὸς τὸ βόρειον μέρος. Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τάπητα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον μὲ ἐργασίαν κεντητοῦ. Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὸν τάπητα πέντε στύλους ἐκ σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι χρυσά· καὶ θέλεις χύσει δι' αὐτοὺς πέντε ὑποβάσια χάλκινα.

Καὶ θέλεις κάμει θυσιαστήριον ἐκ ξύλου σιττίμ, πέντε πηχῶν τὸ μῆκος καὶ πέντε πηχῶν τὸ πλάτος· τετράγωνον θέλει εἶσθαι τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριῶν πηχῶν· καὶ θέλεις κάμει τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὸ μὲ χαλκόν. Καὶ θέλεις κάμει τοὺς στακτοδόχους λέβητας αὐτοῦ καὶ τὰ πτυάρια αὐτοῦ καὶ τὰς λεκάνας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὰ πυροδόχα αὐτοῦ· χάλκινα θέλεις κάμει πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. Καὶ θέλεις κάμει δι' αὐτὸ χαλκίνην ἐσχάραν δικτυωτὴν ἐργασίας· καὶ ἐπὶ τοῦ δικτύου θέλεις κάμει τέσσαρας κρίκους χαλκίνους ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν αὐτοῦ. Καὶ θέλεις θέσει αὐτὴν ὑπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν, ὥστε τὸ δίκτυον νὰ ἦναι μέχρι τοῦ μέσου τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς διὰ τὸ θυσιαστήριον, μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χαλκόν· καὶ οἱ μοχλοὶ θέλουσι τεθῇ ἐντὸς τῶν κρίκων καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ μοχλοὶ ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τὰ βαστάζωσιν αὐτό. Κοῖλον σανιδωτὸν θέλεις κάμει αὐτό, καθὼς ἐδείχθη εἰς σὲ ἐπὶ τοῦ ὅρου· οὕτω θέλουσι κάμει. Καὶ θέλεις κάμει τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς· ἀπὸ τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν θέλουσιν εἶσθαι παραπετάσματα διὰ τὴν αὐλὴν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, τὸ μῆκος ἑκατὸν πηχῶν διὰ τὸ ἐν πλευρόν. Καὶ οἱ εἴκοσι στύλοι αὐτῆς καὶ τὰ εἴκοσι ὑποβάσια τούτων θέλουσιν εἶσθαι χάλκινα· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά. Καὶ ὁμοίως

κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν κατὰ μῆκος θέλουσιν εἶσθαι παραπετάσματα, μῆκος ἑκατὸν πηχῶν, καὶ οἱ εἴκοσι στύλοι αὐτῶν καὶ τὰ εἴκοσι αὐτῶν χάλκινα ὑποβάσια· τὰ δὲ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά. 12 Καὶ διὰ τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς κατὰ τὸ δυτικὸν πλευρὸν θέλουσιν εἶσθαι παραπετάσματα πεντήκοντα πηχῶν· 13 στύλοι αὐτῶν δέκα καὶ ὑποβάσια αὐτῶν δέκα. Καὶ τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τὸ 14 πρὸς ἀνατολὰς θέλει εἶσθαι πεντήκοντα πηχῶν. Καὶ τὰ παραπετάσματα τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς πύλης θέλουσιν 15 εἶσθαι δεκαπέντε πηχῶν· στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ ὑποβάσια αὐτῶν τρία. Καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος θέλουσιν εἶσθαι 16 παραπετάσματα δεκαπέντε πηχῶν· στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ ὑποβάσια αὐτῶν τρία. Διὰ δὲ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς 17 θέλει εἶσθαι καταπέτασμα εἴκοσι πηχῶν, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, 18 κατεσκευασμένον μὲ ἐργασίαν κεντητοῦ· στύλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ ὑποβάσια τούτων τέσσαρα. Πάντες οἱ 19 στύλοι κύκλῳ τῆς αὐλῆς θέλουσιν εἶσθαι ἐξωσμένοι μὲ ἄργυρον, τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν ἀργυρά καὶ τὰ ὑποβάσια 20 αὐτῶν χάλκινα. Τὸ μῆκος τῆς αὐλῆς θέλει εἶσθαι ἑκατὸν πηχῶν καὶ τὸ πλάτος ἑκατέρωθεν πεντήκοντα καὶ τὸ 21 ὕψος πέντε πηχῶν, ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν χάλκινα. Πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς 22 διὰ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι αὐτῆς καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς θέλουσιν 23 εἶσθαι χάλκινοι. Καὶ σὺ πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσι πρὸς σὲ καθαρὸν ἔλαιον ἀπὸ ἐλαίας κοπα- 24 νισμένας διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ καίῃ πάντοτε ὁ λύχνος. Ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐξώθεν τοῦ καταπετάσματος, 25 τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσι διαθέσει αὐτὸν ἀφ' ἑσπέρας ἕως 26 πρωῒ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος παντοτεινὸς εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ τὰς γενεὰς 27 αὐτῶν.

28 Καὶ σὺ προσάγαγε πρὸς σεαυτὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, ἐκ μέσου 28 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ, Ἀαρὼν, Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς 29 τοῦ Ἀαρὼν. Καὶ θέλεις κάμει στολὴν ἁγίαν εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν. Καὶ 30 σὺ λάλησον πρὸς πάντας τοὺς σοφοὺς τὴν καρδίαν, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἐνέπλησα ἀπὸ πνεύματος σοφίας, νὰ 31 κάμωσι τὴν στολὴν τοῦ Ἀαρὼν, διὰ νὰ καθιερώσῃς αὐτόν, ὥστε νὰ ἱερατεύῃ εἰς ἐμέ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ στολὴ 32 τὴν ὁποίαν θέλουσι κάμει· περιστήθιον καὶ ἐφόδ καὶ ποδήρη καὶ χιτῶν κεντητός, μίτρα καὶ ζώνη· καὶ θέλουσι 33 κάμει στολὰς ἁγίας εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ. 34 Καὶ αὐτοὶ θέλουσι λάβει τὸ χρυσίον καὶ τὸ κυανοῦν καὶ τὸ πορφυροῦν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον. Καὶ 35 θέλουσι κάμει τὸ ἐφόδ ἐκ χρυσοῦ, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ, ἐκ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἐντέχνου 36 ἐργασίας· θέλει ἔχει τὰς δύο ἐπωμίδας αὐτοῦ συναπτὰς κατὰ τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ, ὥστε νὰ συνάπτονται. Καὶ 37 ἡ κεντητὴ ζώνη τοῦ ἐφόδ, ἡ ἐπ' αὐτό, θέλει εἶσθαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· ἐκ χρυσοῦ, ἐκ 38 κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης. Καὶ θέλεις λάβει δύο ὄνυχιτας λίθους, καὶ 39 θέλεις ἐγχαράξαι ἐπ' αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἕξ ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς λίθου καὶ τὰ 40 λοιπὰ ἕξ ὀνόματα ἐπὶ τοῦ ἄλλου λίθου, κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν· μὲ ἐργασίαν λιθογλύφου κατὰ τὴν γλυφὴν 41 τῆς σφραγίδος, θέλεις ἐγχαράξαι τοὺς δύο λίθους μὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· θέλεις ἐναρμόσει αὐτοὺς 42 εἰς χρυσοῦς οἰκίσκους. Καὶ θέλεις θέσει τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων τοῦ ἐφόδ, λίθους μνημοσύνης εἰς 43 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει βαστάζει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ 44 εἰς μνημόσυνον. Καὶ θέλεις κάμει οἰκίσκους χρυσοῦς· καὶ δύο ἀλύσεις ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ ἐπὶ τῶν ἄκρων· 45 ἐργασίαν πλεκτὴν θέλεις κάμει αὐτάς, καὶ θέλεις συνάψει τὰς πλεκτὰς ἀλύσεις μὲ τοὺς οἰκίσκους. Καὶ 46 θέλεις κάμει τὸ περιστήθιον τῆς κρίσεως ἐντέχνου ἐργασίας· κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐφόδ θέλεις κάμει αὐτό· 47 ἐκ χρυσοῦ, κυανοῦ, καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης θέλεις κάμει αὐτό· τετράγωνον 48 θέλει εἶσθαι διπλοῦν· μιᾶς σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μιᾶς σπιθαμῆς τὸ πλάτος αὐτοῦ. Καὶ θέλεις 49 ἐναρμόσει εἰς αὐτὸ λίθους, τέσσαρας σειρὰς λίθων· σειρὰ σαρδίου, τοπαζίου καὶ σμαράγδου θέλει εἶσθαι 50 πρώτη σειρά· καὶ ἡ δευτέρα σειρά, ἄνθραξ, σάπφειρος καὶ ἀδάμας· καὶ ἡ τρίτη σειρά, λιγύριον, ἀχάτης 51 καὶ ἁμέθυτος· καὶ ἡ τετάρτη σειρά, βηρύλλιον καὶ ὄνυξ καὶ ἱασπις· ἐνηρμοσμένοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς τοὺς 52 χρυσοῦς οἰκίσκους αὐτῶν· καὶ οἱ λίθοι θέλουσιν εἶσθαι μὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δώδεκα, κατὰ τὰ 53 ὀνόματα αὐτῶν, κατὰ τὴν γλυφὴν τῆς σφραγίδος· ἕκαστος μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰς δώδεκα 54 φυλάς. Καὶ θέλεις κάμει ἐπὶ τὸ περιστήθιον ἀλύσεις κατὰ τὰ ἄκρα, πλεκτῆς ἐργασίας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. 55 Καὶ θέλεις κάμει ἐπὶ τὸ περιστήθιον δύο κρίκους χρυσοῦς, καὶ θέλεις περάσει τοὺς δύο κρίκους εἰς τὰ δύο 56 ἄκρα τοῦ περιστήθιου. Καὶ θέλεις περάσει τὰς δύο πλεκτὰς ἀλύσεις χρυσαῖς εἰς τοὺς δύο κρίκους, τοὺς 57 εἰς τὰ ἄκρα τοῦ περιστήθιου. Καὶ τὰ ἄλλα δύο ἄκρα τῶν δύο πλεκτῶν ἀλύσεων θέλεις συνάψει μὲ τοὺς 58 δύο οἰκίσκους καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἐφόδ ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ θέλεις κάμει 59 δύο κρίκους χρυσοῦς καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ περιστήθιου εἰς τὸ χεῖλος αὐτοῦ, τὸ 60 ὁποῖον εἶναι κατὰ τὸ μέρος τοῦ ἐφόδ ἔσωθεν· καὶ θέλεις κάμει δύο ἄλλους κρίκους χρυσοῦς, καὶ θέλεις βάλει 61 αὐτοὺς εἰς τὰ δύο πλάγια τοῦ ἐφόδ κάτωθεν, πρὸς τὸ ἔμπροσθινόν μέρος αὐτοῦ, ἀντικρὺ τῆς ἄλλης ἐνώσεως 62 αὐτοῦ, ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ. Καὶ θέλουσι δένει τὸ περιστήθιον διὰ τῶν κρίκων αὐτοῦ εἰς τοὺς 63 κρίκους τοῦ ἐφόδ μὲ ταινίαν ἐκ κυανοῦ, διὰ νὰ ᾖ ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ καὶ διὰ νὰ μὴ ᾖ 64 τὸ περιστήθιον κεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ ἐφόδ. Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει βαστάζει τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ 65 περιστήθῳ τῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον, εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ 66 Κυρίου διαπαντός. Καὶ θέλεις βάλει εἰς τὸ περιστήθιον τῆς κρίσεως τὸ Οὐρίμ καὶ τὸ Θουμμίμ, καὶ θέλουσιν 67 εἶσθαι ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ Ἀαρὼν, ὅταν εἰσέρχεται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει βαστάζει τὴν κρίσιν

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διαπαντός. Καὶ θέλεις κάμει τὸν ποδῆρή τοῦ 31
ἐφόδ ὅλον ἐκ κυανοῦ. Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ ἄνοιγμα κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ· θέλει ἔχει 32
ταινίαν ὑφαντὴν κύκλῳ τοῦ ἀνοίγματος αὐτοῦ, καθὼς εἶναι τὸ ἄνοιγμα τοῦ θώρακος, διὰ νὰ μὴ σχίζηται. Καὶ 33
θέλεις κάμει ἐπὶ τῶν κρασπέδων αὐτοῦ ῥόδια ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου ἐπὶ τῶν κρασπέδων
αὐτοῦ κύκλῳ· καὶ κώδωνα χρυσοῦς μεταξὺ αὐτῶν κύκλῳ· χρυσοῦν κώδωνα καὶ ῥόδιον, χρυσοῦν κώδωνα 34
καὶ ῥόδιον, ἐπὶ τῶν κρασπέδων τοῦ ποδῆρους κύκλῳ. Καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοῦ Ἀαρὼν διὰ νὰ λειτουργῇ· καὶ 35
ὁ ἥχος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀκουστός, ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ὅταν ἐξέρχεται, διὰ
νὰ μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ θέλεις κάμει πέταλον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ θέλεις ἐγχαράξῃ ἐπ' αὐτὸ, ὡς χάραγμα 36
σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. Καὶ θέλεις βάλει αὐτὸ ἐπὶ κυανῆς ταινίας, διὰ νὰ ᾖ ἐπὶ τῆς 37
μίτρας· εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρους τῆς μίτρας θέλει εἶσθαι. Καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ἀαρὼν, διὰ νὰ 38
σηκόνῃ ὁ Ἀαρὼν τὴν ἀνομίαν τῶν ἁγίων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἀγιάζει εἰς πάσας
αὐτῶν τὰς ἁγίας προσφοράς· καὶ θέλει εἶσθαι διαπαντὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, διὰ νὰ ᾖ δεκταὶ ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλεις ὑφάνει τὸν χιτῶνα ἐκ βύσσου καὶ θέλεις κάμει μίτραν ἐκ βύσσου καὶ θέλεις κάμει 39
ζώνην ἐργασίας κεντητοῦ. Καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν θέλεις κάμει χιτῶνας καὶ θέλεις κάμει δι' αὐτοὺς 40
ζῶνας καὶ μιτρίδια θέλεις κάμει δι' αὐτοὺς πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν. Καὶ θέλεις ἐνδύσει αὐτὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν 41
ἀδελφὸν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ θέλεις χρίσει αὐτοὺς καὶ θέλεις καθιερώσει αὐτοὺς καὶ
ἀγιάσει αὐτούς, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ. Καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς λινὰ περισκελῆ, διὰ νὰ σκεπάζωσι 42
τὴν γύμνωσιν τῆς σαρκὸς αὐτῶν· ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν μηρῶν θέλουσι φθάνει· καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ 43
τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὸ
θυσιαστήριον διὰ νὰ λειτουργήσωσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, διὰ νὰ μὴ φέρωσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν καὶ ἀποθάνωσι τοῦτο
θέλει εἶσθαι νόμος παντοτεινὸς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ ἀγιάσῃ αὐτούς, ὥστε νὰ ἱερατεύωσιν **29**
εἰς ἐμέ. Λάβε ἓν μοσχάριον βοῶς καὶ δύο κριοὺς ἀμώμους, καὶ ἄζυμον ἄρτον καὶ πῆττας ἀζύμους ἐζυμωμένους 2
μὲ ἔλαιον καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα μὲ ἔλαιον· ἐκ σμιδάλεως σίτου θέλεις κάμει αὐτά. Καὶ θέλεις βάλει 3
αὐτὰ εἰς ἓν κάνιστρον καὶ θέλεις φέρει αὐτὰ ἐν τῷ κάνιστρῳ μετὰ τοῦ μοσχαρίου καὶ τῶν δύο κριῶν. Καὶ τὸν 4
Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ θέλεις προσαγάγει εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλεις λούσει
αὐτοὺς ἐν ὕδατι. Καὶ θέλεις λάβει τὰς στολάς καὶ θέλεις ἐνδύσει τὸν Ἀαρὼν τὸν χιτῶνα καὶ τὸν ποδῆρή τοῦ 5
ἐφόδ καὶ τὸ ἐφόδ καὶ τὸ περιστήθιον, καὶ θέλεις ζώσει αὐτόν μετὰ τὴν κεντητὴν ζώνην τοῦ ἐφόδ. Καὶ θέλεις 6
βάλει τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ θέλεις βάλει τὸ ἅγιον διάδημα ἐπὶ τὴν μίτραν. Τότε θέλεις λάβει 7
τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ θέλεις χύσει ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ θέλεις χρίσει αὐτόν. Καὶ θέλεις 8
προσαγάγει τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐνδύσει αὐτοὺς χιτῶνας· καὶ θέλεις ζώσει αὐτοὺς μετὰ ζῶνας, τὸν Ἀαρὼν καὶ 9
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλεις περιθέσει εἰς αὐτοὺς μιτρίδια, καὶ ἡ ἱερατεία θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς κατὰ νόμον
παντοτεινόν· καὶ θέλεις καθιερώσει τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. Καὶ θέλεις προσαγάγει τὸ μοσχάριον 10
ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχαρίου· καὶ θέλεις σφάζει τὸ μοσχάριον ἐνώπιον Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ 11
μαρτυρίου. Καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχαρίου καὶ θέσει ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου μετὰ 12
τὸν δάκτυλόν σου· καὶ θέλεις χύσει ὅλον τὸ αἷμα παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ θέλεις λάβει ὅλον τὸ 13
στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
αὐτῶν καὶ θέλεις καύσει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Τὸ δὲ κρέας τοῦ μοσχαρίου καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ τὴν 14
κόπρον αὐτοῦ θέλεις καύσει ἐν πυρὶ ἔξω τοῦ στρατοπέδου· τοῦτο εἶναι θυσία περὶ ἁμαρτίας. Καὶ τὸν κριὸν 15
τὸν ἓνα θέλεις λάβει, καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
κριοῦ· καὶ θέλεις σφάζει τὸν κριὸν καὶ θέλεις λάβει τὸ αἷμα αὐτοῦ καὶ ῥαντίζει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ· 16
καὶ θέλεις διαμελίζει τὸν κριὸν εἰς τμήματα καὶ θέλεις πλύνει τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ 17
βάλει αὐτὰ μετὰ τῶν τμημάτων αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ θέλεις καύσει ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τοῦ 18
θυσιαστηρίου· τοῦτο εἶναι ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον· εἶναι ὁσμη εὐωδίας, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν
Κύριον. Καὶ θέλεις λάβει τὸν δεύτερον κριὸν· καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας 19
αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ· τότε θέλεις σφάζει τὸν κριὸν καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ 20
θέσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ ποδὸς αὐτῶν, καὶ θέλεις
ῥαντίζει τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. Καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ αἵματος, τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, 21
καὶ ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος, καὶ θέλεις ῥαντίζει ἐπὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς στολάς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν ἀγιασθῇ, αὐτός, καὶ αἱ στολαὶ αὐτοῦ,
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ καὶ 22
τὴν οὐρὰν καὶ τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς,
καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα, διότι εἶναι κριὸς καθιερώσεως, καὶ ἓνα ψωμόν, καὶ μίαν 23
πῆτταν ἐλαιωμένην, καὶ ἓν λάγανον ἐκ τοῦ κανίστρου τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἐνώπιον Κυρίου· καὶ 24
θέλεις ἐπιθέσει τὰ πάντα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀαρὼν καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κινήσει
αὐτὰ εἰς κινήτην προσφορὰν ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ θέλεις λάβει αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ καύσει ἐπὶ τοῦ 25
θυσιαστηρίου ἐπάνω τοῦ ὀλοκαυτώματος εἰς ὁσμήν εὐωδίας ἐνώπιον Κυρίου· τοῦτο εἶναι θυσία γινομένη διὰ

26 πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, Καὶ θέλεις λάβει τὸ στήθος ἐκ τοῦ κριοῦ τῆς καθιερώσεως, ὅστις εἶναι διὰ τὸν Ἀαρών,
 27 καὶ θέλεις κινήσει αὐτὸ εἰς κινητὴν προσφορὰν ἐνώπιον Κυρίου καὶ θέλει εἶσθαι μερίδιόν σου. Καὶ θέλεις
 ἀγιάσει τὸ στήθος τῆς κινητῆς προσφορᾶς καὶ τὸν βραχίονα τῆς προσφορᾶς τῆς ὑψώσεως, ἥτις ἐκινήθη καὶ
 ἥτις ὑψώθη, ἐκ τοῦ κριοῦ τῆς καθιερώσεως, ἐξ ἐκείνου ὅστις εἶναι διὰ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξ ἐκείνου ὅστις εἶναι
 28 διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρών καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ κατὰ νόμον παντοτεινὸν παρὰ τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ· διότι εἶναι προσφορὰ ὑψώσεως· καὶ θέλει εἶσθαι προσφορὰ ὑψώσεως παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν
 29 εἰρηνικῶν θυσιῶν αὐτῶν, ἡ ὑψουμένη προσφορὰ αὐτῶν πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ἡ ἀγία στολή τοῦ Ἀαρών θέλει
 30 εἶσθαι τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτόν, διὰ νὰ χρισθῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ νὰ καθιερωθῶσιν ἐν αὐτῇ. Ἐπτά ἡμέρας θέλει
 ἐνδύεσθαι αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, ὁ ἀν' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
 31 διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ ἁγίῳ. Καὶ θέλεις λάβει τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως καὶ βράσει τὸ κρέας αὐτοῦ
 32 ἐν τόπῳ ἁγίῳ. Καὶ θέλουσι φάγει ὁ Ἀαρών καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸ κρέας τοῦ κριοῦ καὶ τὸν ἄρτον τὸν ἐν τῷ
 33 κανίστρῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θέλουσι φάγει ἐκεῖνα, διὰ τῶν ὁποίων ἐγενεον ἡ
 34 ἐξιλέωσις, πρὸς καθιέρωσιν καὶ ἀγιασμόν αὐτῶν· ζῆνος ὅμως δὲν θέλει φάγει, διότι εἶναι ἅγια· καὶ ἂν μείνη
 35 τι ἐκ τοῦ κρέατος τῶν καθιερώσεων ἢ ἐκ τοῦ ἄρτου ἕως πρωῒ, τότε θέλεις καύσει τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν πυρί·
 36 δὲν θέλει φαγῶθῃ, διότι εἶναι ἅγιον. Καὶ οὕτω θέλεις κάμει εἰς τὸν Ἀαρών καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κατὰ
 37 πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ· ἐπτά ἡμέρας θέλεις καθιερώσει αὐτούς· καὶ θέλεις προσφέρει πᾶσαν ἡμέραν
 ἕν μοσχάριον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας διὰ ἐξιλέωσιν. Καὶ θέλεις καθαρίζει τὸ θυσιαστήριον, κάρων
 38 ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ θέλεις χρίσει αὐτὸ διὰ νὰ ἀγιάσῃς αὐτό. Ἐπτά ἡμέρας θέλεις κάμνει ἐξιλέωσιν
 ὑπὲρ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ θέλεις ἀγιάζει αὐτό· καὶ θέλει εἶσθαι θυσιαστήριον ἀγιώτατον· πᾶν τὸ ἐγγίζον τὸ
 39 θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι ἅγιον. Τοῦτο δὲ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλεις προσφέρει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
 40 δύο ἄρνια ἐνιαύσια τὴν ἡμέραν διαπαντός· τὸ ἕν ἄρνιον θέλεις προσφέρει τὸ πρωῒ, καὶ τὸ ἄλλο ἄρνιον θέλεις
 41 προσφέρει τὸ δειλινόν· καὶ μετὰ τοῦ ἐνὸς ἄρνιου ἕν δέκατον σεμιδάλεως ἐξυμωμένης μὲ τὸ τέταρτον ἐνὸς ἴν
 42 ἐλαίου κοπανισμένου· καὶ τὸ τέταρτον ἐνὸς ἴν οἴνου διὰ σπονδὴν. καὶ τὸ δεύτερον ἄρνιον θέλεις προσφέρει
 43 τὸ δειλινόν· κατὰ τὴν προσφορὰν τῆς πρωῒας, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτῆς, θέλεις κάμει εἰς αὐτό, εἰς ὁσμὴν
 44 εὐωδίας, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον. τοῦτο θέλει εἶσθαι παντοτεινὸν ὁλοκαύτωμα εἰς τὰς
 45 γενεὰς σας παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐνώπιον Κυρίου· ὅπου θέλω ἐμφανίζεσθαι εἰς σᾶς, διὰ
 46 νὰ λαλῶ ἐκεῖ πρὸς σέ. Καὶ ἐκεῖ θέλει ἐμφανίζεσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἡ σκηνὴ θέλει ἀγιάζεσθαι μὲ
 τὴν δόξαν μου. Καὶ θέλω ἀγιάζει τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον· θέλω ἀγιάζει καὶ τὸν Ἀαρών
 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ. Καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ θέλω
 εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν. Καὶ αὐτοὶ θέλουσι γνωρίζει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ κατοικῶ ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

30, 2 Καὶ θέλεις κάμει θυσιαστήριον διὰ νὰ θυμιάζῃς θυμίαμα· ἐκ ξύλου σιττίμ θέλεις κάμει αὐτό. μιᾶς πήχης
 τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μιᾶς πήχης τὸ πλάτος αὐτοῦ τετράγωνον θέλει εἶσθαι καὶ δύο πηχῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ τὰ
 3 κέρατα αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὸ μὲ χρυσίον καθαρὸν, τὴν κορυφὴν αὐτοῦ καὶ
 4 τὰ πλάγια αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὸ στεφάνην χρυσοῦν κύκλῳ. Καὶ δύο
 χρυσοῦς κρίκους θέλεις κάμει εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὴν στεφάνην αὐτοῦ· πλησίον τῶν δύο γωνιῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὰ δύο
 πλάγια αὐτοῦ θέλεις κάμει αὐτούς, καὶ θέλουσιν εἶσθαι θῆκαι τῶν μοχλῶν, ὥστε νὰ βαστάζωσιν αὐτὸ δι' αὐτῶν.

5, 6 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον. Καὶ θέλεις
 βάλει αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀντικρὺ τοῦ ἱλαστηρίου
 7 τοῦ ἐπὶ τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλω ἐμφανίζεσθαι εἰς σέ. Καὶ θέλει θυμιάζει ὁ Ἀαρών ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα
 8 εὐωδὸς καθ' ἐκάστην πρωΐαν· ὅταν ἐτοιμάζῃ τοὺς λύχνους, θέλει θυμιάζει ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ὅταν ἀνάπτῃ ὁ
 Ἀαρών τοὺς λύχνους τὸ ἑσπέρας, θέλει θυμιάζει ἐπ' αὐτοῦ, θυμίαμα παντοτεινὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὰς
 9 γενεὰς σας. δὲν θέλετε προσφέρει ἐπ' αὐτοῦ ζῆνον θυμίαμα οὐδὲ ὁλοκαύτωμα οὐδὲ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων
 10 οὐδὲ θέλετε χύσει ἐπ' αὐτοῦ σπονδὴν. Καὶ θέλει κάμνει ὁ Ἀαρών ἐξιλέωσιν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ μὲ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τῆς ἐξιλέσεως· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει κάμνει ἐξιλέωσιν
 11 ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς σας· τοῦτο εἶναι ἀγιώτατον πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν,
 12 λέγων, Ὅταν λαμβάνῃς τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, τότε θέλουσι δώσει πᾶς
 ἄνθρωπος λύτρον διὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅταν ἀπαριθμῇς αὐτούς, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ πληγὴ ἐπ'
 13 αὐτούς, ὅταν ἀπαριθμῇς αὐτούς· τοῦτο θέλουσι δίδει πᾶς ὅστις περνᾷ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ἡμισυ τοῦ σίκλου
 κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίου· ὁ σίκλος εἶναι εἴκοσι γερά· ἡμισυ τοῦ σίκλου θέλει εἶσθαι ἡ προσφορὰ τοῦ Κυρίου.
 14 πᾶς ὅστις περνᾷ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, θέλει δώσει προσφορὰν εἰς τὸν
 15 Κύριον. Ὁ πλούσιος δὲν θέλει δώσει πλεότερον, καὶ ὁ πτωχὸς δὲν θέλει δώσει ὀλιγότερον ἡμίσεος σίκλου,
 16 ὅταν δίδωσι τὴν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον διὰ νὰ κάμωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Καὶ θέλεις
 λάβει τὸ ἀργύριον τῆς ἐξιλέσεως παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ θέλεις μεταχειρισθῇ αὐτὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
 τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου,
 17, 18 διὰ νὰ γείνη ἐξιλέωσις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Καὶ θέλεις
 κάμει νιπτῆρα χάλκινον καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκίνην, διὰ νὰ νίπωνται καὶ θέλεις θέσει αὐτὸν μεταξὺ τῆς
 19 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ θέλεις βάλει ὕδωρ εἰς αὐτόν· καὶ θέλουσι νίπτει ὁ Ἀαρών
 20 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἐξ αὐτοῦ· Ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ

μαρτυρίου, θέλουσι νίπτεσθαι με ὕδωρ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσιν· ἢ ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὸ θυσιαστήριον διὰ νὰ λειτουργήσωσι, διὰ νὰ καύσωσι θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τότε θέλουσι νίπτει τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος παντοτεινὸς εἰς αὐτούς, εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Καὶ σὺ λάβε εἰς σεαυτὸν ἐκλεκτὰ ἀρώματα, καθαρᾶς σμύρνης πεντακοσίου σίκλου καὶ εὐώδους κινναμώμου ἡμισυ αὐτῆς, διακοσίου πεντήκοντα, καὶ εὐώδους καλάμου διακοσίου πεντήκοντα, καὶ κασσία πεντακοσίου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίου, καὶ ἐλαίου ἐλαίας ἓν ἴν· καὶ θέλεις κάμει αὐτὸ ἔλαιον ἁγίου χρίσματος, χρίσμα μυρεψικὸν κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ· ἅγιον χρυσήριον ἔλαιον θέλει εἶσθαι. Καὶ θέλεις χρίσει με αὐτὸ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτοῦ καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ. Καὶ θέλεις ἀγιάσει αὐτά, διὰ νὰ ᾖναι ἀγιώτατα· πᾶν τὸ ἐγγίζον αὐτὰ θέλει εἶσθαι ἅγιον. Καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ θέλεις χρίσει καὶ θέλεις ἀγιάσει αὐτούς, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ. Καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐμέ ἅγιον χρυσήριον ἔλαιον εἰς τὰς γενεὰς σας· ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου δὲν θέλει χυθῇ οὐδὲ θέλετε κάμει ὅμοιον αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ· τοῦτο εἶναι ἅγιον καὶ ἅγιον θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· ὅστις συνθέσῃ ὅμοιον αὐτοῦ ἢ ὅστις βάλῃ ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ἀλλογενῇ, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε εἰς σεαυτὸν εὐώδη ἀρώματα, στακτὴν καὶ ὄνυχας καὶ χαλβάνην, ταῦτα τὰ εὐώδη ἀρώματα μετὰ καθαρῷ λιθανίου· ἴσου βάρους θέλει εἶσθαι ἕκαστον. Καὶ θέλεις κάμει τοῦτο θυμίαμα, σύνθεσιν κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ μεμιγμένον, καθαρὸν, ἅγιον· καὶ θέλεις κοπανίσει μέρος ἐκ τούτου πολλὰ λεπτόν, καὶ θέλεις βάλει ἐξ αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλω ἐμφανίζεσθαι εἰς σέ· τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἀγιώτατον. Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος τούτου, τὸ ὅποιον θέλεις κάμει, σεῖς δὲν θέλετε κάμει εἰς ἑαυτούς· ἅγιον θέλει εἶσθαι εἰς σέ διὰ τὸν Κύριον· ὅστις κάμῃ ὅμοιον αὐτοῦ διὰ νὰ μυρίζηται αὐτὸ, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἴδὲ, ἐγὼ ἐκάλεσα ἐξ ὀνόματος Βεσελεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὡρ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεύματος θείου, σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης καὶ πάσης καλλιτεχνίας, διὰ νὰ ἐπινοῇ ἔντεχνα ἔργα, ὥστε νὰ ἐργάζεται εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἄργυρον καὶ εἰς χαλκόν, καὶ νὰ γλύφῃ λίθους ἐνθέσεως, καὶ νὰ σκαλίσῃ ξύλα δι' ἐργασίαν εἰς πᾶσαν καλλιτεχνίαν. Καὶ ἐγώ, ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς αὐτὸν Ἐλιάβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν· καὶ εἰς πάντα συνετὸν τὴν καρδίαν ἔδωκα σοφίαν, διὰ νὰ κάμωσι πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ· τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν καθαρὰν λυχνίαν μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος μετὰ τῶν σκευῶν αὐτοῦ καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς, καὶ τὰς ἁγίας στολὰς τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσι, καὶ τὸ χρυσήριον ἔλαιον, καὶ τὸ εὐώδες θυμίαμα διὰ τὸ ἅγιον· κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ θέλουσι κάμει. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Καὶ σὺ λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Προσέχετε νὰ φυλάττητε τὰ σάββατά μου· διότι τοῦτο εἶναι σημεῖον μεταξύ ἡμοῦ καὶ ὑμῶν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, διὰ νὰ γνωρίζητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος, ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς· καὶ θέλετε φυλάττει τὸ σάββατον, διότι εἶναι ἅγιον εἰς ἐσᾶς· ὅστις βεβηλώσῃ αὐτὸ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ· διότι πᾶς ὅστις κάμῃ ἐργασίαν ἐν αὐτῷ, ἢ ψυχὴ ἐκεῖνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Ἐξ ἡμέρας θέλει γίνεσθαι ἐργασία· ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ σάββατον θέλει εἶσθαι, ἀνάπαυσις ἁγία εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὅστις κάμῃ ἐργασίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ. Καὶ θέλουσι φυλάττει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ σάββατον, διὰ νὰ ἐορτάζωσιν αὐτὸ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Τοῦτο εἶναι σημεῖον μεταξύ ἡμοῦ καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διαπαντός· διότι εἰς ἕξ ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσε καὶ ἀνεπαύθη. Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἀφοῦ ἐτελείωσε λαλὼν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά, δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας μετὰ τὸν δάκτυλον τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι ἐβράδυνεν ὁ Μωϋσῆς νὰ καταβῇ ἐκ τοῦ ὄρους, συνήχθη ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Σηκώθητι, κάμε εἰς ἡμᾶς θεούς, οἵτινες νὰ προπορεύωνται ἡμῶν· διότι οὗτος ὁ Μωϋσῆς, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί ἀπέγεινεν αὐτός. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἀαρὼν, Ἀφαιρέσατε τὰ χρυσὰ ἐνώτια, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὰ ὄτια τῶν γυναικῶν σας, τῶν υἱῶν σας καὶ τῶν θυγατέρων σας, καὶ φέρετε πρὸς ἐμέ. Καὶ ἀφῆρεσε πᾶς ὁ λαὸς τὰ χρυσὰ ἐνώτια, τὰ ὅποια ᾔσαν εἰς τὰ ὄτια αὐτῶν, καὶ ἔφεραν πρὸς τὸν Ἀαρὼν. Καὶ λαβὼν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διεμόρφωσεν αὐτὸ μετὰ ἐργαλείων ἐγχαρκτηκόν, καὶ ἔκαμεν αὐτὸ μόνον χωνευτόν· οἱ δὲ εἶπον, Οὗτοι εἶναι οἱ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἵτινες σὲ ἀνεβίβασαν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ὅτε εἶδε τοῦτο ὁ Ἀαρὼν, ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἐκήρυξεν ὁ Ἀαρὼν, λέγων, Αὖριον εἶναι ἐορτὴ εἰς τὸν Κύριον. Καὶ σηκωθέντες ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον, προσέφεραν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔφεραν εἰρηνικὰς προσφοράς· καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖνῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παιζῶσι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπάγε, κατάβηθι διότι ἡνόμησεν ὁ λαὸς σου, τὸν ὅποιον ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐξετράπησαν ταχέως ἐκ τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς αὐτούς· ἔκαμαν εἰς ἑαυτοὺς μόνον χωνευτόν καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν καὶ ἐθυσίασαν εἰς αὐτὸν καὶ εἶπον, Οὗτοι εἶναι οἱ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἵτινες σὲ ἀνεβίβασαν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, εἶδον τὸν

10 λαὸν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ, εἶναι λαὸς σκληροτράχηλος· τώρα λοιπόν, ἄφες με, καὶ θέλει ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ μου
 11 ἐναντίον αὐτῶν καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς· καὶ θέλω σὲ καταστήσει ἔθνος μέγα. Καὶ ἰκέτευσεν ὁ Μωϋσῆς
 12 Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Διὰ τί, Κύριε, ἐξάπτεται ἡ ὀργὴ σου ἐναντίον τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον
 13 ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου μετὰ μεγάλῃς δυνάμεως καὶ κραταιᾶς χειρὸς διὰ τί νὰ εἰπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι,
 14 λέγοντες, Μὲ πονηρίαν ἐξήγαγεν αὐτούς, διὰ νὰ θανατώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρη καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς ἀπὸ
 15 προσώπου τῆς γῆς ἐπίστρεψον ἀπὸ τῆς ἐξάψεως τῆς ὀργῆς σου καὶ μεταμελήθῃ περὶ τοῦ κακοῦ τοῦ πρὸς
 16 τὸν λαὸν σου· ἐνθυμήθῃ τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰσραήλ, τοὺς δούλους σου, πρὸς τοὺς ὁποίους
 17 ὤμοσας ἐπὶ σεαυτὸν καὶ εἶπας πρὸς αὐτούς, Θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σας ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
 18 πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησα, θέλω δώσῃ εἰς τὸ σπέρμα σας, καὶ θέλουσι κληρονομήσῃ
 19 αὐτὴν διαπαντός. Καὶ μετεμελήθῃ ὁ Κύριος περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον εἶπε νὰ κάμῃ κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
 20 Καὶ στραφεὶς ὁ Μωϋσῆς κατέβη ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ·
 21 πλάκες γεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου ἦσαν γεγραμμέναι. Καὶ
 22 αἱ πλάκες ἦσαν ἔργον Θεοῦ καὶ ἡ γραφὴ ἦτο γραφὴ Θεοῦ ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τὰς πλάκας. Καὶ ἀκούσας ὁ
 23 Ἰησοῦς τὸν θόρυβον τοῦ λαοῦ ἀλαλάζοντος, εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Θόρυβος πολέμου εἶναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
 24 Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν εἶναι φωνὴ ἀλαλαζόντων διὰ νίκην οὐδὲ φωνὴ βοῶντων διὰ ἥτταν· φωνὴν ἀδόντων ἐγὼ ἀκούω.
 25 Καθὼς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὸ στρατόπεδον, εἶδε τὸν μόσχον καὶ χορούς· καὶ ἐξήφθῃ ὁ θυμὸς τοῦ Μωϋσέως,
 26 καὶ ἔρριψε τὰς πλάκας ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ συνέτριψεν αὐτάς ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ λαβὼν τὸν μόσχον, τὸν
 27 ὁποῖον εἶχον κάμει, κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ συντρίψας ἐωσοῦ ἐλεπτύνθη, ἔσπειρεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισε
 28 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, Τί ἔκαμεις εἰς σὲ ὁ λαὸς οὗτος, ὥστε ἐπέφερες
 29 ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρών, Ἄς μὴ ἐξάπτηται ὁ θυμὸς τοῦ κυρίου μου· σὺ γνωρίζεις
 30 τὸν λαόν, ὅτι ἐγκτεται εἰς τὴν κακίαν· διότι εἶπον πρὸς ἐμέ, Κάμε εἰς ἡμᾶς θεοὺς, οἵτινες νὰ προπορεύωνται
 31 ἡμῶν· διότι οὗτος ὁ Μωϋσῆς, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί ἀπέγεινεν
 32 αὐτός· καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ὅστις ἔχει χρυσίον, ἄς ἀφαιρέσωσιν αὐτὸ· καὶ ἔδωκαν εἰς ἐμέ· τότε ἔρριψα
 33 αὐτὸ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος. Καὶ ἰδὼν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαόν ὅτι ἦτο ἀχαλίνωτος, διότι ὁ
 34 Ἀαρών εἶχε ἀφήσει αὐτοὺς ἀχαλίνωτους πρὸς κατασχύνην, μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐστάθη ὁ Μωϋσῆς
 35 παρὰ τὴν πύλην τοῦ στρατοπέδου καὶ εἶπεν, Ὅστις εἶναι τοῦ Κυρίου, ἄς ἔλθῃ πρὸς ἐμέ. Καὶ συνήχθησαν
 36 πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἄς
 37 θάλῃ ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ· καὶ διέλθετε καὶ ἐξέλθετε ἀπὸ πύλης εἰς πύλην διὰ
 38 τοῦ στρατοπέδου, καὶ ἄς θανατώσῃ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν φίλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν
 39 πλησίον αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως· καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκείνην τὴν
 40 ἡμέραν περίπου τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες. διότι εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Καθιερώσατε ἑαυτοὺς σήμερον εἰς τὸν Κύριον,
 41 ἕκαστος ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐσᾶς εὐλογία σήμερον. Καὶ
 42 τὴν ἐπαύριον εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Σεῖς ἡμαρτήσατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ τώρα θέλω ἀναβῇ πρὸς
 43 τὸν Κύριον· ἴσως κάμω ἐξιλέωσιν διὰ τὴν ἁμαρτίαν σας. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε,
 44 Δέομαι· οὗτος ὁ λαὸς ἡμάρτησεν ἁμαρτίαν μεγάλην καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς θεοὺς χρυσοῦς· πλὴν τώρα, ἐὰν
 45 συγχωρήσῃς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ, ἐξάλειψόν με, δέομαι, ἐκ τῆς βίβλου σου, τὴν ὁποίαν ἔγραψας.
 46 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὅστις ἡμάρτησεν ἐναντίον ἐμοῦ, τοῦτον θέλω ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς βίβλου
 47 μου· ὅθεν τώρα ὕπαγε, ὁδήγησον τὸν λαὸν εἰς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου σὲ εἶπα· ἰδοὺ, ὁ ἄγγελός μου θέλει
 48 προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου ἄλλ' ὅμως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδώσεώς μου θέλω ἀνταποδώσῃ τὴν ἁμαρτίαν
 49 αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαόν, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μοσχοῦ τὸν ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ
 50 Ἀαρών.

33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπαγε, ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαὸς τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαάκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγων, Εἰς τὸ
 2 σπέρμα σου θέλω δώσῃ αὐτήν· καὶ θέλω ἀποστείλῃ ἄγγελον ἔμπροσθέν σου καὶ θέλω ἐκδιώξῃ τὸν Χαναναῖον,
 3 τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον· εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ
 4 μέλι διότι ἐγὼ δὲν θέλω ἀναβῇ ἐν τῷ μέσῳ σου, ἐπειδὴ εἶσαι λαὸς σκληροτράχηλος, διὰ νὰ μὴ σὲ ἐξολοθρεύσω
 5 καθ' ὁδόν. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ λαὸς τὸν κακὸν τοῦτον λόγον, κατεπένθησαν καὶ οὐδεὶς ἔβαλε τὸν στολισμὸν
 6 αὐτοῦ ἐφ' ἑαυτόν. Διότι ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Σεῖς εἰσθε λαὸς
 7 σκληροτράχηλος· μίαν στιγμὴν ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸ μέσον σου, θέλω σὲ ἐξολοθρεύσει· ὅθεν τώρα ἐκδύθητι τοὺς
 8 στολισμοὺς σου ἀπὸ σοῦ, διὰ νὰ γνωρίσω τί θέλω κάμῃ εἰς σέ. Καὶ ἐξεδύθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς
 9 στολισμοὺς αὐτῶν πλησίον τοῦ ὄρους Χωρήβ. Καὶ λαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὴν σκηνήν, ἔστησεν αὐτήν ἔξω τοῦ
 10 στρατοπέδου, μακρὰν τοῦ στρατοπέδου, καὶ ὠνόμασεν αὐτήν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶς ὁ ζητῶν τὸν
 11 Κύριον ἐξήρχετο πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου τὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Καὶ ὅτε ἐξήρχετο ὁ Μωϋσῆς πρὸς
 12 τὴν σκηνήν, πᾶς ὁ λαὸς ἐσηκόνετο καὶ ἵστατο ἕκαστος παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ ἐβλεπον κατόπιν
 13 τοῦ Μωϋσεως, ἐωσοῦ εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκηνήν. Καὶ καθὼς εἰσῆρχετο ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν
 14 ὁ σὺλος τῆς νεφέλης καὶ ἵστατο ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς· καὶ ἐλάλει ὁ Κύριος μετὰ τοῦ Μωϋσεως. Καὶ
 15 ἐβλεπε πᾶς ὁ λαὸς τὸν σὺλον τῆς νεφέλης ἱστάμενον ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνιστάμενος
 16 προσεκύνει, ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλει ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν πρόσωπον
 17 πρὸς πρόσωπον, καθὼς λαλεῖ ἄνθρωπος πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ

θεράπων αὐτοῦ νέος, Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, δὲν ἀνεχώρει ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν 12
Κύριον, Ἰδέ, σὺ μοι λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ σὺ δὲν μὲ ἐφάνέρωσας ποῖον θέλεις ἀποστείλει μετ’ 13
ἐμοῦ· καὶ σὺ εἶπας, σὲ γνωρίζω κατ’ ὄνομα, καὶ μάλιστα εὐρηκας χάριν ἔμπροσθέν μου· τώρα λοιπόν, ἐάν 13
εὐρηκα χάριν ἔμπροσθέν σου, δεῖξόν μοι, δέομαι, τὴν ὁδὸν σου, διὰ νὰ σὲ γνωρίσω, διὰ νὰ εὕρω χάριν ἐνώπιόν 14
σου· καὶ ἰδὲ ὅτι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι ὁ λαὸς σου. καὶ εἶπεν, Ἡ παρουσία μου θέλει ἔλθεῖ μετὰ σοῦ καὶ θέλω 14
σοι δώσει ἀνάπαυσιν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐάν ἡ παρουσία σου δὲν ἔλθῃ μετ’ ἐμοῦ, μὴ ἀναγάγῃς ἡμᾶς 15
ἐντεῦθεν· διότι πῶς θέλει γνωρισθῇ τώρα, ὅτι εὐρηκα χάριν ἐνώπιόν σου ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου οὐχὶ διὰ τῆς 16
ἐλευσεώς σου μεθ’ ἡμῶν οὕτω θέλομεν διακριθῇ, ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου, ἀπὸ παντὸς λαοῦ, τοῦ ἐπὶ προσώπου 17
τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶπας, θέλω κάμει διότι εὐρηκας 17
χάριν ἐνώπιόν μου καὶ σὲ γνωρίζω κατ’ ὄνομα. Καὶ εἶπε, Δεῖξόν μοι, δέομαι, τὴν δόξαν σου. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ 18, 19
θέλω κάμει νὰ περάσῃ ἔμπροσθέν σου ὅλη ἡ ἀγαθότης μου καὶ θέλω κηρύξῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἔμπροσθέν 20
σου καὶ θέλω ἐλεήσει ὄντινα ἐλεῶ καὶ θέλω οἰκτερήσῃ ὄντινα οἰκτεῖρω. Καὶ εἶπε, δὲν δύνασαι νὰ ἴδῃς τὸ 20
πρόσωπόν μου· διότι ἄνθρωπος δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ καὶ ζήσῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδοῦ, τόπος πλησίον μου, καὶ 21
θέλεις σταθῇ ἐπὶ τῆς πέτρας· καὶ ὅταν ἡ δόξα μου διαβαίνει, θέλω σὲ βάλλει εἰς τὸ σχίσμα τῆς πέτρας καὶ θέλω 22
σὲ σκεπάσει μὲ τὴν χεῖρά μου, ἕωσοῦ παρέλθῃ· καὶ θέλω σηκώσει τὴν χεῖρά μου καὶ θέλεις ἰδεῖ τὰ ὀπίσω 23
μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου δὲν θέλεις ἰδεῖ.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Κόψον εἰς σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τὰς πρώτας· καὶ θέλω **34**
γράψαι ἐπὶ τῶν πλακῶν τοὺς λόγους, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῶν πρώτων πλακῶν, τὰς ὁποίας συνέτριψας· καὶ γίνου 2
ἔτοιμος τὸ πρωῒ, καὶ ἀνάβηθι τὸ πρωῒ ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, καὶ παράστηθι ἐκεῖ ἐνώπιόν μου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ 3
ὄρους· καὶ οὐδεὶς θέλει ἀναβῇ μετὰ σοῦ οὐδὲ θέλει φανῇ τις καθ’ ὅλον τὸ ὄρος· καὶ τὰ ποιμένα καὶ αἱ ἀγέλαι 3
δὲν θέλουσι βοσκηθῇ ἔμπροσθεν τοῦ ὄρους ἐκείνου. Καὶ ἔκοψε δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τὰς πρώτας· καὶ 4
σηκώθει ὁ Μωϋσῆς ἐνωρίς τὸ πρωῒ, ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος, καὶ ἔλαβεν 5
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας. Καὶ κατέβη ὁ Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐστάθη μετ’ αὐτοῦ 5
ἐκεῖ καὶ ἐκήρυξε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξε, Κύριος, Κύριος 6
ὁ Θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός, φυλάττων ἔλεος εἰς χιλιάδας, 7
συγχωρῶν ἀνομίαν καὶ παράβασιν καὶ ἁμαρτίαν καὶ οὐδόλως ἀθρόνων τὸν ἔνοχον· ἀνταποδίδων τὴν ἀνομίαν 8
τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. Καὶ ἔσπευσεν ὁ 8
Μωϋσῆς καὶ κύψας εἰς τὴν γῆν, προσεκύνησε· καὶ εἶπεν, Ἐάν τώρα εὐρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, Κύριε, ἄς 9
ἔλθῃ, δέομαι, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν· διότι ὁ λαὸς οὗτος εἶναι σκληροτράχηλος· καὶ συγχώρησον 10
τὴν ἀνομίαν ἡμῶν καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν καὶ λάβε ἡμᾶς εἰς κληρονομίαν σου. Καὶ εἶπεν, Ἰδοῦ, ἐγὼ κάμνω 10
διαθήκην· ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ σου θέλω κάμει θαυμάσια, ὅποια δὲν ἔγειναν καθ’ ὅλην τὴν γῆν καὶ 11
εἰς οὐδὲν ἔθνος· καὶ πᾶς ὁ λαός, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου εἶσαι, θέλει ἰδεῖ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου· διότι φοβερόν 11
εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω κάμει μετὰ σοῦ. Φύλαξον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον· ἰδοῦ, 11
ἐγὼ ἐκβάλλω ἀπ’ ἔμπροσθέν σου τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν 12
Εὐαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον. Προσέχε εἰς σεαυτόν, μὴ κάμῃς συνθήκην μετὰ τῶν κατοίκων τῆς γῆς εἰς τὴν 12
ὁποίαν ὑπάγεις, μήποτε γείνη παγὶς ἐν τῷ μέσῳ σου· ἀλλὰ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν θέλεις καταστρέψει καὶ τὰ 13
εἰδῶλα αὐτῶν θέλεις συντρίψει καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν θέλεις κατακόψει. Διότι δὲν θέλεις προσκυνήσει ἄλλον 14
θεόν· ἐπειδὴ ὁ Κύριος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Ζηλότυπος, εἶναι Θεὸς ζηλότυπος· μήποτε κάμῃς συνθήκην 15
μετὰ τῶν κατοίκων τῆς γῆς, καὶ ὅταν πορνεύσῃς κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θυσιάσῃς πρὸς τοὺς θεοὺς 16
αὐτῶν, σὲ προσκαλέσῃ τις καὶ φάγῃς ἀπὸ τῆς θυσίας αὐτοῦ· καὶ μήποτε λάβῃς ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ εἰς 16
τοὺς υἱοὺς σου, καὶ ὅταν αἱ θυγατέρες αὐτοῦ πορνεύσῃς κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν, κάμῃς τοὺς υἱοὺς σου 17, 18
νὰ πορνεύσῃς κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν. Θεοὺς χωνευτοὺς δὲν θέλεις κάμει εἰς σεαυτόν. Τὴν ἑορτὴν τῶν 17, 18
ἀζύμων θέλεις φυλάττει. Ἐπτά ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα, καθὼς προσέταξα εἰς σέ, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ 19
μηνὸς Ἀβίθ· διότι κατὰ τὸν μῆνα Ἀβίθ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. Πᾶν τὸ διανοῖγον μήτρان εἶναι ἰδικόν μου· καὶ πᾶν 19
πρωτότοκον ἀρσενικὸν μεταξὺ τῶν κτηνῶν σου, εἴτε βοῦς εἴτε πρόβατον. Τὸ δὲ πρωτότοκον τῆς ὄνου θέλεις 20
ἐξαγοράζει μὲ ἄρνιον· καὶ ἐάν δὲν ἐξαγοράσῃς αὐτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσῃς αὐτό. Πάντας τοὺς πρωτότοκους 21
τῶν υἱῶν σου θέλεις ἐξαγοράζει. Καὶ οὐδεὶς θέλει φανῇ ἐνώπιόν μου κενός. Ἐξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι 21
τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν θέλεις ἀναπαύεσθαι κατὰ τὸν σπορητὸν καὶ κατὰ τὸν θερισμὸν θέλεις ἀναπαύεσθαι. 22
Καὶ θέλεις φυλάττει τὴν ἑορτὴν τῶν ἑβδομάδων, τῶν ἀπαρχῶν τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου, καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς 22
συγκομιδῆς εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Τρις τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ἐμφανίζεσθαι πᾶν ἀρσενικόν σου 23
ἐνώπιον Κυρίου, Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Διότι ἀφοῦ ἐκδιώξω τὰ ἔθνη ἀπ’ ἔμπροσθέν σου καὶ πλατύνω 24
τὰ ὅριά σου, δὲν θέλει ἐπιθυμήσῃ οὐδεὶς τὴν γῆν σου, ὅταν ἀναβαίνῃς διὰ νὰ ἐμφανισθῇς ἔμπροσθεν Κυρίου 25
τοῦ Θεοῦ σου τρις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Δὲν θέλεις προσφέρει τὸ αἷμα τῆς θυσίας μου μὲ ἔνδυμα· καὶ ἡ θυσία τῆς 25
ἐορτῆς τοῦ πάσχα δὲν θέλει μείνει ἕως τὸ πρωῒ. Τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θέλεις φέρει εἰς τὸν οἶκον 26
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Δὲν θέλεις ψήσῃ ἐρίφιον ἐν τῷ γάλακτι τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν 27
Μωϋσῆν, Γράψον εἰς σεαυτόν τοὺς λόγους τούτους· διότι κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔκαμα διαθήκην πρὸς σέ 28
καὶ πρὸς τὸν Ἰσραήλ, Καὶ ἦτο ἐκεῖ μετὰ τοῦ Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον 28
δὲν ἔφαγε καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιε. Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης, τὰς δέκα ἐντολάς. 29
Καὶ ὅτε κατέβαιναν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους Σινά, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἦσαν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ 29

Μωϋσέως, ὅτε κατέβαιναν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὁ Μωϋσῆς δὲν ᾔξευρεν ὅτι τὸ δέρμα τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔγινε
 30 λαμπρὸν ἐνῶ ἐλάλει μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἰδοὺ, τὸ δέρμα
 31 τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔλαμπε· καὶ ἐφοβήθησαν νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτόν. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς·
 καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ
 32 Μωϋσῆς. Καὶ μετὰ ταῦτα πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσῆλθον· καὶ προσέταξεν εἰς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἐλάλησεν
 33 ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά. Καὶ ἐτελείωσεν ὁ Μωϋσῆς λαλῶν πρὸς αὐτούς· εἶχε δὲ κάλυμμα
 34 ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἰσῆρχετο ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ νὰ λαλήσῃ μετ' αὐτοῦ, ἐσήκωνε
 35 τὸ κάλυμμα, ἕως οὗ ἐξέλθῃ. Καὶ ἐξήρχετο καὶ ἐλάλει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ὅ, τι ἦτο προστεταγμένος. Καὶ
 εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, ὅτι τὸ δέρμα τοῦ προσώπου τοῦ Μωϋσέως ἔλαμπε· καὶ ἔβαλλε
 πάλιν ὁ Μωϋσῆς τὸ κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἕως οὗ εἰσέλθῃ διὰ νὰ λαλήσῃ μετ' αὐτοῦ.

35 Καὶ συνήθροισεν ὁ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὗτοι εἶναι οἱ
 2 λόγοι, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ κάμνητε αὐτούς. Ἐξ ἡμέρας θέλει γίνεσθαι ἐργασία· ἡ
 3 δὲ ἐβδόμη ἡμέρα θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς ἁγία, σάββατον ἀναπαύσεως εἰς τὸν Κύριον· πᾶς ὅστις κάμῃ ἐν αὐτῇ
 4 ἐργασίαν θέλει θανατωθῇ· δὲν θέλετε ἀνάπτει πῦρ ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
 5 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον
 6 ὁ Κύριος προσέταξε, λέγων, Λάβετε ἀπὸ ὅ, τι ἔχετε προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον· ὅστις προαιρεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ
 7 αὐτοῦ, ἅς φέρῃ τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκόν, καὶ κυανοῦν καὶ πορφυροῦν
 8, 9 καὶ κόκκινον καὶ βύσσον καὶ τρίχας αἰγῶν, καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῇ καὶ δέρματα θῶων καὶ ζύλον
 10 ὀνυχίτας καὶ λίθους διὰ νὰ ἐντεθῶσιν εἰς τὸ ἐφὸδ καὶ εἰς τὸ περιστήθιον. Καὶ πᾶς συνετὸς τὴν καρδίαν
 11 μεταξὺ σας θέλει ἐλθεῖ καὶ κάμει πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος· τὴν σκηνὴν, τὸ περικάλυμμα αὐτῆς καὶ
 12, 13 τὴν σκέπην αὐτῆς, τὰς περόνας αὐτῆς καὶ τὰς σανίδας αὐτῆς, τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ
 14 ὑποβάσια αὐτῆς, τὴν κιβωτὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, τὸ ἱλαστήριον καὶ τὸ καλυπτῆριον καταπέτασμα, τὴν
 15 τράπεζαν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῆς καὶ τὸν ἄρτον τῆς προθέσεως, καὶ τὴν λυχνίαν
 16 διὰ τὸ φῶς καὶ τὰ σκευὴ αὐτῆς καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ
 17 θυμιάματος, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ καὶ τὸ χρυσήριον ἔλαιον καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα καὶ τὸν τάπητα τῆς
 18 θύρας τῆς εἰσόδου τῆς σκηνῆς, τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν αὐτοῦ τοὺς
 19 μοχλοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτοῦ, τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς,
 20, 21 τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς αὐλῆς, τοὺς πασσάλους τῆς
 22 σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν, τὰς λειτουργικὰς στολὰς διὰ νὰ λειτουργῶσιν
 ἐν τῷ ἁγίῳ, τὰς ἁγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσι.
 23 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἦλθον, πᾶς ἄνθρωπος
 τοῦ ὁποίου ἡ καρδία διήγειρεν αὐτόν· καὶ πᾶς τις τὸν ὁποῖον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἔκαμε πρόθυμον, ἔφεραν τὴν
 24 προσφορὰν τοῦ Κυρίου διὰ τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ διὰ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ διὰ
 25 τὰς ἁγίας στολὰς. Καὶ ἦλθον, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ὅσοι ἦσαν προθύμου καρδίας, φέροντες βραχιόλια
 καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίδια καὶ περιδέραια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν· καὶ πάντες ὅσοι προσέφεραν προσφορὰν
 26 χρυσίον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ πᾶς ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκετο κυανοῦν καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον
 27 καὶ βύσσον καὶ τρίχας αἰγῶν καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῇ καὶ δέρματα θῶων, ἔφεραν αὐτά. Πᾶς ὅστις
 28 ἠδύνατο νὰ κάμῃ προσφορὰν ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ, ἔφεραν τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶς ἄνθρωπος,
 29 εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκετο ζύλον σιττίμ διὰ πᾶν ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ἔφεραν αὐτό. Καὶ πᾶσα γυνὴ συνετὴ τὴν
 30 καρδίαν ἐκλωθὼν μὲ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔφερον κεκλωσμένα, τὸ κυανοῦν καὶ τὸ πορφυροῦν, τὸ κόκκινον
 καὶ τὴν βύσσον. Καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, τῶν ὁποίων ἡ καρδία διήγειρεν αὐτάς εἰς εὐμηχανίαν, ἐκλωσαν
 31 τὰς τρίχας τῶν αἰγῶν. Καὶ οἱ ἄρχοντες ἔφεραν τοὺς λίθους τοὺς ὀνυχίτας καὶ τοὺς λίθους τῆς ἐνθέσεως
 32 διὰ τὸ ἐφὸδ καὶ διὰ τὸ περιστήθιον· καὶ τὰ ἀρώματα, καὶ τὸ ἔλαιον διὰ τὸ φῶς καὶ διὰ τὸ χρυσήριον ἔλαιον
 33 καὶ διὰ τὸ εὐῶδες θυμίαμα. Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφεραν προαιρετικὴν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, πᾶς ἀνὴρ καὶ
 34 γυνή, τῶν ὁποίων ἡ καρδία ἔκαμεν αὐτοὺς προθύμους εἰς τὸ νὰ φέρωσι διὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν
 35 προσέταξεν ὁ Κύριος νὰ γείνῃ διὰ χεῖρὸς τοῦ Μωϋσέως. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ἰδέτε,
 ὁ Κύριος ἐκάλεσεν ἐξ ὀνόματος Βεσελεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὡρ, ἐκ φυλῆς Ἰούδα· καὶ ἐνέπλησεν
 αὐτὸν πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως καὶ ἐπιστήμης καὶ πάσης καλλιτεχνίας· καὶ διὰ νὰ ἐπινοῇ ἐντεχνα
 32 ἔργα, ὥστε νὰ ἐργάζεται εἰς χρυσίον καὶ εἰς ἀργύριον καὶ εἰς χαλκόν· καὶ νὰ γλύφῃ λίθους ἐνθέσεως καὶ νὰ
 33 σκαλίσῃ ζύλα δι' ἐργασίαν, διὰ πᾶν ἐντεχνον ἔργον. Καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ τὸ νὰ διδάσκῃ, αὐτὸς
 34 καὶ Ἐλιάβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν. Τούτους ἐνέπλησε συνέσεως καρδίας, διὰ νὰ ἐργάζωνται πᾶν
 35 ἔργον ἐγγαράκτου καὶ καλλιτέχνου καὶ κεντητοῦ εἰς κυανοῦν καὶ εἰς πορφυροῦν, εἰς κόκκινον καὶ εἰς βύσσον,
 καὶ ὑφαντοῦ, τῶν ἐργαζομένων πᾶν ἔργον καὶ ἐπινοούντων ἐντεχνα ἔργα.

36 Καὶ ἔκαμεν ὁ Βεσελεὴλ καὶ ὁ Ἐλιάβ καὶ πᾶς σοφὸς τὴν καρδίαν, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἔδωκε σοφίαν καὶ
 σύνεσιν διὰ νὰ ἐξεύρῃ νὰ ἐργάζεται πᾶν τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἁγιαστηρίου, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν
 2 ὁ Κύριος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Βεσελεὴλ καὶ τὸν Ἐλιάβ καὶ πάντα σοφὸν τὴν καρδίαν, εἰς τοῦ ὁποίου
 τὴν καρδίαν ὁ Κύριος ἔδωκε σοφίαν, πάντα ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ἡ καρδία διήγειρεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ἔλθῃ
 3 πρὸς τὸ ἔργον διὰ νὰ κάμῃ αὐτό. Καὶ ἔλαβον ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως πᾶσας τὰς προσφοράς, τὰς ὁποίας

ἔφεραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἁγιαστηρίου, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτό. Καὶ ἔφερον ἔτι πρὸς αὐτὸν αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς καθ' ἑκάστην πρωΐαν. Καὶ ἦλθον πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ἐργαζόμενοι πᾶν τὸ ἔργον τοῦ ἁγιαστηρίου, ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκαμνον· καὶ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγοντες, Ὁ λαὸς φέρει πλεότερον παρὰ τὸ ἱκανὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος προσέταξε νὰ γείνη. Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐκήρυξαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, λέγοντες, Μηδεὶς ἀνὴρ μήτε γυνή, ἂς μὴ κάμνη πλεόν ἔργασίαν διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἁγιαστηρίου. Καὶ ὁ λαὸς ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ φέρῃ· διότι ἡ ὕλη, τὴν ὁποίαν εἶχον, ἦτο ἱκανὴ δι' ὅλον τὸ ἔργον, ὥστε νὰ κάμωσιν αὐτό, καὶ ἐπερίσσειεν. Καὶ πᾶς σοφὸς τὴν καρδίαν ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς ἔκαμον δέκα παραπετάσματα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου· μὲ χερουβεὶμ ἐντέχνου ἐργασίας ἔκαμον αὐτά· τὸ μῆκος τοῦ ἐνὸς παραπετάματος εἰκοσιοκτὼ πηχῶν καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐνὸς παραπετάματος τεσσάρων πηχῶν· πάντα τὰ παραπετάσματα τοῦ αὐτοῦ μέτρου· καὶ συνῆψε τὰ πέντε παραπετάσματα τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου· καὶ τὰ ἄλλα πέντε παραπετάσματα συνῆψε τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου. Καὶ ἔκαμε θυλειὰς κυανᾶ ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἐνὸς παραπετάματος κατὰ τὸ πλάγιον ὅπου ἔγεινεν ἡ ἔνωσις· ὁμοίως ἔκαμεν ἐπὶ τῆς τελευταίας ἄκρας τοῦ δευτέρου παραπετάματος, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἔνωσις τοῦ δευτέρου· πεντήκοντα θυλειὰς ἔκαμεν εἰς τὸ ἐν παραπέτασμα καὶ πεντήκοντα θυλειὰς ἔκαμεν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ παραπετάματος, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἔνωσις τοῦ δευτέρου, διὰ νὰ ἀντικρῦζωσι αἱ θυλειαὶ πρὸς ἀλλήλα. Καὶ ἔκαμε πεντήκοντα περόνας χρυσᾶς καὶ συνῆψε τὰ παραπετάσματα πρὸς ἀλλήλα μὲ τὰς περόνας. καὶ ἔγεινεν ἡ σκηνὴ μία. Καὶ ἔκαμε παραπετάσματα ἐκ τριχῶν αἰγῶν διὰ νὰ ἦναι κάλυμμα ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἔνδεκα παραπετάσματα ἔκαμεν αὐτά· τὸ μῆκος τοῦ ἐνὸς παραπετάματος τριάκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐνὸς παραπετάματος τεσσάρων πηχῶν· τὰ ἔνδεκα παραπετάσματα τοῦ αὐτοῦ μέτρου· καὶ συνῆψε τὰ πέντε παραπετάσματα χωριστά, καὶ τὰ ἕξ παραπετάσματα χωριστά. Καὶ ἔκαμε πεντήκοντα θυλειὰς ἐπὶ τῆς τελευταίας ἄκρας τοῦ παραπετάματος κατὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ πεντήκοντα θυλειὰς ἔκαμεν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ παραπετάματος, κατὰ τὴν ἔνωσιν τοῦ δευτέρου. Ἐκαμεν ἔτι πεντήκοντα περόνας χαλκίνας, διὰ νὰ συνάψῃ τὴν σκηνήν, ὥστε νὰ ἦναι μία. Καὶ ἔκαμε ἐπικάλυμμα διὰ τὴν σκηνήν ἐκ δερμάτων κριῶν κοκκινοβαφῶν, καὶ ἐπικάλυμμα ὑπεράνωθεν ἐκ δερμάτων θῶων. Καὶ ἔκαμε τὰς σανίδας διὰ τὴν σκηνήν ἐκ ξύλου σιττίμ, ὀρθίας· τὸ μῆκος τῆς μιᾶς σανίδος δέκα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος τῆς μιᾶς σανίδος μιᾶς πῆχης καὶ ἡμισείας· μία σανὶς εἶχε δύο ἀγκωνίσκους ἀντικρῦζοντας πρὸς ἀλλήλους· οὕτως ἔκαμε δι' ὅλας τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς. Καὶ ἔκαμε τὰς σανίδας διὰ τὴν σκηνήν, εἴκοσι σανίδας ἀπὸ τοῦ νοτίου μέρους πρὸς τὰ δεξιὰ. Καὶ τεσσαράκοντα ὑποβάσια ἀργυρὰ ἔκαμεν ὑποκάτω τῶν εἴκοσι σανίδων· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ δεύτερον μέρος τῆς σκηνῆς, τὸ πρὸς βορρᾶν, ἔκαμεν εἴκοσι σανίδας, καὶ τὰ τεσσαράκοντα αὐτῶν ὑποβάσια ἀργυρὰ· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος. Καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς σκηνῆς τὰ πρὸς δυσμὰς ἔκαμεν ἕξ σανίδας. Καὶ δύο σανίδας ἔκαμε διὰ τὰς γωνίας τῆς σκηνῆς εἰς τὰ δύο πλάγια· καὶ ἠνώθησαν κάτωθεν καὶ ἠνώθησαν ὁμοῦ ἄνωθεν διὰ τοῦ ἐνὸς κρίκου· οὕτως ἔκαμε δι' αὐτὰς ἀμφοτέρας διὰ τὰς δύο γωνίας. Καὶ ἦσαν ὀκτὼ σανίδες· καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν δεκαεὶς ὑποβάσια ἀργυρὰ, ἀνὰ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω ἐκάστης σανίδος. Καὶ ἔκαμε τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ· πέντε διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς, καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σκηνῆς καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς, διὰ τὰ ὀπισθεν μέρη τὰ πρὸς δυσμὰς· καὶ ἔκαμε τὸν μέσον μοχλὸν διὰ νὰ διαπερᾷ διὰ τῶν σανίδων ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου. Καὶ περιεκάλυψε τὰς σανίδας μὲ χρυσίον καὶ ἔκαμε τοὺς κρίκους αὐτῶν χρυσοῦς διὰ νὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν, καὶ περιεκάλυψε τοὺς μοχλοὺς μὲ χρυσίον. Καὶ ἔκαμε τὸ καταπέτασμα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· ἐντέχνου ἐργασίας ἔκαμεν αὐτὸ μὲ χερουβεὶμ. Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸ τοὺς τέσσαρας στύλους ἐκ ξύλου σιττίμ καὶ περιεκάλυψεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν χρυσᾶ· καὶ ἔχυσε δι' αὐτοὺς τέσσαρα ὑποβάσια ἀργυρὰ. Καὶ ἔκαμε τὸν τάπητα διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἐργασίας κεντητοῦ· καὶ τοὺς πέντε στύλους αὐτῆς καὶ τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν· καὶ περιεκάλυψε τὰ κιονόκρανα αὐτῶν καὶ τὰς ταινίας αὐτῶν μὲ χρυσίον· τὰ πέντε ὁμῶς ὑποβάσια αὐτῶν ἦσαν χάλκινα.

Καὶ ἔκαμεν ὁ Βεσελεὴλ τὴν κιβωτὸν ἐκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ μιᾶς πῆχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ μιᾶς πῆχης καὶ ἡμισείας τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ περιεκάλυψεν αὐτὴν μὲ καθαρὸν χρυσίον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν στεφάνην χρυσὴν κύκλῳ. Καὶ ἔχυσε δι' αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς διὰ τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτῆς· δύο μὲν κρίκους εἰς τὸ ἐν πλάγιον αὐτῆς δύο δὲ κρίκους εἰς τὸ ἄλλο πλάγιον αὐτῆς. Καὶ ἔκαμε μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ καὶ περιεκάλυψεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον· καὶ εἰσήγαγε τοὺς μοχλοὺς εἰς τοὺς κρίκους κατὰ τὰ πλάγια τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ βαστάζωσι τὴν κιβωτόν. Καὶ ἔκαμε τὸ ἱλαστήριον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μιᾶς πῆχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμε δύο χερουβεὶμ ἐκ χρυσοῦ· σφυρήλατα ἔκαμεν αὐτά, ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ ἱλαστηρίου· ἐν χεροῦς ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἄκρου, καὶ ἐν χεροῦς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἄκρου· ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου ἔκαμε τὰ χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ· καὶ τὰ χερουβεὶμ ἐξέτεινον τὰς πτέρυγας ἄνωθεν, ἐπικαλύπτοντα μὲ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τὸ ἱλαστήριον καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἔβλεπον τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο· πρὸς τὸ ἱλαστήριον ἦσαν τὰ πρόσωπα τῶν χερουβεὶμ. Καὶ ἔκαμε τὴν τράπεζαν ἐκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ μιᾶς πῆχης τὸ πλάτος αὐτῆς, τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς μιᾶς πῆχης καὶ ἡμισείας· καὶ περιεκάλυψεν

12 αὐτὴν μὲ χρυσίον καθαρὸν, καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν στεφάνην χρυσὴν κύκλῳ. Ἔκαμεν ἔτι εἰς αὐτὴν χεῖλος
 13 κύκλῳ, μιᾷσ παλάμῃσ τὸ πλάτος· καὶ ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς κύκλῳ ἔκαμε στεφάνην χρυσήν. Καὶ ἔχυσε δι' αὐτὴν
 14 τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς, καὶ ἔβαλε τοὺς κρίκους ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας, τὰς ἐπὶ τῶν τεσσάρων ποδῶν
 15 αὐτῆς· ὑπὸ τὸ χεῖλος ἦσαν οἱ κρίκοι, θῆκαι τῶν μοχλῶν, διὰ νὰ βαστάζωσι τὴν τράπεζαν. καὶ ἔκαμε τοὺς
 16 μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ περιεκάλυπεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον, διὰ νὰ βαστάζωσι τὴν τράπεζαν. καὶ ἔκαμε τὰ
 17 σκεύη τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, τοὺς δίσκους αὐτῆς καὶ τοὺς θυμιαματοδόχους αὐτῆς καὶ τὰς λεκάνας αὐτῆς καὶ
 18 τὰ σπονδεῖα, διὰ νὰ γίνωνται δι' αὐτῶν αἱ σπονδαί, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. καὶ ἔκαμε τὴν λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ
 19 καθαροῦ· σφυρήλατον ἔκαμε τὴν λυχνίαν· ὁ κορμὸς αὐτῆς καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς, αἱ λεκάναι αὐτῆς, οἱ κόμβοι
 20 αὐτῆς καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς ἦσαν ἓν σῶμα μετ' αὐτῆς. καὶ ἔξ κλάδοι ἐξήρχοντο ἐκ τῶν πλαγίων αὐτῆς· τρεῖς
 21 κλάδοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἐνὸς πλαγίου αὐτῆς καὶ τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἄλλου πλαγίου αὐτῆς·
 22 τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς εἰς τὸν ἓνα κλάδον, εἷς κόμβος καὶ ἓν ἄνθος· καὶ τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς
 23 εἰς τὸν ἄλλον κλάδον, εἷς κόμβος καὶ ἓν ἄνθος· οὕτως ἔκαμεν εἰς τοὺς ἔξ κλάδους τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τῆς
 24 λυχνίας. Καὶ εἰς τὴν λυχνίαν ἦσαν τέσσαρες λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ τὰ ἄνθη αὐτῶν.
 25 Καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς καὶ εἷς
 26 κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς, εἷς τοὺς ἔξ κλάδους τοὺς ἐξερχομένους ἐξ αὐτῆς. Οἱ κόμβοι αὐτῶν
 27 καὶ οἱ κλάδοι αὐτῶν ἦσαν ἓν σῶμα μετ' αὐτῆς· τὸ ὅλον αὐτῆς ἓν σφυρήλατον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. Καὶ ἔκαμε
 28 τοὺς ἐπὶ τὰς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰ λυχνοφάλιδα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. Ἐξ
 29 ἐνὸς ταλάντου χρυσοῦ καθαροῦ ἔκαμεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς. Καὶ ἔκαμε τὸ θυσιαστήριον τοῦ
 30 θυμιάματος ἐκ ξύλου σιττίμ· τὸ μῆκος αὐτοῦ μιᾷσ πήχῃσ καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ μιᾷσ πήχῃσ, τετράγωνον· καὶ
 31 δύο πηχῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ ἦσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Καὶ περιεκάλυπεν αὐτὸ μὲ χρυσίον καθαρὸν,
 32 τὴν κορυφὴν αὐτοῦ καὶ τὰ πλάγια αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸ στεφάνην χρυσήν
 33 κύκλῳ. Καὶ δύο κρίκους χρυσοῦς ἔκαμε δι' αὐτὸ ὑπὸ τὴν στεφάνην αὐτοῦ πλησίον τῶν δύο γωνιῶν αὐτοῦ
 34 ἐπὶ τὰ δύο πλάγια αὐτοῦ, διὰ νὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν, ὥστε νὰ βαστάζωσιν αὐτὸ δι' αὐτῶν. Καὶ ἔκαμε τοὺς
 35 μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ καὶ περιεκάλυπεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον. Καὶ ἔκαμε τὸ ἅγιον χρυσήριον ἔλαιον καὶ τὸ
 36 καθαρὸν εὐῶδες θυμίαμα κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ.

38 Καὶ ἔκαμε τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος ἐκ ξύλου σιττίμ· πέντε πηχῶν τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ πέντε
 2 πηχῶν τὸ πλάτος αὐτοῦ, τετράγωνον· καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριῶν πηχῶν· καὶ ἔκαμε τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐπὶ
 3 τῶν τεσσάρων γωνιῶν αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ ἦσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ· καὶ περιεκάλυπεν αὐτὸ χαλκόν. Καὶ
 4 ἔκαμε πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς λεκάνας, τὰς κρεάγγρας καὶ
 5 τὰ πυροδόχα· πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔκαμε χάλκινα. Καὶ ἔκαμε διὰ τὸ θυσιαστήριον χαλκίνην ἐσχάραν
 6 δικτυωτῆς ἐργασίας ὑπὸ τὴν περιοχὴν αὐτοῦ κάτωθεν ἕως τοῦ μέσου αὐτοῦ. Καὶ ἔχυσε τέσσαρας κρίκους
 7 διὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς χαλκίνης ἐσχάρας, διὰ νὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν. Καὶ ἔκαμε τοὺς μοχλοὺς ἐκ
 8 ξύλου σιττίμ, καὶ περιεκάλυπεν αὐτοὺς μὲ χαλκόν. Καὶ εἰσῆξε τοὺς μοχλοὺς εἰς τοὺς κρίκους κατὰ τὰ
 9 πλάγια τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ νὰ βαστάζωσιν αὐτὸ δι' αὐτῶν· κοῖλον σανιδωτὸν ἔκαμεν αὐτό. Καὶ ἔκαμε τὸν
 10 νιπτῆρα χάλκινον καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκίνην ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν συναθροισμένων γυναικῶν, αἵτινες
 11 συνηθροίζοντο παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἔκαμε τὴν αὐλὴν· κατὰ τὸ πλευρὸν τὸ πρὸς
 12 μεσημβρίαν τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς ἦσαν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἑκατὸν πηχῶν. Οἱ στύλοι αὐτῶν
 13 ἦσαν εἴκοσι καὶ τὰ χάλκινα αὐτῶν ὑποβάσια εἴκοσι τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά. Καὶ
 14 κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν τὰ παραπετάσματα ἦσαν ἑκατὸν πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ τὰ χάλκινα
 15 ὑποβάσια αὐτῶν εἴκοσι τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά. Καὶ κατὰ τὸ δυτικὸν πλευρὸν
 16 ἦσαν παραπετάσματα πενήκοντα πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν δέκα καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν δέκα· τὰ ἄγκιστρα τῶν
 17 στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά. Καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τὸ πρὸς ἀνατολὰς, πενήκοντα πηχῶν.
 18 Τὰ παραπετάσματα τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς πύλης ἦσαν δεκαπέντε πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ τὰ ὑποβάσια
 19 αὐτῶν τρία. Καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἐκατέρωθεν ἦσαν παραπετάσματα δεκαπέντε πηχῶν·
 20 οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν τρία. Πάντα τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς κύκλῳ ἦσαν ἐκ
 21 βύσσου κεκλωσμένης. Καὶ τὰ ὑποβάσια διὰ τοὺς στύλους ἦσαν χάλκινα· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι
 22 αὐτῶν ἀργυρά· καὶ τὰ κιονόκρανα αὐτῶν ἦσαν περικεκαλυμμένα μὲ ἀργύριον· καὶ πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς
 23 ἦσαν ἐξωσμένοι μὲ ἀργύριον. Καὶ τὸ καταπέτασμα διὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς ἦτο ἐργασίασ κεντητοῦ ἐκ κυανοῦ
 24 καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ ἦτο εἴκοσι πηχῶν τὸ μῆκος καὶ τὸ ὕψος εἰς τὸ
 25 πλάτος πέντε πηχῶν, καθὼς εἰς τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς. Καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ τὰ χάλκινα
 26 ὑποβάσια αὐτῶν τέσσαρα· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν ἀργυρά, καὶ τὰ κιονόκρανα αὐτῶν περικεκαλυμμένα μὲ ἀργύριον
 27 καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυραί. Καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς καὶ τῆς αὐλῆς κύκλῳ χάλκινοι. Αὕτη
 28 εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν πραγμάτων τῆς σκηνῆς, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὼς ἡριθμήθησαν κατὰ τὴν
 29 προσταγὴν τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λευιτῶν διὰ χειρὸς τοῦ Ἰθάμαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
 30 Καὶ ὁ Βεσελεὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὡρ, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἔκαμε πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν
 31 Μωϋσῆν. Καὶ ἦτο μετ' αὐτοῦ Ἐλιάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ἐγγαράκτης καὶ εὐμήχανος τεχνίτης
 32 καὶ κεντητῆς εἰς κυανοῦν καὶ εἰς πορφυροῦν καὶ εἰς κόκκινον καὶ εἰς βύσσον. Πᾶν τὸ χρυσίον τὸ δαπανηθὲν
 33 διὰ τὴν ἐργασίαν εἰς ὅλον τὸ ἔργον τοῦ ἁγιαστηρίου, τὸ χρυσίον τῆς προσφορᾶς, ἦτο εἰκοσιεννέα τάλαντα
 34 καὶ ἑπτακόσιοι τριάκοντα σίκλοι, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου. Καὶ τὸ ἀργύριον τῶν ἀπαριθμηθέντων

ἐκ τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι ἐπτακόσιοι καὶ ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίαστηρίου· ἔν θεκάχ κατὰ κεφαλὴν, τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίαστηρίου, διὰ πάντα 26 περνῶντα εἰς τὴν ἀπαρίθμησην, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, διὰ ἑξακοσίας καὶ τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακοσίους καὶ πεντήκοντα ἀνθρώπους. Καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου τῶν ἑκατὸν ταλάντων ἐχύθησαν τὰ ὑποβάσια 27 τοῦ ἁγίαστηρίου καὶ τὰ ὑποβάσια τοῦ καταπετάσματος· ἑκατὸν ὑποβάσια ἀπὸ ἑκατὸν ταλάντων, ἔν τάλαντον δι' ἔν ὑποβάσιον. Καὶ ἀπὸ τῶν χιλίων ἐπτακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε σίκλων ἔκαμεν ἄγκιστρα διὰ τοὺς στύλους 28 καὶ περιεκάλυψε τὰ κιονόκρανα αὐτῶν καὶ ἔζωσεν αὐτούς. Καὶ ὁ χαλκὸς τῆς προσφορᾶς ἦτο ἑβδομήκοντα 29 τάλαντα καὶ δύο χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι σίκλοι. Καὶ ἐκ τούτου ἔκαμε τὰ ὑποβάσια εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς 30 τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ χάλκινον θυσιαστήριον καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν δι' αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὰ ὑποβάσια τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰ ὑποβάσια τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ πάντα τοὺς 31 πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ πάντα τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ.

Καὶ ἐκ τοῦ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου ἔκαμον στολὰς λειτουργικὰς διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἐν τῷ 39 ἁγίῳ, καὶ ἔκαμον τὰς ἁγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρὼν, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔκαμε 2 τὸ ἐφόδ ἐκ χρυσοῦ, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης. Καὶ ἐσφυρηλάτησαν 3 τὸ χρυσίον εἰς λεπτὰς πλάκας καὶ ἔκοψαν αὐτὸ εἰς σύρματα, διὰ νὰ ἐργασθῶσιν αὐτὸ εἰς τὸ κυανοῦν καὶ εἰς τὸ πορφυροῦν καὶ εἰς τὸ κόκκινον καὶ εἰς τὴν βύσσον μὲ ἐντεχον ἐργασίαν. Ἐκαμον ἐπωμίδας συναπτὰς 4 δι' αὐτό· συναπτομένας ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ. Καὶ ἡ κεντητὴ ζώνη τοῦ ἐφόδ ἐπ' αὐτὸ ἦτο ἐκ τοῦ αὐτοῦ 5 κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· ἐκ χρυσοῦ, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ εἰργάσθησαν τοὺς ὀνυχίτας λίθους ἐνηρμοσμένους ἐν 6 οἰκίσκοις χρυσοῖς, ἐγκεχαράγμένους, καθὼς ἐγγαράπτονται αἱ σφραγίδες, μὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων τοῦ ἐφόδ, λίθους μνημοσύνου εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθὼς προσέταξεν 7 ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔκαμε τὸ περιστήθιον ἐντέχνου ἐργασίας, κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐφόδ, ἐκ 8 χρυσοῦ, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης. Τετράγωνον ἦτο· διπλοῦν ἔκαμον 9 τὸ περιστήθιον· μῖδος σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μῖδος σπιθαμῆς τὸ πλάτος αὐτοῦ, διπλοῦ. Καὶ ἐνήρμισαν 10 εἰς αὐτὸ τέσσαρας σειρὰς λίθων· σειρὰ σαρδίου, τοπαζίου καὶ σμαράγδου ἦτο ἡ σειρὰ ἡ πρώτη. Καὶ ἡ δευτέρα 11 σειρὰ, ἄνθραξ, σάπφειρος καὶ ἁδάμας. Καὶ ἡ τρίτη σειρὰ, λιγύριον, ἀχάτης καὶ ἁμέθυστος. Καὶ ἡ τετάρτη 12, 13 σειρὰ, βηρύλλιον, ὄνυξ καὶ ἱάσπισ· οὗτοι ἦσαν ἐνηρμοσμένοι ἐν οἰκίσκοις χρυσοῖς εἰς τὰ περικλείσματα αὐτῶν. Καὶ οἱ λίθοι ἦσαν κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δώδεκα, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, κατὰ τὴν γλυφὴν τῆς 14 σφραγίδος, ἕκαστος μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ τὰς δώδεκα φυλάς. Καὶ ἔκαμον ἐπὶ τὸ περιστήθιον ἀλύσεις 15 κατὰ τὰ ἄκρα, πλεκτῆς ἐργασίας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. Καὶ ἔκαμον δύο οἰκίσκους χρυσοῦς καὶ δύο κρίκους 16 χρυσοῦς καὶ ἐπέρασαν τοὺς δύο κρίκους εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιστήθιου. Καὶ ἐπέρασαν τὰς δύο πλεκτὰς 17 χρυσὰς ἀλύσεις εἰς τοὺς δύο κρίκους τοὺς εἰς τὰ ἄκρα τοῦ περιστήθιου. Καὶ τὰ δύο ἄκρα τῶν δύο πλεκτῶν 18 ἀλύσεων συνῆψαν μὲ τοὺς δύο οἰκίσκους καὶ ἔβαλον αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων τοῦ ἐφόδ, εἰς τὸ ἐμπροσθεν 19 μέρους αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμον δύο κρίκους χρυσοῦς καὶ ἔβαλον αὐτοὺς ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ περιστήθιου, εἰς 20 τὸ χεῖλος αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ἦτο κατὰ τὸ μέρος τοῦ ἐφόδ ἔσωθεν. Καὶ ἔκαμον δύο ἄλλους κρίκους χρυσοῦς 21 καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς τὰ δύο πλάγια τοῦ ἐφόδ κάτωθεν, πρὸς τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος αὐτοῦ ἀντικρὺ τῆς ἄλλης ἐνώσεως αὐτοῦ ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ. Καὶ ἔδεσαν τὸ περιστήθιον διὰ τῶν κρίκων αὐτοῦ εἰς 22 τοὺς κρίκους τοῦ ἐφόδ μὲ ταινίαν ἐκ κυανοῦ, διὰ νὰ ᾖ ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ, καὶ διὰ νὰ μὴ 23 ᾖ τὸ περιστήθιον κεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ ἐφόδ· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔκαμε τὸν 24 ποδήρη τοῦ ἐφόδ ἐργασίας ὑφαντῆς, ὅλον ἐκ κυανοῦ. Καὶ ἦτο ἄνοιγμα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποδήρους, ὡς ἄνοιγμα 25 θώρακος, μὲ ταινίαν κύκλῳ τοῦ ἀνοίγματος, διὰ νὰ μὴ σχίζεται. Καὶ ἔκαμον ἐπὶ τῶν κρασπέδων τοῦ ποδήρους 26 ῥόδια ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης. Καὶ ἔκαμον κώδωνας ἐκ χρυσοῦ 27 καθαροῦ καὶ ἔβαλον τοὺς κώδωνας μεταξὺ τῶν ῥοδίων ἐπὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ποδήρους κύκλῳ μεταξὺ τῶν 28 ῥοδίων· κώδωνα καὶ ῥόδιον, κώδωνα καὶ ῥόδιον, ἐπὶ τῶν κρασπέδων τοῦ ποδήρους τοῦ λειτουργικοῦ κύκλῳ 29 καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔκαμον τοὺς χιτῶνας ἐκ βύσσου ὑφαντῆς ἐργασίας, διὰ τὸν 30 Ἀαρὼν καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ μιτρίδια κεκοσμημένα ἐκ βύσσου καὶ τὰ 31 λινὰ περισκελῆ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ τὴν ζώνην ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ 32 καὶ κοκκίνου, κεντητῆς ἐργασίας· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔκαμον τὸ πέταλον τοῦ 33 ἱεροῦ στέμματος ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ ἐνεχάραξαν ἐπ' αὐτὸ γράμματα ὡς χάραγμα σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ 34 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. Καὶ ἔδεσαν εἰς αὐτὸ ταινίαν κυανῆν, διὰ νὰ συνάψωσιν αὐτὸ ἄνωθεν ἐπὶ τῆς μίτρας· καθὼς 35 προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Οὕτως ἐτελειώθη ἅπαν τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔκαμον 36 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἔκαμον. Καὶ ἔφεραν τὴν σκηνὴν 37 πρὸς τὸν Μωϋσῆν· τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς περόνας αὐτῆς, τὰς σανίδας αὐτῆς, τοὺς 38 μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς, καὶ τὸ ἐπικάλυμμα τὸ ἐκ δερμάτων κριῶν 39 κοκκινοβαφῶν καὶ τὸ ἐπικάλυμμα τὸ ἐκ δερμάτων θάων καὶ τὸ καλυπτῆριον καταπέτασμα, τὴν κιβωτὸν τοῦ 40 μαρτυρίου καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλαστήριον, τὴν τράπεζαν, πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρτους 41 τῆς προθέσεως, τὴν καθαρὰν λυχνίαν, τοὺς λύχνους αὐτῆς, τοὺς λύχνους κατὰ τὴν διάταξιν αὐτῶν καὶ πάντα 42 τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον καὶ τὸ χρυσὸν ἔλαιον καὶ τὸ εὐῶδες 43 θυμίαμα καὶ τὸν τάπητα διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, τὸ χάλκινον θυσιαστήριον καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν 44

40 αὐτοῦ, τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, τὰ παραπετάσματα
 τῆς αὐλῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα διὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς, τὰ
 41 σχοινία αὐτῆς καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ
 42 μαρτυρίου, τὰς λειτουργικὰς στολὰς, διὰ τὰς λειτουργῶσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ τὰς ἁγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρὼν
 43 Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἅπαν τὸ ἔργον. Καὶ εἶδεν ὁ Μωϋσῆς ἅπαν τὸ ἔργον καὶ ἰδοὺ, εἶχον
 κάμει αὐτὸ καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος· οὕτως ἔκαμον· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς.

40, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνὸς θέλεις στήσαι
 3 τὴν σκηνήν, τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θέλεις θέσει ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσει
 4 τὴν κιβωτὸν μὲ τὸ καταπέτασμα. Καὶ θέλεις εἰσάξει τὴν τράπεζαν καὶ διατάξει τὰ διατακτέα ἐπ’ αὐτῆς· καὶ
 5 θέλεις εἰσάξει τὴν λυχνίαν καὶ ἀνάψει τοὺς λύχνους αὐτῆς. Καὶ θέλεις θέσει τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον
 τοῦ θυμιάματος ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιβάλει τὸν τάπητα τῆς θύρας εἰς τὴν σκηνήν.
 6 Καὶ θέλεις θέσει τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, τῆς σκηνῆς τοῦ
 7 μαρτυρίου. Καὶ θέλεις θέσει τὸν νιπτῆρα μεταξὺ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ βάλει
 8, 9 ὕδωρ ἐν αὐτῷ. Καὶ θέλεις στήσαι τὴν αὐλὴν κύκλῳ καὶ κρεμάσει τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς. Καὶ
 θέλεις λάβει τὸ χρυσὸν ἔλαιον καὶ χρίσει τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ θέλεις ἁγιάσει αὐτήν καὶ
 10 πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ θέλει εἶσθαι ἁγία. Καὶ θέλεις χρίσει τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ πάντα
 11 τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ θέλεις ἁγιάσει τὸ θυσιαστήριον· καὶ θέλει εἶσθαι θυσιαστήριον ἁγιώτατον. Καὶ θέλεις
 12 χρίσει τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἁγιάσει αὐτόν. Καὶ θέλεις προσαγάγει τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς
 13 αὐτοῦ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ νίψει αὐτοὺς μὲ ὕδωρ. Καὶ θέλεις ἐνδύσει τὸν Ἀαρὼν τὰς
 14 ἁγίας στολὰς καὶ θέλεις χρίσει αὐτόν, καὶ ἁγιάσει αὐτόν, καὶ θέλει ἱερατεύει εἰς ἐμέ. Καὶ θέλεις προσαγάγει
 15 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐνδύσει αὐτοὺς χιτῶνας. Καὶ θέλεις χρίσει αὐτούς, καθὼς ἔχρισας τὸν πατέρα αὐτῶν,
 καὶ θέλουν ἱερατεύει εἰς ἐμέ· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς τὸ χρίσμα αὐτῶν πρὸς παντοτεινὴν ἱερατείαν εἰς
 16 τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς αὐτόν· οὕτως ἔκαμε.

17, 18 Καὶ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ δευτέρου ἔτους, τὴν πρώτην τοῦ μηνός, ἐστήθη ἡ σκηνή. Καὶ ἔστησεν ὁ Μωϋσῆς
 τὴν σκηνὴν καὶ ἔβαλε τὰ ὑποβάσια αὐτῆς καὶ ἔστησε τὰς σανίδας αὐτῆς καὶ ἔβαλε τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ
 19 ἔστησε τοὺς στύλους αὐτῆς. Καὶ ἐξήπλωσε τὰ παραπετάσματα ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἔβαλε τὸ ἐπικάλυμμα τῆς
 20 σκηνῆς ἐπ’ αὐτὴν ἄνωθεν· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ λαβὼν τὸ μαρτύριον ἔθεσεν ἐν
 21 τῇ κιβωτῷ, καὶ ἔβαλε τοὺς μοχλοὺς εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ ἔβαλε τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν, καὶ
 ἔφερε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ καλυπτῆριον καταπέτασμα καὶ ἐσκεπάσε τὴν κιβωτὸν τοῦ
 22 μαρτυρίου· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔθεσε τὴν τράπεζαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
 23 κατὰ τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ διέταξεν ἐπ’ αὐτῆς τοὺς ἄρτους
 24 τοὺς διατεταγμένους, ἐνώπιον Κυρίου· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔθεσε τὴν λυχνίαν
 25 ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τῆς τραπέζης κατὰ τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ
 26 ἀνῆψε τοὺς λύχνους ἐνώπιον Κυρίου· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔθεσε τὸ χρυσοῦν
 27 θυσιαστήριον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐθυμίασεν ἐπ’ αὐτοῦ εὐῶδες
 28 θυμίαμα· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἐπέθηκε τὸν τάπητα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς.
 29 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος ἔθεσε παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
 προσέφερον ἐπ’ αὐτοῦ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν
 30 Μωϋσῆν. Καὶ ἔθεσε τὸν νιπτῆρα μεταξὺ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν ἐν αὐτῷ,
 31 ὕδωρ, διὰ τὰ νίπωνται· καὶ ἐνιπτον ἐξ αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ
 32 τοὺς πόδας αὐτῶν. Ὅτε εἰσῆρχοντο εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ὅτε προσήρχοντο εἰς τὸ θυσιαστήριον,
 33 ἐνίπτοντο καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ
 34 θυσιαστηρίου καὶ ἐκρέμασε τὸν τάπητα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς. Καὶ συνετέλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔργον. Τότε
 35 ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξα Κυρίου ἐνέπλησε τὴν σκηνήν. Καὶ δὲν ἠδυνήθη
 ὁ Μωϋσῆς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· διότι ἡ νεφέλη ἐκάθητο ἐπ’ αὐτήν, καὶ δόξα Κυρίου
 36 ἐνέπλησε τὴν σκηνήν. Καὶ ὅτε ἡ νεφέλη ἀνέβαινεν ἐπάνωθεν τῆς σκηνῆς, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐσηκόνοντο καθ’
 37 ὅλας αὐτῶν τὰς ὁδοιπορίας· ἂν ὅμως ἡ νεφέλη δὲν ἀνέβαινε, τότε δὲν ἐσηκόνοντο μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς
 38 ἀναβάσεως αὐτῆς. διότι ἡ νεφέλη τοῦ Κυρίου ἦτο ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν ἡμέραν, καὶ πῦρ ἦτο ἐπ’ αὐτῆς τὴν
 νύκτα, ἐνώπιον παντός τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· καθ’ ὅλας αὐτῶν τὰς ὁδοιπορίας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

Καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων, **1, 2**
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐάν τις ἀπὸ σᾶς προσφέρῃ δῶρον πρὸς τὸν Κύριον, θέλετε
προσφέρει τὸ δῶρόν σας ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων. Ἐάν τὸ δῶρον αὐτοῦ ᾖ 3
ὄλοκαύτωμα ἀπὸ τῶν βοῶν, ἄρσενικὸν ἄμωμον ἅς προσφέρῃ αὐτό· παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
θέλει προσφέρει αὐτό, διὰ νὰ ᾖ δεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν 4
κεφαλὴν τοῦ ὄλοκαυτώματος καὶ θέλει εἶσθαι δεκτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ νὰ γείνη ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ. Καὶ 5
θέλουσι σφάζει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, θέλουσι φέρει τὸ αἷμα καὶ θέλουσι
ράντισαι τὸ αἷμα κύκλῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θέλουσιν 6
ἐκδάρει τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ θέλουσι διαμελίσαι αὐτὸ κατὰ τὰ μέλη αὐτοῦ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως 7
θέλουσι βάλει πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ θέλουσι στοιβάσει ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ 8
ἱερεῖς, θέλουσιν ἐπιστοιβάσει τὰ μέλη, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ, ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου· τὰ δὲ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ θέλουσι πλύνει μὲ ὕδωρ· καὶ θέλει καύσει ὁ ἱερεὺς 9
τὰ πάντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ὄλοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν
Κύριον. Ἐάν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ διὰ τὸ ὄλοκαύτωμα ᾖ ἀπὸ τῶν ποιμνίων, ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν, 10
ἄρσενικὸν ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό. Καὶ θέλουσι σφάζει αὐτὸ εἰς τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς 11
βορρᾶν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ θέλουσι ραντίσει οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κύκλῳ· καὶ θέλουσι διαμελίσαι αὐτὸ κατὰ τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ αὐτοῦ· καὶ 12
θέλει ἐπιστοιβάσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· τὰ δὲ ἐντόσθια καὶ 13
τοὺς πόδας θέλουσι πλύνει μὲ ὕδωρ· καὶ θέλει φέρει τὰ πάντα ὁ ἱερεὺς καὶ καύσει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ὄλοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ἐάν τὸ δῶρον αὐτοῦ 14
πρὸς τὸν Κύριον ᾖ ὄλοκαύτωμα ἀπὸ πτηνῶν, τότε θέλει προσφέρει τὸ δῶρον αὐτοῦ ἀπὸ τρυγόνων ἢ ἀπὸ
νεοσσῶν περιστερῶν. Καὶ θέλει προσαγάγει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ θέλει ἀποκόψει διὰ τῶν 15
ὀνύχων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ καύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει στραγγίσει πρὸς
τὸ πλάγιον τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ θέλει ἐκβάλει τὸν πρόλοβον αὐτοῦ μετὰ τῆς κόπρου αὐτοῦ καὶ ῥίψει αὐτὰ 16
εἰς τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ ἀνατολάς, εἰς τὸν τόπον τῆς στάκτης· καὶ θέλει διασχίσει αὐτὸ ἐκ τῶν 17
περυγῶν αὐτοῦ, πλὴν δὲν θέλει διαχωρίσει καὶ θέλει καύσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐπὶ τῶν
ξύλων τῶν ἐπὶ τοῦ πυρός· ὄλοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

Ἐάν δὲ προσφέρῃ τις δῶρον προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων πρὸς τὸν Κύριον, σεμιδάλις θέλει εἶσθαι τὸ δῶρον **2**
αὐτοῦ· καὶ θέλει ἐπιχύσει ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθέσει ἐπ' αὐτὸ λιθάνιον. Καὶ θέλει φέρει αὐτὸ πρὸς τοὺς 2
υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, τοὺς ἱερεῖς· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει δράξει ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου αὐτοῦ
ὅσον χωρεῖ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἅπαν τὸ λιθάνιον αὐτοῦ· καὶ θέλει καύσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἐξ 3
ἀλφίτων προσφορᾶς θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι ἀγιώτατον ἐκ τῶν θυσιῶν τῶν γινομένων
διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ὅταν προσφέρῃς δῶρον προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἐψημένην ἐν κλιβάνῳ, θέλει 4
εἶσθαι ἄρτοι ἄζυμοι ἀπὸ σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα μὲ ἔλαιον. Ἐάν 5
δὲ τὸ δῶρόν σου ᾖ προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη εἰς κάψαν, ἄζυμον θέλει εἶσθαι ἐκ σεμιδάλεως ἐζυμωμένης
μετὰ ἐλαίου. Θέλεις διαμερίσει αὐτὴν εἰς τμήματα καὶ θέλεις ἐπιχύσει ἐπ' αὐτῆς ἔλαιον· εἶναι προσφορὰ ἐξ 6
ἀλφίτων. Καὶ ἐάν τὸ δῶρόν σου ᾖ προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη ἐν τηγανίῳ, θέλει γείνει ἀπὸ σεμιδάλεως
μετὰ ἐλαίου. Καὶ θέλεις φέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν, τὴν ὁποίαν ἔκαμες ἐκ τούτων· καὶ 8
ὅταν φερθῇ πρὸς τὸν ἱερέα, αὐτὸς θέλει πλησιάσει αὐτὴν εἰς τὸ θυσιαστήριον. Καὶ θέλει χωρίσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ 9
τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ καύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη
διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς θέλει εἶσθαι 10
τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι ἀγιώτατον ἐκ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων θυσιῶν εἰς τὸν Κύριον. Οὐδεμία 11
προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων, τὴν ὁποίαν προσφέρετε πρὸς τὸν Κύριον, θέλει εἶσθαι ἐνζυμος· διότι οὐδὲν προζύμιον
οὐδὲ μέλι θέλετε καύσει εἰς οὐδεμίαν θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον. Περὶ δὲ τοῦ δώρου 12
τῶν ἀπαρχῶν, θέλετε προσφέρει αὐτὰς πρὸς τὸν Κύριον· δὲν θέλουσιν ὅμως καυθῇ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰς
ὁσμὴν εὐωδίας. Καὶ πᾶν δῶρον τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς σου θέλεις ἀλατίζει μὲ ἅλας· καὶ δὲν θέλεις ἀφήσει 13
νὰ λείψῃ ἀπὸ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς σου τὸ ἅλας τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ σου· ἐπὶ παντὸς δώρου σου
θέλεις προσφέρει ἅλας. Καὶ ἐάν προσφέρῃς προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἀπὸ τῶν πρωτογεννημάτων σου πρὸς τὸν 14
Κύριον, θέλεις προσφέρει διὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν τῶν πρωτογεννημάτων σου ἀστάχυντα χλωρὰ ἐψημένα
ἐν πυρί, σίτον πεφρυγανισμένον ἐξ ἀσταχύων μεστῶν. Καὶ θέλεις χύσει ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ θέλεις θέσει 15
ἐπ' αὐτὴν λιθάνιον· εἶναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων. Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐκ τοῦ 16
πεφρυγανισμένου σίτου αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ ἐλαίου αὐτῆς, μεθ' ὅλου λιθανίου αὐτῆς· εἶναι θυσία γινομένη διὰ
πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.

Ἐάν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ ᾖ θυσία εἰρηνική, ἐάν προσφέρῃ αὐτὸ ἐκ τῶν βοῶν, εἴτε ἄρσενικὸν εἴτε θηλυκόν, **3**
ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 2
τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ θέλουσι σφάζει αὐτὸ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ

- 3 Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς, θέλουσι ραντίσει τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. Καὶ θέλει προσφέρει ἐκ τῆς εἰρηνικῆς
προσφορᾶς, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ ἅπαν τὸ
4 στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων· καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω
5 λοβὸν τοῦ ἥπατος, τὸν ὅποιον μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών θέλουσι καύσει αὐτὰ
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ ἐπὶ τῶν ζύλων τῶν ἐπὶ τοῦ πυρός· εἶναι θυσία γινομένη διὰ
6 πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Ἐὰν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τὸ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν προσφερόμενον
7 πρὸς τὸν Κύριον, ἦναι ἐκ τοῦ ποιμνίου, ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό. Ἐὰν ἀρνίον
8 προσφέρῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ θέλουσι σφάζει αὐτὸ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ
9 υἱοὶ τοῦ Ἀαρών θέλουσι ραντίσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. Καὶ θέλει προσφέρει ἐκ τῆς
προσφορᾶς τῆς εἰρηνικῆς θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ στέαρ αὐτοῦ, τὴν οὐρὰν ὀλόκληρον,
τὴν ὁποίαν θέλει ἀφαιρέσει ἀπὸ τῆς ράχης καὶ τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ
10 τῶν ἐντοσθίων· καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ
ἥπατος, τὸν ὅποιον μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει. Καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
11 εἶναι τροφή τῆς διὰ πυρὸς γινομένης θυσίας εἰς τὸν Κύριον. Ἐὰν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦναι ἐξ αἰγῶν, τότε θέλει
12 προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ θέλουσι
σφάζει αὐτὸ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών θέλουσι ραντίσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ
13 τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. Καὶ θέλει προσφέρει ἐξ αὐτοῦ τὸ δῶρον αὐτοῦ, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν
14 Κύριον· τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων· καὶ τοὺς δύο νεφροὺς
καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος, τὸν ὅποιον μετὰ τῶν νεφρῶν
15 θέλει ἀφαιρέσει. Καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι τροφή τῆς θυσίας τῆς γινομένης
16 διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· πᾶν τὸ στέαρ εἶναι τοῦ Κυρίου. Νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰς γενεάς
17 σας, εἰς πάσας τὰς κατοικήσεις σας· δὲν θέλετε τρώγει οὔτε στέαρ οὔτε αἷμα.
- 4, 2** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν ψυχὴ τις
ἀμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας καὶ ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ μὴ πράττωνται, πράξῃ τι ἐξ
3 αὐτῶν· ἐὰν μὲν ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμαρτήσῃ ὥστε νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν λαόν, τότε θέλει φέρει, διὰ τὴν
ἀμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, μόσχον βοῶς ἄμωμον πρὸς τὸν Κύριον διὰ προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας.
4 Καὶ θέλει φέρει τὸν μόσχον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει ἐπιθέσει
5 τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου, καὶ θέλουσι σφάζει τὸν μόσχον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλει
6 λάβει ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ φέρει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ
θέλει ἐμβάψαι ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα καὶ θέλει ραντίσει ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἐνώπιον
7 τοῦ Κυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγιαστηρίου. Καὶ θέλει βάλει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ
τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ εὐώδους θυμιάματος, τὸ ὅποιον εἶναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· καὶ θέλει χύσει πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου εἰς τὴν θύραν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος, τὸ
8 ὅποιον εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἅπαν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τῆς περὶ ἀμαρτίας
προσφορᾶς θέλει ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ· τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια, καὶ ἅπαν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν
9 ἐντοσθίων· καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ
10 ἥπατος, τὸν ὅποιον μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει, καθ' ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ μόσχου τῆς θυσίας
11 τῆς εἰρηνικῆς· καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος· καὶ τὸ δέρμα
τοῦ μόσχου καὶ πᾶν τὸ κρέας αὐτοῦ μετὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐντόσθια
12 αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ· καὶ θέλει φέρει ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρὸν,
ὅπου χύνεται ἡ στάκτη, καὶ θέλει καύσει αὐτὸν ἐπὶ ζύλων διὰ πυρός· ὅπου χύνεται ἡ στάκτη, θέλει καυθῇ.
13 Ἐὰν δὲ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἀμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας καὶ τὸ πρᾶγμα κρυφθῇ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς
συναγωγῆς καὶ ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ μὴ πράττωνται, πράξωσι καὶ ἦναι ἐνοχοί·
14 ὅταν γνωρισθῇ ἡ ἀμαρτία τὴν ὁποίαν ἡμάρτησαν κατὰ τοῦτο, τότε θέλει προσφέρει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ
15 βοῶν διὰ τὴν ἀμαρτίαν καὶ θέλει φέρει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τῆς συναγωγῆς θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ
16 θέλουσι σφάζει τὸν μόσχον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος θέλει φέρει ἀπὸ τοῦ αἵματος
17 τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλει ἐμβάψαι ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα καὶ
18 θέλει ραντίσει ἐπτάκις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἔμπροσθεν τοῦ καταπετάσματος· καὶ θέλει βάλει ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τὸ ὅποιον εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ
θέλει χύσει πᾶν τὸ αἷμα εἰς τὴν θύραν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς
19 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ θέλει ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ καὶ καύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
20 Καὶ θέλει κάμει εἰς τὸν μόσχον καθ' ὃν τρόπον ἔκαμεν εἰς τὸν μόσχον τῆς περὶ ἀμαρτίας προσφορᾶς· οὕτω
21 θέλει κάμει εἰς αὐτόν· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτούς. Καὶ
θέλει ἐκβάλει τὸν μόσχον ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ καύσει αὐτόν, καθὼς ἔκαυσε τὸν πρῶτον μόσχον· εἶναι
22 προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας ὑπὲρ τῆς συναγωγῆς. Ὅταν δὲ ἄρχων τις ἀμαρτήσῃ καὶ πράξῃ ἐξ ἀγνοίας τι ἐκ τῶν
23 ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ νὰ μὴ πράττωνται, καὶ ἦναι ἐνοχος· ἢ ἐὰν ἡ ἀμαρτία
αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, γνωστοποιηθῇ εἰς αὐτόν, τότε θέλει φέρει τὴν προσφορὰν αὐτοῦ, τράγον ἐξ αἰγῶν,

ἀρσενικὸν ἄμωμον. καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου, καὶ θέλουσι σφάζει αὐτὸ 24
 ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· εἶναι προσφορά περὶ ἁμαρτίας. Καὶ θέλει 25
 λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ, καὶ βάλει ἐπὶ τὰ 26
 κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ θέλει χύσει τὸ αἶμα αὐτοῦ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
 τοῦ ὀλοκαυτώματος. Καὶ ἅπαν τὸ στέαρ αὐτοῦ θέλει καύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς τὸ στέαρ τῆς θυσίας 26
 τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ θέλει
 συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν. Ἐὰν δὲ ψυχὴ τις ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας, πράττων τι ἐκ τῶν ὅσα εἶναι 27
 προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ μὴ πράττωνται, καὶ ἦναι ἔνοχος. ἢ ἐὰν γνωστοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἁμαρτία 28
 αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε· τότε θέλει φέρει τὴν προσφορὰν αὐτοῦ, τράγον ἐξ αἰγῶν, θηλυκὸν ἄμωμον, διὰ τὴν
 ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε· καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς περὶ ἁμαρτίας 29
 προσφορᾶς, καὶ θέλουσι σφάζει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ὀλοκαυτώματος. Καὶ θέλει 30
 λάβει ὁ ἱερεὺς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ βάλει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ
 ὀλοκαυτώματος καὶ πᾶν τὸ αἶμα αὐτοῦ θέλει χύσει εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ 31
 θέλει ἀφαιρέσει, καθὼς ἀφαιρεῖται τὸ στέαρ ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· καὶ θέλει καύσει αὐτὸ
 ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ
 ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν. Ἐὰν δὲ φέρῃ πρόβατον διὰ προσφορὰν αὐτοῦ περὶ ἁμαρτίας, 32
 θέλει φέρει αὐτὸ θηλυκὸν ἄμωμον· καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς περὶ ἁμαρτίας 33
 προσφορᾶς, καὶ θέλουσι σφάζει αὐτὸ διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα.
 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ βάλει 34
 ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ ἅπαν τὸ αἶμα αὐτοῦ θέλει χύσει εἰς τὴν βάσιν τοῦ
 θυσιαστηρίου· καὶ θέλει ἀφαιρέσει πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ, καθὼς ἀφαιρεῖται τὸ στέαρ τοῦ προβάτου ἀπὸ τῆς 35
 θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὰς προσφοράς
 τὰς γινομένας διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ τὴν
 ὁποίαν ἡμάρτησε, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

Ἐὰν δὲ τις ἁμαρτήσῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ καὶ ἦναι μάρτυς, εἴτε εἶδεν εἴτε ἐξεύρει ἐὰν δὲν φανερώσῃ **5**
 αὐτὸ, τότε θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ. Ἡ ἐὰν τις ἐγγίσῃ πρᾶγμα τι ἀκάθαρτον, εἴτε θνησιμαῖον 2
 ἀκαθάρτον θηρίου εἴτε θνησιμαῖον ἀκαθάρτου κτήνους εἴτε θνησιμαῖον ἐρπετῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἔλαθεν αὐτόν,
 ὅμως θέλει εἶσθαι ἀκάθατος καὶ ἔνοχος. Ἡ ἐὰν ἐγγίσῃ ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου, ἐξ ὁποιασδήποτε ἤθελεν 3
 εἶσθαι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας μιαίνεται τις, καὶ ἔλαθεν αὐτόν· ὅταν αὐτὸς γνωρίσῃ τοῦτο, τότε
 θέλει εἶσθαι ἔνοχος. Ἡ ἐὰν τις ὁμόσῃ, προφέρων ἀστοχάστως διὰ τῶν χειλέων αὐτοῦ νὰ κακοποιήσῃ, ἢ 4
 νὰ ἀγαθοποιήσῃ εἰς πᾶν ὃ, τι ἤθελε προφέρει ἀστοχάστως ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου καὶ ἔλαθεν αὐτόν· ὅταν
 γνωρίσῃ τοῦτο, τότε θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς ἓν ἐκ τούτων. Ὅταν λοιπὸν εἶναί τις ἔνοχος εἰς ἓν ἐκ τούτων, θέλει 5
 ἐξομολογηθῇ κατὰ τί ἡμάρτησε· καὶ θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον προσφορὰν περὶ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ, 6
 διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, θηλυκὸν ἀρνίον ἐκ προβάτων ἢ τράγον ἐξ αἰγῶν, εἰς προσφορὰν
 περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν δὲν εὐπορῇ 7
 νὰ φέρῃ πρόβατον ἢ αἶγα, θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον, διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, δύο
 τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν· μίαν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν διὰ ὀλοκαύτωμα. Καὶ θέλει 8
 φέρει αὐτὰς πρὸς τὸν ἱερέα, ὅστις θέλει προσφέρει πρῶτον ἐκείνην τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν· καὶ θέλει
 κόψει διὰ τῶν ὀνύχων τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ αὐχένος αὐτῆς, πλὴν δὲν θέλει διαχωρίσει αὐτήν. Καὶ ἀπὸ 9
 τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς θέλει ῥαντίσει τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν
 τοῦ αἵματος θέλει στραγγίσει ἔξω εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι προσφορά περὶ ἁμαρτίας. Τὴν δὲ 10
 δευτέραν θέλει κάμει ὀλοκαύτωμα κατὰ τὸ διατεταγμένον· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, περὶ
 τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εὐπορῇ νὰ φέρῃ δύο 11
 τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, τότε θέλει φέρει ὁ ἁμαρτήσας διὰ προσφορὰν αὐτοῦ τὸ δέκατον ἐνὸς
 ἐφά σεμιδάλεως εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· δὲν θέλει βάλει ἐπ' αὐτήν ἔλαιον οὐδὲ θέλει βάλει ἐπ' αὐτήν
 λιθάνιον· διότι εἶναι προσφορά περὶ ἁμαρτίας, καὶ θέλει φέρει αὐτήν πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει δράζει 12
 ἀπ' αὐτῆς ὅσον χωρεῖ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ θέλει καύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, κατὰ
 τὰς προσφοράς τὰς διὰ πυρὸς γινομένας εἰς τὸν Κύριον· εἶναι προσφορά περὶ ἁμαρτίας. Καὶ θέλει κάμει 13
 ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησεν εἰς ἓν ἐκ τούτων, καὶ θέλει
 συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως, ὡς ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορά. Καὶ ἐλάλησε 14
 Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐὰν τις πράξῃ παρανομίαν καὶ ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας εἰς τὰ ἅγια τοῦ 15
 Κυρίου, τότε θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ κριὸν ἄμωμον ἐκ τοῦ ποιμνίου, κατὰ τὴν
 ἐκτίμησίν σου εἰς σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου, διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας· καὶ 16
 θέλει ἀποδώσει ὃ, τι ἡμάρτησεν εἰς τὰ ἅγια καὶ θέλει προσθέσει ἐπ' αὐτὸ τὸ πέμπτον αὐτοῦ καὶ δώσει αὐτὸ εἰς
 τὸν ἱερέα· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τοῦ κριοῦ τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ θέλει
 συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν. Καὶ ἐὰν τις ἁμαρτήσῃ καὶ πράξῃ τι ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου 17
 νὰ μὴ πράττωνται, καὶ δὲν ἐγνώρισεν αὐτὸ, ὅμως θέλει εἶσθαι ἔνοχος καὶ θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ·
 καὶ θέλει φέρει κριὸν ἄμωμον ἐκ τοῦ ποιμνίου κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας, πρὸς τὸν 18
 ἱερέα· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλανθάσθῃ καὶ

- 19 δὲν ἐγνώρισε τοῦτο, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν. Εἶναι προσφορά περὶ ἀνομίας· αὐτὸς ἀνομίαν ἔπραξε κατὰ τοῦ Κυρίου.
- 6, 2** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐὰν τις ἀμαρτήσῃ καὶ πράξῃ παρανομίαν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ ψευσθῇ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ παρακαταθήκην ἢ διὰ πράγμα τι ἐμπειστημένον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἢ διὰ ἀρπαγὴν, ἢ ἡπάτησεν τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἢ εὗρε πρᾶγμα χαμένον καὶ ψεύδεται περὶ αὐτοῦ, ἢ ὁμολογῇ ψευδῶς περὶ τινος ἐκ πάντων ὅσα πράττει ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἀμαρτήσῃ εἰς αὐτά· ὅταν ἀμαρτήσῃ καὶ ἦναι ἔνοχος, θέλει ἀποδώσῃ τὸ ἀρπαγμα τὸ ὁποῖον ἤρπασεν, ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔλαβε δι' ἀπάτης, ἢ τὴν παρακαταθήκην τὴν ἐμπεισθεῖσαν εἰς αὐτόν, ἢ τὸ χαμένον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εὗρεν, ἢ πᾶν ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου ὥμοσε ψευδῶς· θέλει ἀποδώσῃ τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ, καὶ θέλει προσθέσῃ τὸ πέμπτον ἐπ' αὐτό· εἰς ὅντινα ἀνήκει, εἰς τοῦτον θέλει ἀποδώσῃ αὐτὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν φανερωθῇ ἔνοχος. Καὶ θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν αὐτοῦ, κριὸν ἄμωμον ἐκ τοῦ ποιμνίου, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας, πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν, περὶ παντὸς πράγματος ἐκ τῶν ὅσα ἔπραξε, ὥστε νὰ ἀνομήσῃ εἰς αὐτά.
- 8, 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Πρόσταζον τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὀλοκαυτώματος· τὸ ὀλοκαύτωμα θέλει καίεσθαι ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωῒ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ θέλει ἐνδυθῇ ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελῇ λινὰ θέλει φορέσῃ ἐπὶ τὴν σάρκα αὐτοῦ, καὶ θέλει ἀφαιρέσῃ τὴν στάκτην τοῦ ὀλοκαυτώματος τὸ ὁποῖον κατέφαγε τὸ πῦρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ θέλει βάλει αὐτὴν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδυθῇ ἄλλην στολὴν· καὶ θέλει φέρει τὴν στάκτην ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρὸν. Καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι ἐπ' αὐτοῦ· δὲν θέλει σβεσθῇ· καὶ θέλει καίει ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτοῦ ζύλα καθ' ἑκάστην πρωῒαν, καὶ θέλει στοιβάσῃ τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ θέλει καίει ἐπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς. Τὸ πῦρ θέλει καίεσθαι διαπαντὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· δὲν θέλει σβεσθῇ. Οὗτος δὲ εἶναι ὁ νόμος τῆς ἀλφίτων προσφορᾶς· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουσι προσφέρει αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ θέλει ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅσον χωρεῖ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς μετὰ τοῦ ἐλαίου αὐτῆς καὶ πᾶν τὸ λιθάνιον τὸ ἐπὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς· καὶ θέλει καύσῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, μνημόσυνον αὐτῆς πρὸς τὸν Κύριον. Τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἐκ τούτων θέλουσι φάγει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· ἄζυμον θέλει τρώγεσθαι ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου θέλουσι τρώγει αὐτό. Δὲν θέλει ἐψηθῇ μετὰ προζυμίου· διὰ μερίδιον αὐτῶν ἔδωκα αὐτὸ ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν μου· εἶναι ἁγιώτατον, καθὼς ἡ περὶ ἀμαρτίας προσφορά, καὶ καθὼς ἡ περὶ ἀνομίας. Πᾶν ἄρσενικὸν μεταξὺ τῶν τέκνων τοῦ Ἀαρὼν θέλει τρώγει αὐτό· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου· πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ αὐτά, θέλει ἁγιασθῇ.
- 19, 20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, τοῦτο εἶναι τὸ δῶρον τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ τὸ ὁποῖον θέλουσι προσφέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν καθ' ἣν χρισθῇ· τὸ δέκατον ἐνὸς ἐφά σεμιδάλεως εἰς παντοτείνην προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωῒ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ ἑσπέρας· ἐπὶ κάψῃ θέλει ἐτοιμασθῇ μετὰ ἐλαίου· ἐψημένον θέλεις φέρει αὐτό· καὶ τὰ ἐψημένα τμήματα τῶν ἐξ ἀλφίτων προσφορῶν θέλεις προσφέρει εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀντ' αὐτοῦ μεταξὺ τῶν υἱῶν αὐτοῦ θέλει προσφέρει αὐτό· τοῦτο εἶναι νόμιμον αἰώνιον διὰ τὸν Κύριον· ὀλοκλήρως θέλει καίεσθαι. Καὶ πᾶσα προσφορά ἐξ ἀλφίτων ἱερέως θέλει καίεσθαι ὀλοκλήρως· δὲν θέλει τρώγεσθαι.
- 24, 25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς περὶ ἀμαρτίας προσφορᾶς· Ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζεται τὸ ὀλοκαύτωμα, θέλει σφαγῇ ἡ περὶ ἀμαρτίας προσφορά ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· εἶναι ἁγιώτατον. Ὁ ἱερεὺς ὁ προσφέρων αὐτὴν περὶ ἀμαρτίας θέλει τρώγει αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ θέλει τρώγεσθαι, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. πᾶν ὃ, τι ἐγγίσῃ τὸ κρέας αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἅγιον· καὶ ἐὰν ῥαντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τι φόρεμα, ἐκεῖνο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔρραντίσθη, θέλει πλύνεσθαι ἐν τόπῳ ἁγίῳ. Τὸ δὲ πῆλινον ἀγγεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ ἔθρασε, θέλει συντρίβεσθαι ἀλλ' ἐὰν βράσῃ ἐν ἀγγεῖῳ χαλκίνῳ, τοῦτο θέλει τρίβεσθαι ἐπιμελῶς καὶ θέλει πλύνεσθαι μὲ ὕδωρ. Πᾶν ἄρσενικὸν μεταξὺ τῶν ἱερέων θέλει τρώγει ἐξ αὐτῆς· εἶναι ἁγιώτατον. Καὶ πᾶσα προσφορά περὶ ἀμαρτίας, ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς ὁποίας φέρεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ νὰ γείνη ἐξιλέωσις ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ, δὲν θέλει τρώγεσθαι μὲ πῦρ θέλει καίεσθαι.
- 7, 2** Οὗτος δὲ εἶναι ὁ νόμος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς· εἶναι ἁγιώτατον. Ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, θέλουσι σφάζει τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν· καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς θέλει ῥαντίζεσθαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. Καὶ θέλει προσφέρεσθαι ἐξ αὐτῆς πᾶν τὸ στέαρ αὐτῆς, ἡ οὐρά καὶ τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια, καὶ οἱ δύο νεφροὶ καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ ὁ ἐπάνω λοβὸς τοῦ ἥπατος, ὅστις μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρεῖσθαι. Καὶ θέλει καίει αὐτά ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον· εἶναι προσφορά περὶ ἀνομίας. Πᾶν ἄρσενικὸν μεταξὺ τῶν ἱερέων θέλει τρώγει αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ θέλει τρώγεσθαι· εἶναι ἁγιώτατον. Καθὼς εἶναι ἡ περὶ ἀμαρτίας προσφορά, οὕτω καὶ ἡ περὶ ἀνομίας προσφορά· εἶς νόμος εἶναι περὶ αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς, ὅστις κάμνει ἐξιλέωσιν δι' αὐτῆς, θέλει λαμβάνει αὐτήν. Ὁ δὲ ἱερεὺς ὅστις προσφέρει ὀλοκαύτωμα τινος, ὁ ἱερεὺς θέλει λαμβάνει δι' ἑαυτὸν τὸ δέσμα τοῦ ὀλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον προσέφερε. Καὶ πᾶσα προσφορά ἐξ ἀλφίτων, ἥτις ἤθελεν ἐψηθῇ ἐν κλιβάνῳ, καὶ πᾶν ὃ, τι ἐτοιμάζεται ἐν τηγανίῳ καὶ ἐπὶ κάψῃς, θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν. Καὶ

πᾶσα προσφορά ἐξ ἀλφίτων, ἐζυμωμένη μετὰ ἐλαίου ἢ ξηρά, θέλει εἶσθαι πάντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν, ἴσον τὸ μερίδιον ἐκάστου. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, τὴν ὁποίαν θέλει προσφέρει 11
 τισ εἰς τὸν Κύριον. Ἐὰν προσφέρῃ αὐτὴν περὶ εὐχαριστίας, τότε θέλει προσφέρει μετὰ τῆς εὐχαριστηρίου 12
 προσφορᾶς, πῆττας ἀζύμους ἐζυμωμένους μετὰ ἐλαίου καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα μετὰ ἐλαίου καὶ σεμίδαλιν
 κατεσκευασμένην, πῆττας ἐζυμωμένους μετὰ ἐλαίου. Μὲ τὰς πῆττας ἄρτον ἐνζυμον θέλει προσφέρει διὰ τὸ 13
 δῶρον αὐτοῦ μετὰ τῆς πρὸς εὐχαριστίαν αὐτοῦ εἰρηνικῆς προσφορᾶς. Καὶ ἐκ τούτων θέλει προσφέρει ἕν ἀπὸ 14
 πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ προσφορὰν ὑψουμένην πρὸς τὸν Κύριον· τοῦτο θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως τοῦ ῥαντί-
 ζοντος τὸ αἷμα τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς. Καὶ τὸ κρέας τῆς θυσίας τῆς πρὸς εὐχαριστίαν εἰρηνικῆς αὐτοῦ 15
 προσφορᾶς θέλει τρώγεσθαι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν προσφέρεται δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἀπ' αὐτοῦ ἕως τὸ
 πρωῒ. Καὶ ἐὰν ἡ θυσία τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ ᾖ εὐχή, ἢ προσφορά προαιρετική, θέλει τρώγεσθαι τὴν αὐτὴν 16
 ἡμέραν καθ' ἣν προσφέρει τισ τὴν θυσίαν αὐτοῦ· καὶ ἐὰν μείνῃ τι, τοῦτο θέλει τρώγεσθαι τὴν ἐπαύριον. Τὸ 17
 ἐναπολειφθὲν ὅμως τοῦ κρέατος τῆς θυσίας ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας μὲ πῦρ θέλει καίεσθαι. Ἐὰν δὲ φαγῶθῃ 18
 τι ἀπὸ τοῦ κρέατος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτοῦ τὴν τρίτην ἡμέραν, δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸς
 ὁ προσφέρων αὐτήν, οὐδὲ θέλει λογισθῇ εἰς αὐτόν· βδέλυγμα θέλει εἶσθαι· ἡ δὲ ψυχὴ, ἥτις ἤθελε φάγῃ ἀπ' 19
 αὐτοῦ, θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῆς. Καὶ τὸ κρέας, τὸ ὅποιον ἤθελεν ἐγγίσει ἀκάθαρτόν τι, δὲν θέλει 20
 τρώγεσθαι· ἐν πυρὶ θέλει καίεσθαι περὶ δὲ τοῦ κρέατος, ὅστις εἶναι καθαρὸς θέλει τρώγῃ κρέας. Ἡ δὲ ψυχὴ 21
 ἥτις ἔχουσα τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐφ' ἑαυτῆς ἤθελε φάγῃ ἀπὸ τοῦ κρέατος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσ-
 φορᾶς, ἥτις εἶναι τοῦ Κυρίου, ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἀπολεσθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Καὶ ἡ ψυχὴ ἥτις ἤθελεν 22
 ἐγγίσει ἀκάθαρτόν τι, ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου ἢ ζῶον ἀκάθαρτον ἢ βδελυρὸν τι ἀκάθαρτον, καὶ φάγῃ ἀπὸ τοῦ 23
 κρέατος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, ἥτις εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἀπολεσθῇ ἐκ 24
 τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, 25
 Δὲν θέλετε τρώγῃ παντελῶς στέαρ βοῶς ἢ προβάτου ἢ αἰγός. Καὶ τὸ στέαρ τοῦ θνησιμαίου ζώου καὶ τὸ στέαρ 26
 τοῦ θηριαλώτου δύναται νὰ χρησιμεύῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην χρεῖαν· δὲν θέλετε ὅμως τρώγῃ διδῶλου ἀπ' αὐτοῦ.
 Διότι ὅστις φάγῃ τὸ στέαρ τοῦ ζώου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου προσφέρεται θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, 27
 καὶ ἐκείνη ψυχὴ, ἥτις ἤθελε φάγῃ θέλει ἀπολεσθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Παρομοίως δὲν θέλετε τρώγῃ οὐδὲν 28
 αἷμα, εἴτε πτηνοῦ εἴτε ζώου ἐν οὐδεμιᾷ ἐκ τῶν κατοικιῶν σας. Πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἤθελε φάγῃ ὅποιονδήποτε 29
 αἷμα, καὶ ἐκείνη ἡ ψυχὴ θέλει ἀπολεσθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, 30
 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ὁ προσφέρων τὴν θυσίαν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτοῦ πρὸς 31
 τὸν Κύριον, θέλει φέρει τὸ δῶρον αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτοῦ.
 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ θέλουσι φέρει τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφοράς τοῦ Κυρίου· θέλει φέρει τὸ στέαρ μετὰ 32
 τοῦ στήθους, διὰ νὰ κινῆται τὸ στήθος ὡς προσφορά κινητὴ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καίει 33
 τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ στήθος ὅμως θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Καὶ θέλετε δίδει 34
 πρὸς τὸν ἱερέα προσφορὰν ὑψουμένην, τὸν δεξιὸν ὄμων ἐκ τῶν θυσιῶν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς σας. Ὅστις 35
 ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν προσφέρει τὸ αἷμα τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς καὶ τὸ στέαρ, θέλει λαμβάνει τὸν δεξιὸν
 ὄμων εἰς μερίδιον αὐτοῦ. Διότι τὸ κινητὸν στήθος καὶ τὸν ὑψούμενον ὄμων ἔλαβον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ 36
 τῶν θυσιῶν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς
 αὐτοῦ εἰς νόμιμον αἰώνιον μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Τοῦτο εἶναι τὸ χρίσμα τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τὸ χρίσμα τῶν 37
 υἱῶν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν παρέστησεν αὐτοὺς διὰ
 νὰ ἱερατεύωσιν εἰς τὸν Κύριον· τὸ ὅποιον προσέταξεν ὁ Κύριος νὰ δίδωται εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, 38
 καθ' ἣν ἡμέραν ἔχρισεν αὐτούς, εἰς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὀλοκαυ-
 τώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς καὶ τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ 39
 τῶν καθιερώσεων καὶ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· τὸν ὅποιον προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν 40
 ἐν τῷ ὄρει Σινά, καθ' ἣν ἡμέραν προσέταξε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ προσφέρωσι πρὸς τὸν Κύριον τὰ δῶρα αὐτῶν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάβε τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὰς 8, 2
 στολάς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ
 τὸ κύνιστρον τῶν ἀζύμων. Καὶ συναξὸν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ 3, 4
 ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ συνήχθη ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
 τοῦ μαρτυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὅποιον προσέταξεν ὁ 5
 Κύριος νὰ γείνῃ. Καὶ ἔφερον ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς μὲ ὕδωρ. Καὶ 6, 7
 ἔβαλε τὸν χιτῶνα ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔζωσεν αὐτόν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτόν τὸν ποδήρη, καὶ ἔβαλεν ἐπ' αὐτοῦ
 τὸ ἐφόδ, καὶ ἔζωσεν αὐτόν τὴν κεντητὴν ζώνην τοῦ ἐφόδ, καὶ περιέζωσεν αὐτόν μὲ αὐτήν. Καὶ ἔβαλεν ἐπ' αὐτοῦ 8
 τὸ περιστήθιον· εἰς δὲ τὸ περιστήθιον ἔβαλε τὸ Οὐρίμ καὶ τὸ Θουμμίμ. Καὶ ἔβαλε τὴν μίτραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς 9
 αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς μίτρας, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν αὐτῆς, ἔβαλε τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, τὸ διάδημα τὸ ἅγιον, καθὼς
 προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν 10
 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἡγίασεν αὐτά. Καὶ ἐρράντισεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις καὶ ἔχρισεν 11
 τὸ θυσιαστήριον· καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτοῦ καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἁγιάσῃ αὐτά. Καὶ 12
 ἔχυσεν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔχρισεν αὐτόν, διὰ νὰ ἁγιάσῃ αὐτόν.
 Καὶ ἔφερον ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζῶνας καὶ ἔβαλε 13

14 μιτρίδια ἐπ' αὐτῶν, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔφερε τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς. Καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ αἷμα ἔχυσεν εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτὸ, διὰ τὰς κάμης ἐξιλέωσιν ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβε πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ αὐτῶν, καὶ ἔκαυσεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Τὸν μόσχον ὅμως καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ τὸ κρέας αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ, ἔκαυσεν ἐν πυρὶ ἔξω τοῦ στρατοπέδου, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔφερε τὸν κριὸν τοῦ ὁλοκαυτώματος· καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. Καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔρράντισεν ὁ Μωϋσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. Καὶ διεμέλισε τὸν κριὸν κατὰ τὰ μέλη αὐτοῦ· καὶ ἔκαυσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ. Τὰ δὲ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνε μὲ ὕδωρ· καὶ ἔκαυσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἦτο ὁλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔφερε τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρός, καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός. Καὶ ἔφερε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔβαλεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀντίχειρας τῶν δεξιῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν δεξιῶν ποδῶν αὐτῶν· καὶ ἔρράντισεν ὁ Μωϋσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ. Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ καὶ τὴν οὐρὰν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ αὐτῶν καὶ τὸν δεξιὸν ὦμον· καὶ ἀπὸ τοῦ κανίστρου τῶν ἀζύμων τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἔλαβε μίαν πῆτταν ἄζυμον, καὶ ἓνα ἄρτον ἐλαιωμένον καὶ ἓν λάγανον καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὦμον· καὶ ἔβαλε τὰ πάντα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀαρὼν καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκίνησεν αὐτὰ εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔκαυσεν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα· αὗται ἦσαν καθιερώσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· ἦτο θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον. Καὶ λαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὸ στήθος, ἐκίνησεν αὐτὸ εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ἐκ τοῦ κριοῦ τῆς καθιερώσεως τοῦτο ἦτο τὸ μερίδιον τοῦ Μωϋσέως, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔρράντισεν ἐπὶ τὸν Ἀαρὼν, ἐπὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡγίασε τὸν Ἀαρὼν, τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Βράσατε τὸ κρέας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκεῖ φάγετε αὐτὸ καὶ τὸν ἄρτον τὸν ἐν τῷ κανίστρῳ τῶν καθιερώσεων, καθὼς μὲ προσέταξεν ὁ Κύριος, λέγων, Ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσι τρῶγει αὐτά. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου ἐν πυρὶ θέλετε κατακαύσει. Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου δὲν θέλετε ἐξέλθει ἑπτὰ ἡμέρας, ἕως οὗ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθιερώσεώς σας· διότι ἐν ἑπτὰ ἡμέραις θέλει τελειωθῇ ἡ καθιέρωσίς σας. Καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, οὕτω προσέταξε Κύριος νὰ ἐκτελεῖται, διὰ τὰς γίνηται ἐξιλέωσις διὰ σᾶς. Θέλετε λοιπὸν καθίσει ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἡμέραν καὶ νύκτα· καὶ θέλετε φυλάττει τὰς παραγγελίας τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε· διότι οὕτω προσετάχθη. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντα τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

9 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ὁ Μωϋσῆς ἐκάλεσε τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Λάβε εἰς σεαυτὸν μόσχον ἐκ βοῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν διὰ ὁλοκαύτωμα ἄμωμα καὶ πρόσφερε αὐτὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου. Καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ θέλεις λαλήσει, λέγων, Λάβετε τράγον ἐξ αἰγῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ μόσχον καὶ ἄρνιον ἐνιαύσια, ἄμωμα, διὰ ὁλοκαύτωμα, καὶ βοῦν καὶ κριὸν διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν, εἰς θυσίαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἐζυμωμένην μετὰ ἐλαίου· διότι σήμερον θέλει ἐμφανισθῇ ὁ Κύριος εἰς ἑσᾶς. Καὶ ἔφεραν ὃ, τι προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπλησίασε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὅποιον προσέταξε Κύριος νὰ κάμνητε· καὶ θέλει ἐμφανισθῇ εἰς ἑσᾶς ἡ δόξα τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Πρόσελθε εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ κάμε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου καὶ κάμε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ σεαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ καὶ κάμε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος. Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ὅστις ἦτο δι' αὐτόν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν ἔφεραν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ ἐνέβαψε τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔχυσε τὸ αἷμα εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. Τὸ στέαρ ὅμως καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς ἔκαυσεν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Τὸ δὲ κρέας καὶ τὸ δέρμα ἔκαυσεν ἐν πυρὶ ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Καὶ ἔσφαξε τὸ ὁλοκαύτωμα· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν παρέστησαν εἰς αὐτόν τὸ αἷμα, καὶ ἔρράντισεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ. Καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτόν τὸ ὁλοκαύτωμα διαμεμελισμένον καὶ τὴν κεφαλὴν· καὶ ἔκαυσεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἔπλυνε τὰ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας· καὶ ἔκαυσεν

αὐτὰ ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν τράγον 15
 τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ προσέφερεν αὐτὸν περὶ ἁμαρτίας, καθὼς καὶ 16, 17
 τὸ πρῶτον. Καὶ προσέφερε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἔκαμεν αὐτὸ κατὰ τὸ διατεταγμένον. Καὶ προσέφερε τὴν ἐξ 16, 17
 ἀλφίτων προσφορὰν· καὶ ἐνέπλησε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπ' αὐτῆς καὶ ἔκαυσε αὐτὴν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐκτὸς 18
 τοῦ πρῶτον ὀλοκαυτώματος. Ἔσφαξεν ἔτι τὸν βοῦν καὶ τὸν κριὸν τῆς εἰρηνικῆς θυσίας τῆς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· 18
 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν παρέστησαν τὸ αἶμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔρραντισεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ, καὶ 19
 τὸ στέαρ τοῦ βοῦς καὶ τοῦ κριοῦ, τὴν οὐρὰν καὶ τὸ στέαρ τὸ καλύπτει τὰ ἐντόσθια καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν 20, 21
 λοβὸν τοῦ ἥπατος· καὶ ἔθεσαν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στήθη, καὶ ἔκαυσε τὰ στέατα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· τὰ δὲ στήθη 20, 21
 καὶ τὸν ὄμιον τὸν δεξιὸν ἐκίνησεν ὁ Ἀαρὼν εἰς προσφορὰν κινητὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξεν ὁ 20, 21
 Μωϋσῆς. Καὶ ὑψώσας ὁ Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη, ἀφοῦ 22
 προσέφερε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ 23
 Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐξεληθόντες εὐλόγησαν τὸν λαόν· καὶ ἐφάνη ἡ δόξα τοῦ 24
 Κυρίου εἰς πάντα τὸν λαόν. Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ κατέφαγεν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου 24
 τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰ στέατα· ἰδὼν δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἠλάλαζαν καὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

Καὶ λαβόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ, ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ, ἔβαλον πῦρ εἰς αὐτό, **10**
 καὶ ἐπ' αὐτὸ ἔβαλον θυμίαμα καὶ προσέφεραν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πῦρ ξένον, τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξεν εἰς 2
 αὐτούς. Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ἀπέθανον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου. 2
 Τότε εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ Κύριος, λέγων, Ἐγὼ θέλω ἁγιασθῆ 3
 εἰς τοὺς πλησιάζοντας εἰς ἐμέ, καὶ ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ θέλω δοξασθῆ. Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐσιώπησε. 3
 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς τοῦ Ὁζιήλ, θείου τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἶπε πρὸς 4
 αὐτούς, Πλησιάσατε, σηκώσατε τοὺς ἀδελφούς σας ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ ἁγιαστηρίου ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Καὶ 5
 ἐπλησίασαν καὶ ἐσήκωσαν αὐτούς μετὰ τοὺς χιτῶνας αὐτῶν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, καθὼς εἶπεν ὁ Μωϋσῆς. Καὶ 6
 εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ καὶ πρὸς τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Τὰς κεφαλὰς 6
 σας μὴ ἀποκαλύψητε, καὶ τὰ ἱμάτιά σας μὴ διασχίσητε, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε καὶ ἔλθῃ ὀργὴ ἐφ' ὅλην τὴν 7
 συναγωγὴν· ἀλλ' οἱ ἀδελφοί σας, πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ἅς κλαύσωσι τὸ καύσιμον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ 7
 Κύριος· καὶ δὲν θέλετε ἐξέλθει ἐκ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε· διότι τὸ ἔλαιον 7
 τοῦ χρίσματος τοῦ Κυρίου εἶναι ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἔκαμον κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἐλάλησε Κύριος 8
 πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων, Οἶνον καὶ σίκερα δὲν θέλετε πίνει, σὺ, καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, ὅταν εἰσέρχησθε εἰς 9
 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας· καὶ 10
 διὰ νὰ διακρίνητε μεταξὺ ἁγίου καὶ βεβήλου καὶ μεταξὺ ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ· καὶ διὰ νὰ διδάσκητε τοὺς 11
 υἱοὺς Ἰσραὴλ πάντα τὰ διατάγματα, ὅσα ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως. Καὶ εἶπεν ὁ 12
 Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ καὶ πρὸς τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς ἐναπολειφθέντας, 12
 Λάβετε τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν τὴν ἐναπολειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων θυσιῶν τοῦ Κυρίου καὶ 13
 φάγετε αὐτὴν ἄζυμον πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου· διότι εἶναι ἁγιάτων· καὶ θέλετε φάγει αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· 13
 ἐπεὶ εἶναι τὸ δίκαιόν σου καὶ τὸ δίκαιον τῶν υἱῶν σου ἐκ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων θυσιῶν τοῦ Κυρίου· διότι 14
 οὕτω προσετάχθη· καὶ τὸ κινητὸν στήθος καὶ τὸν ὑποῦμενον ὄμιον θέλετε φάγει ἐν καθαρῷ τόπῳ, σὺ καὶ 14
 οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου μετὰ σοῦ· διότι εἶναι τὸ δίκαιόν σου καὶ τὸ δίκαιον τῶν υἱῶν σου, δοθέντα 15
 ἐκ τῶν θυσιῶν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· τὸν ὑποῦμενον ὄμιον καὶ τὸ κινητὸν στήθος 15
 θέλουσι φέρεי μετὰ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ στέατος, διὰ νὰ κινήσωσιν αὐτὰ εἰς κινητὴν 16
 προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου μετὰ σοῦ εἰς νόμιμον αἰώνιον, 16
 καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος. Καὶ ἐζήτησεν ἐπιμελῶς ὁ Μωϋσῆς τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· 16
 καὶ ἰδοὺ, ἦτο κατακεκαυμένος· καὶ ἐθυμώθη κατὰ τοῦ Ἐλεάζαρ καὶ κατὰ τοῦ Ἰθάμαρ, τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν 17
 ἐναπολειφθέντων, λέγων, Διὰ τί δὲν ἐφάγετε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν ἐν τόπῳ ἁγίῳ διότι εἶναι ἁγιάτων· 17
 καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς ἐσᾶς Κύριος διὰ νὰ σηκόνητε τὴν ἀνομίαν τῆς συναγωγῆς, ὥστε νὰ κάμνητε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ 18
 αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· ἰδοὺ, τὸ αἶμα αὐτοῦ δὲν ἐφέρθη εἰς τὸ ἁγιαστήριον· πρέπει ἐξάπαντος νὰ φάγητε 18
 αὐτὸ ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ, καθὼς προσέταξα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, αὐτοὶ προσέφεραν 19
 σήμερον τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ συνέβησαν 19
 εἰς ἐμέ τοιαῦτα· ἐὰν λοιπὸν ἤθελον φάγει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν σήμερον, τοῦτο ἤθελον εἶσθαι ἀρεστὸν 20
 εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου· Καὶ ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἤρρεσεν εἰς αὐτόν. 20

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν λέγων πρὸς αὐτούς, **11. 2**
 Ἰσραὴλ, λέγοντες, ταῦτα εἶναι τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα θέλετε τρώγει ἐκ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Πᾶν 3
 δίχηλον μεταξὺ τῶν κτηνῶν ἔχον τὸν πόδα ἐσχισμένον καὶ ἀναμασσῶν, τοῦτο θέλετε τρώγει. Ταῦτα ὅμως δὲν 4
 θέλετε τρώγει ἐκ τῶν ὅσα ἀναμασσῶσιν ἢ ἐκ τῶν ὅσα εἶναι δίχηλα· τὴν κάμηλον, διότι ἀναμασσᾷ μὲν, πλὴν δὲν 5
 εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς· καὶ τὸν δασύποδα, διότι ἀναμασσᾷ μὲν, πλὴν δὲν εἶναι δίχηλος· εἶναι 5
 ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς· καὶ τὸν λαγῶν, διότι ἀναμασσᾷ μὲν, πλὴν δὲν εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς· 6
 καὶ τὸν χοῖρον, διότι εἶναι μὲν δίχηλος καὶ ἔχει τὸν πόδα ἐσχισμένον, πλὴν δὲν ἀναμασσᾷ· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς 7
 ἐσᾶς· ἀπὸ τοῦ κρέατος αὐτῶν δὲν θέλετε τρώγει καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν δὲν θέλετε ἐγγίξει εἶναι ἀκάθαρτα 8
 εἰς ἐσᾶς. Ταῦτα θέλετε τρώγει ἐκ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἔχουσι περὰ καὶ λέπη, ἐν τοῖς ὕδασι, 9
 ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς, ταῦτα θέλετε τρώγει. Καὶ πάντα ὅσα δὲν ἔχουσι περὰ καὶ λέπη, ἐν 10

ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἀπὸ πάντων ὅσα κινεῖται ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἀπὸ παντὸς ἐμψύχου ζώου
 11 τὸ ὅποιον εἶναι ἐν τοῖς ὕδασι, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς· ταῦτα ἐξάπαντος θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ
 12 εἰς ἐσᾶς· ἀπὸ τοῦ κρέατος αὐτῶν δὲν θέλετε τρῶγει καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν θέλετε βδελύττεσθαι. Πάντα ὅσα
 13 ἐν τοῖς ὕδασι δὲν ἔχουσι πτερὰ οὔτε λέπη, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς. Ταῦτα δὲ θέλετε βδελύττεσθαι
 14 μεταξὺ τῶν πτηνῶν· δὲν θέλουσι τρώγεσθαι εἶναι βδελυκτὰ· ὁ αἰτός, καὶ ὁ γρυπαιτός, καὶ ὁ μελαναετός, καὶ
 15, 16 ὁ γύψ, καὶ ὁ ἵκτινος κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ· πᾶς κόραξ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ· καὶ ἡ στρουθοκάμηλος, καὶ ἡ
 17, 18 γλαυῦξ, καὶ ὁ ἴβις, καὶ ὁ ἰέραξ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ὁ νυκτικόραξ, καὶ ἡ αἴθουα, καὶ ἡ μεγάλη γλαυῦξ, καὶ
 19 ὁ κύκνος, καὶ ὁ πελεκάν, καὶ ἡ κίσσα, καὶ ὁ πελαργός, καὶ ὁ ἐρωδιός κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ὁ ἔποψ, καὶ ἡ
 20 νυκτερίς. Πάντα τὰ πετώμενα ἐρπετά, τὰ ὅποια περιπατοῦσιν ἐπὶ τέσσαρας πόδας, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ
 21 εἰς ἐσᾶς. Ταῦτα ὁμῶς δύνασθε νὰ τρώγητε ἀπὸ παντὸς πετωμένου ἐρπετοῦ, περιπατοῦντος ἐπὶ τέσσαρας
 22 πόδας, τὰ ὅποια ἔχουσι σκέλη ὀπισθεν τῶν ποδῶν αὐτῶν, διὰ νὰ πηδῶσι δι' αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ταῦτα θέλετε
 23 τρώγει ἐξ αὐτῶν· τὸν βροῦχον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸν ἀπάκην κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸν ὀφιομάχον κατὰ
 24 τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκρίδα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῆς. Πάντα δὲ τὰ πετώμενα ἐρπετά, ἔχοντα τέσσαρας πόδας,
 25 θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς. Καὶ εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πᾶς ὁ ἐγγίζων τὸ θνησιμαῖον
 26 αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. Καὶ πᾶς ὅστις βαστάσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει πλύνει
 27 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. Ἐκ πάντων τῶν κτηνῶν, ὅσα εἶναι δίχηλα, πλὴν
 28 δὲν εἶναι ὁ ποῦς αὐτῶν ἐσχισμένος οὐδὲ ἀναμασσωσί, θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· πᾶς ὁ ἐγγίζων
 29 αὐτὰ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος. Καὶ ὅσα περιπατοῦσιν ἐπὶ τὰς παλάμους αὐτῶν, μεταξὺ πάντων τῶν ζώων τῶν
 30, 31 περιπατούντων ἐπὶ τέσσαρας πόδας, θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· πᾶς ὁ ἐγγίζων τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν
 32 θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. Καὶ ὅστις βαστάσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
 33 καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς. Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι
 34 ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς μεταξὺ τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ γαλῆ καὶ ὁ ποντικός, καὶ ἡ χελώνη κατὰ τὸ
 35 εἶδος αὐτῆς· καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος, καὶ ὁ χαμαιλέων, καὶ ἡ σαῦρα, καὶ ὁ σαμιάμιθος, καὶ ὁ ἀσπάλαξ. Ταῦτα
 36 εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς μεταξὺ πάντων τῶν ἐρπετῶν· πᾶς ὁ ἐγγίζων αὐτὰ τεθνεῶτα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος
 37 ἕως ἐσπέρας. Καὶ πᾶν πρᾶγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε πέσει τι ἐκ τούτων τεθνεώτων θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον·
 38 πᾶν ἄγγειον ζύλινον ἢ ἱμάτιον ἢ δέρμα ἢ σάκκος ἢ ὅποιονδήποτε ἄγγειον, εἰς τὸ ὅποιον γίνεται ἐργασία,
 39 θέλει ἐμβληθῇ εἰς ὕδωρ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον ἕως ἐσπέρας· τότε θέλει εἶσθαι καθαρὸν· καὶ πᾶν ἄγγειον
 40 πήλινον, εἰς τὸ ὅποιον ἐμπέσῃ τι ἐκ τούτων, πᾶν ὃ, τι εἶναι ἐντὸς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· αὐτὸ δὲ θέλετε
 41, 42 συντρίψει· ἀπὸ παντὸς φαγητοῦ ἐσθιωμένου, εἰς τὸ ὅποιον ἐμβαίνει ὕδωρ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ πᾶν
 43 ποτὸν πινόμενον ἐν ὀψιφῇ ἄγγειῳ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον. Καὶ πᾶν πρᾶγμα ἐπὶ τὸ ὅποιον πέσῃ ἀπὸ
 44 τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· κλίβανος εἴτε ἐστία θέλουσι κρημνισθῇ· εἶναι ἀκάθαρτα καὶ
 45 ἀκάθαρτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς. Πηγή ὁμῶς ἢ λάκκος, σύναξις ὑδάτων, θέλει εἶσθαι καθαρὸν· πλὴν ὃ, τι
 46 ἐγγίσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον. Καὶ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν ἐπὶ τι σπέρμα
 47 σπόριμον, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ σπαρθῇ, καθαρὸν θέλει εἶσθαι. Ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ τοῦ σπέρματος καὶ
 48 πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς. Καὶ ἐὰν ἀποθάνῃ τι ἐκ τῶν κτηνῶν
 49 τὰ ὅποια δύνασθε νὰ τρώγητε, ὅστις ἐγγίσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. Καὶ
 50 ὅστις φάγῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας·
 51 καὶ ὅστις βαστάσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας.
 52 Καὶ πᾶν ἐρπετόν, ἔρπον ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι βδελυγμὰ· δὲν θέλει τρώγεσθαι. Πᾶν ὃ, τι περιπατεῖ ἐπὶ τῆς
 53 κοιλίας καὶ πᾶν ὃ, τι περιπατεῖ ἐπὶ τέσσαρας πόδας ἢ πᾶν τὸ ἔχον πολλοὺς πόδας, μεταξὺ πάντων τῶν ἐρπετῶν
 54 τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲν θέλετε τρῶγει, διότι εἶναι βδελυγμὰ. Δὲν θέλετε κάμει βδελυκτὰς τὰς
 55 ψυχὰς σας δι' οὐδενὸς ἐρπετοῦ ἔρποντος οὐδὲ θέλετε μιανθῇ δι' αὐτῶν, ὥστε νὰ γείνητε ἀκάθαρτοι δι' αὐτῶν.
 56 Διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας· θέλετε λοιπὸν ἁγιασθῇ καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ· καὶ
 57 δὲν θέλετε μίανει τὰς ψυχὰς σας δι' οὐδενὸς ἐρπετοῦ ἔρποντος ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις
 58 σᾶς ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς σας· θέλετε λοιπὸν εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ.
 59 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πτηνῶν καὶ περὶ παντὸς ἐμψύχου ὄντος κινουμένου ἐν τοῖς
 60 ὕδασι καὶ περὶ παντὸς ὄντος ἔρποντος ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ νὰ διακρίνητε μεταξὺ τοῦ ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ
 61 καὶ μεταξὺ τῶν ζώων τὰ ὅποια τρώγονται τῶν ζώων καὶ ὅποια δὲν τρώγονται.

12. 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν γυνὴ τις
 3 συλλάβῃ καὶ γεννήσῃ ἄρσενικόν, τότε θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἐπὶ ἡμέρας· κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ
 4 διὰ τὰ γυναικεῖα αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος. Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει περιτέμνεσθαι ἡ σὰρξ τῆς
 5 ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ ἔτι τριάκοντα τρεῖς ἡμέρας θέλει μένει εἰς τὸ αἷμα τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς· οὐδὲν
 6 πρᾶγμα ἅγιον θέλει ἐγγίσει καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον δὲν θέλει εἰσελθεῖ, ἕως οὗ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ
 7 καθαρισμοῦ αὐτῆς. Ἀλλ' ἐὰν γεννήσῃ θηλυκόν, τότε θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος δύο ἑβδομάδας, καθὼς ἐν τῷ
 8 χωρισμῷ αὐτῆς· καὶ θέλει μένει ἐπὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς ἐξήκοντα ἕξ ἡμέρας. Καὶ ἀφοῦ
 9 πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, διὰ υἱόν, ἢ διὰ θυγατέρα, θέλει φέρεי ἄρνιον ἐνιαύσιον εἰς
 10 ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόναν, διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
 11 τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα· οὗτος δὲ θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει κάμει ἐξιλῆσιν
 12 ὑπὲρ αὐτῆς καὶ θέλει καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥοῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς γεννώσης

ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν. Ἐὰν ὁμως δὲν εὐπορῇ νὰ φέρῃ ἀρνίον, τότε θέλει φέρει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς 8
περιστερῶν, μίαν διὰ ὀλοκαύτωμα καὶ μίαν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ 9
αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει καθαρισθῇ.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων, “Ὅταν ἄνθρωπός τις ἔχῃ ἐπὶ τοῦ **13, 2**
δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πρῆσμα ἢ ψώραν, ἢ ἐξάνθημα, καὶ γείνη εἰς τὸ δέσμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πληγὴ 3
λέπρας, τότε θέλει φερθῇ πρὸς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα ἢ πρὸς ἓνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει 3
θεωρήσῃ τὴν πληγὴν εἰς τὸ δέσμα τῆς σαρκὸς. Καὶ ἐὰν ἡ θριξ εἰς τὴν πληγὴν μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, καὶ ἡ 4
πληγὴ εἰς τὴν ὄψιν ἦναι βαθύτερα τοῦ δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, εἶναι πληγὴ λέπρας· ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει 4
θεωρήσῃ αὐτὸν καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ἀκάθαρτον. Ἀλλ’ ἐὰν τὸ ἐξάνθημα ἦναι λευκὸν εἰς τὸ δέσμα τῆς σαρκὸς 4
αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ὄψιν δὲν εἶναι βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἡ θριξ αὐτοῦ δὲν μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, τότε θέλει 5
κλείσει ὁ ἱερεὺς τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ θέλει θεωρήσῃ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· 5
καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἡ πληγὴ εἶναι εἰς στάσιν καὶ ἡ πληγὴ δὲν ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ δέσμα, τότε θέλει κλείσει αὐτὸν 6
ὁ ἱερεὺς ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ θέλει θεωρήσῃ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐκ δευτέρου τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ ἰδοῦ, 6
ἐὰν ἡ πληγὴ ἡμαυρώθῃ καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ εἰς τὸ δέσμα, θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθαρὸν· αὕτη 7
εἶναι ψώρα· καὶ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός. Ἐὰν ὁμως ἐξηπλώθῃ περισσότερον 7
ἢ ψώρα ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἀφοῦ ἐθεωρήθῃ ὑπὸ τοῦ ἱερέως διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, θέλει δειχθῇ πάλιν εἰς 8
τὸν ἱερέα. Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, ὅτι ἐξηπλώθῃ ἡ ψώρα ἐπὶ τοῦ δέρματος, τότε θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς 8
ἀκάθαρτον· εἶναι λέπρα. “Ὅταν ἡ πληγὴ τῆς λέπρας ἦναι εἰς ἄνθρωπον, τότε θέλει φερθῇ πρὸς τὸν ἱερέα. 9
καὶ θέλει θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἰδοῦ, ἐὰν τὸ πρῆσμα ἦναι λευκὸν εἰς τὸ δέσμα καὶ μετέβαλε τὴν τρίχα εἰς 10
λευκὴν, καὶ εὐρίσκεται κρέας ζῶν εἰς τὸ πρῆσμα, εἶναι λέπρα παλαιὰ εἰς τὸ δέσμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ 11
θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· δὲν θέλει κλείσει αὐτόν, διότι εἶναι ἀκάθαρτος. Ἀλλ’ ἐὰν ἐξηπλώθῃ 12
πολὺ ἡ λέπρα ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ ἡ λέπρα ἐσκέπασεν ὅλον τὸ δέσμα τοῦ ἔχοντος τὴν πληγὴν ἀπὸ κεφαλῆς 13
αὐτοῦ καὶ ἔως ποδῶν αὐτοῦ, ὅπου καὶ ἂν θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς, τότε θέλει θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἡ 13
λέπρα ἐσκέπασεν ὅλην τὴν σάρκα αὐτοῦ, θέλει κρίνει καθαρὸν τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν· εἶναι καθαρός. Ἀλλ’ 14
ἐν ὁποίᾳ ἡμέρᾳ φανῇ εἰς αὐτόν κρέας ζῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος. Καὶ θέλει θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς τὸ κρέας 15
τὸ ζῶν καὶ θέλει κρίνει αὐτόν ἀκάθαρτον· τὸ ζῶν κρέας εἶναι ἀκάθαρτον· εἶναι λέπρα. “Ἡ ἐὰν τὸ κρέας τὸ 16
ζῶν ἀλλάξῃ πάλιν καὶ μεταβληθῇ εἰς λευκόν, θέλει ἐλθεῖ πρὸς τὸν ἱερέα. Καὶ θέλει θεωρήσῃ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· 17
καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἡ πληγὴ μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, τότε θέλει κρίνει ὁ ἱερεὺς καθαρὸν τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν· εἶναι 18, 19
καθαρός. “Ἡ δὲ σὰρξ ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς ὁποίας ἦτο ἔλκος, καὶ ἱατρεύθη, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔλκους ἔγεινε 20
πρῆσμα λευκόν, ἢ ἐξάνθημα λευκὸν κοκκινωπὸν, θέλει δειχθῇ εἰς τὸν ἱερέα· καὶ θέλει θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς, 20
καὶ ἰδοῦ, ἐὰν φαίνεται βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἡ θριξ αὐτοῦ μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, θέλει κρίνει αὐτόν 21
ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας, ἥτις ἐξήνθησεν εἰς τὸ ἔλκος. Ἐὰν δὲ θεωρήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, καὶ 21
ἰδοῦ, δὲν ἦναι λευκαὶ τρίχες εἰς αὐτὸ καὶ δὲν ἦναι βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἦναι ἡμαυρωμένον, τότε ὁ 22
ἱερεὺς θέλει κλείσει αὐτόν ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐὰν ἐξηπλώθῃ πολὺ ἐπὶ τοῦ δέρματος, τότε θέλει κρίνει αὐτόν 22
ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ. Ἀλλ’ ἐὰν τὸ ἐξάνθημα μένῃ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ, τοῦτο 23
εἶναι οὐλὴ τοῦ ἔλκους· καὶ θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεὺς καθαρὸν. Ἐὰν δὲ ἦναι κρέας, ἔχον ἐπὶ τοῦ δέρματος 24
αὐτοῦ καυστικὴν φλόγωσιν, καὶ τὸ ζῶν κρέας τοῦ πεφλογισμένου μέρους ἔχῃ ἐξάνθημα λευκόν, κοκκινωπὸν 25
ἢ κατάλευκον, τότε θέλει θεωρήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἡ θριξ εἰς τὸ ἐξάνθημα μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν 25
καὶ εἰς τὴν ὄψιν ἦναι βαθύτερον τοῦ δέρματος, εἶναι λέπρα ἐξανθήσασα εἰς τὴν φλόγωσιν· καὶ θέλει κρίνει 26
αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας. Ἀλλ’ ἐὰν ὁ ἱερεὺς θεωρήσῃ αὐτὸ, καὶ ἰδοῦ, δὲν ἦναι θριξ 26
λευκὴ εἰς τὸ ἐξάνθημα καὶ δὲν ἦναι βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἦναι ἡμαυρωμένον, τότε θέλει κλείσει αὐτόν 27
ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ θέλει θεωρήσῃ αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ ἐὰν αὐτὸ ἐξηπλώθῃ πολὺ 27
εἰς τὸ δέσμα, τότε θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας. Ἐὰν δὲ τὸ ἐξάνθημα μένῃ 28
ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ ἦναι ἡμαυρωμένον, εἶναι πρῆσμα φλογώσεως, καὶ 29
θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεὺς καθαρὸν· ἐπειδὴ εἶναι οὐλὴ τῆς φλογώσεως. Καὶ ἐὰν ἀνὴρ, ἢ γυνή, ἔχῃ πληγὴν 29
εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢ εἰς τὸ πωγώνιον, τότε θέλει θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν· καὶ ἰδοῦ, ἐὰν εἰς τὴν ὄψιν 30
ἦναι βαθύτερα τοῦ δέρματος καὶ εἰς αὐτὴν θριξ ξανθίζουσα, τότε θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι 31
κασίδα, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ πωγώνιου. Καὶ ἐὰν θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν τῆς κασίδας καὶ ἰδοῦ, εἰς 31
τὴν ὄψιν δὲν ἦναι βαθύτερα τοῦ δέρματος καὶ δὲν ἦναι θριξ μελανὴ ἐν αὐτῇ, τότε θέλει κλείσει ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ 32
ἡμέρας τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν τῆς κασίδας· καὶ θέλει θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· 32
καὶ ἰδοῦ, ἐὰν δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ κασίδα καὶ δὲν ἦναι εἰς αὐτὴν θριξ ξανθίζουσα καὶ εἰς τὴν ὄψιν ἢ κασίδα δὲν 33
ἦναι βαθύτερα τοῦ δέρματος, αὐτὸς θέλει ξυρισθῇ, ἀλλ’ ἡ κασίδα δὲν θέλει ξυρισθῇ· ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει κλείσει 33
τὸν ἔχοντα τὴν κασίδαν ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλει θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν κασίδαν· 34
καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἡ κασίδα δὲν ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ δέσμα καὶ εἰς τὴν ὄψιν δὲν ἦναι βαθύτερα τοῦ δέρματος, τότε 35
θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεὺς καθαρὸν· καὶ αὐτὸς θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός. Ἀλλ’ 35
ἐὰν ἡ κασίδα ἐξηπλώθῃ πολὺ ἐπὶ τοῦ δέρματος μετὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, τότε θέλει θεωρήσῃ αὐτόν ὁ 36
ἱερεὺς· καὶ ἰδοῦ, ἐὰν ἡ κασίδα ἐξηπλώθῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος, δὲν θέλει ἐρευνήσῃ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ξανθίζουσης 37
τριχὸς· εἶναι ἀκάθαρτος. Ἀλλ’ ἐὰν θεωρήσῃ ὅτι ἡ κασίδα εἶναι εἰς στάσιν καὶ ἐκφύεται θριξ μελανὴ ἐν αὐτῇ, 37
ἢ κασίδα εἶναι τεθεραπευμένη· εἶναι καθαρός· καὶ θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεὺς καθαρὸν. Καὶ ἐὰν ἀνὴρ, ἢ 38

39 γυνή, ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἔξανθήματα, ἔξανθήματα λευκωπά, τότε θέλει θεωρήσει ὁ
 40 ἱερεὺς· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν τὰ ἔξανθήματα ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἦναι ὑπόλευκα, εἶναι ἀλφὸς ἔξανθῶν
 41, 42 ἐπὶ τοῦ δέρματος· εἶναι καθαρός. Ἐὰν δὲ ἡ κεφαλὴ τινοσ μαδήσῃ, αὐτὸς εἶναι φαλακρός· εἶναι καθαρός.
 43 Καὶ ἐὰν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μαδήσῃ πρὸς τὸ πρόσωπον, εἶναι ἀναφάλαντος· εἶναι καθαρός. Ἀλλ' ἐὰν ἦναι εἰς
 44 τὸ φαλάκρωμα, ἢ εἰς τὸ ἀναφαλάντωμα, πληγὴ λευκὴ κοκκινωπὴ, εἶναι λέπρα ἔξανθήσασα εἰς τὸ φαλάκρωμα
 45 αὐτοῦ ἢ εἰς τὸ ἀναφαλάντωμα αὐτοῦ. Καὶ θέλει θεωρήσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν τὸ πρῆσμα τῆς
 46 πληγῆς ἦναι λευκὸν κοκκινωπὸν εἰς τὸ φαλάκρωμα αὐτοῦ ἢ εἰς τὸ ἀναφαλάντωμα αὐτοῦ, ὥς τὸ φαινόμενον
 47, 48 τῆς λέπρας ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς σαρκός, εἶναι ἄνθρωπος λεπρός, εἶναι ἀκάθαρτος· θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ
 49 ἱερεὺς ὅλως ἀκάθαρτον· εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἶναι ἡ πληγὴ αὐτοῦ. Καὶ τοῦ λεπροῦ, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι ἡ
 50 πληγὴ, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ θέλουσι σχισθῇ καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀσκεπής, καὶ τὸ ἐπάνω χεῖλος αὐτοῦ
 51 θέλει καλύψει καὶ θέλει φωνάζει, Ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτος. Πάσας τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἡ πληγὴ θέλει εἶσθαι
 52 ἐν αὐτῷ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· εἶναι ἀκάθαρτος· μόνος θέλει κατοικεῖ· ἔξω τοῦ στρατοπέδου θέλει εἶσθαι ἡ
 53 κατοικία αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς ἱμάτιον πληγὴ λέπρας, εἰς ἱμάτιον μάλλινον ἢ εἰς ἱμάτιον λινοῦν, εἴτε
 54 εἰς στημόνιον, εἴτε εἰς ὑφάδιον, ἐκ λινοῦ ἢ ἐκ μαλλίου, εἴτε εἰς δέρμα, εἴτε εἰς πᾶν πρᾶγμα κατεσκευασμένον
 55 ἐκ δέρματος, καὶ ἡ πληγὴ ἦναι πρασινωπὴ, ἢ κοκκινωπὴ, εἰς τὸ ἱμάτιον, ἢ εἰς τὸ δέρμα, ἢ εἰς τὸ στημόνιον,
 56 εἰς τὸ ὑφάδιον, ἢ εἰς πᾶν σκεῦος δερματίνον, εἶναι πληγὴ λέπρας καὶ θέλει δειχθῇ εἰς τὸν ἱερέα· ὁ δὲ ἱερεὺς
 57 θέλει θεωρήσει τὴν πληγὴν καὶ θέλει κλείσει τὸ ἔχον τὴν πληγὴν ἐπτά ἡμέρας. Καὶ θέλει θεωρήσει τὴν πληγὴν
 58 τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθῃ ἐπὶ τοῦ ἱματίου, ἢ ἐπὶ τοῦ στημονίου, ἢ ἐπὶ τοῦ ὑφადίου, ἢ ἐπὶ
 59 τοῦ δέρματος, ἐκ παντὸς πράγματος τὸ ὅποιον εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ δέρματος, ἡ πληγὴ εἶναι λέπρα
 60 διαβρωτικὴ· τοῦτο εἶναι ἀκάθαρτον. Καὶ θέλει καύσει τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸ στημόνιον, ἢ τὸ ὑφάδιον, μάλλινον, ἢ
 61 λινοῦν, ἢ πᾶν σκεῦος δερματίνον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ πληγὴ· διότι εἶναι λέπρα διαβρωτικὴ· μὲ πῦρ θέλει
 62 καυθῇ. Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ, ἡ πληγὴ δὲν ἐξηπλώθῃ ἐπὶ τοῦ ἱματίου, εἴτε ἐπὶ τοῦ στημονίου, εἴτε
 63 ἐπὶ τοῦ ὑφადίου, ἢ ἐπὶ παντὸς σκεύους δερματίνου, τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ πλυθῇ τὸ ἔχον τὴν
 64 πληγὴν καὶ θέλει κλείσει αὐτὸ ἄλλας ἐπτά ἡμέρας· καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν, ἀφοῦ ἐπλύθῃ·
 65 καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ δὲν ἥλλαξεν τὸ χρῶμα αὐτῆς καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ, εἶναι ἀκάθαρτον· μὲ πῦρ
 66 θέλεις καύσει αὐτὸ· εἶναι διαβρωτικόν, τὸ ὅποιον προχωρεῖ ὑποκάτωθεν ἢ ἐπάνωθεν. Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς,
 67 καὶ ἰδοὺ, ἡ πληγὴ, ἀφοῦ ἐπλύθῃ, εἶναι ἡμαυρωμένη, τότε θέλει ἐκκόψει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ τοῦ
 68 δέρματος, ἢ ἀπὸ τοῦ στημονίου, ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφადίου. Ἀλλ' ἐὰν φανῇ ἔτι ἐπὶ τοῦ ἱματίου, ἐπὶ τοῦ στημονίου, ἢ
 69 ἐπὶ τοῦ ὑφადίου, ἢ ἐπὶ παντὸς σκεύους δερματίνου, εἶναι λέπρα ἔξανθίζουσα· μὲ πῦρ θέλεις καύσει τὸ ἔχον
 70 τὴν πληγὴν. Καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸ στημόνιον, ἢ τὸ ὑφάδιον, πᾶν σκεῦος δερματίνον, τὸ ὅποιον ἤθελες πλύνει,
 71 ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηλείφθῃ ἀπ' αὐτῶν, τότε θέλει πλυθῇ ἐκ δευτέρου καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὸν. Οὗτος εἶναι ὁ
 72 νόμος τῆς πληγῆς τῆς λέπρας ἐπὶ ἱματίου μαλλίνου, ἢ λινοῦ, εἴτε στημονίου, εἴτε ὑφადίου, ἢ παντὸς σκεύους
 73 δερματίνου, διὰ νὰ κρίνηται καθαρὸν, ἢ νὰ κρίνηται ἀκάθαρτον.

14. 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρι-
 3 σμοῦ αὐτοῦ· θέλει φερθῇ πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ θέλει ἐξέλθῃ ὁ ἱερεὺς ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ θέλει θεωρήσει
 4 ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἰατρεύθῃ ἡ πληγὴ τῆς λέπρας εἰς τὸν λεπρόν, τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ λάβωσι
 5 διὰ τὸν καθαριζόμενον δύο πτηνὰ ζῶντα καθαρὰ καὶ ζύλον κέδρινον καὶ κόκκινον καὶ ὕσσωπον. Καὶ θέλει
 6 προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ σφάξωσι τὸ ἕν πτηνὸν εἰς ἀγγεῖον πῆλινον ἐπάνω ὕδατος ζῶντος· τὸ δὲ πτηνὸν τὸ ζῶν,
 7 θέλει λάβει αὐτὸ καὶ τὸ ζύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ θέλει ἐμβάψῃ αὐτὰ καὶ τὸ
 8 πτηνὸν τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ πτηνοῦ τοῦ ἐσφαγμένου ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος· καὶ θέλει ῥαντίσει ἐπὶ
 9 τὸν καθαριζόμενον ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν καθαρὸν· καὶ θέλει ἀπολύσει τὸ πτηνὸν
 10 τὸ ζῶν ἐπὶ πρόσωπον τῆς πεδιάδος. Καὶ θέλει πλύνει ὁ καθαριζόμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει ξυρίσει
 11 πᾶσας τὰς τρίχας αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐλθεῖ
 12 εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ θέλει διατρίψῃ ἔξω τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας. Καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλει
 13 ξυρίσει πᾶσας τὰς τρίχας αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ καὶ τὰ ὀφρύδια αὐτοῦ καὶ πᾶσας
 14 τὰς τρίχας αὐτοῦ θέλει ξυρίσει καὶ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι
 15 καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός. Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει λάβει δύο ἀρνία ἀρσενικά ἄμωμα καὶ ἕν ἀρνίον
 16 θηλυκὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου,
 17 καὶ ἕν λόγ ἐλαίου· καὶ θέλει παραστήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ αὐτὰ
 18 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς τὸ ἕν ἀρσενικὸν
 19 ἀρνίον καὶ θέλει προσφέρει αὐτὸ εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας καὶ τὸ λόγ τοῦ ἐλαίου, καὶ θέλει κινήσει αὐτὰ
 20 εἰς κινητὴν προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλει σφάξῃ τὸ ἀρνίον ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὴν περὶ
 21 ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὸ ὅλοκαύτωμα, ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ· διότι καθὼς ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορὰ, ἡ
 22 περὶ ἀνομίας προσφορὰ εἶναι τοῦ ἱερέως· εἶναι ἁγιώτατον. Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς
 23 περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ θέλει βάλει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου καὶ
 24 ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός· καὶ θέλει
 25 λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ λόγ τοῦ ἐλαίου καὶ θέλει χύσει αὐτὸ εἰς τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρός·
 26 καὶ θέλει ἐμβάψῃ ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ τὸν δεξιὸν εἰς τὸ ἔλαιον τὸ ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ παλάμῃ, καὶ
 27 θέλει ῥαντίσει ἐκ τοῦ ἐλαίου διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἐπτάκις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου

ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ θέλει βάλεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός, ἐπὶ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς· τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ ἱερέως θέλει χύσῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλει προσφέρει ὁ ἱερεὺς τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· καὶ ἔπειτα θέλει σφάζει τὸ ὀλοκαύτωμα. Καὶ θέλει προσφέρει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός. Ἐὰν δὲ ἦναι πτωχὸς καὶ δὲν εὐπορῇ νὰ φέρῃ τόσα, τότε θέλει λάβῃ ἓν ἄρνιον διὰ προσφορὰν κινητὴν περὶ ἀνομίας, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἓν δέκατον σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου διὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ ἓν λόγ ἐλαίου καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, ὅπως εὐπορεῖ νὰ φέρῃ· καὶ ἡ μὲν μία θέλει εἶσθαι διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, ἡ δὲ ἄλλη διὰ ὀλοκαύτωμα. Καὶ θέλει φέρῃ αὐτὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλει λάβῃ ὁ ἱερεὺς τὸ ἄρνιον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ τὸ λόγ τοῦ ἐλαίου καὶ θέλει κινήσῃ αὐτὰ ὁ ἱερεὺς εἰς προσφορὰν κινητὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλει σφάζει τὸ ἄρνιον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς· καὶ θέλει λάβῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ θέλει βάλεῖ αὐτὸ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός. Καὶ θέλει χύσῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου εἰς τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρός· καὶ θέλει ῥαντίσῃ ὁ ἱερεὺς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ, ἐπτάκις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει βάλεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς· τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἐκ τοῦ ἐλαίου, τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ ἱερέως, θέλει βάλεῖ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλει προσφέρει τὴν μίαν ἐκ τῶν τρυγόνων ἢ ἐκ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν, ὅπως εὐπορεῖ νὰ φέρῃ· ὅπως εὐπορεῖ νὰ φέρῃ, τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὀλοκαύτωμα, μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ καθαριζομένου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τοῦ ἔχοντος πληγὴν λέπρας, ὅστις δὲν εὐπορεῖ νὰ φέρῃ τὰ πρὸς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σὺς δίδω εἰς ἰδιοκτησίαν, καὶβάλω τὴν πληγὴν τῆς λέπρας εἰς τινὰ οἰκίαν τῆς γῆς τῆς ἰδιοκτησίας σας· καὶ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ οἰκία, ἔλθῃ καὶ ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὸν ἱερέα, λέγων, Ἐφάνη εἰς ἐμὲ ὡς πληγὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ· τότε θέλει προστάξῃ ὁ ἱερεὺς νὰ ἐκκενώσωσιν τὴν οἰκίαν, πρὶν ὑπάγῃ ὁ ἱερεὺς διὰ νὰ θεωρήσῃ τὴν πληγὴν, διὰ νὰ μὴ γείνωσιν ἀκάθαρτα πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐμβῇ ὁ ἱερεὺς διὰ νὰ θεωρήσῃ τὴν οἰκίαν· καὶ θέλει θεωρήσῃ τὴν πληγὴν· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ ἦναι εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας μὲ κοιλώματα πρασινίζοντα ἢ κοκκινωπά καὶ ἡ θεωρία αὐτῶν ἦναι βαθυτέρα τοῦ τοίχου· τότε θέλει ἐξέλθῃ ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ θέλει κλείσῃ τὴν οἰκίαν ἐπτά ἡμέρας. Καὶ θέλει ἐπιστρέψῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν καὶ θέλει θεωρήσῃ καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθῃ εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει προστάξῃ νὰ ἐκβάλωσιν τοὺς λίθους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἡ πληγὴ, καὶ θέλουσι ρίψῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. Καὶ θέλει κάμει νὰ ἀποξύσωσιν τὴν οἰκίαν ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ θέλουσι ρίψῃ τὸ χῶμα τὸ ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον· καὶ θέλουσι λάβῃ ἄλλους λίθους, καὶ βάλεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τῶν λίθων ἐκείνων· καὶ θέλουσι λάβῃ ἄλλο χῶμα, καὶ θέλουσι χρίσῃ τὴν οἰκίαν. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ πάλιν ἡ πληγὴ καὶ ἀναφανῇ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφοῦ ἐξέβαλον τοὺς λίθους καὶ ἀφοῦ ἀπέξυσαν τὴν οἰκίαν καὶ ἀφοῦ αὐτὴ ἐχρίσθη, τότε θέλει εἰσελθῇ ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει θεωρήσῃ· καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθῃ εἰς τὴν οἰκίαν, εἶναι λέπρα διαβρωτικὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ· εἶναι ἀκάθαρτος. Καὶ θέλουσι κρημνίσῃ τὴν οἰκίαν, τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς καὶ πᾶν τὸ χῶμα τῆς οἰκίας· καὶ θέλουσι φέρῃ αὐτὰ ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. Καὶ ὅστις εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς εἶναι κεκλεισμένη, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ ὅστις κοιμηθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ, θέλει πλύνῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ὅστις φάγῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ, θέλει πλύνῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἱερεὺς εἰσελθὼν θεωρήσῃ καὶ ἰδοὺ, δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀφοῦ ἐχρίσθη ἡ οἰκία, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κρίνει τὴν οἰκίαν καθάραν, διότι ἱατρεύθη ἡ πληγὴ. Καὶ θέλει λάβῃ, διὰ νὰ καθάρσῃ τὴν οἰκίαν, δύο πτηνὰ, καὶ ζύλον κέδρινον καὶ κόκκινον καὶ ὕσσωπον. Καὶ θέλει σφάζῃ τὸ ἓν πτηνὸν εἰς ἀγγεῖον πῆλινον ἐπάνω ὕδατος ζῶντος. Καὶ θέλει λάβῃ τὸ ζύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὸ πτηνὸν τὸ ζῶν, καὶ ἐμβάψῃ αὐτὰ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἐσφαγμένου πτηνοῦ καὶ εἰς τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, καὶ θέλει ῥαντίσῃ τὴν οἰκίαν ἐπτάκις. Καὶ θέλει καθάρσῃ τὴν οἰκίαν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ πτηνοῦ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος καὶ διὰ τοῦ πτηνοῦ τοῦ ζῶντος καὶ διὰ τοῦ ζύλου τοῦ κεδρίνου καὶ διὰ τοῦ ὕσσωπου καὶ διὰ τοῦ κοκκίνου. Τὸ δὲ ζῶν πτηνὸν θέλει ἀπολύσει ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῆς οἰκίας· καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὰ. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ πάσης πληγῆς λέπρας καὶ κασίδας, καὶ περὶ λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας, καὶ περὶ πρήσματος καὶ περὶ ψώρας καὶ περὶ ἐξανθήματος· διὰ νὰ γίνηται γνωστὸν πότε εἶναι τι ἀκάθαρτον καὶ πότε καθαρὸν· οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τῆς λέπρας.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, **15, 2**

καὶ εἶπατε πρὸς αὐτοὺς, Ἐὰν τις ἄνθρωπος ἔχη ρεῦσιν ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, διὰ τὴν ρεῦσιν αὐτοῦ εἶναι
 3 ἀκάθαρτος. Καὶ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν τῇ ρεύσει αὐτοῦ· ἂν τε τὸ σῶμα αὐτοῦ παύσῃ ἀπὸ
 4 τῆς ρεύσεως αὐτοῦ· εἶναι ἡ ἀκαθαρσία ἐν αὐτῷ. Πᾶσα κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἤθελε κοιμηθῇ ὁ ἔχων τὴν
 5 ρεῦσιν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· καὶ πᾶν σκεῦος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε καθίσει, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον. Καὶ
 6 ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐγγίσῃ τὴν κλίνην αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει
 7 εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ ὅστις καθίσῃ ἐπὶ τοῦ σκεύους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθισεν ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν,
 8 θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ ὅστις
 9 ἐγγίσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἔχοντος τὴν ρεῦσιν, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι
 10 ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ πᾶν σαμάριον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε καθίσει ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον. Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ πάντα, ὅσα ἤθελον εἶσθαι ὑποκάτω
 11 αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· καὶ ὅστις βαστάσῃ αὐτά, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει
 12 λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ ὅντινα ἐγγίσῃ ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, χωρὶς νὰ ἔχη
 13 νυμμένον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν ὕδατι, οὗτος θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει
 14 εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ τὸ ἀγγεῖον τὸ πήλινον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγγίσει ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν, θέλει
 15 συντριφθῇ· καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον θέλει πλυθῇ ἐν ὕδατι. Καὶ ἀφοῦ ὁ ἔχων τὴν ρεῦσιν καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς
 16 ρεύσεως αὐτοῦ, τότε θέλει ἀριθμήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἑπτὰ ἡμέρας διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ· καὶ θέλει πλύνει τὰ
 17 ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λούσῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι ζῶντι καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὸς. Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν
 18 θέλει λάβει εἰς ἑαυτὸν δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν καὶ θέλει ἐλθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν
 19 θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλει δώσῃ αὐτάς εἰς τὸν ἱερέα· καὶ θέλει προσφέρει αὐτάς ὁ ἱερεὺς,
 20 τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὀλοκαύτωμα· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ
 21 αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ρεῦσιν αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἐξέλθει σπέρμα
 22 συνουσίας, θέλει λούσῃ ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ πᾶν
 23 ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελεν εἶσθαι σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι
 24 ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Ἡ δὲ γυνή, μετὰ τῆς ὁποίας ἤθελε συγκοιμηθῇ ἄνθρωπος ἐν σπέρματι συνουσίας,
 25 θέλουσι λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτοι ἕως ἑσπέρας. Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἔχη ρεῦσιν, ἡ δὲ ρεῦσις
 26 αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἦναι αἷμα, θέλει εἶσθαι ἀποκεχωρισμένη ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ αὐτήν,
 27 θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κοίτεται εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῆς,
 28 θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάθηται, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον. Καὶ πᾶς ὅστις
 29 ἐγγίσῃ τὴν κλίνην αὐτῆς, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος
 30 ἕως ἑσπέρας. Καὶ πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ σκεῦός τι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐκάθισε, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
 31 καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐπὶ τῆς κλίνης ἢ ἐπὶ
 32 τινος σκεύους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὕτη κάθηται, ὅταν αὐτὸς ἐγγίσῃ αὐτό, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
 33 Καὶ ἐὰν τις συγκοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ ἔλθωσιν τὰ γυναικεῖα αὐτῆς ἐπ' αὐτόν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ
 34 ἡμέρας· καὶ πᾶσα κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἤθελε κοιμηθῇ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος. Καὶ ἐὰν τις γυνὴ ἔχη
 35 ρεῦσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς πολλὰς ἡμέρας, ἐκτὸς τοῦ καιροῦ τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς, ἢ ἐὰν ἔχη ρεῦσιν
 36 ἐπέκεινα τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ρεύσεως τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ὡς
 37 αἱ ἡμέραι τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς· θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος. Πᾶσα κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας κοίτεται καθ' ὅλας
 38 τὰς ἡμέρας τῆς ρεύσεως αὐτῆς, θέλει εἶσθαι εἰς αὐτήν ὡς κλίνη τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς· καὶ πᾶν σκεῦος, ἐπὶ
 39 τοῦ ὁποίου κάθηται, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον, ὡς ἡ ἀκαθαρσία τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς. Καὶ πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ
 40 αὐτά, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος καὶ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι
 41 ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Ἀλλ' ἐὰν καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ρεύσεως αὐτῆς, τότε θέλει ἀριθμήσῃ εἰς ἑαυτήν ἑπτὰ
 42 ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἶσθαι καθαρὰ. Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει λάβει μεθ' ἑαυτῆς δύο τρυγόνας
 43 ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν καὶ θέλει φέρεῖ αὐτάς πρὸς τὸν ἱερέα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
 44 Καὶ θέλει προσφέρει ὁ ἱερεὺς τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὀλοκαύτωμα· καὶ ὁ
 45 ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ρεῦσιν τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς. Οὕτω
 46 θέλετε χωρίζετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν· καὶ δὲν θέλουσιν ἀποθάνει διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν
 47 αὐτῶν, μιαινόντες τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τοῦ ἔχοντος ρεῦσιν·
 48 καὶ περὶ ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται τὸ σπέρμα συνουσίας, διὰ νὰ μιαινῇται δι' αὐτοῦ· καὶ περὶ τῆς
 49 ἀσθενούσης διὰ τὰ γυναικεῖα αὐτῆς· καὶ περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ρεῦσιν αὐτοῦ, ἄνδρος ἢ γυναικός, καὶ περὶ τοῦ
 50 συγκοιμηθέντος μετὰ τῆς ἀκαθάρτου.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν, ὅτε ἔκαμον προσφορὰν
 2 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἀπέθανον· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου,
 3 νὰ μὴ εἰσέρχῃται πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἁγίαστήριον τὸ ἐνδοθεν τοῦ καταπετάσματος ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου
 4 τοῦ ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ· διότι ἐν νεφέλῃ θέλω ἐμφανίζεσθαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου. Οὕτω θέλει
 5 εἰσέρχεσθαι ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸ ἁγίαστήριον, μετὰ μόσχου ἐκ βοῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριοῦ διὰ
 6 ὀλοκαύτωμα. Χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον θέλει ἐνδύεσθαι, καὶ περισκελῇ λινὰ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῆς σαρκὸς
 7 αὐτοῦ, καὶ ζώνην λινὴν θέλει εἶσθαι ἐζωσμένος καὶ μίτρην λινὴν θέλει φορεῖ· ταῦτα εἶναι ἐνδύματα ἁγία· καὶ
 8 θέλει λούει ἐν ὕδατι τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ θέλει ἐνδύεσθαι αὐτά. Καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

θέλει λάβει δύο τράγους ἐξ αἰγῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἓνα κριὸν διὰ ὀλοκαύτωμα. Καὶ θέλει 6
προσφέρει ὁ Ἀαρὼν τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ὅστις εἶναι δι' ἑαυτὸν, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν 7
ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Καὶ θέλει λάβει τοὺς δύο τράγους καὶ στήσει αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ 8
Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θέλει ρίψει ὁ Ἀαρὼν κλήρου ἐπὶ τοὺς δύο τράγους· 9
ἓνα κλῆρον διὰ τὸν Κύριον καὶ ἓνα κλῆρον διὰ τὸν τράγον τὸν ἀπολυτέον. Καὶ θέλει φέροι ὁ Ἀαρὼν τὸν τράγον, 10
ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπασεν ὁ κλῆρος τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει προσφέρει αὐτὸν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. Τὸν 11
δὲ τράγον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπασεν ὁ κλῆρος τοῦ νὰ ἀπολυθῇ, θέλει στήσει ζῶντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ 12
κάμει ἐξιλέωσιν ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἀποστείλῃ αὐτὸν ἀπόλυτον εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ θέλει φέροι ὁ Ἀαρὼν τὸν 13
μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ὅστις εἶναι δι' ἑαυτὸν, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ 14
τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ θέλει σφάζει τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τὸν περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ θέλει λάβει 15
τὸ θυμιατήριον πληρὸς ἀνθρώπων πυρὸς ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει γεμίσει 16
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ εὐώδους θυμιάματος λειοτριβημένον καὶ θέλει φέροι αὐτὸ ἔνδον τοῦ καταπετάσματος. 17
Καὶ θέλει βάλλει τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει καλύψει ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος 18
τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ θέλει λάβει ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου 19
καὶ ῥαντίσει διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου θέλει 20
ῥαντίσει ἐπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ. Τότε θέλει σφάζει τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας 21
προσφορᾶς τὸν περὶ τοῦ λαοῦ· καὶ θέλει φέροι τὸ αἷμα αὐτοῦ ἔνδον τοῦ καταπετάσματος καὶ θέλει κάμει τὸ 22
αἷμα αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου, καὶ θέλει ῥαντίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον καὶ ἔμπροσθεν τοῦ 23
ἱλαστηρίου. Καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ ἁγιαστηρίου διὰ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὰς 24
παραβάσεις αὐτῶν καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας· καὶ οὕτω θέλει κάμει περὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἥτις 25
κατοικεῖ μεταξὺ αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν. Οὐδεὶς δὲ ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ 26
μαρτυρίου, ὅταν αὐτὸς εἰσέρχεται νὰ κάμει ἐξιλέωσιν εἰς τὸ ἁγιαστήριον, ἕως οὗ ἐξέλθῃ, ἀφοῦ κάμει ἐξιλέωσιν 27
ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ. Τότε θέλει ἐξέλθαι πρὸς 28
τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ· καὶ θέλει λάβει ἀπὸ τοῦ αἵματος 29
τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τράγου καὶ βάλλει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ. Καὶ θέλει 30
ῥαντίσει ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἐπτάκις καὶ θέλει καθαρίσει αὐτὸ, καὶ ἀγιάσει αὐτὸ 31
ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Αφοῦ δὲ τελειώσῃ νὰ κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ τῆς 32
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, θέλει φέροι τὸν τράγον τὸν ζῶντα· καὶ θέλει ἐπιθέσει ὁ Ἀαρὼν τὰς 33
δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου τοῦ ζῶντος καὶ θέλει ἐξομολογηθῇ ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας 34
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας· καὶ θέλει ἐπιθέσει αὐτὰς 35
εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου· καὶ θέλει ἀποστείλῃ αὐτὸν διὰ χειρὸς διωρισμένου ἀνθρώπου εἰς τὴν ἔρημον. 36
Καὶ θέλει βαστάσει ὁ τράγος ἕφ' ἑαυτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν εἰς γῆν ἀκατοίκητον· καὶ θέλει ἀπολύσει 37
τὸν τράγον εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ θέλει εἰσελθεῖ ὁ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὴν 38
λινὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ἐνεδύθη εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἁγιαστήριον, καὶ θέλει ἀποθέσει αὐτὴν ἐκεῖ· καὶ θέλει 39
λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδυθῇ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ θέλει ἔλθῃ καὶ προσφέρει τὸ 40
ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦ λαοῦ καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ ἑαυτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ. Τὸ 41
δὲ στέαρ τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς θέλει καύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ὁ ἀποστείλας τὸν τράγον τὸν 42
ἀπολυτέον θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἰσελθεῖ εἰς 43
τὸ στρατόπεδον. Τὸν δὲ μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, 44
τῶν ὁποίων τὸ αἷμα εἰσέχθη διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις εἰς τὸ ἁγιαστήριον, θέλουσι φέροι ἔξω τοῦ στρατοπέδου· 45
καὶ θέλουσι καύσει ἐν τῷ πυρὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὸ κρέας αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν. Καὶ ὁ καίων 46
αὐτὰ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὸ 47
στρατόπεδον. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς νόμιμον αἰώνιον· εἰς τὸν ἔβδομον μῆνα, τὴν δεκάτην τοῦ μηνός, 48
θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας καὶ δὲν θέλετε κάμει οὐδὲν ἔργον οὔτε ὁ αὐτόχθων οὔτε ὁ ξένος ὁ παροικῶν 49
μεταξὺ σας· διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ σᾶς, διὰ νὰ σᾶς καθάρισῃ, ὥστε νὰ 50
ῆσθε καθαροὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Σάββατον ἀναπαύσεως θέλει εἶσθαι εἰς 51
ἑσᾶς, καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας κατὰ νόμιμον αἰώνιον. Καὶ θέλει κάμει τὴν ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς, 52
ὁ χρισθεὶς καὶ καθιερωθεὶς διὰ νὰ ἱερατεύῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐνδυθῇ τὴν λινὴν στολὴν, τὴν 53
στολὴν τὴν ἁγίαν. Καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ἁγιαστηρίου καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῆς 54
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ὑπὲρ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ἱερέων καὶ ὑπὲρ παντὸς 55
τοῦ λαοῦ τῆς συναγωγῆς. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς νόμιμον αἰώνιον, νὰ κάμνητε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν 56
υἱῶν Ἰσραὴλ περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ ἔγεινε καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς 57
τὸν Μωϋσῆν.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ **17, 2**
καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ 3
Κύριος, λέγων. Ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ σφάξῃ βοῦν ἢ ἄρνιον ἢ αἶγα ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἢ ὅστις 4
σφάξῃ ἔξω τοῦ στρατοπέδου, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου δὲν φέρῃ αὐτὸ, διὰ νὰ προσφέρῃ 5
προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου, αἷμα θέλει λογισθῇ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον· 6
αἷμα ἔχυσε καὶ θέλει ἐξολοθρευθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διὰ νὰ φέρωσιν οἱ υἱοὶ 7

Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας θυσιάζουσιν ἐν τῇ πεδιάδι, καὶ νὰ προσφέρωσιν αὐτὰς πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ νὰ θυσιάσωσιν αὐτὰς εἰς προσφοράς εἰρηνικὰς πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ θέλει ῥαντίσει ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλει καύσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ δὲν θέλουσι θυσιάσει πλέον τὰς θυσίας αὐτῶν εἰς τοὺς δαίμονας, κατόπιν τῶν ὁποίων αὐτοὶ πορνεύουσι· τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας προσφέρῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου δὲν φέρῃ αὐτὸ, διὰ νὰ προσφέρῃ αὐτὸ πρὸς τὸν Κύριον, θέλει ἐξολοθρευθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας φάγῃ οἰονδήποτε αἷμα, θέλω στήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον ἐκείνου τῆς ψυχῆς ἥτις τρώγει τὸ αἷμα, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτὴν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς· διότι ἡ ζωὴ τῆς σαρκὸς εἶναι ἐν τῷ αἵματι καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸ εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ κάμνητε ἐξιλῶσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· διότι τὸ αἷμα τοῦτο κάμνει ἐξίλασμον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς. Διὰ τοῦτο εἶπα πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Οὐδεμία ψυχὴ ἀπὸ σᾶς θέλει φάγῃ αἷμα· οὐδὲ ὁ ξένος, ὁ παροικῶν μεταξὺ σας, θέλει φάγῃ αἷμα. Καὶ ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας, κυνηγήσῃ καὶ πιάσῃ ζῶον ἢ πτηνόν, τὸ ὁποῖον τρώγεται, θέλει χύσει τὸ αἷμα αὐτοῦ καὶ θέλει σκεπάσει αὐτὸ μὲ χῶμα. Διότι ἡ ζωὴ πάσης σαρκὸς εἶναι τὸ αἷμα αὐτῆς· διὰ τὴν ζωὴν αὐτῆς εἶναι· ὅθεν εἶπα πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Δὲν θέλετε φάγῃ αἷμα οὐδεμιᾶς σαρκὸς· διότι ἡ ζωὴ πάσης σαρκὸς εἶναι τὸ αἷμα αὐτῆς· πᾶς ὁ τρώγων αὐτὸ θέλει ἐξολοθρευθῇ. Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις φάγῃ θνησιμαῖον ἢ διεσπαραγμένον ὑπὸ θηρίου, αὐτόχθων ἢ ξένος, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας· τότε θέλει εἶσθαι καθαρὸς. Ἄλλ' ἐὰν δὲν πλύνῃ αὐτὰ μηδὲ λούσῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τότε θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ.

18. 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος, ὁ Θεὸς σας. Κατὰ τὰς πράξεις τῆς γῆς Αἰγύπτου, ἐν ἣ κατῳκίσσατε, δὲν θέλετε πράξει καὶ κατὰ τὰς πράξεις τῆς γῆς Χαναάν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς φέρω, δὲν θέλετε πράξει καὶ κατὰ τὰ νόμιμα αὐτῶν δὲν θέλετε περιπατήσῃ. Τὰς κρίσεις μου θέλετε κάμει καὶ τὰ προστάγματά μου θέλετε φυλάττει, διὰ νὰ περιπατῇτε εἰς αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Θέλετε φυλάττει λοιπὸν τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου· τὰ ὁποῖα κάμνων ὁ ἄνθρωπος, θέλει ζῆσει δι' αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Οὐδεὶς ἄνθρωπος θέλει πλησιάσει εἰς οὐδένα συγγενῆ αὐτοῦ κατὰ σάρκα, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Ἀσχημοσύνην πατρός σου, ἢ ἀσχημοσύνην μητρός σου δὲν θέλει ἀποκαλύψει· εἶναι μήτηρ σου· δὲν θέλει ἀποκαλύψει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην γυναικὸς τοῦ πατρός σου δὲν θέλει ἀποκαλύψει· εἶναι ἀσχημοσύνη τοῦ πατρός σου. Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς σου θυγατρὸς τοῦ πατρός σου ἢ θυγατρὸς τῆς μητρός σου, γεννημένης ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ γεννημένης ἔξω, τούτων τὴν ἀσχημοσύνην δὲν θέλει ἀποκαλύψει. Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς τῆς θυγατρὸς σου, τούτων τὴν ἀσχημοσύνην δὲν θέλει ἀποκαλύψει διότι ἰδικὴ σου εἶναι ἢ ἀσχημοσύνη αὐτῶν. Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς τῆς γυναικὸς τοῦ πατρός σου, γεννημένης ἀπὸ τοῦ πατρός σου, ἥτις εἶναι ἀδελφὴ σου, δὲν θέλει ἀποκαλύψει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς τοῦ πατρός σου δὲν θέλει ἀποκαλύψει εἶναι στενὴ συγγενὴς τοῦ πατρός σου. Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς τῆς μητρός σου δὲν θέλει ἀποκαλύψει· διότι εἶναι στενὴ συγγενὴς τῆς μητρός σου. Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου δὲν θέλει ἀποκαλύψει· εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δὲν θέλει πλησιάσει· εἶναι θεία σου. Ἀσχημοσύνην νύμφης σου δὲν θέλει ἀποκαλύψει· εἶναι γυνὴ τοῦ υἱοῦ σου· δὲν θέλει ἀποκαλύψει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ σου δὲν θέλει ἀποκαλύψει· εἶναι ἢ ἀσχημοσύνη τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς δὲν θέλει ἀποκαλύψει οὐδὲ θέλει λάβει τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἢ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς· εἶναι στεναὶ συγγενεῖς αὐτῆς· εἶναι ἀσέβημα. Καὶ γυναῖκα πρὸς τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς ἀντίζηλον δὲν θέλει λάβει, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς πρὸς τῇ ἄλλῃ, ἐν ὅσῳ ζῇ. Καὶ εἰς γυναῖκα, ἐν καιρῷ ἀποχωρισμοῦ διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς δὲν θέλει πλησιάσει διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. Καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πλησίον σου δὲν θέλει συνουσιασθῇ, διὰ νὰ μιανθῇ μετ' αὐτῆς. Καὶ δὲν θέλει ἀφήσει τινὰ ἐκ τοῦ σπέρματός σου νὰ περάσῃ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὸν Μολὸχ καὶ δὲν θέλει βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ μετὰ ἄρρενος δὲν θέλει συνουσιασθῇ, ὥς μετὰ γυναικὸς· εἶναι βδελυγμα. Οὐδὲ θέλει συνουσιασθῇ μετ' οὐδενὸς κτήνους, διὰ νὰ μιανθῇ μετ' αὐτοῦ· οὐδὲ γυνὴ θέλει σταθῇ ἔμπροσθεν κτήνους, διὰ νὰ βατευθῇ· εἶναι μυσαρὸν. Μὴ μιαινέσθε εἰς οὐδὲν ἐκ τούτων· διότι εἰς πάντα ταῦτα ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπ' ἔμπροσθέν σας· καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ· διὰ τοῦτο ἀνταποδίδω τὴν ἀνομίαν αὐτῆς ἐπ' αὐτήν, καὶ ἡ γῆ θέλει ἐξεμέσει τοὺς κατοικοὺς αὐτῆς. Σεῖς λοιπὸν θέλετε φυλάξει τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου καὶ δὲν θέλετε πράττει οὐδὲν ἐκ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὁ αὐτόχθων ἢ ὁ ξένος ὁ παροικῶν μεταξὺ σας· διότι πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα ἔπραξαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ πρὸ ὑμῶν, καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ· διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξεμέσῃ ἡ γῆ, ὅταν μιάνητε αὐτήν, καθὼς ἐξήμεσε τὰ ἔθνη τὰ πρὸ ὑμῶν. Διότι πᾶς ὅστις πράξῃ τι ἐκ τῶν βδελυγμάτων τούτων, αἱ ψυχαὶ αἵτινες ἤθελον πράξει αὐτὰ θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῶν. Ὅθεν θέλετε φυλάττει τὰ προστάγματά μου, ὥστε νὰ μὴ πράξητε μηδὲν ἐκ τῶν βδελυγμάτων τούτων νομίμων, τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν πρὸ ὑμῶν, καὶ νὰ μὴ μιανθῇτε εἰς αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ **19, 2**
εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἅγιοι θέλετε εἶσθαι· διότι ἅγιος εἶμαι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σας. Θέλετε φοβεῖσθαι ἕκαστος **3**
τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Μὴ στραφῆτε εἰς εἰδωλα μηδὲ κάμψετε εἰς εαυτοὺς θεοὺς χωνευτούς. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Καὶ **4, 5**
ὅταν προσφέρητε θυσίαν εἰρηνικῆς προσφορᾶς πρὸς τὸν Κύριον, αὐτοπροαιρέτως θέλετε προσφέρει αὐτήν.
Θέλει τρώγεσθαι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν προσφέρετε αὐτήν, καὶ τὴν ἐπαύριον· ἐὰν δὲ μείνῃ τι ἕως τῆς τρίτης **6**
ἡμέρας, μὲ πῦρ θέλει κατακαυθῇ. Ἐὰν δὲ ποτε φαγῶθῃ τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, εἶναι βδελυκτόν· δὲν θέλει **7**
εἶσθαι εὐπρόσδεκτος. Διὰ τοῦτο ὅστις φάγῃ αὐτήν, θέλει βαστάσῃ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, διότι ἐβεβήλωσε τὰ ἅγια **8**
τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θερισμὸν τῆς **9**
γῆς σας, δὲν θέλεις θερίσει ὀλοκλήρως τὰς ἄκρας τοῦ ἀγροῦ σου καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου δὲν
θέλεις συλλέξει. Καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου δὲν θέλεις ἐπανατρογῆσαι οὔτε τὰς ῥώγας τοῦ ἀμπελῶνός σου θέλεις **10**
συλλέξει· εἰς τὸν πτωχὸν καὶ εἰς τὸν ξένον θέλεις ἀφήσει αὐτάς. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Δὲν θέλετε **11**
κλέπτει οὐδὲ θέλετε ψεύδεσθαι οὐδὲ θέλετε ἀπατήσῃ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ. Καὶ δὲν θέλετε ὀμνύει εἰς **12**
τὸ ὄνομά μου ψευδῶς καὶ δὲν θέλεις βεβηλῶναι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Δὲν θέλεις **13**
ἀδικήσῃ τὸν πλησίον σου οὐδὲ θέλεις ἀρπάσει· δὲν θέλει διανυκτερεύσει ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ μετὰ σοῦ
ἕως πρωῒ. Δὲν θέλεις κακολογήσῃ τὸν κωφόν, καὶ ἐμπροσθεν τοῦ τυφλοῦ δὲν θέλεις βάλλει πρόσκομμα, ἀλλὰ **14**
θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεὸν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Δὲν θέλετε κάμει ἀδικίαν εἰς κρίσιν· δὲν θέλεις ἀποβλέψει **15**
εἰς πρόσωπον πτωχοῦ οὐδὲ θέλεις σεβασθῇ πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ θέλεις κρίνει τὸν πλησίον σου.
Δὲν θέλεις περιφέρεσθαι συκοφαντῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ σου· οὐδὲ θέλεις σηκωθῇ κατὰ τοῦ αἵματος τοῦ πλησίον **16**
σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Δὲν θέλεις μισήσῃ τὸν ἀδελφόν σου ἐν τῇ καρδίᾳ σου· θέλεις ἐλέγξει παρρησίᾳ **17**
τὸν πλησίον σου καὶ δὲν θέλεις ὑποφέρει ἁμαρτίαν ἐπ' αὐτόν. Δὲν θέλεις ἐκδικεῖσθαι οὐδὲ θέλεις μνησικακεῖ **18**
κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου· ἀλλὰ θέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Τὰ νόμιμά **19**
μου θέλετε φυλάττει· δὲν θέλεις κάμει τὰ κτήνη σου νὰ βατεύωνται μὲ ἑτεροειδῆ· εἰς τὸν ἀγρόν σου δὲν θέλεις
σπείρει ἑτεροειδῆ σπέρματα· οὐδὲ θέλεις βάλλει ἐπάνω σου ἔνδυμα σύμμικτον ἐξ ἑτεροειδοῦς κλωστής. Καὶ **20**
ἐὰν τις συνουσιασθῇ μετὰ γυναῖκος, ἥτις εἶναι δούλη ἡρραβωνισμένη μετὰ ἀνδρὸς καὶ δὲν εἶναι ἐξηγορασμένη,
οὐδὲ ἐδόθη εἰς αὐτήν ἡ ἐλευθερία, θέλουσι μαστιγωθῇ· δὲν θέλουσι φονευθῇ, διότι αὕτη δὲν ἦτο ἐλευθέρα.
Καὶ αὐτὸς θέλει φέρει τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ **21**
μαρτυρίου, κριὸν διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας. Καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ διὰ τοῦ κριοῦ **22**
τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε· καὶ θέλει
συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε. Καὶ ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν καὶ φυτεύσῃτε **23**
πᾶν δένδρον τροφίμον, τότε θέλετε περικαθαρίζει τὸν καρπὸν αὐτοῦ ὡς ἀκάθαρτον· τρία ἔτη θέλει εἶσθαι εἰς
ἐσᾶς ἀκάθαρτος· δὲν θέλει τρώγεσθαι. Καὶ εἰς τὸ τέταρτον ἔτος θέλει εἶσθαι ὅλος ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος εἰς **24**
δόξαν τοῦ Κυρίου. Εἰς δὲ τὸ πέμπτον ἔτος θέλετε τρώγει τὸν καρπὸν αὐτοῦ, διὰ νὰ πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς τὸ **25**
εἰσόδημα αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Δὲν θέλετε τρώγει οὐδὲν μετὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· οὐδὲ θέλετε **26**
μεταχειρίζεσθαι μαντείας οὐδὲ θέλετε προμαντεύει καιροῦς. Δὲν θέλετε κουρεύσει κυκλοειδῶς τὴν κόμην τῆς **27**
κεφαλῆς σας οὐδὲ θέλετε φθείρει τὰ ἄκρα τῶν παγωνῶν σας. Δὲν θέλετε κάμει ἐντομίδας εἰς τὸ σῶμά σας διὰ **28**
νεκρόν, οὐδὲ γράμματα στικτὰ θέλετε ἐγχαράξει ἐπάνω σας. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Δὲν θέλεις βεβηλώσει τὴν **29**
θυγατέρα σου, καθιστῶν αὐτὴν πόρνην· μήπως ὁ τόπος πέσῃ εἰς πορνείαν καὶ γεμίσῃ ὁ τόπος ἀπὸ ἀσεβείας.
Τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει, καὶ τὸ ἁγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Δὲν θέλετε **30, 31**
ἀκολουθεῖ τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας οὐδὲ θέλετε προσκολληθῇ εἰς ἐπασιδούς, ὥστε νὰ μιαινῇσθε δι'
αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Ἐνώπιον τῆς πολιᾶς θέλεις προσηκόνεσθαι καὶ θέλεις τιμήσει τὸ **32**
πρόσωπον τοῦ γέροντος καὶ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεὸν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἐὰν τις ξένος παροικῇ **33**
μετὰ σοῦ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, δὲν θέλετε θλίψει αὐτόν· ὁ ξένος, ὁ παροικῶν μὲ σᾶς, θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς ὁ **34**
αὐτόχθων, καὶ θέλεις ἀγαπᾶ αὐτόν ὡς σεαυτόν· διότι ξένοι ἐστάθητε ἐν γῇ Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς
sας. Δὲν θέλετε πράξῃ ἀδικίαν εἰς κρίσιν, εἰς μέτρα, εἰς σταθμὰ καὶ εἰς ζύγια· ζύγια δίκαια σταθμὰ δίκαια, **35, 36**
ἐφ' αὐτὰ δίκαιον, καὶ ἴν δίκαιον, θέλετε ἔχει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σᾶς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Θέλετε φυλάττει λοιπὸν πάντα τὰ διατάγματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ θέλετε κάμνει αὐτά. Ἐγὼ **37**
εἶμαι ὁ Κύριος.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ θέλεις εἰπεῖ, Ὅστις ἐκ τῶν **20, 2**
υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων ἐν τῇ Ἰσραὴλ δώσῃ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν Μολόχ,
θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ· ὁ λαὸς τοῦ τόπου θέλει λιθοβολήσῃ αὐτόν μὲ λίθους. Καὶ ἐγὼ θέλω ἐπιστήσει τὸ **3**
πρόσωπόν μου κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διότι ἀπὸ
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς τὸν Μολόχ, διὰ νὰ μιάνῃ τὸ ἁγιαστήριόν μου καὶ νὰ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομά μου τὸ **4**
ἅγιον. Ἐὰν δὲ ὁ λαὸς τοῦ τόπου παραβλέψῃ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅταν δίδῃ ἀπὸ **4**
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν Μολόχ, καὶ δὲν φονεύσῃ αὐτόν, τότε θέλω ἐπιστήσει ἐγὼ τὸ πρόσωπόν μου κατὰ **5**
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ κατὰ τῆς συγγενείας αὐτοῦ· καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ αὐτόν,
καὶ πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτόν εἰς τὴν πορνείαν, διὰ νὰ πορνεύσῃ κατόπιν τοῦ Μολόχ. Καὶ ψυχὴ, **6**
ἥτις ἀκολουθήσῃ τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς ἐπασιδούς, διὰ νὰ πορνεύῃ κατόπιν αὐτῶν, θέλω
ἐπιστήσει τὸ πρόσωπόν μου κατὰ τῆς ψυχῆς ἐκείνης, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτήν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

- 7, 8 Ἀγιάσθητε λοιπὸν καὶ γίνεσθε ἅγιοι διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας· Καὶ θέλετε φυλάττει τὰ διατάγματά μου καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς. Πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις κακολογήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὅστις κακολογήσῃ· τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἄνθρωπος, ὅστις μοιχεύσῃ τὴν γυναῖκα τινος, ὅστις μοιχεύσῃ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.
- 11 Καὶ ἄνθρωπος, ὅστις κοιμηθῇ μετὰ τῆς γυναίκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῇ ἀμφότεροι· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἂν τις κοιμηθῇ μετὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ, ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῇ ἀμφότεροι· σύγχυσιν ἔπραξαν· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτούς. Ἐὰν δὲ τις κοιμηθῇ μετὰ ἄρρενος, καθὼς κοιμᾶται μετὰ γυναίκος, βδέλυγμα ἔπραξαν ἀμφότεροι· ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῇ· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἂν τις λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, εἶναι ἀνομία· ἐν πυρὶ θέλουσι καυθῇ, αὐτὸς καὶ αὐταί, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἀνομία μεταξὺ σας. Καὶ ἂν τις συνουσιασθῇ μετὰ κτήνους, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· καὶ τὸ κτῆνος θέλετε φονεύσει. Καὶ ἡ γυνή, ἥτις πλησιάσῃ εἰς οἰονδήποτε κτῆνος διὰ νὰ βατευθῇ, θέλεις φονεύσει τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος· ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῇ· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἂν τις λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, τὴν θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὐτὴ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην ἐκείνου, εἶναι αἰσχρόν· καὶ θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ αὐτῶν· τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε· τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ θέλει βαστάσει. Καὶ ἄνθρωπος, ὅστις κοιμηθῇ μετὰ γυναίκος ἐχούσης τὰ γυναικεῖα αὐτῆς καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, οὗτος τὴν πηγὴν αὐτῆς ἐξεσκέπασε καὶ αὕτη τὴν πηγὴν τοῦ αἵματος αὐτῆς ἀπεκάλυψεν· ὅθεν ἀμφότεροι θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῶν. Καὶ τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς τῆς μητρὸς σου ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· διότι τὴν στενὴν συγγενὴ αὐτοῦ ἀποκαλύπτει· τὴν ἀνομίαν αὐτῶν θέλουσι βαστάσει. Ἐὰν δὲ τις κοιμηθῇ μετὰ τῆς θείας αὐτοῦ, τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψε· τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν θέλουσι βαστάσει· ἄτεκνοι θέλουσιν ἀποθάνει. Καὶ ἂν τις λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, εἶναι ἀκαθαρσία· τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἄτεκνοι θέλουσι μείνει. Θέλετε λοιπὸν φυλάττει πάντα τὰ διατάγματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ θέλετε κάμνει αὐτά· διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξεμέσῃ ἡ γῆ, ὅπου ἐγὼ σᾶς φέρω διὰ νὰ κατοικήσητε ἐν αὐτῇ. Καὶ δὲν θέλετε περιπατεῖ κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποια ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπ' ἐμπροσθέν σας· διότι πάντα ταῦτα ἔπραξαν, ὅθεν ἐβδελύχθη αὐτούς. Καὶ εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Σείθε θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ θέλω δώσει αὐτὴν εἰς ἐσᾶς πρὸς ἰδιοκτησίαν, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τῶν λαῶν. Διὰ τοῦτο θέλετε ἀποχωρίσει τὰ κτήνη τὰ καθάρὰ ἀπὸ τῶν ἀκαθάρτων καὶ τὰ πιτηνὰ τὰ ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν καθάρων· καὶ δὲν θέλετε μιάνει τὰς ψυχὰς σας μετὰ τὰ κτήνη ἢ μετὰ τὰ πιτηνὰ ἢ μετὰ πᾶν ὃ, τι ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὅποια ἐγὼ ἀπεχώρισα εἰς σᾶς ὡς ἀκάθαρτα. Καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι εἰς ἐμέ· διότι ἅγιος εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τῶν λαῶν, διὰ νὰ ἦσθε ἐμοῦ. Καὶ ἄνῃρ ἢ γυνή, ἥτις ἔχει πνεῦμα μαντείας, ἢ εἶναι ἐπασιδός, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· μετὰ λίθους θέλουσι λιθοβολήσῃ αὐτούς· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτούς.
- 21** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάλησον πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὐδεὶς θέλει μιανθῇ μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ διὰ νεκρόν· εἰ μὴ διὰ τὸν συγγενὴ αὐτοῦ τὸν πλησιέστερον, διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, παρθένον οὖσαν, τὴν πλησιεστάτην εἰς αὐτόν, ἥτις δὲν ἔλαβεν ἄνδρα· διὰ ταύτην δύναται νὰ μιανθῇ. Δὲν θέλει μιανθῇ ἀρχηγὸς ὢν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὥστε νὰ βεβηλώσῃ ἐαυτόν. Δὲν θέλουσι φαλακρώσει τὴν κεφαλὴν αὐτῶν οὐδὲ θέλουσι ζυρίσει τὰ πλάγια τῶν πωγῶν αὐτῶν οὐδὲ θέλουσι κάμει ἐντομίδας ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν. Ἅγιοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσι βεβηλώσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· διότι τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τοῦ Κυρίου, τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, προσφέρουσι διὰ τοῦτο θέλουσιν εἶσθαι ἅγιοι. Γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην δὲν θέλουσι λάβει οὐδὲ γυναῖκα ἀποβεβημένην ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θέλουσι λάβει· διότι ὁ ἱερεὺς εἶναι ἅγιος εἰς τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Θέλεις λοιπὸν ἀγιάσει αὐτόν· διότι αὐτὸς τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ σου προσφέρει· ἅγιος θέλει εἶσθαι εἰς σέ· διότι ἅγιος εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος, ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς. Καὶ θυγάτηρ ἱερέως τινός, ἂν βεβηλωθῇ διὰ πόρνειας, τὸν πατέρα αὐτῆς αὐτὴ βεβηλώνει· ἐν πυρὶ θέλει κατακαυθῇ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποίου ἐχύθη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ ὅστις καθιερώθῃ διὰ νὰ ἐνδύηται τὰς ἱεράς στολὰς, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δὲν θέλει ἀποκαλύψει, οὐδὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ θέλει διασχίσει· καὶ εἰς οὐδὲν σῶμα νεκρὸν θέλει εἰσελθεῖ οὐδὲ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ θέλει μιανθῇ.
- 12 Καὶ ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου δὲν θέλει ἐξέλθει οὐδὲ θέλει βεβηλώσει τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· διότι τὸ ἅγιον ἔλαιον τοῦ χρίσματος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ εἶναι ἐπ' αὐτόν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ οὗτος θέλει λάβει γυναῖκα παρθένον· χήραν ἢ ἀποβεβημένην ἢ βέβηλον ἢ πόρνην, ταύτας δὲν θέλει λάβει· ἀλλὰ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ θέλει λάβει εἰς γυναῖκα. Καὶ δὲν θέλει βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἀγιάζων αὐτόν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων, Ὅστις ἐκ τοῦ σπέρματός σου εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἔχει μῶμον, ἃς μὴ πλησιάσῃ διὰ νὰ προσφέρῃ τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· διότι πᾶς ὅστις ἔχει μῶμον δὲν θέλει πλησιάσει· ἄνθρωπος τυφλός, ἢ χωλός, ἢ κολοβομύτης, ἢ ἔχων τι περιττόν, ἢ ἄνθρωπος ὅστις ἔχει σύντριμμα ποδός, ἢ σύντριμμα χειρός, ἢ εἶναι κυρτός, ἢ πολὺ ἰσχνός, ἢ ὅστις ἔχει βεβλαμμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ ἔχει ψώραν ξηράν, ἢ λειχήνα, ἢ εἶναι

ἐσπασμένους· οὐδεις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ὅστις ἔχει μῶμον, θέλει πλησιάσει 21
διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς εἰς τὸν Κύριον· μῶμον ἔχει· δὲν θέλει πλησιάσει διὰ νὰ 22
προσφέρῃ τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Θέλει τρώγει τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν ἁγιοτάτων, καὶ ἐκ τῶν 23
ἁγίων. Πλὴν εἰς τὸ καταπέτασμα δὲν θέλει εἰσέρχεσθαι οὐδὲ εἰς τὸ θυσιαστήριον θέλει πλησιάσει, διότι ἔχει 23
μῶμον· διὰ νὰ μὴ βεβηλώσῃ τὸ ἁγιαστήριόν μου· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτούς. Καὶ ἐλάλησεν 24
ὁ Μωϋσῆς ταῦτα πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ νὰ 22, 2
ἀπέχωνιν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ νὰ μὴ βεβηλώσωσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, εἰς ὅσα ἁγιάζουσιν
εἰς ἐμέ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Εἰπὲ πρὸς αὐτούς, πᾶς ἄνθρωπος ἐκ παντός τοῦ σπέρματός σας εἰς τὰς γενεὰς 3
σας, ὅστις πλησιάσῃ εἰς τὰ ἅγια, τὰ ὁποῖα οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἁγιάζουσιν εἰς τὸν Κύριον, ἔχων τὴν ἀκαθαρσίαν
αὐτοῦ ἐφ' ἑαυτόν, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἀπ' ἐμπροσθέν μου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Ὅστις ἐκ 4
τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀαρὼν εἶναι λεπρὸς ἢ ἔχει ῥεῦσιν, ἀπὸ τῶν ἁγίων δὲν θέλει τρώγει, ἐώσοῦ καθαρισθῇ.
Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ πᾶν ἀκάθαρτον ἀπὸ νεκρὸν ἢ ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐγενε ῥεῦσις σπέρματος, ἢ ὅστις 5
ἐγγίσῃ οἷονδὴποτε ἐρπετόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ μιανθῇ, ἢ ἄνθρωπον, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ μιανθῇ,
ὅποιαδὴποτε εἶναι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ· ἡ ψυχὴ, ἥτις ἐγγίσῃ αὐτά, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας· καὶ 6
δὲν θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων· ἐὰν μὴ λούσῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι. Καὶ ἀφοῦ δύσῃ ὁ ἥλιος θέλει εἶσθαι 7
καθαρός, καὶ ἔπειτα θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων· διότι εἶναι ἡ τροφή αὐτοῦ. Θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον δὲν 8
θέλει φάγει, ὥστε νὰ μιανθῇ ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Ὅθεν θέλουσι φυλάττει τὰ διατάγματά μου, διὰ 9
νὰ μὴ βαστάσωσιν ἁμαρτίαν ἐκ τούτου καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὸ, ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος,
ὁ ἁγιάζων αὐτούς. Καὶ οὐδεις ἀλλογενὴς θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων· συγκάτοικος τοῦ ἱερέως ἢ μισθωτὸς 10
δὲν θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἀγοράσῃ ψυχὴν διὰ τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, οὗτος θέλει 11
τρώγει ἐξ αὐτῶν, καθὼς καὶ ὁ γεννηθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· οὗτοι θέλουσι τρώγει ἀπὸ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ. Καὶ 12
ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως, ἂν ᾗναι νενυμφευμένη μετὰ ἀνδρὸς ξένου, αὕτη δὲν θέλει τρώγει ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν
προσφορῶν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως χηρεύσῃ ἢ ἀποβληθῇ καὶ δὲν ἔχῃ τέκνον καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν 13
πατρικὸν αὐτῆς οἶκον, καθὼς εὐρίσκετο ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, θέλει τρώγει ἀπὸ τοῦ ἄρτου τοῦ πατρὸς αὐτῆς·
οὐδεις ὅμως ξένος θέλει φάγει ἀπ' αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ἄνθρωπος τις φάγῃ ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐξ ἀγνοίας, τότε θέλει 14
προσθέσει τὸ πέμπτον τούτου εἰς αὐτὸ, καὶ θέλει ἀποδώσει εἰς τὸν ἱερεῖα τὸ ἅγιον. Καὶ δὲν θέλουσι βεβηλώσει 15
τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα προσφέρουσιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ δὲν θέλουσιν ἀναλάβει ἐφ' ἑαυτοὺς 16
ἀνομίαν παραβάσεως, τρώγοντες τὰ ἅγια αὐτῶν· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτούς. Καὶ ἐλάλησε 17
Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας 18
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Πᾶς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, ὅστις προσφέρῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, κατὰ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῶν ἢ κατὰ πάσας τὰς αὐτοπροαιρέτους
προσφορὰς αὐτῶν, τὰς ὁποίας προσφέρουσιν εἰς τὸν Κύριον διὰ ὁλοκαύτωμα, θέλετε προσφέρει, διὰ νὰ ᾗσθε 19
δεκτοί, ἀρσενικὸν ἄμωμον ἐκ τῶν βοῶν, ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν. πᾶν ὃ, τι ἔχει μῶμον, δὲν θέλετε 20
προσφέρει διότι δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν διὰ σᾶς. Καὶ ὅστις προσφέρει θυσίαν εἰρηρικῆς προσφορᾶς εἰς τὸν 21
Κύριον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ εὐχὴν, ἢ προσφορὰν αὐτοπροαίρετον, ἐκ τῶν βοῶν ἢ ἐκ τῶν προβάτων, θέλει εἶσθαι
ἄμωμον διὰ νὰ ᾗναι δεκτόν· οὐδεις μῶμος θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὸ. Τυφλόν, ἢ συντετριμμένον, ἢ κολοβόν, ἢ 22
ἔχον ἐξόγκωμα, ἢ ψώραν ξηράν, ἢ λειχήνας, ταῦτα δὲν θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον, οὐδὲ θέλετε κάμει
ἐξ αὐτῶν προσφορὰν διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Μόσχον δὲ ἢ πρόβατον, τὸ ὁποῖον ἔχει 23
τι περιττὸν ἢ κολοβόν, δύνασαι νὰ προσφέρῃς αὐτὸ διὰ προσφορὰν αὐτοπροαίρετον· δι' εὐχὴν ὅμως δὲν θέλει
εἶσθαι δεκτόν. Θλαδίαν, ἢ ἐκτεθλιμμένον, ἢ ἐκτομίαν, ἢ εὐνουχισμένον, δὲν θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον· 24
οὐδὲ θέλετε κάμει τοῦτο ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. Οὐδὲ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς θέλετε προσφέρει τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ 25
σας ἐκ πάντων τούτων· διότι ἡ διαφθορὰ αὐτῶν εἶναι ἐν αὐτοῖς· μῶμος εἶναι ἐν αὐτοῖς· δὲν θέλουσιν εἶσθαι
δεκτὰ διὰ σᾶς. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ὅταν μόσχος ἢ ἀρνίον ἢ ἐρίφιον γεννηθῇ, 26, 27
τότε θέλει εἶσθαι ἐπτά ἡμέρας ὑποκάτω τῆς μητρὸς αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς ὀγδόης ἡμέρας καὶ ἐπέκεινα θέλει
εἶσθαι δεκτὸν εἰς θυσίαν διὰ πυρὸς γινομένην εἰς τὸν Κύριον. Καὶ δάμαλιν ἢ πρόβατον δὲν θέλετε σφάζει 28
αὐτὸ καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅταν προσφέρῃτε θυσίαν εὐχαριστίας εἰς τὸν Κύριον, θέλετε 29
προσφέρει αὐτὴν αὐτοπροαίρετως. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν θέλει φαγῶθῃ· δὲν θέλετε ἀφήσει οὐδὲν ἐξ αὐτῆς ἕως 30
τὸ πρωῒ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Θέλετε λοιπὸν φυλάττει τὰς ἐντολάς μου καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτάς. Ἐγὼ εἶμαι 31
ὁ Κύριος. Καὶ δὲν θέλετε βεβηλῶσι τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· ἀλλὰ θέλω ἁγιάζεσθαι μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 32
Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς· ὅστις ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ᾗμαι Θεὸς ὑμῶν. Ἐγὼ 33
εἶμαι ὁ Κύριος.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Αἱ 23, 2
ἐορταὶ τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις ἁγίας, αὗται εἶναι αἱ ἐορταὶ μου. Ἐξ ἡμέρας 3
θέλει κάμνει ἐργασίαν, τὴν δὲ ἐβδόμην ἡμέραν εἶναι σάββατον ἀναπαύσεως, συγκαλέσεις ἁγία· οὐδεμίαν
ἐργασίαν θέλετε κάμει· εἶναι σάββατον τοῦ Κυρίου εἰς πάσας τὰς κατοικίας σας. Αὗται εἶναι αἱ ἐορταὶ τοῦ 4
Κυρίου, συγκαλέσεις ἁγίαι, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύξει ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Τὸν πρῶτον μῆνα, τὴν 5
δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνός, εἰς τὸ δειλινόν, εἶναι πάσχα τοῦ Κυρίου. Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ 6
αὐτοῦ μηνός, ἐορτὴ τῶν ἀζύμων εἰς τὸν Κύριον· ἐπτά ἡμέρας ἄζυμα θέλετε τρώγει. Ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει 7

8 εἶσθαι εἰς ἐσᾶς συγκάλεσις ἁγία· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει. Καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν
 9, 10 γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας· ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ εἶναι συγκάλεσις ἁγία· οὐδὲν ἔργον
 11 δουλευτικὸν θέλετε κάμει. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
 12 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ἐσᾶς, καὶ θερίσητε τὸν θερισμὸν
 13 αὐτῆς, τότε θέλετε φέρεи ἓν δράγμα ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ θερισμοῦ σας πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ θέλει κινήσει τὸ
 14 δράγμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ γείνη δεκτὸν διὰ σᾶς· τὴν ἐπαύριον τοῦ σαββάτου θέλει κινήσει αὐτὸ ὁ
 15 ἱερεὺς. Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν κινήσητε τὸ δράγμα, θέλετε προσφέρει ἄρνιον ἄμωμον ἐνιαύσιον διὰ
 16 ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον· καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ, δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης
 17 μετὰ ἐλαίου, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· καὶ τὴν σπονδὴν
 18 αὐτοῦ, τὸ τέταρτον τοῦ ἴν οἴνου. Καὶ ἄρτον ἢ σῖτον ἐψημένον ἢ ἀσάχυα δὲν θέλετε φάγει, μέχρι τῆς αὐτῆς
 19 ταύτης ἡμέρας καθ' ἣν προσφέρητε τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ σας· θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας
 20 κατὰ πάσας τὰς κατοικίας σας. Καὶ θέλετε ἀριθμήσει εἰς ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ σαββάτου, ἀφ' ἧς
 21 ἡμέρας προσφέρητε τὸ δράγμα τῆς κινητῆς προσφορᾶς, ἑπτὰ ὁλοκλήρους ἑβδομάδας· μέχρι τῆς ἐπαύριον
 22 τοῦ ἑβδόμου σαββάτου θέλετε ἀριθμήσει πεντήκοντα ἡμέρας καὶ θέλετε προσφέρει νέαν προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων
 23 πρὸς τὸν Κύριον. Ἀπὸ τῶν κατοικιῶν σας θέλετε φέρεи εἰς προσφορὰν κινητὴν δύο ἄρτους· δύο δέκατα
 24 σεμιδάλεως θέλουσιν εἶσθαι· ἐνζυμα θέλουσιν ἐψηθῇ· πρωτογεννήματα εἶναι εἰς τὸν Κύριον. Καὶ θέλετε
 25 προσφέρει μετὰ τοῦ ἄρτου ἑπτὰ ἄρνια ἄμωμα ἐνιαύσια καὶ ἓνα μόσχον ἐκ βοῶν καὶ δύο κριοὺς· ὁλοκαύτωμα
 26 θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν Κύριον μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν σπονδῶν αὐτῶν, προσφορὰ
 27 γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ θέλετε προσφέρει ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς
 28 προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ δύο ἄρνια ἐνιαύσια εἰς θυσίαν εἰρηνικῆς προσφορᾶς. Καὶ θέλει κινήσει αὐτὰ
 29 ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἄρτου τῶν πρωτογεννημάτων εἰς προσφορὰν κινητὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, μετὰ τῶν δύο
 30 ἁρνίων· ἅγια θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν Κύριον διὰ τὸν ἱερέα. Καὶ θέλετε διακηρύξει τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν,
 31 συγκάλεσις ἁγίαν διὰ σᾶς· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον κατὰ πάσας
 32 τὰς κατοικίας σας εἰς τὰς γενεὰς σας. Καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς σας, δὲν θέλει θερίσει
 33 ὁλοκλήρως τὰς ἄκρας τοῦ ἀγροῦ σου καὶ τὰ πίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου δὲν θέλει συλλεῖν· εἰς τὸν πτωχὸν
 34 καὶ εἰς τὸν ξένον θέλει ἀφήσει αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν,
 35 λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Τὸν ἑβδομον μῆνα, τὴν πρώτην τοῦ μηνός, θέλει εἶσθαι εἰς
 36 ἐσᾶς σάββατον, μνημόσυνον μετὰ ἀλαλαγμοῦ σαλπίγγων, συγκάλεσις ἁγία. Οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε
 37 κάμει καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 38 τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Καὶ τὴν δεκάτην τοῦ ἑβδόμου τούτου μηνός θέλει εἶσθαι ἡμέρα ἐξλασμοῦ· συγκάλεσις
 39 ἁγία θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην
 40 διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμει εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν· διότι εἶναι
 41 ἡμέρα ἐξλασμοῦ, διὰ νὰ γείνη ἐξιλῆσις διὰ σᾶς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας. Ἐπειδὴ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις
 42 δὲν ταπεινωθῇ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις
 43 κάμῃ ὁποιανδήποτε ἐργασίαν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, θέλω ἐξολοθρεύσει τὴν ψυχὴν ἐκείνην ἐκ μέσου
 44 τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμει· θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας, κατὰ
 45 πάσας τὰς κατοικίας σας. Σάββατον ἀναπαύσεως θέλει εἶσθαι διὰ σᾶς, καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς
 46 σας τὴν ἐννάτην τοῦ μηνός τὸ ἐσπέρας· ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας, θέλετε ἐορτάσει τὸ σάββατόν σας. Καὶ
 47 ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, τὴν δεκάτην πέμπτην
 48 ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου τούτου μηνός θέλει εἶσθαι ἡ ἐορτὴ τῶν σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν Κύριον. Τὴν πρώτην
 49 ἡμέραν θέλει εἶσθαι συγκάλεσις ἁγία· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει. Ἐπτὰ ἡμέρας θέλετε προσφέρει
 50 προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον· τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς συγκάλεσις ἁγία,
 51 καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον· εἶναι σύναξις ἐπίσημος· οὐδὲν ἔργον
 52 δουλευτικὸν θέλετε κάμει. Αὗται εἶναι αἱ ἐορταὶ τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις
 53 ἁγίας, διὰ νὰ προσφέρητε προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὁλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν
 54 ἐξ ἀλφίτων, θυσίαν καὶ σπονδάς, τὸ δι' ἐκάστην διωρισμένον εἰς τὴν ἡμέραν αὐτοῦ· ἐκτὸς τῶν σαββάτων
 55 τοῦ Κυρίου καὶ ἐκτὸς τῶν δώρων σας καὶ ἐκτὸς πασῶν τῶν εὐχῶν σας καὶ ἐκτὸς πασῶν τῶν αὐτοπροαιρέτων
 56 προσφορῶν σας, τὰς ὁποίας δίδετε εἰς τὸν Κύριον. Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου μηνός,
 57 ἀφοῦ συνάξητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, θέλετε ἐορτάσει τὴν ἐορτὴν τοῦ Κυρίου ἑπτὰ ἡμέρας· τὴν πρώτην ἡμέραν
 58 θέλει εἶσθαι ἀνάπαυσις καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀνάπαυσις. Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν θέλετε λάβει εἰς ἑαυτοὺς
 59 καρπὸν δένδρου ὠραίου, κλάδους φοινίκων καὶ κλάδους δένδρων δασέων καὶ ἵτεας ἀπὸ χειμάρρου· καὶ θέλετε
 60 εὐφρανθῇ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ θέλετε ἐορτάσει αὐτὴν ἐορτὴν εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ
 61 ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ· νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰς γενεὰς σας· τὸν ἑβδομον μῆνα θέλετε ἐορτάζει
 62 αὐτήν. Ἐν σκηναῖς θέλετε κατοικεῖ ἑπτὰ ἡμέρας· πάντες οἱ αὐτόχθονες Ἰσραηλῖται θέλουσι κατοικεῖ ἐν
 63 σκηναῖς· διὰ νὰ γνωρίσωσιν αἱ γενεαὶ σας ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς
 64 ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σας. Καὶ ἐφάνερωσεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἐορτάς τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς
 65 υἱοὺς Ἰσραὴλ.

24. 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσι πρὸς σὲ ἔλαιον
 3 καθαρὸν ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ καίῃ ὁ λύχνος διαπαντός. Ἐξωθεν τοῦ καταπετάσματος

τοῦ μαρτυρίου, ἐν τῇ σκηנῇ τοῦ μαρτυρίου, θέλει βάλλει αὐτὸν ὁ Ἀαρὼν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως τὸ πρωῒ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διαπαντός· νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰς γενεὰς σας. Ἐπὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν θέλει 4
 διαθέσει τοὺς λύχνους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάντοτε. Καὶ θέλεις λάβει σεμίδαλιν καὶ θέλεις ἐψῆσει ἀπ' αὐτῆς 5
 δώδεκα ἄρτους· δύο δέκατα θέλει εἶσθαι ἕκαστος ἄρτος. Καὶ θέλεις βάλλει αὐτοὺς εἰς δύο σειράς, ἕξ κατὰ 6
 τὴν σειράν, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλεις βάλλει ἐφ' ἐκάστην σειράν λιθάνιον 7
 καθαρὸν, καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν ἄρτον πρὸς μνημόσυνον, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν 8
 Κύριον. Πᾶσαν ἡμέραν σαββάτου θέλει διαθέσει ταῦτα διαπαντός ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 9
 εἰς διαθήκην αἰώνιον. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλουσι τρώγει αὐτὰ ἐν τόπῳ 10
 ἁγίῳ διότι εἶναι ἁγιάσματα εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου εἰς νόμιμον αἰώνιον. 11
 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰσραηλίδου, ὅστις ἦτο υἱὸς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ 12
 ἐμάχοντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ υἱὸς τῆς Ἰσραηλίδου καὶ ἄνθρωπός τις Ἰσραηλίτης. Καὶ ἐβλασφήμησεν ὁ υἱὸς 13
 τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίδου τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ κατηράσθη· καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Μωϋσῆν. 14
 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Σελωμείθ, θυγάτηρ τοῦ Διθρεί, ἐκ τῆς φυλῆς Δάν. Καὶ ἔβαλον αὐτὸν εἰς 15
 φυλακὴν, ἕως οὗ φανερωθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ θέλησις τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, 16
 Φέρε ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἐκεῖνον ὅστις κατηράσθη· καὶ ἂς θέσωσι πάντες οἱ ἀκούσαντες αὐτὸν τὰς χεῖρας 17
 αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἂς λιθοβολήσῃ αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ. Καὶ λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς 18
 Ἰσραὴλ, λέγων, Ὅστις καταρασθῇ τὸν Θεὸν αὐτοῦ, θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ· καὶ ὅστις βλασφημήσῃ 19
 τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· μὲ λίθους θέλει λιθοβολήσῃ αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ· ἄντε 20
 ξένος, ἄντε αὐτόχθων, ὅταν βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει θανατωθῇ. Καὶ ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον, 21
 ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ. Καὶ ὅστις θανατώσῃ κτῆνος, θέλει ἀνταποδώσει ζῶον ἀντὶ ζώου. Καὶ ἐὰν τις κάμη 22
 βλάβην εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμεν, οὕτω θέλει γείνει εἰς αὐτόν· συντριμμα ἀντὶ συντρίμματος, 23
 ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· καθὼς ἔκαμε βλάβην εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὕτω θέλει γείνει εἰς 24
 αὐτόν. Καὶ ὅστις θανατώσῃ κτῆνος, θέλει ἀνταποδώσει αὐτό· καὶ ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον, θέλει θανατωθῇ. 25
 Κρίσις μία θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς· ὥς εἰς τὸν ξένον, οὕτω θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τὸν αὐτόχθονα· διότι ἐγὼ εἶμαι 26
 Κύριος ὁ Θεὸς σας. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔφεραν ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἐκεῖνον 27
 ὅστις κατηράσθη καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔκαμον καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος 28
 εἰς τὸν Μωϋσῆν.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινά, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ 25. 2
 πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ἑσᾶς, τότε ἡ γῆ θέλει φυλάξει σάββατον 3
 εἰς τὸν Κύριον. Ἐξ ἑτῆ θέλεις σπεῖρει τὸν ἀγρὸν σου καὶ ἕξ ἑτῆ θέλεις κλαδεύει τὴν ἄμπελόν σου καὶ θέλεις 4
 συνάγει τὸν καρπὸν αὐτῆς· τὸ δὲ ἔβδομον ἔτος θέλει εἶσθαι σάββατον ἀναπαύσεως εἰς τὴν γῆν, σάββατον διὰ 5
 τὸν Κύριον· τὸν ἀγρὸν σου δὲν θέλεις σπεῖρει καὶ τὴν ἄμπελόν σου δὲν θέλεις κλαδεύσει. Δὲν θέλεις θερίσει 6
 τὸν βλασάνοντα ἀφ' ἑαυτοῦ θερισμὸν σου καὶ τὰ σταφύλια τῆς ἀκλαδεύτου ἄμπελου σου δὲν θέλεις τρυγήσει 7
 ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως θέλει εἶσθαι εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ σάββατον τῆς γῆς θέλει εἶσθαι τροφή εἰς ἑσᾶς· εἰς σέ, 8
 καὶ εἰς τὸν δοῦλόν σου, καὶ εἰς τὴν δούλην σου, καὶ εἰς τὸν μισθωτὸν σου, καὶ εἰς τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα 9
 μετὰ σοῦ. Καὶ εἰς τὰ κτήνη σου, καὶ εἰς τὰ ζῷα τὰ ἐν τῇ γῇ σου, θέλει εἶσθαι ὅλον τὸ προῖον αὐτοῦ εἰς 10
 τροφήν. Καὶ θέλεις ἀριθμήσει εἰς σεαυτὸν ἑπτὰ ἔβδομάδας ἔτων, ἑπτὰκις ἑπτὰ ἔτη· καὶ αἱ ἡμέραι τῶν ἑπτὰ 11
 ἔβδομάδων τῶν ἔτων θέλουσιν εἶσθαι εἰς σέ τεσσαράκοντα ἑννέα ἔτη. Τότε θέλεις κάμει νὰ ῥήξῃ ὁ ἀλαλαγμὸς 12
 τῆς σάλπιγγος τὴν δεκάτην τοῦ ἔβδομου μηνός· τὴν ἡμέραν τοῦ ἐξιλασμοῦ θέλετε κάμει νὰ ῥήξῃ ἡ σάλπιγξ 13
 καθ' ὅλην τὴν γῆν σας. Καὶ θέλετε ἀγιάσει τὸ πεντηκοστὸν ἔτος καὶ θέλετε διακηρύξει ἄφεςιν εἰς τὴν γῆν 14
 πρὸς πάντας τοὺς κατοικοῦντας αὐτῆς· οὗτος θέλει εἶσθαι ἐνιαυτὸς ἀφέσεως εἰς ἑσᾶς· καὶ θέλετε ἐπιστρέψει 15
 ἕκαστος εἰς τὸ κτῆμα αὐτοῦ καὶ θέλετε ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Ἐνιαυτὸς ἀφέσεως 16
 θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος· δὲν θέλετε σπεῖρει οὐδὲ θέλετε θερίσει τὸ βλασάνον ἀφ' ἑαυτοῦ 17
 ἐν αὐτῷ καὶ δὲν θέλετε τρυγήσει τὴν ἀκλαδεύτου ἄμπελον αὐτοῦ· διότι ἐνιαυτὸς ἀφέσεως εἶναι ἅγιος θέλει 18
 εἶσθαι εἰς ἑσᾶς ἀπὸ τῆς πεδιάδος θέλετε τρώγει τὸ προῖον αὐτῆς. Εἰς τὸ ἔτος τοῦτο τῆς ἀφέσεως θέλετε 19
 ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὸ κτῆμα αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν πωλήσῃς τι εἰς τὸν πλησίον σου ἢ ἀγοράσῃς παρὰ τοῦ 20
 πλησίον σου, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν θέλει δυναστεύσει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔτων μετὰ τὴν 21
 ἄφεσιν θέλεις ἀγοράσει παρὰ τοῦ πλησίον σου, καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔτων τῶν γεννημάτων θέλει πωλήσει 22
 εἰς σέ. Κατὰ τὸ πληθος τῶν ἔτων θέλεις αὐξήσει τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἔτων θέλεις 23
 ἐλαττώσει τὴν τιμὴν αὐτοῦ· διότι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔτων τῶν γεννημάτων θέλει πωλήσει εἰς σέ. Καὶ δὲν 24
 θέλετε δυναστεύσει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀλλὰ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεὸν σου· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ 25
 Θεὸς σας. Καὶ θέλετε κάμνει τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου θέλετε φυλάττει καὶ θέλετε ἐκτελεῖ 26
 αὐτά· καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἡ γῆ θέλει δίδει τοὺς καρποὺς αὐτῆς καὶ θέλετε τρώγει 27
 εἰς χορτασμόν, καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς ἐπ' αὐτῆς. Ἐὰν δὲ εἴπητε, Τί θέλομεν φάγει τὸ ἔβδομον ἔτος, 28
 ἂν ἡμεῖς δὲν σπεύρωμεν μήτε συνάζωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν τότε θέλω προστάξει τὴν εὐλογίαν μου νὰ ἔλθῃ 29
 ἐφ' ὑμᾶς τὸ ἕκτον ἔτος, καὶ θέλει κάμει τὰ γεννήματα αὐτῆς διὰ τρία ἔτη. Καὶ θέλετε σπεῖρει τὸ ὄγδοον 30
 ἔτος, καὶ θέλετε τρώγει ἀπὸ τῶν παλαιῶν γεννημάτων μέχρι τοῦ ἐννάτου ἔτους· ἕως οὗ ἔλθωσι τὰ γεννήματα 31
 αὐτῆς θέλετε τρώγει παλαιά. Καὶ ἡ γῆ δὲν θέλει πωλεῖσθαι εἰς ἀπαλλοτριώσιν· διότι ἰδικὴ μου εἶναι ἡ γῆ· 32
 διότι σεῖο εἶσθε ξένοι καὶ πάροικοι ἐμπροσθέν μου. Διὰ τοῦτο καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας σας θέλετε 33
 34

25 συγχωρεῖ ἑξαγόρασιν τῆς γῆς. Ἐὰν ὁ ἀδελφὸς σου πτωχεύσῃ καὶ πωλήσῃ ἐκ τῶν κτημάτων αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ
 ὁ πλησιέστερος αὐτοῦ συγγενὴς διὰ τὰ ἑξαγοράσῃ αὐτά, τότε θέλει ἑξαγοράσῃ ὃ, τι ἐπώλησεν ὁ ἀδελφὸς
 26 αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ συγγενὴ διὰ τὰ ἑξαγοράσῃ αὐτά, καὶ εὐπόρησεν καὶ εὗρηκεν ἱκανὰ
 27 διὰ τὰ ἑξαγοράσῃ αὐτά, τότε ἄσ' ἀριθμήσῃ τὰ ἔτη τῆς πωλήσεως αὐτοῦ καὶ ἄσ' ἀποδώσῃ τὸ περιπλέον εἰς
 28 τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπώλησεν αὐτά, καὶ ἄσ' ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐὰν δὲν ᾖ
 ἱκανὸς ὥστε νὰ δώσῃ τὴν τιμὴν εἰς αὐτόν, τότε τὸ πωληθέν θέλει μένει ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγοράσαντος αὐτὸ μέχρι
 29 τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ θέλει ἀπελευθερωθῇ ἐν τῇ ἀφέσει καὶ θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ.
 30 Καὶ ἐὰν τις πωλήσῃ οἶκον οἰκήσιμον ἐν πόλει περιτειχισμένη, τότε δύναται νὰ ἑξαγοράσῃ αὐτὸν ἐντὸς ἐνὸς
 31 ἔτους ἀπὸ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ· ἐντὸς ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους δύναται νὰ ἑξαγοράσῃ αὐτόν. Ἄλλ' ἐὰν δὲν
 32 ἑξαγορασθῇ ἕως τοῦ συμπληρωθῆναι εἰς αὐτὸν ὁλόκληρον τὸ ἔτος, τότε ὁ οἶκος ὁ ἐν τῇ περιτειχισμένῃ πόλει
 33 θέλει κυρωθῇ διαπαντὸς εἰς τὸν ἀγοράσαντα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ· δὲν θέλει ἀπελευθερωθῇ ἐν τῇ ἀφέσει.
 34 Αἱ οἰκίαι ὅμως τῶν χωρίων, τὰ ὅποια δὲν εἶναι περιτειχισμένα, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς οἱ ἀγροὶ τῆς γῆς·
 35 δύνανται νὰ ἑξαγοράζωνται καὶ θέλουσιν ἀπελευθεροῦσθαι ἐν τῇ ἀφέσει. Περὶ δὲ τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν, αἱ
 36 οἰκίαι τῶν πόλεων τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν δύνανται νὰ ἑξαγορασθῶσιν ὑπὸ τῶν Λευιτῶν ἐν παντὶ καιρῷ. Καὶ
 37 ἐὰν τις ἀγοράσῃ παρὰ τινος τῶν Λευιτῶν, τότε ἡ ἐν τῇ πόλει τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ πωληθεῖσα οἰκία θέλει
 38 ἀπελευθερωθῇ ἐν τῇ ἀφέσει· διότι αἱ οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν εἶναι ἡ ἰδιοκτησία αὐτῶν μεταξὺ τῶν
 39 υἱῶν Ἰσραὴλ. Ἄλλ' ὁ ἀγρὸς τῶν προαστείων τῶν πόλεων αὐτῶν δὲν θέλει πωλεῖσθαι· διότι εἶναι παντοτεινὴ
 40 ἰδιοκτησία αὐτῶν. Καὶ ἐὰν πτωχεύσῃ ὁ ἀδελφὸς σου καὶ δυστυχῇ, τότε θέλεις βοηθήσῃ αὐτόν ὡς ξένον ἢ
 41 πάροικον, διὰ τὰ ζῆσθαι μετὰ σοῦ. Μὴ λάβῃς παρ' αὐτοῦ τόκον ἢ πλεονασμόν· ἀλλὰ φοβοῦ τὸν Θεόν σου· διὰ
 42 τὰ ζῆ ὁ ἀδελφὸς σου μετὰ σοῦ. Τὸ ἀργύριόν σου δὲν θέλεις δώσει εἰς αὐτόν ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ,
 43 δὲν θέλεις δώσει τὰς τροφὰς σου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις ἐξήγαγον σᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ
 44 τὰ δώσω εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε νὰ ᾤμαι Θεὸς σας. Καὶ ἐὰν πτωχεύσῃ ὁ ἀδελφὸς σου πλησίον σου
 45 καὶ πωληθῇ εἰς σέ, δὲν θέλεις ἐπιβάλλει εἰς αὐτόν δουλείαν δούλου. Ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος θέλει εἶσθαι
 46 πλησίον σου· μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως θέλει δουλεύει εἰς σέ. Τότε θέλει ἐξέλθαι ἀπὸ σοῦ αὐτὸς καὶ τὰ
 47 τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τὴν πατρικὴν
 48 αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψῃ. Διότι δοῦλοί μου εἶναι οὗτοι, τοὺς τὸ ὁποῖος ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· δὲν θέλουσι
 49 πωλεῖσθαι, καθὼς πωλεῖται δούλος. Δὲν θέλεις δεσπόζει ἐπ' αὐτόν μετὰ αὐστηρότητος ἀλλὰ θέλεις φοβηθῇ
 50 τὸν Θεόν σου. Ὁ δὲ δούλος σου καὶ ἡ δούλη σου, ὅσους ἂν ἔχῃς, ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ ζ' ὑμῶν, ἐκ τούτων
 51 θέλετε ἀγοράζει δούλον καὶ δούλην. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ἔτι τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας, ἐκ τούτων
 52 θέλετε ἀγοράζει καὶ ἐκ τῶν συγγενειῶν αὐτῶν αἵτινες εἶναι μεταξὺ σας, ὅσοι ἐγεννήθησαν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν· καὶ
 53 θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς εἰς ἰδιοκτησίαν. Καὶ θέλετε ἔχει αὐτοὺς κληρονομίαν διὰ τὰ τέκνα σας ὕστερον ἀπὸ
 54 σᾶς, διὰ τὰ κληρονομήσωσιν αὐτοὺς ὡς ἰδιοκτησίαν· δοῦλοί σας θέλουσιν εἶσθαι διαπαντός· πλην ἐπὶ τοὺς
 55 ἀδελφοὺς σας, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, δὲν θέλετε ἐξουσιάζει ὁ εἶς ἐπὶ τὸν ἄλλον μετὰ αὐστηρότητος. Καὶ ὅταν ὁ
 56 ξένος καὶ ὁ παροικῶν μετὰ σοῦ πλουτήσῃ, ὁ δὲ ἀδελφὸς σου ὁ μετ' αὐτοῦ πτωχεύσῃ καὶ πωληθῇ εἰς τὸν ξένον,
 57 τὸν παροικούντα μετὰ σοῦ, ἢ εἰς τὴν γενεάν τῆς συγγενείας τοῦ ξένου· ἀφοῦ πωληθῇ, θέλει ἑξαγορασθῇ
 58 πάλιν· εἶς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ θέλει ἑξαγοράσῃ αὐτόν· ἢ ὁ θεῖος αὐτοῦ ἢ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ θέλει
 59 ἑξαγοράσῃ αὐτόν, ἢ ἐξ αἵματος αὐτοῦ συγγενὴς ἐκ τῆς συγγενείας αὐτοῦ θέλει ἑξαγοράσῃ αὐτόν· ἢ ἐὰν αὐτὸς
 60 εὐπόρησεν, θέλει ἑξαγοράσῃ αὐτὸς ἑαυτόν. Καὶ θέλει λογαριάσῃ μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους,
 61 καθ' ὃ ἐπωλήθη εἰς αὐτόν, μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν
 62 ἀριθμὸν τῶν ἔτων· ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἐνὸς μισθωτοῦ θέλει λογαριασθῇ εἰς αὐτόν. Ἐὰν δὲ μένωσι πολλὰ
 63 ἔτη, ἀναλόγως τούτων θέλει ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν τῆς ἑξαγορᾶς αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀργυρίου δι' οὗ ἡγοράσθη. Καὶ
 64 ἐὰν ὑπολείπονται ὀλίγα ἔτη μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, θέλει κάμει λογαριασμόν μετ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ
 65 ἔτη αὐτοῦ θέλει ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν τῆς ἑξαγορᾶς αὐτοῦ. Ὡς ἐτήσιος μισθωτὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτοῦ· δὲν
 66 θέλει δεσπόζει ἐπ' αὐτόν μετὰ αὐστηρότητος ἐνώπιόν σου. Καὶ ἐὰν δὲν ἑξαγορασθῇ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα, τότε
 67 θέλει ἀπελευθερωθῇ εἰς τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Διότι εἰς ἐμὲ οἱ υἱοὶ τοῦ
 68 Ἰσραὴλ εἶναι δούλοι· δοῦλοί μου εἶναι, τοὺς ὁποῖος ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς
 69 σας.

26 Δὲν θέλετε κάμει εἰς ἑαυτοὺς εἶδωλα οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ θέλετε ἀνεγείρει ἄγαλμα εἰς ἑαυτοὺς, οὐδὲ θέλετε
 2 στήσῃ λίθον εἰκονόγλυπτον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, διὰ τὰ προσκυνῆτε αὐτόν· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Τὰ
 3 σάββατά μου θέλετε φυλάττει καὶ τὸ ἁγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Ἐὰν περιπατῇτε
 4 εἰς τὰ προστάγματά μου καὶ φυλάττῃτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ἐκτελεῖτε αὐτάς, τότε θέλω δώσει τὰς βροχὰς σας
 5 εἰς τοὺς καιροὺς αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ θέλει δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσι δώσει τὸν
 6 καρπὸν αὐτῶν. Καὶ τὸ ἀλώνισμά σας θέλει σᾶς φθάσει μέχρι τοῦ τρυγητοῦ, καὶ ὁ τρυγητὸς θέλει φθάσει μέχρι
 7 τοῦ σπορητοῦ· καὶ θέλετε τρῶγει τὸν ἄρτον σας εἰς χορτασμόν· καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς ἐν τῇ γῇ ὑμῶν.
 8 Καὶ θέλω δώσει εἰρήνην εἰς τὴν γῆν, καὶ θέλετε πλαγιάζει καὶ οὐδεὶς θέλει σᾶς φοβίζει καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει
 9 τὰ πονηρὰ θηρία ἀπὸ τῆς γῆς καὶ μάχαιρα δὲν θέλει περάσει διὰ μέσου τῆς γῆς σας. Καὶ θέλετε διώξει τοὺς
 10 ἐχθροὺς σας καὶ θέλουσι πέσει ἔμπροσθέν σας ἐν μαχαίρᾳ· καὶ πέντε ἀπὸ σᾶς θέλουσι διώξει ἑκατόν, καὶ
 11 ἑκατόν ἀπὸ σᾶς θέλουσι διώξει μυρίου· καὶ οἱ ἐχθροὶ σας θέλουσι πέσει ἔμπροσθέν σας ἐν μαχαίρᾳ. Καὶ
 12 θέλω ἐπιβλέπει εἰς ἐσᾶς καὶ θέλω σᾶς αὐξήσει καὶ θέλω σᾶς πληθύνει καὶ θέλω στερεώσει τὴν διαθήκην μου

μέ σās. Καὶ θέλετε φάγει παλαιὰ παλαιῶν, καὶ θέλετε ἐκβάλει τὰ παλαιὰ ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν νέων. Καὶ θέλω 10, 11
 στήσει τὴν σκηνὴν μου μεταξὺ σας· καὶ ἡ ψυχὴ μου δὲν θέλει σās βδελυχθῇ· καὶ θέλω περιπατεῖ μεταξὺ 12
 σας καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας καὶ σεῖο θέλετε εἶσθαι λαὸς μου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σās 13
 ἐξήγαγον ἐκ τῆς γῆς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς δουλείας αὐτῶν· καὶ συνέτριψα τοὺς δεσμοὺς τοῦ ζυγοῦ σας καὶ 14
 σās ἔκαμα νὰ περιπατῇτε ὀρθοί. Ἀλλ' ἐὰν δὲν μοῦ ὑπακούσητε καὶ δὲν ἐκτελῇτε πάσας ταύτας τὰς ἐντολάς 15
 μου, καὶ ἐὰν καταφρονήσητε τὰ προστάγματά μου ἢ ἐὰν ἡ ψυχὴ σας ἀποστραφῇ τὰς κρίσεις μου, ὥστε νὰ 16
 μὴ ἐκτελῇτε πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε νὰ ἐξουδενώσητε τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ θέλω κάμει τοῦτο 17
 εἰς ἐσās· θέλω βάλει ἐφ' ὑμᾶς τρόμον, μαρασμόν, καὶ καύσωνα, τὰ ὅποια θέλουσι φθεῖρει τοὺς ὀφθαλμοὺς 18
 σας καὶ θέλουσι κατατῆκει τὴν ψυχὴν· καὶ θέλετε σπεῖρει τὸν σπόρον σας εἰς μάτην, διότι οἱ ἐχθροὶ σας 19
 θέλουσι τρώγει αὐτόν. Καὶ θέλω στήσει τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον σας, καὶ θέλετε φονευθῇ ἔμπροσθεν τῶν 20
 ἐχθρῶν σας· καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες σās μισοῦσι, θέλουσι σās ἐξουσιάσει καὶ θέλετε φεύγει, οὐδενὸς διώκοντος 21
 ὑμᾶς. Καὶ ἐὰν μέχρι τούτου δὲν μοῦ ὑπακούσητε, θέλω ἐπιβάλει εἰς ἐσās ἐπταπλάσιον τιμωρίαν διὰ τὰς 22
 ἁμαρτίας σας. Καὶ θέλω συντρίψει τὴν ὑπερηφανίαν τῆς δυνάμεώς σας· καὶ θέλω κάμει τὸν οὐρανὸν σας ὡς 23
 σιδηρον καὶ τὴν γῆν σας ὡς χαλκόν· καὶ ἡ δυνάμις σας θέλει ἀναλωθῇ εἰς μάτην· διότι ἡ γῆ σας δὲν θέλει 24
 δίδει τὰ γεννήματα αὐτῆς καὶ τὰ δένδρα τῆς γῆς δὲν θέλουσι δίδει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἐὰν πορευῆσθε 25
 ἐναντίοι εἰς ἐμὲ καὶ δὲν θέλητε νὰ μοῦ ὑπακούσητε, θέλω προσθέσει εἰς ἐσās ἐπταπλάσιου πληγὰς κατὰ τὰς 26
 ἁμαρτίας σας. Καὶ θέλω ἀποστείλει ἐναντίον σας τὰ θηρία τὰ ἄγρια, τὰ ὅποια θέλουσι καταφάγει τὰ τέκνα σας 27
 καὶ ἐξολοθρεύσει τὰ κτήνη σας καὶ θέλουσι σās κάμει ὀλιγοστους· καὶ θέλουσιν ἐρημωθῇ αἱ ὁδοὶ σας. Καὶ 28
 ἐὰν ἐκ τούτων δὲν διορθωθῇτε ἐπιστρέφοντες εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ πορευῆσθε ἐναντίοι εἰς ἐμὲ, τότε θέλω πορευθῇ 29
 καὶ ἐγὼ ἐναντίος εἰς ἐσās, καὶ θέλω σās παιδεύσει καὶ ἐγὼ ἐπταπλάσιος διὰ τὰς ἁμαρτίας σας. Καὶ θέλω 30
 φέρει ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν, ἥτις θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῆς διαθήκης μου· καὶ ὅταν καταφύγητε εἰς τὰς 31
 πόλεις σας, θέλω στείλει θανατικὸν ἐν μέσῳ ὑμῶν· καὶ θέλετε παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ 32
 ὅταν κατασυντρίψω τὸ στήριγμα τοῦ ἄρτου σας, δέκα γυναῖκες θέλουσι πῆναι τοὺς ἄρτους σας ἐν ἐνὶ κλιβάνῳ, 33
 καὶ οἱ ἄρτοι σας θέλουσιν ἀποδοθῇ εἰς ἐσās μὲ ζύγιον· καὶ θέλετε τρώγει καὶ δὲν θέλετε χορταίνει. Ἐὰν δὲ 34
 καὶ διὰ τούτων δὲν μοῦ ὑπακούσητε, ἀλλὰ πορευῆσθε ἐναντίοι εἰς ἐμὲ, τότε ἐγὼ θέλω πορευθῇ ἐναντίος εἰς 35
 ἐσās μετὰ θυμοῦ καὶ θέλω σās παιδεύσει καὶ ἐγὼ ἐπταπλάσιος διὰ τὰς ἁμαρτίας σας. Καὶ θέλετε φάγει τὰς 36
 σάρκας τῶν υἱῶν σας καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων σας θέλετε φάγει. Καὶ θέλω κατεδαφίσει τοὺς ὑψηλοὺς 37
 τόπους σας καὶ θέλω καταστρέψει τὰ εἰδωλά σας καὶ θέλω ρίψει τὰ πτώματά σας ἐπὶ τὰ πτώματα τῶν βδελυρῶν 38
 εἰδῶλων σας· καὶ θέλει σās βδελυχθῇ ἡ ψυχὴ μου. Καὶ θέλω καταστήσει τὰς πόλεις σας ἐρήμους καὶ θέλω 39
 ἐξερημώσει τὰ ἁγιαστήριά σας καὶ δὲν θέλω ὁσφρανθῇ τὴν ὁσμὴν τῶν εὐωδίων σας· καὶ θέλω ἐξερημώσει ἐγὼ 40
 τὴν γῆν σας· καὶ θέλουσι θαυμάσει εἰς τοῦτο οἱ ἐχθροὶ σας, οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Καὶ θέλω σās διασπείρει 41
 μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλω σύρει ὀπίσω σας μάχαιραν· καὶ ἡ γῆ σας θέλει μένει ἔρημος καὶ αἱ πόλεις σας 42
 θέλουσιν εἶσθαι ἔρημοι. Τότε ἡ γῆ θέλει ἀπολαύσει τὰ σάββατα αὐτῆς καθ' ὅλον τὸν καιρὸν ὅσον αὐτὴ μείνη 43
 ἔρημος καὶ σεῖο ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν σας· τότε θέλει ἀναπαυθῇ ἡ γῆ καὶ θέλει ἀπολαύσει τὰ σάββατα αὐτῆς. 44
 Καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς θέλει ἀναπαύεσθαι διότι δὲν ἀνεπαύετο εἰς τὰ σάββατά σας, ὅτε 45
 κατῳκεῖτε ἐπ' αὐτῆς. Ἐπὶ δὲ τοὺς ἐναπολειφθέντας ἀπὸ σās θέλω ἐπιφέρει δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν 46
 ἐν τοῖς τόποις τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ ἥχος φύλλου σειομένου θέλει διώκει αὐτούς· καὶ θέλουσι φεύγει, ὡς 47
 φεύγοντες ἀπὸ μαχαίρας καὶ θέλουσι πίπτει, οὐδενὸς διώκοντος. Καὶ θέλουσι πίπτει ὁ εἶς ἐπὶ τὸν ἄλλον ὡς 48
 ἔμπροσθεν μαχαίρας, οὐδενὸς διώκοντος· καὶ δὲν θέλετε δυνηθῇ νὰ σταθῇτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας. Καὶ 49
 θέλετε ἀπολεσθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν σας θέλει σās καταφάγει. Καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες 50
 ἀπὸ σās θέλουσι φθεῖρεσθαι διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς τόποις τῶν ἐχθρῶν σας· καὶ ὅτι διὰ τὰς ἀνομίας 51
 τῶν πατέρων αὐτῶν θέλουσι φθεῖρεσθαι μετ' αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁμολογήσωσι τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνομίαν 52
 τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ τὴν παράβασιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν παρέβησαν ἐναντίον μου, καὶ διότι ἐπορεύθησαν ἐπὶ 53
 ἐναντίοι εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην ἐναντίος εἰς αὐτούς, καὶ ἔφερα αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· ἐὰν 54
 τότε ταπεινωθῇ ἡ καρδία αὐτῶν ἢ ἀπερίτμητος καὶ δεχθῶσι τότε τὴν τιμωρίαν τῆς ἀνομίας αὐτῶν, τότε θέλω 55
 ἐνθυμηθῇ τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὴν διαθήκην 56
 μου τὴν πρὸς τὸν Ἀβραάμ θέλω ἐνθυμηθῇ· καὶ τὴν γῆν θέλω ἐνθυμηθῇ. Καὶ ἡ γῆ θέλει μένει παρητημένη ἀπ' 57
 αὐτῶν καὶ θέλει ἀπολαύσει τὰ σάββατα αὐτῆς, μένουσα ἔρημος αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ θέλουσι δεχθῇ τὴν τιμωρίαν 58
 τῆς ἀνομίας αὐτῶν· διότι κατεφρόνησαν τὰς κρίσεις μου καὶ διότι ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἀπεστράφη τὰ προστάγματά 59
 μου. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐνῶ εὐρίσκονται ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, δὲν θέλω ἀπορρίψει αὐτούς, οὐδὲ θέλω 60
 βδελυχθῇ αὐτούς, ὥστε νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτούς, καὶ νὰ ματαιώσω τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτούς· διότι 61
 ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· ἀλλὰ θέλω ἐνθυμηθῇ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν διαθήκην τῶν πατέρων αὐτῶν, τοὺς 62
 ὁποίους ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Ταῦτα 63
 εἶναι τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις καὶ οἱ νόμοι, τοὺς ὁποίους ἔκαμεν ὁ Κύριος μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῶν υἱῶν 64
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὅρου Σινὰ διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπὲ πρὸς αὐτούς, **27, 2**
 "Ὅταν τις κάμῃ ἐπίσημον εὐχὴν, σὺ θέλεις κάμνει τὴν ἐκτίμησιν τῶν ψυχῶν πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ἡ ἐκτίμησις 3
 σου θέλει εἶσθαι τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν μέχρις ἐξήκοντα ἐτῶν, ἡ ἐκτίμησις σου βεβαίως θέλει 4
 εἶσθαι πεντήκοντα σίκλοι ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου· ἐὰν δὲ ἦναι θηλυκόν, ἡ ἐκτίμησις σου 4

5 θέλει εἶσθαι τριάκοντα σίκλοι. Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπὸ πέντε ἐτῶν μέχρι εἴκοσι, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τοῦ
 6 μὲν ἀρσενικοῦ εἴκοσι σίκλοι, τοῦ δὲ θηλυκοῦ δέκα σίκλοι. Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν, ἡ
 7 ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ πέντε σίκλοι ἀργυρίου· τοῦ δὲ θηλυκοῦ ἡ ἐκτίμησίς σου τρεῖς
 8 σίκλοι ἀργυρίου. Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἦναι ἀρσενικόν, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει
 9 εἶσθαι δεκαπέντε σίκλοι ἐὰν δὲ θηλυκόν, δέκα σίκλοι. Καὶ ἐὰν ἦναι πτωχότερος τῆς ἐκτιμήσεώς σου, θέλει
 10 παρασταθῇ ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσῃ αὐτόν· κατὰ τὴν δύναμιν ἐκείνου ὅστις ἔκαμε
 11 τὴν εὐχήν, ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσῃ αὐτόν. Καὶ ἐὰν ἡ εὐχή ἦναι κτήνος, ἐκ τῶν ὅσα προσφέρονται δῶρον
 12 πρὸς τὸν Κύριον, πᾶν ὃ, τι δίδει τις ἐκ τούτων εἰς τὸν Κύριον θέλει εἶσθαι ἅγιον. Δὲν θέλει ἀλλάξῃ αὐτό, οὐδὲ
 13 θέλει ἀντικαταστήσῃ καλὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ κακὸν ἀντὶ καλοῦ· ἐὰν δὲ ποτε ἀνταλλάξῃ κτήνος ἀντὶ κτήνους,
 14 τότε καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ἀντάλλαγμα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἅγια. Ἐὰν δὲ ἦναι τι κτήνος ἀκάθαρτον, ἐκ τῶν ὅσα
 15 δὲν προσφέρονται δῶρον πρὸς τὸν Κύριον, τότε θέλει παραστήσῃ τὸ κτήνος ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως· καὶ θέλει
 16 ἐκτιμήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, εἴτε καλὸν εἶναι εἴτε κακόν· κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, ὃ ἱερεὺς, οὕτω θέλει εἶσθαι. Καὶ
 17 ἐὰν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτό, τότε θέλει προσθέσῃ τὸ πέμπτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκτίμησίν σου. Καὶ ὅταν τις
 18 ἀφιερῶσιν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀφιέρωμα εἰς τὸν Κύριον, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσῃ αὐτήν, εἴτε καλὴ εἶναι εἴτε
 19 κακή· καθὼς ἐκτίμησιν αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτω θέλει εἶσθαι. Καὶ ἐὰν ὁ ἀφιερῶσας αὐτὴν θελήσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ
 20 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, θέλει προσθέσῃ τὸ πέμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς ἐκτιμήσεώς σου εἰς αὐτήν καὶ θέλει εἶσθαι
 21 αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν τις ἀφιερῶσιν εἰς τὸν Κύριον μέρος τοῦ ἀγροῦ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει
 22 εἶσθαι κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ· ἐν χομὸρ σπόρου κριθῆς θέλει ἐκτιμηθῇ ἀντὶ πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου.
 23 Ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἀφιερῶσιν τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου θέλει εἶσθαι. Ἀλλ' ἐὰν
 24 μετὰ τὴν ἄφεσιν ἀφιερῶσιν τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ὁ ἱερεὺς θέλει λογαριάσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἀργύριον κατὰ τὰ ἐπίλοιπα
 25 ἔτη μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τῆς ἐκτιμήσεώς σου. Ἐὰν δὲ ποτε ὁ ἀφιερῶσας
 26 τὸν ἀγρὸν θελήσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτόν, θέλει προσθέσῃ εἰς αὐτόν τὸ πέμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς ἐκτιμήσεώς
 27 σου, καὶ θέλει εἶσθαι αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν δὲν ἐξαγοράσῃ τὸν ἀγρὸν ἢ ἐὰν ἐπώλῃσιν τὸν ἀγρὸν εἰς ἄλλον τινά,
 28 δὲν θέλει ἐξαγοράζεσθαι πλέον. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἀγρὸς παρέλθῃ τὴν ἄφεσιν, θέλει εἶσθαι ἅγιος εἰς τὸν Κύριον,
 29 ὥς ἀγρὸς καθιερωμένος· ἡ κυριότης αὐτοῦ θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως. Ἐὰν δὲ ἀφιερῶσιν τις εἰς τὸν Κύριον
 30 ἀγρὸν τὸν ὁποῖον ἠγόρασεν, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀγρῶν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ· ὁ ἱερεὺς θέλει λογαριάσῃ
 31 εἰς αὐτόν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεώς σου μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ θέλει δώσῃ τὴν ἐκτίμησίν σου τὴν
 32 ἡμέραν ἐκείνην· εἶναι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον. Εἰς τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως ὁ ἀγρὸς θέλει ἀποδοθῇ εἰς ἐκεῖνον, ἀπὸ
 33 τοῦ ὁποῖου ἠγοράσθῃ, εἰς τὸν ἔχοντα τὴν κυριότητα τῆς γῆς. Καὶ πᾶσαι αἱ ἐκτιμήσεις σου θέλουσιν εἶσθαι
 34 κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου· εἴκοσι γερὰ θέλει εἶσθαι ὁ σίκλος. Πλὴν τὸ πρωτότοκον μεταξὺ τῶν κτηνῶν,
 35 τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὡς πρωτότοκον εἰς τὸν Κύριον, οὐδεὶς θέλει ἀφιερῶσιν αὐτό· εἴτε μὸσχος εἴτε ἄρνιον, τοῦ
 36 Κυρίου εἶναι. Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ ἀκαθάρτων κτηνῶν, θέλει ἐξαγοράσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου καὶ θέλει
 37 προσθέσῃ τὸ πέμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτό· ἢ ἐὰν δὲν ἐξαγοράζηται, θέλει πωληθῇ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου. Οὐδὲν
 38 ὅμως καθιέρωμα, τὸ ὁποῖον καθιερώσῃ τις εἰς τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὅσα ἔχει, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ
 39 ἕως ἀγροῦ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, θέλει πωληθῇ οὐδὲ θέλει ἐξαγορασθῇ· πᾶν καθιέρωμα εἶναι ἁγιώτατον εἰς
 40 τὸν Κύριον. Οὐδὲν καθιέρωμα καθιερωθὲν παρὰ ἀνθρώπου θέλει ἐξαγορασθῇ· ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ.
 41 Καὶ πᾶν δέκατον τῆς γῆς, εἴτε ἐκ τοῦ σπόρου τῆς γῆς εἴτε ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν δένδρων, τοῦ Κυρίου εἶναι· εἶναι
 42 ἅγιον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἐὰν ποτε θελήσῃ τις νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ δέκατον αὐτοῦ, θέλει προσθέσῃ εἰς αὐτὸ τὸ
 43 πέμπτον αὐτοῦ. Καὶ πᾶν δέκατον βοῶν καὶ προβάτων, παντὸς ζώου διαβαίνοντος ὑποκάτωθεν τῆς ράβδου,
 44 τὸ δέκατον θέλει εἶσθαι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον. Δὲν θέλει διακρίνει εἴτε καλὸν εἶναι εἴτε κακὸν οὐδὲ θέλει
 45 ἀλλάξῃ αὐτό· καὶ ἐὰν ποτε ἀλλάξῃ αὐτό, καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ἀντάλλαγμα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἅγια· δὲν θέλει
 46 ἐξαγορασθῇ. Αὗται εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰς ὁποίας προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν διὰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν
 47 τῷ ὄρει Σινά.

ΑΡΙΘΜΟΙ

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τὴν πρώτην τοῦ **1**
δευτέρου μηνός, εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων, Λάβετε τὸ κεφάλαιον πάσης τῆς **2**
συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμοῦντες
κατ' ὄνομα πᾶν ἄρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. Ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντα τοὺς δυναμένους ἐν **3**
τῷ Ἰσραὴλ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, σὺ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἀπαριθμήσατε αὐτοὺς κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν.
Καὶ μὲ σᾶς θέλει εἶσθαι εἷς ἄνθρωπος ἀφ' ἐκάστης φυλῆς· ἕκαστος ἄρχων τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτοῦ **4**
θέλει εἶσθαι. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες θέλουσι παρασταθῇ μὲ σᾶς· ἐκ τοῦ Ῥουβὴν, **5**
Ἑλισούρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ· ἐκ τοῦ Συμεὼν, Σελουμὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ. ἐκ τοῦ Ἰούδα, Ναασσών **6, 7**
ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ· ἐκ τοῦ Ἰσάχαρ, Ναθαναήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ· ἐκ τοῦ Ζαβουλών, Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ **8, 9**
Χαιλών· ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ, ἐκ μὲν τοῦ Ἐφραΐμ, Ἐλισταμὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ· ἐκ δὲ τοῦ Μανασσῆ, **10**
Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδασσοῦρ· ἐκ τοῦ Βενιαμίν, Ἀβειδάν ὁ υἱὸς τοῦ Γιδεωνί· ἐκ τοῦ Δάν, Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς **11, 12**
τοῦ Ἀμμισαδαΐ· ἐκ τοῦ Ἀσὴρ, Φαγατιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχράν· ἐκ τοῦ Γὰδ, Ἐλίσασαφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ· ἐκ τοῦ **13, 14, 15**
Νεφθαλί, Ἀχιρά ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν τῶν πατέρων **16**
αὐτῶν, ἀρχηγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔλαβον τοὺς ἄνδρας τούτους **17**
τοὺς ὀνομασθέντας κατ' ὄνομα. καὶ συνεκάλεσαν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν, τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, **18**
καὶ κατεγράφησαν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν **19**
ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. Καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, **20**
οὕτως ἀπηριθμήσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς **21**
γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν **22**
ὀνομάτων, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν **23**
εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν ἦσαν τεσσαράκοντα ἑξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Ἐκ **24**
τῶν υἱῶν Συμεὼν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, **25**
οἱ ἀπαριθμηθέντες κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων ἑξ αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ εἴκοσι **26**
ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἦσαν **27**
πεντήκοντα ἑννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Γὰδ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας **28**
αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, **29**
πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ ἦσαν τεσσαράκοντα **30**
πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι πενήκοντα. Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας **31**
αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, **32**
πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἦσαν ἑβδομήκοντα **33**
τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, **34**
κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ **35**
δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ἦσαν πενήκοντα τέσσαρες **36**
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλών, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, **37**
κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες **38**
οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών ἦσαν πενήκοντα ἑπτὰ **39**
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, ἐκ μὲν τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς **40**
συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν **41**
καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ ἦσαν **42**
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας **43**
αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, **44**
πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἦσαν τριάκοντα **45**
δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, **46**
κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες **47**
οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν ἦσαν τριάκοντα πέντε **48**
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Δάν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς **49**
οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι **50**
νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Δάν ἦσαν ἐξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. **51**
Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, **52**
κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ **53**
ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ ἦσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία καὶ πεντακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλί, **54**
κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν **55**
τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, οἱ ἀπαριθμηθέντες **56**
ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί ἦσαν πενήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες, τοὺς **57**
ὁποίους ἀπηριθμήσεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ δώδεκα ἄνδρες· ἕκαστος ἦτο κατὰ **58**
τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτοῦ. Καὶ ἦσαν πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν **59**
πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι μεταξύ τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **60**

46, 47 πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἦσαν ἑξακόσιαι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πενήκοντα. Οἱ Λευῖται ὅμως, κατὰ
 48 τὴν φυλὴν τῶν πατέρων αὐτῶν, δὲν ἀπηριθμήθησαν μεταξύ αὐτῶν. Διότι ὁ Κύριος εἶχε λαλήσει πρὸς τὸν
 49 Μωϋσῆν, λέγων, Μόνον τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ μὴ ἀπαριθμήσῃς καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν μὴ λάβῃς μετὰ τῶν
 50 υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ δὸς εἰς τοὺς Λευῖτας τὴν ἐπιστάσιαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντων τῶν σκευῶν
 51 αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτήν· οὗτοι θέλουσι βαστάζειν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
 52 οὗτοι θέλουσιν ὑπηρετεῖν εἰς αὐτήν, καὶ θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ τῆς σκηνῆς. Καὶ ὅταν ἡ σκηνὴ μέλλῃ
 53 νὰ σηκωθῇ, οἱ Λευῖται θέλουσι καταβιβάζει αὐτήν· καὶ ὅταν ἡ σκηνὴ πρέπῃ νὰ στηθῇ, οἱ Λευῖται θέλουσι στήναι
 54 αὐτήν· καὶ ὅστις ξένος πλησιάσῃ, ἄς θανατόνηται. Καὶ οἱ μὲν υἱοὶ Ἰσραὴλ θέλουσι στρατοπεδεύει, ἕκαστος
 55 ἐν τῷ στρατοπέδῳ αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτοῦ κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν. Οἱ δὲ Λευῖται
 56 θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ᾔναι ὀργὴ ἐπὶ τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν
 57 Ἰσραὴλ· καὶ οἱ Λευῖται θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἕκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 58 κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἕκαμον.

2, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων, Ἄς στρατοπεδεύωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
 3 ἕκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτοῦ, μετὰ τοῦ σημείου τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν· κύκλῳ τῆς σκηνῆς
 4 τοῦ μαρτυρίου κατέναντι θέλουσι στρατοπεδεύει. Καὶ οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὰς στρατοπεδεύοντες θέλουσιν
 5 εἶσθαι οἱ ἐκ τῆς σημαίας τοῦ στρατοπέδου Ἰούδα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα
 6 θέλει εἶσθαι Ναασσών ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν
 7 ἑβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ
 8 φυλὴ Ἰσάχαρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ θέλει εἶσθαι Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ· τὸ στράτευμα
 9 αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. Ἐπειτα ἡ φυλὴ
 10 Ζαβουλὼν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν θέλει εἶσθαι Ἐλιάβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλὼν· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ
 11 καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες
 12 ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἰούδα ἦσαν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑξ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι
 13 θέλουσι σηκόνεσθαι πρῶτοι. Πρὸς μεσημβρίαν δὲ θέλει εἶσθαι σημαία τοῦ στρατοπέδου Ῥουβὴν κατὰ τὰ
 14, 15 τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν θέλει εἶσθαι Ἐλισούρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ· τὸ δὲ στράτευμα
 16 αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα ἑξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες
 17 πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Συμεὼν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν θέλει εἶσθαι Σελουμιήλ ὁ υἱὸς
 18 τοῦ Σουρισαδαῖ· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα ἑννέα χιλιάδες καὶ
 19 τριακόσιοι. Ἐπειτα ἡ φυλὴ Γάδ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ θέλει εἶσθαι Ἐλυσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ· τὸ δὲ
 20 στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι πενήκοντα.
 21 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ῥουβὴν ἦσαν χιλιάδες ἑκατὸν πενήκοντα μία καὶ τετρακόσιοι
 22 πενήκοντα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι δεύτεροι. Ἐπειτα θέλει σηκόνεσθαι ἡ σκηνὴ
 23 τοῦ μαρτυρίου, τὸ στρατόπεδον τῶν Λευιτῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατοπέδων· καθὼς ἐστρατοπέδευσαν, οὕτως
 24 θέλουσι σηκόνεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ πλησίον τῆς σημαίας αὐτῶν. Πρὸς δυσμὰς δὲ θέλει εἶσθαι
 25 ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἐφραῖμ κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραῖμ θέλει εἶσθαι
 26 Ἐλυσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα
 27 χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Καὶ πλησίον αὐτοῦ ἡ φυλὴ Μανασσῆ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ θέλει εἶσθαι
 28 Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδασσοῦρ· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τριακόνητα δύο
 29 χιλιάδες καὶ διακόσιοι. Ἐπειτα ἡ φυλὴ Βενιαμίν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν θέλει εἶσθαι Ἀβιδὰν ὁ
 30 υἱὸς τοῦ Γιδεωνί· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τριακόνητα πέντε χιλιάδες καὶ
 31 τετρακόσιοι. Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου Ἐφραῖμ ἦσαν ἑκατὸν ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν, κατὰ
 32 τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι τρίτοι. Πρὸς βορρᾶν δὲ θέλει εἶσθαι ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου
 33 Δάν, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν θέλει εἶσθαι Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμισαδαῖ· τὸ
 34 δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ἑξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. Καὶ οἱ
 35 στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Ἀσέρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσέρ θέλει εἶσθαι
 36 Φαγαγιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχράν· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα
 37 μία καὶ πεντακόσιοι. Ἐπειτα ἡ φυλὴ Νεφθαλί· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί θέλει εἶσθαι Ἀχιρά ὁ υἱὸς τοῦ
 38 Αἰνάν· τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
 39 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου Δάν ἦσαν ἑκατὸν πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι οὗτοι
 40 θέλουσι σηκόνεσθαι ἔσχατοι κατὰ τὰς σημαίας αὐτῶν. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 41 κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν· πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐν τοῖς στρατοπέδοις κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν
 42 ἦσαν ἑξακόσιαι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πενήκοντα. Οἱ δὲ Λευῖται δὲν συνηριθμήθησαν μεταξύ τῶν
 43 υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἕκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε
 44 Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἐστρατοπέδευσαν κατὰ τὰς σημαίας αὐτῶν καὶ οὕτως ἐσηκώθησαν ἕκαστος κατὰ
 45 τὰς συγγενείας αὐτοῦ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτοῦ.

3 Αὗται δὲ εἶναι αἱ γενεαὶ τοῦ Ἀαρών καὶ τοῦ Μωϋσέως, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν
 2 Μωϋσῆν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών· Ναδάβ ὁ πρωτότοκος καὶ
 3 Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών, τῶν ἱερέων τῶν κεχρισμένων,
 4 οἵτινες καθιερώθησαν διὰ νὰ ἱερατεύωσιν. Ἀπέθανε δὲ ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιούδ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνῶ

προσέφερον πῦρ ξένον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ τέκνα δὲν εἶχον· καὶ ἱεράτευσεν ὁ Ἐλεάζαρ
καὶ ὁ Ἰθάμαρ ἐνώπιον Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Φέρε τὴν 5, 6
φυλὴν τοῦ Λευὶ καὶ παράστησον αὐτοὺς ἔμπροσθεν Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, διὰ τὸ νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς αὐτόν. Καὶ 7
θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς πάσης τῆς συναγωγῆς ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, ἐκτελοῦντες τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς. Καὶ θέλουσι φυλάττει πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ 8
μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐκτελοῦντες τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς. Καὶ θέλεις δώσει 9
τοὺς Λευῖτας εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· οὗτοι εἶναι δεδομένοι δῶρον εἰς αὐτόν ἐκ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ. Τὸν δὲ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ θέλεις καταστήσει εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι τὰ τῆς ἱερατείας αὐτῶν· 10
ὅστις δὲ ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἰδοὺ, ἐγὼ 11, 12
ἔλαβον τοὺς Λευῖτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν ἐκ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ Λευῖται ἐμοῦ. Διότι πᾶν πρωτότοκον εἶναι ἐμοῦ· ἐπειδὴ καθ' ἣν ἡμέραν 13
ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα εἰς ἑμαυτὸν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους· ἐμοῦ θέλουσιν εἶσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ 14
Σινά, λέγων, Ἀπαρίθμησον τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· 15
πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω θέλεις ἀπαριθμῆσαι αὐτούς. Καὶ ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, 16
κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὡς προσετάχθη. Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Γηρσὼν, 17
καὶ Καάθ, καὶ Μεραρί. Καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γηρσὼν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· Λιβνί, 18
καὶ Σεμεϊ. Καὶ οἱ υἱοὶ Καάθ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, Ἀμράμ, καὶ Ἰσαάρ, Χεβρών, καὶ Ὁζιήλ. Καὶ οἱ 19, 20
υἱοὶ Μεραρί, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, Μααλί, καὶ Μουσί. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Λευϊτῶν, κατὰ
τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν. Ἐκ τοῦ Γηρσὼν ἦτο ἡ συγγένεια τοῦ Λιβνί, καὶ ἡ συγγένεια τοῦ Σεμεϊ· 21
αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Γηρσωνιτῶν. Οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν πάντων τῶν ἀρσενικῶν 22
ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Αἱ συγγένειαι 23
τῶν Γηρσωνιτῶν θέλουσι στρατοπεδεύει ὀπισθεν τῆς σκηνῆς πρὸς δυσμὰς. Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου 24
τῶν Γηρσωνιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλυσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Λαήλ. Καὶ ἡ φυλακὴ τῶν υἱῶν Γηρσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ 25
μαρτυρίου θέλει εἶσθαι ἡ σκηνὴ καὶ ἡ σκέπη τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς αὐλῆς, τὰ ὅποια εἶναι 26
διὰ τὴν σκηνὴν καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ, καὶ τὰ σχοινία αὐτῆς διὰ πάσας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Καὶ ἐκ 27
τοῦ Καάθ ἦτο ἡ συγγένεια τῶν Ἀβραμιτῶν καὶ ἡ συγγένεια τῶν Ἰσααριτῶν καὶ ἡ συγγένεια τῶν Χεβρωνιτῶν καὶ 28
ἡ συγγένεια τῶν Ὁζιηλιτῶν· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Κασαθιτῶν. Πάντα τὰ ἀρσενικά, ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ
ἐπάνω ἦσαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, οἵτινες ἐφύλαττον τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου.
Αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν Καάθ θέλουσι στρατοπεδεύει εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς πρὸς μεσημβρίαν. Καὶ ὁ 29, 30
ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῶν συγγενειῶν τῶν Κασαθιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλυσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Ὁζιήλ. Καὶ ἡ 31
φυλακὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἡ κιβωτός, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ
ἁγιαστηρίου διὰ τῶν ὁποίων λειτουργοῦσι, καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ πάντα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν. Καὶ 32
Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως θέλει εἶσθαι ἀρχηγὸς ἐπὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Λευιτῶν, ἔχων τὴν ἐπιστάσιν τῶν
φυλαττόντων τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου. Ἐκ τοῦ Μεραρί ἦτο ἡ συγγένεια τῶν Μααλιτῶν καὶ ἡ συγγένεια 33
τῶν Μουσιτῶν· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Μεραρί. Καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν πάντων 34
τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω ἦσαν ἑξ χιλιάδες καὶ διακόσιοι. Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου 35
τῶν συγγενειῶν τοῦ Μεραρί ἦτο Σουρήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιχαὶλ· οὗτοι θέλουσι στρατοπεδεύει εἰς τὰ πλάγια τῆς 36
σκηνῆς πρὸς βορρᾶν. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τῆς φυλακῆς τῶν υἱῶν Μεραρί θέλουσιν εἶσθαι αἱ σανίδες τῆς 37
σκηνῆς καὶ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ πάντα 38
τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῆς· καὶ οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν καὶ οἱ πάσσαλοι αὐτῶν, 39
καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν. Οἱ δὲ στρατοπεδεύοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς πρὸς ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς 40
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ ἀνατολὰς, θέλουσιν εἶσθαι Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάττοντες τὰς
φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου ἀντὶ τῶν φυλακῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ὅστις ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι.
Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν Λευιτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν διὰ προσταγῆς τοῦ 39
Κυρίου κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, πάντα τὰ ἀρσενικά ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, ἦσαν εἴκοσι δύο χιλιάδες.
Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀπαρίθμησον πάντα τὰ πρωτότοκα ἀρσενικά τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἐνὸς 40
μηνὸς καὶ ἐπάνω, καὶ λάβε τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Καὶ θέλεις λάβει τοὺς Λευῖτας διὰ ἐμέ, ἐγὼ εἶμαι 41
ὁ Κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων
τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος, πάντα τὰ 42
πρωτότοκα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ πάντα τὰ πρωτότοκα ἀρσενικά ἀπαριθμηθέντα κατ' ὄνομα ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς 43
καὶ ἐπάνω, κατὰ τὴν ἀπαρίθμωσιν αὐτῶν ἦσαν εἴκοσι δύο χιλιάδες διακόσια ἑβδομήκοντα τρία. Καὶ ἐλάλησε 44
Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάβε τοὺς Λευῖτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ 45
κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν· καὶ οἱ Λευῖται θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ 46
διὰ ἑξαγορὰν τῶν διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν ἐκ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἵτινες ὑπερβαίνουν 47
τὸν ἀριθμὸν τῶν Λευιτῶν, θέλεις λάβει ἀνὰ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον θέλεις 48
λάβει αὐτούς· ὁ σίκλος εἶναι εἴκοσι γερά· καὶ θέλεις δώσει τὸ ἀργύριον τῆς ἑξαγορᾶς τοῦ περισσεύοντος 49
ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τῆς ἑξαγορᾶς

50 τῶν ὑπερβαινόντων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξαγορασθέντων εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν Λευϊτῶν· παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν
 51 υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίου ἐξήκοντα πέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· καὶ
 ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ὑπερβαινόντων εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, κατὰ
 τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

4, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων, Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ
 3 ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Λευῖ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ τριάκοντα
 4 ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πάντων τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ τάγμα διὰ τὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ
 5 σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. Αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ὑπηρεσία τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰ ἅγια
 6 τῶν ἁγίων. Καὶ ὅταν σηκόνηται τὸ στρατόπεδον, θέλουσιν ἔρχεσθαι ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ θέλουσιν
 7 καταβιβάσει τὸ καλυπτῆριον καταπέτασμα καὶ θέλουσιν σκεπάσει δι' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ
 8 θέλουσιν βάλει ἐπ' αὐτὴν κάλυμμα ἐκ δερμάτων θῶων καὶ ἐπάνωθεν θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα ὅλον κυανοῦν
 9 καὶ θέλουσιν διαπεράσει τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. Καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς προθέσεως θέλουσιν ἐφαπλώσει
 10 ὕφασμα ὅλον κυανοῦν καὶ θέλουσιν βάλει ἐπ' αὐτὴν τοὺς δίσκους, καὶ τὰ θυμιαματοδόχα, καὶ τὰ λεκάνια, καὶ
 11 τὰ σπονδεῖα, διὰ τὰ σπένδωσι· καὶ οἱ παντοτεῖνοι ἄρτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐπ' αὐτῆς· καὶ θέλουσιν ἐφαπλώσει ἐπ'
 12 αὐτὰ ὕφασμα κόκκινον καὶ τοῦτο θέλουσιν σκεπάσει διὰ καλύμματος ἐκ δερμάτων θῶων καὶ θέλουσιν διαπεράσει
 13 τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. Καὶ θέλουσιν λάβει ὕφασμα κυανοῦν, καὶ θέλουσιν περισκεπάσει τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός,
 14 καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰ λυχνοφάλιδα αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐλαιοδόχα ἄγγεῖα
 15 αὐτῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτελοῦσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς· καὶ θέλουσιν θέσει αὐτὴν μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς
 16 ἐντὸς καλύμματος ἐκ δερμάτων θῶων καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει αὐτὴν ἐπὶ τοὺς μοχλοὺς. Ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον
 17 τὸ χρυσοῦν θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα κυανοῦν καὶ τοῦτο θέλουσιν σκεπάσει διὰ καλύμματος ἐκ δερμάτων
 18 θῶων καὶ θέλουσιν διαπεράσει τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ. καὶ θέλουσιν λάβει πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῶν
 19 ὁποίων ὑπηρετοῦσιν εἰς τὰ ἅγια, καὶ βάλει εἰς ὕφασμα κυανοῦν καὶ θέλουσιν σκεπάσει αὐτὰ διὰ καλύμματος
 20 ἐκ δερμάτων θῶων καὶ ἐπιθέσει εἰς μοχλοὺς. Καὶ θέλουσιν καθαρίσει τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τῆς στάκτης, καὶ
 21 θέλουσιν περισκεπάσει αὐτὸ διὰ ὑφάσματος πορφυροῦ· καὶ θέλουσιν βάλει ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ,
 22 διὰ τῶν ὁποίων ἐκτελοῦσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, τὰ θυμιατήρια, τὰς κρεάγρας, καὶ τὰ πτυάρια, καὶ τὰς
 23 λεκάνας· πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ θέλουσιν ἐφαπλώσει ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα ἐκ δερμάτων θῶων καὶ
 24 διαπεράσει τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ τελειώσωσιν ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ νὰ περισκεπάζωσι τὰ ἅγια
 25 καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ὅταν μέλλῃ νὰ σηκωθῇ τὸ στρατόπεδον, τότε θέλουσιν πλησιάσει οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ
 26 διὰ τὰ βαστάσωσιν αὐτά· καὶ δὲν θέλουσιν ἐγγίσει τὰ ἅγια, διὰ τὰ μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα εἶναι τὰ ὅσα θέλουσιν
 27 βαστάζει οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἡ ἐπιστάσια τοῦ Ἐλεάζαρ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ
 28 ἱερέως θέλει εἶσθαι τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα, καὶ ἡ καθημερινὴ ἐξ ἀλφίτων προσφορά, καὶ
 29 τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, ἡ ἐπιστάσια πάσης τῆς σκηνῆς, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ, τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ πάντων
 30 τῶν σκευῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων, Μὴ ἐξολοθρεύσητε
 31 τὴν φυλὴν τῶν συγγενειῶν τῶν Κααθιτῶν ἐκ μέσου τῶν Λευϊτῶν· ἀλλὰ τοῦτο κάμετε εἰς αὐτούς, διὰ τὰ ζήσωσι
 32 καὶ μὴ ἀποθάνωσι προσεγγίζοντες εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄς εἰσέρχωνται καὶ ἄς
 33 διορίζωσιν αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ φορτίον αὐτοῦ· ἄς μὴ εἰσέρχωνται ὁμῶς νὰ ἴδωσιν,
 34 ὅταν περισκεπάζωνται τὰ ἅγια, διὰ τὰ μὴ ἀποθάνωσι. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάβε
 35 τὸ κεφάλαιον καὶ τῶν υἱῶν Γηρῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἀπὸ
 36 τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν θέλεις ἀπαριθμήσει αὐτούς, πάντας τοὺς εἰσερχομένους εἰς
 37 τὸ τάγμα, διὰ τὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. Αὕτη εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν συγγενειῶν τῶν
 38 Γηρῶνιτῶν, νὰ ὑπηρετῶσι καὶ νὰ βαστάζωσι· θέλουσιν λοιπὸν βαστάζει τὰ παραπετάσματα τῆς σκηνῆς καὶ τὴν
 39 σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ ἐκ δερμάτων θῶων τὸ ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ τὸ
 40 καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα
 41 τῆς θύρας τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, τὰ ὅποια εἶναι διὰ τὴν σκηνὴν, καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον κύκλω, καὶ τὰ
 42 σχοινία αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ πάντα τὰ χρησιμεύοντα εἰς αὐτά· οὕτω θέλουσιν
 43 ὑπηρετεῖ. Κατὰ προσαγὴν τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ θέλουσιν γίνεσθαι πᾶσαι αἱ ὑπηρεσίαι τῶν υἱῶν
 44 τῶν Γηρῶνιτῶν, εἰς πάντα τὰ φορτία αὐτῶν καὶ εἰς πάσας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν· καὶ σεῖς θέλετε διορίζει εἰς
 45 αὐτοὺς πάντα ὅσα ὀφείλουσι νὰ βαστάζωσιν. Αὕτη εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν τῶν Γηρῶνιτῶν
 46 ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Ἰθάμαρ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν
 47 τοῦ ἱερέως. Θέλεις ἀπαριθμήσει καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους
 48 τῶν πατέρων αὐτῶν· ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν θέλεις ἀπαριθμήσει αὐτοὺς πάντας
 49 τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ τάγμα, διὰ τὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ταῦτα εἶναι,
 50 τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ βαστάζωσι καθ' ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· αἱ σανίδες τῆς
 51 σκηνῆς καὶ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς, καὶ οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλω
 52 καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν καὶ οἱ πάσσαλοι αὐτῶν καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν, μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτῶν καὶ
 53 πάντα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν· καὶ θέλετε διορίσει κατ' ὄνομα τὰ σκεύη τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ βαστάζωσιν.
 54 Αὕτη εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Μεραρί, καθ' ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
 55 μαρτυρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Ἰθάμαρ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ
 οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ἀπηρίθμησαν τοὺς υἱοὺς τῶν Κααθιτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς

οἴκουσ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πάντα τοὺς εἰσερχομένους 35
εἰς τὸ τάγμα, διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς 36
συγγενείας αὐτῶν ἦσαν δύο χιλιάδες ἑπτακόσιοι πενήκοντα. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν 37
τῶν Κασαθιδῶν, πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς
καὶ ὁ Ἀαρὼν, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως. Οἱ δὲ ἀπαριθμηθέντες τῶν υἱῶν Γηρσῶν 38
κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως 39
πεντήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ τάγμα διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου,
οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἦσαν δύο χιλιάδες 40
ἑξακόσιοι τριάκοντα. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Γηρσῶν, πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες 41
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ
Κυρίου. Οἱ δὲ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Μεραρί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς 42
οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι 43
εἰς τὸ τάγμα διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς 44
συγγενείας αὐτῶν ἦσαν τρεῖς χιλιάδες καὶ διακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν τῶν 45
υἱῶν Μεραρί, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ
Μωϋσέως. Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν Λευϊτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ 46
ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ τριάκοντα 47
ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ βαστάζωσι τὸ
φορτίον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ὀκτὼ χιλιάδες πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα. 48
Ἀπηριθμήθησαν καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως, ἕκαστος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ 49
κατὰ τὸ φορτίον αὐτοῦ. Οὕτως ἀπηριθμήθησαν ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ ἀποπέμψωσιν ἀπὸ 5. 2
τοῦ στρατοπέδου πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονόρροιον καὶ πάντα μεμολυσμένον διὰ νεκρὸν· ἀρσενικὸν τε 3
καὶ θηλυκὸν ἀποπέμψατε· ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἀποπέμψατε αὐτούς, διὰ νὰ μὴ μολύνωσι τὰ στρατόπεδα
αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ. Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέπεμψαν αὐτοὺς ἔξω τοῦ 4
στρατοπέδου· καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος 5
πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ κάμῃ τι ἐκ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν 6
ἀνθρωπίνων, πράπτων παράβασιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἀμαρτήσῃ ἢ ψυχὴ ἐκείνη, τότε θέλει ἐξομολογηθῇ τὴν 7
ἀμαρτίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔπραξε, καὶ θέλει ἀποδώσει τὸ ἀδίκημα αὐτοῦ μετὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου καὶ εἰς
αὐτὸ θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον αὐτοῦ καὶ θέλει δώσει αὐτὸ εἰς ὄντινα ἡδίκησεν. Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ 8
συγγενῇ διὰ νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν τὸ ἀδίκημα, ἃς ἀποδίδεται τὸ ἀδίκημα εἰς τὸν Κύριον πρὸς τὸν ἱερέα, ἐκτὸς
τοῦ κριοῦ τῆς ἐξιλεώσεως, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει γείνει ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ. Καὶ πᾶσα ὑψουμένη προσφορά 9
ἐκ πάντων τῶν ἡγιασμένων πραγμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τὴν ὁποίαν προσφέρουσιν εἰς τὸν ἱερέα, θέλει εἶσθαι
αὐτοῦ. Αὐτοῦ λοιπὸν θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἁγιαζόμενα παντὸς ἀνθρώπου· ὃ, τι ἕκαστος δίδῃ εἰς τὸν ἱερέα, θέλει 10
εἶσθαι αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ 11, 12
πρὸς αὐτούς, Ἐὰν ἄνθρωπος τινὸς ἢ γυνὴ παραδρομήσῃ καὶ ἀμαρτήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ συγκοιμηθῇ τις
μετ' αὐτῆς, καὶ λανθᾷ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρυφθῇ, καὶ αὐτὴ μολυνθῇ καὶ μάρτυς δὲν
ὑπάρχῃ κατ' αὐτῆς καὶ δὲν πιασθῇ, καὶ ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸν πνεῦμα ζηλοτυπίας καὶ ζηλοτυπήσῃ τὴν γυναῖκα 14
αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦναι μεμολυσμένη· ἢ ἐὰν ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸν τὸ πνεῦμα τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ζηλοτυπήσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ αὐτὴ δὲν ἦναι μεμολυσμένη· τότε θέλει φέρεי ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν 15
ἱερέα καὶ θέλει προσφέρει τὸ δῶρον αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ ἐφά ἄλευρον κρίθινον· ἔλαιον ὅμως δὲν
θέλει ἐπιχύσει ἐπ' αὐτὸ, οὐδὲ λιθάνιον θέλει ἐπιθέσει ἐπ' αὐτὸ· διότι εἶναι προσφορά ζηλοτυπίας, προσφορά
ἐνθυμήσεως, φέρουσα εἰς ἐνθύμησιν ἀνομίαν. Καὶ θέλει πλησιάσει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἐνώπιον 16
τοῦ Κυρίου· Ἐπειτα θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ὕδωρ ἅγιον εἰς ἀγγεῖον πήλινον· καὶ ἀπὸ τοῦ χώματος, τὸ ὁποῖον 17
εἶναι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς, θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς καὶ βάλει εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ θέλει στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν 18
γυναῖκα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναίκος, καὶ θέλει βάλει εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῆς τὴν προσφορὰν τῆς ἐνθυμήσεως, τὴν προσφορὰν τῆς ζηλοτυπίας· ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως θέλει εἶσθαι
τὸ ὕδωρ τὸ πικρὸν, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν· Καὶ θέλει ὀρκίσει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει εἰπεῖ πρὸς τὴν 19
γυναῖκα, Ἐὰν δὲν ἐκοιμήθῃ τις μετὰ σοῦ καὶ ἐὰν δὲν παρεδρόμησας διὰ νὰ μολυνθῇς, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ
τοῦ ἀνδρὸς σου, ἃς ἦσαι ἀβλαβὴς ἀπὸ τοῦ ὕδατος τούτου τοῦ πικροῦ, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν· ἐὰν ὅμως 20
παραδρόμησας, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς σου, καὶ ἐμολύνθῃς καὶ ἐκοιμήθῃ τις μετὰ σοῦ ἐκτὸς τοῦ
ἀνδρὸς σου, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ὀρκίσει τὴν γυναῖκα μεθ' ὅρκου κατάρας, καὶ θέλει εἰπεῖ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὴν 21
γυναῖκα, Ὁ Κύριος νὰ σὲ καταστήσῃ κατάραν καὶ ὅρκον μετὰ τοῦ λαοῦ σου, κάμνων ὁ Κύριος νὰ σαπῇ ὁ
μηρὸς σου καὶ νὰ πρησθῇ ἡ κοιλία σου· καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν, θέλει εἰσελθεῖ εἰς 22
τὰ ἐντόσθιά σου, διὰ νὰ κάμῃ νὰ πρησθῇ ἡ κοιλία σου καὶ νὰ σαπῇ ὁ μηρὸς σου. Καὶ θέλει εἰπεῖ ἡ γυνή,
Ἀμήν, ἀμήν· Ἐπειτα θέλει γράψῃ ὁ ἱερεὺς τὰς κατάρας ταύτας ἐν βιβλίῳ καὶ θέλει ἐξαλείψῃ αὐτάς διὰ τοῦ 23
ὕδατος τοῦ πικροῦ· καὶ θέλει ποτίσει τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τὸ πικρὸν, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν· καὶ τὸ 24
ὕδωρ, τὸ φέρον τὴν κατάραν, θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτὴν διὰ πικρίαν· Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς χειρὸς 25
τῆς γυναίκος τὴν προσφορὰν τῆς ζηλοτυπίας καὶ θέλει κινήσει τὴν προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει

- 26 προσφέρει αὐτὴν εἰς τὸ θυσιαστήριον· καὶ θέλει δράζει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς προσφορᾶς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς
 27 καὶ θέλει καύσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ποτίσει τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ. Καὶ ἀφοῦ ποτίσῃ
 αὐτὴν τὸ ὕδωρ τότε θέλει συμβῇ ὥστε, ἂν ᾖ μαιολυσμένη καὶ ἡδίκησε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, θέλει εἰσέλθει εἰς
 αὐτὴν τὸ ὕδωρ, τὸ φέρον τὴν κατάραν, διὰ πικρίαν, καὶ ἡ κοιλία αὐτῆς θέλει πρησθῇ καὶ ὁ μηρὸς αὐτῆς θέλει
 28 σαπῇ καὶ θέλει εἶσθαι ἡ γυνὴ κατὰρὰ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Ἐὰν ὅμως δὲν ᾖ μαιολυσμένη ἡ γυνὴ
 29 ἀλλὰ καθαρὰ, τότε θέλει μείνει ἀβλαβής, καὶ θέλει συλλάβει σπέρμα. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας,
 30 ὅταν γυνὴ τις παραδρομῇ, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ μολυνθῇ· ἢ ὅταν ἔλθῃ τὸ πνεῦμα
 τῆς ζηλοτυπίας εἰς ἄνδρα τινὰ καὶ ζηλοτυπῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ
 31 Κυρίου, καὶ ὁ ἱερεὺς κάμῃ εἰς αὐτὴν κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον· Τότε ὁ μὲν ἀνὴρ θέλει εἶσθαι ἀθῶος ἀπὸ
 τῆς ἀνομίας, ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῆς.
- 6, 2** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς,
 3 Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ εὐχηθῇ εὐχὴν Ναζηραίου, διὰ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Κύριον, θέλει ἐγκρατεῦσθαι ἀπὸ οἴνου
 καὶ ἀπὸ σίκερα καὶ δὲν θέλει πίνει ὄζος ἀπὸ οἴνου ἢ ὄζος ἀπὸ σίκερα οὔτε θέλει πίνει ὅ, τι εἶναι κατεσκευασμένον
 4 ἀπὸ σταφυλῆς οὔτε θέλει φάγῃ σταφυλὴν πρόσφατον οὐδὲ σταφίδας. Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιέρωσεν
 αὐτοῦ δὲν θέλει φάγῃ οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα γίνονται ἐξ ἀμπέλου, ἀπὸ φλοιοῦ σταφυλῆς ἕως κόκκου αὐτῆς.
 5 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ δὲν θέλει περάσει ζυράφιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,
 ἕως οὗ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας εὐχήθη εἰς τὸν Κύριον· ἅγιος θέλει εἶσθαι, ἀφίνων τὰς τρίχας τῆς
 6 κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ νὰ αὐξάνωσι. Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον δὲν θέλει
 7 εἰσέλθει εἰς τεθνεῶτα. Δὲν θέλει μολυνθῇ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ, διὰ τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅταν ἀποθάνωσιν· ἐπειδὴ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀφιέρωσις αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τῆς
 8, 9 κεφαλῆς αὐτοῦ. Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ εἶναι ἅγιος εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἐὰν τις ἀποθάνῃ
 ἐξαίφνης πλησίον αὐτοῦ καὶ μολυνθῇ ἡ κεφαλὴ τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ, τότε θέλει ζυρίσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 10 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ· εἰς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θέλει ζυρίσει αὐτήν. Τὴν δὲ ὀγδόην ἡμέραν θέλει
 11 φέρει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
 ὁ ἱερεὺς θέλει προσφέρει τὴν μίαν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωμα· καὶ θέλει κάμῃ
 ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν περὶ τὸν νεκρὸν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ θέλει ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ
 12 τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ θέλει ἀφιέρωσι εἰς τὸν Κύριον τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ, καὶ θέλει φέρει ἄρνιον
 ἐνιαύσιον διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας· αἱ δὲ ἡμέραι αἱ παρελθοῦσαι δὲν θέλουσι λογισθῇ, διότι ἐμολύνθη
 13 ἡ ἀφιέρωσις αὐτοῦ. Οὗτος δὲ εἶναι ὁ νόμος τοῦ Ναζηραίου ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀφιέρωσεν
 14 αὐτοῦ· θέλει φερθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει προσφέρει τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς τὸν
 Κύριον, ἓν ἄρνιον ἐνιαύσιον ἁμῶμον εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἓν ἄρνιον θηλυκὸν ἐνιαύσιον ἁμῶμον εἰς προσφορὰν
 15 περὶ ἁμαρτίας καὶ ἓνα κριὸν ἁμῶμον εἰς προσφορὰν εἰρηνικὴν, καὶ κάνιστρον ἄρτων ἁζύμων ἐκ σεμιδάλεως
 ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, καὶ λάγανα ἁζυμα κεχρισμένα μετὰ ἐλαίου καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ
 16 τὴν σπονδὴν αὐτῶν. Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει προσφέρει αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει κάμῃ τὴν περὶ ἁμαρτίας
 17 προσφορὰν αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ. Καὶ θέλει προσφέρει τὸν κριὸν εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν πρὸς τὸν
 Κύριον μετὰ τοῦ κανίστρου τῶν ἁζύμων· θέλει προσφέρει ἔτι ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ καὶ
 18 τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ναζηραῖος θέλει ζυρισθῇ τὴν κεφαλὴν τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ εἰς τὴν θύραν τῆς
 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει λάβει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ καὶ ἐπιθέσει ἐπὶ τοῦ
 19 πυρὸς τοῦ ὑποκάτω τῆς εἰρηνικῆς θυσίας. Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει λάβει τὸν ἐψημένον ὄμιον τοῦ κριοῦ καὶ ἓνα
 ἄρτον ἁζυμον ἐκ τοῦ κανίστρου, καὶ ἓν λάγανον ἁζυμον καὶ θέλει ἐπιθέσει αὐτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ Ναζηραίου,
 20 ἀφοῦ ζυρισθῇ τὰς τρίχας τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ. Καὶ θέλει κινήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς εἰς κινήτην προσφορὰν
 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· τοῦτο εἶναι ἅγιον εἰς τὸν ἱερέα, μετὰ τοῦ στήθους τῆς κινήτης προσφορᾶς καὶ μετὰ τοῦ
 21 ὤμου τῆς ὑψουμένης προσφορᾶς· καὶ μετὰ ταῦτα δύναται νὰ πῇ οἶνον ὁ Ναζηραῖος. Τοῦ Ναζηραίου, ὅστις
 ἔκαμεν εὐχὴν, οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ δώρου αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀφιέρωσιν αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ ὅ, τι
 ἤθελε προσφέρει ἐκουσίως· συμφώνως μὲ τὴν εὐχὴν, τὴν ὁποίαν εὐχήθη, οὕτω θέλει κάμῃ κατὰ τὸν νόμον
 22, 23 τῆς ἀφιέρωσεν αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς
 24 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Οὕτω θέλετε εὐλογεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες πρὸς αὐτούς· Ὁ Κύριος νὰ σὲ
 25, 26 εὐλογῇ καὶ νὰ σὲ φυλάξῃ· Ὁ Κύριος νὰ ἐπιλάμψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ νὰ σὲ ἐλεήσῃ· Ὁ Κύριος
 27 νὰ ὑψώσῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ νὰ σοὶ δώσῃ εἰρήνην· Καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς
 υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ ἐγὼ θέλω εὐλογῇ αὐτούς.
- 7** Καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε νὰ στήνῃ τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτὴν
 καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν
 2 αὐτά· τότε οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ἀρχιερεῖς τῶν οἴκων τῶν πατέρων αὐτῶν οἵτινες ἦσαν οἱ ἄρχοντες τῶν
 3 φυλῶν, οἱ ἐπιστατήσαντες εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ἔκαμον προσφορὰν· καὶ ἔφεραν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ
 Κυρίου, ἕξ ἀμάξας σκεπαστὰς καὶ δώδεκα βόας, μίαν ἁμαξάν ἀνὰ δύο ἄρχοντες καὶ ἓνα βοῦν ἕκαστος, καὶ
 4, 5 ἔφεραν αὐτὰ ἐμπροσθεν τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάβε ταῦτα παρ' αὐτῶν,
 καὶ θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλεις δώσει αὐτὰ εἰς τοὺς
 6 Λευῖτας, εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας καὶ
 7 ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τοὺς Λευῖτας. Τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς Γηρσών,

κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. Καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάζας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς Μεραρί· 8
κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἰθάμαρ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς 9
Καθθ δὲν ἔδωκε· διότι ἡ ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ ὑπηρεσία αὐτῶν ἦτο νὰ βαστάζωσιν ἐπ' ὧμων. Καὶ προσέφεραν 10
οἱ ἄρχοντες διὰ τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου καθ' ἣν ἡμέραν ἐχρίσθη, καὶ προσέφεραν οἱ ἄρχοντες
τὰ δῶρα αὐτῶν ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰς ἄρχων καθ' ἡμέραν, 11
θέλουσι προσφέρει τὰ δῶρα αὐτῶν διὰ τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ 12
τὴν πρώτην ἡμέραν ἦτο Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα· καὶ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο 13
εἷς ἀργυροῦς δίσκος, βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ
τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων· 14, 15
εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἐν ἄρνιον 16, 17
ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν, δύο 18, 19
βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἄρνια ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ναασσὼν, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιναδάβ.
Τὴν δευτέραν ἡμέραν προσέφερον ὁ Ναθαναήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσασάχα· καὶ προσέφερε 20, 21
τὸ δῶρον αὐτοῦ ἕνα δίσκον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα 22, 23
σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ 24, 25
ἀλφίτων· ἕνα θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν, ἕνα κριόν, 26, 27
ἐν ἄρνιον ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· τράγον ἐξ αἰγῶν ἕνα, εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν 28, 29
εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἄρνια ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ναθαναήλ, 30, 31
υἱοῦ τοῦ Σουάρ. Τὴν τρίτην ἡμέραν προσέφερον ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιάβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλὼν· τὸ 32, 33
δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα 34, 35
σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ 36
ἀλφίτων· εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, 37
ἐν ἄρνιον ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν 38, 39
εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἄρνια ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἐλιάβ, υἱοῦ 40, 41
τοῦ Χαιλὼν. Τὴν τετάρτην ἡμέραν προσέφερον Ἐλισούρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ, ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν. Τὸ 42, 43
δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα 44, 45
σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ 46, 47
ἀλφίτων· εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, 48, 49
ἐν ἄρνιον ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν 50, 51
εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἄρνια ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἐλισούρ, υἱοῦ 52, 53
τοῦ Σεδιούρ. Τὴν πέμπτην ἡμέραν προσέφερον ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σελουμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ· 54
τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς δίσκος ἀργυροῦς βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα 55
σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ 56, 57
ἀλφίτων· εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, 58, 59
ἐν ἄρνιον ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν 60, 61
εἰρηνικὴν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἄρνια ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Σελουμιήλ, 62, 63
υἱοῦ τοῦ Σουρισαδαΐ. Τὴν ἕκτην ἡμέραν προσέφερον ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλιασάφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ· τὸ 64, 65
δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἐν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα
σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ
ἀλφίτων· εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός,
ἐν ἄρνιον ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν

ειρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἀβειδάν υἱοῦ
 66, 67 τοῦ Γιδεωνί. Τὴν δεκάτην ἡμέραν προσέφερον ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμισαδαΐ· τὸ
 δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἔν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα
 σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ
 68, 69 ἀλφίτων· εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός,
 70, 71 ἔν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν
 72, 73 εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἀχιέζερ, υἱοῦ
 τοῦ Ἀμμισαδαΐ. Τὴν ἐνδεκάτην ἡμέραν προσέφερον ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγαιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχράν· τὸ
 δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἔν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα
 σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ
 74, 75 ἀλφίτων· εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός,
 76, 77 ἔν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν
 78, 79 εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Φαγαιήλ, υἱοῦ
 τοῦ Ὀχράν. Τὴν δωδεκάτην ἡμέραν προσέφερον ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρά ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν· τὸ δῶρον
 αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἔν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων·
 80, 81 κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἐξυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
 82, 83 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἔν ἀρνίον
 84 ἐνιαύσιον, εἰς ὀλοκαύτωμα· εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο
 85 βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε· τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἀχιρά, υἱοῦ τοῦ Αἰνάν. Οὗτος ἦτο
 ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐχρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραὴλ· δίσκοι ἀργυροῖ
 86 δώδεκα, λεκάνια ἀργυρὰ δώδεκα, θυμιαματοδόχοι χρυσοὶ δώδεκα· ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων ἦτο ἕκαστος
 δίσκος ἀργυροῦς, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἕκαστον λεκάνιον· ἅπαν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν, δύο χιλιάδων
 87 καὶ τετρακοσίων σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· θυμιαματοδόχοι χρυσοὶ δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος,
 88 ἀπὸ δέκα σίκλων ὁ θυμιαματοδόχος κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἅπαν τὸ χρυσίον τῶν θυμιαματοδόχων ἑκατὸν
 89 εἴκοσι σίκλων. Πάντες οἱ βόες διὰ ὀλοκαύτωμα ἦσαν μόσχοι δώδεκα, οἱ κριοὶ δώδεκα, τὰ ἀρνία τὰ ἐνιαύσια
 δώδεκα μετὰ τῶν ἐξ ἀλφίτων προσφορῶν αὐτῶν· καὶ οἱ τράγοι ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, δώδεκα.
 88 Καὶ πάντες οἱ βόες διὰ θυσίαν εἰρηνικήν ἦσαν μόσχοι εἰκοσιτέσσαρες, οἱ κριοὶ ἐξήκοντα, οἱ τράγοι ἐξήκοντα, τὰ
 89 ἀρνία τὰ ἐνιαύσια ἐξήκοντα. Οὗτος ἦτο ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἀφοῦ ἐχρίσθη. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ
 Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ τὴν λαλήσῃ μετὰ τοῦ Κυρίου, τότε ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ λαλοῦντος
 πρὸς αὐτό, ἄνωθεν τοῦ ἰλαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβείμ·
 καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

8, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρών, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὅταν
 3 ἀνάψῃ τοὺς λύχνους, οἱ ἐπὶ τὰ λύχνοι θέλουσι φωτίζειν κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας. Καὶ ὁ Ἀαρών ἔκαμεν
 οὕτως· ἦναψε κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
 4 Αὕτη δὲ ἦτο ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας ἀπὸ χρυσοῦ σφυρηλάτου· καὶ ὁ κορμὸς αὐτῆς καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς,
 ἦτο ὅλη σφυρηλάτος· κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔδειξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμε τὴν λυχνίαν.
 5, 6 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάβε τοὺς Λευῖτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καθάρισον
 7 αὐτούς. Καὶ οὕτω θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν· ράντισον ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ καθαρισμοῦ
 8 καὶ ἄσπεράσῃ ξυράφιον δι' ὅλου τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἄσπλύνῃ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ ἄσκαθαρισθῶσιν.
 9 Ἐπειτα ἄσλάβωσιν ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ ἀπὸ σμιδάλεως ἐξυμωμένης
 10 μετὰ ἐλαίου, καὶ ἕνα ἄλλον μόσχον ἐκ βοῶν θέλεις λάβει εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. Καὶ θέλεις φέρει
 τοὺς Λευῖτας ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλεις συνάξει ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
 11 καὶ θέλεις φέρει τοὺς Λευῖτας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν
 12 ἐπὶ τοὺς Λευῖτας· καὶ ὁ Ἀαρών θέλει προσφέρει τοὺς Λευῖτας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου προσφορὰν παρὰ τῶν υἱῶν
 13 Ἰσραὴλ, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου. Καὶ οἱ Λευῖται θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτῶν
 14 ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων, καὶ θέλεις προσφέρει τὸν ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ τὸν ἄλλον δι' ὀλοκαύτωμα
 15 εἰς τὸν Κύριον· διὰ τὴν κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν Λευῖτων. Καὶ θέλεις στήσει τοὺς Λευῖτας ἔμπροσθεν τοῦ
 16 Ἀαρών καὶ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλεις προσφέρει αὐτοὺς προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον. Οὕτω θέλεις
 17 ἀποχωρίσει τοὺς Λευῖτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ Λευῖται θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ. Καὶ μετὰ ταῦτα
 18 θέλεις εἰσελθεῖν οἱ Λευῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλεις καθάρισαι αὐτοὺς καὶ
 19 θέλεις προσφέρει αὐτοὺς προσφορὰν. Διότι οὗτοι εἶναι δεδομένοι δῶρον εἰς ἐμὲ ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
 20 ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν, πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβον αὐτοὺς εἰς ἑμαυτόν.
 Διότι πάντα τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶναι ἐμοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καθ' ἣν ἡμέραν ἐπάταξα
 πάντα τὰ πρωτότοκα ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἡγήσατο αὐτοὺς εἰς ἑμαυτόν· καὶ ἔλαβον τοὺς Λευῖτας ἀντὶ πάντων
 τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἔδωκα τοὺς Λευῖτας δῶρον εἰς τὸν Ἀαρών καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἐκ
 μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ διὰ
 τὴν κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· διὰ τὴν μὴ ᾗναι πληγὴ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ Ἰσραὴλ, ἐὰν πλησιάσωσιν
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὰ ἅγια. Καὶ ἔκαμον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς
 τοὺς Λευῖτας, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευῖτῶν· οὕτως ἔκαμον εἰς αὐτοὺς

οι υιοί Ἰσραήλ. Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ Λευῖται καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ προσέφερεν αὐτοὺς ὁ Ἀαρὼν 21
προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμεν ὑπὲρ αὐτῶν ἐξιλέωσιν διὰ τὴν καθάρισιν αὐτοῦς. Καὶ 22
μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔμπροσθεν
τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευιτῶν,
οὕτως ἔκαμον εἰς αὐτούς. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν· 23, 24
ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω θέλουσιν εἰσερχεσθαι νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
καὶ ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν θέλουσι παύεσθαι τοῦ νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν θέλουσιν ὑπηρετεῖ πλέον· 25
ἀλλὰ θέλουσιν ὑπουργεῖ εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, διὰ τὴν φυλάττωσιν τὰς φυλακάς· 26
ὑπηρεσίαν ὅμως δὲν θέλουσι κάμνει. Οὕτω θέλεις κάμει εἰς τοὺς Λευῖτας ὡς πρὸς τὰς φυλακάς αὐτῶν.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ δευτέρου ἔτους ἀφοῦ 9
ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων, Ἄς κάμνωσιν οἱ υιοί Ἰσραήλ τὸ πάσχα ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ· τὴν δεκάτην 2, 3
τετάρτην ἡμέραν τούτου τοῦ μηνὸς πρὸς ἐσπέραν θέλετε κάμει αὐτό, κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ· κατὰ πάντα τὰ
νόμιμα αὐτοῦ καὶ κατὰ πάσας τὰς τελετάς αὐτοῦ θέλετε κάμει αὐτό. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς 4
υἱοὺς Ἰσραήλ διὰ τὴν κάμωσιν τοῦ πάσχα. Καὶ ἔκαμον τὸ πάσχα τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ πρώτου μηνὸς 5
πρὸς ἐσπέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά· κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υιοί
Ἰσραήλ. Καὶ εὐρίσκοντο τινες, οἵτινες ἦσαν ἀκάθαρτοι ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἀνθρώπου καὶ δὲν ἠδύναντο 6
νὰ κάμωσι τὸ πάσχα ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ ἦλθον ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀαρὼν τὴν
ἡμέραν ἐκείνην. Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς εἴμεθα ἀκάθαρτοι ἀπὸ νεκροῦ σώματος 7
ἀνθρώπου· διὰ τί ἐμποδιζόμεθα νὰ προσφέρωμεν τὸ δῶρον τοῦ Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Στήτε αὐτοῦ καὶ θέλω ἀκούσει τί θέλει προστάξει ὁ Κύριος διὰ σῶς, 8
Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ λέγων, Ἐὰν τις ἄνθρωπος ἐξ 9, 10
ὑμῶν ἢ ἐκ τῶν γενεῶν ὑμῶν γείνη ἀκάθαρτος ἀπὸ νεκροῦ σώματος, ἢ ἢναι εἰς ὁδὸν μακράν, θέλει κάμει τὸ
πάσχα εἰς τὸν Κύριον· τὴν δεκάτην τοῦ δευτέρου μηνὸς πρὸς ἐσπέραν θέλουσι κάμει αὐτό καὶ μετὰ ἀζύμων 11
καὶ πικραλίδων θέλουσι φάγει αὐτό. Δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἐξ αὐτοῦ μέχρι πρωῒας οὐδὲ θέλουσι συντρίψει 12
ὅσοι ἐξ αὐτοῦ· κατὰ πάντα τὰ νόμιμα τοῦ πάσχα θέλουσι κάμει αὐτό. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις καθαρὸς 13
ὢν, καὶ μὴ εὐρισκόμενος εἰς ὁδόν, λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃ τὸ πάσχα, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτῆς· ἐπειδὴ δὲν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει 14
θαστάσει τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ παροικῇ ξένος μεταξὺ σας καὶ κάμῃ τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον κατὰ τὰ 14
νόμιμα τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὰς τελετάς αὐτοῦ, οὕτω θέλει κάμει αὐτό· τὸν αὐτὸν νόμον θέλετε ἔχει καὶ διὰ
τὸν ξένον καὶ διὰ τὸν αὐτόχθονα. Καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐστήθη ἡ σκηνή, ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, 15
τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωῒ ἦτο ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρός. Οὕτως ἐγένετο 16
πάντοτε· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα. Καὶ ὅτε ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη ἀπὸ 17
τῆς σκηνῆς, τότε ἐσηκόνοντο οἱ υιοί Ἰσραήλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἴστατο ἡ νεφέλη, ἐκεῖ ἐστρατοπέδευον οἱ
υιοί Ἰσραήλ. Κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐσηκόνοντο οἱ υιοί Ἰσραήλ καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου 18
ἐστρατοπέδευον· πάσας τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἡ νεφέλη ἔκειτο ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἔμενον ἐστρατοπεδευμένοι. Καὶ 19
ὅτε ἡ νεφέλη διέμενεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς πολλὰς ἡμέρας, τότε οἱ υιοί Ἰσραήλ ἐφύλαττον τὰς φυλακάς τοῦ Κυρίου
καὶ δὲν ἐσηκόνοντο. Καὶ ὅποτε μὲν ἡ νεφέλη ἴστατο ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὅσαοδήποτε ἡμέρας, κατὰ τὴν προσταγὴν 20
τοῦ Κυρίου ἔμενον ἐστρατοπεδευμένοι καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐσηκόνοντο. Ὅποτε δὲ ἡ νεφέλη 21
ἴστατο ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωῒ, τὸ δὲ πρωῒ ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη, τότε αὐτοὶ ἐσηκόνοντο· εἴτε τὴν ἡμέραν εἴτε τὴν
νύκτα ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη, τότε αὐτοὶ ἐσηκόνοντο. Δύο ἡμέρας ἢ ἓνα μῆνα ἢ ἓν ἔτος ἐὰν διέμενεν ἡ νεφέλη 22
ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἴσταμένη ἐπ' αὐτῆς, ἔμενον ἐστρατοπεδευμένοι οἱ υιοί Ἰσραήλ καὶ δὲν ἐσηκόνοντο· ὅτε δὲ αὐτὴ
ἀνέβαινεν, ἐσηκόνοντο. Κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐστρατοπέδευον καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου 23
ἐσηκόνοντο· ἐφύλαττον τὰς φυλακάς τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Κάμε εἰς σεαυτὸν δύο σάλπιγγας ἀργυράς· σφυρηλάτους 10, 2
θέλεις κάμει αὐτάς, καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὲ διὰ τὴν συγκαλῆσιν τὴν συναγωγὴν, καὶ νὰ βάλλῃς εἰς κίνησιν
τὰ στρατόπεδα. Καὶ ὅταν σαλπίζωσι δι' αὐτῶν, πᾶσα ἡ συναγωγὴ θέλει συναθροῖζεσθαι πρὸς σὲ εἰς τὴν θύραν 3
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Ἐὰν δὲ σαλπίσωσι διὰ μιᾶς μόνης, τότε θέλουσι συναθροῖζεσθαι πρὸς σὲ οἱ 4
ἄρχοντες, οἱ ἀρχιερεῖς τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ὅταν σαλπίζῃτε ἀλαλαγμόν, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι 5
τὰ στρατόπεδα τὰ ἐστρατοπεδευμένα πρὸς ἀνατολὰς. Καὶ ὅταν σαλπίζῃτε ἀλαλαγμόν δευτέρον, τότε θέλουσι 6
σηκόνεσθαι τὰ στρατόπεδα τὰ ἐστρατοπεδευμένα πρὸς νότον· θέλουσι σαλπίζει ἀλαλαγμόν διὰ τὴν σηκώσιν.
Ὅταν δὲ συγκαλῇται ἡ συναγωγὴ, θέλετε σαλπίζει, οὐχὶ ὅμως ἀλαλαγμόν. Καὶ οἱ υιοί τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς, 7, 8
θέλουσι σαλπίζει διὰ τῶν σαλπίγγων· καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας.
Καὶ ἐὰν ἐξέλθῃτε εἰς μάχην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πολεμοῦντος ἐναντίον ὑμῶν, τότε θέλετε 9
σαλπίζει ἀλαλαγμόν διὰ τῶν σαλπίγγων καὶ θέλετε ἐλθεῖ εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ
θέλετε διασωθῇ ἐκ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ εἰς τὰς ἐορτάς ὑμῶν, καὶ 10
εἰς τὰς νεομηνίας ὑμῶν θέλετε σαλπίζει διὰ τῶν σαλπίγγων ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῶν θυσιῶν
τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν ὑμῶν, καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ὑμᾶς πρὸς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. Ἐγὼ 11
εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Καὶ τὴν εἰκοστὴν τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς 12
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υιοί Ἰσραήλ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὁδοιπορίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐρήμου

13 Σινά, καὶ ἐστάθη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν. Καὶ ἐσηκώθησαν πρῶτον, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς
 14 τοῦ Μωϋσέως. Καὶ πρώτη ἐσηκώθη ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ
 15 ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ναασσών ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν
 16 υἱῶν Ἰσάχαρ ἦτο Ναθαναήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ζαβουλών,
 17 Ἑλιάβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλών. Καὶ κατεβίβασαν τὴν σκηνήν· καὶ οἱ υἱοὶ Γηρσὼν καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί ἐσηκώθησαν,
 18 βαστάζοντες τὴν σκηνήν. Ἐπειτα ἐσηκώθη σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ῥουβὴν κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν,
 19 καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἑλισοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς
 20 τῶν υἱῶν Συμεὼν ἦτο Σελουμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Γὰδ
 21 ἦτο Ἑλίαςάφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ. Καὶ οἱ Κασθῖται ἐσηκώθησαν, βαστάζοντες τὰ ἅγια, καὶ οἱ ἄλλοι ἔστηνον
 22 τὴν σκηνήν ἕως οὗ αὐτοὶ φθάσωσι. Ἐπειτα ἐσηκώθη ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, κατὰ τὰ
 23 τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἑλισταμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος
 24 τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Μανασσῆ ἦτο Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδασσοῦρ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς
 25 τῶν υἱῶν Βενιαμὴν ἦτο Ἀβειδάν ὁ υἱὸς τοῦ Γιδεωνί. Ἐπειτα ἐσηκώθη ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν Δάν
 26 κατόπιν πάντων τῶν στρατοπέδων κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς
 27 τοῦ Ἀμμισαδαΐ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἀσὴρ ἦτο Φαγαιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχράν. Καὶ
 28 ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Νεφθαλί ἦτο Ἀχιρά ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν. Οὕτως ἐγίνετο ἡ ὁδοιπορία
 29 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, ὅτε ἐσηκόνοντο. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ὁθάβ, υἱὸν τοῦ
 30 Ῥαγουήλ τοῦ Μαδιανίτου, πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, Ἡμεῖς ὑπάγομεν εἰς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπεν ὁ
 31 Κύριος, Τοῦτον θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς· ἐλθεῖ μεθ' ἡμῶν καὶ θέλομεν σὲ ἀγαθοποιήσει ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐλάλησεν
 32 ἀγαθὰ περὶ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, δὲν θέλω ἐλθεῖ ἀλλὰ θέλω ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς
 33 τὴν γενεάν μου. Καὶ εἶπε, Μὴ μᾶς ἀφήσης, παρακαλῶ, ἐπειδὴ σὺ γνωρίζεις ποῦ πρέπει νὰ στρατοπεδεύωμεν
 34 ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς ἡμᾶς ἀντὶ ὀφθαλμῶν· καὶ ἐὰν ἔλθῃς μεθ' ἡμῶν, τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
 35 θέλει κάμει εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, τὰ αὐτὰ θέλομεν κάμει καὶ ἡμεῖς εἰς σέ. Καὶ ὠδοιπόρησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους
 36 τοῦ Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου προεπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁδὸν
 37 τριῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ ζητήσῃ τόπον ἀναπαύσεως δι' αὐτοὺς. Καὶ ἡ νεφέλη τοῦ Κυρίου ἦτο ἐπάνωθεν αὐτῶν
 38 τὴν ἡμέραν, ὅτε ἐσηκόνοντο ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ ὅτε ἐσηκόνετο ἡ κιβωτός, ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς, Ἀνάστα,
 39 Κύριε, καὶ διασκορπισθῇτωσαν οἱ ἐχθροὶ σου καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντές σε ἀπὸ προσώπου σου. Καὶ ὅτε
 40 ἀνεπαύετο, ἔλεγεν, Ἐπίστρεψον, Κύριε, εἰς τὰς χιλιάδας τῶν μυριάδων τοῦ Ἰσραὴλ.

11 Καὶ ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς πονηρὰ εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ·
 2 καὶ ἐξεκαύθη μεταξὺ αὐτῶν πῦρ Κυρίου καὶ κατέφαγε τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου. Καὶ ἐβόησεν ὁ λαὸς πρὸς
 3 τὸν Μωϋσῆν· καὶ ὁ Μωϋσῆς προσηυχήθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἔπαυσε τὸ πῦρ. Καὶ ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ
 4 τόπου ἐκεῖνου Ταθερά, διότι ἐξεκαύθη μεταξὺ αὐτῶν πῦρ Κυρίου. Καὶ τὸ σύμμικτον πλῆθος τὸ μεταξὺ αὐτῶν,
 5 ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν· καὶ ἔκλαιον πάλιν καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Τίς θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς κρέας
 6 νὰ φάγωμεν ἐνθυμούμεθα τὰ ὀψάρια, τὰ ὁποῖα ἐτρώγομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, τὰ ἀγγούρια καὶ τὰ πεπόνια
 7 καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα· τώρα δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν εἶναι κατάξηρος· δὲν εἶναι εἰς τοὺς
 8 ὀφθαλμοὺς ἡμῶν οὐδὲν ἄλλο παρὰ τοῦτο τὸ μάννα. Τὸ δὲ μάννα ἦτο ὡς ὁ σπόρος τοῦ κοριάνδρου, καὶ
 9 τὸ χρῶμα αὐτοῦ ὡς τὸ χρῶμα τοῦ βδελλίου. Ὁ λαὸς περιεφέρετο συνάγων αὐτὸ, καὶ ἤλεθον εἰς μύλον ἢ
 10 ἐκοπάνιζον αὐτὸ εἰς ἰγδίον καὶ ἔψηνον αὐτὸ εἰς χύτραν καὶ ἔκαμνον ἐγκρυφίας ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἡ γεῦσις αὐτοῦ
 11 ἦτο ὡς γεῦσις λαγάνου ἐξ ἐλαίου. Καὶ ὅτε κατέβαιναν εἰς τὸ στρατόπεδον τὴν νύκτα, ἐπιπτε τὸ μάννα
 12 ἐπ' αὐτῆς. Καὶ ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαὸν κλαίοντα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἕκαστον εἰς τὴν θύραν
 13 τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου σφόδρα· ἐφάνη δὲ τοῦτο κακὸν καὶ εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ
 14 εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Διὰ τί ἐταλαιπώρησας τὸν δοῦλόν σου καὶ διὰ τί δὲν εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν
 15 σου, ὥστε ἔβαλες ἐπ' ἐμέ τὸ φορτίον ὅλον τοῦ λαοῦ τούτου· μήπως ἐγὼ συνέλαβον ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον ἢ
 16 ἐγὼ ἐγέννησα αὐτούς, διὰ νὰ μοὶ λέγῃς, Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, καθὼς βαστάζει ἡ τροφὸς τὸ θηλάζον
 17 βρέφος, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· πόθεν εἰς ἐμέ κρέατα νὰ δώσω εἰς ὅλον
 18 τὸν λαὸν τοῦτον διότι κλαίουσι πρὸς ἐμέ, λέγοντες, Δὸς εἰς ἡμᾶς κρέας νὰ φάγωμεν· δὲν δύναμαι ἐγὼ μόνος
 19 νὰ βαστάσω ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον, διότι εἶναι πολὺ βαρὺ εἰς ἐμέ· καὶ ἂν κάμνῃς οὕτως εἰς ἐμέ, θανάτωσόν με
 20 εὐθύς, δέομαι, ἐὰν εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, διὰ νὰ μὴ βλέπω τὴν δυστυχίαν μου. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν
 21 Μωϋσῆν, Σύναξον εἰς ἐμέ ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις ὅτι
 22 εἶναι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ ἄρχοντες αὐτῶν· καὶ φέρε αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλουσι
 23 σταθῇ μετὰ σοῦ. Καὶ θέλω καταβῇ καὶ λαλήσῃ ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ θέλω λάβει ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σέ
 24 καὶ θέλω ἐπιθέσει ἐπ' αὐτούς· καὶ θέλουσι βαστάζει τὸ φορτίον τοῦ λαοῦ μετὰ σοῦ, διὰ νὰ μὴ βαστάξῃς αὐτὸ σὺ
 25 μόνος. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν, Ἀγιάσατε ἑαυτοὺς διὰ τὴν αὔριον, καὶ θέλετε φάγει κρέας· διότι ἐκλαύσατε
 26 εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Κυρίου λέγοντες, Τίς θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς κρέας νὰ φάγωμεν διότι καλὰ ἤμεθα ἐν Αἰγύπτῳ. Διὰ
 27 τοῦτο θέλει σᾶς δώσει κρέας ὁ Κύριος, καὶ θέλετε φάγει· δὲν θέλετε φάγει μίαν ἡμέραν οὔτε δύο ἡμέρας οὔτε
 28 πέντε ἡμέρας οὔτε δέκα ἡμέρας, οὔτε εἴκοσι ἡμέρας· ὁλόκληρον μῆνα θέλετε φάγει, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν
 29 μυκτῆρων σας καὶ γείνη εἰς ἐσᾶς ἀηδία· διότι ἠπειθήσατε εἰς τὸν Κύριον, ὅστις εἶναι μετὰς σας, καὶ ἐκλαύσατε
 30 ἐνώπιον αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί νὰ ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἐξακόσαιο χιλιάδες
 31 πεζῶν εἶναι ὁ λαός, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐγὼ εἶμαι καὶ σὺ εἶπας, Θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς κρέας, διὰ νὰ φάγωσιν

όλοκληρον μῆνα. Θέλουσι σφαχθῇ δι' αὐτοὺς τὰ ποίμνια καὶ αἱ ἀγέλαι, διὰ νὰ ἐξαρκέσωσιν εἰς αὐτοὺς 22
 ἢ θέλουσι συναχθῇ ὁμοῦ πάντα τὰ ὀψάρια τῆς θαλάσσης δι' αὐτούς, διὰ νὰ ἐξαρκέσωσιν εἰς αὐτοὺς Καὶ 23
 εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Μήπως ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐσμικρύνθη τώρα θέλεις ἰδεῖ ἂν ἐκτελεῖται ὁ λόγος
 μου, ἢ οὐχί. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου· καὶ συνήγαγε τοὺς 24
 ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. Καὶ κατέβη 25
 Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς
 ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ἀφοῦ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, ἐπροφήτευσαν ἀλλὰ δὲν
 ἐξηκολούθησαν. Ἔμειναν ὅμως δύο ἄνδρες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τὸ ὄνομα τοῦ ἑνὸς Ἑλδὰδ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ 26
 δευτέρου Μηδὰδ· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν καταγεγραμμένων, δὲν ἐξῆλθον
 ὅμως εἰς τὴν σκηνήν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Καὶ ἔδραμε νεανίσκος τις καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν 27
 Μωϋσῆν λέγων, Ὁ Ἑλδὰδ καὶ ὁ Μηδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, ὁ 28
 θεράπων τοῦ Μωϋσέως, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριέ μου Μωϋσῆ, ἐμπόδισον αὐτούς. Καὶ 29
 εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Μωϋσῆς, Ζηλοτυπεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ εἶθε πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου νὰ ἦσαν προφῆται, καὶ ὁ
 Κύριος νὰ ἐπέθετεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ στρατόπεδον, αὐτὸς καὶ 30
 οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐξῆλθεν ἄνεμος παρὰ Κυρίου καὶ ἔφερεν ὀρτύκια ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ 31
 ἔρριπεν αὐτὰ ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἕως μιᾶς ἡμέρας ὁδὸν ἐντεῦθεν καὶ ἕως μιᾶς ἡμέρας ὁδὸν ἐντεῦθεν, κύκλῳ
 τοῦ στρατοπέδου· καὶ ἦσαν ἕως δύο πῆχας ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Καὶ σηκωθείς ὁ λαὸς ὅλην ἐκείνην τὴν 32
 ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἐσύναζαν τὰ ὀρτύκια· ὁ συνάζας τὸ ὀλιγώτερον,
 ἐσύναζε δέκα χομόρ· καὶ ἐξήπλωνον αὐτὰ κύκλῳ τοῦ στρατοπέδου δι' ἑαυτούς. Ἐνῶ δὲ τὸ κρέας ἦτο ἔτι εἰς 33
 τοὺς ὁδόντας αὐτῶν, πρὶν μασηθῇ, ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν λαόν· καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαόν ἐν
 πληγῇ μεγάλῃ σφόδρα. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κιβρώθᾶτταβὰ, διότι ἐκεῖ ἐτάφη ὁ λαὸς ὁ 34
 ἐπιθυμητής. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαὸς ἀπὸ Κιβρώθᾶτταβὰ εἰς Ἀσινώθ καὶ ἔμεινεν ἐν Ἀσινώθ. 35

Καὶ ἐλάλησεν ἡ Μαριάμ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως ἕνεκα τῆς Αἰθιοπίσσης τὴν ὁποίαν ἔλαβε· διότι **12**
 γυναῖκα Αἰθιοπίσαν ἔλαβε· καὶ εἶπαν, Μήπως πρὸς τὸν Μωϋσῆν μόνον ἐλάλησεν ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησε καὶ 2
 πρὸς ἐμᾶς Καὶ ἤκουσε τοῦτο ὁ Κύριος. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μωϋσῆς ἦτο πρᾶϋς σφόδρα ὑπὲρ πάντας τοὺς 3
 ἄνθρώπους τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Κύριος παρευθὺς πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς 4
 τὴν Μαριάμ, Ἐξέλθετε σεῖς οἱ τρεῖς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς. Καὶ κατέβη ὁ 5
 Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀαρὼν καὶ
 τὴν Μαριάμ· καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τώρα τοὺς λόγους μου· Ἐὰν ἦναι μεταξὺ σας 6
 προφήτης, ἐγὼ ὁ Κύριος δι' ὁπτασίας θέλω γνωρισθῇ εἰς αὐτόν· καθ' ὅπνον θέλω λαλήσει πρὸς αὐτόν· δὲν 7
 εἶναι οὕτως περὶ τοῦ θεράποντός μου Μωϋσέως· ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου οὗτος εἶναι πιστός· στόμα πρὸς στόμα 8
 θέλω λαλεῖ πρὸς αὐτόν καὶ φανερώσκει καὶ οὐχὶ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου θέλει βλέπει· διὰ τί
 λοιπὸν δὲν ἐφοβήθητε νὰ λαλήσητε ἐναντίον τοῦ θεράποντός μου Μωϋσέως. Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου 9
 κατ' αὐτῶν καὶ ἀνεχώρησε. Καὶ ἡ νεφέλη ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἰδοὺ, ἡ Μαριάμ ἔγεινε λεπτὰ 10
 ὥς χιών· καὶ εἶδεν ὁ Ἀαρὼν τὴν Μαριάμ καὶ ἰδοὺ, ἦτο λεπτὰ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Δέομαι, 11
 κύριέ μου, μὴ ἐπιθέσῃς τὴν ἁμαρτίαν ἐφ' ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἐπράξαμεν ἀνοήτως καὶ ἐπειδὴ ἡμαρτήσαμεν· ἄς 12
 μὴ ἦναι αὕτη ὥς ἔκτρωμα, τοῦ ὁποίου εἶναι φαγωμένον τὸ ἥμισυ τῆς σαρκός, ὅτε ἐξέρχεται ἐκ τῆς μήτρας
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐβόησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, Δέομαι, Θεέ, ἰάτρευσον αὐτήν. Καὶ 13, 14
 εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐὰν ὁ πατὴρ αὐτῆς μόνον ἔπτυνεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, δὲν ἤθελεν εἰσθαι
 κατησχυμένη ἑπτὰ ἡμέρας ἄς ἀποχωρισθῇ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, καὶ μετὰ ταῦτα ἄς ἐπιστρέψῃ.
 Καὶ ἀπεχωρίσθη ἡ Μαριάμ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς δὲν ἐσηκώθη ἕως οὗ ἐπέστρεψεν ἡ 15
 Μαριάμ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐσηκώθη ὁ λαὸς ἀπὸ Ἀσινώθ καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν. 16

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Ἀπέστειλον ἄνδρας διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν Χαναάν, **13. 2**
 τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἀπὸ πάσης φυλῆς τῶν πατέρων αὐτῶν θέλετε ἀποστείλει ἀνὰ ἓνα 3
 ἄνδρα, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀρχηγόν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς 4
 ἐρήμου Φαράν. Πάντες οἱ ἄνδρες οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ὀνόματα αὐτῶν· 5, 6
 ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν, Σαμμουὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σακχοῦρ· ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφάτ ὁ υἱὸς τοῦ Χορρί· ἐκ 7, 8
 τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή· ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάαχαρ, Ἰγὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· ἐκ τῆς φυλῆς 9, 10
 Ἐφραῖμ, Αὐσὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ· ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Φαλτί ὁ υἱὸς τοῦ Ῥαφού· ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, 11, 12
 Γαδιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουδί· ἐκ τῆς φυλῆς Ἰωσήφ, ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, Γαδδὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σουσί· ἐκ τῆς 13, 14
 φυλῆς Δάν, Ἀμμιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Γεμαλί· ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσέρ, Σεθούρ ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ· ἐκ τῆς φυλῆς 15, 16
 Νεφθαλί, Νααθὶ ὁ υἱὸς τοῦ Βαυσί· ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ, Γεουήλ ὁ υἱὸς τοῦ Μαχί. Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα
 τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν· καὶ ἐπωνόμασεν ὁ Μωϋσῆς
 τὸν Αὐσὴ, τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, Ἰησοῦν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν 17
 Χαναάν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀνάβητε ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου τῆς μεσημβρίας καὶ θέλετε ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος·
 καὶ θεωρήσατε τὴν γῆν, ὁποία εἶναι, καὶ τὸν λαόν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ, ἐὰν ἦναι δυνατὸς ἢ ἀδύνατος, 18
 ὀλίγοι ἢ πολλοί· καὶ ὁποία εἶναι ἡ γῆ ἐν ᾗ οὗτοι κατοικοῦσι, καλὴ ἢ κακὴ· καὶ ὁποῖα εἶναι αἱ πόλεις, 19
 τὰς ὁποίας οὗτοι κατοικοῦσιν, ἀτείχιστοι ἢ περιτειχισμένοι· καὶ ὁποία εἶναι ἡ γῆ, παχεῖα ἢ λεπτή, ἐὰν 20
 ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐχί· καὶ ἀνδρίζεσθε καὶ φέρετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Αἱ δὲ ἡμέραι ἦσαν αἱ

21 ἡμέραι τῶν πρώτων σταφυλῶν. Καὶ ἀναβάντες κατεσκόπευσαν τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Ῥεώβ, κατὰ
 22 τὴν εἴσοδον Αἰμάθ. Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὸ μεσημβρινόν, καὶ ἦλθον ἕως Χεβρών, ὅπου ἦσαν Ἀχιμάν, Σεσαΐ καὶ
 23 Θαλμαΐ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀνάκ. Ἡ δὲ Χεβρών ἐκτίσθη ἑπτὰ ἔτη πρὸ τῆς Τάνεωσ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἦλθον μέχρι
 24 τῆς φάραγγος Ῥεσχώλ, καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλημά ἀμπέλου μετὰ ἐνὸς βότρουο σταφυλῆς, καὶ ἐβάσταζον αὐτὸ
 25 δύο ἐπὶ ξύλου· ἔφεραν καὶ ῥόδια καὶ σῦκα. Ὁ τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη φάραγξ Ῥεσχώλ· διὰ τὸν βότρυν τὸν
 26 ὁποῖον ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπέστρεψαν, ἀφοῦ κατεσκόπευσαν τὴν γῆν, μετὰ τεσσαράκοντα
 27 ἡμέρας. Καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν
 28 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐκ τῆ ἐρήμῳ Φαράν, εἰς Κάδης· καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτούς, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν
 29 συναγωγὴν, καὶ ἔδειξαν εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τῆς γῆς. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπον, "Ἠλθομεν εἰς
 30 τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέστειλας ἐμᾶς, καὶ εἶναι τῶντι γῇ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι, ὁ καρπὸς αὐτῆς·
 31 ὁ λαὸς ὁμῶς, ὁ κατοικῶν ἐν τῇ γῇ, εἶναι δυνατός, καὶ αἱ πόλεις περιτετειχισμέναι, μεγάλαι σφόδρα· πρὸς
 32 τούτοις, εἶδομεν ἐκεῖ καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ· οἱ Ἀμαληκῖται κατοικοῦσιν ἐν τῇ γῇ τῆς μεσημβρίας· καὶ οἱ
 33 Χετταῖοι, καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, κατοικοῦσιν ἐπὶ τὰ ὄρη· καὶ οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσι παρὰ τὴν
 34 θάλασσαν καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ὁ Χάλεβ κατεσίγασε τὸν λαὸν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἶπεν,
 35 Ἄσ ἀναβῶμεν εὐθύς, καὶ ἄς ἐξουσιάσωμεν αὐτήν· διότι δυνάμεθα νὰ κυριεύσωμεν αὐτήν. Οἱ ἄνθρωποι ὁμῶς,
 36 οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ, εἶπαν, Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναβῶμεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον, διότι εἶναι δυνατώτεροι
 37 ἡμῶν. Καὶ δυσφήμησαν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν κατεσκόπευσαν, πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἡ γῆ, τὴν
 38 ὁποίαν διεπεράσαμεν διὰ νὰ κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι γῇ κατατρώγουσα τοὺς κατοίκους αὐτῆς· καὶ πᾶς
 39 ὁ λαός, τὸν ὁποῖον εἶδομεν ἐν αὐτῇ εἶναι ἄνδρες ὑπερμεγέθεις· καὶ εἶδομεν ἐκεῖ τοὺς γίγαντας, τοὺς υἱοὺς
 40 Ἀνάκ, τοῦ ἐκ τῶν γιγάντων· καὶ ἐβλέπομεν ἑαυτοὺς ὡς ἀκρίδας καὶ τοιούτους ἐβλεπον ἡμᾶς αὐτοί.

14. 2 Καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὑψώσασα τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐδόρησε· καὶ ἔκλαυσεν ὁ λαὸς τὴν νύκτα ἐκείνην. Καὶ
 3 πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ,
 4 Εἴθε νὰ ἀπεθνήσκομεν ἐν γῇ Αἰγύπτου· ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἴθε νὰ ἀπεθνήσκομεν· καὶ διὰ τί μᾶς ἔφερρεν ὁ
 5 Κύριος εἰς τὴν γῆν ταύτην νὰ πέσωμεν διὰ μαχαίρας, νὰ γείνωσι διαρπαγὴ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν δὲν
 6 ἦτο καλῆτερον εἰς ἡμᾶς νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἰγύπτου. Καὶ ἔλεγεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἄσ κάμωμεν
 7 ἀρχηγὸν καὶ ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἰγύπτου. Τότε ἔπασεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
 8 ἐνώπιον ὄλου τοῦ πληθους τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ καὶ Χάλεβ ὁ
 9 υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή, ἐκ τῶν κατασκοπευσάντων τὴν γῆν, διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ εἶπον πρὸς πᾶσαν τὴν
 10 συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες, Ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν διεπεράσαμεν διὰ νὰ κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι
 11 γῇ ἀγαθὴ σφόδρα σφόδρα· ἐὰν ὁ Κύριος εὐαρεστῇται εἰς ἡμᾶς, τότε θέλει φέρεי ἐμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην
 12 καὶ θέλει δώσει αὐτήν εἰς ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· μόνον μὴ ἀποστατεῖτε κατὰ τοῦ Κυρίου μηδὲ
 13 φοβεῖσθε τὸν λαὸν τῆς γῆς· διότι αὐτοὶ εἶναι ψωμίον δι' ἡμᾶς· ἡ σκέπη αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἡμῶν, καὶ
 14 ὁ Κύριος εἶναι μεθ' ἡμῶν· μὴ φοβεῖσθε αὐτούς. Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτοὺς με
 15 λίθους· Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐπεφάνη ἐπὶ τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου εἰς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ
 16 εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔως πότε θέλει μὲ παροργίζει ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἕως πότε δὲν θέλουσι πιστεῦει
 17 εἰς ἐμέ, μετὰ πάντα τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμα ἐν μέσῳ αὐτῶν· θέλω πατάξαι αὐτοὺς με θανατικὸν καὶ θέλω
 18 ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ σὲ θέλω κάμει εἰς ἔθνος μεγαλύτερον καὶ δυνατώτερον αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς
 19 πρὸς τὸν Κύριον, Τότε ἡ Αἰγύπτου θέλει ἀκούσει διότι σὺ ἀνέβιβασας τὸν λαὸν τοῦτον ἐν τῇ δυνάμει σου ἐκ
 20 μέσου αὐτῶν· καὶ θέλουσιν εἰπεῖν τοῦτο πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης· οἵτινες ἤκουσαν ὅτι σὺ, Κύριε,
 21 εἶσαι ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι σὺ, Κύριε, φαίνεσαι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἡ νεφέλη σου ἵσταται
 22 ἐπ' αὐτούς, καὶ σὺ προπορεύεσαι αὐτῶν τὴν ἡμέραν ἐν στύλῳ νεφέλης, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός. Ἐὰν
 23 λοιπὸν θανατώσῃς τὸν λαὸν τοῦτον ὡς ἕνα ἄνθρωπον, τότε τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἤκουσαν τὸ ὄνομά σου, θέλουσιν
 24 εἰπεῖν λέγοντες, Ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο ὁ Κύριος νὰ φέρῃ τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὥμοσε πρὸς
 25 αὐτούς, διὰ τοῦτο κατέστρεψεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τώρα, δέομαί σου, ἄς μεγαλυνθῇ ἡ δύναμις τοῦ
 26 Κυρίου μου καθ' ὃν τρόπον εἶπας λέγων, Ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, συγχωρῶν ἀνομίαν
 27 καὶ παράβασιν, καὶ ὅστις κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θέλει ἀθώωσει τὸν ἔνοχον, ἀνταποδίδων τὴν ἀνομίαν τῶν
 28 πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. Συγχώρησον, δέομαι, τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ τούτου
 29 κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ καθὼς συνεχώρησας τὸν λαὸν τοῦτον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ νῦν. Καὶ εἶπε
 30 Κύριος, Συνεχώρησα αὐτοὺς κατὰ τὸν λόγον σου· ἀλλὰ ζῶ ἐγώ, καὶ θέλει ἐμπλησθῇ πᾶσα ἡ γῆ ἀπὸ τῆς δόξης
 31 τοῦ Κυρίου. Ἐπειδὴ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ ἰδόντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖά μου, τὰ ὁποῖα ἔκαμον ἐν
 32 τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μὲ παρώργισαν ἤδη δεκάκις καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν μου, θεβαίως
 33 δὲν θέλουσιν ἰδεῖ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὥμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· οὐδεὶς ἐκ τῶν παροργισάντων με
 34 θέλει ἰδεῖ αὐτήν. Τὸν δὲ δοῦλόν μου Χάλεβ, ἐπειδὴ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ἄλλο πνεῦμα καὶ μὲ ἠκολούθησεν ἐντελῶς,
 35 τοῦτον θέλω φέρεи εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθε, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει αὐτήν. Οἱ δὲ
 36 Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι. Αὐριοι στρέψατε καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν ἔρημον κατὰ
 37 τὴν ὁδὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών λέγων, Ἔως
 38 πότε θέλω ὑποφέρει τὴν συναγωγὴν ταύτην τὴν πονηράν, ὅσα αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου ἤκουσα τοὺς
 39 γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποῖους γογγύζουσιν ἐναντίον μου. Εἰπέ πρὸς αὐτούς, Ζῶ ἐγώ, λέγει ὁ
 40 Κύριος, καθὼς σεῖς ἐλαλήσατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω θεβαίως θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς· τὰ πτώματά σας θέλουσι

πέσει ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ· καὶ πάντες οἱ ἀπηριθμημένοι ἀπὸ σαῶ καθ' ὅλον τὸν ἀριθμὸν σας, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν
καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐναντίον μου, βεβαίως δὲν θέλετε εἰσέλθει σεῖς εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὥμοσα 30
νὰ σαῶ κατοικίῳ ἐν αὐτῇ, ἐκτὸς τοῦ Χάλεθ υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννὴ καὶ τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυῆ· ἀλλὰ τὰ παιδιά 31
σας, τὰ ὁποῖα εἶπετε ὅτι θέλουσι γίνετε εἰς διαρπαγὴν, ταῦτα θέλω εἰσαγάγει, καὶ θέλουσι γνωρίσει τὴν γῆν τὴν
ὁποῖαν σεῖς κατεφρονήσατε· τὰ δὲ πτώματα ὑμῶν θέλουσι πέσει ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ· καὶ τὰ τέκνα σας θέλουσι 32, 33
περιπλανᾶσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ θέλουσι φέρετε ἑαυτὰ τὴν ποινὴν τῆς πορνείας σας, ἕως οὗ
διαφθαρῶσι τὰ πτώματά σας ἐν τῇ ἐρήμῳ· κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν εἰς τὰς ὁποίας κατεσκοπεύσατε 34
τὴν γῆν, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐκάστης ἡμέρας λογιζομένης δι' ἐν ἔτος, τεσσαράκοντα ἔτη θέλετε φέρετε ἐφ'
ἑαυτοὺς τὰς ἀνομίας σας, καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἐγκατάλειψίν μου. Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα· βεβαίως θέλω 35
κάμει τοῦτο εἰς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην, τὴν ἐπισυνηγμένην ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ
θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ καὶ ἐκεῖ θέλουσιν ἀποθάνει. Καὶ οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς 36
διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν, οἵτινες ἐπιστρέψαντες ἔκαμον πᾶσαν τὴν συναγωγὴν νὰ γογγύσῃ ἐναντίον
αὐτοῦ, δυσφημοῦντες τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐδυσφήμησαν τὴν γῆν, ἀπέθανον ἐν τῇ πληγῇ 37
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἰησοῦς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ καὶ Χάλεθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννὴ ἔζησαν, ἐκ τῶν ἀνθρώπων 38
ἐκείνων οἵτινες ὑπῆγαν νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς 39
πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. Καὶ σηκωθέντες ἐνῶρις τὸ πρωῒ, ἀνέβησαν εἰς 40
τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες, Ἰδοὺ, ἡμεῖς, καὶ θέλομεν ἀναβῆ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον μᾶς ὑπεσχέθη
ὁ Κύριος· διότι ἡμαρτήσαμεν. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Διὰ τί σεῖς παραβαίνετε τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου 41
τοῦτο βεβαίως δὲν θέλει εὐοδοθῆ· μὴ ἀναβαίνετε· διότι δὲν εἶναι ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν· διὰ νὰ μὴ κτυπηθῇτε 42
ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας· διότι οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι εἶναι ἐκεῖ ἔμπροσθέν σας καὶ θέλετε πέσει 43
ἐν μαχαίρᾳ· ἐπεὶ δὲ ἐξεκλίνετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος δὲν θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν. Ἀλλ' αὐτοὶ 44
ἀπειτόλμησαν νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ κιβωτὸς ὁμῶς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Μωϋσῆς
δὲν ἐκινήθησαν ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου. Τότε οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ὄρει 45
ἐκείνῳ, κατέβησαν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἕως Ὁρμά.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, **15. 2**
"Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικίσεώς σας, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ δίδω εἰς ἐσᾶς, καὶ κάμῃτε προσφορὰν διὰ 3
πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὀλοκαύτωμα, θυσίαν εἰς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς ἢ αὐτοπροαιρέτως ἢ εἰς τὰς ἐορτάς σας,
διὰ νὰ κάμῃτε ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, εἴτε ἐκ τῶν βοῶν εἴτε ἐκ τῶν προβάτων, τότε ὁ προσφέρων τὸ 4
δῶρον αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον θέλει φέρετε προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἀπὸ ἐνὸς δεκάτου σεμιδάλεως, ἐξυμωμένης
μὲ τὸ τέταρτον ἐνὸς ἴν ἐλαίου· καὶ οἶνον διὰ σπονδὴν, τὸ τέταρτον ἐνὸς ἴν, θέλεις προσθέσει εἰς τὸ ὀλοκαύτωμα 5
ἢ τὴν θυσίαν, δι' ἑκαστον ἄρνιον. Ἡ δι' ἑκαστον κριὸν θέλεις προσθέσει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, δύο δέκατα 6
σεμιδάλεως ἐξυμωμένης μὲ τὸ τρίτον ἐνὸς ἴν ἐλαίου· καὶ οἶνον διὰ σπονδὴν θέλεις προσφέρει, τὸ τρίτον ἐνὸς 7
ἴν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Ἐὰν δὲ προσφέρῃς μόσχον ἐκ βοῶν δι' ὀλοκαύτωμα ἢ διὰ θυσίαν 8
πρὸς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς ἢ διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον, τότε θέλεις φέρετε μετὰ τοῦ μόσχου ἐκ 9
βοῶν προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, τρία δέκατα σεμιδάλεως ἐξυμωμένης μὲ ἓν ἡμισυ ἴν ἐλαίου· καὶ θέλεις φέρετε 10
οἶνον διὰ σπονδὴν, τὸ ἡμισυ τοῦ ἴν, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
οὕτω θέλει γίνεσθαι δι' ἓνα μόσχον ἢ δι' ἓνα κριὸν ἢ δι' ἄρνιον ἢ διὰ τράγον. Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον 11, 12
θέλετε προσφέρει, οὕτω θέλετε κάμει εἰς ἑκαστον κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Πάντες οἱ αὐτόχθονες θέλουσι 13
κάμει ταῦτα κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, προσφέροντες προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς
τὸν Κύριον. Καὶ ἐὰν παροικῇ μεταξὺ σας ξένος ἢ ὁποιοσδήποτε εἶναι μεταξὺ σας εἰς τὰς γενεάς σας, καὶ θέλῃ 14
νὰ κάμῃ προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, καθὼς σεῖς κάμνετε, οὕτω θέλει 15
κάμει· εἷς νόμος θέλει εἶσθαι διὰ σαῶ τοὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς καὶ διὰ τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ σας, 16
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς σας· καθὼς σεῖς, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ξένος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· εἷς νόμος 17
καὶ μία διάταξις θέλει εἶσθαι διὰ σαῶ καὶ διὰ τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ σας. Καὶ ἐλάλησε Κύριος 18
πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, "Ὅταν ἔλθητε εἰς τὴν 19
γῆν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγὼ σαῶ φέρω, τότε ὅταν φάγητε ἐκ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον 20
προσφορὰν ὑψουμένην. Θέλετε προσφέρει ἄρτον ἐκ τῆς πρώτης ζύμης σας, εἰς προσφορὰν ὑψουμένην·
καθὼς τὴν προσφορὰν τὴν ὑψουμένην ἀπὸ τοῦ ἀλωνίου σας, οὕτω θέλετε ὑψώσει αὐτήν. Ἐκ τοῦ πρώτου 21
τῆς ζύμης σας θέλετε δώσει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ὑψουμένην εἰς τὰς γενεάς σας. Καὶ ἐὰν σφάλῃτε 22
καὶ δὲν πράξητε πάντα ταῦτα τὰ προστάγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, κατὰ πάντα ὅσα 23
προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Κύριος προσέταξε καὶ μετὰ ταῦτα εἰς
τὰς γενεάς σας· τότε, ἐὰν γείνη τι ἐξ ἀγνοίας, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃ αὐτὸ ἢ συναγωγὴ, πᾶσα ἢ συναγωγὴ θέλει 24
προσφέρει ἓνα μόσχον ἐκ βοῶν διὰ ὀλοκαύτωμα, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων
προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ κατὰ τὸ διατεταγμένον, καὶ ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν
περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ θέλει 25
συγχαρηθῆ εἰς αὐτούς· διότι ἔγεινεν ἐξ ἀγνοίας· καὶ θέλουσι φέρετε τὴν προσφορὰν αὐτῶν, θυσίαν γινομένην
διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀγνοίαν
αὐτῶν· καὶ θέλει συγχαρηθῆ εἰς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα 26
μεταξὺ αὐτῶν· διότι πᾶς ὁ λαὸς ἡμαρτεν ἐξ ἀγνοίας. Ἐὰν δὲ ψυχὴ τις ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας, οὕτως πρέπει νὰ 27

28 φέρη αἶγα ἐνιαύσιον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἥτις
 ἡμάρτησεν ἐξ ἀγνοίας, ὅταν ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ
 29 θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν. Εἶτο νόμος θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ τὸν αὐτόχθονα μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ
 30 διὰ τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ αὐτῶν, ὅταν ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας. Ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις πράξῃ ἁμάρτημα
 μὲ χεῖρα ὑπερήφανον, εἴτε αὐτόχθων εἴτε ξένος, οὗτος καταφρονεῖ τὸν Κύριον· καὶ θέλει ἐξολοθρευθῇ ἡ ψυχὴ
 31 ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Ἐπειδὴ κατεφρόνησε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ παρέβη τὴν προσταγὴν
 32 αὐτοῦ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξάπαντος θέλει ἐξολοθρευθῇ· ἡ ἁμαρτία αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἐπ’ αὐτήν. Καὶ ὅτε ἦσαν
 33 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὗρον ἄνθρωπον συλλέγοντα ξύλα τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Καὶ οἱ εὐρόντες
 34 αὐτὸν συλλέγοντα ξύλα ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν· καὶ
 35 ἔβαλον αὐτὸν εἰς φύλαξιν, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ὅτι φανερόν τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
 τὸν Μωϋσῆν, Ὁ ἄνθρωπος ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· πᾶσα ἡ συναγωγὴ θέλει λιθοβολήσῃ αὐτὸν μὲ λίθους
 36 ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτὸν μὲ
 37 λίθους καὶ ἀπέθανε· καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
 38 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς νὰ κάμωσι κράσπεδα εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων αὐτῶν,
 39 εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, καὶ νὰ βάλωσιν εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ἄκρων ταινίαν κυανῆν· καὶ θέλετε ἔχει αὐτὴν εἰς
 τὰ κράσπεδα, διὰ τὰ βλέπετε αὐτὴν καὶ νὰ ἐνθυμησθε πάσας τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐκτελεῖτε αὐτάς,
 καὶ νὰ μὴ διαστραφῇτε κατόπιν τῶν καρδιῶν σας καὶ κατόπιν τῶν ὀφθαλμῶν σας, κατόπιν τῶν ὁποίων σεῖς
 40 ἐκπορνεύετε· διὰ τὰ ἐνθυμησθε καὶ νὰ ἐκτελεῖτε πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ νὰ ᾔσθε ἅγιοι εἰς τὸν Θεὸν σας.
 41 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ τὰ ἤμαι Θεὸς σας. Ἐγὼ εἶμαι
 Κύριος ὁ Θεὸς σας.

16 Ὁ δὲ Κορέ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαάρ, υἱοῦ τοῦ Καάθ, υἱοῦ τοῦ Λευῖ, καὶ Δαθάν καὶ Ἀβειρὼν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιάβ,
 2 καὶ Ὡν ὁ υἱὸς τοῦ Φαλέθ, υἱοὶ Ρουβὴν, ἐστασίασαν, καὶ ἐσηκώθησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως μετὰ διακοσίων
 πενήκοντα ἀνθρώπων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀρχηγῶν τῆς συναγωγῆς, συγκλήτων τῆς βουλῆς, ἀνδρῶν ὀνομα-
 3 στῶν· καὶ συνήχθησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀαρὼν καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Ἀρκεῖ εἰς ἐσᾶς,
 διότι πᾶσα ἡ συναγωγὴ, πάντες εἶναι ἅγιοι καὶ ὁ Κύριος εἶναι μεταξὺ αὐτῶν· καὶ διὰ τί ὑψόνεσθε ὑπεράνω τῆς
 4, 5 συναγωγῆς τοῦ Κυρίου Ἀκούσας δὲ ὁ Μωϋσῆς ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν Κορέ
 καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συνοδίαν αὐτοῦ, λέγων, Τὸ πρῶτ’ θέλει φανερώσῃ ὁ Κύριος ποῖοι εἶναι αὐτοῦ καὶ ποῖος
 ἅγιος καὶ θέλει κάμει αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτόν· καὶ ὄντινα ἐξέλεξε, τοῦτον θέλει κάμει νὰ πλησιάσῃ εἰς
 6, 7 αὐτόν. Τοῦτο κάμετε, Λάβετε εἰς ἑαυτοὺς θυμιατήρια, ὁ Κορέ καὶ πᾶσα ἡ συνοδία αὐτοῦ· καὶ βάλετε ἐπ’
 αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπιθέσατε θυμίαμα ἐπ’ αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐριον· καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐκλέξῃ ὁ
 8 Κύριος, οὗτος θέλει εἶσθαι ἅγιος. Ἀρκεῖ εἰς ἐσᾶς, υἱοὶ Λευῖ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κορέ, Ἀκούσατε
 9 τώρα, υἱοὶ Λευῖ. Μικρὸν πρᾶγμα εἶναι τοῦτο εἰς ἐσᾶς, ὅτι ἐξεχώρισεν ἐσᾶς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς
 συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὰ σᾶς φέρη πλησίον αὐτοῦ νὰ κάμνητε τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου
 10 καὶ νὰ στέκησθε ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς, διὰ τὰ ὑπηρετῆτε εἰς αὐτούς· καὶ ἀφοῦ σὲ ἔφερε πλησίον ἑαυτοῦ
 11 καὶ πάντα τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς υἱοὺς Λευῖ μετὰ σοῦ, σεῖς ζητεῖτε καὶ τὴν ἱερατείαν· οὕτω κάμνεις, σὺ
 καὶ πᾶσα ἡ συνοδία σου, οἵτινες εἴσθε συνηθροισμένοι ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Ἀαρὼν τίς εἶναι, ὥστε νὰ
 12 γογγύζητε ἐναντίον αὐτοῦ· Καὶ ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς νὰ καλέσῃ τὸν Δαθάν καὶ τὸν Ἀβειρὼν τοὺς υἱοὺς Ἐλιάβ·
 13 οἱ δὲ εἶπον, Δὲν ἀναβαίνομεν· μικρὸν εἶναι τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς ρεοῦσης γάλα καὶ μέλι, διὰ τὰ
 14 θανατώσῃ ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὅτι ὡς ἄρχων θέλεις νὰ κατεξουσιάζῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ δὲν ἔφερες ἡμᾶς εἰς
 γῆν ρεοῦσαν γάλα καὶ μέλι οὐδὲ ἔδωκας εἰς ἡμᾶς κληρονομίαν ἀγρῶν καὶ ἀμπελώνων· τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν
 15 ἀνθρώπων τούτων θέλεις νὰ ἐκβάλῃς δὲν ἀναβαίνομεν. Καὶ ἔβαρυθύμησεν ὁ Μωϋσῆς σφόδρα καὶ εἶπε πρὸς
 τὸν Κύριον, Μὴ ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν προσφορὰν αὐτῶν· οὐδὲ ἕνα ὄνον ἀπ’ αὐτῶν ἔλαβον οὐδὲ ἔβλαψα τινὰ ἐξ
 16 αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κορέ, Σὺ καὶ πᾶσα ἡ συνοδία σου νὰ ᾔσθε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, σὺ, καὶ
 17 αὐτοί, καὶ ὁ Ἀαρὼν, αὐριον· καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ καὶ ἐπιθέσατε θυμίαμα ἐπ’ αὐτὰ καὶ
 φέρετε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ, διακόσια πενήκοντα θυμιατήρια· καὶ σὺ, καὶ ὁ
 18 Ἀαρὼν, ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ καὶ ἔβαλον ἐπ’ αὐτὰ πῦρ,
 καὶ ἐπέθεσαν ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα καὶ ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μετὰ τοῦ Μωϋσέως
 19 καὶ τοῦ Ἀαρὼν. Καὶ συνήγαγεν ἐναντίον αὐτῶν ὁ Κορέ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
 20 μαρτυρίου. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη εἰς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν
 21 καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν λέγων, Ἀποχωρίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, διὰ τὰ ἐξαναλώσω αὐτοὺς διὰ
 22 μιᾶς. Καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ὡ Θεέ, Θεὲ τῶν πνευμάτων πάσης σαρκός, εἶς ἄνθρωπος
 23 ἡμάρτησε καὶ θέλεις ὀργισθῇ ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς· Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
 24 Λάλησον πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Κορέ, τοῦ Δαθάν καὶ τοῦ Ἀβειρὼν
 25 κυκλόθεν. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Δαθάν καὶ Ἀβειρὼν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν οἱ
 26 πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων, Ἀποχωρίσθητε εὐθὺς ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν
 ἀσεβῶν τούτων ἀνθρώπων καὶ μὴ ἐγγίσητε μηδὲν ἐκ τῶν ὅσα εἶναι αὐτῶν, διὰ τὰ μὴ ἀφανισθῇτε ἐν μέσῳ πασῶν
 27 τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Ἀνεχώρησαν λοιπὸν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Κορέ, τοῦ Δαθάν καὶ τοῦ Ἀβειρὼν κυκλόθεν·
 καὶ ὁ Δαθάν καὶ ὁ Ἀβειρὼν ἐξῆλθον, καὶ ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
 28 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἐκ τούτου θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος μὲ

ἀπέστειλε διὰ νὰ πράξω πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ὅτι δὲν ἔπραξα ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀπο- 29
θάνωσι τὸν κοινὸν θάνατον πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐὰν γείνη ἀνταπόδοσις εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀνταπόδοσιν
πάντων τῶν ἀνθρώπων, δὲν μὲ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος· ἐὰν ὅμως ὁ Κύριος κάμῃ θαῦμα, καὶ ἀνοίξῃ ἡ γῆ τὸ 30
στόμα αὐτῆς καὶ καταπίῃ αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ αὐτῶν καὶ καταβῶσι ζῶντες εἰς τὸν ἄδην, τότε θέλετε γνωρίσει
ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον. Καὶ ὡς ἔπαυσε λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐσχίσθη 31
τὸ ἔδαφος τὸ ὑποκάτω αὐτῶν. Καὶ ἡ γῆ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν 32
καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς μετὰ τοῦ Κορέ καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν. Καὶ κατέβησαν αὐτοὶ 33
καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ζῶντες εἰς τὸν ἄδην, καὶ ἡ γῆ ἐκλείσθη ἐπάνωθεν αὐτῶν· καὶ ἠφανίσθησαν ἐκ μέσου τῆς
συναγωγῆς. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὁ περὶ αὐτῶν ἔφυγον εἰς τὴν βοῆν αὐτῶν, λέγοντες, Μήπως καταπίῃ καὶ ἡμᾶς 34
ἡ γῆ. Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πεντήκοντα ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ 35
θυμίαμα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Εἰπέ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, 36, 37
νὰ λάβῃ τὰ θυμιατήρια ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὸ πῦρ σκόρπισον ἐκεῖ· διότι εἶναι ἡγιασμένα, τὰ θυμιατήρια 38
τούτων τῶν ἁμαρτησάντων ἐναντίον εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ ἃς κάμωσιν αὐτὰ πλάκας διὰ κάλυμμα τοῦ
θυσιαστηρίου· ἐπειδὴ οὗτοι προσέφεραν αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο εἶναι ἡγιασμένα· καὶ θέλουσιν 39
εἶσθαι διὰ σημείου εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὰ χάλκινα θυμιατήρια, τὰ ὅποια 39
προσέφεραν οἱ καυθέντες· καὶ ἔκαμον αὐτὰ πλάκας διὰ νὰ καλύψωσι τὸ θυσιαστήριον· πρὸς μνημόσυνον 40
εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὥστε μηδεὶς ἀλλογενῆς, μὴ ὢν ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀαρὼν, νὰ μὴ πλησιάσῃ διὰ νὰ
προσφέρῃ θυμίαμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ γείνη ὡς ὁ Κορέ καὶ ὡς ἡ συνοδία αὐτοῦ, καθὼς εἶπε 41
Κύριος πρὸς αὐτὸν διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 41
ἐγόγγυσαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρὼν, λέγοντες, Σεῖς ἐφονεύσατε τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐνῶ 42
ἡ συναγωγὴ ἦτο συνηθροισμένη ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀαρὼν, ἀνέβλεψαν πρὸς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἰδοὺ, ἡ νεφέλη ἐσκέπασεν αὐτήν, καὶ ἐφάνη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ 43
ὁ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων· Ἀποσύρθητε 44, 45
ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, διὰ νὰ ἀναλώσω αὐτοὺς διὰ μιᾶς. Καὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. Καὶ 46
εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Λάβε τὸ θυμιατήριον καὶ βάλε πῦρ εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίθεο
θυμίαμα καὶ ὑπάγε ταχέως εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ κάμε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν· διότι ἐξῆλθεν ὀργὴ παρὰ τοῦ 47
Κυρίου· ἡ πληγὴ ἤρχισε. Καὶ ἔλαβε τὸ θυμιατήριον ὁ Ἀαρὼν, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς τὸ 47
μέσον τῆς συναγωγῆς· καὶ ἰδοὺ, ἡ πληγὴ εἶχεν ἀρχίσει ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐπέθεσε θυμίαμα καὶ ἔκαμεν ἐξιλέωσιν
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐστάθη ἀναμέσον τῶν ἀποθανόντων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἔπαυσεν ἡ θραῦσις. Ἦσαν δὲ 48, 49
οἱ ἀποθάνοντες εἰς τὴν θραῦσιν δεκατέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, ἐκτὸς τῶν ἀποθανόντων ἐξ αἰτίας τοῦ
Κορέ. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔπαυσεν ἡ 50
θραῦσις.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ λάβε παρ' ἐκάστου **17, 2**
αὐτῶν ῥάβδον κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν κατὰ τὸν οἶκον τῶν
πατέρων αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· ἐκάστου τὸ ὄνομα ἐπιγράψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ 3
Ἀαρὼν ἐπιγράψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου τοῦ Λευὶ, ἐπειδὴ μία ῥάβδος θέλει εἶσθαι δι' ἕκαστον ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου
τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ θέλεις ἀποθέσει αὐτάς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, ὅπου 4
θέλω εὐρίσκεισθαι μεθ' ὑμῶν· καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ ἀνθρώπου, ὅντινα ἐκλέξω, θέλει βλαστήσῃ καὶ θέλω κάμει 5
νὰ παύσωσιν ἀπ' ἔμπροσθέν μου οἱ γογγυσμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον
σας. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀνά 6
μίαν ῥάβδον ἕκαστος ἄρχων κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν
ἦτο μετὰ τῶν ῥάβδων αὐτῶν. Καὶ ἀπέθηκεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ῥάβδους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ 7
μαρτυρίου. Καὶ τὴν ἐπαύριον εἰσῆλθεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἰδοὺ, ἡ ῥάβδος τοῦ 8
Ἀαρὼν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Λευὶ ἐβλάστησε καὶ ἀνεφύησε βλαστὸν καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ ἔδωκεν ἀμύγδαλα.
Καὶ ἔφερον ἔξω ὁ Μωϋσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ 9
αὐτοὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀπόθεο τὴν ῥάβδον 10
τοῦ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττηται εἰς σημεῖον εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀποστασίας· καὶ
θέλεις καταπαύσει ἀπ' ἐμοῦ τοὺς γογγυσμοὺς αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι. Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς 11
προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· οὕτως ἔκαμε. Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγοντες, Ἰδοὺ, 12
ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν, ἀφανίζόμεθα, πάντες ἀφανίζόμεθα· πᾶς ὁ πλησιάζων, ὁ πλησιάζων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ 13
Κυρίου, ἀποθνήσκει πάντες θέλομεν ἐκλείψει ἀποθνήσκοντες

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρὼν, Σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου μετὰ σοῦ θέλετε βαστάζει **18**
τὴν ἀνομίαν τοῦ ἁγιαστηρίου· καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ θέλετε βαστάζει τὴν ἀνομίαν τῆς ἱερατείας
σας. Καὶ ἔτι τοὺς ἀδελφούς σου, τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, τὴν φυλὴν τοῦ πατρὸς σου, φέρε μετὰ σοῦ, διὰ νὰ 2
ῆναι ἡνωμένοι μετὰ σοῦ καὶ νὰ σὲ ὑπηρετῶσι· σὺ ὅμως καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ θέλετε ὑπηρετεῖ ἔμπροσθεν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς σου καὶ τὰς φυλακὰς ὅλης τῆς σκηνῆς· 3
μόνον εἰς τὰ σκεύη τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον δὲν θέλουσι πλησιάζει, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι μήτε
αὐτοὶ μήτε σείς. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἡνωμένοι μετὰ σοῦ καὶ θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ 4
μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς· καὶ ξένος δὲν θέλει σᾶς πλησιάζει. Καὶ θέλετε φυλάττει 5

τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ὀργὴ εἰς τοὺς
 6 υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἐγώ, ἰδοὺ, ἔλαβον τοὺς ἀδελφοὺς σας τοὺς Λευῖτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οὗτοι
 εἶναι δεδομένοι εἰς ἐσᾶς δῶρον διὰ τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
 7 Σὺ δὲ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ θέλετε φυλάττει τὴν ἱερατείαν σας εἰς πάντα τὰ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὰ ἐντὸς
 τοῦ παραπετάσματος, καὶ θέλετε κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν. Δῶρον ἔδωκα τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἱερατείας σας· καὶ
 8 ὅστις ξένος πλησιάσῃ, θέλει θανατόνεσθαι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔδωκα ἔτι εἰς σὲ
 τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ὑψουμένων προσφορῶν μου ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· εἰς σὲ
 9 ἔδωκα αὐτὰ διὰ τὸ χρίσμα καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου εἰς νόμιμον αἰώνιον. Τοῦτο θέλει εἶσθαι σοῦ ἀπὸ τῶν
 ἁγιωτάτων ἐκ τῶν διὰ πυρὸς προσφερομένων· πάντα τὰ δῶρα αὐτῶν, πᾶσαι αἱ ἐξ ἀλφίτων προσφοραὶ αὐτῶν καὶ
 πᾶσαι αἱ περὶ ἁμαρτίας προσφοραὶ αὐτῶν καὶ πᾶσαι αἱ περὶ ἀνομίας προσφοραὶ αὐτῶν, τὰς ὁποίας θέλουσιν
 10 ἀποδίδει εἰς ἐμέ, ἁγιώτατα θέλουσιν εἶσθαι διὰ σὲ καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς σου. Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων θέλετε
 11 τρώγει αὐτά· πᾶν ἄρσενικὸν θέλει τρώγει αὐτά· ἅγια θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὲ. Καὶ τοῦτο εἶναι σοῦ, ἡ ὑψουμένη
 προσφορά ἐκ τῶν δώρων αὐτῶν, μετὰ πασῶν τῶν κινητῶν προσφορῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· εἰς σὲ ἔδωκα αὐτά
 καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σου μετὰ σοῦ εἰς νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ
 12 σου θέλει τρώγει αὐτά. Πᾶν τὸ ἐξαιρέτον τοῦ ἐλαίου, καὶ πᾶν τὸ ἐξαιρέτον τοῦ οἴνου καὶ τοῦ σίτου, τὰς
 13 ἀπαρχὰς αὐτῶν, ὅσα προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον, εἰς σὲ ἔδωκα αὐτά· Πάντα τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς,
 14 ὅσα φέρωσι πρὸς τὸν Κύριον, σοῦ θέλουσιν εἶσθαι πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου θέλει τρώγει αὐτά. Πᾶν
 15 καθέρωμα τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι σοῦ. Πᾶν διανοίγον μήτραν ἐκ πάσης σαρκός, τὸ ὅποιον προσφέρωσι
 πρὸς τὸν Κύριον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοῦ θέλει εἶσθαι πλὴν τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων θέλουσιν
 16 ἐξάπαντος ἐξαγοράζεσθαι καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων θέλουσιν ἐξαγοράζεσθαι. Καὶ ὅσα
 πρέπει νὰ ἐξαγορασθῶσιν ἀπὸ ἡλικίας ἑνὸς μηνός, θέλουσιν ἐξαγοράζεσθαι κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, διὰ πέντε
 17 σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ὅστις εἶναι εἴκοσι γερά. Τὰ πρωτότοκα ὅμως τῶν βοῶν ἢ τὰ
 πρωτότοκα τῶν προβάτων ἢ τὰ πρωτότοκα τῶν αἰγῶν δὲν θέλουσιν ἐξαγοράζεσθαι· ἅγια εἶναι· τὸ αἷμα αὐτῶν
 18 θέλεις ῥαντίζει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ πάχος αὐτῶν θέλεις καίει διὰ προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς
 εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ τὸ κρέας αὐτῶν θέλει εἶσθαι σοῦ, καθὼς τὸ κινητὸν στήθος καὶ ὁ
 19 δεξιὸς ὄμος εἶναι σοῦ. Πάσας τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῶν ἁγίων πραγμάτων, τὰς ὁποίας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον, ἔδωκα εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς σου καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σου μετὰ σοῦ εἰς
 νόμιμον αἰώνιον. Αὕτη εἶναι διαθήκη ἄλατος παντοτεινῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου
 20 μετὰ σοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἐν τῇ γῇ αὐτῶν δὲν θέλεις ἔχει κληρονομίαν οὐδὲ θέλεις ἔχει
 21 μερίδα μεταξὺ αὐτῶν· ἐγὼ εἶμαι ἡ μερίς σου καὶ ἡ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἰδοὺ,
 ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς Λευὶ πάντα τὰ δέκατα τοῦ Ἰσραὴλ εἰς κληρονομίαν, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τὴν ὁποίαν
 22 ὑπηρετοῦσι, τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ δὲν θέλουσι πλησιάζει τοῦ λοιποῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 23 εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ λάβωσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν· ἀλλ' οἱ Λευῖται,
 οὗτοι θέλουσιν ὑπηρετεῖ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ οὗτοι θέλουσι βαστάζει τὴν ἀνομίαν
 αὐτῶν· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας· καὶ δὲν θέλουσιν ἔχει μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 24 οὐδεμίαν κληρονομίαν· διότι τὰ δέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα προσφέρωσιν ὑψουμένην προσφορὰν πρὸς
 τὸν Κύριον, ἔδωκα κληρονομίαν εἰς τοὺς Λευῖτας· διὰ τοῦτο εἶπα περὶ αὐτῶν, Ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲν
 25, 26 θέλουσιν ἔχει οὐδεμίαν κληρονομίαν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον καὶ πρὸς
 τοὺς Λευῖτας καὶ εἰπέ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν λαμβάνητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ δέκατον, τὸ ὅποιον ἔδωκα εἰς
 27 ἐσᾶς παρ' αὐτῶν διὰ κληρονομίαν σας, τότε θέλετε προσφέρει ἐξ αὐτῶν προσφορὰν ὑψουμένην εἰς τὸν Κύριον,
 δέκατον ἀπὸ τοῦ δεκάτου. Καὶ αὗται αἱ ὑψούμεναι προσφοραὶ σας θέλουσι λογίζεσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς σῖτος τοῦ
 28 ἁλωνίου καὶ ὡς ἀφθονία τοῦ ληνοῦ. Οὕτω καὶ σεῖς θέλετε προσφέρει προσφορὰν ὑψουμένην εἰς τὸν Κύριον
 ἀπὸ πάντων τῶν δεκάτων σας, τὰ ὁποῖα λαμβάνετε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἀπὸ τούτων θέλετε δίδει τὴν
 29 ὑψουμένην προσφορὰν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Ἀαρών τὸν ἱερέα. Ἀπὸ πάντων τῶν δώρων σας θέλετε προσφέρει
 πᾶσαν ὑψουμένην προσφορὰν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ παντὸς τοῦ ἐξαιρέτου αὐτῶν τὸ ἡγιασμένον μέρος ἐξ αὐτῶν.
 30 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν προσφέρητε ἐξ αὐτῶν τὸ ἐξαιρέτον αὐτῶν, τοῦτο θέλει λογίζεσθαι διὰ τοὺς
 31 Λευῖτας ὡς προϊόν τοῦ ἁλωνίου καὶ ὡς προϊόν τοῦ ληνοῦ· καὶ θέλετε τρώγει αὐτὰ ἐν παντὶ τόπῳ, σεῖς καὶ αἱ
 32 οἰκογένειαι σας· διότι τοῦτο εἶναι μισθὸς εἰς ἐσᾶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν σας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ
 δὲν θέλετε φέρεי ἐφ' ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν δι' αὐτά, ὅταν προσφέρητε ἀπ' αὐτῶν τὸ ἐξαιρέτον αὐτῶν· καὶ δὲν θέλετε
 βεβηλώσει τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε.

19, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ διάταγμα τοῦ νόμου, τὸ
 ὅποιον ὁ Κύριος προσέταξε λέγων, Εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσιν εἰς σὲ ξανθὴν δάμαλιν ἄμωμον, μὴ
 3 ἔχουσαν ἐλάττωμα, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ἐπεβλήθη ζυγός· καὶ θέλετε δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ
 4 θέλει φέρει αὐτὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου· καὶ θέλουσι σφάζει αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ θέλει λάβει Ἐλεάζαρ
 ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ θέλει ῥαντίσει ἐπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς
 5 κατ' ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θέλουσι καύσει τὴν δάμαλιν ἐνώπιον αὐτοῦ·
 6 τὸ δέρμα αὐτῆς καὶ τὸ κρέας αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς μετὰ τῆς κόπρου αὐτῆς θέλουσι καῆ. Καὶ ὁ ἱερεὺς
 θέλει λάβει ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον καὶ θέλει ῥίψει αὐτὰ εἰς τὸ μέσον τοῦ κατακαύματος
 7 τῆς δαμάλεως. Τότε θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ μετὰ

ταῦτα θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας. Καὶ ὁ καίων αὐτὴν 8
 θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος 9
 ἕως ἑσπέρας. Καὶ ἄνθρωπος καθαρὸς θέλει συνάξει τὴν στάκτιν τῆς δαμάλεως καὶ θέλει ἀποθέσει αὐτὴν 10
 ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρὸν· καὶ θέλει φυλάττεσθαι διὰ τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ ὕδωρ 11
 χωρισμοῦ· τοῦτο εἶναι διὰ καθαρισμὸν ἁμαρτίας. Καὶ ὁ συνάξας τὴν στάκτιν τῆς δαμάλεως θέλει πλύνει τὰ 12
 ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰς 13
 τοὺς ξένους τοὺς παροικοῦντας μεταξὺ ὑμῶν εἰς νόμιμον αἰῶνιον. Ὅστις ἐγγίση νεκρὸν σῶμα ἀνθρώπου, 14
 οὗτος θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας. Οὗτος θέλει ἀγνισθῇ διὰ τοῦτου τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὴν ἡμέραν 15
 τὴν ἑβδόμην θέλει εἶσθαι καθαρὸς· ἐὰν ὅμως δὲν ἀγνισθῇ τὴν τρίτην ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλει 16
 εἶσθαι καθαρὸς. Ὅστις ἐγγίση νεκρὸν σῶμα ὁποιοῦδήποτε τεθνεῶτος ἀνθρώπου καὶ δὲν ἀγνισθῇ, μιάινει τὴν 17
 σκηνὴν τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπειδὴ δὲν ἐρραντίσθῃ ἐπ’ αὐτὸν 18
 τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ μένει ἐπ’ αὐτόν. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος 19
 ὅταν ἄνθρωπος τις ἀποθάνῃ ἐν σκηνῇ· Πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ σκηνῇ 20
 θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶν ἀγγεῖον ἀνοικτόν, μὴ ἔχον σκέπασμα δεδεμένον ἐπάνωθεν 21
 αὐτοῦ, εἶναι ἀκάθαρτον. Καὶ ὅστις ἐγγίση ἐν τῇ πεδιάδι πεφονευμένον τινὰ διὰ μαχαίρας ἢ νεκρὸν σῶμα 22
 ἢ ὅσοῦν ἀνθρώπου ἢ μνημα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ θέλουσι λάβει διὰ τὸν ἀκάθαρτον 23
 ἀπὸ τῆς στάκτις τῆς καυθείσης δαμάλεως διὰ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ θέλει χυθῇ ἐπ’ αὐτὴν ὕδωρ ζῶν 24
 εἰς ἀγγεῖον. Καὶ ἄνθρωπος καθαρὸς θέλει λάβει ὕσσωπον, καὶ ἐμβάψας εἰς τὸ ὕδωρ θέλει ῥαντίσει ἐπὶ τὴν 25
 σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ καὶ ἐπ’ ἐκείνον ὅστις ἤγγισεν ὅσοῦν 26
 ἢ πεφονευμένον ἢ νεκρὸν ἢ μνημα. Καὶ ὁ καθαρὸς θέλει ῥαντίσει ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ 27
 τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν θέλει ἀγνίσει αὐτόν· καὶ αὐτὸς θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ 28
 θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι· καὶ τὸ ἑσπέρας θέλει εἶσθαι καθαρὸς. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὅστις εἶναι ἀκάθαρτος καὶ δὲν 29
 ἀγνισθῇ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς· διότι τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Κυρίου ἐμίανε· 30
 τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ δὲν ἐρραντίσθῃ ἐπ’ αὐτόν· αὐτὸς εἶναι ἀκάθαρτος. Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς νόμιμον 31
 αἰῶνιον, ὅτι ὅστις ῥαντίσῃ τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ὅστις ἐγγίση τὸ ὕδωρ 32
 τοῦ χωρισμοῦ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Καὶ πᾶν ὃ, τι ἐγγίση ὁ ἀκάθαρτος, τοῦτο θέλει εἶσθαι 33
 ἀκάθαρτον· καὶ ἡ ψυχὴ ἥτις ἐγγίση αὐτό, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.

Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πᾶσα συναγωγὴ, εἰς τὴν ἔρημον Σίν, τὸν πρῶτον μῆνα· καὶ ἔμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κά- **20**
 δης· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἡ Μαριάμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. Καὶ δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ τὴν συναγωγὴν· καὶ συνηθοίσθησαν 2
 κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρών. Καὶ ὁ λαὸς ἐλοιδόρει κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ εἶπον, λέγοντες, Εἴθε 3
 ν’ ἀπεθνήσκομεν, ὅτε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπέθανον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ διὰ τί ἀνεθιβάσατε τὴν συναγωγὴν 4
 τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐκεῖ ἡμεῖς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν καὶ διὰ τί ἀνεθιβάσατε 5
 ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ φέρητε ἡμᾶς εἰς τὸν κακὸν τοῦτον τόπον οὗτος δὲν εἶναι τόπος σπορᾶς ἢ σὺκων 6
 ἢ ἀμπέλων ἢ ῥοδιῶν· οὐδὲ ὕδωρ ὑπάρχει διὰ νὰ πίνωμεν. Καὶ ἦλθον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών ἀπ’ ἔμπροσθεν 7
 τῆς συναγωγῆς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ ἐφάνη εἰς 8
 αὐτοὺς ἡ δόξα τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Λάβε τὴν ῥάβδον καὶ συγκάλεσον 9
 τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρών ὁ ἀδελφὸς σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ θέλει δώσει 10
 τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ θέλεις ἐκβάλει εἰς αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας· καὶ θέλεις ποτίσει τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ 11
 κτήνη αὐτῶν. Καὶ ἔλαθεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον ἀπ’ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν· καὶ 12
 συνεκάλεσαν Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών τὴν συναγωγὴν ἔμπροσθεν τῆς πέτρας· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε 13
 τώρα, σεῖς οἱ ἀπειθεῖς· νὰ σᾶς ἐκβάλωμεν ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης. Καὶ ὑψώσας ὁ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα 14
 αὐτοῦ ἐκτύπησε μὲ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ τὴν πέτραν δῖς· καὶ ἐξῆλθον ὕδατα πολλὰ· καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ 15
 τὰ κτήνη αὐτῶν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἐπειδὴ δὲν μὲ ἐπιστεύσατε, διὰ 16
 νὰ μὲ ἀγιάσῃτε ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο σεῖς δὲν θέλετε φέρει τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν 17
 γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς. τοῦτο εἶναι τὸ ὕδωρ Μεριβά· διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐλοιδόρησαν κατὰ τοῦ 18
 Κυρίου, καὶ αὐτὸς ἠγίασθῃ ἐν αὐτοῖς. Καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς πρέσβεις ἀπὸ Κάδης πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ 19
 Ἑδῶμ, λέγων, Ταῦτα λέγει ὁ ἀδελφὸς σου Ἰσραὴλ· σὺ ἐξεύρεις πᾶσαν τὴν ταιλαιπωρίαν ἣτις μᾶς εὗρηκεν· ὅτι 20
 κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ κατωκίσαμεν πολὺν καιρὸν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι 21
 κατεδυνάστευσαν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν· καὶ ἀνεβοῦσαμεν πρὸς τὸν Κύριον καὶ αὐτὸς εἰσήκουσε τῆς 22
 φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀπέστειλεν ἄγγελον καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἰδοὺ, εἴμεθα ἐν Κάδης, πόλει 23
 εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁρίων σου· ἄς περάσωμεν, παρακαλῶ, διὰ τῆς γῆς σου· δὲν θέλομεν περάσει διὰ τῶν ἀγρῶν 24
 ἢ διὰ τῶν ἀμπελώνων, οὐδὲ θέλομεν πῖναι ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων· θέλομεν περάσει διὰ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ· δὲν 25
 θέλομεν ἐκκλίνει δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ἕως οὗ περάσωμεν τὰ ὅριά σου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἑδῶμ, Δὲν θέλεις 26
 περάσει διὰ τῆς γῆς μου· εἰ δὲ μή, θέλω ἐξέλθαι ἐν μαχαίρᾳ εἰς συνάντησίν σου. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπον 27
 πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς διαβαίνομεν διὰ τῆς λεωφόρου· καὶ ἐὰν ἐγὼ καὶ τὰ κτήνη μου πίνωμεν ἐκ τοῦ ὕδατός σου, 28
 θέλω πληρώσει αὐτό· θέλω διαβῇ μόνον ἐπὶ ποδός, οὐδὲν ἄλλο. Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν θέλεις διαβῇ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ 29
 Ἑδῶμ ἐναντίον αὐτοῦ μετὰ πολλοῦ λαοῦ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ. Οὕτως ἠρνήθη ὁ Ἑδῶμ νὰ δώσῃ διάβασιν εἰς 30
 τὸν Ἰσραὴλ διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπ’ αὐτοῦ. Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πᾶσα 31
 ἡ συναγωγὴ, ἀπὸ Κάδης καὶ ἦλθον εἰς τὸ ὄρος Ὡρ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν 32
 33

24 Ἀαρὼν ἐν τῷ ὄρει Ὡρ πλησίον τῶν ὀρίων τῆς γῆς Ἐδὼμ, λέγων, Ὁ Ἀαρὼν θέλει προστεθῇ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ·
 25 διότι δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἐπειδὴ ἠπειθήσατε εἰς τὸν λόγον
 26 μου εἰς τὸ ὕδωρ Μεριβά· λάβε τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος
 27 Ὡρ· καὶ ἔκδυσον τὸν Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον αὐτὴν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει
 28 προστεθῇ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ θέλει ἀποθάνει ἐκεῖ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος· καὶ
 29 ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Ὡρ ἔμπροσθεν πάσης τῆς συναγωγῆς. Καὶ ἐξέδυσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἀαρὼν τὴν στολὴν
 αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρὼν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους·
 καὶ κατέβησαν Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ ὄρους. Καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ Ἀαρὼν·
 καὶ ἐπένθησαν τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ Χαναναῖος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀράδ, ὁ κατοικῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰσραὴλ διὰ
 2 τῆς ὁδοῦ Ἀθαρεῖμ, καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλώτους. Καὶ νῆχρήθη
 3 ὁ Ἰσραὴλ εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν, Ἐὰν τῶνόντι παραδώσῃς τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν χεῖρά μου,
 4 θέλω καταστρέφει τὰς πόλεις αὐτῶν. Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τοὺς
 5 Χαναναίους· καὶ κατέστρεψαν αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Ὀρμά. Καὶ
 6 ἐσηκώθησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὡρ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, διὰ νὰ περιέλθωσι τὴν γῆν Ἐδὼμ· καὶ
 7 ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τοῦ Μωϋσῆως, λέγοντες,
 8 Διὰ τί ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου διὰ ν' ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ διότι ἄρτος δὲν εἶναι καὶ ὕδωρ δὲν εἶναι
 9 καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀηδίασε τὸν ἄρτον τοῦτον, τὸν ἐλαφρόν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις
 10 τοὺς φλογεροὺς καὶ ἐδάγκανον τὸν λαόν, καὶ λαὸς πολὺς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπέθανε. Καὶ ἐλθὼν ὁ λαὸς πρὸς
 11 τὸν Μωϋσῆν εἶπον, Ἡμαρτήσαμεν, διότι ἐλαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σοῦ· δεήθητι τοῦ Κυρίου νὰ
 12 σηκώσῃ τοὺς ὄφεις ἀφ' ἡμῶν. Καὶ ἐδεήθη ὁ Μωϋσῆς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν,
 13 Κάμε εἰς σεαυτὸν ὄφιν φλογερὸν καὶ βάλε αὐτὸν ἐπὶ ζύλου· καὶ πᾶς ὅστις δαγκασθῇ καὶ ἐμβλέψῃ εἰς αὐτόν,
 14 θέλει ζῆσαι. Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔβαλεν αὐτόν ἐπὶ ζύλου· καὶ ἐὰν ὄφισ ἐδάγκανε τινά,
 15 ἐμβλέπων οὗτος εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, ἔζη. Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν
 16 Ὠβώθ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ὠβώθ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἱϊθάβαρίμ, ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ κατὰ πρόσωπον τοῦ Μωάβ,
 17 πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. Ἐκεῖθεν σηκωθέντες ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ζαρέδ. Ἐκεῖθεν σηκωθέντες
 18 ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἀρνὼν, ὅστις εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων·
 19 διότι ὁ Ἀρνὼν εἶναι τὸ ὄριον τοῦ Μωάβ, μετὰ τὸ Μωάβ καὶ Ἀμορραίων. Διὰ τοῦτο λέγεται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν
 20 πολέμων τοῦ Κυρίου, Κατὰ τὸν Βαβὲ ἐν Σουφά, καὶ ἐπὶ τῶν ῥυάκων τοῦ Ἀρνὼν, καὶ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος τῶν
 21 ῥυάκων, τὸ ὁποῖον καταβαίνει εἰς τὴν πόλιν Ἄρ καὶ κεῖται εἰς τὰ ὄρια τοῦ Μωάβ. Καὶ ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς
 22 Βήρ· τοῦτο εἶναι τὸ φρέαρ, περὶ τοῦ ὁποίου εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σύναξον τὸν λαόν, καὶ θέλω δώσει
 23 ὕδωρ εἰς αὐτούς. Τότε ἔψαλεν ὁ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην· Ἀνάβα, ὦ φρέαρ· ψάλλετε εἰς αὐτό· οἱ ἄρχοντες
 24 ἔσκαψαν τὸ φρέαρ, οἱ εὐγενεῖς τοῦ λαοῦ ἔσκαψαν, διὰ προσταγῆς τοῦ νομοθέτου, μὲ τὰς ῥάβδους αὐτῶν.
 25 Καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἦλθον εἰς Ματτανά, καὶ ἀπὸ Ματτανά εἰς Νααλιήλ, καὶ ἀπὸ Νααλιήλ εἰς Βαμῶθ, καὶ
 26 ἀπὸ Βαμῶθ τῆς κοιλάδος τῆς ἐν τῇ γῇ Μωάβ, ἐπὶ τῆς κορυφῆς Φασγά, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς Γεσιμὼν. Καὶ
 27 ἀπέστειλεν ὁ Ἰσραὴλ πρέσβεις πρὸς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων λέγων, Ἄς περάσωμεν διὰ τῆς γῆς
 28 σου· δὲν θέλομεν κλίνειν εἰς τοὺς ἀγροὺς οὔτε εἰς τοὺς ἀμπελῶνας· δὲν θέλομεν πίνειν ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων·
 29 ἀλλὰ διὰ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ θέλομεν πορευθῆναι, ἕως οὗ περάσωμεν τὰ ὄρια σου. Καὶ ὁ Σηὼν δὲν ἀφῆκε
 30 τὸν Ἰσραὴλ νὰ περάσῃ διὰ τῶν ὀρίων αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ Σηὼν συνήγαγε πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε νὰ
 31 παραταχθῇ ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρημον· καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσά καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ.
 32 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἰσραὴλ αὐτόν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατεκυρίευσεν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβόκ,
 33 μέχρι τῶν υἱῶν Ἀμμὼν· ἐπειδὴ τὰ ὄρια τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἦσαν ὄχυρά. Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰσραὴλ πάσας τὰς
 34 πόλεις ταύτας· καὶ κατώκησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν Ἀμορραίων, εἰς Ἐσεβὼν καὶ εἰς πάσας
 35 τὰς κώμας αὐτῆς· ἐπειδὴ ἡ Ἐσεβὼν ἦτο ἡ πόλις τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις εἶχε πολεμήσει
 36 πρότερον τὸν βασιλέα τοῦ Μωάβ καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἕως Ἀρνὼν. Διὰ τοῦτο
 37 λέγουσιν οἱ παροιμιασταί, Ἔλθετε εἰς Ἐσεβὼν· Ἄς κτισθῇ καὶ ἄς κατασκευασθῇ ἡ πόλις τοῦ Σηὼν· διότι πῦρ
 38 ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἐσεβὼν, φλόξ ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Σηὼν· κατέφαγε τὴν Ἄρ τοῦ Μωάβ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν
 39 ὑψηλῶν τόπων τοῦ Ἀρνὼν· οὐαὶ εἰς σέ, Μωάβ Ἀπωλέσθης, λαὸς τοῦ Χεμῶς· ἔδωκε τοὺς διασωθέντας υἱοὺς
 40 αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ αἰχμαλώτους εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων· Ἡμεῖς κατετοξεύσαμεν
 41 αὐτούς· ἡ Ἐσεβὼν ἠφανίσθη ἕως Δαιβὼν, καὶ κατηρημώσαμεν αὐτοὺς ἕως Νοφά, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἕως
 42 Μεδεβά. Καὶ κατώκησεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ τῶν Ἀμορραίων. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς νὰ κατασκοπεύσῃ
 43 τὴν Ἰαζήρ· καὶ ἐκυρίευσαν τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξεδίωξαν τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐκεῖ. Καὶ
 44 στρέψαντες ἀνέβησαν τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ὡγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν αὐτῶν,
 45 αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, πρὸς μάχην εἰς Ἐδρεῖ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Μὴ φοβηθῇς αὐτόν·
 46 διότι εἰς τὰς χεῖράς σου παρέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς
 47 αὐτόν, ὥς ἔκαμες εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἐσεβὼν. Καὶ ἐπάταξαν αὐτόν καὶ
 48 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως οὗ δὲν ἐναπελείφθη εἰς αὐτόν οὐδέν· καὶ κατεκυρίευσαν τὴν
 49 γῆν αὐτοῦ.

22 Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, παρὰ τὸν Ἰορδάνην, κατέναντι

τῆς Ἱεριχῶ. Καὶ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ εἶδε πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς Ἀμορραίους. Καὶ 2, 3
 ἐφοβήθη ὁ Μωάβ τὸν λαὸν σφόδρα, διότι ἦσαν πολλοί· καὶ ἦτο ὁ Μωάβ εἰς ἀμηχανίαν ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν 4
 Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ Μωάβ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Μαδιάμ, Τώρα θέλει καταφάγει τὸ πλῆθος τοῦτο 4
 πάντα τὰ περίξ ἡμῶν, καθὼς ὁ βοῦς κατατρώγει τὸν χόρτον τῆς πεδιάδος. Καὶ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ 5
 ἦτο βασιλεὺς τῶν Μωαβιτῶν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν. Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Βαλαάμ, υἱὸν τοῦ 5
 Βεώρ, εἰς Φεθορά, κειμένην πλησίον τοῦ ποταμοῦ τῆς γῆς τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ προσκαλέσῃ 6
 αὐτόν, λέγων, Ἰδοὺ, λαὸς ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου· ἰδοὺ, περικαλύπτει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ κάθεται ἐναντίον 6
 μου· τώρα λοιπὸν ἔλθε, σὲ παρακαλῶ, καταράσθητί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, διότι εἶναι δυνατώτερός μου· ἴσως 6
 ὑπερισχύσω, νὰ πατάξωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ἐπειδὴ ἐξεύρω, ὅτι ὄντινα εὐλογήσῃ 7
 εἶναι εὐλογημένος, καὶ ὄντινα καταρασθῇ εἶναι κατηραμένος. Καὶ ὑπῆγαν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Μωάβ καὶ 7
 οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Μαδιάμ, φέροντες τὰ δῶρα τῆς μαντείας εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ 8
 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν τοὺς λόγους τοῦ Βαλὰκ. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μείνατε ἐνταῦθα ταύτην τὴν νύκτα 8
 καὶ θέλω ἀποκριθῇ εἰς ἐσᾶς ὃ, τι λαλήσῃ ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ. Καὶ ἔμειναν μετὰ τοῦ Βαλαάμ οἱ ἄρχοντες τοῦ 9
 Μωάβ. Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Βαλαάμ καὶ εἶπε, Τί θέλουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μετὰ σοῦ· Καὶ εἶπεν ὁ 9, 10
 Βαλαάμ πρὸς τὸν Θεόν, Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ, βασιλεὺς τοῦ Μωάβ, ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ λέγων, Ἰδοὺ, 11
 λαὸς ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατεκάλυψε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἔλθε τώρα, καταράσθητί μοι αὐτόν· ἴσως 12
 ὑπερισχύσω νὰ νικήσω αὐτόν καὶ νὰ ἐκδιώξω αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Βαλαάμ, Μὴ ὑπάγῃς μετ' 12
 αὐτῶν· μὴ καταρασθῇς τὸν λαόν, διότι εἶναι εὐλογημένος. Καὶ σηκωθείς τὴν αὐγὴν ὁ Βαλαάμ εἶπε πρὸς τοὺς 13
 ἄρχοντας τοῦ Βαλὰκ, Ὑπάγετε εἰς τὴν γῆν σας· διότι δὲν μοὶ συγχωρεῖ ὁ Κύριος νὰ ἔλθω μεθ' ὑμῶν. Καὶ 14
 σηκωθέντες οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ, ἦλθον πρὸς τὸν Βαλὰκ καὶ εἶπον, Δὲν θέλει ὁ Βαλαάμ νὰ ἔλθῃ μεθ' ἡμῶν. 14
 Καὶ ὁ Βαλὰκ ἀπέστειλε πάλιν ἄρχοντας περισσοτέρους καὶ ἐντιμότερους τούτων· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Βαλαάμ 15, 16
 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ· Μὴ ἐμποδισθῇς, σὲ παρακαλῶ, νὰ ἔλθῃς πρὸς 17
 ἐμέ· διότι θέλω σὲ τιμήσει μετὰ μεγάλας τιμᾶς, καὶ θέλω κάμει πᾶν ὃ, τι μοὶ εἴπῃς· ἔλθε λοιπὸν, παρακαλῶ, 17
 καταράσθητί μοι τὸν λαὸν τοῦτον. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Βαλαάμ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους τοῦ Βαλὰκ, Καὶ ἂν 18
 μοὶ δώσῃ ὁ Βαλὰκ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πλήρη ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, δὲν δύναμαι νὰ παραβῶ τὸν λόγον Κυρίου 19
 τοῦ Θεοῦ μου, διὰ νὰ κάμω ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον· διὰ τοῦτο μένατε ἐνταῦθα, παρακαλῶ, καὶ σεῖο τὴν 19
 νύκτα ταύτην, διὰ νὰ ἴδω τί θέλει εἰπεῖ ὅτι ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ. Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Βαλαάμ τὴν νύκτα 20
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ἔλθωσιν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ σὲ καλέσωσι, σηκωθείς ὑπάγε μετ' αὐτῶν· πλὴν ὃ, τι 21
 σοὶ εἴπω, τοῦτο θέλεις κάμει. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Βαλαάμ τὸ πρωῒ, καὶ ἐσαμάρωσε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ὑπῆγε 21
 μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ Μωάβ. Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ὅτι ὑπῆγε· καὶ ἐστάθη ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ 22
 ὁδῷ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς αὐτόν· αὐτὸς δὲ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ καὶ δύο δοῦλοι 23
 αὐτοῦ ἦσαν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἰστάμενον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν 23
 αὐτοῦ γεγυμνωμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ὑπήγαιεν πρὸς τὴν πεδιάδα· καὶ 24
 ἐκτύπησεν ὁ Βαλαάμ τὴν ὄνον, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν ὁδόν. Ἄλλ' ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐστάθη ἐν 24
 μιᾷ στενῇ ὁδῷ τῶν ἀμπελώνων, ὅπου ἦτο φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν· καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν 25
 ἄγγελον τοῦ Κυρίου, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ συνέθλιψε τὸν πόδα τοῦ Βαλαάμ εἰς τὸν τοῖχον· 26
 αὐτὸς δὲ ἐκτύπησεν αὐτὴν πάλιν. Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ὑπῆγε παρεμπρός, καὶ ἐστάθη ἐν στενῷ τόπῳ, 26
 ὅπου δὲν ἦτο ὁδὸς διὰ νὰ ἐκκλίνῃ δεξιὰ ἢ ἀριστερά· καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, συνεκάθησεν 27
 ὑποκάτω τοῦ Βαλαάμ· καὶ θυμώθεις ὁ Βαλαάμ, ἐκτύπησε τὴν ὄνον διὰ τῆς ῥάβδου. Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τὸ 28
 στόμα τῆς ὄνου· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βαλαάμ, Τί σοὶ ἔκαμα, καὶ με ἐκτύπησας τρίτην ταύτην φορὰν· Καὶ εἶπεν 29
 ὁ Βαλαάμ πρὸς τὴν ὄνον, Διότι με ἐνέπαιζας· εἶθε νὰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ μου, διότι τώρα ἤθελον σὲ 30
 θανατώσει. Καὶ ἡ ὄνος εἶπε πρὸς τὸν Βαλαάμ, Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκάθιζες ἀφ' οὗ 30
 χρόνου με ἔχεις ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ἤμην πότε συνειθισμένη νὰ κάμνω οὕτως εἰς σέ· Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί. 31
 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Βαλαάμ, καὶ εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἰστάμενον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ 31
 τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γεγυμνωμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ κύψας προσεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ 32
 εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, Διὰ τί ἐκτύπησας τὴν ὄνον σου τρίτην ταύτην φορὰν ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξῆλθον 33
 διὰ νὰ σοὶ ἐναντιωθῶ, διότι ὁ δρόμος σου εἶναι διεστραμμένος ἐνώπιόν μου· καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν 33
 ἀπ' ἐμοῦ τρίτην ταύτην φορὰν· ἄλλως, ἐὰν δὲν ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τώρα σὲ μὲν ἤθελον φονεύσει, ἐκείνην δὲ 34
 ἤθελον ἀφήσει ζῶσαν. Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, Ἠμάρτησα· διότι δὲν ᾔξευρον ὅτι 34
 σὺ ἔστεκες ἐν τῇ ὁδῷ ἐναντίον μου· ὅθεν τώρα, ἐὰν δὲν ᾔναι ἄρεστόν εἰς σέ, ἐπιστρέφω. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος 35
 τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Βαλαάμ, Ὑπάγε μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν ὃ, τι σοὶ εἴπω, τοῦτο θέλεις λαλήσει. Καὶ 36
 ὑπῆγεν ὁ Βαλαάμ μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ Βαλὰκ. Καὶ ἀκούσας ὁ Βαλὰκ ὅτι ἤρχετο ὁ Βαλαάμ, ἐξῆλθε νὰ 36
 προῦπαντήσῃ αὐτόν, ἔως εἰς πόλιν τινὰ τοῦ Μωάβ, κειμένην ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἀρνὼν, ὅστις εἶναι τὸ ἔσχατον 37
 ὄριον. Καὶ εἶπεν ὁ Βαλὰκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Δὲν ἀπέστειλα πρὸς σέ μετὰ σπουδῆς νὰ σὲ καλέσω διὰ τί δὲν 37
 ἦλθες πρὸς ἐμέ μήπως δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ σὲ τιμῶ. Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλὰκ, Ἰδοὺ, ἦλθον πρὸς 38
 σέ· ἔχω τώρα τὴν δύναμιν νὰ λαλήσω τι ὄντινα λόγον βάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτον θέλω λαλήσει. Καὶ 39
 ὑπῆγεν ὁ Βαλαάμ μετὰ τοῦ Βαλὰκ, καὶ ἦλθον εἰς Κιριάθουζώθ. Καὶ ἐθυσίασεν ὁ Βαλὰκ βόας καὶ πρόβατα, 40
 καὶ ἔπεμψεν ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν Βαλαάμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ' αὐτοῦ. Καὶ τὸ πρωῒ ἔλαθεν ὁ 41
 Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Βάαλ, καὶ ἐκεῖθεν εἶδε τὴν ἄκραν τοῦ

λαοῦ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα
 2 ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριούς. Καὶ ἔκαμεν ὁ Βαλάκ καθὼς εἶπεν ὁ Βαλαάμ· καὶ προσέφεραν ὁ Βαλάκ
 3 καὶ ὁ Βαλαάμ μόσχον καὶ κριὸν ἕφ' ἑκάστον βωμόν. Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Στήθι πλησίον
 4 τοῦ ὀλοκαυτώματός σου καὶ ἐγὼ θέλω ὑπάγει ἴσως φανῇ ὁ Κύριος εἰς συνάντησίν μου· καὶ ὁ, τι δείξῃ εἰς
 5 ἐμέ, τοῦτο θέλω σοὶ ἀναγγεῖλει. Καὶ ὑπῆγεν εἰς τόπον ὑψηλόν. Καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τὸν Βαλαάμ· καὶ
 6 εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἥτοιμάσα τοὺς ἐπτὰ βωμούς, καὶ προσέφερα μόσχον καὶ κριὸν ἕφ' ἑκάστον βωμόν. Καὶ
 7 ἔβαλεν ὁ Κύριος λόγον εἰς τὸ στόμα τοῦ Βαλαάμ καὶ εἶπεν, Ἐπίστρεψον πρὸς τὸν Βαλάκ, καὶ οὕτως θέλεις
 8 εἰπεῖ. Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, ἴστατο πλησίον τοῦ ὀλοκαυτώματος αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ
 9 ἄρχοντες τοῦ Μωάβ. Καὶ ἤρχισε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Βαλάκ μὲ ἔφερεν ἐκ τῆς Ἀράμ, ὁ βασιλεὺς
 10 τοῦ Μωάβ ἐκ τῶν ὁρέων τῶν πρὸς ἀνατολὰς, λέγων, Ἐλθέ, καταράσθητί μοι τὸν Ἰακώβ· καὶ ἐλθέ, ἀναθεμάτισον
 11 τὸν Ἰσραήλ. Πῶς νὰ καταρασθῶ τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς δὲν καταράται ἢ πῶς νὰ ἀναθεματίσω τὸν ὅποιον ὁ Κύριος
 12 δὲν ἀναθεμάτισε. Διότι ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὁρέων βλέπω αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῶν λόφων θεωρῶ αὐτόν· ἰδοὺ,
 13 λαός, ὅστις θέλει κατοικήσῃ μόνος, καὶ δὲν θέλει λογαριασθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· τίς δύναται νὰ ἀριθμήσῃ
 14 τὴν ἄμμον τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ τετάρτου τοῦ Ἰσραήλ εἴθε νὰ ἀποθάνω κατὰ τὸν θάνατον τῶν
 15 δικαίων, καὶ τὸ τέλος μου νὰ ᾔῃ ὅμοιος μὲ τὸ τέλος αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Βαλάκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Τί μοι
 16 ἔκαμες διὰ νὰ καταρασθῇς τοὺς ἐχθρούς μου σὲ παρέλαβον· καὶ ἰδοὺ, σὺ εὐλογῶν εὐλόγησας αὐτούς. Ὁ δὲ
 17 ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν πρέπει νὰ προσέξω ὁ, τι ὁ Κύριος ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο νὰ εἴπω. Καὶ εἶπε πρὸς
 18 αὐτόν ὁ Βαλάκ, Ἐλθέ, παρακαλῶ, μετ' ἐμοῦ εἰς ἄλλον τόπον, ὅθεν θέλεις ἰδεῖ αὐτόν· μόνον τὴν ἄκραν αὐτοῦ
 19 θέλεις ἰδεῖ, τὸ δὲ ὅλον αὐτοῦ δὲν θέλεις ἰδεῖ· καὶ καταράσθητί μοι αὐτόν ἐκεῖθεν. Καὶ ἔφερεν αὐτόν εἰς τὴν
 20 πεδιάδα Ζοφὶμ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Φασγά, καὶ ὠκοδόμησεν ἐπτὰ βωμοὺς καὶ προσέφερε μόσχον καὶ κριὸν
 21 ἕφ' ἑκάστον βωμόν. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βαλάκ, Στήθι αὐτοῦ πλησίον τοῦ ὀλοκαυτώματός σου καὶ ἐγὼ θέλω
 22 συναντήσῃ ἐκεῖ τὸν Κύριον. Καὶ συνήντησεν ὁ Κύριος τὸν Βαλαάμ, καὶ ἔβαλε λόγον εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
 23 εἶπεν, Ἐπίστρεψον πρὸς τὸν Βαλάκ καὶ εἰπέ οὕτως. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς ἴστατο πλησίον τοῦ
 24 ὀλοκαυτώματος αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Βαλάκ, Τί ἐλάλησεν ὁ
 25 Κύριος. Καὶ ἀρχίσας τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Σηκώθητι, Βαλάκ, καὶ ἄκουσον· δὸς ἀκρόασιν εἰς ἐμέ, σὺ ὁ
 26 υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ· ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ ψευσθῇ, οὔτε υἱὸς ἀνθρώπου νὰ μεταμεληθῇ· αὐτὸς εἶπε καὶ
 27 δὲν θέλει ἐκτελέσῃ ἢ ἐλάλησῃ καὶ δὲν θέλει ἐμμεῖναι. Ἰδοὺ, εὐλογίαν παρέλαβον· καὶ εὐλόγησε· καὶ ἐγὼ δὲν
 28 δύναμαι νὰ μεταστρέψω αὐτήν. Δὲν ἐθεώρησεν ἀνομίαν εἰς τὸν Ἰακώβ, οὐδὲ εἶδε διαστροφὴν εἰς τὸν Ἰσραήλ·
 29 Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀλαλαγμὸς βασιλέως εἶναι μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ Θεὸς ἐξήγαγεν αὐτούς
 30 ἐξ Αἰγύπτου· ἔχουσιν ὡς δύναμιν μονοκέρωτος. Βεβαίως οὐδεμία γοητεία δὲν ἰσχύει κατὰ τοῦ Ἰακώβ, οὐδὲ
 31 μαντεία κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· κατὰ καιρὸν θέλει λαληθῇ περὶ τοῦ Ἰακώβ καὶ περὶ τοῦ Ἰσραήλ, τί κατάρθωσεν ὁ
 32 Θεός. Ἰδοὺ, ὁ λαὸς θέλει σηκωθῇ ὡς λέων, καὶ θέλει ἐγερθῇ ὡς σκύμνος· δὲν θέλει κοιμηθῇ ἕως οὗ φάγη
 33 τὸ θήραμα, καὶ πῆν τὸ αἷμα τῶν πεφονευμένων. Καὶ εἶπεν ὁ Βαλάκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Μήτε νὰ καταρασθῇς
 34 αὐτοὺς διόλου μήτε νὰ εὐλογήσῃς αὐτοὺς διόλου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Βαλαάμ εἶπε πρὸς τὸν Βαλάκ, δὲν σὲ
 35 ἐλάλησα, λέγων, Πᾶν ὁ, τι μοι εἴπῃ ὁ Κύριος, τοῦτο πρέπει νὰ κάμω. Καὶ εἶπεν ὁ Βαλάκ πρὸς τὸν Βαλαάμ,
 36 Ἐλθέ, παρακαλῶ, θέλω σὲ φέρεῖ εἰς ἄλλον τόπον, ἴσως θέλει ἀρέσει εἰς τὸν Θεὸν νὰ μοὶ καταρασθῇς αὐτόν
 37 ἐκεῖθεν. Καὶ ἔφερεν ὁ Βαλάκ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Φεγῶρ, τὸ ὅποιον βλέπει πρὸς Γεσιμὼν. Καὶ
 38 εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ
 39 μόσχους καὶ ἐπτὰ κριούς. καὶ ἔκαμεν ὁ Βαλάκ ὡς εἶπεν ὁ Βαλαάμ καὶ προσέφερε μόσχον καὶ κριὸν ἕφ'
 40 ἑκάστον βωμόν.

24 Καὶ ἰδὼν ὁ Βαλαάμ ὅτι ἦτο ἀρεστὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ εὐλογήσῃ τὸν Ἰσραήλ, δὲν ὑπῆγε, καθὼς
 2 ἄλλοτε, νὰ ζητήσῃ μαντείας, ἀλλ' ἔστησε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔρημον. Καὶ ἀνύψωσεν ὁ Βαλαάμ τοὺς
 3 ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ εἶδε τὸν Ἰσραήλ κατεσκηνωμένον κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν· καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτόν τὸ πνεῦμα
 4 τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀρχίσας τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Βαλαάμ ὁ υἱὸς τοῦ Βεῶρ εἶπε, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἔχων
 5 ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, εἶπεν· εἶπεν ἐκεῖνος, ὅστις ἤκουσε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, Ὅστις εἶδεν ὄρασιν
 6 τοῦ Παντοδυνάμου, πεσὼν εἰς ἑκστασιν, ἔχων ὅμως ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ. Πόσον ὠραῖα εἶναι
 7 αἱ κατοικίαι σου, Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου, Ἰσραήλ. Ὡς κοιλάδες εἶναι ἐξηπλωμένα, ὡς παράδεισοι εἰς ὄχθας
 8 ποταμοῦ, ὡς δένδρα ἀλόησιν τὰ ὅποια ἐφύτευσεν ὁ Κύριος, ὡς κέδροι πλησίον τῶν ὑδάτων. Θέλει ἐκχέει ὕδωρ
 9 ἐκ τῆς ἀντλίας αὐτοῦ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εἰς ὕδατα πολλὰ, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι
 10 ὑψηλότερος τοῦ Ἀγάγ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει μεγαλυνθῇ. Ὁ Θεὸς ἐξήγαγεν αὐτόν ἐξ Αἰγύπτου· ἔχει
 11 ὡς δύναμιν μονοκέρωτος· θέλει καταφάγει τὰ ἔθνη τοὺς πολεμίους αὐτοῦ, καὶ θέλει συντρίψει τὰ ὀστέα αὐτῶν,
 12 καὶ θέλει κατατοξεύσει αὐτούς μὲ τὰ βέλη αὐτοῦ. Ἀναπεσὼν, ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος λέοντος· τίς
 13 θέλει ἐξεγείρει αὐτόν. Εὐλογημένος ὁ εὐλογῶν σε καὶ καταραμένος ὁ καταρώμενός σε. Καὶ ἐξήφη ὁ θυμὸς
 14 τοῦ Βαλάκ ἐναντίον τοῦ Βαλαάμ καὶ συνεκρότησε τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ὁ Βαλάκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, διὰ
 15 νὰ καταρασθῇς τοὺς ἐχθρούς μου σὲ ἐκάλεσα· καὶ ἰδοὺ, σὺ εὐλογῶν εὐλόγησας αὐτοὺς τρίτην ταύτην φορὰν·
 16 τῶρα λοιπὸν φύγε εἰς τὸν τόπον σου· ἔλεγον νὰ σὲ τιμήσω μὲ τιμὰς· ἀλλ' ἰδοὺ, ὁ Κύριος σὲ ἐστέρησε τῆς τιμῆς.
 17 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Δὲν εἶπον καὶ πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους σου, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλας
 18 πρὸς ἐμέ, λέγων, Καὶ ἂν μοὶ δώσῃ ὁ Βαλάκ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πλήρη ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, δὲν δύναμαι νὰ

παραβῶ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ κάμω καλὸν ἢ κακὸν ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ὅ, τι ὁ Κύριος λαλήσῃ, 14
 τοῦτο θέλω εἰπεῖ καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν λαὸν μου· ἐλθὲ λοιπὸν νὰ σοὶ φανερώσω τί θέλει κάμει 15
 ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν λαὸν σου εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας. Καὶ ἀρχίσας τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Βαλαάμ 16
 ὁ υἱὸς τοῦ Βεῶρ εἶπε, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἔχων ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶπεν· εἶπεν ἐκεῖνος, 17
 ὅστις ἤκουσε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν γνῶσιν τοῦ Ὑψίστου, ὅστις εἶδεν ὅρασιν τοῦ Παντοδυνάμου, 18
 περὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔχων ὁμῶς ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· Θέλω ἰδεῖ αὐτόν, ἀλλ' οὐχὶ τώρα· θέλω 19
 θεωρῆσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τοῦ πλησίον· θέλει ἀναιτελεῖ αἶστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θέλει ἀναστηθῇ σκῆπτρον ἐκ 20
 τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θέλει πατάξῃ τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ Σήθ· καὶ ὁ 18
 Ἐδὼμ θέλει εἶσθαι κληρονομία, καὶ ὁ Σηεὶρ θέλει εἶσθαι κληρονομία εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἰσραὴλ 19
 θέλει πράξῃ ἐν ἰσχύϊ· καὶ θέλει ἐξέλθῃ ἐξ Ἰακώβ ὁ ἐξουσιάζων, καὶ θέλει ἐξολοθρεύσει τὸν διασπῶντα ἐκ τῆς 20
 πόλεως. Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλήκ, ἤρχισε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὁ Ἀμαλήκ εἶναι ἀρχὴ τῶν ἐθνῶν· 21
 ἀλλ' ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ θέλει ἀφανισθῇ. Καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον, ἤρχισε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἰσχυρά 22
 εἶναι ἡ κατοικία σου, καὶ θέτεις τὴν φωλεάν σου ἐπὶ τὴν πέτραν· πλην ὁ Κεναῖος θέλει καταπορθηθῇ, ἕως οὗ 23
 σὲ φέρῃ αἰχμάλωτον ὁ Ἀσσοὺρ. Καὶ ἐπανέλαβε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὡς τίς θέλει ζῆσαι, ὅταν ὁ 24
 Θεὸς κάμῃ τοῦτο· Καὶ πλοῖα θέλουσιν ἐλθεῖν ἀπὸ τῶν παραλίων τῶν Κητταίων, καὶ θέλουσι καταθλίψει τὸν 25
 Ἀσσοὺρ, καὶ θέλουσι καταθλίψει τὸν Ἑβερ· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι θέλουσιν ἐξαφανισθῇ. Καὶ σηκωθείς ὁ Βαλαάμ 25
 ἀνεχώρησε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· ὁ δὲ Βαλὰκ ἀπῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἔμεινεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν Σιττεῖμ· καὶ ἤρχισεν ὁ λαὸς νὰ πορνεύῃ μετὰ τῶν θυγατέρων Μωάβ· αἵτινες **25. 2**
 προσεκάλεσαν τὸν λαὸν εἰς τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῶν· καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς καὶ προσεκύνησε τοὺς θεοὺς 3
 αὐτῶν. Καὶ προσεκολλήθη ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Βέελφεγῶρ· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ. 4
 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ κρέμασον αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ 5
 Κυρίου κατέναντι τοῦ ἡλίου· διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἡ φλογερὰ ὀργὴ τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς 6
 πρὸς τοὺς κριτὰς τοῦ Ἰσραὴλ, Φονεύσατε ἕκαστος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, τοὺς ὅσοι προσεκολλήθησαν εἰς 7
 τὸν Βέελφεγῶρ. Καὶ ἰδοὺ, εἶς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθε φέρων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ γυναῖκα Μαδιανίτιν, 8
 ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐνῶ ἔκλειον ἐν τῇ θύρᾳ τῆς 9
 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἰδὼν Φινεὲς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ἐσηκώθη ἐκ μέσον 7
 τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δοράτιον, ὑπῆγε κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίου εἰς 8
 τὴν σκηνὴν καὶ διεπέρασεν ἀμφοτέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς κοιλίας 9
 αὐτῆς. Καὶ ἔπαυσεν ἡ πληγὴ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ἦσαν δὲ οἱ ἀποθανόντες ἐν τῇ πληγῇ εἰκοσιτέσσαρες 10
 χιλιάδες. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Ὁ Φινεὲς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ 11
 ἱερέως, ἀπέστρεψε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δείξας ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ μετὰ τῶν υἱῶν, ὅθεν δὲν 12
 ἐξολόθρευσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ζηλοτυπίᾳ μου· διὰ τοῦτο εἶπέ, Ἰδοὺ, ἐγὼ δίδω εἰς αὐτὸν τὴν διαθήκην 13
 μου τῆς εἰρήνης· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνίου· 14
 διότι ἐστάθη ζηλωτὴς ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ 15
 Ἰσραηλίου τοῦ θανατωθέντος ἐκείνου, ὅστις ἐθανάτωθι μετὰ τῆς γυναικὸς τῆς Μαδιανίτιδος, ἦτο Ζιμβρί, υἱὸς 16
 Σαλοῦ, ἄρχοντος οἰκογενείας ἐπισήμου μετὰ τῶν Συμεωνιτῶν. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τῆς Μαδιανίτιδος 17
 τῆς θανατωθείσης ἦτο Χασβί, θυγάτηρ τοῦ Σούρ, ἀρχηγοῦ λαοῦ, ἐξ ἐπισήμου οἰκογενείας ἐν Μαδιάμ. Καὶ 18
 ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Πολεμεῖτε τοὺς Μαδιανίτας καὶ πατάξατε αὐτούς· διότι αὐτοὶ σὰς 19
 πολεμοῦσι μετὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, μετὰ τὰς ὁποίας σὰς ἐδολιεύθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φεγῶρ καὶ εἰς τὴν 20
 ὑπόθεσιν τῆς Χασβί θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος Μαδιανίτου, τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν, ἥτις ἐθανάτωθι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς 21
 πληγῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φεγῶρ.

Καὶ μετὰ τὴν πληγὴν ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, **26**
 λέγων, Λάβετε τὸ κεφάλαιον πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, κατὰ τοὺς 2
 οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, πάντας τοὺς δυναμένους ἐν τῷ Ἰσραὴλ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον. Καὶ ἐλάλησαν ὁ 3
 Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς αὐτοὺς εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην, κατέναντι τῆς Ἰεριχώ, 4
 λέγοντες, Ἀριθμήσατε αὐτοὺς ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς 5
 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοὺς ἐξελεθόντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Ρουβὴν, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰσραὴλ· οἱ υἱοὶ Ρουβὴν 6
 ἦσαν Ἀνώχ, ἐξ οὗ ἡ συγγένεια τῶν Ἀνωχιτῶν· ἐκ Φαλλοῦ, ἡ συγγένεια τῶν Φαλλουϊτῶν· ἐξ Ἐσρών, ἡ συγγένεια 7
 τῶν Ἐσρωνιτῶν· ἐκ τοῦ Χαρμί, ἡ συγγένεια τῶν Χαρμιτῶν. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Ρουβηνιτῶν· καὶ 8
 ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτο τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι τριάκοντα. καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Φαλλοῦ 9
 ἦσαν Ἐλιάβ· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιάβ, Νεμουήλ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀθειρών. Οὗτοι εἶναι ὁ Δαθὰν καὶ ὁ Ἀθειρών, οἱ 10
 ὀνομαστοὶ ἐκεῖνοι ἐν τῇ συναγωγῇ, οἱ στασίασαντες κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῇ συνοδίᾳ τοῦ 11
 Κορέ, ὅτε ἐστασίασαν κατὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτοὺς μετὰ τοῦ Κορέ, 12
 ἐν τῷ ἐξολοθρευμῷ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ὅτε τὸ πῦρ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πενήκοντα ἀνθρώπους· καὶ 13
 ἔγειναν εἰς σημεῖον· τοῦ Κορέ ὁμῶς οἱ υἱοὶ δὲν ἀπέθανον. Οἱ υἱοὶ Συμεὼν κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἦσαν, 14
 ἐκ Νεμουήλ, ἡ συγγένεια τῶν Νεμουηλιτῶν· ἐξ Ἰαμεῖν, ἡ συγγένεια τῶν Ἰαμεινιτῶν· ἐξ Ἰαχεῖν, ἡ συγγένεια 15
 τῶν Ἰαχεινιτῶν· ἐκ Ζερά, ἡ συγγένεια τῶν Ζεριτιτῶν· ἐκ Σαοῦλ, ἡ συγγένεια τῶν Σαουλιτῶν. Αὗται εἶναι αἱ 16
 συγγένειαι τῶν Συμεωνιτῶν· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι. Οἱ υἱοὶ Γὰδ κατὰ 17
 τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ τοῦ Σιφὼν, ἡ συγγένεια τῶν Σιφωνιτῶν· ἐξ Ἀγγί, ἡ συγγένεια τῶν Ἀγγιτῶν· ἐκ

16, 17 Σουνί, ἡ συγγένεια τῶν Σουνιτῶν· ἐξ Ἀζενί, ἡ συγγένεια τῶν Ἀζενιτῶν· ἐξ Ἡρί, ἡ συγγένεια τῶν Ἡριτῶν· ἐξ
 18 Ἀρόδ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀροδιτῶν· ἐξ Ἀριηλί, ἡ συγγένεια τῶν Ἀριηλιτῶν. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν
 19 Γάδ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἦσαν Ἦρ καὶ
 20 Αὐνάν· καὶ ἀπέθανον ὁ Ἦρ καὶ ὁ Αὐνάν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν
 ἦσαν, ἐκ Σηλά, ἡ συγγένεια τῶν Σηλανιτῶν· ἐκ Φαρέζ, ἡ συγγένεια τῶν Φαρεσιτῶν· ἐκ Ζαρά, ἡ συγγένεια
 21 τῶν Ζαριτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ Φαρέζ ἦσαν ἐξ Ἑσρών, ἡ συγγένεια τῶν Ἑσρωνιτῶν· ἐξ Ἀμούλ, ἡ συγγένεια τῶν
 22 Ἀμουλιτῶν. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Ἰούδα· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἑβδομήκοντα ἐξ χιλιάδες καὶ
 23 πεντακόσιοι. Οἱ υἱοὶ Ἰσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Θωλά, συγγένεια τῶν Θωλαϊτῶν· ἐκ Φουά,
 24 ἡ συγγένεια τῶν Φουνιτῶν· ἐξ Ἰασούβ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰασουβιτῶν· ἐκ Σιμβρών, ἡ συγγένεια τῶν Σιμβρωνιτῶν.
 25 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Ἰσάχαρ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἐξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
 26 Οἱ υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Σερέδ, συγγένεια τῶν Σερεδιτῶν· ἐξ Αἰλών, ἡ συγγένεια
 27 τῶν Αἰλωνιτῶν· ἐξ Ἰαλεήλ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰαλεηλιτῶν. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Ζαβουλωνιτῶν· κατὰ
 28 τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν
 29 ἦσαν Μανασσῆς καὶ Ἐφραΐμ. Οἱ υἱοὶ Μανασσῆ ἦσαν, ἐκ Μαχείρ, ἡ συγγένεια τῶν Μαχειριτῶν. Καὶ ὁ
 30 Μαχείρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· ἐκ δὲ τοῦ Γαλαάδ ἡ συγγένεια τῶν Γαλααδιτῶν· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Γαλαάδ·
 31 ἐξ Ἀχιέζερ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀχιεζεριτῶν· ἐκ Χελέκ, ἡ συγγένεια τῶν Χελεκιτῶν· καὶ ἐξ Ἀοριήλ, ἡ συγγένεια
 32 τῶν Ἀοριηλιτῶν· ἐκ Συχέμ, ἡ συγγένεια τῶν Συχεμιτῶν· καὶ ἐκ Σεμιδά, ἡ συγγένεια τῶν Σεμιδαϊτῶν· καὶ ἐξ
 33 Ἐφέρ, ἡ συγγένεια τῶν Ἐφεριτῶν· καὶ Σαλπαάδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐφέρ, δὲν εἶχεν υἱοὺς, ἀλλὰ θυγατέρας· τὰ
 34 δὲ ὀνόματα τῶν θυγατέρων τοῦ Σαλπαάδ ἦσαν Μααλὰ καὶ Νουά, Ἀγλά, Μελχὰ καὶ Θεροά. Αὗται εἶναι αἱ
 35 συγγένειαι Μανασσῆ· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν, πενήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οἱ
 υἱοὶ Ἐφραΐμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ Σουθαλά, ἡ συγγένεια τῶν Σουθαλαϊτῶν· ἐκ Βεχέρ, ἡ συγγένεια
 36 τῶν Βεχεριτῶν· ἐκ Ταχάν, ἡ συγγένεια τῶν Ταχανιτῶν· καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Σουθαλά· ἐξ Ἐράν, ἡ συγγένεια
 37 τῶν Ἐρανιτῶν. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, τριάκοντα δύο
 38 χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ
 τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Βελά, ἡ συγγένεια τῶν Βελαϊτῶν· ἐξ Ἀσθήλ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀσθηλιτῶν· ἐξ
 39 Ἀχιράμ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀχιραμιτῶν· ἐκ Σουφάμ, ἡ συγγένεια τῶν Σουφαμιτῶν· ἐξ Οὐφάμ, ἡ συγγένεια
 40 τῶν Οὐφαμιτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ Βελά ἦσαν Ἀρέδ καὶ Νααμάν· ἐξ Ἀρέδ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀρεδιτῶν· ἐκ Νααμάν,
 41 συγγένεια τῶν Νααμιτῶν. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν
 42 ἦτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Δάν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ
 43 Σουάμ, ἡ συγγένεια τῶν Σουαμιτῶν· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Δάν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· πᾶσαι αἱ
 συγγένειαι τῶν Σουαμιτῶν, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἦσαν ἐξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
 44 Οἱ υἱοὶ Ἀσήρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐξ Ἰεμνά, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεμνιτῶν· ἐξ Ἰεσουϊ, ἡ συγγένεια τῶν
 45 Ἰεσουϊτῶν· ἐκ Βεριά, ἡ συγγένεια τῶν Βεριαϊτῶν· ἐκ τῶν υἱῶν Βεριά ἦσαν, ἐξ Ἐβερ, ἡ συγγένεια τῶν Ἐβεριτῶν·
 46, 47 ἐκ Μαλχιήλ, ἡ συγγένεια τῶν Μαλχιηλιτῶν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀσήρ ἦτο Σάρα. Αὗται εἶναι
 48 αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν Ἀσήρ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, πενήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. Οἱ
 υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐξ Ἰασιήλ, συγγένεια τῶν Ἰασιηλιτῶν· ἐκ Γουνί, ἡ συγγένεια
 49, 50 τῶν Γουνιτῶν· ἐξ Ἰεσέρ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεσεριτῶν· ἐκ Σιλλήμ, ἡ συγγένεια τῶν Σιλλημιτῶν. Αὗται εἶναι αἱ
 συγγένειαι Νεφθαλί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ
 51 τετρακόσιοι. Αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι τριάκοντα.
 52, 53 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἰς τούτους θέλει μοιρασθῇ ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν κατὰ
 54 τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν· εἰς τοὺς περισσότερους θέλεις δώσει περισσότεραν κληρονομίαν καὶ εἰς
 τοὺς ὀλιγωτέρους θέλεις δώσει ὀλιγωτέραν κληρονομίαν· εἰς ἕκαστον θέλει δοθῇ κληρονομία αὐτοῦ κατὰ τὴν
 55 ἀπαρίθμησιν αὐτοῦ· καὶ ἡ γῆ θέλει μοιρασθῇ διὰ κλήρων· κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν, κατὰ τὰς πατριάς
 56 αὐτῶν, θέλουσι κληρονομήσει· κατὰ τὸν κλῆρον θέλει μοιρασθῇ ἡ κληρονομία αὐτῶν μεταξύ πολλῶν καὶ
 57 ὀλίγων. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ Γηρῶν, ἡ συγγένεια
 58 τῶν Γηρῶνιτῶν· ἐκ Καάθ, ἡ συγγένεια τῶν Κααθιτῶν· ἐκ Μεραρί, ἡ συγγένεια τῶν Μεραριτῶν. Αὗται εἶναι
 αἱ συγγένειαι τῶν Λευιτῶν· ἡ συγγένεια τῶν Λιβνιτῶν, ἡ συγγένεια τῶν Χεβρωνιτῶν, ἡ συγγένεια τῶν Μααλιτῶν,
 59 συγγένεια τῶν Μουσιτῶν, ἡ συγγένεια τῶν Κοραϊτῶν· καὶ ὁ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς
 γυναικὸς τοῦ Ἀμράμ ἦτο Ἰωχαβέδ, θυγάτηρ τοῦ Λευΐ, ἥτις ἐγεννήθη εἰς τὸν Λευΐ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἐγέννησεν
 60 εἰς τὸν Ἀμράμ τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωϋσῆν καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. Καὶ ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ἀαρὼν
 61 Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. Ἀπέθανον δὲ ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιούδ, ὅτε προσέφεραν πῦρ ξένον
 62 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτο εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ
 ἐπάνω· διότι δὲν ἀπηριθμήθησαν μεταξύ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐπειδὴ δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς κληρονομία μεταξύ τῶν
 63 υἱῶν Ἰσραήλ. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες διὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἵτινες ἀπηριθμήσαν
 64 τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἰεριχώ. Μεταξὺ δὲ τούτων δὲν
 εὕρισκετο ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἀπαριθμηθέντων ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ὅτε ἀπηριθμήσαν τοὺς
 65 υἱοὺς Ἰσραήλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. Διότι ὁ Κύριος εἶπε περὶ αὐτῶν, Ἐξάπαντος θέλουσιν ἀποθάνει ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 Καὶ δὲν ἐναπελειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς, εἰ μὴ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή.

27 Καὶ προσῆλθον αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ, υἱοῦ τοῦ Ἐφέρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ

Μανασσή, ἐκ τῶν συγγενειῶν Μανασσή υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων αὐτοῦ·
 Μααλά, Νουὰ καὶ Ἀγλά καὶ Μελχὰ καὶ Περσά. Καὶ ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον Ἐλεάζαρ
 τοῦ ἱερέως καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
 λέγουσαι, Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ αὐτὸς δὲν ἦτο ἐν τῇ συνοδίᾳ τῶν συναθροισθέντων
 κατὰ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ συνοδίᾳ τοῦ Κορέ, ἀλλ' ἀπέθανε δι' ἰδίαν αὐτοῦ ἁμαρτίαν καὶ δὲν εἶχεν υἱούς· διὰ
 τί νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τῆς συγγενείας αὐτοῦ, διότι δὲν ἔχει υἱὸν δότε εἰς
 ἡμᾶς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Καὶ ἔφερεν ὁ Μωϋσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐνώπιον
 τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Ὁρθῶς λαλοῦσιν αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαὰδ·
 ἐξάπαντος θέλεις δώσει εἰς αὐτάς κτῆμα εἰς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ θέλεις
 διαβιθάσαι εἰς αὐτάς τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ θέλεις λαλήσῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
 λέγων, Ἐὰν ἄνθρωπός τις ἀποθάνῃ καὶ δὲν ἔχῃ υἱόν, τότε θέλετε διαβιθάσαι τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τὴν
 θυγατέρα αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ θυγατέρα, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀδελφούς
 αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τὸν συγγενῆ
 αὐτοῦ τὸν πλησιέστερον ἐκ τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ οὗτος θέλει ἐξουσιάζει αὐτήν. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι
 εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ διάταγμα κρίσεως, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
 τὸν Μωϋσῆν, Ἀνάβα εἰς τοῦτο τὸ ὄρος Ἀβαρίμ καὶ ἰδὲ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ
 ἀφοῦ ἴδῃς αὐτήν, θέλεις προστεθῇ καὶ σὺ εἰς τὸν λαὸν σου, καθὼς προσετέθη Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου· διότι
 σεῖς ἠναντιώθητε εἰς τὸν λόγον μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῇ ἀντιλογίᾳ τῆς συναγωγῆς, ὥστε νὰ μὲ ἀγιάσητε εἰς τὸ
 ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν. Τοῦτο εἶναι τὸ ὕδωρ Μεριβά ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς
 τὸν Κύριον, λέγων, Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων πάσης σαρκός, ἃς διορίσῃ ἄνθρωπον ἐπὶ τὴν συναγωγὴν,
 ὅστις νὰ ἐξέλθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις νὰ εἰσέλθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις νὰ ἐξάγῃ αὐτούς, καὶ
 ὅστις νὰ εἰσάγῃ αὐτούς· ὥστε νὰ μὴ ᾔναι ἡ συναγωγὴ τοῦ Κυρίου ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Καὶ εἶπε
 Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε μετὰ σοῦ Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, ἄνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα,
 καὶ ἐπίθεο τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτόν· καὶ παράστησον αὐτὸν ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐνώπιον πάσης
 τῆς συναγωγῆς καὶ δὸς εἰς αὐτὸν διαταγὰς ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ θέλεις ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτόν ἀπὸ τῆς δόξης σου,
 διὰ νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ θέλει παρασταθῇ ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ
 ἱερέως, ὅστις θέλει ἐρωτήσῃ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οὐρίμ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ
 θέλουσιν ἐξέρχεσθαι καὶ κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλουσιν εἰσερχεσθαι, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετ'
 αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἔλαβε τὸν
 Ἰησοῦν καὶ παρέστησεν αὐτὸν ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς· καὶ ἐπέθηκε
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν διαταγὰς, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς, Τὰ
 δῶρά μου, τοὺς ἄρτους μου, τὴν θυσίαν μου γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς ἐμέ, προσέχετε
 νὰ προσφέρητε εἰς ἐμέ ἐν τῷ πρέποντι καιρῷ αὐτῶν. Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Αὕτη εἶναι ἡ διὰ πυρὸς
 γινομένη προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε προσφέρει πρὸς τὸν Κύριον· δύο ἄρνια ἐνιαύσια ἄμωμα καθ' ἡμέραν,
 εἰς παντοτεινὸν ὀλοκαύτωμα. Τὸ ἓν ἄρνιον θέλεις προσφέρει τὸ πρωῒ, καὶ τὸ ἄλλο ἄρνιον θέλεις προσφέρει
 τὸ δειλινόν. Καὶ διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων θέλετε προσφέρει σεμιδάλιν, τὸ δέκατον τοῦ ἐφά, ἐζυμωμένην μὲ
 ἔλαιον ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας, τὸ τέταρτον τοῦ ἴν. Τοῦτο εἶναι παντοτεινὸν ὀλοκαύτωμα, διωρισμένον ἐν τῷ
 ὄρει Σινά, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι τὸ
 τέταρτον τοῦ ἴν διὰ τὸ ἓν ἄρνιον· εἰς τὸ ἁγιαστήριον θέλεις χύσει σίκερα διὰ σπονδὴν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ τὸ
 ἄλλο ἄρνιον θέλεις προσφέρει τὸ δειλινόν· κατὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν τῆς πρωΐας καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν
 αὐτῆς θέλεις προσφέρει αὐτὸ θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. καὶ τὴν
 ἡμέραν τοῦ σαββάτου θέλεις προσφέρει δύο ἄρνια ἐνιαύσια ἄμωμα, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης
 μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῆς. τοῦτο εἶναι τὸ ὀλοκαύτωμα ἐκάστου σαββάτου
 ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. Καὶ εἰς τὰς νεομηνίας σας θέλετε προσφέρει
 ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους καὶ ἓνα κριόν, ἑπτὰ ἄρνια ἐνιαύσια, ἄμωμα· καὶ δι' ἕκαστον
 μόσχον τρία δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, καὶ διὰ τὸν ἓνα κριὸν
 δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων· καὶ ἀνὰ ἓν δέκατον σεμιδάλεως
 ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων δι' ἕκαστον ἄρνιον, πρὸς ὀλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ
 πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι οἶνος, τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν διὰ τὸν
 μόσχον, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἴν διὰ τὸν κριόν, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν διὰ τὸ ἄρνιον. Τοῦτο εἶναι τὸ ὀλοκαύτωμα
 ἐκάστου μηνός, κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ εἰς τράγος ἐξ αἰγῶν θέλει προσφέρεσθαι πρὸς τὸν Κύριον
 εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. Καὶ τὴν
 δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός εἶναι τὸ πάσχα τοῦ Κυρίου. Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνός
 τοῦτον εἶναι ἐορτή· ἑπτὰ ἡμέρας θέλουσι τρώγεσθαι ἄζυμα. Ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι συγκάλαισις ἁγία·
 δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν. Καὶ θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διὰ πυρός, ὀλοκαύτωμα
 πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους ἐκ βοῶν καὶ ἓνα κριόν καὶ ἑπτὰ ἄρνια ἐνιαύσια· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι εἰς
 ἐσῶς. Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμιδάλις ἐζυμωμένη μὲ ἔλαιον· τρία δέκατα θέλετε

21 προσφέρει διὰ τὸν μόσχον καὶ δύο δέκατα διὰ τὸν κριόν. Ἄνα ἓν δέκατον θέλει προσφέρει δι' ἕκαστον ἄρνιον,
 22, 23 κατὰ τὰ ἑπτὰ ἄρνια· καὶ ἓνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, διὰ νὰ γείνη ἐξιλέωσις διὰ σᾶς. Ἐκτὸς
 24 τοῦ ὀλοκαυτώματος τῆς πρωΐας, τὸ ὁποῖον εἶναι διὰ ὀλοκαύτωμα παντοτεινόν, θέτετε προσφέρει ταῦτα. Οὕτω
 θέτετε προσφέρει καθ' ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, τὰ δῶρα τὰ πρὸς θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν
 εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Τοῦτο θέλει προσφέρεσθαι ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς
 25 αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ θέτετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· δὲν θέτετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν.
 26 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἀπαρχῶν, ὅταν προσφέρητε νέαν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον, εἰς τὸ τέλος
 27 τῶν ἑβδομάδων σας, θέτετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· δὲν θέτετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν. Καὶ θέτετε
 προσφέρει ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους ἐκ βοῶν, ἓνα κριόν, ἑπτὰ ἄρνια
 28 ἐνιαύσια· καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορά αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐξυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δι'
 29, 30 ἕκαστον μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν ἓνα κριόν, ἄνα ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἄρνιον, κατὰ τὰ ἑπτὰ ἄρνια· ἓνα
 31 τράγον ἐξ αἰγῶν, διὰ νὰ γείνη ἐξιλέωσις διὰ σᾶς. Ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων
 προσφορᾶς αὐτοῦ, ταῦτα θέτετε προσφέρει, ἅμωμα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἑσᾶς, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

29 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, θέτετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· δὲν θέτετε κάμνει οὐδὲν ἔργον
 2 δουλευτικόν· αὕτη εἶναι εἰς ἑσᾶς ἡμέρα ἀλαλαγμοῦ σαλπίγγων. Καὶ θέτετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν
 3 εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἓνα μόσχον ἐκ βοῶν, ἓνα κριόν, ἑπτὰ ἄρνια ἐνιαύσια, ἅμωμα· καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων
 προσφορά αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐξυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα διὰ τὸν μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν
 4, 5 κριόν, καὶ ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἄρνιον, κατὰ τὰ ἑπτὰ ἄρνια· καὶ ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ
 6 ἁμαρτίας, διὰ νὰ γείνη ἐξιλέωσις διὰ σᾶς· ἐκτὸς τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ μηνός καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς
 αὐτοῦ καὶ τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν, κατὰ
 7 τὸ διατεταγμένον περὶ αὐτῶν, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ τῇ δεκάτῃ
 8 τούτου τοῦ ἑβδόμου μηνός θέτετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· καὶ θέτετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας· οὐδεμίαν
 9 ἐργασίαν θέτετε κάμνει· καὶ θέτετε προσφέρει ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἓνα μόσχον
 10 ἐκ βοῶν, ἓνα κριόν, ἑπτὰ ἄρνια ἐνιαύσια· ἅμωμα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἑσᾶς. Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορά αὐτῶν
 11 θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐξυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα διὰ τὸν μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν ἓνα κριόν, ἄνα ἓν
 12 δέκατον δι' ἕκαστον ἄρνιον, κατὰ τὰ ἑπτὰ ἄρνια· ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τῆς
 13 πρὸς ἐξιλέωσιν περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς
 αὐτοῦ καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν. Καὶ τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἑβδόμου μηνός θέτετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν·
 14 δὲν θέτετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν· καὶ θέτετε ἑορτάζει ἑορτὴν εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ θέτετε
 προσφέρει ὀλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, δεκατρεῖς μόσχους,
 15, 16 δύο κριοὺς, δεκατέσσαρα ἄρνια ἐνιαύσια· ἅμωμα θέλουσιν εἶσθαι. Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορά αὐτῶν θέλει
 εἶσθαι σεμίδαλις ἐξυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἕκαστον μόσχον ἐκ τῶν δεκατριῶν μόσχων, δύο δέκατα
 17 δι' ἕκαστον κριόν ἐκ τῶν δύο κριῶν, καὶ ἄνα ἓν δέκατον δι' ἕκαστον ἄρνιον κατὰ τὰ δεκατέσσαρα ἄρνια· καὶ
 ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων
 18 προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. Καὶ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ θέτετε προσφέρει δώδεκα μόσχους, δύο
 19 κριοὺς, δεκατέσσαρα ἄρνια ἐνιαύσια, ἅμωμα· καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν,
 20 διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἄρνια, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς εἶναι διατεταγμένον· καὶ
 ἓνα τράγον αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων
 21 προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν. Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἑνδεκα μόσχους, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρα
 22 ἄρνια ἐνιαύσια, ἅμωμα· καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ
 τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἄρνια, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς εἶναι διατεταγμένον· καὶ ἓνα τράγον εἰς προσφορὰν
 23, 24 περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς
 αὐτοῦ. Καὶ τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ δέκα μόσχους, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρα ἄρνια ἐνιαύσια, ἅμωμα· τὴν ἐξ
 25 ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἄρνια κατὰ
 26 τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς εἶναι διατεταγμένον· καὶ ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ
 27 παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. Καὶ τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ
 28 ἑννέα μόσχους, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρα ἄρνια ἐνιαύσια, ἅμωμα· καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ
 τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἄρνια, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς εἶναι
 29 διατεταγμένον· καὶ ἓνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ
 30 τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. Καὶ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ὀκτὼ μόσχους, δύο κριοὺς,
 31 δεκατέσσαρα ἄρνια ἐνιαύσια, ἅμωμα· καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς
 32 μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἄρνια κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς εἶναι διατεταγμένον· καὶ ἓνα τράγον
 εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ
 33 τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. Καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἑπτὰ μόσχους, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρα ἄρνια ἐνιαύσια, ἅμωμα·
 34 καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ
 τὰ ἄρνια κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς εἶναι διατεταγμένον περὶ αὐτῶν· καὶ ἓνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ
 ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
 35, 36 Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ θέτετε ἔχει σύναξιν ἐπίσημον· οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν θέτετε κάμνει· καὶ θέτετε προσφέρει
 ὀλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἓνα μόσχον, ἓνα κριόν, ἑπτὰ

ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα· τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὸν μόσχον, διὰ τὴν 37
κρίον καὶ διὰ τὰ ἀρνία κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς εἶναι διατεταγμένον· καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν 38
περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς
αὐτοῦ. ταῦτα θέλετε κάμνει πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὰς διωρισμένους ἐορτάς σας, ἐκτὸς τῶν εὐχῶν σας καὶ τῶν 39
αὐτοπροαιρέτων προσφορῶν σας, διὰ τὰ ὀλοκαυτώματά σας καὶ διὰ τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς σας καὶ διὰ
τὰς σπονδὰς σας καὶ διὰ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς σας. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ 40
κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος **30**
τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἄνθρωπός τις κάμῃ εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον ἢ ὁμώσει ὄρκον, ὥστε νὰ 2
δέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μὲ δεσμὸν, δὲν θέλει παραβῇ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλει κάμει κατὰ πάντα ὅσα ἐξῆλθον
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ γυνὴ τις κάμῃ εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ δέσῃ ἑαυτὴν μὲ δεσμὸν ἐν τῇ 3
οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς τὴν νεότητά αὐτῆς, καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὴν εὐχὴν αὐτῆς καὶ τὸν δεσμὸν 4
αὐτῆς διὰ τοῦ ὁποίου ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς καὶ σιωπῇσιν πρὸς αὐτὴν ὁ πατὴρ αὐτῆς, τότε πᾶσαι αἱ εὐχαὶ
αὐτῆς θέλουσι μένει καὶ πᾶς δεσμὸς, διὰ τοῦ ὁποίου ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, θέλει μένει. Ἐὰν δὲ ὁ πατὴρ 5
αὐτῆς δὲν συγκατανεύσῃ εἰς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἢ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς, διὰ τῶν
ὁποίων ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, δὲν θέλουσι μένει καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσῃ αὐτήν, διότι ὁ πατὴρ αὐτῆς
δὲν συγκατένευσεν εἰς αὐτήν. Ἐὰν ὅμως ἔχουσα ἄνδρα ηὐχέσθῃ ἢ ἐπρόφερῃ τι διὰ τῶν χειλέων αὐτῆς, διὰ τοῦ 6
ὁποίου ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἤκουσεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐσιώπησεν πρὸς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσε, 7
τότε αἱ εὐχαὶ αὐτῆς θέλουσι μένει καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, θέλουσι μένει.
Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δὲν συγκατένευσεν εἰς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσε, τότε θέλει ἀκυρώσῃ τὴν εὐχὴν 8
αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ηὐχέσθῃ, καὶ ὃ, τι ἐπρόφερε διὰ τῶν χειλέων αὐτῆς, διὰ τοῦ ὁποίου ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς·
καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσῃ αὐτήν. Πᾶσα ὅμως εὐχὴ χήρας ἢ γυναικὸς ἀποβεβλημένης, διὰ τῆς ὁποίας 9
ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, θέλει μένει ἐπ' αὐτήν. Καὶ ἐὰν ηὐχέσθῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ ἔδωσε τὴν 10
ψυχὴν αὐτῆς μὲ δεσμὸν ὄρκου, καὶ ἤκουσεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐσιώπησεν πρὸς αὐτήν καὶ δὲν ἠναντιώθῃ εἰς 11
αὐτήν, τότε πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς θέλουσι μένει καὶ πάντες οἱ δεσμοὶ, διὰ τῶν ὁποίων ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς,
θέλουσι μένει. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἠκύρωσεν αὐτὰ ῥητῶς, καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσε, πᾶν ὃ, τι ἐξῆλθεν 12
ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς περὶ τῶν εὐχῶν αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ δεσμοῦ τῆς ψυχῆς αὐτῆς δὲν θέλει μένει· ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς ἠκύρωσεν αὐτὰ καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσῃ αὐτήν. Πᾶσαν εὐχὴν καὶ πάντα ὄρκον ὑποχρεόνοντα 13
εἰς κακουχίαν ψυχῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δύναται νὰ ἀκυρώσῃ· ἐὰν ὅμως 14
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς σιωπῇσιν διόλου πρὸς αὐτήν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, τότε ἐπικυρόναι πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς
ἢ πάντας τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς, οἵτινες εἶναι ἐπ' αὐτήν· αὐτὸς ἐπεκύρωσεν αὐτὰ, διότι ἐσιώπησεν πρὸς αὐτήν,
καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσεν. Ἐὰν ὅμως ἠκύρωσεν αὐτὰ ῥητῶς ἀφοῦ ἤκουσε, τότε θέλει βαστάσῃ τὴν ἁμαρτίαν 15
αὐτῆς. Ταῦτα εἶναι τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, μεταξύ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς 16
αὐτοῦ καὶ μεταξύ πατρὸς καὶ θυγατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Κάμε τὴν ἐκδίκησιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τῶν Μαδιανιτῶν· **31. 2**
ἐπειτα θέλεις προστεθῇ εἰς τὸν λαὸν σου. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἄς ὀπλισθῶσιν 3
ἀπὸ σᾶς ἄνδρες εἰς πόλεμον καὶ ἄς ὑπάγωσιν ἐναντίον τοῦ Μαδιάμ, διὰ νὰ ἐκδικήσωσιν τὸν Κύριον κατὰ τοῦ
Μαδιάμ· ἀνὰ χιλίους ἀπὸ πάσης φυλῆς, ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, θέλετε ἀποστείλῃ εἰς τὸν πόλεμον. 4
Καὶ ἐξηριθμήθησαν ἐκ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραὴλ χίλιοι ἀπὸ πάσης φυλῆς, δώδεκα χιλιάδες ὀπλισμένοι εἰς 5
πόλεμον. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν πόλεμον, χιλίους ἀπὸ πάσης φυλῆς, αὐτοὺς καὶ Φινεὲς 6
τὸν υἱὸν τοῦ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, εἰς τὸν πόλεμον, μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἁγίων καὶ μετὰ τῶν σαλπίγγων
τοῦ ἀλαλαγμοῦ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ Μαδιάμ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς 7
τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἐθανάτωσαν πᾶν ἀρσενικόν. Καὶ ἐκτὸς τῶν θανατωθέντων καὶ τοὺς βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ 8
ἐθανάτωσαν, τὸν Εὐΐ καὶ τὸν Ῥεκὲμ καὶ τὸν Σοῦρ καὶ τὸν Οὐρ καὶ τὸν Ῥεβά, πέντε βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ· καὶ τὸν
Βαλαάμ υἱὸν τοῦ Βεώρ ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ. Καὶ ἠχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας τοῦ Μαδιάμ 9
καὶ τὰ παιδία αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν
ἐλεηλάτησαν. Καὶ πᾶσας τὰς πόλεις αὐτῶν κατὰ τὰς κατοικίας αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς πύργους αὐτῶν, 10
κατέκαυσαν ἐν πυρὶ. Καὶ ἔλαβον πάντα τὰ λάφυρα καὶ πᾶσαν τὴν λεηλασίαν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, 11
καὶ ἔφεραν πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τοὺς 12
αἰχμαλώτους, καὶ τὰ λάφυρα καὶ τὴν λεηλασίαν, εἰς τὸ στρατόπεδον, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, τὰς παρὰ
τὸν Ἰορδάνην, κατέναντι τῆς Ἰεριχώ. Καὶ ἐξῆλθον ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες 13
τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Καὶ ἐθυμώθη ὁ Μωϋσῆς ἐναντίον τῶν ἀρχηγῶν
τοῦ στρατεύματος, τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων, τῶν ἐλθόντων ἀπὸ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου· καὶ 15
εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ζώσατε ἀφήσατε πᾶσας τὰς γυναῖκας ἰδοὺ, αὗται ἔγειναν αἰτία εἰς τοὺς υἱοὺς 16
Ἰσραὴλ, κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Βαλαάμ, νὰ ἀνομήσωσιν ἐναντίον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φεγῶρ,
καὶ ἔγεινεν ἡ πληγὴ ἐπὶ τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου· καὶ τώρα θανατώσατε ἐκ τῶν παιδίων πάντα τὰ ἀρσενικά, 17
καὶ θανατώσατε πᾶσας τὰς γυναῖκας, ὅσαι ἐγνώρισαν ἄνδρα, κοιμηθεῖσαι μετ' αὐτοῦ· πάντα ὅμως τὰ κοράσια, 18
ὅσα δὲν ἐγνώρισαν κοίτην ἀνδρός, φυλάξατε ζῶντα δι' ἑαυτοὺς· καὶ μείνατε ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἑπτὰ ἡμέρας· 19
ὅστις ἐθανάτωσεν ἄνθρωπον, καὶ ὅστις ἠγγίσε πεφονευμένον, καθαρίσθητε σεῖς καὶ οἱ αἰχμάλωτοί σας τὴν

20 τρίτην ἡμέραν καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ καθαρίσατε πάντα τὰ ἱμάτια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ δερμάτινα
 21 καὶ πάντα τὰ εἰργασμένα ἐκ τριχῶν αἰγὸς καὶ πάντα τὰ ξύλινα σκεύη. Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς
 22 πολεμιστὰς τοὺς ἐρχομένους εἰς τὸν πόλεμον, Τοῦτο εἶναι τὸ πρόσταγμα τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ
 23 Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· πλὴν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, τὸν χαλκόν, τὸν σίδηρον, τὸν κασσίτερον καὶ τὸν
 24 μόλυβδον, πᾶν ὃ, τι δύναται νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ πῦρ, θέλετε περάσει διὰ τοῦ πυρὸς καὶ θέλει εἶσθαι καθαρὸν·
 25, 26 πρέπει ὁμῶς νὰ καθαρισθῇ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ καθαρισμοῦ· καὶ πᾶν ὃ, τι δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸ πῦρ, θέλετε
 27 περάσει διὰ τοῦ ὕδατος· καὶ θέλετε πλύνει τὰ ἱμάτιά σας τὴν ἑβδόμην ἡμέραν καὶ θέλετε εἶσθαι καθαροί·
 28 καὶ μετὰ ταῦτα θέλετε εἰσέλθαι εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Λάβε τὸν
 29, 30 ἀριθμὸν τῶν λαφύρων τῆς αἰχμαλωσίας, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ
 31 τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς· καὶ διαίρεσον τὰ λάφυρα εἰς δύο μεταξὺ τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐξεληθόντων εἰς τὸν
 32 πόλεμον καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς· καὶ ἀφαίρεσον διὰ τὸν Κύριον ἀπόδομα ἐκ τῶν ἀνδρῶν, τῶν πολεμιστῶν,
 33, 34 τῶν ἐξεληθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἀνὰ ἓν ἐκ πεντακοσίων, ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ βοῶν καὶ ἀπὸ ὄνων καὶ ἀπὸ
 35 προβάτων· ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν θέλετε λάβει καὶ δώσει εἰς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα προσφορὰν τοῦ Κυρίου· καὶ
 36 ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μεριδίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλεις λάβει ἓν μερίδιον ἀπὸ πενήκοντα, ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀπὸ βοῶν,
 37 ἀπὸ ὄνων καὶ ἀπὸ προβάτων, ἀπὸ παντὸς κτήνους, καὶ θέλεις δώσει αὐτὰ εἰς τοὺς Λευῖτας, τοὺς φυλάττοντας
 38 τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὼς προσέταξε Κύριος
 39 εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ τὰ λάφυρα τὰ ἐναπολειφθέντα ἐκ τῆς λεηλασίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμον οἱ ἄνδρες οἱ
 40 πολεμισταί, ἦσαν πρόβατα ἑξακόσια, ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδες, καὶ βόες ἑβδομήκοντα δύο χιλιάδες, καὶ
 41 ὄνοι χιλιάδες ἐξήκοντα μία, καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων, ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἵτινες δὲν ἐγνώρισαν κοίτην ἀνδρός,
 42 πᾶσαι αἱ ψυχαί, τριάκοντα δύο χιλιάδες. Καὶ τὸ ἥμισυ, τὸ μερίδιον τῶν ἐξεληθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἦτο κατὰ
 43 τὸν ἀριθμὸν, τὰ πρόβατα τριακόσια τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσια· καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ Κυρίου
 44 ἀπὸ τῶν προβάτων ἦτο ἑξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε· καὶ οἱ βόες τριάκοντα ἑξ χιλιάδες, καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ
 45 Κυρίου ἑβδομήκοντα δύο· καὶ οἱ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ Κυρίου εἶς
 46, 47 καὶ ἐξήκοντα· καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων ἦσαν δεκαῆς χιλιάδες, καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ Κυρίου τριάκοντα δύο ψυχαί.
 48 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀπόδομα, τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου, εἰς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καθὼς προσέταξε
 49 Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μεριδίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τὸ ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς ἐξεχώρισεν
 50 ἀπὸ τοῦ μεριδίου τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν· καὶ τοῦτο τὸ ἥμισυ τῆς συναγωγῆς ἦτο πρόβατα τριακόσια
 51, 52 τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσια, καὶ βόες τριάκοντα ἑξ χιλιάδες, καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ
 53 πεντακόσιοι, καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων δεκαῆς χιλιάδες· καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μεριδίου τῶν
 54 υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνὰ ἓν ἐκ πενήκοντα, ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τοὺς Λευῖτας, τοὺς
 55 φυλάττοντας τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ προσήλθον
 56 εἰς τὸν Μωϋσῆν οἱ ἀρχηγοὶ οἱ ἐπὶ τῶν χιλιάδων τοῦ στρατεύματος, χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ εἶπον πρὸς
 57 τὸν Μωϋσῆν, Οἱ δοῦλοί σου ἔλαβον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν ἡμῶν, καὶ
 58 δὲν λείπει ἐξ ἡμῶν οὐδὲ εἷς· καὶ ἐφέραμε τὰ δῶρα τοῦ Κυρίου, ἕκαστος ὃ, τι εὗρηκε, σκευὴ χρυσά, ἄλυσους
 59 καὶ βραχιόλια, δακτυλῖδια, ἐνώτια καὶ περιδέρια, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ
 60 Κυρίου. Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν ὅλον εἰς σκευὴ εἰργασμένα. Καὶ
 61 πᾶν τὸ χρυσίον τῆς προσφορᾶς τῶν χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων, τὸ ὁποῖον προσέφεραν εἰς τὸν Κύριον, ἦτο
 62 δεκαῆς χιλιάδες ἑπτακόσιοι πενήκοντα σίκλοι. Διότι οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ εἶχον λαφυραγωγῆσαι ἕκαστος
 63 δι' ἑαυτόν. Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων καὶ
 64 ἔφεραν αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

32 Οἱ δὲ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶχον πληθὺς κτηνῶν πολὺ σφόδρα· καὶ ὅτε εἶδον τὴν γῆν Ἰαζήρ καὶ
 2 τὴν γῆν Γαλαὰδ, ὅτι, ἰδοὺ, ὁ τόπος ἦτο τόπος διὰ κτήνη, οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν ἐλθόντες εἶπον
 3 πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες, Ἡ Ἀταρώθ
 4 καὶ Δαιθὼν καὶ Ἰαζήρ καὶ Νιμρά καὶ Ἑσεβὼν καὶ Ἐλεαλή καὶ Σεβὰμ καὶ Νεβὼ καὶ Βαιὼν, ἡ γῆ τὴν ὁποίαν
 5 ἐπάταξεν ὁ Κύριος ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, εἶναι γῆ κτηνοτρόφος καὶ οἱ δοῦλοί σου ἔχουσι
 6 κτήνη· διὰ τοῦτο, εἶπον, ἐὰν εὐρήκαμεν χάριν ἔμπροσθέν σου, ἅς δοθῇ ἡ γῆ αὕτη εἰς τοὺς δούλους σου διὰ
 7 ἰδιοκτησίαν· μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς
 8 υἱοὺς Ρουβὴν, Οἱ ἀδελφοί σας θέλουσιν ὑπάγει εἰς πόλεμον καὶ σεῖς θέλετε μείναι ἐδῶ· καὶ διὰ τί δειλιάζετε
 9 τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ μὴ περάσωσιν εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς· οὕτως
 10 ἔκαμον οἱ πατέρες σας, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἀπὸ Κάδισθαρνὴ διὰ νὰ ἴδωσι τὴν γῆν· καὶ ἀνέβησαν μέχρι
 11 τῆς φάραγγος Ἑσχώλ, καὶ ἰδόντες τὴν γῆν ἐδειλίασαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθωσιν
 12 εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
 13 καὶ ὤμοσε λέγων, Δὲν θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ἄνδρες οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, τὴν
 14 γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ· διότι δὲν μὲ ἠκολούθησαν
 15 ἐντελῶς· ἐκτὸς Χάλεθ υἱοῦ Ἰεφοννὴ τοῦ Κενεζίτου καὶ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυὴ· διότι ἠκολούθησαν ἐντελῶς
 τὸν Κύριον. Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν
 ἔρημον τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως οὗ ἐξωλοθρεύθῃ πᾶσα ἡ γενεά, ἣτις εἶχε πράξει τὸ κακὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
 Καὶ ἰδοὺ, σεῖς ἐσηκώθητε ἀντὶ τῶν πατέρων σας, γενεὰ ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, διὰ νὰ ἐξάψῃτε περισσότερον
 τὴν φλόγα τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπειδὴ, ἐὰν ἐκκλίνῃτε ἀπ' αὐτοῦ, ἔτι πάλιν θέλει ἀφήσει

τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θέλετε ἐξολοθρεύσει πάντα τὸν λαὸν τοῦτον. Καὶ προσήλθον εἰς αὐτὸν καὶ 16
εἶπον, Θέλομεν οἰκοδομήσει ἐνταῦθα μάνδρας διὰ τὰ κτήνη ἡμῶν καὶ πόλεις διὰ τὰ παιδιά ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ 17
ὠπλισμένοι θέλομεν προχωρεῖ πρόθυμοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕωσοῦ φέρωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον
αὐτῶν· τὰ δὲ παιδιά ἡμῶν θέλουσι κατοικεῖ εἰς τετειχισμένας πόλεις, διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου· δὲν 18
θέλομεν ἐπιστρέψει εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, ἕωσοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κληρονομήσωσιν ἕκαστος τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ· διότι ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ κληρονομήσωμεν μετ' αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα· διότι ἡ 19
κληρονομία ἡμῶν ἔπεσεν εἰς ἡμᾶς ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, 20
Ἐὰν κάμητε κατὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἐὰν προχωρήτε ὠπλισμένοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς πόλεμον, καὶ 21
διαβῆτε πάντες, ὠπλισμένοι τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἕωσοῦ ἐκδιώξῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπ'
ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ὑποταχθῇ ἡ γῆ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τότε μετὰ ταῦτα θέλετε ἐπιστρέψει καὶ θέλετε 22
εἶσθαι ἄθῳ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θέλετε ἔχει τὴν γῆν ταύτην ἰδιοκτησίαν σας
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· ἐὰν ὅμως δὲν κάμητε οὕτως, ἰδοὺ, θέλετε ἀμαρτήσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἃς ἦσθε 23
βέβαιοι ὅτι θέλει σᾶς εὐρῇ ἡ ἀμαρτία σας· οἰκοδομήσατε πόλεις διὰ τὰ παιδιά σας καὶ μάνδρας διὰ τὰ 24
πρόβατά σας καὶ κάμετε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός σας. Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ 25
Ῥουβὴν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγοντες, Οἱ δοῦλοί σου θέλουσι κάμει καθὼς ὁ κύριός μου προστάζει· τὰ παιδιά 26
ἡμῶν, αἱ γυναῖκες ἡμῶν, τὰ ποίμνια ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν θέλουσι μένει ἐνταῦθα εἰς τὰς πόλεις
τοῦ Γαλαάδ· οἱ δοῦλοί σου ὅμως θέλουσι διαβῆ πάντες ὠπλισμένοι, παρατεταγμένοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς 27
μάχην, καθὼς λέγει ὁ κύριός μου. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔδωκε προσταγὴν περὶ αὐτῶν εἰς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ 28
εἰς τὸν Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ναυῆ καὶ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπε πρὸς 29
αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ἐὰν οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν διαβῶσι μετὰ τὸν Ἰορδάνην, πάντες ὠπλισμένοι εἰς
μάχην, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔμπροσθέν σας, τότε θέλετε δώσει εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν
Γαλαάδ εἰς ἰδιοκτησίαν· ἐὰν ὅμως δὲν θέλωσι νὰ διαβῶσιν ὠπλισμένοι μετὰ σᾶς, τότε θέλουσι λάβει κληρονομίαν 30
μεταξὺ σας ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν λέγοντες, Ὡς εἶπεν ὁ Κύριος 31
εἰς τοὺς δούλους σου, οὕτω θέλομεν κάμει· ἡμεῖς θέλομεν διαβῆ ὠπλισμένοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν 32
γῆν Χαναάν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔδωκεν εἰς 33
αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, εἰς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ υἱοῦ
τοῦ Ἰωσήφ, τὸ βασίλειον τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν
γῆν μετὰ τῶν πόλεων αὐτῆς ἐν τοῖς ὁρίοις, τὰς πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ. Καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ ὠκοδόμησαν τὴν Δαιθὼν 34
καὶ τὴν Ἀταρώθ καὶ τὴν Ἀροῆρ καὶ τὴν Ἀτρώθοσαν καὶ τὴν Ἰαζήρ καὶ τὴν Ἰογθεὰ καὶ τὴν Βαῖθνιμρά καὶ 35, 36
τὴν Βαῖθάραν, πόλεις ὀχυράς, καὶ μάνδρας προβάτων. Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ὠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβὼν καὶ τὴν 37
Ἐλεαλή καὶ τὴν Κιριαθαῖμ καὶ τὴν Νεβὼ καὶ τὴν Βάαλμεὼν, μεταβάλλοντες τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ τὴν Σιβμά· 38
καὶ ἔδωκαν ἄλλα ὀνόματα εἰς τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ὠκοδόμησαν. Καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ 39
ὑπῆγαν εἰς τὴν Γαλαάδ καὶ ἐκυρίευσαν αὐτήν, ἐκδιώξαντες τὸν Ἀμορραῖον τὸν ἐν αὐτῇ. Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς 40
τὴν Γαλαάδ εἰς Μαχεὶρ τὸν υἱὸν τοῦ Μανασσῆ· καὶ κατέκρηεν ἐν αὐτῇ. Καὶ Ἰαεὶρ ὁ υἱὸς τοῦ Μανασσῆ ὑπῆγε 41
καὶ ἐκυρίευσεν τὰς μικρὰς πόλεις αὐτῆς· καὶ ὠνόμασεν αὐτάς Ἀβωθιαεὶρ. Καὶ ὁ Νοβὰ ὑπῆγε καὶ ἐκυρίευσεν 42
τὴν Καινάθ καὶ τὰ χωρία αὐτῆς· καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Νοβὰ, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Αὗται εἶναι αἱ ὁδοιπορίαι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν **33**
διὰ χεῖρὸς τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών. Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἐξόδους αὐτῶν κατὰ τὰς ὁδοιπορίας 2
αὐτῶν, διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου· καὶ αὗται εἶναι αἱ ὁδοιπορίαι αὐτῶν κατὰ τὰς ἐξόδους αὐτῶν. Καὶ ἐσηκώ- 3
θησαν ἀπὸ Ῥαμεσσῆ τὸν πρῶτον μῆνα, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρῶτου μηνός· τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα 4
ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐνώπιον πάντων τῶν Αἰγυπτίων· ἐνῶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐκείνους, 5
τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐπάταξε μεταξὺ αὐτῶν, πᾶν πρωτότοκον· καὶ εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἔκαμεν ὁ Κύριος 6
ἐκδίκησιν. Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ῥαμεσσῆ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Σοκχώθ. Καὶ σηκωθέντες 7
ἀπὸ Σοκχώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἐθάμ, ἥτις εἶναι ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς ἐρήμου. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἐθάμ, 8
ἔστρεψαν πρὸς Πιδάϊρῳθ, ἥτις εἶναι κατέναντι Βέελσεφών· καὶ ἐστρατοπέδευσαν κατέναντι τῆς Μιγδὼλ. Καὶ 9
σηκωθέντες ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς Αἰρώθ, διέβησαν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ὠδοιπόρησαν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου Ἐθάμ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μερρά. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μερρά, ἦλθον εἰς 10
Αἰλεῖμ· καὶ ἦσαν ἐν Αἰλεῖμ δώδεκα πηγαὶ ὕδατος καὶ ἑβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· καὶ ἐστρατοπέδευσαν 11
ἐκεῖ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Αἰλεῖμ, ἐστρατοπέδευσαν παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ 12
τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σίν, ἐστρατο- 13
πέδευσαν ἐν Δοφκᾷ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Δοφκᾷ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Αἰλούς. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Αἰλούς, 14
ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥαφιδεῖν, ὅπου δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ νὰ πῇ ὁ λαός. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ῥαφιδεῖν, ἐστρα- 15
τοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σινά, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Κιβρώθᾶττααβά. 16
Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Κιβρώθᾶττααβά, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀσηρώθ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἀσηρώθ, ἐστρα- 17, 18
τοπέδευσαν ἐν Ῥιθμᾷ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ῥιθμᾷ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥιμμὼνφαρές. Καὶ σηκωθέντες 19, 20
ἀπὸ Ῥιμμὼνφαρές, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Λιβνᾷ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Λιβνᾷ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥισσᾷ. Καὶ 21, 22
σηκωθέντες ἀπὸ Ῥισσᾷ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Κεελαθᾷ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Κεελαθᾷ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν 23
τῷ ὄρει Σαφέρ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τοῦ ὄρους Σαφέρ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Χαραδᾷ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ 24, 25
Χαραδᾷ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μακηλώθ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μακηλώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ταχάθ. Καὶ 26, 27

28 σηκωθέντες ἀπὸ Ταχάθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Θαρᾶ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Θαρᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μιθκᾶ.
 29, 30 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μιθκᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀσεμωνᾶ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ, ἐστρατοπέδευσαν
 31, 32 ἐν Μοσηρώθ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μοσηρώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Βενείακάν. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Βενεί-
 33 ακάν, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῷ ὄρει Γαδγὰδ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τοῦ ὄρους Γαδγὰδ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν
 34, 35 Ἰοθαθαῖ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἰοθαθαῖ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἐβρωνᾶ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἐβρωνᾶ, ἐστρα-
 36 τοπέδευσαν ἐν Ἐσιωνγάβερ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἐσιωνγάβερ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, ἥτις εἶναι
 37, 38 ἡ Κάδης. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Κάδης, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῷ ὄρει Ὡρ, κατὰ τὸ ἄκρον τῆς γῆς Ἐδώμ. Καὶ
 39 ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς, διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ ὄρος Ὡρ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος
 40 τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τὸν πέμπτον μῆνα· τὴν πρώτην τοῦ μηνός. Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἦτο
 41 ἐκατὸν εἰκοσιτριῶν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθανεν ἐν τῷ ὄρει Ὡρ. Καὶ ἤκουσεν ὁ Χαναναῖος, βασιλεὺς τῆς Ἀράδ, ὅστις
 42, 43 κατῴκει πρὸς μεσημβρίαν, ἐν γῇ Χαναάν, τὴν ἔλυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὡρ,
 44 ἐστρατοπέδευσαν ἐν Σαλμωνᾶ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Σαλμωνᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Φυνών. Καὶ σηκωθέντες
 45, 46 ἀπὸ Φυνών, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὠβώθ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ὠβώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἱθάβαρίμ, κατὰ τὰ
 47 ὅρια τοῦ Μωάβ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἱεὶμ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Δαιβὼνγάδ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Δαιβὼνγάδ,
 48 ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀλμώνδιβλαθαῖμ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἀλμώνδιβλαθαῖμ, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰ ὄρη
 49 Ἀβαρίμ, κατέναντι Νεβώ. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τῶν ὀρέων Ἀβαρίμ, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ
 50 παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἱεριχώ. Καὶ ἐστρατοπέδευσαν παρὰ τὸν Ἰορδάνην, ἀπὸ Βαιθίσειμῶθ ἕως
 51 Ἀβέλισιττίμ, εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ παρὰ
 52 τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἱεριχώ, λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς, Ἀφοῦ
 53 διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν Χαναάν, θέλετε ἐκδιώξει πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπ' ἐμπροσθέν
 54 σας καὶ καταστρέψει πάσας τὰς εἰκόνας αὐτῶν καὶ καταστρέψει πάντα τὰ χυτὰ εἰδῶλα αὐτῶν καὶ κατεδαφίσει
 55 πάντας τοὺς βωμοὺς αὐτῶν· καὶ θέλετε κυριεύσει τὴν γῆν καὶ κατοικήσει ἐν αὐτῇ· διότι εἰς ἐσὼς ἔδωκα τὴν γῆν
 56 ταύτην εἰς κληρονομίαν· καὶ θέλετε διαμοιρασθῇ τὴν γῆν διὰ κλήρων μεταξὺ τῶν συγγενειῶν σας· εἰς τοὺς
 περισσότερους θέλετε δώσει περισσότεραν κληρονομίαν, καὶ εἰς τοὺς ὀλιγωτέρους θέλετε δώσει ὀλιγωτέραν
 κληρονομίαν· ἐκάστου ἡ κληρονομία θέλει εἶσθαι εἰς τὸ μέρος ὅπου πέσῃ ὁ κληρὸς αὐτοῦ· κατὰ τὰς φυλάς
 τῶν πατέρων σας θέλετε κληρονομήσει. Ἐὰν ὁμως δὲν ἐκδιώξητε τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπ' ἐμπροσθέν σας,
 τότε ὅσους ἠθέλετε ἀφήσει ἐξ αὐτῶν νὰ μένωσι, θέλουσιν εἶσθαι ἄκανθαι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ κέντρα
 εἰς τὰς πλευράς σας καὶ θέλουσι σᾶς ἐνοχλεῖ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου κατοικεῖτε· καὶ ἔτι, καθὼς ἐστοχαζόμεν νὰ
 κάμω εἰς αὐτοὺς, οὕτω θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς.

34, 2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν
 εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν γῆν ἐκείνην ἥτις θέλει σᾶς πέσει εἰς κληρονομίαν, τὴν γῆν Χαναάν μετὰ
 3 τῶν ὁρίων αὐτῆς, τότε τὸ μέρος σας τὸ πρὸς μεσημβρίαν θέλει εἶσθαι ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σίν ἕως πλησίον Ἐδώμ·
 4 καὶ τὰ μεσημβρινὰ ὁριά σας θέλουσιν εἶσθαι ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης πρὸς ἀνατολάς· καὶ
 5 τὸ ὄριόν σας θέλει στρέφει ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς τὴν ἀνάβασιν Ἀκραβθίμ, καὶ θέλει διέρχεσθαι εἰς Σίν· καὶ
 6 θέλει προχωρεῖ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους ἕως Κάδησβαρνή, καὶ θέλει ἐκβαίνει εἰς Ἀσάρὰδδάρ, καὶ θέλει
 7 διαβαίνει ἕως Ἀσμών· καὶ θέλει στρέφεσθαι τὸ ὄριον ἀπὸ Ἀσμών ἕως τοῦ χειμάρρου τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλει
 8 καταντήσῃ εἰς τὴν θάλασσαν. Δυτικὸν δὲ ὄριον θέλετε ἔχει τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην· αὕτη θέλει εἶσθαι τὸ
 9 δυτικὸν ὄριόν σας. Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἀρκτικά ὁριά σας· ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης θέλετε θέσει
 10 ὄριόν σας τὸ ὄρος Ὡρ· ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὡρ θέλετε θέσει ὄριόν σας ἕως τῆς εἰσόδου Αἰμάθ, καὶ θέλει προχωρεῖ
 11 τὸ ὄριον εἰς Σεδάδ· καὶ θέλει προχωρεῖ τὸ ὄριον εἰς Ζιφρών, καὶ θέλει καταντήσῃ εἰς Ἀσάρέναν· τοῦτο θέλει
 12 εἶσθαι τὸ ἀρκτικὸν ὄριόν σας. Καὶ θέλετε θέσει τὰ ἀνατολικά ὁριά σας ἀπὸ Ἀσάρέναν ἕως Σεπφάμ· καὶ
 13 θέλει καταβαίνει τὸ ὄριον ἀπὸ Σεπφάμ ἕως Ριβλά, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀεῖν· καὶ θέλει καταβαίνει τὸ ὄριον καὶ
 14 θέλει φθάνει εἰς τὸ πλάγιον τῆς θαλάσσης Χινερὼθ πρὸς ἀνατολάς· καὶ θέλει καταβαίνει τὸ ὄριον πρὸς τὸν
 15 Ἰορδάνην καὶ θέλει καταντήσῃ εἰς τὴν ἁλμυρὰν θάλασσαν. Αὕτη εἶναι ἡ γῆ σας κατὰ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ.
 16 Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν θέλετε κληρονομήσει διὰ
 17 κλήρων, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος προσέταξε νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἑννέα φυλάς καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς. Διότι ἡ
 18 φυλὴ τῶν υἱῶν Ρουβὴν κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν Γὰδ κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων
 19 αὐτῶν, ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἔλαβε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
 20 Αἱ δύο φυλαὶ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου κατέναντι τῆς
 21, 22 Ἱεριχώ, πρὸς ἀνατολάς. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν,
 23 οἵτινες θέλουσι κληροδοτήσῃ εἰς ἐσὼς τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή· καὶ θέλετε
 24 λάβει ἀνὰ ἓνα ἄρχοντα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς, διὰ νὰ κληροδοτήσωσι τὴν γῆν· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν
 25 ἀνδρῶν· Ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαμουὴλ ὁ
 26 υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ· ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Ἐλιδὰδ ὁ υἱὸς τοῦ Χισλὼν· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Δάν, ὁ
 27 ἄρχων Βουκκὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰογλί· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Μανασσῆ, ὁ ἄρχων Ἀνιήλ ὁ υἱὸς
 28 τοῦ Ἐφώδ· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἐφραῖμ, ὁ ἄρχων Κεμουὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σιφτάν· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν
 29 υἱῶν Ζαβουλὼν, ὁ ἄρχων Ἐλισαφάν ὁ υἱὸς τοῦ Φαρνάχ· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, ὁ ἄρχων Φαλτιήλ
 ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζάν· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἀσήρ, ὁ ἄρχων Ἀχιούδ ὁ υἱὸς τοῦ Σελωμί· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς
 τῶν υἱῶν Νεφθαλί, ὁ ἄρχων Φεδαήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ. Οὗτοι εἶναι, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ Κύριος νὰ

κληροδοτήσωσιν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἰεριχώ, λέγων, Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς Λευῖτας, ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, πόλεις διὰ νὰ κατοικήσωσι· καὶ περὶ χώρα θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευῖτας διὰ τὰς πόλεις περὶ αὐτῶν. Καὶ αἱ μὲν πόλεις θέλουσιν εἶσθαι εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ κατοικῶσιν εἰς αὐτάς· τὰ δὲ περὶ χώρα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ διὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ διὰ πάντα τὰ ζῶα αὐτῶν. Καὶ τὰ περὶ χώρα τῶν πόλεων, τὰ ὅποια θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευῖτας, θέλουσιν εἶσθαι, ἀπὸ τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω, χίλιαι πηχαι κύκλῳ. Καὶ θέλετε μετρήσει ἀπὸ τοῦ ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν, καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν, καὶ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν, καὶ πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν· καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι ἐν τῷ μέσῳ. Ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ χώρα τῶν πόλεων. Καὶ ἐκ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευῖτας, ἕξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι διὰ καταφύγιον, τὰς ὁποίας θέλετε διορίσει διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεὺς· καὶ εἰς ταύτας θέλετε προσθέσει τεσσαράκοντα δύο πόλεις. Πᾶσαι αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευῖτας, θέλουσιν εἶσθαι τεσσαράκοντα ὀκτὶ πόλεις· ταύτας θέλετε δώσει μετὰ τῶν περικύκλων αὐτῶν. Καὶ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει, θέλουσιν εἶσθαι ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀπὸ τῶν ἐχόντων πολλὰ θέλετε δώσει πολλὰ, καὶ ἀπὸ τῶν ἐχόντων ὀλίγα θέλετε δώσει ὀλίγα· ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησε, θέλει δώσει ἐκ τῶν πόλεων αὐτοῦ εἰς τοὺς Λευῖτας. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν Χαναάν, τότε θέλετε διορίσει εἰς ἑαυτοὺς πόλεις, διὰ νὰ ᾔναι εἰς ἐσᾶς πόλεις καταφυγίου, ὥστε νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεὺς, ὅστις ἐφόνευσεν ἄνθρωπον ἀκουσίως. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πόλεις διὰ καταφύγιον ἀπὸ τοῦ ἐκδικοῦντος τὸ αἷμα· διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεὺς, ἕως οὗ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. Καὶ ἐκ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει, ἕξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι διὰ καταφύγιον εἰς ἐσᾶς. Τὰς τρεῖς πόλεις θέλετε δώσει ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις θέλετε δώσει ἐν τῇ γῇ Χαναάν· πόλεις καταφυγίου θέλουσιν εἶσθαι. Αὗται αἱ ἕξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι καταφύγιον διὰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸν ξένον καὶ διὰ τὸν παροικοῦντα μεταξὺ αὐτῶν· ὥστε ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀκουσίως νὰ φεύγῃ ἐκεῖ. Καὶ ἐὰν πατάξῃ αὐτὸν μὲ ὄργανον σιδηροῦν, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεὺς· ὁ φονεὺς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ. Καὶ ἐὰν πατάξῃ αὐτὸν μὲ λίθον ἐκ τῆς χειρός, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεὺς· ὁ φονεὺς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ. Ἡ ἐὰν πατάξῃ αὐτὸν μὲ ζύλινον ὄργανον ἐκ χειρός, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεὺς· ὁ φονεὺς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ. Ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος, αὐτὸς θέλει θανατόναι τὸν φονέα· ὅταν ἀπαντήσῃ αὐτόν, θέλει θανατόναι αὐτόν· Ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὠθήσῃ αὐτόν ἢ παραμονεύσας ῥίψῃ τι ἐπ' αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ, ἢ ἐχθρικῶς πατάξῃ αὐτόν μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀποθάνῃ, ὁ πατάξας ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· εἶναι φονεὺς· ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος θέλει θανατόναι τὸν φονέα, ὅταν ἀπαντήσῃ αὐτόν. Ἐὰν ὁμως ὠθήσῃ αὐτόν ἐξαίφνης χωρὶς ἔχθρας ἢ ῥίψῃ τι ἐπ' αὐτόν χωρὶς νὰ παραμονεύσῃ αὐτόν, ἢ λίθον τινὰ χωρὶς νὰ ἴδῃ αὐτόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ῥίψῃ ἐπ' αὐτόν ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, καὶ δὲν ᾔτο ἐχθρὸς αὐτοῦ οὐδὲ ἐζητεῖ νὰ κακοποιήσῃ αὐτόν, τότε ἡ συναγωγὴ θέλει κρίνει ἀναμέσον τοῦ φονέως καὶ τοῦ ἐκδικοῦντος τὸ αἷμα κατὰ τὰς κρίσεις ταύτας· καὶ ἡ συναγωγὴ θέλει ἐλευθερώσει τὸν φονέα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐκδικοῦντος τὸ αἷμα, καὶ ἡ συναγωγὴ θέλει ἀποκαταστήσει αὐτόν εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ, ὅπου εἶχε φύγει· καὶ θέλει κατοικεῖ ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, τοῦ κεχρισμένου διὰ τοῦ ἁγίου ἐλαίου. Ἐὰν ὁμως ὁ φονεὺς ἐξέλθῃ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφυγε, καὶ ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος εὕρῃ αὐτόν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ καὶ ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος θανατώσῃ τὸν φονέα, δὲν θέλει εἶσθαι ἔνοχος αἵματος· διότι ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐν τῇ πόλει τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ἱερέως· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἱερέως, ὁ φονεὺς θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς διάταγμα κρίσεως πρὸς ἐσᾶς, εἰς πάσας τὰς γενεὰς σας κατὰ πάσας τὰς κατοικίας σας. Ὅστις φονεύσῃ τινὰ, ὁ φονεὺς θέλει θανατωθῇ διὰ στόματος μαρτύρων· πλὴν εἰς μόνον μάρτυρα δὲν θέλει μαρτυρήσει ἐναντίον τινός, ὥστε νὰ θανατωθῇ. Καὶ δὲν θέλετε λαμβάνει οὐδεμίαν ἔξαγοράν ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ φονέως, ὅστις εἶναι ἔνοχος θανάτου· ἀλλὰ ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ. Καὶ δὲν θέλετε λαμβάνει ἔξαγοράν ὑπὲρ τοῦ φυγόντος εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ· διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ κατοικῇ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἱερέως. Καὶ δὲν θέλετε μολύνει τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖτε· διότι τὸ αἷμα αὐτὸ μολύνει τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ δὲν δύναται νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, εἰμὴ διὰ τοῦ αἵματος ἐκείνου ὅστις ἔχυσεν αὐτό. Μὴ μολύνετε λοιπὸν τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλετε κατοικήσει, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἐγὼ κατοικῶ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ κατοικῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Καὶ προσελθόντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχεῖρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων, οἵτινες ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπον, Ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν κύριόν μου νὰ δώσῃ τὴν γῆν διὰ κλήρου πρὸς κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ κύριός μου προσετάχθη παρὰ τοῦ Κυρίου νὰ δώσῃ τὴν κληρονομίαν Σαλπαάδ, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, εἰς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ ἐὰν νυμφευθῶσι μετὰ τινος ἐκ τῶν υἱῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τότε ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει ἀφαιρεθῇ ἐκ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ θέλει προστεθῇ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς ἣτις ἤθελε δεχθῇ

- 4 αὐτάς· οὕτω θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν· καὶ ὅταν ἔλθῃ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τότε ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει προστεθῇ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, ἥτις ἤθελε δεχθῇ
5 αὐτάς· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῆς φυλῆς τῶν πατέρων ἡμῶν. Καὶ
προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ
6 ἐλάλησεν ὀρθῶς. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ Σαλπαάδ,
λέγων, Ἄς νυμφευθῶσι μὲ ὄντινα ἀρέσκη εἰς αὐτάς· μόνον θέλουσι νυμφευθῇ μετὰ ἀνδρῶν ἐκ τῆς συγγενείας
7 τῆς φυλῆς τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ δὲν θέλει μεταβαίνει ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλὴν·
διότι ἕκαστος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι προσκεκολλημένος εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς τῶν πατέρων
8 αὐτοῦ. Καὶ πᾶσα θυγάτηρ, ἥτις ἔχει κληρονομίαν ἐν φυλῇ τινὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, θέλει εἶσθαι γυνὴ ἐνὸς ἐκ
τῆς συγγενείας τῆς φυλῆς τοῦ πατρὸς αὐτῆς· διὰ τὸ ἀπολαμβάνωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν
9 τῶν πατέρων αὐτοῦ. Καὶ δὲν θέλει μεταβαίνει ἡ κληρονομία ἀπὸ φυλῆς εἰς ἄλλην φυλὴν, ἀλλ' ἕκαστος ἐκ
10 τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι προσκεκολλημένος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Ὡς προσέταξε
11 Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ· διότι ἡ Μααλά, ἡ Θερσά καὶ ἡ Ἀγλά καὶ ἡ
Μελχά καὶ ἡ Νουά, αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ, ἐνυμφεύθησαν μὲ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν·
12 ἐνυμφεύθησαν μὲ ἀνδρας ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Μανασσῆ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν
13 ἔμεινεν ἐν τῇ φυλῇ τῆς συγγενείας τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ταῦτα εἶναι τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας
προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ παρὰ τὸν
Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἰεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου 1
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῇ πεδιάδι κατέναντι Σούφ, μεταξὺ Φαράν καὶ Τοφὲλ καὶ Λαβάν καὶ Ἀσηρὼθ καὶ Διζαάβ. 2, 3
Ἐνδεκα ἡμέραι εἶναι ἀπὸ Χωρήβ, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους Σηεῖρ, ἕως Κάδισβαρνὴ. Καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν
ἔτος τὸν ἐνδέκατον μῆνα, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, κατὰ πάντα ὅσα 4
προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος περὶ αὐτῶν· ἀφοῦ ἐπάταξε τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅστις κατῴκει ἐν 5
Ἑσεβὼν, καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅστις κατῴκει ἐν Ἀσταρὼθ ἐν Ἐδρεῖ· ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ γῇ 6
Μωάβ ἤρχισεν ὁ Μωϋσῆς νὰ διασαφῇ τὸν νόμον τοῦτον, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς ἐν 7
Χωρήβ λέγων, Ἀρκεῖ ὅσον ἐμείνατε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· στρέψατε καὶ ἀκολουθήσατε τὴν ὁδὸν σας καὶ ὑπάγετε 8
εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων καὶ εἰς πάντα τοὺς περιοίκους αὐτοῦ εἰς τὴν πεδιάδα, εἰς τὸ ὄρος καὶ εἰς τὴν 9
κοιλάδα καὶ εἰς τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰς τὰ παράλια, τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ τὸν Λίβανον, ἕως τοῦ μεγάλου 10
ποταμοῦ, τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου· ἰδοὺ, ἐγὼ παρέδωκα ἔμπροσθέν σας τὴν γῆν· εἰσέλθετε καὶ κυριεύσατε τὴν 11
γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σας, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαάκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, 12
νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπα πρὸς ἐσᾶς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, 13
Δὲν δύναμαι ἐγὼ μόνος νὰ σᾶς βαστάζω· Κύριος ὁ Θεὸς σας σᾶς ἐπλήθυνε καὶ ἰδοὺ, τὴν σήμερον εἴσθε ὡς τὰ 14
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας νὰ σᾶς κάμῃ χιλιάκις περισσοτέρους 15
παρ' ὅ, τι εἴσθε καὶ νὰ σᾶς εὐλογῇ, καθὼς ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς· πῶς θέλω δυνηθῇ ἐγὼ μόνος νὰ βαστάσω τὴν 16
ἐνόχλησίν σας καὶ τὸ φορτίον σας καὶ τὰς ἀντιλογίας σας· λάβετε ἄνδρας σοφοὺς καὶ συνετοὺς καὶ γνωστοὺς 17
μεταξὺ τῶν φυλῶν σας, καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς ἀρχηγοὺς ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἀπεκρίθητε πρὸς ἐμὲ λέγοντες, 18
Καλὸς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας, διὰ νὰ κάμωμεν αὐτόν. Τότε ἔλαβον τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν φυλῶν σας, 19
ἄνδρας σοφοὺς καὶ γνωστοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἀρχηγοὺς ἐφ' ὑμᾶς, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ 20
πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ ἐπιστάτας τῶν φυλῶν σας. Καὶ προσέταξα εἰς τοὺς κριτὰς σας κατ' 21
ἐκεῖνον τὸν καιρὸν λέγων, Ἀκούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν σας καὶ κρίνετε δικαίως ἀναμέσον ἀνθρώπου καὶ 22
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ξένου αὐτοῦ. Ἐν τῇ κρίσει δὲν θέλετε ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα· θέλετε ἀκούει τὸν 23
μικρὸν ὡς τὸν μεγάλον· δὲν θέλετε φοβεῖσθαι πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι ἡ κρίσις εἶναι τοῦ Θεοῦ· καὶ πᾶσαν 24
ὑπόθεσιν, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι πολὺ δύσκολος διὰ σᾶς, ἀναφέρετε αὐτὴν εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ θέλω ἀκούει αὐτήν. 25
Καὶ προσέταξα εἰς ἐσᾶς κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πάντα ὅσα ἔπρεπε νὰ πράττῃτε. Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Χωρήβ, 26
διεπεράσαμεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ φοβερὰν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶδετε, ὁδοιποροῦντες πρὸς τὸ 27
ὄρος τῶν Ἀμορραίων, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν προσέταξεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἤλθομεν ἕως Κάδισβαρνὴ. Καὶ 28
εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Ἦλθετε εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἰδοὺ, 29
Κύριος ὁ Θεὸς σου παρέδωκε τὴν γῆν ἔμπροσθέν σου· ἀνάβα, κυριεύσον, καθὼς ἐλάλησε πρὸς σὲ Κύριος 30
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβηθῇς μηδὲ δειλιάσῃς. Καὶ ἤλθετε πρὸς ἐμὲ πάντες ὑμεῖς καὶ εἶπετε, Ἄς 31
ἀποστείλωμεν ἄνδρας ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ ἂς κατασκοπεύσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν καὶ ἂς ἀπαγγείλῃσι πρὸς 32
ἡμᾶς τὴν ὁδὸν δι' ἧς πρέπει νὰ ἀναβῶμεν· καὶ τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν ὑπάγει. Καὶ ἤρρεσεν εἰς 33
ἐμὲ ὁ λόγος καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν. Καὶ στραφέντες ἀνέβησαν εἰς 34
τὸ ὄρος, καὶ ἤλθον μέχρι τῆς φάραγγος Ἑσχὼλ καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν. Καὶ λαβόντες εἰς τὰς χεῖρας 35
αὐτῶν ἓκ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἔφεραν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς ἡμᾶς, λέγοντες, Καλὴ εἶναι ἡ γῆ, 36
τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδει εἰς ἡμᾶς. Ἀλλὰ σεῖς δὲν ἠθέλησατε νὰ ἀναβῇτε, ἀλλ' ἠπειθήσατε εἰς 37
τὴν προσταγὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας. Καὶ ἐγογγύσατε εἰς τὰς σκηνὰς σας, λέγοντες, Ἐπειδὴ ἐμίσει ἡμᾶς ὁ 38
Κύριος, ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ παραδώσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν χεῖρα τῶν Ἀμορραίων, ὥστε νὰ 39
ἐξολοθρευθῶμεν· ποῦ ἀναβαίνομεν ἡμεῖς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐδειλίασαν τὴν καρδίαν ἡμῶν, λέγοντες, Ὁ λαὸς 40
εἶναι μεγαλότερος καὶ ὑψηλότερος ἡμῶν· αἱ πόλεις μεγάλαί καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ καὶ 41
υἱοὺς τῶν Ἀνακεῖμ εἶδομεν ἐκεῖ. Ἐγὼ δὲ εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Μὴ τρομάξῃτε μηδὲ φοβηθῇτε ἀπ' αὐτῶν· Κύριος ὁ 42
Θεὸς σας, ὅστις προπορεύεται ἔμπροσθέν σας, αὐτὸς θέλει πολεμήσει ὑπὲρ ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ 43
ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν· καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου εἶδες τίνι τρόπῳ Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ 44
ἐβάστασε, καθὼς βαστάζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν περιεπατήσατε ἕως οὗ 45
ἤλθετε εἰς τοῦτον τὸν τόπον. κατὰ τοῦτο ὅμωσ δὲν ἐπιστεύσατε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας, ὅστις προεπορεύετο 46
ἔμπροσθέν σας ἐν τῇ ὁδῷ, διὰ νὰ σᾶς εὕρισκῃ τόπον στρατοπεδεύσεως, τὴν μὲν νύκτα διὰ πυρός, διὰ νὰ 47
δεικνύῃ εἰς ἐσᾶς τὴν ὁδὸν καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ βαδίζῃτε, τὴν δὲ ἡμέραν διὰ νεφέλης. Καὶ ἤκουσεν ὁ Κύριος 48
τὴν φωνὴν τῶν λόγων σας καὶ ὠργίσθη, καὶ ὤμοσε λέγων, Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων τῆς κακῆς ταύτης 49
γενεᾶς θέλει ἰδεῖ τὴν γῆν τὴν καλὴν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα νὰ δώσω εἰς τοὺς πατέρας σας, ἐκτὸς Χάλεβ υἱοῦ 50
τοῦ Ἰεφοννή· οὗτος θέλει ἰδεῖ αὐτήν, καὶ εἰς τοῦτον θέλω δώσῃ τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάτησε καὶ εἰς τοὺς 51
υἱοὺς αὐτοῦ, διότι οὗτος ἐντελὼς ἠκολούθησε τὸν Κύριον. Καὶ κατ' ἐμοῦ ἐθυμώθη ὁ Κύριος διὰ σᾶς, λέγων, 52
Οὐδὲ σὺ θέλεις εἰσελθεῖ ἐκεῖ· Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, ὁ παριστάμενος ἐνώπιόν σου, οὗτος θέλει εἰσελθεῖ 53
ἐκεῖ· ἐνίσχυσον αὐτόν, διότι αὐτὸς θέλει κληροδοτήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν Ἰσραήλ· καὶ τὰ παιδιά σας, τὰ ὁποῖα 54
ἐλέγετε ὅτι θέλουσι γεῖναι λάφυρον, καὶ οἱ υἱοὶ σας, οἵτινες τὴν σήμερον δὲν γνωρίζουσι καλὸν ἢ κακόν, αὐτοὶ 55
θέλουσιν εἰσελθεῖ ἐκεῖ καὶ εἰς αὐτοὺς θέλω δώσῃ αὐτήν, καὶ αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσῃ αὐτήν· σεῖς ὅμως 56
ἐπιστρέψατε καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν ἔρημον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Τότε ἀπεκρίθητε καὶ εἶπετε 57

πρὸς ἐμέ, Ἡμαρτήσαμεν εἰς τὸν Κύριον· ἡμεῖς θέλομεν ἀναβῆ καὶ πολεμήσει κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ζωσθέντες ἕκαστος τὰ πολεμικὰ ὅπλα αὐτοῦ, ἦσθε προπετεῖς νὰ ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄρος. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ ἀναβῆτε μηδὲ πολεμήσητε, διότι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, διὰ νὰ μὴ συντριφθῇτε ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας. Οὕτως ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς· καὶ δὲν εἰσηκούσατε, ἀλλ' ἠπειθήσατε εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ θρασυνόμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος. Καὶ ἐξῆλθον οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, εἰς συνάντησιν ὑμῶν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς, καθὼς κἀμνους αἱ μέλισσαι, καὶ ἐπάταξαν ὑμᾶς ἐν Σηεῖρ, ἕως Ὀρμά. Τότε ἐπιστρέψαντες ἐκλαύσατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ ἔδωκεν εἰς ὑμᾶς ἀκρόασιν. Καὶ ἐμείνατε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλὰς, ὅσασδήποτε ἡμέρας ἐμείνατε.

2 Τότε ἐστρέψαμεν καὶ ὠδοιπορήσαμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καθὼς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμέ· καὶ περιφερόμεθα περὶ τὸ ὄρος Σηεῖρ ἡμέρας πολλὰς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ λέγων, 3, 4 Ἀρκεῖ ὅσον περιήλθετε τὸ ὄρος τοῦτο· στράφητε πρὸς βορρᾶν· καὶ πρόσταξον τὸν λαὸν λέγων, Θέλετε περάσει διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, οἵτινες κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ· καὶ θέλουσι σᾶς φοβηθῇ· καὶ 5 προσέξατε πολὺ· μὴ πολεμήσητε μετ' αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲν θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα 6 ποδός· διότι εἰς τὸν Ἡσαῦ ἔδωκα τὸ ὄρος Σηεῖρ κληρονομίαν· θέλετε ἀγοράζει παρ' αὐτῶν τροφὰς δι' ἀργυρίου, 7 διὰ νὰ τρώγητε· καὶ ὕδωρ ἔτι θέλετε ἀγοράζει παρ' αὐτῶν δι' ἀργυρίου, διὰ νὰ πίνητε· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ εὐλόγησεν εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· γνωρίζει τὴν ὠδοιπορίαν σου διὰ τῆς μεγάλης ταύτης ἐρήμου· 8 τὰ τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη Κύριος ὁ Θεός σου ἦτο μετὰ σοῦ· δὲν ἐστερήθησ οὐδενός. Καὶ ἀφοῦ ἐπεράσαμεν διὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, τῶν κατοικούντων ἐν Σηεῖρ, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πεδιάδος ἀπὸ Ἐλάθ καὶ 9 ἀπὸ Ἐσιὼνγάβερ. Καὶ ἐστρέψαμεν καὶ διέβημεν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου Μωάβ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Μὴ ἐνοχλήσητε τοὺς Μωαβίτας μηδὲ ἔλθητε εἰς μάχην μετ' αὐτῶν· διότι δὲν θέλω δώσει εἰς σὲ ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν 10 διὰ κληρονομίαν· ἐπειδὴ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λὼτ ἔδωκα τὴν Ἄρ κληρονομίαν. Πρότερον δὲ κατῴκουν ἐν αὐτῇ 11 οἱ Ἑμμαῖοι, λαὸς μέγας καὶ πολυάριθμος καὶ ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, καθὼς οἱ Ἀνακεῖμ· οἵτινες καὶ αὐτοὶ 12 ἐλογίζοντο γίγαντες, ὥς οἱ Ἀνακεῖμ· ἀλλ' οἱ Μωαβίται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ἑμμαίους. Καὶ ἐν Σηεῖρ κατῴκουν οἱ Χορραῖοι πρότερον· ἀλλ' οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαῦ ἐκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν· καθὼς ἔκαμεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν 13 ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος. Σηκώθητε λοιπὸν καὶ διάβητε τὸν χεῖμαρρον Ζαρέδ· καὶ διέβημεν τὸν χεῖμαρρον 14 Ζαρέδ. Καὶ αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ὠδοιπορήσαμεν ἀπὸ Κάδηςβαρνή, ἕως οὗ διέβημεν τὸν χεῖμαρρον Ζαρέδ, ἦσαν τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ ἐξέλιπε πᾶσα ἡ γενεὰ τῶν πολεμιστῶν ἀνδρῶν ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου, 15 καθὼς ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτοὺς. Ἔτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο ἐναντίον αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ 16 αὐτοὺς ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου, ἕως οὗ ἐξέλιπον. Καὶ ἀφοῦ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξέλιπον, 17, 18 ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ, ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμέ λέγων, Σὺ θέλεις διαπεράσει σήμερον τὴν Ἄρ, 19 τὸ ὄριον τοῦ Μωάβ· καὶ θέλεις πλησιάσει κατέναντι τῶν υἱῶν Ἀμμών· μὴ ἐνόχλει αὐτοὺς μηδὲ πολεμήσῃς μετ' αὐτῶν· διότι δὲν θέλω δώσει εἰς σὲ ἐκ τῆς γῆς τῶν υἱῶν Ἀμμών κληρονομίαν· ἐπειδὴ εἰς τοὺς υἱοὺς Λὼτ 20 ἔδωκα αὐτὴν κληρονομίαν. Αὕτη ὁμοίως ἐλογίζετο γῇ τῶν γιγάντων· γίγαντες κατῴκουν ἐκεῖ πρότερον· οἱ δὲ 21 Ἀμμωνῖται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ζαμζουμμεῖμ· λαὸς μέγας καὶ πολυάριθμος καὶ ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, καθὼς οἱ Ἀνακεῖμ· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ 22 κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν· καθὼς ἔκαμεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἡσαῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηεῖρ, ὅτε ἐξωλόθρευσεν 23 τοὺς Χορραῖους ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτοὺς, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας 24 ταύτης. Καὶ τοὺς Αὐεῖμ, τοὺς κατοικοῦντας κατὰ κόμας μέχρι Γάζης, οἱ Καφθορεῖμ, οἱ ἐξεληθόντες ἀπὸ 25 Καφθόρ, ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν. Σηκώθητε, ἀναχωρήσατε καὶ διάβητε τὸν ποταμὸν Ἀρνών· ἰδοὺ, παρέδωκα εἰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν τὸν Ἀμορραῖον, βασιλέα τῆς Ἑσεβών, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· 26 ἄρχισον νὰ κυριεύῃς αὐτὴν καὶ πολέμησον μετ' αὐτοῦ· σήμερον θέλω ἀρχίσει νὰ ἐμβάλλω τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ· τὰ ὅποια, ὅταν ἀκούσωσι τὸ ὄνομά 27 σου, θέλουσι τρομάξει καὶ θέλουσι πέσει εἰς ἀγωνίαν ἐξ αἰτίας σου. Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἀπὸ τῆς ἐρήμου 28 Κεδημῶθ πρὸς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσεβών με λόγους εἰρηνικούς, λέγων, Ἄς περάσω διὰ τῆς γῆς σου· 29 κατ' εὐθειαν διὰ τῆς ὁδοῦ θέλω περάσει δὲν θέλω κλίνει δεξιὰ ἢ ἀριστερά· θέλεις πωλήσει εἰς ἐμέ τροφὰς δι' ἀργυρίου διὰ νὰ φάγω καὶ δι' ἀργυρίου θέλεις δώσει εἰς ἐμέ ὕδωρ διὰ νὰ πίνω· μόνον θέλω περάσει με 30 τοὺς πόδας μου, καθὼς ἔκαμον εἰς ἐμέ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεῖρ, καὶ οἱ Μωαβίται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἄρ, ἕως οὗ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδει εἰς 31 ἡμᾶς. Καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Σηὼν βασιλεὺς τῆς Ἑσεβών νὰ περάσωμεν διὰ τῆς γῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ Κύριος ὁ Θεός σου ἐσκλήρυνε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἀπελίθωσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς τὰς 32 χεῖράς σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἰδοὺ, ἤρχισα νὰ παραδίδω τὸν Σηὼν καὶ 33 τὴν γῆν αὐτοῦ ἐμπροσθέν σου· ἄρχισον νὰ κυριεύῃς διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν αὐτοῦ. Τότε ἐξῆλθεν ὁ Σηὼν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, διὰ μάχην εἰς Ἰασσά. Καὶ Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν 34 παρέδωκεν αὐτὸν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐκυριεύσαμεν πᾶσας τὰς πόλεις αὐτοῦ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας καὶ 35 γυναῖκας, καὶ παιδία· δὲν ἀφήκαμεν οὐδένα ὑπόλοιπον. Μόνον τὰ κτήνη ἐλεηλατήσαμεν δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ 36 λάφυρα τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας ἐκυριεύσαμεν. Ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ

τῆς πόλεως τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἕως Γαλαάδ, δὲν ἐστάθη πόλις ἱκανὴ νὰ ἀντισταθῇ εἰς ἡμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτὰς πάσας ἔμπροσθεν ἡμῶν. Μόνον εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν δὲν ἐπλησίασας οὐδὲ εἰς τὰ παρακείμενα τοῦ ποταμοῦ Ἰαβὼκ οὐδὲ εἰς τὰς ὀρεινὰς πόλεις οὐδὲ εἰς ἄλλο ὅποιονδήποτε μέρος, τὸ ὅποιον ἀπηγόρευσεν εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τότε στρέψαντες ἀνέβημεν τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὡγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, διὰ μάχην εἰς Ἑδρεΐ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Μὴ φοβηθῇς αὐτόν· διότι εἰς τὴν χεῖρά σου παρέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτόν, ὥς ἔκαμεσ εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅστις κατῴκει ἐν Ἑσεβὼν. Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν καὶ τὸν Ὡγ, βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτόν, ἕως οὗ δὲν ἀφήκαμεν εἰς αὐτόν ὑπόλοιπον. Καὶ ἐκυριεύσαμεν πάσας τὰς πόλεις αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν· δὲν ἐστάθη πόλις, τὴν ὁποίαν δὲν ἐλάβομεν ἀπ' αὐτῶν· ἐξήκοντα πόλεις, πᾶσαν τὴν περὶχωρον τῆς Ἀργὸβ, τὸ βασίλειον τοῦ Ὡγ ἐν Βασάν. Αἱ πόλεις αὗται ἦσαν πᾶσαι ὠχυρωμέναι μὲ τείχη ὑψηλά, μὲ πύλας καὶ μοχλοὺς· ἐκτὸς μεγάλου πλήθους ἀτειχίστων πόλεων. Καὶ ἐξολοθρεύσαμεν αὐτάς, καθὼς ἐκάμομεν εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσεβὼν, ἐξολοθρεύοντες πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία. Πάντα δὲ τὰ κτήνη καὶ τὰ λάφυρα τῶν πόλεων ἐλεηλατήσαμεν δι' ἑαυτοῦς. Καὶ ἐλάβομεν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων τὴν γῆν τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν ἕως τοῦ ὅρουσ Ἀερμών· τὸ Ἀερμών ὀνομάζουσιν οἱ Σιδωνιοὶ Σιριών, οἱ δὲ Ἀμορραῖοι ὀνομάζουσιν αὐτὸ Σενεῖρ· πάσας τὰς πόλεις τῆς πεδιάδος καὶ πᾶσαν τὴν Γαλαάδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν ἕως Σαλχὰ καὶ Ἑδρεΐ, πόλεις τοῦ βασιλείου τοῦ Ὡγ ἐν Βασάν. Διότι μόνος ὁ Ὡγ βασιλεὺς τῆς Βασάν ἐσώζετο ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῶν γιγάντων· ἰδοὺ, ἡ κλίνη αὐτοῦ ἦτο κλίνη σιδηρᾶ· δὲν σώζεται αὕτη ἐν Παρθὰ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἐννέα πηχαι τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τέσσαρες πηχαι τὸ πλάτος αὐτῆς, κατὰ πύχην ἀνδρός. Καὶ τὴν γῆν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐκυριεύσαμεν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀρνὼν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅρουσ Γαλαάδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ, ἔδωκα εἰς τοὺς Ρουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Γαλαάδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν, τὸ βασίλειον τοῦ Ὡγ, ἔδωκα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, πᾶσαν τὴν περὶχωρον τῆς Ἀργὸβ μετὰ πάσης τῆς Βασάν, ἥτις ὀνομάζεται γῆ γιγάντων. Ἰαεὶρ ὁ υἱὸς τοῦ Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περὶχωρον τῆς Ἀργὸβ μέχρι τῶν ὀρίων τῆς Γεσσουρί καὶ Μααχαθί· καὶ ὠνόμασεν αὐτάς κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Βασανὰβωθιαεὶρ, μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ εἰς τὸν Μαχεὶρ ἔδωκα τὴν Γαλαάδ. Καὶ εἰς τοὺς Ρουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας ἔδωκα ἀπὸ Γαλαάδ ἕως τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ ὄριον καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ Ἰαβὼκ, τοῦ ὀρίου τῶν υἱῶν Ἀμμὼν· καὶ τὴν πεδιάδα καὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ τὸ ὄριον ἀπὸ Χινερῶθ μέχρι τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, τῆς ἀλμυρᾶς θαλάσσης, ὑποκάτω τῆς Ἀσδὼθφασγὰ πρὸς ἀνατολάς. Καὶ προσέταξα εἰς ἐσᾶς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν ταύτην νὰ κυριεύσητε αὐτήν· θέλετε περάσει ὠπλισμένοι ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, πάντες οἱ ἄνδρες οἱ δυνατοί· πλὴν αἱ γυναῖκές σας καὶ τὰ παιδία σας καὶ τὰ κτήνη σας, ἐξεύρω ὅτι ἔχετε κτήνη πολλά, θέλουσι μένει εἰς τὰς πόλεις σας, τὰς ὁποίας ἔδωκα εἰς ἐσᾶς· ἕως οὗ δώσῃ ὁ Κύριος ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, καὶ κυριεύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς σας, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τότε θέλετε ἐπιστρέψαι ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ἐσᾶς. Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν προσέταξα εἰς τὸν Ἰησοῦν λέγων, Οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶδον πάντα ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο τούτους βασιλεῖς· οὕτω θέλει κάμει ὁ Κύριος εἰς πάντα τὰ βασίλεια, εἰς τὰ ὁποῖα διαβαίνει· δὲν θέλετε φοβηθῇ αὐτούς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας αὐτὸς θέλει πολεμήσει ὑπὲρ ὑμῶν. Καὶ ἐδεήθην τοῦ Κυρίου κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, Κύριε Θεέ, σὺ ἤρχισας νὰ δεικνύῃς εἰς τὸν δούλόν σου τὴν μεγαλωσύνην σου καὶ τὴν κραταιάν σου χεῖρα· διότι τίς Θεὸς εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐν τῇ γῇ ὅστις δύναται νὰ κάμῃ κατὰ τὰ ἔργα σου καὶ κατὰ τὴν δύναμίν σου ἅς διαβῶ, δέομαι, καὶ ἅς ἴδω τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖνο τὸ ὅρος τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν Λίβανον. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐθυμώθη ἐναντίον μου ἐξ αἰτίας σας καὶ δὲν μοῦ εἰσήκουσε· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἀρκεῖ εἰς σέ· μὴ λαλήσῃς πρὸς ἐμέ πλέον περὶ τούτου· ἀνάβα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Φασγὰ καὶ ὕψωσον τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς δυσμὰς καὶ βορρᾶν καὶ μεσημβρίαν καὶ ἀνατολάς, καὶ θεώρησον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σου· διότι δὲν θέλεις διαβῇ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· καὶ παράγγειλον εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐνθάρρυνον αὐτόν καὶ ἐνίσχυσον αὐτόν· διότι οὗτος θέλει διαβῇ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ οὗτος θέλει κληροδοτήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν θέλεις ἰδεῖ. Καὶ ἐκαθήμεθα ἐν τῇ κοιλάδι κατέναντι Βαιθφεγώρ.

Τώρα λοιπὸν ἄκουε, Ἰσραὴλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς διδάσκω νὰ κάμνητε, διὰ νὰ ζήσητε καὶ νὰ εἰσέλθητε καὶ νὰ κληρονομήσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας δίδει εἰς ἐσᾶς. Δὲν θέλετε προσθέσει εἰς τὸν λόγον τὸν ὅποιον ἐγὼ σᾶς προστάζω, οὐδὲ θέλετε ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ· διὰ νὰ φυλάττητε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω. Οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶδον τί ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐξ αἰτίας τοῦ Βέελφεγώρ· διότι πάντας τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Βέελφεγώρ, Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐξολόθρευσεν αὐτοὺς ἐκ μέσου ὑμῶν. Σεῖς δέ, οἵτινες εἴθετε προσκεκολλημένοι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας, πάντες ζητε τὴν σήμερον. Ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς ἐδίδαξα διατάγματα καὶ κρίσεις, καθὼς προσέταξεν εἰς ἐμέ Κύριος ὁ Θεὸς μου, διὰ νὰ κάμνητε οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν. Φυλάττετε λοιπὸν καὶ κάμνετε αὐτά· διότι αὕτη εἶναι ἡ σοφία σας καὶ ἡ σύνεσις σας ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν· τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀκούει πάντα τὰ διατάγματα ταῦτα καὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδοὺ, λαὸς σοφὸς καὶ συνετὸς εἶναι

7 τὸ μέγα τοῦτο ἔθνος. Διότι ποῖον ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς εἶναι οὕτω πλησίον αὐτοῦ,
8 καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἰς πάντα ὅσα ἐπικαλούμεθα αὐτὸν. Καὶ ποῖον ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, τὸ
ὁποῖον νὰ ἔχῃ διατάγματα καὶ κρίσεις οὕτω δικαίας, καθὼς πᾶς ὁ νόμος οὗτος, τὸν ὁποῖον θέτω ἐνώπιόν σας
9 σήμερον. Μόνον πρόσεχε εἰς σεαυτὸν καὶ φύλαττε καλῶς τὴν ψυχὴν σου, μήποτε λησμονήσῃς τὰ πράγματα
τὰ ὁποῖα εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου, καὶ μήποτε χωρισθῶσιν ἀπὸ τῆς καρδίας σου, κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
10 ζωῆς σου· ἀλλὰ δίδασκε αὐτὰ εἰς τοὺς υἱοὺς σου καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν καθ'
ἣν ἐστάθῃς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρήβ, ὅτε εἶπε πρὸς ἐμὲ Κύριος, Σύναξόν μοι τὸν λαὸν καὶ θέλω
κάμει αὐτοὺς νὰ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου, διὰ νὰ μάθωσι νὰ μὲ φοβῶνται πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ζήσωσιν
11 ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ διδάσκωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἐπλησιάσατε καὶ ἐστάθῃτε ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ τὸ ὄρος
12 ἐκαίετο μὲ πῦρ ἕως μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦτο σκότος, νέφη καὶ γνόφος. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐσᾶς
ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σεῖς ἠκούσατε μὲν τὴν φωνὴν τῶν λόγων, ἀλλὰ δὲν εἶδετε οὐδὲν ὁμοίωμα· μόνον φωνὴν
13 ἠκούσατε. Καὶ ἐφάνέρωσεν εἰς ἐσᾶς τὴν διαθήκην αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς ἐσᾶς νὰ ἐκτελεῖτε, τὰς
14 δέκα ἐντολάς· καὶ ἔγραψεν αὐτάς ἐπὶ δύο λιθίνας πλάκας. Καὶ Κύριος προσέταξεν εἰς ἐμὲ κατ' ἐκείνους τὸν
καιρὸν νὰ σᾶς διδάξω διατάγματα καὶ κρίσεις, διὰ νὰ κάμνητε αὐτὰ ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς εἰσέρχεσθε
15 νὰ κληρονομήσητε αὐτήν. Φυλάττετε λοιπὸν καλῶς τὰς ψυχὰς σας, διότι δὲν εἶδετε οὐδὲν ὁμοίωμα, ἐν τῇ
16 ἡμέρᾳ καθ' ἣν ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς ἐν Χωρήβ ἐκ μέσου τοῦ πυρός· μήπως διαφθαρῇτε, καὶ κάμνητε
17 εἰς ἑαυτοὺς εἰδωλον, εἰκόνα τινὸς μορφῆς, ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ, ὁμοίωμα τινὸς κτήνους τὸ ὁποῖον
18 εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα τινὸς πτερωτοῦ ὀρνέου τὸ ὁποῖον πετᾷ εἰς τὸν οὐρανόν, ὁμοίωμα τινὸς ἔρποντος
19 ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα τινὸς ἰχθύος ὅστις εἶναι εἰς τὰ ὕδατα ὑποκάτω τῆς γῆς· καὶ μήπως ὑψώσῃς τοὺς
ὀφθαλμοὺς σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα, πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ
οὐρανοῦ, πλανητῆς καὶ προσκυνήσῃς αὐτὰ καὶ λατρεύσῃς αὐτά, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου διεμοίρασεν εἰς
20 πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ· ἐσᾶς ὁμῶς ἔλαβεν ὁ Κύριος καὶ σᾶς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς καμίνου
21 τῆς σιδηρᾶς, ἐκ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ᾗσθε εἰς αὐτὸν λαὸς κληρονομίας ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ἐθυμώθη
ἐναντίον μου ὁ Κύριος ἐξ αἰτίας σας καὶ ὤμοσε νὰ μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην καὶ νὰ μὴ εἰσέλθω εἰς ἐκείνην τὴν
22 γῆν τὴν ἀγαθὴν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν· ἀλλ' ἐγὼ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ·
ἐγὼ δὲν διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην· σεῖς δὲ θέλετε διαβῆ καὶ θέλετε κληρονομήσει ἐκείνην τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν.
23 Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς, μήποτε λησμονήσητε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς ἐσᾶς,
24 καὶ κάμνητε εἰς ἑαυτοὺς εἰδωλον, εἰκόνα τινός, τὸ ὁποῖον ἀπηγόρευσε Κύριος ὁ Θεὸς σου. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς
25 σου εἶναι πῦρ καταναλίσκον, Θεὸς ζηλότυπος. Ἐάν, ἀφοῦ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ υἱοὺς υἱῶν, καὶ πολυχρονίσητε
ἐπὶ τῆς γῆς, διαφθαρῇτε καὶ κάμνητε εἰδωλον, εἰκόνα τινός, καὶ πράξητε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,
26 ὥστε νὰ παροργίσῃτε αὐτόν· διαμαρτύρομαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐναντίον σας σήμερον, ὅτι ἐξάπαντος
θέλετε ἀπολεσθῆ ἀπὸ τῆς γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ κυριεύσητε αὐτήν· δὲν θέλετε
27 πολυχρονίσει ἐν αὐτῇ ἀλλ' ἐξ ὀλοκλήρου θέλετε ἀφανισθῆ. Καὶ θέλει σᾶς διασκορπίσει ὁ Κύριος μεταξὺ τῶν
28 λαῶν, καὶ θέλετε ἐναπολειφθῆ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα σᾶς φέρει ὁ Κύριος. Καὶ
θέλετε λατρεύσει ἐκεῖ θεοὺς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλον καὶ λίθον, τὰ ὁποῖα οὔτε βλέπουσιν οὔτε ἀκούουσιν
29 οὔτε τρώγουσιν, οὔτε ὀσφραίνονται. Καὶ ἐκεῖθεν θέλετε ἐκζητήσῃ Κύριον τὸν Θεὸν σας καὶ θέλετε εὐρεῖ αὐτόν,
30 ὅταν ἐκζητήσῃτε αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας. Ὅταν εὐρεθῇς ἐν θλίψει καὶ
σὲ εὐρωσι πάντα ταῦτα ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, τότε θέλεις ἐπιστρέψει πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ θέλεις
31 ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι Θεὸς οἰκτίρων· δὲν θέλει σὲ ἐγκαταλείψει οὐδὲ
θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει οὐδὲ θέλει λησμονήσῃ τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς αὐτοὺς,
32 Διότι ἐρώτησον τώρα περὶ τῶν προτέρων ἡμερῶν, αἵτινες ὑπῆρξαν πρότερόν σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐποίησεν ὁ
Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐρώτησον ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἂν ἐστάθῃ τί
33 ὡς τὸ μέγα τοῦτο πρᾶγμα, ἂν ἠκούσθῃ ὅμοιον αὐτοῦ. Ἦκουσε ποτὲ λαὸς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ λαλοῦντος ἐκ
34 μέσου τοῦ πυρός, καθὼς σὺ ἤκουσας, καὶ ἔζησεν. Ἦ ἐδοκίμασεν ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ νὰ λάβῃ εἰς ἑαυτὸν ἔθνος
ἐκ μέσου ἄλλου ἔθνους μὲ δοκιμασίας, μὲ σημεῖα καὶ μὲ θαύματα καὶ μὲ πόλεμον καὶ μὲ κραταιὰν χεῖρα
καὶ μὲ ἐξηπλωμένον βραχίονα καὶ μὲ μεγάλα τέρατα, κατὰ πάντα ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔκαμε διὰ σᾶς ἐν
35 Αἰγύπτῳ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου· εἰς σὲ ἐδείχθη τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός·
36 δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σὲ ἔκαμε νὰ ἀκούσῃς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, διὰ νὰ σὲ διδάξῃ· καὶ
37 ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείξεν εἰς σὲ τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός. Καὶ
ἐπειδὴ ἠγάπα τοὺς πατέρας σου, διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς καὶ σὲ ἐξήγαγεν ἔμπροσθεν
38 αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ δυνάμεως· διὰ νὰ καταδιώξῃ ἀπ' ἔμπροσθέν σου ἔθνη μεγαλήτερα
καὶ ἰσχυρότερα σου, διὰ νὰ σὲ εἰσαγάγῃ, διὰ νὰ σοὶ δώσῃ τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, καθὼς τὴν σήμερον.
39 Γνώρισον λοιπὸν τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ θεὸς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι Θεός, ἐν τῷ οὐρανῷ
40 ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· δὲν εἶναι ἄλλος. Καὶ φύλαττε τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς
ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον· διὰ νὰ εὐημερῇς σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σὲ καὶ διὰ νὰ μακροημερεύσῃς
41 ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔδωκεν εἰς σὲ διαπαντός. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐξεχώρισε τρεῖς πόλεις
42 ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου· διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεὺς, ὅστις φονεύσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ
43 ἐξ ἀγνοίας, χωρὶς νὰ μισῇ αὐτὸν πρότερον, καὶ φεύγων εἰς μίαν τούτων τῶν πόλεων νὰ ζῇ· τὴν Βοσόρ ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐν τῇ πεδινῇ γῇ τῶν Ρουβηνιτῶν καὶ τὴν Ραμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῶν Γαδιτῶν καὶ τὴν Γωλὰν ἐν Βασάν τῶν

Μανασσιτών. Καὶ οὕτως εἶναι ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· αὐταὶ εἶναι αἱ 44, 45
μαρτυρίαι καὶ τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἀφοῦ
ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου, ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν τῇ κοιλάδι κατέναντι τοῦ Βαίθφεγώρ, ἐν τῇ γῇ τοῦ Σηὼν 46
βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις κατῴκει ἐν Ἑσβεῶν, τὸν ὁποῖον ἐπάταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀφοῦ
ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν τοῦ Ὡγ βασιλέως τῆς Βασάν, δύο βασιλέων 47
τῶν Ἀμορραίων, οἵτινες ἦσαν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου· ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, τῆς παρὰ τὸ
χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, ἕως τοῦ ὄρους Σηὼν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ Ἀερμών· καὶ πᾶσαν τὴν πεδινὴν ἐντεῦθεν 48
τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, ὑποκάτω τῆς Ἀσδὼθφασγά. 49

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄκουε, Ἰσραὴλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς 5
κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ λαλῶ εἰς τὰ ὧτα ὑμῶν σήμερον, διὰ νὰ μάθητε αὐτάς, καὶ νὰ προσέχητε νὰ ἐκτελεῖτε
αὐτάς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμε διαθήκην πρὸς ἡμᾶς ἐν Χωρήβ. Δὲν ἔκαμε τὴν διαθήκην ταύτην ὁ Κύριος 2, 3
πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς, ἡμᾶς οἵτινες πάντες εἴμεθα ἐνταῦθα σήμερον ζῶντες. Πρόσωπον 4
πρὸς πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος μετὰ σᾶς εἰς τὸ ὄρος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ἐγὼ δὲ ἐστεκόμην μεταξὺ τοῦ Κυρίου 5
καὶ ὑμῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, διὰ νὰ σᾶς φανερώσω τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· διότι ἦσθε πεφοβισμένοι ἐξ
αἰτίας τοῦ πυρός καὶ δὲν ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὅστις σὲ ἐξήγαγον ἐκ 6
γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Μὴ ἔχῃς ἄλλους θεοὺς, πλην ἐμοῦ. Μὴ κάμῃς εἰς σεαυτὸν εἰδωλον, μηδὲ 7, 8
ὁμοίωμα τινός, ὅσα εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα εἶναι ἐν τῇ γῇ κάτω, ἢ ὅσα εἶναι ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω
τῆς γῆς· μὴ προσκυνήσῃς αὐτὰ μηδὲ λατρεύσῃς αὐτά· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, 9
ἀνταποδίδων τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τῶν μισούντων με· καὶ 10
κάμνων ἔλεος εἰς χιλιάδας γενεῶν τῶν ἀγαπώντων με καὶ φυλαττόντων τὰ προστάγματά μου. Μὴ λάβῃς τὸ 11
ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ διότι ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀθῶσαι τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
ματαίῳ. Φύλαττε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ ἀγιάξῃς αὐτήν· καθὼς προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς 12
σου· ἕξ ἡμέρας ἐργάζου καὶ κάμνε πάντα τὰ ἔργα σου· ἡ ἡμέρα ὅμως ἡ ἑβδόμη εἶναι σάββατον Κυρίου τοῦ 13, 14
Θεοῦ σου· μὴ κάμῃς ἐν ταύτῃ οὐδὲν ἔργον, μήτε σὺ μήτε ὁ υἱός σου μήτε ἡ θυγάτηρ σου μήτε ὁ δοῦλός σου
μήτε ἡ δούλη σου μήτε ὁ βοῦς σου μήτε ὁ ὄνος σου μήτε κανὲν ἐκ τῶν κτηνῶν σου μήτε ὁ ξένος σου ὁ ἐντὸς 15
τῶν πυλῶν σου διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καθὼς σύ. Καὶ ἐνθυμοῦ, ὅτι ἦς δοῦλος ἐν 16
τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ·
διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεὸς σου προσέταξεν εἰς σὲ νὰ φυλάττῃς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Τίμα τὸν πατέρα σου 17
καὶ τὴν μητέρα σου, καθὼς προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου· διὰ νὰ γείνης μακροχρόνιος καὶ διὰ νὰ 18
εὐημερῇς ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου. Μὴ φονεύσῃς. Καὶ μὴ μοιχεύσῃς. Καὶ 19
μὴ κλέψῃς. Καὶ μὴ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ. Καὶ μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν 20, 21
γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· μηδὲ ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου μήτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ μήτε τὸν δούλον
αὐτοῦ μήτε τὴν δούλην αὐτοῦ μήτε τὸν βοῦν αὐτοῦ μήτε τὸν ὄνον αὐτοῦ μηδὲ πᾶν ὃ, τι εἶναι τοῦ πλησίον σου.
Ταῦτα τὰ λόγια ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν σας ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, τῆς νεφέλης 22
καὶ τοῦ γνόφου, ἐν φωνῇ μεγάλῃ· καὶ ἄλλο τι δὲν ἐπρόσθεσε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ
παρέδωκεν αὐτάς εἰς ἐμέ. Καὶ ἀφοῦ ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ σκότους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο μετὰ 23
πῦρ, τότε προσήλθετε πρὸς ἐμέ, πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν σας καὶ οἱ πρεσβύτεροί σας, καὶ ἐλέγετε, Ἰδοὺ, 24
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ, καὶ ἠκούσαμεν τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἐκ μέσου τοῦ πυρός· τὴν ἡμέραν ταύτην εἶδομεν ὅτι ὁ Θεὸς λαλεῖ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ἀνθρωπος 25
ἔτι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θέλομεν ἀποθάνει· διότι τίς εἶναι ἐκ πάντων τῶν θνητῶν, ὅστις ἤκουσε 26
τὴν φωνὴν τοῦ ζῶντος Θεοῦ λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καθὼς ἡμεῖς, καὶ ἔζησε· πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον 27
πάντα ὅσα εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σὺ εἶπε πρὸς ἡμᾶς ὅσα εἶπε πρὸς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς
θέλομεν ἀκούσει καὶ κάμει αὐτά. Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων σας, ὅτε ἐλαλεῖτε πρὸς ἐμέ· καὶ 28
εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἦκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησαν πρὸς σέ· καλῶς
εἶπον πάντα ὅσα ἐλάλησαν. Εἴθε νὰ ᾔτῃ εἰς αὐτοὺς τοιαύτη καρδία, ὥστε νὰ μὲ φοβῶνται καὶ νὰ φυλάττωσι 29
πάντοτε πάντα τὰ προστάγματά μου, διὰ νὰ εὐημερῶσιν αἰωνίως, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. Ὑπαγε, εἰπέ 30
πρὸς αὐτούς, Ἐπιστρέψατε εἰς τὰς σκηνάς σας. Σὺ δὲ στήθι αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ καὶ θέλω σοὶ εἰπεῖ πάσας τὰς 31
ἐντολάς καὶ τὰ διατάγματα, καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας θέλεις διδάξει αὐτούς, διὰ νὰ κάμνωσιν αὐτάς ἐν τῇ
γῇ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν. Θέλετε λοιπὸν προσέχει νὰ κάμνητε καθὼς προσέταξεν 32
εἰς ἐσᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας· δὲν θέλετε ἐκκλίνειτε δεξιὰ ἢ ἀριστερά. Θέλετε περιπατεῖ εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς, 33
τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σας προσέταξεν εἰς ἐσᾶς· διὰ νὰ ζῆτε καὶ νὰ εὐημερῆτε καὶ νὰ μακροημερεύητε ἐν
τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν θέλετε κληρονομήσει.

Καὶ αὐταὶ εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ὅσας προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς σας νὰ σᾶς 6
διδάξω, διὰ νὰ κάμνητε αὐτάς ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν· διὰ νὰ 2
φοβῆσθαι Κύριον τὸν Θεὸν σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς πάντα τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς
ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ 3
διὰ νὰ μακροημερεύσῃς. Ἄκουσον λοιπὸν, Ἰσραὴλ, καὶ πρόσεχε νὰ κάμνης αὐτά, διὰ νὰ εὐημερῇς καὶ διὰ 3
νὰ πληθυνθῇτε σφόδρα, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου ὑπεσχέθη εἰς σέ, ἐν τῇ γῇ ἣτις ῥέει γάλα καὶ

4, 5 μέλι. Ἄκουε, Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἶς Κύριος. Καὶ θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ
 6 ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου. Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι, τοὺς
 7 ὁποίους ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον, θέλουσι εἶσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ σου· καὶ θέλεις διδάσκει αὐτοὺς ἐπιμελῶς
 8 εἰς τὰ τέκνα σου, καὶ περὶ αὐτῶν θέλεις ὁμιλεῖ καθήμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ περιπατῶν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ
 9 πηλαγιάζων καὶ ἐγειρόμενος. Καὶ θέλεις δέσει αὐτοὺς διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς
 10 προμετωπίδια μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου. Καὶ θέλεις γράψαι αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς παραστάτας τῆς οἰκίας σου
 11 καὶ ἐπὶ τὰς πύλας σου. Καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὥμοσε πρὸς τοὺς
 12 πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαάκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς σὲ πόλεις μεγάλας
 13 καὶ καλὰς, τὰς ὁποίας δὲν ἔκτισας, καὶ οἰκίας πλήρεις πάντων τῶν ἀγαθῶν, τὰς ὁποίας δὲν ἐγέμισας, καὶ
 14 φρέατα ἡνοιγμένα, τὰ ὁποία δὲν ἡνοιξας, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφύτευσας· ἀφοῦ φάγησ
 15 καὶ χορτάσῃ, πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε λησμονήσῃ τὸν Κύριον, ὅστις σὲ ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ
 16 οἴκου δουλείας. Κύριον τὸν Θεὸν σου θέλεις φοβεῖσθαι καὶ αὐτὸν θέλεις λατρεύει καὶ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 17 θέλεις ὀμνύει. Δὲν θέλετε ὑπάγει κατόπιν ἄλλων θεῶν, ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικυκλούντων ὑμᾶς,
 18 διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι Θεὸς ζηλότυπος ἐν μέσῳ σου, διὰ νὰ μὴ ἐξαφῇ ὁ θυμὸς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου
 19 ἐναντίον σου καὶ σὲ ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Δὲν θέλετε πειράσει Κύριον τὸν Θεὸν σας, καθὼς
 20 ἐπειράσατε ἐν Μασσά. Θέλετε φυλάττει ἐπιμελῶς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
 21 καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποία προσέταξεν εἰς σέ. Καὶ θέλεις κάμνει τὸ εὐθεὸς καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον τοῦ
 22 Κυρίου· διὰ νὰ εὐημερῇ καὶ διὰ νὰ εἰσέλθῃ καὶ κληρονομήσῃ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος
 23 ὥμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου· διὰ νὰ ἐκδιώξῃ πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου ἀπ' ἐμπροσθέν σου, καθὼς ἐλάλησε
 24 Κύριος. Ὅταν ὁ υἱὸς σου σὲ ἐρωτήσῃ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, λέγων, Τί δηλοῦσι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ διατάγματα
 25 καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν σᾶς προσέταξε. Τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν υἱὸν σου, Δοῦλοι
 26 ἡμεῖς τοῦ Φαραὼ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ Κύριος ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ· καὶ ἔδειξεν ὁ
 27 Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα, μεγάλα καὶ δεινὰ, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ τὸν Φαραῶ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ,
 28 ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκεῖθεν, διὰ νὰ εἰσαγάγῃ ἡμᾶς καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν
 29 γῆν, τὴν ὁποίαν ὥμοσε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν· καὶ προσέταξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος νὰ κάμνωμεν πάντα τὰ
 30 διατάγματα ταῦτα, νὰ φοβώμεθα Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, διὰ νὰ εὐημερῶμεν πάντοτε, διὰ νὰ φυλάττῃ ἡμᾶς
 31 ζῶντας, καθὼς τὴν σήμερον ἡμέραν· καὶ θέλει εἶσθαι δικαιοσύνη εἰς ἡμᾶς, ἐὰν προσέχωμεν νὰ πράττωμεν
 32 πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὼς προσέταξεν εἰς ἡμᾶς.

7 Ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ
 ἐκδιώξῃ ἔθνη πολλὰ ἀπ' ἐμπροσθέν σου, τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ
 2 τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, ἑπτὰ ἔθνη μεγαλύτερα καὶ
 3 δυνατώτερα σου· καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου παραδῶσῃ αὐτοὺς ἐμπροσθέν σου, θέλεις πατάξῃ αὐτούς·
 4 κατὰ κράτος θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς· δὲν θέλεις κάμει συνθήκην μετ' αὐτῶν οὐδὲ θέλεις δεῖξει ἔλεος πρὸς
 5 αὐτούς· οὐδὲ θέλεις συμπενθερεύσει μετ' αὐτῶν· τὴν θυγατέρα σου δὲν θέλεις δώσει εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ οὐδὲ
 6 τὴν θυγατέρα αὐτοῦ θέλεις λάβει εἰς τὸν υἱὸν σου· διότι θέλουσιν ἀποπλανήσῃ τοὺς υἱοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ
 7 καὶ θέλουσι λατρεύει ἄλλους θεοὺς· καὶ θέλει ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον σας καὶ πάραυτα θέλει σὲ
 8 ἐξολοθρεύσει. Ἀλλ' οὕτω θέλετε κάμει πρὸς αὐτούς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν θέλετε καταστρέψει καὶ τὰ ἀγάλματα
 9 αὐτῶν θέλετε συντρίψει καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν θέλετε κατακόψει καὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν θέλετε καύσει ἐν πυρί·
 10 ἐπειδὴ σὺ εἶσαι λαὸς ἅγιος εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· σὲ ἐξέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ νὰ ᾗσαι εἰς αὐτὸν
 11 λαὸς ἐκλεκτός, παρὰ πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Δὲν προετίμησεν ἐσὼς Κύριος οὐδὲ
 12 ἐξέλεξεν ἐσὼς, διότι εἶσθε πολυπληθέστεροι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· ἐπειδὴ σεῖς εἶσθε οἱ πλέον ὀλιγάριθμοι παρὰ
 13 πάντα τὰ ἔθνη· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Κύριος σᾶς ἠγάπησε καὶ διὰ νὰ φυλάξῃ τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὥμοσε πρὸς τοὺς
 14 πατέρας σας, σᾶς ἐξήγαγεν ὁ Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ σᾶς ἐλύτρωσεν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς δουλείας, ἐκ χειρὸς
 15 Φαραῶ, βασιλέως Αἰγύπτου. Γνώρισον λοιπόν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ὁ πιστός,
 16 ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ φυλάττοντας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ,
 17 εἰς χιλιάς γενεάς· καὶ ἀνταποδίδων κατὰ πρόσωπον αὐτῶν εἰς τοὺς μισοῦντας αὐτόν, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ
 18 αὐτούς· δὲν θέλει βραδύνει εἰς τὸν μισοῦντα αὐτόν· θέλει κάμει εἰς αὐτόν τὴν ἀνταπόδοσιν κατὰ πρόσωπον
 19 αὐτοῦ. Φύλαττε λοιπόν τὰς ἐντολάς καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον
 20 διὰ νὰ κάμνησ αὐτάς. Καὶ ἐὰν ἀκούητε τὰς κρίσεις ταύτας καὶ φυλάττητε καὶ ἐκτελῇτε αὐτάς, θέλει φυλάξῃ
 21 Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς σὲ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, τὰ ὁποία ὥμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου· καὶ θέλει σὲ
 22 ἀγαπήσῃ καὶ σὲ εὐλογήσῃ καὶ σὲ πληθύνει, καὶ θέλει εὐλογήσῃ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν
 23 τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὰς ἀγέλας τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν
 24 προβάτων σου, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν ὥμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου νὰ δώσῃ εἰς σέ. Θέλεις εἶσθαι εὐλογημένος
 25 ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη· ἄγονος ἢ στεῖρα δὲν θέλει εἶσθαι εἰς σὲ ἢ εἰς τὰ κτήνη σου. Καὶ θέλει ἀφαιρέσει ὁ Κύριος
 26 ἀπὸ σοῦ πᾶσαν ἀσθένειαν καὶ δὲν θέλει βάλει ἐπὶ σὲ οὐδεμίαν τῶν κακῶν νόσων τῆς Αἰγύπτου, τὰς ὁποίας
 27 γνωρίζεις· ἀλλὰ θέλει βάλει αὐτάς ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Καὶ θέλεις ἐξολοθρεύσει πάντα τὰ ἔθνη,
 28 τὰ ὁποία Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει παραδῶσει εἰς σέ· ὁ ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει σπλαγχνισθῇ δι' αὐτούς·
 29 οὐδὲ θέλεις λατρεύει τοὺς θεοὺς αὐτῶν· διότι τοῦτο θέλει εἶσθαι παγίς εἰς σέ. Ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
 30 σου, Τὰ ἔθνη ταῦτα εἶναι πλέον πολυάριθμα παρ' ἐμέ· πῶς δύναμαι νὰ ἐκδιώξω αὐτά. Μὴ φοβηθῇς αὐτούς·

ἐνθυμοῦ καλῶς τί ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὸν Φαραῶ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον· τοὺς πειρασμοὺς 19
τοὺς μεγάλους τοὺς ὁποίους εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου, καὶ τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα καὶ τὴν κραταίαν χεῖρα καὶ
τὸν ἐξηπλωμένον βραχίονα, μὲ τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐξήγαγεν· οὕτω θέλει κάμει Κύριος ὁ Θεὸς 20
σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα σὺ φοβεῖσαι. Καὶ προσέτι τὰς σφήκας Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει ἀποστείλει 21
εἰς αὐτοὺς, ἕωσοῦ ἐξολοθρευθῶσιν ὅσοι ἐναπελείφθησαν καὶ ἐκρύπτοντο ἀπὸ προσώπου σου. Δὲν θέλεις 22
τρομάξει ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι ἐν μέσῳ σου, Θεὸς μέγας καὶ φοβερός. Καὶ 23
θέλει ἐξαλείψει Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰ ἔθνη ἐκεῖνα ἀπ' ἐμπροσθέν σου ὀλίγον κατ' ὀλίγον· δὲν δύνασαι νὰ
ἀφανίσῃς αὐτοὺς πάραυτα, διὰ νὰ μὴ πληθυνθῶσιν ἐναντίον σου τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. Ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεὸς 24
σου θέλει παραδῶσει αὐτοὺς ἐμπροσθέν σου καὶ θέλει φθεῖρει αὐτοὺς ἐν φθορᾷ μεγάλῃ, ἕωσοῦ ἐξολοθρευθῶσι.
Καὶ θέλει παραδῶσει εἰς τὴν χεῖρά σου τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ θέλεις ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν 25
τοῦ οὐρανοῦ· οὐδεὶς θέλει δυνηθῆ νὰ σταθῇ ἐμπροσθέν σου, ἕωσοῦ ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς. Τὰ γλυπτὰ τῶν 26
θεῶν αὐτῶν θέλετε καύσει ἐν πυρί· δὲν θέλεις ἐπιθυμήσει τὸ ἀργύριον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἐπ' αὐτῶν, οὐδὲ θέλεις
λάβει αὐτὸ εἰς σεαυτὸν διὰ νὰ μὴ παγιδευθῇ εἰς αὐτό· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου. Καὶ δὲν
θέλεις φέρει βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, διὰ νὰ μὴ γείνησιν ἀνάθεμα ὡς αὐτό· θέλεις ἀποστραφεῖ αὐτὸ διόλου
καὶ θέλεις βδελυχθῇ αὐτὸ διόλου· διότι εἶναι ἀνάθεμα.

Πάσας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελεῖτε, διὰ νὰ ζῆτε **8**
καὶ νὰ πληθυνθῇτε καὶ διὰ νὰ εἰσέλθῃτε καὶ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς
τοὺς πατέρας σας. Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι πᾶσαν τὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν σὲ ὠδήγησε Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰ 2
τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ νὰ σὲ ταπεινώσῃ, νὰ σὲ δοκιμάσῃ, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
ἐὰν θέλῃς φυλάξει τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἢ οὐχί. Καὶ σὲ ἐταπείνωσε καὶ σὲ ἔκαμε νὰ πεινάσῃς καὶ σὲ ἔθρεψε μὲ 3
μάννα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζες, οὐδὲ οἱ πατέρες σου ἐγνώριζον, διὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ μάθῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ζῇ
μὲ μόνον ἄρτον, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ζῇ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Κυρίου. Τὰ ἱμάτιά σου 4
δὲν ἐπαλαιώθησαν ἐπάνω σου οὐδὲ ὁ ποῦς σου ἐπρήσθη τὰ τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη. Θέλεις λοιπὸν γνωρίσει 5
ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι καθὼς ὁ ἄνθρωπος παιδεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐπαίδευσε.
Διὰ τοῦτο θέλεις φυλάττει τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ 6
φοβῇσαι αὐτόν. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ φέρει εἰς γῆν ἀγαθὴν, γῆν ποταμῶν ὑδάτων, πηγῶν καὶ ἀβύσσων,
αἵτινες ἀναβλύζουσιν ἀπὸ κοιλάδων καὶ ὀρέων· γῆν σίτου καὶ κριθῆς καὶ ἀμπέλων καὶ συκῶν καὶ ῥοδιῶν· 8
γῆν ἐλαιῶν καὶ μέλιτος· γῆν, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ θέλεις τρῶγει ἄρτον οὐχὶ μετ' ἐνδείας, δὲν θέλεις στερεῖσθαι 9
οὐδενὸς ἐπ' αὐτῆς· γῆν, τῇ ὁποίᾳ οἱ λίθοι εἶναι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς θέλεις μεταλλεῦει χαλκόν.
Καὶ θέλεις φάγει καὶ θέλεις χορτασθῇ, καὶ θέλεις εὐλογῇ Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐπὶ τῇ γῇ τῇ ἀγαθῇ, 10
τὴν ὁποίαν σοὶ ἔδωκε. Πρόσεχε εἰς σεαυτὸν μήποτε λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου, ἀθετῶν τὰς ἐντολάς 11
αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον· μήπως, ἀφοῦ 12
φάγῃς καὶ χορτασθῇς καὶ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καλὰς καὶ κατοικήσῃς, καὶ οἱ βόες σου καὶ τὰ πρόβατά σου 13
αὐξήσωσι, καὶ πολλαπλασιασθῇ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ πάντα ὅσα ἔχῃς αὐξήσωσι, μήπως 14
τότε ὑψωθῇ ἡ καρδιά σου καὶ λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου, ὅστις σὲ ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου 15
δουλείας· ὅστις σὲ ὠδήγησε διὰ τῆς μεγάλης ταύτης καὶ τρομερᾶς ἐρήμου, ὅπου ἦσαν ὄφεις φλογεροὶ καὶ 16
σκορπίοι καὶ ξηρασία, ὅπου δὲν ἦτο ὕδωρ· ὅστις ἀνέδωκεν εἰς σὲ ὕδωρ ἐκ τῆς σκληρᾶς πέτρας· ὅστις σὲ 17
ἔθρεψεν ἐν τῇ ἐρήμῳ μὲ τὸ μάννα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζον οἱ πατέρες σου, διὰ νὰ σὲ ταπεινώσῃ καὶ διὰ νὰ 18
σὲ δοκιμάσῃ, διὰ νὰ σὲ ἀγαθοποιήσῃ εἰς τὰ ἔσχατά σου· καὶ εἵπησεν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἡ δύναμίς μου καὶ 19
τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἀπέκτησαν εἰς ἐμὲ τὸν πλοῦτον τοῦτον. Ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν 20
σου· διότι αὐτὸς εἶναι, ὅστις σὲ δίδει δύναμιν νὰ ἀποκτῇς πλοῦτη, διὰ νὰ στερεώσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, τὴν
ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην. Ἐὰν ὅμως λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν 19
σου καὶ ὑπάγῃς κατόπιν ἄλλων θεῶν καὶ λατρεύσῃς αὐτοὺς καὶ προσκυνήσῃς αὐτούς, διαμαρτύρομαι πρὸς
ἐσᾶς σήμερον ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀφανισθῇ· καθὼς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξολοθρεύει ἀπ' ἐμπροσθέν 20
σας, οὕτω θέλετε ἀφανισθῇ· διότι δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

Ἄκουε, Ἰσραὴλ· σὺ διαβαίνεισ σήμερον τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσέλθῃς νὰ κληρονομήσῃς ἔθνη μεγαλῇ- **9**
τερα καὶ ἰσχυρότερα σου, πόλεις μεγάλας καὶ τετειχιμένους ἕως τοῦ οὐρανοῦ, λαὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν τὸ 2
ἀνάστημα, υἱοὺς τῶν Ἀνακείμ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις καὶ ἤκουσας, τίς δύναται νὰ σταθῇ ἐμπροσθεν τῶν
υἱῶν τοῦ Ἀνάκ· Γνώρισον λοιπὸν σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι ὁ προπορευόμενος ἐμπροσθέν σου· 3
εἶναι πῦρ καταναλίσκον· αὐτὸς θέλει ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς καὶ αὐτὸς θέλει καταστρέψει αὐτοὺς ἀπ' ἐμπροσθέν
σου· καὶ θέλεις ἐκδιώξει αὐτοὺς καὶ ταχέως ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καθὼς σοὶ εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀφοῦ Κύριος 4
ὁ Θεὸς σου ἐκδιώξῃ αὐτοὺς ἀπ' ἐμπροσθέν σου, μὴ εἵπησεν ἐν τῇ καρδίᾳ σου λέγων, Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου
μὲ εἰσέγαγεν ὁ Κύριος νὰ κληρονομήσω τὴν γῆν ταύτην· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων ἐκδιώκει 5
αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀπ' ἐμπροσθέν σου. Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν εὐθύτητα τῆς καρδίας 6
σου εἰσέρχεσαι νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν αὐτῶν· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων Κύριος ὁ Θεὸς
σου ἐκδιώκει αὐτὰ ἀπ' ἐμπροσθέν σου, καὶ διὰ νὰ στερεώσῃ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ὤμοσε πρὸς τοὺς
πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ. Γνώρισον λοιπόν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς 6
σου δὲν σοὶ δίδει τὴν γῆν ταύτην τὴν ἀγαθὴν νὰ κληρονομήσῃς αὐτὴν διὰ τὴν δικαιοσύνην σου· διότι εἶσαι
λαὸς σκληροτράχηλος. Ἐνθυμοῦ, μὴ λησμονήσῃς πόσον παρώργισας Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀφ' 7

ἦς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἕως οὗ ἐφθάσατε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, πάντοτε ἐστασιάσατε κατὰ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν Χωρὴβ παρωργίσατε τὸν Κύριον καὶ ἐθυμώθη ὁ Κύριος ἐναντίον σας διὰ τὰς ἐξολοθρεύσεις, ὅτε ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος διὰ τὰς λάβω τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, τὰς πλάκας τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔκαμε πρὸς ἐσᾶς. Τότε ἔμεινα ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον δὲν ἔφαγον καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιον· καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος τὰς δύο λιθίνας πλάκας, γεγραμμένας διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπ' αὐτάς ἦσαν γεγραμμένοι πάντες οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς ἐσᾶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως. Καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος τὰς δύο λιθίνας πλάκας, τὰς πλάκας τῆς διαθήκης. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Σηκώθητι, κατάβα ταχέως ἐντεῦθεν· διότι ὁ λαὸς σου, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐξ Αἰγύπτου, ἠνόμησεν· ταχέως ἐξέκλιναν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς αὐτούς· ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς εἰδωλὸν χυτὸν. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ, λέγων, Εἶδον τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἰδοὺ, εἶναι λαὸς σκληροτράχηλος· ἄφες μὲ νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς καὶ νὰ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ θέλω σὲ κάμει εἰς ἔθνος δυνατώτερον καὶ μεγαλότερον παρὰ τούτους. Καὶ ἐπέστρεψα καὶ κατέβην ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἑκαίετο μὲ πῦρ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῆς διαθήκης ἦσαν εἰς τὰς δύο χεῖράς μου. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, εἴχετε ἁμαρτήσας ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, κάμνοντες εἰς ἑαυτοὺς μόσχον χυτὸν· εἴχετε ἐκκλίνει ταχέως ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Κύριος· καὶ πιάσατε τὰς δύο πλάκας, ἔρριψα αὐτάς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα αὐτάς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας· καὶ προσέπεσον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς πρότερον, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον δὲν ἔφαγον καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιον ἐξ αἰτίας πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν σας, τὰς ὁποίας ἡμαρτήσατε, πράττοντες πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παρωργίσῃτε αὐτόν· διότι κατεφοβήθη διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἦτο θυμωμένος ἐναντίον σας διὰ τὰς ἐξολοθρεύσεις. Ἄλλ' ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου καὶ ταύτην τὴν φορὰν. Καὶ ἦτο ὁ Κύριος θυμωμένος σφόδρα κατὰ τοῦ Ἀαρὼν, διὰ τὰς ἐξολοθρεύσεις αὐτόν· καὶ ἐδεήθη καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Καὶ ἔλαβον τὴν ἁμαρτίαν σας, τὸν μόσχον τὸν ὁποῖον ἐκάμετε, καὶ κατέκαυσα αὐτόν ἐν πυρὶ καὶ συνέτριψα αὐτόν καὶ κατελέπτυνα αὐτόν ἕως οὗ ἔγεινε λεπτὸν ὡς σκόνη· καὶ ἔρριψα τὴν σκόνην τούτου εἰς τὸν χεῖμαρρον τὸν καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ ὄρους. Καὶ ἐν Ταβερὰ καὶ ἐν Μασσὰ καὶ ἐν Κιβρώθᾶτταθὰ παρωργίσατε τὸν Κύριον. Καὶ ὅτε ὁ Κύριος σᾶς ἀπέστειλεν ἀπὸ Κάδισβαρνὴ, λέγων, Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ἐσᾶς, τότε σεῖς ἐστασιάσατε ἐναντίον τῆς προσταγῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν οὐδὲ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Πάντοτε ἐστασιάσατε ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σᾶς ἐγνώρισα. Καὶ προσέπεσον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καθὼς προσέπεσον πρότερον· διότι ὁ Κύριος εἶπε νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ. Καὶ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου λέγων, Κύριε Θεέ, μὴ ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν κληρονομίαν σου, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας διὰ τῆς μεγαλωσύνης σου, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐξ Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ· ἐνθυμήθητι τοὺς δούλους σου, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ· μὴ ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, μήτε εἰς τὰς ἀσεβείας αὐτῶν, μήτε εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· μήπως εἰπῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήγαγες ἡμᾶς, Ἐπειδὴ ὁ Κύριος δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπειδὴ ἐμίσει αὐτούς, ἐξήγαγεν αὐτοὺς διὰ τὴν φονεὺσιν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀλλ' οὗτοι εἶναι λαὸς σου καὶ κληρονομία σου, τοὺς ὁποίους ἐξήγαγες μὲ τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ μὲ τὸν βραχίονά σου τὸν ἐξηπλωμένον.

10 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Λατόμησον εἰς σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνας ὡς τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβα πρὸς ἐμὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ κάμε εἰς σεαυτὸν κιβωτὸν ξυλίνην. Καὶ ἐγὼ θέλω γράψαι ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὰς πρώτας πλάκας, τὰς ὁποίας συνέτριψας, καὶ θέλεις ἐναποθέσει αὐτάς ἐν τῇ κιβωτῷ. Καὶ ἔκαμα κιβωτὸν ἐκ ξύλου σιτίμ, καὶ ἐλατόμησα δύο πλάκας λιθίνας ὡς τὰς πρώτας, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, ἔχων τὰς δύο πλάκας εἰς τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας, κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην, τὰς δέκα ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐσᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως· καὶ ἔδωκεν αὐτάς ὁ Κύριος εἰς ἐμέ. Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέθεσα τὰς πλάκας ἐν τῇ κιβωτῷ τὴν ὁποίαν ἔκαμον· καὶ εἶναι ἐκεῖ, καθὼς προσέταξεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Βηρώθβενεϊακὰν εἰς Μοσερά. Ἐκεῖ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρὼν καὶ ἐκεῖ ἐτάφη· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν ἐσηκώθησαν εἰς Γαδγὰδ καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ εἰς Ἰοθαθὰ, γῆν ποταμῶν ὑδάτων. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐξεχώρισεν ὁ Κύριος τὴν φυλὴν τοῦ Λευΐ, διὰ τὴν βασιτάξιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, νὰ παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτόν, καὶ νὰ εὐλογῇ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Διὰ τοῦτο δὲν ἔχουσιν οἱ Λευῖται μερίδιον ἢ κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ὁ Κύριος εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς σου ὑπεσχέθη εἰς αὐτούς. Καὶ ἐγὼ ἐστάθην ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὡς τὸ πρότερον, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ εἰσήκουσέ μου ὁ Κύριος καὶ ταύτην τὴν φορὰν, καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Σηκώθητι, προπορεύου τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν εἰσέλθωσιν καὶ κληρονομήσωσιν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὠμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσω εἰς αὐτούς. Καὶ τώρα, Ἰσραὴλ, τί ζητεῖ Κύριος ὁ Θεὸς σου παρὰ σοῦ, εἰμὴ νὰ φοβῇσαι Κύριον τὸν Θεόν σου, νὰ περιπατῇς εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ ἀγαπᾷς αὐτόν, καὶ νὰ λατρεύῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον διὰ τὸ καλὸν σου Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν· ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. Καὶ ὅμως τοῦς

πατέρας σου προετίμησεν ὁ Κύριος, νὰ ἀγαπᾷ αὐτούς, καὶ ἐξέλεξε τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ἐσὼς παρὰ πάντα τοὺς λαούς, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην. Περιτέμετε λοιπὸν τὴν ἀκροβυστίαν τῆς καρδίας σας καὶ μὴ σκληρύνετε πλέον τὸν τράχηλόν σας. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας εἶναι Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, Θεὸς μέγας, ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, μὴ ἀποβλέπων εἰς πρόσωπον μηδὲ λαμβάνων δῶρον· ποιῶν κρίσιν εἰς τὸν ὀρφανὸν καὶ εἰς τὴν χήραν, καὶ ἀγαπῶν τὸν ξένον, δίδων εἰς αὐτὸν τροφήν καὶ ἐνδύματα. Ἀγαπᾷτε λοιπὸν τὸν ξένον· διότι σεῖς ξένοι ἐστάθητε ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου. Κύριον τὸν Θεὸν σου θέλεις φοβεῖσθαι αὐτὸν θέλεις λατρεῖν, καὶ εἰς αὐτὸν θέλεις εἶσθαι προσηλωμένος, καὶ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλεις ὀμνύειν. Αὐτὸς εἶναι καύχημά σου, καὶ αὐτὸς εἶναι Θεὸς σου, ὅστις ἔκαμε διὰ σὲ τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ τρομερά, τὰ ὅποια εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου. Μετὰ ἑβδομήκοντα ψυχῶν κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ κατέστησεν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος.

Ἀγάπα λοιπὸν Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ φύλαττε τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ γνωρίσατε σήμερον· διότι οὐχὶ τὰ παιδιά σας, τὰ ὅποια δὲν ἐγνώρισαν, καὶ τὰ ὅποια δὲν εἶδον τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἐξηπλωμένον, καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσα ἔκαμεν ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ κατὰ πάσης τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων, εἰς τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ἀμάξια αὐτῶν, τίνι τρόπῳ ἔκαμε τὰ ὕδατα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης νὰ καταποντίσωσιν αὐτοὺς ὅτε σὼς κατεδίωκον ὀπισθεν, καὶ ὁ Κύριος ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ τί ἔκαμεν εἰς ἐσὼς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως νὰ ἔλθῃτε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ τί ἔκαμεν εἰς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν τοὺς υἱοὺς Ἐλιδὰ υἱοῦ τοῦ Ρουβὴν, πῶς ἡ γῇ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ἐν μέσῳ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶδον πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἔκαμε. Διὰ τοῦτο θέλετε φυλάττειν πάσας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον· διὰ νὰ κραταιωθῇτε καὶ νὰ εἰσέλθῃτε καὶ νὰ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγετε διὰ νὰ κληρονομήσῃτε αὐτήν· καὶ διὰ νὰ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὤμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σας νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτῶν, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. Διότι ἡ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθαι διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτήν, δὲν εἶναι ὡς ἡ γῇ τῆς Αἰγύπτου ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήλθετε, ὅπου ἔσπειρες τὸν σπόρον σου, καὶ ἐπότηζες διὰ τοῦ ποδοῦ σου, ὡς κῆπον λαχάνων· ἀλλ' ἡ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε διὰ νὰ κληρονομήσῃτε αὐτήν, γῇ ὀρέων καὶ κοιλάδων, ἀπὸ τῆς βροχῆς τοῦ οὐρανοῦ πίνει ὕδωρ· γῇ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐπιβλέπει πάντοτε· οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἶναι ἐπ' αὐτήν, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἕως τέλους τοῦ ἔτους. Καὶ ἐὰν ἐπιμελῶς ἀκούσητε τὰς ἐντολάς μου, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσὼς σήμερον, νὰ ἀγαπᾷτε Κύριον τὸν Θεὸν σας, καὶ νὰ λατρεύητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας, τότε θέλω δώσει τὴν βροχὴν τῆς γῆς σας ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς, τὴν πρώϊμον καὶ τὴν ὀψιμον, διὰ νὰ συνάξῃς τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνον σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου· καὶ θέλω δώσει χόρτον εἰς τοὺς ἀγρούς σου διὰ τὰ κτήνη σου, διὰ νὰ τρώγῃς καὶ νὰ χορταίνῃς. Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς, μήποτε πλανηθῇ ἡ καρδιά σας καὶ παραδρομήσῃτε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσητε αὐτούς· καὶ ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον σας, καὶ κλείσῃ τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ βρέξῃ, καὶ ἡ γῇ νὰ μὴ δώσῃ τοὺς καρπούς αὐτῆς· καὶ ἐξολοθρευθῇ πάραυτα ἐκ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς ἐσὼς ὁ Κύριος. Θέλετε λοιπὸν βάλετε τοὺς λόγους μου τούτους εἰς τὴν καρδίαν σας καὶ εἰς τὴν ψυχὴν σας· καὶ θέλετε δέσει αὐτοὺς διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σας καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς προμετωπίδια μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σας· καὶ θέλετε διδάσκει αὐτοὺς εἰς τὰ τέκνα σας, ὁμιλοῦντες περὶ αὐτῶν καθήμενοι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ περιπατῶν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πλαγιάζων καὶ ἐγειρόμενος· καὶ θέλεις γράψῃ αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς παραστάτας τῆς οἰκίας σου καὶ ἐπὶ τὰς πύλας σου· διὰ νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ ἡμέραι σας καὶ αἱ ἡμέραι τῶν τέκνων σας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σας νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς, ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπειδὴ, ἐὰν φυλάξῃτε ἐπιμελῶς πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσὼς, ὥστε νὰ ἐκτελῇτε αὐτάς, νὰ ἀγαπᾷτε Κύριον τὸν Θεὸν σας, νὰ περιπατῇτε εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ νὰ ἦσθε προσκεκολλημένοι εἰς αὐτόν, τότε θέλει ἐκδιώξει ὁ Κύριος πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη ἀπ' ἐμπροσθέν σας, καὶ θέλετε κληρονομήσῃτε ἔθνη μεγαλότερα καὶ δυνατώτερα σας. Πᾶς ὁ τόπος, ὅπου πατήσῃ τὸ ἵχνοσ τῶν ποδῶν σας, ἰδικὸς σας θέλει εἶσθαι ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ τοῦ Λιβάνου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πρὸς δυσμὰς, θέλει εἶσθαι τὸ ὄριόν σας. Οὐδεὶς θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ ἐμπροσθέν σας· τὸν φόβον σας καὶ τὸν τρόμον σας θέλει ἐμβάλλει Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν πατήσῃτε, καθὼς εἶπεν εἰς ἐσὼς. Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω σήμερον ἐμπροσθέν σας εὐλογίαν καὶ κατάραν· τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ὑπακούητε εἰς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσὼς σήμερον, καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν δὲν ὑπακούητε εἰς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ἀλλὰ ἐκκλίνῃτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσὼς σήμερον, ὥστε νὰ ἀκολουθήσῃτε ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισατε. Καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγετε διὰ νὰ κληρονομήσῃτε αὐτήν, θέλεις θέσει τὴν εὐλογίαν ἐπὶ τὸ ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπὶ τὸ ὄρος Ἐβάλ. Δὲν εἶναι ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς δυσμὰς ἡλίου, ἐν τῇ γῇ τῶν Χαναναίων, τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πεδιάδι, κατέναντι Γαλγάλων, πλησίον τῆς δρυὸς Μορέχ. Διότι σεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσέλθῃτε νὰ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς ἐσὼς, καὶ θέλετε κληρονομήσῃ αὐτήν καὶ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ. Καὶ θέλετε προσέχει νὰ

ἐκτελεῖτε πάντα τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ βάλλω ἐνώπιόν σας σήμερον.

12 Ταῦτα εἶναι τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰ ὅποια θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελεῖτε, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δίδει εἰς σὲ διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, πάσας τὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας ζῆτε ἐπὶ τῇ γῇ. Θέλετε καταστρέφει πάντας τοὺς τόπους, ὅπου τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια θέλετε κυριεύσει, ἐλάτρευον τοὺς θεοὺς αὐτῶν, ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τοὺς λόφους καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου δασέος. Καὶ θέλετε κατεδαφίσει τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντρίψει τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ κατακαύσει ἐν πυρὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν, καὶ κατακόψει τὰ εἶδωλα τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐξαλείψει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. Δὲν θέλετε κάμει οὕτως εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας· ἀλλ' ἐν τῷ τόπῳ, ὅντινα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐκλέξῃ ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σας, διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, πρὸς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ θέλετε ζητήσῃ αὐτὸν καὶ ἐκεῖ θέλετε ἐλθεῖ· καὶ ἐκεῖ θέλετε φέρεи τὰ ὀλοκαυτώματά σας καὶ τὰς θυσίας σας, καὶ τὰ δέκατά σας καὶ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῶν χειρῶν σας καὶ τὰς εὐχὰς σας καὶ τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς σας, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σας καὶ τῶν προβάτων σας· καὶ ἐκεῖ θέλετε τρώγει ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ θέλετε εὐφραίνεσθαι, σεῖς καὶ οἱ οἰκοί σας, εἰς ὅσα ἐπιβάλατε τὰς χειρὰς σας, εἰς ὃ, τι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ηὐλόγησε. Δὲν θέλετε κάμνει κατὰ πάντα ὅσα ἡμεῖς κάμνομεν ἐνταῦθα σήμερον, ἕκαστος ὃ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Διότι δὲν ἦλθετε ἔτι εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς ἐσᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας. Ἀλλ' ὅταν διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσῃτε ἐπὶ τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς ἐσᾶς νὰ κληρονομήσῃτε, καὶ δώσῃ εἰς ἐσᾶς ἀνάπαυσιν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σας κύκλῳ, ὥστε νὰ κατοικήσῃτε μετὰ ἀσφαλείας, τότε εἰς τὸν τόπον, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σας, διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ θέλετε φέρεи πάντα ὅσα ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς· τὰ ὀλοκαυτώματά σας, καὶ τὰς θυσίας σας, τὰ δέκατά σας, καὶ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῶν χειρῶν σας, καὶ πάσας τὰς ἐκλεκτάς εὐχὰς σας, ὅσας εὐχῆθητε εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλετε εὐφραίνεσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, σεῖς καὶ οἱ υἱοί σας καὶ αἱ θυγατέρες σας καὶ οἱ δοῦλοί σας καὶ αἱ δοῦλαί σας, καὶ ὁ Λευῖτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σας· διότι αὐτὸς δὲν ἔχει μερίδα οὔτε κληρονομίαν μὲ ὧς. Πρόσεχε εἰς σεαυτὸν, μήποτε προσφέρῃς τὸ ὀλοκαύτωμά σου εἰς πάντα τόπον, ὅντινα ἴδῃς· ἀλλ' εἰς τὸν τόπον, ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ θέλεις προσφέρει τὰ ὀλοκαυτώματά σου καὶ ἐκεῖ θέλεις κάμνει πάντα ὅσα ἐγὼ σὲ προστάζω. Δύνασαι ὁμως νὰ σφάζῃς καὶ νὰ τρώῃς κρέας ἐντὸς πασῶν τῶν πυλῶν σου, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τὴν ὁποίαν σοὶ ἔδωκεν· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς δύνανται νὰ τρώωσιν ἐξ αὐτοῦ, καθὼς τὴν δορκάδα καὶ καθὼς τὴν ἔλαφον. Πλὴν τὸ αἷμα δὲν θέλετε τρώγει· ἐπὶ τὴν γῆν θέλετε χύνει αὐτὸ ὡς ὕδωρ. Δὲν δύνασαι νὰ τρώῃς ἐντὸς τῶν πυλῶν σου τὸ δέκατον τοῦ σίτου σου ἢ τοῦ οἴνου σου ἢ τοῦ ἐλαίου σου, ἢ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου ἢ τῶν προβάτων σου, οὐδὲ καμμίαν τῶν εὐχῶν σου ὅσας εὐχῆθῃς, οὐδὲ τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς σου, ἢ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῶν χειρῶν σου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τρώῃς ταῦτα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου, σὺ, καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ ὁ Λευῖτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου· καὶ θέλεις εὐφραίνεσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς ὅσα ἐπιβάλῃς τὴν χειρά σου. Πρόσεχε εἰς σεαυτὸν, μήποτε ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευῖτην, ὅσον χρόνον ζῇς ἐπὶ τῇ γῇ σου. Ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου πλατύνῃ τὰ ὄριά σου, καθὼς ὑπεσχέθη πρὸς σέ, καὶ εἴπῃς, Θέλω φάγει κρέας, διότι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου νὰ φάγῃ κρέας, δύνασαι νὰ τρώῃς κρέας, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου. Ἐὰν ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐξέλεξε διὰ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπέχῃ πολὺ ἀπὸ σοῦ, τότε θέλεις σφάζει ἐκ τῶν βοῶν σου καὶ ἐκ τῶν προβάτων σου, τὰ ὅποια σοὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος, καθὼς ἐγὼ προσέταξα εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλεις τρώγει ἐντὸς τῶν πυλῶν σου κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου. Καθὼς τρώγεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω θέλεις τρώγει αὐτά· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς θέλουσι τρώγει ἀπ' αὐτῶν ἐξ ἴσου. Μόνον ἄπεχε ἰσχυρῶς ἀπὸ τοῦ νὰ φάγῃς τὸ αἷμα· διότι τὸ αἷμα εἶναι ἡ ζωὴ· καὶ δὲν δύνασαι νὰ φάγῃς τὴν ζωὴν μετὰ τοῦ κρέατος. Δὲν θέλεις τρώγει αὐτὸ· ἐπὶ τὴν γῆν θέλεις χύνει αὐτὸ ὡς ὕδωρ. Δὲν θέλεις τρώγει αὐτὸ· διὰ νὰ εὐημερῇς, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου μετὰ σέ, ὅταν πράττῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Πλὴν τὰ ἀφιερώματά σου, ὅσα ἂν ἔχῃς, καὶ τὰς εὐχὰς σου θέλεις λάβει καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τὸν τόπον, ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος. Καὶ θέλεις προσφέρει τὰ ὀλοκαυτώματά σου, τὸ κρέας καὶ τὸ αἷμα, ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν σου θέλει χυθῇ εἰς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ κρέας θέλεις φάγει. Πρόσεχε καὶ ἄκουε πάντας τοὺς λόγους τούτους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προστάζω εἰς σέ· διὰ νὰ εὐημερῇς, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου μετὰ σέ εἰς τὸν αἰῶνα, ὅταν πράττῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐξολοθρεύσῃ τὰ ἔθνη ἀπ' ἔμπροσθέν σου, ὅπου ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτά, καὶ κληρονομήσῃς αὐτά καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, πρόσεχε εἰς σεαυτὸν, μήποτε παγιδευθῇς καὶ ἀκολουθήσῃς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐξολοθρευθῶσιν ἀπ' ἔμπροσθέν σου· καὶ μήποτε ἐξετάσῃς περὶ τῶν θεῶν αὐτῶν, λέγων, Πῶς ἐλάτρευον τὰ ἔθνη ταῦτα τοὺς θεοὺς αὐτῶν οὕτω θέλω κάμει καὶ ἐγὼ. Δὲν θέλεις κάμει οὕτως εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· διότι πᾶν βδέλυγμα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος μισεῖ, ἔκαμον εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν· ἐπειδὴ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν καίουσιν ἐν πυρὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Πᾶν ὃ, τι προστάζω ἐγὼ εἰς ἐσᾶς, τοῦτο προσέχετε νὰ κάμνητε· δὲν θέλεις προσθέσει εἰς αὐτὸ οὐδὲ θέλεις ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ.

13, 2 Ἐὰν ἐγερθῇ ἐν μέσῳ σου προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνια καὶ δώσῃ εἰς σὲ σημεῖον ἢ τεράστιον, καὶ ἀληθεύσῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τεράστιον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ἄς ὑπάγωμεν κατόπιν ἄλλων θεῶν τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισας, καὶ ἃς λατρεύσωμεν αὐτοὺς, δὲν θέλεις δώσει ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους

τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ ἐκείνου τοῦ ἐνυπνιαζομένου ἐνύπνια· διότι δοκιμάζει ἐσᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας, διὰ
 νὰ γνωρίσῃ ἐὰν ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν σας ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας. Κύριον
 τὸν Θεὸν σας θέλετε ἀκολουθεῖ καὶ αὐτὸν θέλετε φοβεῖσθαι, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ θέλετε φυλάττει, καὶ εἰς
 τὴν φωνὴν αὐτοῦ θέλετε ὑπακούει, καὶ αὐτὸν θέλετε λατρεύει, καὶ εἰς αὐτὸν θέλετε εἶσθαι προσκεκολλημένοι.
 Ἐκεῖνος δὲ ὁ προφήτης ἢ ἐκεῖνος ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνια θέλει θανατωθῇ· διότι ἐλάλησεν ἀποστασίαν κατὰ
 Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὅστις σᾶς ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ σᾶς ἐλύτρωσεν ἐξ οἴκου δουλείας, διὰ νὰ σὲ
 ἀποπλανήσῃ ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ περιπατῇς· καὶ θέλεις
 ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου. Ἐὰν ὁ ἀδελφὸς σου, ὁ υἱὸς τῆς μητρὸς σου, ἢ ὁ υἱὸς σου ἢ ἡ θυγάτηρ
 σου ἢ ἡ γυνὴ τοῦ κόλπου σου, ἢ ὁ φίλος σου ὅστις εἶναι ὡς ἡ ψυχὴ σου, σὲ παρακινήσῃ κρυφίως, λέγων, Ἄσ
 ὑπάγωμεν καὶ ἄσ λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισας σὺ οὔτε οἱ πατέρες σου, ἐκ τῶν
 θεῶν τῶν ἐθνῶν, τῶν περὶξ ὑμῶν, τῶν πλησίον σου ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς
 γῆς, δὲν θέλεις συγκατανεύσει εἰς αὐτόν, οὐδὲ θέλεις δώσει ἀκρόασιν εἰς αὐτόν, οὐδὲ θέλει φεισθῇ αὐτόν ὁ
 ὀφθαλμὸς σου, οὐδὲ θέλεις σπλαγχνισθῇ οὐδὲ θέλεις κρύψει αὐτόν· ἀλλὰ ἐξάπαντος θέλεις θανατώσει αὐτόν·
 ἢ χεὶρ σου θέλει εἶσθαι πρώτη ἐπ' αὐτόν διὰ νὰ θανατώσῃ αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ παντὸς τοῦ λαοῦ ἔπειτα. Καὶ
 θέλεις λιθοβολήσῃ αὐτόν μὲ λίθους, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ· διότι ἐζήτησε νὰ σὲ ἀποπλανήσῃ ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ
 σου, ὅστις σὲ ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἀκούσας θέλει φοβηθῇ καὶ
 δὲν θέλει κάμει πλέον ἐν μέσῳ σου τοιοῦτον κακόν. Ἐὰν ἀκούσῃς εἰς τινα τῶν πόλεων σου, τὰς ὁποίας
 Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, διὰ νὰ κατοικῇς ἐκεῖ, νὰ λέγῳσιν, ἄνθρωποι παράνομοι ἐξηλθον ἐκ μέσου
 σου καὶ ἐπλάνησαν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες, Ἄσ ὑπάγωμεν καὶ ἄσ λατρεύσωμεν ἄλλους
 θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισατε, τότε θέλεις ἐξετάσει καὶ ἐρωτήσῃ καὶ ἐρευνήσῃ ἐπιμελῶς· καὶ ἐὰν ᾖναι
 ἀληθὲς καὶ βέβαιον τὸ πρᾶγμα, ὅτι τοιοῦτον βδελύγμα ἐνηργήθῃ ἐν μέσῳ σου, ἐξάπαντος θέλεις πατάξει τοὺς
 κατοίκους τῆς πόλεως ἐκείνης ἐν στόματι μαχαίρας, ἐξολοθρεύων αὐτὴν καὶ πάντα τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ
 κτήνη αὐτῆς, ἐν στόματι μαχαίρας. Καὶ θέλεις συνάξει πάντα τὰ λάφυρα αὐτῆς ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς,
 καὶ θέλεις καύσει ἐν πυρὶ τὴν πόλιν καὶ πάντα τὰ λάφυρα αὐτῆς ὀλοκλήρως, εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· καὶ
 θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα ἐρείπια· δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ πλέον. Καὶ δὲν θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν χειρὰ
 σου οὐδὲν ἐκ τοῦ ἀναθέματος· διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς ἐξάψεως τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ νὰ δείξῃ
 πρὸς σὲ ἔλεος, καὶ νὰ σὲ σπλαγχνισθῇ καὶ νὰ σὲ πολυπλασιάσῃ, καθὼς ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, ὅταν
 ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ
 προστάζω εἰς σὲ σήμερον, νὰ πράττῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Σεῖς εἴσθε υἱοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· δὲν θέλετε κάμει εἰς τὸ σῶμά σας ἐντομάς, οὐδὲ θέλετε κάμει
 φαλάκρωμα ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν σας, διὰ νεκρόν. Διότι λαὸς ἅγιος εἶσαι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· καὶ σὲ
 ἐξέλεξεν ὁ Κύριος διὰ νὰ ᾖσαι εἰς αὐτόν λαὸς ἐκλεκτός, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὲν θέλεις τρώγει
 οὐδὲν βδελυκτόν. Ταῦτα εἶναι τὰ κτήνη, τὰ ὁποῖα θέλετε τρώγει· ὁ βοῦς, τὸ πρόβατον καὶ ἡ αἰς, ἡ ἔλαφος καὶ
 ἡ δορκὰς καὶ ὁ βούβαλος καὶ ὁ ἀγριότραγος καὶ ὁ πύγαργος καὶ ὁ ἄγριος βοῦς καὶ ἡ καμηλοπάρδαλις. Καὶ
 πᾶν τετράποδον ἔχον τὸν πόδα δίχηλον καὶ τὸ ὄνυχιον διηρημένον εἰς δύο χηλάς, καὶ ἀναμασσῶν μεταξὺ τῶν
 τετραπόδων, ταῦτα θέλετε τρώγει. Ταῦτα ὅμως δὲν θέλετε τρώγει ἐκ τῶν ὅσα ἀναμασσῶσιν, ἢ ἐκ τῶν ὅσα ἔχουσι
 τὸ ὄνυχιον δίχηλον· τὴν κάμηλον καὶ τὸν λαγῶν καὶ τὸν δασύποδα· διότι ἀναμασσῶσι μὲν, πλην δὲν ἔχουσι
 διηρημένον τὸ ὄνυχιον· ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· καὶ τὸν χοῖρον, διότι ἔχει μὲν τὸ ὄνυχιον δίχηλον,
 πλην δὲν ἀναμασσᾷ· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς· ἀπὸ τοῦ κρέατος αὐτῶν δὲν θέλετε τρώγει οὐδὲ τὸ θνησιμαῖον
 αὐτῶν θέλετε ἐγγίξει. Ἐκ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι ταῦτα θέλετε τρώγει πάντα, ὅσα ἔχουσι πτερύγια καὶ λέπη,
 θέλετε τρώγει· πάντα δέ, ὅσα δὲν ἔχουσι πτερύγια καὶ λέπη, δὲν θέλετε τρώγει· εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς. Πᾶν
 πτηνὸν καθαρὸν θέλετε τρώγει. Ταῦτα ὅμως εἶναι ἐκεῖνα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν θέλετε τρώγει· ὁ ἀετὸς καὶ ὁ
 γρυπαετὸς καὶ ὁ μελαναετὸς καὶ ὁ γυπαετὸς καὶ ὁ ἵκτινος καὶ ὁ γύψ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ πᾶς κόραξ
 κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ἡ στρουθοκάμηλος καὶ ἡ γλαυξ καὶ ὁ ἴβις καὶ ὁ ἰέραξ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, ὁ
 νυκτικόραξ καὶ ἡ μεγάλη γλαυξ καὶ ὁ κύκνος, καὶ ὁ πελεκάν καὶ ἡ κίσσα καὶ ἡ αἰθουα, καὶ ὁ πελαργὸς καὶ
 ὁ ἐρωδιὸς κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ ὁ ἔπωψ καὶ ἡ νυκτερίς. Καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τὰ πτερωτὰ εἶναι ἀκάθαρτα
 εἰς ἐσᾶς· δὲν θέλουσι τρώγεσθαι. Πᾶν πτηνὸν καθαρὸν θέλετε τρώγει. Οὐδὲν θνησιμαῖον θέλετε τρώγει· εἰς
 τὸν ξένον τὸν ἐντὸς τῶν πυλῶν σου θέλεις δίδει αὐτά, διὰ νὰ τρώγῃ αὐτό· ἢ θέλεις πωλεῖ αὐτό εἰς ἄλλογενῇ·
 διότι λαὸς ἅγιος εἶσαι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου. Δὲν θέλεις ἐψήσῃ ἐρίφιον ἐν τῷ γάλακτι τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
 Θέλεις ἐξάπαντος δεκατίζει πάντα τὰ γεννήματα τοῦ σπόρου σου, τὰ ὁποῖα φέρει ὁ ἀγρὸς κατ' ἔτος. Καὶ
 θέλεις τρώγει ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὄντινα ἐκλέξῃ διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, τὸ
 δέκατον τοῦ σίτου σου, τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων
 σου· διὰ νὰ μάθῃς νὰ φοβῇσαι πάντοτε Κύριον τὸν Θεὸν σου. Καὶ ἐὰν ἡ ὁδὸς ᾖναι πολὺ μακρὰν διὰ σέ, ὥστε
 νὰ μὴ δύνασαι νὰ φέρῃς αὐτά, ἢ ἐὰν ὁ τόπος ἀπέχῃ πολὺ ἀπὸ σοῦ, ὄντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ νὰ
 θέσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτε σὲ ηὐλόγησεν Κύριος ὁ Θεὸς σου, τότε θέλεις ἐξαργυρώσει αὐτά, καὶ θέλεις
 κομποδέσει τὸ ἀργύριον εἰς τὴν χειρὰ σου καὶ ὑπάγει εἰς τὸν τόπον ὄντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου· καὶ
 θέλεις δώσει τὸ ἀργύριον ἀντὶ ὁποιοῦδήποτε πράγματος ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, ἀντὶ βοῶν ἢ ἀντὶ προβάτων ἢ
 ἀντὶ οἴνου ἢ ἀντὶ σίκερα ἢ ἀντὶ ὁποιοῦδήποτε πράγματος ὀρέγεται ἡ ψυχὴ σου· καὶ θέλεις τρώγει ἐκεῖ ἐνώπιον
 Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ θέλεις εὐφρανθῇ, σὺ καὶ ὁ οἰκός σου καὶ ὁ Λευῖτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου· δὲν

28 θέλεις ἐγκαταλείψει αὐτόν· διότι δὲν ἔχει μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν μετὰ σοῦ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, θέλεις ἐκφέρει πᾶν τὸ δέκατον τῶν γεννημάτων σου τοῦ ἔτους ἐκείνου, καὶ θέλεις ἐναποθέτει ἐντὸς τῶν πυλῶν σου· καὶ ὁ Λευΐτης, διότι δὲν ἔχει μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν μετὰ σοῦ, καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα, οἵτινες εἶναι ἐντὸς τῶν πυλῶν σου, θέλουσιν ἔρχεσθαι καὶ θέλουσι τρώγει καὶ χορταίνει διὰ τὰ σε εὐλογήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς χειρὸς σου ὅσα ἐργάζεσαι.

15, 2 Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἑβδομοῦ ἔτους θέλεις κάμνει ἄφεισιν. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς ἀφέσεως· πᾶς δανειστής, ὅστις ἐδάνεισέ τι εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, θέλει ἀφήσῃ αὐτό· δὲν θέλει ἀπαιτεῖ αὐτὸ ἀπὸ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἢ ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι τοῦτο ὀνομάζεται ἀφεισις τοῦ Κυρίου. Ἀπὸ τοῦ ξένου δύνασαι νὰ ἀπαιτήσῃς αὐτό· ὃ, τι ὅμως ὁ ἀδελφὸς σου ἔχει ἐκ τῶν ἰδικῶν σου, ἡ χεὶρ σου θέλει ἀφίνει αὐτό· διὰ τὰ μὴ ὑπάρχει πτωχὸς μεταξὺ σας· διότι ὁ Κύριος θέλει σε εὐλογήσῃ μεγάλως ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σε κληρονομίαν, διὰ τὰ ἐξουσιάσῃς αὐτήν· ἂν μόνον ἐπιμελῶς ἀκούῃς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ τὰ προσέχῃς νὰ κάμνῃς πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σε προστάζω σήμερον. διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει σε εὐλογήσῃ, καθὼς ὑπεσχέθη εἰς σέ· καὶ θέλεις δανεῖζει εἰς πολλὰ ἔθνη, σὺ ὅμως δὲν θέλεις δανεῖζεσθαι καὶ θέλεις βασιλεύει ἐπὶ πολλὰ ἔθνη, ἐπὶ σε ὅμως δὲν θέλουσι βασιλεύσει. Ἐὰν ᾖναι ἐν μέσῳ σου πτωχὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐντὸς τινὸς τῶν πυλῶν σου, ἐν τῇ γῇ σου τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, δὲν θέλεις σκληρύνει τὴν καρδίαν σου οὐδὲ θέλεις κλείσει τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ ἀδελφοῦ σου· ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις ἀνοίξει τὴν χεῖρά σου πρὸς αὐτόν, καὶ ἐξάπαντος θέλεις δανείσει εἰς αὐτόν ἱκανὰ διὰ τὴν χρείαν αὐτοῦ, εἰς ὃ, τι χρειάζεται. πρόσχε εἰς σεαυτὸν, μήποτε ἐπέλθῃ κακὸς στοχασμὸς ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ εἴπῃς, Πλησιάζει τὸ ἑβδομον ἔτος, τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως· καὶ πονηρευθῇ ὁ ὀφθαλμὸς σου κατὰ τοῦ πτωχοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ δὲν δώσῃς εἰς αὐτόν, καὶ βοήσῃ πρὸς τὸν Κύριον κατὰ σοῦ, καὶ γείνῃ εἰς σε ἁμαρτία. Θέλεις δώσει ἐξάπαντος εἰς αὐτόν, καὶ ἡ καρδία σου δὲν θέλει πονηρευθῇ ὅταν δίδῃς εἰς αὐτόν· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο θέλει σε εὐλογεῖ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα σου καὶ εἰς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις σου. διότι δὲν θέλει λείπει πτωχὸς ἐκ μέσου τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σε, λέγων, Θέλεις ἐξάπαντος ἀνοίγει τὴν χεῖρά σου πρὸς τὸν ἀδελφὸν σου, πρὸς τὸν πτωχὸν σου καὶ πρὸς τὸν ἐνδεῆ σου ἐπὶ τῇ γῇ σου. Ἐὰν ὁ ἀδελφὸς σου, Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, πωληθῇ εἰς σε, θέλει σε δουλεύσει ἕξ ἔτη, καὶ εἰς τὸ ἑβδομον ἔτος θέλεις ἐξαποστείλει αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ. Καὶ ὅταν ἐξαποστείλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, δὲν θέλεις ἐξαποστείλει αὐτὸν κενόν· θέλεις ἐξάπαντος ἐφοδιάσει αὐτόν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλώνιου σου καὶ ἀπὸ τοῦ ληνοῦ σου· ἀπὸ ὃ, τι Κύριος ὁ Θεὸς σου σε ἠυλόγησε, θέλεις δώσει εἰς αὐτόν. Καὶ θέλεις ἐνθυμηθῇ ὅτι δοῦλος ἐστάθῃς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου σε ἐλύτρωσεν· ὅθεν ἐγὼ προστάζω εἰς σε τὸ πρᾶγμα τοῦτο σήμερον. Ἀλλ' ἐὰν σοὶ εἴπῃ, Δὲν ἐξέρχομαι ἀπὸ σοῦ· ἐπειδὴ ἡγάπησε σε καὶ τὸν οἶκόν σου, διότι εὐτυχεῖ μετὰ σοῦ· τότε θέλεις λάβει τρυπητήριον καὶ θέλεις τρυπήσῃ τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ θέλει εἶσθαι δοῦλός σου παντοτείνως· καὶ εἰς τὴν δούλην σου θέλεις κάμει ὁμοίως. Δὲν θέλει φανῇ εἰς σε σκληρόν ὅταν ἐξαποστείλῃς αὐτόν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ· διότι σε ἐδούλευσε τὸ διπλοῦν μισθωτοῦ δούλου, ἕξ ἔτη· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει σε εὐλογεῖ εἰς πᾶν ὃ, τι κάμνεις. Πάντα τὰ πρωτότοκα, ὅσα γεννῶνται μεταξὺ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου τὰ ἀρσενικά, θέλεις ἀφιερώνει εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· δὲν θέλεις μεταχειρισθῇ εἰς ἐργασίαν τὸν πρωτότοκον μόσχον σου, οὐδὲ κουρεύσει τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου. Ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου θέλεις τρώγει αὐτὸ κατ' ἔτος, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐὰν ἔχῃ τινὰ μῶμον, ἐὰν ᾖναι χολὸν ἢ τυφλὸν ἢ ἔχῃ τινὰ μῶμον κακόν, δὲν θέλεις θυσιάσει αὐτὸ εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου. Ἐντὸς τῶν πυλῶν σου θέλεις τρώγει αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς ἐξίσου, ὡς τὴν δορκάδα καὶ ὡς τὴν ἔλαφον. Πλὴν τὸ αἷμα αὐτοῦ δὲν θέλεις φάγει ἐπὶ τὴν γῆν θέλεις χύσει αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

16 Φύλαττε τὸν μῆνα Ἀβιβ καὶ κάμνε τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐπειδὴ εἰς τὸν μῆνα Ἀβιβ σε ἐξήγαγε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐξ Αἰγύπτου διὰ νυκτός. Θέλεις λοιπὸν θυσιάσει τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, πρόβατον καὶ βοῦν, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος διὰ τὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Δὲν θέλεις τρώγει μετὰ αὐτὸ ἐνζυμα· ἐπτὰ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα μετὰ αὐτό, ἄρτον θλίψεως, διότι μετὰ σπουδῆς ἐξῆλθες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διὰ τὰ ἐνθυμησῇ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ δὲν θέλει φανῇ προζύμιον εἰς σε, κατὰ πάντα τὰ ὅριά σου, ἐπτὰ ἡμέρας· καὶ ἀπὸ τοῦ κρέατος, τὸ ὁποῖον ἐθυσιάσας τὴν πρώτην ἡμέραν πρὸς τὸ ἐσπέρας, δὲν θέλει μένει οὐδὲν ἕως πρωῆ. Δὲν δύνασαι νὰ θυσιάσῃς τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σε· ἀλλ' ἐν τῷ τόπῳ, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ τὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θέλεις θυσιάσει τὸ πάσχα τὴν ἐσπέραν, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐν τῷ καιρῷ καθ' ὃν ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ θέλεις ἐψῆσει αὐτὸ καὶ φάγει ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου· καὶ τὸ πρωῆ θέλεις ἐπιστρέφει καὶ ὑπάγει εἰς τὰς κατοικίας σου. Ἐξ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα· καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδομὴν θέλει εἶσθαι σὺν ἁγίῳ ἐπίσημος εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· δὲν θέλεις κάμει ἐργασίαν. Ἐπτὰ ἑβδομάδας θέλεις ἀριθμήσει εἰς σεαυτὸν· ἄρχισον νὰ ἀριθμῇς τὰς ἐπτὰ ἑβδομάδας, ἀφοῦ ἀρχίσῃς νὰ βάλῃς τὸ δρέπανον εἰς τὰ σπαρτά. Καὶ θέλεις κάμει τὴν ἐορτὴν τῶν ἑβδομάδων εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, μετὰ τῆς ἀνηκούσης αὐτοπροαιρέτου προσφορᾶς τῆς χειρὸς σου, τὴν ὁποίαν προσφέρεις, ὅπως σε εὐλόγησε Κύριος ὁ Θεὸς σου. Καὶ θέλεις εὐφρανθῇ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ ὁ Λευΐτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα, οἵτινες εἶναι ἐν μέσῳ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου, διὰ τὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι δοῦλος ἐστάθῃς ἐν

Αἰγύπτῳ· καὶ θέλεις φυλάττει καὶ ἐκτελεῖ ταῦτα τὰ διατάγματα. Θέλεις κάμνει τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας 13
ἐπὶ τὰς ἡμέρας, ἀφοῦ συνάξῃς τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου· καὶ θέλεις εὐφρανθῇ ἐν τῇ ἐορτῇ σου, σὺ καὶ 14
ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ ὁ Λευῖτης καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ ὀρφανὸς
καὶ ἡ χήρα, οἵτινες εἶναι ἐντὸς τῶν πυλῶν σου. Ἐπὶ τὰς ἡμέρας θέλεις ἐορτάζει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, ἐν 15
τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει σὲ εὐλογεῖ εἰς πάντα τὰ γεννήματά σου καὶ
εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· καὶ θέλεις ἐξάπαντος εὐφρανθῇ. Τρίς τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ἐμφανίζεσθαι 16
πᾶν ἄρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ· ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ
ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς σκηνοπηγίας· καὶ δὲν θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου κενοί. Ἐκαστος θέλει δίδει κατὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὴν 17
ὁποίαν σοὶ ἔδωκε. Κριτὰς καὶ ἄρχοντας θέλεις καταστήσει εἰς σεαυτὸν κατὰ πάσας τὰς πόλεις σου, τὰς 18
ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κατὰ τὰς φυλάς σου· καὶ θέλουσι κρίνει τὸν λαὸν ἐν κρίσει δικαίᾳ.
Δὲν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δὲν θέλεις ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον οὐδὲ θέλεις λαμβάνει δῶρον· διότι τὸ δῶρον 19
τυφλόνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν σοφῶν καὶ διαφθείρει τοὺς λόγους τῶν δικαίων. Τὸ δίκαιον, τὸ δίκαιον θέλεις 20
ἀκολουθεῖ· διὰ τὴν νὰ ζήσῃς καὶ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ. Δὲν 21
θέλεις φυτεύσει εἰς σεαυτὸν ἄλλοσος ὁποῖωνδήποτε δένδρων πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ
ὁποῖον θέλεις κάμει εἰς σεαυτὸν· οὐδὲ θέλεις στήσει εἰς σεαυτὸν ἄγαλμα· τὰ ὁποῖα μισεῖ Κύριος ὁ Θεὸς σου. 22

Δὲν θέλεις θυσιάσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου βοῦν ἢ πρόβατον ἔχον μῶμον ἢ οἰονδήποτε ἐλάττωμα· διότι 17
εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου. Ἐὰν εὗρεθῇ ἐν μέσῳ σου, ἐν τινὶ τῶν πόλεων σου τὰς ὁποίας Κύριος 2
ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ἔπραξε κακὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, παραβαίνων τὴν
διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἐλάτρευσεν ἄλλου θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῦς, τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην 3
ἢ ὁποῖονδήποτε ἐκ τῆς στρατιᾶς τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξα· καὶ ἀναγγελθῇ πρὸς σὲ, καὶ ἀκούσῃς 4
καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάσῃς καὶ ἰδοὺ, εἶναι ἀλήθεια καὶ βέβαιον τὸ πρᾶγμα, ὅτι ἐπράχθη τοιοῦτον βδέλυγμα ἐν τῷ
Ἰσραὴλ· τότε θέλεις φέρει ἔξω εἰς τὰς πύλας σου τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, οἵτινες ἔπραξαν 5
τὸ κακὸν τοῦτο πρᾶγμα, τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα· καὶ θέλεις λιθοβολήσῃς αὐτοὺς μετὰ λίθους, καὶ θέλουσιν
ἀποθάνει. Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν μαρτύρων θέλει θανατόνεσθαι ὁ ἄξιος θανάτου· ἐπὶ στόματος 6
ἐνὸς μάρτυρος δὲν θέλει θανατόνεσθαι. Αἱ χεῖρες τῶν μαρτύρων θέλουσιν εἶσθαι αἱ πρῶται ἐπ’ αὐτόν, εἰς τὸ 7
νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ ἔπειτα αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ. Οὕτω θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου.
Ἐὰν τύχῃ εἰς σὲ ὑπόθεσις τις πολὺ δύσκολος νὰ κρίνῃς αὐτήν, ἀναμέσον αἵματος καὶ αἵματος, ἀναμέσον 8
δίκης καὶ δίκης, καὶ ἀναμέσον πληγῆς καὶ πληγῆς, ὑποθέσει ἀμφισβητήσιμοι ἐντὸς τῶν πόλεων σου, τότε
θέλεις σηκωθῇ καὶ θέλεις ἀναβῇ εἰς τὸν τόπον ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου· καὶ θέλεις ὑπάγῃ πρὸς 9
τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευῖτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν τὸν ὄντα κατ’ ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, καὶ θέλεις ἐρωτήσῃ καὶ
θέλουσιν ἀναγγεῖλαι πρὸς σὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς κρίσεως· καὶ θέλεις κάμει κατὰ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν σὲ 10
ἀναγγεῖλωσιν ἐκ τοῦ τόπου ἐκεῖνου ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος· καὶ θέλεις προσέξει νὰ πράξῃς κατὰ πάντα ὅσα
παραγγείλωσιν εἰς σὲ. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νόμου τὴν ὁποίαν σὲ ἀναγγεῖλωσι, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τὴν 11
ὁποίαν σὲ εἴπωσι, θέλεις κάμει· δὲν θέλεις ἐκκλίνει ἀπὸ τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον σὲ ἀναγγεῖλωσι, δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
Ὁ ἄνθρωπος δὲ ὅστις φερθῇ ὑπερηφάνως, ὥστε νὰ μὴ ὑπακούσῃ εἰς τὸν ἱερέα τὸν παριστάμενον νὰ λειτουργῇ 12
ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἢ εἰς τὸν κριτὴν, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει ἀποθάνει· καὶ θέλεις ἐκβάλει
τὸ κακὸν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει ἀκούσῃ καὶ φοβηθῇ, καὶ δὲν θέλουσιν ὑπερηφανεύεσθαι 13
πλέον. Ἀφοῦ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου, καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν καὶ 14
κατοικήσῃς ἐν αὐτῇ καὶ εἴπῃς, Θέλω καταστήσει βασιλέα ἐπ’ ἐμέ, καθὼς πάντα τὰ ἔθνη τὰ περὶ ἐμοῦ, θέλεις 15
βέβαια καταστήσει βασιλέα ἐπὶ σέ, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου· ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου θέλεις καταστήσει
βασιλέα ἐπὶ σέ· δὲν δύνασαι νὰ καταστήσῃς ἄνθρωπον ξένον ἐπὶ σέ, ὅστις δὲν εἶναι ἀδελφὸς σου. Πλὴν δὲν 16
θέλει πληθύνει ἵππους εἰς ἑαυτόν, οὐδὲ θέλει ἐπαναφέρει τὸν λαὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, διὰ τὴν νὰ αὐξήσῃ ἵππους·
διότι ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐσᾶς, Δὲν θέλετε ἐπιστρέψει πλέον δι’ ἐκείνης τῆς ὁδοῦ. Οὐδὲ θέλει πληθύνει εἰς 17
ἑαυτὸν γυναῖκας, διὰ τὴν νὰ μὴ ἀποπλανηθῇ ἡ καρδιά αὐτοῦ· οὐδὲ θέλει πληθύνει σφόδρα εἰς ἑαυτὸν ἀργύριον
καὶ χρυσίον. Καὶ ὅταν καθήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, θέλει γράψῃ δι’ ἑαυτὸν ἀντίγραφον τοῦ 18
νόμου τούτου εἰς βιβλίον, ἐξ ἐκεῖνου τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνώπιον τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι 19
πλησίον αὐτοῦ, καὶ θέλει ἀναγινώσκει ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· διὰ τὴν νὰ μάθῃ νὰ φοβῇται
Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ, νὰ φυλάττῃ πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου καὶ τὰ διατάγματα ταῦτα, ὥστε νὰ
ἐκτελῇ αὐτά· διὰ τὴν νὰ μὴ ὑπωθῇ ἡ καρδιά αὐτοῦ ὑπεράνω τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν νὰ μὴ ἐκκλίνη ἀπὸ τῶν 20
ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά· ὅπως μακροημερεύσῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ
τοῦ Ἰσραὴλ.

Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, πᾶσα ἡ φυλὴ τοῦ Λευῖ, δὲν θέλουσιν ἔχει μερίδα οὔτε κληρονομίαν μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ· 18
τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τοῦ Κυρίου καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ θέλουσι τρώγει. Διὰ τοῦτο 2
κληρονομίαν δὲν θέλουσιν ἔχει μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ὁ Κύριος εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπε
πρὸς αὐτούς. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ δικαίωμα τῶν ἱερέων παρὰ τοῦ λαοῦ, παρὰ τῶν θυσιαζόντων τὰς θυσίας, 3
εἴτε βοῦν εἴτε πρόβατον· θέλουσι δίδει εἰς τὸν ἱερέα τὸν ὄμιον καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὴν κοιλίαν. Τὰς ἀπαρχὰς 4
τοῦ σίτου σου, τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ τὸ πρῶτον τοῦ μαλλίου τῶν προβάτων σου, θέλεις δίδει
εἰς αὐτόν. διότι αὐτὸν ἐξέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου, διὰ τὴν νὰ παρίσταται νὰ λειτουργῇ 5

6 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ διαπαντός. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ Λευΐτης ἐκ τινος τῶν πόλεων σου ἀπὸ παντός τοῦ Ἰσραὴλ, ὅπου παροικεῖ, καὶ ἔλθῃ μεθ' ὅλου τοῦ πόθου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὄντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος, τότε θέλει λειτουργεῖν εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευΐται, οἱ παριστάμενοι ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἰσαὺς μερίδας θέλουσι τρῶγει ἐκτὸς τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς πατρικῆς αὐτοῦ περιουσίας. Ἀφοῦ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, δὲν θέλεις μάθει νὰ πράττῃς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων. Δὲν θέλει εὐρεθῇ εἰς σέ οὐδεὶς διαπερνῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, ἢ μαντευόμενος μαντείαν ἢ προγνώστης τῶν καιρῶν ἢ οἰωνοσκόπος ἢ μάγος, ἢ γόης ἢ ἀνταποκριτὴς δαιμονίων ἢ τερατοσκόπος ἢ νεκρόμαντις. Διότι πᾶς ὁ πράττων ταῦτα εἶναι βδελύγμα εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐξ αἰτίας τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκδιώκει αὐτοὺς ἀπ' ἐμπροσθέν σου. Τέλειος θέλεις εἶσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Διότι τὰ ἔθνη ταῦτα, τὰ ὁποῖα θέλεις κατακληρονομήσει, ἔδωκαν ἀκρόασις εἰς προγνώστιας τῶν καιρῶν καὶ εἰς μάντις· σὲ ὅμως Κύριος ὁ Θεὸς σου δὲν ἀφῆκε νὰ πράττῃς οὕτω. Προφήτην ἐκ μέσου σου θέλει ἀναστήσει εἰς σέ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκούει· κατὰ πάντα ὅσα ἐζήτησας παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως, λέγων, Ἄς μὴ ἀκούσω πλέον τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, μηδὲ νὰ ἴδω πλέον τὸ μέγα τοῦτο πῦρ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνω. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Καλῶς ἔχουσιν ὅσα ἐλάλησαν. Προφήτην ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν θέλω ἀναστήσει εἰς αὐτούς, ὡς σέ, καὶ θέλω βάλει τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ θέλει λαλεῖ πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἐγὼ προστάζω εἰς αὐτόν· Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις δὲν ὑπακούσῃ εἰς τοὺς λόγους μου, τοὺς ὁποίους αὐτὸς θέλει λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ θέλω ἐκζητήσῃ τοῦτο παρ' αὐτοῦ. Ὁ προφήτης ὅμως ὅστις ἀσεβήσῃ καὶ λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου λόγον τὸν ὁποῖον ἐγὼ δὲν προσέταξα εἰς αὐτόν νὰ λαλήσῃ, ἢ ὅστις λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματι ἄλλων θεῶν, ὁ προφήτης ἐκεῖνος θέλει θανατωθῇ. Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Πῶς θέλομεν γνωρίσει τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν Ὅταν τις προφήτης λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ ὁ λόγος δὲν γείνη οὐδὲ συμβῇ, οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν· ἐλάλησεν αὐτόν ὁ προφήτης ἐν ὑπερηφανίᾳ· δὲν θέλετε φοβηθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

19 Ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἀφανίσῃ τὰ ἔθνη, τῶν ὁποίων τὴν γῆν δίδει εἰς σέ Κύριος ὁ Θεὸς σου, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὰ καὶ κατοικήσῃς εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, θέλεις χωρίσει τρεῖς πόλεις εἰς σεαυτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν. Θέλεις ἐτοιμάσῃς εἰς σεαυτὸν τὴν ὁδόν· καὶ θέλεις διαιρέσει εἰς τρία τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς σέ Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ κληρονομήσῃς, διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ πᾶς φονεύς. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διάταξις περὶ τοῦ φονέως, ὅστις φύγῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ ζήσῃ· Ὅστις κτυπήσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐξ ἀγνοίας, τὸν ὁποῖον πρότερον δὲν ἐμίσει, καθὼς ὅταν ὑπάγῃ τις μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ εἰς τὸ δάσος διὰ νὰ κόψῃ ξύλα, καὶ ἐνῶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καταβιβάξῃ κτύπημα μετὰ τὸν πέλεκυν διὰ νὰ κόψῃ τὸ δένδρον, ἐκβῇ τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ τύχῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, οὗτος θέλει φύγῃ εἰς μίαν ἐκ τῶν πόλεων ἐκείνων καὶ θέλει ζήσῃ· μήποτε καταδιώξῃ τὸν φονέα ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος, ἐνῶ εἶναι εἰς ἔξαψιν ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ προφθάσῃ αὐτόν, ἐὰν ἡ ὁδὸς ἦναι μακρά, καὶ φονεύσῃ αὐτόν, καίτοι μὴ ὄντα ἄξιον θανάτου, ἐπειδὴ δὲν ἐμίσει αὐτόν πρότερον. Διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σέ λέγων, Τρεῖς πόλεις θέλεις χωρίσει εἰς σεαυτόν. Καὶ ἐὰν Κύριος ὁ Θεὸς σου πλατύνῃ τὰ ὅριά σου, καθὼς ὥμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ δώσῃ εἰς σέ πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πατέρας σου, ἐὰν φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὥστε νὰ ἐκτελῇς αὐτάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σέ σήμερον, νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ νὰ περιπατῇς πάντοτε εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τότε θέλεις προσθέσει εἰς σεαυτόν ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ἐκεῖνας· διὰ νὰ μὴ χυθῇ αἷμα ἀθῶον ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ κληρονομίαν, καὶ νὰ ἦναι αἷμα ἐπάνω σου. Ἐὰν δὲ τις ἔχῃ μῖσος κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ παραμονεύσας αὐτόν ἐφορμήσῃ ἐπ' αὐτόν καὶ πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, τότε θέλουσιν ἀποστείλει οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ θέλουσι λάβει αὐτόν ἐκεῖθεν, καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτόν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος, διὰ νὰ ἀποθάνῃ. Ὁ ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει φεισθῇ αὐτόν, ἀλλὰ θέλεις ἐξαλείψει ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ τὸ ἀθῶον αἷμα, διὰ νὰ εὐημερῇς. Δὲν θέλεις μετακινήσει τὰ ὅρια τοῦ πλησίον σου, ὅσα οἱ πατέρες σου ἔστησαν εἰς τὴν κληρονομίαν σου, τὴν ὁποίαν θέλεις κατακληρονομήσει, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ διὰ νὰ κατακληρονομήσῃς αὐτήν. Εἷς μάρτυς δὲν θέλει σηκωθῇ ἐναντίον τινὸς ἀνθρώπου, δι' ὁποιανδήποτε ἀνομίαν ἢ δι' ὁποιονδήποτε ἀμάρτημα, ὃ, τι ἀμάρτημα ἀμαρτήσῃ· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων θέλει βεβαιουῖσθαι πᾶς λόγος. Ἐὰν ψευδὴς μάρτυς σηκωθῇ ἐναντίον ἀνθρώπου, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ κατ' αὐτοῦ ἀδίκως, τότε καὶ οἱ δύο ἄνθρωποι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διαφορά, θέλουσι σταθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον τῶν ἱερέων καὶ τῶν κριτῶν τῶν ὄντων κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας· καὶ οἱ κριταὶ θέλουσιν ἐξετάσει ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ὁ μάρτυς ἦναι ψευδομάρτυς καὶ ἐμαρτύρησεν ψευδῶς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τότε θέλετε κάμει εἰς αὐτόν, καθὼς αὐτὸς ἐστοχάσθη νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου. Καὶ οἱ λοιποὶ θέλουσιν ἀκούσει καὶ φοβηθῇ, καὶ δὲν θέλουσιν εἰς τὸ ἐξῆς πράξει τοιοῦτον κακὸν ἐν μέσῳ σου. Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει φεισθῇ· θέλει δοθῇ ζωὴ ἀντὶ ζωῆς, ὀφθαλμὸς ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὁδοὺς ἀντὶ ὁδόντος, χεὶρ ἀντὶ χειρός, ποῦς ἀντὶ ποδός.

20 Ὅταν ἐξέλθῃς εἰς μάχην ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἴδῃς ἵππους καὶ ἀμάξας, λαὸν περισσότερον παρὰ σέ, μὴ φοβηθῇς αὐτούς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι μετὰ σοῦ, ὅστις σὲ ἀνεβίβασεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ

ὅταν πλησιάσῃτε εἰς τὴν μάχην, ὁ ἱερεὺς θέλει προσέλθει καὶ λαλήσῃ πρὸς τὸν λαόν, καὶ θέλει εἰπεῖ πρὸς 3
 αὐτοὺς, Ἄκουε, Ἰσραὴλ· σείσθε πλησιάζετε σήμερον εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν ἐχθρῶν σας· ἄς μὴ δειλιάσῃ ἡ 4
 καρδιά σας, μὴ φοβηθῇτε μηδὲ τρομάξῃτε μηδὲ ἐκπλαγῇτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας 4
 εἶναι ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν, διὰ τὴν πολεμὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σας, διὰ τὴν σῶσιν ὑμῶν.
 Καὶ οἱ ἄρχοντες θέλουσι λαλήσῃ πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, Τίς ἄνθρωπος ὠκοδόμησεν οἰκίαν νέαν καὶ δὲν 5
 ἔκαμεν ἐγκαινιασμόν αὐτῇ ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τῇ 6
 μάχῃ καὶ ἐγκαινιάσῃ αὐτὴν ἄλλος ἄνθρωπος. Καὶ τίς ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ δὲν εὐφράνθῃ ἐξ 6
 αὐτοῦ ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ εὐφρανθῇ ἐξ 7
 αὐτοῦ ἄλλος ἄνθρωπος. Καὶ τίς ἄνθρωπος ἡρραβωνίσθη γυναῖκα καὶ δὲν ἔλαβεν αὐτήν ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ 7
 ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ λάβῃ αὐτήν ἄλλος ἄνθρωπος. Καὶ οἱ 8
 ἄρχοντες θέλουσι λαλήσῃ ἔτι πρὸς τὸν λαόν καὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Τίς ἄνθρωπος εἶναι δειλὸς καὶ ἄκαρδος ἄς 9
 ἀναχωρήσῃ καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διὰ τὴν μὴ δειλιάσῃ ἡ καρδιά τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὥς ἡ 10
 καρδιά αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ τελειώσωσιν οἱ ἄρχοντες λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, θέλουσι καταστήσῃ ἀρχηγούς 9
 τῶν στρατευμάτων, διὰ τὴν προΐστανται τοῦ λαοῦ. Ὅταν πλησιάσῃτε εἰς πόλιν διὰ τὴν ἐκπολεμήσῃ αὐτήν, τότε 10
 κάλεσον αὐτήν εἰς εἰρήνην· καὶ ἐὰν σοὶ ἀποκριθῇ εἰρηνικὰ καὶ ἀνοίξῃ εἰς σέ, τότε πᾶς ὁ λαὸς ὁ εὐρισκόμενος 11
 ἐν αὐτῇ θέλει γεῖναι ὑποτελὴς εἰς σέ καὶ θέλει σὲ δουλεύει· ἐὰν ὅμως δὲν κάμῃ εἰρήνην μετὰ σοῦ, ἀλλὰ σὲ 12
 πολεμήσῃ τότε θέλεις πολιορκήσῃ αὐτήν· καὶ ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου παραδῶσῃ αὐτήν εἰς τὰς χεῖράς σου, 13
 θέλεις πατάξῃ πάντα τὰ ἀρσενικά αὐτῆς ἐν στόματι μαχαίρας· τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ θρέφῃ καὶ τὰ κτήνη 14
 καὶ πάντα ὅσα εὐρίσκονται ἐν τῇ πόλει, πάντα τὰ λάφυρα αὐτῆς, θέλεις λάβῃ εἰς σεαυτὸν· καὶ θέλεις τρώγῃ 15
 τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν σου, ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔδωκεν εἰς σέ. Οὕτω θέλεις κάμῃ εἰς πάσας τὰς πόλεις 15
 τὰς πολὺ μακρὰν ἀπὸ σοῦ, αἵτινες δὲν εἶναι ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων· ἐκ τῶν πόλεων ὅμως τῶν λαῶν 16
 τούτων, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ κληρονομίαν, δὲν θέλεις ἀφήσῃ ζῶν οὐδὲν ἔχον πνοήν· 17
 ἀλλὰ θέλεις ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς κατὰ κράτος, τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς Χαναναίους καὶ 17
 τοὺς Φερεζαίους τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, καθὼς προσέταξεν εἰς σέ Κύριος ὁ Θεὸς σου· διὰ τὴν 18
 μὴ σὰς διδάξωσι νὰ πράττῃτε κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαμον εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ 19
 ἁμαρτήσῃτε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας. Ὅταν πολιορκῇς πόλιν τινὰ ἡμέρας πολλὰς, πολεμῶν αὐτήν 19
 διὰ τὴν ἐξουσιάσῃ αὐτήν, δὲν θέλεις ἐξολοθρεύσῃ τὰ δένδρα αὐτῆς, καταφέρων ἐπ' αὐτὰ πέλεκυν· διότι ἐξ 20
 αὐτῶν δύνασαι νὰ τρέφῃσαι καὶ δὲν θέλεις κόψῃ αὐτά. Μήπως εἶναι ἄνθρωπος τὸ δένδρον τοῦ ἀγροῦ, ὥστε νὰ 20
 ἔλθῃ ἐναντίον σου ἐν τῇ πολιορκίᾳ· Μόνον τὰ δένδρα, ὅσα γνωρίζεις ὅτι δὲν εἶναι δένδρα τροφῆς, ταῦτα θέλεις 20
 ἐξολοθρεύσῃ καὶ ἐκκόψῃ καὶ θέλεις οἰκοδομήσῃ περιχαράκωματα ἐναντίον τῆς πόλεως, ἥτις πολεμεῖ πρὸς 21

21
 Ἐὰν τις εὐρεθῇ πεφονευμένος ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ διὰ τὴν κληρονομίαν σου 2
 αὐτήν, πεσμένος εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ ἦναι ἄγνωστον τίς ἐφόνευσεν αὐτόν, τότε θέλουσιν ἐξελθεῖ οἱ πρεσβύτεροί 2
 σου καὶ οἱ κριταὶ σου, καὶ θέλουσι μετρήσῃ πρὸς τὰς πόλεις τὰς περὶ τοῦ πεφονευμένου· καὶ τῆς πόλεως, 3
 ἥτις εἶναι ἡ πλησιεσττέρα εἰς τὸν πεφονευμένον, οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης θέλουσι λάβῃ δάμαλιν, ἥτις 4
 δὲν ὑπεβλήθη εἰς ἐργασίαν οὐδὲ ἔσυρεν ὑπὸ τὸν ζυγόν· καὶ θέλουσι καταβιβάσῃ οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως 4
 ἐκείνης τὴν δάμαλιν εἰς τραχεῖαν φάραγγα, ἥτις οὐτε γεωργεῖται οὐτε σπεύρεται καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ φάραγγι θέλουσι 5
 κόψῃ τὸν τράχηλον τῆς δαμάλεως. Καὶ θέλουσι πλησιάσῃ οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ· ἐπειδὴ αὐτοὺς ἐξέλεξε 5
 Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ λειτουργῶσιν εἰς αὐτόν, καὶ νὰ εὐλογῶσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ κατὰ τὸν λόγον 6
 αὐτῶν θέλει κρίνεσθαι πᾶσα διαφορὰ καὶ πᾶσα πληγὴ· καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης, τῆς 6
 πλησιεσττέρας εἰς τὸν πεφονευμένον, θέλουσι νίψῃ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τῆς δαμάλεως τῆς ἐσφαγμένης ἐν τῇ 7
 φάραγγι· καὶ ἀποκριθέντες θέλουσιν εἰπεῖ, Αἱ χεῖρες ἡμῶν δὲν ἔχυσαν τὸ αἷμα τοῦτο, οὐδὲ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ 7
 ἡμῶν· γενοῦ ἴλεως, Κύριε, εἰς τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας, καὶ μὴ βάλῃς ἐπὶ τὸν λαόν 8
 σου Ἰσραὴλ αἷμα ἀθῶν· καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ αἷμα. Οὕτω θέλεις ἐξαλείψῃ ἐκ μέσου σου τὸ 9
 ἀθῶν αἷμα, ὅταν κάμῃς τὸ ἀρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου. Ὅταν ἐξέλθῃς νὰ πολεμήσῃς τοὺς 10
 ἐχθροὺς σου, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου παραδῶσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ λάβῃς ἐξ αὐτῶν αἰχμαλώτους, 11
 καὶ ἴδῃς μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκα εὐειδῆ καὶ ἐπιθυμήσῃς αὐτήν, διὰ τὴν λάβῃς αὐτήν εἰς σεαυτὸν 11
 γυναῖκα, τότε θέλεις φέρῃ αὐτήν εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ θέλει ξυρίσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιονυχίσει 12
 τοὺς ὀνυχας αὐτῆς· καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὰ ἐνδύματα τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ θέλει καθῆσθαι 13
 ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσει τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς ὁλόκληρον μῆνα· καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις 14
 εἰσελθεῖ πρὸς αὐτήν, καὶ θέλεις εἶσθαι ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐκείνη θέλει εἶσθαι γυνὴ σου. Καὶ ἐὰν συμβῇ νὰ μὴ 14
 εὐχαριστήσῃ εἰς αὐτήν, τότε θέλεις ἐξαποστείλῃ αὐτήν ἐλευθέραν· καὶ δὲν θέλεις πωλήσῃ αὐτήν δι' ἀργύριον, 15
 δὲν θέλεις ἐμπορευθῇ αὐτήν, διότι ἐταπεινώσας αὐτήν. Ἐὰν τις ἔχῃ δύο γυναῖκας, τὴν μίαν ἀγαπωμένην καὶ 15
 τὴν ἄλλην μισουμένην, καὶ γεννήσωσιν εἰς αὐτὸν τέκνα ἢ ἀγαπωμένη καὶ ἢ μισουμένη, καὶ ὁ πρωτότοκος υἱὸς 16
 ἦναι τῆς μισουμένης, τότε, καθ' ἣν ἡμέραν μοιράζει εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, δὲν δύναται 16
 νὰ κάμῃ πρωτότοκον τὸν υἱὸν τῆς ἀγαπωμένης, παριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης, τὸν ἀληθῶς πρωτότοκον· 17
 ἀλλὰ θέλει ἀναγνώρισῃ τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης διὰ πρωτότοκον, δίδων εἰς αὐτὸν διπλοῦν μερίδιον ἐκ πάντων 17
 τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ· διότι εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· εἰς τοῦτον ἀνήκουσι τὰ πρωτότοκία. Ἐὰν 18
 τις ἔχῃ υἱὸν πεισματώδη καὶ ἀπειθῇ, ὅστις δὲν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν φωνὴν

19 τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καί, ἀφοῦ παιδεύσωσιν αὐτόν, δὲν ὑπακούῃ εἰς αὐτούς, τότε ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θέλουσι πιάσει αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἐκφέρειν αὐτόν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτοῦ, Οὗτος ὁ υἱὸς ἡμῶν εἶναι πεισματώδης καὶ ἀπειθής· δὲν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν ἡμῶν· εἶναι λαίμαργος καὶ μέθυσος· καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως αὐτοῦ θέλουσι λιθοβολήσῃ αὐτόν μετὰ λίθους, καὶ θέλει ἀποθάνει. Καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου· καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἀκούσει καὶ φοβηθῇ. Καὶ ἐὰν τις ἔπραξεν ἀμάρτημα ἄξιον θανάτου καὶ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ κρεμάσῃ αὐτόν εἰς ξύλον, δὲν θέλει μένει τὸ σῶμα αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ θέλεις ἐξάπαντος θάψῃ αὐτόν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, διότι εἶναι κατηραμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ κρεμáμενος· διὰ τὸ νὰ μὴ μολύνῃς τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν.

22 Ἰδὼν τὸν βοῦν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενον, μὴ παραβλέψῃς αὐτά· θέλεις ἐξάπαντος ἐπιστρέψῃς αὐτά εἰς τὸν ἀδελφὸν σου. Καὶ ἐὰν ὁ ἀδελφὸς σου δὲν κατοικῇ πλησίον σου, ἢ ἐὰν δὲν γνωρίζῃς αὐτόν, τότε θέλεις φέρῃ αὐτά ἐντὸς τῆς οἰκίας σου, καὶ θέλουσιν εἶσθαι μετὰ σοῦ ἕως οὗ ζητήσῃς αὐτά ὁ ἀδελφὸς σου· καὶ θέλεις ἀποδώσει αὐτά εἰς αὐτόν. Οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ τὸν ὄνον αὐτοῦ· οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ· οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ πάντα τὰ χαμένα πράγματα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὅσα ἔχασε, καὶ σὺ εὗρες αὐτά· δὲν δύνασαι νὰ παραβλέψῃς αὐτά. Ἰδὼν τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν βοῦν αὐτοῦ πεσμένον ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ παραβλέψῃς αὐτά· θέλεις ἐξάπαντος σηκώσῃ αὐτά μετ' αὐτοῦ. Ἡ γυνὴ δὲν θέλει φορέσει τὸ ἀνῆκον εἰς ἄνδρα, οὐδὲ ὁ ἀνὴρ θέλει ἐνδυθῇ στολὴν γυναικός· ἐπειδὴ πάντες οἱ πράττοντες οὕτως εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου. Ἐὰν ἀπαντήσῃς καθ' ὁδὸν ἔμπροσθέν σου φωλεὰν πτηνοῦ ἐπὶ τινος δένδρου ἢ κατὰ γῆς, ἔχουσιν νεοσσούς ἢ ὠά, καὶ τὴν μητέρα καθημένην ἐπὶ τοὺς νεοσσούς ἢ ἐπὶ τὰ ὠά, δὲν θέλεις λάβει τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων· θέλεις ἐξάπαντος ἀπολύσει τὴν μητέρα, τὰ δὲ τέκνα θέλεις λάβει εἰς σεαυτὸν· διὰ τὸ εὐημερήσῃς καὶ νὰ μακροημερεύσῃς. Ὅταν οἰκοδομῇς νέαν οἰκίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα περὶ τοῦ δωματός σου, διὰ τὸ νὰ μὴ κάμῃς ἔνοχον αἵματος τὴν οἰκίαν σου, ἐὰν πέσῃ τις ἄνθρωπος ἀπ' αὐτῆς. Δὲν θέλεις σπεῖρει εἰς τὸν ἀμπελῶνα σου ἑτεροειδῆ σπέρματα· διὰ τὸ νὰ μὴ μιανθῇ τὸ γέννημα τοῦ σπόρου τὸν ὁποῖον ἔσπειρας, καὶ ὁ καρπὸς τοῦ ἀμπελῶνος. Δὲν θέλεις ἀροτριάσει μετὰ βοῦν καὶ ὄνον ὁμοῦ. Δὲν θέλεις φορεῖ ἐνδυμα σύμμικτον ἀπὸ μάλλινον ὁμοῦ καὶ λινάριον. Θέλεις κάμει εἰς σεαυτὸν κρόσσια εἰς τὰς τέσσαρας ἄκρας τοῦ ἐνδύματός σου, μετὰ τὸ ὁποῖον σκεπάζεσαι. Ἐὰν τις λάβῃ γυναῖκα καὶ εἰσέλθῃ πρὸς αὐτήν καὶ μοισήσῃ αὐτήν, καὶ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ κακολογήσωσιν αὐτήν, καὶ φέρῃ δυσφημίαν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃ, Ἔλαβον ταύτην τὴν γυναῖκα, καὶ ὅτε προσῆλθον πρὸς αὐτήν, δὲν εὗρηκα αὐτὴν παρθένον, τότε ὁ πατὴρ τῆς νέας καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς θέλουσι λάβει καὶ ἐκφέρειν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, εἰς τὴν πύλιν, τὰ παρθένια τῆς νέας· καὶ ὁ πατὴρ τῆς νέας θέλει εἰπεῖ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, Τὴν θυγατέρα μου ἔδωκα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον διὰ γυναῖκα, καὶ αὐτὸς μισεῖ αὐτήν· καὶ ἰδοὺ, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ κακολογήσωσιν αὐτήν, λέγων, Δὲν εὗρηκα τὴν θυγατέρα σου παρθένον· πλην ἰδοὺ, τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου. Καὶ θέλουσιν ἐκδιπλώσει τὸ ἵμάτιον ἔμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως. Καὶ θέλουσι λάβει οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον καὶ θέλουσι τιμωρήσῃ αὐτόν· καὶ θέλουσι ζημιώσῃ αὐτόν ἑκατὸν σίκλους ἀργυρίου, καὶ δώσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα τῆς νέας, διότι ἔφερε δυσφημίαν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλίτιν· καὶ θέλει εἶσθαι γυνὴ αὐτοῦ· δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. Ἐὰν ὁμῶς τὸ πρᾶγμα τοῦτο ᾖ ἀληθινόν, καὶ δὲν εὗρεθῇ παρθένος ἡ κόρη, τότε θέλουσιν ἐκφέρειν τὴν νέαν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως αὐτῆς θέλουσι λιθοβολήσῃ αὐτήν μετὰ λίθους, καὶ θέλει ἀποθάνει διότι ἔπραξεν ἀφροσύνην ἐν τῷ Ἰσραὴλ, πορνεύουσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου. Ἐὰν τις εὗρεθῇ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς ὑπάνδρου, τότε ἀμφότεροι θέλουσι θανατόνεσθαι, ὁ ἀνὴρ ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς γυναικός, καὶ ἡ γυνὴ· καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐὰν νέα τις παρθένος ᾖ ἡ ἡραβωνισμένη μετὰ ἀνδρός, καὶ εὗρῃ τις αὐτήν ἐν τῇ πόλει καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, τότε θέλετε ἐκφέρειν αὐτοὺς ἀμφοτέρους εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ θέλετε λιθοβολήσῃ αὐτοὺς μετὰ λίθους, καὶ θέλουσιν ἀποθάνει· τὴν νέαν, διότι δὲν ἐφώναζεν, οὕσα ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἄνθρωπον, διότι ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου. Ἀλλ' ἐὰν τις εὗρῃ ἐν ἀγρῷ τὴν νέαν τὴν ἡραβωνισμένην, καὶ ὁ ἄνθρωπος βιάσῃ αὐτήν καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, τότε μόνος ὁ ἄνθρωπος, ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς, θέλει θανατόνεσθαι· εἰς δὲ τὴν νέαν δὲν θέλεις κάμει οὐδέν· δὲν εἶναι εἰς τὴν νέαν ἀμάρτημα θανάτου· διότι καθὼς ὅταν τις ἐφορμήσῃ ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ αὐτόν, οὕτως εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο· διότι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρηκεν αὐτήν, ἐφώναζεν ἡ ἡραβωνισμένη νέα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν ὁ σῶζων αὐτήν. Ἐὰν τις εὗρῃ νέαν παρθένον μὴ ἡραβωνισμένην καὶ πιάσῃ αὐτήν καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ εὗρεθῶσι· τότε ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς θέλει δώσῃ εἰς τὸν πατέρα τῆς νέας πεντήκοντα σίκλους ἀργυρίου, καὶ αὐτὴ θέλει εἶσθαι γυνὴ αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἐταπείνωσεν αὐτήν, δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ αὐτήν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. Δὲν θέλει λάβει τις τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει ἐκκαλύψει τὸ σὺγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

23 Ὁ ἔχων τὰ κρύφια αὐτοῦ τεθλασμένα ἢ ἀποκεκομμένα δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου. Ὁ νόθος δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου· ἕως δεκάτης γενεᾶς αὐτοῦ δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου. Ἀμμωνίτης καὶ Μωαβίτης δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου· ἕως δεκάτης γενεᾶς αὐτῶν οὐδέποτε θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου. Διότι δὲν σὰς προϋπήντη-

σαν μὲ ἄρτον καὶ ὕδωρ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτε ἐξήρχεσθε ἐξ Αἰγύπτου· καὶ διότι ἐμίσθωσαν κατὰ σοῦ τὸν Βαλαάμ τὸν υἱὸν τοῦ Βεῶρ ἐκ Φεθορά τῆς Μεσοποταμίας, διὰ νὰ σὲ καταρασθῇ. Ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεὸς σου δὲν ἠθέλησε 5 νὰ εἰσακούσῃ τοῦ Βαλαάμ· ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεὸς σου μετέβαλε τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν πρὸς σέ, διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἠγάπησε. Δὲν θέλεις ζητήσῃ τὴν εἰρήνην αὐτῶν οὐδὲ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας 6 σου εἰς τὸν αἰῶνα. Δὲν θέλεις βδελύττεσθαι τὸν Ἰδουμαῖον, διότι εἶναι ἀδελφὸς σου· δὲν θέλεις βδελύττεσθαι 7 τὸν Αἰγύπτιον, διότι ἐστάθησεν ξένος ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Τὰ παιδιά, ὅσα γεννηθῶσιν ἐξ αὐτῶν, θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς 8 τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ αὐτῶν. Ὅταν ἐκστρατεύσῃς ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, φυλάττου ἀπὸ 9 παντὸς κακοῦ πράγματος. Ἐὰν ἦναι ἐν μέσῳ σου ἄνθρωπος, ὅστις δὲν εἶναι καθαρὸς, ἐκ τινος συμβάντος εἰς 10 αὐτὸν τὴν νύκτα, θέλει ἐξέλθῃ ἐξω τοῦ στρατοπέδου, δὲν θέλει εἰσελθεῖν ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου· καὶ πρὸς τὴν 11 ἐσπέραν θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ δύνοντος τοῦ ἡλίου θέλει εἰσελθεῖν ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου. Καὶ θέλεις ἔχει 12 τόπον ἐξω τοῦ στρατοπέδου καὶ θέλεις ἐξέλθῃ ἐκεῖ ἐξω· καὶ θέλεις ἔχει πτυάριον μικρὸν μεταξὺ τῶν ὀπλῶν 13 σου· καὶ ὅταν κάθῃσαι ἐξω, θέλεις σκάπτει δι' αὐτοῦ, καὶ θέλεις στρέψει καὶ σκεπάσει τὸ ἐξερχόμενον ἀπὸ 14 σοῦ. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου περιπατεῖ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου σου, διὰ νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ καὶ διὰ νὰ πα- 15 ραδώσῃ τοὺς ἐχθρούς σου ἔμπροσθέν σου· διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅγιον τὸ στρατόπεδόν σου· διὰ νὰ μὴ βλέπῃ 16 ἀκαθαρσίαν τινὰ ἐν σοί, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ σοῦ. Δὲν θέλεις παραδώσει δοῦλον εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ, ὅστις 17 κατέφυγεν ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ πρὸς σέ· μετὰ σοῦ θέλει κατοικεῖ, ἐν μέσῳ σου, εἰς ὅντινα τόπον ἐκλέξῃ, ἐν 18 μιᾷ τῶν πυλῶν σου ὅπου ἀρέσκῃ εἰς αὐτόν· δὲν θέλεις καταδυναστεύσει αὐτόν. Πόρνη δὲν θέλει ὑπάρχει ἐκ 19 τῶν θυγατέρων Ἰσραήλ, οὐδὲ θέλει εἶσθαι κίναϊδος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Δὲν θέλεις φέρει πληρωμὴν πόρνης 20 οὐδὲ μίσθωμα κυνός, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, δι' οὐδεμίαν εὐχήν· διότι ἀμφότερα ταῦτα εἶναι 21 βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου. Δὲν θέλεις δανεῖζει εἰς τὸν ἀδελφόν σου χρήματα ἐπὶ τόκῳ, τροφὰς ἐπὶ 22 τόκῳ, οὐδὲν πρᾶγμα δανειζόμενον ἐπὶ τόκῳ. Εἰς τὸν ξένον δύνασαι νὰ τοκίζῃς· εἰς τὸν ἀδελφόν σου ὅμως 23 δὲν θέλεις τοκίσῃ διὰ νὰ σὲ εὐλογῇ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις σου, ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὴν 24 ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν. Ὅταν εὐχηθῇς εὐχήν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου, δὲν θέλεις 25 βραδύνει νὰ ἀποδώσῃς αὐτήν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει ἐξάπαντος ἐκζητήσῃ αὐτήν παρὰ σοῦ, καὶ θέλει 26 εἶσθαι ἁμαρτία εἰς σέ. Ἐὰν ὅμως δὲν θέλῃς νὰ εὐχηθῇς, δὲν θέλει εἶσθαι ἁμαρτία εἰς σέ. Ὁ, τι ἐξέλθῃ ἐκ 27 τῶν χειλέων σου θέλεις φυλάττει, καὶ θέλεις ἐκτελέσει καθ' ὃν τρόπον εὐχήθῃς εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου τὴν 28 αὐτοπροαίρετον προσφοράν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθῃς διὰ στόματός σου. Ὅταν εἰσέρχῃσαι εἰς τὸν ἀμπελῶνα 29 τοῦ πλησίον σου, δύνασαι νὰ τρώγῃς σταφύλια κατὰ τὴν ὄρεξίν σου, ἕως οὗ χορτασθῇς· εἰς τὸ ἀγγεῖόν σου 30 ὅμως δὲν θέλεις βάλει. Ὅταν εἰσέρχῃσαι εἰς τὰ σπαρτὰ τοῦ πλησίον σου, δύνασαι νὰ ἀποσπᾷς διὰ τῆς χειρὸς 31 σου ἀστάχυν· δρέπανον ὅμως δὲν δύνασαι νὰ βάλῃς εἰς τὰ σπαρτὰ τοῦ πλησίον σου.

Ὅταν τις λάβῃ γυναῖκα καὶ νυμφευθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ συμβῇ νὰ μὴ εὕρῃ χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, **24** 1 διότι εὕρηκεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, τότε ἄς γράψῃ εἰς αὐτὴν γράμμα διαζυγίου, καὶ ἄς δώσῃ αὐτὸ εἰς 2 τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἄς ἀποπέμψῃ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 3 δύναται νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ συζευχθῇ μετὰ ἄλλου ἀνδρός. Καὶ ἐὰν ὁ δεύτερος ἀνὴρ αὐτῆς μισήσῃ αὐτήν 4 καὶ γράψῃ εἰς αὐτὴν γράμμα διαζυγίου καὶ δώσῃ αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀποπέμψῃ αὐτήν ἀπὸ τῆς 5 οἰκίας αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ἀποθάνῃ ὁ δεύτερος ἀνὴρ, ὁ λαβὼν αὐτήν εἰς γυναῖκα αὐτοῦ, ὁ πρῶτος αὐτῆς ἀνὴρ, ὁ 6 ἀποπέμψας αὐτήν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ αὐτήν πάλιν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα, ἀφοῦ ἐμολύνθῃ· διότι εἶναι βδέλυγμα 7 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ δὲν θέλεις ἐπιφέρει ἁμαρτίαν εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς 8 σέ κληρονομίαν. Ἐὰν τις νεωστὶ λάβῃ γυναῖκα, δὲν θέλει ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον, καὶ δὲν θέλει ἐπιφορτισθῇ ἐπ' 9 αὐτὸν οὐδὲν ἄλλὰ ἐλεύθερος θέλει εἶσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἕως ἔτος, καὶ θέλει εὐφράνει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 10 τὴν ὁποίαν ἔλαβε. Δὲν θέλει λάβῃ οὐδεὶς εἰς ἐνέχυρον τὴν ἄνω οὐδὲ τὴν κάτω πέτραν τοῦ μύλου· διότι 11 ζωὴν λαμβάνει εἰς ἐνέχυρον. Ἐὰν τις φωραθῇ κλέπτων τινὰ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ 12 καταδουλώσας αὐτὸν ἐπώλησε, τότε ὁ κλέπτης οὗτος θέλει θανατόνεσθαι καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ 13 μέσου σου. Πρόσεχε εἰς τὴν πληγὴν τῆς λέπρας, νὰ φυλάττῃς ἐπιμελῶς καὶ νὰ κάμνης κατὰ πάντα ὅσα 14 οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται σὺς διδάξωσι καθὼς προσέταξα εἰς αὐτοὺς, θέλετε προσέχει νὰ κάμνητε. Ἐνθυμοῦ τί 15 ἔκαμεν εἰς τὴν Μαριάμ Κύριος ὁ Θεὸς σου καθ' ὁδόν, ἀφοῦ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου. Ὅταν δανείσῃς τι εἰς τὸν 16 πλησίον σου, δὲν θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ λάβῃς τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ· ἔξω θέλεις σταθῇ, καὶ 17 ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον δανείζεις θέλει ἐκφέρει εἰς σέ τὸ ἐνέχυρον. Καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἦναι πτωχός, δὲν 18 θέλεις κοιμηθῇ μετὰ τοῦ ἐνεχύρου αὐτοῦ· ἐξάπαντος θέλεις ἀποδώσει εἰς αὐτόν τὸ ἐνέχυρον περὶ τὴν δύσιν 19 τοῦ ἡλίου, καὶ θέλει κοιμηθῇ ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ θέλει σὲ εὐλογῇ καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σέ δικαιοσύνη 20 ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Δὲν θέλεις ἀδικήσῃς μισθωτὸν πτωχὸν καὶ ἐνδεῆ, ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ 21 τῶν ξένων σου τῶν ἐν τῇ γῇ σου, ἐντὸς τῶν πυλῶν σου. Αὐθημερόν θέλεις δώσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ, πρὶν 22 δύσῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτόν· διότι εἶναι πτωχὸς καὶ ἔχει τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ εἰς αὐτόν· διὰ νὰ μὴ βοηθῇ κατὰ σοῦ 23 πρὸς Κύριον, καὶ γείνη εἰς σέ ἁμαρτία. Οἱ πατέρες δὲν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τὰ τέκνα, οὔτε τὰ τέκνα 24 θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τοὺς πατέρας· ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ ἁμάρτημα. Δὲν 25 θέλεις διαστρέφῃς τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ, οὐδὲ θέλεις λαμβάνει τὸ ἱμάτιον τῆς χήρας ἐνέχυρον· 26 ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι δοῦλος ἐστάθης ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ σὲ ἐλύτρωσε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκεῖθεν· διὰ 27 τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σέ νὰ κάμνης τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Ὅταν θερίξῃς τὸ θέρος σου ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ 28 λησμονήσῃς χειρόβολόν τι ἐν τῷ ἀγρῷ, δὲν θέλεις ἐπιστρέψει διὰ νὰ λάβῃς αὐτό· διὰ τὸν ξένον θέλει εἶσθαι,

διὰ τὸν ὀρφανὸν καὶ διὰ τὴν χήραν· διὰ τὰς ἐὺλογίαις Κυρίου ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
 20 Ἀφοῦ τινάξῃς τὰς ἐλαίας σου, δὲν θέλεις πάλιν ἐλαιολογήσῃς τοὺς κλάδους· θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ξένον, διὰ
 21 τὸν ὀρφανὸν καὶ διὰ τὴν χήραν. Ἀφοῦ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, δὲν θέλεις σταφυλογησῇς πάλιν· θέλει
 22 εἶσθαι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸν ὀρφανὸν καὶ διὰ τὴν χήραν. Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι δοῦλος ἐστάθης ἐν γῇ
 Αἰγύπτου· διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ νὰ κάμῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

25 Ἐὰν συμβῇ διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπων, καὶ ἔλθωσιν εἰς τὴν κρίσιν, καὶ κρίνωσιν αὐτοὺς, τότε θέλουσι
 2 δικαιώσῃς τὸν δίκαιον καὶ καταδικάσῃς τὸν ἔνοχον. Καὶ ἐὰν ὁ ἔνοχος ᾖ ἀξίος μαστιγώσεως, ὁ κριτὴς θέλει
 3 προστάξῃς νὰ ρίψωσιν αὐτὸν κάτω, καὶ κατὰ τὸ πταῖσμα αὐτοῦ νὰ μαστιγώσωσιν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀριθμὸν
 4 τινα. Τεσσαράκοντα δύναται νὰ μαστιγώσῃ αὐτόν, οὐχὶ περισσότερον· μήποτε, ἐὰν προσθέσῃ νὰ μαστιγώσῃ
 5 αὐτὸν ἐπέκεινα τούτων μὲ πολλὰς μαστιγώσεις, φανῇ ὁ ἀδελφὸς σου βδελυκτὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Δὲν
 6 θέλεις ἐμφράξῃς τὸ στόμα βοῶς ἀλωνίζοντος. Ἐὰν συγκατοικῶσιν ἀδελφοί, καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ δὲν
 7 ἔχῃ τέκνα, ἡ γυνὴ τοῦ ἀποθανόντος δὲν θέλει ὑπανδρευθῇ μὲ ξένον· ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θέλει εἰσελθεῖν
 8 πρὸς αὐτήν, καὶ θέλει λάβῃ αὐτήν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα καὶ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ ἀνδραδέλφου εἰς αὐτήν.
 9 Καὶ ὁ πρωτότοκος, τὸν ὁποῖον γεννήσῃ, θέλει ὀνομασθῇ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ δὲν
 10 θέλει ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἰσραήλ. Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν εὐαρεστῇται νὰ λάβῃ τὴν γυναῖκα
 11 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τότε ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἂς ἀναβῇ εἰς τὴν πύλιν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἂς
 12 εἴπῃ, Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου ἀρνεῖται νὰ ἀναστήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ· δὲν θέλει
 13 νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς ἐμὲ τὸ χρέος τοῦ ἀνδραδέλφου. Τότε οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως αὐτοῦ θέλουσι καλέσει
 14 αὐτόν καὶ λαλήσῃ πρὸς αὐτόν· καὶ ἐὰν αὐτὸς ἐπιμένῃ, λέγων, Δὲν εὐαρεστοῦμαι νὰ λάβω αὐτήν, τότε ἡ γυνὴ
 15 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων, καὶ θέλει λύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἀπὸ
 16 τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσει εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα θέλει εἰπεῖ, Οὕτω θέλει γίνεσθαι εἰς
 17 τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δὲν θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ θέλει ὀνομάζεσθαι τὸ ὄνομα
 18 αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, Ὁ οἶκος τοῦ ἔχοντος λελυμένου τὸ ὑπόδημα. Ἐὰν ἄνθρωποι μάχωνται πρὸς ἀλλήλους,
 19 καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἐνὸς πλησιάσῃ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν, καὶ
 20 ἐκτείνασα τὴν χεῖρα αὐτῆς πιάσῃ αὐτόν ἀπὸ τῶν κρυφίων αὐτοῦ, τότε θέλεις ἀποκόψει τὴν χεῖρα αὐτῆς· ὁ
 21 ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει φεισθῇ. Δὲν θέλεις ἔχει ἐν τῷ σακκίῳ σου διάφορα ζύγια, μέγαν καὶ μικρόν. Δὲν
 22 θέλεις ἔχει ἐν τῇ οἰκίᾳ σου διάφορα μέτρα, μέγαν καὶ μικρόν. Ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ζύγιον θέλεις ἔχει
 23 ἀληθινὸν καὶ δίκαιον μέτρον θέλεις ἔχει διὰ νὰ πληθύνωνται αἱ ἡμέραι σου ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ
 24 Θεὸς σου δίδει εἰς σέ· διότι πάντες οἱ πράττοντες ταῦτα, πάντες οἱ πράττοντες ἀδικίαν, εἶναι βδέλυγμα εἰς
 25 Κύριον τὸν Θεόν σου. Ἐνθυμοῦ τί ἔκαμεν εἰς σὲ ὁ Ἀμαλήκ ἐν τῇ ὁδῷ, ἀφοῦ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου· τίνα τρόπον
 26 ἄντεστάθῃ εἰς σὲ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέκοψε τοὺς ὀπισθίους σου, πάντας τοὺς ἀδυνάτους τοὺς ὀπισθέν σου, ἐνῷ
 27 ἦσος ἀποκαμωμένος καὶ κεκοπιασμένος· καὶ δὲν ἐφοβήθῃ τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου σοὶ
 28 ἔδωκεν ἀνάπαυσιν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου κύκλῳ, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ
 29 κληρονομίαν διὰ νὰ κατακληρονομήσῃς αὐτήν, τότε θέλεις ἐξαλείψει τὸ μνημόσυον τοῦ Ἀμαλήκ ὑποκάτωθεν
 30 τοῦ οὐρανοῦ· δὲν θέλεις λησμονήσῃς.

26 Καὶ ὅταν εἰσελθῇς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν, καὶ κατακληρο-
 2 νομήσῃς αὐτήν καὶ κατοικήσῃς ἐν αὐτῇ, τότε θέλεις λάβῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς πάντων τῶν καρπῶν τῆς γῆς,
 3 τοὺς ὁποίους συνάξῃς ἐκ τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, καὶ θέλεις βάλλῃ αὐτήν εἰς
 4 καλάθιον, καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τὸν τόπον, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα
 5 αὐτοῦ. Καὶ θέλεις ὑπάγει πρὸς τὸν ἱερέα, τὸν ὄντα κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν,
 6 Ἀναγγέλλω σήμερον πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσε πρὸς
 7 τοὺς πατέρας ἡμῶν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς. Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει λάβῃ τὸ καλάθιον ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ θέλει
 8 καταθέσει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Καὶ θέλεις λαλήσῃ καὶ εἰπεῖ ἐνώπιον Κυρίου
 9 τοῦ Θεοῦ σου, Σύριος περιπλανώμενος ἦτο ὁ πατὴρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παροικήσας ἐκεῖ μετὰ
 10 ὀλίγων ἀνθρώπων κατεστάθῃ ἐκεῖ ἔθνος μέγα, δυνατόν καὶ πολυάριθμον· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐταλαιπώρησαν
 11 ἡμᾶς καὶ κατέθλιψαν ἡμᾶς καὶ ἐπέβαλον ἔφ' ἡμᾶς σκληρὰν δουλείαν· καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν
 12 Θεόν τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσεν ὁ Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν θλίψιν ἡμῶν καὶ
 13 ἐπὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν καταδυνάστευσιν ἡμῶν· καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου ἐν χειρὶ
 14 κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, καὶ μὲ τέρατα μεγάλα καὶ μὲ σημεῖα καὶ μὲ θαύματα· καὶ εἰσήγαγεν
 15 ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι· καὶ τώρα, ἰδοὺ,
 16 ἔφερα τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν σύ, Κύριε ἔδωκας εἰς ἐμέ. Καὶ θέλεις καταθέσει αὐτάς
 17 ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ θέλεις προσκυνήσῃς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Καὶ θέλεις εὐφρανθῇ
 18 εἰς πάντα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔδωκεν εἰς σὲ καὶ εἰς τὸν οἶκόν σου, σὺ καὶ ὁ Λευΐτης καὶ ὁ
 19 ξένος ὁ ἐν μέσῳ σου. Ἀφοῦ τελειώσῃς νὰ δεκατίῃς πάντα τὰ δέκατα τῶν γεννημάτων σου εἰς τὸ τρίτον ἔτος,
 20 τὸ ἔτος τῆς δεκατείας, καὶ δώσῃς αὐτὰ εἰς τὸν Λευΐτην, εἰς τὸν ξένον, εἰς τὸν ὀρφανὸν καὶ εἰς τὴν χήραν, καὶ
 21 φάγωσιν ἐντὸς τῶν πυλῶν σου καὶ χορτασθῶσι, τότε θέλεις εἰπεῖ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Ἐξεκαθάρισα
 22 ἐκ τῆς οἰκίας μου τὰ ἀφιερῶματα, καὶ προσέτι ἔδωκα αὐτὰ εἰς τὸν Λευΐτην καὶ εἰς τὸν ξένον, εἰς τὸν ὀρφανὸν
 23 καὶ εἰς τὴν χήραν, κατὰ πάντα τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα προσέταξας εἰς ἐμέ· δὲν παρέβην τὰς ἐντολάς
 24 σου οὐδὲ ἐλησμονήσα αὐτάς· δὲν ἔφαγον ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ πένθος μου, οὔτε ἔλαβον ἐκ τούτων διὰ ἀκάθαρτον

χρησιν, οὔτε ἔδωκα ἐξ αὐτῶν διὰ νεκρόν· ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, ἔκαμον κατὰ πάντα ὅσα προσέταξας εἰς ἐμέ· ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ οἴκου σου τοῦ ἁγίου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγησον τὸν λαὸν σου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἡμᾶς, καθὼς ὥμοσας πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. Σήμερον προσέταξεν εἰς σέ Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ ἐκτελῇς τὰ διατάγματα ταῦτα καὶ τὰς κρίσεις· διὰ τοῦτο θέλεις φυλάττει καὶ θέλεις ἐκτελεῖ αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. Ἐξέλεξας τὸν Κύριον σήμερον νὰ ᾖναι Θεὸς σου, καὶ νὰ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττῃς τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ὁ Κύριος σοι εἶπε σήμερον νὰ ᾖσαι εἰς αὐτὸν λαὸς ἐκλεκτός, καθὼς ἐλάλησε πρὸς σέ, καὶ νὰ φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· καὶ νὰ σὲ καταστήσῃ ὑψηλὸν ὑπεράνω πάντων τῶν ἔθνων τὰ ὁποῖα ἔκαμεν, εἰς καύχημα καὶ εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν· καὶ νὰ ᾖσαι λαὸς ἅγιος εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, καθὼς ἐλάλησε.

Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν, λέγων, Φυλάττετε πάσας τὰς ἐντολὰς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἑσᾶς σήμερον. Καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, πρὸς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, θέλεις στήσῃς εἰς σεαυτὸν λίθους μεγάλους, καὶ θέλεις χρίσῃς αὐτοὺς με ἄσβέστην· καὶ θέλεις γράψῃς ἐπ' αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ἀφοῦ διαβῇς τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσελθῇς εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου ὑπεσχέθη εἰς σέ. Διὰ τοῦτο ἀφοῦ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, θέλετε στήσῃς τοὺς λίθους τούτους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προστάζω εἰς ἑσᾶς σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Ἐβάλ, καὶ θέλεις χρίσῃς αὐτοὺς με ἄσβέστην. Καὶ θέλεις οἰκοδομήσῃς ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων σιδηρον δὲν θέλεις ἐπιβάλλῃς ἐπ' αὐτούς. Θέλεις οἰκοδομήσῃς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐκ λίθων ὁλοκλήρων· καὶ θέλεις προσφέρει ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου· καὶ θέλεις προσφέρει θυσίας εἰρηνικάς, καὶ θέλεις τρώγῃ ἐκεῖ, καὶ θέλεις εὐφραίνεσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ θέλεις γράψῃς ἐπὶ τοὺς λίθους πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εὐκρινέστατα. Καὶ ἐλάλησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ λέγοντες, Πρόσεχε καὶ ἄκουε, Ἰσραὴλ· ταύτην τὴν ἡμέραν κατεστάθῃς λαὸς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· θέλεις λοιπὸν ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐκτελεῖς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἐγὼ προστάζω εἰς σέ σήμερον. Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγων, Οὗτοι θέλουσι σταθῇ ἐπὶ τὸ ὄρος Γαριζὶν διὰ νὰ εὐλογήσωσι τὸν λαόν, ἀφοῦ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην· Συμεὼν καὶ Λευὶ καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσάαχар καὶ Ἰωσήφ καὶ Βενιαμὴν. Καὶ οὗτοι θέλουσι σταθῇ ἐπὶ τὸ ὄρος Ἐβάλ διὰ νὰ καταρασθῶσι· Ρουβὴν, Γὰδ καὶ Ἀσὴρ καὶ Ζαβουλὼν, Δὰν καὶ Νεφθαλί. Καὶ θέλουσι λαλήσῃ οἱ Λευῖται καὶ εἰπεῖ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ φωνῆς μεγάλης, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις κάμῃ γλυπτὸν ἢ χωνευτὸν, βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θέσῃ ἐν ἀποκρύφῳ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει ἀποκριθῇ καὶ εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις κακολογήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις μετακινήσῃ τὸ ὄροθέσιον τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις ἀποπλανήσῃ τὸν τυφλὸν ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις διαστρέψῃ τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῇ μετὰ τῆς γυναίκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· διότι ἐκκαλύπτει τὸ συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῇ μεθ' ὁποιοῦδήποτε κτήνους. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῇ μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἢ τῆς θυγατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῇ μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις κτυπήσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ κρυφίως. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις λάβῃ δῶρα διὰ νὰ φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀθῶον. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν. Ἐπικατάρατος ὅστις δὲν ἐμμένει εἰς τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, διὰ νὰ ἐκτελῇ αὐτούς. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.

Καὶ ἐὰν ὑπακούῃς ἐπιμελῶς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμνῃς πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σέ σήμερον, θέλει σὲ ὑψώσει Κύριος ὁ Θεὸς σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἔθνων τῆς γῆς· καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται καὶ θέλουσι σὲ εὐρεῖ, ἐὰν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ἐν τῇ πόλει καὶ εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ. Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς σου καὶ ὁ καρπὸς τῶν κτηνῶν σου, αἱ ἀγέλαι τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου. Εὐλογημένον τὸ καλάθιόν σου καὶ ἡ σκάφη σου. Εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ὅταν εἰσέρχῃσαι, καὶ εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ὅταν ἐξέρχῃσαι. Τοὺς ἐχθροὺς σου, τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ σέ, ὁ Κύριος θέλει κάμει αὐτοὺς νὰ συντριφθῶσιν ἔμπροσθέν σου· ἀπὸ μιᾶς ὁδοῦ θέλουσιν ἐξέλθαι ἐπὶ σέ, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ ὁδῶν θέλουσι φύγει ἀπὸ προσώπου σου. Ὁ Κύριος θέλει ἐξαποστέλλει ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν εἰς τὰς ἀποθήκας σου καὶ εἰς πάντα ὅσα ἐπιβάλῃς τὴν χειρὰ σου· καὶ θέλει σὲ εὐλογήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ. Ὁ Κύριος θέλει σὲ καταστήσῃς εἰς ἑαυτὸν λαὸν ἅγιον, καθὼς ὥμοσε πρὸς σέ, ἐὰν φυλάττῃς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Καὶ πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς θέλουσιν ἰδεῖ, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐπικέκληται ἐπὶ σέ, καὶ θέλουσι τρομάζει ἀπὸ σοῦ. Καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ πληθύνει εἰς ἀγαθὰ, εἰς τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου καὶ εἰς τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν ὥμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σου νὰ δώσῃ εἰς σέ. Ὁ Κύριος θέλει ἀνοίξῃ εἰς σὲ τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, τὸν οὐρανόν,

διὰ τὰ δίδῃ βροχὴν εἰς τὴν γῆν σου κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς, καὶ διὰ τὰ εὐλογῇ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·
13 καὶ θέλεις δανεῖζει εἰς πολλὰ ἔθνη, σὺ δὲ δὲν θέλεις δανεῖζεσθαι. Καὶ θέλει σὲ καταστήσει ὁ Κύριος κεφαλὴν
καὶ οὐχὶ οὐράν· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον ὑπεράνω καὶ δὲν θέλεις εἶσθαι ὑποκάτω· ἐὰν ὑπακούσῃς εἰς τὰς
14 ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, νὰ φυλάττῃς καὶ νὰ ἐκτελῇς· καὶ
δὲν θέλεις ἐκκλίνειν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς σήμερον, δεξιὰ ἢ ἀριστερά,
15 διὰ τὰ ὑπάγῃς κατόπιν ἄλλων θεῶν διὰ τὰ λατρεύσῃς αὐτούς. Ἄλλ· ἐὰν δὲν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, διὰ τὰ προσέχῃς νὰ ἐκτελῇς πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἐγὼ
16 προστάζω εἰς σὲ σήμερον, πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ καὶ θέλουσι σὲ εὐρεῖ. Κατηραμένος
17 θέλεις εἶσθαι ἐν τῇ πόλει, καὶ κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ. Κατηραμένον τὸ καλάθιον σου καὶ
18 ἡ σκάφη σου. Κατηραμένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, αἱ ἀγέλαι τῶν βοῶν
19 σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου. Κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ὅταν εἰσέρχῃσαι, καὶ κατηραμένος θέλεις
20 εἶσθαι ὅταν ἐξέρχῃσαι. Ὁ Κύριος θέλει ἐξαποστείλει ἐπὶ σὲ τὴν κατάραν, τὴν θλίψιν καὶ τὴν φθοράν, εἰς
πάντα ὅσα ἐπιβάλῃς τὴν χειρὰ σου διὰ τὰ πράξης, ἕως οὗ ἐξολοθρευθῇς καὶ ἕως οὗ ἀφανισθῇς ταχέως, διὰ τὴν
21 πονηρίαν τῶν ἔργων σου, διότι ἐγκατέλιπες ἐμέ. Ὁ Κύριος θέλει προσκολλήσῃ εἰς σὲ τὸ θανατικόν, ἕως οὗ σὲ
22 ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τῆς γῆς, ὅπου ὑπάγεις νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν. Ὁ Κύριος θέλει σὲ πατάξῃ με μαρασμὸν
καὶ με πυρετὸν καὶ με ῥίγος καὶ με φλόγῳσιν καὶ με μάχαιραν καὶ με ἀνεμοφθορίαν καὶ με ἐρυσίβην· καὶ
23 θέλουσι σὲ καταδιώκει ἕως οὗ ἀφανισθῇς. Καὶ ὁ οὐρανὸς σου ὁ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς σου θέλει εἶσθαι
24 χαλκός, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σίδηρος. Ὁ Κύριος θέλει δώσῃ τὴν βροχὴν τῆς γῆς σου κονιορτὸν καὶ
25 χῶμα· ἐκ τοῦ οὐρανοῦ θέλει καταβαίνει ἐπὶ σέ, ἕως οὗ ἐξολοθρευθῇς. Ὁ Κύριος θέλει σὲ κάμει νὰ συντριφθῇς
ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου· ἀπὸ μιᾶς ὁδοῦ θέλεις ἐξέλθῃς ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀπὸ ἐπτά ὁδῶν θέλεις φύγει ἀπὸ
26 προσώπου αὐτῶν· καὶ θέλεις διασκορπισθῇ εἰς πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς. Καὶ τὸ πτωμά σου θέλει εἶσθαι
27 τροφή εἰς πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀποδιώκων. Ὁ Κύριος
θέλει σὲ πατάξῃ με τὴν Αἰγυπτιακὴν πληγὴν καὶ με αἱμορροΐδας καὶ με ψώραν καὶ με ζυσμὸν, ὥστε νὰ μὴ
28 δύνασαι νὰ ἰατρευθῇς. Ὁ Κύριος θέλει σὲ πατάξῃ με ἀφροσύνην καὶ με τύφλωσιν καὶ με ἔκστασιν καρδίας·
29 καὶ θέλεις ψηλαφᾷ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμέρας, ὥς ὁ τυφλὸς ψηλαφᾷ ἐν τῷ σκότει, καὶ δὲν θέλεις εὐοδοῦσθαι εἰς
τὰς ὁδοὺς σου· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον καταδυναστευόμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ δὲν
30 θέλει εἶσθαι ὁ σῶζων. Θέλεις ἀρραβωνισθῇ γυναῖκα, καὶ ἄλλος ἀνὴρ θέλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς· οἰκίαν θέλεις
οἰκοδομήσῃ, καὶ δὲν θέλεις κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ· ἀμπελῶνα θέλεις φυτεύσῃ, καὶ δὲν θέλεις τρυγήσῃ αὐτόν.
31 Ὁ βοῦς σου θέλει εἶσθαι ἐσφαγμένος ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν θέλεις φάγει ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου θέλει ἀρπαχθῇ
ἀπ' ἐμπροσθεν σου καὶ δὲν θέλει ἀποδοθῇ εἰς σέ· τὰ πρόβατά σου θέλουσι παραδοθῇ εἰς τοὺς ἐχθρούς σου,
32 καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εἰς σὲ ὁ σῶζων. Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι παραδοθῇ εἰς ἄλλον λαόν, καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσι βλέπει καὶ μαραίνεσθαι δι' αὐτοὺς ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι δύναμις
33 ἐν τῇ χειρὶ σου. Τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου καὶ πάντα τοὺς κόπους σου θέλει φάγει ἔθνος τὸ ὅποιον δὲν
34 γνωρίζεις· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον καταδυναστευόμενος καὶ καταπατούμενος πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ θέλεις
35 γείνει παράφρων διὰ τὰ θεάματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, τὰ ὅποια θέλεις ἰδεῖ. Ὁ Κύριος θέλει σὲ πατάξῃ εἰς
τὰ γόνατα καὶ εἰς τὰ σκέλη με πληγὴν κακὴν, ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ ἰατρευθῇς ἀπὸ τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν
36 σου ἕως τῆς κορυφῆς σου. Ὁ Κύριος θέλει φέροι σὲ καὶ τὸν βασιλέα σου ὄντινα καταστήσῃς ἐπὶ σέ, εἰς
ἔθνος τὸ ὅποιον δὲν ἐγνώρισας, σὺ, οὐδὲ οἱ πατέρες σου· καὶ ἐκεῖ θέλεις λατρεύσει ἄλλους θεούς, ζύλα καὶ
37 λίθους. Καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς ἐκπληξιν, εἰς παροιμίαν καὶ εἰς διήγημα μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου ἐν σέ
38 φέρῃ ὁ Κύριος. Σπόρον πολὺν θέλεις φέροι εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ὀλίγον θέλεις συνάξῃ διότι θέλει καταφάγει
39 αὐτόν ἡ ἀκρίς. Ἀμπελῶνας θέλεις φυτεύσῃ καὶ καλλιεργήσῃ, καὶ οἶνον δὲν θέλεις πίνει οὐδὲ θέλεις τρυγήσῃ
40 διότι ὁ σκώληξ θέλει καταφάγει αὐτούς. Ἐλαῖα θέλεις ἔχει εἰς πάντα τὰ ὄριά σου, καὶ με ἔλαιον δὲν θέλεις
41 χρυσεῖ· διότι αἱ ἐλαῖαι σου θέλουσιν ἀποβάλλει τὸν καρπὸν. Υἱοὺς καὶ θυγατέρας θέλεις γεννήσῃ, καὶ δὲν
42 θέλουσιν εἶσθαι σοῦ· διότι θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν. Πάντα τὰ δένδρα σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς
43 σου θέλει καταφθεῖρει ὁ βροῦχος. Ὁ ξένος, ὁ ἐν τῷ μέσῳ σου, θέλει ἀναβαίνει ὑπεράνω σου, ἄνω ἄνω, σὺ δὲ
44 θέλεις καταβαίνει κάτω κάτω. Ἐκεῖνος θέλει δανεῖζει εἰς σέ, σὺ δὲ δὲν θέλεις δανεῖζει εἰς αὐτόν· αὐτὸς θέλει
45 εἶσθαι κεφαλὴ, καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι οὐρά. Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται, καὶ θέλουσι σὲ
καταδιώξῃ καὶ σὲ εὐρεῖ, ἕως οὗ ἐξολοθρευθῇς· διότι δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ
46 νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὅποια προσέταξεν εἰς σέ. Καὶ ταῦτα θέλουσιν
47 εἶσθαι ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, εἰς σημεῖον καὶ τέρας διαπαντός. Ἐπειδὴ δὲν ἐλάτρευσας Κύριον τὸν
48 Θεὸν σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ἀγαθότητι καρδίας, διὰ τὴν ἀφθονίαν πάντων· διὰ τοῦτο θέλεις δουλεύει τοὺς
ἐχθρούς σου, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος θέλει ἐξαποστείλει ἐπὶ σέ, με πείναν καὶ με δίψαν καὶ με γυμνότητα
49 καὶ με ἔλλειψιν πάντων· καὶ θέλει βάλλει ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου ζυγὸν σιδηροῦν, ἕως οὗ σὲ ἐξολοθρεύσῃ. Ὁ
50 Κύριος θέλει φέροι ἔθνος ἐπὶ σὲ μακρόθεν, ἀπὸ ἄκρου τῆς γῆς, ὥς με ὁρμὴν ἀετοῦ· ἔθνος, τοῦ ὁποίου τὴν
51 γλῶσσαν δὲν θέλεις ἐννοεῖ· ἔθνος ἀγριοπρόσωπον, τὸ ὅποιον δὲν θέλει σεβασθῇ τὸ πρόσωπον τοῦ γέροντος
οὐδὲ θέλει ἐλεήσει τὸν νέον· καὶ θέλει τρώγει τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ἕως οὗ
ἐξολοθρευθῇς· τὸ ὅποιον δὲν θέλει ἀφήσῃ εἰς σὲ σῖτον, οἶνον ἢ ἔλαιον, τὰς ἀγέλας τῶν βοῶν σου ἢ τὰ ποιμνία
52 τῶν προβάτων σου, ἕως οὗ σὲ ἐξολοθρεύσῃ. Καὶ θέλει σὲ πολιορκήσῃ εἰς πάσας τὰς πόλεις σου, ἕως οὗ πέσωσι
τὰ ὑψηλά καὶ ὀχυρά τείχη σου, εἰς τὰ ὅποια σὺ ἤλπιζες, καθ' ὅλην τὴν γῆν σου· καὶ θέλει σὲ πολιορκήσῃ εἰς

πάσας τὰς πόλεις σου, καθ' ὅλην τὴν γῆν σου τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς σέ Κύριος ὁ Θεός σου. Καὶ θέλεις φάγει 53
τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου, τὰς σάρκας τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου, τοὺς ὁποίους ἔδωκεν εἰς σέ 54
Κύριος ὁ Θεός σου, ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ ἐν τῇ καταθλίψει, μὲ τὴν ὁποίαν θέλει σέ καταθλίψει ὁ ἐχθρὸς σου· ὁ 54
ἄνθρωπος ὁ ἀπαλὸς μεταξὺ σου καὶ ὁ σφόδρα τρυφερὸς θέλει ἐμβλέψει μὲ βλέμμα πονηρὸν εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 55
καὶ εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ ἐναπολειφθέντα τέκνα αὐτοῦ ὅσα ἐναπολειφθῶσιν· ὥστε νὰ 55
μὴ δώσῃ εἰς οὐδένα ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἤθελε τρώγει διότι δὲν ἔμεινεν εἰς 56
αὐτὸν οὐδὲν ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ ἐν τῇ καταθλίψει, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς σου θέλει σέ καταθλίψει εἰς πάσας 56
τὰς πόλεις σου. Ἡ ἀπαλὴ καὶ τρυφερὰ γυνὴ μεταξὺ σου, τῆς ὁποίας ὁ ποῦς δὲν ἐδοκίμασε νὰ πατήσῃ ἐπὶ 57
τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ ἀπαλότητα, θέλει ἐμβλέψει μὲ βλέμμα πονηρὸν εἰς τὸν ἄνδρα τοῦ κόλπου 57
αὐτῆς καὶ εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν θυγατέρα αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ βρέφος αὐτῆς τὸ ἐξεληθὸν ἐκ μέσου τῶν 57
ποδῶν αὐτῆς καὶ εἰς τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐγέννησε· διότι θέλει φάγει αὐτὰ κρυφίως, διὰ τὴν ἄλλειψιν πάντων, 58
ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ ἐν τῇ καταθλίψει, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς σου θέλει σέ καταθλίψει εἰς τὰς πόλεις σου. 58
Ἐὰν δὲν προσέχῃς νὰ κάμνῃς πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, 58
ὥστε νὰ φοβῇσαι τὸ ἔνδοξον καὶ φοβερὸν τοῦτο ὄνομα, ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΣΟΥ, τότε ὁ Κύριος θέλει κάμει 59
τρομερὰς τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ ἀπαύστους καὶ νόσους 60
κακὰς καὶ ἀπαύστους. Καὶ θέλει ἐπιφέρει ἐπὶ σέ πάσας τὰς ὁδύνας τῆς Αἰγύπτου, διὰ τὰς ὁποίας ἐτρόμαξας· 60
καὶ θέλουσι προσκολληθῇ εἰς σέ· καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν καὶ πᾶσαν πληγὴν, ἣτις δὲν εἶναι γεγραμμένη ἐν τῷ 61
βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ταύτας ὁ Κύριος θέλει φέρει ἐπὶ σέ, ἕως οὗ ἐξολοθρευθῇς. Καὶ θέλετε ἐναπολειφθῇ 62
ὀλιγοστοὶ τὸν ἀριθμὸν, ἐνῶ ἦσθε ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πληθος· διότι δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν 63
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Καὶ καθὼς ὁ Κύριος εὐφράνθη εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ νὰ σᾶς ἀγαθοποιῇ καὶ νὰ σᾶς πληθύνῃ, 63
οὕτω θέλει εὐφρανθῇ ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ νὰ σᾶς ἐξαλείψῃ καὶ νὰ σᾶς μηδενώσῃ· καὶ θέλετε ἀρπαχθῇ 64
ἀπὸ τῆς γῆς, ὅπου ὑπάγετε νὰ κληρονομήσῃτε αὐτήν. Καὶ θέλει σέ διασπείρει ὁ Κύριος εἰς πάντα τὰ ἔθνη, 64
ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς· καὶ θέλετε λατρεύει ἐκεῖ ἄλλους θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισας, 65
σύ οὐδὲ οἱ πατέρες σου, ξύλα καὶ λίθους. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐθνῶν τούτων δὲν θέλεις εὐρεῖ ἀνάπαυσιν, 65
οὐδὲ θέλει ἔχει στάσιν τὸ ἴχνος τοῦ ποδός σου· ἀλλὰ θέλει σοὶ δώσει ὁ Κύριος ἐκεῖ καρδίαν τρέμουσαν καὶ 66
μαραινόμενου ὀφθαλμοῦ καὶ τηκομένην ψυχὴν. Καὶ ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι κρεμασμένη ἐνώπιόν σου· καὶ 66
θέλεις φοβεῖσθαι νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ δὲν θέλεις πιστεῦει εἰς τὴν ζωὴν σου. Τὸ πρῶτ' θέλεις εἰπεῖ, Εἴθε νὰ 67
ἦτο ἐσπέρα καὶ τὴν ἐσπέραν θέλεις εἰπεῖ, Εἴθε νὰ ἦτο πρῶτ' διὰ τὸν φόβον τῆς καρδίας σου, τὸν ὁποῖον θέλεις 68
φοβεῖσθαι, καὶ διὰ τὰ θεάματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, τὰ ὁποῖα θέλεις βλέπει. Καὶ θέλει σέ ἐπαναφέρει ὁ Κύριος 68
εἰς τὴν Αἴγυπτον μὲ πλοῖα, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ περὶ τῆς ὁποίας σοὶ εἶπα, Δὲν θέλεις πλέον ἰδεῖ αὐτὴν ἄλλην φοράν· 69
καὶ θέλετε πωλεῖσθαι ἐκεῖ εἰς τοὺς ἐχθρούς σου ὡς δούλοι καὶ δούλαι καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀγοράζων.

Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς **29**
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Μωάβ· ἐκτὸς τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ἐν Χωρήβ. Καὶ ἐκάλεσεν **2**
ὁ Μωϋσῆς πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς εἴδετε πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν σας ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς πάντα τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν **3**
γῆν αὐτοῦ, τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους τοὺς ὁποίους εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σας, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τεράστια **4**
τὰ μεγάλα ἐκεῖνα· πλὴν ὁ Κύριος δὲν ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς καρδίαν διὰ νὰ καταλαμβάνητε, καὶ ὀφθαλμοὺς διὰ **4**
νὰ βλέπητε, καὶ ὦτα διὰ νὰ ἀκούητε, μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ σᾶς περιέφερα τεσσαράκοντα ἔτη ἐν **5**
τῇ ἐρήμῳ· τὰ ἱμάτιά σας δὲν ἐπαλαιώθησαν ἐπάνω σας, καὶ τὸ ὑπόδημά σου δὲν ἐπαλαιώθη εἰς τὸν πόδα **6**
σου. Ἄρτον δὲν ἐφάγετε, καὶ οἶνον καὶ σίκερα δὲν ἐπίετε· διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός **6**
σας. Καὶ ὅτε ἤλθετε εἰς τοῦτον τὸν τόπον, Σηὼν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑσπερίας καὶ Ὡγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν **7**
ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν ἡμῶν διὰ πόλεμον, καὶ ἡμεῖς ἐπατάξαμεν αὐτούς· καὶ ἐκυριεύσαμεν τὴν γῆν αὐτῶν, **8**
καὶ ἐδώκαμεν αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς Ρουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ **9**
Μανασσῆ. Φυλάττετε λοιπὸν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ἐκτελεῖτε αὐτούς, διὰ νὰ εὐημερῇτε εἰς **9**
πάντα ὅσα πράττετε. Σεῖς ἴστασθε σήμερον πάντες ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν **10**
σας, οἱ πρεσβύτεροί σας καὶ οἱ ἄρχοντές σας, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ, τὰ τέκνα σας, αἱ γυναῖκές σας **11**
καὶ ὁ ξένος σου ὁ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου σου, ἀπὸ τοῦ ζυλοκόπου σου ἕως τοῦ ὑδροφόρου σου· διὰ νὰ **12**
εἰσελθῇς εἰς τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ εἰς τὰς κατάρτας αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεός σου **13**
διατίθεται πρὸς σέ σήμερον· διὰ νὰ σέ καταστήσῃ σήμερον λαὸν εἰς ἑαυτόν, καὶ αὐτὸς νὰ ᾔνῃ εἰς σέ Θεός, **13**
καθὼς εἶπε πρὸς σέ, καὶ καθὼς ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς **14**
τὸν Ἰακώβ. Καὶ οὐχὶ πρὸς ἐσᾶς μόνον διατίθεται ἐγὼ τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὰς κατάρτας ταύτας· ἀλλὰ **14, 15**
καὶ πρὸς τοὺς παρισταμένους ἐνταῦθα μεθ' ἡμῶν σήμερον ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρὸς τοὺς μὴ **16**
παρισταμένους ἐνταῦθα μεθ' ἡμῶν σήμερον· διότι σεῖς ἐξεύρετε πῶς κατωκῆσαμεν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, καὶ **17**
πῶς ἐπεράσαμεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν διὰ τῶν ὁποίων διήλθετε· καὶ εἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἶδωλα **17**
αὐτῶν, ξύλα καὶ λίθους, ἀργύριον καὶ χρυσίον, τὰ μεταξὺ αὐτῶν· διὰ νὰ μὴ ᾔνῃ μεταξὺ σας ἄνθρωπος ἢ γυνὴ **18**
ἢ συγγένεια ἢ φυλὴ, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά νὰ ἐκκλίνη σήμερον ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ ὑπάγῃ **19**
νὰ λατρεύσῃ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων· διὰ νὰ μὴ ᾔνῃ μεταξὺ σας ῥίζα ἀναβρύουσα χολὴν καὶ πικρίαν· **19**
καὶ ὅταν ἀκούῃ τοὺς λόγους τῆς κατάρτας ταύτης, νὰ μακαρίξῃ ἑαυτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Ἐγὼ θέλω **19**
ἔχει εἰρήνην, καίτοι περιπατῶν ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου, προσθέτων μέθην εἰς τὴν δίψαν· δὲν **20**

θέλει σπλαγχνισθῇ αὐτὸν ὁ Κύριος, ἀλλὰ τότε ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ θέλουσιν ἐξαφθῇ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου· καὶ πᾶσαι αἱ κατάραι αἱ γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ θέλουσι πέσει ἐπ' αὐτόν, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ θέλει ἀποχωρίσει αὐτὸν ὁ Κύριος πρὸς ἀπώλειαν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας τὰς κατάραις τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου· καὶ ἡ ἐπερχομένη γενεὰ τῶν υἱῶν σας, οἵτινες θέλουσιν ἀναστηθῇ ὑστερον ἀπὸ σας, καὶ ὁ ξένος ὅστις ἔλθῃ ἀπὸ μακρᾶς γῆς, θέλουσιν εἰπεῖ, ὅταν ἴδωσι τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ τὰς ἀρρωστίας τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ' αὐτήν, πᾶς ὁ τόπος αὐτῆς εἶναι μὲ θεῖον καὶ ἄλλας κατακεκαυμένους, οὔτε σπείρεται οὔτε βλαστάνει, οὔτε χόρτος αὐξάνει ἐπ' αὐτῆς, κατὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων, τῆς Ἀδαμὰ καὶ Σεβωείμ, τὰς ὁποίας κατέστρεψεν ὁ Κύριος ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πάντα τὰ ἔθνη, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην διὰ τί ὁ θυμὸς τῆς μεγάλης ταύτης ὀργῆς. Τότε θέλουσιν εἰπεῖ, Διότι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς αὐτούς, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ὑπῆγαν καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτούς, θεοὺς τοὺς ὁποίους δὲν ᾔξευρον, οὐδὲ ἔδωκεν εἰς αὐτούς· διὰ τοῦτο ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῆς γῆς ἐκείνης, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἐπ' αὐτὴν πάσας τὰς κατάραις τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν μετὰ θυμοῦ καὶ μετὰ ὀργῆς· καὶ μετὰ μεγάλης ἀγανακτήσεως· καὶ ἔρριπεν αὐτοὺς εἰς ἄλλην γῆν, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην. Τὰ κρυπτὰ ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· τὰ δὲ ἀποκεκαλυμμένα εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν διαπαντός, διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

30 Καὶ ὅταν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πράγματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατὰρα, τὴν ὁποίαν ἔθεσα ἐνώπιόν σου, καὶ ἀνακαλέσῃς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν τῷ μέσῳ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου ἂν διασκορπίσῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου, καὶ ἐπιστραφῇς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, τότε Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει σὲ ἐπαναφέρει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ θέλει σὲ σπλαγχνισθῇ, καὶ πάλιν θέλει σὲ συνάξῃ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου σὲ διεσκόρπισε Κύριος ὁ Θεὸς σου· καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ οὐρανοῦ ἂν ᾔναι ἡ διασπορά σου, ἐκεῖθεν θέλει σὲ συνάξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου καὶ ἐκεῖθεν θέλει σὲ λάβει, καὶ θέλει σὲ εἰσαγάγει Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ θέλεις κληρονομήσει αὐτήν· καὶ θέλει σὲ ἀγαθοποιήσῃ καὶ σὲ πολλαπλασιάσῃ ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου. Καὶ θέλει περιτέμει Κύριος ὁ Θεὸς σου τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, διὰ νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, διὰ νὰ ζῇς. Καὶ θέλει ἐπιφέρει Κύριος ὁ Θεὸς σου πάσας τὰς κατάραις ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, οἵτινες σὲ κατεδίωξαν. Καὶ σὺ θέλεις ἐπιστραφῇ καὶ ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλεις ἐκτελεῖς πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον. Καὶ θέλει σὲ πληθύνει Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, εἰς τὸν καρπὸν τῆς κοιτίας σου καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου καὶ εἰς τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, εἰς ἀγαθόν· διότι ὁ Κύριος θέλει εὐφρανθῇ πάλιν ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθόν, καθὼς εὐφράνθη ἐπὶ τοὺς πατέρας σου, ἐὰν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου· ἐὰν ἐπιστραφῇς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. Ἐπειδὴ ἡ ἐντολὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, δὲν εἶναι πολλὰ βαρεῖα διὰ σέ, οὐδὲ μακράν. Δὲν εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥστε νὰ εἴπῃς, Τίς θέλει ἀναβῇ δι' ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ φέροι αὐτὴν πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτήν καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν αὐτήν· οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης εἶναι, ὥστε νὰ εἴπῃς, Τίς θέλει διαπεράσει τὴν θάλασσαν δι' ἡμᾶς καὶ φέροι αὐτὴν πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτήν καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν αὐτήν. Ἀλλὰ πολὺ πλησίον σου εἶναι ὁ λόγος, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διὰ νὰ ἐκτελεῖς αὐτόν. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔθεσα ἐνώπιόν σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν θάνατον καὶ τὸ κακόν· καθότι ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεὸν σου, νὰ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, διὰ νὰ ζῇς καὶ νὰ πληθύνῃς καὶ διὰ νὰ σὲ εὐλογήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσαι διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν. Ἐὰν ὁμως παρεκτραπῇ ἡ καρδία σου καὶ δὲν ὑπακούσῃς, ἀλλὰ ἀποπλανηθῇς καὶ προσκυνήσῃς ἄλλους θεοὺς καὶ λατρεύσῃς αὐτούς, ἐγὼ ἀναγγέλλω πρὸς ἐσᾶς σήμερον ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀφανισθῇ· δὲν θέλετε μακροημερεύσει ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνεις τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσελθῇτε ἐκεῖ νὰ κατακληρονομήσῃτε αὐτήν. Διαμαρτύρομαι πρὸς ἐσᾶς σήμερον τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἔθεσα ἐνώπιόν σας τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· διὰ τοῦτο ἐκλέξατε τὴν ζωὴν, διὰ νὰ ζῆτε σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου· διὰ νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεὸν σου, διὰ νὰ ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ ᾔσῃς προσηλωμένος εἰς αὐτόν· διότι τοῦτο εἶναι ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου· διὰ νὰ κατοικῇς ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς.

31. 2 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐλάλησε τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκατὸν εἴκοσι ἐτῶν εἶμαι ἐγὼ σήμερον· δὲν δύναμαι πλέον νὰ εἰσέρχωμαι καὶ νὰ ἐξέρχωμαι, καὶ ὁ Κύριος μοὶ εἶπε, Δὲν θέλεις διαβῇ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον. Κύριος ὁ Θεὸς σου, αὐτὸς θέλει διαβῇ ἔμπροσθέν σου, αὐτὸς θέλει καταστρέψει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ σὺ θέλεις κατακληρονομήσει αὐτά· ὁ Ἰησοῦς, αὐτὸς θέλει διαβῇ ἔμπροσθέν σου, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος. Καὶ θέλει κάμει εἰς αὐτὰ ὁ Κύριος, ὥς ἔκαμεν εἰς τὸν

Σηὼν καὶ εἰς τὸν Ὠγ, τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, καὶ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξωλόθρευσε. Καὶ 5
 θέλει παραδώσει αὐτοὺς ὁ Κύριος ἔμπροσθέν σου, διὰ τὰ κάμητε εἰς αὐτοὺς κατὰ πάσας τὰς προσταγὰς τὰς 6
 ὁποίας προσέταξα εἰς ἐσᾶς. Ἀνδρίζεσθε καὶ θαρρεῖτε, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιᾶτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι 6
 Κύριος ὁ Θεὸς σου, αὐτὸς εἶναι ὁ πορευόμενος μετὰ σοῦ· δὲν θέλει σὲ ἀφήσει οὐδὲ θέλει σὲ ἐγκαταλείψει.
 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀνδρίζου καὶ θάρρει· 7
 διότι σὺ θέλεις εἰσαγάγει τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὥμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ 8
 δώσῃ εἰς αὐτούς, καὶ σὺ θέλεις κληροδοτήσῃ αὐτὴν εἰς αὐτούς· καὶ ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ προπορευόμενός 8
 σου· αὐτὸς θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ· δὲν θέλει σὲ ἀφήσει οὐδὲ θέλει σὲ ἐγκαταλείψει· μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλία.
 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον τοῦτον καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευῖ, τοὺς 9
 βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ 10
 προσέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, λέγων, Ἐν τῷ τέλει ἐκάστου ἐβδόμου ἔτους, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔτους τῆς 11
 ἀφέσεως, ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς σκηνοπηγίας, ὅταν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ συναχθῇ διὰ τὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον Κυρίου 11
 τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ, θέλεις ἀναγινώσκει τὸν νόμον τοῦτον ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ 12
 εἰς ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Σύναζον τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά καὶ τὸν ξένον σου τὸν 12
 ἐντὸς τῶν πυλῶν σου, διὰ τὰ ἀκούσωσι καὶ διὰ τὰ μάθωσι καὶ νὰ φοβῶνται Κύριον τὸν Θεὸν σου, καὶ διὰ 13
 νὰ προσέχωσι νὰ ἐκτελῶσι πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου· καὶ διὰ τὰ ἀκούσωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ 13
 ὁποῖα δὲν ἐξεύρουσι, καὶ νὰ μάθωσι νὰ φοβῶνται Κύριον τὸν Θεὸν σου πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ζῇτε ἐπὶ τῆς 14
 γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην διὰ τὰ κληρονομήσητε αὐτήν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν 14
 Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, πλησιάζουσιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον τὸν Ἰησοῦν, καὶ παρουσιάσθητε ἐν τῇ σκηνῇ 15
 τοῦ μαρτυρίου, διὰ τὰ δώσω εἰς αὐτὸν προσταγὰς. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ παρουσιάσθησαν 15
 ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος ἐν τῇ σκηνῇ ἐν στύλῳ νεφέλης· καὶ ἐστάθη ὁ στύλος τῆς 16
 νεφέλης ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδοὺ, σὺ θέλεις κοιμηθῇ μετὰ τῶν 16
 πατέρων σου· καὶ σηκωθείς ὁ λαὸς οὗτος θέλει πορνεύσει κατόπιν τῶν ξένων θεῶν τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν 17
 αὐτὸς εἰσέρχεται, καὶ θέλει μὲ ἐγκαταλείψει καὶ παραβῇ τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς αὐτούς· 17
 τότε θέλει ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς μου ἐναντίον αὐτῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ θέλω ἐγκαταλείψει αὐτοὺς καὶ θέλω 17
 κρύψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἐξαναλωθῇ· καὶ θέλουσιν εὐρεῖ αὐτοὺς πολλὰ κακὰ καὶ 18
 θλίψεις· ὥστε θέλουσιν εἰπεῖ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, δὲν εὗρον ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα, ἐπεὶδὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν δὲν 18
 εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν. Καὶ ἐγὼ ἐξάπαντος θέλω κρύψει ἀπ' αὐτῶν τὸ πρόσωπόν μου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, διὰ 18
 πάσας τὰς κακίας τὰς ὁποίας ἔπραξαν, διότι ἐστράφησαν πρὸς θεοὺς ξένους. Τώρα λοιπὸν γράψατε εἰς 19
 ἑαυτοὺς τὴν ὁδὴν ταύτην, καὶ διδάξατε αὐτὴν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· βάλετε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, διὰ 19
 νὰ γείνη εἰς ἐμὲ ῥῆμα αὐτὴ εἰς μαρτύριον ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Διότι ἀφοῦ εἰσαγάγω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, 20
 τὴν ὁποίαν ὥμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ αὐτοὶ φάγωσι καὶ χορτασθῶσι 21
 καὶ ἐμπλησθῶσι, τότε θέλουσι στραφῇ πρὸς θεοὺς ξένους καὶ θέλουσι λατρεύσει αὐτούς, καὶ θέλουσι μὲ 21
 παροργίσαι καὶ παραβῇ τὴν διαθήκην μου. Καὶ ἀφοῦ εὗρωσιν αὐτοὺς πολλὰ κακὰ καὶ θλίψεις, ἡ ῥῆμα αὐτὴ 21
 θέλει μαρτυρήσῃ ἐναντίον αὐτῶν ὡς μάρτυς· διότι δὲν θέλει λησμονηθῇ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος 22
 αὐτῶν· ἐπεὶδὴ ἐγὼ γνωρίζω τὴν πονηρίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐργάζονται ἔτι τὴν σήμερον, πρὶν εἰσαγάγω αὐτοὺς 22
 εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὥμοσα. Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥῆμα ταύτην τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν 22
 εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυὲ καὶ εἶπεν, Ἀνδρίζου καὶ θάρρει 23
 διότι σὺ θέλεις εἰσαγάγει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὥμοσα πρὸς αὐτούς, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι 24
 μετὰ σοῦ. Καὶ ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε νὰ γράφῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, ἕως τέλους, 24
 τότε ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν εἰς τοὺς Λευῖτας, τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, λέγων, 25
 Λάβετε τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, καὶ θέσατε αὐτὸ εἰς τὰ πλάγια τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ 26
 σου, καὶ θέλει εἶσθαι ἐκεῖ εἰς μαρτύριον κατὰ σοῦ· διότι ἐγὼ ἐξεύρω τὴν ἀπειθείαν σου καὶ τὸν τράχηλόν 27
 σου τὸν σκληρόν. Ἰδοὺ, ἐνῶ εἶμαι ζῶν μὲ σᾶς σήμερον, ἡπειθήσατε εἰς τὸν Κύριον· πόσῳ δὲ μᾶλλον μετὰ 28
 τὸν θάνατόν μου· συνάξατε πρὸς ἐμὲ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν φυλῶν σου καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου, διὰ 28
 νὰ λαλήσω τοὺς λόγους τούτους εἰς ἐπὶ τῶν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μάρτυρας 29
 ἐναντίον αὐτῶν· ἐπεὶδὴ ἐξεύρω ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν μου ἐξάπαντος θέλετε διαφθαρῇ καὶ ἐκκλίνει ἀπὸ τῆς 29
 ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλουσι σᾶς εὐρεῖ τὰ κακὰ εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ἐπεὶδὴ θέλετε 30
 πράξει κακὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παροργίσῃτε αὐτὸν μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Καὶ ἐλάλησεν ὁ 30
 Μωϋσῆς, εἰς ἐπὶ τῶν αὐτῶν πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς λόγους τῆς ῥῆμα ταύτης ἕως τέλους·

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ θέλω λαλήσει· καὶ ἃς ἀκούῃ ἡ γῆ τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου. Ἡ διδασκαλία 32, 2
 μου θέλει σταλάξῃ ὡς ἡ βροχὴ, ὁ λόγος μου θέλει καταβῇ ὡς ἡ δρόσος, ὡς ἡ ψεκὰς ἐπὶ τὴν χλόην καὶ ὡς 3
 ὁ ὄμβρος ἐπὶ τὸν χόρτον· διότι θέλω ἐξυμνήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ἀπόδοτε μεγαλωσύνην εἰς τὸν Θεὸν 3
 ἡμῶν. Αὐτὸς εἶναι ὁ Βράχος, τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι τέλεια· διότι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εἶναι κρίσις· Θεὸς πιστός, 4
 καὶ δὲν ὑπάρχει ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ εὐθύς εἶναι αὐτός. Οὗτοι διεφθάρησαν· ἡ κληὶς αὐτῶν δὲν 5
 εἶναι κληὶς τῶν υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη. Ταῦτα ἀνταποδίδετε εἰς τὸν Κύριον, λαὲ 6
 μωρὲ καὶ ἀσύνετε δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ πατὴρ σου, ὅστις σὲ ἐξηγόρασεν αὐτὸς ὅστις σὲ ἔπλασε καὶ σὲ ἐμόρφωσεν 7
 Ἐνθυμήθητι τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, συλλογίσθητι τὰ ἔτη πολλῶν γενεῶν· ἐρώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ αὐτὸς 7
 θέλει σοὶ ἀναγγεῖλει, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ αὐτοὶ θέλουσι σοὶ εἰπεῖ· ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος τὰ ἔθνη, 8

9 ὅτε διέσπειρε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀδάμ, ἔστησε τὰ ὅρια τῶν λαῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Διότι ἡ μερίς
 10 τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ λαὸς αὐτοῦ, ὁ Ἰακώβ εἶναι τὸ μέρος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. Ἐν γῇ ἐρήμῳ εὗρηκεν αὐτόν,
 καὶ ἐν ἐρημίᾳ φρίκης καὶ ὀλουγμοῦ· περιωδήγησεν αὐτόν, ἐπαιδαγωγῆσεν αὐτόν, ἐφύλαξεν αὐτόν ὡς κόρην
 11 ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. Καθὼς ὁ ἀεὶτος σκεπάζει τὴν φωλεάν αὐτοῦ, περιθάλλει τοὺς νεοσσοὺς αὐτοῦ, ἐξαπλῶνων
 12 τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἀναλαμβάνει αὐτούς, καὶ σηκόνει αὐτοὺς ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτοῦ, οὕτως ὁ Κύριος
 13 μόνος ὠδήγησεν αὐτόν, καὶ δὲν ἦτο μετ' αὐτοῦ ξένος Θεός. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔξοχα μέρη τῆς γῆς, καὶ
 14 Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων, μὲ πάχος ἀρνίων, καὶ κριῶν θρεμμάτων τῆς Βασάν, καὶ τράγων, μετὰ τοῦ
 15 ἐξαιρέτου ἄνθους τοῦ σίτου· καὶ ἔπιεσ οἶνον, αἶμα σταφυλῆς. Ὁ δὲ Ἰεσουροὺν ἐπαχύνθη καὶ ἀπελάκτισεν·
 ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, ὑπερελιπάνθη· τότε ἐλησμώνησε τὸν Θεὸν τὸν πλάσαντα αὐτόν, καὶ κατεφρόνησε τὸν
 16 Βράχον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Παρώξυναν αὐτόν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ ξένους θεοὺς, μὲ βδελύγματα παρώξυναν
 17 αὐτόν εἰς θυμόν· ἐθυσίασαν εἰς δαιμόνια, οὐχὶ εἰς τὸν Θεόν· εἰς θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώριζον, εἰς
 18 νέους θεοὺς νεωστὶ εἰσαχθέντας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐλάτρευον οἱ πατέρες σας· τὸν δὲ Βράχον τὸν γεννήσαντά
 19 σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐλησμώνησας τὸν Θεὸν τὸν πλάσαντά σε. Καὶ εἶδεν ὁ Κύριος καὶ ἀπεστράφη αὐτούς,
 20 διότι παρώργισαν αὐτόν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ· καὶ εἶπε, Θέλω ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν μου
 ἀπ' αὐτῶν, θέλω ἰδεῖ ὁποῖον θέλει εἶσθαι τὸ τέλος αὐτῶν· διότι αὐτοὶ εἶναι γενεὰ διεστραμμένη, υἱοὶ εἰς τοὺς
 21 ὁποίους δὲν ὑπάρχει πίστις. Αὐτοὶ μὲ παρώξυναν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τὰ μὴ ὄντα θεόν· μὲ τὰ εἶδωλα αὐτῶν
 μὲ παρώργισαν· καὶ ἐγὼ θέλω παροξύνει αὐτοὺς εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τοὺς μὴ ὄντας λαόν, μὲ ἔθνος ἀσύνετον
 22 θέλω παροργίσει αὐτούς. Διότι πῦρ ἐξήφθη ἐν τῷ θυμῷ μου, καὶ θέλει ἐκκαυθῇ ἔως εἰς τὰ κατώτατα τοῦ
 23, 24 ἄδου, καὶ θέλει καταφάγει τὴν γῆν μετὰ τῶν γεννημάτων αὐτῆς, καὶ θέλει καταφλογίσει τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων.
 25 Θέλω ἐπισωρεύσει ἐπ' αὐτοὺς κακά, πάντα τὰ βέλη μου θέλω ἐκκενώσει ἐπ' αὐτούς. Θέλουσιν ἀναλωθῇ
 26 ἐκ τῆς πείνης καὶ καταφαγῶθῇ μὲ φλογώδεις νόσους, καὶ μὲ πικρὸν ὄλεθρον· καὶ ὀδόντας θηρίων θέλω
 27 ἐξαποστείλει ἐπ' αὐτούς, καὶ φαρμάκιον τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξωθεν μάχαιρα, καὶ ἔσωθεν τρόμος,
 28 θέλει καταναλώσει τὸν νεόν καὶ τὴν παρθένον, τὸ θηλάζον νήπιον καὶ τὸν πολὺν γέροντα. Εἶπα, Ἦθελον
 29 διασκορπίσει αὐτούς, ἤθελον ἐξαλείψει τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐκ μέσου τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν δὲν ἐφοβούμην
 τὴν ὀργὴν τοῦ ἐχθροῦ, μὴ πως ὑψηλοφρονήσωσιν οἱ ἐναντίοι αὐτῶν, καὶ εἴπωσιν, Ἦ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ, καὶ
 30 οὐχὶ ὁ Κύριος, ἔκαμε πάντα ταῦτα. Διότι εἶναι ἔθνος ἀσύνετον, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς φρόνησις. Εἶθε
 31 νὰ ἦσαν σοφοί, νὰ ἐνόουν τοῦτο, νὰ ἐσυλλογίζοντο τὸ τέλος αὐτῶν. Πῶς ἤθελε δυνηθῇ εἶς νὰ διώξῃ χιλίους,
 καὶ δύο νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν μυριάδας, ἐὰν ὁ Βράχος αὐτῶν δὲν ἤθελε πωλήσει αὐτούς, καὶ δὲν ἤθελε
 32 παραδώσει αὐτοὺς ὁ Κύριος. Διότι ὁ βράχος αὐτῶν δὲν εἶναι ὡς ὁ Βράχος ἡμῶν· καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἄς
 33 κρίνωσιν. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀμπέλου τῶν Σοδόμων εἶναι ἡ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν τῆς Γομόρρας·
 34 ἡ σταφυλὴ αὐτῶν εἶναι σταφυλὴ χολῆς, οἱ βότρυες αὐτῶν πικροί· ὁ οἶνος αὐτῶν φαρμάκιον δρακόντων, καὶ
 35 ἀνίατος ἰὸς ἀσπίδος. Δὲν εἶναι τοῦτο ἀποτεταμιευμένον εἰς ἐμέ, ἐσφραγισμένον εἰς τοὺς θησαυροὺς μου
 36 Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις καὶ ἡ ἀνταπόδοσις· ὁ ποῦς αὐτῶν ἐν καιρῷ θέλει ὀλισθήσει διότι πλησίον εἶναι ἡ
 37 ἡμέρα τῆς ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ τὰ μέλλοντα νὰ ἔλθωσιν ἐπ' αὐτοὺς σπεύδουσι. Διότι ὁ Κύριος θέλει κρίνει
 τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλει μεταμεληθῇ διὰ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὅταν ἴδῃ ὅτι ἀπωλέσθῃ ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ
 38 δὲν ἔμεινεν οὐδὲν πεφυλαγμένον οὐδὲ ἀφειμένον. Καὶ θέλει εἰπεῖ, Ποῦ εἶναι οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὁ βράχος εἰς τὸν
 39 ὁποῖον εἶχον τὸ θάρρος αὐτῶν· οἵτινες ἔτρωγον τὸ πάχος τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ ἔπινον τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν
 αὐτῶν ἄς σηκωθῶσι καὶ ἄς σᾶς βοηθήσωσιν, ἄς γείνωσιν εἰς ἐσᾶς σκέπη. Ἴδετε τώρα ὅτι ἐγώ, ἐγὼ εἶμαι, καὶ
 40, 41 δὲν εἶναι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ θανατόνω καὶ ζωοποιῶ· ἐγὼ πληγόνω καὶ ἰατρεύω· καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν
 ἐκ τῆς χειρὸς μου. Διότι ἐγὼ ὑψόνω εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, Καὶ λέγω, Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα· ἐὰν
 42 ἀκονίσω τὴν ἀστρατηφόρον μάχαιράν μου, καὶ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου εἰς κρίσιν, θέλω κάμει ἐκδίκησιν εἰς
 τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ θέλω ἀνταποδώσει εἰς τοὺς μισοῦντάς με· θέλω μεθύσει τὰ βέλη μου ἀπὸ αἵματος,
 καὶ ἡ μάχαιρά μου θέλει καταφάγει κρέατα, ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν πεφονευμένων καὶ τῶν αἰχμαλώτων, ἀπὸ
 43 τῆς κεφαλῆς τῶν ἀρχόντων τῶν ἐχθρῶν. Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διότι θέλει ἐκδικήσῃ τὸ
 αἶμα τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ, καὶ καθαρίσει τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ
 44 τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἐλάλησε πάντα τοὺς λόγους τῆς φωνῆς ταύτης εἰς ἐπήκοον τοῦ
 45 λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή. Καὶ ἐτελείωσεν ὁ Μωϋσῆς λαλῶν πάντα τοὺς λόγους τούτους πρὸς
 46 πάντα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Θέσατε τὰς καρδίας σας εἰς πάντα τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ
 σήμερον διαμαρτύρομαι πρὸς ἐσᾶς· τοὺς ὁποίους θέλετε παραγγεῖλαι εἰς τὰ τέκνα σας νὰ προσέχωσιν εἰς τὸ νὰ
 47 ἐκτελῶσι, πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου. Διότι οὗτος δὲν εἶναι εἰς ἐσᾶς λόγος μάταιος· ἐπειδὴ αὕτη
 εἶναι ἡ ζωὴ σας· καὶ διὰ τοῦ λόγου τούτου θέλετε μακροημερεύσει ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν
 48 Ἰορδάνην διὰ νὰ κληρονομήσῃτε αὐτήν. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν,
 49 λέγων, Ἀνάβα εἰς τὸ ὄρος τοῦτο Ἀβαρίμ, εἰς τὸ ὄρος Νεβώ, τὸ ἐν τῇ γῇ Μωάβ κατέναντι τῆς Ἰεριχὼ· καὶ
 50 θεώρησον τὴν γῆν Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς ἰδιοκτησίαν· καὶ τελεύτησον ἐν τῷ
 ὄρει ὅπου ἀναβαίνεις, καὶ προστέθητι εἰς τὸν λαὸν σου, καθὼς ὁ ἀδελφὸς σου Ἀαρὼν ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ὄρει
 51 Ὡρ καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διότι ἠπειθήσατε εἰς ἐμὲ μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὕδατα τῆς
 52 Μεριβάκῃς, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· ἐπειδὴ δὲν μὲ ἠγιάσατε ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ὅθεν ἀπέναντι θέλει ἰδεῖ
 τὴν γῆν, ἐκεῖ ὅμως δὲν θέλεις εἰσελθεῖ, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Καὶ αὕτη εἶναι ἡ εὐλογία, τὴν ὁποίαν ἠύλογησε Μωϋσῆς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, πρὸ
 τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος ἦλθεν ἐκ Σινᾶ, καὶ ἐπεφάνη εἰς αὐτοὺς ἐκ Σηεῖρ· ἐπέλαμψεν ἐκ
 τοῦ ὄρους Φαράν, καὶ ἦλθε μετὰ μυριάδων ἁγίων· ἐκ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ἐξῆλθε πῦρ νόμου δι' αὐτούς. Naί,
 ἡγάπησε τὸν λαόν· ὑπὸ τὴν χεῖρά σου εἶναι πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· καὶ ἐκάθηντο εἰς τοὺς πόδας σου, διὰ νὰ
 λάβωσι τοὺς λόγους σου. Νόμον προσέταξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Μωϋσῆς, τὴν κληρονομίαν τῆς συναγωγῆς Ἰακώβ.
 Καὶ ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰεσουρούν, ὅτε οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ συνήχθησαν μετὰ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. Ζήτη ὁ
 Ῥουβὴν καὶ ἄς μὴ ἀποθάνῃ, καὶ ἄς ᾖ ὁ λαὸς αὐτοῦ πολυάριθμος. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Ἰούδα· καὶ
 εἶπεν, Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τοῦ Ἰούδα, καὶ φέρε αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἄς ᾖ
 αὐτάρκεις εἰς αὐτόν· καὶ ἔσο βοήθεια εἰς αὐτόν κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Καὶ περὶ τοῦ Λευὶ εἶπε, Τὰ Θουμμίμ
 σου καὶ τὰ Οὐρίμ σου ἄς ᾖ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὁσίου σου, τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασας ἐν Μασσά, καὶ μετὰ
 τοῦ ὁποίου ἠντιλόγησας εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεριβά· ὅστις εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα
 αὐτοῦ, Δὲν εἶδον αὐτόν, καὶ ὅστις ἀπηρνήθη τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, οὐδὲ ἐγνώρισε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· διότι
 ἐτήρησαν τὸν λόγον σου, καὶ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην σου. Θέλουσι διδάσκει τὰς κρίσεις σου εἰς τὸν Ἰακώβ,
 καὶ τὸν νόμον σου εἰς τὸν Ἰσραὴλ· θέλουσι βάλει θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
 σου. Εὐλόγησον, Κύριε, τὰ τάγματα αὐτοῦ, καὶ δέχθητι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· σύνθλασον τὴν ὁσφὺν τῶν
 ἐπανισταμένων ἐπ' αὐτόν, καὶ τῶν μισούντων αὐτόν, ὥστε νὰ μὴ ἐγερθῶσι πλέον. Περὶ τοῦ Βενιαμὶν εἶπεν, Ὁ
 ἡγαπημένος τοῦ Κυρίου θέλει κατοικεῖν ἐν ἀσφαλείᾳ πλησίον αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει περισκέπει αὐτὸν πάσας
 τὰς ἡμέρας, καὶ μετὰ τῶν ὤμων αὐτοῦ θέλει ἀναπαύεσθαι. Καὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ εἶπεν, Εὐλογημένη ἡ γῆ
 παρὰ Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν πολυτίμων δώρων τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τῆς δρόσου, καὶ ἀπὸ τῆς κάτω κειμένης
 ἀβύσσου, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ ἡλίου πολυτίμων καρπῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς σελήνης πολυτίμων δώρων, καὶ
 ἀπὸ τῶν ἐξαίρετων ἀγαθῶν τῶν ἀρχαίων ὀρέων, καὶ ἀπὸ τῶν πολυτίμων ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων βουνῶν, καὶ ἀπὸ
 τῶν πολυτίμων ἀγαθῶν τῆς γῆς καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς· καὶ ἡ εὐδοκία τοῦ φανέντος ἐν τῇ βάτῳ ἄς ἔλθῃ
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Ἡ δόξα αὐτοῦ
 ἄς ᾖ ὡς τοῦ πρωτοτόκου τοῦ ταύρου αὐτοῦ, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ ὡς τὰ κέρατα τοῦ μονοκέρωτος· δι' αὐτῶν
 θέλει κερατῶσαι τὰ ἔθνη ἕως τῶν ἄκρων τῆς γῆς· καὶ αὗται εἶναι αἱ μυριάδες τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ αὗται αἱ χιλιάδες
 τοῦ Μανασσῆ. Καὶ περὶ τοῦ Ζαβουλὼν εἶπεν, Εὐφραίνου, Ζαβουλὼν, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου· καὶ Ἰσάχαρ, εἰς τὰς
 σκιηὰς σου. Θέλουσι καλέσει τοὺς λαοὺς εἰς τὸ ὄρος· ἐκεῖ θέλουσι προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης· διότι
 θέλουσι θηλάσει τὴν ἀφθονίαν τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς κεκρυμμένους θησαυροὺς τῆς ἄμμου. Καὶ περὶ τοῦ
 Γὰδ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ πλατύνων τὸν Γὰδ· κάθηται ὡς λέων, καὶ διασπαράττει βραχίονα καὶ κεφαλὴν. Καὶ
 προέβλεψε δι' αὐτόν τὴν πρώτην μερίδα· διότι ἐκεῖ τὸ μερίδιον τοῦ νομοθέτου ἦτο διαπεφυλαγμένον· καὶ ἦλθε
 μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ, ἐξεπλήρωσε τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κυρίου καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ.
 Καὶ περὶ τοῦ Δάν εἶπεν, Ὁ Δάν εἶναι σκύμνος λέοντος· θέλει πηδήσει ἀπὸ Βασάν. Καὶ περὶ τοῦ Νεφθαλί εἶπεν,
 Ὡ Νεφθαλί, κεχορτασμένη εὐδοκίας, καὶ πεπληρωμένη τῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου, κληρονόμησον τὴν δύσιν
 καὶ τὴν μεσημβρίαν. Καὶ περὶ τοῦ Ἀσήρ εἶπεν, Ἄς ᾖ ἡ εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων ὁ Ἀσήρ· ἄς ᾖ δεκτὸς εἰς
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἔλαιον ἄς βάψῃ τὸν πόδα αὐτοῦ. Σίδηρος καὶ χαλκὸς ἄς ᾖ ἡ δύναμις σου
 σου, καὶ ἡ δύναμις σου ὡς αἱ ἡμέραι σου. Δὲν εἶναι οὐδεὶς ὡς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰεσουρούν, ὅστις ἐπιβαίνει ἐπὶ
 τοὺς οὐρανοὺς πρὸς βοήθειάν σου, καὶ ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ σπέρμα. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος εἶναι
 καταφυγή, καὶ ὑποστήριγμα οἱ αἰώνιοι βραχίονες· καὶ θέλει ἐκδιώξει τὸν ἐχθρὸν ἀπ' ἐμπροσθέν σου, καὶ θέλει
 εἰπεῖ, Ἐξολόθρευσον. Τότε ὁ Ἰσραὴλ θέλει κατοικήσει μόνος ἐν ἀσφαλείᾳ· ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Ἰακώβ θέλει εἶσθαι
 ἐπὶ γῆς σίτου καὶ οἴνου· καὶ οἱ οὐρανοὶ αὐτοῦ θέλουσι σταλάζει δρόσον. Μακάριος σύ, Ἰσραὴλ. Τίς ὁμοίος
 σου, λαὸς σωζόμενος ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι ἡ ἀσπίς τῆς βοηθείας σου, καὶ ἡ μάχαιρα τῆς ὑπεροχῆς σου
 Καὶ θέλουσιν ὑποταχθῇ οἱ ἐχθροὶ σου εἰς σέ, καὶ σὺ θέλεις πατήσῃ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν.

Καὶ ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τῶν πεδιάδων Μωάβ εἰς τὸ ὄρος Νεβώ, εἰς τὴν κορυφὴν Φασγά· τὴν κατέναντι τῆς
 Ἰεριχώ. Καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ τὴν
 γῆν τοῦ Ἐφραΐμ καὶ τοῦ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης, καὶ τὴν
 μεσημβρίαν καὶ τὴν πεδιάδα τῆς κοιλάδος τῆς Ἰεριχώ, πόλεως φοινίκων, ἕως Σηγώρ. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς
 αὐτόν, Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὤμοσα πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγων,
 Εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει αὐτήν· ἐγὼ σὲ ἔκαμα νὰ ἴδῃς αὐτὴν μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ἐκεῖ ὁμῶς δὲν
 θέλεις διαπεράσει. Καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ ὁ Μωϋσῆς, ὁ θεράπων τοῦ Κυρίου, ἐν τῇ γῇ Μωάβ, κατὰ τὸν λόγον
 τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔθαψεν αὐτόν ἐν κοιλάδι ἐν τῇ γῇ Μωάβ, κατέναντι τοῦ Βαϊθφεγώρ· καὶ οὐδεὶς γνωρίζει
 τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον. Καὶ ἦτο ὁ Μωϋσῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν, ὅτε ἀπέθανε· δὲν ἡμαυρώθησαν
 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἡλαττώθη ἡ δύναμις αὐτοῦ. Καὶ ἐκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς
 πεδιάδας τοῦ Μωάβ τριάκοντα ἡμέρας· καὶ ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ πένθους τοῦ Μωϋσέως.
 Καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ ἦτο πλήρης πνεύματος σοφίας· διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχεν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 ἐπ' αὐτόν· καὶ ὑπήκουον εἰς αὐτόν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκαμνον καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
 Καὶ δὲν ἡγέρθη πλέον ἐν τῷ Ἰσραὴλ προφήτης ὡς ὁ Μωϋσῆς, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ὁ Κύριος πρόσωπον πρὸς
 πρόσωπον, εἰς πάντα τὰ σημεῖα καὶ τεράστια, τὰ ὅποια ὁ Κύριος ἀπέστειλεν αὐτόν νὰ κάμῃ ἐν τῇ γῇ τῆς
 Αἰγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν
 τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ εἰς πάντα τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα, τὰ ὅποια ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον παντὸς
 τοῦ Ἰσραὴλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΝ

1 Καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Κυρίου, εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, τὸν ὑπηρέτην τοῦ Μωϋσέως, λέγων, Μωϋσῆς ὁ θεράπων μου ἐτελεύτησε· τώρα λοιπὸν σηκωθείς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, πρὸς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς αὐτούς, εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Πάντα τὸν τόπον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πατήσῃ τὸ ἵχνοσ τῶν ποδῶν σας, εἰς ἐσᾶς ἔδωκα αὐτόν, καθὼς εἶπα πρὸς τὸν Μωϋσῆν· ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ τοῦ Λιβάνου τούτου καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐφράτου, πᾶσα ἡ γῆ τῶν Χετταίων, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πρὸς δυσμὰς τοῦ ἡλίου, θέλει εἶσθαι τὸ ὄριόν σας. Δὲν θέλει δυνηθῇ ἄνθρωπος νὰ σταθῇ ἐναντίον σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καθὼς ἤμην μετὰ τοῦ Μωϋσέως, θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ· δὲν θέλω σὲ ἀφήσει οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει. Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου· διότι σὺ θέλεις κληροδοτήσῃ εἰς τὸν λαὸν τοῦτον τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὥμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσω εἰς αὐτούς. Μόνον ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου σφόδρα, διὰ νὰ προσέχησ νὰ κάμνῃς κατὰ πάντα τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς σὲ Μωϋσῆς ὁ θεράπων μου· μὴ ἐκκλίνῃς ἀπ' αὐτοῦ δεξιά ἢ ἀριστερά, διὰ νὰ φέρῃσαι μετὰ συνέσεως πανταχοῦ ὅπου ἂν ὑπάγῃς. Δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ νόμου ἀπὸ τοῦ στόματός σου, ἀλλ' ἐν αὐτῷ θέλεις μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ προσέχησ νὰ κάμνῃς κατὰ πάντα ὅσα εἶναι γεγραμμένα ἐν αὐτῷ· διότι τότε θέλεις εὐοδοῦσθαι εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ τότε θέλεις φέρεσθαι μετὰ συνέσεως. Δὲν σὲ προστάζω ἐγὼ ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου· μὴ φοβηθῇς μηδὲ δειλιάσῃς· διότι εἶναι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου ὅπου ἂν ὑπάγῃς. Καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, λέγων, Περάσατε διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου καὶ προστάξατε τὸν λαόν, λέγοντες, Ἐτοιμάσατε εἰς ἑαυτοὺς ἐφόδια· διότι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλετε διαβῇ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, διὰ νὰ εἰσέλθῃτε νὰ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς ἐσᾶς διὰ νὰ κληρονομήσῃτε αὐτήν. Καὶ πρὸς τοὺς Ρουβηνίτας καὶ πρὸς τοὺς Γαδίτας καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ἐνθυμήθητε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς ἐσᾶς Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς σας σᾶς ἀνέπαυσε καὶ σᾶς ἔδωκε τὴν γῆν ταύτην· αἱ γυναῖκές σας, τὰ τέκνα σας καὶ τὰ κτήνη σας θέλουσι μείνει ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου· σεῖς δὲ θέλετε διαβῇ ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν σας ὡπλισμένοι, πάντες οἱ δυνατοὶ ἐν ἰσχυϊ, καὶ θέλετε βοηθήσῃ αὐτούς· ἕωσού ἀναπαύσῃ ὁ Κύριος τοὺς ἀδελφούς σας καθὼς καὶ ἐσᾶς, καὶ νὰ κληρονομήσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς αὐτούς· τότε θέλετε ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας σας, καὶ θέλετε κληρονομήσῃ αὐτήν, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, Πάντα ὅσα προστάξεις εἰς ἡμᾶς θέλομεν κάμει· καὶ πανταχοῦ ὅπου ἀποστείλῃς ἡμᾶς, θέλομεν ὑπάγει· καθὼς ὑπηκούομεν κατὰ πάντα εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω θέλομεν ὑπακούει καὶ εἰς σέ· μόνον Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ ᾔῃναι μετὰ σοῦ, καθὼς ἦτο μετὰ τοῦ Μωϋσέως· πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐναντιωθῇ εἰς τὰς προσταγὰς σου καὶ δὲν ὑπακούσῃ εἰς τοὺς λόγους σου κατὰ πάντα ὅσα προστάξῃς αὐτόν, ἅς θανατόνῃται· μόνον ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή ἐκ Σιττεῖμ δύο ἄνδρας νὰ κατασκοπεύσωσι κρυφίως, λέγων, Ὑπάγετε, ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰεριχώ. Οἱ δὲ ὑπῆγον καὶ εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ὀνομαζομένης **2** Ραάβ, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ. Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰεριχώ, λέγοντες, Ἰδοὺ, ἦλθον ἐνταῦθα τὴν **3** νύκτα ἄνδρες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰεριχώ πρὸς τὴν Ραάβ, λέγων, Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσελθόντας πρὸς σέ, οἵτινες εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν σου· **4** διότι ἦλθον νὰ κατασκοπεύσωσι πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτοὺς καὶ εἶπε, Ναὶ μὲν εἰσῆλθον πρὸς ἐμὲ οἱ ἄνδρες καὶ δὲν ἐξεύρω πόθεν ἦσαν· ἐνῶ δὲ ἔμελλε νὰ κλεισθῇ ἡ **5** πύλη, ὅτε ἐσκότασεν, οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον· δὲν ἐξεύρω ποῦ ὑπῆγον οἱ ἄνδρες· τρέξατε ταχέως κατόπιν αὐτῶν, **6** διότι θέλετε προφθάσει αὐτούς. Αὐτὴ ὁμῶς εἶχεν ἀναβιβάσει αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ σκεπάσει αὐτοὺς με **7** λινοκαλάμην, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐστοιβαγμένην ἐπὶ τοῦ δώματος. Καὶ οἱ ἄνδρες ἔτρεξαν κατόπιν αὐτῶν διὰ τῆς **8** ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸν Ἰορδάνην, μέχρι τῶν διαβάσεων· καὶ εὐθὺς ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ τρέχοντες κατόπιν αὐτῶν, **9** ἐκλείσθη ἡ πύλη. Καὶ πρὶν ἐκεῖνοι πλαγιάσωσιν, αὐτὴ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς **10** ἄνδρας, Γνωρίζω ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν· καὶ ὅτι ὁ τρόμος σας ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὅτι πάντες **11** οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἐνεκρώθησαν ἐκ τοῦ φόβου σας· ἐπειδὴ ἠκούσαμεν πῶς ὁ Κύριος ἐξήρανε τὰ ὕδατα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἔμπροσθέν σας, ὅτε ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου· καὶ τί ἐκάμετε εἰς τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν **12** Ἀμορραίων, τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν Σηὼν καὶ εἰς τὸν Ὠγ, τοὺς ὁποίους ἐξωλοθρεύσατε· καὶ καθὼς **13** ἠκούσαμεν, διελύθη ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ δὲν ἔμεινε πλέον πνοὴ εἰς οὐδένα ἐκ τοῦ φόβου σας· διότι Κύριος ὁ **14** Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Καὶ τώρα, ὁμόσατέ μοι, παρακαλῶ, εἰς **15** τὸν Κύριον ὅτι, καθὼς ἐγὼ ἔκαμα ἔλεος εἰς ἐσᾶς, θέλετε κάμει καὶ σεῖς ἔλεος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς **16** μου· καὶ δότε εἰς ἐμὲ σημεῖον πίστεως, ὅτι θέλετε φυλάξει τὴν ζωὴν εἰς τὸν πατέρα μου καὶ εἰς τὴν μητέρα μου καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰς τὰς ἀδελφὰς μου καὶ πάντα ὅσα ἔχουσι, καὶ θέλετε σώσει τὴν ζωὴν **17** ἡμῶν ἐκ τοῦ θανάτου. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄνδρες, Ἡ ζωὴ ἡμῶν εἰς θάνατον ἅς παραδοθῇ ἀντὶ **18** τῆς ἰδικῆς σας, ἂν μόνον δὲν φανερώσῃτε ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν, ἐὰν ἡμεῖς, ὅταν ὁ Κύριος παραδώσῃ εἰς **19** ἡμᾶς τὴν γῆν, δὲν δεῖξωμεν ἔλεος καὶ πίστιν εἰς σέ. Τότε κατεβίβασεν αὐτοὺς με σχοινίον διὰ τῆς θυρίδος· **20** διότι ἡ οἰκία αὐτῆς ἦτο ἐν τῷ τείχει τῆς πόλεως καὶ ἐν τῷ τείχει κατόκει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀπέλθετε **21** εἰς τὴν ὀρεινὴν, διὰ νὰ μὴ σᾶς συναντήσωσιν οἱ καταδιώκοντες· καὶ κρύφθητε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἕωσού

ἐπιστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες· καὶ ἔπειτα θέλετε ὑπάγει εἰς τὴν ὁδὸν σας. Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες, 17
 Οὕτω θέλομεν εἶσθαι καθαροὶ ἀπὸ τοῦ ὅρκου σου τούτου, τὸν ὁποῖον ἔκαμεσ ἡμεῖς νὰ ὁμόσωμεν· ἰδοὺ, ὅταν 18
 ἡμεῖς εἰσερχόμεθα εἰς τὴν γῆν, θέλεις δέσει τὸ σχοινίον τούτου τοῦ κοκκίνου νήματος εἰς τὴν θυρίδα, ἀπὸ
 τῆς ὁποίας κατεβίβασας ἡμεῖς· καὶ τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πᾶσαν τὴν 19
 οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς σου, θέλεις συνάξει πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ πᾶς ὅστις ἐξέλθῃ ἐκ τῆς θύρας 19
 τῆς οἰκίας σου, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ θέλομεν εἶσθαι καθαροί· ὅστις
 δὲ μένῃ μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, ἐὰν τις βάλλῃ χεῖρα ἐπ’ αὐτόν· 20
 ἀλλ’ ἐὰν φανερώσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν ταύτην, τότε θέλομεν εἶσθαι λελυμένοι ἀπὸ τοῦ ὅρκου σου, τὸν ὁποῖον 20
 ἔκαμεσ ἡμεῖς νὰ ὁμόσωμεν. Καὶ εἶπε, Κατὰ τοὺς λόγους σας, οὕτως, ἄς γείνη. Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ 21
 ἀνεχώρησαν· αὐτὴ δὲ ἔδεσε τὸ κόκκινον σχοινίον εἰς τὴν θυρίδα. Καὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν ὀρεινὴν 22
 καὶ ἔμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἕωσοῦ ἐπέστρεψαν οἱ καταδιώκοντες· καὶ ἐξήτησαν αὐτοὺς οἱ καταδιώκοντες 22
 καθ’ ὅλην τὴν ὁδόν, πλην δὲν εὔρηκαν. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο ἄνδρες καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ 23
 διέβησαν καὶ ἦλθον πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα συνέβησαν εἰς 24
 αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Βεβαίως ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ 24
 μάλιστα πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου ἐνεκρώθησαν ἐκ τοῦ φόβου ἡμῶν.

Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Ἰησοῦς πρωῒ· καὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Σιττεῖμ καὶ ἦλθον ἕως τοῦ Ἰορδάνου, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ **3**
 υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ πρὶν διαβῶσι. μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐπέρασαν διὰ μέσον τοῦ στρατοπέ- 2
 δου οἱ ἄρχοντες, καὶ προσέταζαν τὸν λαόν, λέγοντες, Ὅταν ἴδῃτε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ 3
 σας καὶ τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευῖτας βαστάζοντας αὐτήν, τότε σεῖς θέλετε κινηθῇ ἀπὸ τῶν τόπων σας καὶ ὑπάγει 4
 ὀπίσω αὐτῆς· πλην ἄς ἦναι διάστημα μεταξύ ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ἕως δύο χιλιάδων πηχῶν κατὰ τὸ μέτρον, μὴ 4
 πλησιάσῃτε εἰς αὐτήν, διὰ νὰ γνωρίζετε τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ βαδίζετε· διότι δὲν ἐπεράσατε τὴν ὁδὸν 5
 ταύτην χθὲς καὶ προχθὲς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν, Καθαρίσθητε, διότι αὖριον θέλει κάμει ὁ Κύριος 5
 ἐν μέσῳ ὑμῶν θαυμάσια. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἱερεῖς λέγων, Σήκωσατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης 6
 καὶ προπορεύεσθε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐσήκωσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν 6
 τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχίζω νὰ σὲ μεγαλύνω ἐνώπιον παντός 7
 τοῦ Ἰσραὴλ· διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι, καθὼς ἤμην μετὰ τοῦ Μωϋσέως, θέλω εἶσθαι καὶ μετὰ σοῦ· σὺ λοιπὸν 8
 πρόσταζον τοὺς ἱερεῖς τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, Ὅταν φθάσῃτε εἰς τὸ χεῖλος τοῦ 9
 ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, θέλετε σταθῇ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Προσέλθετε 9
 ἐνταῦθα καὶ ἀκούσατε τοὺς λόγους Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἐκ τούτου θέλετε γνωρίσει, 10
 ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἶναι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, καὶ ὅτι κατὰ κράτος θέλει ἐξολοθρεύσει ἀπ’ ἔμπροσθέν σας τοὺς Χανα- 11
 ναίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἀμορραίους 11
 καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους· ἰδοὺ, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς προβαίνει ἔμπροσθέν σας 11
 εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ τώρα ἐκλέξατε εἰς ἑαυτοὺς δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀνὰ ἓνα ἄνδρα 12
 κατὰ φυλὴν· καὶ καθὼς τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν ἱερέων, τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, τοῦ Κυρίου 13
 πάσης τῆς γῆς, πατήσωσιν ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου θέλουσι διακοπῇ, τὰ ὕδατα τὰ 14
 καταβαίνοντα ἄνωθεν, καὶ θέλουσι σταθῇ εἰς σωρὸν ἓνα. Καὶ καθὼς ἐσηκώθη ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνῶν αὐτῶν, 14
 διὰ νὰ διαβῶσι τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, 15
 καὶ καθὼς ἦλθον οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν βασταζόντων 15
 τὴν κιβωτὸν ἐβράχυσαν κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ ὕδατος, διότι ὁ Ἰορδάνης πλημμυρεῖ καθ’ ὅλας τὰς ὄχθας αὐτοῦ 16
 πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ θερισμοῦ, ἐστάθησαν τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν καὶ ὑψώθησαν εἰς ἓνα σωρὸν 16
 πολὺ μακρὰν, ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀδάμ, ἣτις εἶναι εἰς τὰ πλάγια τῆς Ζαρετάν· τὰ δὲ καταβαίνοντα κάτω πρὸς 17
 τὴν θάλασσαν τῆς πεδιάδος, τὴν ἄλμυρὰν θάλασσαν, ἀποκοπέντα ἐξέλιπον· καὶ ὁ λαὸς ἐπέρασε κατέναντι τῆς 17
 Ἰεριχώ. Καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, ἵσταντο στερεοὶ ἐπὶ ξηρᾷ ἐν 17
 μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες οἱ Ἰσραηλῖται διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕωσοῦ ἐτελείωσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν 17
 Ἰορδάνην.

Καὶ ἀφοῦ πᾶς ὁ λαὸς ἐτελείωσε διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Λάβετε **4, 2**
 εἰς ἑαυτοὺς δώδεκα ἄνδρας ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀνὰ ἓνα ἄνδρα κατὰ φυλὴν, καὶ πρόσταζον αὐτούς, λέγων, Λάβετε 3
 ἐντεῦθεν ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ τοῦ τόπου ὅπου τῶν ἱερέων οἱ πόδες ἐστάθησαν στερεοί, δώδεκα λίθους· 3
 καὶ θέλετε μετακομίσει αὐτοὺς μεθ’ ἑαυτῶν, καὶ θέλετε θέσει αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ ὅπου στρατοπεδεύσῃτε ταύτην 4
 τὴν νύκτα. Τότε ὁ Ἰησοῦς προσεκάλεσε τοὺς δώδεκα ἄνδρας, τοὺς ὁποίους εἶχε διορίσει ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, 4
 ἀνὰ ἓνα ἄνδρα κατὰ φυλὴν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, διάβητε ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ Κυρίου τοῦ 5
 Θεοῦ σας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ σηκώσατε ἕκαστος ἀπὸ σαῶς ἓνα λίθον ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ, κατὰ τὸν 6
 ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· διὰ νὰ ἦναι τοῦτο σημεῖον μεταξύ σας· ὥστε ὅταν ἐρωτῶσιν οἱ υἱοὶ σας 6
 εἰς τὸ μέλλον λέγοντες, Τί δηλοῦσιν εἰς ἐσᾶς οἱ λίθοι οὗτοι τότε θέλετε ἀποκριθῇ πρὸς αὐτούς, Ὅτι ἐκόπησαν 7
 τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἀπ’ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου· ὅτε διέβαινε τὸν Ἰορδάνην, τὰ 7
 ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἐκόπησαν· καὶ οἱ λίθοι οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς μνημόσυνον 8
 ἕως αἰῶνος. Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὼς προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔλαβον δώδεκα λίθους ἐκ 8
 μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθὼς εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, 9
 καὶ μετεκόμισαν αὐτοὺς μεθ’ ἑαυτῶν εἰς τὸν τόπον ὅπου κατέλυσαν καὶ ἔθεσαν αὐτοὺς ἐκεῖ. Καὶ ἄλλους 9

δώδεκα λίθους ἔστησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐστάθησαν οἱ πόδες τῶν ἱερέων, τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης· καὶ ἐκεῖ εἶναι μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν ἴσταντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἕωσού ἐτελέσθησαν πάντα ὅσα ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν λαόν, κατὰ πάντα ὅσα ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβη.

Καὶ ἀφοῦ πᾶς ὁ λαὸς ἐτελείωσε διαβαίνων, διέβη καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ἱερεῖς ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ διέβησαν ὠπλισμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς. Ἔως τεσσαράκοντα χιλιάδες ἔνοπλοι διέβησαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς πόλεμον, πρὸς τὰς πεδιάδας τῆς Ἰερικῶ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν, καθὼς ἐφοβοῦντο τὸν Μωϋσῆν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων, Πρόσταξον τοὺς ἱερεῖς τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, νὰ ἀναβῶσιν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἱερεῖς λέγων, Ἀνάβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν τῶν ἱερέων ἐπάτησαν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἐπιστρέψαντα εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐπλημμύρησαν πάσας τὰς ὄχθας αὐτοῦ, καθὼς πρότερον. Καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς ἐκ τοῦ Ἰορδάνου τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γαλγάλοις πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἰερικῶ. Καὶ τοὺς δώδεκα ἐκείνους λίθους, τοὺς ὁποίους ἔλαβον ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν Γαλγάλοις. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ὅταν εἰς τὸ μέλλον ἐρωτῶσιν οἱ υἱοὶ σας τοὺς πατέρας αὐτῶν, λέγοντες, Τί δηλοῦσιν οἱ λίθοι οὗτοι τότε θέλετε ἀναγγεῖλαι πρὸς τοὺς υἱοὺς σας, λέγοντες, Διὰ ξηρᾶς διέβη ὁ Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· διότι ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς σας τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἔμπροσθέν σας, ἕωσού διέβητε, καθὼς ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς σας εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, τὴν ὁποίαν ἀπεξήρανε ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἕωσού διέβημεν· διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶναι κραταιά· διὰ νὰ φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεὸν σας πάντοτε.

5 Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμᾶς, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Χαναναίων, οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ὁ Κύριος ἀπεξήρανε τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἕωσού διέβησαν, διελύθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· καὶ δὲν ἔμεινε πλέον εἰς αὐτοὺς πνοή, ἀπὸ τοῦ φόβου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κάμε εἰς σεαυτὸν λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, καὶ περιέτεμε ἐκ δευτέρου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἑαυτὸν λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ τῶν ἀκροβυστιῶν. Καὶ ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε τὴν περιτομήν, εἶναι ὅτι πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐξελθὼν ἐξ Αἰγύπτου, τὰ ἀρσενικά, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, ἀπέθανον ἐν τῇ ἐρήμῳ καθ' ὁδόν, ἀφοῦ ἐξηλθον ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐξελθὼν ἦτο περιτετμημένος· πᾶς δὲ ὁ λαὸς ὅστις ἐγεννήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καθ' ὁδόν, ἀφοῦ ἐξηλθον ἐξ Αἰγύπτου, δὲν εἶχε περιτετμηθῇ. Διότι τεσσαράκοντα ἔτη περιτύρχοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕωσού ἐτελεύτησαν πᾶς ὁ λαός, οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου, ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου· πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ὤμοσεν, ὅτι δὲν θέλει ἀφήσει αὐτοὺς νὰ ἴδωσι τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Ἄντι δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς περιέτεμε· διότι ᾤσαν ἀπερίτμητοι, ἐπειδὴ δὲν εἶχον περιτέμει αὐτοὺς καθ' ὁδόν. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν περιτέμνοντες πάντα τὸν λαόν, ἐκάθηντο εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἕωσού ἰατρεύθησαν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ταύτην τὴν ἡμέραν ἀφήρεσα ἀφ' ὑμῶν τὸν ὄνειδισμόν τῆς Αἰγύπτου. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Γάλαγαλα ἕως τῆς σήμερον. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γαλγάλοις καὶ ἔκαμον τὸ πᾶσχα τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς πρὸς τὸ ἑσπέρας, εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἰερικῶ. Καὶ τῇ ἐπαύριον τοῦ πᾶσχα ἔφαγον ἄζυμα ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ σῖτον πεφρυγμένον τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἀφοῦ ἔφαγον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, ἐξέλιπε τὸ μάννα· καὶ δὲν εἶχον πλέον μάννα οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔτρωγον ἀπὸ τῶν γεννημάτων τῆς γῆς Χαναὰν τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον. Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἦτο πλησίον τῆς Ἰερικῶ, ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, ἴστατο κατέναντι αὐτοῦ ἄνθρωπος καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἦτο γεγυμνωμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἡμέτερος εἶσαι ἢ τῶν ὑπεναντίων ἡμῶν; Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί· ἀλλ' ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου τώρα ἦλθον. Καὶ ἔπρην ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί προστάζει ὁ κύριός μου εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; Καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Λύσον τὸ ὑπόδημά σου ἐκ τῶν ποδῶν σου· διότι ὁ τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵστασαι, εἶναι ἅγιος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκαμεν οὕτω.

6 Ἡ δὲ Ἰερικῶ ἦτο συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐδεὶς ἐξήρχετο καὶ οὐδεὶς εἰσῆρχετο. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἰδοὺ, παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου τὴν Ἰερικῶ καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ τοὺς δυνατοὺς ἐν ἰσχυρί. Καὶ θέλετε περιέλθει τὴν πόλιν, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, κύκλῳ τῆς πόλεως ἅπας· οὕτω θέλεις κάμνει ἐξ ἡμέρας. Καὶ ἐπτά ἱερεῖς θέλουσι βαστάζει ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ ἐπτά σάλπιγγας κερατίνας· καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλετε περιέλθει τὴν πόλιν ἐπτάκις· καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσι σαλπίζει μετὰ τὰς σάλπιγγας. Καὶ ὅταν σαλπίσωσι μετὰ τὴν κερατίνην ἐπεκτείνοντες, καθὼς ἀκούσητε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, πᾶς ὁ λαὸς θέλει ἀλαλάζει μέγαν ἀλαλαγμόν, καὶ θέλει καταπέσει τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ὑφ' ἑαυτό, καὶ ὁ λαὸς θέλει ἀναβῇ, ἕκαστος κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Λάβετε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ ἐπτά ἱερεῖς ἅς βαστάζωσιν ἐπτά σάλπιγγας κερατίνας

ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν, Περάσατε καὶ περιέλθετε τὴν πόλιν, καὶ οἱ ὠπλισμένοι ἄς περάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς τὸν λαόν, οἱ ἐπὶ τὰ ἱερεῖς βαστάζοντες τὰς ἐπὶ κερατίνας σάλπιγγας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἐπέρασαν καὶ ἐσάλπιζον μὲ τὰς σάλπιγγας, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἠκολούθει αὐτούς. Καὶ οἱ ὠπλισμένοι προεπορεύοντο τῶν ἱερέων, τῶν σαλπίζοντων μὲ τὰς σάλπιγγας, καὶ ἡ ὀπισθοφυλακὴ ἠκολούθει ὀπισθεν τῆς κιβωτοῦ, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς προχωροῦντες ἐσάλπιζον μὲ τὰς σάλπιγγας. Καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαόν, λέγων, Δὲν θέλετε ἀλαλάζει, οὐδὲ θέλει ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ σας, οὐδὲ θέλει ἐξέλθῃ λόγος ἐκ τοῦ στόματός σας, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλω σᾶς εἰπεῖ νὰ ἀλαλάζητε· τότε θέλετε ἀλαλάζει. Καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου περιήλθε τὴν πόλιν κύκλῳ ἅπασι· καὶ ἦλθον εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ διενυκτέρευσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Ἰησοῦς τὸ πρωῒ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσήκωσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου· καὶ οἱ ἐπὶ τὰς κερατίνας σάλπιγγας, προεπορεύοντο τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες μὲ τὰς σάλπιγγας· καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἐπορεύοντο οἱ ὠπλισμένοι· ἡ δὲ ὀπισθοφυλακὴ ἠκολούθει ὀπισθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς προχωροῦντες ἐσάλπιζον μὲ τὰς σάλπιγγας. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν περιήλθον τὴν πόλιν ἅπασι, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδον· οὕτως ἔκαμνον ἕξ ἡμέρας. Καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐξηγέρθησαν περὶ τὰ χαράγματα καὶ περιήλθον τὴν πόλιν ἐπτάκις κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· μόνον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ περιήλθον τὴν πόλιν ἐπτάκις. Καὶ εἰς τὴν ἑβδόμην φορὰν, ἐνῶ ἐσάλπιζον οἱ ἱερεῖς μὲ τὰς σάλπιγγας, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν, Ἀλαλάξατε· διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν πόλιν· καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι ἀνάθεμα εἰς τὸν Κύριον, αὕτη καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· εἰς μόνην τὴν Παὰβ τὴν πόρνην θέλει φυλαχθῇ ἡ ζωὴ, εἰς αὐτὴν καὶ εἰς πάντα τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ μετ' αὐτῆς· διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκόπους, τοὺς ὁποίους ἀπεστείλαμεν· σὺ ὁμοῦ φυλάχθητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, διὰ νὰ μὴ γείνηται ἀνάθεμα, λαμβάνοντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ καταστήσετε τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ ἀνάθεμα καὶ ταραξίητε αὐτό· ἅπαν δὲ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ χάλκινα καὶ τὰ σιδηρὰ εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὸν Κύριον· εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ Κυρίου θέλουσιν εἰσαχθῇ. Καὶ ἠλάλαξεν ὁ λαός, ὅτε ἐσάλπισαν μὲ τὰς σάλπιγγας· καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίζοντων, τότε ἠλάλαξεν ὁ λαὸς ἀλαλαγμὸν μέγαν, καὶ κατέπεσε τὸ τεῖχος ὑφ' αὐτό, καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν, ἕκαστος κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν. Καὶ ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι μαχαίρας πάντα τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, νέους καὶ γέροντας, καὶ βόας καὶ πρόβατα καὶ ὄνους. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς δύο ἄνδρας, τοὺς κατασκοπεύσαντας τὴν γῆν, Εἰσέλθετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πόρνης καὶ ἐξαγάγετε ἐκεῖθεν τὴν γυναῖκα, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, καθὼς ὠμόσατε πρὸς αὐτήν. Καὶ εἰσῆλθον οἱ νέοι οἱ κατάσκοποι καὶ ἐξήγαγον τὴν Παὰβ καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἐξήγαγον πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ ἐφύλαξαν αὐτοὺς ἔξω τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ κατέκαυσαν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· μόνον τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ χάλκινα καὶ τὰ σιδηρὰ ἔδωκαν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ εἰς τὴν Παὰβ τὴν πόρνην καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ εἰς πάντα ὅσα εἶχε, ὁ Ἰησοῦς ἐφύλαξε τὴν ζωὴν· καὶ κατοικεῖ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον· διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκόπους, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν Ἰερικώ. Καὶ ὥμοσεν ὁ Ἰησοῦς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, Κατηραμένος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἀναστήσῃ καὶ κτίσῃ τὴν πόλιν ταύτην τὴν Ἰερικώ· μὲ τὸν θάνατον τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ αὐτοῦ θέλει βάλλῃ τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ μὲ τὸν θάνατον τοῦ νεωτάτου υἱοῦ αὐτοῦ θέλει στήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς. Καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ διεφημίσθη καθ' ὅλην τὴν γῆν.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔκαμον παράβασιν εἰς τὸ ἀνάθεμα· διότι Ἀχάν, ὁ υἱὸς τοῦ Χαρμί, υἱοῦ τοῦ Ζαβδί, υἱοῦ τοῦ Ζερά, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς ἄνθρώπους ἐκ τῆς Ἰερικῆς εἰς Γαί, τὴν πλησίον τῆς Βαιθαυέν, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βαιθήλ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς λέγων, Ἀνάβητε καὶ κατασκοπεύσατε τὴν γῆν. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνέβησαν καὶ κατεσκόπευσαν τὴν Γαί. Καὶ ἐπιστρέψαντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἶπαν πρὸς αὐτόν, Ἄς μὴ ἀναβῇ πᾶς ὁ λαός, ἀλλ' ὡς δύο ἢ τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες ἄς ἀναβῶσι καὶ ἄς πατάξωσι τὴν Γαί· μὴ θάλῃς πάντα τὸν λαόν εἰς κόπον φέρων αὐτόν ἕως ἐκεῖ· διότι εἶναι ὀλίγοι. Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖ ἐκ τοῦ λαοῦ ὡς τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες· καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν τῆς Γαί. Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Γαί ἐπάταξαν ἔξ αὐτῶν ἕως τριάκοντα ἕξ ἄνδρας· καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς πύλης ἕως Σιβαρείμ, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς εἰς τὸ κατωφερές· διὰ τὸ ὅποιον αἱ καρδίαι τοῦ λαοῦ διελύθησαν, καὶ ἔγειναν ὡς ὕδωρ. Καὶ διέρρηξεν ὁ Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔπεσε κατὰ γῆς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέθεσαν χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἄ Δέσποτα Κύριε, διὰ τί διεβίβασας τὸν λαόν τοῦτον διὰ τοῦ Ἰορδάνου, διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀμορραίων, ὥστε νὰ ἀφανίσωσιν ἡμᾶς εἴθε νὰ εὐχαριστούμεθα καθήμενοι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ὡ Κύριε, τί νὰ εἶπω, ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ ἔστρεψε τὰ νῶτα ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· καὶ ἀκούσαντες οἱ Χαναναῖοι καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, θέλουσι περικυκλώσει ἡμᾶς καὶ ἐξαλείψει τὸ ὄνομα ἡμῶν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ τί θέλεις κάμει περὶ τοῦ ὀνόματός σου τοῦ μεγάλου. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Σηκώθητι· διὰ τί ἔπεσες οὕτως ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου· ἡμάρτησεν ὁ Ἰσραὴλ, καὶ μάλιστα παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν προσέταξα αὐτούς· καὶ ἔτι ἔλαβον ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἔτι ἔκλεψαν καὶ ἔτι ἐψεύσθησαν καὶ ἔτι ἔβαλον αὐτὸ εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν· διὰ τοῦτο δὲν θέλουσι δυνηθῇ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ νὰ σταθῶσιν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ

θέλουσι στρέψει τὰ νῶτα ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, διότι ἔγειναν ἀνάθεμα· οὐδὲ θέλω εἶσθαι πλέον μὲ σᾶς,
 13 ἐάν δὲν ἐξαλείψητε τὸ ἀνάθεμα ἐκ μέσου σας· σηκωθείς ἀγιάσον τὸν λαὸν καὶ εἰπέ, Ἀγιάσθητε διὰ τὴν αὔριον·
 14 διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἀνάθεμα εἶναι ἐν τῷ μέσῳ σου, Ἰσραὴλ· δὲν δύνασαι νὰ σταθῇς
 15 ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, ἕως οὗ ἀφαιρέσῃτε τὸ ἀνάθεμα ἐκ μέσου σας· προσέλθετε λοιπὸν τὸ πρῶτ' κατὰ
 16 τὰς φυλάς σας· καὶ ἡ φυλὴ, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει προσέλθῃ κατὰ συγγενείας· καὶ ἡ συγγένεια,
 17 τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει προσέλθῃ κατ' οἰκογενείας· καὶ ἡ οἰκογένεια, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος,
 18 θέλει προσέλθῃ κατὰ ἄνδρας· καὶ ὅστις πιασθῇ ἔχων τὸ ἀνάθεμα, θέλει κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, αὐτὸς καὶ πάντα
 19 ὅσα ἔχει· διότι παρέβη τὴν διαθήκην τοῦ Κυρίου καὶ διότι ἔπραξεν ἀνομίαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐξεγερθεὶς
 20 ὁ Ἰησοῦς τὸ πρῶτ', προσήγαγε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν· καὶ ἐπιάσθη ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα· καὶ
 21 προσήγαγε τὰς συγγενείας τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐπιάσθη ἡ συγγένεια τῶν Ζαραϊτῶν· καὶ προσήγαγε τὴν συγγένειαν
 22 τῶν Ζαραϊτῶν κατὰ ἄνδρας, καὶ ἐπιάσθη ὁ Ζαβδί· καὶ προσήγαγε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ κατὰ ἄνδρας, καὶ
 23 ἐπιάσθη ὁ Ἀχάν, ὁ υἱὸς τοῦ Χαρμί, υἱοῦ τοῦ Ζαβδί, υἱοῦ τοῦ Ζερά, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
 24 πρὸς τὸν Ἀχάν, Τέκνον μου, δὸς τώρα δόξαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξομολογήθητι εἰς αὐτόν,
 25 καὶ εἰπέ μοι τώρα τί ἔπραξας· μὴ κρύψῃς αὐτὸ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχάν πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε,
 26 Ἀληθῶς ἐγὼ ἥμαρτον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔπραξα οὕτω καὶ οὕτω· ἰδὼν μεταξὺ τῶν λαφύρων
 27 μίαν καλὴν Βαβυλωνικὴν στολὴν καὶ διακοσίους σίκλους ἀργυρίου καὶ ἔλασμα χρυσοῦ βάρους πεντήκοντα
 28 σίκλων, ἐπεθύμησα αὐτὰ καὶ ἔλαβον αὐτά· καὶ ἰδοὺ, εἶναι κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ, κατὰ τὸ μέσον τῆς σκηνῆς
 29 μου, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς ἀνθρώπους· καὶ ἔτρεξαν εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ
 30 ἰδοὺ, ἦσαν κεκρυμμένα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον αὐτὰ ἐκ μέσου τῆς
 31 σκηνῆς, καὶ ἔφεραν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔθεσαν αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ
 32 Κυρίου. Τότε ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐπιάσαν τὸν Ἀχάν τὸν υἱὸν τοῦ Ζερά, καὶ τὸ ἀργύριον
 33 καὶ τὴν στολὴν καὶ τὸ ἔλασμα τοῦ χρυσοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς βόας αὐτοῦ
 34 καὶ τοὺς ὄνους αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς
 35 τὴν κοιλάδα Ἀχώρ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Διὰ τί κατετάραξας ἡμᾶς ὁ Κύριος θέλει σὲ καταταράξῃ τὴν ἡμέραν
 36 ταύτην. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν μὲ λίθους καὶ κατέκαυσαν αὐτοὺς ἐν πυρὶ καὶ ἐλιθοβόλησαν
 37 αὐτοὺς μὲ λίθους. Καὶ ἔστησαν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν, ὅστις μένει ἕως τῆς σήμερον· οὕτως ἔπαυσεν ὁ
 38 Κύριος ἀπὸ τῆς ἐξάψεως τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς Ἀχώρ ἕως
 39 τῆς ἡμέρας ταύτης.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς πολεμικοὺς
 1 ἄνδρας, καὶ σηκωθείς ἀνάβα εἰς Γαί· ἰδοὺ, ἐγὼ παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου τὸν βασιλέα τῆς Γαί καὶ τὸν
 2 λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς τὴν Γαί καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς,
 3 καθὼς ἔκαμες εἰς τὴν Ἰεριχὴ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς· μόνον τὰ λάφυρα αὐτῆς καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς θέλετε
 4 λαφυραγωγῆσαι εἰς ἑαυτούς· στήσον ἐνέδραν κατὰ τῆς πόλεως ὀπισθεν αὐτῆς. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
 5 πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστής, διὰ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν Γαί· καὶ ἐξέλεξεν ὁ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἄνδρας
 6 δυνατοὺς ἐν ἰσχυρί καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς διὰ νυκτός, καὶ προσέταξεν εἰς αὐτοὺς λέγων, Ἰδοὺ, σεῖς θέλετε
 7 ἐνεδρεύει κατὰ τῆς πόλεως ὀπισθεν αὐτῆς· μὴ ἀπομακρυνθῇτε πολὺ ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ νὰ ἦσθε πάντες
 8 ἔτοιμοι· ἐγὼ δὲ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' ἐμοῦ θέλομεν πλησιάσαι εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὅταν ἐξέλθωσιν ἐναντίον
 9 ἡμῶν, καθὼς πρότερον, τότε ἡμεῖς θέλομεν φύγει ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ θέλουσιν ἐξέλθῃ κατόπιν ἡμῶν,
 10 ἕως οὗ ἀπομακρύνωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως, διότι θέλουσιν εἰπεῖ, Αὐτοὶ φεύγουσιν ἀπ' ἔμπροσθεν ἡμῶν,
 11 καθὼς πρότερον· καὶ ἡμεῖς θέλομεν φύγει ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν· τότε σεῖς σηκωθέντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, θέλετε
 12 κυριεύσει τὴν πόλιν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά σας· καὶ ἀφοῦ κυριεύσῃτε
 13 τὴν πόλιν, θέλετε καύσει τὴν πόλιν ἐν πυρὶ· κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου θέλετε κάμει· ἰδοὺ, προσέταξα εἰς
 14 ὑμᾶς. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ὑπῆγον εἰς ἐνέδραν καὶ ἐκάθισαν μεταξὺ Βαιθήλ καὶ Γαί,
 15 πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Γαί· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔμεινε τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐξεγερθεὶς
 16 ὁ Ἰησοῦς τὸ πρῶτ', ἐπεσκέφθη τὸν λαόν, καὶ ἀνέβη αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ
 17 πρὸς Γαί. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστής, ὁ μετ' αὐτοῦ, ἀνέβη καὶ ἐπλησίασε καὶ ἦλθε κατέναντι τῆς πόλεως
 18 καὶ ἐστρατοπέδευσε κατὰ τὸ βόρειον μέρος τῆς Γαί· ἦτο δὲ κοιλάς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Γαί. Καὶ λαθὼν
 19 ἕως πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐκάθισεν αὐτοὺς εἰς ἐνέδραν μεταξὺ Βαιθήλ καὶ Γαί, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς
 20 πόλεως. Καὶ ἀφοῦ διέταξαν τὸν λαόν, ἅπαν τὸ στράτευμα τὸ πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἐνέδραν αὐτοῦ
 21 πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως, ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλάδος. Καὶ ὡς εἶδεν
 22 ὁ βασιλεὺς τῆς Γαί, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ἔσπευσαν καὶ ἐξηγέρθησαν πρῶτ'
 23 καὶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς μάχην, εἰς ὠρισμένην ὥραν, ἐπὶ τὴν πεδιάδα· πλὴν αὐτὸς δὲν
 24 ἤξευρεν ὅτι ἦτο ἐνεδρα κατ' αὐτοῦ ὀπισθεν τῆς πόλεως. Καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ προεπειθήθησαν ὅτι
 25 κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔφευγον διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου. Καὶ συνεκαλέσθησαν πᾶς ὁ λαὸς
 26 ὁ ἐν Γαί, διὰ νὰ καταδιώκωσιν αὐτούς· καὶ κατεδίωξαν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ
 27 δὲν ἀπέμεινεν ἄνθρωπος ἐν Γαί καὶ ἐν Βαιθήλ, ὅστις δὲν ἐξῆλθε κατόπιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἀφῆκαν ἀνοικτὴν τὴν
 28 πόλιν, καὶ κατεδίωκον τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐκτεῖνον τὴν λόγχην, τὴν ἐν τῇ χειρὶ
 29 σου, πρὸς τὴν Γαί· διότι θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἰησοῦς τὴν λόγχην, τὴν ἐν
 30 τῇ χειρὶ αὐτοῦ, πρὸς τὴν πόλιν. Καὶ ἡ ἐνεδρα ἐσηκώθη μετὰ σπουδῆς ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, καὶ ὥρμησαν

εὐθὺς ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκυρίευσαν αὐτήν, καὶ σπεύσαντες ἔκαυσαν τὴν πόλιν ἐκ πυρί. Καὶ ὅτε περιέβλεψαν εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν οἱ ἄνδρες τῆς Γαί, εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἀνέβαιναν ὁ 20 καπνὸς τῆς πόλεως πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ φύγωσιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ· ἐπειδὴ ὁ λαὸς ὁ φεύγων πρὸς τὴν ἔρημον ἐστράφησαν ὀπίσω ἐναντίον τῶν καταδιωκόντων. Ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, ἰδόντες 21 ὅτι ἡ ἐνέδρα εἶχε κυριεύσει τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἀνέβαιναν ὁ καπνὸς τῆς πόλεως, ἐστράφησαν ὀπίσω καὶ ἐπάταζαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί. Καὶ οἱ ἄλλοι ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως ἐναντίον αὐτῶν, ὥστε ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ 22 ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν· καὶ ἐπάταζαν αὐτούς, ὥστε δὲν ἀφῆκαν οὐδένα ἐξ αὐτῶν μείναντα ἢ διαφυγόντα. Τὸν δὲ 23 βασιλέα τῆς Γαί συνέλαβον ζῶντα καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ ἐτελείωσε φονεύων 24 πάντα τοὺς κατοίκους τῆς Γαί ἐν τῇ πεδιάδι ἐκ τῇ ἐρήμῳ, ὅπου κατεδίωκον αὐτούς, καὶ ἔπесον πάντες ἐν στόματι μαχαίρας, ἕως οὗ ἐξωλόθρευθησαν, ἐπέστρεψε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Γαί καὶ ἐπάταζαν αὐτὴν ἐν στόματι 25 μαχαίρας. Καὶ πάντες οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ἦσαν δώδεκα χιλιάδες, πάντες 26 οἱ ἄνθρωποι τῆς Γαί. Καὶ δὲν ἔσυρεν ὁ Ἰησοῦς ὀπίσω τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξέτεινε μὲ τὴν λόγχην, 27 ἕως οὗ ἐξωλόθρευσε πάντα τοὺς κατοίκους τῆς Γαί. Μόνον τὰ κτήνη καὶ τὰ λάφυρα τῆς πόλεως ἐκείνης 28 ἐλαφυραγώγησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς ἑαυτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ κατέκαυσεν ὁ Ἰησοῦς τὴν Γαί, καὶ κατέστησεν αὐτὴν σωρὸν παντοτεινὸν ἀσίκητον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 29 Τὸν δὲ βασιλέα τῆς Γαί ἐκρέμασεν ἐπὶ ζύλου ἕως ἐσπέρας· καὶ ὡς ἔδυσε ὁ ἥλιος, προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ 30 κατεβίβασαν τὸ πτώμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ζύλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ ὕψωσαν ἐπ’ αὐτοῦ σωρὸν λίθων μέγαν, ὅστις μένει ἕως τῆς σήμερον. Τότε ὠκοδόμησεν ὁ Ἰησοῦς θυσιαστήριον 31 εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ὄρος Ἐβάλ, καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου προσέταξε τοὺς 32 υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, θυσιαστήριον ἐκ λίθων ὁλοκλήρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων σίδηρος δὲν ἐπεβλήθη· καὶ προσέφεραν ἐπ’ αὐτὸ ὁλοκαύτωματα πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἔθυσαν 33 εἰρηνικὰς προσφοράς. Καὶ ἔγραψεν ἐκεῖ ἐπὶ τοὺς λίθους τὸ ἀντίγραφον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, τὸν ὁποῖον 34 εἶχε γράψει ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ 35 κριταὶ αὐτῶν ἐστάθησαν ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν, τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ αὐτόχθων· τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρος Γαριζὶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρος Ἐβάλ· καθὼς πρότερον προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ εὐλογῇσιν τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνέγνωσε πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου, τὰς εὐλογίας καὶ 34 τὰς κατάρας, κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου. Δὲν ἦτο λόγος ἐκ πάντων ὅσα προσέταξεν ὁ 35 Μωϋσῆς, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀνέγνωσεν ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων καὶ τῶν ξένων τῶν παρευρισκομένων μεταξὺ αὐτῶν.

Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς, οἱ ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ 9 ἐν πᾶσι τοῖς παραλίοις τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, ἕως κατέναντι τοῦ Λιβάνου, οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ Χαναναῖοι, οἱ Φερεζαῖοι, οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι, συνήχθησαν πάντες ὁμοῦ, διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν 2 Ἰησοῦν καὶ τὸν Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Γαθαὼν ἤκουσαν ὅ, τι ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερικῶ καὶ 3 εἰς τὴν Γαί, καὶ ἔπραξαν καὶ οὗτοι μετὰ πανουργίας, καὶ ὑπῆγον καὶ ἡτοιμάσθησαν μὲ ἐφόδια, καὶ ἔλαβον 4 σάκκους παλαιούς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν καὶ ἀσκούς οἴνου παλαιούς καὶ κατεσχισμένους καὶ δεδεμένους, καὶ 5 εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν ὑποδήματα παλαιὰ καὶ ἐμβαλωμένα, καὶ ἱμάτια παλαιὰ ἐφ’ ἑαυτῶν· καὶ ὅλος ὁ ἄρτος τοῦ ἐφοδιασμοῦ αὐτῶν ἦτο ξηρὸς καὶ κατατεθρυμμένος. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς 6 Γάλγαλα, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀπὸ γῆς μακρᾶς ἦλθομεν· τώρα λοιπὸν κάμετε συνθήκην πρὸς ἡμᾶς. Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς Εὐαῖους τούτους, Σεῖς κατοικεῖτε 7 ἴσως ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, καὶ πῶς θέλομεν κάμει συνθήκην πρὸς ἐσᾶς· Οἱ δὲ εἶπον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Δοῦλοί 8 σου εἴμεθα. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ποῖοι εἴσθε καὶ πόθεν ἔρχεσθε· Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἀπὸ πολὺ 9 μακρᾶς γῆς ἦλθον οἱ δοῦλοί σου διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· διότι ἠκούσαμεν τὴν φήμην αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔκαμεν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, τοὺς πέραν τοῦ 10 Ἰορδάνου, εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσβεῶν, καὶ εἰς τὸν Ὡγ βασιλέα τῆς Βασάν, τὸν ἐν Ἀσταρῶθ· διὰ τοῦτο 11 εἶπον πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἡμῶν, λέγοντες, Λάβετε εἰς ἑαυτοὺς ἐφόδια διὰ τὴν ὁδόν, καὶ ὑπάγετε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπατε πρὸς αὐτούς, δοῦλοί σας εἴμεθα· τώρα λοιπὸν κάμετε συνθήκην πρὸς ἡμᾶς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τοῦτον ζεστὸν ἐλάβομεν ἐκ τῶν οἰκῶν ἡμῶν, καθ’ ἣν 12 ἡμέραν ἐξῆλθομεν διὰ νὰ ἔλθωμεν πρὸς ἐσᾶς· καὶ τώρα, ἰδοὺ, εἶναι ξηρὸς καὶ κατατεθρυμμένος· καὶ οὗτοι 13 οἱ ἄσκοι τοῦ οἴνου, τοὺς ὁποίους ἐγεμίσαμεν νέους, καὶ ἰδοὺ, εἶναι κατεσχισμένοι· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν ταῦτα καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν ἐπαλαιώθησαν διὰ τὴν πολὺ μακρὰν ὁδόν. Καὶ ἐδέχθησαν τοὺς ἄνδρας ἐξ αἰτίας 14 τῶν ἐφοδίων αὐτῶν, καὶ δὲν ἠρώτησαν τὸν Κύριον. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰρήνην πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔκαμε 15 συνθήκην πρὸς αὐτούς, νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν αὐτῶν· καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ὤμοσαν πρὸς αὐτούς. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφοῦ ἔκαμον συνθήκην πρὸς αὐτούς, ἤκουσαν ὅτι ἦσαν γείτονες αὐτῶν καὶ κατῴκουν 16 μεταξὺ αὐτῶν. Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑπῆγον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν τὴν τρίτην ἡμέραν· αἱ δὲ πόλεις 17 αὐτῶν ἦσαν Γαθαὼν καὶ Χεφειρά καὶ Βηρώθ καὶ Κιριάθιαιρέμ. Καὶ δὲν ἐπάταζαν αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, 18 διότι οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἶχον ὁμόσει πρὸς αὐτοὺς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐγόγγυζε πᾶσα ἡ συναγωγὴ κατὰ τῶν ἀρχόντων. Πάντες ὅμως οἱ ἄρχοντες εἶπον πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν, Ἡμεῖς 19 ὠμόσαμεν πρὸς αὐτοὺς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· τώρα λοιπὸν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγγίσωμεν αὐτούς·

20 τοῦτο θέλομεν κάμει εἰς αὐτούς· θέλομεν φυλάξει τὴν ζωὴν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἦναι ὀργὴ Θεοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
 21 διὰ τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ὠμόσαμεν πρὸς αὐτούς. Καὶ οἱ ἄρχοντες εἶπον πρὸς αὐτούς, Ἄσ' ὧσι· πλὴν ἂς
 22 ἦναι ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι εἰς πᾶσαν συναγωγὴν· καθὼς οἱ ἄρχοντες ὑπεσχέθησαν πρὸς αὐτούς. Καὶ
 23 συνεκάλεσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, λέγων, Διὰ τί ἠπατήσατε ἡμᾶς λέγοντες, πολὺ μακράν
 24 σᾶς δοῦλος καὶ ξυλοκόπος καὶ ὑδροφόρος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν
 λέγοντες, Ἐπειδὴ οἱ δοῦλοί σου ἔμαθον μετὰ πληροφορίας ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σου διέταξεν εἰς τὸν δοῦλον
 25 αὐτοῦ Μωϋσῆν, νὰ δώσῃ εἰς ἑσᾶς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἔμπροσθέν σας πάντας τοὺς κατοικοῦς
 26 τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἐφοβήθημεν ἀπὸ σᾶς σφόδρα διὰ τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ ἐκάμομεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο· καὶ τώρα,
 27 ἰδοὺ, εἰς τὰς χειράς σου εἴμεθα· ὃ, τι σοὶ φανῇ καλὸν καὶ ἀρεστὸν νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς, κάμε. Καὶ ἔκαμεν
 οὕτως εἰς αὐτούς, καὶ ἡλευθέρωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἐφόνευσαν αὐτούς. Καὶ
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους μέχρι τοῦδε, εἰς τὴν συναγωγὴν
 καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν τόπον ὄντινα ἐκλέξῃ.

10 Καὶ ὡς ἤκουσεν Ἀδωνισεδὲκ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐκυρίευσεν τὴν Γαὶ καὶ ἐξωλόθρευσεν
 αὐτήν, ὅτι, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν Ἱερικῶ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, οὕτως ἔκαμεν εἰς τὴν Γαὶ καὶ εἰς τὸν βασιλέα
 2 αὐτῆς, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γαθαὼν ἔκαμον εἰρήνην μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔμενον μετὰ αὐτῶν, ἐφοβήθησαν
 σφόδρα· διότι ἦτο πόλις μεγάλη ἡ Γαθαὼν, ὡς μία τῶν βασιλικῶν πόλεων, καὶ διότι ἦτο μεγαλητέρα τῆς Γαί,
 3 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς δυνατοί. Διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν Ἀδωνισεδὲκ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν
 4 Ὡὰμ βασιλέα τῆς Χεβρών, καὶ πρὸς τὸν Πιράμ βασιλέα τῆς Ἰαρμούθ, καὶ πρὸς τὸν Ἰαφιά βασιλέα τῆς Λαχείς,
 5 καὶ πρὸς τὸν Δεβείρ βασιλέα τῆς Ἑγλῶν, λέγων, Ἀνάβητε πρὸς ἐμὲ καὶ βοηθήσατέ μοι, διὰ νὰ πατάζωμεν τὴν
 6 Γαθαὼν· διότι ἔκαμεν εἰρήνην μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ συναχθέντες οἱ πέντε βασιλεῖς
 τῶν Ἀμορραίων, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὁ βασιλεὺς τῆς Χεβρών, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰαρμούθ, ὁ βασιλεὺς
 7 τῆς Λαχείς, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑγλῶν, ἀνέβησαν, αὐτοὶ καὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν
 8 ἔμπροσθεν τῆς Γαθαὼν καὶ ἐπολέμουν ἐναντίον αὐτῆς. Καὶ οἱ Γαθαωνῖται ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν
 9 εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλγαλα, λέγοντες, Μὴ ἀποσύρῃς τὴν χειρὰ σου ἀπὸ τῶν δούλων σου· ἀνάβα πρὸς
 10 ἡμᾶς ταχέως καὶ σῶσον ἡμᾶς καὶ βοηθήσον ἡμᾶς· διότι συνήχθησαν ἐναντίον ἡμῶν πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν
 11 Ἀμορραίων, οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Γαλγάλων, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
 12 πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς
 13 αὐτούς· διότι παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χειρὰ σου· δὲν θέλει σταθῇ ἔμπροσθέν σου οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν. Ἦλθε
 14 λοιπὸν ἐπ' αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἐξαίφνης, ἀναβάς ἀπὸ Γαλγάλων δι' ὅλης τῆς νυκτός. Καὶ κατετρόπωσεν αὐτοὺς ὁ
 15 Κύριος ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν σφαγῇ μεγάλῃ ἐν Γαθαὼν, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς εἰς
 16 τὴν ὁδὸν τὴν ἀναβαίνουσαν πρὸς Βαιθώρων, καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκά καὶ ἕως Μακκηδά. Καὶ ἐνῶ,
 17 φεύγοντες ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, ἦσαν ἐν τῇ καταβάσει τῆς Βαιθώρων, ὁ Κύριος ἔρριπεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 18 κατ' αὐτῶν λίθους μεγάλους ἕως Ἀζηκά, καὶ ἀπέθανον· περισσότεροι ἦσαν οἱ ἀποθανόντες ἐκ τῶν λίθων τῆς
 19 χαλᾶρης, παρ' ὅσους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατέκοψαν ἐν μαχαίρᾳ. Τότε ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Κύριον, καθ'
 20 ἦν ἡμέραν ὁ Κύριος παρέδωκε τοὺς Ἀμορραίους ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ Ἰσραὴλ,
 21 Στήθι, ἦλιε, ἐπὶ τὴν Γαθαὼν, καὶ σύ, σελήνη, ἐπὶ τὴν φάραγγα Αἰαλῶν. Καὶ ὁ ἥλιος ἐστάθη καὶ ἡ σελήνη
 22 ἔμεινεν, ἕως οὗ ὁ λαὸς ἐξεδικήθη τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Δὲν εἶναι τοῦτο γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἰασήρ· καὶ
 23 ἐστάθη ὁ ἥλιος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δὲν ἔσπευσε νὰ δύσῃ ἕως μιᾶς ὁλοκλήρου ἡμέρας. Καὶ τοιαύτη
 24 ἡμέρα δὲν ὑπῆρξεν οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον, ὥστε ὁ Κύριος νὰ ἀκούσῃ φωνὴν ἀνθρώπου· διότι ὁ Κύριος
 25 ἐπολέμει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς
 26 Γάλγαλα. Οἱ δὲ πέντε βασιλεῖς οὗτοι ἔφυγον καὶ ἐκρύφθησαν εἰς σπηλαῖον ἐν Μακκηδά. Καὶ ἀνῆγγειλαν
 27 πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, οἱ πέντε βασιλεῖς εὐρέθησαν κεκρυμμένοι εἰς σπηλαῖον ἐν Μακκηδά. Καὶ εἶπεν ὁ
 Ἰησοῦς, Κυλίσατε λίθους μεγάλους εἰς τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ καταστήσατε ἀνθρώπους πλησίον αὐτοῦ διὰ
 νὰ φυλάττωσιν αὐτούς· καὶ σεῖς μὴ στέκεσθε· καταδιώκετε τοὺς ἐχθροὺς σας καὶ πατάξατε τὸ ὄπισθεν αὐτῶν·
 μὴ ἀφήσητε αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς
 28 χειράς σας. Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐτελείωσαν φονεύοντες αὐτοὺς ἐν σφαγῇ μεγάλῃ σφόδρα,
 29 ἕως οὗ ἐξωλοθρεύθησαν, οἱ λοιποὶ ἐξ αὐτῶν, ὅσοι διεσώθησαν, εἰσῆλθον εἰς ὠχυρωμένας πόλεις. Καὶ πᾶς ὁ
 30 λαὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς Μακκηδά ἐν εἰρήνῃ· οὐδεὶς ἐκίνησε τὴν γλῶσσαν
 31 αὐτοῦ κατὰ τινος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀνοίξατε τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ ἐξαγάγετε πρὸς
 32 ἐμὲ τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκείνους ἐκ τοῦ σπηλαίου. Καὶ ἔκαμον οὕτω καὶ ἐξήγαγον πρὸς αὐτὸν τοὺς πέντε
 33 βασιλεῖς ἐκείνους ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα τῆς Ἱερουσαλὴμ, τὸν βασιλέα τῆς Χεβρών, τὸν βασιλέα τῆς
 34 Ἰαρμούθ, τὸν βασιλέα τῆς Λαχείς, τὸν βασιλέα τῆς Ἑγλῶν. Καὶ ἀφοῦ ἐξήγαγον πρὸς τὸν Ἰησοῦν τοὺς βασιλεῖς
 ἐκείνους, ἐκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πολεμιστῶν
 35 τοὺς ἐλθόντας μετ' αὐτοῦ, Πλησιάσατε, βάλετε τοὺς πόδας σας ἐπὶ τοὺς τραχήλους τῶν βασιλέων τούτων. Καὶ
 36 αὐτοὶ ἐπλησίασαν καὶ ἔβαλον τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
 37 Μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάτε· ἀνδρίζεσθε καὶ ἐνδυναμοῦσθε· ἐπειδὴ οὕτω θέλει κάμει ὁ Κύριος εἰς πάντας τοὺς
 ἐχθροὺς σας, κατὰ τῶν ὁποίων μάχεσθε. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς
 καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς εἰς πέντε ξύλα· καὶ ἐκρέμοντο εἰς τὰ ξύλα ἕως ἑσπέρας. Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου,

προσέταζεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ κατεβίβασαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ζύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου εἶχον κρυφθῇ, καὶ ἐκύλισαν λίθους μεγάλους εἰς τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, οὔτινες μένουσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς τὴν Μακκηδᾶ, καὶ ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ· δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον· καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Μακκηδᾶ, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰερικῶ. Καὶ διέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκ Μακκηδᾶ εἰς Λιβνὰ καὶ ἐπολέμει τὴν Λιβνὰ. Καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος καὶ αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ· δὲν ἀφῆκεν ἐν αὐτῇ ὑπόλοιπον· καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰερικῶ. Καὶ διέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκ Λιβνὰ εἰς Λαχεῖς, καὶ ἐστρατοπέδευσε κατέναντι αὐτῆς καὶ ἐπολέμει αὐτήν. Καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος τὴν Λαχεῖς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν τὴν δευτέραν ἡμέραν, καὶ ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ, κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Λιβνὰ. Τότε ἀνέβη Ὁράμ ὁ βασιλεὺς τῆς Γεζέρ διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Λαχεῖς· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως οὗ δὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν ὑπόλοιπον. Καὶ διέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκ Λαχεῖς εἰς Ἐγλὼν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν κατέναντι αὐτῆς καὶ ἐπολέμουν αὐτήν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ, κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Λαχεῖς. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐξ Ἐγλὼν εἰς Χεβρών, καὶ ἐπολέμουν αὐτήν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ· δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον· κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Ἐγλὼν· καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ. Καὶ ἔστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ· εἰς Δεβεῖρ καὶ ἐπολέμουν αὐτήν· καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἐξωλόθρευσαν πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ, δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον· καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν Χεβρών, οὕτως ἔκαμεν εἰς τὴν Δεβεῖρ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς· καὶ καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν Λιβνὰ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς. Οὕτως ἐπάταξεν ὁ Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ τὴν μεσημβρινὴν καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ἀσδὼθ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν· δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον, ἀλλ' ἐξωλόθρευσε πᾶν τὸ ἔχον πνοήν, καθὼς προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Κάδησβαρνή ἕως Γάζης, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γεσέν, ἕως Γαβαὼν. Καὶ πάντας τούτους τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς ἐκυρίευσεν διὰ μιᾶς, διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπολέμει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλγαλα.

Καὶ ὡς ἤκουσεν Ἰαβεὶν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσὼρ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἰωθὰβ βασιλέα τῆς Μαδὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σιμβρὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀχσάφ, καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς πρὸς βορρᾶν, εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς τὴν πεδινὴν, κατέναντι τῆς Χινερῶθ, καὶ εἰς τὴν κοιλάδα καὶ εἰς Νάφαθδὼρ πρὸς δυσμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς Χαναναίους τοὺς πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ πρὸς τοὺς Εὐαίους τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμών ἐν τῇ γῇ Μισπά. Καὶ ἐξῆλθον, αὐτοὶ καὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν μετ' αὐτῶν, λαὸς πολὺς ὥς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πληθος, μεθ' ἵππων καὶ ἁμαζῶν πολλῶν σφόδρα. Καὶ συναχθέντες πάντες οὗτοι οἱ βασιλεῖς, ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν ὁμοῦ πλησίον τῶν ὑδάτων Μερῶμ, διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι αὔριον, περὶ τὴν ὥραν ταύτην, ἐγὼ θέλω παραδῶσαι αὐτοὺς πάντας πεφονευμένους ἐμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ· τοὺς ἵππους αὐτῶν θέλεις νευροκοπήσῃ καὶ τὰς ἁμάζας αὐτῶν θέλεις κατακαύσῃ ἐν πυρί. Καὶ ὑπῆγεν ἐξαίφνης ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ πολεμιστὴς λαὸς μετ' αὐτοῦ, ἐναντίον αὐτῶν εἰς τὰ ὕδατα Μερῶμ, καὶ ἐπέπεσον ἐπ' αὐτούς. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως τῆς μεγάλης Σιδωνος· καὶ ἕως Μισρεφῶθμαῖμ καὶ ἕως τῆς κοιλάδος Μισπά πρὸς ἀνατολὰς· καὶ ἐπάταξαν αὐτούς, ἕως οὗ δὲν ἀφῆκαν εἰς αὐτοὺς ὑπόλοιπον. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε καὶ τὰς ἁμάζας αὐτῶν κατέκαυσεν ἐν πυρί. Καὶ ἔστρεψεν ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Ἀσὼρ καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα αὐτῆς ἐν μαχαίρᾳ· διότι ἡ Ἀσὼρ ἦτο πρότερον ἢ πρωτεύουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. Καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· δὲν ἔμεινεν οὐδὲν ἔχον πνοήν· καὶ τὴν Ἀσὼρ κατέκαυσεν ἐν πυρί. Καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλέων ἐκείνων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν συνέλαβεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· ἐξωλόθρευσεν αὐτούς, καθὼς προσέταξε Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου. Πάσας δὲ τὰς πόλεις, ὅσαι ἔμενον μετὰ τῶν προχωμάτων αὐτῶν, δὲν ἔκαυσεν αὐτάς ὁ Ἰσραὴλ, ἐκτὸς μόνην τὴν Ἀσὼρ κατέκαυσεν ὁ Ἰησοῦς. Καὶ πάντα τὰ λάφυρα τῶν πόλεων τούτων καὶ τὰ κτήνη ἐλαφυραγώγησαν εἰς ἑαυτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τοὺς δὲ ἀνθρώπους πάντας ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· δὲν ἀφῆκαν οὐδὲν ἔχον πνοήν. Καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, οὕτως προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν, καὶ οὕτως ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· δὲν παρέβη οὐδὲν ἐκ πάντων ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς πᾶσαν ἐκείνην τὴν γῆν, τὴν ὀρεινὴν, καὶ πᾶσαν τὴν μεσημβρινὴν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γεσέν, καὶ τὴν κοιλάδα καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ τὸ ὄρος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν κοιλάδα αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἀλάκ, τοῦ ἀναβαίνοντος πρὸς τὴν Σηεῖρ, ἕως Βάαλγαδ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Λιβάνου, ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀερμών· καὶ συνέλαβε πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ ἐθανάτωσεν

18, 19 αὐτούς. Πολὺν καιρὸν ἐπολέμει ὁ Ἰησοῦς πρὸς πάντας τούτους τοὺς βασιλεῖς. Δὲν ἦτο πόλις ἥτις ἔκαμεν εἰρήνην μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐκτὸς τῶν Εὐαίων τῶν κατοικούντων ἐν Γαβῶν· πάσας ἐκυρίευσαν ἐν πολέμῳ·
 20 διότι παρὰ Κυρίου ἔγινε τὸ νὰ σκληρυνθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, νὰ ἔλθωσιν εἰς μάχην κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶσι, νὰ μὴ γείνη εἰς αὐτοὺς ἔλεος, ἀλλὰ νὰ ἐξαφανισθῶσι, καθὼς ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς
 21 τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καὶ ἠφάνισε τοὺς Ἀνακεῖμ ἀπὸ τῶν ὀρέων, ἀπὸ Χεβρών, ἀπὸ Δεβεῖρ, ἀπὸ Ἀνάβ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ὀρέων τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ·
 22 ἐξολόθρευσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν πόλεων αὐτῶν. Δὲν ἔμεινον Ἀνακεῖμ ἐν τῇ γῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
 23 μόνον ἐν τῇ Γάζῃ, ἐν τῇ Γάθ καὶ ἐν τῇ Ἀζώτῳ ἔμεινον. Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν κατὰ πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Ἰσραὴλ κληρονομίαν, κατὰ τὸν διαμερισμὸν αὐτῶν εἰς τὰς φυλάς αὐτῶν. Καὶ ἡ γῇ ἡσύχασεν ἀπὸ τοῦ πολέμου.

12 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ἐπάταξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατεκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτῶν, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών, καὶ πᾶσαν
 2 τὴν πεδινὴν πρὸς ἀνατολὰς· τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἑσβὼν, τὸν δεσπόζοντα ἀπὸ Ἀροὴρ τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν, καὶ τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαάδ
 3 ἕως τοῦ ποταμοῦ Ἰαβόκ, τοῦ ὁρίου τῶν υἱῶν Ἀμμὼν· καὶ ἀπὸ τῆς πεδινῆς ἕως τῆς θαλάσσης Χινερὼθ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, τῆς ἀλμυρᾶς θαλάσσης πρὸς ἀνατολὰς, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
 4 πρὸς Βαιθίσειμῶθ, καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους ὑπὸ τὴν Ἀσδὼθφασγά· καὶ τὰ ὅρια τοῦ Ὠγ, βασιλέως τῆς
 5 Βασάν, τοῦ ἐναπολειφθέντος ἐκ τῶν γιγάντων καὶ κατοικοῦντος ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἑδρεῖ· ὅστις ἐξουσίαζεν ἐν τῷ ὄρει Ἀερμών καὶ ἐν Σαλχά καὶ ἐν πάσῃ τῇ Βασάν, ἕως τῶν ὀρίων τῶν Γεσσουριτῶν καὶ τῶν Μασααθιτῶν, καὶ
 6 ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς Γαλαάδ, ὁρίου τοῦ Σηὼν βασιλέως τῆς Ἑσβὼν. Τούτους ἐπάταξεν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου κληρονομίαν εἰς
 7 τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ἐπάταξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμὰς, ἀπὸ Βάαλγαδ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Λιβάνου, καὶ ἕως τοῦ ὄρους Ἀλάκ, τοῦ ἀναβαίνοντος εἰς Σηεῖρ· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς
 8 εἰς τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ κληρονομίαν, κατὰ τὸν διαμερισμὸν αὐτῶν· εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς κοιλάδας καὶ εἰς τὰς πεδιάδας καὶ εἰς Ἀσδὼθ καὶ εἰς τὴν ἔρημον καὶ εἰς τὸ μέρος τὸ μεσημβρινόν· τοὺς Χετταίους, τοὺς
 9 Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χαναναίους, τοὺς Φερεζαίους, τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους· τὸν βασιλέα τῆς
 10 Ἰεριχώ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γαί, τῆς παρὰ τὴν Βαιθήλ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἕνα· τὸν βασιλέα
 11, 12 τῆς Χεβρών, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἰαρμουθ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Λαχεῖς, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἐγγλὼν, ἕνα·
 13, 14 τὸν βασιλέα τῆς Γεζέρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Δεβεῖρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γεδέρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ὀρμά, ἕνα·
 15, 16 τὸν βασιλέα τῆς Ἀράδ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Λιβνά, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ὀδολλάμ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς
 17, 18 Μακκηδά, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Βαιθήλ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Θαπφουά, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἐφέρ, ἕνα· τὸν
 19 βασιλέα τῆς Ἀφέκ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Λασαράν, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Μαδὼν, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀσώρ, ἕνα·
 20, 21 τὸν βασιλέα τῆς Συμβρώνμερών, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀχσάφ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Θαανάχ, ἕνα· τὸν
 22, 23 βασιλέα τῆς Μεγιδδώ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Κέδες, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἰοκνεὰμ ἐν Καρμέλ, ἕνα· τὸν βασιλέα
 24 τῆς Δῶρ ἐν Νάφαθδῶρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῶν ἐθνῶν ἐν Γαλγάλοις, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Θεροά, ἕνα. Πάντες οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ εἴς.

13 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦτο γέρον, προβεηκὼς εἰς τὴν ἡλικίαν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Σὺ εἶσαι γέρον, προβεηκὼς εἰς τὴν ἡλικίαν, μένει δὲ ἔτι πολλή γῇ νὰ κυριευθῇ. Αὕτη εἶναι ἡ γῇ, ἡ μένουσα ἔτι· πάντα τὰ
 3 ὅρια τῶν Φιλιστιαίων καὶ πᾶσα ἡ Γεσσουρί, ἀπὸ Σιὼρ, τοῦ κατέναντι τῆς Αἰγύπτου, ἕως τῶν ὀρίων τῆς Ἀκκαρῶν πρὸς βορρᾶν, τὰ ὁποῖα ἀριθμοῦνται εἰς τοὺς Χαναναίους, αἱ πέντε ἡγεμονίαι τῶν Φιλιστιαίων, τῶν Γαζαίων,
 4 τῶν Ἀζωτίων, τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, τῶν Γεθαιῶν καὶ τῶν Ἀκκαρωνιτῶν, καὶ ἡ τῶν Αὐτῶν· ἀπὸ μεσημβρίας, πᾶσα ἡ γῇ τῶν Χαναναίων, καὶ ἡ Μεαρά ἡ τῶν Σιδωνίων ἕως Ἀφέκ, ἕως τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων· καὶ ἡ γῇ τῶν
 5 Γιβλιτῶν καὶ πᾶς ὁ Λίβανος, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, ἀπὸ Βάαλγαδ ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀερμών, ἕως τῆς εἰσόδου Αἰμάθ·
 6 πάντες οἱ κάτοικοι τῆς ὀρεινῆς, ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως Μισρεφώθμαῖμ, πάντες οἱ Σιδωνιοὶ· τούτους ἐγὼ θέλω ἐξολοθρεύσει ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· σὺ δὲ διαμοίρασον αὐτὴν διὰ κλήρων εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας,
 7 καθὼς προσέταξα εἰς σέ· τῶρα λοιπὸν διαμοίρασον τὴν γῆν ταύτην εἰς κληρονομίαν εἰς τὰς ἑννέα φυλάς
 8 καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ. Οἱ Ῥουβηνῖται καὶ οἱ Γαδίται, μετὰ τοῦ ἄλλου ἡμίσεως αὐτῆς, ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς,
 9 καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς αὐτούς, ἀπὸ τῆς Ἀροὴρ, τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ
 10 Ἀρνὼν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ· καὶ πᾶσαν τὴν πεδινὴν Μεδεβά ἕως Δαιβὼν, καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, τοῦ βασιλεύοντος ἐν Ἑσβὼν, ἕως τῶν ὀρίων τῶν υἱῶν Ἀμμὼν,
 11 καὶ τὴν Γαλαάδ, καὶ τὰ ὅρια τῶν Γεσσουριτῶν καὶ τῶν Μασααθιτῶν, καὶ πᾶν τὸ ὄρος Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν ἕως Σαλχά, ἅπαν τὸ βασίλειον τοῦ Ὠγ ἐν Βασάν, τοῦ βασιλεύοντος ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἑδρεῖ, ὅστις ἐναπελείφθη ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τῶν γιγάντων· διότι τούτους ὁ Μωϋσῆς ἐπάταξε καὶ ἐξολόθρευσεν
 13 αὐτούς. Τοὺς Γεσσουρίτας ὅμως καὶ τοὺς Μασααθίτας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἐξολόθρευσαν, ἀλλὰ κατοικοῦσιν
 14 οἱ Γεσσουρίται καὶ οἱ Μασααθῖται μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον. Μόνον εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν· αἱ διὰ πυρὸς γινόμεναι θυσίαι Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν,
 15 καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς. Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Ῥουβὴν κληρονομίαν, κατὰ τὰς

συγγενείας αὐτῶν. καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ Ἀροήρ, τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρῶν, καὶ ἡ πόλις 16
 ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πεδινὴ ἕως Μεδεβά, ἡ Ἑσεβὼν καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς, αἱ ἐν τῇ 17
 πεδινῇ Δαιῶν, καὶ ἡ Βαμῶθβαάλ, καὶ ἡ Βαῖθβαάλμεων, καὶ ἡ Ἰασσά, καὶ ἡ Κεδημῶθ, καὶ ἡ Μηφάθ, καὶ ἡ 18, 19
 Κιριαθαῖμ, καὶ ἡ Σιβμά, καὶ ἡ Ζαρὲθσαάρ ἐν τῷ ὄρει τῆς κοιλάδος, καὶ ἡ Βαῖθφεγῶρ, καὶ ἡ Ἀσδῶθφασγά, καὶ 20
 ἡ Βαῖθθισιμῶθ, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἅπαν τὸ βασίλειον τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, 21
 τοῦ βασιλεύοντος ἐν Ἑσεβὼν, τὸν ὁποῖον ἐπάταξεν ὁ Μωϋσῆς, αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Μαδιάμ, τὸν Εὐῖ 22
 καὶ τὸν Ῥεκὲμ καὶ τὸν Σοῦρ καὶ τὸν Οὐρ καὶ τὸν Ῥεβά ἄρχοντας τοῦ Σηὼν, κατοικοῦντας τὴν γῆν. Καὶ τὸν 23
 Βαλαάμ· τὸν υἱὸν τοῦ Βεῶρ, τὸν μάντιν, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ μεταξὺ τῶν φονευθέντων ὑπ’ 24
 αὐτῶν. Καὶ τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, ὁ Ἰορδάνης ἦτο τὸ ὄριον αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Ῥουβὴν 25
 κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς τὴν φυλὴν 26
 Γάδ, εἰς τοὺς υἱοὺς Γάδ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἦτο ἡ Ἰαζήρ, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις 27
 τῆς Γαλαὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς γῆς τῶν υἱῶν Ἀμμών, ἕως τῆς Ἀροήρ, τῆς κατέναντι Ῥαββά, καὶ ἀπὸ Ἑσεβὼν 28
 μέχρι Ῥαμὰθμισπὰ καὶ Βετονίμ, καὶ ἀπὸ Μαχαναῖμ ἕως τῶν ὁρίων τῆς Δεβεῖρ, καὶ ἐν τῇ κοιλάδι, Βαῖθάρὰμ 29
 καὶ Βαῖθνιμρά καὶ Σοκχῶθ καὶ Σαφὼν, τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βασιλείου τοῦ Σηὼν βασιλέως τῆς Ἑσεβὼν, καὶ ὁ 30
 Ἰορδάνης τὸ ὄριον ἕως τοῦ ἄκρου τῆς θαλάσσης Χιννερῶθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς. Αὕτη εἶναι ἡ 31
 κληρονομία τῶν υἱῶν Γάδ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς 32
 κληρονομίαν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ· καὶ ἔγινε κτῆμα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Μανασσῆ 33
 κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἦτο ἀπὸ Μαχαναῖμ, πᾶσα ἡ Βασάν, ἅπαν τὸ βασίλειον τοῦ 30
 Ὁγ βασιλέως τῆς Βασάν καὶ πᾶσαι αἱ κωμοπόλεις τοῦ Ἰαεῖρ, αἱ ἐν Βασάν, ἐξήκοντα πόλεις· καὶ τὸ ἥμισυ 31
 τῆς Γαλαὰδ καὶ Ἀσταρῶθ καὶ Ἑδρεῖ, πόλεις τοῦ βασιλείου τοῦ Ὁγ ἐκ Βασάν, ἐδόθησαν εἰς τοὺς υἱοὺς Μαχεῖρ 32
 υἱοῦ Μανασσῆ, εἰς τὸ ἥμισυ τῶν υἱῶν Μαχεῖρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Οὗτοι εἶναι οἱ τόποι, τοὺς ὁποίους 33
 ἐκληροδότησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πλησίον τῆς Ἱεριχώ, πρὸς 33
 ἀνατολάς. Εἰς δὲ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν ὁ Μωϋσῆς. Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, αὐτὸς 33
 ἦτο ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς.

Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ τόποι, τοὺς ὁποίους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκληρονόμησαν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, τοὺς ὁποίους **14**
 ἐκληροδότησαν εἰς αὐτοὺς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν 2
 φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Διὰ κλήρου ἔγινεν ἡ κληρονομία τῶν ἐννέα τούτων φυλῶν καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς, 3
 καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Μωϋσέως. Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχε δώσει τὴν κληρονομίαν τῶν δύο φυλῶν 4
 καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· εἰς τοὺς Λευῖτας ὅμως δὲν ἔδωκε κληρονομίαν μεταξὺ 5
 αὐτῶν. Διότι οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ ἦσαν δύο φυλαί, τοῦ Μανασσῆ καὶ τοῦ Ἐφραῖμ· καὶ δὲν ἔδωκαν εἰς τοὺς Λευῖτας 6
 μερίδιον ἐν τῇ γῇ εἰμὴ πόλεις διὰ νὰ κατοικῶσι, μετὰ τῶν προαστείων αὐτῶν, διὰ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ διὰ τὴν 7
 περιουσίαν αὐτῶν. Καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διεμοίρασαν 8
 τὴν γῆν. Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰούδα πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς Γάλαλα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ 9
 Ἰεφοννὴ ὁ Κενεζαῖος, Σὺ ἐξεύρεις τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, τὸν ἄνθρωπον 10
 τοῦ Θεοῦ, περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδησβαρνὴ· ἤμην τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας, ὅτε μὲ ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς 11
 ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἀπὸ Κάδησβαρνὴ διὰ νὰ κατασκοπεύσω τὴν γῆν· καὶ ἀπήγγειλα πρὸς αὐτὸν λόγον, ὅστις 12
 ἦτο ἐν τῇ καρδίᾳ μου· οἱ ἀδελφοί μου ὅμως, οἱ συναναβάντες μετ’ ἐμοῦ, ἐνέκρωσαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ· ἀλλ’ 13
 ἐγὼ ἠκολούθησα ἐντελῶς Κύριον τὸν Θεὸν μου· καὶ ὡμοσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην λέγων, Ἐξάπαντος 14
 ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐπάτησαν οἱ πόδες σου, θέλει εἶσθαι κληρονομία ἰδικὴ σου καὶ τῶν υἱῶν σου διαπαντός· 15
 διότι ἐντελῶς ἠκολούθησας Κύριον τὸν Θεὸν μου· καὶ τώρα, ἰδοὺ, ὁ Κύριος μὲ ἐφύλαξε ζῶντα, καθὼς εἶπε, 16
 τὰ τεσσαράκοντα πέντε ταῦτα ἔτη, ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἐλάλησεν ὁ Κύριος τὸν λόγον τοῦτον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ὅτε 17
 ὁ Ἰσραὴλ ἐπορεύετο ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι σήμερον ὀγδοήκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας· ἔτι καὶ 18
 τὴν σήμερον εἶμαι δυνατός, καθὼς τὴν ἡμέραν ὅτε μὲ ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς· ὥς ἦτο τότε ἡ δύναμίς μου διὰ 19
 πόλεμον καὶ διὰ νὰ ἐξέρχωμαι καὶ διὰ νὰ εἰσέρχωμαι· τώρα λοιπὸν δός μοι τὸ ὅρος τοῦτο, περὶ τοῦ ὁποίου 20
 ἐλάλησεν ὁ Κύριος τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι σὺ ἤκουσας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι εἶναι ἐκεῖ Ἀνακεῖμ καὶ 21
 πόλεις μεγάλας ὡχυρωμέναι· ἐὰν ὁ Κύριος ἦναι μετ’ ἐμοῦ, ἐγὼ θέλω δυνηθῆναι νὰ ἐκδιώξω αὐτούς, καθὼς εἶπεν 22
 ὁ Κύριος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφοννὴ τὴν Χεβρὼν εἰς 23
 κληρονομίαν. Διὰ τοῦτο ἡ Χεβρὼν ἀποκατέστη κληρονομία τοῦ Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννὴ τοῦ Κενεζαίου ἕως 24
 τῆς σήμερον, διότι ἐντελῶς ἠκολούθησε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν πρότερον ἦτο 25
 Κιριάθάρβά· ἦτο δὲ ὁ Ἀρβά ἄνθρωπος μέγας μεταξὺ τῶν Ἀνακεῖμ. Καὶ ἡ γῆ ἠσύχασεν ἀπὸ τοῦ πολέμου.

Ὁ δὲ κληρὸς τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦτο εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰδουμαίας· **15**
 ἡ ἔρημος Σιν ἡ πρὸς νότον ἦτο τὸ ἄκρον τὸ μεσημβρινόν. Καὶ τὰ μεσημβρινὰ αὐτῶν ὅρια ἦσαν ἀπὸ τῶν 2
 παραλίων τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ βλέποντος πρὸς μεσημβρίαν· καὶ ἐξετείνοντο πρὸς 3
 τὸ μεσημβρινὸν μέρος εἰς τὴν ἀνάβασιν Ἀκραβθίμ, καὶ διέβαινον εἰς Σιν καὶ ἀνέβαινον ἀπὸ μεσημβρίας εἰς 4
 Κάδησβαρνὴ, καὶ διέβαινον τὴν Ἑσρὼν καὶ ἀνέβαινον εἰς Ἀδδάρ καὶ ἔστρεφον πρὸς Καρκαά· καὶ διέβαινον 5
 εἰς Ἀσμών καὶ ἐξήρχοντο ἕως τοῦ χειμάρρου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐτελείονον τὰ ὅρια εἰς τὴν θάλασσαν· ταῦτα 6
 θέλουσιν εἶσθαι τὰ μεσημβρινὰ ὁρία σας. Τὸ δὲ ἀνατολικὸν ὄριον ἦτο ἡ θάλασσα ἡ ἁλμυρά, ἕως ἄκρου τοῦ 7
 Ἰορδάνου. Καὶ τὸ ὄριον κατὰ τὸ βόρειον μέρος ἤρχετο ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ 8
 Ἰορδάνου· καὶ ἀνέβαινε τὸ ὄριον ἕως Βαῖθὸγλά, καὶ διέβαινε ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαῖθάραβά· καὶ ἀνέβαινε τὸ 9

7 ὄριον ἕως τοῦ λίθου τοῦ Βοὰν υἱοῦ τοῦ 'Ρουβὴν· καὶ ἀνέβαινε τὸ ὄριον πρὸς Δεβεὶρ ἀπὸ τῆς κοιλάδος Ἀχώρ, καὶ ἐξετείνετο πρὸς βορρᾶν βλέπον εἰς Γάλαλα, τὴν κατέναντι τῆς ἀναβάσεως Ἀδουμμίμ, ἥτις εἶναι πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα διέβαινε τὸ ὄριον ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ 'Ενσεμέ, καὶ ἐξήρχετο εἰς 'Ενρωγήλ·
8 καὶ ἀνέβαινε τὸ ὄριον διὰ τῆς φάραγγος τοῦ υἱοῦ τοῦ 'Εννόμ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς 'Ιεβούς· αὕτη εἶναι ἡ 'Ιερουσαλήμ· καὶ ἀνέβαινε τὸ ὄριον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, τοῦ κατέναντι τῆς φάραγγος 'Εννόμ
9 πρὸς δυσμᾶς, ἥτις εἶναι εἰς τὸ τέλος τῆς κοιλάδος τῶν 'Ραφαεὶμ πρὸς βορρᾶν· καὶ διέβαινε τὸ ὄριον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἕως τῆς πηγῆς τῶν ὑδάτων Νεφθῶ, καὶ ἐξήρχετο εἰς τὰς κωμοπόλεις τοῦ ὄρους
10 'Εφρών· καὶ διευθύνετο τὸ ὄριον εἰς Βααλά, ἥτις εἶναι ἡ Κιριάθιαρεὶμ· καὶ ἔστρεφε τὸ ὄριον ἀπὸ Βααλά πρὸς δυσμᾶς εἰς τὸ ὄρος Σηεὶρ, καὶ διέβαιναν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ὄρους 'Ιαρεὶμ, ὅπου εἶναι ἡ Χασαλὼν, πρὸς
11 βορρᾶν· καὶ κατέβαιναν εἰς τὴν Βαίθσεμὲ καὶ διέβαιναν εἰς Θαμνά· ἔπειτα ἐξήρχετο τὸ ὄριον εἰς τὸ πλάγιον τῆς Ἀκκαρὼν πρὸς βορρᾶν· καὶ διευθύνετο τὸ ὄριον εἰς Σικρών, καὶ διέβαιναν εἰς τὸ ὄρος τῆς Βααλά, καὶ
12 ἐξήρχετο εἰς 'Ιαβνήλ, καὶ ἔκαμνε τὸ ὄριον διεξόδον εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ τὸ ὄριον τὸ δυτικὸν ἦτο ἡ θάλασσα
13 ἡ μεγάλη καὶ τὰ παράλια. Ταῦτα εἶναι τὰ ὅρια τῶν υἱῶν 'Ιούδα κύκλῳ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Καὶ
14 εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ 'Ιεφοννὴ ἔδωκε μερίδιον μεταξὺ τῶν υἱῶν 'Ιούδα, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου
15 τὴν πρὸς τὸν 'Ιησοῦν, τὴν πόλιν τοῦ Ἀρβά πατρὸς τοῦ Ἀνάκ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών. Καὶ ἐξεδίωξεν ἐκεῖθεν ὁ
16 Χάλεβ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ, τὸν Σεσαΐ καὶ τὸν Ἀχιμάν καὶ τὸν Θαλμαΐ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ. Καὶ
17 ἐκεῖθεν ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κατοικοὺς τῆς Δεβεὶρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δεβεὶρ πρότερον ἦτο Κιριάθσεφέρ. Καὶ εἶπεν
18 ὁ Χάλεβ, "Ὅστις πατάξῃ τὴν Κιριάθσεφέρ καὶ κυριεύσῃ αὐτήν, θέλω δώσει εἰς τοῦτον Ἀχσάν τὴν θυγατέρα μου
19 εἰς γυναῖκα. Καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν Γοθονιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενεζ ἀδελφὸς τοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν
20 Ἀχσάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. Καὶ αὕτη, ὅτε ἀπῆρχετο, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ
21 πατρὸς αὐτοῦ ἀγρόν· καὶ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄνου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Χάλεβ, Τί θέλεις· Ἡ δὲ εἶπε, Δὸς μοι
22 εὐλογίαν· ἐπειδὴ ἔδωκας εἰς ἐμὲ γῆν μεσημβρινήν, δὸς μοι καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτήν τὰς
23 ἄνω πηγὰς καὶ τὰς κάτω πηγὰς. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν 'Ιούδα κατὰ τὰς συγγενείας
24 αὐτῶν. Καὶ ἦσαν αἱ ἑσχαταὶ πόλεις τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν 'Ιούδα πρὸς τὰ ὅρια τῆς 'Εδὼμ πρὸς μεσημβρίαν,
25 Καβσεήλ, καὶ 'Εδέρ, καὶ 'Ιαγούρ, καὶ Κινά, καὶ Διμωνά, καὶ Ἀδαδά, καὶ Κέδες, καὶ Ἀσώρ, καὶ 'Ιθνάν, Ζίφ,
26 καὶ Τελέμ, καὶ Βαλῶθ, καὶ Ἀσώρ, Ἀδαττά, καὶ Κιριὼθέσρων, ἡ καὶ Ἀσώρ, Ἀμάμ, καὶ Σεμά, καὶ Μωλαδά, καὶ
27 Ἀσάργαδδά, καὶ 'Εσεμών, καὶ Βαίθφαλέθ, καὶ Ἀσάρσουάλ, καὶ Βῆρσαβεέ, καὶ Βιζιοθιά, Βααλά, καὶ 'Ιεὶμ,
28 καὶ Ἀσέμ, καὶ 'Ελθωλάδ, καὶ Χεσίλ, καὶ 'Ορμά, καὶ Σικλάγ, καὶ Μαδμαννά, καὶ Σανσαννά, καὶ Λεβαῶθ,
29 καὶ Σιλεεὶμ, καὶ Ἀεὶν, καὶ 'Ριμμὼν· πᾶσαι αἱ πόλεις εἴκοσι ἑννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἐν τῇ πεδινῇ ἦσαν
30 'Εσθαόλ, καὶ Σαραά, καὶ Ἀσνά, καὶ Ζανῶ, καὶ 'Ενγαννίμ, Θαπφουά, καὶ Ἡνάμ, 'Ιαρμούθ, καὶ 'Οδολλάμ,
31 Σωχώ, καὶ Ἀζηκά, καὶ Σαγαρεὶμ, καὶ Ἀδιθαεὶμ, καὶ Γεδηρά, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν, πόλεις δεκατέσσαρες,
32 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Σενάν, καὶ Ἀδασά, καὶ Μάγδαλαδ, καὶ Διλαάν, καὶ Μισπά, καὶ 'Ιοκθεήλ, Λαχεῖς,
33 καὶ Βασκάθ, καὶ Ἐγλὼν, καὶ Χαββὼν, καὶ Λαμάς, καὶ Χιθλεῖς, καὶ Γεδηρῶθ, Βαίθδαγὼν, καὶ Νααμά, καὶ
34 Μακκηδά, πόλεις δεκαῆξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Λιβνά, καὶ Ἐθέρ, καὶ Ἀσάν, καὶ 'Ιεφθά, καὶ Ἀσνά, καὶ Νεσιβ,
35 καὶ Κεειλά, καὶ Ἀχζιβ, καὶ Μαρησά, πόλεις ἑννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἀκκαρὼν, καὶ αἱ κωμοπόλεις αὐτῆς,
36 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς· ἀπὸ τῆς Ἀκκαρὼν ἕως τῆς θαλάσσης, πᾶσαι αἱ πλησίον τῆς Ἀζώτου, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
37 Ἀζωτος, αἱ κωμοπόλεις αὐτῆς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Γάζα, αἱ κωμοπόλεις αὐτῆς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἕως τοῦ
38 χειμάρρου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη τὸ ὄριον. Καὶ ἐν τῇ ὄρεινῃ, Σαμεὶρ, καὶ 'Ιαθεὶρ, καὶ Σωχώ,
39 καὶ Δαννά, καὶ Κιριάθσαννά, ἥτις εἶναι ἡ Δεβεὶρ, καὶ Ἀνάβ, καὶ 'Εσθεμῶ, καὶ Ἀνεὶμ, καὶ Γεσέν, καὶ Ὡλὼν,
40 καὶ Γιλῶ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἀράβ, καὶ Δουμά, καὶ Ἐσάν, καὶ 'Ιανούμ, καὶ Βαίθθαπφουά,
41 καὶ Ἀφεκά, καὶ Χουματά, καὶ Κιριάθάρβά, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, καὶ Σιῶρ, πόλεις ἑννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
42 Μαὼν, Καρμέλ, καὶ Ζίφ, καὶ 'Ιουτά, καὶ 'Ιεζραὴλ, καὶ 'Ιοκδεάμ, καὶ Ζανῶ, Ἀκαΐν, Γαβαά, καὶ Θαμνά, πόλεις
43 δέκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἀλούλ, Βαίθσουρ, καὶ Γεδῶρ, καὶ Μααράθ, καὶ Βαίθάνῶθ, καὶ Ἐλτεκὼν, πόλεις
44 ἑξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Κιριάθθαάλ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριάθιαρεὶμ, καὶ Ραββά, πόλεις δύο, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
45 Ἐν τῇ ἐρήμῳ, Βαίθαραβά, Μιδδίν, καὶ Σεχαχά, καὶ Νιβσάν, καὶ ἡ πόλις τοῦ ἁλατος, καὶ Ἐνγαδδί, πόλεις ἑξ,
46 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. τοὺς δὲ 'Ιεβουσαίους, τοὺς κατοικοῦντας τὴν 'Ιερουσαλήμ, οἱ υἱοὶ 'Ιούδα δὲν ἠδυνήθησαν
47 νὰ ἐκδιώξωσιν αὐτούς· ἀλλὰ κατοικοῦσιν οἱ 'Ιεβουσαῖοι μετὰ τῶν υἱῶν 'Ιούδα ἐν τῇ 'Ιερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας
48 ταύτης.

16 Καὶ ἔπαιον οἱ κληρονομοὶ τῶν υἱῶν 'Ιωσήφ ἀπὸ τοῦ 'Ιορδάνου πλησίον τῆς 'Ιεριχώ, ἕως τῶν ὑδάτων τῆς 'Ιεριχώ
2 κατὰ ἀνατολὰς, πρὸς τὴν ἔρημον τὴν ἀναβαίνουσαν ἀπὸ τῆς 'Ιεριχώ διὰ τοῦ ὄρους Βαίθῆλ, καὶ ἐκτείνεται
3 ἀπὸ Βαίθῆλ ἕως Λούζ, καὶ διαβαίνει διὰ τῶν ὁρίων τοῦ Ἀρχιάταρῶθ, καὶ καταβαίνει ἐκ δυσμῶν εἰς τὰ ὅρια
4 τοῦ 'Ιαφλαϊτί, ἕως τῶν ὁρίων τῆς κάτω Βαίθῶρῶν, καὶ ἕως Γεζέρ, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ
5 ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν οἱ υἱοὶ 'Ιωσήφ, ὁ Μανασσῆς καὶ ὁ Ἐφραΐμ. Καὶ τὰ ὅρια τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ
6 κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν ταῦτα· τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἦσαν
7 ἡ Ἀταρῶθᾶδάρ, ἕως τῆς ἄνω Βαίθῶρῶν· καὶ ἐξετείνοντο τὰ ὅρια πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς Μιχμεθὰ κατὰ τὸ
8 βόρειον· καὶ τὰ ὅρια ἔστρεφον κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἕως Ταανᾶθηλῶ, καὶ ἐκεῖθεν διέβαινον κατὰ ἀνατολὰς εἰς
9 'Ιανωχά· καὶ κατέβαινον ἀπὸ 'Ιανωχὰ εἰς Ἀταρῶθ, καὶ εἰς Νααράθ, καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν 'Ιεριχώ, καὶ ἐξήρχοντο
10 εἰς τὸν 'Ιορδάνην· τὰ ὅρια ἐξηκολούθησαν ἀπὸ Θαπφουά πρὸς δυσμᾶς ἕως τοῦ χειμάρρου Κανά, καὶ εἶχον
11 τὴν διεξόδον αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ κατὰ τὰς

συγγενείας αὐτῶν. Ἦσαν καὶ πόλεις κεχωρισμέναι διὰ τοὺς υἱοὺς Ἐφραΐμ μεταξὺ τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν Μανασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Καὶ δὲν ἐξεδιώξαν τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας εἰς Γεζέρ· ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσι μεταξὺ τῶν Ἐφραϊμιτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἔγειναν δοῦλοι ὑποτελεῖς.

Ἦτο καὶ κληρὸς διὰ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, διότι αὐτὸς ἦτο ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὸν Μαχεὶρ τὸν πρωτότοκον τοῦ Μανασσῆ, τὸν πατέρα τοῦ Γαλαάδ· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ἀνὴρ πολεμιστής, διὰ τοῦτο ἔλαβε τὴν Γαλαάδ καὶ τὴν Βασάν. Ἦτο κληρὸς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς υἱοὺς Μανασσῆ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀβιέζερ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Χελέκ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀσριήλ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Συχέμ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐφέρ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Σεμιδά. Ταῦτα ἦσαν τὰ ἀρσενικὰ τέκνα τοῦ Μανασσῆ υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Ὁ Σαλπαὰδ ὁμῶς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐφέρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχεὶρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, δὲν εἶχεν υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Μααλὰ καὶ Νουά, Ἀγλά, Μελχὰ καὶ Περσά. Καὶ προσελθοῦσαι ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐνώπιον Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυὲ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων, εἶπον, Ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτάς κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου κληρονομία μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ ἔπесον εἰς τὸν Μανασσῆ δέκα μερίδια, ἐκτὸς τῆς γῆς Γαλαάδ καὶ Βασάν, τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου· διότι αἱ θυγατέρες τοῦ Μανασσῆ ἔλαβον κληρονομίαν μεταξὺ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ οἱ ἐπίλοιποι υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ ἔλαβον τὴν γῆν Γαλαάδ. Καὶ τὰ ὅρια τοῦ Μανασσῆ ἦσαν ἀπὸ Ἀσὴρ ἕως τῆς Μιχμεθὰ κειμένης ἀπέναντι τῆς Συχέμ· καὶ ἐξετείνοντο τὰ ὅρια κατὰ τὰ δεξιά, ἕως τῶν κατοίκων τῆς Ἐνθαπφουά. Ὁ δὲ Μανασσῆς εἶχε τὴν γῆν Θαπφουά· ἡ δὲ Θαπφουά ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Μανασσῆ ἀνῆκεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐφραΐμ. Καὶ κατέβαινε τὸ ὄριον ἕως τοῦ χειμάρρου Κανά, πρὸς μεσημβρίαν τοῦ χειμάρρου· αὗται αἱ πόλεις τοῦ Ἐφραΐμ ἦσαν μεταξὺ τῶν πόλεων τοῦ Μανασσῆ· καὶ τὸ ὄριον τοῦ Μανασσῆ ἦτο πρὸς βορρᾶν τοῦ χειμάρρου, καὶ ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· πρὸς μεσημβρίαν ἦτο τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Μανασσῆ· καὶ ἡ θάλασσα ἦτο τὸ ὄριον αὐτοῦ· καὶ ἠνόνοντο πρὸς βορρᾶν μετὰ τοῦ Ἀσὴρ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Ἰσάχαρ. Καὶ εἶχεν ὁ Μανασσῆς, ἐν τῇ γῇ Ἰσάχαρ καὶ Ἀσὴρ, τὴν Βαίθθαν καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰβλεὰμ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Δῶρ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἐνδῶρ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Θαανὰ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Μεγιδδὼ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, τρεῖς ἐπαρχίας. Οἱ δὲ υἱοὶ Μανασσῆ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκδιώξωσι τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων τούτων, ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι ἐπέμενον νὰ κατοικῶσιν ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. Ἀφοῦ ὁμῶς ὑπερίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθυπέβαλον τοὺς Χαναναίους εἰς φόρον, πλὴν δὲν ἐξεδιώξαν αὐτοὺς ὀλοκλήρως. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰησοῦν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ λέγοντες, Διὰ τί ἔδωκας εἰς ἡμᾶς ἓνα μόνον κληρὸν καὶ μίαν μερίδα νὰ κληρονομήσωμεν, ἐνῶ εἴμεθα λαὸς πολὺς, καθὼς ὁ Κύριος εὐλόγησεν ἡμᾶς ἕως τοῦ νῦν· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν ἦσθε λαὸς πολὺς, ἀνάβητε εἰς τὸν δρυμὸν καὶ κόψατε μέρος αὐτοῦ δι' ἑαυτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν Φερεζαίων καὶ τῶν Ῥαφαείμ, ἐὰν τὸ ὅρος Ἐφραΐμ ἦναι παραπολὺ στενόχωρον διὰ σᾶς. Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ, Δὲν ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς τὸ ὅρος· καὶ πάντες οἱ Χαναναῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν τῆς κοιλάδος ἔχουσιν ἀμάζας σιδηράς, καὶ οἱ τῆς Βαίθθαν καὶ τῶν κωμοπόλεων αὐτῆς καὶ οἱ τῆς κοιλάδος Ἰεζραὲλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν οἶκον Ἰωσήφ, πρὸς τὸν Ἐφραΐμ καὶ πρὸς τὸν Μανασσῆ, λέγων, Σὺ εἶσαι λαὸς πολὺς· καὶ εἰς δύναμιν μεγάλην· σὺ δὲν θέλεις ἔχει ἓνα μόνον κληρὸν· ἀλλὰ τὸ ὅρος θέλει εἶσθαι ἰδικὸν σου· ἐπειδὴ εἶναι δρυμὸς, καὶ θέλεις κατακόψει αὐτόν· καὶ ἕως τῶν ἄκρων αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἰδικὸν σου· ἐπειδὴ θέλεις ἐκδιώξει τοὺς Χαναναίους, ἂν καὶ ἔχωσιν ἀμάζας σιδηράς καὶ ἦναι δυνατοί.

Συνηθορίσθη δὲ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλῶ, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ὑπετάχθη ἡ γῆ εἰς αὐτούς. Καὶ ἔμενον μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑπτὰ φυλαί, αἵτινες δὲν εἶχον λάβει τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ἔως πότε θέλετε μένει νωθοὶ εἰς τὸ νὰ ὑπάγητε νὰ κυριεύσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς· ἐκλέξατε εἰς ἑαυτοὺς τρεῖς ἄνδρας κατὰ φυλὴν· καὶ θέλω ἀποστείλει αὐτούς, καὶ σηκωθέντες θέλουσι περιέλθει τὴν γῆν καὶ διαγράψαι αὐτὴν κατὰ τὰς κληρονομίας αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει πρὸς ἐμέ· καὶ θέλουσι διαιρέσει αὐτὴν εἰς ἑπτὰ μερίδια· ὁ Ἰούδας θέλει κατοικεῖ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ὁ οἶκος Ἰωσήφ θέλουσι κατοικεῖ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν πρὸς βορρᾶν· θέλετε λοιπὸν διαγράψαι τὴν γῆν εἰς ἑπτὰ μέρη, καὶ θέλετε φέρετε ἐδῶ πρὸς ἐμέ τὴν διαγραφὴν, καὶ ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σᾶς ἐνταῦθα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διότι οἱ Λευῖται δὲν ἔχουσιν μερίδιον μεταξὺ σας· διότι ἡ ἱερατεία τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν· καὶ ὁ Γὰδ καὶ ὁ Ῥουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς αὐτούς. Καὶ σηκωθέντες οἱ ἄνδρες ἀπῆλθον· καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπελθόντας διὰ νὰ διαγράψωσι τὴν γῆν, λέγων, Ὑπάγετε καὶ περιέλθετε τὴν γῆν καὶ διαγράψατε αὐτὴν καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σᾶς ἐνταῦθα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν Σηλῶ. Καὶ ὑπῆγαν οἱ ἄνδρες καὶ περιῆλθον τὴν γῆν καὶ διέγραψαν αὐτὴν ἐν βιβλίῳ κατὰ πόλεις εἰς μερίδια ἑπτὰ, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Σηλῶ. Καὶ ἔρριπεν ὁ Ἰησοῦς κλήρους δι' αὐτοὺς ἐν Σηλῶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ διεμοίρασεν ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ τὴν γῆν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ τοὺς μερισμοὺς αὐτῶν. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Βενιαμὴν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, καὶ ἔπесε τὸ ὄριον τῆς κληρονομίας αὐτῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ τῶν υἱῶν

12 Ἰωσήφ. Καὶ ἦτο τὸ ὄριον αὐτῶν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνέβαινε τὸ ὄριον πρὸς τὸ πλάγιον
 τῆς Ἰεριχῶ κατὰ βορρᾶν, καὶ ἀνέβαινε διὰ τῶν ὁρέων πρὸς δυσμᾶς, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν ἔρημον Βαιθαυέν.
 13 Καὶ ἐκεῖθεν διέβαινε τὸ ὄριον πρὸς τὴν Λούζ, κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς Λούζ, ἥτις εἶναι ἡ Βαιθήλ·
 14 καὶ κατέβαινε τὸ ὄριον εἰς τὴν Ἀταρώθαδδάρ, εἰς τὸ ὄρος τὸ πρὸς μεσημβρίαν τῆς κάτω αἰθῶρων. Καὶ τὸ
 ὄριον ἐξετείνετο ἐκεῖθεν, καὶ περιήρχετο τὸ δυτικὸν μέρος πρὸς μεσημβρίαν, ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἀπέναντι
 15 τῆς Βαιθῶρων κατὰ μεσημβρίαν· καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν Κιριάθθαάλ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριάθιαιρεῖμ, πόλις τῶν
 16 υἱῶν Ἰούδα· τοῦτο ἦτο τὸ δυτικὸν μέρος. Καὶ τὸ μεσημβρινὸν μέρος ἦτο ἀπὸ τοῦ ἄκρον τῆς Κιριάθιαιρεῖμ,
 17 καὶ διέβαινε τὸ ὄριον πρὸς δυσμᾶς, καὶ ἐξήρχετο εἰς τὸ φρέαρ τῶν ὑδάτων τοῦ Νεφθῶ· καὶ κατέβαινε τὸ
 ὄριον εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρους τοῦ κατέναντι τῆς φάραγγος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννόμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν
 Ῥαφαεῖμ πρὸς βορρᾶν, καὶ κατέβαινε διὰ τῆς φάραγγος τοῦ Ἐννόμ εἰς τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς Ἰεβούς,
 18 καὶ κατέβαιναν εἰς Ἐνρωγήλ· καὶ ἐκτεινόμενον ἀπὸ βορρᾶν διέβαιναν εἰς Ἐνσεμέος καὶ ἐξήρχετο εἰς Γαλιλῶθ,
 19 ἥτις εἶναι κατέναντι τῆς ἀναβάσεως τοῦ Ἀδουμμίμ, καὶ κατέβαιναν εἰς τὸν λίθον τοῦ Βοάν υἱοῦ τοῦ Ῥουβήν,
 20 καὶ διέβαινε πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον τὸ κατέναντι τῆς Ἀραβά καὶ κατέβαιναν εἰς Ἀραβά· καὶ διέβαινε τὸ
 ὄριον πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον τῆς αἰθόγλα· καὶ ἐτελείονεν τὸ ὄριον εἰς τὸν βόρειον κόλπον τῆς θαλάσσης τῆς
 21 ἁλμυρᾶς, εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ μεσημβρίαν· τοῦτο ἦτο τὸ μεσημβρινὸν ὄριον. Ὁ δὲ Ἰορδάνης
 ἦτο τὸ πρὸς ἀνατολὰς ὄριον αὐτοῦ. Αὕτη ἦτο κατὰ τὸ ὄριον αὐτῆς κύκλῳ, ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Βενιαμὶν
 22 κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Αἱ δὲ πόλεις τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν
 23 Ἰεριχῶ, καὶ Βαιθόγλα, καὶ Ἐμέκκεσείς, καὶ Βαιθάραβά, καὶ Σεμαραῖμ, καὶ Βαιθήλ, καὶ Αὐεῖμ, καὶ Φαρά,
 24 καὶ Ὀφρά, καὶ Χεφάράμμωνά, καὶ Ὀφνεῖ, καὶ Γαβαά, πόλεις δώδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· Γαβαὼν, καὶ
 25 Ῥαμά, καὶ Βηρώθ, καὶ Μισπά, καὶ Χεφειρά, καὶ Μωσά, καὶ Ῥεκέμ, καὶ Ἰορφαήλ, καὶ Θαραλά, καὶ Σηλά,
 26 Ἐλέφ, καὶ Ἰεβούς, ἥτις εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ, Γαβαάθ, καὶ Κιριάθ, πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

19 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ δευτέρως κληρὸς εἰς τὸν Συμεὼν, εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Συμεὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν·
 2 καὶ ἦτο ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐντὸς τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν Ἰούδα. Καὶ ἔλαβον εἰς κληρονομίαν αὐτῶν
 3 Βήρσαβεέ, καὶ Σαβεέ, καὶ Μωλαδά, καὶ Ἀσάρσουάλ, καὶ Βαλά, καὶ Ἀσέμ, καὶ Ἐλθωλάδ, καὶ Βεθούλ, καὶ
 4 Ὀρμά, καὶ Σικλάγ, καὶ Βαιθμαρκαβῶθ, καὶ Ἀσάρσουσά, καὶ Βαιθλεβαῶθ, καὶ Σαρουέν, πόλεις δεκατρεῖς,
 5 καὶ τὰς κώμας αὐτῶν. Ἀεῖν, Ῥεμμὼν, καὶ Ἐθέρ, καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες, καὶ τὰς κώμας αὐτῶν· καὶ
 6 πᾶσας τὰς κώμας τὰς περὶ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βαλάθθέρ, ἥτις εἶναι ἡ Ῥαμάθ κατὰ μεσημβρίαν. Αὕτη
 7 εἶναι κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Ἐκ τοῦ μεριδίου τῶν υἱῶν Ἰούδα
 8 ἐδόθη ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Συμεὼν, διότι τὸ μερίδιον τῶν υἱῶν Ἰούδα ἦτο παραπολὺ μέγαν δι' αὐτοὺς· ὅθεν
 9 οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἐντὸς τῆς κληρονομίας ἐκείνων. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τρίτος κληρὸς
 10 εἰς τοὺς υἱοὺς Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ τὸ ὄριον τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἦτο ἕως Σαρεῖδ·
 11 καὶ ἀνέβαινε τὸ ὄριον αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν Μαράλ, καὶ ἤρχετο εἰς τὴν Δαβασαίθ, καὶ ἔφθανε
 12 πρὸς τὸν χεῖμαρρον τὸν κατέναντι Ἰοκνεάμ· καὶ ἔστρεφεν ἀπὸ τῆς Σαρεῖδ, κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου πρὸς τὸ ὄριον
 13 τῆς Κισλῶθθαβῶρ, καὶ ἐξήρχετο εἰς Δαβράθ, καὶ ἀνέβαιναν εἰς Ἰαφιά· καὶ ἐκεῖθεν ἐξετείνετο πρὸς ἀνατολὰς
 14 εἰς Γιθθάέφέρ, εἰς Ἰττάκασίν, καὶ ἐξήρχετο εἰς Ῥεμμὼνμεθῶρ πρὸς Νεά· καὶ περιήρχετο τὸ ὄριον κατὰ τὸ
 15 βόρειον εἰς Ἀνναθὼν, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν κοιλάδα Ἰεφθαήλ· καὶ περιελάμβανε τὴν Καττάθ, καὶ Νααλάλ,
 16 καὶ Σιμβρών, καὶ Ἰδαλά, καὶ Βηθλεέμ· πόλεις δώδεκα, καὶ τὰς κώμας αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν
 17 υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἐξῆλθεν ὁ τέταρτος κληρὸς
 18 εἰς τὸν Ἰσάχαρ, εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Καὶ ἦτο τὸ ὄριον αὐτῶν Ἰεζραέλ, καὶ
 19 Κεσουλῶθ, καὶ Σουνήμ, καὶ Ἀφεραῖμ, καὶ Σαῖων, καὶ Ἀναχαράθ, καὶ Ῥαββίθ, καὶ Κισιὼν, καὶ Ἀδές, καὶ
 20 Ῥαιμέθ, καὶ Ἐνγαννίμ, καὶ Ἐνάδδᾶ καὶ Βαιθφασής· καὶ ἔφθανε τὸ ὄριον εἰς Θαβῶρ, καὶ Σαχασειμά, καὶ
 21 Βαιθσεμέ, καὶ τὸ ὄριον αὐτῶν ἐτελείονεν εἰς τὸν Ἰορδάνην· πόλεις δεκαῆξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Αὕτη εἶναι
 22 ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Καὶ
 23 ἐξῆλθεν ὁ πέμπτος κληρὸς εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Καὶ ἦτο τὸ ὄριον αὐτῶν
 24 Χελκάθ, καὶ Ἀλεί, καὶ Βετέν, καὶ Ἀχοάφ, καὶ Ἀλαμμέλεχ, καὶ Ἀμάδ, καὶ Μισάλ· καὶ ἔφθανεν εἰς Καρμέλ
 25 πρὸς δυσμᾶς καὶ εἰς Σιχωρλιθνάθ· καὶ ἔστρεφε πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου εἰς τὴν Βαιθδαγὼν, καὶ ἔφθανεν εἰς
 26 Ζαβουλὼν καὶ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰεφθαήλ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Βαιθέμέκ, καὶ Ναῖήλ, καὶ ἐξήρχετο εἰς τὴν Χαβούλ
 27 κατὰ τὰ ἀριστερά, καὶ Χεβρών, καὶ Ῥεῶθ, καὶ Ἀμμὼν, καὶ Κανά, ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης· καὶ ἔστρεφε τὸ
 28 ὄριον εἰς τὴν Ῥαμά, καὶ ἕως τῆς ὀχυρᾶς πόλεως Τύρου, καὶ ἔστρεφε τὸ ὄριον εἰς τὴν Ὀσά, καὶ ἐτελείονεν
 29 εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀχζιβ· καὶ Ἀμμά, καὶ Ἀφέκ, καὶ Ῥεῶθ· πόλεις εἰκοσιδύο, καὶ αἱ κῶμαι
 30 αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται
 31 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἐξῆλθεν ὁ ἕκτος κληρὸς εἰς τοὺς υἱοὺς Νεφθαλί, εἰς τοὺς υἱοὺς Νεφθαλί κατὰ τὰς
 32 συγγενείας αὐτῶν. Καὶ ἦτο τὸ ὄριον αὐτῶν ἀπὸ Ἐλέφ, ἀπὸ Ἀλλὸν πλησίον Σαανανεῖμ, καὶ Ἀδαμί, Νεκέβ, καὶ
 33 Ἰαβνήλ, ἕως Λακκούμ, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἔστρεφε τὸ ὄριον ἀπὸ δυσμῶν εἰς Ἀζνώθθαβῶρ,
 34 καὶ ἐκεῖθεν ἐξήρχετο εἰς Οὐκκῶκ, καὶ ἔφθανεν εἰς Ζαβουλὼν κατὰ μεσημβρίαν, καὶ ἔφθανεν εἰς Ἀσὴρ κατὰ
 35 δυσμᾶς καὶ εἰς Ἰούδα κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἦσαν αἱ τετειχισμέναι πόλεις Σηδδὶμ, Σέρ,
 36 Ἀμμάθ, Ῥακκάθ, καὶ Χιννερῶθ, καὶ Ἀδαμά, καὶ Ῥαμά, καὶ Ἀσώρ, καὶ Κέδες, καὶ Ἐδρεῖ, καὶ Ἐνάσῶρ,
 37 καὶ Ἰρών, καὶ Μιγδαλήλ, Ὠρέμ, καὶ Βαιθάνάθ, καὶ Βαιθσεμέ· πόλεις δεκαεννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Αὕτη

εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Νεφθαλί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἐξῆλθεν ὁ ἔβδομος κληρὸς εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Δάν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. Καὶ ἦτο τὸ ὄριον τῆς κληρονομίας αὐτῶν Σαραά, καὶ Ἑσθαόλ, καὶ Ἰρσεμές, καὶ Σαλαβεῖν, καὶ Αἰαλὼν, καὶ Ἰεθλά, καὶ Αἰλὼν, καὶ Θαμναθά, καὶ Ἀκκαρῶν, καὶ Ἐλθεκώ, καὶ Γιββεθὼν, καὶ Βααλάθ, καὶ Ἰούδ, καὶ Βανήβαράκ, καὶ Γάθριμμῶν, καὶ Μείαρκων, καὶ Ρακκῶν, μετὰ τοῦ ὁρίου τοῦ κατέναντι τῆς Ἰόππης. Τὸ δὲ ὄριον τῶν υἱῶν Δάν παρετάθη ὑπὲρ αὐτῶν· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Δάν ἀνέβησαν νὰ πολεμήσωσι τὴν Λεσέμ καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἐξουσίασαν αὐτὴν καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ· καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Λεσέμ Δάν, κατὰ τὸ ὄνομα Δάν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Δάν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσαν μεριζόμενοι τὴν γῆν κατὰ τὰ ὅρια αὐτῆς, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔδωκαν μεταξὺ αὐτῶν κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή· κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔδωκαν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησε, τὴν Θαμνάθσαράχ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ἔκτισε τὴν πόλιν καὶ κατώκησεν ἐν αὐτῇ. Αὗται εἶναι αἱ κληρονομίαι, τὰς ὁποίας Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διεμοίρασαν διὰ κλήρων ἐν Σηλῷ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐτελείωσαν τὸν διαμερισμὸν τῆς γῆς.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων, Εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Διορίσατε εἰς ἑαυτοὺς τὰς πόλεις τῆς καταφυγῆς, περὶ τῶν ὁποίων εἶπα πρὸς ἑσᾶς διὰ τοῦ Μωϋσέως· διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεὺς, ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀκουσίως ἐξ ἀγνοίας· καὶ αὗται θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἑσᾶς διὰ καταφύγιον ἀπὸ τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος. Καὶ ὅταν ὁ φεύγων εἰς μίαν ἐκ τῶν πόλεων τούτων σταθῇ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ λαλήσῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως ἐκείνης, οὗτοι θέλουσι δεχθῇ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ δώσῃ τόπον εἰς αὐτόν, καὶ θέλει κατοικεῖ μετ' αὐτῶν. Καὶ ἐὰν ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος καταδιώξῃ αὐτόν, δὲν θέλουσι παραδώσῃ τὸν φονέα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· διότι ἐξ ἀγνοίας ἐπάταξε τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν ἐμίσει αὐτόν πρότερον. Καὶ θέλει κατοικεῖ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει, ἕως οὗ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν, ἕως τοῦ θανάτου τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, τοῦ ὄντος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· τότε ὁ φονεὺς θέλει ἐπιστρέφει καὶ ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν πόλιν ὅθεν ἔφυγε. Καὶ διώρισαν τὴν Κέδεσ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει Νεφθαλί, καὶ τὴν Συχέμ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Κιριάθάρβά, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, ἐν τῇ ὀρεινῇ τοῦ Ἰούδα. Εἰς δὲ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πλησίον τῆς Ἰεριχώ, πρὸς ἀνατολὰς, διώρισαν τὴν Βοοὶρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν, καὶ τὴν Ραμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, καὶ τὴν Γωλάν ἐν Βασάν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ. Αὗται ἦσαν αἱ πόλεις αἱ διορισθεῖσαι διὰ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ διὰ τοὺς ξένους τοὺς παροικοῦντας μεταξὺ αὐτῶν, ὥστε πᾶς ὁ φονεύσας τινὰ ἐξ ἀγνοίας νὰ φεύγῃ ἐκεῖ, καὶ νὰ μὴ θανατωθῇ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος, ἕως οὗ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς.

Καὶ προσῆλθον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλῷ ἐν τῇ γῇ Χαναάν λέγοντες, Ὁ Κύριος προσέταξε διὰ τοῦ Μωϋσέως νὰ δοθῶσιν εἰς ἡμᾶς πόλεις νὰ κατοικῶμεν, καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῶν διὰ τὰ κτήνη ἡμῶν. Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς Λευῖτας ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτῶν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὰς πόλεις ταύτας καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῶν. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς εἰς τὰς συγγενείας τῶν Κασαθιτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, οἱ ἐκ τῶν Λευιτῶν, ἔλαβον διὰ κλήρον ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν δεκατρεῖς πόλεις. Οἱ δὲ υἱοὶ Καάθ οἱ ἐπίλοιποι ἔλαβον διὰ κλήρον ἐκ τῶν συγγενειῶν τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν καὶ ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς Μανασσῆ, δέκα πόλεις. Καὶ οἱ υἱοὶ Γηρῶν ἔλαβον διὰ κλήρου ἐκ τῶν συγγενειῶν τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί καὶ ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἐν Βασάν, δεκατρεῖς πόλεις. Οἱ υἱοὶ Μεραρί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἔλαβον ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, δώδεκα πόλεις. Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ κλήρου εἰς τοὺς Λευῖτας τὰς πόλεις ταύτας καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῶν, καθὼς ὁ Κύριος προσέταξε διὰ τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἔδωκαν ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν τὰς πόλεις ταύτας, αἵτινες ἀναφέρονται ἐνταῦθα κατ' ὄνομα· καὶ ἔλαβον αὐτὰς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, οἱ ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Κασαθιτῶν, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ· διότι τούτων ἦτο ὁ πρῶτος κληρὸς. Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν πόλιν τοῦ Ἀρβά πατρὸς τοῦ Ἀνάκ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, ἐν τῇ ὀρεινῇ τοῦ Ἰούδα, καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς κύκλῳ. Τοὺς δὲ ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν εἰς Χάλεθ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφοννή, εἰς ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκαν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Χεβρών καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Λιβνὰ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαθεὶρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἑσθεμῶ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ὠλὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβεὶρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀεὶν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰουτὰ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, τὴν Βαίθσεμὲς καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· πόλεις ἑννέα ἐκ τῶν δύο τούτων φυλῶν· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν, τὴν Γαβαὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, τὴν Γαβαὰ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀλμὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες. Πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων, πόλεις δεκατρεῖς καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῶν. Καὶ αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν τοῦ Καάθ τῶν Λευιτῶν, τῶν ἐπιλοίπων ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ, ἔλαβον τὰς πόλεις τοῦ κλήρου αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἐφραΐμ. Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Συχέμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γεζέρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Κιθσαιμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαὶθὼρὼν

23 και τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν, τὴν Ἐλθεκὼ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν
 24 Γιββεθὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Αἰαλὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Γάθριμμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς·
 25 πόλεις τέσσαρας· καὶ ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, τὴν Θασανὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν
 26 Γάθριμμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις δύο. Πᾶσαι αἱ πόλεις ἦσαν δέκα, καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν, διὰ τὰς
 27 συγγενείας τῶν ἐπιλοιπῶν υἱῶν τοῦ Καάθ. Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς Γηρσὼν, ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Λευϊτῶν, ἔδωκαν
 28 ἐκ τοῦ ἄλλου ἡμίσεως τῆς φυλῆς Μανασσῆ, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Γωλὰν ἐν Βασάν καὶ
 29 τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βεεσθερά καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις δύο· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάαχαρ, τὴν
 30 Κισιὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Δαβράθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἰαρμούθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν
 31 Ἐγγαννὶμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ, τὴν Μισαὰλ καὶ τὰ περίχωρα
 32 αὐτῆς, τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Χελκάθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥεὼβ καὶ τὰ περίχωρα
 33 αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Κέδεσ
 34 ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀμμώθδωρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Καρθὰν καὶ τὰ
 35 36 περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τρεῖς. Πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Γηρσωνιτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἦσαν πόλεις
 37 δεκατρεῖς καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν. Εἰς δὲ τὰς συγγενείας τῶν υἱῶν Μεραρί, τῶν ἐπιλοιπῶν ἐκ τῶν Λευϊτῶν,
 38 ἔδωκαν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, τὴν Ἰοκνεὰμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Καρθὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
 39 τὴν Διμνὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Νααλὼλ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς
 40 Ῥουβὴν ἔδωκαν τὴν Βοσὸρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Κεδημῶθ καὶ
 41 τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μηφαὰθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ ἔδωκαν
 42 τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Ῥαμῶθ ἐν Γαλαὰδ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μαχαναῖμ καὶ
 43 τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἐσεβὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἰαζήρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις
 44 τέσσαρες. πᾶσαι αἱ πόλεις αἱ δοθεῖσαι διὰ κλήρων εἰς τοὺς υἱοὺς Μεραρί, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, τοὺς
 45 ὑπολοίπους ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Λευϊτῶν, ἦσαν πόλεις δώδεκα. Πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευϊτῶν, αἱ μεταξὺ
 46 τῆς ιδιοκτησίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦσαν τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν. Αἱ πόλεις αὗται
 47 ἦσαν ἐκάστη μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῶν κύκλῳ· οὕτως ἦσαν πᾶσαι αἱ πόλεις αὗται. Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος
 48 εἰς τὸν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε νὰ δώσῃ πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν
 49 καὶ κατέκτησαν ἐν αὐτῇ. Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς αὐτοὺς ἀνάπαυσιν πανταχόθεν, κατὰ πάντα ὅσα ὤμοσε
 50 πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ οὐδεὶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ σταθῇ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν·
 51 πάντα τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν. Δὲν διέπεσεν οὐδὲ εἶς ἐκ πάντων τῶν
 52 ἀγαθῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· πάντες ἐξετελέσθησαν.

22 Τότε συνεκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ τοὺς Γαδίτας καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ,
 2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς ἐφυλάξατε πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἐσᾶς Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, καὶ
 3 ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν μου κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ προσέταξα εἰς ἐσᾶς· δὲν ἐγκατελίπετε τοὺς ἀδελφούς
 4 σας εἰς τὰς πολλὰς ταύτας ἡμέρας ἕως τῆς σήμερον, ἀλλ' ἐφυλάξατε ἐντελῶς τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας·
 5 καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, καθὼς ὑπεσχέθη πρὸς αὐτούς· τώρα
 6 λοιπὸν ἐπιστρέψατε καὶ ὑπάγετε εἰς τὰς κατοικίας σας, εἰς τὴν γῆν τῆς ιδιοκτησίας σας, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς
 7 ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· προσέχετε ὅμως σφόδρα νὰ ἐκτελεῖτε τὰς
 8 ἐντολάς καὶ τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου προσέταξεν εἰς ἐσᾶς, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον
 9 τὸν Θεὸν σας, καὶ νὰ περιπατῆτε εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ νὰ φυλάττειτε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ νὰ
 10 ἦσθε προσηλωμένοι εἰς αὐτόν, καὶ νὰ λατρεύετε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας.
 11 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς· καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν. Καὶ εἰς μὲν
 12 τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν ἐν Βασάν· εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ αὐτῆς
 13 ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμᾶς. Καὶ ὅτε ὁ
 14 Ἰησοῦς ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγων,
 15 Ἐπιστρέψατε μὲ πολλὰ πλοῦτη εἰς τὰς κατοικίας σας, καὶ μὲ κτήνη πολλὰ σφόδρα, μὲ ἄργυρον καὶ μὲ χρυσὸν
 16 καὶ μὲ χαλκὸν καὶ μὲ σίδηρον καὶ μὲ ἱμάτια πολλὰ σφόδρα, μοιράσθητε τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν σας μετὰ τῶν
 17 ἀδελφῶν σας. Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἔστρεψαν καὶ ἀνεχώρησαν
 18 ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Σηλῶ, τῆς ἐν τῇ γῇ Χαναάν, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ, εἰς τὴν γῆν τῆς
 19 ιδιοκτησίας αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἐλθόντες
 20 εἰς τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὰ ἐντὸς τῆς γῆς Χαναάν, οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς
 21 Μανασσῆ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον παρὰ τὸν Ἰορδάνην, θυσιαστήριον μέγα εἰς τὴν ὄψιν. Καὶ ἤκουσαν
 22 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ νὰ λέγηται, Ἰδοὺ, οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ᾠκοδόμησαν
 23 θυσιαστήριον κατέναντι τῆς γῆς Χαναάν, εἰς τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, κατὰ τὴν διάβασιν τῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ὅτε
 24 ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, συνήχθη πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, διὰ νὰ ἀναβῶσι νὰ πολεμήσωσι
 25 κατ' αὐτῶν. Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τὸ
 26 ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ μετ' αὐτοῦ δέκα
 27 ἄρχοντας, ἀνὰ ἓνα ἄρχοντα ἀρχηγὸν πατριῶν κατὰ φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἕκαστος ἦτο ὁ πρῶτος τοῦ οἴκου
 28 τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐπὶ τὰς χιλιάδας τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὑπῆγον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς
 29 Γὰδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες, Ταῦτα
 30 λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου· Τίς αὕτη ἡ ἀνομία, τὴν ὁποίαν ἐπράξατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ

ἀπομακρυνθήτε σήμερον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, οἰκοδομήσαντες θυσιαστήριον εἰς ἑαυτοὺς, ὥστε νὰ ἀποστατήσητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου. Μικρὸν ἐστάθη τὸ ἁμάρτημα ἡμῶν εἰς Φεγῶρ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἕως τῆς σήμερον δὲν 17 ἐκαθαρίσθημεν, καὶ ἔγεινε πληγὴ εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ σεῖς θέλετε σήμερον ἀποστατήσητε ἀπὸ 18 τοῦ Κυρίου βεβαίως, ἐὰν σεῖς ἀποστατήσητε σήμερον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, αὐριον θέλει ὀργισθῇ ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ. Ἐὰν ἡ γῆ τῆς ιδιοκτησίας σας ᾖ ἡνίκα ἀκάθαρτος, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς ιδιοκτησίας 19 τοῦ Κυρίου, ὅπου ἡ σκηνὴ τοῦ Κυρίου κατοικεῖ, καὶ λάβετε ιδιοκτησίαν μεταξὺ ἡμῶν· καὶ μὴ ἀποστατήσητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, μηδὲ ἀπ' ἡμῶν ἀποστατήσητε, οἰκοδομοῦντες εἰς ἑαυτοὺς θυσιαστήριον ἐκτὸς τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Δὲν ἔπραξεν Ἀχάν ὁ υἱὸς τοῦ Ζερά ἐν τῷ ἀναθέματι, καὶ ἔπεσεν ὀργὴ ἐφ' ὅλην τὴν 20 συναγωγὴν τοῦ Ἰσραήλ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν ἠφανίσθη μόνος ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ. Τότε ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ καὶ εἶπον πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραήλ· Ὁ ἰσχυρὸς Θεὸς ὁ Κύριος, ὁ ἰσχυρὸς Θεὸς ὁ Κύριος, αὐτὸς ἐξεύρει, καὶ αὐτὸς θέλει γνωρίσει· 22 ἐὰν ἐπράξαμεν τοῦτο διὰ ἀποστασίαν ἢ ἐὰν διὰ ἀνομίαν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴ λυτρώσῃ ἡμᾶς τὴν ἡμέραν ταύτην. Ἐὰν ᾠκοδομήσαμεν εἰς ἑαυτοὺς θυσιαστήριον διὰ νὰ ἀποχωρισθῶμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἢ ἐὰν διὰ νὰ 23 προσφέρωμεν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαύτωμα ἢ προσφοράς, ἢ ἐὰν διὰ νὰ προσφέρωμεν ἐπ' αὐτοῦ εἰρηνικὰς θυσίας, αὐτὸς ὁ Κύριος ἂς ἐκζητήσῃ τοῦτο. Καὶ ἐὰν δὲν ἐπράξαμεν αὐτὸ μᾶλλον ἐκ φόβου τοῦ πράγματος τούτου, 24 λέγοντες, Αὐριον δύνανται τὰ τέκνα σας νὰ εἴπωσι πρὸς τὰ τέκνα ἡμῶν, λέγοντα, Τί ἔχετε σεῖς νὰ κάμῃτε μετὰ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ διότι ὁ Κύριος ἔθεσε τὸν Ἰορδάνην ὄριον μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν, υἱοὶ 25 Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ· δὲν ἔχετε μέρος μετὰ τοῦ Κυρίου· καὶ κάμωσιν οἱ υἱοὶ σας τοὺς υἱοὺς ἡμῶν νὰ παύσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ φοβῶνται τὸν Κύριον. Διὰ τοῦτο εἶπομεν, Ἄς ἐπιχειρισθῶμεν νὰ οἰκοδομήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς τὸ 26 θυσιαστήριον· οὐχὶ διὰ ὀλοκαύτωμα οὐδὲ διὰ θυσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ᾖ μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς, ὅτι ἡμεῖς κάμνομεν τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ 27 τὰ ὀλοκαύτωμα ἡμῶν καὶ μετὰ τὰς θυσίας ἡμῶν καὶ μετὰ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς ἡμῶν· διὰ νὰ μὴ εἴπωσιν αὐριον τὰ τέκνα σας πρὸς τὰ τέκνα ἡμῶν, Σεῖς δὲν ἔχετε μέρος μετὰ τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο εἶπομεν, Ἐὰν τύχη 28 νὰ λαλήσωσιν οὕτω πρὸς ἡμᾶς ἢ πρὸς τὰς γενεὰς ἡμῶν αὐριον, τότε θέλομεν ἀποκριθῇ, Ἰδοὺ, τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, οὐχὶ διὰ ὀλοκαύτωμα οὐδὲ διὰ θυσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ᾖ μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν. Μὴ γένοιτο νὰ ἀποστατήσωμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ 29 νὰ ἀποχωρισθῶμεν σήμερον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, οἰκοδομοῦντες θυσιαστήριον διὰ ὀλοκαύτωμα, διὰ προσφοράς καὶ διὰ θυσίαν, ἐκτὸς τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Καὶ ἀκούσαντες Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ οἱ ἀρχεγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραήλ, οἱ 30 ὄντες μετ' αὐτοῦ, τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Μανασσὴ, εὐχαριστήθησαν. Καὶ εἶπε Φινεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν καὶ πρὸς τοὺς 31 υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Μανασσὴ, Σήμερον ἐγνωρίσαμεν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν, διότι δὲν ἐπράξατε τὴν ἀνομίαν ταύτην ἐναντίον τοῦ Κυρίου· διὰ τούτου ἐλυτρώσατε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Φινεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ρουβὴν 32 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γὰδ ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ εἰς τὴν γῆν Χαναάν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτοὺς. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρρεσεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν 33 εἶπαν πλέον νὰ ἀναβῶσιν ἐναντίον αὐτῶν εἰς μάχην, διὰ νὰ ἀφανίσωσι τὴν γῆν ὅπου κατέκουν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ. Καὶ ὠνόμασαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ τὸ θυσιαστήριον Ἐδ· Διότι, εἶπαν, τοῦτο θέλει 34 εἶσθαι μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός.

Καὶ μετὰ πολὺν καιρὸν ἀφοῦ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ ἀνάπαυσιν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ **23** κύκλῳ, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἦτο γέρον, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, συνεκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, τοὺς 2 πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς κριτὰς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐγὼ ἐγήρασα, εἶμαι προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν. Καὶ σεῖς εἴδετε πάντα ὅσα ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός 3 σας εἰς πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα διὰ σᾶς· διότι Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς εἶναι ὁ πολεμήσας ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰδοὺ, 4 ἐγὼ ἐμοίρασα διὰ κλήρου εἰς ἐσᾶς ταῦτα τὰ ἐναπολειφθέντα ἔθνη, διὰ κληρονομίαν εἰς τὰς φυλάς σας, μετὰ πάντων τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα ἐξωλόθρευσα, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πρὸς δυσμὰς ἡλίου. Καὶ Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς θέλει ἐξώσει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, καὶ θέλει ἐκδιώξει αὐτοὺς 5 ἀπὸ προσώπου σας· καὶ θέλετε κυριεύσει τὴν γῆν αὐτῶν, καθὼς Κύριος ὁ Θεός σας ὑπεσχέθη πρὸς ἐσᾶς. Ἀνδρίζεσθε λοιπὸν σφόδρα εἰς τὸ νὰ φυλάττητε καὶ νὰ ἐκτελῇτε πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου 6 τοῦ Μωϋσέως, διὰ νὰ μὴ ἐκκλίνητε ἀπ' αὐτοῦ δεξιὰ ἢ ἀριστερά· διὰ νὰ μὴ ἀναμιχθῇτε μετὰ τῶν ἐθνῶν τούτων, τῶν ἐναπολειφθέντων μεταξὺ σας, μηδὲ νὰ μνημονεύητε τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ὁμόσητε, μηδὲ νὰ 7 λατρεύσητε αὐτοὺς, μηδὲ νὰ προσκυνήσητε αὐτούς· ἀλλ' εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας νὰ ᾖσθε προσκεκολλημένοι, 8 καθὼς ἐκάμετε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Διότι ὁ Κύριος ἐξεδιώξεν ἀπ' ἔμπροσθέν σας ἔθνη μεγάλα καὶ δυνατά· 9 καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη ἕως τῆς σήμερον νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σας· εἰς ἀπὸ σᾶς θέλει διώξει χιλίους· διότι Κύριος 10 ὁ Θεός σας, αὐτὸς εἶναι ὁ πολεμήσας ὑπὲρ ὑμῶν, καθὼς ὑπεσχέθη πρὸς ἐσᾶς. Προσέχετε λοιπὸν σφόδρα εἰς 11 ἑαυτοὺς, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν σας. Ἐπειδὴ ἐὰν ποτὲ στραφῇτε ὀπίσω καὶ προσκολληθῇτε μετὰ τοῦ 12 ὑπολοίπου τῶν ἐθνῶν τούτων, μετὰ τούτων τῶν ἐναπολειφθέντων μεταξὺ σας, καὶ συμπενθερεύσητε μετ' αὐτῶν καὶ ἀναμιχθῇτε μετ' αὐτῶν καὶ ἐκεῖνα μεθ' ὑμῶν, ἐξεύρετε βεβαίως ὅτι Κύριος ὁ Θεός σας δὲν θέλει πλέον 13 ἐκδιώξει ἀπ' ἔμπροσθέν σας τὰ ἔθνη ταῦτα· ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι παγίδες καὶ ἐνέδραι εἰς ἐσᾶς, καὶ μάστιγος

εἰς τὰς πλευρὰς σας καὶ ἄκανθαι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας, ἕωσοῦ ἐξολοθρευθῇτε ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης τῆς
 14 ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς. Καὶ ἰδοὺ, σήμερον ἐγὼ πορεύομαι τὴν ὁδὸν πάσης
 τῆς γῆς, καὶ σεῖς γνωρίζετε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὅτι δὲν διέπεσεν οὐδὲ εἰς
 15 ἐσᾶς, οὐδὲ εἰς ἐξ αὐτῶν διέπεσε. Διὰ τοῦτο, καθὼς ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς πάντες οἱ ἀγαθοὶ λόγοι, τοὺς ὁποίους
 ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὕτως ὁ Κύριος θέλει ἐπιφέρει ἐφ' ὑμᾶς πάντα τοὺς λόγους τοὺς
 16 κακοὺς, ἕωσοῦ ἐξολοθρεύῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ὑμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς
 ὑμῶν. Ὅταν παραβῇτε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς ἐσᾶς, καὶ ὑπάγητε καὶ
 λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσητε αὐτοὺς, τότε ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου θέλει ἐξαφθῇ ἐναντίον σας, καὶ
 θέλετε ἀφανισθῇ ταχέως ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς.

24 Καὶ συνήθροισεν ὁ Ἰησοῦς πᾶσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Συχέμ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους
 τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς κριτὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν· καὶ παρεστάθησαν
 2 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· πέραν
 τοῦ ποταμοῦ κατώκησαν ἀπ' ἀρχῆς οἱ πατέρες σας, Θάρρα ὁ πατὴρ τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ναχώρ, καὶ
 3 ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς. Καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα σας τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὠδήγησα
 4 αὐτὸν διὰ πάσης τῆς γῆς Χαναάν, καὶ ἐπλήθυνα τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκα τὸν Ἰσαάκ εἰς αὐτόν. Καὶ εἰς
 τὸν Ἰσαάκ ἔδωκα τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ· καὶ ἔδωκα εἰς τὸν Ἡσαῦ τὸ ὄρος Σειρ, διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτό·
 5 ὁ δὲ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ ἀπέστειλα τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ
 6 ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον διὰ πληγῶν, τὰς ὁποίας ἔκαμον ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγον ὑμᾶς. Καὶ
 ἀφοῦ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, ἦλθετε εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω
 7 τῶν πατέρων ὑμῶν μὲ ἀμάζας καὶ ἵππους εἰς τὴν θάλασσαν τὴν Ἐρυθράν· καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον καὶ αὐτὸς
 8 ἔθεσε σκότος ἀναμέσον ὑμῶν καὶ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς,
 9 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν εἶδον τί ἔκαμον ἐν τῇ Αἰγύπτῳ· καὶ κατώκησατε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πολλὰς. Καὶ σᾶς
 ἔφερα εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων, τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ σᾶς ἐπολέμησαν καὶ παρέδωκα
 αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σας, καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλόθρευσα αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθεν
 9 σας. Καὶ ἐσηκώθη Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφόρ, βασιλεὺς τοῦ Μωάβ, καὶ ἐπολέμησε πρὸς τὸν Ἰσραὴλ· καὶ
 10 ἀποστείλας προσεκάλεσε τὸν Βαλαάμ υἱὸν τοῦ Βεὼρ διὰ νὰ σᾶς καταρασθῇ· ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ ἀκούσω
 11 τὸν Βαλαάμ· μάλιστα δὲ καὶ σᾶς εὐλόγησε, καὶ σᾶς ἡλευθέρωσα ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Καὶ διέβητε τὸν
 Ἰορδάνην καὶ ἦλθετε εἰς Ἱεριχώ· καὶ σᾶς ἐπολέμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἱεριχώ, οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι
 καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι· καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς
 12 τὰς χεῖράς σας. Καὶ ἐξαπέστειλα ἔμπροσθέν σας τὰς σφήκας, καὶ ἐξεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, τοὺς
 13 δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων· οὐχὶ διὰ τῆς μαχαίρας σου οὐδὲ διὰ τοῦ τόξου σου. Καὶ ἔδωκα εἰς ἐσᾶς γῆν,
 14 εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐκοπιάσατε, καὶ πόλεις τὰς ὁποίας δὲν ἐκτίσατε, καὶ κατώκησατε ἐν αὐταῖς· καὶ τρώγετε
 15 ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφυτεύσατε. Τώρα λοιπὸν φοβήθητε τὸν Κύριον καὶ λατρεύσατε
 αὐτὸν ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ ἀποβάλετε τοὺς θεοὺς, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες σας πέραν
 15 τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε τὸν Κύριον. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀρέσκη εἰς ἐσᾶς νὰ λατρεύητε τὸν
 Κύριον, ἐκλέξατε σήμερον ποῖον θέλετε νὰ λατρεύητε· ἢ τοὺς θεοὺς, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες σας
 πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἢ τοὺς θεοὺς τῶν Ἀμορραίων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν γῆν κατοικεῖτε· ἐγὼ ὁμῶς καὶ ὁ οἶκός
 16 μου θέλομεν λατρεῦναι τὸν Κύριον. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λέγων, Μὴ γένοιτο νὰ ἀφήσωμεν τὸν Κύριον, διὰ νὰ
 17 λατρεύσωμεν ἄλλους θεοὺς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἀνεβίβασεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ αὐτὸς ἔκαμεν ἐνώπιον ἡμῶν ἐκεῖνα τὰ σημεῖα τὰ μεγάλα, καὶ διεφύλαξεν
 18 ἡμᾶς καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν διωδεύσαμεν, καὶ μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τῶν ὁποίων διέβημεν· καὶ
 ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ' ἔμπροσθεν ἡμῶν πάντα τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ
 19 γῇ· καὶ ἡμεῖς θέλομεν λατρεῦναι τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἡμῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν
 λαόν, Δὲν θέλετε δυνηθῇ νὰ λατρεύητε τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἅγιος· εἶναι Θεὸς ζηλωτὴς· δὲν
 20 θέλει συγχωρήσῃ τὰς ἀνομίας σας καὶ τὰς ἀμαρτίας σας· διότι θέλετε ἐγκαταλείψῃ τὸν Κύριον καὶ λατρεύσει
 21 ξένους θεοὺς· τότε στραφείσθε θέλει σᾶς κακώσῃ καὶ θέλει σᾶς ἐξολοθρεύσῃ, ἀφοῦ σᾶς ἀγαθοποίησε. Καὶ
 22 εἶπεν ὁ λαὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν, Οὐχί· ἀλλὰ τὸν Κύριον θέλομεν λατρεῦναι. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν,
 Σεῖς εἰσθε μάρτυρες εἰς ἑαυτοὺς ὅτι σεῖς ἐξελέξατε εἰς ἑαυτοὺς τὸν Κύριον, διὰ νὰ λατρεύητε αὐτόν. Καὶ ἐκεῖνοι
 23 εἶπον, Μάρτυρες. Τώρα λοιπὸν ἀποβάλετε τοὺς ξένους θεοὺς, τοὺς ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, καὶ κλίνετε τὴν καρδίαν
 24 ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θέλομεν
 25 λατρεῦναι καὶ εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ θέλομεν ὑπακούει. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν τῇ
 26 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτοὺς νόμον καὶ κρίσιν ἐν Συχέμ. Καὶ ἔγραψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους
 ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ· καὶ λαβὼν λίθον μέγαν, ἔστησεν αὐτόν ἐκεῖ ὑπὸ τὴν δρῦν, τὴν πλησίον τοῦ
 27 ἁγιαστηρίου τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν, Ἰδοὺ, ὁ λίθος οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ὑμᾶς
 εἰς μαρτύριον, διότι αὐτὸς ἤκουσε πάντα τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς· θέλει
 28 εἶσθαι λοιπὸν εἰς μαρτύριον εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ μὴ ἀρνηθῇτε τὸν Θεὸν σας. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαόν,
 29 ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή,
 30 ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, ἡλικίας ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. Καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ

ἐν Φαμνάθσαράχ, ἥτις εἶναι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, πρὸς βορρᾶν τοῦ ὄρους Γαάς. Καὶ ἐλάτρευσεν ὁ Ἰσραὴλ 31
τὸν Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, οἵτινες ἐπέζησαν μετὰ τὸν 32
Ἰησοῦν καὶ οἵτινες ἐγνώρισαν πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ. Τὰ δὲ ὅσα τοῦ 32
Ἰωσήφ, τὰ ὅποια ἀνεβίβασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθαψαν ἐν Συχέμ, ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ τὴν ὁποίαν
ἠγόρασεν ὁ Ἰακώβ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμμώρ, πατρὸς τοῦ Συχέμ, δι' ἑκατὸν ἀργύρια, καὶ ἔγεινε κληρονομία
τῶν υἱῶν Ἰωσήφ. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρών, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ λόφῳ τοῦ Φινεὲς τοῦ 33
υἱοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐκ τῷ ὄρει Ἐφραΐμ.

ΚΡΙΤΑΙ

1 Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, ἠρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, λέγοντες, Τίς θέλει ἀναβῆ ὑπὲρ
2 ἡμῶν πρῶτος κατὰ τῶν Χαναναίων, διὰ τὰ πολέμησεν αὐτοῦς· Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ὁ Ἰούδας θέλει ἀναβῆ·
3 ἰδοὺ, παρέδωκα τὸν τόπον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς Συμεὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
4 Ἀνάβα μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν κληρὸν μου, διὰ τὰ πολέμησωμεν τοὺς Χαναναίους, καὶ ἐγὼ ὁμοίως θέλω ἔλθει μετὰ
5 σοῦ εἰς τὸν κληρὸν σου. Καὶ ὑπῆγγε μετ' αὐτοῦ ὁ Συμεὼν. Καὶ ὁ Ἰούδας ἀνέβη· καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος
6 τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν ἐν Βεζέκ δέκα χιλιάδας
7 ἀνδρῶν. Καὶ εὗρηκαν τὸν ἈδωνὶΒεζέκ ἐν Βεζέκ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτὸν καὶ ἐπάταξαν τοὺς Χαναναίους καὶ
8 τοὺς Φερεζαίους. Ὁ δὲ ἈδωνὶΒεζέκ ἔφυγε· καὶ ἐκεῖνοι κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ συνέλαβον αὐτὸν καὶ
9 ἀπέκοψαν τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ ἈδωνὶΒεζέκ,
10 Ἐβδομήκοντα βασιλεῖς, ἀποκεκομμένοι τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τῶν ποδῶν, ἐσύναζον
11 τὰ πίπποντα ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· ὥς ἐγὼ ἔκαμα, οὕτως ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεός. Καὶ ἔφεραν αὐτὸν
12 εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπολέμησαν κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκυρίευσαν
13 αὐτήν· καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν παρέδωκαν εἰς πῦρ. Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν
14 οἱ υἱοὶ Ἰούδα διὰ τὰ πολέμησιν τοὺς Χαναναίους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ καὶ
15 ἐν τῇ πεδινῇ. Καὶ ὑπῆγγεν ὁ Ἰούδας ἐναντίον τῶν Χαναναίων τῶν κατοικούντων ἐν Χεβρών· τὸ δὲ ὄνομα τῆς
16 Χεβρὼν ἦτο πρότερον Κιριάθαρβά· καὶ ἐθανάτωσαν τὸν Σεσαῖ, καὶ τὸν Ἀχιμὰν καὶ τὸν Θαλμαῖ. Καὶ ἐκεῖθεν
17 ὑπῆγγον ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Δεβεῖρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δεβεῖρ ἦτο πρότερον Κιριάθσεφέρ. Καὶ εἶπεν ὁ
18 Χάλεβ, Ὅστις πατάξῃ τὴν Κιριάθσεφέρ καὶ κυριεύσῃ αὐτήν, εἰς τοῦτον θέλω δώσει Ἀχσάν τὴν θυγατέρα μου
19 εἰς γυναῖκα. Καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν Γοθονιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενέζ, ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν εἰς
20 αὐτὸν Ἀχσάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. Καὶ αὕτη, ὅτε ἀπῆρχετο, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ παρὰ
21 τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὸν ἀγρόν· καὶ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄνου· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Χάλεβ, τί θέλεις· Ἡ δὲ εἶπε πρὸς
22 αὐτόν, Δὸς μοι εὐλογίαν· ἐπειδὴ ἔδωκας εἰς ἐμὲ γῆν μεσημβρινήν, δὸς μοι καὶ πηγὰς ὕδατων. Καὶ ἔδωκεν
23 εἰς αὐτήν ὁ Χάλεβ τὰς ἀνω πηγὰς καὶ τὰς κάτω πηγὰς. Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Κεναίου, πενθεροῦ τοῦ
24 Μωϋσέως, ἐκ τῆς πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἰούδα, τὴν πρὸς μεσημβρίαν
25 τῆς Ἀράδ· καὶ ὑπῆγγον καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ. Καὶ ὑπῆγγεν ὁ Ἰούδας μετὰ τοῦ Συμεὼν ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
26 καὶ ἐπάταξαν τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας τὴν Σεφάθ, καὶ κατέστρεψαν αὐτήν· καὶ ὠνόμασαν τὴν
27 πόλιν Ὀρμὰ. Ὁ Ἰούδας ἐκυρίευσεν καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ
28 τὴν Ἀκκαρὼν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. Καὶ ἦτο Κύριος μετὰ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐκυρίευσεν τὸ ὄρος· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη
29 νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς κατοίκους τῆς κοιλάδος, διότι εἶχον ἀμάζας σιδηράς. Καὶ ἐδόθη ἡ Χεβρὼν εἰς τὸν Χάλεβ,
30 καθὼς εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· καὶ ἐξεδίωξεν ἐκεῖθεν τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ. Τὸν δὲ Ἰεβουσαῖον, τὸν κατοικοῦντα
31 ἐν Ἱερουσαλὴμ, δὲν ἐξεδίωξαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν· διὰ τοῦτο ὁ Ἰεβουσαῖος κατῴκησεν μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν ἐν
32 Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ὁ οἶκος Ἰωσήφ ἀνέβησαν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ Βαιθὴλ· καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ'
33 αὐτῶν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ οἶκος Ἰωσήφ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν Βαιθὴλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦτο πρότερον
34 Λούζ. Καὶ εἶδον οἱ κατάσκοποι ἄνθρωπον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Δεῖξον εἰς ἡμᾶς,
35 παρακαλοῦμεν, τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, καὶ θέλομεν κάμει ἔλεος εἰς σέ. Καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὴν εἴσοδον
36 τῆς πόλεως, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας· τὸν δὲ ἄνθρωπον καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ
37 ἀπέπεμψαν. Καὶ ὑπῆγγεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν γῆν τῶν Χετταίων καὶ ὠκοδόμησεν πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτήν
38 Λούζ· τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Οὐδὲ ὁ Μανασσῆς ἐξεδίωξε τοὺς κατοίκους τῆς
39 Βαιθσάν καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τῆς Θαναὰ καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Δῶρ καὶ τῶν
40 κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Ἰβλεὰμ καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Μεγιδδὼ καὶ
41 τῶν κωμῶν αὐτῆς· ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι ἐπέμενον νὰ κατοικῶσιν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. Καὶ ὅτε κατεστάθῃ ὁ Ἰσραὴλ
42 δυνατός, ὑπέβαλε τοὺς Χαναναίους εἰς φόρον καὶ δὲν ἐξεδίωξεν αὐτοὺς ὀλοκλήρως. Οὐδὲ ὁ Ἐφραΐμ ἐξεδίωξε
43 τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γεζέρ· ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι κατῴκουν ἐν Γεζέρ μετὰ αὐτῶν. Οὐδὲ
44 ὁ Ζαβουλὼν ἐξεδίωξε τοὺς κατοικοῦντας τὴν Κιτρὼν οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Νααλῶλ· ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι
45 κατῴκουν μετὰ αὐτῶν καὶ ἔγειναν ὑποτελεῖς. Οὐδὲ ὁ Ἀσῆρ ἐξεδίωξε τοὺς κατοίκους τῆς Ἀκχώ, οὔτε τοὺς
46 κατοίκους τῆς Σιδῶνος, οὔτε τῆς Ἀαλάβ, οὔτε τῆς Ἀχζιβ, οὔτε τῆς Χελβά, οὔτε τῆς Ἀφίκ, οὔτε τῆς Ῥεώβ·
47 ἀλλ' ὁ Ἀσῆρ κατῴκει μετὰ τῶν Χαναναίων τῶν κατοίκων τοῦ τόπου· διότι δὲν ἐξεδίωξεν αὐτούς. Οὐδὲ ὁ
48 Νεφθαλὶ ἐξεδίωξε τοὺς κατοίκους τῆς Βαιθσεμέ, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Βαιθανάθ, ἀλλὰ κατῴκει μετὰ τῶν
49 Χαναναίων τῶν κατοίκων τοῦ τόπου· οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Βαιθσεμέ καὶ τῆς Βαιθανάθ ἔγειναν ὑποτελεῖς εἰς
50 αὐτόν. Καὶ συνέκλεισαν οἱ Ἀμορραῖοι τοὺς υἱοὺς Δάν εἰς τὸ ὄρος· διότι δὲν ἄφινον αὐτοὺς νὰ καταβαίνωσιν
51 εἰς τὴν κοιλάδα· οἱ δὲ Ἀμορραῖοι ἐπέμενον νὰ κατοικῶσιν ἐν τῷ ὄρει Ἐρές, εἰς Αἰαλὼν καὶ εἰς Σααλθίμ· ἡ
52 χεὶρ ὁμῶς τοῦ οἴκου Ἰωσήφ ὑπερίσχυσεν, ὥστε ἔγειναν ὑποτελεῖς. Τὸ δὲ ὄριον τὴν Ἀμορραίων ἦτο ἀπὸ τῆς
53 ἀναβάσεως τῆς Ἀκραβθίμ, ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω.

2 Καὶ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλγάλων εἰς Βοκίμ καὶ εἶπε, Σᾶσ ἀνεβίβασα ἐξ Αἰγύπτου καὶ σᾶσ ἔφερα εἰς
τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὥμοσα πρὸς τοὺς πατέρας σας· καὶ εἶπα, Δὲν θέλω ἀθετήσῃ τὴν πρὸς ἐσᾶς διαθήκην μου
2 εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ σεῖς δὲν θέλετε κάμει συνθήκην πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου τούτου· τὰ θυσιαστήρια
3 αὐτῶν θέλετε καταστρέφει. Δὲν ὑπηκούσατε ὁμῶς εἰς τὴν φωνὴν μου· διὰ τί ἐπράξατε τοῦτο· διὰ τοῦτο καὶ

ἐγὼ εἶπα, Δὲν θέλω ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σας· ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι ἐναντίοι σας, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν
 θέλουσιν εἶσθαι παγίς εἰς ἑσᾶς. Καὶ καθὼς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς
 πάντα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὁ λαὸς ὕψωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε. Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
 ἐκείνου Βοκίμ· καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ὅτε ἀπέλυσε τὸν λαὸν ὁ Ἰησοῦς, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ὑπῆγον ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, διὰ νὰ κατακληρονομήσωσι τὴν γῆν. Καὶ ἐλάτρευσαν ὁ λαὸς
 τὸν Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, οἵτινες ἐπέζησαν μετὰ
 τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶδον πάντα τὰ ἔργα τὰ μεγάλα τοῦ Κυρίου, ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐτελεύτησεν
 Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ, ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, ἡλικίας ἑκατὸν δέκα ἔτων. Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ ὄριον
 τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμνάθάρ, ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ, κατὰ τὸ βόρειον μέρος τοῦ ὄρους Γαάζ. Καὶ
 πᾶσα ἔτι ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ ἐσηκώθη ἄλλη γενεὰ μετ' αὐτοὺς, ἥτις δὲν
 ἐγνώρισεν τὸν Κύριον οὐδὲ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ
 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς Βααλεῖμ· καὶ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν
 ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ὑπῆγον κατόπιν ἄλλων θεῶν, ἐκ τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῶν περὶ αὐτῶν,
 καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον. Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ ἐλάτρευσαν τὸν Βάαλ
 καὶ τὰς Ἀσταρώθ. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα
 τῶν λεηλατιστῶν, καὶ ἐληλάτησαν αὐτούς· καὶ ἐπώλησεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κύκλῳ, ὥστε
 δὲν ἡδυνήθησαν πλέον νὰ σταθῶσι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Πανταχοῦ ὅπου ἐξήρχοντο, ἡ χεὶρ τοῦ
 Κυρίου ἦτο ἐναντίον αὐτῶν πρὸς κακόν, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος καὶ καθὼς ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτούς·
 καὶ ἦλθον εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν. Τότε ἀνέστησεν ὁ Κύριος κριτὰς, οἵτινες ἔσωσαν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς
 τῶν λεηλατούντων αὐτούς. Πλὴν οὐδὲ εἰς τοὺς κριτὰς αὐτῶν ὑπήκουσαν, ἀλλ' ἐπόρνευσαν κατόπιν ἄλλων
 θεῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτούς· ἐξέκλιναν ταχέως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν περιεπάτησαν οἱ πατέρες
 αὐτῶν ὑπακούοντες εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου· δὲν ἔκαμον οὕτω. Καὶ ὅτε ἀνέστησεν ὁ Κύριος εἰς αὐτοὺς
 κριτὰς, τότε ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωζεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καθ' ὅλας τὰς
 ἡμέρας τοῦ κριτοῦ· διότι ἐσπλαγχνίσθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς στεναγμοὺς αὐτῶν τοὺς ἐξ αἰτίας τῶν καταθλιβόντων
 αὐτοὺς καὶ καταπιεζόντων αὐτούς. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκειν ὁ κριτής, ἐπέστρεφον καὶ διεφθείροντο χειρότερα
 παρὰ τοὺς πατέρας αὐτῶν, ὑπάγοντες κατόπιν ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύωσιν αὐτοὺς καὶ νὰ προσκυνῶσιν
 αὐτούς· δὲν ἔπαυον ἀπὸ τῶν πράξεων αὐτῶν οὐδὲ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς διεστραμμένης. Καὶ ἐξήφθη ὁ
 θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος παρέβη τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν
 προσέταξα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν μου· καὶ ἐγὼ δὲν θέλω ἐκδιώξει πλέον
 ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐδὲν ἐκ τῶν ἔθνων, τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ὁ Ἰησοῦς ὅτε ἐτελεύτησε, διὰ νὰ δοκιμάσω τὸν
 Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῶν, ἐὰν φυλάττωσι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, περιπατοῦντες ἐν αὐτῇ, καθὼς ἐφύλαζαν αὐτὴν
 οἱ πατέρες αὐτῶν, ἢ οὐχί. Καὶ ἀφῆκε Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα, χωρὶς νὰ ἐκδιώξῃ ταχέως αὐτά· οὐδὲ παρέδωκεν
 αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν Ἰσραὴλ δι' αὐτῶν, πάντα τοὺς
 μὴ γνωρίσαντας πάντα τοὺς πολέμους τῆς Χαναάν· τοῦλάχιστον διὰ νὰ μάθωσιν αἱ γενεαὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 νὰ γυμνασθῶσι τὸν πόλεμον, τοῦλάχιστον ὅσοι πρότερον δὲν εἶχον γνωρίσει αὐτούς· αἱ πέντε σατραπεῖαι τῶν
 Φιλισταίων καὶ πάντες οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Σιδωνιοὶ καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λιβάνου, ἀπὸ
 τοῦ ὄρους Βάαλ ἐρμῶν ἕως τῆς εἰσόδου Αἰμάθ. Καὶ ταῦτα ἦσαν διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν Ἰσραὴλ δι' αὐτῶν· διὰ νὰ
 γνωρίσῃ ἐὰν ὑπήκουον εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας προσέταξεν εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν διὰ τοῦ
 Μωϋσέως. Καὶ κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετὰ τῶν Χαναναίων, τῶν Χετταίων καὶ τῶν Ἀμορραίων καὶ τῶν
 Φερεζαίων καὶ τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων. Καὶ ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς τὰς θυγατέρας αὐτῶν εἰς γυναῖκας, καὶ
 τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας ἔδωκαν εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐλησμονήσαν Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς Βααλεῖμ
 καὶ τὰ ἄλλα. Διὰ τοῦτο ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπώλησεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ
 Χουσανρισταθαῖμ βασιλέως τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Χουσανρισταθαῖμ ὀκτὼ
 ἔτη. Καὶ ὅτε ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Κύριον, ὁ Κύριος ἀνέστησεν σωτῆρα εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ
 ἔσωσεν αὐτούς, τὸν Γοθονιὴλ υἱὸν τοῦ Κενέζ, τὸν νεώτερον ἀδελφὸν τοῦ Χάλεθ. Καὶ ἦτο ἐπ' αὐτὸν τὸ Πνεῦμα
 τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς μάχην, καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν
 Χουσανρισταθαῖμ βασιλέα τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑπερίσχυσεν ἐναντίον τοῦ Χουσανρισταθαῖμ.
 Καὶ ἀνεπαύθη ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ ἐτελεύτησε Γοθονιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενέζ. Καὶ ἤρχισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 πάλιν νὰ πράττωσι πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσεν ὁ Κύριος τὸν Ἐγλὼν βασιλέα τοῦ Μωάβ κατὰ
 τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἔπραξαν πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ συνήθροισεν εἰς σεαυτὸν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ
 Ἀμαλήκ, ὁ καὶ ὑπῆγε καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν τῶν φοινίκων. Καὶ ἐδούλευσαν οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ἐγλὼν βασιλέα τοῦ Μωάβ δεκαοκτὼ ἔτη. Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ·
 καὶ ἀνέστησεν ὁ Κύριος εἰς αὐτοὺς σωτῆρα, τὸν Ἀῶδ υἱὸν τοῦ Γηρά, τοῦ Βενιαμίτου, ἄνδρα ἀριστερόχειρα.
 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ χειρὸς αὐτοῦ δῶρα πρὸς τὸν Ἐγλὼν βασιλέα τοῦ Μωάβ. Καὶ κατεσκεύασεν
 εἰς ἑαυτὸν ὁ Ἀῶδ μάχαιραν δίστομον, μακρὰν μίαν πῆχυν· καὶ περιεζώσθη αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν αὐτοῦ
 ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν. Καὶ προσέφερε τὰ δῶρα πρὸς τὸν Ὀγλὼν βασιλέα τοῦ Μωάβ· ὁ δὲ Ἐγλὼν
 ἦτο ἄνθρωπος παχὺς σφόδρα. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε προσφέρων τὰ δῶρα καὶ ἀπέπεμψε τοὺς ἀνθρώπους τοὺς

19 βαστάζοντα τὰ δῶρα, τότε ὁ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν πρὸς τὰ Γάλγαλα· καὶ εἶπε, Λόγον
 20 κρυφὸν ἔχω πρὸς σέ, βασιλεῦ. Ὁ δὲ εἶπε, Σιῶπα. Καὶ ἐξήλθον ἀπ' αὐτοῦ πάντες οἱ παριστάμενοι πλησίον
 21 αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀῶδ· ἐκεῖνος δὲ ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερῷ αὐτοῦ τῷ θερινῷ μονώτατος. Καὶ
 22 εἶπεν ὁ Ἀῶδ, Ἔχω λόγον παρὰ Θεοῦ πρὸς σέ. Τότε ἐσηκώθη ἀπὸ τοῦ θρόνου. Καὶ ἀπλώσας ὁ Ἀῶδ τὴν χεῖρα
 23 αὐτοῦ τὴν ἀριστεράν, ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν εἰς τὴν κοιλίαν
 24 αὐτοῦ, ὥστε καὶ ἡ λαβὴ ἔτι εἰσῆλθε κατόπιν τοῦ σιδήρου· καὶ τὸ πάχος συνέκλεισεν ἐπὶ τὸν σίδηρον, ὥστε
 25 δὲν ἠδύνατο νὰ σύρῃ τὴν μάχαιραν ἀπὸ τῆς κοιλίας αὐτοῦ· καὶ ἐξήλθε κόπρος. Τότε ἐξήλθεν ὁ Ἀῶδ διὰ τῆς
 26 στοᾶς καὶ ἐκλείσεν ὀπίσω αὐτοῦ τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου, καὶ ἐκλείδωσε. Καὶ ἀφοῦ ἐκεῖνος ἐξήλθεν, ἦλθον
 27 οἱ δοῦλοι τοῦ Ἐγλὼν· καὶ ὅτε εἶδον ὅτι, ἰδοὺ, αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἦσαν κλειδωμέναι, εἶπον, Βεβαίως τοὺς
 28 πόδας αὐτοῦ σκεπάζει ἐν τῷ δωματίῳ τῷ θερινῷ. Καὶ περιέμειναν ἕως οὗ ἐντράπησαν· καὶ ἰδοὺ, δὲν ἦνοιγε τὰς
 29 θύρας τοῦ ὑπερώου· ὅθεν ἔλαβον τὸ κλειδίον καὶ ἦνοιξαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ κύριος αὐτῶν ἔκειτο κατὰ γῆς νεκρός.
 30 Ὁ δὲ Ἀῶδ ἐξέφυγεν, ἐν ὧς ἐκεῖνοι ἐβράδυνον· καὶ ἐπέρασε τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Σεερωθά. Καὶ ὅτε
 31 ἦλθεν, ἐσάλπισε διὰ τῆς σάλπιγγος ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ, καὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους
 32 καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκολουθεῖτέ μοι· διότι ὁ Κύριος παρέδωκε τοὺς ἐχθροὺς
 33 σας τοὺς Μωαβίτας εἰς τὴν χεῖρά σας. Καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ κατέλαβον τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου
 34 πρὸς τὸν Μωάβ καὶ δὲν ἀφῆκαν ἄνθρωπον νὰ περάσῃ. Καὶ ἐπάταξαν τοὺς Μωαβίτας κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον,
 35 περίπου δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντας ἀνδρείους καὶ πάντας δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ· καὶ δὲν διεσώθη οὐδεὶς.
 36 Οὕτως ἐταπεινώθη ὁ Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἡ γῆ ἀνεπαύθη ὀγδοήκοντα
 37 ἔτη. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐστάθη ὁ Σαμεγάρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνάθ, ὅστις ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους ἑξακοσίου ἀνδρας
 38 δι' ἐνὸς βουκέντρου· καὶ ἔσωσε καὶ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ.

4, 2 Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάλιν πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ἐτελεύτησεν ὁ Ἀῶδ. Καὶ ἐπώλησεν
 3 αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰαβεὶν, βασιλέως Χαναάν, ὅστις ἐβασίλευεν ἐν Ἀσώρ· καὶ ἀρχηγὸς τῶν
 4 στρατευμάτων αὐτοῦ ἦτο ὁ Σισάρα, ὅστις κατῴκει ἐκ Ἀρωσέθ τῶν ἐθνῶν. Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ
 5 υἱοὶ Ἰσραὴλ· διότι εἶχεν ἐννεακοσίας ἀμάζας σιδηράς· καὶ αὐτὸς κατέθλιψε σφόδρα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἴκοσι
 6 ἔτη. Καὶ ἡ Δεβόρρα, γυνὴ προφῆτις, γυνὴ τοῦ Λαφιδώθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
 7 Καὶ αὕτη κατῴκει ὑπὸ τὸν φοῖνικα τῆς Δεβόρρας, μεταξὺ Ῥαμὰ καὶ Βαιθήλ, ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ· καὶ ἀνέβαινον
 8 πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ νὰ κρίνωνται. Καὶ ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαράκ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀθινεὲμ ἀπὸ
 9 Κέδεσνεφαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν πρόσταξε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὑπαγε καὶ σύναξον
 10 δύναμιν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ καὶ λάβε μετὰ σου δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλί καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
 11 Ζαβουλὼν, καὶ θέλω ἐπισύρει πρὸς σέ εἰς τὸν ποταμὸν Κισὼν τὸν Σισάρα, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος
 12 Ἰαβεὶν, καὶ τὰς ἀμάζας αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ θέλω παραδώσει αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά σου. Καὶ εἶπε
 13 πρὸς αὐτὴν ὁ Βαράκ, Ἐὰν σὺ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ, θέλω ὑπάγει· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ, δὲν θέλω ὑπάγει.
 14 Ἡ δὲ εἶπε, Θέλω ἐλθεῖ ἑξάπαντος μετὰ σου· πλην δὲν θέλεις λάβει τιμὴν ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις·
 15 διότι εἰς χεῖρα γυναικὸς θέλει πωλήσῃ ὁ Κύριος τὸν Σισάρα. Καὶ ἡ Δεβόρρα ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε μετὰ τοῦ
 16 Βαράκ εἰς Κέδες. Καὶ συνεκάλεσεν ὁ Βαράκ τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὸν Νεφθαλί εἰς Κέδες, καὶ ἀνέβη μετὰ δέκα
 17 χιλιάδων ἀνδρῶν κατὰ πόδας αὐτοῦ· καὶ ἡ Δεβόρρα ἀνέβη μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἔβερ ὁ Κεναῖος, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ
 18 Ὁθάβ πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, εἶχε χωρισθῇ ἀπὸ τῶν Κεναίων καὶ εἶχε στήσῃ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως τῆς δρυὸς
 19 Ζααναίμ, τῆς πλησίον Κέδες. Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σισάρα, ὅτι Βαράκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀθινεὲμ ἀνέβη εἰς τὸ
 20 ὄρος Θαβώρ. Καὶ συνήθροισεν ὁ Σισάρα πάσας τὰς ἀμάζας αὐτοῦ, ἐννεακοσίας ἀμάζας σιδηράς, καὶ πάντα
 21 τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀρωσέθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν ποταμὸν Κισὼν. Καὶ εἶπεν ἡ Δεβόρρα πρὸς τὸν Βαράκ,
 22 Σηκώθητι· διότι αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Κύριος παρέδωκε τὸν Σισάρα εἰς τὴν χεῖρά σου· δὲν ἐξήλθεν ὁ
 23 Κύριος ἔμπροσθέν σου. Καὶ κατέβη ὁ Βαράκ ἀπὸ τοῦ ὄρους Θαβώρ καὶ δέκα χιλιάδες ἄνδρες κατόπιν αὐτοῦ.
 24 Καὶ κατετρόπωσεν ὁ Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάσας τὰς ἀμάζας καὶ πᾶν τὸ στράτευμα, ἐν στόματι μαχαίρας,
 25 ἔμπροσθεν τοῦ Βαράκ· καὶ κατέβη ὁ Σισάρα ἀπὸ τῆς ἀμάξης καὶ ἔφυγε πεζός. Κατεδίωξε δὲ ὁ Βαράκ κατόπιν
 26 τῶν ἀμαζῶν καὶ κατόπιν τοῦ στρατεύματος ἕως τῆς Ἀρωσέθ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶν τὸ στράτευμα τοῦ Σισάρα
 27 ἐν στόματι μαχαίρας· δὲν ἔμεινεν οὐδὲ εἷς. Καὶ ἔφυγεν ὁ Σισάρα πεζὸς εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ἰαήλ, γυναικὸς
 28 τοῦ Ἔβερ τοῦ Κεναίου· διότι ἦτο εἰρήνη μεταξὺ τοῦ Ἰαβεὶν βασιλέως τῆς Ἀσώρ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἔβερ τοῦ
 29 Κεναίου. Καὶ ἐξήλθεν ἡ Ἰαήλ εἰς συνάντησιν τοῦ Σισάρα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εἴσελθε, κύριέ μου, εἴσελθε
 30 πρὸς ἐμέ· μὴ φοβοῦ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν, ἐσκέπασεν αὐτὸν μὲ κάλυμμα. Καὶ εἶπε
 31 πρὸς αὐτήν. Πότισόν με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ, διότι ἐδίψησα. Καὶ ἦνοιξε τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος καὶ
 32 ἐπότισεν αὐτόν καὶ ἐσκέπασεν αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Στήθι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐὰν ἔλθῃ
 33 τις καὶ σέ ἐρωτήσῃ, λέγων, Εἵναι τις ἐνταῦθα εἶπέ, Οὐχί. Καὶ ἔλαβεν Ἰαήλ ἡ γυνὴ τοῦ Ἔβερ τὸν πάσσαλον
 34 τῆς σκηνῆς, καὶ βαλοῦσα σφύραν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, ὑπῆγεν ἡσύχως πρὸς αὐτόν καὶ ἐνέπηξε τὸν πάσσαλον
 35 εἰς τὸν μῆνιγγα αὐτοῦ, ὥστε ἐκαρφώθη εἰς τὴν γῆν· διότι αὐτὸς ἀποκαμωμένος ὢν ἐκοιμᾶτο θαθέως. Καὶ
 36 ἀπέθανε. Καὶ ἰδοὺ, ὁ Βαράκ κατεδίωκε τὸν Σισάρα· ἡ δὲ Ἰαήλ ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς
 37 αὐτόν, Ἐλθέ, καὶ θέλω σοὶ δεῖξει τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον ζητεῖς. Καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ἰδοὺ, ὁ Σισάρα
 38 ἔκειτο νεκρός, καὶ ὁ πάσσαλος εἰς τὸν μῆνιγγα αὐτοῦ. Καὶ ἐταπεινώσεν ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν
 39 Ἰαβεὶν βασιλέα Χαναάν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκραταιοῦτο ἡ χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ κατίσχυεν
 40 ἐπὶ Ἰαβεὶν βασιλέα Χαναάν, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβεὶν βασιλέα Χαναάν.

Καὶ ἔψαλαν ἡ Δεβόρρα καὶ ὁ Βαράκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀθινεὲμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες. Ἐπειδὴ προεπορεύ- **5, 2**
 θησαν ἀρχηγοὶ ἐν τῷ Ἰσραήλ, Ἐπειδὴ ὁ λαὸς προσέφερεν ἑαυτὸν ἔκουσίως, Εὐλογοῖτε τὸν Κύριον. Ἀκούσατε, **3**
 βασιλεῖς· δότε ἀκρόασιν, σατράπαι· ἐγὼ, εἰς τὸν Κύριον ἐγὼ θέλω ψάλλει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ θέλω
 ψαλμῳδεῖ. Κύριε, ὅτε ἐξῆλθες ἀπὸ Σηεῖρ, ὅτε ἐκίνησας ἀπὸ τῆς πεδιάδος τοῦ Ἐδὼμ, ἡ γῆ ἔσειοθη καὶ οἱ **4**
 οὐρανοὶ ἐστάλαξαν, αἱ νεφέλαι ἔτι ἐστάλαξαν ὕδωρ. Τὰ ὄρη ἐτάκην ὑπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου· αὐτὸ τὸ **5**
 Σινὰ ἀπὸ τῆς παρουσίας Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σαμεγάρ υἱοῦ τοῦ Ἀνάθ, ἐν ταῖς **6**
 ἡμέραις τῆς Ἰαήλ, ἐγκατελείφθησαν αἱ ὁδοί, καὶ οἱ διαβάται περιεπάτουν ὁδοὺς πλαγίας. Ἐξέλιπον οἱ ἡγεμό- **7**
 νες ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἐξέλιπον, ἕωσοῦ ἐγὼ ἡ Δεβόρρα ἐσηκώθην, ἐσηκώθην μήτηρ ἐν τῷ Ἰσραήλ. Ἐξέλεξαν θεοὺς **8**
 νέους· τότε πόλεμος ἐν ταῖς πύλαις· ἐφάνη ἄρα ἀσπίς ἢ λόγχη μεταξύ τεσσαράκοντα χιλιάδων ἐν τῷ Ἰσραήλ
 Ἡ καρδιά μου εἶναι πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅσοι μεταξύ τοῦ λαοῦ προσέφεραν ἑαυτοὺς ἔκουσίως, **9**
 Εὐλογοῖτε τὸν Κύριον. Ὑμνολογοῖτε· οἱ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ λευκῶν ὄνων, οἱ καθήμενοι εἰς τὸ κρίνειν, καὶ οἱ **10**
 περιπατοῦντες ἐν ταῖς ὁδοῖς. Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τοῦ κρότου τῶν τοξοτῶν, ἐν τοῖς τόποις ὅπου ἀντλοῦσιν **11**
 ὕδωρ, ἐκεῖ θέλουσι διηγεῖσθαι τὰς δικαιοσύνας τοῦ Κυρίου, τὰς δικαιοσύνας τῶν ἡγεμόνων αὐτοῦ μεταξύ τοῦ
 Ἰσραὴλ. Κατέβη τότε εἰς τὰς πύλας ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου. Ἐγέρθητι, ἐγέρθητι, Δεβόρρα· ἐγέρθητι, ἐγέρθητι, **12**
 πρόφερε ῥοήν· σηκώθητι, Βαράκ, καὶ αἰχμαλώτισον τοὺς αἰχμαλώτους σου, υἱὲ τοῦ Ἀθινεὲμ. Τότε κατέβη τὸ **13**
 ἐγκαταλείμμενον τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν· ὁ Κύριος κατέβη μετ' ἐμοῦ ἐναντίον τῶν δυνατῶν. Ἐκ τοῦ **14**
 Ἐφραῖμ οἱ κατοικοῦντες τὸ ὄρος Ἀμαλήκ κατέβησαν κατόπιν σου, Βενιαμίν, μεταξύ τῶν λαῶν σου. Ἐκ τοῦ **15**
 Μαχεὶρ κατέβησαν οἱ ἀρχηγοί, καὶ ἐκ τοῦ Ζαβουλὼν οἱ κρατοῦντες ῥάβδον γραμματέως. Καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ **16**
 Ἰσάχαρ μετὰ τῆς Δεβόρρας, ὁ Ἰσάχαρ προσέτι καὶ ὁ Βαράκ· κατόπιν τούτου ἔδραμον εἰς τὴν κοιλάδα. Εἰς τὰς **17**
 διαιρέσεις τοῦ Ῥουβὴν ἡγέρθησαν μεγάλοι στοχασμοὶ καρδίας. Διὰ τί ἐκάθησας μεταξύ εἰς τὰς μάνδρας, διὰ **18**
 νὰ ἀκούῃς τὰ βελάσματα τῶν ποιμνίων εἰς τὰς διαιρέσεις τοῦ Ῥουβὴν ἡγέρθησαν μεγάλοι συζητήσεις καρδίας.
 Ὁ Γαλαὰδ ἡσύχαζε πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ὁ Δάν διὰ τί ἔμεινε εἰς τὰ πλοῖα ὁ Ἀσὴρ ἐκάθητο εἰς τὰ παράλια, **19**
 καὶ ἡσύχαζεν εἰς τοὺς λιμένας αὐτοῦ. Ὁ Ζαβουλὼν εἶναι λαὸς προσφέρων τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ **20**
 ὁ Νεφθαλί, ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς πεδιάδος. Ἦλθον οἱ βασιλεῖς, ἐπολέμησαν· τότε ἐπολέμησαν οἱ βασιλεῖς Χαναάν **21**
 ἐν Θαανὰχ πλησίον τῶν ὑδάτων τοῦ Μεγιδδώ· λάφυρον ἀργυρίου δὲν ἔλαβον. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπολέμησαν, **22**
 οἱ ἀστέρες ἐκ τῆς πορείας αὐτῶν ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ Σισάρα. Ὁ ποταμὸς Κισὼν κατέσυρεν αὐτούς, ὁ **23**
 παλαιὸς ποταμὸς, ὁ ποταμὸς Κισὼν. Κατεπάτησας, ψυχὴ μου, δύναμιν. Τότε κατετρίβησαν οἱ ὄνυχες τῶν **24**
 ἵππων ἀπὸ τοῦ ὀρμητικοῦ δρόμου, τοῦ ὀρμητικοῦ δρόμου τῶν ἐπ' αὐτοὺς ἰσχυρῶν. Καταρᾶσθε τὴν Μηρὼζ, **25**
 εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, καταρᾶσθε κατάραν τοὺς κατοίκους αὐτῆς διότι δὲν ἦλθον εἰς βοήθειαν τοῦ **26**
 Κυρίου, εἰς βοήθειαν τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῶν δυνατῶν. Εὐλογημένη ἥσθαι ὑπὲρ τὰς γυναῖκας ἡ Ἰαήλ, ἡ **27**
 γυνὴ τοῦ Ἐβερ τοῦ Κεναίου· ὑπὲρ τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς σκηναῖς εὐλογημένη ἥσθαι ἡναι. Ὑδὼρ ἐζήτησε, γάλα **28**
 ἔδωκε· βούτυρον προσέφερεν εἰς μεγαλοπρεπῆ κρατῆρα. Τὴν ἀριστερὰν αὐτῆς ἠπλώσεν εἰς τὸν πᾶσσαλον, **29**
 καὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς εἰς τὴν σφύραν τῶν ἐργατῶν· καὶ σφυροκοπήσασα τὸν Σισάρα ἔσχισε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, **30**
 καὶ συνέθλασε καὶ διεπέρασε τοὺς μὴνιγγας αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτῆς συνεκάμφθη, ἔπεσεν, ἔκειτο· **31**
 μεταξύ τῶν ποδῶν αὐτῆς συνεκάμφθη, ἔπεσεν· ὅπου συνεκάμφθη, ἐκεῖ ἔπεσε νεκρός. Ἡ μήτηρ τοῦ Σισάρα **32**
 ἔκυπτε διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἐβόα διὰ τοῦ δικτυωτοῦ, Διὰ τί ἡ ἄμαξα αὐτοῦ βραδύνει νὰ ἔλθῃ, διὰ τί ἐβράδυναν οἱ **33**
 τροχοὶ τῶν ἁμαζῶν αὐτοῦ· Αἱ σοφαὶ κυρίαι αὐτῆς ἀπεκρίνοντο πρὸς αὐτήν· αὐτὴ μάλιστα ἔδιδε τὴν ἀπόκρισιν **34**
 πρὸς ἑαυτήν· Δὲν ἐπέτυχον δὲν διεμοίρασαν τὰ λάφυρα μίαν ἢ δύο νέας εἰς ἕκαστον ἄνδρα, εἰς τὸν Σισάρα **35**
 λάφυρα ποικιλόχροα, λάφυρα ποικιλόχροα κεντητά, ποικιλόχροα κεντητά καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν, περιλαίμια **36**
 τῶν λαφυραγωγουμένων· Οὕτω νὰ ἀπολεσθῶσι πάντες οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε· οἱ δὲ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἥσθαι **37**
 ὥς ὁ ἥλιος ἀνατέλλων ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Καὶ ἀνεπαύθη ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα **6**
 τοῦ Μαδιὰμ ἐπτά ἔτη. Καὶ κατίσχυσεν χεὶρ τοῦ Μαδιὰμ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· ἐξ αἰτίας τῶν Μαδιανιτῶν ἔκαμον **2**
 εἰς ἑαυτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς φωλεὰς ἐκεῖνας, τὰς ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ ὀχυρώματα. Καὶ **3**
 ὅτε ἔσπερνεν ὁ Ἰσραὴλ, ἀνέβαινον οἱ Μαδιανῖται καὶ οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς καὶ ἤρχοντο **4**
 ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ στρατοπεδεύοντες ἐναντίον αὐτῶν διέφθειρον τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἕως τῆς εἰσόδου **5**
 Γάζης, καὶ δὲν ἄφινον ζωοτροφίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, οὔτε πρόβατον οὔτε βοῦν οὔτε ὄνον. Διότι ἀνέβαινον αὐτοὶ **6**
 καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ ἤρχοντο μετὰ τῶν σκηνῶν αὐτῶν, πολυάριθμοι ὥς ἀκρίδες· ἀναρίθμητοι ἦσαν καὶ **7**
 αὐτοὶ καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν· καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ φθείρῳσιν αὐτήν. Καὶ ἐπτόχευσε σφόδρα ὁ **8**
 Ἰσραὴλ ἐξ αἰτίας τῶν Μαδιανιτῶν· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ὅτε ἐβόησαν πρὸς **9**
 τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοὺς Μαδιανίτας, τότε ἀπέστειλεν ὁ Κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς **10**
 Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐγὼ ἀνέβιβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου **11**
 καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἐλύτρωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων **12**
 τῶν καταθλιβόντων ὑμᾶς, καὶ ἐξεδίωξα αὐτοὺς ἀπ' ἐμπροσθεν ὑμῶν καὶ ἔδωκα εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ **13**
 εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας· δὲν θέλετε σεβασθῆ τοὺς θεοὺς τῶν Ἀμορραίων, ἐν τῇ γῇ τῶν **14**
 ὁποίων κατοικεῖτε· καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν μου. Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν **15**
 δρῦν τὴν ἐν Ὀφρά, τὴν τοῦ Ἰωᾶ τοῦ Ἀβιέζερίτου· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐκοπάνιζε σῖτον ἐν τῷ ληνῷ, διὰ **16**
 νὰ κρύψῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν Μαδιανιτῶν. Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὁ Κύριος **17**
 μετὰ σοῦ, δυνατὲ ἐν ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Γεδεὼν, Ὡ κύριέ μου, ἂν ὁ Κύριος ἦναι μεθ' ἡμῶν, διὰ τί **18**

λοιπὸν εὗρηκαν ἡμᾶς πάντα ταῦτα καὶ ποῦ εἶναι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τὰ ὅποια διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες, Δὲν ἀνεβίβασεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου ἀλλὰ τώρα ἐγκατέλειπεν ἡμᾶς ὁ Κύριος καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μαδιανιτῶν. Καὶ ἐμβλέψας πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος εἶπεν, "Ὑπαγε ἐν τῇ δυνάμει σου ταύτῃ, καὶ θέλεις σώσει τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Μαδιάμ· δὲν σὲ ἀπέστειλα ἐγώ. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, ὦ κύριέ μου, μὲ τί θέλω σώσει τὸν Ἰσραὴλ ἰδοῦ, ἡ οἰκογένειά μου εἶναι ἡ ταπεινότερα μεταξὺ τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ ὁ μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος, Ἀλλ' ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ καὶ θέλεις πατάξῃ τοὺς Μαδιανίτας ὡς ἄνδρα ἓνα. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν λοιπὸν εὗρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, δεῖξόν μοι σημεῖον ὅτι σὺ εἶσαι ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ. Μὴ ἀναχωρήσῃς ἐντεῦθεν, δέομαι, ἕωσοῦ ἔλθω πρὸς σὲ καὶ ἐκφέρω τὴν προσφορὰν μου καὶ θέσω ἐνώπιόν σου. Ὁ δὲ εἶπε, Θέλω περιμείνει ἕωσοῦ ἐπιστρέψῃς. Καὶ εἰσηλθὼν ὁ Γεδεὼν καὶ ἡτοίμασεν ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν καὶ ἄζυμα ἐνὸς ἐφά ἁλεούρου· τὸ μὲν κρέας ἔθυσεν εἰς κάνιστρον, τὸν δὲ ζωμὸν ἔβαλεν εἰς χύτραν, καὶ ἔφερεν ἔξω πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρῦν καὶ προσέφερε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Λάβε τὸ κρέας καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θέσ ἐπὶ ταύτην τὴν πέτραν, καὶ τὸν ζωμὸν ἐπίχεε. Καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν τὸ κρέας καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγε τὸ κρέας καὶ τὰ ἄζυμα. Τότε ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν ὁ Γεδεὼν ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου, εἶπεν ὁ Γεδεὼν, Οἴμοι, Κύριε Θεέ· διότι εἶδον τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος, Εἰρήνῃ σοι· μὴ φοβοῦ· δὲν θέλεις ἀποθάνει. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Γεδεὼν θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Ἰεοθάσαλὼμ· ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἶναι ἐν Ὁφρὰ τῶν Ἀβιέζεριτῶν. Καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Λάβε τὸν βοῦν τοῦ πατρὸς σου καὶ τὸν δεῦτερον βοῦν τὸν ἐπταετῆ, καὶ κατεδάφισον τὸν βωμὸν τοῦ Βάαλ, τὸν ὅποιον ἔχει ὁ πατήρ σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ πλησίον αὐτοῦ κατάκοψον· καὶ οἰκοδόμησον θυσιαστήριον εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς πέτρας ταύτης, κατὰ τὸ διατεταγμένον· καὶ λάβε τὸν δεῦτερον βοῦν καὶ πρόσφερε ὀλοκαύτωμα μὲ τὰ ξύλα τοῦ ἄλσους, τὸ ὅποιον θέλεις κατακόψει. Καὶ ἔλαβεν ὁ Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ ἔκαμε καθὼς εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πόλεως, νὰ κάμῃ τοῦτο τὴν ἡμέραν, ἔκαμεν αὐτὸ τὴν νύκτα. Καὶ ὅτε οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως ἐξηγέρθησαν τὸ πρωῒ, ἰδοῦ, ἦτο κρημνισμένος ὁ βωμὸς τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ πλησίον αὐτοῦ κατακεκομμένον, καὶ ὁ δεῦτερος βοῦς ὀλοκαυτωμένος ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον. Καὶ εἶπεν ὁ εἶς πρὸς τὸν ἄλλον, Τίς ἔκαμε τὸ πρᾶγμα τοῦτο; Καὶ ἐξετάσαντες καὶ ἀνερευνήσαντες εἶπον, Ὁ Γεδεὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς ἔκαμε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Τότε οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως εἶπον πρὸς τὸν Ἰωᾶς, Ἐκβαλε τὸν υἱόν σου διὰ νὰ θανατωθῇ, ἐπειδὴ ἐκρήμνισε τὸν βωμὸν τοῦ Βάαλ καὶ ἐπειδὴ κατέκοψε τὸ ἄλσος τὸ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωᾶς πρὸς πάντας τοὺς ἐξανισταμένους ἐναντίον αὐτοῦ, Μήπως σεῖς θέλετε διεκδικήσῃ ὑπὲρ τοῦ Βάαλ ἢ σεῖς θέλετε σώσει αὐτόν ὅστις διεκδικήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ; θέλει θανατωθῇ ἕως πρωῒας· ἐὰν οὕτως ᾖ ὁ Θεός, ὅς διεκδικήσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, διότι ἐκρήμνισαν τὸν βωμὸν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰεροβάαλ, λέγων, Ἄς ἐκδικήσῃ κατ' αὐτοῦ ὁ Βάαλ, διότι ἐκρήμνισε τὸν βωμὸν αὐτοῦ. Τότε συνήχθησαν ὁμοῦ πάντες οἱ Μαδιανῖται καὶ οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς καὶ διέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ. Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου περιεχύθη ἐπὶ τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν σάλπιγγι καὶ συνήχθησαν οἱ Ἀβιέζερίται ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ ἐξαπέστειλε μηνυτὰς πρὸς πάντα τὸν Μανασσῆ, καὶ συνήχθη καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ· ἐξαπέστειλεν ἔτι μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἀσῆρ καὶ πρὸς τὸν Ζαβουλὼν καὶ πρὸς τὸν Νεφθαλί· καὶ ἀνέβησαν εἰς συνάντησιν αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Ἐὰν μέλλῃς νὰ σώσῃς διὰ χειρὸς μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας, ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω βάλλει τὸν πόκον τοῦ μαλλίου εἰς τὸ ἁλώνιον· ἐὰν γείνη δρόσος μόνον ἐπὶ τὸν πόκον, ἔφ' ὅλην δὲ τὴν γῆν ξηρασία, τότε θέλω γνωρίσει ὅτι θέλεις σώσει διὰ χειρὸς μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας. Καὶ ἔγεινεν οὕτω· διότι σηκωθείς τὴν ἐπαύριον τὸ πρωῒ, ἐπίεσε τὸν πόκον καὶ ἐξέθλιψε δρόσον ἐκ τοῦ πόκου, λεκάνην πλήρη ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Ἄς μὴ ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς σου ἐναντίον μου, καὶ θέλω λαλήσει μόνον ταύτην τὴν φορὰν· ἂς δοκιμάσω, δέομαι, ταύτην μόνην τὴν φορὰν ἐν τῷ πόκῳ· ἂς γείνη τώρα ξηρασία μόνον ἐπὶ τὸν πόκον, ἔφ' ὅλην δὲ τὴν γῆν ἂς ᾖ δρόσος. Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς οὕτω τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ ἔγεινε ξηρασία μόνον ἐπὶ τὸν πόκον, ἔφ' ὅλην δὲ τὴν γῆν ἦτο δρόσος.

7 Τότε ὁ Ἰεροβάαλ, ὅστις εἶναι ὁ Γεδεὼν, ἐξηγέρθη πρωῒ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τῆς πηγῆς Ἀρώδ· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Μαδιανιτῶν ἦτο κατὰ τὸ βόρειον αὐτῶν, πρὸς τὸν λόφον 2 Μορέχ ἐν τῇ κοιλάδι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Γεδεὼν, Πολὺς εἶναι ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ ὥστε νὰ παραδώσω τοὺς Μαδιανίτας εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, μήπως ὁ Ἰσραὴλ καυχῇ ἐναντίον μου, λέγων, Ἡ χεὶρ μου μὲ ἔσωσε· 3 τώρα λοιπὸν κήρυξον εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ, λέγων, Ὅστις εἶναι δειλὸς καὶ φοβούμενος, ἂς στρέψῃ καὶ ἂς σπεύσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους Γαλαάδ. Καὶ ἔστρεψαν ἐκ τοῦ λαοῦ εἰκοσιδύο χιλιάδες· καὶ ἔμειναν δέκα χιλιάδες. 4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Γεδεὼν, Ὁ λαὸς εἶναι ἔτι πολὺς· καταβίβασον αὐτοὺς εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκεῖ θέλω ἐκκαθαρίσει αὐτοὺς εἰς σέ· καὶ περὶ οὕτινος σοὶ εἶπω, Οὗτος θέλει ἐλθεῖ μετὰ σοῦ, αὐτὸς θέλει ἐλθεῖ μετὰ 5 σοῦ· καὶ περὶ οὕτινος σοὶ εἶπω, Οὗτος δὲν θέλει ἐλθεῖ μετὰ σοῦ, αὐτὸς δὲν θέλει ἐλθεῖ. Καὶ κατεβίβασε τὸν λαὸν εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεὼν, Πᾶς ὅστις λάψῃ μὲ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καθὼς λάπτει ὁ σκύλος, τοῦτον θέλεις στήσει χωριστά· καὶ πᾶς ὅστις κάμψῃ τὰ γόνατα αὐτοῦ διὰ νὰ 6 πῇ. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λαππόντων μὲ τὴν χεῖρα αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν ἦτο τριακόσιοι ἄνδρες· ἅπαν δὲ

τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκαμψε τὰ γόνατα αὐτῶν διὰ νὰ πῶσιν ὕδωρ. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών, 7
Διὰ τῶν τριακοσίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἔλαβαν, θέλω σῶσει ὑμᾶς, καὶ θέλω παραδώσει τοὺς Μαδιανίτας εἰς τὴν 8
χεῖρά σου· ἅπαν δὲ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ ὥς ὑπάγωνιν ἑκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Ἔλαβε λοιπὸν ὁ λαὸς 8
τὰς τροφὰς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς σάλπιγγας αὐτῶν· καὶ ἀπέπεμψεν ἅπαν τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, 9
ἑκαστον εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησε τοὺς τριακοσίου ἀνδρας. Καὶ τὸ στρατόπεδον τοῦ Μαδιάμ ἦτο 9
ὑποκάτω αὐτῶν ἐν τῇ κοιλάδι. Καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Σηκώθητι, κατάβα εἰς τὸ 10
στρατόπεδον· διότι παρέδωκα αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου· ἀλλ' ἐὰν φοβῇσαι νὰ καταβῇς, κατάβα σὺ καὶ ὁ Φουρά 10
ὁ δοῦλός σου εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ θέλεις ἀκούσει τί λέγουσι· καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χεῖρές σου θέλουσιν 11
ἐνδυναμωθῇ, καὶ θέλεις καταβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ κατέβη αὐτὸς μετὰ τοῦ Φουρά τοῦ δούλου αὐτοῦ 12
ἕως τῆς προφυλακῆς τοῦ στρατοπέδου. Ὁ δὲ Μαδιάμ καὶ ὁ Ἀμαλὴκ καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς 12
ἦσαν ἐξηγλωμένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρίδες κατὰ τὸ πλῆθος· καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἀναρίθμητοι ὡς ἡ ἄμμος 13
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πλῆθος. Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Γεδεών, ἰδοὺ, ἀνθρωπὸς τις διηγεῖτο πρὸς 13
τὸν πλησίον αὐτοῦ ὄνειρον καὶ ἔλεγεν, Ἰδοὺ, ὠνειρεύθην ὄνειρον καὶ ἰδοὺ, ψωμίον κριθίνον κυλιόμενον ἐν τῷ 14
στρατοπέδῳ τοῦ Μαδιάμ ἦλθεν εἰς τὰς σκηνὰς καὶ ἐκτύπησεν αὐτάς, καὶ ἔπεσον· καὶ ἀνέτρεψεν αὐτάς, καὶ 15
ἔπεσον αἱ σκηναί. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπε, Τοῦτο δὲν εἶναι, εἰμὴ ἡ ῥομφαία τοῦ Γεδεών, υἱοῦ 16
τοῦ Ἰωᾶς, ἀνδρὸς Ἰσραηλίου· ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν Μαδιάμ καὶ ἅπαν τὸ στρατόπεδον. 17
Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Γεδεών τὴν διήγησιν τοῦ ὁνείρου καὶ τὴν ἐξήγησιν αὐτοῦ, προσεκύνησε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς 18
τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε, Σηκώθητε· διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρά σας τὸ στρατόπεδον 19
τοῦ Μαδιάμ. Καὶ διήρσε τοὺς τριακοσίου ἀνδρας εἰς τρία σώματα, καὶ ἔδωκε σάλπιγγας εἰς τὰς χεῖρας 20
πάντων τούτων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαῖς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Βλέπετε πρὸς ἐμὲ καὶ 21
κάμετε παρομοίως· καὶ ἰδοὺ, ὅταν ἐγὼ φθάσω εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου, καθὼς ἐγὼ κάμω, οὕτω θέλετε 22
κάμει· ὅταν σαλπίσω διὰ τῆς σάλπιγγος, ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ, τότε θέλετε σαλπίσει καὶ σεῖς διὰ τῶν 23
σαλπίγγων κύκλῳ παντὸς τοῦ στρατοπέδου καὶ θέλετε εἰπεῖ, Ῥομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεών. Ὁ Γεδεών 24
λοιπὸν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἦλθον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς μέσης 25
φυλακῆς· μόλις εἶχον καταστήσει τοὺς φύλακας· καὶ ἐσάλπισαν διὰ τῶν σαλπίγγων καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας 26
τὰς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ τὰ τρία σώματα ἐσάλπισαν διὰ τῶν σαλπίγγων καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ 27
ἐκράτουν τὰς λαμπάδας εἰς τὰς ἀριστεράς αὐτῶν χεῖρας καὶ τὰς σάλπιγγας εἰς τὰς δεξιὰς αὐτῶν χεῖρας διὰ νὰ 28
σαλπίζωσι· καὶ ἀνέκραζον, Ῥομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεών. Καὶ ἐστάθη ἑκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ κύκλῳ 29
τοῦ στρατοπέδου· καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα διέτρεχε καὶ ἐφώναζε καὶ ἔφευγε. Καὶ οἱ τριακόσιοι ἐσάλπισαν διὰ 30
τῶν σαλπίγγων· καὶ ἔστρεψεν ὁ Κύριος κατ' ὅλον τὸ στρατόπεδον τὴν ῥομφαίαν ἐκάστου ἐναντίον τοῦ πλησίον 31
αὐτοῦ· καὶ τὸ στράτευμα ἔφυγεν εἰς Βαϊθάσεττὰ πρὸς Ζερεράθ, ἕως τοῦ χείλους τοῦ Ἀβέλμεολὰ πρὸς Ταβάθ. 32
Καὶ συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ Μανασσῆ, καὶ κατεδίωξαν 33
ὀπίσω τοῦ Μαδιάμ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Γεδεών μηνυτὰς πρὸς ἅπαν τὸ ὄρος Ἐφραῖμ, λέγων, Κατάβητε διὰ 34
νὰ συναντήσητε τὸν Μαδιάμ, καὶ προκαταλάβετε πρὸ αὐτῶν τὰ ὕδατα ἕως Βαϊθβαρά καὶ τὸν Ἰορδάνην. Τότε 35
συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἐφραῖμ καὶ προκατέλαβον τὰ ὕδατα ἕως Βαϊθβαρά καὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ 36
συνέλαβον δύο ἀρχηγοὺς τοῦ Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ ἐθανάτωσαν τὸν Ὠρήβ ἐπὶ τοῦ βράχου Ὠρήβ, 37
τὸν δὲ Ζήβ ἐθανάτωσαν ἐπὶ τοῦ ληνοῦ Ζήβ· καὶ κατεδίωξαν τὸν Μαδιάμ καὶ ἔφεραν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὠρήβ καὶ 38
τοῦ Ζήβ πρὸς τὸν Γεδεών ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες Ἐφραῖμ, Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς, ὅτι δὲν 8
ἐκάλεσας ἡμᾶς ὅτε ὑπῆγες νὰ πολεμήσῃς ἐναντίον τοῦ Μαδιάμ καὶ ἐλογομάχησας σφόδρα μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ 2
εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἔκαμα τώρα ὡς πρὸς ἐσᾶς δὲν εἶναι καλῆτερον τὸ ἀποτρύγημα τοῦ Ἐφραῖμ παρὰ τὸν 3
τρυγητὸν τοῦ Ἀβιέζερ· παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς σας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν 4
Ζήβ· καὶ τί ἡδυνάμην νὰ κάμω ὡς πρὸς ἐσᾶς; Τότε τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἠσύχασε πρὸς αὐτόν, ὅτε ἐλάλησε τὸν 5
λόγον τοῦτον. Καὶ ἐλθὼν ὁ Γεδεών εἰς τὸν Ἰορδάνην, διέβη, αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, 6
ἀποκαμωμένοι, ὅμως καταδιώκοντες. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς Σοκχώθ, Δότε, παρακαλῶ, ἄρτους 7
τινὰς εἰς τὸν λαὸν τὸν ἀκολουθοῦντά με· διότι εἶναι ἀποκαμωμένος, καὶ ἐγὼ καταδιώκω ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ 8
τοῦ Σαλμανά, τῶν βασιλέων τοῦ Μαδιάμ. Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Σοκχώθ, Μήπως αἱ χεῖρες τοῦ 9
Ζεβεὲ καὶ τοῦ Σαλμανά εἶναι τώρα εἰς τὴν χεῖρά σου, ὥστε νὰ δώσωμεν ἄρτους εἰς τὸ στράτευμά σου; Καὶ εἶπεν 10
ὁ Γεδεών, Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ παραδῶσῃ ὁ Κύριος τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά εἰς τὴν χεῖρά μου, τότε ἐγὼ θέλω 11
καταζάνει τὰς σάρκας σας μετὰ τὰς ἀκάνθας τῆς ἐρήμου καὶ μετὰ τοὺς τριβόλους. Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουήλ 12
καὶ ἐλάλησεν ὡσαύτως πρὸς αὐτούς· καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες τῆς Φανουήλ πρὸς αὐτὸν καθὼς ἀπεκρίθησαν 13
οἱ ἄνδρες τῆς Σοκχώθ. Ὁ δὲ εἶπε καὶ πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς Φανουήλ, λέγων, Ὅταν ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, 14
θέλω κατασκάψει τὸν πύργον τοῦτον. Ὁ Ζεβεὲ δὲ καὶ ὁ Σαλμανά ἦσαν ἐν Καρκὸρ καὶ τὰ στρατεύματα 15
αὐτῶν μετ' αὐτῶν, ὡς δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οἱ ἐναπολειφθέντες ὅλου τοῦ στρατεύματος τῶν κατοίκων 16
τῆς ἀνατολῆς· διότι ἔπεσον ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν. Καὶ ἀνέβη ὁ Γεδεών ἀπὸ τῆς 17
ὁδοῦ τῶν κατοικούντων ἐν σκηναῖς, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Νοβά καὶ τῆς Ἰογβέα, καὶ ἐπάταξε τὸ στρατόπεδον· ἦτο 18
δὲ τὸ στρατόπεδον ἐν ἀφοβίᾳ. Ὁ δὲ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σαλμανά ἔφευγον, καὶ αὐτὸς κατεδίωκεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ 19
συνέλαβε τοὺς δύο βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ, τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ ἅπαν τὸ στρατόπεδον κατετρόπωσε. 20
Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Γεδεών ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς ἐκ τῆς μάχης ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τῆς Ἀρές. Καὶ συλλαβὸν νέον 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

τινά ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς Σοκχώθ, ἠρώτησεν αὐτόν· ὁ δὲ περιέγραψε πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Σοκχώθ
 15 καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῆς, ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἀνδρας. Καὶ ἦλθεν ὁ Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς Σοκχώθ
 καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ὁ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σαλμανά, διὰ τοὺς ὁποίους μὲ ὤνειδισατε, λέγοντες, Μήπως αἱ χεῖρες τοῦ
 Ζεβεὲ καὶ τοῦ Σαλμανά ἦναι τώρα εἰς τὴν χεῖρά σου, ὥστε νὰ δώσωμεν ἄρτους εἰς τοὺς ἀνθρώπους σου, τοὺς
 16 ἀποκαρτωμένους. Καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀκάνθας τῆς ἐρήμου καὶ τοὺς τριβόλους,
 17 καὶ ἐπαίδευσεν μὲ αὐτὰ τοὺς ἀνδρας τῆς Σοκχώθ. Καὶ τὸν πύργον τῆς Φανουήλ κατέσκαψε καὶ ἐθανάτωσε
 18 τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως. Τότε εἶπε πρὸς τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, Ὅποιοι ἦσαν οἱ ἀνθρωποι τοὺς ὁποίους
 19 ἐθανατώσατε ἐν Θαβώρ. Οἱ δὲ εἶπον, Ὅποῖος σύ, τοιοῦτος ἦσαν· ἕκαστος ὁμοιάζειν υἱὸν βασιλέως. Ὁ δὲ εἶπεν,
 Ἀδελφοί μου, υἱοὶ τῆς μητρὸς μου ἦσαν· ζῆ Κύριος, ἐὰν ἠθέλετε φυλάξει τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἐγὼ δὲν ἠθελον
 20 σᾶς θανατώσει. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰεθέρ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ, Σηκῶθεῖς θανάτωσον αὐτούς· ἀλλ' ὁ νέος
 21 δὲν ἔσυρε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, διότι ἐφοβεῖτο, ἐπειδὴ ἦτο ἔτι παιδίον. Τότε εἶπεν ὁ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σαλμανά,
 Σηκώθητι σὺ καὶ πέσον ἐφ' ἡμᾶς· διότι κατὰ τὸν ἀνθρώπον καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ. Καὶ σηκῶθεῖς ὁ Γεδεὼν
 ἐθανάτωσε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους τοὺς περὶ τὸν τράχηλον τῶν καμῆλων αὐτῶν.
 22 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Γεδεὼν, Γενοῦ ἄρχων ἐφ' ἡμᾶς, καὶ σὺ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ
 23 σου, διότι ἔσωσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Μαδιάμ. Ὁ δὲ Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλω γείνειν ἄρχων
 24 ἐφ' ὑμᾶς ἐγώ, ἀλλ' οὐδὲ ὁ υἱὸς μου θέλει γείνειν ἄρχων ἐφ' ὑμᾶς· ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι ἄρχων ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ
 εἶπεν ὁ Γεδεὼν πρὸς αὐτούς, θέλω ζητήσῃ ἀπὸ σᾶς ζήτημα· νὰ μοὶ δώσητε ἕκαστος τὰ ἐνώτια ἐκ τῶν λαφύρων
 25 αὐτοῦ· διότι οἱ ἐχθροὶ εἶχον ἐνώτια χρυσά, ὄντες Ἰσραηλιταί. Καὶ ἀπεκρίθησαν, Θέλομεν δώσει αὐτὰ μετὰ
 26 χαρᾶς. Καὶ ἤπλωσαν φόρεμα καὶ ἔρριπεν ἐκεῖ ἕκαστος τὰ ἐνώτια ἐκ τῶν λαφύρων αὐτοῦ. Καὶ τὸ βάρος
 τῶν χρυσῶν ἐνωτίων, τὰ ὁποῖα ἐζήτησεν, ἦτο χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι σίκλοι χρυσοῦ· ἐκτὸς τῶν μηνίσκων καὶ τῶν
 27 περιδεραίων καὶ τῶν πορφυρῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ, καὶ ἐκτὸς τῶν περιλαϊμίων, τὰ
 ὁποῖα ἦσαν εἰς τοὺς τραχήλους τῶν καμῆλων αὐτῶν. Καὶ ἔκαμεν ὁ Γεδεὼν ἐφόδ ἐξ αὐτῶν καὶ ἔθεσεν αὐτὸ
 ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ἐν Ὁφρά· καὶ ἐπόρνευσε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ ἔγεινε παγὶς εἰς τὸν Γεδεὼν
 28 καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ἐταπεινώθη ὁ Μαδιάμ ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἐσῆκωσε πλέον τὴν
 29 κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἀνεπαύθη ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Γεδεὼν. Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἰεροβάαλ
 30 υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς καὶ κατέκρινεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Εἶχε δὲ Γεδεὼν ἑβδομήκοντα υἱοὺς ἐξεληθόντας ἐκ τῶν μηρῶν
 31 αὐτοῦ· διότι εἶχε γυναῖκας πολλὰς. Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἡ ἐν Συχέμ, καὶ αὐτὴ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱόν,
 32 τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὠνόμασεν Ἀθιμέλεχ. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Γεδεὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς ἐν γῆρατι καλῶ καὶ ἐτάφη ἐν
 33 τῷ τάφῳ Ἰωᾶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐν τῇ Ὁφρᾷ τῶν Ἀβιζεριτῶν. Αποθανόντος δὲ τοῦ Γεδεὼν, ἐπέστρεψαν οἱ
 34 υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπόρνευσαν κατόπιν τῶν Βααλεῖμ καὶ ἔστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὸν Βάαλβεριθ διὰ Θεόν. Καὶ δὲν
 ἐνεθυμήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, τὸν σώσαντα αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
 35 αὐτῶν κυκλόθεν. Καὶ δὲν ἔκαμον ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰεροβάαλ Γεδεὼν, ἀναλόγως πρὸς πάντα τὰ ἀγαθὰ,
 τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ὑπῆγεν Ἀθιμέλεχ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεροβάαλ εἰς Συχέμ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπε
 2 πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συγγένειαν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, λέγων, Λαλήσατε,
 παρακαλῶ, εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ. Τί εἶναι καλῆτερον εἰς ἐσᾶς, νὰ ἄρχωσιν ἐπάνω σας
 πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεροβάαλ, ἑβδομήκοντα ἄνδρες, ἢ νὰ ἄρχῃ εἷς μόνος ἐπάνω σας καὶ ἐνεθυμήθητε ὅτι ὁσοῦν
 3 ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἴμαι. Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν
 ἀνδρῶν τῆς Συχέμ πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν κατόπιν τοῦ Ἀθιμέλεχ· διότι εἶπον,
 4 Ἀδελφὸς ἡμῶν εἶναι. Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ἑβδομήκοντα ἀργύρια ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλβεριθ, καὶ δι' αὐτῶν
 5 ἐμίσθωσεν ὁ Ἀθιμέλεχ ἄνδρας ποταποὺς καὶ θρασεῖς, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ὁφρά καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰεροβάαλ, ἑβδομήκοντα ἄνδρας,
 6 ἐπὶ λίθον ἕνα· ἐναπελείφθη ὅμως ὁ Ἰωθάμ ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Ἰεροβάαλ, διότι ἐκρύφθη. Καὶ συνήχθησαν
 πάντες οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Μιλλῶ καὶ ἐλθόντες ἔκαμον τὸν Ἀθιμέλεχ βασιλέα, πλησίον
 7 τῆς δρυὸς τῆς ἰσταμένης ἐν Συχέμ. Καὶ ὅτε ἀνηγγέλη τοῦτο εἰς τὸν Ἰωθάμ, ὑπῆγε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν
 κορυφὴν τοῦ ὄρους Γαριζίν, καὶ ὕψωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐβόησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατέ μου,
 8 ἄνδρες τῆς Συχέμ, καὶ θέλει σᾶς ἀκούσει ὁ Θεός. Ὑπῆγον ποτὲ τὰ δένδρα νὰ κρίνωσι βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν· καὶ
 9 εἶπον πρὸς τὴν ἐλαίαν, Βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. Ἀλλ' ἡ ἐλαία εἶπε πρὸς αὐτά, Νὰ ἀφήσω ἐγὼ τὸ πάχος μου, διὰ
 10 τῆς ὁποίας τιμῶνται Θεὸς καὶ ἀνθρωποι, καὶ νὰ ὑπάγω νὰ ἄρχω ἐπὶ τῶν δένδρων. Καὶ εἶπον τὰ δένδρα πρὸς
 11 τὴν συκῆν, Ἐλθέ σὺ, βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. Ἀλλ' ἡ συκὴ εἶπε πρὸς αὐτά, Νὰ ἀφήσω τὴν γλυκύτητά μου καὶ
 12 τὸν καρπὸν μου τὸν καλόν, καὶ νὰ ὑπάγω νὰ ἄρχω ἐπὶ τῶν δένδρων. Καὶ εἶπον τὰ δένδρα πρὸς τὴν ἄμπελον,
 13 Ἐλθέ σὺ, βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. Καὶ εἶπεν ἡ ἄμπελος πρὸς αὐτά, Νὰ ἀφήσω τὸν οἶνόν μου, ὅστις εὐφραίνει
 14 Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, καὶ νὰ ὑπάγω νὰ ἄρχω ἐπὶ τῶν δένδρων. Τότε εἶπον πάντα τὰ δένδρα πρὸς τὴν ἄκανθαν,
 15 Ἐλθέ σὺ, βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. Καὶ εἶπεν ἡ ἄκανθα πρὸς τὰ δένδρα, Ἐὰν ἀληθῶς σεῖς μὲ χρῆιτε βασιλέα
 ὑμῶν, ἔλθετε, καταφύγετε ὑπὸ τὴν σκιάν μου· εἰ δὲ μή, πῦρ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἀκάνθης καὶ νὰ καταφάγῃ
 16 τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Τώρα λοιπόν, ἐὰν ἐπράξατε ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀκεραιότητι κάμνοντες τὸν Ἀθιμέλεχ
 βασιλέα, καὶ ἐὰν ἐφέρθητε καλῶς πρὸς τὸν Ἰεροβάαλ καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἐκάμετε πρὸς αὐτόν
 17 κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν χειρῶν αὐτοῦ· διότι ὁ πατὴρ μου ἐπολέμησε διὰ σᾶς καὶ ἐρριψοκινδύνευσεν τὴν ζωὴν αὐτοῦ
 18 καὶ σᾶς ἔσωσεν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Μαδιάμ· καὶ σεῖς ἐσηκώθητε σήμερον ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου

καὶ ἐθανατώσατε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἑβδομήκοντα ἄνδρας, ἐπὶ λίθον ἓνα, καὶ ἐκάμετε τὸν Ἀβιμέλεχ, τὸν υἱὸν
τῆς δούλης αὐτοῦ, βασιλέα ἐπὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ, διότι εἶναι ἀδελφὸς σας· ἐὰν λοιπὸν ἐπράξατε 19
σήμερον ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀκεραιότητι πρὸς τὸν Ἱεροβάαλ καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, χαίρετε εἰς τὸν Ἀβιμέλεχ
καὶ ἂς χαίρῃ καὶ αὐτὸς εἰς ἐσᾶς. εἰ δὲ μή, πῦρ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ Ἀβιμέλεχ καὶ νὰ καταφάγῃ τοὺς ἄνδρας 20
τῆς Συχέμ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Μιλλώ· καὶ πῦρ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Μιλλώ,
καὶ νὰ καταφάγῃ τὸν Ἀβιμέλεχ. Τότε ἔφυγεν ὁ Ἰωθάμ μετὰ σπουδῆς καὶ ὑπῆγεν εἰς Βῆρ καὶ κατώκησεν 21
ἐκεῖ, διὰ τὸν φόβον Ἀβιμέλεχ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀβιμέλεχ ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ τρία ἔτη. 22
Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς πνεῦμα πονηρὸν μεταξὺ τοῦ Ἀβιμέλεχ καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ· καὶ ἐστασίασαν 23
οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ κατὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ· διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ἀδικία τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν τοῦ Ἱεροβάαλ, καὶ νὰ 24
ἐπέλθῃ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπὶ τὸν Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τὸν θανατώσαντα αὐτούς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τῆς
Συχέμ, τοὺς ἐνισχύσαντας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατώσῃ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἔθεσαν κατ' αὐτοῦ 25
οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ ἐνέδρας ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ ἐγύμνονον πάντα τοὺς διαβαίνοντας πλησίον
αὐτῶν διὰ τῆς ὁδοῦ· καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ. Καὶ ἦλθε Γαὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβέδ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, 26
καὶ διέβησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ. Καὶ ἐξῆλθον εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ
ἐτρύγησαν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν καὶ εὐθύμησαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ
ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσθησαν τὸν Ἀβιμέλεχ. Καὶ εἶπε Γαὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβέδ, Τίς εἶναι ὁ Ἀβιμέλεχ, καὶ 28
τίς ἡ Συχέμ, ὥστε νὰ δουλεύωμεν εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβάαλ καὶ Ζεβούλ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ
δουλεύσατε εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἐμμώρ πατρὸς τοῦ Συχέμ· καὶ διὰ τί ἡμεῖς νὰ δουλεύωμεν εἰς ἐκεῖνον· εἴθε 29
νὰ ἐδίδοτο ὁ λαὸς οὗτος ὑπὸ τὴν χεῖρά μου. Τότε ἤθελον ἐκδιώξαι τὸν Ἀβιμέλεχ. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ,
Πλήθυνον τὸ στράτευμά σου καὶ ἔξελθε. Καὶ ἤκουσε Ζεβούλ ὁ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαὰλ τοῦ υἱοῦ 30
τοῦ Ἐβέδ, καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε κρυφίως μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, λέγων, Ἰδού, Γαὰλ 31
ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβέδ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦλθον εἰς Συχέμ· καὶ ἰδού, αὐτοὶ διεγείρουσι τὴν πόλιν ἐναντίον σου·
διὰ τοῦτο λοιπὸν σηκώθητι τὴν νύκτα, σὺ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ βάλε ἐνέδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς· καὶ τὸ 32, 33
πρωτῇ, ἅμα ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, θέλεις σηκωθῇ ἐνωρὶς καὶ θέλεις ἐφορμήσῃ ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ ἰδού, αὐτὸς καὶ ὁ
λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ θέλουσιν ἐξέλθαι ἐναντίον σου, καὶ σὺ θέλεις κάμει εἰς αὐτὸν ὅπως δυνήθῃς. Καὶ ἐσηκώθη 34
ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ τὴν νύκτα καὶ ἔβαλον εἰς ἐνέδραν κατὰ τῆς Συχέμ τέσσαρα σώματα.
Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβέδ καὶ ἐστάθη ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης τῆς πόλεως· καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀβιμέλεχ 35
καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐνέδρας. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Γαὰλ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς τὸν Ζεβούλ, Ἰδού, λαὸς 36
καταβαίνει ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ζεβούλ, τὴν σκιάν τῶν ὀρέων βλέπεις σὺ ὡς
ἄνδρας. Καὶ ἐλάλησε πάλιν ὁ Γαὰλ καὶ εἶπεν, Ἰδού, λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τοῦ τόπου, καὶ ἐν σῶμα 37
ἔρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δρυὸς Μεωνενίμ. Τότε εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ζεβούλ, Ποῦ εἶναι τώρα τὸ στόμα σου, 38
μὲ τὸ ὁποῖον εἶπας, Τίς εἶναι ὁ Ἀβιμέλεχ, ὥστε νὰ δουλεύωμεν εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι οὗτος ὁ λαός, τὸν ὁποῖον
ἐξουθένησας ἔξελθε λοιπὸν τώρα καὶ πολέμησον αὐτούς. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Γαὰλ ἔμπροσθεν τῶν ἀνδρῶν τῆς 39
Συχέμ καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἀβιμέλεχ· ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ κατεδίωξεν αὐτόν, καὶ ἔφυγεν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ, 40
καὶ ἔπεσον τετραυματισμένοι πολλοὶ ἕως τῆς εἰσόδου τῆς πύλης. Καὶ ἐκάθισεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρουμά· καὶ 41
ἐξέβαλεν ὁ Ζεβούλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ κατοικῶσιν ἐν Συχέμ. Καὶ τὴν ἐπαύριον 42
ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ. Τότε ἔλαβε τὸν λαόν καὶ διήρπεν αὐτόν 43
εἰς τρία σώματα καὶ ἔθεσεν ἐνέδρας εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ εἶδε, καὶ ἰδού, ὁ λαὸς ἐξήρχετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ
ἐσηκώθη ἐναντίον αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. Καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ τὸ σῶμα τὸ μετ' αὐτόν ἐφώρμησαν καὶ 44
ἐστάθησαν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης τῆς πόλεως· τὰ δὲ ἄλλα δύο σώματα ἐφώρμησαν ἐπὶ πάντα τοὺς ἐν τοῖς
ἀγροῖς καὶ ἐπάταξαν αὐτούς. Καὶ ἐπολέμει ὁ Ἀβιμέλεχ ἐναντίον τῆς πόλεως ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ 45
ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν καὶ ἐφόνευσεν τὸν λαόν τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατέσκαψε τὴν πόλιν καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἄλας.
Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πύργου τῆς Συχέμ, εἰσῆλθον εἰς τὸ ὄχυρμα τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Βερίθ. 46
Καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πύργου τῆς Συχέμ. Καὶ ἀνέβη 47, 48
ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς τὸ ὄρος Σαλμών, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβιμέλεχ τὴν ἀξίνην εἰς τὴν
χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔκοψε κλάδον δένδρου, καὶ ἐσήκωσεν αὐτόν καὶ ἐπέθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς
τὸν λαόν τὸν μετ' αὐτοῦ, Ὁ, τι βλέπετε ἐμὲ πράττοντα, σπεύσατε καὶ σείσθε νὰ πράξητε ὡς ἐγώ. Ἐκοψε λοιπὸν 49
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸν κλάδον αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήσαντες τὸν Ἀβιμέλεχ ἐπέθεσαν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄχυρμα
καὶ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ τὸ ὄχυρμα ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέθανον ὁμοῦ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πύργου τῆς Συχέμ,
ἕως χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς Θαβαῖς· καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον τῆς 50
Θαβαῖς καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν. Ἄλλ' ἦτο πύργος ἰσχυρὸς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ κατέφυγον ἐκεῖ πάντες 51
οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, καὶ ἐκλείσαν ὀπισθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ
δῶμα τοῦ πύργου. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀβιμέλεχ μέχρι τοῦ πύργου καὶ ἐπολέμει αὐτόν, καὶ ἐπλησίασε μέχρι τῆς 52
θύρας τοῦ πύργου διὰ νὰ καύσῃ αὐτόν ἐν πυρὶ. Καὶ γυνὴ τις ἔρριψε τμῆμα μυλοπέτρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ 53
Ἀβιμέλεχ καὶ συνέθλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ. Καὶ ἐφώνησε ταχέως πρὸς τὸν νέον τὸν ὀπλοφόρον αὐτοῦ καὶ εἶπε 54
πρὸς αὐτόν, Σύρε τὴν μάχαιράν σου καὶ θανάτωσόν με, διὰ νὰ μὴ εἴπωσι περὶ ἐμοῦ, Γυνὴ ἐφόνευσεν αὐτόν.
Καὶ ὁ νέος αὐτοῦ διεπέρασεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ὅτε εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Ἀβιμέλεχ, 55
ἀνεχώρησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Οὕτως ἀνταπέδωκεν ὁ Θεὸς τὴν κακίαν τοῦ Ἀβιμέλεχ, τὴν ὁποίαν 56
ἔκαμε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, φονεύσας τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Καὶ πᾶσαν τὴν κακίαν τῶν 57

ἀνδρῶν τῆς Συχέμ ὁ Θεὸς ἀνταπέδωκεν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα τοῦ Ἰωθάμ υἱοῦ τοῦ Ἱεροβάαλ.

- 10** Καὶ ἐσηκώθη μετὰ τὸν Ἀθιμέλεχ διὰ τὴν σῶσιν τὸν Ἰσραὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Φουά, υἱοῦ τοῦ Δωδά, ἀνὴρ τοῦ
 2 Ἰσοάχαρ· καὶ αὐτὸς κατώκει ἐν Σαμίρ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιτρία ἔτη· καὶ ἀπέθανε,
 3, 4 καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ. Καὶ μετ' αὐτὸν ἐσηκώθη Ἰαεὶρ ὁ Γαλααδίτης καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιδύο ἔτη. Εἶχε
 5, 6 τοῦ Ἰαεὶρ ἕως τῆς σήμερον, αἵτινες εἶναι ἐν γῇ Γαλαάδ. Ἀπέθανε δὲ ὁ Ἰαεὶρ, καὶ ἐτάφη ἐν Καμών. Καὶ
 7 ἔπραξαν πάλιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς Βααλεῖμ καὶ τὰς Ἀσταρῶθ καὶ
 8 τοὺς θεοὺς τῆς Ἀράμ καὶ τοὺς θεοὺς τῆς Σιδωνοῦ καὶ τοὺς θεοὺς τοῦ Μωάβ καὶ τοὺς θεοὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν
 9 καὶ τοὺς θεοὺς τῶν Φιλισταίων, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ δὲν ἐλάτρευσαν αὐτόν. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς
 10 τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπώλησεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν υἱῶν
 11 Ἀμμὼν. Καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ ἔτους κατέθλιψαν καὶ κατεδυνάστευσαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δεκαοκτὼ ἔτη, πάντα
 12 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν τῇ γῇ τῶν Ἀμορραίων, ἥτις εἶναι ἐν Γαλαάδ. Καὶ διέβησαν οἱ
 13 υἱοὶ Ἀμμὼν τὸν Ἰορδάνην, διὰ τὴν πολεμῆσιν καὶ ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ἐναντίον τοῦ Βενιαμὴν καὶ ἐναντίον
 14 τοῦ οἴκου Ἐφραΐμ· ὥστε ὁ Ἰσραὴλ ἦτο ἐν ἄκρα ἀμηχανία. Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Κύριον,
 15 λέγοντες, Ἠμαρτήσαμεν εἰς σέ, διότι ἐγκατέλιπομεν τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἐλατρεύσαμεν τοὺς Βααλεῖμ. Καὶ
 16 εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Δὲν σᾶς ἐλύτρωσα ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀπὸ τῶν Ἀμορραίων, ἀπὸ τῶν
 17 υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἀπὸ τῶν Φιλισταίων· οἱ Σιδωνιοὶ ἔτι καὶ οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Μαωνῖται σᾶς κατέθλιψαν· καὶ
 18 ἐβόησατε πρὸς ἐμέ, καὶ ἐγὼ σᾶς ἐλύτρωσα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν· ἀλλὰ σεῖς μὲ ἐγκατέλιπετε καὶ ἐλατρεύσατε
 19 ἄλλους θεοὺς· διὰ τοῦτο δὲν θέλω σᾶς λυτρώσει πλεόν· ὑπάγετε καὶ βοηθήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς τοὺς ὁποίους
 20 ἐξελέξατε· αὐτοὶ ἄς σᾶς λυτρώσωσιν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀμηχανίας σας. Καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ
 21 Ἰσραὴλ, Ἠμαρτήσαμεν· κάμε σὺ εἰς ἡμᾶς ὅπως εἶναι ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· πλην λύτρωσον ἡμᾶς,
 22 δεόμεθα, τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ἀπέβαλον τοὺς θεοὺς τοὺς ξένους ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τὸν
 23 Κύριον, καὶ ἐστραγγλίσθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ Ἰσραὴλ. Τότε συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ
 24 ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γαλαάδ. Καὶ συνηθροίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μισπά. Καὶ εἶπον
 25 ὁ λαός, οἱ ἄρχοντες τῆς Γαλαάδ, πρὸς ἀλλήλους, Τίς θέλει ἀρχίσει νὰ πολεμῇ ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμὼν αὐτὸς
 26 θέλει εἶσθαι ἀρχηγὸς ἐπὶ πάντων τῶν κατοίκων τῆς Γαλαάδ.
- 11** Καὶ ὁ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἦτο δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἦτο υἱὸς γυναικὸς πόρνης, καὶ ἐγέννησεν ὁ Γαλααδ
 2 τὸν Ἰεφθάε. Καὶ ἐγέννησεν ἡ γυνὴ τοῦ Γαλααδ εἰς αὐτὸν υἱούς· καὶ ἠυζήθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ
 3 ἀπέβαλον τὸν Ἰεφθάε, λέγοντες πρὸς αὐτόν, Δὲν θέλεις κληρονομήσει ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· διότι εἶσαι
 4 υἱὸς γυναικὸς ξένης. Καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰεφθάε ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ κατώκησεν ἐν τῇ γῇ Τῶβ·
 5 καὶ συνήχθησαν εἰς τὸν Ἰεφθάε ἄνθρωποι ποταποὶ καὶ ἐξήρχοντο μετ' αὐτοῦ. Καὶ μετὰ καιρὸν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
 6 ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὅτε ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ πρεσβύτεροι
 7 τῆς Γαλαάδ ὑπῆγαν νὰ παραλάβωσι τὸν Ἰεφθάε ἐκ τῆς γῆς Τῶβ. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Ἐλθὲ καὶ γίνου
 8 ἀρχηγὸς ἡμῶν, διὰ τὴν πολεμῆσιν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
 9 Γαλαάδ, Σεῖς δὲν μὲ ἐμισήσατε καὶ μὲ ἀπεβάλατε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου διὰ τί λοιπὸν ἦλθετε τώρα
 10 πρὸς ἐμέ, ὅτε εὐρίσκεσθε εἰς ἀμηχανίαν. Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς Γαλαάδ πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Διὰ τοῦτο
 11 ἐπεστρέψαμεν τώρα πρὸς σέ· διὰ τὴν ἐλπίσιν μεθ' ἡμῶν καὶ νὰ πολεμήσῃς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ νὰ ᾖσαι ἄρχων
 12 ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ πάντων τῶν κατοίκων τῆς Γαλαάδ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Γαλαάδ,
 13 Ἐὰν σεῖς μὲ ἐπαναφέρητε διὰ τὴν πολεμῆσιν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ὁ Κύριος παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς ἐμέ,
 14 ἐγὼ θέλω εἶσθαι ἄρχων ἐφ' ὑμῶν. Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς Γαλαάδ πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Ὁ Κύριος ἄς ᾖ
 15 μάρτυς μεταξὺ ἡμῶν, ἐὰν δὲν κάμωμεν κατὰ τὸν λόγον σου. Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
 16 τῆς Γαλαάδ, καὶ κατέστησεν αὐτόν ὁ λαὸς ἐφ' αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ ἄρχοντα· καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἰεφθάε πάντα
 17 τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν Μισπά. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰεφθάε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα τῶν
 18 υἱῶν Ἀμμὼν, λέγων, Τί ἔχεις νὰ κάμῃς μετ' ἐμοῦ καὶ ἦλθες ἐναντίον μου νὰ πολεμήσῃς ἐν τῇ γῇ μου. Καὶ
 19 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Ἰεφθάε, Διότι ὁ Ἰσραὴλ ἔλαβε τὴν γῆν μου,
 20 ὅτε ἀνέβαινεν ἐξ Αἰγύπτου, ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβὼκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· τώρα λοιπὸν ἐπίστρεψον αὐτὰ ἐν
 21 εἰρήνῃ. Καὶ ἀπέστειλε πάλιν ὁ Ἰεφθάε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα τῶν υἱῶν Ἀμμὼν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν,
 22 Οὕτω λέγει ὁ Ἰεφθάε· Ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἔλαβε τὴν γῆν τοῦ Μωάβ οὐδὲ τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν· ἀλλ' ἀφοῦ ἀνέβη
 23 ὁ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθη διὰ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ ἦλθεν εἰς Κάδης, τότε
 24 ὁ Ἰσραὴλ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἐδὼμ, λέγων, Ἄς περάσω, παρακαλῶ, διὰ τῆς γῆς σου·
 25 πλην ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἐδὼμ δὲν εἰσήκουσεν. Ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Μωάβ ἀπέστειλε· πλην καὶ
 26 αὐτὸς δὲν συγκατένευσε· καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν Κάδης. Τότε ὑπῆγε διὰ τῆς ἐρήμου καὶ περιῆλθε τὴν
 27 γῆν τοῦ Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μωάβ καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς τοῦ Μωάβ καὶ ἐστρατοπέδευσε πέραν
 28 τοῦ Ἀρνὼν, καὶ δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Μωάβ· διότι ὁ Ἀρνὼν ἦτο ὄριον τοῦ Μωάβ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ
 29 Ἰσραὴλ πρέσβεις πρὸς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, βασιλέα τῆς Ἑσεβὼν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰσραὴλ,
 30 Ἄς περάσωμεν, παρακαλοῦμεν, διὰ τῆς γῆς σου ἕως τοῦ τόπου μου. Ἀλλ' ὁ Σηὼν δὲν ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν
 31 Ἰσραὴλ νὰ περάσῃ διὰ τοῦ ὁρίου αὐτοῦ· ὅθεν ἐσύναξεν ὁ Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐστρατοπέδευσε
 32 ἐν Ἰασὰ καὶ ἐπολέμησε τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν

λαὸν αὐτοῦ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐκληρονόμησε πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων, τῶν κατοίκων τῆς γῆς ἐκείνης. Καὶ ἐκληρονόμησαν πάντα τὰ ὄρια τῶν Ἀμορραίων, ἀπὸ Ἀρνὼν 22
 ἕως Ἰαβὼκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ τώρα, ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐξεδίωξε τοὺς 23
 Ἀμορραίους ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, σὺ θέλεις κληρονομήσει αὐτοὺς· σὺ δὲν κληρονομεῖς ὃ, τι 24
 ἐκληροδότησεν εἰς σέ· Χεμὼς ὁ Θεὸς σου καὶ ἡμεῖς, πάντα ὅσα ἐκληροδότησεν εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, 25
 ταῦτα θέλομεν κληρονομήσει. Καὶ τώρα μήπως σὺ εἶσαι τι καλῆτερος τοῦ Βαλὰκ υἱοῦ τοῦ Σεπφὼρ βασιλέως 26
 τοῦ Μωάβ διεφιλονεῖκῃσεν ἐκεῖνος διόλου πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ἢ ἐπολέμησε ποτὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ 26
 κατώκησεν εἰς Ἑσεβὼν καὶ εἰς τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ εἰς Ἀροήρ καὶ εἰς τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς 27
 πόλεις τὰς πλησίον τοῦ Ἀρνὼν, τριακόσια ἔτη διὰ τί λοιπὸν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἠλευθερώσατε αὐτά 27
 Ἐγὼ λοιπὸν δὲν ἔπαισα εἰς σέ· ἀλλὰ σὺ πράττεις ἄδικα εἰς ἐμέ, πολεμῶν ἐναντίον μου. Ὁ Κύριος ὁ Κριτὴς 27
 ἄς κρίνῃ σήμερον ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν. Ἀλλὰ δὲν εἰσήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν 28
 Ἀμμὼν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἰεφθάε, τοὺς ὁποίους ἔστειλε πρὸς αὐτόν. Τότε ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν Ἰεφθάε πνεῦμα 29
 Κυρίου, καὶ αὐτὸς ἐπέρασε διὰ τῆς Γαλαὰδ καὶ τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἐπέρασε διὰ τῆς Μισπὰ τῆς Γαλαὰδ, καὶ 30
 ἀπὸ Μισπὰ τῆς Γαλαὰδ ἐπέρασεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν. Καὶ εὐχήθη ὁ Ἰεφθάε εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ 30
 εἶπεν, Ἐὰν τῶνόντι παραδώσῃς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς τὴν χεῖρά μου, τότε ὃ, τι ἐξέλθῃ ἐκ τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου 31
 μου εἰς συνάντησίν μου, ὅταν ἐπιστρέφω ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, θέλει εἶσθαι τοῦ Κυρίου, καὶ θέλω 31
 προσφέρει αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα. Τότε διέβη ὁ Ἰεφθάε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν διὰ νὰ πολεμήσῃ αὐτούς· 32
 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, ἀπὸ Ἀροήρ ἕως τῆς εἰσόδου 33
 Μινίθ, ἑξκοσι πόλεις, καὶ ἕως τῆς πεδιάδος τῶν ἀμπελώνων, ἐν σφαγῇ μεγάλη σφόδρα. Καὶ ἐταπεινώθησαν 34
 οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰεφθάε εἰς Μισπὰ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ, 34
 ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξήρχετο εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν· καὶ αὕτη ἦτο μονογενὴς· ἐκτὸς 35
 αὐτῆς δὲν εἶχεν οὔτε υἱὸν οὔτε θυγατέρα. Καὶ ὡς εἶδεν αὐτήν, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Οἴμοι 35
 θυγάτηρ μου· ὅλως κατελύπησάς με, καὶ σὺ εἶσαι ἐκ τῶν καταθλιβόντων με· διότι ἐγὼ ἤνοιξα τὸ στόμα μου 36
 πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δὲν δύναμαι νὰ λάβω ὀπίσω τὸν λόγον μου. Ἐκείνη δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πάτερ μου, 36
 ἐὰν ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς τὸν Κύριον, κάμε εἰς ἐμέ κατ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός σου· 37
 ἀφοῦ ὁ Κύριος ἔκαμεν ἐκδίκησιν εἰς σέ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου, ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα 37
 αὐτῆς, Ἄς γείνη εἰς ἐμέ τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ἄφεσ με δύο μῆνας, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ περιέλθω τὰ ὄρη καὶ νὰ 38
 κλαύσω τὴν παρθενίαν μου, ἐγὼ καὶ αἱ σύντροφοί μου. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπαγε· καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν διὰ δύο 38
 μῆνας, καὶ ὑπῆγεν αὐτὴ μετὰ τῶν συντρόφων αὐτῆς καὶ ἔκλαυσε τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη. Καὶ εἰς 39
 τὸ τέλος τῶν δύο μηνῶν ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτήν κατὰ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τὴν 39
 ὁποίαν εὐχήθη· καὶ αὐτὴ δὲν ἐγνώρισεν ἄνδρα. Καὶ ἔγενεν ἔθνος εἰς τὸν Ἰσραὴλ, νὰ ὑπάγωσιν αἱ θυγατέρες 40
 τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ χρόνου εἰς χρόνον, νὰ θρηνῶσι τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰεφθάε τοῦ Γαλααδίτου, τέσσαρας ἡμέρας 40
 κατ' ἔτος.

Καὶ συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ἑφραΐμ, καὶ ἐπέρασαν πρὸς βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Διὰ τί ἐπέρασας 12
 νὰ πολεμήσῃς ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ δὲν ἐκάλεσας ἡμᾶς νὰ ἔλθωμεν μετὰ σοῦ τὸν οἶκον σου θέλομεν 2
 καύσει ἐπάνω σου ἐν πυρί. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰεφθάε πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς μου ἦλθομεν εἰς μεγάλην 2
 φιλονεικίαν μετὰ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν· καὶ σὺς ἔκραξα καὶ δὲν μὲ ἐσώσατε ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν· καὶ ἰδὼν ὅτι δὲν 3
 μὲ ἐσώσατε, ἐρριποκινδύνευσας τὴν ζωὴν μου καὶ ἐπέρασας ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν 4
 αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά μου· διὰ τί λοιπὸν ἀνέβητε πρὸς ἐμέ σήμερον διὰ νὰ μὲ πολεμήσῃτε· Τότε συνήθροισεν 4
 ὁ Ἰεφθάε πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς Γαλαὰδ καὶ ἐπολέμησε τὸν Ἑφραΐμ· καὶ ἐπάταξαν οἱ ἄνδρες τῆς Γαλαὰδ 5
 τοὺς Ἑφραΐμιτας, διότι εἶπαν, Φυγάδεσ τοῦ Ἑφραΐμ εἰσθε σεῖς οἱ Γαλααδίται, μετὰ τοῦ Ἑφραΐμ καὶ μετὰ τοῦ 5
 Μανασσῆ. Καὶ ἐπίασαν αἱ Γαλααδίται διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου πρὸ τῶν Ἑφραΐμιτῶν· καὶ ὁπότε τις ἐκ τῶν 5
 Ἑφραΐμιτῶν φυγάδων ἔλεγε, Θέλω νὰ περάσω, τότε οἱ ἄνδρες τῆς Γαλαὰδ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Μήπως εἶσαι 6
 Ἑφραΐμιτης Ἐὰν ἐκεῖνος ἔλεγεν, Οὐχί, τότε ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Εἰπέ λοιπὸν Σχίθωλεθ· καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε 6
 Σίθωλεθ· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ οὕτω. Τότε ἐπίανον αὐτόν καὶ ἐφόνευσαν αὐτόν εἰς τὰς διαβάσεις τοῦ 7
 Ἰορδάνου. Καὶ ἔπεσον κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες Ἑφραΐμιται. Καὶ ἔκρινεν ὁ Ἰεφθάε 7
 τὸν Ἰσραὴλ ἑξ ἔτη. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης καὶ ἐτάφη ἐν πόλει τινὶ τῆς Γαλαὰδ. Καὶ μετ' αὐτόν 8
 ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἀθαισὼν ὁ ἐκ Βηθλεέμ. Καὶ εἶχε τριάκοντα υἱοὺς καὶ τριάκοντα θυγατέρας, τὰς ὁποίας 9
 ὑπάνδρευεν· ἔλαβε δὲ ἔξωθεν τριάκοντα νέας διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐπτὰ ἔτη. Καὶ 10
 ἀπέθανεν ὁ Ἀθαισὼν καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλεέμ. Καὶ μετ' αὐτόν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼν ὁ Ζαβουλωνίτης· καὶ 11
 ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ δέκα ἔτη. Καὶ ἀπέθανεν Αἰλὼν ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη εἰς Αἰαλὼν ἐν τῇ γῇ Ζαβουλὼν. 12
 Καὶ μετ' αὐτόν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑλλήλ, ὁ Πιραθωνίτης. Καὶ εἶχε τεσσαράκοντα υἱοὺς καὶ 13, 14
 τριάκοντα ἐγγόνους, ἐπιθαίνοντας ἐπὶ ἐβδομήκοντα πωλάρια· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη. Καὶ ἀπέθανεν 15
 Ἀβδὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἑλλήλ ὁ Πιραθωνίτης· καὶ ἐτάφη ἐν Πιραθὼν ἐν γῇ Ἑφραΐμ, ἐπὶ τὸ ὄρος Ἀμαλήκ.

Καὶ ἔπραζαν πάλιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν 13
 χεῖρα τῶν Φιλισταίων τεσσαράκοντα ἔτη. Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις ἀπὸ Σαραά, ἐκ τῆς συγγενείας Δάν, καὶ τὸ 2
 ὄνομα αὐτοῦ Μανῶ· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο στεῖρα, καὶ δὲν ἐγέννα. Καὶ ἐφάνη ἄγγελος Κυρίου εἰς τὴν γυναῖκα 3
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδοὺ, τώρα εἶσαι στεῖρα καὶ δὲν γεννᾷς· πλην θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· 4
 καὶ τώρα λοιπὸν πρόσεχε μὴ πῆς οἶνον ἢ σίκερα καὶ μὴ φάγῃς μηδὲν ἀκάθαρτον· διότι, ἰδοὺ, θέλεις συλλάβει 4, 5

καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ ζυράφιον δὲν θέλει ἀναβῆ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, διότι τὸ παιδίον θέλει εἶσθαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς θέλει ἀρχίσει νὰ ἐλευθερόνη τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Φιλισταίων. Καὶ ὑπῆγεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, λέγουσα, Ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε πρὸς ἐμέ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἦτο ὡς εἶδος ἀγγέλου Θεοῦ, φοβερόν σφόδρα· ἀλλὰ δὲν ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν εἶναι, οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐφάνερωσεν εἰς ἐμέ· καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἰδού, θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· τώρα λοιπὸν μὴ πῖς οἶνον μηδὲ σίκερα καὶ μὴ φάγῃς μηδὲν ἀκάθαρτον· διότι τὸ παιδίον θέλει εἶσθαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεόν, ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Τότε προσευχήθη ὁ Μανωὲ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριέ μου, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλας, ἄς ἔλθῃ πάλιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄς διδάξῃ ἡμᾶς τί νὰ κάμωμεν εἰς τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γεννηθῇ. Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν τοῦ Μανωὲ· καὶ ἦλθε πάλιν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐνῶ αὐτὴ ἐκάθητο ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ δὲ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δὲν ἦτο μετ' αὐτῆς. Καὶ ἔτρεξεν ἡ γυνὴ μετὰ σπουδῆς καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, λέγουσα πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἐφάνη εἰς ἐμέ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἦλθε πρὸς ἐμέ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Μανωὲ καὶ ἠκολούθησε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐλάλησας πρὸς τὴν γυναῖκα Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ. Καὶ εἶπεν ὁ Μανωὲ, Τώρα γεννηθῆτω ὁ λόγος σου· τί πρέπει νὰ κάμωμεν εἰς τὸ παιδίον καὶ τί νὰ γείνη εἰς αὐτό. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Μανωὲ, Ἀπὸ πάντων ὅσα εἶπα πρὸς τὴν γυναῖκα, ἄς φυλαχθῇ· ἀπὸ παντὸς ὃ, τι ἐξέρχεται ἐξ ἀμπέλου ἄς μὴ φάγῃ καὶ οἶνον καὶ σίκερα ἄς μὴ πῖς· καὶ μηδὲν ἀκάθαρτον ἄς μὴ φάγῃ· πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς αὐτήν, ἄς φυλάξῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, νὰ σὲ κρατήσωμεν, παρακαλῶ, καὶ νὰ ἐτοιμάσωμεν εἰς σὲ ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Μανωὲ, Καὶ ἂν μὲ κρατήσῃς, δὲν θέλω φάγει ἀπὸ τοῦ ἄρτου σου· καὶ ἐὰν κάμῃς ὀλοκαύτωμα, πρὸς τὸν Κύριον πρόσφερε αὐτό· διότι δὲν ἐγνώρισεν ὁ Μανωὲ ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσωμεν, ἀφοῦ ἐκπληρωθῇ ὁ λόγος σου. Ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ὀνόματός μου διότι εἶναι θαυμαστόν. Τότε ἔλαβεν ὁ Μανωὲ τὸ ἐρίφιον τὸ ἐξ αἰγῶν καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ προσέφερεν εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς πέτρας· καὶ ἐθαυματούργησεν· ὁ δὲ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔβλεπον. Διότι, ἐνῶ ἡ φλόξ ἀνέβαινεν ἐπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀνέβη καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ὁ δὲ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔβλεπον· καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ δὲν ἐφάνη πλέον ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Μανωὲ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Τότε ἐγνώρισεν ὁ Μανωὲ ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Βεβαίως θέλομεν ἀποθάνει, διότι εἶδομεν τὸν Θεόν. Ἄλλ' ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ὁ Κύριος ἤθελε νὰ θανατώσῃ ἡμᾶς, δὲν ἤθελε δεχθῇ ὀλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν ἐκ τῆς χειρὸς ἡμῶν, οὐδὲ ἤθελε δεῖξει εἰς ἡμᾶς πάντα ταῦτα, οὐδὲ ἀναγγεῖλει πρὸς ἡμᾶς τοιαῦτα ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ. Καὶ ἐγέννησεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών· καὶ ηὔξησεν τὸ παιδίον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ ὁ Κύριος. Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἤρχισε νὰ διεγείρῃ αὐτὸ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Δάν, μεταξὺ Σαραὰ καὶ Ἑσθαὸλ.

14. 2 Καὶ κατέβη ὁ Σαμψών εἰς Θαμνάθ, καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμνάθ ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἀνέβη καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, λέγων, Εἶδον γυναῖκα ἐν Θαμνάθ ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων· καὶ τώρα λάβετε αὐτήν εἰς ἐμέ διὰ γυναῖκα. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Μήπως δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν θυγατέρων τῶν ἀδελφῶν σου καὶ μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή, καὶ ὑπάγεις σὺ νὰ λάβῃς γυναῖκα ἐκ τῶν Φιλισταίων τῶν ἀπεριτμητῶν Ὁ δὲ Σαμψών εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ταύτην λάβε εἰς ἐμέ· διότι αὕτη εἶναι ἀρεστὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου. Ἄλλ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν ἐγνώρισαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἦτο τοῦτο, ὅτι αὐτὸς ἐζητεῖ ἀφορμὴν ἐναντίον τῶν Φιλισταίων· διότι κατ' ἐκείνους τὸν καιρὸν οἱ Φιλισταῖοι ἐδέσποζον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Τότε κατέβη ὁ Σαμψών μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς Θαμνάθ, καὶ ἦλθον ἕως τῶν ἀμπελῶνων τῆς Θαμνάθ· καὶ ἰδοὺ, σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος συναπτήνησεν αὐτόν. Καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτόν τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου, καὶ διεσπάραξεν αὐτόν ὡς ἐὰν ἤθελε διασπάραι ἐρίφιον, μὴ ἔχων μηδὲν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· πλὴν δὲν ἀνήγγειλε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ τί εἶχε κάμει. Καὶ κατέβη καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ ἤρρεσεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σαμψών. Καὶ ἐπέστρεψε μεθ' ἡμέρας νὰ λάβῃ αὐτήν· καὶ ἐξέκλινεν ἐκ τῆς ὁδοῦ διὰ νὰ ἴδῃ τὸ πτώμα τοῦ λέοντος· καὶ ἰδοὺ, σμῆνος μελισσῶν ἐν τῷ πτώματι τοῦ λέοντος, καὶ μέλι. Καὶ ἔλαβεν ἐκ τούτου εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπροχώρει τρώγων, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἔφαγον· πλὴν δὲν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐκ τοῦ πτώματος τοῦ λέοντος ἔλαβε τὸ μέλι. Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ ὁ Σαμψών συμπόσιον· διότι οὕτως ἐσυνείθιζον οἱ νέοι. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔλαβον τριάκοντα συντρόφους διὰ νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμψών πρὸς αὐτούς, Τώρα θέλω σᾶς προβάλλει αἰνίγμα· ἐὰν δυνηθῇτε νὰ λύσητε αὐτὸ εἰς ἐμέ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ συμποσίου καὶ νὰ εὕρητε αὐτό, τότε ἐγὼ θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς τριάκοντα χιτῶνας λινοῦς καὶ τριάκοντα στολὰς φορεμάτων· ἀλλ' ἐὰν δὲν δυνηθῇτε νὰ λύσητε αὐτὸ εἰς ἐμέ, τότε σεῖς θέλετε δώσει εἰς ἐμέ τριάκοντα χιτῶνας λινοῦς καὶ τριάκοντα στολὰς φορεμάτων. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Πρόβαλε τὸ αἰνίγμά σου, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτό. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκ τοῦ τρώγοντος ἐξῆλθε τροφή, καὶ ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ ἐξῆλθε γλυκύτης. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ λύσωσι τὸ αἰνίγμα διὰ τρεῖς ἡμέρας. Καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν εἶπαν πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ Σαμψών, Κολάκευσον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἄς μᾶς φανερώσῃ τὸ αἰνίγμα, διὰ νὰ μὴ κατακαύσωμεν σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐν πυρί· διὰ νὰ γυμνώσῃτε ἡμᾶς προσεκαλέσατε ἡμᾶς

δὲν εἶναι οὕτω· Καὶ ἔκλαυσεν γυνὴ τοῦ Σαμψὼν ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Βεβαίως μὲ μισεῖς καὶ δὲν μὲ ἀγαπᾷς· ἐπρόβαλες αἰνίγμα πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ μου, καὶ εἰς ἐμὲ δὲν ἐφανερώσας αὐτό. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδοὺ, πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πρὸς τὴν μητέρα μου δὲν ἐφανερώσα αὐτό· καὶ εἰς σὲ θέλω φανερώσει· Ἀλλ' αὐτὴ ἔκλαιεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καθ' ἃς ἦτο τὸ συμπόσιον αὐτῶν· τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν ἐφανερώσεν αὐτό πρὸς αὐτήν, διότι παρηνόχλησεν αὐτόν· ἡ δὲ ἐφανερώσε τὸ αἰνίγμα πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Τότε εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος, Τί γλυκύτερον τοῦ μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον τοῦ λέοντος Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐὰν δὲν ἠθέλετε ἀροτριᾶσαι μὲ τὴν δάμαλίν μου, δὲν ἠθέλετε εὐρεῖ τὸ αἰνίγμά μου. Καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου· καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα καὶ ἐφόνευσε τριάκοντα ἄνδρας ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς εἰς τοὺς ἐξηγήσαντας τὸ αἰνίγμα. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Σαμψὼν ἐδόθη εἰς τὸν σύντροφον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχε φίλον αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ τινὰ καιρὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου ἐπεσκέφθη ὁ Σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, φέρων ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν· καὶ εἶπε, Θέλω εἰσελθεῖ πρὸς τὴν γυναῖκά μου εἰς τὸν κοιτῶνα. Ἀλλ' ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ εἰσελθῇ. Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, Εἶπα κατ' ἐμαυτὸν ὅτι διόλου ἐμίσησας αὐτήν· διὰ τοῦτο ἔδωκα αὐτήν εἰς τὸν σύντροφόν σου· ἡ μικροτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς δὲν εἶναι ὠραιότερα αὐτῆς λάβε λοιπὸν αὐτήν ἀν' ἐκείνης. Ὁ δὲ Σαμψὼν εἶπε περὶ αὐτῶν, Τώρα θέλω εἶσθαι ἀθῶος πρὸς τοὺς Φιλιισταίους, ἂν ἐγὼ κακοποιῶ αὐτούς. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σαμψὼν καὶ ἐπίασε τριακοσίας ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἔστρεψεν οὐρὰν πρὸς οὐρὰν καὶ ἔβαλε μίαν λαμπάδα μεταξὺ τῶν δύο οὐρῶν εἰς τὸ μέσον. Καὶ ἀνάψας τὰς λαμπάδας, ἀπέλυσεν εἰς τὰ σπαρτὰ τῶν Φιλισταιῶν, καὶ ἔκαυσε τὰς θημιωνίας, ἕως καὶ τὰ ἀθήριστα ἀσάχια, ἕως καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ ἐλαίας. Τότε οἱ Φιλισταῖοι εἶπον, Τίς ἔκαμε τοῦτο; Καὶ ἀπεκρίθησαν, Σαμψὼν ὁ γαμβρὸς τοῦ Θαμναθαίου· διότι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτήν εἰς τὸν σύντροφον αὐτοῦ. Καὶ ἀνέβησαν οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἔκαυσαν αὐτήν καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν πυρὶ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Σαμψὼν, Ἄν καὶ σεῖς ἐκάμετε τοῦτο, ἐγὼ ὅμως θέλω ἐκδικηθῇ ἐναντίον σας, καὶ μετὰ ταῦτα θέλω παύσει. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην καὶ μηρὸν ἐν σφαγῇ μεγάλῃ· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ χάσμα τῆς πέτρας Ἡτάμ. Ἀνέβησαν δὲ οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ διεχύθησαν εἰς Λεχί. Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰούδα, Διὰ τί ἀνέβητε ἐναντίον ἡμῶν; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Διὰ νὰ δέσωμεν τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν, νὰ κάμωμεν εἰς αὐτὸν ὥς ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς. Καὶ κατέβησαν τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκ τοῦ Ἰούδα εἰς τὸ χάσμα τῆς πέτρας Ἡτάμ καὶ εἶπον πρὸς τὸν Σαμψὼν, Δὲν ἐξεύρεις ὅτι οἱ Φιλισταῖοι ἐξουσιάζουσιν ἐφ' ἡμῶν τί τοῦτο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὡς ἔκαμαν εἰς ἐμὲ, οὕτως ἔκαμον εἰς αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Κατέβημεν νὰ σὲ δέσωμεν, διὰ νὰ σὲ παραδώσωμεν εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταιῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Σαμψὼν, Ὅρκισθητε πρὸς ἐμὲ, ὅτι σεῖς δὲν θέλετε ἐπιπέσει κατ' ἐμοῦ. Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Οὐχί· ἀλλὰ θέλομεν σὲ δέσει δυνατὰ καὶ σὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν· πλην βεβαίως δὲν θέλομεν σὲ θανατώσει. Ἔδεσαν λοιπὸν αὐτόν μὲ δύο νέα σχοινία καὶ ἀνεβίβασαν αὐτόν ἐκ τῆς πέτρας. Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς Λεχί, οἱ Φιλισταῖοι ἀλαλάζοντες ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. Καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτόν Πνεῦμα Κυρίου· καὶ τὰ σχοινία, τὰ εἰς τοὺς θραχίονας αὐτοῦ, ἔγειναν ὥς λινάριον τὸ ὁποῖον ἐξάπτεται ἐν τῷ πυρὶ, καὶ τὰ δεσμὰ αὐτοῦ ἔπεσον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, διεσπασμένα. Καὶ εὗρηκε σιαγὸνα ὄνου νωπὴν, καὶ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτήν καὶ ἐφόνευσεν δι' αὐτῆς χιλίους ἄνδρας. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμψὼν, Διὰ σιαγόνου ὄνου ἔκαμα σωρούς, σωρούς, διὰ σιαγόνου ὄνου ἐφόνευσεν χιλίους ἄνδρας. Καὶ ἀφοῦ ἔπαυσε λαλῶν, ἔρριψε τὴν σιαγὸνα ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Παμάθλεχί. Καὶ διψήσας σφόδρα, ἐβόησε πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Σὺ ἔδωκας διὰ χειρὸς τοῦ δούλου σου τὴν μεγάλην ταύτην σωτηρίαν· καὶ τώρα νὰ ἀποθάνω ὑπὸ δίψῃς καὶ νὰ πέσω εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἀπεριτμητῶν. Καὶ ἔσχισεν ὁ Θεὸς τὸ κοῖλωμα τὸ ἐν Λεχί, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀφοῦ ἔπιεν, ἀνέλαβε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἀνεζωοποιήθη· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνάκκορέ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν Λεχί ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν Φιλισταιῶν εἴκοσι ἔτη.

Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σαμψὼν εἰς τὴν Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. Ἀνῆγγειλαν δὲ πρὸς τοὺς Γαζαίους, λέγοντες, Ὁ Σαμψὼν ἦλθεν ἐνταῦθα. Καὶ αὐτοὶ περικυκλώσαντες ἐνέδρευον αὐτόν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως· καὶ ἠσούχαζον ὅλην τὴν νύκτα, λέγοντες, Ἄς προσμένωμεν ἕως τῆς αὐγῆς τῆς πρωΐας καὶ θέλομεν φονεύσει αὐτόν. Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐκοιμήθη ἕως μεσονυκτίου· καὶ σηκωθείς περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐπίασε τὰς θύρας τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ τοὺς δύο παραστάτας, καὶ ἀποσπάσας αὐτὰς μετὰ τοῦ μοχλοῦ, ἐπέθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ κατέναντι τῆς Χεβρών. Καὶ μετὰ ταῦτα ἠγάπησε γυναῖκα τινὰ ἐν τῇ κοιλάδι Σωρήκ, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Δαλιδά. Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταιῶν καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Κολάκευσον αὐτόν καὶ ἰδὲ εἰς τί ἵσταται ἡ δύναμις αὐτοῦ ἡ μεγάλη, καὶ τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ ὑπερισχύσωμεν κατ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ δέσωμεν αὐτόν, διὰ νὰ δαμάσωμεν αὐτόν· καὶ ἡμεῖς θέλομεν σοὶ δώσει ἑκατοστὸ χίλια ἑκατὸν ἀργύρια. Καὶ εἶπεν ἡ Δαλιδά πρὸς τὸν Σαμψὼν, Φανερώσόν μοι, παρακαλῶ, εἰς τί ἵσταται ἡ δύναμις σου ἡ μεγάλη, καὶ μὲ τί ἤθελες δεθῇ διὰ νὰ δαμασθῇς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Σαμψὼν, Ἐὰν μὲ δέσῃς με ἐπὶ χορδὰς ὑγρὰς, αἵτινες δὲν ἐξηράνθησαν, τότε θέλω ἀδυνατῆσαι καὶ θέλω εἶσθαι ὥς εἶς τῶν ἀνθρώπων. Τότε ἔφεραν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταιῶν ἐπὶ χορδὰς ὑγρὰς, αἵτινες δὲν εἶχον ξηρανθῇ, καὶ ἔδεσεν αὐτόν με αὐτάς. Ἐνέδρευον δὲ ἄνθρωποι καθήμενοι μετ' αὐτῆς ἐν τῷ κοιτῶνι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἱ Φιλισταῖοι ἐπὶ

σέ, Σαμψών. Καὶ ἐκεῖνος ἔκοψε τὰς χορδὰς, καθὼς ἤθελε κοπῇ νῆμα στυπίου, ὅταν μυρισθῇ τὸ πῦρ. Καὶ δὲν
 10 ἐγνωρίσθη ἡ δύναμις αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ἡ Δαλιδὰ πρὸς τὸν Σαμψών, Ἴδού, μὲ ἐγέλασας καὶ ἐλάλησας πρὸς
 11 ἐμέ ψεύδη· εἶπε μοι λοιπόν, παρακαλῶ, μὲ τί ἤθελες δεθῇ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐάν μὲ δέσωσι δυνατὰ μὲ
 12 ἔλαβε λοιπόν ἡ Δαλιδὰ σχοινία νέα, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν μὲ αὐτὰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἱ Φιλιισταῖοι ἐπὶ σέ,
 13 Σαμψών. Ἐνέδρευον δὲ ἄνθρωποι καθήμενοι ἐν τῷ κοιτῶνι. Καὶ ἔκοπεν αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ ὡς
 14 νῆμα. Καὶ εἶπεν ἡ Δαλιδὰ πρὸς τὸν Σαμψών, Μέχρι τοῦδε μὲ ἐγέλασας καὶ μὲ εἶπας ψεύδη· εἶπε μοι μὲ τί
 15 ἤθελες δεθῇ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐάν πλέξῃς τοὺς ἐπτά πλοκάμους τῆς κεφαλῆς μου εἰς τὸ δίασμα. Καὶ
 16 αὐτὴ ἐπέρασεν αὐτούς, ἐμπήγουσα καὶ τὸν πάσσαλον· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἱ Φιλιισταῖοι ἐπὶ σέ, Σαμψών.
 17 Καὶ ἐξύπνησεν ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ἀνέσπασε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος μὲ τὸ δίασμα. Τότε εἶπε
 18 πρὸς αὐτόν, Πῶς λέγεις, σὲ ἀγαπῶ, ἐνῶ ἡ καρδία σου δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ σὺ μὲ ἐγέλασας τρίτην ταύτην τὴν
 19 φοράν, καὶ δὲν μὲ ἐφανέρωσας εἰς τί ἴσταται ἡ δύναμις σου ἡ μεγάλη. Καὶ ἐπειδὴ ἔστενοχώρει αὐτὸν καθ'
 20 ἡμέραν μὲ τοὺς λόγους αὐτῆς καὶ ἐβίαζεν αὐτόν, ὥστε ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπέκαμε μέχρι θανάτου, ἐφανέρωσε
 21 πρὸς αὐτήν ὅλην τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ξυράφιον δὲν ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου· διότι
 22 ἐγὼ εἶμαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς μου. Ἐάν ξυρισθῶ, τότε ἡ δύναμις μου θέλει φύγει
 23 ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θέλω ἀδυνατίσει καὶ κατασταθῇ ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ἰδοῦσα ἡ Δαλιδὰ, ὅτι ἐφανέρωσε
 24 πρὸς αὐτήν ὅλην τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν Φιλιισταίων, λέγουσα, Ἀνάβητε
 25 ταύτην τὴν φοράν· διότι μοι ἐφανέρωσεν ὅλην τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Τότε ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν
 26 Φιλιισταίων, φέροντες καὶ τὸ ἀργύριον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ ἀπεκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς·
 27 καὶ ἐκάλεσεν ἄνθρωπον καὶ ἐξύρισε τοὺς ἐπτά πλοκάμους τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἤρχισε νὰ δαμάζῃ αὐτόν,
 28 καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ αὐτὴ εἶπεν, Οἱ Φιλιισταῖοι ἐπὶ σέ, Σαμψών. Καὶ αὐτὸς ἐξύπνησεν
 29 ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπε, Θέλω ἐξέλθει καθὼς ἄλλοτε καὶ θέλω ἐκτιναχθῇ. Ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐγνώρισεν ὅτι
 30 ὁ Κύριος εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπίασαν αὐτόν οἱ Φιλιισταῖοι καὶ ἐξώρυσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς
 31 αὐτοῦ καὶ κατεβίβασαν αὐτόν εἰς Γάζαν καὶ ἔδεσαν αὐτόν μὲ δύο χαλκίνας ἀλύσεις· καὶ ἤλεθεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 32 δεσμοτηρίου. Αἱ δὲ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἤρχισαν νὰ ἐκφύονται πάλιν, ἀφοῦ ἐξυρίσθη. Συνήχθησαν δὲ
 33 οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλιισταίων, διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν μεγάλην εἰς Δαγὼν τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ νὰ εὐφρανθῶσι
 34 διότι εἶπον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν τὸν Σαμψών τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν. Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὸν ὁ
 35 λαός, ἐδόξασαν τὸν θεὸν αὐτῶν, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν καὶ τὸν
 36 ὀλοθρευτὴν τῆς γῆς ἡμῶν καὶ τὸν φονεύσαντα πληθοῦς ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὅτε εὐθύμησεν ἡ καρδία αὐτῶν, εἶπαν,
 37 Καλέσατε τὸν Σαμψών, διὰ νὰ παιξῇ εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψών ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ δεσμοτηρίου, καὶ
 38 ἔπαίξεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν στύλων. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμψών πρὸς τὸ παιδίον, τὸ
 39 ὁποῖον ἐκράτει αὐτόν ἐκ τῆς χειρός, Ἄφες με νὰ ψηλαφήσω τοὺς στύλους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἴσταται ὁ οἶκος, διὰ
 40 νὰ στηριχθῶ ἐπ' αὐτούς. Ὁ δὲ οἶκος ἦτο πλήρης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· καὶ ἦσαν ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν
 41 Φιλιισταίων· καὶ ἐπὶ τοῦ δώματος περίπου τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες ἐθεώρουν τὸν Σαμψών
 42 παίζοντα. Καὶ ἐβόησεν ὁ Σαμψών πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Δέσποτα Κύριε, ἐνθυμήθητί με, δέομαι καὶ
 43 ἐνίσχυσόν με, παρακαλῶ, μόνον ταύτην τὴν φοράν, Θεέ, διὰ νὰ ἐκδικηθῶ κατὰ τῶν Φιλιισταίων διὰ μῆκος ὑπὲρ
 44 τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου. Καὶ ἐνηγκαλίσθη ὁ Σαμψών τοὺς δύο μέσους στύλους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἴστατο ὁ
 45 οἶκος, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτούς, τὸν ἓνα μὲ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὸν ἄλλον μὲ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ. Καὶ
 46 εἶπεν ὁ Σαμψών, Ἀποθανέτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν Φιλιισταίων. Καὶ ἐκάμφθη μὲ δύναμιν· καὶ ὁ οἶκος ἔπεσεν
 47 ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀποθανόντες, τοὺς ὁποίους ἐθανάτωσεν ἐν τῷ
 48 θανάτῳ αὐτοῦ, ἦσαν περισσότεροι παρὰ ὅσους ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Τότε κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
 49 καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐσῆκωσαν αὐτόν· καὶ ἀνεβίβασαν καὶ ἔθαψαν αὐτόν μεταξὺ Σαραὰ καὶ
 50 Ἑσθαὸλ, ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐκρινε δὲ οὗτος τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

17. 2 Ἦτο δὲ ἄνθρωπος τις ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραῖμ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μιχαίας. Καὶ εἶπε πρὸς τὴν μητέρα
 3 αὐτοῦ, Τὰ χίλια ἑκατὸν ἀργύρια, τὰ ὁποῖα ἀφηρέθησαν ἀπὸ σοῦ, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ σὺ κατηράσθης, καὶ ἀκόμη
 4 ἐλάλησας εἰς τὰ ὦτά μου, ἰδοῦ, τὸ ἀργύριον εἶναι εἰς ἐμέ· ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν,
 5 Εὐλογημένος νὰ ᾖσαι, υἱέ μου, παρὰ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐπέστρεψε τὰ χίλια καὶ ἑκατὸν ἀργύρια εἰς τὴν μητέρα
 6 αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Ἀφιέρωμα ἀφιέρωσα τὸ ἀργύριον εἰς τὸν Κύριον ἐκ τῆς χειρός μου, ὑπὲρ τοῦ
 7 υἱοῦ μου, διὰ νὰ κάμῃ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν· καὶ τώρα θέλω ἐπιστρέψει αὐτὸ εἰς σέ. Αὐτὸς δὲ ἐπέστρεψε τὸ
 8 ἀργύριον εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ λαβοῦσα διακόσια ἀργύρια, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὸν χωνευτήν,
 9 ὅστις ἔκαμεν ἐξ αὐτῶν γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν· καὶ ἦσαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μιχαία. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μιχαίας
 10 εἶχεν οἶκον Θεοῦ καὶ ἔκαμεν ἐφὸδ καὶ θεραφεῖμ· καὶ καθιέρωσεν ἓνα ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτόν
 11 ἱερεὺς. Κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ἕκαστος ἐπραττεν ὃ, τι ἐφαίνετο εἰς αὐτόν
 12 ὀρθόν. Καὶ ἦτο νέος τις ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ὅστις ἦτο Λευῖτης καὶ παρῳκεῖ ἐκεῖ. Καὶ
 13 ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεὲμ Ἰούδα, διὰ νὰ παροικῇσθ ὅπου εὖρη· καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος
 14 Ἐφραῖμ, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία, ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Μιχαίας, Πόθεν
 15 ἔρχεσαι Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι Λευῖτης ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα καὶ ὑπάγω νὰ παροικήσω ὅπου εὖρω.
 16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Μιχαίας, Κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου εἰς ἐμέ πατὴρ καὶ ἱερεὺς, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δίδει
 17 δέκα ἀργύρια κατ' ἔτος καὶ στολὴν καὶ τὴν τροφὴν σου. Καὶ ὁ Λευῖτης εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εὐχαριστεῖτο

ὁ Λευΐτης νὰ κατοικῇ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁ νέος ἦτο εἰς αὐτὸν ὡς εἶς ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Καὶ καθιέρωσεν 12
ὁ Μιχαίας τὸν Λευΐτην· καὶ ὁ νέος ἔγενεν εἰς αὐτὸν ἱερεὺς καὶ ἔμενεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μιχαία. Τότε εἶπεν ὁ 13
Μιχαίας, Τώρα γνωρίζω ὅτι ὁ Κύριος θέλει μὲ ἀγαθοποιήσῃ, διότι ἔχω Λευΐτην διὰ ἱερέα.

Κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἡ φυλὴ Δάν ἐζήτει εἰς 18
ἑαυτὴν κληρονομίαν διὰ νὰ κατοικήσῃ· διότι ἕως ἐκείνης τῆς ἡμέρας δὲν εἶχε πέσει κληρονομία εἰς αὐτοὺς
μεταξὺ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δάν ἐκ τῆς συγγενείας αὐτῶν πέντε ἄνδρας ἐκ τῶν ὀρίων 2
αὐτῶν, ἄνδρας ἰσχυροὺς, ἐκ Σαραὰ καὶ ἐξ Ἑσθαόλ, διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὸν τόπον, καὶ νὰ ἐξιχνιάσωσιν
αὐτόν· καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε, ἐξιχνιάσατε τὸν τόπον. Καὶ ἦλθον εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, ἕως τοῦ 3
οἴκου τοῦ Μιχαία, καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ. Διότι καθὼς ἐπλησίασαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, ἐγνώρισαν 3
τὴν φωνὴν τοῦ νέου τοῦ Λευΐτου· καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τίς σὲ ἔφερεν ἐνταῦθα καὶ σὺ τί 4
κάννεις ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ διὰ τί εἶσαι ἐνταῦθα Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω καὶ οὕτως ἔκαμην εἰς ἐμὲ 4
ὁ Μιχαίας, καὶ μὲ ἐμίσθωσε, καὶ εἶμαι ἱερεὺς αὐτοῦ. Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Ἐρώτησον, παρακαλοῦμεν, τὸν 5
Θεόν, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐὰν ἔχῃ νὰ εὐσδομηθῇ ἡ ὁδὸς ἡμῶν τὴν ὁποίαν ὑπάγομεν. Ὁ δὲ ἱερεὺς εἶπε πρὸς 6
αὐτούς, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ· ἀρεστή εἰς τὸν Κύριον εἶναι ἡ ὁδὸς σας, τὴν ὁποίαν ὑπάγετε. Τότε ἀνεχώρησαν οἱ 7
πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά, καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ ἀμέριμνον, κατὰ τὸν τρόπον τῶν 8
Σιδωνίων, ἡσυχάζοντα καὶ ζῶντα ἐν ἀφοβίᾳ· καὶ δὲν ἦτο οὐδεὶς ἄρχων ἐν τῷ τόπῳ, ὅστις νὰ περιστέλλῃ αὐτοὺς 9
εἰς οὐδέν· καὶ αὐτοὶ ἦσαν μακρὰν τῶν Σιδωνίων, καὶ δὲν εἶχον συγγενειάν μὲ οὐδένα. Καὶ ἐπανῆλθον πρὸς 8
τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἑσθαόλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Τί λέγετε σεῖς Οἱ δὲ 9
εἶπον, Σηκώθητε, καὶ ἄς ἀναβῶμεν ἐναντίον αὐτῶν· διότι εἶδομεν τὸν τόπον, καὶ ἰδοὺ, εἶναι καλὸς σφόδρα· καὶ 10
σεῖς κάθησθε μὴ ὀκνήσητε νὰ ὑπάγωμεν, νὰ εἰσέλθωμεν διὰ νὰ κληρονομήσωμεν τὸν τόπον· ἀφοῦ ὑπάγητε, 10
θέλετε ἐλθεῖ εἰς λαὸν ζῶντα ἐν ἀφοβίᾳ καὶ εἰς τόπον εὐρύχωρον· διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά 11
σας· τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι ἔλλειψις οὐδενὸς πράγματος τῶν ἐν τῇ γῇ. Καὶ ἐκίνησαν ἐκεῖθεν ἐκ τῆς 11
συγγενείας τοῦ Δάν, ἐκ Σαραὰ καὶ ἐξ Ἑσθαόλ, ἑξακόσιοι ἄνδρες περιεζωσμένοι ὅπλα πολεμικά. Καὶ ἀνέβησαν 12
καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Κιριάθιαιρὶμ, ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο ὠνόμασαν τὸν τόπον ἐκεῖνον Μαχανεδάν, ἕως τῆς 13
ἡμέρας ταύτης· κεῖται δὲ ὀπισθεν τῆς Κιριάθιαιρὶμ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐπέρασαν εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ καὶ ἦλθον 13
ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία. Τότε οἱ πέντε ἄνδρες, οἵτινες εἶχον ὑπάγει διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὸν τόπον 14
τῆς Λαϊσά, ἀνῆγγειλαν καὶ εἶπον πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, Ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἐν τούτοις τοῖς οἴκοις ἐφὸς 15
καὶ θεραφεῖμ καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν τώρα λοιπὸν σκέφθητε τί ἔχετε νὰ κάμητε. Καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ καὶ 15
ὑπῆγαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ νέου τοῦ Λευΐτου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, καὶ ἐχαιρέτησαν αὐτόν. Καὶ οἱ ἑξακόσιοι 16
ἄνδρες οἱ περιεζωσμένοι τὰ πολεμικά ὅπλα αὐτῶν οἵτινες ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Δάν, ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ 17
πυλῶνος. Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες, οἵτινες εἶχον ὑπάγει διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὸν τόπον, καὶ εἰσῆλθον 17
ἐκεῖ καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφὸς καὶ τὸ θεραφεῖμ καὶ τὸ χωνευτὸν· ὁ δὲ ἱερεὺς ἵστατο εἰς τὴν θύραν τοῦ 18
πυλῶνος μετὰ τῶν ἑξακοσίων ἀνδρῶν τῶν περιεζωσμένων τὰ πολεμικά ὅπλα. Καὶ καθὼς οὗτοι εἰσῆλθον εἰς 18
τὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν, τὸ ἐφὸς καὶ τὸ θεραφεῖμ καὶ τὸ χωνευτὸν, ὁ ἱερεὺς εἶπε πρὸς 19
αὐτούς, Τί κάννεις σεῖς Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Σιώπα, βάλε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ἐλθὲ μεθ' 19
ἡμῶν καὶ γίνου εἰς ἡμᾶς πατὴρ καὶ ἱερεὺς· εἶναι καλῆτερον εἰς σὲ νὰ ἦσαι ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ ἐνὸς ἀνθρώπου, ἢ 20
νὰ ἦσαι ἱερεὺς φυλῆς καὶ οἰκογενείας ἐν τῷ Ἰσραήλ Καὶ ἐχάρη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως· καὶ ἔλαβε τὸ ἐφὸς καὶ τὸ 20
θεραφεῖμ καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ ὑπῆγε μετὰ τοῦ λαοῦ. Καὶ στραφέντες ἀνεχώρησαν καὶ ἔβαλον τὰ παιδιά καὶ 21
τὰ κτήνη καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἔμπροσθεν αὐτῶν. Ἀφοῦ ἀπεμακρύνθησαν οὗτοι ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία, οἱ 22
ἄνθρωποι οἱ ὄντες εἰς τοὺς οἴκους τοὺς γειτονεῦντας μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Μιχαία συνήχθησαν καὶ ἐπρόφθασαν 23
τοὺς υἱοὺς Δάν. Καὶ ἐβόησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Δάν. Καὶ οὗτοι ἔστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν πρὸς 23
τὸν Μιχαίαν, Τί ἔχεις καὶ ἐσύναξας τόσον πλῆθος Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλάβετε τοὺς θεοὺς μου τοὺς ὁποίους ἔκαμα, 24
καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἀνεχώρησατε· καὶ τί μένει εἰς ἐμὲ πλέον καὶ τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον λέγετε πρὸς ἐμὲ, τί 25
ἔχεις Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν οἱ υἱοὶ Δάν, Ἄς μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ σου μετὰ ἡμῶν, μήποτε ἄνδρες ὀξύθυμοι 25
πέσωσι κατὰ σοῦ, καὶ χάσῃ τὴν ζωὴν σου καὶ τὴν ζωὴν τῆς οἰκογενείας σου. Καὶ ὑπήγαιναν οἱ υἱοὶ Δάν εἰς 26
τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Μιχαίας ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν δυνατώτεροι αὐτοῦ, ἔστρεψε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν 27
οἶκον αὐτοῦ. Καὶ αὐτοὶ ἔλαβον τὰ ὅσα κατεσκεύασεν ὁ Μιχαίας, καὶ τὸν ἱερέα τὸν ὁποῖον εἶχε, καὶ ἦλθον εἰς 27
Λαϊσά, πρὸς λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ ζῶντα ἐν ἀφοβίᾳ· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν 28
ἔκαυσαν ἐν πυρὶ. Καὶ δὲν ἦτο οὐδεὶς ὁ σώζων αὐτήν, διότι εὐρίσκετο μακρὰν ἀπὸ τῆς Σιδωνος, καὶ δὲν εἶχον 28
συγγενειάν μὲ οὐδένα· ἔκειτο δὲ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Βαιθρεῶβ. Καὶ ὠκοδόμησαν πόλιν καὶ κατώκησαν ἐν 29
αὐτῇ. Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, κατὰ τὸ ὄνομα Δάν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὸν 29
Ἰσραήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦτο τὸ πάλαι ἐξ ἀρχῆς Λαϊσά. Καὶ ἔστησαν εἰς ἑαυτοὺς οἱ υἱοὶ τοῦ Δάν τὸ 30
γλυπτὸν· καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Γηρῶν, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς ἐν τῇ φυλῇ 31
Δάν, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας τῆς γῆς. Καὶ ἔστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὸ γλυπτὸν, τὸ ὁποῖον ἔκαμην ὁ 31
Μιχαίας, ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐν Σηλῶ.

Κατ' ἐκεῖνας δὲ τὰς ἡμέρας βασιλεὺς δὲν ἦτο ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἦτο Λευΐτης τις παροικῶν εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ 19
ὄρους Ἐφραΐμ, ὅστις ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα παλλακὴν ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα. Καὶ ἐπόρνευσεν ἡ παλλακὴ 2
αὐτοῦ παρ' αὐτῷ, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἦτο ἐκεῖ 3
τέσσαρας ὁλοκλήρους μῆνας. Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὑπῆγε κατόπιν αὐτῆς, διὰ νὰ λαλήσῃ εὐμενῶς 3

πρὸς αὐτήν, ὥστε νὰ κάμῃ αὐτὴν νὰ ἐπιστρέψῃ· εἶχε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ δύο ὄνους· καὶ αὐτὴ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νέας, ἐχάρη εἰς τὴν ἔντευξιν αὐτοῦ. Καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, ὁ πατὴρ τῆς νέας· καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ. Καὶ τὴν τετάρτην ἡμέραν, ὅτε ἠγέρθησαν τὸ πρωῒ, ἐσηκώθη νὰ ἀναχωρήσῃ· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νέας πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, Στήριζον τὴν καρδίαν σου μὲ ὀλίγον ἄρτον καὶ μετὰ ταῦτα θέλετε ὑπάγει. Καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νέας πρὸς τὸν ἄνδρα, Εὐαρεστήθητι, παρακαλῶ, καὶ διανυκτέρευσον, καὶ ἄς εὐφρανθῇ ἡ καρδία σου. Καὶ ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐσηκώθη νὰ ἀναχωρήσῃ, ὁ πενθερὸς αὐτοῦ ἐβίασεν αὐτόν· ὅθεν ἔμεινε καὶ διενυκτέρευσεν ἐκεῖ. Καὶ ἠγέρθη τὸ πρωῒ τὴν πέμπτην ἡμέραν διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νέας, Στήριζον, παρακαλῶ, τὴν καρδίαν σου. Καὶ ἔμειναν ἑωσοῦ ἐκλινεν ἡ ἡμέρα, καὶ συνέφαγον ἀμφοτέροι. Καὶ ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐσηκώθη νὰ ἀναχωρήσῃ, αὐτὸς καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, ὁ πατὴρ τῆς νέας, Ἰδοὺ, τώρα ἡ ἡμέρα κλίνει πρὸς ἐσπέραν· διανυκτερεύσατε, παρακαλῶ· ἰδοὺ ἡ ἡμέρα ὑπάγει νὰ τελειώσῃ· διανυκτέρευσον ἐνταῦθα, καὶ ἄς εὐφρανθῇ ἡ καρδία σου· καὶ αὖριον σηκόνεσθε τὸ πρωῒ διὰ τὴν ὁδοιπορίαν σας καὶ ὑπάγε εἰς τὴν κατοικίαν σου. Ὁ ἄνθρωπος ὁμῶς δὲν ἠθέλησε νὰ διανυκτερεύσῃ· ἀλλ' ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι τῆς Ἰεβούς, ἥτις εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ δύο ὄνους σαμαρωμένους, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἦτο μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἰεβούς, ἡ ἡμέρα ἦτο πολὺ προχωρημένη· καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, Ἐλθέ, παρακαλῶ, καὶ ἄς στρέψωμεν πρὸς τὴν πόλιν ταύτην τῶν Ἰεβουσαίων, καὶ ἄς διανυκτερεύσωμεν ἐν αὐτῇ. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Δὲν θέλομεν στρέφει πρὸς πόλιν ἀλλοτριῶν, ἥτις δὲν εἶναι ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ θέλομεν περάσει ἕως Γαθαά. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἄς πλησιάσωμεν εἰς ἓνα ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ ἄς διανυκτερεύσωμεν ἐν Γαθαά ἢ ἐν Ῥαμά. Καὶ διέβησαν καὶ ὑπῆγαν· καὶ ἔδυσεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος πλησίον τῆς Γαθαά, ἥτις εἶναι τοῦ Βενιαμίν. Καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ, διὰ νὰ εἰσέλθωσι νὰ καταλύσωσιν ἐν Γαθαά· καὶ ὅτε εἰσῆλθεν, ἐκάθισεν ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς πόλεως· καὶ δὲν ἦτο ἄνθρωπος νὰ παραλάβῃ αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ διανυκτερεύσωσι. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος γέρων ἤρχετο ἀπὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὸ ἐσπέρας· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτο ἐκ τοῦ ὄρουσ Ἐφραΐμ, παρώκει δὲ ἐν Γαθαά· οἱ δὲ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἦσαν Βενιαμῖται. Καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁδοιπόρον ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ὁ γέρων, Ποῦ ὑπάγεις καὶ πόθεν ἔρχεσαι Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς διαβαίνομεν ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως τῶν πλευρῶν τοῦ ὄρουσ Ἐφραΐμ· ἐκεῖθεν εἶμαι ἐγὼ· καὶ ὑπῆγα ἕως Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ τώρα ὑπάγω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς νὰ μὲ παραλάβῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· ἔχομεν δὲ ἄχυρα καὶ τροφὴν διὰ τοὺς ὄνους ἡμῶν, ἔχομεν καὶ προσέτι ἄρτον καὶ οἶνον δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὴν δούλην σου καὶ διὰ τὸν νέον, ὅστις εἶναι μετὰ τῶν δούλων σου· δὲν ἔχομεν ἑλλειψιν οὐδενὸς πράγματος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ὁ γέρων, Εἰρήνῃ εἰς σέ· καὶ πᾶν ὃ, τι χρειάζεσαι ἐγὼ φροντίζω· μόνον ἐν τῇ πλατεῖᾳ μὴ διανυκτερεύσης. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔδωκε τροφὴν εἰς τοὺς ὄνους· καὶ ἔπλυναν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. Ἐνῶ οὗτοι εὐφραίνον τὰς καρδίας αὐτῶν, ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ἄνθρωποι παράνομοι περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, κρούοντες εἰς τὴν θύραν· καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον τῆς οἰκίας τὸν γέροντα, λέγοντες, Ἐκβαλε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν σου, διὰ νὰ γνωρίσωμεν αὐτόν. Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, ὁ κύριος τῆς οἰκίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ, ἀδελφοί μου, παρακαλῶ, μὴ πράξητε τοῦτο τὸ κακόν· ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ πράξητε τοιαύτην ἀφροσύνην· ἰδοὺ, ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ· τώρα θέλω φέρει αὐτὰς ἔξω, καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς καὶ κάμετε εἰς αὐτὰς ὃ, τι φανῇ ἀρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας· ἀλλ' εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μὴ πράξητε ἔργον τοιαύτης ἀφροσύνης. Οἱ ἄνδρες ὁμῶς δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσιν αὐτόν· καὶ ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος τὴν παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἔφερεν αὐτὴν ἔξω πρὸς αὐτούς· καὶ ἐγνώρισαν αὐτὴν καὶ ὕβρισαν εἰς αὐτὴν ὅλην τὴν νύκτα ἕως πρωῒ· καὶ καθὼς ἐφάνη ἡ αὐγὴ, ἀπέλυσαν αὐτήν. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸ χάραγμα τῆς ἡμέρας καὶ ἔπese παρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου ἦτο ὁ κύριος αὐτῆς, ἑωσοῦ ἔφευγε. Καὶ ἐσηκώθη ὁ κύριος αὐτῆς τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς οἰκίας καὶ ἐξῆλθε διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ, ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πεσμένη εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Σηκώθητι καὶ ἄς ὑπάγωμεν. Ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίθη. Τότε ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν μάχαιραν καὶ πιάσας τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, διεμέλισεν αὐτήν μετὰ τῶν ὀστέων αὐτῆς εἰς δώδεκα μέρη, καὶ ἔστειλεν αὐτὰ εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πάντες ὅσοι ἔβλεπον, ἔλεγον, Δὲν ἔγεινεν οὐδὲ ἐφάνη τοιοῦτον πρᾶγμα, ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· σκέφθητε περὶ τούτου, συμβουλευθήτε καὶ λαλήσατε.

20 Τότε ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνηθορίσθη πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὡς εἶς ἄνθρωπος, ἀπὸ Δὰν ἕως Βῆρσαβεέ, μετὰ τῆς γῆς Γαλαάδ, πρὸς τὸν Κύριον εἰς Μισπά. Καὶ παρεστάθησαν ἐν τῇ συνάξει τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀρχηγοὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, τετρακόσαιο χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν, συρόντων μάχαιραν. Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μισπά. Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Εἴπατε, πῶς συνέβη ἡ κακία αὕτη Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος ὁ Λευΐτης, ὁ ἀνὴρ τῆς φονευθείσης γυναίκος, καὶ εἶπεν, Ἦλθον εἰς Γαθαά, ἥτις εἶναι τοῦ Βενιαμίν, ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου, διὰ νὰ διανυκτερεύσωμεν· καὶ ἐσηκώθησαν κατ' ἐμοῦ οἱ ἄνδρες τῆς Γαθαά, καὶ περιεκύκλωσαν διὰ νυκτὸς τὴν οἰκίαν κατ' ἐμοῦ· ἐμὲ ἤθελον νὰ

φονεύσῃσι καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπείνωσαν, ὥστε ἀπέθανεν· ὅθεν, πιάσας τὴν παλλακὴν μου, διεμέλισα 6
 αὐτὴν καὶ ἔστειλα αὐτὴν εἰς πάντα τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ἔπραξαν ἀνοσιουργίαν καὶ 7
 ἀφροσύνην ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ἰδοὺ, πάντες σεῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ συμβουλευέθητε ἐνταῦθα μεταξὺ σας καὶ δότε τὴν 8
 γνῶμην σας. Καὶ ἐσηκώθη πᾶς ὁ λαὸς ὡς εἶς ἄνθρωπος, λέγοντες, Δὲν θέλομεν ὑπάγει οὐδεὶς εἰς τὴν σκιηνὴν 9
 αὐτοῦ, οὐδὲ θέλομεν ἐπιστρέφει οὐδεὶς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἀλλὰ τώρα τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον 10
 θέλομεν κάμει εἰς τὴν Γαθαά· θέλομεν ἀναβῆ ἑναντίον αὐτῆς κατὰ κλήρους· καὶ θέλομεν λάβει δέκα ἄνδρας 11
 εἰς τοὺς ἑκατὸν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἑκατὸν εἰς τοὺς χιλίους, καὶ χιλίους εἰς τοὺς μυρίους, 12
 διὰ νὰ φέρωσι τροφὰς εἰς τὸν λαόν, ὥστε, ἀφοῦ ἔλθωσιν εἰς Γαθαὰ τοῦ Βενιαμίν, νὰ κάμωσιν εἰς αὐτὴν καθ’ 13
 ὅλην τὴν ἀφροσύνην τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ συνήχθησαν ἑναντίον τῆς πόλεως πάντες οἱ 14
 ἄνδρες Ἰσραὴλ, ἡνωμένοι ὁμοῦ ὡς εἶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἄνδρας εἰς πᾶσαν τὴν 15
 φυλὴν Βενιαμίν, λέγοντες, Ποία κακία εἶναι αὕτη, ἥτις ἐπράχθη μεταξὺ σας· τώρα λοιπὸν παραδώσατε τοὺς 16
 ἄνθρώπους, τοὺς παρανόμους ἐκείνους τοὺς ἐν Γαθαά, διὰ νὰ θανατώσωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ ἐξαλειφώμεν τὴν 17
 κακίαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσιν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν τὴν φωνὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, 18
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς Γαθαὰ, διὰ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον 19
 ἑναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπηριθμήθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐκ τῶν πόλεων, εἰκοσιᾶς 20
 χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν, ἐκτὸς τῶν κατοίκων τῆς Γαθαά, οἵτινες ἀπηριθμήθησαν ἐπτακόσιοι 21
 ἄνδρες ἐκλεκτοί. Μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἦσαν ἐπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἀριστερόχειρες· πάντες 22
 οὗτοι σφενδονίζοντες λίθους πρὸς τὴν τρίχα, χωρὶς νὰ ἀποτυγχάνωσι. Καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἀπηριθμήθησαν, 23
 ἐκτὸς τοῦ Βενιαμίν, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες πολέμου. Καὶ 24
 σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν εἰς Βαιθήλ καὶ ἠρώτησαν τὸν Θεόν, λέγοντες, Τίς θέλει ἀναβῆ ὑπὲρ 25
 ἡμῶν πρῶτος διὰ νὰ πολεμήσῃ ἑναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ὁ Ἰούδας πρῶτος. Καὶ 26
 ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρωῒ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἑναντίον τῆς Γαθαά. Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ 27
 εἰς μάχην ἑναντίον τοῦ Βενιαμίν· καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην ἑναντίον αὐτῶν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, πρὸς τὴν 28
 Γαθαά. Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἐκ τῆς Γαθαά, καὶ ἔστρωσαν κατὰ γῆς, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐκ τοῦ 29
 Ἰσραὴλ εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν. Καὶ ἀναψυχῶθαι ὁ λαός, οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ, συνῆψε πάλιν μάχην, 30
 ἐν τῷ τόπῳ ὅπου εἶχε παραταχθῆ τὴν πρώτην ἡμέραν. Ἀνέβησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐκλαυσαν ἐνώπιον 31
 τοῦ Κυρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ ἠρώτησαν τὸν Κύριον, λέγοντες, Νὰ ἀναβῶ πάλιν εἰς μάχην ἑναντίον τῶν υἱῶν 32
 Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἀνάβητε ἑναντίον αὐτοῦ. Καὶ ἐπλησίασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς 33
 τοὺς υἱοὺς τοῦ Βενιαμίν, τὴν δευτέραν ἡμέραν. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Βενιαμίν ἑναντίον αὐτῶν τὴν δευτέραν ἡμέραν 34
 ἐκ τῆς Γαθαά, καὶ ἔστρωσε πάλιν κατὰ γῆς, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δεκαοκτὼ χιλιάδας ἀνδρῶν· πάντες οὗτοι 35
 ἔσυρον ῥομφαίαν. Τότε πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ, καὶ ἐκλαυσαν 36
 καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνήστευσαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἕως ἑσπέρας, καὶ προσέφεραν 37
 ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαν εἰρηνικὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἠρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, διότι ἡ 38
 κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐκεῖ κατ’ ἐκείνας τὰς ἡμέρας, Φινεὸς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ 39
 Ἀαρών, ἴστατο ἔμπροσθεν αὐτῆς κατ’ ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ εἶπον, Νὰ ἐξέλθῃ πάλιν εἰς μάχην ἑναντίον τῶν 40
 υἱῶν Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ νὰ παύσω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἀνάβα· διότι αὖριον θέλω παραδώσει αὐτοὺς 41
 εἰς τὴν χειρὰ σου. Καὶ ἔθεσεν ὁ Ἰσραὴλ ἐνέδραν κατὰ τῆς Γαθαά κύκλῳ. Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 42
 τὴν τρίτην ἡμέραν ἑναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν, καὶ παρετάχθησαν ἑναντίον τῆς Γαθαά, καθὼς τὴν πρώτην καὶ 43
 δευτέραν φοράν. Καὶ ἐξελθόντες οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἑναντίον τοῦ λαοῦ, ἀπεσπάρσθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ 44
 ἤρχισαν νὰ κτυπῶσι τινὰς ἐκ τοῦ λαοῦ, φονεύοντες, ὡς ἄλλοτε, εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἀναβαίνει 45
 πρὸς Βαιθήλ, ἡ δὲ ἄλλη πρὸς τὴν Γαθαὰ ἐν τῇ πεδιάδι, περίπου τριάκοντα ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπον 46
 οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, αὐτοὶ πίπτουσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, καθὼς πρότερον. Ἄλλ’ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν, Ἄσ φύγωμεν 47
 καὶ ἄσ ἀποσπάρσωμεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς. Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐσηκώθησαν ἐκ 48
 τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ παρετάχθησαν ἐν Βάαλθαμάρ· καὶ ἡ ἐνέδρα τοῦ Ἰσραὴλ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς, 49
 ἀπὸ τοῦ λιθαδίου τῆς Γαθαά. Καὶ ἦλθον ἑναντίον τῆς Γαθαά δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς τοῦ 50
 Ἰσραὴλ, καὶ ἡ μάχη ἐστάθη βαρεῖα· ἀλλ’ αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζον ὅτι τὸ κακὸν ἦτο πλησίον αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξεν 51
 ὁ Κύριος τὸν Βενιαμίν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ ἐξολόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκ 52
 τῶν Βενιαμιτῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας· πάντες οὗτοι ἔσυρον ῥομφαίαν. Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ 53
 Βενιαμίν ὅτι ἐκτυπήθησαν· διότι οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ὑπεχώρησαν εἰς τοὺς Βενιαμίτας, ἔχοντες τὸ θάρρος αὐτῶν 54
 εἰς τὴν ἐνέδραν τὴν ὁποίαν εἶχον θέσει πλησίον τῆς Γαθαά. Καὶ οἱ ἐνεδρεύοντες ὥρμησαν καὶ ἐχύθησαν ἐπὶ 55
 τὴν Γαθαά· καὶ οἱ ἐνεδρεύοντες ἐξηπλώθησαν καὶ ἐπάταξαν πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας. Οἱ δὲ 56
 ἄνδρες Ἰσραὴλ εἶχον διορίσει σημεῖον εἰς τοὺς ἐνεδρεύοντας, νὰ ὑψώσωσι πῦρ καπνῶδες ἀπὸ τῆς πόλεως. 57
 Καὶ ὅτε ὑπεχώρησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ μάχῃ, ὁ Βενιαμίν ἤρχισε νὰ κτυπᾷ, καὶ ἐφόνευσεν ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν 58
 περίπου τριάκοντα ἄνδρας· διότι εἶπαν, Βεβαίως πάλιν πίπτουσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ. 59
 Ἀλλ’ ὅτε τὸ πῦρ ἤρχισε νὰ ὑψοῦται ἀπὸ τῆς πόλεως μὲ στύλον καπνοῦ, οἱ Βενιαμίται ἐπέβλεψαν ὀπίσω αὐτῶν, 60
 καὶ ἰδοὺ, ἡ πυρκαϊὰ τῆς πόλεως ἀνέβαινεν εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ὅτε ἐπέστρεψαν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, ἐτρόμαξαν 61
 οἱ ἄνδρες Βενιαμίν· διότι εἶδον ὅτι τὸ κακὸν ἔφθασεν ἐπ’ αὐτούς. Καὶ ἐτράπησαν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 62
 πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου· ἀλλ’ ἡ μάχη ἐπρόφθασεν αὐτούς· διότι οἱ ἐκ τῶν πόλεων ἐξολόθρευσαν αὐτοὺς ἐν 63
 μέσῳ αὐτῶν. Περιεκύκλωσαν τοὺς Βενιαμίτας, κατεδίωξαν αὐτούς, κατεπάτησαν αὐτούς, ἀπὸ Μενουὰ ἕως 64

44 ἀπέναντι τῆς Γαθαά πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. Καὶ ἔπесον ἐκ τοῦ Βενιαμὶν δεκαοκτὼ χιλιάδες ἀνδρῶν. πάντες
 45 οὗτοι ἄνδρες δυνατοί. Τότε ἐτράπησαν καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ἔρημον εἰς τὴν πέτραν Ῥιμμὼν· καὶ οἱ υἱοὶ
 46 Ἰσραὴλ ἐσταχυολόγησαν ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γιδώμ,
 47 Βενιαμὶν ἦσαν εικοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνατοί. Ἐξακόσιοι
 48 Ῥιμμὼν τέσσαρας μῆνας. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὶν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς
 ἐν στόματι μαχαίρας, ἀπὸ ἀνθρώπων ἐκάστης πόλεως, ἕως τῶν κτηνῶν καὶ παντὸς τοῦ παρευρισκομένου· καὶ
 πᾶσας τὰς εὐρισκομένας πόλεις παρέδωκαν εἰς πῦρ.

21 Καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ εἶχον ὁμόσει ἐν Μισπά, λέγοντες, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θέλει δώσει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς
 2 τὸν Βενιαμὶν διὰ γυναῖκα. Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθήλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 3 καὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν· καὶ εἶπον, Διὰ τί, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, ἔγεινε
 4 τοῦτο ἐν τῷ Ἰσραὴλ, νὰ ἀποκοπῇ σήμερον ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ μία φυλὴ· Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐσηκώθη ὁ λαὸς τὸ
 5 πρωῒ, καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας εἰρηνικάς. Καὶ εἶπον οἱ
 6 υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς εἶναι μετὰ τῶν πατρῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις δὲν ἀνέβη εἰς τὴν σὺναξιν πρὸς τὸν Κύριον
 7 Διότι εἶχον κάμει μέγαν ὄρκον κατ' ἐκεῖνον ὅστις δὲν ἤθελεν ἀναβῆ πρὸς τὸν Κύριον εἰς Μισπά, λέγοντες,
 8 Ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ. Καὶ μετενόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ περὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν καὶ εἶπον,
 9 Σήμερον ἀπεκόπη μία φυλὴ ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ· τί θέλομεν κάμει διὰ γυναῖκας εἰς τοὺς ἀπομεινάντας, ἀφοῦ
 10 ὠμόσαμεν πρὸς τὸν Κύριον νὰ μὴ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς διὰ γυναῖκας ἐκ τῶν θυγατέρων ἡμῶν· Καὶ εἶπον, Ποίος
 11 τις εἶναι ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, ὅστις δὲν ἀνέβη εἰς Μισπά πρὸς τὸν Κύριον· Καὶ ἰδοὺ, δὲν εἶχεν ἔλθεῖ οὐδεὶς
 12 εἰς τὸ στρατόπεδον ἀπὸ Ἰαβεὶσγαλαὰδ εἰς τὴν σὺναξιν. Διότι ἔγεινεν ἐξέτασις τοῦ λαοῦ, καὶ ἰδοὺ, δὲν ἦτο ἐκεῖ
 13 οὐδεὶς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ. Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν
 14 πλέον δυνατῶν καὶ προσέταξεν αὐτοὺς, λέγουσα, Ὑπάγετε καὶ πατάξατε τοὺς κατοίκους τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ ἐν
 15 στόματι μαχαίρας, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θέλετε κάμει· πᾶν
 16 ἄρσενικόν καὶ πᾶσαν γυναῖκα γνωρίσασαν κοίτην ἀρσενικοῦ θέλετε ἐξολοθρεύσει. Καὶ εὗρηκαν μετὰ τῶν
 17 κατοίκων τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ τετρακοσίαν νέας παρθένους, αἵτινες δὲν εἶχον γνωρίσει ἄνδρα ἐν κοίτῃ ἀρσενικοῦ·
 18 καὶ ἔφεραν αὐτάς πρὸς τὸ στρατόπεδον εἰς Σηλῶ, ἥτις εἶναι ἐν γῇ Χαναάν. Καὶ ἀπέστειλε πᾶσα ἡ συναγωγὴ,
 19 καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὶν, τοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥιμμὼν, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην. Καὶ
 20 ἐπέστρεψεν ὁ Βενιαμὶν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὰς γυναῖκας, τὰς ὁποίας εἶχον ἀφήσει
 21 ζώσας ἐκ τῶν γυναικῶν τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ· πλὴν δὲν ἐξήρκεσαν εἰς αὐτοὺς. Καὶ μετενόησεν ὁ λαὸς περὶ
 22 Βενιαμὶν, διότι ὁ Κύριος ἔκαμε χαλασμόν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ. Τότε εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς,
 23 Τί θέλομεν κάμει διὰ γυναῖκας εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἠφανίσθησαν ἐκ τοῦ Βενιαμὶν. Καὶ
 24 εἶπον, Πρέπει νὰ μὲνῃ ἡ κληρονομία εἰς τοὺς σωθέντας ἐκ τοῦ Βενιαμὶν, διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ μία φυλὴ ἐκ
 25 τοῦ Ἰσραὴλ· πλὴν ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς γυναῖκας ἐκ τῶν θυγατέρων ἡμῶν· διότι οἱ
 26 υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν, λέγοντες, Ἐπικατάρατος, ὅστις δώσῃ γυναῖκα εἰς τὸν Βενιαμὶν. Τότε εἶπον, Ἰδοὺ, κατ'
 27 ἔτος γίνεται ἑορτὴ τοῦ Κυρίου ἐν Σηλῶ, ἥτις εἶναι πρὸς βορρᾶν τῆς Βαιθήλ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς ὁδοῦ ἥτις
 28 ἀναβαίνει ἀπὸ Βαιθήλ εἰς Συχὲμ καὶ πρὸς νότον τῆς Λεβωνά. Προσέταξαν λοιπὸν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Βενιαμὶν,
 29 λέγοντες, Ὑπάγετε καὶ ἐνεδρεύσατε εἰς τὰς ἀμπέλους· καὶ παρατηρήσατε, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν αἱ θυγατέρες τῆς
 30 Σηλῶ ἐξέλθωσι νὰ χορεύσωσιν εἰς τοὺς χορούς, τότε ἐξέλθετε ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ ἀρπάσατε εἰς ἑαυτοὺς
 31 ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων τῆς Σηλῶ, καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν γῆν τοῦ Βενιαμὶν· καὶ ὅταν
 32 οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἔλθωσιν πρὸς ἡμᾶς διὰ νὰ παραπονεθῶσιν, ἡμεῖς θέλομεν εἰπεῖ πρὸς
 33 αὐτοὺς, Κάμετε εἰς αὐτοὺς ἔλεος διὰ ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲν συνελάβομεν ἐν τῷ πολέμῳ γυναῖκα δι' ἕκαστον· σεις δὲ
 34 μὴ δίδοντες εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἠθέλετε εἶσθαι ἔνοχοι. Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν, καὶ
 35 ἔλαβον γυναῖκας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἐχώρευον, ἀρπάσαντες αὐτάς· καὶ ἀνεχώρησαν καὶ
 36 ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ἔκτισαν τὰς πόλεις καὶ κατώκησαν ἐν αὐταῖς. Καὶ ἀνεχώρησαν
 37 ἐκεῖθεν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγγένειαν αὐτοῦ·
 38 καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ
 39 Ἰσραὴλ· ἕκαστος ἔπραττε τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

ΡΟΥΘ

Και ἐν ταῖς ἡμέραις καθ' ἃς οἱ κριταὶ ἔκρινον, ἔγεινε πείνα ἐν τῇ γῇ. Καὶ ὑπῆγεν ἄνθρωπος τις ἀπὸ **1**
Βηθλεὲμ Ἰούδα νὰ παρικήσῃ ἐν γῇ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ. Τὸ δὲ ὄνομα **2**
τοῦ ἀνθρώπου ἦτο Ἐλιμέλεχ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ναομί, καὶ τὸ ὄνομα τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ
Μααλὼν καὶ Χελαιὼν, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα. Καὶ ἦλθον εἰς γῆν Μωάβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ. Καὶ ἀπέθανεν **3**
Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Ναομί· καὶ ἔμεινεν αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς. Καὶ οὗτοι ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας **4**
Μωαβίτιδας· τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς Ὀρφὰ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἄλλης Ρούθ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως δέκα ἔτη.
Ἀπέθανον δὲ ἀμφότεροι, ὁ Μααλὼν καὶ ὁ Χελαιὼν· καὶ ἐστερήθη ἡ γυνὴ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς καὶ τοῦ ἀνδρὸς **5**
αὐτῆς. Τότε ἐσηκώθη αὐτὴ καὶ αἱ νύμφαι αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς γῆς Μωάβ· διότι ἤκουσεν ἐν γῇ **6**
Μωάβ, ὅτι ἐπεσκέφθη ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διδὼν εἰς αὐτοὺς ἄρτον. Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου ὅπου ἦτο, **7**
καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἐπορεύοντο τὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς γῆν Ἰούδα. Εἶπε δὲ ἡ **8**
Ναομί πρὸς τὰς δύο νύμφας αὐτῆς, Ὑπάγετε, ἐπιστρέψατε ἐκάστη εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ὁ Κύριος
νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς ἐσᾶς, καθὼς σεῖς ἐκάμετε εἰς τοὺς ἀποθανόντας καὶ εἰς ἐμέ· ὁ Κύριος νὰ σᾶς δώσῃ νὰ **9**
εὕρητε ἀνάπαυσιν, ἐκάστη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Καὶ ἐφίλησεν αὐτάς· καὶ αὐταὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν
αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Οὐχί· ἀλλὰ μετὰ σοῦ θέλομεν ἐπιστρέφει εἰς τὸν λαὸν σου. Καὶ **10, 11**
εἶπεν ἡ Ναομί, Ἐπιστρέψατε, θυγατέρες μου· διὰ τί νὰ ἔλθῃτε μετ' ἐμοῦ μήπως ἔχω ἔτι υἱοὺς ἐν τῇ κοιλίᾳ μου,
διὰ νὰ γείνωσιν ἄνδρες σας· ἐπιστρέψατε, θυγατέρες μου, ὑπάγετε· διότι ἐγήρασα καὶ δὲν εἶμαι διὰ ἄνδρα· **12**
ἐὰν ἔλεγον, Ἔχω ἐλπίδα, ἐὰν μάλιστα ὑπανδρευόμην ταύτην τὴν νύκτα καὶ ἐγέννων ἔτι υἱόν, σεῖς ἠθέλετε **13**
προσιμεῖν αὐτοὺς ἕως οὗ μεγαλώσωσιν ἠθέλετε δι' αὐτοὺς ἀναβάλλει τὸ νὰ ὑπανδρευθῇτε μὴ, θυγατέρες μου·
ἐπεὶδὴ ἐπικράνθην πολὺ πλέον παρὰ σεῖς, ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐξῆλθε κατ' ἐμοῦ. Ἐκεῖναι δὲ ὕψωσαν τὴν **14**
φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν πάλιν· καὶ κατεφίλησεν ἡ Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἡ δὲ Ρούθ ἐπροσκολλήθη **15**
εἰς αὐτήν. Καὶ εἶπεν ἡ Ναομί, Ἰδού, ἡ σύννυμφός σου ἐπέστρεψε πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς **16**
αὐτῆς· ἐπίστρεψον καὶ σὺ κατόπιν τῆς συννύμφου σου. Ἀλλ' ἡ Ρούθ εἶπε, Μὴ με ἀνάγκαζε νὰ σὲ ἀφήσω, διὰ **17**
νὰ ἀναχωρήσω ἀπ' ὅπισθέν σου· διότι ὅπου ἂν σὺ ὑπάγῃς, καὶ ἐγὼ θέλω ὑπάγει· καὶ ὅπου ἂν σὺ παραμείνῃς, **18**
καὶ ἐγὼ θέλω παραμείνει· ὁ λαὸς σου, λαὸς μου, καὶ ὁ Θεὸς σου, Θεὸς μου· ὅπου ἂν ἀποθάνῃς, θέλω **19**
ἀποθάνει καὶ ἐκεῖ θέλω ταφῇ· οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Κύριος εἰς ἐμέ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ἄλλο τι παρὰ τὸν **20**
θάνατον χωρίσῃ ἐμέ ἀπὸ σοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Ναομί ὅτι αὐτὴ δι᾽ ὀχυρίζετο νὰ ὑπάγῃ μετ' αὐτῆς, ἔπαυσε νὰ λαλῇ **21**
πρὸς αὐτήν. Περιεπάτησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως οὗ ἔφθασαν εἰς Βηθλεὲμ. Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς Βηθλεὲμ, πᾶσα **22**
ἡ πόλις συνεκινήθη δι' αὐτάς, καὶ αἱ γυναῖκες ἔλεγον, Αὕτη εἶναι ἡ Ναομί· Καὶ αὐτὴ εἶπε πρὸς αὐτάς, Μὴ με **23**
ὀνομάζετε Ναομί· ὀνομάζετέ με Μαρά· διότι ὁ Παντοδύναμος με ἐπὶ κρानε σφόδρα· ἐγὼ πλήρης ἀνεχώρησα, **24**
καὶ κενὴν ἐπανήγαγέ με ὁ Κύριος· διὰ τί με ὀνομάζετε Ναομί, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐμαρτύρησε κατ' ἐμοῦ καὶ ὁ **25**
Παντοδύναμος με κατέθλιψεν· Ἐπέστρεψε λοιπὸν ἡ Ναομί, καὶ μετ' αὐτῆς Ρούθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς **26**
ἐλθοῦσα ἐκ γῆς Μωάβ· καὶ αὗται ἔφθασαν εἰς Βηθλεὲμ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ θερισμοῦ τῶν κριθῶν.

Εἶχε δὲ ἡ Ναομί συγγενὴ τινα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν ἰσχυρί, ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ **2**
Ἐλιμέλεχ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βοόζ. Καὶ εἶπεν ἡ Ρούθ ἡ Μωαβίτις πρὸς τὴν Ναομί, Ἄς ὑπάγω, παρακαλῶ, **3**
εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ συνάξω ἀστάχια κατόπιν οὐτινοῦς εὖρω χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, **4**
Ὑπάγε, θυγάτηρ μου. Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐλθοῦσα ἐσταχυολόγει ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπιν τῶν θεριστῶν· καὶ ἔτυχεν ἐν **5**
μέρει τοῦ ἀγροῦ τοῦ Βοόζ, ὅστις ἦτο ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ Ἐλιμέλεχ. Καὶ ἰδοῦ, ὁ Βοόζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεὲμ **6**
καὶ εἶπε πρὸς τοὺς θεριστάς, Κύριος μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν, Κύριος νὰ σὲ εὐλογήσῃ. Τότε **7**
εἶπεν ὁ Βοόζ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν, Τίνος εἶναι ἡ νέα αὕτη· Καὶ ὁ ὑπηρέτης **8**
ὁ ἐπιστάτης τῶν θεριστῶν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, εἶναι ἡ νέα ἡ Μωαβίτις, ἡ ἐπιστρέψασα μετὰ τῆς Ναομί ἐκ γῆς **9**
Μωάβ· καὶ εἶπεν, Ἄς σταχυολογήσῃ, παρακαλῶ, καὶ ἄς συνάξῃ τι μεταξὺ τῶν δεματίων κατόπιν τῶν θεριστῶν· **10**
καὶ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἀπὸ πρωῒας ἕως ταύτης τῆς ὥρας· ὀλίγον μόνον ἀνεπαύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ. Καὶ εἶπεν ὁ Βοόζ **11**
πρὸς τὴν Ρούθ, Δὲν ἀκούεις, θυγάτηρ μου μὴ ὑπάγῃς νὰ σταχυολογήσῃς ἐν ἄλλῳ ἀγρῷ, μηδὲ νὰ ἀναχωρήσῃς **12**
ἐντεῦθεν, ἀλλὰ μένε ἐνταῦθα μετὰ τῶν κορασιῶν μου· ἄς ᾔνῃ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ὅπου θερίζουσι, **13**
καὶ ὕπαγε κατόπιν αὐτῶν· δὲν προσέταξα ἐγὼ εἰς τοὺς νέους νὰ μὴ σὲ ἐγγίσωσι καὶ ὅταν διψήσῃς ὕπαγε εἰς **14**
τὰ ἀγγεῖα καὶ πίνε ἀπὸ ὃ, τι ἀντλήσωσιν οἱ νέοι. Ἡ δὲ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους **15**
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πῶς ἐγὼ εὖρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὥστε νὰ λάβῃς πρόνοιαν περὶ ἐμοῦ, ἐνῶ **16**
εἶμαι ξένη· Καὶ ὁ Βοόζ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἀνηγγέλθησαν πρὸς ἐμέ ἀκριβῶς πάντα ὅσα ἔκαμες εἰς **17**
τὴν πενθερὰν σου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς σου· καὶ ὅτι ἀφῆκας τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ **18**
τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ ἦλθες πρὸς λαόν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζες πρότερον· ὁ Κύριος νὰ ἀνταμείψῃ **19**
τὸ ἔργον σου, καὶ ὁ μισθὸς σου νὰ ᾔνῃ πλήρης παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ **20**
ὁποίου ἦλθες νὰ σκεπασθῇς. Ἡ δὲ εἶπεν, Ἄς εὖρω χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, κύριέ μου· ἐπεὶδὴ με **21**
παρηγόρησας καὶ ἐπεὶδὴ ἐλάλησας εὐμένως πρὸς τὴν δούλην σου, ἂν καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι οὐδὲ ὡς μία τῶν **22**
θεραπεινίδων σου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Βοόζ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ, Ἐλθὲ καὶ φάγε ἐκ τοῦ ἄρτου καὶ **23**
βρέξον τὸ ψωμίον σου εἰς τὸ ὄξος. Καὶ αὕτη ἐκάθισεν εἰς τὰ πλάγια τῶν θεριστῶν· ἐκεῖνος δὲ ἔδωκεν εἰς αὐτήν **24**
σῖτον πεφρυγανισμένον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐχορτάσθη καὶ ἐπερίσσευσε. Καὶ ἐσηκώθη νὰ σταχυολογήσῃ, καὶ **25**
προσέταξεν ὁ Βοόζ εἰς τοὺς νέους αὐτοῦ, λέγων, Καὶ μεταξὺ τῶν δεματίων ἄς σταχυολογῇ, καὶ μὴ ἐπιπλήττετε

16 αὐτήν· καὶ μάλιστα ἀφίνετε νὰ πίπτῃ τὶ ἀπὸ τῶν χειροβόλων διὰ αὐτήν καὶ ἀφίνετε νὰ συλλέγῃ καὶ μὴ ἐλέγχετε
 17 αὐτήν. Καὶ ἐσταχυολόγησεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἐσπέρας καὶ ἐκοπάνισεν ὅσον ἐσταχυολόγησε· καὶ ἦτο ἕως ἐν
 18 ἐφ' ἀκριβοῦς. Καὶ ἐσῆκωσεν αὐτὸ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ὅσον ἐσταχυολόγησε·
 19 καὶ ἐκβαλοῦσα ἡ Ρούθ, ἔδωκεν εἰς αὐτήν ὃ, τὶ εἶχε περισσεύσει ἀφοῦ ἐχορτάσθη. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν
 ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Ποῦ ἐσταχυολόγησας σήμερον καὶ ποῦ ἐδούλευσας εὐλογημένους νὰ ᾔναι ἐκεῖνος ὅστις
 20 εἶπε, τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδούλευσα σήμερον, εἶναι Βοόζ. Καὶ εἶπεν ἡ Ναομί πρὸς τὴν
 νύμφην αὐτῆς, Εὐλογημένος παρὰ Κυρίου ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἀφῆκε τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς ζῶντας καὶ
 πρὸς τοὺς τεθνεῶτας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ἡ Ναομί, Συγγενὴς ἡμῶν εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκ τῶν πλησίων
 21 συγγενῶν ἡμῶν. Καὶ εἶπεν ἡ Ρούθ ἡ Μωαβίτις, Αὐτὸς μὲ εἶπε προσέτι, Σὺ θέλεις μένει μετὰ τῶν ἀνθρώπων
 22 μου, ἕως οὗ τελειώσωσιν ὅλον τὸν θερισμὸν μου. Καὶ εἶπεν ἡ Ναομί πρὸς τὴν Ρούθ τὴν νύμφην αὐτῆς, Εἶναι
 23 καλόν, θυγάτηρ μου, νὰ ἐκβαῖνῃς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ σὲ ἀπαντήσωσιν ἐν ἄλλῳ ἀγρῷ. Καὶ
 προσεκολλήθη εἰς τὰ κοράσια τοῦ Βοόζ διὰ νὰ σταχυολογῇ, ἕως οὗ τελειώσῃ ὁ θερισμὸς τῶν κριθῶν καὶ ὁ
 θερισμὸς τοῦ σίτου· καὶ ἐκάθητο μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ἡ Ναομί ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Θυγάτηρ μου, νὰ μὴ ζητήσω ἀνάπαυσιν εἰς σὲ διὰ νὰ
 2 εὐημερήσῃς καὶ τώρα, μήπως δὲν εἶναι Βοόζ ἐκ τῆς συγγενείας ἡμῶν, μετὰ τῶν κορασίων τοῦ ὁποῖου ἦσο
 3 ἰδοῦ, αὐτὸς λικμίζει ταύτην τὴν νύκτα τὸ ἀλώνιον τῶν κριθῶν· λούσθητι λοιπὸν καὶ ἀλείφθητι καὶ ἐνδύθητι τὴν
 στολὴν σου καὶ κατὰβα εἰς τὸ ἀλώνιον· μὴ γνωρισθῇς εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἕως οὗ τελειώσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ φάγῃ καὶ
 4 νὰ πίῃ· καὶ ἐνῷ πλαγιάζει, παρατήρησον τὸν τόπον ὅπου πλαγιάζει, καὶ ἐλθοῦσα σῆκωσον τὸ σκέπασμα ἀπὸ
 5 τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ πλαγιάσον· καὶ ἐκεῖνος θέλει σοὶ εἰπεῖ τί νὰ κάμῃς. Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Πάντα ὅσα
 6 λέγεις εἰς ἐμέ, θέλω κάμει. Καὶ κατέβη εἰς τὸ ἀλώνιον καὶ ἔκαμε πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτήν ἡ πενθερὰ
 7 αὐτῆς. Καὶ ἀφοῦ ὁ Βοόζ ἔφαγε καὶ ἔπινε, καὶ εὐφράνῃ ἡ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὑπῆγε νὰ πλαγιάσῃ εἰς τὴν ἄκρην τοῦ
 8 σωροῦ τοῦ σίτου· ἐκεῖνη δὲ ἤλθε κρυφίως καὶ ἐσῆκωσε ὁ σκέπασμα ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἐπλαγίασε. Καὶ
 πρὸς τὸ μεσονύκτιον ἐξέστη ὁ ἄνθρωπος καὶ συνεταράχθη· καὶ ἰδοῦ, γυνὴ ἐκοιμᾶτο παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
 9 Καὶ εἶπε, Ποία εἶσαι σὺ Ἐκεῖνη δὲ ἀπεκρίθη, Ἐγὼ ἡ Ρούθ ἡ δούλη σου· ἀπλώσον λοιπὸν τὴν πτέρυγάν σου ἐπὶ
 10 τὴν δούλην σου· διότι εἶσαι ὁ πλησιέστερος συγγενὴς μου. Ὁ δὲ εἶπεν, Εὐλογημένη νὰ ᾔσῃ παρὰ Κυρίου,
 11 θύγατερ· διότι ἔδειξας περισσοτέραν ἀγαθωσύνην ἐσχάτως παρὰ πρότερον, μὴ ὑπάγουςα κατόπιν νέων, εἶτε
 12 πτωχῶν εἶτε πλουσίων· καὶ τώρα, θύγατερ, μὴ φοβοῦ· θέλω κάμει εἰς σὲ πᾶν ὃ, τὶ εἶπης· διότι πᾶσα ἡ πόλις τοῦ
 13 λαοῦ μου ἐξεύρει ὅτι εἶσαι γυνὴ ἐνάρετος· καὶ τώρα εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐγὼ εἶμαι στενὸς συγγενής· εἶναι ὁμῶς
 14 ἄλλος συγγενὴς πλησιέστερος ἐμοῦ· μείνον ταύτην τὴν νύκτα· καὶ τὸ πρωῒ ἐὰν αὐτὸς θέλῃ νὰ ἐκπληρώσῃ
 15 πρὸς σὲ τὸ χρέος τὸ συγγενικόν, καλόν· ἄς τὸ ἐκπληρώσῃ· ἀλλ' ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς σὲ τὸ χρέος
 16 τὸ συγγενικόν, τότε ἐγὼ θέλω ἐκπληρώσει τοῦτο πρὸς σέ, ζῇ Κύριος· κοιμήθητι ἕως πρωῒ. Καὶ ἐκοιμήθη
 17 παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἕως πρωῒ· καὶ ἐσηκώθη πρὶν διακρίνῃ ἄνθρωπος ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἄς
 18 μὴ γνωρισθῇ ὅτι ἤλθεν ἡ γυνὴ εἰς τὸ ἀλώνιον. Εἶπε προσέτι, Φέρε τὸ περικάλυμμα τὸ ἐπάνω σου καὶ κράτει
 αὐτό. Καὶ ἐκεῖνη ἐκράτει αὐτό, καὶ αὐτὸς ἐμέτρησεν ἕξ μέτρα κριθῶν καὶ ἔβαλεν ἐπ' αὐτήν· καὶ ὑπῆγεν εἰς
 16 τὴν πόλιν. Καὶ ὅτε ἤλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐκεῖνη εἶπε, Τί ἔγεινεν εἰς σέ, θυγάτηρ μου καὶ αὐτὴ
 17 ἀνήγγειλε πρὸς αὐτήν πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτήν ὁ ἄνθρωπος· καὶ εἶπεν, Ἔδωκεν εἰς ἐμέ ταῦτα τὰ ἕξ μέτρα
 18 τῆς κριθῆς· διότι, Δὲν θέλεις ὑπάγει, μοὶ εἶπε, κενὴ πρὸς τὴν πενθερὰν σου. Ἡ δὲ εἶπε, Κάθου, θυγάτηρ μου,
 ἕως οὗ ἴδῃς πῶς θέλει τελειώσῃ τὸ πρᾶγμα· διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει ἡσυχάσει, ἕως οὗ τελειώσῃ τὸ πρᾶγμα
 σήμερον.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ Βοόζ εἰς τὴν πύλιν καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοῦ, διέβαιναν ὁ συγγενής, περὶ τοῦ ὁποῖου
 2 ὠμίλησεν ὁ Βοόζ. Καὶ εἶπεν, Ὡς σὺ, στρέψον, κάθισον ἐνταῦθα. Καὶ ἐστράφη καὶ ἐκάθισε. Καὶ ἔλαβεν ὁ
 3 Βοόζ δέκα ἄνδρας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε, Καθίσατε ἐνταῦθα. Καὶ ἐκάθισαν. Καὶ εἶπε
 4 πρὸς τὸν συγγενῆ, Ἡ Ναομί, ἡ ἐπιστρέψασα ἐκ γῆς Μωάβ, πωλεῖ τὸ μερίδιον τοῦ ἀγροῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦ
 5 ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἑλιμέλεχ· καὶ ἐγὼ εἶπα νὰ σὲ εἰδοποιήσω, λέγων, Ἀγόρασον αὐτὸ ἐμπροσθεν τῶν κατοίκων
 καὶ ἐμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· ἐὰν θέλῃς νὰ ἐξαγοράσῃς αὐτὸ ὡς συγγενής, ἐξαγόρασον· ἀλλ'
 6 ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαγοράσῃς αὐτό, εἰπὲ πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ ἐξεύρω· διότι δὲν εἶναι ἄλλος νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτό
 7 ὡς συγγενὴς παρὰ σὺ· καὶ ἐγὼ εἶμαι μετὰ σέ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω ἐξαγοράσει αὐτό. Καὶ εἶπεν ὁ Βοόζ,
 8 Καθ' ἣν ἡμέραν ἀγοράσῃς τὸν ἀγρὸν ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Ναομί, πρέπει νὰ λάβῃς καὶ τὴν Ρούθ τὴν Μωαβίτιν,
 9 γυναῖκα τοῦ ἀποθανόντος, διὰ νὰ ἀναστήσῃς τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. Καὶ
 εἶπεν ὁ συγγενής, Δὲν δύναμαι νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος τὸ συγγενικόν, μήποτε φθείρῃ τὴν κληρονομίαν μου·
 10 ἐκπληρώσον σὺ τὸ χρέος μου τὸ συγγενικόν, διότι δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ ἐκπληρώσω αὐτό. Οὗτος δὲ ἦτο ὁ
 11 τρόπος τὸ πάλαι ἐν τῷ Ἰσραὴλ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς συγγενείας καὶ περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως, διὰ νὰ
 12 βεβαιοῦται πᾶς λόγος· ὁ ἄνθρωπος λύων τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, ἔδιδεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦτο
 13 μαρτυρία ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ συγγενὴς πρὸς τὸν Βοόζ, Ἀγόρασον αὐτὸ εἰς σεαυτὸν. Καὶ ἔλυσε τὸ
 14 ὑπόδημα αὐτοῦ. Τότε εἶπεν ὁ Βοόζ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πάντα τὸν λαόν, Μάρτυρες εἶθε σήμερον,
 15 ὅτι ἡγόρασα πάντα τὰ τοῦ Ἑλιμέλεχ καὶ πάντα τὰ τοῦ Χελαιὼν καὶ Μααλὼν, ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Ναομί· καὶ
 προσέτι, τὴν Ρούθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα τοῦ Μααλὼν, ἔλαβον εἰς ἑμαυτὸν διὰ γυναῖκα, διὰ νὰ ἀναστήσῃ
 τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐκ

τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς κατοικίας αὐτοῦ· μάρτυρες εἶσθε σήμερον. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν 11
τῇ πύλῃ καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν, Μάρτυρες· ὁ Κύριος νὰ κάμῃ τὴν γυναῖκα, ἥτις εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκόν 12
σου, ὡς τὴν Ῥαχήλ καὶ ὡς τὴν Λεῖαν, αἵτινες ὠκοδόμησαν ἀμφοτέραι τὸν οἶκον Ἰσραήλ· καὶ ἴσχυε ἐν Ἐφραθὰ 13
καὶ ἔσο περίφημος ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἃς γείνη ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος τοῦ Φαρὲς, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ 14
Θάμαρ εἰς τὸν Ἰούδαν, ἐκ τοῦ σπέρματος τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει δώσει εἰς σὲ ἐκ τῆς νέας ταύτης. Καὶ 15
ἔλαβεν ὁ Βοὺζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἔγεινε γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτήν 16
σύλληψιν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς τὴν Ναομί, Εὐλογητός ὁ Κύριος, ὅστις σήμερον 17
δὲν σὲ ἀπεστέρησε συγγενοῦς, ὥστε τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ καλεῖται ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς σὲ 18
ἀναψυχωτὴς τῆς ζωῆς καὶ θέλει θρέψει τὴν πολιάν σου· διότι ἐγέννησεν αὐτὸν ἡ νύμφη σου, ἥτις σὲ ἀγαπᾷ, 19
ἥτις εἶναι εἰς σὲ καλιτέρη παρὰ ἑπτὰ υἱούς. Τότε ἔλαβεν ἡ Ναομί τὸ παιδίον καὶ ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὸν κόλπον 20, 21
αὐτῆς καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτὸ τροφός. Καὶ αἱ γείτονες ἔδωκαν εἰς αὐτὸ ὄνομα, λέγουσαι, Υἱὸς ἐγεννήθη εἰς τὴν 22
Ναομί· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβήδ· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ Ἰεσσαὶ πατρὸς τοῦ Δαβίδ. Καὶ αὕτη εἶναι 23
ἡ γενεαλογία τοῦ Φαρὲς· ὁ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἑσρὼν, Ἑσρὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν 24
Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν 25
Βοὺζ, Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ, Ὠβήδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, καὶ ὁ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ. 26

ΣΑΜΟΥΗΛ Α΄

Η

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄

- 1** Ἦτο δὲ ἄνθρωπος τις ἐκ Ῥαμαθαΐμοσφίμ, ἐκ τοῦ ὄρουσ Ἐφραΐμ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλκανά, υἱὸς τοῦ
2 Ἱεροάμ, υἱοῦ Ἐλίου, υἱοῦ Θοοῦ, υἱοῦ Σούφ, Ἐφραθαΐος. Καὶ εἶχεν οὗτος δύο γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς
3 Ἄννα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φενίννα· ἡ μὲν Φενίννα εἶχε τέκνα, ἡ δὲ Ἄννα δὲν εἶχε τέκνα. Ἀνέβαινε δὲ ὁ
4 ἄνθρωπος οὗτος ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ κατ' ἔτος, διὰ νὰ προσκυνήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον
5 τῶν δυνάμεων ἐν Σηλῶ. Καὶ ἦσαν ἐκεῖ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἠλεί, Ὁφνεί καὶ Φινεές, ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. Ἐφθασε
6 δὲ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἐθυσίασεν ὁ Ἐλκανά καὶ ἔδωκε μερίδας εἰς τὴν Φενίνναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰς
7 πάντα τοὺς υἱοὺς αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. εἰς δὲ τὴν Ἄνναν ἔδωκε διπλασίαν μερίδα· διότι ἡγάπα
8 τὴν Ἄνναν· ἀλλ' ὁ Κύριος εἶχε κλείσει τὴν μήτραν αὐτῆς. Καὶ ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς παρώξυνεν αὐτὴν σφόδρα,
9 ὥστε νὰ κάμνῃ αὐτὴν νὰ ἀδημονῇ, ὅτι ὁ Κύριος εἶχε κλείσει τὴν μήτραν αὐτῆς. Καὶ οὕτως ἔκαμνε κατ' ἔτος·
10 ὡς ἂν ἀνέβαινεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, οὕτω παρώξυνεν αὐτὴν· καὶ ἐκεῖνη ἔκλαιε καὶ δὲν ἔτρωγεν. Εἶπε
11 δὲ πρὸς αὐτὴν Ἐλκανά ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα, διὰ τί κλαίεις καὶ διὰ τί δὲν τρώγεις καὶ διὰ τί ἡ καρδιά σου εἶναι
12 τεθλιμμένη δὲν εἶμαι ἐγὼ εἰς σὲ καλῆτερος παρὰ δέκα υἱοὺς. Καὶ ἐσηκώθη ἡ Ἄννα, ἀφοῦ ἔφαγον ἐν Σηλῶ
13 καὶ ἀφοῦ ἔπιον· ὁ δὲ Ἠλεί ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ καθέδρας, πλησίον τοῦ παραστάτου τῆς πύλης τοῦ ναοῦ τοῦ
14 Κυρίου. Καὶ αὕτη ἦτο καταπικραμένη τὴν ψυχὴν καὶ προσηύχeto εἰς τὸν Κύριον, κλαίουσα καθ' ὑπερβολὴν.
15 Καὶ ηὐχέθη εὐχὴν, λέγουσα, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐὰν ἐπιβλέψῃς τῶντι εἰς τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης σου
16 καὶ μὲ ἐνθυμηθῇς καὶ δὲν λησμονήσῃς τὴν δούλην σου, ἀλλὰ δώσῃς εἰς τὴν δούλην σου τέκνον ἀρσενικόν,
17 τότε θέλω δώσει αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ ζυράφιον δὲν θέλει ἀναβῆ
18 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ἐνῶ δὲ αὕτη ἐξηκολούθει προσευχομένη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ Ἠλεί παρετήρει τὸ στόμα
19 αὐτῆς. Πλὴν ἡ Ἄννα αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· μόνον τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινουῦντο, ἀλλ' ἡ φωνὴ αὐτῆς
20 δὲν ἠκούετο· ὅθεν ὁ Ἠλεί ἐνόμισεν ὅτι ἦτο μεθυσμένη. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἠλεί, Ἔως πότε θέλεις εἶσθαι
21 μεθύουσα ἀπόβαλε τὸν οἶνον σου ἀπὸ σοῦ. Καὶ ἀπεκρίθη ἡ Ἄννα καὶ εἶπεν, Οὐχί, κύριέ μου, ἐγὼ εἶμαι γυνὴ
22 κατατεθλιμμένη τὴν ψυχὴν· οὔτε οἶνον οὔτε σίκερα δὲν ἔπιον, ἀλλ' ἐξέχεα τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
23 μὴ ὑπολάβῃς τὴν δούλην σου ὡς ἀχρεῖαν γυναῖκα· διότι ἐκ τοῦ πλήθους τοῦ πόνου μου καὶ τῆς θλίψεώς
24 μου ἐλάλησα ἕως τώρα. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἠλεί καὶ εἶπεν, Ὑπαγε εἰς εἰρήνην· καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἄς
25 σοὶ δώσῃ τὴν αἰτησίαν σου, τὴν ὁποῖαν ἤτησας παρ' αὐτοῦ. Ἡ δὲ εἶπεν, Εἴθε ἡ δούλη σου νὰ εὕρῃ χάριν εἰς
26 τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Τότε ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ ἔφαγε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς δὲν ἦτο
27 πλέον σκυθρωπόν. Καὶ τὸ πρῶτ' ἐσηκώθησαν ἐνωρίς, καὶ προσκυνήσαντες ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐπέστρεψαν
28 καὶ ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν εἰς Ῥαμάθ. Καὶ ὁ Ἐλκανά ἐγνώρισεν Ἄνναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ὁ Κύριος
29 ἐνεθυμήθη αὐτὴν. Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἀφότου ἡ Ἄννα συνέλαβεν, ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε
30 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουήλ, διότι παρὰ Κυρίου ἤτησα αὐτόν, εἶπε. Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανά καὶ πᾶς
31 ὁ οἶκος αὐτοῦ, διὰ νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἐτήσιον θυσίαν καὶ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ Ἄννα
32 δὲν ἀνέβη· διότι εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, Δὲν θέλω ἀναβῆ ἕωσού τὸ παιδίον ἀπογαλακτισθῇ· καὶ τότε θέλω
33 φέρει αὐτό, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐκεῖ νὰ κατοικῇ διαπαντός. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν
34 Ἐλκανά ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Κάμε ὅ, τι σοὶ φαίνεται καλόν· κάθου ἕωσού ἀπογαλακτίσῃς αὐτό· μόνον ὁ Κύριος νὰ
35 ἐκπληρώσῃ τὸν λόγον αὐτοῦ. Καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλαζε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕωσού ἀπεγαλάκτισεν αὐτόν.
36 Καὶ ἀφοῦ ἀπεγαλάκτισεν αὐτόν, ἀνέβησεν αὐτόν μεθ' ἑαυτῆς, μετὰ τριῶν μόσχων καὶ ἐνὸς ἐφά ἀλεύρου καὶ
37 ἀσκοῦ οἴνου, καὶ ἔφερον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Σηλῶ· τὸ δὲ παιδίον ἦτο μικρόν. Καὶ ἔσφαξαν τὸν
38 μόσχον καὶ ἔφεραν τὸ παιδίον πρὸς τὸν Ἠλεί. Καὶ εἶπεν ἡ Ἄννα, ὦ, κύριέ μου ζῆ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου,
39 ἐγὼ εἶμαι ἡ γυνὴ, ἣτις ἐστάθη ἐνταῦθα πλησίον σου, δεομένη τοῦ Κυρίου· περὶ τοῦ παιδίου τούτου ἐδεόμην·
40 καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐμὲ τὴν αἰτησίαν μου, τὴν ὁποῖαν ἤτησα παρ' αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἐγὼ ἐδάνεισα αὐτὸ εἰς
41 τὸν Κύριον· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δανεισμένον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ προσεκύνησεν
42 ἐκεῖ τὸν Κύριον.
- 2** Καὶ προσηυχήθη ἡ Ἄννα, καὶ εἶπεν, Εὐφράνθη ἡ καρδιά μου εἰς τὸν Κύριον· ὑψώθη τὸ κέρας μου διὰ
2 τοῦ Κυρίου· ἐπλατύνθη τὸ στόμα μου ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μου· διότι εὐφράνθη ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου. Δὲν
3 ὑπάρχει ἄγιος καθὼς ὁ Κύριος· διότι δὲν εἶναι ἄλλος πλὴν σοῦ, οὐδὲ βράχος καθὼς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Μὴ
4 καυχᾶσθε, μὴ λαλεῖτε ὑπερηφάνως· ἄς μὴ ἐξέλθῃ μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματός σας· διότι ὁ Κύριος
5 εἶναι Θεὸς γνώσεων, καὶ παρ' αὐτοῦ σταθμίζονται αἱ πράξεις. Τὰ τόξα τῶν δυνατῶν συνετρίβησαν, καὶ οἱ
6 ἀδύνατοι περιεζώσθησαν δύναμιν. Οἱ κεχορτασμένοι ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς διὰ ἄρτον· οἱ δὲ πεινῶντες ἔπαυσαν·
7 ἕως καὶ ἡ στεῖρα ἐγέννησεν ἐπτά, ἡ δὲ πολυτέκνος ἐξησθένησεν. Ὁ Κύριος θανατῶν καὶ ζωοποιεῖ· καταβιβάζει
8 εἰς τὸν ᾗδην καὶ ἀναβιβάζει. Ὁ Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινώνει καὶ ὑψώνει. Ἀνεγείρει τὸν πέννητα
9 ἀπὸ τοῦ χώματος, καὶ ἀνυψώνει τὸν πτωχὸν ἀπὸ τῆς κοπρίας, διὰ νὰ καθίσῃ αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἀρχόντων, καὶ
10 νὰ κάμῃ αὐτοὺς νὰ κληρονομήσωσι θρόνον δόξης· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι οἱ στύλοι τῆς γῆς, καὶ ἔστησε τὴν
11 οἰκουμένην ἐπ' αὐτούς. Θέλει φυλάττει τοὺς πόδας τῶν ὁσίων αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἀπολεσθῇ ἐν τῷ

σκοτεί· ἐπειδὴ διὰ δυνάμει δὲν θέλει ὑπερισχύσει ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Κύριος θέλει συντρίψει τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ· ἐξ οὐρανοῦ θέλει βροντήσῃ ἐπ' αὐτούς· ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ θέλει δώσει ἰσχὺν εἰς τὸν βασιλέα αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει τὸ κέρας τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. Τότε ἀνεχώρησεν ὁ Ἐλκανὰ εἰς Παράθ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ὑπηρετεῖ τὸν Κύριον ἐνώπιον Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως. Τοῦ Ἡλεὶ ὅμως οἱ υἱοὶ ἦσαν ἀχρεῖοι ἄνθρωποι δὲν ἐγνώριζον τὸν Κύριον. Ἡ συνήθεια δὲ τῶν ἱερέων πρὸς τὸν λαὸν ἦτο τοιαύτη· ὅτε τις προσέφερε θυσίαν, ἤρχετο ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἱερέως, ἐνῶ ἐψήνετο τὸ κρέας, ἔχων εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρεάγραν τριόδοντον· καὶ ἐβύθιζεν αὐτὴν εἰς τὸ κακκάβιον, ἢ εἰς τὸν λέβητα, ἢ εἰς τὴν χύτραν, ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον· καὶ ὁ, τι ἀνεβίβαζεν ἢ κρεάγρα, ἐλάμβανεν ὁ ἱερεὺς δι' ἑαυτόν. Οὕτως ἔκαμνον πρὸς πάντα τοὺς Ἰσραηλίτας τοὺς ἐρχομένους ἐκεῖ εἰς Σηλῶ. Πρὶν ἔτι καύσωσι τὸ πάχος, ἤρχετο ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν προσφέροντα τὴν θυσίαν, Δὸς κρέας διὰ ψητὸν εἰς τὸν ἱερέα· διότι δὲν θέλει νὰ λάβῃ παρὰ σοῦ κρέας βρασμένον, ἀλλὰ ὠμόν. Καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε πρὸς αὐτόν, Ἄς καύσωσι πρῶτον τὸ πάχος, καὶ ἔπειτα λάβε ὅσον ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου· τότε ἀπεκρίνετο πρὸς αὐτόν, Οὐχί, ἀλλὰ τώρα θέλεις δώσει εἰδὲ μή, θέλω λάβει μετὰ βίας. Διὰ τοῦτο ἡ ἁμαρτία τῶν νέων ἦτο μεγάλη σφόδρα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι οἱ ἄνθρωποι ἀπεστρέφοντο τὴν θυσίαν τοῦ Κυρίου. Ὁ δὲ Σαμουὴλ ὑπηρετεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, παιδάριον περιεζωσμένον λινοῦν ἐφόδ. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔκαμνε εἰς αὐτὸν ἐπένδυμα μικρόν, καὶ ἔφερε πρὸς αὐτόν κατ' ἔτος, ὅτε ἀνέβαινε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν ἐτήσιον θυσίαν. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Ἡλεὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εἰς σὲ σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ δανείου τὸ ὁποῖον ἐδάνεισεν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. Ἐπεσκέφθη δὲ ὁ Κύριος τὴν Ἄνναν· καὶ συνέλαβε καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας· τὸ δὲ παιδίον ὁ Σαμουὴλ ἐμεγάλωνεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἦτο δὲ ὁ Ἡλεὶ πολὺ γέρων· καὶ ἤκουσε πάντα ὅσα ἔπραττον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ὅτι ἐκοιμῶντο μετὰ τῶν γυναικῶν, τῶν συνερχομένων εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί κάμνετε τοιαῦτα πράγματα διότι ἐγὼ ἀκούω κακὰ πράγματα διὰ οὗτο παρὰ παντὸς τούτου τοῦ λαοῦ· μή, τέκνα μου· διότι δὲν εἶναι καλὴ ἡ φήμη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἀκούω· σείσ κάμνετε τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου νὰ γίνηται παραβάτης· ἐὰν ἁμαρτήσῃ ἄνθρωπος εἰς ἄνθρωπον, θέλει ἱκεσία γίνεσθαι εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐὰν τις ἁμαρτήσῃ εἰς τὸν Κύριον, τίς θέλει ἱκετεύσει ὑπὲρ αὐτοῦ Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ὑπῆκουον εἰς τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· διότι ὁ Κύριος ἤθελε νὰ θανατώσῃ αὐτούς. Τὸ δὲ παιδίον ὁ Σαμουὴλ ἐμεγάλωνε καὶ εὐηρέσκει καὶ εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἦλθε δὲ ἄνθρωπός τις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἡλεὶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν ἀπεκαλύφθη φανερά εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, ὅτε αὐτοὶ ἦσαν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Φαραώ· καὶ δὲν ἐξέλεξα αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἑμαυτὸν διὰ ἱερέα, διὰ νὰ κάμνῃ προσφοράς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου, νὰ καίῃ θυμίαμα, νὰ φορῇ ἐφόδ ἐνώπιόν μου καὶ δὲν ἔδωκα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου πάσας τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφοράς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· διὰ τί λακτίζετε εἰς τὴν θυσίαν μου καὶ εἰς τὴν προσφορὰν μου, τὴν ὁποίαν προσέταξα νὰ κάμνωσιν ἐν τῷ κατοικητηρίῳ μου, καὶ δοξάζεις τοὺς υἱοὺς σου ὑπὲρ ἐμέ, ὥστε νὰ παχύνῃσθε μετὰ τὸ καλῆτερον πασῶν τῶν προσφορῶν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ λαοῦ μου· διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ λέγει, Εἶπα βεβαίως ὅτι ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἤθελον περιπατεῖ ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· ἀλλὰ τώρα ὁ Κύριος λέγει, Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ· διότι τοὺς δοξάζοντάς με θέλω δοξάσει, οἱ δὲ καταφρονούντές με θέλουσιν ἀτιμασθῇ. Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, ὅτε θέλω κόψει τὸν βραχίονά σου καὶ τὸν βραχίονα τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, ὥστε ἄνθρωπος γέρων δὲν θέλει εἶσθαι ἐν τῷ οἴκῳ σου. Καὶ θέλεις ἰδεῖ ἐν τῷ κατοικητηρίῳ μου ἀντίπαλον, μεταξὺ πάντων τῶν διδομένων ἀγαθῶν εἰς τὸν Ἰσραὴλ· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει γέρων ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅντινα δὲ ἐκ τῶν ἰδικῶν σου δὲν ἀποκόψω ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, θέλει εἶσθαι διὰ νὰ καταναλίσκῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ νὰ κατατήκῃ τὴν ψυχὴν σου· πάντες δὲ οἱ ἔκγονοι τοῦ οἴκου σου θέλουσι τελευτᾶ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι σημεῖον εἰς σέ, τὸ ὁποῖον θέλει ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς δύο υἱοὺς σου, ἐπὶ Ὀφνεὶ καὶ Φινεές· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἀποθάνει ἀμφότεροι. Καὶ θέλω ἀνεγείρει εἰς ἑμαυτὸν ἱερέα πιστόν, πρᾶπτοντα κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν μου· καὶ θέλω οἰκοδομήσει εἰς αὐτὸν οἶκον ἀσφαλῆ· καὶ θέλει περιπατεῖ ἐνώπιον τοῦ χριστοῦ μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ πᾶς ὁ ἐναπολειφθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ σου θέλει ἔρχεσθαι προσπίπτων εἰς αὐτὸν διὰ ὀλίγον ἀργύριον καὶ διὰ κομμάτιον ψωμίου, καὶ θέλει λέγει, Διόρισόν με, παρακαλῶ, εἰς τινα τῶν ἱερατικῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ νὰ τρώγῃ ὀλίγον ἄρτον.

Καὶ τὸ παιδίον ὁ Σαμουὴλ ὑπηρετεῖ τὸν Κύριον ἐμπροσθεν τοῦ Ἡλεὶ. Ὁ λόγος δὲ τοῦ Κυρίου ἦτο σπάνιος κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας· ὅρασις δὲν ἐφαίνετο. Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν, ὅτε ὁ Ἡλεὶ ἐκοίτετο ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἡμαυρωμένοι, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ, ὁ δὲ Σαμουὴλ ἐκοίτετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, ὅπου ἦτο ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, πρὶν ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ σβεσθῇ, ἐκάλεσεν ὁ Κύριος τὸν Σαμουὴλ· ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ, ἐγώ. Καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸν Ἡλεὶ καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγώ· διότι με ἐκάλεσας. Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν σὲ ἐκάλεσα· ἐπίστρεψον νὰ κοιμηθῇς. Καὶ ὑπῆγε νὰ κοιμηθῇ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκάλεσε πάλιν ἐκ δευτέρου, Σαμουὴλ. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαμουὴλ καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Ἡλεὶ καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγώ· διότι με ἐκάλεσας. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Δὲν σὲ ἐκάλεσα, τέκνον μου· ἐπίστρεψον νὰ κοιμηθῇς. Καὶ Σαμουὴλ δὲν ἐγνώριζεν ἔτι τὸν Κύριον, καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δὲν εἶχεν ἔτι ἀποκαλυφθῇ εἰς αὐτόν. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Κύριος τὸν Σαμουὴλ πάλιν ἐκ τρίτου. Καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Ἡλεὶ καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγώ· διότι με ἐκάλεσας. Καὶ ἐνόησεν ὁ Ἡλεὶ ὅτι ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὸ παιδίον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡλεὶ πρὸς τὸν Σαμουὴλ, Ὑπαγε νὰ κοιμηθῇς· καὶ ἐὰν σὲ κράξῃ, θέλεις εἰπεῖ, Λάλησον, Κύριε· διότι ὁ δοῦλός σου ἀκούει. Καὶ ὁ Σαμουὴλ ὑπῆγε καὶ ἐκοιμήθη ἐν

10 τῷ τόπῳ αὐτοῦ. Καὶ ἦλθεν ὁ Κύριος καὶ σταθεῖς ἐκάλεσε καθὼς τὸ πρότερον, Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ὁ
 11 Σαμουήλ ἀπεκρίθη, Λάλησον, διότι ὁ δοῦλός σου ἀκούει. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἰδού, ἐγὼ
 12 θέλω κάμει εἰς τὸν Ἰσραὴλ πρᾶγμα, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὸ θέλουσιν ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα· ἐν ἐκείνῃ
 13 τῇ ἡμέρᾳ θέλω ἐκτελέσει ἐναντίον τοῦ Ἥλει πάντα ὅσα ἐλάλησα περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· θέλω ἀρχίσει καὶ θέλω
 14 ἐπιτελέσει, διότι ἀνήγγειλα πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐγὼ θέλω κρίνει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος διὰ τὴν ἀνομίαν·
 15 ἐπειδὴ γινώρισας ὅτι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔφερον κατάραν ἐφ' ἑαυτούς, δὲν συνέστειλεν αὐτούς· καὶ διὰ τοῦτο ὥμοσα
 16 ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ Ἥλει, ὅτι ἡ ἀνομία τῶν υἱῶν τοῦ Ἥλει δὲν θέλει καθαρισθῇ εἰς τὸν αἰῶνα διὰ θυσίας
 17 οὐδὲ διὰ προσφορᾶς. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Σαμουήλ ἕως πρωῒας· ἔπειτα ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
 18 Καὶ ἐφοβεῖτο ὁ Σαμουήλ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ὄρασιν πρὸς τὸν Ἥλει. Ἐκάλεσε δὲ ὁ Ἥλει τὸν Σαμουήλ καὶ εἶπε,
 19 Σαμουήλ, τέκνον μου. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἰδού, ἐγώ. Καὶ εἶπε, Ποῖος εἶναι ὁ λόγος, ὁ λαληθεὶς πρὸς σέ μὴ
 20 κρύψῃς αὐτόν, παρακαλῶ, ἀπ' ἐμοῦ· οὕτω νὰ κάμῃ εἰς σέ ὁ Θεὸς καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν κρύψῃς ἀπ'
 21 ἐμοῦ τινὰ ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων πρὸς σέ. Καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτόν ὁ Σαμουήλ πάντα τοὺς
 22 λόγους, καὶ δὲν ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ οὐδέν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἥλει, Αὐτὸς εἶναι Κύριος· ὥς κάμῃ τὸ ἀρεστὸν εἰς
 23 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐμεγάλωνεν ὁ Σαμουήλ· καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν ἄφινε νὰ πίπτῃ
 24 οὐδεὶς ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, ἀπὸ Δάν ἕως Βήρσαβε, ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Σαμουήλ
 25 ἦτο διωρισμένος εἰς τὸ νὰ ᾔνῃ προφήτης τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Κύριος νὰ φανερόνηται ἐν Σηλῶ·
 26 διότι ἀπεκαλύπτετο ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ ἐν Σηλῶ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος τοῦ Σαμουήλ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐξηλθεν ὁ Ἰσραὴλ ἐναντίον τῶν Φιλισταίων
 2 εἰς μάχην, καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τοῦ Ἑβενῆζερ· οἱ δὲ Φιλιισταῖοι ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀφέκ. Καὶ
 3 παρετάχθησαν οἱ Φιλιισταῖοι ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὅτε ἐξηπλώθη ἡ μάχη, ἐκτυπύθη ὁ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν
 4 τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐφονεύθησαν ἐν τῷ πεδίῳ κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἕως τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. Ὅτε δὲ
 5 ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸ στρατόπεδον, εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἐπάταξεν ἡμᾶς σήμερον
 6 ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων ὥς λάβωμεν πρὸς ἑαυτοὺς ἀπὸ Σηλῶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ
 7 ἐλθοῦσα ἐν μέσῳ ἡμῶν θέλει σώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλῶ, καὶ
 8 ἐσήκωσαν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ καθημένου ἐπὶ τῶν χερουβεὶμ· καὶ
 9 ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἥλει, Ὁφνεί καὶ Φινεές, ἦσαν ἐκεῖ μετὰ τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε
 10 ἦλθεν ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰς τὸ στρατόπεδον, πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἠλάλαξε μετὰ φωνῆς μεγάλης,
 11 ὥστε ἀντήχησεν ἡ γῆ. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Φιλιισταῖοι τὴν φωνὴν τοῦ ἀλαλαγμοῦ, εἶπον, Τί σημαίνει ἡ φωνὴ τοῦ
 12 μεγάλου τούτου ἀλαλαγμοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑβραίων; Καὶ ἔμαθον ὅτι ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου ἦλθεν εἰς τὸ
 13 στρατόπεδον. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ Φιλιισταῖοι, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ εἶπον, Οὐαὶ εἰς
 14 ἡμᾶς. Διότι δὲν ἐστάθη τοιοῦτον πρᾶγμα χθὲς καὶ προχθὲς· οὐαὶ εἰς ἡμᾶς. Τίς θέλει σώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς
 15 τῶν θεῶν τούτων τῶν ἰσχυρῶν οὗτοι εἶναι οἱ θεοί, οἱ πατάζαντες τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πάσῃ πληγῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 16 ἐνδυναμώθητε, Φιλιισταῖοι, καὶ στάθητε ὡς ἄνδρες, διὰ νὰ μὴ γείνητε δοῦλοι εἰς τοὺς Ἑβραίους, καθὼς αὐτοὶ
 17 ἐστάθησαν δοῦλοι εἰς ἐσᾶς· στάθητε ὡς ἄνδρες, καὶ πολεμήσατε αὐτούς. Τότε οἱ Φιλιισταῖοι ἐπολέμησαν· καὶ
 18 ἐκτυπύθη ὁ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο σφαγὴ μεγάλη σφόδρα· καὶ ἔπεσον
 19 ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες πεζοί. Καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἥλει,
 20 Ὁφνεί καὶ Φινεές, ἐθανατώθησαν. Καὶ ἔδραμεν ἐκ τῆς μάχης ἄνθρωπος τις ἐκ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἦλθεν εἰς
 21 Σηλῶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἔχων τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεσχισμένα καὶ χῶμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἦλθεν,
 22 ἰδοὺ, ὁ Ἥλει ἐκάθητο ἐπὶ τῆς καθέδρας, κατὰ τὸ πλάγιον τῆς ὁδοῦ, σκοπεύων· διότι ἡ καρδία αὐτοῦ ἔτρεμε
 23 περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν ἀνήγγειλε ταῦτα, ἀνεβόησε πᾶσα ἡ πόλις.
 24 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἥλει τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, εἶπε, Τί σημαίνει ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦλθε
 25 σπεύδων καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Ἥλει. Ἦτο δὲ ὁ Ἥλει ἐνενήκοντα ὀκτὼ ἐτῶν· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν
 26 ἡμαυρωμένοι, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ. Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν Ἥλει, Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλθὼν ἐκ τῆς
 27 μάχης, καὶ ἔφυγον ἐγὼ ἐκ τῆς μάχης σήμερον. Καὶ εἶπε, Τί ἐγένετο, τέκνον μου; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ μηνυτὴς καὶ
 28 εἶπεν, Ἐφυγεν ὁ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων, καὶ ἔτι μεγάλη σφαγὴ ἐγένετο εἰς τὸν λαόν· καὶ προσέτι
 29 ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ σου, Ὁφνεί καὶ Φινεές, ἀπέθανον· καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη. Καὶ καθὼς ἀνέφερε
 30 περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἥλει ἔπεσεν ἐκ τῆς καθέδρας εἰς τὰ ὀπίσθια πρὸς τὸ πλάγιον τῆς πύλης, καὶ
 31 συνετρίβη ὁ τράχηλος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· διότι ἦτο γέρων ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς. Ἐκρινε δὲ αὐτὸς τὸν
 32 Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. Καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ, ἡ γυνὴ τοῦ Φινεές, οὔσα ἐγκυος, ἐτοίμη νὰ γεννήσῃ, ὥς
 33 ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη καὶ ὅτι ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανον,
 34 ἐκυρτώθη καὶ ἐγέννησε· διότι ἦλθον εἰς αὐτὴν οἱ πόνοι. Καὶ καθ' ὃν καιρὸν ἀπέθνησκεν, αἱ γυναῖκες αἱ
 35 παριστάμεναι εἶπον πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ· διότι ἐγέννησας υἱόν. Ἐκείνη ὅμως δὲν ἀπεκρίθη οὐδὲ ἔβαλεν
 36 αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδίον Ἰθαβὼδ, λέγουσα, Ἡ δόξα ἔφυγεν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ· διότι
 37 ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη, καὶ διότι ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανον. Καὶ εἶπεν, Ἡ δόξα
 38 ἔφυγεν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ἐπιάσθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.

5, 2 Οἱ δὲ Φιλιισταῖοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὴν ἀπὸ Ἑβενῆζερ εἰς Ἀζωτον. Καὶ ἔλαβον
 οἱ Φιλιισταῖοι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαγών, καὶ ἔθεσαν αὐτὴν πλησίον
 3 τοῦ Δαγών. Καὶ ὅτε οἱ Ἀζώτιοι ἐσηκώθησαν ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον, ἰδοὺ, ὁ Δαγὼν πεσμένος κατὰ πρόσωπον
 4 αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου. Καὶ λαβόντες τὸν Δαγών, κατέστησαν αὐτόν εἰς τὸν τόπον

αὐτοῦ. Καὶ τὴν ἐπαύριον ὅτε ἐσηκώθησαν ἐνωρίς τὸ πρωῒ, ἰδοὺ, ὁ Δαγὼν πεσμένος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ γῇ ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Δαγὼν καὶ αἱ δύο παλάμαι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀποκεκομμένα ἐπὶ τοῦ κατωφλίου· μόνον ὁ κορμὸς τοῦ Δαγὼν ἐναπέμεινεν εἰς αὐτόν. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ Ἀζώτῳ οἱ ἱερεῖς τοῦ Δαγὼν, καὶ πᾶς ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαγὼν, δὲν πατοῦσιν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Δαγὼν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐπεβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς μετ' αἰμορροΐδας, τὴν Ἀζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. Καὶ ὅτε εἶδον οἱ ἄνδρες τῆς Ἀζώτου ὅτι ἐγείνεν οὕτως, εἶπον, Ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλει κατοικεῖ μεθ' ἡμῶν· διότι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐσκληρύνθη ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν Δαγὼν τὸν θεὸν ἡμῶν. Ὅθεν ἀποστείλαντες ἐσύναζαν πρὸς ἑαυτοὺς πάντας τοὺς σατράπας τῶν Φιλισταίων καὶ εἶπον, Τί θέλομεν κάμει εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ οἱ δὲ εἶπον, Ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἄς μετακομισθῇ εἰς Γάθ. Καὶ μετεκόμισαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Αφοῦ δὲ μετεκόμισαν αὐτήν, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο ἐναντίον τῆς πόλεως μετ' ὀλεθρον μέγαν σφόδρα· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἐξεφύρσαν εἰς αὐτοὺς αἰμορροΐδες. Διὰ τοῦτο ἀπέστειλαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀκκαρῶν. Καὶ ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀκκαρῶν, οἱ Ἀκκαρωνῖται ἐδόησαν, λέγοντες, Ἐφεραν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν. Καὶ ἀποστείλαντες ἐσύναζαν πάντας τοὺς σατράπας τῶν Φιλισταίων καὶ εἶπον, Αποπέμψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν· διότι ἦτο τρόμος θανάτου ἐφ' ὅλην τὴν πόλιν· ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐκεῖ βαρεῖα σφόδρα. Καὶ οἱ ἄνδρες ὅσοι δὲν ἀπέθανον, ἐκτυπήθησαν ἀπὸ αἰμορροΐδας· καὶ ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν.

Καὶ ἦτο ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων ἑπτὰ μῆνας. Καὶ ἔκραζαν οἱ Φιλισταῖοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις, λέγοντες, Τί νὰ κάμωμεν εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου φανερώσατε εἰς ἡμᾶς τίνι τρόπῳ θέλομεν ἀποστείλῃ αὐτήν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. Οἱ δὲ εἶπον, Ἐὰν ἐξαποστείλῃτε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, μὴ ἀποστείλῃτε αὐτὴν κενήν· ἀλλὰ κατὰ πάντα τρόπον ἀπόδοτε εἰς αὐτὸν προσφορὰν περὶ ἀνομίας· τότε θέλετε ἰαθῇ καὶ θέλετε γνωρίσῃ διὰ τί ἡ χεὶρ αὐτοῦ δὲν ἀπεσύρθη ἀπὸ σᾶς. Καὶ εἶπον, Ποία εἶναι ἡ περὶ ἀνομίας προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλομεν ἀποδώσει εἰς αὐτόν. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν Φιλισταίων, πέντε αἰμορροΐδες χρυσαὶ καὶ πέντε χρυσοὶ ποντικοί· διότι ἡ αὐτὴ πληγὴ ἦτο ἐπὶ πάντας ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς σατράπας ὑμῶν· διὰ τοῦτο θέλετε κάμει ὁμοιώματα τῶν αἰμορροΐδων σας καὶ ὁμοιώματα τῶν ποντικῶν σας τῶν φθειρόντων τὴν γῆν· καὶ θέλετε δώσῃ δόξαν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· ἵσως ἐλαφρύνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν· διὰ τί λοιπὸν σκληρύνετε τὰς καρδίας σας, καθὼς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ὁ Φαραὼ ἐσκλήρυναν τὰς καρδίας αὐτῶν ὅτε ἔκαμε τεράστια ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, δὲν ἀφῆκαν αὐτοὺς νὰ ὑπάγωσι, καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρησαν· τώρα λοιπὸν λάβετε καὶ ἐτοιμάσατε μίαν ἄμαξαν νέαν καὶ δύο βοῦς θηλαζούσας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπεβλήθη ζυγός, καὶ ζευζάτε τὰς βοῦς εἰς τὴν ἄμαξαν, τοὺς δὲ μόσχους αὐτῶν ἐπαναφέρετε ἀπ' ὅπισθεν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ λάβετε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ θέσατε αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἀμάξης· καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσά, τὰ ὁποῖα ἀποδίδετε εἰς αὐτὸν προσφορὰν περὶ ἀνομίας, θέσατε ἐν κιβωτίῳ εἰς τὰ πλάγια αὐτῆς· καὶ ἐξαποστείλατε αὐτὴν νὰ ὑπάγῃ· καὶ βλέπετε, ἐὰν ἀναβαίῃ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ὁρίων αὐτῆς εἰς Βαίθσεμῆς, αὐτὸς ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς τὸ μέγα τοῦτο κακόν· ἐὰν δὲ μὴ, τότε θέλομεν γνωρίσῃ ὅτι δὲν ἐπάταξεν ἡμᾶς ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τοῦτο ἐστάθη τυχαῖον εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ ἄνδρες, καὶ λαβόντες δύο βοῦς θηλαζούσας, ἔζευξαν αὐτὰς εἰς τὴν ἄμαξαν, τοὺς δὲ μόσχους αὐτῶν ἀπέκλεισαν ἐν τῷ οἴκῳ. Καὶ ἔθεσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς ἀμάξης καὶ τὸ κιβώτιον μετὰ τῶν χρυσῶν ποντικῶν καὶ τῶν ὁμοιωμάτων τῶν αἰμορροΐδων αὐτῶν. Καὶ διευθύνθησαν αἱ βοῦς εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Βαίθσεμῆς· τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐξηκολούθουν, μυκώμεναι ἐνῶ ὑπήγαινον, καὶ δὲν μετεστρέφοντο δεξιὰ ἢ ἀριστερά· οἱ δὲ σατράπαι τῶν Φιλισταίων ἐπορεύοντο κατόπιν αὐτῶν ἕως τῶν ὁρίων τῆς Βαίθσεμῆς. Καὶ οἱ Βαίθσεμίται ἐθέριζον τὸν σῖτον αὐτῶν ἐν τῇ κοιλάδι καὶ ὑψώσαντες τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, εἶδον τὴν κιβωτὸν καὶ ἰδόντες ὑπερεχάρσαν. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ ἄμαξα εἰς τὸν ἀγρὸν Ἰησοῦ τοῦ Βαίθσεμίτου καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ὅπου ἦτο λίθος μέγας· καὶ ἔσχισαν τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης, καὶ προσέφεραν τὰς βοῦς ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον. Καὶ οἱ Λευῖται κατεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ κιβώτιον τὸ μετ' αὐτῆς, τὸ περιέχον τὰ χρυσὰ σκεύη, καὶ ἔθεσαν ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Βαίθσεμῆς προσέφεραν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Καὶ ἀφοῦ οἱ πέντε σατράπαι τῶν Φιλισταίων εἶδον, ἐπέστρεψαν εἰς Ἀκκαρῶν τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Αὗται δὲ ἦσαν αἱ αἰμορροΐδες αἱ χρυσαί, τὰς ὁποίας οἱ Φιλισταῖοι ἀπέδωκαν προσφορὰν περὶ ἀνομίας εἰς τὸν Κύριον· τῆς Ἀζώτου μία, τῆς Γάζης μία, τῆς Ἀσκαλῶνος μία, τῆς Γάθ μία, τῆς Ἀκκαρῶν μία· καὶ οἱ ποντικοὶ οἱ χρυσοὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν πασῶν τῶν πόλεων τῶν Φιλισταίων, τῶν πέντε σατραπῶν, ἀπὸ πόλεων περικτειχισμένων καὶ κωμῶν ἀπερικτειχίστων, ἕως μάλιστα τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου, Ἀβέλ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατέθεσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου· ὅστις σώζεται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν τῷ ἀγρῷ Ἰησοῦ τοῦ Βαίθσεμίτου. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Κύριος τοὺς ἄνδρας τῆς Βαίθσεμῆς, διότι ἐνέβλεψαν εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπάταξεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἄνδρας πεντήκοντα χιλιάδας καὶ ἑβδομήκοντα· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαός, διότι ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν πληγῇ μεγάλῃ. Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς Βαίθσεμῆς, Τίς δύναται νὰ σταθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τοῦ ἁγίου τούτου Θεοῦ καὶ πρὸς τίνα θέλει ἀναβῇ ἀφ' ἡμῶν. Καὶ ἀπέστειλαν μηνυτὰς πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κιριάθ ἱαρείμ, λέγοντες, Οἱ Φιλισταῖοι ἔφεραν ὀπίσω τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου· κατάβητε, ἀναβιβάσατε αὐτὴν πρὸς ἑαυτοὺς.

Καὶ ἦλθον οἱ ἄνδρες τῆς Κιριάθἱαρείμ, καὶ ἀναβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἔφεραν αὐτὴν εἰς τὸν

οἶκον τοῦ Ἀθιναδάβ ἐπὶ τὸν λόφον, καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καθιέρωσαν, διὰ τὰ φυλάττει τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτέθη ἡ κιβωτὸς ἐν Κιριάθιαιρέμ, παρήλθε καιρὸς πολὺς· καὶ ἐγένιναν εἴκοσι ἔτη· καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐστέναζεν, ἀναζητῶν τὸν Κύριον. Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν σεῖς ἐπιστρέφητε ἐξ ὅλης ὑμῶν τῆς καρδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἀποβάλετε ἐκ μέσου ὑμῶν τοὺς Θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὰς Ἀσταρῶθ, καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον καὶ αὐτὸν μόνον λατρεύετε· καὶ θέλει ἐλευθερώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων. Τότε ἀπέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοὺς Βααλεῖμ καὶ τὰς Ἀσταρῶθ καὶ ἐλάτρευσαν τὸν Κύριον μόνον. Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Συνάξατε πάντα τὸν Ἰσραὴλ εἰς Μισπά, καὶ θέλω προσευχηθῆ ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ συνήχθησαν ὁμοῦ εἰς Μισπά, καὶ ἤντλησαν ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐνήστευσαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εἶπον ἐκεῖ, Ἥμαρτήσαμεν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἔκρινεν ὁ Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Μισπά. Ὅτε δὲ ἤκουσαν οἱ Φιλιισταῖοι ὅτι συνηθροίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μισπά ἀνέβησαν οἱ σατράπαι τῶν Φιλισταίων κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἀκούσαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων. Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Σαμουὴλ, Μὴ παύσης βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, διὰ τὰ σώσῃ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ ἓν ἀρνίον γαλαθινόν, καὶ προσέφερεν ὁλόκληρον ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐβόησεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Κύριον ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Κύριος. Καὶ ἐνῶ προσέφερεν ὁ Σαμουὴλ τὸ ὁλοκαύτωμα, ἐπλησίασαν οἱ Φιλιισταῖοι διὰ τὰ πολεμῆσιν κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐβρόντησεν ὁ Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπὶ τοὺς Φιλισταίους καὶ κατετρόπωσεν αὐτούς· καὶ ἐκτυπήθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μισπά, καὶ κατεδίωξαν τοὺς Φιλισταίους καὶ ἐπάταξαν αὐτούς, ἕως ὑποκάτω τῆς Βαίθχαρ. Τότε ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ ἓνα λίθον καὶ ἔστησε μεταξὺ Μισπά καὶ Σὲν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐβενῆξερ, λέγων, Μέχρι τοῦδε ἐβοήθησεν ἡμᾶς ὁ Κύριος. Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ Φιλιισταῖοι καὶ δὲν ἦλθον πλέον εἰς τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἦτο ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου κατὰ τῶν Φιλισταίων πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουὴλ. Καὶ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας οἱ Φιλιισταῖοι εἶχον λάβει ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπεδόθησαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἀπὸ Ἀκκαρῶν ἕως Γάθ· καὶ ἠλευθέρωσεν ὁ Ἰσραὴλ τὰ ὅρια αὐτῶν ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἦτο εἰρήνη μεταξὺ Ἰσραὴλ καὶ Ἀμορραίων. Καὶ ἔκρινεν ὁ Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο κατ' ἔτος περιερχόμενος εἰς Βαιθὴλ καὶ Γάλγαλα καὶ Μισπά καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς τόποις τούτοις· ἡ δὲ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ ἦτο εἰς Ῥαμά· διότι ἐκεῖ ἦτο ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ· ἐκεῖ προσέτι ὠκοδόμησε θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον.

8, 2 Καὶ ὅτε ἐγήρασεν ὁ Σαμουὴλ, κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κριτὰς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ἦτο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωὴλ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου αὐτοῦ Ἀθιά· οὗτοι ἦσαν κριταὶ ἐν Βήρσαβε. Πλὴν δὲν περιεπάτησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξέκλιναν ὀπίσω τοῦ κέρδους καὶ ἐδωροδοκοῦντο καὶ διέστρεφον τὴν κρίσιν. Ὅθεν συνηθροίσθησαν πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Σαμουὴλ εἰς Ῥαμά, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ, σὺ ἐγήρασας, καὶ οἱ υἱοὶ σου δὲν περιπατοῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς σου· κατέστησαν λοιπὸν εἰς ἡμᾶς βασιλέα διὰ τὰ κρίνῃ ἡμᾶς, καθὼς ἔχουσι πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ πρᾶγμα ὁμῶς δὲν ἤρρεσεν εἰς τὸν Σαμουὴλ, ὅτι εἶπον, Δὸς εἰς ἡμᾶς βασιλέα διὰ τὰ κρίνῃ ἡμᾶς. Καὶ ἐδεήθη ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουὴλ, Ἀκουσον τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, κατὰ πάντα ὅσα λέγουσι πρὸς σέ· διότι δὲν ἀπέβαλον σέ, ἀλλ' ἐμὲ ἀπέβαλον ἀπὸ τοῦ νὰ βασιλεύω ἐπ' αὐτούς· κατὰ πάντα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἔπραξαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασα αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐγκαταλίποντές με καὶ λατρεύσαντες ἄλλους θεοὺς, οὕτω κάμνουσι καὶ πρὸς σέ· τώρα λοιπὸν ἄκουσον τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλὴν διαμαρτυρήθητι παρρησίᾳ πρὸς αὐτοὺς καὶ δεῖξον εἰς αὐτοὺς τὸν τρόπον τοῦ βασιλέως, ὅστις θέλει βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν, τὸν ζητοῦντα παρ' αὐτοῦ βασιλέα· καὶ εἶπεν, Οὕτως θέλει εἶσθαι ὁ τρόπος τοῦ βασιλέως, ὅστις θέλει βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν θέλει λαμβάνει καὶ διορίζει εἰς ἑαυτόν, διὰ τὰς ἀμάξας αὐτοῦ καὶ διὰ ἵππεῖς αὐτοῦ καὶ διὰ τὰ προτρέχουσι τῶν ἀμαξῶν αὐτοῦ. Καὶ θέλει διορίζει εἰς ἑαυτὸν χιλιάρχους καὶ πεντηκοντάρχους· καὶ εἰς τὸ νὰ ἐργάζονται τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ νὰ θερίζωσι τὸν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ νὰ κατασκευάζωσι τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ σκευὴ καὶ τὴν σκευὴν τῶν ἀμαξῶν αὐτοῦ. Καὶ τὰς θυγατέρας σας θέλει λαμβάνει διὰ μυρεψοὺς καὶ μαγειρίσας καὶ ἀρτοποιούς· καὶ τοὺς ἀγροὺς σας καὶ τοὺς ἀμπελωνᾶς σας καὶ τοὺς ἐλαιωνᾶς σας τοὺς καλτητέρους θέλει λάβει καὶ δώσει εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ. Καὶ τὸ δέκατον τῶν σπαρτῶν σας καὶ τῶν ἀμπελώνων σας θέλει λαμβάνει καὶ δίδει εἰς τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ. Καὶ τοὺς δούλους σας καὶ τὰς δούλας σας καὶ τοὺς καλτητέρους νέους σας καὶ τοὺς ὄνους σας θέλει λαμβάνει καὶ διορίζει εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ. Τὰ ποιμνία σας θέλει δεκατίζει· καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι δοῦλοι αὐτοῦ. Καὶ θέλετε βοᾶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕνεκα τοῦ βασιλέως σας, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐκλέξατε εἰς ἑαυτούς· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν θέλει σᾶς ἐπακούσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ὁ λαὸς ὁμῶς δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Σαμουὴλ· καὶ εἶπον, Οὐχί· ἀλλὰ βασιλεὺς θέλει εἶσθαι ἐφ' ἡμᾶς· διὰ τὰ ἡμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ νὰ κρίνῃ ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν καὶ νὰ ἐξέρχεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ νὰ μάχεται τὰς μάχας ἡμῶν. Καὶ ἤκουσεν ὁ Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἀνέφερεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὄτια τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουὴλ, Ἀκουσον τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραὴλ, Ὑπάγετε ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

9 Ἦτο δὲ ἀνὴρ τις ἐκ τοῦ Βενιαμίν, ὀνομαζόμενος Κεῖς, υἱὸς τοῦ Ἀθιήλ, υἱοῦ τοῦ Σερώρ, υἱοῦ τοῦ Βεχωράθ, υἱοῦ τοῦ Ἀφιά, ἀνδρὸς Βενιαμίτου, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ. Εἶχε δὲ οὗτος υἱόν, ὀνομαζόμενον Σαούλ, ἐκλεκτὸν καὶ

ὥραιον· καὶ δὲν ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἄνθρωπος ὥραιότερος αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ὧμων αὐτοῦ καὶ ἐπάνω
 ἐξεῖχεν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ αἱ ὄνοι τοῦ Κεῖς πατρός τοῦ Σαοὺλ ἐχάθησαν· καὶ εἶπεν ὁ Κεῖς πρὸς τὸν 3
 Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λάβε τώρα μετὰ σοῦ ἓνα τῶν ὑπηρετῶν, καὶ σηκώθεις ὕπαγε νὰ ζητήσης τὰς ὄνους. Καὶ 4
 ἐπέρασε διὰ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ καὶ ἐπέρασε διὰ τῆς γῆς Σαλισά, ἀλλὰ δὲν εὗρηκαν αὐτάς· καὶ ἐπέρασαν διὰ
 τῆς γῆς Σααλεῖμ, πλὴν δὲν ἦσαν ἐκεῖ· καὶ ἐπέρασε διὰ τῆς γῆς Ἰεμινί, ἀλλὰ δὲν εὗρηκαν αὐτάς. Ὅτε δὲ ἦλθον 5
 εἰς τὴν γῆν Σούφ, εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ τὸν μετ' αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἄς ἐπιστρέψωμεν, μήποτε
 ὁ πατὴρ μου, ἀφήσας τὴν φροντίδα τῶν ὄνων, συλλογίζεται περὶ ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ τώρα, ἐν 6
 τῇ πόλει ταύτῃ εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐνδοξος· πᾶν ὃ, τι εἴπῃ γίνεται ἐξάπαντος· ἄς
 ὑπάγωμεν λοιπὸν ἐκεῖ· ἴσως φανερώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ὁδὸν ἡμῶν, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ὑπάγωμεν. Καὶ εἶπεν 7
 ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ἄλλ' ἰδοὺ, θέλομεν ὑπάγει, πλὴν τί θέλομεν φέρει πρὸς τὸν ἄνθρωπον
 διότι ὁ ἄρτος ἐξέλιπεν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν· καὶ δῶρον δὲν ὑπάρχει νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ
 Θεοῦ· τί ἔχομεν. Καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν ὁ ὑπηρέτης πρὸς τὸν Σαοὺλ, εἶπεν, Ἰδοὺ, εὐρίσκεται ἐν τῇ χειρὶ μου 8
 ἓν τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, τὸ ὁποῖον θέλω δώσω εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλει φανερώσῃ εἰς ἡμᾶς
 τὴν ὁδὸν ἡμῶν. Τὸ πάλαι ἐν τῇ Ἰσραὴλ, ὁπότε τίς ὑπήγαινε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν, ἔλεγεν οὕτως· Ἐλθετε, 9
 καὶ ἄς ὑπάγωμεν ἕως εἰς τὸν βλέποντα· διότι ὁ σήμερον προφήτης ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ὁ βλέπων. Τότε εἶπεν ὁ 10
 Σαοὺλ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Καλὸς ὁ λόγος σου· ἐλθέ, ἄς ὑπάγωμεν. Ὑπῆγαν λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου
 ἦτο ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνῶ ἀνέβαινον τὸ ἀνήφορον τῆς πόλεως, εὗρηκαν κοράσια ἐξερχόμενα διὰ νὰ 11
 ἀντλήσωσιν ὕδωρ· καὶ εἶπον πρὸς αὐτά, Εἶναι ἐνταῦθα ὁ βλέπων. Καὶ ἐκεῖνα ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτοὺς καὶ 12
 εἶπον, Εἶναι ἰδοὺ, ἔμπροσθέν σου· τάχυνον λοιπὸν· διότι σήμερον ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ εἶναι σήμερον
 θυσία τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου· εὐθύς ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν πόλιν, θέλετε εὐρεῖ αὐτόν, πρὶν ἀναβῆ εἰς 13
 τὸν ὑψηλὸν τόπον διὰ νὰ φάγῃ· διότι ὁ λαὸς δὲν τρώγει ἕως οὗ ἔλθῃ αὐτός, ἐπειδὴ οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν·
 μετὰ ταῦτα τρώγουσιν οἱ κεκλημένοι τώρα λοιπὸν ἀνάβητε· διότι περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλετε εὐρεῖ αὐτόν.
 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἐνῶ εἰσέρχοντο εἰς τὴν πόλιν, ἰδοὺ, ὁ Σαμουὴλ ἐξήρχετο ἐνώπιον αὐτῶν, διὰ 14
 νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον. Εἶχε δὲ ἀποκαλύψει ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουὴλ, μίαν ἡμέραν πρὶν ἔλθῃ ὁ 15
 Σαοὺλ, λέγων. Αὖριον περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλω ἀποστείλει πρὸς σὲ ἄνθρωπον ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ θέλεις 16
 χρίσει αὐτὸν ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ, καὶ θέλει σώσει τὸν λαὸν μου ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων· διότι
 ἐπέβλεψα ἐπὶ τὸν λαὸν μου, ἐπειδὴ ἡ βοή αὐτῶν ἦλθεν εἰς ἐμέ. Καὶ ὅτε ὁ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, ὁ Κύριος 17
 εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ, ὁ ἄνθρωπος, περὶ τοῦ ὁποίου σοὶ εἶπα· οὗτος θέλει ἄρχει ἐπὶ τὸν λαὸν μου. Τότε 18
 ἐπλησίασεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Σαμουὴλ εἰς τὴν πύλιν καὶ εἶπε, Δεῖξόν μοι, παρακαλῶ, ποῦ εἶναι ἡ οἰκία τοῦ
 βλέποντος. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαοὺλ καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ βλέπων· ἀνάβα ἔμπροσθέν μου 19
 εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον· καὶ θέλετε φάγῃ σήμερον μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ πρωῒ θέλω σὲ ἐξαποστείλει καὶ πάντα ὅσα
 εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ σου θέλω ἀναγγεῖλει πρὸς σέ· περὶ δὲ τῶν ὄνων, τὰς ὁποίας ἔχασας ἤδη τρεῖς ἡμέρας, 20
 μὴ φρόντιζε περὶ αὐτῶν, διότι εὐρέθησαν· καὶ πρὸς τίνα εἶναι πᾶσα ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εἶναι πρὸς
 σέ, καὶ πρὸς πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σαοὺλ εἶπε, Δὲν εἶμαι ἐγὼ Βενιαμίτης, ἐκ τῆς 21
 μικροτέρας τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ καὶ ἡ οἰκογένειά μου ἡ ἐλαχίστη πασῶν τῶν οἰκογενειῶν τῆς φυλῆς Βενιαμίν
 διὰ τί λοιπὸν λαλεῖς οὕτω πρὸς ἐμέ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ καὶ ἔφερεν 22
 αὐτοὺς εἰς τὸ οἶκημα, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν κεκλημένων, οἵτινες ἦσαν περίπου
 τριάκοντα ἄνδρες. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν μάγειρον, Φέρε τὸ μερίδιον τὸ ὁποῖον σοὶ ἔδωκα, περὶ τοῦ 23
 ὁποῖον σοὶ εἶπα, Φύλαττε τοῦτο πλησίον σου. Καὶ ὕψωσεν ὁ μάγειρος τὴν πλάτην καὶ τὸ ἐπ' αὐτὴν καὶ ἔθεσεν 24
 ἔμπροσθεν τοῦ Σαοὺλ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ, Ἰδοὺ, τὸ ἐναπολειφθέν· θεὸς αὐτὸ ἔμπροσθέν σου, φάγε· διότι διὰ
 τὴν ὥραν ταύτην ἐφυλάχθη διὰ σέ, ὅτε εἶπα, Προσεκάλεσα τὸν λαόν. Καὶ ἔφαγεν ὁ Σαοὺλ μετὰ τοῦ Σαμουὴλ ἐν 25
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Καὶ ἀφοῦ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου εἰς τὴν πόλιν, συνωμίλησεν ὁ Σαμουὴλ μετὰ τοῦ 26
 Σαοὺλ ἐπὶ τοῦ δώματος. Καὶ ἐσηκώθησαν ἑνωρίς· καὶ περὶ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας, ἐκάλεσεν ὁ Σαμουὴλ 27
 τὸν Σαοὺλ ὄντα ἐπὶ τοῦ δώματος, λέγων, Σηκώθητι, διὰ νὰ σὲ ἐξαποστείλω. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαοὺλ, καὶ ἐξῆλθον
 ἀμφότεροι, αὐτὸς καὶ ὁ Σαμουὴλ, ἕως ἔξω. Καθὼς δὲ κατέβαινον εἰς τὸ τέλος τῆς πόλεως, εἶπεν ὁ Σαμουὴλ 27
 πρὸς τὸν Σαοὺλ, Πρόσταξον τὸν ὑπηρέτην νὰ περάσῃ ἔμπροσθεν ἡμῶν· καὶ ἐκεῖνος ἐπέρασε· σὺ ὁμῶς στάθητι
 ὀλίγον, καὶ θέλω σοὶ ἀναγγεῖλει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Τότε ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ τὴν φιάλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχυσεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν καὶ **10**
 εἶπε, Δὲν σὲ ἔχρισεν Κύριος ἄρχοντα ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. Ἀφοῦ ἀναχωρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ σήμερον, θέλεις 2
 εὐρεῖ δύο ἀνθρώπους πλησίον τοῦ τάφου τῆς Ῥαχὴλ, κατὰ τὸ ὄριον τοῦ Βενιαμίν ἐν Σελοά· καὶ θέλουσιν εἰπεῖ
 πρὸς σέ, Εὐρέθησαν αἱ ὄνοι, τὰς ὁποίας ὑπῆγεο νὰ ζητήσης· καὶ ἰδοὺ, ὁ πατὴρ σου, ἀφήσας τὴν φροντίδα 3
 τῶν ὄνων, ὑπερλυπεῖται διὰ σᾶς, λέγων, Τί νὰ κάμω περὶ τοῦ υἱοῦ μου. Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν, θέλεις ἐλθεῖ 3
 ἕως τῆς δρυὸς τοῦ Θαβῶρ, καὶ ἐκεῖ θέλουσι σὲ εὐρεῖ τρεῖς ἄνθρωποι ἀναβαίνοντες πρὸς τὸν Θεὸν εἰς Βαιθήλ,
 ὁ εἷς φέρων τρία ἐρίφια, καὶ ὁ ἄλλος φέρων τρεῖς ἄρτους, καὶ ὁ ἄλλος φέρων ἄσκον οἴνου· καὶ θέλουσι σὲ 4
 χαιρετήσῃ καὶ σοὶ δώσῃ δύο ἄρτους, τοὺς ὁποίους θέλεις δεχθῇ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα θέλεις 5
 ὑπάγει εἰς τὸ βουνὸν τοῦ Θεοῦ, ὅπου εἶναι ἡ φρουρὰ τῶν Φιλισταίων· καὶ ὅταν ὑπάγῃς ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν,
 θέλεις ἀπαντήσῃ ἄθροισμα προφητῶν καταβαινόντων ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου ἐν ψαλτηρίῳ καὶ τυμπάνῳ καὶ 6
 αὐλῷ καὶ κιθάρᾳ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ προφητευόντων. Καὶ θέλει ἐπέλθῃ ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ θέλεις 6
 προφητεύσῃ μετ' αὐτῶν καὶ θέλεις μεταβληθῇ εἰς ἄλλον ἄνθρωπον. Καὶ ὅταν τὰ σημεῖα ταῦτα ἔλθωσιν ἐπὶ 7

8 σέ, κάμνε ὃ, τι δύνασαι διότι ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ. Καὶ θέλει καταβῆ πρὸ ἑμοῦ εἰς Γάλγαλα· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ
 9 θέλω καταβῆ πρὸς σέ, διὰ νὰ προσφέρω ὀλοκαυτώματα, νὰ θυσιάσω θυσίας εἰρηνικάς· πρόσμενε ἐπὶ ἡμέρας,
 10 ἕως οὗ ἔλθω πρὸς σέ καὶ σοὶ ἀναγγεῖλω τί ἔχεις νὰ κάμῃς. Καὶ ὅτε ἔστρεψε τὰ νῶτα αὐτοῦ διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ
 11 ἀπὸ τοῦ Σαμουήλ, ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἄλλην καρδίαν· καὶ ἦλθον πάντα ἐκεῖνα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 12 ἐκείνῃ. Καὶ ὅτε ἦλθον ἐκεῖ εἰς τὸ βουνόν, ἰδοὺ, ἄθροισμα προφητῶν συνήντησεν αὐτόν· καὶ ἐπῆλθεν ἐπ'
 13 αὐτὸν Πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν μετὰ αὐτῶν. Καὶ ὡς εἶδον οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν πρότερον, καὶ ἰδοὺ,
 14 προσεφίτευσεν μετὰ τῶν προφητῶν, τότε ἔλεγεν ὁ λαός, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον
 15 ἔγεινεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Κεῖο καὶ Σαοὺλ ἐν προφῆταις. Εἷς δὲ ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Καὶ τίς εἶναι ὁ
 16 πατὴρ αὐτῶν διὰ τοῦτο ἔγεινε παροιμία, Καὶ Σαοὺλ ἐν προφῆταις. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε προφητεῶν, ἦλθεν εἰς
 17 τὸν ὑψηλὸν τόπον. Καὶ εἶπεν ὁ θεῖος τοῦ Σαοὺλ πρὸς αὐτόν καὶ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ποῦ ὑπήγχετε καὶ
 18 εἶπε, νὰ ζητήσωμεν τὰς ὄνους, καὶ ὅτε εἶδομεν ὅτι δὲν ἦσαν, ἦλθομεν πρὸς τὸν Σαμουήλ. Καὶ εἶπεν ὁ θεῖος
 19 τοῦ Σαοὺλ, Ἀνάγγεῖλόν μοι, σὲ παρακαλῶ, τί σᾶς εἶπεν ὁ Σαμουήλ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ,
 20 Μᾶς εἶπε μετὰ βεβαιότητος ὅτι εὐρέθησαν αἱ ὄνοι· τὸν λόγον ὁμῶς περὶ τῆς βασιλείας, τὸν ὁποῖον ὁ Σαμουήλ
 21 εἶπε, δὲν ἐφανέρωσεν εἰς αὐτόν. Καὶ συνήγαγεν ὁ Σαμουήλ τὸν λαὸν πρὸς τὸν Κύριον εἰς Μισπά· καὶ εἶπε
 22 πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐγὼ ἀνεβίβασα τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
 23 σᾶς ἤλευθέρωσα ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς πασῶν τῶν βασιλειῶν, αἵτινες σᾶς κατέθλιβον· καὶ
 24 σέως τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπεβάλατε τὸν Θεὸν σας, ὅστις σᾶς ἔσωσεν ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν σας καὶ τῶν θλίψεων
 25 σας, καὶ εἶπετε πρὸς αὐτόν, Οὐχί, ἀλλὰ κατέστησεν βασιλέα ἐφ' ἡμᾶς. Τώρα λοιπὸν παρουσιάσθητε ἐνώπιον
 26 τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰς φυλάς σας καὶ κατὰ τὰς χιλιάδας σας. Καὶ ὅτε ἔκαμεν ὁ Σαμουήλ πᾶσας τὰς φυλάς τοῦ
 27 Ἰσραὴλ νὰ πλησιάζωσιν, ἐπιάσθη ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμίν. Καὶ ἀφοῦ ἔκαμε τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν νὰ πλησιάσῃ
 28 κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐπιάσθη ἡ οἰκογένεια τοῦ Μαρρεί, καὶ ἐπιάσθη ὁ Σαοὺλ ὁ υἱὸς τοῦ Κεῖς· ἐζήτησαν
 29 δὲ αὐτόν καὶ δὲν εὐρέθη. Ὅθεν ἐζήτησαν ἔτι παρὰ τοῦ Κυρίου, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἔρχηται ἔτι ἐκεῖ. Καὶ εἶπε
 30 Κύριος, Ἰδοὺ, αὐτὸς εἶναι κεκρυμμένος μετὰ τῆς ἀποσκευῆς. Τότε ἔδραμον καὶ ἔλαβον αὐτὸν ἐκεῖθεν· καὶ
 31 ὅτε ἐστάθη μετὰ τοῦ λαοῦ, ἐξεῖχεν ὑπὲρ πάντα τὸν λαόν, ἀπὸ τοὺς ὤμους αὐτοῦ καὶ ἐπάνω. Καὶ εἶπεν ὁ
 32 Σαμουήλ πρὸς πάντα τὸν λαόν, Βλέπετε ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ὁ Κύριος, ὅτι δὲν εἶναι ὁμοῖος αὐτοῦ
 33 μετὰ τῶν παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἠλάλαξε καὶ εἶπε, Ζήτω ὁ βασιλεὺς. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν
 34 λαόν τὸν τρόπον τῆς βασιλείας, καὶ ἔγραψεν αὐτὸν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπέλυσεν
 35 ὁ Σαμουήλ πάντα τὸν λαόν, ἕκαστον εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Καὶ ὁ Σαοὺλ ὁμοίως ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκόν
 36 αὐτοῦ εἰς Γαθαά· καὶ ὑπῆγε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ τάγμα πολεμιστῶν, τῶν ὁποίων τὰς καρδίας εἶχε διαθέσει ὁ Θεός.
 37 Ἄνθρωποι ὁμῶς κακοὶ εἶπον, Πῶς θέλει σώσει ἡμᾶς οὗτος. Καὶ κατεφρόνησαν αὐτόν καὶ δὲν προσέφεραν πρὸς
 38 αὐτόν δώρα· ἐκεῖνος ὁμῶς ἔκαμεν τὸν κωφόν.

11 Ἀνέβη δὲ Νάας ὁ Ἀμμωνίτης καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον τῆς Ἰαβεῖσγαλαάδ· καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες
 2 τῆς Ἰαβεῖς εἰς τὸν Νάας, Κάμε συνθήκην πρὸς ἡμᾶς, καὶ θέλομεν σὲ δουλεύει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας
 3 ὁ Ἀμμωνίτης, Μὲ τοῦτο θέλω κάμει συνθήκην πρὸς ἑσᾶς, νὰ ἐξορύξω πάντα τοὺς δεξιούς ὀφθαλμοὺς σας,
 4 καὶ νὰ βάλω τοῦτο ὄνειδος ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν οἱ πρεσβύτεροι τῆς Ἰαβεῖς, Δὸς εἰς
 5 ἡμᾶς ἐπὶ ἡμερῶν ἀναβολήν, διὰ νὰ ἀποστείλωμεν μηνυτὰς εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τότε, ἐὰν δὲν
 6 ἦναι τις νὰ μᾶς σώσῃ, θέλομεν ἐξέλθαι πρὸς σέ. Ἦλθον λοιπὸν οἱ μηνυταὶ εἰς Γαθαά τοῦ Σαοὺλ καὶ εἶπον
 7 τοὺς λόγους εἰς τὰ ὅτα τοῦ λαοῦ· καὶ ὑψώσαν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. Καὶ ἰδοὺ, ὁ Σαοὺλ
 8 ἦρχετο κατόπιν τῆς ἀγέλης ἐκ τοῦ ἀγροῦ· καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ, Τί ἔχει ὁ λαὸς καὶ κλαίει. Καὶ διηγήθησαν πρὸς
 9 αὐτόν τοὺς λόγους τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰαβεῖς. Καὶ ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν Σαοὺλ πνεῦμα Θεοῦ, ὅτε ἤκουσε τοὺς λόγους
 10 ἐκείνους· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα. Καὶ ἔλαβε ζευγὸς βοῶν, καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς τμήματα,
 11 ἀπέστειλεν αὐτὰ κατὰ πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ διὰ χειρὸς μηνυτῶν, λέγων, Ὅστις δὲν ἐξέλθῃ κατόπιν τοῦ
 12 Σαοὺλ καὶ κατόπιν τοῦ Σαμουήλ, οὕτω θέλει γείνει εἰς τοὺς βόας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέπεσε φόβος Κυρίου ἐπὶ τὸν
 13 λαόν, καὶ ἐξῆλθον ὡς εἷς ἄνθρωπος. Καὶ ὅτε ἀπληροφόρησεν αὐτοὺς ἐν Βεζέκ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἦσαν τριακόσαιο
 14 χιλιάδες καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα τριάκοντα χιλιάδες. Καὶ εἶπον πρὸς τοὺς ἐλθόντας μηνυτὰς, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ
 15 πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἰαβεῖσγαλαάδ· Αὖριον, καθὼς ὁ ἥλιος θερμάνῃ, θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς σωτηρία. Καὶ
 16 ἦλθον οἱ μηνυταὶ καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἰαβεῖς· καὶ ὑπερεχάρησαν. Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς
 17 Ἰαβεῖς, Αὖριον θέλομεν ἐξέλθαι πρὸς ἑσᾶς, καὶ θέλετε κάμει εἰς ἡμᾶς πᾶν ὃ, τι σᾶς φαίνεται καλόν. Καὶ τὴν
 18 ἐπαύριον διήρρεσεν ὁ Σαοὺλ τὸν λαόν εἰς τρία τάγματα· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου, ἐν τῇ πρῶτῃ
 19 φυλακῇ, καὶ ἐπάταξαν τοὺς Ἀμμωνίτας ἕως οὗ θερμάνῃ ἡ ἡμέρα· καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες διεσκορπίσθησαν,
 20 ὥστε οὐδὲ δύο ἐξ αὐτῶν δὲν ἔμειναν ἡνωμένοι. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαμουήλ, Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις
 21 εἶπεν, Ὁ Σαοὺλ θέλει βασιλεύσει ἐφ' ἡμᾶς παραδώσατε τοὺς ἄνδρας, διὰ νὰ θανατώσωμεν αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ
 22 Σαοὺλ, Δὲν θέλει θανατωθῇ οὐδεὶς τὴν ἡμέραν ταύτην· διότι σήμερον ἔκαμεν ὁ Κύριος σωτηρίαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
 23 Τότε εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν λαόν, Ἐλθετε, καὶ ἄς ὑπάγωμεν εἰς Γάλγαλα καὶ ἄς ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν
 24 βασιλείαν. Καὶ ὑπῆγε πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα· καὶ ἐκεῖ ἔκαμον τὸν Σαοὺλ βασιλέα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν
 25 Γαλγάλοις· καὶ ἐκεῖ ἐθυσίασαν θυσίας εἰρηνικάς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐκεῖ εὐφράνθησαν ὁ Σαοὺλ καὶ
 26 πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ σφόδρα.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ, ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν σας κατὰ πάντα ὅσα εἶπετε
 2 πρὸς ἐμέ, καὶ κατέστησα βασιλέα ἐφ' ὑμᾶς· καὶ τώρα, ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς πορεύεται ἔμπροσθέν σας· ἐγὼ δὲ εἶμαι

γέρων καὶ πολίος· καὶ οἱ υἱοὶ μου, ἰδοὺ, εἶναι μεθ' ὑμῶν· καὶ ἐγὼ περιεπάτησα ἐνώπιόν σας ἐκ νεότητός μου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ, ἐγὼ μαρτυρήσατε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ κεχρισμένου 3 αὐτοῦ· τίνος τὸν βοῦν ἔλαβον ἢ τίνος τὸν ὄνον ἔλαβον ἢ τίνα ἡδίκησα τίνα κατεδυνάστευσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος ἔλαβον δῶρα, διὰ νὰ τυφλώσω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου διὰ τούτων καὶ θέλω ἀποδώσει εἰς ἐσᾶς. Οἱ δὲ εἶπον, 4 Δὲν ἡδίκησας ἡμᾶς οὐδὲ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς οὐδὲ ἔλαβες τι ἐκ τῆς χειρὸς τινος. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, 5 Μάρτυς ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς, μάρτυς καὶ ὁ κεχρισμένος αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅτι δὲν εὐρήκατε εἰς τὴν χεῖρά μου οὐδὲν. Καὶ ἀπεκρίθησαν, Μάρτυς. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μάρτυς ὁ Κύριος ὁ καταστήσας 6 τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἀναβιάσας τοὺς πατέρας σας ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Τώρα λοιπὸν στάθιτε, διὰ 7 νὰ διαλεχθῶ με σᾶς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ πάσας τὰς δικαιοσύνας τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας ἔκαμεν εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τοὺς πατέρας σας. Ἀφοῦ ὁ Ἰακώβ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ οἱ πατέρες σας ἐβόησαν πρὸς τὸν 8 Κύριον, τότε ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας σας ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ἐλησιμόνησαν ὁμῶς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· ὅθεν παρέδωκεν αὐτοὺς 9 εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Σισάρα, ἀρχηγοῦ τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἀσώρ, καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως Μωάβ, καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπον, 10 Ἠμαρτήσαμεν, ἐπειδὴ ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον καὶ ἐλατρεύσαμεν τοὺς Βααλεῖμ καὶ τὰς Ἀσταρώθ· ἀλλὰ τώρα ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ θέλομεν λατρεύσει σέ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος 11 τὸν Ἱεροβάαλ καὶ τὸν Βεδάν καὶ τὸν Ἰεφθάε καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ σᾶς ἠλευθέρωσεν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σας πανταχόθεν, καὶ κατῴκησατε ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἀλλ' ὅτε εἶδτε ὅτι Νάας ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἦλθεν 12 ἐναντίον σας, εἶπετε πρὸς ἐμέ, Οὐχί, ἀλλὰ βασιλεὺς θέλει βασιλεύει ἐφ' ἡμᾶς· ἐνῷ Κύριος ὁ Θεὸς σας ἦτο ὁ βασιλεὺς σας. Τώρα λοιπὸν, ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς, τὸν ὁποῖον ἐξελέξατε, τὸν ὁποῖον ἐζητήσατε· καὶ ἰδοὺ, ὁ Κύριος 13 κατέστησε βασιλέα ἐφ' ὑμᾶς. Ἐὰν φοβῆσθε τὸν Κύριον καὶ λατρεύητε αὐτὸν καὶ ὑπακούητε εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ δὲν στασιάζητε ἐναντίον τῆς προσταγῆς τοῦ Κυρίου, τότε καὶ σεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' 14 ὑμᾶς θέλετε περιπατεῖ κατόπιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· ἐὰν ὁμῶς δὲν ὑπακούητε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, 15 ἀλλὰ στασιάζητε ἐναντίον τῆς προσταγῆς τοῦ Κυρίου, τότε ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐναντίον σας, καθὼς ἐστάθη ἐναντίον τῶν πατέρων σας. Τώρα λοιπὸν παρασάθιτε καὶ ἴδετε τὸ μέγα τοῦτο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ὁ 16 Κύριος θέλει κάμει ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας· δὲν εἶναι θερισμός τῶν σίτων σήμερον θέλω ἐπικαλεσθῆ 17 τὸν Κύριον, καὶ θέλει πέμψει βροντὰς καὶ βροχὴν· διὰ νὰ γνωρίσητε καὶ νὰ ἴδῃτε ὅτι τὸ κακὸν σας εἶναι μέγα, τὸ ὁποῖον ἐπράξατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ζητήσαντες εἰς ἑαυτοὺς βασιλέα. Τότε ἐπεκαλέσθη ὁ Σαμουὴλ τὸν 18 Κύριον· καὶ ἔπεμψεν ὁ Κύριος βροντὰς καὶ βροχὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐφοβήθη σφόδρα τὸν Κύριον καὶ τὸν Σαμουὴλ. Καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαμουὴλ, Δεήθητι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς 19 Κύριον τὸν Θεὸν σου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν· διότι ἐπροσθέσαμεν εἰς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τὸ κακόν, νὰ ζητήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε· σεῖς ἐπράξατε ὅλον 20 τοῦτο τὸ κακόν· πλὴν μὴ παραδρομήσητε ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ λατρεύετε τὸν Κύριον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας· καὶ μὴ παραδρομήσητε· διότι τότε ἠθέλετε ὑπάγει κατόπιν τῶν ματαίων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται 21 νὰ ὠφελήσωσιν οὐδὲ νὰ ἐλευθερώσωσιν, ἐπειδὴ εἶναι μάταια· διότι δὲν θέλει ἐγκαταλείψει ὁ Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ἐπειδὴ ἠυδόκησεν ὁ Κύριος νὰ σᾶς κάμῃ λαὸν αὐτοῦ· εἰς ἐμέ δὲ μὴ 22 γένοιτο νὰ ἁμαρτήσω εἰς τὸν Κύριον, ὥστε νὰ παύσω ἀπὸ τοῦ νὰ δέωμαι ὑπὲρ ὑμῶν· ἀλλὰ θέλω σᾶς διδάσκει τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐθεῖαν· μόνον φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ λατρεύετε αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ ἐξ ὅλης καρδίας 24 σας· διότι εἶδτε πόσα μεγαλεῖα ἔκαμεν ὑπὲρ ὑμῶν· ἀλλ' ἐὰν ἐξακολουθῇτε νὰ πράττειτε τὸ κακόν, καὶ σεῖς 25 καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν θέλετε ἀπολεσθῇ.

Ὁ Σαοὺλ ἦτο βασιλεὺς ἐνὸς ἔτους· ἀφοῦ δὲ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ἐξέλεξεν ὁ Σαοὺλ εἰς **13. 2** ἑαυτὸν τρεῖς χιλιάδας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἦσαν μετὰ τοῦ Σαοὺλ δύο χιλιάδες ἐν Μιχμᾶς καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰωνάθαν ἐν Γαθαὰ τοῦ Βενιαμίν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἰωνάθαν τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταίων τὴν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ 3 ἤκουσαν οἱ Φιλισταῖοι. Καὶ ἐσάλπισεν ὁ Σαοὺλ διὰ τῆς σάλπιγγος ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγων, Ἄς ἀκούσωσιν οἱ Ἑβραῖοι. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἤκουσε νὰ λέγωσιν, Ἐπάταξεν ὁ Σαοὺλ τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταίων, καὶ μάλιστα 4 ὁ Ἰσραὴλ μισεῖται ὑπὸ τῶν Φιλισταίων. Καὶ συνήχθη ὁ λαὸς κατόπιν τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις. Οἱ δὲ Φιλισταῖοι συνηθροίσθησαν διὰ νὰ πολεμήσωσι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, τριάκοντα χιλιάδες ἁμαζῶν καὶ ἑξ χιλιάδες ἵππεων καὶ 5 λαὸς ὥς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πλῆθος· καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μιχμᾶς, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Βαιθαυέν. Ὅτε οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ εἶδον ὅτι ἦσαν ἐν ἀμνηχανίᾳ, διότι ὁ λαὸς 6 ἐμικροψύχει, τότε ἐκρύπτετο ὁ λαὸς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ πυκνόφυτα καὶ εἰς τοὺς βράχους καὶ εἰς τὰ ὄχυρά μέρη καὶ εἰς τοὺς λάκκους. Καὶ τινες ἐκ τῶν Ἑβραίων διέβησαν τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν Γὰδ καὶ 7 Γαλαὰδ. Ὁ δὲ Σαοὺλ αὐτὸς ἦτο ἀκόμῃ ἐν Γαλγάλοις· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τρέμων κατόπιν αὐτοῦ. Καὶ περιέμεινεν 8 ἐπὶ ἡμέρας, κατὰ τὸν διωρισμένον καιρὸν ὑπὸ τοῦ Σαμουὴλ· ἀλλ' ὁ Σαμουὴλ δὲν ἤρχετο εἰς Γάλγαλα· καὶ ὁ λαὸς διεσκορπίζετο ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ, Φέρετε ἐδῶ πρὸς ἐμέ τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ 9 τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς. Καὶ προσέφερε τὸ ὀλοκαύτωμα. Καὶ ὥς ἐτελείωσε προσφέρων τὸ ὀλοκαύτωμα, 10 ἰδοὺ, ἦλθεν ὁ Σαμουὴλ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Σαοὺλ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, διὰ νὰ χαιρετήσῃ αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ 11 Σαμουὴλ, Τί ἔκαμες Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαοὺλ, Ἐπειδὴ εἶδον ὅτι ὁ λαὸς διεσκορπίζετο ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ δὲν ἦλθες τὴν διωρισμένην ἡμέραν, οἱ δὲ Φιλισταῖοι συνηθροίζοντο εἰς Μιχμᾶς, διὰ τοῦτο εἶπα, Τώρα θέλουσι 12

καταβῆ οἱ Φιλισταῖοι ἐναντίον μου εἰς Γάλαλα, καὶ ἐγὼ δὲν ἔκαμα δέξιν πρὸς τὸν Κύριον· ἐτόλμησα λοιπὸν, καὶ προσέφερα τὸ ὀλοκαύτωμα. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Σὺ ἔπραξας ἀφρόνως· δὲν ἐφύλαξας τὸ πρόσταγμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ ὁποῖον προσέταξεν εἰς σέ· διότι τώρα ὁ Κύριος ἤθελε στερεώσει τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἀλλὰ τώρα ἡ βασιλεία σου δὲν θέλει στηριχθῇ· ὁ Κύριος ἐζήτησεν εἰς ἑαυτὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ διώρισεν ὁ Κύριος αὐτὸν νὰ ᾔῃ ἀρχὼν ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲν ἐφύλαξας ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσέταξεν εἰς σέ ὁ Κύριος. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαμουὴλ καὶ ἀνέβη ἀπὸ Γαλγάλων εἰς Γαθαὰ τοῦ Βενιαμίν. Ὁ δὲ Σαοὺλ ἠρίθμησε τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ, περίπου ἑξακοσίου ἀνδρας. Καὶ ὁ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς ὁ εὑρεθεὶς μετ' αὐτῶν, ἐκάθηντο ἐν Γαθαὰ τοῦ Βενιαμίν· οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι ἐν Μιχμάς. Καὶ ἐξῆλθον λεηλάται ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Φιλισταιῶν εἰς τρία σώματα· τὸ ἐν σῶμα ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν Ὁφρά, πρὸς τὴν γῆν Σωγάλ· καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν Βαῖθωρών· καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ὀρίου, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς τὴν κοιλάδα Σεβωεὶμ, κατὰ τὴν ἔρημον. Καὶ σιδηρουργὸς δὲν εὑρίσκετο ἐν πάσῃ τῇ γῇ Ἰσραὴλ· διότι οἱ Φιλισταῖοι εἶπον, Μήποτε οἱ Ἑβραῖοι κατασκευάσωσι ῥομφαίας ἢ λόγχας· ἀλλὰ κατέβαινον πάντες οἱ Ἰσραηλῖται πρὸς τοὺς Φιλισταίους, διὰ νὰ ἀκονῶσιν ἕκαστος τὸ ὕνιον αὐτοῦ καὶ τὴν δικέλλαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίνην αὐτοῦ, καὶ τὴν σκαπάνην αὐτοῦ, ὅσakis ἤθελον ἀμβλυνθῇ αἱ σκαπάναι καὶ αἱ δικέλλαι καὶ τὰ τρίκρανα καὶ αἱ ἀξίναι αὐτῶν· καὶ διὰ νὰ ὀξύνωσι τὰ βούκεντρα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, δὲν εὑρίσκετο οὔτε μάχαιρα οὔτε λόγχη εἰς τὴν χεῖρα τινὸς ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ ὄντος μετὰ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν· εἰς τὸν Σαοὺλ ὅμως καὶ εἰς τὸν Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ εὑρέθησαν. Ἡ δὲ φρουρὰ τῶν Φιλισταιῶν ἐξῆλθε πρὸς τὸ πέρασμα Μιχμάς.

14 Ἡμέραν δὲ τινὰ εἶπεν Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ, πρὸς τὸν νέον τὸν βαστάζοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἄς περάσωμεν πρὸς τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταιῶν, τὴν ἐν τῷ πέραν· πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅμως δὲν ἐφανερώσε τοῦτο. Ὁ δὲ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ Γαθαά, ὑπὸ τὴν ῥοδιὰν τὴν ἐν Μιγρών· καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἦτο ἕως ἑξακόσιοι ἄνδρες· καὶ Ἀχιά, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτῶβ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰχαβῶδ, υἱοῦ τοῦ Φινεές, υἱοῦ τοῦ Ἡλεί, ἱερεὺς τοῦ Κυρίου ἐν Σηλώ, φορῶν ἐφόδ. Καὶ ὁ λαὸς δὲν ἤξευρεν ὅτι ὑπῆγεν ὁ Ἰωνάθαν. Μεταξὺ δὲ τῶν διαβάσεων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἰωνάθαν ἐζήτηι νὰ περάσῃ πρὸς τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταιῶν, ἦτο ἀπότομος βράχος ἐξ ἐνὸς μέρους καὶ ἀπότομος βράχος ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνὸς Βοσές, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἄλλου Σενέ. Τὸ μέτωπον τοῦ ἐνὸς βράχου ἦτο πρὸς βορρᾶν ἀπέναντι Μιχμάς, καὶ τὸ τοῦ ἄλλου πρὸς νότον ἀπέναντι Γαθαά. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν νέον τὸν βαστάζοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἄς περάσωμεν πρὸς τὴν φρουρὰν τῶν ἀπεριτμήτων τούτων· ἴσως ἐνεργήσῃ ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν· διότι δὲν εἶναι εἰς τὸν Κύριον ἐμπόδιον νὰ σώσῃ διὰ πολλῶν ἢ δι' ὀλίγων. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ, Κάμε ὃ, τι εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ σου· προχώρει· ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ κατὰ τὴν καρδίαν σου. Τότε εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ, ἡμεῖς θέλομεν περάσει πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ θέλομεν δειχθῇ εἰς αὐτούς· ἐὰν εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς οὕτω, Στάθιτε ἕως νὰ ἔλθωμεν πρὸς ἐσᾶς· τότε θέλομεν σταθῇ ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν καὶ δὲν θέλομεν ἀναβῇ πρὸς αὐτούς· ἀλλ' ἐὰν εἴπωσιν οὕτως, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς· τότε θέλομεν ἀναβῇ· διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἡμᾶς τὸ σημεῖον. Ἐδείχθησαν λοιπὸν ἀμφότεροι εἰς τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταιῶν· καὶ οἱ Φιλισταῖοι εἶπον, Ἰδοὺ, οἱ Ἑβραῖοι ἐξέρχονται ἐκ τῶν τρυπῶν, ὅπου εἶχον κρυφθῇ. Καὶ ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες τῆς φρουρᾶς πρὸς τὸν Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν βαστάζοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ θέλομεν σᾶς φανερώσει τί. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν ὀπλοφόρον αὐτοῦ, Ἀνάβα κατόπιν μου· διότι παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνέρπυσεν ὁ Ἰωνάθαν μὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ βαστάζων τὰ ὅπλα αὐτοῦ κατόπιν αὐτοῦ· καὶ ἔπесον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰωνάθαν· καὶ ὁ βαστάζων τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐθανάτωνεν αὐτοὺς κατόπιν αὐτοῦ. Αὕτη δὲ ἡ πρώτη σφαγὴ, τὴν ὁποίαν ἔκαμον ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ, ἦτο περίπου εἴκοσι ἄνδρες, εἰς διάστημα γῆς ἡμίσεως στρέμματος. Καὶ ἔγεινε τρόμος ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ· ἡ φρουρὰ καὶ οἱ λεηλατοῦντες, καὶ αὐτοὶ κατετρόμαζαν, καὶ ἡ γῆ συνεταράχθη· ὥστε ἦτο ὡς τρόμος Θεοῦ. Καὶ εἶδον οἱ φρουροὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαθαὰ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ, τὸ πληθὸς διελύετο καὶ βαθμηδὸν διεσκορπίζετο. Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Ἀπαριθμήσατε τώρα καὶ ἰδέτε τίς ἀνεχώρησεν ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὅτε ἀπηρίθμησαν, ἰδοὺ, ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ δὲν ἦσαν. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Ἀχιά, Φέρε ἐδῶ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο τότε μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐνῷ ἐλάλει ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, ὁ θόρυβος ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Φιλισταιῶν ἐπροχώρει ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἐπληθύνετο· ὁ δὲ Σαοὺλ εἶπε πρὸς τὸν ἱερέα, Σύρε ὀπίσω τὴν χεῖρά σου. Καὶ συνηθοίσθησαν ὁ Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἦλθον ἕως εἰς τὴν μάχην· καὶ ἰδοὺ, παντὸς ἀνδρὸς ἢ ῥομφαία ἦτο ἐναντίον τοῦ συντρόφου αὐτοῦ, σφαγὴ μεγάλη σφόδρα. οἱ δὲ Ἑβραῖοι οἱ μετὰ τῶν Φιλισταιῶν ὄντες ὡς ἄλλοτε, οἵτινες εἶχον ἀναβῇ μετ' αὐτῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκ τῶν πέριξ, καὶ αὐτοὶ ἔτι ἠνώθησαν μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἵτινες ἦσαν μετὰ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν. Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ, ἀκούσαντες ὅτι οἱ Φιλισταῖοι ἔφευγον, ἔδραμον καὶ αὐτοὶ κατόπιν αὐτῶν εἰς πόλεμον. Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἡ μάχη ἐπέρασεν εἰς Βαῖθαυέν. Οἱ δὲ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπέκαμον τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι ὁ Σαοὺλ εἶχεν ὀρκίσει τὸν λαόν, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις φάγῃ τροφὴν ἕως ἐσπέρας, καὶ ἐκδικηθῶ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου. Ὅθεν δὲν ἐγεύθη τροφὴν πᾶς ὁ λαός. Καὶ πᾶν τὸ πληθὸς ἦλθεν εἰς δάσος, ὅπου ἦτο μέλι κατὰ γῆς. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸ δάσος, ἰδοὺ, τὸ μέλι ἐστάλαξεν· οὐδεὶς ὅμως ἐπλησίασε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα

αὐτοῦ· διότι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον. Ὁ Ἰωνάθαν ὁμῶς δὲν εἶχεν ἀκούσει, ὅτε ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὥρκισε τὸν 27
λαόν· ὅθεν ἤπλωσε τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐβύθισεν αὐτὸ εἰς κηρήθραν καὶ ἔβαλε τὴν 28
χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη δὲ εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν, 29
'Ὁ πατὴρ σου ὥρκισε δι' ὄρκου τὸν λαόν, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις φάγη τροφὴν σήμερον· διὰ 30
τοῦτο ὁ λαὸς εἶναι ἐκλελυμένος. Ὁ δὲ Ἰωνάθαν εἶπεν, Ἐτάραξεν ὁ πατὴρ μου τὸν κόσμον· ἰδέτε, παρακαλῶ, 31
πόσον ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου, διότι ἐγεύθην ὀλίγον ἐκ τούτου τοῦ μέλιτος· πόσω μᾶλλον, ἐὰν ὁ λαὸς 32
ἤθελε φάγει τὴν σήμερον ἐλευθέρως ἐκ τῶν λαφύρων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, τὰ ὅποια εὑρήκε διότι δὲν ἤθελε γείνει 33
τώρα πολὺ μεγαλητέρα σφαγὴ μεταξὺ τῶν Φιλισταίων. Ἐπάταξαν δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς Φιλισταίους ἀπὸ 34
Μιχμὰς ἕως Αἰαλῶν· καὶ ὁ λαὸς ἦτο ἐκλελυμένος σφόδρα. Ὅθεν ἐρρίφθη ὁ λαὸς εἰς τὰ λάφυρα, καὶ ἔλαβε 35
πρόβατα καὶ βόας καὶ μόσχους καὶ ἔσφαζαν κατὰ γῆς· καὶ ἔτρωγεν ὁ λαὸς μετὰ τοῦ αἵματος. Ἀνήγγειλαν δὲ 36
πρὸς τὸν Σαούλ, λέγοντες, Ἰδοὺ, ὁ λαὸς ἀμαρτάνει εἰς τὸν Κύριον, διότι τρώγουσι μετὰ τοῦ αἵματος. Καὶ εἶπε, 37
Παραβάται ἐστάθητε· κυλίσατε πρὸς ἐμὲ σήμερον λίθον μέγαν. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Διασπάρθητε μεταξὺ τοῦ 38
λαοῦ καὶ εἶπατε πρὸς αὐτοὺς, Φέρετέ μοι ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν βοῦν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, 39
καὶ σφάζατε ἐνταῦθα καὶ φάγετε· καὶ μὴ ἀμαρτάνετε εἰς τὸν Κύριον, τρώγοντες μετὰ τοῦ αἵματος. Καὶ ἔφεραν 40
πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸν βοῦν αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐκείνην τὴν νύκτα καὶ ἔσφαζαν ἐκεῖ. Καὶ φοκδόμησεν ὁ 41
Σαούλ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτον θυσιαστήριον, τὸ ὅποιον φοκδόμησεν ὁ Σαούλ εἰς τὸν 42
Κύριον. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἄς καταβῶμεν ἐξοπίσω τῶν Φιλισταίων διὰ νυκτός, καὶ ἄς διαρπάσωμεν αὐτοὺς 43
ἕως νὰ φέγῃ ἡ ἡμέρα, καὶ ἄς μὴ ἀφήσωμεν μηδὲ ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ εἶπον, Κάμε πᾶν ὃ, τι σοὶ φαίνεται 44
καλόν. Τότε εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Ἄς προσέλθωμεν ἐνταῦθα εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἠρώτησεν ὁ Σαούλ τὸν Θεόν, Νὰ 45
καταβῶ ἐξοπίσω τῶν Φιλισταίων θέλεις παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραὴλ Ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίθη πρὸς 46
αὐτὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Πλησιάσατε ἐνταῦθα πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ· καὶ μάθετε 47
καὶ ἰδέτε, εἰς ποῖον ἐστάθη ἡ ἀμαρτία αὕτη σήμερον· διότι ζῇ Κύριος, ὁ σῶσας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ εἰς τὸν 48
Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν μου ἂν ἐστάθη, θέλει βεβαίως θανατωθῇ. Καὶ δὲν εὑρέθη οὐδεὶς μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ, 49
ὅστις ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, Σταθῆτε σεῖς ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, ἐγὼ δὲ καὶ 50
Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς μου θέλωμεν σταθῇ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαούλ, Κάμε πᾶν ὃ, τι σοὶ 51, 52
φαίνεται καλόν. Τότε εἶπεν ὁ Σαούλ πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, Δεῖξον τὸν ἄθῳ. Καὶ ἐπιάσθη 53
ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Σαούλ· ὁ δὲ λαὸς ἀπελύθη. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ρίψατε κλήρους μεταξὺ ἐμοῦ καὶ Ἰωνάθαν 54
τοῦ υἱοῦ μου. Καὶ ἐπιάσθη ὁ Ἰωνάθαν. Τότε εἶπεν ὁ Σαούλ πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, Φανέρωσόν μοι τί ἔπραξας, 55
καὶ ἐφανέρωσε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Τῶντι ἐγεύθην ὀλίγον μέλι διὰ τοῦ ἄκρου τῆς ράβδου τῆς ἐν 56
τῇ χειρὶ μου· ἰδοὺ, ἐγὼ, ἀποθνήσκω. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαούλ, Οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ 57
βεβαίως θέλεις ἀποθάνει, Ἰωνάθαν. Ὁ δὲ λαὸς εἶπε πρὸς τὸν Σαούλ, Ὁ Ἰωνάθαν θέλει ἀποθάνει, ὅστις ἔκαμε 58
τὴν μεγάλην ταύτην σωτηρίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ Μὴ γένοιτο· Ζῇ Κύριος, οὐδὲ μία θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ 59
θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν· διότι ἐνήργησε μετὰ τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ἐλύτρωσεν ὁ λαὸς τὸν Ἰωνάθαν, 60
καὶ δὲν ἀπέθανε. Τότε ἀνέβη ὁ Σαούλ ἐκ τῆς καταδιώξεως τῶν Φιλισταίων· καὶ οἱ Φιλιισταῖοι ὑπῆγαν εἰς τὸν 61
τόπον αὐτῶν. Καὶ ἔλαβεν ὁ Σαούλ τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον πάντων τῶν ἐχθρῶν 62
αὐτοῦ κύκλῳ· ἐναντίον τοῦ Μωάβ καὶ ἐναντίον τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὼν καὶ ἐναντίον τοῦ Ἐδὼμ καὶ ἐναντίον τῶν 63
βασιλέων τῆς Σωβὰ καὶ ἐναντίον τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐναντίον πάντων ὅπου καὶ ἂν ἐστρέφετο, κατετρόπωνε. 64
Συνεκρότησεν ἔτι δυνάμιν καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλήκ, καὶ ἡλευθέρωσε τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν διαρπαζόντων 65
αὐτούς. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Σαοῦλ ἦσαν Ἰωνάθαν καὶ Ἰσονεὶ καὶ Μελχισουέ· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων 66
αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τῆς πρωτοτόκου Μεράβ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς νεωτέρας Μιχάλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ 67
Σαοῦλ ἦτο Ἀχινοάμ, θυγάτηρ τοῦ Ἀχιμάς. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ Ἀβενήρ, υἱὸς τοῦ Νήρ, 68
θεοῦ τοῦ Σαοῦλ. Ὁ δὲ Κεῖς ὁ πατὴρ τοῦ Σαοῦλ, καὶ ὁ Νήρ ὁ πατὴρ τοῦ Ἀβενήρ, ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἀβιήλ. Ἦτο 69
δὲ πόλεμος δυνατὸς ἐναντίον τῶν Φιλισταίων κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαοῦλ· καὶ ὁπότε ἔβλεπεν ὁ Σαοῦλ 70
ἄνδρα τινὰ δυνατὸν ἢ ἄνδρεῖον, παρελάμβανεν αὐτὸν πλησίον ἑαυτοῦ.

15 Εἶπε δὲ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαοῦλ, Ἐμὲ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος νὰ σὲ κρίσω βασιλέα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐπὶ 1
τὸν Ἰσραὴλ· τώρα λοιπὸν ἄκουσον τῆς φωνῆς τῶν λόγων τοῦ Κυρίου. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· 2
Θέλω ἐκδικήσῃ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἀμαλήκ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἀντεστάθη εἰς αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτε ἀνέβαινεν ἐξ 3
Αἰγύπτου· ὑπάγε τώρα καὶ πάταξον τὸν Ἀμαλήκ, καὶ ἐξολόθρευσον πᾶν ὃ, τι ἔχει καὶ μὴ φεισθῇς αὐτοῦ· ἀλλὰ 4
θανάτωσον καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα καὶ παιδίον καὶ θηλάζον καὶ βοῦν καὶ πρόβατον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον. Καὶ 5
ὁ Σαοῦλ ἐκάλεσε τὸν λαόν καὶ ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ἐν Τελαΐμ, διακοσίας χιλιάδας πεζῶν καὶ δέκα χιλιάδας 6
ἀνδρῶν Ἰούδα. Καὶ ἦλθεν ὁ Σαοῦλ ἕως τῆς πόλεως τοῦ Ἀμαλήκ καὶ ἐνέδρευσεν ἐν τῇ φάραγγι. Καὶ εἶπεν 7
ὁ Σαοῦλ πρὸς τοὺς Κεναίους, Ὑπάγετε, ἀναχωρήσατε, κατάρχητε ἐκ μέσου τῶν Ἀμαληκιδῶν, διὰ νὰ μὴ σᾶς 8
συμπεριλάβω μετ' αὐτῶν· διότι σεῖς ἐδείξατε ἔλεος εἰς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅτε ἀνέβαινον ἐξ Αἰγύπτου. 9
Καὶ ἀνεχώρησαν οἱ Κεναῖοι ἐκ μέσου τῶν Ἀμαληκιδῶν. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Σαοῦλ τοὺς Ἀμαληκίτας ἀπὸ Ἀβιλὰ 10
ἕως τῆς εἰσόδου Σούρ, τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου. Καὶ συνέλαβεν Ἀγὰγ τὸν βασιλέα τῶν Ἀμαληκιδῶν 11
ζῶντα, πάντα δὲ τὸν λαὸν ἐξολόθρευσεν ἐν στόματι μαχαίρας. Πλὴν ἐφείσθη ὁ Σαοῦλ καὶ ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ καὶ 12
τὰ καλῆτερα τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν καὶ τῶν δευτερευόντων καὶ τῶν ἀρνίων καὶ παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ δὲν 13
ἤθελον νὰ ἐξολοθρεύσωσιν αὐτά· ἀλλὰ πᾶν τὸ εὐτελὲς καὶ ἐξουδενωμένον, ἐκεῖνο ἐξολόθρευσαν. Τότε ἔγεινε 14
λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σαμουὴλ, λέγων, Μετεμελήθην ὅτι ἔκαμα τὸν Σαοῦλ βασιλέα· διότι ἐστράφη ἀπὸ 15

ὄπισθέν μου καὶ τοὺς λόγους μου δὲν ἐξετέλεσε. Καὶ τοῦτο ἐλύπησε τὸν Σαμουήλ, καὶ ἐβόησε πρὸς τὸν Κύριον
 12 δι' ὅλησ τῆς νυκτός. Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ Σαμουήλ ἐνωρίς διὰ τὸ νὰ ὑπάγῃ εἰς συνάντησιν τοῦ Σαοὺλ τὸ πρωῒ,
 ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σαμουήλ, λέγοντες, Ὁ Σαοὺλ ἦλθεν εἰς τὸν Κάρμηλον, καὶ ἰδοὺ, ἀνίγειρεν εἰς ἑαυτὸν
 13 τρόπαιον· ἔπειτα ἐστράφη καὶ διετέρασε καὶ κατέβη εἰς Γάλγαλα. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν Σαοὺλ·
 14 καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς αὐτόν, Εὐλογημένος νὰ ᾖ παρὰ τοῦ Κυρίου· ἐξετέλεσα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Εἶπε
 δὲ ὁ Σαμουήλ, Καὶ τίς ἡ φωνὴ αὐτῆς τῶν προβάτων εἰς τὰ ὠτά μου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν, τὴν ὁποίαν ἀκούω
 15 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ, Ἐκ τῶν Ἀμαληκитῶν ἔφεραν αὐτά· διότι ὁ λαὸς ἐφείσθη τὰ καλῆτερα τῶν προβάτων καὶ τῶν
 16 βοῶν, διὰ τὸ νὰ θυσιάσῃ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· τὰ δὲ λοιπὰ ἐξωλοθρεύσαμεν. Τότε εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν
 Σαοὺλ, Ἄφες, καὶ θέλω ἀπαγγεῖλει πρὸς σὲ τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ τὴν νύκτα. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν,
 17 Λέγε. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Ἐνῶ σὺ ᾔσο μικρὸς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου, δὲν ἔγινες ἡ κεφαλὴ τῶν
 18 φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὲ ἔχρισεν ὁ Κύριος βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σὲ ἔστειλεν ὁ Κύριος εἰς τὴν ὁδὸν
 καὶ εἶπεν, Ὑπαγε καὶ ἐξολόθρευσον τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμέ, τοὺς Ἀμαληκίτας, καὶ πολέμησον ἐναντίον
 19 αὐτῶν ἕως οὗ ἐξαφανίσῃς αὐτούς· διὰ τί λοιπὸν δὲν ὑπήκουσας τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ὥρμησας ἐπὶ τὰ
 20 λάφυρα καὶ ἔπραξας τὸ κακὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ναί, ὑπήκουσα
 τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου καὶ ὑπῆγα εἰς τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε καὶ ἔφερα τὸν Ἀγᾶγ τὸν
 21 βασιλέα τοῦ Ἀμαλήκ, τοὺς δὲ Ἀμαληκίτας ἐξολόθρευσας· ὁ λαὸς ὅμως ἔλαβεν ἐκ τῶν λαφύρων πρόβατα καὶ
 22 βόας, τὰ καλῆτερα ἀπὸ τῶν ἀπηγορευμένων, διὰ τὸ νὰ θυσιάσῃ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐν Γαλγάλοις. Καὶ εἶπεν
 ὁ Σαμουήλ, Μήπως ὁ Κύριος ἀρέσκεται εἰς τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς τὰς θυσίας, καθὼς εἰς τὸ νὰ ὑπακούωμεν
 τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου ἰδοὺ, ἡ ὑποταγὴ εἶναι καλῆτερα παρὰ τὴν θυσίαν· ἡ ὑπακοή, παρὰ τὸ πάχος τῶν κριῶν·
 23 διότι ἡ ἀπειθεία εἶναι καθὼς τὸ ἁμάρτημα τῆς μαγείας· καὶ τὸ πείσμα, καθὼς ἡ ἀσέβεια καὶ εἰδωλολατρεία·
 24 ἐπειδὴ σὺ ἀπέρριψας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀπέρριψε σὲ ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ βασιλεὺς. Καὶ
 εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἠμάρτησα· διότι παρέβην τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς λόγους σου,
 25 φοβηθεὶς τὸν λαὸν καὶ ὑπακούσας εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν· τώρα λοιπὸν συγχώρησον, παρακαλῶ, τὸ ἁμάρτημά
 26 μου καὶ ἐπίστρεψον μετ' ἐμοῦ, διὰ τὸ νὰ προσκυνήσω τὸν Κύριον. Ὁ δὲ Σαμουήλ εἶπε πρὸς τὸν Σαοὺλ, Δὲν
 θέλω ἐπιστρέφει μετὰ σοῦ· διότι ἀπέρριψας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Κύριος ἀπέρριψε σὲ ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ
 27 βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ καθὼς ἐστράφη ὁ Σαμουήλ διὰ τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ, ἐκεῖνος ἐπίασεν αὐτὸν ἀπὸ
 28 τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ἐξεσχίσθη. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Σαμουήλ, Ἐξέσχισεν ἡ Κύριος
 29 τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ σοῦ σήμερον καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν πλησίον σου, τὸν καλῆτερόν σου· οὐδὲ
 θέλει ψευσθῇ ὁ Ἰσχυρὸς τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ μεταμεληθῇ· διότι οὗτος δὲν εἶναι ἄνθρωπος, ὥστε νὰ μεταμεληθῇ.
 30 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἠμάρτησα· ἀλλὰ τίμησόν με τώρα, παρακαλῶ, ἔμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου καὶ
 31 ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπίστρεψον μετ' ἐμοῦ, διὰ τὸ νὰ προσκυνήσω Κύριον τὸν Θεὸν σου. Καὶ ἐπέστρεψεν
 32 ὁ Σαμουήλ κατόπιν τοῦ Σαοὺλ καὶ προσεκύνησεν ὁ Σαοὺλ τὸν Κύριον. Τότε εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Φέρετέ μοι
 ἐνταῦθα Ἀγᾶγ τὸν βασιλέα τῶν Ἀμαληκитῶν. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀγᾶγ χαριέντως· διότι ἔλεγεν ὁ Ἀγᾶγ,
 33 Βεβαίως ἡ πικρία τοῦ θανάτου ἐπέρασεν. Ὁ δὲ Σαμουήλ εἶπε, Καθὼς ἠτέκνωσε γυναῖκάς ἡ ῥομφαία σου,
 οὕτω θέλει ἀτεκνωθῇ μετὰ τῶν γυναικῶν ἡ μήτηρ σου. Καὶ κατέκοψεν ὁ Σαμουήλ τὸν Ἀγᾶγ ἐνώπιον τοῦ
 34 Κυρίου ἐν Γαλγάλοις. Τότε ἀνεχώρησεν ὁ Σαμουήλ εἰς Παμὰ· ὁ δὲ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἰς
 35 Γαθαὰ Σαοὺλ. Ὁ δὲ Σαμουήλ δὲν εἶδε πλέον τὸν Σαοὺλ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐπένθησεν ὅμως
 ὁ Σαμουήλ διὰ τὸν Σαοὺλ. Καὶ ὁ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἔκαμε τὸν Σαοὺλ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἔως πότε σὺ πενθεῖς διὰ τὸν Σαοὺλ, ἐπειδὴ ἐγὼ ἀπεδοκίμασα αὐτὸν
 ἀπὸ τοῦ νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ γέμισον τὸ κέρας σου ἔλαιον καὶ ὑπαγε· ἐγὼ σὲ ἀποστέλλω πρὸς τὸν
 2 Ἰεσσαὶ τὸν Βηθλεεμίτην· διότι προέβλεψα εἰς ἑμαυτὸν βασιλέα μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ,
 Πῶς νὰ ὑπάγω διότι θέλει ἀκούσει τοῦτο ὁ Σαοὺλ καὶ θέλει μὲ θανατώσει. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Λάβε μετὰ σοῦ
 3 δάμαλιν καὶ εἰπέ, Ἦλθον νὰ θυσιάσω πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ κάλεσον τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ ἐγὼ θέλω
 4 φανερώσει πρὸς σὲ τί θέλεις κάμει καὶ θέλεις χρίσει εἰς ἐμὲ ὄντινα σοὶ εἴπω. Καὶ ἔκαμεν ὁ Σαμουήλ ἐκεῖνο τὸ
 ὅποιον εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ. Ἐτρόμαζαν δὲ οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως εἰς τὴν συνάντησιν
 5 αὐτοῦ καὶ εἶπον, Ἐν εἰρήνῃ ἔρχεσαι Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐν εἰρήνῃ· ἔρχομαι διὰ τὸ νὰ θυσιάσω πρὸς τὸν Κύριον·
 ἀγιάσθητε καὶ ἔλθετε μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν θυσίαν. Καὶ ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν
 6 αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν. Καὶ ἐνῶ εἰσῆρχοντο, ἰδὼν τὸν Ἐλιάβ, εἶπε, Βεβαίως ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ
 7 κεκρισμένος αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Μὴ ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἢ εἰς τὸ ὕψος τοῦ
 ἀναστήματος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἀπεδοκίμασα αὐτόν· διότι δὲν βλέπει ὁ Κύριος καθὼς βλέπει ὁ ἄνθρωπος· διότι
 8 ὁ ἄνθρωπος βλέπει τὸ φαινόμενον, ὁ δὲ Κύριος βλέπει τὴν καρδίαν. Τότε ἐκάλεσεν ὁ Ἰεσσαὶ τὸν Ἀθιναδάβ
 9 καὶ διεβίβασεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Σαμουήλ. Καὶ εἶπεν, οὐδὲ τοῦτον δὲν ἐξέλεξεν ὁ Κύριος. Τότε διεβίβασεν
 10 ὁ Ἰεσσαὶ τὸν Σαμμά. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐδὲ τοῦτον δὲν ἐξέλεξεν ὁ Κύριος. Καὶ διεβίβασεν ὁ Ἰεσσαὶ ἑπτὰ ἐκ τῶν
 11 υἱῶν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Σαμουήλ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, Ὁ Κύριος δὲν ἐξέλεξε τούτους. Καὶ
 εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, Ἐτελείωσαν τὰ παιδία Καὶ εἶπε, Μένει ἔτι ὁ νεώτερος· καὶ ἰδοὺ, ποιμαίνει
 τὰ πρόβατα. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, Πέμπσον καὶ φέρε αὐτόν· διότι δὲν θέλομεν καθίσει εἰς τὴν
 12 τράπεζαν, ἕως οὗ ἔλθῃ ἐνταῦθα. Καὶ ἔστειλε καὶ ἔφερεν αὐτόν. Ἦτο δὲ ζανθὸς καὶ εὐόφθαλμος καὶ ὠραῖος
 13 τὴν ὄψιν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Σηκώθητι, χρίσον αὐτόν· διότι οὗτος εἶναι. Τότε ἔλαβεν ὁ Σαμουήλ τὸ κέρας
 τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτόν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπῆλθε πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ τὸν Δαβὶδ ἀπὸ τῆς

ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐφεξῆς. Σηκωθείς δὲ ὁ Σαμουὴλ ἀπῆλθεν εἰς Ῥαμά. Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀπεσύρθη ἀπὸ τοῦ Σαούλ, καὶ πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου ἐτάραττεν αὐτόν. Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ Σαούλ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ τώρα, πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Θεοῦ σὲ ταραττεῖ· ἄς προστάξῃ τώρα ὁ κύριος ἡμῶν τοὺς δούλους σου, τοὺς ἔμπροσθέν σου, νὰ ζητήσωσιν ἄνθρωπον εἰδήμονα εἰς τὸ νὰ παίξῃ κιθάραν· καὶ ὁπότε τὸ πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Θεοῦ εἶναι ἐπὶ σέ, νὰ παίξῃ μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ καλὸν θέλει εἶσθαι εἰς σέ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Προβλέψατέ μοι λοιπὸν ἄνθρωπον παίζοντα καλῶς καὶ φέρετε πρὸς ἐμέ. Τότε ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν δούλων καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, εἶδον υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου, εἰδήμονα εἰς τὸ παίζειν καὶ ἀνδρείοτατον καὶ ἄνδρα πολεμικὸν καὶ συνετὸν εἰς λόγον καὶ ἄνθρωπον ὡραῖον, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαούλ μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἰεσσαί, λέγων, Πέμψον μοι Δαβὶδ τὸν υἱὸν σου, ὅστις εἶναι μετὰ τῶν προβάτων. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰεσσαὶ ὄνον φορτωμένον μὲ ἄρτους καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἓν ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν, καὶ ἔπεμψεν αὐτὰ διὰ τοῦ Δαβὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Σαούλ. Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἡγάπησεν αὐτὸν σφόδρα· καὶ ἔγεινεν ὀπλοφόρος αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαούλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, λέγων, Ὁ Δαβὶδ ἄς στέκηται, παρακαλῶ, ἔμπροσθέν μου· διότι εὗρηκε χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου. Καὶ ὁπότε τὸ πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Θεοῦ ἦτο ἐπὶ τὸν Σαούλ, ὁ Δαβὶδ ἐλάμβανε τὴν κιθάραν καὶ ἔπαιζε διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· τότε ἀνεκουφίζετο ὁ Σαούλ καὶ ἀνεπαύετο καὶ ἀπεσύρετο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

Συνήθροισαν δὲ οἱ Φιλιισταῖοι τὰ στρατεύματα αὐτῶν διὰ πόλεμον καὶ ἦσαν συνηθροισμένοι ἐν Σοκχώ, ἥτις εἶναι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐστρατοπέδευσαν μεταξὺ Σοκχώ καὶ Ἀζηκά, ἐν Ἐφέσδαμμεῖμ. Ὁ δὲ Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνηθροίσθησαν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλά, καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην ἐναντίον τῶν Φιλισטיνῶν. Καὶ οἱ μὲν Φιλιισταῖοι ἴσταντο ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐννεῦθεν, ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἴστατο ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐκείθεν· ἡ δὲ κοιλάς ἦτο μεταξὺ αὐτῶν. Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ προμαχητὴς ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Φιλισטיνῶν ὀνομαζόμενος Γολιάθ, ἐκ τῆς Γάθ, ὕψους ἑξ πηχῶν καὶ σπιθαμῆς· εἶχε δὲ περικεφαλαίαν χαλκίνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος θώρακα ἀλυσιδωτόν· καὶ τὸ βάρος τοῦ θώρακος ἦτο πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ· καὶ κνημίδας χαλκίνας ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ ἀσπίδα χαλκίνην μεταξὺ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Καὶ τὸ κοντάριον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ἦτο ὡς ἀντίον ὑφαντοῦ· καὶ ἡ λόγχη τοῦ δόρατος αὐτοῦ ἐξύγιζεν ἑξακοσίους σίκλους σιδήρου· εἷς δὲ κρατῶν τὸν θυρεὸν προεπορεύετο αὐτοῦ. Καὶ σταθεὶς ἐβόησε πρὸς τὰς παρατάξεις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί ἐξέρχεσθε νὰ παραταχθῆτε εἰς μάχην δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Φιλιστίος, καὶ σεῖς δοῦλοι τοῦ Σαούλ ἐκλέξετε εἰς ἑαυτοὺς ἄνδρα, καὶ ἄς καταβῇ πρὸς ἐμέ· ἐὰν μὲν δυνηθῇ νὰ πολεμήσῃ μετ' ἐμοῦ καὶ μὲ θανατώσῃ, τότε ἡμεῖς θέλομεν εἶσθαι δοῦλοί σας· ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ ὑπερισχύσω κατ' αὐτοῦ καὶ θανατώσω αὐτόν, τότε σεῖς θέλετε εἶσθαι δοῦλοι ἡμῶν καὶ θέλετε δουλεύει ἡμᾶς. Καὶ εἶπεν ὁ Φιλιστίος, Ἐγὼ ἐξουθένησα τὰς παρατάξεις τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἡμέραν ταύτην· δότε εἰς ἐμέ ἄνδρα, διὰ νὰ μονομαχήσωμεν. Ὅτε ἤκουσεν ὁ Σαούλ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐκείνους τοὺς λόγους τοῦ Φιλιστίνου, ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Ἦτο δὲ Δαβὶδ ὁ υἱὸς ἐκείνου τοῦ Ἐφραθαίου ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, ὀνομαζομένου Ἰεσσαί· εἶχε δὲ ὀκτὼ υἱούς· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Σαούλ εἶχε τάξιν γέροντος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὑπῆγαν οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Ἰεσσαί οἱ μεγαλύτεροι ἀκολουθοῦντες τὸν Σαούλ εἰς τὴν μάχην· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν υἱῶν αὐτοῦ οἵτινες ὑπῆγαν εἰς τὴν μάχην ἦσαν Ἐλιάβ ὁ πρωτότοκος, καὶ ὁ δεῦτερος αὐτοῦ Ἀθινάδὰβ, καὶ ὁ τρίτος Σαμμά. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἦτο ὁ νεώτερος· καὶ οἱ τρεῖς οἱ μεγαλύτεροι ἠκολούθουν τὸν Σαούλ. Καὶ ἀνεχώρει ὁ Δαβὶδ καὶ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τοῦ Σαούλ, διὰ νὰ ποιμαίνῃ τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεὲμ. Ὁ δὲ Φιλιστίος ἐπλησίαζε πρῶτ' καὶ ἐσπέρασεν καὶ ἐσθληλόνητο τεσσαράκοντα ἡμέρας. Καὶ εἶπεν Ἰεσσαὶ πρὸς Δαβὶδ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λάβε τώρα διὰ τοὺς ἀδελφούς σου ἓν ἐφά ἐκ τούτου τοῦ πεφρυγανισμένου σίτου καὶ τοὺς δέκα τούτους ἄρτους, καὶ τρέξον εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου· καὶ τὰ δέκα ταῦτα νωπὰ τυρία φέρε πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ ἰδὲ ἂν ὑγιαίνωσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ λάβε σημεῖον παρ' αὐτῶν. Ὁ δὲ Σαούλ καὶ αὐτοὶ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἦσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλά, μαχόμενοι μετὰ τῶν Φιλιστινῶν. Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Δαβὶδ ἐνωρίς τὸ πρωῒ· καὶ ἀφήσας τὰ πρόβατα εἰς φύλακα, ἔλαβε καὶ ὑπῆγε, καθὼς προσέταξεν αὐτόν ὁ Ἰεσσαί· καὶ ἦλθεν εἰς τὸ περιχαράκωμα, ἐνῶ τὸ στράτευμα ἐξήρχετο εἰς παράταξιν· καὶ ἠλάλαξαν πρὸς τὴν μάχην· διότι παρετάχθησαν ὁ Ἰσραὴλ καὶ οἱ Φιλιισταῖοι, στράτευμα κατὰ πρόσωπον στρατεύματος. Καὶ ὁ Δαβὶδ, ἀφήσας ἐπάνωθεν αὐτοῦ τὰ σκεύη εἰς τὴν χεῖρα τοῦ σκευοφύλακος, ἔδραμε πρὸς τὸ στράτευμα καὶ ἦλθε καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ πῶς ἔχουσι. Καὶ ἐνῶ ὠμίλει μετ' αὐτῶν, ἰδοὺ, ἀνέβαινεν ὁ προμαχητής, ὁ Φιλιστίος ὁ ἐκ τῆς Γάθ, Γολιάθ τὸ ὄνομα, ἐκ τῶν στρατευμάτων τῶν Φιλιστινῶν, καὶ ἐλάλησε κατὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους· καὶ ἤκουσεν ὁ Δαβὶδ. Πάντες δὲ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον τὸν ἄνδρα, ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ ἔλεγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, Εἶδετε τὸν ἄνδρα τοῦτον τὸν ἀναβαίνοντα βεβαίως ἀνέβη διὰ νὰ ἐξουθενήσῃ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ὅστις θανατώσῃ αὐτόν, τοῦτον θέλει πλουτίσει ὁ βασιλεὺς μὲ πλούτη μεγάλα, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ θέλει δώσει εἰς αὐτόν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θέλει κάμει ἐλεύθερον μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἰσταμένους πλησίον αὐτοῦ, λέγων, Τί θέλει γείνειν εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ τὸν Φιλιστίον τοῦτον καὶ ἀφαιρήσῃ τὸ ὄνειδος ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ διότι τίς εἶναι ὁ Φιλιστίος οὗτος ὁ ἀπερίτμητος, ὥστε νὰ ἐξουθενῇ τὰ στρατεύματα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ λαὸς κατὰ τὸν λόγον τοῦτον, λέγων, οὕτω θέλει γείνειν εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ αὐτόν. Καὶ ἤκουσεν Ἐλιάβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μεγαλύτερος, ἐνῶ ἐλάλει πρὸς τοὺς ἄνδρας· καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Ἐλιάβ ἐναντίον τοῦ Δαβίδ, καὶ εἶπε, Διὰ τί κατέβης ἐνταῦθα καὶ εἰς ποῖον ἀφῆκες τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα πρόβατα ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγὼ ἐξεύρω τὴν

29 ὑπερηφανίαν σου καὶ τὴν πονηρίαν τῆς καρδίας σου· θεβαίωσ διὰ νὰ ἰδῇς τὴν μάχην κατέβης. Καὶ εἶπεν ὁ
 30 Δαβὶδ, Τί ἔκαμα τώρα δὲν εἶναι αἰτία. Καὶ ἐστράφη ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἄλλον καὶ ἐλάλησε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον·
 31 καὶ ὁ λαὸς ἀπεκρίθη πάλιν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν πρῶτον λόγον. Καὶ ὅτε ἠκούσθησαν οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους
 32 ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ, ἀνῆγγειλαν πρὸς τὸν Σαοὺλ· καὶ παρέλαθεν αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαοὺλ,
 33 Μηδενὸς ἀνθρώπου ἡ καρδιά ἄς μὴ ταπεινώνηται διὰ τοῦτον· ὁ δοῦλός σου θέλει ὑπάγει καὶ πολεμήσει μετὰ
 34 τοῦ Φιλισταίου τούτου. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Δὲν δύνασαι νὰ ὑπάγῃς ἐναντίον τοῦ Φιλισταίου
 35 τούτου διὰ νὰ πολεμήσῃς μετ' αὐτοῦ· διότι σὺ εἶσαι παιδίον, αὐτὸς δὲ ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
 36 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Ὁ δοῦλός σου ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἦλθε λέων καὶ
 37 ἄρκτος καὶ ἤρπασε πρόβατον ἐκ τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξῆλθον κατόπιν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν καὶ ἠλευθέρωσα
 38 αὐτὸ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ καθὼς ἐσηκώθη ἐναντίον μου, ἤρπασα αὐτόν ἀπὸ τῆς σιαγόνης καὶ ἐπάταξα
 39 αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν· ἐπάταξεν ὁ δοῦλός σου καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκτον· καὶ ὁ Φιλισταῖος οὗτος
 40 ὁ ἀπερίτμητος θέλει εἶσθαι ὡς ἓν ἐκ τούτων, ἐπειδὴ ἐξουθένησε τὰ στρατεύματα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ
 41 εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Ὁ Κύριος ὁ ἐλευθερώσας με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκτου, οὗτος θέλει μὲ
 42 ἐλευθερώσει ἐκ χειρὸς τοῦ Φιλισταίου τούτου. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ὑπαγε, καὶ ὁ Κύριος ἄς
 43 ᾔηται μετὰ σοῦ. Καὶ ὤπλισεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαβὶδ μὲ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ καὶ ἔβαλε χαλκίνην περικεφαλαίαν
 44 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐνέδυσεν αὐτόν θώρακα. Καὶ ἐζώσθη ὁ Δαβὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῆς
 45 πανοπλίας αὐτοῦ καὶ ἠθέλησε νὰ περιπατήσῃ· διότι δὲν εἶχε δοκιμάσει. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Δὲν
 46 δύναμαι νὰ περιπατήσω μὲ ταῦτα· διότι δὲν ἐδοκίμασα ποτέ. Καὶ ἐξεδύθη ὁ Δαβὶδ αὐτὰ ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ
 47 ἔλαβε τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέλεξεν εἰς ἑαυτὸν πέντε λίθους ὁμαλοὺς ἐκ τοῦ χειμάρρου,
 48 καὶ θέσας αὐτοὺς εἰς τὸ ποιμενικὸν αὐτοῦ σακκίον καὶ θυλάκιον, τὴν δὲ σφενδόνην αὐτοῦ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
 49 ἐπλησίαζε πρὸς τὸν Φιλισταῖον. Ὁ δὲ Φιλισταῖος ἤρχετο προχωρῶν καὶ ἐπλησίαζε πρὸς τὸν Δαβὶδ· καὶ ὁ ἀνὴρ
 50 ὁ ἀσπιδοφόρος ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε περιέβλεψεν ὁ Φιλισταῖος καὶ εἶδε τὸν Δαβὶδ, κατεφρόνησεν αὐτόν·
 51 διότι ἦτο παιδίον καὶ ξανθὸ καὶ ὠραῖος τὴν ὄψιν. Καὶ εἶπεν ὁ Φιλισταῖος πρὸς τὸν Δαβὶδ, Κύων εἶμαι ἐγώ,
 52 ὥστε ἔρχεσαι πρὸς ἐμὲ μὲ ῥάβδους. Καὶ κατηράσθη ὁ Φιλισταῖος τὸν Δαβὶδ εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ
 53 Φιλισταῖος πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἐλθέ πρὸς ἐμέ, καὶ θέλω παραδώσει τὰς σάρκας σου εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 54 καὶ εἰς τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Φιλισταῖον, Σὺ ἔρχεσαι ἐναντίον μου μὲ ῥομφαίαν
 55 καὶ δόρυ καὶ ἀσπίδα· ἐγὼ δὲ ἔρχομαι ἐναντίον σου ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ τῶν
 56 στρατευμάτων τοῦ Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα σὺ ἐξουθένησας· τὴν ἡμέραν ταύτην θέλει σὲ παραδώσει ὁ Κύριος εἰς
 57 τὴν χεῖρά μου· καὶ θέλω σὲ πατάξει καὶ ἀφαιρέσει ἀπὸ σοῦ τὴν κεφαλὴν σου· καὶ θέλω παραδώσει τὰ πτώματα
 58 τοῦ στρατοπέδου τῶν Φιλισטיῶν τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς· διὰ
 59 νὰ γνωρίσῃ πᾶσα ἡ γῆ ὅτι εἶναι Θεὸς εἰς τὸν Ἰσραὴλ· καὶ θέλει γνωρίσει πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὅτι ὁ Κύριος
 60 δὲν σώζει μὲ ῥομφαίαν καὶ δόρυ· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ μάχη, καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα
 61 ἡμῶν. Καὶ ὅτε ἐσηκώθη ὁ Φιλισταῖος καὶ ἤρχετο καὶ ἐπλησίαζεν εἰς συνάντησιν τοῦ Δαβὶδ, ὁ Δαβὶδ ἔσπευσε
 62 καὶ ἔδραμε πρὸς μάχην ἐναντίον τοῦ Φιλισταίου. Καὶ ἐκτεῖνας ὁ Δαβὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ σακκίον, ἔλαβεν
 63 ἐκεῖθεν λίθον καὶ ἐσφενδόνησε καὶ ἐκτύπησε τὸν Φιλισταῖον κατὰ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, ὥστε ὁ λίθος ἐνεπτήχθη εἰς
 64 τὸ μέτωπον αὐτοῦ· καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν. καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ Δαβὶδ κατὰ τοῦ Φιλισταίου διὰ
 65 τῆς σφενδόνης καὶ διὰ τοῦ λίθου, καὶ ἐκτύπησε τὸν Φιλισταῖον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ῥομφαία
 66 ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Δαβὶδ· ὅθεν ὁ Δαβὶδ ἔδραμε καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν Φιλισταῖον, ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ
 67 ἔσυρεν αὐτὴν ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς, καὶ θανατώσας αὐτόν, ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ αὐτήν. Ἰδόντες
 68 δὲ οἱ Φιλισταῖοι, ὅτι ἀπέθανεν ὁ ἰσχυρὸς αὐτῶν, ἔφυγον· Τότε ἐσηκώθησαν οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ
 69 Ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν τοὺς Φιλισטיῶς, ἕως τῆς εἰσόδου τῆς κοιλάδος, καὶ ἕως τῶν πυλῶν τῆς
 70 Ἀκκαρῶν. Καὶ ἔπεσον οἱ τραυματισμένοι τῶν Φιλιστιῶν ἐν τῇ ὁδῷ Σααραίμ, ἕως Γὰθ καὶ ἕως Ἀκκαρῶν. Καὶ
 71 ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς καταδίωξης τῶν Φιλιστιῶν καὶ διήρπασαν τὰ στρατόπεδα αὐτῶν. Ὁ δὲ
 72 Δαβὶδ ἔλαβε τὴν κεφαλὴν τοῦ Φιλισταίου, καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ· τὴν δὲ πανοπλίαν αὐτοῦ ἔβαλεν
 73 ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ εἶδεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαβὶδ ἐξερχόμενον ἐναντίον τοῦ Φιλισταίου, εἶπε πρὸς Ἀβενήρ,
 74 τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος, Ἀβενήρ, τίνοος υἱὸς εἶναι ὁ νέος οὗτος. Καὶ ὁ Ἀβενήρ εἶπε, Ζῆ ἡ ψυχὴ σου,
 75 βασιλεῦ, δὲν ἔξεύρω. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐρώτησον σὺ, τίνοος υἱὸς εἶναι ὁ νεανίσκος οὗτος. Καὶ καθὼς
 76 ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ, πατάξας τὸν Φιλισταῖον, παρέλαθεν αὐτόν ὁ Ἀβενήρ καὶ ἔφερεν αὐτόν ἐνώπιον τοῦ Σαοὺλ·
 77 καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Φιλισταίου ἦτο ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Σαοὺλ, Τίνοος υἱὸς εἶσαι, νέε καὶ
 78 ἀπεκρίθη ὁ Δαβὶδ, Ὁ υἱὸς τοῦ δούλου σου Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου.

18 Καὶ ὡς ἐτελείωσε λαλῶν πρὸς τὸν Σαοὺλ, ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰωνάθαν συνεδέθη μετὰ τῆς ψυχῆς τοῦ Δαβὶδ, καὶ
 2 ἠγάπησεν αὐτόν ὁ Ἰωνάθαν ὡς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχὴν. Καὶ παρέλαθεν αὐτόν ὁ Σαοὺλ ἐκείνην τὴν ἡμέραν
 3 καὶ δὲν ἀφῆκεν αὐτόν νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Τότε ὁ Ἰωνάθαν ἔκαμε συνθήκην
 4 μετὰ τοῦ Δαβὶδ· διότι ἠγάπα αὐτόν ὡς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχὴν. καὶ ἐκδυθεὶς ὁ Ἰωνάθαν τὸ ἐπένδυμα τὸ ἐφ'
 5 ἑαυτόν, ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν Δαβὶδ, καὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, ἕως καὶ αὐτὸ τὸ ζῖφος αὐτοῦ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ
 6 τὴν ζώνην αὐτοῦ. καὶ ἐξήρχετο ὁ Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου ἔπεμπεν αὐτόν ὁ Σαοὺλ, καὶ ἐφέρετο μετὰ συνέσεως·
 7 καὶ κατέστησεν αὐτόν ὁ Σαοὺλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου· καὶ ἦτο ἀρεστός εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ
 8 λαοῦ, ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν δούλων τοῦ Σαοὺλ. Καθὼς δὲ ἤρχοντο, ἐνῶ ἐπέστρεφεν ὁ Δαβὶδ ἐκ τῆς
 9 σφαγῆς τοῦ Φιλισταίου, ἐξήρχοντο αἱ γυναῖκες ἐκ πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰσραὴλ, ψάλλουσαι καὶ χορεύουσαι,

εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως Σαούλ, μετὰ τυμπάνων, μετὰ χαρᾶς καὶ μετὰ κυμβάλων. Καὶ ἀπεκρίνοντο αἱ 7
 γυναῖκες αἱ παίζουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ ἔλεγον, Ὁ Σαούλ ἐπάταξε τὰς χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ τὰς 8
 μυριάδας αὐτοῦ. Παρωζύνθη δὲ σφόδρα ὁ Σαούλ, καὶ ἐφάνη δυσάρεστος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὁ λόγος 9
 οὗτος, καὶ εἶπεν, Ἀπέδωκαν εἰς τὸν Δαβὶδ τὰς μυριάδας, εἰς ἐμὲ δὲ ἀπέδωκαν τὰς χιλιάδας· καὶ τί λείπεται 10
 πλέον εἰς αὐτὸν παρὰ ἡ βασιλεία. Καὶ ὑπέβλεπεν ὁ Σαούλ τὸν Δαβὶδ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. 11
 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐπῆλθε πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Θεοῦ ἐπὶ τὸν Σαούλ, καὶ ἐπροφήτευεν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου· καὶ 12
 ὁ Δαβὶδ ἔπαιζε διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὥς καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ἦτο δὲ τὸ δοράτιον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Σαούλ· καὶ 13
 ἔρριπεν ὁ Σαούλ τὸ δοράτιον, λέγων, Θέλω κτυπήσῃ τὸν Δαβὶδ ἕως καὶ εἰς τὸν τοῖχον. Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ ἐξέκλινεν 14
 ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ δῖς. Ἐφοβήθη δὲ ὁ Σαούλ ἀπὸ προσώπου Δαβὶδ, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἦτο μετ' αὐτοῦ, ἀπὸ 15
 δὲ τοῦ Σαούλ εἶχεν ἀπομακρυνθῆ. Ὅθεν ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν ὁ Σαούλ ἀπὸ πλησίων ἑαυτοῦ καὶ κατέστησεν 16
 αὐτὸν χιλιάρχον· καὶ ἐξήρχετο καὶ εἰσῆρχετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐφέρετο ὁ Δαβὶδ μετὰ συνέσεως ἐν 17
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Σαούλ, βλέπων ὅτι ἐφέρετο μετὰ μεγάλης 18
 συνέσεως, ἐφοβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Πᾶς δὲ ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαβὶδ, ἐπειδὴ ἐξήρχετο 19
 καὶ εἰσῆρχετο ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἰδοὺ, ἡ μεγαλητέρα θυγάτηρ μου Μερὰβ· 20
 ταύτην θέλω σοὶ δώσει εἰς γυναῖκα· μόνον ἔσο ἀνδρεῖος εἰς ἐμὲ καὶ μάχου τὰς μάχας τοῦ Κυρίου. Διότι εἶπεν 21
 ὁ Σαούλ, Ἄς μὴ ἦναι ἡ χεὶρ μου ἐπ' αὐτόν, ἀλλ' ἡ χεὶρ τῶν Φιλισταίων ἃς ἦναι ἐπ' αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ 22
 πρὸς τὸν Σαούλ, Ποῖος ἐγὼ καὶ ποία ἡ ζωὴ μου καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ πατρός μου μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ, ὥστε 23
 νὰ γείνω γαμβρὸς τοῦ βασιλέως. Ἀλλὰ καθ' ὃν καιρὸν ἡ Μερὰβ ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαούλ ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὸν 24
 Δαβὶδ, αὕτη ἐδόθη εἰς τὸν Ἀδριὴλ τὸν Μεολαθίτην εἰς γυναῖκα. Ἠγάπα δὲ τὸν Δαβὶδ Μιχὰλ ἡ θυγάτηρ τοῦ 25
 Σαούλ· καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν Σαούλ· καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρρεσεν εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Θέλω 26
 δώσει αὐτὴν εἰς αὐτόν, διὰ νὰ γείνη παῖς εἰς αὐτόν, καὶ διὰ νὰ ἦναι ἐπ' αὐτόν ἡ χεὶρ τῶν Φιλισταίων. Ὅθεν 27
 εἶπεν ὁ Σαούλ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Σήμερον θέλεις εἶσθαι γαμβρὸς μου μὲ τὴν δευτέραν. Καὶ προσέταξεν ὁ Σαούλ 28
 τοὺς δούλους αὐτοῦ, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τὸν Δαβὶδ κρυφίως καὶ εἴπατε, Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται 29
 εἰς σέ, καὶ πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ σὲ ἀγαπῶσι· τώρα λοιπὸν γενοῦ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐλάλησαν οἱ 30
 δούλοι τοῦ Σαούλ τοὺς λόγους τούτους εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαβὶδ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Σὰς φαίνεται μικρὸν νὰ γείνη 31
 τις γαμβρὸς βασιλέως ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος πτωχὸς καὶ ποταπός. Καὶ ἀνήγγειλαν οἱ δούλοι τοῦ Σαούλ 32
 πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ 33
 πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ὁ βασιλεὺς δὲν θέλει δῶρα νυμφικά, ἀλλ' ἑκατὸν ἀκροβυστίας Φιλισταίων, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ 34
 ὁ βασιλεὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Ὁ Σαούλ ὅμως ἐστοχάζετο νὰ κάμῃ τὸν Δαβὶδ νὰ πέσῃ διὰ χειρὸς τῶν 35
 Φιλισταίων. Καὶ ὅτε ἀνήγγειλαν οἱ δούλοι αὐτοῦ πρὸς τὸν Δαβὶδ τοὺς λόγους τούτους, ἤρρεσεν εἰς τὸν Δαβὶδ νὰ 36
 γείνη γαμβρὸς τοῦ βασιλέως· ὅθεν καὶ πρὶν αἱ ἡμέραι πληρωθῶσιν, ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ ὑπῆγεν, αὐτὸς καὶ 37
 οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν ἐκ τῶν Φιλισταίων διακοσίους ἄνδρας· καὶ ἔφερον ὁ Δαβὶδ τὰς ἀκροβυστίας 38
 αὐτῶν, καὶ ἀπέδωκαν αὐτάς πλήρεις εἰς τὸν βασιλέα, διὰ νὰ γείνη γαμβρὸς τοῦ βασιλέως. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν 39
 ὁ Σαούλ Μιχὰλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. Καὶ εἶδεν ὁ Σαούλ καὶ ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Κύριος ἦτο μετὰ 40
 τοῦ Δαβὶδ· καὶ Μιχὰλ ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαούλ ἠγάπα αὐτόν. Καὶ ἔτι μᾶλλον ἐφοβεῖτο ὁ Σαούλ ἀπὸ προσώπου 41
 τοῦ Δαβὶδ· καὶ ἐγείνεν ὁ Σαούλ παντοεινὸς ἐχθρὸς τοῦ Δαβὶδ. Ἐξῆλθον δὲ οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων εἰς 42
 πόλεμον· καὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθον, ὁ Δαβὶδ ἐφέρετο μετὰ συνέσεως μεγαλητέρας παρὰ πάντα τοὺς δούλους 43
 τοῦ Σαούλ· ὅθεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐτιμήθη σφόδρα.

Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ, νὰ θανατώσωσι **19**
 τὸν Δαβὶδ. Ὁ Ἰωνάθαν ὅμως, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, ἠγάπα καθ' ὑπερβολὴν τὸν Δαβὶδ· καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἰωνάθαν 2
 πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγων, Σαούλ ὁ πατὴρ μου ζητεῖ νὰ σὲ θανατώσῃ· τώρα λοιπὸν φυλάχθητι, παρακαλῶ, ἕως 3
 πρωῒ, καὶ μένε ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ καὶ κρύπτου· ἐγὼ δὲ θέλω ἐξέλθαι καὶ σταθῇ πλησίον τοῦ πατρός μου 4
 ἐν τῷ ἄγρῳ ὅπου θέλεις εἶσθαι, καὶ θέλω ὁμιλήσῃ περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου· καὶ θέλω ἰδεῖ τί εἶναι καὶ 5
 θέλω σοὶ ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἰωνάθαν καλὰ περὶ τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ 6
 εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄς μὴ ἁμαρτήσῃ ὁ βασιλεὺς ἐναντίον τοῦ δούλου αὐτοῦ, ἐναντίον τοῦ Δαβὶδ· ἐπειδὴ δὲν 7
 ἡμάρτησεν ἐναντίον σου καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐστάθησαν εἰς σέ πολὺ καλὰ· διότι ἐρριποκινδύνευσεν 8
 τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τὸν Φιλισταῖον, καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην εἰς πάντα τὸν Ἰσραὴλ· 9
 εἶδες καὶ ἐχάρης· διὰ τί λοιπὸν θέλεις νὰ ἁμαρτήσῃς ἐναντίον ἀθώου αἵματος, θανατόνων τὸν Δαβὶδ χωρὶς 10
 αἰτίας. Καὶ ὑπήκουσεν ὁ Σαούλ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἰωνάθαν· καὶ ὥμοσεν ὁ Σαούλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, δὲν 11
 θέλει θανατωθῆ. Καὶ ἔκραξεν ὁ Ἰωνάθαν τὸν Δαβὶδ καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰωνάθαν πάντα τοὺς λόγους 12
 τούτους. Καὶ ἔφερον ὁ Ἰωνάθαν τὸν Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, καὶ ἦτο ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς τὸ πρότερον. Ἐγένετο 13
 δὲ πάλιν πόλεμος· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἐπολέμησε μετὰ τῶν Φιλισταίων καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν σφαγῇ 14
 μεγάλῃ· καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ τὸ πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Κυρίου ἐστάθη ἐπὶ τὸν Σαούλ, ἐνῶ 15
 ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετὰ τοῦ δορατίου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ Δαβὶδ ἔπαιζε τὸ ὄργανον διὰ τῆς χειρὸς 16
 αὐτοῦ. Καὶ ἐζήτησεν ὁ Σαούλ νὰ κτυπήσῃ μὲ τὸ δοράτιον τὸν Δαβὶδ καὶ ἕως εἰς τὸν τοῖχον· ἐξέκλινεν ὅμως 17
 ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαούλ καὶ ἐκτύπησε τὸν τοῖχον μὲ τὸ δοράτιον· ὁ δὲ Δαβὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη ἐκείνην 18
 τὴν νύκτα. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαούλ μηνυτὰς πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ, διὰ νὰ παραφυλάξωσιν αὐτόν καὶ νὰ 19
 θανατώσωσιν αὐτόν τὸ πρωῒ· ἀπήγγειλε δὲ πρὸς τὸν Δαβὶδ ἡ Μιχὰλ, ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Ἐὰν δὲν σώσῃς τὴν 20
 ζωὴν σου τὴν νύκτα ταύτην, αὐριον θέλεις θανατωθῆ. Καὶ κατεβίβασεν ἡ Μιχὰλ τὸν Δαβὶδ διὰ τῆς θυρίδος· καὶ 21

13 ἀνεχώρησε καὶ ἔφυγε καὶ διεσώθη. Τότε λαβοῦσα ἡ Μιχάλ ὁμοίωμα, ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν
 14 κεφαλὴν αὐτοῦ προσκεφάλαιον ἐκ τριχῶν αἰγῶν καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ φόρεμα. Καὶ ὅτε ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ
 15 μηνυτὰς διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν Δαβίδ, ἐκείνη εἶπεν, Ἄρρωστος εἶναι. Πάλιν ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ τοὺς μηνυτὰς
 16 διὰ νὰ ἴδωσι τὸν Δαβίδ, λέγων, Φέρετέ μοι αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, διὰ νὰ θανατώσω αὐτόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον
 οἱ μηνυταί, ἰδοὺ, ἦτο τὸ ὁμοίωμα ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ προσκεφάλαιον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ τριχῶν αἰγῶν.
 17 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὴν Μιχάλ, Διὰ τί μὲ ἠπάτησας οὕτω καὶ ἀπέπεμψας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη; Καὶ
 18 ἀπεκρίθη Μιχάλ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Αὐτὸς εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἄφες με νὰ φύγω· διὰ τί νὰ σὲ θανατώσω; Καὶ ἔφυγεν
 ὁ Δαβίδ καὶ διεσώθη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Σαμουὴλ εἰς Ῥαμά, καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα εἶχε κάμει
 19 εἰς αὐτόν ὁ Σαοὺλ· καὶ ὑπῆγαν, αὐτὸς καὶ ὁ Σαμουὴλ, καὶ κατώκησαν ἐν Ναυῖῳ. Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς τὸν
 20 Σαοὺλ καὶ εἶπον, Ἰδοὺ, ὁ Δαβίδ εἶναι ἐν Ναυῖῳ ἐν Ῥαμά. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ μηνυτὰς νὰ συλλάβωσι
 τὸν Δαβίδ· καὶ ὅτε εἶδον τὴν σύναξιν τῶν προφητῶν προφητευόντων καὶ τὸν Σαμουὴλ προϊστάμενον ἐπ' αὐτούς,
 21 ἐπῆλθε Πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ τοὺς μηνυτὰς τοῦ Σαοὺλ, καὶ προεφήτευσον καὶ αὐτοί. Καὶ ὅτε ἀπηγγέλθη πρὸς
 τὸν Σαοὺλ, ἀπέστειλεν ἄλλους μηνυτὰς· καὶ αὐτοὶ ὁμοίως προεφήτευσον. Καὶ ἀπέστειλε πάλιν ὁ Σαοὺλ τρίτην
 22 φορὰν μηνυτὰς, καὶ αὐτοὶ ἔτι προεφήτευσον. Τότε ὑπῆγε καὶ αὐτὸς εἰς Ῥαμά καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ μεγάλου
 φρέατος τοῦ ἐν Σοκχώ· καὶ ἠρώτησε, λέγων, Ποῦ εἶναι ὁ Σαμουὴλ καὶ ὁ Δαβίδ; Καὶ εἶπον, Ἰδοὺ, ἐν Ναυῖῳ ἐν
 23 Ῥαμά. Καὶ ὑπῆγεν ἐκεῖ εἰς Ναυῖῳ τὴν ἐν Ῥαμά· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπῆλθε καὶ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐξηκολούθει
 24 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ προφητεύων, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς Ναυῖῳ ἐν Ῥαμά. Καὶ ἐκδυθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ αὐτός,
 προεφήτευσεν ἐνώπιον τοῦ Σαμουὴλ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ κατέκειτο γυμνὸς ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν
 καὶ ὅλην τὴν νύκτα. Διὰ τοῦτο λέγουσι, Καὶ Σαοὺλ ἐν προφῆταις

20 Καὶ ἔφυγεν ὁ Δαβίδ ἐκ Ναυῖῳ τῆς ἐν Ῥαμά, καὶ ἦλθε καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ Ἰωνάθαν, Τί ἐπραξα τί τὸ
 2 ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς σου, διὰ τὸ ὅποιον ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου; Ὁ δὲ
 εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ γένοιτο· σὺ δὲν θέλεις ἀποθάνει ἰδοὺ, ὁ πατήρ μου δὲν θέλει κάμει οὐδὲν, εἴτε μέγα εἴτε
 3 μικρόν, τὸ ὅποιον νὰ μὴ φανερώσῃ εἰς ἐμέ· καὶ διὰ τί ὁ πατήρ μου ἤθελε κρύψει τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ
 4 δὲν εἶναι οὕτω. Καὶ ὥμοσεν ὁ Δαβίδ ἔτι καὶ εἶπεν, Ὁ πατήρ σου ἐξεύρει βεβαίως ὅτι ἐγὼ εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν
 σου· ὅθεν λέγει, Ἄσ μὴ ἐξεύρῃ τοῦτο ὁ Ἰωνάθαν, μήποτε λυπηθῇ. Ἀλλά, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, δὲν
 5 εἶναι παρὰ ἓν βῆμα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου. Τότε εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὁ, τι ἐπιθυμεῖ ἡ
 6 ψυχὴ σου θέλω κάμει εἰς σέ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ, αὐριον εἶναι νεομηνία, καθ' ἣν ἐγὼ
 συνειθίζω νὰ κάθωμαι μετὰ τοῦ βασιλέως νὰ συντρώγω· ἄφες με λοιπὸν νὰ ὑπάγω, διὰ νὰ κρυφθῶ ἐν τῷ ἄγρῳ
 7 μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς τρίτης ἡμέρας. ἔάν ὁ πατήρ σου περιβλέπων μὲ ζητήσῃ, τότε εἰπέ, Ὁ Δαβίδ ἐζήτησεν
 ἐνθέρμως παρ' ἐμοῦ νὰ τρέξῃ εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ. διότι γίνεται ἐκεῖ ἐτήσιος θυσία ὑφ' ὅλης τῆς
 8 συγγενείας αὐτοῦ· ἔάν εἴπῃ οὕτω, Καλῶς· θέλει εἶσθαι εἰρήνη εἰς τὸν δοῦλόν σου· ἔάν ὁμως ὀργισθῇ πολὺ,
 9 ἔξευρε ὅτι τὸ κακὸν εἶναι ἀποφασισμένον παρ' αὐτοῦ· θέλεις λοιπὸν κάμει ἔλεος πρὸς τὸν δοῦλόν σου· διότι
 εἰς συνθήκην Κυρίου εἰσήγαγες τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· ἔάν ὁμως ᾔναι ἀδικία ἐν ἐμοί, θανάτωσόν με
 10 σύ· καὶ διὰ τί νὰ μὲ φέρῃς ἕως τοῦ πατρὸς σου; Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν, Μὴ γένοιτο ποτὲ τοῦτο εἰς σέ· διότι,
 ἔάν τῳ ὄντι γνωρίσω ὅτι τὸ κακὸν εἶναι ἀποφασισμένον παρὰ τοῦ πατρὸς μου νὰ ἔλθῃ ἐπὶ σέ, βεβαίως θέλω σοὶ
 11 ἀπαγγεῖλαι τοῦτο. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, Τίς θέλει μοὶ ἀπαγγεῖλαι ἔάν ὁ πατήρ σου ἀποκριθῇ
 12 εἰς σέ σκληρά; Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἐλθέ, καὶ ἄς ἐξέλθωμεν εἰς τὸν ἄγρόν. Καὶ ἐξῆλθον
 13 ἀμφότεροι εἰς τὸν ἄγρόν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ· ὅταν ποτὲ περὶ τὴν
 αὐριον ἢ τὴν μετὰ τὴν αὐριον, ἐξιχνιάσω τὸν πατέρα μου, καὶ ἰδοὺ, εἶναί τι καλὸν περὶ τοῦ Δαβίδ, ἔάν δὲν
 14 ἀποστείλω τότε πρὸς σέ νὰ σοὶ τὸ ἀπαγγεῖλω, οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰωνάθαν καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ·
 ἔάν δὲ ὁ πατήρ μου ἀπεφάσις τὸ κακὸν ἐναντίον σου, θέλω σοὶ ἀπαγγεῖλαι τοῦτο καὶ σὲ ἔξαποστείλει, καὶ
 15 θέλεις ὑπάγει ἐν εἰρήνῃ· καὶ ὁ Κύριος ἄς ᾔναι μετὰ σοῦ, καθὼς ἐστάθη μετὰ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐχὶ μόνον
 ἐνόσῳ ᾧ, θέλεις δεῖξει πρὸς ἐμέ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνω· ἀλλὰ καὶ δὲν θέλεις ἀποκόψει
 16 τὸ ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου εἰς τὸν αἰῶνα· οὐχί, οὐδὲ ὅταν ὁ Κύριος ἀφανίσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δαβίδ
 17 ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωνάθαν συνθήκην μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ἐπιλέγων, Καὶ
 ὁ Κύριος νὰ ἐκζητήσῃ λόγον παρὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἔκαμεν ἔτι ὁ Ἰωνάθαν τὸν Δαβίδ νὰ ὁμώσῃ εἰς
 18 τὴν ἀγάπην αὐτοῦ τὴν πρὸς αὐτόν· διότι ἡγάπα αὐτόν καθὼς ἡγάπα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχὴν. Καὶ εἶπε πρὸς
 19 αὐτόν ὁ Ἰωνάθαν, Αὐριον εἶναι νεομηνία· καὶ θέλεις ζητηθῇ, διότι ἡ καθέδρα σου θέλει εἶσθαι κενή· καὶ ἀφοῦ
 σταθῇς τρεῖς ἡμέρας, θέλεις καταβῇ μετὰ σπουδῆς καὶ ἐλθεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐκρύφθη τὴν ἡμέραν τῆς
 20 πράξεως, καὶ θέλεις καθίσει πλησίον τῆς πέτρας Ἐζήλ· καὶ ἐγὼ θέλω τοξεύσει τρία βέλη εἰς τὸ πλάγιον αὐτῆς,
 21 ὥς τοξεύων εἰς σημεῖον· καὶ ἰδοὺ, θέλω ἀποστείλει τὸν ὑπηρέτην, λέγων, Ὑπαγε, εὐρὲ τὰ βέλη· ἔάν ῥητῶς
 εἴπω εἰς τὸν ὑπηρέτην, Ἰδοὺ, τὰ βέλη εἶναι ἐδῶθεν ἀπὸ σοῦ, λάβε αὐτά· τότε ἐλθέ, διότι εἶναι εἰρήνη εἰς σέ,
 22 καὶ οὐδεμία βλάβη, ζῇ Κύριος· ἔάν ὁμως εἴπω οὕτω πρὸς τὸν νέον, Ἰδοὺ, τὰ βέλη εἶναι ἐπέκεινα ἀπὸ σοῦ·
 23 ὑπάγε τὴν ὁδὸν σου, διότι σὲ ἔξαπέστειλεν ὁ Κύριος· περὶ δὲ τοῦ λόγου, τὸν ὅποιον ὠμύλησαμεν ἐγὼ καὶ σὺ,
 24 ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἄς ᾔναι μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐκρύφθη λοιπὸν ὁ Δαβίδ ἐν τῷ ἄγρῳ· καὶ
 25 ὅτε ἦλθεν ἡ νεομηνία, ὁ βασιλεὺς ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν διὰ νὰ φάγῃ. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς
 26 καθέδρας αὐτοῦ, ὥς ἄλλοτε, ἐπὶ καθέδρας πλησίον τοῦ τοίχου· καὶ ὁ Ἰωνάθαν ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἀβενὴρ
 27 πλησίον τοῦ Σαοὺλ, ὁ δὲ τόπος τοῦ Δαβίδ ἦτο κενός. Ὁ Σαοὺλ ὁμως δὲν ἐλάλησεν οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
 διότι εἶπε καθ' ἑαυτόν, Τίποτε συνέβη εἰς αὐτόν ὥστε νὰ μὴ ᾔναι καθαρὸς· βεβαίως δὲν εἶναι καθαρός. Καὶ τὸ

πρωτῇ, τὴν δευτέραν τοῦ μηνός, ὁ τόπος τοῦ Δαβὶδ ἦτο κενός· καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Διὰ τί δὲν ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ εἰς τὴν τράπεζαν, οὔτε χθὲς οὔτε σήμερον· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν 28 Σαοὺλ, Ὁ Δαβὶδ ἐζήτησεν ἐνθέρμως παρ' ἐμοῦ νὰ ὑπάγῃ ἕως Βηθλεέμ, καὶ εἶπεν, Ἄς ὑπάγω, παρακαλῶ, διότι 29 ἡ συγγένεια ἡμῶν κάμνει θυσίαν ἐν τῇ πόλει· καὶ ὁ ἀδελφὸς μου αὐτὸς παρήγγειλεν εἰς ἐμὲ νὰ παρευρεθῶ· τῶρα λοιπόν, ἐὰν εὕρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ἄφες με, παρακαλῶ, νὰ ὑπάγω καὶ νὰ ἴδω τοὺς ἀδελφοὺς μου· διὰ τοῦτο δὲν ἦλθεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. Τότε ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Σαοὺλ κατὰ 30 τοῦ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Υἱὲ διεφθαρμένης καὶ ἀποστατίδος, δὲν ἐξεύρω ὅτι σὺ ἐξέλεξας τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ δι' αἰσχύνην σου καὶ δι' αἰσχύνην τῆς γυμνώσεως τῆς μητρὸς σου· διότι ἐνόσῳ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ 31 ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, σὺ δὲν θέλεις στερεωθῇ οὐδὲ ἡ βασιλεία σου· τῶρα λοιπόν πέμψον καὶ φέρε αὐτὸν πρὸς ἐμέ· διότι ἐξάπαντος θέλει ἀποθάνει. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς 32 αὐτόν, Διὰ τί νὰ θανατωθῇ τί ἔπραξε· Καὶ ἔρριπεν ὁ Σαοὺλ δοράτιον κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κτυπήσῃ αὐτόν· τότε 33 ἐγνώρισεν ὁ Ἰωνάθαν, ὅτι ἦτο ἀποφασισμένον παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ νὰ θανατώσῃ τὸν Δαβίδ. Καὶ ἐσηκώθη 34 ὁ Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης με ἐξαψιν θυμοῦ καὶ δὲν ἔφαγεν ἄρτον τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ μηνός· διότι ἦτο λυπημένος διὰ τὸν Δαβίδ, ἐπειδὴ εἶχε καταισχύνει αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καὶ τὸ πρωτῇ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωνάθαν εἰς 35 τὸν ἀγρόν, κατὰ τὸν καιρὸν τὸν προσδιορισθέντα μετὰ τοῦ Δαβίδ, ἔχων μεθ' αὐτοῦ μικρὸν παιδάριον. Καὶ εἶπε 36 πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Τρέξον, εὐρὲ τῶρα τὰ βέλη, τὰ ὅποια ἐγὼ τοξεύω. Καὶ καθὼς ἔτρεχε τὸ παιδάριον, ἐτόξευσε τὸ βέλος πέραν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε τὸ παιδάριον ἦλθεν εἰς τὸν τόπον τοῦ βέλους, τὸ ὅποιον ὁ Ἰωνάθαν 37 εἶχε τοξεύσει, ἐφώναζεν ὁ Ἰωνάθαν κατόπιν τοῦ παιδαρίου καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι τὸ βέλος πέραν ἀπὸ σοῦ· Καὶ 38 ἐφώναζεν ὁ Ἰωνάθαν κατόπιν τοῦ παιδαρίου, Τάχυνον, σπεῦσον, μὴ σταθῇς. Καὶ ἐσύναξε τὸ παιδάριον τοῦ Ἰωνάθαν τὰ βέλη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. Τὸ παιδάριον ὁμῶς δὲν ἤξευρεν οὐδὲν· μόνος ὁ Ἰωνάθαν 39 καὶ ὁ Δαβίδ ἤξευρον τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωνάθαν τὰ ὄπλα αὐτοῦ εἰς τὸ παιδάριον τὸ μεθ' αὐτοῦ καὶ 40 εἶπε πρὸς αὐτό, Ὑπαγε, φέρε αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν. Καθὼς δὲ ἀνεχώρησε τὸ παιδάριον, ἐσηκώθη ὁ Δαβίδ ἐκ 41 τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους καὶ ἔπρεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τρίς· καὶ ἡσπάσθησαν ἀλλήλους καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι· ὁ δὲ Δαβίδ ἔκαμε κλαυθμὸν μέγαν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, 42 Ὑπαγε ἐν εἰρήνῃ, καθὼς ὠμόσαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Ὁ Κύριος ἂς ᾔσῃ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ μεταξὺ τοῦ σπέρματός μου καὶ τοῦ σπέρματός σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησεν· ὁ δὲ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβίδ εἰς Νώβ, πρὸς Ἀχιμέλεχ τὸν ἱερέα· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἀχιμέλεχ εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Δαβίδ 21 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί σὺ μόνος, καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς μετὰ σοῦ· Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν Ἀχιμέλεχ 2 τὸν ἱερέα, Ὁ βασιλεὺς προσέταξεν εἰς ἐμὲ ὑπόθεσιν τινα καὶ μοι εἶπεν, Ἄς μὴ ἐξεύρῃ μηδεὶς μηδὲν περὶ τῆς ὑποθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ σὲ ἀποστέλλω, μηδὲ τί προσέταξα εἰς ἐσέ· καὶ διώρισα εἰς τοὺς δούλους τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα τόπον. Τῶρα λοιπόν τί σοὶ εἶναι πρόχειρον δὸς πέντε ἄρτους εἰς τὴν χειρά μου, ἢ ὃ, τι 3 εὕρεται. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν Δαβίδ, καὶ εἶπε, Δὲν ἔχω πρόχειρον οὐδένα κοινὸν ἄρτον, ἀλλ' εἶναι ἄρτοι ἡγιασμένοι· οἱ νέοι ἐφυλάχθησαν καθαροὶ τοῦλάχιστον ἀπὸ γυναικῶν· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δαβίδ πρὸς 4 τὸν ἱερέα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μάλιστα αἱ γυναῖκες εἶναι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας, ἀφοῦ ἐξῆλθον, καὶ τὰ σκεύη τῶν νέων εἶναι καθαρὰ· καὶ οὗτος ὁ ἄρτος εἶναι τρόπον τινὰ κοινός, μάλιστα ἐπειδὴ σήμερον εἶναι ἄλλος ἡγιασμένος εἰς τὰ σκεύη. Ἔδωκε λοιπόν ὁ ἱερεὺς εἰς αὐτόν τοὺς ἄρτους τοὺς ἁγίους· 5 διότι δὲν ἦτο ἐκεῖ ἄρτος παρὰ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, οἵτινες εἶχον σηκωθῇ ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ θέσωσιν ἄρτους ζεστοὺς καθ' ἣν ἡμέραν ἐσηκώθησαν ἐκεῖνοι. Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπος τις ἐκ τῶν δούλων 6 τοῦ Σαοὺλ, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κρατούμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δωὴκ, ὁ Ἰδουμαῖος, ὁ πρῶτιστος τῶν ποιμένων τοῦ Σαοὺλ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν Ἀχιμέλεχ, Καὶ δὲν ἔχεις ἐδῶ πρόχειρον 7 κανὲν δόρυ ἢ ῥομφαίαν διότι οὔτε τὴν ῥομφαίαν μου οὔτε τὰ ὄπλα μου ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου, ἐπειδὴ τοῦ βασιλέως ἡ ὑπόθεσις ἦτο κατεπείγουσα. Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Ἡ ῥομφαία Γολιάθ τοῦ Φιλισταίου, τὸν ὅποιον 8 ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλά, ἰδοὺ εἶναι περιτετυλιγμένη εἰς φόρεμα ὀπισθεν τοῦ ἐφόδ· ἐὰν θέλῃς νὰ λάβῃς αὐτήν, λάβε· διότι ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἄλλη παρὰ ἐκείνην. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Δὲν εἶναι οὐδεμία ὥς αὕτη· δὸς μοι αὕτην. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Δαβίδ καὶ ἔφυγε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαοὺλ, καὶ ὑπῆγε πρὸς 9 τὸν Ἀγχοῦς, βασιλέα τῆς Γάθ· Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀγχοῦς πρὸς αὐτόν, Δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβίδ ὁ βασιλεὺς τοῦ τόπου δὲν εἶναι οὗτος, εἰς τὸν ὅποιον ἀμοιβαίως ἔψαλλον ἐν τοῖς χοροῖς, λέγουσαι, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς 10 χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβίδ τὰς μυριάδας αὐτοῦ· Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβίδ τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 11 καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τοῦ Ἀγχοῦς βασιλέως τῆς Γάθ. Καὶ ἥλλαξε τὸν τρόπον αὐτοῦ ἐμπροσθεν αὐτῶν, 12 καὶ προσεποιήθη τὸν τρελλὸν μεταξὺ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἔξυεν ἐπάνω τῶν θυρῶν τῆς πύλης, καὶ ἄφινε τὸν σιέλων αὐτοῦ νὰ καταπίπτῃ εἰς τὸ γένειον αὐτοῦ. Τότε εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἰδοὺ, σεῖς 13 βλέπετε τὸν ἄνθρωπον ὅτι εἶναι τρελλός· διὰ τί ἐφέρετε αὐτόν πρὸς ἐμέ· μήπως ἐγὼ στεροῦμαι τρελλῶν, ὥστε 14 νὰ φέρητε τοῦτον διὰ νὰ κάμνῃ τὸν τρελλὸν ἐμπροσθέν μου οὗτος ἥθελεν εἰσελθεῖ εἰς τὴν οἰκίαν μου 15

Ἀνεχώρησε δὲ ὁ Δαβίδ ἐκεῖθεν καὶ διεσώθη εἰς τὸ σπήλαιον Ὁδολλάμ· καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ 22 καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κατέβησαν ἐκεῖ πρὸς αὐτόν. Καὶ συνηθροίσθησαν πρὸς αὐτόν, πᾶς 2 ὅστις ἦτο ἐν στενοχωρίᾳ καὶ πᾶς χρεωφειλέτης καὶ πᾶς δυσηρεστημένος· καὶ ἔγεινεν ἀρχηγὸς ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἕως τετρακόσιοι ἄνδρες. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Δαβίδ ἐκεῖθεν εἰς Μισπά τῆς Μωάβ· καὶ εἶπε 3 πρὸς τὸν βασιλέα Μωάβ, Ἄς ἔλθωσι, παρακαλῶ, ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου πρὸς ἐσᾶς, ἕωσοῦ γνωρίσω

4 τί θέλει κάμει ὁ Θεὸς εἰς ἐμέ. Καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Μωάβ καὶ κατώκησαν μετ' αὐτοῦ
5 ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ὁ Δαβὶδ ἦτο ἐν τῷ ὀχυρώματι. Εἶπε δὲ Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς τὸν Δαβὶδ, Μὴ μένης
ἐν τῷ ὀχυρώματι· ἀναχώρησον καὶ εἰσελθε εἰς τὴν γῆν Ἰούδα. Τότε ἀνεχώρησεν ὁ Δαβὶδ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
6 δάσος Ἀρέθ. Ἀκούσας δὲ ὁ Σαοὺλ ὅτι ἐφανερώθη ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐκάθητο δὲ ὁ Σαοὺλ
ἐν Γαθαὰ ὑπὸ τὸ δένδρον ἐν Ῥαμά, ἔχων τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἴσταντο
7 ἐνώπιον αὐτοῦ, τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς παρεστῶτας ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀκούσατε
8 θέλει κάμει χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους, ὥστε σεῖς νὰ συνομόσητε πάντες ἐναντίον μου καὶ νὰ μὴ ᾔναι
μηδεὶς ὅστις νὰ ἀπαγγεῖλῃ εἰς ἐμέ ὅτι ὁ υἱὸς μου ἔκαμε συνθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ μηδεὶς
9 ἐναντίον μου, διὰ νὰ ἐνεδρεύῃ καθὼς τὴν σήμερον. Καὶ ἀπεκρίθη Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος, ὅστις ἦτο διωρισμένος
ἐπὶ τοὺς δούλους τοῦ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Εἶδον τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί ἐλθόντα εἰς Νώβ, πρὸς Ἀχιμέλεχ τὸν υἱὸν
10 τοῦ Ἀχιτῶβ· ὅστις ἠρώτησε περὶ αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ τροφὰς ἔδωκεν εἰς αὐτόν, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιάθ
11 τοῦ Φιλισταίου ἔδωκεν εἰς αὐτόν. Τότε ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς νὰ καλέσωσιν Ἀχιμέλεχ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιτῶβ, τὸν
12 ἱερέα, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νώβ· καὶ ἦλθον πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.
13 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ, Ἀκούσον τώρα, υἱὲ τοῦ Ἀχιτῶβ. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ ἐγώ, κύριέ μου. Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν ὁ Σαοὺλ, Διὰ τί συνωμόσατε ἐναντίον μου, σὺ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί, ὥστε νὰ δώσῃς εἰς αὐτόν ἄρτον
καὶ ῥομφαίαν καὶ νὰ ἐρωτήσῃς τὸν Θεὸν περὶ αὐτοῦ, ὥστε νὰ σηκωθῇ ἐναντίον μου, νὰ ἐνεδρεύῃ, καθὼς τὴν
14 σήμερον. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχιμέλεχ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Καὶ τίς μεταξὺ πάντων τῶν δούλων σου εἶναι
καθὼς ὁ Δαβὶδ πιστός, καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ πορευόμενος εἰς τὸ πρόσταγμα σου καὶ τιμώμενος ἐν
15 τῷ οἴκῳ σου σήμερον ἤρχισα νὰ ἐρωτῶ τὸν Θεὸν περὶ αὐτοῦ μὴ γένοιτο· ἄς μὴ ἀναθέσῃ ὁ βασιλεὺς μηδὲν
ἐπὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ μηδὲ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· διότι ὁ δοῦλός σου δὲν ἐξεύρει οὐδὲν περὶ
16 πάντων τούτων, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, Ἀχιμέλεχ, σὺ
17 καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δορυφόρους τοὺς περιεστῶτας εἰς αὐτόν,
Στρέψατε καὶ θανατώσατε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου· ἐπειδὴ ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν μετὰ τοῦ Δαβίδ, καὶ
ἐπειδὴ ἐγνώρισαν ὅτι αὐτὸς ἔφυγε καὶ δὲν μοὶ ἀπήγγειλαν τοῦτο. Δὲν ἠθέλησαν ὁμῶς οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως
18 νὰ ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν διὰ νὰ πέσωσιν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
Δωὴκ, Στρέψον σὺ καὶ πέσον ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἔστρεψε Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος καὶ ἔπесεν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
19 ἐθανάτωσεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὀγδοήκοντα πέντε ἄνδρας φοροῦντας λινοῦν ἐφόδ. Καὶ τὴν Νώβ, τὴν πόλιν
τῶν ἱερέων, ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παιδιά καὶ βρέφη θηλάζοντα, καὶ βόας καὶ
20 ὄνους καὶ πρόβατα, ἐν στόματι μαχαίρας. Διεσώθη δὲ εἰς ἓκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀχιμέλεχ υἱοῦ τοῦ Ἀχιτῶβ, ὀνόματι
21 Ἀθιάθαρ, καὶ ἔφυγε κατόπιν τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀθιάθαρ πρὸς τὸν Δαβίδ, ὅτι ἐθανάτωσεν ὁ Σαοὺλ
22 τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀθιάθαρ, Ἦξευρον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν Δωὴκ ὁ
Ἰδουμαῖος ἦτο ἐκεῖ, ὅτι ἤθελε βεβαίως ἀπαγγεῖλῃ πρὸς τὸν Σαοὺλ· ἐγὼ ἐστάθην αἰτία τοῦ θανάτου πάντων τῶν
23 ἀνθρώπων τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· κάθου μετ' ἐμοῦ, μὴ φοβοῦ· διότι ὁ ζητῶν τὴν ζωὴν μου ζητεῖ καὶ τὴν
ζωὴν σου· πλὴν σὺ θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ.

23 Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Ἰδοὺ, οἱ Φιλισταῖοι πολεμοῦσιν ἐν Κεειλὰ καὶ διαρπάζουσι τὰ
2 ἀλώνια. Καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, Νὰ ὑπάγω καὶ νὰ πατάξω τοὺς Φιλισταίους τούτους. Καὶ
3 εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὑπάγε καὶ πάταξον τοὺς Φιλισταίους καὶ σῶσον τὴν Κεειλὰ. Καὶ εἶπον οἱ
4 ἄνδρες τοῦ Δαβίδ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα· πόσῳ δὲ μᾶλλον, ἐὰν ὑπάγωμεν
εἰς Κεειλὰ ἐναντίον τῶν στρατευμάτων τῶν Φιλισטיῶν. Καὶ ἠρώτησε πάλιν ὁ Δαβὶδ ἐκ δευτέρου τὸν Κύριον. Καὶ
5 ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος καὶ εἶπε, Σηκώθητι, κατὰβα εἰς Κεειλὰ· διότι θέλω παραδώσει τοὺς Φιλισταίους
εἰς τὴν χεῖρά σου. Τότε ἦλθεν ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Κεειλὰ, καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς Φιλισταίους
καὶ ἔλαβε τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν σφαγῇ μεγάλῃ. Καὶ ἔσωσεν ὁ Δαβὶδ τοὺς κατοίκους τῆς
6 Κεειλὰ. Ὅτε δὲ Ἀθιάθαρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιμέλεχ ἔφυγε πρὸς τὸν Δαβίδ εἰς Κεειλὰ, αὐτὸς εἶχε καταβῆ με ἐφόδ
7 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Σαοὺλ ὅτι ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Κεειλὰ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ, Ὁ
Θεὸς παρέδωκεν αὐτόν εἰς τὴν χεῖρά μου· διότι ἀπεκλείσθη, εἰσελθὼν εἰς πόλιν ἔχουσαν πύλας καὶ μοχλοὺς.
8 Καὶ συνεκάλεσεν ὁ Σαοὺλ πάντα τὸν λαὸν εἰς πόλεμον, διὰ νὰ καταβῇ εἰς Κεειλὰ, νὰ πολιορκήσῃ τὸν Δαβίδ
9 καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. Καὶ ἔμαθεν ὁ Δαβὶδ ὅτι ὁ Σαοὺλ ἐμηχανεύετο κακὸν ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς
10 τὸν Ἀθιάθαρ τὸν ἱερέα, Φέρε ἐνταῦθα τὸ ἐφόδ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Κύριε Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, μετὰ βεβαιότητος
ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ὁ Σαοὺλ ζητεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς Κεειλὰ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας μου·
11 θέλουσι μὲ παραδώσει εἰς αὐτόν οἱ ἄνδρες τῆς Κεειλὰ θέλει καταβῇ ὁ Σαοὺλ, καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου
12 Κύριε Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, φανέρωσον, δέομαι, πρὸς τὸν δοῦλόν σου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Θέλει καταβῇ. Εἶπε
13 πάλιν ὁ Δαβὶδ, Θέλουσι παραδώσει οἱ ἄνδρες τῆς Κεειλὰ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Σαοὺλ
14 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Θέλουσι παραδώσει. Τότε ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἕως ἑξακόσιοι, ἐσηκώθησαν καὶ
ἐξῆλθον ἀπὸ Κεειλὰ καὶ ὑπῆγον ὅπου ἠδύναντο. Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Σαοὺλ, ὅτι διεσώθη ὁ Δαβὶδ ἀπὸ
15 Κεειλὰ· ὅθεν ἀπέσχε τοῦ νὰ ἐξέλθῃ. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἐκάθησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τόποις ὀχυροῖς, καὶ ἔμενεν ἐπὶ
τινος ὄρους ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. Καὶ αὐτὸν ἐζητεῖ ὁ Σαοὺλ πάσας τὰς ἡμέρας· ὁ Θεὸς ὁμῶς δὲν παρέδωκεν αὐτόν
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Δαβὶδ ὅτι ἐξῆλθεν ὁ Σαοὺλ διὰ νὰ ζητῇ τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ ἦτο ὁ Δαβὶδ ἐν

τῇ ἐρήμῳ Ζίφ, ἐντὸς τοῦ δάσους. Τότε ἐσηκώθη Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς 16
τὸ δάσος, καὶ ἐνίσχυσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ φοβοῦ· διότι δὲν θέλει σὲ εὐρεῖ 17
ἡ χεὶρ Σαούλ τοῦ πατρὸς μου· καὶ σὺ θέλεις βασιλεύσει ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι δευτέρός σου·
μάλιστα καὶ Σαούλ ὁ πατὴρ μου ἐξεύρει τοῦτο. Καὶ ἔκαμον ἀμφότεροι συνθήκην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ 18
ἐκάθητο ὁ Δαβὶδ ἐντὸς τοῦ δάσους, ὁ δὲ Ἰωνάθαν ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἀνέβησαν δὲ οἱ Ζιφαῖοι 19
πρὸς τὸν Σαούλ εἰς Γαθαά, λέγοντες, Δὲν εἶναι κεκρυμμένος ὁ Δαβὶδ εἰς ἡμᾶς ἐν ὄχυρώμασι ἐντὸς τοῦ δάσους,
ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Ἐχελά, τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ Γεσιμῶν· τώρα λοιπόν, βασιλεῦ, κατὰβα, καθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν 20
τῆς ψυχῆς σου εἰς τὸ νὰ καταβῇς· καὶ ἡμῶν ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ παραδώσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ
βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Εὐλογημένοι σεις παρὰ Κυρίου, διότι ἐλάβετε συμπάθειαν πρὸς ἐμέ· ὑπάγετε 21, 22
λοιπόν, βεβαιώθητε ἀκριβέστερα καὶ μάθετε καὶ ἰδέτε τὸν τόπον αὐτοῦ, ποῦ κρύπτεται, τίς εἶδεν αὐτὸν ἐκεῖ·
διότι μοι εἶπον ὅτι μηχανεύεται πανουργίας· ἰδέτε λοιπόν καὶ μάθετε ἐν τίνι ἐκ πάντων τῶν ἀποκρύφων τόπων 23
εἶναι κεκρυμμένος, καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ ἀφοῦ βεβαιωθῇτε· καὶ θέλω ὑπάγει με σᾶς· καὶ ἂν ᾖ ἐν τῇ
γῇ ταύτῃ, βεβαίως θέλω ἐξιχνιάσει αὐτὸν μεταξὺ πασῶν τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ ὑπῆγον 24
εἰς Ζίφ πρὸς τοῦ Σαούλ· ὁ Δαβὶδ ὅμως καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἦσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαὼν, ἐν τῇ πεδιάδι κατὰ τὰ δεξιὰ
τοῦ Γεσιμῶν. Ὑπῆγε δὲ ὁ Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ νὰ ζητήσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀπηγγέλθη τοῦτο πρὸς τὸν 25
Δαβὶδ· ὅθεν κατέβη εἰς τὴν πέτραν καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαὼν. Καὶ ἀκούσας ὁ Σαούλ, ἔτρεξε κατόπιν τοῦ
Δαβὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μαὼν. Καὶ ὁ μὲν Σαούλ ἐπορεύετο κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ὄρους, ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ 26
ἄνδρες αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ὄρους· καὶ ἔσπευσεν ὁ Δαβὶδ νὰ φύγῃ ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαούλ· πλὴν
ὁ Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ περιεκύκλωσαν τὸν Δαβὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, διὰ νὰ συλλάβωσιν αὐτούς.
Ἦλθε δὲ μηνυτὴς πρὸς τὸν Σαούλ, λέγων, Σπεῦσον καὶ ἐλθέ, διότι οἱ Φιλιισταῖοι ἐφόρμησαν εἰς τὴν γῆν. 27
Ὅθεν ἐπέστρεψεν ὁ Σαούλ ἀπὸ τοῦ νὰ διώκῃ κατόπιν τοῦ Δαβὶδ, καὶ ὑπῆγεν εἰς συνάντησιν τῶν Φιλιισταίων· 28
διὰ τοῦτο ὠνόμασαν ἐκεῖνον τὸν τόπον, Σελάμμυαλεκῶθ. Ἀνέβη δὲ ὁ Δαβὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθησεν ἐν ὄχυροῖς 29
τόποις τῆς Ἐνγαδδί.

Καὶ ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ὁ Σαούλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν Φιλιισταίων, ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἰδού, ὁ **24**
Δαβὶδ εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνγαδδί. Τότε ἔλαβεν ὁ Σαούλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐκλεκτῶν ἀπὸ παντὸς τοῦ 2
Ἰσραήλ, καὶ ὑπῆγε νὰ ζητῇ τὸν Δαβὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς βράχους τῶν ἀγρίων αἰγῶν. Καὶ ἦλθεν 3
εἰς τὰς μάνδρας τῶν προβάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπου ἦτο σπηλαῖον· καὶ εἰσῆλθεν ὁ Σαούλ διὰ νὰ σκεπάσῃ τοὺς
πόδας αὐτοῦ· ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκάθηοντο εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ σπηλαίου. Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες 4
τοῦ Δαβὶδ πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἡ ἡμέρα περὶ τῆς ὁποίας ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ἰδού, ἐγὼ θέλω
παραδώσει τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτόν ὅπως σοὶ φανῇ καλόν. Τότε ἐσηκώθη 5
ὁ Δαβὶδ καὶ ἀπέκοψε κρυφίως τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύματος τοῦ Σαούλ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ καρδιά τοῦ Δαβὶδ
ἐκτύπησεν αὐτόν, ἐπειδὴ εἶχεν ἀποκόψει τὸ κράσπεδον τοῦ Σαούλ. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, Μὴ 6
γένοιτο εἰς ἐμέ παρὰ Κυρίου νὰ κάμω τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἰς τὸν κύριόν μου, τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου, νὰ
ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν· διότι εἶναι κεχρισμένος τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐμπόδισεν ὁ Δαβὶδ τοὺς ἄνδρας 7
αὐτοῦ διὰ τῶν λόγων τούτων καὶ δὲν ἀφῆκεν αὐτοὺς νὰ σηκωθῶσι κατὰ τοῦ Σαούλ. Σηκωθεὶς δὲ ὁ Σαούλ ἐκ
τοῦ σπηλαίου, ὑπῆγεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Καὶ μετὰ ταῦτα σηκωθεὶς ὁ Δαβὶδ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ 8
ἐβόησεν ὀπισθεν τοῦ Σαούλ, λέγων, Κύριέ μου βασιλεῦ. Καὶ ὅτε ἔβλεψεν ὁ Σαούλ ὀπίσω αὐτοῦ, ὁ Δαβὶδ ἔκυψε
μέ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, Διὰ τί ἀκούεις τοὺς 9
λόγους ἀνθρώπων λεγόντων, Ἰδού, ὁ Δαβὶδ ζητεῖ τὸ κακὸν σου· Ἰδού, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου 10
τίνι τρόπῳ σὲ παρέδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρά μου σήμερον, ἐν τῷ σπηλαίῳ· καὶ εἶπον τινὲς νὰ σὲ θανατώσω·
πλὴν ὁ ὀφθαλμός μου σὲ ἐφείσθη· καὶ εἶπα, Δὲν θέλω ἐπιβάλλει τὴν χεῖρά μου κατὰ τοῦ κυρίου μου· διότι 11
εἶναι κεχρισμένος τοῦ Κυρίου. Ἰδὲ προσέτι, πάτερ μου, ἰδὲ μάλιστα τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύματός σου ἐν
τῇ χειρὶ μου· ἐπειδὴ, ἐκ τοῦ ὅτι ἀπέκοψα τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύματός σου καὶ δὲν σὲ ἐθανάτωσα, γνώρισον 12
καὶ ἰδὲ ὅτι δὲν εἶναι κακία οὐδὲ παράβασις ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ δὲν ἡμάρτησα ἐναντίον σου· σὺ ὅμως θηρεύεις
τὴν ζωὴν μου διὰ νὰ ἀφαιρέσῃς αὐτήν. Ἄς κρίνῃ ὁ Κύριος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἄς με ἐκδικήσῃ ὁ 13
Κύριος ἀπὸ σοῦ· ἡ χεὶρ μου ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐπὶ σέ· καθὼς λέγει ἡ παροιμία τῶν ἀρχαίων, Ἐξ ἀνόμων
ἐξέρχεται ἀνομία· ὅθεν ἡ χεὶρ μου δὲν θέλει εἶσθαι ἐπὶ σέ. Ὅπίσω τίνος ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ ὀπίσω 14
τίνος τρέχεις σὺ ὀπίσω κυνὸς νενεκρωμένου, ὀπίσω ἐνὸς ψύλλου. Ὁ Κύριος λοιπόν ἄς ᾖ δικαστὴς καὶ 15
ἄς κρίνῃ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ· καὶ ἄς ἴδῃ, καὶ ἄς δικάσῃ τὴν δίκην μου καὶ ἄς με ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς χειρὸς
σου. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Δαβὶδ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Σαούλ, εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἡ φωνὴ σου 16
εἶναι αὕτη, τέκνον μου Δαβὶδ· Καὶ ὕψωσεν ὁ Σαούλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δαβὶδ, 17
Σὺ εἶσαι δικαιότερος ἐμοῦ· διότι σὺ ἀνταπέδωκας εἰς ἐμέ καλόν, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκα εἰς σὲ κακόν. Καὶ σὺ 18
ἔδειξας σήμερον μὲ πόσῃ ἀγαθότητᾳ ἐφέρθης πρὸς ἐμέ· διότι ἐνῷ με ἀπέκλεισεν ὁ Κύριος εἰς τὰς χεῖράς
σου, σὺ δὲν με ἐθανάτωσας. Καὶ τίς, εὐρών τὸν ἐχθρόν αὐτοῦ, ᾗθελεν ἀφήσει αὐτόν νὰ ὑπάγῃ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 19
ἀβλαβῶς ὁ Κύριος λοιπόν νὰ σοὶ ἀνταποδώσῃ καλόν, δι' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔκαμες εἰς ἐμέ σήμερον. Καὶ τώρα, 20
ἰδού, γνωρίζω ὅτι βεβαίως θέλεις βασιλεύσει, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ θέλει στερεωθῇ ἐν τῇ χειρὶ σου. Τώρα 21
λοιπόν ὁμοσόν μοι εἰς τὸν Κύριον, ὅτι δὲν θέλεις ἐξολοθρεῦσαι τὸ σπέρμα μου μετ' ἐμέ, καὶ ἔτι δὲν θέλεις
ἀφανίσει τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. Καὶ ὤμοσεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ. Καὶ ἀνεχώρησεν 22
ὁ Σαούλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄχυρῳμα.

25 Ἀπέθανε δὲ ὁ Σαμουήλ· καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν αὐτόν, καὶ ἐνεταφίασαν αὐτόν ἐν τῷ
 2 οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ῥαμά. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Φαράν. Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις ἐν Μαὼν,
 τοῦ ὁποίου τὰ κτήματα ἦσαν ἐν τῷ Καρμὴλῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτο μέγας σφόδρα καὶ εἶχε τρισχίλια πρόβατα
 3 καὶ χιλίαις αἰγᾶς· καὶ ἐκούρευε τὰ πρόβατα αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμὴλῳ. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἦτο Νάβαλ·
 καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναῖκος αὐτοῦ Ἀθιγαία· καὶ ἡ μὲν γυνὴ ἦτο καλὴ εἰς τὴν σύνεσιν καὶ ὠραία τὴν ὄψιν· ὁ
 4 ἄνθρωπος ὅμως σκληρός, καὶ κακὸς εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ· ἦτο δὲ ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Χάλεθ. Καὶ ἤκουσεν ὁ
 5 Δαβὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι ὁ Νάβαλ ἐκούρευε τὰ πρόβατα αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ δέκα νέους, καὶ εἶπεν
 ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς νέους, Ἀνάβητε εἰς τὸν Κάρμηλον καὶ ὑπάγετε πρὸς τὸν Νάβαλ καὶ χαιρετήσατε αὐτόν ἐξ
 6 ὀνόματός μου. καὶ θέλετε εἰπεῖ, Νὰ ἦσαι πολυχρόνιος· εἰρήνη καὶ εἰς σέ, εἰρήνη καὶ εἰς τὸν οἶκόν σου, εἰρήνη
 7 καὶ εἰς πάντα ὅσα ἔχεις· καὶ τώρα ἤκουσα ὅτι ἔχεις κουρευτάς· ἰδοὺ, τοὺς ποιμένας σου, οἵτινες ἦσαν μεθ'
 8 ἐρώτησον τοὺς νέους σου, καὶ θέλουσι σοὶ εἰπεῖ· ἄς εὕρωσι λοιπὸν οἱ νέοι οὗτοι χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου·
 9 διότι εἰς ἡμέραν καλὴν ἤλθομεν· δός, παρακαλοῦμεν, ὃ, τι ἔλθῃ εἰς τὴν χειρὰ σου πρὸς τοὺς δούλους σου
 10 καὶ πρὸς τὸν υἱόν σου τὸν Δαβὶδ. Καὶ ἐλθόντες οἱ νέοι τοῦ Δαβὶδ ἐλάλησαν πρὸς τὸν Νάβαλ κατὰ πάντα τοὺς
 11 λόγους τούτους ἐν ὀνόματι τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἔπαυσαν. Ἀλλ' ὁ Νάβαλ ἀπεκρίθη πρὸς τοὺς δούλους τοῦ Δαβὶδ
 12 καὶ εἶπε, Τίς εἶναι ὁ Δαβὶδ καὶ τίς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ πολλοὶ εἶναι τὴν σήμερον οἱ δοῦλοι, οἵτινες ἀποσκορτῶσιν
 13 ἕκαστος ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· θέλω λάβει λοιπὸν τὸν ἄρτον μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὸ σφακτὸν μου, τὸ
 14 ὁποῖον ἔσφαξα διὰ τοὺς κουρευτάς μου, καὶ δώσει εἰς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζω πόθεν εἶναι. Καὶ
 15 ἐστράφησαν οἱ νέοι τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν πάντα
 16 τοὺς λόγους τούτους. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ, Ζώσθητε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ.
 17 Καὶ ἐζώσθησαν ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ὁ Δαβὶδ ὁμοίως ἐζώσθη τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν
 18 κατόπιν τοῦ Δαβὶδ ἕως τετρακόσιοι ἄνδρες· διακόσιοι δὲ ἔμειναν πλησίον τῆς ἀποσκευῆς. Εἷς δὲ ἐκ τῶν νέων
 19 ἀπήγγειλε πρὸς τὴν Ἀθιγαίαν, τὴν γυναῖκα τοῦ Νάβαλ, λέγων, Ἰδοὺ, ὁ Δαβὶδ ἀπέστειλε μηνυτὰς ἐκ τῆς ἐρήμου
 20 διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐκεῖνος ἀπεδίωξεν αὐτούς· οἱ ἄνδρες ὅμως ἐστάθησαν πολὺ καλοὶ
 21 πρὸς ἡμᾶς καὶ δὲν ἐβλάβημεν οὐδὲ ἐχάσαμεν οὐδὲν, ὅσον καιρὸν συνανεστράφημεν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἡμεθα
 22 ἐν τοῖς ἀγροῖς· ἦσαν ὡς τεῖχος πέριξ ἡμῶν καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν, καθ' ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἡμεθα μετ'
 23 αὐτῶν βόσκοντες τὰ πρόβατα· τώρα λοιπὸν, γνῶρισον καὶ ἰδὲ τί θέλεις κάμει σύ· διότι κακὸν ἀπεφασίσθη
 24 κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ κατὰ παντός τοῦ οἴκου αὐτοῦ· ἐπειδὴ εἶναι ἄνθρωπος δύστροπος, ὥστε οὐδεὶς
 25 δύνатаι νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτόν. Τότε ἔσπευσεν ἡ Ἀθιγαία, καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα
 26 οἴνου, καὶ πέντε πρόβατα ἡτοιμασμένα, καὶ πέντε μέτρα σίτου πεφυγανισμένου, καὶ ἑκατὸν δέσμιος σταφίδος,
 27 καὶ διακοσίας πῆττας σύκων, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐπὶ ὄνων. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς νέους αὐτῆς, Προπορεύεσθε
 28 ἔμπροσθέν μου· ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι κατόπιν σας· πρὸς τὸν Νάβαλ ὅμως τὸν ἄνδρα αὐτῆς δὲν ἐφανέρωσεν τοῦτο.
 29 Καὶ καθὼς αὕτη, καθημένη ἐπὶ τοῦ ὄνου, κατέβαιναν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὄρου, ἰδοὺ, ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
 30 αὐτοῦ κατέβαινον πρὸς αὐτήν· καὶ συνήντησεν αὐτούς. εἶχε δὲ εἰπεῖ ὁ Δαβὶδ, Ματαίως τῶνόντι ἐφύλαξα πάντα
 31 ὅσα εἶχεν οὗτος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ δὲν ἐχάθη οὐδὲν ἐκ πάντων τῶν κτημάτων αὐτοῦ· καὶ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ
 32 κακὸν ἀντὶ καλοῦ· οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δαβὶδ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ἕως τὸ πρῶτον
 33 ἀφήσω ἐκ πάντων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ οὐροῦντα εἰς τοῖχον. Καὶ καθὼς εἶδεν ἡ Ἀθιγαία τὸν Δαβὶδ, ἔσπευσε
 34 καὶ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον τοῦ Δαβὶδ κατὰ πρόσωπον καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους. Καὶ
 35 προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἐμέ, ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου, ἄς ἦναι αὕτη ἡ ἀδικία· καὶ ἄς
 36 λαλήσῃ, παρακαλῶ, ἡ δούλη σου εἰς τὰ ῥῆτά σου, καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. Ἄς μὴ δώσῃ
 37 ὁ κύριός μου, παρακαλῶ, οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τοῦτον τὸν δύστροπον ἄνθρωπον, τὸν Νάβαλ· διότι κατὰ τὸ
 38 ὄνομα αὐτοῦ, τοιοῦτος εἶναι· Νάβαλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἡ δούλη σου δὲν εἶδον
 39 τοὺς νέους τοῦ κυρίου μου, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλας. Τώρα λοιπὸν, κύριε μου, ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ
 40 σου, ὁ Κύριος θεβαίωσέ σε ἐκράτησεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμβῇς εἰς αἷμα καὶ νὰ ἐκδικηθῇς διὰ τῆς χειρὸς σου· τώρα δὲ
 41 οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητοῦντες κακὸν εἰς τὸν κύριόν μου, ἄς ἦναι ὡς ὁ Νάβαλ. Καὶ τώρα αὕτη ἡ προσφορά,
 42 τὴν ὁποίαν ἡ δούλη σου ἔφερε πρὸς τὸν κύριόν μου, ἄς δοθῇ εἰς τοὺς νέους τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸν κύριόν
 43 μου. Συγχώρησον, παρακαλῶ, τὸ ἁμάρτημα τῆς δούλης σου· διότι ὁ Κύριος θέλει θεβαίωσέ κάμει εἰς τὸν
 44 κύριόν μου οἶκον ἀσφαλῆ, ἐπειδὴ μάχεται ὁ κύριός μου τὰς μάχας τοῦ Κυρίου, καὶ κακία δὲν εὗρέθη ἐν σοὶ
 45 πώποτε. Ἄν καὶ ἐσηκώθῃ ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου, ἡ ψυχὴ ὅμως τοῦ κυρίου μου
 46 θέλει εἶσθαι δεδεμένη εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ζωῆς πλησίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· τὰς δὲ ψυχὰς τῶν ἐχθρῶν σου,
 47 ταύτας θέλει ἐκσφενδονίσει ἐκ μέσου τῆς σφενδόνης. Καὶ ὅταν κάμῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν κύριόν μου κατὰ πάντα
 48 τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἐλάλησε περὶ σοῦ, καὶ σὲ καταστήσῃ κυβερνήτην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, δὲν θέλει εἶσθαι τοῦτο
 49 σκάνδαλον εἰς σὲ οὐδὲ πρόσκομμα καρδίας εἰς τὸν κύριόν μου, ἢ ὅτι ἔχυσας αἷμα ἀναίτιον, ἢ ὅτι ὁ κύριός
 50 μου ἐξεδίκησεν αὐτὸς ἑαυτόν· πλὴν ὅταν ὁ Κύριος ἀγαθοποιήσῃ τὸν κύριόν μου, τότε ἐνθυμήθητι τὴν δούλην
 51 σου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὴν Ἀθιγαίαν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις σὲ ἀπέστειλε τὴν
 52 ἡμέραν ταύτην εἰς συνάντησίν μου· καὶ εὐλογημένη ἡ βουλὴ σου καὶ εὐλογημένη σύ, ἥτις με ἐφύλαξας τὴν
 53 ἡμέραν ταύτην ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμβῶ εἰς αἵματα καὶ νὰ ἐκδικηθῶ διὰ τῆς χειρὸς μου· διότι ἀληθῶς, ζῆ Κύριος
 54 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις με ἐμπόδισεν ἀπὸ τοῦ νὰ σὲ κακοποιήσω, ἐὰν δὲν ἤθελες σπεύσει νὰ ἔλθῃς εἰς
 55 συνάντησίν μου, δὲν ἤθελε μείνει εἰς τὸν Νάβαλ ἕως τῆς αὐγῆς οὐρῶν εἰς τοῖχον. Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἐκ τῆς

χειρὸς αὐτῆς τὰ ὅσα ἔφερε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἀνάβα πρὸς τὸν οἶκόν σου ἐν εἰρήνῃ· βλέπε, εἰσήκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἐτίμησα τὸ πρόσωπόν σου. Καὶ ἦλθεν ἡ Ἀβιγαία πρὸς τὸν Νάβαλ· καὶ ἰδοὺ, 36 εἶχε συμπόσιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς συμπόσιον βασιλέως· καὶ ἡ καρδία τοῦ Νάβαλ ἦτο εὐθυμος ἐν αὐτῷ, καὶ ἦτο εἰς ἄκρον μεθυσμένος· ὅθεν δὲν ἀπηγγεῖλε πρὸς αὐτόν οὐδέν, μικρὸν μέγα, ἕως τῆς αὐγῆς. Τὸ πρῶτ' 37 ὁμῶς, ἀφοῦ ὁ Νάβαλ ἐξεμέθυσε, ἐφανερώσε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ πράγματα ταῦτα· καὶ ἐνεκρώθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἔγεινεν ὡς λίθος. Καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας περίπου ἐπάταξεν ὁ Κύριος τὸν 38 Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Δαβὶδ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Νάβαλ, εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις ἔκρινε 39 τὴν κρίσιν μοι περὶ τοῦ ὀνειδισμοῦ μου τοῦ γενομένου παρὰ τοῦ Νάβαλ, καὶ ἡμπόδισε τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ· καὶ τὴν κακίαν τοῦ Νάβαλ ἔστρεψεν ὁ Κύριος κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν, διὰ νὰ λάβῃ αὐτὴν γυναῖκα εἰς ἑαυτόν. Καὶ ἐλθόντες οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ πρὸς 40 τὴν Ἀβιγαίαν εἰς τὸν Κάρμηλον, ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν, λέγοντες, Ὁ Δαβὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, διὰ νὰ σὲ λάβῃ γυναῖκα εἰς ἑαυτόν. Καὶ ἐσηκώθη καὶ προσεκύνησε κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἄς 41 ᾔνῃ ἡ δούλη σου θεράπαινα διὰ νὰ πλύνῃ τοὺς πόδας τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου. Καὶ ἔσπευσεν ἡ Ἀβιγαία 42 καὶ ἐσηκώθη καὶ ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ὄνου, μετὰ πέντε κορασιῶν αὐτῆς ἀκολουθούντων ὀπίσω αὐτῆς· καὶ ὑπῆγε κατόπιν τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Δαβὶδ καὶ ἔγεινε γυνὴ αὐτοῦ. Ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ καὶ τὴν Ἀχινοὰμ ἀπὸ Ἰεζραέλ· 43 καὶ ἦσαν ἀμφότεραι γυναῖκες αὐτοῦ. Ὁ δὲ Σαοὺλ εἶχε δώσει Μιχάλ, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, τὴν γυναῖκα τοῦ 44 Δαβὶδ, εἰς τὸν Φαλτὶ τὸν υἱὸν τοῦ Λαεὶς, τὸν ἀπὸ Γαλλεὶμ.

Ἦλθον δὲ οἱ Ζιφαῖοι πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς Γαθαά, λέγοντες, Δὲν κρύπτεται ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ βουνῷ Ἐχελά 26 ἀπέναντι Γεσιμὼν· Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας 2 ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ζητῇ τὸν Δαβὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. Καὶ ἐστρατοπέδευσε ὁ Σαοὺλ ἐπὶ 3 τοῦ βουνοῦ Ἐχελά, τοῦ ἀπέναντι Γεσιμὼν, πλησίον τῆς ὁδοῦ. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν ὅτι ὁ Σαοὺλ ἤρχετο κατόπιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. Ὅθεν ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ κατασκόπους καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ Σαοὺλ 4 ἦλθε τῶνόντι. Καὶ σηκώθεις ὁ Δαβὶδ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ Σαοὺλ εἶχε στρατοπεδεύσει· καὶ παρετήρησεν 5 ὁ Δαβὶδ τὸν τόπον ὅπου ἐκοιμᾶτο ὁ Σαοὺλ, καὶ Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ, ὁ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ· ἐκοιμᾶτο δὲ ὁ Σαοὺλ ἐντὸς τοῦ περιβόλου, καὶ ὁ λαὸς ἦτο ἐστρατοπεδευμένος κύκλῳ αὐτοῦ. Τότε ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ καὶ 6 εἶπε πρὸς τὸν Ἀχιμέλεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς τὸν Ἀβισαὶ τὸν υἱὸν τῆς Σερουΐας, ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάβ, λέγων, Τίς θέλει καταβῇ μετ' ἐμοῦ πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸ στρατόπεδον; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβισαὶ, Ἐγὼ θέλω καταβῇ μετὰ σοῦ. Ἦλθον λοιπὸν ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Ἀβισαὶ διὰ νυκτὸς πρὸς τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ὁ Σαοὺλ ἔκειτο κοιμώμενος 7 ἐντὸς τοῦ περιβόλου, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγμένον εἰς τὴν γῆν πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀβενὴρ καὶ ὁ λαὸς ἐκοιμῶντο κύκλῳ αὐτοῦ. Τότε εἶπεν ὁ Ἀβισαὶ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ὁ Θεὸς ἀπέκλεισε σήμερον εἰς τὴν 8 χεῖρά σου τὸν ἐχθρόν σου· τώρα λοιπὸν ἄς πατάξω αὐτόν διὰ τοῦ δόρατος ἕως τῆς γῆς διὰ μιᾶς· καὶ δὲν θέλω δευτερώσει ἐπ' αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβισαὶ, Μὴ θανατώσῃς αὐτόν· διότι τίς ἐπιβάλων τὴν χεῖρα 9 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἀθῶος· Εἶπε μάλιστα ὁ Δαβὶδ, Ζῇ Κύριος, ὁ Κύριος θέλει 10 πατάξῃ αὐτόν· ἢ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ θέλει ἐλθεῖ, καὶ θέλει ἀποθάνει· θέλει καταβῇ εἰς πόλεμον καὶ θανατωθῇ· μὴ 11 γένοιτο εἰς ἐμὲ παρὰ Κυρίου, νὰ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου· λάβε ὁμῶς τώρα, παρακαλῶ, τὸ δόρυ τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος, καὶ ἄς ἀναχωρήσωμεν. Ἔλαβε 12 λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος ἀπὸ πλησίον τῆς κεφαλῆς τοῦ Σαοὺλ· καὶ ἀνεχώρησαν, καὶ οὐδεὶς εἶδε καὶ οὐδεὶς ἐνόησε καὶ οὐδεὶς ἐξῆπνησε· διότι πάντες ἐκοιμῶντο, ἐπειδὴ βαθεὺς ὕπνος παρὰ Κυρίου ἔπεσεν ἐπ' αὐτούς. Τότε διέβη ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους μακρόθεν· ἦτο δὲ 13 πολὺ ἀπόστασις μεταξὺ αὐτῶν. Καὶ ἐβόησεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν λαόν καὶ πρὸς τὸν Ἀβενὴρ τὸν υἱὸν τοῦ Νήρ, 14 λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι, Ἀβενὴρ· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀβενὴρ καὶ εἶπε, Τίς εἶσαι σύ, ὅστις βοᾷ πρὸς τὸν βασιλέα; Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀβενὴρ, Δὲν εἶσαι ἀνὴρ σύ καὶ τίς ὁμοίός σου μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τί λοιπὸν δὲν 15 φυλάττεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα διότι εἰσῆλθέ τις ἐκ τοῦ λαοῦ διὰ νὰ θανατώσῃ τὸν βασιλέα τὸν κύριόν σου· δὲν εἶναι καλὸν τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔπραξας· Ζῇ Κύριος, σεῖς εἴσθε ἄξιοι θανάτου, ἐπειδὴ δὲ 16 ἐφυλάξατε τὸν κύριόν σας, τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου. Καὶ τώρα, ἰδέτε ποῦ εἶναι τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος· τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Σαοὺλ τὴν φωνὴν τοῦ Δαβὶδ καὶ εἶπεν, 17 Ἡ φωνὴ σου εἶναι, τέκνον μου Δαβὶδ· Καὶ ὁ Δαβὶδ εἶπεν, Ἡ φωνὴ μου, κύριέ μου βασιλεῦ. Καὶ εἶπε, Διὰ τί ὁ 18 κύριός μου καταδιώκει οὕτως ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ διότι τί ἔπραξα ἢ τί κακὸν εἶναι ἐν τῇ χειρὶ μου· τώρα 19 λοιπὸν ἄς ἀκούσῃ, παρακαλῶ, ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ δούλου αὐτοῦ· ἐὰν ὁ Κύριος σὲ διήγειρεν ἐναντίον μου, ἄς δεχθῇ θυσίαν· ἀλλ' ἐὰν υἱοὶ ἀνθρώπων, οὗτοι ἄς ᾔνῃ ἐπικατάρατοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι με ἐξέβαλον τὴν σήμερον ἀπὸ τοῦ νὰ κατοικῶ ἐν τῇ κληρονομίᾳ τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Ὑπάγε, 20 λάτρευε ἄλλους Θεούς· τώρα λοιπὸν, ἄς μὴ πέσῃ τὸ αἵμά μου εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἐξῆλθεν 21 ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ζητήσῃ ἕνα ψύλλον, ὡς ὅταν καταδιώκῃ τις πέρδικα εἰς τὰ ὄρη. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ, 22 Ἡμάρτησα· ἐπίστρεψον, τέκνον μου Δαβὶδ· διότι δὲν θέλω σὲ κακοποιήσει πλέον, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ μου ἐστάθη σήμερον πολῦτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου· ἰδοὺ, ἔπραξα ἀφρόνως καὶ ἐπλανήθην σφόδρα. Καὶ ἀπεκρίθη 23 ὁ Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ἰδού, τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως· καὶ ἄς καταβῇ εἰς ἐκ τῶν νέων καὶ ἄς λάβῃ αὐτό. ὁ δὲ Κύριος 24 ἄς ἀποδώσῃ εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν πίστιν αὐτοῦ· διότι σὲ παρέδωκεν ὁ Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, πλὴν ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ λοιπὸν, καθὼς ἡ ζωὴ σου ἐστάθη σήμερον πολῦτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, οὕτως ἡ ζωὴ μου ἄς 24

25 σταθῇ πολῦτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ ὥς με ἐλευθερώσῃ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων. Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Εὐλογημένος νὰ ᾦσαι, τέκνον μου Δαβὶδ· βεβαίως θέλεις κατορθώσῃ μεγάλα καὶ θέλεις βεβαίως ὑπερισχύσει. Καὶ ὁ μὲν Δαβὶδ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ Σαοὺλ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

27 Εἶπε δὲ ὁ Δαβὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Θέλω βεβαίως ἀπολεσθῇ μίαν ἡμέραν διὰ χειρὸς τοῦ Σαοὺλ· δὲν εἶναι τι καλῆτερον δι' ἐμέ, παρὰ νὰ διασωθῶ ταχέως εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων· τότε ἀπ' ἐμοῦ ὁ Σαοὺλ ἀπελπισθεῖς, θέλει παραιτηθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ με ζητῇ πλέον εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ· οὕτω θέλω σωθῇ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
 2 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ διέβη, αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, πρὸς τὸν Ἀγχοῦς υἱὸν τοῦ Μαώχ, βασιλέα τῆς Γάθ. Καὶ ἐκάθισεν ὁ Δαβὶδ μετὰ τοῦ Ἀγχοῦς ἐν Γάθ, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἕκαστος μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ μετὰ τῶν δύο γυναικῶν αὐτοῦ, Ἀχινοάμ τῆς Ἰεζραηλῆτιδος καὶ Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλιτίδος γυναικὸς τοῦ Νάβαλ. Ἀνηγγέλη δὲ πρὸς τὸν Σαοὺλ ὅτι ἔφυγεν ὁ Δαβὶδ εἰς Γάθ. ὅθεν δὲν ἐζήτησε πλέον αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, Ἐὰν εὗρηκα τώρα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὥς μοι δοθῇ τόπος εἰς τινα τῶν πόλεων τῆς ἐξοχῆς, διὰ νὰ καθίσω ἐκεῖ· διότι πῶς νὰ κάθεται ὁ δοῦλός σου μετὰ σοῦ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ Ἀγχοῦς τὴν Σικλάγ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν· διὰ τοῦτο ἡ Σικλάγ ἔμεινεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα μέχρι τῆς σήμερον. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας ὁ Δαβὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων, ἔγεινεν ἐν ἔτος καὶ τέσσαρες μῆνες. Ἀνέβαινε δὲ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἔκαμνον εἰσδρομὰς εἰς τοὺς Γεσσαοῦριτας καὶ Γεζραίους καὶ Ἀμαληκίτας· διότι οὗτοι ἦσαν ἐκ παλαιοῦ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, κατὰ τὴν εἰσοδὸν Σοῦρ καὶ ἕως τῆς γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐκτύπα ὁ Δαβὶδ τὴν γῆν καὶ δὲν ἄφινε ζῶντα οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα· καὶ ἐλάμβανε πρόβατα καὶ βόας καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἐνδύματα· καὶ ἐπιστρέφων ἤρχετο πρὸς τὸν Ἀγχοῦς. Καὶ ἔλεγεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τὸν Δαβὶδ, ποῦ ἐκάμετε εἰσδρομὴν σήμερον. Καὶ ἀπεκρίνετο ὁ Δαβὶδ, πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τοῦ Ἰούδα καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῶν Ἰεραμελιτῶν καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῶν Κεναίων. Καὶ οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα δὲν ἄφινε ζῶντα ὁ Δαβὶδ, διὰ νὰ φέρῃ εἰδῆσιν εἰς Γάθ, λέγων, Μήποτε ἀναγγεῖλωσιν ἐναντίον ἡμῶν, λέγοντες, Οὕτω κάμνει ὁ Δαβὶδ καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ τρόπος αὐτοῦ, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ὅσας κάθεται ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἐπίστευεν ὁ Ἀγχοῦς τὸν Δαβὶδ, λέγων, Αὐτὸς ἔκαμεν ἑαυτὸν διόλου μισητὸν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραὴλ· διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς ἐμέ πάντοτε.

28 Κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας συνήθροισαν οἱ Φιλισταῖοι τὰ στρατεύματα αὐτῶν πρὸς ἐκστρατείαν, διὰ νὰ πολεμήσωσι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἐξευρε μετὰ βεβαιότητος ὅτι θέλεις ἐξέλθαι μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν πόλεμον, σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, Θέλεις βεβαίως γνωρίσει τί θέλει κάμει ὁ δοῦλός σου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τὸν Δαβὶδ, Διὰ τοῦτο θέλω σὲ κάμει ἀρχισωματοφύλακά μου διαπαντός. Ἀπέθανε δὲ ὁ Σαμουήλ, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐθρήνησεν αὐτόν καὶ ἐνεταφίασεν αὐτόν ἐν Ῥαμὰ τῇ πόλει αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ὁ Σαοὺλ ἐκ τοῦ τόπου τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς μάγους. Συνηθροίσθησαν λοιπὸν οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Σουνήμ· καὶ συνήθροισεν ὁ Σαοὺλ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γελθουέ. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Σαοὺλ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων, ἐφοβήθη, καὶ ἐτρόμαξεν ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα. Καὶ ἠρώτησεν ὁ Σαοὺλ τὸν Κύριον· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν οὔτε δι' ἐνυπνίων οὔτε διὰ τοῦ Οὐρίμ οὔτε διὰ προφητῶν. Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἔχουσαν πνεῦμα μαντείας, διὰ νὰ ὑπάγω πρὸς αὐτήν καὶ νὰ ἐρωτήσω αὐτήν. Καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἰδοῦ, εἶναι ἐν Ἐνδῶρ γυνὴ τις ἔχουσα πνεῦμα μαντείας. Καὶ μετεσχηματίσθη ὁ Σαοὺλ καὶ ἐνεδύθη ἄλλα ἱμάτια, καὶ ὑπῆγεν αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἦλθον πρὸς τὴν γυναῖκα διὰ νυκτός· καὶ εἶπε, Μάντευσον, παρακαλῶ, εἰς ἐμέ διὰ τοῦ πνεύματος τῆς μαντείας καὶ ἀναβίθασόν μοι ὄντινα σοὶ εἶπω. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν, Ἰδοῦ, σὺ ἐξεύρεις ὅσα ἔκαμεν ὁ Σαοὺλ, τίνι τρόπῳ ἐξωλόθρευσεν τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς μάγους ἐκ τοῦ τόπου· διὰ τί λοιπὸν σὺ παγιδεύεις τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ με θανατώσῃ. Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτήν ὁ Σαοὺλ εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Ζῇ Κύριος, δὲν θέλει σὲ συμβῇ οὐδὲν κακὸν διὰ τοῦτο. Τότε εἶπεν ἡ γυνὴ, Τίνα νὰ σοὶ ἀναβιθῶ. Καὶ εἶπε, τὸν Σαμουήλ ἀναβίθασόν μοι. Καὶ ὅτε εἶδεν γυνὴ τὸν Σαμουήλ, ἐβόησε μετὰ φωνῆς μεγάλης· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαοὺλ, λέγουσα, Διὰ τί με ἠπάτησας καὶ σὺ εἶσαι ὁ Σαοὺλ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς, Μὴ φοβοῦ· τί εἶδες λοιπὸν. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Θεοὺς εἶδον ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Τίς εἶναι ἡ μορφή αὐτοῦ. Ἡ δὲ εἶπε, Γέρων τις ἀναβαίνει καὶ εἶναι περιτετυλιγμένος με ἐπένδυμα. Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Σαοὺλ ὅτι ἦτο ὁ Σαμουήλ, καὶ ἔκυψε κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Διὰ τί με παρηνώχλησας, ὥστε νὰ με κάμῃς νὰ ἀναβῶ. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαοὺλ, Εὐρίσκομαι ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ· διότι οἱ Φιλισταῖοι πολεμοῦσιν ἐναντίον μου, καὶ ὁ Θεὸς ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν μοὶ ἀποκρίνεται πλέον οὔτε διὰ προφητῶν οὔτε δι' ἐνυπνίων· διὰ τοῦτο σὲ ἐκάλεσα διὰ νὰ φανερώσῃς εἰς ἐμέ τί νὰ κάμω. Τότε εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Διὰ τί λοιπὸν ἐρωτᾷς ἐμέ, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ σοῦ καὶ ἔγεινεν ἐχθρὸς σου ὁ Κύριος βεβαίως ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν ὥς ἐλάλησε δι' ἐμοῦ· διότι ἐξέσχισεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς σου καὶ ἔδωκεν αὐτήν εἰς τὸν πλησίον σου, τὸν Δαβὶδ· ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, οὐδὲ ἐξετέλεσας τὸν μέγαν θυμὸν αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἀμαλήκ, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς σὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ θέλει παραδώσει ὁ Κύριος καὶ τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων· καὶ αὐριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου θέλετε εἶσθαι μετ' ἐμοῦ· καὶ τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ θέλει παραδώσει ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων. Τότε ἔπесεν ὁ Σαοὺλ εὐθὺς ὅλος ἐξηπλωμένος κατὰ γῆς·

διότι κατετρόμαζεν ἐκ τῶν λόγων τοῦ Σαμουήλ· καὶ δύναμις δὲν ἦτο ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε φάγει ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαοὺλ καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο σφόδρα τεταραγμένος, 21 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἡ δούλη σου ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν σου, καὶ ἔβαλον τὴν ζωὴν μου εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ὑπετάχθην εἰς τοὺς λόγους σου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησας πρὸς ἐμέ· τώρα λοιπόν, ἄκουσον καὶ σύ, 22 παρακαλῶ, τὴν φωνὴν τῆς δούλης σου, καὶ ἃς βάλω ὀλίγον ἄρτον ἔμπροσθέν σου· καὶ φάγε, διὰ νὰ λάβῃς δύναμιν, ἐπειδὴ ὑπάγεις εἰς ὁδοιπορίαν. Πλὴν δὲν ἤθελε, λέγων, Δὲν θέλω φάγει· οἱ δοῦλοι ὁμῶς αὐτοῦ μετὰ 23 τῆς γυναῖκος ἐβίαζον αὐτόν, καὶ εἰσέκουσεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν· καὶ σηκωθείς ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς κλίνης. εἶχε δὲ ἡ γυνὴ παχὺ δαμάλιον ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἔσπευσε καὶ ἔσφαξεν αὐτό· καὶ λαβοῦσα ἄλευρον, 24 ἐζύμωσε καὶ ἔψησεν ἄζυμα ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἔφερεν ἔμπροσθεν τοῦ Σαοὺλ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ· 25 καὶ ἔφαγον. Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ ἀνεχώρησαν τὴν νύκτα ἐκείνην.

Συνήθροισαν δὲ οἱ Φιλισταῖοι πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν εἰς Ἀφέκ· καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἐστρατοπέδευσαν 29 παρὰ τὴν πηγὴν τὴν ἐν Ἰεζραέλ. Καὶ οἱ σατράπαι τῶν Φιλισταίων διέβαινον κατὰ ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας· ὁ 2 Δαβὶδ δὲ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ διέβαινον κατόπισθεν μετὰ τοῦ Ἀγχοῦς. Καὶ εἶπον οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων, 3 Τί θέλουσιν οὗτοι οἱ Ἑβραῖοι; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Φιλισταίων, Δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβὶδ, ὁ δοῦλος τοῦ Σαοὺλ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐστάθη μετ' ἐμοῦ ταῦτας τὰς ἡμέρας ἡ τούτους τοὺς χρόνους καὶ δὲν εὔρηκα ἐν αὐτῷ οὐδὲν σφάλμα, ἀφοῦ ἐνέπεσεν εἰς ἐμέ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ 4 ἠγανάκτησαν κατ' αὐτοῦ οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων, Ἀπόπεμψον τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, καὶ ἃς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον διώρισας εἰς αὐτόν, καὶ ἃς μὴ καταβῇ μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν μάχην, μήποτε γείνη ἐν τῇ μάχῃ πολέμιος ἡμῶν· διότι πῶς ἤθελε διαλλαγῇ οὗτος μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐχὶ μὲ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνδρῶν τούτων· δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβὶδ, περὶ τοῦ 5 ὁποῖον ἔψαλλον ἀμοιβαίως ἐν τοῖς χοροῖς, λέγοντες, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς χιλιάδας αὐτοῦ, Καὶ ὁ Δαβὶδ τὰς μυριάδας αὐτοῦ· Τότε ἐκάλεσεν ὁ Ἀγχοῦς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζῇ Κύριος, βεβαίως ἐστάθης εὐθύς, 6 καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἶναι ἀρεστὴ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου· διότι κακὸν δὲν εὔρηκα ἐν σοί, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦλθες πρὸς ἐμέ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἀλλ' ὁμῶς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν σατραπῶν δὲν εἶσαι ἀρεστός· τώρα λοιπόν ἐπίστρεψον καὶ ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, διὰ νὰ μὴ φέρῃς 7 δυσἀρέσκειαν εἰς τοὺς σατράπας τῶν Φιλισταίων. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, Ἀλλὰ τί ἔκαμα καὶ 8 τί εὔρηκας ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶμαι ἐνώπιόν σου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὥστε νὰ μὴ ὑπάγω νὰ πολεμήσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀγχοῦς καὶ εἶπε πρὸς τὸν 9 Δαβὶδ, Ἐξεύρω ὅτι εἶσαι ἀρεστός εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, ὥς ἄγγελος Θεοῦ· πλὴν οἱ σατράπαι τῶν Φιλισταίων εἶπον, Δὲν θέλει ἀναβῇ μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν μάχην· τώρα λοιπόν σηκώθητι ἐνωρίς τὸ πρωῒ, μετὰ τῶν δούλων τοῦ 10 κυρίου σου, τῶν ἐλθόντων μετὰ σοῦ· καὶ καθὼς σηκώθητι ἐνωρίς τὸ πρωῒ, εὐθύς ὅταν φέγῃ, ἀναχωρήσατε. Καὶ ἐσηκώθη ἐνωρίς τὸ πρωῒ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀναχωρήσωσι, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν γῆν 11 τῶν Φιλισταίων. Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἀνέβησαν εἰς Ἰεζραέλ.

Καὶ ὅτε ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς Σικλάγ τὴν τρίτην ἡμέραν, οἱ Ἀμαληκῖται εἶχον κάμει 30 εἰσδρομὴν εἰς τὸ μεσημβρινόν καὶ εἰς Σικλάγ, καὶ εἶχον πατάξει τὴν Σικλάγ καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ 2 εἶχον αἰχμαλωτίσει τὰς γυναῖκας τὰς ἐν αὐτῇ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· δὲν ἐθανάτωσαν οὐδένα, ἀλλὰ ἔλαβον αὐτοὺς καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. Ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ, ἦτο 3 πυρπολημένη· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτισμένοι. Τότε ὕψωσεν 4 ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, ἕως οὗ δὲν ἔμεινε πλέον ἐν αὐτοῖς δύναμις νὰ κλαίωσι. Καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες τοῦ Δαβὶδ ἠχμαλωτίσθησαν, Ἀχινοὰμ ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀθιγαία ἡ γυνὴ 5 Νάβαλ τοῦ Καρμηλίτου. Καὶ ἐθλίβη ὁ Δαβὶδ σφόδρα· διότι ὁ λαὸς ἔλεγε νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτόν, ἐπειδὴ ἡ 6 ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἦτο κατάπικρος, ἕκαστος διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ διὰ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· ὁ Δαβὶδ ὁμῶς ἐκραταιώθη ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς Ἀθιάθαρ τὸν ἱερέα, υἱὸν τοῦ Ἀχιμέλεχ, 7 Φέρε μοι ἐνταῦθα, παρακαλῶ, τὸ ἐφόδ. Καὶ ἔφερεν ὁ Ἀθιάθαρ τὸ ἐφόδ πρὸς τὸν Δαβὶδ. Καὶ ἠρώτησεν ὁ 8 Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, Νὰ καταδιώξω ὅπισθεν τούτων τῶν ληστῶν θέλω προφθάσει αὐτοὺς· Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Καταδιώξον· διότι θέλεις βεβαίως προφθάσει καὶ ἀφεύκτως θέλεις ἐλευθερώσει πάντα. Τότε ὑπῆγεν ὁ 9 Δαβὶδ, αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἦλθον ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσόρ, ὅπου οἱ ἀπομένοντες ἐστάθησαν. Ὁ δὲ Δαβὶδ, αὐτὸς καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες, κατεδίωκον, ἐπειδὴ ἔμειναν ὀπίσω διακόσιοι, οἵτινες 10 ἀποκαμόντες δὲν ἠδύναντο νὰ διαβῶσι τὸν χειμάρρον Βοσόρ. Καὶ εὔρηκαν ἄνθρωπον Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ 11 ἔφεραν αὐτόν πρὸς τὸν Δαβὶδ· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτόν ἄρτον, καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτόν ὕδωρ· καὶ ἔδωκαν 12 εἰς αὐτόν τμῆμα πῆττας σύκων καὶ δύο βότρυς σταφίδων· καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπανῆλθε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς αὐτόν· διότι δὲν εἶχε φάγει ἄρτον οὐδὲ εἶχε πίνει ὕδωρ, τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ 13 Δαβὶδ, Τίνος εἶσαι καὶ πόθεν εἶσαι; Καὶ εἶπεν, Εἶμαι νέος Αἰγύπτιος, δοῦλος τινὸς Ἀμαληκίτου· καὶ μὲ ἀφῆκεν ὁ κύριός μου, ἐπειδὴ ἠρρώστησα τρεῖς ἡμέρας τώρα· ἡμεῖς ἐκάμαμεν εἰσδρομὴν εἰς τὸ μεσημβρινόν τῶν 14 Χερεθαίων καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας καὶ εἰς τὸ μεσημβρινόν τοῦ Χάλεθ· καὶ ἐπυρπολήσαμεν τὴν Σικλάγ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Δαβὶδ, Δύνασαι νὰ μὲ ὀδηγήσῃς κάτω πρὸς τοὺς ληστὰς τούτους; Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅμοσόν 15 μοι εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν θέλεις μὲ θανατώσει οὔτε θέλεις μὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα τοῦ κυρίου μου, καὶ θέλω σὲ ὀδηγήσει κάτω πρὸς τούτους τοὺς ληστὰς. Καὶ ὅτε ὠδήγησεν αὐτόν κάτω, ἰδοὺ, ἦσαν διεσκορπισμένοι ἐπὶ 16 τὸ πρόσωπον παντὸς τοῦ τόπου, τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ χορεύοντες, διὰ πάντα τὰ λάφυρα τὰ μεγάλα, τὰ

17 ὅποια ἔλαβον ἐκ τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ τῆς γῆς τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς ἐπιούσης· καὶ δὲν διεσώθη οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, πλὴν τετρακοσίων νέων, οἵτινες
 18 ἐκάθηντο ἐπὶ καμήλων καὶ ἔφυγον. Καὶ ἠλευθέρωσεν ὁ Δαβὶδ ὅσα ἤρπασαν οἱ Ἀμαληκῖται· καὶ τὰς δύο
 19 γυναῖκας αὐτοῦ ἠλευθέρωσεν ὁ Δαβὶδ. Καὶ δὲν ἔλειπεν εἰς αὐτοὺς οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα, οὔτε υἱοὶ οὔτε
 20 θυγατέρες οὔτε λάφυρον οὔτε οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἤρπασαν ἀπ' αὐτῶν· τὰ πάντα ἐπανέλαβεν ὁ Δαβὶδ. Καὶ ἔλαβεν
 21 ὁ Δαβὶδ πάντα τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ φέροντες αὐτὰ ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἔλεγον, Ταῦτα εἶναι
 22 τὰ λάφυρα τοῦ Δαβὶδ. Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας, οἵτινες εἶχον ἀποκάμει ὥστε δὲν
 23 ἠδυνήθησαν νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Δαβὶδ, ὅθεν ἐκάθισεν αὐτοὺς εἰς τὸν χεῖμαρρον Βοσόρ· καὶ ἐξῆλθον εἰς
 24 συνάντησιν τοῦ Δαβὶδ καὶ εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐπλησίασεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν λαόν,
 25 ἐχαίρειν αὐτοὺς. Καὶ ἀπεκρίθησαν πάντες οἱ πονηροὶ καὶ διεστραμμένοι ἐκ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ὑπῆγαν
 26 μετὰ τοῦ Δαβὶδ, καὶ εἶπον, Ἐπειδὴ οὗτοι δὲν ἦλθον μεθ' ἡμῶν, δὲν θέλομεν δώσει εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν λαφύρων,
 27 τὰ ὅποια ἀνελάβομεν, παρὰ εἰς ἕκαστον τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ ἂς λάβωσιν αὐτὰ καὶ ἂς
 28 φύγωσιν. Ἄλλ' ὁ Δαβὶδ εἶπε, Δὲν θέλετε κάμει οὕτως, ἀδελφοί μου, εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς
 29 ἡμᾶς, ὅστις ἐφύλαξεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν τοὺς ληστὰς τοὺς ἐλθόντας ἐναντίον ἡμῶν· καὶ
 30 τίς θέλει σᾶς εἰσακούσει εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον,
 31 οὕτω θέλει εἶσθαι ἡ μερίς τοῦ καθημένου πλησίον τῆς ἀποσκευῆς· ἴσα θέλουσι μοιράζεσθαι. Καὶ ἔγεινεν
 οὕτως ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς· καὶ ἔκαμε τοῦτο νόμον καὶ διάταγμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς
 26 ἡμέρας ταύτης. Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Σικλάγ, ἔπεμψεν ἐκ τῶν λαφύρων πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα
 27 τοὺς φίλους αὐτοῦ, λέγων, Ἰδοὺ εἰς ἐσᾶς εὐλογία, ἐκ τῶν λαφύρων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου. πρὸς τοὺς ἐν
 28 Βαιθήλ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ῥαμῶθ τῇ μεσημβρινῇ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἰαθείρ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀροήρ, καὶ
 29 πρὸς τοὺς ἐν Σιφμῶθ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἑσθεμῶά, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ῥαχάλ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι
 30 τῶν Ἰεραμεηλιτῶν, καὶ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Κεναίων, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ὀρμά, καὶ πρὸς τοὺς ἐν
 31 Χωράσάν, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀθάχ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Χεβρών, καὶ πρὸς πάντας τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους
 ὁ Δαβὶδ περιήρχετο, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

31 Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἐπολέμουν κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῶν
 2 Φιλισταίων καὶ ἔπεσον πεφονευμένοι ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ. Καὶ κατέφθασαν οἱ Φιλισταῖοι τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς
 3 υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν οἱ Φιλισταῖοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀβινὰδὰβ καὶ τὸν Μελχισουέ, τοὺς υἱοὺς τοῦ
 4 Σαοὺλ. Ἐβάρυνε δὲ ἡ μάχη ἐπὶ τὸν Σαοὺλ, καὶ ἐπέτυχον αὐτὸν οἱ ἄνδρες οἱ τοξόται καὶ ἐπληγώθη βαρέως
 5 ὑπὸ τῶν τοξοτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὀπλοφόρον αὐτοῦ, Σύρε τὴν ῥομφαίαν σου καὶ διαπέρασόν με
 6 δι' αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ ἔλθωσιν οὗτοι οἱ ἀπερίτμητοι καὶ μὲ διαπεράσωσι καὶ μὲ ἐμπαΐζωσι· πλὴν ὁ ὀπλοφόρος
 7 αὐτοῦ δὲν ἤθελε, διότι ἐφοβεῖτο σφόδρα. Ὅθεν ἔλαβεν ὁ Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτήν. Καὶ ὥς
 8 εἶδεν ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ, ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε μετ'
 9 αὐτοῦ. οὕτως ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ,
 10 τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ὁμοῦ. Καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, οἱ πέραν τῆς κοιλάδος, καὶ οἱ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 11 ἰδόντες ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ ὅτι ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπέθανον, κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ
 12 ἔφυγον· καὶ ἐλθόντες οἱ Φιλισταῖοι κατώκησαν ἐν αὐταῖς. Καὶ τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἦλθον οἱ Φιλισταῖοι διὰ
 νὰ ἐκδύσωσι τοὺς πεφονευμένους, εὔρηκαν τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὸ ὄρος
 13 Γελβουέ. Καὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐξέδυσαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὴν γῆν τῶν
 14 Φιλισταίων κύκλῳ, διὰ νὰ διαδώσωσι τὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν οἶκον τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ. Καὶ
 15 ἀνέθεσαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τῆς Ἀστάρωθ, καὶ ἐκρέμασαν τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὸ τεῖχος Βαιθσάν.
 16 Ἀκούσαντες δὲ περὶ τούτου οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβείσγαλαάδ, τί ἔκαμον οἱ Φιλισταῖοι εἰς τὸν Σαοὺλ, ἠγέρθησαν
 17 πάντες οἱ δυνατοὶ ἄνδρες καὶ ὠδοιπόρησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ σῶματα τῶν
 18 υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάν, καὶ ἦλθον εἰς Ἰαβεῖς καὶ ἔκαυσαν αὐτὰ ἐκεῖ· καὶ ἔλαβον τὰ ὀστέα αὐτῶν
 καὶ ἔθαψαν ὑπὸ τὸ δένδρον ἐν Ἰαβεῖς καὶ ἐνήστευσαν ἐπτά ἡμέρας.

ΣΑΜΟΥΗΛ Β΄

Η

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄

Μετά δὲ τὸν θάνατον τοῦ Σαούλ, ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τῆς σφαγῆς τῶν Ἀμαληκитῶν, ἐκάθησεν ὁ **1**
Δαβὶδ ἐν Σικλάγ δύο ἡμέρας· τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν, ἰδοῦ, ἦλθεν ἄνθρωπος ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἀπὸ πλησίον **2**
τοῦ Σαούλ, ἔχων διεσχισμένα τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ χῶμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ καθὼς εἰσῆλθε πρὸς
τὸν Δαβὶδ, ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβὶδ, Πόθεν ἔρχεσαι Ὁ δὲ εἶπε **3**
πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰσραὴλ διεσώθην. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Δαβὶδ, Τί συνέβη εἰπέ **4**
μοι, παρακαλῶ. Καὶ ἀπεκρίθη, Ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ μάλιστα ἐκ τοῦ λαοῦ ἔπεσον
καὶ ἀπέθανον· ἀπέθανον δὲ καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν νέον τὸν **5**
ἀπαγγέλλοντα πρὸς αὐτόν, Πῶς ἐξεύρεις ὅτι ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ· Καὶ εἶπεν ὁ νέος **6**
ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς αὐτόν, Εὐρέθην κατὰ τύχην ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ, καὶ ἰδοῦ, ὁ Σαοὺλ ἦτο κεκλιμένος ἐπὶ τοῦ
δόρατος αὐτοῦ, καὶ ἰδοῦ, αἱ ἄμαζαι καὶ οἱ ἵππεῖς κατέφθανον αὐτόν. καὶ ὅτε ἔβλεψεν εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, μὲ **7**
εἶδε καὶ μὲ ἐκάλεσε· καὶ ἀπεκρίθη, Ἰδοῦ, ἐγώ. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ποῖος εἶσαι· Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, **8**
Εἴμαι Ἀμαληκίτης. Πάλιν εἶπε πρὸς ἐμέ, Στήθι ἐπάνω μου, παρακαλῶ, καὶ θανάτωσόν με· διότι σκοτοδινίασις **9**
μὲ κατέλαβεν, ἐπειδὴ ἡ ζωὴ μου εἶναι ἔτι ὅλη ἐν ἐμοί. Ἐστάθην λοιπὸν ἐπ’ αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν· ἐπειδὴ **10**
ἤμην βέβαιος ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἀφοῦ ἔπεσε· καὶ ἔλαβον τὸ διάδημα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸ
βραχιόλιον τὸ ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἔφερα αὐτὰ ἐνταῦθα πρὸς τὸν κύριόν μου. Τότε πιάσας ὁ Δαβὶδ τὰ **11**
ἱμάτια αὐτοῦ, διεσχίσεν αὐτά· καὶ πάντες ὁμοίως οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ. Καὶ ἐπένθησαν καὶ ἔκλαυσαν καὶ **12**
ἐνήστευσαν ἕως ἑσπέρας διὰ τὸν Σαοὺλ καὶ διὰ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὸν
οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἔπεσον διὰ ῥομφαίας. Εἶπε δὲ ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν νέον, τὸν ἀπαγγέλλοντα πρὸς αὐτόν, **13**
Πόθεν εἶσαι· Καὶ ἀπεκρίθη, Εἴμαι υἱὸς παροίκου τινὸς Ἀμαληκίτου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Δαβὶδ, Πῶς δὲν **14**
ἐφοβήθης νὰ ἐπιβάλῃς τὴν χειρὰ σου διὰ νὰ θανατώσῃς τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου· Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ ἕνα **15**
ἐκ τῶν νέων καὶ εἶπε, Πλησίασον, πέσον ἐπ’ αὐτόν. Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ **16**
Δαβὶδ, Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· διότι τὸ στόμα σου ἐμαρτύρησεν ἐναντίον σου, λέγων, Ἐγὼ ἐθανάτωσα
τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐθρήνησεν ὁ Δαβὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν **17**
υἱὸν αὐτοῦ· καὶ παρήγγειλε νὰ διδάξωσι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα τοῦτο τὸ ᾄσμα τοῦ τόξου· ἰδοῦ, εἶναι γεγραμμένον **18**
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἰασήρ. Ὡς δόξα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σου κατηκοντισμένη. Πῶς ἔπεσον οἱ **19**
δυνατοί. Μὴ ἀναγγεῖλητε εἰς τὴν Γάθ, μὴ διακηρύξητε εἰς τὰς πλατείας τῆς Ἀσκάλωνος, μήποτε χαρῶσιν αἱ **20**
θυγατέρες τῶν Φιλισταίων, μήποτε ἀγαλλιάσωνται αἱ θυγατέρες τῶν ἀπεριτιμῆτων· Ὅρη τὰ ἐν Γελβουέ, Ἄσ μὴ **21**
ᾄδῃς δρόσος μηδὲ βροχὴ ἔφ’ ὑμᾶς, μηδὲ ἄγροὶ δίδοντες ἀπαρχάς· διότι ἐκεῖ ἀπερρίφθη ἡ ἀσπίς τῶν ἰσχυρῶν,
Ἡ ἀσπίς τοῦ Σαοὺλ, ὥς νὰ μὴ ἐχρίσθῃ δι’ ἐλαίου. Ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν πεφονευμένων, ἀπὸ τοῦ στέατος τῶν **22**
ἰσχυρῶν, τὸ τόξον τοῦ Ἰωνάθαν δὲν ἐστρέφετο ὀπίσω, καὶ ἡ ῥομφαία τοῦ Σαοὺλ δὲν ἐπέστρεφε κενή. Σαοὺλ καὶ **23**
Ἰωνάθαν ἦσαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ἐράσμιοι ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν δὲν ἐχωρίσθησαν· ἦσαν
ἐλαφρότεροι ἀετῶν, δυνατώτεροι λεόντων. Θυγατέρες Ἰσραὴλ, κλαύσατε ἐπὶ τὸν Σαοὺλ τὸν ἐνδύοντα ὑμᾶς **24**
κόκκινα μετὰ καλλωπισμῶν, τὸν ἐπιβάλλοντα στολισμοὺς χρυσοῦς ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν. Πῶς ἔπεσον οἱ **25**
δυνατοὶ ἐν μέσῳ τῆς μάχης· Ἰωνάθαν, ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σου τετραυματισμένε. Περίλυπος εἴμαι διὰ **26**
σέ, ἀδελφὲ μου Ἰωνάθαν· προσφιλέστατος ἐστάθης εἰς ἐμέ· ἡ πρὸς ἐμέ ἀγάπη σου ἦτο ἐξαισίος. Ὑπερέβαινε
τὴν ἀγάπην τῶν γυναικῶν. Πῶς ἔπεσον οἱ δυνατοί, καὶ ἀπωλέσθησαν τὰ ὄπλα τοῦ πολέμου. **27**

Μετά δὲ ταῦτα ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, νὰ ἀναβῶ εἰς τινὰ τῶν πόλεων Ἰούδα Ὁ δὲ Κύριος εἶπε **2**
πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, ποῦ νὰ ἀναβῶ Ὁ δὲ εἶπεν, εἰς Χεβρών. Ἀνέβη λοιπὸν ἐκεῖ ὁ Δαβὶδ **2**
καὶ αἱ δύο γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινοὰμ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀθιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίτου. Καὶ τοὺς **3**
ἄνδρας τοὺς μετ’ αὐτοῦ ἀνεβίβασεν ὁ Δαβὶδ, ἕκαστον μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ· καὶ κατόκησαν ἐν ταῖς πόλεσι
Χεβρών. Καὶ ἦλθον οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ ἔχρισαν ἐκεῖ τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. Καὶ ἀπήγγειλαν **4**
πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγοντες, Οἱ ἄνδρες τῆς Ἰαβεισγαλαὰδ ἦσαν οἱ θάψαντες τὸν Σαοὺλ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ **5**
μηνυτὰς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἰαβεισγαλαὰδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Εὐλογημένοι νὰ ᾤσθε παρὰ τοῦ Κυρίου,
διότι ἐκάμετε τὸ ἔλεος τοῦτο εἰς τὸν κύριόν σας, εἰς τὸν Σαοὺλ, καὶ ἐθάψατε αὐτόν· εἴθε λοιπὸν τώρα νὰ κάμῃ **6**
ὁ Κύριος πρὸς ἐσᾶς ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καὶ ἐγὼ προσέτι θέλω ἀνταποδώσει εἰς ἐσᾶς τὸ καλὸν τοῦτο, ἐπειδὴ
ἐκάμετε τοῦτο τὸ πρᾶγμα· τώρα λοιπόν, ἄς κραταιωθῶσιν αἱ χεῖρές σας, καὶ γίνεσθε ἄνδρεῖοι διότι ὁ κύριός **7**
σας ὁ Σαοὺλ ἀπέθανε, καὶ προσέτι ὁ οἶκος Ἰούδα ἔχρισαν ἐμὲ βασιλέα ἐφ’ ἑαυτῶν. Ὁ Ἀβενὴρ ὅμως, ὁ υἱὸς **8**
τοῦ Νήρ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ, ἔλαβε τὸν Ἰσβοοθέ, υἱὸν τοῦ Σαοὺλ, καὶ διεβίβασεν αὐτόν εἰς Μαχαναΐμ,
καὶ ἔκαμεν αὐτόν βασιλέα ἐπὶ τῆς Γαλαὰδ, καὶ ἐπὶ τῶν Ἀσσουριτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Ἰεζραέλ, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐφραΐμ, **9**
καὶ ἐπὶ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ παντός τοῦ Ἰσραὴλ. Τεσσαράκοντα ἐτῶν ἦτο Ἰσβοοθέ ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ, ὅτε **10**
ἔγεινε βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη· ὁ οἶκος ὅμως Ἰούδα ἠκολούθησε τὸν Δαβὶδ. Καὶ ὁ **11**
ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, καθ’ ἃς ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐν Χεβρών ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰούδα, ἦσαν ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξ μῆνες.
Ἐξῆλθε δὲ Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰσβοοθέ, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ, ἐκ Μαχαναΐμ εἰς Γαβαὼν. Καὶ **12, 13**

Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ ἐξῆλθον καὶ συναπτηντήθησαν πλησίον τοῦ ὑδροστασίου τῆς
 14 Γαβῶν· καὶ ἐκάθησαν οἱ μὲν ἐντεῦθεν τοῦ ὑδροστασίου, οἱ δὲ ἐκεῖθεν τοῦ ὑδροστασίου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβενήρ
 πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἄς σηκωθῶσι τῶρα οἱ νέοι καὶ ἄς παιζῶσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Ἄς σηκωθῶσιν.
 15 Ἐσηκώθησαν λοιπὸν καὶ ἐπέρασαν κατὰ ἀριθμὸν, δώδεκα ἐκ τοῦ Βενιαμίν, ἀπὸ μέρους τοῦ Ἰσβοοθέ, υἱοῦ τοῦ
 16 Σαούλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἐπίασαν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ
 διεπέρασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ὁμοῦ· ὅθεν ὁ τόπος ἐκεῖνος
 17 ὠνομάσθη Χελκάθάσουρεϊμ, ὅστις εἶναι ἐν Γαβῶν. Καὶ ἔγεινεν μάχη σκληροτάτη κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν·
 18 καὶ ὁ Ἀβενήρ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ οἱ τρεῖς υἱοὶ τῆς
 Σερουΐας, Ἰωάβ καὶ Ἀβισαὶ καὶ Ἀσαήλ· ὁ δὲ Ἀσαήλ ἦτο ἐλαφρὸς τοὺς πόδας, ὥς μία τῶν δορκάδων τῶν ἐν
 19 ἀγρῷ. Καὶ κατεδίωξεν ὁ Ἀσαήλ ὀπίσω τοῦ Ἀβενήρ· καὶ τρέχων, δὲν ἐξέκλινεν εἰς τὰ δεξιὰ οὐδὲ εἰς τὰ ἀριστερά,
 20 ἐξόπισθεν τοῦ Ἀβενήρ. Καὶ ἔβλεπεν ὁ Ἀβενήρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπε, Σὺ εἶσαι ὁ Ἀσαήλ ὁ δὲ ἀπεκρίθη,
 21 Ἐγώ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβενήρ, Στρέψον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ πιάσον τινὰ ἐκ τῶν νέων
 22 καὶ λάβε εἰς σεαυτὸν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· πλὴν δὲν ἠθέλησεν ὁ Ἀσαήλ νὰ ἐκκλίνη ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ. Καὶ
 πάλιν εἶπεν ὁ Ἀβενήρ πρὸς τὸν Ἀσαήλ, Στρέψον ἀπὸ ὀπισθέν μου· διὰ τί νὰ σὲ κτυπήσω ἕως ἐδάφους πῶς θέλω
 23 σηκῶσαι τότε τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφὸν σου Ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ στρέψῃ· ὅθεν ἐπάταξεν αὐτὸν
 ὁ Ἀβενήρ μὲ τὸ ὀπισθεν τοῦ δόρατος αὐτοῦ εἰς τὴν πέμπτην πλευράν, καὶ ἐξῆλθε τὸ δόρυ ἀπὸ τῶν ὀπισθίων
 αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐκεῖ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· καὶ ὅσοι ἤρχοντο εἰς τὸν τόπον, ὅπου ὁ Ἀσαήλ ἔπεσε καὶ
 24 ἀπέθανεν, ἴσαντο. Ὁ δὲ Ἰωάβ καὶ ὁ Ἀβισαὶ κατεδίωκον ὀπίσω τοῦ Ἀβενήρ· καὶ ὁ ἥλιος ἔδυεν ὅτε αὐτοὶ ἦλθον
 25 ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀρμὰ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπέναντι Γιά, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου Γαβῶν. Καὶ συνηθοίσθησαν
 26 οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ὀπίσω τοῦ Ἀβενήρ, καὶ ἔγειναν ἐν ὁῷ καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τινὸς βουνοῦ. Τότε ὁ
 Ἀβενήρ ἐφώνησε πρὸς τὸν Ἰωάβ καὶ εἶπε, Θέλει κατατρώγει ἀκαταπαύστως ἡ ῥομφαία δὲν ἐξεύρεις ὅτι πικρία
 θέλει εἶσθαι εἰς τὸ τέλος ἕως πότε λοιπὸν δὲν θέλεις προστάξει τὸν λαὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώκωσι
 27 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Ζῇ ὁ Θεός, ἐὰν δὲν ἤθελες λαλήσει, βεβαίως τότε ὁ λαὸς ἤθελεν ἀναβῆ
 28 τὸ πρωῒ, ἕκαστος ἀπὸ τῆς καταδιώξεως τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐσάλπισεν ὁ Ἰωάβ ἐν τῇ σάλπιγγι· καὶ ἐστάθη
 29 πᾶς ὁ λαός, καὶ δὲν κατεδίωκον πλέον κατόπιν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ ἐμάχοντο πλέον. Καὶ ὠδοιπόρησαν ὁ Ἀβενήρ
 καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ διὰ τῆς πεδιάδος ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπέρασαν δι'
 30 ὄλης τῆς Βιθρών καὶ ἦλθον εἰς Μαχαναΐμ. Ὁ δὲ Ἰωάβ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς καταδιώξεως τοῦ Ἀβενήρ· καὶ
 31 ὅτε συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, ἔλειπον ἐκ τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ δεκαεννέα ἄνδρες καὶ ὁ Ἀσαήλ. Οἱ δοῦλοι
 δὲ τοῦ Δαβίδ ἐπάταξαν ἐκ τοῦ Βενιαμίν καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀβενήρ τριακοσίου ἐξήκοντα ἄνδρας, οἵτινες
 32 ἀπέθανον. Καὶ ἐσήκωσαν τὸν Ἀσαήλ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῷ ἐν Βηθλεέμ. Ὁ δὲ
 Ἰωάβ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ὠδοιπόρησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔφθασαν εἰς Χεβρών περὶ τὰ χαράγματα.

3 Διήρκεσε δὲ πολὺ ὁ πόλεμος μεταξὺ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ. Καὶ ὁ μὲν Δαβίδ
 2 προέβαινε κραταιούμενος· ὁ δὲ οἶκος τοῦ Σαούλ προέβαινε ἐξασθενούμενος. Ἐγεννήθησαν δὲ εἰς τὸν Δαβίδ
 3 υἱοὶ ἐν Χεβρών· καὶ ὁ μὲν πρωτότοκος αὐτοῦ ἦτο Ἀμνὼν, ἐκ τῆς Ἀχινοάμ τῆς Ἰεζραηλίδος· ὁ δὲ δευτέρως
 αὐτοῦ, Χιλεάβ, ἐκ τῆς Ἀθιγαίας, γυναικὸς τοῦ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίτου· ὁ δὲ τρίτος, Ἀβεσσαλώμ, υἱὸς τῆς
 4 Μααχά, θυγατρός τοῦ Θαλμαΐ, βασιλέως τῆς Γεσσούρ· ὁ δὲ τέταρτος, Ἀδωνίας, υἱὸς τῆς Ἀγγείθ· καὶ ὁ
 5 πέμπτος, Σεφατίας, υἱὸς τῆς Ἀθιτάλ· καὶ ὁ ἕκτος, Ἰθραάμ, ἐκ τῆς Αἰγλά, τῆς γυναικὸς τοῦ Δαβίδ. Οὗτοι
 6 ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Δαβίδ ἐν Χεβρών. Ἐνῶ δὲ ἐξηκολούθει ὁ πόλεμος μεταξὺ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ καὶ
 7 τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ὁ Ἀβενήρ ὑπεστήριζε τὸν οἶκον τοῦ Σαούλ. Εἶχε δὲ ὁ Σαούλ παλλακὴν, ὀνομαζομένην
 Ῥεσφά, θυγατέρα τοῦ Αἰά· καὶ εἶπεν ὁ Ἰσβοοθέ πρὸς τὸν Ἀβενήρ, Διὰ τί εἰσέρχεσαι πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ
 8 πατρὸς μου Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα ὁ Ἀβενήρ διὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἰσβοοθέ καὶ εἶπε, Κεφαλὴ κυνὸς εἶμαι ἐγώ,
 ὅστις κάμνω σήμερον ἔλεος πρὸς τὸν οἶκον Σαούλ τοῦ πατρὸς σου, πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς
 9 φίλους αὐτοῦ, ἐναντίον τοῦ Ἰούδα, καὶ δὲν σὲ παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Δαβίδ, ὥστε νὰ ἐλέγχῃς σήμερον
 10 αὐτόν, ἐὰν, καθὼς ὤμοσεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Δαβίδ, δὲν κάμω οὕτως εἰς αὐτόν, νὰ μεταβιβάσω τὴν βασιλείαν
 ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, καὶ νὰ στήσω τὸν θρόνον τοῦ Δαβίδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδα, ἀπὸ Δάν
 11, 12 ἕως Βήρσαβε. Καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀποκριθῇ λόγον πρὸς τὸν Ἀβενήρ, ἐπεὶ ἐφοβεῖτο αὐτόν. Τότε
 ἀπέστειλεν ὁ Ἀβενήρ μηνυτὰς πρὸς τὸν Δαβίδ ἀπὸ μέρους αὐτοῦ, λέγων, Τίνος εἶναι ἡ γῆ λέγων προσέτι, Κάμε
 συνθήκην μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἡ χεὶρ μου θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ, ὥστε νὰ φέρω ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου πάντα
 13 τὸν Ἰσραὴλ. Ὁ δὲ εἶπε, Καλῶς· ἐγὼ θέλω κάμει συνθήκην μετὰ σοῦ· πλὴν ἐν πρᾶγμα ζητῶ ἐγὼ παρὰ σοῦ· καὶ
 εἶπε, Δὲν θέλεις ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν δὲν φέρῃς ἔμπροσθέν μου Μιχὰλ τὴν θυγατέρα τοῦ Σαούλ, ὅταν
 14 ἔλθῃς νὰ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβίδ μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἰσβοοθέ, υἱὸν τοῦ Σαούλ λέγων,
 Ἀπόδος τὴν γυναῖκά μου τὴν Μιχὰλ, τὴν ὁποίαν ἐνυμφεύθην εἰς ἑμαυτὸν διὰ ἑκατὸν ἀκροβυστίας Φιλισταίων.
 15, 16 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰσβοοθέ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παρὰ τοῦ Φαλτιήλ υἱοῦ τοῦ Λαεῖς. Καὶ
 ὑπῆγε μετ' αὐτῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, πορευόμενος καὶ κλαίων κατόπιν αὐτῆς ἕως Βαουρεῖμ. Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν
 17 ὁ Ἀβενήρ, Ὑπαγε, ἐπίστρεψον· καὶ ἐπέστρεψεν. Ὁ δὲ Ἀβενήρ συνωμίλησε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ,
 18 λέγων, Καὶ χθὲς καὶ προχθὲς ἐζητεῖτε τὸν Δαβίδ νὰ βασιλεύσῃ ἐφ' ὑμᾶς· τῶρα λοιπὸν κάμετε τοῦτο· διότι ὁ
 Κύριος ἐλάλησε περὶ τοῦ Δαβίδ, λέγων, Διὰ χειρὸς Δαβίδ τοῦ δούλου μου θέλω σῶσαι τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ ἐκ
 19 χειρὸς τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Καὶ ἐλάλησε προσέτι ὁ Ἀβενήρ εἰς τὰ ὅσα τοῦ

Βενιαμίν· και ὑπῆγεν ὁ Ἀβενήρ νὰ λαλήσῃ καὶ εἰς τὰ ὄτα τοῦ Δαβὶδ εἰς Χεβρών, πάντα ὅσα ἦσαν ἀρεστὰ εἰς
τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἰς πάντα τὸν οἶκον τοῦ Βενιαμίν. Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἀβενήρ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών, καὶ 20
μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν Ἀβενήρ καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺς μετ' αὐτοῦ συμπόσιον.
Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβενήρ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Θέλω σηκωθῆ καὶ ὑπάγει, καὶ θέλω συνάξαι πάντα τὸν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν 21
κύριόν μου τὸν βασιλέα, διὰ νὰ κάμωσι συνθήκην μετὰ σοῦ, καὶ νὰ βασιλεύῃς καθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
ψυχῆς σου. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τὸν Ἀβενήρ· καὶ ἀνεχώρησεν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ἰδοὺ, οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ 22
καὶ ὁ Ἰωάβ ἤρχοντο ἀπὸ ἐκδρομῆς, καὶ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν πολλὰ λάφυρα· ἀλλ' ὁ Ἀβενήρ δὲν ἦτο μετὰ τοῦ
Δαβὶδ ἐν Χεβρών, διότι εἶχεν ἀποστείλει αὐτόν, καὶ εἶχεν ἀναχωρήσει ἐν εἰρήνῃ. Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Ἰωάβ καὶ 23
ἅπαν τὸ στράτευμα τὸ μετ' αὐτοῦ, ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωάβ, λέγοντες, Ἀβενήρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ ἦλθε πρὸς τὸν
βασιλέα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν καὶ ἀνεχώρησεν ἐν εἰρήνῃ. Τότε, εἰσηλθεν ὁ Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, 24
Τί ἔκαμες ἰδοὺ, ὁ Ἀβενήρ ἦλθε πρὸς σέ· διὰ τί ἐξαπέστειλας αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν ἐξεύρεις τὸν Ἀβενήρ τὸν υἱὸν
τοῦ Νήρ, ὅτι ἦλθε διὰ νὰ σὲ ἀπατήσῃ καὶ νὰ μάθῃ τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσοδὸν σου καὶ νὰ μάθῃ πάντα ὅσα 25
σὺ πράττεις. Καὶ καθὼς ἐξηλθεν ὁ Ἰωάβ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ, ἔστειλε μηνυτὰς κατόπιν τοῦ Ἀβενήρ, καὶ ἐπέστρεψαν
αὐτόν ἀπὸ τοῦ φρέατος Σιρά· ὁ Δαβὶδ ὅμως δὲν ᾔσχευε. Καὶ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβενήρ εἰς Χεβρών, ὁ Ἰωάβ 26
παρεμέρισεν αὐτόν εἰς τὰ πλάγια τῆς πύλης, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτόν μυστικά· καὶ ἐκεῖ ἐπάταξεν αὐτόν
ὑπὸ τὴν πέμπτην πλευράν, καὶ ἀπέθανε, διὰ τὸ αἷμα Ἀσάη τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀκούσας ὁ 28
Δαβὶδ, εἶπεν, Ἀθῶος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
Ἀβενήρ, υἱοῦ τοῦ Νήρ· ἅς μὲνῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ 29
ἅς μὴ ἐκλείψῃ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωάβ γονόρροισις ἢ λεπρὸς ἢ ἐπιστηριζόμενος ἐπὶ βακτηρίαν ἢ πίπτων ἐν
ρόμφαίᾳ ἢ στερούμενος ἄρτου. Οὕτως ὁ Ἰωάβ καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐθανάτωσαν τὸν Ἀβενήρ, διότι 30
εἶχε θανατώσει Ἀσάη τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαθαὼν ἐν τῇ μάχῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωάβ καὶ πρὸς 31
πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Διασχίσατε τὰ ἱμάτιά σας καὶ περιζώσθητε σάκκον καὶ κλαύσατε ἔμπροσθεν
τοῦ Ἀβενήρ. Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἠκολούθει τὸ νεκροκράββατον. Καὶ ἔθαψαν τὸν Ἀβενήρ ἐν Χεβρών· καὶ 32
ὑψωσεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀβενήρ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐκλαυσε. Καὶ 33
ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἀβενήρ καὶ εἶπεν, Ἀπέθανεν ὁ Ἀβενήρ ὡς ἀποθνήσκει ἄφρων αἱ χεῖρές σου δὲν 34
ἐδέθησαν, οὐδὲ οἱ πόδες σου ἐτέθησαν ἐν δεσμοῖς· ἔπεςες, καθὼς πίπτει τις ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τῆς ἀδικίας.
Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐκλαυσε πάλιν ἐπ' αὐτόν. Ἦλθεν ἔπειτα πᾶς ὁ λαὸς διὰ νὰ κάμωσι τὸν Δαβὶδ νὰ φάγῃ ἄρτον, 35
ἐνῷ ἦτο ἔτι ἡμέρα· ἀλλ' ὁ Δαβὶδ ὤμοσε λέγων, Οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς ἐμὲ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν γευθῶ
ἄρτον ἢ ἄλλο τι, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔμαθε τοῦτο πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρρεσεν εἰς αὐτούς· καθὼς ἤρρεσεν εἰς 36
πάντα τὸν λαὸν ὃ, τι ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς. Διότι πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐγνώρισαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, 37
ὅτι δὲν ἦτο ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὸ νὰ θανατωθῇ Ἀβενήρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς 38
δούλους αὐτοῦ, Δὲν ἐξεύρετε ὅτι στρατηγός, καὶ μέγας, ἔπεςε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐγὼ δὲ εἶμαι 39
τὴν σήμερον ἀδύνατος, ἂν καὶ ἐχρίσθην βασιλεὺς· καὶ οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ υἱοὶ τῆς Σερουΐας παραπολὺ δυνατοὶ
ὡς πρὸς ἐμέ· ὁ Κύριος θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν εἰς τὸν ἐργάτην τῆς κακίας κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ ὅτι ὁ Ἀβενήρ ἀπέθανεν ἐν Χεβρών, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐνεκρώθησαν, καὶ 4
πάντες οἱ Ἰσραηλῖται συνεταράχθησαν. Εἶχε δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ δύο ἄνδρας, οἵτινες ἦσαν ὀπλαραγγεῖοι, τὸ 2
ὄνομα τοῦ ἐνὸς Βαανά, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἄλλου Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥιμμών τοῦ Βηρωθαίου, ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν·
διότι καὶ ἡ Βηρώθ ἐλογίζετο τοῦ Βενιαμίν· οἱ δὲ Βηρωθαῖοι εἶχον φύγει εἰς Γιθαΐμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικούντες 3
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ἰωνάθαν δέ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ, εἶχεν υἱὸν βεβλαμμένον τοὺς πόδας. Ἦτο ἡλικίας 4
πέντε ἐτῶν ὅτε ἦλθον αἱ ἀγγελίαι ἐξ Ἰεζραὴλ περὶ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν, καὶ ἐσῆκωσεν αὐτόν τροφὸς αὐτοῦ
καὶ ἔφυγεν· ἐνῷ δὲ ἔσπευδε νὰ φύγῃ, ἔπεςεν αὐτὸς καὶ ἐχλώθη· τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ Μεμφιβοσθέ. Καὶ ὑπῆγαν 5
οἱ υἱοὶ Ῥιμμών τοῦ Βηρωθαίου, Ῥηχάβ καὶ Βαανά, καὶ εἰς τὸ καῦμα τῆς ἡμέρας εἰσηλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Ἰσοοσθέ ὅστις ἐκοίτετο ἐπὶ κλίνῃς τὸ μεσημέριον· καὶ εἰσηλθόντες ἐκεῖ ἕως τοῦ μέσου τῆς οἰκίας, ὡς διὰ νὰ 6
λάβωσι σῖτον· καὶ ἐκτύπησαν αὐτόν ὑπὸ τὴν πέμπτην πλευράν· καὶ ὁ Ῥηχάβ καὶ Βαανά ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
διεσώθησαν. Διότι ὅτε εἰσηλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκεῖνος ἐκοίτετο ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος 7
αὐτοῦ· καὶ ἐκτύπησαν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν καὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λαβόντες τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, ἀνεχώρησαν ὁδοιποροῦντες διὰ τῆς πεδιάδος ὅλην τὴν νύκτα. Καὶ ἔφερον τὴν κεφαλὴν τοῦ 8
Ἰσοοσθέ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ, ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἰσοοσθέ, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ
τοῦ ἐχθροῦ σου, ὅστις ἐζήτει τὴν ζωὴν σου· καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν ἐκδίκησιν εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα
τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ῥηχάβ καὶ 9
πρὸς Βαανά τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ῥιμμών τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ζῆ Κύριος, ὅστις
ἐλύτρωσε τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ πάσης στενοχωρίας· ἐκεῖνον, ὅστις ἀπήγγειλε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἰδοὺ, ἀπέθανεν 10
ὁ Σαοὺλ, καὶ ἐστοχάζετο ἑαυτὸν μηνυτὴν ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπίασα αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν ἐν Σικλάγ, ἀντὶ
νὰ βραβεύσω αὐτόν διὰ τὴν ἀγγελίαν αὐτοῦ· καὶ πόσῳ μᾶλλον ἀνθρώπους πονηροὺς, φονεύσαντας ἄνδρα 11
δίκαιον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ τώρα λοιπὸν δὲν θέλω ἐκζητήσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν
σας καὶ δὲν θέλω σᾶς ἐξολοθρεύσει ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ προσέταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς νέους, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτούς 12
καὶ ἔκοψαν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτὰ ἐπὶ τὸ ὑδροστάσιον ἐν Χεβρών· τὴν
δὲ κεφαλὴν τοῦ Ἰσοοσθέ ἔλαβον, καὶ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀβενήρ ἐν Χεβρών.

Καὶ ἦλθον πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπον, λέγοντες, Ἰδοὺ, ὁ στοῦν σου 5

2 καὶ σὰρξ σου εἴμεθα ἡμεῖς· καὶ πρότερον ἔτι, ὅτε ὁ Σαοὺλ ἐβασίλευεν ἐφ' ἡμᾶς, σὺ ἦσο ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων
τὸν Ἰσραὴλ· καὶ πρὸς σὲ εἶπεν ὁ Κύριος, Σὺ θέλεις ποιμάνει τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι
3 ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών· καὶ
ἐκαμεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ συνθήκην μετ' αὐτῶν εἰς Χεβρών ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἔχρισαν τὸν Δαβὶδ βασιλέα
4, 5 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Τριάκοντα ἐτῶν ἦτο ὁ Δαβὶδ ὅτε ἐγένει βασιλεὺς, καὶ ἐβασίλευσε τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν
μὲν Χεβρών ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας· ἐν δὲ Ἱερουσαλὴμ ἐβασίλευσε τριάκοντα τρία
6 ἔτη ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν. Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, πρὸς
τοὺς Ἰεβουσαιούς, τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγοντες, Δὲν θέλεις εἰσελθεῖ
ἐνταῦθα, ἐὰν δὲν ἐκβάλῃς τοὺς τυφλοὺς καὶ χωλοὺς· λέγοντες ὅτι ὁ Δαβὶδ δὲν ἤθελε δυνηθῆ να εἰσελθῇ
7, 8 ἐκεῖ. Ὁ Δαβὶδ ὁμῶς ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον Σιών· αὕτη εἶναι ἡ πόλις Δαβὶδ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ τὴν ἡμέραν
ἐκείνην, Ὅστις φθάσῃ εἰς τὸν ὄχετόν καὶ πατάξῃ τοὺς Ἰεβουσαιούς, καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς, τοὺς
μισουμένους ὑπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ Δαβὶδ, θέλει εἶσθαι ἀρχηγός. Διὰ τοῦτο λέγουσι, Τυφλὸς καὶ χωλὸς δὲν
9 θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς τὸν οἶκον. Καὶ κατόκησεν ὁ Δαβὶδ ἐν τίνι φρουρίῳ καὶ ὠνόμασεν αὐτό, Ἡ πόλις Δαβὶδ.
10 Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ οἰκοδομὰς κύκλῳ ἀπὸ Μιλλῶ καὶ ἔσω. Καὶ προεχώρει ὁ Δαβὶδ καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ
11 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἦτο μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ, βασιλεὺς τῆς Τύρου, πρέσβεις πρὸς
12 τὸν Δαβὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα καὶ ξυλουργοὺς καὶ κτίστας, καὶ φοκοδόμησαν οἶκον εἰς τὸν Δαβὶδ. Καὶ ἐγνώρισεν
ὁ Δαβὶδ, ὅτι ὁ Κύριος κατέστησεν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ὕψωσε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ διὰ τὸν
13 λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔλαβε προσέτι ὁ Δαβὶδ παλλακὰς καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀφοῦ ἦλθεν
14 ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγεννήθησαν ἔτι εἰς τὸν Δαβὶδ υἱοὶ καὶ θυγατέρες. ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν εἰς αὐτὸν
15 γεννηθέντων ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμμουά καὶ Σωθάβ καὶ Νάθαν καὶ Σολομών, καὶ Ἰεβάρ καὶ Ἐλισουά καὶ Νεφέγ
16, 17 καὶ Ἰαφιά, καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιαδά καὶ Ἐλιφαλέτ. Ὅτε δὲ ἤκουσαν οἱ Φιλιισταῖοι ὅτι ἔχρισαν τὸν Δαβὶδ
βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ἀνέβησαν πάντες οἱ Φιλιισταῖοι νὰ ζητήσωσι τὸν Δαβὶδ· καὶ ὁ Δαβὶδ ἤκουσε περὶ τούτου
18, 19 καὶ κατέβη εἰς τὸ φρούριον. Καὶ ἦλθον οἱ Φιλιισταῖοι καὶ διεχύθησαν εἰς τὴν κοιλάδα Ῥαφαεῖμ. Καὶ ἐρώτησεν
ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, Νὰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς Φιλιισταίους θέλεις παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χειρά μου Καὶ
εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἀνάβα· διότι βεβαίως θέλω παραδώσει τοὺς Φιλιισταίους εἰς τὴν χειρά σου.
20 Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Βάαλφερασεῖμ, καὶ ἐκεῖ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος διέκοψε τοὺς
ἐχθροὺς μου ἔμπροσθέν μου, καθὼς διακόπτονται τὰ ὕδατα. Διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
21, 22 Βάαλφερασεῖμ. Καὶ ἐκεῖ κατέλιπον τὰ εἶδωλα αὐτῶν, καὶ ἐσῆκωσαν αὐτὰ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ. Καὶ
23 ἀνέβησαν πάλιν οἱ Φιλιισταῖοι καὶ διεχύθησαν εἰς τὴν κοιλάδα Ῥαφαεῖμ. Καὶ ὅτε ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον,
24 εἶπε, Μὴ ἀναβῆς· στρέψον ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐπίπεσον ἐπ' αὐτοὺς ἀπέναντι τῶν συκαμίνων. καὶ ὅταν ἀκούσῃς
25 ἔμπροσθέν σου, διὰ νὰ πατάξῃ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταιῶν. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, καθὼς προσέταξεν εἰς
αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἐπάταξε τοὺς Φιλιισταίους ἀπὸ Γαθα ἕως τῆς εἰσόδου Γεζέρ.

6, 2 Καὶ πάλιν συνήθροισεν ὁ Δαβὶδ πάντας τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, τριάκοντα χιλιάδας. Καὶ ἐσηκώθη
ὁ Δαβὶδ καὶ ὑπῆγε, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, ἀπὸ Βάαλ τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ ἀναγάγῃ ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ καθημένου ὑπεράνω
3 αὐτῆς ἐπὶ τῶν χερουβείμ. Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ νέας ἀμάξης καὶ ἐσῆκωσαν αὐτὴν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ Ἀθιναδάβ, τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· ὠδήγησαν δὲ τὴν ἄμαξαν τὴν νέαν ὁ Οὐζὰ καὶ Ἀχιώ, υἱοὶ τοῦ Ἀθιναδάβ.
4 Καὶ ἐσῆκωσαν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀθιναδάβ, τοῦ ἐν τῷ βουνῷ, μετὰ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ Ἀχιώ
5 προεπορεύετο τῆς κιβωτοῦ. Ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἔπαιζον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πᾶν
6 εἶδος ὀργάνων ἀπὸ ξύλου ἐλάτης καὶ κιθάρας καὶ ψαλτήρια καὶ τύμπανα καὶ σείστρα καὶ κύμβαλα. Καὶ ὅτε
ἦλθον ἕως τοῦ ἀλωνίου τοῦ Ναχών, ἐξήπλωσεν ὁ Οὐζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκράτησεν
7 αὐτήν· διότι ἔσειαν αὐτὴν οἱ βόες. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Οὐζὰ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ
8 Θεὸς ἐκεῖ διὰ τὴν προπέτειαν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Δαβὶδ, ὅτι
ὁ Κύριος ἔκαμε χαλασμόν εἰς τὸν Οὐζὰ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Φαρῆσουζὰ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
9 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εἶπε, πῶς θέλει εἰσελθεῖ πρὸς ἐμὲ ἡ κιβωτὸς τοῦ
10 Κυρίου· Καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Δαβὶδ νὰ μετακινήσῃ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ,
11 ἀλλ' ἔστρεψεν αὐτὴν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ὡβηδέδωμ τοῦ Γετθαίου. Καὶ ἐκάθησεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου ἐν
τῷ οἴκῳ Ὡβηδέδωμ τοῦ Γετθαίου τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν ὁ Κύριος τὸν Ὡβηδέδωμ καὶ πάντα τὸν οἶκον
12 αὐτοῦ. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Δαβὶδ, λέγοντες, Ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ὡβηδέδωμ καὶ
πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Τότε ὑπῆγεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἀνεβίβασε τὴν κιβωτὸν τοῦ
13 Θεοῦ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ὡβηδέδωμ εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ὅτε ἐβάδιζον οἱ βαστάζοντες τὴν
14 κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἕξ βήματα, ἐθυσίαζον βοῦν καὶ σιτευτόν. Καὶ ἐχόρευεν ὁ Δαβὶδ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἕξ
15 ὀλῃς δυνάμεως· καὶ ἦτο ὁ Δαβὶδ περιεζωσμένος λινοῦν ἐφόδ. Καὶ ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνεβίβασαν
16 τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἐνῶ δὲ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰσῆρχετο
εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ, Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ, ἔκυψε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἰδοῦσα τὸν βασιλέα Δαβὶδ
17 ὀρχοῦμενον καὶ χορεύοντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἔφεραν τὴν
18 κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἔθεσαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ μέσον τῆς σκηνῆς τὴν ὁποίαν ἔστησε δι'
αὐτήν ὁ Δαβὶδ· καὶ προσέφερεν ὁ Δαβὶδ ὀλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφορὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ

ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Δαβὶδ προσφέρων τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς, εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων. Καὶ διεμοίρασεν εἰς πάντα τὸν λαόν, εἰς ἅπαν τὸ πλῆθος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον ἐν ψωμίον καὶ ἐν τμῆμα κρέατος καὶ μίαν φιάλην οἴνου. Τότε πᾶς ὁ λαὸς ἀνεχώρησεν, ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ διὰ νὰ εὐλογήσῃ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθοῦσα Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ, εἰς συνάντησιν τοῦ Δαβὶδ, εἶπε, Πόσον ἐνδοξος ἦτο σήμερον ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἐγυμνώθη σήμερον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν θεραπαινίδων τῶν δούλων αὐτοῦ, καθὼς γυμνόνεται ἀναισχύντως εἰς τῶν μηδαμινῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὴν Μιχάλ, Ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅστις μὲ ἐξέλεξεν ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὲ καταστήσῃ ἡγεμόνα ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ναί, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐπαιζα· καὶ θέλω ἐξευτελισθῇ ἔτι περισσότερον καὶ θέλω ταπεινωθῇ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου· καὶ μετὰ τῶν θεραπαινίδων, περὶ τῶν ὁποίων σὺ ἐλάλησας, μετ' αὐτῶν θέλω δοξασθῇ. Διὰ τοῦτο ἡ Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ, δὲν ἐγέννησε τέκνον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτῆς.

Ἀφοῦ δὲ ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀνέπαυσεν αὐτὸν ὁ Κύριος πανταχόθεν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἴδὲ τώρα, ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ· ἡ δὲ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ παραπετασμάτων. Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα, Ὑπαγε, κάμε πᾶν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· διότι ὁ Κύριος εἶναι μετὰ σοῦ. Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐγένετο λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Νάθαν, λέγων, Ὑπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν δοῦλόν μου τὸν Δαβὶδ, Οὕτω λέγει Κύριος· σὺ θέλεις οἰκοδομήσῃς εἰς ἐμὲ οἶκον, διὰ νὰ κατοικῶ. Διότι δὲν κατώκησα ἐν οἴκῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλὰ περιηρόμην ἐντὸς σκηνῆς καὶ παραπετασμάτων. Πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησα μετὰ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐλάλησα ποτὲ πρὸς τινὰ ἐκ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὸν ὁποῖον προσέταξα νὰ ποιμαίνῃ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ, λέγων, Διὰ τί δὲν ὠκοδομήσατε εἰς ἐμὲ οἶκον κέδρινον. Τώρα λοιπὸν, οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν δοῦλόν μου τὸν Δαβὶδ· Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐγὼ σὲ ἔλαβον ἐκ τῆς μάνδρας, ἀπὸ ὀπισθεν τῶν προβάτων, διὰ νὰ ᾗσαι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν λαὸν μου, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἤμην μετὰ σοῦ πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησας, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου ἀπ' ἐμπροσθέν σου, καὶ σὲ ἔκαμον ὀνομαστόν, κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ θέλω διορίσῃς τόπον διὰ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ καὶ θέλω φυτεύσει αὐτούς, καὶ θέλουσι κατοικεῖ ἐν τόπῳ ἰδίῳ ἑαυτῶν καὶ δὲν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἀδικίας δὲν θέλουσι καταθλίβει αὐτοὺς πλέον ὥς τὸ πρότερον, καὶ ὥς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς κατέστησα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ· καὶ θέλω σὲ ἀναπαύσει ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου. Ὁ Κύριος προσέτι ἀναγγέλλει πρὸς σὲ ὅτι ὁ Κύριος θέλει οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς σέ. Ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇς μετὰ τῶν πατέρων σου, θέλω ἀναστήσει μετὰ σέ τὸ σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐξέλθῃ ἐκ τῶν σπλάγχχνων σου, καὶ θέλω στερεώσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ θέλω στερεώσει τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἕως αἰῶνος· ἐγὼ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν πατὴρ καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός· ἐὰν πράξῃ ἀνομίαν, θέλω σωφρονίσει αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ διὰ μαστιγώσεων υἱῶν ἀνθρώπων· τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ, ὥς ἀφῆρεσα αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ, τὸν ὁποῖον ἐξέβαλον ἀπ' ἐμπροσθέν σου· καὶ θέλει στερεωθῇ ὁ οἶκός σου καὶ ἡ βασιλεία σου ἐμπροσθέν σου ἕως αἰῶνος· ὁ θρόνος σου θέλει εἶσθαι ἐστερεωμένος εἰς τὸν αἰῶνα. Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ καθ' ὅλην ταύτην τὴν ὅρασιν, οὕτως ἐλάλησεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαβὶδ. Τότε εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ ἐκάθησεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε, Τίς εἰμὶ ἐγώ, Κύριε Θεέ καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὥστε μὲ ἔφερες μέχρι τούτου. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔτι ἐστάθη μικρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, Κύριε Θεέ· καὶ ἐλάλησας ἔτι περὶ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου διὰ μέλλον μακρόν. Καὶ εἶναι οὗτος ὁ τρόπος τῶν ἀνθρώπων, Δέσποτα Κύριε. Καὶ τί δύναται νὰ εἴπῃ πλέον ὁ Δαβὶδ πρὸς σέ διότι σὺ γνωρίζεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα Κύριε. Διὰ τὸν λόγον σου καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἔπραξας πάντα ταῦτα τὰ μεγαλεῖα, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃς αὐτὰ εἰς τὸν δοῦλόν σου. Διὰ τοῦτο μέγας εἶσαι, Κύριε Θεέ· διότι δὲν εἶναι ὁμοίός σου· οὐδὲ εἶναι Θεὸς ἐκτός σου, κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν μὲ τὰ ῥήματα ἡμῶν. Καὶ τί ἄλλο ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ὥς ὁ λαός σου, ὥς ὁ Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἤλθε νὰ ἐξαγοράσῃ διὰ λαὸν ἑαυτοῦ καὶ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν ὀνομαστόν, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ ὑμῶν πράγματα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ὑπὲρ τῆς γῆς σου, ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας διὰ σεαυτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ τῶν θεῶν αὐτῶν. Διότι ἐστερέωσας εἰς σεαυτὸν τὸν λαὸν σου Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ᾗναι λαός σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ σὺ, Κύριε, ἐγένεος Θεὸς αὐτῶν. καὶ τώρα, Κύριε Θεέ, τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἃς στερεωθῇ ἃς τὸν αἰῶνα, καὶ κάμε ὥς ἐλάλησας. Καὶ ἃς μεγαλυνθῇ τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, ὥστε νὰ λέγωσιν, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου Δαβὶδ ἃς ᾗναι ἐστερεωμένος ἐνώπιόν σου. Διότι σὺ, Κύριε τῶν δυνάμεων, Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας εἰς τὸν δοῦλόν σου, λέγων, Οἶκον θέλω οἰκοδομήσῃς εἰς σέ· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου εὗρηκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐτοιμὴν νὰ προσευχηθῇ πρὸς σέ τὴν προσευχὴν ταύτην. Καὶ τώρα, Δέσποτα Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου θέλουσιν εἶσθαι ἀληθινοί, καὶ σὺ ὑπεσχέθῃς τὰ ἀγαθὰ ταῦτα πρὸς τὸν δοῦλόν σου· τώρα λοιπὸν εὐδόκησον νὰ εὐλογήσῃς τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, διὰ νὰ ᾗναι ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα· διότι σὺ, Δέσποτα Κύριε, ἐλάλησας· καὶ ὑπὸ τῆς εὐλογίας σου ἃς ᾗναι ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς Φιλισταίους καὶ κατετρόπωνεν αὐτούς· καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὴν Μεθὲγάμμᾳ ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἐπάταξε τοὺς Μωαβίτας καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς διὰ σχοινίων, 2

ἀπλώσας αὐτοὺς κατὰ γῆς· καὶ διεμέτρησε διὰ δύο σχοινίων διὰ νὰ θανατώσῃ, καὶ δι' ἐνὸς πλήρους σχοινίου διὰ
 3 νὰ ἀφήσῃ ζῶντας. Οὕτως οἱ Μωαβῖται ἐγένιναν δούλοι τοῦ Δαβὶδ ὑποτελεῖς. Ἐπάταξεν ἔτι ὁ Δαβὶδ τὸν Ἀδαδέζερ,
 4 υἱὸν τοῦ Ῥεώβ, βασιλέα τῆς Σωβά, ἐνῶ ὑπῆγαινε νὰ στήσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. Καὶ
 5 ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἐξ αὐτοῦ χιλίους ἐπτακοσίους ἵππους καὶ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν· καὶ ἐνευροκόπησεν ὁ Δαβὶδ
 6 πάντα τοὺς ἵππους τῶν ἀμαζῶν, καὶ ἐφύλαξεν ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἀμάξας. Καὶ ὅτε ἦλθον οἱ Σύριοι τῆς Λαμασκοῦ
 7 διὰ νὰ βοηθήσωσι τὸν Ἀδαδέζερ, βασιλέα τῆς Σωβά, ὁ Δαβὶδ ἐπάταξεν ἐκ τῶν Συρίων εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
 8 Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβὶδ φρουράς ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Λαμασκοῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἐγένιναν δούλοι ὑποτελεῖς τοῦ Δαβὶδ.
 9 Καὶ ἔσωζεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ, ὅπου ἐπορεύετο. Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὰς ἀσπίδας τὰς χρυσάς,
 10 αἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοὺς δούλους τοῦ Ἀδαδέζερ, καὶ ἔφερεν αὐτάς εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἐκ τῆς Βετὰχ καὶ ἐκ
 11 Βηρωθαΐ, πόλεων τοῦ Ἀδαδέζερ, ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔλαβε χαλκὸν πολὺν σφόδρα. Ἀκούσας δὲ ὁ Θεοὶ, βασιλεὺς
 12 τῆς Αἰμάθ, ὅτι ὁ Δαβὶδ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἀδαδέζερ, ἀπέστειλεν ὁ Θεοὶ Ἰωράμ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
 13 πρὸς τὸν βασιλέα Δαβὶδ, διὰ νὰ χαιρετήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ εὐλογήσῃ αὐτόν, ὅτι κατεπολέμησε τὸν Ἀδαδέζερ καὶ
 14 ἐπάταξεν αὐτόν· διότι ὁ Ἀδαδέζερ ἦτο πολέμιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔφερεν ὁ Ἰωράμ μεθ' ἑαυτοῦ σκεύη ἀργυρὰ καὶ
 15 σκεύη χρυσὰ καὶ σκεύη χάλκινα· καὶ ταῦτα ἀφιέρωσεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τὸν Κύριον μετὰ τοῦ ἀργυρίου
 16 καὶ τοῦ χρυσοῦ, τὰ ὅποια εἶχεν ἀφιέρωσει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσα ὑπέταξεν· ἐκ τῆς Συρίας καὶ ἐκ τοῦ
 17 Μωαβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ τοῦ Ἀμαλῆκ καὶ ἐκ τῶν λαφύρων τοῦ Ἀδαδέζερ, υἱοῦ
 18 τοῦ Ῥεώβ, βασιλέως τῆς Σωβά. Καὶ ἀπέκτησεν ὁ Δαβὶδ ὄνομα, ὅτε ἐπέστρεφε, κατατροπώσας τοὺς Συρίους
 19 ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἄλατος, δεκαοκτὼ χιλιάδας. Καὶ ἔβαλε φρουράς ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ· καθ' ὅλην τὴν Ἰδουμαίαν
 20 ἔβαλε φρουράς· καὶ πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι ἐγένιναν δούλοι τοῦ Δαβὶδ. Καὶ ἔσωζεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ
 21 ὅπου ἐπορεύετο. Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην
 22 εἰς πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σερουῖας, ἦτο ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· Ἰωσαφάτ δέ, ὁ υἱὸς τοῦ
 23 Ἀχιλὸυδ, ὑπομνηματογράφος· καὶ Σαδώκ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτῶβ, καὶ Ἀχιμέλεχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς· ὁ δὲ
 24 Σεραΐας, γραμματεὺς. Καὶ Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἦτο ἐπὶ τῶν Χερεθαίων καὶ ἐπὶ τῶν Φελεθαίων· οἱ δὲ
 25 υἱοὶ τοῦ Δαβὶδ ἦσαν αὐλάρχαι.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Μένει τις ἔτι ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαοὺλ, διὰ νὰ κάμω ἔλεος πρὸς αὐτὸν χάριν τοῦ Ἰωνάθαν
 2 Ἦτο δὲ δουλὸς τις ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαοὺλ, ὀνομαζόμενος Σιβά. Καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν πρὸς τὸν Δαβὶδ, καὶ εἶπε
 3 πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Σὺ εἶσαι ὁ Σιβά Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ δουλὸς σου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Δὲν μένει τις ἔτι ἐκ
 4 τοῦ οἴκου τοῦ Σαοὺλ, διὰ νὰ κάμω πρὸς αὐτόν ἔλεος Θεοῦ Καὶ εἶπεν ὁ Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα, Ἔτι ὑπάρχει
 5 υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, βεβλαμμένος τοὺς πόδας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Ποῦ εἶναι οὗτος Ὁ δὲ Σιβά εἶπε
 6 πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδού, εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μαχεὶρ, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιήλ, ἐν Λόδεβάρ. Τότε ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς
 7 Δαβὶδ καὶ ἔλαβεν αὐτόν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Μαχεὶρ, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιήλ, ἐκ Λόδεβάρ. Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Δαβὶδ
 8 ὁ Μεμφιβοσθέ, υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπεν ὁ
 9 Δαβὶδ, Μεμφιβοσθέ Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ὁ δουλὸς σου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς αὐτόν, Μὴ φοβοῦ· διότι βεβαίως
 10 θέλω κάμει πρὸς σὲ ἔλεος, χάριν Ἰωνάθαν τοῦ πατρὸς σου, καὶ θέλω ἀποδώσει εἰς σὲ πάντα τὰ κτήματα Σαοὺλ
 11 τοῦ πατρὸς σου· καὶ σὺ θέλεις τρώγει ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός. Ὁ δὲ προσεκύνησεν αὐτόν
 12 καὶ εἶπε, Τίς εἶναι ὁ δουλὸς σου, ὥστε νὰ ἐπιβλέψῃς εἰς τοιοῦτον κύνα τεθνηκότα ὁποῖος ἐγώ Καὶ ἐκάλεσεν ὁ
 13 βασιλεὺς τὸν Σιβά, τὸν δούλον τοῦ Σαοὺλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πάντα ὅσα εἶχεν ὁ Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ
 14 ἔδωκα εἰς τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου σου· θέλεις λοιπὸν γεωργεῖ τὴν γῆν δι' αὐτόν, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ δούλοι
 15 σου, καὶ θέλεις φέρει τὰ εἰσοδήματα, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου τροφήν νὰ τρώγῃ· πληρὴ ὁ Μεμφιβοσθέ,
 16 ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου, θέλει τρώγει διὰ παντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. Εἶχε δὲ ὁ Σιβά δεκαπέντε υἱοὺς
 17 καὶ εἴκοσι δούλους. Ὁ δὲ Σιβά εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
 18 τὸν δούλον αὐτοῦ, οὕτω θέλει κάμει ὁ δουλὸς σου. Ὁ δὲ Μεμφιβοσθέ, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, θέλει τρώγει ἐπὶ
 19 τῆς τραπέζης μου, ὥς εἰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. Εἶχε δὲ ὁ Μεμφιβοσθέ υἱὸν μικρόν, ὀνομαζόμενον Μιχά.
 20 Πάντες δὲ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Σιβά ἦσαν δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ. Καὶ ὁ Μεμφιβοσθέ κατῴκει ἐν
 21 Ἱερουσαλὴμ· διότι ἔτρωγε διὰ παντός ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως· ἦτο δὲ χωλὸς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας.
10, 2 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀν' αὐτοῦ Ἀνὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ
 3 εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Θέλω κάμει ἔλεος πρὸς Ἀνὸν, τὸν υἱὸν τοῦ Ναάς, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔκαμεν ἔλεος πρὸς
 4 ἐμέ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ νὰ παρηγορήσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ.
 5 Καὶ ἦλθον οἱ δούλοι τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν. Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς
 6 Ἀνὸν τὸν κύριον αὐτῶν, Νομίζεις ὅτι ὁ Δαβὶδ τιμῶν τὸν πατέρα σου ἀπέστειλε πρὸς σὲ παρηγορητὰς δὲν
 7 ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς σέ, διὰ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν πόλιν καὶ νὰ κατασκοπεύσῃ αὐτήν καὶ
 8 νὰ καταστρέψῃ αὐτήν Καὶ ἐπίασεν ὁ Ἀνὸν τοὺς δούλους τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἐξύρισε τὸ ἥμισυ τοῦ πώγωνος αὐτῶν
 9 καὶ ἀπέκοψε τὸ ἥμισυ τῶν ἱματίων αὐτῶν μέχρι τῶν γλουτῶν αὐτῶν, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτούς. Ὅτε ἀπήγγειλαν
 10 τοῦτο πρὸς τὸν Δαβὶδ, ἀπέστειλεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες ἦσαν ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν
 11 ὁ βασιλεὺς, Καθήσατε ἐν Ἱεριχῷ ἕως οὗ αὐξηθῶσιν οἱ πώγωνές σας, καὶ ἐπιστρέψατε. Βλέποντες δὲ οἱ υἱοὶ
 12 Ἀμμὼν ὅτι ἦσαν βδελυκτοὶ εἰς τὸν Δαβὶδ, ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ ἐμίσθωσαν ἐκ τῶν Συρίων Βαίθρεωδ
 13 καὶ τῶν Συρίων Σωβά εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως Μααχὰ χιλίους ἄνδρας, καὶ παρὰ τοῦ
 14 Ἰισῶβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν. Καὶ ὅτε ἤκουσε ταῦτα ὁ Δαβὶδ, ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα
 15 τῶν δυνατῶν. Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάχθησαν εἰς πόλεμον κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πύλης· καὶ

οἱ Σύριοι Σωβά καὶ Ῥεώβ καὶ Ἰσώβ καὶ Μααχὰ ἦσαν καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι. Βλέπων δὲ ὁ Ἰωάβ ὅτι ἡ 9
 μάχη παρετάχθη ἐναντίον αὐτοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, ἐξέλεξεν ἐκ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ 10
 παρέταξεν αὐτοὺς ἐναντίον τῶν Συρίων· τὸ δὲ υπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀβισαί, ἀδελφοῦ 11
 αὐτοῦ, καὶ παρέταξεν αὐτοὺς ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμών. Καὶ εἶπεν, Ἐὰν οἱ Σύριοι ὑπερισχύσωσι κατ' ἐμοῦ, 12
 τότε σὺ θέλεις μὲ σώσει ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ Ἀμμών ὑπερισχύσωσι κατὰ σοῦ, τότε ἐγὼ θέλω ἐλθεῖ διὰ νὰ σὲ σώσω· 13
 ἀνδρίζου, καὶ ἄσ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ δὲ Κύριος ἄσ 14
 κάμη τὸ ἄρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ εἰς μάχην 15
 ἐναντίον τῶν Συρίων· οἱ δὲ ἔφυγον ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμών ὅτι οἱ Σύριοι ἔφυγον, 16
 τότε ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβισαί καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ὁ Ἰωάβ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῶν 17
 υἱῶν Ἀμμών καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ Σύριοι ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, 18
 συνηθροίσθησαν ὁμοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἀδαρέζερ καὶ ἐξήγαγε τοὺς Συρίους τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ· 19
 καὶ ἦλθον εἰς Αἰλάμ· καὶ Σωβάκ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἀδαρέζερ, προεπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ὅτε 20
 ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Δαβὶδ, συνήθροισε πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν εἰς Αἰλάμ. Οἱ δὲ 21
 Σύριοι παρετάχθησαν ἐναντίον τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐπολέμησαν μὲ αὐτόν. Καὶ ἔφυγον οἱ Σύριοι ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ 22
 Ἰσραὴλ· καὶ ἐξωλόθρευσε ὁ Δαβὶδ ἐκ τῶν Συρίων ἐπτακοσίας ἀμάζας καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ 23
 Σωβάκ τὸν ἀρχιστράτηγον αὐτῶν ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδόντες πάντες οἱ βασιλεῖς, οἱ δοῦλοι τοῦ 24
 Ἀδαρέζερ, ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, ἔκαμον εἰρήνην μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔγειναν δοῦλοι 25
 αὐτῶν. Καὶ οἱ Σύριοι ἐφοβοῦντο νὰ βοηθήσωσι πλέον τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

Ἐν δὲ τῷ ἀκολουθῶν ἔτει, καθ' ὃν καιρὸν ἐκστρατεύουσιν οἱ βασιλεῖς, ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τὸν Ἰωάβ καὶ τοὺς 11
 δούλους αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ κατέστρεψαν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν 2
 Ῥαββά. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἔμεινε ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας, ὅτε ὁ Δαβὶδ ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς κλίνης 3
 αὐτοῦ, περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ βασιλικοῦ οἴκου· καὶ εἶδεν ἀπὸ τοῦ δώματος γυναῖκα λουομένην· καὶ 4
 ἡ γυνὴ ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν σφόδρα. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἠρεύνησε περὶ τῆς γυναίκος. Καὶ εἶπέ τις, 5
 Δὲν εἶναι αὕτη Βηθσαβέ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἐλιάμ, ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ μηνυτὰς 6
 καὶ ἔλαβεν αὐτήν· καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς αὐτόν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, διότι εἶχε καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας 7
 αὐτῆς· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ συνέλαβεν ἡ γυνὴ· καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε πρὸς τὸν 8
 Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ἐγκυος εἶμαι. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωάβ, λέγων, Ἀπόστείλόν μοι Οὐρίαν τὸν 9
 Χετταῖον. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς τὸν Δαβὶδ. Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ Οὐρίας, ἠρώτησεν 10
 ὁ Δαβὶδ πῶς ἔχει ὁ Ἰωάβ καὶ πῶς ἔχει ὁ λαὸς καὶ πῶς ἔχουσι τὰ τοῦ πολέμου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς 11
 τὸν Οὐρίαν, Κατάβα εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψον τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Οὐρίας ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ 12
 βασιλέως· καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἦλθε μερίδιον ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως. Ἀλλ' ὁ Οὐρίας ἐκοιμήθη παρὰ 13
 τὴν θύραν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, μετὰ πάντων τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ δὲν κατέβη εἰς τὸν οἶκον 14
 αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγοντες, Δὲν κατέβη ὁ Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Δαβὶδ 15
 πρὸς τὸν Οὐρίαν, Σὺ δὲν ἔρχεσαι ἐξ ὁδοιπορίας διὰ τί δὲν κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ εἶπεν ὁ Οὐρίας 16
 πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἡ κιβωτὸς καὶ ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωάβ καὶ οἱ 17
 δοῦλοι τοῦ κυρίου μου, εἶναι ἐστρατοπεδευμένοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος· καὶ ἐγὼ θέλω ὑπάγει εἰς τὸν 18
 οἶκόν μου, διὰ νὰ φάγω καὶ νὰ πῖω καὶ νὰ κοιμηθῶ μετὰ τῆς γυναίκος μου ζῆς καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, δὲν θέλω 19
 κάμει τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Οὐρίαν, Μεῖνε ἐνταῦθα καὶ σήμερον, καὶ αὔριον θέλω σὲ 20
 ἐξαποστείλει. Καὶ ἔμεινε ὁ Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλήμ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπαύριον. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν 21
 ὁ Δαβὶδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν· καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν· καὶ τὸ ἑσπέρας ἐξῆλθε νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ τῆς 22
 κλίνης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, πλὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δὲν κατέβη. Καὶ τὸ πρωῒ ἔγραψεν 23
 ὁ Δαβὶδ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἰωάβ, καὶ ἔστειλεν αὐτὴν διὰ χειρὸς τοῦ Οὐρίου. Καὶ ἔγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, 24
 λέγων, Θέσατε τὸν Οὐρίαν ἀπέναντι τῆς σκληροτέρας μάχης· ἔπειτα σύρθητε ἀπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κτυπηθῇ καὶ 25
 νὰ ἀποθάνῃ. Καὶ ἀφοῦ παρετήρησε τὴν πόλιν ὁ Ἰωάβ, διώρισε τὸν Οὐρίαν εἰς θέσιν, ὅπου ἤξευρεν ὅτι ἦσαν 26
 ἄνδρες δυνάμειος. Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τοῦ Ἰωάβ· καὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ λαοῦ 27
 τινὲς τῶν δούλων τοῦ Δαβὶδ· ἐθανατώθη δὲ καὶ Οὐρίας ὁ Χετταῖος. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωάβ καὶ ἀνήγγειλε πρὸς 28
 τὸν Δαβὶδ πάντα τὰ περὶ τοῦ πολέμου. Καὶ προσέταξε τὸν μηνυτὴν, λέγων, Ἀφοῦ τελειώσης λαλῶν πρὸς τὸν 29
 βασιλέα πάντα τὰ περὶ τοῦ πολέμου, ἐὰν ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπη πρὸς σέ, Διὰ τί ἐπλησιάσατε 30
 εἰς τὴν πόλιν μαχόμενοι δὲν ἤξεύρετε ὅτι ἤθελον τοξεύσει ἀπὸ τοῦ τείχους· τίς ἐπάταξεν Ἀβιμέλεχ τὸν υἱὸν 31
 τοῦ Ἱερουβέσεθ γυνὴ τις δὲν ἔρριπεν ἐπ' αὐτόν τμημα μυλοπέτρας ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαιβαῖς 32
 Διὰ τί ἐπλησιάσατε εἰς τὸ τεῖχος τότε εἶπε, Ἀπέθανε καὶ ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος. Ὑπῆγγε λοιπὸν ὁ 33
 μηνυτὴς καὶ ἐλθὼν, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Δαβὶδ πάντα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν αὐτόν ὁ Ἰωάβ. Καὶ εἶπεν 34
 ὁ μηνυτὴς πρὸς τὸν Δαβὶδ, ὅτι ὑπερίσχυσαν καθ' ἡμῶν οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν πεδιάδα, 35
 καὶ κατεδιώξαμεν αὐτοὺς μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς πύλης· ἀλλ' οἱ τοξόται ἐτόξευσαν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τοὺς 36
 δούλους σου· καὶ τινες τῶν δούλων τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, καὶ ὁ δοῦλός σου ἔτι Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. 37
 Τότε εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν μηνυτὴν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἰωάβ· Μὴ σὲ ἀνησυχῇ τοῦτο τὸ πρᾶγμα· 38
 διότι ἡ ῥομφαία κατατρώγει ποτὲ μὲν ἕνα, ποτὲ δὲ ἄλλον· ἐνίσχυσον τὴν μάχην σου ἐναντίον τῆς πόλεως καὶ 39
 κατάστρεψον αὐτήν· καὶ σὺ ἐνθάρρυνε αὐτόν. Ὅτε δὲ ἤκουσεν ἡ γυνὴ τοῦ Οὐρίου, ὅτι Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς 40
 ἀπέθανεν, ἐπένθησε διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ πένθος, ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ καὶ παρέλαβεν 41

αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἔγινε γυνὴ αὐτοῦ καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱόν· τὸ πρᾶγμα ὁμῶς τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ, ἐφάνη κακὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου.

12 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τὸν Νάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὕσαν
 2 δύο ἄνδρες ἐν πόλει τινί, ὁ εἷς πλούσιος, ὁ δὲ ἄλλος πτωχός. Ὁ πλούσιος εἶχε ποίμνια καὶ βουκόλια
 3 πολλὰ σφόδρα· ὁ δὲ πτωχὸς δὲν εἶχεν ἄλλο, εἰμὴ μίαν μικράν ἀμνάδα, τὴν ὁποίαν ἡγόρασε καὶ ἔθρεψε· καὶ
 4 ἐμεγάλωσε μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ ὁμοῦ· ἀπὸ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἔτρωγε, καὶ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου
 5 αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκοιμᾶτο, καὶ ἦτο εἰς αὐτὸν ὡς θυγάτηρ. Ἦλθε δὲ τις διαβάτης πρὸς
 6 τὸν πλούσιον καὶ ἐφειδωλεύθη νὰ λάβῃ ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἀγέλων αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ
 7 εἰς τὸν ὁδοιπόρον τὸν ἐλθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πτωχοῦ καὶ ἡτοίμασεν αὐτὴν διὰ τὸν
 8 ἄνθρωπον τὸν ἐλθόντα πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Δαβὶδ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου σφόδρα· καὶ εἶπε πρὸς
 9 τὸν Νάθαν, Ζῇ Κύριος, ἃς ἴσθαι θανάτου εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔπραξε τοῦτο· καὶ θέλει πληρώσῃ τὴν ἀμνάδα
 10 τετραπλάσιον, ἐπειδὴ ἔπραξε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν
 11 Δαβίδ, Σὺ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος· οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐγὼ σὲ ἔχρισα βασιλεῖα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,
 12 καὶ ἐγὼ σὲ ἡλευθέρωσα ἐκ χειρὸς τοῦ Σαούλ· καὶ ἔδωκα εἰς σὲ τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας
 13 τοῦ κυρίου σου εἰς τὸν κόλπον σου, καὶ ἔδωκα εἰς σὲ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐὰν τοῦτο
 14 ἦτο ὀλίγον, ἤθελον προσθέσει εἰς σὲ τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα· διὰ τί κατεφρόνησας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὥστε
 15 νὰ πράξῃς τὸ κακὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα
 16 αὐτοῦ ἔλαβες εἰς σεαυτὸν γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἐθανάτωσας ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμών· τώρα λοιπὸν δὲν
 17 θέλει ἀποσυρθῇ ποτὲ ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου· ἐπειδὴ μὲ κατεφρόνησας καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα Οὐρίου τοῦ
 18 Χετταίου, διὰ νὰ ἦναι γυνὴ σου. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλω ἐπεγεῖρει ἐναντίον σου κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου
 19 σου, καὶ θέλω λάβει τὰς γυναῖκάς σου ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ δώσει αὐτάς εἰς τὸν πλησίον σου, καὶ
 20 θέλει κοιμηθῇ μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐνώπιον τοῦ ἡλίου τούτου· διότι σὺ ἔπραξας κρυφίως· ἀλλ' ἐγὼ θέλω
 21 κάμει τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐμπροσθεν παντός τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατέναντι τοῦ ἡλίου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν
 22 Νάθαν, Ἠμάρτησα εἰς τὸν Κύριον. Ὁ δὲ Νάθαν εἶπε πρὸς τὸν Δαβίδ, Καὶ ὁ Κύριος παρέβλεψε τὸ ἁμάρτημά
 23 σου· δὲν θέλεις ἀποθάνει· ἐπειδὴ ὁμῶς διὰ ταύτης τῆς πράξεως ἔδωκας μεγάλην ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐχθροὺς
 24 τοῦ Κυρίου νὰ βλασφημῶσι, διὰ τοῦτο τὸ παιδίον τὸ γεννηθὲν εἰς σὲ ἐξάπαντος θέλει ἀποθάνει. Καὶ ἀπῆλθεν
 25 ὁ Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐπάταξε τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ γυνὴ τοῦ Οὐρίου εἰς
 26 τὸν Δαβίδ, καὶ ἠρρώστησε. Καὶ ἰκέτευσεν ὁ Δαβίδ τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ παιδίου· καὶ ἐνήστευσεν ὁ Δαβίδ καὶ
 27 εἰσελθὼν διενευκτέρευσε, κοιτόμενος κατὰ γῆς. Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἦλθον
 28 πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ σηκώσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς· πλὴν δὲν ἠθέλησεν οὐδὲ ἔφαγεν ἄρτον μετ' αὐτῶν. Καὶ τὴν
 29 ἡμέραν τὴν ἐβδόμην ἀπέθανε τὸ παιδίον. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβίδ νὰ ἀναγγείλῳσι πρὸς αὐτόν ὅτι
 30 τὸ παιδίον ἀπέθανε· διότι ἔλεγον, Ἰδοὺ, ἐνῷ ἔζη ἔτι τὸ παιδίον, ἐλαλοῦμεν πρὸς αὐτόν, καὶ δὲν εἰσήκουε τῆς
 31 φωνῆς ἡμῶν· πόσον λοιπὸν κακὸν θέλει κάμει, ἐὰν εἴπωμεν πρὸς αὐτόν ὅτι τὸ παιδίον ἀπέθανεν· Ἄλλ' ἰδὼν
 32 ὁ Δαβίδ ὅτι οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπιθύριζον μετ' ἀλλήλων, ἐνόησεν ὁ Δαβίδ ὅτι τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ὅθεν εἶπεν
 33 ὁ Δαβίδ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἀπέθανε τὸ παιδίον οἱ δὲ εἶπον, Ἀπέθανε. Τότε ἐσηκώθη ὁ Δαβίδ ἀπὸ
 34 τῆς γῆς καὶ ἐλούσθη καὶ ἡλείφθη καὶ ἔλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ
 35 προσεκύνησεν· ἔπειτα εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐζήτησε νὰ φάγῃ καὶ ἔβαλον ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἄρτον,
 36 καὶ ἔφαγεν. Οἱ δὲ δοῦλοι αὐτοῦ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες
 37 περὶ τοῦ παιδίου, ἐνῷ ἔζη· ἀφοῦ δὲ ἀπέθανε τὸ παιδίον, ἐσηκώθη καὶ ἔφαγες ἄρτον. Καὶ εἶπεν, Ἐνῷ ἔτι
 38 ἔζη τὸ παιδίον, ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, διότι εἶπα, Τίς ἐξεύρει ἵσως ὁ Θεὸς μὲ ἐλεήσει, καὶ ζήσῃ τὸ παιδίον·
 39 ἀλλὰ τώρα ἀπέθανε· διὰ τί νὰ νηστεύω μήπως δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω αὐτὸ πάλιν ἐγὼ θέλω ὑπάγει πρὸς αὐτό,
 40 αὐτὸ ὁμῶς δὲν θέλει ἀναστρέψει πρὸς ἐμέ. Καὶ παρηγόρησεν ὁ Δαβίδ τὴν Βῆθσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
 41 καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σολομών·
 42 καὶ ὁ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν. Καὶ ἔστειλε διὰ χειρὸς Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 43 Ἰεδιδία, διὰ τὸν Κύριον. Ὁ δὲ Ἰωάβ ἐπολέμησεν ἐναντίον τῆς Ῥαββὰ τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν
 44 βασιλικὴν πόλιν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωάβ μηνυτὰς πρὸς τὸν Δαβίδ καὶ εἶπεν, Ἐπολέμησα ἐναντίον τῆς Ῥαββὰ,
 45 μάλιστα ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων· τώρα λοιπὸν σὺνάξον τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ στρατοπέδευσον
 46 ἐναντίον τῆς πόλεως καὶ κυρίευσον αὐτήν, διὰ νὰ μὴ κυριεύσω ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ ὀνομασθῇ τὸ ὄνομά μου
 47 ἐπ' αὐτήν. Καὶ συνήθροισεν ὁ Δαβίδ πάντα τὸν λαόν, καὶ ὑπῆγεν εἰς Ῥαββὰ καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτῆς
 48 καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν· καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τὸ βάρος τοῦ
 49 ὁποίου ἦτο ἓν τάλαντον χρυσοῦ μετὰ λίθους πολυτίμους· καὶ ἐτέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δαβίδ· καὶ λάφυρα τῆς
 50 πόλεως ἐξέφερε πολλὰ σφόδρα· καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔβαλεν ὑπὸ πρίονα καὶ ὑπὸ τριβόλους
 51 σιδηροῦ καὶ ὑπὸ πελέκειο σιδηροῦ, καὶ ἐπέρασεν αὐτοὺς διὰ τῆς καμίνου τῶν πλίνθων. Καὶ οὕτως ἔκαμεν
 52 εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν υἱῶν Ἀμμών. Τότε ἐπέστρεψεν ὁ Δαβίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

13 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀβεσσαλώμ ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ εἶχεν ἀδελφὴν ὡραίαν, ὀνόματι Θάμαρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν
 2 Ἀμνὼν ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἔπασχε τόσοσιν ὁ Ἀμνὼν, ὥστε ἠρρώστησε διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Θάμαρ· διότι
 3 ἦτο παρθένος, καὶ ἐφαίνετο εἰς τὸν Ἀμνὼν δυσκολώτατον νὰ πράξῃ τί εἰς αὐτήν. εἶχε δὲ ὁ Ἀμνὼν φίλον,
 4 ὀνομαζόμενον Ἰωναδάβ, υἱὸν τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαβίδ· ἦτο δὲ ὁ Ἰωναδάβ ἄνθρωπος πανουργὸς σφόδρα.
 5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί σὺ, υἱὲ τοῦ βασιλέως, ἀδυνατεῖς τόσοσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δὲν θέλεις φανερώσει

τοῦτο πρὸς ἐμέ· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀμνὼν, Ἀγαπῶ Θάμαρ, τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλώμ τοῦ ἀδελφοῦ μου. Καὶ 5
 ὁ Ἰωναδάβ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πλαγιάσων ἐπὶ τῆς κλίνης σου καὶ προσποιήθητι τὸν ἄρρωστον· καὶ ὅταν ὁ πατήρ 6
 σου ἔλθῃ νὰ σὲ ἴδῃ, εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Ἄσ' ἔλθῃ, παρακαλῶ, Θάμαρ ἡ ἀδελφὴ μου, καὶ ἄσ' μοὶ δώσῃ νὰ φάγω, 7
 καὶ ἄσ' ἐτοιμάσῃ ἔμπροσθέν μου τὸ φαγητόν, διὰ νὰ ἴδῃ καὶ νὰ φάγῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. Καὶ ἐπλαγιάσεν 8
 ὁ Ἀμνὼν καὶ προσεποιήθη τὸν ἄρρωστον· καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ βασιλεὺς νὰ ἴδῃ αὐτόν, εἶπεν ὁ Ἀμνὼν πρὸς τὸν 9
 βασιλέα, Ἄσ' ἔλθῃ, παρακαλῶ, Θάμαρ ἡ ἀδελφὴ μου, καὶ ἄσ' κάμῃ ἔμπροσθέν μου δύο κολλύρια, διὰ νὰ φάγῃ 10
 ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον πρὸς τὴν Θάμαρ, λέγων, Ὑπαγε τώρα εἰς τὸν οἶκον 11
 τοῦ ἀδελφοῦ σου Ἀμνὼν, καὶ ἐτοιμάσων εἰς αὐτόν φαγητόν. Καὶ ὑπῆγεν ἡ Θάμαρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ 12
 αὐτοῦ Ἀμνὼν, ὅστις ἦτο πλαγιασμένος· καὶ ἔλαβε τὸ ἄλευρον καὶ ἐζύμωσε καὶ ἔκαμε κολλύρια ἔμπροσθεν 13
 αὐτοῦ καὶ ἔψησε τὰ κολλύρια. Ἐπειτα ἔλαβε τὸ τηγάνιον καὶ ἐκένωσεν αὐτὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· πλὴν δὲν 14
 ἠθέλησε νὰ φάγῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμνὼν, Ἐκβάλετε πάντα ἄνθρωπον ἀπ' ἔμπροσθέν μου. Καὶ ἐξῆλθον ἀπ' αὐτοῦ 15
 πάντες. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμνὼν πρὸς τὴν Θάμαρ, Φέρε τὸ φαγητόν εἰς τὸν κοιτῶνα, διὰ νὰ φάγῃ ἐκ τῆς χειρὸς 16
 σου. Καὶ ἡ Θάμαρ ἔλαβε τὰ κολλύρια, τὰ ὅποια ἔκαμε, καὶ ἔφερεν εἰς τὸν κοιτῶνα πρὸς Ἀμνὼν τὸν ἀδελφὸν 17
 αὐτῆς. Καὶ ὅτε προσέφερε πρὸς αὐτόν διὰ νὰ φάγῃ, ἐπίασεν αὐτήν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐλθέ, κοιμήθητι 18
 μετ' ἐμοῦ, ἀδελφὴ μου. Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ, ἀδελφέ μου, μὴ μὲ ταπεινώσῃς· διότι δὲν πρέπει τοιοῦτον 19
 πρᾶγμα νὰ γείνῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ· μὴ κάμῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην· καὶ ἐγὼ πῶς θέλω ἀπαλείψῃ τὸ ὄνειδός 20
 μου ἀλλὰ καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ὡς εἶς ἐκ τῶν ἀφρόνων ἐν τῷ Ἰσραὴλ· τώρα λοιπόν, παρακαλῶ, λάλησον πρὸς 21
 τὸν βασιλέα· διότι δὲν θέλει μὲ ἀρνηθῇ εἰς σέ. Δὲν ἠθέλησεν ὁμῶς νὰ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτῆς· ἀλλ' 22
 ὑπερισχύσας ἐκείνης, ἐβίασεν αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. Τότε ὁ Ἀμνὼν ἐμίσησεν αὐτήν μῖσος μέγα 23
 σφόδρα· ὥστε τὸ μῖσος, μὲ τὸ ὅποιον ἐμίσησεν αὐτήν, ἦτο μεγαλύτερον παρὰ τὴν ἀγάπην, μὲ τὴν ὁποίαν 24
 ἠγάπησεν αὐτήν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Ἀμνὼν, Σηκώθητι, ὕπαγε. Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν εἶναι αἰτία· 25
 τὸ κακὸν τοῦτο, τὸ νὰ μὲ ἀποβάλῃς, εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἄλλου, τὸ ὅποιον ἔπραξας εἰς ἐμέ. Δὲν ἠθέλησεν 26
 ὁμῶς νὰ εἰσακούσῃ αὐτῆς. Καὶ ἔκραξε τὸν νέον αὐτοῦ τὸν ὑπηρετοῦντα αὐτόν καὶ εἶπεν, Ἐκβαλε τώρα ταύτην 27
 ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ μόχλωσον τὴν θύραν κατόπιν αὐτῆς. Ἦτο δὲ ἐνδεδυμένη χιτῶνα ποικιλόχρουν· διότι αἱ 28
 θυγατέρες τοῦ βασιλέως, αἱ παρθένοι, τοιαῦτα ἐπενδύματα ἐνεδύοντο. Καὶ ἐξέβαλεν αὐτήν ἔξω ὁ ὑπηρέτης 29
 αὐτοῦ καὶ ἐμόχλωσε τὴν θύραν κατόπιν αὐτῆς. Λαβοῦσα δὲ ἡ Θάμαρ στάκτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ 30
 διασχίσασα τὸν ἑφ' αὐτῆς χιτῶνα τὸν ποικιλόχρουν, καὶ βαλοῦσα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, 31
 ἀπήρχετο, πορευομένη καὶ κρᾶζουσα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἀβεσσαλώμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μήπως Ἀμνὼν ὁ 32
 ἀδελφὸς σου εὐρέθη μετὰ σοῦ πλὴν τώρα σιώπησον, ἀδελφὴ μου· ἀδελφὸς σου εἶναι μὴ κατάθλιβε τὴν καρδίαν 33
 σου διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Ἡ Θάμαρ λοιπόν ἐκάθητο χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀβεσσαλώμ. 34
 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ πάντα ταῦτα τὰ πράγματα, ἐθυμώθη σφόδρα. Ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ δὲν ἐλάλησε 35
 μετὰ τοῦ Ἀμνὼν οὔτε καλὸν οὔτε κακόν· διότι ἐμίσει ὁ Ἀβεσσαλώμ τὸν Ἀμνὼν, ἐπειδὴ ἐταπείνωσε τὴν ἀδελφὴν 36
 αὐτοῦ Θάμαρ. Καὶ μετὰ δύο ὁλόκληρα ἔτη, ὁ Ἀβεσσαλώμ εἶχε κουρευτὰς ἐν Βαβυλών, ἥτις εἶναι πλησίον 37
 τοῦ Ἐφραῖμ, καὶ προσεκάλεσεν ὁ Ἀβεσσαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀβεσσαλώμ πρὸς 38
 τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν, Ἰδού, τώρα, ὁ δοῦλός σου ἔχει κουρευτὰς· ἄσ' ἔλθῃ, παρακαλῶ, ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ δοῦλοι 39
 αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Οὐχί, υἱέ μου, ἄσ' μὴ ἔλθωμεν τώρα 40
 πάντες, διὰ νὰ μὴ ἡμεθα βάρος εἰς σέ. Καὶ ἐβίασεν αὐτόν, πλὴν δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπάγῃ, ἀλλ' ἐυλόγησεν αὐτόν. 41
 Τότε εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλώμ, Ἄν' ὄχι, ἄσ' ἔλθῃ κἂν μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν, ὁ ἀδελφὸς μου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς 42
 αὐτόν, Διὰ τί νὰ ἔλθῃ μετὰ σοῦ· πλὴν ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐβίασεν αὐτόν, ὥστε ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ 43
 πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. Τότε προσέταξεν ὁ Ἀβεσσαλώμ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ λέγων, Ἰδέτε τώρα 44
 ὅταν εὐφρανθῇ ἡ καρδία τοῦ Ἀμνὼν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ εἰπῶ πρὸς ἐσᾶς, Πατάξατε τὸν Ἀμνὼν, τότε θανατώσατε 45
 αὐτόν· μὴ φοβεῖσθε· δὲν εἶμαι ἐγὼ ὅστις σᾶς προστάζω ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε υἱοὶ δυνάμεως. Καὶ ἔκαμον 46
 οἱ ὑπηρέται τοῦ Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὸν Ἀμνὼν, ὡς προσέταξεν ὁ Ἀβεσσαλώμ. Τότε σηκωθέντες πάντες οἱ υἱοὶ 47
 τοῦ βασιλέως, ἐκάθησαν ἕκαστος ἐπὶ τῆς ἡμιόνου αὐτοῦ καὶ ἔφυγον. Ἐνῶ δὲ οὗτοι ἦσαν καθ' ὁδόν, ἡ φήμη 48
 ἔφθασε πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγουσα, Ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐπάταξε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ δὲν ἐναπελείφθη 49
 ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Τότε σηκωθείς ὁ βασιλεὺς διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπλαγιάσε κατὰ γῆς· καὶ πάντες οἱ 50
 δοῦλοι αὐτοῦ οἱ περιεστώτες διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ 51
 τοῦ Δαβὶδ, καὶ εἶπεν, Ἄσ' μὴ λέγῃ ὁ κύριός μου ὅτι ἐθανατώθησαν πάντες οἱ νέοι, οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως· διότι ὁ 52
 Ἀμνὼν μόνος ἀπέθανεν· ἐπειδὴ ὁ Ἀβεσσαλώμ εἶχεν ἀποφασίσει τοῦτο, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐταπείνωσε Θάμαρ τὴν 53
 ἀδελφὴν αὐτοῦ· τώρα λοιπόν ἄσ' μὴ βάλῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων ὅτι 54
 πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· διότι ὁ Ἀμνὼν μόνος ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ ἔφυγε. Καὶ ὑψώσας 55
 ὁ νέος, ὁ σκοπός, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε, καὶ ἰδοὺ, λαὸς πολὺς ἐπορεύετο διὰ τῆς ὁδοῦ ὀπισθεν αὐτοῦ 56
 κατὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ὄρους. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωναδάβ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδού, οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἔρχονται 57
 κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἔγεινε. Καὶ ὡς ἐτελείωσε λαλῶν, ἰδοὺ, οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον καὶ 58
 ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν· καὶ ὁ βασιλεὺς ἔτι, καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν 59
 μέγαν σφόδρα. Ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ ἔφυγε καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Θαλμαῖ, υἱὸν τοῦ Ἀρμιούδ, βασιλέα τῆς Γεσσούρ· 60
 καὶ ἐπένθησεν ὁ Δαβὶδ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. Ὁ Ἀβεσσαλώμ λοιπόν ἔφυγε καὶ ὑπῆγεν εἰς 61
 Γεσσούρ, καὶ ἦτο ἐκεῖ τρία ἔτη. Ἐπεπόθησε δὲ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, διότι εἶχε 62
 παρηγορηθῇ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀμνὼν.

14, 2 Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Ἰωάβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἦτο εἰς τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωάβ εἰς Θεκουὲ καὶ ἔφερεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Προσποιήθητι, παρακαλῶ, ὅτι εἶσαι ἐν πένθει καὶ ἐνδύθητι ἱμάτια πενθικά, καὶ μὴ ἀλειφθῇς ἔλαιον, ἀλλ' ἔσο ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἤδη
3 ἡμέρας πολλὰς διὰ ἀποθανόντα· καὶ ὑπάγε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λάλησον πρὸς αὐτὸν κατὰ τούτους τοὺς
4 λόγους. Καὶ ἔβαλεν ὁ Ἰωάβ τοὺς λόγους εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. Λαλοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ἡ Θεκωΐτις πρὸς τὸν βασιλέα,
5 ἔπασσε κατὰ πρόσωπον αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσεκύνησε καὶ εἶπε, Σῶσον, βασιλεῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν
6 ὁ βασιλεὺς, Τί ἔχεις ἢ δὲ εἶπε, Γυνὴ χήρα, φεῦ εἶμαι ἐγώ, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου· καὶ ἡ δούλη σου εἶχε
7 τὸν ἄλλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, ἐσηκώθη πᾶσα ἡ συγγένεια ἐναντίον τῆς δούλης σου καὶ εἶπον,
8 Παράδος τὸν πατάξαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατώσωμεν αὐτόν, ἀντὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
9 τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε, καὶ νὰ ἐξολοθρευώμεν ἐνταυτῷ τὸν κληρονόμον· καὶ οὕτω θέλουσι σβέσει τὸν ἄνθρακά
10 μου τὸν ἐναπολειφθέντα, ὥστε νὰ μὴ ἀφήσωσιν εἰς τὸν ἄνδρα μου ὄνομα μηδὲ ἀπομεινάριον ἐπὶ τὸ πρόσωπον
11 τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἐγὼ θέλω προστάξει ὑπὲρ
12 σοῦ. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωΐτις πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριέ μου βασιλεῦ, ἐπ' ἐμὲ ἄς ᾖ ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ
13 τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶοι. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὅστις λαλήσῃ
14 ἐναντίον σου, φέρε αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ δὲν θέλει πλέον σὲ ἐγγίσει. Ἡ δὲ εἶπεν, Ἄς ἐνθυμηθῇ, παρακαλῶ,
15 ὁ βασιλεὺς Κύριον τὸν Θεὸν σου, καὶ ἄς μὴ ἀφήσῃ τοὺς ἐκδικητὰς τοῦ αἵματος νὰ πληθύνωσι τὴν φθοράν
16 καὶ νὰ ἀπολέσωσι τὸν υἱὸν μου. Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος, οὐδὲ μία θριξ τοῦ υἱοῦ σου δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν
17 γῆν. Τότε εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἄς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ἡ δούλη σου λόγον πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα. Καὶ
18 εἶπε, Λάλησον. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Καὶ διὰ τί ἐστοχάσθης τοιοῦτον πρᾶγμα κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ διότι ὁ
19 βασιλεὺς λαλεῖ τοῦτο ὡς ἄνθρωπος ἔνοχος, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς δὲν στέλλει νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ἐξόριστον αὐτοῦ.
20 Διότι ἀφεύκτως θέλομεν ἀποθάνει, καὶ εἴμεθα ὡς ὕδωρ διακεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπισυνάγεται
21 πάλιν· καὶ ὁ Θεὸς δὲν θέλει νὰ ἀπολεσθῇ ψυχὴ, ἀλλ' ἐφευρίσκει μέσα, ὥστε ὁ ἐξόριστος νὰ μὴ μένῃ ἐξωσμένος
22 ἀπ' αὐτοῦ. Τώρα διὰ τοῦτο ἦλθον νὰ λαλήσω τὸν λόγον τοῦτον πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, διότι ὁ λαὸς
23 μὲ ἐφόβισε· καὶ ἡ δούλη σου εἶπε, Θέλω τώρα λαλήσει πρὸς τὸν βασιλέα· ἴσως κάμῃ ὁ βασιλεὺς τὴν αἴτησιν
24 τῆς δούλης αὐτοῦ. Διότι ὁ βασιλεὺς θέλει εἰσακούσῃ, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ
25 ἀνθρώπου τοῦ ζητοῦντος νὰ ἐξαλείψῃ ἐμὲ καὶ τὸν υἱὸν μου ἐνταυτῷ ἀπὸ τῆς κληρονομίας τοῦ Θεοῦ. Εἶπε μά-
26 λιστα ἡ δούλη σου, Ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως θέλει εἶσθαι τώρα παρηγορητικός· διότι ὡς ἄγγελος
27 Θεοῦ, οὕτως εἶναι ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου
28 θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ. Τότε ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τώρα τὸ
29 πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θέλω σὲ ἐρωτήσῃ ἐγώ. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἄς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.
30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Δὲν εἶναι εἰς ὄλον τοῦτο ἡ χεὶρ τοῦ Ἰωάβ μετὰ σοῦ Καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Ζῇ ἡ
31 ψυχὴ σου, κύριέ μου βασιλεῦ, οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα εἶπεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκλίνειν οὔτε δεξιὰ οὔτε
32 ἀριστερά· διότι ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ, αὐτὸς προσέταξεν εἰς ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἔβαλε πάντας τοὺς λόγους τούτους
33 εἰς τὸ στόμα τῆς δούλης σου· ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ ἔκαμε τοῦτο, νὰ μεταστρέψω τὴν μορφήν τοῦ πράγματος
34 τούτου· καὶ ὁ κύριός μου εἶναι σοφός, κατὰ τὴν σοφίαν ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ πάντα τὰ ἐν τῇ
35 γῇ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἰδοὺ, τώρα, ἔκαμα τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ὑπάγε λοιπόν, ἐπανάφερε τὸν
36 νέον, τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ ἔπασεν ὁ Ἰωάβ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε καὶ εὐλόγησε
37 τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Σήμερον ὁ δοῦλός σου γνωρίζει ὅτι εὗρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου,
38 κύριέ μου βασιλεῦ, καθότι ὁ βασιλεὺς ἔκαμε τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ. Τότε ἐσηκώθη ὁ Ἰωάβ καὶ ὑπῆγεν
39 εἰς Γεσσοῦρ καὶ ἔφερε τὸν Ἀβεσσαλώμ εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν οἶκον
40 αὐτοῦ καὶ ἄς μὴ ἴδῃ τὸ πρόσωπόν μου. Οὕτως ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβεσσαλώμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ δὲν εἶδε
41 τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως. Εἰς πάντα δὲ τὸν Ἰσραὴλ δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος οὕτω θαυμαζόμενος διὰ τὴν
42 ὥραιότητα αὐτοῦ ὡς ὁ Ἀβεσσαλώμ· ἀπὸ τοῦ ἵχνους τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἕως τῆς κορυφῆς αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχεν ἐν
43 αὐτῷ ἐλάττωμα· καὶ ὁπότε ἐκούρευε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, διότι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἐκούρευεν αὐτήν·
44 ἐπειδὴ τὰ μαλλία ἐβάρυνον αὐτὸν διὰ τοῦτο ἔκοπτεν αὐτά· ἐζύγιζε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ᾔσαν
45 διακοσίαν σίκλων κατὰ τὸ βασιλικὸν ζύγιον. Ἐγεννήθησαν δὲ εἰς τὸν Ἀβεσσαλώμ τρεῖς υἱοὶ καὶ μία θυγάτηρ,
46 ὀνόματι Θάμαρ· αὕτη ἦτο γυνὴ ὥραιότατη. Καὶ κατώκησεν ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ὁλόκληρα ἔτη,
47 καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως δὲν εἶδεν. Ὅθεν ἀπέστειλεν ὁ Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὸν Ἰωάβ, διὰ νὰ πέμψῃ αὐτὸν
48 πρὸς τὸν βασιλέα· πλην δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτόν· ἀπέστειλε πάλιν ἐκ δευτέρου, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ
49 ἔλθῃ. Τότε εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἴδετε, ὁ ἀγρὸς τοῦ Ἰωάβ εἶναι πλησίον τοῦ ἰδικοῦ μου, καὶ ἔχει
50 κριθὴν ἐκεῖ· ὑπάγετε καὶ κατακαύσατε αὐτήν ἐν πυρί· καὶ κατέκαυσαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβεσσαλώμ τὸν ἀγρὸν
51 ἐν πυρί. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωάβ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί
52 κατέκαυσαν οἱ δοῦλοί σου τὸν ἀγρὸν μου ἐν πυρί Ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἰδοὺ, ἀπέστειλα
53 πρὸς σέ, λέγων, Ἐλθέ ἐνταῦθα, διὰ νὰ σὲ πέμψω πρὸς τὸν βασιλέα νὰ εἴπῃς, Διὰ τί ἦλθον ἀπὸ Γεσσοῦρ ἤθελεν
54 εἶσθαι καλῆτερον δι' ἐμὲ νὰ ἤμην ἔτι ἐκεῖ· τώρα λοιπόν ἄς ἴδω τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· καὶ ἂν ᾖ ἡνίκα ἀδικία ἐν
55 ἐμοί, ἄς μὲ θανατώσῃ. Τότε ὁ Ἰωάβ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀνήγγειλε ταῦτα πρὸς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσε τὸν
56 Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, προσεκύνησεν ἐνώπιον
57 τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφίλησε τὸν Ἀβεσσαλώμ.

Μετά δὲ ταῦτα ἡτοίμασεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Ἀβεσσαλώμ ἀμάζας καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας, διὰ νὰ τρέχωσιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐσηκόνετο ὁ Ἀβεσσαλώμ πρῶτ', καὶ ἴστατο εἰς τὰ πλάγια τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης· καὶ ὁπότε τὸ ἔχων διαφορὰν τινὰ ἤρχετο πρὸς τὸν βασιλέα διὰ κρίσιν, τότε ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐκάλει αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἔλεγεν, Ἐκ ποίας πόλεως εἶσαι Ὁ δὲ ἀπεκρίνετο, Ὁ δοῦλός σου εἶναι ἐκ τῆς δεινῆς φυλῆς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλώμ, Ἰδέ, ἡ υπόθεσίς σου εἶναι καλὴ καὶ ὀρθή· πλὴν δὲν εἶναι οὐδεὶς ὁ ἀκούων σε ἀπὸ μέρους τοῦ βασιλέως. Ἐλεγε προσέτι ὁ Ἀβεσσαλώμ, Τίς νὰ μὲ ἐδιώριζε κριτὴν τοῦ τόπου, διὰ νὰ ἔρχηται πρὸς ἐμὲ πᾶς ὅστις ἔχει διαφορὰν ἢ κρίσιν, καὶ νὰ δικαιῶν αὐτόν. Καὶ ὁπότε τὸς ἐπλησίαζε διὰ νὰ προσκυνήσῃ αὐτόν, ἤπλωνε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπίανεν αὐτόν καὶ ἐφίλει αὐτόν. Καὶ ἔκαμνεν ὁ Ἀβεσσαλώμ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς πάντα Ἰσραηλίτην ἐρχόμενον πρὸς τὸν βασιλέα διὰ κρίσιν· καὶ ὑπέκλεπτεν ὁ Ἀβεσσαλώμ τὰς καρδίας τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰς τὸ τέλος τεσσαράκοντα ἐτῶν εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄσ' ὑπάγω, παρακαλῶ, διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὴν εὐχὴν μου, τὴν ὁποίαν ἠυχήθην εἰς τὸν Κύριον, ἐν Χεβρών· διότι ὁ δοῦλός σου ἠυχήθη εὐχὴν, ὅτε κατῶκει ἐν Γεσσοῦρ ἐν Συρίᾳ, λέγων· Ἐὰν ὁ Κύριος μὲ ἐπιστρέψῃ τῶντι εἰς Ἱερουσαλήμ, τότε θέλω προσφέρει θυσίαν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Ὑπάγε ἐν εἰρήνῃ. Καὶ σηκωθείς, ὑπῆγεν εἰς Χεβρών. Ἀπέστειλε δὲ ὁ Ἀβεσσαλώμ κατασκόπους εἰς πάσας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Καθὼς ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, θέλετε εἰπεῖ Ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών. Καὶ ὑπῆγαν μετὰ τοῦ Ἀβεσσαλώμ διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλήμ, κεκλημένοι καὶ ὑπῆγαν ἐν τῇ ἀπλότητι αὐτῶν καὶ δὲν ἤξευραν οὐδέν. Καὶ προσεκάλεσεν ὁ Ἀβεσσαλώμ Ἀχιτόφελ τὸν Γιλωναῖον, τὸν σύμβουλον τοῦ Δαβὶδ, ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐκ Γιλῶ, ἐνῶ προσέφερε τὰς θυσίας. Καὶ ἡ συνωμοσία ἦτο δυνατὴ καὶ ὁ λαὸς ἐπληθύνετο ἀδιακόπως πλησίον τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Ἦλθε δὲ μηνυτὴς πρὸς τὸν Δαβὶδ λέγων, Αἱ καρδίαι τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ἐστράφησαν κατόπιν τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς μεθ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, Σηκώθητε, καὶ ἄσ' φύγωμεν· διότι δὲν θέλομεν δυνηθῆναι νὰ διασωθῶμεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἀβεσσαλώμ· σπεύσατε νὰ ἀναχωρήσωμεν, διὰ νὰ μὴ ἐπιταχύνῃ καὶ καταφθάσῃ ἡμᾶς καὶ σπρώξῃ τὸ κακὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας. Καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰς πᾶν, ὃ, τι ἐκλέξῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ, οἱ δοῦλοί σου. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ κατόπιν αὐτοῦ. Καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακάς διὰ νὰ φυλάττωσι τὸν οἶκον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς κατόπιν αὐτοῦ, καὶ ἐστάθησαν εἰς τόπον μακρὰν ἀπέχοντα. Καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπορεύοντο πλησίον αὐτοῦ· καὶ πάντες οἱ Χερεθαῖοι καὶ πάντες οἱ Φελεθαῖοι καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι, ἑξακόσιοι ἄνδρες, οἱ ἐλθόντες ὀπίσω αὐτοῦ ἀπὸ Γάθ, προεπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰταΐ τὸν Γεθθαῖον, Διὰ τί ἔρχεσαι καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν ἐπίστρεψον καὶ κατοίκει μετὰ τοῦ βασιλέως, διότι εἶσαι ξένος, καὶ μάλιστα εἶσαι μετῳκισμένος ἐκ τοῦ τόπου σου· χθὲς ἦλθες, καὶ σήμερον θέλω σὲ κάμει νὰ περιπλανᾶσαι μεθ' ἡμῶν ἐγὼ δὲ ὑπάγω ὅπου δυνηθῶ· ἐπίστρεψον καὶ λάβε καὶ τοὺς ἀδελφούς σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια μετὰ σοῦ. Ὁ δὲ Ἰταΐ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅπου καὶ ἂν ᾔῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, εἴτε εἰς θάνατον, εἴτε εἰς ζωὴν, βεβαίως ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ δοῦλός σου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰταΐ, Ἐλθὲ λοιπὸν, καὶ διάβαινε. Καὶ διέβη ὁ Ἰταΐ ὁ Γεθθαῖος καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ παιδιά τὰ μετ' αὐτοῦ. Ὅλος δὲ ὁ τόπος ἔκλαιε μετὰ φωνῆς μεγάλης, καὶ διέβαινε πᾶς ὁ λαός· διέβη καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν χεῖμαρρον Κέδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς διέβη κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου. Καὶ ἰδοὺ, προσέτι ὁ Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ, φέροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ· ἀνέβη δὲ ὁ Ἀβιάθαρ, ἀφοῦ ἐτελείωσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ, Ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν εὕρῃ χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Κυρίου, θέλει μὲ κάμει νὰ ἐπιστρέψω καὶ νὰ ἴδω αὐτὴν καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ· ἀλλ' ἐὰν εἴπη οὕτω, Δὲν ἔχω εὐαρέσκειαν εἰς σέ, ἰδοὺ, ἐγὼ, ἄς κάμῃ εἰς ἐμὲ ὃ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ. Ὁ βασιλεὺς εἶπεν ἔτι πρὸς Σαδὼκ τὸν ἱερέα, Δὲν εἶσαι σὺ ὁ βλάπων ἐπίστρεψον εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱὸς σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, οἱ δύο υἱοὶ σας μεθ' ὑμῶν· ἰδέτε, ἐγὼ θέλω μένει εἰς τὰς πεδιάδας τῆς ἐρήμου, ἕως οὗ ἔλθῃ λόγος παρ' ὑμῶν διὰ νὰ μοὶ ἀναγγεῖλῃ. Ὁ Σαδὼκ λοιπὸν καὶ ὁ Ἀβιάθαρ ἐπανέφεραν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἔμειναν ἐκεῖ. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἀνέβαινε διὰ τῆς ἀναβάσεως τῶν Ἐλαιῶν, ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ ἔχων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκαλυμμένην καὶ περιπατῶν ἀνυπόδητος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ εἶχεν ἑκαστος κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβαινον πορευόμενοι καὶ κλαίοντες. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, λέγοντες, Ὁ Ἀχιτόφελ εἶναι μετὰ τῶν συνωμοτῶν μετὰ τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Κύριε, δέομαί σου, διασκέδασον τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ. Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ὅπου προσεκύνησε τὸν Θεόν, ἰδοὺ, ἦλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ Χουσαΐ ὁ Ἀρχίτης, ἔχων διεσχισμένον τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ χῶμα ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Δαβὶδ, Ἐὰν διαβῇ μετ' ἐμοῦ, θέλεις βεβαίως εἶσθαι φορτίον ἐπ' ἐμέ· ἐὰν ὅμως ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν πόλιν καὶ εἴπησιν πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, θέλω εἶσθαι δοῦλός σου, βασιλεῦ· καθὼς ἐστάθην δοῦλος τοῦ πατρὸς σου μέχρι τοῦδε, οὕτω θέλω εἶσθαι τώρα δοῦλός σου· τότε δύνασαι ὑπὲρ ἐμοῦ νὰ ἀνατρέψῃς τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ· καὶ δὲν εἶναι ἐκεῖ μετὰ σοῦ ὁ Σαδὼκ καὶ ὁ Ἀβιάθαρ, οἱ ἱερεῖς πᾶν ὃ, τι λοιπὸν ἤθελες ἀκούσει ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, θέλεις ἀναγγεῖλει πρὸς τὸν Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς· ἰδοὺ, ἐκεῖ μετ' αὐτῶν οἱ δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας ὁ τοῦ Σαδὼκ καὶ Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ἀβιάθαρ· καὶ δι' αὐτῶν θέλετε ἀποστέλλει πρὸς ἐμὲ πᾶν ὃ, τι ἀκούσητε. Καὶ καθὼς εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ Χουσαΐ ὁ φίλος τοῦ Δαβὶδ, ὁ Ἀβεσσαλώμ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

- 16** Καὶ ὅτε ὁ Δαβὶδ ἐπέρασεν ὀλίγον τὴν κορυφήν, ἰδοὺ, Σιβά, ὁ ὑπηρέτης τοῦ Μεμφιβοσθέ, συνήντησεν αὐτόν, μετὰ δύο ὄνων σαμαρωμένων, ἔχων ἐπ' αὐτοὺς διακοσίους ἄρτους καὶ ἑκατὸν βότρυς σταφίδων καὶ ἑκατὸν ἀρμαθιάς θερινῶν καρπῶν καὶ ἀσκὸν οἴνου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιβά, Διὰ τί φέρεις ταῦτα Ὁ δὲ Σιβά εἶπεν, Οἱ ὄνοι εἶναι διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ βασιλέως διὰ νὰ ἐπικάθῃται, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ θερινοὶ καρποὶ διὰ νὰ τρώωσιν οἱ νέοι· ὁ δὲ οἶνος, διὰ νὰ πίνωσιν ὅσοι ἀτονίσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ ποῦ εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου Καὶ εἶπεν ὁ Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ, κάθῃται ἐν Ἱερουσαλὴμ· διότι εἶπε, Σήμερον ὁ οἶκος Ἰσραὴλ θέλει ἐπιστρέφει πρὸς ἐμὲ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιβά, Ἰδοὺ, ἰδικὰ σου εἶναι πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Μεμφιβοσθέ. Καὶ εἶπεν ὁ Σιβά, Δέομαι ὑποκλινῶς νὰ εὕρω χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, κύριέ μου βασιλεῦ. Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἕως Βαουρεῖμ, ἰδοὺ, ἐξήρχετο ἐκεῖθεν ἄνθρωπος ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, ὀνομαζόμενος Σιμεὶ, υἱὸς τοῦ Γηρά· καὶ ἐξελθὼν, ἤρχετο καταρῶμενος. Καὶ ἔρριπτε λίθους ἐπὶ τὸν Δαβὶδ καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς δούλους τοῦ βασιλέως Δαβὶδ· πᾶς δὲ ὁ λαὸς καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἦσαν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. Καὶ οὕτως ἔλεγεν ὁ Σιμεὶ καταρῶμενος, Ἐξελθε, ἐξελθε, ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ κακοποιέ· ἐπέστρεψεν ὁ Κύριος κατὰ σοῦ πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐβασίλευσας· καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν εἰς τὴν χεῖρα Ἀβессαλώμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ, σὺ ἐπιάσθης ἐν τῇ κακίᾳ σου, διότι εἶσαι ἀνὴρ αἱμάτων. Τότε εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀβισαὶ ὁ υἱὸς τῆς Σερουῖας, Διὰ τί οὗτος ὁ νεκρὸς κύων καταρᾶται τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἄφες, παρακαλῶ, νὰ περάσω καὶ νὰ κόψω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε, Τί μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἡμῶν, υἱοὶ τῆς Σερουῖας ἅς καταρᾶται, διότι ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Καταράσθητι τὸν Δαβὶδ. Τίς λοιπὸν θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί ἔκαμει οὕτω Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀβισαὶ καὶ πρὸς πάντα τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἰδοὺ, ὁ υἱὸς μου, ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν σιλάγγων μου ζητεῖ τὴν ζωὴν μου· πόσῳ μᾶλλον τὴν ὀφειλήν ἀφήσατε αὐτόν, καὶ ἅς καταρᾶται, διότι ὁ Κύριος προσέταξεν αὐτόν· ἴσως ἐπιβλέψῃ ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ ἀνταποδώσῃ ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ ἀγαθὸν ἀντὶ τῆς κατάρας τούτου τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ἐπορεύοντο ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδόν, ὁ δὲ Σιμεὶ ἐπορεύετο κατὰ τὰ πλευρά τοῦ ὄρους ἀπέναντι αὐτοῦ, καὶ κατηρᾶτο πορευόμενος καὶ ἔρριπτε λίθους κατ' αὐτοῦ καὶ ἐσκόνιζε μὲ χῶμα. Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, ἐκλελυμένοι καὶ ἀνεπαύθησαν ἐκεῖ. Ὁ δὲ Ἀβессαλώμ καὶ πᾶς ὁ λαός, οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Ἀβессαλώμ Χουσαὶ ὁ Ἀρχίτης, ὁ φίλος τοῦ Δαβὶδ, εἶπεν ὁ Χουσαὶ πρὸς τὸν Ἀβессαλώμ, Ζήτω ὁ βασιλεὺς· ζήτω ὁ βασιλεὺς. Ὁ δὲ Ἀβессαλώμ εἶπε πρὸς τὸν Χουσαὶ, Τοῦτο εἶναι τὸ ἑλεός σου πρὸς τὸν φίλον σου διὰ τί δὲν ὑπῆγγες μετὰ τοῦ φίλου σου Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαὶ πρὸς τὸν Ἀβессαλώμ, Οὐχί· ἀλλ' ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ὁ Κύριος καὶ οὗτος ὁ λαὸς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, τούτου θέλω εἶσθαι καὶ μετὰ τούτου θέλω κατοικεῖ· καὶ ἔπειτα, ποῖον θέλω δουλεύει ἐγὼ οὐχὶ ἐμπροσθεν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθὼς ἐδούλευσα ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς σου, οὕτω θέλω εἶσθαι ἐμπροσθέν σου. Τότε εἶπεν ὁ Ἀβессαλώμ πρὸς τὸν Ἀχιτόφελ, Συμβουλευθήτε μεταξὺ σας τί θέλομεν κάμει. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχιτόφελ πρὸς τὸν Ἀβессαλώμ, Εἰσελθε εἰς τὰς παλλακάς τοῦ πατρὸς σου, τὰς ὁποίας ἀφῆκε διὰ νὰ φυλάττωσι τὸν οἶκον· καὶ θέλει ἀκούσει πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, ὅτι ἔγινες μισητὸς εἰς τὸν πατέρα σου· καὶ θέλουσιν ἐνδυναμωθῇ αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ. Ἔστησαν λοιπὸν εἰς τὸν Ἀβессαλώμ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἀβессαλώμ εἰς τὰς παλλακάς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνώπιον παντός τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἡ συμβουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ, τὴν ὁποίαν ἔδιδε κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἦτο ὥς ἐάν τις ἤθελε συμβουλευθῇ τὸν Θεόν· οὕτως ἐνομίζετο πᾶσα συμβουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ εἰς τὸν Ἀβессαλώμ.
- 17** Καὶ ὁ Ἀχιτόφελ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβессαλώμ, Ἄς ἐκλέξω τώρα δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ σηκωθείς, ἅς καταδιώξω ὀπίσω τοῦ Δαβὶδ τὴν νύκτα· καὶ θέλω ἐπέλθει κατ' αὐτοῦ, ἐνῶ εἶναι ἀποκαμωμένος καὶ ἐκλελυμένος τὰς χεῖρας, καὶ θέλω κατατρομάξω αὐτόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ θέλει φύγει, καὶ θέλω πατάξω τὸν βασιλέα μεμονωμένον· καὶ θέλω ἐπιστρέφει πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ· διότι ὁ ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον σὺ ζητεῖς, εἶναι ὥς ἐάν πάντες ἐπέστρεφον· πᾶς δὲ ὁ λαὸς θέλει εἶσθαι ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος εἰς τὸν Ἀβессαλώμ καὶ εἰς πάντα τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ. Τότε εἶπεν ὁ Ἀβессαλώμ, Κάλεσον τώρα καὶ Χουσαὶ τὸν Ἀρχίτην, καὶ ἅς ἀκούσωμεν τί λέγει καὶ αὐτός. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Χουσαὶ πρὸς τὸν Ἀβессαλώμ, εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἀβессαλώμ, λέγων, Ὁ Ἀχιτόφελ ἐλάλησε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· πρέπει νὰ κάμωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ ἢ οὐχὶ λάλησον σύ. Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαὶ πρὸς τὸν Ἀβессαλώμ, Δὲν εἶναι καλὴ ἡ συμβουλὴ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Ἀχιτόφελ ταύτην τὴν φορὰν. Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαὶ, σὺ ἐξεύρεις τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι εἶναι δυνατοὶ καὶ κατάπικροι τὴν ψυχὴν, ὥς ἄρκτος στερηθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς ἐν τῇ πεδιάδι καὶ ὁ πατὴρ σου εἶναι ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ δὲν θέλει μείνει τὴν νύκτα μετὰ τοῦ λαοῦ· ἰδοὺ, τώρα εἶναι κεκρυμμένος ἐν λάκκῳ τινὶ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τόπῳ· καὶ ἐάν πέσωσί τινες ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχὴν, πᾶς ὅστις ἀκούσῃ θέλει εἰπεῖ, θραῦσις ἔγινεν εἰς τὸν λαόν, τὸν ἀκολουθοῦντα τὸν Ἀβессαλώμ· τότε καὶ ὁ ἀνδρεῖος, τοῦ ὁποίου ἡ καρδία εἶναι ὥς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, θέλει παντάπασιν νεκρωθῇ· διότι πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐξεύρει, ὅτι ὁ πατὴρ σου εἶναι δυνατός· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἄνδρες δυνάμεις· διὰ ταῦτα ἐγὼ συμβουλεύω νὰ συναχθῇ πρὸς σέ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, ἀπὸ Δάν ἕως Βῆρσαβε, ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ πλῆθος, καὶ νὰ ὑπάγῃς προσωπικῶς νὰ πολεμήσῃς· οὕτω θέλομεν ἐπέλθει κατ' αὐτοῦ εἰς ὄντινα τόπον εὕρεθῇ, καὶ θέλομεν πέσει ἐπ' αὐτόν ὥς πίπτει ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν· ὥστε ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκ πάντων τῶν ἀνθρώπων τῶν μετ' αὐτοῦ δὲν θέλει μείνει οὐδὲ εἷς· ἐάν δὲ καταφύγῃ εἰς πόλιν τινά, τότε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ θέλει φέρει κατὰ τῆς πόλεως ἐκείνης σχοινία, καὶ θέλομεν σύρει αὐτὴν ἕως τοῦ χειμάρρου, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ἐκεῖ οὐδὲ λιθάριον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβессαλώμ

καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, Καλιτέρα εἶναι ἡ συμβουλὴ τοῦ Χουσαῖ τοῦ Ἀρχίτου παρὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ. Διότι ὁ Κύριος διέταξε νὰ διασκεδάσῃ τὴν καλὴν συμβουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ὁ Κύριος τὸ κακὸν ἐπὶ τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαῖ πρὸς τὸν Σαδώκ καὶ πρὸς τὸν Ἀβιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς, Οὕτω καὶ οὕτω συνεβούλευσεν ὁ Ἀχιτόφελ τὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὕτω καὶ οὕτω συνεβούλευσα ἐγὼ· τὴν νύκτα ταύτην ἐν ταῖς πεδιάσι τῆς ἐρήμου, ἀλλὰ σπεῦσον νὰ διαπεράσῃς, διὰ νὰ μὴ καταποθῇ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Ἀχιμάας ἴσταντο πλησίον τῆς Ἑνρωγῆλ, διότι δὲν ἐτόλμων νὰ φανῶσιν ὅτι εἰσῆρχοντο εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὑπῆγε παιδίσκε τίς καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτοὺς τὸ πρᾶγμα· οἱ δὲ ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Δαβίδ. Νέος τίς δὲ ἰδὼν αὐτοὺς, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ· πλὴν καὶ οἱ δύο ὑπῆγαν ταχέως καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς ἐν Βαουρεῖμ, ὅστις εἶχε φρέαρ ἐν τῇ αὐλῇ αὐτοῦ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ. Καὶ ἡ γυνὴ λαβοῦσα κάλυμμα ἐξήπλωσεν ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος, καὶ ἔχυσεν ἐπ' αὐτὸ κοπανισμένον σῖτον· ὥστε δὲν ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα. Καὶ ἐλθόντες οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβεσσαλώμ εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς τὴν γυναῖκα, εἶπον, Ποῦ εἶναι ὁ Ἀχιμάας καὶ ὁ Ἰωνάθαν; Ἡ δὲ γυνὴ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διέβησαν τὸ ρυάκιον τοῦ ὕδατος. Καὶ ἀφοῦ ἐζήτησαν καὶ δὲν εὑρηκαν αὐτοὺς, ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἀφοῦ δὲ ἐκεῖνοι ἀνεχώρησαν, ἀνέβησαν ἐκ τοῦ φρέατος καὶ ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Δαβίδ καὶ εἶπον πρὸς τὸν Δαβίδ, Σηκώθητε καὶ περάσατε ταχέως τὸ ὕδωρ· διότι οὕτω συνεβούλευσεν ἐναντίον σας ὁ Ἀχιτόφελ. Τότε ἐσηκώθη ὁ Δαβίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην· μέχρι τοῦ χαράγματος τῆς ἡμέρας δὲν ἔλειπεν οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὅστις δὲν διέβη τὸν Ἰορδάνην. Ὁ δὲ Ἀχιτόφελ, ἰδὼν ὅτι ἡ συμβουλὴ αὐτοῦ δὲν ἐξετελέσθη, ἐσαμάρωσε τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ σηκωθείς, ἀνεχώρησε πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἀφοῦ διέταξε τὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐκρεμάσθη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ὁ Δαβίδ ἦλθεν εἰς Μαχαναῖμ· ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ διέβη τὸν Ἰορδάνην, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ. Καὶ κατέστησεν ὁ Ἀβεσσαλώμ ἀρχιστράτηγον τὸν Ἀμασά ἀντὶ τοῦ Ἰωάβ. Ἦτο δὲ ὁ Ἀμασά υἱὸς ἀνδρὸς ὀνομαζομένου Ἰθρά, Ἰσραηλῆτις, ὅστις εἰσῆλθε πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν, θυγατέρα τοῦ Νάας, ἀδελφὴν Σερουῖας, τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάβ. Καὶ ἐστρατοπέδευσαν ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐν γῇ Γαλαάδ. Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Δαβίδ εἰς Μαχαναῖμ, Σωβεὶ, ὁ υἱὸς τοῦ Νάας ἀπὸ Ῥαββά ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ Μαχείρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμὴλ ἀπὸ Λόδεβάρ, καὶ Βαρζελλαῖ ὁ Γαλααδίτης ἀπὸ Ῥωγελλίμ, ἔφεραν κλίνας καὶ λεκάνας καὶ σκεύη πῆλινα καὶ σῖτον καὶ κριθὴν καὶ ἄλευρον καὶ σῖτον πεφρυγανισμένον καὶ κυάμους καὶ φακὴν καὶ ὄσπρια πεφρυγανισμένα, καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ τυροὺς βοῶς πρὸς τὸν Δαβίδ καὶ πρὸς τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ φάγῃ διότι εἶπον, Ὁ λαὸς εἶναι πεινασμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψασμένος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Καὶ ἀπηρίθμησεν ὁ Δαβίδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβίδ τὸν λαόν, ἐν τρίτον ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἰωάβ, καὶ ἐν τρίτον ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἀβισαί, υἱοῦ τῆς Σερουῖας, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάβ, καὶ ἐν τρίτον ὑπὸ τὴν χεῖρα Ἰτταῖ τοῦ Γεθαίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαόν, Θέλω βεβαίως ἐξέλθει καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν. Ὁ λαὸς ὁμῶς ἀπεκρίθη, Δὲν θέλει ἐξέλθει διότι, ἐὰν τραπῶμεν εἰς φυγὴν, δὲν μέλει αὐτοὺς περὶ ἡμῶν· οὐδὲ ἐὰν τὸ ἥμισυ ἐξ ἡμῶν ἀποθάνῃ, δὲν μέλει αὐτοὺς περὶ ἡμῶν· ἐπειδὴ τὰ νῦν σὺ εἶσαι ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· ὅθεν τὰ νῦν εἶναι καλὴτερον νὰ ἦσαι βοηθὸς ἡμῶν ἐκ τῆς πόλεως. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, Ὁ, τι σᾶς φαίνεται καλόν, θέλω κάμει. Καὶ ἐστάθη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ πλάγιον τῆς πύλης· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξήρχετο κατὰ ἑκατοντάδας καὶ κατὰ χιλιάδας. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν Ἰωάβ καὶ εἰς τὸν Ἀβισαί καὶ εἰς τὸν Ἰτταῖ, λέγων, Σώσατέ μοι τὸν νέον, τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν, ἐνῶ ὁ βασιλεὺς προσέταττεν εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας ὑπὲρ τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ λαὸς εἰς τὸ πεδῖον ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἡ μάχη ἐγένετο ἐν τῷ δάσει Ἐφραῖμ. Καὶ κατετροπώθη ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὑπὸ τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ· καὶ ἐγένετο ἐκεῖ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θραῦσις μεγάλη, εἴκοσι χιλιάδων. διότι ἡ μάχη ἐγένετο ἐκεῖ διεσπαρμένη ἐπὶ τὸ πρόσωπον ὅλου τοῦ τόπου· καὶ τὸ δάσος κατέφαγε πλείοτερον λαόν, παρ' ὅσον κατέφαγεν ἡ μάχαιρα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Καὶ συνήντησεν ὁ Ἀβεσσαλώμ τοὺς δούλους τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἐκάθητο ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐπὶ ἡμίονου, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τοὺς πυκνοὺς κλάδους μεγάλης δρυός, καὶ ἐπιάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς τὴν δρυῖν, καὶ ἐκρεμάσθη ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὁ δὲ ἡμίονος ὁ ὑποκάτω αὐτοῦ διεπέρασεν. Ἰδὼν δὲ ἀνὴρ τις, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Ἰωάβ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, εἶδον τὸν Ἀβεσσαλώμ κρεμáμενον εἰς δρυῖν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ πρὸς τὸν ἄνδρα, τὸν ἀπαγγέιλαντα πρὸς αὐτόν, Καὶ ἰδοὺ, εἶδες, καὶ διὰ τί πατάξας δὲν κατέβαλες αὐτόν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν βεβαίως ἥθελον σοὶ δώσῃ δέκα σίκλους ἀργυρίου καὶ μίαν ζώνην. Ὁ δὲ ἀνὴρ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάβ, Καὶ χίλιοι σίκλοι ἀργυρίου ἂν ἤθελον μετρηθῇ εἰς τὴν παλάμην μου, δὲν ἤθελον βάλεῖ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως· διότι εἰς ἐπήκοον ἡμῶν προσέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰς σὲ καὶ εἰς τὸν Ἀβισαί καὶ εἰς τὸν Ἰτταῖ, λέγων, Φυλάχθητε μὴ ἐγγίσῃ μηδεὶς τὸν νέον, τὸν Ἀβεσσαλώμ· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἤθελον πράξῃ δολίως ἐναντίον τῆς ζωῆς μου, δὲν κρύπτεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ βασιλέως· καὶ σὺ ἤθελος σταθῇ ἐναντίος. Τότε εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Δὲν πρέπει νὰ χρονοτριβῶ οὕτω μετὰ σοῦ. Καὶ λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τρία βέλη, διεπέρασεν αὐτὰ διὰ τῆς καρδίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ, ἐνῶ ἔτι ἔζη ἐν τῷ μέσῳ τῆς δρυός. Καὶ περικυκλώσαντες δέκα νέοι, οἱ βαστάζοντες τὰ ὅπλα τοῦ Ἰωάβ, ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. Καὶ ἐσάλπισεν ὁ Ἰωάβ διὰ τῆς σάλπιγγος, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώκῃ ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ἀνεχαίτισεν ὁ Ἰωάβ τὸν λαόν. Καὶ λαβόντες τὸν Ἀβεσσαλώμ, ἔρριψαν αὐτόν εἰς λάκκον μέγαν ἐντὸς τοῦ δάσους· καὶ ἔστησαν ἐπ' αὐτόν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς

18 ὁ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. Ἔτι δὲ ζῶν ὁ Ἀβεσσαλώμ εἶχε λάβει καὶ στήσει δι' ἑαυτὸν στήλην, τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως· διότι εἶπεν, Δὲν ἔχω υἱὸν διὰ νὰ διατηρῇ τὴν μνήμην τοῦ ὀνόματός μου· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ καλεῖται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης Στήλη τοῦ Ἀβεσσαλώμ.

19 Τότε εἶπεν Ἀχιμάας ὁ υἱὸς τοῦ Σαδὼκ, Ἄς τρέξω τώρα καὶ ἄς φέρω πρὸς τὸν βασιλέα ἀγγελίας, ὅτι ὁ Κύριος

20 ἐξεδίκησεν αὐτὸν ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωάβ, Δὲν θέλεις εἶσθαι τὴν ἡμέραν ταύτην ἀγγελιαφόρος, ἀλλ' εἰς ἄλλην ἡμέραν θέλεις φέρεи ἀγγελίας· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν δὲν θέλεις φέρεи ἀγγελίας, ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε. Τότε εἶπεν ὁ Ἰωάβ πρὸς τὸν Χουσεὶ, Ὑπαγε, ἀπάγγειλον

22 πρὸς τὸν βασιλέα ὅσα εἶδες. Καὶ ὁ Χουσεὶ προσεκύνησε τὸν Ἰωάβ καὶ ἔτρεξε. Τότε Ἀχιμάας ὁ υἱὸς τοῦ Σαδὼκ εἶπε πάλιν πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἀλλ' ὅ, τι καὶ ἂν ἦναι, ἄς τρέξω καὶ ἐγώ, παρακαλῶ, κατόπιν τοῦ Χουσεὶ. Ὁ δὲ

23 Ἰωάβ εἶπε, Διὰ τί θέλεις νὰ τρέξης, τέκνον μου, ἐνῶ δὲν ἔχεις ἀρμοδίου ἀγγελίας· Ἀλλ' ὅ, τι καὶ ἂν ἦναι, εἶπεν, ἄς τρέξω. Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν, Τρέχε. Καὶ ἔτρεξεν ὁ Ἀχιμάας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πεδιάδος καὶ ἐπέρασε

24 τὸν Χουσεὶ. Ἐκάθητο δὲ ὁ Δαβὶδ μετὰ τῶν δύο πυλῶν· καὶ ἀνέβη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης, ἐπὶ

25 τὸ τεῖχος, καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε, καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος τρέχων μόνος. Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπεν, Ἐὰν ἦναι μόνος, ἔχει ἀγγελίας εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἤρχετο προχωρῶν καὶ ἐπλησίαζε. Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄλλον ἄνθρωπον τρέχοντα· καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὸν θυρωρὸν, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἄλλος ἄνθρωπος τρέχων μόνος. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ οὗτος

27 εἶναι ἀγγελιαφόρος. Καὶ εἶπεν ὁ σκοπός, Τὸ τρέξιμον τοῦ πρώτου μοὶ φαίνεται ὡς τὸ τρέξιμον τοῦ Ἀχιμάας, 28 υἱοῦ τοῦ Σαδὼκ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καλὸς ἄνθρωπος εἶναι οὗτος καὶ ἔρχεται μὲ ἀγαθὰς ἀγγελίας. Καὶ ἐβόησεν ὁ Ἀχιμάας καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Χαῖρε. καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους· καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὅστις παρέδωκε τοὺς ἄνθρώπους, τοὺς σηκώσαντας

29 τὴν χεῖρα αὐτῶν κατὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὑγιαίνει ὁ νέος, ὁ Ἀβεσσαλώμ· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχιμάας, Ὅτε ὁ Ἰωάβ ἀπέστελλε τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου, εἶδον τὸν μέγαν

30 θόρυβον, πλὴν δὲν ῥῆξυρον τί ἦτο. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Στρέψον, στάθῃτι ἐκεῖ. Καὶ ἐστράφη καὶ ἐστάθη. 31 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ὁ Χουσεὶ· καὶ εἶπεν ὁ Χουσεὶ, Ἀγγελίας, κύριέ μου βασιλεῦ· διότι ὁ Κύριος σὲ ἐξεδίκησε τὴν

32 ἡμέραν ταύτην ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπανισταμένων ἐπὶ σέ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσεὶ, Ὑγιαίνει ὁ νέος, ὁ Ἀβεσσαλώμ· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Χουσεὶ, εἴθε νὰ γείνωνσιν ὡς ὁ νέος ἐκεῖνος οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ

33 βασιλέως, καὶ πάντες οἱ ἐπανιστάμενοι ἐπὶ σέ διὰ κακόν. Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶον τῆς πύλης, καὶ ἔκλαυσε· καὶ ἐνῶ ἐπορεύετο, ἔλεγεν οὕτως· Υἱὲ μου Ἀβεσσαλώμ, υἱὲ μου, υἱὲ μου Ἀβεσσαλώμ· εἴθε νὰ ἀπέθνησκον ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσαλώμ, υἱὲ μου, υἱὲ μου.

19, 2 Καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ διὰ τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ σωτηρία μετεβλήθη εἰς πένθος ἐν παντὶ τῷ λαῷ· διότι ἤκουσεν ὁ λαὸς νὰ λέγωνσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, 3 Ὁ βασιλεὺς εἶναι περίλυπος διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆρχετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κρυφίως εἰς τὴν πόλιν, ὡς λαὸς ὅστις κρύπτεται αἰσχυνόμενος, ὅταν ἐν τῇ μάχῃ τραπῇ εἰς φυγὴν. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐβόα ὁ βασιλεὺς ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Υἱὲ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ, υἱὲ μου, υἱὲ μου. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰωάβ εἰς τὸν οἶκον πρὸς τὸν βασιλέα, εἶπε, Κατήσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου, οἵτινες ἔσωσαν σήμερον τὴν ζωὴν σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν παλλακῶν σου· ἐπειδὴ ἀγαπᾷς τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖς τοὺς ἀγαπῶντάς σε· διότι ἔδειξας σήμερον, ὅτι δὲν εἶναι παρὰ σοὶ οὐδὲν οἱ ἄρχοντές σου καὶ οἱ δοῦλοί σου· διότι σήμερον ἐγνώρισα, ὅτι ἐὰν ὁ Ἀβεσσαλώμ ἔζη καὶ ἡμεῖς πάντες ἀπεθνήσκομεν σήμερον, τότε ἤθελεν εἶσθαι 7 ἄρεστόν εἰς σέ· τώρα λοιπὸν σηκώθητι, ἔξελθε καὶ λάλησον κατὰ τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου· διότι ὁμνῶ εἰς τὸν Κύριον, ἐὰν δὲν ἐξέλθῃς, δὲν θέλει μείνει μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην οὐδὲ εἴς· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σέ 8 χειρότερον ὑπὲρ πάντα τὰ κακά, ὅσα ἦλθον ἐπὶ σέ ἐκ νεότητός σου μέχρι τοῦ νῦν. Τότε ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθησεν ἐν τῇ πύλῃ. Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς πάντα τὸν λαόν, λέγοντες, Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ. Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. 9 Καὶ ἦτο πᾶς ὁ λαὸς εἰς ἔριδα κατὰ πάσας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ αὐτὸς ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων· καὶ τώρα ἔφυγεν ἐκ τοῦ τόπου ἐξ 10 αἰτίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ· ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ, τὸν ὁποῖον ἐχρίσαμεν βασιλέα ἐφ' ἡμᾶς, ἀπέθανεν ἐν τῇ μάχῃ· τώρα 11 λοιπὸν διὰ τί δὲν λαλεῖτε νὰ ἐπιστρέψωμεν τὸν βασιλέα· Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαδὼκ καὶ πρὸς τὸν Ἀδιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰούδα, λέγοντες, Διὰ τί εἴσθε οἱ ἔσχατοι εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψῃτε τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ διότι οἱ λόγοι παντός τοῦ Ἰσραὴλ ἔφθασαν πρὸς 12 τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· σεῖς εἴσθε ἀδελφοὶ μου, σεῖς ὅσα μου καὶ σὰρξ μου· διὰ τί λοιπὸν εἴσθε οἱ 13 ἔσχατοι εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψῃτε τὸν βασιλέα· πρὸς τὸν Ἀμασά μάλιστα εἶπατε, Δὲν εἴσαι σὺ ὅσοῦν μου καὶ σὰρξ μου οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς ἐμὲ καὶ οὕτω νὰ προσθήσῃ, ἐὰν δὲν γείνησιν ἀρχιστράτηγος πάντοτε ἔμπροσθέν 14 μου ἀντὶ τοῦ Ἰωάβ. Καὶ ἐκλινε τὴν καρδίαν πάντων τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα ὡς ἐνὸς ἀνθρώπου· καὶ ἀπέστειλαν 15 πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἐπίστρεψον σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου. Ἐπέστρεψε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ὁ Ἰούδας ἦλθεν εἰς Γάλαγαλα, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως, νὰ 16 διαβιβάσῃ τὸν βασιλέα διὰ τοῦ Ἰορδάνου. Ἔσπευσε δὲ Σιμεὶ ὁ υἱὸς τοῦ Γηρά, ὁ Βενιαμίτης, ἐκ Βαουρείμ, καὶ 17 κατέβη μετὰ τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως Δαβίδ. Καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ χίλιοι ἄνδρες ἐκ τοῦ Βενιαμίν, καὶ Σιβὰ ὁ δοῦλος τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, καὶ οἱ δεκαπέντε υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ'

αὐτοῦ· καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Ἐπειτα ἐπέρασεν ἡ λέμβος διὰ τὰς διαβιάσεις τὴν οἰκογένειαν τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς κάμης, ὅ, τι ἤθελε φανῇ εἰς αὐτὸν ἀρεστόν. Καὶ Σιμεὶς ὁ υἱὸς τοῦ Γηρά ἐπεσεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐνῶ διέβαινε τὸν Ἰορδάνην· καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄς μὴ λογαριάσῃ ὁ κύριός μου ἀνομίαν εἰς ἐμέ, καὶ μὴ ἐνθυμηθῇς τὴν ἀνομίαν, τὴν ὁποίαν ἔπραξεν ὁ δοῦλός σου, καθ' ἣν ἡμέραν ἐξήρχετο ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξ Ἱερουσαλήμ, ὥστε νὰ βάλῃ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· διότι ὁ δοῦλός σου ἐγνώρισεν ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντός τοῦ οἴκου Ἰωσήφ, διὰ τὰς νὰ καταβῶ εἰς συνάντησιν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀβισαὶ ὁ υἱὸς τῆς Σερουῖας, λέγων, Δὲν πρέπει ὁ Σιμεὶς νὰ θανατωθῇ διὰ τοῦτο, διότι κατηράσθη τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ εἶπε, Τί μεταξύ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, υἱοὶ τῆς Σερουῖας, ὥστε γίνεσθε σήμερον ἐπίβουλοι εἰς ἐμέ· πρέπει τὴν ἡμέραν ταύτην νὰ θανατωθῇ ἄνθρωπος ἐν Ἰσραὴλ διότι δὲν γνωρίζω ἐγὼ ὅτι σήμερον εἶμαι βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιμεὶ, Δὲν θέλεις ἀποθάνει. Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς. Καὶ Μεμφιβοσθέ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, κατέβη εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως· καὶ οὔτε τοὺς πόδας αὐτοῦ εἶχε νίψει οὔτε τὸν πῶγωνα αὐτοῦ εὐπρεπίσει οὔτε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ εἶχε πλύνει, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησε μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπέστρεψεν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς συνάντησιν τοῦ βασιλέως, ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί δὲν ἦλθες μετ' ἐμοῦ, Μεμφιβοσθέ. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου μὲ ἠπάτησε· διότι ὁ δοῦλός σου εἶπε, Θέλω στρώσει δι' ἐμαυτὸν τὸν ὄνον, καὶ θέλω ἀναβῇ ἐπ' αὐτόν καὶ ὑπάγει πρὸς τὸν βασιλέα· διότι ὁ δοῦλός σου εἶναι χωλός· καὶ ἐσυκοφάντησε τὸν δοῦλόν σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· πλὴν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς εἶναι ὡς ἄγγελος Θεοῦ· κάμε λοιπὸν τὸ ἀρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· διότι πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου δὲν ἦτο παρὰ ἄξιος θανάτου ἐνώπιον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· σὺ ὅμως κατέταξας τὸν δοῦλόν σου μεταξύ ἐκείνων οἵτινες ἔτρωγον ἐπὶ τῆς τραπέζης σου· καὶ τί δίκαιον ἔχω ἐγὼ πλέον, καὶ διὰ τί νὰ παραπονῶμαι ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Διὰ τί λαλεῖς ἔτι περὶ τῶν πραγμάτων σου ἐγὼ εἶπα, Σὺ καὶ ὁ Σιβά διαμοιράσθητε τοὺς ἀγρούς. Καὶ εἶπεν ὁ Μεμφιβοσθέ πρὸς τὸν βασιλέα, Καὶ τὰ πάντα ἄς λάβῃ, ἀφοῦ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ὁ Βαρζελλαὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἀπὸ Ῥωγελλίμ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως, διὰ τὰς νὰ συμπροπέμψῃ αὐτὸν ἕως πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἦτο δὲ ὁ Βαρζελλαὶ ἄνθρωπος γέρων σφόδρα, ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἡλικίας· καὶ διέτρεφε τὸν βασιλέα, ὅτε ἐκάθητο ἐν Μαχαναΐμ· διότι ἦτο ἄνθρωπος μέγας σφόδρα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Βαρζελλαὶ, Διάβα σὺ μετ' ἐμοῦ, καὶ θέλω σὲ τρέφει μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Βαρζελλαὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ὥστε νὰ ἀναβῶ μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ· εἶμαι σήμερον ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἡλικίας· δύναμαι νὰ κάμω διάκρισιν μεταξύ καλοῦ καὶ κακοῦ δύναται ὁ δοῦλός σου νὰ αἰσθανθῇ τί τρώγω, ἢ τί πίνω δύναμαι νὰ ἀκούσω πλέον τὴν φωνὴν τῶν ῥδόντων ἢ τῶν ῥδουσῶν διὰ τί λοιπὸν ὁ δοῦλός σου νὰ ἦναι ἔτι καὶ φορτίον εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ὁ δοῦλός σου θέλει διαβῇ τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως μέχρις ὀλίγου διαστήματος· καὶ διὰ τί ὁ βασιλεὺς ἤθελε κάμει εἰς ἐμέ τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην ἄς ἐπιστρέψῃ ὁ δοῦλός σου, παρακαλῶ, διὰ τὰς νὰ ἀποθάνω ἐν τῇ πόλει μου καὶ νὰ ἐνταφιασθῶ πλησίον τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς μου· πλὴν ἰδοὺ, ὁ δοῦλός σου Χιμὰμ· ἄς διαβῇ μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· καὶ κάμε εἰς αὐτόν ὅ, τι φανῇ ἀρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μετ' ἐμοῦ θέλει διαβῇ ὁ Χιμὰμ, καὶ ἐγὼ θέλω κάμει εἰς αὐτόν ὅ, τι φαίνεται ἀρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· καὶ εἰς σὲ θέλω κάμει πᾶν ὅ, τι ζητήσῃ παρ' ἐμοῦ. Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ὅτε διέβη ὁ βασιλεὺς, κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαρζελλαὶ καὶ εὐλόγησεν αὐτόν· ὁ δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Τότε διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλαγα, καὶ ὁ Χιμὰμ διέβη μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα καὶ ἔτι τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ διεβίβασαν τὸν βασιλέα. Καὶ ἰδοὺ, πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Διὰ τί σὲ ἔκλεψαν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν, οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ Δαβὶδ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπεκρίθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰσραὴλ, Διότι ὁ βασιλεὺς εἶναι συγγενὴς ἡμῶν· καὶ τί θυμόνετε διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο μήπως ἐφάγομεν τί ἐκ τοῦ βασιλέως ἢ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς δῶρον. Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ εἶπον, Ἡμεῖς ἔχομεν δέκα μέρη εἰς τὸν βασιλέα, καὶ μάλιστα ἔχομεν εἰς τὸν Δαβὶδ πλείοτερον παρὰ σεῖς· διὰ τί λοιπὸν περιφρονεῖτε ἡμᾶς καὶ δὲν ἐλαλήσαμεν ἡμεῖς πρῶτοι μεταξύ ἡμῶν περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ βασιλέως ἡμῶν. Καὶ οἱ λόγοι τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα ἦσαν σκληρότεροι παρὰ τοὺς λόγους τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.

Συνέπεσε δὲ νὰ ἦναι ἐκεῖ ἄνθρωπος τις διεστραμμένος, ὀνομαζόμενος Σεβά, υἱὸς τοῦ Βιχρεὶ, Βενιαμῖτης· καὶ ἐσάλπισε διὰ τῆς σάλπιγγος καὶ εἶπε, Δὲν ἔχομεν ἡμεῖς μέρος εἰς τὸν Δαβὶδ, οὐδὲ ἔχομεν κληρονομίαν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί· Ἰσραὴλ, εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ ἕκαστος. Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἠκολούθησε Σεβά τὸν υἱὸν τοῦ Βιχρεὶ· οἱ δὲ ἄνδρες Ἰούδα ἔμειναν προσκεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλέα αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακάς, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀφήσει διὰ τὰς νὰ φυλάττωσι τὸν οἶκον, καὶ ἔβαλεν αὐτάς εἰς οἶκον φυλάξεως καὶ ἔτρεφεν αὐτάς· πλὴν δὲν εἰσῆλθε πρὸς αὐτάς· καὶ ἔμειναν ἀποκεκλεισμένοι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτῶν, ζῶσαι ἐν χρεῖα. Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀμασά, Σύναξον εἰς ἐμέ τοὺς ἄνδρας Ἰούδα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ σὺ νὰ παρευρεθῇς ἐνταῦθα. Καὶ ὑπήγγεν ὁ Ἀμασά νὰ συνάξῃ τὸν Ἰούδαν· ἐβράδυνεν ὅμως ὑπὲρ τὸν ὠρισμένον καιρὸν, τὸν ὁποῖον εἶχε διορίσει εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀβισαί, Τώρα ὁ Σεβά ὁ υἱὸς τοῦ Βιχρεὶ θέλει κάμει εἰς ἡμᾶς μεγαλύτερον κακόν

παρά τὸν Ἀβεσσαλώμ· λάβε σὺ τοὺς δούλους τοῦ κυρίου σου καὶ καταδιώξον ὀπίσω αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ εὕρῃ
 7 εἰς ἑαυτὸν πόλεισιν ὀχυράς καὶ διασωθῇ ἀπ' ἐμπροσθεν ἡμῶν. Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰωάβ
 καὶ οἱ Χερεθαῖοι καὶ οἱ Φελεθαῖοι καὶ πάντες οἱ δυνατοί· καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ καταδιώξωσιν
 8 ὀπίσω τοῦ Σεβά, υἱοῦ τοῦ Βιχρεὶ. Ὅτε ἔφθασαν πλησίον τῆς μεγάλης πέτρας, τῆς ἐν Γαβαὼν, ὁ Ἀμασά
 ἦλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰωάβ εἶχε περιεζωσμένον τὸ ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐνδεδυσμένος, καὶ ἐπ'
 αὐτὸ περιεζωσμένην τὴν μάχαιραν, κρεμαμένην εἰς τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ ἐν τῇ θήκῃ αὐτῆς· καὶ καθὼς ἐξῆλθεν
 9 αὐτός, ἔπρεσε. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ πρὸς τὸν Ἀμασά, Ὑγιαίνεις, ἀδελφέ μου· καὶ ἐπίασεν ὁ Ἰωάβ τὸν Ἀμασά μὲ
 10 τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἀπὸ τοῦ πώγωνος, διὰ νὰ φιλήσῃ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἀμασά δὲν ἐφυλάχθη τὴν μάχαιραν,
 ἥτις ἦτο ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ἰωάβ· καὶ ὁ Ἰωάβ ἐπάταξεν αὐτὸν δι' αὐτῆς εἰς τὴν πέμπτην πλευράν, καὶ ἔχυσεν τὰ
 ἐντόσθια αὐτοῦ κατὰ γῆς καὶ δὲν ἐδευτέρωσεν εἰς αὐτόν· καὶ ἀπέθανε. Τότε ὁ Ἰωάβ καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 11 κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Σεβά, υἱοῦ τοῦ ἐν Βιχρεὶ. Εἷς δὲ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἰωάβ ἐστάθη πλησίον τοῦ Ἀμασά
 12 καὶ εἶπεν, Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Ἰωάβ, καὶ ὅστις εἶναι τοῦ Δαβὶδ, ἅς ἀκολουθῇ τὸν Ἰωάβ. Ὁ δὲ Ἀμασά ἔκειτο
 αἵματοκυλισμένος ἐκ μέσῳ τῆς ὁδοῦ. Καὶ ὅτε εἶδεν οὗτος ὁ ἀνὴρ ὅτι πᾶς ὁ λαὸς ἴστατο, ἔσυρε τὸν Ἀμασά ἐκ
 τῆς ὁδοῦ εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ἔρριπεν ἐπ' αὐτόν ἱμάτιον, καθὼς εἶδεν ὅτι πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς αὐτόν ἴστατο.
 13 Ἀφοῦ μετετοπίσθη ἐκ τῆς ὁδοῦ, ὁ πᾶς ὁ λαὸς ἐπέρασεν ὀπίσω τοῦ Ἰωάβ, διὰ νὰ καταδιώξωσιν τὸν Σεβά, υἱὸν τοῦ
 14 Βιχρεὶ. Ἐκεῖνος δὲ διῆλθε διὰ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς Βαϊθμααχά, μετὰ πάντων τῶν
 15 Βηριτῶν, οἵτινες συνήχθησαν ὁμοῦ καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν καὶ αὐτοί. Τότε ἦλθον καὶ ἐπολιόρκησαν αὐτόν
 ἐν Ἀβέλβαιθμααχά, καὶ ὕψωσαν πρόχωμα ἐναντίον τῆς πόλεως, στήσαντες αὐτὸ πλησίον τοῦ προτειχίσματος,
 16 καὶ πᾶς ὁ λαός, ὁ μετὰ τοῦ Ἰωάβ, διώρυσσον τὸ τεῖχος διὰ νὰ κρημνίσωσιν αὐτό. Τότε γυνὴ τις σοφὴ ἐβόησεν
 17 ἐκ τῆς πόλεως, Ἀκούσατε, ἀκούσατε· εἶπατε, παρακαλῶ, πρὸς τὸν Ἰωάβ, Πλησίασον ἕως ἐνταῦθα, καὶ θέλω
 18 λαλήσει πρὸς σέ. Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς αὐτήν, ἡ γυνὴ εἶπε, Σὺ εἶσαι ὁ Ἰωάβ ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἐγώ. Τότε εἶπε
 19 πρὸς αὐτόν, Ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. Καὶ ἀπεκρίθη, Ἀκούω. Καὶ εἶπε, λέγουσα, Ἐσυνειθίζον
 νὰ λέγωσι τὸν παλαιὸν καιρὸν, λέγοντες, Ἄς ὑπάγωσι νὰ ζητήσωσι συμβουλὴν εἰς Ἀβὲλ· καὶ οὕτως ἐτελείοναν
 20 τὴν ὑπόθεσιν· ἐγὼ εἶμαι ἐκ τῶν εἰρηνικῶν καὶ πιστῶν τοῦ Ἰσραὴλ· σὺ ζητεῖς νὰ καταστρέψῃς πόλιν, μάλιστα
 21 μὴτρόπολιν μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ· διὰ τί θέλεις νὰ ἀφανίσῃς τὴν κληρονομίαν τοῦ Κυρίου· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 22 Ἰωάβ, εἶπε, Μὴ γένοιτο, μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ νὰ ἀφανίσω ἢ νὰ καταστρέψω τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι οὕτως· ἀλλὰ
 ἀνὴρ τις ἐκ τοῦ ὄρουσ Ἐφραΐμ, ὀνομαζόμενος Σεβά, υἱὸς Βιχρεὶ, ἐσῆκωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ βασιλέως,
 κατὰ τοῦ Δαβὶδ· παράδοσ αὐτόν μόνον, καὶ θέλω ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν
 23 Ἰωάβ, Ἰδοὺ, ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ θέλει ῥιφθῇ πρὸς σέ ἀπὸ τοῦ τείχους. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν
 λαλοῦσα ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἔκοψαν τὴν κεφαλὴν τοῦ Σεβά, υἱοῦ τοῦ Βιχρεὶ, καὶ ἔρριπαν πρὸς τὸν Ἰωάβ.
 Τότε ἐσάλπισεν διὰ τῆς σάλπιγγος καὶ διεκορπίσθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. Καὶ ὁ
 24 Ἰωάβ ἔστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα. Ἦτο δὲ ὁ Ἰωάβ ἐπὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραὴλ·
 25 ὁ δὲ Βεναιῆς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἐπὶ τῶν Χερεθαίων καὶ ἐπὶ τῶν Φελεθαίων· καὶ Ἀδωράμ ἦτο ἐπὶ τῶν φόρων·
 26 καὶ Ἰωσαφάτ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλούδ, ὑπομνηματογράφος· καὶ ὁ Σεβά, Γραμματεὺς· ὁ δὲ Σαδώκ καὶ Ἀβιάθαρ,
 27 ἱερεῖς· καὶ ἔτι Ἰράς, ὁ Ἱαιρίτης, ἦτο αὐλάρχης πλησίον τοῦ Δαβὶδ.

21 Ἐγένετο δὲ πεῖνα ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβὶδ τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν· καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον· καὶ
 ὁ Κύριος ἀπεκρίθη, Τοῦτο ἔγενεν ἐξ αἰτίας τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ φονικοῦ οἴκου αὐτοῦ, διότι ἐθανάτωσε τοὺς
 2 Γαβαωνίτας. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· οἱ δὲ Γαβαωνῖται δὲν ᾔσαν τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων Ἀμορραίων· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶχον ὁμόσει πρὸς αὐτούς· ὁ δὲ
 3 Σαοὺλ ἐζήτησε νὰ θανατώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ζήλου αὐτοῦ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν
 εἶπε πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας, Τί θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς καὶ μὲ τί θέλω κάμει ἐξιλέωσιν, διὰ νὰ εὐλογήσῃτε τὴν
 4 κληρονομίαν τοῦ Κυρίου. Οἱ δὲ Γαβαωνῖται εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς οὔτε περὶ ἀργυρίου οὔτε περὶ χρυσοῦ
 5 ἔχομεν νὰ κάμωμεν μετὰ τοῦ Σαοὺλ ἢ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· οὐδὲ ζητοῦμεν νὰ θανατώσῃς διὰ ἡμᾶς ἄνθρωπον
 6 ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν, Ὁ, τι εἶπητε, θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν βασιλέα, Τοῦ
 ἀνθρώπου, ὅστις ἠφάνισεν ἡμᾶς καὶ ὅστις ἐμηχανεύθη νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωμεν εἰς
 7 οὐδὲν ἐκ τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ, ἅς παραδοθῶσιν εἰς ἡμᾶς ἑπτὰ ἄνθρωποι ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ θέλομεν
 8 κρεμάσαι αὐτοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐν Γαβαὰ τοῦ Σαοὺλ, τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐγὼ
 θέλω παραδώσει αὐτούς. Τὸν Μεμφιβοσθέ ὅμως, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ, ἐφείσθη ὁ βασιλεὺς,
 9 διὰ τὸν ὄρκον τοῦ Κυρίου τὸν μετὰ αὐτῶν, μετὰ τοῦ Δαβὶδ καὶ Ἰωνάθαν υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ. Ἐλαβε δὲ ὁ
 βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς τῆς Ῥεσφά, θυγατρὸς τοῦ Αἰά, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς τὸν Σαοὺλ, τὸν Ἀρμονεὶ καὶ
 Μεμφιβοσθέ· καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχάλ, θυγατρὸς τοῦ Σαοὺλ, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀδριήλ,
 10 υἱὸν τοῦ Βαρζελλαΐ τοῦ Μεωλαθίτου· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐκρέμασαν
 αὐτοὺς εἰς τὸν λόφον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπρεσαν ὁμοῦ καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ ἐθανατώθησαν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
 11 θερισμοῦ, ἐν ταῖς πρώταις, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θερισμοῦ τῶν κριθῶν. Ἡ δὲ Ῥεσφά, ἡ θυγάτηρ τοῦ Αἰά, ἔλαβε
 σάκκον καὶ ἔστρωσεν αὐτόν εἰς ἑαυτήν ἐπὶ τὸν βράχον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ θερισμοῦ ἕως οὗ ἔσταξεν ἐπ' αὐτῶν
 12 ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δὲν ἄφινεν οὔτε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ καθίσωσιν ἐπ' αὐτῶν τὴν ἡμέραν οὔτε τὰ
 θηρία τοῦ ἀγροῦ τὴν νύκτα. Καὶ ἀνηγγέλη πρὸς τὸν Δαβὶδ τί ἔκαμεν ἡ Ῥεσφά, ἡ θυγάτηρ τοῦ Αἰά, παλλακὴ
 τοῦ Σαοὺλ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστέα τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστέα τοῦ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
 παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰαβεϊσγαλαὰδ, οἵτινες εἶχον κλέψει αὐτὰ ἐκ τῆς πλατείας Βαϊθσάν, ὅπου οἱ Φιλιισταῖοι

ἐκρέμασαν αὐτούς, καθ' ἣν ἡμέραν οἱ Φιλιισταῖοι ἐθανάτωσαν τὸν Σαούλ ἐν Γελβουέ· καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖθεν τὰ 13
 ὅσα τοῦ Σαούλ καὶ τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐσύναξαν τὰ ὅσα τῶν κρεμασθέντων. Καὶ ἔθαψαν 14
 τὰ ὅσα τοῦ Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν Σηλά, ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Κεῖς, τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ· καὶ ἔκαμον πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ βασιλεὺς. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξιλεώθη ὁ Θεὸς πρὸς τὴν γῆν. Ἐγένει 15
 δὲ πάλιν πόλεμος τῶν Φιλισטיῶν μετὰ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ κατέβη ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ
 ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Φιλισטיῶν, καὶ ἀπέκαμεν ὁ Δαβὶδ. Ὁ δὲ Ἰσθιβενώβ, ὁ ἐκ τῶν τέκνων τοῦ Ῥαφά, τοῦ 16
 ὁποίου τῆς λόγχης τὸ βάρος ἦτο τριακόσιοι σίκλοι χαλκοῦ, ὅστις ἦτο περιεζωσμένος ῥομφαίαν νέαν, ἐσκόπευε
 νὰ θανατώσῃ τὸν Δαβὶδ. Ἐβοήθησεν ὁμῶς αὐτὸν Ἀβισαί, ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, καὶ ἐπάταξε τὸν Φιλισταῖον 17
 καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. Τότε οἱ ἄνδρες τοῦ Δαβὶδ ὤμοσαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Δὲν θέλεις ἐξέλθαι πλέον μεθ'
 ἡμῶν εἰς πόλεμον, διὰ νὰ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον τοῦ Ἰσραήλ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔγενει πάλιν πόλεμος μετὰ τῶν 18
 Φιλισטיῶν ἐν Γώβ, ἐν τῷ ὁποίῳ Σιβεχαΐ ὁ Χουσαθίτης ἐθανάτωσε τὸν Σάφ, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν τέκνων τοῦ Ῥαφά.
 Καὶ πάλιν ἔγενει πόλεμος ἐν Γώβ μετὰ τῶν Φιλισטיῶν, καὶ ὁ Ἐλχανάν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαρέδρεγεῖμ, Βηθλεεμίτης, 19
 ἐθανάτωσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ Γολιάθ τοῦ Γεθθαίου, καὶ τὸ ξύλον τῆς λόγχης αὐτοῦ ἦτο ὡς ἀντίον ὑφαντοῦ.
 Ἐγένειν ἔτι πόλεμος ἐν Γάθ, καὶ ἦτο ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι 20
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἦσαν ἕξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες τὸν ἀριθμὸν· καὶ οὗτος ἔτι ἦτο ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Ῥαφά. Καὶ 21
 ὤνείδισε τὸν Ἰσραήλ· καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαβὶδ, ἐπάταξεν αὐτόν. Οἱ τέσσαρες οὗτοι 22
 ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ῥαφά ἐν Γάθ, καὶ ἔπεσον διὰ χειρὸς τοῦ Δαβὶδ καὶ διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ.

Καὶ ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Κύριος ἠλευθέρωσεν **22**
 αὐτόν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ Σαούλ· καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος εἶναι πέτρα μου 2
 καὶ φρούριόν μου καὶ ἐλευθερωτὴς μου· ὁ Θεὸς εἶναι ὁ βράχος μου· ἐπ' αὐτόν θέλω ἐλπίζει· ἡ ἀσπίς μου καὶ 3
 τὸ κέρας τῆς σωτηρίας μου, ὁ ὑψηλὸς πύργος μου καὶ ἡ καταφυγή μου, ὁ σωτὴρ μου· σὺ ἔσωσάς με ἐκ τῆς 4, 5
 ἀδικίας. Θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸν ἀξιοῦμνητον Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου θέλω σωθῇ. Ὅτε τοῦ θανάτου
 τὰ κύματα μὲ περιεκύκλωσαν, χεῖμαρροι ἀνομίας μὲ κατετρόμαζαν, οἱ πόννοι τοῦ ᾄδου μὲ περιεκύκλωσαν, 6
 αἱ παγίδες τοῦ θανάτου μὲ ἔφθασαν, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ μου ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν 7
 μου ἐβόησα· καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς μου ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἦλθεν εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
 Τότε ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγενειν ἡ γῆ· τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, διότι 8
 ὠργίσθη. Καπνὸς ἀνέβαινεν ἐκ τῶν μυκτῆρων αὐτοῦ, καὶ πῦρ κατατρῶγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· ἄνθρακες 9
 ἀνῆφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ 10, 11
 ἐπέβη ἐπὶ χερουβείμ καὶ ἐπέταξε, καὶ ἐφάνη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθεσε σκηνὴν πέριξ αὐτοῦ τὸ σκότος,
 ὕδατα ζοφερά, νέφη πυκνὰ τῶν ἀέρων. Ἄνθρακες πυρὸς ἐξεκαύθησαν ἐκ τῆς λάμπσεως τῆς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 12
 Ἐβρόντησεν ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν 13, 14, 15
 αὐτούς· ἀστραπὰς, καὶ συνετάραξεν αὐτούς. Καὶ ἐφάνησαν οἱ πυθμένες τῆς θαλάσσης, ἀνεκαλύφθησαν τὰ
 θεμέλια τῆς οἰκουμένης, εἰς τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τοῦ φυσήματος τῆς πνοῆς τῶν μυκτῆρων αὐτοῦ. 16
 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους· ἔλαβέ με· εἴλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ἠλευθέρωσέ με ἐκ τοῦ δυνατοῦ ἐχθροῦ μου, 17, 18
 καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, διότι ἦσαν δυνατώτεροί μου. Προέφθασάν με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου· ἀλλ' ὁ 19
 Κύριος ἐστάθη τὸ ἀντιστήριγμά μου· Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς εὐρυχωρίαν· ἠλευθέρωσέ με, διότι ἠυδόκησεν εἰς ἐμέ. 20
 Ἀντήμειπέ με ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου· κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ. 21
 Διότι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἠσέβησα ἐκκλίνας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Διότι πᾶσαι αἱ κρίσεις 22, 23
 αὐτοῦ ἦσαν ἔμπροσθέν μου· καὶ ἀπὸ τῶν διαταγμάτων αὐτοῦ δὲν ἀπεμακρύνθην. Καὶ ἐστάθην ἄμεμπτος πρὸς
 αὐτόν, καὶ ἐφυλάχθην ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, 24
 Κατὰ τὴν καθαρότητά μου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὁσίου, ὅστις θέλει εἶσθαι, μετὰ ἀνδρὸς 25
 τελείου, τέλειος θέλει εἶσθαι· μετὰ καθαρῶ, καθαρὸς θέλει εἶσθαι· καὶ μετὰ διεστραμμένου διεστραμμένα 26
 θέλει φερθῇ. Καὶ θέλει σώσει λαὸν τεθλιμμένον· ἐπὶ δὲ τοὺς ὑπερηφάνους οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι, διὰ νὰ 27
 ταπεινώσῃ αὐτούς, διότι σὺ εἶσαι ὁ λύχνος μου, Κύριε· καὶ ὁ Κύριος θέλει φωτίσει τὸ σκότος μου. Διότι 28, 29, 30
 διὰ σοῦ θέλω διασπάσει στράτευμα· διὰ τοῦ Θεοῦ μου θέλω ὑπερπηδήσει τεῖχος. Τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ
 εἶναι ἄμωμος, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι δεδοκιμασμένος· εἶναι ἀσπίς πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. Διότι 31
 τίς Θεός, πλην τοῦ Κυρίου καὶ τίς φρούριον, πλην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς εἶναι τὸ κραταῖον ὀχύρωμά μου· 32
 καὶ καθιστῶν ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου. Κάμνει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλάφων καὶ μὲ στήνει ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς 33
 τόπους μου. Διδάσκει τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔκαμε τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ 34, 35, 36
 ἔδωκας εἰς ἐμέ τὴν ἀσπίδα τῆς σωτηρίας σου· καὶ ἡ ἀγαθότης σου μὲ ἐμεγάλυνεν. Σὺ ἐπλάτυνας τὰ θήματά
 μου ὑποκάτω μου, καὶ οἱ πόδες μου δὲν ἐκλονίσθησαν. Κατεδίωξα τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἠφάνισα αὐτούς· 37
 καὶ δὲν ἐπέστρεψα ἑωσοῦ συνετέλεσα αὐτούς. Καὶ συνετέλεσα αὐτούς, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνεγερθῶσιν· 38
 καὶ ἔπεσον ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνέκαμψας ὑποκάτω μου τοὺς 39
 ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ. Καὶ ἔκαμψας τοὺς ἐχθροὺς μου νὰ στρέψωσιν εἰς ἐμέ τὰ νῶτα, καὶ ἐξωλόθρευσας τοὺς 40
 μισοῦντάς με. Περιέβλεψαν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ σῶζων· ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δὲν εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ 41
 κατελέπτυνα αὐτοὺς ὡς τὴν σκόνην τῆς γῆς· συνέτριψα αὐτοὺς ὡς τὸν πηλὸν τῆς ὁδοῦ καὶ κατεπάτησα αὐτούς. 42, 43
 Καὶ ἠλευθέρωσάς με ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν τοῦ λαοῦ μου· κατέστησάς με κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς, τὸν ὁποῖον δὲν 44
 ἐγνώρισα, ἐδούλευσεν εἰς ἐμέ. ἔνοι ὑπετάχθησαν εἰς ἐμέ· μόλις ἤκουσαν, καὶ ὑπήκουσαν εἰς ἐμέ. ἔνοι 45, 46
 παρελύθησαν καὶ κατετρόμαζαν ἐκ τῶν ἀποκρύφων τόπων αὐτῶν. Ζῇ Κύριος· καὶ εὐλογημένον τὸ φρούριόν 47

μου· και ἄς ὑψωθῇ ὁ Θεός, τὸ φρούριον τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεός, ὁ ἐκδικῶν με καὶ ὑποτάττων τοὺς λαοὺς ὑποκάτω μου· Καὶ ὁ ἐξαγαγὼν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· σὺ, ναί, μὲ ὑψόνεις ὑπεράνω τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ· ἤλευθέρωσάς με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου. Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖ, Κύριε, μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει. Αὐτὸς μεγαλύνει τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ· καὶ κάμνει ἔλεος εἰς τὸν κεχρισμένον αὐτοῦ, εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

23 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Δαβὶδ, οἱ τελευταῖοι· ὁ Δαβὶδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί, εἶπε, καὶ ὁ ἀνὴρ ὅστις ἀνεβιβάσθη εἰς ὕψος, ὁ κεχρισμένος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ καὶ ὁ γλυκὺς ψαλμῳδὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶπε, Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησε δι' ἐμοῦ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἦλθεν ἐπὶ τῆς γλώσσης μου. Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶπε πρὸς ἐμέ, ὁ Βράχος τοῦ Ἰσραὴλ ἐλάλησεν, Ὁ ἐξουσιάζων ἐπὶ ἀνθρώπους ἄς ᾔηται δίκαιος, ἐξουσιάζων μετὰ φόβου Θεοῦ· Καὶ θέλει εἶσθαι ὡς τὸ φῶς τῆς πρωΐας, ὅταν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος πρωΐας ἀνεφέλου, ὡς ἡ ἐκ τῆς γῆς χλόη ἀπὸ τῆς λάμπεως τῆς ἐκ τῆς βροχῆς. Ἄν καὶ ὁ οἶκός μου δὲν εἶναι τοιοῦτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διαθήκη ὅμως αἰώνιον ἔκαμε μετ' ἐμοῦ, διατεταγμένην κατὰ πάντα καὶ ἀσφαλῆ· ὅθεν τοῦτο εἶναι πᾶσα ἡ σωτηρία μου καὶ πᾶσα ἡ ἐπιθυμία· ἂν καὶ δὲν ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ. Οἱ δὲ παράνομοι, πάντες οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἄκανθαι ἐξωσμένοι, διότι μὲ χεῖρας δὲν πιάνονται· Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ αὐτάς, πρέπει νὰ ᾔηται ὥπλισμένος μὲ σιδηρον καὶ μὲ ξύλον λόγχης· καὶ θέλουσι κατακαυθῇ ἐν πυρὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἰσχυρῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ Δαβὶδ· Ἰοσέβθασεβέθ ὁ Ταχμονίτης, πρῶτος τῶν τριῶν· οὗτος ἦτο Ἀδινὼ ὁ Ἀσωναῖος, ὅστις ἐθανάτωσεν ὀκτακοσίους ἐν μιᾷ μάχῃ. Καὶ μετ' αὐτόν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Δωδῶ, υἱοῦ τοῦ Ἀχωχί, εἶς ἐκ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν μετὰ τοῦ Δαβὶδ, ὅτε ὠνείδισαν τοὺς Φιλισταίους τοὺς ἐκεῖ συνηθροισμένους εἰς μάχην, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐσύρθησαν· οὗτος σηκωθείς, ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους, ἕως οὗ ἀπέκαμεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἰς τὴν μάχαιραν· καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ λαὸς ἐπέστρεψεν ὀπίσω αὐτοῦ μόνον διὰ νὰ λαφυραγωγῇ. μετὰ δὲ τοῦτον Σαμμὰ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγαί, ὁ Ἀραρίτης· καὶ οἱ μὲν Φιλισταῖοι εἶχον συναχθῇ εἰς σῶμα, ὅπου ἦτο μερίδιον ἀγροῦ πληρὸς φακῆς, ὁ δὲ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων· οὗτος δὲ ἐστηλώθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγροῦ καὶ ὑπερησιώσθη αὐτόν, καὶ ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους· καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην. Κατέβησαν ἔτι τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχηγῶν καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Δαβὶδ ἐν καιρῷ θέρους εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαεὶμ. Καὶ ὁ Δαβὶδ ἦτο τότε ἐν ὀχυρώματι, καὶ ἡ φρουρά τῶν Φιλισταίων τότε ἐν Βηθλεέμ. Καὶ ἐπεπόθησεν ὁ Δαβὶδ ὕδωρ καὶ εἶπε, Τίς ἤθελε μοὶ δώσει νὰ πῶ ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεέμ, τοῦ πλησίον τῆς πύλης· Καὶ διέσχισαν οἱ τρεῖς ἰσχυροὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων καὶ ἤντησαν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεέμ, τοῦ ἐν τῇ πύλῃ, καὶ λαβόντες ἔφεραν πρὸς τὸν Δαβὶδ· δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ πῇ, ἀλλ' ἔκαμεν αὐτὸ σπονδὴν εἰς τὸν Κύριον· καὶ εἶπε, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμέ, Κύριε, νὰ πράξω τοῦτο· τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν, τῶν πορευθέντων μετὰ κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτῶν, νὰ πῶ ἐγὼ· Καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ πῇ. Ταῦτα ἔκαμον οἱ τρεῖς ἰσχυροί. Καὶ Ἀβισαί, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, υἱὸς τῆς Σερουῖας, ἦτο πρῶτος τῶν τριῶν· καὶ οὗτος σείων τὴν λόγχην αὐτοῦ ἐναντίον τριακοσίων, ἐθανάτωσεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτησεν ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν. Δὲν ἐστάθη οὗτος ὁ ἐνδοξότερος ἐκ τῶν τριῶν διὰ τοῦτο ἔγεινεν ἀρχηγὸς αὐτῶν· δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων. Καὶ Βεναῖας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ ἀπὸ Καθσεήλ, ὅστις ἔκαμε πολλὰ ἀνδραγαθήματα, οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο λεοντώδεις ἄνδρας τοῦ Μωάβ· οὗτος ἔτι κατέβη καὶ ἐπάταξε λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν ἡμέρᾳ χιόνος. Οὗτος ἔτι ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὥραϊον· καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου ἦτο λόγχη· ἐκεῖνος δὲ κατέβη πρὸς αὐτόν μὲ ράβδον, καὶ ἀρπάσας τὴν λόγχην ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, ἐθανάτωσεν αὐτόν διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ λόγχης. Ταῦτα ἔκαμε Βεναῖας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἀπέκτησεν ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν. Ἦτο ἐνδοξότερος τῶν τριάκοντα· δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων· καὶ κατέστησεν αὐτόν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ. Ἀσαήλ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, ἦτο μετὰ τῶν τριάκοντα· οἵτινες ἦσαν Ἐλχανάν, ὁ υἱὸς τοῦ Δωδῶ, ἐκ τῆς Βηθλεέμ· Σαμμὰ ὁ Ἀρωδίτης· Ἐλικά ὁ Ἀρωδίτης· Χελὴς ὁ Φαλτίτης· Ἰράς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰκκῆς, ὁ Θεκωῖτης· Ἀδιέζερ ὁ Ἀναθωῖτης· Μεβουναὶ ὁ Χουσαθίτης· Σαλμών ὁ Ἀχωχίτης· Μααραὶ ὁ Νετωφαθίτης· Χελέβ, ὁ υἱὸς τοῦ Βαανά, ὁ Νετωφαθίτης· Ἰταῖ, ὁ υἱὸς τοῦ Ρίβαί, ἀπὸ Γαθαά, τῶν υἱῶν Βενιαμίν· Βεναῖας ὁ Πιραθωνίτης· Ἰδδαῖ, ἐκ τῶν κοιλάδων Γαάς· Ἀβιάλβων ὁ Ἀρβαθίτης· Ἀζμαβέθ ὁ Βαρουμίτης· Ἐλιαβὰ ὁ Σααλβωνίτης· Ἰωνάθαν, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰασσήν· Σαμμὰ ὁ Ἀραρίτης· Ἀχιάμ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαράρ, ὁ Ἀραρίτης· Ἐλιφελέτ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσθαί, υἱὸς τοῦ Μααχαθίου· Ἐλιάμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτόφελ τοῦ Γιλωναίου· Ἐσραῖ ὁ Καρμηλίτης· Φααραὶ ὁ Ἀρβίτης· Ἰγάλ, ὁ υἱὸς τοῦ Νάθαν, ἀπὸ Σωβά· ἀνὶ ὁ Γαδίτης· Σελέκ ὁ Ἀμμωνίτης· Νααραὶ ὁ Βηρωθαῖος, ὁ ὀπλοφόρος τοῦ Ἰωάβ, υἱοῦ τῆς Σερουῖας· Ἰράς ὁ Ἰεθρίτης· Γαρήβ ὁ Ἰεθρίτης· Οὐρία ὁ Χετταῖος· πάντες τριάκοντα ἐπτά.

24 Καὶ ἐξήφθη πάλιν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διήγειρε τὸν Δαβὶδ ἐναντίον αὐτῶν νὰ εἴπῃ, Ὑπάγε, ἀριθμήσον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἰωάβ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος, ὅστις ἦτο μετ' αὐτοῦ· Διέλθε τώρα πάσας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ Δὰν ἕως Βῆρσαβεέ, καὶ ἀπαριθμήσον τὸν λαόν, διὰ νὰ μάθω τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, Εἴθε Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ προσθήσῃ εἰς τὸν λαόν ἑκατονταπλασίον ἀφ' ὃ, τι εἶναι, καὶ νὰ ἴδωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· πλὴν διὰ τί ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ τὸ πρᾶγμα τοῦτο· Ὁ λόγος ὅμως τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσεν ἐπὶ τὸν Ἰωάβ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ στρατεύματος· καὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάβ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ ἀπαριθμήσωσι τὸν λαὸν τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ διέδωκεν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐν Ἀροήρ, ἐκ τῶν δεξιῶν τῆς πόλεως, τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος

Γάδ, καὶ πρὸς Ἰαζήρ. Ἐπειτα ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς τὴν γῆν Ταχτιμόδοσι· καὶ ἦλθον εἰς Δανιάαν καὶ 6
 πέριξ, ἕως τῆς Σιδωνος· καὶ ἦλθον εἰς τὸ φρούριον τῆς Τύρου καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν Εὐαίων καὶ τῶν 7
 Χαναναίων· καὶ ἐξῆλθον κατὰ τὸ νότιον τοῦ Ἰούδα εἰς Βήρσαβεέ. Ἀφοῦ δὲ περιώδευσαν πᾶσαν τὴν γῆν, ἦλθον 8
 εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ τέλος ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν. Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωάβ εἰς τὸν βασιλέα τὸ κεφάλαιον 9
 τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ λαοῦ· καὶ ἦσαν ὁ Ἰσραὴλ ὀκτακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες δυνάμεως σύροντες ῥομφαίαν·
 καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰούδα πεντακόσιοι χιλιάδες. Καὶ ἡ καρδιά τοῦ Δαβὶδ ἐκτύπησεν αὐτόν, ἀφοῦ ἀπηρίθμησε 10
 τὸν λαόν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Κύριον, Ἠμάρτησα σφόδρα, πράξας τοῦτο· καὶ τώρα, δέομαί σου, Κύριε,
 ἀφαίρεσον τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα. Καὶ ὅτε ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ τὸ πρωῒ, ὁ λόγος 11
 τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς τὸν Γάδ τὸν προφήτην, τὸν βλέποντα τοῦ Δαβὶδ, λέγων, Ὑπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Δαβὶδ, 12
 οὕτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα ἐγὼ προβάλλω εἰς σέ· ἔκλεξον εἰς σεαυτὸν ἓν ἐκ τούτων, καὶ θέλω σοὶ
 κάμει αὐτό. Ἦλθε λοιπὸν ὁ Γάδ πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Θέλεις νὰ 13
 ἐπέλθωσιν εἰς σέ ἑπτὰ ἔτη πείνησιν ἐπὶ τὴν γῆν σου ἢ τρεῖς μῆνας νὰ φεύγῃς ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ
 νὰ σέ διώκωσιν ἢ τρεῖς ἡμέρας νὰ ᾔναι θανατικὸν ἐν τῇ γῇ σου τώρα συλλογίσθητι, καὶ ἰδὲ ποῖαν ἀπόκρισιν 14
 θέλω φέρει πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Γάδ, Στενὰ μοι πανταχόθεν σφόδρα· ἄς 14
 πέσω λοιπὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου, διότι εἶναι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ· εἰς χεῖρα δὲ ἀνθρώπου ἄς μὴ
 πέσω. Ἀπέστειλε λοιπὸν ὁ Κύριος θανατικὸν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ἀπὸ πρωῒας μέχρι τοῦ διωρισμένου καιροῦ· καὶ 15
 ἀπέθανον ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ Δάν ἕως Βήρσαβεέ, ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. Καὶ ὅτε ὁ ἄγγελος ἐξέτεινε 16
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτήν, μετεμελήθη ὁ Κύριος περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ εἶπε
 πρὸς τὸν ἄγγελον, ὅστις ἔκαμεν ἐν τῷ λαῷ τὴν φθοράν, Ἀρκεῖ ἤδη· σύρε τὴν χεῖρά σου. Ἦτο δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ 17
 Κυρίου πλησίον τοῦ ἁλωνίου τοῦ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαιού. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Κύριον, ὅτε εἶδε τὸν 17
 ἄγγελον τὸν θανατόνοντα τὸν λαόν, καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ ἥμαρτον καὶ ἐγὼ ἠνόμησα· ταῦτα δὲ τὰ πρόβατα τί
 ἔπραξαν κατ' ἐμοῦ λοιπὸν ἔστω ἡ χεὶρ σου καὶ κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. Καὶ ἦλθεν ὁ Γάδ τὴν ἡμέραν 18
 ἐκείνην πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα, στήσον θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον ἐν τῷ ἁλωνίῳ Ὀρνὰ 19
 τοῦ Ἰεβουσαιού. Καὶ ἀνέβη ὁ Δαβὶδ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Γάδ, ὥς προσέταξεν ὁ Κύριος. Καὶ ἀνέβλεψεν ὁ Ὀρνὰ 19, 20
 καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐρχομένους πρὸς αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ὀρνὰ καὶ προσεκύνησε
 τὸν βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους. Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνὰ, Διὰ τί ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς 21
 τὸν δοῦλον αὐτοῦ Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Διὰ νὰ ἀγοράσω τὸ ἁλώνιον παρὰ σοῦ, διὰ νὰ οἰκοδομήσω θυσιαστήριον
 εἰς τὸν Κύριον, καὶ νὰ σταθῇ ἡ πληγὴ ἀπὸ τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνὰ πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἄς λάβῃ ὁ κύριός 22
 μου ὁ βασιλεὺς καὶ ἄς προσφέρῃ εἰς θυσίαν ὃ, τι φαίνεται ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· ἰδού, οἱ βόες
 εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ τὰ ἁλωνικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῶν βοῶν διὰ ξύλα. Τὰ πάντα ἔδωκεν ὁ Ὀρνὰ, ὥς 23
 βασιλεὺς, εἰς τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριος ὁ Θεός σου νὰ εὐαρεστηθῇ εἰς σέ.
 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ὀρνὰ, Οὐχί, ἀλλὰ θέλω ἐξάπαντος ἀγοράσει αὐτὸ παρὰ σοῦ διὰ ἀντιπληρωμῆς· 24
 διότι δὲν θέλω προσφέρει ὀλοκαυτώματα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν μου δωρεάν. Καὶ ἡγόρασεν ὁ Δαβὶδ τὸ ἁλώνιον
 καὶ τοὺς βόας διὰ πενήκοντα σίκλων ἀργυρίου. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Δαβὶδ ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, 25
 καὶ προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφοράς. Καὶ ἐξιλέωθη ὁ Κύριος πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἐστάθη ἡ
 πληγὴ ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄

Η ΚΟΙΝΩΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄

1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἦτο γέρων, προβεβηκὸς τὴν ἡλικίαν· καὶ ἐσκέπαζον αὐτὸν μὲ ἱμάτια, πλὴν δὲν
2 ἐθερμαίνετο. Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Ἄς ζητήσωσι διὰ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα νεάνίδα
3 σου, διὰ νὰ θερμαινῇται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς. Καὶ ἐζήτησαν ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ νεάνίδα
4 ὥραιαν· καὶ εὑρηκαν τὴν Ἀθισὰγ τὴν Σουναμίτιν, καὶ ἔφεραν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα. Ἦτο δὲ ἡ νεάνισ
5 ὥραία σφόδρα, καὶ περιέθαλπε τὸν βασιλέα, καὶ ὑπηρέτει αὐτόν· πλὴν ὁ βασιλεὺς δὲν ἐγνώρισεν αὐτήν. Τότε
6 Ἀδωνίας ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγεῖθ ἐπήρθη εἰς ἑαυτόν, λέγων, Ἐγὼ θέλω βασιλεύσει καὶ ἡτοίμασεν εἰς ἑαυτόν ἀμάζας
7 καὶ ἵππεῖς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας προτρέχοντας ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἐπὶ κραινέ ποτε
8 αὐτόν, λέγων, Διὰ τί σὺ πράττεις οὕτω ἦτο δὲ καὶ ὥραϊος τὴν ὄψιν σφόδρα· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐγέννησεν αὐτόν
9 μετὰ τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ συνελάλησε μετὰ τοῦ Ἰωάβ υἱοῦ τῆς Σερουῖας, καὶ μετὰ Ἀθιάθαρ τοῦ ἱερέως· καὶ
10 οὗτοι, ἀκολουθήσαντες τὸν Ἀδωνίαν, ἐβοήθουν αὐτόν. Σαδὼκ ὁμοῦ καὶ Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ
11 καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης καὶ Σιμεὶ καὶ Ρεΐ καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ Δαβὶδ δὲν ἦσαν μετὰ τοῦ Ἀδωνία. Καὶ ἔσφαξεν
12 ὁ Ἀδωνίας πρόβατα καὶ βόας καὶ σιτευτὰ πλησίον τῆς πέτρας τοῦ Ζωελέθ, ἥτις εἶναι πλησίον τῆς Ἐνρωγῆλ,
13 καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰούδα τοὺς
14 δούλους τοῦ βασιλέως. Τὸν Νάθαν ὁμοῦ τὸν προφῆτην καὶ τὸν Βεναΐαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ Σολομῶντα τὸν
15 ἀδελφὸν αὐτοῦ δὲν ἐκάλεσε. Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὴν Βῆθσαβέη τὴν μητέρα τοῦ Σολομῶντος, λέγων, Δὲν
16 ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγεῖθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαβὶδ δὲν ἐξεύρει τοῦτο· τώρα λοιπὸν
17 ἔλθε νὰ σοὶ δώσω, παρακαλῶ, συμβουλὴν, διὰ νὰ σώσῃς τὴν ζωὴν σου καὶ τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ σου Σολομῶντος·
18 ὕπαγε καὶ εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαβὶδ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ δὲν ὤμοσας εἰς τὴν
19 δούλην σου, λέγων, Βεβαίως Σολομὼν ὁ υἱὸς σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ
20 θρόνου μου διὰ τί λοιπὸν ἐβασίλευσεν ὁ Ἀδωνίας· ἰδοὺ, ἐνῶ ἔτι σὺ λαλεῖς ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, θέλω ἔλθει
21 καὶ ἐγὼ κατόπιν σου καὶ θέλω ἀναπληρώσει τοὺς λόγους σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ Βῆθσαβέη πρὸς τὸν βασιλέα εἰς
22 τὸν κοιτῶνα· ἦτο δὲ ὁ βασιλεὺς γέρων σφόδρα καὶ Ἀθισὰγ ἡ Σουναμίτις ὑπηρέτει τὸν βασιλέα. Καὶ κύψασα
23 ἡ Βῆθσαβέη, προσεκύνησε τὸν βασιλέα. Καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπε, Τί ἔχεις· Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κύριέ μου,
24 σὺ ὤμοσας εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου πρὸς τὴν δούλην σου, λέγων, Βεβαίως ὁ Σολομὼν, ὁ υἱὸς σου, θέλει
25 βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· ἀλλὰ τώρα, ἰδοὺ, ὁ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε·
26 καὶ σὺ τώρα, κύριέ μου βασιλεῦ, δὲν ἐξεύρεις τοῦτο· καὶ ἔσφαξε βόας καὶ σιτευτὰ καὶ πρόβατα ἐν ἀφθονίᾳ,
27 καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως καὶ Ἀθιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰωάβ τὸν ἀρχιστράτηγον· τὸν δουλὸν
28 σου ὁμοῦ Σολομῶντα δὲν ἐκάλεσεν· ἀλλ' εἰς σέ, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰς σέ ἀποβλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς
29 τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἀπαγγεῖλῃς πρὸς αὐτοὺς τίς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
30 μετ' αὐτόν· εἰδεμή, ἀφοῦ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἐγὼ καὶ ὁ υἱὸς μου
31 ὁ Σολομὼν θέλομεν θεωρεῖσθαι πταίσται. Καὶ ἰδοὺ, ἐνῶ αὕτη ἐλάλει ἔτι μετὰ τοῦ βασιλέως, ἦλθε καὶ Νάθαν
32 ὁ προφῆτης. Καὶ ἀνῆγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἰδοὺ, Νάθαν ὁ προφῆτης. Καὶ εἰσελθὼν ἐνώπιον
33 τοῦ βασιλέως, προσεκύνησε τὸν βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους. Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν, Κύριέ
34 μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας, Ὁ Ἀδωνίας θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου μου
35 διότι κατέθη σήμερον καὶ ἔσφαξε βόας καὶ σιτευτὰ καὶ πρόβατα ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς
36 τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ Ἀθιάθαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἰδοὺ, τρώγουσι καὶ πίνουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ λέγουσι, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας· ἐμὲ δέ, ἐμὲ τὸν δουλὸν σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Βεναΐαν τὸν
υἱὸν τοῦ Ἰωδαὲ καὶ Σολομῶντα τὸν δουλὸν σου δὲν ἐκάλεσε· παρὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ἔγενε τὸ
πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐφανερώσας εἰς τὸν δουλὸν σου τίς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως μετ' αὐτόν· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ εἶπε, Καλέσατέ μοι τὴν Βῆθσαβέη. Καὶ εἰσῆλθεν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος, ὅστις
ἐλύτρωσε τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης στενοχωρίας, βεβαίως, καθὼς ὡμοσα πρὸς σέ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ
Ἰσραὴλ, λέγων, ὅτι Σολομὼν ὁ υἱὸς σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἀντ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου, οὕτω θέλω κάμει τὴν ἡμέραν ταύτην. Τότε ἡ Βῆθσαβέη, κύψασα κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους,
προσεκύνησε τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Δαβὶδ, Καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφῆτην καὶ Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαὲ. Καὶ ἦλθον
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν τοὺς δούλους τοῦ κυρίου σας
καὶ καθίσατε Σολομῶντα τὸν υἱὸν μου ἐπὶ τὴν ἡμίονόν μου καὶ καταβιβάσατε αὐτόν εἰς Γιών· καὶ ὥς χρίσωσιν
αὐτόν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ σαλπίσσατε διὰ τῆς σάλπιγγος
καὶ εἰπάτε, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σολομῶν· τότε θέλετε ἀναβῆ κατόπιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ καθίσῃ ἐπὶ
τὸν θρόνον μου· καὶ αὐτὸς θέλει βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ· καὶ αὐτὸν προσέταξα νὰ ᾄδει ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδα. Καὶ ἀπεκρίθη Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἀμήν· οὕτως ὥς

ἐπικυρώσῃ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· καθὼς ἐστάθη ὁ Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ 37
 βασιλέως, οὕτω νὰ ἦναι καὶ μετὰ τοῦ Σολομῶντος, καὶ νὰ μεγαλύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ 38
 κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαβίδ. Τότε κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης καὶ Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ 39
 Ἰωδαὲ καὶ οἱ Χερεθαῖοι καὶ οἱ Φελεθαῖοι, καὶ ἐκάθισαν τὸν Σολομῶντα ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαβίδ 40
 καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς Γιών. Καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρασ τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισε τὸν 41
 Σολομῶντα. Καὶ ἐσάλπισαν διὰ τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σολομών. Καὶ ἀνέβη 42
 πᾶς ὁ λαὸς κατόπιν αὐτοῦ· καὶ ἔπαιζεν ὁ λαὸς αὐλοὺς καὶ εὐφραίνετο εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐσχίζετο 43
 ἐκ τῶν φωνῶν αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κεκλημένοι αὐτοῦ, καθὼς ἐτελείωσαν νὰ τρώγωσι. 44
 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἰωάβ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ αὕτη τῆς πόλεως θορυβοῦσης· Ἐνῶ 45
 ἐλάλει, ἰδοὺ, Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς Ἀδιάθαρ τοῦ ἱερέως, ἦλθε· καὶ εἶπεν ὁ Ἀδωνίας πρὸς αὐτόν, Εἴσελθε· διότι σὺ 46
 εἶσαι ἀνὴρ γενναῖος καὶ φέρεις ἀγαθὰς ἀγγελίας. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰωνάθαν εἶπε πρὸς τὸν Ἀδωνίαν, Βεβαίως 47
 κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαβίδ ἔκαμε βασιλέα τὸν Σολομῶντα· καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς Σαδὼκ 48
 τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφῆτη καὶ Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαὲ καὶ τοὺς Χερεθαίους καὶ τοὺς Φελεθαίους, 49
 καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως· καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης 50
 βασιλέα ἐν Γιών· καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, καὶ ἡ πόλις ἀντήχησεν· αὕτη εἶναι ἡ φωνή, τὴν ὁποίαν 51
 ἠκούσατε· καὶ μάλιστα ἐκάθησεν ὁ Σολομών ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας· καὶ εἰσῆλθον ἔτι οἱ δοῦλοι τοῦ 52
 βασιλέως νὰ εὐχηθῶσι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ὁ Θεὸς νὰ λαμπρύνῃ τὸ ὄνομα τοῦ 53
 Σολομῶντος ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ νὰ μεγαλύνῃ τὸν θρόνον σου καὶ νὰ μεγαλύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν 54
 θρόνον σου. καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς κλίνης· καὶ εἶπε προσέτι ὁ βασιλεὺς οὕτως· Εὐλογητὸς 55
 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἔδωκεν εἰς ἐμὲ σήμερον διάδοχον καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ 56
 ὀφθαλμοὶ μου βλέπουσι τοῦτο. Τότε πάντες οἱ κεκλημένοι, οἱ μετὰ τοῦ Ἀδωνία, ἐξεπλάγησαν καὶ σηκωθέντες, 57
 ὑπῆγαν ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου τοῦ Σολομῶντος καὶ σηκωθείς 58
 ὑπῆγε καὶ ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σολομῶντα, λέγοντες, Ἰδοὺ, 59
 ὁ Ἀδωνίας φοβεῖται τὸν βασιλέα Σολομῶντα· καὶ ἰδοὺ, ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Ἄσ 60
 ὁμόση πρὸς ἐμὲ σήμερον ὁ βασιλεὺς Σολομών, ὅτι δὲν θέλει θανατώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ διὰ ῥομφαίας. Καὶ 61
 εἶπεν ὁ Σολομών, Ἐὰν σταθῇ ἀνὴρ ἀγαθός, οὐδὲ μία ἐκ τῶν τριχῶν αὐτοῦ θέλει πέσει ἐπὶ τὴν γῆν· ἐὰν ὅμως 62
 εὕρεθῇ κακία ἐν αὐτῷ θέλει θανατωθῇ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σολομών, καὶ κατεβίβασαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ 63
 θυσιαστηρίου· καὶ ἦλθε καὶ προσεκύνησεν τὸν βασιλέα Σολομῶντα· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Σολομών, Ὑπαγε εἰς 64
 τὸν οἶκόν σου.

Ἐπλησίασαν δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Δαβίδ νὰ ἀποθάνῃ· καὶ παρήγγειλε πρὸς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, **2**
 λέγων, Ἐγὼ ὑπάγω τὴν ὁδὸν πάσης τῆς γῆς· σὺ δὲ ἴσχυε καὶ ἔσο ἀνὴρ· καὶ φύλαττε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ 2, 3
 Θεοῦ σου, περιπατῶν εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, φυλάττων τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς 4
 κρίσεις αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ὥς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως, διὰ νὰ εὐημερῇς εἰς 5
 πάντα ὅσα πράττεις καὶ πανταχοῦ ὅπου ἂν στραφῇς· διὰ νὰ στηρίξῃ ὁ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον 6
 ἐλάλησε περὶ ἐμοῦ, λέγων, Ἐὰν οἱ υἱοὶ σου προσέχωσιν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν ὥστε νὰ περιπατῶσιν ἐνώπιόν μου 7
 ἐν ἀληθείᾳ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν, βεβαίως δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ 8
 ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔτι σὺ ἐξεύρεις ὅσα ἔκαμεν εἰς ἐμὲ Ἰωάβ ὁ υἱὸς τῆς Σερούϊας, τί 9
 ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο ἀρχηγούς τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὸν Ἀβενὴρ τὸν υἱὸν τοῦ Νήρ, καὶ εἰς τὸν 10
 Ἀμασά τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεθέρ, τοὺς ὁποίους ἐφόνευσε, καὶ ἔχυσε τὸ αἷμα τοῦ πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔβαλε τὸ αἷμα 11
 τοῦ πολέμου εἰς τὴν ζώνην αὐτοῦ, τὴν περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ τὰ εἰς τοὺς πόδας 12
 αὐτοῦ. Κάμε λοιπὸν κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ ἡ πολιὰ αὐτοῦ ἄς μὴ καταβῇ εἰς τὸν ἄδην ἐν εἰρήνῃ. Πρὸς 13
 τοὺς υἱοὺς ὅμως τοῦ Βαρζελλαΐ τοῦ Γαλααδίτου κάμε ἔλεος, καὶ ἄς ἦναι ἐκ τῶν ἐσθιόντων ἐπὶ τῆς τραπέζης 14
 σου· διότι οὕτως ἐπλησίασαν πρὸς ἐμὲ, ὅτε ἔφευγον ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Καὶ 15
 ἰδοὺ, μετὰ σοῦ Σιμεὶ ὁ υἱὸς τοῦ Γηρά, ὁ Βενιαμίτης, ἀπὸ Βαουρεῖμ, ὅστις μὲ κατηράσθη κατάραν ὀδυνηράν 16
 καθ' ἣν ἡμέραν ἐπορευόμην εἰς Μαχαναΐμ· κατέβη ὅμως πρὸς ἀπάντησίν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὥμοσα 17
 πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Δὲν θέλω σὲ θανατώσῃ διὰ ῥομφαίας. Τώρα λοιπὸν μὴ ἀθώωσθαι αὐτόν· 18
 διότι εἶσαι ἀνὴρ σοφὸς καὶ ἐξεύρεις τί πρέπει νὰ κάμῃς εἰς αὐτόν, καὶ νὰ καταβιάσῃς τὴν πολιὰν αὐτοῦ μὲ 19
 αἷμα εἰς τὸν ἄδην. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Δαβίδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ πόλει Δαβίδ. Αἱ ἡμέραι 20
 δέ, τὰς ὁποίας ἐβασίλευσεν ὁ Δαβίδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ἔγειναν τεσσαράκοντα ἔτη· ἑπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν 21
 καὶ τριάκοντα τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἐκάθησεν ὁ Σολομών ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαβίδ τοῦ πατρὸς 22
 αὐτοῦ· καὶ ἐστερεώθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα. Ἀδωνίας δὲ ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγελῆς ἦλθε πρὸς τὴν Βῆθσαβεέ, τὴν 23
 μητέρα τοῦ Σολομῶντος. Ἡ δὲ εἶπεν, Ἐρχεσθαι ἐν εἰρήνῃ· καὶ εἶπεν, Ἐν εἰρήνῃ. Ἐπειτα εἶπεν, Ἐχω λόγον 24
 τινὰ νὰ εἶπω πρὸς σε. Ἡ δὲ εἶπε, Λάλησον. Καὶ εἶπε, Σὺ ἐξεύρεις ὅτι εἰς ἐμὲ ἀνῆκεν ἡ βασιλεία καὶ εἰς ἐμὲ 25
 εἶχε στήσει πᾶς ὁ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ νὰ βασιλεύσῃ· ἡ βασιλεία ὅμως ἐστράφη καὶ ἔγινε τοῦ 26
 ἀδελφοῦ μου· διότι παρὰ Κυρίου ἔγεινεν εἰς αὐτόν· τώρα λοιπὸν ζητῶ μίαν αἵτησιν παρὰ σοῦ· μὴ ἀρνηθῇς 27
 ταύτην εἰς ἐμὲ. Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λάλει. Καὶ εἶπεν, Εἰπέ, παρακαλῶ, πρὸς τὸν Σολομῶντα τὸν βασιλέα, 28
 διότι δὲν θέλει σοὶ ἀρνηθῇ τοῦτο, νὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ τὴν Ἀθισαγ τὴν Σουναμίτιν διὰ γυναῖκα. Καὶ εἶπεν ἡ 29
 Βῆθσαβεέ, Καλῶς· ἐγὼ θέλω λαλήσῃ περὶ σοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ Βῆθσαβεέ πρὸς τὸν βασιλέα 30
 Σολομῶντα, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτόν περὶ τοῦ Ἀδωνίου. Καὶ ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς καὶ

προσεκύνησεν αὐτήν· ἔπειτα ἐκάθην ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐτέθη θρόνος εἰς τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως·
 20 καὶ ἐκάθην εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε, Μίαν μικρὰν αἴτησιν ζητῶ παρὰ σοῦ· μὴ ἀρνηθῇς ταύτην εἰς ἐμέ.
 21 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς, Ζήτησον, μήτηρ μου· διότι δὲν θέλω σοὶ ἀρνηθῇ. Ἡ δὲ εἶπεν, Ἄσ' δοθῇ ἡ
 22 Ἀθισάγ ἡ Σουναμίτις εἰς τὸν Ἀδωνίαν τὸν ἀδελφόν σου διὰ γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς Σολομών
 εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, Καὶ διὰ τί σὺ ζητεῖς τὴν Ἀθισάγ τὴν Σουναμίτιν διὰ τὸν Ἀδωνίαν ζήτησον δὲ αὐτὸν
 καὶ τὴν βασιλείαν, διότι εἶναι μεγαλῆτέρός μου ἀδελφός· καὶ δὲ αὐτὸν καὶ διὰ τὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ διὰ
 23 τὸν Ἰωάβ τὸν υἱὸν τῆς Σερουῖας. Καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς Σολομών πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, Οὕτω νὰ κάμῃ ὁ
 24 Θεὸς εἰς ἐμὲ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ὁ Ἀδωνίας δὲν ἐλάλησεν τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ
 τώρα, ᾧ Κύριος, ὅστις μὲ ἐστερέωσε καὶ μὲ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὅστις ἔκαμην
 25 εἰς ἐμὲ οἶκον, καθὼς ὑπεσχέθη, σήμερον θέλει θανατωθῇ ὁ Ἀδωνίας. Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σολομών
 26 διὰ χειρὸς τοῦ Βεναΐα, υἱοῦ τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀπέθανε. Πρὸς δὲ τὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰς Ἀναθὼθ ὕπαγε, εἰς τοὺς ἀγροὺς σου· διότι εἶσαι ἄξιος θανάτου· ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
 δὲν θέλω σὲ θανατώσει, ἐπειδὴ ἐσῆκώσας τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἔμπροσθεν Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ
 27 ἐπειδὴ ἐκακοπάθησας εἰς πάντα ὅσα ἐκακοπάθησεν ὁ πατὴρ μου. Καὶ ἀπέβαλεν ὁ Σολομών τὸν Ἀβιάθαρ
 ἀπὸ τοῦ νὰ ᾔναι ἱερεὺς τοῦ Κυρίου· διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν περὶ τοῦ οἴκου
 28 τοῦ Ἡλεὶ ἐν Σηλῶ. Καὶ ἡ φήμη ἦλθε μέχρι τοῦ Ἰωάβ· διότι ὁ Ἰωάβ ἐκλινεν ὀπίσω τοῦ Ἀδωνίου, ἂν καὶ δὲν
 ἐκλινεν ὀπίσω τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν κεράτων
 29 τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα, Ὅτι ὁ Ἰωάβ ἔφυγεν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
 Κυρίου· καὶ ἰδοὺ, εἶναι πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου. Τότε ἀπέστειλεν ὁ Σολομών Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ,
 30 λέγων, Ὑπαγε, πέσον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦλθεν ὁ Βεναΐας εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, οὕτω
 λέγει ὁ βασιλεὺς· Ἐξέλθε. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐνταῦθα θέλω ἀποθάνει. Καὶ ἀνέφερον ὁ Βεναΐας ἀπόκρισιν
 31 πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Οὕτως εἶπεν ὁ Ἰωάβ καὶ οὕτω μοι ἀπεκρίθη. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Κάμε
 ὡς εἶπε, καὶ πέσον ἐπ' αὐτόν καὶ θάψον αὐτόν· διὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὸ αἷμα αἵμα, τὸ ὁποῖον ἔχυσεν ὁ Ἰωάβ, ἀπ'
 32 ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου· καὶ ὁ Κύριος θέλει στρέψει τὸ αἷμα αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,
 ὅστις ἔπεσεν ἐπὶ δύο ἀνδρας δικαιτέρους καὶ καλητέρους παρ' αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς διὰ ῥομφαίας,
 μὴ εἰδότος τοῦ πατρὸς μου Δαβὶδ, τὸν Ἀβενὴρ τὸν υἱὸν τοῦ Νήρ, τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τὸν Ἀμασά
 33 τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεθέρ, τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἰούδα· καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει τὰ αἵματα αὐτῶν κατὰ τῆς κεφαλῆς
 τοῦ Ἰωάβ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα· ἐπὶ δὲ τὸν Δαβὶδ καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
 34 καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εἰρήνη παρὰ Κυρίου ἕως αἰῶνος. Τότε ἀνέβη
 Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἐτάφη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ
 35 ἐρήμῳ. Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· καὶ Σαδὼκ
 36 τὸν ἱερέα κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ Ἀβιάθαρ. Καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Σιμεὶ καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτόν, Οἰκοδόμησον εἰς σεαυτὸν οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κατοίκει ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν εἰς οὐδὲν
 37 μέρος· διότι καθ' ἣν ἡμέραν ἐξέλθῃς καὶ περάσῃς τὸν χεῖμαρρον Κέδρων, ἔξευρε βεβαίως ὅτι ἐξάπαντος θέλεις
 38 θανατωθῇ· τὸ αἷμά σου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου. Καὶ εἶπεν ὁ Σιμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Καλὸς ὁ λόγος·
 καθὼς εἶπεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, οὕτω θέλει κάμει ὁ δοῦλός σου. Καὶ ἐκάθην ὁ Σιμεὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ
 39 ἡμέρας πολλάς. Καὶ μετὰ τρία ἔτη, δύο ἐκ τῶν δούλων τοῦ Σιμεὶ ἐδραπέτευσαν πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, υἱὸν τοῦ
 40 Μααχά, τὸν βασιλέα τῆς Γάθ· καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σιμεὶ, λέγοντες, Ἰδοὺ, οἱ δοῦλοί σου εἶναι ἐν Γάθ. Καὶ
 ὁ Σιμεὶ ἐσηκώθη καὶ ἔστρωσε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ὑπῆγεν εἰς Γάθ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, διὰ νὰ ζητήσῃ τοὺς δούλους
 41 αὐτοῦ· καὶ ὑπῆγεν ὁ Σιμεὶ καὶ ἔφερε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἀπὸ Γάθ. Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Σολομῶντα, ὅτι
 42 ὁ Σιμεὶ ὑπῆγεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάθ καὶ ἐπέστρεψε. Καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Σιμεὶ καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν σὲ ὥρκισα εἰς τὸν Κύριον καὶ διεμαρτυρήθην πρὸς σέ, λέγων, Ἐξευρε βεβαίως, ὅτι καθ'
 ἣν ἡμέραν ἐξέλθῃς καὶ περιπατήσῃς ἔξω ὅπουδῆποτε, ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει καὶ σὺ μοὶ εἶπας, Καλὸς ὁ
 43 λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσα· διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐφύλαξας τὸν ὅρκον τοῦ Κυρίου καὶ τὴν προσταγὴν, τὴν ὁποίαν
 44 προσέταξα εἰς σέ· Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιμεὶ, Σὺ ἐξεύρεις ὅλην τὴν κακίαν, τὴν ὁποίαν γνωρίζει
 ἡ καρδιά σου, τί ἔπραξας εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα μου· διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἔστρεψε τὴν κακίαν σου κατὰ
 45 τῆς κεφαλῆς σου· ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομών θέλει εἶσθαι εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος τοῦ Δαβὶδ ἐστερεωμένος
 46 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἕως αἰῶνος. Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξε Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ, ὅστις ἐξελθὼν ἔπεσεν
 ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἡ βασιλεία ἐστερεώθη ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Σολομῶντος.

3 Ἔκαμε δὲ ὁ Σολομών ἐπιγαμίαν μετὰ τοῦ Φαραώ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα τοῦ
 Φαραώ· καὶ ἔφερον αὐτήν εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ, ἕως οὗ ἐτελείωσε νὰ οἰκοδομῇ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸν οἶκον
 2 τοῦ Κυρίου καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ. Πλὴν ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, ἐπειδὴ
 3 δὲν ἦτο ῥητοδομημένος οἶκος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων. Καὶ ἠγάπησεν ὁ Σολομών
 τὸν Κύριον, περιπατῶν εἰς τὰ προστάγματα Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· μόνον ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμιάζεν ἐπὶ τοὺς
 4 ὑψηλοὺς τόπους. Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς εἰς Γαθαὼν, διὰ νὰ θυσιάσῃ ἐκεῖ· διότι ἐκεῖνος ἦτο ὁ ὑψηλὸς τόπος
 5 ὁ μέγας· χίλια ὀλοκαυτώματα προσέφερεν ὁ Σολομών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο. Ἐφάνη δὲ ὁ Κύριος ἐν
 6 Γαθαὼν εἰς τὸν Σολομῶντα καθ' ὕπνον διὰ νυκτός· καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ζήτησον τί νὰ σοὶ δώσω. Ὁ δὲ Σολομών
 εἶπε, Σὺ ἔκαμες μέγα ἔλεος πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, ἐπειδὴ περιεπάτησεν ἐνώπιόν σου
 ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ· καὶ ἐφύλαξας εἰς αὐτόν τὸ μέγα τοῦτο ἔλεος

καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὸν υἱὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ τώρα, Κύριε 7
 Θεέ μου, σὺ ἔκαμες τὸν δοῦλόν σου βασιλέα ἀντὶ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ εἶμαι παιδάριον μικρόν· 8
 δὲν ἐξεύρω πῶς νὰ ἐξέρχωμαι καὶ νὰ εἰσέρχωμαι· καὶ ὁ δοῦλός σου εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον 9
 ἐξέλεξας, λαοῦ μεγάλου, ὅστις ἐκ τοῦ πληθους δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ οὐδὲ νὰ λογαριασθῇ· δὸς λοιπὸν 10
 εἰς τὸν δοῦλόν σου καρδίαν νοήμονα εἰς τὸ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου, διὰ νὰ διακρίνω μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ· 11
 διότι τίς δύναται νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου τοῦτον τὸν μέγαν· Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Σολομών 12
 ἐζήτησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς αὐτόν, Ἐπειδὴ ἐζήτησας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐζήτησας 13
 εἰς σεαυτὸν πολυζῶϊαν, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πλοῦτη, καὶ δὲν ἐζήτησας τὴν ζωὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ἀλλ' 14
 ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν σύνεσιν διὰ νὰ ἐννοῇς κρίσιν, ἰδοὺ, ἔκαμα κατὰ τοὺς λόγους σου· ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς σέ 15
 καρδίαν σοφὴν καὶ συνειτήν, ὥστε δὲν ἐστάθῃ πρότερόν σου ὁμοίός σου, οὐδὲ μετὰ σέ θέλει ἀναστηθῇ ὁμοίός 16
 σου· ἔτι δὲ ἔδωκα εἰς σέ καὶ ὁ, τι δὲν ἐζήτησας, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὥστε μεταξὺ τῶν βασιλέων δὲν θέλει 17
 εἶσθαι οὐδεὶς ὁμοίός σου καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας σου· καὶ ἐὰν περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς μου, φυλάττων τὰ 18
 διατάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβὶδ ὁ πατὴρ σου, τότε θέλω μακρύνει τὰς ἡμέρας 19, 20
 σου. Καὶ ἐξύπνησεν ὁ Σολομών· καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἐνύπνιον. Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐστάθῃ ἐνώπιον 21
 τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔκαμεν εἰρηνικὰς προσφορὰς καὶ 22
 ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντα τοὺς δούλους αὐτοῦ. Τότε ἦλθον δύο γυναῖκες πόρνοι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ 23
 ἐστάθησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ἡ μία γυνή, ὦ, κύριέ μου ἐγὼ καὶ ἡ γυνή αὕτη κατοικοῦμεν ἐν τῇ 24
 αὐτῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐγέννησα συγκατοικοῦσα μετ' αὐτῆς· τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν ἀφοῦ ἐγὼ ἐγέννησα, ἐγέννησε καὶ 25
 ἡ γυνή αὕτη· καὶ ἡμεθα ὁμοῦ· δὲν ἦτο ξένος μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ· μόνον ἡμεῖς αἱ δύο ἡμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ· 26
 καὶ τὴν νύκτα ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης, ἐπειδὴ ἐκοιμήθη ἐπ' αὐτόν· καὶ αὕτη σηκωθείσα τὸ 27
 μεσονύκτιον, ἔλαβε τὸν υἱὸν μου ἐκ τοῦ πλαγίου μου, ἐνῶ ἡ δούλῃ σου ἐκοιμᾶτο, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν 28
 κόλπον αὐτῆς· τὸν δὲ υἱὸν αὐτῆς τὸν νεκρὸν ἔβαλεν εἰς τὸν κόλπον μου· καὶ ὅτε ἐσηκώθην τὸ πρωῒ, διὰ νὰ 29
 θηλάσω τὸν υἱὸν μου, ἰδοὺ, ἦτο νεκρός· πλὴν ἀφοῦ τὸ πρωῒ παρετήρησα αὐτό, ἰδοὺ, δὲν ἦτο ὁ υἱὸς μου τὸν 30
 ὁποῖον ἐγέννησα. Ἡ δὲ ἄλλη γυνή εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ὁ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου, ὁ δὲ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου. 31
 Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ὁ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου, ὁ δὲ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου. Οὕτως ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ 32
 βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἡ μὲν λέγει, Οὗτος ὁ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου, ὁ δὲ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου· ἡ 33
 δὲ λέγει, Οὐχί, ἀλλ' ὁ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου, ὁ δὲ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, φέρετέ μοι 34
 μάχαιραν. Καὶ ἔφεραν τὴν μάχαιραν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Διαιρέσατε εἰς δύο τὸ 35
 παιδίον τὸ ζῶν, καὶ δότε τὸ ἥμισυ εἰς τὴν μίαν καὶ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν ἄλλην. Τότε ἡ γυνή, τῆς ὁποίας ἦτο ὁ 36
 υἱὸς ὁ ζῶν, ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, διότι τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἐπόνεσαν διὰ τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ εἶπεν, ὦ, 37
 κύριέ μου, δὸς εἰς αὐτὴν τὸ παιδίον τὸ ζῶν, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον μὴ θανατώσῃς αὐτό. Ἡ δὲ ἄλλη εἶπε, 38
 Μήτε ἰδικὸν μου ἂς ἦναι, μήτε ἰδικὸν σου· διαιρέσατε αὐτό. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε, Δότε εἰς αὐτὴν 39
 τὸ παιδίον τὸ ζῶν, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον μὴ θανατώσῃτε αὐτό· αὕτη εἶναι μήτηρ αὐτοῦ. Καὶ ἤκουσε πᾶς 40
 ὁ Ἰσραὴλ περὶ τῆς κρίσεως, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ἔκρινε, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν βασιλέα· διότι εἶδον ὅτι σοφία 41
 Θεοῦ ἦτο ἐν αὐτῷ διὰ νὰ κάμνῃ κρίσιν·

Ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομὼν ἐβασίλευεν ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ ἄρχοντες, τοὺς ὁποίους 4, 2
 εἶχεν· Ἀζαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Σαδῶκ, αὐλάρχης· Ἐλιορέφ καὶ Ἀχιά, οἱ υἱοὶ τοῦ Σεισά, γραμματεῖς· Ἰωσαφάτ, ὁ 3
 υἱὸς τοῦ Ἀχιούδ, ὑπομνηματογράφος· καὶ Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· καὶ Σαδῶκ καὶ 4
 Ἀθιάθαρ, ἱερεῖς· καὶ Ἀζαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Νάθαν, ἐπὶ τοὺς σιτάρχας· καὶ Ζαβούδ, υἱὸς τοῦ Νάθαν, πρῶτος 5
 ἀξιωματικός, φίλος τοῦ βασιλέως· καὶ Ἀχισάρ, οἰκονόμος· καὶ Ἀδωνιράμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβδά, ἐπὶ τῶν φόρων. 6
 εἶχε δὲ ὁ Σολομὼν δώδεκα σιτάρχας ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ προέβλεπον τὰς τροφὰς εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς 7
 τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἐνὸς μηνὸς πρόβλεψιν ἔκαμνεν ἕκαστος τὸν χρόνον. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ὁ 8
 υἱὸς τοῦ Οὐρ σιτάρχης ἐν τῷ ὅρει Ἐφραΐμ· ὁ υἱὸς τοῦ Δεκέρ, ἐν Μακάς καὶ ἐν Σααλιμ καὶ Βαίθσεμς καὶ 9
 Αἰλὼν τῆς Βαϊθάναν· ὁ υἱὸς τοῦ Ἑσεδ, ἐν Ἀρουβάθ· ὑπὸ τοῦτον ἦτο Σωχὼ καὶ πᾶσα γῆ Ἐφέρ· ὁ υἱὸς τοῦ 10, 11
 Ἀθιναάβ, ἐν πάσῃ τῇ Νάφαθδὼρ· οὗτος εἶχε γυναῖκα Ταφάθ, τὴν θυγατέρα τοῦ Σολομῶντος· Βαανὰ, ὁ υἱὸς 12
 τοῦ Ἀχιλούδ, ἐν Θαανὰ καὶ Μεγιδδὼ καὶ πάσῃ τῇ αἰθσάν, ἥτις εἶναι πλησίον τῆς Σαρθανὰ ὑπὸ τὴν Ἰεζραέλ, 13
 ἀπὸ Βαίθσαν ἕως Ἀβέλμεολά, ἕως ἐπέκεινα Ἰοκμεάμ· ὁ υἱὸς τοῦ Γεβέρ, ἐν Ῥαμὼθγαλαάδ· οὗτος εἶχε τὰς 14
 κώμας τοῦ Ἰαείρ, υἱοῦ Μανασσῆ, τὰς ἐν Γαλαάδ· οὗτος εἶχε καὶ τὴν ἐπαρχίαν Ἀργόβ, τὴν ἐν Βασάν, ἐξήκοντα 15
 πόλεις μεγάλας μὲ τεῖχη καὶ χαλκίνοους μοχλοὺς· Ἀχιναδάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰδδὼ, ἐν Μαχαναΐμ· Ἀχιμάας, ἐν 16
 Νεφθαλί· καὶ οὗτος ἔλαβε διὰ γυναῖκα Βασεμάθ, τὴν θυγατέρα τοῦ Σολομῶντος· Βαανὰ, ὁ υἱὸς τοῦ Χουσαΐ, 17
 ἐν Ἀσιήρ καὶ ἐν Ἀλώθ· Ἰωσαφάτ, ὁ υἱὸς τοῦ Φαρούα, ἐν Ἰσάχαρ· Σιμεΐ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἠλὰ, ἐν Βενιαμίν· Γεβέρ, 18, 19
 ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρεί, ἐν γῇ Γαλαάδ, τῇ γῇ τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ τοῦ Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν· 20
 καὶ ἦτο ὁ μόνος σιτάρχης ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. Ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἦσαν πολυάριθμοι ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν 21
 θάλασσαν κατὰ τὸ πλῆθος, τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ εὐθυμοῦντες. Καὶ ἐξουσίαζεν ὁ Σολομὼν ἐπὶ πάντα τὰ 22
 βασίλεια, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων, καὶ ἕως τῶν ὀρίων τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἔφερον δῶρα καὶ 23
 ἦσαν δούλοι εἰς τὸν Σολομῶνα καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ἡ δὲ τροφή τοῦ Σολομῶντος διὰ μίαν 24
 ἡμέραν ἦτο τριάκοντα κόροι σερμιδάλεως καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου, δέκα βόες σιτευτοὶ καὶ εἴκοσι βόες 25
 νομαδικοὶ καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ ἀγρίων αἰγῶν καὶ δορκάδων καὶ πτηνῶν θρεπτῶν. Διότι 26
 ἐξουσίαζεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ Θαψὰ ἕως Γάζης, ἐπὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς ἐντεῦθεν

25 τοῦ ποταμοῦ· καὶ εἶχεν εἰρήνην πανταχόθεν κύκλῳ αὐτοῦ. Κατῳκεῖ δὲ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐν ἀσφαλείᾳ, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ, ἀπὸ Δὺν ἕως Βήρσαβε, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ
26 Σολομῶντος. Καὶ εἶχεν ὁ Σολομὼν τεσσαράκοντα χιλιάδας σταύλους ἵππων διὰ τὰς ἀμάξας αὐτοῦ καὶ δώδεκα
27 χιλιάδας ἵππους. Καὶ οἱ σιτάρχαι ἐκεῖνοι προεμήθευσον τροφὰς διὰ τὸν βασιλέα Σολομῶντα καὶ διὰ πάντας
28 τοὺς προσερχομένους εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως Σολομῶντος, ἕκαστος εἰς τὸν μῆνα αὐτοῦ· δὲν ἄφινον
29 τόπον ὅπου ἦσαν, ἕκαστος κατὰ τὸ διωρισμένον εἰς αὐτόν. Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Σολομῶντα σοφίαν
30 καὶ φρόνησιν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔκτασιν πνεύματος, ὥς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Καὶ
31 Αἰγύπτου· διότι ἦτο σοφώτερος παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸν Ἑθὺν τὸν Ἑβραῖον καὶ τὸν Αἰμὼν
32 καὶ τὸν Χαλκὼν καὶ τὸν Δαρδὰ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Μαῶλ· καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ ἦτο εἰς πάντα τὰ ἔθνη κύκλῳ. Καὶ
33 ἐλάλησε τρισχιλία παροιμίας· καὶ αἱ ῥαὶ αὐτοῦ ἦσαν χίλια καὶ πέντε. Καὶ ἐλάλησε περὶ δένδρων, ἀπὸ τῆς
34 κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, μέχρι τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκφυομένης ἐπὶ τοῦ τοίχου· ἐλάλησεν ἔτι περὶ τετραπόδων
καὶ περὶ πτηνῶν καὶ περὶ ἐρπετῶν καὶ περὶ ἰχθύων. Καὶ ἤρχοντο ἐκ πάντων τῶν λαῶν διὰ τὴν ἀκούσασιν τὴν
σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ βασιλεὺς τῆς Τύρου τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τὸν Σολομῶντα, ἀκούσας ὅτι
2 ἔχρισαν αὐτὸν βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· διότι ὁ Χειράμ ἠγάπα πάντοτε τὸν Δαβὶδ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ
3 Σολομὼν πρὸς τὸν Χειράμ, λέγων, Σὺ ἐξεύρεις ὅτι Δαβὶδ ὁ πατὴρ μου δὲν ἠδυνήθη νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον
4 εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἐξ αἰτίας τῶν πολέμων τῶν περικυκλούντων αὐτὸν πανταχόθεν, ἕως οὗ
5 εἰς ἐμὲ ἀνάπαυσιν πανταχόθεν· δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐπίβουλος οὔτε ἀπάντημα κακόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ λέγω νὰ
οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καθὼς ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα
μου, λέγων, Ὁ υἱὸς σου, τὸν ὁποῖον θέλω βάλλει ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος θέλει οἰκοδομήσῃ τὸν
6 οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου· τώρα λοιπὸν πρόσταξον νὰ κόψωσιν εἰς ἐμὲ κέδρους ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ οἱ δοῦλοι
μου θέλουσιν εἶσθαι μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ θέλω δώσει εἰς σὲ μισθὸν διὰ τοὺς δούλους σου, κατὰ πάντα
ὅσα εἶπας· διότι σὺ ἐξεύρεις ὅτι μεταξὺ ἡμῶν δὲν εἶναι οὐδεὶς οὕτως ἔμπειρος νὰ κόπῃ ξύλα, ὥς οἱ Σιδωνιοί.
7 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Χειράμ τοὺς λόγους τοῦ Σολομῶντος, ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος σήμερον,
8 ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν Δαβὶδ υἱὸν σοφὸν ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ πρὸς τὸν
Σολομῶντα, λέγων, Ἦκουσα περὶ ὧν ἐμήνυσας πρὸς ἐμέ· ἐγὼ θέλω κάμει πᾶν τὸ θέλημά σου διὰ ξύλα
9 κέδρινα καὶ διὰ ξύλα πεύκινα· οἱ δοῦλοί μου θέλουσι καταβιβάζει αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ἐγὼ θέλω κάμει νὰ φέρωσιν αὐτὰ εἰς σχεδιάς διὰ τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ τόπου ὄντινα μηνύσῃς πρὸς
ἐμέ, καὶ νὰ λύσωσιν αὐτὰ ἐκεῖ· σὺ δὲ θέλεις παραλάβει αὐτά· θέλεις δὲ ἐκπληρώσει καὶ σὺ τὸ θέλημά μου,
10 δίδων τροφὰς διὰ τὸν οἶκόν μου. Ἔδιδε λοιπὸν ὁ Χειράμ εἰς τὸν Σολομῶντα ξύλα κέδρινα καὶ ξύλα πεύκινα,
11 ὅσα ἤθελεν. Ὁ δὲ Σολομὼν ἔδωκεν εἰς τὸν Χειράμ εἴκοσι χιλιάδας κόρων σίτου διὰ τροφήν τοῦ οἴκου αὐτοῦ
12 καὶ εἴκοσι κόρους ἐλαίου κοπανισμένου· οὕτως ἔδιδεν ὁ Σολομὼν εἰς τὸν Χειράμ κατ' ἔτος. Καὶ ἔδωκεν ὁ
Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα σοφίαν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτόν· καὶ ἦτο εἰρήνη μετὰ Χειράμ καὶ Σολομῶντος· καὶ
13 ἕκαμον συνθήκην ἀμφότεροι. Ἔκαμε δὲ ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἀνδρολογίαν ἐκ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἦτο
14 ἡ ἀνδρολογία τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. Καὶ ἀπέστελλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδας τὸν μῆνα
κατὰ ἀλλαγὴν· ἕνα μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τῆς ἀνδρολογίας ἦτο
15 ὁ Ἀδωνιράμ. Καὶ εἶχεν ὁ Σολομὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀχθοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων
16 ἐν τῷ ὄρει· ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τῶν διωρισμένων παρὰ τοῦ Σολομῶντος, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῶν ἔργων, τρεῖς
17 χιλιάδες καὶ τριακόσιοι, ἐπιστατοῦντες ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν δουλεύοντα εἰς τὰ ἔργα. Προσέταξε δὲ ὁ βασιλεὺς,
18 καὶ μετέφεραν λίθους μεγάλους, λίθους ἐκλεκτοὺς, λίθους πελεκητοὺς, διὰ τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου. Καὶ
ἐπελέκησαν οἱ οἰκοδόμοι τοῦ Σολομῶντος καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ Χειράμ καὶ οἱ Γίβλιοι, καὶ ἡτοίμασαν τὰ ξύλα
καὶ τοὺς λίθους, διὰ νὰ οἰκοδομήσωσιν τὸν οἶκον.

6 Καὶ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ καὶ ὀγδοηκοστῷ ἔτει ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τὸ τέταρτον
2 ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Σολομῶντος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, κατὰ τὸν μῆνα Ζίφ, ὅστις εἶναι ὁ δευτερὸς μῆν, ἤρχισε νὰ
3 οἰκοδομῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ τοῦ οἴκου, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ὠκοδόμησεν εἰς τὸν Κύριον,
4 τὸ μῆκος αὐτοῦ ἦτο ἐξήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἴκοσι, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριάκοντα πηχῶν. Τὸ
5 δὲ πρόναον, τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ τοῦ οἴκου, εἶχε μῆκος εἴκοσι πηχῶν, κατὰ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου·
6 καὶ πλάτος δέκα πηχῶν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου. Καὶ ἕκαμεν εἰς τὸν οἶκον παράθυρα πλάγια ἀδιόρατα. Καὶ
7 ὠκοδόμησε κολλητὰ μὲ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου οἰκήματα κύκλῳ, κολλητὰ μὲ τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ,
8 καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ χρηστηρίου· οὕτως ἕκαμεν οἰκήματα κύκλῳ. Τοῦ κατωτέρου οἰκήματος τὸ πλάτος ἦτο
9 πέντε πηχῶν, καὶ τοῦ μέσου ἕξ πηχῶν τὸ πλάτος, καὶ τοῦ τρίτου ἑπτὰ πηχῶν τὸ πλάτος· διότι ἔξωθεν τοῦ οἴκου
10 ἕκαμε στενὰ ὑποστηρίγματα κύκλῳ, διὰ νὰ μὴ εἰσέρχωνται αἱ δοκοὶ εἰς τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου. Καὶ ὁ οἶκος,
11 ἐνῷ ὠκοδομεῖτο, ὠκοδομήθη μὲ λίθους προητοιμασμένους πρὶν μετακομισθῶσιν ἐκεῖ· ὥστε οὔτε σφύρα οὔτε
12 πέλεκυς οὐδὲν σιδηροῦν ἐργαλεῖον δὲν ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐνῷ ὠκοδομεῖτο. Ἡ θύρα τῶν μέσων οἰκημάτων
13 ἦτο εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ οἴκου· καὶ ἀνέβαινον εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ μέσου διὰ κλίμακος ἐλικοειδοῦς, καὶ
14 ἐκ τοῦ μέσου εἰς τὰ τριώροφα. Οὕτως ὠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ ἐτελείωσεν αὐτόν· καὶ ἐστέγασεν τὸν οἶκον μὲ

ὄροφας κοιλωτάς καὶ κοσμήματα ἐκ κέδρου. Καὶ φοκοδόμησε τὰ οἰκήματα κολλητὰ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον, πέντε 10
 πηχῶν τὸ ὕψος· καὶ συνείχοντο μετὰ τοῦ οἴκου διὰ ξύλων κεδρίνων. Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν 11
 Σολομῶντα, λέγων, Περὶ τοῦ οἴκου τούτου, τὸν ὅποιον σὺ οἰκοδομεῖς, ἐὰν περιπατῇς εἰς τὰ διατάγματά μου 12
 καὶ ἐκτελῇς τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολάς μου περιπατῶν εἰς αὐτάς, τότε θέλω θεβαιώσαι 13
 τὸν λόγον μου μετὰ σοῦ, τὸν ὅποιον ἐλάλησα πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα σοῦ· καὶ θέλω κατοικεῖν ἐκ μέσῳ τῶν 14
 υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δὲν θέλω ἐγκαταλίπει τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ. Οὕτως φοκοδόμησεν ὁ Σολομὼν τὸν οἶκον καὶ 15
 συνετέλεσεν αὐτόν. Καὶ ἐσανίδωσε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν μὲ σανίδας κεδρίνας, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 16
 τοῦ οἴκου ἕως τῶν τοίχων τῆς στέγης· μὲ ξύλον ἐσκέπασεν αὐτὰ ἔσωθεν· καὶ ἐσκέπασε τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου 17
 μὲ σανίδας πευκίνας. Ἐσανίδωσεν ἔτι μὲ σανίδας κεδρίνας εἴκοσι πηχῶν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἴκου, ἀπὸ 18
 τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν τοίχων· καὶ ἐσανίδωσεν αὐτὸ ἔσωθεν διὰ τὸ ἵνα ᾖ τὸ χρηστήριον, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. 19
 Ὁ δὲ οἶκος, τουτέστι ὁ ναὸς ὁ κατέμπροσθεν, ἦτο τεσσαράκοντα πηχῶν μήκους. Καὶ τὰ κέδρινα ξύλα τοῦ 20
 οἴκου ἔσωθεν ἦσαν γεγλυμμένα μὲ κάλυκας καὶ ἀνοικτὰ ἄνθη· τὰ πάντα κέδρινα· δὲν ἐφαίνετο λίθος. Καὶ 21
 ἠτοίμασε τὸ χρηστήριον εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἴκου, διὰ τὸ ἵνα θέσῃ ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου. 22
 Καὶ τὸ χρηστήριον εἶχε κατὰ πρόσωπον εἴκοσι πηχῶν μήκος καὶ εἴκοσι πηχῶν πλάτος καὶ εἴκοσι πηχῶν ὕψος· 23
 καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ καθαρὸν χρυσίον· οὕτως ἐσκέπασε καὶ τὸ θυσιαστήριον μὲ κέδρον. Καὶ ἐσκέπασεν 24
 ὁ Σολομὼν τὸν οἶκον ἔσωθεν μὲ καθαρὸν χρυσίον· καὶ ἔκαμε χώρισμα μὲ ἀλύσεις χρυσοῦς ἐμπροσθεν τοῦ 25
 χρηστηρίου καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ χρυσίον. Καὶ ὅλον τὸν οἶκον ἐσκέπασε μὲ χρυσίον, ἕως οὗ συνετέλεσεν 26
 ὅλον τὸν οἶκον· ἐσκέπασεν ἔτι μὲ χρυσίον ὅλον τὸ θυσιαστήριον, τὸ πλησίον τοῦ χρηστηρίου. Ἐσώθεν δὲ τοῦ 27
 χρηστηρίου ἔκαμε δύο χερουβεὶμ ἐκ ξύλου ἐλαίας, δέκα πηχῶν τὸ ὕψος. Καὶ ἦτο πέντε πηχαι ἡ μία πτέρυξ 28
 τοῦ χερουβ καὶ πέντε πηχαι ἡ ἄλλη πτέρυξ τοῦ χερουβ· ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς μιᾶς πτέρυγος αὐτοῦ ἕως τοῦ 29
 ἄκρου τῆς ἄλλης πτέρυγος αὐτοῦ, δέκα πηχαι. Καὶ τὸ ἄλλο χερουβ ἦτο δέκα πηχῶν· τοῦ αὐτοῦ μέτρου καὶ 30
 τῆς αὐτῆς κατασκευῆς ἦσαν ἀμφότερα τὰ χερουβεὶμ. Τὸ ὕψος τοῦ ἐνὸς χερουβ δέκα πηχῶν, καὶ οὕτω τοῦ 31
 ἄλλου χερουβ. Καὶ ἔθεσε τὰ χερουβεὶμ ἐν μέσῳ τοῦ ἐνδοτάτου οἴκου· καὶ εἶχον τὰ χερουβεὶμ τὰς πτέρυγας 32
 αὐτῶν ἐξηπλωμένας, ὥστε ἡ πτέρυξ τοῦ ἐνὸς ἤγγιζε τὸν ἕνα τοῖχον· καὶ ἡ πτέρυξ τοῦ ἄλλου χερουβ ἤγγιζε 33
 τὸν ἄλλον τοῖχον· καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἤγγιζον, ἡ μία τὴν ἄλλην, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οἴκου. Καὶ ἐσκέπασε τὰ 34
 χερουβεὶμ μὲ χρυσίον. Καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐνέγλυψε μὲ γλυπτὰ σχήματα χερουβεὶμ 35
 καὶ φοινίκων καὶ ἀνοικτῶν ἀνθῶν, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου ἐσκέπασε μὲ χρυσίον, ἔσωθεν 36
 καὶ ἔξωθεν. Καὶ διὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χρηστηρίου ἔκαμε θύρας ἐκ ξύλου ἐλαίας· τὸ ἀνώφλιον καὶ οἱ παραστάται 37
 ἦσαν ἐν πεντάγωνον. Καὶ αἱ δύο θύραι ἦσαν ἐκ ξύλου ἐλαίας· καὶ ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐταῖς γλυπτὰ χερουβεὶμ καὶ 38
 φοίνικας καὶ ἀνοικτὰ ἄνθη, καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ μὲ χρυσίον, ἐφαπλώσας τὸ χρυσίον ἐπὶ τὰ χερουβεὶμ καὶ ἐπὶ 39
 τοὺς φοίνικας. Οὕτως ἔκαμε καὶ εἰς τὴν πύλην τοῦ ναοῦ παραστάτας ἐκ ξύλου ἐλαίας, ἐν τετράγωνον. Καὶ 40
 αἱ δύο θύραι ἦσαν ἐκ ξύλου πευκίνου· τὰ δύο φύλλα τῆς μιᾶς θύρας ἐδιπλόνοντο, καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς ἄλλης 41
 θύρας ἐδιπλόνοντο. Καὶ ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐτάς χερουβεὶμ καὶ φοίνικας καὶ ἀνοικτὰ ἄνθη· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ 42
 μὲ χρυσίον ἐφηρμοσμένον ἐπὶ τὴν ἀνάγλυφον ἐργασίαν. Καὶ φοκοδόμησε τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν μὲ τρεῖς σειράς 43
 πελεκητῶν λίθων καὶ μὲ μίαν σειρὰν δοκῶν κεδρίνων. Ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει, τὸν μῆνα Ζίφ, ἐτέθησαν τὰ θεμέλια 44
 τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, τὸν μῆνα Βούλ, ὅστις εἶναι ὁ ὀγδοὸς μῆν, ἐτελειώθη ὁ οἶκος 45
 κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ· οὕτως εἰς ἑπτὰ ἔτη φοκοδόμησεν αὐτόν.

Καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ φοκοδόμησεν ὁ Σολομὼν εἰς δεκατρία ἔτη, καὶ ἐτελείωσεν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ 7, 2
 φοκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου· τὸ μήκος αὐτοῦ ἦτο ἑκατὸν πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ 3
 πενήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριάκοντα πηχῶν, ἐπὶ τεσσάρων σειρῶν στύλων κεδρίνων, μὲ δοκοὺς 4
 κεδρίνους ἐπὶ τῶν στύλων. Καὶ ἐστεγάσθη μὲ κέδρον ἄνωθεν τῶν δοκῶν, αἵτινες ἐπεστηρίζοντο ἐπὶ τεσσα- 5
 ράκοντα πέντε στύλων, δεκαπέντε εἰς τὴν σειρὰν. Καὶ ἦσαν παράθυρα εἰς τρεῖς σειράς, καὶ ἀνταπεκρίνετο 6
 παράθυρον εἰς παράθυρον κατὰ τρεῖς σειράς. Καὶ πᾶσαι αἱ θύραι καὶ οἱ παραστάται ἦσαν τετράγωνοι, μὲ τὰ 7
 παράθυρα· καὶ ἀνταπεκρίνετο παράθυρον εἰς παράθυρον κατὰ τρεῖς σειράς. Καὶ ἔκαμε τὴν στοὰν ἐκ στύλων· 8
 τὸ μήκος αὐτῆς πενήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς τριάκοντα πηχῶν· καὶ ἦτο ἡ στοὰ κατέμπροσθεν τῶν 9
 στύλων τοῦ οἴκου, ὥστε οἱ στύλοι καὶ αἱ δοκοὶ ἦσαν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. Ἐκαμεν ἔτι στοὰν διὰ τὸν θρόνον, 10
 ὅπου ἔμελλε νὰ κρίνῃ, τὴν στοὰν τῆς κρίσεως· καὶ ἦτο ἐστρωμένη μὲ κέδρον ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ ἐδάφους 11
 ἕως τοῦ ἄλλου. Καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἐκάθητο, εἶχε μίαν ἄλλην αὐλὴν ἔσωθεν τῆς στοᾶς, οὗσαν 12
 τῆς αὐτῆς κατασκευῆς. Ὁ Σολομὼν ἔκαμεν ἔτι οἶκον διὰ τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραώ, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει, 13
 ὅμοιον μὲ τὴν στοὰν ταύτην. Πάντα ταῦτα ἦσαν ἐκ λίθων πολυτελῶν, κατὰ τὰ μέτρα τῶν πριονισμένων λίθων, 14
 πριονισμένων διὰ πριονίου, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, ἐκ θεμελίου μέχρι τοῦ γείσου, καὶ ἔξωθεν ἕως τῆς μεγάλης 15
 αὐλῆς. Καὶ τὸ θεμέλιον ἦτο ἐκ λίθων πολυτελῶν, λίθων μεγάλων, λίθων δέκα πηχῶν καὶ λίθων ὀκτὼ πηχῶν. 16
 Καὶ ἐπάνωθεν ἦσαν λίθοι πολυτελεῖς, κατὰ τὸ μέτρον τῶν πριονισμένων λίθων, καὶ κέδροι. Καὶ ἡ μεγάλη αὐλὴ 17
 κυκλόθεν ἦτο ἐκ τριῶν σειρῶν λίθων πριονισμένων καὶ ἐκ μιᾶς σειρᾶς κεδρίνων δοκῶν, καθὼς ἡ ἐσωτέρα αὐλὴ 18
 τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ καθὼς ἡ στοὰ τοῦ οἴκου. Καὶ ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν καὶ ἔλαβε τὸν Χειράμ ἐκ 19
 τῆς Τύρου. Οὗτος ἦτο υἱὸς γυναικὸς χήρας ἐκ φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, χαλκουργός· 20
 καὶ ἦτο πλήρης τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ. Καὶ ἦλθε πρὸς 21
 τὸν βασιλεῆα Σολομῶντα καὶ ἔκαμε πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Διότι ἔχυσεν τοὺς δύο χαλκίνοους στύλους, δεκαοκτὼ 22
 πηχῶν ὕψους ἕκαστον στύλον· γραμμὴ δὲ δώδεκα πηχῶν περιεκύκλωνεν ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἔκαμεν ἐκ 23

χυτοῦ χαλκοῦ δύο ἐπιθέματα, διὰ νὰ θέσῃ αὐτὰ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων· τὸ ὕψος τοῦ ἐνὸς ἐπιθέματος
17 πέντε πηχῶν, καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἄλλου ἐπιθέματος πέντε πηχῶν· καὶ δίκτυα πλεκτὰ εἰργασμένα ἀλυσιδωτὰ ἐκ
συρμάτων, διὰ τὰ ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων· ἐπτά διὰ τὸ ἓν ἐπίθεμα, καὶ ἐπτά διὰ τὸ ἄλλο
18 ἐπίθεμα. Καὶ ἔκαμε τοὺς στύλους, καὶ δύο σειρὰς ῥοδίων κυκλόθεν ἐπὶ τὸ ἓν δίκτυον, διὰ νὰ σκεπάσῃ μὲ
19 ῥόδια τὰ ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων· καὶ ἔκαμε τὸ αὐτὸ εἰς τὸ ἄλλο ἐπίθεμα. Καὶ τὰ ἐπιθέματα,
20 τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων ἐν τῇ στοᾷ, ἦσαν ἐργασίας κρίνων τεσσάρων πηχῶν. Καὶ τὰ ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ
τῶν δύο στύλων εἶχον ῥόδια καὶ ἐπάνωθεν, πλησίον τῆς κοιλίας, τῆς παρὰ τὸ δικτυωτόν· καὶ τὰ ῥόδια ἦσαν
21 διακόσια κατὰ σειρὰν κυκλόθεν ἑφ' ἐκάστου ἐπιθέματος. Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους εἰς τὴν στοᾶν τοῦ ναοῦ·
καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεξιόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχεῖν· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἀριστερόν,
22 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βοάς. Καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν στύλων ἦτο ἐργασία κρίνων· οὕτως ἐτελειώθη ἡ
23 κατασκευὴ τῶν στύλων. Ἔκαμεν ἔτι τὴν χυτὴν θάλασσαν, δέκα πηχῶν ἀπὸ χεῖλους εἰς χεῖλος, στρογγύλην
24 κύκλῳ· καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς πέντε πηχῶν· καὶ γραμμὴν τριάκοντα πηχῶν περιεζώννυνεν αὐτὴν κύκλῳ. Καὶ ὑπὸ
τὸ χεῖλος αὐτῆς κύκλῳ ἦσαν ἀνάγλυφα εἰς σχῆμα κολοκύνθησιν περικυκλοῦντα αὐτὴν, δέκα κατὰ πῆχυν, πε-
25 ρικυκλοῦντα τὴν θάλασσαν κύκλῳ· αἱ δύο σειραὶ τῶν ἀναγλύφων ἦσαν χυμέναι ὁμοῦ μὲ αὐτὴν. Ἰστατο δὲ ἐπὶ
δώδεκα βοῶν· τρεῖς ἔβλεπον πρὸς βορρᾶν, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς δυσμὰς, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς νότον, καὶ
26 τρεῖς ἔβλεπον πρὸς ἀνατολὰς· καὶ ἡ θάλασσα ἔκειτο ἐπ' αὐτῶν· καὶ ὅλα τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἦσαν πρὸς τὰ ἔσω.
27 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς ἦτο μῖα παλάμη, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς κατεσκευασμένον ὡς χεῖλος ποτηρίου, ὡς ἄνθος
28 κρίνου· ἐχώρει δὲ δύο χιλιάδας βάθ. Ἔκαμεν ἔτι δέκα βάσεις χαλκίνας· τεσσάρων πηχῶν τὸ μῆκος τῆς μῖα
29 βάσεως, καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τριῶν πηχῶν τὸ ὕψος αὐτῆς. Ἡ δὲ ἐργασία τῶν βάσεων ἦτο
τοιαύτη· εἶχον συγκλείσματα, καὶ τὰ συγκλείσματα ἦσαν ἐντὸς τῶν κιονίσκων. Καὶ ἐπὶ τῶν συγκλεισμάτων
30 τῶν ἐντὸς τῶν κιονίσκων ἦσαν λέοντες, βόες καὶ χερουβεὶμ· καὶ ἐπὶ τῶν κιονίσκων ἦτο ἄνωθεν τὸ ὑποβάσταγμα·
ὑποκάτωθεν δὲ τῶν λεόντων καὶ βοῶν ἦσαν κροσσοὶ ἀνάγλυφοι κρεμάμενοι. Καὶ ἐκάστη βάση εἶχε τέσσαρας
31 χαλκίνους τροχοὺς καὶ ἄξονας χαλκίους· καὶ αἱ τέσσαρες γωνίαι αὐτῆς εἶχον ὤμους· ὑπὸ τὸν λουτήρα ἦσαν
οἱ ὤμοι χυτοί, ἕκαστος ἀπέναντι τῶν κροσσῶν. Καὶ τὸ στόμα αὐτῆς, ἔσωθεν τῆς κεφαλίδος καὶ ἄνωθεν, ἦτο
μία πῆχη· ἦτο δὲ τὸ στόμα αὐτῆς στρογγύλον, κατεσκευασμένον εἰς τὸ ὑποβάσταγμα, μία πῆχη καὶ ἡμίσεια·
32 καὶ ἔτι ἐπάνω τούτου τοῦ στόματος αὐτῆς ἦσαν ἐγχαραγμένα μετὰ τῶν συγκλεισμάτων αὐτῶν, τετράγωνα ὄντα,
οὐχὶ στρογγύλα. Καὶ ὑπὸ τὰ συγκλείσματα ἦσαν τέσσαρες τροχοὶ· καὶ οἱ ἄξονες τῶν τροχῶν ἠνόνοντο μὲ
33 τὴν βάση· καὶ τὸ ὕψος ἐκάστου τροχοῦ ἦτο μῖα πῆχη καὶ ἡμίσειας. Καὶ ἡ ἐργασία τῶν τροχῶν ἦτο ὡς ἡ
ἐργασία τοῦ τροχοῦ τῆς ἀμάξης· οἱ ἄξονες αὐτῶν καὶ αἱ πλημναὶ αὐτῶν καὶ ἐπίσωτρα αὐτῶν καὶ αἱ ἀκτῖνες
34 αὐτῶν ἦσαν ὅλα χυτά. Καὶ ἦσαν τέσσαρες ὤμοι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας ἐκάστης βάσεως· καὶ οἱ ὤμοι ἦσαν
35 συνέχεια τῆς βάσεως. Καὶ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς βάσεως ἦτο στρογγύλον περίζωμα ἡμισείας πῆχης τὸ ὕψος·
36 καὶ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς βάσεως τὰ χεῖλη αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς ἦσαν ἐκ τῆς αὐτῆς. Ἐπὶ δὲ τὰς
πλάκας τῶν χειλέων αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς, ἐνεχάραξε χερουβεὶμ, λέοντας καὶ φοίνικας, κατὰ
37 ἀναλογίαν ἐκάστης, καὶ κροσσούς κύκλῳ. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἔκαμε τὰς δέκα βάσεις· πᾶσαι εἶχον τὸ
38 αὐτὸ χύσιμον, τὸ αὐτὸ μέτρον, τὸ αὐτὸ ἐγχάραγμα. Ἔκαμεν ἔτι δέκα λουτήρας χαλκίους· ἕκαστος λουτήρ
ἐχώρει τεσσαράκοντα βάθ· ἕκαστος λουτήρ ἦτο τεσσάρων πηχῶν· καὶ ἑφ' ἐκάστην τῶν δέκα βάσεων ἦτο εἷς
39 λουτήρ. Καὶ ἔθηκε τὰς βάσεις, πέντε ἐπὶ τὸ δεξιὸν πλάγιον τοῦ οἴκου καὶ πέντε ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ
οἴκου· καὶ ἔθηκε τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ δεξιὸν πλάγιον τοῦ οἴκου πρὸς ἀνατολὰς ἀπέναντι τοῦ νοτίου μέρους.
40 Καὶ ἔκαμεν ὁ Χειράμ τοὺς λουτήρας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς λεκάνας. Οὕτως ἐτελείωσεν ὁ Χειράμ κάμνων
41 πάντα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· τοὺς δύο στύλους καὶ
τὰς σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων, τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν δύο στύλων· καὶ τὰ δύο δικτυωτά, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς
42 δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων· καὶ τετρακόσια ῥόδια διὰ τὰ δύο δικτυωτά, δύο
σειρὰς ῥοδίων δι' ἕκαστον δικτυωτόν, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῶν στύλων·
43, 44 καὶ τὰς δέκα βάσεις καὶ τοὺς δέκα λουτήρας ἐπὶ τῶν βάσεων· καὶ τὴν μίαν θάλασσαν, καὶ τοὺς δώδεκα βάσεις
ὑποκάτω τῆς θαλάσσης· καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς λεκάνας· πάντα ταῦτα τὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα
46 ὁ Χειράμ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἦσαν ἐκ χαλκοῦ λαμπροῦ. Ἐν τῇ
47 πεδιάδι τοῦ Ἰορδάνου ἔχυσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, ἐν γῇ ἀργιλλώδει, μεταξὺ Σοκχώθ καὶ Σαρθάν. Καὶ ὁ Σολομὼν
ἀφῆκε πάντα τὰ σκεύη ἀζύγιστα, διότι ἦσαν πολλὰ σφόδρα· τὸ βάρος τοῦ χαλκοῦ δὲν ἦδύνατο λογαριασθῆναι.
48 Καὶ ἔκαμεν ὁ Σολομὼν πάντα τὰ σκεύη τὰ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν
49 τὴν χρυσοῦν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτίθεντο οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως, καὶ τὰς λυχνίας, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ
ἀριστερῶν, ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καὶ τὰ ἄνθη καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς λαβίδας
50 ἐκ χρυσοῦ, καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς λυχνοψάλιδας καὶ τὰς λεκάνας καὶ τοὺς κρατήρας καὶ τὰ θυμιατήρια ἐκ
χρυσίου καθαροῦ, καὶ τοὺς στρούφιγγας ἐκ χρυσοῦ, διὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου, τοῦ ἁγίου τῶν
51 ἁγίων, καὶ διὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ. Καὶ συνετελέσθη ἅπαν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς
Σολομὼν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἰσέφερεν ὁ Σολομὼν τὰ ἀφιερῶματα Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· τὸ
ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη ἔθηκεν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

8 Τότε συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν πρὸς ἑαυτὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν φυλῶν, τοὺς οἰκογενάρχας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἀναβιβάσωσι τὴν κιβωτὸν τῆς
2 διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς πόλεως Δαβὶδ, ἥτις εἶναι ἡ Σιών. Καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ

πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα ἐν τῇ ἑορτῇ κατὰ τὸν μῆνα Ἑθανείμ, ὅστις εἶναι ὁ ἔβδομος μῆν. Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐσέκωσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτόν. Καὶ ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτόν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ· οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀνεβίβασαν αὐτά. Καὶ ὁ βασιλεὺς Σολομὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ συναχθέντες πρὸς αὐτόν, ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ, θυσιάζοντες πρόβατα καὶ βόας, ὅσα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λογαριασθῶσι καὶ νὰ ἀριθμηθῶσι διὰ τὸ πλῆθος. Καὶ εἰσήγαγον οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτόν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβείμ. Διότι τὰ χερουβείμ εἶχον ἐξηπλωμένους τὰς πτέρυγας ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ τὰ χερουβείμ ἐκάλυπτον τὴν κιβωτόν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς ἄνωθεν. Καὶ ἐξεῖχον οἱ μοχλοί, καὶ ἐφαίνοντο τὰ ἄκρα τῶν μοχλῶν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου, ἔξωθεν ὅμως δὲν ἐφαίνοντο· καὶ εἶναι ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον. Δὲν ἦσαν ἐν τῇ κιβωτῷ εἰμὴ αἱ δύο λίθιναι πλάκες, τὰς ὁποίας ὁ Μωϋσῆς ἔθεσεν ἐκεῖ ἐν Χωρήβ, ὅπου ὁ Κύριος ἔκαμε διαθήκην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅτε ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου, ἡ νεφέλη ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς νὰ σταθῶσι διὰ νὰ λειτουργήσωσιν, ἐξ αἰτίας τῆς νεφέλης· διότι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Τότε ἐλάλησεν ὁ Σολομών, Ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι θέλει κατοικεῖ ἐν γνόφῳ· φκοδόμησα εἰς σὲ οἶκον κατοικήσεως, τόπον διὰ νὰ κατοικῇς αἰωνίως. Καὶ στρέψας ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, εὐλόγησε πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ· πᾶσα δὲ ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἵστατο. Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἐξετέλεσε διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων, Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, δὲν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδεμίαν πόλιν διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ οἶκος, ὥστε νὰ ᾖ τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· ἀλλ' ἐξέλεξα τὸν Δαβὶδ, διὰ νὰ ᾖ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶπε πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, Ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν σου νὰ οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, καλῶς μὲν ἔκαμεις ὅτι συνέλαβες τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου· πλὴν σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσῃς τὸν οἶκον· ἀλλ' ὁ υἱός σου, ὅστις θέλει ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος θέλει οἰκοδομήσῃς τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου. Ὁ Κύριος λοιπὸν ἐξεπλήρωσε τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε· καὶ ἐγὼ ἀνέστην ἀντὶ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθησα ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος, καὶ φκοδόμησα τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ διώρῃσα ἐκεῖ τόπον διὰ τὴν κιβωτόν, ἐν ᾗ κεῖται ἡ διαθήκη τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ σταθεῖς ὁ Σολομών ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν εἶναι Θεὸς ὁμοίός σου ἐκ τῶ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, ὅστις φυλάττει τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς δούλους σου τοὺς περιπατοῦντας ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· ὅστις ἐφύλαξας πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ὅσα ἐλάλησας πρὸς αὐτόν· καὶ ἐλάλησας διὰ τοῦ στόματός σου καὶ ἐξετέλεσας διὰ τῆς χειρὸς σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ τώρα, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, φύλαξον πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθῃς πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἀπ' ἔμπροσθέν μου καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ, μόνον ἐὰν προσέχωσιν οἱ υἱοὶ σου εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, διὰ νὰ περιπατῶσιν ἐνώπιόν μου, καθὼς σὺ περιεπάτησας ἐνώπιόν μου. Τώρα λοιπόν, Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς ἀληθεύσῃ, δέομαι, ὁ λόγος σου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου. Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσῃς Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἰδού, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσι· πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος, τὸν ὁποῖον φκοδόμησα. Πλὴν ἐπιβλέψον ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησιν αὐτοῦ, Κύριε Θεέ μου, ὥστε νὰ εἰσακούσῃς τῆς κραυγῆς καὶ τῆς δεήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου δέεται ἐνώπιόν σου τὴν σήμερον. διὰ νὰ ᾖ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεγόμενοι πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον νύκτα καὶ ἡμέραν, πρὸς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπας, Τὸ ὄνομά μου θέλει εἶσθαι ἐκεῖ· διὰ νὰ εἰσακούσῃς τῆς δεήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου θέλει δέεσθαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Καὶ ἐπάκουε τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅταν προσεύχωνται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ ἄκουε σὺ ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἀκούων, γίνου ἰλεως. Ἐὰν ἁμαρτήσῃ τις ἄνθρωπος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ζητήσῃ ὄρκον παρ' αὐτοῦ διὰ νὰ κάμῃ αὐτόν νὰ ὀρκισθῇ, καὶ ὁ ὄρκος ἔλθῃ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνέργησον καὶ κρινὼν τοὺς δούλους σου, καταδικάζων μὲν τὸν ἄνομον, ὥστε νὰ στρέψῃς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, δικαιῶν δὲ τὸν δίκαιον, ὥστε νὰ ἀποδώσῃς εἰς αὐτόν κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ὅταν κτυπηθῇ ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ, καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς σέ καὶ δοξάσωσι τὸ ὄνομά σου καὶ προσευχηθῶσι καὶ δεηθῶσιν ἐνώπιόν σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγχώρησον τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπανάγαγε αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν. Ὅταν ὁ οὐρανὸς κλεισθῇ, καὶ δὲν γίνηται βροχὴ, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ, ἐὰν προσευχηθῶσι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον καὶ δοξάσωσι τὸ ὄνομά σου καὶ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ταπεινώσῃς αὐτούς, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγχώρησον τὴν ἁμαρτίαν τῶν δούλων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, διδάξας αὐτοὺς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶσι, καὶ δὸς βροχὴν ἐπὶ τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τὸν λαόν σου διὰ κληρονομίαν. Πεῖνα ἐὰν γείνῃ ἐν τῇ γῇ, θανατικὸν ἐὰν γείνῃ, ἀνεμοφθορία, ἐρυσίθη, ἀκρίς, βροῦχος ἐὰν γείνῃ, ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν ἐὰν πολιορκήσῃ

38 αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτῶν, ὅποιαδήποτε πληγὴ, ὅποιαδήποτε νόσος γείνη, πᾶσαν προσευχήν,
 39 πᾶσαν δέησιν γινομένην ὑπὸ παντὸς ἀνθρώπου, ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅταν γνωρίσῃ ἕκαστος τὴν
 40 πληγὴν τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐκτείνῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ
 41 οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, καὶ συγχώρησον καὶ ἐνέργησον καὶ δὸς εἰς ἕκαστον κατὰ πάσας
 42 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὅπως γνωρίζεις τὴν καρδίαν αὐτοῦ, διότι σὺ, μόνος σὺ, γνωρίζεις τὰς καρδίας πάντων τῶν
 43 υἱῶν ἀνθρώπων. διὰ τὰς σε φοβῶνται πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ζῶσιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκας
 44 εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν. Καὶ τὸν ξένον ἔτι, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔρχεται ἀπὸ γῆς
 45 μακρᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου, διότι θέλουσιν ἀκούσει τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταίαν καὶ
 46 τὸν βραχίονά σου τὸν ἐξηπλωμένον, ὅταν ἔλθῃ καὶ προσευχηθῇ πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον, σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ
 47 οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, καὶ ἐνέργησον κατὰ πάντα περὶ ὧν ὁ ξένος σὲ ἐπικαλεσθῇ· διὰ
 48 τὰς σε φοβῶνται, καθὼς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ· καὶ διὰ τὰς
 49 γνωρίσωσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησα. Ὅταν ὁ λαὸς σου ἐξέλθῃ
 50 εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅπου ἀποστείλῃς αὐτούς, καὶ προσευχηθῶσιν εἰς τὸν Κύριον, πρὸς
 51 τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ τὸν οἶκον, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου, τότε ἐπάκουσον ἐκ
 52 τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν. Ὅταν ἁμαρτήσωσιν
 53 εἰς σέ, διότι οὐδεὶς ἄνθρωπος εἶναι ἀναμάρτητος, καὶ ὀργισθῇς εἰς αὐτοὺς καὶ παραδώσῃς αὐτοὺς εἰς τὸν
 54 ἐχθρόν, ὥστε οἱ αἰχμαλωτισταὶ νὰ φέρωσιν αὐτοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὴν γῆν τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἢ πλησίον,
 55 καὶ ἔλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἐν τῇ γῇ, ὅπου ἐφέρθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσι πρὸς σέ ἐν τῇ
 56 γῇ τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς, λέγοντες, Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σέ
 57 ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς,
 58 καὶ προσευχηθῶσι πρὸς σέ πρὸς τὴν γῆν αὐτῶν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, τὴν πόλιν τὴν
 59 ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου, τότε ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
 60 τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν,
 61 καὶ συγχώρησον εἰς τὸν λαὸν σου, τὸν ἁμαρτήσαντα εἰς σέ, καὶ ἄφες πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν, διὰ τῶν
 62 ὁποίων ἔγειναν παραβάται ἐναντίον σου, καὶ κίνησον εἰς οἰκτιρμὸν αὐτῶν τοὺς αἰχμαλωτίσαντας αὐτοὺς ὥστε
 63 νὰ οἰκτιρώσιν αὐτούς· διότι λαὸς σου καὶ κληρονομία σου εἶναι, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐξ Αἰγύπτου, ἐκ μέσου
 64 τοῦ σιδηροῦ χωνευτηρίου. Ἄς ᾖ λοιπὸν οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεωγμένοι εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς
 65 τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, διὰ τὰς εἰσακούῃς αὐτοὺς περὶ ὧν σὲ ἐπικαλεσθῶσι, διότι σὺ ἐξεχώρισας
 66 αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, διὰ τὰς ᾗς κληρονομία σου, καθὼς ἐλάλησας διὰ χειρὸς Μωϋσέως
 67 τοῦ δούλου σου, ὅτε ἐξήγαγες τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, Δέσποτα Κύριε. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ
 68 Σολομὼν νὰ κάμῃ ὅλην τὴν προσευχήν καὶ τὴν δέησιν ταύτην πρὸς τὸν Κύριον, ἐσηκώθη ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ
 69 θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ὅπου ἦτο γονυπετὴς μετὰ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐξηπλωμένας πρὸς τὸν οὐρανόν. Καὶ
 70 ἐστάθη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν τὴν συναξίν τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις
 71 ἔδωκεν ἀνάπαυσιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ὑπεσχέθη· δὲν ἔπεσεν οὐδὲ εἶς ἐκ πάντων τῶν
 72 λόγων τῶν ἀγαθῶν, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε διὰ χειρὸς Μωϋσέως τοῦ δούλου αὐτοῦ. Γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς
 73 ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἦτο μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν νὰ μὴ ἀφήσῃ ἡμᾶς, μηδὲ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἡμᾶς· διὰ τὰς
 74 ἐπικλήνῃ τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς ἑαυτὸν ὥστε νὰ περιπατῶμεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττωμεν
 75 τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα προσέταξεν εἰς τοὺς πατέρας
 76 ἡμῶν. Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι μου, τοὺς ὁποίους ἐδεήθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ ᾖ ἡμέραν καὶ νύκτα πλησίον
 77 Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὰς κάμῃ τὸ δίκαιον τοῦ δούλου αὐτοῦ καὶ τὸ δίκαιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ,
 78 κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐκάστης ἡμέρας· διὰ τὰς γνωρίσωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ
 79 Θεός, οὐδεὶς ἄλλος. Ἄς ᾖ λοιπὸν ἡ καρδία σας τελεία πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, διὰ τὰς περιπατῆτε
 80 εἰς τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττητε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. Καὶ ὁ βασιλεὺς
 81 καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, προσέφεραν θυσίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐθυσίασεν Σολομὼν τὰς θυσίας
 82 τὰς εἰρηνικὰς, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸν Κύριον, εἰκοσιδύο χιλιάδας βοῶν καὶ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας
 83 προβάτων· οὕτως ἐγκαινίασαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν
 84 καθιέρωσεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· διότι ἐκεῖ προσέφερε τὰ
 85 ὀλοκαυτώματα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ στέαρ τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν· ἐπειδὴ τὸ θυσιαστήριον
 86 τὸ χάλκινον, τὸ κατ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἦτο μικρὸν ὥστε νὰ χωρέσῃ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων
 87 προσφορὰν καὶ τὸ στέαρ τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν. Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔκαμεν Σολομὼν τὴν ἑορτὴν,
 88 καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, συναξίς μεγάλη, ἀπὸ τῆς εισόδου Αἰμᾶθ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον
 89 Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ ἡμέρας, δεκατέσσαρας ἡμέρας. τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπέλυσε
 90 τὸν λαόν· καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν, χαίροντες καὶ εὐφραϊνόμενοι ἐκ
 91 καρδίας, διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμε πρὸς Δαβὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἰσραὴλ τὸν λαὸν
 92 αὐτοῦ.

9 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Σολομὼν, νὰ οἰκοδομῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα
 2 ὅσα ἐπεθύμει ὁ Σολομὼν καὶ ἤθελε νὰ κάμῃ, ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα δευτέραν φορὰν, καθὼς
 3 ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἐν Γαθαῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς
 σου, τὴν ὁποίαν ἐδεήθης ἐνώπιόν μου. Ἠγίασα τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησας, διὰ τὰς θέσω ἐκεῖ

τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ ὀφθαλμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ διὰ παντός. Καὶ 4
 σὺ ἐὰν περιπατήσῃς ἐνώπιόν μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ἀκεραιότητι καρδίας καὶ ἐν 5
 εὐθύτητι, ὥστε νὰ κάμνησὶς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ, νὰ φυλάττῃς τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις 6
 μου, τότε θέλω στερεώσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ὑπεσχέθην πρὸς 7
 Δαβὶδ τὸν πατέρα σου, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σέ ἀνὴρ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐὰν ποτὲ 8
 στραφῇτε ἀπ' ἐμοῦ, σέο ἢ τὰ τέκνα σας, καὶ δὲν φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου, τὰ διατάγματά μου, τὰ ὅποια 9
 ἔθεσα ἔμπροσθέν σας, ἀλλὰ ὑπάγητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσητε αὐτούς, τότε θέλω 10
 ἐκριζώσω τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς· καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον 11
 ἡγάσσα διὰ τὸ ὄνομά μου, θέλω ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου μου· καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι εἰς παροιμίαν καὶ 12
 ἐμπαιγμὸν μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν. Περὶ δὲ τοῦ οἴκου τούτου, ὅστις ἔγεινε τόσον ὑψηλός, πᾶς ὁ διαβαίνων 13
 πλησίον αὐτοῦ θέλει μένει ἔκθαμβος καὶ θέλει κάμνει συριγμὸν· καὶ θέλουσι λέγει, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν 14
 οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον· Καὶ θέλουσιν ἀποκρίνεσθαι, Ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον 15
 τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅστις ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ προσεκολλήθησαν εἰς ἄλλους θεοὺς 16
 καὶ προσεκύνησαν αὐτούς καὶ ἐλάτρευσαν αὐτούς, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ' αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο τὸ 17
 κακόν. Ἐν δὲ τῷ τέλει τῶν εἴκοσι ἐτῶν καθ' ᾧ ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμησε τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου 18
 καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ὁ δὲ Χειράμ ὁ βασιλεὺς τῆς Τύρου εἶχε βοηθήσει τὸν Σολομῶνα μὲ ξύλα κέδρου 19
 καὶ μὲ ξύλα πεύκης καὶ μὲ χρυσίον, καθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, τότε ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἔδωκεν εἰς 20
 τὸν Χειράμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Χειράμ ἀπὸ τῆς Τύρου διὰ νὰ ἴδῃ τὰς 21
 πόλεις, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ Σολομὼν εἰς αὐτόν· καὶ δὲν ἤρσαν εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπε, Τί εἶναι αἱ πόλεις 22
 αὗται, τὰς ὁποίας μοι ἔδωκας, ἀδελφέ μου καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς γῆν Καβούλ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ 23
 ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ εἰς τὸν βασιλέα ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ. Οὗτος δὲ εἶναι ὁ τρόπος τοῦ φόρου, 24
 τὸν ὁποῖον ἐπέβαλεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν, διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ 25
 καὶ τὴν Μιλλῶ καὶ τὸ περιτείχισμα τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Μεγιδδὼ καὶ τὴν Γεζέρ. Διότι 26
 Φαραὼ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἶχεν ἀναβῆ καὶ κυριεύσει τὴν Γεζέρ καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ τοὺς 27
 Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει εἶχε φονεύσει καὶ εἶχε δώσει αὐτὴν δῶρον εἰς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, 28
 τὴν γυναῖκα τοῦ Σολομῶντος. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Σολομὼν τὴν Γεζέρ καὶ τὴν Βαιθὼρὼν τὴν κατωέραν, 17
 καὶ τὴν Βααλὰθ, καὶ τὴν Θαδιμὼρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς γῆς, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας 18, 19
 εἶχεν ὁ Σολομὼν, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἀμαξῶν καὶ τὰς πόλεις τῶν ἵππῶν καὶ ὃ, τι ἐπεθύμησεν ὁ Σολομὼν νὰ 20
 οἰκοδομήσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ. Πάντα δὲ τὸν λαὸν 21
 τὸν ἐναπολειφθέντα ἐκ τῶν Ἀμορραίων, τῶν Χετταίων, τῶν Φερεζαίων, τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαιῶν, οἵτινες 22
 δὲν ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐκ τῶν τέκνων ἐκείνων τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ γῇ, τοὺς ὁποίους οἱ υἱοὶ 23
 Ἰσραὴλ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξολοθρεύσωσιν, ἐπὶ τούτους ὁ Σολομὼν ἐπέβαλε φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 24
 Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὁ Σολομὼν δὲν ἔκαμεν οὐδένα δοῦλον· διότι ἦσαν ἄνδρες πολεμιστὰι καὶ θεράποντες 25
 αὐτοῦ καὶ μεγιστάνες αὐτοῦ καὶ ταξίαρχοι αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες τῶν ἀμαξῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἵππῶν αὐτοῦ. Οἱ 26
 δὲ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιστατούντων ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σολομῶντος, ἦσαν πεντακόσιοι πεντήκοντα, ἐξουσιάζοντες ἐπὶ 27
 τὸν λαὸν τὸν δουλεύοντα εἰς τὰ ἔργα. Ἀνέβη δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ ἐκ τῆς πόλεως Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον 28
 αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμησε δι' αὐτήν· τότε ᾠκοδόμησε τὴν Μιλλῶ. Καὶ προσέφερεν ὁ Σολομὼν 29
 τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφορὰς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησεν εἰς 30
 τὸν Κύριον, καὶ ἐθυμιάζεν ἐπὶ τοῦ ὄντος ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· οὕτως ἐτελείωσε τὸν οἶκον. Ἔκαμε δὲ στόλον 31
 ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἐν Ἑσιὼνγάβερ, ἥτις εἶναι πλησίον τῆς Αἰλῶθ, ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἐν 32
 τῇ γῇ Ἑδὼμ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ εἰς τὸν στόλον ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ ναῦτας ἐμπείρους τῆς θαλάσσης, 33
 μετὰ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος. Καὶ ἦλθον εἰς Ὀφεῖρ καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ εἴκοσι τάλαντα 34
 χρυσοῦ καὶ ἔφεραν πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶνα.

Ἀκούσασα δὲ ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ τὴν περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου φήμην τοῦ Σολομῶντος, ἦλθε διὰ νὰ **10**
 δοκιμάσῃ αὐτὸν δι' αἰνιγμάτων. Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ συνοδίας μεγάλης σφόδρα, μετὰ καμῆλων 2
 πεφορτωμένων ἀρώματα καὶ χρυσὸν πολλὸν σφόδρα καὶ λίθους πολυτίμους· καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Σολομῶνα, 3
 ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ περὶ πάντων ὅσα εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐξήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ Σολομὼν πάντα τὰ 4
 ἐρωτήματα αὐτῆς· δὲν ἐστάθη οὐδὲν κεκρυμμένον ἀπὸ τοῦ βασιλέως, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξήγησεν εἰς αὐτήν. Καὶ 5
 ἰδοῦσα ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ πᾶσαν τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησε, καὶ τὰ 6
 φαγητὰ τῆς τραπέζης αὐτοῦ καὶ τὴν καθεδρίασιν τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ τὴν στάσιν τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν 7
 ἱματισμὸν αὐτῶν καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ, δι' ἧς ἀνέβαιναν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, 8
 ἔγεινεν ἔκθαμβος. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀληθὴς ἦτο ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου, περὶ τῶν 9
 ἔργων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου. Ἀλλὰ δὲν ἐπίστευον εἰς τοὺς λόγους, ἕως οὗ ἦλθον, καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ 10
 μου· καὶ ἰδοὺ, τὸ ἥμισυ δὲν ἀπηγγέλθη εἰς ἐμέ· ἡ σοφία σου καὶ ἡ εὐημερία σου ὑπερβαίνουν τὴν φήμην 11
 τὴν ὁποίαν ἤκουσα· μακάριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ δοῦλοί σου οὗτοι, οἱ ἰστάμενοι πάντοτε ἐνώπιόν 12
 σου, οἱ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου· ἔστω Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος, ὅστις εὐηρεστήθη εἰς σέ, διὰ νὰ σέ 13
 θέσῃ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἠγάπησεν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο σὲ κατέστησε 14
 βασιλέα, διὰ νὰ κάμνησὶς κρίσιν καὶ δικαιοσύνην. Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ 15
 καὶ ἀρώματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθους πολυτίμους· δὲν ἦλθε πλέον τόση ἀφθονία ἀρωμάτων, ὥς ἐκεῖνα τὰ 16

11 ὅποια ἡ βασίλισσα τῆς Σεβά ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα. Καὶ ὁ στόλος ἔτι τοῦ Χειράμ, ὅστις ἔφερε τὸ
 12 χρυσίον ἀπὸ Ὁφείρ, ἔφερον ἀπὸ Ὁφείρ καὶ μέγα πληθος ζύλων ἀλμουγεῖμ καὶ λίθους τιμίους. Καὶ ἔκαμεν
 ὁ βασιλεὺς ἐκ τῶν ζύλων ἀλμουγεῖμ ἀναβάσεις εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
 13 κιθάρας καὶ ψαλτήρια διὰ τοὺς μουσικούς· τοιαῦτα ζύλα ἀλμουγεῖμ δὲν εἶχον ἐλθεῖ οὐδὲ φανῆ ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σολομών εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Σεβά πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἐζήτησεν,
 14 ἐκτὸς τῶν ὅσα ἔδωκεν εἰς αὐτὴν οἰκοθεν ὁ βασιλεὺς Σολομών. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, αὐτὴ
 15 καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῆς. Τὸ βάρος δὲ τοῦ χρυσοῦ, τὸ ὅποιον ἤρχετο εἰς τὸν Σολομῶντα κατ' ἔτος, ἦτο ἑξακόσια
 16 ἐξήκοντα ἑξ τάλαντα χρυσοῦ, ἐκτὸς τοῦ συναγομένου ἐκ τῶν τελωνῶν καὶ ἐκ τῶν πραγματειῶν τῶν ἐμπορῶν
 17 καὶ ἐκ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ ἐκ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς. Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Σολομών
 18 διακοσίους θυρεοὺς ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου· ἑξακόσιοι σίκλοι χρυσοῦ ἐξωδεύοντο εἰς ἕκαστον θυρεόν· καὶ
 19 τριακοσία ἀσπίδας ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου· τρεῖς μναι χρυσοῦ ἐξωδεύοντο εἰς ἑκάστην ἀσπίδα· καὶ ἔθεσεν
 20 αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου. Ἐκαμεν ἔτι ὁ βασιλεὺς θρόνον μέγαν ἐλεφάντινον
 21 καὶ ἐσκεπάσεν αὐτὸν μὲ καθαρόν χρυσίον. εἶχε δὲ ὁ θρόνος ἑξ βαθμίδας, καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ θρόνου ἦτο
 22 στρογγύλη ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἀγκῶνας ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντας ἱσταμένους
 23 εἰς τὰ πλάγια τῶν ἀγκῶνων. Ἐπὶ δὲ τῶν ἑξ βαθμίδων, ἐκεῖ ἴσταντο δώδεκα λέοντες ἐκατέρωθεν· παρόμοιον
 24 δὲν κατεσκευάσθη εἰς οὐδὲν βασιλεῖον. Καὶ πάντα τὰ σκευὴ τοῦ ποιοῦ τοῦ βασιλέως Σολομῶντος ἦσαν ἐκ
 25 χρυσοῦ, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τοῦ οἴκου τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· οὐδὲν ἐξ ἀργυρίου· τὸ
 26 ἀργύριον ἐλογίζετο εἰς οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σολομῶντος. Διότι εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ θαλάσῃ στόλον
 27 τῆς Θαρσεῖς μετὰ τοῦ στόλου τοῦ Χειράμ· ἅπας κατὰ τριετίαν ἤρχετο ὁ στόλος ἀπὸ Θαρσεῖς, φέρων χρυσὸν καὶ
 28 ἄργυρον, ὀδόντας ἐλέφαντος καὶ πιθήκους καὶ παγῶνια. Καὶ ἐμεγαλύνθη ὁ βασιλεὺς Σολομών ὑπὲρ πάντας
 29 τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς εἰς πλοῦτον καὶ εἰς σοφίαν. Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἐζήτει τὸ πρόσωπον τοῦ Σολομῶντος, διὰ νὰ
 30 ἀκούσωσι τὴν σοφίαν αὐτοῦ, τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔφερον ἕκαστος αὐτῶν τὸ
 31 δῶρον αὐτοῦ, σκευὴ ἀργυρὰ καὶ σκευὴ χρυσὰ καὶ στολὰς καὶ πανοπλίας καὶ ἀρώματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους,
 32 κατ' ἔτος. Καὶ συνήθροισεν ὁ Σολομὼν ἀμάζας καὶ ἱππεῖς· καὶ εἶχε χιλίαις τετρακοσίαις ἀμάζας καὶ δώδεκα
 33 χιλιάδας ἱππέων, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν εἰς τὰς πόλεις τῶν ἀμαζῶν καὶ πλησίον τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ.
 34 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄργυρον ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους κατέστησεν ὡς τὰς ἐν τῇ
 35 πεδιάδι συκαμίνους, διὰ τὴν ἀφθονίαν. Ἐγίνετο δὲ εἰς τὸν Σολομῶντα ἐξαγωγή ἵππων καὶ λινοῦ νήματος ἐξ
 36 Αἰγύπτου· τὸ μὲν νῆμα ἐλάμβανον οἱ ἔμποροι τοῦ βασιλέως εἰς ὀρισμένην τιμὴν. Ἐκάστη δὲ ἄμαξα ἀνέβαινε
 37 καὶ ἐζήρχετο ἐξ Αἰγύπτου διὰ ἑξακοσίους σίκλους ἀργυροῦς, καὶ ἕκαστος ἵππος διὰ ἑκατὸν πενήκοντα· καὶ
 38 οὕτω διὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ διὰ τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας ἡ ἐξαγωγή ἐγίνετο διὰ χειρὸς
 39 αὐτῶν.

11 Ἠγάπησε δὲ ὁ βασιλεὺς Σολομών πολλὰς ξένας γυναῖκας, ἐκτὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, Μωαβίτιδας,
 2 Ἀμμωνίτιδας, Ἰδουμαίας, Σιδωνίας, Χετταίας· ἐκ τῶν ἐθνῶν περὶ τῶν ὁποίων ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς
 3 Ἰσραὴλ, Δὲν θέλετε εἰσελθεῖν πρὸς αὐτά, οὐδὲ αὐτὰ θέλουσιν εἰσελθεῖν πρὸς ὑμᾶς, μήποτε ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας
 4 σας κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν· εἰς αὐτὰ ὁ Σολομὼν προσεκολλήθη μὲ ἔρωτα. Καὶ εἶχε γυναῖκας βασιλίδας
 5 ἑπτακοσίας καὶ παλλακὰς τριακοσίας· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Διότι ὅτε ἐγήρασεν
 6 ὁ Σολομὼν, αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατόπιν ἄλλων θεῶν· καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν ἦτο
 7 τελεία μετὰ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς ἡ καρδία Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐπορεύθη ὁ Σολομὼν
 8 κατόπιν τῆς Ἀσάρτης, τῆς θεᾶς τῶν Σιδωνίων, καὶ κατόπιν τοῦ Μελχώμ, τοῦ βδελύγματος τῶν Ἀμμωνιτῶν.
 9 Καὶ ἔπραξεν ὁ Σολομὼν πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἐπορεύθη ἐντελῶς κατόπιν τοῦ Κυρίου, ὡς Δαβὶδ
 10 ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Τότε ῥοκοδόμησεν ὁ Σολομὼν ὑψηλὸν τόπον εἰς τὸν Χεμῶς, τὸ βδέλυγμα τοῦ Μωάβ, ἐν τῷ ὄρει
 11 τῷ ἀπέναντι τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὸν Μολόχ, τὸ βδέλυγμα τῶν υἱῶν Ἀμμὼν. Καὶ οὕτως ἔκαμε δι' ὅλας
 12 τὰς γυναῖκας αὐτοῦ τὰς ξένας, αἵτινες ἐθυμίζον καὶ ἐθυσίαζον εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη ὁ Κύριος
 13 κατὰ τοῦ Σολομῶντος ἐπειδὴ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξέκλινεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἐφανερώθη
 14 δις εἰς αὐτόν, καὶ προσέταξεν εἰς αὐτόν περὶ τοῦ πράγματος τούτου, νὰ μὴ ὑπάγῃ κατόπιν ἄλλων θεῶν· δὲν
 15 ἐφύλαξεν ὁμῶς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ Κύριος προσέταξε. Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα, Ἐπειδὴ
 16 τοῦτο εὐρέθη ἐν σοί, καὶ δὲν ἐφύλαξας τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ διατάγματά μου, τὰ ὅποια προσέταξα εἰς σέ,
 17 θέλω ἐξάπαντος διαρρήξαι τὴν βασιλείαν ἀπὸ σοῦ καὶ δώσω αὐτὴν εἰς τὸν δοῦλόν σου· πλην ἐν ταῖς ἡμέραις
 18 σου δὲν θέλω κάμει τοῦτο, χάριν Δαβὶδ τοῦ πατρὸς σου· ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ υἱοῦ σου θέλω διαρρήξαι αὐτήν· δὲν
 19 θέλω ὁμῶς διαρρήξαι πᾶσαν τὴν βασιλείαν· μίαν φυλὴν θέλω δώσω εἰς τὸν υἱόν σου, χάριν Δαβὶδ τοῦ δούλου
 20 μου, καὶ χάριν τῆς Ἱερουσαλὴμ, τὴν ὅποιαν ἐξέλεξα. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Κύριος ἀντίπαλον εἰς τὸν Σολομῶντα,
 21 τὸν Ἀδὰδ τὸν Ἰδουμαῖον· οὗτος ἦτο ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων τῆς Ἰδουμαίας. Διότι, ὅτε ἦτο ὁ Δαβὶδ ἐν
 22 τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ Ἰωάβ ὁ ἀρχιστράτηγος ἀνέβη νὰ θάψῃ τοὺς θανατωθέντας καὶ ἐπάταξε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ
 23 Ἰδουμαίᾳ, ἐπειδὴ ἑξ μῆνας ἐκάθησεν ἐκεῖ ὁ Ἰωάβ μετὰ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως οὗ ἐξολόθρευσε πᾶν ἀρσενικὸν
 24 ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, τότε ὁ Ἀδὰδ ἔφυγεν, αὐτὸς καὶ μετ' αὐτοῦ τινὲς Ἰδουμαῖοι ἐκ τῶν δούλων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
 25 διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἦτο δὲ ὁ Ἀδὰδ μικρὸν παιδίον. Καὶ ἐσηκώθησαν ἐκ τῆς Μαδιάμ καὶ ἦλθον
 26 εἰς Φαράν· καὶ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἄνδρας ἐκ Φαράν καὶ ἦλθον εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν Φαραῶ βασιλέα τῆς
 27 Αἰγύπτου· ὅστις ἔδωκεν εἰς αὐτὸν οἰκίαν καὶ διέταξεν εἰς αὐτόν τροφὰς καὶ γῆν ἔδωκεν εἰς αὐτόν. Καὶ εὗρηκεν
 28 ὁ Ἀδὰδ μεγάλην χάριν ἐνώπιον τοῦ Φαραῶ, ὥστε ἔδωκεν εἰς αὐτόν γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ,

τὴν ἀδελφὴν τῆς Ταχπενὸς τῆς βασιλείσσης. Καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν ἡ ἀδελφὴ τῆς Ταχπενὸς τὸν Γενουθάθ 20
τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ Ταχπενὸς ἀπεγαλάκτισεν ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ Φαραώ· καὶ ἦτο ὁ Γενουθάθ ἐν τῷ 21
οἴκῳ τοῦ Φαραώ, μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Φαραώ. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἀδάδ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι ἐκοιμήθη ὁ Δαβὶδ μετὰ 21
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι ἀπέθανεν Ἰωάβ ὁ ἀρχιστράτηγος, εἶπεν ὁ Ἀδάδ πρὸς τὸν Φαραώ, Ἐξαπόστειλόν με, 22
διὰ νὰ ἀπέλθω εἰς τὴν γῆν μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Φαραώ, Ἀλλὰ τί σοὶ λείπει πλησίον μου, καὶ ἰδοὺ, 22
σὺ ζητεῖς νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γῆν σου Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐδέν· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν με, παρακαλῶ. Καὶ ἐσῆκωσεν 23
ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλον ἀντίπαλον, τὸν Ῥεζών, υἱὸν τοῦ Ἐλιαδά, ὅστις εἶχε φύγει ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ 24
Ἀδαδέζερ, βασιλέως τῆς Σωβά· καὶ συναθροίσας εἰς ἑαυτὸν ἄνδρας, ἔγεινεν ἀρχηγὸς συμμορίας, ὅτε ἐπάταξεν 24
ὁ Δαβὶδ τοὺς ἀπὸ Σωβά· καὶ ὑπῆγαν εἰς Δαμασκὸν καὶ κατώκησαν ἐκεῖ καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Δαμασκῷ· καὶ ἦτο 25
ἀντίπαλος τοῦ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σολομῶντος, ἐκτὸς τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Ἀδάδ· καὶ 26
ἐπηρέαζε τὸν Ἰσραὴλ, βασιλεύων ἐπὶ τῆς Συρίας. Καὶ ὁ Ἱεροβοάμ, υἱὸς τοῦ Ναβάτ, Ἐφραθαῖος ἀπὸ Σαρηδά, 26
δοῦλος τοῦ Σολομῶντος, τοῦ ὁποῖου ἡ μήτηρ ὠνομάζετο Σερουά, γυνὴ χήρα, καὶ οὗτος ἐσῆκωσε χεῖρα κατὰ 27
τοῦ βασιλέως. Αὕτη δὲ ἦτο ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐσῆκωσε χεῖρα κατὰ τοῦ βασιλέως· ὁ Σολομὼν ὠκοδόμηκε τὴν 27
Μιλλὰ καὶ ἔκλεισε τὸ χάλασμα τῆς πόλεως Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἦτο ὁ ἄνθρωπος Ἱεροβοάμ δυνατὸς 28
ἐν ἰσχυρί· καὶ εἶδεν ὁ Σολομὼν τὸν νέον ὅτι ἦτο φίλεργος καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπὶ πάντα τὰ φορτία 28
τοῦ οἴκου Ἰωσήφ. Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε ὁ Ἱεροβοάμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλήμ, εὗρηκεν αὐτὸν καθ' 29
ὁδὸν ὁ προφήτης Ἀχιά ὁ Σηλωνίτης, ἐνδεδυμένος ἱμάτιον νέον· καὶ ἦσαν οἱ δύο μόνοι ἐν τῇ πεδιάδι. Καὶ 30
ἐπίασεν ὁ Ἀχιά τὸ νέον ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐφόρει, καὶ ἔσχισεν αὐτὸ εἰς δώδεκα τμήματα· καὶ εἶπε πρὸς τὸν 31
Ἱεροβοάμ, Λάβε εἰς σεαυτὸν δέκα τμήματα· διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, θέλω διαρρήξαι 32
τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Σολομῶντος καὶ δώσει τὰς δέκα φυλάς εἰς σέ· θέλει μένει ὅμως εἰς αὐτὸν μία 32
φυλὴ, χάριν τοῦ δούλου μου Δαβὶδ καὶ χάριν τῆς Ἱερουσαλήμ, τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα ἐκ πασῶν τῶν 33
φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ· διότι μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐλάτρευσαν Ἀσάρτην τὴν θεὰν τῶν Σιδωνίων, Χεμῶς τὸν θεὸν τῶν 33
Μωαβιτῶν καὶ Μελχώμ τὸν θεὸν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν· καὶ δὲν περιεπάτησαν εἰς τὰς ὁδοὺς μου διὰ νὰ πράττωσι τὸ 34
εὐθεὸς ἐνώπιόν μου, καὶ νὰ φυλάττωσι τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου, ὥς Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· δὲν 34
θέλω ὅμως λάβει πᾶσαν τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ θέλω διατηρήσει αὐτὸν ἡγεμόνα πάσας τὰς 35
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, χάριν Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα, διότι ἐφύλαττε τὰς ἐντολάς μου καὶ 36
τὰ διατάγματά μου· θέλω ὅμως λάβει τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δώσει αὐτὴν εἰς σέ, τὰς 35
δέκα φυλάς· εἰς δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ θέλω δώσει μίαν φυλὴν, διὰ νὰ ἔχη Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου λύχνον πάντοτε 36
ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ πόλει τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα εἰς ἑμαυτὸν διὰ νὰ θέσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ 37
σὲ θέλω λάβει, καὶ θέλεις βασιλεύσει κατὰ πάντα ὅσα ἡ ψυχὴ σου ἐπιθυμεῖ καὶ θέλεις εἶσθαι βασιλεὺς ἐπὶ τὸν 38
Ἰσραὴλ· καὶ ἐὰν εἰσακούσῃς εἰς πάντα ὅσα σὲ προστάζω καὶ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς μου καὶ πράττῃς τὸ 38
εὐθεὸς ἐνώπιόν μου, φυλάττων τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, καθὼς ἔκαμνε Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου, 39
τότε θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ καὶ θέλω οἰκοδομήσει εἰς σέ οἶκον ἀσφαλῆ, καθὼς ὠκοδόμησα εἰς τὸν Δαβὶδ, καὶ 39
θέλω δώσει τὸν Ἰσραὴλ εἰς σέ· καὶ θέλω κακουχήσει τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ διὰ τοῦτο, πλὴν οὐχὶ διὰ παντός. 39
Ὅθεν ἐζήτησεν ὁ Σολομὼν νὰ θανατώσῃ τὸν Ἱεροβοάμ. Καὶ σηκωθείς ὁ Ἱεροβοάμ, ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς 40
Σισάκ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἦτο ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Σολομὼν. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων 41
τοῦ Σολομῶντος καὶ πάντα ὅσα ἔκαμε, καὶ ἡ σοφία αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πράξεων 42
τοῦ Σολομῶντος· Αἱ δὲ ἡμέραι, ὅσας ἐβασίλευσεν ὁ Σολομὼν ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, ἦσαν 42
τεσσαράκοντα ἔτη. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Σολομὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς 43
αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ῥοβοάμ εἰς Συχέμ· διότι εἰς Συχέμ ἤρχετο πᾶς ὁ Ἰσραὴλ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλέα. Καὶ **12, 2**
ὥς ἤκουσε τοῦτο Ἱεροβοάμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἦτο ἔτι ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπου εἶχε φύγει ἀπὸ προσώπου τοῦ 3
βασιλέως Σολομῶντος, ἔμεινεν ἔτι ὁ Ἱεροβοάμ ἐν Αἰγύπτῳ· ἀπέστειλαν ὅμως καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν. Τότε ἦλθον 3
ὁ Ἱεροβοάμ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τὸν Ῥοβοάμ, λέγοντες, Ὁ πατὴρ σου 4
ἐσκήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν· τώρα λοιπὸν τὴν δουλείαν τὴν σκληρὰν τοῦ πατρὸς σου καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ τὸν 4
βαρύν, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐλάφρωσον σύ, καὶ θέλομεν σὲ δουλεύει. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, 5
Ἀναχωρήσατε ἕως τρεῖς ἡμέρας· ἔπειτα ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαός. Καὶ συνεβουλεύθη 6
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τοὺς πρεσβυτέρους, οἵτινες παρίσταντο ἐνώπιον Σολομῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος, 6
λέγων, Τί μὲ συμβουλευέτε σεῖς νὰ ἀποκριθῶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἐὰν 7
σήμερον γείνησιν δοῦλος εἰς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ δουλεύσῃς αὐτοὺς καὶ ἀποκριθῇς πρὸς αὐτοὺς καὶ λαλήσῃς 8
ἀγαθοὺς λόγους πρὸς αὐτούς, τότε θέλουσιν εἶσθαι δοῦλοί σου διὰ παντός. Ἀπέρριψεν ὅμως τὴν συμβουλὴν 8
τῶν πρεσβυτέρων, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν, καὶ συνεβουλεύθη τοὺς νέους, τοὺς συνανατραφέντας μετ' 9
αὐτοῦ τοὺς παρισταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί μὲ συμβουλευέτε σεῖς νὰ ἀποκριθῶμεν 9
πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, ὅστις ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἐλάφρωσον τὸν ζυγόν, τὸν ὁποῖον ὁ πατὴρ σου ἐπέβαλεν 10
ἐφ' ἡμᾶς· Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν οἱ νέοι, οἱ συνανατραφέντες μετ' αὐτοῦ, λέγοντες, οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς 10
τὸν λαὸν τοῦτον, ὅστις ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, ἀλλὰ σὺ ἐλάφρωσον 11
αὐτόν εἰς ἡμᾶς· οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτούς· Ὁ μικρὸς μου δάκτυλος θέλει εἶσθαι παχύτερος τῆς 11
ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου· τώρα λοιπόν, ὁ μὲν πατὴρ μου ἐπεφόρτισεν εἰς ἐσᾶς ζυγὸν βαρύν, ἐγὼ δὲ θέλω 11
κάμει βαρύτερον τὸν ζυγὸν σας· ὁ πατὴρ μου σᾶς ἐπαίδευσεν μὲ μάστιγας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω σᾶς παιδεύσει μὲ

12 σκορπίους. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Ῥοβοὰμ τὴν τρίτην ἡμέραν, ὥς εἶχε λαλήσει ὁ
 13 βασιλεὺς, λέγων, Ἐπανεέλθετε πρὸς ἐμὲ τὴν τρίτην ἡμέραν. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρῶς
 14 καὶ ἐγκατέλιπε τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς
 15 κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν νέων, λέγων, Ὁ πατὴρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν σας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω κάμει βαρύτερον
 16 τὸν ζυγὸν σας· ὁ πατὴρ μου οὕτως ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω οὕτως παιδεύσει μὲ σκορπίους. Καὶ δὲν
 17 εἰσήκουσεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν λαόν· διότι τὸ πρᾶγμα ἐγένετο παρὰ Κυρίου, διὰ τὸ ἐκτελέσει τὸν λόγον αὐτοῦ,
 18 τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἐλάλησε διὰ τοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου πρὸς Ἱεροβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Ναβάτ. Καὶ ἰδὼν πᾶς
 19 ὁ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Τί μέρος
 20 ἔχομεν ἡμεῖς ἐν τῷ Δαβίδ οὐδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν ἐν τῷ υἱῷ τοῦ Ἰεσσαί· εἰς τὰς σκηνὰς σου, Ἰσραὴλ·
 21 πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περὶ τοῦ οἴκου σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ. Περὶ δὲ τῶν
 22 υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, ὁ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέστειλεν
 23 ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὸν Ἀδωράμ, τὸν ἐπὶ τῶν φόρων· καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μὲ λίθους, καὶ
 24 ἀπέθανεν. Ὅθεν ἔσπευσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ νὰ ἀναβῇ εἰς τὴν ἄμαζαν, διὰ τὴν φύγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Οὕτως
 25 ἀπεστάτησεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ὅτε δὲ ἤκουσε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὅτι
 26 ὁ Ἱεροβοὰμ ἐπέστρεψεν, ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ
 27 πάντα τὸν Ἰσραὴλ· δὲν ἠκολούθησε τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ, εἰμὴ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα μόνη. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ῥοβοὰμ
 28 εἰς Ἱερουσαλὴμ, συνήθροισε πάντα τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ τὴν φυλὴν Βενιαμίν, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας
 29 ἐκλεκτῶν πολεμιστῶν, διὰ τὴν πολεμήσῃ κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν βασιλείαν εἰς
 30 τὸν Ῥοβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος. Ἐγένετο ὁμοῦ λόγος Θεοῦ πρὸς τὸν Σεμαΐαν, ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ,
 31 λέγων, Λάλησον πρὸς Ῥοβοὰμ, τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα τὸν οἶκον
 32 Ἰούδα καὶ Βενιαμίν καὶ πρὸς τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ, λέγων, οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν θέλετε ἀναβῇ οὐδὲ
 33 πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐπιστρέψατε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· διότι παρ'
 34 ἐμοῦ ἐγένετο τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ ἐπέστρεψαν νὰ ὑπάγωσι, κατὰ
 35 τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Τότε φοκοδόμησεν ὁ Ἱεροβοὰμ τὴν Συχὲμ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ κατέκησεν ἐν
 36 αὐτῇ· ἔπειτα ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ φοκοδόμησε τὴν Φανουήλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Τώρα
 37 θέλει ἐπιστρέφῃ ἡ βασιλεία εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ· ἐὰν ὁ λαὸς οὕτως ἀναβῇ διὰ τὴν προσφέρῃ θυσίας ἐν τῷ
 38 οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, τότε ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου θέλει ἐπιστρέφῃ πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, τὸν
 39 Ῥοβοὰμ βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ θέλουσι θανατώσῃ ἐμὲ καὶ ἐπιστρέφῃ πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα.
 40 Ἐλάβε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς βουλὴν καὶ ἔκαμε δύο μόσχους χρυσοῦς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Φθάνει εἰς ἐσθὰς νὰ
 41 ἀναβαίνητε εἰς Ἱερουσαλὴμ· ἰδοὺ, οἱ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἵτινες σὲ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἔθεσε τὸν
 42 ἕνα ἐν Βαιθὴλ καὶ τὸν ἄλλον ἔθεσεν ἐν Δάν. Καὶ ἐγένετο τὸ πρᾶγμα τοῦτο αἰτία ἁμαρτίας· διότι ἐπορεύετο ὁ
 43 λαὸς ἕως εἰς Δάν, διὰ τὴν προσκυνῇ ἐνώπιον τοῦ ἐνός. Καὶ ἔκαμεν οἴκους ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἔκαμεν
 44 ἱερεῖς ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ λαοῦ, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευΐ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἱεροβοὰμ ἐορτὴν ἐν τῷ μηνὶ
 45 τῷ ὀγδόῳ, ἐν τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ὥς τὴν ἐορτὴν τὴν ἐν Ἰούδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
 46 Οὕτως ἔκαμεν ἐν Βαιθὴλ, θυσιάζων εἰς τοὺς μόσχους τοὺς ὁποίους ἔκαμε· καὶ κατέστησεν ἐν Βαιθὴλ τοὺς
 47 ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, τοὺς ὁποίους ἔκαμε. Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἐν Βαιθὴλ,
 48 τὴν δεκάτην πέμπτῃ ἡμέραν τοῦ ὀγδόου μηνός, ἐν τῷ μηνὶ τὸν ὁποῖον ἐφεῦρεν ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ
 49 ἔκαμεν ἐορτὴν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, διὰ τὴν θυμιάσῃ.

13 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα εἰς Βαιθὴλ μὲ λόγον τοῦ Κυρίου· ὁ δὲ Ἱεροβοὰμ ἵστατο
 2 ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τὴν θυμιάσῃ. Καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸ θυσιαστήριον μὲ λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπε,
 3 Θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, υἱὸς θέλει γεννηθῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ, Ἰωσίας
 4 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ θέλει θυσιάσῃ ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, τοὺς θυμιάζοντας ἐπὶ σέ, καὶ ὅσα
 5 ἀνθρώπων θέλουσι καυθῇ ἐπὶ σέ. Καὶ ἔδωκε σημεῖον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον, τὸ
 6 ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, τὸ θυσιαστήριον θέλει διασχισθῇ, καὶ ἡ στάκτη ἡ ἐπ' αὐτοῦ θέλει ἐκχυθῇ. Καὶ
 7 ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἐφώνησε πρὸς τὸ θυσιαστήριον
 8 ἐν Βαιθὴλ, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Συλλάβετε αὐτόν. Καὶ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ
 9 αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν πρὸς ἑαυτόν. Καὶ διεσχίσθη
 10 τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐξεχύθη ἡ στάκτη ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, κατὰ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος
 11 τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ,
 12 Δεήθητι, παρακαλῶ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ προσευχήθητι ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ τὴν ἐπιστρέψῃ ἡ χεὶρ μου πρὸς
 13 ἐμέ. Καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ χεὶρ τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν καὶ
 14 ἀποκατεστάθη ὡς τὸ πρότερον. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν
 15 οἶκον καὶ λάβε τροφήν, καὶ θέλω σοὶ δώσει δῶρα. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Τὸ ἥμισυ
 16 τοῦ οἴκου σου ἂν μοὶ δώσῃς, δὲν θέλω εἰσελθεῖν μετὰ σοῦ· οὐδὲ θέλω φάγῃ ἄρτον οὐδὲ θέλω πίνει ὕδωρ ἐν τῷ
 17 τόπῳ τούτῳ· διότι οὕτως εἶναι προστεταγμένον εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, λέγοντος, Μὴ φάγῃς ἄρτον
 18 καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἦλθες. Καὶ ἀνεχώρησε δι' ἄλλου ὁδοῦ καὶ
 19 δὲν ἐπέστρεψε διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἦλθεν εἰς Βαιθὴλ. Κατῴκει δὲ ἐν Βαιθὴλ γέρον τις προφήτης·
 20 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ
 21 τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν Βαιθὴλ· διηγήθησαν δὲ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε

πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Διὰ τίνος ὁδοῦ ἀνεχώρησεν εἶχον δὲ ἰδεῖ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ διὰ τίνος ὁδοῦ ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰουδα. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἐτοιμάσατέ μοι τὴν ὄνον. Καὶ ἡτοίμασαν εἰς αὐτὸν τὴν ὄνον· καὶ ἐκάθην ἐπ' αὐτήν, καὶ ὑπῆγε κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ εὗρηκεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρυὶν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, σὺ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰουδα Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐλθέ μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ φάγε ἄρτον. Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω μετὰ σοῦ οὐδὲ νὰ ἔλθω μετὰ σοῦ· οὐδὲ θέλω φάγει ἄρτον οὐδὲ θέλω πίνει ὕδωρ μετὰ σοῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· διότι ἐλαλήθη πρὸς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Μὴ φάγῃς ἄρτον μηδὲ πῖνῃς ὕδωρ ἐκεῖ, μηδὲ ἐπιστρέψῃς ὑπάγων διὰ τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ὁποίας ἦλθες. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Καὶ ἐγὼ προφήτης εἰμαι, καθὼς σὺ· καὶ ἄγγελος ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἐπίστρεψον αὐτόν μετὰ σοῦ εἰς τὴν οἰκίαν σου, διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον καὶ νὰ πῖνῃ ὕδωρ. Ἐπεύσθη δὲ πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐπέστρεψε μετ' αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν ἄρτον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἔπιεν ὕδωρ. Καὶ ἐνῶ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν· καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐλθόντα ἐξ Ἰουδα, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος. Ἐπειδὴ παρήκουσας τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου προσέταξεν εἰς σέ, ἀλλ' ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ, περὶ τοῦ ὁποίου εἶπε πρὸς σέ, Μὴ φάγῃς ἄρτον μηδὲ πῖνῃς ὕδωρ· τὸ σῶμά σου δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου. Καὶ ἀφοῦ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἀφοῦ ἔπιεν, ἡτοίμασεν ἐκεῖνος τὴν ὄνον εἰς αὐτόν, εἰς τὸν προφήτην τὸν ὁποῖον ἐπέστρεψε. Καὶ ἀνεχώρησεν· εὔρε δὲ αὐτόν λέων καθ' ὁδὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦτο ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ· ἡ δὲ ὄνος ἴστατο πλησίον αὐτοῦ καὶ ὁ λέων ἴστατο πλησίον τοῦ σώματος. Καὶ ἰδού, ἄνδρες διαβαίνοντες εἶδον τὸ σῶμα ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὸν λέοντα ἱστάμενον πλησίον τοῦ σώματος· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τοῦτο ἐν τῇ πόλει, ὅπου κατῴκει ὁ προφήτης ὁ γέρων. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ προφήτης ὁ ἐπιστρέψας αὐτόν ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἶπεν, Οὕτως εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅστις παρήκουσε τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτόν ὁ Κύριος εἰς τὸν λέοντα, καὶ διεσπάρaxεν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Στρώσατε εἰς ἐμὲ τὴν ὄνον. Καὶ ἔστρωσαν. Καὶ ὑπῆγε καὶ εὗρηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ὄνον καὶ τὸν λέοντα ἱσταμένους πλησίον τοῦ σώματος· ὁ λέων δὲν ἔφαγε τὸ σῶμα οὐδὲ διεσπάρaxε τὴν ὄνον. Καὶ ἐσῆκωσεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέθεσεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ ἀνέφερεν αὐτόν· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης ὁ γέρων, διὰ νὰ πενήθῃ καὶ νὰ θάψῃ αὐτόν. Καὶ ἔθηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· καὶ ἐπένθησαν ἐπ' αὐτόν, λέγοντες, Φεῦ ἀδελφέ μου· Καὶ ἀφοῦ ἔθαψεν αὐτόν, ἐλάλησε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Ἀφοῦ ἀποθάνω, θάψατε καὶ ἐμὲ ἐν τῷ τάφῳ, ὅπου ἐτάφη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ· θέσατε τὰ ὀστέα μου πλησίον τῶν ὀστέων αὐτοῦ· διότι θέλει ἐξάπαντος ἐκτελεσθῇ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐφώνησε διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν Βαιθήλ καὶ κατὰ πάντων τῶν οἰκῶν τῶν ὑψηλῶν τόπων, οἵτινες εἶναι εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας. Μετὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δὲν ἐπέστρεψεν ὁ Ἱεροβοάμ ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς κακῆς, ἀλλ' ἔκαμε πάλιν ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ λαοῦ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων· ὅστις ἤθελε, καθιέρωνεν αὐτόν, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων. Καὶ ἔγεινε τὸ πρᾶγμα τοῦτο αἰτία ἁμαρτίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ, ὥστε νὰ ἐξολοθρευθῇ καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἠρρώστησεν Ἀβιά ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοάμ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοάμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Σηκώθητι, παρακαλῶ, καὶ μετασχηματίσθητι, ὥστε νὰ μὴ γνωρίσωσιν ὅτι εἶσαι γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ὕπαγε εἰς Σηλῶ· ἰδού, ἐκεῖ εἶναι Ἀχιά ὁ προφήτης, ὅστις εἶπε πρὸς ἐμὲ ὅτι θέλω βασιλεύσει ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ λάβε εἰς τὴν χειρά σου δέκα ἄρτους καὶ κολλύρια καὶ σταμνίον μέλιτος καὶ ὕπαγε πρὸς αὐτόν· αὐτὸς θέλει σοὶ ἀναγγεῖλει τί θέλει γείνει εἰς τὸ παιδίον. Καὶ ἔκαμεν οὕτως ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ σηκωθείσα, ὑπῆγεν εἰς Σηλῶ καὶ ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀχιά. Ὁ δὲ Ἀχιά δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπουσαν ἐκ τοῦ γήρατος αὐτοῦ. Εἶχε δὲ εἰπεῖ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἀχιά, Ἰδού, ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ ἔρχεται νὰ ζητήσῃ παρὰ σοῦ λόγον περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, διότι εἶναι ἄρρωστος· οὕτω καὶ οὕτω θέλεις λαλήσῃ πρὸς αὐτήν· διότι, ὅταν εἰσέλθῃ, θέλει προσποιηθῇ ὅτι εἶναι ἄλλη. Καὶ ὥς ἤκουσεν ὁ Ἀχιά τὸν ἦχον τῶν ποδῶν αὐτῆς, ἐνῶ εἰσῆρχετο εἰς τὴν θύραν, εἶπεν, Εἴσελθε, γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ· διὰ τί προσποιεῖσαι ὅτι εἶσαι ἄλλη ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἀπόστολος πρὸς σέ σκληρῶν ἀγγελιῶν· ὕπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν Ἱεροβοάμ, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐπειδὴ ἐγὼ σὲ ὕψωσα ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ καὶ σὲ κατέστησα ἡγεμόνα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ, καὶ διαρρήξας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ἔδωκα αὐτήν εἰς σέ, καὶ σὺ δὲν ἐστάθης καθὼς ὁ δοῦλός μου Δαβίδ, ὅστις ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς μου καὶ ὅστις μὲ ἠκολούθησεν ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς καρδίας, εἰς τὸ νὰ κάμνῃ μόνον τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου, ἀλλ' ὑπερέβησεν εἰς τὸ κακὸν πάντα ὅσοι ἐστάθησαν πρότεροί σου, διότι ὑπῆγες καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ἄλλους θεοὺς καὶ χωνευτὰ εἰδωλα, διὰ νὰ μὲ παροργίσῃς, καὶ μὲ ἀπέρριψας ὀπίσω τῆς ῥάχης σου. διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω φέροι κακὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τοῦ Ἱεροβοάμ τὸν οὐροῦντα εἰς τὸν τοῖχον, τὸν πεφυλαγμένον καὶ τὸν ἀφειμμένον ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ θέλω σαρώσει κατόπιν τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ, καθὼς σαρόναι τις τὴν κόπρον ἐωσοῦ ἐκλείψῃ· ὅστις ἐκ τοῦ Ἱεροβοάμ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πόλει, οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει αὐτόν· καὶ ὅστις ἀποθάνῃ ἐν τῷ ἀγρῷ, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι καταφάγει αὐτόν· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε. Σὺ λοιπὸν σηκωθείσα ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου· ἐνῶ οἱ πόδες σου ἐμβαίνουν εἰς τὴν πόλιν, τὸ παιδίον θέλει ἀποθάνει καὶ θέλει πενήθῃ αὐτὸ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, καὶ θέλουσιν ἐνταφιάσει αὐτό· διότι αὐτὸ μόνον ἐκ τοῦ Ἱεροβοάμ θέλει

ἐλθεῖ εἰς τὸν τάφον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ εὐρέθη τι καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 14 Ἱεροβοάμ. Καὶ θέλει ἀναστήσει ὁ Κύριος εἰς ἑαυτὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ὅστις θέλει ἐξολοθρεῦσει τὸν
 15 οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ἀλλὰ τί τώρα μάλιστα. Καὶ θέλει πατάξει ὁ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ, ὥστε
 νὰ κινῆται ὡς κάλαμος ἐν τῷ ὕδατι, καὶ θέλει ἐκριζώσει τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς ταύτης τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν
 ἔδωκεν εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ· ἐπειδὴ ἔκαμον τὰ ἄλσῃ αὐτῶν,
 16 διὰ νὰ παροργίσωσι τὸν Κύριον· καὶ θέλει παραδώσει τὸν Ἰσραὴλ ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοάμ, ὅστις
 17 ἡμάρτησε καὶ ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Καὶ ἐσηκώθη ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ ἀνεχώρησε καὶ
 18 ἦλθεν εἰς Θερσά· καθὼς αὕτη ἐπάτησε τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τοῦ οἴκου, ἀπέθανε τὸ παιδίον· καὶ ἔθαψαν
 αὐτό· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ
 19 Ἀχιά τοῦ προφήτου. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἱεροβοάμ, πῶς ἐπολέμησε καὶ τίνι τρόπῳ ἐβασίλευσεν,
 20 ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας
 ἐβασίλευσεν ὁ Ἱεροβοάμ, ἦσαν εἰκοσιδύο ἔτη· καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
 21 αὐτοῦ Ναδάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς τοῦ Σολομώντος ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰούδα. Τεσσαράκοντα
 καὶ ἐνὸς ἔτους ἦτο ὁ Ῥοβοάμ ὅτε ἔγεινε βασιλεὺς, καὶ ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῇ πόλει τὴν
 22 ὁποίαν ὁ Κύριος ἐξέλεξεν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ τὸ ὄνομα
 23 τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις. Ἐπράξε δὲ ὁ Ἰούδας πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ παρώξυναν
 αὐτὸν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἡμάρτησαν ὑπὲρ πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ πατέρες
 24 αὐτῶν. Διότι καὶ αὐτοὶ ὠκοδόμησαν εἰς ἑαυτοὺς τόπους ὑψηλοὺς, καὶ ἔκαμον ἀγάλματα καὶ ἄλσῃ ἐπὶ παντὸς
 25 ὑψηλοῦ λόφου καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου. Ἦσαν δὲ ἐτι ἐν τῇ γῇ καὶ σοδομίται καὶ ἔπραττον
 26 κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐν τῷ
 27 πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ῥοβοάμ, ἀνέβη Σισάκ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ
 28 ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· τὰ πάντα ἔλαβεν·
 29 ἔλαβεν ἐτι πάσας τὰς χρυσὰς ἀσπίδας, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ Σολομών. Καὶ ἀντὶ τούτων ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ
 30 ἔκαμε χαλκίνας ἀσπίδας καὶ παρέδωκεν αὐτάς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων τῶν δορυφόρων, οἵτινες ἐφύλαττον
 τὴν θύραν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. Καὶ ὅτε εἰσῆρχετο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἐβάσταζον αὐτὰς οἱ
 31 δορυφόροι ἔπειτα ἐπανεφέρον αὐτάς εἰς τὸ οἶκημα τῶν δορυφόρων. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ῥοβοάμ καὶ
 πάντα ὅσα ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Ἦτο δὲ πόλεμος
 32 ἀναμέσον Ῥοβοάμ καὶ Ἱεροβοάμ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ῥοβοάμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
 ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβίδ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις.
 Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀθιάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

- 15** Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀθιάμ ἐπὶ τὸν Ἰούδα, κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ
 2 τοῦ Ναβάτ. Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά, θυγάτηρ τοῦ
 3 Ἀβεσσαλώμ. Καὶ περιπάτησεν εἰς πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε πρὸ αὐτοῦ·
 καὶ δὲν ἦτο ἡ καρδιά αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδιά Δαβίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
 4 Ἀλλ' ὅμως, χάριν τοῦ Δαβίδ, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ λύχνον ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀναστήσας τὸν
 5 υἱὸν αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ στερεώσας τὴν Ἱερουσαλὴμ· διότι ὁ Δαβίδ ἔκαμεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου καὶ
 6 δὲν ἐξέκλινε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτόν, ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως
 7 Οὐρίου τοῦ Χετταίου. Ἦτο δὲ πόλεμος ἀναμέσον Ῥοβοάμ καὶ Ἱεροβοάμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
 8 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀθιάμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν
 9 τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἦτο πόλεμος ἀναμέσον Ἀθιάμ καὶ Ἱεροβοάμ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀθιάμ μετὰ
 10 τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῇ πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀσά ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ
 11 ἐβασίλευσεν ὁ Ἀσά ἐπὶ τὸν Ἰούδα, κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τοῦ Ἱεροβοάμ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐβασίλευσεν
 12 ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τεσσαράκοντα καὶ ἑν. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά, θυγάτηρ τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
 13 Καὶ ἔκαμιν ὁ Ἀσά τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, καθὼς Δαβίδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καὶ ἀφῆρεσεν ἐκ τῆς γῆς τοὺς
 14 σοδομίτας καὶ ἐσήκωσε πάντα τὰ εἶδωλα, τὰ ὁποῖα ἔκαμον οἱ πατέρες αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
 15 τὴν Μααχά, καὶ αὐτὴν ἀπέβαλε τοῦ νὰ ἦναι βασίλισσα, ἐπειδὴ ἔκαμεν εἶδωλον εἰς ἄλλος· καὶ κατέκοψεν ὁ Ἀσά
 16 τὸ εἶδωλον αὐτῆς καὶ ἔκαυσεν αὐτὸ πλησίον τοῦ χειμάρρου Κέδρων. Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῆρέθησαν·
 17 πλην ἡ καρδιά τοῦ Ἀσά ἦτο τελεία μετὰ τοῦ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. Καὶ ἔφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
 18 Κυρίου τὰ ἀφιερώματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἀφιερώματα, ἄργυρον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη. Ἦτο
 19 δὲ πόλεμος ἀναμέσον Ἀσά καὶ Βαασά βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. Καὶ ἀνέβη Βαασά ὁ
 20 βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ὠκοδόμησε τὴν Παμά, διὰ νὰ μὴ ἀφίγῃ μηδένα νὰ ἐξέρχεται
 21 μηδὲ νὰ εἰσέρχεται πρὸς Ἀσά τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα. Τότε ἔλαβεν ὁ Ἀσά ἅπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
 τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
 22 παρέδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πρὸς τὸν Βενάδάδ,
 23 υἱὸν τοῦ Ταβριμών, υἱοῦ τοῦ Ἑσιών, βασιλέα τῆς Συρίας, τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων, Ἐσὺ γείνη
 24 συνθήκη ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὡς ἦτο ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ τοῦ πατρὸς σου· ἰδοὺ, ἀπέστειλα πρὸς
 25 σὲ δῶρον ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ· ὕπαγε, διάλυσον τὴν συνθήκην σου τὴν πρὸς τὸν Βαασά, βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ,
 26 διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Βενάδάδ εἰς τὸν βασιλέα Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν
 27 δυνάμεων αὐτοῦ ἐναντίον τῶν πόλεων τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Ἰϊὼν καὶ τὴν Δάν καὶ τὴν Ἀβέλβαιθμααχά,

καὶ πᾶσαν τὴν Χιννερώθ, μετὰ πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί. Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Βαασά, ἔπαυσε νὰ οἰκοδομῇ τὴν 21
 Ῥαμὰ καὶ ἐκάθησεν ἐν Θερσά. Τότε συνεκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἀσά πάντα τὸν Ἰούδα, χωρὶς τινὸς ἐξαίρεσως· 22
 καὶ ἐσῆκωσαν τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Βαασά ἔκαμε τὴν οἰκοδομήν· καὶ 23
 ῥυτιδίωσεν ὁ βασιλεὺς Ἀσά μὲ ταῦτα τὴν Γεβὰ τοῦ Βενιαμὴν καὶ τὴν Μισπά. Αἱ δὲ λοιπαὶ πασῶν τῶν πράξεων 24
 τοῦ Ἀσά καὶ πάντα τὰ κατορθώματα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, καὶ αἱ πόλεις τὰς ὁποίας ῥυτιδίωσεν, δὲν 25
 εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα· Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ γήρατος αὐτοῦ 26
 ἠρρώστησε τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων 27
 αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντὶ αὐτοῦ Ἰωσαφάτ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐβασίλευσε 28
 Ναδάβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοάμ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, τὸ δευτερον ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ 29
 τὸν Ἰσραὴλ δύο ἔτη. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 30
 καὶ εἰς τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ. Συνώμοσε δὲ κατ' αὐτοῦ Βαασά 31
 ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιά, ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσάχαρ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Βαασά ἐν Γιββεθὼν, ἥτις ἦτο τῶν Φιλισθαίων· 32
 διότι ὁ Ναδάβ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐπολιόρκουν τὴν Γιββεθὼν. Ὁ Βαασά λοιπὸν ἐθανάτωσεν αὐτὸν κατὰ τὸ 33
 τρίτον ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ. Καὶ καθὼς ἐβασίλευσεν, ἐπάταξεν ὅλον 34
 τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ· δὲν ἀφῆκεν εἰς τὸν Ἱεροβοάμ οὐδὲν ζῶν, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσεν αὐτόν, κατὰ τὸν λόγον 35
 τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου, διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ Ἱεροβοάμ, 36
 τὰς ὁποίας ἡμάρτησε, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ, καὶ διὰ τὸν παροργισμὸν μὲ τὸν 37
 ὁποῖον παρώργισε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ναδάβ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, 38
 δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Ἦτο δὲ πόλεμος ἀναμέσον Ἀσά 39
 καὶ Βαασά βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, 40
 ἐβασίλευσε Βαασά ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιά ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ ἐν Θερσά· καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιτέσσαρα ἔτη. Καὶ 41
 ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ εἰς τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ, 42
 διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ.

Καὶ ἦλθε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἰηοῦ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀνανί, ἐναντίον τοῦ Βαασά, λέγων, Ἐπειδὴ, ἐνῷ σὲ 16. 2
 ὕψωσα ἐκ τοῦ χώματος, καὶ σὲ κατέστησα ἡγεμόνα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ, σὺ περιεπάτησας εἰς τὴν ὁδὸν 3
 τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ἔκαμες τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ, διὰ νὰ μὲ παροργίσῃς διὰ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, 4
 ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξωλόθρεύω κατὰ κράτος τὸν Βαασά καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ θέλω καταστήσει τὸν οἶκόν σου ὡς 5
 τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ· ὅστις ἐκ τοῦ Βαασά ἀποθάνῃ ἐν τῇ πόλει, οἱ κύνους θέλουσι φάγει 6
 αὐτόν· καὶ ὅστις ἐξ αὐτοῦ ἀποθάνῃ ἐν τοῖς ἀγροῖς, τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι φάγει αὐτόν. Αἱ δὲ λοιπαὶ 7
 τῶν πράξεων τοῦ Βαασά καὶ ὅσα ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν 8
 χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Βαασά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Περσά· 9
 ἐβασίλευσε δὲ ἀντὶ αὐτοῦ Ἡλὰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔτι διὰ Ἰηοῦ τοῦ προφήτου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανί, ἦλθεν ὁ λόγος 10
 τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Βαασά καὶ κατὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ κατὰ πασῶν τῶν κακιῶν ὅσας ἔπραξεν ἐνώπιον τοῦ 11
 Κυρίου, παροργίσας αὐτόν διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὥστε νὰ γείνη καθὼς ὁ οἶκος τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ 12
 διότι ἐθανάτωσεν αὐτόν. Κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ὁ Ἡλὰ υἱὸς 13
 τοῦ Βαασά ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Φερσά καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη. Συνώμοσε δὲ κατ' αὐτοῦ ὁ δοῦλος αὐτοῦ Ζιμβρί, 14
 ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἡμίσεως τῶν πολεμικῶν ἀμαζῶν, ἐνῷ ἦτο ἐν Θερσά πίνων καὶ μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀσά, 15
 οἰκονόμου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν Θερσά. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ζιμβρί καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, εἰς 16
 τὸ εἰκοστὸν ἑβδομὸν ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ. Καὶ ὡς ἐβασίλευσεν, ἅμα 17
 ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἐπάταξε πάντα τὸν οἶκον τοῦ Βαασά· δὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτόν οὐροῦντα πρὸς 18
 τοῖχον οὐδὲ συγγενεῖς αὐτοῦ οὐδὲ φίλους αὐτοῦ. Καὶ ἐξωλόθρευσεν ὁ Ζιμβρί πάντα τὸν οἶκον τοῦ Βαασά, 19
 κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ἐναντίον τοῦ Βαασά διὰ Ἰηοῦ τοῦ προφήτου, διὰ πάσας 20
 τὰς ἀμαρτίας τοῦ Βαασά καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἡλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἡμάρτησαν, καὶ διὰ τῶν ὁποίων 21
 ἔκαμον τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ, παροργίσαντες, Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τῶν ματαιότητων αὐτῶν. 22
 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἡλὰ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν 23
 τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἑβδομὸν ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ὁ Ζιμβρί 24
 ἐπὶ ἡμέρας ἐν Θερσά. Ὁ δὲ λαὸς ἦτο ἐστρατοπεδευμένος κατὰ τῆς Γιββεθὼν, ἥτις ἦτο τῶν Φιλισθαίων. Καὶ 25
 ἀκούσας ὁ λαὸς ὁ ἐστρατοπεδευμένος ὅτι ἔλεγον, Ὁ Ζιμβρί συνώμοσε καὶ μάλιστα ἐπάταξε τὸν βασιλέα, ἅπας 26
 ὁ Ἰσραὴλ ἔκαμε τὸν Ἀμρί, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος, βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν τῷ 27
 στρατοπέδῳ. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀμρί καὶ ἅπας ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Γιββεθὼν, καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν Θερσά. 28
 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ζιμβρί ὅτι ἐκυριεύθη ἡ πόλις, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔκαυσεν 29
 ἐφ' ἑαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανε, διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἡμάρτησε, 30
 πράξας πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐπειδὴ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ εἰς τὰς ἀμαρτίας 31
 αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε, κάμνων τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ζιμβρί καὶ 32
 ἡ συνωμοσία αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ 33
 Ἰσραὴλ. Τότε διηρέθη ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς δύο μέρη· τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἠκολούθησε τὸν Θιβνὶ υἱὸν τοῦ 34
 Γινάθ, διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλέα· καὶ τὸ ἥμισυ ἠκολούθησε τὸν Ἀμρί. Ὁ λαὸς ὁμῶς ὁ ἀκολουθήσας τὸν 35
 Ἀμρί ὑπερίσχυσε κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀκολουθήσαντος τὸν Θιβνὶ υἱὸν τοῦ Γινάθ· καὶ ἀπέθανεν ὁ Θιβνὶ, καὶ 36
 ἐβασίλευσεν ὁ Ἀμρί. Κατὰ τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἀμρί ἐπὶ τὸν 37

24 Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη· ἔξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Θεραά. Καὶ ἠγόρασε τὸ ὄρος τῆς Σαμαρείας παρὰ
 25 τοῦ Σεμέρ διὰ δύο τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἔκτισε πόλιν ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, τὴν
 26 ὁποίαν ἔκτισε, κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Σεμέρ, κυρίου τοῦ ὄρους, Σαμαρείαν. Ἐπραξε δὲ ὁ Ἀμρί πονηρὰ ἐνώπιον
 27 τοῦ Κυρίου καὶ ἔπραξε χειρότερα παρὰ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ· καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς τοῦ
 28 Ἰεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, καὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας ἐκείνου, διὰ τῶν ὁποίων ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ,
 29 παροργίσας Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τῶν ματαιοτήτων αὐτῶν. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀμρί τὰς
 30 ὁποίας ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ ὅσα ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν
 31 βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀμρί μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ· ἐβασίλευσε δὲ
 32 ἀν'τ' αὐτοῦ Ἀχαάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἀχαάβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμρί ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὸ τριακοστὸν
 33 ὄγδοον ἔτος τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμρί ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ
 34 εἰκοσιδύο ἔτη. Καὶ ἔπραξεν ὁ Ἀχαάβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμρί πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὑπὲρ πάντας τοὺς πρὸ
 35 αὐτοῦ. Καὶ ὡς ἂν ἦτο μικρὸν τὸ νὰ περιπατῇ εἰς τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἰεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ἔλαβεν ἔτι διὰ
 36 γυναῖκα Ἰεζάβελ, τὴν θυγατέρα τοῦ Ἐθθαάλ, βασιλέως τῶν Σιδωνίων, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐλάτρευσε τὸν Βάαλ καὶ
 37 προσεκύνησεν αὐτόν. Καὶ ἀνήγειρε βωμὸν εἰς τὸν Βάαλ ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλ, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησεν ἐν
 38 Σαμαρείᾳ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἀχαάβ ἄλσος· καὶ διὰ νὰ παροργίσῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἔπραξεν ὁ Ἀχαάβ
 39 περισσότερον παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅσοι ἐστάθισαν πρὸ αὐτοῦ. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
 40 ὠκοδόμησε Χιὴλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἱερὶχώ· ἔβαλε τὰ θεμέλια αὐτῆς ἐπὶ Ἀβειρῶν τοῦ πρωτοτόκου αὐτοῦ, καὶ
 41 ἔστησε τὰς πύλας αὐτῆς ἐπὶ Σεγούβ τοῦ νεωτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε
 42 διὰ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή.

17 Καὶ εἶπεν Ἠλίας ὁ Θεοσίτης, ὁ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Γαλαάδ, πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
 1 Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου παρίσταμαι, δὲν θέλει εἶσθαι τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ βροχή, εἰμὴ διὰ τοῦ
 2, 3 λόγου τοῦ στόματός μου. Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἀναχώρησον ἐντεῦθεν καὶ
 4 στρέψον πρὸς ἀνατολὰς καὶ κρύφθητι πλησίον τοῦ χειμάρρου Χερὶθ, τοῦ ἀπέναντι τοῦ Ἰορδάνου· καὶ θέλει
 5 πίνειν ἐκ τοῦ χειμάρρου· προσέταξα δὲ τοὺς κόρακας νὰ σὲ τρέφωσιν ἐκεῖ. Καὶ ὑπῆγε καὶ ἔκαμε κατὰ τὸν
 6 λόγον τοῦ Κυρίου· διότι ὑπῆγε καὶ ἐκάθησε πλησίον τοῦ χειμάρρου Χερὶθ, τοῦ ἀπέναντι τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ
 7, 8 οἱ κόρακες ἔφερον πρὸς αὐτὸν ἄρτον καὶ κρέας τὸ πρωῒ, καὶ ἄρτον καὶ κρέας τὸ ἑσπέρας· καὶ ἔπινεν ἐκ τοῦ
 9 χειμάρρου. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ἐπειδὴ δὲν ἔγινε βροχή ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἦλθεν
 10 ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτόν, λέγων, Σηκώθεις ὑπάγε εἰς Σαρεπτά τῆς Σιδωνος καὶ κάθισον ἐκεῖ· ἰδοὺ,
 11 προσέταξα ἐκεῖ γυναῖκα χήραν νὰ σὲ τρέφῃ. Καὶ σηκώθεις ὑπῆγεν εἰς Σαρεπτά. Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὴν πύλιν
 12 τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνάγουσα ξυλάρια· καὶ ἐφώνησε πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε, Φέρε μοι, παρακαλῶ,
 13 ὀλίγον ὕδωρ ἐν ἀγγείῳ, διὰ νὰ πῶ. Καὶ ἐνῶ ὑπῆγε νὰ φέρῃ αὐτό, ἐφώνησε πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε, Φέρε μοι
 14 παρακαλῶ, κομμάτιον ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Ἡ δὲ εἶπε, Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς σου, δὲν ἔχω ψωμίον, ἀλλὰ
 15 μόνον μίαν χεριὰν ἀλεύρου εἰς τὸ πιθάριον καὶ ὀλίγον ἔλαιον εἰς τὸ ῥωγίον· καὶ ἰδοὺ, συνάγω δύο ξυλάρια,
 16 διὰ νὰ ὑπάγω καὶ νὰ κάμω αὐτὸ δι' ἐμαυτὴν καὶ διὰ τὸν υἱὸν μου, καὶ νὰ φάγωμεν αὐτὸ καὶ νὰ ἀποθάνωμεν.
 17 Ὁ δὲ Ἠλίας εἶπε πρὸς αὐτὴν, Μὴ φοβοῦ· ὑπάγε, κάμε ὡς εἶπας· πλην ἔξ αὐτοῦ κάμε εἰς ἐμὲ πρῶτον μίαν
 18 μικρὰν πῆτταν καὶ φέρε εἰς ἐμέ, καὶ ἔπειτα κάμε διὰ σεαυτὴν καὶ διὰ τὸν υἱὸν σου· διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ
 19 Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· τὸ πιθάριον τοῦ ἀλεύρου δὲν θέλει κενωθῆ, οὐδὲ τὸ ῥωγίον τοῦ ἐλαίου θέλει ἐλαττωθῆ, ἕως
 20 τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Κύριος θέλει δώσει βροχὴν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Ἡ δὲ ὑπῆγε καὶ ἔκαμε κατὰ τὸν
 21 λόγον τοῦ Ἠλίου· καὶ ἔτρωγεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς ἡμέρας πολλὰς· τὸ πιθάριον τοῦ ἀλεύρου δὲν
 22 ἐκενώθη, οὐδὲ τὸ ῥωγίον τοῦ ἐλαίου ἠλαττώθη, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ Ἠλίου.
 23 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικός, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου· καὶ ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ
 24 ἦτο δυνατὴ σφόδρα, ἕως οὗ δὲν ἔμεινε πνοὴ ἐν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἠλίαν, Τί ἔχεις μετ' ἐμοῦ, ἄνθρωπε
 25 τοῦ Θεοῦ; ἦλθες πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ φέρῃς εἰς ἐνθύμησιν τὰς ἀνομίας μου καὶ νὰ θανατώσῃς τὸν υἱὸν μου· Ὁ δὲ
 26 εἶπε πρὸς αὐτὴν, Δὸς μοι τὸν υἱὸν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν εἰς τὸ
 27 ὑπερῶν, ὅπου αὐτὸς ἐκάθητο, καὶ ἐπλαγίασεν αὐτόν ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησε πρὸς τὸν Κύριον
 28 καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ μου· ἐπέφερες κακὸν καὶ εἰς τὴν χήραν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἐγὼ παροικῶ, ὥστε νὰ θανατώσῃς
 29 τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐξηπλώθη τρις ἐπὶ τὸ παιδάριον καὶ ἀνεβόησε πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ μου,
 30 ἅς ἐπανέλθῃ, δέομαι, ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου ἐντὸς αὐτοῦ. Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
 31 Ἠλίου· καὶ ἐπανῆλθεν ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἀνέζησε. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ
 32 κατεβίβασεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῶου εἰς τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας,
 33 Βλέπε, ζῆ ὁ υἱὸς σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Ἠλίαν, Τώρα γνωρίζω ἐκ τούτου ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ
 34 Θεοῦ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἠλίαν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος, λέγων, Ὑπάγε,
 2 φανερώθητι εἰς τὸν Ἀχαάβ· καὶ θέλω δώσει βροχὴν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἠλίας νὰ φανερωθῇ
 3 εἰς τὸν Ἀχαάβ. Ἡ δὲ πεῖνα ἐπεβάθυνεν εἰς τὴν Σαμαρείαν. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀχαάβ τὸν Ὀθαδία τὸν οἰκονόμον.
 4 Ὁ δὲ Ὀθαδία ἐφοβεῖτο τὸν Κύριον σφόδρα· διότι, ὅτε ἡ Ἰεζάβελ ἐξωλόθρευε τοὺς προφῆτας τοῦ Κυρίου, ὁ
 5 Ὀθαδία ἔλαβεν ἑκατὸν προφῆτας καὶ ἔκρυπεν αὐτοὺς ἀνὰ πεντήκοντα εἰς σπήλαιον, καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν
 6 ἄρτῳ καὶ ὕδατι. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαάβ πρὸς τὸν Ὀθαδία, Περιέλθε εἰς τὴν γῆν, εἰς πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων
 7 καὶ εἰς πάντας τοὺς χειμάρρους· ἴσως εὕρωμεν χόρτον, διὰ νὰ σώσωμεν τὴν ζωὴν τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων

καὶ νὰ μὴ στερηθῶμεν τὰ κτήνη. Ἐμέρισαν λοιπὸν τὴν γῆν εἰς ἑαυτοὺς, διὰ νὰ διέλθωσιν αὐτήν· ὁ μὲν Ἀχαάβ 6
ἀπῆλθε διὰ μιᾶς ὁδοῦ κατὰ μόνας, ὁ δὲ Ὀθαδία ἀπῆλθε δι' ἄλλης ὁδοῦ κατὰ μόνας. Καὶ ἐνῶ ἦτο ὁ Ὀθαδία 7
καθ' ὁδὸν ἰδοὺ, ὁ Ἥλιος συνήντησεν αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐγνώρισεν αὐτόν καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ 8
εἶπε, Σὺ εἶσαι, κύριέ μου Ἥλια· Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγώ· ὑπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν κύριόν σου, Ἰδοῦ, ὁ Ἥλιος, 9
Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Τί ἡμάρτησα, ὥστε θέλεις νὰ παραδώσῃς τὸν δοῦλόν σου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀχαάβ, διὰ νὰ μὲ 10
θανατώσῃ. Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς σου, δὲν εἶναι ἔθνος ἢ βασιλεῖον, ὅπου δὲν ἔστειλιν ὁ κύριός μου νὰ σὲ ζητῶσι 11
καὶ ὅτε ἔλεγον, Δὲν εἶναι, αὐτὸς ὥρκιζε τὸ βασιλεῖον καὶ τὸ ἔθνος, ὅτι δὲν σὲ εὕρηκαν. Καὶ τώρα σὺ λέγεις, 12
Ὑπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν κύριόν σου, Ἰδοῦ, ὁ Ἥλιος. Καὶ καθὼς ἐγὼ ἀναχωρήσω ἀπὸ σοῦ, τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου 13
θέλει σὲ φέρεῖ ὅπου δὲν ἐξεύρω· καὶ ὅταν ὑπάγω καὶ ἀναγγεῖλω τοῦτο πρὸς τὸν Ἀχαάβ, καὶ δὲν σὲ εὕρῃ, θέλει 14
μὲ θανατώσῃ. Ἀλλ' ὁ δοῦλός σου φοβοῦμαι τὸν Κύριον ἐκ νεότητός μου. Δὲν ἀπηγγέλθῃ πρὸς τὸν κύριόν 15
μου τί ἔκαμα, ὅτε ἡ Ἰεζάβελ ἐθανάτωνε τοὺς προφῆτας τοῦ Κυρίου, τίνι τρόπῳ ἔκρυψα ἑκατὸν ἄνδρας ἐκ τῶν 16
προφητῶν τοῦ Κυρίου ἀνὰ πενήκοντα εἰς σπηλῆιον, καὶ διέθρεψα αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι. Καὶ τώρα σὺ 17
λέγεις, Ὑπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν κύριόν σου, Ἰδοῦ, ὁ Ἥλιος· ἀλλ' αὐτὸς θέλει μὲ θανατώσῃ. Καὶ εἶπεν Ἥλιος, Ζῇ 18
ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου παρίσταμαι, ὅτι σήμερον θέλω ἐμφανισθῇ εἰς αὐτόν. Ὑπῆγε 19
λοιπὸν ὁ Ὀθαδία εἰς συνάντησιν τοῦ Ἀχαάβ καὶ ἀπηγγεῖλε πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ Ἀχαάβ ὑπῆγεν εἰς συνάντησιν 20
τοῦ Ἥλια. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἀχαάβ τὸν Ἥλιαν, εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἀχαάβ, Σὺ εἶσαι ὁ διαταράττων τὸν Ἰσραὴλ 21
Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν διαταράττω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου· διότι σεῖς ἐγκατελίπετε 22
τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καὶ ὑπῆγεσθε κατόπιν τῶν Βααλείμ· τώρα λοιπὸν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς ἐμὲ 23
πάντα τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον, καὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Βάαλ τοὺς τετρακοσίου πενήκοντα, 24
καὶ τοὺς τετρακοσίου προφῆτας τῶν ἁλῶν, οἵτινες τρώγουσιν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν 25
ὁ Ἀχαάβ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ συνήθροισε τοὺς προφῆτας εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον. Καὶ 26
προσῆλθεν ὁ Ἥλιος πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπεν, Ἔως πότε χωλαίνετε μεταξὺ δύο φρονημάτων ἐὰν ὁ Κύριος 27
ᾔῃαι Θεός, ἀκολουθεῖτε αὐτόν· ἀλλ' ἐὰν ὁ Βάαλ, ἀκολουθεῖτε τοῦτον. Καὶ ὁ λαὸς δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν 28
λόγον. Τότε εἶπεν ὁ Ἥλιος πρὸς τὸν λαόν, Ἐγὼ μόνος ἔμεινα προφήτης τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ προφῆται τοῦ 29
Βάαλ εἶναι τετρακόσιοι πενήκοντα ἄνδρες· ἅς δώσωσι λοιπὸν εἰς ἡμᾶς δύο μόσχους· καὶ ἅς ἐκλέξωσι τὸν 30
ἕνα μόσχον δι' ἑαυτοὺς, καὶ ἅς διαμελίσωσιν αὐτόν καὶ ἅς ἐπιθέσωσιν αὐτόν ἐπὶ τῶν ζύλων καὶ πῦρ ἅς μὴ 31
βάλωσι καὶ ἐγὼ θέλω ἐτοιμάσαι τὸν ἄλλον μόσχον καὶ ἐπιθέσει ἐπὶ τῶν ζύλων καὶ πῦρ δὲν θέλω βάλεῖ, καὶ 32
ἐπικαλέσθητε τὸ ὄνομα τῶν θεῶν σας, καὶ ἐγὼ θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Θεός, ὅστις 33
εἰσακούσῃ διὰ πυρός, οὗτος ἅς ᾔῃαι ὁ Θεός. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε, Καλὸς ὁ λόγος. Καὶ εἶπεν 34
ὁ Ἥλιος πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ Βάαλ, Ἐκλέξατε εἰς ἑαυτοὺς τὸν ἕνα μόσχον καὶ ἐτοιμάσατε αὐτόν πρῶτοι 35
διότι εἴσθε πολλοί· καὶ ἐπικαλέσθητε τὸ ὄνομα τῶν θεῶν σας, πῦρ ὅμως μὴ βάλητε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον τὸν 36
δοθέντα εἰς αὐτοὺς καὶ ἡτοίμασαν αὐτόν, καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἀπὸ πρωῒας μέχρι μεσημβρίας, 37
λέγοντες, Ἐπάκουσον ἡμῶν, Βάαλ· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπῆδον περὶ τὸ θυσιαστήριον, 38
τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησαν. Καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Ἥλιος μυκτηρίζων αὐτοὺς ἔλεγεν, Ἐπικαλεῖσθε μετὰ 39
φωνῆς μεγάλῃς· διότι θεὸς εἶναι ἢ συνομιλεῖ ἢ ἀσχολεῖται ἢ εἶναι εἰς ὁδοιπορίαν ἢ ἴσως κοιμᾶται καὶ θέλει 40
ἐξυπνήσῃ. Καὶ ἐπεκαλοῦντο μετὰ φωνῆς μεγάλῃς καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῶν μὲ μαχαίρας 41
καὶ μὲ λόγχας, ἕως οὗ αἷμα ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοὺς. Καὶ ἀφοῦ παρῆλθεν ἡ μεσημβρία, καὶ αὐτοὶ προεφῆτευσον 42
μέχρι τῆς ὥρας τῆς προσφορᾶς, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ οὐκ ἦν προσοχή, τότε εἶπεν ὁ 43
Ἥλιος πρὸς πάντα τὸν λαόν, Πλησιάσατε πρὸς ἐμέ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐπιδιώρθωσε 44
τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, τὸ κεκρημνισμένον. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἥλιος δώδεκα λίθους, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν 45
φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰακώβ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά σου· 46
καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους θυσιαστήριον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἔκαμεν αὐλάκα περὶ τὸ θυσιαστήριον, 47
χωροῦσαν δύο μέτρα σπόρου. Καὶ ἐστοίβασε τὰ ζύλα καὶ διεμέλισε τὸν μόσχον καὶ ἐπέθεσεν αὐτόν ἐπὶ τῶν 48
ζύλων. Καὶ εἶπε, Γεμίσατε ὕδατος τέσσαρας ὑδρίας καὶ χύσατε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰ ζύλα. Καὶ 49
εἶπε, Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Καὶ εἶπε, Τριπτώσατε· καὶ ἐτρίπτωσαν. Καὶ περιέτρεχε τὸ ὕδωρ πέριξ τοῦ 50
θυσιαστηρίου· καὶ ἡ αὐλαξ ἔτι ἐγέμισεν ὕδατος. Καὶ τὴν ὥραν τῆς προσφορᾶς ἐπλησίασεν Ἥλιος ὁ προφήτης 51
καὶ εἶπε, Κύριε, Θεὲ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἅς γείνη γνωστὸν σήμερον, ὅτι σὺ εἶσαι Θεὸς 52
ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ δοῦλός σου, καὶ κατὰ τὸν λόγον σου ἔκαμα πάντα ταῦτα τὰ πράγματα· ἐπάκουσόν 53
μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ Κύριος εἶσαι ὁ Θεός, καὶ σὺ ἐπέστρεψας 54
τὴν καρδίαν αὐτῶν ὀπίσω. Τότε ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰ ζύλα καὶ τοὺς 55
λίθους καὶ τὸ χῶμα, καὶ ἔγλειψε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ αὐλάκῃ. Καὶ ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαός, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον 56
αὐτῶν καὶ εἶπον, Ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός· ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἥλιος, 57
Πιάσατε τοὺς προφῆτας τοῦ Βάαλ· μηδεὶς ἐξ αὐτῶν ἅς μὴ διασωθῇ. Καὶ ἐπίασαν αὐτούς· καὶ κατεβίβασεν 58
αὐτοὺς ὁ Ἥλιος εἰς τὸν χεῖμαρρον Κεισῶν καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἥλιος πρὸς τὸν Ἀχαάβ, 59
Ἀνάβα, φάγε καὶ πίε. διότι εἶναι φωνὴ πλήθους βροχῆς. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀχαάβ διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖνῃ. Ὁ δὲ 60
Ἥλιος ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου καὶ ἔκυψεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἔβαλε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον 61
τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ἀνάβα τώρα, βλέψον πρὸς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἀνέβη 62
καὶ ἔβλεψε καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι οὐδέν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπαγε πάλιν, ἕως ἐπτάκις. Καὶ τὴν ἐβδόμην φορὰν εἶπεν, 63
Ἰδοῦ, νέφος μικρόν, ὡς παλάμη ἀνθρώπου, ἀναβαίνει ἐκ τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶπεν, Ἀνάβα, εἰπὲ πρὸς τὸν 64

45 Ἀχαάβ, Ζεῦξον τὴν ἄμαξάν σου, καὶ κατάβα, διὰ νὰ μὴ σὲ ἐμποδίση ἡ βροχή. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐκ νεφῶν καὶ ἀνέμου, καὶ ἔγεινε βροχὴ μεγάλη. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀχαάβ εἰς τὴν ἄμαξαν αὐτοῦ καὶ
46 ὑπῆγεν εἰς Ἰεζραέλ. Καὶ χεῖρ Κυρίου ἐστάθη ἐπὶ τὸν Ἥλιαν· καὶ συνέσφιγξε τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀχαάβ ἕως τῆς εἰσόδου τῆς Ἰεζραέλ.

19 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀχαάβ πρὸς τὴν Ἰεζάβελ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἥλιος, καὶ τίνι τρόπῳ ἐθανάτωσεν ἐν
2 ῥομφαίᾳ πάντας τοὺς προφήτας. Καὶ ἀπέστειλε μηνυτὴν ἡ Ἰεζάβελ πρὸς τὸν Ἥλιαν, λέγουσα, Οὕτω νὰ
3 κάμωσιν οἱ θεοὶ καὶ οὕτω νὰ προσθέσωσιν, ἐὰν αὖριον περὶ τὴν ὥραν ταύτην δὲν καταστήσω τὴν ζωὴν σου ὡς
4 τὴν ζωὴν ἐνὸς ἐξ ἐκείνων. Καὶ φοβηθεὶς, ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς Βήρσαβε
5 τὴν τοῦ Ἰούδα καὶ ἀφῆκεν ἐκεῖ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὑπῆγεν εἰς τὴν ἔρημον μιᾶς ἡμέρας ὁδόν, καὶ
6 ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ὑπὸ τινὰ ἄρκευθον· καὶ ἐπεθύμησε καθ' ἑαυτὸν νὰ ἀποθάνῃ καὶ εἶπεν, Ἀρκεῖ· τώρα, Κύριε,
7 λάβε τὴν ψυχὴν μου· διότι δὲν εἶμαι ἐγὼ καλῆτερος τῶν πατέρων μου. Καὶ πλαγιάσας ἀπεκοιμήθη ὑποκάτω
8 μιᾶς ἄρκευθου, καὶ ἰδοῦ, ἄγγελος ἤγγισεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σηκώθητι, φάγε. Καὶ ἀνέβλεψε,
9 καὶ ἰδοῦ, πλησίον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἄρτος ἐγκρυφίας καὶ ἀγγείου ὕδατος. Καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ πάλιν
10 ἐπλαγίασε. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἤγγισεν αὐτόν καὶ εἶπε, Σηκώθητι, φάγε·
11 διότι πολλὴ εἶναι ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ. Καὶ σηκωθείς, ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ μὲ τὴν δύναμιν τῆς τροφῆς ἐκείνης
12 ὠδοιπόρησε τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως Χωρήβ τοῦ ὄρους τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν
13 ἐκεῖ εἰς σπηλαῖον καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ κατάλυμα· καὶ ἰδοῦ, ἦλθε λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν,
14 Τί κάμνεις ἐνταῦθα, Ἥλία· Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτῆς ὑπὲρ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων·
15 διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου, τὰ θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν καὶ τοὺς προφήτας σου
16 ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐναπελείφθην ἐγὼ μόνος· καὶ ζητοῦσι τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτήν.
17 Καὶ εἶπεν, Ἐξέλθε καὶ στάθῃτι ἐπὶ τὸ ὄρος ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ ἰδοῦ, ὁ Κύριος διέβαινε, καὶ ἄνεμος μέγας
18 καὶ δυνατὸς ἔσχιζε τὰ ὄρη καὶ συνέτριβε τοὺς βράχους ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ ἀνέμῳ·
19 καὶ μετὰ τὸν ἄνεμον σεισμός· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ σεισμῷ· καὶ μετὰ τὸν σεισμόν, πῦρ· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν
20 τῷ πυρί· καὶ μετὰ τὸ πῦρ, ἥχος λεπτοῦ ἀέρος. Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Ἥλιος, ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ τὴν
21 μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐστάθη εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ σπηλαίου. Καὶ ἰδοῦ, φωνὴ πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Τί
22 κάμνεις ἐνταῦθα, Ἥλία· Καὶ εἶπεν, Ἐστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτῆς ὑπὲρ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων· διότι
23 οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου, τὰ θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν καὶ τοὺς προφήτας σου
24 ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐναπελείφθην ἐγὼ μόνος· καὶ ζητοῦσι τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτήν.
25 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, ἐπίστρεψον εἰς τὴν ὁδὸν σου πρὸς τὴν ἔρημον τῆς Δαμασκοῦ· καὶ ὅταν
26 ἔλθῃς, χρίσον τὸν Ἀζαήλ βασιλεῖα ἐπὶ τὴν Συρίαν· τὸν δὲ Ἰηοὺ τὸν υἱὸν τοῦ Νιμσί θέλεις χρίσει βασιλεῖα ἐπὶ
27 τὸν Ἰσραὴλ· καὶ τὸν Ἐλισσαιὲ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφάτ, ἀπὸ Ἀβέλμεολά, θέλεις χρίσει προφήτην ἀντὶ σοῦ· καὶ
28 θέλει συμβῆ, ὥστε τὸν διασωθέντα ἐκ τῆς ῥομφαίας τοῦ Ἀζαήλ, θέλει θανατώσῃ ὁ Ἰηοὺ· καὶ τὸν διασωθέντα
29 ἐκ τῆς ῥομφαίας τοῦ Ἰηοῦ, θέλει θανατώσῃ ὁ Ἐλισσαιέ· ἀφῆκα ὁμῶς εἰς τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας, πάντα
30 τὰ γόνата, ὅσα δὲν ἐκλιναν εἰς τὸν Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα τὸ ὁποῖον δὲν ἠσπάσθη αὐτόν. Καὶ ἀναχωρήσας
31 ἐκεῖθεν, εὗρηκε τὸν Ἐλισσαιὲ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφάτ, ἐνῶ ὥργονε μὲ δώδεκα ζεύγη βοῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, αὐτὸς
32 ὢν εἰς τὸ δωδέκατον· καὶ ἐπέρασεν ὁ Ἥλιος ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔρριψεν ἐπ' αὐτόν τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ.
33 Ὁ δὲ ἀφῆκε τοὺς βόας καὶ ἔτρεξε κατόπιν τοῦ Ἥλια καὶ εἶπεν, Ἄσ' ἀσπασθῶ, παρακαλῶ, τὸν πατέρα μου καὶ
34 τὴν μητέρα μου, καὶ τότε θέλω σὲ ἀκολουθήσει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, ἐπίστρεψον· διότι τί ἔκαμα εἰς
35 σέ· Καὶ ἔστρεψεν ἐξόπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν ζευγὸς βοῶν καὶ ἔσφαζεν αὐτούς, καὶ ἔψησε τὸ κρέας αὐτῶν
36 μὲ τὰ ἐργαλεῖα τῶν βοῶν καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν λαόν, καὶ ἔφαγον. Τότε σηκωθείς, ὑπῆγε κατόπιν τοῦ Ἥλια καὶ
37 ὑπηρέτει αὐτόν.

20 Ὁ δὲ Βενάδάδ βασιλεὺς τῆς Συρίας συνήθροισε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ τριάκοντα
2 δύο βασιλεῖς καὶ ἵπποι καὶ ἄμαξαι καὶ ἀνέβη καὶ ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμει αὐτήν. Καὶ
3 ἀπέστειλε μηνυτὰς πρὸς Ἀχαάβ τὸν βασιλεῖα τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ
4 Βενάδάδ· τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου εἶναι ἐμοῦ· καὶ αἱ γυναῖκες σου καὶ τὰ τέκνα σου τὰ ὥραῖα
5 εἶναι ἐμοῦ. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε, Κατὰ τὸν λόγον σου, κύριέ μου βασιλεῦ, σοῦ
6 εἶμαι ἐγὼ καὶ πάντα ὅσα ἔχω. Καὶ ἐπανῆλθον οἱ μηνυταὶ καὶ εἶπον, Οὕτως ἀποκρίνεται ὁ Βενάδάδ, λέγων·
7 Ἐπειδὴ ἀπέστειλα πρὸς σέ, λέγων, Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα
8 σου θέλεις παραδώσει εἰς ἐμέ, αὖριον θεβαίωσ περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλω ἀποστείλει τοὺς δούλους μου πρὸς
9 σέ, καὶ θέλουσιν ἐρευνήσῃ τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν δούλων σου· καὶ ὃ, τι εἶναι ἐπιθυμητὸν εἰς τοὺς
10 ὀφθαλμούς σου, θέλουσι βάλλει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ θέλουσι λάβει αὐτό. Τότε ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ
11 Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ τόπου καὶ εἶπε, Στοχασθῆτε, παρακαλῶ, καὶ ἰδέτε ὅτι οὗτος κακίαν
12 ζητεῖ· διότι ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ διὰ τὰς γυναῖκάς μου καὶ διὰ τὰ τέκνα μου καὶ διὰ τὸ ἀργύριόν μου καὶ διὰ
13 τὸ χρυσίον μου, καὶ δὲν ἠρνήθην οὐδὲν εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν πάντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς
14 ὁ λαός, Μὴ ὑπακούσῃς μηδὲ συγκατανεύσῃς. Εἶπε λοιπὸν πρὸς τοὺς μηνυτὰς τοῦ Βενάδάδ, Εἴπατε πρὸς
15 τὸν κύριόν μου τὸν βασιλεῖα, Πάντα ὅσα ἐμήνυσας πρὸς τὸν δοῦλόν σου κατ' ἀρχάς, θέλω κάμει τοῦτο ὁμῶς
16 τὸ πρᾶγμα δὲν δύναμαι νὰ κάμω. Καὶ οἱ μηνυταὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτόν τὴν ἀπόκρισιν. Καὶ
17 ἀναπέστειλεν ὁ Βενάδάδ πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω νὰ κάμωσιν εἰς ἐμέ οἱ θεοὶ καὶ οὕτω νὰ προσθέσωσιν, ἐὰν
18 τὸ χῶμα τῆς Σαμαρείας ἀρκέσῃ διὰ μίαν χερίαν εἰς πάντα τὸν λαόν, τὸν ἀκολουθοῦντά με. Καὶ ἀπεκρίθη

ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, Εἴπατε πρὸς αὐτόν, Ὅστις περιζώννυται τὰ ὅπλα, ἄς μὴ μεγαλαυχῇ ὡς
ὁ ἐκδύομενος αὐτά. Ὅτε δὲ ὁ Βενάδὰδ ἤκουσε τὸν λόγον τοῦτον, ἔτυχε πίνων, αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ 12
μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς σκηνάς, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Παρατάχθητε. Καὶ παρετάχθησαν κατὰ τῆς
πόλεως. Καὶ ἰδοὺ, προσῆλθε πρὸς τὸν Ἀχαάβ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ προφήτης τις, λέγων, Οὕτω λέγει 13
Κύριος· Βλέπετε ἅπαν τὸ πλῆθος τοῦτο τὸ μέγα ἰδοὺ, ἐγὼ παραδίδω αὐτὸ εἰς τὴν χειρὰ σου σήμερον· καὶ
θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαάβ, Διὰ τίνος Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Οὕτω λέγει Κύριος· 14
Διὰ τῶν θεραπόντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν. Τότε εἶπε, Τίς θέλει συγκροτήσῃ τὴν μάχην Καὶ ἀπεκρίθη,
Σύ. Τότε ἠρίθμησε τοὺς θεράποντας τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν· καὶ ἦσαν διακόσιοι τριάκοντα δύο· καὶ 15
μετ' αὐτούς, ἠρίθμησεν ἅπαντα τὸν λαόν, πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἑπτὰ χιλιάδας. Καὶ ἐξῆλθον περὶ τὴν 16
μεσημβρίαν. Ὁ δὲ Βενάδὰδ ἔπινε καὶ ἐμέθυεν εἰς τὰς σκηνάς, αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τριάκοντα δύο βασιλεῖς
οἱ σύμμαχοι αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθον πρῶτοι οἱ θεράποντες τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν· καὶ ἀπέστειλεν ὁ Βενάδὰδ 17
νὰ μάθῃ· καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξῆλθον ἐκ τῆς Σαμαρείας. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐὰν ἐξῆλθον 18
εἰρηνικῶς, συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας· καὶ ἐὰν ἐξῆλθον διὰ πόλεμον, πάλιν ζῶντας συλλάβετε αὐτούς. Ἐξῆλθον 19
λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως οὗτοι οἱ θεράποντες τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τὸ στράτευμα τὸ ὁποῖον ἠκολούθει
αὐτούς. Καὶ ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν ἄνθρωπον αὐτοῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἔφυγον· καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ὁ Ἰσραὴλ· 20
ὁ δὲ Βενάδὰδ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας διεσώθη ἔφιππος μετὰ τῶν ἵππέων. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ 21
καὶ ἐπάταξε τοὺς ἵππεῖς καὶ τὰς ἀμάξας, καὶ ἔκαμεν εἰς τοὺς Συρίους σφαγὴν μεγάλην. Καὶ προσῆλθεν ὁ 22
προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, ἐνδυναμώθητι καὶ σκέφθητι, καὶ ἰδὲ τί
θέλεις κάμει διότι ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ἔτους ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας θέλει ἀναβῇ ἐναντίον σου. Εἶπον δὲ πρὸς 23
αὐτόν οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, Ὁ Θεὸς αὐτῶν εἶναι θεὸς τῶν βουνῶν· διὰ τοῦτο ὑπερίσχυσαν καθ'
ἡμῶν· ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι, βεβαίως θέλομεν ὑπερισχύσει κατ' αὐτῶν. Κάμε λοιπὸν 24
τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ἐκβαλε τοὺς βασιλεῖς, ἕκαστον ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ βάλε ἀντ' αὐτῶν στρατηγούς· σὺ 25
δὲ συνάθροισον εἰς σεαυτὸν στράτευμα, ὅσον στράτευμα ἐκ τῶν μετὰ σοῦ ἔπαισε, καὶ ἵππον ἀντ' ἵππου καὶ
ἄμαξαν ἀντ' ἀμάξης· καὶ ἄς πολεμήσωμεν αὐτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι, καὶ βεβαίως θέλομεν ὑπερισχύσει κατ' αὐτῶν.
Καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ἔτους ἠρίθμησεν ὁ Βενάδὰδ 26
τοὺς Συρίους καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφέκ, διὰ νὰ πολεμήσῃ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠριθμήθησαν, καὶ 27
προπαρασκευασθέντες ὑπῆγον εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ ἐστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπέναντι αὐτῶν, ὡς
δύο μικρὰ ποίμνια αἰγῶν· οἱ δὲ Σύριοι ἐγέμισαν τὴν γῆν. Καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλάλησε 28
πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ οἱ Σύριοι εἶπον, Ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς τῶν
βουνῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θεὸς τῶν κοιλάδων, διὰ τοῦτο θέλω παραδώσει εἰς τὴν χειρὰ σου ἅπαν τὸ μέγα τοῦτο πλῆθος,
καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι ἀντικρὺ ἀλλήλων ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ 29
τὴν ἑβδόμην ἡμέραν συνεκροτήθη ἡ μάχη· καὶ ἐπάταξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοὺς Συρίους ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Οἱ δὲ ἐναπολειφθέντες ἔφυγον εἰς Ἀφέκ, πρὸς τὴν πόλιν· καὶ ἔπαισε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἰκοσιεπτὰ 30
χιλιάδας ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐναπολειφθέντων. Καὶ ἔφυγεν ὁ Βενάδὰδ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκρύφθη
ἀπὸ κοιτῶνος εἰς κοιτῶνα. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, Ἰδοὺ τώρα, ἠκούσαμεν ὅτι οἱ βασιλεῖς 31
τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ εἶναι βασιλεῖς ἐλεήμονες· ἄς βάλωμεν λοιπὸν σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἄς ἐξέλθωμεν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ· ἴσως θέλει σοὶ χαρίσῃ τὴν ζωὴν.
Περιεζώσθησαν λοιπὸν σάκκους εἰς τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ σχοινία εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἦλθον πρὸς 32
τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπον, Ὁ δοῦλός σου Βενάδὰδ λέγει, Ἄς ζήσῃ ἡ ψυχὴ μου, παρακαλῶ. Καὶ εἶπε,
Ζῇ ἀκόμῃ ἀδελφός μου εἶναι. Καὶ οἱ ἄνδρες ἔλαβον τοῦτο διὰ καλὸν οἰωνόν, καὶ ἔσπευσαν νὰ στερεώσωσι 33
τὸ ἐξελθόν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ εἶπον, Ὁ ἀδελφός σου Βενάδὰδ. Καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, φέρετε αὐτόν.
Ὅτε δὲ ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ Βενάδὰδ, ἐκεῖνος ἀνεβίβασεν αὐτόν εἰς τὴν ἄμαξαν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ 34
Βενάδὰδ, τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρὸς σου, θέλω ἀποδώσει καὶ θέλεις στήσῃ
εἰς σεαυτὸν ὀχυρώματα ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔστησεν ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ Ἀχαάβ, θέλω
σὲ ἐξαποστείλει ἐπὶ ταύτῃ τῇ συνθήκῃ. Οὕτως ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. Ἄνθρωπος 35
δὲ τις ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλῆσιόν αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, Κτύπησόν με, παρακαλῶ.
Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος νὰ κτυπήσῃ αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσας τῆς φωνῆς 36
τοῦ Κυρίου, ἰδοὺ, καθὼς ἀναχωρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέων θέλει σὲ θανατώσει. Καὶ ὡς ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ,
εὗρηκεν αὐτόν λέων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. Εὐρὼν ἔπειτα ἄλλον ἄνθρωπον, εἶπε, Κτύπησόν με, παρακαλῶ. 37
Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκτύπησεν αὐτόν, καὶ κτυπήσας ἐπλήγωσε. Τότε ἀνεχώρησεν ὁ προφήτης καὶ ἐστάθη ἐπὶ 38
τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν βασιλέα, μεταμεμορφωμένος μὲ κάλυμμα ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ ὡς διέβαιναν ὁ 39
βασιλεὺς αὐτὸς ἐβόησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς μάχης· καὶ ἰδοὺ,
ἄνθρωπος στραφείς κατὰ μέρος ἔφερε τινὰ πρὸς ἐμέ, καὶ εἶπε, Φύλαττε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον· ἐὰν ποτὲ φύγῃ,
τότε ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἢ θέλεις πληρώσει ἐν τάλαντον ἀργυρίου· καὶ ἐνῶ ὁ δοῦλός 40
σου ἠσχολεῖτο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, αὐτὸς ἔφυγε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, αὕτη εἶναι ἡ κρίσις
σου· αὐτὸς σὺ ἀπεφάσισας αὐτήν. Τότε ἔσπευσε καὶ ἀφήρεσε τὸ κάλυμμα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ 41
ἐγνώρισεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἦτο ἐκ τῶν προφητῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος· 42
Ἐπειδὴ σὺ ἐξαπέστειλας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶχον ἀποφασίσαι εἰς ὄλεθρον, διὰ
τοῦτο ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ 43

βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπὸς καὶ δυσηρεστημένος καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Σαμαρείαν.

- 21** Μετὰ δὲ ταῦτα τὰ πράγματα Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης εἶχεν ἀμπελῶνα ἐν Ἰεζραὲλ, πλησίον τοῦ παλατίου τοῦ
 2 Ἀχαάβ βασιλέως τῆς Σαμαρείας. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἀχαάβ πρὸς τὸν Ναβουθαί, λέγων, Δὸς μοι τὸν ἀμπελῶνά σου, διὰ νὰ ἔχω αὐτὸν κῆπον λαχάνων, ἐπεὶδὴ εἶναι πλησίον τοῦ οἴκου μου· καὶ θέλω σοὶ δώσει ἀν' αὐτοῦ ἀμπελῶνα καλῆτερον παρ' αὐτοῦ· ἢ, ἂν ᾖ ἀρεστὸν εἰς σέ, θέλω σοὶ δώσει τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ εἰς ἀργύριον.
 3 Ὁ δὲ Ναβουθαὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμέ παρὰ Θεοῦ, νὰ δώσω τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μου εἰς σέ. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀχαάβ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπὸς καὶ δυσηρεστημένος διὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, εἰπὼν, Δὲν θέλω σοὶ δώσει τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μου.
 4 Καὶ ἐπλαγίασεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ δὲν ἔφαγεν ἄρτον. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί τὸ πνεῦμά σου εἶναι περίλυπον, ὥστε δὲν τρώγεις ἄρτον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐπεὶδὴ ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Δὸς μοι τὸν ἀμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου· ἢ, ἂν ἀγαπᾷς, θέλω σοὶ δώσει ἄλλον ἀμπελῶνα ἀν' αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Δὲν θέλω σοὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνά μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Σὺ τώρα βασιλεύεις ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ σηκώθητι, φάγε ἄρτον, καὶ ἄς ᾖ ἡμεῖς εὐθυμοὶς ἡ καρδία σου· ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου. Τότε ἔγραψεν ἐπιστολὰς ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀχαάβ καὶ ἐσφράγισεν διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε τὰς ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας μετὰ τοῦ Ναβουθαί. Καὶ ἔγραφον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, λέγουσα, Κηρύξτε νηστείαν καὶ καθίσαιτε τὸν Ναβουθαὶ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ λαοῦ· καὶ παρακαθίσαιτε δύο ἄνδρας κακοὺς ἀντικρὺ αὐτοῦ, καὶ ἄς μαρτυρήσωσι κατ' αὐτοῦ, λέγοντες, Σὺ ἐβλασφήμησας τὸν Θεὸν καὶ τὸν βασιλέα· καὶ ἐκβάλετε αὐτόν καὶ λιθοβολήσατε αὐτόν, καὶ ἄς ἀποθάνῃ. Καὶ ἔκαμον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἐμήνυσεν πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἰεζάβελ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τὰς ὁποίας ἔστειλε πρὸς αὐτούς. Ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαὶ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ λαοῦ· καὶ εἰσῆλθον δύο ἄνδρες κακοὶ καὶ ἐκάθισαν ἀντικρὺ αὐτοῦ· καὶ ἐμαρτύρησαν οἱ ἄνδρες οἱ κακοὶ κατ' αὐτοῦ, κατὰ τοῦ Ναβουθαί, ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, λέγοντες, Ὁ Ναβουθαὶ ἐβλασφήμησε τὸν Θεὸν καὶ τὸν βασιλέα. Τότε ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτόν μετὰ λίθους, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Ἰεζάβελ, λέγοντες, Ὁ Ναβουθαὶ ἐλιθοβολήθη καὶ ἀπέθανε. Καὶ ὡς ἤκουσεν ἡ Ἰεζάβελ ὅτι ὁ Ναβουθαὶ ἐλιθοβολήθη καὶ ἀπέθανεν, εἶπεν ἡ Ἰεζάβελ πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Σηκώθητι, κληρονόμησον τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου, τὸν ὁποῖον δὲν ᾔθελε νὰ σοὶ δώσῃ δι' ἀργυρίου· διότι ὁ Ναβουθαὶ δὲν ζῇ ἀλλ' ἀπέθανε. Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Ἀχαάβ ὅτι ὁ Ναβουθαὶ ἀπέθανεν, ἐσηκώθη ὁ Ἀχαάβ νὰ καταβῇ εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου, διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτόν. Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς Ἠλίαν τὸν Θεοσίτην, λέγων, Σηκώθητι, κατάβα εἰς συνάντησιν τοῦ Ἀχαάβ, βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις κατοικεῖ ἐν Σαμαρείᾳ· ἰδοὺ, ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Ναβουθαὶ εἶναι, ὅπου κατέβη διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτόν· καὶ θέλεις λαλήσῃ πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐφόνευσας καὶ ἔτι ἐκληρονόμησας. Καὶ θέλεις λαλήσῃ πρὸς αὐτόν, λέγων, οὕτω λέγει Κύριος· Ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου οἱ κύνες ἔγλειψαν τὸ αἷμα τοῦ Ναβουθαί, θέλουσι γλείψει οἱ κύνες τὸ αἷμά σου, ναί, σοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαάβ πρὸς τὸν Ἠλίαν, Μὲ εὐρηκας, ἐχθρὲ μου. Καὶ ἀπεκρίθη, Σὲ εὐρηκα· διότι ἐπώλησας σεαυτὸν εἰς τὸ νὰ πράττῃς τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ, λέγει Κύριος, Ἐγὼ θέλω φέρεи κακὸν ἐπὶ σέ, καὶ θέλω σαρώσει κατόπιν σου καὶ ἐξολοθρεύσει τοῦ Ἀχαάβ τὸν οὐροῦντα πρὸς τὸν τοῖχον καὶ τὸν πεφυλαγμένον καὶ τὸν ἀφειμένον μεταξύ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ θέλω καταστήσει τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον τοῦ Ἰεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον τοῦ Βασάά υἱοῦ τοῦ Ἀχιά, διὰ τὸν παροργισμὸν τὸν ὁποῖον μετὰ παρώργιας, καὶ ἔκαμες τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Καὶ περὶ τῆς Ἰεζάβελ ἔτι ἐλάλησεν ὁ Κύριος, λέγων, Οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει τὴν Ἰεζάβελ πλησίον τοῦ προτειχίσματος τῆς Ἰεζραὲλ· ὅστις ἐκ τοῦ Ἀχαάβ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πόλει, οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει αὐτόν· καὶ ὅστις ἀποθάνῃ ἐν τῷ ἀγρῷ, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι καταφάγει αὐτόν. Οὐδεὶς τῶντι δὲν ἐστάθη ὅμοιος τοῦ Ἀχαάβ, ὅστις ἐπώλησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ νὰ πράττῃ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐκίνει αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Καὶ ἔπραξε βδελυρὰ σφόδρα ἀκολουθῶν τὰ εἶδωλα, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραττον οἱ Ἀμορραῖοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐξεδίδωκεν ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ Ἀχαάβ τοὺς λόγους τούτους, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔβαλε σάκκον ἐπὶ τὴν σάρκα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσε, καὶ ἐκοίτετο περιτετυλιγμένος σάκκον καὶ ἐβάδιζε κεκυφώς.
 28, 29 Ἦλθε δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς Ἠλίαν τὸν Θεοσίτην, λέγων, Εἶδες πῶς ἐταπεινώθη ὁ Ἀχαάβ ἐνώπιόν μου ἐπεὶδὴ ἐταπεινώθη ἐνώπιόν μου, δὲν θέλω φέρεи τὸ κακὸν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ θέλω φέρεи τὸ κακὸν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- 22,** 2 Παρῆλθον δὲ τρία ἔτη ἄνευ πολέμου ἀναμέσον τῆς Συρίας καὶ τοῦ Ἰσραὴλ. Κατὰ δὲ τὸ τρίτον ἔτος κατέβη
 3 Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξεύρετε ὅτι ἡ Ῥαμὼθγαλαὰδ εἶναι ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν εἰς τὸ νὰ λάβωμεν αὐτήν ἐκ
 4 τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἐρχεσαι μετ' ἐμοῦ διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὴν Ῥαμὼθγαλαὰδ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐγὼ εἶμαι καθὼς σύ, ὁ λαὸς μου καθὼς ὁ λαὸς σου, οἱ ἵπποι μου καθὼς οἱ ἵπποι σου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐρώτησον, παρακαλῶ, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου σήμερον. Καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς προφῆτας, περίπου τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, νὰ ὑπάγω ἐναντίον τῆς Ῥαμὼθγαλαὰδ νὰ πολεμήσω, ἢ νὰ ἀπέχω
 7 οἱ δὲ εἶπον, Ἀνάβα, καὶ ὁ Κύριος θέλει παραδώσει αὐτήν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Δὲν

εἶναι ἐνταῦθα ἔτι προφήτης τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν δι' αὐτοῦ· Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Εἶναι ἔτι ἀνθρωπὸς τις, Μιχαίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμλά, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Κύριον· πλὴν μισῶ αὐτόν· διότι δὲν προφητεύει καλὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ κακόν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Ἄσ μὴ λαλῇ ὁ βασιλεὺς οὕτως. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἓνα εὐνοῦχον καὶ εἶπε, Σπεῦσον νὰ φέρῃς Μιχαίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεμλά. Ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἐκάθηντο, ἕκαστος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἐνδεδυμένοι στολὰς, ἐν τόπῳ ἀνοικτῷ κατὰ τὴν εἵσοδον τῆς πύλης τῆς Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφῆτευον ἐμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαναανὰ εἶχε κάμει εἰς ἑαυτὸν σιδηρὰ κέρατα· καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τούτων θέλει κερατίσει τοὺς Συρίους, ἕωσοῦ συντελέσῃ αὐτοὺς. Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφῆτευον οὕτω, λέγοντες, Ἀνάβα εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ καὶ εὐοδοῦ· διότι ὁ Κύριος θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ μηνυτής, ὅστις ὑπῆγε νὰ καλέσῃ τὸν Μιχαίαν, εἶπε πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἰδοὺ τώρα, οἱ λόγοι τῶν προφητῶν φανερόνουςιν ἐξ ἑνὸς στόματος καλὸν περὶ τοῦ βασιλέως· ὁ λόγος σου λοιπὸν ἄς ᾔναι ὡς ὁ λόγος ἑνὸς ἐξ ἐκείνων, καὶ λάλησον τὸ καλόν. Ὁ δὲ Μιχαίας εἶπε, Ζῇ Κύριος, ὃ, τι μοι εἶπῃ ὁ Κύριος, τοῦτο θέλω λαλήσει. Ἦλθε λοιπὸν πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, Μιχαία, νὰ ὑπάγωμεν εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ διὰ νὰ πολεμήσωμεν, ἢ νὰ ἀπέχωμεν Ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα καὶ εὐοδοῦ· διότι ὁ Κύριος θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Ἔως ποσάκις θέλω σὲ ὀρκίζω, νὰ μὴ λέγῃς πρὸς ἐμὲ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ δὲ εἶπεν, εἶδον πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Καὶ εἶπε Κύριος, Οὗτοι δὲν ἔχουσι κύριον· ἄς ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Δὲν σοὶ εἶπα ἔτι δὲν θέλει προφητεύσει καλὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ κακόν. Καὶ ὁ Μιχαίας εἶπεν, Ἄκουσον λοιπὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ παρισταμένην περὶ αὐτόν, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς θέλει ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαάβ, ὥστε νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ πέσῃ ἐν Ῥαμὼθγαλαὰδ. Καὶ ὁ μὲν εἶπεν οὕτως, ὁ δὲ εἶπεν οὕτως. Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἐστάθῃ ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω ἀπατήσῃ αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτό, Τίνι τρόπῳ. Καὶ εἶπε, Θέλω ἐξέλθαι καὶ θέλω εἶσθαι πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος, Θέλεις ἀπατήσῃ καὶ ἔτι θέλεις κατορθώσει· ἐξελθε καὶ κάμε οὕτω. Τώρα λοιπὸν, ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἔβαλε πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι πάντων τούτων τῶν προφητῶν σου, καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησε κακόν ἐπὶ σέ. Τότε πλησίασας Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαναανὰ, ἔρράπισε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπε, Διὰ ποίας ὁδοῦ ἐπέρασε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀπ' ἐμοῦ, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς σέ. Καὶ εἶπεν ὁ Μιχαίας, Ἰδοὺ, θέλεις ἰδεῖ, καθ' ἣν ἡμέραν θέλεις εἰσερχεσθαι ἀπὸ ταμείου εἰς ταμεῖον διὰ νὰ κρυφθῇς. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Πιάσατε τὸν Μιχαίαν καὶ ἐπαναφέρετε αὐτόν πρὸς Ἀμὼν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς Ἰωᾶς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπατε, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς· Βάλετε τοῦτον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τρέφετε αὐτόν με ἄρτον θλίψεως καὶ με ὕδωρ θλίψεως, ἕωσοῦ ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Μιχαίας, Ἐὰν τῶντι ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, ὁ Θεὸς δὲν ἐλάλησε δι' ἐμοῦ. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε σεῖς, πάντες οἱ λαοί. Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἐγὼ θέλω μετασχηματισθῇ καὶ εἰσελθῇ εἰς τὴν μάχην· σὺ δὲ ἐνδύθητι τὴν στολὴν σου. Καὶ μετεσχηματίσθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν μάχην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Συρίας εἶχε προστάξει τοὺς τριάκοντα δύο ἄμαξάρχας αὐτοῦ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε μήτε μικρὸν μήτε μέγαν, ἀλλὰ μόνον τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὡς εἶδον οἱ ἄμαξάρχαι τὸν Ἰωσαφάτ, τότε αὐτοὶ εἶπον, Βεβαίως οὗτος εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ περιεστράφησαν διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτόν· ἀλλ' ὁ Ἰωσαφάτ ἀνεβόησεν. Ἰδόντες δὲ οἱ ἄμαξάρχαι ὅτι δὲν ἦτο ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆς καταδιώξεως αὐτοῦ. Ἄνθρωπος δὲ τις, τοξεύσας ἀσκόπως, ἐκτύπησε τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ μεταξὺ τῶν ἀρθρώσεων τοῦ θώρακος· ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὸν ἡνίοχον αὐτοῦ, Στρέψον τὴν χεῖρά σου καὶ ἐκβαλέ με ἐκ τοῦ στρατεύματος· διότι ἐπληγώθην. Καὶ ἡ μάχη ἐμεγαλύνθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὁ δὲ βασιλεὺς ἵστατο ἐπὶ τῆς ἀμάξης ἀντικρὺ τῶν Συρίων, καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρασ ἀπέθανε· καὶ τὸ αἷμα ἔρρεεν ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τῆς ἀμάξης. Καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἔγεινε διακήρυξις ἐν τῷ στρατοπέδῳ, λέγουσα, Ἐκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Καὶ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκομίσθη εἰς Σαμάρειαν· καὶ ἐνεταφίασαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἔπλυναν τὴν ἄμαξαν εἰς τὸ ὑδροστάσιον τῆς Σαμαρείας· ἔπλυναν ἔτι καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῦ· καὶ ἔγλειψαν οἱ κύνες τὸ αἷμα αὐτοῦ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀχαάβ καὶ πάντα ὅσα ἔκαμε, καὶ ὁ ἐλεφάντινος οἶκος τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησε καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας ἔκτισε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀχαάβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ὁχοζίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωσαφάτ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσά ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰούδα, τὸ τέταρτον ἔτος τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ Ἰωσαφάτ ἦτο τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιπέντε ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀζουβά, θυγάτηρ τοῦ Σιλεϊ. Καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· δὲν ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν, πράττων τὸ εὐθεὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφηρέθησαν· ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἔτι καὶ ἐθυμίαζεν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις. Καὶ εἶχεν εἰρήνην ὁ Ἰωσαφάτ μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἰωσαφάτ, καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ ὅσα ἔκαμε, καὶ οἱ πόλεμοι αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν σοδομιτῶν, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξήλειψεν ἀπὸ

- 47, 48 τῆς γῆς. Τότε δὲν ὑπῆρχε βασιλεὺς ἐν Ἑδὼμ· διοικητὴς ἦτο βασιλεὺς. Ὁ Ἰωσαφάτ ἔκαμε πλοῖα ἐν Θαρσεῖς, διὰ νὰ πλεύσωσιν εἰς Ὀφείρ διὰ χρυσίον· πλήν δὲν ὑπῆγον, διότι τὰ πλοῖα συνετρίφθησαν ἐν Ἑσιὼνγάβερ.
- 49 Τότε εἶπεν Ὁχοζίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαάβ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἄς ὑπάγωσιν οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου
- 50 εἰς τὰ πλοῖα· ὁ Ἰωσαφάτ ὁμῶς δὲν ἠθέλησε. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀν'τ' αὐτοῦ Ἰωράμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
- 51 Ὁχοζίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, τὸ δέκατον ἑβδομον ἔτος τοῦ Ἰωσαφάτ
- 52 βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἔπραξε τὰ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἱεροβοάμ
- 53 υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ· διότι ἐλάτρευσε τὸν Βάαλ καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, καὶ παρώργισε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'

Η ΚΟΙΝΩΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'

Μετά δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχαάβ, ἐπανεστάτησεν ὁ Μωάβ ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἔπεισεν ὁ Ὀχοζίας διὰ τοῦ δρυφράκτου τοῦ ὑπερφύου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἡρρώστησε· καὶ ἀπέστειλε μηνυτάς, εἰπὼν πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε, ἐρωτήσατε τὸν Βέελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρῶν, ἂν ἔχω νὰ ἀναλάβω ἀπὸ τῆς ἀρρωστίας ταύτης. Ἄλλ' ὁ ἄγγελος Κυρίου εἶπε πρὸς Ἠλίαν τὸν Θεοβίτην, Σηκώθητι, ἀνάβα εἰς συνάντησιν τῶν μηνυτῶν τοῦ βασιλέως τῆς Σαμαρείας καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἐπειδὴ δὲν εἶναι Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ὑπάγετε νὰ ἐρωτήσητε τὸν Βέελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρῶν. Τώρα λοιπὸν οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Δὲν θέλεις καταβῆ ἀπὸ τῆς κλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέβης, ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἠλίας. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ μηνυταὶ πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί ἐπεστρέψατε. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἀνθρωπὸς τις ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Ὑπάγετε, ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε, καὶ εἶπατε πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ δὲν εἶναι Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο στέλλεις νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Βέελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρῶν δὲν θέλεις λοιπὸν καταβῆ ἀπὸ τῆς κλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέβης, ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὅποια ἦτο ἡ μορφή τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἀνέβη εἰς συνάντησίν σας καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς τοὺς λόγους τούτους. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν, Ἀνθρωπος δασύτριχος καὶ περιεζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ μὲ ζώνην δερματίνην. Καὶ εἶπεν, Ἠλίας ὁ Θεοβίτης εἶναι. Τότε ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν πεντηκόνταρχον μετὰ τῶν πεντήκοντα αὐτοῦ. Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς εἶπε, Κατάβα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἠλίας εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον, Ἐὰν ἐγὼ ἦμαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἅς καταβῇ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἅς καταφάγῃ σὲ καὶ τοὺς πενήκοντά σου. Καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν πάλιν ἄλλον πεντηκόνταρχον μετὰ τῶν πενήκοντα αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς· Ταχέως κατάβα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἠλίας εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐὰν ἐγὼ ἦμαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἅς καταβῇ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἅς καταφάγῃ σὲ καὶ τοὺς πενήκοντά σου. Καὶ κατέβη πῦρ Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἀπέστειλε τρίτον πεντηκόνταρχον μετὰ τῶν πενήκοντα αὐτοῦ. Καὶ ἀναβὰς ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος ἦλθε καὶ ἐγονάτισεν ἔμπροσθεν τοῦ Ἠλίου καὶ παρεκάλει αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, ἅς σταθῇ, δέομαι, ἀξιολύμητος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ζωὴ μου καὶ ἡ ζωὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πενήκοντα· ἰδοὺ, κατέβη πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσε τοὺς δύο πρώτους πεντηκοντάρχους μετὰ τῶν πενήκοντα αὐτῶν· ἅς σταθῇ λοιπὸν ἡ ζωὴ μου ἀξιολύμητος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἠλίαν, Κατάβα μετ' αὐτοῦ· μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐσηκώθη καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ ἀπέστειλας μηνυτάς νὰ ἐρωτήσωσι τὸν Βέελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρῶν, ὥς ἐὰν δὲν ἦτο Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον αὐτοῦ, διὰ τοῦτο δὲν θέλεις καταβῆ ἀπὸ τῆς κλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέβης, ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει. Καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Ἠλίας· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἰωράμ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Ἰωράμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσαφάτ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα· ἐπειδὴ δὲν εἶχεν υἱόν. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ὀχοζίου, ὅσας ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.

Ὅτε δὲ ἔμελλεν ὁ Κύριος νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν Ἠλίαν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ ἀνεμοστρόβιλον, ἀνεχώρησεν ὁ Ἠλίας μετὰ τοῦ Ἐλισσαίου ἀπὸ Γαλαλῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς τὸν Ἐλισσαίᾳ, Κάθου ἐνταῦθα, παρακαλῶ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν ἕως Βαιθήλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαίᾳ, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ κατέβησαν εἰς Βαιθήλ. Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθήλ πρὸς τὸν Ἐλισσαίᾳ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐξεύρεις ὅτι ὁ Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου. Καὶ εἶπε, Καὶ ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο· σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς αὐτόν, Ἐλισσαίᾳ, κάθου ἐνταῦθα, παρακαλῶ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν εἰς Ἱεριχώ. Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ. Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχώ πρὸς τὸν Ἐλισσαίᾳ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐξεύρεις ὅτι ὁ Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου. Καὶ εἶπε, Καὶ ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο· σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς αὐτόν, Κάθου ἐνταῦθα, παρακαλῶ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἰορδάνην. Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ ὑπῆγαν ἀμφότεροι. Καὶ ὑπῆγαν πενήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ ἐστάθησαν ἀπέναντι μακρόθεν· ἐκεῖνοι δὲ οἱ δύο ἐστάθησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαθεν ὁ Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ ἐδίπλωσεν αὐτὴν καὶ ἐκτύπησε τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ὅτε διέβησαν, εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς τὸν Ἐλισσαίᾳ, Ζήτησον τί νὰ σοὶ κάμω, πρὶν ἀναληφθῶ ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαίᾳ, Διπλασία μερίσ τοῦ πνεύματός σου ἅς ᾤμαι, παρακαλῶ, ἐπ' ἐμέ. Ὁ δὲ εἶπε, Σκληρόν πρᾶγμα ἐζήτησας· πλὴν ἐὰν μὲ ἴδῃς ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, θέλει γείνει εἰς σὲ οὕτως· εἰ δὲ μή, δὲν θέλει γείνει. Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ περιεπάτουν ἔτι λαλοῦντες, ἰδοὺ, ἄμαξα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισαν αὐτοὺς ἀμφοτέρους· καὶ ἀνέβη ὁ Ἠλίας

12 μὲ ἀνεμοστρόβιλον εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ δὲ Ἑλισσαιέ ἔβλεπε καὶ ἐβόα, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἄμαξα τοῦ
 13 Ἰσραὴλ καὶ ἱππικὸν αὐτοῦ. Καὶ δὲν εἶδεν αὐτὸν πλέον· καὶ ἐπίασε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ διέσχισεν αὐτὰ εἰς δύο
 14 χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ λαβὼν τὴν μηλωτὴν τοῦ Ἠλία, ἦτις ἔπεσεν ἐπάνωθεν ἐκείνου, ἐκτύπησε τὰ ὕδατα
 15 καὶ εἶπε, Ποῦ εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἠλία. Καὶ ὡς ἐκτύπησε καὶ αὐτὸς τὰ ὕδατα, διηρέθησαν ἔνθεν καὶ
 16 ἔνθεν· καὶ διέβη ὁ Ἑλισσαιέ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἐν Ἱεριχῷ ἐκ τοῦ ἀπέναντι, εἶπον, Τὸ
 17 πνεῦμα τοῦ Ἠλία ἐπανεπαύθη ἐπὶ τὸν Ἑλισσαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν
 18 ἕως ἐδάφους. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ τώρα, πενήκοντα δυνατοὶ ἄνδρες εἶναι μετὰ τῶν δούλων σου· ἃς
 19 ὑπάγωσι, παρακαλοῦμεν, καὶ ἃς ζητήσωσι τὸν κύριόν σου, μήποτε ἐσῆκωσεν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου καὶ
 20 ἔρριπεν αὐτὸν ἐπὶ τινος ὄρου ἢ ἐπὶ τινος κοιλάδος. Καὶ εἶπε, Μὴ ἀποστείλῃτε. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐβίασαν αὐτὸν
 21 τόσον ὥστε ἡσυχύνετο, εἶπεν, Ἀποστείλατε. Ἀπέστειλαν λοιπὸν πενήκοντα ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας,
 22 πλην δὲν εὗρηκαν αὐτόν. Καὶ ὅτε ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτόν, διότι ἔμεινεν ἐν Ἱεριχῷ, εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν σᾶς
 23 εἶπα, Μὴ ὑπάγητε. Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς τὸν Ἑλισσαιέ, Ἰδοὺ τώρα, ἡ θέσις τῆς πόλεως ταύτης
 24 εἶναι καλή, καθὼς ὁ κύριός μου βλέπει τὰ ὕδατα ὅμως εἶναι κακὰ καὶ ἡ γῆ ἄγονος. Καὶ εἶπε, Φέρετέ μοι
 25 φιάλην καινὴν καὶ βάλετε ἅλας εἰς αὐτήν. Καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων καὶ
 26 ἔρριψε τὸ ἅλας ἐκεῖ καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ὑγίαντα τὰ ὕδατα ταῦτα· δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐκ τούτων
 27 θάνατος ἢ ἀκαρπία. Καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἑλισσαιέ, τὸν ὁποῖον
 28 ἐλάλησε. Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθὴλ· καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἀνέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ, ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως παιδία
 29 μικρὰ καὶ ἐνέπαιζον αὐτόν καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Ἀνάβαινε, φαλακρέ· ἀνάβαινε, φαλακρέ· ὁ δὲ ἐστράφη
 30 ὀπίσω καὶ ἰδὼν αὐτά, κατηράσθη αὐτὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ δάσους δύο ἄρκτοι καὶ
 31 διεσπάραν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα δύο παιδία. Καὶ ὑπῆγεν ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον· καὶ ἐκεῖθεν
 32 ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

3 Ὁ δὲ Ἰωρὰμ υἱὸς τοῦ Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τοῦ Ἰωσαφάτ
 2 βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, οὐχὶ ὅμως
 3 καθὼς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· διότι ἐσῆκωσε τὸ ἄγαλμα τοῦ Βάαλ, τὸ ὁποῖον εἶχε κάμει ὁ πατὴρ
 4 αὐτοῦ. Πλην ἦτο προσκεκολλημένος εἰς τὰς ἀμαρτίας τοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ
 5 νὰ ἀμαρτήσῃ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτῶν. Μηδὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωάβ εἶχε ποιμένα, καὶ ἔδιδεν εἰς
 6 τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνίων καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν μετὰ τὰ μαλλία αὐτῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ
 7 ἀπέθανεν ὁ Ἀχαάβ, ἀπεστάτησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωάβ κατὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
 8 Ἰωρὰμ ἐκ τῆς Σαμαρείας κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν καὶ ἀπηιθίμηση πάντα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ὑπῆγε καὶ ἀπέστειλε
 9 πρὸς Ἰωσαφάτ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωάβ ἀπεστάτησε κατ' ἐμοῦ· ἔρχεσθαι μετ' ἐμοῦ
 10 ἐναντίον τοῦ Μωάβ εἰς πόλεμον. Ὁ δὲ εἶπε, Θέλω ἀναβῆ· ἐγὼ εἶμαι ὡς σύ, ὁ λαὸς μου ὡς ὁ λαὸς σου, οἱ ἵπποι
 11 μου ὡς οἱ ἵπποι σου. Καὶ εἶπε, Διὰ ποίας ὁδοῦ θέλομεν ἀναβῆ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου
 12 Ἐδὼμ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἐδὼμ· καὶ περιῆλθον
 13 ὁδὸν ἐπτὰ ἡμερῶν· καὶ δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ τὸ στρατόπεδον καὶ διὰ τὰ κτήνη τὰ ἀκολουθοῦντα αὐτούς. Καὶ
 14 εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Ὡς βεβαίως συνεκάλεσεν ὁ Κύριος τοὺς τρεῖς τούτους βασιλεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ
 15 αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μωάβ. Ὁ δὲ Ἰωσαφάτ εἶπε, Δὲν εἶναι ἐδὼ προφήτης τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν
 16 τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ. Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Εἶναι ἐδὼ Ἑλισσαιέ
 17 ὁ υἱὸς τοῦ Σαφάτ, ὅστις ἐπέχεεν ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἠλία. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Λόγος Κυρίου εἶναι
 18 μετ' αὐτοῦ. Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἰωσαφάτ καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἐδὼμ. Καὶ
 19 εἶπεν ὁ Ἑλισσαιέ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, Τί εἶναι μεταξύ ἐμοῦ καὶ σοῦ ὑπαγε πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ
 20 πατρὸς σου καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας τῆς μητρὸς σου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Μή· διότι
 21 ὁ Κύριος συνεκάλεσε τοὺς τρεῖς τούτους βασιλεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μωάβ. Καὶ
 22 εἶπεν ὁ Ἑλισσαιέ, Ζῆ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρίσταμαι, βεβαίως ἐὰν δὲν ἐσεβόμην τὸ
 23 πρόσωπον τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, δὲν ἤθελον ἐπιβλέψαι πρὸς σέ, οὐδὲ ἤθελον σὲ ἰδεῖ, ἀλλὰ τώρα
 24 φέρετέ μοι ψαλτωδόν. Καὶ ἐνῶ ἔψαλλεν ὁ ψαλτωδός, ἦλθεν ἐπ' αὐτόν ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν, οὕτω λέγει
 25 Κύριος· Κάμε τὴν κοιλάδα ταύτην λάκκους· διότι οὕτω λέγει Κύριος, Δὲν θέλετε ἰδεῖ ἄνθρωπον καὶ δὲν θέλετε
 26 ἰδεῖ βροχὴν· καὶ αὕτη ἡ κοιλάς θέλει πλησθῇ ὕδατος, καὶ θέλει πίνει, σῆς καὶ τὰ ποιμένα σου καὶ τὰ κτήνη σας·
 27 ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μικρὸν πρᾶγμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου· εἰς τὴν χεῖρά σας θέλει παραδώσῃ καὶ τὸν
 28 Μωάβ· καὶ θέλετε πατάξαι πᾶσαν ὀχυράν πόλιν καὶ πᾶσαν ἐκλεκτὴν πόλιν, καὶ θέλετε καταβάλλαι πᾶν δένδρον
 29 καλόν, καὶ ἐμφράξαι πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἀχρειώσει μετὰ λίθους πᾶσαν ἀγαθὴν μερίδα γῆς. Καὶ
 30 τὸ πρῶτ', ἐνῶ ἐτελεῖτο ἡ προσφορά, ἰδοὺ, ἦλθον ὕδατα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἐδὼμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὑδάτων. Καὶ ὅτε
 31 ἤκουσαν πάντες οἱ Μωαβῖται ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτούς, συνηθροίσθησαν πάντες οἱ
 32 μάχαιραν περιζωννύμενοι καὶ ἐπάνω, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τῶν συνόρων. Καὶ ἐξηγέρθησαν τὸ πρῶτ', καὶ καθὼς
 33 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰ ὕδατα, εἶδον οἱ Μωαβῖται ἐκ τοῦ ἀπέναντι τὰ ὕδατα κόκκινα ὡς αἷμα· καὶ εἶπον, Τοῦτο
 34 εἶναι αἷμα· βεβαίως οἱ βασιλεῖς ἐπολέμησαν καὶ ἐκτυπήθησαν μετ' ἀλλήλων· τώρα λοιπὸν εἰς τὰ λάφυρα, Μωάβ.
 35 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐσηκώθησαν οἱ Ἰσραηλῖται καὶ ἐπάταξαν τοὺς Μωαβῖτας, ὥστε
 36 ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ κτυπῶντες τοὺς Μωαβῖτας εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ κατέστρεψαν
 37 τὰς πόλεις· καὶ εἰς πᾶσαν ἀγαθὴν μερίδα γῆς ἔρριψαν ἕκαστος τὴν πέτραν αὐτοῦ, καὶ ἐγέμισαν αὐτήν· καὶ

πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων ἐνέφραζαν, καὶ πᾶν δένδρον καλὸν κατέβαλον· ὥστε ἐν Κιρὰρασέθ ἔμειναν οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ κυκλώσαντες οἱ σφενδονισταὶ ἐπάταζαν αὐτήν. Καὶ ὅτε βασιλεὺς τοῦ Μωάβ εἶδεν ὅτι ἡ μάχη ὑπερίσχυεν ἐναντίον αὐτοῦ, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπτακοσίους ἄνδρας ξιφῆρεις, διὰ νὰ διακόψωσι τὸ στράτευμα, μέχρι τοῦ βασιλέως Ἐδωμ· πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν. Τότε ἔλαβε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱόν, ὅστις ἔμελλε νὰ βασιλεύσῃ ἀν' αὐτοῦ, καὶ προσέφερεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους· καὶ ἔγεινεν ἀγανάκτησις μεγάλη ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἀναχωρήσαντες ἀπ' αὐτοῦ, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Γυνὴ δὲ τις ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, λέγουσα, Ὁ δοῦλός σου ὁ ἀνὴρ μου ἀπέθανε· καὶ σὺ ἐξεύρεις ὅτι ὁ δοῦλός σου ἐφοβεῖτο τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστής ἦλθε νὰ λάβῃ τοὺς δύο υἱούς μου εἰς ἑαυτὸν διὰ δούλους. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Ἐλισσαιέ, Τί νὰ σοὶ κάμω φανέρωσόν μοι τί ἔχεις ἐν τῷ οἴκῳ σου· Ἡ δὲ εἶπεν, Ἡ δούλη σου δὲν ἔχει οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, εἰμὴ ἐν ἀγγεῖον ἐλαίου. Καὶ εἶπεν, Ὑπαγε, δανείσθητι ἔξωθεν ἀγγεῖα παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου, ἀγγεῖα κενά· δανείσθητι οὐχὶ ὀλίγα· εἰσελθε ἔπειτα καὶ κλείσον τὴν θύραν ὀπισθὲν σου καὶ ὀπισθεν τῶν υἱῶν σου, καὶ χύσον ἐκ τοῦ ἐλαίου εἰς πάντα τὰ σκεύη ἐκεῖνα, καὶ τὰ γεμιζόμενα θεὸς κατὰ μέρος. Ἀνεχώρησε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔκλεισε θύραν ὀπισθεν αὐτῆς καὶ ὀπισθεν τῶν υἱῶν αὐτῆς· καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐπλησίαζον εἰς αὐτήν τὰ ἀγγεῖα, αὐτὴ δὲ ἐνέχεε. Καὶ ἀφοῦ ἐγέμισαν τὰ ἀγγεῖα, εἶπε πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς, Φέρε μοι καὶ ἄλλο ἀγγεῖον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Δὲν εἶναι ἄλλο ἀγγεῖον. Καὶ ἐστάθη τὸ ἔλαιον. Τότε ἦλθε καὶ ἀπηγγεῖλε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ὑπαγε, πώλησον τὸ ἔλαιον καὶ πληρώσον τὸ χρέος σου καὶ ζῆσον μὲ τὸ ὑπόλοιπον, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ τινὶ διέβαιναν ὁ Ἐλισσαιέ εἰς Σουνάμ, ὅπου ἦτο γυνὴ τις μεγάλη, καὶ αὐτὴ ἐκράτησεν αὐτὸν διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον. Καὶ ὁσάκις διέβαιναν, ἔστρεφεν ἐκεῖ διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, Ἰδοὺ τώρα, γνωρίζω ὅτι εἶναι ἅγιος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ οὗτος, ὅστις πάντοτε διαβαίνει πρὸς ἡμᾶς· ἄς κάμωμεν, παρακαλῶ, μικρὸν ὑπερῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου· καὶ ἄς βάλωμεν ἐκεῖ δι' αὐτὸν κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ καθέδραν καὶ λύχνον, διὰ νὰ στρέφῃ ἐκεῖ, ὅταν ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ τινὶ ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἔστρεψεν εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζεὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Κάλεσον τὴν Σουναμίτιν ταύτην. Καὶ ὅτε ἐκάλεσεν αὐτήν, ἐστάθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εἰπέ τώρα πρὸς αὐτήν, Ἰδού, σὺ ἔλαβες πάσας ταύτας τὰς φροντίδας ὑπὲρ ἡμῶν· τί νὰ κάμω πρὸς σέ· ἔχεις τί νὰ εἴπῃς πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον; Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, Ἐγὼ κατοικῶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου. Καὶ εἶπε, Τί λοιπὸν νὰ κάμω δι' αὐτήν; Καὶ ὁ Γιεζεὶ ἀπεκρίθη, Ἀληθῶς, αὐτὴ δὲν ἔχει τέκνον, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς εἶναι γέρων. Καὶ εἶπε, Κάλεσον αὐτήν. Καὶ ὅτε ἐκάλεσεν αὐτήν, ἐστάθη εἰς τὴν θύραν. Καὶ εἶπε, Τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, θέλεις ἔχει υἱὸν εἰς τὰς ἀγκάλας σου. Ἡ δὲ εἶπε, Μὴ, κύριέ μου, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ ψευσθῇς πρὸς τὴν δούλην σου. Καὶ ἡ γυνὴ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Ἐλισσαιέ. Καὶ ὅτε ἐμεγάλωσε τὸ παιδίον, ἐξῆλθεν ἡμέραν τινὰ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς τοὺς θεριστάς. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὸν δοῦλον, Λάβε αὐτὸ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ λαβὼν αὐτό, ἔφερεν αὐτὸ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς μέχρι μεσημβρίας καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνέβη καὶ ἐπλαγίασεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, λέγουσα, Ἀπόστειλον πρὸς ἐμέ, παρακαλῶ, ἓνα ἐκ τῶν δούλων καὶ μίαν ἐκ τῶν ὄνων, διὰ νὰ τρέξω πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐπιστρέψω. Ὁ δὲ εἶπε, Διὰ τί σὺ ὑπάγεις σήμερον πρὸς αὐτόν; δὲν εἶναι νεομηνία οὐδὲ σάββατον. Ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη. Τότε ἔστρωσε τὴν ὄνον καὶ εἶπε πρὸς τὸν δοῦλον αὐτῆς, Σύρε καὶ προχώρει μὴ παύσῃς εἰς ἐμὲ τὴν πορείαν, ἐκτὸς ἐὰν σὲ προστάξω. Καὶ ὑπῆγε καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ αὐτὴν μακρόθεν, εἶπε πρὸς τὸν Γιεζεὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ἰδού, ἡ Σουναμίτις ἐκεῖνη· τώρα λοιπὸν, τρέξον εἰς συνάντησιν αὐτῆς· καὶ εἰπέ πρὸς αὐτήν, Καλῶς ἔχεις καλῶς ἔχει ὁ ἀνὴρ σου καλῶς ἔχει τὸ παιδίον· Ἡ δὲ εἶπε, Καλῶς. Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος, ἐπίασε τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὁ δὲ Γιεζεὶ ἐπλησίασε διὰ νὰ ἀποσύρῃ αὐτήν. Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιωσὶ τοῦ Θεοῦ εἶπεν, Ἄφες αὐτήν· διότι ἡ ψυχὴ αὐτῆς εἶναι κατάπικρος ἐν αὐτῇ· καὶ ὁ Κύριος ἔκρυπεν αὐτὸ ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν μοὶ ἐφανέρωσε. Καὶ ἐκεῖνη εἶπε, Μήπως ἐζήτησα υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου δὲν εἶπα, Μὴ μὲ ἀπατᾷς. Τότε εἶπε πρὸς τὸν Γιεζεὶ, Ζώσθητι τὴν ὄσφυν σου καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ὕπαγε· ἐὰν ἀπαντήσῃς ἄνθρωπον, μὴ χαιρετήσῃς αὐτόν· καὶ ἐὰν τις σὲ χαιρετήσῃ, μὴ ἀποκριθῇς εἰς αὐτόν· καὶ ἐπίθεο τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου. Καὶ ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἠκολούθησεν αὐτήν. Ὁ δὲ Γιεζεὶ ἐπέρασεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐπέθεσε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου· πλὴν οὐδεμίαν φωνὴν καὶ οὐδεμίαν ἀκρόασιν. Ὅθεν ἐπέστρεψεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἀπηγγεῖλε πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν ἐξύπνησε τὸ παιδίον. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Ἐλισσαιέ εἰς τὴν οἰκίαν, ἰδοὺ, τὸ παιδίον νεκρόν, πλαγιασμένον ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Εἰσῆλθε λοιπὸν καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὀπισθεν τῶν δύο αὐτῶν καὶ προσηυχήθη εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἀνέβη καὶ ἐπλαγίασεν ἐπὶ τὸ παιδίον, καὶ ἐπέθεσε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα ἐκείνου, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνου, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἐκείνου· καὶ ἐξηπλώθη ἐπ' αὐτό· καὶ ἐθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδίου. Ἐπειτα ἐσύρθη, καὶ περιεπάτει ἐν τῷ οἰκήματι πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ· καὶ ἀνέβη πάλιν καὶ ἐξηπλώθη ἐπ' αὐτό· καὶ τὸ παιδίον ἐπαρνίσθη ἕως ἐπτάκις καὶ ἤνοιξε τὸ παιδίον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Τότε ἐφώνησε τὸν Γιεζεὶ καὶ εἶπε, Κάλεσον ταύτην τὴν Σουναμίτιν. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, εἶπε, Λάβε τὸν υἱὸν σου. Καὶ ἐκεῖνη εἰσῆλθε καὶ ἔπρεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ

38 καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους, καὶ ἐσώκωσε τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν. Ὁ δὲ Ἐλισσαιὲ ἐπέστρεψεν εἰς
 39 Γάλαλα· καὶ ἦτο πείνα ἐν τῇ γῇ· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν
 40 ὑπηρέτην αὐτοῦ, Στήσον τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ψῆσον μαγεῖρυμα διὰ τοὺς υἱοὺς τῶν προφητῶν. Καὶ
 41 ἐξελθὼν τις εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ συναῖξῃ χόρτα, εὗρηκεν ἀγριοκολοκύνθην, καὶ ἐσύναξεν ἀπ' αὐτῆς ἄγρια
 42 κολοκύνθια ἑωσοῦ ἐγένετο τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψας, ἔκοψεν αὐτὰ εἰς τὸν λέβητα τοῦ μαγειρέματος,
 43 ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον αὐτά. Ἔπειτα ἐκένωσαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ φάγωσι καὶ καθὼς ἔφαγον ἐκ τοῦ
 44 μαγειρέματος, ἐξεφώνησαν καὶ εἶπον, Ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, θάνατος εἶναι ἐν τῷ λέβητι. Καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ
 45 φάγωσιν. Ὁ δὲ εἶπε, Φέρετε ἄλευρον. Καὶ ἔρριψεν αὐτὸ εἰς τὸν λέβητα. Ἔπειτα εἶπε, Κένωσον εἰς τὸν λαόν,
 46 διὰ νὰ φάγωσι. Καὶ δὲν ἦτο οὐδὲν κακὸν ἐν τῷ λέβητι. Καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος τις ἀπὸ Βάαλσαλίσσας, καὶ ἔφερεν
 47 εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ἄρτον ἀπὸ τῶν πρωτογεννημάτων, εἴκοσι κρίθινα ψωμῖα καὶ νωπὰ ἀστάχια σίτου,
 48 ἐν τῷ σάκκῳ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε, Δὸς εἰς τὸν λαόν, διὰ νὰ φάγωσι. Καὶ ὁ θεράπων αὐτοῦ εἶπε, Τί νὰ βάλω τοῦτο
 49 ἐμπροσθεν ἑκατὸν ἀνθρώπων Ὁ δὲ εἶπε, Δὸς εἰς τὸν λαόν, διὰ νὰ φάγωσι διότι οὕτω λέγει Κύριος· Θέλουσι
 50 φάγει καὶ ἀφήσει ὑπόλοιπον. Τότε ἔβαλεν ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἀφῆκαν ὑπόλοιπον, κατὰ τὸν
 λόγον τοῦ Κυρίου.

5 Ὁ δὲ Νεεμάν, ὁ στρατηγὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, ἦτο ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ
 τιμώμενος, ἐπειδὴ ὁ Κύριος δι' αὐτοῦ ἔδωκε σωτηρίαν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτο δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ,
 2 λεπρὸς ὅμως. Ἐξῆλθον δὲ οἱ Σύριοι κατὰ τάγματα καὶ ἔφερον αἰχμάλωτον ἐκ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ μικράν
 3 τινα κόρην· καὶ ὑπηρέτει τὴν γυναῖκα τοῦ Νεεμάν. Καὶ εἶπε πρὸς τὴν κυρίαν αὐτῆς, Εἴθε νὰ ἦτο ὁ κύριός
 4 μου ἐμπροσθεν τοῦ προφήτου τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, διότι ἤθελεν ἰατρεύσει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. Καὶ
 5 εἰσελθὼν ὁ Νεεμάν ἀπηγγεῖλε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, λέγων, Οὕτω καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ κόρη ἡ ἐκ τῆς γῆς
 6 τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, Ἐλθέ, ὕπαγε, καὶ θέλω στείλει ἐπιστολὴν πρὸς τὸν βασιλέα
 7 τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξὶ χιλιάδας χρυσοῦς
 8 καὶ δέκα ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων· Καὶ ἔφερε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, λέγουσαν, Καὶ τώρα
 9 καθὼς ἔλθῃ ἐπιστολὴ αὕτη πρὸς σέ, ἰδοὺ, ἔστειλα πρὸς σέ Νεεμάν τὸν δοῦλόν μου, διὰ νὰ ἰατρεύσῃς αὐτὸν
 10 ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. Καὶ καθὼς ἀνέγνωσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἐπιστολὴν, διέσχισε τὰ ἱμάτια
 11 αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Θεὸς εἶμαι ἐγώ, διὰ νὰ θανατόνω καὶ νὰ ζωοποιῶ, ὥστε οὕτως στέλλει πρὸς ἐμέ νὰ ἰατρεύσω
 12 ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ γνωρίσατε λοιπόν, παρακαλῶ, καὶ ἰδέτε ὅτι οὕτως ζητεῖ πρόφασιν ἐναντίον
 13 μου. Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ Ἐλισσαιὲ, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
 14 ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Διὰ τί διέσχισας τὰ ἱμάτιά σου ἃς ἔλθῃ τώρα πρὸς ἐμέ, καὶ θέλει γνωρίσει
 15 ὅτι εἶναι προφήτης ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Τότε ἦλθεν ὁ Νεεμάν μετὰ τῶν ἵππων αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ,
 16 καὶ ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἐλισσαιὲ μηνυτήν, λέγων,
 17 Ὑπαγε καὶ λούσθητι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ θέλει ἐπανέλθῃ ἡ σὰρξ σου εἰς σέ, καὶ θέλεις καθαρισθῇ.
 18 Ὁ δὲ Νεεμάν ἐθυμώθη καὶ ἀνεχώρησε καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔλεγον, Θέλει βεβαίως ἐξέλθῃ πρὸς ἐμέ καὶ θέλει
 19 σταθῇ καὶ ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ διακινήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ
 20 ἰατρεύσει τὸν λεπρὸν· ὁ Ἀβανά καὶ ὁ Φαρφάρ, ποταμοὶ τῆς Δαμασκοῦ, δὲν εἶναι καλῆτεροι ὑπὲρ πάντα τὰ
 21 ὕδατα τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἠδυνάμην νὰ λουσθῶ ἐν αὐτοῖς καὶ νὰ καθαρισθῶ Καὶ στραφεὶς, ἀνεχώρησε μετὰ θυμοῦ.
 22 Ἐπλησίασαν δὲ οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπον· Πάτερ μου, ἐὰν ὁ προφήτης ἤθελε σοὶ
 23 εἰπεῖ μέγα πρᾶγμα, δὲν ἤθελες κάμει αὐτὸ πόσῳ μᾶλλον τώρα, ὅταν σοὶ λέγῃ, Λούσθητι καὶ καθαρίσθητι Τότε
 24 κατέβη καὶ ἐβυθίσθη ἐπτάκις εἰς τὸν Ἰορδάνην, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ σὰρξ αὐτοῦ
 25 ἀποκατέστη ὡς σὰρξ παιδίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς
 26 καὶ πᾶσα ἡ συνοδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, τώρα ἐγνώρισα ὅτι δὲν
 27 εἶναι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰμὴ ἐν τῇ Ἰσραὴλ· ὅθεν τώρα δέχθητι, παρακαλῶ, δῶρον παρὰ τοῦ δούλου σου.
 28 Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖον παρίσταμαι, δὲν θέλω δεχθῇ. Ὁ δὲ ἐβίαζεν αὐτὸν νὰ δεχθῇ, ἀλλὰ
 29 δὲν ἔστεργε. Καὶ εἶπεν ὁ Νεεμάν, Καὶ ἂν μὴ, ἃς δοθῇ, παρακαλῶ, εἰς τὸν δοῦλόν σου δύο ἡμιόνων φορτίον
 30 ἐκ τοῦ χρώματος τούτου, διότι ὁ δοῦλός σου δὲν θέλει προσφέρει εἰς τὸ ἐξῆς ὀλοκαύτωμα οὐδὲ θυσίαν εἰς
 31 ἄλλους θεοὺς, παρὰ μόνον εἰς τὸν Κύριον· περὶ τούτου τοῦ πράγματος ἃς συγχωρήσῃ ὁ Κύριος τὸν δοῦλόν
 32 σου, ὅτι, ὅταν εἰσέρχεται ὁ κύριός μου εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ῥιμμὼν διὰ νὰ προσκυνήσῃ ἐκεῖ, καὶ στηρίζεται ἐπὶ
 33 τὴν χεῖρά μου, καὶ ἐγὼ κλίνω ἑμαυτὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ῥιμμὼν, ἐνῶ κλίνω ἑμαυτὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ῥιμμὼν, ὁ
 34 Κύριος ἃς συγχωρήσῃ τὸν δοῦλόν σου περὶ τοῦ πράγματος τούτου Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε ἐν εἰρήνῃ.
 35 Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ μικρὸν τι διάστημα. Εἶπε δὲ ὁ Γιεζεί, ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἐλισσαιέ τοῦ ἀνθρώπου
 36 τοῦ Θεοῦ, Ἰδοὺ, ἐφείσθη ὁ κύριός μου τοῦ Νεεμάν τούτου τοῦ Συρίου, ὥστε νὰ μὴ λάβῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ
 37 ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔφερε· πλὴν, ζῇ Κύριος, ἐγὼ θέλω τρέξει κατόπιν αὐτοῦ καὶ θέλω λάβει τι παρ' αὐτοῦ. Καὶ
 38 ἔτρεξεν ὁ Γιεζεί κατόπιν τοῦ Νεεμάν. Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτόν ὁ Νεεμάν τρέχοντα κατόπιν αὐτοῦ, ἐπήδησεν ἐκ τῆς
 39 ἀμάξης εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Καλῶς ἔχετε Ὁ δὲ εἶπε, Καλῶς· ὁ κύριός μου μὲ ἀπέστειλε, λέγων,
 40 Ἰδοὺ, ταύτην τὴν ὥραν ἦλθον πρὸς ἐμέ, ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραῖμ, δύο νέοι ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς εἰς
 41 αὐτούς, παρακαλῶ, ἓν τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων. Καὶ εἶπεν ὁ Νεεμάν, Λάβε εὐχαρίστως
 42 δύο τάλαντα. Καὶ ἐβίασεν αὐτόν, καὶ ἔδωσε τὰ δύο τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς δύο θυλάκια, μετὰ δύο ἀλλαγῶν
 43 ἐνδυμάτων· καὶ ἐπέθεσεν αὐτὰ εἰς δύο ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐβάσταζον αὐτὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε
 44 ἦλθεν εἰς Ὀφὴλ, ἔλαβεν αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐφύλαξεν ἐν τῷ οἴκῳ· καὶ ἀπέλυσε τοὺς ἄνδρας, καὶ

ἀνεχώρησαν. Αὐτὸς δὲ εἰσῆλθε καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἑλισσαιέ, 25
Πόθεν, Γιεζεί Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ δοῦλός σου δὲν ὑπῆγε πούποτε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν ὑπῆγεν ἡ καρδία 26
μου μετὰ σοῦ, ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ εἰς συνάντησίν σου εἶναι καιρὸς νὰ λάβῃς
ἀργύριον καὶ νὰ λάβῃς ἱμάτια καὶ ἑλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ δούλους καὶ δούλας
διὰ τοῦτο ἡ λέπρα τοῦ Νεεμάν θέλει κολληθῇ εἰς σέ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' 27
ἔμπροσθεν αὐτοῦ λελερωμένος ὡς χιῶν.

Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς τὸν Ἑλισσαιέ, Ἰδοὺ τώρα, ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κατοικοῦμεν **6**
ἐνώπιόν σου, εἶναι στενὸς δι' ἡμᾶς· ἄς υπάγωμεν, παρακαλοῦμεν, ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκεῖθεν ἄς λάβωμεν 2
ἕκαστος μίαν δοκόν, καὶ ἄς κάμωμεν εἰς ἑαυτοὺς ἐκεῖ τόπον, διὰ νὰ κατοικῶμεν ἐκεῖ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε.
Καὶ εἶπεν ὁ εἴς, Εὐαρεστήθητι, παρακαλῶ, νὰ ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου. Καὶ εἶπε, Θέλω ἔλθεῖ. Καὶ ὑπῆγε 3, 4
μετ' αὐτῶν. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν Ἰορδάνην, ἔκοπτον τὰ ξύλα. Ἐνῶ δὲ ὁ εἴς κατέβαλλε τὴν δοκόν, ἔπασσε 5
τὸ σιδήριον εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησε καὶ εἶπεν, ὦ, κύριε· καὶ τοῦτο ἦτο δάνειον· εἶπε δὲ ὁ ἄνθρωπος τοῦ 6
Θεοῦ, Ποῦ ἔπασσε Καὶ ἔδειξε τὸν τόπον εἰς αὐτόν. Τότε ἔκοψε σχίζαν ξύλου, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ· καὶ τὸ σιδήριον
ἐπέπλευσε. Καὶ εἶπεν, Ἀνάλαβε πρὸς σεαυτόν. Καὶ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἔλαβεν αὐτό. Ὁ δὲ βασιλεὺς 7, 8
τῆς Συρίας ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ συνεβουλεύθη μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ, λέγων, Εἰς τὸν δεῖνα
καὶ δεῖνα τόπον θέλω στρατοπεδεύσει. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, 9
λέγων, Φυλάχθητι νὰ μὴ περάσῃς τὸν τόπον ἐκεῖνον, διότι οἱ Σύριοι στρατοπεδεύουσιν ἐκεῖ. Καὶ ἀπέστειλεν 10
ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ παρήγγειλε περὶ
αὐτοῦ· καὶ προεφυλάχθη ἐκεῖθεν οὐχὶ ἅπαξ οὐδὲ δῖς. Καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας διὰ τὸ 11
πρᾶγμα τοῦτο· καὶ συγκαλέσας τοὺς δούλους αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλετε μὲ ἀναγγεῖλει, τίς ἐξ ἡμῶν
εἶναι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ· Καὶ εἶπεν εἴς ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ, Οὐδεὶς, κύριέ μου βασιλεῦ· ἀλλ' ὁ 12
Ἑλισσαιέ ὁ προφήτης, ὁ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἀναγγέλλει πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους
λαλεῖς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου. Καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ἰδέτε ποῦ εἶναι, διὰ νὰ στείλω νὰ συλλάβω 13
αὐτόν. Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἰδοὺ, εἶναι ἐν Δωθάν. Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππους καὶ ἀμάξας 14
καὶ στράτευμα μέγα, οἵτινες, ἐλθόντες διὰ νυκτός, περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν. Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη τὸ πρωῒ ὁ 15
ὑπηρέτης τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξῆλθεν, ἰδοὺ, στράτευμα εἶχε περικυκλωμένην τὴν πόλιν μὲ ἵππους
καὶ ἀμάξας. Καὶ εἶπεν ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὦ, κύριε, τί θέλομεν κάμει Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ φοβοῦ· διότι 16
πλειότεροι εἶναι οἱ μεθ' ἡμῶν παρὰ τοὺς μετ' αὐτῶν. Καὶ προσηυχήθη ὁ Ἑλισσαιέ καὶ εἶπε, Κύριε, Ἀνοιξον, 17
δέομαι, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδῃ. Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὑπηρέτου, καὶ εἶδε·
καὶ ἰδοὺ, τὸ ὄρος ἦτο πληρὸς ἵππων καὶ ἀμαξῶν πυρὸς περὶ τὸν Ἑλισσαιέ. Καὶ ὅτε κατέβησαν πρὸς αὐτόν οἱ 18
Σύριοι, προσηυχήθη ὁ Ἑλισσαιέ πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Πάταξον, δέομαι, τὸν λαὸν τοῦτον μὲ ἀορασίαν. Καὶ
ἐπάταξεν αὐτοὺς μὲ ἀορασίαν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἑλισσαιέ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἑλισσαιέ, Δὲν εἶναι αὕτη 19
ἡ ὁδὸς οὐδὲ αὕτη ἡ πόλις· ἔλθετε κατόπιν μου, καὶ θέλω σᾶς φέρει πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ζητεῖτε. Καὶ
ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὴν Σαμάρειαν. Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶπεν ὁ Ἑλισσαιέ, Ἀνοιξον, Κύριε, τοὺς 20
ὀφθαλμοὺς τούτων, διὰ νὰ βλέπωσι. Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ, ἦσαν
ἐκ τῶ μέσῳ τῆς Σαμαρείας. Καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, εἶπε πρὸς τὸν Ἑλισσαιέ, Νὰ πατάξω, 21
νὰ πατάξω, πάτερ μου Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ πατάξῃς· ἤθελες πατάξαι ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἠχμαλώτευσας διὰ τῆς 22
ῥομφαίας σου καὶ διὰ τοῦ τόξου σου θεὸς ἄρτον καὶ ὕδωρ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἄς φάγωσι καὶ ἄς πίωσι καὶ ἄς
ἀπέλθωσι πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. Καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄφθονον τροφήν· καὶ ἀφοῦ ἔφαγον καὶ ἔπιον, 23
ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀνεχώρησαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. Καὶ δὲν ἦλθον πλέον τὰ τάγματα τῆς Συρίας εἰς
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Βενάδὰδ βασιλεὺς τῆς Συρίας συνήθροισεν ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, 24
καὶ ἀνέβη καὶ ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν. Ἐγείνε δὲ πεῖνα μεγάλη ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἰδοὺ, ἐπολιόρκουν 25
αὐτήν, ἕως οὗ κεφαλὴ ὄνου ἐπωλήθη δι' ὀγδοήκοντα ἀργύρια καὶ τὸ τέταρτον ἐνὸς κάβου κόπρου περιστερῶν
διὰ πέντε ἀργύρια. Καὶ ἐνῶ διέβαιναν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ ἐπὶ τοῦ τείχους, γυνὴ τις ἐβόησε πρὸς αὐτόν, 26
λέγουσα, Σῶσον, κύριέ μου βασιλεῦ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν σέ σώσῃ, πόθεν θέλω σέ σώσει ἐγὼ μὴ 27
ἐκ τοῦ ἁλωνίου ἢ ἐκ τοῦ ληνοῦ· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς, Τί ἔχεις Ἡ δὲ εἶπε, Ἡ γυνὴ αὕτη μοὶ εἶπε, 28
Δὸς τὸν υἱὸν σου, διὰ νὰ φάγωμεν αὐτὸν σήμερον, καὶ αὔριον θέλομεν φάγει τὸν υἱὸν μου· καὶ ἐβράσαμεν τὸν 29
υἱὸν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, Δὸς τὸν υἱὸν σου, διὰ νὰ φάγωμεν
αὐτόν· ἡ δὲ ἔκρυψε τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς, διέρρηξε τὰ ἱμάτια 30
αὐτοῦ· καὶ ἐνῶ διέβαιναν ἐπὶ τοῦ τείχους, ὁ λαὸς εἶδε, καὶ ἰδοὺ, σάκκος ἔσωθεν ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Καὶ 31
εἶπεν, Οὕτω νὰ κάμῃ εἰς ἐμέ ὁ Θεὸς καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἑλισσαιέ υἱοῦ τοῦ Σαφὰτ σταθῇ
ἐπάνω αὐτοῦ σήμερον. Ὁ δὲ Ἑλισσαιέ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηον μετ' αὐτοῦ· 32
καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρα ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ· πρὶν δὲ ἔλθῃ πρὸς αὐτόν ὁ μηνυτής, αὐτὸς εἶπε πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους, Δὲν βλέπετε ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ ἔστειλε νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν κεφαλὴν μου βλέπετε,
καθὼς ἔλθῃ ὁ μηνυτής, κλείσατε τὴν θύραν καὶ ἐμποδίσате αὐτόν πρὸς τὴν θύραν· ἡ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ 33
κυρίου αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐξόπισθεν αὐτοῦ· Καὶ ἐνῶ ἔτι ἐλάλει μετ' αὐτῶν, ἰδοὺ, κατέβη πρὸς αὐτόν ὁ μηνυτής· 33
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, παρὰ Κυρίου εἶναι τὸ κακὸν τοῦτο· τί πλέον νὰ ἐλπίσω εἰς τὸν Κύριον

Εἶπε δὲ ὁ Ἑλισσαιέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Οὕτω λέγει Κύριος· Αὔριον, περὶ τὴν ὥραν ταύτην, ἐν **7**
μέτρῳ σεμιδάλεως θέλει πωληθῇ δι' ἓνα σίκλον καὶ δύο μέτρα κριθῆς δι' ἓνα σίκλον, ἐν τῇ πύλῃ τῆς Σαμαρείας.

2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ὁ ἄρχων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα ἐστηρίζετο ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος ἤθελε κάμει παράθυρα εἰς τὸν οὐρανόν, ἡδύνατο τὸ πρᾶγμα τοῦτο νὰ γείνη· Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, θέλεις ἰδεῖ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, δὲν θέλεις ὁμῶς φάγει ἐξ αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ τέσσαρες ἄνδρες λεπροὶ ἐν τῇ εἰσοδῷ τῆς πύλης· καὶ εἶπον ὁ εἶς πρὸς τὸν ἄλλον, Διὰ τί ἡμεῖς καθήμεθα ἐδῶ ἕως οὗ ἀποθάνωμεν· ἐὰν εἴπωμεν, νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, ἢ πείνα εἶναι ἐν τῇ πόλει, καὶ θέλομεν ἀποθάνει ἐκεῖ· ἐὰν δὲ καθήμεθα ἐδῶ, πάλιν θέλομεν ἀποθάνει· τώρα λοιπὸν ἔλθετε, καὶ ἄς πέσωμεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων· ἐὰν ἀφήσωσιν ἡμᾶς ζῶντας, θέλομεν ζῆσει. καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς, θέλομεν ἀποθάνει. Καὶ ἐσηκώθησαν ὅτε ἐσκόταζε, διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων· καὶ ὅτε ἦλθον ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ στρατοπέδου τῆς Συρίας, 6 ἰδοὺ, δὲν ἦτο ἄνθρωπος ἐκεῖ. Διότι ὁ Κύριος εἶχε κάμει νὰ ἀκουσθῇ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Συρίων κρότος ἁμαζῶν καὶ κρότος ἵππων, κρότος μεγάλου στρατεύματος· καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ἰδού, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐμίσθωσεν ἐναντίον ἡμῶν τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων, διὰ νὰ ἔλθωσιν 7 ἐφ' ἡμᾶς. Ὅθεν σηκωθέντες ἔφυγον ἐν τῷ σκότει, καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν 8 καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, τὸ στρατόπεδον ὅπως ἦτο, καὶ ἔφυγον διὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν. Καὶ ὅτε οἱ λεπροὶ οὗτοι ἦλθον ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ στρατοπέδου, εἰσῆλθον εἰς μίαν σκηνὴν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ λαβόντες ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱμάτια, ὑπῆγαν καὶ ἔκρυψαν αὐτά· ἐπιστρέψαντες δὲ εἰσῆλθον εἰς ἄλλην σκηνήν, 9 καὶ ἔλαβον ἄλλα ἐκεῖθεν καὶ ὑπῆγαν καὶ ἔκρυψαν καὶ ταῦτα. Τότε εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ἡμεῖς δὲν κάμνομεν καλά· ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα ἀγαθῶν ἀγγελιῶν, καὶ ἂν ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ περιμένωμεν μέχρι τοῦ φωτός τῆς αὐγῆς, συμφορὰ τις θέλει ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς· ἔλθετε λοιπὸν, καὶ ἄς ὑπάγωμεν νὰ ἀναγγεῖλωμεν ταῦτα 10 εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως. Ἦλθον λοιπὸν καὶ ἐβόησαν πρὸς τοὺς θυρωροὺς τῆς πόλεως· καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες, Ἦλθομεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων, καὶ ἰδοὺ, δὲν ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος οὐδὲ φωνὴ 11 ἀνθρώπου, εἰμὴ ἵπποι δεδεμένοι καὶ ὄνοι δεδεμένοι καὶ σκηναὶ καθὼς εὕρισκοντο. Καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ 12 καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο ἔνδον εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως. Καὶ σηκωθείς ὁ βασιλεὺς τὴν νύκτα, εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Τώρα θέλω φανερώσει πρὸς ἐσᾶς τί ἔκαμον οἱ Σύριοι εἰς ἡμᾶς· ἐγνώρισαν ὅτι εἴμεθα πεινασμένοι καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στρατοπέδου, διὰ νὰ κρυφθῶσιν ἐν τοῖς ἀγροῖς, λέγοντες, Ὅταν ἐξέλθωσιν 13 ἐκ τῆς πόλεως, θέλομεν συλλάβει αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰς τὴν πόλιν θέλομεν εἰσελθεῖ. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ εἶπεν, Ἄς λάβωσι, παρακαλῶ, πέντε ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἵππων, οἵτινες ἀπέμειναν ἐν τῇ πόλει, ἰδοὺ, αὐτοὶ εἶναι καθὼς εἶπαν τὸ πληθὸς τοῦ Ἰσραὴλ τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν αὐτῇ· ἰδοὺ, εἶναι καθὼς ἄπαν 14 τὸ πληθὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν οἵτινες κατηναλώθησαν· καὶ ἄς ἀποστείλωμεν διὰ νὰ ἴδωμεν. Ἐλαβον λοιπὸν δύο 15 ζεύγη ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὀπίσω τοῦ στρατοπέδου τῶν Συρίων, λέγων, Ὑπάγετε καὶ ἰδέτε. Καὶ ὑπῆγαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν, τὰ ὁποῖα οἱ Σύριοι 16 εἶχον ῥίψει ἐκ τῆς βίας αὐτῶν. Καὶ ἐπιστρέψαντες οἱ μηνυταὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαός, καὶ ἤρπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων. Καὶ ἐπωλήθη ἓν μέτρον σεμιδάλεως δι' ἓνα σίκλον καὶ δύο 17 μέτρα κριθῆς δι' ἓνα σίκλον, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς πύλης τὸν ἄρχοντα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα ἐστηρίζετο· καὶ κατεπάτησεν ὁ λαὸς αὐτὸν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε· καθὼς 18 ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐλάλησεν ὅτε ὁ βασιλεὺς κατέβη πρὸς αὐτόν. Καί, καθὼς ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Δύο μέτρα κριθῆς δι' ἓνα σίκλον καὶ ἓν μέτρον σεμιδάλεως δι' 19 ἓνα σίκλον θέλουσιν εἶσθαι αὔριον, περὶ τὴν ὥραν ταύτην, ἐν τῇ πύλῃ τῆς Σαμαρείας, ὁ δὲ ἄρχων ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπε, Καὶ ἂν τώρα ὁ Κύριος ἤθελε κάμει παράθυρα εἰς τὸν οὐρανόν, ἡδύνατο τοιοῦτον πρᾶγμα νὰ γείνη καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἰδού, θέλεις ἰδεῖ τοῦτο μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· ἀλλὰ δὲν θέλεις 20 φάγει ἐξ αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτόν· διότι ὁ λαὸς κατεπάτησεν αὐτόν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε.

8 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἐλισσαιὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἀνεζωοποίησε τὸν υἱόν, λέγων, Σηκώθητι καὶ ὕπαγε, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ παροίκησον ὅπου ἂν δυνηθῇς νὰ παροικήσῃς· διότι ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὴν 2 πείναν, καὶ θέλει μάλιστα ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη. Καὶ σηκωθείσα ἡ γυνή, ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ὑπῆγεν αὕτη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκησεν ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων ἑπτὰ ἔτη. 3 Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐξῆλθε νὰ βοήσῃ πρὸς 4 τὸν βασιλέα περὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Γιεζεί, τὸν ὑπηρέτην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, λέγων, Δηγήθητί μοι, παρακαλῶ, πάντα τὰ μεγαλεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ 5 Ἐλισσαιέ. Καὶ ἐνῶ διηγεῖτο πρὸς τὸν βασιλέα πῶς ἀνεζωοποίησε τὸν νεκρόν, ἰδοὺ, ἡ γυνή, τῆς ὁποίας τὸν υἱὸν εἶχεν ἀνεζωοποίησει, ἐβόησε πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Γιεζεί, Κύριέ μου βασιλεῦ, αὕτη εἶναι ἡ γυνή καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ἀνεζωοποίησεν ὁ Ἐλισσαιέ. 6 Καὶ ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα, καὶ αὕτη διηγήθη τὸ πρᾶγμα πρὸς αὐτόν. Τότε ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον, λέγων, Ἐπίστρεψον πάντα τὰ πράγματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν αὐτῆς, 7 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφῆκε τὴν γῆν μέχρι τοῦ νῦν. Ὁ δὲ Ἐλισσαιέ ἦλθεν εἰς Δαμασκόν. Καὶ Βενάδάδ ὁ βασιλεὺς 8 τῆς Συρίας ἦτο ἄρρωστος· καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθεν ἕως ἐδῶ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀζαήλ, Λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δῶρον καὶ ὕπαγε εἰς συνάντησιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ 9 Θεοῦ καὶ ἐρώτησον δι' αὐτοῦ τὸν Κύριον, λέγων, Θέλω ἀναλάβει ἐκ τῆς ἀρρωστίας ταύτης. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀζαήλ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, λαβὼν δῶρον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς ἀγαθοῦ τῆς Δαμασκοῦ, τεσσαράκοντα 10 καμήλων φορτίον· καὶ ἐλθὼν ἐστάθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὁ υἱὸς σου Βενάδάδ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, μὲ ἀπέστειλε πρὸς σέ, λέγων, Θέλω ἀναλάβει ἐκ τῆς ἀρρωστίας ταύτης. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἐλισσαιέ,

Ὑπαγε, εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Ναί, θέλεις ἀναλάβει πλὴν ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμὲ ὅτι ἐξάπαντος θέλει ἀποθάνει. Καὶ ἔστησε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀκίνητον, ἕως οὗ ἐρυθρίασε· καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀζαήλ, Διὰ τί κλαίεις, κύριέ μου Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Διότι ἐξεύρω ὅσα κακὰ θέλεις κάμει εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν θέλεις παραδῶσαι εἰς πῦρ, καὶ τοὺς νέους αὐτῶν θέλεις ἀποκτείνειν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν θέλεις συντρίψει, καὶ τὰς ἐγκυμονούσας αὐτῶν θέλεις διασχίσει. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀζαήλ, Ἀλλὰ τί εἶναι ὁ δοῦλός σου, ὁ κύων, ὥστε νὰ κάμῃ τὸ μέγα τοῦτο πρᾶγμα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ, Ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμὲ, ὅτι σὺ θέλεις βασιλεύσει ἐπὶ τῆς Συρίας. Τότε ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Ἐλισσαιέ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί σοὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπεκρίθη, Μοὶ εἶπε, Ναί, θέλεις ἀναλάβει. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἔλαβε τὸ σκέπασμα καὶ ἐμβάψας εἰς ὕδωρ, ἐξήπλωσεν ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανε· καὶ ἀν' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀζαήλ. Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰωράμ, υἱοῦ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, βασιλεύοντος Ἰωσαφάτ ἐπὶ τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωράμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Τριάκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ὀκτὼ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ, καθὼς ἔπραξεν ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαάβ· διότι ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀχαάβ ἦτο γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν Ἰούδαν, χάριν Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λύχνον καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀπεστάτησεν ὁ Ἐδὼμ ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδα, καὶ κατέστησαν βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν. Ὅθεν διέβη ὁ Ἰωράμ εἰς Σαεὶρ, καὶ πᾶσαι αἱ ἄμαξαι μετ' αὐτοῦ· καὶ σηκώθη διὰ νυκτός, ἐπάταξε τοὺς Ἰδουμαίους τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁμαζάρχας· ὁ δὲ λαὸς ἔφυγον εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν. Πλὴν ὁ Ἐδὼμ ἀπεστάτησεν ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀπεστάτησεν ἡ Λιβνὰ. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωράμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωράμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀν' αὐτοῦ Ὁχοζίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἰωράμ, υἱοῦ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωράμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Εἰκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ὁχοζίας ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἔν ἔτος ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Γοθολία, θυγάτηρ τοῦ Ἀμρί, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ, καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαάβ· διότι ἦτο γαμβρὸς τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ. Καὶ ὑπῆγεν μετὰ τοῦ Ἰωράμ υἱοῦ τοῦ Ἀχαάβ εἰς πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἀζαήλ βασιλέως τῆς Συρίας εἰς Παμώθγαλαάδ· καὶ ἐτραυματίσαν οἱ Σύριοι τὸν Ἰωράμ. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ διὰ νὰ ἰατρευθῇ ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν τραυμάτων, τὰ ὅποια οἱ Σύριοι ἔκαμον εἰς αὐτὸν ἐν Παμὰ, ὅτε ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἀζαήλ βασιλέως τῆς Συρίας. Ὁχοζίας δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωράμ, βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, κατέβη διὰ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰωράμ υἱὸν τοῦ Ἀχαάβ ἐν Ἰεζραὲλ, διότι ἦτο ἄρρωστος.

Ἐλισσαιέ δὲ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Περίζωσον τὴν ὀσφὺν σου καὶ λάβε εἰς τὴν χεὶρά σου τὴν φιάλην ταύτην τοῦ ἐλαίου καὶ ὕπαγε εἰς Παμώθγαλαάδ· καὶ ὅταν εἰσέλθῃς ἐκεῖ, θέλεις ἰδεῖ ἐκεῖ τὸν Ἰηοῦ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, υἱοῦ τοῦ Νιμσί· καὶ θέλεις εἰσέλθει καὶ σηκώσει αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ θέλεις εἰσαγάγει αὐτὸν εἰς τὸ ἐνδότερον δωμάτιον· καὶ λαβὼν τὴν φιάλην τοῦ ἐλαίου, θέλεις ἐπιχέει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰπεῖ, Οὕτω λέγει Κύριος· Σὲ ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· τότε ἀνοίξας τὴν θύραν, φύγε καὶ μὴ μείνης. Καὶ ὑπῆγεν ὁ νέος, ὁ νέος ὁ προφήτης, εἰς Παμώθγαλαάδ. Καὶ ὅτε ἦλθεν, ἰδοὺ, οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατεύματος ἐκάθηντο· καὶ εἶπεν, Ἐχω λόγον πρὸς σέ, ὦ ἄρχων. Καὶ ὁ Ἰηοῦ εἶπε, Πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν Ὁ δὲ εἶπε, πρὸς σέ, ὦ ἄρχων. Καὶ σηκώθη εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον· καὶ ἐπέχεε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Σὲ ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ θέλεις πατάξαι τὸν οἶκον τοῦ Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου, διὰ νὰ ἐκδικήσω τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων τοῦ Κυρίου, ἐκ χειρὸς τῆς Ἰεζάβελ· διότι πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαάβ θέλει ἐξολοθρευθῇ· καὶ θέλω ἀφανίσει ἐκ τοῦ Ἀχαάβ τὸν οὐροῦντα εἰς τὸν τοῖχον καὶ τὸν κεκλεισμένον καὶ τὸν ἀφειμένον ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ θέλω καταστήσει τὸν οἶκον τοῦ Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον τοῦ Βαασά, υἱοῦ τοῦ Ἀχιά· καὶ τὴν Ἰεζάβελ οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει ἐν τῷ ἀγρῷ τῆς Ἰεζραὲλ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ θάπτων αὐτήν. Καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν, ἔφυγε. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰηοῦ πρὸς τοὺς δούλους τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν, Εἰρήνη διὰ τί ἦλθε πρὸς σέ ὁ παράφρων οὗτος Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ λέγειν αὐτοῦ. Καὶ εἶπον, Ψευδὲς εἶναι· εἰπέ εἰς ἡμᾶς, παρακαλοῦμεν. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὕτω καὶ οὕτως ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· σὲ ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Τότε ἔσπευσαν, καὶ λαβόντες ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἔβαλον ὑπ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου ἀναβαθμοῦ· καὶ ἐσάλπισαν ἐν σάλπιγγι, λέγοντες, Ἐβασίλευσεν ὁ Ἰηοῦ. Καὶ ὁ Ἰηοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσαφάτ, υἱοῦ τοῦ Νιμσί, ἔκαμε συνωμοσίαν κατὰ τοῦ Ἰωράμ. Ὁ δὲ Ἰωράμ ἐφυλάττετο ἐν Παμώθγαλαάδ, αὐτὸς καὶ ἅπας ὁ Ἰσραήλ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἀζαήλ, βασιλέως τῆς Συρίας. Εἶχε δὲ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ διὰ νὰ ἰατρευθῇ ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν τραυμάτων, τὰ ὅποια οἱ Σύριοι ἔκαμον εἰς αὐτόν, ὅτε ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἀζαήλ βασιλέως τῆς Συρίας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ· Ἐὰν ᾔνοις ἡ γνώμη σας, ἄς μὴ ἐξέλθῃ μηδεὶς φεύγων ἐκ τῆς πόλεως, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἀπαγγεῖλῃ τοῦτο ἐν Ἰεζραὲλ. Καὶ ἵππεύσας ὁ Ἰηοῦ, ὑπῆγεν εἰς Ἰεζραὲλ· διότι ὁ Ἰωράμ ἐκοίτετο ἐκεῖ. Καὶ Ὁχοζίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἶχε καταβῆ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰωράμ. Ἰστατο δὲ ὁ σκοπὸς ἐπὶ τοῦ πύργου ἐν Ἰεζραὲλ καὶ, ἰδὼν τὴν συνοδίαν τοῦ Ἰηοῦ ἐρχομένου, εἶπε, Συνοδίαν βλέπω. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωράμ· Λάβε ἐπιβάτην καὶ πέμψον εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ

18 ἄς ἐρωτήσῃ, Εἰρήνη· Ὑπῆρχε λοιπὸν ἐπιβάτην ἵππου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς·
Εἰρήνην Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ, Τί σὲ μέλει περὶ εἰρήνης στρέψων ὀπίσω μου. Καὶ ὁ σκοπὸς ἀπήγγειλε, λέγων, Ὁ
19 μηνυτὴς ἦλθε μέχρῃς αὐτῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψε. Καὶ ἀπέστειλε δευτέρων ἐπιβάτην ἵππου· ὅστις, ἐλθὼν πρὸς
αὐτούς, εἶπεν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς· Εἰρήνην Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰηοῦ, Τί σὲ μέλει περὶ εἰρήνης στρέψων ὀπίσω
20 μου. Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπός, λέγων, Ἦλθε μέχρῃς αὐτῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψεν· ἡ δὲ πορεία εἶναι ὡς ἡ
21 πορεία τοῦ Ἰηοῦ υἱοῦ τοῦ Νιμσί· διότι ὁδεύει μανιωδῶς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωράμ, Ζεύξατε. Καὶ ἔξυζαν τὴν ἄμαξαν
αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθον Ἰωράμ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ὁχοζίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἕκαστος ἐν τῇ ἀμάξῃ
22 αὐτοῦ, καὶ ὑπῆγαν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰηοῦ, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἀγρῷ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλῆτι. Καὶ ὡς
εἶδεν ὁ Ἰωράμ τὸν Ἰηοῦ, εἶπεν, Εἰρήνη, Ἰηοῦ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Τί εἰρήνη, ἐνόσω πληθύνονται αἱ πορνεῖαι τῆς
23 Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ αἱ μαγεῖαι αὐτῆς· Καὶ ἔστρεψεν ὁ Ἰωράμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, λέγων πρὸς
24 τὸν Ὁχοζίαν, Δόλος, Ὁχοζία. Καὶ δράξας ὁ Ἰηοῦ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸν Ἰωράμ μεταξύ τῶν βραχιόνων
25 αὐτοῦ· καὶ τὸ βέλος ἐξῆλθε διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἐκάμφθη ἐν τῇ ἀμάξῃ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ
πρὸς τὸν Βιδκάρ, τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ· Λάβε καὶ ῥίπον αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ναβουθαὶ τοῦ
Ἰεζραηλῆτι· διότι ἐνθυμήθητι, ὅτε ἐγὼ καὶ σὺ ἐπορευόμεθα ἔφιπποι ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ὁ
26 Κύριος ἐπρόφερε κατ' αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν ταύτην· Ναί, εἶδον χθὲς τὰ αἵματα τοῦ Ναβουθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν
υἱῶν αὐτοῦ, λέγει Κύριος· καὶ θέλω κάμει εἰς σὲ ἀνταπόδοσιν ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, λέγει Κύριος· τώρα λοιπὸν
27 σήκωσον καὶ ῥίπον αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα ταύτην κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Ὁ δὲ Ὁχοζίας βασιλεὺς τοῦ
Ἰούδα, ὡς εἶδε τοῦτο, ἔφυγε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς οἰκίας τοῦ κήπου. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁ Ἰηοῦ καὶ εἶπε,
Πατάξατε καὶ τοῦτον ἐν τῇ ἀμάξῃ αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμον οὕτω, κατὰ τὴν ἀνάβασιν Γούρ, πλησίον τοῦ Ἰβλαμ. Καὶ
28 ἔφυγεν εἰς Μεγιδδὼ καὶ ἐκεῖ ἀπέθανε. Καὶ ἔφεραν αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπὶ ἀμάξης εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
29 ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἐν τῇ πόλει Δαβίδ. Ἐβασίλευσε δὲ ὁ Ὁχοζίας ἐπὶ
30 Ἰούδα κατὰ τὸ ἐνδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωράμ υἱοῦ τοῦ Ἀχαάβ. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰηοῦ εἰς Ἰεζραὴλ, καὶ ἀκούσασα ἡ
Ἰεζάβελ, ἔβαψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκαλλώπισε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψε διὰ τοῦ παραθύρου.
31, 32 Καί, ἐνῶ εἰσῆρχετο εἰς τὴν πύλην ὁ Ἰηοῦ, εἶπεν, Εὐτύχησεν ὁ Ζιμβρί, ὁ φονεύσας τὸν κύριον αὐτοῦ Ὁ δέ,
ὑψώσας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸ παράθυρον, εἶπε, Τίς εἶναι μετ' ἐμοῦ τίς Καὶ ἔκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο
33 τρεῖς εὐνοῦχοι. Καὶ εἶπε, Ῥίψατε αὐτὴν κάτω. Καὶ ἔρριψαν αὐτὴν κάτω, καὶ ἔρραντίσθη ἐκ τοῦ αἵματος
34 αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους· καὶ κατεπάτησεν αὐτήν. Καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιεν,
35 εἶπεν, Ὑπάγετε νὰ ἴδῃτε τώρα τὴν κατηραμένην ταύτην, καὶ θάψατε αὐτήν· διότι εἶναι θυγάτηρ βασιλέως. Καὶ
ὑπῆγαν διὰ νὰ θάψωσιν αὐτήν· πλην δὲν εὗρηκαν εἰς αὐτήν παρὰ τὸ κρανίον καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς παλάμας
36 τῶν χειρῶν. Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὕτως εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν
ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἠλία τοῦ Θεοσβίτου, λέγων, Ἐν τῇ μερίδι τῆς Ἰεζραὴλ θέλουσι καταφάγει
37 οἱ κύνες τὰς σάρκας τῆς Ἰεζάβελ· καὶ τὸ πτώμα τῆς Ἰεζάβελ θέλει εἶσθαι ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ
ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὴλ, ὥστε νὰ μὴ εἴπωσιν, Αὕτη εἶναι ἡ Ἰεζάβελ.

10 Εἶχε δὲ ὁ Ἀχαάβ ἑβδομήκοντα υἱοὺς ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἔγραψεν ὁ Ἰηοῦ ἐπιστολὰς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν
Σαμαρείαν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἰεζραὴλ, πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς παιδοτρόφους τοῦ Ἀχαάβ,
2 λέγων, Τώρα, καθὼς φθάσῃ πρὸς ἐσᾶς ἡ ἐπιστολή αὕτη, ἐπειδὴ ἔχετε τοὺς υἱοὺς τοῦ κυρίου σας καὶ ἔχετε τὰς
3 ἀμάξας καὶ τοὺς ἵππους καὶ πόλιν ὀχυρὰν καὶ ὄπλα, ἰδέτε ποῖος εἶναι ὁ καλῆτερος καὶ ἀρεστότερος μεταξύ
τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου σας, καὶ καταστήσατε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ
4 οἴκου τοῦ κυρίου σας. Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον, Ἰδοὺ, δύο βασιλεῖς δὲν ἐστάθησαν κατὰ
5 πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ πῶς ἡμεῖς θέλομεν σταθῇ· Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Ἰηοῦ ὁ ἐπιστάτης τοῦ οἴκου καὶ ὁ
ἐπιστάτης τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ παιδοτρόφοι, λέγοντες, Ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοί σου καὶ θέλομεν
6 κάμει πᾶν ὃ, τι μᾶς εἴπῃς· δὲν θέλομεν κάμει οὐδὲνα βασιλέα· κάμε ὃ, τι εἶναι ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς
σου. Τότε ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν δευτέραν, λέγων, Ἐὰν ἦσθε ἐμοῦ καὶ εἰσακούητε τῆς φωνῆς μου,
λάβετε τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου σας, καὶ ἔλθετε πρὸς ἐμὲ εἰς Ἰεζραὴλ αὐρὶον τὴν
ῥαν ταύτην· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, ἑβδομήκοντα ἄνθρωποι, ἦσαν μετὰ τῶν μεγάλων τῆς πόλεως, οἵτινες
7 ἀνέτρεφον αὐτούς. Καὶ καθὼς ἔφθασεν ἡ ἐπιστολή πρὸς αὐτούς, λαβόντες τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, ἔσφαξαν
ἐβδομήκοντα ἀνθρώπους καὶ ἔβαλον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς καλάθια καὶ ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραὴλ.
8 Καὶ ἦλθεν ὁ μηνυτὴς καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἐφεραν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπε,
9 Βάλετε αὐτάς κατ

αὐτῶν. Καὶ ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, εὗρηκε τὸν Ἰωναδὰβ υἱὸν τοῦ Ῥηχάβ, ἐρχόμενον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ 15
ἐχαιρέτησεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἡ καρδιά σου εἶναι εὐθεῖα, καθὼς ἡ καρδιά μου μετὰ τῆς καρδίας
σου Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωναδὰβ, Εἶναι. Ἐὰν ναί, δὸς τὴν χειρά σου. Καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἀνεβίβασεν 16
αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν. Καὶ εἶπεν, Ἐλθὲ μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδὲ τὸν ζῆλόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίου. Καὶ 17
ἐπεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὴν ἄμαξαν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν, ἐπάταξε πάντα τοὺς ἐναπολειφθέντας 18
ἐκ τοῦ Ἀχαάβ ἐν Σαμαρείᾳ, ἕωσοῦ ἠφάνισεν αὐτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς τὸν 19
Ἰηοῦ θέλει δουλεύσει αὐτὸν πολὺ· τῶρα λοιπὸν καλέσατε πρὸς ἐμὲ πάντα τοὺς προφῆτας τοῦ Βάαλ, πάντα 20
τοὺς λατρεῦτάς αὐτοῦ καὶ πάντα τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· ἄς μὴ λείψῃ μηδεὶς· διότι ἔχω θυσίαν μεγάλην εἰς τὸν 21
Βάαλ· πᾶς ὅστις λείψῃ, δὲν θέλει ζῆσει. Πλὴν ὁ Ἰηοῦ ἔπραξε τοῦτο δολίως, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐξολοθρευθῇ τοὺς 22
λατρεῦτάς τοῦ Βάαλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ, Κηρύξτε πανήγυριν διὰ τὸν Βάαλ. Καὶ ἐκήρυξαν. Καὶ ἐπεμψεν 23
ὁ Ἰηοῦ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἦλθον πάντες οἱ λατρεῦταὶ τοῦ Βάαλ· καὶ δὲν ἔμεινεν οὐδεὶς, ὅστις δὲν 24
ἦλθε. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ· καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βάαλ, στόμα εἰς στόμα. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν 25
ἱματιοφύλακα, Ἐξάγαγε ἱμάτια διὰ πάντα τοὺς λατρεῦτάς τοῦ Βάαλ. Καὶ ἐξήγαγεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἱμάτια. Καὶ 26
εἰσῆλθεν ὁ Ἰηοῦ καὶ ὁ Ἰωναδὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥηχάβ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς λατρεῦτάς τοῦ 27
Βάαλ, Ἐρευνήσατε καὶ ἰδέτε νὰ μὴ ᾔναι ἐδῶ μὲ σᾶς μηδεὶς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ μόνον οἱ λατρεῦταὶ 28
τοῦ Βάαλ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίας καὶ ὀλοκαυτώματα, ὁ Ἰηοῦ διέταξεν ἕξ ὀγδοήκοντα 29
ἄνδρας καὶ εἶπεν, Ὅστις ἀφήσῃ νὰ διασωθῇ τις ἐκ τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἔφερα εἰς τὰς χειράς 30
σας, ἡ ζωὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς ἐκείνου. Καὶ ὡς ἐτελείωσε προσφέρων τὸ ὀλοκαύτωμα, εἶπεν ὁ 31
Ἰηοῦ πρὸς τοὺς δορυφόρους καὶ πρὸς τοὺς ταγματάρχας, Εἰσέλθετε, πατάξατε αὐτούς· μηδεὶς ἄς μὴ ἐξέλθῃ. 32
Καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς οἱ δορυφόροι καὶ οἱ ταγματάρχαι ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔρριψαν ἕξω· καὶ ὑπῆγαν ἕως 33
τῆς πόλεως τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλ. Καὶ ἐξέβαλον τὰ εἶδωλα τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλ καὶ κατέκαυσαν αὐτά. Καὶ 34
κατεσύντριψαν τὸ εἶδωλον τοῦ Βάαλ καὶ κατεκρήμνισαν τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἔκαμον αὐτὸν κοπρῶνα ἕως 35
τῆς ἡμέρας ταύτης. Οὕτως ἠφάνισεν ὁ Ἰηοῦ τὸν Βάαλ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ. Πλὴν δὲν ἀπεμακρύνθη ὁ Ἰηοῦ ἀπὸ 36
τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ, ἀπὸ τῶν χρυσῶν μόνσχων 37
τῶν ἐν Βαιθὴλ καὶ τῶν ἐν Δάν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰηοῦ, Ἐπειδὴ ἔπραξας καλῶς ἐκτελέσας τὸ ἀρεστὸν 38
εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἔκαμες εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀχαάβ κατὰ πάντα ὅσα ἦσαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, οἱ υἱοὶ 39
σου μέχρι τῆς τετάρτης γενεᾶς θέλουσι καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ δὲν ἐπρόσεξεν ὁ Ἰηοῦ νὰ 40
περιπατῇ ἔξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν 41
ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοάμ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἤρχισεν ὁ Κύριος 42
νὰ κολοβόνη τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Ἀζαήλ εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ· ἀπὸ Ἰορδάνου, πρὸς 43
ἀνατολὰς ἡλίου, πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ, τοὺς Γαδίτας καὶ τοὺς Ρουβηνίτας καὶ τοὺς Μανασσήτας ἀπὸ Ἀροὴρ, 44
τῆς ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Ἀρνὼν, τὴν τε Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰηοῦ καὶ πάντα ὅσα 45
ἔπραξε καὶ πάντα τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ 46
Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰηοῦ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ. Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' 47
αὐτοῦ Ἰωάχαζ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ὁ Ἰηοῦ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, ἦτο 48
εἰκοσιοκτὼ ἔτη.

11 Γοθολία δέ, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀχοζίου, ἰδοῦσα ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, ἐσηκώθη καὶ ἠφάνισε πᾶν τὸ βασιλικὸν 1
σπέρμα. Ἰωσαβὲς ὅμως, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ, ἀδελφὴ τοῦ Ὀχοζίου, λαβοῦσα τὸν Ἰωᾶς υἱὸν τοῦ 2
Ὀχοζίου, ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ, 3
καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνος, καὶ ἔκρυψαν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ δὲν ἐθανατώθη. 4
Καὶ ἦτο μετ' αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου κρυπτόμενος ἕξ ἔτη. Ἡ δὲ Γοθολία ἐβασίλευεν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν 5
δὲ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει ὁ Ἰωδαὲ ἀπέστειλε καὶ λαβὼν τοὺς ἑκατοντάρχους μετὰ τῶν ταξιάρχων καὶ τῶν δορυφόρων, 6
ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτῶν καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς 7
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως. Καὶ προσέταξεν εἰς αὐτούς, λέγων, 8
Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλετε κάμει τὸ τρίτον ἀπὸ σᾶς, οἱ εἰσερχόμενοι τὸ σάββατον, θέλετε φυλάττει 9
τὴν φυλακὴν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου· καὶ τὸ τρίτον θέλει εἶσθαι ἐν τῇ πύλῃ Σούρ· καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ 10
τῇ ὀπισθεν τῶν δορυφόρων· οὕτω θέλετε φυλάττει τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, διὰ νὰ μὴ παραβιασθῇ· καὶ δύο 11
τάγματα ἀπὸ σᾶς, πάντες οἱ ἐξερχόμενοι τὸ σάββατον, θέλουσι φυλάττει τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου 12
περὶ τὸν βασιλέα. καὶ θέλετε περικυκλῶναι τὸν βασιλέα κύκλῳ, ἕκαστος ἔχων τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· 13
καὶ ὅστις εἰσέλθῃ εἰς τὰς τάξεις, ἄς θανατόνεται· καὶ θέλετε εἶσθαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅταν ἐξέρχεται καὶ ὅταν 14
εἰσέρχεται. Καὶ ἔκαμον οἱ ἑκατοντάρχαι κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς 15
ἄνδρας αὐτοῦ, τοὺς εἰσερχομένους τὸ σάββατον, μετὰ τῶν ἐξερχομένων τὸ σάββατον, καὶ ἦλθον πρὸς Ἰωδαὲ 16
τὸν ἱερέα. Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς εἰς τοὺς ἑκατοντάρχους τὰς λόγχας καὶ τὰς ἀσπίδας τοῦ βασιλέως Δαβὶδ, τὰς 17
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Καὶ οἱ δορυφόροι, ἔχοντες ἕκαστος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, παρεστάθησαν περὶ 18
τοῦ βασιλέως, ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ οἴκου ἕως τῆς ἀριστερᾶς, πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ. 19
Τότε ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὸ διάδημα καὶ τὸ μαρτύριον· καὶ ἔκαμον αὐτὸν 20
βασιλέα καὶ ἔχρισαν αὐτόν· καὶ κροτήσαντες τὰς χεῖρας, εἶπον, Ζήτω ὁ βασιλεὺς. Καὶ ἀκούσασα ἡ Γοθολία τὴν 21
φωνὴν τοῦ λαοῦ συντρέχοντος, ἦλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς 22

ἴστατο πλησίον τοῦ στύλου κατὰ τὸ ἔθος, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ σαλπικται πλησίον τοῦ βασιλέως· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἔχαιρε καὶ ἐσάλπιζε μὲ σάλπιγγας. Καὶ διέρρηξεν ἡ Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ ἐβόησε, 15 Προδοσία, προδοσία· Καὶ προσέταξεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἑκατοντάρχους, τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατεύματος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκβάλετε αὐτὴν ἔξω τῶν τάξεων· καὶ ὅστις ἀκολουθήσῃ αὐτήν, θανατώσατε αὐτὸν ἐν 16 ῥομφαίᾳ. Διότι ὁ ἱερεὺς εἶχεν εἰπεῖ, Ἄσ μὴ θανατωθῇ ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Οὕτως ἔβαλον χεῖρας ἐπ' αὐτήν· καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἵπποι ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ἐθανατώθη ἐκεῖ. 17 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ, ὅτι θέλουσιν εἶσθαι λαὸς 18 τοῦ Κυρίου· καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ. Καὶ εἰσηλθὼν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ ἐκρήμνισαν αὐτόν· τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ εἶδωλα αὐτοῦ κατεσύντριψαν ὁλοτελῶς καὶ Ματθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἐθανάτωσαν ἔμπροσθεν τῶν θυσιαστηρίων. Καὶ ὁ ἱερεὺς κατέστησεν ἐπιτηρητὰς ἐπὶ τὸν 19 οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς ταξίαρχους καὶ τοὺς δορυφόρους καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς· καὶ κατεβίβασαν τὸν βασιλέα ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἦλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως διὰ 20 τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῶν δορυφόρων. Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων. Καὶ εὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς 21 τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· τὴν δὲ Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως. Ἑπτὰ ἐτῶν ἦτο ὁ Ἰωᾶς ὅτε ἐβασίλευσε.

12 Ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἰηοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωᾶς· καὶ ἐβασίλευσε τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ 2 ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Σιβιά ἐκ Βήρσαβε. Καὶ ἔπραττεν ὁ Ἰωᾶς τὸ εὐθεὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ 3 πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ καθ' ἃς ὠδήγει αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς. Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφηρέθησαν· 4 ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἔτι καὶ ἐθυμίαζεν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωᾶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς, Πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἀφιερωμάτων τὸ εἰσφερόμενον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸ ἀργύριον ἐκάστου διερχομένου εἰς 5 τοὺς ἀπαριθμωμένους, τὸ ἀργύριον ἐκάστου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ, πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ ὁποῖον ἤθελεν 6 ἔλθεῖ εἰς τὴν καρδίαν τινὸς νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, οἱ ἱερεῖς ἄς λαμβάνωσιν αὐτὸ εἰς ἑαυτούς, 7 ἕκαστος παρὰ τοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ· καὶ ἄς ἐπισκευάζωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου, πανταχοῦ ὅπου εὕρεθῃ 8 χάλασμα. Πλὴν ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωᾶς οἱ ἱερεῖς δὲν εἶχον ἐπισκευάσει τὰ χαλάσματα 9 τοῦ οἴκου. Ὅθεν ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωᾶς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί 10 δὲν ἐπεσκευάσατε τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου τώρα λοιπὸν μὴ λαμβάνετε πλέον ἀργύριον παρὰ τῶν γνωστῶν σας, 11 ἀλλὰ δίδετε αὐτὸ διὰ τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου. Καὶ ἔστερξαν οἱ ἱερεῖς νὰ μὴ λαμβάνωσι πλέον ἀργύριον παρὰ 12 τοῦ λαοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπισκευάζωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου. Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς ἕν κιβώτιον καὶ ἡνοίξε 13 τρύπαν ἐπὶ τοῦ σκεπάσματος αὐτοῦ, καὶ ἔθρεσεν αὐτὸ πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου, εἰς τὰ δεξιά τῆς εἰσόδου τοῦ 14 οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ φυλάττοντες τὴν θύραν, ἔβαλλον εἰς αὐτὸ πᾶν τὸ ἀργύριον, τὸ εἰσφερόμενον 15 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ὅτε ἔβλεπον ὅτι ἦτο πολὺ τὸ ἀργύριον τὸ ἐν τῷ κιβωτίῳ, ὁ γραμματεὺς τοῦ 16 βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀνέβαινον καὶ ἔδενον εἰς σακκία καὶ ἐμέτρουν τὸ ἀργύριον τὸ εὕρεθ' ἐν τῷ 17 οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔδιδον τὸ ἀργύριον τὸ μετρηθὲν εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνων οἵτινες ἔκαμνον τὸ ἔργον, 18 οἵτινες εἶχον τὴν ἐπιστάσιν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ ἐξώδευσαν αὐτὸ εἰς τοὺς ζυλουργοὺς καὶ οἰκοδόμους, 19 τοὺς δουλεύοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τοὺς κτίστας καὶ εἰς τοὺς λιθοτόμους, διὰ νὰ ἀγοράζωσι 20 ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς, ὥστε νὰ ἐπισκευάζωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ πάντα ὅσα 21 ἐχρειάζοντο διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ οἴκου. Πλὴν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσφερομένου εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου δὲν κατεσκευάσθησαν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου φιάλαι ἀργυραῖ, λυχνοψάλιδα, λεκάναι, σάλπιγγες, οὐδὲν 22 σκεῦος χρυσοῦν ἢ σκεῦος ἀργυροῦν· ἀλλ' ἔδιδον αὐτὸ εἰς τοὺς ἐργάτας, καὶ ἐπεσκεύαζον μὲ αὐτὸ τὸν οἶκον 23 τοῦ Κυρίου. Καὶ δὲν ἐζήτουν λογαριασμὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδιδον τὸ ἀργύριον διὰ 24 νὰ μοιρασθῇ εἰς τοὺς ἐργάτας· διότι εἰργάζοντο ἐν πίστει. Τὸ ἀργύριον τὸ περὶ ἀνομίας καὶ τὸ ἀργύριον τὸ 25 περὶ ἁμαρτίας δὲν ἐφέροντο εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· ταῦτα ἦσαν τῶν ἱερέων. Τότε ἀνέβη Ἀζαήλ ὁ βασιλεὺς 26 τῆς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τῆς Γάθ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν· ἔπειτα ἔστησεν ὁ Ἀζαήλ τὸ πρόσωπον 27 αὐτοῦ διὰ νὰ ἀναβῇ ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰωᾶς βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πάντα τὰ ἀφιερώματα 28 ὅσα Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὀχοζίας, οἱ πατέρες αὐτοῦ, βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα, εἶχον ἀφιερώσει, καὶ τὰ ἴδια 29 αὐτοῦ ἀφιερώματα καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὕρεθ' ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ 30 βασιλέως, καὶ ἔστειλεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀζαήλ βασιλέα τῆς Συρίας· καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Αἱ δὲ 31 λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων 32 τοῦ Ἰούδα· Καὶ σηκωθέντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, ἔκαμον συνωμοσίαν καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωᾶς ἐν τῷ οἴκῳ Μιλλῶ, 33 ἐν τῇ καταβάσει Σιλλά. Διότι Ἰωζαχάρ ὁ υἱὸς τοῦ Σιμεάθ καὶ Ἰωζαβὰδ ὁ υἱὸς τοῦ Σωμήρ, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, 34 ἐπάταξαν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτόν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' 35 αὐτοῦ Ἀμασίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

13 Ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ἰωᾶς, υἱοῦ τοῦ Ὀχοζίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ, ὁ υἱὸς τοῦ 2 Ἰηοῦ, ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, δεκαεπτὰ ἔτη. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἠκολούθησε τὰς 3 ἁμαρτίας τοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτῶν. 4 Καὶ ἐζήφη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀζαήλ βασιλέως τῆς 5 Συρίας καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Βενάδὰδ υἱοῦ τοῦ Ἀζαήλ, κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου ὁ 6 Ἰωάχαζ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Κύριος· διότι εἶδε τὴν θλίψιν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας κατέθλιβεν 7 αὐτούς. Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα, καὶ ἐξῆλθον ὑποκάτωθεν τῆς χειρὸς τῶν Συρίων· καὶ

κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, ὡς τὸ πρότερον. Πλὴν δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τῶν 6
 ἁμαρτιῶν τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ· εἰς αὐτὰς περιεπάτησαν· καὶ ἔτι 7
 διέμενε τὸ ἄλσοσ ἐν Σαμαρείᾳ. Διότι δὲν ἔμεινε εἰς τὸν Ἰωάχαζ λαός, εἰμὴ πενήντα ἵππεῖς καὶ δέκα 8
 ἄμαζαι καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν· διότι κατέστρεψεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ὡς 9
 τὸ χῶμα τὸ καταπατούμενον. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα 10
 αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωάχαζ 11
 μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάσ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐν 12
 τῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἰωάσ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωάσ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν 13
 Σαμαρείᾳ, δεκαῆξ ἔτη. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν 14
 τοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ· εἰς αὐτὰς περιεπάτησεν. Αἱ δὲ λοιπαὶ 15
 πράξεις τοῦ Ἰωάσ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, πῶς ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Ἀμασίου βασιλέως 16
 τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωάσ 17
 μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· ἐκάθησε δὲ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὁ Ἱεροβοάμ· καὶ ἐτάφη ὁ Ἰωάσ ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ 18
 τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ δὲ Ἐλισσαῖ ἠρρώσθη τὴν ἀρρωστίαν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀπέθανε. Καὶ 19
 κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωάσ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ εἶπε, Πάτερ μου, 20
 πάτερ μου, ἄμαζα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱππικὸν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἐλισσαῖ, Λάβε τόξον καὶ βέλη. Καὶ 21
 ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐπίθεο τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὸ τόξον. 22
 Καὶ ἐπέθηκε τὴν χειρὰ αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκεν ὁ Ἐλισσαῖ τὰς χειρὰς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χειρὰς τοῦ βασιλέως. Καὶ 23
 εἶπεν, Ἄνοιξον τὸ παράθυρον κατὰ ἀνατολάς. Καὶ ἤνοιξε. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαῖ, Τόξευσον. Καὶ ἐτόξευσε. Καὶ 24
 εἶπε, τὸ βέλος τῆς σωτηρίας τοῦ Κυρίου καὶ τὸ βέλος τῆς σωτηρίας ἐκ τῶν Συρίων. Καὶ θέλει πατάξει τοὺς 25
 Συρίους ἐν Ἀφέκ, ἕως οὗ συντελέσῃ αὐτοὺς. Καὶ εἶπε, Λάβε τὰ βέλη. Καὶ ἔλαβε. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα 26
 τοῦ Ἰσραὴλ, Πάταξον ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἐπάταξε τρις καὶ ἐστάθη. Καὶ ὠργίσθη εἰς αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ 27
 καὶ εἶπεν, Ἐπρεπε νὰ πατάξῃς πεντάκις ἢ ἑξάκις· τότε ἤθελες πατάξει τοὺς Συρίους ἕως οὗ συντελέσῃ αὐτοὺς· 28
 τώρα ὅμως τρις θέλει πατάξει τοὺς Συρίους. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἐλισσαῖ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν· τὸ δὲ ἀκόλουθον 29
 ἔτοσ τάγματα Μωαβιτῶν ἔκαμον εἰσβολὴν εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἐνῶ ἔθαπτον ἄνθρωπον τινά, ἰδοὺ, εἶδον τάγμα· 30
 καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἐλισσαίου· καὶ καθὼς ὁ ἄνθρωπος ὑπῆγε καὶ ἤγγισε τὰ ὀσῆα τοῦ 31
 Ἐλισσαίου, ἀνέζησε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἀζαήλ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, κατέθλιψε τὸν 32
 Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωάχαζ. Καὶ ἠλέησεν ὁ Κύριος αὐτοὺς καὶ ὤκτειρσεν αὐτοὺς καὶ ἐπέβλεψεν 33
 ἐπ' αὐτούς, διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ· καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξολοθρεύσῃ 34
 αὐτοὺς καὶ δὲν ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, μέχρι τοῦ νῦν. Ἀπέθανε δὲ ὁ Ἀζαήλ βασιλεὺς τῆς 35
 Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βενάδὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβε πάλιν Ἰωάσ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ ἐκ τῆς 36
 χειρὸς τοῦ Βενάδὰδ υἱοῦ τοῦ Ἀζαήλ τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ὁ Ἀζαήλ εἶχε λάβει ἐκ τῆς χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ 37
 πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Τρις ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Ἰωάσ καὶ ἐπανέλαβε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Ἰωάσ, υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἐβασίλευσεν Ἀμασίας, ὁ υἱὸς τοῦ **14**
 Ἰωάσ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιεννέα ἔτη 2
 ἐν Ἱερουσαλήμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰωαδὰν ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον 3
 Κυρίου, πλὴν οὐχὶ ὡς ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἔπραξε κατὰ πάντα ὅσα εἶχε πράξει Ἰωάσ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Οἱ 4
 ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφηρέθησαν· ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἔτι καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. Ὡς δὲ 5
 ἡ βασιλεία ἐκραταιώθη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐθανάτωσε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς θανατόσαντας τὸν βασιλέα τὸν 6
 πατέρα αὐτοῦ. Ὅμως τὰ τέκνα τῶν φονευτῶν δὲν ἐθανάτωσε· κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ 7
 Μωϋσέως, ὅπου προσέταξεν ὁ Κύριος, λέγων, Οἱ πατέρες δὲν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τὰ τέκνα, οὐδὲ τὰ τέκνα 8
 θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τοὺς πατέρας, ἀλλ' ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἑαυτοῦ ἁμάρτημα. Οὗτος 9
 ἐθανάτωσεν ἐκ τοῦ Ἑδώμ δέκα χιλιάδας ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἁλατος, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Σελὰ διὰ πολέμου καὶ 10
 ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰοχθεὴλ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε ἀπέστειλεν ὁ Ἀμασίας μηνυτὰς πρὸς τὸν 11
 Ἰωάσ, υἱὸν τοῦ Ἰωάχαζ, υἱοῦ τοῦ Ἰηοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐλθέ, νὰ ἴδωμεν ἀλλήλους προσωπικῶς. 12
 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωάσ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἀμασίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ἡ ἄκανθα ἢ ἐν 13
 τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγουσα, Δὸς τὴν θυγατέρα σου εἰς τὸν υἱὸν μου 14
 διὰ γυναικᾶ· πλὴν διέβη θηρίον τοῦ ἀγροῦ τὸ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ κατεπάτησε τὴν ἄκανθαν· ἐπάταξας τῶντι 15
 τὸν Ἑδώμ, καὶ ἡ καρδιά σου σὲ ὕψωσε· χαίρου τὴν δόξαν σου καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου· διὰ τί ἐμπλέκεσαι 16
 εἰς κακόν, διὰ τὸ ὅποιον ἤθελες πέσει, σὺ καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ σοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἀμασίας δὲν ὑπήκουσεν. Ἀνέβη 17
 λοιπὸν ὁ Ἰωάσ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶδον ἀλλήλους προσωπικῶς, αὐτὸς καὶ Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς τοῦ 18
 Ἰούδα, ἐν Βαιθσεμές, ἥτις εἶναι τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐκτυπήθη ὁ Ἰούδας ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔφυγον 19
 ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ. Καὶ συνέλαβεν ὁ Ἰωάσ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Ἀμασίαν βασιλέα τοῦ 20
 Ἰούδα, υἱὸν τοῦ Ἰωάσ υἱοῦ τοῦ Ὀχοζίου, ἐν Βαιθσεμές· καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, κατηδάφισε τὸ τεῖχος 21
 τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῆς πύλης Ἐφραῖμ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας, τετρακοσίας πήχας. Καὶ λαβὼν πᾶν 22
 τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ εὐρεθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς 23
 τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἄνθρωποις ἐνέχυρα, ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ 24
 Ἰωάσ, ὅσας ἔπραξε, καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, καὶ πῶς ἐπολέμησε μετὰ τοῦ Ἀμασίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, 25
 δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωάσ μετὰ τῶν 26

πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἀμασίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάς, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἔζησε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάσ υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ, βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, δεκαπέντε ἔτη. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀμασίου δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Ἐκαμον δὲ κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχεῖς· ἀπέστειλαν ὅμως κατόπιν αὐτοῦ εἰς Λαχεῖς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἐπὶ ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλήμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἐν τῇ πόλει Δαβίδ. Ἐλαβε δὲ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν, ὄντα ἡλικίας δεκαἑξ ἑτῶν, καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. Καὶ ὠκοδόμησε τὴν Ἐλάθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἰούδα, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. Ἐν τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀμασίου, υἱοῦ τοῦ Ἰωάς, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ἐν Σαμαρείᾳ ὁ Ἱεροβοὰμ υἱὸς τοῦ Ἰωάς, βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἔτη τεσσαράκοντα καὶ ἓν. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Οὗτος ἀποκατέστησε τὸ ὄριον τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς Αἰμάθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, κατὰ τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἰωνά, υἱοῦ τοῦ Ἀμαθί, τοῦ προφήτου, τοῦ ἀπὸ Γαθῆφέρ. Διότι εἶδεν ὁ Κύριος τὴν θλίψιν τοῦ Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, ὅτι δὲν ἦτο οὐδὲν κεκλεισμένον καὶ οὐδὲν ἀφειμένον, οὐδὲ ὁ βοηθῆσων τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ δὲν εἶπεν ὁ Κύριος νὰ ἐξαλείψῃ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ἰωάς. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, πῶς ἐπολέμησε καὶ πῶς ἐπανάλαβε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμάθ τοῦ Ἰούδα εἰς τὸν Ἰσραὴλ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἱεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, μετὰ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

15 Ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀζαρίας, υἱὸς τοῦ Ἀμασίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Δεκαἑξ ἑτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε πενήκοντα δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰεχολία, ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα εἶχε πράξει Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Πλὴν οἱ ὑψηλοὶ τόποι δὲν ἀφηρέθησαν· ὁ λαὸς ἔτι ἐθύσιαζε καὶ ἐθυμιάζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦτο λεπρὸς ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ κατῴκει ἐν οἰκίᾳ ἀποκεχωρισμένη. Ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰωθάμ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως, κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωθάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐν τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, ἑξ μῆνας. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥς εἶχον πράξει οἱ πατέρες αὐτοῦ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Καὶ συνώμοσε κατ' αὐτοῦ Σαλλοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβεί, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κατέμψοσθεν τοῦ λαοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ζαχαρίου, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Οὗτος ἦτο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἰησοῦ, λέγων, Οἱ υἱοὶ σου θέλουσι καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τετάρτης γενεᾶς. Καὶ ἔγεινεν οὕτως. Ἐβασίλευσε δὲ Σαλλοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβεί ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Ὁζίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἓνα μῆνα ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἀνέβη Μεναῆμ ὁ υἱὸς τοῦ Γαδεὶ ἀπὸ Θεροῶ, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐκτύπησε τὸν Σαλλοὺμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰαβεί ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Σαλλοὺμ, καὶ ἡ συνωμοσία αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Τότε ἐπάταξεν ὁ Μεναῆμ τὴν Θαψά καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θεροῶ· ἐπειδὴ δὲν ἤνοιζαν εἰς αὐτόν, διὰ τοῦτο ἐπάταξεν αὐτήν· καὶ πάσας τὰς ἐν αὐτῇ ἐγκυμονούσας διέσχισεν. Ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Μεναῆμ ὁ υἱὸς τοῦ Γαδεὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Τότε ἦλθεν ὁ Φοὺλ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐναντίον τῆς γῆς, καὶ ἔδωκεν ὁ Μεναῆμ εἰς τὸν Φοὺλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου, διὰ νὰ ᾔναι μετ' αὐτοῦ ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν βασιλείαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀπέσπασεν ὁ Μεναῆμ τὸ ἀργύριον ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ πάντων τῶν δυνατῶν εἰς πλοῦτη, πενήκοντα σίκλους ἀργυρίου ἀφ' ἐκάστου, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ δὲν ἐστάθη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Μεναῆμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.

22, 23 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Μεναῆμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Φακείας ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐν τῷ πενητικοστῷ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Φακείας ὁ υἱὸς τοῦ Μεναῆμ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, δύο ἔτη. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Καὶ συνώμοσε κατ' αὐτοῦ ὁ Φεκά υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία, ὁ στρατηγὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ Ἀριέ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πενήκοντα ἄνδρας ἐκ τῶν Γαλααδιτῶν· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Φακείου καὶ πάντα ὅσα ἔπραξεν, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐν τῷ πενητικοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ

Ἰούδα, Φεκὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, εἴκοσι ἔτη. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ 28
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν 29
Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Φεκὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἦλθεν ὁ Θεγλὰθφελασάρ βασιλεὺς 29
τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Ἰῶν καὶ τὴν Ἀβέλβαιθμααχὰ καὶ τὴν Ἰανώχ, καὶ τὴν Κεδὲς καὶ τὴν Ἀσώρ 30
καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν, πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ μετόπισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίαν. Καὶ ἔκαμεν 30
᾿Ωσηὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλὰ συνωμοσίαν κατὰ τοῦ Φεκὰ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν 31
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τοῦ Ἰωθάμ υἱοῦ τοῦ ᾿Οζίου. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Φεκὰ, 31
καὶ πάντα ὅσα ἔπραξεν, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐν τῷ 32
δευτέρῳ ἔτει τοῦ Φεκὰ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωθάμ υἱὸς τοῦ ᾿Οζίου βασιλέως 32
τοῦ Ἰούδα. Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαῆξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ 33
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἱερουσὰ θυγάτηρ τοῦ Σαδὼκ. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· ἔπραξε 34
κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν ᾿Οζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Πλὴν οἱ ὑψηλοὶ τόποι δὲν ἀφηρέθησαν· ὁ λαὸς ἔτι ἐθυσίαζε 35
καὶ ἐθυμιάζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. Οὗτος ἠκολούθησεν τὴν ὑψηλὴν πύλιν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Αἱ δὲ 36
λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωθάμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων 37
τοῦ Ἰούδα. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρχισεν ὁ Κύριος νὰ ἐξαποστέλλῃ κατὰ τοῦ Ἰούδα τὸν Ῥεσὶν βασιλέα τῆς 38
Συρίας καὶ τὸν Φεκὰ υἱὸν τοῦ Ῥεμαλία. Ὁ δὲ Ἰωθάμ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν 38
πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντὶ αὐτοῦ Ἀχαζ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ ἔτει τοῦ Φεκὰ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία, ἐβασίλευσεν ὁ Ἀχαζ υἱὸς τοῦ Ἰωθάμ, βασιλέως **16**
τοῦ Ἰούδα. Εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἀχαζ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαῆξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ. Δὲν 2
ἔπραξεν ὅμως τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὥς ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Ἀλλὰ περιεπάτησεν ἐν 3
τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ μάλιστα διεβίβασεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, κατὰ τὰ βδελύγματα 4
τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποια ὁ Κύριος ἐξεδίδωξεν ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμιάζεν ἐπὶ 4
τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ ἐπὶ τοὺς λόφους καὶ ὑποκάτω παντὸς πρασίνου δένδρου. Τότε ἀνέβησαν εἰς 5
Ἱερουσαλήμ διὰ πόλεμον Ῥεσὶν, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, καὶ Φεκὰ, ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· 6
καὶ ἐπολιόρκησαν τὸν Ἀχαζ, πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ νικήσωσι. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Ῥεσὶν ὁ βασιλεὺς 6
τῆς Συρίας ἀποκατέστησεν τὴν Ἐλάθ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Συρίας, καὶ ἐδίδωκε τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ἐλάθ· 7
καὶ ἐλθόντες Σύριοι εἰς τὴν Ἐλάθ, κατόκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ὁ δὲ Ἀχαζ ἀπέστειλε μηνυτὰς 7
πρὸς τὸν Θεγλὰθφελασάρ, βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου καὶ υἱός σου· ἀνάβα καὶ 8
σῶσόν με ἐκ χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, οἵτινες ἐσηκώθησαν 8
ἐναντίον μου. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς 9
θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε δῶρον εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ εἰσήκουσεν αὐτοῦ 9
ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ τὴν Δαμασκὸν καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν, καὶ 10
μετόπισεν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς Κίρ, τὸν δὲ Ῥεσὶν ἐθανάτωσε. Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ εἰς τὴν Δαμασκὸν, 10
πρὸς συνάντησιν τοῦ Θεγλὰθφελασάρ, βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Δαμασκῷ· καὶ 11
ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ, 11
καθ' ὅλην τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ. Καὶ ἠκολούθησεν Οὐρίαν ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ ἢ πάντα ὅσα ὁ 12
βασιλεὺς Ἀχαζ ἀπέστειλεν ἐκ Δαμασκοῦ. Οὕτως ἔκαμεν Οὐρίαν ὁ ἱερεὺς, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐκ τῆς 12
Δαμασκοῦ. Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Δαμασκοῦ, εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπλησίασεν 13
ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔκαμε προσφορὰν ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκαυσε τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ 13
τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπέχεε τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ ἐρράντισεν τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν αὐτοῦ 14
προσφορῶν, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ μετέφερε τὸ χάλκινον θυσιαστήριον, τὸ ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ 14
τοῦ προσώπου τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἔθεσεν αὐτὸ κατὰ 15
τὸ βόρειον πλευρὸν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, λέγων, Ἐπὶ τὸ 15
θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ πρωῒνον καὶ τὴν ἑσπερινὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ 16
ὀλοκαύτωμα τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ, μετὰ τοῦ ὀλοκαυτώματος παντὸς τοῦ λαοῦ 17
τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν· καὶ ράντισον ἐπ' αὐτὸ ἅπαν τὸ αἷμα 17
τοῦ ὀλοκαυτώματος καὶ ἅπαν τὸ αἷμα τῆς θυσίας· τὸ δὲ χάλκινον θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι εἰς ἐμέ διὰ νὰ 18
ἐρωτῶ τὸν Κύριον. Καὶ ἔκαμεν Οὐρίαν ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ. Καὶ ἀπέκοψεν 16, 17
ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν βάσεων, καὶ ἐσήκωσεν ἐπάνωθεν αὐτῶν τὸν λουτήρα· καὶ κατεβίβασεν 18
τὴν θάλασσαν ἐπάνωθεν τῶν χαλκίων βοῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ ἔθεσεν αὐτήν ἐπὶ βάσιν λιθίνην. Καὶ 19
τὸ στέγασμα τοῦ σαββάτου, τὸ ὅποιον εἶχον οἰκοδομήσει ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἐξω 20
μετετόπισεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐξ αἰτίας τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀχαζ, 19
ὅσας ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀχαζ 20
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβὶδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντὶ αὐτοῦ Ἐζεκίας 17
ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀχαζ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ᾿Ωσηὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ **17**
τὸν Ἰσραὴλ, ἐννέα ἔτη. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, πλὴν οὐχὶ ὥς οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οἵτινες 2
ἦσαν πρὸ αὐτοῦ. Ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλμανασάρ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· καὶ ἔγεινεν ᾿Ωσηὲ δοῦλος αὐτοῦ καὶ 3
ἔδιδεν εἰς αὐτὸν φόρον. Εὗρηκε δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας συνωμοσίαν ἐν τῷ ᾿Ωσηέ· διότι ἀπέστειλε μηνυτὰς 4

πρὸς τὸν Σώ, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ δὲν ἔδωκε φόρον εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, ὡς ἔκαμνε κατ' ἔτος·
 5 ὅθεν συνέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ ἔδесен αὐτὸν ἐν φυλακῇ. Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τῆς
 6 Ἀσσυρίας διὰ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἀνέβη εἰς τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὴν τρία ἔτη. Ἐν τῷ ἐνάτῳ
 7 ἔτει τοῦ Ὡσηέ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐκυρίευσεν τὴν Σαμάρειαν καὶ μετῴκισε τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν,
 8 καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν Ἀλά καὶ ἐν Ἀβώρ, παρὰ τὸν ποταμὸν Γωζάν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Μήδων. Ἐγένετο
 9 δὲ τοῦτο, διότι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἡμάρτησαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅστις ἀνήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς
 10 Αἰγύπτου, ὑποκάτωθεν τῆς χειρὸς τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐσεβάσθησαν ἄλλους θεοὺς, καὶ
 11 περιεπάτησαν εἰς τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπέμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ
 12 τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα ἐθέσπισαν. Καὶ ἔπραττον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ κρυφίως πράγματα, τὰ ὁποῖα
 13 δὲν ἦσαν εὐθέα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ φκοδόμησαν εἰς ἑαυτοὺς ὑψηλοὺς τόπους ἐν πάσαις
 14 ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἀπὸ πύργου φυλάκων ἕως ὀχυρᾶς πόλεως. Καὶ ἀνῆγειραν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάλματα καὶ
 15 ἄλση ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν λόφον καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου. Καὶ ἐκεῖ ἐθυμίζον ἐπὶ πάντας τοὺς
 16 ὑψηλοὺς τόπους, καθὼς τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπέμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔπραττον πονηρὰ
 17 πράγματα διὰ τὴν παροργίζωσιν τοῦ Κυρίου· καὶ ἐλάτρευον τὰ εἰδωλά, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Κύριος εἶπε πρὸς
 18 αὐτοὺς, Δὲν θέλετε κάμει τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ διεμαρτυρήθη ὁ Κύριος κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ
 19 Ἰούδα, διὰ χειρὸς πάντων τῶν προφητῶν, πάντων τῶν βλεπόντων, λέγων, Ἐπιστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν
 20 πονηρῶν καὶ φυλάττετε τὰς ἐντολάς μου, τὰ διατάγματά μου, κατὰ πάντα τὸν νόμον τὸν ὁποῖον προσέταξα
 21 εἰς τοὺς πατέρας σας καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλα εἰς ἑσᾶς διὰ μέσου τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν. Πλήν
 22 αὐτοὶ δὲν ὑπήκουσαν, ἀλλ' ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, ὡς τὸν τράχηλον τῶν πατέρων αὐτῶν, οἵτινες δὲν
 23 ἐπίστευσαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ ἀπέρριψαν τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, τὴν
 24 ὁποίαν ἔκαμε μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ τὰς διαμαρτυρήσεις αὐτοῦ, τὰς ὁποίας διεμαρτυρήθη ἐναντίον
 25 αὐτῶν· καὶ ὑπῆγαν ὀπίσω τῆς ματαιότητος, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν πέριξ αὐτῶν, περὶ τῶν
 26 ὁποίων ὁ Κύριος προσέταξεν αὐτοὺς, νὰ μὴ πράξωσιν ὡς ἐκεῖνα. Καὶ ἐγκατέλιπον πάσας ταῖς ἐντολάς Κυρίου
 27 τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς χωνευτά, δύο μόσχους, καὶ ἔκαμον ἄλση καὶ προσεκύνησαν πᾶσαν
 28 τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευον τὸν Βάαλ. Καὶ διεβίβαζον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
 29 αὐτῶν διὰ τοῦ πυρός, καὶ μετεχειρίζοντο μαντείας καὶ οἰωνισμούς, καὶ ἐπώλησαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ νὰ πράττωσι
 30 πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν παροργίζωσιν αὐτόν. Διὰ ταῦτα ὁ Κύριος ὠργίσθη σφόδρα κατὰ τοῦ
 31 Ἰσραὴλ καὶ ἀπέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· δὲν ἐναπελείφθη, παρὰ μόνῃ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα. Καὶ
 32 ὁ Ἰούδας ἔτι δὲν ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ περιεπάτησαν εἰς τὰ διατάγματα τοῦ
 33 Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα ἔκαμον. Καὶ ἀπέβαλεν ὁ Κύριος πᾶν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατέθλιπεν αὐτοὺς, καὶ
 34 παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν διαρπαζόντων, ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Διότι
 35 ἀπεσχίσθη ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαβὶδ, καὶ ἔκαμον βασιλεῖα τὸν Ἰεροβοὰμ υἱὸν τοῦ Ναβάτ· καὶ ὁ Ἰεροβοὰμ
 36 ἀπέσπασε τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ ἁμαρτήσωσιν ἁμαρτίαν μεγάλην. Διότι οἱ
 37 υἱοὶ Ἰσραὴλ περιεπάτησαν ἐν πάσαις ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ Ἰεροβοὰμ, τὰς ὁποίας ἔπραξε· δὲν ἀπεμακρύνθησαν
 38 ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ ὁ Κύριος ἀπέβαλε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε διὰ χειρὸς πάντων
 39 τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Καὶ μετῴκησεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἕως τῆς
 40 ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἔφερον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἀνθρώπους ἐκ Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ Χουθὰ καὶ ἀπὸ Αὐὰ
 41 καὶ ἀπὸ Αἰμάθ καὶ ἀπὸ Σεφαρουῖμ, καὶ κατῴκισεν ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
 42 ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατῴκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς. Καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐκεῖ κατοικήσεως
 43 αὐτῶν, δὲν ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον· καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τοὺς λέοντας μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἐθανάτωνον ἐξ
 44 αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, λέγοντες, Τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα μετῴκισας καὶ ἐκάθισας ἐν
 45 ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας, δὲν γνωρίζουσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἀπέστειλε τοὺς λέοντας
 46 μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ, θανατόνουσιν αὐτοὺς, ἐπεὶ δὲν γνωρίζουσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς. Τότε
 47 ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας προσέταξε, λέγων, Φέρετε ἐκεῖ ἕνα τῶν ἱερέων, τοὺς ὁποίους μετῴκισατε ἐκεῖθεν·
 48 καὶ ἃς ὑπάγωσι καὶ ἃς κατοικήσωσιν ἐκεῖ· καὶ ἃς διδάξῃ αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς. Καὶ εἰς τῶν
 49 ἱερέων, τοὺς ὁποίους μετῴκισαν ἐκ τῆς Σαμαρείας, ἦλθε καὶ κατῴκησεν ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς πῶς
 50 νὰ φοβῶνται τὸν Κύριον. Ἐκαστὸν ὅμως ἔθνος ἔκαμον θεοὺς εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἔθεσαν εἰς τοὺς οἴκους τῶν
 51 ὑψηλῶν τόπων, τοὺς ὁποίους οἱ Σαμαρεῖται ἔκαμον, ἕκαστον ἔθνος ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ὅπου κατῴκουν.
 52 Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Βαβυλῶνος ἔκαμον τὴν Σοκχώθθενώθ, οἱ δὲ ἄνδρες τῆς Χουθὰ ἔκαμον τὴν Νεργάλ, καὶ οἱ
 53 ἄνδρες τῆς Αἰμάθ ἔκαμον τὴν Ἀσιμά, καὶ οἱ Αὐῖται ἔκαμον τὴν Νιθάζ καὶ τὸν Ταρτάκ, καὶ οἱ Σεφαρουῖται
 54 ἔκαμον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διὰ τοῦ πυρός εἰς τὸν Ἀδραμμέλεχ καὶ Ἀναμμέλεχ, θεοὺς τῶν Σεφαρουῖτῶν. Οὕτως
 55 ἐφοβοῦντο τὸν Κύριον· ἔκαμον δὲ εἰς ἑαυτοὺς ἐκ τῶν ἐσχάτων μεταξὺ αὐτῶν ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, οἵτινες
 56 ἐθυσίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν τόπων. Ἐφοβοῦντο μὲν τὸν Κύριον, ἐλάτρευον ὅμως τοὺς
 57 ἰδίους αὐτῶν θεοὺς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐθνῶν, ὅθεν μετῴκησθησαν. Ἐως τῆς ἡμέρας ταύτης κάμνουσι
 58 κατὰ τοὺς προτέρους τρόπους· δὲν φοβοῦνται τὸν Κύριον καὶ δὲν πράττουσι κατὰ τὰ διατάγματα αὐτῶν καὶ
 59 κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς υἱοὺς
 60 Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον ὠνόμασεν Ἰσραὴλ· καὶ ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος διαθήκην καὶ προσέταξεν αὐτοὺς,
 61 λέγων, Δὲν θέλετε φοβηθῇ ἄλλους θεοὺς, καὶ δὲν θέλετε προσκυνῇ αὐτοὺς οὐδὲ λατρεύσει αὐτοὺς οὐδὲ
 62 θυσιάσει εἰς αὐτοὺς· ἀλλὰ τὸν Κύριον, ὅστις σᾶς ἀνήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου μετὰ δυνάμεως μεγάλης καὶ ἐν

βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, αὐτὸν θέλετε φοβεῖσθαι καὶ αὐτὸν θέλετε προσκυνεῖ καὶ εἰς αὐτὸν θέλετε θυσιάζει, καὶ 37
τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις καὶ τὸν νόμον καὶ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔγραψε διὰ σῶς, θέλετε προσέχει 38
νὰ ἐκτελεῖται πάντοτε· ἄλλους δὲ θεοὺς δὲν θέλετε φοβηθῇ· καὶ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμα πρὸς ἐσῶς, 39
δὲν θέλετε λησμονήσει καὶ δὲν θέλετε φοβηθῇ ἄλλους θεοὺς· ἀλλὰ Κύριον τὸν Θεὸν σας θέλετε φοβεῖσθαι καὶ 40
αὐτὸς θέλει σῶς ἐλευθερώσει ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν σας. Πλὴν δὲν ὑπήκουσαν, ἀλλ' ἔκαμνον κατὰ 41
τοὺς προτέρους τρόπους αὐτῶν. Καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα ἐφοβοῦντο μὲν τὸν Κύριον, ἐλάτρευον ὅμως τὰ γλυπτὰ 41
αὐτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν οἱ υἱοί, καθὼς οἱ πατέρες αὐτῶν ἔκαμνον, οὕτω κάμνουσιν ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ὡσηὲ υἱοῦ τοῦ Ἡλά, βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ὁ υἱὸς τοῦ **18**
Ἀχαζ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐν 2
Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀβί, θυγάτηρ τοῦ Ζαχαρίου. Καὶ ἔκαμε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ 3
Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμε Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Αὐτὸς ἀφήρесе τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ κατέθραυσε 4
τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλση καὶ κατεσύντριψε τὸν χάλκινον ὄφιν, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς· διότι 5
ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐθυμιάζον εἰς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεουσοθάν. Ἐπὶ Κύριον 6
τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἠλπίσε· καὶ δὲν ἐστάθη μετ' αὐτὸν ὁμοῖος αὐτοῦ μεταξὺ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, 7
ἀλλ' οὐδὲ τῶν πρὸ αὐτοῦ· διότι προσεκολλήθη εἰς τὸν Κύριον· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, ἀλλ' 8
ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ ἦτο ὁ Κύριος μετ' αὐτοῦ· 9
κατευοδοῦτο ὅπου ἐξήρχετο· καὶ ἀπεστάτησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ δὲν ἐδούλευσεν εἰς αὐτόν. 10
Αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους, ἕως Γάζης καὶ τῶν ὀρίων αὐτῆς, ἀπὸ πύργου φυλάκων ἕως ὀχυρᾶς πόλεως. 11
Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ ἔβδομον ἔτος τοῦ Ὡσηὲ, υἱοῦ τοῦ Ἡλά βασιλέως 12
τοῦ Ἰσραὴλ, Σαλμανασάρ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἀνέβη ἐπὶ τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν. Καὶ 13
ἐν τῷ τέλει τριῶν ἐτῶν ἐκυρίευσαν αὐτήν· ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ Ἐζεκίου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἔννατον τοῦ Ὡσηὲ 14
βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκυριεύθη ἡ Σαμάρεια. Καὶ μετόπισεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν 15
Ἀσσυρίαν, καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς ἐν Ἀλά καὶ ἐν Ἀβὼρ παρὰ τὸν ποταμὸν Γωζὰν καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Μήδων· 16
διότι δὲν ὑπήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, πάντα ὅσα 17
προσέταξε Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ὑπήκουσαν οὐδὲ ἔκαμον αὐτά. Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ 18
ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχειρεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ πάσας τὰς ὀχυρὰς πόλεις τοῦ 19
Ἰούδα καὶ ἐκυρίευσεν αὐτάς. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἐζεκίας βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας 20
εἰς Λαχεῖς, λέγων, Ἠμάρτησα· ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ· ὅ, τι ἐπιβάλῃς ἐπ' ἐμέ, θέλω βαστάσει αὐτό. Καὶ ἐπέβαλεν 21
ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ τὸν Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα 22
τάλαντα χρυσοῦ. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ Ἐζεκίας ἅπαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου 23
καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀπέκοψεν ὁ Ἐζεκίας τὰς θύρας 24
τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς στύλους, τοὺς ὁποίους Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἶχε περισκεπάσει μὲ 25
χρυσόν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ταρτάν 26
καὶ τὸν Ῥάβσαρῆς, καὶ τὸν Ῥάβσάκην, ἀπὸ Λαχεῖς, πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, μετὰ δυνάμει μετέλαβον εἰς 27
Ἱερουσαλήμ· οἱ δὲ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὅτε ἀνέβησαν, ἦλθον καὶ ἐστάθησαν ἐν τῷ 28
ὕδραγωγῷ τῆς ἄνω κολυμβήθρας, ἥτις εἶναι ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως. Καὶ ἐβόησαν πρὸς 29
τὸν βασιλέα, καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτοὺς Ἐλιακεὶμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς 30
καὶ Ἰωάχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ῥάβσάκης, Εἶπατε τώρα πρὸς τὸν 31
Ἐζεκίαν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Ποῖον εἶναι τὸ θάρρος τοῦτο ἐπὶ τὸ ὁποῖον 32
θαρρεῖς· σὺ λέγεις, πλὴν εἶναι λόγοι χειλέων, Ἔχω βουλήν καὶ δύναμιν διὰ πόλεμον· ἀλλ' ἐπὶ τίνα θαρρεῖς, 33
ὥστε ἀπεστάτησας ἐναντίον μου· τώρα ἰδοὺ, σὺ θαρρεῖς ἐπὶ τὴν ῥάβδον τοῦ συντετριμμένου ἐκείνου καλάμου, 34
ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἂν τις ἐπιστηριχθῇ, θέλει ἐμπηχθῇ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρυπήσει αὐτήν· 35
τοιοῦτος εἶναι Φαραὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου πρὸς πάντας τοὺς θαρροῦντας ἐπ' αὐτόν. Ἀλλ' ἂν εἶπητε 36
πρὸς ἐμέ, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θαρροῦμεν· δὲν εἶναι αὐτός, τοῦ ὁποίου τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ 37
θυσιαστήρια ἀφήρσεων ὁ Ἐζεκίας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἐμπροσθεν τούτου τοῦ 38
θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει ἐν Ἱερουσαλήμ· Τώρα λοιπόν, δὸς ἐνέχυρα εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα 39
τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει δισχιλίους ἵππους, ἂν δύνασαι ἀπὸ μέρους σου νὰ δώσῃς ἐπιβάτας ἐπ' 40
αὐτούς. Πῶς λοιπόν θέλεις στρέψει ὀπίσω τὸ πρόσωπον ἐνός τοπάρχου ἐκ τῶν ἐλαχίστων δούλων τοῦ κυρίου 41
μου, καὶ ἠλπίσας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον διὰ ἀμάξας καὶ διὰ ἵππους· Καὶ τώρα ἄνευ τοῦ Κυρίου ἀνέβη ἐγὼ ἐπὶ τὸν 42
τόπον τοῦτον, διὰ νὰ καταστρέψω αὐτόν· Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἀνάβα ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ κατάστρεψον 43
αὐτήν. Τότε εἶπεν Ἐλιακεὶμ ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, καὶ ὁ Σομνάς καὶ ὁ Ἰωάχ, πρὸς τὸν Ῥάβσάκην, Λάλησον, 44
παρακαλῶ, πρὸς τοὺς δούλους σου εἰς τὴν Συριακὴν γλῶσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αὐτήν· καὶ μὴ λάλει 45
πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖστί, εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἀλλ' ὁ Ῥάβσάκης εἶπε πρὸς αὐτούς, Μήπως ὁ 46
κύριός μου ἀπέστειλεν ἐμέ πρὸς τὸν κύριόν σου ἢ καὶ πρὸς σέ, διὰ νὰ λαλήσω τοὺς λόγους τούτους δὲν μὲ 47
ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους, διὰ νὰ φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ νὰ πῶσι 48
τὸ οὖρον αὐτῶν μὲ σῶς· Τότε ὁ Ῥάβσάκης ἐστάθη καὶ ἐφώνησεν Ἰουδαῖστί μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ ἐλάλησε, 49
λέγων, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς· 50
Μὴ σῶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας· διότι δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ σῶς λυτρώσῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ μὴ σῶς κάμνη ὁ 51

Ἐzekías νὰ θαρρῇτε ἐπὶ τὸν Κύριον, λέγων, Ὁ Κύριος θεβαίωσ θέλει μᾶς λυτρώσει, καὶ ἡ πόλις αὕτη δὲν θέλει
 31 παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέωσ τῆς Ἀσσυρίας. Μὴ ἀκούετε τοῦ Ἐzekίου· διότι οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς
 τῆς Ἀσσυρίας. Κάμετε συμβιβασμὸν μετ' ἐμοῦ καὶ ἐξέλθετε πρὸς ἐμέ· καὶ φάγετε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ἀμπέλου
 32 αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἀπὸ τῆς συκῆς αὐτοῦ, καὶ πῖετε ἕκαστος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῆς δεξαμενῆς αὐτοῦ· ἕωσοῦ
 ἔλθω καὶ σᾶς λάβω εἰς γῆν ὁμοίαν μετὰ τὴν γῆν σας, γῆν σίτου καὶ οἴνου, γῆν ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆν ἐλαίου
 καὶ μέλιτος, διὰ νὰ ζήσητε καὶ νὰ μὴ ἀποθάνητε· καὶ μὴ ἀκούετε τοῦ Ἐzekίου, ὅταν σᾶς ἀπατᾷ, λέγων, Ὁ
 33 Κύριος θέλει μᾶς λυτρώσει. Μήπως ἐλύτρωσέ τις τῶν ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς
 34 τοῦ βασιλέωσ τῆς Ἀσσυρίας· ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Αἰμάθ καὶ Ἀρφάδ ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Σεφαρουῖμ, τῆς Ἐνὰ καὶ τῆς
 35 Αὐὰ μήπως ἐλύτρωσαν ἐκ τῆς χειρὸς μου τὴν Σαμάρειαν· τίνες μεταξὺ πάντων τῶν θεῶν τῶν τόπων ἐλύτρωσαν
 36 τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὥστε καὶ ὁ Κύριος νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς χειρὸς μου· Ὁ δὲ
 λαὸς ἐσιώπα καὶ δὲν ἀπεκρίθη λόγον πρὸς αὐτόν· διότι ὁ βασιλεὺς εἶχε προστάξει, λέγων, Μὴ ἀποκριθῇτε
 37 πρὸς αὐτόν. Τότε Ἐλιακεῖμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνὰς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωάχ, ὁ υἱὸς
 τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος, ἦλθον πρὸς τὸν Ἐzekían μετὰ διεσχισμένα ἱμάτια καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν
 τοὺς λόγους τοῦ Ῥαβσάκη.

19 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐzekías, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐσκεπάσθη μετὰ σάκκον καὶ εἰσῆλθεν
 2 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεῖμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομνὰν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς
 3 πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων, ἐσκεπασμένους μετὰ σάκκους, πρὸς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς. Καὶ
 4 εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Ἐzekías· Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ βλασφημίας ἡ ἡμέρα αὕτη·
 διότι τὰ τέκνα ἦλθον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς γέννας, πλην δύναμις δὲν εἶναι εἰς τὴν τίκτουςαν· εἴθε νὰ ἤκουσε
 Κύριος ὁ Θεὸς σου πάντας τοὺς λόγους τοῦ Ῥαβσάκη, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ὁ κύριος αὐτοῦ
 ἀπέστειλε διὰ νὰ ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα θεόν, καὶ νὰ ὑβρίσῃ διὰ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσε Κύριος ὁ Θεὸς
 5 σου· διὰ τοῦτο ὕψωσον δέξιν ὑπὲρ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ σωζομένου. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἡσαΐαν οἱ δοῦλοι
 6 τοῦ βασιλέωσ Ἐzekίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἡσαΐας, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν κύριόν σας· Οὕτω λέγει
 Κύριος· Μὴ φοβοῦ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ ὁποῖου ἤκουσας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέωσ τῆς Ἀσσυρίας
 7 μετ' ὀνειδίσαν· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω βάλλει εἰς αὐτόν τοιοῦτον πνεῦμα, ὥστε, ἀκούσας θόρυβον, θέλει ἐπιστρέφει εἰς
 8 τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλω κάμει αὐτόν νὰ πέσῃ διὰ μαχαίρας ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Ὁ Ῥαβσάκης λοιπὸν ἐπέστρεψε
 καὶ εὗρηκε τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας πολεμοῦντα ἐναντίον τῆς Λιβνὰ· διότι ἤκουσεν ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ Λαχεῖς.
 9 Καὶ ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἤκουσε νὰ λέγωσι περὶ Θιρακὰ τοῦ βασιλέωσ τῆς Αἰθιοπίας, Ἰδοὺ, ἐξῆλθε νὰ σὲ πολεμήσῃ,
 10 ἀπέστειλε πάλιν πρέσβεις πρὸς τὸν Ἐzekían, λέγων, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς Ἐzekían, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα,
 λέγοντες, Ὁ Θεὸς σου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον θαρρεῖς, ἃς μὴ σὲ ἀπατᾷ, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλει παραδοθῇ εἰς
 11 τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέωσ τῆς Ἀσσυρίας· ἰδοὺ, σὺ ἤκουσας τί ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας εἰς πάντας τοὺς
 12 τόπους, καταστρέφοντες αὐτούς· καὶ σὺ θέλεις λυτρωθῇ· μήπως οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἐλύτρωσαν ἐκείνους, τοὺς
 ὁποίους οἱ πατέρες μου κατέστρεψαν, τὴν Γωζὰν καὶ τὴν Χαρράν καὶ Ῥεσέφ καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐδὲν τοὺς
 13 ἐν Τελασσάρ· ποῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰμάθ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρφάδ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεφαρουῖμ,
 14 Ἐνὰ καὶ Αὐὰ· Καὶ λαβὼν ὁ Ἐzekías τὴν ἐπιστολὴν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πρέσβεων, ἀνέγνωσεν αὐτήν· καὶ ἀνέβη
 15 ὁ Ἐzekías εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἐξετύλιξεν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ προσηυχήθη ἐνώπιον τοῦ
 Κυρίου ὁ Ἐzekías, λέγων, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβεῖμ, σὺ αὐτὸς εἶσαι ὁ Θεός, ὁ
 16 μόνος, πάντων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ
 17 ἀκούσον· ἀνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδέ· καὶ ἀκούσον τοὺς λόγους τοῦ Σενναχειρεῖμ, ὅστις
 18 ἀπέστειλε τοῦτον διὰ νὰ ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα θεόν· ἀληθῶς, Κύριε, οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας ἠρήμωσαν τὰ
 19 ἔθνη καὶ τοὺς τόπους αὐτῶν, καὶ ἔρριψαν εἰς τὸ πῦρ, τοὺς θεοὺς αὐτῶν· διότι δὲν ἦσαν θεοί, ἀλλ' ἔργον
 20 χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· διὰ τοῦτο κατέστρεψαν αὐτούς· τώρα λοιπόν, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς,
 21 δέομαι, ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ μόνος.
 22 Τότε ἀπέστειλεν Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς πρὸς τὸν Ἐzekían, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ·
 23 Ἦκουσα ὅσα προσηυχήθησιν εἰς ἐμέ κατὰ τοῦ Σενναχειρεῖμ βασιλέωσ τῆς Ἀσσυρίας. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν
 ὁποῖον ὁ Κύριος ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ· Σὲ κατεφρόνησε, σὲ ἐνέπαιξεν παρθένος, ἡ θυγάτηρ τῆς Σιών· ὀπίσω
 24 σου ἔσεισε κεφαλὴν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Τίνα ὀνειδίσας καὶ ἐβλασφήμησας καὶ κατὰ τίνος ὕψωσας
 25 φωνὴν καὶ ἐσήκωσας ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου κατὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ. Τὸν Κύριον ὀνειδίσας διὰ τῶν
 πρέσβεων σου καὶ εἶπας, Μὲ τὸ πληθὺς τῶν ἀμαζῶν μου ἀνέβη ἐγὼ εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀρέων, εἰς τὰ πλεῦρά τοῦ
 26 Λιβάνου· καὶ θέλω κόψει τὰς ὑψηλὰς κέδρους αὐτοῦ, τὰς ἐκλεκτὰς ἐλάτους αὐτοῦ· καὶ θέλω εἰσελθεῖ εἰς τὰ
 27 ἔσχατα οἰκήματα αὐτοῦ, εἰς τὸ δάσος τοῦ Καρμήλου αὐτοῦ· ἐγὼ ἀνέσκαψα καὶ ἔπιον ὕδατα ξένα· καὶ μετὰ
 28 τοῦτο παλαιόθεν, καὶ ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐβουλεύθην αὐτό· τώρα δὲ ἐξετέλεσα τοῦτο, ὥστε σὺ νὰ ἦσαι διὰ νὰ
 29 καταστρέφῃς πόλεις ὠχυρωμένας εἰς ἐρειπίων σωρούς. Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἦσαν μικρὰς δυνάμεως,
 ἐτρόμαξαν καὶ κατησχύνθησαν· ἦσαν ὡς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ καὶ ὡς ἡ χλόη, ὡς ὁ χόρτος τῶν δωματίων καὶ ὡς
 ὁ σῖτος ὁ καιόμενος πρὶν καλαμῶσῃ. Πλην ἐγὼ ἐξεύρω τὴν κατοικίαν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσοδὸν
 σου καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ λύσσαν σου. Ἐπειδὴ ἡ κατ' ἐμοῦ λύσσα σου καὶ ἡ ἀλαζονεία σου ἀνέβησαν εἰς τὰ ὠτά
 μου, διὰ τοῦτο θέλω βάλλει τὸν κρίκον μου εἰς τοὺς μυκτῆράς σου καὶ τὸν χαλινὸν μου εἰς τὰ χεῖλη σου, καὶ
 29 θέλω σὲ ἐπιστρέφει διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἣς ἦλθες. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον· Τὸ ἔτος τοῦτο θέλετε

φάγει ὃ, τι εἶναι αὐτοφυές· καὶ τὸ δεύτερον ἔτος, ὃ, τι ἐκφύεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ τρίτον ἔτος, σπείρατε καὶ
θερίσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ οἴκου Ἰούδα, τὸ 30
διασωθέν, θέλει ριζώσει πάλιν ὑποκάτωθεν καὶ θέλει δώσει ἐπάνω καρπούς. Διότι ἐξ Ἱερουσαλὴμ θέλει ἐξέλθῃ 31
τὸ ὑπόλοιπον καὶ ἐκ τοῦ ὄρους Σιών τὸ διασωθέν· ὁ ζῆλος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐκτελέσει τοῦτο.
Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· Δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ θέλει 32
τοξεύσει ἐκεῖ βέλος οὐδὲ θέλει προβάλλῃ κατ' αὐτῆς ἀσπίδα οὐδὲ θέλει ὑψώσει ἐναντίον αὐτῆς πρόχωμα. Διὰ 33
τῆς ὁδοῦ δι' ἣς ἦλθε, δι' αὐτῆς θέλει ἐπιστρέφῃ, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην δὲν θέλει εἰσελθεῖν, λέγει Κύριος.
Διότι θέλω ὑπερασπισθῇ τὴν πόλιν ταύτην, ὥστε νὰ σώσω αὐτήν, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ δούλου μου 34
Δαβὶδ. Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀσσυρίων 35
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ ὅτε ἐξηγέρθησαν τὸ πρωῒ, ἰδοὺ, ἦσαν πάντες σῶματα νεκρά. Καὶ 36
ἐσηκώθη Σενναχειρείμ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἔφυγε καὶ ἐπέστρεψε καὶ κατῴκησεν ἐν Νινευή. Καὶ 37
ἐνῶ προσεκύνει ἐν τῷ οἴκῳ Νισρώκ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, Ἀδραμμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν
ἐν μαχαίρᾳ. αὐτοὶ δὲ ἔφυγον εἰς γῆν Ἀραράτ· ἐβασίλευσε δὲ ἀν' αὐτοῦ Ἑσαραδδὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἠρρώστησεν ὁ Ἐzekias εἰς θάνατον· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας ὁ προφήτης, ὁ 20
υἱὸς τοῦ Ἀμώς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Διάταξον περὶ τοῦ οἴκου σου, ἐπειδὴ ἀποθνήσκεις καὶ
δὲν θέλεις ζῆσαι. Τότε ἔστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ προσευχήθη εἰς τὸν Κύριον, λέγων, 2
Δέομαι, Κύριε, ἐνθυμήθητι τώρα, πῶς περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ἔπραξα 3
τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου. Καὶ ἔκλαυσεν ὁ Ἐzekias κλαυθμὸν μέγαν. Καὶ πρὶν ἐξέλθῃ ὁ Ἡσαΐας εἰς τὴν αὐλήν 4
τὴν μεσαίαν, ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἐπιστρέψον καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Ἐzekian τὸν ἡγεμόνα 5
τοῦ λαοῦ μου, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς σου· Ἦκουσα τὴν προσευχήν σου, εἶδον τὰ 6
δάκρυά σου· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σὲ ἰατρεύσει τὴν τρίτην ἡμέραν θέλεις ἀναβῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλω 6
προσθέσει εἰς τὰς ἡμέρας σου δεκαπέντε ἔτη· καὶ θέλω ἐλευθερώσει σὲ καὶ τὴν πόλιν ταύτην ἐκ τῆς χειρὸς
τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· καὶ θέλω ὑπερασπισθῇ τὴν πόλιν ταύτην, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ δούλου μου 7
Δαβὶδ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, Λάβετε παλάθην σύκων. Καὶ ἔλαβον καὶ ἐπέθεσαν αὐτὴν ἐπὶ τὸ ἔλκος, καὶ ἀνέλαβε 7
τὴν ὑγίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐzekias πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅτι ὁ Κύριος θέλει μὲ ἰατρεύσει, 8
καὶ ὅτι θέλω ἀναβῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὴν τρίτην ἡμέραν· Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, Τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς 9
σὲ τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν· νὰ προχωρήσῃ ἡ σκιά 10
δέκα βαθμούς, ἢ νὰ στραφῇ δέκα βαθμούς· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐzekias, Ἐλαφρὸν πρᾶγμα εἶναι νὰ καταβῇ ἡ 10
σκιά δέκα βαθμούς· οὐχί, ἀλλ' ἂς στραφῇ ὀπίσω δέκα βαθμούς ἢ σκιά. Καὶ ἐβόησεν ὁ Ἡσαΐας ὁ προφήτης 11
πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἔστρεψεν ὀπίσω τὴν σκιάν δέκα βαθμούς, διὰ τῶν βαθμῶν τοὺς ὁποίους κατέβη διὰ τῶν
βαθμῶν τοῦ Ἀχαζ. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν Βερωδάχβαλαδάν, ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδάν, βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, 12
ἔστειλεν ἐπιστολὰς καὶ δῶρον πρὸς τὸν Ἐzekian· διότι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν ὁ Ἐzekias. Καὶ ἠκροάσθη 13
αὐτοὺς ὁ Ἐzekias καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς πάντα τὸν οἶκον τῶν πολυτίμων αὐτοῦ πραγμάτων, τὸν ἄργυρον καὶ
τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ἀρώματα καὶ τὰ πολύτιμα μύρα καὶ ὅλην τὴν ὀπλοθήκην αὐτοῦ καὶ πᾶν ὃ, τι εὕρισκετο 14
ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· δὲν ἦτο οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ οὐδὲ ὑπὸ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ
Ἐzekias δὲν ἔδειξεν εἰς αὐτούς. Τότε ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐzekian καὶ εἶπε πρὸς 14
αὐτόν, Τί λέγουσιν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι καὶ πόθεν ἦλθον πρὸς σὲ· Καὶ εἶπεν ὁ Ἐzekias, Ἀπὸ γῆς μακρᾶς ἔρχονται,
ἀπὸ Βαβυλῶνος. Ὁ δὲ εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐzekias, Εἶδον πᾶν ὃ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ 15
μου· δὲν εἶναι οὐδὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς μου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδειξα εἰς αὐτούς. Τότε εἶπεν ὁ Ἡσαΐας πρὸς 16
τὸν Ἐzekian, Ἀκουσον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, καθ' ἃς πᾶν ὃ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ σου 17
καὶ ὃ, τι οἱ πατέρες σου ἐναπεταμίευσαν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, θέλει μετακομισθῇ εἰς τὴν Βαβυλῶνα· δὲν
θέλει μείνει οὐδὲν, λέγει Κύριος· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν σου οἵτινες θέλουσιν ἐξέλθῃ ἀπὸ σοῦ, τοὺς ὁποίους θέλεις 18
γεννήσει, θέλουσι λάβει καὶ θέλουσι γείνει εὐνοῦχοι ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος. Τότε εἶπεν ὁ 19
Ἐzekias πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Καλὸς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας. Εἶπεν ἔτι, Δὲν θέλει εἶσθαι εἰρήνη
καὶ ἀσφάλεια ἐν ταῖς ἡμέραις μου· Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἐzekiou καὶ πάντα τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, καὶ 20
τίνι τρόπῳ ἔκαμε τὸ ὑδροστάσιον καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον καὶ ἔφερε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν
τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα· Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἐzekias μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· ἐβασίλευσε 21
δὲ ἀν' αὐτοῦ Μανασσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Δώδεκα ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Μανασσῆς, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ πενήκοντα πέντε ἔτη ἐν Ἱερουσα- 21
λήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἐφσιθά. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα 2
τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνωκοδόμησε τοὺς ὑψηλοὺς 3
τόπους, τοὺς ὁποίους Ἐzekias ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατέστρεψε· καὶ ἀνῆγειρε θυσιαστήρια εἰς τὸν Βάαλ καὶ ἔκαμεν
ἄλσος, καθὼς ἔκαμεν Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ προσεκύνησε πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἐλάτρευσεν αὐτά. Καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐν 4
Ἱερουσαλὴμ θέλω θέσει τὸ ὄνομά μου. Καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήρια εἰς πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, 5
ἐντὸς τῶν δύο αὐλῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ διεβίβασε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, καὶ προεμάντευε 6
καιροὺς, καὶ ἔκαμνεν οἰωνισμούς, καὶ ἐούστησεν ἀνταποκριτὰς δαιμονίων καὶ ἐπασιδούς· ἔπραξε πολλὰ πο-
νηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ παροργίσῃ αὐτόν. Καὶ ἔστησε τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν, ἐν 7
τῷ οἴκῳ, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ πρὸς τὸν Σολομῶνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ

τούτω καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, θέλω θέσει τὸ ὄνομά μου εἰς
8 τὸν αἰῶνα· καὶ δὲν θέλω μετασταλέωσι τὸν πόδα τοῦ Ἰσραήλ ἀπὸ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας
αὐτῶν· ἐὰν μόνον προσέξωσι νὰ κάμνωσι κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς αὐτούς, καὶ κατὰ πάντα τὸν νόμον
9 τὸν ὁποῖον ὁ δοῦλός μου Μωϋσῆς προσέταξεν εἰς αὐτούς. Πλὴν δὲν ὑπήκουσαν· καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ὁ
Μανασσῆς, ὥστε νὰ πράττωσι πονηρότερα παρὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἠφάνισεν ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν
10, 11 τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων, Ἐπειδὴ Μανασσῆς
ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἔπραξε τὰ βδελύγματα ταῦτα, πονηρότερα ὑπὲρ πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἀμορραῖοι οἱ
12 πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν ἔτι τὸν Ἰούδαν νὰ ἀμαρτήσῃ διὰ τῶν εἰδώλων αὐτοῦ, διὰ ταῦτα οὕτω λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπιφέρω κακὸν ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος
13 περὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἠχήσῃ ἀμφότερα τὰ ὄτα αὐτοῦ· καὶ θέλω ἐκτείνειν ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ τὸ σχοινίον τῆς
Σαμαρείας καὶ τὴν στάθμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ· καὶ θέλω σπογγίσει τὴν Ἱερουσαλήμ, καθὼς σπογγίζει τις
14 τρυβλίον καὶ σπογγίσας στρέφει ἄνω κάτω· καὶ θέλω ἐγκαταλείπει τὸ ὑπόλοιπον τῆς κληρονομίας μου καὶ
15 παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς διαρπαγὴν καὶ λεηλασίαν εἰς πάν-
16 τας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· διότι ἔπραξαν πονηρὰ ἐνώπιόν μου καὶ μὲ παρώργισαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ πατέρες
αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ αἷμα ἔτι ἀθῶν ἔχυσεν ὁ Μανασσῆς πολὺ σφόδρα,
17 ἕως οὗ ἐνέπλησε τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου· ἐκτὸς τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν
18 Ἰούδαν νὰ ἀμαρτήσῃ, πράξας πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Μανασσῆ καὶ πάντα
19 ὅσα ἔκαμε καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν
20 βασιλέων τοῦ Ἰούδα· Ἐκοιμήθη δὲ ὁ Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου
21 αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Οὐζά· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμών ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἰκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἀμών
22 ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μεσουλλεμέθ,
23 θυγάτηρ τοῦ Ἀρούς ἀπὸ Ἰοτεβά. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ἔπραξε Μανασσῆς ὁ πατὴρ
24 αὐτοῦ. Καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς ὁποίας περιεπάτησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἐλάτρευσε
25 τὰ εἰδῶλα, τὰ ὁποῖα ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτά. Καὶ ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν
26 πατέρων αὐτοῦ καὶ δὲν περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ συνώμοσαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀμών ἐναντίον
αὐτοῦ· καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ὁ δὲ λαὸς τῆς γῆς ἐθανάτωσε πάντας τοὺς συνωμό-
27 σαντας κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀμών· καὶ ἔκαμεν ὁ λαὸς τῆς γῆς Ἰωσίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα ἀντ' αὐτοῦ. Αἱ
δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀμών, ὅσας ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ
28 Ἰούδα. Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, ἐν τῷ κήπῳ Οὐζά· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωσίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

22 Ὅκτω ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωσίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ ἔτη τριάκοντα καὶ ἑν· τὸ
2 δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰεδιδά, θυγάτηρ τοῦ Ἀδαΐου, ἀπὸ Βοσκάθ. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐξέκλινε δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
3 Καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσία, ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφάν, υἱὸν τοῦ Ἀζαλίου υἱοῦ
4 τοῦ Μεσουλλάμ, τὸν γραμματέα, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἀνάβα πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν,
καὶ εἰπὲ νὰ ἀπαριθμήσῃ τὸ ἀργύριον τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον οἱ φυλάττοντες τὴν θύραν
5 ἐσύναζαν παρὰ τοῦ λαοῦ· καὶ ἃς παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, τῶν ἐπιστατούντων
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ ἃς δώσωσιν αὐτὸ εἰς τοὺς ἐργαζομένους τὰ ἔργα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, διὰ
6 νὰ ἐπισκευάσωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου, εἰς τοὺς ξυλουργοὺς καὶ οἰκοδόμους καὶ τοιχοποιούς, καὶ διὰ νὰ
7 ἀγοράσωσι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς, διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι τὸν οἶκον. πλὴν δὲν ἐγίνετο μετ' αὐτῶν οὐδεὶς
8 λογαριασμὸς περὶ τοῦ διδομένου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου, διότι εἰργάζοντο ἐν πίστει. Εἶπε δὲ Χελκίας
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφάν τὸν γραμματέα, Εὐρηκα τὸ βιβλίον τοῦ νόμου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ
9 ἔδωκεν ὁ Χελκίας τὸ βιβλίον εἰς τὸν Σαφάν, καὶ ἀνέγνωσεν αὐτό. Καὶ ἦλθε Σαφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ ἀνέφερε λόγον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν, Οἱ δοῦλοί σου ἐσύναζαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν τῷ
οἴκῳ, καὶ παρέδωκαν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, τῶν ἐπιστατούντων εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
10 Καὶ ἀπήγγειλε Σαφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ βιβλίον. Καὶ
11 ἀνέγνωσεν αὐτὸ ὁ Σαφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ
12 νόμου, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Χελκίαν τὸν ἱερέα καὶ Ἀχικάμ τὸν υἱὸν τοῦ
Σαφάν καὶ Ἀχθὼρ τὸν υἱὸν τοῦ Μιχαΐου καὶ Σαφάν τὸν γραμματέα καὶ Ἀσαΐαν τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως, λέγων,
13 Ὑπάγετε, ἐρωτήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα, περὶ τῶν λόγων
τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον εὐρέθη· διότι μεγάλη εἶναι ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἡ ἐξαφθεῖσα ἐναντίον ἡμῶν,
ἐπειδὴ οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ὑπήκουσαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου, ὥστε νὰ πράττωσι κατὰ πάντα τὰ
14 γεγραμμένα περὶ ἡμῶν. Τότε Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχικάμ καὶ Ἀχθὼρ καὶ Σαφάν καὶ Ἀσαΐας, ὑπῆγαν εἰς τὴν
Ὀλδαν τὴν προφητιν, τὴν γυναῖκα τοῦ Σαλλοὺμ υἱοῦ τοῦ Τικβά, υἱοῦ τοῦ Ἀράς, τοῦ ἱματιοφύλακος· κατῴκει
15 δὲ αὕτη ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ Μισνέ· καὶ ὠμίλησαν μετ' αὐτῆς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος
16 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Εἶπατε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπιφέρω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον ὁ
17 βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἀνέγνωσε· διότι μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐθυμίασαν εἰς ἄλλους θεοὺς, διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι
διὰ πάντων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν· διὰ τοῦτο θέλει ἐκχυθῇ ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ δὲν
18 θέλει σβεσθῇ. Πρὸς τὸν βασιλέα ὁμωσ τοῦ Ἰούδα, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε νὰ ἐρωτήσητε τὸν Κύριον, οὕτω θέλετε

εἵπαι πρὸς αὐτόν· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Περὶ τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ἤκουσας, ἐπειδὴ ἡ 19
καρδία σου ἠπαλύνθη, καὶ ἐταπεινώθης ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅτε ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐναντίον τοῦ τόπου
τούτου καὶ ἐναντίον τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ὅτι θέλουσι κατασταθῇ ἐρήμωσις καὶ κατάρα, καὶ διέσχισας τὰ ἱμάτιά 20
σου καὶ ἐκλαυσας ἐνώπιόν μου· διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπῆκουσα, λέγει Κύριος· ἰδοὺ λοιπόν, ἐγὼ θέλω σὲ συνάξει
εἰς τοὺς πατέρας σου, καὶ θέλεισιν συναχθῇ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ· καὶ δὲν θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ὀφθαλμοὶ σου
πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐπιφέρω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ ἔφεραν ἀποκρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα.

Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς **23**
Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ πάντες 2
οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαός, ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου· καὶ ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον αὐτῶν πάντα τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον εὗρέθη 3
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ σταθεῖς ὁ βασιλεὺς πλησίον τοῦ στύλου, ἔκαμε τὴν διαθήκην ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου, νὰ περιπατῇ κατόπιν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ 4
διατάγματα αὐτοῦ ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὥστε νὰ ἐκτελῶσι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης,
τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐστάθη εἰς τὴν διαθήκην. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς 5
Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ τοὺς ἱερεῖς τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τοὺς φύλακας τῆς πύλης, νὰ ἐκβάλωσιν
ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη, τὰ κατεσκευασμένα διὰ τὸν Βάαλ καὶ διὰ τὸ ἄλσοσ καὶ διὰ πᾶσαν
τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ ἐν τοῖς ἀγροῖς Κέδρων, καὶ μετεκόμισαν 6
τὴν στάκτην αὐτῶν εἰς Βαιθήλ. Καὶ κατήργησε τοὺς εἰδωλολάτρας ἱερεῖς, τοὺς ὁποίους οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα 5
διώρισαν νὰ θυμιάζωσιν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις, ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ
τοὺς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάαλ, εἰς τὸν ἥλιον καὶ εἰς τὴν σελήνην καὶ εἰς τὰ ζώδια καὶ εἰς πᾶσαν τὴν στρατιάν
τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐξέβαλε τὸ ἄλσοσ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸν χεῖμαρρον 6
Κέδρων, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸ ἐν τῷ χεῖμαρρῳ Κέδρων καὶ κατελέπτυνεν αὐτὸ εἰς σκόνην, καὶ ἔρριψε τὴν
σκόνην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μνημάτων τῶν υἱῶν τοῦ ὄχλου. Καὶ κατεκρήμνισε τοὺς οἴκους τῶν σοδομιτῶν, τοὺς ἐν 7
τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ὅπου αἱ γυναῖκες ὕφαινον παραπετάσματα διὰ τὸ ἄλσοσ. Καὶ ἔφερε πάντας τοὺς ἱερεῖς 8
ἐκ τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβεβήλωσε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἱερεῖς ἐθυμιάζον, ἀπὸ
Γεβά ἕως Βήρσαβεέ, καὶ κατεκρήμνισε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῶν πυλῶν, τῶν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης Ἰησοῦ
τοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, τῇ ἐξ ἀριστερῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως. Πλὴν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων δὲν 9
ἀνέβησαν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀλλ' ἔτρωγον ἄζυμα μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
Καὶ ἐβεβήλωσε τὸν Τοφέθ, τὸν ἐν τῇ φάραγγι τῶν υἱῶν τοῦ Ἐννόμ· ὥστε νὰ μὴ δύναται μηδεὶς νὰ διαβιθάσῃ 10
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὸν Μολόχ. Καὶ ἀφήρεσε τοὺς ἵππους, τοὺς ὁποίους 11
οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα ἔστησαν εἰς τὸν ἥλιον, κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πλησίον τοῦ οἰκήματος
τοῦ Νάθανμελὲχ τοῦ εὐνούχου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν Φαρουρείμ, καὶ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ τὰς ἀμάσσας τοῦ ἡλίου.
Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερώου τοῦ Ἀχαζ, τὰ ὁποῖα ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα, καὶ 12
τὰ θυσιαστήρια, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Μανασσῆς ἐν ταῖς δύο αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, κατέστρεψεν αὐτὰ
ὁ βασιλεὺς καὶ κατεκρήμνισεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψε τὴν σκόνην αὐτῶν εἰς τὸν χεῖμαρρον Κέδρων. Καὶ τοὺς 13
ὑψηλοὺς τόπους τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς Ἱερουσαλήμ, τοὺς ἐν δεξιᾷ τοῦ ὄρους τῆς διαφθορᾶς, τοὺς ὁποίους
ῥυκοδόμησε Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὴν Ἀστάρτην τὸ βδέλυγμα τῶν Σιδωνίων, καὶ διὰ τὸν Χεμὼς
τὸ βδέλυγμα τῶν Μωαβιτῶν, καὶ διὰ τὸν Μελχὼμ τὸ βδέλυγμα τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, ἐβεβήλωσεν ὁ βασιλεὺς. Καὶ 14
συνέτριψε τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλση καὶ ἐγέμισε τοὺς τόπους αὐτῶν ἀπὸ ὀστᾶ ἀνθρώπων. Καὶ 15
τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ καὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὅστις
ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἀμαρτήσῃ, καὶ ἐκεῖνο τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον κατεχάλασε καὶ κατέκαυσε
τὸν ὑψηλὸν τόπον καὶ ἐλέπτυνεν αὐτὰ εἰς σκόνην καὶ τὸ ἄλσοσ κατέκαυσεν. Ὅτε δὲ ὁ Ἰωσίας ἐστράφη καὶ 16
εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει, ἔστειλε καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ ἐβεβήλωσεν αὐτό· κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ,
ὁ λαλήσας τοὺς λόγους τούτους. Τότε εἶπε, Τί μνημεῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ βλέπω Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς 17
πόλεως εἶπον πρὸς αὐτόν, Ὁ τάφος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἦλθεν ἐξ Ἰούδα καὶ ἐκήρυξε τὰ πράγματα
ταῦτα, τὰ ὁποῖα σὺ ἔκαμες κατὰ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς Βαιθήλ. Καὶ εἶπεν, Ἀφήσατε αὐτόν· ἄς μὴ κινήσῃ 18
μηδεὶς τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. Καὶ διέσωσαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὀστέων τοῦ προφήτου τοῦ ἐλθόντος ἐκ Σαμαρείας.
Καὶ πάντας ἔτι τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας, τοὺς ὁποίους ἔκαμον οἱ 19
βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ παροργίσωσι τὸν Κύριον, ὁ Ἰωσίας ἀφήρεσε, καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς κατὰ πάντα
τὰ ἔργα ὅσα ἔκαμεν εἰς Βαιθήλ. Καὶ ἐθυσίασεν ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων πάντα τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων 20
τοὺς ἐκεῖ, καὶ κατέκαυσεν ἐπ' αὐτῶν τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ. Τότε προσέταξεν 21
ὁ βασιλεὺς εἰς πάντα τὸν λαόν, λέγων, Κάμετε τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ τῆς διαθήκης. Βεβαίως δὲν ἔγινε τοιοῦτον πάσχα ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν κριτῶν οὔτινες ἔκρινον 22
τὸν Ἰσραὴλ, οὐδὲ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, ὁποῖον 23
ἔγινε πρὸς τὸν Κύριον ἐν Ἱερουσαλήμ τὸ πάσχα τοῦτο, κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.
Ἀφήρεσεν ἔτι ὁ Ἰωσίας καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν δαιμονίων καὶ τοὺς μάντις καὶ τὰ ζώανα καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ 24
πάντα τὰ βδελύγματα τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἐν τῇ γῇ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ, τὸ ὁποῖον εὗρηκε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ 25

ὅμοιος αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξε πρὸ αὐτοῦ βασιλεὺς, ὅστις ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως, κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως· οὐδὲ ἡγέρθη μετ' αὐτὸν ὅμοιος αὐτοῦ. Πλὴν ὁ Κύριος δὲν ἐστράφη ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης, καθ' ὃν ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἰούδα, ἐξ αἰτίας πάντων τῶν παροργισμῶν, διὰ τῶν ὁποίων παρώργισεν αὐτὸν ὁ Μανασσῆς. Καὶ εἶπε Κύριος, Καὶ τὸν Ἰούδαν θέλω ἐκβάλλει ἀπ' ἐμπροσθέν μου, καθὼς ἐξέβαλον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ θέλω ἀπορρίψει τὴν πόλιν ταύτην, τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα, καὶ τὸν οἶκον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπα, ὁ ὄνομά μου θέλει εἶσθαι ἐκεῖ. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωσίου καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη ὁ Φαραὼνεχαῶ, βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνος, ὡς εἶδεν αὐτόν, ἐθανάτωσεν αὐτόν ἐν Μεγιδδώ. Καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπεβίβασαν αὐτόν νεκρὸν εἰς ἄμαζαν ἀπὸ Μεγιδδώ, καὶ ἔφεραν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. Ὁ δὲ λαὸς τῆς γῆς ἔλαβε τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν τοῦ Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτόν καὶ ἔκαμον αὐτόν βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Εἰκοσιτριῶν ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωάχαζ, ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας ἐν Ἱερουσαλὴμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀμουτάλ, θυγάτηρ τοῦ Ἱερεμίου ἀπὸ Λιβνά. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραζαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. Καὶ ἐφυλάκισεν αὐτόν ὁ Φαραὼνεχαῶ ἐν Ῥιβλὰ ἐν τῇ γῇ Αἰμάθ, διὰ νὰ μὴ βασιλεύῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ κατεδίκασε τὴν γῆν εἰς πρόστιμον ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου καὶ ἐνὸς ταλάντου χρυσοῦ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Φαραὼνεχαῶ τὸν Ἐλιακεὶμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσίου βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετήλλαξε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς Ἰωακείμ· τὸν δὲ Ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ ἔφερεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. Ὁ δὲ Ἰωακείμ ἔδωκεν εἰς τὸν Φαραῶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον· ἐφορολόγησεν ὅμως τὴν γῆν, διὰ νὰ δώσῃ τὸ ἀργύριον κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Φαραῶ· ὁ λαὸς τῆς γῆς συνεισέφερε τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, ἕκαστος κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Φαραὼνεχαῶ. Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωακείμ, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἑνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ζεβουδά, θυγάτηρ τοῦ Φεδαίου ἀπὸ Ρουμά. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραζαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ὁ Ἰωακείμ ἔγινε δοῦλος αὐτοῦ τρία ἔτη· ἔπειτα ἐστράφη καὶ ἀπεστάτησε κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος ἐναντίον αὐτοῦ τὰ τάγματα τῶν Χαλδαίων καὶ τὰ τάγματα τῶν Συρίων καὶ τὰ τάγματα τῶν Μωαβιτῶν καὶ τὰ τάγματα τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ καταστρέψωσιν αὐτόν· κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Τῷ ὄντι κατὰ προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἔγινε τοῦτο εἰς τὸν Ἰούδαν, διὰ νὰ ἀποβάλῃ αὐτόν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ Μανασσῆ, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξε· καὶ ἔτι διὰ τὸ ἄθῳον αἷμα τὸ ὁποῖον ἔχυσε, διότι ἐγέμισε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἷμα ἄθῳον· καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ συγχωρήσῃ αὐτόν. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωακείμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωακείμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωαχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου δὲν ἐξῆλθε πλέον ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ· διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἔλαβεν, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, πάντα ὅσα ἦσαν τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Δεκαοκτὼ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωαχὴν, ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νεουσθά, θυγάτηρ τοῦ Ἐλναθὰν ἐξ Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀνέβησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν. Καὶ ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατὰ τῆς πόλεως, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπολιόρκουν αὐτήν. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωαχὴν βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ· καὶ συνέλαβεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ὁδῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ κατέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσά, τὰ ὁποῖα ἔκαμε Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ, τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος. Καὶ μετῴκισε πᾶσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς πολεμιστάς, δέκα χιλιάδας αἰχμαλώτων, καὶ πάντας τοὺς ξυλουργοὺς καὶ σιδηρουργούς· δὲν ἔμεινεν εἰμὴ τὸ πτωχότερον μέρος τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. Καὶ μετῴκισε τὸν Ἰωαχὴν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνατοὺς τῆς γῆς ἔφερεν αἰχμαλώτους ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ πάντας τοὺς πολεμιστάς, ἑπτὰ χιλιάδας, καὶ τοὺς ξυλουργοὺς καὶ τοὺς σιδηρουργούς, χιλίους, πάντας δυνατοὺς καὶ ἐπιτηδεῖους εἰς πόλεμον· καὶ μετῴκισεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος βασιλέα, ἀντ' αὐτοῦ, Ματθανιάν τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετήλλαξε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς Σεδεκίαν. Ἐνὸς καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Σεδεκίας, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἑνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀμουτάλ, θυγάτηρ τοῦ Ἱερεμίου ἀπὸ Λιβνά. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραζεν ὁ Ἰωακείμ· διότι ἐξ ὀργῆς τοῦ Κυρίου κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ Ἰούδα, ἕως οὗ ἀπέρριπεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ἔγινε νὰ ἀποστατήσῃ ὁ Σεδεκίας κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.

25 Καὶ ἐν τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δέκατον μῆνα, τὴν δεκάτην τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ πᾶν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐστρατοπέδευσεν

ἐναντίον αὐτῆς· καὶ ὠκοδόμησαν περιτειχίσματα ἐναντίον αὐτῆς κύκλῳ. Καὶ ἡ πόλις ἐπολιορκεῖτο μέχρι
 τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου. Καὶ τὴν ἐνάτην τοῦ τετάρτου μηνὸς ἡ πεινὰ ὑπερίσχυσεν ἐν τῇ
 πόλει, καὶ δὲν ἦτο ἄρτος διὰ τὸν λαὸν τοῦ τόπου. Καὶ ἐξεπορθήθη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου
 ἔφυγον τὴν νύκτα, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν, τῆς πλησίον τοῦ βασιλικοῦ κήπου·
 οἱ δὲ Χαλδαῖοι ἦσαν πλησίον τῆς πόλεως κύκλῳ· καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπῆγε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πεδιάδος. Τὸ δὲ
 στράτευμα τῶν Χαλδαίων κατεδίωξεν ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφθασαν αὐτὸν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἰεριχώ· καὶ
 πᾶν τὸ στράτευμα αὐτοῦ διεσκορπίσθη ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
 πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιבלά· καὶ ἐπρόφεραν καταδίκην ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἔσφαξαν τοὺς υἱοὺς τοῦ
 Σεδεκίου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξετύφλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σεδεκίου, καὶ δέσαντες αὐτὸν
 μὲ δύο χαλκίνας ἀλύσεις, ἔφεραν αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα. Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ μηνί, τὴν ἑβδόμην τοῦ μηνός, τοῦ
 δεκάτου ἐνάτου ἔτους τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἦλθεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ Νεβουζαραδὰν ὁ
 ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος· καὶ κατέκαυσε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον
 τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα μέγαν οἶκον κατέκαυσεν ἐν πυρὶ. Καὶ πᾶν
 τὸ στράτευμα τῶν Χαλδαίων, τὸ μετὰ τοῦ ἀρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισε τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ.
 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς φυγόντας, οἵτινες προσέφυγον πρὸς τὸν
 βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν τοῦ πλήθους μετῴκισεν ὁ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ.
 Ἐκ τῶν πτωχῶν ὅμως τῆς γῆς ἀφῆκεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ, διὰ ἀμπελουργοὺς καὶ γεωργοὺς. Καὶ τοὺς
 στύλους τοὺς χαλκίνοους, τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν χαλκίνην θάλασσαν τὴν ἐν τῷ
 οἴκῳ τοῦ Κυρίου, οἱ Χαλδαῖοι κατέκοψαν καὶ μετεκόμισαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἐλαβον
 δὲ καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰ λυχνοψάλιδα καὶ τὰ θυμιατήρια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χάλκινα,
 διὰ τῶν ὁποίων ἐγίνετο ἡ ὑπηρεσία. Ἐλαβε προσέτι ὁ ἀρχισωματοφύλαξ καὶ τὰ πυροδοχεῖα καὶ τὰς φιάλας,
 ὅ, τι ἦτο χρυσοῦν καὶ ὅ, τι ἀργυροῦν· τοὺς δύο στύλους, τὴν μίαν θάλασσαν καὶ τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας ὁ
 Σολομὼν ἔκαμε διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· ὁ χαλκὸς πάντων τούτων τῶν σκευῶν ἦτο ἀζύγιτος. Τὸ ὕψος τοῦ
 ἐνὸς στύλου ἦτο δεκαοκτὼ πηχῶν, καὶ τὸ κιονόκρανον τὸ ἐπ' αὐτοῦ χάλκινον. Τὸ δὲ ὕψος τοῦ κιονοκράνου
 τριῶν πηχῶν· καὶ τὸ δικτυωτὸν καὶ τὰ ῥόδια ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου κύκλῳ ἦσαν πάντα χάλκινα· τὰ αὐτὰ εἶχε
 καὶ ὁ δεύτερος στύλος μετὰ τοῦ δικτυωτοῦ. Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ Σεραῖαν τὸν πρῶτον ἱερέα καὶ
 Σοφονίαν τὸν δεύτερον ἱερέα καὶ τοὺς τρεῖς θυρωροὺς· καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν ἕνα εὐνοῦχον, ὅστις ἦτο
 ἐπιστάτης ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ πέντε ἄνδρας ἐκ τῶν παρισταμένων ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως,
 τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τὸν ἄρχοντα τῶν στρατευμάτων, ὅστις ἔκαμνε τὴν στρατολογίαν
 τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἄνδρας ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει. Καὶ λαβὼν αὐτοὺς
 Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ, ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιבלά. Καὶ ἐπάταξεν
 αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Ῥιבלά, ἐν τῇ γῇ Αἰμάθ. Οὕτω μετῴκισθη ὁ Ἰούδας
 ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. Περὶ δὲ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐναπολειφθέντος ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους Ναβουχοδονόσορ
 ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἀφῆκεν, ἐπὶ τούτους κατέστησε Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικάμ, υἱοῦ τοῦ Σαφάν.
 Ἀκούσαντες δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν στρατευμάτων, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος
 κατέστησε τὸν Γεδαλίαν, ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπά, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ Ἰωανὰν
 ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ Σεραῖα ὁ υἱὸς τοῦ Τανουμέθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰαζανίας, υἱὸς Μααχαθίου τινός,
 αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. Καὶ ὤμοσεν ὁ Γεδαλίας πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτούς, Μὴ φοβεῖσθε νὰ ἦσθε δοῦλοι τῶν Χαλδαίων. Κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύετε τὸν βασιλέα τῆς
 Βαβυλῶνος· καὶ θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς ἐσῆς. Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ μηνί, Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου, υἱοῦ τοῦ
 Ἑλισταμά, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ σπέρματος, ἦλθεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ δέκα ἄνδρας, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γεδαλίαν, ὥστε
 ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ Χαλδαίους, τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μισπά. Καὶ ἐσηκώθη πᾶς ὁ λαός,
 ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν στρατευμάτων, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον· διότι ἐφοβήθησαν
 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων. Ἐν δὲ τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς μετοικεσίας τοῦ Ἰωαχὲν βασιλέως τοῦ
 Ἰούδα, τὸν δωδέκατον μῆνα, τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μηνός, ὁ Εὐεὶλμερωδὰχ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος,
 κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐβασίλευσεν, ὕψωσεν ἐκ τῆς φυλακῆς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωαχὲν βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ
 ἐλάλησεν εὐμενῶς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔθεσε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων, τῶν μετ' αὐτοῦ
 ἐν Βαβυλῶνι. καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ· καὶ ἔτρωγεν ἄρτον πάντοτε μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ τὸ σιτηρέσιον αὐτοῦ ἦτο παντοτεινὸν σιτηρέσιον, διδόμενον εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ
 βασιλέως, ἡμερήσιος χορηγία πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Η

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

1, 2, 3, 4 Ἀδάμ, Σήθ, Ἐνὼς, Καϊνάν, Μασαλαεήλ, Ἰάρεδ, Ἐνὼχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ, Νῶε, Σήμ, Χάμ καὶ Ἰάφεθ.
5, 6 υἱοὶ τοῦ Ἰάφεθ, Γομέρ καὶ Μαγὼγ καὶ Μαδαῖ καὶ Ἰαυάν καὶ Θουβάλ καὶ Μεσέχ καὶ Θεϊράς· καὶ υἱοὶ τοῦ
7 Γομέρ, Ἀσγενάζ καὶ Ῥιφάθ καὶ Θωγαρμὰ· καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰαυάν, Ἐλεισὰ καὶ Θαρσεῖς, Κιττεῖμ καὶ Δωδανεῖμ.
8, 9 Υἱοὶ τοῦ Χάμ, Χοῦς καὶ Μισραῖμ, Φοῦθ καὶ Χαναάν· καὶ υἱοὶ τοῦ Χοῦς, Σεβά καὶ Ἀβιλὰ καὶ Σαβθὰ καὶ Ῥααμὰ
10 καὶ Σαβθεκά· καὶ υἱοὶ τοῦ Ῥααμὰ, Σεβά καὶ Δαϊδάν. Καὶ ὁ Χοῦς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρχισε νὰ
11 ἦναι ἰσχυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Μισραῖμ ἐγέννησε τοὺς Λουδεῖμ καὶ τοὺς Ἀναμειμ καὶ τοὺς Λεαβεῖμ καὶ
12 τοὺς Ναφθουχείμ, καὶ τοὺς Πατρουσεῖμ καὶ τοὺς Χασλουχείμ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξῆλθον οἱ Φιλιισταῖοι, καὶ τοὺς
13, 14 Καφθορεῖμ. Καὶ ὁ Χαναάν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ
15, 16 τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀρουκαῖον καὶ τὸν Ἀσενναῖον, καὶ τὸν Ἀρβάδιον
17 καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν Ἀμαθαῖον. υἱοὶ τοῦ Σήμ, Ἐλὰμ καὶ Ἀσσοῦρ καὶ Ἀρφαξὰδ καὶ Λοὺδ καὶ Ἀράμ·
18 καὶ υἱοὶ Ἀράμ, Οὖζ καὶ Οὐλ καὶ Γεθέρ καὶ Μεσέχ. Καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Σαλά, καὶ ὁ Σαλά ἐγέννησε
19 τὸν Ἔβερ. Καὶ εἰς τὸν Ἔβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· τὸ ὄνομα τοῦ ἑνός, Φαλέγ· διότι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
20 διεμερίσθη ἡ γῆ· τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἰοκτάν. Καὶ ὁ Ἰοκτάν ἐγέννησε τὸν Ἀλμωδὰδ καὶ τὸν
21, 22 Σαλέφ καὶ τὸν Ἀσάρμαβέθ καὶ τὸν Ἰαράχ, καὶ τὸν Ἀδωράμ καὶ τὸν Οὐζάλ καὶ τὸν Δικλά, καὶ τὸν Ἐβάλ καὶ
23 τὸν Ἀβιμαήλ καὶ τὸν Σεβά· καὶ τὸν Ὀφείρ, καὶ τὸν Ἀβιλὰ, καὶ τὸν Ἰωβάδ· πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰοκτάν.
24, 25, 26, 27, 28 Σήμ, Ἀρφαξὰδ, Σαλά, Ἔβερ, Φαλέγ, Ῥαγαῦ, Σερούχ, Ναχώρ, Θάρα, Ἀβραμ, ὅστις εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Υἱοὶ
29 δὲ τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαήλ. Αὗται εἶναι αἱ γενεαὶ αὐτῶν· Ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰσμαήλ, Ναβαϊώθ· ἔπειτα
30, 31 Κηδάρ καὶ Ἀδβεήλ καὶ Μισσάμ, Μισμὰ καὶ Δουμά, Μασσά, Ἀδὰδ καὶ Θαιμὰ, Ἰετούρ, Ναφισ καὶ Κεδμὰ·
32 οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσμαήλ. Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Χεττούρας, θεραπαίνης τοῦ Ἀβραάμ, οὗτοι· αὕτη ἐγέννησε τὸν
33 Ζερβράν καὶ Ἰοζάν καὶ Μαδάν καὶ Μαδιὰμ καὶ Ἰεσῶκ καὶ Σουὰ· καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰοζάν, Σεβά καὶ Δαϊδάν· καὶ υἱοὶ
34 τοῦ Μαδιὰμ, Γεφὰ καὶ Ἐφὲρ καὶ Ἀνὼχ καὶ Ἀβειδὰ καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ τῆς Χεττούρας. Καὶ
35 ἐγέννησεν ὁ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ· υἱοὶ δὲ τοῦ Ἰσαὰκ, ὁ Ἡσαῦ καὶ ὁ Ἰσραήλ. Υἱοὶ τοῦ Ἡσαῦ, Ἐλιφάς, Ῥαγουήλ
36 καὶ Ἰεοῦς καὶ Ἰεγλὼμ καὶ Κορέ· υἱοὶ τοῦ Ἐλιφάς, Θαιμάν καὶ Ὠμάρ, Σωφάρ καὶ Γοθώμ, Κενέζ καὶ Θαιμνὰ καὶ
37, 38 Ἀμαλήκ. Υἱοὶ τοῦ Ῥαγουήλ, Ναχάθ, Ζερά, Σομέ καὶ Μοζέ. Καὶ υἱοὶ τοῦ Σηεῖρ, Λωτάν καὶ Σωβάλ καὶ Σεβεγὼν
39 καὶ Ἀνά καὶ Δησὼν καὶ Ἐσέρ καὶ Δισάν. Καὶ υἱοὶ τοῦ Λωτάν, Χορρι καὶ Αἰμάμ· ἀδελφὴ δὲ τοῦ Λωτάν, Θαιμνὰ·
40, 41 Υἱοὶ τοῦ Σωβάλ, Αἰλάν καὶ Μαναχὰθ καὶ Ἐβάλ, Σεφὼ καὶ Ὠνάμ· καὶ υἱοὶ τοῦ Σεβεγὼν, Αἰὲ καὶ Ἀνά· υἱοὶ τοῦ
42 Ἀνά, Δησὼν· καὶ υἱοὶ τοῦ Δησὼν, Ἀμράν καὶ Ἀσβάν καὶ Ἰθράν καὶ Χαρράν. Υἱοὶ τοῦ Ἐσέρ, Βαλαάν καὶ Ζααβάν
43 καὶ Ἰακάν· υἱοὶ τοῦ Δισάν, Οὖζ καὶ Ἀράν. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ βασιλεῖς, οἱ βασιλεύσαντες ἐν τῇ γῇ Ἐδὼμ, πρὶν
βασιλεύσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Βελά, ὁ υἱὸς τοῦ Βεώρ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ Δεγναβά.
44, 45 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βελά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβάδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ζερά, ἐκ τῆς Βοσόρρας. Καὶ ἀπέθανεν
46 ὁ Ἰωβάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Χουσάμ, ἐκ τῆς γῆς τῶν Θαιμανιτῶν. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Χουσάμ, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ, ὁ υἱὸς τοῦ Βεδάδ, ὅστις ἐπάταξε τοὺς Μαδιανίτας ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Μωάβ· τὸ
47 δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ Ἀβιθ. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμλά, ὁ ἐκ Μασρεκάς.
48, 49 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαμλά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ, ὁ ἀπὸ Ῥεχωβώθ, τῆς παρὰ τὸν ποταμόν. Καὶ
50 ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βάαλχανάν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχθώρ. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βάαλχανάν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀδὰδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Παί· τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
51 Μεεταβεήλ, θυγάτηρ Ματραίδ, θυγατρὸς Μαῖζαάβ. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Ἀδὰδ, ἐστάθησαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ,
52, 53 ἡγεμὼν Θαιμνὰ, ἡγεμὼν Ἀλβά, ἡγεμὼν Ἰεθέθ, ἡγεμὼν Ὀλιθαμὰ, ἡγεμὼν Ἡλά, ἡγεμὼν Φινὼν, ἡγεμὼν Κενέζ,
54 ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μισσάρ, ἡγεμὼν Μαγεδήλ, ἡγεμὼν Ἰράμ· οὗτοι ἐστάθησαν οἱ ἡγεμόνες Ἐδὼμ.
2, 2 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ καὶ Ἰούδας, Ἰσάαχ καὶ Ζαβουλὼν, Δάν, Ἰωσήφ
3 καὶ Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γάδ, καὶ Ἀσήρ. Υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Ἦρ καὶ Αὐνάν καὶ Σηλά· τρεῖς ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν
ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Σουὰ τῆς Χαναανίτιδος. Ἦτο δὲ ὁ Ἦρ, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰούδα, πονηρὸς ἐνώπιον τοῦ
4 Κυρίου· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. Καὶ Θάμαρ, ἡ νύμφη αὐτοῦ, ἐγέννησεν εἰς αὐτόν τὸν Φαρέσ καὶ τὸν Ζαρά.
5, 6 Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα ἦσαν πέντε. Υἱοὶ τοῦ Φαρές, Ἐσρών καὶ Ἀμούλ. Καὶ υἱοὶ τοῦ Ζαρά, Ζιμβρί καὶ
7 Ἐθάν καὶ Αἰμάν καὶ Χαλχὼλ καὶ Δαρά· πάντες πέντε. Καὶ υἱοὶ τοῦ Χαρμί, Ἀχάρ, ὁ τaráξας τὸν Ἰσραὴλ,
8, 9 ὅστις ἔκαμε παράβασιν εἰς τὸ ἀνάθεμα. Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἐθάν, Ἀζαρίας. Υἱοὶ δὲ τοῦ Ἐσρών, οἱ γεννηθέντες
10 εἰς αὐτόν, Ἰεραμὴλ καὶ Ἀράμ καὶ Χάλεβ. Καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀρμιναδάδ, καὶ Ἀρμιναδάδ ἐγέννησε τὸν
11 Ναασσών, τὸν ἄρχοντα τῶν υἱῶν Ἰούδα. Καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμά, καὶ Σαλμά ἐγέννησε τὸν Βοόζ,
12, 13 καὶ Βοόζ ἐγέννησε τὸν Ὠθὴδ, καὶ Ὠθὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησεν Ἐλιάβ τὸν πρωτότοκον
14, 15 αὐτοῦ καὶ Ἀβιναδάβ τὸν δεύτερον καὶ Σαμμά τὸν τρίτον, Ναθανάηλ τὸν τέταρτον, Ῥαδδαὶ τὸν πέμπτον, Ὁσέμ
16 τὸν ἕκτον, Δαβὶδ τὸν ἕβδομον. Καὶ ἀδελφαὶ αὐτῶν ἦσαν Σερουῖα καὶ Ἀβιγαία. Καὶ υἱοὶ τῆς Σερουῖας, Ἀβισαὶ
17 καὶ Ἰωάβ καὶ Ἀσαήλ, τρεῖς. Ἡ δὲ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν Ἀμασά· καὶ πατὴρ τοῦ Ἀμασά ἦτο Ἰεθέρ ὁ Ἰσραηλίτης.
18 Καὶ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐσρών ἐγέννησεν υἱοῦς ἐκ τῆς Ἀζουβὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς Ἰεριώθ· καὶ οἱ

υιοὶ αὐτῆς ἦσαν Ἰεσέρ καὶ Σωβάβ καὶ Ἀρδών. Ἀποθανοῦσης δὲ τῆς Ἀζουβά, ὁ Χάλεβ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν τὴν 19
 Ἐφράθ, ἥτις ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ὡρ. Καὶ Ὡρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί, καὶ ὁ Οὐρί ἐγέννησε τὸν Βεζελεήλ. 20
 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ὁ Ἑσρών πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Μαχείρ πατρὸς τοῦ Γαλαάδ· καὶ οὗτος ἔλαβεν αὐτὴν 21
 ἡλικίας ὧν ἐξήκοντα ἐτῶν· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Σεγούβ. Καὶ Σεγούβ ἐγέννησε τὸν Ἰαεὶρ, ὅστις εἶχεν 22
 εἰκοσιτρεῖς πόλεις ἐν τῇ γῇ Γαλαάδ. Καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν Γεσσούρ καὶ Ἀράμ τὰς κόμας Ἰαεὶρ, τὴν Καϊνάθ 23
 καὶ τὰς κόμας αὐτῆς, ἐξήκοντα πόλεις. Πᾶσαι αὗται ἦσαν τῶν υἱῶν τοῦ Μαχείρ, πατρὸς τοῦ Γαλαάδ. Καὶ 24
 ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Ἑσρών Χάλεβ ἐφραθά, Ἀβιά ἡ γυνὴ τοῦ Ἑσρών ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσχὼρ τὸν πατέρα τοῦ 25
 Θεκουέ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεραμεήλ, πρωτοτόκου τοῦ Ἑσρών, ἦσαν Ἀράμ ὁ πρωτότοκος, καὶ Βουνά καὶ Ὅρεν 26
 καὶ Ὅσεμ καὶ Ἀχιά. Ὁ Ἰεραμεήλ ἔλαβε καὶ ἄλλην γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Ἀτάρα· αὕτη ἦτο μήτηρ 27
 τοῦ Ὠνάμ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀράμ, πρωτοτόκου τοῦ Ἰεραμεήλ, ἦσαν Μαᾶς καὶ Ἰαμείν καὶ Ἐκέρ. Καὶ οἱ υἱοὶ 28
 τοῦ Ὠνάμ ἦσαν Σαρμαῖ καὶ Ἰαδαέ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σαρμαῖ, Ναδάβ καὶ Ἀβισούρ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος 29
 τοῦ Ἀβισούρ ἦτο Ἀβιχαὶλ, καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀσβάν καὶ τὸν Μωλήδ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ναδάβ ἦσαν 30
 Σελὲδ καὶ Ἀπφαῖμ· ἀπέθανε δὲ ὁ Σελὲδ ἄτεκνος. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀπφαῖμ, Ἰεσεὶ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεσεὶ, Σησάν. 31
 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σησάν, Ἀαλαί. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαδαέ, ἀδελφοῦ τοῦ Σαρμαῖ, Ἰεθέρ καὶ Ἰωνάθαν· ἀπέθανε δὲ 32
 ὁ Ἰεθέρ ἄτεκνος. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωνάθαν, Φαλὲθ καὶ Ζαζά· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεραμεήλ. Ὁ δὲ Σησάν 33, 34
 δὲν εἶχεν υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας. Καὶ εἶχεν ὁ Σησάν δοῦλον Αἰγύπτιον, ὀνομαζόμενον Ἰαραά· καὶ ἔδωκεν ὁ 35
 Σησάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰαραά, τὸν δοῦλον αὐτοῦ, εἰς γυναῖκα· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀτθαῖ. 36
 Καὶ Ἀτθαῖ ἐγέννησε τὸν Νάθαν, καὶ Νάθαν ἐγέννησε τὸν Ζαβάδ, καὶ Ζαβάδ ἐγέννησε τὸν Ἐφλάλ, καὶ Ἐφλάλ 37
 ἐγέννησε τὸν Ὠθῆδ, καὶ Ὠθῆδ ἐγέννησε τὸν Ἰηοῦ, καὶ Ἰηοῦ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε 38, 39
 τὸν Χελῆς, καὶ Χελῆς ἐγέννησε τὸν Ἐλεασά, καὶ Ἐλεασά ἐγέννησε τὸν Σισαμαῖ, καὶ Σισαμαῖ ἐγέννησε τὸν 40
 Σαλλοῦμ, καὶ Σαλλοῦμ ἐγέννησε τὸν Ἰεκαμίαν, καὶ Ἰεκαμίας ἐγέννησε τὸν Ἐλισαμά. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Χάλεβ, 41, 42
 ἀδελφοῦ τοῦ Ἰεραμεήλ, ἦσαν Μησά ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, ὅστις ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Ζίφ· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μαρησά, 43
 πατρὸς τοῦ Χεβρών. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χεβρών, Κορέ καὶ Θαπφουά καὶ Ῥεκέμ καὶ Σεμά. Καὶ ὁ Σεμά ἐγέννησε 44
 τὸν Ῥάμ, πατέρα τοῦ Ἰορκοάμ· καὶ ὁ Ῥεκέμ ἐγέννησε τὸν Σαρμαῖ. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σαρμαῖ ἦτο Μαών· ὁ δὲ 45
 Μαών ἦτο πατὴρ Βαιθσοῦρ. Καὶ ἡ Γεφά, παλλακὴ τοῦ Χάλεβ, ἐγέννησε τὸν Χαρράν, καὶ τὸν Μοσά, καὶ τὸν 46
 Γαζέζ. Καὶ Χαρράν ἐγέννησε τὸν Γαζέζ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαδαῖ, Ῥεγέμ καὶ Ἰωθάμ καὶ Γησάν καὶ Φελέτ καὶ 47
 Γεφά καὶ Σαγάφ. Ἡ Μααχά, παλλακὴ τοῦ Χάλεβ, ἐγέννησε τὸν Σεβέρ καὶ τὸν Θιρχανά. Ἐγέννησεν ἔτι τὸν 48, 49
 Σαγάφ πατέρα Μαδμαννά, τὸν Σεβά πατέρα Μαχβηνά καὶ πατέρα Γαβαά· ἡ θυγάτηρ δὲ τοῦ Χάλεβ ἦτο ἡ Ἀχσά. 50
 Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Χάλεβ, υἱοῦ τοῦ Ὡρ, πρωτοτόκου τῆς Ἐφραθά· Σωβάβ ὁ πατὴρ Κιριάθιαιρείμ, Σαλμά 51
 ὁ πατὴρ Βηθλεέμ, Ἀρέφ ὁ πατὴρ Βαιθγαδέρ. Καὶ εἰς τὸν Σωβάβ τὸν πατέρα Κιριάθιαιρείμ ἔγενναν υἱοί, ὁ 52
 Ἀροὲ καὶ Ἀσειάμενουχώθ. Καὶ αἱ συγγένειαι Κιριάθιαιρείμ ἦσαν οἱ Ἰεθρίται καὶ οἱ Φουθῖται καὶ οἱ Σουμαθῖται 53
 καὶ οἱ Μισραῖται. Ἐκ τούτων ἐξῆλθον οἱ Σαραθαῖοι καὶ οἱ Ἑσθαωλαῖοι. Οἱ υἱοὶ τοῦ Σαλμά, Βηθλεέμ καὶ 54
 οἱ Νετωφαθῖται, Ἀταρώθ τοῦ οἴκου Ἰωάβ καὶ οἱ Ζωρίται, τὸ ἥμισυ τῶν Μαναχαθιτῶν, καὶ αἱ συγγένειαι τῶν 55
 γραμματέων, τῶν κατοικούντων ἐν Ἰαθῆς, οἱ Θιραθῖται, οἱ Σιμεαθῖται καὶ οἱ Σουχαθῖται. Οὗτοι εἶναι οἱ Κεναῖοι, 56
 οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τοῦ Αἰμάθ, πατρὸς τοῦ οἴκου Ῥηχάβ.

Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Δαβίδ, οἱ γεννηθέντες εἰς αὐτὸν ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος, Ἀμνών, ἐκ τῆς Ἀχινοάμ **3**
 τῆς Ἰεζραηλίδος· ὁ δεύτερος, Δανιήλ, ἐκ τῆς Ἀβιγιαίας τῆς Καρμηλίτιδος· ὁ τρίτος, Ἀβεσσαλώμ, ὁ υἱὸς τῆς 2
 Μααχά, θυγατρὸς τοῦ Θαλμαῖ βασιλέως τῆς Γεσσούρ· ὁ τέταρτος, Ἀδωνίας, ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγελίθ· ὁ πέμπτος, 3
 Σεφατίας, ἐκ τῆς Ἀβιτάλ· ὁ ἕκτος, Ἰθραάμ, ἐκ τῆς Αἰγλάς γυναικὸς αὐτοῦ. Ἐξ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν 4
 Χεβρών· καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἐπτά ἔτη καὶ ἑξ μῆνας· ἐν δὲ Ἰερουσαλὴμ ἐβασίλευσε τριάκοντα τρία ἔτη. οὗτοι 5
 δὲ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ· Σαμαὰ καὶ Σωβάβ καὶ Νάθαν καὶ Σολομών, τέσσαρες, ἐκ τῆς 6, 7, 8
 Βηθσαβεὲ θυγατρὸς τοῦ Ἀμμιήλ· καὶ Ἰεβάρ, καὶ Ἐλισαμά καὶ Ἐλιφαλέτ· καὶ Νωγά καὶ Νεφέγ καὶ Ἰαφιά καὶ 9
 Ἐλισαμά καὶ Ἐλιαδά καὶ Ἐλιφελέτ, ἑννέα· πάντες υἱοὶ τοῦ Δαβίδ, πλην τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν, καὶ Θάμαρ 10
 ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱὸς δὲ τοῦ Σολομῶντος ἦτο ὁ Ῥοβοάμ, υἱὸς τούτου ὁ Ἀβιά, υἱὸς τούτου ὁ Ἀσά, υἱὸς τούτου 11, 12
 ὁ Ἰωσαφάτ, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωράμ, υἱὸς τούτου ὁ Ὁχοζίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωάς, υἱὸς τούτου ὁ Ἀμασίας, 13
 υἱὸς τούτου ὁ Ἀζαρίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωθάμ, υἱὸς τούτου ὁ Ἀχαζ, υἱὸς τούτου ὁ Ἐζεκίας, υἱὸς τούτου ὁ 14, 15
 Μανασσῆς, υἱὸς τούτου ὁ Ἀμών, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωσίας. Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Ἰωσίου ἦσαν, ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ 16
 Ἰωάναν· ὁ δεύτερος, Ἰωακείμ· ὁ τρίτος, Σεδεκίας· ὁ τέταρτος, Σαλλοῦμ. Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰωακείμ, Ἰεχονίας ὁ υἱὸς 17, 18
 αὐτοῦ, Σεδεκίας ὁ υἱὸς τούτου. Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰεχονίου, Ἀσειρ, Σαλαθιήλ ὁ υἱὸς τούτου, καὶ Μαλχιράμ καὶ 19
 Φεδαῖας καὶ Σενασάρ, Ἰεκαμίας, Ὡσαμὰ καὶ Νεδαβίας. Καὶ υἱοὶ τοῦ Φεδαῖα, Ζοροβάβελ καὶ Σιμεῖ· καὶ υἱοὶ 20
 τοῦ Ζοροβάβελ, Μεσουλλάμ καὶ Ἀνανίας καὶ Σελωμειθ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν· καὶ Ἀσσουβά καὶ Ὁήλ καὶ Βαραχίας 21
 καὶ Ἀσαδίας καὶ Ἰουσαβέεδ, πέντε. Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἀνανία, Φελατίας καὶ Ἰεσαῖας· οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥεφαῖα, οἱ υἱοὶ 22
 τοῦ Ἀρνάν, οἱ υἱοὶ τοῦ Ὁθαδία, οἱ υἱοὶ τοῦ Σεχανία. Καὶ υἱοὶ τοῦ Σεχανία, Σεμαῖας· καὶ υἱοὶ τοῦ Σεμαῖα, 23
 Χαττούς καὶ Ἰγεάλ καὶ Βαρίας καὶ Νεαρίας καὶ Σαφάτ, ἑξ. Καὶ υἱοὶ τοῦ Νεαρία, Ἐλιωνάϊ καὶ Ἐζεκίας 24
 καὶ Ἀζρικάμ· τρεῖς. Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἐλιωνάϊ, Ὡδαῖας καὶ Ἐλιασεὶβ καὶ Φελαῖας καὶ Ἀκκούβ καὶ Ἰωάναν καὶ 25
 Δαλαῖας καὶ Ἀνανί, ἐπτά.

Υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Φαρές, Ἑσρών καὶ Χαρμί καὶ Ὡρ καὶ Σωβάβ. Καὶ Ῥεαῖα, ὁ υἱὸς τοῦ Σωβάβ, ἐγέννησε τὸν **4, 2**
 Ἰαθά· καὶ Ἰαθά ἐγέννησε τὸν Ἀχουμαῖ καὶ τὸν Λαάδ. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Σαραθιτῶν. Καὶ οὗτοι ἦσαν 3
 οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς Ἠτάμ· Ἰεζραὲλ καὶ Ἰεσμὰ καὶ Ἰεδβάς· καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀσέλῆλφονί· καὶ 4

Φανουήλ ὁ πατήρ Γεδώρ, καὶ Ἑσὲρ ὁ πατήρ Χουσα. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ὡρ, πρωτοτόκου Ἐφραθά, πατρὸς
5, 6 Βηθλεέμ. Καὶ Ἀσχὼρ ὁ πατήρ Θεκουὲ εἶχε δύο γυναῖκας, Ἑλὰ καὶ Νααρά. Καὶ ἡ μὲν Νααρά ἐγέννησεν εἰς
7 αὐτὸν τὸν Ἀχουζάμ καὶ τὸν Ἐφὲρ καὶ τὸν Θαιμανὶ καὶ τὸν Ἀχασταρί. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Νααρά. Οἱ δὲ υἱοὶ
8 τῆς Ἑλὰ, Σερέθ καὶ Ἰεσοὰρ καὶ Ἐθνάν. Καὶ ὁ Κῶς ἐγέννησε τὸν Ἀνουῦθ καὶ τὸν Σωθηβά, καὶ τὰς συγγενείας
9 τοῦ Ἀχαρήλ, υἱοῦ τοῦ Ἀρούμ. Καὶ ὁ Ἰαθῆς ἦτο ἐνδοξότερος παρὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
10 ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαθῆς, λέγουσα, Ἐπειδὴ ἐγέννησα αὐτὸν ἐν λύπῃ. Καὶ ἐπεκαλέσθη ὁ Ἰαθῆς τὸν Θεὸν
τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Εἴθε μετ' εὐλογίας νὰ μὲ εὐλογήσῃς καὶ νὰ ἐκτείνῃς τὰ ὅριά μου, καὶ ἡ χεὶρ σου νὰ ᾔῃ
11, 12 μετ' ἐμοῦ καὶ νὰ μὲ φυλάττῃς ἀπὸ κακοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἔχω λύπην. Καὶ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν ὅσα ἐζήτησε.
13 Καὶ ὁ Χελούθ, ἀδελφὸς τοῦ Σουά, ἐγέννησε τὸν Μεχείρ· οὗτος ἦτο πατήρ τοῦ Ἑσθών. Καὶ ὁ Ἑσθών ἐγέννησε
14 τὸν Βαιθραφὰ καὶ τὸν Φασέα καὶ τὸν Θεχιννά, τὸν πατέρα τῆς πόλεως Νάας· οὗτοι εἶναι οἱ ἄνδρες Ῥηχά. Καὶ
15 οἱ υἱοὶ τοῦ Κενέζ, Γοθονιήλ καὶ Σεραῖας· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γοθονιήλ, Ἀθάθ. Καὶ ὁ Μεονοθαὶ ἐγέννησε τὸν Ὀφρά·
16 καὶ ὁ Σεραῖας ἐγέννησε τὸν Ἰωάβ, πατέρα τῆς κοιλάδος τῶν τεκτόνων· διότι ἦσαν τέκτονες. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ
17 Χάλεβ, υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννή, Ἰρού, Ἡλὰ καὶ Ναάμ· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡλὰ, Κενέζ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαλελεήλ, Ζίφ
18 καὶ Ζιφά, Θηριά καὶ Ἀσαρεήλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐζρά, Ἰεθὲρ καὶ Μερעד καὶ Ἐφὲρ καὶ Ἰαλὼν· καὶ ἡ γυνὴ τοῦ
19 Μερעד ἐγέννησε τὸν Μαριάμ καὶ τὸν Σαμμαῖ καὶ τὸν Ἰεσθὰ τὸν πατέρα Ἑσθεμωά. Καὶ ἡ ἄλλη γυνὴ αὐτοῦ, ἡ
Ἰουδαία, ἐγέννησε τὸν Ἰερεδ τὸν πατέρα Γεδώρ, καὶ τὸν Ἐβερ τὸν πατέρα Σωχώ, καὶ τὸν Ἰεκουθιήλ τὸν πατέρα
20 Ζανωά. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βιθίας θυγατρὸς τοῦ Φαραώ, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ Μερעד. Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς
21 γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Ὀδίας, ἀδελφῆς τοῦ Ναχάμ, πατρὸς Κεειλὰ τοῦ Γαρμίτου καὶ Ἑσθεμωά τοῦ Μααχαθίτου.
22 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σιμών ἦσαν Ἀμνὼν καὶ Ῥιννά, Βενάναν καὶ Θιλὼν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεσεὶ, Ζωχέθ καὶ Βενζωχέθ.
23 Οἱ υἱοὶ τοῦ Σηλά, υἱοῦ τοῦ Ἰούδα, ἦσαν Ἦρ ὁ πατήρ Ληχὰ καὶ Λααδὰ ὁ πατήρ Μαρησά, καὶ αἱ συγγένειαι τοῦ
οἴκου τῶν ἐργαζομένων τὴν βύσσον, τοῦ οἴκου τοῦ Ἀσβεά, καὶ ὁ Ἰωκεὶμ καὶ οἱ ἄνδρες Χαζηβά καὶ ὁ Ἰωᾶς καὶ
24, 25 ὁ Σαράφ, οἵτινες ἐδέσποζον ἐν Μωάβ, καὶ ὁ Ἰασουβιλεχέμ. Πλὴν ταῦτα εἶναι ἀρχαῖα πράγματα. Οὗτοι ἦσαν οἱ
26 κεραμεῖς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Νεταῖμ καὶ Γεδιρά· ἐκεῖ κατῴκουν μετὰ τοῦ βασιλέως διὰ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.
27 Οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν ἦσαν Νεμουήλ καὶ Ἰαμεὶν, Ἰαρεὶβ, Ζερά καὶ Σαούλ· Σαλλοὺμ υἱὸς τούτου, Μισοὰμ υἱὸς
28 τούτου. Καὶ ὁ Συμεὶ ἐγέννησε δεκαεὶς υἱοὺς καὶ ἑξ θυγατέρας· οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅμως δὲν εἶχον υἱοὺς πολλοὺς,
29, 30 οὐδὲ ἐπληθύνθησαν πᾶσαι αἱ συγγένειαι αὐτῶν, καθὼς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα. Καὶ κατῴκησαν ἐν Βήρσαβεῇ
31 καὶ Μωλαδὰ καὶ Ἀοάρσουάλ, καὶ ἐν Βαλλὰ καὶ ἐν Ἀσὲμ καὶ ἐν Θωλάδ καὶ ἐν Βαιθουήλ καὶ ἐν Ὀρμὰ καὶ ἐν
32 Σικλάγ καὶ ἐν Βαιθμαρχαβὼθ καὶ ἐν Ἀοάρσουσιμ καὶ ἐν Βαιθθηρεῖ καὶ ἐν Σααραεὶμ· Αὗται ἦσαν αἱ πόλεις
33 αὐτῶν ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Δαβὶδ. Καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν ἦσαν, Ἡτάμ καὶ Ἀεὶν, Ῥιμμὼν καὶ Θοχὲν καὶ Ἀσάν,
34, 35 πέντε πόλεις· καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν αἱ πέραν τούτων τῶν πόλεων, μέχρι Βάαλ. Αὗται ἦσαν αἱ κατοικήσεις
αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ γενεὰς διαίρεσις αὐτῶν. Καὶ Μεσωβάβ καὶ Ἰαμλήχ καὶ Ἰωσὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμασία, καὶ Ἰωήλ
36 καὶ Ἰηοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσιβία, υἱοῦ τοῦ Σεραῖα, υἱοῦ τοῦ Ἀσιήλ, καὶ Ἐλιωνάϊ καὶ Ἰαακωβά καὶ Ἰεσοχαῖος καὶ
37 Ἀσαῖος καὶ Ἀδιήλ καὶ Ἰεσιμὴλ καὶ Βεναῖος καὶ Ζιζὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σιφεί, υἱοῦ τοῦ Ἀλλόν, υἱοῦ τοῦ Ἰεδαῖα, υἱοῦ
38 τοῦ Σιμρί, υἱοῦ τοῦ Σεμαῖα· οὗτοι οἱ κατ' ὄνομα μνημονευθέντες ἦσαν ἄρχοντες εἰς τὰς συγγενείας αὐτῶν·
39 καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων αὐτῶν ηὐξήθη εἰς πλῆθος. Καὶ ὑπῆγαν ἕως τῆς εἰσόδου Γεδώρ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς
40 κοιλάδος, διὰ νὰ ζητήσωσι βοσκὴν εἰς τὰ ποιμνία αὐτῶν· καὶ εὗρηκαν βοσκὴν παχεῖαν καὶ καλὴν, καὶ ἡ γῆ
41 ἦτο εὐρύχωρος καὶ ἥσυχος καὶ εἰρηνικὴ· διότι οἱ πρότερον κατοικοῦντες ἐκεῖ ἦσαν ἐκ τοῦ Χάμ. Καὶ οὗτοι οἱ
γεγραμμένοι κατ' ὄνομα ἦλθον ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐπάταξαν τὰς σκηνὰς αὐτῶν
καὶ τοὺς ἐκεῖ εὐρεθέντας Μιναίους, καὶ ἠφάνισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν·
42 διότι ἦτο ἐκεῖ βοσκὴ διὰ τὰ ποιμνία αὐτῶν. Καὶ ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Συμεὼν, πεντακόσιοι ἄνδρες ὑπῆγαν
43 εἰς τὸ ὄρος Σηεὶρ, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Φελατίαν καὶ Νεαρίαν καὶ Ῥεφαῖαν καὶ Ὀζιήλ, υἱοὺς τοῦ
Ἰεσεὶ· καὶ ἐπάταξαν τὸ ὑπόλοιπον τῶν Ἀμαληκιτῶν τὸ διασωθέν, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
5 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ, διότι οὗτος ἦτο ὁ πρωτότοκος· ἐπειδὴ ὅμως ἐμίανε τὴν
κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, υἱοῦ τοῦ Ἰσραὴλ· πλὴν
2 οὐχὶ διὰ νὰ ἔχη τὰ πρωτοτόκια ὡς πρὸς τὴν γενεαλογίαν· διότι ὁ Ἰούδας ὑπερίσχυσε ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς
3 αὐτοῦ, ὥστε ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐξέλθῃ ὁ ἡγούμενος· τὰ πρωτοτόκια ὅμως ἦσαν τοῦ Ἰωσήφ· οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν
4 πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν Ἀνὼχ καὶ Φαλλοῦ, Ἑσρὼν καὶ Χαρμί. υἱοὶ τοῦ Ἰωήλ, Σεμαῖας υἱὸς τούτου, Γῶγ
5, 6 υἱὸς τούτου, Σιμεὶ υἱὸς τούτου, Μιχὰ υἱὸς τούτου, Ῥεαῖα υἱὸς τούτου, Βάαλ υἱὸς τούτου, Βεηρά υἱὸς τούτου,
7 τὸν ὁποῖον μετῴκησεν ὁ Θεοφάνης βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· οὗτος ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ῥουβηνιτῶν. Καὶ
8 τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ὅτε ἡ γενεαλογία τῶν γενεῶν αὐτῶν ἀπληριθμήθη, οἱ ἀρχηγοὶ
9 ἦσαν Ἰεὶήλ καὶ Ζαχαρίας, καὶ Βελά ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζάζ, υἱοῦ τοῦ Σεμά, υἱοῦ τοῦ Ἰωήλ· οὗτος κατῴκησεν ἐν
10 Ἀροήρ καὶ ἕως Νεβὼ καὶ Βάαλμεών· καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατῴκησεν ἕως τῆς εἰσόδου τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ
11 Εὐφράτου ποταμοῦ· διότι τὰ κτήνη αὐτῶν εἶχον πληθυνθῇ ἐν τῇ γῇ Γαλαάδ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σαοὺλ
12, 13 ἔκαμον πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς, οἵτινες ἔπесον διὰ τῆς χειρὸς αὐτῶν· καὶ κατῴκησαν ἐν ταῖς σκηναῖς
αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ ἀνατολικὸν τῆς Γαλαάδ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ κατῴκησαν κατέναντι αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ Βασάν
14 ἕως Σαλχά· Ἰωήλ ὁ ἀρχηγὸς καὶ Σαφάμ ὁ δευτέρος, καὶ Ἰαναῖ καὶ Σαφάτ, ἐν Βασάν. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐκ
τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν, Μιχαὴλ καὶ Μεσουλλάμ καὶ Σεβά καὶ Ἰωράμ καὶ Ἰαχάν καὶ Ζιὲ καὶ Ἐβερ,
ἐπτά. οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀβιχαὶλ υἱοῦ τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ἰαροά, υἱοῦ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μιχαήλ,

υιού τοῦ Ἰεσοαῖ, υιού τοῦ Ἰαδῶ, υιού τοῦ Βούζ. Ἀχὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβδιήλ, υιού τοῦ Γουνί, ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ κατώκησαν ἐν Γαλαάδ, ἐν Βασάν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς περικύριοις Σαρὼν, ἕως τῶν ὁρίων αὐτῶν. Πάντες οὗτοι ἀπηριθμήθησαν κατὰ τὴν γενεαλογίαν αὐτῶν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωθὰμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰεροβοὰμ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ οἱ Γαδίται καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ἐκ τῶν δυνατῶν, ἄνδρες φέροντες ἀσπίδα καὶ μάχαιραν καὶ ἐντεινοντες τόξον καὶ γεγυμνασμένοι εἰς πόλεμον, ἦσαν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα, ἐξερχόμενοι εἰς πόλεμον. Καὶ ἔκαμνον πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ Ἰετουραίους καὶ Ναφισαίους καὶ Νοδαβαίους. Καὶ ἐβοηθήθησαν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτῶν· διότι πρὸς τὸν Θεὸν ἐβόησαν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἠχημαλώτισαν τὰ κτήνη αὐτῶν, τὰς καμήλους αὐτῶν πεντήκοντα χιλιάδας, καὶ πρόβατα διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, καὶ ὄνους δύο χιλιάδας, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ἑκατὸν χιλιάδας. Διότι πολλοὶ ἔπεσον τεθνατωμένοι, ἐπειδὴ ὁ πόλεμος ἦτο ἐκ Θεοῦ. Καὶ κατώκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς μετοικεσίας. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς φυλῆς Μανασσῆ κατώκησαν ἐν τῇ γῇ· οὗτοι ἠῤῥησαν ἀπὸ Βασάν ἕως Βάαλέρμων καὶ Σενεὶρ καὶ ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν· Ἐφὲρ καὶ Ἰεσεὶ καὶ Ἐλιήλ καὶ Ἀζριήλ καὶ Ἰερεμίας καὶ Ὡδουΐας καὶ Ἰαδιήλ, ἄνδρες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄνδρες ὀνομαστοὶ, ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ ἐστάθησαν παραβάται κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν κατόπιν τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἠφάνισεν ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ διήγειρε τὸ πνεῦμα τοῦ Φοῦλ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θελγάθφελνασάρ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ μετώκισεν αὐτούς, τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ τοὺς Γαδίτας καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς Ἀλά καὶ εἰς Ἀβὼρ καὶ εἰς Ἀρά καὶ εἰς τὸν ποταμὸν Γωζάν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ ἦσαν Γηρσὼν, Καάθ καὶ Μεραρί. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμράμ, Ἰσαάρ καὶ Χεβρών καὶ Ὁζιήλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀμράμ, Ἀαρὼν καὶ Μωϋσῆς καὶ ἡ Μαριάμ. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. Ὁ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Φινεές, ὁ Φινεὺς ἐγέννησε τὸν Ἀβισσουά, καὶ Ἀβισσουά ἐγέννησε τὸν Βουκκί, καὶ Βουκκὶ ἐγέννησε τὸν Ὁζὶ, καὶ Ὁζὶ ἐγέννησε τὸν Ζεραΐαν, καὶ Ζεραΐας ἐγέννησε τὸν Μεραϊώθ, Μεραϊώθ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρίαν, καὶ Ἀμαρίας ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ, καὶ Ἀχιτώβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάας, καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανάν, καὶ Ἰωανάν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, οὗτος εἶναι ὁ ἱερατεύσας ἐν τῷ ναφ, τὸν ὅποιον ὠκοδόμησεν ὁ Σολομών ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἀμαρίαν, καὶ Ἀμαρίας ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ, καὶ Ἀχιτώβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Σαλλούμ, καὶ Σαλλούμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν, καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Σεραΐαν, καὶ Σεραΐας ἐγέννησε τὸν Ἰωσεδέκ, καὶ Ἰωσεδέκ ὑπῆγεν εἰς τὴν μετοικεσίαν, ὅτε ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ μετοικισθῇ ὁ Ἰούδας καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ διὰ χειρὸς τοῦ Ναβουχοδονόσορ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ, Γηρσὼν, Καάθ καὶ Μεραρί. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Γηρσὼν· Λιβνὶ καὶ Σιμεΐ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμράμ καὶ Ἰσαάρ καὶ Χεβρών καὶ Ὁζιήλ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλί καὶ Μουσί. Καὶ αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Λευιτῶν κατὰ τὰς πατριάς αὐτῶν. τοῦ Γηρσὼν, Λιβνὶ υἱὸς τούτου, Ἰαάθ υἱὸς τούτου, Ζιμμά υἱὸς τούτου, Ἰωάχ υἱὸς τούτου, Ἰδδῶ υἱὸς τούτου, Ζερά υἱὸς τούτου, Ἰεθραὶ υἱὸς τούτου. Οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμμιναδάβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορέ υἱὸς τούτου, Ἀσεὶρ υἱὸς τούτου, Ἐλκανά υἱὸς τούτου, καὶ Ἐβιασάφ υἱὸς τούτου, καὶ Ἀσεὶρ υἱὸς τούτου, Ταχάθ υἱὸς τούτου, Οὐριήλ υἱὸς τούτου, Ὁζίας υἱὸς τούτου, καὶ Σαούλ υἱὸς τούτου. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλκανά, Ἀμασαὶ καὶ Ἀχιμώθ. Καὶ Ἐλκανά· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλκανά, Σουφὶ υἱὸς τούτου, καὶ Ναχάθ υἱὸς τούτου, Ἐλιάβ υἱὸς τούτου, Ἰεροάμ υἱὸς τούτου, Ἐλκανά υἱὸς τούτου. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σαμουήλ, Βασνὶ ὁ πρωτότοκος καὶ Ἀθιά. Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλί, Λιβνὶ υἱὸς τούτου, Σιμεΐ υἱὸς τούτου, Οὐζά υἱὸς τούτου, Σιμαά υἱὸς τούτου, Ἀγγία υἱὸς τούτου, Ἀσαΐας υἱὸς τούτου. Καὶ οὗτοι εἶναι τοὺς ὁποίους κατέστησεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς μουσικῆς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ἡ κιθαρὰ εὐρηκεν ἀνάπαυσιν. Καὶ ὑπηρετοῦν ἐμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὲ ψαλτῳδίας, ἕως οὗ ὁ Σολομών ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ τότε κατεστάθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖν αὐτῶν, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ κατασταθέντες, μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Κααθιτῶν, Αἰμάν ὁ ψαλτῳδός, υἱὸς τοῦ Ἰωήλ, υἱὸς τοῦ Σαμουήλ, υἱὸς τοῦ Ἐλκανά, υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ, υἱὸς τοῦ Ἐλιήλ, υἱὸς τοῦ Θωά, υἱὸς τοῦ Σούφ, υἱὸς τοῦ Ἐλκανά, υἱὸς τοῦ Μαάθ υἱὸς τοῦ Ἀμασαί, υἱὸς τοῦ Ἐλκανά υἱὸς τοῦ Ἰωήλ, υἱὸς τοῦ Ἀζαρίου, υἱὸς τοῦ Σοφονίου, υἱὸς τοῦ Ταχάθ, υἱὸς τοῦ Ἀσεὶρ, υἱὸς τοῦ Ἐβιασάφ, υἱὸς τοῦ Κορέ, υἱὸς τοῦ Ἰσαάρ, υἱὸς τοῦ Καάθ, υἱὸς τοῦ Λευὶ υἱὸς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσάφ, ὁ ἱστάμενος ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ· Ἀσάφ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, υἱὸς τοῦ Σιμεά, υἱὸς τοῦ Μιχαήλ, υἱὸς τοῦ Βαασίου, υἱὸς τοῦ Μαλχίου, υἱὸς τοῦ Ἐθνεὶ υἱὸς τοῦ Ζερά, υἱὸς τοῦ Ἀδαΐα, υἱὸς τοῦ Ἐθάν, υἱὸς τοῦ Ζιμμά, υἱὸς τοῦ Σιμεΐ, υἱὸς τοῦ Ἰαάθ, υἱὸς τοῦ Γηρσὼν, υἱὸς τοῦ Λευὶ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, οἱ ἐξ ἀριστερῶν· Ἐθάν ὁ υἱὸς τοῦ Κεῖσι, υἱὸς τοῦ Ἀβδὶ, υἱὸς τοῦ Μαλλούχ, υἱὸς τοῦ Ἀσαβία, υἱὸς τοῦ Ἀμασία, υἱὸς τοῦ Χελκίου, υἱὸς τοῦ Ἀμσί, υἱὸς τοῦ Βανί, υἱὸς τοῦ Σαμεὶρ, υἱὸς τοῦ Μααλί, υἱὸς τοῦ Μουσί, υἱὸς τοῦ Μεραρί, υἱὸς τοῦ Λευὶ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται, διωρισμένοι εἰς πάσας τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐθυμιάζον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, διωρισμένοι εἰς πάσας τὰς ἐργασίας τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ εἰς τὸ νὰ κάμνωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὗτοι εἶναι

οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών· Ἐλεάζαρ υἱὸς τούτου, Φινεὸς υἱὸς τούτου, Ἀβισσουὰ υἱὸς τούτου, Βουκκὶ υἱὸς τούτου, Ὁζὶ υἱὸς τούτου, Ζεραῖος υἱὸς τούτου, Μεραϊῶθ υἱὸς τούτου, Ἀμαρίας υἱὸς τούτου, Ἀχιὼθ υἱὸς τούτου, Σαδὼκ υἱὸς τούτου, Ἀχιμάας υἱὸς τούτου. Καὶ αὗται εἶναι αἱ κατοικίαι αὐτῶν κατὰ τὰς κώμας αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών, ἐκ τῆς συγγενείας τῶν Κασαθιτῶν· διότι εἰς αὐτοὺς ἔπεσεν ὁ κληρὸς· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν Χεβρών ἐν γῇ Ἰούδα καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς. Τοὺς ἀγροὺς ὅμως τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν εἰς τὸν Χάλεθ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφοννῆ. Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών ἔδωκαν τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, τὴν Χεβρών, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου καὶ τὴν Λιβνὰ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Ἰαθεὶρ καὶ τὴν Ἑσθεμῶα καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἥλὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, τὴν Δεβεὶρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσάν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Βαίθσεμὲο καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαὰ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Ἀλεμέθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Ἀναθῶθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, δεκατρεῖς. Καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Καάθ, τοὺς ἐναπολειφθέντας, ἐδόθησαν κατὰ κληρὸν ἐκ τῆς συγγενείας ἑκατέρωσ φυλῆς καὶ ἐκ τῆς ἡμισείας φυλῆς, τῆς ἡμισείας τοῦ Μανασσῆ, δέκα πόλεις. Καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γηρῶμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἐν Βασάν, δεκατρεῖς πόλεις. εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρί, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἐδόθησαν διὰ κλήρου ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα πόλεις. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔδωκαν εἰς τοὺς Λευῖτας τὰς πόλεις ταύτας καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῶν. Καὶ ἔδωκαν κατὰ κληρὸν, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Βενιαμὴν, τὰς πόλεις ταύτας, ὀνομασθείσας κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Οἱ δὲ ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Καάθ ἔλαβον πόλεις τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ. Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὰς πόλεις τοῦ καταφυγίου, τὴν Συχέμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γεζέρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰοκμεὰμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαίθῶρων καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Αἰαλὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Γάθριμμὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· καὶ ἐκ τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἀνήρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βιλεὰμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· ταύτας ἔδωκαν εἰς τὰς συγγενείας τῶν ἐναπολειφθέντων τῶν υἱῶν Καάθ. εἰς τοὺς υἱοὺς Γηρῶμ ἔδωκαν, ἐκ τῆς συγγενείας τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ, τὴν Γωλάν ἐν Βασάν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσταρῶθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ τὴν Κεδὲο καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, τὴν Δαβράθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥαμῶθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀνεὶμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μασάλ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Χουκὼκ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥεῶθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κεδὲο ἐν Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀμμὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Κιριαθαΐμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς. Εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρί τοὺς ἐναπολειφθέντας ἔδωκαν, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ζαβουλὼν, τὴν Ῥιμμὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, τὴν Θαβῶρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· εἰς δὲ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πλησίον τῆς Ἰεριχώ, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἰορδάνου, ἔδωκαν, ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Κεδημῶθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μηφαὰθ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς· καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμῶθ ἐν Γαλαὰδ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μαχαναΐμ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἑσβὼν καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζήρ καὶ τὰ περὶχωρα αὐτῆς.

7, 2 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰσάχαρ ἦσαν Ὡλὰ καὶ Φουὰ, Ἰασοὺβ καὶ Σιμβρών, τέσσαρες. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὡλὰ, Ὁζὶ καὶ Ῥεφαῖα καὶ Ἰεριήλ καὶ Ἰαμαὶ καὶ Ἰεβσὰμ καὶ Σεμουήλ, ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν εἰς τὸν Ὡλὰ, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦτο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβὶδ, εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὁζὶ, Ἰζραΐας· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰζραΐα, Μιχαήλ καὶ Ὁθαδία καὶ Ἰωήλ καὶ Ἰεσία, πέντε, ἀρχηγοὶ πάντες. Καὶ μετ' αὐτῶν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τοὺς πατρικοὺς αὐτῶν οἴκους, ἦσαν τάγματα παραταττόμενα εἰς πόλεμον, τριάκοντα ἑξ χιλιάδες ἄνδρες· διότι ἀπέκτησαν πολλὰς γυναῖκας καὶ υἱούς. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, μεταξὺ πατρῶν τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Ἰσάχαρ, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, πάντες ἀπαριθμηθέντες κατὰ τὰς γενεαλογίας αὐτῶν, ὀγδοήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες. Οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμὴν, Βελά καὶ Βεχέρ καὶ Ἰεδιαήλ, τρεῖς. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βελά, Ἑσβὼν καὶ Ὁζὶ καὶ Ὁζιήλ καὶ Ἰεριμῶθ καὶ Ἰρί, πέντε, ἀρχηγοὶ πατρικῶν οἴκων, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἀπαριθμηθέντες κατὰ τὰς γενεαλογίας αὐτῶν, ἦσαν εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ τριάκοντα τέσσαρες. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βεχέρ, Ζεμιρά καὶ Ἰωὰς καὶ Ἐλιέζερ καὶ Ἐλιωνάϊ καὶ Ἀμρί καὶ Ἰεριμῶθ καὶ Ἀβιά καὶ Ἀναθῶθ, καὶ Ἀλαμέθ· πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Βεχέρ. Καὶ ἡ γενεαλογικὴ αὐτῶν ἀπαρίθμησις, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, ἦτο εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ τῶν πατρικῶν αὐτῶν οἴκων, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεδιαήλ, Βαλαάν· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βαλαάν, Ἰεσοὺς καὶ Βενιαμὴν καὶ Ἐχοὺδ καὶ Χαναανὰ καὶ Ζηθάν καὶ Ὑαρσεῖοι καὶ Ἀχισσάρ· πάντες οὗτοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεδιαήλ, ἀρχηγοὶ πατριῶν, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἦσαν δεκαεπτὰ χιλιάδες καὶ διακόσιοι, δυνάμενοι νὰ ἐκστρατεύωσιν εἰς πόλεμον. Καὶ Σουφὶμ καὶ Οὐπίμ, υἱοὶ τοῦ Ἰρ· καὶ υἱοὶ τοῦ Ἀχέρ, Οὐσίμ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφθαλὶ, Ἰασιήλ καὶ Γουνὶ καὶ Ἰεσέρ καὶ Σαλλοὺμ, υἱοὶ τῆς Βαλλὰς. Οἱ υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ, Ἀσριήλ, τὸν ὁποῖον ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐγέννησεν· ἡ δὲ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύριοις ἐγέννησε τὸν Μαχεὶρ πατέρα τοῦ Γαλαὰδ· καὶ ὁ Μαχεὶρ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Οὐπίμ καὶ Σουφίμ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν ἦτο Μααχά· τοῦ δευτέρου δὲ τὸ ὄνομα ἦτο Σαλπαὰδ· καὶ ὁ Σαλπαὰδ ἐγέννησε θυγατέρας. Καὶ ἡ Μααχά ἡ γυνὴ τοῦ Μαχεὶρ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦτο Σαρές· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, Οὐλάμ καὶ Ῥακέμ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Οὐλάμ, Βεδάν. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ τοῦ Μαχεὶρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ. Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀμμολεκὲθ ἐγέννησε τὸν Ἰσοὺδ καὶ

τὸν Ἀβιέζερ καὶ τὸν Μασαλά. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σεμιδά ἦσαν Ἀχιάν καὶ Συχέμ καὶ Λικχί καὶ Ἀνιάμ. Καὶ οἱ υἱοὶ 19, 20
τοῦ Ἐφραΐμ, Σουθαλά καὶ Βερέδ υἱὸς τούτου, καὶ Ταχάθ υἱὸς τούτου, καὶ Ἐλεαδά υἱὸς τούτου, καὶ Ταχάθ 21
υἱὸς τούτου, καὶ Ζαβάδ υἱὸς τούτου, καὶ Σουθαλά υἱὸς τούτου, καὶ Ἐσέρ καὶ Ἐλεάδ· ἐθανάτωσαν δὲ αὐτοὺς 22
οἱ ἄνδρες τῆς Γάθ, οἱ γεννηθέντες ἐν τῷ τόπῳ, διότι κατέβησαν νὰ λάβωσι τὰ κτήνη αὐτῶν. Καὶ Ἐφραΐμ ὁ 23
πατὴρ αὐτῶν ἐπένθησεν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν. Ὑστερον 24
εἰσῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἥτις συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά, 25
ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἐν συμφορᾷ συμβάσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦτο Σεερά, ἥτις ὠκοδόμησε 26
τὴν Βαϊθώρων, τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω, καὶ τὴν Οὐζένσεερά. Καὶ Ῥεφά ἦτο υἱὸς τούτου, καὶ Ῥεσέφ καὶ Θελά 27
υἱοὶ τούτου, καὶ Ταχάν υἱὸς τούτου, Λααδάν υἱὸς τούτου, Ἀμμιούδ υἱὸς τούτου, Ἐλισαμά υἱὸς τούτου, Ναυῆ 28
υἱὸς τούτου, Ἰησοῦς υἱὸς τούτου. Αἱ δὲ ἰδιοκτησίαι αὐτῶν καὶ αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἦσαν Βαϊθήλ καὶ αἱ κῶμαι 29
αὐτῆς, καὶ κατὰ ἀνατολὰς Νααράν, καὶ κατὰ δυσμὰς Γέζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχέμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, 30
ἕως Γάζης καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς· καὶ εἰς τὰ ὅρια τῶν υἱῶν Μανασσῆ Βαϊθάν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θασανὰχ 31
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μεγιδδὼ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δῶρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς. Ἐν ταῦταις κατώκησαν οἱ υἱοὶ 32
Ἰωσήφ υἱοῦ Ἰσραὴλ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήρ, Ἰεμνὰ καὶ Ἰεσσουὰ καὶ Ἰεσσουαῖ καὶ Βεριά καὶ Σερά ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. 33
Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βεριά, Ἐβερ καὶ Μαλχὴλ, ὅστις εἶναι ὁ πατὴρ Βιρζαβίθ. Καὶ ὁ Ἐβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλήτ καὶ 34
τὸν Σωμήρ καὶ τὸν Χωθάμ καὶ τὴν Σουὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαφλήτ, Φασάχ καὶ Βιμάλ καὶ 35
Ἀσουάθ· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαφλήτ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σωμήρ, Ἀχὶ καὶ Ῥωγά, Ἰεχουβά καὶ Ἀράμ. Καὶ οἱ 36
υἱοὶ Ἐλέμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Σωφὰ καὶ Ἰεμνὰ καὶ Σελλῆς καὶ Ἀμάλ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Σωφὰ, Σουὰ καὶ Ἀρνεφέρ 37
καὶ Σωγάλ καὶ Βερί καὶ Ἰεμρά, Βοσὸρ καὶ Ὡδ καὶ Σαμμά καὶ Σιλισὰ καὶ Ἰθράν καὶ Βεηρά. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ 38
Ἰεθέρ, Ἰεφοννὴ καὶ Φισπά καὶ Ἀρά. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Οὐλλά, Ἀράχ καὶ Ἀνιήλ καὶ Ῥισιά. Πάντες οὗτοι ἦσαν 39
οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήρ, ἀρχηγοὶ πατρικῶν οἴκων, ἐκλεκτοί, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, πρῶτοι ἀρχηγοί. Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, 40
κατὰ τὴν γενεαλογίαν αὐτῶν, ὅσοι ἦσαν ἄξιοι νὰ παραταχθῶσιν εἰς μάχην, ἦτο εἰκοσιῆς χιλιάδες ἄνδρες.

Ὁ δὲ Βενιαμὴν ἐγέννησε Βελά τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ, Ἀσθήλ τὸν δεύτερον καὶ Ἀαρά τὸν τρίτον, Νωὰ τὸν 8, 2
τέταρτον καὶ Ῥαφὰ τὸν πέμπτον. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βελά ἦσαν, Ἀδδάρ καὶ Γηρά καὶ Ἀβιούδ καὶ Ἀβισσουὰ καὶ 3, 4
Νααμάν καὶ Ἀχωὰ καὶ Γηρά καὶ Σεφουφάν καὶ Οὐράμ. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐχούδ, οἵτινες ἦσαν 5, 6
ἀρχηγοὶ πατριῶν εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν Γαθαὰ καὶ μετοικισθέντας εἰς Μαναχάθ· καὶ Νααμάν καὶ Ἀχιά 7
καὶ Γηρά, ὅστις μετόικισεν αὐτούς, καὶ ἐγέννησε τὸν Οὐζὰ καὶ τὸν Ἀχιούδ. Καὶ ὁ Σααραΐμ ἐγέννησεν υἱοῦς 8
ἐν τῇ γῇ Μωάβ, ἀφοῦ ἀπέβαλε τὴν Οὐσίμ καὶ τὴν Βααρά, τὰς γυναῖκας αὐτοῦ· καὶ ἐγέννησεν, ἐκ τῆς Ὁδὸς 9
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὸν Ἰωβάβ καὶ τὸν Σιδιὰ καὶ τὸν Μησὰ καὶ τὸν Μαλχάμ καὶ τὸν Ἰεοῦς καὶ τὸν Σαχιά καὶ 10
τὸν Μιρμά· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἀρχηγοὶ πατριῶν. Ἐκ δὲ τῆς Οὐσίμ εἶχε γεννήσει τὸν Ἀδιτώβ καὶ τὸν 11
Ἐλφαάλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλφαάλ ἦσαν Ἐβερ καὶ Μισαάμ καὶ Σαμέρ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν Ὠνὼ καὶ τὴν 12
Λῶδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· καὶ ὁ Βεριά καὶ ὁ Σεμά οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ πατριῶν εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν 13
Αἰαλῶν· οὗτοι ἐξεδιώξαν τοὺς κατοίκους τῆς Γάθ· καὶ Ἀχιώ, Σασάκ καὶ Ἰερεμῶθ καὶ Ζεβαδίας καὶ Ἀράδ καὶ 14, 15
Ἀδέρ, καὶ Μιχαήλ καὶ Ἰεσπὰ καὶ Ἰωχὰ υἱοὶ τοῦ Βεριά· καὶ Ζεβαδίας καὶ Μεσουλλάμ καὶ Ἐζεκὶ καὶ Ἐβερ 16, 17
καὶ Ἰμεραΐ καὶ Ἰεζλιὰ καὶ Ἰωβάβ, υἱοὶ τοῦ Ἐλφαάλ· καὶ Ἰακείμ καὶ Ζιχρί καὶ Ζαβδί καὶ Ἐλιηναΐ καὶ Ζιλθαΐ 18, 19, 20
καὶ Ἐλιήλ καὶ Ἀδαΐας καὶ Βεραΐα καὶ Σιμράθ, υἱοὶ τοῦ Σεμά· καὶ Ἰεσφάν καὶ Ἐβερ καὶ Ἐλιήλ καὶ Ἀδδών 21, 22, 23
καὶ Ζιχρί καὶ Ἀνάν καὶ Ἀνανίας καὶ Ἐλάμ καὶ Ἀνωθιὰ καὶ Ἰεφεδία καὶ Φανουήλ υἱοὶ τοῦ Σασάκ· καὶ 24, 25, 26
Σαμσεραΐ καὶ Σεαρία καὶ Γοθολία καὶ Ἰαρεσία καὶ Ἡλιά καὶ Ζιχρί, υἱοὶ τοῦ Ἰεροάμ. οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ 27, 28
πατριῶν, ἀρχηγοὶ κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν. οὗτοι κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ Γαθαὼν κατώκησεν ὁ 29
πατὴρ Γαθαὼν, τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἦτο Μασά· καὶ ὁ πρωτότοκος υἱὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀδδών, ἔπειτα 30
Σοὺρ καὶ Κεῖς καὶ Βάαλ καὶ Ναδάβ καὶ Γεδώρ καὶ Ἀχιώ καὶ Ζαχέρ καὶ Μικλῶθ ὁ γεννήσας τὸν Σιμεά. Καὶ 31, 32
οὗτοι ἔτι κατώκησαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ Νήρ 33
ἐγέννησε τὸν Κεῖς, καὶ Κεῖς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Μαλχισοῦε καὶ τὸν 34
Ἀθιναδάβ καὶ τὸν Ἑσβαάλ. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν ἦτο ὁ Μεριβθαάλ· καὶ ὁ Μεριβθαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά. 35
Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μιχά ἦσαν Φιθὼν καὶ Μελέχ καὶ Θαραὰ καὶ Ἀχαζ. Καὶ ὁ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἰωαδά· καὶ 36
ὁ Ἰωαδά ἐγέννησε τὸν Ἀλεμέθ καὶ τὸν Ἀζμαβέθ καὶ τὸν Ζιμβρί· καὶ Ζιμβρί ἐγέννησε τὸν Μοσά. καὶ Μοσά 37
ἐγέννησε τὸν Βινεά· Ῥαφά, υἱὸς τούτου· Ἐλεασά, υἱὸς τούτου· Ἀσήλ, υἱὸς τούτου. Καὶ ὁ Ἀσήλ εἶχεν ἕξ υἱούς, 38
τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· Ἀζρικόμ, Βοχεροῦ καὶ Ἰσμαήλ καὶ Σεαρία καὶ Ὁθαδία καὶ Ἀνάν· πάντες 39
οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσέκ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦσαν Οὐλάμ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, 40
Ἰεοῦς ὁ δεύτερος καὶ Ἐλιφελὲς ὁ τρίτος. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Οὐλάμ ἦσαν ἄνδρες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἐντείνοντες 40
τόξον καὶ ἔχοντες πολλοὺς υἱοὺς καὶ υἱοὺς υἱῶν, ἑκατὸν πενήκοντα. Πάντες οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν.

Οὕτω πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἀπληριθμήθη κατὰ γενεαλογίας· καὶ ἰδού, εἶναι καταγεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν 9
βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. Μετοκίσθησαν δὲ εἰς τὴν Βαβυλῶνα διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Καὶ οἱ πρῶτοι 2
κάτοικοι οἱ ἐν ταῖς ἰδιοκτησίαις αὐτῶν, ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἦσαν οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται καὶ 3
οἱ Νεθινεῖμ. Καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ κατώκησαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν καὶ ἐκ τῶν υἱῶν 4
Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ, Γουθαΐ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ, υἱοῦ τοῦ Ἀμρί, υἱοῦ τοῦ Ἰμρί, υἱοῦ τοῦ Βανί, ἐκ τῶν 5
υἱῶν τοῦ Φαρέσ υἱοῦ τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐκ τῶν Σηλωνιτῶν, Ἀσαΐας ὁ πρωτότοκος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐκ 6
τῶν υἱῶν τοῦ Ζερά, Ἰεουήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἑξακόσιοι ἐπενήκοντα. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Σαλλοῦ ὁ 7
υἱὸς τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Ὡδουΐα, υἱοῦ τοῦ Ἀσενουά, καὶ ὁ Ἰεβνιά υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ, καὶ ὁ Ἡλὰ υἱὸς τοῦ 8

9 Ὁζὶ, υἱοῦ τοῦ Μιχρί, καὶ ὁ Μεσουλλάμ υἱὸς τοῦ Σεφατία, υἱοῦ τοῦ Ῥαγουήλ, υἱοῦ τοῦ Ἰβνιά· καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, ἐννεακόσιοι πενήκοντα ἔξ. Πάντες οὗτοι οἱ ἄνδρες ἦσαν ἀρχηγοὶ πατριῶν,
10, 11 κατὰ τοὺς πατρικοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων, Ἰεδαΐας καὶ Ἰωῖαρεῖθ καὶ Ἰαχεὶν καὶ Ἀζαρία ὁ υἱὸς
τοῦ Χελκία, υἱοῦ τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Σαδώκ, υἱοῦ τοῦ Μεραϊώθ, υἱοῦ τοῦ Ἀχιτώθ, ἄρχων τοῦ οἴκου τοῦ
12 Θεοῦ· καὶ Ἀδαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροάμ, υἱοῦ τοῦ Πασχώρ, υἱοῦ τοῦ Μαλχίου, καὶ Μαασαὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδιήλ,
13 υἱοῦ τοῦ Ἰαζηρά, υἱοῦ τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Μεσιλλεμίθ, υἱοῦ τοῦ Ἰμμήρ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἀρχηγοὶ
τῶν πατρικῶν οἴκων αὐτῶν, χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄξιοι διὰ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας
14 τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, Σεμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσσοῦβ, υἱοῦ τοῦ Ἀζρικάμ, υἱοῦ τοῦ Ἀσαβία,
15 ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί· καὶ Βακβακάρ, Ἐρὸς καὶ Γαλάλ καὶ Μαθθανίας ὁ υἱὸς τοῦ Μιχά, υἱοῦ τοῦ Ζιχρί, υἱοῦ
16 τοῦ Ἀσάφ· καὶ Ὁθαδία ὁ υἱὸς τοῦ Σεμαΐα, υἱοῦ τοῦ Γαλάλ, υἱοῦ τοῦ Ἰεδουθού, καὶ Βαραχίας ὁ υἱὸς τοῦ
17 Ἀσά, υἱοῦ τοῦ Ἐλκανά, ὁ κατοικήσας ἐν ταῖς κώμαις τῶν Νετωφαθιτῶν. οἱ δὲ θυρωροὶ ἦσαν Σαλλοῦμ καὶ
18 Ἀκχούθ καὶ Ταλμών καὶ Ἀχιμάν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν· ὁ Σαλλοῦμ ἦτο ὁ ἄρχων· οὗτοι μέχρι τοῦ νῦν ἦσαν ἐν
19 τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολὰς θυρωροὶ κατὰ τὰ τάγματα τῶν υἱῶν τοῦ Λευΐ. Καὶ Σαλλοῦμ ὁ υἱὸς τοῦ
Κωρή, υἱοῦ τοῦ Ἐβιασάφ, υἱοῦ τοῦ Κορέ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οἱ Κορίται,
ἦσαν ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, φύλακες τῶν πυλῶν τῆς σκηνῆς· καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ
20 τοῦ Κυρίου, ἦσαν φύλακες τῆς εισόδου. Καὶ Φινεὸς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ Κύριος, ἦτο
21 ἄρχων ἐπ' αὐτοὺς τὸ πρότερον. Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Μεσελεμία ἦτο πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
22 μαρτυρίου. Πάντες οὗτοι, οἱ ἐκλελεγμένοι διὰ τὰ ἔργα ἦσαν πυλωροὶ τῶν θυρῶν, ἦσαν διακόσιοι δώδεκα. Οὗτοι
ἦσαν ἀπριθμημένοι κατὰ γενεαλογίαν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Σαμουὴλ ὁ βλέπων
23 εἶχον καταστήσει εἰς τὸ ὑπουργημα αὐτῶν. Καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἶχον τὴν ἐπιστάσιν τῶν πυλῶν τοῦ
24 οἴκου τοῦ Κυρίου, τοῦ οἴκου τῆς σκηνῆς, διὰ τὰ φυλάττωσι. πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν οἱ πυλωροί,
25 πρὸς ἀνατολὰς, πρὸς δυσμὰς, πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν,
26 ἔπρεπε νὰ ἔρχωνται κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τοὺς διωρισμένους καιροὺς μετὰ τούτων. Διότι οἱ Λευῖται οὗτοι,
οἱ τέσσαρες ἀρχιπύλωροι, ἔμενον εἰς τὸ ὑπουργημα αὐτῶν καὶ εἶχον τὴν ἐπιστάσιν τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν
27 θησαυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Καὶ διενυκτέρευον πέραν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, διότι ἡ φυλακὴ ἦτο ἐπ' αὐτούς,
28 καὶ αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ ἀνοίγωσιν αὐτὸν καθ' ἑκάστην πρωΐαν. Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν εἶχον τὴν ἐπιστάσιν τῶν
29 λειτουργικῶν σκευῶν, διότι κατὰ ἀριθμὸν εἰσέφερον αὐτὰ καὶ κατὰ ἀριθμὸν ἐξέφερον αὐτά. Ἐξ αὐτῶν ἔτι
ἦσαν διωρισμένοι ἐπὶ τῶν ἄλλων σκευῶν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν σκευῶν τῶν ἱερῶν καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως καὶ τοῦ
30 οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τῶν ἀρωμάτων. Καὶ τινες ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων κατεσκευάζον
31 τὸ μύρον τὸ ἀρωματικόν. Καὶ Ματθαίας, ὁ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, ὁ πρωτότοκος Σαλλοῦμ τοῦ Κορίτου, εἶχε τὴν
32 ἐπιστάσιν τῶν τηγανιζομένων πραγμάτων. Καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Κασαθιτῶν, ἦσαν
33 ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, διὰ τὰ ἐτοιμάζωσιν αὐτοὺς κατὰ σάββατον. Καὶ ἐκ τούτων ἦσαν οἱ ψαλτωδοί,
ἀρχηγοὶ πατριῶν τῶν Λευϊτῶν, οἵτινες ἔμενον ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἐλεύθεροι· διότι ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ ἔργον
34 τοῦτο ἡμέραν καὶ νύκτα. οὗτοι ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν· οὗτοι οἱ
35 ἀρχηγοὶ κατόικουν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἐν Γαθαὼν κατώκησεν ὁ πατὴρ Γαθαὼν, ὁ Ἰεχὶήλ, τὸ δὲ ὄνομα τῆς
36 γυναικὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά· καὶ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ υἱὸς ἦτο Ἀβδών, ἔπειτα Σοῦρ καὶ Κεῖς καὶ Βάαλ καὶ
37, 38 Νῆρ καὶ Ναδάθ καὶ Γεδώρ καὶ Ἀχιὼ καὶ Ζαχαρίας καὶ Μικλῶθ· καὶ ὁ Μικλῶθ ἐγέννησε τὸν Σιμεάμ. Καὶ οὗτοι
39 ἔτι κατόικησαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀντικρὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ Νῆρ ἐγέννησε τὸν
Κεῖς, καὶ ὁ Κεῖς ἐγέννησε τὸν Σαοῦλ, καὶ ὁ Σαοῦλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Μαλχίσουε καὶ τὸν Ἀθιναδάθ
40, 41 καὶ τὸν Ἑσθαάλ. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν ἦτο ὁ Μεριβθαάλ· καὶ ὁ Μεριβθαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά. Καὶ οἱ υἱοὶ
42 τοῦ Μιχά ἦσαν Φιθὼν καὶ Μελέχ καὶ Θαραά, καὶ Ἀχαζ ὁ γεννήσας τὸν Ἰαρά· καὶ Ἰαρά ἐγέννησε τὸν Ἀλεμέθ,
43 καὶ τὸν Ἀζμαβέθ καὶ τὸν Ζιμβρί· καὶ Ζιμβρί ἐγέννησε τὸν Μοσά. καὶ Μοσά ἐγέννησε τὸν Βινεά· καὶ Ῥεφαΐα
44 ἦτο υἱὸς τούτου. ὁ Ἐλεασά υἱὸς τούτου· Ἀσὴλ υἱὸς τούτου. Ὁ δὲ Ἀσὴλ εἶχεν ἕξ υἱούς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα
εἶναι ταῦτα· Ἀζρικάμ, Βοχεροῦ καὶ Ἰσμαὴλ καὶ Σεαρία καὶ Ὁθαδία καὶ Ἀνάν· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσὴλ.

10 Οἱ δὲ Φιλιισταῖοι ἐπολέμουν κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῶν
2 Φιλισταίων καὶ ἔπεσον πεφονευμένοι ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ. Καὶ καταφθάσαντες οἱ Φιλιισταῖοι ὀπίσω τοῦ Σαοῦλ
καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐπάταξαν οἱ Φιλιισταῖοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀθιναδάθ καὶ τὸν Μαλχίσουε, τοὺς
3 υἱοὺς τοῦ Σαοῦλ. Ἐθάρυνε δὲ ἡ μάχη ἐπὶ τὸν Σαοῦλ, καὶ ἐπέτυχον αὐτοῦ οἱ τοξοὶ, καὶ ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν
4 τοξοτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοῦλ πρὸς τὸν ὀπλοφόρον αὐτοῦ, Σύρε τὴν ῥομφαίαν σου καὶ διαπέρασόν με δι' αὐτῆς,
διὰ τὰ μὴ ἔλθωσιν οὗτοι οἱ ἀπερίτμητοι καὶ με ἐμπαίξωσι· πλὴν ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ δὲν ἤθελε· διότι ἐφοβεῖτο
5 σφόδρα. Ὅθεν ἔλαβεν ὁ Σαοῦλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτήν. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ ὅτι
6 ἀπέθανεν ὁ Σαοῦλ, ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἀπέθανεν· οὕτως ἀπέθανεν ὁ Σαοῦλ καὶ οἱ τρεῖς
7 υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἀπέθανεν ὁμοῦ. Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, οἱ ἐν τῇ κοιλάδι, ἰδόντες
8 ἔλθόντες οἱ Φιλιισταῖοι κατόικησαν ἐν αὐταῖς. Καὶ τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἦλθον οἱ Φιλιισταῖοι διὰ τὰ ἐκδύσσει τοὺς
9 πεφονευμένους, εὔρηκαν τὸν Σαοῦλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ. Καὶ ἐξέδυσαν
αὐτὸν καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων κύκλῳ,
10 διὰ τὰ διαδώσει τὴν ἀγγελίαν εἰς τὰ εἰδῶλα αὐτῶν καὶ εἰς τὸν λαόν. Καὶ ἀνέθεσαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ εἰς τὸν
11 οἶκον τῶν θεῶν αὐτῶν· καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Δαγὼν προσήλωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ἀκούσαντες δὲ πάντες

οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβείσγαλαδ πάντα ὅσα ἔκαμον οἱ Φιλισταῖοι εἰς τὸν Σαούλ, ἠγέρθησαν πάντες οἱ δυνατοὶ 12
 ἄνδρες καὶ ἐσήκωσαν τὸ σῶμα τοῦ Σαούλ καὶ τὰ σώματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὰ εἰς Ἰαβεὶς, καὶ 13
 ἔθαψαν τὰ ὀστέα αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρυὶν ἐν Ἰαβεὶς καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας. Οὕτως ἀπέθανεν ὁ Σαούλ, 13
 διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἠνόμησεν εἰς τὸν Κύριον, ἐναντίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον δὲν 14
 ἐφύλαξε· καὶ ἔτι διότι ἐζήτησεν ἄνθρωπον ἔχοντα πνεῦμα μαντείας, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ, καὶ δὲν ἠρώτησε τὸν 14
 Κύριον· διὰ τοῦτο ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔστρεψε τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί.

Τότε συνήχθη πᾶς ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών, λέγοντες, Ἰδοὺ, ὅσοι σου καὶ σὰρξ σου εἴμεθα. **11**
 Καὶ πρότερον ἔτι καὶ ὅτε ἐβασίλευεν ὁ Σαούλ, σὺ ἦσο ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ· καὶ πρὸς σὲ εἶπε 2
 Κύριος ὁ Θεὸς σου, σὺ θέλεις ποιᾶν τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν λαὸν 3
 μου τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών· καὶ ἔκαμεν 3
 ὁ Δαβὶδ συνθήκην μετ' αὐτῶν ἐν Χεβρών ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἔχρισαν τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, 4
 κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τὸν λαληθέντα διὰ τοῦ Σαμουὴλ. Καὶ ὑπῆγον ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς 4
 Ἱερουσαλήμ, ἥτις εἶναι ἡ Ἰερουσαλὴμ, ὅπου ἦσαν οἱ Ἰεβουσαῖοι, οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς 5
 Ἰερουσαλὴμ εἶπον πρὸς τὸν Δαβὶδ, Δὲν θέλεις εἰσελθεῖν ἐνταῦθα. Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον Σιών, ἥτις 5
 εἶναι ἡ πόλις Δαβὶδ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Ὅστις πρῶτος πατάξῃ τοὺς Ἰεβουσαίους, θέλει εἶσθαι ἀρχηγὸς καὶ 6
 στρατηγός. Πρῶτος δὲ ἀνέβη ὁ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σερουῖας, καὶ ἔγεινεν ἀρχηγός. Καὶ κατόκησεν ὁ Δαβὶδ ἐν 7
 τῷ φρουρίῳ· ὅθεν ὠνόμασαν αὐτὴν πόλιν Δαβὶδ. Καὶ ὠκοδόμησε τὴν πόλιν κυκλόθεν ἀπὸ Μιλλῶ καὶ κύκλῳ· 8
 καὶ ἐπεσκεύασεν ὁ Ἰωάβ τὸ ἐπίλοιπον τῆς πόλεως. Καὶ προσεχώρει ὁ Δαβὶδ μεγαλυνόμενος· καὶ ὁ Κύριος 9
 τῶν δυνάμεων ἦτο μετ' αὐτοῦ. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἰσχυρῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ Δαβὶδ, οἵτινες 10
 ἠγωνίσθησαν μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, μετὰ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτὸν βασιλέα, 11
 κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τὸν περὶ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰσχυρῶν τοὺς ὁποίους εἶχεν 11
 ὁ Δαβὶδ· Ἰασωβεάμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχμονί, πρῶτος τῶν ὀπλαρχηγῶν. Οὗτος σείων τὴν λόγχην αὐτοῦ ἐναντίον 12
 τριακοσίων, ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν μιᾷ μάχῃ. Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Δωδῶ· ὁ Ἀχωχίτης, ὅστις 12
 ἦτο εἰς ἕκ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν. Οὗτος ἦτο μετὰ τοῦ Δαβὶδ ἐν Φάσδαμμεῖμ, καὶ οἱ Φιλισταῖοι συνηθοροίσθησαν 13
 ἐκεῖ διὰ πόλεμον, ὅπου ἦτο μερίδιον ἀγροῦ πληρὸς κριθῆς· ὁ δὲ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων. 14
 Καὶ οὗτοι ἐστηλώθησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μεριδίου καὶ ἠλευθέρωσαν αὐτό καὶ ἐπάταξαν τοὺς Φιλισταίους· καὶ 14
 ὁ Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην. Κατέβησαν ἔτι τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχηγῶν εἰς τὴν πέτραν πρὸς τὸν 15
 Δαβὶδ, εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων ἐστρατοπέδευεν ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαεῖμ. 16, 17
 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἦτο τότε ἐν τῷ ὀχυρώματι καὶ ἡ φρουρὰ τῶν Φιλισταίων τότε ὁ ἐν Βηθλεέμ. Καὶ ἐπετόθησεν ὁ 16, 17
 Δαβὶς ὕδωρ καὶ εἶπε, Τίς ἤθελε μοὶ δώσει νὰ πῶ ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεέμ, τοῦ ἐν τῇ πύλῃ. Καὶ 18
 οἱ τρεῖς διασχίσαντες τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων, ἤντησαν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ 18
 πύλῃ, καὶ λαβόντες ἔφεραν πρὸς τὸν Δαβὶδ· πλην ὁ Δαβὶς δὲν ἠθέλησε νὰ πῇ αὐτό, ἀλλ' ἔκαμεν αὐτὸ σπονδὴν 19
 εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ παρὰ τοῦ Θεοῦ μου νὰ κάμω τοῦτο· θέλω πῖν τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν 19
 τούτων, οἵτινες ἐξέθεσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς κίνδυνον διότι μετὰ κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτῶν ἔφεραν αὐτό. Διὰ 20
 τοῦτο δὲν ἠθέλησε νὰ πῇ αὐτό· ταῦτα ἔκαμον οἱ τρεῖς ἰσχυροί. Καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, οὗτος ἦτο 20
 πρῶτος τῶν τριῶν· καὶ οὗτος σείων τὴν λόγχην αὐτοῦ ἐναντίον τριακοσίων, ἐθανάτωσεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτησεν 21
 ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν. Ἐκ τῶν τριῶν, ἦτο ἐνδοξότερος ὑπὲρ τοὺς δύο καὶ ἔγεινεν ἀρχηγὸς αὐτῶν· δὲν 21
 ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων. Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ὁ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ ἀπὸ Καβσεήλ, 22
 ὅστις ἔκαμε πολλὰ ἀνδραγαθήματα, οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο λεοντώδεις ἄνδρας τοῦ Μωάβ· οὗτος ἔτι κατέβη 23
 καὶ ἐπάταξε λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν ἡμέρᾳ χιόνος· οὗτος ἔτι ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα 23
 μεγάλου ἀναστήματος, πεντάπηχον· καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου ἦτο λόγχη ὥς ἀντίον ὕφαντοῦ· κατέβη δὲ 24
 πρὸς αὐτὸν μὲ ῥάβδον, καὶ ἀρπάσας τὴν λόγχην ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου ἐθανάτωσεν αὐτὸν διὰ τῆς ἰδίας 25
 αὐτοῦ λόγχης· ταῦτα ἔκαμε Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἀπέκτησεν ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν· 24
 ἰδοὺ, αὐτὸς ἐστάθη ἐνδοξότερος τῶν τριάκοντα, δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων· καὶ κατέστησεν 25
 αὐτὸν ὁ Δαβὶς ἐπὶ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ. Καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῶν στρατευμάτων ἦσαν Ἀσαή ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, 26
 Ἐλχανάν ὁ υἱὸς τοῦ Δωδῶ ἐκ τῆς Βηθλεέμ, Σαμμὺθ ὁ Ἀρουρίτης, Χελὸς ὁ Φελωνίτης, Ἰράς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰκκὴς 27, 28
 ὁ Θεκωΐτης, Ἀβιέζερ ὁ Αναθωθίτης, Σιββεχαΐ ὁ Χουσαθίτης, Ἰλαΐ ὁ Ἀχωχίτης, Μααραΐ ὁ Νετωφαθίτης, Χελὲδ ὁ 29, 30
 υἱὸς τοῦ Βαανὰ Νετωφαθίτης, Ἰθαΐ ὁ υἱὸς τοῦ Ριθαὶ ἐκ τῆς Γαθαὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν, Βεναΐας ὁ Πιραθωνίτης, 31
 Οὐραὶ ἐκ τῶν κοιλάδων Γαὰς, Ἀθιήλ ὁ Ἀρβαθίτης, Ἀζμαβὲθ ὁ Βααρουμίτης, Ἐλιαβὰ ὁ Σααλθωνίτης, οἱ υἱοὶ 32, 33, 34
 τοῦ Ἀσὴμ τοῦ Γιζονίτου, Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Σαγὴ ὁ Ἀραρίτης, Ἀχιὰμ υἱὸς τοῦ Σαχάρ ὁ Ἀραρίτης, Ἐλιφὰλ 35
 υἱὸς τοῦ Οὐρ, Ἐφὲρ ὁ Μεχηραθίτης, Ἀχιὰ ὁ Φελωνίτης, Ἐσὼρ ὁ Καρμηλίτης, Νααράι ὁ υἱὸς τοῦ Ἐσβαί, 36, 37
 Ἰωήλ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Νάθαν, Μιθάρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγηρί, Σελὲκ ὁ Ἀμμωνίτης, Νααράι ὁ Βηρωθαῖος, ὁ ὀπλοφόρος 38, 39
 τοῦ Ἰωάβ υἱοῦ τῆς Σερουῖας, Ἰράς ὁ Ἰεθρίτης, Γαρήβ Ἰεθρίτης, Οὐρία ὁ Χετταῖος, Ζαβὰδ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαλαί, 40, 41
 Ἀδινὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σιζὰ τοῦ Ρουβηνίτου, ἄρχων τῶν Ρουβηνιτῶν, καὶ τριάκοντα μετ' αὐτοῦ, Ἀνὰν ὁ υἱὸς τοῦ 42, 43
 Μααχὰ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ Μιθνίτης, Ὀζίας ὁ Ἀστερωθίτης, Σαμὰ καὶ Ἰεχιήλ οἱ υἱοὶ τοῦ Χωθὰν τοῦ Ἀροηρίτου, 44
 Ἰεδιαήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σιμρί καὶ Ἰωχὰ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θισίτης, Ἐλιήλ ὁ Μααβίτης καὶ Ἰεριβαὶ καὶ Ἰωσαυιά, οἱ 45, 46
 υἱοὶ τοῦ Ἐλναάμ, καὶ Ἰεθεμὰ ὁ Μωαβίτης, Ἐλιήλ καὶ Ὡβήδ καὶ Ἰασιήλ ὁ Μεσωβαΐτης. 47

Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἐλθόντες πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Σικλάγ, ἐνῶ ἦτο ἔτι κεκλεισμένος ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαούλ **12**
 υἱοῦ τοῦ Κεὶς, καὶ οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν, βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ, ὥπλισμένοι τόξῳ, μεταχειριζόμενοι καὶ 2

τὴν δεξιάν καὶ τὴν ἀριστεράν εἰς τὸ νὰ τοξεύωσι λίθους καὶ βέλη διὰ τοῦ τόξου, ὄντες ἐκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Σαούλ, ἐκ τοῦ Βενιαμίν· ὁ ἀρχηγὸς Ἀχιέζερ, ἔπειτα Ἰωᾶς, υἱοὶ τοῦ Σεμαῖ τοῦ Γαβααθίου· καὶ Ἰεζιὴλ καὶ Φελέτ, υἱοὶ τοῦ Ἀζμαβέθ· καὶ Βεραχά καὶ Ἰηοῦ ὁ Ἀναθωθίτης· καὶ Ἰσμαῖα ὁ Γαβαωνίτης, ἰσχυρὸς μεταξύ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα· καὶ Ἰερεμίας καὶ Ἰααζιὴλ καὶ Ἰωανάν καὶ Ἰωζαβὰδ ὁ Γεδηρωθίτης, Ἐλουζαΐ καὶ Ἰεριμὼθ καὶ Βααλία καὶ Σεμαρίας καὶ Σεφατίας ὁ Ἀρουφίτης· Ἐλκανὰ καὶ Ἰεσιὰ καὶ Ἀζαρεὴλ καὶ Ἰωεζέρ καὶ Ἰασωβεάμ, οἱ 7, 8 Κορίται, καὶ Ἰωηλὰ καὶ Ζεβαδίας, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεροάμ ἀπὸ Γεδώρ. Καὶ ἐκ τῶν Γαδιτῶν ἐχωρίσθησαν τινες καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς τὸ ὀχύρωμα ἐν τῇ ἐρήμῳ, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄνδρες παρατάξεως πολέμου, θυρεοφόροι καὶ λογχοφόροι, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρόσωπα λέοντος, εἰς δὲ τὴν ταχύτητα ὡς αἱ δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων· 9, 10, 11 Ἐσέρ ὁ ἄρχων, Ὁθαδία ὁ δευτέρος, Ἐλιάβ ὁ τρίτος, Μισμανὰ ὁ τέταρτος, Ἰερεμίας ὁ πέμπτος, Ἀτθαΐ ὁ ἕκτος, 12, 13, 14 Ἐλιὴλ ὁ ἕβδομος, Ἰωανάν ὁ ὄγδοος, Ἐλζαβὰδ ὁ ἔννατος, Ἰερεμίας ὁ δέκατος, Μαχβαναὶ ὁ ἐνδέκατος. Οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Γάδ, ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος, εἰς ὁ μικρότερος ἐπὶ ἑκατόν, καὶ ὁ μεγαλύτερος ἐπὶ 15 χιλίου. Οὗτοι ἦσαν οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῇ πρώτῃ μηνί, ὅτε πλημμυρεῖ ἐπὶ πάσας τὰς ὄχθας αὐτοῦ· καὶ διεσκόρπισαν πάντας τοὺς κατοίκους τῶν κοιλάδων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς. Ἦλθον 16 ἔτι ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν καὶ Ἰούδα εἰς τὸ ὀχύρωμα πρὸς τὸν Δαβίδ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐὰν ἐρχησθε πρὸς ἐμὲ ἐν εἰρήνῃ διὰ νὰ μοὶ βοηθήσητε, ἡ καρδία μου θέλει εἶσθαι ἡνωμένη μὲ σᾶς· ἀλλ' ἐὰν διὰ νὰ μὲ προδόσητε εἰς τοὺς ἐχθροὺς μου, ἐνῶ δὲν εἶναι ἀδικία 18 εἰς τὰς χεῖράς μου, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἃς ἴδῃ καὶ ἃς ἐλέγξῃ τοῦτο. Καὶ τὸ Πνεῦμα περιεχύθη εἰς τὸν Ἀμασαΐ, τὸν ἄρχοντα τῶν τριάκοντα, καὶ εἶπε, Σοῦ εἴμεθα, Δαβίδ, καὶ μετὰ σοῦ, υἱὲ τοῦ Ἰεσσαί. Εἰρήνη, εἰρήνη εἰς σέ, καὶ εἰρήνη εἰς τοὺς βοηθοὺς σου· διότι ὁ Θεὸς σου σέ βοηθεῖ. Τότε ἐδέχθη αὐτοῦς ὁ Δαβὶδ 19 καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἀρχηγούς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Καὶ ἐκ τοῦ Μανασσὴ προσεχώρησαν εἰς τὸν Δαβίδ, ὅτε ἦλθε μετὰ τῶν Φιλισταίων ἐναντίον τοῦ Σαούλ διὰ νὰ πολεμήσῃ, πλὴν δὲν ἐβοήθησαν αὐτούς· διότι οἱ ἡγεμόνες τῶν Φιλισταίων συμβουλευθέντες ἀπέπεμψαν αὐτόν, λέγοντες, Θέλει προσχωρήσει πρὸς τὸν Σαούλ 20 τὸν κύριον αὐτοῦ μὲ κίνδυνον τῶν κεφαλῶν ἡμῶν. Ἐνῶ ἐπορεύετο εἰς Σικλάγ, προσεχώρησαν εἰς αὐτόν ἐκ τοῦ Μανασσῆ, Ἀδνὰ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἰεδιαὴλ καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἐλιού καὶ Σιλθαΐ, ἀρχηγοὶ τῶν 21 χιλιάδων τοῦ Μανασσῆ· καὶ οὗτοι ἐβοήθησαν τὸν Δαβὶδ ἐναντίον τῶν ληστῶν· διότι ἦσαν πάντες δυνατοὶ ἐν 22 ἰσχύϊ καὶ ἐγένιναν ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος. Διότι τότε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἤρχοντο πρὸς τὸν Δαβὶδ διὰ 23 νὰ βοηθήσωσιν αὐτόν, ἕως οὗ ἐγένεε στρατόπεδον μέγα, ὡς στρατόπεδον Θεοῦ. Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὠπλισμένων διὰ πόλεμον, τῶν ἐλθόντων πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών, διὰ νὰ στρέψωσιν εἰς αὐτόν 24 τὴν βασιλείαν τοῦ Σαούλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, θυρεοφόροι καὶ λογχοφόροι, ἕξ 25 χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, ὠπλισμένοι διὰ πόλεμον. Ἐκ τῶν υἱῶν Συμεὼν, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, διὰ πόλεμον, ἑπτὰ 26, 27 χιλιάδες καὶ ἑκατόν. Ἐκ τῶν υἱῶν Λευΐ, τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. Καὶ ὁ Ἰωδαὲ ἦτο ἀρχηγὸς τῶν 28 Ἀαρωνιτῶν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἦσαν τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι· καὶ Σαδώκ, νέος δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἐκ τοῦ 29 οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰκοσιδύο ἀρχηγοί. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, ἀδελφῶν τοῦ Σαούλ, τρεῖς χιλιάδες· 30 διότι ἕως τότε τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῶν ὑπερησπίζετο τὸν οἶκον τοῦ Σαούλ. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, 31 εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄνδρες ὀνομαστοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ ἐκ 32 τῆς ἡμισείας φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, δεκαοκτὼ χιλιάδες· οἵτινες ὀνομάσθησαν κατ' ὄνομα, διὰ νὰ ἔλθωσι νὰ 33 κάμωσι βασιλέα τὸν Δαβίδ. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, ἄνδρες συνετοὶ εἰς τὴν γνῶσιν τῶν καιρῶν, ὥστε νὰ 34 γνωρίζωσι τί ἔπρεπε νὰ κάμνῃ ὁ Ἰσραὴλ· οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ἦσαν διακόσιοι· καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ὑπὸ 35 τὴν διαταγὴν αὐτῶν. Ἐκ τοῦ Ζαβουλών, ὅσοι ἐξήρχοντο εἰς πόλεμον, παραταττόμενοι εἰς μάχην μὲ πάντα 36 τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου, πενήκοντα χιλιάδες, μάχιμοι ἐκ παρατάξεως, οὐχὶ μὲ διπλὴν καρδίαν. Καὶ ἐκ τοῦ 37 Νεφθαλί, χίλιοι ἀρχηγοί, καὶ μετ' αὐτῶν θυρεοφόροι καὶ λογχοφόροι τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες. Καὶ ἐκ τῶν 38 Δανιτῶν, ἄνδρες παραταττόμενοι εἰς πόλεμον, εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. Καὶ ἐκ τοῦ Ἀσέρ, ὅσοι 39 ἐξήρχοντο εἰς πόλεμον, μάχιμοι ἐκ παρατάξεως, τεσσαράκοντα χιλιάδες. Καὶ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ 40 τῶν Ρουβηνιτῶν καὶ ἐκ τῶν Γαδιτῶν καὶ ἐκ τῆς ἡμισείας φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, μὲ πάντα τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου 38 διὰ μάχην, ἑκατόν εἴκοσι χιλιάδες. Πάντες οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί, μάχιμοι ἐκ παρατάξεως, ἦλθον μὲ 39 πλήρη καρδίαν εἰς Χεβρών, διὰ νὰ κάμωσι τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ πᾶν ἔτι τὸ ἐπίλοιπον 40 τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν μία καρδία, διὰ νὰ κάμωσι τὸν Δαβὶδ βασιλέα. Καὶ ἦσαν ἐκεῖ μετὰ τοῦ Δαβὶδ τρεῖς ἡμέρας, 40 τρώγοντες καὶ πίνοντες· διότι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἶχον κάμει ἐτοιμασίαν δι' αὐτούς. Προσέτι, οἱ γειτονεύοντες μετ' αὐτῶν, ἕως τοῦ Ἰσάχαρ, καὶ Ζαβουλών καὶ Νεφθαλί, ἔφεραν τροφὰς ἐπὶ ὄνων καὶ ἐπὶ καμῆλων καὶ ἐπὶ 40 ἡμιόνων καὶ ἐπὶ βοῶν, τροφὰς ἀλεύρου, παλάθας σύκων καὶ σταφίδας καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ βόας καὶ πρόβατα, ἀφθόνως· διότι ἦτο εὐφροσύνη ἐν τῇ Ἰσραὴλ.

13. 2 Καὶ συνεβουλεύθη ὁ Δαβὶδ μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων, μετὰ πάντων τῶν ἀρχηγῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς πᾶσαν τὴν σύναξιν τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐὰν σᾶς φαίνεται καλὸν καὶ ἥναι παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἃς ἀποστείλωμεν πανταχοῦ πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ἐναπολειφθέντας ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευΐτας εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ τὰ περὶχωρα, διὰ νὰ συναχθῶσι πρὸς ἡμᾶς· 3 καὶ ἃς μεταφέρωμεν πρὸς ἡμᾶς τὴν κιθαρὰν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διότι δὲν ἐζητήσαμεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ 4 Σαούλ. Καὶ πᾶσα ἡ σύναξις εἶπεν νὰ κάμωσιν οὕτω· διότι τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς παντὸς 5 τοῦ λαοῦ. Τότε ὁ Δαβὶδ συνήθροισε πάντα τὸν Ἰσραὴλ, ἀπὸ Σιχώρ τῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς εἰσόδου Αἰμάθ, 6 διὰ νὰ φέρωσι τὴν κιθαρὰν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ Κιριάθιαραίμ. Καὶ ἀνέβη ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς Βααλὰ,

εἰς Κιριάθιαιρὶμ τοῦ Ἰούδα, διὰ τὴν ἀναγάγῃ ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ καθημένου ἐπὶ τῶν
 χερουβείμ, ὅπου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεκλήθη. Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ νέας ἀμάξης ἐκ τοῦ 7
 οἴκου Ἀθινάδᾶ· ὠδήγησαν δὲ τὴν ἄμαξαν ὁ Οὐζὰ καὶ Ἀχιώ. Ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἔπαιζον ἔμπροσθεν 8
 τοῦ Θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ μετ' ὄργανα καὶ μετ' ἐκδοῦν καὶ μετ' ὑμῶνα καὶ μετ' ὕμνα καὶ
 μετ' ὁδοὺν. Καὶ ὅτε ἐφθασαν ἔως τοῦ ἁλῶνιου Χειδὼν, ὁ Οὐζὰ ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, διὰ τὴν κρατῆσθαι 9
 τὴν κιβωτὸν· διότι οἱ βόες ἔσεισαν αὐτήν. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Οὐζὰ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, 10
 διότι ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐλυτήθη ὁ Δαβὶδ, 11
 ὅτι ὁ Κύριος ἔκαμε χαλασμόν ἐπὶ τὸν Οὐζὰ· καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον τοῦτον Φαρέσουζὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Δαβὶδ τὸν Θεὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγων, Πῶς θέλω φέρει πρὸς ἑμαυτὸν τὴν κιβωτὸν τοῦ 12
 Θεοῦ. Καὶ δὲν μετεκίνησεν ὁ Δαβὶδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ, ἀλλ' ἔστρεψεν αὐτήν εἰς τὸν 13
 οἶκον τοῦ Ὠθιεδέδωμ τοῦ Γεθθαίου. Καὶ ἐκάθησεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ τρεῖς μῆνας μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ 14
 Ὠθιεδέδωμ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Ὠθιεδέδωμ καὶ πάντα ὅσα εἶχεν.

Ὁ δὲ Χειράμ βασιλεὺς τῆς Τύρου ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Δαβὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα καὶ κτίστας καὶ 14
 ξυλουργούς, διὰ τὴν οἰκοδομήσωσιν οἶκον εἰς αὐτόν. Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Δαβὶδ, ὅτι ὁ Κύριος κατέστησεν αὐτόν 2
 βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διότι ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὑψώθη εἰς ὕψος, διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔλαβεν ὁ 3
 Δαβὶδ ἑπτὰ γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐγέννησεν ἑπτὰ ὁ Δαβὶδ υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα 4
 τῶν τέκνων, τὰ ὅποια ἐγεννήθησαν εἰς αὐτόν ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμμουὰ καὶ Σωβάβ, Νάθαν καὶ Σολομών· καὶ 5
 Ἰεθάρ καὶ Ἐλισουὰ καὶ Ἐλφαλὲτ καὶ Νωγά καὶ Νεφεγ καὶ Ἰαφιά· καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Βεελιαδὰ καὶ Ἐλφαλὲτ. 6, 7
 Ἀκούσαντες δὲ οἱ Φιλιισταῖοι ὅτι ὁ Δαβὶδ ἐχρίσθη βασιλεὺς ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, ἀνέβησαν πάντες οἱ Φιλιισταῖοι 8
 νὰ ζητήσωσι τὸν Δαβὶδ. Καὶ ὁ Δαβὶδ ἀκούσας, ἐξῆλθεν ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ ἦλθον οἱ Φιλιισταῖοι καὶ διεχύθησαν 9
 εἰς τὴν κοιλάδα Ῥαφαίμ. Καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Θεόν, λέγων, νὰ ἀναβῶ ἐναντίον τῶν Φιλισθίων καὶ θέλεις 10
 παραδώσει σὺ αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά μου. Καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα· διότι θέλω παραδώσει 11
 αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἀνέβησαν εἰς Βάαλφερασεῖμ· καὶ ἐκεῖ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ. Τότε εἶπεν ὁ 12
 Δαβὶδ, Ὁ Θεὸς διέκοψε τοὺς ἐχθροὺς μου διὰ χεῖρόν μου, καθὼς διακόπτονται τὰ ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν 13, 14
 τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Βάαλφερασεῖμ. Καὶ ἐκεῖ κατέλιπον τοὺς θεοὺς αὐτῶν· καὶ ὁ Δαβὶδ προσέταξε 12
 καὶ κατεκαύθησαν ἐν πυρὶ. Οἱ δὲ Φιλιισταῖοι καὶ πάλιν διεχύθησαν εἰς τὴν κοιλάδα· ὅθεν πάλιν ἠρώτησεν 13, 14
 ὁ Δαβὶδ τὸν Θεόν· καὶ ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ ἀναβῇς ὀπίσω αὐτῶν· ἀλλὰ στρέψον ἀπ' αὐτῶν καὶ ὑπάγε 15
 ἐπ' αὐτοὺς ἀπέναντι τῶν συκαμίνων. Καὶ ὅταν ἀκούσῃς θόρυβον διαβάσεως ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν συκαμίνων, 15
 τότε θέλεις ἐξέλθαι εἰς τὴν μάχην· διότι ὁ Θεὸς θέλει ἐξέλθαι ἔμπροσθέν σου, διὰ τὴν πατάξῃ τὸ στρατόπεδον 16
 τῶν Φιλισθίων. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ὁ Θεός· καὶ ἐπάταξαν τὸ στρατόπεδον τῶν 16
 Φιλισθίων ἀπὸ Γαθαὼν ἕως Γεζέρ. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Δαβὶδ ἐξῆλθεν εἰς πάντα τοὺς τόπους· καὶ ὁ Κύριος 17
 ἐπέφερε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Καὶ ὁ Δαβὶδ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν οἰκίαν ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ, καὶ ἡτοίμασε τόπον διὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ 15
 ἔστησεν σκηνὴν δι' αὐτήν. Τότε εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Δὲν πρέπει νὰ σηκώσωσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰμὶ οἱ Λευῖται 2
 διότι αὐτοὺς ἐξέλεξεν ὁ Κύριος διὰ τὴν σηκόνωσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ λειτουργῶσιν ἐν αὐτῇ διαπαντός.
 Καὶ συνήθροισεν ὁ Δαβὶδ πάντα τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὴν ἀναβιβάσωσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου 3
 εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, τὸν ὅποιον ἡτοίμασε δι' αὐτήν. Καὶ συνήθροισεν ὁ Δαβὶδ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν καὶ 4
 τοὺς Λευῖτας· ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ, Οὐριήλ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἑκατὸν εἴκοσι· ἐκ τῶν υἱῶν 5, 6
 Μεραρί, Ἀσαΐαν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, διακοσίους εἴκοσι· ἐκ τῶν υἱῶν Γηρσώμ, Ἰωήλ τὸν 7
 ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἑκατὸν τριάκοντα· ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλισταφάν, Σεμαΐαν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς 8
 ἀδελφούς αὐτοῦ, διακοσίους· ἐκ τῶν υἱῶν Χεβρών, Ἐλὶήλ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ὀγδοήκοντα· 9
 ἐκ τῶν υἱῶν Ὀζιήλ, Ἀμμιναδάβ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἑκατὸν δώδεκα. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ 10, 11
 τὸν Σαδὼκ καὶ τὸν Ἀθιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς, καὶ τοὺς Λευῖτας Οὐριήλ, Ἀσαΐαν, καὶ Ἰωήλ, Σεμαΐαν καὶ Ἐλὶήλ καὶ
 Ἀμμιναδάβ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, σείσθε οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἀγιάσθητε σείσθε καὶ οἱ ἀδελφοί 12
 σας, καὶ ἀναβιβάσατε τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἡτοίμασα δι' αὐτήν· 13
 διότι, ἐπειδὴ σείσθε δὲν ἐκάμετε τοῦτο τὴν ἀρχήν, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμε χαλασμόν ἐν ἡμῖν, καθότι δὲν 14
 ἐζητήσαμεν αὐτόν κατὰ τὸ διατεταγμένον. Οἱ ἱερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ Λευῖται ἡγιάσθησαν, διὰ τὴν ἀναβιβάσωσιν 15
 τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐσήκωσαν οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ὤμων 16
 μετὰ τοὺς μοχλοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ 17
 πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν Λευιτῶν νὰ στήσωσι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς ψαλτῶδους μετὰ ὄργανα μουσικά,
 ψαλτήρια καὶ κιθάρας καὶ κύμβαλα, διὰ τὴν ἠγῶσιν ὑπόμνητον φωνῆν ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται 17
 τὸν Αἰμάν υἱὸν τοῦ Ἰωήλ· καὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τὸν Ἀσάφ υἱὸν τοῦ Βαραχίου· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί τῶν 18
 ἀδελφῶν αὐτῶν, τὸν Ἐθάν υἱὸν τοῦ Κεῖσαϊα· καὶ μετὰ αὐτῶν, τοὺς δευτερεύοντας ἀδελφούς αὐτῶν, Ζαχαρίαν, 18
 Βέν καὶ Ἰαζιήλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεχὶήλ καὶ Οὐννί, Ἐλὶάβ καὶ Βεναΐαν καὶ Μασσίαν καὶ Ματθαΐαν καὶ 19
 Ἐλιφελεὺς καὶ Μικνεΐαν καὶ Ὠθιεδέδωμ καὶ Ἰεὶήλ, τοὺς πυλωρούς. Οὕτως οἱ ψαλτῶδοι, Αἰμάν, Ἀσάφ καὶ 19
 Ἐθάν, διωρίσθησαν διὰ τὴν ἠγῶσιν μετὰ κύμβαλα χάλκινα· ὁ δὲ Ζαχαρίας καὶ Ἀζιήλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεχὶήλ 20
 καὶ Οὐννί καὶ Ἐλὶάβ καὶ Μασσίαν καὶ Βεναΐαν, μετὰ ψαλτήρια ἐπὶ Ἀλαμῶθ· καὶ ὁ Ματθαΐας καὶ Ἐλιφελεὺς 21
 καὶ Μικνεΐας καὶ Ὠθιεδέδωμ καὶ Ἰεὶήλ καὶ Ἀζαζίας, μετὰ κιθάρας ἐπὶ Σεμινίθ, διὰ τὴν ἐνισχύσωσιν τὸν τόνον. Καὶ 22
 ὁ Χενανίας ἦτο πρωτασιδὸς τῶν Λευιτῶν, προεδρεύων εἰς τὸ ᾄδειν, ἐπειδὴ ἦτο συνετός. Ὁ δὲ Βαραχίας καὶ 23

24 Ἐλκανὰ ἦσαν πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ὁ Σεβανίας καὶ Ἰωσαφὰς καὶ Ναθαναὴλ καὶ Ἀμασαΐ καὶ Ζαχαρίας καὶ
 25 Βεναΐας καὶ Ἐλιέζερ, οἱ ἱερεῖς, ἐσάλπιζον μὲ τὰς σάλπιγγας ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Ὠβηδέδωμ
 26 καὶ Ἰεχιά ἦσαν πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ὑπῆγαν ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι
 27 νὰ ἀναβιβάζωσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ὠβηδέδωμ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ὅτε ὁ
 28 Θεὸς ἐνίσχυε τοὺς Λευῖτας τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, ἐθυσίαζον ἐπὶ μόσχους
 29 καὶ ἐπὶ κριούς. Καὶ ὁ Δαβὶδ ἦτο ἐνδεδυμένος στολὴν βυσσίνην, καὶ πάντες οἱ Λευῖται οἱ βαστάζοντες τὴν
 30 κιβωτὸν καὶ οἱ ψαλτῶδοι καὶ ὁ Χενανίας ὁ πρωτασιδὸς τῶν ψαλτῶδων· καὶ ἐφόρει ὁ Δαβὶδ ἐφὸς λινούν. Οὕτω
 31 πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἀνεβίβαζε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ ἐν φωνῇ κερατίνῃ καὶ ἐν
 32 σάλπιγγι καὶ ἐν κυμβάλοις, ἠχοῦντες ἐν ψαλτηρίοις καὶ ἐν κιθάραις. Καὶ ἐνῶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ
 33 Κυρίου εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ, Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαούλ, ἔκυψε διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἰδοῦσα τὸν
 34 βασιλέα Δαβὶδ χορεύοντα καὶ παίζοντα, ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

16 Καὶ ἔφεραν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔθεσαν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς, τὴν ὁποίαν ἔστησε δι' αὐτὴν
 2 ὁ Δαβὶδ· καὶ προσέφεραν ὀλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφορὰς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν
 3 ὁ Δαβὶδ προσφέρων τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς, εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου.
 4 Καὶ διεμοίρασεν εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, εἰς ἕκαστον ἐν ψωμίον καὶ
 5 ἐν τμημα κρέατος καὶ μίαν φιάλην οἴνου. Καὶ δῶρισεν ἐκ τῶν Λευϊτῶν διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἔμπροσθεν τῆς
 6 κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ μνημονεύωσι καὶ νὰ εὐχαριστῶσι καὶ νὰ ὑμνῶσι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· τὸν
 7 Ἀσάφ πρῶτον, καὶ δευτέρον αὐτοῦ τὸν Ζαχαρίαν, ἔπειτα τὸν Ἰεὶήλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεχιήλ καὶ Ματταθίαν καὶ
 8 Ἐλιάβ καὶ Βεναΐαν καὶ Ὠβηδέδωμ· καὶ ὁ μὲν Ἰεὶήλ ἤχει ἐν ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις, ὁ δὲ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις·
 9 ὁ Βεναΐας δὲ καὶ ὁ Ἰααζιήλ, οἱ ἱερεῖς, ἐν σάλπιγγι πάντοτε ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ.
 10 Τότε πρῶτον τὴν ἡμέραν ἐκείνην παρέδωκεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀσάφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὸν ψαλμὸν
 11 τοῦτον, διὰ νὰ δοξολογήσῃ τὸν Κύριον· Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον· ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· κάμετε γνωστὰ
 12 εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ψάλλετε εἰς αὐτόν· ψαλμωδεῖτε εἰς αὐτόν· λαλεῖτε περὶ πάντων τῶν θαυμασίων
 13 αὐτοῦ. Καυχᾶσθε εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα· ἃς εὐφραίνηται ἡ καρδιά τῶν ἐκζητούντων τὸν Κύριον. Ζητεῖτε
 14 τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐκζητεῖτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνημονεύετε τῶν θαυμασίων
 15 αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἔκαμε, τῶν τεραστίων αὐτοῦ καὶ τῶν κρίσεων τοῦ στόματος αὐτοῦ, Σπέρμα Ἰσραὴλ τοῦ δούλου
 16 αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἶναι αἱ κρίσεις
 17 αὐτοῦ. Μνημονεύετε πάντοτε τῆς διαθήκης αὐτοῦ, τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς χιλίαν γενεάν·
 18 τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὄρκον αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσαάκ· Καὶ ἐβεβαίωσεν
 19 αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰακώβ διὰ νόμον, πρὸς τὸν Ἰσραὴλ διὰ διαθήκην αἰώνιον. Λέγων, εἰς σὲ θέλω δώσει τὴν
 20 γῆν Χαναάν, μερίδα τῆς κληρονομίας σου. Ἐνῶ σείσῃ ἤσθη ὀλιγοστοὶ τὸν ἀριθμὸν, ὀλίγοι καὶ πάροικοι ἐν
 21 αὐτῇ, καὶ διήρχοντο ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείου εἰς ἄλλον λαόν, δὲν ἀφῆκεν ἄνθρωπον νὰ
 22 ἀδικήσῃ αὐτοῦς· μάλιστα ὑπὲρ αὐτῶν ἤλεγξε βασιλεῖς, λέγων, Μὴ ἐγγίσητε τοὺς κεχρισμένους μου, καὶ μὴ
 23 κακοποιήσητε τοὺς προφῆτας μου. Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ· κηρύττετε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν
 24 σωτηρίαν αὐτοῦ. Ἀναγγεῖλατε εἰς τὰ ἔθνη τὴν δόξαν αὐτοῦ, εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Διότι
 25 μέγας εἶναι ὁ Κύριος καὶ ἀξιῶμνητος σφόδρα, καὶ εἶναι φοβερός ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Διότι πάντες οἱ θεοὶ
 26 τῶν ἐθνῶν εἶναι εἰδῶλα· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε. Δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ·
 27 ἰσχύς καὶ ἀγαλλίασις ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον, πατριαὶ τῶν λαῶν, ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον
 28 δόξαν καὶ κράτος. Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· λάβετε προσφορὰς καὶ ἔλθετε
 29 ἐνώπιον αὐτοῦ· προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ. Φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
 30 αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ· ἡ οἰκουμένη θέλει βεβαίως εἶσθαι ἐστερεωμένη, δὲν θέλει σαλευθῆ. Ἄς εὐφραίνωνται οἱ
 31 οὐρανοί, καὶ ἃς ἀγάλλεται ἡ γῆ· καὶ ἃς λέγωσι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Ὁ Κύριος βασιλεῦει. Ἄς ἡχῇ ἡ θάλασσα
 32 καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἃς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς. Τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι τὰ δένδρα
 33 τοῦ δάσους ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν. Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον· διότι
 34 εἶναι ἀγαθός· διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ εἶπατε, Σῶσον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν,
 35 καὶ συνάγαγε ἡμᾶς καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ δοξολογῶμεν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ
 36 νὰ καυχώμεθα εἰς τὴν αἴνεσίν σου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. Καὶ
 37 πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν, Ἀμήν, καὶ ᾤνεσε τὸν Κύριον. Τότε ἀφῆκεν ἐκεῖ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης
 38 τοῦ Κυρίου τὸν Ἀσάφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ πάντοτε, κατὰ
 39 τὸ ἀπαιτούμενον ἐκάστης ἡμέρας· καὶ τὸν Ὠβηδέδωμ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξήκοντα ὀκτώ· καὶ τὸν
 40 Ὠβηδέδωμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεδουθού, καὶ τὸν Ὡσά, διὰ πυλωρούς· καὶ τὸν Σαδώκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
 41 αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς, ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου ἐν τῷ ὑψηλῷ τόπῳ τῷ ἐν Γαβαὼν, διὰ νὰ προσφέρωσιν
 42 ὀλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων πάντοτε πρωΐ καὶ ἐσπέρας, καὶ νὰ
 43 κάμνωσι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ· καὶ μετ'
 44 αὐτῶν τὸν Αἰμάν καὶ Ἰεδουθού καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐκλελεγμένους, οἵτινες διωρίσθησαν κατ' ὄνομα, διὰ
 45 νὰ δοξολογῶσι τὸν Κύριον, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ μετ' αὐτῶν τὸν Αἰμάν καὶ Ἰεδουθού,
 46 μὲ σάλπιγγας καὶ κύμβαλα, διὰ ἐκείνους οἵτινες ἔπρεπε νὰ ἠγῶσι, καὶ μὲ ὄργανα μουσικὰ τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ
 47 υἱοὶ τοῦ Ἰεδουθού ἦσαν πυλωροί. Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός, ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ὁ
 48 Δαβὶδ, διὰ νὰ εὐλογήσῃ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ἀφοῦ δὲ ἐκάθηνεν ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδοὺ, ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ὑπὸ παραπετάσματα. Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, Κάμε πᾶν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· διότι ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ. Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔγεινε λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Νάθαν, λέγων, Ὑπαγε καὶ εἰπε πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, οὕτω λέγει Κύριος· Σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσει εἰς ἐμὲ τὸν οἶκον διὰ τὸ κατοικῆσαι ἐν οἴκῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασα τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· ἀλλ' ἤμην ἀπὸ σκηνῆς εἰς σκηνὴν καὶ ἀπὸ κατασκηνώματος εἰς κατασκήνωμα. Πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησα μετὰ παντός τοῦ Ἰσραὴλ, ἐλάλησα ποτὲ πρὸς τινὰ ἐκ τῶν κριτῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους προσέταξα νὰ ποιμάνωσι τὸν λαὸν μου, λέγων, Διὰ τί δὲν οἰκοδομήσατε εἰς ἐμὲ οἶκον κεδρίνῳ; Τώρα λοιπὸν οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐγὼ σὲ ἔλαβον ἐκ τῆς μάνδρας, ἀπὸ ὀπισθεν τῶν προβάτων, διὰ τὸ ἦσαι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἤμην μετὰ σοῦ πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησας, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου ἀπ' ἐμπροσθεν σου, καὶ ἔκαμα εἰς σὲ ὄνομα, κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ θέλω διορίσει τόπον διὰ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ θέλω φυτεύσει αὐτούς, καὶ θέλουσι κατοικεῖν ἐν τόπῳ ἰδίῳ ἑαυτῶν καὶ δὲν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλεόν· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἀδικίας δὲν θέλουσι καταθλίβει αὐτοὺς πλεόν ὥς τὸ πρότερον καὶ ὥς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς κατέστησα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ. Καὶ θέλω ταπεινώσει πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου. Ἀναγγέλλω σοι ἔτι, ὅτι ὁ Κύριος θέλει οἰκοδομήσει οἶκον εἰς σέ. Καὶ ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου, διὰ τὸ νὰ ὑπάγῃς μετὰ τῶν πατέρων σου, θέλω ἀναστήσει μετὰ σέ τὸ σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι ἐκ τῶν υἱῶν σου, καὶ θέλω στερεώσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει εἰς ἐμὲ οἶκον, καὶ θέλω στερεώσει τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Εἰγὼ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν πατήρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός· καὶ δὲν θέλω ἀφαιρέσει τὸ ἑλεός μου ἀπ' αὐτοῦ, ὥς ἀφήρῃς αὐτὸ ἀπ' ἐκεῖνον ὅστις ἦτο πρὸ σοῦ· ἀλλὰ θέλω στήσει αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἑστερωμένον εἰς τὸν αἰῶνα. Κατὰ πάντας τούτους τοὺς λόγους καὶ καθ' ὅλην ταύτην τὴν ὄρασιν, οὕτως ἐλάλησεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαβὶδ. Τότε εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ ἐκάθηνεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε, Τίς εἰμὶ ἐγώ, Κύριε Θεέ, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὥστε μὲ ἔφερες μέχρι τούτου; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐστάθη μικρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, Θεέ· καὶ ἐλάλησας περὶ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου διὰ μέλλον μακρόν, καὶ ἐπέβλεψας εἰς ἐμὲ ὥς εἰς ἄνθρωπον ὑψηλοῦ βαθμοῦ κατὰ τὴν κατάστασιν, Κύριε Θεέ. Τί δύναται νὰ εἴπῃ πλεόν ὁ Δαβὶδ πρὸς σέ περὶ τῆς εἰς τὸν δοῦλόν σου τιμῆς διότι σὺ γνωρίζεις τὸν δοῦλόν σου. Κύριε, χάριν τοῦ δούλου σου καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἔκαμες πᾶσαν ταύτην τὴν μεγαλωσύνην, διὰ τὸ νὰ κάμῃς γνωστὰ πάντα ταῦτα τὰ μεγαλεῖα. Κύριε, δὲν εἶναι ὁμοίός σου, οὐδὲ εἶναι Θεὸς ἐκτός σου κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν μὲ τὰ ὦτα ἡμῶν. Καὶ τί ἄλλο ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ὥς ὁ λαός σου ὁ Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἤλθε νὰ ἐξαγοράσῃ διὰ τὸν λαὸν ἑαυτοῦ, διὰ τὸ νὰ κάμῃς εἰς σεαυτὸν ὄνομα μεγαλωσύνης καὶ τρόμου, ἐκβάλλων τὰ ἔθνη ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας ἐξ Αἰγύπτου· διότι τὸν λαὸν σου τὸν Ἰσραὴλ ἔκαμες λαὸν σεαυτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ σὺ, Κύριε, ἔγεινεις Θεὸς αὐτῶν. Καὶ τώρα, Κύριε, ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἃς στερεωθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κάμε ὥς ἐλάλησας· καὶ ἃς στερεωθῇ, καὶ ἃς μεγαλυνθῇ τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, ὥστε νὰ λέγωσιν, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἶναι Θεὸς εἰς τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ὁ οἶκος Δαβὶδ τοῦ δούλου σου ἃς ᾗναι ἑστερωμένος ἐνώπιόν σου. Διότι σὺ, Θεέ μου, ἀπεκάλυψας εἰς τὸν δοῦλόν σου ὅτι θέλεις οἰκοδομήσει οἶκον εἰς αὐτόν· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου ἐνεθαρρύνθη νὰ προσευχηθῇ ἐνώπιόν σου. Καὶ τώρα, Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεός, καὶ ὑπεσχέθης τὰ ἀγαθὰ ταῦτα πρὸς τὸν δοῦλόν σου. Τώρα λοιπὸν, εὐδόκησον νὰ εὐλογήσῃς τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, διὰ τὸ νὰ ᾗναι ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα· διότι σὺ, Κύριε, εὐλόγησας, καὶ θέλει εἶσθαι εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς Φιλισταίους καὶ κατετρόπωνεν αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὴν Γάθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἐπάταξε τοὺς Μωαβίτας, καὶ ἔγειναν οἱ Μωαβῖται δούλοι τοῦ Δαβὶδ ὑποτελεῖς. Ἐπάταξεν ἔτι ὁ Δαβὶδ τὸν Ἀδαρῆξερ βασιλέα τῆς Σωβά, ἐν Αἰμάθ, ὅτε ἐπορεύετο νὰ στήσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἐξ αὐτοῦ χιλίαν ἀμάξαν καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν· καὶ ἐνευροκόπησεν ὁ Δαβὶδ πάντας τοὺς ἵππους τῶν ἀμαξῶν καὶ ἐφύλαξεν ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἀμάξας. Καὶ ὅτε ἦλθον οἱ Σύριοι τῆς Δαμασκοῦ διὰ τὸ νὰ βοηθήσωσι τὸν Ἀδαρῆξερ βασιλέα τῆς Σωβά, ὁ Δαβὶδ ἐπάταξεν ἐκ τῶν Συρίων εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν. Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβὶδ φρουράς ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Δαμασκοῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἔγειναν δούλοι τοῦ Δαβὶδ ὑποτελεῖς. Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου ἐπορεύετο. Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὰς ἀσπίδας τὰς χρυσάς, αἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοὺς δούλους τοῦ Ἀδαρῆξερ, καὶ ἔφερεν αὐτὰς εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐκ τῆς Τιβάθ καὶ ἐκ τῆς Χούν, πόλεων τοῦ Ἀδαρῆξερ, ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα, ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ Σολομὼν ἔκαμε τὴν χαλκίνην θάλασσαν καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκευὴ τὰ χάλκινα. Ἀκούσας δὲ ὁ Θεὸς βασιλεὺς τῆς Αἰμάθ ὅτι ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἀδαρῆξερ βασιλέως τῆς Σωβά, ἀπέστειλεν Ἀδωράμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαβὶδ, διὰ τὸ νὰ χαιρετήσῃ αὐτόν καὶ νὰ εὐλογήσῃ αὐτόν, ὅτι κατεπολέμησε τὸν Ἀδαρῆξερ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν· διότι ὁ Ἀδαρῆξερ ἦτο πολέμιος τοῦ Θεοῦ· ἔφερε δὲ καὶ πᾶν εἶδος σκευῶν χρυσῶν, ἀργυρῶν καὶ χαλκίνων. Καὶ ταῦτα ἀφιέρωσεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τὸν Κύριον, μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ τὰ ὁποῖα ἔφερεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐκ τοῦ Ἑδὼμ καὶ ἐκ τοῦ Μωάβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ τοῦ Ἀμαλήκ. Καὶ ὁ Ἀβισαί ὁ υἱὸς τῆς Σερουῖας ἐπάταξε τοὺς Ἰδουμαίους ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἁλατος, δεκαοκτὼ χιλιάδας. Καὶ ἔβαλε φρουράς ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ· καὶ πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι ἔγειναν δούλοι τοῦ Δαβὶδ. Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου

14 ἐπορεύετο. Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔκαμνε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς πάντα
 15 τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ Ἰωάβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας ἦτο ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· Ἰωσαφὰτ δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλὺδ,
 16 ὑπομνηματογράφος. Καὶ Σαδὼκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτὼβ καὶ Ἀθιμέλεχ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς· ὁ δὲ Σουσά,
 17 γραμματεὺς. Καὶ Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωθαὲ ἦτο ἐπὶ τῶν Χερεθαίων καὶ Φελεθαίων· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Δαβὶδ,
 πρῶτοι περὶ τὸν βασιλέα.

19 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανεν ὁ Νάας βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
 2 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Θέλω κάμει ἔλεος πρὸς Ἀνὸν τὸν υἱὸν τοῦ Νάας, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔκαμνε ἔλεος
 3 πρὸς ἐμέ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ πρέσβεις, διὰ νὰ παρηγορήσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἦλθον οἱ
 4 δούλοι τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμών πρὸς τὸν Ἀνὸν, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν. Καὶ εἶπον οἱ
 5 ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἀμμών πρὸς τὸν Ἀνὸν, Νομίζεις ὅτι ὁ Δαβὶδ τιμὼν τὸν πατέρα σου ἀπέστειλε παρηγορητὰς
 6 πρὸς σέ δὲν ἦλθον οἱ δούλοι αὐτοῦ πρὸς σέ διὰ νὰ ἐρευνήσωσι καὶ νὰ κατασκοπεύσωσι καὶ νὰ καταστρέψωσι
 7 τὸν τόπον. Καὶ ἐπίασεν ὁ Ἀνὸν τοὺς δούλους τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐξύρισεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκοψε τὸ ἥμισυ τῶν
 8 ἱματίων αὐτῶν μέχρι τῶν γλουτῶν, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτούς. Ὑπῆγαν δὲ καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβὶδ περὶ
 9 τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἀπέστειλεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν· ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες ἦσαν ἡττησάμενοι σφόδρα. Καὶ εἶπεν
 10 ὁ βασιλεὺς, Καθήσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως οὗ αὐξηθῶσιν οἱ πῶγωνές σας, καὶ ἐπιστρέψατε. Βλέποντες δὲ οἱ υἱοὶ
 11 Ἀμμών ὅτι ἦσαν βδελυκτοὶ εἰς τὸν Δαβὶδ, ἔπεμψαν ὁ Ἀνὸν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών χίλια τάλαντα ἀργυρίου, διὰ νὰ
 12 μισθώσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἀμάζας καὶ ἱππέας ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἐκ τῆς Συρίαςμααχὰ καὶ ἐκ τῆς Σωβά.
 13 Καὶ ἐμίσθωσαν εἰς ἑαυτοὺς τριάκοντα δύο χιλιάδας ἀμάζας καὶ τὸν βασιλέα τῆς Μααχὰ μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
 14 οἵτινες ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν κατέναντι τῆς Μεδεβά. Καὶ συναχθέντες οἱ υἱοὶ Ἀμμών ἐκ τῶν πόλεων
 15 αὐτῶν, ἦλθον νὰ πολεμήσωσι. Καὶ ὅτε ἤκουσε ταῦτα ὁ Δαβὶδ, ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα
 16 τῶν δυνατῶν. Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ παρετάχθησαν εἰς πόλεμον κατὰ τὴν πύλην τῆς πόλεως· οἱ δὲ
 17 βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες ἦσαν καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι. Βλέπων δὲ ὁ Ἰωάβ ὅτι ἡ μάχη παρετάχθη ἐναντίον
 18 αὐτοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, ἐξέλεξεν ἐκ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ παρέταξεν αὐτοὺς ἐναντίον
 19 τῶν Συρίων. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀβισαὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάχθησαν
 20 ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμών. Καὶ εἶπεν, Ἐὰν οἱ Σύριοι ὑπερισχύσωσι κατ' ἐμοῦ, τότε σὺ θέλεις μὲ σώσει· ἐὰν
 21 δὲ οἱ υἱοὶ Ἀμμών ὑπερισχύσωσι κατὰ σοῦ, τότε ἐγὼ θέλω σὲ σώσει· ἀνδρίζου, καὶ ἄς κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ
 22 λαοῦ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ δὲ Κύριος ἄς κάμῃ τὸ ἄρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
 23 Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Συρίων εἰς μάχην· οἱ δὲ ἔφυγον ἀπ' ἔμπροσθεν
 24 αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμών ὅτι οἱ Σύριοι ἔφυγον, ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβισαὶ τοῦ
 25 ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ὁ Ἰωάβ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ Σύριοι ὅτι
 26 κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπέστειλαν μηνυτὰς καὶ ἐξήγαγον τοὺς Συρίους τοὺς πέραν τοῦ
 27 ποταμοῦ· καὶ Σωφάκ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἀδαρέζερ, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ὅτε ἀπηγγέλθη
 28 πρὸς τὸν Δαβὶδ, συνήθροισε πάντα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παρετάχθη
 29 ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ ὅτε παρετάχθη ὁ Δαβὶδ εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν Συρίων, ἐπολέμησαν μὲ αὐτόν. Καὶ
 30 ἔφυγον οἱ Σύριοι ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐξωλόθρευσε ὁ Δαβὶδ ἐκ τῶν Συρίων ἑπτὰ χιλιάδας ἀμαζῶν
 31 καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν· καὶ Σωφάκ, τὸν ἀρχιστράτηγον, ἐθανάτωσε. Καὶ ἰδόντες οἱ δούλοι τοῦ
 32 Ἀδαρέζερ ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ, ἔκαμον εἰρήνην μετὰ τοῦ Δαβὶδ καὶ ἔγειναν δούλοι
 33 αὐτοῦ· καὶ δὲν ᾔθελον πλέον οἱ Σύριοι νὰ βοηθήσωσι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

20 Ἐν δὲ τῷ ἀκολουθῶντι ἔτει, καθ' ὃν καιρὸν ἐκστρατεύουσιν οἱ βασιλεῖς, ὁ Ἰωάβ ἐξεκίνησε πᾶσαν τὴν δύναμιν
 τοῦ στρατεύματος καὶ ἔφθειρε τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐλθὼν ἐπολιόρκησε τὴν Ραββά· ὁ δὲ Δαβὶδ ἔμεινε
 2 ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἰωάβ τὴν Ραββά καὶ κατέστρεψεν αὐτήν. Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὸν στέφανον
 3 τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ εὐρέθη τὸ θάρος αὐτοῦ ἐν τάλαντον χρυσοῦ· καὶ ἦσαν ἐπ'
 4 αὐτοῦ λίθοι πολύτιμοι καὶ ἐτέθη ἐπὶ τὴν κεφαλῆς τοῦ Δαβὶδ· καὶ λάφυρα τῆς πόλεως ἐξέφερε πολλὰ σφόδρα.
 5 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔκοψεν αὐτοὺς μὲ πρίονας καὶ μὲ τριβόλους σιδηροῦς καὶ μὲ πελέκεις.
 6 Καὶ οὕτως ἔκαμνε ὁ Δαβὶδ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν υἱῶν Ἀμμών. Τότε ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς
 7 Ἱερουσαλήμ. Μετὰ δὲ ταῦτα συνεκροτήθη πόλεμος ἐν Γεζέρ μετὰ τῶν Φιλισταίων· τότε ἐπάταξεν ὁ Σιθβεχαΐ
 8 ὁ Χουσαθίτης τὸν Σιφφαΐ, ἐκ τῶν τέκνων τοῦ Ραφά· καὶ κατετροπώθησαν. Καὶ πάλιν ἔγινε πόλεμος μετὰ
 9 τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἐλχανάν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαεὶρ τὸν Λααμεὶ, ἀδελφὸν τοῦ Γολιάθ τοῦ Γετθαίου,
 10 καὶ τὸ ξύλον τῆς λόγχης αὐτοῦ ἦτο ὡς ἀντίον ὑφαντοῦ. Καὶ πάλιν ἔγινε πόλεμος ἐν Γάθ, ὅπου ἦτο ἀνὴρ
 11 ὑπερμεγέθης, καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἦσαν ἕξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες, καὶ οὕτως ἔτι ἦτο ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ
 12 Ραφά. Καὶ ὠνειδίσεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαβὶδ, ἐπάταξεν αὐτόν. Οὗτοι
 13 ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ραφά ἐν Γάθ· καὶ ἔπεσον διὰ χειρὸς τοῦ Δαβὶδ καὶ διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ.

21, 2 Ἄλλ' ὁ Σατανᾶς ἠγέρθη κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παρεκίνησε τὸν Δαβὶδ νὰ ἀπαριθμήσῃ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ
 εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, Ὑπάγετε, ἀπαριθμήσατε τὸν Ἰσραὴλ, ἀπὸ
 3 Βῆρσαβεῖ ἕως Δάν, καὶ φέρετε πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ μάθω, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰωάβ ἀπεκρίθη, Ὁ Κύριος
 4 νὰ προσθέσῃ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἑκατονταπλάσιον ἀφ' ὃ, τι εἶναι ἀλλά, κύριέ μου βασιλεῦ, δὲν εἶναι πάντες
 5 δούλοι τοῦ κυρίου μου διὰ τί ὁ κύριός μου ἐπιθυμεῖ τοῦτο διὰ τί νὰ γείνη τοῦτο ἀμάρτημα εἰς τὸν Ἰσραὴλ
 6 Ὁ λόγος ὅμως τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε ἐπὶ τὸν Ἰωάβ. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰωάβ, καὶ περιελθὼν ἅπαντα τὸν
 7 Ἰσραὴλ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωάβ τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ λαοῦ εἰς

τὸν Δαβίδ. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἦσαν χίλια χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων μάχαιραν· ὁ δὲ Ἰούδας, τετρακόσιοι ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων μάχαιραν. τοὺς Λευῖτας δὲ καὶ Βενιαμίτας δὲν ἠρίθμησε μεταξὺ αὐτῶν· διότι ὁ λόγος τοῦ βασιλέως ἦτο βδελυκτὸς εἰς τὸν Ἰωάβ. Καὶ ἐφάνη κακὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ὅθεν ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ. Τότε εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Ἠμάρτησα σφόδρα, πράξας τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ἀλλὰ τώρα, δέομαι, ἀφαίρεσον τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου· διότι ἐμωράνθην σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Γάδ τὸν βλέποντα τοῦ Δαβίδ, λέγων, Ὑπαγε καὶ ἀλάησον πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγων, οὕτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα ἐγὼ προβάλλω εἰς σέ· ἐκλεξόν εἰς σεαυτὸν ἓκ τούτων, καὶ θέλω σοὶ κάμει αὐτό. Ἦλθε λοιπὸν ὁ Γάδ πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐκλεξόν εἰς σεαυτόν, ἢ τρία ἔτη πείνης, ἢ τρεῖς μῆνας νὰ φθειρῇσαι ἔμπροσθεν τῶν πολεμίων σου καὶ νὰ σέ προφθάνῃ ἡ μάχαιρα τῶν ἐχθρῶν σου, ἢ τρεῖς ἡμέρας τὴν ῥομφαίαν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ θανατικὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἐξολοθρεύοντα εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ. Τώρα λοιπὸν ἰδὲ ποῖον λόγον θέλω ἀναφέρει πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Γάδ, Στενὰ μοι πανταχόθεν σφόδρα· ἄς πέσω λοιπὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου, διότι οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ εἶναι πολλοὶ σφόδρα· εἰς χεῖρα δὲ ἀνθρώπου ἄς μὴ πέσω. Ἔδωκε λοιπὸν ὁ Κύριος θανατικὸν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτήν· καὶ ἐνῶ ἐξωλόθρευεν, εἶδεν ὁ Κύριος καὶ μετεμελήθη περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν ἐξολοθρεύοντα, Ἀρκεῖ ἤδη· σύρε τὴν χεῖρά σου. Ἰστατο δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πλησίον τοῦ ἁλωνίου τοῦ Ὀρνάν τοῦ Ἰεβουσαίου. Καὶ ὑψώσας ὁ Δαβὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἱστάμενον ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γεγυμνωμένην, ἐκτεταμένην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔπεσον ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι, ἐνδεδυμένοι σάκκους, κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ προστάξας νὰ ἀπαριθμήσῃς τὸν λαόν ἐγὼ βεβαίως εἶμαι ὁ ἁμαρτήσας καὶ πράξας τὴν κακίαν· ταῦτα δὲ τὰ πρόβατα τί ἔπραξαν ἐπ' ἐμὲ λοιπόν, Κύριε Θεέ μου, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου ἔστω ἡ χεὶρ σου, καὶ μὴ ἐπὶ τὸν λαόν σου πρὸς ἀπώλειαν. Τότε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου προσέταξε τὸν Γάδ νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν Δαβίδ, νὰ ἀναβῇ ὁ Δαβὶδ καὶ νὰ στήσῃ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον ἐν τῷ ἁλωνίῳ τοῦ Ὀρνάν τοῦ Ἰεβουσαίου. Καὶ ἀνέβη ὁ Δαβίδ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Γάδ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι Κυρίου. Καὶ στραφεὶς ὁ Ὀρνάν εἶδε τὸν ἄγγελον· καὶ ἐκρύφθησαν οἱ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ὀρνάν ἠλώνιζε σῖτον. Καὶ καθὼς ἦλθεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ὀρνάν, ἀναβλέψας ὁ Ὀρνάν καὶ ἰδὼν τὸν Δαβίδ, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἁλωνίου καὶ προσεκύνησε τὸν Δαβίδ κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ὀρνάν, Δὸς μοι τὸν τόπον τοῦ ἁλωνίου, διὰ νὰ οἰκοδομήσω ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· δὸς μοι αὐτὸν εἰς τὴν ἀξίαν τιμὴν· διὰ νὰ σταθῇ ἡ πληγὴ ἀπὸ τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνάν πρὸς τὸν Δαβίδ, Λάβε αὐτὸ εἰς σεαυτόν, καὶ ἄς κάμῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἄρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· Ἰδοὺ, δίδω τοὺς βόας διὰ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰ ἁλωνικά ἐργαλεῖα διὰ ξύλα καὶ τὸν σῖτον διὰ προσφοράν ἐξ ἀλφίτων· τὰ πάντα δίδω. Ὁ δὲ βασιλεὺς Δαβὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ὀρνάν, Οὐχί· ἀλλ' ἐξάπαντος θέλω ἀγοράσει αὐτὸ εἰς τὴν ἀξίαν τιμὴν· διότι δὲν θέλω λάβει τὸ σὸν διὰ τὸν Κύριον, οὐδὲ θέλω προσφέρει ὀλοκαύτωμα δωρεάν. Καὶ ἔδωκεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν Ὀρνάν, διὰ τὸν τόπον, ἑξακοσίους σίκλους χρυσοῦ κατὰ βάρος. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Δαβὶδ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικάς προσφοράς καὶ ἐπεκαλέσθη τὸν Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ, ἀποστείλας ἐξ οὐρανοῦ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως. Καὶ προσέταξε Κύριος τὸν ἄγγελον, καὶ ἔστρεψε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ εἰς τὴν θήκην αὐτῆς. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε ὁ Δαβὶδ εἶδεν ὅτι ὁ Κύριος ἐπήκουσεν αὐτοῦ ἐν τῷ ἁλωνίῳ τοῦ Ὀρνάν τοῦ Ἰεβουσαίου, ἐθυσίασεν ἐκεῖ. Διότι ἡ σκηνὴ τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως ἦσαν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐν τῷ ὑψηλῷ τόπῳ ἐν Γαθαὼν. Καὶ δὲν ἠδύνατο ὁ Δαβὶδ νὰ ὑπάγῃ ἐνώπιον αὐτῆς διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο ἐξ αἰτίας τῆς ῥομφαίας τοῦ ἀγγέλου τοῦ Κυρίου.

Τότε εἶπεν ὁ Δαβίδ, Οὗτος εἶναι ὁ οἶκος Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ προσέταξεν ὁ Δαβὶδ νὰ συνάξῃ τοὺς ξένους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ· καὶ κατέστησε λιθοτόμους διὰ νὰ λατομήσῃ λίθους ξυστούς, πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ὁ Δαβὶδ ἠτοίμασε καὶ σίδηρον πολύν, διὰ καρφία τῶν θυρωμάτων τῶν πυλῶν καὶ διὰ τὰς συναρθρώσεις· καὶ χαλκὸν ἄφθονον ἀζύγιστον· καὶ ξύλα κέδρινα ἀναρίθμητα· διότι οἱ Σιδωνιοὶ καὶ οἱ Τύριοι ἔφερον πρὸς τὸν Δαβίδ ἄφθονα κέδρινα ξύλα. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Σολομών ὁ υἱός μου εἶναι νέος καὶ ἀπαλός· ὁ δὲ οἶκος ὅστις μέλλει νὰ οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν Κύριον πρέπει νὰ ᾔηται εἰς ἄκρον μεγαλοπρεπῆς, ὀνομαστός καὶ ἐνδοξος καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· θέλω λοιπὸν κάμει ἐτοιμασίαν δι' αὐτόν. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ ἄφθονον ἐτοιμασίαν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Τότε ἐκάλεσε Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ προσέταξεν εἰς αὐτόν νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸν Θεόν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σολομῶντα, Υἱέ μου, ἐγὼ μὲν ἐπεθύμησα ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ οἰκοδομήσω οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου· πλην ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Αἴμα πολὺ ἔχυσας καὶ πολέμους μεγάλους ἔκαμες· δὲν θέλεις οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, διότι αἵματα πολλὰ ἔχυσας ἐπὶ τῆς γῆς ἐνώπιόν μου· ἰδοὺ, θέλει γεννηθῇ εἰς σέ υἱός, ὅστις θέλει εἶσθαι ἀνὴρ ἀναπαύσεως· καὶ θέλω ἀναπαύσει αὐτόν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κύκλῳ· διότι Σολομῶν θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ θέλω δώσῃ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ· οὗτος θέλει οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός, καὶ ἐγὼ πατὴρ εἰς αὐτόν· καὶ θέλω στερεώσῃ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. Τώρα, υἱέ μου, ὁ Κύριος ἔστω μετὰ σοῦ· καὶ εὐοδοῦ καὶ οἰκοδόμησον τὸν

12 οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καθὼς ἐλάλησε περὶ σοῦ. Μόνον ὁ Κύριος νὰ σοὶ δώσῃ σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ
 13 νὰ σὲ καταστήσῃ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ φυλάττῃς τὸν νόμον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Τότε θέλεις εὐδοωθῇ,
 14 ἐὰν προσέχης νὰ ἐκπληροῖς τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν
 15 περὶ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐνδυναμοῦ καὶ ἀνδρίζου· μὴ φοβοῦ καὶ μὴ πτοηθῇς. Καὶ ἰδού, ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου
 16 ἡτοίμασα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἑκατὸν χιλιάδας ταλάντων χρυσοῦ καὶ χιλίας χιλιάδας ταλάντων ἀργυρίου·
 17 χαλκὸν δὲ καὶ σίδηρον ἀζύγιστον, διότι εἶναι ἄφθονος· ἡτοίμασα δὲ καὶ ξύλα καὶ λίθους· καὶ σὺ πρόσθετος εἰς
 18 ταῦτα. Ἔχεις δὲ ἐργάτας εἰς πλῆθος, λιθοτόμους καὶ κτίστας καὶ ξυλουργούς, καὶ παντὸς εἵδους σοφοὺς
 19 εἰς πᾶν ἔργον. Τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ σιδήρου ἀριθμὸς δὲν εἶναι. Σηκώθητι
 20 καὶ κάμνε· καὶ ὁ Κύριος ἔστω μετὰ σοῦ. Ὁ Δαβὶδ προσέταξεν ἔτι εἰς πάντα τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ νὰ
 21 βοηθήσωσι τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Δὲν εἶναι μὲ σᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς
 22 ἀνάπαυσιν πανταχόθεν διότι παρέδωκεν εἰς τὴν χειρὰ μου τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ ὑπετάχθη
 23 ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Δότε λοιπὸν τὴν καρδίαν σας καὶ τὴν ψυχὴν σας
 24 εἰς τὸ νὰ ζητῇτε Κύριον τὸν Θεὸν σας· καὶ σηκώθητε καὶ οἰκοδομήσατε τὸ ἁγιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ, διὰ
 25 νὰ φέρητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἅγια σκεύη τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οἶκον, ὅστις μέλλει νὰ
 26 οἰκοδομηθῇ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

23 Καὶ ἀφοῦ ἐγήρασεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἦτο πλήρης ἡμερῶν, ἔκαμε Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλεῖα ἐπὶ τὸν

2, 3 Ἰσραὴλ. Καὶ συνήγαγε πάντα τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖτας. Οἱ δὲ Λευῖται
 4 ἦσαν ἀπηριθμημένοι ἀπὸ ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, κατὰ
 5 ἄνδρα, ἦτο τριάκοντα ὀκτὼ χιλιάδες. Ἐκ τούτων εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες ἦσαν ἐργοδιῶνται εἰς τὸ ἔργον τοῦ
 6 οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἑξὶ χιλιάδες ἐπιστάται καὶ κριταί· καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί· καὶ τέσσαρες χιλιάδες
 7 ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, μὲ τὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἔκαμα, εἶπεν ὁ Δαβὶδ, διὰ νὰ ὑμνῶσι τὸν Κύριον. Καὶ διήρσεν
 8 αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ εἰς τάξεις κατὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευῖ, Γηρῶν, Καάθ καὶ Μεραρί. Ἐκ τῶν Γηρῶνιτων ἦσαν
 9 Λααδάν καὶ Σιμεὶ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Λααδάν ἦσαν Ἰεχιὴλ ὁ ἄρχων καὶ Ζαϊθάμ καὶ Ἰωὴλ, τρεῖς. Οἱ υἱοὶ τοῦ Σιμεὶ,
 10 Σελωμειθ καὶ Ἀζιὴλ καὶ Χαρράν, τρεῖς. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τοῦ Λααδάν. Υἱοὶ δὲ τοῦ Σιμεὶ,
 11 Ἰαάθ, Ζινὰ καὶ Ἰεὺς καὶ Βεριά. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Σιμεὶ, τέσσαρες. Καὶ ὁ Ἰαάθ ἦτο ὁ ἀρχηγός, καὶ Ζιζὰ
 12 ὁ δεύτερος· ὁ δὲ Ἰεὺς καὶ Βεριά δὲν εἶχον πολλοὺς υἱούς· διὰ τοῦτο ἡριθμήθησαν ὁμοῦ, ὡς μία πατρία. Οἱ
 13 υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμράμ, Ἰσαάρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιὴλ, τέσσαρες. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀμράμ, Ἀαρὼν καὶ Μωϋσῆς· καὶ
 14 ὁ Ἀαρὼν ἦτο κεχωρισμένος, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀγιάζωσι τὰ ἀγιώτατα πράγματα πάντοτε, διὰ νὰ
 15 θυμιάζωσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ λειτουργῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ εὐλογῶσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ διὰ παντός.
 16 Τοῦ δὲ Μωϋσέως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνηριθμήθησαν μετὰ τῆς φυλῆς τοῦ Λευῖ. Οἱ
 17 υἱοὶ τοῦ Μωϋσέως ἦσαν Γηρῶμ καὶ Ἐλιέζερ. Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Γηρῶμ ὁ Σεβουήλ ἦτο ὁ ἀρχηγός. Καὶ οἱ
 18 υἱοὶ τοῦ Ἐλιέζερ ἦσαν Ῥεαβίας ὁ ἀρχηγός· καὶ δὲν εἶχεν ὁ Ἐλιέζερ ἄλλους υἱούς· τοῦ Ῥεαβιά δὲ οἱ υἱοὶ ἦσαν
 19 πάμπολλοι. Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσαάρ ὁ Σελωμειθ ἦτο ὁ ἀρχηγός. Οἱ υἱοὶ τοῦ Χεβρὼν ἦσαν Ἰερίας ὁ πρῶτος,
 20 Ἀμαρίας ὁ δεύτερος, Ἰααζιὴλ ὁ τρίτος καὶ Ἰεκαμεὰμ ὁ τέταρτος. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀζιὴλ, Μιχὰ ὁ πρῶτος καὶ Ἰεσιὰ
 21 ὁ δεύτερος. Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλί καὶ Μουσί· οἱ υἱοὶ τοῦ Μααλί, Ἐλεάζαρ καὶ Κεῖς. Ἀπέθανε δὲ ὁ
 22 Ἐλεάζαρ, μὴ ἔχων υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας· καὶ ἔλαβον αὐτὰς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ υἱοὶ τοῦ Κεῖς. Οἱ υἱοὶ τοῦ
 23 Μουσί, Μααλί καὶ Ἐδέρ καὶ Ἰερεμῶθ, τρεῖς. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Λευῖ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων
 24 αὐτῶν, ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν, κατὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα, κατὰ κεφαλὴν, οἵτινες
 25 ἔκαμνον τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἀπὸ ἡλικίας εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω. Διότι ὁ Δαβὶδ
 26 εἶπε, Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκεν ἀνάπαυσιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλει κατοικεῖ ἐν Ἱερουσαλὴμ διὰ
 27 παντός· οἱ δὲ Λευῖται δὲν θέλουσι πλέον βαστάζειν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν
 28 αὐτῆς. Ὅθεν κατὰ τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ Δαβίδ, οἱ υἱοὶ Λευῖ ἦσαν ἀπηριθμημένοι ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ
 29 ἐπάνω· ἐπειδὴ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦτο νὰ παρίστανται εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἴκου τοῦ
 30 Κυρίου, ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ οἰκήματα καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμόν πάντων τῶν ἁγίων πραγμάτων καὶ εἰς τὸ
 31 νὰ κάμνωσι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ διὰ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ διὰ τὴν σεμίδαλιν εἰς
 32 τὰς ἑξ ἁλφίτων προσφοράς καὶ διὰ τὰ ἄζυμα λάγανα καὶ διὰ τὰς τηγανίτας καὶ διὰ τὰ φρυγανωτά καὶ διὰ πᾶν
 33 εἶδος μέτρου· καὶ διὰ νὰ ἴστανται καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέραν, διὰ νὰ ὑμνῶσι καὶ νὰ δοξολογῶσι τὸν
 34 Κύριον· καὶ διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον πάντα τὰ ὀλοκαυτώματα ἐν τοῖς σάββασιν, ἐν ταῖς νεομηνίαις
 35 καὶ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς, κατὰ τὸν ἀριθμὸν, κατὰ τὸ διατεταγμένον εἰς αὐτούς, πάντοτε ἐνώπιον τοῦ
 36 Κυρίου· καὶ διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ
 37 τὴν φυλακὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

24 Καὶ αὗται ἦσαν αἱ διαιρέσεις τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ, Ἐλεάζαρ καὶ

2 Ἰθάμαρ. Καὶ ἀπέθανον ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιουδ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ δὲν εἶχον υἱούς· ὅθεν
 3 ἱεράτευσαν ὁ Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ. Καὶ διήρσεν αὐτοὺς ὁ Δαβίδ, τὸν τε Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ,
 4 καὶ τὸν Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰθάμαρ, κατὰ τὰ χρέη αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. Εὐρέθησαν δὲ
 5 πλείότεροι ἀρχηγοὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, παρὰ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ· καὶ διηρέθησαν οὕτω· ἐκ τῶν υἱῶν
 6 Ἐλεάζαρ ἦσαν δεκαεὶ ἀρχηγοὶ οἴκου πατέρων· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ ὀκτὼ ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων
 7 αὐτῶν. Διήρσεν δὲ αὐτοὺς διὰ κλήρων, τούτους πρὸς ἐκείνους· διότι διευθυνταὶ τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ
 8 διευθυνταὶ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ. Καὶ κατέγραψεν αὐτοὺς

Σεμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ναθαναὴλ ὁ γραμματεὺς, ὁ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ Σαδώκ τοῦ ἱερέως καὶ Ἀχιμέλεχ υἱοῦ τοῦ Ἀθιάθαρ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, λαμβανομένης μιᾶς πατριᾶς ἐκ τοῦ Ἑλεάζαρ καὶ μιᾶς ἐκ τοῦ Ἰθάμαρ. Ὁ πρῶτος δὲ κληρὸς ἐξῆλθεν 7
εἰς τὸν Ἰωῖταρείβ, ὁ δεῦτερος εἰς τὸν Ἰεδαΐαν, ὁ τρίτος εἰς τὸν Χαρήμ, ὁ τέταρτος εἰς τὸν Σεωρήμ, ὁ πέμπτος 8, 9
εἰς τὸν Μαλχίαν, ὁ ἕκτος εἰς τὸν Μεϊαμείν, ὁ ἕβδομος εἰς τὸν Ἀκκώς, ὁ ὄγδοος εἰς τὸν Ἀβιά, ὁ ἔνατος εἰς τὸν 10, 11
Ἰησοῦν, ὁ δέκατος εἰς τὸν Σεχανίαν, ὁ ἐνδέκατος εἰς τὸν Ἑλιασειβ, ὁ δωδέκατος εἰς τὸν Ἰακείμ, ὁ δέκατος 12, 13
τρίτος εἰς τὸν Οὐφφά, ὁ δέκατος τέταρτος εἰς τὸν Ἰεσεβάβ, ὁ δέκατος πέμπτος εἰς τὸν Βιλγά, ὁ δέκατος ἕκτος 14
εἰς τὸν Ἰμμήρ, ὁ δέκατος ἕβδομος εἰς τὸν Ἐζείρ, ὁ δέκατος ὄγδοος εἰς τὸν Ἀφισή, ὁ δέκατος ἔνατος εἰς τὸν 15, 16
Πεθαΐα, ὁ εἰκοστός εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ, ὁ εἰκοστός πρῶτος εἰς τὸν Ἰαχεΐν, ὁ εἰκοστός δεῦτερος εἰς τὸν Γαμούλ, 17
ὁ εἰκοστός τρίτος εἰς τὸν Δελαΐαν, ὁ εἰκοστός τέταρτος εἰς τὸν Μασζιάν. Αὗται ἦσαν αἱ διατάξεις αὐτῶν εἰς τὴν 18, 19
ὑπηρεσίαν αὐτῶν, διὰ τὰ ἐισέρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου κατὰ τὸ διατεταγμένον εἰς αὐτοὺς διὰ χειρὸς
Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὡς προσέταξεν εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Περὶ δὲ τῶν ἐπιλοιπίων υἱῶν 20
Λευϊτῶν ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμράμ ἦτο ὁ Σουβαήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Σουβαήλ ὁ Ἰεδαΐας. Περὶ τοῦ Ῥεαβιά· ἐκ τῶν υἱῶν 21
Ῥεαβιά ὁ πρῶτος ἦτο ὁ Ἰεσία. Ἐκ τῶν Ἰσααριτῶν ὁ Σελωμῶθ· ἐκ τῶν υἱῶν Σελωμῶθ ὁ Ἰαάθ. Οἱ δὲ υἱοὶ 22, 23
Χεβρών ἦσαν Ἰερίας ὁ πρῶτος, Ἀμαρίας ὁ δεῦτερος, Ἰααζήλ ὁ τρίτος, Ἰεκαμεάμ ὁ τέταρτος. Ἐκ τῶν υἱῶν 24
Ὀζιήλ Μιχά· ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Μιχά Σαμίρ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μιχά ἦτο ὁ Ἰεσία· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰεσία ὁ Ζαχαρίας. 25
Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί ἦσαν Μααλί καὶ Μουσί· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰααζία, Βενώ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί διὰ τοῦ Ἰααζία, 26, 27
Βενώ καὶ Σωάμ καὶ Ζακχούρ καὶ Ἰβρί. Ἐκ τοῦ Μααλί ἦτο ὁ Ἑλεάζαρ, ὅστις δὲν εἶχεν υἱούς. Περὶ δὲ τοῦ 28, 29
Κεΐς· οἱ υἱοὶ τοῦ Κεΐς, ὁ Ἰεραμεήλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μουσί, Μααλί καὶ Ἐδέρ καὶ Ἰεριμῶθ. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ 30
τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν αὐτῶν. Ἐρριψαν καὶ οὗτοι κλήρους, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ 31
υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως Δαβὶδ καὶ τοῦ Σαδώκ καὶ τοῦ Ἀχιμέλεχ καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν
τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, ἐξιουμένων τῶν πρώτων πατριῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν νεωτέρων.

Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατεύματος διήρσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀσάφ καὶ 25
τοῦ Αἰμάν καὶ τοῦ Ἰεδουθούν, διὰ τὰ ὑμνωδῶσιν ἐν κιθάραις, ἐν ψαλτηρίοις καὶ ἐν κυμβάλοις· καὶ ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἐργαζομένων κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἦτο, ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, Ζακχούρ καὶ Ἰωσήφ καὶ Νεθανίας καὶ 2
Ἀσαρηλά, υἱοὶ Ἀσάφ, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀσάφ, τοῦ ὑμνωδοῦντος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ βασιλέως· τοῦ 3
Ἰεδουθούν· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεδουθούν, Γεδαλίας καὶ Σερί καὶ Ἰεσαΐας, Σιμεΐ, Ἀσαβίας καὶ Ματταθίας, ἔξ, ὑπὸ τὴν
ὁδηγίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰεδουθούν, ὅστις ὑμνῶδει ἐν κιθάρᾳ, ὑμνῶν καὶ δοξολογῶν τὸν Κύριον· τοῦ Αἰμάν· 4
οἱ υἱοὶ τοῦ Αἰμάν, Βουκκίας, Ματθανίας, Ὀζιήλ, Σεβουήλ καὶ Ἰεριμῶθ, Ἀνανίας, Ἀνανί, Ἑλιαθά, Γιδδαλθὶ καὶ
Ῥομαμθιῆζερ, Ἰωσβεκασά, Μαλλωθὶ, Ὡθίρ καὶ Μασζιῶθ· πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Αἰμάν τοῦ βλέποντος 5
τοῦ βασιλέως εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ, διωρισμένοι εἰς τὸ νὰ ὑψώσωσι τὸ κέρας. Ἔδωκε δὲ ὁ Θεὸς εἰς τὸν
Αἰμάν δεκατέσσαρας υἱοὺς καὶ τρεῖς θυγατέρας. Πάντες οὗτοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἦσαν 6
ὑμνωδοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου
τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἀσάφ καὶ Ἰεδουθούν καὶ Αἰμάν. Καὶ ἔγεινεν ὁ ἀριθμὸς 7
αὐτῶν, μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν δεδιδαγμένων τὰ ἔσματα τοῦ Κυρίου, διακόσιοι ὀγδοήκοντα ὀκτώ, πάντες
συνετοί. Καὶ ἔρριψαν κλήρους περὶ τῆς ὑπηρεσίας, ἔξ ἴσου ὁ μικρὸς καθὼς ὁ μέγας, ὁ διδάσκαλος καθὼς 8
ὁ μαθητής. Ὁ πρῶτος δὲ κληρὸς ἐξῆλθε διὰ τὸν Ἀσάφ εἰς τὸν Ἰωσήφ· ὁ δεῦτερος εἰς τὸν Γεδαλίαν· οὗτος 9
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν δώδεκα. Ὁ τρίτος εἰς τὸν Ζακχούρ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ 10
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ τέταρτος εἰς τὸν Ἰσερί· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ 11, 12
πέμπτος εἰς τὸν Νεθανίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ ἕκτος εἰς τὸν Βουκκίαν· 13
οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ ἕβδομος εἰς τὸν Ἰεσαρηλά· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ 14
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ ὄγδοος εἰς τὸν Ἰεσαΐαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. 15
Ὁ ἔνατος εἰς τὸν Ματθανίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ δέκατος εἰς τὸν Σιμεΐ· 16, 17
οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ ἐνδέκατος εἰς τὸν Ἀζαρεήλ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ 18
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν Ἀσαβίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. 19
Ὁ δέκατος τρίτος εἰς τὸν Σουβαήλ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ δέκατος τέταρτος 20, 21
εἰς τὸν Ματταθίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ δέκατος πέμπτος εἰς τὸν Ἰερεμῶθ· 22
οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ δέκατος ἕκτος εἰς τὸν Ἀνανίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ 23
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ δέκατος ἕβδομος εἰς τὸν Ἰωσβεκασά· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ 24
αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ δέκατος ὄγδοος εἰς τὸν Ἀνανί· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ 25, 26
δέκατος ἔνατος εἰς τὸν Μαλλωθὶ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ εἰκοστός εἰς τὸν 27
Ἑλιαθά· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ εἰκοστός πρῶτος εἰς τὸν Ὡθίρ· οὗτος, οἱ 28
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ εἰκοστός δεῦτερος εἰς τὸν Γιδδαλθὶ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ 29
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. Ὁ εἰκοστός τρίτος εἰς τὸν Μασζιῶθ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, 30
δώδεκα. Ὁ εἰκοστός τέταρτος εἰς τὸν Ῥομαμθιῆζερ· οὗτος οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα. 31

Περὶ δὲ τῶν διαιρέσεων τῶν πυλωρῶν· ἐκ τῶν Κοριτῶν ἦτο Μεσελεμίας ὁ υἱὸς τοῦ Κορέ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ. 26
Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεσελεμίας ἦσαν Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰεδιαήλ ὁ δεῦτερος, Ζεβαδίας ὁ τρίτος, Ἰαθιηήλ ὁ 2
τέταρτος, Ἐλάμ ὁ πέμπτος, Ἰωάναν ὁ ἕκτος, Ἐλιωνάϊ ὁ ἕβδομος. οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ὡθιῆδεδάμ, Σεμαΐας ὁ 3, 4
πρωτότοκος, Ἰωζαβὰδ ὁ δεῦτερος, Ἰωάχ ὁ τρίτος καὶ Σαχάρ ὁ τέταρτος καὶ Ναθαναήλ ὁ πέμπτος, Ἀρμυιήλ ὁ 5

6 ἔκτος, Ἰσάχαρ ὁ ἔβδομος, Φεουλθαΐ ὁ ὄγδοος· διότι ὁ Θεὸς εὐλόγησεν αὐτόν. Καὶ εἰς Σεμαΐαν τὸν υἱὸν
7 αὐτοῦ ἐγεννήθησαν υἱοί, οἵτινες ἐξουσίαζον ἐπὶ τοῦ πατρικοῦ οἴκου αὐτῶν· διότι ἦσαν δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ. Οἱ
8 υἱοὶ τοῦ Σεμαΐα, Γοθνὶ καὶ Ῥαφαήλ καὶ Ὠβήδ καὶ Ἐλζαβάδ, τῶν ὁποίων οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν ἰσχυροί, ὁ Ἐλιοῦ,
9 καὶ ὁ Σεμαχίας. Πάντες οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ὠβηδέδωμ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν,
10 ἰσχυροὶ καὶ ἄξιοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐξήκοντα δύο ἦσαν τοῦ Ὠβηδέδωμ. Καὶ ὁ Μεσελεμίας εἶχεν υἱοῦς καὶ
11 ἀδελφούς, ἰσχυρούς, δεκαοκτώ. Καὶ ὁ Ὡσά, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, εἶχεν υἱούς· Σιμρὶ τὸν πρῶτον, διότι
12 πρῶτότοκος δὲν ἦτο, ὁ πατὴρ ὅμως αὐτοῦ ἔκαμεν αὐτὸν πρῶτον· Χελκίαν τὸν δευτέρον, Τεβαλίαν τὸν τρίτον,
13 Ζαχαρίαν τὸν τέταρτον· πάντες οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ὡσά ἦσαν δεκατρεῖς. Μεταξὺ αὐτῶν ἐγένιναν αἱ
14 διαιρέσεις τῶν πυλῶν· οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δυνατῶν εἶχον τὰς φυλακὰς ἐξ ἴσου μὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, διὰ τὴν
15 ὑπηρεσίαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔρριψαν κλήρους ἐξ ἴσου ὁ μικρὸς καθὼς καὶ ὁ μέγας, κατ' οἶκον
16 τῶν πατέρων αὐτῶν, περὶ ἐκάστης πύλης. Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῆς πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὸν Σελεμλίαν. Τότε
17 ἔρριψαν κλήρους διὰ τὸν Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, σύμβουλον σοφόν· καὶ ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐξῆλθε διὰ τὴν
18 πρὸς βορρᾶν. Εἰς τὸν Ὠβηδέδωμ, διὰ τὴν πρὸς νότον· καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ τὸν οἶκον τῆς συνάξεως.
19 Εἰς τὸν Σουφίμ καὶ Ὡσά, διὰ τὴν πρὸς δυσμὰς, μετὰ τῆς πύλης Σαλεχέθ, πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως,
20 φυλακὴ ἀπέναντι φυλακῆς. Κατὰ ἀνατολὰς ἦσαν ἔξ Λευΐται, πρὸς βορρᾶν τέσσαρες τὴν ἡμέραν, πρὸς νότον
21 τέσσαρες τὴν ἡμέραν καὶ πρὸς τὸν οἶκον τῆς συνάξεως ἀνὰ δύο. Εἰς Παρθάρ πρὸς δυσμὰς τέσσαρες κατὰ
22 τὴν ὁδὸν τῆς ἀναβάσεως, καὶ δύο εἰς Παρθάρ. Αὗται εἶναι αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν Κορὲ
23 καὶ μεταξὺ τῶν υἱῶν Μεραρί. Καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν ὁ Ἀχιά ἦτο ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ
24 τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀφιερωμάτων. Περὶ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Λααδάν· οἱ υἱοὶ τοῦ Γηρσωνίτου Λααδάν, ἀρχηγοὶ
25 τῶν πατριῶν τοῦ Λααδάν τοῦ Γηρσωνίτου ἦσαν Ἰεχὶλ. οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεχὶλ, Ζαιθάμ καὶ Ἰωήλ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
26 οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Περὶ δὲ τῶν Ἀμραμιτῶν, Ἰσααριτῶν, Χεβρωνιτῶν καὶ
27 Ὀζιηλιτῶν· ὁ μὲν Σεβουήλ ὁ υἱὸς τοῦ Γηρσώμ, υἱοῦ τοῦ Μωϋσέως· ἦτο ἐπιστάτης ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς. Οἱ
28 δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦτο ὁ Ῥεαβίας, καὶ Ἰεσαΐας ὁ υἱὸς τούτου, καὶ Ἰωράμ ὁ
29 υἱὸς τούτου, καὶ Ζιχρί ὁ υἱὸς τούτου, καὶ Σελωμειθ ὁ υἱὸς τούτου· ὁ Σελωμειθ οὗτος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
30 ἦσαν ἐπὶ πάντα τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀφιερωμάτων, τὰ ὁποῖα Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν,
31 οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ ἐκατόνταρχοι, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος, ἀφίερωσαν. Ἐκ τῶν πολέμων καὶ ἐκ
32 τῶν λαφύρων ἔκαμον τὴν ἀφιέρωσιν, διὰ τὴν ἐπισκευάσωσιν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν ὃ, τι Σαμουὴλ ὁ
33 βλέπων, καὶ Σαοὺλ ὁ υἱὸς τοῦ Κεὶς, καὶ Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ, καὶ Ἰωάβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, ἀφίερωσαν,
34 πᾶν ἀφιέρωμα ἦτο ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Σελωμειθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰσααριτῶν· ὁ Χενανίας καὶ
35 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν διὰ τὰς ἔξω ὑποθέσεις ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστάται καὶ κριταί. Περὶ δὲ τῶν Χεβρωνιτῶν· ὁ
36 Ἀσαβίας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἰσχυροί, χιλιοὶ ἑπτακόσιοι ἦσαν ἔφοροι τοῦ Ἰσραὴλ ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς
37 δυσμὰς, διὰ πάσας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως. Μεταξὺ τῶν Χεβρωνιτῶν
38 ἦτο Ἰερίας ὁ ἀρχηγός, μεταξὺ τῶν Χεβρωνιτῶν κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς πατριάς. Ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ
39 ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Δαβὶδ ἐξητάσθησαν καὶ εὐρέθησαν μεταξὺ αὐτῶν δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἐν Ἰαζήρ Γαλαάδ.
40 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἰσχυροί, ἦσαν δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι ἀρχηγοὶ πατριῶν, τοὺς ὁποίους κατέστησε
41 Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ τοὺς Γαδίτας καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, διὰ πᾶν πρᾶγμα
42 τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ βασιλέως.

27 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν αὐτῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ ἐκατόνταρχοι
καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν οἱ ὑπηρετοῦντες τὸν βασιλέα, καθ' ὕλην τὴν τάξιν τῶν διαιρέσεων, αἵτινες εἰσῆρχοντο
καὶ ἐξήρχοντο κατὰ μῆνα εἰς πάντα τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες εἰς ἐκάστην
2 διαιρείσιν. Ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης, διὰ τὸν πρῶτον μῆνα, ἦτο Ἰασωβεάμ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαβδιήλ· καὶ
3 ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Οὗτος ἦτο ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Φαρές, ἄρχων πάντων τῶν
4 ἀρχόντων τῶν στρατευμάτων διὰ τὸν πρῶτον μῆνα. Καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ δευτέρου μηνὸς ἦτο Δωδαΐ
5 ὁ Ἀχωχίτης· καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἄρχων ὁ Μικλώθ· ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ ἦσαν ὁμοίως εἰκοσιτέσσαρες
6 χιλιάδες. Ὁ τρίτος ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος διὰ τὸν τρίτον μῆνα ἦτο Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, πρῶτος
7 ἀξιωματικός· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Οὗτος εἶναι ὁ Βεναΐας ὁ δυνατὸς
8 μεταξὺ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα· καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἦτο Ἀμμιζαβὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ὁ
9 τέταρτος διὰ τὸν τέταρτον μῆνα Ἀσαήλ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, καὶ μετ' αὐτὸν Ζεβαδίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ
10 διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ὁ πέμπτος ἀρχηγὸς διὰ τὸν πέμπτον μῆνα Σαμουὺθ ὁ Ἰεζραΐτης·
11 καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ὁ ἕκτος διὰ τὸν ἕκτον μῆνα Ἰράς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰκκῆς ὁ
12 Θεκωΐτης· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ὁ ἕβδομος διὰ τὸν ἕβδομον μῆνα Χελῆς ὁ
13 Φελωνίτης, ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ὁ ὄγδοος διὰ τὸν ὄγδοον
14 μῆνα Σιββεχαΐ ὁ Χουσαθίτης, ἐκ τῶν Ζαραΐτων· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ὁ ἕννατος
15 διὰ τὸν ἕννατον μῆνα Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης, ἐκ τῶν Βενιαμινιτῶν· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες
16 χιλιάδες. Ὁ δέκατος διὰ τὸν δέκατον μῆνα Μαραΐ ὁ Νετωφαθίτης, ἐκ τῶν Ζαραΐτων· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει
17 αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ὁ ἑνδέκατος διὰ τὸν ἑνδέκατον μῆνα Βεναΐας ὁ Πιραθωνίτης, ἐκ τῶν υἱῶν
18 Ἐφραΐμ· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ὁ δωδέκατος διὰ τὸν δωδέκατον μῆνα Χελδαΐ
19 ὁ Νετωφαθίτης, ἐκ τοῦ Γοθονιήλ· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. Ἐπὶ δὲ τῶν φυλῶν τοῦ
20 Ἰσραὴλ, ὁ ἄρχων τῶν Ῥουβηνιτῶν ἦτο Ἐλιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ζιχρί· τῶν Συμεωνιτῶν, Σεφατίας ὁ υἱὸς τοῦ Μααχά·

τῶν Λευιτῶν, Ἀσαβίας ὁ υἱὸς τοῦ Κεμουήλ· τῶν Ἀαρωνιτῶν, ὁ Σαδώκ· τοῦ Ἰούδα, ὁ Ἐλιού, ἐκ τῶν ἀδελφῶν 17, 18
τοῦ Δαβίδ· τοῦ Ἰσάχαρ, Ἀμρί ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ· τοῦ Ζαβουλὼν, Ἰσμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ὀθαδία· τοῦ Νεφθαλί, 19
Ἰεριμῶθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζριήλ· τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαζίου· τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ, 20
Ἰωήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδαΐα· τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ ἐν Γαλαάδ, Ἰδδὼ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαχαρία· τοῦ Βενιαμίν, 21
Ἰασιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβενήρ· τοῦ Δάν, Ἀζαρεήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροάμ. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν τοῦ 22
Ἰσραήλ. Πλὴν ὁ Δαβίδ δὲν ἔλαβε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ κάτω· διότι ὁ Κύριος εἶπεν, 23
ὅτι θέλει πληθύνει τὸν Ἰσραὴλ ὥς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ Ἰωάβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας ἤρchiσε νὰ ἀριθμῇ, 24
πλὴν δὲν ἐτελείωσε, διότι ἐπεσε διὰ τοῦτο ὀργὴ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· ὅθεν δὲν κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς μεταξὺ τῶν 25
ἀπαριθμήσεων ἐν τοῖς χρονικοῖς τοῦ βασιλέως Δαβίδ. Ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως ἦτο Ἀζμαβέθ ὁ υἱὸς 26
τοῦ Ἀδήλ· καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἀγρῶν, τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν καὶ τῶν φρουρίων, Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ 27
Ὀζίου· καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων τὸ ἔργον τῶν ἀγρῶν διὰ τὴν γεωργίαν τῆς γῆς, Ἐζρι ὁ υἱὸς τοῦ Χελούβ· καὶ 28
ἐπὶ τῶν ἀμπελώνων, Σιμεΐ ὁ Ῥαμαθαῖος· καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων διὰ τὰς οἰνοθήκας, Ζαβδὶ ὁ 29
Σιφμίτης· καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν καὶ συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βάαλάναν ὁ Γεδερίτης· καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιοθηκῶν, 30
ὁ Ἰωάς· καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν βοσκομένων ἐν Σαρὼν, Σιτράϊ ὁ Σαρωνίτης· καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν ταῖς κοιλάσι, 31
Σαφάτ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδλαΐ· καὶ ἐπὶ τῶν καμήλων, Ὀβὶλ ὁ Ἰσμαηλίτης· καὶ ἐπὶ τῶν ὄνων, Ἰεδαΐας ὁ Μερωνοθίτης· 32
καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζίζ ὁ Ἀγαρίτης. Πάντες οὗτοι ἦσαν ἐπιστάται τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως Δαβίδ. 33
Ὁ δὲ Ἰωνάθαν, ὁ πατράδελφος τοῦ Δαβίδ, ἦτο σύμβουλος, ἀνὴρ συνετὸς καὶ γραμματεὺς· καὶ Ἰεχιήλ, ὁ υἱὸς 34
τοῦ Ἀχμονί, ἦτο μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· καὶ Ὁ Αἰτιόφελ, σύμβουλος τοῦ βασιλέως· καὶ Χουσαϊ ὁ Ἀρχίτης, 35
οἰκεῖος τοῦ βασιλέως· καὶ μετὰ τὸν Αἰτιόφελ, Ἰωδαὲ ὁ υἱὸς τοῦ Βεναΐα καὶ ὁ Ἀβιάθαρ· ἀρχιστράτηγος δὲ τοῦ 36
βασιλέως ὁ Ἰωάβ.

Καὶ συνεκάλεσεν ὁ Δαβίδ πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας 28
τῶν διαιρέσεων αἵτινες ὑπηρετοῦν τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς ἐπιστάτας 29
πάντων τῶν ὑπαρχόντων καὶ κτημάτων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν εὐνούχων καὶ τῶν ἀνδρείων, 30
καὶ πάντων τῶν δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ, εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ σταθεὶς ὁ βασιλεὺς Δαβίδ ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, 31
εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου καὶ λαέ μου· Ἐγὼ συνέλαβον ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ οἰκοδομήσω οἶκον 32
ἀναπαύσεως διὰ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ 33
ἔκαμον ἐτοιμασίαν διὰ τὴν οἰκοδομήν. Ὁ Θεὸς ὅμως εἶπε πρὸς ἐμέ, Σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσει οἶκον εἰς 34
τὸ ὄνομά μου, διότι εἶσαι ἀνὴρ πολέμων καὶ αἱματὰ ἔχυσας. Ἐξέλεξε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐμέ ἐκ 35
παντὸς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, διὰ νὰ ἦμαι βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἶωνα· διότι ἐξέλεξε τὸν Ἰούδαν 36
ἄρχοντα· ἐκ δὲ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰούδα ἐξέλεξε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· μεταξὺ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ πατρὸς μου ἐμέ 37
ἠυδόκησε νὰ κάμῃ βασιλέα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν μου, διότι ὁ Κύριος πολλοὺς υἱοὺς 38
ἔδωκεν εἰς ἐμέ, ἐξέλεξε Σολομῶντα τὸν υἱὸν μου, διὰ νὰ καθίσῃ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου, ἐπὶ 39
τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Σολομῶν ὁ υἱὸς σου, αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὰς αὐλὰς 40
μου· διότι αὐτὸν ἐξέλεξα υἱὸν εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι πατὴρ εἰς αὐτόν· καὶ θέλω στερεώσαι τὴν βασιλείαν 41
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, ἐὰν μένη σταθερὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰς κρίσεις μου, καθὼς ἐν τῇ 42
ἡμέρᾳ ταύτῃ. Τώρα λοιπόν, ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου καὶ εἰς ἐπήκοον τοῦ 43
Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς ἐσᾶς λέγω, Φυλάττετε καὶ ζητεῖτε πάσας τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· διὰ νὰ κυριεύητε 44
τὴν γῆν ταύτην τὴν ἀγαθὴν, καὶ νὰ ἀφήσητε αὐτὴν ὑστερον ἀπὸ σᾶς κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς σας διὰ 45
παντός. Καὶ σύ, Σολομῶν υἱέ μου, γνῶρισον τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς σου καὶ δούλευε αὐτόν ἐν καρδίᾳ τελείᾳ 46
καὶ ἐν ψυχῇ θελούσῃ· διότι ὁ Κύριος ἐξετάζει πάσας τὰς καρδίας καὶ ἐξεύρει πάντα τοὺς λογισμοὺς τῶν 47
διανοιῶν· ἐὰν ἐκζητῇ αὐτόν, θέλει εὐρίσκεισθαι ὑπὸ σοῦ· ἐὰν ὅμως ἐγκαταλίπῃ αὐτόν, θέλει σὲ ἀπορρίψει 48
διὰ παντός. Ἰδὲ τώρα ὅτι ὁ Κύριος σὲ ἐξέλεξε, διὰ νὰ οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς ἁγιαστήριον· ἐνδυναμοῦ καὶ 49
ἐκτέλει. Καὶ ἔδωκεν ὁ Δαβίδ εἰς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸ σχέδιον τοῦ προνάου καὶ τῶν οἰκῶν αὐτοῦ, 50
καὶ τῶν θησαυροφυλακίων αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπερῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἔσω δωματίων αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ 51
ἱλαστηρίου, καὶ τὸ σχέδιον πάντων ὅσα συνέλαβεν ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ, τῶν αὐλῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ 52
πάντων τῶν πέριξ οἰκημάτων, τῶν ἀποθηκῶν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἀφιερωμάτων· καὶ τῶν 53
διαιρέσεων τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ παντὸς τοῦ ἔργου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ πάντων τῶν 54
σκευῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Ἔδωκε χρυσὸν κατὰ βάρος διὰ τὰ χρυσά, διὰ πάντα τὰ σκευή 55
παντὸς εἵδους ὑπηρεσίας· καὶ ἄργυρον κατὰ βάρος διὰ πάντα τὰ σκευή τὰ ἀργυρά, διὰ πάντα τὰ σκευή παντὸς 56
εἵδους ὑπηρεσίας· καὶ τὸ βάρος διὰ τὰς χρυσὰς λυχνίας καὶ διὰ τοὺς χρυσοὺς λύχνους αὐτῶν, κατὰ βάρος 57
δι' ἐκάστην λυχνίαν καὶ διὰ τοὺς λύχνους αὐτῆς· καὶ διὰ τὰς ἀργυρὰς λυχνίας κατὰ βάρος, διὰ τὴν λυχνίαν 58
καὶ διὰ τοὺς λύχνους αὐτῆς, κατὰ τὴν χρῆσιν ἐκάστης λυχνίας· καὶ χρυσὸν κατὰ βάρος διὰ τὰς τραπέζας 59
τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, δι' ἐκάστην τράπεζαν· καὶ ἄργυρον διὰ τὰς τραπέζας τὰς ἀργυράς· καὶ χρυσὸν 60
καθαρὸν διὰ τὰς κρεάγρας καὶ διὰ τὰς λεκάνας καὶ διὰ τὰς φιάλας· καὶ διὰ τοὺς χρυσοὺς κρατῆρας, κατὰ 61
βάρος δι' ἕκαστον κρατῆρα· κατὰ βάρος ὁμοίως δι' ἕκαστον ἀργυροῦν κρατῆρα· καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ 62
θυμιάματος, κεκαθαρισμένον χρυσίον κατὰ βάρος· καὶ χρυσίον διὰ τὸ σχέδιον τῆς ἀμάξης τῶν χερουβείμ, τὰ 63
ὅποια ἐξαπλόνουσι τὰς πτέρυγας καὶ σκεπάζουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου. Τὰ πάντα, εἶπεν, ὁ 64
Κύριος ἐφάνέρωσε, γράψας διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ πρὸς ἐμέ πάντα τὰ ἔργα τοῦ σχεδίου. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ 65
πρὸς Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐνδυναμοῦ καὶ ἀνδρίζου καὶ ἐκτέλει μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς· διότι Κύριος 66

ὁ Θεός, ὁ Θεὸς μου, θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ· δὲν θέλει σὲ ἀφήσει οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει, ἕως οὗ τελειώσῃς ἅπαν
 21 τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἰδοὺ, αἱ διαιρέσεις τῶν ἱερῶν καὶ Λευϊτῶν διὰ πᾶσαν
 ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι μετὰ σοῦ, διὰ πᾶν ἔργον, πᾶς ἐπιστήμων, πρόθυμος εἰς
 πᾶν εἶδος ὑπηρεσίας, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, ἔτοιμοι εἰς πάντα τὰ προστάγματα σου.

29 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ πρὸς πᾶσαν τὴν σύναξιν, Σολομῶν ὁ υἱὸς μου, τὸν ὁποῖον μόνον ἐξέλεξεν ὁ
 Θεός, εἶναι ἔτι νέος καὶ ἀπαλός· τὸ δὲ ἔργον μέγα· διότι δὲν εἶναι διὰ ἄνθρωπον ἡ οἰκοδομή, ἀλλὰ διὰ Κύριον
 2 τὸν Θεόν. Ἐγὼ λοιπὸν ἡτοίμασα καθ' ὅλην τὴν δύναμίν μου διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου, τὸν χρυσὸν διὰ τὰ
 χρυσὰ καὶ τὸν ἄργυρον διὰ τὰ ἀργυρά καὶ τὸν χαλκὸν διὰ τὰ χάλκινα, τὸν σίδηρον διὰ τὰ σιδηρά καὶ ξύλα διὰ τὰ
 3 ξύλινα, ὀνυχίτας λίθους καὶ λίθους ἐνθέσεως, λίθους λαμπροῦς καὶ ποικίλους καὶ παντὸς εἶδους πολυτίμους
 λίθους καὶ μάρμαρα ἄφθονα. Καὶ ἔτι διὰ τὸν πόθον μου εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων μου
 4 ὑπαρχόντων ἔδωκα περιπλέον χρυσίον καὶ ἀργύριον διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου, ἐκτὸς παντὸς ἐκείνου τὸ
 5 ὁποῖον ἡτοίμασα διὰ τὸν οἶκον τὸν ἅγιον· τρεῖς χιλιάδας τάλαντα χρυσίου, ἐκ τοῦ χρυσίου Ὁφείρ, καὶ ἑπτὰ
 6 χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου ἀργυρίου, διὰ νὰ περισκεπᾶσιν τοὺς τοίχους τῶν οἴκων· τὸ χρυσίον διὰ
 τὰ χρυσὰ, καὶ τὸ ἀργύριον διὰ τὰ ἀργυρά, καὶ διὰ πᾶσαν ἐργασίαν γινομένην διὰ τῶν χειρῶν τῶν τεχνιτῶν.
 7 Τίς λοιπὸν προθυμεῖται νὰ κάμῃ σήμερον προσφοράν εἰς τὸν Κύριον· Τότε οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ οἱ
 8 ἄρχοντες τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ ἐπίσταται τῶν ἔργων τοῦ βασιλέως,
 9 ἐπροθυμήθησαν· καὶ ἔδωκαν διὰ τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, χρυσίου πεντακισχίλια τάλαντα καὶ δέκα
 10 χιλιάδας χρυσῶν, καὶ ἀργυρίου δέκα χιλιάδας ταλάντων, καὶ χαλκοῦ δεκαοκτὼ χιλιάδας ταλάντων, καὶ ἑκατὸν
 11 χιλιάδας ταλάντων σιδήρου. Καὶ εἰς ὅσους εὐρέθησαν λίθοι τίμιοι, ἔδωκαν αὐτοὺς εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον
 12 τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰεχὶλ τοῦ Γηρσωνίτου. Ἐχάρη δὲ ὁ λαός, διότι ἐπροθυμήθησαν, ἐπειδὴ μὲ
 13 πλήρη καρδίαν προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔτι ἐχάρη χαρὰν μεγάλην.
 14 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον πάσης τῆς συνάξεως· καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Εὐλογητὸς σὺ, Κύριε
 15 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Σοῦ, Κύριε, εἶναι ἡ μεγαλωσύνη
 16 καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ δόξα· διότι σοῦ εἶναι πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς· σοῦ ἡ
 17 βασιλεία, Κύριε, καὶ σὺ εἶσαι ὁ ὑψούμενος ὡς κεφαλὴ ὑπεράνω πάντων· καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα παρὰ
 18 σοῦ ἔρχονται, καὶ σὺ δεσπόζεις τῶν ἀπάντων· καὶ εἰς τὴν χειρὰ σου εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις· καὶ εἰς τὴν
 19 χειρὰ σου τὸ νὰ μεγαλύνῃς καὶ νὰ ἰσχυροποιῇς τὰ πάντα. Τώρα λοιπόν, Θεὲ ἡμῶν, ἡμεῖς εὐχαριστοῦμέν
 20 σε καὶ ὑμνοῦμεν τὸ ἔνδοξον ὀνομά σου. Ἀλλὰ τίς εἶμαι ἐγώ, καὶ τίς ὁ λαὸς μου, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ
 21 προσφέρωμεν προθύμως εἰς σὲ κατὰ ταῦτα διότι τὰ πάντα ἔρχονται ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν σῶν διδομεν εἰς σέ.
 22 Διότι εἴμεθα ξένοι ἐνώπιόν σου καὶ πάροικοι, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς
 23 εἶναι ὡς σκιά, καὶ μονιμότης δὲν ὑπάρχει. Κύριε Θεὲ ἡμῶν, ἅπαν τοῦτο τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἡτοιμάσαμεν
 24 διὰ νὰ οἰκοδομήσωμεν οἶκον εἰς σὲ διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ἐκ τῆς χειρὸς σου ἔρχεται, καὶ σοῦ εἶναι τὰ
 25 πάντα. Καὶ γνωρίζω, Θεὲ μου, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ δοκιμάζων τὴν καρδίαν καὶ ἀρέσκεσαι εἰς τὴν εὐθύτητα. Ἐγὼ ἐν
 26 εὐθύτητι τῆς καρδίας μου προσέφερα πάντα ταῦτα· καὶ τώρα εἶδον μετ' εὐφροσύνης τὸν λαόν σου, τὸν ἐνταῦθα
 27 παρόντα, ὅτι αὐτοπροαιρέτως προσφέρει εἰς σέ. Κύριε Θεὲ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰσραὴλ, τῶν
 28 πατέρων ἡμῶν, φύλαττε τοῦτο διὰ παντὸς εἰς τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας τοῦ λαοῦ σου, καὶ κατεύθυνε τὴν
 29 καρδίαν αὐτῶν πρὸς σέ· καὶ δὸς εἰς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν μου καρδίαν τελείαν, διὰ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολάς
 30 σου, τὰ μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματα σου, καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ πάντα καὶ νὰ κατασκευάσῃ τὴν οἰκοδομήν,
 τὴν ὁποίαν προητοίμασα. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς πᾶσαν τὴν σύναξιν, Εὐλογήσατε τώρα Κύριον τὸν Θεὸν σας.
 Καὶ πᾶσα ἡ σύναξις εὐλόγησε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ κύψαντες, προσεκύνησαν τὸν Κύριον
 καὶ τὸν βασιλέα. Καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐθυσίασαν θυσίας εἰς τὸν Κύριον καὶ προσέφεραν ὀλοκαυτώματα
 πρὸς τὸν Κύριον, χιλίους μόσχους, χιλίους κριοὺς, χίλια ἄρνια, καὶ τὰς σπονδάς αὐτῶν καὶ θυσίας ἀφθόνους
 διὰ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐν χαρᾷ μεγάλῃ. Καὶ
 ἐκήρυξαν ἐκ δευτέρου Σολομῶντα τὸν υἱὸν τοῦ Δαβὶδ βασιλέα, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ ᾖναι
 ἄρχων, καὶ τὸν Σαδὼκ διὰ ἱερέα. Τότε ὁ Σολομῶν ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου βασιλεὺς ἀντὶ Δαβὶδ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐημέρησε· καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὑπήκουσεν εἰς αὐτόν. Καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ
 δυνατοὶ καὶ πάντες ἔτι οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως Δαβὶδ ὑπετάχθησαν εἰς Σολομῶντα τὸν βασιλέα. Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ
 Κύριος εἰς ἄκρον τὸν Σολομῶντα ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθεσεν ἐπ' αὐτὸν μεγαλειότητα βασιλικήν,
 ὅποια δὲν ἐστάθῃ εἰς οὐδένα βασιλέα πρὸ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οὕτω Δαβὶδ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν
 ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἦτο τεσσαράκοντα ἔτη· ἑπτὰ ἔτη
 ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών καὶ τριάκοντα τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἐτελεύτησεν εἰς γῆρας καλόν,
 29 πλήρης ἡμερῶν, πλούτου καὶ δόξης· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σολομῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Αἱ δὲ πράξεις τοῦ
 βασιλέως Δαβὶδ, αἱ πρῶται καὶ αἱ τελευταῖαι ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος,
 30 καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Γὰδ τοῦ βλέποντος, μετὰ πάσης αὐτοῦ τῆς βασιλείας
 καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τῶν καιρῶν, οἵτινες παρῆλθον ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς
 βασιλείας τῆς γῆς.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Η

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

Καὶ ἐκραταιώθη ὁ Σολομών ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἦτο **1**
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ἄκρον. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Σολομών πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, πρὸς τοὺς **2**
χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πρὸς τοὺς κριτὰς καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πατριῶν· καὶ ὑπῆγαν ὁ Σολομών καὶ πᾶσα ἡ σύναξις μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον **3**
τὸν ἐν Γαθαὼν· διότι ἐκεῖ ἦτο ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς, ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου,
ἔκαμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ὁ δὲ Δαβὶδ εἶχεν ἀναβιβάσει τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ Κιριάθιاريμ εἰς τὸν τόπον **4**
τὸν ὁποῖον προητοίμασεν ὁ Δαβὶδ δι' αὐτήν· διότι εἶχε στήσει σκηνὴν δι' αὐτήν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ **5**
χαλκοῦν θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον ἔκαμε Βεσελεὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὡρ, ἦτο ἐκεῖ ἔμπροσθεν τῆς
σκηνῆς τοῦ Κυρίου· καὶ ἐξεζήτησαν αὐτὸ ὁ Σολομών καὶ ἡ σύναξις. Καὶ ἀνέβη ὁ Σολομών ἐκεῖ ἐπὶ τὸ **6**
χαλκοῦν θυσιαστήριον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τὸ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσέφερεν ἐπ' αὐτὸ χίλια
ὀλοκαυτώματα. Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἐφάνη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Σολομῶντα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζήτησον τί νὰ **7**
σοὶ δώσω. Ὁ δὲ Σολομών εἶπε πρὸς τὸν Θεόν, Σὺ ἔκαμες μέγα ἔλεος πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ με **8**
κατέστησας βασιλέα ἀν' αὐτοῦ· τώρα, Κύριε Θεέ, ἃς βεβαιωθῇ ὁ λόγος σου ὁ πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα μου· **9**
διότι σὺ με ἔκαμες βασιλέα ἐπὶ λαὸν πολὺν ὥς τὸ χῶμα τῆς γῆς· δὸς τώρα εἰς ἐμὲ σοφίαν καὶ σύνεσιν, διὰ νὰ **10**
ἐξέρχωμαι καὶ νὰ εἰσέρχωμαι ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου· διότι τίς δύναται νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου τοῦτον τὸν
μέγαν· Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Σολομῶντα, Ἐπειδὴ συνέλαβες τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ δὲν ἐζήτησας **11**
πλοῦτη, ἀγαθὰ καὶ δόξαν οὐδὲ τὴν ζωὴν τῶν μισούντων σε, οὐδὲ πολυζῶϊαν ἐζήτησας, ἀλλ' ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν
σοφίαν καὶ σύνεσιν, διὰ νὰ κρίνῃς τὸν λαὸν μου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον σὲ ἔκαμα βασιλέα· ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις **12**
δίδεται εἰς σέ· καὶ πλοῦτον καὶ ἀγαθὰ καὶ δόξαν θέλω δώσει εἰς σέ, ὥς δὲν ἔγινεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοὺς πρὸ
σοῦ, οὐδὲ εἰς τοὺς μετὰ σέ θέλουσι γείνει τοιαῦτα. Τότε ἐπέστρεψεν ὁ Σολομών εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τοῦ **13**
ὑψηλοῦ τόπου τοῦ ἐν Γαθαὼν, ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ **14**
συνήθροισεν ὁ Σολομών ἀμάζας καὶ ἱππεῖς· καὶ εἶχε χιλίαις τετρακοσίαις ἀμάζας καὶ δώδεκα χιλιάδας ἱππέων,
τοὺς ὁποίους ἔθεσεν εἰς τὰς πόλεις τῶν ἀμαζῶν καὶ πλησίον τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ κατέστησεν **15**
ἐν Ἱερουσαλήμ ὁ βασιλεὺς τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν ὥς λίθους, καὶ τὰς κέδρους κατέστησεν ὥς τὰς ἐν τῇ
πεδιάδι συκαμίνους, διὰ τὴν ἀφθονίαν. Ἐγίνετο δὲ εἰς τὸν Σολομῶντα ἐξαγωγή ἵππων καὶ λινοῦ νήματος ἐξ **16**
Αἰγύπτου· τὸ μὲν λινοῦν νῆμα ἐλάμβανον οἱ ἔμποροι τοῦ βασιλέως εἰς ὠρισμένην τιμὴν. Ἀνεβίβαζον δὲ καὶ **17**
ἔφερον ἐξ Αἰγύπτου μίαν ἄμαξαν διὰ ἑξακοσίους σίκλους ἀργυροῦς, καὶ ἕκαστον ἵππον διὰ ἑκατὸν πεντήκοντα·
καὶ οὕτω διὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ διὰ τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας ἡ ἐξαγωγή ἐγίνετο διὰ χειρὸς
αὐτῶν.

Καὶ ἀπεφάσισεν ὁ Σολομών νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ οἶκον βασιλικὸν εἰς ἑαυτὸν, **2**
Καὶ ἠρίθμησεν ὁ Σολομών ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀχθοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων ἐν **2**
τῷ ὄρει, καὶ τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίους ἐπιστάτας ἐπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σολομών πρὸς Χουράμ τὸν **3**
βασιλέα τῆς Τύρου, λέγων, Καθὼς ἔκαμες εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ ἔπεμψας πρὸς αὐτὸν κέδρους
διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ εἰς ἑαυτὸν οἶκον νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῷ, οὕτω κάμε καὶ εἰς ἐμέ. Ἰδοὺ, ἐγὼ οἰκοδομῶ οἶκον **4**
εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, διὰ νὰ καθιερώσω τοῦτον εἰς αὐτόν, διὰ νὰ προσφέρηται ἐνώπιον αὐτοῦ
θυμίαμα εὐωδίας καὶ οἱ παντοτεινοὶ ἄρτοι τῆς προθέσεως καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα τὰ πρωῒνὰ καὶ ἑσπερινά, ἐν τοῖς
σάββασι καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τοῦτο εἶναι χρέος τοῦ **5**
Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ οἶκος τὸν ὁποῖον οἰκοδομῶ εἶναι μέγας· διότι μέγας ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑπὲρ πάντας **5**
τοὺς θεοὺς. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ εἰς αὐτὸν οἶκον, ἐνῶν ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν **6**
δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ χωρέωσιν αὐτόν· Τίς δὲ εἶμαι ἐγώ, ὥστε νὰ οἰκοδομήσω οἶκον εἰς αὐτόν εἰμὴ μόνον διὰ νὰ
θυσιάζω ἐνώπιον αὐτοῦ· Τώρα λοιπὸν ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ ἄνδρα σοφὸν εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται εἰς χρυσὸν καὶ εἰς **7**
ἄργυρον καὶ εἰς χαλκὸν καὶ εἰς σίδηρον καὶ εἰς πορφύραν καὶ εἰς κόκκινον καὶ εἰς κυανοῦν, καὶ ἐπιστήμονα
εἰς τὸ ἐγγλύφειν γλυφὰς μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, τοὺς ὁποίους Δαβὶδ **8**
ὁ πατὴρ μου ἠτοίμασεν. Ἀπόστειλόν μοι καὶ ξύλα κέδρινα, πεύκινα καὶ ξύλα ἀλγουμεῖμ ἐκ τοῦ Λιβάνου· διότι **8**
ἐγὼ γνωρίζω ὅτι οἱ δοῦλοί σου ἐξεύρουσι νὰ κόπῃσι ξύλα ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἰδοὺ, οἱ δοῦλοί μου θέλουσιν εἶσθαι
μετὰ τῶν δούλων σου, διὰ νὰ ἐτοιμάσωσιν εἰς ἐμὲ ξύλα ἐν ἀφθονίᾳ· διότι ὁ οἶκος τὸν ὁποῖον ἐγὼ οἰκοδομῶ **9**
θέλει εἶσθαι μέγας καὶ θαυμαστός. Καὶ ἰδοὺ, θέλω δώσει εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς ξυλοτόμους εἴκοσι **10**
χιλιάδας κόρους σίτου κοπανισμένου, καὶ εἴκοσι χιλιάδας κόρους κριθῆς, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βάθ οἴνου, καὶ **10**
εἴκοσι χιλιάδας βάθ ἐλαίου. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Χουράμ ὁ βασιλεὺς τῆς Τύρου δι' ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔστειλε **11**
πρὸς τὸν Σολομῶντα, Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἠγάπησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, σὲ κατέστησε βασιλέα ἐπ' αὐτούς· εἶπεν ἔτι **12**
ὁ Χουράμ, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν **12**
Δαβὶδ τὸν βασιλέα υἱὸν σοφόν, ἔχοντα φρόνησιν καὶ σύνεσιν, ὅστις θέλει οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸν Κύριον
καὶ οἶκον βασιλικὸν εἰς ἑαυτόν· ἀποστέλλω λοιπὸν τώρα ἄνθρωπον σοφόν, ἔχοντα σύνεσιν, τοῦ Χουράμ τοῦ **13**

14 πατρός μου, υἱὸν γυναικὸς ἐκ τῶν θυγατέρων Δὰν καὶ πατρός Τυρίου, ἐπιστήμονα εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἄργυρον, εἰς χαλκόν, εἰς σίδηρον, εἰς λίθους καὶ εἰς ξύλα, εἰς πορφύραν, εἰς κυανοῦν καὶ εἰς βύσσον καὶ εἰς κόκκινον· καὶ εἰς τὸ ἐγγλύφειν πᾶν εἶδος γλυφῆς, καὶ ἐφευρίσκειν πᾶσαν ἐφεύρεσιν εἰς ὃ, τι προβληθῇ εἰς αὐτόν, μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ μετὰ τῶν σοφῶν τοῦ κυρίου μου Δαβὶδ τοῦ πατρός σου· τώρα λοιπὸν τὸν οἶτον καὶ τὴν κριθὴν, τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον, τὰ ὅποια ὁ κύριός μου εἶπεν, ἃς στείλῃ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς θέλομεν κόψει ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου, κατὰ πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου, καὶ θέλομεν φέρει αὐτὰ πρὸς σέ με σχεδίασ διὰ θαλάσσης εἰς Ἰόππην· καὶ σὺ θέλεις ἀναβιβάσει αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

17 Καὶ ἠρίθμησεν ὁ Σολομὼν πάντα τοὺς ἄνδρας τοὺς ξένους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ, μετὰ τὸν ἀριθμὸν καθ' ὃν Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἠρίθμησεν αὐτούς· καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. Καὶ ἐξ αὐτῶν ἔκαμεν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀχθοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίου ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν.

3 Καὶ ἤρχισεν ὁ Σολομὼν νὰ οἰκοδομῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ ὄρει Μοριά, ὅπου ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐν τῷ τόπῳ τὸν ὁποῖον ἡτοίμασεν ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ ἀλωνίῳ Ὁρνάν τοῦ Ἰεβουσαίου. Καὶ ἤρχισε νὰ οἰκοδομῇ τῇ δευτέρᾳ τοῦ δευτέρου μηνός, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ ἦτο τὸ σχέδιον τοῦ Σολομῶντος διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· τὸ μῆκος εἰς πηχάς, κατὰ τὸ πρῶτον μέτρον, ἦτο ἑξήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος εἴκοσι πηχῶν. Καὶ τὸ πρόναον, τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, εἶχε μῆκος κατὰ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου εἴκοσι πηχῶν, καὶ ὕψος ἑκατὸν εἴκοσι· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ ἔσωθεν με χρυσίον καθαρὸν. Καὶ ἐστέγασεν τὸν οἶκον τὸν μέγαν με ξύλα πεύκινα, τὰ ὅποια καὶ ἐσκέπασε με χρυσὸν καθαρὸν, καὶ ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐτὸν φοίνικας καὶ ἀλύσεις. Καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον με λίθους τιμίους διὰ ὠραιότητα· τὸ δὲ χρυσίον ἦτο χρυσίον Φαρουῖμ. Ἐσκέπασεν ἔτι με χρυσίον τὸν οἶκον, τὰς δοκούς, τοὺς παραστάτας καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ καὶ τὰς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐνέγλυψε χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων. Καὶ ἔκαμε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, τὸ μῆκος αὐτοῦ κατὰ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου, εἴκοσι πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἴκοσι πηχῶν· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸν με χρυσίον καθαρὸν ἑξακοσίων ταλάντων. τὸ βάρος δὲ τῶν καρφίων ἦτο πεντήκοντα οἴκλοι χρυσοῦ. Καὶ ἐσκέπασε τὰ ὑπερῶα με χρυσίον. Καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἔκαμε δύο χερουβεὶμ ἐργασίας γλυπτῆς καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ με χρυσίον. Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβεὶμ εἶχον μῆκος εἴκοσι πηχῶν· ἡ μία πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου· καὶ ἡ ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τὴν πτέρυγα τοῦ ἄλλου χερουβ. Καὶ ἡ μία πτέρυξ τοῦ ἄλλου χερουβ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου· καὶ ἡ ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ ἄλλου χερουβ. Αἱ πτέρυγες τῶν χερουβεὶμ τούτων ἐξηπλοῦντο εἴκοσι πήχας· καὶ αὐτὰ ἴσαντο ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἔβλεπον πρὸς τὸν οἶκον. Καὶ ἔκαμε τὸ καταπέτασμα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου, καὶ ὕφανεν ἐπ' αὐτοῦ χερουβεὶμ. Ἐκαμεν ἔτι ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου δύο στύλους τριάκοντα πέντε πηχῶν τὸ μῆκος, καὶ τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐκάστου, πέντε πηχῶν. Καὶ ἔκαμεν ἀλύσεις ἐν τῷ χρηστηρίῳ, καὶ ἔβαλεν αὐτάς ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων· καὶ ἔκαμεν ἑκατὸν ῥόδια καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ἀλύσεων. Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Ἰαχὲν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Βοάς.

4 Καὶ ἔκαμε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἴκοσι πηχῶν τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι πηχῶν τὸ πλάτος αὐτοῦ, καὶ δέκα πηχῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ. Ἐκαμεν ἔτι τὴν χυτὴν θάλασσαν δέκα πηχῶν ἀπὸ χεῖλους εἰς χεῖλος, στρογγύλην κύκλῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς πέντε πηχῶν· καὶ γραμμὴ τριάκοντα πηχῶν περιζώννυνεν αὐτὴν κύκλῳ. Καὶ ὑπὸ τὸ χεῖλος αὐτῆς ἦτο ὁμοίωμα βοῶν, περικυκλούντων αὐτὴν κύκλῳ, δέκα κατὰ πῆχην, περικυκλοῦντες τὴν θάλασσαν κύκλῳ. Αἱ δύο σειραὶ τῶν βοῶν ἦσαν χυμέναι ὁμοῦ με αὐτήν. Ἰστατο δὲ ἐπὶ δώδεκα βοῶν· τρεῖς ἔβλεπον πρὸς βορρᾶν, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς δυσμᾶς, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς νότον, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἡ θάλασσα ἔκειτο ἐπ' αὐτῶν· καὶ ὅλα τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἦσαν πρὸς τὰ ἔσω. Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς ἦτο μῖς παλάμη καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς κατεσκευασμένον ὡς χεῖλος ποτηρίου, ὡς ἄνθος κρίνου· ἐχώρει δὲ πλήρη οὔσα τρεῖς χιλιάδας βάθ. Ἐκαμεν ἔτι δέκα λουτήρας, καὶ ἔθεσε πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν, διὰ νὰ πλύνωσιν ἐν αὐτοῖς· ἐκεῖ ἔπλυνον ὅσα ἦσαν διὰ ὀλοκαύτωσιν· ἡ θάλασσα ὅμως ἦτο διὰ νὰ νίπτωνται ἐν αὐτῇ οἱ ἱερεῖς. Καὶ ἔκαμε τὰς χρυσὰς λυχνίας δέκα, κατὰ τὸ διατεταγμένον περὶ αὐτῶν, καὶ ἔθεσεν αὐτάς ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. Καὶ ἔκαμε δέκα τραπέζας, καὶ ἔθεσεν αὐτάς ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. Καὶ ἔκαμε ἑκατὸν χρυσὰς λεκάνας. Καὶ ἔκαμε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν μεγάλην αὐλὴν, καὶ θύρας διὰ τὴν αὐλὴν, καὶ ἐσκέπασε τὰς θύρας αὐτῶν με χαλκόν.

10, 11 Καὶ ἔθεσε τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν πρὸς ἀνατολάς, ἀπέναντι τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους. Καὶ ἔκαμεν ὁ Χουράμ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς λεκάνας· καὶ ἐτελείωσεν ὁ Χουράμ κάμνων τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔκαμνεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· τοὺς δύο στύλους, καὶ τὰς σφαίρας καὶ τὰ δύο ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων καὶ τὰ δύο δικτυωτὰ διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων· καὶ τετρακόσια ῥόδια διὰ τὰ δύο δικτυωτὰ, δύο σειρὰς ῥοδίων δι' ἕκαστον δικτυωτόν, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῶν στύλων. Ἐκαμεν ἔτι τὰς βάσεις καὶ ἔκαμε τοὺς λουτήρας ἐπὶ τῶν βάσεων· τὴν μίαν θάλασσαν καὶ τοὺς δώδεκα θόας ὑποκάτω αὐτῆς. Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἔκαμε Χουράμ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἐκ λαμπροῦ χαλκοῦ. Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Ἰορδάνου ἔχυσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, ἐν γῇ ἀργιλλώδει μεταξὺ Σοκχώθ καὶ Σαρηδαθά. Οὕτως ἔκαμεν ὁ Σολομὼν πάντα

ταῦτα τὰ σκεύη ἐν ἀφθονίᾳ μεγάλῃ· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ λογαριασθῇ τὸ βάρος τοῦ χαλκοῦ. Καὶ ἔκαμεν ὁ 19
 Σολομών πάντα τὰ σκεύη τὰ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' 20
 αὐτῶν ἐτίθεντο οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως· καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους αὐτῶν, διὰ νὰ καίωσι κατὰ τὸ 21
 διατεταγμένον ἐνώπιον τοῦ χρηστηρίου, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· καὶ τὰ ἄνθη καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς λαβίδας 22
 ἐκ χρυσοῦ, καὶ τοῦτο χρυσίον καθαρὸν· καὶ τὰ λυχνοφάλιδα καὶ τὰς λεκάνας καὶ τοὺς κρατῆρας καὶ τὰ 22
 θυμιατήρια ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καὶ ἡ εἴσοδος τοῦ οἴκου, αἱ ἐσώτεραι θύραι αὐτοῦ διὰ τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων
 καὶ αἱ θύραι τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ ἦσαν ἐκ χρυσοῦ.

Καὶ συνετελέσθη ἅπαν τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Σολομών διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ εἰσέφερεν ὁ 5
 Σολομών τὰ ἀφιερῶματα Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ πάντα τὰ σκεύη ἔθεσεν 2
 ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Τότε συνήθροισεν ὁ Σολομών εἰς Ἱερουσαλὴμ τοὺς πρεσβυτέρους 2
 τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πάντας τοὺς ἀρχηγούς τῶν φυλῶν, τοὺς οἰκογενάρχας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἀναβιβάσωσι 3
 τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης. τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς πόλεως Δαβὶδ, ἥτις εἶναι ἡ Σιών. Καὶ συνήθροισθησαν πάντες 3
 οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἐβδόμου μηνός. Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ 4
 Ἰσραὴλ· καὶ ἐσῆκωσαν οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν. Καὶ ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ 5
 πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ· οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀνεβίβασαν αὐτά. Καὶ ὁ βασιλεὺς Σολομών καὶ 6
 πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ συναχθέντες πρὸς αὐτόν, ἦσαν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ, θυσιάζοντες πρόβατα 6
 καὶ βόας, ὅσα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λογαριασθῶσιν οὐδὲ νὰ ἀριθμηθῶσι διὰ τὸ πλῆθος. Καὶ εἰσῆγαγον οἱ ἱερεῖς 7
 τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,
 ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβείμ· διότι τὰ χερουβείμ εἶχον ἐξηπλωμένους τὰς πτέρυγας ἐπὶ τὸν τόπον τῆς 8
 κιβωτοῦ, καὶ τὰ χερουβείμ ἐκάλυπτον τὴν κιβωτὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς ἄνωθεν· καὶ ἐξείχον οἱ μοχλοὶ, καὶ 9
 ἐφαίνοντο τὰ ἄκρα τῶν μοχλῶν ἔξω τῆς κιβωτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου· ἔξωθεν ὁμοῦ δὲν ἐφαίνοντο. Καὶ 9
 εἶναι ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον. Δὲν ἦτο ἐν τῇ κιβωτῷ εἰμὴ αἱ δύο πλάκες, τὰς ὁποίας ἔθεσεν ὁ Μωϋσῆς ἐκεῖ ἐν 10
 Χωρῆβ, ὅπου ὁ Κύριος ἔκαμε διαθήκην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅτε ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ ὡς ἐξῆλθον οἱ 11
 ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου, διότι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὐρεθέντες ἠγιάσθησαν, χωρὶς νὰ ἦναι διατεταγμένοι κατὰ 12
 διαιρέσεις· καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῳδοί, πάντες οἱ τοῦ Ἀσάφ, τοῦ Αἰμάν, τοῦ Ἰεδουθού, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ 12
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἐνδεδυμένοι βύσσον, ἐν κυμβάλοις καὶ ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις, ἵσταντο κατὰ ἀνατολὰς τοῦ 13
 θυσιαστηρίου, καὶ μετ' αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἱερεῖς σαλπίζοντες διὰ σαλπίγγων· τότε, ὡς ἤχησαν οἱ σαλπικταὶ 13
 καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ὁμοῦ μιᾷ φωνῇ, ὕμνουντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Κύριον, καὶ καθὼς ὕψωσαν τὴν φωνὴν διὰ 14
 σαλπίγγων καὶ κυμβάλων καὶ ὀργάνων μουσικῶν, καὶ ὕμνουν τὸν Κύριον, λέγοντες, "Ὅτι εἶναι ἀγαθός, ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, τότε ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης, ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς νὰ 14
 σταθῶσι διὰ νὰ λειτουργήσωσιν, ἐξ αἰτίας τῆς νεφέλης· διότι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Τότε ἐλάλησεν ὁ Σολομών, Ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι θέλει κατοικεῖν ἐν γνώφῃ· ἀλλ' ἐγὼ φκοδόμησα εἰς σὲ οἶκον 6, 2
 κατοικήσεως καὶ τόπον διὰ νὰ κατοικῇς αἰώνως. Καὶ στρέψας ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, εὐλόγησε 3
 πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ· πᾶσα δὲ ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἵστατο. Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος 4
 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἐξετέλεσε διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ 5
 πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων, Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξέλεξα ἀπὸ 5
 πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδεμίαν πόλιν, διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ οἶκος, ὥστε νὰ ἦναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· οὐδὲ 6
 ἐξέλεξα ἄνδρα, διὰ νὰ ἦναι κυβερνήτης ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ· ἀλλ' ἐξέλεξα τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ ἦναι τὸ 6
 ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξέλεξα τὸν Δαβὶδ, διὰ νὰ ἦναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν Δαβὶδ 7
 τοῦ πατρὸς μου νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶπε πρὸς 8
 Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, Ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν σου νὰ οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, καλῶς μὲν 9
 ἔκαμες ὅτι συνέλαβες τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου· πλὴν σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσῃς τὸν οἶκον· ἀλλ' ὁ υἱός σου, 9
 ὅστις θέλει ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος θέλει οἰκοδομήσῃς τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου. Ὁ Κύριος λοιπὸν 10
 ἐπλήρωσε τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάλησε· καὶ ἐγὼ ἀνέστην ἀντὶ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐκάθησα ἐπὶ 11
 τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ φκοδόμησα τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ 12
 Ἰσραὴλ· καὶ ἔθεσα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν, ἐν ᾗ κεῖται ἡ διαθήκη τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς 11
 Ἰσραὴλ. Καὶ σταθεὶς ὁ Σολομών ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς 12
 τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ· διότι ὁ Σολομών ἔκαμε θάσιν χαλκίνην, ἔχουσαν πέντε πηχῶν μῆκος, 13
 καὶ πέντε πηχῶν πλάτος, καὶ τριῶν πηχῶν ὕψος· καὶ ἔθεσεν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς· καὶ σταθεὶς ἐπ' 14
 αὐτῆς ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ 15
 πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν εἶναι Θεὸς ὁμοίός σου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· 14
 ὅστις φυλάττει τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς δούλους σου, τοὺς περιπατοῦντας ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ 15
 τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· ὅστις ἐφύλαξας πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ὅσα ἐλάλησας πρὸς αὐτόν, καὶ 15
 ἐλάλησας διὰ τοῦ στόματός σου καὶ ἐξετέλεσας διὰ τῆς χειρὸς σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ τώρα, 16
 Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, φύλαξον πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθης πρὸς 17
 αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἀπ' ἔμπροσθέν μου καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ, μόνον 17
 ἐὰν προσέχωσιν οἱ υἱοὶ σου εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, διὰ νὰ περιπατῶσιν εἰς τὸν νόμον μου, καθὼς σὺ περιεπάτησας 18
 ἐνώπιόν μου. Τώρα λοιπὸν, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς ἀληθεύσῃ ὁ λόγος σου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας πρὸς τὸν 17
 δοῦλόν σου τὸν Δαβὶδ. Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσῃ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς Ἰδού, ὁ οὐρανός, 18

καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν, δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσι πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος, τὸν ὁποῖον
 19 φοκοδόμησα. Πλὴν ἐπιβλεψὼν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησιν αὐτοῦ, Κύριε Θεέ μου,
 20 ὥστε νὰ ἐπακούσῃς τῆς κραυγῆς καὶ τῆς δεήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου δέεται ἐνώπιόν σου· διὰ νὰ ᾔναι
 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεωγμένοι πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέραν καὶ νύκτα, πρὸς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπας
 21 ὅτι θέλεισθαι θέσει τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, διὰ νὰ ἐπακούσῃς τῆς δεήσεως τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου θέλει δέεσθαι ἐν
 τῷ τόπῳ τούτῳ. Καὶ ἐπάκουε τῶν δεήσεων τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅταν προσεύχωνται
 22 ἔλεως. Ἐὰν ἀμαρτήσῃ ἄνθρωπος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ζητήσῃ ὅρκον παρ' αὐτοῦ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν
 23 νὰ ὀρκισθῇ, καὶ ὁ ὅρκος ἔλθῃ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνέργησον καὶ κρίνον τοὺς δούλους σου, ἀνταποδίδων μὲν εἰς τὸν ἄνομον, ὥστε νὰ στρέψῃς
 24 δικαιοσύνην αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν κτυπηθῇ ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ,
 25 καὶ ἐπιστρέψῃς καὶ δοξάσῃς τὸ ὄνομά σου καὶ προσευχηθῶσι καὶ δεηθῶσι πρὸς σέ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, τότε
 26 σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγχώρησον τὴν ἀμαρτίαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπανάγαγε αὐτοὺς
 27 εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν. Ὅταν ὁ οὐρανὸς κλεισθῇ καὶ δὲν
 γίνηται βροχή, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ, ἐὰν προσευχηθῶσι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον καὶ δοξάσῃς τὸ ὄνομά σου
 28 καὶ ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ταπεινώσῃς αὐτούς, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 συγχώρησον τὴν ἀμαρτίαν τῶν δούλων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, διδάξας αὐτοὺς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν εἰς
 29 τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶσι καὶ δὸς βροχὴν ἐπὶ τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τὸν λαὸν σου διὰ
 κληρονομίαν. Πεῖνα ἐὰν γείνῃ ἐκ τῆ γῆ, θανατικὸν ἐὰν γείνῃ, ἀνεμοφθορία καὶ ἐρυσίβη, ἀκρίς καὶ βροῦχος
 30 ἐὰν γείνῃ, οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐὰν πολιορκήσωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτῶν, ὁποιαδήποτε πληγὴ
 καὶ ὁποιαδήποτε νόσος γείνῃ, πᾶσαν προσευχὴν, πᾶσαν δέησιν γινομένην ὑπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ὑπὸ
 31 παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅταν γνωρίσῃ ἕκαστος τὴν πληγὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πόνον αὐτοῦ καὶ ἐκτείνῃ τὰς
 χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τῆς κατοικίσεώς σου,
 καὶ συγχώρησον καὶ δὸς εἰς ἕκαστον κατὰ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὅπως γνωρίζεις τὴν καρδίαν αὐτοῦ, διότι
 32 σὺ, μόνος σὺ, γνωρίζεις τὰς καρδίας τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· διὰ νὰ σὲ φοβῶνται, ὥστε νὰ περιπατῶσιν ἐν
 ταῖς ὁδοῖς σου πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ζῶσιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας
 33 ἡμῶν. Καὶ τὸν ξένον ἔτι, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔρχεται ἀπὸ γῆς μακρᾶς διὰ τὸ ὄνομά
 σου τὸ μέγα, καὶ διὰ τὴν χειρὰ σου τὴν κραταιάν, καὶ διὰ τὸν βραχίονά σου τὸν ἐξηπλωμένον, ἐὰν ἔλθῃ καὶ
 34 προσευχηθῶσι πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον, τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίσεώς
 σου, καὶ κάμε κατὰ πάντα περὶ ὧν σὲ ἐπικαλεσθῇ, διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά
 σου καὶ νὰ σὲ φοβῶνται, καθὼς ὁ λαὸς σου ὁ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπὶ τὸν
 35 οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον φοκοδόμησα. Ὅταν ὁ λαὸς σου ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, διὰ
 τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἀποστείλῃς αὐτούς, καὶ προσευχηθῶσιν εἰς σέ πρὸς τὴν πόλιν ταύτην τὴν ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ
 36 τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον φοκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου, τότε ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν
 καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν. Ὅταν ἀμαρτήσωσιν εἰς σέ, διότι οὐδεὶς ἄνθρωπος εἶναι
 37 ἀναμάρτητος, καὶ ὀργισθῇς εἰς αὐτούς, καὶ παραδώσῃς αὐτοὺς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οἱ αἰχμαλωτιστῶν
 αὐτοὺς αἰχμαλώτους εἰς γῆν μακρὰν ἢ πλησίον, καὶ ἔλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἐν τῇ γῇ ὅπου ἐφέρθησαν
 38 αἰχμάλωτοι, καὶ ἐπιστρέψῃς καὶ δεηθῶσι πρὸς σέ ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν, λέγοντες, Ἡμάρτομεν,
 ἡνομήσαμεν καὶ ἠδικήσαμεν· καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς σέ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
 αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν ὅπου ἐφέρθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ προσευχηθῶσι πρὸς τὴν γῆν αὐτῶν
 39 τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ πρὸς τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον
 φοκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου, τότε ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίσεώς σου, τῆς
 40 προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῶν δεήσεων αὐτῶν, καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν καὶ συγχώρησον εἰς τὸν λαὸν σου τὸν
 ἀμαρτήσαντα εἰς σέ. Τώρα, Θεέ μου, ἄς ᾔναι, δέομαι, ἀνεωγμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ προσεκτικὰ τὰ ὦτά
 41 σου εἰς τὴν προσευχὴν τὴν γινομένην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Καὶ τώρα, ἀνάστηθι, Κύριε Θεέ, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
 σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς δυνάμεώς σου· οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε Θεέ, ἄς ἐνδυθῶσι σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἄς
 42 εὐφρανθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς. Κύριε Θεέ, μὴ ἀπορρίψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ κεχρισμένου σου. ἐνθυμήθητι τὰ ἔλεη
 Δαβὶδ τοῦ δούλου σου.

7 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Σολομὼν προσευχόμενος, κατέβη τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυ-
 2 τώματα καὶ τὰς θυσίας· καὶ δόξα Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον. Καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν
 3 οἶκον τοῦ Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Πάντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, βλέποντες τὸ
 πῦρ καταβαῖνον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τὸ λιθόστρω-
 4 τον, καὶ προσεκύνησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Κύριον, λέγοντες, Ὅτι εἶναι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 5 Τότε ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς προσέφεραν θυσίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν
 τὴν θυσίαν, εἰκοσιδύο χιλιάδας βοῶν καὶ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας προβάτων. Οὕτως ἐγκαινίασαν ὁ βασιλεὺς
 6 καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἴσταντο οἱ ἱερεῖς εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται μετὰ τῶν
 μουσικῶν ὀργάνων τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἔκαμε διὰ νὰ δοξάζωσι τὸν Κύριον, Ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοὺς ὕμνους τοῦ Δαβὶδ· καὶ ἐσάλπιζον οἱ ἱερεῖς κατέναντι

αὐτῶν, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἴστατο. Καθιέρωσεν ἔτι ὁ Σολομών τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, τῆς κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· διότι ἐκεῖ προσέφερε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὸ στέαρ τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν· ἐπειδὴ τὸ θυσιαστήριον τὸ χάλκινον, τὸ ὁποῖον ὁ Σολομών ἔκαμε, δὲν ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ στέαρ. Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔκαμεν ὁ Σολομών τὴν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, σύναξις μεγάλη σφόδρα, ἀπὸ τῆς εἰσόδου Αἰμάθ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἔκαμον σύναξιν πάνδημον· διότι ἔκαμον τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὴν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ ἐν τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἀπέλυσε τὸν λαὸν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν, εὐφραينوμένους καὶ ἀγαλλομένους τὴν καρδίαν διὰ τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ πρὸς τὸν Σολομῶντα καὶ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐτελείωσεν ὁ Σολομών τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως· καὶ πᾶν ὃ, τι ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Σολομῶντος νὰ κάμῃ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εὐωδώθῃ. Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα διὰ νυκτός, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξέλεξα τὸν τόπον τοῦτον εἰς ἑμαυτὸν διὰ οἶκον θυσίας. Ἐὰν κλείσω τὸν οὐρανὸν καὶ δὲν γίνηται βροχή, καὶ ἐὰν προστάξω τὴν ἀκρίδα νὰ καταφάγῃ τὴν γῆν, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θανατικὸν μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὁ λαὸς μου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἐκλήθῃ τὸ ὄνομά μου, ταπεινώσωσιν ἑαυτοὺς καὶ προσευχηθῶσι καὶ ἐκζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, τότε ἐγὼ θέλω ἐπακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θέλω συγχωρήσει τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν καὶ θεραπεύσει τὴν γῆν αὐτῶν. Τώρα οἱ ὀφθαλμοὶ μου θέλουσιν εἶσθαι ἀνεωγμένοι καὶ τὰ ὧτά μου προσεκτικὰ εἰς τὴν προσευχὴν τὴν γινομένην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Διότι τώρα ἐξέλεξα καὶ ἡγίασα τὸν οἶκον τοῦτον, διὰ νὰ ἦναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου θέλουσιν εἶσθαι ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ σύ, ἐὰν περιπατῇς ἐνώπιόν μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβὶδ ὁ πατὴρ σου, καὶ κάμνης κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ, καὶ φυλάττῃς τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου, τότε θέλω στερεώσαι τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου, καθὼς ὑπεσχέθην πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα σου, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείπει εἰς σέ ἀνὴρ ἡγεμονεύων ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ἀλλ' ἐὰν σεῖς ἀποστρέψῃς καὶ ἐγκαταλείψῃς τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, τὰς ὁποίας ἔθεσα ἔμπροσθέν σου, καὶ ὑπάγῃς καὶ λατρεύῃς ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσῃς αὐτούς, τότε θέλω ἐκριζῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς μου, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς· καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἡγίασα διὰ τὸ ὄνομά μου, θέλω ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου μου καὶ θέλω κάμει αὐτὸν παροιμίαν καὶ ἐμπαιγμὸν μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν. Καὶ ὁ οἶκος οὗτος, ὅστις ἔγινε τόσον ὑψηλός, θέλει εἶσθαι ἔκστασις εἰς πάντα τοὺς διαβαίνοντας παρ' αὐτόν· καὶ θέλousι λέγει, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον; Καὶ θέλousιν ἀποκρίνεσθαι, Ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅστις ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ προσεκολλήθησαν εἰς ἄλλους θεοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ ἐλάτρευσαν αὐτούς· διὰ τοῦτο ἐπέφερεν ἐπ' αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο τὸ κακόν.

Ἐν δὲ τῷ τέλει τῶν εἴκοσι ἐτῶν, καθ' ᾧ ὁ Σολομών ὠκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, τὰς πόλεις τὰς ὁποίας ὁ Χουράμ εἶχε δώσει εἰς τὸν Σολομῶντα, ὁ Σολομών ὠκοδόμησεν αὐτάς καὶ κατόικισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σολομών εἰς Αἰμάθσωβά καὶ ὑπερίσχυσεν ἐναντίον αὐτῆς. Καὶ ὠκοδόμησε τὴν Θαδμῶρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας ὠκοδόμησεν ἐν Αἰμάθ. ὠκοδόμησεν ἔτι τὴν Βαϊθῶρων τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαϊθῶρων τὴν κάτω, πόλεις ὠχυρωμένας μὲ τείχη, πύλας καὶ μοχλοὺς· καὶ τὴν Βααλὰθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Σολομών, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀμαξῶν καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων καὶ πᾶν ὃ, τι ἐπεθύμησεν ὁ Σολομών νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ. Πάντα δὲ τὸν λαὸν τὸν ἐναπολειφθέντα ἐκ τῶν Χετταίων καὶ τῶν Ἀμορραίων καὶ τῶν Φερεζαίων καὶ τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐκ τῶν τέκνων ἐκείνων, τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ γῇ μετ' αὐτούς, τοὺς ὁποίους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἐξωλόθρευσαν, ἐπὶ τούτους ὁ Σολομών ἐπέβαλε φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὁ Σολομών δὲν ἔκαμε δούλους διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, διότι ἦσαν ἄνδρες πολεμισταί, καὶ πρόταρχοι καὶ ἄρχοντες τῶν ἀμαξῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῦ. Ἐκ τούτων ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιστατῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ βασιλεὺς Σολομών, διακόσιοι πεντήκοντα, ἐξουσιάζοντες ἐπὶ τὸν λαόν. Καὶ ἀνεβίβασεν ὁ Σολομών τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραὼ ἐκ τῆς πόλεως Δαβὶδ, εἰς τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησε δι' αὐτήν· διότι εἶπεν, Ἡ γυνὴ μου δὲν θέλει κατοικεῖ ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπειδὴ τὸ μέρος, ὅπου ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰσῆλθεν, εἶναι ἅγιον. Τότε προσέφερεν ὁ Σολομών ὀλοκαυτώματα εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ὠκοδόμησε κατ' ἔμπροσθεν τοῦ προνάου, κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον ἐκάστης ἡμέρας τοῦ νὰ προσφέρωσι κατὰ τὰς ἐντολάς τοῦ Μωϋσέως, ἐν τοῖς σάββασιν καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ταῖς γινομέναις τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν. Καὶ κατέστησε, κατὰ τὴν διὰταξιν Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευῖτας εἰς τὰς φυλακάς αὐτῶν διὰ νὰ ὑμνῶσι καὶ νὰ λειτουργῶσι κατέναντι τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον ἐκάστης ἡμέρας· καὶ τοὺς πυλωροὺς κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς ἐκάστην πύλην· διότι τοιαύτη ἦτο ἡ ἐντολὴ Δαβὶδ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ δὲν παρεδρόμησαν ἀπὸ τῆς ἐντολῆς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν εἰς οὐδὲν πρᾶγμα οὐδὲ εἰς τὰ περὶ τῶν θησαυρῶν. Ἦτο δὲ ἐτοιμασία δι' ἅπαν τὸ ἔργον τοῦ Σολομῶντος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου, ἕως οὗ ἐξετελέσθη. Οὕτως ἐτελειώθη ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου. Τότε ὑπῆγεν ὁ Σολομών εἰς Ἑσιὼνγάβερ καὶ εἰς Αἰλῶθ, ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἐν τῇ γῇ Ἑδῶμ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χουράμ πρὸς αὐτόν, διὰ χειρὸς τῶν δούλων

αὐτοῦ πλοῖα καὶ δούλους εἰδήμονας τῆς θαλάσσης· καὶ ὑπῆγαν μετὰ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος εἰς Ὀφείρ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια πεντήκοντα τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὰ πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα.

9 Ἀκούσασα δὲ ἡ βασίλισσα τῆς Σεβά τὴν φήμην τοῦ Σολομῶντος, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν Σολομῶντα δι' αἰνιγμάτων, ἔχουσα συνοδίαν μεγάλην σφόδρα καὶ καμήλους φορτωμένους ἀρώματα καὶ χρυσὸν ἄφθονον καὶ λίθους πολυτίμους· καί, ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Σολομῶντα, ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ περὶ πάντων
2 ὅσα εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐξήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ Σολομὼν πάντα τὰ ἐρωτήματα αὐτῆς· καὶ δὲν ἐστάθη
3 οὐδὲν κεκρυμμένον ἀπὸ τοῦ Σολομῶντος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξήγησεν εἰς αὐτήν. Καὶ ἰδοῦσα ἡ βασίλισσα τῆς
4 Σεβά τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸν οἶκον, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησε, καὶ τὰ φαγητὰ τῆς τραπέζης αὐτοῦ, καὶ τὴν καθεδρίασιν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ τὴν στάσιν τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ τοὺς
5 οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ δι' ἧς ἀνέβαινεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἔγεινεν ἔκθαμβος· καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀληθὴς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου, περὶ τῶν
6 ἔργων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου· ἀλλὰ δὲν ἐπίστευον εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν, ἕως οὗ ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου· καὶ ἰδού, τὸ ἥμισυ τοῦ πληθους τῆς σοφίας σου δὲν ἀπηγγέλθη πρὸς ἐμέ· σὺ ὑπερβαίνεις τὴν
7 φήμην τὴν ὁποίαν ἤκουσα· μακάριοι οἱ ἄνδρες σου καὶ μακάριοι οἱ δοῦλοί σου οὗτοι, οἱ ἰστάμενοι πάντοτε
8 ἐνώπιόν σου καὶ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου· ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς σου εὐλογημένος, ὅστις εὐηρεστήθη εἰς
9 σέ, διὰ νὰ σὲ θέσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, νὰ ᾗσαι βασιλεὺς εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς σου
10 ἠγάπησε τὸν Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ στερεώσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τοῦτο σὲ κατέστησε βασιλέα ἐπ' αὐτούς, διὰ
11 νὰ κάμνῃς κρίσιν καὶ δικαιοσύνην. Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἀρώματα
12 πολλὰ σφόδρα καὶ λίθους πολυτίμους· καὶ δὲν ἐστάθησαν ποτὲ τοιαῦτα ἀρώματα, ὅποια ἡ βασίλισσα τῆς Σεβά
13 ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα. Καὶ οἱ δοῦλοι δὲ τοῦ Χουράμ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Σολομῶντος, οἵτινες
14 ἔφερον χρυσίον ἀπὸ Ὀφείρ, ἔφερον καὶ ξύλον ἀλγουμειμ καὶ λίθους πολυτίμους. Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς ἐκ
15 τῶν ξύλων ἀλγουμειμ ἀναβάσεις εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ
16 ψαλτήρια διὰ τοὺς μουσικούς· καὶ τοιαῦτα δὲν ἐφάνησαν πρότερον ἐν τῇ γῇ Ἰούδα. Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
17 Σολομὼν εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Σεβά πάντα ὅσα ᾔθελήσεν, ὅσα ἐζήτησε, πλεονέκτηρα τῶν ὅσα ἔφερε πρὸς τὸν
18 βασιλέα. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, αὐτὴ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῆς. Τὸ βάρος δὲ τοῦ
19 χρυσοῦ, τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς τὸν Σολομῶντα κατ' ἔτος, ἦτο ἑξακόσια ἐξήκοντα ἑξ τάλαντα χρυσοῦ, ἐκτὸς τοῦ
20 συναγομένου ἐκ τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἐμπορῶν καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ τῶν σατραπῶν τῆς
21 γῆς, οἵτινες ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον πρὸς τὸν Σολομῶντα. Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν διακοσίους
22 θυρεοὺς ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου· ἑξακόσιοι σίκλοι χρυσοῦ σφυρηλάτου ἐξωδεύθησαν εἰς ἕκαστον θυρεόν·
23 καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου· τριακόσιοι σίκλοι χρυσοῦ ἐξωδεύθησαν εἰς ἑκάστην ἀσπίδα.
24 Καὶ ἔθεσεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου. Ἔκαμεν ἔτι ὁ βασιλεὺς, θρόνον μέγαν
25 ἐλεφάντινον καὶ ἐσκεπάσεν αὐτὸν μὲ καθαρὸν χρυσίον. εἶχε δὲ ὁ θρόνος ἑξ βαθμίδας καὶ ὑποπόδιον χρυσοῦν,
26 συνδεδεμένα μὲ τὸν θρόνον, καὶ ἀγκῶνας ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντας ἰσταμένους
27 εἰς τὰ πλάγια τῶν ἀγκῶνων· καὶ δώδεκα λέοντες ἴσταντο ἐκεῖ, ἐκατέρωθεν ἐπὶ τῶν ἑξ βαθμίδων. Παρόμοιον
28 δὲν κατεσκευάσθη εἰς οὐδὲν βασιλείον. Καὶ πάντα τὰ σκευὴ τοῦ ποτοῦ τοῦ βασιλέως Σολομῶντος ἦσαν ἐκ
29 χρυσοῦ, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τοῦ οἴκου τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· οὐδὲν ἐξ ἀργυρίου· τὸ
30 ἀργύριον ἐλογίζετο εἰς οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σολομῶντος. Διότι εἶχε πλοῖα ὁ βασιλεὺς πορευόμενα εἰς
31 Θαρσεῖς μετὰ τῶν δούλων τοῦ Χουράμ· ἅπαξ κατὰ τριετίαν ἤρχοντο τὰ πλοῖα ἀπὸ Θαρσεῖς, φέροντα χρυσὸν καὶ
32 ἄργυρον, ὀδόντας ἐλέφαντος καὶ πιθήκους καὶ παγῶνια. Καὶ ἐμεγαλύνθη ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ὑπὲρ πάντας
33 τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς εἰς πλοῦτον καὶ εἰς σοφίαν. Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον
34 τοῦ Σολομῶντος, διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν σοφίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔθεσεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Καὶ
35 ἔφερον ἕκαστος αὐτῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, σκευὴ ἀργυρὰ καὶ σκευὴ χρυσὰ καὶ στολὰς, πανοπλίαι καὶ ἀρώματα,
36 ἵππους καὶ ἡμιόνους, κατ' ἔτος. Καὶ εἶχεν ὁ Σολομὼν τέσσαρας χιλιάδας σταύλους ἵππων καὶ ἁμαξῶν καὶ
37 δώδεκα χιλιάδας ἱππέων, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς πόλεις τῶν ἁμαξῶν καὶ πλησίον ἑαυτοῦ ἐν
38 Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐβασίλευεν ἐπὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῆς γῆς τῶν Φιλιστίνων καὶ τῶν
39 ὀρίων τῆς Αἰγύπτου. Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἄργυρον ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους
40 κατέστησεν ὡς τὰς ἐν τῇ πεδιάδι συκαμίνους, διὰ τὴν ἀφθονίαν. Καὶ ἔφερον πρὸς τὸν Σολομῶντα ἵππους
41 ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων. αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Σολομῶντος, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, δὲν
42 εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐν τῇ προφητείᾳ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίου καὶ ἐν τοῖς
43 ὁράμασιν Ἰδδώ τοῦ βλέποντος, τοῖς γενομένοις ἐναντίον Ἱεροβοάμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ· Ἐβασίλευσε δὲ ὁ Σολομὼν
44 ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Σολομὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ·
45 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

10, 2 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ῥοβοάμ εἰς Συχέμ· διότι ἤρχετο πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς Συχέμ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλέα. Καὶ ὡς
3 ἤκουσε τοῦτο Ἱεροβοάμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἦτο ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπου εἶχε φύγει ἀπὸ προσώπου Σολομῶντος
4 τοῦ βασιλέως, ἐπέστρεψεν ὁ Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου, διότι ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν. Τότε ἦλθον ὁ
5 Ἱεροβοάμ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τὸν Ῥοβοάμ, λέγοντες, Ὁ πατὴρ σου ἐσκλήρυνε τὸν ζυγὸν
6 ἡμῶν· τῶρα λοιπὸν τὴν δουλείαν τὴν σκληρὰν τοῦ πατρὸς σου καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ τὸν βαρύν, τὸν ὁποῖον
7 ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐλάφρῳσον σὺ, καὶ θέλομεν σοὶ δουλεύει. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐπανέλθετε πρὸς ἐμέ
8 μετὰ τρεῖς ἡμέρας. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαός. Καὶ συνεβουλεύθη ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τοὺς πρεσβυτέρους, οἵτινες

παρίσταντο ἐνώπιον Σολομῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος, λέγων, Τί μὲ συμβουλευέτε σείο νὰ ἀποκριθῶ
 πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἐὰν φερθῇς εὐμενῶς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ 7
 εὐαρεσθήσῃς εἰς αὐτούς, καὶ λαλήσῃς πρὸς αὐτοὺς ἀγαθοὺς λόγους, τότε θέλουσιν εἶσθαι δοῦλοί σου διὰ
 παντός. Ἀπέρριψεν ὁμῶς τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν, καὶ συνεβουλευέθη 8
 τοὺς νέους τοὺς συνανατραφέντας μετ' αὐτοῦ, τοὺς παρισταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί 9
 μὲ συμβουλευέτε σείο νὰ ἀποκριθῶμεν πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, ὅστις ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἐλάφρῳσον τὸν
 ζυγὸν τὸν ὁποῖον ὁ πατὴρ σου ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς· Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν οἱ νέοι οἱ συνανατραφέντες μετ' 10
 αὐτοῦ, λέγοντες, Οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, ὅστις ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν
 ζυγὸν ἡμῶν, ἀλλὰ σὺ ἐλάφρῳσον αὐτὸν εἰς ἡμᾶς· οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτούς· Ὁ μικρὸς μου δάκτυλος 11
 θέλει εἶσθαι παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου· τώρα λοιπὸν ὁ μὲν πατὴρ μου ἐπεφόρτισεν εἰς ἐσᾶς 12
 ζυγὸν βαρύν, ἐγὼ δὲ θέλω κάμει βαρύτερον τὸν ζυγὸν σας· ὁ πατὴρ μου σᾶς ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἐγὼ δὲ
 θέλω σᾶς παιδεύσει με σκορπίους. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Ῥοβοὰμ τὴν τρίτην ἡμέραν, 12
 ὥς εἶχε λαλήσει ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἐπανέλθετε πρὸς ἐμέ τὴν τρίτην ἡμέραν. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς 13
 αὐτοὺς σκληρῶς· καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐλάλησε πρὸς 14
 αὐτοὺς κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν νέων, λέγων, Ὁ πατὴρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν σας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω κάμει
 αὐτὸν βαρύτερον· ὁ πατὴρ μου σᾶς ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω σᾶς παιδεύσει με σκορπίους. Καὶ 15
 δὲν εἰσήκουσεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν λαόν· διότι τὸ πρᾶγμα ἔγενε παρὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Κύριος
 τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου πρὸς Ἱεροβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Ναβάτ. Καὶ 16
 ἰδὼν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Τί
 μέρος ἔχομεν ἡμεῖς εἰς τὸν Δαβὶδ οὐδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί· εἰς τὰς σκηνὰς σου
 ἕκαστος, Ἰσραὴλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβὶδ, περὶ τοῦ οἴκου σου. Καὶ ἀνεχώρησε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὰς σκηνὰς
 αὐτοῦ. Περὶ δὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, ὁ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτούς, 17
 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὸν Ἀδωράμ, τὸν ἐπὶ τῶν φόρων· καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 18
 μὲ λίθους, καὶ ἀπέθανεν. Ὅθεν ἔσπευσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ νὰ ἀναβῇ εἰς τὴν ἄμαξαν, διὰ νὰ φύγῃ εἰς
 Ἱερουσαλήμ. Οὕτως ἀπεστάτησεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 19

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, συνήθροισε τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα **11**
 χιλιάδας ἐκλεκτῶν πολεμιστῶν, διὰ νὰ πολεμήσῃσι κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅπως ἐπαναφέρῃσι τὴν βασιλείαν εἰς
 τὸν Ῥοβοὰμ. Ἐγένετο ὁμῶς λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σεμαΐαν, ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων, Λάλησον πρὸς 2, 3
 Ῥοβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν,
 λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν θέλετε ἀναβῇ οὐδὲ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σας· ἐπιστρέψατε ἕκαστος 4
 εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, διότι παρ' ἐμοῦ ἔγενε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ ὑπήκουσαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου
 καὶ ἀπεστράφησαν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃσι κατὰ τοῦ Ἱεροβοὰμ. Καὶ κατόκησεν ὁ Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ 5
 ῥοκοδόμησε πόλεις ὀχυράς ἐν Ἰούδα. Καὶ ῥοκοδόμησε τὴν Βηθλεὲμ καὶ τὴν Ἡτὰμ καὶ τὴν Θεκουὲ καὶ τὴν 6, 7
 Βαίθσουρ καὶ τὴν Σοκχώ καὶ τὴν Ὀδολλάμ καὶ τὴν Γάθ καὶ τὴν Μαρησά καὶ τὴν Ζιφ καὶ τὴν Ἀδωραΐμ καὶ τὴν 8, 9
 Λαχεῖς καὶ τὴν Ἀζηκά καὶ τὴν Σαραὰ καὶ τὴν Αἰαλὼν καὶ τὴν Χεβρών, αἵτινες εἶναι ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Βενιαμίν,
 πόλεις ὀχυρωμέναι. Καὶ ὀχύρωσε τὰ φρούρια, καὶ ἔβαλεν εἰς αὐτὰ φρουράρχους καὶ ἀποθήκας τροφῶν καὶ 11
 ἐλαίου καὶ οἴνου. Καὶ εἰς πᾶσαν πόλιν ἔβαλεν ἀσπίδας καὶ λόγχας, καὶ ὀχύρωσεν αὐτάς πολὺ σφόδρα. Καὶ 12
 ἦσαν ὑπ' αὐτὸν ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Βενιαμίν. Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἐν παντὶ τῷ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς 13
 αὐτόν, ἐκ πάντων τῶν ὁρίων αὐτῶν. Διότι οἱ Λευῖται ἐγκατέλιπον τὰ προάστεια αὐτῶν καὶ τὰς ἰδιοκτησίας 14
 αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰούδα καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· ἐπειδὴ ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἶχον ἀποβάλλει
 αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς τὸν Κύριον· καὶ κατέστησεν εἰς ἑαυτὸν ἱερεῖς διὰ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους 15
 καὶ διὰ τοὺς δαίμονας καὶ διὰ τοὺς μόσχους, τοὺς ὁποίους ἔκαμε· καὶ μετ' αὐτούς, ὅσοι ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν 16
 τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκαν τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ζητῶσι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ,
 διὰ νὰ θυσιάσωσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα καὶ 17
 ἰσχυροποίησαν τὸν Ῥοβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος, τρία ἔτη· διότι τρία ἔτη περιεπάτησαν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Δαβίδ
 καὶ τοῦ Σολομῶντος. Ἐλαβε δὲ ὁ Ῥοβοὰμ εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα τὴν Μαελέθ, θυγατέρα τοῦ Ἱεριμῶθ υἱοῦ τοῦ 18
 Δαβίδ, καὶ τὴν Ἀθιχαΐλ, θυγατέρα τοῦ Ἐλιὰβ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί· ἤτις ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱούς, τὸν Ἰεοὺς καὶ 19
 τὸν Σαμαρίαν καὶ τὸν Ζαάμ. Καὶ μετ' αὐτὴν ἔλαβε τὴν Μααχὰ θυγατέρα τοῦ Ἀβεσσαλὼμ, ἣτις ἐγέννησεν εἰς 20
 αὐτὸν τὸν Ἀθιά καὶ τὸν Ἀτθαΐ καὶ τὸν Ζιζὰ καὶ τὸν Σελωμεῖθ. Καὶ ἠγάπησεν ὁ Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ θυγατέρα 21
 τοῦ Ἀβεσσαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ· διότι ἔλαβε δεκαοκτὼ γυναῖκας
 καὶ ἐξήκοντα παλλακάς· καὶ ἐγέννησεν εἰκοσιοκτὼ υἱοὺς καὶ ἐξήκοντα θυγατέρας· καὶ κατέστησεν ὁ Ῥοβοὰμ 22
 ἄρχοντα τὸν Ἀθιά τὸν υἱὸν τῆς Μααχὰ, διὰ νὰ ἄρῃ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· διότι ἐστοχάζετο νὰ κάμῃ αὐτὸν
 βασιλέα· καὶ ποιῶν φρονίμως διέσπειρε πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς τόπους Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, 23
 εἰς πᾶσαν ὀχυρὰν πόλιν· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τροφὰς ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐζήτησε πολλὰς γυναῖκας.

Καὶ καθὼς ἐστερεώθη ἡ βασιλεία τοῦ Ῥοβοὰμ καὶ ἐνεδυναμώθη, ἐγκατέλιπε τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶς **12**
 ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ῥοβοὰμ, Σισάκ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἀνέβη 2
 ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐπειδὴ παρηγόνησαν εἰς τὸν Κύριον, μετὰ χιλίων διακοσίων ἁμαξῶν καὶ ἐξήκοντα 3
 χιλιάδων ἱππέων· ὁ δὲ λαὸς ὅστις ἦλθε μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου ἦτο ἀναριθμητός, Λίβυες, Τρωγλοδύται καὶ
 Αἰθίοπες. Καὶ κυριεύσας τὰς ὀχυρὰς πόλεις τὰς ἐν Ἰούδα, ἦλθεν ἕως τῆς Ἱερουσαλήμ. Τότε Σεμαΐας ὁ 4, 5

προφήτης ἦλθε πρὸς τὸν Ῥοβοάμ καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα, τοὺς συναχθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸν φόβον τοῦ Σισάκ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Σεῖς μὲ ἐγκατελίπετε· διὰ τοῦτο σᾶς ἐγκατέλιπον
 6 καὶ ἐγὼ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Σισάκ. Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔλεγον,
 7 Δίκαιος ὁ Κύριος. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Κύριος ὅτι ἐταπεινώθησαν, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σεμαΐαν, λέγων,
 8 Οὗτοι ἐταπεινώθησαν· δὲν θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς, ἀλλὰ θέλω χαρίσει εἰς αὐτοὺς σωτηρίαν τινά· καὶ ὁ
 9 θυμὸς μου δὲν θέλει ἐκχυθῇ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ χεῖρὸς τοῦ Σισάκ· ἀλλ' ὅμως θέλουσι γείνει δοῦλοι
 10 αὐτοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν δουλείαν τὴν ἐμὴν καὶ τὴν δουλείαν τῶν βασιλειῶν τῆς γῆς. Καὶ ἀνέβη Σισάκ
 11 ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς
 12 θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· τὰ πάντα ἔλαβεν· ἔλαβεν ἔτι τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοὺς, τοὺς ὁποίους
 13 ἔκαμεν ὁ Σολομών. Καὶ ἀν' ἐκείνων ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ θυρεοὺς χαλκίνους, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
 14 εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων τῶν σωματοφυλάκων, οἵτινες ἐφύλαττον τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. Καὶ
 15 ὁπότε εἰσῆρχετο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, οἱ σωματοφύλακες ἤρχοντο καὶ ἐλάμβανον αὐτούς, καὶ
 16 πάλιν ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὸ οἶκημα τῶν σωματοφυλάκων. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐταπεινώθη, ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ
 17 ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀφανίσῃ αὐτοὺς ὀλοκλήρως· διότι ἦσαν ἔτι ἀγαθὰ πράγματα ἐν τῷ Ἰούδα. Καὶ
 18 ἐνεδυναμώθη ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐβασίλευσε· διότι ὁ Ῥοβοάμ ἦτο ἡλικίας τεσσαράκοντα
 19 καὶ ἐνὸς ἔτους ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῇ πόλει τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος
 20 ἐξελέξεν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. Τῆς δὲ μητρὸς αὐτοῦ τὸ ὄνομα
 21 ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις. Καὶ ἔπραξε πονηρά, ἐπειδὴ δὲν προσήλωσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν
 22 Κύριον. Αἱ δὲ πράξεις τοῦ Ῥοβοάμ, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Σεμαΐου
 τοῦ προφήτου καὶ Ἰδδώ τοῦ βλέποντος, ἐν ταῖς γενεαλογίαις Ἦσαν δὲ πάντοτε πόλεμοι μεταξὺ Ῥοβοάμ καὶ
 23 Ἱεροβοάμ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ῥοβοάμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαβὶδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀν' αὐτοῦ
 24 Ἀβιά ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

13, 2 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀβιά ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἱεροβοάμ. Τρία ἔτη ἐβασί-
 3 λευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μιχαῖα, θυγάτηρ τοῦ Οὐριήλ ἀπὸ Γαθαά. Καὶ ἦτο
 4 πόλεμος μεταξὺ Ἀβιά καὶ Ἱεροβοάμ. Καὶ παρετάχθη ὁ Ἀβιά εἰς μάχην μὲ σπράτευμα δυνατῶν πολεμιστῶν,
 5 τετρακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν· καὶ ὁ Ἱεροβοάμ παρετάχθη εἰς μάχην ἐναντίον αὐτοῦ μὲ ὀκτακοσίαις
 6 χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν, δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ. Καὶ σηκώθεις ὁ Ἀβιά ἐπὶ τὸ ὄρος Σεμαραΐμ, τὸ ἐν τῷ ὄρει
 7 Ἐφραΐμ, εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, Ἱεροβοάμ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ· δὲν πρέπει νὰ γνωρίσητε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
 8 Ἰσραὴλ ἔδωκε τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ διαπαντός εἰς τὸν Δαβίδ, εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μὲ
 9 συνθήκην ἁλματος· ἀλλ' ὁ Ἱεροβοάμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὁ δοῦλος τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, ἐσηκώθη καὶ
 10 ἐπανεστάτησεν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνθρωποι μηδαμινοί, ἀχρεῖοι, καὶ
 11 ἐνεδυναμώθησαν ἐναντίον τοῦ Ῥοβοάμ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος, ὅτε ἦτο ὁ Ῥοβοάμ νέος καὶ ἀπαλὸς τὴν καρδίαν
 12 καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτούς· καὶ τώρα σεῖς λέγετε νὰ ἀντισταθῇτε εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου,
 13 τὴν εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν τοῦ Δαβίδ, διότι εἴσθε πληθοὶ πολλοὶ καὶ ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν χρυσοὺς μόσχους,
 14 τοὺς ὁποίους ὁ Ἱεροβοάμ ἔκαμεν εἰς ἑσᾶς διὰ θεοὺς· δὲν ἀπεβάλετε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, τοὺς υἱοὺς τοῦ
 15 Ἀαρών, καὶ τοὺς Λευῖτας, καὶ ἐκάμετε εἰς ἑαυτοὺς ἱερεῖς κατὰ τὰ ἔθνη τῆς γῆς πᾶς ὅστις προσέρχεται νὰ
 16 ἱερωθῇ μὲ μόσχον βοῶς καὶ ἐπτὰ κριοὺς, γίνεται ἱερεὺς εἰς τοὺς μὴ θεοὺς· ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Κύριον ἔχομεν
 17 θεὸν ἡμῶν, καὶ δὲν ἐγκατελίπομεν αὐτόν· καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοῦντες εἰς τὸν Κύριον, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ
 18 Ἀαρών· καὶ οἱ Λευῖται, ἐπὶ τὴν ἐργασίαν· καὶ καίουσιν πρὸς τὸν Κύριον καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ καθ' ἐκάστην
 19 ἑσπέραν ὀλοκαυτώματα καὶ θυμίαμα εὐωδές· καὶ διατέθουσι τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐπὶ τῆς τραπέζης
 20 τῆς καθαρᾶς καὶ τὴν λυχνίαν τὴν χρυσήν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, διὰ νὰ καίῃ πᾶσαν ἑσπέραν· διότι ἡμεῖς
 21 φυλάττομεν τὴν φυλακὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σεῖς ὅμως ἐγκατελίπετε αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, ὁ Θεὸς αὐτὸς
 22 εἶναι μεθ' ἡμῶν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ μὲ ἡχητικὰς σάλπιγγας, διὰ νὰ ἠχῶσιν ἐναντίον σας. Υἱοὶ
 23 Ἰσραὴλ, μὴ πολεμεῖτε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων σας· διότι δὲν θέλετε εὐδοθῆναι. Ὁ δὲ Ἱεροβοάμ
 24 ἔστρεψε τὴν ἐνέδραν διὰ νὰ περιέλθῃ ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτῶν· καὶ ἦσαν κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰούδα, καὶ ἡ ἐνέδρα
 25 ὀπισθεν αὐτῶν. Καὶ ὅτε περιέβλεψεν ὁ Ἰούδας, ἰδοὺ, ἡ μάχη ἦτο ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν αὐτῶν· καὶ ἐδόσαν
 26 πρὸς τὸν Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν μὲ τὰς σάλπιγγας. Τότε οἱ ἄνδρες Ἰούδα ἠλάλαξαν· καὶ καθὼς
 27 ἠλάλαξαν οἱ ἄνδρες Ἰούδα, ὁ Θεὸς ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοάμ καὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβιά καὶ τοῦ
 28 Ἰούδα. Καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἰούδα· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς τὴν χεῖρα
 29 αὐτῶν. Καὶ ἔκαμον ὁ Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς αὐτοὺς σφαγὴν μεγάλην· καὶ ἔπεσαν τραυματίαι ἐκ τοῦ
 30 Ἰσραὴλ πεντακόσαις χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν. Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ
 31 δὲ υἱοὶ Ἰούδα ὑπερίσχυσαν, ἐπειδὴ ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ κατεδίωξεν ὁ Ἀβιά
 32 ἐξ ὀπίσω τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ πόλεις, τὴν Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰσανὰ καὶ
 33 τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφραΐν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. Καὶ δὲν ἀνέλαβε πλέον δύναμιν ὁ Ἱεροβοάμ ἐν
 34 ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἀβιά· ἀλλ' ἐπάταξεν αὐτόν ὁ Κύριος, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἐνεδυναμώθη ὁ Ἀβιά· καὶ ἔλαβεν εἰς
 35 ἑαυτὸν δεκατέσσαρας γυναῖκας, καὶ ἐγέννησεν εἰκοσιδύο υἱοὺς καὶ δεκαῆξ θυγατέρας. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις
 τοῦ Ἀβιά καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἶναι γεγραμμένοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ προφήτου Ἰδδώ.

14 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀβιά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν πόλει Δαβὶδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀν' αὐτοῦ
 2 Ἀσά ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἡ γῆ ἠσυχάσε δέκα ἔτη. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἀσά τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς

ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· διότι ἀφήρεσε τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων θεῶν καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, καὶ κατεσύντριψε τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλσῃ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν νὰ ἐκζητῶσι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ νὰ κάμνωσι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς. Ἀφήρεσεν ἔτι ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ εἰδωλά· καὶ ἡσύχασε τὸ βασιλεῖον ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ὠκοδόμησε πόλεις ὀχυράς ἐν τῷ Ἰούδᾳ· διότι ἡσύχασεν ἡ γῆ, καὶ δὲν ἦτο εἰς αὐτὸν πόλεμος ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἀνάπαυσιν. Διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν, Ἄς οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ἄς κάμωμεν περὶ αὐτὰς τείχη καὶ πύργους, πύλας καὶ μοχλοὺς, ἐνῷ εἴμεθα κύριοι τῆς γῆς, ἐπειδὴ ἐξεζητήσαμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἐξεζητήσαμεν αὐτόν, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ἀνάπαυσιν κυκλόθεν. Καὶ ὠκοδόμησαν καὶ εὐωδώθησαν. Εἶχε δὲ ὁ Ἀσά στρατεύματα ἐκ τοῦ Ἰούδα τριακοσίας χιλιάδας, φέροντας θυρεοὺς καὶ λόγχας· ἐκ δὲ τοῦ Βενιαμίν, διακοσίας ὀγδοήκοντα χιλιάδας, ἀσπιδοφόρους καὶ τοξότας· πάντες οὗτοι ἦσαν δυνατοὶ ἐν ἰσχυρί. Ἐξῆλθε δὲ ἐναντίον αὐτῶν Ζερά ὁ Αἰθίοψ, μὲ στρατεύματα ἑκατὸν μυριάδων καὶ μετὰ τριακοσίας ἀμάζας, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀσά ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην ἐν τῇ φάραγγι Σεφαθά, πλησίον τῆς Μαρησά. Καὶ ἐβόησεν ὁ Ἀσά πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Κύριε, δὲν εἶναι οὐδὲν παρὰ σοὶ νὰ βοηθῇς τοὺς ἔχοντας πολλὴν ἢ μηδεμίαν δύναμιν· βοήθησον ἡμᾶς, Κύριε Θεὲ ἡμῶν· διότι ἐπὶ σὲ πεποιθήσαμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐρχόμεθα ἐναντίον τοῦ πληθους τούτου. Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄς μὴ ὑπερισχύσῃ ἄνθρωπος ἐναντίον σου. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἔμπροσθεν τοῦ Ἀσά καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰούδα· καὶ οἱ Αἰθίοπες ἔφυγον. Ὁ δὲ Ἀσά καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γεράρων· καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν Αἰθίοπων τοσοῦτοι, ὥστε δὲν ἤδύναντο νὰ ἀναλάβωσι πλεόν· διότι συνετρίβησαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ· καὶ ἔλαβον λάφυρα πολλὰ σφόδρα. Καὶ ἐπάταξαν πάσας τὰς πόλεις κύκλῳ τῶν Γεράρων· διότι ὁ φόβος τοῦ Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔλαφυρα γόνησαν πάσας τὰς πόλεις· διότι ἦσαν ἐν αὐταῖς λάφυρα πολλὰ. Ἐπάταξαν δὲ καὶ τὰς ἐπαύλεις τῶν ποιμνίων καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Τότε ἦλθε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀζαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ὠδῆδ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἀσά καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀκούσατέ μου, Ἀσά καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Βενιαμίν· Ὁ Κύριος εἶναι μετὰ ὅσας, ὅταν σεῖς εἴσθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐὰν ἐκζητῆτε αὐτόν, θέλει εὐρεθῇ εἰς ὅσας· ἐὰν ὅμως ἐγκαταλείψητε αὐτόν, θέλει σᾶς ἐγκαταλείπει· πολὺν μὲν καιρὸν ἐστάθη ὁ Ἰσραὴλ χωρὶς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ χωρὶς ἱερέως διδάσκοντος καὶ χωρὶς νόμου· ὅτε ὅμως ἐν τῇ στενοχωρίᾳ αὐτῶν ἐπέστρεψαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεζήτησαν αὐτόν, εὐρέθη εἰς αὐτούς· καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς δὲν ἦτο εἰρήνη εἰς τὸν ἐξερχόμενον καὶ εἰς τὸν εἰσερχόμενον, ἀλλ' ἦσαν μεγάλαι ταραχαὶ ἐπὶ πάντα τοὺς κατοίκους τῶν τόπων· καὶ ἐφθείρετο ἔθνος ὑπὸ ἔθνους καὶ πόλις ὑπὸ πόλεως· διότι ὁ Θεὸς κατέθλιβεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ στενοχωρίᾳ· σεῖς δὲ ἐνδυναμοῦσθε, καὶ ἄς μὴ ἦναι ἐκλελυμένα αἱ χεῖρές σας· διότι θέλει εἴσθαι μισθὸς εἰς τὸ ἔργον σας. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἀσά τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Ὠδῆδ τοῦ προφήτου, ἐνεδυναμώθη καὶ ἀπέβαλε τὰ βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμίν καὶ ἐκ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ τοῦ ὅρου Ἐφραΐμ, καὶ ἀνενέωσε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, τὸ κατ' ἔμπροσθεν τοῦ προνάου τοῦ Κυρίου. Καὶ συνήγαγε πάντα τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Βενιαμίν, καὶ τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτῶν ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ καὶ ἐκ τοῦ Συμεὼν· διότι πολλοὶ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ προσεχώρησαν εἰς αὐτόν, ἰδόντες ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἦτο μετ' αὐτοῦ. Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸν τρίτον μῆνα τοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσά. Καὶ προσέφεραν θυσίας εἰς τὸν Κύριον, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐκ τῶν λαφύρων τὰ ὅποια ἔφεραν, ἑπτακοσίου βόας καὶ ἑπτὰ χιλιάδας προβάτων. Καὶ εἰσῆλθον εἰς συνθήκην νὰ ἐκζητήσωσι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν· καὶ πᾶς ὅστις δὲν ἐκζητήσῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ νὰ θανατόνηται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός. Καὶ ὤμοσαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ ἐν σάλπιγγι καὶ ἐν κερatinais. Καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας εὐφράνθη εἰς τὸν ὅρκον· διότι ὤμοσαν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξεζήτησαν αὐτόν μεθ' ὅλης τῆς θελήσεως αὐτῶν· καὶ εὐρέθη εἰς αὐτούς· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀνάπαυσιν κυκλόθεν. Ἔτι δὲ Μααχά, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως Ἀσά, ἀπέβαλεν αὐτὴν τοῦ νὰ ἦναι βασίλισσα, ἐπειδὴ ἔκαμεν εἰδωλον εἰς ἄλσος· καὶ κατέκοψεν ὁ Ἀσά τὸ εἰδωλον αὐτῆς καὶ συνέτριψε καὶ ἔκαυσεν αὐτὸ εἰς τὸν χεῖμαρρον Κέδρων. Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῆρέθησαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ· πλὴν ἡ καρδιά τοῦ Ἀσά ἦτο τελεία πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. Καὶ ἔφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὰ ἀφιερώματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἀφιερώματα, ἄργυρον καὶ χρυσὸν καὶ σκεύη. Καὶ δὲν ἔγινε πόλεμος ἕως τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσά.

Ἐν τῷ τριακοστῷ ἔκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσά, ὁ Βαασά βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ὠκοδόμησε τὴν Παμὰ, διὰ νὰ μὴ ἀφίγῃ μηδὲν νὰ ἐξέρχεται μηδὲ νὰ εἰσέρχεται πρὸς τὸν Ἀσά βασιλέα τοῦ Ἰούδα. Τότε ὁ Ἀσά ἐξέφερεν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ τῶν θησαυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βενάδὰδ βασιλέα τῆς Συρίας, κατοικοῦντα ἐν Λαμασκῷ, λέγων, Ἄς γείνη συνθήκη ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὥς ἦτο καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ τοῦ πατρὸς σου· ἰδοὺ, ἀπέστειλα πρὸς σὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον· ὑπάγε, διάλυσον τὴν συνθήκην σου τὴν πρὸς Βαασά βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Βενάδὰδ εἰς τὸν βασιλέα Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἐναντίον τῶν πόλεων τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἐπάταξαν τὴν Ἰϊὼν καὶ τὴν Δάν καὶ τὴν Ἀβέλμαϊμ καὶ πάσας τὰς ἀποθήκας τῶν πόλεων Νεφθαλί. Καὶ ὥς ἤκουσεν ὁ Βαασά, ἔπαυσε νὰ οἰκοδομῇ τὴν Παμὰ καὶ κατέλιπε τὸ ἔργον αὐτοῦ. Καὶ παρέλαβεν ὁ βασιλεὺς Ἀσά πάντα τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐσῆκωσαν

τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, μετὰ τὰ ὁποῖα ῥοδοῦμαι ὁ Βαασά· καὶ μετὰ ταῦτα ῥοδοῦμην τὴν Γαθαὰ καὶ τὴν Μισπά. Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν Ἀνανὶ ὁ βλέπων ἦλθε πρὸς Ἀσά τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐπειδὴ ἐπεστηρίχθης ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Συρίας καὶ δὲν ἐπεστηρίχθης ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν σου, διὰ τοῦτο ἐξέφυγε τὸ στράτευμα τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου· οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ Λίβυες δὲν ἦσαν στράτευμα μέγα, μετὰ πολυαρίθμων ἀμαζῶν καὶ ἱππέων ἐπειδὴ ὁμῶς ἐπεστηρίχθης εἰς τὸν Κύριον, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χειρὰ σου· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου περιτρέχουσι διὰ πάσης τῆς γῆς, διὰ νὰ δειχθῇ δυνατὸς ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τὴν καρδίαν αὐτῶν τελείαν πρὸς αὐτόν· εἰς τοῦτο ἔπραξας ἀφρόνως· διὰ τοῦτο θέλεις ἔχει πολέμους εἰς τὸ ἐξῆς. Καὶ ὠργίσθη ὁ Ἀσά κατὰ τοῦ βλέποντος καὶ ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν· διότι ἠγανάκτησεν ἐναντίον αὐτοῦ διὰ τοῦτο. Καὶ κατέθλιπεν ὁ Ἀσά τινας ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. Καὶ ἰδοὺ, αἱ πράξεις τοῦ Ἀσά, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἠρρώστησε δὲ ὁ Ἀσά τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἕως οὗ ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ ἔγινε μεγίστη· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ ἐξεζήτησε τὸν Κύριον, ἀλλὰ τοὺς ἰατρούς. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πρῶτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ ἔθαψαν αὐτόν εἰς τὸν τάφον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἔσκαψε δι' ἑαυτὸν ἐν πόλει Δαβὶδ, καὶ ἔθεσαν αὐτόν ἐπὶ κλίνῃς πλήρους εὐωδίας καὶ διαφόρων ἀρωμάτων μυρεψικῶν· καὶ ἔκαμον εἰς αὐτόν καὶ σὺν μεγάλῃ σφόδρᾳ.

17, 2 Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωσαφάτ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐνεδυναμώθη κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔβαλε δυνάμεις εἰς πάσας τὰς ὀχυρὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ κατέστησε φρουρὰς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἐφραΐμ, τὰς ὁποίας εἶχε κυριεύσει Ἀσά ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καὶ ἦτο Κύριος μετὰ τοῦ Ἰωσαφάτ, ἐπειδὴ περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρῶταις, καὶ δὲν ἐξεζήτησε τοὺς Βααλεῖμ· ἀλλὰ τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησε καὶ εἰς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ περιεπάτησε καὶ οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα τοῦ Ἰσραὴλ. Διὰ τοῦτο ἐστερέωσεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας ἔδωκε δῶρα εἰς τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ ἀπέκτισε πλοῦτον καὶ δόξαν πολλήν. Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου· καὶ ἔτι ἀφῆρσε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ, τὸν Βενάϊλ καὶ τὸν Ὁθαδὶαν καὶ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὸν Ναθαναὴλ καὶ τὸν Μιχαΐαν, διὰ νὰ διδάσκωσιν ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα· καὶ μετ' αὐτῶν τοὺς Λευΐτας, τὸν Σεμαΐαν καὶ Ναθανιάν καὶ Ζεβαδιάν καὶ Ἀσαὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀδωνίαν καὶ Τωβίαν καὶ Τωβάδωνιαν, τοὺς Λευΐτας· καὶ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμὰ καὶ Ἰωράμ, τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐδίδασκον ἐν τῇ Ἰούδα, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Κυρίου, καὶ περιήρχοντο εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν. Καὶ ἐπέπεσε φόβος Κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῶν περὶ τὸν Ἰούδα τόπων· καὶ δὲν ἐπολέμουν ἐναντίον τοῦ Ἰωσαφάτ. Καὶ ἀπὸ τῶν Φιλισταίων ἔφερον δῶρα πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ καὶ φόρον ἀργυρίου· οἱ Ἀραβες προσέτι ἔφερον πρὸς αὐτόν ποίμνια κριῶν ἑπτὰ χιλιάδας ἑπτακοσίου καὶ τράγων ἑπτὰ χιλιάδας ἑπτακοσίου. Καὶ προσέχωρει ὁ Ἰωσαφάτ μεγαλυνόμενος σφόδρᾳ· καὶ ῥοδοῦμην ἐν Ἰούδα φρουρία καὶ πόλεις ἀποθηκῶν. Καὶ εἶχε πολλὰ ἔργα ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα· καὶ ἄνδρας πολεμιστάς, δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, ἐν Ἱερουσαλὴμ. Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν αὐτῶν· ἐκ τοῦ Ἰούδα, χιλίαρχοι, Ἀδνὰ ὁ ἀρχηγός, καὶ μετ' αὐτοῦ δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ τριακόσαιοι χιλιάδες. Καὶ μετὰ τοῦτον Ἰωανὰν ὁ ἀρχηγός, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσαιοι ὀγδοήκοντα χιλιάδες. Καὶ μετὰ τοῦτον Ἀμασίαν ὁ υἱὸς τοῦ Ζιχρί, ὅστις προθύμως προσέφερεν ἑαυτὸν εἰς τὸν Κύριον· καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσαιοι χιλιάδες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ. Ἐκ δὲ τοῦ Βενιαμίν, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, Ἐλιαδά καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ ἀσπιδοφόροι διακόσαιοι χιλιάδες. Καὶ μετὰ τοῦτον Ἰωζαβάδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες ὠπλισμένοι εἰς πόλεμον. Οὗτοι ἦσαν οἱ ὑπηρετοῦντες τὸν βασιλέα, ἐκτὸς τῶν ὅσους ἔβαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς ὀχυρὰς πόλεις ἐν παντὶ τῷ Ἰούδα.

18, 2 Καὶ εἶχεν ὁ Ἰωσαφάτ πλοῦτον καὶ δόξαν πολλήν· καὶ ἐσυμπενθέρευσεν μετὰ τοῦ Ἀχαάβ. Μετὰ δὲ χρόνους κατέβη πρὸς τὸν Ἀχαάβ εἰς τὴν Σαμάρειαν καὶ ἔσφαξεν ὁ Ἀχαάβ πρόβατα καὶ βόας ἐν ἀφθονίᾳ δι' αὐτόν καὶ διὰ τὸν λαόν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέπεισεν αὐτόν νὰ συναναβῇ εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ. Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, Ἐρχεσαι μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ· Ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι καθὼς σύ, καὶ ὁ λαὸς μου καθὼς ὁ λαὸς σου· καὶ θέλομεν εἶσθαι μετὰ σοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐρώτησον σήμερον, παρακαλῶ, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς προφῆτας, τετρακοσίου ἀνδρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, νὰ ὑπάγωμεν εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ, διὰ νὰ πολεμήσωμεν ἢ νὰ ἀπέχω· Οἱ δὲ εἶπον, Ἀνάβα, καὶ θέλει παραδώσει ὁ Θεὸς αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Δὲν εἶναι ἐνταῦθα ἔτι προφῆτης τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν δι' αὐτοῦ· Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, εἶναι ἔτι ἄνθρωπός τις, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Κύριον· πλὴν ἐγὼ μισῶ αὐτόν· διότι δὲν προφητεύει καλὸν περὶ ἐμοῦ ἀλλὰ πάντοτε κακόν· εἶναι ὁ Μιχαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμλά. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Ἄς μὴ λαλῇ ὁ βασιλεὺς οὕτως. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἕνα εὐνοῦχον καὶ εἶπε, Σπεῦσον νὰ φέρῃς Μιχαΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεμλά. Ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἐκάθηντο, ἕκαστος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἐνδεδυμένοι στολαῖς, καὶ ἐκάθηντο ἐν τόπῳ ἀνοικτῷ, κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφῆτευον ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαναανὰ εἶχε κάμει εἰς ἑαυτὸν κέρατα σιδηρὰ καὶ εἶπεν, οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τούτων θέλεις κερατίσει τοὺς Συρίους, ἕως οὗ συντελέσῃ αὐτοῦς. Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφῆτευον οὕτω, λέγοντες, Ἀνάβα εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ καὶ εὐοδοῦ· διότι ὁ Κύριος

θέλει παραδώσει αὐτήν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ μηνυτής, ὅστις ὑπῆγε νὰ καλέσῃ τὸν Μιχαΐαν, εἶπε 12
 πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἰδοῦ, οἱ λόγοι τῶν προφητῶν φανερόνουν εἰς ἐνὸς στόματος καλὸν περὶ τοῦ βασιλέως· ὁ 13
 λόγος σου λοιπὸν ὥς ἦναι, παρακαλῶ, ὡς ἐνὸς ἐξ ἐκείνων, καὶ λάλησον τὸ καλόν. Ὁ δὲ Μιχαΐας εἶπε, Ζῇ 13
 Κύριος, ὃ, τι μοὶ εἶπη ὁ Θεὸς μου, τοῦτο θέλω λαλήσει. Ἦλθε λοιπὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς 14
 πρὸς αὐτόν, Μιχαΐα, νὰ ὑπάγωμεν εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ διὰ νὰ πολεμήσωμεν ἢ νὰ ἀπέχω· Ὁ δὲ εἶπεν, Ἀνάβητε 15
 καὶ εὐοδοῦσθε, διότι θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρά σας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Ἔως ποσάκις 15
 θέλω σὲ ὀρκίζεῖν νὰ μὴ λέγῃς πρὸς ἐμὲ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὁ δὲ εἶπεν· εἶδον πάντα τὸν 16
 Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ εἶπε Κύριος, Οὗτοι δὲν ἔχουσι κύριον· 17
 ὥς ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, 17
 Δὲν σοὶ εἶπα ὅτι δὲν θέλει προφητεύσει καλὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ κακόν· Καὶ ὁ Μιχαΐας εἶπεν, Ἀκούσατε λοιπὸν 18
 τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ 19
 παρισταμένην ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε ὁ Κύριος, Τίς θέλει ἀπατήσῃ Ἀχαάβ τὸν 19
 βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ πέσῃ ἐν Ῥαμὼθγαλαὰδ· Καὶ ὁ μὲν ἐλάλησε λέγων οὕτως, ὁ δὲ λέγων 20
 οὕτως. Τότε ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἐστάθη ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω ἀπατήσῃ αὐτόν. Καὶ εἶπε 20
 Κύριος πρὸς αὐτό, Τίνι τρόπῳ· Καὶ εἶπε, Θέλω ἐξέλθαι καὶ θέλω εἶσθαι πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι πάντων 21
 τῶν προφητῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος, Θέλεις ἀπατήσῃ καὶ μάλιστα θέλεις κατορθώσῃ· ἐξελθε καὶ κάμε 22
 οὕτω. Τώρα λοιπὸν, ἰδοῦ, ὁ Κύριος ἔβαλε πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι τούτων τῶν προφητῶν σου, καὶ 22
 ἐλάλησε Κύριος κακὸν ἐπὶ σέ. Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαναανά, ἐρράπισε τὸν Μιχαΐαν ἐπὶ τὴν 23
 σιαγόνα καὶ εἶπε, Διὰ ποίας ὁδοῦ ἐπέρασε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀπ' ἐμοῦ, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς σέ· Καὶ εἶπεν ὁ 24
 Μιχαΐας, Ἰδοῦ, θέλεις ἰδεῖ καθ' ἣν ἡμέραν θέλεις εἰσερχεσθαι ἀπὸ ταμείου εἰς ταμεῖον, διὰ νὰ κρυφθῇς. Καὶ 25
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Πιάσατε τὸν Μιχαΐαν καὶ ἐπαναφέρετε αὐτόν πρὸς Ἀμὼν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, 26
 καὶ πρὸς Ἰωᾶσ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπατε, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς· Βάλετε τοῦτον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ 26
 τρέφετε αὐτόν με ἄρτον θλίψεως καὶ με ὕδωρ θλίψεως, ἕως οὗ ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Μιχαΐας, Ἐὰν 27
 τῶντι ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησε δι' ἐμοῦ. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε σεῖς, πάντες οἱ λαοί. Καὶ 28
 ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ 29
 Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἐγὼ θέλω μετασχηματισθῇ καὶ εἰσελθῇ εἰς τὴν μάχην· σὺ δὲ ἐνδύθητι τὴν στολὴν 30
 σου. Καὶ μετεσχηματίσθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰσεῖλθον εἰς τὴν μάχην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Συρίας 30
 εἶχε προστάξει τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀμαζῶν αὐτοῦ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε μῆτε μικρὸν μῆτε μέγαν, ἀλλὰ μόνον 31
 τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀμαζῶν τὸν Ἰωσαφάτ, τότε αὐτοὶ εἶπον, Οὗτος εἶναι 31
 ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ περιεκύκλωσαν αὐτόν διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτόν· ἀλλ' ὁ Ἰωσαφάτ ἀνεβόησε, καὶ 32
 ἐβοήθησεν αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀμαζῶν 32
 ὅτι δὲν ἦτο ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆς καταδιώξεως αὐτοῦ. Ἀνθρωποὶ δὲ τινες, τοξεύσας 33
 ἀσκόπως, ἐκτύπησε τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ μεταξύ τῶν ἀρθρώσεων τοῦ θώρακος· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς τὸν ἡνίοχον, 34
 Στρέψον τὴν χεῖρά σου καὶ ἔκβαλέ με ἐκ τοῦ στρατεύματος, διότι ἐπληγώθην. Καὶ ἐμεγαλύνθη ἡ μάχη ἐν τῇ 34
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἴστατο ἐπὶ τῆς ἀμάξης ἀντικρὺ τῶν Συρίων ἕως ἑσπέρας· καὶ περὶ τὴν 35
 δύσιν τοῦ ἡλίου ἀπέθανε.

Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ **19, 2**
 ἐξῆλθεν Ἰηοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνανί, ὁ βλέπων, εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσαφάτ, Τὸν 3
 ἄσεβῃ βοηθεῖς καὶ τοὺς μισοῦντας τὸν Κύριον ἀγαπᾷς διὰ τοῦτο ὀργὴ παρὰ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ σέ· πλὴν 3
 εὐρέθησαν ἐν σοὶ καλὰ πράγματα, καθότι ἀφήρεσας τὰ ἄλσῃ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατεύθυνας τὴν καρδίαν σου 4
 εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇς τὸν Θεόν. Καὶ κατώκησεν ὁ Ἰωσαφάτ ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἔπειτα ἐξῆλθε πάλιν διὰ τοῦ λαοῦ ἀπὸ 4
 Βῆρσαβεὲ ἕως τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ 5
 κατέστησε κριτὰς ἐν τῇ γῇ, ἐν πάσαις ταῖς ὀχυραῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα, ἐν ἐκάστῃ πόλει. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς 6
 κριτὰς, Ἰδέτε τί κάμνετε σεῖς· διότι δὲν κρίνετε κρίσιν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ 7
 κρισολογίᾳ· τώρα λοιπὸν ὥς ἦναι ἐφ' ὑμᾶς ὁ φόβος τοῦ Κυρίου· προσέχετε εἰς τὰς πράξεις σας· διότι δὲν εἶναι 7
 ἀδικία παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οὐδὲ προσωποληψία οὐδὲ δωροδοκία. Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτι κατέστησεν 8
 ὁ Ἰωσαφάτ κριτὰς ἐκ τῶν Λευϊτῶν καὶ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὴν κρίσιν 9
 τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὰς διαφοράς, καὶ προσέτρεχον εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ προσέταξεν αὐτούς, λέγων, Οὕτω 9
 θέλετε κάμνει ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν πίστει καὶ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ· καὶ ὅποιαδήποτε διαφορά ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς ἐκ 10
 τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἀναμέσον αἵματος καὶ αἵματος, ἀναμέσον νόμου 11
 καὶ ἐντολῆς, διαταγμάτων καὶ νομίμων, θέλετε νοθεύει αὐτούς, διὰ νὰ μὴ γίνωνται ἔνοχοι εἰς τὸν Κύριον, καὶ 11
 ἔλθῃ ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν· οὕτω κάμνετε, καὶ δὲν θέλετε γίνεσθαι ἔνοχοι· καὶ ἰδοῦ, 11
 Ἀμαρία ὁ ἱερεὺς θέλει εἶσθαι ὁ ἀρχηγὸς ὑμῶν ἐν πάσῃ ὑποθέσει τοῦ Κυρίου, καὶ Ζεβαδίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 12
 ὁ ἄρχων τοῦ οἴκου Ἰούδα, ἐν πάσῃ ὑποθέσει τοῦ βασιλέως· οἱ δὲ Λευῖται θέλουσιν εἶσθαι ἐπιστάται ἐμπροσθέν 12
 σας· ἀνδρίζεσθε καὶ πράττετε, καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον κατὰ τοῦ Ἰωσαφάτ οἱ υἱοὶ Μωάβ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ μετ' αὐτῶν ἄλλοι ἐκτὸς τῶν **20**
 Ἀμμωνιτῶν, διὰ νὰ πολεμήσωσι. Καὶ ἦλθον καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, λέγοντες, Μέγα πληθὸς ἔρχεται 2
 ἐναντίον σου ἐκ τοῦ πέραν τῆς θαλάσσης, ἐκ τῆς Συρίας· καὶ ἰδοῦ, εἶναι ἐν Ἀσασώνθαμάρ, ἥτις εἶναι Ἐνγαδδί. 3
 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Ἰωσαφάτ καὶ ἐδόθη εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νηστείαν διὰ παντὸς τοῦ Ἰούδα. 3

4 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ἰούδα, διὰ νὰ ζητήσωσι βοήθειαν παρὰ Κυρίου· ἐκ πασῶν ἔτι τῶν πόλεων Ἰούδα
5 ἦλθον διὰ νὰ ζητήσωσι τὸν Κύριον. Καὶ ἐστάθη ὁ Ἰωσαφάτ ἐν τῇ συνάξει τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν
6 τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, κατὰ πρόσωπον τῆς νέας αὐλῆς, καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν εἶσαι σὺ ὁ
7 Θεὸς ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ δὲν εἶσαι σὺ ὁ κυριεύων ἐπὶ πάντα τὰ βασίλεια τῶν ἐθνῶν, καὶ δὲν εἶναι ἐν τῇ χειρὶ σου
8 ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς, καὶ οὐδεὶς δύναιται νὰ ἀντισταθῇ εἰς σέ· Δὲν εἶσαι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκδιώξας τοὺς
9 κατοίκους τῆς γῆς ταύτης ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ δούσ αὐτὴν εἰς τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ τοῦ
10 ἀγαπητοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα· Καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ καὶ ἀποκόμισαν εἰς σέ ἀγιαστήριον ἐν αὐτῇ διὰ τὸ ὄνομά
11 σου, λέγοντες, Ἐάν, ὅταν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακόν, ῥομφαία, κρίσις ἢ θανατικὸν ἢ πείνα, σταθῶμεν ἔμπροσθεν
12 τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐνώπιόν σου, διότι τὸ ὄνομά σου εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοηθώμεν πρὸς σέ ἐν τῇ
13 θλίψει ἡμῶν, τότε θέλεις ἀκούσει καὶ σώσει. Καὶ τώρα, ἰδοὺ, οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωάβ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ ὅρου
14 Σηεὶρ, πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἀφῆκας τὸν Ἰσραὴλ νὰ ὑπάγῃ, ὅτε ἤρχοντο ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἐξέκλιναν ἀπ'
15 αὐτῶν καὶ δὲν ἐξωλόθρευσαν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ, πῶς ἀνταμείβουσιν ἡμᾶς, ἐρχόμενοι νὰ ἐκβάλωσιν ἡμᾶς ἀπὸ
16 τῆς κληρονομίας σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἡμᾶς νὰ κληρονομήσωμεν. Θεὲ ἡμῶν, δὲν θέλεις κρίνει αὐτοὺς
17 διότι δὲν ὑπάρχει εἰς ἡμᾶς δύναμις διὰ νὰ ἀντισταθῶμεν εἰς τοῦτο τὸ μέγα πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἐφ' ἡμᾶς,
18 καὶ δὲν ἐξεύρομεν τί νὰ κάμωμεν· ἀλλ' ἐπὶ σέ εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Καὶ ἵστατο πᾶς ὁ Ἰούδας ἐνώπιον τοῦ
19 Κυρίου μὲ τὰ βρέφη αὐτῶν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Τότε ἦλθε Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Ἰααζήλ
20 τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, υἱοῦ τοῦ Βεναΐα, υἱοῦ τοῦ Ἰεὶήλ, υἱοῦ τοῦ Ματθανίου τοῦ Λευΐτου, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ
21 Ἀσάφ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνάξεως. καὶ εἶπε, Ἀκούσατε, πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ
22 σὺ βασιλεὺ Ἰωσαφάτ· οὕτω λέγει Κύριος πρὸς ὑμᾶς· Μὴ φοβεῖσθε σεῖς μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τούτου
23 τοῦ μεγάλου πλῆθους· διότι ἡ μάχη δὲν εἶναι ὑμῶν, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ· κατὰβητε αὐριον ἐναντίον αὐτῶν· ἰδοὺ,
24 ἀναβαίνουσι διὰ τῆς ἀναβάσεως Σίς· καὶ θέλετε εὐρεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ χειμάρρου, ἔμπροσθεν τῆς ἐρήμου
25 Ἱερουήλ· δὲν θέλετε πολεμήσει σεῖς ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ· παρουσιάσθητε, στήτε καὶ ἰδέτε τὴν μεθ' ὑμῶν σωτηρίαν
26 τοῦ Κυρίου, Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ· μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε· αὐριον ἐξέλθετε ἐναντίον αὐτῶν· καὶ ὁ Κύριος
27 μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἔκυψεν ὁ Ἰωσαφάτ ἐπὶ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν· καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν
28 Ἱερουσαλήμ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, προσκυνοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ Λευΐται, ἐκ τῶν υἱῶν
29 τῶν Κααθιτῶν καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Κοριτῶν, διὰ νὰ ὑμνήσωσι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ ὑψωμένη
30 σφόδρα. Καὶ ἐξεγερθέντες τὸ πρῶτ' ἐξῆλθον πρὸς τὴν ἔρημον Θεκουέ· καὶ ὅτε ἐξῆλθον, ἐστάθη ὁ Ἰωσαφάτ καὶ
31 εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλήμ· πιστεύσατε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ
32 θέλετε στερεωθῆ· πιστεύσατε τοὺς προφῆτας αὐτοῦ καὶ θέλετε εὐδοκῶθῃ. Καὶ συμβουλευθεὶς μετὰ τοῦ λαοῦ,
33 διέταξε ψαλτῶδους διὰ νὰ ψάλλωσιν εἰς τὸν Κύριον καὶ νὰ ὑμνῶσιν τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ,
34 ἐξελθόντες ἔμπροσθεν τοῦ στρατεύματος, καὶ νὰ λέγωσι, Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς
35 τὸν αἰῶνα. Καὶ ὅτε ἤρχισαν νὰ ψάλλωσι καὶ νὰ ὑμνῶσιν, ὁ Κύριος ἔστησεν ἐνέδρας ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμὼν,
36 Μωάβ καὶ τῶν ἐκ τοῦ ὅρου Σηεὶρ, τῶν ἐλθόντων κατὰ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐκτυπήθησαν. Διότι ἐσηκώθησαν οἱ
37 υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωάβ κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ ὅρου Σηεὶρ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωσι καὶ νὰ ἐξαλείψωσιν αὐτούς·
38 καὶ ἀφοῦ συνετέλεσαν τοὺς κατοίκους τοῦ Σηεὶρ ἐβόηθησαν ἀλλήλους διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶσιν. Ἐλθὼν δὲ
39 ὁ Ἰούδας εἰς τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου, ἀνέβλεψε πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ ἰδοὺ, ἦσαν νεκρά σώματα πεπτωκότε
40 κατὰ γῆς, καὶ οὐδεὶς διεσώθη. Καὶ ὅτε ἦλθον ὁ Ἰωσαφάτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ διὰ νὰ λαφυραγωγῶσιν αὐτούς,
41 εὗρηκαν μετὰ τῶν νεκρῶν σωμάτων αὐτῶν καὶ πλούτη ἐν ἀφθονίᾳ καὶ πολύτιμον ἀποσκευὴν, καὶ ἔλαβον εἰς
42 ἑαυτοὺς τοσαῦτα, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ μεταφέρωσιν αὐτά· καὶ ἐστάθησαν τρεῖς ἡμέρας λαφυραγωγοῦντες,
43 διότι τὰ λάφυρα ἦσαν πολλά. Καὶ τὴν τετάρτην ἡμέραν συνήχθησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Εὐλογίας· διότι ἐκεῖ
44 εὐλόγησαν τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας
45 ταύτης. Τότε πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ Ἰωσαφάτ ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν, ἐκίνησαν διὰ
46 νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν εὐφροσύνῃ· διότι εὐφρανεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Καὶ
47 ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις καὶ σάλπιγγι, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐπέπεσε
48 φόβος Θεοῦ ἐπὶ πάντα τὰ βασίλεια τῶν τόπων ἐκείνων ὅτε ἤκουσαν ἔτι ὁ Κύριος ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν
49 ἐχθρῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἠσύχασεν ἡ βασιλεία τοῦ Ἰωσαφάτ· διότι ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἀνάπαυσιν
50 κυκλόθεν. Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν· τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ
51 ἐβασίλευσεν εἰκοσιπέντε ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀζουβὰ θυγάτηρ τοῦ Σιλεϊ.
52 Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς, πράττων τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ
53 Κυρίου. Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῆρέθησαν· διότι ὁ λαὸς δὲν εἶχον ἔτι κατευθύνει τὰς καρδίας αὐτῶν
54 πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωσαφάτ, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδοὺ, εἶναι
55 γεγραμμέναι ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Ἰηοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀνανί, οἵτινες κατεγράφησαν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ
56 Ἰσραὴλ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠνῶθη ὁ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα μετὰ τοῦ Ὀχοζίου βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ,
57 ὅστις ἔπραξε λίαν ἀσεβῶς. Ἠνῶθη δὲ μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμωσι πλοῖα, τὰ ὁποῖα νὰ πλεύσωσιν εἰς Ὀφραεῖς·
58 καὶ ἔκαμον τὰ πλοῖα ἐν Ἐσιὼνγάθερ. Τότε Ἐλιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Δωδανὰ ἀπὸ Μαρησὰ προεφήτευσεν ἐναντίον
59 τοῦ Ἰωσαφάτ, λέγων, Ἐπειδὴ ἠνῶθησ μετὰ τοῦ Ὀχοζίου, ὁ Κύριος ἔθραυσε τὰ ἔργα σου. Καὶ συνετρίβησαν τὰ
60 πλοῖα καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς Ὀφραεῖς.

21 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβίδ·
2 καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωράμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ εἶχεν ἀδελφούς, υἱοὺς τοῦ Ἰωσαφάτ, τὸν Ἀζαρίαν, καὶ

Ἰεχὴλ καὶ Ζαχαρίαν καὶ Ἀζαρίαν καὶ Μιχαὴλ καὶ Σεφατίαν· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δῶρα πολλὰ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων πραγμάτων, 3 μετὰ πόλεων ὀχυρῶν ἐν Ἰούδα· τὴν βασιλείαν ὁμῶς ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰωράμ, ἐπειδὴ ἦτο ὁ πρωτότοκος. Ὅτε 4 δὲ ὁ Ἰωράμ ὑψώθη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη, ἐθανάτωσε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τινες ἔτι ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραὴλ. Τριάκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωράμ ὅτε 5 ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ὀκτὼ ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, 6 καθὼς ἔκαμεν ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαάβ· διότι θυγάτηρ τοῦ Ἀχαάβ ἦτο ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου. Ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὴν διαθήκην τὴν ὁποίαν ἔκαμε 7 πρὸς τὸν Δαβὶδ, καὶ διότι εἶπε νὰ δώσῃ λύχνον εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πάντοτε. Ἐν ταῖς ἡμέραις 8 αὐτοῦ ἀπεστάτησεν ὁ Ἐδὼμ ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδα, καὶ κατέστησαν βασιλέα ἐφ' ἑαυτοῦς. Καὶ διῆλθεν 9 ὁ Ἰωράμ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἄμαρται μετ' αὐτοῦ· καὶ σηκώθη διὰ νυκτός, ἐπάταξε τοὺς Ἰδουμαίους τοὺς περικυκλοῦντας αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁμαζῶν. Οὕτως ἀπεστάτησεν ὁ Ἐδὼμ ἀπὸ 10 τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀπεστάτησε καὶ ἡ Λιβνὰ ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ. Αὐτὸς φκοδόμησεν ἔτι ὑψηλοὺς 11 τόπους ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔκαμε τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ νὰ πορνεύωσι καὶ ἀπειπλάνησε τὸν Ἰούδαν. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον παρὰ τοῦ Ἡλίου τοῦ προφήτου, λέγον, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς 12 τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς σου· Ἐπειδὴ δὲν περιεπάτησας ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἰωσαφάτ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Ἀσά βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἀλλὰ περιεπάτησας ἐν τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκαμες 13 τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ νὰ πορνεύσωσι κατὰ τὰς πορνείας τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ, ἔτι δὲ ἐθανάτωσας τοὺς ἀδελφούς σου, τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, τοὺς καλητέρους σου, Ἰδοὺ, ὁ Κύριος θέλει 14 πατάξῃ μετὰ πληγῇν μεγάλην τὸν λαὸν σου καὶ τὰ τέκνα σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου· καὶ σὺ θέλεις κτυπηθῇ μετὰ πολλὰς ἀρρώστιας, μετὰ ἀρρωστίαν τῶν ἐντοσθίων σου, ἕως οὗ ἐξέλθωσι τὰ ἐντόσθιά 15 σου ἐκ τῆς ἀρρωστίας ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ὁ Κύριος ἔτι διήγειρεν ἐναντίον τοῦ Ἰωράμ τὸ πνεῦμα τῶν 16 Φιλισταίων καὶ τῶν Ἀράβων, τῶν πλησιοχώρων τῶν Αἰθιόπων· καὶ ἀνέβησαν κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐφόρμησαν 17 ἐπ' αὐτὸν καὶ διήρπασαν πάντα τὰ ὑπάρχοντα τὰ εὑρεθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἔτι καὶ τὰς γυναῖκάς αὐτοῦ· ὥστε δὲν ἔμεινεν εἰς αὐτὸν ἄλλος υἱός, εἰμὴ Ἰωάχαζ, ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Μετὰ δὲ πάντα ταῦτα ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ μετὰ ἀρρωστίαν ἀνίατον· καὶ προϊόντος 18, 19 τοῦ καιροῦ, μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν, ἐξῆλθον τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἀρρωστίας αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετὰ πόνους σκληροῦς. Ὁ δὲ λαὸς αὐτοῦ δὲν ἔκαμεν εἰς αὐτὸν καῦσιν, κατὰ τὴν καῦσιν τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τριάκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὀκτὼ ἔτη, καὶ ἀπῆλθε χωρὶς 20 νὰ ἦναι ποθητός· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβὶδ, πλην οὐχὶ ἐν τοῖς τάφοις τῶν βασιλέων.

Καὶ ἔκαμον οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Ὀχοζίαν τὸν νεώτερον αὐτοῦ υἱόν· διότι πάντας 22 τοὺς πρεσβυτέρους ἐθανάτωσαν τὰ τάγματα τὰ ἐπελθόντα μετὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ ἐβασί- λευσεν Ὀχοζίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωράμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Τεσσαράκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ὀχοζίας ὅτε 2 ἐβασίλευσεν, ἐβασίλευσε δὲ ἐν ἔτος ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Γοθολία, θυγάτηρ τοῦ Ἀμρί. Καὶ αὐτὸς περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ οἴκου Ἀχαάβ· διότι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἦτο σύμβουλος αὐτοῦ 3 εἰς τὸ ἁμαρτάνειν. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ· διότι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, αὐτοὶ ἦσαν οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ διὰ τὸν ἀφανισμόν αὐτοῦ. Καὶ διὰ τῶν συμβουλῶν αὐτῶν 4 ὑπῆγε μετὰ τοῦ Ἰωράμ υἱοῦ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας εἰς Παμώθγαλαάδ· καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύριοι τὸν Ἰωράμ. Καὶ ἐπέστρεψε διὰ νὰ ἰατρευθῇ εἰς Ἰεζραὴλ, ἐξ 5 αἰτίας τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐν Παμᾷ, ὅτε ἐπολέμει κατὰ τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας. Καὶ κατέβη Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωράμ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ ἴδῃ Ἰωράμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχαάβ εἰς Ἰεζραὴλ, ἐπειδὴ ἦτο ἀρρωστος. Καὶ ἐστάθη παρὰ Θεοῦ ὄλεθρος τοῦ Ὀχοζίου τὸ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν Ἰωράμ· διότι, ὅτε ἦλθεν, 6 ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἰωράμ ἐναντίον Ἰηοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νιμσί, τὸν ὁποῖον ἔχρισεν ὁ Κύριος διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν οἶκον Ἀχαάβ. Καὶ ὅτε ἔκαμνεν ὁ Ἰηοῦ τὴν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, εὐρών τοὺς ἄρχοντας τοῦ 7 Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ὀχοζίου, τοὺς ὑπηρετοῦντας τὸν Ὀχοζίαν, ἐθανάτωσεν αὐτούς. Καὶ 8 ἐζήτησε τὸν Ὀχοζίαν· καὶ συνέλαβον αὐτὸν κρυπτόμενον ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰηοῦ· καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν καὶ ἔθαψαν αὐτόν· διότι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Ἰωσαφάτ εἶναι, ὅστις ἐξεζήτησε τὸν Κύριον ἐξ ὅλης 9 τῆς καρδίας αὐτοῦ. Καὶ ὁ οἶκος Ὀχοζίου δὲν εἶχε δύναμιν νὰ κρατήσῃ πλέον τὴν βασιλείαν. Ἡ δὲ Γοθολία, ἡ 10 μήτηρ τοῦ Ὀχοζίου, ἰδοῦσα ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς ἀπέθανεν, ἐσηκώθη καὶ ἐξωλόθρευσεν ἅπαν τὸ βασιλικὸν σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰούδα. Ἰωσαβεὲθ ὁμῶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, λαβοῦσα τὸν Ἰωᾶς υἱὸν τοῦ Ὀχοζίου, ἔκλεπεν 11 αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφήν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνος. Οὕτως ἡ Ἰωσαβεὲθ, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ, ἡ γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, διότι ἦτο 12 ἀδελφὴ τοῦ Ὀχοζίου, ἔκρυπεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ δὲν ἐθανάτωσεν αὐτόν. Καὶ ἦτο μετ' αὐτῶν κρυπτόμενος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἕξ ἔτη· ἡ δὲ Γοθολία ἐβασίλευεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει ἐκραταιώθη ὁ Ἰωδαὲ, καὶ λαβὼν τοὺς ἑκατοντάρχους, Ἀζαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεροάμ καὶ 23 Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωανάν καὶ Ἀζαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ὠβὴδ καὶ Μασσίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδαΐου καὶ Ἐλῖσαφάτ τὸν υἱὸν τοῦ Ζιχρί, ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτῶν. Καὶ περιῆλθον τὸν Ἰούδαν καὶ συνήγαγον τοὺς Λευῖτας ἐκ 2 πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ 3

πᾶσα ἡ σύναξις ἔκαμε συνθήκην μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδοὺ, ὁ υἱὸς
 4 τοῦ βασιλέως θέλει βασιλεύσει, καθὼς ἐλάλησε Κύριος περὶ τῶν υἱῶν τοῦ Δαβίδ. Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ
 ὅποιον θέλετε κάμει· τὸ τρίτον ἀπὸ οἷοι εἰσερχόμενοι τὸ σάββατον, ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, θέλουσι
 5 φυλάττει ἐν ταῖς πύλαις· καὶ τὸ τρίτον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως· καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τοῦ θεμελίου· ἅπας
 6 δὲ ὁ λαὸς ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ οὐδεὶς θέλει εἰσερῆσθαι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, εἰμὴ
 οἱ ἱερεῖς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Λευϊτῶν λειτουργοῦσιν· αὐτοὶ θέλουσιν εἰσερῆσθαι, διότι εἶναι ἅγιοι ἅπας δὲ ὁ λαὸς
 7 θέλει φυλάττει τὴν φυλακὴν τοῦ Κυρίου· καὶ οἱ Λευῖται θέλουσι περικυκλῶναι τὸν βασιλέα κύκλῳ, ἕκαστος
 8 ἔχων τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ὅστις εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον, ἅς θανατόνεται καὶ θέλετε εἶσθαι μετὰ
 9 τοῦ βασιλέως, ὅταν εἰσερχῇται καὶ ὅταν ἐξέρχῃται. Καὶ ἔκαμον οἱ Λευῖται καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας κατὰ πάντα ὅσα
 προσέταξεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, τοὺς εἰσερχομένους τὸ σάββατον, μετὰ
 10 τῶν ἐξερχομένων τὸ σάββατον· διότι Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς δὲν ἀπέλυε τὰς τάξεις. Καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς εἰς
 τοὺς ἑκατοντάρχους τὰς λόγχας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰς ἀσπίδας τοῦ βασιλέως Δαβίδ, τὰς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 11 Θεοῦ. Καὶ ἔστησε πάντα τὸν λαόν, ἕκαστον ἄνδρα ἔχοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, τὰ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς
 12 πλευρᾶς τοῦ οἴκου ἕως τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ οἴκου, πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ, κύκλῳ
 τοῦ βασιλέως. Τότε ἐξήγαγον τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπέθεσαν ἐπ' αὐτὸν τὸ διάδημα καὶ τὸ μαρτύριον,
 13 καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα. Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν ὁ Ἰωδαὲ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἶπον, Ζήτω ὁ βασιλεὺς. Καὶ
 ἀκούσασα ἡ Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τρέχοντος καὶ εὐφημοῦντος τὸν βασιλέα, ἦλθε πρὸς τὸν λαόν εἰς
 14 τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς ἵστατο πλησίον τοῦ στόλου αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ, καὶ
 οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες πλησίον τοῦ βασιλέως· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἔχαιρε καὶ ἐσάλπιζον ἐν ταῖς
 15 σάλπινξι, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ἔψαλλον ἐν τοῖς μουσικοῖς ὀργάνοις καὶ ὅσοι ἦσαν ἐπιστήμονες εἰς τὸ ὑμνωδεῖν·
 16 τότε διέρρηξεν ἡ Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ εἶπε, Προδοσία. Προδοσία. Καὶ ἐξήγαγεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοὺς
 17 ἑκατοντάρχους, τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατεύματος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκβάλετε αὐτὴν ἔξω τῶν τάξεων· καὶ
 18 ὅστις ἀκολουθήσῃ αὐτήν, ἅς θανατόνεται ἐν μαχαίρᾳ. Διότι ὁ ἱερεὺς εἶχεν εἰπεῖ, Μὴ θανατώσητε αὐτήν ἐν τῷ
 19 οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔβαλον χεῖρας ἐπ' αὐτήν· καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῶν ἵππων, τὴν εἰς
 20 τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ἐθανάτωσαν αὐτήν ἐκεῖ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον ἑαυτοῦ καὶ παντὸς
 21 τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, ὅτι θέλουσιν εἶσθαι λαὸς τοῦ Κυρίου. Καὶ εἰσῆλθον ὁ πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ Βάαλ, καὶ ἐκρήμνισαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτοῦ κατεσύντριψαν· καὶ Ματθάν
 22 τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἐθανάτωσαν ἔμπροσθεν τῶν θυσιαστηρίων. Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωδαὲ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ οἴκου
 τοῦ Κυρίου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Δαβίδ διήρρεσεν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου,
 23 διὰ τὰ προσφέρωσι ὀλοκαυτώματα τοῦ Κυρίου, ὥς εἶναι γραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως, εὐφροσύνη καὶ
 24 ἐν ῥοδαῖς, κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἔστησε τοὺς πυλῶρους ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου,
 25 διὰ τὰ μὴ εἰσερχῇται μηδεὶς ἀκάθαρτος δι' ὅποιονδήποτε πρᾶγμα. Καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς
 δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαόν τῆς γῆς, καὶ κατεβίβασε τὸν βασιλέα ἐκ τοῦ οἴκου
 τοῦ Κυρίου· καὶ ἦλθον διὰ τῆς ὑψηλῆς πύλης εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ
 26 θρόνου τῆς βασιλείας. Καὶ εὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς· καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· τὴν δὲ Γοθολίαν ἐθανάτωσαν
 ἐν μαχαίρᾳ.

24 Ἐπτά ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωᾶς ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ
 2 ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Σιθιά, ἐκ Βηρσαβέ. Καὶ ἔπραττεν ὁ Ἰωᾶς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, πάσας τὰς
 3 ἡμέρας Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. Καὶ ἔλαβεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰωδαὲ δύο γυναῖκας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
 4, 5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰωᾶς νὰ ἀνακαινίσῃ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ συναγαγὼν τοὺς
 ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖτας, εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐξέλθετε εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ συνάγετε ἀπὸ παντὸς τοῦ
 6 Ἰσραὴλ ἀργύριον πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σας κατ' ἔτος, καὶ ἐπισπεύσατε τὸ πρᾶγμα· οἱ Λευῖται
 7 ὁμῶς δὲν ἐπέσπευσαν. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἀρχηγὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί δὲν
 ἐζήτησας παρὰ τῶν Λευϊτῶν νὰ εἰσπράξωσιν ἐκ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸν φόρον τοῦ Μωϋσέως,
 8 τοῦ δούλου τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· διότι ἡ Γοθολία, ἡ
 9 ἀσεβής, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέφθειραν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ πάντα ἔτι τὰ ἀφιερώματα τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου
 10 ἀνέθηκαν εἰς τοὺς Βααλεῖμ. Ἐκαμον λοιπὸν κατὰ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἐν κιβώτιον, καὶ ἔθεσαν αὐτὸ ἐν
 11 τῇ πύλῃ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἔξω. Καὶ διεκήρυξαν εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ εἰσφέρωσι
 12 πρὸς τὸν Κύριον τὸν φόρον τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπιβληθέντα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 13 Καὶ ἠυφράνθησαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ εἰσέφερον καὶ ἔρριπον εἰς τὸ κιβώτιον, ἕως οὗ
 14 γεμισθῇ. Ὅτε δὲ ἐφέρετο τὸ κιβώτιον πρὸς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευϊτῶν, καὶ ὅτε
 αὐτοὶ ἔβλεπον ὅτι ἦτο πολὺ τὸ ἀργύριον, ἤρχετο ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ
 15 πρώτου, καὶ ἐξεκένονον τὸ κιβώτιον καὶ φέροντες ἔθετον αὐτὸ πάλιν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Οὕτως ἔκαμον
 16 κατ' ἡμέραν καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολὺ. Καὶ ἔδιδεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἰωδαὲ εἰς τοὺς ποιοῦντας τὸ
 17 ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐμίσθονον κτίστας καὶ ξυλουργοὺς διὰ τὰ ἀνακαινίσωσι τὸν
 18 οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ σιδηρουργοὺς ἔτι καὶ χαλκουργούς, διὰ τὰ ἐπισκευάσωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ
 19 οἱ ἐργαζόμενοι τὸ ἔργον εἰργάζοντο, καὶ διὰ χειρὸς αὐτῶν προέβη τὸ ἔργον τῆς ἐπισκευῆς· καὶ ἀποκατέστησαν
 20 τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν καὶ ἐστερέωσαν αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν, ἔφεραν
 21 τὸ ἐναπολειφθὲν ἀργύριον ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἐκ τούτου κατεσκεύασαν σκεύη διὰ

τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, σκεύη λειτουργίας καὶ ὀλοκαυτώσεως καὶ φιάλας καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ ἀργυρά. Καὶ προσέφερον ὀλοκαυτώματα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου διὰ παντός, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωδαέ. Ἐγήρασε δὲ ὁ Ἰωδαέ καὶ ἦτο πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἀπέθανεν· ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἀπέθανε. Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβίδ, μετὰ τῶν βασιλέων· ἐπειδὴ ἔπραξε καλὸν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωδαέ ἦλθον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα· τότε ὁ βασιλεὺς ἐπήκουσεν αὐτῶν· καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευον τὰ ἄλση καὶ τὰ εἰδῶλα· καὶ ἦλθεν ὀργὴ κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, διὰ ταύτην τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ἀπέστειλε μὲν πρὸς αὐτοὺς προφήτας, διὰ νὰ ἐπαναφέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, καὶ διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον αὐτῶν· ἀλλὰ δὲν ἔδωκαν ἀκρόασιν. Καὶ περιεχύθη τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ τοῦ ἱερέως, καὶ σταθεῖς ἐπάνωθεν τοῦ λαοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Θεός· Διὰ τί παραβαίνετε σεῖς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου δὲν θέλετε βεβαίως εὐοδωθῆ· ἐπειδὴ σεῖς ἐγκατελίπετε τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἐγκατέλιπεν ἐσᾶς. Καὶ συνώμοσαν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους διὰ προσταγῆς τοῦ βασιλέως ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ δὲν ἐνεθυμήθη Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς τὸ ἔλεος, τὸ ὅποιον ἔκαμεν εἰς αὐτὸν Ἰωδαέ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐνῶ δὲ ἀπέθνησκειν, εἶπεν, Ὁ Κύριος ἃς ἴδῃ καὶ ἃς ἐκζητήσῃ. Καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἔτους ἀνέβη τὸ στράτευμα τῆς Συρίας ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ ἦλθον ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξωλόθρευσαν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστειλαν πάντα τὰ λάφυρα αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Δαμασκοῦ. Ἄν καὶ τὸ στράτευμα τῆς Συρίας ἦλθε μετ' ὀλίγων ἀνδρῶν, ὁ Κύριος ὁμῶς παρέδωκε στράτευμα μέγα σφόδρα εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ ἐξετέλεσαν κρίσιν κατὰ τοῦ Ἰωᾶς. Ἀφοῦ δὲ ἀνεχώρησαν ἀπ' αὐτοῦ, ἀφήσαντες αὐτὸν ἐν ἀρρωστίαις μεγάλας, συνώμοσαν ἐναντίον αὐτοῦ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ διὰ τὸ αἷμα τῶν υἱῶν Ἰωδαέ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβίδ, δὲν ἔθαψαν ὁμῶς αὐτὸν ἐν τοῖς τάφοις τῶν βασιλέων. Οἱ δὲ συνομώσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ἦσαν οὗτοι Ζαβὰδ ὁ υἱὸς τῆς Σιμεὰθ τῆς Ἀμμωνίτιδος καὶ Ἰωζαβὰδ ὁ υἱὸς τῆς Σιμρίθ τῆς Μωαβίτιδος. Περὶ δὲ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ πλήθους τῶν ὑπ' αὐτοῦ φορτίων, καὶ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ βιβλίου τῶν βασιλέων. Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀμασίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἐβασίλευσεν ὁ Ἀμασίας, καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιεννέα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰωαδάν, ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθεὸς ἐνώπιον Κυρίου, πλην οὐχὶ ἐν καρδίᾳ τελεία. Ὡς δὲ ἡ βασιλεία ἐκραταιώθη εἰς αὐτόν, ἐθανάτωσε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα τὸν πατέρα αὐτοῦ· τὰ τέκνα ὁμῶς αὐτῶν δὲν ἐθανάτωσεν, ὥς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως, ὅπου ὁ Κύριος προσέταξε, λέγων, οἱ πατέρες δὲν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τὰ τέκνα, οὐδὲ τὰ τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τοὺς πατέρας· ἀλλ' ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἑαυτοῦ ἁμάρτημα. Καὶ συνήγαγεν ὁ Ἀμασίας τὸν Ἰούδαν, καὶ κατέστησεν ἐξ αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, κατ' οἴκους πατριῶν, διὰ παντός τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, καὶ εὗρηκεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας, ἐκλεκτοὺς, ἐξερχομένους εἰς πόλεμον, κρατοῦντας λόγχην καὶ ἀσπίδα. Ἐμίσθωσεν ἔτι ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ, δι' ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου. Ἦλθε δὲ πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, λέγων, Βασιλεῦ, ἃς μὴ ἔλθῃ μετὰ σοῦ τὸ στράτευμα τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ὁ Κύριος δὲν εἶναι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, μετὰ πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ· ἀλλ' ἐὰν θέλῃς νὰ ὑπάγῃς, κάμε τοῦτο· ἐνδυναμώθητι διὰ τὸν πόλεμον· ὁ Θεὸς ὁμῶς θέλει σὲ κατατροπώσῃ ἐμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· διότι ὁ Θεὸς ἔχει δύναμιν νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ κατατροπώσῃ. Ὁ δὲ Ἀμασίας εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Ἀλλὰ τί θέλομεν κάμει διὰ τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ ὅποια ἔδωκα εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἀπεκρίθη, Ὁ Κύριος εἶναι δυνατὸς νὰ δώσῃ εἰς σὲ πλείονα τούτων. Τότε διεχώρισεν αὐτοὺς ὁ Ἀμασίας, τὸ στράτευμα τὸ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ, διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ἐξήφθη σφόδρα ὁ θυμὸς αὐτῶν κατὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν μὲ ἕξαψιν θυμοῦ. Ἐνδυναμώθη δὲ ὁ Ἀμασίας καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ ἁλατος καὶ ἐπάταξε τοὺς υἱοὺς Σηεὶρ δέκα χιλιάδας. Καὶ δέκα χιλιάδας ζῶντας ἤχμαλῶτισαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ καὶ κατεκρήμνισαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, ὥστε πάντες διερράγησαν. Οἱ ἄνδρες ὁμῶς τοῦ στρατεύματος, τὸ ὅποιον ἀπέπεμψεν ὁ Ἀμασίας, διὰ νὰ μὴ ὑπάγῃ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, ἐπέπεσον ἐπὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθώρων, καὶ ἐπάταξαν τρεῖς χιλιάδας ἐξ αὐτῶν καὶ ἔλαβον λάφυρα πολλά. Ἀφοῦ δὲ ὁ Ἀμασίας ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς σφαγῆς τῶν Ἰδουμαίων, ἔφερε τοὺς θεοὺς τῶν υἱῶν Σηεὶρ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς εἰς ἑαυτὸν θεοὺς καὶ προσεκύνησεν ἐμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἐθυμίασεν εἰς αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἀμασίου· καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν προφήτην καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί ἐξεζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐλευθερώσωσι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς σου καὶ ἐνῶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν, ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σύμβουλον σὲ ἔκαμον τοῦ βασιλέως παῦσον· διὰ τί νὰ θανατωθῇς καὶ ἔπαυσεν ὁ προφήτης, εἰπὼν, Ἐξεύρω ὅτι ὁ Θεὸς ἐβουλεύθη νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ, ἐπειδὴ ἔκαμες τοῦτο καὶ δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν συμβουλὴν μου. Τότε συνεβουλεύθη Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἰωᾶς υἱὸν τοῦ Ἰωάχαζ, υἱοῦ τοῦ Ἰηοῦ, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐλθέ, νὰ ἴδωμεν ἀλλήλους προσωπικῶς. Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἀμασίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ἡ ἄκανθα ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγουσα, Δὸς τὴν θυγατέρα σου

19 εἰς τὸν υἱὸν μου διὰ γυναῖκα· πλὴν διέβη θηρίον τοῦ ἀγροῦ τὸ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ κατεπάτησε τὴν ἄκανθαν. Σὺ
λέγεις, ἰδοὺ, ἐπάταξας τὸν Ἑδὼμ· καὶ ἡ καρδία σου ἐπήρθη εἰς καύχησιν· κάθου τώρα ἐν τῷ οἴκῳ σου· διὰ τί
20 ἐμπλέκεσαι εἰς κακόν, διὰ τὸ ὅποιον ἤθελες πέσει, σὺ καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ σοῦ· Ἀλλ' ὁ Ἀμασίας δὲν ὑπήκουσε·
διότι ἐκ Θεοῦ ἦτο τοῦτο, διὰ τὸ νὰ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν, ἐπεὶ ἐξεζήτησαν τοὺς θεοὺς
21 τοῦ Ἑδὼμ. Ἀνέβη λοιπὸν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἶδον ἀλλήλους προσωπικῶς, αὐτὸς καὶ Ἀμασίας
22 ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἐν Βαίθσεμῆς, ἥτις εἶναι τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἐκτυπήθη ὁ Ἰούδας ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραὴλ,
23 καὶ ἔφυγον ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ. Καὶ συνέλαβεν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Ἀμασίαν τὸν βασιλέα
τοῦ Ἰούδα, υἱὸν τοῦ Ἰωᾶς υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ, ἐν Βαίθσεμῆς, καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ κατεδάφισε τὸ
24 τεῖχος τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς πύλης Ἐφραΐμ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας, τετρακοσίας πηχάς. Καὶ λαβὼν
πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ Ὡβηδέδωμ,
25 καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀνθρώπους ἐνέχυρα, ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. Ἐζήσῃ
δὲ Ἀμασίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωᾶς υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέως
26 τοῦ Ἰσραὴλ, δεκαπέντε ἔτη. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀμασίου, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδοὺ, δὲν εἶναι
27 γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὕστερον ἀφοῦ ἐστράφη ὁ Ἀμασίας ἀπὸ
28 κατόπιν αὐτοῦ εἰς Λαχεῖς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἐπὶ ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Ἰούδα.

26 Ἔλαβε δὲ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα τὸν Ὀζίαν, ὄντα ἡλικίας δεκαεὺς ἔτων, καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἀντὶ
2 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. Οὗτος ὠκοδόμησε τὴν Αἰλῶθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἰούδαν, ἀφοῦ ὁ
3 βασιλεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. Δεκαεὺς ἔτων ἡλικίας ἦτο ὁ Ὀζίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε
4 πενήντα δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰεχολία ἐξ Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔπραξε τὸ
5 εὐθεὸς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καὶ ἐξεζήτην τὸν Θεὸν ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ Ζαχαρίου, τοῦ νοήμονος εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσον καιρὸν ἐξεζήτην τὸν Κύριον, εὐώδονεν αὐτὸν
6 ὁ Θεός. Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν Φιλισטיνῶν, καὶ ἐκρῆμνισε τὸ τεῖχος τῆς Γάθ καὶ τὸ τεῖχος
7 τῆς Ἰαβνὴ καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἀζώτου καὶ ὠκοδόμησε πόλεις ἐν Ἀζώτῳ καὶ ἐν Φιλιστίνῳ. Καὶ ἐβοήθησεν αὐτὸν
ὁ Θεὸς ἐναντίον τῶν Φιλιστινῶν καὶ ἐναντίον τῶν Ἀράβων τῶν κατοικούντων ἐν Γούρβαάλ, καὶ τῶν Μεουνειμ.
8 Καὶ ἔδωκαν οἱ Ἀμμωνῖται δῶρα εἰς τὸν Ὀζίαν· καὶ διεδόθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως τῆς εἰσόδου τῆς Αἰγύπτου·
9 διότι ἐκραταιώθη εἰς ἄκρον. Καὶ ὠκοδόμησεν ὁ Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπὶ τῆς πύλης τῆς γωνίας
10 καὶ ἐπὶ τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ ὠχύρωσεν αὐτούς. Ὤκοδόμησεν ἔτι πύργους ἐν
τῇ ἐρήμῳ καὶ ἠνοίξε πολλὰ φρέατα· διότι εἶχε κτήνη πολλὰ καὶ ἐν τοῖς χαμηλοῖς τόποις καὶ ἐν ταῖς πεδιάσι
11 καὶ γεωργοὺς καὶ ἀμπελουργοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμὴλ· διότι ἠγάπα τὴν γεωργίαν. Καὶ εἶχεν ὁ
Ὀζίας στράτευμα πολεμιστῶν, ἐξερχομένων εἰς πόλεμον κατὰ τάγματα, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀπαριθμήσεως
αὐτῶν γενομένης ὑπὸ Ἰεὶλ τοῦ γραμματέως καὶ Μασσία τοῦ ἐπιστάτου, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀνανίου, ἐνὸς
12 τῶν στρατηγῶν τοῦ βασιλέως. Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τῶν δυνατῶν ἐν ἰσχυρί ἦτο δύο χιλιάδες
13 ἑξακόσιοι. Καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν αὐτῶν ἦτο δύναμις πολεμική, τριακόσαιο ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι,
14 δυνατοὶ καὶ ἀνδρεῖοι εἰς τὸν πόλεμον, διὰ τὸ νὰ βοηθῶσι τὸν βασιλέα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Καὶ ἠτοίμασεν εἰς
αὐτοὺς ὁ Ὀζίας, εἰς ἅπαν τὸ στράτευμα, θυρεοὺς καὶ λόγχας καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ
15 σφενδόνας διὰ λίθους. Καὶ ἔκαμεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανάς, ἐφευρημένας ὑπὸ μηχανικῶν, διὰ τὸ νὰ ᾖ ἐπὶ
τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, ὥστε νὰ ῥίπτωσι δι' αὐτῶν βέλη καὶ λίθους μεγάλους· καὶ ἐξῆλθε τὸ ὄνομα
16 αὐτοῦ μακράν· διότι ἐβοηθεῖτο θαυμασίως, ἕως οὗ ἐκραταιώθη. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐκραταιώθη, ἐπήρθη ἡ καρδία
αὐτοῦ εἰς διαφθοράν· καὶ ἠσέβησεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου διὰ τὸ
17 θυμιάσῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος. Καὶ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς εἰσῆλθε κατόπιν αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ
18 ὀγδοήκοντα ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ἄνδρες δυνατοί· καὶ ἀνέστησαν εἰς τὸν Ὀζίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν, Δὲν ἀνήκει εἰς σέ, Ὀζία, νὰ θυμιάσῃς εἰς τὸν Κύριον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν, τοὺς
καθιερωμένους νὰ θυμιάζωσιν· ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου· διότι ἠσέβησας· καὶ τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι πρὸς
19 δόξαν εἰς σέ παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Ὀζίας, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ θυμιατήριον διὰ τὸ νὰ θυμιάσῃ,
ἐθυμώθη· καὶ ἐνῶ ἐθυμώθη πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἀνέτειλεν ἡ λέπρα ἐν τῷ μέτωπῳ αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἱερέων ἐν
20 τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἀνέβλεψεν εἰς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ
πρῶτος καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ, ἦτο λεπρὸς κατὰ τὸ μέτωπον αὐτοῦ· καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐκβάλωσιν αὐτόν
21 ἐκεῖθεν· καὶ αὐτὸς μάλιστα ἔσπευσε νὰ ἐξέλθῃ, διότι ἐπάταξεν αὐτόν ὁ Κύριος. Καὶ ἦτο ὁ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς
λεπρὸς ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ κατῴκει ἐν οἴκῳ κεχωρισμένῳ λεπρός· διότι ἀπεκόπη ἀπὸ τοῦ
22 οἴκου τοῦ Κυρίου· ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως Ἰωθάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. Αἱ δὲ
λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ὀζίου, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἐγράφησαν ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου υἱοῦ τοῦ Ἀμώς.
23 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς
ταφῆς τῶν βασιλέων· διότι εἶπον, Εἶναι λεπρός. Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ Ἰωθάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

27 Εἰκοσιπέντε ἔτων ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωθάμ ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσε δεκαεὺς ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ δὲ
2 ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἱερουσα, θυγάτηρ τοῦ Σαδώκ. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθεὸς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ
πάντα ὅσα ἔπραξεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ· δὲν εἰσῆλθεν ὅμως εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ λαὸς ἦτο ἔτι
3 διεφθαρμένος. Οὗτος ὠκοδόμησε τὴν ὑψηλὴν πύλιν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ Ὀφὴλ

ωκοδόμησε πολλά. Ὁικοδόμησεν ἔτι πόλεις ἐν τῇ ὄρεινῃ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς ωκοδόμησε φρούρια 4
καὶ πύργους. Καὶ πολεμήσας μὲ τὸν βασιλέα τῶν υἱῶν Ἀμμών, ὑπερίσχυσεν ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ κατ' ἐκείνους 5
τὸν ἐνιαυτὸν οἱ υἱοὶ Ἀμμών ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας κόρων σίτου καὶ
δέκα χιλιάδας κριθῆς. Τόσα ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ τὸ δεύτερον ἔτος καὶ τὸ τρίτον. Καὶ 6
ἐκραταιώθη ὁ Ἰωθάμ, ἐπειδὴ κατεύθυνε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Αἱ δὲ λοιπαὶ 7
πράξεις τοῦ Ἰωθάμ καὶ πάντες οἱ πόλεμοι αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν
βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαῆξ ἔτη ἐν 8
Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωθάμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβὶδ· ἐβασίλευσε 9
δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀχαζ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἀχαζ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαῆξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· δὲν ἔπραξεν **28**
ὅμως τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὥς ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἀλλὰ περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν βασιλέων τοῦ 2
Ἰσραὴλ καὶ ἔκαμεν ἔτι εἰδωλα χωνευτὰ εἰς τοὺς Βααλεῖμ. Καὶ αὐτὸς ἐθυμίασεν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ υἱοῦ Ἐννὸμ 3
καὶ διεβίβασε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν τὰ ὅποια ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ' 4
ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμιάζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ ἐπὶ τοὺς λόφους 5
καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ 6
βασιλέως τῆς Συρίας· καὶ ἐπάταξαν αὐτόν, καὶ ἔλαβον αἰχμαλώτους μέγα πληθὸς ἐξ αὐτῶν καὶ ἔφεραν αὐτοὺς 7
εἰς Δαμασκόν. Καὶ παρεδόθη ἔτι εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἐπάταξεν αὐτόν ἐν σφαγῇ 8
μεγάλῃ. Διότι Φεκὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία ἐθανάτωσεν ἐκ τοῦ Ἰούδα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, 9
πάντας δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ Ζιχρί, ἀνὴρ δυνατὸς 10
ἐκ τοῦ Ἐφραῖμ, ἐθανάτωσε Μασσιάν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ Ἀζρικὰμ τὸν ἐπιστάτην τοῦ παλατίου καὶ Ἐλκανὰ 11
τὸν δεύτερον μετὰ τὸν βασιλέα. Καὶ ἡχημαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν διακοσίας χιλιάδας, 12
γυναῖκας, υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἔλαβον ἔτι λάφυρα πολλὰ ἐξ αὐτῶν καὶ ἔφεραν τὰ λάφυρα εἰς Σαμάρειαν.
Ἦτο δὲ ἐκεῖ προφήτης τοῦ Κυρίου, ὀνομαζόμενος Ὡδὴδ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τοῦ στρατεύματος τοῦ 13
ἐρχομένου εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδοὺ, ἐπειδὴ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας ἐθυμώθη κατὰ 14
τοῦ Ἰούδα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σας· καὶ σεῖς ἐθανατώσατε αὐτοὺς ἐν μανίᾳ, ἥτις ἔφθασεν ἕως τοῦ 15
οὐρανοῦ· καὶ τώρα λέγετε νὰ ὑποτάξητε εἰς ἑαυτοὺς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ δούλους καὶ 16
δούλας· δὲν εἶναι μὲ σᾶς, μὲ σᾶς μάλιστα, ἁμαρτία ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· τώρα λοιπὸν ἀκούσατέ μου 17
καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους ἡχημαλώτισατε ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας· διότι ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου 18
ἐπίκειται εἰς ἐσᾶς. Καὶ ἐσηκώθησαν τινες ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἐφραῖμ, Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωανάν, 19
Βαραχίας ὁ υἱὸς τοῦ Μεσιλλεμῶθ καὶ Ἐζεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Σαλλοὺμ καὶ Ἀμασὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδλαΐ ἐναντίον τῶν 20
ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ πολέμου, καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλετε εἰσάξει ἐδῶ τοὺς αἰχμαλώτους· διότι ἐνῶ 21
ἡνομήσαμεν εἰς Κύριον, θέλετε νὰ προσθέσητε εἰς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ εἰς τὰς ἀνομίας ἡμῶν· διότι μεγάλη 22
εἶναι ἀνομία ἡμῶν, καὶ ὀργὴ θυμοῦ ἐπίκειται ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τοὺς αἰχμαλώτους 23
καὶ τὰ λάφυρα ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς συνάξεως. Καὶ σηκωθέντες οἱ ἄνδρες, οἱ ὀνομασθέντες 24
κατ' ὄνομα, ἔλαβον τοὺς αἰχμαλώτους καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς αὐτῶν ἐνέδυσαν ἐκ τῶν λαφύρων· καὶ ἀφοῦ 25
ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπεδημάτωσαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι καὶ νὰ πίωσι καὶ ἤλειψαν 26
αὐτοὺς, καὶ πάντας τοὺς ἀδυνάτους ἐξ αὐτῶν μετεκόμισαν ἐπὶ ὄνου καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχώ, τὴν 27
πόλιν τῶν φοινίκων, πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν· καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὁ 28
βασιλεὺς Ἀχαζ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας, διὰ νὰ βοηθήσωσιν αὐτόν. Διότι ἐλθόντες πάλιν 29
οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπάταξαν τὸν Ἰούδαν καὶ ἔλαβον αἰχμαλώτους. Καὶ ἐφορμήσαντες οἱ Φιλιισταῖοι εἰς τὰς πόλεις 30
τῆς πεδινῆς καὶ τῆς μεσημβρινῆς τοῦ Ἰούδα· ἐκυρίευσαν τὴν Βαίθσεμὲς καὶ τὴν Αἰαλὼν καὶ τὴν Γεδηρώθ, 31
καὶ τὴν Σοκχώ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Γιμζὼ καὶ ταῖς κώμας 32
αὐτῆς· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ. Διότι ὁ Κύριος ἐταπείνωσε τὸν Ἰούδαν διὰ τὸν Ἀχαζ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπειδὴ 33
διέφθειρε τὸν Ἰούδαν καὶ ἠσέβησε σφόδρα εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ Θελγὰθφελνασάρ, βασιλεὺς 34
τῆς Ἀσσυρίας, καὶ κατέθλιπεν αὐτὸν ἀντὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ αὐτόν. Διότι ὁ Ἀχαζ, λαβὼν τοὺς θησαυροὺς τοῦ 35
οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας· πλὴν 36
οὐχὶ εἰς βοήθειαν αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς στενοχωρίας αὐτοῦ ἔτι μᾶλλον παρηγόνησεν εἰς τὸν Κύριον 37
αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ. Καὶ ἐθυμίαζεν εἰς τοὺς θεοὺς τῆς Δαμασκοῦ, τοὺς πατάξαντας αὐτόν· καὶ ἔλεγεν, 38
Ἐπειδὴ οἱ θεοὶ τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας βοηθοῦσιν αὐτούς, εἰς τούτους θέλω θυσιάσει, διὰ νὰ βοηθήσωσι καὶ 39
ἐμέ. Ἐκεῖνοι ὅμως ἐστάθησαν ἡ φθορὰ αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ συνήθροισεν ὁ Ἀχαζ τὰ σκεύη τοῦ 40
οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ κατέκοψε τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, 41
καὶ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐν πάσῃ πόλει τοῦ Ἰούδα ἔκαμεν 42
ὑψηλοὺς τόπους, διὰ νὰ θυμιάξῃ εἰς ἄλλους θεοὺς, καὶ παρώργισε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ. Αἱ 43
δὲ λοιπαὶ πράξεις αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένοι ἐν τῷ 44
βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν 45
ἐν τῇ πόλει, ἐν Ἱερουσαλήμ· δὲν ἔφεραν ὅμως αὐτόν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ· ἐβασίλευσε δὲ 46
ἀντ' αὐτοῦ Ἐζεκίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ὁ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ἡλικίας εἰκοσιπέντε ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιεννέα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ **29**
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀβιά, θυγάτηρ τοῦ Ζαχαρίου. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα 2

3 ὅσα ἔπραξε Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Οὗτος ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν πρῶτον μῆνα, ἤνοιξε τὰς
 4 θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς. Καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖτας, καὶ συνή-
 5 γαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλατεῖαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατέ μου, Λευῖται· Ἀγιάσθητε τώρα,
 καὶ ἀγιάσατε τὸν ναὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων σας καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου.
 6 Διότι οἱ πατέρες ἡμῶν παρηνόμησαν καὶ ἔπραξαν πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐγκατέλιπον
 7 αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ κατοικητηρίου τοῦ Κυρίου καὶ ἔστρεψαν τὰ νῶτα· καὶ
 8 ἐκλείσαν τὰς θύρας τοῦ προναοῦ καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα δὲν ἐθυμιάζον καὶ ὀλοκαυτώματα
 9 δὲν προσέφερον εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ. Διὰ τοῦτο ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἦλθεν ἐπὶ τὸν Ἰούδα
 καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς διασποράν, εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς συριγμόν, καθὼς βλέπετε μὲ
 10 τοὺς ὀφθαλμοὺς σας. Διότι ἰδοὺ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἔπεσον διὰ μαχαίρας· καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
 11 ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν εἶναι διὰ τοῦτο εἰς αἰχμαλωσίαν. Τώρα λοιπὸν ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ κάμω
 διαθήκην πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν.
 12 Τέκνα μου, μὴ πλανᾶσθε τώρα· διότι ὁ Κύριος σᾶς ἐξέλεξε διὰ νὰ παρίστασθε ἐνώπιον αὐτοῦ, νὰ ὑπηρετῇτε
 αὐτόν καὶ νὰ ῥῆσθε λειτουργοὶ αὐτοῦ καὶ νὰ θυμιάζητε. Τότε ἐσηκώθησαν οἱ Λευῖται, Μαάθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμασαΐ
 καὶ Ἰωῆλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαρίου, ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Κααθιτῶν· ἐκ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, Κεῖς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβδὶ
 καὶ Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαλελεήλ· καὶ ἐκ τῶν Γηρσωνιτῶν, Ἰωᾶχ ὁ υἱὸς τοῦ Ζιμμά καὶ Ἐδὲν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωᾶχ·
 13, 14 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐλिसαφάν, Σιμρί καὶ Ἰεῖλ· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσάφ, Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας· καὶ ἐκ
 15 τῶν υἱῶν τοῦ Αἰμάν, Ἰεχὴλ καὶ Σιμεΐ· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰεδουθούν, Σεμαΐας καὶ Ὁζιήλ. Καὶ συνήγαγον
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἦλθον, ὥς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, νὰ
 16 καθαρίσωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ
 καθαρίσωσιν αὐτόν· καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ
 17 οἴκου τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ Λευῖται λαβόντες, ἔφεραν ἔξω εἰς τὸν χειμαρρὸν Κέδρων. Καὶ ἤρχισαν νὰ ἀγιάζωσι
 τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθον εἰς τὸν πρόναον τοῦ Κυρίου. Καὶ
 18 ἡγίασαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν ὀκτῶ ἡμέραις, καὶ τῇ δεκάτῃ ἔκτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐτελείωσαν. Τότε
 εἰσῆλθον πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπον, Ἐκαθαρίσαμεν ὅλον τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον
 19 τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῆς· καὶ
 20 πάντα τὰ σκευὴ, τὰ ὁποῖα ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅτε ἀπεστάτησεν, ἡτοιμάσαμεν
 καὶ ἡγίασαμεν· καὶ ἰδοὺ, εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου. Τότε ἐξηγέρθη Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς,
 21 καὶ συναγαγὼν τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, ἀνέβη πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔφεραν ἑπτὰ μόσχους καὶ
 ἑπτὰ κριοὺς καὶ ἑπτὰ ἄρνια καὶ ἑπτὰ τράγους διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ ὑπὲρ τοῦ
 22 ἁγιαστηρίου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰούδα. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἱερεῖς, τοὺς υἱοὺς Ἀαρών, νὰ προσφέρωσιν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ
 23 θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔσφαζαν τοὺς μόσχους· καὶ παραλαβόντες οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, ἔρράντισαν ἐπὶ
 τὸ θυσιαστήριον· ὁμοίως ἔσφαζαν τοὺς κριοὺς καὶ ἔρράντισαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔσφαζαν τὰ
 24 ἄρνια καὶ ἔρράντισαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Ἐπειτα προσήγαγον τοὺς τράγους, διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας
 25 προσφορὰν, ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς συνάξεως, οἱ δὲ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς· καὶ
 ἔσφαζαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ἔρράντισαν τὸ αἷμα αὐτῶν περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, διὰ νὰ κάμωσιν
 26 ἐξιλέωσιν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ὁ βασιλεὺς προσέταξε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφο-
 27 ρὰν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔστησε τοὺς Λευῖτας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐν κυβάλοις, ἐν ψαλτηρίοις
 καὶ ἐν κιθάραις, κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Δαβὶδ καὶ Γὰδ τοῦ βλέποντος τοῦ βασιλέως καὶ Νάθαν τοῦ προφήτου·
 28 διότι τὸ πρόσταγμα ἦτο παρὰ Κυρίου διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐστάθησαν οἱ Λευῖται μὲ τὰ ὄργανα τοῦ
 29 Δαβὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς μὲ τὰς σάλπιγγας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐζεκίας νὰ προσφέρωσι τὴν ὀλοκαύτωσιν ἐπὶ τοῦ θυσια-
 30 στηρίου. Καὶ ὅτε ἤρχισεν ἡ ὀλοκαύτωσις, ἤρχισεν ὁ ὕμνος τοῦ Κυρίου, μὲ τὰς σάλπιγγας καὶ μὲ τὰ ὄργανα τὰ
 31 διωρισμένα παρὰ τοῦ Δαβὶδ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ προσεκύνει πᾶσα ἡ συνάξις καὶ ἔψαλλον οἱ ψαλτῳδοὶ
 καὶ οἱ σάλπιγκται ἐσάλπιζον· ὅλον τοῦτο ἐξηκολούθει ἕως οὗ ἐτελείωσεν ἡ ὀλοκαύτωσις. Καὶ ὡς ἐτελείωσαν
 32 προσφέροντες, ἔκλιναν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὑρεθέντες μετ' αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν. Καὶ εἶπε πρὸς
 τοὺς Λευῖτας Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες νὰ ὑμνῶσι τὸν Κύριον μὲ τοὺς λόγους τοῦ Δαβὶδ καὶ Ἀσάφ
 33 τοῦ βλέποντος. Καὶ ὕμνησαν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ κύψαντες προσεκύνησαν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἐζεκίας εἶπε,
 Τώρα εἴσθε καθιερωμένοι εἰς τὸν Κύριον· προσέλθετε καὶ προσφέρετε θυσίας καὶ εὐχαριστηρίου προσφορὰς
 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ προσέφερεν ἡ συνάξις θυσίας καὶ εὐχαριστηρίου προσφορὰς, καὶ πᾶς πρόθυμος
 34 τὴν καρδίαν, ὀλοκαυτώματα. Καὶ ἐγενεῖν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀλοκαυτωμάτων, τὰ ὁποῖα προσέφερεν ἡ συνάξις,
 35 ἑβδομήκοντα μόσχοι, ἑκατὸν κριοί, διακόσια ἄρνια· πάντα ταῦτα ἦσαν διὰ ὀλοκαύτωσιν πρὸς τὸν Κύριον. Τὰ
 36 δὲ ἀφιερῶματα ἦσαν ἑξακόσιοι βόες καὶ τρισχίλια πρόβατα. Οἱ ἱερεῖς ὅμως ἦσαν ὀλίγοι καὶ δὲν ἠδύναντο
 νὰ ἐκδέρωσι πάντα τὰ ὀλοκαυτώματα· ὅθεν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἐβοήθησαν αὐτούς, ἕως οὗ ἡ ἐργασία
 συνετελέσθη καὶ ἕως οὗ ἡγιάσθησαν οἱ ἱερεῖς· διότι οἱ Λευῖται ἐστάθησαν εὐθύτεροι τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ ἀγι-
 37 ασθῶσι, παρὰ οἱ ἱερεῖς. Ἔτι δὲ τὰ ὀλοκαυτώματα ἦσαν πολλὰ, μετὰ τῶν στεάτων τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν,
 38 καὶ μετὰ τῶν σπονδῶν δι' ἕκαστον ὀλοκαύτωμα. Οὕτως ἀποκατεστάθη ἡ ὑπηρεσία τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ
 εὐφράνθη ὁ Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαός, ὅτι ὁ Θεὸς προδιέθεσε τὸν λαόν· ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα ἐγενεῖν αἰφνιδίως.
30 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἐζεκίας πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· ἔγραψεν ἔτι ἐπιστολὰς πρὸς Ἐφραΐμ καὶ
 Μανασσῆ, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, νὰ κάμωσι πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεόν

τοῦ Ἰσραὴλ. Διότι συνεβουλευθή ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ σύναξις ἐν Ἱερουσαλὴμ νὰ 2
κάμωσι τὸ πάσχα ἐν τῷ δευτέρῳ μηνί. Ἐπειδὴ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ κάμωσιν αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διότι 3
οἱ ἱερεῖς δὲν ἦσαν ἀρκετὰ ἡγιασμένοι καὶ ὁ λαὸς δὲν ἦτο συνηγμένος ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἤρεσε τὸ πρᾶγμα 4
εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς πᾶσαν τὴν σύναξιν. Ὅθεν ἀπεφάσισαν νὰ διακηρύξωσι διὰ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ 5
Βῆρσαβεὲ ἕως Δάν, νὰ ἔλθωσι διὰ νὰ κάμωσι πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ· διότι
ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δὲν εἶχον κάμει κατὰ τὸ γεγραμμένον. Καὶ ὑπῆγαν οἱ ταχυδρόμοι μετὰ τῶν ἐπιστολῶν 6
παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, διὰ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν
τοῦ βασιλέως, λέγοντες, Υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ· 7
καὶ αὐτὸς θέλει ἐπιστρέφει εἰς τοὺς ἐναπολειφθέντας ἀπὸ σᾶς, ὅσοι διεσώθητε ἐκ χειρὸς τῶν βασιλέων τῆς
Ἀσσυρίας· καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες σας καὶ καθὼς οἱ ἀδελφοὶ σας, οἵτινες ἠσέβησαν εἰς Κύριον 8
τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν, ὡς βλέπετε· τώρα μὴ σκληρύνετε τὸν
τράχηλόν σας, καθὼς οἱ πατέρες σας· ὑποτάχθητε εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἁγιαστήριον αὐτοῦ, τὸ 9
ὁποῖον ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ δουλεύσατε Κύριον τὸν Θεὸν σας, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ἔξωψιν τοῦ θυμοῦ
αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν· διότι ἐὰν ἐπιστρέψῃτε πρὸς τὸν Κύριον, οἱ ἀδελφοὶ σας καὶ τὰ τέκνα σας θέλουσιν εὐρεῖ 10
ἔλεος ἔμπροσθεν τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτοὺς, καὶ θέλουσιν ἐπανέλθει εἰς τὴν γῆν ταύτην· διότι οἰκτίρμων
καὶ ἐλεήμων εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ δὲν θέλει ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σᾶς, ἐὰν ἐπιστρέψῃτε
πρὸς αὐτόν. Καὶ διηλθον οἱ ταχυδρόμοι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν διὰ τῆς γῆς τοῦ Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ καὶ 11
ἕως Ζαβουλὼν· πλὴν ἐκεῖνοι κατεγέλασαν αὐτοὺς καὶ ἐμυκτήρισαν αὐτούς. Τινὲς ὅμως ἐκ τοῦ Ἀσὴρ καὶ 12
Μανασσῆ καὶ Ζαβουλὼν ὑπέκλιναν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἐπὶ Ἰούδαν ἦτο χεῖρ Θεοῦ, ὥστε νὰ δώσῃ 13
εἰς αὐτοὺς καρδίαν μίαν, διὰ νὰ κάμωσι τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, κατὰ τὸν λόγον τοῦ
Κυρίου. Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς, διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνί τῷ 14
δευτέρῳ, σύναξις μεγάλη σφόδρα. Καὶ σηκωθέντες, ἀφήρεσαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ πάντα 15
τὰ θυσιαστήρια τοῦ θυμιάματος ἀφήρεσαν καὶ ἔρριψαν αὐτὰ εἰς τὸν χεῖμαρρον Κέδρων. Καὶ ἐθυσίασαν 16
τὸ πάσχα τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ δευτέρου μηνός· καὶ ἐντράπησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἁγιασθέντες
εἰσέφεραν ὀλοκαυτώματα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐστάθησαν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, 17
κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐρράντιζον οἱ ἱερεῖς τὸ αἶμα, λαμβάνοντες ἐκ τῆς χειρὸς
τῶν Λευιτῶν. Διότι ἦσαν πολλοὶ ἐν τῇ συνάξει, οἱ μὴ ἁγιασθέντες· διὰ τοῦτο ἔλαβον οἱ Λευῖται τὸ φορτίον νὰ 18
σφάζωσι τὰ ἄρνια τοῦ πάσχα διὰ πάντα τὸν μὴ καθαρὸν, διὰ νὰ ἁγιάσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον. Ἐπειδὴ 19
μέγα μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ, πολλοὶ ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ, Ἰσάακ καὶ Ζαβουλὼν δὲν εἶχον καθαρισθῇ,
ἀλλ' ἔτρωγον τὸ πάσχα οὐχὶ κατὰ τὸ γεγραμμένον· ὁ Ἐζεκίας ὅμως ἐδεήθη ὑπὲρ αὐτῶν, λέγων, Ὁ ἀγαθὸς 20
Κύριος ἂς γείνη ἴλεως εἰς πάντα, ὅστις κατευθύνει τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν Θεόν, Κύριον 21
τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἂν δὲν ἐκαθαρίσθῃ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἁγιαστηρίου. Καὶ ἐπήκουσεν
ὁ Κύριος τοῦ Ἐζεκίου καὶ συνεχώρησε τὸν λαόν. Καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ 22
τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ· καὶ ὕμνουν οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἱερεῖς τὸν Κύριον
καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τὸν Κύριον, μὲ ὄργανα δυνατά. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἐζεκίας κατὰ τὴν καρδίαν πάντων 23
τῶν Λευιτῶν τῶν ἐχόντων σύνεσιν ἀγαθὴν περὶ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔτρωγον ἐν τῇ ἐορτῇ ἑπτὰ ἡμέρας, θυσιάζοντες
θυσίας εἰρηνικάς καὶ δοξολογοῦντες Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ συνεβουλευθή πᾶσα ἡ σύναξις 24
νὰ κάμωσιν ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἔκαμον ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας εὐφροσύνην. Διότι προσέφερεν Ἐζεκίας, ὁ
βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, εἰς τὴν σύναξιν χιλίους βόας καὶ ἑπτὰ χιλιάδας προβάτων· καὶ οἱ ἄρχοντες προσέφεραν 25
εἰς τὴν σύναξιν χιλίους βόας καὶ δέκα χιλιάδας προβάτων· καὶ ἡγιάσθησαν πολλοὶ ἱερεῖς. Καὶ εὐφράνθησαν
πᾶσα ἡ σύναξις τοῦ Ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶσα ἡ σύναξις ἡ συνελθοῦσα ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ 26
οἱ ξένοι οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰούδα. Καὶ ἔγεινεν εὐφροσύνη μεγάλη ἐν
Ἱερουσαλὴμ· διότι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν ἔγεινε τοιοῦτον 27
πρᾶγμα ἐν Ἱερουσαλὴμ. Μετὰ ταῦτα σηκωθέντες οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἠυλόγησαν τὸν λαόν· καὶ ἐπηκούσθη ἡ

φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν, τὸ ἅγιον κατοικητήριον τοῦ Κυρίου. 31
Ἀφοῦ δὲ συνετελέσθησαν πάντα ταῦτα, πᾶς ὁ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐξῆλθον εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ
συνέτριψαν τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψαν τὰ ἄλσῃ καὶ ἐκρήμνισαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια
ἀπὸ παντὸς τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· τὸ αὐτὸ ἔκαμον καὶ εἰς τὸν Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ, ἕως οὗ συνετέλεσαν.
Τότε ἐπέστρεψαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, εἰς τὰς ἑαυτῶν πόλεις. Καὶ 2
διέταξεν ὁ Ἐζεκίας τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, ἕκαστον κατὰ τὴν
ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖτας, διὰ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς εἰρηνικάς προσφοράς, διὰ νὰ
λειτουργῶσι καὶ νὰ δοξολογῶσι καὶ νὰ ὑμνῶσιν ἐν ταῖς πύλαις τῶν σκηνωμάτων τοῦ Κυρίου. Διέταξε καὶ 3
τὸ μερίδιον τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, διὰ τὰς ὀλοκαυτώσεις, διὰ τὰς πρωϊνὰς καὶ ἑσπερινὰς
ὀλοκαυτώσεις καὶ διὰ τὰς ὀλοκαυτώσεις τῶν σαββάτων καὶ τῶν νεομηνιῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἐορτῶν, κατὰ τὸ
γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου. Εἶπεν ἔτι πρὸς τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλὴμ, νὰ δίδῃ τὴν 4
μερίδα τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν, διὰ νὰ ἐνισχύωνται ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ καθὼς ἐξεδόθη ὁ λόγος, οἱ 5
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφεραν ἐν ἀφθονίᾳ ἀπαρχὰς σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ πάντων τῶν γεννημάτων τοῦ
ἀγροῦ· ἔφεραν ἔτι ἐν ἀφθονίᾳ τὰ δέκατα παντὸς πράγματος. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν 6
τοὺς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ αὐτοὶ ἔφεραν τὰ δέκατα βοῶν καὶ προβάτων καὶ τὰ δέκατα τῶν ἁγίων πραγμάτων τῶν

7 ἀφιερουμένων εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἔθεσαν κατὰ σωρούς. Ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσι
8 τοὺς σωρούς καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἐτελείωσαν. καὶ ὅτε ἦλθον ὁ Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς
9 σωρούς, ἠυλόγησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραὴλ. Ἐπειτα ἠρώτησεν ὁ Ἐζεκίας τοὺς ἱερεῖς καὶ
10 τοὺς Λευῖτας περὶ τῶν σωρῶν. Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας, ὁ πρῶτος ἱερεὺς, ἐκ τοῦ οἴκου Σαδὼκ,
καὶ εἶπεν, Αφοῦ ἤρχισαν νὰ φέρωσι τὰς προσφοράς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἐφάγομεν εἰς χορτασμόν, καὶ
ἐπερίσσευσε πλῆθος· διότι ὁ Κύριος ἠυλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν εἶναι ἡ μεγάλη αὕτη
11, 12 ἀφθονία. Τότε εἶπεν ὁ Ἐζεκίας νὰ ἐτοιμάσωσι ταμεῖα ἐκ τῶ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ ἡτοίμασαν, καὶ εἰσέφεραν
ἐν πίστει τὰς προσφοράς καὶ τὰ δέκατα καὶ τὰ ἀφιερῶματα· ἐπ' αὐτῶν δὲ ἦτο ἐπιστάτης Χωνανίας ὁ Λευῖτης καὶ
13 μετ' αὐτὸν Σιμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰεχὶὴλ καὶ Ἀζαζίας καὶ Ναχάθ καὶ Ἀσαήλ καὶ Ἰεριμῶθ καὶ Ἰωζαβὰδ
καὶ Ἐλιήλ καὶ Ἰσμαχίας καὶ Μαάθ καὶ Βεναΐας ἦσαν ἐπιτηρηταί, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Χωνανίου καὶ Σιμεὶ τοῦ
14 ἀδελφοῦ αὐτοῦ, διὰ προσταγῆς Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως καὶ Ἀζαρίου τοῦ ἐπιστάτου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Καὶ
Κωρή ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμνὰ τοῦ Λευῖτου, ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολάς, ἦτο ἐπὶ τῶν προαιρετικῶν προσφορῶν τοῦ Θεοῦ,
15 διὰ νὰ διανέμηται τὰς προσφοράς τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἀγιώτατα πράγματα. Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐδὲν καὶ Μινιαμὲν
καὶ Ἰησοῖος καὶ Σεμαΐας, Ἀμαρίας καὶ Σεχανίας, ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἱερέων ἐμπεπιστευμένοι νὰ διανέμωσιν
16 εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, ἐξ ἴσου εἰς τὸν μέγαν καὶ εἰς τὸν μικρόν, εἰς πάντα
τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸ καθημερινὸν αὐτοῦ μερίδιον, διὰ τὴν εἰς τὰ ὑπουργήματα
17 κατὰ γενεαλογίαν, ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω· ἡ ἀπαριθμησις δὲ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ἔγινε
κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατριῶν αὐτῶν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, κατὰ τὰ ὑπουργήματα αὐτῶν, κατὰ τὰς
18 διαιρέσεις αὐτῶν· καὶ εἰς πάντα τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν, εἰς πᾶσαν τὴν σύναξιν, οἵτινες ἀπηριθμήθησαν κατὰ γενεαλογίαν· διότι ἐν πίστει ἡγιάσθησαν εἰς τὰ
19 ἅγια. Περὶ δὲ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων ἐν τοῖς ἀγροῖς τῶν προαστείων τῶν πόλεων αὐτῶν, ἦσαν ἐν ἐκάστη
πόλει ἄνθρωποι διωρισμένοι κατ' ὄνομα διὰ νὰ δίδωσι μερίδια εἰς πάντα τὰ ἀρσενικά μεταξὺ τῶν ἱερέων καὶ εἰς
20 πάντα τὰ ἀπαριθμηθέντα μεταξὺ τῶν Λευιτῶν. Καὶ οὕτως ἔκαμεν ὁ Ἐζεκίας καθ' ὅλον τὸν Ἰουδαν· καὶ ἔπραξε
21 τὸ καλὸν καὶ εὐθὲς καὶ ἀληθινὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Καὶ εἰς πᾶν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὰ προστάγματα, ἐκζητῶν τὸν Θεὸν αὐτοῦ,
ἔκαμνεν αὐτὸ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ εὐδοῦτο.

32 Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἦλθε Σενναχειρεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰουδαν καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον τῶν ὀχυρῶν πόλεων καὶ εἶπε νὰ ὑποτάξῃ αὐτὰς εἰς
2 ἑαυτόν. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἐζεκίας, ὅτι ὁ Σενναχειρεὶς ἦλθε καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἦτο νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῆς
3 Ἱερουσαλήμ, συνεβουλεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν δυνατῶν αὐτοῦ, νὰ ἐμφράξῃ τὰ ὕδατα τῶν
4 πηγῶν τῶν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ συνήργησαν μετ' αὐτοῦ. Καὶ συνήχθη λαὸς πολὺς, καὶ ἐνέφραξαν πάσας
τὰς πηγὰς καὶ τὸν ποταμὸν τὸν ῥέοντα διὰ μέσου τῆς γῆς, λέγων, Διὰ τί ἐλθόντες οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας
5 νὰ εὐρώσιν ὕδωρ πολὺ Ἐνδυναμώθεισ' ἔτι ἀνφοκόδοιμεν ὅλον τὸ τεῖχος τὸ κεχαλασμένον καὶ ὕψωσεν ἕως
τῶν πύργων, καὶ ἄλλο τεῖχος ἔξω καὶ ἐπεσκεύασε τὴν Μιλλὰ τῆς πόλεως Δαβὶδ, καὶ ἔκαμεν ὅπλα πολλὰ καὶ
6 θυρεούς. Καὶ ἔβαλε πολεμάρχους ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ συνήθροισεν αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πλατείαν τῆς
7 πύλης τῆς πόλεως καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῶν, λέγων, Ἐνδυναμοῦσθε καὶ ἀνδρίζεσθε, μὴ φοβηθῆτε
8 μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ πλῆθους τοῦ μετ'
9 αὐτοῦ· διότι πλείοτεροι εἶναι μεθ' ἡμῶν παρὰ μετ' αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶναι βραχίονες σάρκινοι μεθ' ἡμῶν δὲ
εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ νὰ βοηθῇ ἡμᾶς καὶ νὰ μάχηται τὰς μάχας ἡμῶν. Καὶ ἐνεθαρρύνθη ὁ λαὸς εἰς
10 τοὺς λόγους Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν ὁ Σενναχειρεὶς βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας
τοὺς δούλους αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, αὐτὸς δέ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἐπολιόρκει τὴν
11 Λαχεὶς, πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα τὸν Ἰουδαν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Οὕτω
12 λέγει Σενναχειρεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Εἰς τί πεποιθότες κάθησθε, πολιορκούμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ Δὲν
σᾶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας διὰ νὰ σᾶς παραδώσῃ εἰς θάνατον ἀπὸ πείνης καὶ ἀπὸ δίψης, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς
13 ἡμῶν θέλει ἐλευθερώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας Αὐτὸς οὗτος ὁ Ἐζεκίας δὲν ἐσώκωσε
τοὺς ὑψηλοὺς αὐτοῦ τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰουδαν καὶ πρὸς τὸν Ἱερουσαλήμ,
14 λέγων, Ἐμπροσθεν ἐνὸς μόνον θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνεῖ καὶ ἐπ' αὐτὸ θέλετε θυμιάζει Δὲν ἐξεύρετε τί
ἔπραξα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου εἰς πάντα τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἡδυνήθησαν οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς νὰ
15 λυτρώσωσι τοὺς τόπους αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου Τίς ἐκ πάντων τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οἱ
πατέρες μου ἐξωλόθρευσαν, ἡδυνήθη νὰ λυτρώσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὥστε νὰ δυνηθῇ ὁ Θεὸς
16 ὑμῶν νὰ λυτρώσῃ ὑμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς μου Τώρα λοιπὸν ἄς μὴ σᾶς πλανᾷ ὁ Ἐζεκίας, καὶ ἄς μὴ σᾶς ἀπατᾷ
οὕτως, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτόν· διότι οὐδεὶς θεὸς οὐδενὸς ἔθνους ἢ βασιλείας ἡδυνήθη νὰ λυτρώσῃ τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πατέρων μου· πολὺ ὀλιγώτερον ὁ Θεὸς σας θέλει σᾶς λυτρώσει
17 ἐκ τῆς χειρὸς μου. Καὶ περισσότερα ἔτι ἐλάλησαν οἱ δούλοι αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐναντίον τοῦ
18 δούλου αὐτοῦ Ἐζεκίου. Καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψε διὰ νὰ ὀνειδίσῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ νὰ λαλήσῃ
κατ' αὐτοῦ, λέγων, Καθὼς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς δὲν ἐλύτρωσαν τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου, οὕτω
καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἐζεκίου δὲν θέλει λυτρώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου. Τότε ἐβόησαν Ἰουδαῖοι, μετὰ
φωνῆς μεγάλης, πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἱερουσαλήμ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους, διὰ νὰ φοβίσωσιν αὐτοὺς καὶ νὰ ταράξωσιν

αυτούς, ὅπως κυριεύσωσι τὴν πόλιν· καὶ ἐλάλησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, καθὼς κατὰ τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἵτινες εἶναι ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσευχήθη περὶ τούτων Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν οὐρανόν. Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελον, ὅστις ἠφάνισε πάντα τοὺς δυνατοὺς ἐν ἰσχυΐ καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς στρατηγούς ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ἐπέστρεψε μὲ κατηχυμένον πρόσωπον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν μαχαίρᾳ. Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Ἐζεκίαν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκ τῆς χειρὸς Σενναχειρείμ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ ἐκ τῆς χειρὸς πάντων, καὶ ἠσφάλισεν αὐτοὺς κυκλόθεν. Καὶ ἔφεραν πολλοὶ δῶρα πρὸς τὸν Κύριον εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ πολύτιμα πράγματα πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐμεγαλύνθη ἔκτοτε ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν. Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἠρρώσθη ὁ Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ προσευχήθη εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν σημεῖον. Πλὴν δὲν ἀνταπέδωκεν ὁ Ἐζεκίας κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν εὐεργεσίαν· διότι ἐπήρθη ἡ καρδιά αὐτοῦ· ὅθεν ἐπῆλθεν ὀργὴ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐταπεινώθη ὁ Ἐζεκίας διὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἐζεκίου. Ἀπέκτησε δὲ ὁ Ἐζεκίας πλοῦτον καὶ δόξαν πολλὴν σφόδρα· καὶ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν θησαυροὺς ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτίμων καὶ ἀρωμάτων καὶ ἀσπίδων καὶ παντὸς εἶδους σκευῶν ἐπιθυμητῶν· καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ εἰσόδημα τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου· καὶ σταύλους διὰ πᾶν εἶδος κτηνῶν καὶ μάνδρας διὰ ποίμνια. Καὶ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν πόλεις καὶ ἀπέκτησε πρόβατα καὶ βόας εἰς πληθὺς· διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν περιουσίαν πολλὴν σφόδρα. Ἐφράξεν ἔτι αὐτὸς ὁ Ἐζεκίας τὴν ἄνω ἔξοδον τῶν ὑδάτων τοῦ Γιὼν, καὶ διηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως Δαβίδ. Καὶ εὐωδώθη ὁ Ἐζεκίας εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν πρέσβων ὅμως τῶν ἀρχόντων τῆς Βαβυλώνης, οἵτινες ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ ἐρευνήσωσι περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γενομένου ἐν τῇ γῇ, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, διὰ νὰ δοκιμάσῃ αὐτόν, ὥστε νὰ γνωρίσῃ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἐζεκίου καὶ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῇ ὁράσει Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, υἱοῦ τοῦ Ἀμώς, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ ὑψηλοτέρῳ τῶν τάφων τῶν υἱῶν Δαβίδ· καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ ἔκαμον εἰς αὐτὸν τιμὰς ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Μανασσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Δώδεκα ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Μανασσῆς ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε πενήτηντα πέντε ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποια ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἀνωκοδόμησε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατέστρεψε, καὶ ἀνήγειρε θυσιαστήρια εἰς τοὺς Βαβαίμ, καὶ ἔκαμεν ἄλση καὶ προσεκύνησε πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσε αὐτά. Καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐν Ἱερουσαλήμ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήρια εἰς πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ ἐντὸς τῶν δύο αὐλῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ αὐτὸς διεβίβασε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρὸς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννόμ· καὶ προεμάντευε καιροὺς καὶ ἔκαμιν οἰωνισμοὺς καὶ μαγείας καὶ ἐσύστησεν ἀνταποκριτὰς δαιμονίων καὶ ἐπασιδούς· πολλὰ πονηρὰ ἔπραξεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ παροργίσῃ αὐτόν. Καὶ ἔστησε τὸ γλυπτόν, τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἔκαμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Δαβίδ καὶ πρὸς τὸν Σολομῶνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, θέλω θέσει τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ δὲν θέλω μετασалеύσει τὸν πόδα τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν παρέδωκα εἰς τοὺς πατέρας σας· ἐὰν μόνον προσέξωσι νὰ κάμνωσι πάντα ὅσα προσέταξα εἰς αὐτούς, κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις τὰς δοθείσας διὰ τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἐπλάνησεν ὁ Μανασσῆς τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, ὥστε νὰ πράττωσι πονηρότερα παρὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια ὁ Κύριος ἠφάνισεν ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μανασσῆν καὶ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· πλὴν δὲν ἔδωκαν ἀκρόασιν. Διὰ τοῦτο ἔφερε κατ' αὐτῶν ὁ Κύριος τοὺς ἄρχοντας τοῦ στρατεύματος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐπίασαν τὸν Μανασσῆν μετὰ τῶν θάμνων καὶ δέσαντες αὐτόν μὲ ἀλύσεις, ἔφεραν αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ ἐνῶ ἦτο ἐν θλίψει, ἰκέτευσε Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ προσηυχήθη εἰς αὐτόν· τότε ἠλέησεν αὐτόν καὶ ἐπήκουσε τῆς δεήσεως αὐτοῦ καὶ ἐπανεφέρεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ. Τότε ἐγνώρισεν ὁ Μανασσῆς ὅτι ὁ Κύριος αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός. Μετὰ δὲ ταῦτα ὠκοδόμησε τεῖχος ἕξω τῆς πόλεως Δαβίδ, πρὸς δυσμὰς τοῦ Γιὼν, ἐν τῇ κοιλάδι, ἕως τῆς εἰσόδου τῆς πύλης τῆς ἰχθυϊκῆς, καὶ περιεκύκλωσε τὸ Ὀφὴλ καὶ ὕψωσεν αὐτὸ εἰς μέγα ὕψος, καὶ ἔβαλε πολεμάρχους ἐν πάσαις ταῖς ὠχυρωμέναις πόλεσι τοῦ Ἰούδα. Καὶ ἀφῆρεσε τοὺς ξένους Θεοὺς καὶ τὴν εἰκόνα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, τὰ ὅποια ὠκοδόμησεν ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔρριπεν αὐτὰ ἕξω τῆς πόλεως. Καὶ ἀνῶρθωσε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυσίας εἰρηνικὰς καὶ εὐχαριστηρίους, καὶ προσέταξε τὸν Ἰούδαν νὰ λατρεύῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ λαὸς ὅμως ἐθυσίαζεν ἔτι ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, πλὴν μόνον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Μανασσῆ καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἢ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι τῶν βλεπόντων, οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένοι ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ, καὶ πῶς εἰσηκούσθη, καὶ πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἡ ἀποστασία αὐτοῦ

καὶ τὰ μέρη, ὅπου ὠκοδόμησεν ὑψηλοὺς τόπους καὶ ἔστησε τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτά, πρὶν ταπεινωθῇ, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τοῖς λόγοις τῶν βλεπόντων. Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀν' αὐτοῦ Ἀμών ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἰκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἀμών ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ἔπραξε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἐθυσίαζεν ὁ Ἀμών εἰς πάντα τὰ γλυπτά, τὰ ὅποια Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔκαμε, καὶ ἐλάτρευεν αὐτά· καὶ δὲν ἐταπεινώθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἀμών ἠνόμησε μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Καὶ συνώμοσαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ κατ' αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ὁ δὲ λαὸς τῆς γῆς ἐθανάτωσε πάντας τοὺς συνομόσαντας κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀμών· καὶ ἔκαμεν ὁ λαὸς τῆς γῆς βασιλέα ἀν' αὐτοῦ Ἰωσίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

34, 2 Ὅκτω ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωσίας ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριάκοντα καὶ ἑν. Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐξέκλινε δεξιὰ ἢ ἀριστερά. Καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, νέος ὢν ἔτι, ἤρχισε νὰ ἐκζητῇ τὸν Θεὸν τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἤρχισε νὰ καθαρίσῃ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἀπὸ τῶν ἁλσεων καὶ τῶν γλυπτῶν καὶ τῶν χωνευτῶν. Καὶ κατέστρεψαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὰ θυσιαστήρια τῶν Βααλεῖμ· καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ ὑπεράνω αὐτῶν κατεκρήμνισε· καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτά καὶ τὰ χωνευτὰ κατεσύντριψε καὶ ἐλέπτυνεν εἰς σκόνην καὶ ἔρριπεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μνήματα τῶν θυσιαζόντων εἰς αὐτά. Καὶ τὰ ὅσα τῶν ἱερέων ἔκαυσεν ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν καὶ ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔκαμε τὸ αὐτὸ εἰς τὰς πόλεις τοῦ Μανασσῆ καὶ Ἐφραῖμ καὶ Συμεὼν καὶ μέχρι τοῦ Νεφθαλί, κύκλῳ τῶν ἡρημωμένων τόπων αὐτῶν. Καὶ ἀφοῦ κατέστρεψε τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ ἄλση καὶ κατελέπτυνεν εἰς σκόνην τὰ γλυπτά καὶ κατέκοψε πάντα τὰ εἰδῶλα διὰ πάσης τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐκαθάρισε τὴν γῆν καὶ τὸν ναόν, ἐξαπέστειλε τὸν Σαφάν υἱὸν τοῦ Ἀζαλίου, καὶ τὸν Μασσίαν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἰωᾶχ υἱὸν τοῦ Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον, διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, παρέδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ Λευῖται οἱ φυλάττοντες τὰς θύρας ἐσύναζαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Μανασσῆ καὶ Ἐφραῖμ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ ἐπιλοίπου τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, τῶν ἐπιστατούντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ ποιῶντες τὰ ἔργα, τὰ ὅποια εἰργάζοντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, παρέδωκαν αὐτὸ διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι καὶ νὰ ἐπιδιορθώσωσι τὸν οἶκον· εἰς τοὺς τέκτονας καὶ οἰκοδόμους ἔδωκαν αὐτό, διὰ ν' ἀγοράσωσι λίθους πελεκητοὺς καὶ ξύλα διὰ δοκοὺς, καὶ διὰ νὰ στεγάσωσι τοὺς οἴκους τοὺς ὁποίους κατέστρεψαν οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα. Καὶ εἰργάζοντο οἱ ἄνδρες τὸ ἔργον ἐν πίστει· ἐπιτηρηταὶ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἦσαν Ἰαᾶθ καὶ Ὁθαδίας, οἱ Λευῖται, ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί· καὶ Ζαχαρίας καὶ Μεσουλλάμ, ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Κασθιτῶν, διὰ νὰ κατεπείγῃσι τὸ ἔργον· καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν πάντες οἱ ἐπιστήμονες μουσικῶν ὀργάνων. Ἦσαν ἔτι ἐπὶ τῶν ἀχθοφόρων καὶ ἐργοδιῶκται πάντων τῶν ἐργαζομένων, καθ' ὅποιανδὴποτε ὑπηρεσίαν· καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν ἦσαν γραμματεῖς καὶ ἐπιστάται καὶ θυρωροί. Καὶ ἐνῶ ἐξέφερον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εὗρηκε Χελκίας ὁ ἱερεὺς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Κυρίου, τοῦ δοθέντος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Χελκίας καὶ εἶπε πρὸς Σαφάν τὸν γραμματέα, εὗρηκα βιβλίον τοῦ νόμου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔδωκεν ὁ Χελκίας τὸ βιβλίον εἰς τὸν Σαφάν. Καὶ ὁ Σαφάν ἔφερε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπειτα ἔδωκε λόγον εἰς τὸν βασιλέα, λέγων, Οἱ δοῦλοί σου κάμνουσι πᾶν τὸ διορισθὲν εἰς αὐτούς· καὶ ἠρίθμωσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, καὶ παρέδωκαν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐπιστατῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα. Καὶ ἀπήγγειλε Σαφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Χελκίας ἱερεὺς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ βιβλίον. Καὶ ἀνέγνωσεν αὐτὸ ὁ Σαφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Χελκίαν καὶ Ἀχικὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφάν καὶ Ἀβδὼν τὸν υἱὸν τοῦ Μιχαῖα καὶ Σαφάν τὸν γραμματέα καὶ Ἀσαΐαν τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως, λέγων, Ὑπάγετε, ἐρωτήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ, περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος· διότι μεγάλη εἶναι ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἥτις ἐξεχύθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐπειδὴ οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ἐφύλαξαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ πράξωσι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Τότε ὑπῆγεν ὁ Χελκίας καὶ οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως πρὸς Ὀλδαν τὴν προφήτισσαν, τὴν γυναῖκα τοῦ Σαλλοὺμ υἱοῦ τοῦ Τικθά, υἱοῦ τοῦ Ἀσρά, τοῦ ἱματιοφύλακος, κατῴκει δὲ αὕτη ἐν Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὸ Μισνέ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὴν κατὰ ταῦτα. Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Εἶπατε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὅστις σᾶς ἀπέστειλε πρὸς ἐμὲ, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπιφέρω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, πάσας τὰς κατάρους τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα· ἐπειδὴ μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐθυμίασαν εἰς ἄλλους θεοὺς, διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι διὰ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν· διὰ τοῦτο θέλει ἐκχυθῇ ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ δὲν θέλει σβεσθῇ. Πρὸς δὲ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε διὰ νὰ ἐρωτήσητε τὸν Κύριον, οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, περὶ τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ἤκουσας· ἐπειδὴ ἡ καρδιά σου ἠπαλύνθη, καὶ ἐταπεινώθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτε ἤκουσας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐναντίον τῶν κατοίκων αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη ἐνώπιόν μου καὶ διέσχισας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἐκλαυσας ἐνώπιόν μου, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπήκουσα, λέγει Κύριος· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σὲ συνάξαι εἰς τοὺς πατέρας σου, καὶ θέλεις συναχθῇ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ,

καὶ δὲν θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ὀφθαλμοὶ σου πάντα τὰ κακά, τὰ ὅποια ἐγὼ ἐπιφέρω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε 29 πάντα τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, 30 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς ὁ λαός, ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ· καὶ ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον αὐτῶν πάντα τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης, τοῦ εὐρεθέντος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ σταθεῖς ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἔκαμε τὴν διαθήκην ἐνώπιον 31 τοῦ Κυρίου, νὰ περιπατῇ κατόπιν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ὥστε νὰ ἐκτελῇ τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Καὶ ἔκαμε πάντα τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ 32 τὸν Βενιαμὴν νὰ σταθῶσιν ἐν τούτῳ. Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ ἔκαμον κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ ἀφήρουν ὁ Ἰωσίας πάντα τὰ βδελύγματα ἐκ πάντων τῶν τόπων τῶν υἱῶν 33 Ἰσραὴλ, καὶ ἔκαμε πάντα τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῷ Ἰσραὴλ νὰ λατρεύωσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ ὀπισθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν.

Ὁ Ἰωσίας ἔκαμεν ἔτι πάσχα πρὸς τὸν Κύριον ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐθυσίασαν τὸ πάσχα τὴν δεκάτην τετάρτην 35 τοῦ πρώτου μηνός. Καὶ ἔστησε τοὺς ἱερεῖς εἰς τὰς φυλακάς αὐτῶν καὶ ἐνίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν 2 τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς Λευῖτας τοὺς διδάσκοντας πάντα τὸν Ἰσραὴλ, τοὺς καθιερωμένους 3 εἰς τὸν Κύριον, Θέσατε τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν ἐν τῷ οἴκῳ, τὸν ὅποιον ᾠκοδόμησε Σολομὼν ὁ υἱὸς Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ· δὲν θέλετε βαστάζει πλεον αὐτὴν ἐπ' ὤμων· δουλεύετε τώρα Κύριον τὸν Θεὸν σας καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐτοιμάσθητε κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν σας, κατὰ τὰς διαιρέσεις σας, 4 κατὰ τὸ γεγραμμένον Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὸ γεγραμμένον Σολομῶντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ στήτε ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις τῶν οἴκων τῶν πατριῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν τοῦ 5 λαοῦ, καὶ κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν οἴκων τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν. Καὶ θυσιάσατε τὸ πάσχα καὶ ἁγιάσθητε καὶ 6 ἐτοιμάσατε αὐτὸ εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, διὰ νὰ κάμωσι κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν δοθέντα διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως. Καὶ προσέφερον ὁ Ἰωσίας εἰς τὸν λαὸν πρόβατα, ἄρνια καὶ ἐρίφια αἰγῶν, τὰ πάντα διὰ θυσίας 7 τοῦ πάσχα, διὰ πάντα τοὺς παρευρεθέντας, τριάκοντα χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν, καὶ τρισχιλίου βόας· ταῦτα ἦσαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως. Καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὸν λαόν, εἰς 8 τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἰς τοὺς Λευῖτας. Ὁ Χελκίας καὶ ὁ Ζαχαρίας καὶ ὁ Ἰεχὶήλ, οἱ ἄρχοντες τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἔδωκαν εἰς τοὺς ἱερεῖς, διὰ τὰς θυσίας τοῦ πάσχα, δισχίλια καὶ ἑξακόσια ἄρνια καὶ ἐρίφια, καὶ τριακοσίου βόας. Καὶ ὁ Χωνανίας καὶ Σεμαΐας καὶ Ναθανιήλ, οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ Ἀσαβίας καὶ Ἰεὶήλ καὶ Ἰωζαβὰδ, 9 ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, προσέφεραν εἰς τοὺς Λευῖτας, διὰ θυσίας τοῦ πάσχα, πεντακισχίλια ἄρνια καὶ ἐρίφια καὶ πεντακοσίου βόας. Καὶ ἡτοίμασθη ἡ ὑπηρεσία, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐστάθησαν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται 10 εἰς τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐθυσίασαν τὸ πάσχα καὶ ἐρράντισαν οἱ ἱερεῖς 11 τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν τὰ θύματα. Καὶ διήρουν τὰ ὀλοκαυτώματα, διὰ νὰ 12 δώσωσιν αὐτὰ κατὰ τὰς διαιρέσεις τῶν οἴκων τῶν πατριῶν τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως· καὶ ὡσαύτως περὶ τῶν βοῶν. Καὶ ἔψησαν τὸ πάσχα ἐν πυρί, κατὰ 13 τὸ διατεταγμένον· τὰ δὲ ἅγια ἔψησαν εἰς χύτρας καὶ εἰς λέβητας καὶ εἰς κακάβια, καὶ διεμοίρασαν ταχέως μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἔπειτα ἡτοίμασαν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς· διότι οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν 14 κατεγίνοντο εἰς τὸ νὰ προσφέρωσι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα μέχρι νυκτός· διὰ τοῦτο οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν. Καὶ οἱ ψαλτῶδοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσάφ ἦσαν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν, 15 κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Ἀσάφ καὶ τοῦ Αἰμάν καὶ τοῦ Ἰεδουθούν, τοῦ βλέποντος τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ πυλῶροι ἐφύλαττον ἐν ἐκάστη πύλῃ· δὲν ἦτο χρεία νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν· διότι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν δι' αὐτούς. Καὶ ἡτοίμασθη πᾶσα ἡ ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου τὴν αὐτὴν 16 ἡμέραν, διὰ νὰ κάμωσι τὸ πάσχα καὶ νὰ προσφέρωσιν ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσία. Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ παρευρεθέντες ἔκαμον τὸ πάσχα ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ 17 καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ δὲν ἔγινε πάσχα ὡς ἐκεῖνο ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν 18 Σαμουὴλ τοῦ προφήτου· οὐδὲ ἔκαμον πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ ὡς τὸ πάσχα, τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰσραὴλ οἱ παρευρεθέντες, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωσία ἔγινε τὸ πάσχα τοῦτο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάντα, ἀφοῦ ὁ 19, 20 Ἰωσίας ἡτοίμασε τὸν οἶκον, ἀνέβη Νεχαὺ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ πολεμήσῃ ἐν Χαρκεμίς ἐπὶ τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωσίας ἐναντίον αὐτοῦ. Ἀπέστειλε δὲ μηνυτὰς πρὸς αὐτόν, λέγων, Τί εἶναι μεταξύ 21 ἐμοῦ καὶ σοῦ, βασιλεῦ τοῦ Ἰούδα δὲν ἔρχομαι σήμερον ἐναντίον σοῦ, ἀλλ' ἐναντίον τοῦ οἴκου, μὲ τὸν ὅποιον ἔχω πόλεμον· καὶ ὁ Θεὸς προσέταξεν εἰς ἐμὲ νὰ σπεύσω· ἄπεχε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι μετ' ἐμοῦ, καὶ νὰ μὴ σὲ ἐξολοθρεύσῃ. Πλὴν ὁ Ἰωσίας δὲν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· ἀλλὰ μετεσχηματίσθη, διὰ 22 νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ δὲν εἰσέηκουσεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Νεχαῶ, τοὺς ἐκ στόματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦλθε νὰ πολεμήσῃ ἐν τῇ κοιλάδι Μεγιδδῷ. Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἰωσίαν· καὶ εἶπεν 23 ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐκβάλετέ με ἔξω, διότι ἐπληγώθην βαρέως. Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν οἱ 24 δούλοι αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀμάξης, καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἅμαξαν· καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς τάφοις τῶν πατέρων αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ ἐπένθησαν ἐπὶ τὸν Ἰωσίαν. Καὶ ἐθρήνησεν ὁ Ἱερεμίας διὰ τὸν Ἰωσίαν· καὶ πάντες οἱ ψάλται καὶ αἱ ψάλτριαι 25

ἀναφέρουσιν ἕως τῆς σήμερον εἰς τοὺς θρήνους αὐτῶν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἔκαμον αὐτοὺς νόμιμον ἐν τῷ Ἰσραὴλ·
 26 καὶ ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένοι ἐν τοῖς Θρήνοις. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωσία καὶ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, κατὰ τὸ
 27 γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν
 τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα.

36 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ, υἱὸν τοῦ Ἰωσία, καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀντὶ
 2 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Εἰκοσιτριῶν ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωάχαζ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας
 3 ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καθῆρσε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατεδίκασε τὴν γῆν εἰς
 4 πρόστιμον ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου καὶ ἑνὸς ταλάντου χρυσοῦ. Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν
 Ἑλιακίμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ μετήλλαξε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς Ἰωακείμ·
 5 τὸν δὲ Ἰωάχαζ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἔλαβεν ὁ Νεχαῶ καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον. Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας
 6 ἦτο ὁ Ἰωακείμ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἑνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου
 7 τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Ἀνέβη ἐναντίον αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν μετὰ
 8 ἀλύσει, διὰ τὰ φέρη αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ ἐκ τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἔφερεν ὁ Ναβουχοδονόσορ
 9 εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωακείμ καὶ τὰ
 10 βδελύγματα αὐτοῦ ὅσα ἔκαμε, καὶ ὅσα εὐρέθησαν ἐν αὐτῷ, ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων
 11 τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ Ἰωαχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο
 12 ὁ Ἰωαχὴν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ
 13 ἐνώπιον Κυρίου. Ἐν τῷ τέλει δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, ἔφερεν αὐτὸν εἰς
 14 Βαβυλῶνα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἔκαμε Σεδεκίαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα
 15 ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλὴμ. Ἐνὸς καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Σεδεκίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν
 16 ἑνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· δὲν ἐταπεινώθη ἐνώπιον
 17 Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λαλοῦντος ἐκ στόματος τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔτι ἀπεστάτησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως
 18 Ναβουχοδονόσορ, ὅστις ὥρκισεν αὐτὸν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐσκλήρυνε τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἐπεισμάτωσε τὴν
 19 καρδίαν αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Πάντες προσέτι οἱ πρῶτοι τῶν ἱερέων
 20 καὶ ὁ λαὸς ἠθέτησαν κατ' ὑπερβολὴν κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου,
 21 τὸν ὁποῖον ἡγίασεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ
 22 χειρὸς τῶν ἀπεσταλμένων αὐτοῦ, ἐγειρόμενος πρῶτ' καὶ ἔξαποστέλλων· διότι ἐφείδετο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ
 23 κατοικητηρίου αὐτοῦ. Ἀλλ' αὐτοὶ ἐχλεύαζον τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Θεοῦ καὶ κατεφρόνουν τοὺς λόγους
 αὐτοῦ καὶ ἔσκωπον τοὺς προφήτας αὐτοῦ, ἕως οὗ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἀνέβη κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὥστε δὲν
 24 ἦτο θεραπεία· διὰ τοῦτο ἔφερεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν βασιλέα τῶν Χαλδαίων, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς νεανίσκους αὐτῶν
 ἐν μαχαίρᾳ ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ ἁγιαστηρίου αὐτῶν, καὶ δὲν ἐφείσθη νέου ἢ παρθένου, γέροντος ἢ κεκυφένου·
 25 πάντα παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, μεγάλα καὶ μικρά, καὶ τοὺς
 26 θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, τὰ πάντα ἔφερεν
 27 εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ κατέκαυσαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ κατέσκαψαν τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα τὰ
 28 παλάτια αὐτῆς κατέκαυσαν ἐν πυρί, καὶ πάντα τὰ πολύτιμα σκεύη αὐτῆς ἠφάνισαν· καὶ τοὺς ἐκφυγόντας τὴν
 29 μάχαιραν μετῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα, ὅπου ἦσαν δοῦλοι εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μέχρι τοῦ καιροῦ
 30 τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν· διὰ τὴν πληρωθῆναι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁ διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἕως οὗ ἡ γῆ χαρῇ
 31 τὰ σάββατα αὐτῆς· διότι πάντα τὸν καιρὸν τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς ἐφύλαττε σάββατον, ἕως οὗ συμπληρωθῶσιν
 32 ἑβδομήκοντα ἔτη. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, διὰ τὴν πληρωθῆναι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
 33 ὁ διὰ στόματος Ἱερεμίου, διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Κύρου βασιλέως τῆς Περσίας, καὶ διεκήρυξε διὰ
 34 παντὸς τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ἐγγράφως, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας· πάντα
 35 τὰ βασίλεια τῆς γῆς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αὐτὸς προσέταξεν εἰς ἐμὲ νὰ οἰκοδομήσω
 36 εἰς αὐτὸν οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· τίς ἐξ ὑμῶν εἶναι ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ Κύριος
 ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἔστω μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅς ἀναβῇ.

ΕΣΔΡΑΣ

Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κυρίου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, διὰ τὴν πληρωθῆναι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁ διὰ στόματος τοῦ Ἱερεμίου, διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου βασιλέως τῆς Περσίας, καὶ διεκήρυξε δι' ὅλου τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ἐγγράφως, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας· πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αὐτὸς προσέταξεν εἰς ἐμὲ νὰ οἰκοδομήσω εἰς αὐτὸν οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· τίς ἐξ ὑμῶν εἶναι ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἔστω μετ' αὐτοῦ, καὶ ἅς ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἅς οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ· αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλὴμ· πάντα δὲ ἀπολειπόμενον, ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου παροικεῖ, ἅς βοηθήσωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ μετὰ ἀργύριον καὶ μετὰ χρυσίον καὶ μετὰ ἀγαθὰ καὶ μετὰ κτήνη, ἐκτὸς τῆς προαιρετικῆς προσφορᾶς διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Τότε ἐσηκώθησαν οἱ ἀρχιερεῖς τῶν πατριῶν τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμὴν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, μετὰ πάντων ὧν τὸ πνεῦμα διήγειρεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ νὰ ἀναβῶσι διὰ νὰ οἰκοδομήσωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ πάντες οἱ πέρυξ αὐτῶν ἐβοήθησαν αὐτοὺς μετὰ σκευὴ ἀργυρᾶ, μετὰ χρυσίον, μετὰ ἀγαθὰ καὶ μετὰ κτήνη καὶ μετὰ πολύτιμα πράγματα, ἐκτὸς πασῶν τῶν προαιρετικῶν προσφορῶν. Καὶ ἐξήγαγεν ὁ βασιλεὺς Κύριος τὰ σκευὴ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὰ ὅποια ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶχε φέρει ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ θέσει αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγε ταῦτα Κύριος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας διὰ χειρὸς τοῦ Μιθρεδάθ τοῦ θησαυροφύλακος, καὶ ἠρίθμυσεν αὐτὰ εἰς τὸν Σασαβασσάρ τὸν ἄρχοντα τῆς Ἰουδαίας. Καὶ οὕτως εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν· τριάκοντα δίσκοι χρυσοί, χίλιοι δίσκοι ἀργυροί, εικοσιεννέα μάχαιραι, τριάκοντα φιάλαι χρυσαί, τετρακόσαι δέκα φιάλαι ἀργυραὶ δευτεραί, ἄλλα σκευὴ χίλια. Πάντα τὰ σκευὴ τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἦσαν πεντακισχίλια καὶ τετρακόσια· τὰ πάντα ἀνέβιβασεν ὁ Σασαβασσάρ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων τῶν ἀναβιβασθέντων ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπαρχίας οἱ ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἐκ τῶν μετοικισθέντων, τοὺς ὁποίους Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος μετῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· οἵτινες ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦ, Νεμίας, Σεραῖα, Ῥελαῖα, Μαροδοχαίου, Βιζάν, Μισπάρ, Βιγουαί, Ῥεούμ, Βαανά. Ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ· Υἱοὶ Φαρώς, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο. Υἱοὶ Σεφατία, τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο. Υἱοὶ Ἀράχ, ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε. Υἱοὶ Φαάθμωάβ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δώδεκα. Υἱοὶ Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες. Υἱοὶ Ζατθοῦ, ἑννεακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. Υἱοὶ Ζακχαί, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα. Υἱοὶ Βανί, ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. Υἱοὶ Βηθαῖ, ἑξακόσιοι εικοσιπρεῖς. Υἱοὶ Ἀζγάδ, χίλιοι διακόσιοι εικοσιδύο. Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἑξ. Υἱοὶ Βιγουαί, δισχίλιοι πενήκοντα ἑξ. Υἱοὶ Ἀδίν, τετρακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες. Υἱοὶ Ἀτήρ ἐκ τοῦ Ἐζεκίου, ἑνενήκοντα ὀκτώ. Υἱοὶ Βησαί, τριακόσιοι εικοσιπρεῖς. Υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δώδεκα. Υἱοὶ Ἀσοῦμ, διακόσιοι εικοσιπρεῖς. Υἱοὶ Γιβθάρ, ἑνενήκοντα πέντε. Υἱοὶ Βηθλεέμ, ἑκατὸν εικοσιπρεῖς. Ἄνδρες Νετωφά, πενήκοντα ἑξ. Ἄνδρες Ἀναθώθ, ἑκατὸν εικοσιοκτώ. Υἱοὶ Ἀζμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. Υἱοὶ Κιριάθαρειμ, Χεφειρά καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς. Υἱοὶ Ῥαμὰ καὶ Γαθαά, ἑξακόσιοι εἴκοσι καὶ εἶς. Ἄνδρες Μιχμάς, ἑκατὸν εικοσιδύο. Ἄνδρες Βαιθήλ καὶ Γαί, διακόσιοι εικοσιπρεῖς. Υἱοὶ Νεβώ, πενήκοντα δύο. Υἱοὶ Μαγβίς, ἑκατὸν πενήκοντα ἑξ. Υἱοὶ τοῦ ἄλλου Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες. Υἱοὶ Χαρήμ, τριακόσιοι εἴκοσι. Υἱοὶ Λώδ, Ἀδίδ, καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εικοσιπέντε. Υἱοὶ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. Υἱοὶ Σενά, τρισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι τριάκοντα. Οἱ ἱερεῖς· υἱοὶ Ἰεδαῖα, ἐκ τοῦ οἴκου Ἰησοῦ, ἑννεακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς. Υἱοὶ Ἰμμήρ, χίλιοι πενήκοντα δύο. Υἱοὶ Πασχάρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ. Υἱοὶ Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτὰ. Οἱ Λευῖται· υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδμυήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Ὠδουῖα, ἑβδομήκοντα τέσσαρες. Οἱ ψαλτῳδοί· υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εικοσιοκτώ. Οἱ υἱοὶ τῶν πυλωρῶν· υἱοὶ Σαλλοῦμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Ταλμών, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιπά, υἱοὶ Σωβαῖ· πάντες ἑκατὸν τριάκοντα ἑννέα. Οἱ Νεθινεῖμ· υἱοὶ Σιχά, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβθαώθ, υἱοὶ Κηρώς, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδών, υἱοὶ Λεβανά, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ Σαλμαί, υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γιδδὴλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ῥεαῖα, υἱοὶ Ῥεσίν, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ Γαζάμ, υἱοὶ Οὐζά, υἱοὶ Φασέα, υἱοὶ Βησαί, υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μεουνεῖμ, υἱοὶ Νεφουσεῖμ, υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ, υἱοὶ Βασιλούθ, υἱοὶ Μεϊδά, υἱοὶ Ἀρσά, υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θαμά, υἱοὶ Νεσιά, υἱοὶ Ἀτιφά. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος· υἱοὶ Σωταῖ, υἱοὶ Σωφερέθ, υἱοὶ Φερουδά, υἱοὶ Ἰααλά, υἱοὶ Δαρκὼν, υἱοὶ Γιδδὴλ, υἱοὶ Σεφατία, υἱοὶ Ἀτιλ, υἱοὶ Φοχερέθ ἀπὸ Σεβαῖμ, υἱοὶ Ἀμί. Πάντες οἱ Νεθινεῖμ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος, ἦσαν τριακόσιοι ἑνενήκοντα δύο. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θέλμελάχ, Θέλαρσηά, Χερουβ, Ἀδδάν καὶ Ἰμμήρ· δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ δεῖξωσι τὸν οἶκον τῆς πατρὶδος αὐτῶν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, ἃν ἦσαν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ· Υἱοὶ Δαλαῖα, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι πενήκοντα δύο· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων· υἱοὶ Ἀβαῖα, υἱοὶ Ἀκκός, υἱοὶ Βαρζελλαῖ, ὅστις ἔλαβε γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Βαρζελλαῖ τοῦ Γαλααδίτου καὶ ὠνομάσθη κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῶν. Οὗτοι ἐζήτησαν τὴν καταγραφὴν αὐτῶν μετὰ τῶν ἀπαριθμηθέντων κατὰ γενεαλογίαν, καὶ δὲν εὗρέθησαν· ὅθεν ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θιρσαθὰ νὰ μὴ φάγωσιν ἀπὸ τῶν ἁγιοτάτων πραγμάτων, ἕως οὗ ἀναστηθῇ ἱερεὺς μετὰ Οὐρίμ καὶ Θουμμίμ. Πᾶσα ἡ σύναξις ὁμοῦ ἦσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι ἐξήκοντα, ἐκτὸς τῶν δούλων αὐτῶν καὶ τῶν θεραπανίδων αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτὰ· καὶ πλὴν τούτων, διακόσιοι ψαλτῳδοὶ καὶ ψάλ-

66, 67 τριαί. Οἱ ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἑξ· αἱ ἡμίονοι αὐτῶν, διακόσιαι τεσσαράκοντα πέντε· αἱ κάμηλοι
 68 αὐτῶν, τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε· αἱ ὄνοι, ἑξακισχίλια ἑπτακόσιαι εἴκοσι. Καί τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν
 πατριῶν, ὅτε ἦλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως διὰ τὸν οἶκον
 69 τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀνεγείρῳσιν αὐτὸν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ· ἔδωκαν κατὰ τὴν δύναμιν αὐτῶν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον
 τοῦ ἔργου ἑξ μυριάδας καὶ χιλίας δραχμᾶς χρυσοῦ καὶ πέντε χιλιάδας μνᾶς ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν ἱερατικούς
 70 χιτῶνας. Οὕτως οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ψαλτῶδοι καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ Νεθινεῖμ
 κατώκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ ὅτε ἔφθασεν ὁ ἔβδομος μῆν καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἦσαν ἐν ταῖς πόλεσι, συνηθροίσθη ὁ λαὸς ὡς εἶς ἄνθρω-
 2 πος εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐσηκώθη Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ
 ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ῥοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ
 προσφέρωσιν ὀλοκαυτώματα ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ·
 3 καὶ ἔστησαν τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καίτοι ἐπαπειλούμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν τόπων ἐκείνων· καὶ
 4 προσέφεραν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον, ὀλοκαυτώματα πρωῒ καὶ ἑσπέρας. Καὶ ἔκαμον τὴν
 ἑορτὴν τῶν σκηνῶν, κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ τὰς καθημερινὰς ὀλοκαυτώσεις κατὰ ἀριθμὸν, ὡς ἦτο διατετα-
 5 γμένον κατὰ τὸ καθῆκον ἐκάστης ἡμέρας. Καὶ μετὰ ταῦτα προσέφεραν τὰ παντοτεινὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τῶν
 νεομηνιῶν καὶ πασῶν τῶν καθηγιασμένων ἑορτῶν τοῦ Κυρίου καὶ παντὸς προσφέροντος αὐτοπροαίρετον προσ-
 6 φορὰν εἰς τὸν Κύριον. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἤρχισαν νὰ προσφέρωσιν ὀλοκαυτώματα
 7 πρὸς τὸν Κύριον· πλὴν τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου δὲν εἶχον τεθεῖ ἔτι. Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον εἰς τοὺς
 λιθοτόμους καὶ εἰς τοὺς τέκτονας· καὶ τροφὰς καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον, εἰς τοὺς Σιδωνίους καὶ εἰς τοὺς Τυρίους,
 διὰ νὰ φέρωσι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἰόπτης, κατὰ τὴν εἰς αὐτοὺς δοθεῖσαν
 8 ἄδειαν Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας. Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
 Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἤρχισαν Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ
 Ἰωσεδέκ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ἱερεῖς καὶ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς
 Ἱερουσαλήμ· καὶ κατέστησαν τοὺς Λευῖτας, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, διὰ νὰ ἐπισπεύδωσι τὸ ἔργον
 9 τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ παρεστάθη ὁ Ἰησοῦς, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὁ Καδμιὴλ καὶ οἱ υἱοὶ
 αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰούδα, ὡς εἶς ἄνθρωπος, διὰ νὰ κατεπείγῳσι τοὺς ἐργαζομένους ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· οἱ υἱοὶ τοῦ
 10 Ἡναδάδ, οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται. Καὶ ὅτε ἔθεσαν οἱ οἰκοδόμοι τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ τοῦ
 Κυρίου, ἐστάθησαν οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι, μετὰ σαλπγγῶν, καὶ οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσάφ μετὰ κυμβάλων, διὰ
 11 νὰ ὑμνῶσι τὸν Κύριον, κατὰ τὴν διαταγὴν Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔψαλλον ἀμοιβαίως ὑμνοῦντες
 καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 12 ἠλάλαζαν ἀλαλαγμὸν μέγαν, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ πολλοὶ
 ἐκ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν, γέροντες, οἵτινες εἶχον ἰδεῖ τὸν πρότερον οἶκον, ἐνῶ
 ὁ οἶκος οὕτως ἐθεμελιόυτο ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἔκλαιον μετὰ φωνῆς μεγάλης· πολλοὶ δὲ ἠλάλαζαν
 13 ἐν φωνῇ μεγάλῃ μετ' εὐφροσύνης. Καὶ δὲν διέκρινεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τοῦ ἀλαλαγμοῦ τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ
 τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ· διότι ὁ λαὸς ἠλάλαζεν ἀλαλαγμὸν μέγαν, καὶ ἡ βοὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ
 μακρόθεν.

4 Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἀκούσαντες ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν εἰς
 2 Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἦλθον πρὸς τὸν Ζοροβάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν πατριῶν καὶ εἶπον
 πρὸς αὐτούς, Ἄς οἰκοδομήσωμεν μὲ σᾶς· διότι καὶ ἡμεῖς ἐκζητοῦμεν τὸν Θεὸν σας, καθὼς σεῖς, καὶ εἰς
 3 αὐτὸν θυσιάζομεν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἑσαραδδὼν βασιλέως τῆς Ἀσσοῦρ, ὅστις ἀνεβίβασεν ἡμᾶς ἐδῶ. Ὁ
 Ζοροβάβελ ὅμως καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἶπον πρὸς αὐτούς, Οὐδὲν
 κοινὸν εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς ἡμᾶς, ὥστε νὰ οἰκοδομήσῃτε οἶκον εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ ἠνωμένοι
 θέλομεν οἰκοδομήσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καθὼς προσέταξεν εἰς ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Κῦρος, ὁ
 4 βασιλεὺς τῆς Περσίας. Τότε ὁ λαὸς τῆς γῆς παρέλυε τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐτάραπτεν αὐτοὺς
 5 ἐν τῇ οἰκοδομῇ, καὶ ἐμίσθονον συμβούλους ἐναντίον αὐτῶν, διὰ νὰ ματαιόνῳσι τὴν βουλὴν αὐτῶν, πάσας τὰς
 6 ἡμέρας Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας καὶ ἕως τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας. Καὶ
 ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀσσουήρου, ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἔγραψαν κατηγορίαν κατὰ τῶν κατοίκων τῆς
 7 Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἀρταξέρξου ἔγραψεν ὁ Βισλάμ, ὁ Μιθρεδάθ, ὁ Ταβεήλ
 καὶ οἱ λοιποὶ συνέταιροι αὐτῶν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῆς Περσίας· καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἦτο γεγραμμένη
 8 Συριστὶ καὶ ἐξηγημένη Συριστί. Ῥεοῦμ ὁ ἑπαρχος καὶ Σαμψαὶ ὁ γραμματεὺς, ἔγραψαν ἐπιστολὴν κατὰ
 9 τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· Ῥεοῦμ ὁ ἑπαρχος καὶ Σαμψαὶ ὁ
 γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ συνέταιροι αὐτῶν, οἱ Δειναῖοι, οἱ Ἀφαρσαχαῖοι, οἱ Ταρφαλαῖοι, οἱ Ἀφαρσαῖοι, οἱ
 10 Ἀρχεναῖοι, οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Σουσαναχαῖοι, οἱ Δεαυαῖοι, οἱ Ἐλαμίται καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποια ὁ
 μέγας καὶ ἐνδοξὸς Ἀσεναφάρ μετεκόμισε καὶ κατώκισεν εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πέραν
 11 τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ λοιπά. Τοῦτο εἶναι τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔστειλαν πρὸς αὐτόν, πρὸς
 12 Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα· οἱ δοῦλοί σου, οἱ ἄνδρες οἱ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ λοιπά. Γνωστὸν ἔστω εἰς τὸν
 βασιλέα, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλήμ, οἰκοδομοῦσι τὴν πόλιν,
 13 τὴν ἀποστάτιδα καὶ πονηράν, καὶ ἐγείρουσι τὸν τοῖχον καὶ συνάπτουσι τὰ θεμέλια. Γνωστὸν ἔστω ἤδη εἰς τὸν
 βασιλέα, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ καὶ οἱ τοῖχοι ἐγερθῶσι, δὲν θέλουσι πληρῶσαι φόρον, τελώνιον ἢ

διαγώγιον· καὶ θέλει ζημιωθῇ τὸ εἰσόδημα τῶν βασιλέων. Ἐπειδὴ δὲ τρεφόμεθα ἀπὸ τοῦ παλατίου, καὶ ἦτο 14
ἀπρεπεὶς διὰ ἡμᾶς νὰ βλέπωμεν τὴν ἀτιμίαν τοῦ βασιλέως, διὰ τοῦτο ἐστείλαμεν καὶ ἐγνωστοποιήσαμεν πρὸς 15
τὸν βασιλέα, διὰ νὰ γείνη ἔρευνα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ὑπομνημάτων τῶν πατέρων σου· καὶ θέλεις εὐρεῖ ἐν τῷ 15
βιβλίῳ τῶν ὑπομνημάτων καὶ γνωρίσει, ὅτι ἡ πόλις αὕτη εἶναι πόλις ἀποστάτις καὶ ὀλέθριος εἰς τοὺς βασιλεῖς 16
καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ ὅτι ἐκ παλαιοῦ χρόνου ἐκίνουν ἐπανάστασιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν 16
ἡ πόλις αὕτη κατηρημώθη. Γνωστοποιούμεν πρὸς τὸν βασιλέα, ἔτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη ἀνοικοδομηθῇ καὶ οἱ 16
τοῖχοι αὐτῆς ἀνεγερθῶσι, δὲν θέλεις ἔχει οὐδὲν μέρος εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ. Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη πρὸς 17
τὸν Ῥεοὺμ τὸν ἐπαρχον καὶ Σαμψαὶ τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεταίρους αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας 18
ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, Εἰρήνην, καὶ τὰ λοιπά. Ἡ ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν 18
ἐστείλατε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεγνώσθη ἀκριβῶς ἐνώπιόν μου. Καὶ ἐξεδόθη διαταγὴ παρ' ἐμοῦ, καὶ ἠρεύνησαν καὶ 19
εὗρηκαν ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἐκ παλαιοῦ χρόνου ἐπαναστατεῖ ἐναντίον τῶν βασιλέων, καὶ γίνονται ἐν αὐτῇ στάσεις 19
καὶ συνωμοσίαι· Ὑπῆρξαν ἔτι ἰσχυροὶ βασιλεῖς ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, δεσπόζοντες ἐπὶ πάντα τοὺς πέραν τοῦ 20
ποταμοῦ· καὶ ἐπληρόντο εἰς αὐτοὺς φόρος, τελώνιον καὶ διαγώγιον. Τώρα λοιπὸν προστάζετε νὰ παύσωσι 21
τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις αὕτη νὰ μὴ οἰκοδομηθῇ, ἕως οὗ ἐκδοθῇ διαταγὴ παρ' ἐμοῦ. Καὶ 22
προσέξατε νὰ μὴ ἀμελήσητε νὰ κάμῃτε τοῦτο· διὰ νὰ μὴ αὐξηθῇ τὸ κακὸν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν βασιλέων. Ὅτε 23
δὲ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τοῦ Ῥεοὺμ καὶ Σαμψαὶ τοῦ 23
γραμματέως καὶ τῶν συνεταίρων αὐτῶν, ἀνέβησαν μετὰ σπουδῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ 24
ἔπαυσαν αὐτοὺς ἐν βίᾳ καὶ μετὰ δυνάμεως. Καὶ ἔπαυσε τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ 24
ἔμεινε πεπαυμένον μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας.

Τότε προεφίτευσαν ὁ προφήτης Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰδδώ, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν 5
Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, προφητεύοντες πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐσηκώθησαν 2
Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ ἤρχισαν νὰ οἰκοδομῶσι τὸν οἶκον τοῦ 2
Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντες αὐτούς. Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ 3
ἐλθόντες πρὸς αὐτοὺς Ταθναῖ, ὁ ἐπαρχος τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὁ Σεθάρβοσναῖ καὶ οἱ συνέταιροί 3
αὐτῶν, εἶπον πρὸς αὐτοὺς οὕτως· Τίς προσέταξεν εἰς ἐσᾶς νὰ οἰκοδομῇτε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ νὰ ἐγείρητε 4
τοῦτον τὸν τοῖχον· Καὶ τότε εἶπομεν πρὸς αὐτοὺς ποῖα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες οἰκοδομοῦσι 4
τὴν οἰκοδομὴν ταύτην. Ἀλλ' ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἦτο ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ 5
δὲν ἠδύναντο νὰ παύσωσιν αὐτοὺς, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ ὑπόθεσις πρὸς τὸν Δαρεῖον· καὶ τότε ἔδωκαν ἀπόκρισιν δι' 5
ἐπιστολῆς περὶ τούτου. Ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν Ταθναῖ, ὁ ἐπαρχος τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, 6
καὶ ὁ Σεθάρβοσναῖ καὶ οἱ συνέταιροί αὐτοῦ οἱ Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς Δαρεῖον 6
τὸν βασιλέα. Ἀπέστειλαν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτόν, ἐν ᾗ ἦτο γεγραμμένον οὕτως· Εἰς τὸν Δαρεῖον τὸν βασιλέα, 7
πᾶσα εἰρήνη. Γνωστὸν ἔστω εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι ὑπήγαμεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἰουδαίας πρὸς τὸν οἶκον τοῦ 8
μεγάλου Θεοῦ, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται μὲ λίθους μεγάλους καὶ ἐντίθενται ξύλα εἰς τοὺς τοίχους, καὶ τὸ ἔργον 8
τοῦτο προχωρεῖ ταχέως καὶ εὐοδοῦται εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ ἐρωτήσαντες ἐκείνους τοὺς πρεσβυτέρους, 9
ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτοὺς οὕτως· Τίς προσέταξεν εἰς ἐσᾶς νὰ οἰκοδομῇτε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ νὰ ἐγείρητε τοῦτον 9
τὸν τοῖχον· Ἔτι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν, διὰ νὰ σοὶ φανερώσωμεν καὶ γράψωμεν πρὸς σὲ τὰ ὀνόματα 10
τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς ἡμᾶς οὕτως, λέγοντες, Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ δοῦλοι 11
τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον τὸν πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν οἰκοδομηθέντα, 11
τὸν ὁποῖον βασιλεὺς μέγας τοῦ Ἰσραὴλ ὠκοδόμησε καὶ ἀνίγειρεν· ἀφοῦ ὅμως οἱ πατέρες ἡμῶν παρώργισαν 12
τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τοῦ 12
Χαλδαίου, καὶ κατέστρεψε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ μετέκτισε τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Πλὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει 13
Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ὁ βασιλεὺς Κύρος ἔδωκε προσταγὴν νὰ οἰκοδομηθῇ οὗτος ὁ οἶκος τοῦ 13
Θεοῦ. Καὶ τὰ σκεύη ἔτι τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔλαβεν ἐκ τοῦ 14
ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τῆς Βαβυλῶνος, ταῦτα ὁ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐσήκωσεν ἐκ 14
τοῦ ναοῦ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν ὀνομαζόμενον Σασαβασσάρ, τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει ἐπαρχον· 15
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λάβε τὰ σκεύη ταῦτα, ὕπαγε, φέρε αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ οἶκος 15
τοῦ Θεοῦ ἂς οἰκοδομηθῇ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. Τότε ἐλθὼν οὗτος ὁ Σασαβασσάρ ἔθηκε τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου 16
τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἕως τῆς σήμερον οἰκοδομεῖται καὶ δὲν ἐτελείωσε. 16
Τώρα λοιπόν, ἐὰν φαίνεται ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς γείνη ἔρευνα ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τοῦ βασιλέως τῷ 17
ἐν Βαβυλῶνι, ἐὰν ἦναι ἀληθινὸν ὅτι ἐξεδόθη διαταγὴ παρὰ Κύρου τοῦ βασιλέως νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ οἶκος οὗτος 17
τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἂς ἀποστείλῃ ὁ βασιλεὺς πρὸς ἡμᾶς τὴν θέλησιν αὐτοῦ περὶ τούτου.

Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐξέδωκε διαταγὴν, καὶ ἠρεύνησαν ἐν τοῖς ἀρχείοις, ὅπου κεῖνται οἱ θησαυροὶ ἐν 6
Βαβυλῶνι. Καὶ εὐρέθη ἐν Ἀχμεθᾷ, ἐν τῷ παλατίῳ τῷ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Μήδων, εἷς τόμος, καὶ ἦτο ἐν αὐτῷ 2
ὑπόμνημα γεγραμμένον οὕτως· Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως, Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐξέδωκε διαταγὴν 3
περὶ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, Ἄς οἰκοδομηθῇ ὁ οἶκος, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρονται 3
αἱ θυσίαι, καὶ ἂς τεθῶσι τὰ θεμέλια αὐτοῦ δυνατά· τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐξήκοντα πηχαι, τὸ πλάτος αὐτοῦ ἐξήκοντα 4
πηχαι· τρεῖς σειραὶ μεγάλων λίθων, καὶ μία σειρά ξύλων νέων· καὶ τὰ ἀναλώματα ἂς δοθῶσιν ἐκ τοῦ οἴκου 4
τοῦ βασιλέως· τὰ χρυσὰ ἔτι καὶ τὰ ἀργυρὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔλαβεν 5
ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφερεν εἰς Βαβυλῶνα, ἂς ἀποδοθῶσι καὶ ἂς ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν ναὸν 5

6 τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἄς τεθῶσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. Τώρα λοιπόν,
 7 Ταθναΐ, ἔπαρχε τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σεθάρ βοσναΐ, καὶ οἱ συνέταιροί σας οἱ Ἀφαρσαχαῖοι, οἱ πέραν τοῦ
 8 ποταμοῦ, ἀπομακρύνθητε ἐκεῖθεν· ἀφήσατε τὸ ἔργον τούτου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ὁ ἔπαρχος τῶν Ἰουδαίων
 9 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ἄς οἰκοδομήσωσι τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. Ἐξεδόθη ἔτι
 10 ἀπ' ἐμοῦ διαταγή, τί θέλετε κάμει εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων τούτων, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τούτου τοῦ
 11 οἴκου τοῦ Θεοῦ· ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως, ἐκ τοῦ φόρου τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ, θέλουσι δοθῇ ἀμέσως
 12 ἀναλώματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους, διὰ νὰ μὴ ἐμποδισθῶσι. Καὶ οὔτινος πράγματος ἔχουσι χρεῖαν, καὶ
 13 μόσχοι καὶ κριοὶ καὶ πρόβατα, διὰ τὰς ὁλοκαυτώσεις τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, σῖτος, ἄλας, οἶνος καὶ ἔλαιον,
 14 κατὰ τὴν αἴτησιν τῶν ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἄς δίδονται εἰς αὐτοὺς καθ' ἡμέραν ἄνευ ἐλλείψεως, διὰ νὰ
 15 προσφέρωσι θυσίας εἰς ὁσμήν εὐωδίας πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ
 16 βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐξεδόθη ἔτι παρ' ἐμοῦ διαταγή περὶ παντὸς ἀνθρώπου, ὅστις παραλλάξῃ τὸν
 17 λόγον τοῦτον, νὰ ἀποσπασθῇ ζύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ νὰ στηθῇ καὶ νὰ κρεμασθῇ ἐπ' αὐτό· ἡ δὲ οἰκία
 18 αὐτοῦ ἄς γείνη διὰ τοῦτο κοπρών. Καὶ ὁ Θεός, ὅστις κατώκισε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἄς ἐξολοθρεύσῃ πάντα
 19 βασιλέα καὶ λαόν, ὅστις ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ διὰ νὰ παραλλάξῃ τι, ὥστε νὰ καταστρέψῃ τοῦτον τὸν οἶκον
 20 τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐγὼ ὁ Δαρείος ἐξέδωκα τὴν διαταγὴν· ἄς ἐκτελεσθῇ ταχέως. Τότε ὁ Ταθναΐ, ὁ
 21 ἔπαρχος τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, ὁ Σεθάρβοσναΐ, καὶ οἱ συνέταιροι αὐτῶν, κατὰ τὰ προσταχθέντα ὑπὸ τοῦ
 22 Δαρείου τοῦ βασιλέως, οὕτως ἔκαμον ταχέως. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ὠκοδόμουν καὶ εὐωδοῦντο,
 23 κατὰ τὴν προφητείαν Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ τοῦ Ἰδδώ. Καὶ ὠκοδόμησαν καὶ ἐτελείωσαν,
 24 κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου
 25 βασιλέως τῆς Περσίας. Καὶ συνετελέσθη ὁ οἶκος οὕτως τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἀδάρ, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τῆς
 26 βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐγκαινίασαν ἐν εὐφροσύνῃ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται,
 27 καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας, τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ Θεοῦ· καὶ προσέφεραν εἰς τὸν ἐγκαινιασμόν
 28 τοῦ οἴκου τούτου τοῦ Θεοῦ ἑκατὸν μόσχους, διακοσίους κριοὺς, τετρακόσια ἄρνια· καὶ διὰ προσφορὰν περὶ
 29 ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα τράγους, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔστησαν
 30 τοὺς ἱερεῖς εἰς τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευῖτας εἰς τὰ ὑπουργήματα αὐτῶν, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
 31 Θεοῦ τὴν ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως. Καὶ ἔκαμον τὸ πάσχα οἱ υἱοὶ τῆς
 32 αἰχμαλωσίας τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνός· διότι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐκαθαρίσθησαν ὁμοῦ· πάντες
 33 ἦσαν κεκαθαρισμένοι, καὶ ἔσφαζαν τὸ πάσχα εἰς πάντας τοὺς υἱοὺς τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς
 34 αὐτῶν τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἰς ἑαυτοὺς. Καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ
 35 πάντες οἱ χωρισθέντες πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, διὰ νὰ ἐκζητήσωσι Κύριον τὸν
 36 Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔκαμον τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας μετ' εὐφροσύνης· διότι εὐφρανεν αὐτοὺς ὁ
 37 Κύριος, καὶ ἔστρεψε πρὸς αὐτοὺς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς χεῖρας αὐτῶν
 38 εἰς τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου βασιλέως τῆς Περσίας, Ἔσδρας ὁ υἱὸς τοῦ
 2, 3 Σεραΐου, υἱοῦ τοῦ Ἀζαρία, υἱοῦ τοῦ Χελκία, υἱοῦ τοῦ Σαλλοῦμ, υἱοῦ τοῦ Σαδώκ, υἱοῦ τοῦ Ἀχιτῶβ, υἱοῦ
 4, 5 τοῦ Ἀμαρία, υἱοῦ τοῦ Ἀζαρία, υἱοῦ τοῦ Μεραϊώθ, υἱοῦ τοῦ Ζεραΐα, υἱοῦ τοῦ Ὁζί, υἱοῦ τοῦ Βουκκί, υἱοῦ τοῦ
 6 Ἀθισσουά, υἱοῦ τοῦ Φινεές, υἱοῦ τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου, οὗτος ὁ Ἔσδρας ἀνέβη
 7 ἀπὸ τῆς Βαβυλώνας, ὧν γραμματεὺς ἔμπειρος εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, τὸν ὁποῖον ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς
 8 τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν πάντα τὰ αἰτήματα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτὸν χεῖρα Κυρίου
 9 τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Ἀνέβησαν καὶ τινες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν ἱερέων, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ψαλτῶδοι
 10 καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ Νεθινεῖμ, εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. Καὶ ἦλθον εἰς
 11 Ἱερουσαλήμ τὸν πέμπτον μῆνα τοῦ ἑβδόμου ἔτους τοῦ βασιλέως. Διότι τὴν πρώτην τοῦ πρώτου μηνὸς ἤρχισεν
 12 οὗτος νὰ ἀναβαίνει ἀπὸ τῆς Βαβυλώνας, καὶ τὴν πρώτην τοῦ πέμπτου μηνὸς ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὴν
 13 ἐπ' αὐτὸν ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὁ Ἔσδρας εἶχεν ἐτοιμάσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ
 14 ἐκζητῇ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ ἐκτελῇ καὶ νὰ διδάσκῃ εἰς τὸν Ἰσραὴλ διατάγματα καὶ κρίσεις. Τοῦτο
 15 δὲ εἶναι τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἔδωκεν εἰς τὸν Ἔσδραν τὸν ἱερέα,
 16 τὸν γραμματέα, γραμματέα τῶν λόγων τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν διαταγμάτων αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ·
 17 Ἀρταξέρξης, βασιλεὺς τῶν βασιλέων, πρὸς Ἔσδραν τὸν ἱερέα, τὸν γραμματέα τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ,
 18 τὸν τέλειον, καὶ τὰ λοιπά. Ἐξεδόθη παρ' ἐμοῦ διαταγή, ὥστε πάντες οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων
 19 αὐτοῦ καὶ τῶν Λευιτῶν, οἱ ἐν τῷ βασιλείῳ μου, ὅσοι θέλουσιν αὐτοπροαιρέτως νὰ ἀναβῶσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, νὰ
 20 ἔλθωσι μετὰ σοῦ. Διότι πέμπεσαι παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐπὶ συμβούλων αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇς τὴν
 21 Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸν ἐν τῇ χειρὶ σου νόμον τοῦ Θεοῦ σου· καὶ νὰ φέρῃς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
 22 χρυσίον, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ,
 23 τοῦ ὁποίου τὸ κατοικητήριον εἶναι ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἅπαν τὸ ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅσον συνάξῃς καθ' ὅλην
 24 τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βαβυλώνας, μετὰ τῶν προαιρετικῶν προσφορῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων, τῶν προσφερόντων
 25 αὐτοπροαιρέτως διὰ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ οἶκον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· διὰ ν' ἀγοράσῃς ταχέως διὰ τοῦ ἀργυρίου
 26 τούτου μόσχους, κριοὺς, ἄρνια, τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ νὰ προσφέρῃς
 27 αὐτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σας, τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ πᾶν ὃ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς σὲ καὶ
 28 εἰς τοὺς ἀδελφούς σου νὰ κάμητε διὰ τοῦ ὑπολοίπου ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, τοῦτο κάμετε, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ

Θεοῦ σου. Καὶ τὰ σκεύη, τὰ δοθέντα εἰς σὲ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σου, παράδωκεν ἑνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὁ, τι περιπλέον χρειασθῇ διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ σου, ὁ, τι συμβῇ νὰ ἐξοδεύῃς, ἐξόδευε ἐκ τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου. Καὶ παρ' ἐμοῦ, ἐμοῦ τοῦ Ἀρταξέρξου βασιλέως, ἐξεδόθη διαταγὴ εἰς πάντα τοὺς θησαυροφύλακας τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, πᾶν ὁ, τι ζητήσῃ παρ' ὑμῶν ὁ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς, ὁ γραμματεὺς τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, νὰ γίνηται πάραυτα, ἕως ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου, καὶ ἕως ἑκατὸν κόρων σίτου, καὶ ἕως ἑκατὸν βάθ οἴνου, καὶ ἕως ἑκατὸν βάθ ἐλαίου, καὶ ἄλλας ἀπροσδιόριστον. Πᾶν ὁ, τι εἶναι προστεταγμένον παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἃς γείνη μετὰ σπουδῆς διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ· διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐτι γνωστοποιεῖται εἰς ἑσῶς, ὅτι εἰς οὐδένα ἐκ τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, ψαλτῶδων, θυρωρῶν, Νεθινεὶμ καὶ ὑπηρετῶν τούτου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, δὲν θέλει εἶσθαι νόμιμον νὰ ἐπιβληθῇ φόρος, τελώνιον ἢ διαγώγιον ἐπ' αὐτούς. Καὶ σύ, Ἐσδρα, κατὰ τὴν ἐν σοὶ τοῦ Θεοῦ σου σοφίαν, κατάστησον κριτὰς καὶ δικαστάς, διὰ νὰ κρίνωσι πάντα τὸν λαὸν τὸν πέραν τοῦ ποταμοῦ, πάντας τοὺς εἰδότας τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ σου· καὶ διδάσκετε τοὺς μὴ εἰδότας. Καὶ πᾶς ὅστις δὲν κάμνει τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὸν νόμον τοῦ βασιλέως, ἃς ἐκτελεῖται ταχέως κρίσις ἐπ' αὐτόν, εἴτε εἰς θάνατον, εἴτε εἰς ἐξορίαν, ἢ εἰς δήμευσιν ὑπαρχόντων, ἢ εἰς φυλακὴν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅστις ἔδωκε τοιαῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ δοξάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔκαμε νὰ εὕρῃ ἔλεος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως τῶν δυνατῶν. Καὶ ἐγὼ ἐνισχύθην κατὰ τὴν ἐπ' ἐμὲ χεῖρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ συνήγαγον ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἄρχοντας διὰ νὰ συναναβῶσι μετ' ἐμοῦ.

Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν αὐτῶν, καὶ ἡ γενεαλογία τῶν συναναβάντων μετ' ἐμοῦ ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. Ἐκ τῶν υἱῶν Φινεές, Γηρῶν· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιήλ· ἐκ τῶν υἱῶν Δαβὶδ, Χαττούς. Ἐκ τῶν υἱῶν Σεχανία, τοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Φαρῶς, Ζαχαρίας· καὶ μετ' αὐτοῦ ἡριθμήθησαν κατὰ γενεαλογίαν τὰ ἀρσενικὰ ἑκατὸν πενήκοντα. Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Φαάθμωάδ, Ἐλιωνάϊ ὁ υἱὸς τοῦ Ζεραῖα, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ διακόσιοι. Ἐκ τῶν υἱῶν Σεχανία, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰααζιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ τριακόσιοι. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδίν, Ἐβεδ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ πενήκοντα. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλάμ, Ἰεσαῖας ὁ υἱὸς τοῦ Γοθολία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Σεφατία, Ζεβαδίας ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ ὀγδοήκοντα. Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωάβ, Ὁθαδία ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεχιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ διακόσιοι δεκαοκτώ. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Σελωμείθ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσιφία, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηθαῖ, Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Βηθαῖ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ εἰκοσιοκτώ. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀζγάδ, Ἰωανάν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀκκατάν, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ ἑκατὸν δέκα. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικάμ οἱ τελευταῖοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἐλιφελέτ, Ἰεῖηλ καὶ Σεμαῖας, καὶ μετ' αὐτῶν τὰ ἀρσενικὰ ἐξήκοντα. Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Βιγουαί, Γουθαῖ καὶ Ζαββούδ, καὶ μετ' αὐτῶν τὰ ἀρσενικὰ ἑβδομήκοντα. Καὶ συνήθροισα αὐτοὺς παρὰ τὸν ποταμόν, τὸν ῥέοντα πρὸς Ἀβά, καὶ ἐκεῖ κατεσκηνώσαμεν τρεῖς ἡμέρας· καὶ παρετήρησα μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων καὶ δὲν εὗρηκα ἐκεῖ οὐδένα ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευῖ. Τότε ἀπέστειλα πρὸς τὸν Ἐλιέζερ, τὸν Ἀριήλ, τὸν Σεμαῖαν καὶ τὸν Ἐλνάθαν καὶ τὸν Ἰαρεῖβ καὶ τὸν Ἐλνάθαν καὶ τὸν Νάθαν καὶ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὸν Μεσουλλάμ, τοὺς ἄρχοντας· καὶ τὸν Ἰωῖαριβ, καὶ τὸν Ἐλνάθαν, συνετοὺς. Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς παραγγελίαν πρὸς τὸν Ἰδδὼ τὸν ἄρχοντα, ἐν τῷ τόπῳ Κασιφία, καὶ ἔβαλον εἰς τὸ στόμα αὐτῶν λόγους διὰ νὰ λαλήσωσι πρὸς τὸν Ἰδδὼ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς Νεθινεῖμ, ἐν τῷ τόπῳ Κασιφία, διὰ νὰ πέμψωσι πρὸς ἡμᾶς λειτουργοὺς διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ κατὰ τὴν ἐφ' ἡμᾶς ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔφεραν πρὸς ἡμᾶς ἄνδρα συνετόν, ἐκ τῶν υἱῶν Μααλί, υἱοῦ τοῦ Λευῖ, υἱοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τὸν Σερεβιάν μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, δεκαοκτώ· καὶ τὸν Ἀσαβιάν, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸν Ἰεσαῖαν ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί, τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, εἴκοσι· καὶ ἐκ τῶν Νεθινεῖμ, τοὺς ὁποίους ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες διώρισαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λευϊτῶν, διακοσίους εἴκοσι Νεθινεῖμ· πάντες οὗτοι ἦσαν σεσημειωμένοι κατ' ὄνομα. Τότε ἐκήρυξα ἐκεῖ νηστείαν παρὰ τὸν ποταμόν Ἀβά, ὅπως ταπεινωθέντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ζητήσωμεν παρ' αὐτοῦ εὐθεῖαν ὁδὸν διὰ ἡμᾶς καὶ διὰ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ διὰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα ἡμῶν. Διότι ἡσχύνθην νὰ ζητήσω παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ ἵππεῖς διὰ νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καθ' ὁδόν· ἐπειδὴ εἴχομεν εἰπεῖ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἶναι πρὸς ἀγαθὸν ἐπὶ πάντα τοὺς ζητοῦντας αὐτόν· τὸ δὲ κράτος αὐτοῦ καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν. Ἐνηστεύσαμεν λοιπὸν καὶ ἱκετεύσαμεν τὸν Θεὸν ἡμῶν περὶ τούτου· καὶ ἔγεινεν ἵλεως πρὸς ἡμᾶς. Τότε ἐχώρισα δώδεκα ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν ἱερέων, τὸν Σερεβιάν, τὸν Ἀσαβιάν καὶ μετ' αὐτῶν δέκα ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. Καὶ ἐζύγισα εἰς αὐτοὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη, τὴν προσφορὰν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ὁποίαν προσέφεραν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ παρευρεθεὶς Ἰσραὴλ· ἐζύγισα λοιπὸν καὶ παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν ἑξακόσια πενήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ σκεύη ἀργυρὰ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ· καὶ εἴκοσι φιάλας χρυσάς, χιλίων δραχμῶν, καὶ δύο σκεύη ἐκ χαλκοῦ στίλβοντος καλοῦ, πολύτιμα ὡς χρυσίον. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Σεῖς εἴσθε ἅγιοι εἰς τὸν Κύριον, καὶ τὰ σκεύη ἅγια· καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτοπροαίρετος προσφορὰ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σας. Προσέχετε καὶ φυλάττετε αὐτά, ἕως οὗ ζυγίσῃτε ἔμπροσθεν τῶν ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευϊτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐντὸς τῶν οἰκημάτων τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ παρέλαβον οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὸ βάρος τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τὰ σκεύη, διὰ νὰ φέρωσιν αὐτά εἰς Ἱερουσαλήμ, πρὸς

31 τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ ἐσηκώθημεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἀαβά τὴν δωδεκάτην τοῦ πρώτου μηνός, διὰ νὰ
 32, 33 ὑπάγωμεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦτο ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ
 καὶ ἐνεδρεύνοντος ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐκαθήσαμεν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας. Τὴν τετάρτην
 δὲ ἡμέραν ἐξυγίσθη τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ παρεδόθη διὰ
 34 χειρὸς τοῦ Μερημῶθ υἱοῦ τοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως· καὶ μετ' αὐτοῦ ἦτο Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Φινεές· καὶ μετ' αὐτῶν
 35 Ἰωζαβὰδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ Νωαδίας ὁ υἱὸς τοῦ Βιννουΐ, οἱ Λευῖται· κατὰ ἀριθμὸν καὶ κατὰ βάρος τὰ
 πάντα· καὶ ἅπαν τὸ βάρος ἐγράφη ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Οἱ υἱοὶ τῆς μετοικεσίας, οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας,
 προσέφεραν ὀλοκαυτώματα πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, δώδεκα μόσχους ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐνενήκοντα
 36 ἕξ κριοὺς, ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἀρνία, δώδεκα τράγους περὶ ἁμαρτίας, τὰ πάντα ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον.
 Καὶ παρέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως εἰς τοὺς σατράπας τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τοὺς ἐπάρχους τοὺς
 πέραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ οὗτοι ἐβοήθησαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἀφοῦ ἐτελέσθησαν ταῦτα, προσῆλθον πρὸς ἐμὲ οἱ ἄρχοντες, λέγοντες, Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς
 καὶ οἱ Λευῖται, δὲν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τῶν τόπων τούτων, καὶ πράττουσι κατὰ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τῶν
 2 Χαναναίων, τῶν Χετταίων, τῶν Φερεζαίων, τῶν Ἰεβουσαιῶν, τῶν Ἀμμωνιτῶν, τῶν Μωαβιτῶν, τῶν Αἰγυπτίων καὶ
 τῶν Ἀμορραίων· διότι ἔλαβον ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτῶν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν· ὥστε τὸ σπέρμα
 τὸ ἅγιον συνεμίχθη μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν τόπων· καὶ ἡ χεὶρ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν προεστώτων ἦτο πρώτη εἰς
 3 τὴν παράβασιν ταύτην. Καὶ ὡς ἤκουσα τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διέσχισα τὸ ἱμάτιόν μου καὶ τὸ ἐπένδυμά μου, καὶ
 4 ἀνέσπασα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ τοῦ πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἐκστατικός. Τότε συνήχθησαν
 πρὸς ἐμὲ πάντες οἱ τρέμοντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὴν παράβασιν τῶν μετοικισθέντων·
 5 καὶ ἐκαθήμην ἐκστατικός ἕως τῆς ἐσπερινῆς προσφορᾶς. Καὶ ἐν τῇ ἐσπερινῇ προσφορᾷ ἐσηκώθην ἀπὸ τῆς
 6 ταπεινώσεώς μου, καὶ διασχίσας τὸ ἱμάτιόν μου καὶ τὸ ἐπένδυμά μου, ἔκλινα ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ ἐξέτεινα τὰς
 7 χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἶπον, Θεὲ μου, αἰσχύνομαι καὶ ἐρυθριῶ νὰ ὑψώσω τὸ πρόσωπόν
 μου πρὸς σέ, Θεὲ μου· διότι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἠδυσήθησαν ὑπὲρ πάντων τῆς κεφαλῆς, καὶ αἱ παραβάσεις ἡμῶν
 8 ἠμεγαλύνθησαν ἕως τῶν οὐρανῶν. Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν πατέρων ἡμῶν ἤμεθα ἐν παραβάσει μεγάλη μέχρι
 τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν παρεδόθημεν, ἡμεῖς, οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, οἱ ἱερεῖς ἡμῶν, εἰς τὴν
 χεῖρα τῶν βασιλέων τῶν τόπων, εἰς μάχαιραν, εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς αἰσχύνην προσώπου,
 9 ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ τώρα ὡς ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐγενεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥστε
 νὰ διασωθῇ εἰς ἡμᾶς ὑπόλοιπον, καὶ νὰ δοθῇ εἰς ἡμᾶς στερέωσις ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ τόπῳ, διὰ νὰ φωτίζῃ
 10 ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς μικρὰν ἀναψυχὴν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν. Διότι
 δοῦλοι ἤμεθα· καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν δὲν ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀλλ' ἠυδόκησε νὰ εὐρώμεν ἔλεος
 ἐνώπιον τῶν βασιλέων τῆς Περσίας, ὥστε νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἀναψυχὴν, διὰ νὰ ἀνεγείρωμεν τὸν οἶκον τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν καὶ νὰ ἀνορθώσωμεν τὰς ἐρημώσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς περιτείχισμα ἐν Ἰούδα καὶ ἐν
 11 Ἱερουσαλήμ. Ἀλλὰ τώρα, Θεὲ ἡμῶν, τί θέλομεν εἰπεῖ μετὰ ταῦτα διότι ἐγκατελίπομεν τὰ προστάγματά σου,
 12 τὰ ὅποια προσέταξας διὰ χειρὸς τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων, Ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε διὰ νὰ
 κληρονομήσητε αὐτήν, εἶναι γῆ μεμολυσμένη μὲ τὸν μολυσμὸν τῶν λαῶν τῶν τόπων, μὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν,
 13 οἵτινες ἐγέμισαν αὐτήν, ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν. Τώρα λοιπὸν τὰς θυγατέρας σας
 μὴ δίδετε εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λαμβάνετε εἰς τοὺς υἱοὺς σας, καὶ μὴ ζητεῖτε
 ποτε τὴν εἰρήνην αὐτῶν ἢ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν, διὰ νὰ κραταιωθῇτε καὶ νὰ τρώγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ νὰ
 14 ἀφήσητε αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς σας διὰ παντός. Καὶ μετὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα ἐφ' ἡμᾶς ἕνεκα τῶν
 πράξεων τῶν πονηρῶν ἡμῶν, καὶ τῆς παραβάσεως ἡμῶν τῆς μεγάλης, ἀφοῦ σύ, Θεὲ ἡμῶν, ἐκρατήθησθε κάτω
 15 τῆς ἀξίας τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἔδωκας εἰς ἡμᾶς ἑλευθέρωσιν τοιαύτην, πρέπει ἡμεῖς νὰ ἀθετήσωμεν πάλιν
 τὰ προστάγματά σου, καὶ νὰ συμπενοθερεύσωμεν μὲ τὸν λαὸν τῶν βδελυγμάτων τούτων δὲν ἤθελες ὀργισθῇ καθ'
 ἡμῶν, ἕως οὗ συντελέσῃς ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ὑπόλοιπον ἢ σεσωσμένον. Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, δίκαιος
 εἶσαι διότι ἐμείναμεν σεσωσμένοι, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην· ἰδοὺ, ἐνώπιόν σου εἴμεθα μὲ τὰς παραβάσεις ἡμῶν
 διότι δὲν ἦτο δυνατόν ἕνεκα τούτων νὰ σταθῶμεν ἐνώπιόν σου.

10 Ἐνῷ δὲ ὁ Ἔσδρας προσήχετο καὶ ἐξωμολογεῖτο, κλαίων καὶ πεπτωκῶς ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ,
 συνήχθη πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ σύναξις μεγάλη σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδιά· διότι ἔκλαιεν
 2 ὁ λαὸς κλαυθμὸν μέγαν. Καὶ ἀπεκρίθη Σεχανίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεχιήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλάμ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν
 Ἔσδραν, Ἡμεῖς ἠνομήσαμεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἐλάβομεν ζῆνας γυναῖκας ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς· πλὴν τώρα
 3 εἶναι ἔλπις εἰς τὸν Ἰσραὴλ περὶ τούτου· ὅθεν ἂς κάμωμεν τώρα διαθήκη πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, νὰ ἀποβάλωμεν
 πᾶσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ γεννηθέντα ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν συμβουλήν τοῦ κυρίου μου καὶ τῶν ὅσοι τρέμουν
 4 εἰς τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ ἂς γείνη κατὰ τὸν νόμον· ἐγέρθητι διότι τὸ πρᾶγμα ἀνήκει εἰς σέ· καὶ
 5 ἡμεῖς εἴμεθα μετὰ σου· ἀνδρίζου καὶ πράττε. Τότε ἐγερθεὶς ὁ Ἔσδρας, ὥρκισε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἱερέων, τῶν
 6 Λευιτῶν καὶ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι θέλουνσι κάμει κατὰ τὸν λόγον τοῦτον. Καὶ ὥρκισθησαν. Καὶ σηκωθείς
 ὁ Ἔσδρας ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ὑπῆγεν εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Ἰωανὰν υἱοῦ τοῦ Ἐλίαςειβ· καὶ ὅτε
 7 ἦλθεν ἐκεῖ, ἄρτον δὲν ἔφαγεν καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιε· διότι ἦτο εἰς πένθος διὰ τὴν παράβασιν τῶν μετοικισθέντων.
 8 Καὶ διεκέρυζαν κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τῆς μετοικεσίας, νὰ συναχθῶσιν
 εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ πᾶς ὅστις δὲν ἔλθῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, κατὰ τὴν βουλὴν τῶν ἀρχόντων καὶ πρεσβυτέρων,
 θέλει γείνει ἀνάθεμα πᾶσα ἡ περιουσία αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τῆς συνάξεως τῶν μετοικισθέντων.

Καὶ συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἦτο ὁ ἔνατος 9
μὴν καὶ ἡ εἰκοστὴ τοῦ μηνός· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐκάθησεν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τρέμων διὰ τὸ
πρᾶγμα καὶ διὰ τὴν μεγάλην βροχὴν. Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς, εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς ἡνομήσατε 10
καὶ ἐλάβετε γυναῖκας ξένας, διὰ νὰ ἐπιπροσθέσῃτε εἰς τὴν παράβασιν τοῦ Ἰσραὴλ· τὼρα λοιπὸν ἐξομολογήθητε 11
πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σας καὶ κάμετε τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ
ἀπὸ τῶν ξένων γυναικῶν. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶσα ἡ σύναξις καὶ εἶπον μετὰ φωνῆς μεγάλης, Καθὼς ἐλάλησας 12
πρὸς ἡμᾶς, οὕτω νὰ κάμωμεν· ὁ λαὸς ὅμως εἶναι πολὺς καὶ ὁ καιρὸς πολὺ βροχερός, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ 13
στεκώμεθα ἔξω, καὶ τὸ ἔργον δὲν εἶναι μιᾶς ἡμέρας οὐδὲ δύο· διότι εἴμεθα πολλοὶ οἱ ἁμαρτήσαντες εἰς τοῦτο
τὸ πρᾶγμα· ἄς διορισθῶσι τὼρα ἄρχοντες ἡμῶν ἐν ὅλῃ τῇ συνάξει, καὶ ἄς ἔλθωσι καθ' ὀρισμένους καιροὺς 14
πάντες οἱ λαβόντες ξένους γυναῖκας εἰς τὰς πόλεις ἡμῶν, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι ἐκάστης πόλεως καὶ οἱ
κριταὶ αὐτῆς, ἕως οὗ ἡ φλογερὰ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀποστραφῇ ἀφ' ἡμῶν. Διορίσθησαν 15
λοιπὸν εἰς τοῦτο Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσαήλ, καὶ Ἰαζίας ὁ υἱὸς τοῦ Τικβά· ὁ δὲ Μεσουλλάμ καὶ ὁ Σαββεθαῖ,
οἱ Λευῖται, ἦσαν βοηθοὶ αὐτῶν. Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς μετοικεσίας. Καὶ ὁ Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ 16
ἄρχοντές τινες τῶν πατριῶν, κατὰ τοὺς πατρικοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ οὗτοι πάντες κατ' ὄνομα, ἐχωρίσθησαν
καὶ ἐκάθησαν τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ δεκάτου μηνός διὰ νὰ ἐξετάσωσι τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ἐτελείωσαν μὲ 17
πάντας τοὺς ἄνδρας, τοὺς λαβόντας ξένους γυναῖκας, ἕως τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πρώτου μηνός. Καὶ μεταξὺ 18
τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων εὐρέθησαν οἱ λαβόντες ξένους γυναῖκας, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ τῶν
ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὁ Μασσίας καὶ ὁ Ἐλιέζερ, καὶ ὁ Ἰαρεὶβ καὶ ὁ Γεδαλίας. Καὶ ἔδωκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅτι 19
θέλουσιν ἀποβάλλει τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ ὡς ἔνοχοι, προσέφεραν κριὸν ἐκ τοῦ ποιμνίου διὰ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰμμήρ, Ἀνανὶ καὶ Ζεβαδίας. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Χαρὴμ, Μασσίας καὶ Ἡλίας 20, 21
καὶ Σεμαΐας καὶ Ἰεχιήλ καὶ Ὁζίας. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Πασχώρ, Ἐλιωηνάϊ, Μασσίας, Ἰσμαήλ, Ναθαναήλ,
Ἰωζαβάδ καὶ Ἐλασά. Ἐκ δὲ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβάδ καὶ Σιμεὶ καὶ Κελαΐας, οὗτος εἶναι ὁ Κελιτὰ, Πεθαΐα, Ἰούδας 22
καὶ Ἐλιέζερ. Καὶ ἐκ τῶν ψαλτωδῶν, Ἐλιασεὶβ· καὶ ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλλοὺμ καὶ Τελέμ καὶ Οὐρεὶ. Ἐκ δὲ 23
τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκ τῶν υἱῶν Φαρός, Ραμίας καὶ Ἰεζίας καὶ Μαλχίας καὶ Μιαμεὶν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Μαλχίας καὶ
Βεναΐας. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλάμ, Μαθθανίας, Ζαχαρίας καὶ Ἰεχιήλ καὶ Ἀβδὶ καὶ Ἰερεμῶθ καὶ Ἡλιά. Καὶ ἐκ 26, 27
τῶν υἱῶν Ζαθθοῦ, Ἐλιωηνάϊ, Ἐλιασεὶβ, Μαθθανίας καὶ Ἰερεμῶθ καὶ Ζαβάδ καὶ Ἀζιζά. Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Βηθαῖ,
Ἰωανάν, Ἀνανίας, Ζαββαῖ καὶ Ἀθλαῖ. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βανί, Μεσουλλάμ, Μαλλοῦχ καὶ Ἀδαΐας, Ἰασοῦβ καὶ 28
Σεάλ καὶ Ραμῶθ. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαάθμωάβ, Ἀδνὰ καὶ Χελάλ, Βεναΐας, Μασσίας, Μαθθανίας, Βεζελεήλ καὶ 29
Βιννουῖ καὶ Μανασσῆς. Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Χαρὴμ, Ἐλιέζερ, Ἰεσίας, Μαλχίας, Σεμαΐας καὶ Συμεών, Βενιαμίν, 30
Μαλλοῦχ καὶ Σεμαρίας. Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσοῦμ, Μαθθенаῖ, Ματταθά, Ζαβάδ, Ἐλιφελέτ, Ἰερεμαῖ, Μανασσῆς 31, 32
καὶ Σιμεῖ. Ἐκ τῶν υἱῶν Βανί, Μααδαΐας, Ἀμράμ καὶ Οὐήλ, Βεναΐας, Βεδεΐας, Χελλοῦ, Βανίας, Μερημῶθ, 33
Ἐλιασεὶβ, Μαθθανίας, Μαθθенаῖ καὶ Ἰασώ καὶ Βανὶ καὶ Βιννουῖ, Σιμεῖ, καὶ Σελεμίας καὶ Νάθαν καὶ 34, 35, 36
Ἀδαΐας, Μαχναδεβαῖ, Σασαῖ, Σαραῖ, Ἀζαρεήλ καὶ Σελεμίας, Σεμαρίας, Σαλλοῦμ, Ἀμαρίας καὶ Ἰωσήφ. Ἐκ 37, 38, 39
τῶν υἱῶν Νεβώ, Ἰεῖήλ, Ματταθίας, Ζαβάδ, Ζεβινά, Ἰαδαὺ καὶ Ἰωήλ καὶ Βεναΐας. Πάντες οὗτοι εἶχον λάβει 40, 41, 42, 43
ξένους γυναῖκας· καὶ τινες ἐξ αὐτῶν γυναῖκας, ἐξ ὧν ἐτεκνοποίησαν. 44

ΝΕΕΜΙΑΣ

- 1** Λόγοι Νεεμία υιού τοῦ Ἀχαλία. Καὶ ἐν τῷ μηνὶ Χιολεῦ, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει, ὅτε ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ, ὁ Ἀνανί, εἶς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου, ἦλθεν, αὐτὸς καὶ τινὲς ἐκ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν διασωθέντων Ἰουδαίων, οἵτινες ἐναπελείφθησαν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ. Καὶ εἶπον πρὸς ἐμέ, Οἱ ὑπόλοιποι, οἱ ἐναπολείφθεντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, εἶναι ἐν θλίψει μεγάλη, καὶ ὀνειδισμῷ· καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ καθηρέθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεκαύθησαν ἐν πυρί. Καὶ ὅτε ἤκουσα τοὺς λόγους τούτους, ἐκάθησα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας καὶ ἐνήστευον, καὶ προσευχόμεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπα, Δέομαι, Κύριε, Θεὲ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ μέγας καὶ φοβερός Θεός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ τηροῦντας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅς ᾔναι τώρα τὸ οὖς σου προσεκτικὸν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεωγμένοι, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου, τὴν ὁποίαν ἤδη προσεύχομαι ἐνώπιόν σου ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν δούλων σου, καὶ ἐξομολογοῦμαι τὰ ἁμαρτήματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα ἡμαρτήσαμεν εἰς σέ· καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου ἡμαρτήσαμεν. Ὅλως διεφθάρημεν ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολάς καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας προσέταξας εἰς τὸν δοῦλόν σου τὸν Μωϋσῆν. Ἐνθυμήθητι, δέομαι, τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον προσέταξας εἰς τὸν δοῦλόν σου τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐὰν γείνητε παραβάται, ἐγὼ θέλω σᾶς διασκορπίσει μετὰ τῶν ἐθνῶν· ἀλλ' ἐὰν ἐπιστρέψῃτε πρὸς ἐμέ καὶ φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ἐκτελῇτε αὐτάς, καὶ ἂν ᾔναι ἀπὸ σᾶς ἀπερριμμένοι ἕως τῶν ἐσχάτων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκεῖθεν θέλω συνάξει αὐτοὺς καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα διὰ νὰ κατοικήσῃ τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. Οὗτοι δὲ εἶναι δοῦλοί σου καὶ λαὸς σου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσας διὰ τῆς δυνάμεώς σου τῆς μεγάλης καὶ διὰ τῆς χειρὸς σου τῆς κραταιᾶς.
- 2** Δέομαι, Κύριε, ὅς ᾔναι ἤδη τὸ οὖς σου προσεκτικὸν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου, τῶν θελόντων νὰ φοβῶνται τὸ ὄνομά σου· καὶ εὐδώσον, δέομαι, τὸν δοῦλόν σου τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ χάρισον εἰς αὐτὸν ἔλεος ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Διότι ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τοῦ βασιλέως.
- 2** Καὶ ἐν τῷ μηνὶ Νισάν, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως, ἦτο οἶνος ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν τὸν οἶνον, ἔδωκα εἰς τὸν βασιλέα. Ποτὲ δὲ δὲν εἶχον σκυθρωπάσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὅθεν ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς ἐμέ, Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου εἶναι σκυθρωπόν, ἐνῶ σὺ ἄρρωστος δὲν εἶσαι τοῦτο δὲν εἶναι εἰμὴ λύπη καρδίας. Τότε ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα. Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Ζήτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· διὰ τί τὸ πρόσωπόν μου νὰ μὴ ᾔναι σκυθρωπόν, ἐνῶ ἡ πόλις, ὁ τόπος τῶν τάφων τῶν πατέρων μου, κεῖται ἡρημωμένος, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατηναλωμένοι ὑπὸ τοῦ πυρός. Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς ἐμέ, Περὶ τίνοος κάμνεις σὺ αἴτησιν. Καὶ προσυχήθην εἰς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐὰν ᾔναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐὰν ὁ δοῦλός σου εὕρηκε χάριν ἐνώπιόν σου, νὰ μὲ πέμψῃς εἰς τὸν Ἰούδαν, εἰς τὴν πόλιν τῶν τάφων τῶν πατέρων μου, καὶ νὰ ἀνοικοδομήσω αὐτήν. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐμέ, Καθημένης πλησίον αὐτοῦ τῆς βασιλείας, Πόσον μακρὰ θέλει εἶσθαι ἡ πορεία σου καὶ πότε θέλεις ἐπιστρέψῃ. Καὶ εὐηρεστήθη ὁ βασιλεὺς καὶ μὲ ἔπεμψε· καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὸν προθεσίαν. Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐὰν ᾔναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ὅς μοι δοθῶσιν ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπάρχους, διὰ νὰ μὲ συμπαραπέμψωσιν, ἕως οὗ ἔλθω εἰς τὸν Ἰούδαν· καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀσάφ τὸν φύλακα τοῦ βασιλικοῦ δάσους, διὰ νὰ μοι δώσῃ ξύλα νὰ κατασκευάσω τὰς πύλας τοῦ φρουρίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ τὸν οἶκον, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω εἰσελθεῖν. Καὶ ἐχάρισεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἐμέ πάντα, κατὰ τὴν ἐπ' ἐμέ ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ μου.
- 9** Ἦλθον λοιπὸν πρὸς τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπάρχους καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὰς ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως.
- 10** Εἶχε δὲ ἀποστείλει ὁ βασιλεὺς ἀρχηγούς δυνάμεως καὶ ἵππεϊς μετ' ἐμοῦ. Ὅτε δὲ Σαναβαλλὰτ ὁ Ὀρωνίτης καὶ Ὡθίας ὁ δοῦλος, ὁ Ἀμμωνίτης, ἤκουσαν, ἐλυπήθησαν καθ' ὑπερβολὴν ὅτι ἦλθεν ἄνθρωπος νὰ ζητήσῃ τὸ καλὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἤμην ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας. Καὶ ἐσηκώθην τὴν νύκτα, ἐγὼ καὶ ὀλίγοι τινὲς μετ' ἐμοῦ· καὶ δὲν ἐφανέρωσα εἰς οὐδένα τί εἶχε βάλει ὁ Θεὸς μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ κάμω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἄλλο κτῆνος δὲν ἦτο μετ' ἐμοῦ, εἰμὴ τὸ κτῆνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκαθήμην. Καὶ ἐξῆλθον τὴν νύκτα διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγγος, καὶ ἦλθον ἀπέναντι τῆς πηγῆς τοῦ δράκοντος καὶ πρὸς τὴν θύραν τῆς κοπρίας, καὶ παρετήρουν τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατακεκρημνισμένα, καὶ τὰς πύλας αὐτῆς κατηναλωμένας ὑπὸ τοῦ πυρός. Ἐπειτα διέβην εἰς τὴν πύλην τῆς πηγῆς καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν κολυμβήθραν· καὶ δὲν ἦτο τόπος διὰ νὰ περάσῃ τὸ κτῆνος τὸ ὑποκάτω μου. Καὶ ἀνέβην τὴν νύκτα διὰ τοῦ χειμάρρου· καὶ ἀφοῦ παρετήρησα τὸ τεῖχος, ἐστράφην καὶ εἰσῆλθον διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐπέστρεψα. Οἱ δὲ προεστῶτες δὲν ἤξευρον ποῦ ὑπῆγα καὶ τί ἔκαμον· οὐδὲ εἶχον φανερώσει ἐτι τοῦτο οὔτε εἰς τοὺς Ἰουδαίους, οὔτε εἰς τοὺς ἱερεῖς, οὔτε εἰς τοὺς προκρίτους, οὔτε εἰς τοὺς προεστῶτας, οὔτε εἰς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐργαζομένους τὸ ἔργον. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Σεῖς βλέπετε τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα, πῶς ἡ Ἱερουσαλήμ κεῖται ἡρημωμένη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς εἶναι κατηναλωμένοι ὑπὸ τοῦ πυρός· ἔλθετε καὶ ὅς ἀνοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ μὴ ἤμεθα πλέον ὄνειδος. Καὶ ἀπηγγεῖλα πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἐπ' ἐμέ ἀγαθῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἐτι τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως, τοὺς ὁποίους εἶπε πρὸς ἐμέ. Οἱ δὲ εἶπον, Ἄσ' οἰκοδομήσωμεν καὶ ὅς οἰκοδομήσωμεν. Οὕτως ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς τὸ ἀγαθόν. Ἀλλ' ὅτε ἤκουσαν ὁ Σαναβαλλὰτ ὁ Ὀρωνίτης καὶ Ὡθίας ὁ δοῦλος, ὁ Ἀμμωνίτης, καὶ ὁ Γησὲμ ὁ Ἀραψ, περιεγέλασαν ἡμᾶς καὶ περιεφρόνησαν ἡμᾶς, λέγοντες, Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ ὁποῖον κάμνετε θέλετε νὰ ἐπαναστατήσῃτε κατὰ τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ὁ Θεὸς

τοῦ οὐρανοῦ, αὐτὸς θέλει εὐδοῶσει ἡμᾶς· διὰ τοῦτο ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ θέλομεν σηκωθῆ καὶ οἰκοδομήσει·
σεῖο ὅμως δὲν ἔχετε μερίδα οὐδὲ δικαίωμα οὐδὲ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Τότε ἐσηκώθη Ἑλιασειβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ῥοκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν
προβατικὴν· οὗτοι ἡγίασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς· καὶ ἡγίασαν αὐτὴν ἕως τοῦ πύργου Μεά,
ἕως τοῦ πύργου Ἀνανεήλ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ῥοκοδόμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἱερικῶ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια
αὐτῶν ῥοκοδόμησε Ζακχούρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμρί. Τὴν θύραν δὲ τὴν ἰχθυϊκὴν ῥοκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσσεναά,
οἵτινες ἐσανίδωσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. Καὶ
εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μερημῶθ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρία, υἱοῦ τοῦ Ἀκκῶς. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν
ἐπεσκεύασε Μεσουλλάμ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, υἱοῦ τοῦ Μεσηζαβεήλ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε
Σαδώκ ὁ υἱὸς τοῦ Βαανά. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασαν οἱ Θεκωῖται πλὴν οἱ πρόκριτοι αὐτῶν δὲν
ὑπέβαλον τὸν τράχηλον αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου αὐτῶν. Καὶ τὴν πύλην τὴν παλαιὰν ἐπεσκεύασαν
Ἰωδαὲ ὁ υἱὸς τοῦ Φασέα, καὶ Μεσουλλάμ ὁ υἱὸς τοῦ Βεσωδία· οὗτοι ἐσανίδωσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας
αὐτῆς καὶ τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μελαθίας ὁ
Γαβαωνίτης καὶ Ἰαδὼν ὁ Μερωνοθίτης, ἄνδρες τῆς Γαβῶν καὶ τῆς Μισπά, ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦ ἐπάρχου τῶν
ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ. Εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν Ὁχιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀραχίου, ἐκ τῶν χρυσοχόων.
Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν Ἀνανίας, ὁ ἐκ τῶν μυρεψῶν· καὶ ἀφῆκαν τὴν Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ
τείχους τοῦ πλατέος. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Ῥεφαῖα ὁ υἱὸς τοῦ Ὡρ, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος
τῆς περιχώρου τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασαν Ἰεδαῖα ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρουμάφ, καὶ
ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Χατιούσ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσαβνία. Μαλχίας ὁ
υἱὸς τοῦ Χαρήμ, καὶ Ἀσσοῦβ ὁ υἱὸς τοῦ Φαάθμωάβ, ἐπεσκεύασαν τὸ ἄλλο τμήμα καὶ τὸν πύργον τῶν φούρνων.
Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Σαλλοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλλωῆς, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς
Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐπεσκεύασαν ὁ Ἀνούν καὶ οἱ κάτοικοι
τῆς Ζανῶ· οὗτοι ῥοκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς
καὶ χιλίας πήχας εἰς τὸ τεῖχος ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας. Τὴν πύλην δὲ τῆς κοπρίας ἐπεσκεύασε Μαλχίας
ὁ υἱὸς τοῦ Ῥηγάβ, ὁ ἄρχων τῆς περιχώρου τῆς Βαϊθάκκερέμ· οὗτος ῥοκοδόμησεν αὐτὴν καὶ ἔστησε τὰς θύρας
αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. Τὴν πύλην δὲ τῆς πηγῆς ἐπεσκεύασε Σαλλοὺν ὁ υἱὸς τοῦ
Χόλδζέ, ὁ ἄρχων τῆς περιχώρου τῆς Μισπά· οὗτος ῥοκοδόμησεν αὐτὴν καὶ ἐσανίδωσεν αὐτὴν καὶ ἔστησε τὰς
θύρας αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλῶμ πλησίον
τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν βαθμίδων τῶν καταβαινουσῶν, ἀπὸ τῆς πόλεως Δαβίδ. Κατόπιν αὐτοῦ
ἐπεσκεύασε Νεεμίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζβούκ, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Βαϊθουσούρ, ἕως ἀπέναντι
τῶν τάφων τοῦ Δαβίδ καὶ ἕως τῆς κατασκευασθείσης κολυμβήθρας καὶ ἕως τοῦ οἴκου τῶν ἰσχυρῶν. Κατόπιν
αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ Λευῖται, Ῥεοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Βανί. Εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν Ἀσαβίας, ὁ ἄρχων
τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Κεειλά, διὰ τὸ μέρος αὐτοῦ. Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν,
Βαβαῖ ὁ υἱὸς τοῦ Ἡναδάδ, ὁ ἄρχων τοῦ ἄλλου ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Κεειλά. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ
ἐπεσκεύασαν Ἐσὲρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ἄρχων τῆς Μισπά, ἄλλο τμήμα ἀπέναντι τῆς ἀναβάσεως πρὸς τὴν
ὀπλοθήκην τῆς γωνίας. Κατόπιν αὐτοῦ Βαροῦχ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαββαῖ ἐπεσκεύασε μετὰ ζήλου τὸ ἄλλο τμήμα,
ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἑλιασειβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε
Μερημῶθ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρίου, υἱοῦ τοῦ Ἀκκῶς, ἄλλο τμήμα, ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Ἑλιασειβ ἕως
τοῦ τέλους τοῦ οἴκου τοῦ Ἑλιασειβ. Καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ ἱερεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς περιχώρου.
Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασαν ὁ Βενιαμὴν καὶ ὁ Ἀσοῦβ ἀπέναντι τοῦ οἴκου αὐτῶν. Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασαν
Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Μασαίου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανίου, πλησίον τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Βιννουῖ
ὁ υἱὸς τοῦ Ἡναδάδ ἄλλο τμήμα, ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀζαρίου ἕως τῆς καμπῆς, ἕως μάλιστα τῆς γωνίας. Φαλάλ
ὁ υἱὸς τοῦ Οὐζαῖ ἐπεσκεύασαν ἀπέναντι τῆς καμπῆς καὶ τοῦ πύργου τοῦ ἐξέχοντος ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως, τοῦ πλησίον τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς. Κατόπιν αὐτοῦ Φεδαῖα ὁ υἱὸς τοῦ Φαρῶς. Οἱ δὲ Νεθινεῖμ
κατῶκουν ἐν Ὁφῆλ, καὶ ἐπεσκεύασαν ἕως ἀπέναντι τῆς πύλης τῶν ὑδάτων πρὸς ἀνατολὰς καὶ τοῦ πύργου
τοῦ ἐξέχοντος. Κατόπιν αὐτῶν οἱ Θεκωῖται ἐπεσκεύασαν ἄλλο τμήμα, ἀπέναντι τοῦ μεγάλου πύργου τοῦ
ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ Ὁφῆλ. Ἐπάνωθεν τῆς πύλης τῶν ἵππων ἐπεσκεύασαν οἱ ἱερεῖς, ἕκαστος
ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασε Σαδώκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμμήρ, ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
Καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Σεμαῖα ὁ υἱὸς τοῦ Σεχανίου, ὁ φύλαξ τῆς ἀνατολικῆς πύλης. Κατόπιν αὐτοῦ
ἐπεσκεύασαν Ἀνανίας ὁ υἱὸς τοῦ Σελεμία, καὶ Ἀνούν ὁ ἕκτος υἱὸς τοῦ Σαλάφ, ἄλλο τμήμα. Κατόπιν αὐτοῦ
ἐπεσκεύασε Μεσουλλάμ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου ἀπέναντι τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ. Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε
Μαλχίας, υἱὸς χρυσοχόου, ἕως τῆς οἰκίας τῶν Νεθινεῖμ καὶ τῶν μεταπρατῶν, ἀπέναντι τῆς πύλης Μιφκάδ,
καὶ ἕως τῆς ἀναβάσεως τῆς γωνίας. Καὶ μετὰ τῆς ἀναβάσεως τῆς γωνίας ἕως τῆς προβατικῆς πύλης,
ἐπεσκεύασαν οἱ χρυσοχόοι καὶ οἱ μεταπράται.

Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὁ Σαναβαλλὰτ ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, ὠργίσθη καὶ ἠγανάκτησε πολὺ καὶ
περιεγέλασε τοὺς Ἰουδαίους. Καὶ ἐλάλησεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος τῆς Σαμαρείας
καὶ εἶπε, Τί κάμνουσιν οἱ ἄθλιοι οὗτοι Ἰουδαῖοι θέλουσιν ἀφήσει αὐτοὺς θέλουσι θυσιάσει θέλουσι τελειώσει
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἀναζωοποιήσει ἐκ τῶν σωρῶν τοῦ χώματος τοὺς λίθους, καὶ τούτους κεκαυμένους
Πλησίον δὲ αὐτοῦ ἦτο Τωβίας ὁ Ἀμμωνίτης· καὶ εἶπε, Καὶ ἂν κτίσωσιν, ἀλώπηξ ἀναβαίνουσα θέλει καθαίρει 3

4 τὸ λίθινον αὐτῶν τεῖχος. Ἄκουσον, Θεὲ ἡμῶν· διότι μυκτηριζόμεθα· καὶ στρέφον τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν
 5 κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καὶ κάμε αὐτοὺς νὰ γείνωσι λάφυρον ἐν γῇ αἰχμαλωσίας· καὶ μὴ καλύψῃς τὴν
 6 ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτῶν ἃς μὴ ἐξαιλεφθῇ ἀπ' ἐμπροσθέν σου· διότι προέφεραν ὄνειδισμοὺς
 7 κατὰ τῶν οἰκοδομούντων. Οὕτως ἀνωκοδομήσαμεν τὸ τεῖχος· καὶ ἅπαν τὸ τεῖχος συνεδέθη, ἕως τοῦ ἡμίσεος
 8 αὐτοῦ· διότι ὁ λαὸς εἶχε καρδίαν εἰς τὸ ἐργάζεσθαι. Ἀλλ' ὅτε Σαναβαλλὰτ καὶ Τωβίας καὶ οἱ Ἀραβεοὶ καὶ
 9 οἱ Ἀμμωνῖται καὶ οἱ Ἀζῶπιοι ἤκουσαν ὅτι τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐπισκευάζονται, καὶ ὅτι τὰ χαλάσματα
 10 ἤρχισαν νὰ φράττωνται, ὠργίσθησαν σφόδρα· καὶ συνώμοσαν πάντες ὁμοῦ νὰ ἔλθωσι νὰ πολεμήσωσιν ἐναντίον
 11 τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ νὰ κάμωσιν εἰς αὐτὴν βλάβην. Καὶ ἡμεῖς προσηυχήθημεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
 12 ἐστήσαμεν φυλακὰς ἐναντίον αὐτῶν ἡμέραν καὶ νύκτα, φοβούμενοι ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Ἡ
 13 δύναμις τῶν ἐργατῶν ἡτόνησε, καὶ τὸ χῶμα εἶναι πολὺ, καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ οἰκοδομῶμεν τὸ τεῖχος.
 14 Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν εἶπον, Δὲν θέλουσι μάθει οὐδὲ θέλουσιν ἰδεῖ, ἕωσοῦ ἔλθωμεν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν καὶ
 15 φονεύσωμεν αὐτοὺς, καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον. Καὶ ἐλθόντες οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ κατοικοῦντες πλησίον αὐτῶν,
 16 εἶπον πρὸς ἡμᾶς δεκάκις, Προσέχετε ἀπὸ πάντων τῶν τόπων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιστρέφετε πρὸς ἡμᾶς. Ὅθεν
 17 ἔστησα εἰς τοὺς χαμηλοτέρους τόπους ὀπισθεν τοῦ τείχους καὶ εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους τόπους, ἔστησα τὸν
 18 λαὸν κατὰ συγγενείας, μὲ τὰς ῥομφαίας αὐτῶν, μὲ τὰς λόγχας αὐτῶν καὶ μὲ τὰ τόξα αὐτῶν. Καὶ εἶδον
 19 καὶ ἐσηκώθησαν καὶ εἶπα πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ πρὸς τοὺς προεστῶτας καὶ πρὸς τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ,
 20 Μὴ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν· ἐνθυμεῖσθε τὸν Κύριον, τὸν μέγαν καὶ φοβερόν, καὶ πολεμήσατε ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
 21 σας, τῶν υἱῶν σας καὶ τῶν θυγατέρων σας, τῶν γυναικῶν σας καὶ τῶν οἴκων σας. Καὶ ὅτε οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν
 22 ἤκουσαν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐγνώσθη εἰς ἡμᾶς, καὶ διεσκέδασεν ὁ Θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν, ἐπιστρέψαμεν πάντες
 23 ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἕκαστος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας τὸ ἥμισυ τῶν δούλων μου
 24 εἰργάζοντο τὸ ἔργον, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἐκράτουν τὰς λόγχας, τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ τόξα, τεθωρακισμένοι καὶ
 25 οἱ ἄρχοντες ἦσαν ὀπίσω παντὸς τοῦ οἴκου Ἰούδα. Οἱ οἰκοδομοῦντες τὸ τεῖχος καὶ οἱ ἀχθοφοροῦντες καὶ οἱ
 26 φορτίζοντες, ἕκαστος διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς αὐτοῦ ἐδούλευεν εἰς τὸ ἔργον καὶ διὰ τῆς ἄλλης ἐκράτει τὸ ὄπλον.
 27 Οἱ δὲ οἰκοδόμοι, ἕκαστος εἶχε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ περιεζωσμένην εἰς τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ φοκοδόμει ὁ δὲ
 28 σαλπίζων ἐν τῇ σάλπιγγι ἦτο πλησίον μου. Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ πρὸς τοὺς προεστῶτας καὶ
 29 πρὸς τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ, τὸ ἔργον εἶναι μέγα καὶ πλατὺ· ἡμεῖς δὲ εἴμεθα διακεχωρισμένοι ἐπὶ τὸ τεῖχος,
 30 ὁ εἷς μακρὰν τοῦ ἄλλου· εἰς ὅντινα λοιπὸν τόπον ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, ἐκεῖ δράμετε πρὸς
 31 ἡμᾶς· ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει πολεμήσῃ ὑπὲρ ἡμῶν. Οὕτως εἰργαζόμεθα τὸ ἔργον· καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἐκράτει
 32 τὰς λόγχας, ἀπ' ἀρχῆς τῆς αὐγῆς ἕως τῆς ἀνατολῆς τῶν ἡσπέρων. Καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἶπα πρὸς τὸν
 33 λαόν, Ἐκαστος μετὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ ἃς διανυκτερεύῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἃς ἦναι τὴν νύκτα
 34 φύλακεο εἰς ἡμᾶς, καὶ ἃς ἐργάζωνται τὴν ἡμέραν. Καὶ οὔτε ἐγώ, οὔτε οἱ ἀδελφοί μου, οὔτε οἱ δοῦλοί μου,
 35 οὔτε οἱ ἄνδρες τῆς προφυλάξεως οἱ ἀκολουθοῦντές με, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐξεδύετο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· μόνον διὰ
 36 νὰ λούηται ἐξεδύετο ἕκαστος.

5, 2 Ἦτο δὲ μεγάλη κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν γυναικῶν αὐτῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων. Διότι
 3 ἦσαν τινὲς λέγοντες, Ἡμεῖς, οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν, εἴμεθα πολλοί· ὅθεν ἃς λάβωμεν σῖτον, διὰ
 4 νὰ φάγωμεν καὶ νὰ ζήσωμεν. Καὶ ἦσαν τινὲς λέγοντες, Ἡμεῖς βάλλομεν ἐνέχυρον τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν, τοὺς
 5 ἀμπελῶνας ἡμῶν καὶ τὰς οἰκίας ἡμῶν, διὰ νὰ λάβωμεν σῖτον ἐξ αἰτίας τῆς πείνης. Ἦσαν ἔτι τινὲς λέγοντες,
 6 Ἡμεῖς ἐδανείσθημεν ἀργύρια διὰ τοὺς φόρους τοῦ βασιλέως ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμπελῶνας ἡμῶν·
 7 τῶρα δὲ ἡ σὰρξ ἡμῶν εἶναι ὡς ἡ σὰρξ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τὰ τέκνα ἡμῶν ὡς τὰ τέκνα αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ, ἡμεῖς
 8 καθυποβάλλομεν εἰς δουλείαν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν διὰ νὰ ἦναι δοῦλοι, καὶ τινες ἐκ τῶν
 9 θυγατέρων ἡμῶν ἐφέρθησαν ἤδη εἰς δουλείαν· καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, διότι ἄλλοι ἔχουσι
 10 τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ἡμῶν. Καὶ ἠγανάκτησα σφόδρα, ἀκούσας τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς
 11 λόγους τούτους. Καὶ ἐσκέφθην κατ' ἐμαυτόν, καὶ ἐπέπληξα τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς προεστῶτας καὶ εἶπα
 12 πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς φορολογεῖτε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ συνεκάλεσα κατ' αὐτῶν σὺναξιν μεγάλην.
 13 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ἡμεῖς κατὰ τὴν δύναμιν ἡμῶν ἐξηγοράσαμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Ἰουδαίους, τοὺς
 14 πωληθέντας εἰς τὰ ἔθνη· καὶ σεῖς αὐτοὶ θέλετε πωλήσῃ τοὺς ἀδελφοὺς σας ἢ θέλουσι πωληθῇ εἰς ἡμᾶς
 15 Ἐκεῖνοι δὲ ἐσιώπων καὶ δὲν εὗρηκαν ἀπόκρισιν. Καὶ εἶπα, Δὲν εἶναι καλὸν τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σεῖς κάμνετε·
 16 δὲν πρέπει νὰ περιπατῆτε ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ ὀνειδίζωσιν ἡμᾶς τὰ ἔθνη, οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν
 17 καὶ ἐγώ ἔτι καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου ἐδανείσαμεν εἰς αὐτοὺς χρήματα καὶ σῖτον· ἃς ἀφήσωμεν,
 18 παρακαλῶ, τὴν ἀπαίτησιν ταύτην· ἐπιστρέψατε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς, ταύτην τὴν ἡμέραν, τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν,
 19 τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν, τοὺς ἐλαιῶνας αὐτῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ
 20 σίτου, τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖτε παρ' αὐτῶν. Τότε εἶπον, Θέλομεν ἀποδώσῃ ταῦτα καὶ
 21 δὲν θέλομεν ζητήσῃ οὐδὲν παρ' αὐτῶν· οὕτω θέλομεν κάμει, καθὼς σὺ λέγεις. Τότε ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ
 22 ὠρκίσα αὐτοὺς, ὅτι θέλουσι κάμει κατὰ τὸν λόγον τοῦτον. Ἐξετίναξα ἔτι τὸν κόλπον μου, λέγων, Οὕτω νὰ
 23 ἐκτινάξῃ ὁ Θεὸς πάντα ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ κόπου αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἐκτελέσῃ τὸν
 24 λόγον τοῦτον, καὶ οὕτω νὰ ἦναι ἐκτετιναγμένος καὶ κενός. Καὶ εἶπον πᾶσα ἡ σὺναξις, Ἀμήν, καὶ ἐδόξασαν
 25 τὸν Κύριον. Καὶ ἔκαμεν ὁ λαὸς κατὰ τὸν λόγον τοῦτον. Ἀφ' ἧς δὲ ἡμέρας προσετάχθη νὰ ἦμαι κυβερνήτης
 26 αὐτῶν ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους ἕως τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως,
 27 δώδεκα ἔτη, ἐγώ καὶ οἱ ἀδελφοί μου δὲν ἐφάγομεν τὸν ἄρτον τοῦ κυβερνήτου. Οἱ πρότεροι ὁμῶς κυβερνήται,

οἱ πρὸ ἐμοῦ, κατεβάρυνον τὸν λαόν, καὶ ἐλάβανον παρ' αὐτῶν ἄρτον καὶ οἶνον, ἐκτὸς τεσσαράκοντα οἰκλῶν ἀργυρίου· ἔτι καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῶν ἐξουσίαζον τὸν λαόν· ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἔκαμνον οὕτω, φοβούμενος τὸν Θεόν. Καὶ μάλιστα ἐνισχύθην εἰς τὸ ἔργον τούτου τοῦ τείχους, καὶ ἀγρόν δὲν ἡγοράσαμεν· καὶ πάντες οἱ δοῦλοί μου ἦσαν συνηγμένοι ἐκεῖ εἰς τὸ ἔργον. Ἦσαν ἔτι εἰς τὴν τράπεζάν μου ἑκατὸν πεντήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν προεστώτων, καὶ οἱ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ ἡμῶν. Τὸ δὲ καθ' ἡμέραν ἐτοιμαζόμενον δι' ἐμὲ ἦτο εἷς βοῦς καὶ ἕξ ἐκλεκτὰ πρόβατα· καὶ πτηνὰ ἡτοιμάζοντο δι' ἐμὲ, καὶ ἅπαξ εἰς δέκα ἡμέρας ἀφθονία ἀπὸ παντὸς εἴδους οἴνου· καὶ ὅμως δὲν ἐζήτησα τὸν ἄρτον τοῦ κυβερνήτου· διότι ἡ δουλεία ἦτο βαρεῖα ἐπὶ τοῦτον τὸν λαόν. Μνήσθητί μου, Θεέ μου, ἐπ' ἀγαθῷ, κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἔκαμον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου.

Καθὼς δὲ ἤκουσαν ὁ Σαναβαλλάτ καὶ ὁ Τωβίας καὶ ὁ Γησέμ ὁ Ἀραψ καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ἐγὼ ὠκοδόμησα τὸ τεῖχος καὶ δὲν ἔμεινε πλέον χάλασμα εἰς αὐτό, ἂν καὶ μέχρις ἐκείνου τοῦ καιροῦ θύρας δὲν ἔστησα ἐπὶ τῶν πυλῶν, ὁ Σαναβαλλάτ καὶ ὁ Γησέμ ἀπέστειλαν πρὸς ἐμὲ, λέγοντες, Ἔλθετε, καὶ ἄς συναθῶμεν ὁμοῦ εἰς τινα ἐκ τῶν κωμῶν ἐν τῇ πεδιάδι Ὠνῶ. Ἐβουλεύοντο δὲ νὰ κάμωσιν εἰς ἐμὲ κακόν. Καὶ ἀπέστειλα μηνυτὰς πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἔργον μέγα κάμνω καὶ δὲν δύναμαι νὰ καταβῶ· διὰ τί νὰ παύσῃ τὸ ἔργον, ὅταν ἐγὼ ἀφήσας αὐτὸ καταβῶ πρὸς ἐσᾶς. Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς ἐμὲ τετράκις κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον· καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Τότε ὁ Σαναβαλλάτ ἀπέστειλε πρὸς ἐμὲ τὸν δοῦλον αὐτοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, πέμπτην φοράν, μὲ ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ἐν ᾗ ἦτο γεγραμμένον, Ἠκούσθη μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ὁ Γασμοῦ λέγει, ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι βουλευέσθε νὰ ἐπαναστατήσητε· διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, διὰ νὰ γείνησ βασιλεὺς αὐτῶν, κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ἔτι διώρισας προφήτας, νὰ κηρύττωσι περὶ σοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέγοντες, Εἶναι βασιλεὺς ἐν Ἰούδα· καὶ τώρα θέλει ἀπαγγελθῇ πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ἔλθε λοιπὸν τώρα, καὶ ἄς συμβουλευθῶμεν ὁμοῦ. Τότε ἀπέστειλα πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν εἶναι τοιαῦτα πράγματα καθὼς σὺ λέγεις, ἀλλὰ σὺ πλάττεις αὐτὰ ἐκ τῆς καρδίας σου. Διότι πάντες οὗτοι ἐφοβέριζον ἡμᾶς, λέγοντες, Θέλουσιν ἐξασθενήσει αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου, καὶ δὲν θέλει ἐκτελεσθῇ. Τώρα λοιπὸν, Θεέ, κραταίωσον τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγὼ ὑπῆγα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σεμαῖα, υἱοῦ τοῦ Δαλαῖα, υἱοῦ τοῦ Μεεταβεήλ, ὅστις ἦτο κεκλεισμένος· καὶ εἶπεν, Ἄς συνέλθωμεν ὁμοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐντὸς τοῦ ναοῦ, καὶ ἄς κλείσωμεν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ· διότι αὐτοὶ ἔρχονται νὰ σὲ φονεύσωσι· ναί, τὴν νύκτα ἔρχονται νὰ σὲ φονεύσωσιν. Ἀλλ' ἐγὼ ἀπεκρίθην, Ἄνθρωπος ὁποῖος ἐγὼ ἤθελον φύγει καὶ τίς, ὁποῖος ἐγὼ, ἤθελεν εἰσελθεῖ εἰς τὸν ναὸν διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ δὲν θέλω εἰσελθεῖ. Καὶ ἰδοὺ, ἐγνώρισα ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀπέστειλεν αὐτὸν νὰ προφέρῃ τὴν προφητείαν ταύτην ἐναντίον μου· ἀλλ' ὅτι ὁ Τωβίας καὶ ὁ Σαναβαλλάτ ἐμίσθωσαν αὐτόν. Διὰ τοῦτο ἦτο μεμισθωμένος, διὰ νὰ φοβηθῶ καὶ νὰ κάμω οὕτω καὶ νὰ ἁμαρτήσω, καὶ νὰ ἔχωσιν ἀφορμὴν νὰ κακολογήσωσι, διὰ νὰ μὲ ὀνειδίσωσι. Μνήσθητι, Θεέ μου, τοῦ Τωβία καὶ τοῦ Σαναβαλλάτ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ταῦτα, καὶ ἔτι τῆς προφητίσης Νωαδίας καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν, οἵτινες μὲ ἐφοβέριζον. Οὕτω συνετελέσθη τὸ τεῖχος κατὰ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἑλούλ, ἐν πεντήκοντα δύο ἡμέραις. Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, τότε ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν σφόδρα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· διότι ἐγνώρισαν ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔγινε τὸ ἔργον τοῦτο. Προσέτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οἱ πρόκριτοι τοῦ Ἰούδα ἔπεμπον συνεχῶς τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν πρὸς τὸν Τωβίαν, καὶ αἱ τοῦ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτούς. Διότι ἦσαν ἐν τῷ Ἰούδα πολλοὶ ὠρκισμένοι εἰς αὐτόν, ἐπειδὴ ἦτο γαμβρὸς τοῦ Σεχανία, υἱοῦ τοῦ Ἀράχ· καὶ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἶχε λάβει τὴν θυγατέρα τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Βαραχίου. Μάλιστα διηγοῦντο ἐνώπιόν μου τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερον πρὸς αὐτόν τοὺς λόγους μου. Καὶ ὁ Τωβίας ἔστειλεν ἐπιστολὰς διὰ νὰ μὲ φοβερίξῃ.

Ἀφοῦ δὲ τὸ τεῖχος ἐκτίσθη, καὶ ἔστησα τὰς θύρας, καὶ διωρίσθησαν οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ οἱ Λευῖται, προσέταξα περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸν ἀδελφόν μου Ἀνανὶ καὶ τὸν Ἀνανίαν τὸν ἄρχοντα τοῦ φρουρίου· διότι ἦτο ὡς ἄνθρωπος πιστὸς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, ὑπὲρ πολλούς. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ἄς μὴ ἀνοίγωνται αἱ πύλαι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ θερμάνῃ ὁ ἥλιος· καὶ ἐκείνων ἔτι παρόντων, νὰ κλείωνται αἱ θύραι καὶ νὰ ἀσφαλίζωνται καὶ φυλακαὶ νὰ διορίζωνται ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ἡ πόλις ἦτο εὐρύχωρος καὶ μεγάλη, ὁ δὲ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οἰκίαι δὲν ἦσαν ὠκοδομημέναι. Καὶ ἔβαλεν ὁ Θεὸς μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ συνάξω τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς προεστώτας καὶ τὸν λαόν, διὰ νὰ ἀριθμηθῶσι κατὰ γενεαλογίαν. Καὶ εὗρηκα βιβλίον τῆς γενεαλογίας ἐκείνων, οἵτινες ἀνέβησαν κατ' ἀρχὰς καὶ εὗρηκα γεγραμμένον ἐν αὐτῷ. Οὗτοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπαρχίας, οἱ ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἐκ τῶν μετοικισθέντων, τοὺς ὁποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦ, Νεεμίας, Ἀζαρία, Ῥααμίας, Νααμανί, Μαροδοχαίου, Βιλσάν, Μισπερέθ, Βιγουαί, Νεούμ, Βαανά. Ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ· υἱοὶ Φαρώς, δισχίλιοι ἑκατὸν ἐβδομήκοντα δύο. Υἱοὶ Σεφατία, τριακόσιοι ἐβδομήκοντα δύο. Υἱοὶ Ἀράχ, ἑξακόσιοι πεντήκοντα δύο. Υἱοὶ Φαάθμωάβ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι δεκαοκτώ. Υἱοὶ Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες. Υἱοὶ Ζατθοῦ, ὀκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. Υἱοὶ Ζακχαί, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα. Υἱοὶ Βιννουῖ, ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτώ. Υἱοὶ Βηθαῖ, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ. Υἱοὶ Ἀζγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο. Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἑπτὰ. Υἱοὶ Βιγουαί, δισχίλιοι ἐξήκοντα ἑπτὰ. Υἱοὶ Ἀδίν, ἑξακόσιοι πεντήκοντα πέντε. Υἱοὶ Ἀτήρ ἐκ τοῦ Ἐζεκίου, ἐνενήκοντα ὀκτώ. Υἱοὶ Ἀσοῦμ, τριακόσιοι εἰκοσιοκτώ.

23, 24, 25, 26 Υἱοὶ Βησαί, τριακόσιοι εἰκοσιτέσσαρες. Υἱοὶ Ἀρίφ, ἑκατὸν δώδεκα. Υἱοὶ Γαβαὼν, ἐνενήκοντα πέντε. Ἄνδρες
 27, 28 Βηθλεὲμ καὶ Νετωφά, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτώ. Ἄνδρες Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. Ἄνδρες Βαῖθάσμαβέθ,
 29, 30 τεσσαράκοντα δύο. Ἄνδρες Κιριάθιαιρέιμ, Χεφεϊρά, καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς. Ἄνδρες
 31, 32 Ῥαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἴκοσι καὶ εἴς. Ἄνδρες Μιχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. Ἄνδρες Βαιθήλ, καὶ Γαί,
 33, 34 ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. Ἄνδρες τῆς ἄλλης Νεβώ, πενήκοντα δύο. Υἱοὶ τοῦ ἄλλου Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι
 35, 36, 37 πενήκοντα τέσσαρες. Υἱοὶ Χαρήμ, τριακόσιοι εἴκοσι. Υἱοὶ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. Υἱοὶ
 38, 39 Λῶδ, Ἀδίδ, καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἴκοσι καὶ εἴς. Υἱοὶ Σεναά, τρισχίλιοι ἐννεακόσιοι τριάκοντα. Οἱ ἱερεῖς·
 40, 41 υἱοὶ Ἰεδαῖα, ἐκ τοῦ οἴκου Ἰησοῦ, ἐννεακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς. Υἱοὶ Ἰμμήρ, χίλιοι πενήκοντα δύο. Υἱοὶ
 42, 43 Πασχῶρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ. Υἱοὶ Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτὰ. Οἱ Λευῖται· υἱοὶ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ
 44 Καδμιήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Ὡδανῖα, ἑβδομήκοντα τέσσαρες. Οἱ ψαλτῶδοι· υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ.
 45 Οἱ πυλωροὶ· υἱοὶ Σαλλοῦμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Ταλμών, υἱοὶ Ἀκκούβ, υἱοὶ Ἀπιτά, υἱοὶ Σωβαί, ἑκατὸν τριάκοντα
 46, 47, 48 ὀκτώ. Οἱ Νεθινεῖμ· υἱοὶ Σιχά, υἱοὶ Ασουφά, υἱοὶ Ταβθαώθ, υἱοὶ Κηρώς, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδών, υἱοὶ Λεβανά,
 49, 50, 51 υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Σαλμαί, υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γιδδὴλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ῥεαῖα, υἱοὶ Ῥεσίν, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ
 52, 53 Γαζάμ, υἱοὶ Οὐζά, υἱοὶ Φασεά, υἱοὶ Βησαί, υἱοὶ Μεουνεῖμ, υἱοὶ Ναφουσεσεῖμ, υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά,
 54, 55, 56 υἱοὶ Ἀρούρ, υἱοὶ Βασιλίθ, υἱοὶ Μεϊδά, υἱοὶ Ἀρσά, υἱοὶ Βαρκώς, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θαμά, υἱοὶ Νεσιά, υἱοὶ
 57, 58 Ἀτιφά. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος· υἱοὶ Σωταῖ, υἱοὶ Σωφερέθ, υἱοὶ Φερεϊδά, υἱοὶ Ἰααλά, υἱοὶ
 59, 60 Δαρκών, υἱοὶ Γιδδὴλ, υἱοὶ Σεφατία, υἱοὶ Ἀττίλ, υἱοὶ Φοχερέθ ἀπὸ Σεβαῖμ, υἱοὶ Ἀμών. Πάντες οἱ Νεθινεῖμ,
 61 καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος, ἦσαν τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀναβάντες ἀπὸ
 62 Θέλμελάχ, Θελάρησά, Χερούβ, Ἀδδών, καὶ Ἰμμήρ· δὲν ἠδύναντο ὁμῶς νὰ δείξωσι τὸν οἶκον τῆς πατριᾶς αὐτῶν
 63 καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, ἃν ἦσαν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ· Υἱοὶ Δαλαῖα, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα
 64 δύο. Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων· υἱοὶ Ἀβαῖα, υἱοὶ Ἀκκώς, υἱοὶ Βαρζελλαῖ, ὅστις ἔλαβε γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων
 65 Βαρζελλαῖ τοῦ Γαλααδίτου καὶ ὠνομάσθη κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῶν. Οὗτοι ἐζήτησαν τὴν καταγραφὴν αὐτῶν
 66, 67 μεταξὺ τῶν ἀπαριθμηθέντων κατὰ γενεαλογίαν, καὶ δὲν εὐρέθη· ὅθεν ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. Καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θιρσαθά, νὰ μὴ φάγωσιν ἀπὸ τῶν ἁγιοτάτων πραγμάτων, ἕως οὗ ἀναστηθῇ ἱερεὺς μετὰ
 Οὐρίμ καὶ Θουμμίμ. Πᾶσα ἡ σύναξις ὁμοῦ ἦσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι ἐξήκοντα, ἐκτὸς τῶν
 δούλων αὐτῶν καὶ τῶν θεραπεινίδων αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτὰ· καὶ πλὴν
 τούτων διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε ψαλτῶδοι καὶ ψάλτριοι. Οἱ ἵπποι αὐτῶν, ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἑξ· αἱ
 ἡμίονοι αὐτῶν, διακόσιαι τεσσαράκοντα πέντε· αἱ κάμηλοι, τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε· αἱ ὄνοι, ἑξακισχίλιοι
 ἑπτακόσιαι εἴκοσι. Καὶ τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν διὰ τὸ ἔργον. Ὁ Θιρσαθά ἔδωκεν εἰς τὸ
 θησαυροφυλάκιον χιλίας δραχμὰς χρυσοῦ, πενήκοντα φιάλας, πεντακοσίους τριάκοντα ἱερατικοὺς χιτῶνας.
 Καὶ τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ ἔργου εἴκοσι χιλιάδας δραχμὰς
 χρυσοῦ καὶ δύο χιλιάδας διακοσίας μνᾶς ἀργυρίου. Καὶ τὸ δοθὲν ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου λαοῦ ἦτο εἴκοσι χιλιάδες
 δραχμαὶ χρυσοῦ, καὶ δισχίλιοι μναὶ ἀργυρίου, καὶ ἐξήκοντα ἑπτὰ ἱερατικοὶ χιτῶνες. Οὕτως οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
 Λευῖται καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ψαλτῶδοι καὶ μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ Νεθινεῖμ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, κατῴκησαν
 ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Καὶ ὅτε ἔφθασεν ὁ ἑβδομος μῆν, οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ ἦσαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

8 Συνήχθη δὲ πᾶς ὁ λαός, ὡς εἶς ἄνθρωπος, εἰς τὴν πλατεῖαν τὴν ἔμπροσθεν τῆς πύλης τῶν ὑδάτων· καὶ εἶπον
 πρὸς Ἐσδραν τὸν γραμματέα, νὰ φέρῃ τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος προσέταξεν
 εἰς τὸν Ἰσραήλ. Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἔφερεν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἔμπροσθεν
 τῆς συνάξεως ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ πάντων τῶν δυναμένων νὰ ἐννοῶσιν ἀκούοντες. Καὶ ἀνέγνωσεν
 ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῇ ἔμπροσθεν τῆς πύλης τῶν ὑδάτων, ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον
 τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν δυναμένων νὰ ἐννοῶσι· καὶ τὰ ὅσα παντὸς τοῦ λαοῦ προσεῖχον εἰς τὸ
 βιβλίον τοῦ νόμου. Ἰστατο δὲ Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ θήματος ξυλίνου, τὸ ὁποῖον ἔκαμον ἐπίτηδες· καὶ
 πλησίον αὐτοῦ ἵστατο Ματθαῖος καὶ Σεμὰ καὶ Ἀναῖας καὶ Οὐρίας καὶ Χελκίας καὶ Μασσίας, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
 ἐξ ἀριστερῶν δὲ αὐτοῦ Φεδαῖας καὶ Μισαήλ καὶ Μαλχίας καὶ Ἀσοῦμ καὶ Ἀσβαδανὰ, Ζαχαρίας καὶ Μεσουλλάμ.
 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Ἐσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ· διότι ἦτο ὑπεράνω παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ὅτε
 ἤνοιξεν αὐτό, πᾶς ὁ λαὸς ἠγέρθη. Καὶ ἠυλόγησεν ὁ Ἐσδρας τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τὸν μέγαν. Καὶ πᾶς ὁ
 λαὸς ἀπεκρίθη, Ἀμήν, Ἀμήν, ὑψόνοντες τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ κύψαντες, προσεκύνησαν τὸν Κύριον μὲ τὰ
 πρόσωπα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἰησοῦς δὲ καὶ Βανὶ καὶ Σερεβίας, Ἰαμεῖν, Ἀκκούβ, Σαβθεθαῖ, Ὡδίας, Μασσίας, Κελιτά,
 Ἀζαρίας, Ἰωζαβάδ, Ἀνάν, Φελαῖας καὶ οἱ Λευῖται ἐξήγουν τὸν νόμον εἰς τὸν λαόν· καὶ ὁ λαὸς ἵστατο ἐν τῷ τόπῳ
 αὐτοῦ. Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ εὐκρινῶς, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐννοιαν καὶ ἐξήγησαν τὰ
 ἀναγινωσκόμενα. Καὶ ὁ Νεεμίας, οὗτος εἶναι ὁ Θιρσαθά, καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ Λευῖται
 οἱ ἐξηγοῦντες εἰς τὸν λαόν, εἶπον πρὸς πάντα τὸν λαόν, Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἁγία εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας·
 μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε. Διότι πᾶς ὁ λαὸς ἔκλαιεν, ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου. Καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτούς, Ὑπάγετε, φάγετε παχέα καὶ πίνετε γλυκάσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας πρὸς τοὺς μὴ ἔχοντας μηδὲν
 ἡτοιμασμένον· διότι ἡ ἡμέρα εἶναι ἁγία εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν· καὶ μὴ λυπεῖσθε· διότι ἡ χαρὰ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ
 ἰσχὺς σας. Καὶ κατεσίγασαν οἱ Λευῖται πάντα τὸν λαόν, λέγοντες, Ἦσυχάζετε· διότι ἡ ἡμέρα εἶναι ἁγία· καὶ μὴ
 λυπεῖσθε. Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός, διὰ νὰ φάγωσι καὶ νὰ πῶσι καὶ νὰ ἀποστείλωσι μερίδας καὶ νὰ κάμωσιν
 εὐφροσύνην μεγάλην, διότι ἐνόησαν τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐφάνέρωσαν εἰς αὐτούς. Καὶ τὴν δευτέραν
 ἡμέραν συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν παντὸς τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, πρὸς Ἐσδραν τὸν

γραμματέα, διὰ τὰ διδασκῶσι τοὺς λόγους τοῦ νόμου. Καὶ εὗρηκαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Μωϋσέως, νὰ κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἑβδόμου μηνός· καὶ νὰ δημοσιεύσωσι καὶ νὰ διακηρύξωσιν εἰς πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγοντες, Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ φέρετε κλάδους ἐλαίας καὶ κλάδους ἀγριελαίας καὶ κλάδους μυρσίνης καὶ κλάδους φοινίκων καὶ κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διὰ τὰ κάμναι σκηνάς, κατὰ τὸ γεγραμμένον. Καὶ ἐξελθὼν ὁ λαὸς ἔφερε, καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς σκηνάς, ἕκαστος ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς πύλης τῶν ὑδάτων καὶ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς πύλης τοῦ Ἐφραΐμ. Καὶ πᾶσα ἡ συνάξις τῶν ἐπιστρεψάντων ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἔκαμον σκηνάς, καὶ ἐκάθισαν ἐν ταῖς σκηναῖς· διότι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυῆ μέχρι ἐκείνης τῆς ἡμέρας, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν εἶχον κάμει οὕτω. Καὶ ἔγεινεν εὐφροσύνη μεγάλη σφόδρα. Καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔκαμον ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας· τὴν δὲ ὀγδόην ἡμέραν πάνδημον συνάξιν, κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Καὶ ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τούτου τοῦ μηνός συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μὲ νηστείαν καὶ μὲ σάκους καὶ μὲ χῶμα ἔφ' ἑαυτούς. Καὶ ἐχωρίσθη τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ξένων· καὶ σταθέντες ἐξωμολογήθησαν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ σταθέντες ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν, ἀνέγνωσαν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἐν τέταρτον τῆς ἡμέρας· καὶ ἐν τέταρτον, ἐξωμολογοῦντο καὶ προσεκύνουν Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Τότε ἐσηκώθη ἐπὶ τὸ βῆμα τῶν Λευϊτῶν Ἰησοῦς καὶ Βανὶ, Καδμὴλ, Σεβανίας, Βουννί, Σερεβίας, Βανὶ καὶ Χανανί, καὶ ἀνεβόησαν μετὰ φωνῆς μεγάλης πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦς καὶ Καδμὴλ, Βανὶ, Ἀσαβνίας, Σερεβίας, Ὠδίας, Σεβανίας καὶ Πεθαΐα, εἶπον, Σηκώθητε, εὐλογήσατε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἄς ᾄναι, Θεέ, εὐλογημένον τὸ ἐνδοξόν σου ὄνομα, τὸ ὑπέρτερον πάσης εὐλογίας καὶ αἰνέσεως. Σὺ αὐτὸς εἶσαι Κύριος μόνος· σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανόν, τοὺς οὐρανοὺς τῶν οὐρανῶν, καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῆς, τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς, καὶ σὺ ζωοποιεῖς πάντα ταῦτα· καὶ σὲ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν. Σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεός, ὅστις ἐξέλεξας τὸν Ἀβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἀπὸ τῆς Οὐρ τῶν Χαλδαίων, καὶ ἔδωκας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Ἀβραάμ· καὶ εὗρηκας τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ ἔκαμες πρὸς αὐτὸν διαθήκην, ὅτι θέλεις δώσει τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τῶν Χετταίων, τῶν Ἀμορραίων καὶ τῶν Φερεζαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων καὶ τῶν Γεργεσαίων, ὅτι θέλεις δώσει αὐτὴν εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ· καὶ ἐξετέλεσας τοὺς λόγους σου· διότι δίκαιος εἶσαι σὺ. Καὶ εἶδες τὴν θλίψιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἤκουσας τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ ἔδειξας σημεῖα καὶ τέρατα ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἐγνώρισας ὅτι ὑπερῆφανεύθησαν ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ὄνομα, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ διέσχισας τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ διέβησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τοὺς δὲ καταδιώκοντας αὐτοὺς ἔρριψας εἰς τὰ βάθη, ὡς λίθον εἰς ὕδατα ἰσχυρά· καὶ ὠδήγησας αὐτοὺς τὴν ἡμέραν διὰ στόλου νεφέλης, τὴν δὲ νύκτα διὰ στόλου πυρός, διὰ τὰ φωτίξαι εἰς αὐτοὺς τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἔμελλον νὰ διέλθωσι. Καὶ κατέβησιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, καὶ ἐλάλησας μετ' αὐτῶν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς εὐθείας κρίσεις καὶ ἀληθινούς νόμους, διατάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθὰς· καὶ τὸ ἅγιόν σου σάββατον ἔκαμες γνωστὸν εἰς αὐτούς, καὶ προσέταξας εἰς αὐτοὺς ἐντολὰς καὶ διατάγματα καὶ νόμους, διὰ χειρὸς Μωϋσέως τοῦ δούλου σου. Καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν πείναν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήγαγες εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν δίψαν αὐτῶν· καὶ εἶπας πρὸς αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσι διὰ τὰ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, περὶ ἧς ὕψωσας τὴν χειρὰ σου ὅτι θέλεις δώσει αὐτὴν εἰς αὐτούς. Ἐκεῖνοι δὲ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερῆφανεύθησαν καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὰς ἐντολὰς σου· καὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑπακούσωσι καὶ δὲν ἐνεθυμήθησαν τὰ θαυμάσιά σου τὰ ὁποῖα ἔκαμες εἰς αὐτούς· ἀλλ' ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτῶν διώρισαν ἀρχηγὸν διὰ τὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν δουλείαν αὐτῶν. Ἀλλὰ σὺ εἶσαι Θεὸς συγχωρητικός, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ δὲν ἐγκατέλιπες αὐτούς. Μάλιστα, ὅτε ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς χωνευτὸν μόσχον καὶ εἶπον, Οὗτος εἶναι ὁ Θεὸς σου ὅστις σὲ ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἔπραξαν μεγάλους παροργισμούς· σὺ ὅμως, ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις, δὲν ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὁ στόλος τῆς νεφέλης δὲν ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν τὴν ἡμέραν, διὰ τὰ ὁδηγῆσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, οὐδὲ ὁ στόλος τοῦ πυρός τὴν νύκτα, διὰ τὰ φωτίξαι εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἔμελλον νὰ διέλθωσι. Καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς τὸ ἀγαθὸν σου πνεῦμα, διὰ τὰ συνετίξαι αὐτούς· καὶ δὲν ἐστέρησας τὸ μάννα σου ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν δίψαν αὐτῶν. Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἔθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· δὲν ἔλειπεν εἰς αὐτοὺς οὐδὲν· τὰ ἱμάτια αὐτῶν δὲν ἐπαλαιώθησαν καὶ οἱ πόδες αὐτῶν δὲν ἐπρήσθησαν. Καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς βασιλείαν καὶ λαούς, καὶ διεμέρισας εἰς αὐτοὺς διὰ μερίδας· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν τοῦ Σηὼν καὶ τὴν γῆν τοῦ βασιλέως τῆς Ἑσπερίας καὶ τὴν γῆν τοῦ Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν. Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔφερες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶπας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ εἰσέλθωσι, διὰ τὰ κληρονομήσωσιν αὐτήν. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν· καὶ ὑπέταξας ἔμπροσθεν αὐτῶν τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, τοὺς Χαναναίους, καὶ παρέδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, διὰ τὰ κάμωσιν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν. Καὶ ἐκυρίευσαν πόλεις ἰσχυράς καὶ γῆν παχεῖαν, καὶ ἐκληρονόμησαν οἴκους πλήρεις πάντων τῶν ἀγαθῶν, φρέατα ὠρυγμένα, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας καὶ δένδρα κάρπιμα ἐν ἀφθονίᾳ· καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν

26 καὶ ἐπαχύνθησαν καὶ ἐνετρώθησαν, ἐν τῇ μεγάλῃ σου ἀγαθότητι. Καὶ ἠπείθησαν καὶ ἐπανεστάτησαν ἐναντίον σου, καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω τῶν νώτων αὐτῶν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἐφόνευσαν, οἵτινες διεμαρτύροντο ἐναντίον αὐτῶν διὰ τὸ ἐπιστρέψωσιν αὐτοὺς πρὸς σέ, καὶ ἔπραξαν μεγάλους παροργισμοὺς. Διὰ τοῦτο παρέδωκας αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν θλιβόντων αὐτούς, καὶ κατέθλιψαν αὐτούς· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως αὐτῶν ἀνεβόησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ εἰσήκουσας ἐξ οὐρανοῦ· καὶ κατὰ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἔδωκας σωτήρας εἰς αὐτούς, καὶ ἔσωσαν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν θλιβόντων αὐτούς. Ἄλλ' ἀφοῦ ἀνεπαύθησαν, ἐστράφησαν εἰς τὸ νὰ πράττωσι πονηρὰ ἐνώπιόν σου· ὅθεν ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐξουσίασαν αὐτούς· ὅτε ὁμῶς ἐπέστρεψαν καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σέ, σὺ εἰσήκουσας ἐξ οὐρανοῦ· καὶ πολλάκις ἠλευθέρωσας αὐτοὺς κατὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου. Καὶ διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον αὐτῶν, διὰ τὸ ἐπιστρέψωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου· πλὴν αὐτοὶ ὑπερηφανεύθησαν καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὰς ἐντολάς σου, ἀλλ' ἡμάρτησαν εἰς τὰς κρίσεις σου, τὰς ὁποίας ἐὰν τις ἐκτελεῖ, θέλει ζῆσει δι' αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθῆ καὶ ἐσκέληρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ δὲν ἤκουσαν. Καὶ ὁμῶς ἔτη πολλὰ παρέκτεινας ἐπ' αὐτούς, καὶ διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον αὐτῶν διὰ τοῦ πνεύματός σου διὰ τῶν προφητῶν σου· ἀλλὰ δὲν ἔδωκαν ἀκρόασιν· διὰ τοῦτο παρέδωκας αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν λαῶν τῶν τόπων. Πλὴν διὰ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμοὺς σου δὲν συνετέλεσας αὐτούς, οὐδὲ ἐγκατέλιπες αὐτούς· διότι Θεὸς οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων εἶσαι. Τώρα λοιπόν, Θεὲς ἡμῶν, ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς Θεός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ἃς μὴ λογισθῇ μικρὰ ἐνώπιόν σου πᾶσα ἡ θλίψις ἣτις εὗρηκεν ἡμᾶς, τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ πάντα τὸν λαὸν σου, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων τῆς Ἀσσυρίας μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Δίκαιος βεβαίως εἶσαι εἰς πάντα τὰ ἐπελθόντα ἐφ' ἡμᾶς· διότι σὺ μὲν ἀλήθειαν ἔκαμες, ἡμεῖς δὲ ἡσεβήσαμεν. Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, οἱ ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, δὲν ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου καὶ δὲν ἔδωκαν προσοχὴν εἰς τὰς ἐντολάς σου καὶ εἰς τὰ μαρτύριά σου, μὲν τὰ ὁποῖα διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον αὐτῶν. Διότι αὐτοί, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ σου ἀγαθωσύνῃ τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς αὐτούς, καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ παχείᾳ, τὴν ὁποίαν ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν, δὲν σὲ ἐδούλευσαν οὐδὲ ἐστράφησαν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἔργων αὐτῶν. Ἰδοὺ, δοῦλοι εἴμεθα τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, διὰ τὸν τρώγων τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ, δοῦλοι εἴμεθα ἐπ' αὐτῆς· καὶ αὕτη δίδει πολλὴν ἀφθονίαν εἰς τοὺς βασιλεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπέβαλες ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ κατεξουσιάζουσιν ἐπὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν κτηνῶν ἡμῶν κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτῶν· καὶ εἴμεθα ἐν θλίψει μεγάλῃ. Ὅθεν διὰ πάντα ταῦτα ἡμεῖς κάμνομεν διαθήκην πιστὴν καὶ γράφομεν αὐτήν· καὶ ἐπισφραγίζουσιν αὐτήν οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, οἱ Λευῖται ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν.

10, 2 Οἱ δὲ ἐπισφραγίσαντες ἦσαν Νεεμία ὁ Θιρσαθὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαλίας, Σεραΐας, Ἀζαρίας, 3, 4, 5, 6 Ἱερემίας, Πασχώρ, Ἀμαρίας, Μαλχίας, Χαττούς, Σεβανίας, Μαλλούχ, Χαρήμ, Μερημῶθ, Ὁθαδίας, Δανιήλ, 7, 8, 9 Γιννεθὼν, Βαρούχ, Μεσουλλάμ, Ἀβιά, Μειαμείν, Μασζίας, Βιλγαΐ, Σεμαΐας· οὗτοι ἦσαν οἱ ἱερεῖς. Καὶ οἱ 10 Λευῖται Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζανία, Βιννουΐ ἐκ τῶν υἱῶν Ἡναδάδ, Καδμιήλ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σεβανίας, 11, 12, 13 Ὡδίας, Κελιτά, Φελαΐας, Ἀνάν, Μιχά, Ρεῶβ, Ἀσαβίας, Ζακχούρ, Σερεβίας, Σεβανίας, Ὡδίας, Βανί, Βενινού. 14, 15, 16 Οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ· Φαρῶς, Φαάθμωάβ, Ἐλάμ, Ζατθοῦ, Βανί, Βουννί, Ἀζγάδ, Βηθαΐ, Ἀδωνίας, Βιγουαί, 17, 18, 19, 20 Ἀδίν, Ἀτήρ, Ἐζεκίας, Ἀζούρ, Ὡδίας, Ἀσούμ, Βησαί, Ἀρίφ, Ἀναθῶθ, Νεβαΐ, Μαγφίας, Μεσουλλάμ, Ἐζεΐρ, 21, 22, 23, 24 Μεσηθαβέηλ, Σαδώκ, Ἰαδδουά, Φελατίας, Ἀνάν, Ἀναΐας, Ὡσηέ, Ἀνανίας, Ἀσσοῦβ, Ἀλλωής, Φιλεά, Σωθήκ, 25, 26, 27, 28 Ρεούμ, Ἀσαβνά, Μασσίας, καὶ Ἀχιά, Ἀνάν, Γανάν, Μαλλούχ, Χαρήμ, Βαανά. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροί, οἱ ψαλτῳδοί, οἱ Νεθινεῖμ, καὶ πάντες οἱ ἀποχωρισθέντες ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν τόπων πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, αἱ γυναῖκες αὐτῶν, οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, πᾶς ἐννοῶν καὶ 29 ἔχων σύνεσιν, ἠνώθησαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν προκρίτων αὐτῶν, καὶ εἰσῆλθον εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄρκον, νὰ περιπατῶσιν εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τὸν δοθέντα διὰ χειρὸς Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ φυλάττωσι καὶ νὰ ἐκτελῶσι πᾶσας τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ τὰ 30 διατάγματα αὐτοῦ· καὶ ὅτι δὲν θέλομεν δώσειν τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας 31 αὐτῶν δὲν θέλομεν λάβει εἰς τοὺς υἱοὺς ἡμῶν· καί, ἐὰν οἱ λαοὶ τῆς γῆς φέρωσιν ἀγοράσιμα ἢ ὅποιασδήποτε τροφὰς νὰ πωλήσωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου, ὅτι δὲν θέλομεν λάβει ταῦτα παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν 32 ἡμέρᾳ ἀγίᾳ· καὶ ὅτι θέλομεν ἀφήσει τὸ ἔβδομον ἔτος καὶ τὴν ἀπαίτησιν παντὸς χρέους. Διετάξαμεν ἔτι εἰς ἑαυτοὺς νὰ ἐπιφορτισθῶμεν νὰ δίδωμεν κατ' ἔτος ἓν τρίτον τοῦ σίκλου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ 33 ἡμῶν, διὰ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ διὰ τὴν παντοτεινὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν, καὶ διὰ τὴν παντοτεινὴν ὀλοκαύτως τῶν σαββάτων, τῶν νεομηνιῶν, διὰ τὰς ἐπισημοὺς ἑορτὰς καὶ διὰ τὰ ἅγια πράγματα καὶ διὰ τὰς 34 περὶ ἁμαρτίας προσφοράς, διὰ τὸν κάμνωμεν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ πᾶν τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ ἐρρίψαμεν κλήρους μεταξὺ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν καὶ τοῦ λαοῦ περὶ τῆς προσφορᾶς τῶν 35 ζύλων, διὰ τὸν φέρωσιν αὐτὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν ἡμῶν, ἐν ὀρισμένοις καιροῖς κατ' ἔτος, διὰ τὸ καίωσιν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ 36 νόμῳ· καὶ διὰ τὸν φέρωμεν τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ τὰ πρωτογεννήματα τῶν καρπῶν παντὸς δένδρου, κατ' ἔτος, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν ἡμῶν καὶ τῶν κτηνῶν ἡμῶν, κατὰ 37 τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ τῶν ποιμνίων ἡμῶν, νὰ φέρωμεν αὐτὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς λειτουργοῦντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ νὰ φέρωμεν τὰς ἀπαρχὰς τοῦ φυράματος ἡμῶν καὶ τὰς προσφορὰς ἡμῶν καὶ τοὺς καρποὺς παντὸς δένδρου, οἴνου καὶ

ἐλαίου, πρὸς τοὺς ἱερεῖς, εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὰ δέκατα τῆς γῆς ἡμῶν πρὸς τοὺς
 Λευῖταις, καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖται νὰ λαμβάνωσι τὰ δέκατα ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῆς γεωργίας ἡμῶν. Καὶ ὁ ἱερεὺς 38
 ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρὼν θέλει εἶσθαι μετὰ τῶν Λευϊτῶν, ὅταν οἱ Λευῖται λαμβάνωσι τὰ δέκατα· καὶ οἱ Λευῖται θέλουσιν
 ἀναφέρειν τὸ δέκατον τῶν δεκάτων εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ οἴκου τοῦ θησαυροῦ.
 Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Λευὶ θέλουσι φέρειν τὰς προσφορὰς τοῦ σίτου, τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς 39
 τὰ οἰκήματα, ὅπου εἶναι τὰ σκεύη τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ
 ψαλτωδοὶ· καὶ δὲν θέλομεν ἐγκαταλείπειν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Καὶ κατώκησαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἔρριψαν κλήρους, διὰ νὰ 11
 φέρωσιν ἓνα ἐκ τῶν δέκα νὰ κατοικήσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἁγίᾳ πόλει, τὰ δὲ ἑννέα μέρη ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι.
 Καὶ ἠυλόγησεν ὁ λαὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως ἑαυτοὺς νὰ κατοικήσωσιν 2
 ἐν Ἱερουσαλὴμ. Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἄρχοντες τῆς ἐπαρχίας οἱ κατοικήσαντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐν δὲ ταῖς πόλεσι 3
 τοῦ Ἰούδα κατώκησαν ἕκαστος ἐν τῇ ιδιοκτησίᾳ αὐτοῦ, ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ὁ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
 Λευῖται καὶ οἱ Νεθινεῖμ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος. Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατώκησάν τινες ἐκ 4
 τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ἀθαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ὁζία, υἱοῦ Ζαχαρία, υἱοῦ
 Ἀμαρία, υἱοῦ Σεφατία, υἱοῦ Μααλελεήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Φαρές· καὶ Μαασίας ὁ υἱὸς τοῦ Βαρούχ, υἱοῦ Χολόζε, 5
 υἱοῦ Ἀζαΐα, υἱοῦ Ἀδαΐα, υἱοῦ Ἰωϊαρίβ, υἱοῦ Ζαχαρία, υἱοῦ τοῦ Σηλωνί· πάντες οἱ υἱοὶ Φαρές οἱ κατοικήσαντες 6
 ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦσαν τετρακόσιοι ἐξήκοντα ὀκτὼ ἄνδρες δυνάμεως. Οἱ δὲ υἱοὶ Βενιαμὶν εἶναι οὗτοι· Σαλλοῦ 7
 ὁ υἱὸς τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ Ἰωάδ, υἱοῦ Φεδαΐα, υἱοῦ Κωλαΐα, υἱοῦ Μαασία, υἱοῦ Ἰθιήλ, υἱοῦ Ἰεσαΐα· καὶ 8
 μετ' αὐτῶν, Γαββαεὶ, Σαλλαΐ, ἑννεακόσιοι εἰκοσιοκτὼ· καὶ Ἰωήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ζιχρί ἦτο ἔφορος αὐτῶν· ὁ δὲ 9
 Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σενουά, δευτέρως ἐπὶ τὴν πόλιν· Ἐκ τῶν ἱερέων, Ἰεδαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωϊαρίβ, Ἰαχεὶν, 10
 Σεραΐας ὁ υἱὸς τοῦ Χελκία, υἱοῦ Μεσσουλλάμ, υἱοῦ Σαδὼκ, υἱοῦ Μεραΐῶθ, υἱοῦ Ἀχιτῶθ, ὁ ἄρχων τοῦ οἴκου 11
 τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου ἦσαν ὀκτακόσιοι εἰκοσιδύο· καὶ Ἀδαΐας 12
 ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροάμ, υἱοῦ Φελαλία, υἱοῦ Ἀμοὶ, υἱοῦ Ζαχαρία, υἱοῦ Πασχώρ, υἱοῦ Μαλχία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ 13
 αὐτοῦ, ἄρχοντες πατριῶν, διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο· καὶ Ἀμασσαΐ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαρεήλ, υἱοῦ Ἀζαΐ, υἱοῦ
 Μεσιλλεμῶθ, υἱοῦ Ἰμμήρ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἄνδρες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ· ἔφορος δὲ 14
 αὐτῶν ἦτο Ζαβδιήλ, υἱὸς τοῦ Γεδωλείμ. Καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, Σεμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσσοῦβ, υἱοῦ Ἀζρικάμ, υἱοῦ 15
 Ἀσαβία, υἱοῦ Βουννί· καὶ Σαββεθαΐ καὶ Ἰωζαβάδ, ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευϊτῶν, ἦσαν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἔργων 16
 τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Καὶ Μαθανίας ὁ υἱὸς τοῦ Μιχά, υἱοῦ Ζαβδί, υἱοῦ Ἀσάφ, ἦτο ὁ ἐξάρχων τῆς ὑμνωδίας 17
 ἐν τῇ προσευχῇ· καὶ Βακβουκίας ὁ δευτέρως μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀβδὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σαμμουά, υἱοῦ 18
 Ταλάλ, υἱοῦ Ἰεδουθούν. Πάντες οἱ Λευῖται ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἦσαν διακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες. Οἱ δὲ 19
 πυλωροὶ, Ἀκκούβ, Ταλμών, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ φυλάττοντες ἐν ταῖς πύλαις, ἦσαν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα 20
 δύο. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἦσαν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, ἕκαστος ἐν τῇ 21
 κληρονομίᾳ αὐτοῦ. Οἱ δὲ Νεθινεῖμ κατώκησαν ἐν Ὀφλή· καὶ ὁ Σιχὰ καὶ ὁ Γισπὰ ἦσαν ἐπὶ τῶν Νεθινεῖμ. Καὶ 22
 ὁ ἔφορος τῶν Λευϊτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦτο Ὁζὶ, ὁ υἱὸς τοῦ Βανί, υἱοῦ Ἀσαβία, υἱοῦ Μαθανία, υἱοῦ Μιχά. Ἐκ 23
 τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσάφ, οἱ ψαλτωδοὶ ἦσαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Διότι ἦτο προσταγὴ τοῦ βασιλέως 24
 περὶ αὐτῶν, καὶ διατεταγμένον μερίδιον διὰ τοὺς ψαλτωδοὺς κατὰ πᾶσαν ἡμέραν. Καὶ Πεθαΐα ὁ υἱὸς τοῦ 25
 Μεσηζαβεήλ, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ζερά υἱοῦ τοῦ Ἰούδα, ἦτο ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως ἐν πάσῃ ὑποθέσει περὶ τοῦ 26
 λαοῦ. Περὶ δὲ τῶν χωρίων, μετὰ τῶν ἀγρῶν αὐτῶν, τινὲς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα κατώκησαν ἐν Κιριάθάρβα καὶ ταῖς 27
 κώμασι αὐτῆς, καὶ ἐν Δαιθὼν καὶ ταῖς κώμασι αὐτῆς, καὶ ἐν Ἰεκαβοσέηλ καὶ τοῖς χωρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν Ἰησουά 28
 καὶ ἐν Μωλαδὰ καὶ ἐν Βαῖθφελέτ, καὶ ἐν Ἀσάρσουάλ καὶ ἐν Βήρσαβεὲ καὶ ταῖς κώμασι αὐτῆς, καὶ ἐν Σικλάγ 29
 καὶ ἐν Μεκονὰ καὶ ἐν ταῖς κώμασι αὐτῆς, καὶ ἐν Ἐνριμμών καὶ ἐν Σαρεὰ καὶ ἐν Ἰαρμουθ, Ζανώ, Ὁδολλάμ 30
 καὶ τοῖς χωρίοις αὐτῶν, Λαχεῖς καὶ τοῖς ἀγροῖς αὐτῆς, Ἀζηκὰ καὶ ταῖς κώμασι αὐτῆς. Καὶ κατώκησαν ἀπὸ 31
 Βήρσαβεὲ ἕως τῆς φάραγγος Ἐννόμ. Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν κατώκησαν ἀπὸ Γεδὰ ἐν Μιχμὰς καὶ Αἰῖα καὶ 32
 Βαιθήλ καὶ ταῖς κώμασι αὐτῆς, ἐν Ἀναθῶθ, Νῶβ, Ἀνανία, Ἀσώρ, Παρά, Γιθαΐμ, Ἀδίδ, Σεβωείμ, Νεβαλλάτ, 33
 Λῶδ, καὶ Ὠνώ, τῇ φάραγγι τῶν τεκτόνων. Καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν κατώκησαν διαιρέσεις ἐν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν. 35, 36

Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, οἱ ἀναβάντες μετὰ τοῦ Ζοροβάβελ υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, καὶ τοῦ 12
 Ἰησοῦ· Σεραΐας, Ἱερεμίας, Ἐσοδρας, Ἀμαρίας, Μαλλοῦχ, Χαττούς, Σεχανίας, Προύμ, Μερημῶθ, Ἰδδώ, 2, 3, 4
 Γιννεθῶ, Ἀβιά, Μιαμείν, Μααδίας, Βιλγά, Σεμαΐας καὶ Ἰωϊαρίβ, Ἰεδαΐας, Σαλλοῦ, Ἀμώκ, Χελχίας, Ἰεδαΐας, 5, 6, 7
 Οὗτοι ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰησοῦ. Οἱ δὲ Λευῖται, Ἰησοῦς, 8
 Βιννουΐ, Καδμιήλ, Σερεβίας, Ἰούδας καὶ Μαθανίας, ὁ ἐπὶ τῶν ὕμνων, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Ὁ δὲ 9
 Βακβουκίας καὶ ὁ Οὐννί, οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἦσαν ἀπέναντι αὐτῶν διὰ τὰς φυλακάς. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγέννησε 10
 τὸν Ἰωακείμ, Ἰωακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασειβ, Ἐλιασειβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωαδά, Ἰωαδά δὲ ἐγέννησε τὸν 11
 Ἰωνάθαν· Ἰωνάθαν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰαδδουά. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακείμ, ἱερεῖς, ἄρχοντες πατριῶν, 12
 ἦσαν τοῦ Σεραΐα, ὁ Μεραΐας· τοῦ Ἱερεμίας, ὁ Ἀνανίας· τοῦ Ἐσοδρα, ὁ Μεσουλλάμ· τοῦ Ἀμαρία, ὁ Ἰωάναν· 13
 τοῦ Μελιχοῦ, ὁ Ἰωνάθαν· τοῦ Σεβανία, ὁ Ἰωσήφ· τοῦ Χαρήμ, ὁ Ἀδνά· τοῦ Μεραΐῶθ, ὁ Ἐλκαΐ· τοῦ Ἰδδώ, ὁ 14, 15, 16
 Ζαχαρίας· τοῦ Γιννεθῶν, ὁ Μεσουλλάμ· τοῦ Ἀβιά, ὁ Ζιχρί· τοῦ Μινιαμείν, καὶ τοῦ Μωαδία, ὁ Φιλαΐ· τοῦ 17, 18
 Βιλγά, ὁ Σαμμουά· τοῦ Σεμαΐα, ὁ Ἰωνάθαν· καὶ τοῦ Ἰωϊαρίβ, ὁ Μαθθεναΐ· τοῦ Ἰεδαΐα, ὁ Ὁζὶ· τοῦ Σαλλαΐ, ὁ 19, 20
 Καλλαΐ· τοῦ Ἀμώκ, ὁ Ἐβερ· τοῦ Χελκία, ὁ Ἀσαβίας· τοῦ Ἰεδαΐα, ὁ Ναθαναήλ. Οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἡμέραις 21, 22
 τοῦ Ἐλιασειβ, Ἰωαδά καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰαδδουά, ἦσαν καταγεγραμμένοι ἄρχοντες πατριῶν· καὶ οἱ ἱερεῖς, ἐπὶ

23 τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Πέρσου. Οἱ υἱοὶ τοῦ Λευῖ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν, ἦσαν καταγεγραμμένοι ἐν
 24 τῷ βιβλίῳ τῶν Χρονικῶν, μάλιστα ἕως τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰωάναν υἱοῦ τοῦ Ἑλιασειβ. Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν
 25 Λευιτῶν, Ἀσαβίας, Σερεβίας, καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Καδμιήλ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἀπέναντι αὐτῶν, διὰ τὰ
 26 αἰνῶσι καὶ τὰ ὑμῶσι κατὰ τὴν προσταγὴν Δαβὶδ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, φυλακὴ ἀπέναντι φυλακῆς. Ὁ
 27 Ματθανίας καὶ Βακβουκίας, Ὁθαδία, Μεσουλλάμ, Ταλμών, Ἀκκούβ, ἦσαν πυλωροὶ φυλάττοντες τὴν φυλακὴν
 28 ἐν τοῖς ταμείοις τῶν πυλῶν. Οὗτοι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ Ἰωσεδέχ, καὶ ἐν
 29 ταῖς ἡμέραις Νεεμίας τοῦ κυβερνήτου καὶ τοῦ ἱερέως Ἐσδρα τοῦ γραμματέως. Καὶ ἐν τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ
 30 τεύχους τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐζήτησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ πάντων τῶν τόπων αὐτῶν διὰ τὰ φέρωσιν αὐτοὺς εἰς
 31 Ἱερουσαλὴμ, νὰ κάμωσι τὰ ἐγκαίνια μετ' εὐφροσύνης, ὑμνοῦντες καὶ ψάλλοντες ἐν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις καὶ
 32 ἐν κιθάραις. Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ψαλτῶδων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ
 33 ἀπὸ τῶν χωρίων Νετωφθί· καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου Γιλγὰλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν Γεβὰ καὶ Ἀζμαβέθ· διότι οἱ ψαλτῶδοι
 34 ὠκοδόμησαν χωρία εἰς ἑαυτοὺς κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ
 35 ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τὰς πύλας καὶ τὸ τεῖχος. Τότε ἀνέβιβασα τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα ἐπὶ τὸ τεῖχος
 36 καὶ ἔστησα δύο μεγάλους χοροὺς αἰνούντων· ὁ μὲν ἐπορεύετο ἐπὶ τὰ δεξιά, ἐπὶ τοῦ τεύχους πρὸς τὴν πύλην
 37 τῆς κοπρίας· καὶ κατόπιν αὐτῶν ἐπορεύοντο ὁ Ὡσαΐας καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰούδα, καὶ ὁ Ἀζαρίας,
 38 ὁ Ἐσδρας καὶ ὁ Μεσουλλάμ, ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Βενιαμὴν καὶ ὁ Σεμαΐας καὶ ὁ Ἱερემίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
 39 τῶν ἱερέων μετὰ σαλπγγῶν, ὁ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάνθαν, υἱοῦ τοῦ Σεμαΐα, υἱοῦ τοῦ Ματθανία, υἱοῦ τοῦ
 40 Μιχαΐα, υἱοῦ τοῦ Ζακχούρ, υἱοῦ τοῦ Ἀσάφ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σεμαΐας, καὶ Ἀζαρεὴλ, Μιλαλαΐ, Γιλαλαΐ,
 41 Μααΐ, Ναθαναήλ, καὶ Ἰούδας, Ἀνανί, μετὰ μουσικῶν ὀργάνων Δαβὶδ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἐσδρας
 42 ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πηγῆς καὶ ἀπέναντι αὐτῶν, ἀνέβησαν διὰ τῶν
 43 βαθμιδῶν τῆς πόλεως Δαβὶδ εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ τεύχους, ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἕως τῆς πύλης
 44 τῶν ὑδάτων πρὸς ἀνατολὰς. Ὁ δὲ ἄλλος χορὸς τῶν αἰνούντων ἐπορεύετο εἰς τὸ ἀπέναντι, καὶ ἐγὼ κατόπιν
 45 αὐτῶν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ τεύχους, ἐπάνωθεν τοῦ πύργου τῶν φούρνων καὶ ἕως τοῦ τεύχους τοῦ
 46 πλατέος. Καὶ ἐπάνωθεν τῆς πύλης Ἐφραΐμ καὶ ἐπάνωθεν τῆς παλαιᾶς πύλης, καὶ ἐπάνωθεν τῆς ἰχθυϊκῆς
 47 πύλης καὶ τοῦ πύργου Ἀνανεὴλ καὶ τοῦ πύργου τοῦ Μεὰ καὶ ἕως τῆς πύλης τῆς προβατικῆς· καὶ ἐστάθησαν ἐν
 48 τῇ πύλῃ τῆς φυλακῆς. Καὶ ἐστάθησαν οἱ δύο χοροὶ τῶν αἰνούντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγὼ καὶ τὸ ἥμισυ
 49 τῶν προεστώτων μετ' ἐμοῦ· καὶ οἱ ἱερεῖς, Ἑλιακείμ, Μασσίας, Μινιαμείν, Μιχαΐας, Ἐλιωνάϊ, Ζαχαρίας καὶ
 50 Ἀνανίας, μετὰ σαλπγγῶν· καὶ Μασσίας καὶ Σεμαΐας καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ὁζὶ καὶ Ἰωάναν καὶ Μαλχίας καὶ Ἐλὰμ
 51 καὶ Ἐσέρ. Καὶ οἱ ψαλτῶδοι ὑψώσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, μετὰ τοῦ Ἰεζραΐα τοῦ ἐπιστάτου. Καὶ προσέφεραν ἐν
 52 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θυσίαν μέγαν καὶ εὐφράνθησαν· διότι ὁ Θεὸς εὐφράνεν αὐτοὺς εὐφροσύνην μεγάλην. Καὶ
 53 αἱ γυναῖκες ἔτι καὶ τὰ παιδιά εὐφράνθησαν· καὶ ἡ εὐφροσύνη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἠκούσθη ἕως μακρόθεν. Καὶ
 54 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διωρίσθησαν ἄνδρες ἐπὶ τῶν οἰκημάτων διὰ τοὺς θησαυροὺς, διὰ τὰς προσφοράς, διὰ τὰς
 55 ἀπαρχὰς καὶ διὰ τὰ δέκατα, διὰ τὰ συνάγωσιν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν τῶν πόλεων τὰ νενομισμένα μερίδια
 56 διὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευῖτας· διότι ὁ Ἰούδας εὐφράνθη ἐξ αἰτίας τῶν ἱερέων καὶ ἐξ αἰτίας τῶν Λευιτῶν τῶν
 57 παρεστώτων. Καὶ οἱ ψαλτῶδοι καὶ οἱ πυλωροὶ ἐφύλαξαν τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ
 58 καθαρισμοῦ, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Διότι ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβὶδ
 59 καὶ τοῦ Ἀσάφ ἦσαν ἐξ ἀρχῆς πρωτοψάλται καὶ ᾠσματα αἰνέσεως καὶ ὕμνοι πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ
 60 ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νεεμίας ἔδιδον τὰ τεταγμένα μερίδια τῶν ψαλτῶδων καὶ
 61 τῶν πυλωρῶν, κατὰ πᾶσαν ἡμέραν· καὶ ἡγίαζον αὐτὰ εἰς τοὺς Λευῖτας, καὶ οἱ Λευῖται ἡγίαζον εἰς τοὺς υἱοὺς
 62 Ἀαρών.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως εἰς τὰ ῥητὰ τοῦ λαοῦ· καὶ εὐρέθη γεγραμμένον
 2 ἐν αὐτῷ, ὅτι οἱ Ἀμμωνῖται καὶ οἱ Μωαβῖται δὲν ἔπρεπε νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Θεοῦ ἕως αἰῶνος·
 3 διότι δὲν προϋπήντησαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ μετὰ ἄρτου καὶ μετὰ ὕδατος, ἀλλ' ἐμίσθωσαν τὸν Βαλαὰμ ἐναντίον
 4 αὐτῶν, διὰ τὰ καταρασθῆναι αὐτούς· πλην ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔτρεψε τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν. Καὶ ὡς ἤκουσαν
 5 τὸν νόμον, ἐχώρισαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ πάντα ἄλλογενῆ. Πρὸ τούτου δὲ Ἑλιασειβ ὁ ἱερεὺς, ὅστις εἶχε τὴν
 6 ἐπιστασίαν τῶν οἰκημάτων τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἶχε συγγενεῦσαι μετὰ τοῦ Τωβία· καὶ εἶχεν ἐτοιμάσει
 7 δι' αὐτὸν μέγα οἶκημα, ὅπου πρότερον ἔθετον τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφοράς, τὸ λιθάνιον καὶ τὰ σκεύη καὶ τὰ
 8 δέκατα τοῦ σίτου, τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, τὸ διατεταγμένον τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ψαλτῶδων καὶ τῶν πυλωρῶν
 9 καὶ τὰς προσφοράς τῶν ἱερέων. Πλην ἐν πᾶσι τούτοις ἐγὼ δὲν ἤμην ἐν Ἱερουσαλὴμ· διότι ἐν τῷ τριακοστῷ
 10 δευτέρῳ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς ἐζήτησα
 11 παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔμαθον τὸ κακόν, τὸ ὅποιον ὁ Ἑλιασειβ ἔκαμε χάριν τοῦ
 12 Τωβία, ἐτοιμάσας εἰς αὐτὸν οἶκημα ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Καὶ δυσηρεστήθην πολὺ· καὶ ἔρριψα
 13 ἔξω τοῦ οἰκήματος πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Τωβία. Καὶ προσέταξα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ οἰκήματα· καὶ
 14 ἐπανάφερα ἐκεῖ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφοράς καὶ τὸ λιθάνιον. Καὶ ἔμαθον ὅτι τὰ
 15 μερίδια τῶν Λευιτῶν δὲν ἐδόθησαν εἰς αὐτούς· διότι οἱ Λευῖται καὶ οἱ ψαλτῶδοι, οἱ ποιοῦντες τὸ ἔργον, ἐφυγον
 16 ἕκαστος εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέπληξα τοὺς προεστώτας καὶ εἴπα, Διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ
 17 Θεοῦ; Καὶ ἐσύναξα αὐτοὺς καὶ ἀποκατέστησα αὐτοὺς εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν. Τότε ἔφερε πᾶς ὁ Ἰούδας εἰς τὰς
 18 ἀποθήκας τὸ δέκατον τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου. Καὶ κατέστησα φύλακας ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν,
 19 Σελεμίαν τὸν ἱερέα καὶ Σαδώκ τὸν γραμματέα καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν τὸν Φεδαΐαν· καὶ πλησίον αὐτῶν, Ἀνὰν τὸν

υἱὸν τοῦ Ζακχοῦρ, υἱοῦ τοῦ Ματθανία· διότι ἐλογίζοντο πιστοί· τὸ ἔργον δὲ αὐτῶν ἦτο νὰ διανέμωσιν εἰς τοὺς
 ἀδελφοὺς αὐτῶν. Μνήσθητί μου, Θεέ μου, περὶ τούτου, καὶ μὴ ἐξαλείψῃς τὰ ἑλέη μου, τὰ ὁποῖα ἔκαμα 14
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου καὶ εἰς τὰς τελετὰς αὐτοῦ. Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις εἶδόν τινας ἐν Ἰούδα 15
 ληνοπατοῦντας ἐν σαββάτῳ καὶ εἰσφέροντας δράγματα καὶ ἐπιφορτίζοντας ἐπὶ ὄνους, καὶ οἶνον, σταφύλια καὶ
 σῦκα καὶ πᾶν εἶδος φορτίων, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· καὶ διεμαρτυρήθησαν
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἐπώλουν τρόφιμα. Καὶ οἱ Τύριοι, οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἔφερον ἰχθύας καὶ πᾶν εἶδος 16
 ὀνίων καὶ ἐπώλουν ἐν σαββάτῳ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἐπέπληξα τοὺς προκρίτους 17
 τοῦ Ἰούδα καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον σεῖς κάμνετε, βεβηλοῦντες
 τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· δὲν ἔκαμνον οὕτως οἱ πατέρες σας, καὶ ἔφερεν ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντα ταῦτα τὰ κακὰ 18
 ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην ἀλλὰ σεῖς ἐπαναφέρετε ὀργὴν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, βεβηλοῦντες τὸ σάββατον.
 Διὰ τοῦτο, ὅτε ἤρχιζε νὰ συσκοτάζῃ εἰς τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαββάτου, εἶπα, καὶ ἔκλεισαν τὰς 19
 πύλας, καὶ προσέταξα νὰ μὴ ἀνοιχθῶσιν ἕως μετὰ τὸ σάββατον· καὶ κατέστησα ἐπὶ τὰς πύλας τινὰς ἐκ τῶν
 ὑπηρετῶν μου, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃ φορτίον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Καὶ διενυκτέρευσαν οἱ ἔμποροι καὶ οἱ 20
 πωληταὶ παντὸς εἶδους ὀνίων ἕξω τῆς Ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δις. Τότε διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον αὐτῶν καὶ 21
 εἶπα πρὸς αὐτούς, Διὰ τί διανυκτερεύετε ἔμπροσθεν τοῦ τείχους ἐὰν δευτερώσητε, θέλω βάλεῖ χεῖρα ἐπάνω
 σας. Ἐκτοτε δὲν ἦλθον ἐν σαββάτῳ. Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς Λευῖτας νὰ καθαρίζωνται καὶ νὰ ἔρχωνται νὰ 22
 φυλάττωσι τὰς πύλας, διὰ νὰ ἀγιάζωσι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Μνήσθητί μου, Θεέ μου, καὶ περὶ τούτου,
 καὶ ἑλέησόν με κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἑλέους σου. Προσέτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς 23
 λαβόντας γυναῖκας Ἀζωτίας, Ἀμμωνίτιδας καὶ Μωαβίτιδας· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν λαλοῦντα ἡμῖς Ἀζωτισί, καὶ 24
 μὴ ἐξεύροντα νὰ λαλήσωσιν Ἰουδαῖστί ἀλλὰ κατὰ τὴν γλῶσσαν διαφόρων λαῶν. Καὶ ἐπέπληξα αὐτοὺς καὶ 25
 κατηράσθην αὐτούς, καὶ ἐρράβδισα τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτριχομάδησα αὐτούς, καὶ ὥρκισα αὐτοὺς εἰς τὸν Θεόν,
 λέγων, Δὲν θέλετε δώσῃ τὰς θυγατέρας σας εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ δὲν θέλετε λάβῃ ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτῶν
 εἰς τοὺς υἱοὺς σας ἢ εἰς ἑαυτούς· δὲν ἡμάρτησεν οὕτω Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καίτοι μετὰ πολλῶν 26
 ἔθνων δὲν ὑπῆρξε βασιλεὺς ὅμοιος αὐτοῦ, ὅστις ἦτο ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν αὐτὸν ὁ
 Θεὸς βασιλέα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὸν αἱ ξέναι γυναῖκες ἔκαμον νὰ ἁμαρτήσῃ· θέλομεν 27
 λοιπὸν συγκατανεύσει εἰς ἐσᾶς νὰ κάμνητε ἅπαν τοῦτο τὸ μέγα κακόν, νὰ γίνησθε παραβάται ἐναντίον εἰς τὸν
 Θεὸν ἡμῶν λαμβάνοντες ξένας γυναῖκας· Καὶ εἶς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωαδά, υἱοῦ τοῦ Ἐλιασίβ τοῦ ἱερέως τοῦ 28
 μεγάλου, ἦτο γαμβρὸς Σαναβαλλὰτ τοῦ Ὀρωνίτου· ὅθεν ἀπεδίωξα αὐτὸν ἀπ' ἔμπροσθέν μου. Μνήσθητι αὐτῶν, 29
 Θεέ μου, διότι ἐβεβήλωσαν τὴν ἱερατείαν καὶ τὴν διαθήκην τῆς ἱερατείας καὶ τῶν Λευϊτῶν. Καὶ ἐκαθάρισα 30
 αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν ξένων, καὶ διώρισα φυλακὰς ἐκ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευϊτῶν, ἕκαστον εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ·
 καὶ διὰ τὴν προσφορὰν τῶν ζύλων ἐν καιροῖς ὀρισμένοις, καὶ διὰ τὰς ἀπαρχάς. Μνήσθητί μου, Θεέ μου, ἐπ' 31
 ἀγαθῶ.

ΕΣΘΗΡ

1 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἀσσουήρου, οὗτος εἶναι ὁ Ἀσσουήρης, ὁ βασιλεύων ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἐπὶ ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχιών· ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ὅτε ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης ἐκάθησεν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντα τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἦτο ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ δύναμις τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιών, ὅτε ἐδείκνυε τὰ πλούτη τῆς ἐνδόξου βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ἐξόχου μεγαλειότητος αὐτοῦ, ἡμέρας πολλὰς, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἡμέρας. Καὶ ἀφοῦ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι αὗται, ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς συμπόσιον εἰς πάντα τὸν λαὸν τὸν εὐρεθέντα ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ, ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ, ἐπτά ἡμέρας, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ κήπου τοῦ βασιλικοῦ παλατίου· ὅπου ἦσαν παραπετάσματα λευκά, πράσινα καὶ κυανὰ, κρεμάμενα διὰ σχοινίων βυσσίνων καὶ πορφυρῶν διὰ κρίκων ἀργυρῶν εἰς στύλους ἐκ μαρμάρου· κλίνει χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἦσαν ἐπὶ λιθόστρωτον ἐκ πορφυρίτου καὶ κυανοῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος μαρμάρου. Ἐκέρνων δὲ εἰς σκεύη χρυσά, ἡλλάσσοντο δὲ τὰ σκεύη διαδοχικῶς, καὶ ἦτο οἶνος βασιλικὸς ἐν ἀφθονίᾳ, κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ βασιλέως. Ἡ δὲ πόσις ἦτο κεκανονισμένη· οὐδεὶς ἐβίαζε· διότι ὁ βασιλεὺς προσέταξεν οὕτως εἰς πάντα τοὺς οἰκονόμους τοῦ παλατίου αὐτοῦ, νὰ κάμνῃσι κατὰ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκάστου. Καὶ Ἀστὶν ἔτι ἡ βασίλισσα ἔκαμεν εἰς τὰς γυναῖκας συμπόσιον ἐν τῷ οἴκῳ τῷ βασιλικῷ τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου. Ἐν τῇ ἑβδόμῃ δὲ ἡμέρᾳ, ὅτε ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως ἦτο εὐθυμος ἐκ τοῦ οἴνου, προσέταξε τὸν Μεουμάν, τὸν Βηζαθά, τὸν Ἀρβωνά, τὸν Βηγθά καὶ Ἀβαγθά, τὸν Ζεθάρ καὶ τὸν Χαρκάς, τοὺς ἐπτά εὐνούχους τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, νὰ φέρωσι τὴν Ἀστὶν τὴν βασίλισσαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, μετὰ τοῦ βασιλικοῦ διαδήματος, διὰ νὰ δείξῃ τὸ κάλλος αὐτῆς εἰς τοὺς λαοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας· διότι ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν. Ἡ βασίλισσα ὅμως Ἀστὶν ἠρνήθη νὰ ἔλθῃ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, τὴν διὰ τῶν εὐνούχων. Ὅθεν ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἐξήφθη ἐν ἑαυτῷ. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς σοφοὺς, τοὺς γνωρίζοντας τοὺς καιροὺς· διότι τοιαύτη ἦτο ἡ συνήθεια τοῦ βασιλέως πρὸς πάντας τοὺς γνωρίζοντας τὸν νόμον καὶ τὴν κρίσιν· πλησίον δὲ αὐτοῦ ἦτο ὁ Καρσένα, ὁ Σεθάρ, ὁ Ἀδμαθά, ὁ Θαρσεῖς, ὁ Μερές, ὁ Μαρσενά καὶ ὁ Μεμουκάν, οἱ ἐπτά ἄρχοντες τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, οἵτινες ἔβλεπον τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ εἶχον τὴν προεδρίαν ἐν τῷ βασιλείῳ. Τί ἀρμόζει νὰ κάμωμεν πρὸς τὴν βασίλισσαν Ἀστὶν κατὰ τὸν νόμον, διότι δὲν ἐξετέλεσε τὴν διὰ τῶν εὐνούχων προσταγὴν τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Μεμουκάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, Ἡ βασίλισσα Ἀστὶν δὲν ἡμάρτησε μόνον εἰς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου· διότι ἡ πράξις τῆς βασιλίσσης θέλει διαδοθῇ εἰς πάσας τὰς γυναῖκας, ὥστε θέλουσι καταφρονεῖ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ὅταν διαφημισθῇ ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης προσέταξε τὴν βασίλισσαν Ἀστὶν νὰ φερθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ δὲν ἦλθε· καὶ τὴν σήμερον αἱ δέσποιναι τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, ὅσαι ἤκουσαν περὶ τῆς πράξεως τῆς βασιλίσσης, θέλουσι λαλήσει οὕτω πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως· ἐντεῦθεν μεγάλη περιφρόνησις καὶ ὀργή· ἐὰν λοιπὸν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἅς ἐξέλθῃ παρ' αὐτοῦ βασιλικὴ διαταγή, καὶ ἅς γραφῇ μεταξὺ τῶν νόμων τῶν Περσῶν καὶ τῶν Μήδων, διὰ νὰ ἦναι ἀμετάθετος, νὰ μὴ ἔλθῃ πλέον ἡ Ἀστὶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου· καὶ ἅς δώσῃ ὁ βασιλεὺς τὴν βασιλικὴν αὐτῆς ἀξίαν εἰς ἄλλην καλητέραν αὐτῆς· καὶ ὅταν τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, τὸ ὁποῖον θέλει κάμει, δημοσιευθῇ διὰ παντὸς τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, διότι εἶναι μέγα, πᾶσαι αἱ γυναῖκες θέλουσιν ἀποδίδει τιμὴν εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν, ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ. Καὶ ὁ λόγος ἤρρεσεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας· καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μεμουκάν· καὶ ἔστειλε γράμματα εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως, εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν κατὰ τὸ γράφειν αὐτῆς, καὶ πρὸς ἕκαστον λαὸν κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, νὰ ἦναι πᾶς ἀνὴρ κύριος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ νὰ λαλῇ κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

2 Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἀφοῦ κατεπραῦνθη ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, ἐνεθυμήθη τὴν Ἀστὶν, καὶ τί εἶχε κάμει αὐτὴ καὶ τί εἶχεν ἀποφασισθῇ ἐναντίον αὐτῆς. Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, οἱ ὑπηρετοῦντες αὐτόν, Ὁ Ζητηθῶσι διὰ τὸν βασιλέα νέαι παρθένοι, ὡραῖαι τὴν ὄψιν· καὶ ἅς διορίσῃ ὁ βασιλεὺς ἐφόρους ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, καὶ νὰ συνάξωσιν εἰς τὰ Σοῦσα τὴν βασιλεύουσαν πάσας τὰς νέας παρθένους τὰς ὡραίας τὴν ὄψιν εἰς τὸν γυναικῶνα, ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Ἡγαῖ εὐνούχου τοῦ βασιλέως, τοῦ φύλακος τῶν γυναικῶν· καὶ ἅς δοθῶσιν εἰς αὐτάς τὰ πρὸς καθαρισμὸν αὐτῶν· καὶ ἡ νέα, ἥτις ἀρέσῃ εἰς τὸν βασιλέα, ἅς ἦναι βασίλισσα ἀντὶ τῆς Ἀστὶν. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρρεσεν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἔκαμεν οὕτω. Ἦτο δὲ ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ ἄνθρωπός τις Ἰουδαῖος, ὀνομαζόμενος Μαρδοχαῖος, υἱὸς τοῦ Ἰαεῖρ, υἱοῦ τοῦ Σιμεῖ, υἱοῦ τοῦ Κεῖς, Βενιαμίνης· ὅστις εἶχε μετοικισθῇ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων, οἵτινες μετῴκισθησαν μετὰ τοῦ Ἰερχονία βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους μετῴκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ οὗτος ἀνέτρεφε τὴν Ἀδασά, ἥτις εἶναι ἡ Ἑσθήρ, τὴν θυγατέρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· διότι δὲν εἶχεν οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα· καὶ τὸ κοράσιον ἦτο εὐεῖδὸς καὶ ὡραῖον· τὸ ὁποῖον ὁ Μαρδοχαῖος, ὅτε ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ ἀπέθανον, ἀνέλαβε διὰ θυγατέρα αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἠκούσθη τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ ἡ διαταγὴ αὐτοῦ, καὶ ὅτε πολλὰ κοράσια συνήχθησαν εἰς τὰ Σοῦσα τὴν βασιλεύουσαν ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Ἡγαῖ, ἐφέρθη καὶ ἡ Ἑσθήρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Ἡγαῖ, τοῦ φύλακος τῶν γυναικῶν. Καὶ τὸ κοράσιον ἤρρεσεν εἰς αὐτόν καὶ εὗρηκε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὥστε ἔσπευσε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὰ πρὸς

καθαρισμόν αὐτῆς καὶ τὴν μερίδα αὐτῆς· ἔδωκε δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ἐπτά κοράσια τὰ διωρισμένα ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· καὶ μετέφερεν αὐτὴν καὶ τὰ κοράσια αὐτῆς εἰς τὸ καλῆτερον μέρος τοῦ γυναικῶνος. Ἡ Ἑσθήρ δὲν ἐφάνερωσε τὸν λαὸν αὐτῆς οὐδὲ τὴν συγγένειαν αὐτῆς· διότι ὁ Μαροδοχαῖος εἶχε προστάξει εἰς αὐτὴν νὰ μὴ φανερώσῃ. Καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαροδοχαῖος ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς τοῦ γυναικῶνος, διὰ νὰ μανθάνῃ πῶς εἶχεν ἡ Ἑσθήρ καὶ τί ἐγένεεν εἰς αὐτήν. Ὅτε δὲ ἔφθανεν ἡ σειρά ἐκάστου κορασίου διὰ νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην, ἀφοῦ ἤθελε σταθῇ δώδεκα μῆνας κατὰ τὸ ῥῆθος τῶν γυναικῶν, διότι οὕτω συνεπληροῦντο αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν, ἕξ μῆνας περιηλείφοντο μὲ ἔλαιον σμύρνινον, καὶ ἕξ μῆνας μὲ ἀρώματα καὶ μὲ ἄλλα καθαριστικά τῶν γυναικῶν· καὶ οὕτως εἰσῆρχετο τὸ κοράσιον πρὸς τὸν βασιλέα· πᾶν ὃ, τι ἔλεγεν, ἐδίδοτο εἰς αὐτήν, διὰ νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ γυναικῶνος εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως. Τὸ ἑσπέρας εἰσῆρχετο καὶ τὸ πρωῒ ἐπέστρεφεν εἰς τὸν δεύτερον γυναικῶνα, ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Σαασγάζ, εὐνοῦχου τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐφύλαττε τὰς παλλακίδας· δὲν εἰσῆρχετο πλέον εἰς τὸν βασιλέα, εἰμὴ ἐὰν ἤθελεν αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκαλεῖτο ὀνομασί. Ὅτε λοιπὸν ἔφθασεν ἡ σειρά διὰ νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα ἡ Ἑσθήρ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀβιχαὶλ, θείου τοῦ Μαροδοχαίου, τὴν ὁποίαν ἔλαβε διὰ θυγατέρα αὐτοῦ, δὲν ἐζήτησεν ἄλλο παρ' ὃ, τι διώρισεν ὁ Ἥγαϊ ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως, ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν. Καὶ ἡ Ἑσθήρ εὗρισκε χάριν ἐνώπιον πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν. Ἡ Ἑσθήρ λοιπὸν ἐφέρθη πρὸς τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην εἰς τὸν βασιλικὸν αὐτοῦ οἶκον, τὸν δέκατον μῆνα, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Τεβέθ, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ ἠγάπησεν ὁ βασιλεὺς τὴν Ἑσθήρ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ εὗρηκε χάριν καὶ ἔλεος ἐνώπιον αὐτοῦ ὑπὲρ πάσας τὰς παρθένους· καὶ ἐπέθηκε τὸ βασιλικὸν διάδημα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἔκαμεν αὐτὴν βασίλισσαν ἀντὶ τῆς Ἀστίν. Τότε ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς συμπόσιον μέγα εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, τὸ συμπόσιον τῆς Ἑσθῆρ· καὶ ἔκαμεν ἄφεις εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἔδωκε δῶρα κατὰ τὴν βασιλικὴν μεγαλοπρέπειαν. Καὶ ὅτε αἱ παρθέναι συνήχθησαν τὴν δευτέραν φορὰν, τότε ἐκάθησεν ὁ Μαροδοχαῖος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ. Ἡ Ἑσθήρ δὲν ἐφάνερωσε τὴν συγγένειαν αὐτῆς οὐτε τὸν λαὸν αὐτῆς, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὴν ὁ Μαροδοχαῖος· διότι ἡ Ἑσθήρ ἔκαμεν τὴν προσταγὴν τοῦ Μαροδοχαίου, καθὼς ὅτε ἀντετρέφετο πλησίον αὐτοῦ. Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐνῶ ὁ Μαροδοχαῖος ἐκάθητο ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ, δύο ἐκ τῶν εὐνοῦχων τοῦ βασιλέως, Βιχθὰν καὶ Θερές, ἐκ τῶν φυλαττόντων τὴν εἴσοδον, ὠργίσθησαν καὶ ἐζήτουν νὰ ἐπιβάλωσι χεῖρα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐγένεε γνωστὸν εἰς τὸν Μαροδοχαῖον, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτὸ πρὸς Ἑσθήρ τὴν βασίλισσαν· ἡ δὲ Ἑσθήρ εἶπεν αὐτὸ πρὸς τὸν βασιλέα ἐξ ὀνόματος τοῦ Μαροδοχαίου. Καὶ γενομένης ἐξετάσεως περὶ τοῦ πράγματος, εὐρέθη οὕτως· ὅθεν ἐκρεμάσθησαν ἀμφότεροι εἰς ζύλον· καὶ ἐγράφη ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης τὸν Ἀμάν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμμεδαθὰ τοῦ Ἀγαγίτου, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν καὶ ἔθεσε τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπεράνω πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν περὶ αὐτόν. Καὶ πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, οἱ ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ, ἐκλινον καὶ προσεκύνουν τὸν Ἀμάν· διότι οὕτω προσέταξεν ὁ βασιλεὺς περὶ αὐτοῦ. Ὁ Μαροδοχαῖος ὅμως δὲν ἔκλινε καὶ δὲν προσεκύνει αὐτόν. Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, οἱ ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ, πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον, Διὰ τί σὺ παραβαίνεις τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως; Αφοῦ δὲ καθ' ἡμέραν ἔλεγον πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος δὲν ὑπήκουεν εἰς αὐτούς, ἀπήγγειλεν τοῦτο πρὸς τὸν Ἀμάν, διὰ νὰ ἴδωσιν ἂν οἱ λόγοι τοῦ Μαροδοχαίου ἦσαν στερεοί· διότι εἶχε φανερώσει πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἦτο Ἰουδαῖος. Καὶ ὅτε ὁ Ἀμάν εἶδεν ὅτι ὁ Μαροδοχαῖος δὲν ἔκλινε καὶ δὲν προσεκύνει αὐτόν, ἐνεπλήσθη θυμοῦ ὁ Ἀμάν. Καὶ ἐστοχάσθη ταπεινὸν νὰ βάλῃ χεῖρα ἐπὶ μόνον τὸν Μαροδοχαῖον· διότι εἶχον φανερώσει πρὸς αὐτόν τὸν λαὸν τοῦ Μαροδοχαίου· ὅθεν ἐζήτηί ὁ Ἀμάν νὰ ἀφανίσῃ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν παντὶ τῷ βασιλείῳ τοῦ Ἀσσουήρου, τὸν λαὸν τοῦ Μαροδοχαίου. Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Νισάν, ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, ἔρριψαν φούρ, ἤγουν κλῆρον, ἐνώπιον τοῦ Ἀμάν, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, μέχρι τοῦ δωδεκάτου μηνός, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμάν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην, Ὑπάρχει τις λαὸς διεσπαρμένος καὶ διακεχωρισμένος μεταξὺ τῶν λαῶν κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου σου· καὶ οἱ νόμοι αὐτῶν διάφοροι τῶν νόμων πάντων τῶν λαῶν, καὶ δὲν φυλάττουσι τοὺς νόμους τοῦ βασιλέως· ὅθεν δὲν ἀρμόζει εἰς τὸν βασιλέα νὰ ὑποφέρῃ αὐτούς· ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς γραφῇ νὰ ἐξολοθρευθῶσι καὶ ἐγὼ θέλω μετρήσει δέκα χιλιάδας ταλάντων ἀργυρίου εἰς τὰς χεῖρας τῶν οἰκονόμων διὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐκβαλὼν ὁ βασιλεὺς τὸ δακτυλίδιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἀμάν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμμεδαθὰ τοῦ Ἀγαγίτου, τὸν ἐχθρόν τῶν Ἰουδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀμάν· τὸ ἀργύριον δίδεται εἰς σέ, καὶ ὁ λαός, διὰ νὰ κάμῃς εἰς αὐτόν ὅπως σοὶ ἀρέσκει. Καὶ προσεκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως τὴν δεκάτην τρίτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός, καὶ ἐγράφη κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Ἀμάν, πρὸς τοὺς σατράπας τοῦ βασιλέως καὶ πρὸς τοὺς διοικητὰς τοὺς κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἐκάστου λαοῦ πάσης ἐπαρχίας κατὰ τὸ γράφειν αὐτῶν, καὶ πρὸς ἕκαστον λαὸν κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν· ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου ἐγράφη καὶ ἐσφραγίσθη μὲ τὸ δακτυλίδιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐστάλησαν γράμματα διὰ ταχυδρόμων εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ ἀφανίσωσι, νὰ φονεύσωσι καὶ νὰ ἐξολοθρεύσωσι πάντας τοὺς Ἰουδαίους, νέους καὶ γέροντας, νῆπια καὶ γυναῖκας, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ δωδεκάτου μηνός, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ, καὶ νὰ διαρπάσωσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὸ πρὸς διάδοσιν τοῦ προσαγγατοῦ κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, ἐδημοσιεύθη πρὸς πάντας τοὺς λαούς, διὰ νὰ ἦναι ἔτοιμοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ταχυδρόμοι ἐξῆλθον, σπεύδοντες διὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ διαταγὴ ἐξεδόθη ἐν

Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ. Ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν ἐκάθησαν νὰ συμποσιάσωσιν· ἡ δὲ πόλις Σοῦσα ἦτο ἐν ἀμνηχανίᾳ.

4 Καὶ μαθὼν Μαροδοχαῖος ἅπαν τὸ γινόμενον, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύθη σάκκον ἐν σποδῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐβόα μετὰ βοῆς μεγάλης καὶ πικρᾶς· καὶ ἦλθεν ἕως ἐμπροσθεν τῆς βασιλικῆς πύλης· διότι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλικὴν πύλην ἐνδεδυμένος σάκκον. Καὶ κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, ὅπου ἔφθασεν ἡ προσταγὴ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ διάταγμα αὐτοῦ, ἦτο μέγα πένθος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, καὶ νηστεία καὶ θρήνος καὶ ὀλολυγμός· πολλοὶ ἐκοίτοντο μὲ σάκκον καὶ σποδόν. Εἰσῆλθον δὲ αἱ θεράπαιναι τῆς Ἑσθῆρ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτῆς, καὶ ἀπήγγειλαν τοῦτο πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐταράχθη σφόδρα ἡ βασίλισσα· καὶ ἔπεμψεν ἱμάτια διὰ νὰ ἐνδύσωσι τὸν Μαροδοχαῖον καὶ νὰ ἐκβάλωσι τὸν σάκκον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ δὲν ἐδέχθη. Τότε ἐκάλεσεν ἡ Ἑσθῆρ τὸν Ἀθάχ, ἐκ τῶν εὐνούχων τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον εἶχε διορίσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, καὶ προσέταξεν εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ Μαροδοχαίου, διὰ νὰ μάθῃ τί τοῦτο, καὶ διὰ τί τοῦτο. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀθάχ πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως, τὴν ἀπέναντι τῆς βασιλικῆς πύλης. Καὶ ἐφανέρωσε πρὸς αὐτὸν ὁ Μαροδοχαῖος ἅπαν τὸ γεγονὸς εἰς αὐτόν, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἀργυρίου τὸ ὁποῖον ὁ Ἀμάν ὑπεσχέθη νὰ μετρήσῃ εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τοῦ βασιλέως διὰ τοὺς Ἰουδαίους· διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτούς. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ἀντίγραφον τοῦ γράμματος τῆς διαταγῆς, τῆς ἐκδοθείσης ἐν Σούσοις διὰ νὰ ἀφανίσωσιν αὐτούς, διὰ νὰ δείξῃ αὐτὸ εἰς τὴν Ἑσθῆρ, καὶ νὰ ἀπαγγεῖλῃ πρὸς αὐτήν καὶ νὰ παραγγεῖλῃ εἰς αὐτήν νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα, νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν καὶ νὰ κάμῃ αἴτησιν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀθάχ καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὴν Ἑσθῆρ τοὺς λόγους τοῦ Μαροδοχαίου.

10, 11 Ἡ δὲ Ἑσθῆρ ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἀθάχ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν προσταγὴν πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον, Πάντες οἱ δούλοι τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ βασιλέως, ἐξεύρουσιν, ὅτι ὅστις, ἀνὴρ ἢ γυνή, εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν ἐνδοτέραν αὐλὴν ἄκλητος, εἷς νόμος αὐτοῦ εἶναι νὰ θανατόνται, ἐκτὸς ἐκείνου πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ἐκτείνει τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον διὰ νὰ ζήσῃ· ἀλλ' ἐγὼ δὲν προσεκλήθην νὰ εἰσέλθω πρὸς τὸν βασιλέα ἤδη τριάκοντα ἡμέρας. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον τοὺς λόγους τῆς Ἑσθῆρ.

13 Τότε ὁ Μαροδοχαῖος παρήγγειλε ν' ἀποκριθῶσι πρὸς τὴν Ἑσθῆρ, Μὴ στοχάζεσαι ἐν σεαυτῇ ὅτι σὺ ἐκ πάντων τῶν Ἰουδαίων θέλεις σωθῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως· διότι ἐὰν σιωπήσῃς διόλου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, θέλει ἐλθεῖ ἄλλοθεν ἀναψυχὴ καὶ σωτηρία εἰς τοὺς Ἰουδαίους, σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου θέλετε ἀπολεσθῇ· καὶ τίς ἐξεύρει ἐὰν σὺ ἦλθες εἰς τὴν βασιλείαν διὰ τοιοῦτον καιρὸν ὁποῖος οὗτος. Τότε προσέταξεν ἡ Ἑσθῆρ

16 νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον· Ὑπαγε, σύναξον πάντα τοὺς Ἰουδαίους τοὺς εὐρισκομένους ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ μὴ φάγητε καὶ μὴ πίνητε τρεῖς ἡμέρας, νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ἐγὼ καὶ αἱ θεράπαιναι μου θέλομεν νηστεύσαι ὁμοίως· καὶ οὕτω θέλω εἰσελθεῖ πρὸς τὸν βασιλέα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι κατὰ τὸν νόμον· καὶ ἂν ἀπολεσθῶ, ἂς ἀπολεσθῶ. Καὶ ἀπελθὼν ὁ Μαροδοχαῖος ἔκαμε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ἡ Ἑσθῆρ.

5 Τὴν τρίτην δὲ ἡμέραν ἐνδυθεῖσα ἡ Ἑσθῆρ τὴν βασιλικὴν στολὴν ἐστάθη ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ αὐλῇ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἀπέναντι τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ, ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ οἴκου. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὴν Ἑσθῆρ τὴν βασίλισσαν ἱσταμένην ἐν τῇ αὐλῇ, εὗρηκε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐξετείνειν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἑσθῆρ τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπλησίασεν ἡ Ἑσθῆρ καὶ ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ σκῆπτρου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς, Τί θέλεις, βασίλισσα Ἑσθῆρ καὶ τίς ἡ αἰτησίς σου καὶ ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας θέλει δοθῇ εἰς σέ. Καὶ ἀπεκρίθη ἡ Ἑσθῆρ, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασα δι' αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπιπεύσατε τὸν Ἀμάν, διὰ νὰ κάμῃ τὸν λόγον τῆς Ἑσθῆρ. Καὶ ἦλθον ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἡ Ἑσθῆρ.

6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἑσθῆρ ἐπὶ τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου, Τί τὸ ζήτημά σου καὶ θέλει δοθῇ εἰς σέ· καὶ τίς ἡ αἰτησίς σου καὶ ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας ἐὰν ζητήσῃς, θέλει γέινει. Τότε ἀποκριθεῖσα ἡ Ἑσθῆρ εἶπε, τὸ ζήτημά μου καὶ ἡ αἰτησίς μου εἶναι· Ἐὰν εὗρηκα χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ζήτημά μου καὶ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν μου, ἂς ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ὁποῖον θέλω ἐτοιμάσει δι' αὐτούς· καὶ αὔριον θέλω κάμει κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως. Τότε ἐξῆλθεν ὁ Ἀμάν τὴν ἡμέραν ἐκείνην περιχαρὴς καὶ εὐθυμος τὴν καρδίαν· ἀλλ' ὅτε ὁ Ἀμάν εἶδε τὸν Μαροδοχαῖον ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως, ὅτι δὲν ἐσηκώθη οὐδὲ ἐκινήθη δι' αὐτόν, ἐνεπλήσθη ὁ Ἀμάν θυμοῦ κατὰ τοῦ Μαροδοχαίου. Ἀλλ' ὁ Ἀμάν ἐκράτησεν ἑαυτόν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ Ζερεὺς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ διηγήθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἀμάν περὶ τῆς δόξης τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ τοῦ πληθους τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ πόσον ὁ βασιλεὺς ἐμεγάλυνεν αὐτόν, καὶ τίνι τρόπῳ ὕψωσεν αὐτόν ὑπεράνω τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν δούλων τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμάν, Μάλιστα ἡ βασίλισσα Ἑσθῆρ δὲν προσεκάλεσεν εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν, εἰμὶ ἐμέ, μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ αὔριον ἔτι εἶμαι προσκεκλημένος πρὸς αὐτήν μετὰ τοῦ βασιλέως· πλὴν πάντα ταῦτα δὲν μὲ ὠφελοῦσιν, ἐνόσφω βλέπω τὸν Μαροδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον καθήμενον ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ζερεὺς ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ φίλοι αὐτοῦ, Ὅσο κατασκευασθῇ ξύλον πεντήκοντα πηχῶν τὸ ὕψος, καὶ τὸ πρῶτ' εἰπέ πρὸς τὸν βασιλέα νὰ κρεμασθῇ ὁ Μαροδοχαῖος ἐπ' αὐτό· τότε ὕπαγε περιχαρὴς μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὸ συμπόσιον. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρρεσεν εἰς τὸν Ἀμάν, καὶ προσέταξε νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ ξύλον.

6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ὁ ὕπνος ἐφυγεν ἀπὸ τοῦ βασιλέως· καὶ προσέταξε νὰ φέρωσι τὸ βιβλίον τῶν ὑπομνη-

μάτων τῶν χρονικῶν· καὶ ἀνεγινώσκοντο ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ εὐρέθη γεγραμμένον ὅτι ὁ Μαροδοχαῖος ἀπήγγειλε περὶ τοῦ Βιχθάν καὶ Θερές, δύο ἐκ τῶν εὐνούχων τοῦ βασιλέως, θυρωρῶν, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ ἐπιβάλωσι χεῖρα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσουήρη. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ποία τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια ἐγενεῖν εἰς τὸν Μαροδοχαῖον διὰ τοῦτο. Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως οἱ ὑπηρετοῦντες αὐτόν, Δὲν ἐγενεῖν οὐδὲν εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τίς εἶναι ἐν τῇ αὐλῇ εἶχε δὲ ἐλθεῖ ὁ Ἀμάν εἰς τὴν ἐξωτερὰν αὐλὴν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν βασιλέα νὰ κρεμάσῃ τὸν Μαροδοχαῖον εἰς τὸ ξύλον τὸ ὁποῖον ἡτοίμασε δι' αὐτόν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, Ἰδοὺ, ὁ Ἀμάν ἵσταται ἐν τῇ αὐλῇ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἄσ εἰσέλθῃ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Ἀμάν, εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Τί πρέπει νὰ γείνη εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον εὐαρεστεῖται ὁ βασιλεὺς νὰ τιμῇ. Ὁ δὲ Ἀμάν ἐστοχάσθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, εἰς ποῖον ἄλλον ὁ βασιλεὺς ἤθελεν εὐαρεστηθῇ νὰ κάμῃ τιμὴν, παρὰ εἰς ἐμέ. Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἀμάν πρὸς τὸν βασιλέα, Περὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμῇ, ἄσ φέρωσι τὴν βασιλικὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ἐνδύεται, καὶ τὸν ἵππον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ἵππευει, καὶ νὰ τεθῇ τὸ βασιλικὸν διάδημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἡ στολὴ αὕτη καὶ ὁ ἵππος ἄσ δοθῶσιν εἰς τὴν χεῖρα τινὸς ἐκ τῶν μεγαλητέρων ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ στολίσῃ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμῇ· καὶ φέρων αὐτόν ἐφιππον διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἄσ κηρύττῃ ἐμπροσθεν αὐτοῦ, οὕτω θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμῇ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀμάν, Σπεῦσον, λάβε τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, ὥς εἴπας, καὶ κάμε οὕτως εἰς τὸν Μαροδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον τὸν καθήμενον ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ· ἄσ μὴ λείψῃ μηδὲν ἐκ πάντων ὅσα εἴπας. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀμάν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαροδοχαῖον καὶ ἔφερεν αὐτόν ἐφιππον διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, κηρύττων ἐμπροσθεν αὐτοῦ, οὕτω θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμῇ. Καὶ ἐπανῆλθεν ὁ Μαροδοχαῖος εἰς τὴν πύλιν τοῦ βασιλέως· ὁ δὲ Ἀμάν ἔσπευσε πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ περίλυπος καὶ ἔχων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκαλυμμένην. Καὶ διηγῆθη ὁ Ἀμάν πρὸς Ζερέσ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ πᾶν ὃ, τι συνέβη εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν οἱ σοφοὶ αὐτοῦ καὶ Ζερέσ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Ἐὰν ὁ Μαροδοχαῖος, ἐμπροσθεν τοῦ ὁποίου ἤρχισας νὰ ἐκπίπτῃς, ἦναι ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν Ἰουδαίων, δὲν θέλεις κατισχύσει ἐναντίον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις πέσει ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Ἐνῶ ἐλάλουν ἔτι μετ' αὐτοῦ, ἔφθασαν οἱ εὐνούχοι τοῦ βασιλέως καὶ ἔσπευσαν νὰ φέρωσι τὸν Ἀμάν εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασεν ἡ Ἑσθήρ.

Ἦλθον λοιπὸν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν νὰ συμποσιάσωσι μετὰ τῆς Ἑσθήρ τῆς βασιλίσσης. Καὶ εἶπε πάλιν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἑσθήρ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου, Τί τὸ ζήτημά σου, βασιλίσσα Ἑσθήρ καὶ θέλει δοθῇ εἰς σέ· καὶ τίς ἡ αἰτησίς σου καὶ ἔως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας ἐὰν ζητήσῃς, θέλει γείνη. Τότε ἀπεκρίθη ἡ Ἑσθήρ ἡ βασιλίσσα καὶ εἶπεν, Ἐὰν εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, βασιλεῦ, καὶ ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἡ ζωὴ μου ἄσ μοὶ δοθῇ εἰς τὸ ζήτημά μου καὶ ὁ λαὸς μου εἰς τὴν αἰτησίαν μου· διότι ἐπωλήθημεν, ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς μου, εἰς ἀπώλειαν, εἰς σφαγὴν καὶ εἰς ὄλεθρον· καὶ ἐὰν ἡθέλωμεν πωληθῇ ὡς δοῦλοι καὶ δοῦλαι ἤθελον σιωπήσει, ἂν καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ζημίαν τοῦ βασιλέως. Τότε ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης καὶ εἶπε πρὸς τὴν Ἑσθήρ τὴν βασιλίσσαν, Τίς εἶναι αὐτὸς καὶ ποῦ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐτόλμησε νὰ κάμῃ οὕτω. Καὶ εἶπεν ἡ Ἑσθήρ, Ὁ ἐναντίος καὶ ἐχθρὸς εἶναι οὗτος ὁ ἀχρεῖος Ἀμάν. Τότε ἐταράχθη ὁ Ἀμάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης. Καὶ σηκωθείς ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου ὠργισμένος ὑπῆγεν εἰς τὸν κήπον τοῦ παλατίου· ὁ δὲ Ἀμάν ἐστάθη, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ παρὰ τῆς Ἑσθήρ τῆς βασιλίσσης· διότι εἶδεν ὅτι κακὸν ἦτο ἀποφασισμένον ἐναντίον αὐτοῦ παρὰ τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ κήπου τοῦ παλατίου εἰς τὸν οἶκον τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου· ὁ δὲ Ἀμάν ἦτο πεπτωκὸς ἐπὶ τῆς κλίνης ἐφ' ἧς ἦτο ἡ Ἑσθήρ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Θέλει ἔτι καὶ τὴν βασιλίσσαν νὰ θιάσῃ ἐμπροσθέν μου ἐν τῷ οἴκῳ. Ὁ λόγος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ βασιλέως καὶ ἐσκέπασαν τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀμάν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρβονά, εἷς ἐκ τῶν εὐνούχων, ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Ἰδοὺ, καὶ τὸ ξύλον πεντήκοντα πηχῶν τὸ ὕψος, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀμάν ἔκαμε διὰ τὸν Μαροδοχαῖον, τὸν λαλήσαντα ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, ἵσταται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀμάν. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Κρεμάσατε αὐτόν ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκρέμασαν τὸν Ἀμάν ἐπὶ τοῦ ξύλου, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασε διὰ τὸν Μαροδοχαῖον. Καὶ κατέπαυσεν ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑσθήρ τὴν βασιλίσσαν τὸν οἶκον τοῦ Ἀμάν, τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἦλθεν ὁ Μαροδοχαῖος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· διότι ἡ Ἑσθήρ ἐφανερώσε τί ἦτο αὐτῆς. Καὶ ἐκβαλὼν ὁ βασιλεὺς τὸ δακτυλίδιον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφήρσεν ἀπὸ τοῦ Ἀμάν, ἔδωκεν αὐτό εἰς τὸν Μαροδοχαῖον. Καὶ κατέστησεν ἡ Ἑσθήρ τὸν Μαροδοχαῖον ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀμάν. Καὶ ἐλάλησε πάλιν ἡ Ἑσθήρ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἰκέτευσεν αὐτόν μετὰ δακρύων νὰ ἀκυρώσῃ τὴν κακίαν τοῦ Ἀμάν τοῦ Ἀγαγίτου, καὶ τὴν σκευωρίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἐσκευώρησε κατὰ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον πρὸς τὴν Ἑσθήρ. Τότε σηκωθείσα ἡ Ἑσθήρ ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐὰν εὗρηκα χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρᾶγμα φαίνεται ὀρθὸν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἀρέσκηται εἰς ἐμέ, ἄσ γραφῇ νὰ ἀνακαλεσθῶσι τὰ γράμματα τὰ σκευωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀμάν τοῦ υἱοῦ Ἀμμεδαθά τοῦ Ἀγαγίτου, τὰ ὁποῖα ἔγραψε διὰ νὰ ἀπολεσθῶσιν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως· διότι πῶς δύναμαι νὰ ὑποφέρω νὰ ἴδω τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον θέλει εὐρεῖ τὸν λαὸν μου ἢ πῶς δύναμαι νὰ ὑποφέρω νὰ ἴδω τὸν ἀφανισμόν τῆς συγγενείας μου. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης πρὸς Ἑσθήρ τὴν βασιλίσσαν καὶ πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον, Ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς τὴν Ἑσθήρ τὸν οἶκον τοῦ Ἀμάν καὶ αὐτόν ἐκρέμασαν ἐπὶ τοῦ ξύλου, διότι ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τῶν

8 Ἰουδαίων· σεῖς λοιπὸν γράψατε ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων, ὅπως φαίνεται εἰς ἐσᾶς καλόν, ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως, καὶ σφραγίσατε μὲ τὸ βασιλικὸν δακτυλίδιον· διότι τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὸ βασιλικὸν δακτυλίδιον, εἶναι ἀμετάτρεπτον. Καὶ προσεκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Σιβάν, τὴν εἰκοστὴν τρίτην αὐτοῦ· καὶ ἐγράφη κατὰ πάντα ὅσα ὁ Μαροδοχαῖος προσέταξε, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ πρὸς τοὺς σατράπας καὶ διοικητὰς καὶ ἄρχοντας τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ἀπὸ Ἰνδίας ἕως Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχιῶν, εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν κατὰ τὸ γράφειν αὐτῇς καὶ πρὸς πάντα λαὸν κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τὸ γράφειν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν. Καὶ ἔγραψεν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου καὶ ἐσφράγισεν αὐτὸ μὲ τὸ βασιλικὸν δακτυλίδιον καὶ ἐξαπέστειλε τὰ γράμματα διὰ ταχυδρόμων ἐφίππων, ἵππαζόντων ἐπὶ ταχυπόδων καὶ γενναίων ἡμιόνων· δι' ὧν ἐπέτρεπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατὰ πᾶσαν πόλιν, νὰ συναχθῶσι καὶ νὰ σταθῶσιν ὑπὲρ τῆς ζωῆς αὐτῶν, νὰ ἀπολέσωσι, νὰ φονεύσωσι καὶ νὰ ἀφανίσωσι πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπαρχίας τῶν καταθλιβόντων αὐτοὺς, παῖδιά καὶ γυναῖκας, καὶ τὰ λάφυρα αὐτῶν νὰ διαρπάσωσιν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὸ πρὸς διάδοσιν τοῦ προστάγματος κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, ἐδημοσιεύθη πρὸς πάντας τοὺς λαούς, διὰ νὰ ἦναι οἱ Ἰουδαῖοι ἐτοιμοὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ ἐκδικηθῶσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Καὶ ἐξῆλθον οἱ ταχυδρόμοι, ἱππάζοντες ἐπὶ ταχυπόδων ἡμιόνων, σπεύδοντες καὶ κατεπειγόμενοι ὑπὸ τῆς προσταγῆς τοῦ βασιλέως. Καὶ ἡ διαταγὴ ἐξεδόθη ἐν Σούσοις τῇ βασιλευσούσῃ. Ὁ δὲ Μαροδοχαῖος ἐξῆλθεν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἐν στολῇ βασιλικῇ κυανῇ καὶ λευκῇ καὶ φορῶν μέγαν στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐπένδυμα θύσσινον καὶ πορφυροῦν· καὶ ἡ πόλις Σοῦσα ἔχαιρε καὶ εὐφραίνετο. Εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἦτο φῶς καὶ ἀγαλλίασις καὶ χαρὰ καὶ δόξα. Καὶ ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐν πάσῃ πόλει, ὅπου ἦλθε τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα καὶ ἡ διαταγὴ, ἐγενεῖν εἰς τοὺς Ἰουδαίους χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, εὐωχία καὶ ἡμέρα ἀγαθῇ. Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς ἐγένιναν Ἰουδαῖοι διότι ὁ φόβος τῶν Ἰουδαίων ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς.

9 Ἐν δὲ τῷ δωδεκάτῳ μηνί, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ, τῇ δεκάτῃ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ, ὅτε τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ ἡ διαταγὴ αὐτοῦ ἦτο πλησίον νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν οἱ ἐχθροὶ τῶν Ἰουδαίων ἤλπιζον νὰ κατακρατήσωσιν αὐτῶν, ἂν καὶ ἐτράπη εἰς τὸ ἐναντίον, διότι οἱ Ἰουδαῖοι κατεκράτησαν τῶν μισούντων αὐτούς, συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, διὰ νὰ ἐπιβάλωσι χεῖρα ἐπὶ τοὺς ζητοῦντας τὸ κακὸν αὐτῶν· καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτούς, διότι ὁ φόβος αὐτῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ σατράπαι καὶ οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως ἐβοήθουν τοὺς Ἰουδαίους· διότι ὁ φόβος τοῦ Μαροδοχαίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς· ἐπειδὴ ὁ Μαροδοχαῖος ἦτο μέγας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ διεδόθη εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας· διότι ὁ ἄνθρωπος ὁ Μαροδοχαῖος προέβαινε μεγαλυνόμενος. Καὶ ἐπάταξαν οἱ Ἰουδαῖοι πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν μὲ πάταγμα ῥομφαίας καὶ σφαγὴν καὶ ὄλεθρον, καὶ ἔκαμον εἰς τοὺς μισούντας αὐτοὺς ὅπως ἤθελον. Καὶ ἐν Σούσοις τῇ βασιλευσούσῃ ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἀπώλεσαν πεντακοσίους ἄνδρας. Καὶ τὸν Φαρσανδαθὰ καὶ τὸν Δαλφῶν καὶ τὸν Ἀσπαθὰ καὶ τὸν Ποραθὰ καὶ τὸν Ἀδαλία καὶ τὸν Ἀριδαθὰ καὶ τὸν Φαρμαστά καὶ τὸν Ἀρισαΐ καὶ τὸν Ἀριδαΐ καὶ τὸν Βαῖεζαθὰ, τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμάν υἱοῦ τοῦ Ἀμμεδαθὰ, τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, ἐφόνευσαν· ἐπὶ λάφυρα ὅμως δὲν ἔβαλον τὴν χεῖρα αὐτῶν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἐν Σούσοις τῇ βασιλευσούσῃ ἐφέρθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθήρ τὴν βασίλισσαν, Ἐν Σούσοις τῇ βασιλευσούσῃ ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἀπώλεσαν πεντακοσίους ἄνδρας καὶ τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμάν· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως τί ἔκαμον τώρα τί τὸ ζήτημά σου καὶ θέλει δοθῇ εἰς σέ· καὶ τίς ἔτι ἡ αἰτησίς σου καὶ θέλει γείνῃ. Καὶ εἶπεν ἡ Ἑσθήρ, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς δοθῇ εἰς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, νὰ κάμωσι καὶ αὐρὶον κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμάν νὰ κρεμάσωσιν ἐπὶ ξύλων. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ γείνη οὕτω· καὶ ἐξεδόθη διαταγὴ ἐν Σούσοις· καὶ ἐκρέμασαν τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμάν. Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνός Ἀδάρ καὶ ἐφόνευσαν τριακοσίους ἄνδρας ἐν Σούσοις· ἐπὶ λάφυρα ὅμως δὲν ἔβαλον τὴν χεῖρα αὐτῶν. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἰουδαῖοι, οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως, συνήχθησαν καὶ ἐστάθησαν ὑπὲρ τῆς ζωῆς αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀνάπαυσιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐφόνευσαν ἐκ τῶν μισούντων αὐτοὺς ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας· ἐπὶ τὰ λάφυρα ὅμως δὲν ἔβαλον τὴν χεῖρα αὐτῶν· τὴν δεκάτην τρίτην ἡμέραν τοῦ μηνός Ἀδάρ· καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ ἀνεπαύθησαν καὶ ἔκαμον ταύτην ἡμέραν συμποσίου καὶ εὐφροσύνης. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις συνήχθησαν τὴν δεκάτην τρίτην αὐτοῦ καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην αὐτοῦ· τὴν δὲ δεκάτην πέμπτην τοῦ αὐτοῦ ἀνεπαύθησαν καὶ ἔκαμον ταύτην ἡμέραν συμποσίου καὶ εὐφροσύνης. Διὰ τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι οἱ χωρικοὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς ἀτειχίστοις πόλεσιν ἔκαμον τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνός Ἀδάρ ἡμέραν εὐφροσύνης καὶ συμποσίου καὶ ἡμέραν ἀγαθῆν, καὶ ἀπέστειλλον μερίδας πρὸς ἀλλήλους. Καὶ ἔγραψεν ὁ Μαροδοχαῖος τὰ πράγματα ταῦτα καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τῶν βασιλέως Ἀσσουήρου, τοὺς πλησίον καὶ τοὺς μακράν, προσδιορίζων εἰς αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνός Ἀδάρ καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, ὥς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεπαύθησαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ τὸν μῆνα καθ' ὃν ἡ λύπη αὐτῶν ἐτράπη εἰς αὐτοὺς εἰς χαρὰν καὶ τὸ πένθος εἰς ἡμέραν ἀγαθῆν· ὥστε νὰ κάμνωσιν αὐτὰς ἡμέρας συμποσίου

καὶ εὐφροσύνησ καὶ νὰ ἀποστέλλωσι μερίδας πρὸς ἀλλήλους καὶ δῶρα πρὸς τοὺς πτωχοὺς. Καὶ ἐδέχθησαν 23
οἱ Ἰουδαῖοι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤρχισαν νὰ κάμνωσι καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μαροδοχαῖος πρὸς αὐτοὺς· 24
διότι ὁ Ἀμάν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμεδαθά, ὁ Ἀγαγίτης, ὁ ἐχθρὸς πάντων τῶν Ἰουδαίων, ἐσκευώρησε κατὰ τῶν Ἰουδαίων 24
νὰ ἀπολέσῃ αὐτοὺς, καὶ ἔρριψε Φοῦρ, ἤγουν κληρὸν, διὰ νὰ ἀναλώσῃ αὐτοὺς καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτοὺς· Ὅτε 25
ὁμῶς ἦλθεν αὐτὴ ἡ Ἑσθήρ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, προσέταξε δι' ἐπιστολῶν νὰ τραπῇ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἡ κακὴ αὐτοῦ σκευωρία, τὴν ὁποίαν ἐσκευώρησε κατὰ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐκρέμασαν ἐπὶ τοῦ ξύλου αὐτὸν 26
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὠνόμασαν τὰς ἡμέρας ταύτας Φουρεῖμ ἐκ τοῦ ὀνόματος Φοῦρ. Ὅθεν διὰ 26
πάντας τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδον περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ 27
τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς αὐτοὺς, διέταξαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐδέχθησαν ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν 27
καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς προστιθεμένους εἰς αὐτοὺς, νὰ μὴ λείψωσι ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ φυλάττωσι τὰς δύο ταύτας 28
ἡμέρας, κατὰ τὸ γεγραμμένον περὶ αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῶν ἐκάστου ἔτους· καὶ αἱ ἡμέραι αὗται 28
νὰ μνημονεύονται καὶ νὰ φυλάττωνται ἐν πάσῃ γενεᾷ, ἐκάστη συγγενείᾳ, ἐκάστη ἐπαρχίᾳ, καὶ ἐκάστη πόλει 29
καὶ αἱ ἡμέραι αὗται Φουρεῖμ νὰ μὴ ἐκλείψωσιν ἐκ μέσου τῶν Ἰουδαίων, καὶ νὰ μὴ παύσῃ τὸ μνημόσυνον 30
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτῶν. Τότε ἡ Ἑσθήρ ἡ βασίλισσα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀβιχαὶλ, καὶ ὁ Μαροδοχαῖος ὁ 29
Ἰουδαῖος, ἔγραψαν ἐκ δευτέρου μεθ' ὅλου τοῦ κύρους, διὰ νὰ στερεώσωσι ταῦτα τὰ περὶ Φουρεῖμ γεγραμμένα. 30
Καὶ ἔπεμψεν ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς Ἰουδαίους, εἰς τὰς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου τοῦ 30
Ἀσσοῦήρου, μὲ λόγους εἰρήνης καὶ ἀληθείας, διὰ νὰ στερεώσῃ τὰς ἡμέρας ταύτας Φουρεῖμ ἐν τοῖς καιροῖς 31
αὐτῶν, καθὼς προσδιώρισαν εἰς αὐτοὺς ὁ Μαροδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος καὶ Ἑσθήρ ἡ βασίλισσα, καὶ καθὼς 31
διώρισαν, ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, τὴν ὑπόθεσιν τῶν νηστειῶν καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν. Καὶ διὰ 32
διαταγῆς τῆς Ἑσθῆρ ἐκυρώθη ἡ ὑπόθεσις αὕτη τῶν Φουρεῖμ, καὶ ἐγράφη ἐν βιβλίῳ. 32

Καὶ ἐπέβαλεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσοῦήρης φόρον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τὰς νήσους τῆς θαλάσσης. Πᾶσαι δὲ αἱ 10, 2
πράξεις τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ἡ περιγραφὴ μεγαλειότητος τοῦ Μαροδοχαίου, εἰς ἣν 3
ὁ βασιλεὺς προεβίβασεν αὐτόν, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τῆς Μηδίας καὶ 3
Περσίας· Διότι ὁ Μαροδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ἐστάθη δεύτερος μετὰ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦήρην καὶ μέγας μεταξὺ 3
τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ζητῶν τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ 3
λαλῶν εἰρήνην περὶ παντός τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

ΙΩΒ

- 1** Ἄνθρωπος τις ἦτο ἐν τῇ γῇ τῆς Αὐσιτίδος ὀνομαζόμενος Ἰώβ· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἄμεμπτος καὶ εὐθύς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ ἀπεχόμενος ἀπὸ κακοῦ. Καὶ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἑπτὰ υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέρες. Καὶ ἦσαν τὰ κτήνη αὐτοῦ ἑπτακισχίλια πρόβατα καὶ τρισχίλια κάμηλοι καὶ πεντακόσια ζεύγη βοῶν καὶ πεντακόσιαι ὄνοι καὶ πληθεὶς πολὺ ὑπηρετῶν· καὶ ἦτο ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ μεγαλύτερος πάντων τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ὑπῆγαινον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔκαμνον συμπόσια ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἕκαστος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καὶ ἔστελλον καὶ προσεκάλουν τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν διὰ νὰ τρώωσι καὶ νὰ πίνωσι μετ' αὐτῶν. Καὶ ὅτε ἐτελείονον αἱ ἡμέραι τοῦ συμποσίου, ἔστελλον ὁ Ἰώβ καὶ ἡγίαζεν αὐτούς, καὶ ἐξεγειρόμενος πρῶτ' προσέφερεν ὀλοκαυτώματα κατὰ τὸν ἀριθμὸν πάντων αὐτῶν· διότι ἔλεγεν ὁ Ἰώβ, Μήπως οἱ υἱοὶ μου ἡμάρτησαν καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Οὕτως ἔκαμνεν ὁ Ἰώβ, πάντοτε. Ἡμέραν δὲ τινα ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἦλθε καὶ ὁ Σατανᾶς. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Πόθεν ἔρχεσαι; Καὶ ὁ Σατανᾶς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας ἐν αὐτῇ πάρειμι. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἔβαλες τὸν νοῦν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν μου Ἰώβ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁμοίος αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἄνθρωπος ἄμεμπτος καὶ εὐθύς, φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ ἀπεχόμενος ἀπὸ κακοῦ. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σατανᾶς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Μήπως δωρεὰν φοβεῖται ὁ Ἰώβ τὸν Θεόν; δὲν περιέφραξας κυκλόθεν αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔχει τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ ἐπληθύνθησαν ἐπὶ τῆς γῆς; πλὴν τώρα ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου καὶ ἔγγισον πάντα ὅσα ἔχει, διὰ νὰ ἴδῃς ἂν δὲν σὲ βλασφημήσῃ κατὰ πρόσωπον. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἰδοὺ, εἰς τὴν χειρὰ σου πάντα ὅσα ἔχει· μόνον ἐπ' αὐτὸν μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χειρὰ σου. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Σατανᾶς ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου. Ἡμέραν δὲ τινα οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔτρωγον καὶ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρωτοτόκου. Καὶ ἦλθε μηνυτὴς πρὸς τὸν Ἰώβ καὶ εἶπεν, Οἱ βόες ἡροτρίαζον καὶ αἱ ὄνοι ἔβοσκον πλησίον αὐτῶν· καὶ ἐπέπεσαν οἱ Σαβαῖοι καὶ ἥρπασαν αὐτά· καὶ τοὺς δούλους ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω. Ἐνῶ οὗτος ἔτι ἐλάλει, ἦλθε καὶ ἄλλος καὶ εἶπε, Πῦρ Θεοῦ ἔπεσεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔκαυσε τὰ πρόβατα καὶ τοὺς δούλους καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω. Ἐνῶ οὗτος ἔτι ἐλάλει, ἦλθε καὶ ἄλλος καὶ εἶπεν, Οἱ Χαλδαῖοι ἔκαμνον τρεῖς λόχους καὶ ἐφώρμησαν εἰς τὰς καμήλους καὶ ἥρπασαν αὐτάς· καὶ τοὺς δούλους ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω. Ἐνῶ οὗτος ἔτι ἐλάλει, ἦλθε καὶ ἄλλος καὶ εἶπεν, Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἔτρωγον καὶ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρωτοτόκου· καὶ ἰδοὺ, ἦλθε μέγας ἄνεμος ἐκ τοῦ πέραν τῆς ἐρήμου καὶ προσέβαλε τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ οἴκου καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ παιδία, καὶ ἀπέθανον· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω. Τότε σηκωθείς ὁ Ἰώβ διέσχισε τὸ ἐπένδυμα αὐτοῦ καὶ ἐξύρισε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε, καὶ εἶπε, Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ γυμνὸς θέλω ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκε καὶ ὁ Κύριος ἀφῆρσεν· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ἐν πᾶσι τούτοις δὲν ἡμάρτησεν ὁ Ἰώβ καὶ δὲν ἔδωκεν ἀφροσύνην εἰς τὸν Θεόν.
- 2** Ἡμέραν δὲ τινα ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἦλθε καὶ ὁ Σατανᾶς, διὰ νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Πόθεν ἔρχεσαι; Καὶ ὁ Σατανᾶς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας ἐν αὐτῇ πάρειμι. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἔβαλες τὸν νοῦν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν μου Ἰώβ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁμοίος αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἄνθρωπος ἄμεμπτος καὶ εὐθύς, φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ ἀπεχόμενος ἀπὸ κακοῦ καὶ ἔτι κρατεῖ τὴν ἀκεραιότητα αὐτοῦ, ἂν καὶ μὲ παρώξυνας κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτὸν ἄνευ αἰτίας. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σατανᾶς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ἔχει ὁ ἄνθρωπος θέλει δώσει ὑπὲρ τῆς ζωῆς αὐτοῦ· πλὴν τώρα ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου καὶ ἔγγισον τὰ ὀστέα αὐτοῦ καὶ τὴν σάρκα αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδῃς ἂν δὲν σὲ βλασφημήσῃ κατὰ πρόσωπον. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἰδοὺ, αὐτὸς εἰς τὴν χειρὰ σου· μόνον τὴν ζωὴν αὐτοῦ φύλαξον. Τότε ἐξῆλθεν ὁ Σατανᾶς ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰώβ μέγαν κακὸν ἀπὸ τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕως τῆς κορυφῆς αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν ὄστρακον, διὰ νὰ ζῦγται μετ' αὐτό· καὶ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῆς σποδοῦ. Τότε εἶπε πρὸς αὐτὸν γυνὴ αὐτοῦ, Ἔτι κρατεῖς τὴν ἀκεραιότητά σου βλασφήμησον τὸν Θεόν καὶ ἀπόθανε. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐλάλησας ὥς λαλεῖ μία ἐκ τῶν ἀφρόνων γυναικῶν· τὰ ἀγαθὰ μόνον θέλομεν δεχθῇ ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ κακὰ δὲν θέλομεν δεχθῇ. Ἐν πᾶσι τούτοις δὲν ἡμάρτησεν ὁ Ἰώβ μετὰ τὰ χεῖλη αὐτοῦ. Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι τοῦ Ἰώβ πάντα ταῦτα τὰ κακὰ τὰ ἐπελθόντα ἐπ' αὐτόν, ἦλθον ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· Ἐλιφάς ὁ Θαιμανίτης καὶ Βιλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφάρ ὁ Νααμαθίτης· διότι εἶχον συμφωνήσει νὰ ἔλθωσιν ὁμοῦ, διὰ νὰ συλλυπηθῶσιν αὐτόν καὶ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν. Καὶ ὅτε ἐσῆκωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν μακρόθεν καὶ δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν, ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν· καὶ διέσχισαν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔρριψαν χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὸν οὐρανόν. Καὶ ἐκάθησαν μετ' αὐτοῦ κατὰ γῆς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς ἐλάλησε λόγον πρὸς αὐτόν, διότι ἔβλεπον ὅτι ὁ πόνος αὐτοῦ ἦτο μέγας σφόδρα.
- 3, 2** Μετὰ ταῦτα ἤνοιξεν ὁ Ἰώβ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ κατηράσθη τὴν ἡμέραν αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἰώβ καὶ εἶπεν· Εἴθε νὰ χαθῇ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐγεννήθην, καὶ ἡ νύξ καθ' ἣν εἶπον, Ἐγεννήθη ἄρσενικόν. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη νὰ ᾖ ἡναι σκότος· ὁ Θεὸς νὰ μὴ ἀναζητήσῃ αὐτὴν ἄνωθεν, καὶ νὰ μὴ φέγῃ ἐπ' αὐτὴν φῶς. Σκότος

καὶ σκιά θανάτου νὰ ἀμαυρώσωσιν αὐτήν· γνόφος νὰ ἐπικάθῃται ἐπ' αὐτήν. Νὰ ἐπέλθωσιν ἐπ' αὐτήν ὡς πικροτάτην ἡμέραν. Τὴν νύκτα ἐκείνην νὰ κατακρατήσῃ σκότος· νὰ μὴ συναφθῇ μὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους· νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν. Ἰδοὺ, ἔρημος νὰ ᾖ νύξ ἐκείνη· φωνὴ χαρμόσυνος νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτήν. Νὰ καταρασθῶσιν αὐτὴν οἱ καταρώμενοι τὰς ἡμέρας, οἱ ἔτοιμοι νὰ ἀνεγείρῃσι τὸ πένθος αὐτῶν. Νὰ σκοτισθῶσι τὰ ἄστρα τῆς ἑσπέρας αὐτῆς· νὰ προσμένῃ τὸ φῶς, καὶ νὰ μὴ ἔρχεται· καὶ νὰ μὴ ἴδῃ τὰ βλέφαρα τῆς αὐγῆς· διότι δὲν ἔκλεισε τὰς θύρας τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς μου, καὶ δὲν ἔκρυσεν τὴν θλίψιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Διὰ τί δὲν ἀπέθανον ἀπὸ μήτρας καὶ δὲν ἐξέπνευσα ἅμα ἐξῆλθον ἐκ τῆς κοιλίας· διὰ τί μὲ ὑπεδέχθησαν τὰ γόνατα ἢ διὰ τί οἱ μαστοὶ διὰ νὰ θηλάσω· διότι τώρα ἤθελον κοιμᾶσθαι καὶ ἡσυχάζει· ἤθελον ὑπνῶτει· τότε ἤθελον εἶσθαι εἰς ἀνάπαυσιν, μετὰ βασιλέων καὶ βουλευτῶν τῆς γῆς, οἰκοδομοῦντων εἰς ἑαυτοὺς ἐρημώσεις· ἢ μετὰ ἀρχόντων, οἵτινες ἔχουσι χρυσίον, οἵτινες ἐγέμισαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου· ἢ ὡς ἐξάμβλωμα κεκρυμμένον δὲν ἤθελον ὑπάρχει, ὡς βρέφῃ μὴ ἰδόντα φῶς. Ἐκεῖ οἱ ἀσεβεῖς παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ταραττώσι, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύονται οἱ κεκοπιασμένοι· ἐκεῖ ἀναπαύονται ὁμοῦ οἱ αἰχμάλωτοι· δὲν ἀκούουσι φωνὴν καταδυνάστου· ἐκεῖ εἶναι ὁ μικρὸς καὶ ὁ μέγας· καὶ ὁ δοῦλος, ἐλευθερὸς τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Διὰ τί ἐδόθη φῶς εἰς τὸν δυστυχῆ, καὶ ζωὴ εἰς τὸν πεπικραμένον τὴν εὐχήν, οἵτινες ποθοῦσι τὸν θάνατον καὶ δὲν ἐπιτυχάνουσιν, ἂν καὶ ἀνορύττωσιν αὐτὸν μᾶλλον παρὰ κεκρυμμένους θησαυρούς, οἵτινες ὑπερχαίρουσιν, ὑπερευφραίνονται, ὅταν εὕρῃσι τὸν τάφον· διὰ τί ἐδόθη φῶς εἰς ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ἡ ὁδὸς εἶναι κεκρυμμένη, καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς περιέκλεισε· διότι πρὸ τοῦ φαγητοῦ μου ἔρχεται ὁ στεναγμὸς μου, καὶ οἱ βρυγμοὶ μου ἐκχέονται ὡς ὕδατα. Ἐπειδὴ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐφοβούμην, συνέβη εἰς ἐμέ, καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐτρόμαζον, ἦλθεν ἐπ' ἐμέ. Δὲν εἶχον εἰρήνην οὐδὲ ἀνάπαυσιν οὐδὲ ἡσυχίαν· ὀργὴ ἐπῆλθεν ἐπ' ἐμέ.

Τότε Ἐλιφάσ ὁ Θαϊμανίτης ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Ἐάν ἐπιχειρισθῶμεν νὰ λαλήσωμεν πρὸς σέ, θέλεις δυσαρεστηθῇ ἀλλὰ τίς δύναται νὰ κρατηθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλήσῃ Ἰδοὺ, σὺ ἐνουθέτησας πολλούς· καὶ χεῖρας ἀδυνάτους ἐνίσχυσας. Οἱ λόγοι σου ὑπεστήριζαν τοὺς κλονιζομένους, καὶ γόνατα κάμπτοντα ἐνεδυνάμωσας. Τώρα δὲ ἦλθεν ἐπὶ σέ τοῦτο, καὶ βαρυθυμεῖς· σέ ἐγγίζει, καὶ ταραττέσαι. Ὁ φόβος σου δὲν εἶναι τὸ θάρρος σου, καὶ ἡ εὐθύτης τῶν ὁδῶν σου ἡ ἐλπὶς σου· Ἐνθυμήθητι, παρακαλῶ· τίς ἀθῶος ὢν ἀπωλέσθη καὶ ποῦ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ εὐθεῖς· Καθὼς ἐγὼ εἶδον, ὅσοι ἠροτρίασαν ἀνομίαν καὶ ἔσπειραν ἀσέβειαν, θερίζουσιν αὐτάς· ἐξωλοθρεύονται ὑπὸ τοῦ φυσήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πνοῆς τῶν μυκτῆρων αὐτοῦ ἀφανίζονται· ὁ βρυγμὸς τοῦ λέοντος καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἀγρίου λέοντος καὶ τὸ γαυρίαμα τῶν σκύμων, ἐσθέθησαν· ὁ λέων ἀπόλλυται δι' ἔλλειψιν θηράματος, καὶ οἱ σκύμοι τῆς λεαίνας διασκορπίζονται. Καὶ λόγος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ κρυφίως, καὶ τὸ ὅτιόν μου ἔλαβέ τι παρ' αὐτοῦ. Ἐν μέσῳ τῶν στοχασμῶν διὰ τὰ ὁράματα τῆς νυκτός, ὅτε βαθὺς ὕπνος πίπτει ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, Φρίκη συνέλαβέ με καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως τὰ ὁσῶ μου συνέσεισε. Καὶ πνεῦμα διῆλθεν ἀπ' ἔμπροσθέν μου, αἱ τρίχες τοῦ σώματός μου ἀνεσηκώθησαν· ἐστάθη, ἀλλ' ἐγὼ δὲν διέκρινα τὴν μορφήν αὐτοῦ· σχῆμα ἐφάνη ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου· ἤκουσα λεπτὸν φύσημα καὶ φωνὴν λέγουσαν, Ὁ ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι δικαιότερος τοῦ Θεοῦ· θέλει εἶσθαι ὁ ἄνθρωπος καθαρώτερος τοῦ Ποιητοῦ αὐτοῦ Ἰδοὺ, αὐτὸς δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ βλέπει ἐλάττωμα· πόσῳ μᾶλλον εἰς τοὺς κατοικοῦντας οἰκίαν πηλίνας, αἵτινες ἔχουσι τὸ θεμέλιον αὐτῶν ἐν τῷ χώματι καὶ ἀφανίζονται ἔμπροσθεν τοῦ σαρακίου· Ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας φθείρονται· χωρὶς νὰ νοήσῃ τις, ἀφανίζονται διὰ παντός. Τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν τὸ ἐν αὐτοῖς δὲν παρέρχεται· Ἀποθνήσκουσιν, ἀλλ' οὐχὶ ἐν σοφίᾳ.

Κάλεσον τώρα, ἐὰν τίς σοι ἀποκριθῇ καὶ πρὸς τίνα τῶν ἁγίων θέλεις ἀποβλέπει· διότι ἡ ὀργὴ φονεύει τὸν ἄφρονα, καὶ ἡ ἀγανάκτησις θανατώνει τὸν μωρόν. Ἐγὼ εἶδον τὸν ἄφρονα ῥιζούμενον· ἀλλ' εὐθύς προεῖπα κατηραμένην τὴν κατοικίαν αὐτοῦ. Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἶναι μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας, καὶ καταπίεζονται ἔμπροσθεν τῆς πύλης, καὶ οὐδεὶς ὁ ἐλευθερῶν· τῶν ὁποίων τὸν θερισμὸν κατατρώγει ὁ πεινῶν, καὶ ἀρπάζει αὐτὸν ἐκ τῶν ἀκανθῶν καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν καταπίνει ὁ διψῶν. διότι ἐκ τοῦ χώματος δὲν ἐξέρχεται ἡ θλίψις, οὐδὲ ἡ λύπη βλαστάνει ἐκ τῆς γῆς· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται διὰ τὴν λύπην, καὶ οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀετῶν διὰ νὰ πετῶσιν ὑψηλά. Ἀλλ' ἐγὼ τὸν Θεὸν θέλω ἐπικαλεσθῆ, καὶ ἐν τῷ Θεῷ θέλω ἐναποθέσει τὴν ὑπόθεσίν μου· ὅστις κάμνει μεγαλεῖα ἀνεξιχνίαστα, θαυμάσια ἀναρίθμητα· ὅστις δίδει βροχὴν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ πέμπει ὕδατα ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν ἀγρῶν· ὅστις ὑψώνει τοὺς ταπεινούς, καὶ ἀνεγείρει εἰς σωτηρίαν τοὺς τεθλιμμένους· ὅστις διασκεδάζει τὰς βουλὰς τῶν πανούργων, καὶ δὲν δύνανται αἱ χεῖρες αὐτῶν νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἐπιχείρησιν αὐτῶν· ὅστις συλλαμβάνει τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ ἡ βουλὴ τῶν δολίων ἀνατρέπεται· τὴν ἡμέραν ἀπαντῶσι σκότος, καὶ ἐν μεσημβρίᾳ ψηλαφῶσι καθὼς ἐν νυκτί. Τὸν πτωχὸν ὁμῶς λυτρώνει ἐκ τῆς ῥομφαίας, ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἰσχυροῦ. Καὶ ὁ πτωχὸς ἔχει ἐλπίδα, τῆς δὲ ἀνομίας τὸ στόμα ἐμφράττεται. Ἰδοὺ, μακάριος ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἐλέγχει ὁ Θεός· διὰ τοῦτο μὴ καταφρόνει τὴν παιδείαν τοῦ Παντοδυνάμου· διότι αὐτὸς πληγώνει καὶ ἐπιδένει· κτυπᾷ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰατρεύουσιν. Ἐν ἔξθι θλίψει θέλει σὲ ἐλευθερώσει· καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ δὲν θέλει σὲ ἐγγίσει κακόν. Ἐν τῇ πεινῇ θέλει σὲ λυτρώσει ἐκ θανάτου· καὶ ἐν πολέμῳ ἐκ χειρὸς ῥομφαίας. Ἀπὸ μάστιγος γλώσσης θέλει εἶσθαι πεφυλαγμένος· καὶ δὲν θέλει φοβηθῇ ἀπὸ τοῦ ἐπερχομένου ὀλέθρου. Τὸν ὀλεθρον καὶ τὴν πείναν θέλει καταγελαῖ· καὶ δὲν θέλει φοβηθῇ ἀπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. διότι θέλει ἔχει συμμαχίαν μετὰ τῶν λίθων τῆς πεδιάδος· καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ θέλουσιν εἰρηνεῦει μετὰ σοῦ. Καὶ θέλει γνωρίσει ὅτι εἰρήνην εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ σου, καὶ θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν κατοικίαν σου, καὶ δὲν θέλει σοὶ λείπει οὐδέν. Καὶ θέλει γνωρίσει ὅτι εἶναι πολὺ τὸ σπέρμα σου, καὶ οἱ ἔκγονοί σου ὡς ἡ βοτάνη τῆς γῆς. Θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸν τάφον ἐν βαθεῖ

- 27 γήρατι, καθώς συσσωρεύεται ἡ θημωνία τοῦ σίτου ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς. Ἰδοὺ, τοῦτο ἐξιχνίασαμεν, οὕτως ἔχει· ἄκουσον αὐτὸ καὶ γνῶρισον ἐν σεαυτῷ.
- 6, 2** Ὁ δὲ Ἰὼβ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Εἶθε νὰ ἐξυγίζετο τῶντι ἡ λύπη μου, καὶ ἡ συμφορὰ μου νὰ ἐτίθετο ὅλη ὁμοῦ ἐν τῇ πλάστιγγι. Ἐπειδὴ τῶρα ἤθελεν εἶσθαι βαρυτέρα ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· διὰ τοῦτο οἱ λόγοι μου καταπίνονται. Διότι τὰ βέλη τοῦ Παντοδυνάμου εἶναι ἐντὸς μου, τῶν ὁποίων τὸ φαρμάκιον ἐκτίνει τὸ πνεῦμά μου· οἱ τρόμοι τοῦ Θεοῦ παρατάσσονται ἐναντίον μου. Ὅγκᾳται ὁ ἄγριος ὄνος παρὰ τῇ χλότη ἢ μὴ κατὰ τὸ βοῦς παρὰ τῇ φάτνῃ αὐτοῦ· Τρώγεται τὸ ἄνοστον χωρὶς ἁλατος ἢ ὑπάρχει γεῦσις ἐν τῷ λευκώματι τοῦ ὠοῦ· Τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἡ ψυχὴ μου ἀπεστρέφετο νὰ ἐγγίση, ἐγένιναν ὡς τὸ ἀηδὲς φαγητὸν μου. Εἶθε νὰ ἀπελάβανον τὴν αἰτησίῳ μου, καὶ νὰ μοὶ ἔδιδεν ὁ Θεὸς τὴν ἐπιθυμίαν μου. Καὶ νὰ ἤθελεν εὐδοκῇσι ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἀφανίσῃ· νὰ ἀπολύσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ νὰ μὲ κόψῃ. Καὶ θέλει εἶσθαι ἔτι ἡ παρηγορία μου, ὅτι, καὶ ἂν καταναλωθῶ ἐν τῇ θλίψει καὶ αὐτὸς δὲν μὲ λυπηθῇ, ἐγὼ δὲν ἔκρυψα τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου. Ποία ἡ δύναμίς μου, ὥστε νὰ ἐγκαρτερῶ καὶ ποῖον τὸ τέλος μου, ὥστε νὰ ὑποφέρῃ ἡ ψυχὴ μου· Μήπως ἡ δύναμίς μου εἶναι δύναμις λίθων ἢ ἡ σὰρξ μου χαλκός· Μήπως δὲν ἐξέλιπεν ἐν ἐμοὶ ἡ βοήθειά μου καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ἡ σωτηρία· Εἰς τὸν τεθλιμμένον ἔλεος πρέπει παρὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς ἐγκατέλιπε τὸν φόβον τοῦ Παντοδυνάμου. Οἱ ἀδελφοὶ μου ἐφέρθησαν ἀπατηλῶς ὡς χεῖμαρρος, ὡς ῥεῦμα χειμάρρων παρῆλθον· οἵτινες θολόνονται ἐκ τοῦ πάγου, εἰς τοὺς ὁποίους διαλύεται ἡ χιών· ὅταν θερμανθῶσιν, ἐκλείπουσιν· ὅταν γείνῃ θερμότης, ἐξαλείφονται ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῶν. Τὰ ἴχνη τῆς πορείας αὐτῶν συστρέφονται· καταντῶσιν εἰς τὸ μηδὲν καὶ χάνονται· τὰ πλήθη τῆς Θαιμὰ ἐθεώρουν, οἱ συνοδοιπόροι τῆς Σεβὰ περιέμενον αὐτούς· Ἐψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος αὐτῶν· ἦλθον ἐκεῖ καὶ ἐνετράπησαν. Τώρα καὶ σεῖς εἴσθε ὡς αὐτοί· εἶδετε τὴν πληγὴν μου καὶ ἐτρομάξατε. Μήπως ἐγὼ εἶπα, Φέρετε πρὸς ἐμέ ἢ, Δότε δῶρον εἰς ἐμέ ἀπὸ τῆς περιουσίας ὑμῶν ἢ, Ἐλευθερώσατέ με ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ ἢ, Λυτρώσατέ με ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἰσχυρῶν· Διδάξατέ με, καὶ ἐγὼ θέλω σιωπῇσι· καὶ δεῖξατέ μοι κατὰ τί ἔσφαλα. Πόσον ἰσχυροὶ εἶναι οἱ ὀρθοὶ λόγοι· ἀλλ' ὁ ἐλεγχός σας, τί ἀποδεικνύει· Φαντάζεσθε νὰ ἐλέγξῃτε λόγους, ἐνῶ αἱ ὁμιλίας τοῦ ἀπηλπισμένου εἶναι ὡς ἄνεμος· Τῶντι, σεῖς ἐπιπίπτετε ἐπὶ τὸν ὀρφανόν, καὶ σκάπτετε λάκκον εἰς τὸν φίλον σας. Τώρα λοιπὸν εὐαρεστήθητε νὰ ἐμβλέψῃτε εἰς ἐμέ, διότι ἔμπροσθεν ὑμῶν κεῖται ἂν ἐγὼ ψεύδωμαι. Ἐπιστρέψατε, παρακαλῶ· ἄς μὴ γείνῃ ἀδικία· ναί, ἐπιστρέψατε πάλιν· ἡ δικαιοσύνη μου εἶναι ἐν τούτῳ. Ὑπάρχει ἀδικία ἐν τῇ γλώσσει μου δὲν δύναται ὁ οὐρανίσκος μου νὰ διακρίνῃ τὰ διεφθαρμένα
- 7, 2** Δὲν εἶναι ἐκστρατεία ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς ἡμέραι μισθοῦ· Καθὼς ὁ δοῦλος ἐπιποθεῖ τὴν σκιάν, καὶ καθὼς ὁ μισθωτὸς ἀναμένει τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὕτως ἐγὼ ἔλαβον διὰ κληρονομίαν μῆνασ ματαιότητος, καὶ ὁδυνῆναι νύκτες διωρίσθησαν εἰς ἐμέ. Ὅταν πλαγιάζω, λέγω, Πότε θέλω ἐγερθῇ, καὶ θέλει περάσει ἡ νύξ καὶ εἶμαι πλήρης ἀνησυχίας ἕως τῆς αὐγῆς· Ἡ σὰρξ μου εἶναι περιενδεδυμένη σκώληκας καὶ βόλους χύματος· τὸ δέρμα μου διασχίζεται καὶ ῥέει. Αἱ ἡμέραι μου εἶναι ταχύτεραι τῆς κερκίδος τοῦ ὑφαντοῦ, καὶ χάνονται ἄνευ ἐλπίδος. Ἐνθυμήθητι ὅτι ἡ ζωὴ μου εἶναι ἄνεμος· ὁ ὀφθαλμός μου δὲν θέλει ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ ἴδῃ ἀγαθόν. Ὁ ὀφθαλμός τοῦ βλέποντός με δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ πλεόν· οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐγὼ δὲν ὑπάρχω. Καθὼς τὸ νέφος διαλύεται καὶ χάνεται οὕτως ὁ καταβαίνων εἰς τὸν τάφον δὲν θέλει ἐπαναβῇ· δὲν θέλει ἐπιστρέψῃ πλεόν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ δὲν θέλει γνωρίσῃ αὐτόν πλεόν. Διὰ τοῦτο ἐγὼ δὲν θέλω κρατῇσι τὸ στόμα μου· θέλω λαλήσῃ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ πνεύματός μου· θέλω θρηνηλογῇ ἐν τῇ πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου. Θάλασσα εἶμαι ἢ κῆτος, ὥστε ἔθεσας ἐπ' ἐμέ φυλακὴν· Ὅταν λέγω, Ἡ κλίνη μου θέλει μὲ παρηγορήσῃ, ἡ κοίτη μου θέλει ἐλαφρώσει τὸ παράπονόν μου, τότε μὲ φοβίζεις μὲ ὄνειρα καὶ μὲ καταπλήττεις μὲ ὁράσεις· καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐκλέγει ἀγχόνην καὶ θάνατον, παρὰ τὰ ὅσα μου. Ἀηδίασα· δὲν θέλω ζῆσι εἰς τὸν αἰῶνα· λείπων ἀπ' ἐμοῦ· διότι αἱ ἡμέραι μου εἶναι ματαιότης. Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε μεγαλύνει αὐτόν, καὶ βάλλεις τὸν νοῦν σου ἐπ' αὐτόν· Καὶ ἐπισκέπτεσαι αὐτόν κατὰ πᾶσαν πρωΐαν καὶ δοκιμάζεις αὐτόν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν· Ἔως πότε δὲν θέλεις συρθῇ ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν θέλεις μὲ ἀφήσῃ, ἕως νὰ καταπίω τὸν σιέλόν μου· Ἡμάρτησα· τί δύναμαι νὰ κάμω εἰς σέ, διατηρητὰ τοῦ ἀνθρώπου διὰ τί μὲ ἔθεσας σημάδιόν σου, καὶ εἶμαι βάρος εἰς ἑμαυτόν· Καὶ διὰ τί δὲν συγχωρεῖς τὴν παράβασίν μου καὶ ἀφαιρεῖς τὴν ἀνομίαν μου διότι μετ' ὀλίγον θέλω κοιμᾶσθαι ἐν τῷ χώματι· καὶ τὸ πρωῒ θέλεις μὲ ζητήσῃ, καὶ δὲν θέλω ὑπάρχει.
- 8, 2** Καὶ ἀπεκρίθη Βιλδὰδ ὁ Σαυκίτης καὶ εἶπεν· Ἔως πότε θέλεις λαλεῖ ταῦτα καὶ οἱ λόγοι τοῦ στόματός σου θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἄνεμος σφοδρός· Μήπως ὁ Θεὸς ἀνατρέπει τὴν κρίσιν ἢ ὁ Παντοδύναμος ἀνατρέπει τὸ δίκαιον· Ἐάν οἱ υἱοὶ σου ἡμάρτησαν εἰς αὐτόν, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῆς ἀνομίας αὐτῶν. Ἐάν σὺ ἤθελες ζητήσῃ τὸν Θεὸν πρωῒ, καὶ ἤθελες δεηθῇ τοῦ Παντοδυνάμου· ἐὰν ἦσο καθαρὸς καὶ εὐθύς, θεβαίωσ τῶρα ἤθελεν ἐγερθῇ διὰ σέ, καὶ ἤθελεν εὐτυχῇ ἡ κατοικία τῆς δικαιοσύνης σου. Καὶ ἂν ἡ ἀρχὴ σου ἦτο μικρά, τὰ ὑστερά σου ὅμως ἤθελον μεγαλυνθῇ σφόδρα. Ἐπειδὴ ἐρώτησον, παρακαλῶ, περὶ τῶν προτέρων γενεῶν, καὶ ἐρευνήσον ἀκριβῶς περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν· διότι ἡμεῖς εἴμεθα χθεσινοί, καὶ δὲν ἐξεύρομεν οὐδέν, ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι σκιά· δὲν θέλουσι σὲ διδάξῃ αὐτοί, καὶ σοὶ εἰπεῖ καὶ προσφέρει λόγους ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν· Θάλλει ὁ πάπυρος ἄνευ πηλοῦ αὐξάνει ὁ σχοῖνος ἄνευ ὕδατος· Ἐνῶ εἶναι ἔτι πράσινος καὶ ἀθέριστος, ξηραίνεται πρὸ παντὸς χόρτου. Οὕτως εἶναι αἱ ὁδοὶ πάντων τῶν λησμονούντων τὸν Θεόν· καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ ὑποκριτοῦ θέλει χαθῇ· ἡ ἐλπίς αὐτοῦ θέλει κοπῇ, καὶ τὸ θάρρος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἰσὸς ἀράχνης. Θέλει ἐπιστηριχθῇ ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, πλην αὕτη δὲν θέλει σταθῇ· θέλει κρατῇσι αὕτην,

πλήν δὲν θέλει ἀνορθωθῇ. Εἶναι χλωρὸς ἐμπροσθεν τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ κλάδος αὐτοῦ ἀπλώνεται εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ. Αἱ ῥίζαι αὐτοῦ περιπλέκονται εἰς τὸν σωρὸν τῶν λίθων, καὶ ἐκλέγει τὸν πετρώδη τόπον. Ἐὰν ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τότε θέλει ἀρνηθῇ αὐτόν, λέγων, Δὲν σὲ εἶδον. Ἰδοὺ, αὕτη εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ χώματος ἄλλοι θέλουσι ἀναβλαστήσει. Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς δὲν θέλει ἀπορρίψει τὸν ἄμεμπτον, οὐδὲ θέλει πιᾶσει τὴν χεῖρα τῶν κακοποιῶν· ἐωσοῦ γεμίῃ τὸ στόμα σου ἀπὸ γέλωτος, καὶ τὰ χεῖλη σου ἀλαλαγμοῦ. Οἱ μισοῦντές σε θέλουσιν ἐνδυθῇ αἰσχύνῃ· καὶ ἡ κατοικία τῶν ἀσεβῶν δὲν θέλει ὑπάρχει.

Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς ἐξεύρω ὅτι οὕτως ἔχει· ἀλλὰ πῶς ὁ ἄνθρωπος θέλει δικαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Ἐὰν θελήσῃ νὰ διαδικασθῇ μετ' αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἀποκριθῇ πρὸς αὐτόν ἐν ἑκ χιλίων. Εἶναι σοφὸς τὴν καρδίαν καὶ κραταῖος τὴν δύναμιν· τίς ἐσκληρύνθη ἐναντίον αὐτοῦ καὶ εὐτύχησεν Αὐτὸς μετακινεῖ τὰ ὄρη, καὶ δὲν γνωρίζουσι τίς ἔστρεψεν αὐτὰ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ. Αὐτὸς σείει τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῆς, καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται. Αὐτὸς προστάζει τὸν ἥλιον, καὶ δὲν ἀνατέλλει· καὶ κρύπτει ὑπὸ σφραγίδα τὰ ἄστρα. Αὐτὸς μόνος ἐκτείνει τοὺς οὐρανοὺς καὶ πατεῖ ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς θαλάσσης. Αὐτὸς κάμνει τὸν Ἀρκτοῦρον, τὸν Ὁρίωνα καὶ τὴν Πλειάδα καὶ τὰ ταμεῖα τοῦ νότου. Αὐτὸς κάμνει μεγαλεῖα ἀνεξιχνίαστα καὶ θαυμάσια ἀναρίθμητα. Ἰδοὺ, διαβαίνει πλησίον μου, καὶ δὲν βλέπω αὐτόν· διέρχεται, καὶ δὲν ἐννοῶ αὐτόν. Ἰδοὺ, ἀφαιρεῖ· τίς θέλει ἐμποδίσει αὐτόν τίς θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Τί κάμνεις Ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν σύρῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, οἱ ἐπηρμένοι βοηθοὶ καταβάλλονται ὑποκάτω αὐτοῦ. Πόσον ὀλιγώτερον ἐγὼ ἤθελον ἀποκριθῇ πρὸς αὐτόν, ἐκλέγων τοὺς πρὸς αὐτόν λόγους μου πρὸς τὸν ὁποῖον, καὶ ἂν ἤμην δίκαιος, δὲν ἤθελον ἀποκριθῇ, ἀλλ' ἤθελον ζητήσῃ ἔλεος παρὰ τοῦ Κριτοῦ μου. Ἐὰν κράζω, καὶ μοὶ ἀποκριθῇ, δὲν ἤθελον πιστεύσει ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς μου. Διότι μὲ κατασυντρίβει μὲ ἀνεμοστρόβιλον καὶ πληθύνει τὰς πληγὰς μου ἀνατιῶς. Δὲν μὲ ἀφίνει νὰ ἀναπνεύσω, ἀλλὰ μὲ χορτάζει ἀπὸ πικρίας. Ἐὰν πρόκηται περὶ δυνάμεως, ἰδοὺ, εἶναι δυνατός· καὶ ἐὰν περὶ κρίσεως, τίς θέλει μαρτυρήσῃ ὑπὲρ ἐμοῦ Ἐὰν ἤθελον νὰ δικαιώσω ἑμαυτόν, τὸ στόμα μου ἤθελε μὲ καταδικάσῃ· ἐὰν ἤθελον εἰπεῖ, εἶμαι ἄμεμπτος, ἤθελε μὲ ἀποδείξει διεφθαρμένον. Καὶ ἂν ἤμην ἄμεμπτος, δὲν ἤθελον φροντίσει περὶ ἑμαυτοῦ ἤθελον καταφρονήσῃ τὴν ζωὴν μου. Ἐν τούτῳ εἶναι, διὰ τούτο εἶπα, αὐτὸς ἀφανίζει τὸν ἄμεμπτον καὶ τὸν ἀσεβῆ. Καὶ ἂν ἡ μᾶστις αὐτοῦ θανατόνῃ εὐθύς, γελᾷ ὅμως εἰς τὴν δοκιμασίαν τῶν ἀθῶων. Ἡ γῆ παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀσεβοῦς· αὐτὸς σκεπάζει τὰ πρόσωπα τῶν κριτῶν αὐτῆς· ἂν οὐχὶ αὐτός, ποῦ καὶ τίς εἶναι Αἱ δὲ ἡμέραι μου εἶναι ταχυδρόμου ταχύτεραι· φεύγουσι καὶ δὲν βλέπουσι καλόν. Παρῆλθον ὡς πλοῖα σπεύδοντα· ὡς αἰετὸς πετώμενος ἐπὶ τὸ θήραμα. Ἐὰν εἶπω, Θέλω λησμονήσῃ τὸ παράπονόν μου, θέλω παραιτήσῃ τὸ πένθος μου καὶ παρηγορηθῇ· τρομάζω διὰ πάσας τὰς θλίψεις μου, γνωρίζω ὅτι δὲν θέλεις μὲ ἀθωώσῃ. Εἶμαι ἀσεβής· διὰ τί λοιπὸν νὰ κοπιάζω εἰς μάτην Ἐὰν λουσθῶ ἐν ὕδατι χιόνος καὶ ἐπιμελῶς ἀποκαθαρίσω τὰς χεῖράς μου· σὺ ὅμως θέλεις μὲ βυθίσει εἰς τὸν βόρβορον, ὥστε καὶ αὐτὰ μου τὰ ἱμάτια θέλουσι μὲ βδελύττεσθαι. Διότι δὲν εἶναι ἄνθρωπος ὡς ἐγὼ, διὰ νὰ ἀποκριθῶ πρὸς αὐτόν, καὶ νὰ ἔλθωμεν εἰς κρίσιν ὁμοῦ. Δὲν ὑπάρχει μεσίτης μεταξὺ ἡμῶν, διὰ νὰ θάλῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἀμφοτέρους ἡμᾶς. Ἄσ' ἀπομακρύνῃ ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἄσ' μὴ μὲ ἐκπλήττῃ· τότε θέλω λαλήσῃ καὶ δὲν θέλω φοβηθῇ αὐτόν· διότι οὕτω δὲν εἶμαι ἐν ἑμαυτῷ.

Ἡ ψυχὴ μου ἐβαρύνθη τὴν ζωὴν μου· θέλω παραδοθῇ εἰς τὸ παράπονόν μου· θέλω λαλήσῃ ἐν τῇ πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου. Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ μὲ καταδικάσῃς· δεῖξόν μοι διὰ τί μὲ δικάζεις. Εἶναι καλὸν εἰς σὲ νὰ καταθλίβῃς, νὰ καταφρονῇς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου καὶ νὰ εὐοδόνησ τὴν βουλὴν τῶν ἀσεβῶν Σαρκοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχεις ἢ βλέπεις καθὼς βλέπει ἄνθρωπος Ἀνθρώπινος εἶναι ὁ βίος σου ἢ τὰ ἔτη σου ὡς ἡμέραι ἀνθρώπου, ὥστε ἀναζητεῖς τὴν ἀνομίαν μου καὶ ἀνερευνᾷς τὴν ἁμαρτίαν μου Ἐνῷ ἐξεύρεις ὅτι δὲν ἠσέβησα· καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν ἐκ τῶν χειρῶν σου. Αἱ χεῖρές σου μὲ ἐμόρφωσαν καὶ μὲ ἐπλασαν ὅλον κύκλῳ· καὶ μὲ καταστρέφεις. Ἐνθυμήθητι, δέομαι, ὅτι ὡς πηλὸν μὲ ἔκαμες· καὶ εἰς χῶμα θέλεις μὲ ἐπιστρέψει. Δὲν μὲ ἤμελξας ὡς γάλα καὶ μὲ ἔπηξας ὡς τυρόν Δέρμα καὶ σάρκα μὲ ἐνέδυσας καὶ μὲ ὀστᾶ καὶ νεῦρα μὲ περιέφραξας. Ζωὴν καὶ ἔλεος ἐχάρισας εἰς ἐμέ, καὶ ἡ ἐπίσκεψίς σου ἐφύλαξε τὸ πνεῦμά μου· ταῦτα ὅμως ἐκρυπτεσ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἐξεύρω ὅτι τοῦτο ἦτο μετὰ σοῦ. Ἐὰν ἁμαρτήσω, μὲ παραφυλάττεις, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου δὲν θέλεις μὲ ἀθωώσῃ. Ἐὰν ἀσεβήσω, οὐαὶ εἰς ἐμέ· καὶ ἐὰν ἤμην δίκαιος, δὲν δύναμαι νὰ σηκώσω τὴν κεφαλὴν μου· εἶμαι πλήρης ἀτιμίας· ἰδὲ λοιπὸν τὴν θλίψιν μου, διότι αὐξάνει. Μὲ κυνηγεῖς ὡς ἄγριος λέων· καὶ ἐπιστρέφων δεικνύεσαι θαυμαστὸν κατ' ἐμοῦ. Ἀνανεόνεις τοὺς μάρτυράς σου ἐναντίον μου, καὶ πληθύνεις τὴν ὀργὴν σου κατ' ἐμοῦ· ἀλλαγαὶ στρατεύματος γίνονται ἐπ' ἐμέ. Διὰ τί λοιπὸν μὲ ἐξήγαγες ἐκ τῆς μήτρας εἶθε νὰ ἐξέπνεον, καὶ ὀφθαλμὸς νὰ μὴ μὲ ἔβλεπεν. Ἦθελον εἶσθαι ὡς μὴ ὑπάρξας· ἤθελον φερθῇ ἐκ τῆς μήτρας εἰς τὸν τάφον. Αἱ ἡμέραι μου δὲν εἶναι ὀλίγαι παῦσον λοιπόν, καὶ ἄφεσ μέ, διὰ νὰ ἀναλάβω ὀλίγον, πρὶν ὑπάγω ὅθεν δὲν θέλω ἐπιστρέψει, εἰς γῆν σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου· γῆν γνοφεράν, ὡς τὸ σκότος τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου, ὅπου τάξις δὲν εἶναι, καὶ τὸ φῶς εἶναι ὡς τὸ σκότος.

Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σωφάρ ὁ Νααμαθίτης καὶ εἶπε· Δὲν δίδεται ἀπόκρισις εἰς τὸ πλῆθος τῶν λόγων καὶ ὁ πολὺλόγος θέλει δικαιωθῇ Αἱ φλυαρίαι σου θέλουσιν ἀποστομώσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅταν περιγελᾷς, δὲν θέλει σὲ κατασχύνει τίς Διότι εἶπες, Ἡ ὁμιλία μου εἶναι καθαρὰ, καὶ εἶμαι καθαρὸς ἐνώπιόν σου. Ἀλλ' εἶθε νὰ ἐλάλει ὁ Θεὸς καὶ νὰ ἤνοιγε τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἐναντίον σου. Καὶ νὰ σοὶ ἐφάνερονε τὰ κρύφια τῆς σοφίας, ὅτι εἶναι διπλάσια τῶν ὅσα γνωρίζονται. Ἐξευρε λοιπόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ σοῦ ὀλιγώτερον τῆς ἀνομίας σου. Δύνασαι νὰ ἐξιχνιάσῃς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ δύνασαι νὰ ἐξιχνιάσῃς τὸν Παντοδύναμον μὲ ἐντέλειαν Ταῦτα εἶναι ὡς τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ· τί δύνασαι νὰ κάμῃς εἶναι βαθύτερα τοῦ ἄβου· τί δύνασαι νὰ γνωρίσῃς Τὸ

10 μέτρον αὐτῶν εἶναι μακρότερον τῆς γῆς, καὶ πλατύτερον τῆς θαλάσσης. Ἐὰν θελήσῃ νὰ χαλάσῃ καὶ νὰ
 11 κλείσῃ, ἢ νὰ συνάξῃ, τότε τίς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτόν; Διότι αὐτὸς γνωρίζει τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρώπων,
 12 καὶ βλέπει τὴν ἀσέβειαν· καὶ δὲν θέλει ἐξετάσῃ. Ὁ δὲ μάταιος ἄνθρωπος ὑπερηφανεύεται, καὶ γεννᾷται ὁ
 13 ἄνθρωπος ἄγριον ὀνάριον. Ἐὰν σὺ ἐτοιμάσῃς τὴν καρδίαν σου καὶ ἐκτείνῃς τὰς χεῖράς σου πρὸς αὐτόν·
 14 ἐὰν τὴν ἀνομίαν, τὴν ἐν χερσὶ σου, ἀπομακρύνῃς καὶ δὲν ἀφίνησ νὰ κατοικήσῃ ἀσέβεια ἐν ταῖς σκηναῖς σου·
 15 τότε βεβαίως θέλεις ὑψώσει τὸ πρόσωπόν σου ἀκηλίδωτον· μάλιστα θέλεις εἶσθαι σταθερὸς καὶ δὲν θέλεις
 16, 17 φοβεῖσθαι. Διότι σὺ θέλεις λησιμονήσῃ τὴν θλίψιν· θέλεις ἐνθυμηθῇ αὐτὴν ὡς ὕδατα διαρρεῦσαντα· καὶ ὁ
 18 καιρὸς σου θέλει ἀνατεῖλει λαμπρότερος τῆς μεσημβρίας· καὶ ἐὰν ἐπέλθῃ σκότος ἐπὶ σέ, πάλιν θέλεις γείνει
 19 ὡς ἡ αὐγὴ· καὶ θέλεις εἶσθαι ἀσφαλῆς, διότι ὑπάρχει ἐλπίς εἰς σέ· ναί, θέλεις σκάπτει διὰ τὴν σκηνὴν σου καὶ
 20 θέλεις κοιμᾶσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ· θέλεις πλαγιάζει, καὶ οὐδεὶς θέλει σὲ τρομάζει· καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἰκετεύει
 20 τὸ πρόσωπόν σου. Τῶν δὲ ἀσεβῶν οἱ ὀφθαλμοὶ θέλουσι μαρανθῇ, καὶ καταφύγιον θέλει λείπει ἀπ' αὐτῶν, καὶ
 ἡ ἐλπίς αὐτῶν θέλει εἶσθαι νὰ ἐκπνεύσῃ.

12. 2, 3 Ὁ δὲ Ἰὼβ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Σεῖς εἴσθε ἀληθῶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ μὲ σᾶς θέλει τελευτήσῃ ἡ σοφία. Καὶ
 4 ἐγὼ ἔχω σύνεσιν ὡς καὶ ὑμεῖς· δὲν εἶμαι κατώτερος ὑμῶν· καὶ τίς δὲν γνωρίζει τοιαῦτα πράγματα; Ἐγείνα
 5 χλεῦθ εἰς τὸν πλησίον μου, ὅστις ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεόν, καὶ μοὶ ἀποκρίνεται. Ὁ δίκαιος καὶ ἀμεμπτος
 6 περιγελάται. Ὁ κινδυνεύων νὰ ὀλισθήσῃ μὲ τοὺς πόδας εἶναι εἰς τὸν στοχασμὸν τοῦ εὐτυχοῦντος ὡς λύχνος
 7 καταπεφρονημένος. Αἱ σκηναὶ τῶν ληστῶν εὐτυχοῦσι, καὶ οἱ παροργίζοντες τὸν Θεὸν εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἰς
 8 τὰς χεῖρας τῶν ὀπιοῶν ὁ Θεὸς φέρει ἀφθονίαν. Ἀλλ' ἐρώτησον τώρα τὰ ζῶα, καὶ θέλουσι σὲ διδάξαι· καὶ
 9 τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλουσι σοὶ ἀπαγγεῖλαι· ἢ λάλησον πρὸς τὴν γῆν, καὶ θέλει σὲ διδάξαι· καὶ οἱ
 10, 11 ἰχθύες τῆς θαλάσσης θέλουσι σοὶ διηγηθῇ. Τίς ἐκ πάντων τούτων δὲν γνωρίζει, ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἔκαμε
 12 ὅτιον δὲν διακρίνει τοὺς λόγους καὶ ὁ οὐρανίσκος λαμβάνει γεῦσιν τοῦ φαγητοῦ αὐτοῦ. Ἡ σοφία εἶναι μετὰ
 13 τῶν γερόντων, καὶ ἡ σύνεσις ἐν τῇ μακρότητι τῶν ἡμερῶν. Ἐν αὐτῷ εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ δύναμις· αὐτὸς
 14 ἔχει βουλήν καὶ σύνεσιν. Ἰδοὺ, καταστρέφει, καὶ δὲν ἀνοικοδομεῖται· κλείει κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐδεὶς
 15 ὁ ἀνοίγων. Ἰδοὺ, κρατεῖ τὰ ὕδατα, καὶ ξηραίνονται· πάλιν ἐξαποστέλλει αὐτὰ, καὶ καταστρέφουσι τὴν γῆν.
 16, 17 Μετ' αὐτοῦ εἶναι ἡ δύναμις καὶ ἡ σοφία· αὐτοῦ εἶναι ὁ ἀπατῶμενος καὶ ὁ ἀπατῶν. Παραδίδει λάφυρον τοὺς
 18 βουλευτὰς καὶ μωραίνει τοὺς κριτάς. Λύει τὴν ζώνην τῶν βασιλέων καὶ περιζώνει τὴν ὀσφὺν αὐτῶν μὲ σχοινίον.
 19, 20 Παραδίδει λάφυρον τοὺς ἄρχοντας καὶ καταστρέφει τοὺς ἰσχυροὺς. Ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τῶν δεινῶν ῥητόρων,
 21 καὶ σηκώνει τὴν σύνεσιν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων. Ἐκχέει καταφρόνησιν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ λύει τὴν ζώνην
 22 τῶν ἰσχυρῶν. Ἀποκαλύπτει ἐκ τοῦ σκοτοῦς βαθεὰ πράγματα, καὶ ἐξάγει εἰς φῶς τὴν σκιάν τοῦ θανάτου.
 23, 24 Μεγαλύνει τὰ ἔθνη καὶ ἀφανίζει αὐτά· πλατύνει τὰ ἔθνη καὶ συστέλλει αὐτά. Ἀφαιρεῖ τὴν καρδίαν ἀπὸ τῶν
 25 ἀρχηγῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ· ψηλαφῶσιν ἐν σκότει χωρὶς
 φωτός, καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ παραφέρωνται ὡς ὁ μεθύων.

13. 2 Ἰδοὺ, ταῦτα πάντα εἶδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου· τὸ ὅτιον μου ἤκουσε καὶ ἐνόησε ταῦτα. Καθὼς γνωρίζετε σεῖς,
 3 γνωρίζω καὶ ἐγὼ· δὲν εἶμαι κατώτερος ὑμῶν. Ἀλλ' ὅμως θέλω λαλήσῃ πρὸς τὸν Παντοδύναμον, καὶ ἐπιθυμῶ
 4, 5 νὰ διαλεχθῶ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Σεῖς δὲ εἴσθε ἐφευρεταὶ ψεύδους· εἴσθε πάντες ἱατροὶ ἀνωφελεῖς. Εἴθε νὰ
 6 ἐσιωπᾶτε παντάπασι καὶ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς σοφία. Ἀκούσατε τώρα τοὺς λόγους μου, καὶ προσέξατε
 7 εἰς τὰς δικαιολογίας τῶν χειλέων μου. Θέλετε λαλεῖ ἀδίκᾳ ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλετε προφέρει δόλια ὑπὲρ
 8, 9 αὐτοῦ. Θέλετε κάμει προσωποληψίαν ὑπὲρ αὐτοῦ θέλετε δικολογήσῃ ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καλὸν νὰ σᾶς
 10 ἐξιχνιάσῃ ἢ καθὼς ἄνθρωπος περιγελᾷ ἄνθρωπον, θέλετε περιγελᾷ αὐτόν; Ἐξάπαντος θέλει σᾶς ἐξελέγξῃ, ἐὰν
 11, 12 κρυφίως προσωποληπτῇτε. Τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ δὲν θέλει σᾶς τρομάζει, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ πέσει ἐφ' ὑμᾶς· τὰ
 13 ἀπομνημονεύματά σας ἰσοδυναμοῦσι μὲ κονιορτόν, τὰ προπύργιά σας μὲ προπύργια χώματος. Σιωπήσατε,
 14 ἀφήσατέ με, διὰ νὰ λαλήσω ἐγὼ, καὶ ἃς ἔλθῃ ἐπ' ἐμέ, τι δῆποτε. διὰ τί πιάνω τὰς σάρκας μου μὲ τοὺς
 15 ὀδόντας μου καὶ βάλλω τὴν ζωὴν μου εἰς τὴν χεῖρά μου. Καὶ ἂν μὲ θανατόνῃ, ἐγὼ θέλω ἐλπίζει εἰς αὐτόν·
 16 πλὴν θέλω ὑπερασπισθῇ τὰς ὁδοὺς μου ἐνώπιον αὐτοῦ. Αὐτὸς μάλιστα θέλει εἶσθαι ἡ σωτηρία μου· διότι δὲν
 17 θέλει ἐλθεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποκριτής. Ἀκροάσθητε προσεκτικῶς τὸν λόγον μου, καὶ τὴν παράστασίν μου μὲ
 18, 19 τὰ ῥῆσά σας. Ἰδοὺ τώρα, διέταξα τὴν κρίσιν μου· ἐξεύρω ὅτι ἐγὼ θέλω δικαιωθῇ. Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θέλει
 20 ἀντιδιαλεχθῇ μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ σιωπήσω τώρα καὶ νὰ ἐκπνεύσω. Μόνον δύο μὴ κάμῃς εἰς ἐμέ· τότε δὲν θέλω
 21 κρυφθῇ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· τὴν χεῖρά σου ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁ φόβος σου ἃς μὴ μὲ τρομάξῃ.
 22, 23 Ἐπειτα κάλεσον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀποκριθῇ· ἢ ἃς λαλήσω, καὶ ἀποκριθῇτί μοι. Πόσαι εἶναι αἱ ἀνομίαι μου καὶ
 24 αἱ ἁμαρτίαι μου φανέρωσόν μοι τὸ ἔγκλημά μου καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου. Διὰ τί κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου
 25 καὶ μὲ θεωρεῖς ὡς ἐχθρόν σου. Θέλεις κατατρίψει φύλλον φερόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ θέλεις κατατρέξει
 26, 27 ἄχυρον ξηρόν. Διότι γράφεις πικρία ἐναντίον μου, καὶ ἀποδίδεις εἰς ἐμέ τὰς ἀνομίας τῆς νεότητός μου· καὶ
 28 ἐμοῦ· ὅστις φθείρεται ὡς πρᾶγμα σεσηπός, ὡς ἐνδυμα σκωληκόβρωτον.

14. 2 Ἄνθρωπος γεγεννημένος ἐκ γυναικὸς εἶναι ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ταραχῆς· ἀναβλαστάνει ὡς ἄνθος καὶ
 3 κόπτεται· φεύγει ὡς σκιά καὶ δὲν διαμένει. Καὶ ἐπὶ τοιοῦτον ἀνοίγεις τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ μὲ φέρεις
 4, 5 εἰς κρίσιν μετὰ σοῦ. Τίς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ καθαρὸν ἀπὸ ἀκαθάρτου οὐδεὶς. Ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι
 προσδιωρισμένοι, ὁ ἀριθμὸς τῶν μηνῶν αὐτοῦ εὐρίσκεται παρὰ σοί, καὶ σὺ ἔθεσας τὰ ὅρια αὐτοῦ, καὶ δὲν

δύναται νὰ ὑπερβῇ αὐτὰ, ἀπόστρεψον ἀπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ, ἕωσοῦ χαίρων ἐκπληρώσῃ ὡς μισθωτὸς 6
τὴν ἡμέραν αὐτοῦ. Διότι περὶ τοῦ δένδρου, ἐὰν κοπῇ, εἶναι ἑλπίς ὅτι θέλει ἀναβλαστήσῃ, καὶ ὅτι ὁ τρυφερόσ 7
αὐτοῦ βλαστὸς δὲν θέλει ἐκλείψει. Καὶ ἂν ἡ ῥίζα αὐτοῦ παλαιωθῇ ἐν τῇ γῇ καὶ ὁ κορμὸς αὐτοῦ ἀποθάνῃ ἐν τῷ 8
χώματι, ὅμως διὰ τῆς ὁσμῆς τοῦ ὕδατος θέλει ἀναβλαστήσῃ καὶ θέλει ἐκβάλλει κλάδους ὡς νεόφυτον. Ἀλλ' ὁ 9, 10
ἄνθρωπος ἀποθνήσκει καὶ παρέρχεται· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκπνέει, καὶ ποῦ εἶναι. Καθὼς τὰ ὕδατα ἐκλείπουσιν 11
ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ ποταμὸς στεριεῦει καὶ ξηραίνεται, οὕτως ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ κοιμηθῇ, δὲν ἀνίσταται· 12
ἕωσοῦ οἱ οὐρανοὶ μὴ ὑπάρξωσι, δὲν θέλουσιν ἐξυπνήσῃ, καὶ δὲν θέλουσιν ἐγερθῇ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτῶν. Εἴθε 13
νὰ μὲ ἔκρυπτες ἐν τῷ τάφῳ, νὰ μὲ ἐσκέπαζες ἕωσοῦ παρέλθῃ ἡ ὀργὴ σου, νὰ προσδιώριζες εἰς ἐμὲ προθεσίαν, 14
καὶ τότε νὰ μὲ ἐνθυμηθῇς. Ἐὰν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος, θέλει ἀναζήσῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐκστρατείας μου 15
θέλω περιμένει, ἕωσοῦ ἔλθῃ ἡ ἀπαλλαγὴ μου. Θέλεις καλέσῃ, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ ἀποκριθῇ· θέλεις ἐπιβλέψῃ 16
εἰς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου. Διότι τώρα ἀριθμεῖς τὰ διαθήματά μου· δὲν παραφυλάττεις τὰς ἀμαρτίας 17, 18
μου. Ἡ παράβασις μου εἶναι ἐπεσφραγισμένη ἐν θαλαντῷ, καὶ ἐπισημεῖς τὴν ἀνομίαν μου. Βεβαίως 19
τὸ μὲν ὄρος πίπτον ἐξουδενοῦται, ὁ δὲ βράχος μετακινεῖται ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ. Τὰ ὕδατα τρώγουσι τὰς 20
πέτρας· αἱ πλημμύραι αὐτῶν παρασύρουσι τὸ χῶμα τῆς γῆς· οὕτω σὺ καταστρέφεις τὴν ἐλπίδα τοῦ ἀνθρώπου, 21
ὑπερισχύεις πάντοτε ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς παρέρχεται· μεταβάλλεις τὴν ὄψιν αὐτοῦ καὶ ἀποπέμπεις 22
αὐτόν. Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὑψοῦνται, καὶ αὐτὸς δὲν ἐξεύρει· καὶ ταπεινοῦνται, καὶ αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ οὐδὲν περὶ 23
αὐτῶν. Μόνον ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ θέλει πονεῖ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θέλει πενθεῖ.

Τότε ἀπεκρίθη Ἐλὶφάς ὁ Θαιμανίτης καὶ εἶπεν· Ἔπρεπε σοφὸς νὰ προφέρῃ στοχασμοὺς μάταιους καὶ 15, 2
νὰ γεμίζῃ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ ἀνατολικοῦ ἀνέμου. Ἔπρεπε νὰ φιλονεικῇ διὰ λόγων ματαίων καὶ ὁμιλῶν 3
ἀνωφελῶν. Βεβαίως σὺ ἀπορρίπτεις τὸν φόβον καὶ ἀποκλείεις τὴν δέησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διότι τὸ στόμα 4, 5
σου ἀποδεικνύει τὴν ἀνομίαν σου, καὶ ἐξέλεξας τὴν γλῶσσαν τῶν πανούργων. Τὸ στόμα σου σὲ καταδικάζει, 6
καὶ οὐχὶ ἐγώ· καὶ τὰ χεῖρά σου καταμαρτυροῦσιν ἐναντίον σου. Μὴ πρῶτος ἄνθρωπος ἐγεννήθῃς ἢ πρὸ 7
τῶν βουνῶν ἐπλάσθῃς. Μήπως ἤκουσας τὰς βουλὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξήντησας εἰς σεαυτὸν τὴν σοφίαν. Τί 8, 9
ἐξεύρεις, καὶ δὲν ἐξεύρομεν τί ἐννοεῖς, καὶ δὲν ἐννοοῦμεν. Ὑπάρχουσι καὶ μεταξὺ ἡμῶν πολιοὶ καὶ γέροντες, 10
γεροντότεροι τοῦ πατρὸς σου. Αἱ παρηγορίαι τοῦ Θεοῦ φαίνονται μικρὸν πρᾶγμα εἰς σέ ἢ ἔχεις τι ἀπόκρυφον 11
ἐν σεαυτῷ. Διὰ τί σὲ ἀποπλανᾷ ἡ καρδία σου καὶ διὰ τί παραφέρονται οἱ ὀφθαλμοὶ σου, ὥστε στρέφεις τὸ 12, 13
πνεῦμά σου κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφίνεις νὰ ἐξέρχωνται τοιοῦτοι λόγοι ἐκ τοῦ στόματός σου. Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, 14
ὥστε νὰ ἦναι καθαρὸς καὶ ὁ γεγεννημένος ἐκ γυναικός, ὥστε νὰ ἦναι δίκαιος. Ἰδοὺ, εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ 15
δὲν ἐμπιστεύεται· καὶ οἱ οὐρανοὶ δὲν εἶναι καθαροὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· πόσῳ μᾶλλον βδελυρὸς καὶ 16
ἀκάθαρτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ πίνων ἀνομίαν ὡς ὕδωρ. Ἐγὼ θέλω σὲ διδάξαι· ἄκουσόν μου· τοῦτο βεβαίως 17
εἶδον καὶ θέλω φανερώσει, τὸ ὅποιον οἱ σοφοὶ ἀνήγγειλαν παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ δὲν ἔκρυψαν· εἰς 18, 19
τοὺς ὁποίους μόνους ἐδόθη ἡ γῇ, καὶ ξένος δὲν ἐπέρασε διὰ μέσου αὐτῶν. Ὁ ἀσεβὴς βασανίζεται πάσας 20
τὰς ἡμέρας, καὶ ἀριθμητὰ ἔτη εἶναι πεφυλαγμένα διὰ τὸν τύραννον. Ἦχος φόβου εἶναι εἰς τὰ ὅτα αὐτοῦ· 21
ἐν μέσῳ εἰρήνης θέλει ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτόν ὁ ἐξολοθρευτής. Δὲν πιστεύει ὅτι θέλει ἐπιστρέψῃ ἐκ τοῦ σκότους, 22
καὶ περιμένει τὴν μάχαιραν. Περιπλανᾶται διὰ ἄρτον, καὶ ποῦ ἐξεύρει ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ σκότους εἶναι ἐτοιμὴ 23
πλησίον αὐτοῦ. Θλίψις καὶ στενοχωρία θέλουσι καταπλήττει αὐτόν· θέλουσιν ὑπερισχύει κατ' αὐτοῦ, ὡς 24
βασιλεὺς εἰς μάχην παρεσκευασμένος· διότι ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἠλαζονεύθη κατὰ 25
τοῦ Παντοδυνάμου. ὤρμησε κατ' αὐτοῦ μὲ τράχηλον ἐπηρμένον, μὲ τὴν πεπυκνωμένην ῥάχιν τῶν ἀσπίδων 26
αὐτοῦ· διότι ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ τὸ πάχος αὐτοῦ καὶ ὑπερεπάχυνε τὰ πλευρά αὐτοῦ· καὶ 27, 28
κατώκησεν εἰς πόλεις ἐρήμους, εἰς οἴκους ἀκατοικήτους, ἐτοιμοὺς διὰ σωρούς, δὲν θέλει πλουτισθῇ, οὐδὲ 29
θέλουσι διαμένει τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει ἐκτανθῇ ἡ ἀφθονία αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν. Δὲν θέλει χωρισθῇ 30
ἐκ τοῦ σκότους· φλόξ θέλει ξηράνει τοὺς βλαστοὺς αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν πνοὴν τοῦ στόματος αὐτοῦ θέλει ἀπέλθῃ. 31, 32
Ἄς μὴ πιστεύσῃ εἰς τὴν ματαιότητα ὁ ἡπατημένος, διότι ματαιότης θέλει εἶσθαι ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ 33
καιροῦ αὐτοῦ θέλει φθαρῇ, καὶ ὁ κλάδος αὐτοῦ δὲν θέλει πρασινίσῃ. Θέλει ἀποβάλλει τὴν ἄωρον σταφυλὴν 34
αὐτοῦ ὡς ἡ ἄμπελος, καὶ θέλει ῥίψῃ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ὡς ἡ ἐλαία. Διότι ἡ σύναξις τῶν ὑποκριτῶν θέλει 35
ἐρημωθῇ, καὶ πῦρ θέλει καταφάγει τὰς σκηνὰς τῆς δωροληψίας. Συλλαμβάνουσι πονηρίαν καὶ γεννῶσι 36
ματαιότητα, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν μηχανᾶται δόλον.

Τότε ὁ Ἰὼβ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Πολλὰ τοιαῦτα ἤκουσα· ἄθλιοι παρηγορηταὶ εἴσθε πάντες. Ἐχουσι τέλος 16, 2, 3
αἱ ματαιολογίαι ἢ τί σὲ ἐνθαρρύνει εἰς τὸ νὰ ἀποκρίνησαι. Καὶ ἐγὼ ἐδυνάμην νὰ λαλήσω καθὼς σεῖς· ἐὰν ἡ 4
ψυχὴ σας ἦτο εἰς τὸν τόπον τῆς ψυχῆς μου, ἡδυνάμην νὰ ἐπισωρεύσω λόγους ἐναντίον σας, καὶ νὰ κινήσω 5
ἐναντίον σας τὴν κεφαλὴν μου. Ἦθελον σᾶς ἐνισχύσει μὲ τὸ στόμα μου, καὶ ἡ κίνησις τῶν χειλέων μου 6
ἦθελε σᾶς ἀνακουφίσει. Ἄν λαλῶ, ὁ πόνος μου δὲν ἀνακουφίζεται· καὶ ἂν σιωπῶ, ποία ἐλάττωσις γίνεται εἰς 7, 8
ἐμὲ. Ἀλλὰ τώρα μὲ ὑπερεβάρυνεν· ἡρήμωσας πᾶσαν τὴν συνοδίαν μου. Καὶ αἱ ῥυτίδες μὲ τὰς ὁποίας μὲ 9
ἐσημείωσας, εἶναι μαρτυρία· καὶ ἡ ἰσχνότης μου ἀνισταμένη εἰς ἐμὲ, μαρτυρεῖ ἐπὶ τοῦ προσώπου μου. Μὲ 10
διασπαράττει ὁ ἐχθρὸς μου ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ μὲ μισεῖ· τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐναντίον μου· ὀξύνει τοὺς 11, 12
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ. Ἀνοίγουσι τὸ στόμα αὐτῶν κατ' ἐμοῦ· μὲ τύπτουσι κατὰ τῆς σιαγόνης ὑβριστικῶς· 13
συνήχθησαν ὁμοῦ ἐπ' ἐμὲ. Ὁ Θεὸς μὲ παρέδωκεν εἰς τὸν ἄδικον, καὶ μὲ ἔρριπεν εἰς χεῖρας ἀσεβῶν. Ἦμην 14
ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ μὲ κατεσπάραξε· καὶ πιάσας με ἀπὸ τοῦ τραχήλου, μὲ κατεσύντριψε, καὶ μὲ ἔθεσε σκοπὸν 15
αὐτοῦ. Οἱ τοξόται αὐτοῦ μὲ περιεκύκλωσαν· διαπερᾷ τὰ νεφρά μου, καὶ δὲν φεῖδεται· ἐκχέει τὴν χολὴν μου 16

- 14, 15 ἐπὶ τὴν γῆν. Μὲ συντριβεί με πληγὴν ἐπὶ πληγὴν· ἔδραμεν ἐπ' ἐμέ ὡς γίγας. Σάκκον ἔρραψα ἐπὶ τὸ δέρμα
16 μου, καὶ ἐμόλυνα τὸ κέρασ μου με χῶμα. Τὸ πρόσωπόν μου κατεκάη ὑπὸ τοῦ κλαυθοῦ, καὶ σκιά θανάτου
17, 18 εἶναι ἐπὶ τῶν βλεφάρων μου· ἐνῶ ἀδικία δὲν ὑπάρχει ἐν ταῖς χερσὶ μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἶναι καθαρὰ. Ὡ
19 γῆ, μὴ σκεπάσῃς τὸ αἷμά μου, καὶ ἄσ μὴ ὑπάρχῃ τόπος διὰ τὴν κραυγὴν μου, καὶ τώρα, ἰδοὺ, ὁ μάρτυς μου
20 εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ μαρτυρία μου ἐν τοῖς ὑψίστοις. Οἱ φίλοι μου εἶναι οἱ ἐμπαίζοντές με· ὁ ὀφθαλμὸς
21 μου σταλάζει δάκρυα πρὸς τὸν Θεόν. Νὰ ἦτο δυνατόν νὰ διαδικάζεται τις πρὸς τὸν Θεόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς
22 τὸν πλησίον αὐτοῦ. Διότι ἦλθον τὰ ἡριθμημένα ἔτη· καὶ θέλω ὑπάγει τὴν ὁδόν, ὁποῦθεν δὲν θέλω ἐπιστρέφει.
- 17, 2** Τὸ πνεῦμά μου φθείρεται, αἱ ἡμέραι μου σβύνονται, οἱ τάφοι εἶναι ἔτοιμοι δι' ἐμέ. Δὲν εἶναι χλευασταὶ
3 πλησίον μου καὶ δὲν διανυκτερεύει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν ταῖς πικρίαις αὐτῶν Ἀσφάλισόν με, δέομαι· γενοῦ εἰς
4 ἐμέ ἐγγυητὴς πλησίον σου· τίς ἤθελεν ἐγγυηθῇ εἰς ἐμέ Διότι σὺ ἔκρυσας τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀπὸ συνέσεως·
5 διὰ τοῦτο δὲν θέλεις ὑψώσει αὐτοῦς. Τοῦ λαλοῦντος με ἀπάτην πρὸς τοὺς φίλους, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τέκνων
6, 7 αὐτοῦ θέλουσι τήκεσθαι. Καὶ με κατέστησε παροιμίαν τῶν λαῶν· καὶ ἐνώπιον αὐτῶν κατεστάθην ὄνειδος. Καὶ
8 ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐμαράνθη ὑπὸ τῆς θλίψεως, καὶ πάντα τὰ μέλη μου ἔγειναν ὡς σκιά. Οἱ εὐθεῖς θέλουσι
9 θαυμάσει εἰς τοῦτο, καὶ ὁ ἄθωος θέλει διεγερθῇ κατὰ τοῦ ὑποκριτοῦ. Ὁ δὲ δίκαιος θέλει κρατεῖ τὴν ὁδόν
10 αὐτοῦ, καὶ ὁ καθαρὸς τὰς χεῖρας θέλει ἐπαυξήσῃ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. Σεῖς δὲ πάντες ἐπιστράφητε, καὶ ἔλθετε
11 τώρα· διότι οὐδένα συνειτὸν θέλω εὐρεῖ μεταξὺ σας. Αἱ ἡμέραι μου παρήλθον, ἐκόπησαν οἱ σκοποὶ μου, αἱ
12, 13 ἐπιθυμίαι τῆς καρδίας μου. Τὴν νύκτα μετέβαλον εἰς ἡμέραν· τὸ φῶς εἶναι πλησίον τοῦ σκότους. Ἐὰν
14 προσμένω, ὁ τάφος εἶναι ἡ κατοικία μου· ἔστρωσα τὴν κλίνην μου ἐν τῷ σκότει. Ἐβόησα πρὸς τὴν φθοράν,
15 Εἴσαι, πατὴρ μου· πρὸς τὸν σκώληκα, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφὴ μου εἴσαι. Καὶ ποῦ τώρα ἡ ἐλπίς μου καὶ
16 τὴν ἐλπίδα μου τίς θέλει ἰδεῖ εἰς τὸ βάθος τοῦ ἄβυθου θέλει καταβῇ· βεβαίως θέλει ἀναπαυθῇ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ
χώματι.
- 18, 2** Καὶ ἀπεκρίθη Βιλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ εἶπεν· Ὡς πότε δὲν θέλετε τελειώσει τοὺς λόγους προσέξατε, καὶ
3, 4 ἔπειτα θέλομεν λαλήσει. Διὰ τί λογιζόμεθα ὡς τετράποδα, καὶ ἐξαχρειοῦμεθα ἔμπροσθέν σας Ὡ διασπαράτ-
των τὴν ψυχὴν σου ἐν τῷ θυμῷ σου, διὰ σὲ ἡ γῆ θέλει ἐγκταλειφθῇ καὶ ὁ βράχος θέλει μετακινήθῃ ἀπὸ τοῦ
5 τόπου αὐτοῦ Βεβαίως τὸ φῶς τῶν ἀσεβῶν θέλει σβεσθῇ, καὶ ὁ σπινθὴρ τοῦ πυρὸς αὐτῶν δὲν θέλει ἀναλάμψει·
6, 7 τὸ φῶς θέλει εἶσθαι σκότος ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ λύχνος αὐτοῦ ἄνωθεν αὐτοῦ θέλει σβεσθῇ· τὰ δῆματα τῆς
8 δυνάμεως αὐτοῦ θέλουσι συσταλθῇ, καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ θέλει κατακρημνίσῃ αὐτόν. Διότι με τοὺς ἑαυτοῦ πό-
9 δας ἐρρίφθη εἰς δίκτυον, καὶ περιπατεῖ ἐπὶ βρόχων. Παγίς θέλει συλλάβῃ αὐτόν ἀπὸ τῆς πτέρνας· ὁ κλέπτῃς
10 θέλει ὑπερισχύσει κατ' αὐτοῦ. Ἡ παγίς αὐτοῦ εἶναι κεκρυμμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ ἐνέδρα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.
11, 12 Τρόμοι θέλουσι φοβίζει αὐτόν κυκλόθεν, καὶ θέλουσι καταδιώκει αὐτόν κατὰ πόδας. Ἡ δύναμις αὐτοῦ θέλει
13 λιμοκτονήσῃ, καὶ ὄλεθρος θέλει εἶσθαι ἔτοιμος εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ. Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει
14 τὸ κάλλος τοῦ δέρματος αὐτοῦ· τὸ κάλλος αὐτοῦ θέλει καταφάγει. Τὸ θάρρος αὐτοῦ θέλει ἐκρίζωθῃ ἀπὸ τῆς
15 σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς θέλει συρθῇ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν τρόμων. Οὗτοι θέλουσι κατοικήσῃ ἐν τῇ σκηνῇ
16 αὐτοῦ, ἡτις δὲν εἶναι πλέον αὐτοῦ· θεῖον θέλει διασπαρῇ ἐπὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ. Ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι
17 αὐτοῦ θέλουσι ξηρανθῇ, καὶ ἐπάνωθεν θέλει κοπῇ ὁ κλάδος αὐτοῦ. Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ θέλει ἐξαλειφθῇ
18 ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν ταῖς πλῃταιαῖς. Θέλει ἐξωσθῇ ἀπὸ τοῦ φωτός εἰς
19 τὸ σκότος, καὶ θέλει ἐκβληθῇ ἀπὸ τοῦ κόσμου. Δὲν θέλει ἔχει οὔτε υἱὸν οὔτε ἑγγονον μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
20 οὐδὲ ὑπόλοιπον ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτοῦ. Οἱ μεταγενέστεροι θέλουσιν ἐκπλαγῇ διὰ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθὼς
21 οἱ προγενέστεροι ἔλαβον φρίκην. Βεβαίως τοιαῦτα εἶναι αἱ κατοικίαι τοῦ ἀσεβοῦς, καὶ οὗτος ὁ τόπος τοῦ μὴ
γνωρίζοντος τὸν Θεόν.
- 19, 2** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰώβ καὶ εἶπεν· Ὡς πότε θέλετε θλίβει τὴν ψυχὴν μου, καὶ θέλετε με κατασυντριβεί με
3, 4 λόγους Δεκάκις ἤδη με ὠνειδίσατε· δὲν αἰσχύνεσθε νὰ σκληρύνησθε ἐναντίον μου Καὶ ἐὰν τῶντι ἔσφαλα,
5 τὸ σφάλμα μου μένει ἐν ἐμοί. Ἀλλ' ἐὰν θέλητε ἐξάπαντος νὰ μεγαλυνθῇτε ἐναντίον μου, καὶ νὰ ῥίπτητε κατ'
6 ἐμοῦ τὸ ὄνειδό μου, μάθετε τώρα ὅτι ὁ Θεὸς με κατέστρεψε, καὶ με περιεκύκλωσε με τὸ δίκτυον αὐτοῦ.
7, 8 Ἰδοὺ, φωνάζω, Ἀδικία· ἀλλὰ δὲν εἰσακούομαι· ἐπικαλοῦμαι, ἀλλ' οὐδεμία κρίσις. Ἐφραξε τὴν ὁδόν μου, καὶ
9 δὲν δύναμαι νὰ περάσω, καὶ ἔθεσε σκότος εἰς τὰς τρίβους μου. Μὲ ἐξέδυσσε τὴν δόξαν μου, καὶ ἀφήρεσε τὸν
10 στέφανον τῆς κεφαλῆς μου. Μὲ ἠφάνισε πανταχόθεν, καὶ χάνομαι· καὶ ἐξερρίζωσε τὴν ἐλπίδα μου ὡς δένδρον.
11, 12 Καὶ ἐξῆψε κατ' ἐμοῦ τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ με στοχάζεται ὡς ἐχθρόν αὐτοῦ. Τὰ τάγματα αὐτοῦ ἦλθον ὁμοῦ
13 καὶ ἡτοίμασαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν ἐναντίον μου, καὶ ἐστρατοπέδευσαν περὶ τῆς σκηνῆς μου. Ἀπεμάκρυνεν ἀπ'
14 ἐμοῦ τοὺς ἀδελφοὺς μου, καὶ ἡλλοτριώθησαν ὅλως ἀπ' ἐμοῦ οἱ γνώριμοί μου. Οἱ πλησίον μου με ἀφῆκαν,
15 καὶ οἱ γνωστοὶ μου με ἐλησμόνησαν. Οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ αἱ θεράπαιναι μου με στοχάζονται
16 ὡς ξένον· ξένος κατεστάθην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. Καλῶ τὸν ὑπηρέτην μου, καὶ δὲν ἀποκρίνεται· με τὸ
17 στόμα μου ἰκέτευσεν αὐτόν. Ἡ πνοὴ μου ἔγεινε ξένη εἰς τὴν γυναῖκά μου, καὶ αἱ παρακλήσεις μου εἰς τὰ τέκνα
18, 19 τῆς κοιλίας μου. Καὶ αὐτὰ τὰ παιδάριά με κατεφρόνησαν· ἐσηκώθη, καὶ ἐλάλησαν ἐναντίον μου. Πάντες
20 οἱ μυστικοὶ φίλοι μου με ἐβδελύχθησαν· καὶ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἠγάπησα, ἐστράφησαν ἐναντίον μου. Τὰ
ὅσα μου ἐκολλήθησαν εἰς τὸ δέρμα μου καὶ εἰς τὴν σάρκα μου καὶ διεσώθη με τὸ δέρμα τῶν ὀδόντων μου.
21, 22 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, σεῖς φίλοι μου· διότι χεῖρ Θεοῦ με ἐπλήγωσε. Διὰ τί με κατατρέχετε ὡς ὁ Θεός,
23, 24 καὶ δὲν ἐχορτάσθητε ἀπὸ τῶν σαρκῶν μου Ὡ καὶ νὰ ἐγράφοντο οἱ λόγοι μου· νὰ ἐνετυποῦντο ἐν βιβλίῳ· νὰ
25 ἐνεχαράπτοντο ἐπὶ βράχον διὰ σιδηρᾶς γραφίδος καὶ μολύβδου διαπαντός Διότι ἐξεύρω ὅτι ζῇ ὁ Λυτρωτής

μου, καὶ θέλει ἐγερθῇ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀφοῦ μετὰ τὸ δέρμα μου τὸ σῶμα τοῦτο 26
φθαρῇ, πάλιν μὲ τὴν σάρκα μου θέλω ἰδῇ τὸν Θεόν· τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐγὼ θέλω ἰδεῖ, καὶ θέλουσι θεωρήσει οἱ 27
ὀφθαλμοὶ μου, καὶ οὐχὶ ἄλλος· οἱ νεφροὶ μου κατατίθενται ἐν τῷ κόλπῳ μου. Ἀλλὰ σεῖς ἔπρεπε νὰ εἴπητε, 28
Διὰ τί κατατρέχομεν αὐτὸν ἐπειδὴ ἡ ρίζα τοῦ πράγματος εὐρίσκεται ἐν ἐμοί. Φοβήθητε τὴν ῥομφαίαν· διότι ἡ 29
ῥομφαία εἶναι ὁ ἐκδικητὴς τῶν ἀνομιῶν, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ὑπάρχει κρίσις.

Καὶ ἀπεκρίθη Σωφάρ ὁ Νααμαθίτης καὶ εἶπε· Διὰ τοῦτο οἱ στοχασμοὶ μου μὲ κινοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἀποκριθῶ, **20, 2**
καὶ διὰ τοῦτο σπεύδω. Ἦκουσα τὴν εἰς ἐμὲ ὀνειδιστικὴν ἐπίπληξιν, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς συνέσεως μου μὲ 3
κάμνει νὰ ἀποκριθῶ. Δὲν γνωρίζεις τοῦτο παλαιόθεν ἀφ' οὗτου ὁ ἄνθρωπος ἐτέθη ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ὁ θρίαμβος 4, 5
τῶν ἀσεβῶν εἶναι ὀλιγοχρόνιος, καὶ ἡ χαρὰ τοῦ ὑποκριτοῦ στιγμαία. Καὶ ἂν τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ ἀναβῇ εἰς 6
τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ φθάσῃ ἕως τῶν νεφελῶν, θέλει ἀφανισθῇ διαπαντὸς ὡς κόπρος αὐτοῦ· 7
ὅσοι ἔβλεπον αὐτὸν θέλουσι λέγει, Ποῦ ἐκεῖνος· θέλει πετάξῃ ὡς ὄνειρον καὶ δὲν θέλει εὐρεθῇ· καὶ, ὡς ὄρασις 8
τῆς νυκτὸς θέλει ἐξαφανισθῇ. Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὅστις ἔβλεπεν αὐτὸν δὲν θέλει ἰδεῖ αὐτὸν πλέον· καὶ ὁ τόπος 9
αὐτοῦ δὲν θέλει πλέον γνωρίσει αὐτόν. Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσι ζητήσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν πτωχῶν, καὶ αἱ χεῖρες 10
αὐτοῦ θέλουσιν ἐπιστρέψῃ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. Τὰ ὅσα αὐτοῦ γέμουσιν ἀπὸ τῶν ἀμαρτημάτων τῆς νεότητος 11
αὐτοῦ, καὶ θέλουσι κοιμηθῇ μετ' αὐτοῦ ἐν χώματι. Ἄν καὶ ἡ κακία ἦναι γλυκεῖα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, κρύπτη 12
αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ· ἂν καὶ περιθάληται αὐτὴν καὶ δὲν ἀφίγηται αὐτὴν, ἀλλὰ κρατῇ αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ 13
τοῦ οὐρανόσκου αὐτοῦ· ὅμως ἡ τροφὴ αὐτοῦ θέλει ἀλλοιωθῇ εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ· χολὴ ἀσπίδων θέλει 14
γείνῃ ἐν αὐτῷ. Τὰ πλούτη ὅσα κατέπτε, θέλει ἐξεμέσει· ὁ Θεὸς θέλει ἐκσπάσει αὐτὰ ἀπὸ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. 15
Φαρμάκιον ἀσπίδων θέλει θηλάσει· γλῶσσα ἐχίδνης θέλει θανατώσει αὐτόν. Δὲν θέλει ἰδεῖ τοὺς ποταμούς, 16, 17
τοὺς ῥύακας τοὺς ῥέοντας μέλι καὶ βούτυρον. Ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκοπίασε, θέλει ἀποδώσει καὶ δὲν θέλει 18
καταπίει αὐτό· κατὰ τὴν ἀπόκτησιν θέλει γείνῃ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει χαρῇ. Διότι κατέθλιπεν, 19
ἐγκατέλιπε τοὺς πένητας· ἤρπασεν οἰκίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ῥυτιδίωκε. Βεβαίως δὲν θέλει γνωρίσει ἀνάπαυσιν 20
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ· δὲν θέλει διασώσει οὐδὲν ἐκ τῶν ἐπιθυμητῶν αὐτοῦ. Δὲν θέλει μείνῃ εἰς αὐτόν οὐδὲν πρὸς 21
τροφὴν· ὅθεν δὲν θέλει ἐλπίζει ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. Ἐν τῇ πληρῇ ἀφθονίᾳ αὐτοῦ θέλει ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτόν 22
στενοχωρίᾳ· πᾶσα ἡ δύναμις τῆς ταλαιπωρίας θέλει ἐπιπέσει ἐπ' αὐτόν. Ἐνῷ καταγίνεται νὰ ἐμπλήσῃ τὴν 23
κοιλίαν αὐτοῦ, ὁ Θεὸς θέλει ἀποστελεῖ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ θέλει ἐπιβρέξῃ αὐτόν κατ' 24
αὐτοῦ ἐνῷ τρώγει. Ἐνῷ φεύγει τὸ ὄπλον τὸ σιδηροῦν, τὸ χάλκινον τόξον θέλει διαπεράσει αὐτόν. Τὸ βέλος 24, 25
σύρεται καὶ διαπερᾷ τὸ σῶμα, καὶ ἡ ἀστράπτουσα ἀκμὴ ἐξέρχεται ἐκ τῆς χολῆς αὐτοῦ. Τρόμοι εἶναι ἐπ' αὐτόν, 26
πᾶν σκότος κρύπτεται ἐν τοῖς ταμείοις αὐτοῦ· πῦρ ἄσβεστον θέλει κατατρώγει αὐτόν· ὅσοι ἐναπελείφθησαν ἐν 27
τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θέλουσι δυστυχεῖ. Ὁ οὐρανὸς θέλει ἀνακαλύψει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ· καὶ ἡ γῆ θέλει σηκωθῇ 28
κατ' αὐτοῦ. Ἡ περιουσία τοῦ οἴκου αὐτοῦ θέλει ἀφανισθῇ· θέλει διαρρεύσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κατ' αὐτοῦ 29
ὀργῆς. Αὕτη εἶναι ἡ παρὰ τοῦ Θεοῦ μερὶς τοῦ ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, καὶ ἡ κληρονομία ἡ διωρισμένη εἰς αὐτόν 29

παρὰ τοῦ Θεοῦ.
Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰώβ καὶ εἶπεν· Ἀκούσατε μετὰ προσοχῆς τὴν ὁμιλίαν μου, καὶ τοῦτο ἂς ἦναι ἀντὶ τῶν **21, 2**
παρηγοριῶν σας. Ὑποφέρετέ με νὰ λαλήσω· καὶ ἀφοῦ λαλήσω, ἐμπαίζετε. Μὴ εἰς ἄνθρωπον παραπονοῦμαι 3, 4
ἐγὼ διὰ τί λοιπὸν νὰ μὴ ταραχθῇ τὸ πνεῦμά μου· Ἐμβλέψατε εἰς ἐμὲ καὶ θαυμάσατε, καὶ βάλετε χεῖρα ἐπὶ 5
στόματος. Μόνον νὰ ἐνθυμηθῶ, ταραττομαι, καὶ τρόμος κυριεύει τὴν σάρκα μου. Διὰ τί οἱ ἀσεβεῖς ζῶσι, 6, 7
γηράσκουσι, μάλιστα ἀκμάζουσιν εἰς πλοῦτη· Τὸ σπέρμα αὐτῶν στερεοῦται ἐμπροσθεν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ 8
τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἶναι ἀσφαλεῖς ἀπὸ φόβου· καὶ ῥάβδος 9
Θεοῦ δὲν εἶναι ἐπ' αὐτούς. Ὁ βοῦς αὐτῶν συλλαμβάνει καὶ δὲν ἀποτυγχάνει· ἡ δάμαλις αὐτῶν τίκτει καὶ 10
δὲν ἀποβάλλει. Ἀπολύουσι τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς πρόβατα, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν σκιρτῶσι. Λαμβάνουσι τὸ 11, 12
τύμπανον καὶ τὴν κιθάραν καὶ εὐφραίνονται εἰς τὸν ἦχον τοῦ ὀργάνου. Διάγουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν 13
ἀγαθοῖς καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ καταβαίνουσιν εἰς τὸν ᾗδην. Καὶ λέγουσι πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόστηθι ἀφ' ἡμῶν, 14
διότι δὲν θέλομεν νὰ γνωρίσωμεν τὰς ὁδοὺς σου· τί εἶναι ὁ Παντοδύναμος διὰ νὰ δουλεύωμεν αὐτόν καὶ τί 15
ὠφελούμεθα ἐπικαλούμενοι αὐτόν· Ἰδοὺ, τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν· μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἡ 16
βουλή τῶν ἀσεβῶν. Ποσάκις σθύνεται ὁ λύχνος τῶν ἀσεβῶν, καὶ ἔρχεται ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ· Ὁ 17
Θεὸς διαμοιράζει εἰς αὐτοὺς ὠδῖνας ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ. Εἶναι ὡς ἄχυρον ἐμπροσθεν τοῦ ἀνέμου· καὶ ὡς 18
κονιορτός, τὸν ὁποῖον ἀρπάζει ὁ ἀνεμοστρόβιλος. Ὁ Θεὸς φυλάττει τὴν ποινὴν τῆς ἀνομίας αὐτῶν διὰ τοὺς 19
υἱοὺς αὐτῶν· ἀνταποδίδει εἰς αὐτούς, καὶ θέλουσι γνωρίσει τοῦτο. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν θέλουσιν ἰδεῖ τὴν 20
καταστροφὴν αὐτῶν, καὶ θέλουσι πίει ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τοῦ Παντοδυνάμου. Διότι ὁ ἀσεβὴς ποῖαν ἡδονὴν ἔχει 21
μεθ' ἑαυτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἀφοῦ κοπῇ εἰς τὸ μέσον ὁ ἀριθμὸς τῶν μηνῶν αὐτοῦ· θέλει διδάξῃ τις τὸν Θεόν 22
γνῶσιν καὶ αὐτὸς κρίνει τοὺς ὑψηλοὺς. Ὁ μὲν ἀποθνήσκει ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ, ἐνῷ εἶναι κατὰ 23
πάντα εὐτυχὴς καὶ ἡσυχός· τὰ πλεῦρα αὐτοῦ εἶναι πλήρη πάχους, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ποτίζονται μυελόν. Ὁ 24, 25
δὲ ἀποθνήσκει ἐν πικρίᾳ ψυχῆς, καὶ ποτὲ δὲν ἔφαγεν ἐν εὐφροσύνῃ. Θέλουσι κοίτεσθαι ὁμοῦ ἐν τῷ χώματι, 26
καὶ σκώληκες θέλουσι σκεπάσει αὐτούς. Ἰδοὺ, γνωρίζω τοὺς διαλογισμοὺς σας, καὶ τὰς πονηρίας τὰς ὁποίας 27
μηχανᾶσθε κατ' ἐμοῦ. Διότι λέγετε, Ποῦ ὁ οἶκος τοῦ ἄρχοντος καὶ ποῦ ἡ σκηνὴ τῆς κατοικήσεως τῶν ἀσεβῶν 28
Δὲν ἠρωτήσατε τοὺς διαβαίνοντας τὴν ὁδὸν καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν δὲν καταλαμβάνετε· Ὅτι ὁ ἀσεβὴς φυλάττεται 29, 30
εἰς ἡμέραν ἀφανισμοῦ, εἰς ἡμέραν ὀργῆς φέρεται. Τίς θέλει φανερώσει ἐμπροσθεν αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ 31
τίς θέλει ἀνταποδώσει εἰς αὐτόν ὃ, τι αὐτὸς ἔπραξε· καὶ αὐτὸς θέλει φερθῇ εἰς τὸν τάφον, καὶ θέλει διαμένει 32

33 ἐν τῷ μηνίματι. Οἱ βῶλοι τῆς κοιλάδος θέλουσιν εἶσθαι γλυκεῖς εἰς αὐτόν, καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ὑπάγει
34 κατόπιν αὐτοῦ, καθὼς ἀναρίθμητοι προπορεύονται αὐτοῦ. Πῶς λοιπὸν μὲ παρηγορεῖτε ματαίως, ἀφοῦ εἰς
τὰς ἀποκρίσεις σας μένει ψεῦδος

22, 2 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐλὶφάσ ὁ Θαιμανίτης καὶ εἶπε· Δύναται ἄνθρωπος νὰ ὠφελήσῃ τὸν Θεόν, διότι φρόνιμος
3 ὢν δύναται νὰ ὠφελῇ ἑαυτόν. Εἶναι εὐχαρίστησις εἰς τὸν Παντοδύναμον, ἐὰν ᾗσαι δίκαιος ἢ κέρδος, ἐὰν
4 καθιστῶς ἀμέμπτους τὰς ὁδοὺς σου. Μήπως φοβούμενός σε θέλει σὲ ἐλέγξει καὶ θέλει ἐλθεῖ εἰς κρίσιν μετὰ
5, 6 σοῦ. Ἡ κακία σου δὲν εἶναι μεγάλη καὶ αἱ ἀνομίαι σου ἄπειροι. Διότι ἔλαβες ἐνέχυρον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ
7 σου ἀναιτίως καὶ ἐστέρησας τοὺς γυμνοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος αὐτῶν. Δὲν ἐπότισας ὕδωρ τὸν διψῶντα, καὶ
8 ἠρνήθησιν ἄρτον εἰς τὸν πεινῶντα. Ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἄνθρωπος ἀπελάμβανε τὴν γῆν· καὶ ὁ περίβλεπτος κατῴκει
9, 10 ἐν αὐτῇ. Χήρας ἀπέβαλες ἀβοηθήτους, καὶ οἱ βραχίονες τῶν ὀρφανῶν συνειτρίβησαν ὑπὸ σοῦ. Διὰ τοῦτο
11 παγίδες σὲ περιεκύκλωσαν, καὶ φόβος αἰφνίδιος σὲ ταράττει· καὶ σκότος, ὥστε δὲν βλέπεις· καὶ πλημμύρα
12 ὑδάτων σὲ σκεπάζει. Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ θεώρησεν τὸ ὕψος τῶν ἀστρῶν, πόσον
13, 14 ὑψηλὰ εἶναι. Καὶ σὺ λέγεις, Τί γνωρίζει ὁ Θεὸς δύναται νὰ κρίνῃ διὰ τοῦ γνόφου. Νέφη ἀποκρύπτουσιν αὐτόν,
15 καὶ δὲν βλέπει, καὶ τὸν γῦρον τοῦ οὐρανοῦ διαπορεύεται. Μήπως θέλεις φυλάξει τὴν παντοτεινὴν ὁδόν, τὴν
16 ὁποίαν ἐπάτησαν οἱ ἄνομοι. Οἵτινες ἀφηρηπάσθησαν ἁώρως, καὶ τὸ θεμέλιον αὐτῶν κατεπόντισε χεῖμαρρος·
17, 18 οἵτινες εἶπον πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόστηθι ἀφ' ἡμῶν· καὶ τί θέλει κάμει ὁ Παντοδύναμος εἰς αὐτοῦς. Ἄλλ' αὐτὸς
19 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν τοὺς οἴκους αὐτῶν· πλὴν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἡ βουλή τῶν ἀσεβῶν. Οἱ δίκαιοι βλέπουν
20 καὶ ἀγάλλονται· καὶ οἱ ἄθωοι μυκτηρίζουσιν αὐτούς. Ἡ μὲν περιουσία ἡμῶν δὲν ἠφανίσθη, τὸ ὑπόλοιπον
21 ὁμῶς αὐτῶν κατατρώγει πῦρ. Οἰκειώθητι λοιπὸν μετ' αὐτοῦ καὶ ἔσο ἐν εἰρήνῃ· οὕτω θέλει ἐλθεῖ καλὸν εἰς
22, 23 σέ. Δέχθητι λοιπὸν τὸν νόμον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ βάλε τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Ἐὰν
ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Παντοδύναμον, θέλεις ἀνοικοδομηθῇ, ἐκδιώξας τὴν ἀνομίαν μακρὰν ἀπὸ τῶν σκηνῶν
24 σου. Καὶ θέλεις ἐπισωρεύσει τὸ χρυσίον ὡς χῶμα καὶ τὸ χρυσίον τοῦ Ὁφείρ ὡς τὰς πέτρας τῶν χειμάρρων.
25, 26 Καὶ ὁ Παντοδύναμος θέλει εἶσθαι ὁ ὑπερασπιστὴς σου, καὶ θέλεις ἔχει πλῆθος ἀργυρίου. Διότι τότε θέλεις
27 εὐφραίνεσθε εἰς τὸν Παντοδύναμον, καὶ θέλεις ὑψώσει τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὸν Θεόν. Θέλεις δεηθῇ αὐτοῦ,
28 καὶ θέλει σοῦ εἰσακούσῃ, καὶ θέλεις ἀποδώσῃ τὰς εὐχὰς σου. Καὶ ὁ, τι ἀποφασίσῃς, θέλει κατορθοῦσθαι εἰς
29 σέ· καὶ τὸ πῶς θέλει φέγγει ἐπὶ τὰς ὁδοὺς σου. Ὅταν ταπεινωθῇ τις, τότε θέλεις εἰπεῖ, Εἶναι ὕψωσις· διότι
30 θέλει σώσει τὸν κεκυφῶτα τοὺς ὀφθαλμούς. Θέλει σώσει καὶ τὸν μὴ ἄθῳον· ναί, διὰ τῆς καθαρότητος τῶν
χειρῶν σου θέλει σωθῇ.

23, 2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπε· Καὶ τὴν σήμερον τὸ παράπονόν μου εἶναι πικρόν· ἡ πληγὴ μου εἶναι
3 βαρυτέρα τοῦ στεναγμοῦ μου. Εἴθε νὰ ἤξευρον ποῦ νὰ εὗρω αὐτόν· ἤθελον ὑπάγει ἕως τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
4, 5 ἤθελον ἐκθέσει κρίσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἤθελον ἐμπλήσει τὸ στόμα μου ἀποδείξων· ἤθελον γνωρίσει τοὺς
6 λόγους τοὺς ὁποίους ἤθελε μοὶ ἀποκριθῇ, καὶ ἤθελον νοήσῃ τί ἤθελε μοὶ εἰπεῖ. Μὴ ἐν πλήθει δυνάμεως
7 θέλει διαμάχεσθαι μετ' ἐμοῦ οὐχί· ἀλλ' ἤθελε βάλει εἰς ἐμὲ προσοχήν. Τότε ἡδύνατο ὁ δίκαιος νὰ διαλεχθῇ
8 μετ' αὐτοῦ· καὶ ἤθελον ἐλευθερωθῇ διαπαντὸς ἀπὸ τοῦ κριτοῦ μου. Ἰδοὺ, ὑπάγω ἐμπρός, ἀλλὰ δὲν εἶναι· καὶ
9 ὀπίσω, ἀλλὰ δὲν βλέπω αὐτόν· εἰς τὰ ἀριστερά, ὅταν ἐργάζεται, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἴδω αὐτόν. Κρύπτεται
10, 11 εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ δὲν βλέπω αὐτόν. Γνωρίζει ὁμῶς τὴν ὁδόν μου· μὲ ἐδοκίμασε· θέλω ἐξέλθει ὡς χρυσίον. Ὁ
12 ποῦς μου ἐνέμεινεν εἰς τὰ βήματα αὐτοῦ· ἐφύλαξα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξέκλινα· τὴν ἐντολὴν τῶν χειλέων
αὐτοῦ, καὶ δὲν ὠπισθοδρόμησα· διετήρησα τοὺς λόγους τοῦ στόματος αὐτοῦ, μᾶλλον παρὰ τὴν ἀναγκαίαν
13 μου τροφήν. Διότι αὐτὸς εἶναι ἐν μιᾷ βουλή· καὶ τίς δύναται νὰ ἀποστρέψῃ αὐτόν καὶ ὁ, τι ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ
14, 15 αὐτοῦ, κάμνει. Διότι ἐκτελεῖ τὸ ὀρισθὲν εἰς ἐμέ· καὶ πολλὰ τοιαῦτα εἶναι μετ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καταπλήττομαι
16 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· συλλογίζομαι καὶ φρίττω ἀπ' αὐτοῦ· διότι ὁ Θεὸς ἐμαλάκωσε τὴν καρδίαν μου, καὶ ὁ
17 Παντοδύναμος μὲ κατέπληξεν· ἐπειδὴ δὲν ἀπεκόπητι πρὸ τοῦ σκοτίους, καὶ δὲν ἔκρυψε τὸν γνόφον ἀπὸ τοῦ
προσώπου μου.

24 Ἐπειδὴ οἱ καιροὶ δὲν εἶναι κεκρυμμένοι ἀπὸ τοῦ Παντοδυναμοῦ, διὰ τί οἱ γνωρίζοντες αὐτόν δὲν βλέπουν
2, 3 τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. Μετακινουσιν ὄρια· ἀρπάζουσι ποίμνια καὶ ποιμαίνουσιν· ἀφαιροῦσι τὴν ὄνον τῶν ὀρ-
4 φανῶν· λαμβάνουσι τὸν βοῦν τῆς χήρας εἰς ἐνέχυρον· ἐξωθοῦσι τοὺς ἐνδεεῖς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ· οἱ πτωχοὶ τῆς
5 γῆς ὁμοῦ κρύπτονται. Ἰδοὺ, ὡς ἄγριοι ὄνοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξέρχονται εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν ἐγειρόμενοι πρῶτ' διὰ
6 ἀρπαγῆν· ἡ ἔρημος δίδει τροφήν δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν. Θερρίζουσιν ἄγρον μὴ ὄντα ἑαυτῶν, καὶ
7 τρυγῶσιν ἄμπελον ἀδικίας. Κάμνουσι τοὺς γυμνοὺς νὰ νυκτερεύσωσιν ἄνευ ἱματίου, καὶ δὲν ἔχουσι σκέπασμα
8 εἰς τὸ ψῦχος. Ὑγραίνονται ἐκ τῶν βροχῶν τῶν ὀρέων καὶ ἐναγκαλίζονται τὸν βράχον, μὴ ἔχοντες καταφύγιον.
9, 10 Ἐκεῖνοι ἀρπάζουσι τὸν ὀρφανὸν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ, καὶ λαμβάνουσιν ἐνέχυρον παρὰ τοῦ πτωχοῦ· κάμνουσιν
11 αὐτόν νὰ ὑπάγῃ γυμνὸς ἄνευ ἱματίου, καὶ οἱ βαστάζοντες τὰ χειρόβολα μένουσι πεινῶντες. Οἱ ἐκπιέζοντες
12 τὸ ἔλαιον ἐντὸς τῶν τοίχων αὐτῶν καὶ πατοῦντες τοὺς ληνοὺς αὐτῶν, διψῶσιν. Ἄνθρωποι στενάζουσιν ἐκ τῆς
13 πόλεως, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν πεπληγωμένων βοᾷ· ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν ἐπιθέτει εἰς αὐτοὺς ἀφροσύνην. Οὗτοι εἶναι
ἐκ τῶν ἀνθισταμένων εἰς τὸ πῶς· δὲν γνωρίζουσι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ δὲν μένουσιν ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ.
14, 15 Ὁ φονεὺς ἐγειρόμενος τὴν αὐγὴν φονεύει τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἐνδεῆ, τὴν δὲ νύκτα γίνεται ὡς κλέπτῃς. Ὁ
ὀφθαλμὸς ὁμοίως τοῦ μοιχοῦ παραφυλάττει τὸ νύκτωμα, λέγων, Ὁφθαλμὸς δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ· καὶ καλύπτει τὸ
16 πρόσωπον αὐτοῦ. Ἐν τῷ σκοτεινῷ διατρυνθῶς τὰς οἰκίας, τὰς ὁποίας τὴν ἡμέραν ἐσημείωσαν δι' ἑαυτούς. Δὲν
17 γνωρίζουσι πῶς· διότι ἡ αὐγὴ εἶναι εἰς πάντα αὐτοὺς σκιά θανάτου· ἐὰν τις γνωρίσῃ αὐτούς, εἶναι τρόμοι

σκιᾶς θανάτου. Εἶναι ἑλαφροὶ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν ὑδάτων· ἡ μερὶς αὐτῶν εἶναι κατηραμένη ἐπὶ τῆς γῆς· 18
δὲν βλέπουν τὴν ὁδὸν τῶν ἀμπέλων. Ἡ ξηρασία καὶ ἡ θερμότης ἀρπάζουσι τὰ ὕδατα τῆς χιόνος, ὁ δὲ τάφος 19
τοὺς ἀμαρτωλοὺς. Ἡ μήτρα θέλει λησμονήσῃ αὐτούς· ὁ σκώληξ θέλει βόσκεισθαι ἐπ’ αὐτούς· δὲν θέλουν 20
ἐλθεῖ πλεόν εἰς ἐνθύμησιν· καὶ ἡ ἀδικία θέλει συντριφθῇ ὡς ζύλον. Κακοποιοῦσι τὴν στείραν τὴν ἄτεκνον· καὶ 21
δὲν ἀγαθοποιοῦσι τὴν χήραν· καὶ κατακρατοῦσι τοὺς δυνατοὺς διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῶν· ἐγείρονται, καὶ δὲν 22
εἶναι οὐδεὶς ἀσφαλὴς ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Ἔδωκε μὲν ὁ Θεὸς εἰς αὐτοὺς ἀσφάλειαν καὶ ἀναπαύονται· ὅμως οἱ 23
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ὑφόνονται ὀλίγον καιρὸν καὶ δὲν ὑπάρχουσι, καὶ καταβάλλονται 24
ὡς πάντες· σηκόνονται ἐκ τοῦ μέσου καὶ ἀποκόπτονται ὡς ἡ κεφαλὴ τῶν ἀσταχύων· καὶ ἐὰν τώρα δὲν ᾔναι 25
οὕτω, τίς θέλει μὲ διαψεύσει καὶ ἐξουθενήσει τοὺς λόγους μου

Καὶ ἀπεκρίθη Βιλδάδ ὁ Σαυχίτης καὶ εἶπεν· Ἐξουσία καὶ φόβος εἶναι μετ’ αὐτοῦ· ἐκτελεῖ εἰρήνην εἰς **25, 2**
τὰ ὕψη αὐτοῦ. Ὑπάρχει ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τίνα δὲν ἀνατέλλει τὸ φῶς αὐτοῦ Πῶς 3, 4
λοιπὸν δύναται ἄνθρωπος νὰ δικαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἢ πῶς δύναται νὰ ᾔναι καθαρὸς ὁ γεγεννημένος
ἐκ γυναικὸς Ἰδοῦ, καὶ αὕτη ἡ σελήνη δὲν εἶναι λαμπρά, καὶ οἱ ἀστέρες δὲν εἶναι καθαροὶ ἐνώπιον αὐτοῦ. 5
Πόσον ὀλιγώτερον ὁ ἄνθρωπος, ἡ σαπρία καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ σκώληξ 6

Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰώβ καὶ εἶπε· Πόσον ἐβόηθησας τὸν ἀδύνατον· ἔσωσας βραχίονα ἀνίσχυρον. Πόσον **26, 2, 3**
συνεβούλευσας τὸν ἄσοφον καὶ ἐντελῇ σύνεσιν ἔδειξας Πρὸς τίνα ἀπηγγείλας τοὺς λόγους καὶ τίνος πνοῇ 4
ἐξηλθεν ἀπὸ σοῦ Οἱ νεκροὶ τρέμουν αὐτὸν ὑποκάτωθεν τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ συγκατοικοῦντες μετ’ αὐτῶν. 5
Γυμνὸς ὁ ἄδης ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀπώλεια δὲν ἔχει σκέπασμα. Ἐκτείνει τὸν βορέαν ἐπὶ τὸ κενόν· 6, 7
κρεμᾷ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ μηδέν. Δεσμεύει τὰ ὕδατα εἰς τὰς νεφέλας αὐτοῦ· καὶ ἡ νεφέλη δὲν σχίζεται ὑποκάτω 8
αὐτῶν. Σκεπάζει τὸ πρόσωπον τοῦ θρόνου αὐτοῦ· ἐκτείνει τὸ νέφος αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν. Περιεκύκλωσε τὰ ὕδατα 9, 10
μὲ ὄρια, ἕως τῆς συντελείας τοῦ φωτός καὶ τοῦ σκότους. Οἱ στύλοι τοῦ οὐρανοῦ τρέμουν καὶ ἐξίστανται 11
ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ. Ταράττει τὴν θάλασσαν διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς συνέσεως αὐτοῦ 12
καταδαμάζει τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῆς. Διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἐκόσμησε τοὺς οὐρανοὺς· ἡ χεὶρ αὐτοῦ 13
ἐσχημάτισε τὸν συστρεφόμενον ὄφιν. Ἰδοῦ, ταῦτα εἶναι μέρη τῶν ὁδῶν αὐτοῦ· ἀλλὰ πόσον ἐλάχιστον πρᾶγμα 14
ἀκούομεν περὶ αὐτοῦ τὴν δὲ βροντὴν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τίς δύναται νὰ ἐννοήσῃ

Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰώβ τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· Ζῇ ὁ Θεός, ὁ ἀποβαλὼν τὴν κρίσιν μου, καὶ **27, 2**
ὁ Παντοδύναμος, ὁ πικράνας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι πάντα τὸν χρόνον ἐνόσῳ ἡ πνοὴ μου εἶναι ἐν ἐμοὶ καὶ 3
τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς μυκτῆράς μου, τὰ χεῖλη μου δὲν θέλουν λαλήσει ἀδικίαν καὶ ἡ γλῶσσά μου 4
δὲν θέλει μελετήσῃ δόλον. Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς δικαιώσω· ἕως νὰ ἐκπνεύσω, δὲν θέλω ἀπομακρύνει 5
τὴν ἀκεραιότητά μου ἀπ’ ἐμοῦ. Θέλω κρατεῖ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ δὲν θέλω ἀφήσῃ αὐτήν· ἡ καρδιά 6
μου δὲν θέλει μὲ ἐλέγξῃ ἐνόσῳ ζωῇ. Ὁ ἐχθρὸς μου νὰ ᾔναι ὡς ὁ ἀσεβὴς καὶ ὁ ἀνιστάμενος κατ’ ἐμοῦ ὡς ὁ 7
παράνομος. Διότι τίς ἡ ἐλπὶς τοῦ ὑποκριτοῦ, ἂν καὶ ἐπλεονέκτησεν, ὅταν ὁ Θεὸς ἀποσιπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 8
Ἄρα γε θέλει ἀκούσῃ ὁ Θεὸς τὴν κραυγὴν αὐτοῦ, ὅταν ἐπέλθῃ ἐπ’ αὐτὸν συμφορὰ Θέλει εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν 9, 10
Παντοδύναμον θέλει ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεὸν ἐν παντὶ καιρῷ θέλω σᾶς διδάξῃ τί εἶναι ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Θεοῦ· ὃ, τι 11
εἶναι παρὰ τῷ Παντοδυνάμῳ, δὲν θέλω κρύψει αὐτό. Ἰδοῦ, σεῖς πάντες εἴδετε· διὰ τί λοιπὸν εἴσθε ὅλως τόσον 12
μάταιοι Τοῦτο εἶναι παρὰ Θεοῦ ἡ μερὶς τοῦ ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, καὶ ἡ κληρονομία τῶν δυναστῶν, τὴν ὁποίαν 13
θέλουν λάβει παρὰ τοῦ Παντοδυναμοῦ. Ἐὰν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πολλαπλασιασθῶσιν, εἶναι διὰ τὴν ῥομφαίαν· καὶ 14
οἱ ἔκγονοι αὐτοῦ δὲν θέλουν χορτασθῇ ἄρτον. Οἱ ἐναπολειφθέντες αὐτοῦ θέλουν ταφῇ ἐν θανάτῳ· καὶ αἱ 15
χῆραι αὐτοῦ δὲν θέλουν κλαύσει. Καὶ ἂν ἐπισωρεύσῃ ἀργύριον ὡς τὸ χῶμα καὶ ἐτοιμάσῃ ἱμάτια ὡς τὸν πηλόν· 16
δύναται μὲν νὰ ἐτοιμάσῃ, πλὴν ὁ δίκαιος θέλει ἐνδυθῇ αὐτά· καὶ ὁ ἄθωος θέλει διαμοιρασθῇ τὸ ἀργύριον. 17
Οἰκοδομεῖ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸ σαράκιον, καὶ ὡς καλύβην, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ ἀγροφύλαξ. Πλαγιάζει 18, 19
πλοῦσις, πλὴν δὲν θέλει συναχθῇ· ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπάρχει. Τρόμοι συλλαμβάνουσιν 20
αὐτὸν ὡς ὕδατα, ἀνεμοστρόβιλος ἀρπάζει αὐτὸν τὴν νύκτα. Σηκόνει αὐτὸν ἀνατολικὸς ἄνεμος, καὶ ὑπάγει· 21
καὶ ἀποσιπᾷ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ. Διότι ὁ Θεὸς θέλει ρίψῃ κατ’ αὐτοῦ συμφορὰ καὶ δὲν θέλει φεισθῇ· 22
ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ σπεύδει νὰ φύγῃ. Θέλουν κροτήσῃ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ’ αὐτόν, καὶ θέλουν συρίζῃ 23
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῶν.

Βεβαίως εἶναι τόπος τοῦ ἀργυρίου ὅθεν ἐξάγεται, καὶ τόπος τοῦ χρυσοῦ ὅπου καθαρίζεται· ὁ σίδηρος **28, 2**
λαμβάνεται ἐκ τῆς γῆς καὶ ὁ χαλκὸς χύνεται ἐκ τῆς πέτρας. Βάλλει μὲν ὁ ἄνθρωπος ὄρια εἰς τὸ σκότος 3
καὶ ἀνιχνεύει τὰ πάντα μέχρι τελειότητος· τοὺς λίθους τοῦ σκότους καὶ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου. Χεῖμαρρος 4
ἐξορμᾷ ἐκ τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ· ὕδατα ἀδοκίμαστα ὑπὸ τοῦ ποδός· ταῦτα ὀλιγοστεύουσιν καὶ ἀναχωροῦσιν 5
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Περὶ δὲ τῆς γῆς, ἐξ αὐτῆς ἐξέρχεται ὁ ἄρτος καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἀνασκάπτεται ὡς ὑπὸ 6
πυρός· οἱ λίθοι αὐτῆς εἶναι τόπος σαπφείρων· καὶ ἐν αὐτῇ χῶμα χρυσοῦ. Τὴν ὁδὸν ἐκείνην δὲν γνωρίζει 7
πηγὴν καὶ ὀφθαλμὸς γυπὸς δὲν εἶδεν αὐτήν· τὰ θηρία δὲν ἐπάτησαν αὐτήν, ὁ ἄγριος λέων δὲν ἐπέρασε 8
δι’ αὐτῆς. Ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν σκληρὸν βράχον· ἀνατρέπει τὰ ὄρη ἀπὸ τῆς ρίζης. Ἐγκόπτει 9, 10
ποταμοὺς μεταξὺ τῶν βράχων· καὶ ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ἀνακαλύπτει πᾶν πολύτιμον. Δεσμεύει τῶν ποταμῶν 11
τὴν πλημμύραν· καὶ τὸ κεκρυμμένον ἐκφέρει εἰς φῶς. Ἄλλ’ ἡ σοφία πόθεν θέλει εὑρεθῇ καὶ ποῦ εἶναι ὁ τόπος 12
τῆς συνέσεως Ὁ ἄνθρωπος δὲν γνωρίζει τὴν τιμὴν αὐτῆς· καὶ δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ γῇ τῶν ζώων. Ἡ ἄβυσσος 13, 14
λέγει, δὲν εἶναι ἐν ἐμοί· καὶ ἡ θάλασσα λέγει, δὲν εἶναι μετ’ ἐμοῦ. Δὲν δύναται νὰ δοθῇ χρυσὸν ἀντ’ αὐτῆς· 15
καὶ ἀργύριον δὲν δύναται νὰ ζυγισθῇ εἰς ἀντάλλαγμα αὐτῆς. Δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ μὲ τὸ χρυσίον τοῦ 16

17 Ὁφείρ, με τὸν πολυτίμον ὄνυχα καὶ σάπφειρον. Τὸ χρυσίον καὶ ὁ κρύσταλλος δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῶσι με
18 αὐτήν· καὶ ἀντάλλαγμα αὐτῆς νὰ γείνη με σκευὴ καθαρωτάτου χρυσίου. Δὲν θέλει μνημονευθῇ κοράλλιον,
19 ἢ μαργαρίται· διότι ἡ τιμὴ τῆς σοφίας εἶναι ὑπερτέρα τῶν πολυτίμων λίθων. Τὸ τοπάζιον τῆς Αἰθιοπίας δὲν
20 θέλει ἐξισωθῇ με αὐτήν· δὲν θέλει ἐκτιμηθῇ με καθαρὸν χρυσίον. Πόθεν λοιπὸν ἔρχεται ἡ σοφία καὶ ποῦ εἶναι
21 ὁ τόπος τῆς συνέσεως. Εἶναι βεβαίως κεκρυμμένη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων τῶν ζώντων, καὶ ἐσκεπασμένη
22 ἀπὸ τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος λέγουσι, Διὰ τῶν ὧτων ἡμῶν ἠκούσαμεν τὴν φήμην
23, 24 αὐτῆς. Ὁ Θεὸς ἐννοεῖ τὴν ὁδὸν αὐτῆς, καὶ αὐτὸς γνωρίζει τὸν τόπον αὐτῆς. Ἐπειδὴ αὐτὸς θεωρεῖ ἕως τῶν
25 περάτων τῆς γῆς, βλέπει ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ ζυγίσῃ τὸ βάρος τῶν ἀνέμων, καὶ νὰ σταθμίσῃ
26, 27 τὰ ὕδατα με μέτρον. Ὅτε ἔκαμε νόμον διὰ τὴν βροχὴν καὶ ὁδὸν διὰ τὴν ἀστραπὴν τῆς βροντῆς, τότε εἶδε
28 καὶ ἐφανερώσεν αὐτήν· ἡτοίμασεν αὐτὴν καὶ μάλιστα ἐξιχνίασεν αὐτήν. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Ἰδοὺ, ὁ
φόβος τοῦ Κυρίου, οὗτος εἶναι ἡ σοφία, καὶ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ κακοῦ συνέσεις.

29, 2 Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰὼβ τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Ὡς νὰ ἤμην ὡς εἰς τοὺς παρελθόντας μῆνας,
3 ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις ὅτε ὁ Θεὸς με ἐφύλαττεν· ὅτε ὁ λύχνος αὐτοῦ ἐφεγγεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ διὰ τοῦ
4 φωτός αὐτοῦ περιεπάτου ἐν τῷ σκότει· καθὼς ἤμην ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀκμῆς μου, ὅτε ἡ εὐνοία τοῦ Θεοῦ
5, 6 ἦτο ἐπὶ τὴν σκηνήν μου· ὅτε ὁ Παντοδύναμος ἦτο μετ' ἐμοῦ, καὶ τὰ παιδιά μου κύκλω μου· ὅτε ἐπλυνον τὰ
7 βήματά μου με βούτυρον, καὶ ὁ βράχος ἐξέχεε δι' ἐμὲ ποταμοὺς ἐλαίου· ὅτε διὰ τῆς πόλεως ἐξηρχόμην εἰς
8 τὴν πύλιν, ἡτοίμαζον τὴν καθέδραν μου ἐν τῇ πλατείᾳ. Οἱ νέοι με ἔβλεπον καὶ ἐκρύπτοντο· καὶ οἱ γέροντες
9, 10 ἐγειρόμενοι ἴσταντο. Οἱ ἄρχοντες ἔπαυον ὁμιλοῦντες καὶ ἔβαλλον χεῖρα ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν. Ἡ φωνὴ τῶν
11 ἐγκρίτων ἐκρατεῖτο, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἐκολλᾶτο εἰς τὸν οὐρανίσκον αὐτῶν. Ὅτε τὸ ὥτιον ἤκουε καὶ με
12 ἐμακάριζε, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ἔβλεπε καὶ ἐμαρτύρει ὑπὲρ ἐμοῦ· διότι ἠλευθέρουν τὸν πτωχὸν βοῶντα καὶ τὸν
13 ὀρφανὸν τὸν μὴ ἔχοντα βοηθόν. Ἡ εὐλογία τοῦ ἀπολλυμένου ἤρχετο ἐπ' ἐμέ· καὶ τὴν καρδίαν τῆς χήρας
14, 15 εὐφραῖνον. Ἐφόρουν δικαιοσύνην καὶ ἐνεδυσμένην τὴν εὐθύτητά μου ὡς ἐπενδύτην καὶ διάδημα. Ἦμην
16 ὀφθαλμὸς εἰς τὸν τυφλὸν καὶ ποῦς εἰς τὸν χωλὸν ἐγώ. Ἦμην πατὴρ εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὴν δίκην τὴν
17 ὁποίαν δὲν ἐγνώριζον ἐξιχνίαζον. Καὶ συνέτριβον τοὺς κυνόδοντας τοῦ ἀδίκου καὶ ἀπέσπων τὸ θῆραμα ἀπὸ
18 τῶν ὁδόντων αὐτοῦ. Τότε ἔλεγον, θέλω ἀποθάνει ἐν τῇ φωλεᾷ μου καὶ ὡς τὴν ἄμμον θέλω πολλαπλασιάσει
19 τὰς ἡμέρας μου. Ἡ ῥίζα μου ἦτο ἀνοικτὴ πρὸς τὰ ὕδατα, καὶ ἡ δρόσος διενυκτέρευεν ἐπὶ τῶν κλάδων μου.
20, 21 Ἡ δόξα μου ἀνενεοῦτο ἐν ἐμοί, καὶ τὸ τόξον μου ἐκρατύνετο ἐν τῇ χειρὶ μου. Μὲ ἠκροάζοντο προσέχοντες καὶ
22 εἰς τὴν συμβουλὴν μου ἐσιώπων. Μετὰ τοὺς λόγους μου δὲν προσέθετον οὐδέν, καὶ ἡ ὁμιλία μου ἐστάλαζεν
23, 24 ἐπ' αὐτούς. Καὶ με περιέμενον ὡς τὴν βροχὴν· καὶ ἦσαν κεχηνότες ὡς διὰ τὴν ὄψιμον βροχὴν. Ἐγέλων πρὸς
25 αὐτούς, καὶ δὲν ἐπίστευον· καὶ τὴν φαιδρότητα τοῦ προσώπου μου δὲν ἄφινον νὰ πέσῃ. Ἐὰν ἤρεσκόμενην εἰς
τὴν ὁδὸν αὐτῶν, ἐκαθήμην πρῶτος, καὶ κατεσκήνουν ὡς βασιλεὺς ἐν τῷ στρατεύματι, ὡς ὁ παρηγορῶν τοὺς
τεθλιμμένους.

30 Ἀλλὰ τώρα οἱ νεώτεροί μου τὴν ἡλικίαν με περιγελῶσι, τῶν ὁποίων τοὺς πατέρας δὲν ἤθελον καταδεχθῇ νὰ
2 βάλῃ μετὰ τῶν κυνῶν τοῦ ποιμνίου μου. Καὶ εἰς τί τῶντι ἡδύνατο νὰ με ὠφελήσῃ ἡ δύναμις τῶν χειρῶν αὐτῶν,
3 εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἰσχὺς ἐξέλιπε. Δι' ἐνδειαν καὶ πείναν ἦσαν ἀπομεμονωμένοι· ἔφευγον εἰς γῆν ἄνυδρον,
4 σκοτεινὴν, ἠφανισμένην καὶ ἔρημον· ἔκοπτον μολόχην πλησίον τῶν θάμνων καὶ τὴν ῥίζαν τῶν ἀρκευθῶν διὰ
5, 6 τροφὴν αὐτῶν. Ἦσαν ἐκ μέσου δεδιωγμένοι· ἐφώναζον ἐπ' αὐτοὺς ὡς κλέπτας. Κατῶκουν ἐν τοῖς κρημοῖς
7 τῶν χειμάρρων, ταῖς τρύπαις τῆς γῆς καὶ τοῖς βρόχοις. Μεταξὺ τῶν θάμνων ὠγκῶντο· ὑποκάτω τῶν ἀκανθῶν
8, 9 συνήγοντο· ἄφρονες καὶ δύσφημοι, ἐκδεδιωγμένοι ἐκ τῆς γῆς. Καὶ τώρα ἐγὼ εἶμαι τὸ τραγῳδῖον αὐτῶν,
10 εἶμαι καὶ ἡ παροιμία αὐτῶν. Μὲ βδελύττονται, ἀπομακρύνονται ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δὲν συστέλλονται νὰ πτώσιν
11 εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς διέλυσε τὴν ὑπεροχὴν μου καὶ με ἔθλιψεν, ἀπέρριψαν καὶ αὐτοὶ τὸν
12 χαλινὸν ἐμπροσθέν μου. Ἐκ δεξιῶν ἀνίστανται οἱ νέοι· ἀπωθοῦσι τοὺς πόδας μου, καὶ ἐτοιμάζουσι κατ' ἐμοῦ
13 τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀνατρέπουσι τὴν ὁδὸν μου, ἐπαυξάνουσι τὴν συμφορὰν μου, χωρὶς νὰ ἔχωσι
14, 15 βοηθόν. Ἐφορμῶσιν ὡς σφοδρὰ πλημμύρα, ἐπὶ τῆς ἐρημώσεώς μου περικυλίνονται. Τρόμοι ἐστράφησαν
16 ἐπ' ἐμέ· καταδιώκουσι τὴν ψυχὴν μου ὡς ἄνεμος· καὶ ἡ σωτηρία μου παρέρχεται ὡς νέφος. Καὶ τώρα ἡ
17 ψυχὴ μου ἐξεχύθη ἐντὸς μου· ἡμέραι θλίψεως με κατέλαβον. Τὴν νύκτα τὰ ὁσῆ μου διεπεράσθησαν ἐν ἐμοί,
18 καὶ τὰ νεῦρά μου δὲν ἀναπαύονται. Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς δυνάμεως ἠλλοιώθη τὸ ἐνδυσμά μου· με περισφίγγει
19, 20 ὡς τὸ περιλαίμιον τοῦ χιτῶνος μου. Μὲ ἔρριψεν εἰς τὸν πηλόν, καὶ ὁμοιώθην με χῶμα καὶ κόνιν. Κράζω
21 πρὸς σέ, καὶ δὲν μοὶ ἀποκρίνεις· ἴσταμαι, καὶ με παραβλέπεις. Ἐγείνεις ἀνελεήμων πρὸς ἐμέ· διὰ τῆς
22 κραταιᾶς χειρὸς σου με μαστιγόνεις. Μὲ ἐσῆκωσας ἐπὶ τὸν ἄνεμον· με ἐπεβίβασας καὶ διέλυσας τὴν οὐσίαν
23, 24 μου. Ἐξεύρω μὲν ὅτι θέλεις με φέρει εἰς θάνατον καὶ τὸν οἶκον τὸν προσδιορισμένον εἰς πάντα ζῶντα. Ἀλλὰ
25 δὲν θέλει ἐκτείνει χεῖρα εἰς τὸν τάφον, ἐὰν κράζωσι πρὸς αὐτὸν ὅταν ἀφανίσῃ. Δὲν ἔκλαυσα ἐγὼ διὰ τὸν
26 ὄντα ἐν ἡμέραις σκληραῖς, καὶ ἐλυπήθη ἡ ψυχὴ μου διὰ τὸν πτωχόν· Ἐνῶ περιέμενον τὸ καλόν, τότε ἦλθε τὸ
27 κακόν· καὶ ἐνῶ ἀνέμενον τὸ φῶς, τότε ἦλθε τὸ σκότος. Τὰ ἐντόσθιά μου ἀνέβρασαν καὶ δὲν ἀνεπαύθησαν·
28 ἡμέραι θλίψεως με προέφθασαν. Περιεπάτησα μελαγχροινὸς οὐχὶ ὑπὸ ἡλίου· ἐσηκώθην, ἐβοήσα ἐν συνάξει.
29, 30 Ἐγείνα ἀδελφὸς τῶν δρακόντων καὶ σύντροφος τῶν στρουθοκαμήλων. Τὸ δέρμα μου ἐμαύρισεν ἐπ' ἐμέ, καὶ
31 τὰ ὁσῆ μου κατεκαύθησαν ὑπὸ τῆς φλογώσεως. Ἡ δὲ κιθάρα μου μετεβλήθη εἰς πένθος καὶ τὸ ὄργανόν μου
εἰς φωνὴν κλαίωντων.

31, 2 Ἐκαμον συνθήκην μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ πῶς νὰ ἔχω τὸν στοχασμὸν μου ἐπὶ παρθένον· καὶ τί τὸ

μερίδιον παρὰ Θεοῦ ἄνωθεν καὶ ἡ κληρονομία τοῦ Παντοδυνάμου ἐκ τῶν ὑψηλῶν Οὐχὶ ἀφανισμὸς διὰ τὸν 3
 ἀσεβῆ καὶ ταλαιπωρία διὰ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας δὲν βλέπει αὐτὸς τὰς ὁδοὺς μου καὶ ἀπαριθμεῖ πάντα τὰ 4
 θήματά μου Ἐὰν περιεπάτησα μὲ ψεῦδος, ἢ ὁ ποῦς μου ἔσπευσεν εἰς δόλον, ἄς μὲ ζυγίσῃ διὰ τῆς στάθμης 5, 6
 τῆς δικαιοσύνης καὶ ἄς γνωρίσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἀκεραιότητά μου· ἂν τὸ βῆμά μου ἐξετράπη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ 7
 ἡ καρδία μου ἐπηκολούθησε τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἂν κηλὶς προσεκολλήθῃ εἰς τὰς χεῖρας μου· νὰ 8
 σπείρω, καὶ ἄλλος νὰ φάγῃ· καὶ νὰ ἐκρίζωθωσιν οἱ ἔκγονοί μου. Ἄν ἡ καρδία μου ἠπατήθῃ ὑπὸ γυναικός, ἢ 9
 παρεμόνευσα εἰς τὴν θύραν τοῦ πλησίον μου, ἢ γυνὴ μου νὰ ἀλέσῃ δι' ἄλλον, καὶ ἄλλοι νὰ πέσωσιν ἐπ' αὐτήν. 10
 Διότι μιὰρὸν ἀνόμημα τοῦτο καὶ ἀμάρτημα κατάδικον· διότι εἶναι πῦρ κατατρῶγον μέχρ' ἀφανισμοῦ, καὶ 11, 12
 ἤθελεν ἐκρίζωσεν πάντα τὰ γεννήματά μου. Ἄν κατεφρόνησα τὴν κρίσιν τοῦ δούλου μου ἢ τῆς δούλης μου, 13
 ὅτε διεφέροντο πρὸς ἐμέ, τί θέλω κάμει τότε, ὅταν ἐγερθῇ ὁ Θεὸς καὶ ὅταν ἐπισκεφθῇ, τί θέλω ἀποκριθῇ 14
 πρὸς αὐτόν Ὁ ποιήσας ἐμὲ ἐν τῇ κοιλίᾳ, δὲν ἐποίησε καὶ ἐκεῖνον καὶ δὲν ἐμόρφωσεν ἡμᾶς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ 15
 μήτρᾳ Ἄν ἡρνήθην τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πτωχῶν, ἢ ἐμάρανα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς χήρας, ἢ ἔφαγον μόνος τὸν 16, 17
 ἄρτον μου, καὶ ὁ ὀρφανὸς δὲν ἔφαγεν ἐξ αὐτοῦ· διότι ὁ μὲν ἐκ νεότητος μου ἐτρέφετο μετ' ἐμοῦ, ὡς μετὰ 18
 πατρός, τὴν δὲ ἐκ κοιλίας τῆς μητρός μου ὠδήγησα· ἂν εἶδον τινὰ ἀπολλύμενον δι' ἔλλειψιν ἐνδύματος ἢ 19
 πτωχὸν χωρὶς σκεπασμάτος, ἂν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ δὲν μὲ εὐλόγησαν καὶ δὲν ἐθερμάνθῃ μετὰ τὸ μαλλίον τῶν 20
 προβάτων μου, ἂν ἐσῆκωσα τὴν χεῖρά μου κατὰ τοῦ ὀρφανοῦ, βλέπων ὅτι ὑπερίσχυον ἐν τῇ πύλῃ, νὰ πέσῃ 21, 22
 ὁ βραχίον μου ἐκ τοῦ ὤμου, καὶ ἡ χεὶρ μου νὰ συντριφθῇ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος. Διότι ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὄλεθρος 23
 ἦτο εἰς ἐμὲ φρίκη καὶ διὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτοῦ δὲν ἤθελον δυνηθῇ νὰ ἀνθέξω. Ἄν ἔθεσα εἰς τὸ χρυσίον 24
 τὴν ἐλπίδα μου, ἢ εἶπα πρὸς τὸ καθαρὸν χρυσίον, Σὺ εἶσαι τὸ θάρρος μου, ἂν εὐφράνθην διότι ὁ πλοῦτός 25
 μου ἦτο μέγας καὶ διότι ἡ χεὶρ μου εὗρηκεν ἀφθονίαν, ἂν ἐθεώρουν τὸν ἥλιον ἀναλάμποντα ἢ τὴν σελήνην 26
 περιπατοῦσαν ἐν τῇ λαμπρότητι αὐτῆς, καὶ ἡ καρδία μου ἐθέλχθη κρυφίως, ἢ μὲ τὸ στόμα μου ἐφίλησα τὴν 27
 χεῖρά μου, καὶ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἀνόμημα κατάδικον· διότι ἤθελον ἀρνηθῇ τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον. Ἄν 28, 29
 ἐχάρην εἰς τὸν ἀφανισμόν τοῦ μισοῦντός με, ἢ ἐπεχάρην ὅτε εὗρηκεν αὐτὸν κακόν· διότι οὐδὲ ἀφῆκα τὸ στόμα 30
 μου νὰ ἀμαρτήσῃ, εὐχόμενος κατάραν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἂν οἱ ἄνθρωποι τῆς σκηνῆς μου δὲν εἶπον, τίς 31
 θέλει δεῖξει ἄνθρωπον μὴ χορτασθέντα ἀπὸ τῶν κρεάτων αὐτοῦ Ὁ ξένος δὲν διενυκτέρευεν ἔξω· ἡνοιγον τὴν 32
 θύραν μου εἰς τὸν ὁδοιπόρον· ἂν ἐσκέπασα τὴν παράβασίν μου ὡς ὁ Ἀδάμ, κρύπτων τὴν ἀνομίαν μου ἐν τῷ 33
 κόλπῳ μου· διότι μήπως ἐφοβούμην μέγα πλῆθος, ἢ μὲ ἐτρόμαζεν ἡ καταφρόνησις τῶν οἰκογενειῶν, ὥστε νὰ 34
 σιωπήσω καὶ νὰ μὴ ἐκβῶ ἐκ τῆς θύρας Ὡς νὰ ἦτο τις νὰ μὲ ἤκουεν. Ἰδοῦ, ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ ἀπεκρίνεται 35
 ὁ Παντοδύναμος εἰς ἐμέ, καὶ ὁ ἀντίδικός μου νὰ ἔγραφε βιβλίον. Βεβαίως ἤθελον βαστάσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ 36
 ὤμου μου, ἤθελον περιδέσει αὐτὸ στέφανον ἐπ' ἐμέ· ἤθελον φανερώσει πρὸς αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν βημάτων 37
 μου· ὡς ἄρχων ἤθελον πλησιάσει εἰς αὐτόν. Ἄν ὁ ἀγρὸς μου καταβοᾷ ἐναντίον μου καὶ κλαίωσιν ὁμοῦ οἱ 38
 αὐλακεὶς αὐτοῦ, ἂν ἔφαγον τὸν καρπὸν αὐτοῦ χωρὶς μισθόν, ἢ ἔκαμον νὰ ἐκβῇ ἡ ψυχὴ τῶν γεωργῶν αὐτοῦ, 39
 Ἄς φυτρῶσιν τρίβολοι ἀντὶ σίτου καὶ ζιζάνια ἀντὶ κριθῆς. Ἐτελείωσαν οἱ λόγοι τοῦ Ἰώβ. 40

Ἐπαυσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνθρωποι ἀποκρινόμενοι πρὸς τὸν Ἰώβ, διότι ἦτο δίκαιος εἰς τοὺς ὀφθαλ- 32
 μούς αὐτοῦ. Τότε ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Ἐλιοῦ, υἱοῦ τοῦ Βαραχιάλ τοῦ Βουζίτου, ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ Ἀράμ· 2
 κατὰ τοῦ Ἰώβ ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, διότι ἐδικαίονεν ἑαυτὸν μᾶλλον παρὰ τὸν Θεόν. Καὶ κατὰ τῶν τριῶν 3
 αὐτοῦ φίλων ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, διότι δὲν εὗρηκαν ἀπόκρισιν καὶ κατεδίκασαν τὸν Ἰώβ. Ὁ δὲ Ἐλιοῦ 4
 περιέμενε νὰ λαλήσῃ πρὸς τὸν Ἰώβ, διότι ἐκεῖνοι ἦσαν γεροντότεροι αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ὁ Ἐλιοῦ εἶδεν, ὅτι δὲν 5
 ἦτο ἀπόκρισις ἐν τῷ στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐλιοῦ ὁ υἱὸς τοῦ 6
 Βαραχιάλ τοῦ Βουζίτου καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι νέος τὴν ἡλικίαν, καὶ σεῖς γέροντες· διὰ τοῦτο ἐφοβήθην καὶ 7
 συνεστάλην νὰ σᾶς φανερώσω τὴν γνώμην μου. Ἐγὼ εἶπα, Αἱ ἡμέραι ἄς λαλήσωσι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν ἄς 8
 διδάξῃ, σοφίαν. Βεβαίως εἶναι πνεῦμα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἢ ἔμπνευσις ὅμως τοῦ Παντοδυνάμου συνετίζει αὐτόν. 9, 10
 Οἱ μεγαλύτεροι δὲν εἶναι πάντοτε σοφοί· οὔτε οἱ γέροντες νοοῦσι κρίσιν. Διὰ τοῦτο εἶπα, Ἀκούσατέ μου· 11
 θέλω φανερώσει καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου. Ἰδοῦ, ἐπρόσμενα τοὺς λόγους σας· ἠκροάσθην τὰ ἐπιχειρήματά 12
 σας, ἕως οὗ ἐξετάσθητε τοὺς λόγους. Καὶ σᾶς παρετήρουν, καὶ ἰδοῦ, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἠδυνήθη νὰ καταπεισῇ 13
 τὸν Ἰώβ, ἀποκρινόμενος εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ· διὰ νὰ μὴ εἴπητε, Ἡμεῖς εὐρήκαμεν σοφίαν. Ὁ Θεὸς θέλει 14
 καταβάλλει αὐτόν, οὐχὶ ἄνθρωπος. Ἐκεῖνος δὲ δὲν διητύθυε λόγους πρὸς ἐμέ· καὶ δὲν θέλω ἀποκριθῇ πρὸς 15
 αὐτόν κατὰ τὰς ὁμιλίαις σας. Ἐκεῖνοι ἐτρόμαξαν, δὲν ἀπεκρίθησαν πλέον· ἔχασαν τοὺς λόγους αὐτῶν. Καὶ 16
 περιέμενον, ἐπειδὴ δὲν ἐλάλουν· ἀλλ' ἴσταντο· δὲν ἀπεκρίνοντο πλέον. Ἄς ἀποκριθῶ καὶ ἐγὼ τὸ μέρος μου· 17
 ἄς φανερώσω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου. Διότι εἶμαι πλήρης λόγων· τὸ πνεῦμα ἐντὸς μου μὲ ἀναγκάζει. Ἰδοῦ, 18, 19
 ἡ κοιλία μου εἶναι ὡς οἶνος ὅστις δὲν ἡνοιχθῇ· εἶναι ἐτοιμὴ νὰ σπάσῃ, ὡς ἀσκοὶ γλεύκους. Θέλω λαλήσῃ 20
 διὰ νὰ ἀναπνεύσω· θέλω ἀνοίξῃ τὰ χεῖλη μου καὶ ἀποκριθῇ. Μὴ γένοιτο νὰ γείνω προσωπολήπτης, μηδὲ νὰ 21
 κολακεύσω ἄνθρωπον. Διότι δὲν ἐξεύρω νὰ κολακεύω· ὁ Ποιητὴς μου ἤθελε μὲ ἀναρπάσει εὐθύς. 22

Διὰ τοῦτο, Ἰώβ, ἄκουσον τώρα τὰς ὁμιλίας μου, καὶ ἀκροάσθητι πάντα τοὺς λόγους μου. Ἰδοῦ, τώρα 33, 2
 ἡνοιξα τὸ στόμα μου· ἡ γλῶσσά μου λαλεῖ ἐν τῷ στόματί μου. Οἱ λόγοι μου θέλουν εἶσθαι κατὰ τὴν εὐθύτητα 3
 τῆς καρδίας μου· καὶ τὰ χεῖλη μου θέλουν προφέρει γνῶσιν καθάραν. Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μὲ ἔκαμε καὶ ἡ 4
 πνοὴ τοῦ Παντοδυνάμου μὲ ἐζωοποίησεν. Ἐὰν δύνασαι, ἀποκριθῇ μοι· παρατάχθητι ἔμπροσθέν μου· στήθι. 5
 Ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι κατὰ τὸν λόγόν σου ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ· ἐκ πηλοῦ εἶμαι καὶ ἐγὼ μεμορφωμένος. Ἰδοῦ, ὁ 6, 7
 τρόμος μου δὲν θέλει σὲ ταράξῃ, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου θέλει εἶσθαι βαρεῖα ἐπὶ σέ. Σὺ τῶνόντι εἶπας εἰς τὰ ὧτά μου, 8

9 και ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων σου, Εἴμαι καθαρὸς χωρὶς ἁμαρτίας· εἴμαι ἀθῶος· καὶ ἀνομία δὲν ὑπάρχει
 10, 11 ἐν ἐμοί· ἰδοὺ, εὐρίσκει ἀφορμὰς ἐναντίον μου· μὲ νομίζει ἐχθρὸν αὐτοῦ· βάλλει τοὺς πόδας μου ἐν τῷ ζύλῳ·
 12 παραφυλάττει πᾶσας τὰς ὁδοὺς μου. Ἰδοὺ, κατὰ τοῦτο δὲν εἶσαι δίκαιος· θέλω ἀποκριθῆ πρὸς σέ, διότι ὁ
 13 Θεὸς εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τί ἀντιμάχεσαι πρὸς αὐτόν διότι δὲν δίδει λόγον περὶ οὐδεμιᾶς
 14, 15 τῶν πράξεων αὐτοῦ. Διότι ὁ Θεὸς λαλεῖ ἅπασι καὶ δῖς, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν προσέχει. Ἐν ἐνυπνίῳ, ἐν ὁράσει
 16 νυκτερινῇ, ὅτε βαθὺς ὕπνος πίπτει ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε ὑπνώττουσιν ἐπὶ τῆς κλίνης· τότε ἀνοίγει τὰ
 17 ὅτα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπισφραγίζει τὴν πρὸς αὐτοὺς νοθεσίαν· διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν
 18 πράξεων αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκβάλῃ τὴν ὑπερηφανίαν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. Προλαμβάνει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
 19 λάκκου καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ διαπερασθῇ ὑπὸ ῥομφαίας. Πάλιν, τιμωρεῖται μὲ πόνους ἐπὶ τῆς
 20 κλίνης αὐτοῦ, καὶ τὸ πληθὺς τῶν ὀστέων αὐτοῦ μὲ δυνατοὺς πόνους· ὥστε ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἀποστρέφεται τὸν ἄρτον
 21 καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τὸ ἐπιθυμητὸν φαγητόν· ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἀναλίσκεται, ὥστε δὲν φαίνεται, καὶ τὰ ὀστέα αὐτοῦ
 22, 23 τὰ ἀφανῆ ἐξέχουσιν· ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ πλησιάζει εἰς τὸν λάκκον καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ εἰς τοὺς φονευτάς. Ἐὰν
 24 ἦναι μνηστὴς μετ' αὐτοῦ ἢ ἐρμηνευτής, εἶς μεταξὺ χιλίων, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὴν εὐθύτητα
 25 αὐτοῦ· τότε θέλει εἶσθαι ἴλεως εἰς αὐτόν καὶ θέλει εἰπεῖ, Λύτρωσον αὐτόν ἀπὸ τοῦ νὰ καταβῇ εἰς τὸν λάκκον·
 26 ἐγὼ εὗρηκα ἐξίλασμόν. Ἡ σὰρξ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀνθηροτέρα νηπίου· θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς
 27 νεότητος αὐτοῦ· θέλει δεηθῇ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει εὐνοήσῃ πρὸς αὐτόν· καὶ θέλει βλέπει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 28 ἐν χαρᾷ· καὶ θέλει ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Θέλει βλέπει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
 29 καὶ θέλει λέγει, Ἡμάρτησα καὶ διέστρεψα τὸ ὀρθόν, καὶ δὲν μὲ ὠφέλησεν· ἀλλ' αὐτὸς ἐλύτρωσε τὴν ψυχὴν
 30 μου ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν λάκκον· καὶ ἡ ζωὴ μου θέλει ἰδεῖ τὸ φῶς. Ἰδοὺ, πάντα ταῦτα ἐργάζεται ὁ Θεὸς
 31, 32 δις καὶ τρίς μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ λάκκου, ὥστε νὰ φωτισθῇ ἐν
 33 τῷ φωτὶ τῶν ζώντων. Πρόσεχε, Ἰώβ, ἄκουσόν μου· σιώπα, καὶ ἐγὼ θέλω λαλήσει. Ἐὰν ἔχῃς τί νὰ εἴπῃς,
 33 ἀποκρίθητί μοι· λάλησον, διότι ἐπιθυμῶ νὰ δικαιωθῇς. Εἰ δὲ μή, σὺ ἄκουσόν μου· σιώπα καὶ θέλω σὲ διδάξαι
 σοφίαν.

34. 2 Ἐπανελάβε δὲ ὁ Ἐλιοῦ καὶ εἶπεν· Ἀκούσατε τοὺς λόγους μου, ὦ σοφοί· καὶ δότε ἀκρόασιν εἰς ἐμέ, οἱ
 3, 4 νοήμονες· Διότι τὸ ὠτίον δοκιμάζει τοὺς λόγους, ὁ δὲ οὐρανίσκος γεύεται τὸ φαγητόν. Ἄς ἐκλέξωμεν εἰς
 5 ἑαυτοὺς κρίσιν· ἄς γνωρίσωμεν μεταξὺ ἡμῶν τί τὸ καλόν. Διότι ὁ Ἰώβ εἶπεν, Εἴμαι δίκαιος· καὶ ὁ Θεὸς
 6, 7 ἀφῆρσε τὴν κρίσιν μου· ἐψεύσθην εἰς τὴν κρίσιν μου· ἡ πληγὴ μου εἶναι ἀνίατος, ἄνευ παραβάσεως. Τίς
 8 ἄνθρωπος ὡς ὁ Ἰώβ, ὅστις καταπίνει τὸν χλευασμὸν ὡς ὕδωρ· καὶ ὑπάγει ἐν συνοδίᾳ μετὰ τῶν ἐργατῶν τῆς
 9 ἀνομίας, καὶ περιπατεῖ μετὰ ἀνθρώπων ἀσεβῶν· Διότι εἶπεν, οὐδὲν ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπον τὸ νὰ εὐαρεστῇ εἰς
 10 τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο ἀκούσατέ μου, ἄνδρες συνετοί· μὴ γένοιτο νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν Θεὸν ἀδικία, καὶ εἰς
 11 τὸν Παντοδύναμον ἀνομία. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἔργον τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἀποδώσῃ εἰς αὐτόν, καὶ θέλει κάμει
 12 ἕκαστον νὰ εὕρῃ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Naί, βεβαίως ὁ Θεὸς δὲν θέλει πράξῃ ἀσεβῶς, οὐδὲ θέλει διαστρέψῃ
 13 ὁ Παντοδύναμος τὴν κρίσιν. Τίς κατέστησεν αὐτόν ἐπιτηρητὴν τῆς γῆς ἢ τίς διέταξε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
 14 Ἐὰν βάλλῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, θέλει σύρει εἰς ἑαυτὸν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ τὴν πνοὴν αὐτοῦ·
 15, 16 πᾶσα σὰρξ θέλει ἐκπνεύσῃ ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χῶμα. Ἐὰν τώρα ἔχῃς σύνεσιν·
 17 ἄκουσον τοῦτο· ἀκροάθητι τῆς φωνῆς τῶν λόγων μου. Μήπως κυβερνᾷ ὁ μισὼν τὴν εὐθύτητα καὶ θέλει
 18 καταδικάσει τὸν κατ' ἐξοχὴν δίκαιον· ὅστις λέγει πρὸς βασιλέα, Εἴσαι ἀσεβής, πρὸς ἄρχοντας, Εἴσθε κακοί
 19 Ὅστις δὲν προσωποληπτεῖ εἰς ἄρχοντας οὐδὲ ἀποβλέπει εἰς τὸν πλούσιον μᾶλλον παρὰ εἰς τὸν πτωχόν· ἐπειδὴ
 20 πάντες οὗτοι εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ἐν μιᾷ στιγμῇ θέλουσιν ἀποθάνει, καὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ λαὸς
 21 θέλει ταραχθῇ καὶ θέλει παρέλθει· καὶ ὁ ἰσχυρὸς θέλει ἀναρπαχθῇ, οὐχὶ ὑπὸ χειρός. Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
 22 εἶναι ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ βλέπει πάντα τὰ βήματα αὐτοῦ. Δὲν εἶναι σκότος οὐδὲ σκία θανάτου,
 23 ὅπου οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας νὰ κρυφθῶσιν. Ἐπειδὴ δὲν θέλει ἀφήσῃ πλέον τὸν ἄνθρωπον νὰ ἔλθῃ εἰς
 24, 25 κρίσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ. Θέλει συντρίψῃ ἀναριθμήτους ἰσχυροὺς καὶ βάλει ἄλλους ἀντ' αὐτῶν· διότι γνωρίζει
 26 τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἀνατρέπει αὐτοὺς τὴν νύκτα, καὶ συντρίβονται. Κυτυπᾷ αὐτοὺς ὡς ἀσεβεῖς ἐν τῷ τόπῳ
 27, 28 τῶν θεατῶν· ἐπειδὴ ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτοῦ καὶ δὲν ἐθεώρησαν οὐδεμίαν τῶν ὁδῶν αὐτοῦ· καὶ ἔκαμον νὰ ἔλθῃ
 29 πρὸς αὐτόν ἡ κραυγὴ τῶν πτωχῶν, καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν τῶν τεθλιμμένων. Καὶ ὅταν αὐτὸς δίδῃ ἡσυχίαν,
 30, 31 τίς θέλει διαταράξῃ αὐτήν καὶ ὅταν κρύπτῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τίς δύναται νὰ ἴδῃ αὐτόν· εἴτε ἐπὶ ἔθνος· εἴτε
 32 ἐπὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ· ὥστε νὰ μὴ βασιλεύῃ ὑποκριτής, διὰ νὰ μὴ παγιδεύηται ὁ λαός. Βεβαίως πρέπει νὰ
 33 λέγῃ τις πρὸς τὸν Θεόν, Ἐπαθόν, δὲν θέλω πλέον πράξῃ κακῶς· ὃ, τι δὲν βλέπω, σὺ δίδασόν με· ἐὰν ἔπραξα
 34 ἀνομίαν, δὲν θέλω πράξῃ πλέον. Ἀλλὰ μήπως θέλει γείνει κατὰ τὸν στοχασμὸν σου· εἴτε σὺ ἀποβάλῃς εἴτε
 35 ἐκλέξῃς, αὐτὸς θέλει ἀναποδώσῃ, καὶ οὐχὶ ἐγὼ· λέγε λοιπὸν ὃ, τι ἐξεύρεις. Ἄνδρες συνετοὶ θέλουσιν εἰπεῖ
 36 πρὸς ἐμέ, καὶ ὁ σοφὸς ἄνθρωπος ὅστις μὲ ἀκούει, Ὁ Ἰώβ δὲν ἐλάλησεν ἐν γνώσει, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ δὲν
 37 ἦσαν μετὰ συνέσεως. Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι, ὁ Ἰώβ νὰ ἐξετασθῇ ἕως τέλους· ἐπειδὴ ἀπεκρίθη ὡς οἱ ἄνθρωποι
 οἱ ἀσεβεῖς. Διότι εἰς τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ προσθέτει ἀσέβειαν· καυχᾶται μεταξὺ ἡμῶν, καὶ πολλαπλασιάζει
 τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

35. 2 Καὶ ἐπανελάβεν ὁ Ἐλιοῦ καὶ εἶπε· Στοχάζεσαι ὅτι εἶναι ὀρθὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶπας, Εἴμαι δικαιότερος
 3 τοῦ Θεοῦ· Διότι εἶπας, Τίς ὠφέλεια θέλει εἶσθαι εἰς σέ· τί κέρδος θέλω λάβει ἐκ τούτου μᾶλλον παρὰ ἐκ τῆς
 4, 5 ἁμαρτίας μου· Ἐγὼ θέλω ἀποκριθῆ πρὸς σέ καὶ πρὸς τοὺς φίλους σου μετὰ σοῦ. Ἀνάβλεψον εἰς τοὺς
 6 οὐρανοὺς καὶ ἰδέ· καὶ θεώρησον τὰ νέφη, πόσον ὑψηλότερά σου εἶναι. Ἐὰν ἁμαρτάνῃς, τί πράττεις κατ'

αὐτοῦ ἢ ἂν αἱ παραβάσεις σου πολλαπλασιασθῶσι, τί κατορθώσεις κατ' αὐτοῦ Ἐὰν ἦσαι δίκαιος, τί θέλεις 7
 δώσει εἰς αὐτὸν ἢ τί θέλει λάβει ἐκ τῆς χειρὸς σου Ἡ ἀσέβειά σου δύναται νὰ βλάψῃ ἄνθρωπον ὡς σέ· καὶ 8
 ἡ δικαιοσύνη σου δύναται νὰ ὠφελήσῃ υἱὸν ἀνθρώπου. Ἐκ τοῦ πλήθους τῶν καταθλιβόντων καταβοῶσι 9
 κραυγάζουσιν ἕνεκεν τοῦ βραχίονος τῶν ἰσχυρῶν Ἀλλ' οὐδεὶς λέγει, ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς ὁ Ποιητὴς μου, ὅστις 10
 δίδει ἄσματα εἰς τὴν νύκτα, Ὅστις συνειτίζει ἡμᾶς ὑπὲρ τὰ κτήνη τῆς γῆς, καὶ σοφίζει ἡμᾶς ὑπὲρ τὰ πετεινὰ 11
 τοῦ οὐρανοῦ Ἐκεῖ βοῶσι διὰ τὴν ὑπερηφανίαν τῶν πονηρῶν, δὲν θέλει ὅμως ἀποκριθῇ. Ὁ Θεὸς βεβαίως δὲν 12, 13
 θέλει εἰσακούσῃ τῆς ματαιολογίας, οὐδὲ θέλει ἐπιβλέψῃ ὁ Παντοδύναμος εἰς αὐτήν· πόσον ὀλιγώτερον ὅταν 14
 σὺ λέγῃς, ὅτι δὲν θέλεις ἰδεῖ αὐτόν· ἡ κρίσις ὅμως εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ὅθεν ἔχε τὸ θάρρος σου ἐπ' αὐτόν.
 Ἀλλὰ τώρα, ἐπειδὴ δὲν ἐπεσκέφθη ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ δὲν παρετήρησε μετὰ μεγάλῃς αὐστηρότητος, διὰ 15, 16
 τοῦτο ὁ Ἰώβ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ματαίως· ἐπισωρεύει λόγους ἐν ἀγνώσει.

Καὶ ὁ Ἐλίου ἐξηκολούθησε καὶ εἶπεν· Ὑπόμεινόν με ὀλίγον, καὶ θέλω σὲ διδάξαι· διότι ἔχω ἔτι λόγους **36, 2**
 ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ. Θέλω λάβει τὰ ἐπιχειρήματά μου μακρόθεν, καὶ θέλω ἀποδώσει δικαιοσύνην εἰς τὸν Ποιητὴν 3
 μου· διότι οἱ λόγοι μου ἐπ' ἀληθείας δὲν θέλουσιν εἶσθαι ψευδεῖς· πλησίον σου εἶναι ὁ τέλειος κατὰ τὴν 4
 γνῶσιν. Ἰδοῦ, ὁ Θεὸς εἶναι ἰσχυρὸς, ὅμως δὲν καταφρονεῖ οὐδένα· ἰσχυρὸς εἰς δυνάμιν σοφίας. Δὲν θέλει 5, 6
 ζωοποιήσῃ τὸν ἀσεβῆ· εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς δίδει τὸ δίκαιον. Δὲν ἀποσύρει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν 7
 δικαίων, ἀλλὰ καὶ μετὰ βασιλέων βάλλει αὐτοὺς ἐπὶ θρόνον· μάλιστα καθίζει αὐτοὺς διαπαντός, καὶ εἶναι 8, 9
 εἰς αὐτοὺς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰς παραβάσεις αὐτῶν, ὅτι ὑπερηύξησαν, καὶ ἀνοίγει τὸ ὥτιον αὐτῶν εἰς 10
 διδασκαλίαν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνομίας προστάζει νὰ ἐπιστρέψωσιν. Ἐὰν ὑπακούσωσι καὶ δουλεύσωσι, θέλουσι 11
 τελειώσει τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐφροσύναις. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπακούσωσι, θέλουσι 12
 διαπερασθῇ ὑπὸ ῥομφαίας καὶ θέλουσι τελευτήσῃ ἐν ἀγνώσει. Οἱ δὲ ὑποκριταὶ τὴν καρδίαν ἐπισωρεύουσιν 13
 ὀργὴν· δὲν θέλουσι βοηθεῖ ὅταν δέσῃ αὐτοὺς· αὐτοὶ ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ νεότητι, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν τελειώνει 14
 μεταξὺ τῶν ἀσελγῶν. Λυτρώνει τὸν τεθλιμμένον ἐν τῇ θλίψει αὐτοῦ καὶ ἀνοίγει τὰ ὄρα αὐτῶν ἐν συμφορᾷ· 15
 καὶ οὕτως ἤθελε σὲ ἐκβάλλει ἀπὸ τῆς στενοχωρίας εἰς εὐρυχωρίαν, ὅπου δὲν ὑπάρχει στενοχωρία· καὶ τὸ 16
 παρατιθέμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης σου θέλει εἶσθαι πλῆρες πάχους. Ἀλλὰ σὺ ἐξεπλήρωσας δίκην ἀσεβοῦς· 17
 δίκη καὶ κρίσις θέλουσι σὲ καταλάβει. Ἐπειδὴ ὑπάρχει θυμὸς, πρόσεχε μὴ σὲ ἐξαφανίσῃ διὰ τῆς προσβολῆς 18
 αὐτοῦ· τότε οὐδὲ μέγα λύτρον ἤθελε σὲ λυτρώσει. Θέλει ἀποβλέψῃ εἰς τὰ πλούτη σου, οὔτε εἰς χρυσίον οὔτε 19
 εἰς πᾶσαν τὴν ἰσχύν τῆς δυνάμεως Μὴ ἐπιτόθει τὴν νύκτα, καθ' ἣν οἱ λαοὶ ἐκκόπτονται ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν. 20
 Πρόσεχε, μὴ στραφῇς πρὸς τὴν ἀνομίαν· διότι σὺ προέκρινας τοῦτο μᾶλλον παρὰ τὴν θλίψιν. Ἰδοῦ, ὁ Θεὸς 21, 22
 εἶναι ὑψωμένος διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· τίς διδάσκει ὡς αὐτὸς Τίς διώρισεν εἰς αὐτόν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ 23
 τίς δύναται νὰ εἴπῃ, Ἐπραξας ἀνομίαν Ἐνθυμοῦ νὰ μεγαλύνῃς τὸ ἔργον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θεωροῦσιν οἱ 24
 ἄνθρωποι. Πᾶς ἄνθρωπος βλέπει αὐτό· ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ αὐτό μακρόθεν. Ἰδοῦ, ὁ Θεὸς εἶναι μέγας καὶ 25, 26
 ἀκατανόητος εἰς ἡμᾶς, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν αὐτοῦ ἀνεξερεύνητος. Ὅταν ἀνασύρῃ τὰς ῥανίδας τοῦ ὕδατος, 27
 αὐταὶ καταχέουσιν ἐκ τῶν ἀτμῶν αὐτοῦ βροχὴν, τὴν ὁποίαν τὰ νέφη ῥαίνουσιν· ἀφθόνως σταλάζουσιν ἐπὶ τὸν 28
 ἄνθρωπον. Δύναται τις εἶναι νὰ ἐννοήσῃ τὰς ἐφαπλώσεις τῶν νεφελῶν, τὸν κρότον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ Ἰδοῦ, 29, 30
 ἐφαπλόνει τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπ' αὐτήν καὶ σκεπάζει τοὺς πυθμένους τῆς θαλάσσης· ἐπειδὴ δι' αὐτῶν δικάζει τοὺς 31
 λαοὺς καὶ δίδει τροφὴν ἀφθόνως. Ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ κρύπτει τὴν ἀστραπὴν· καὶ προστάζει αὐτὴν εἰς 32
 ὅ, τι ἔχει νὰ ἀπαντήσῃ. Παραγγέλλει εἰς αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ, κατὰ δὲ τοῦ ἀσεβοῦς ἐτοιμάζει ὀργὴν. 33

Εἰς τοῦτο ἔτι ἡ καρδία μου τρέμει καὶ ἐκπηδᾷ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῆς. Ἀκούσατε προσεκτικῶς τὴν τρομερὰν **37, 2**
 φωνὴν αὐτοῦ καὶ τὸν ἦχον τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Ἀποστέλλει αὐτὴν ὑποκάτω παντός τοῦ 3
 οὐρανοῦ καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς. Κατόπιν αὐτοῦ βοᾷ φωνή· βροντᾷ μὲ τὴν φωνὴν τῆς 4
 μεγαλωσύνης αὐτοῦ· καὶ δὲν θέλει στήσῃ αὐτά, ἀφοῦ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀκουσθῇ. Ὁ Θεὸς βροντᾷ θαυμασίως 5
 μὲ τὴν φωνὴν αὐτοῦ· κάμνει μεγαλεῖα, καὶ δὲν ἐννοοῦμεν. Διότι λέγει πρὸς τὴν χιόνα, γίνου ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ 6
 πρὸς τὴν ψεκᾶδα καὶ πρὸς τὸν ὑετὸν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Κατασφραγίζει τὴν χεῖρα παντός ἀνθρώπου· διὰ νὰ 7
 γνωρίσωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι τὸ ἔργον αὐτοῦ. Τότε τὰ θηρία εἰσέρχονται εἰς τὰ σπήλαια καὶ κατασκηνοῦσιν ἐν 8
 τοῖς τόποις αὐτῶν. Ἐκ τοῦ νότου ἔρχεται ὁ ἀνεμοστρόβιλος, καὶ τὸ ψῦχος ἐκ τοῦ βορρᾶ. Ἐκ τοῦ φυσήματος 9, 10
 τοῦ Θεοῦ δίδεται πάγος· καὶ τὸ πλάτος τῶν ὑδάτων στερεοῦται. Πάλιν ἡ γαλήνη διασκεδάσει τὴν νεφέλην· τὸ 11
 φῶς αὐτοῦ διασκορπίζει τὰ νέφη· καὶ αὐτὰ περιφέρονται κύκλῳ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμνωσι πᾶν 12
 ὅ, τι προστάζει εἰς αὐτὰ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς οἰκουμένης· κάμνει αὐτὰ νὰ ἔρχονται, ἢ διὰ παιδείαν, ἢ διὰ τὴν 13
 γῆν αὐτοῦ, ἢ διὰ ἔλεος. Ἀκροάσθητι τοῦτο, Ἰώβ· στάθητι καὶ συλλογίσθητι τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ. Ἐννοεῖς 14, 15
 πῶς ὁ Θεὸς διατάττει αὐτά, καὶ κάμνει νὰ λάμπῃ τὸ φῶς τῆς νεφέλης αὐτοῦ Ἐννοεῖς τὰ ζυγοσταθμίσματα 16
 τῶν νεφῶν, τὰ θαυμάσια τοῦ τελείου κατὰ τὴν γνῶσιν Διὰ τί τὰ ἐνδύματά σου εἶναι θερμά, ὅταν ἀναπαύῃ τὴν 17
 γῆν διὰ τοῦ νότου Ἐξήπλωσας μετ' αὐτοῦ τὸ στερέωμα τὸ δυνατόν ὡς κάτοπτρον χυτὸν Δίδαξον ἡμᾶς τί νὰ 18, 19
 εἴπωμεν πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ διατάξωμεν τοὺς λόγους ἡμῶν ἐξ αἰτίας τοῦ σκότους. Θέλει 20
 ἀναγγελθῇ πρὸς αὐτόν, ἐὰν ἐγὼ λαλῶ ἐὰν λαλήσῃ ἄνθρωπος, βεβαίως θέλει καταποθῇ. Τώρα δὲ οἱ ἄνθρωποι 21
 δὲν δύνανται νὰ ἀτενίσωσιν εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς, τὸ ἐν τῷ στερεώματι, ἀφοῦ ὁ ἄνεμος περάσῃ καὶ καθάρισῃ 22, 23
 αὐτό, καὶ χρυσαυγὴς καιρὸς ἔλθῃ ἀπὸ βορρᾶ. Φοβερά δόξα ὑπάρχει ἐν τῷ Θεῷ. Τὸν Παντοδύναμον, δὲν 24
 δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν αὐτόν· εἶναι ὑπέροχος κατὰ τὴν δυνάμιν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν καὶ κατὰ τὸ πλῆθος 25
 τῆς δικαιοσύνης, δὲν καταθλίβει. Διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται αὐτόν· οὐδεὶς σοφὸς τὴν καρδίαν δύναται

νὰ ἐννοήσῃ αὐτόν.

38, 2 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰώβ ἐκ τοῦ ἀνεμοστροβίλου καὶ εἶπε· Τίς οὗτος, ὅστις σκοτίζει τὴν
 3 βουλήν μου διὰ λόγων ἀσυνέτων Ζῶσον ἤδη τὴν ὁσφὺν σου ὡς ἀνὴρ· διότι θέλω σὲ ἐρωτήσῃ, καὶ φανέρωσόν
 4, 5 μοι. Ποῦ ἦσο ὅτε ἐθεμελίονον τὴν γῆν ἀπάγγελον, ἐὰν ἔχῃς σύνεσιν. Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα αὐτῆς, ἐὰν ἐξεύρῃς
 6 ἢ τίς ἠπλώσε σάθμην ἐπ' αὐτήν· Ἐπὶ τίνος εἶναι ἐστηριγμένα τὰ θεμέλια αὐτῆς ἢ τίς ἔθεσε τὸν ἀκρογωνιαίον
 7, 8 λίθον αὐτῆς, ὅτε τὰ ἄστρα τῆς αὐγῆς ἔπαλλον ὁμοῦ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ἠλάλαζον· ἢ τίς συνέκλεισε
 9 τὴν θάλασσαν μὲ θύρας, ὅτε ἐξορμῶσα ἐξῆλθεν ἐκ μήτρας· ὅτε περιέβαλον αὐτήν μὲ νεφέλην καὶ μὲ ὀμίχλην
 10, 11 ἐσπαργάνωσα αὐτήν, καὶ περιώρισα αὐτήν διὰ προστάγματός μου, καὶ ἔβαλον μοχλοὺς καὶ πύλας, καὶ
 12, 13 εἶπα, "Ἐως αὐτοῦ θέλεις ἔρχεσθαι καὶ δὲν θέλεις ὑπερβῆ· καὶ ἐδῶ θέλει συντρίβεσθαι ἡ ὑπερηφανία τῶν
 14 κυμάτων σου· Προσέταξας σὺ τὴν πρῶταν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου· ἔδειξας εἰς τὴν αὐγὴν τὸν τόπον αὐτῆς, διὰ
 15 νὰ πιᾷσῃ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, ὥστε οἱ κακοῦργοι νὰ ἐκτιναχθῶσιν ἀπ' αὐτῆς· Αὕτῃ μεταμορφοῦται ὡς πηλὸς
 16 σφραγιζόμενος· καὶ τὰ πάντα παρουσιάζονται ὡς στολή. Καὶ τὸ φῶς τῶν ἀσεβῶν ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτῶν, ὁ δὲ
 17, 18 βραχίων τῶν ὑπερηφάνων συντρίβεται. Εἰσῆλθες ἕως τῶν πηγῶν τῆς θαλάσσης ἢ περιεπάτησας εἰς ἐξιχνίασιν
 19 τῆς ἀβύσσου· Ἦνοιχθησαν εἰς σὲ τοῦ θανάτου αἱ πύλαι ἢ εἶδες τὰς θύρας τῆς σκιάς τοῦ θανάτου· Ἐγνώρισας
 20 τὸ πλάτος τῆς γῆς ἀπάγγελον, ἐὰν ἐνόησας πάντα ταῦτα. Ποῦ εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κατοικίας τοῦ φωτός καὶ τοῦ
 21, 22 σκότους, ποῦ εἶναι ὁ τόπος αὐτοῦ, διὰ νὰ συλλάβῃς αὐτὸ εἰς τὸ ὄριον αὐτοῦ καὶ νὰ γνωρίσῃς τὰς τρίβους τῆς
 23 οἰκίας αὐτοῦ· Γνωρίζεις αὐτό, διότι τότε ἐγεννήθησ' ἢ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν σου εἶναι πολὺς· Εἰσῆλθες
 24 εἰς τοὺς θησαυροὺς τῆς χιόνης ἢ εἶδες τοὺς θησαυροὺς τῆς χαλάζης, τοὺς ὁποίους φυλάττω διὰ τὸν καιρὸν
 25 τῆς θλίψεως διὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου· Διὰ τίνος ὁδοῦ διαδίδεται τὸ φῶς, ἢ ὁ ἀνατολικὸς
 26, 27 ἄνεμος διαχέεται ἐπὶ τὴν γῆν· Τίς ἤνοιξε ῥύακας διὰ τὰς ῥαγδαίας βροχάς, ἢ δρόμον διὰ τὴν ἀστραπὴν τῆς
 28 βροντῆς, διὰ νὰ φέρῃ βροχὴν ἐπὶ γῆν ἀκατοίκητον, εἰς ἔρημον, ὅπου ἄνθρωπος δὲν ὑπάρχει, διὰ νὰ χορτάσῃ
 29, 30 τὴν ἄβατον καὶ ἀκατοίκητον, καὶ νὰ ἀναβλαστήσῃ τὸν βλαστὸν τῆς χλόης· Ἐχει πατέρα ἢ βροχὴ ἢ τίς ἐγέννησε
 31 τὰς σταγόνας τῆς δρόσου· Ἀπὸ μήτρας τίνος ἐξέρχεται ὁ πάγος καὶ τὴν πάχνην τοῦ οὐρανοῦ, τίς ἐγέννησε· Τὰ
 32 ὕδατα σκληρύνονται ὡς λίθος, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἀβύσσου πηγνύεται· Δύνασαι νὰ δεσμεύσῃς τὰς γλυκείας
 33 ἐπιρροὰς τῆς Πλειάδος ἢ νὰ λύσῃς τὰ δεσμὰ τὸν Ὠρίωνος· Δύνασαι νὰ ἐκβάλῃς τὰ Ζῶδια εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν
 34 ἢ δύνασαι νὰ ὀδηγήσῃς τὸν Ἀρκτοῦρον μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· Γνωρίζεις τοὺς νόμους τοῦ οὐρανοῦ· δύνασαι νὰ
 35, 36 διατάξῃς τὰς ἐπιρροὰς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· Δύνασαι νὰ ὑψώσῃς τὴν φωνὴν σου εἰς τὰ νέφη, διὰ νὰ σὲ σκεπάσῃ
 37 ἀφθονία ὑδάτων· Δύνασαι νὰ ἀποστείλῃς ἀστραπάς, ὥστε νὰ ἐξέλθωσι καὶ νὰ εἴπωσι πρὸς σέ, Ἰδοὺ, ἡμεῖς· Τίς
 38 ἔβαλε σοφίαν ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου ἢ τίς ἔδωκε σύνεσιν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ· Τίς δύναται νὰ ἀριθμήσῃ τὰ
 39, 40 νέφη διὰ σοφίας ἢ τίς δύναται νὰ κενόνη τὰ δοχεῖα τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ χωνευθῇ τὸ χῶμα εἰς σύμπηξιν καὶ οἱ
 41 βῶλοι νὰ συγκολλῶνται· Θέλεις κυνηγήσῃς θήραμα διὰ τὸν λέοντα ἢ χορτάσει τὴν ὄρεξιν τῶν σκύμων, ὅταν
 42 κοίτωνται ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ κάθηνται εἰς τοὺς κρυπτήρας διὰ νὰ ἐνδρεύωσι· Τίς ἐτοιμάζει εἰς τὸν κόρακα
 43 τὴν τροφήν αὐτοῦ, ὅταν οἱ νεοσσοὶ αὐτοῦ κρᾶζωσι πρὸς τὸν Θεόν, περιπλανώμενοι δι' ἔλλειπιν τροφῆς

39 Γνωρίζεις τὸν καιρὸν τοῦ τοκετοῦ τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοῦ βράχου· δύνασαι νὰ σημειώσῃς πότε γεννῶσιν αἱ
 2 ἔλαφοι· Δύνασαι νὰ ἀριθμήσῃς τοὺς μῆνας τοὺς ὁποίους πληροῦσιν ἢ γνωρίζεις τὸν καιρὸν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν
 3, 4· Αὐταὶ συγκάμπτονται, γεννῶσι τὰ παιδιά αὐτῶν, ἐλευθερόνονται ἀπὸ τῶν ὠδίνων αὐτῶν· Τὰ τέκνα αὐτῶν
 5 ἐνδυναμοῦνται, αὐξάνουσιν ἐν τῇ πεδιάδι· ἐξέρχονται καὶ δὲν ἐπιστρέφουσι πλεόν εἰς αὐτάς· Τίς ἐξαπέστειλεν
 6 ἐλεύθερον τὸν ἄγριον ὄνον ἢ τίς ἔλυσε τοὺς δεσμοὺς αὐτοῦ· τοῦ ὁποίου οἰκίαν ἔκαμον τὴν ἔρημον, καὶ τὴν
 7 ἄλμυρίδα κατοικίαν αὐτοῦ· Καταγελᾶ τοῦ θορύβου τῆς πόλεως· δὲν ἀκούει τὴν κραυγὴν τοῦ ἐργοδιώκτου.
 8, 9 Κατασκοπεύει τὰ ὄρη διὰ βοσκὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπάγει ζητῶν κατόπιν παντὸς εἴδους χλόης· Θέλει εὐχαριστηθῇ
 10 ὁ μονόκερως νὰ σὲ δουλεύῃ, ἢ θέλει διανυκτερεύσῃ ἐν τῇ φάτνῃ σου· Δύνασαι νὰ δέσῃς τὸν μονόκερυν μὲ τὸν
 11 δεσμὸν αὐτοῦ πρὸς ἀροτρίασιν ἢ θέλει ὁμαλίζει τὰς πεδιάδας ὀπίσω σου· Θέλεις βάλλῃς τὸ θάρρος σου εἰς αὐτόν,
 12 διότι ἡ δύναμις αὐτοῦ εἶναι μεγάλη ἢ θέλεις ἀφήσῃς τὴν ἐργασίαν σου ἐπ' αὐτόν· Θέλεις ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτόν
 13 νὰ σοὶ φέρῃ τὸν σπόρον σου καὶ νὰ συνάξῃ αὐτόν ἐν τῷ ἀλωνίῳ σου· Ἔδωκας σὺ τὰς ὥραιας πτέρυγας εἰς τοὺς
 14 ταῶνας ἢ πτέρυγας καὶ πτερὰ εἰς τὴν στρουθοκάμηλον· ἤτις ἀφίνει τὰ ὠὰ αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ θάλπει αὐτὰ
 15 ἐπὶ τοῦ χώματος, καὶ λησμονεῖ ὅτι ὁ ποῦς ἐνδέχεται νὰ συντρίψῃ αὐτά, ἢ τὸ θηρίον τοῦ ἀγροῦ νὰ καταπατήσῃ
 16, 17 αὐτά· σκληρύνεται κατὰ τῶν τέκνων αὐτῆς, ὡς νὰ μὴ ᾔσαν αὐτῆς· ματαίως ἐκοπίασε, μὴ φοβουμένη· διότι ὁ
 18 Θεὸς ἐστέρησεν αὐτήν ἀπὸ σοφίας καὶ δὲν ἐμοίρασεν εἰς αὐτήν σύνεσιν· ὁσάκις σηκώνεται ὀρθίος, καταγελᾶ
 19 τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἀναβάτου αὐτοῦ· Σὺ ἔδωκας δύναμιν εἰς τὸν ἵππον περιενέδυσας τὸν τράχηλον αὐτοῦ μὲ
 20, 21 βροντὴν· σὺ κάμνεις αὐτόν νὰ πηδᾷ ὡς ἀκρίς τὸ γαυρίαμα τῶν μυκτῆρων αὐτοῦ· εἶναι τρομερόν· ἀνασκάπτει
 22 ἐν τῇ κοιλάδι καὶ ἀγάλλεται εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν τῶν ὀπλῶν· καταγελᾶ τοῦ φόβου
 23 καὶ δὲν τρομάζει· οὐδὲ στρέφει ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας· ἡ φαρέτρα κροταλίζει κατ' αὐτοῦ, ἡ ἐξαστράπτουσα
 24, 25 λόγχη καὶ τὸ δόρυ· Καταπίνει τὴν γῆν ἐν ἀγριότητι καὶ μανίᾳ· καὶ δὲν πιστεύει ὅτι ἡχεῖ σάλπιγξ· ἅμα δὲ τῇ
 26, 27 φωνῇ τῆς σάλπιγγος, λέγει, "Ἄ, ἅ καὶ μακρόθεν ὁσφραίνεται τὴν μάχην, τὴν κραυγὴν τῶν στρατηγῶν καὶ τὸν
 28 ἀλαλαγμόν· Διὰ τῆς σοφίας σου πετᾷ ὁ ἱέραξ καὶ ἀπλώνει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ πρὸς νότον· Εἰς τὴν προσταγὴν
 29 σου ἀνυψοῦται ὁ ἀετὸς καὶ κάμνει τὴν φωλεάν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· Κατοικεῖ ἐπὶ βράχου καὶ διατρίβει, ἐπὶ
 30 ἀποτόμου βράχου καὶ ἐπὶ ἀβάτων τόπων· ἐκεῖθεν ἀναζητεῖ τροφήν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι μακρόθεν·
 31 καὶ οἱ νεοσσοὶ αὐτοῦ αἵμα πίνουσι· καὶ ὅπου πτώματα, ἐκεῖ καὶ αὐτός.

40, 2 Ὁ Κύριος ἀπεκρίθη ἔτι πρὸς τὸν Ἰώβ καὶ εἶπεν· Ὁ διαδικαζόμενος πρὸς τὸν Παντοδύναμον θέλει διδάξει

αὐτόν ὁ ἐλέγχων τὸν Θεὸν ἄσ ἀποκριθῇ πρὸς τοῦτο. Τότε ὁ Ἰὼβ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν· 3
 Ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι οὐτιδανός· τί δύναμαι νὰ ἀποκριθῶ πρὸς σέ θέλω βάλει τὴν χειρά μου ἐπὶ τὸ στόμα μου· 4
 ἅπαξ ἐλάλησα καὶ δὲν θέλω ἀποκριθῇ πλέον· μάλιστα, δὲς· ἀλλὰ δὲν θέλω ἐπιπροσθέσει. Τότε ἀπεκρίθη 5, 6
 ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰὼβ ἐκ τοῦ ἀνεμοστροβίλου καὶ εἶπε· Ζῶσον ἤδη ὡς ἀνὴρ τὴν ὁσφὺν σου· ἐγὼ θέλω σέ 7
 ἐρωτήσει, καὶ ἀπαγγεῖλόν μοι. Θέλεις ἄρα ἀναίρεσει τὴν κρίσιν μου θέλεις μὲ καταδικάσει, διὰ νὰ δικαιωθῇς 8
 Ἐχεις βραχίονα ὡς ὁ Θεὸς ἢ δύνασαι νὰ θρονῆς μὲ φωνὴν ὡς αὐτός· Στολίσθητι τώρα μεγαλοπρέπειαν 9, 10
 καὶ ὑπεροχὴν· καὶ ἐνδύθητι δόξαν καὶ ὠραιότητα. Ἐκχεε τὰς φλόγας τῆς ὀργῆς σου· καὶ βλέπε πάντα 11
 ὑπερήφανον καὶ ταπεῖνον αὐτόν. Βλέπε πάντα ὑπερήφανον· κρήμνιζε αὐτόν· καὶ καταπάτει τοὺς ἀσεβεῖς 12
 ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν. Κρύψον αὐτοὺς ὁμοῦ ἐν τῷ χώματι· κάλυψον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐν ἀφανείᾳ. Τότε καὶ 13, 14
 ἐγὼ θέλω ὁμολογήσει πρὸς σέ, ὅτι ἡ δεξιὰ σου δύναται νὰ σέ σώσῃ. Ἰδοῦ τώρα, ὁ Βεεμώθ, τὸν ὁποῖον ἔκαμα 15
 μετὰ σοῦ, τρώγει χόρτον ὡς βοῦς. Ἰδοῦ τώρα, ἡ δύναμις αὐτοῦ εἶναι ἐν τοῖς νεφροῖς αὐτοῦ καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ 16
 ἐν τῷ ὀμφαλῷ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. Ὑψώνει τὴν οὐρὰν αὐτοῦ ὡς κέδρον· τὰ νεῦρα τῶν μηρῶν αὐτοῦ εἶναι 17
 συμπεπλεγμένα. Τὰ ὀστέα αὐτοῦ εἶναι χάλκινοι σωληνες· τὰ ὀστέα αὐτοῦ ὡς μοχλοὶ σιδήρου. Τοῦτο εἶναι 18, 19
 τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Θεοῦ· ὁ ποιήσας αὐτόν δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτόν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. Διότι τὰ 20
 ὄρη προμηθεύουσιν εἰς αὐτόν τὴν τροφήν, ὅπου παίζουν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. Πλαγιάζει ὑποκάτω τῶν 21
 σκιερῶν δένδρων, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν καλάμων καὶ ἐν τοῖς βάλοις. Τὰ σκιερὰ δένδρα σκεπάζουσιν αὐτόν μὲ 22
 τὴν σκιὰν αὐτῶν· αἱ ἰτέαι τῶν ῥυάκων περικαλύπτουσιν αὐτόν. Ἰδοῦ, ἐὰν πλημμυρίσῃ ποταμός, δὲν σπεύδει 23
 νὰ φύγῃ· ἔχει θάρρος, καὶ ἂν ὁ Ἰορδάνης προσβάλλῃ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Δύναται τις φανερά νὰ συλλάβῃ 24
 αὐτόν ἢ διὰ παγίδων νὰ διατρυπήσῃ τὴν ῥίνα αὐτοῦ

Δύνασαι νὰ σύρῃς ἔξω τὸν Λευϊάθαν διὰ ἀγκίστρου ἢ νὰ περιδέσῃς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ μὲ φορβιάν· Δύνασαι **41, 2**
 νὰ βάλῃς χαλινὸν εἰς τὴν ῥίνα αὐτοῦ ἢ νὰ τρυπήσῃς τὴν σιαγόνα αὐτοῦ μὲ ἄκανθαν· Θέλει πληθύνει πρὸς σέ 3
 ἱκεσίας θέλει σοὶ λαλήσῃ μετὰ γλυκύτητος· Θέλει κάμει συνθήκην μετὰ σοῦ θέλεις πάρει αὐτόν διὰ δοῦλον 4
 παντοτεινόν· Θέλεις παίζει μετ' αὐτοῦ ὡς μετὰ πτηνοῦ ἢ θέλεις δέσει αὐτόν διὰ τὰς θεραπαίνας σου· Θέλουσι 5, 6
 κάμει οἱ φίλοι συμπόσιον ἐξ αὐτοῦ· θέλουσι μοιράσει αὐτόν μεταξὺ τῶν ἐμπόρων· Δύνασαι νὰ γεμίσῃς τὸ 7
 δέρμα αὐτοῦ μὲ βέλη ἢ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ ἀλειυτικά καμάκια· Βάλε τὴν χειρά σου ἐπ' αὐτόν· ἐνθυμήθητι 8
 τὸν πόλεμον· μὴ κάμῃς πλέον τοῦτο. Ἰδοῦ, ἡ ἐλπίς νὰ πιάσῃ τις αὐτόν εἶναι ματαία· δὲν ἤθελε μάλιστα 9
 ἐκπλαγῇ εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ· Οὐδεὶς εἶναι τόσον τολμηρὸς ὥστε νὰ ἐγείρῃ αὐτόν· καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ 10
 ἐμπροσθεν ἐμοῦ· Τίς πρότερον ἔδωκεν εἰς ἐμὲ καὶ νὰ ἀνταποδόσω τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἐμοῦ. 11
 Δὲν θέλω σιωπήσῃ τὰ μέλη αὐτοῦ οὐδὲ τὴν δύναμιν οὐδὲ τὴν εὐάρεστον αὐτοῦ συμμετρίαν. Τίς νὰ ἐξιχνιάσῃ 12, 13
 τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ τίς νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῶν διπλῶν σιαγόνων αὐτοῦ· Τίς δύναται νὰ ἀνοίξῃ 14
 τὰς πύλας τοῦ προσώπου αὐτοῦ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ κύκλῳ εἶναι τρομεροί. Αἱ ἰσχυραὶ ἀσπίδες αὐτοῦ εἶναι τὸ 15
 ἐγκαύχημα αὐτοῦ, συγκεκλεισμένοι ὁμοῦ διὰ σφιγκτοῦ σφραγίσματος· ἡ μία ἐνοῦται μετὰ τῆς ἄλλης, ὥστε 16
 οὐδὲ ἀήρ δύναται νὰ περάσῃ δι' αὐτῶν· εἶναι προσκεκολλημένοι ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης· συνέχονται οὕτως, 17
 ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἀποσπασθῶσιν. Εἰς τὸν πταρνισμόν αὐτοῦ λάμπει φῶς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι 18
 ὡς τὰ βλέφαρα τῆς αὐγῆς. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχονται λαμπάδες καίόμεναι καὶ σπινθηρεὶς πυρὸς 19
 ἐξακοντίζονται. Ἐκ τῶν μυκτῆρων αὐτοῦ ἐξέρχεται καπνός, ὡς ἐξ ἀγγείου κοχλάζοντος ἢ λέβητος. Ἡ πνοὴ 20, 21
 αὐτοῦ ἀνάπτει ἄνθρακας, καὶ φλόξ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· Ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κατοικεῖ δυναμις, 22
 καὶ τρόμος προπορεύεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Τὰ στρώματα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ εἶναι συγκεκολλημένα· εἶναι 23
 στερεὰ ἐπ' αὐτόν· δὲν δύνανται νὰ σαλευθῶσιν. Ἡ καρδιά αὐτοῦ εἶναι στερεὰ ὡς λίθος· σκληρὰ μάλιστα ὡς 24
 ἡ κάτω μυλόπετρα. Ὅτε ἀνεγείρεται, φρίττουσιν οἱ δυνατοί, καὶ ἐκ τοῦ φόβου παραφρονοῦσιν. Ἡ ῥομφαία 25, 26
 τοῦ συναπαντῶντος αὐτόν δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ· ἡ λόγχη, τὸ δόρυ, οὐδὲ ὁ θώραξ. Θεωρεῖ τὸν σίδηρον ὡς 27
 ἄχυρον, τὸν χαλκὸν ὡς ξύλον σαθρόν. Τὰ βέλη δὲν δύνανται νὰ τρέψωσιν αὐτόν εἰς φυγὴν· αἱ πέτραι τῆς 28
 σφενδόνης εἶναι εἰς αὐτόν ὡς στυπίον. Τὰ ἀκόντια λογίζονται ὡς στυπίον· γελᾷ εἰς τὸ σεῖσμα τῆς λόγχης. 29
 Ὅξεῖς λίθοι κοίτονται ὑποκάτω αὐτοῦ· ὑποστρώνει τὰ ἀγκυλωτὰ σώματα ἐπὶ πηλοῦ. Κάμνει τὴν ἄβυσσον ὡς 30, 31
 λέβητα νὰ κοχλάξῃ· καθιστᾷ τὴν θάλασσαν ὡς σκεῦος μυρεψοῦ. Ἀφίνει ὀπίσω τὴν πορείαν φωτεινὴν· ἤθελέ 32
 τις ὑπολάβει τὴν ἄβυσσον ὡς πολιάν. Ἐπὶ τῆς γῆς δὲν ὑπάρχει ὅμοιον αὐτοῦ, δεδημιουργημένον οὕτως 33
 ἄφοβον. Περιορᾷ πάντα τὰ ὑψηλά· εἶναι βασιλεὺς ἐπὶ πάντα τοὺς υἱοὺς τῆς ὑπερηφανίας. 34

Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν· Ἐξεύρω ὅτι δύνασαι τὰ πάντα, καὶ οὐδεὶς στοχασμὸς σου **42, 2**
 δύναται νὰ ἐμποδισθῇ. Τίς οὗτος ὁ κρύπτων τὴν βουλὴν ἀσυνέτως· Ἐγὼ λοιπὸν προέφερα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν 3
 ἐνόουν. Πράγματα ὑπερθαύμαστα δι' ἐμέ, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώριζον. Ἄκουσον, δέομαι· καὶ ἐγὼ θέλω λαλήσει· 4
 θέλω σέ ἐρωτήσει, καὶ σὺ δίδασόν με. Ἦκουον περὶ σοῦ μὲ τὴν ἀκοὴν τοῦ ὠτίου, ἀλλὰ τώρα ὁ ὀφθαλμὸς μου 5
 σέ βλέπει· διὰ τοῦτο βδελύττομαι ἑμαυτόν, καὶ μετανοῶ ἐν χώματι καὶ σποδῷ. Ἀφοῦ δὲ ὁ Κύριος ἐλάλησε 6, 7
 τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Ἰὼβ, εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς Ἐλιφάσ τὸν Θαιμανίτην, Ὁ θυμὸς μου ἐξήφθη κατὰ 8
 σοῦ καὶ κατὰ τῶν δύο φίλων σου· διότι δὲν ἐλαλήσατε περὶ ἐμοῦ τὸ ὀρθὸν ὡς ὁ δοῦλός μου Ἰὼβ· διὰ τοῦτο 9
 λάβετε τώρα εἰς ἑαυτοὺς ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριοὺς καὶ ὑπάγετε πρὸς τὸν δοῦλόν μου Ἰὼβ, καὶ προσφέρετε 10
 ὁλοκαύτωμα ὑπὲρ ἑαυτῶν· ὁ δὲ Ἰὼβ ὁ δοῦλός μου θέλει ἱκετεύσει ὑπὲρ ὑμῶν· διότι θέλω δεχθῇ τὸ πρόσωπον 11
 αὐτοῦ· διὰ νὰ μὴ πράξω μὲ σᾶς κατὰ τὴν ἀφροσύνην σας· διότι δὲν ἐλαλήσατε περὶ ἐμοῦ τὸ ὀρθὸν ὡς ὁ δοῦλός 12
 μου Ἰὼβ. Καὶ ὑπῆγον Ἐλιφάς ὁ Θαιμανίτης καὶ Βιλδάδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφάρ ὁ Νααμαθίτης, καὶ ἔκαμον 13
 ὡς προσέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος· ὁ δὲ Κύριος ἐδέχθη τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰὼβ. Καὶ ἔστρεψεν ὁ Κύριος τὴν 14

αίχμαλωσίαν τοῦ Ἰώβ, ἀφοῦ προσηυχήθη ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰώβ διπλάσια
11 πάντων τῶν ὅσα εἶχε πρότερον. Τότε ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν πρότερον, καὶ ἔφαγον ἄρτον μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ συνέκλαυσαν
12 μὲ αὐτὸν καὶ παρηγόρησαν αὐτὸν περὶ παντός τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἔδωκαν
13 Ἰώβ μᾶλλον παρὰ τὰ πρῶτα· ὥστε ἀπέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων καὶ ἑξακισχιλίας καμήλους καὶ
14 χίλια ζεύγη βοῶν καὶ χιλίας ὄνους. Ἐγεννήθησαν ἔτι εἰς αὐτὸν ἑπτὰ υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέρες· καὶ ἐκάλεσε
15 τὸ ὄνομα τῆς πρώτης Ἰεμιμά· καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Κεσιά· καὶ τὸ ὄνομα τῆς τρίτης Κερενάππουχ· καὶ
16 δὲν εὐρίσκοντο ἐφ' ὅλης τῆς γῆς γυναῖκες ὡραῖαι ὥς αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰώβ· καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν ἔδωκεν εἰς
17 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν· καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Ἰώβ, γέρων καὶ πλήρης
ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΙ

Μακάριοις ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν περιεπάτησεν ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν δὲν ἐστάθη, καὶ ἐπὶ καθέδρῳ χλευαστῶν δὲν ἐκάθησεν· ἀλλ' ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα. Καὶ θέλει εἶσθαι ὡς δένδρον πεφυτευμένον παρὰ τοῦς ῥύακας τῶν ὑδάτων, τὸ ὅποιον δίδει τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ δὲν μαραίνεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν πράττη, θέλουσιν εὐδοκῶθαι. Δὲν θέλουσιν εἶσθαι οὕτως οἱ ἀσεβεῖς· ἀλλ' ὡς τὸ λεπτὸν ἄχυρον, τὸ ὅποιον ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος. Διὰ τοῦτο δὲν θέλουσιν ἐγερθῇ οἱ ἀσεβεῖς ἐν τῇ κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τῇ συνάξει τῶν δικαίων. Διότι γνωρίζει ὁ Κύριος τὴν ὁδὸν τῶν δικαίων· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.

Διὰ τί ἐφρύαζαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια· Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἄς διασπάσωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἄς ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀλύσεις αὐτῶν. Ὁ καθήμενος ἐν οὐρανοῖς θέλει γελάσει· ὁ Κύριος θέλει ἐκμυκτηρίσει αὐτούς. Τότε θέλει λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ θέλει συνταράξει αὐτούς. Ἄλλ' ἐγὼ, θέλει εἰπεῖ, ἔχρισά μου τὸν Βασιλέα μου ἐπὶ Σιών, τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου. Ἐγὼ θέλω ἀναγγεῖλαι τὸ πρόσταγμα· ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὸς μου εἶσαι σύ· ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα· Ζήτησον παρ' ἐμοῦ, καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰ ἔθνη κληρονομίαν σου, καὶ ἰδιοκτησίαν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς· θέλεις ποιᾶν αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκεῦος κεραμέως θέλεις συντρίψει αὐτούς. Τώρα λοιπόν, βασιλεῖς, συνετίσθητε· διδάχθητε, κριταὶ τῆς γῆς. Δουλεύετε τὸν Κύριον ἐν φόβῳ καὶ ἀγάλλεσθε ἐν τρόμῳ. Φιλεῖτε τὸν Υἱόν, μήποτε ὀργισθῇ, καὶ ἀπολεσθῇτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ὅταν ἐξαφθῇ ταχέως ὁ θυμὸς αὐτοῦ. Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, ὅτε ἔφυγεν ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀβεσσαλώμ. Κύριε, πόσον ἐπληθύνθησαν οἱ ἐχθροὶ μου πολλοὶ ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι περὶ τῆς ψυχῆς μου, δὲν εἶναι δι' αὐτὸν σωτηρία ἐν τῷ Θεῷ. Διάψαλμα. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, εἶσαι ἡ ἀσπίς μου, ἡ δόξα μου καὶ ὁ ὑψώνων τὴν κεφαλὴν μου. Ἐκραζα μὲ τὴν φωνήν μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ τοῦ ὅρου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. Διάψαλμα. Ἐγὼ ἐπλαγίασα καὶ ἐκοιμήθην· ἐξηγέρθην· διότι ὁ Κύριος μὲ ὑποστηρίζει. Δὲν θέλω φοβηθῇ ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν ἀντιπαρτασσομένων κατ' ἐμοῦ κύκλῳ. Ἀνάστηθι, Κύριε· σῶσον με, Θεέ μου· διότι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου κατὰ τῆς σιαγόνος· συνέτριψας τοὺς ὀδόντας τῶν ἀσεβῶν. Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ σωτηρία· ἐπὶ τὸν λαὸν σου εἶναι ἡ εὐλογία σου. Διάψαλμα.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινῶθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Ὅταν ἐπικαλῶμαι, εἰσάκουέ μου Θεέ τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν στενοχωρίᾳ μὲ ἐπλάτυνας· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε μετατρέπετε τὴν δόξαν μου εἰς καταισχύνην, ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος Διάψαλμα. Ἀλλὰ μάθετε ὅτι ἐξέλεξεν ὁ Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει ἀκούσει, ὅταν κράζω πρὸς αὐτόν. Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· λαλεῖτε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ τῆς κλίνῃς ὑμῶν καὶ ἡσυχάζετε. Διάψαλμα. Θυσιάσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ τὸν Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι, Τίς θέλει δεῖξει εἰς ἡμᾶς τὸ ἀγαθόν Ὑψωσον ἔφ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἐδωκας μεγαλητέραν εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, παρ' ὅσην ἀπολαμβάνουσιν αὐτοὶ, ὅταν πληθύνῃται ὁ οἶτος αὐτῶν καὶ ὁ οἶνος αὐτῶν. Ἐν εἰρήνῃ θέλω καὶ πλαγιάσει καὶ κοιμηθῇ· διότι σὺ μόνος, Κύριε, μὲ κατοικίζεις ἐν ἀσφαλείᾳ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινῶθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Ἀκροάσθητι, Κύριε, τοὺς λόγους μου· νόησον τὸν στεναγμὸν μου. Πρόσεξον εἰς τὴν φωνήν τῆς κραυγῆς μου, Βασιλεῦ μου καὶ Θεέ μου· διότι εἰς σὲ θέλω προσευχηθῇ. Κύριε, τὸ πρῶτ' θέλεις ἀκούσει τὴν φωνήν μου· τὸ πρῶτ' θέλω παρασταθῇ εἰς σὲ καὶ θέλω προσδοκᾷ. Διότι δὲν εἶσαι σὺ Θεὸς θέλων τὴν ἀσέβειαν· ὁ πονηρευόμενος δὲν θέλει κατοικεῖ πλησίον σου. Οὐδὲ θέλουσι σταθῇ οἱ ἄφρονες ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· μισεῖς πάντα τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας. Θέλεις ἐξολοθρεῦσαι τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ὁ Κύριος βδελύττεται τὸν ἄνθρωπον τὸν αἰμοδόρον καὶ τὸν δόλιον. Ἀλλ' ἐγὼ διὰ τοῦ πληθους τοῦ ἐλέους σου θέλω εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν σου· θέλω προσκυνῆσαι πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγιότητός σου μετὰ φόβου σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· κατεύθυνον τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν μου. Διότι δὲν εἶναι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν εἶναι πονηρία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν κολακεύουσι. Καταδίκασον αὐτούς, Θεέ· ἄς ἀποτύχῃ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· ἔξωσον αὐτοὺς διὰ τὸ πληθεῖν τῶν παραβάσεων αὐτῶν, διότι ἀπεστάτησαν ἐναντίον σου. Ἄς εὐφραίνωνται δὲ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· ἄς χαίρῃ διαπαντός, διότι σὺ περισκεπάζεις αὐτούς· ἄς καυχῶνται ὁμοίως ἐπὶ σέ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Διότι σὺ, Κύριε, θέλεις εὐλογῆσαι τὸν δίκαιον· θέλεις περισκεπᾶσαι αὐτὸν μὲ εὐμένειαν, ὡς μὲ ἀσπίδα.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινῶθ, ἐπὶ Σεμινίθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Κύριε, μὴ μὲ ἐλέγξῃς ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδὲ ἐν τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃ με. Ἐλέησόν με, Κύριε, διότι εἶμαι ἀδύνατος· ἰάτρευσόν με, Κύριε, διότι ἐταράχθησαν τὰ ὀστέα μου. Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἕως πότε Ἐπίστρεψον, Κύριε· λύτρωσον τὴν ψυχὴν μου· σῶσον με διὰ τὸ ἔλεός σου. Διότι ἐν τῷ θανάτῳ δὲν ὑπάρχει ἐνθύμησις περὶ σοῦ· ἐν τῷ ᾄδι τίς θέλει σὲ δοξολογήσει Ἀπέκαμον ἐν τῷ στεναγμῷ μου· ὅλην τὴν νύκτα λούω τὴν κλίνην μου· μὲ τὰ δάκρυά μου καταβρέχω τὴν στρωμνὴν μου. Ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐμαράνθη ἐκ τῆς θλίψεως· ἐγήρασεν ἐξ αἰτίας πάντων τῶν ἐχθρῶν μου. Ἀπομακρύνθητε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, διότι ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνήν τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἦκουσεν ὁ Κύριος τὴν δέησίν μου· ὁ Κύριος ἐδέχθη τὴν προσευχήν μου. Ἄς

αίσχυνθῶσι καὶ ἄς ταραχθῶσι σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροὶ μου· ἄς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω· ἄς καταίσχυνθῶσιν αἰφνιδίως.

7 Σιγαῖων τοῦ Δαβίδ, τὸ ὁποῖον ἔβαλλεν εἰς τὸν Κύριον, διὰ τοὺς λόγους Χοὺς τοῦ Βενιαμίτου. Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σὲ ἐλπίζω· σῶσον με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ἐλευθέρωσόν με· μήποτε ὁ ἐχθρὸς ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου καὶ διασπαράξῃ, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἐλευθερωτής. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐὰν ἐγὼ ἔπραξα τοῦτο, ἐὰν εἰς τὰς χεῖράς μου ἦναι ἀνομία· ἐὰν ἀνταπέδωκα κακὸν εἰς τὸν εἰρηνεύοντα μετ' ἐμοῦ, ἢ κατέθλιψα τὸν ἀναιτίως διώκοντά με· ἄς καταδιώξῃ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ ἄς φθάσῃ αὐτήν· καὶ ἄς καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ ἄς καταβάλῃ τὴν δόξαν μου εἰς τὸ χῶμα. Διάψαλμα. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν τῇ ὀργῇ σου· ὑψώθητι ἕνεκα τῆς λύσεως τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἐγέρθητι δι' ἐμέ εἰς τὴν κρίσιν τὴν ὁποῖαν προσέταξας.

7, 8 Καὶ ἡ σύναξις τῶν λαῶν θέλει σὲ κυκλώσει· καὶ σὺ ἐπίστρεψον, νὰ καθήσῃς ὑπεράνωθεν αὐτῆς εἰς ὕψος. Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκεραιότητά μου, τὴν ἐν ἐμοί. Ἄς τελειώσῃ πλέον ἡ κακία τῶν ἀσεβῶν· καὶ στερέωσον τὸν δίκαιον, σὺ ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος.

10, 11 ὁ ἐξετάζων καρδίας καὶ νεφρούς. Ἡ ἀσπίς μου εἶναι ἐν τῷ Θεῷ, ὅστις σῶζει τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν. Ὁ Θεὸς εἶναι κριτὴς δίκαιος καὶ Θεὸς ὀργιζόμενος καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐὰν ὁ ἀσεβὴς δὲν ἐπιστραφῇ, θέλει ἀκονίσει τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· ἐνέτεινε τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ ἡτοίμασεν αὐτό· καὶ δι' αὐτὸν ἡτοίμασεν ὄργανα θανάτου· προσήρμοσε τὰ βέλη αὐτοῦ ἐναντίον τῶν διωκτῶν. Ἰδοὺ, ὁ ἀσεβὴς κοιλοπονεῖ ἀνομίαν· συνέλαβε δὲ πονηρίαν καὶ ἐγέννησε ψεῦδος· Ἔσκαψε λάκκον καὶ ἐβάθυνεν αὐτόν· πλήν αὐτὸς θέλει πέσει εἰς τὸν βόθρον, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν. Ἡ πονηρία αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἡ καταδυναστεία αὐτοῦ θέλει καταβῇ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ. Ἐγὼ θέλω ἐπαινεῖ τὸν Κύριον κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ θέλω ψαλμῶδεῖ εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

8 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅστις ἔθεσας τὴν δόξαν σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἡτοίμασας αἶνεσιν ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, διὰ νὰ καταργήσῃς τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ἐκδικητήν.

3 Ὅταν θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς σου, τὸ ἔργον τῶν δακτύλων σου, τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, τὰ ὁποῖα σὺ ἐθεμελίωσας, Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐνθυμῇσαι αὐτόν ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπισκέπτησαι αὐτόν. Σὺ δὲ ἔκαμες αὐτόν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν ἀγγέλων, καὶ μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτόν.

6, 7 Κατέστησας αὐτὸν κύριον ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· πάντα τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, ἔτι δὲ καὶ τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ· τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, πάντα τὰ διαπορευόμενα τὰς ὁδοὺς τῶν θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

9 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Μοῦθλαββέν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θέλω σὲ δοξολογήσει, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· θέλω διηγῆθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Θέλω εὐφρανθῇ καὶ χαρῇ ἐν σοί· θέλω ψαλμῶδῇ εἰς τὸ ὄνομά σου, Ὑψιστε. Ὅταν στραφῶσιν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὀπίσω, πέσωσι καὶ ἀφανισθῶσιν ἀπ' ἐμπροσθέν σου.

4, 5 Διότι σὺ ἔκαμες τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου· ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου κρίνων ἐν δικαιοσύνῃ· Ἐπετίμησας τὰ ἔθνη· ἐξώλωθρες τὸν ἀσεβῆ· τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· Ἐχθρέ, αἱ ἐρημώσεις ἐξέλιπον διαπαντός· καὶ κατηδάφισας πόλεις· τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐχάθη μετ' αὐτῶν. Ἄλλ' ὁ Κύριος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ διὰ κρίσιν. Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ· θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι καταφύγιον εἰς τὸν πέννητα, καταφύγιον ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ θέλουσιν ἐλπίσει ἐπὶ σὲ οἱ γνωρίζοντες τὸ ὄνομά σου· διότι δὲν ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε. Ψαλμῶδεῖτε εἰς τὸν Κύριον, τὸν κατοικοῦντα ἐν Σιών· ἀναγγεῖλατε μεταξὺ τῶν λαῶν τὰ κατορθώματα αὐτοῦ· διότι ὅταν κάμνῃ ἐκζητήσιν αἱμάτων, ἐνθυμεῖται αὐτούς· δὲν λησμονεῖ τὴν κραυγὴν τῶν ταλαιπωρουμένων. Ἐλέησόν με, Κύριε· ἰδὲ τὴν θλίψιν μου τὴν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, σὺ ὁ ὑπὸνών με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ διηγῇθαι πάσας τὰς αἰνήσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἐγὼ θέλω ἀγαλλιᾶσθαι διὰ τὴν σωτηρίαν σου. Τὰ ἔθνη κατεβυθίσθησαν εἰς τὸν λάκκον, τὸν ὁποῖον ἔκαμον· ἐν τῇ παγίδι, τὴν ὁποῖαν ἐκρυψαν, ἐπιάσθη ὁ ποῦς αὐτῶν. Ὁ Κύριος γνωρίζεται διὰ τὴν κρίσιν, τὴν ὁποῖαν κάμνει· ὁ ἀσεβὴς παγιδεύεται ἐν τῷ ἔργῳ τῶν χειρῶν αὐτοῦ· Ἰγαῖων· Διάψαλμα. Οἱ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐπιστραφῇ εἰς τὸν ἥδιν· πάντα τὰ ἔθνη τὰ λησμονοῦντα τὸν Θεόν. Διότι δὲν θέλει λησμονηθῇ διαπαντὸς ὁ πωχός· ἡ προσδοκία τῶν πενήτων δὲν θέλει ἀπολεσθῇ διαπαντός. Ἀνάστηθι, Κύριε· ἄς μὴ ὑπερισχύῃ ἄνθρωπος· ἄς κριθῶσι τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· ἄς γνωρίσωσι τὰ ἔθνη, ὅτι εἶναι ἄνθρωποι. Διάψαλμα.

10, 2 Διὰ τί, Κύριε, ἴστασαι μακρόθεν κρύπτεσαι ἐν καιρῷ θλίψεως Ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ τοῦ ἀσεβοῦς κατακαίεται ὁ πωχός· ἄς πιασθῶσιν ἐν ταῖς πανουργίαις, τὰς ὁποίας διαλογίζονται. Διότι ὁ ἀσεβὴς καυχᾶται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ πλεονέκτης μακαρίζει ἑαυτόν· καταφρονεῖ τὸν Κύριον. Ὁ ἀσεβὴς διὰ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ δὲν θέλει ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον· πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός. Αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ μολύνονται ἐν παντὶ καιρῷ· αἱ κρίσεις σου εἶναι πολὺ ὑψηλὰ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· φυσᾷ ἐναντίον πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, δὲν θέλω σαλευθῇ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· διότι δὲν θέλω πέσει εἰς δυστυχίαν. Τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει κατάρσας καὶ ἀπάτης καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ εἶναι κακία καὶ ἀνομία. Κάθηται ἐν ἐνέδρῳ τῶν προαυλίων, ἐν ἀποκρύφους, διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν ἀθῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ παραμονεύουσι τὸν πέννητα. Ἐνεδρεῖ ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν

τῷ σπηλαίῳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει διὰ νὰ ἀρπάσῃ τὸν πτωχόν· ἀρπάζει τὸν πτωχόν, ὅταν σύρῃ αὐτὸν ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ. Κύπτει, χαμηλώνει, διὰ νὰ πέσωσιν οἱ πτωχοὶ εἰς τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ. Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, 10, 11
ἐλησμονήσεν ὁ Θεός· ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ· δὲν θέλει ἰδεῖ ποτέ. Ἀνάστηθι, Κύριε· Θεέ, ὑψώσον τὴν 12
χεῖρά σου· μὴ λησμονήσῃς τοὺς τεθλιμμένους. Διὰ τί παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεὸν εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ 13
αὐτοῦ, Δὲν θέλει εἰσετάσει. Εἶδες· διότι σὺ παρατηρεῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ὕβριν, διὰ νὰ ἀνταποδώσῃς μὲ 14
τὴν χεῖρά σου· εἰς σὲ ἀφιερώνεται ὁ πτωχός· εἰς τὸν ὀρφανὸν σὺ εἶσαι ὁ βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα 15
τοῦ ἀσεβοῦς καὶ πονηροῦ· ἐξερεύνησον τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, ἕως οὗ μὴ εὕρῃς αὐτὴν πλέον. Ὁ Κύριος εἶναι 16
βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Κύριε, εἰσήκουσας τὴν 17
ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων· θέλεις στηρίζει τὴν καρδίαν αὐτῶν, θέλεις κάμει προσεκτικὸν τὸ ὠτίον σου· διὰ νὰ 18
κρίνῃς τὸν ὀρφανὸν καὶ τὸν τεταπεινωμένον, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ὁ γῆϊνος νὰ μὴ καταδυναστεύῃ πλέον.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐπὶ τὸν Κύριον πέποιθα· πῶς λέγετε εἰς τὴν ψυχὴν μου, **11**
Φεῦγε εἰς τὸ ὄρος σας, ὡς πτηνόν· Διότι, ἰδοὺ, οἱ ἀσεβεῖς ἐνέτειναν τόξον· ἡτοίμασαν τὰ βέλη αὐτῶν ἐπὶ τὴν 2
χορδὴν, διὰ νὰ τοξεύσωσιν ἐν σκότει τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν. Ἐὰν τὰ θεμέλια καταστραφῶσιν, ὁ δίκαιος τί 3
δύναται νὰ κάμῃ Ὁ Κύριος εἶναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχει τὸν θρόνον αὐτοῦ· 4
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ βλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζουσι, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Κύριος ἐξετάζει 5
τὸν δίκαιον· τὸν δὲ ἀσεβῆ καὶ τὸν ἀγαπῶντα τὴν ἀδικίαν μισεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Θέλει βρέξῃ ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς 6
παγίδας· πῦρ καὶ θεῖον καὶ ἀνεμοζάλη εἶναι ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Διότι δίκαιος ὢν ὁ Κύριος, ἀγαπᾷ 7
δικαιοσύνην· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ βλέπει εὐθύτητα.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σεμινίθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Σῶσον, Κύριε· διότι ἐξέλιπεν ὁσιος, διότι **12**
ἐχάθησαν οἱ φιλαλήθεις μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἐκαστος λαλεῖ ματαιότητα πρὸς τὸν πλησίον 2
αὐτοῦ· μὲ χεῖλη δόλια λαλοῦσιν ἀπὸ διπλῆς καρδίας. Ἄς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, 3
τὴν γλῶσσαν τὴν μεγαλορρήμονα. Διότι εἶπον, Θέλομεν ὑπερισχύσει διὰ τῆς γλώσσης ἡμῶν· τὰ χεῖλη ἡμῶν 4
εἶναι ἡμέτερα· τίς θέλει εἶσθαι κύριος ἐφ' ἡμᾶς Διὰ τὴν ταιλαιπωρίαν τῶν πτωχῶν, διὰ τὸν στεναγμὸν τῶν 5
πενήτων, τώρα θέλω ἐγερθῇ, λέγει ὁ Κύριος· θέλω θέσει ἐν ἀσφαλείᾳ ἐκεῖνον, κατὰ τοῦ ὁποῖου φυσᾷ ὁ ἀσεβής. 6
Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου εἶναι λόγια καθαρὰ· ἀργύριον δεδοκιμασμένον ἐν πηλίνῳ χωνευτηρίῳ, κεκαθαρισμένον 7
ἐπταπλασίως. Σὺ, Κύριε, θέλεις φυλάξει αὐτούς· θέλεις διατηρήσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης εἰς τὸν 8
αἰῶνα. Οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι κύκλῳ, ὅταν οἱ ἀχρεῖοι ὑψωθῶσι μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. 9

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἔως πότε, Κύριε, θέλεις μὲ λησμονεῖ διαπαντὸς ἕως πότε **13**
θέλεις κρύπτει τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ Ἔως πότε θέλω ἔχει βουλὰς ἐν τῇ ψυχῇ μου, ὁδύνας καθ' ἡμέραν 2
ἐν τῇ καρδίᾳ μου· ἕως πότε θέλει ὑπόνεσθαι ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμὲ Ἐπίβλεπον· εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός 3
μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, μήποτε ὑπνώσω τὸν ὕπνον τοῦ θανάτου· Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου, 4
Ἐπερίσχυσά κατ' αὐτοῦ, καὶ οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιασθῶσιν, ἐὰν σαλευθῶ. Ἀλλ' ἐγὼ ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεός σου· 5
ἡ καρδίᾳ μου θέλει ἀγάλλεσθαι εἰς τὴν σωτηρίαν σου. Θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον, διότι μὲ ἀντήμειψε. 6

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἶπεν ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει Θεός, **14**
Διεφθάρησαν· ἐγένιναν βδελυροὶ εἰς τὰ ἔργα· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν. Ὁ Κύριος διέκυψεν ἐξ οὐρανοῦ 2
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἦναι τις ἔχων σύνεσιν, ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, 3
ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν· δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς. Δὲν ἔχουσι γνῶσιν πάντες οἱ 4
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατατρώγοντες τὸν λαὸν μου ὡς βρῶσιν ἄρτου τὸν Κύριον δὲν ἐπεκαλέσθησαν. 5
Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐν τῇ γενεᾷ τῶν δικαίων. Κατησχύνετε τὴν βουλὴν τοῦ πτωχοῦ, 6
διότι ὁ Κύριος εἶναι ἡ καταφυγὴ αὐτοῦ. Τίς θέλει δώσει ἐκ Σιών τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραὴλ ὅταν ὁ Κύριος 7
ἐπιστρέψῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, θέλει ἀγάλλεσθαι ὁ Ἰακώβ, θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ Ἰσραὴλ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῇ σκηνῇ σου τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ **15**
σου Ὁ περιπατῶν ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, καὶ λαλῶν ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Ὁ 2, 3
μὴ καταλαλῶν διὰ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, μηδὲ πράττων κακὸν εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ, μηδὲ δεχόμενος ὄνειδισμὸν 4
κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταφρονεῖται ὁ ἀχρεῖος· τιμὰ δὲ τοὺς φοβουμένους τὸν 5
Κύριον· ὁμνύει εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν ἀθετεῖ· δὲν δίδει τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ, οὐδὲ λαμβάνει 6
δῶρα κατὰ τοῦ ἀθώου. Ὁ πράττων ταῦτα δὲν θέλει σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα.

Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ. Φύλαξόν με, Θεέ, διότι ἐπὶ σὲ ἤλπισα. Σὺ ψυχὴ μου, εἶπας πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ **16, 2**
εἶσαι ὁ Κύριός μου· ἡ ἀγαθότης μου δὲν ἐκτείνεται εἰς σέ· Ἀλλ' εἰς τοὺς ἁγίους τοὺς ὄντας ἐν τῇ γῇ καὶ εἰς 3
τοὺς ἐξαιρέτους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ὅλη μου ἡ εὐχαρίστησις. Οἱ πόνοι τῶν τρεχόντων κατόπιν ἄλλων θεῶν 4
θέλουσι πολλαπλασιασθῇ· ἐγὼ δὲν θέλω προσφέρει τὰς ἐξ αἵματος σπονδὰς αὐτῶν, οὐδὲ θέλω λάβει εἰς τὰ χεῖλη 5
μου τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ὁ Κύριος εἶναι ἡ μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ διαφυλάττεις 6
τὸν κληρὸν μου. Αἱ μερίδες μου ἔπесον εἰς τόπους τερπνούς· ἔλαβον ὡραιότατην κληρονομίαν. Θέλω εὐλογεῖ 7
τὸν Κύριον τὸν νουθετήσαντά με· ἔτι καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς μὲ διδάσκουσιν οἱ νεφροὶ μου. Ἐνώπιόν μου εἶχον 8
τὸν Κύριον διαπαντός· διότι εἶναι ἐκ δεξιῶν μου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδίᾳ μου καὶ 9
ἡγαλλίασεν ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου θέλει ἀναπαυθῇ ἐπ' ἐλπίδι. Διότι δὲν θέλει ἐγκαταλείπει 10
τὴν ψυχὴν μου ἐν τῷ ᾄδι, οὐδὲ θέλει ἀφήσει τὸν Ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν. Ἐφανέρωσας εἰς ἐμὲ τὴν 11
ὁδὸν τῆς ζωῆς· χορτασμὸς εὐφροσύνης εἶναι τὸ πρόσωπόν σου· τερπνότητες εἶναι διαπαντὸς ἐν τῇ δεξιᾷ σου.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. Ἄκουσον, Κύριε, τὸ δίκαιον· πρόσεξον εἰς τὴν δέησίν μου· ἀκροάσθητι τὴν προσευχὴν **17**

2 μου, τὴν γινομένην οὐχὶ μὲ χεῖλῃ δόλια. Ἄσ' ἐξέλθῃ ἡ κρίσις μου παρὰ τοῦ προσώπου σου· οἱ ὀφθαλμοὶ σου
3 ἄσ' ἴδωσι τὴν εὐθύτητα. Ἠρεύνησας τὴν καρδίαν μου· ἐπεσκέφθης αὐτὴν ἐν καιρῷ νυκτός· ἐδοκίμασάς
4 με καὶ δὲν ἤγῃς οὐδὲν ἐν ἐμοί· ὁ στοχασμὸς μου δὲν εἶναι διάφορος τῶν λόγων μου. Ὡς πρὸς τὰ ἔργα
5 τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ διὰ τῶν λόγων τῶν χειλέων σου ἐφυλάχθην ἀπὸ τῶν ὁδῶν τῶν παρανόμων. Στήριζον τὰ
6 διαβήματά μου ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶσιν οἱ πόδες μου. Ἐγὼ σὲ ἐπεκαλέσθην, Θεέ, διότι
7 θέλεις μοῦ εἰσακούσῃ· Κλῖνον εἰς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου, ἄκουσον τοὺς λόγους μου. Θαυμάστωσον τὰ ἔλεῃ
8 σου, σὺ ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων κατὰ τῆς δεξιᾶς σου. Φύλαξόν με ὡς κόρην
9 ὀφθαλμοῦ· κρύψον με ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πτερυγῶν σου ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρούντων με·
10, 11 οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου μὲ περιεκύκλωσαν. Ὑπερεπάχυναν· τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερήφανα. Τώρα
περικύκλωσαν τὰ διαβήματα ἡμῶν· προσήλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν διὰ νὰ κρημνίσωσιν ἡμᾶς κατὰ
12, 13 γῆς· Ὡς λέων ἐπιθυμῶν νὰ κατασπαράξῃ· καὶ ὡς σκύμνος, καθήμενος ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι, Κύριε·
14 πρόφθασον αὐτόν, ὑποσκέλισον αὐτόν· ἐλευθέρωσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ ἀσεβοῦς, ὅστις εἶναι ἡ ῥομφαία
15 σου· Ἀπὸ ἀνθρώπων, Κύριε, τῆς χειρὸς σου· ἀπὸ ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, οἵτινες λαμβάνουσι τὴν μερίδα
αὐτῶν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ, καὶ τῶν ὁποίων τὴν κοιλίαν γεμίζει ἀπὸ τῶν θησαυρῶν σου· ἐχόρτασαν τοὺς υἱοὺς, καὶ
15 ἀφίνουσι τὰ ὑπόλοιπα αὐτῶν εἰς τοὺς ἐγγόνους αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ θέλω ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν σου·
θέλω χορτασθῇ ἀπὸ τῆς θεωρίας σου, ὅταν ἐξεγερθῶ.

18 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ δούλου τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐλάλησε πρὸς τὸν Κύριον τοὺς
λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, καθ' ἣν ἡμέραν ἠλευθέρωσεν αὐτόν ὁ Κύριος ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
2 αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Σαούλ· καὶ εἶπε, Θέλω σὲ ἀγαπᾶ, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου. Ὁ Κύριος εἶναι πέτρα μου
καὶ φρούριόν μου καὶ ἐλευθερωτὴς μου· Θεὸς μου, βράχος μου· ἐπ' αὐτόν θέλω ἐλπίζει· ἡ ἀσπίς μου καὶ τὸ
3 κέρασ τῆς σωτηρίας μου· ὑψηλὸς πύργος μου. Θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸν ἀξιῶμνητον Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν
4, 5 μου θέλω σωθῇ. Πόντοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας μὲ κατετρόμαξαν· Πόντοι τοῦ
6 ᾄδου μὲ περιεκύκλωσαν, παγίδες θανάτου μὲ ἔφθασαν. Ἐν τῇ στενοχωρίᾳ μου ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον, καὶ
πρὸς τὸν Θεόν μου ἐβόησα. Ἦκουσεν ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἦλθεν ἐνώπιον
7 αὐτοῦ εἰς τὰ ὅτα αὐτοῦ. Τότε ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν
8 καὶ ἐσαλεύθησαν, διότι ὠργίσθη. Καπνὸς ἀνέβαινεν ἐκ τῶν μυκτῆρων αὐτοῦ, καὶ πῦρ κατατρῶγον ἐκ τοῦ
9 στόματος αὐτοῦ· ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ
10, 11 τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβείμ καὶ ἐπειτάσθη· καὶ ἐπέταξεν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων. Ἔθεσε τὸ
σκοτότος ἀπόκρυφον τόπον αὐτοῦ· ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, περὶ αὐτοῦ ἦσαν ὕδατα σκοτεινά, νέφη πυκνὰ τῶν ἀέρων.
12, 13 Ἐκ τῆς λάμπσεως τῆς ἐμπροσθεν αὐτοῦ διήλθον τὰ νέφη αὐτοῦ, χάλαζα καὶ ἀνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν
14 ἐν οὐρανοῖς ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε τὴν φωνὴν αὐτοῦ· χάλαζα καὶ ἀνθρακες πυρός. Καὶ ἀπέστειλε
15 τὰ βέλη αὐτοῦ καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπληθύνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς. Καὶ ἐφάνησαν
τὰ βάθη τῶν ὑδάτων καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης, ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ
16 τοῦ φουσήματος τῆς πνοῆς τῶν μυκτῆρων σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους· ἔλαθέ με· εἴλκυσέ με ἐξ ὑδάτων
17 πολλῶν. Ἠλευθέρωσέ με ἐκ τοῦ δυνατοῦ ἐχθροῦ μου, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, διότι ἦσαν δυνατώτεροί μου.
18, 19 Προέφθασάν με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐστάθη τὸ ἀντιστήριγμά μου· καὶ ἐξήγαγέ με
20 εἰς εὐρυχωρίαν· ἠλευθέρωσέ με διότι ἠυδόκησεν εἰς ἐμέ. Ἀντήμειπέ με ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
21 μου· κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ. Διότι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου,
22 καὶ δὲν ἠσέβησα ἐκκλίνας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Διότι πᾶσαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ ἦσαν ἐμπροσθέν μου, καὶ τὰ
23 διατάγματα αὐτοῦ δὲν ἀπεμάκρυνα ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐστάθην ἄμεμπτος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφυλάχθην ἀπὸ τῆς
24 ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν
25 μου ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ οὐοῦ ὅστις θέλεις εἶσθαι· μετὰ ἀνδρὸς τελείου τέλειος θέλεις
26, 27 εἶσθαι· μετὰ καθαρῶ, καθαρὸς θέλεις εἶσθαι· καὶ μετὰ διεστραμμένου διεστραμμένως θέλεις φερθῇ. Διότι
28 σὺ θέλεις σώσει λαὸν τεθλιμμένον· ὀφθαλμοὺς δὲ ὑπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει. Διότι σὺ θέλεις φωτίσει
29 τὸν λύχνον μου· Κύριος ὁ Θεὸς μου θέλει φωτίσει τὸ σκοτός μου. Διότι διὰ σοῦ θέλω διασπάσει στράτευμα,
30 καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ μου θέλω ὑπερτηδήσει τείχος. Τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἄμωμος· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου
31 εἶναι δεδοκιμασμένος· εἶναι ἀσπίς πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. Διότι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου καὶ
32 τίς φρούριον πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ καθιστῶν ἄμωμον τὴν ὁδόν
33, 34 μου. Κάμνει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλάφων καὶ μὲ στήνει ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους μου. Διδάσκει τὰς
35 χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔκαμε τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκας εἰς ἐμέ τὴν ἀσπίδα τῆς
36 σωτηρίας σου· καὶ ἡ δεξιὰ σου μὲ ὑπεστήριξε καὶ ἡ ἀγαθότης σου μὲ ἐμεγάλυνεν. Ἐπλάτυνας τὰ θήματά μου
37 ὑποκάτω μου, καὶ οἱ πόδες μου δὲν ἐκλονίσθησαν. Κατεδίωξα τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἔφθασα αὐτούς· καὶ δὲν
38 ἐπέστρεψα ἔωσοῦ συνετέλεσα αὐτούς. Συνέτριψα αὐτοὺς καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνεγερθῶσιν· ἔπεσον ὑπὸ
39 τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνέκαμψας ὑποκάτω μου τοὺς ἐπανισταμένους
40 ἐπ' ἐμέ. Καὶ ἔκαμψας τοὺς ἐχθροὺς μου νὰ τρέψωσιν εἰς ἐμέ τὰ νῶτα, καὶ ἐξωλόθρευσα τοὺς μισοῦντάς με.
41, 42 Ἐβόησαν, καὶ οὐδεὶς ὁ σῶζων· πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δὲν εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ κατελέπτυνα αὐτοὺς ὡς κόνιν
43 κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· ἀπετίναξα αὐτοὺς ὡς τὸν πηλὸν τῶν ὁδῶν. Ἠλευθέρωσάς με ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν τοῦ
44 λαοῦ· κατέστησάς με κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώρισα, ἐδούλευσεν εἰς ἐμέ. Μόλις ἤκουσαν,
45 καὶ ὑπήκουσαν εἰς ἐμέ· ξένοι ὑπετάχθησαν εἰς ἐμέ. Ἕνοι παρελύθησαν καὶ κατετρόμαξαν ἐκ τῶν ἀποκρύφων

τόπων αὐτῶν. Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογημένον τὸ φρουρίον μου· καὶ ἄς ὑψωθῇ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ὁ 46, 47
 Θεὸς ὁ ἐκδικῶν με καὶ ὑποτάσσων λαοὺς ὑποκάτω μου· ὅστις μὲ ἐλευθερώνει ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. Ναί, μὲ 48
 ὑψόνεις ὑπεράνω τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ· ἡλευθέρωσάς με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου. Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖ, 49
 Κύριε, μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει. Αὐτὸς μεγαλύνει τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως 50
 αὐτοῦ, καὶ κάμνει ἔλεος εἰς τὸν κεχρισμένον αὐτοῦ, εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ στερέωμα **19**
 ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν ἡμέραν λαλεῖ λόγον, καὶ ἡ νύξ πρὸς τὴν νύκτα 2
 ἀναγγέλλει γινῶσιν. Δὲν εἶναι λαλιὰ οὐδὲ λόγος, τῶν ὁποίων ἡ φωνὴ δὲν ἀκούεται. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν 3, 4
 ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ ἕως τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι αὐτῶν. Ἐν αὐτοῖς ἔθεσε σκηνὴν διὰ τὸν ἥλιον·
 καὶ οὕτως ἐξέρχεται ὡς νυμφίος ἐκ τοῦ θαλάμου αὐτοῦ· ἀγάλλεται ὡς ὁ ἀνδρεῖος εἰς τὸ νὰ τρέξῃ τὸ στάδιον· ἀπ' 5, 6
 ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου αὐτοῦ· καὶ δὲν κρύπτεται οὐδὲν
 ἀπὸ τῆς θερμότητος αὐτοῦ. Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου εἶναι ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχὴν· ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου 7
 πιστὴ, σοφίζουσα τὸν ἀπλοῦν· τὰ διατάγματα τοῦ Κυρίου εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου 8
 λαμπρά, φωτίζουσα ὀφθαλμούς· ὁ φόβος τοῦ Κυρίου καθαρὸς, διαμένων εἰς τὸν αἰῶνα· αἱ κρίσεις τοῦ Κυρίου 9
 ἀληθιναί, δίκαιαι ἐν ταύτῃ· πλέον ἐπιθυμηταὶ παρά τὸ χρυσίον, μάλιστα παρά πλῆθος καθαροῦ χρυσοῦ, καὶ 10
 γλυκύτεραι ὑπὲρ τὸ μέλι καὶ τοὺς σταλαγμοὺς τῆς κηρήθρας. Ὁ δοῦλός σου μάλιστα νοθετεῖται δι' αὐτῶν· 11
 εἰς τὴν τήρησιν αὐτῶν ἡ ἀνταμιωθὴ εἶναι μεγάλη. Τίς συναισθάνεται τὰ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματα καθάρισόν με ἀπὸ 12
 τῶν κρυφίων ἁμαρτημάτων. Καὶ ἔτι προφύλαξον τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ ὑπερηφανιῶν· ἄς μὴ μὲ κυριεύσωσι· 13
 τότε θέλω εἶσθαι τέλειος, καὶ θέλω καθαρισθῇ ἀπὸ μεγάλης παρανομίας. Ἄς ᾗναι εὐάρεστα τὰ λόγια τοῦ 14
 στόματός μου καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, φρούριόν μου καὶ λυτρωτὰ μου.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ὁ Κύριος νὰ σοῦ ὑπακούσῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως τὸ ὄνομα τοῦ **20**
 Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ νὰ σὲ ὑπερασπίσῃ. Νὰ σοὶ ἐξαποστείλῃ βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ ἐκ τῆς Σιών νὰ σὲ 2
 ὑποστηρίξῃ. Νὰ ἐνθυμηθῇ πάσας τὰς προσφοράς σου καὶ νὰ προσδεχθῇ τὸ ὀλοκαύτωμά σου. Διάψαλμα. Νὰ 3, 4
 σοὶ δώσῃ κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶσαν βουλὴν σου. Εἰς τὴν σωτηρίαν σου θέλομεν χαρῇ· 5
 καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλομεν ὑψώσῃ τὰς σημαίας· ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσῃ πάντα τὰ αἰτήματά σου.
 Τώρα ἐγνώρισα ὅτι ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· θέλει εἰσακούσῃ αὐτοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἀγιότητος 6
 αὐτοῦ· ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ γίνεται ἐν δυνάμει. Οἱ μὲν εἰς ἀμάξας, οἱ δὲ εἰς ἵππους, ἀλλ' ἡμεῖς εἰς 7
 τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλομεν καυχᾶσθαι· οὗτοι συνεκάμφθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν 8
 καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα· καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν, καθ' ἣν ἡμέραν σὲ ἐπικαλεσθῶμεν. 9

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ βασιλεὺς· **21**
 καὶ πόσον θέλει ὑπεραγάλλεσθαι ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας εἰς αὐτόν, 2
 καὶ τῆς αἰτήσεως τῶν χειλέων αὐτοῦ δὲν ἐστέρησας αὐτόν. Διάψαλμα. Διότι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίᾳ 3
 ἀγαθότητος· ἔθεσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ. Ζωὴν σὲ ἐζήτησε, καὶ ἔδωκας 4
 εἰς αὐτόν μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ διὰ τῆς σωτηρίας σου· τιμὴν καὶ 5
 μεγαλοπρέπειαν ἔθεσας ἐπ' αὐτόν. Διότι ἔθεσας αὐτόν εὐλογίαν εἰς τὸν αἰῶνα· ὑπερεύφρανας αὐτόν διὰ τοῦ 6
 προσώπου σου. Διότι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ διὰ τοῦ ἐλέους τοῦ Ὑψίστου δὲν θέλει σαλευθῇ. 7
 Ἡ χεὶρ σου θέλει εὐρεῖ πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου· ἡ δεξιὰ σου θέλει εὐρεῖ τοὺς μισοῦντάς σε. Θέλεις κάμει 8, 9
 αὐτοὺς ὡς κἀμινον πυρὸς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς σου· ὁ Κύριος θέλει καταπίει αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ·
 καὶ πῦρ θέλει καταφάγει αὐτούς. Θέλεις ἀφανίσει ἀπὸ τῆς γῆς τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ 10
 τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Διότι ἐμηχανεύθησαν κακὰ ἐναντίον σου· διελογίσθησαν βουλὴν, ἀλλὰ δὲν ἴσχυσαν. 11
 Διὰ τοῦτο θέλεις κάμει αὐτοὺς νὰ τρέψωσι τὰ νῶτα, ὅταν ἐπὶ τὰς χορδὰς σου ἐτοιμάσῃς τὰ βέλη σου κατὰ τοῦ 12
 προσώπου αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· θέλομεν ὑμνεῖ καὶ ψαλμῶδεϊ τὴν δυνάμιν σου. 13

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀγέλεθ Σάχαρ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θεὲ μου, Θεὲ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες **22**
 διὰ τί ἴστασαι μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου καὶ ἀπὸ τῶν λόγων τῶν στεναγμῶν μου Θεὲ μου, κράζω τὴν 2
 ἡμέραν, καὶ δὲν ἀποκρίνεις· καὶ τὴν νύκτα, καὶ δὲν σιωπῶ. Σὺ δὲ ὁ Ἅγιος κατοικεῖς μεταξὺ τῶν ἐπαίνων 3
 τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἤλπισαν, καὶ ἡλευθέρωσας αὐτούς. Πρὸς σὲ ἔκραζαν 4, 5
 καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σὲ ἤλπισαν καὶ δὲν κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἶμαι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος· ὄνειδος 6
 ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα τοῦ λαοῦ. Μὲ ἐμυκτήρισαν πάντες οἱ βλέποντές με· ἀνοίγους τὰ χεῖλη, κινουσί 7
 τὴν κεφαλὴν, λέγοντες, Ἦλπισεν ἐπὶ τὸν Κύριον· ἄς ἐλευθερώσῃ αὐτόν· ἄς σώσῃ αὐτόν, ἐπειδὴ θέλει αὐτόν. 8
 Ἀλλὰ σὺ εἶσαι ὁ ἐκοπάσας με ἐκ τῆς κοιλίας· ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ τῶν μαστῶν τῆς μητρὸς μου. Ἐπὶ σὲ 9, 10
 ἐρρίφθην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς μου σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου. Μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ· διότι 11
 ἡ θλίψις εἶναι πλησίον· διότι οὐδεὶς ὁ βοηθῶν. Ταῦροι πολλοὶ μὲ περιεκύκλωσαν· ταῦροι δυνατοὶ ἐκ Βασάν 12
 μὲ περιστοίχισαν. Ἦνοιζαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων καὶ βρυχώμενος. Ἐξεχύθη ὡς 13, 14
 ὕδωρ, καὶ ἐξηρῶθησαν πάντα τὰ ὅσα μου· ἡ καρδία μου ἔγεινεν ὡς κηρίον, κατατίκεται ἐν μέσῳ τῶν
 ἐντοσθίων μου. Ἡ δυνάμις μου ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἐκολλήθη εἰς τὸν λάρυγγά μου· 15
 καὶ σὺ μὲ κατεβίβασας εἰς τὸ χῶμα τοῦ θανάτου. Διότι κύνεος μὲ περιεκύκλωσαν· σὺναξις πονηρευομένων 16
 μὲ περιέκλεισεν· ἐτρύπησαν τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· Δύναμαι νὰ ἀριθμῶ πάνα τὰ ὅσα 17
 μου· οὗτοι μὲ ἐνατενίζουσι καὶ μὲ παρατηροῦσι. Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἑαυτούς· καὶ ἐπὶ τὸν 18
 ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, μὴ ἀπομακρυνθῇς· σὺ, ἡ δυνάμις μου, σπεῦσον εἰς βοήθειάν 19

20, 21 μου. Ἐλευθέρωσον ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου τὴν μεμονωμένην μου ἀπὸ δυνάμεως κυνός. Σῶσόν με ἐκ
 22 στόματος λέοντος καὶ εἰσάκουσόν μου, ἐλευθερόνων με ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων. Θέλω διηγεῖσθαι τὸ ὄνομά
 23 σου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου· ἐν μέσῳ συνάξω σε θέλω σὲ ἐπαινεῖ. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνεῖτε αὐτόν·
 24 ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν· καὶ φοβήθητε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ. Διότι δὲν ἐξουθένωσε
 καὶ δὲν ἀπεστράφη τὴν θλίψιν τοῦ τεθλιμμένου, καὶ δὲν ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐδόθησε
 25 πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσεν. Ἀπὸ σοῦ θέλει ἀρχίζει ἡ αἴνεσίς μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη· θέλω ἀποδώσει τὰς εὐχὰς
 26 μου ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. Οἱ τεθλιμμένοι θέλουσι φάγει καὶ θέλουσι χορτασθῇ· θέλουσιν αἰνέσει
 27 τὸν Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ἡ καρδιά σας θέλει ζῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Θέλουσιν ἐνθυμηθῇ καὶ ἐπιστραφῇ
 πρὸς τὸν Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ θέλουσι προσκυνήσει ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῶν ἐθνῶν.
 28, 29 Διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς ἐξουσιάζει τὰ ἔθνη. Θέλουσι φάγει καὶ θέλουσι προσκυνήσει
 πάντες οἱ παχεῖς τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ θέλουσι κλίνει πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸ χῶμα· καὶ οὐδεὶς τὴν
 30 ζωὴν αὐτοῦ θέλει δυνηθῇ νὰ φυλάξῃ. Οἱ μεταγενέστεροι θέλουσι δουλεύσει αὐτόν· θέλουσιν ἀναγραφῇ εἰς
 31 τὸν Κύριον ὡς γενεὰ αὐτοῦ. Θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ ἀναγγεῖλει τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, πρὸς λαόν, ὅστις μέλλει
 νὰ γεννηθῇ· διότι αὐτὸς ἔκαμε τοῦτο.

23, 2 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ ποιμὴν μου· δὲν θέλω στερηθῇ οὐδενός. Εἰς βοσκὰς χλοεράς
 3 μὲ ἀνέπαυσεν· εἰς ὕδατα ἀναπαύσεως μὲ ὠδήγησεν. Ἠνῶρθωσε τὴν ψυχὴν μου· μὲ ὠδήγησε διὰ τριβῶν
 4 δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Καὶ ἐν κοιλάδι σκιᾶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω, δὲν θέλω φοβηθῇ
 5 κακόν· διότι σὺ εἶσαι μετ' ἐμοῦ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται μὲ παρηγοροῦσιν. Ἡτοίμασας
 6 ἔμπροσθέν μου τράπεζαν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν μου· ἤλειψας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· τὸ ποτήριόν μου
 κατοικεῖ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

24 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
 2, 3 αὐτῇ. Διότι αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν θαλασσῶν, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ποταμῶν. Τίς θέλει
 4 ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ τίς θέλει σταθῇ ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Ὁ ἄθῳος τὰς χεῖρας καὶ ὁ
 καθαρὸς τὴν καρδίαν· ὅστις δὲν ἔδωκεν εἰς ματαιότητα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ δὲν ὤμοσε μετὰ δολιότητος.
 5, 6 Οὗτος θέλει λάβει εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ δικαιοσύνην παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Αὕτη εἶναι
 7 ἡ γενεὰ τῶν ἐκζητούντων αὐτόν, τῶν ζητούντων τὸ πρόσωπόν σου, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα. Σηκώσατε,
 8 πύλαι, τὰς κεφαλὰς σας, καὶ ὑψώθητε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει εἰσελθεῖ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς οὗτος
 9 ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ὁ Κύριος ὁ κραταῖος καὶ δυνατός, ὁ Κύριος ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Σηκώσατε, πύλαι,
 10 τὰς κεφαλὰς σας, καὶ ὑψώθητε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει εἰσελθεῖ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς εἶναι οὗτος ὁ
 Βασιλεὺς τῆς δόξης ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· αὐτὸς εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Διάψαλμα.

25, 2 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Πρὸς σέ, Κύριε, ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου. Θεὲ μου, ἐπὶ σέ ἤλπισα· ἄς μὴ κατασυχυνθῶ,
 3 ἄς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἐχθροὶ μου. Βεβαίως πάντες οἱ προσμενοντές σε δὲν θέλουσι κατασυχυνθῇ· ἄς κα-
 4, 5 ταισυχυνθῶσιν οἱ μωροὶ παραβάται. Δεῖξόν μοι, Κύριε, τὰς ὁδοὺς σου· δίδαξόν με τὰ βήματά σου. Ὁδὴγησόν
 με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου καὶ δίδαξόν με· διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· σὲ προσμένω ὅλην τὴν ἡμέραν.
 6, 7 Μνήσθητι, Κύριε, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου καὶ τὰ ἑλέη σου, διότι εἶναι ἀπ' αἰῶνος. Τὰς ἀμαρτίας τῆς νεότητός
 μου καὶ τὰς παραβάσεις μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, Κύριε, ἕνεκεν τῆς ἀγαθότητός
 8, 9 σου. Ἀγαθὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο θέλει διδάξει τοὺς ἀμαρτωλοὺς τὴν ὁδόν. Θέλει ὁδηγήσει τοὺς
 10 πράους ἐν κρίσει καὶ θέλει διδάξει τοὺς πράους τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἔλεος καὶ
 11 ἀλήθεια εἰς τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
 12 συγχώρησον τὴν ἀνομίαν μου, διότι εἶναι μεγάλη. Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον αὐτόν
 13 θέλει διδάξει τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐκλέξῃ· Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ θέλει κατοικεῖ ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὸ σπέρμα
 14 αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν. Τὸ ἀπόρρητον τοῦ Κυρίου εἶναι μετὰ τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ τὴν
 15 διαθήκην αὐτοῦ θέλει φανερώσει εἰς αὐτούς. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου εἶναι διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, διότι αὐτὸς
 16 θέλει ἐξαγάγει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, διότι μεμονωμένος καὶ τε-
 17, 18 θλιμμένος εἶμαι. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἠϋξήσαν· ἐξάγαγέ με ἐκ τῶν στενοχωριῶν μου. Ἴδὲ τὴν θλίψιν
 19 μου καὶ τὸν μόχθον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδὲ τοὺς ἐχθροὺς μου, διότι ἐπληθύνθησαν καὶ
 20 μῖσος ἄδικον μὲ ἐμίσησαν. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ σῶσόν με· ἄς μὴ κατασυχυνθῶ, διότι ἐπὶ σέ ἤλπισα.
 21, 22 Ἀκακία καὶ εὐθύτης ἄς μὲ περιφυλάττωσι, διότι σὲ προσέμεινα. Λύτρωσον, Θεέ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 θλίψεων αὐτοῦ.

26 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Κρῖνον με, Κύριε· διότι ἐγὼ περιεπάτησα ἐν ἀκακίᾳ μου· καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἤλπισα, καὶ
 2 δὲν θέλω σαλευθῇ. Ἐξέτασόν με, Κύριε, καὶ δοκίμασόν με· δοκίμασον τοὺς νεφροὺς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
 3, 4 Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ περιεπάτησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Δὲν ἐκάθησα μετὰ
 5 ἀνθρώπων ματαίων· καὶ μετὰ ὑποκριτῶν δὲν θέλω ὑπάγει. Ἐμίσησα τὴν σύναξιν τῶν πονηρευομένων, καὶ μετὰ
 6 ἀσεβῶν δὲν θέλω καθῆσει. Θέλω νίψει ἐν ἀθρότητι τὰς χεῖράς μου καὶ θέλω περικυκλώσει τὸ θυσιαστήριόν
 7, 8 σου, Κύριε· διὰ νὰ κάμω νὰ ἀντηχήσῃ φωνὴ αἰνέσεως, καὶ διὰ νὰ διηγηθῶ πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε,
 9 ἡγάπησα τὴν κατοίκησιν τοῦ οἴκου σου καὶ τὸν τόπον τῆς σκηνῆς τῆς δόξης σου. Μὴ συμπεριλάβῃς μετὰ
 10 ἀμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου· εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας εἶναι ἀνομία,
 11, 12 καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν πλήρης δώρων. Ἄλλ' ἐγὼ θέλω περιπατεῖ ἐν ἀκακίᾳ μου· λύτρωσόν με καὶ ἐλέησόν με. Ὁ

ποῦς μου ἴσταται ἐν τῇ εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ὁ Κύριος εἶναι φῶς μου καὶ σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθῇ ὁ Κύριος εἶναι δύναμις 27
τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος θέλω δειλιάσει. Ὅτε ἐπλησίασαν ἐπ' ἐμέ οἱ πονηρευόμενοι, διὰ νὰ καταφάγωσι τὴν 2
σάρκα μου, οἱ ἀντίδικοι καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ προσέκρουσαν καὶ ἔπесον. Καὶ ἂν παραταχθῇ ἐναντίον 3
μου στράτευμα, ἡ καρδία μου δὲν θέλει φοβηθῇ· καὶ ἂν πόλεμος σηκωθῇ ἐπ' ἐμέ, καὶ τότε θέλω ἐλπίζει. Ἐν 4
ἐξήγησα παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦτο θέλω ἐκζητεῖ· τὸ νὰ κατοικῶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς 5
ζωῆς μου, νὰ θεωρῶ τὸ κάλλος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐπισκέπτομαι τὸν ναὸν αὐτοῦ. Διότι ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς 6
θέλει μὲ κρύψει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ· θέλει μὲ κρύψει ἐν τῷ ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· θέλει μὲ ὑψώσει 7
ἐπὶ βράχον· καὶ ἤδη ἡ κεφαλὴ μου θέλει ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν ἐχθρῶν μου τῶν περικυκλούντων με· καὶ θέλω 8
θυσιάσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίας ἀλαλαγμοῦ· θέλω ὑμνεῖ καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Κύριον. Ἄκουσον, 9
Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ὅταν κράζω· καὶ ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Ζητήσατε τὸ πρόσωπόν μου, εἶπε 10
περὶ σοῦ ἡ καρδία μου. Τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσαι. Μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου· 11
μὴ ἀπορρίψῃς ἐν ὀργῇ τὸν δοῦλόν σου· σὺ ἐστάθης βοήθειά μου· μὴ μὲ ἀφήσῃς καὶ μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃς.
Θεὲ τῆς σωτηρίας μου. Καὶ ἂν ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου μὲ ἐγκαταλείψωσιν, ὁ Κύριος ὁμῶς θέλει μὲ 12
προσδεχθῇ. Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ 13, 14
μὲ παραδώσῃς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν μου· διότι ἠγέρθησαν κατ' ἐμοῦ μάρτυρες ψευδεῖς καὶ πνέοντες
ἀδικίαν. Οὐαὶ ἂν δὲν ἐπίστευον νὰ ἴδω τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Πρόσμενε τὸν Κύριον· ἀνδρίζου,

καὶ ἃς κραταιωθῇ ἡ καρδία σου· καὶ πρόσμενε τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Πρὸς σέ θέλω κράζει, Κύριε· φρούριόν μου, μὴ σιωπήσῃς πρὸς ἐμέ· μήποτε σιωπήσῃς 28
πρὸς ἐμέ, καὶ ὁμοιωθῶ μὲ τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν λάκκον. Ἄκουσον τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου, ὅταν 2
κράζω πρὸς σέ, ὅταν ὑψῶν τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Μὴ μὲ σύρῃς μετὰ τῶν ἀσεβῶν 3
καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομένων ἀνομίαν, οἵτινες λαλοῦντες εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, ἔχουσι κακίαν ἐν ταῖς 4
καρδίαις αὐτῶν. Δὸς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν· κατὰ τὰ 5
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς εἰς αὐτούς· ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνταμοιβὴν αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲν προσέχουσιν 6, 7
εἰς τὰς πράξεις τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, θέλει κατακρημνίσῃ αὐτοὺς καὶ δὲν θέλει
ἀνοικοδομήσῃ αὐτούς. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, διότι ἤκουσε τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου. Ὁ Κύριος εἶναι 8
δύναμις μου καὶ ἀσπίς μου· ἐπ' αὐτὸν ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην· διὰ τοῦτο ἠγαλλίασεν ἡ καρδία 9
μου, καὶ μὲ τὰς ὤδας μου θέλω ὑμνεῖ αὐτόν. Ὁ Κύριος εἶναι δύναμις τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· αὐτὸς εἶναι καὶ 10
ὑπεράσπισις τῆς σωτηρίας τοῦ κεχρισμένου αὐτοῦ. Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν 11
σου· καὶ ποιμαίνε αὐτοὺς καὶ ὕψωσον αὐτοὺς ἕως αἰῶνος.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον, υἱοὶ τῶν δυνατῶν, ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ κρά- 29
τος. Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ 2
ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης βροντᾷ· ὁ Κύριος εἶναι ἐπὶ 3
ὑδάτων πολλῶν. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι δυνατὴ· ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι μεγαλοπρεπής. Ἡ φωνὴ τοῦ 4, 5
Κυρίου συντρίβει κέδρους· καὶ συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου· καὶ κάμνει αὐτὰς νὰ σκιρτῶσιν 6
ὡς μόσχος τὸν Λίβανον καὶ τὸ Σιριὼν ὡς νέος μονόκερος. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου καταδιαιρεῖ τὰς φλόγας τοῦ 7
πυρός. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου σείει τὴν ἔρημον· ὁ Κύριος σείει τὴν ἔρημον Κάδης. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου κάμνει 8, 9
νὰ κοιλοπονῶσιν αἱ ἔλαφοι καὶ γυμνώνει τὰ δάση· ἐν δὲ τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις κηρύττει τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ὁ 10
Κύριος κάθηται ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν· καὶ κάθηται ὁ Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Κύριος θέλει δώσει 11
δύναμιν εἰς τὸν λαόν αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει εὐλογήσῃ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς ὡδὴς εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ. Θέλω σέ μεγαλύνει, Κύριε· διότι σὺ μὲ ἀνύψωσας, 30
καὶ δὲν εὐφράνας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐβόησα πρὸς σέ, καὶ μὲ ἐθεράπευσας. Κύριε, 2, 3
ἀνεβίβασας ἐξ ἕιδου τὴν ψυχὴν μου· μ' ἐφύλαξας τὴν ζωὴν, διὰ νὰ μὴ καταβῶ εἰς τὸν λάκκον. Ψαλμῳδήσατε 4
εἰς τὸν Κύριον, οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ὑμνεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Διότι ἡ ὀργὴ αὐτοῦ διαρκεῖ 5
μῖαν μόνην στιγμὴν· ζωὴ ὁμῶς εἶναι ἐν τῇ εὐμενείᾳ αὐτοῦ· τὸ ἐσπέρας δύναται νὰ συγκατοικήσῃ κλαυθμὸς,
ἀλλὰ τὸ πρωτὶ ἔρχεται ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐτυχίᾳ μου, δὲν θέλω σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, 6, 7
διὰ τῆς εὐμενείας σου ἐστερέωσας τὸ ὄρος μου. Ἀπέκρυσας τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐταράχθην. Πρὸς σέ, 8
Κύριε, ἔκραξα· καὶ πρὸς τὸν Κύριον ἐδεήθην. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἂν καταβῶ εἰς τὸν λάκκον 9
μήπως θέλει σέ ὑμνεῖ ὁ κονιορτὸς θέλει ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου Ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· 10
Κύριε, γενοῦ βοηθὸς μου. Μετέβαλες εἰς ἐμέ τὸν θρήνόν μου εἰς χαράν· ἔλυσας τὸν σάκκόν μου καὶ μὲ 11
περιέζωσας εὐφροσύνην· διὰ νὰ ψαλμῳδῇ εἰς σέ ἡ δόξα μου καὶ νὰ μὴ σιωπῇ. Κύριε ὁ Θεὸς μου, εἰς τὸν 12
αἰῶνα θέλω σέ ὑμνεῖ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα ἃς μὴ καταισχυνθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· 31
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου σῶσόν με. Κλῖνον εἰς ἐμέ τὸ ὠτίον σου· τάχυνον νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· γενοῦ εἰς ἐμέ 2
ἰσχυρὸς βράχος· οἶκος καταφυγῆς, διὰ νὰ μὲ σώσῃς. Διότι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου εἶσαι· καὶ ἕνεκεν 3
τοῦ ὀνόματος σου ὁδήγησόν με καὶ διάθρεψόν με. Ἐκβάλῃς με ἐκ τῆς παγίδος, τὴν ὁποίαν ἔκρυψαν δι' ἐμέ· 4
διότι εἶσαι ἡ δύναμις μου. Εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου· σὺ μὲ ἐλύτρωσας, Κύριε ὁ Θεὸς 5
τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησα τοὺς προσέχοντας εἰς τὰς ματαιότητας τοῦ ψεύδους· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίζω. 6
Θέλω ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς τὸ ἔλεός σου· διότι εἶδες τὴν θλίπιν μου, ἐγνώρισας τὴν ψυχὴν μου 7

8 ἐν στενοχωρίαις, καὶ δὲν μὲ συνέκλεισας εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ· ἔστησας ἐν εὐρυχωρίᾳ τοῦσδε πόδας μου.
 9 Ἐλέησόν με, Κύριε, διότι εἶμαι ἐν θλίψει· ἐμαράνθη ἀπὸ τῆς λύπης ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ
 10 κοιλία μου. Διότι ἐξέλιπεν ἐν ὁδῷ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἀπὸ ταλαιπωρίας
 11 μου ἡ δύναμίς μου, καὶ τὰ ὀστέα μου κατεφθάρησαν. Εἰς πάντα τοὺς ἐχθρούς μου ἔγεινα ὄνειδος καὶ
 12, 13 ἔλησμονήθη ἀπὸ τῆς καρδίας ὡς νεκρός· ἔγεινα ὡς σκεῦος συντετριμμένον. Διότι ἤκουσα τὸν ὀνειδισμόν
 πολλῶν· φόβος ἦτο πανταχόθεν· ὅτε συνεβουλεύθησαν κατ' ἐμοῦ· ἐμηχανεύθησαν νὰ ἀφαιρέσωσιν τὴν ζωὴν
 14, 15 μου. Ἀλλ' ἐγὼ ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου. Εἰς τὰς χεῖράς σου εἶναι οἱ καιροὶ μου·
 16 λύτρωσόν με ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπον σου ἐπὶ τὸν
 17 δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου. Κύριε, ἄσ' μὴ καταισχυθῶ, διότι σὲ ἐπεκαλέσθην· ἄσ' καταισχυθῶσιν
 18 οἱ ἀσεβεῖς, ἄσ' σιωπήσωσιν ἐν τῷ ἄδῃ. Ἄλλα ἄσ' γείνωσι τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα σκληρῶς κατὰ τοῦ
 19 δικαίου ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ καταφρονήσει. Πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀγαθότης σου, τὴν ὁποίαν ἐφύλαξας εἰς
 20 τοὺς φοβουμένους σε καὶ ἐνήργησας εἰς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Θέλεις
 21 κρύψει αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ τῆς ἀλαζονείας τῶν ἀνθρώπων· θέλεις κρύψει αὐτοὺς ἐν
 22 σκηνῇ ἀπὸ τῆς ἀντιλογίας τῶν γλωσσῶν. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, διότι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς ἐμέ
 23 ἐν πόλει ὀχυρᾷ. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου, Ἀπερρίφθην ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· πλὴν σὺ
 24 Κύριος φυλάττει τοὺς πιστοὺς, καὶ ἀνταποδίδει περισσῶς εἰς τοὺς πράττοντας τὴν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε,
 καὶ ἄσ' κραταιωθῇ ἡ καρδία σας, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

32 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Μασχίλ. Μακάριος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου συνεχωρήθη ἡ παράβασις, τοῦ ὁποίου ἐσκεπά-
 2 σθη ἡ ἁμαρτία. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Κύριος δὲν λογαριάζει ἀνομίαν καὶ εἰς τοῦ ὁποίου
 3 τὸ πνεῦμα δὲν ὑπάρχει δόλος. Ὅτε ἀπεισιώπησα, ἐπαλαιώθησαν τὰ ὀστέα μου ἐκ τοῦ ὀλολυγμοῦ μου ὅλην
 4 τὴν ἡμέραν. Ἐπειδὴ ἡμέραν καὶ νύκτα ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἐμέ· ἡ ὑγρότης μου μετεβλήθη εἰς θερμὴν
 5 ξηρασίαν. Διάψαλμα. Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐφάνέρωσα πρὸς σέ, καὶ τὴν ἀνομίαν μου δὲν ἔκρυψα· εἶπα, Εἰς
 6 τὸν Κύριον θέλω ἐξομολογηθῇ τὰς παραβάσεις μου· καὶ σὺ συνεχώρησας τὴν ἀνομίαν τῆς ἁμαρτίας μου.
 7 Διάψαλμα. Διὰ τοῦτο πᾶς ὅσιος θέλει προσεύχεσθαι πρὸς σέ ἐν καιρῷ προσήκοντι· βεβαίως ἐν κατακλυσμῷ
 8 πολλῶν ὑδάτων ταῦτα δὲν θέλουσιν ἐγγίξει εἰς αὐτόν. Σὺ εἶσαι ἡ σκέπη μου· θέλεις μὲ φυλάττει ἀπὸ θλίψεως·
 9 ἀγαλλίασιν λυτρώσεως θέλεις μὲ περικυκλῶναι. Διάψαλμα. Ἐγὼ θέλω σὲ συνετίσει καὶ θέλω σὲ διδάξει τὴν
 10 ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῇς· θέλω σὲ συμβουλεύει· ἐπὶ σέ θέλει εἶσθαι ὁ ὀφθαλμὸς μου. Μὴ
 11 γίνεσθε ὡς ἵππος, ὡς ἡμίονος, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει σύνεσις· τῶν ὁποίων τὸ στόμα πρέπει νὰ κρατῇται
 ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ, ἄλλως δὲν ἤθελον πλησιάζει εἰς σέ. Πολλοὶ αἱ μάλιστα τοῦ ἀσεβοῦς· τὸν δὲ ἐλπίζοντα
 ἐπὶ Κύριον ἔλεος θέλει περικυκλώσει. Εὐφραίνεσθε εἰς τὸν Κύριον καὶ ἀγάλλεσθε, δίκαιοι· καὶ ἀλαλάξατε,
 πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

33, 2 Ἀγάλλεσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· εἰς τοὺς εὐθεῖς ἀρμόζει ἡ αἴνεσις. Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ· ἐν
 3 ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλμωδῆσατε εἰς αὐτόν. Ψάλλετε εἰς αὐτόν ᾠσμα νέον· καλῶς σημαίνετε τὰ ὄργανά
 4, 5 σας ἐν ἀλαλαγμῷ. Διότι εὐθὺς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας. Ἀγαπᾷ
 6 δικαιοσύνην καὶ κρίσιν· ἀπὸ τοῦ ἐλέους τοῦ Κυρίου εἶναι πλήρης ἡ γῆ. Μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔγειναν
 7 οἱ οὐρανοί, καὶ διὰ τῆς πνοῆς τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν. Συνήγαγεν ὡς σωρὸν τὰ ὕδατα
 8 τῆς θαλάσσης· ἔβαλεν εἰς ἀποθήκας τὰς ἀβύσσους. Ἄσ' φοβηθῇ τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἄσ' τρομάζωσιν ἀπ'
 9 αὐτοῦ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης. Διότι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἔγεινεν· αὐτὸς προσέταξε, καὶ ἐστερεώθη.
 10, 11 Ὁ Κύριος ματαιώνει τὴν βουλὴν τῶν ἐθνῶν, ἀνατρέπει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν λαῶν. Ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου
 12 μένει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου ὁ
 13 Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος. Ὁ λαός, τὸν ὅποιον ἐξέλεξε διὰ κληρονομίαν αὐτοῦ. Ὁ Κύριος διέκυψεν ἐξ οὐρανοῦ·
 14 εἶδε πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίσεως αὐτοῦ θεωρεῖ πάντα τοὺς κατοίκους
 15, 16 τῆς γῆς. Ἐξ Ἰσοῦ ἔπλασε τὰς καρδίας αὐτῶν· γνωρίζει πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Δὲν σῴζεται βασιλεὺς διὰ
 17 πλῆθους στρατεύματος· ὁ δυνατὸς δὲν ἐλευθεροῦται διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀνδρείας. Μάταιος ὁ ἵππος
 18 πρὸς σωτηρίαν· καὶ διὰ τῆς πολλῆς αὐτοῦ δυνάμεως δὲν θέλει σώσει. Ἰδοὺ, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ
 19 τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκ θανάτου τὴν ψυχὴν
 20 αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ πείνης νὰ διαφυλάξῃ αὐτοὺς εἰς ζωὴν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσμένει τὸν Κύριον· αὐτὸς εἶναι
 21 βοηθὸς ἡμῶν καὶ ἀσπίς ἡμῶν. Διότι εἰς αὐτόν θέλει εὐφρανθῇ ἡ καρδία ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ
 22 ἅγιον ἠλπίσαμεν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθὼς ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

34 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, ὅτε μετέβαλε τὸν τρόπον αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ Ἀβιμέλεχ· οὗτος δὲ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ
 ἀπῆλθε. Θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι διαπαντὸς ἐν τῷ στόματί μου.
 2, 3 Εἰς τὸν Κύριον θέλει καυχᾶσθαι ἡ ψυχὴ μου· οἱ ταπεινοὶ θέλουσιν ἀκούσει, καὶ θέλουσι χαρῇ. Μεγαλύνετε
 4 τὸν Κύριον μετ' ἐμοῦ, καὶ ἄσ' ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου,
 5 καὶ ἐκ πάντων τῶν φόβων μου μὲ ἠλευθέρωσεν. Ἀπέβλεψαν πρὸς αὐτόν καὶ ἐφωτίσθησαν, καὶ τὰ πρόσωπα
 6 αὐτῶν δὲν κατησχύνθησαν. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἔκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
 7 αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Ἄγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ἐλευθερόνει αὐτούς.
 8, 9 Γεύθητε καὶ ἴδετε ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος· μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον, οἱ

ἄγιοι αὐτοῦ· διότι δὲν ὑπάρχει στέρησις εἰς τοὺς φοβούμενους αὐτόν. Οἱ πλούσιοι πωχεύουσι καὶ πεινῶσιν· 10
 ἀλλ' οἱ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν στεροῦνται οὐδενὸς ἀγαθοῦ. Ἐλθετε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· τὸν φόβον τοῦ 11
 Κυρίου θέλω σαῶ διδάξει. Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις θέλει ζωὴν, ἀγαπᾷ ἡμέρας, διὰ νὰ ἴδῃ καλὸν· Φύλαττε 12, 13
 τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ τὰ χεῖλη σου ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῶσι δόλον· Ἐκκλινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ 14
 πρᾶττε τὸ ἀγαθόν· ζῆτε εἰρήνην καὶ κληρονομήσετε αὐτήν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς δικαίους, καὶ 15
 τὰ ὄψα αὐτοῦ εἰς τὴν κραυγὴν αὐτῶν. Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τῶν πραπτόντων κακόν, διὰ νὰ 16
 ἀφανίσῃ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκραζαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε, καὶ ἐκ πασῶν 17
 τῶν θλίψεων αὐτῶν ἠλευθέρωσεν αὐτούς. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον τῶν συντετριμμένων τὴν καρδίαν, καὶ σώζει 18
 τοὺς ταπεινοὺς τὸ πνεῦμα. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τοῦ δικαίου, ἀλλ' ἐκ πασῶν τούτων θέλει ἐλευθερώσει αὐτὸν ὁ 19
 Κύριος. Αὐτὸς φυλάττει πάντα τὰ ὁσῶ αὐτοῦ· οὐδὲν ἐκ τούτων θέλει συντριφθῇ. Ἡ κακία θέλει θανατώσει 20, 21
 τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον θέλουσιν ἀπολεσθῇ. Ὁ Κύριος λυτρώνει τὴν ψυχὴν τῶν δούλων 22
 αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλουσιν ἀπολεσθῇ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Δίκασον, Κύριε, τοὺς δικαζομένους μετ' ἐμοῦ· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. **35**
 Ἀνάλαβε ὄπλον καὶ ἀσπίδα καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου. Καὶ δράξον τὸ δόρυ καὶ συγκλείσον τὴν ὁδὸν τῶν 2, 3
 καταδιωκόντων με· εἰπέ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ἐγὼ εἶμαι ἡ σωτηρία σου. Ἄς αἰσχυρθῶσι καὶ ἄς ἐντραπῶσιν οἱ 4
 ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἄς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἄς αἰσχυρθῶσιν οἱ βουλευόμενοι τὸ κακὸν μου. Ἄς 5
 ᾄδῃ ὡς λεπτὸν ἄχυρον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἄς διώκῃ αὐτούς. Ἄς ᾄδῃ ἡ ὁδὸς αὐτῶν 6
 σκότος καὶ ὀλίγη σκία, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἄς καταδιώκῃ αὐτούς. Διότι ἀναιτίως ἔκρυψαν δι' ἐμὲ τὴν παγίδα 7
 αὐτῶν ἐν λάκκῳ· ἀναιτίως ἔσκαψαν αὐτὸν διὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἄς ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ὀλεθρὸς ἀπροσδόκητος· 8
 καὶ ἡ παγὶς αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκρυψεν, ἄς συλλάβῃ αὐτόν· ἄς πέσῃ εἰς αὐτήν ἐν ὀλέθρῳ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου 9
 θέλει ἀγάλλεσθαι εἰς τὸν Κύριον, θέλει χαίρει εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὁσῶ μου θέλουσιν εἰπεῖν, 10
 Κύριε, τίς ὅμοιός σου, ὅστις ἐλευθερώνεις τὸν πτωχὸν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου αὐτοῦ, καὶ τὸν πτωχὸν καὶ τὸν 11
 πέννητα ἀπὸ τοῦ διαρπάζοντος αὐτόν. Σηκωθέντες μάρτυρες ἄδικοι, με ἡρώτων περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐγὼ 12
 δὲν ᾔξευρον· Ἀνταπέδωκαν εἰς ἐμὲ κακὸν ἀντὶ καλοῦ· στέρησιν εἰς τὴν ψυχὴν μου. Ἐγὼ δέ, ὅτε αὐτοὶ ᾄδον 13
 ἐν θλίψει, ἐνεδυσμένην σάκκον· ἐταπείνωσα ἐν νησιείῳ τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐπέστρεφεν εἰς τὸν 14
 κόλπον μου. Ἐφερόμην ὡς πρὸς φίλον, ὡς πρὸς ἀδελφόν μου· ἔκυπτον σκυθρωπάζων, ὡς ὁ πενθὼν διὰ τὴν 15
 μητέρα αὐτοῦ. Ἀλλ' αὐτοὶ ἐχάρησαν διὰ τὴν συμφορὰν μου καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐναντίον μου οἱ 16
 χαμερπεῖς, καὶ ἐγὼ δὲν ᾔξευρον· με ἐξέσχίζον καὶ δὲν ἔπαυον· Μετὰ ὑποκριτικῶν χλευαστῶν ἐν συμποσίῳ 17
 ἔτριζον κατ' ἐμοῦ τοὺς ὁδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε θέλεις ἰδεῖ ἐλευθερώσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου 18
 αὐτῶν, τὴν μεμονωμένην μου ἐκ τῶν λεόντων. Ἐγὼ θέλω σὲ ὑμνεῖ ἐν μεγάλῃ συνάξει· μετὰ πολυαριθμοῦ 19
 λαοῦ θέλω σὲ ὑμνεῖν. Ἄς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἐχθρευόμενοί με ἀδίκως· οἱ μισοῦντές με ἀναιτίως ἄς μὴ 20
 νεύωσι με τοὺς ὀφθαλμούς, διότι δὲν ἐλάλουν εἰρήνην, ἀλλὰ ἐμελέτων δόλους κατὰ τῶν ἡσυχάζοντων ἐπὶ τῆς 21
 γῆς· καὶ ἐπλάτυναν κατ' ἐμοῦ τὸ στόμα αὐτῶν, λέγοντες, Εὐγε, εὐγε· εἶδεν ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε· 22, 23
 μὴ σιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐγέρθητι καὶ ἐξύπνησον διὰ τὴν κρίσιν μου, Θεέ μου καὶ 24
 Κυρίε μου, διὰ τὴν δίκην μου. Κρίνόν με, Κύριε ὁ Θεός μου, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἄς μὴ χαρῶσιν 25, 26
 ἐπ' ἐμὲ. Ἄς μὴ εἴπωσιν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Εὐγε, ψυχὴ ἡμῶν. Μηδὲ ἄς εἴπωσι, Κατεπίομεν αὐτόν. Ἄς 27
 αἰσχυρθῶσι καὶ ἄς ἐντραπῶσιν ὁμοῦ οἱ ἐπιχαιρόντες εἰς τὸ κακὸν μου· ἄς ἐνδυθῶσιν ἐντροπὴν καὶ ὄνειδος οἱ 28
 μεγαλυχούμενοι κατ' ἐμοῦ. Ἄς εὐφρανθῶσι καὶ ἄς χαρῶσιν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ διαπαντὸς 29
 ἄς λέγωσιν, Ἄς μεγαλυνθῇ ὁ Κύριος, ὅστις θέλει τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει 30
 μελετᾶ τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸν ἔπαινόν σου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, δούλου τοῦ Κυρίου. Τοῦ ἀσεβοῦς ἡ παρανομία λέγει ἐν τῇ **36**
 καρδίᾳ μου, δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Διότι ἀπατᾷ ἑαυτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς 2
 αὐτοῦ περὶ τοῦ ὅτι θέλει εὐρεθῇ ἡ ἀνομία αὐτοῦ διὰ νὰ μισηθῇ. Τὰ λόγια τοῦ στόματος αὐτοῦ εἶναι ἀνομία 3
 καὶ δόλος· δὲν ἠθέλησε νὰ νοήσῃ διὰ νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθόν. Ἀνομίαν διαλογίζεται ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ· 4
 ἴσταται ἐν ὁδῷ οὐχὶ καλῇ· τὸ κακὸν δὲν μισεῖ. Κύριε, ἕως τοῦ οὐρανοῦ φθάνει τὸ ἔλεός σου, ἡ ἀλήθειά σου 5
 ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι ὡς τὰ ὑψηλὰ ὄρη· αἱ κρίσεις σου ἄβυσσος μεγάλη· ἀνθρώπους καὶ 6
 κτήνη σώζεις, Κύριε. Πόσον πολῦτιμον εἶναι τὸ ἔλεός σου, Θεέ. Διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐλπίζουν ἐπὶ 7
 τὴν σκιά τῶν πτερυγῶν σου. Θέλουσι χορτασθῇ ἀπὸ τοῦ πάχους τοῦ οἴκου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς 8
 τρυφῆς σου θέλεις ποτίσει αὐτούς. Διότι μετὰ σοῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· ἐν τῷ φωτὶ σου θέλομεν ἰδεῖ φῶς. 9
 Ἐκτείνον τὸ ἔλεός σου πρὸς τοὺς γνωρίζοντάς σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου πρὸς τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν. 10
 Ἄς μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ ποῦς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἀσεβῶν ἄς μὴ με σαλεύσῃ. Ἐκεῖ ἔπεσον οἱ ἐργάται τῆς 11, 12
 ἀνομίας· κατεσπρώχθησαν καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ ἀνεγερθῶσι.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Μὴ ἀγανάκτει διὰ τοὺς πονηρευομένους, μηδὲ ζήλευε τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας. **37**
 Διότι ὡς χόρτος ταχέως θέλουσι κοπῇ, καὶ ὡς χλωρὰ βοτάνη θέλουσι καταμαρανθῇ. Ἐλπίζε ἐπὶ Κύριον καὶ 2, 3
 πρᾶττε τὸ ἀγαθόν· κατοικεῖ τὴν γῆν καὶ νέμου τὴν ἀλήθειαν· καὶ εὐφραίνεται ἐν Κυρίῳ, καὶ θέλει σοὶ δώσει 4
 τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου. Ἀνάθεος εἰς τὸν Κύριον τὴν ὁδὸν σου καὶ ἔλπιζε ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς θέλει 5
 ἐνεργήσει· καὶ θέλει ἐξάξει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν κρίσιν σου ὡς μεσημβρίαν. Ἀναπαύου ἐπὶ τὸν 6, 7
 Κύριον καὶ πρόσμενε αὐτόν· μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν κατευδόμενον ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, διὰ ἄνθρωπον πράπτοντα 8, 9
 παρανομίας. Παῦσον ἀπὸ θυμοῦ καὶ ἄφες τὴν ὀργήν· μηδὲ μὴ ἀγανάκτει ὥστε νὰ πράττῃς πονηρά. Διότι

οἱ πονηρευόμενοι θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· οἱ δὲ προσμένοντες τὸν Κύριον, οὗτοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν. Διότι ἔτι μικρὸν καὶ ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει ὑπάρχει· καὶ θέλεις ζητήσῃ τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει εὐρεθῇ· οἱ πραεῖς ὅμως θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν· καὶ θέλουσι κατατρυφᾷ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ. Ὁ ἀσεβὴς μηχανᾶται κατὰ τοῦ δικαίου, καὶ τρίζει κατ' αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ Κύριος θέλει γελάσει ἐπ' αὐτῷ, ἐπειδὴ βλέπει ὅτι ἔρχεται ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Οἱ ἀσεβεῖς ἐξεπάσαν ῥομφαίαν καὶ ἐνέτειναν τὸ τόξον αὐτῶν, διὰ νὰ καταβάλωσι τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πέννητα, διὰ νὰ σφάζωσι τοὺς περιπατοῦντας ἐν εὐθύτητι. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν θέλει ἐμβῇ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν θέλουσι συντριφθῇ. Κάλλιον τὸ ὀλίγον τοῦ δικαίου παρὰ ὁ πλοῦτος πολλῶν ἀσεβῶν. Διότι οἱ βραχίονες τῶν ἀσεβῶν θέλουσι συντριφθῇ· τοὺς δὲ δικαίους ὑποστηρίζει ὁ Κύριος. Γινώσκει ὁ Κύριος τὰς ἡμέρας τῶν ἀμέμπτων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα· δὲν θέλουσι καταισχυρθῇ ἐν καιρῷ πονηρῷ· καὶ ἐν ἡμέραις πείνης θέλουσι χορτασθῇ. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ὡς τὸ πάχος τῶν ἀρνίων, θέλουσιν ἀναλωθῇ· εἰς καπνὸν θέλουσι διαλυθῇ. Δανεῖζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ δὲν ἀποδίδει, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ δίδει. Διότι οἱ εὐλογημένοι αὐτοῦ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν· οἱ δὲ κατηραμένοι αὐτοῦ θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ. Ὅταν ὑπὸ Κυρίου κατευθύνωνται τὰ διαβήματα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἀρεστὴ εἰς αὐτόν. Ἐὰν πέσῃ, δὲν θέλει συντριφθῇ· διότι ὁ Κύριος ὑποστηρίζει τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Νέος ἦμην καὶ ἤδη ἐγήρασα, καὶ δὲν εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἶναι εἰς εὐλογίαν. Ἐκκλινὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ πράττε τὸ ἀγαθόν, καὶ θέλεις διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα θέλουσι διαφυλαχθῇ· τὸ δὲ σπέρμα τῶν ἀσεβῶν θέλει ἐξολοθρευθῇ. Οἱ δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν, καὶ ἐπ' αὐτῆς θέλουσι κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. Τὸ στόμα τοῦ δικαίου μελετᾷ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλεῖ κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· τὰ διαβήματα αὐτοῦ δὲν θέλουσιν ὀλισθήσει. Κατασκοπεύει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ νὰ θανατώσῃ αὐτόν. Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀφήσει αὐτόν· εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει καταδικάσει αὐτόν ὅταν κρίνῃ αὐτόν. Πρόσμενε τὸν Κύριον καὶ φύλαττε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ θέλει σὲ ὑψώσει διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὴν γῆν· ὅταν ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, θέλεις ἰδεῖ. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐξηπλωμένον ὡς τὴν χλωρὰν δάφνην· ἀλλ' ἠφανίσθη· καὶ ἰδού, δὲν ὑπῆρχε· καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ δὲν εὐρέθη. Παρατήρει τὸν ἄκακον καὶ βλέπε τὸν εὐθύν, ὅτι εἰς τὸν εἰρηνικὸν ἄνθρωπον θέλει εἶσθαι ἐγκατάλειμμα· οἱ δὲ παραβᾶται θέλουσιν ὅλως ἐξολοθρευθῇ· τῶν ἀσεβῶν τὸ ἐγκατάλειμμα θέλει ἀποκοπῇ. Τῶν δικαίων ὅμως ἡ σωτηρία εἶναι παρὰ Κυρίου· αὐτὸς εἶναι ἡ δύναμις αὐτῶν ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ θέλει βοηθήσει αὐτοὺς ὁ Κύριος, καὶ ἐλευθερώσει αὐτούς· θέλει ἐλευθερώσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀσεβῶν καὶ σώσει αὐτούς· διότι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

38 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν. Κύριε, μὴ μὲ ἐλέγξῃς ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδὲ ἐν τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Διότι τὰ βέλη σου ἐνεπήχθησαν εἰς ἐμέ καὶ ἡ χεὶρ σου καταπίεζε με. Δὲν ὑπάρχει ὑγεία ἐν τῇ σαρκὶ μου ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σου· δὲν εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὀσᾶ μου ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας μου. Διότι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερέβησαν τὴν κεφαλὴν μου· ὡς φορτίον βαρὺ ὑπερεβάρυναν ἐπ' ἐμέ. Ἐβρόμῃσαν καὶ ἐοάπησαν αἱ πληγαὶ μου ἐξ αἰτίας τῆς ἀνοησίας μου. Ἐταλαιπωρήθην, ἐκυρτώθην εἰς ἄκρον· ὅλην τὴν ἡμέραν περιπατῶ σκυθρωπός. Διότι τὰ ἐντόσθιά μου γέμουσι φλογώσεως, καὶ δὲν ὑπάρχει ὑγεία ἐν τῇ σαρκὶ μου. Ἦσθῆνσα καὶ καθ' ὑπερβολὴν κατεκόπη· βρυχώμαι ἀπὸ τῆς ἀδημονίας τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐνώπιόν σου εἶναι πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμὸς μου δὲν κρύπτεται ἀπὸ σοῦ. Ἡ καρδία μου ταραττεται, ἡ δύναμις μου μὲ ἐγκαταλείπει· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου στέκουσιν ἀπέναντι τῆς πληγῆς μου, καὶ οἱ πλησιέστεροί μου στέκουσιν ἀπὸ μακρόθεν. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου στήνουσιν εἰς ἐμέ παγίδας· καὶ οἱ ἐκζητοῦντες τὸ κακὸν μου λαλοῦσι πονηρά, καὶ μελετῶσι δόλους ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἀλλ' ἐγὼ ὡς κωφὸς δὲν ἤκουον καὶ ἤμην ὡς ἄφωνος, μὴ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἤμην ὡς ἄνθρωπος μὴ ἀκούων καὶ μὴ ἔχων ἀντιλογίαν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Διότι ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ θέλεις μοῦ εἰσακούσει, Κύριε ὁ Θεὸς μου. Ἐπειδὴ εἶπα, Ἄς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμέ· ὅταν ὀλισθήσῃ ὁ ποῦς μου, αὐτοὶ μεγαλαυχούσι κατ' ἐμοῦ. Διότι εἶμαι ἔτοιμος νὰ πέσω, καὶ ὁ πόνος μου εἶναι πάντοτε ἔμπροσθέν μου. Ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀνομίαν μου, θέλω λυπεῖσθαι διὰ τὴν ἁμαρτίαν μου. Ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ μου ζῶσιν, ὑπερισχύουσιν· καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Καὶ οἱ ἀναποδίδοντες κακὸν ἀντὶ καλοῦ εἶναι ἐναντίοι μου, ἐπειδὴ κυνηγῶ τὸ καλόν. Μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς, Κύριε· Θεέ μου, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ. Τάχυνον εἰς βοήθειάν μου, Κύριε, ἡ σωτηρία μου.

39 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, τὸν Ἰεδουθούν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Εἶπα, Θέλω προσέχει εἰς τὰς ὁδοὺς μου, διὰ νὰ μὴ ἁμαρτάνω διὰ τῆς γλώσσης μου· θέλω φυλάττει τὸ στόμα μου μὲ χαλινόν, ἐνῶ εἶναι ὁ ἀσεβὴς ἔμπροσθέν μου. Ἐστάθην ἄφωνος καὶ σιωπηλός· ἐσιώπησα καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ λέγω καλόν· καὶ ὁ πόνος μου ἀνεταράχθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντὸς μου· ἐνῶ ἐμελέτων, ἐξήφθη ἐν ἐμοὶ πῦρ· ἐλάλησα διὰ τῆς γλώσσης μου καὶ εἶπα, Κάμε γνωστὸν εἰς ἐμέ, Κύριε, τὸ τέλος μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς εἶναι, διὰ νὰ γνωρίσω πόσον ἔτι θέλω ζῆσει. Ἰδού, μέτρον σπιθαμῆς κατέστησας τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι ὡς οὐδὲν ἔμπροσθέν σου· ἐπ' ἀληθείας πᾶς ἄνθρωπος, καίτοι στερεός, εἶναι ὅλως ματαιότης. Διάψαλμα. Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ ἐν φαντασίᾳ· βεβαίως εἰς μάτην ταραττεται· θησαυρίζει, καὶ δὲν ἐξεύρει τίς θέλει συνάξει αὐτά. Καὶ τώρα, Κύριε, τί περιμένω ἡ ἐλπὶς μου εἶναι ἐπὶ σέ. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου λύτρωσόν με· μὴ μὲ κάμῃς ὄνειδος τοῦ ἄφρονος. Ἐγεῖνα ἄφωνος· δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ἐπειδὴ σὺ ἔκαμες

τοῦτο. Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὴν πληγὴν σου· ἀπὸ τῆς πάλης τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἀπέκαμον. Ὅταν δι' ἐλέγχων παιδεύῃς ἄνθρωπον διὰ ἀνομίαν, κατατρώγεις ὡς σκώληξ τὴν ωραιότητα αὐτοῦ· τῷ ὄντι ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου καὶ δὸς ἀκρόασιν εἰς τὴν κραυγὴν μου· μὴ παρασιωπήσῃς εἰς τὰ δάκρυά μου. Διότι πάροικος εἶμαι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Παῦσαι ἀπ' ἐμοῦ, διὰ τὴν ἀναλάβω δύναμιν, πρὶν ἀποδημήσω καὶ δὲν ὑπάρχω πλέον.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Περιέμεινα ἐν ὑπομονῇ τὸν Κύριον, καὶ ἐκλινε πρὸς ἐμὲ καὶ ἤκουσε τῆς κραυγῆς μου· καὶ μὲ ἀνεβίβασεν ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, ἐκ βορβορώδους πηλοῦ, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου, ἐστερέωσε τὰ βήματά μου· καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ στόματί μου ῥῆμα νέον, ὕμνον εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· θέλουσιν ἰδεῖ πολλοὶ καὶ θέλουσι φοβηθῆ καὶ θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔθηκε τὸν Κύριον ἐλπίδα αὐτοῦ καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς τοὺς ὑπερηφάνους καὶ εἰς τοὺς κλίνοντας ἐπὶ ψεύδει. Πολλὰ ἔκαμεσ σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, τὰ θαυμάσιά σου· καὶ τοὺς περὶ ἡμῶν διαλογισμοὺς σου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκθέσῃ τις εἰς σέ· ἐὰν ἤθελον νὰ ἀπαγγέλλω καὶ νὰ ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν, ὑπερβαίνουν πάντα ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας· διήνοιξας ἐν ἐμοὶ ὧτα· ὁλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἐζήτησας. Τότε εἶπα, Ἰδού, ἔρχομαι· ἐν τῷ τόμῳ τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ· χαίρω, Θεέ μου, νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημά σου· καὶ ὁ νόμος σου εἶναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς καρδίας μου. Ἐκέρυξα δικαιοσύνην ἐν συνάξει μεγάλη· ἰδού, δὲν ἐμπόδισα τὰ χεῖλιά μου, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις. Τὴν δικαιοσύνην σου δὲν ἔκρυψα ἐντὸς τῆς καρδίας μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου ἀνήγγειλα· δὲν ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συνάξεως μεγάλης. Σύ, Κύριε, μὴ ἀπομακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ὥς μὲ περιφρουρῶσι διαπαντός. Διότι μὲ περιεκύκλωσαν ἀναρίθμητα κακὰ· μὲ κατέφθασαν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ δὲν δύναμαι νὰ θεωρῶ αὐτάς· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· καὶ ἡ καρδία μου μὲ ἐγκαταλείπει. Εὐδόκησον, Κύριε, νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς Κύριε, τάχυνον εἰς βοήθειάν μου. Ἄς αἰσχυρθῶσι καὶ ἄς ἐντραπῶσιν ὁμοῦ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, διὰ τὴν ἀπολέσωσιν αὐτήν· ἄς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἄς ἐντραπῶσιν οἱ θέλοντες τὸ κακὸν μου. Ἄς ἐξολοθρευθῶσι διὰ μισθὸν τῆς αἰσχύνῃς αὐτῶν οἱ λέγοντες πρὸς ἐμέ, εὐγε, εὐγε. Ἄς ἀγάλλωνται καὶ ἄς εὐφραίνωνται εἰς σέ πάντες οἱ ζητοῦντές σε· οἱ ἀγαπῶντες τὴν σωτηρίαν σου ὥς λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος. Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πέννης· ἀλλ' ὁ Κύριος φροντίζει περὶ ἐμοῦ· ἡ βοήθειά μου καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου σὺ εἶσαι· Θεέ μου, μὴ βραδύνῃς.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Μακάριος ὁ ἐπιβλέπων εἰς τὸν πτωχόν· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως θέλει ἐλευθερώσει αὐτὸν ὁ Κύριος. Ὁ Κύριος θέλει φυλάξει αὐτὸν καὶ διατηρήσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ· μακάριος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ δὲν θέλεις παραδώσει αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Ὁ Κύριος θέλει ἐνδυναμόναι αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνῃς τῆς ἀσθενείας· ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ σὺ θέλεις στρόναι ὅλην τὴν κλίνην αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, διότι ἡμαρτον εἰς σέ. Οἱ ἐχθροὶ μου λέγουσι κακὰ περὶ ἐμοῦ, Πότε θέλει ἀποθάνει, καὶ θέλει ἀπολεσθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Καὶ ἐὰν τις ἐρχεται νὰ μὲ ἴδῃ, ὁμιλεῖ ματαιότητα· ἡ καρδία αὐτοῦ συνάγει εἰς ἑαυτὴν ἀνομίαν· ἐξελθὼν ἔξω, λαλεῖ αὐτήν. Κατ' ἐμοῦ ψιθυρίζουσιν ὁμοῦ πάντες οἱ μισοῦντές με· κατ' ἐμοῦ διαλογίζονται κακὰ λέγοντες, Πράγμα κακὸν ἐκολλήθη εἰς αὐτόν· καὶ κατάκοιτος ὢν δὲν θέλει πλέον σηκωθῇ. Καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔζων εἰρηνικῶς, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὅστις ἔτρωγε τὸν ἄρτον μου, ἐσῆκωσεν ἐπ' ἐμὲ πτέρναν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με, καὶ θέλω ἀνταποδώσει εἰς αὐτούς. Ἐκ τούτου γνωρίζω ὅτι σὺ μὲ εὖ νοεῖς, ἐπειδὴ δὲν θριαμβεῖς κατ' ἐμοῦ ὁ ἐχθρὸς μου. Ἐμὲ δέ, σὺ μὲ ἐστήριξας εἰς τὴν ἀκεραιότητά μου, καὶ μὲ ἐστερέωσας ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. Ἀμήν καὶ ἀμήν.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, Μασχίλ, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Καθὼς ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος τοὺς ρύακας τῶν ὑδάτων, οὕτως ἡ ψυχὴ μου σὲ ἐπιποθεῖ, Θεέ. Διψῶ ἡ ψυχὴ μου τὸν Θεόν, τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε θέλω ἐλθεῖ καὶ θέλω φανῇ ἐνώπιόν τοῦ Θεοῦ. Τὰ δάκρυά μου ἔγειναν τροφή μου ἡμέραν καὶ νύκτα, ὅταν μοὶ λέγωσι καθ' ἡμέραν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς σου. Ταῦτα ἐνεθυμήθην καὶ ἐξέχεα τὴν ψυχὴν μου ἐντὸς μου, ὅτι διέβαινον μετὰ τοῦ πλήθους καὶ περιεπάτουν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ χαρᾶς καὶ αἰνέσεως, μετὰ πλήθους ἐορτάζοντες. Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχὴ μου καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντὸς μου ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι σωτηρία. Θεέ μου, ἡ ψυχὴ μου εἶναι περίλυπος ἐντὸς μου· διὰ τοῦτο θέλω σὲ ἐνθυμεῖσθαι ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνεῖμ ἐκ τοῦ ὄρους Μισάρ. Ἄβυσσος προσκαλεῖ ἄβυσσον εἰς τὸν ἦχον τῶν καταρρακτῶν σου· πάντα τὰ κύματά σου καὶ αἱ τρικυμίαι σου διηλθον ἐπ' ἐμέ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ θέλει προστάξει ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ νυκτὶ θέλει εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἡ ὠδὴ αὐτοῦ, ἡ προσευχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ζωῆς μου. Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πέτραν μου, Διὰ τί μὲ ἐλθισμόνησας διὰ τὴν περιπατῶ σκυθρωπὸς ἐκ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ ἐχθροὶ μου ὀνειδίζοντές με συντρίβουσι τὰ ὅσα μου, λέγοντές μοι καθ' ἡμέραν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς σου. Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχὴ μου καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντὸς μου ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεὸς μου.

Κριτὸν με, Θεέ, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου κατὰ ἔθνος ἀνοσίους· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀπάτης καὶ ἀνομίας ἐλευθέρωσόν με· Διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεώς μου· διὰ τὴν ἀπέβαλες διὰ τὴν περιπατῶ σκυθρωπὸς ἐκ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἐχθροῦ. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτὰ ὥς μὲ ὁδηγῶσιν· ὥς μὲ φέρωσιν εἰς τὸ ὄρος τῆς ἀγιότητός σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Τότε θέλω εἰσελθεῖ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ

Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν, τὴν εὐφροσύνην τῆς ἀγαλλιᾶσεώς μου· καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ ἐν κιθάρᾳ, ὦ Θεέ, ὁ Θεὸς μου. Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχὴ μου καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντὸς μου ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεὸς μου.

44 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ· Μασχίλ. Θεέ, μὲ τὰ ὄτα ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήθησαν πρὸς ἡμᾶς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔπραξας ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Σὺ διὰ τῆς χειρὸς σου ἐξεδίδωξας ἔθνη καὶ ἐφύτευσας αὐτούς· κατέθλιψας λαοὺς καὶ ἀπεδίδωξας αὐτούς. Διότι δὲν ἐκκληρονόμησαν τὴν γῆν διὰ τῆς ῥομφαίας αὐτῶν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν δὲν ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου· διότι εὐηρεστήθης εἰς αὐτούς. Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς μου, Θεέ, ὁ διορίζων τὰς σωτηρίας τοῦ Ἰακώβ. Διὰ σοῦ θέλομεν καταβάλλει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· διὰ τοῦ ὀνόματός σου θέλομεν καταπατήσαι τοὺς ἐπανισταμένους ἐφ' ἡμᾶς· διότι δὲν θέλω ἐλπίσει ἐπὶ τὸ τόξον οὐδὲ ἡ ῥομφαία μου θέλει μὲ σώσει. Διότι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ κατήσχυνας τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς· εἰς τὸν Θεὸν θέλομεν καυχᾶσθαι ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα θέλομεν ὑμνεῖ. Διάψαλμα. Ὅμως ἀπέβαλες καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ δὲν ἐξέρχεσαι πλέον μετὰ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν. Ἐκαμεὶς ἡμᾶς νὰ στρέψωμεν εἰς τὰ ὀπίσω ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διαρπάζουσι τὰ ἡμέτερα εἰς ἑαυτούς. Παρέδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα εἰς βρῶσιν καὶ εἰς τὰ ἔθνη διεσκορπίσας ἡμᾶς. Ἐπώλησας τὸν λαὸν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ δὲν ἠῤῥησας τὸν πλοῦτόν σου ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν. Κατέστησας ἡμᾶς ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν, κατάγελων καὶ χλευασμὸν εἰς τοὺς πέριξ ἡμῶν. Κατέστησας ἡμᾶς παροιμίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, κίνησιν κεφαλῆς μεταξὺ τῶν λαῶν. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπὴ μου εἶναι ἐνώπιόν μου, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου μὲ ἐκάλυψε· διὰ τὴν φωνὴν τοῦ ὀνειδίζοντος καὶ ὑβρίζοντος· διὰ τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Πάντα ταῦτα ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, ὅμως δὲν σὲ ἐλησμονήσαμεν καὶ δὲν ἠθετήσαμεν τὴν διαθήκην σου· Οὐδὲ ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδιά ἡμῶν, οὐδὲ ἐξέκλιναν τὰ βήματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ἄν καὶ συνέτριψας ἡμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τῶν δρακόντων καὶ περιεκάλυψας ἡμᾶς διὰ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου. Ἐὰν ἐλησμονοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐξετεινομεν τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς Θεὸν ἀλλότριον, ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ἐξετάσει τοῦτο διότι αὐτὸς ἐξεύρει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, διὰ τί καθεύδεις, Κύριε ἐξεγέρθητι, μὴ ἀποβάλῃς ἡμᾶς διαπαντός. Διὰ τί κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου λησμονεῖς τὴν τλαιπωρίαν ἡμῶν καὶ τὴν καταδυνάστευσιν ἡμῶν· Διότι ἐταπεινώθη ἕως χώματος ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς τὴν γῆν ἡ κοιλία ἡμῶν. Ἀνάστηθι εἰς βοήθειαν ἡμῶν καὶ λύτρωσον ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

45 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σοσανίμ, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ· Μασχίλ· ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. Ἡ καρδιά μου ἀναβρῦει λόγον ἀγαθόν· ἐγὼ λέγω τὰ ἔργα μου πρὸς τὸν βασιλέα· ἡ γλῶσσά μου εἶναι κάλαμος γραμματέως ταχυγράφου. Σὺ εἶσαι ὠραιότερος τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη χάρις εἰς τὰ χεῖρά σου· διὰ τοῦτο σὲ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσον τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου, δυνατέ, ἐν τῇ δόξῃ σου καὶ ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ σου. Καὶ κατευοδοῦ ἐν τῇ μεγαλειότητί σου καὶ βασιλεύε ἐν ἀληθείᾳ καὶ πρᾶσσει καὶ δικαιοσύνῃ· καὶ ἡ δεξιὰ σου θέλει σοὶ δεῖξει φοβερά πράγματα. Τὰ βέλη σου εἶναι ὀξέα· λαοὶ ὑποκάτω σου θέλουσι πέσει· καὶ αὐτὰ θέλουσιν ἐμπηχθῇ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, Θεέ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεὸς σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου. Σμύρναν καὶ ἀλόην καὶ κασίαν εὐοδιάζουσι πάντα τὰ ἱμάτιά σου, ὅταν ἐξέρχῃς ἐκ τῶν ἐλεφαντίνων παλατίων, διὰ τῶν ὁποίων σὲ εὐφραναν. Θυγατέρες βασιλέων παρίστανται ἐν ταῖς τιμαῖς σου· ἡ βασίλισσα ἐστάθη ἐκ δεξίων σου ἐστολισμένη μὲ χρυσοῖν Ὀφείρ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἰδέ, καὶ κλῖνον τὸ ὠτίον σου· καὶ λησιμόνησον τὸν λαὸν σου καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου· καὶ θέλει ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τὸ κάλλος σου· διότι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριός σου· καὶ προσκύνησον αὐτόν. Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Τύρου θέλει παρασταθῇ μὲ δῶρα· τὸ πρόσωπόν σου θέλουσιν ἱκετεύσει οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Ὅλη ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως εἶναι ἔσωθεν· τὸ ἔνδυμα αὐτῆς εἶναι χρυσοῦφαντον. Θέλει φερθῇ πρὸς τὸν βασιλέα μὲ ἱμάτιον κεντητόν· παρθένοι σύντροφοι αὐτῆς, κατόπιν αὐτῆς, θέλουσι φερθῇ εἰς σέ. Θέλουσι φερθῇ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου θέλουσιν εἶσθαι οἱ υἱοὶ σου· αὐτοὺς θέλεις καταστήσει ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Θέλω μνημονεύει τὸ ὄνομά σου εἰς πάσας τὰς γενεάς· διὰ τοῦτο οἱ λαοὶ θέλουσι σὲ ὑμνεῖ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

46 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ· ᾠδὴ ἐπὶ Ἀλαμῶθ. Ὁ Θεὸς εἶναι καταφυγὴ ἡμῶν καὶ δύναμις, βοήθεια ἐτοιμοτάτη ἐν ταῖς θλίψεσι. Διὰ τοῦτο δὲν θέλομεν φοβηθῇ, καὶ ἂν σαλευθῇ ἡ γῆ καὶ μετατοπισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ μέσον τῶν θαλασσῶν· καὶ ἂν ἠχῶσι καὶ ταράττωνται τὰ ὕδατα αὐτῶν· καὶ σείωνται τὰ ὄρη διὰ τὸ ἔπαρμα αὐτῶν. Διάψαλμα. Ποταμός, καὶ οἱ ῥύακες αὐτοῦ θέλουσιν εὐφραίνει τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἅγιον τόπον τῶν σκηνωμάτων τοῦ Ὑψίστου. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· δὲν θέλει σαλευθῇ· θέλει βοηθήσει αὐτήν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ χαράγματος τῆς αὐγῆς. Ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη· ἐσαλεύθησαν αἱ βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· ἡ γῆ ἀνελύθη. Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ' ἡμῶν· προπύργιον ἡμῶν εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα. Ἐλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ὁποῖα καταστροφὰς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ. Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· συντρίβει τόξον καὶ κατακόπτει λόγχην· καίει ἀμάξας ἐν πυρί. Ἐουχάσατε καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός· θέλω ὑψωθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· θέλω ὑψωθῇ ἐν τῇ γῇ. Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ' ἡμῶν· προπύργιον ἡμῶν εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Πάντες οἱ λαοί, κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάζετε εἰς τὸν Θεὸν ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Διότι ὁ Κύριος εἶναι ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς εἰς ἡμᾶς καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐκλεξε διὰ ἡμᾶς τὴν κληρονομίαν τὴν δόξαν τοῦ Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον ἡγάπησε. Διάψαλμα. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, ὁ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε εἰς τὸν Θεόν, ψάλατε· ψάλατε εἰς τὸν Βασιλέα ἡμῶν, ψάλατε. Διότι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς εἶναι ὁ Θεός· ψάλατε μετὰ συνέσεως. Ὁ Θεὸς βασιλεύει ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ· διότι τοῦ Θεοῦ εἶναι αἱ ἀσπίδες τῆς γῆς· ὑψώθη σφόδρα.

Ωἰδὴ Ψαλμοῦ διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῷ ὄρει τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Ὡραῖον τὴν θέσιν, χαρὰ πάσης τῆς γῆς, εἶναι τὸ ὄρος Σιών, πρὸς τὰ πλάγια τοῦ βορρᾶ· ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὁ Θεὸς ἐν τοῖς παλατίοις αὐτοῦ γνωρίζεται ὡς προπύργιον. Διότι, ἰδοὺ, οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν· διηλθον ὁμοῦ. Αὐτοί, ὡς εἶδον, ἐθαύμασαν· ἐταράχθησαν καὶ μετὰ σπουδῆς ἔφυγον. Τρόμος συνέλαβεν αὐτοὺς ἐκεῖ· πόνοι ὡς τικτοῦσης. Δι' ἀνέμου ἀνατολικοῦ συντρίβειοι τὰ πλοῖα τῆς ἑσπέρης. Καθὼς ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν τῇ πόλει τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς θέλει θεμελιώσει αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα. Μελετῶμεν, Θεέ, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου, Θεέ, οὕτω καὶ ἡ αἰνεσίς σου εἶναι ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· ἡ δεξιὰ σου εἶναι πλήρης δικαιοσύνης. Ἄς εὐφραίνεται τὸ ὄρος Σιών, ὥς ἀγάλλονται αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα διὰ τὰς κρίσεις σου. Κυκλώσατε τὴν Σιών καὶ περιέλθετε αὐτήν· ἀριθμήσατε τοὺς πύργους αὐτῆς. Θέσατε τὴν προσοχήν σας εἰς τὰ περιτειχίσματα αὐτῆς· περιεργάσθητε τὰ παλάτια αὐτῆς· διὰ νὰ διηγήσθε εἰς γενεάν μεταγενεστέραν· Διότι οὗτος ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς θέλει ὁδηγεῖ ἡμᾶς μέχρι θανάτου.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντες οἱ λαοί· ἀκροάσθητε, πάντες οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης· μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, πλούσιοι ὁμοῦ καὶ πένητες. Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσῃ σοφίαν· καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου εἶναι σύνεσις. Θέλω κλίνειν εἰς παραβολὴν τὸ ὦτίον μου· θέλω ἐκθέσει ἐν κιθάρᾳ τὸ αἰνιγμὰ μου. Διὰ τί νὰ φοβῶμαι ἐν ἡμέραις συμφορᾶς, ὅταν μὲ περικυκλώσῃ ἡ ἀνομία τῶν ἐνεδρευόντων με· οἵτινες ἐλπίζουν εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καὶ καυχῶνται εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτῶν· οὐδεὶς δύναται ποτε νὰ ἐξαγοράσῃ ἀδελφόν, μηδὲ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Θεὸν λύτρον δι' αὐτόν· διότι πολύτιμος εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις τῆς ψυχῆς αὐτῶν, καὶ ἀνεύρητος διαπαντός, ὥστε νὰ ζῇ αἰωνίως, νὰ μὴ ἴδῃ διαφθοράν. Διότι βλέπει τοὺς σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, καθὼς καὶ τὸν ἄφρονα καὶ τὸν ἀνόητον ἀπολλυμένους καὶ καταλείποντας εἰς ἄλλους τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. Ὁ ἐσωτερικὸς λογισμὸς αὐτῶν εἶναι ὅτι οἱ οἴκοι αὐτῶν θέλουσιν ὑπάρχειν εἰς τὸν αἰῶνα, αἱ κατοικίαι αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν· ὀνομάζουσι τὰ ὑποστατικά αὐτῶν μὲ τὰ ἴδια αὐτῶν ὀνόματα. Πλὴν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐν τιμῇ δὲν διαμένει, ὁμοιώθη μὲ τὰ κτήνη τὰ φθειρόμενα. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν εἶναι μωρία αὐτῶν· καὶ ὅμως οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἠδύνονται εἰς τὰ λόγια αὐτῶν. Διάψαλμα. Ὡς πρόβατα ἐβλήθησαν εἰς τὸν ἄδην· θάνατος θέλει ποιᾶν αὐτούς· καὶ οἱ εὐθεῖς θέλουσι κατακυριεύσει αὐτοὺς τὸ πρωῒ· ἡ δὲ δύναμις αὐτῶν θέλει παλαιωθῇ ἐν τῷ ἄδῃ, ἀφοῦ ἕκαστος ἀφήσῃ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ Θεὸς θέλει λυτρώσει τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου· διότι θέλει μὲ δεχθῇ. Διάψαλμα. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ὅταν αὐξήσῃ ἡ δόξα τῆς οἰκίας αὐτοῦ· διότι ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, δὲν θέλει συμπαραλάβει οὐδέν, οὐδὲ θέλει καταβῇ κατόπιν αὐτοῦ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ἄν καὶ ἠυλόγησε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλωσι σὲ ἐπαινεῖ ἀγαθοποιούντα σεαυτόν, θέλει ὑπάγει εἰς τὴν γενεάν τῶν πατέρων αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλουσιν ἰδεῖ φῶς. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐν τιμῇ καὶ μὴ ἐννοῶν ὁμοιώθη μὲ τὰ κτήνη τὰ φθειρόμενα.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς τῶν θεῶν, ὁ Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἕως δύσεως αὐτοῦ. Ἐκ τῆς Σιών, ἥτις εἶναι ἡ ἐντέλεια τῆς ὁραιότητος, ἔλαμψεν ὁ Θεός. Θέλει ἐλθεῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ δὲν θέλει σιωπήσει· πῦρ κατατρῶγον θέλει εἶσθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ πέριξ αὐτοῦ σφοδρὰ ἀνεμοζάλη, θέλει προσκαλέσει τοὺς οὐρανοὺς ἄνωθεν καὶ τὴν γῆν, διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναθροίσατέ μοι τοὺς ὁσίους μου, οἵτινες ἔκαμον μετ' ἐμοῦ συνθήκην ἐπὶ θυσίας. Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσιν ἀναγγέλλει τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· διότι ὁ Θεός, αὐτὸς εἶναι ὁ Κριτής. Διάψαλμα. Ἄκουσον, λαέ μου, καὶ θέλω λαλήσει· Ἰσραὴλ, καὶ θέλω διαμαρτυρήσει κατὰ σοῦ· Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς σου εἶμαι ἐγώ. Δὲν θέλω σὲ ἐλέγξει διὰ τὰς θυσίας σου, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου εἶναι διαπαντὸς ἐνώπιόν μου. Δὲν θέλω δεχθῇ ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχον, τράγους ἐκ τῶν ποιμνίων σου. Διότι ἐμοῦ εἶναι πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους, τὰ κτήνη τὰ ἐπὶ χιλίων ὀρέων. Γνωρίζω πάντα τὰ πετεινὰ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ἐὰν πεινάσω, δὲν θέλω εἰπεῖ τοῦτο πρὸς σέ· διότι ἐμοῦ εἶναι ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μήπως ἐγὼ θέλω φάγει κρέας ταύρων ἢ πίει αἶμα τράγων· Θυσίασον εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος εἰς τὸν Ὑψιστον τὰς εὐχὰς σου· καὶ ἐπικαλοῦ ἐμὲ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, θέλω σὲ ἐλευθερώσει, καὶ θέλει μὲ δοξάσει. Πρὸς δὲ τὸν ἀσεβῆ εἶπεν ὁ Θεός· Τί πρὸς σέ, νὰ διηγῇσαι τὰ διατάγματά μου καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃς τὴν διαθήκην μου ἐν τῷ στόματί σου· Σὺ δὲ μισεῖς παιδείαν καὶ ἀπορρίπτεις ὀπίσω σου τοὺς λόγους μου. Ἐὰν ἴδῃς κλέπτην, τρέχεις μετ' αὐτοῦ· καὶ μετὰ τῶν μοιχῶν εἶναι ἡ μερίς σου. Παραδίδεις τὸ στόμα σου εἰς τὴν κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιπλέκει δολιότητα. Καθήμενος λαλεῖς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου· βάλλεις σκάνδαλον κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου. Ταῦτα ἔπραξας, καὶ ἐσιώπησα· ὑπέλαβες ὅτι εἶμαι τῷ ὄντι ὁμοίός σου· θέλω σὲ ἐλέγξει, καὶ θέλω παραστήσει πάντα ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου. Θέσατε λοιπὸν τοῦτο εἰς τὸν νοῦν σας, οἱ λησμονοῦντες τὸν Θεόν, μήποτε σᾶς ἀρπάσω, καὶ οὐδεὶς ὁ λυτρώσω. Ὁ προσφέρων θυσίαν αἰνέσεως, οὗτος μὲ δοξάζει· καὶ

εἰς τὸν εὐθετοῦντα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θέλω δείξει τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ.

51 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, ὅτε ἦλθε Νάθαν ὁ προφήτης πρὸς αὐτόν, ἀφοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὴν Βηθσαβεέ. Ἐλέησόν με, ὦ Θεέ, κατὰ τὸ ἐλεός σου· κατὰ τὸ πληθὸς τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματά μου. Πλυνόν με μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Διότι τὰ ἀνομήματά μου ἐγὼ γνωρίζω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου εἶναι διαπαντός. Εἰς σέ, εἰς σέ μόνον ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἔπραξα· διὰ τὰ δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νὰ ᾔσῃς ἄμεμπτos εἰς τὰς κρίσεις σου. Ἰδού, συνελήφθην ἐν ἀνομία, καὶ ἐν ἁμαρτία με ἐγέννησεν μήτηρ μου. Ἰδού, ἠγάπησας ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰς τὰ ἐνδόμυχα θέλεις με διδάξει σοφίαν. Ῥάντισόν με με ὕσσωπον, καὶ θέλω εἶσθαι καθαρός· πλυνόν με, καὶ θέλω εἶσθαι λευκότερος χιόνος. Κάμε με νὰ ἀκούσω ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, διὰ τὰ εὐφρανθῶσι τὰ ὀσῆ, τὰ ὅποια συνέθλασας. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, Θεέ· καὶ πνεῦμα εὐθεὸς ἀνανέωσον ἐντὸς μου. Μὴ με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀφαιρέσῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου καὶ με πνεῦμα ἡγεμονικὸν στηρίζόν με. 13, 14 Θέλω διδάξει εἰς τοὺς παραβάτας τὰς ὁδοὺς σου· καὶ ἁμαρτωλοὶ θέλουσιν ἐπιστρέφει εἰς σέ. Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ αἱμάτων, Θεέ, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου· ἡ γλῶσσά μου θέλει ψάλλει ἐν ἀγαλλιάσει τὴν δικαιοσύνην σου. 15, 16 Κύριε, ἀνοιξὺν τὰ χεῖλη μου· καὶ τὸ στόμα μου θέλει ἀναγγέλλει τὴν αἴνεσίν σου. Διότι δὲν θέλεις θυσίαν, ἄλλως ἢ ἤθελον προσφέρει· εἰς ὀλοκαυτώματα δὲν ἀρέσκεσαι. Θυσία τοῦ Θεοῦ εἶναι πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, Θεέ, δὲν θέλεις καταφρονήσει. Εὐεργέτησον τὴν Σιών διὰ τῆς εὐνοίας σου· οἰκοδόμησον τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ. Τότε θέλεις εὐαρεστηθῇ εἰς θυσίας δικαιοσύνης, εἰς προσφοράς καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε θέλουσι προσφέρει μόσχους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.

52 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, Μασχὶλ τοῦ Δαβὶδ, ὅτε ἦλθε Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Σαούλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀχιμέλεχ. Τί καυχᾶσαι εἰς τὴν κακίαν, δυνατὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἡ γλῶσσά σου μελετᾷ κακίας· ὡς ζυράφιον ἠκονημένον ἐργάζεται δόλον. 3, 4 Ἠγάπησας τὸ κακὸν μᾶλλον παρὰ τὸ ἀγαθόν, τὸ ψεῦδος παρὰ τὰ λαλήσῃς δικαιοσύνην. Διάψαλμα. Ἠγάπησας πάντα τοὺς λόγους τοῦ ἀφανισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σὲ ἐξολοθρεῦσαι διαπαντός· θέλει σὲ ἀποσπάσει καὶ σὲ μετατοπίσει ἐκ τῆς σκηνῆς σου, καὶ θέλει σὲ ἐκριζῶσαι ἐκ γῆς ζώντων. Διάψαλμα. 6, 7 Καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἰδεῖ καὶ φοβηθῇ· καὶ θέλουσι γελάσει ἐπ' αὐτὸν λέγοντες, Ἰδού, ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἔθεσε τὸν Θεὸν δύναμιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἤλπισεν ἐπὶ τὸ πληθὸς τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐπεστηρίζετο ἐπὶ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ θέλω εἶσθαι ὡς ἐλαία ἀκμάζουσα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· ἐλπίζω ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Θέλω σὲ δοξολογεῖ πάντοτε, διότι ἔκαμες οὕτω· καὶ θέλω ἐλπίζει ἐπὶ τὸ ὄνομά σου, διότι εἶναι ἀγαθὸν ἔμπροσθεν τῶν ὁσίων σου.

53 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Μαχαλάθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβὶδ. Εἶπεν ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐγενίαν βδελυροὶ διὰ τὴν ἀνομίαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν. Ὁ Θεὸς ἐξ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὰ ἴδῃ ἐὰν ᾔναι τις ἔχων σύνεσιν, ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν· ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς. Δὲν ἔχουσι γνῶσιν οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατατρώγοντες τὸν λαὸν μου ὡς βρῶσιν ἄρτου τὸν Θεὸν δὲν ἐπεκαλέσθησαν. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ὅπου δὲν ἦτο φόβος, διότι ὁ Θεὸς διεσκόρπισε τὰ ὀσῆ τῶν στρατοπεδευόντων κατὰ σοῦ· κατήσχυνας αὐτούς, διότι ὁ Θεὸς κατεφρόνησεν αὐτούς. Τίς θέλει δώσει ἐκ Σιών τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραὴλ ὅταν ὁ Θεὸς ἐπιστρέψῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, θέλει ἀγάλλεσθαι ὁ Ἰακώβ, θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ Ἰσραὴλ.

54 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβὶδ, ὅτε ἦλθον οἱ Ζιφαῖοι καὶ εἶπον πρὸς τὸν Σαούλ, Δὲν εἶναι κεκρυμμένος ὁ Δαβὶδ παρ' ἡμῖν Θεέ, σῶσόν με ἐν τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνον με. 2, 3 Θεέ, ἄκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἀκροάσθητι τῶν λόγων τοῦ στόματός μου. Διότι ξένοι ἠγέρθησαν κατ' ἐμοῦ, καὶ καταδυνασάται ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου· δὲν ἔθεσαν τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα. Ἰδού, ὁ Θεὸς με βοηθεῖ· ὁ Κύριος εἶναι μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν ψυχὴν μου. Θέλει στρέψει τὸ κακὸν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς μου· ἐξολόθρευσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Αὐτοπραίρετως θέλω θυσιάσει εἰς σέ· θέλω δοξολογεῖ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, διότι εἶναι ἀγαθόν. Διότι ἐκ πάσης στενοχωρίας με ἐλύτρωσε, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου εἶδε τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς μου.

55 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβὶδ. Δὸς ἀκρόασιν, Θεέ, εἰς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ἀποσυρθῇς ἀπὸ τῆς δεήσεώς μου. Πρόσεξον εἰς ἐμέ καὶ εἰσάκουσόν μου· λυποῦμαι ἐν τῇ μελέτῃ μου καὶ ταραπτομαι, ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἀσεβοῦς· διότι ρίπτουσιν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν καὶ μετ' ὀργῆς με μισοῦσιν. Ἡ καρδία μου καταθλίβεται ἐντὸς μου, καὶ φόβος θανάτου ἔπαιεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ φρίκη με ἐκάλυψε. Καὶ εἶπα, Τίς νὰ μοὶ ἔδιδε πτέρυγας ὡς περιστερᾶς· ἤθελον πετάξει καὶ ἀναπαυθῇ. Ἰδού, ἤθελον ἀπομακρυνθῇ φεύγων, ἤθελον διατριβεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 8, 9 Διάψαλμα. Ἦθελον ταχύνει τὴν φυγὴν μου ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀνέμου, ἀπὸ τῆς θυέλλης. Καταπόντισον αὐτούς, Κύριε· διαίρεσον τὰς γλώσσας αὐτῶν· διότι εἶδον καταδυναστείαν καὶ ἔριδα ἐν τῇ πόλει. Ἡμέραν καὶ νύκτα περικυκλοῦσιν αὐτὴν περὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία καὶ ὕβρις εἶναι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· πονηρία ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἀπάτη καὶ δόλος δὲν λείπουσιν ἀπὸ τῶν πλατειῶν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲν με ὠνείδισεν ἑχθρός, τὸ ὅποιον ἤθελον ὑποφέρει· δὲν ἠγέρθη ἐπ' ἐμέ ὁ μισὸς με· τότε ἤθελον κρυφθῇ ἀπ' αὐτοῦ· Ἀλλὰ σύ,

ἄνθρωπε ὁμόφυχε, ὁδηγέ μου καὶ γνωστὲ μου· οἵτινες συνωμιλοῦμεν μετὰ γλυκύτητος, συνεπορευόμεθα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. Ἄσ' ἔλθῃ θάνατος ἐπ' αὐτούς· ἃς καταβῶσι ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην· διότι μεταξύ αὐτῶν, ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, εἶναι κακίαι. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν θέλω κράζει, καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ σῶσει. Ἐσπέρασ καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίαν θέλω παρακαλεῖ καὶ φωνάζει· καὶ θέλει ἀκούσει τῆς φωνῆς μου. Θέλει λυτρώσει ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς μάχης τῆς κατ' ἐμοῦ· διότι πολλοὶ εἶναι ἐναντίον μου. Ὁ Θεός, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, θέλει εἰσακούσει καὶ θέλει ταπεινώσει αὐτούς· Διάψαλμα· διότι δὲν μεταβάλλουσι τρόπον οὐδὲ φοβοῦνται τὸν Θεόν. Ἐκαστος ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς εἰρηνεύοντας μετ' αὐτοῦ· ἀθετεῖ τὴν συνθήκην αὐτοῦ. Τὸ στόμα αὐτοῦ εἶναι ἀπαλώτερον βουτύρου, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ εἶναι πόλεμος· τὰ λόγια αὐτοῦ εἶναι μαλακώτερα ἐλαίου, πλὴν εἶναι ξίφη γυμνά. Ἐπίρριπον ἐπὶ τὸν Κύριον τὸ φορτίον σου, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἀνακουφίσει· δὲν θέλει ποτε συγχωρήσει νὰ σαλευθῇ ὁ δίκαιος. Ἀλλὰ σύ, Θεέ, θέλεις καταβιβάσει αὐτοὺς εἰς φρέαρ ἀπωλείας· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος δὲν θέλουσι φθάσει εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω ἐλπίζει ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἰωνάθελἐμρεχοκίμ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ Φιλιισταῖοι ἐν Γάθ. Ἐλέησόν με, ὦ Θεέ, διότι ἄνθρωπος χάσκει νὰ μὲ καταπίῃ· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν μὲ καταθλίβει. Οἱ ἐχθροὶ μου χάσκουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ μὲ καταπίωσι· διότι πολλοὶ εἶναι, Ὑψιστε, οἱ πολεμοῦντές με. Καθ' ἣν ἡμέραν φοβηθῶ, ἐπὶ σέ θέλω ἐλπίζει· ἐν τῷ Θεῷ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐπὶ τὸν Θεὸν ἤλπισα· δὲν θέλω φοβηθῇ· τί νὰ μοὶ κάμῃ σάρξ· Καθ' ἐκάστην μεταπλάττουσι τὰ λόγια μου· πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἶναι κατ' ἐμοῦ εἰς κακόν. Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι τὰ βήματά μου, πῶς νὰ πιάσωσι τὴν ψυχὴν μου. Θέλουσι λυτρωθῇ διὰ τῆς ἀνομίας Θεέ, ἐν τῇ ὀργῇ σου κατακρήμνισον τοὺς λαούς. Σὺ ἀριθμεῖς τὰς ἀποπλανήσεις μου· θεὸς τὰ δάκρυά μου εἰς τὴν φιάλην σου· δὲν εἶναι ταῦτα ἐν τῷ βιβλίῳ σου· Τότε θέλουσιν ἐπιστρέψει οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὀπίσω, καθ' ἣν ἡμέραν σὲ ἐπικαλεσθῶ· ἐξεύρω τοῦτο, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἐν τῷ Θεῷ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐν τῷ Κυρίῳ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐλπίζω· δὲν θέλω φοβηθῇ· τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος· Ἐπάνω μου, Θεέ, εἶναι αἱ πρὸς σὲ εὐχαὶ μου· θέλω σοὶ ἀποδίδει δοξολογίας. Διότι ἐλύτρωσας τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, οὐχὶ καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, διὰ νὰ περιπατῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ φωτὶ τῶν ζώντων

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀλτασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔφευγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαοὺλ εἰς τὸ σπηλαῖον. Ἐλέησόν με, ὦ Θεέ, ἐλέησόν με· διότι ἐπὶ σὲ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τὴν σκιάν τῶν πτερυγῶν σου θέλω ἐλπίζει, ἕως οὗ παρέλθωσιν αἱ συμφοραὶ. Θέλω κράζει πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐοδοῦντα τὰ πάντα δι' ἐμέ. Θέλει ἐξαποστείλει ἐξ οὐρανοῦ καὶ θέλει μὲ σῶσει· θέλει καταστήσει ὄνειδος τὸν χάσκοντα νὰ μὲ καταπίῃ· Διάψαλμα· ὁ Θεὸς θέλει ἐξαποστείλει τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ. Ἡ ψυχὴ μου εἶναι μεταξύ λεόντων· κοίτομαι μεταξύ φλογερῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων οἱ ὀδόντες εἶναι λόγχοι καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ξίφος ὀξύ. Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς· ἡ δόξα σου ἃς ἦναι ἐφ' ὅλην τὴν γῆν. Παγίδα ἡτοίμασαν εἰς τὰ βήματά μου· ἡ ψυχὴ μου ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ· ἔσκαψαν ἔμπροσθέν μου λάκκον, ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διάψαλμα. Ἐτοίμη εἶναι ἡ καρδιά μου, Θεέ, ἐτοίμη εἶναι ἡ καρδιά μου· θέλω ψάλλει καὶ ψαλμῶδεῖ. Ἐξεγέρθητι, δόξα μου· ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· θέλω ἐξεγερθῇ τὸ πρωΐ. Θέλω σὲ ἐπαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαῶν· θέλω ψαλμῶδεῖ εἰς σὲ μεταξύ ἔθνων. Διότι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς· ἡ δόξα σου ἃς ἦναι ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀλτασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ. Ἀληθὸς ἄρα λαλεῖτε δικαιοσύνην κρίνετε μετ' εὐθύτητος, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· Μάλιστα ἐν τῇ καρδίᾳ ἐργάζεσθε ἀδικίας· διαμοιράζετε τὴν ἀδικίαν τῶν χειρῶν σας ἐν τῇ γῇ. Ἀπεξενώθησαν οἱ ἀσεβεῖς ἐκ μήτρας· ἐπιλανήθησαν ἀπὸ κοιλίας οἱ λαλοῦντες ψεῦδος. Ἐχουσι φαρμάκιον ὡς τὸ φαρμάκιον τοῦ ὄφεως· εἶναι ὅμοιοι μὲ τὴν κωφὴν ἀσπίδα, ἥτις φράττει τὰ ὄτια αὐτῆς· ἥτις δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῶν γοήτων, τῶν γοητευόντων τόσον ἐπιδεξίως. Θεέ, σύντριπον αὐτῶν τοὺς ὀδόντας ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· Κύριε, κατάρθαις τοὺς κυνόδοντας τῶν λεόντων. Ἄσ' διαλυθῶσιν ὡς ὕδωρ καὶ ἃς ῥεύσωσι· θέλει ἐκπέμψῃ τὰ βέλη αὐτοῦ, ἕως οὗ ἐξολοθρευθῶσιν. Ὡς κοχλίας διαλυόμενος ἃς παρέλθωσιν· ὡς ἐξάμβλωμα γυναικὸς ἃς μὴ ἴδωσι τὸν ἥλιον. Πρὶν αὐξηθῶσιν αἱ ἄκανθαί σας, ὥστε νὰ γείνωσι ῥάμνοι, ζῶντας ὡς ἐν ὀργῇ, θέλει ἀρπάσει αὐτοὺς ἐν ἀνεμοστροβίλῳ. Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ, ὅταν ἴδῃ τὴν ἐκδίκησιν· τοὺς πόδας αὐτοῦ θέλει νίψει ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀσεβοῦς. Καὶ ἕκαστος θέλει λέγει, Ἐπ' ἀληθείας εἶναι καρπὸς διὰ τὸν δίκαιον· ἐπ' ἀληθείας εἶναι Θεός, κρίνων ἐπὶ τῇ γῆς.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀλτασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔστειλε ὁ Σαοὺλ, καὶ παρεφύλαττον τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. Ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Θεέ μου· ὑπεράσπισόν με ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ. Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ σῶσόν με ἀπὸ ἀνδρῶν αἱμάτων. Διότι, ἰδοὺ, ἐνεδρεύουσι τὴν ψυχὴν μου· δυνατοὶ συνήχθησαν κατ' ἐμοῦ· οὐχὶ, Κύριε, διὰ ἀνομίαν μου οὐδὲ διὰ ἁμαρτίαν μου· χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐν ἐμοὶ ἀνομία, τρέχουσι καὶ ἐτοιμάζονται. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ. Σὺ λοιπόν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξύπνησον διὰ νὰ ἐπισκεφθῇς πάντα τὰ ἔθνη. Μὴ ἐλεῇς μηδὲνα ἐκ τῶν δολίων παραβατῶν. Διάψαλμα. Ἐπιστρέφουσι τὸ ἐσπέρας· ὑλακτοῦσιν ὡς κύνες καὶ κυκλοῦσι τὴν πόλιν. Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἐκχέουσι λόγους διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν· ῥομφαῖαι εἶναι εἰς τὰ χεῖλη αὐτῶν· ἐπειδὴ λέγουσι, Τίς ἀκούει Ἀλλὰ σύ, Κύριε, θέλεις γελάσει ἐπ' αὐτούς· θέλεις μυκτηρίσει πάντα τὰ ἔθνη. Ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν ἐπὶ σὲ θέλω ἐλπίζει· διότι σύ, Θεέ, εἴσαι τὸ

10 προπύργιόν μου. Ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους μου θέλει μὲ προφθάσει· ὁ Θεὸς θέλει μὲ κάμει νὰ ἴδω τὴν ἐκδίκησιν
 11 ἐπὶ τοῦσ παραφυλάττοντάς με. Μὴ φονεύσῃς αὐτούς, μήποτε λησμονήσῃ αὐτὸ ὁ λαὸς μου· διασκόρπισον
 12 αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ ταπείνωσον αὐτούς, Κυριε, ἡ ἀσπίς ἡμῶν. Διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος
 13 αὐτῶν, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτῶν, ὥς πιασθῶσιν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ διὰ τὴν κατάραν καὶ
 14 τὸ ψεῦδος, τὰ ὁποῖα λαλοῦσι. Κατάστρεψον αὐτούς, ἐν ὀργῇ κατάστρεψον αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωσι·
 15 καὶ ὥς γνωρίσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει ἐν Ἰακώβ, ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Διάψαλμα. Ἄς ἐπιστρέφωσι
 16 λοιπὸν τὸ ἐσπέρας, ὥς ὑλακτῶσιν ὡς κύνες καὶ ὥς περικυκλῶσι τὴν πόλιν. Ἄς περιπλανῶνται διὰ τροφὴν·
 17 καὶ ἂν δὲν χορτασθῶσιν, ὥς γογγύζωσιν. Ἐγὼ δὲ θέλω ψάλλει τὴν δυνάμιν σου, καὶ τὸ πρωῒ θέλω ὑμνολογεῖ
 17 ἐν ἀγαλλιάσει τὸ ἔλεός σου· διότι ἔγεινεις προπύργιόν μου καὶ καταφύγιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου. Ὡ
 δυνάμις μου, σὲ θέλω ψαλμωδεῖ· διότι σύ, Θεέ, εἶσαι τὸ προπύργιόν μου, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους μου.

60 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σουσάνεδούθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβὶδ πρὸς διδασκαλίαν, ὁπότε ἐπολέμησε τὴν
 Συρίαν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τὴν Συρίαν Σωβά, ὁ δὲ Ἰωάβ ἐπέστρεψε καὶ ἐπάταξε τοῦ Ἐδὼμ ἐν τῇ κοιλάδι
 τοῦ ἄλατος δώδεκα χιλιάδας. Θεέ, ἀπέρριψας ἡμᾶς· διεσκόρπισας ἡμᾶς· ὠργίσθης· ἐπίστρεψον εἰς ἡμᾶς.
 2, 3 Ἔσεισας τὴν γῆν· διέσχισας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, διότι σαλεύεται. Ἔδειξας εἰς τὸν λαὸν σου
 4 πράγματα σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον παραφροσύνης. Ἐδωκας εἰς τοὺς φοβουμένους σε σημαίαν, διὰ
 5 νὰ ὑπὸνῃται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Διάψαλμα. Διὰ νὰ ἐλευθερόνωνται οἱ ἀγαπητοὶ σου, σῶσον διὰ τῆς δεξιᾶς
 6 σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· θέλω χαίρει· θέλω μοιράσει τὴν Συχὲμ
 7 καὶ τὴν κοιλάδα Σοκκῶθ θέλω διαμετρήσει. Ἐμοῦ εἶναι ὁ Γαλαὰδ καὶ ἐμοῦ ὁ Μανασσῆς· ὁ μὲν Ἐφραΐμ
 8 εἶναι ἡ δυνάμις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ δὲ Ἰούδας ὁ νομοθέτης μου· Ὁ Μωάβ εἶναι ἡ λεκάνη τοῦ νιψίματός
 9 μου· ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ θέλω ῥίψει τὸ ὑπόδημά μου· ἀλάλαζον ἐπ' ἐμοί, Παλαιστίνη. Τίς θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν
 10 περιτειχισμένην πόλιν τίς θέλει μὲ ὁδηγήσει ἕως Ἐδὼμ Οὐχὶ σύ, Θεέ, ὁ ἀπορρίψας ἡμᾶς καὶ δὲν θέλεις
 11 ἐξέλθει, Θεέ, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν Βοήθησον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς θλίψεως· διότι ματαία εἶναι ἡ παρὰ τῶν
 12 ἀνθρώπων σωτηρία. Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας, καὶ αὐτὸς θέλει καταπατήσῃ τοὺς ἐχθροὺς
 ἡμῶν.

61 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἰσάκουσον, Θεέ, τῆς κραυγῆς μου· πρόσεξον
 2 εἰς τὴν προσευχήν μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ θέλω κράζει, ὅταν λιποθυμῇ ἡ καρδία μου.
 3 Ὁδήγησόν με εἰς τὴν πέτραν, ἥτις εἶναι παραπολὺ ὑψηλὴ δι' ἐμέ. Διότι σὺ ἔγεινεις καταφυγὴ μου, πύργος
 4 ἰσχυρὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐν τῇ σκηνῇ σου θέλω παροικεῖ διαπαντός· θέλω καταφύγει ὑπὸ τὴν σκέπην
 5 τῶν πτερύγων σου. Διάψαλμα. Διότι σύ, Θεέ, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκάς μοι τὴν κληρονομίαν τῶν
 6 φοβουμένων τὸ ὄνομά σου. Θέλεις προσθέσει ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως· τὰ ἔτη αὐτοῦ ὥς ἦναι εἰς
 7 γενεὰν καὶ γενεάν. Θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· κάμε νὰ διαφυλάττωσιν αὐτὸν τὸ ἔλεος
 8 καὶ ἡ ἀλήθεια. Οὕτω θέλω ψαλμωδεῖ διαπαντὸς τὸ ὄνομά σου, διὰ νὰ ἐκπληρῶ τὰς εὐχὰς μου καθ' ἡμέραν.

62 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ Ἰεδουθούν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐπὶ τὸν Θεὸν βεβαίως ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ
 2 μου· ἐξ αὐτοῦ πηγάζει ἡ σωτηρία μου. Αὐτὸς βεβαίως εἶναι πέτρα μου καὶ σωτηρία μου· προπύργιον μου·
 3 δὲν θέλω σαλευθῇ πολὺ. Ἔως πότε θέλετε ἐπιβουλεύεσθαι ἐναντίον ἀνθρώπου σεῖς πάντες θέλετε φονεῦθι·
 4 εἴσθε ὡς τοῖχος κεκλιμένος καὶ φραγμὸς ἐτοιμόρροπος. Δὲν συμβουλεύονται παρὰ νὰ ῥίψωσι αὐτὸν ἀπὸ
 5 τοῦ ὕψους αὐτοῦ· ἀγαπῶσι τὸ ψεῦδος· διὰ μὲν τοῦ στόματος αὐτῶν εὐλογοῦσι, διὰ δὲ τῆς καρδίας αὐτῶν
 6 καταρῶνται. Διάψαλμα. Ἀλλὰ σύ, ὦ ψυχὴ μου, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀναπαύου, διότι ἐξ αὐτοῦ κρέματα ἡ ἐλπίς μου.
 6, 7 Αὐτὸς βεβαίως εἶναι πέτρα μου καὶ σωτηρία μου· προπύργιόν μου· δὲν θέλω σαλευθῇ. Ἐν τῷ Θεῷ εἶναι ἡ
 8 σωτηρία μου καὶ ἡ δόξα μου· ἡ πέτρα τῆς δυνάμεώς μου, τὸ καταφύγιόν μου, εἶναι ἐν τῷ Θεῷ. Ἐλπίζετε
 9 ἐπ' αὐτὸν ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνοίγετε, λαοί, ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας σας· ὁ Θεὸς εἶναι καταφύγιον εἰς ἡμᾶς.
 10 Διάψαλμα. Οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι βεβαίως εἶναι ματαιότης, οἱ ἄρχοντες ψεῦδος· ἐν τῇ πλάστιγγι πάντες ὁμοῦ
 11 εἶναι ἐλαφρότεροι αὐτῆς τῆς ματαιότητος. Μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἀρπαγὴν μὴ ματαιόνησθε· πλοῦτος
 12 ἂν ῥέῃ, μὴ προσηλόνετε τὴν καρδίαν σας. Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, διὸ ἤκουσα τοῦτο, ὅτι ἡ δυνάμις εἶναι τοῦ
 Θεοῦ· καὶ σοῦ εἶναι, Κύριε, τὸ ἔλεος· διότι σὺ θέλεις ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

63 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε εὐρίσκετο ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰούδα. Θεέ, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου· ἀπὸ πρωῒας σὲ ζητῶ· σὲ
 2 διψῶ ἡ ψυχὴ μου, σὲ ποθεῖ ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, ξηρᾷ καὶ ἀνύδρῳ· διὰ νὰ βλέπω τὴν δυνάμιν σου καὶ
 3 τὴν δόξαν σου, καθὼς σὲ εἶδον ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ. Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι καλῆτερον παρὰ τὴν ζωὴν· τὰ χεῖλη
 4 μου θέλουσι σὲ ἐπαινεῖ. Οὕτω θέλω σὲ εὐλογεῖ ἐν τῇ ζωῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου θέλω ὑπὸνῃ τὰς χεῖράς
 5 μου. Ὡς ἀπὸ πάχους καὶ μυελοῦ θέλει χορτασθῇ ἡ ψυχὴ μου καὶ διὰ χειλέων ἀγαλλιάσεως θέλει ὑμνεῖ τὸ
 6, 7 στόμα μου, ὅταν σὲ ἐνθυμῶμαι ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, εἰς σὲ μελετῶ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς νυκτός. Ἐπειδὴ
 8 ἐστάθης βοήθειά μου· διὰ τοῦτο ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πτερυγῶν σου θέλω χαίρει. Προσεκολλήθη ἡ ψυχὴ μου
 9 κατόπιν σου· ἡ δεξιὰ σου μὲ ὑποστηρίζει. Οἱ δὲ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωσιν αὐτήν,
 10 θέλουσιν ἐμβῇ εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς· θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας· θέλουσιν εἶσθαι μερὶς ἀλωπέκων.
 11 Ὁ δὲ βασιλεὺς θέλει εὐφρανθῇ ἐπὶ τὸν Θεόν· θέλει δοξασθῇ πᾶς ὁ ὁμνῶν εἰς αὐτόν· διότι θέλει φραχθῇ τὸ
 στόμα τῶν λαλοῦντων ψεῦδος.

64 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἄκουσον, Θεέ, τῆς φωνῆς μου ἐν τῇ δεήσει μου· ἀπὸ τοῦ
 2 φόβου τοῦ ἐχθροῦ φύλαξον τὴν ζωὴν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συμβουλίου πονηρῶν, ἀπὸ φρυάγματος ἔργα-
 3 ζομένων ἀνομίαν· οἵτινες ἀκονῶσιν ὡς ῥομφαίαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν· ἐτοιμάζουσιν ὡς βέλη λόγους πικροῦς,

διὰ νὰ τοξεύωσι κρυφίως τὸν ἄμεμπτον· ἐξαίφνης τοξεύουσιν αὐτὸν καὶ δὲν φοβοῦνται. Στερεοῦνται ἐπὶ πο- 4, 5
νηροῦ πράγματος· μελετῶσι νὰ κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Τίς θέλει ἰδεῖ αὐτοῦς Ἀνιχνεύουσιν ἀνομίας· 6
ἀπέκαμον ἀνιχνεύοντες ἐπιμελῶς· ἐκάστου δὲ τὰ ἐντὸς καὶ ἡ καρδία εἶναι θυθός. Ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει τοξεύσει 7
αὐτούς· ἀπὸ αἰφνιδίου βέλους θέλουν εἶσθαι αἱ πληγαὶ αὐτῶν. Καὶ οἱ λόγοι τῆς γλώσσης αὐτῶν θέλουν 8
πέσει ἐπ' αὐτούς· θέλουν φεύγει πάντες οἱ βλέποντες αὐτούς. Καὶ θέλει φοβηθῇ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ θέλουν 9
διηγηθῇ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐννοήσῃ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ. Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸν Κύριον καὶ 10
θέλει ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν· καὶ θέλουν καυχᾶσθαι πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Δαβίδ. Σὲ προσμένει ὕμνος, Θεέ, ἐν Σιών· καὶ εἰς σὲ θέλει **65**
ἀποδοθῇ ἡ εὐχή. Ὡ ἀκούων προσευχήν, εἰς σὲ θέλει ἔρχεσθαι πᾶσα σὰρξ. Λόγοι ἀνομίας ὑπερίσχυσαν κατ' 2, 3
ἐμοῦ· σὺ θέλεις καθαρίσει τὰς παραβάσεις ἡμῶν. Μακάριος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξας καὶ προσέλαβες, 4
διὰ νὰ κατοικῇ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· θέλομεν χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν τοῦ οἴκου σου, τοῦ ἁγίου ναοῦ σου.
Διὰ τρομερῶν πραγμάτων μετὰ δικαιοσύνης θέλεις ἀποκρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, Θεέ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἡ ἐλπίς 5
πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν μακρὰν ἐν θαλάσῃ· ὁ στερεόνων διὰ τῆς δυνάμεώς σου τὰ ὄρη, ὁ 6
περιεζωσμένος ἰσχύ· ὁ κατασιγάζων τὸν ἤχον τῆς θαλάσσης, τὸν ἤχον τῶν κυμάτων αὐτῆς καὶ τὸν θόρυβον 7
τῶν λαῶν. καὶ αὐτοὶ οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα φοβοῦνται τὰ σημεῖά σου· χαροποιεῖς τὰς ἀρχὰς τῆς αὐγῆς 8
καὶ τῆς ἑσπέρας. Ἐπισκέπτεσαι τὴν γῆν καὶ ποτίζεις αὐτήν· ὑπερπλουτίζεις αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι 9
πλήρης ὕδατων· ἐτοιμάζεις τὸν σῖτον αὐτῶν, ἐπειδὴ οὕτω διέταξας. Τὰ αὐλάκια αὐτῆς ποτίζεις· ἐξομαλίζεις 10
τοὺς βώλους αὐτῆς· ἀπαλύνεις αὐτήν διὰ σταλακτῆς βροχῆς· εὐλογεῖς τὰ βλαστήματα αὐτῆς. Στεφανόνεις 11
τὸ ἔτος μὲ τὰ ἀγαθὰ σου· καὶ τὰ ἔχνη σου σταλάζουσι πάχος. Σταλάζουσιν αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου καὶ οἱ 12
λόφοι περιζώνονται χαράν. Αἱ πεδιάδες εἶναι ἐνδεδυμέναι ποίμνια καὶ αἱ κοιλάδες ἐσκεπασμέναι ὑπὸ σίτου· 13
ἀλαλάζουσι καὶ ἔτι ὕμνοлогοῦσι.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ὡιδὴ ψαλμοῦ. Ἀλαλάζετε εἰς τὸν Θεόν, πᾶσα ἡ γῆ. Ψάλατε τὴν δόξαν τοῦ **66, 2**
ὀνόματος αὐτοῦ· κάμετε ἔνδοξον τὸν ὕμνον αὐτοῦ. Εἴπατε πρὸς τὸν Θεόν, Πόσον εἶναι φοβερὰ τὰ ἔργα σου διὰ 3
τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεώς σου, ὑποκρίνονται ὑποταγὴν εἰς σὲ οἱ ἐχθροὶ σου. Πᾶσα ἡ γῆ θέλει σὲ προσκυνεῖ 4
καὶ ψαλμωδεῖ εἰς σὲ· θέλουν ψαλμωδεῖ τὸ ὄνομά σου. Διάψαλμα. Ἔλθετε καὶ ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· εἶναι 5
φοβερόν εἰς τὰς πράξεις πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Μετέβαλε τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν· πεζοὶ διέβησαν 6
διὰ τοῦ ποταμοῦ· ἐκεῖ εὐφράνθημεν εἰς αὐτόν. Διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δεσπόζει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ ὀφθαλμοὶ 7
αὐτοῦ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ τὰ ἔθνη· οἱ ἀποστάται ἄς μὴ ὑπὸνῶσιν ἑαυτοῦς. Διάψαλμα. Εὐλογεῖτε, λαοί, τὸν Θεόν 8
ἡμῶν, καὶ κάμετε νὰ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ· ὅστις διαφυλάττει ἐν ζωῇ τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ δὲν 9
ἀφίνει νὰ κλονίζονται οἱ πόδες ἡμῶν. Διότι σὺ ἠρεύνησας ἡμᾶς, Θεέ· ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὥς δοκιμάζεται τὸ 10
ἀργύριον. Ἐνέβαλες ἡμᾶς εἰς τὸ δίκτυον· ἔθεσας βαρὺ φορτίον ἐπὶ τὰ νῶτα ἡμῶν. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους 11, 12
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Θέλω εἰσελθεῖ 13
εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ ὀλοκαυτώματα· θέλω σοὶ ἀποδώσει τὰς εὐχὰς μου, τὰς ὁποίας ἐπρόφεραν τὰ χεῖλη 14
μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου, ἐν τῇ θλίψει μου. Παχέα ὀλοκαυτώματα κριῶν θέλω σοὶ προσφέρει μετὰ 15
θυμιάματος· θέλω προσφέρει βόας μετὰ τράγων. Διάψαλμα. Ἔλθετε, ἀκούσατε, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν 16
Θεόν· καὶ θέλω διηγηθῇ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν ψυχὴν μου. Πρὸς αὐτὸν ἐβόησα διὰ τοῦ στόματός μου, καὶ 17
ὑψώθη διὰ τῆς γλώσσης μου. Ἐὰν ἐθεώρουν ἀδικίαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὁ Κύριος δὲν ἤθελεν ἀκούσει· ἀλλ' 18, 19
ὁ Θεὸς βεβαίως εἰσήκουσεν· ἐπρόσεξεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅστις δὲν 20
ἀπεμάκρυνε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινῶθ. Ψαλμὸς ᾠδῆς. Ὁ Θεὸς νὰ σπλαγχνισθῇ ἡμᾶς καὶ νὰ εὐλογήσῃ **67**
ἡμᾶς νὰ ἐπιφανῇ τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς Διάψαλμα. Διὰ νὰ γνωρισθῇ ἐν τῇ γῇ ἡ ὁδὸς σου, ἐν πᾶσι 2
τοῖς ἔθνεσιν ἡ σωτηρία σου. Ἄς σὲ ὑμνῶσιν οἱ λαοί, Θεέ· ἄς σὲ ὑμνῶσι πάντες οἱ λαοί. Ἄς εὐφρανθῶσι 3, 4
καὶ ἄς ἀλαλάξωσι τὰ ἔθνη· διότι θέλεις κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ τὰ ἔθνη ἐν τῇ γῇ θέλεις ὁδηγήσει.
Διάψαλμα. Ἄς σὲ ὑμνῶσιν οἱ λαοί, Θεέ, ἄς σὲ ὑμνῶσι πάντες οἱ λαοί. Ἡ γῆ θέλει δίδει τὸν καρπὸν αὐτῆς· 5, 6
θέλει μᾶς εὐλογῇ ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Θέλει μᾶς εὐλογῇ ὁ Θεός, καὶ θέλουν φοβηθῇ αὐτὸν πάντα τὰ 7
πέρατα τῆς γῆς.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Δαβίδ. Ἄς ἐγερθῇ ὁ Θεός, καὶ ἄς διασκορπισθῶσιν οἱ **68**
ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ ἄς φύγωσιν ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Καθὼς ἀφανίζεται ὁ καπνός, οὕτως 2
ἀφάνισον αὐτούς· καθὼς διαλύεται ὁ κηρὸς ἐμπροσθεν τοῦ πυρός, οὕτως ἄς ἀπολεσθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ δίκαιοι ἄς εὐφραίνωνται· ἄς ἀγάλλωνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἄς τέρπωνται ἐν 3
εὐφροσύνῃ. Ψάλλετε εἰς τὸν Θεόν· ψαλμωδεῖτε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐτοιμάσατε τὰς ὁδοὺς εἰς τὸν ἐπιβαίνοντα 4
ἐπὶ τῶν ἐρήμων· Κύριος εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἀγάλλεσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. Πατὴρ τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτὴς 5
τῶν χηρῶν, εἶναι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ τόπῳ. Ὁ Θεὸς κατοικίζει εἰς οἰκογένειαν τοὺς μεμονωμένους· 6
ἐξάγει τοὺς δεσμίους εἰς ἀφθονίαν· οἱ δὲ ἀποστᾶται κατοικοῦσιν ἐν γῇ ἀνύδρῳ. Θεέ, ὅτε ἐξῆλθες ἐμπροσθεν 7
τοῦ λαοῦ σου, ὅτε περιεπάτεες διὰ τῆς ἐρήμου· Διάψαλμα· ἡ γῆ ἐσεισθῇ, καὶ αὐτοὶ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν 8
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· τὸ Σινὰ αὐτὸ ἐσεισθῇ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Θεέ, 9
ἔπεμψας βροχὴν ἄφθονον εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ αὐτῆς σὺ ἀνεζωοποίησας αὐτήν.
Ἡ συναγωγὴ σου κατῴκησεν ἐν αὐτῇ· Θεέ, ἔκαμες ἐτοιμασίαν εἰς τὸν πτωχὸν διὰ τὴν ἀγαθότητά σου. Ὁ 10, 11
Κύριος ἔδωκε λόγον· οἱ εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν σιράτευμα μέγα. Βασιλεῖς στρατευμάτων φεύγοντες ἔφυγον, 12

13 καὶ αἱ διαμένουσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμοίραζον τὰ λάφυρα. Καὶ ἂν ἐκοίτεσθε ἐν μέσῳ ἐστίας, ὅμως θέλετε εἶσθαι
 14 ὥς πτέρυγες περιστερᾶς περιηγυρωμένης, καὶ τῆς ὁποίας τὰ πτερὰ εἶναι περικεχυσμένα ἀπὸ κιτρίνου
 15 χρυσοῦ. Ὅτε ὁ Παντοδύναμος διεσκόρπισε βασιλεῖς ἐν αὐτῇ, ἐγένει λευκὴ ὥς ἡ χιών ἐν Σαλμών. Τὸ ὄρος
 16 τοῦ Θεοῦ εἶναι ὥς τὸ ὄρος τῆς Βασάν· ὄρος ὑψηλὸν ὥς τὸ ὄρος τῆς Βασάν. Διὰ τί ζηλοτυπεῖτε, ὄρη ὑψηλά
 17 τοῦτο εἶναι τὸ ὄρος, ἐν ᾧ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ κατοικῇ· ὁ Κύριος, ναί, ἐν αὐτῷ θέλει κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.
 18 Αἱ ἄμαζαι τοῦ Θεοῦ εἶναι δισμύρια χιλιάδες χιλιάδων· ὁ Κύριος εἶναι μεταξὺ αὐτῶν ὥς ἐν Σινά, ἐν τῷ ἁγίῳ
 19 τόπῳ. Ἀνέβησιν εἰς ὕψος· ἠχημαλώτισαν αἰχμαλωσίαν· ἔλαβον χαρίσματα διὰ τοὺς ἀνθρώπους· ἔτι δὲ καὶ διὰ
 20 τοὺς ἀπειθεῖς, διὰ νὰ κατοικῇς μεταξὺ αὐτῶν, Κύριε Θεέ. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις καθ' ἡμέραν ἐπιφορτίζει
 21 ἡμᾶς ἀγαθὰ· ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Διάψαλμα. Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι Θεὸς σωτηρίας· καὶ Κυρίου τοῦ
 22 Θεοῦ εἶναι ἡ λύτρωσις ἀπὸ τοῦ θανάτου. Ὁ Θεὸς ἐξάπαντος θέλει συντρίψει τὴν κεφαλὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ·
 23 καὶ τὴν τετριχωμένην κορυφὴν τοῦ περιπατοῦντος ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ. Ὁ Κύριος εἶπε, Θέλω ἐπαναφέρει
 24 ἐκ Βασάν, θέλω ἐπαναφέρει τὸν λαὸν μου ἐκ τῶν βαθέων τῆς θαλάσσης· διὰ νὰ βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν τῷ αἵματι
 25 τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν τὰ βήματά σου, Θεέ· τὰ βήματα τοῦ
 26 Θεοῦ μου, τοῦ βασιλέως μου, ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ. Προεπορεύοντο οἱ ψάλται· κατόπιν οἱ παίζοντες ὄργανα,
 27 ἐν τῷ μέσῳ νεάνιδες τυμπανίστριαι. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, οἱ ἐκ τῆς
 28 πηγῆς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ ἦτο ὁ μικρὸς Βενιαμίν, ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν· οἱ ἄρχοντες Ἰουδα καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν· οἱ
 29 ἄρχοντες Ζαβουλὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Νεφθαλί. Διέταξεν ὁ Θεὸς σου τὴν δυνάμιν σου· στερέωσον, Θεέ, τοῦτο, τὸ
 30 ὁποῖον ἐνήργησας εἰς ἡμᾶς. Διὰ τὸν ναὸν σου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, βασιλεῖς θέλουσι προσφέρει εἰς σὲ δῶρα.
 31 Ἐπιτίμησον τὰ θηρία τοῦ καλαμῶνος, τὸ πληθὸς τῶν ταύρων καὶ τοὺς μόσχους τῶν λαῶν, ἕως οὗ ἕκαστος
 32 προσφέρῃ ὑποταγὴν μὲ πλάκας ἀργυρίου· διασκόρπισον τοὺς λαοὺς τοὺς ἀγαπῶντας πολέμους. Θέλουσιν
 33 ἔλθεῖ μεγιστᾶνες ἐξ Αἰγύπτου· ἡ Αἰθιοπία ταχέως θέλει ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς τὸν Θεόν. Αἱ βασιλείαι
 34 τῆς γῆς, ψάλλετε εἰς τὸν Θεόν, ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον· Διάψαλμα· εἰς τὸν ἐπιβαίνοντα ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς
 35 τῶν ἔκπαιλαι οὐρανῶν· ἰδοὺ ἐκπέμπει τὴν φωνὴν αὐτοῦ, φωνὴν κραταίαν. Ἀπόδοτε τὸ κράτος εἰς τὸν Θεόν· ἡ
 μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς. Φοβερός εἶσαι, Θεέ, ἐκ
 τῶν ἁγιαστηρίων σου· ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ διδοὺς κράτος καὶ δύναμιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ
 Θεός.

69 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ὑπὸ Σοσανίμ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Σῶσόν με, Θεέ, διότι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως
 2 ψυχῆς μου. Ἐβυθίσθην εἰς βαθὺν πηλόν, ὅπου δὲν εἶναι τόπος στερεὸς διὰ νὰ σταθῶ· ἔφθασα εἰς τὰ βάθη τῶν
 3 ὑδάτων, καὶ τὸ ῥεῦμα μὲ κατακλύζει. Ἡτόνησα κράζων· ὁ λάρυγξ μου ἐξηράνθη· ἀπέκαμον οἱ ὀφθαλμοί μου
 4 ἀπὸ τοῦ νὰ περιμένω τὸν Θεόν μου. Οἱ μισοῦντές με ἀναιτίως ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς
 5 μου· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ προσπαθοῦντες νὰ μὲ ἀφανίσωσιν ἀδίκως. Τότε ἐγὼ ἐπέστρεψα ὅ, τι
 6 δὲν ἤρπασα. Θεέ, σὺ γνωρίζεις τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ τὰ πλημμελήματά μου δὲν εἶναι κεκρυμμένα ἀπὸ
 7 σοῦ. Ἄσ μὴ αἰσχυνθῶσιν ἐξ αἰτίας μου, Κύριε Θεέ τῶν δυνάμεων, οἱ προσμένοντές σε· ἄσ μὴ ἐντραπῶσι δι'
 8 ἐμὲ οἱ ἐκζητοῦντές σε, Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ. Διότι ἔνεκα σοῦ ὑπέφερα ὄνειδισμόν· αἰσχύνῃ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν
 9 μου. Ἔνος ἔγεινα εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ ἄλλογενὴς εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς μητρὸς μου· διότι ὁ ζῆλος τοῦ
 10 οἴκου σου μὲ κατέφαγε· καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ ἐκλαυσα ταλαιπωρῶν ἐν
 11 νηστεία τὴν ψυχὴν μου, ἀλλὰ τοῦτο ἔγεινεν εἰς ὄνειδό μου. Καὶ ἔκαμα τὸν σάκκον ἐνδυμὰ μου καὶ ἔγεινα εἰς
 12 αὐτοὺς παροιμία. Κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν οἱ καθήμενοι ἐν ταῖς πύλαις, καὶ ἔγεινα ᾄσμα τῶν μεθύνων. Ἐγὼ
 13 δὲ πρὸς σὲ κατευθύνω τὴν προσευχὴν μου, Κύριε· καιρὸς εὐμενείας εἶναι· Θεέ, κατὰ τὸ πληθὸς τοῦ ἐλέους
 14 σου, ἐπάκουσόν μου, κατὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς σωτηρίας σου. Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, διὰ νὰ μὴ
 15 βυθισθῶ· ἄσ ἐλευθερωθῶ ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Ἄσ μὴ μὲ κατακλύσῃ τὸ ῥεῦμα
 16 τῶν ὑδάτων, μηδὲ ἄσ μὲ καταπῇ ὁ βυθός· καὶ τὸ φρέαρ ἄσ μὴ κλείσῃ τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ. Εἰσάκουσόν
 17 μου, Κύριε, διότι ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πληθὸς τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Καὶ μὴ
 18 κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ δούλου σου· ἐπειδὴ θλίβομαι, ταχέως ἐπάκουσόν μου. Πλησίασον εἰς
 19 τὴν ψυχὴν μου· λύτρωσον αὐτήν· ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου λύτρωσόν με. Σὺ γνωρίζεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ
 20 τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν μου· ἐνώπιόν σου εἶναι πάντες οἱ θλίβόντές με. Ὁνειδισμὸς συνέτριψε
 21 τὴν καρδίαν μου· καὶ εἶμαι περίλυπος· περιέμεινα δὲ συλλυπούμενον, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε, καὶ παρηγορητάς,
 22 ἀλλὰ δὲν εὗρηκα. Καὶ ἔδωκαν εἰς ἐμὲ χολὴν διὰ φαγητὸν μου, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου μὲ ἐπότισαν ὄζος. Ἄσ
 23 γείνη ἡ τράπεζα αὐτῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς βρόχον. Ἄσ σκοτισθῶσιν
 24 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διὰ νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ τὴν ῥάχιν αὐτῶν διαπαντὸς κύρτωσον. Ἐκχεε ἐπ' αὐτοὺς τὴν
 25 ὀργὴν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ἀγανακτήσεώς σου ἄσ συλλάβῃ αὐτούς. Ἄσ γείνωσιν ἔρημα τὰ παλάτια αὐτῶν·
 26 ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν ἄσ μὴ ἦναι ὁ κατοικῶν. Διότι ἐκείνους, τὸν ὁποῖον σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ
 27 λαλοῦσι περὶ τοῦ πόνου ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐπλήγωσας. Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ
 28 ἄσ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄσ ἐξαλειφθῶσιν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ τῶν δικαίων ἄσ μὴ
 29 καταγραφθῶσιν. Ἐμὲ δέ, τὸν πτωχὸν καὶ λελυπημένον, ἡ σωτηρία σου, Θεέ, ἄσ μὲ ὑψώσῃ. Θέλω αἰνέσει τὸ
 30 ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐν ᾧ καὶ θέλω μεγαλύνει αὐτὸν ἐν ὕμνοις. Τοῦτο βεβαίως θέλει ἀρέσει εἰς τὸν Κύριον, ὑπὲρ
 31 μόσχον νέον ἔχοντα κέρατα καὶ ὀπλάς. Οἱ ταπεινοὶ θέλουσιν ἰδεῖ· θέλουσι εὐφρανθῇ· καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν
 32 τῶν ἐκζητούντων τὸν Θεὸν θέλει ζήσει. Διότι εἰσακούει τῶν πενήτων ὁ Κύριος καὶ τοὺς δεσμίους αὐτοῦ δὲν
 33 καταφρονεῖ. Ἄσ αἰνέσωσιν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, αἱ θάλασσαι καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν αὐταῖς. Διότι
 34, 35

ὁ Θεὸς θέλει σώσει τὴν Σιών, καὶ θέλει οἰκοδομήσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα· καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐκεῖ καὶ θέλουσι κληρονομήσει αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες 36 τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, εἰς ἀνάμνησιν. Θεέ, τάχυνον νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· τάχυνον, 70 Κύριε, εἰς βοήθειάν μου. Ἄσ αἰσχυρθῶσι καὶ ἄσ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἄσ στραφῶσιν εἰς τὰ 2 ὀπίσω καὶ ἄσ ἐντραπῶσιν οἱ θέλοντες τὸ κακὸν μου. Ἄσ στραφῶσιν ὀπίσω πρὸς ἀμοιβὴν τῆς αἰσχύνῃς αὐτῶν 3 οἱ λέγοντες, εὖγε, εὖγε. Ἄσ ἀγάλλονται καὶ ἄσ εὐφραίνονται εἰς σὲ πάντες οἱ ζητοῦντές σε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες 4 τὴν σωτηρίαν σου ἄσ λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεός. Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πέννης· Θεέ, τάχυνον 5 πρὸς ἐμέ· σὺ εἶσαι βοηθείά μου καὶ ἐλευθερωτὴς μου· Κύριε, μὴ βραδύνῃς.

Ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· ἄσ μὴ καταισχυρθῶ ποτέ. Διὰ τὴν δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν 71, 2 με· Κλῖνον πρὸς ἐμέ τὸ ὠτίον σου καὶ σῶσόν με. Γενοῦ εἰς ἐμέ τόπος ὀχυρός, διὰ νὰ καταφεύγω πάντοτε· σὺ 3 διέταξας νὰ μὲ σώσῃς, διότι πέτρα μου καὶ φρουρίόν μου εἶσαι. Θεέ μου, λύτρωσόν με ἐκ δυνάμεως ἀσεβοῦς, 4 ἐκ χειρὸς παρανόμου καὶ ἀδίκου. Διότι σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου, Κύριε Θεέ· τὸ θάρρος μου ἐκ νεότητός μου. 5 Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἐκ τῆς κοιλίας· σὺ εἶσαι σκέπη μου ἐκ τῶν σπλάγχχνων τῆς μητρὸς μου· εἰς σὲ θέλει εἶσθαι 6 πάντοτε ὁ ὕμνος μου. Ὡς τέρας κατεστάθην εἰς τοὺς πολλούς· ἀλλὰ σὺ εἶσαι τὸ δυνατόν καταφύγιόν μου, 7 Ἄσ ἐμπλησθῇ τὸ στόμα μου ἀπὸ τοῦ ὕμνου σου, ἀπὸ τῆς δόξης σου, ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ μὲ ἀπορρίψῃς ἐν 8, 9 καιρῷ γήρατος· ὅταν ἐκλείπῃ ἡ δυνάμις μου, μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς. Διότι οἱ ἐχθροὶ μου λαλοῦσι περὶ ἐμοῦ· καὶ 10 οἱ παραφυλάττοντες τὴν ψυχὴν μου συμβουλευόμενοι ὁμοῦ, Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε 11 καὶ πιάσατε αὐτόν, διότι δὲν ὑπάρχει ὁ σῶζων. Θεέ, μὴ μακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ· Θεέ μου, τάχυνον εἰς βοήθειάν 12 μου. Ἄσ αἰσχυρθῶσιν, ἄσ ἐξαλειφθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου· ἄσ σκεπασθῶσι ἀπὸ ὀνείδους καὶ ἐντροπῆς 13 οἱ ζητοῦντες τὸ κακὸν μου. Ἐγὼ δὲ πάντοτε θέλω ἐλπίζει, καὶ θέλω προσθέτει ἐπὶ πάντα τοὺς ἐπαίνους σου. 14 Τὸ στόμα μου θέλει κηρύττει τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν· διότι δὲν δύναμαι νὰ 15 ἀπαριθμήσω αὐτάς. Θέλω περιπατεῖ ἐν τῇ δυνάμει Κυρίου τοῦ Θεοῦ· θέλω μνημονεύει τὴν δικαιοσύνην σου, 16 σοῦ μόνου. Θεέ, σὺ μὲ ἐδίδαξας ἐκ νεότητός μου· καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐκήρυττον τὰ θαυμάσιά σου. Μὴ μὲ 17, 18 ἐγκαταλίπῃς μηδὲ μέχρι τοῦ γήρατος καὶ πολιᾶς, Θεέ, ἕως οὗ κηρύξω τὸν βραχίονά σου εἰς ταύτην τὴν γενεάν, 19 τὴν δυνάμιν σου εἰς πάντα τοὺς μεταγενεστέρους. Διότι ἡ δικαιοσύνη σου, Θεέ, εἶναι ὑπερυψωμένη· διότι 20 ἔκαμες μεγαλεῖα Θεέ, τίς ὅμοιός σου, ὅστις ἔδειξας εἰς ἐμέ θλίψεις πολλάς καὶ τλαιπωρίας, καὶ πάλιν μὲ 21 ἀνεξωποίησας καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγέ με· Ἡύξησας τὸ μεγαλεῖόν μου καὶ ἐπιστρέψας 22 μὲ παρηγόρησας. Καὶ ἐγὼ, Θεέ μου, θέλω δοξολογεῖ ἐν τῷ ὄργανῳ τοῦ ψαλτηρίου σὲ καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· 23 εἰς σὲ θέλω ψαλμωδεῖ ἐν κιθάρᾳ, Ἄγιε τοῦ Ἰσραὴλ. Θέλουσιν ἀγάλλεσθαι τὰ χεῖλη μου, ὅταν εἰς σὲ ψαλμωδῶ· 24 καὶ ἡ ψυχὴ μου, τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσας. Ἐτι δεῖ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν θέλει μελετᾶ τὴν δικαιοσύνην 24 σου· διότι ἐνετράπησαν, διότι κατησχύνθησαν, οἱ ζητοῦντες τὸ κακὸν μου.

Ψαλμὸς διὰ τὸν Σολομῶντα. Θεέ, δός τὴν κρίσιν σου εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τὸν υἱὸν 72 τοῦ βασιλέως· Διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Τὰ ὄρη θέλουσι 2, 3 φέρει εἰρήνην εἰς τὸν λαὸν καὶ οἱ λόφοι δικαιοσύνην. Θέλει κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ· θέλει σώσει τοὺς 4 υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ συντρίψει τὸν καταδυναστεύοντα. Θέλουσι σὲ φοβεῖσθαι ἐνόσφ διαμένει ὁ ἥλιος καὶ 5 ἡ σελήνη, εἰς γενεὰς γενεῶν. Θέλει καταβῇ ὡς βροχὴ ἐπὶ θερισμένον λειβάδιον· ὡς ῥανίδες σταλάζουσιν ἐπὶ 6 τὴν γῆν. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ θέλει ἀνθεῖ ὁ δίκαιος· καὶ ἀφθονία εἰρήνης θέλει εἶσθαι ἕως οὗ μὴ ὑπάρξῃ ἡ 7 σελήνη. Καὶ θέλει κατακυριεύει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς, 8 Ἐμπροσθεν αὐτοῦ θέλουσι γονυκλιτῆσαι οἱ κατοικοῦντες ἐν ἐρήμοις, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ θέλουσι γλείπει τὸ 9 χῶμα. Οἱ βασιλεῖς τῆς Θαρσεῖς καὶ τῶν νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς· οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας καὶ 10 τῆς Σεβά θέλουσι προσφέρει δῶρα. Καὶ θέλουσι προσκυνήσει αὐτόν πάντες οἱ βασιλεῖς· πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι 11 δουλεύει αὐτόν. Διότι θέλει ἐλευθερώσει τὸν πτωχὸν κράζοντα καὶ τὸν πέννητα καὶ τὸν ἀβοήθητον. Θέλει 12, 13 ἐλεήσει τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πέννητα· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πενήτων θέλει σώσει. Ἐκ δόλου καὶ ἐξ ἀδικίας θέλει 14 λυτρώσει τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ πολῦτιμον θέλει εἶσθαι τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ θέλει 15 ζῇ, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ θέλει γίνεσθαι πάντοτε προσευχὴ ὑπὲρ αὐτοῦ· 16 ὅλην τὴν ἡμέραν θέλουσιν εὐλογεῖ αὐτόν. Δράξ σίτου ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν τῇ γῇ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων, ὁ 17 καρπὸς αὐτοῦ θέλει σείεσθαι ὡς ὁ Λίβανος· καὶ οἱ κάτοικοι ἐν τῇ πόλει θέλουσιν ἐξανθήσει ὡς ὁ χόρτος τῆς 18 γῆς. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαρκεῖ ἐνόσφ διαμένει ὁ ἥλιος· 19 καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εὐλογεῖσθαι ἐν αὐτῷ· πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι μακαρίζει αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος 20 ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις μόνος κάμνει θαυμάσια· καὶ εὐλογημένον τὸ ἐνδοξον ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν 19 αἰῶνα· καὶ ἄσ πληρωθῇ ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ ἡ πᾶσα γῆ. Ἀμήν, καὶ ἀμήν. Ἐτελείωσαν αἱ προσευχαὶ τοῦ 20 Δαβὶδ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ἀγαθὸς τῶνόντι εἶναι ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰσραὴλ, εἰς τοὺς καθαρὸς τὴν καρδίαν. Ἐμοῦ 73, 2 δέ, οἱ πόδες μου σχεδὸν ἐκλονίσθησαν· παρ' ὀλίγον ὥλισθησαν τὰ βήματά μου. Διότι ἐξήλευσα τοὺς μαρούς, 3 βλέπων τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀσεβῶν. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι λύπαι εἰς τὸν θάνατον αὐτῶν, ἀλλ' ἡ δυνάμις αὐτῶν 4 εἶναι στερεά. Δὲν εἶναι ἐν κόποις, ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· οὐδὲ μαστιγόνονται μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. 5 Διὰ τοῦτο περικυκλόνει αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία ὡς περιδέραιον· ἡ ἀδικία σκεπάσει αὐτοὺς ὡς ἱμάτιον. Οἱ 6, 7 ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐξέχουσιν ἐκ τοῦ πάχους· ἐξεπέρασαν τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας αὐτῶν. Ἐμπαίζουσι καὶ 8

9 λαλοῦσιν ἐν πονηρίᾳ καταδυναστείαν· λαλοῦσιν ὑπερηφάνως. Θέτουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν,
 10 καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διατρέχει τὴν γῆν. Διὰ τοῦτο θέλει στραφῇ ἐνταῦθα ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ ὕδατα ποτηρίου
 11 πλήρους ἐκθλίβονται δι' αὐτούς. Καὶ λέγουσι, Πῶς γνωρίζει ταῦτα ὁ Θεὸς καὶ ὑπάρχει γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ
 12, 13 Ἰδοῦ, οὗτοι εἶναι ἀσεβεῖς καὶ εὐτυχοῦσι διαπαντός· αὐξάνουσι τὰ πλούτη αὐτῶν. Ἄρα, ματαίως ἐκαθάρισα
 14 τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνίψα ἐν ἀθωότητι τὰς χεῖράς μου. Διότι ἐμαστιγώθην ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐτιμωρήθην
 15, 16 πᾶσαν αὐγὴν. Ἄν εἶπω, Θέλω ὁμιλεῖ οὕτως· ἰδοῦ, ἐξυβρίζω εἰς τὴν γενεάν τῶν υἱῶν σου. Καὶ ἐστοχάσθην νὰ
 17 ἐννοήσω τοῦτο, πλὴν μ' ἐφάνη δύσκολον· ἕωσού εἰσελθὼν εἰς τὸ ἀγίαστήριον τοῦ Θεοῦ, ἐνόησα τὰ τέλη αὐτῶν.
 18, 19 Σὺ βεβαίως ἔθεσας αὐτοὺς εἰς τόπους ὀλισθηρούς· ἔρριψας αὐτοὺς εἰς κρημνόν. Πῶς διὰ μιᾶς κατήντησαν
 20 εἰς ἐρήμωσιν Ἡφανίσθησαν, ἀπωλέσθησαν ὑπὸ αἰφνιδίου ὀλέθρου. Ὡς ὄνειρον ἐξεγειρομένου Κύριε, ὅταν
 21 ἐγερθῇς, θέλεις ἀφανίσει τὴν εἰκόνα αὐτῶν. Οὕτως ἐκαίετο ἡ καρδία μου, καὶ τὰ νεφρά μου ἐβασανίζοντο·
 22, 23 καὶ ἐγὼ ἤμην ἀνόητος καὶ δὲν ἐγνώριζον· κτῆνος ἤμην ἐνώπιόν σου. Ἐγὼ ὅμως εἶμαι πάντοτε μετὰ σοῦ· σὺ
 24 μὲ ἐπίσασας ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μου χειρός. Διὰ τῆς συμβουλῆς σου θέλεις μὲ ὁδηγήσει καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις
 25, 26 μὲ προσλάβει ἐν δόξῃ. Τίνα ἄλλον ἔχω ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν θέλω ἄλλον παρὰ σέ. Ἡτόνησεν
 ἡ σὰρξ μου καὶ ἡ καρδία μου· ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δύναμις τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου εἰς τὸν αἰῶνα.
 27 Διότι, ἰδοῦ, ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ σοῦ, θέλουσιν ἀπολεσθῇ· σὺ ἐξωλόθρευσας πάντας τοὺς ἐκκλίνοντας
 28 ἀπὸ σοῦ. Ἀλλὰ δι' ἐμέ, τὸ νὰ προσκολλῶμαι εἰς τὸν Θεὸν εἶναι τὸ ἀγαθὸν μου· ἔθεσα τὴν ἐλπίδα μου ἐπὶ
 Κύριον τὸν Θεόν, διὰ νὰ κηρύττω πάντα τὰ ἔργα σου.

74 Μασχίλ τοῦ Ἀσάφ. Διὰ τί, Θεέ, ἀπέρριψας ἡμᾶς διαπαντός διὰ τί καπνίζει ἡ ὀργὴ σου ἐναντίον τῶν
 2 προβάτων τῆς βοσκῆς σου Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησας ἀπ' ἀρχῆς· τὴν ῥάβδον τῆς
 3 κληρονομίας σου, τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσας· τοῦτο τὸ ὄρος Σιών, ἐν ᾧ κατόκησας. Κίνησον τὰ βήματά σου
 4 πρὸς τὰς παντοτεινάς ἐρημώσεις, πρὸς πᾶν κακόν, τὸ ὁποῖον ἐπραξεν ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίαστῳ. Οἱ ἐχθροὶ
 5 σου βρυχῶνται ἐν τῷ μέσῳ τῶν συναγωγῶν σου· ἔθεσαν σημαίαις τὰς σημαίας αὐτῶν. Γνωστὸν ἐγενεῖν· ὥς
 6 ἐὰν τις σηκόνων πέλεκυν καταφέρῃ ἐπὶ πυκνὰ δένδρα, οὕτω τώρα αὐτοὶ συνέτριψαν διὰ μιᾶς μὲ πελέκει
 7 καὶ σφυρία, τὰ πελεκητὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέκαυσαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγίαστήριόν σου ἕως ἐδάφους· ἐβεβήλωσαν τὸ
 8 κατοικητήριον τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Ἄς ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ὁμοῦ· κατέκαυσαν
 9 πᾶσας τὰς συναγωγὰς τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ γῇ. Τὰ σημεῖα ἡμῶν δὲν βλέπομεν· δὲν ὑπάρχει πλέον προφήτης οὐδὲ
 10 γνωρίζον μετὰ τῶν ἡμῶν τὸ ἕως ποῦτε. Ἐως ποῦτε, Θεέ, θέλει ὀνειδίζει ὁ ἐναντίος θέλει βλασφημεῖ ὁ ἐχθρὸς
 11 τὸ ὄνομά σου διαπαντός Διὰ τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκβαλε αὐτὴν ἐκ μέσου τοῦ
 12 κόλπου σου καὶ ἀφάνισον αὐτούς. Ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ἐξ ἀρχῆς Βασιλεὺς μου, ἐργαζόμενος σωτηρίαν ἐν μέσῳ
 13 τῆς γῆς. Σὺ διεχώρισας διὰ τῆς δυνάμεώς σου τὴν θάλασσαν· σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐν
 14 τοῖς ὕδασι. Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ Λευιάθαν· ἔδωκας αὐτὸν βρῶσιν εἰς τὸν λαόν, τὸν κατοικοῦντα
 15, 16 ἐν ἐρήμοις. Σὺ ἤνοιξας πηγὰς καὶ χειμάρρους· ἐξήρανας ποταμοὺς δυνατούς. Σοῦ εἶναι ἡ ἡμέρα καὶ
 17 σοῦ ἡ νύξ· σὺ ἡτοίμασας τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον. Σὺ ἔθεσας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸ θέρος
 18 καὶ τὸν χειμῶνα. Μνήσθητι τούτου, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ὤνειδισε τὸν Κύριον· καὶ λαὸς ἄφρων ἐβλασφήμησε τὸ
 19 ὄνομά σου. Μὴ παραδώσῃς εἰς τὰ θηρία τὴν ψυχὴν τῆς τρυγόνος σου· τὴν σύναξιν τῶν πενήτων σου μὴ
 20 λησμονήσῃς διαπαντός. Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν διαθήκην σου· διότι ἐπλήσθησαν οἱ σκοτεινοὶ τῆς γῆς τόποι ἀπὸ
 21 οἴκων καταδυναστείας. Ἄς μὴ στραφῇ ὁ ταλαίπωρος εἰς τὰ ὀπίσω κατησχυμμένος· ὁ πτωχὸς καὶ ὁ πένθος ἄς
 22 ἐπαινῶσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα, Θεέ· δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ, τὸν ὁποῖον εἰς σέ
 23 κάμνει ὁ ἄφρων ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ λησμονήσῃς τὴν φωνὴν τῶν ἐχθρῶν σου· ὁ θόρυβος τῶν ἐπανισταμένων
 κατὰ σοῦ αὐξάνει διαπαντός.

75 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀλτασχέθ. Ψαλμὸς ὠδῆς τοῦ Ἀσάφ. Δοξολογοῦμέν σε, Θεέ, δοξολογοῦμεν,
 2 διότι πλησίον ἡμῶν εἶναι τὸ ὄνομά σου· κηρύττονται τὰ θαυμάσιά σου. Ὅταν λάβω τὸν ὀρισμένον καιρὸν,
 3 ἐγὼ θέλω κρίνει ἐν εὐθύτητι. Διελύθη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κάτοικοι αὐτῆς· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
 4, 5 Διάψαλμα. Εἶπα πρὸς τοὺς ἄφρονας, μὴ γίνεσθε ἄφρονες· καὶ πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς, μὴ ὑψώνετε κέρας. Μὴ
 6 ὑψώνετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· μὴ λαλεῖτε μὲ τράχηλον σκληρόν. Διότι οὔτε ἐξ ἀνατολῶν, οὔτε ἐκ δυσμῶν,
 7, 8 οὔτε ἐκ τῆς ἐρήμου, ἔρχεται ὕψωσις. Ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κριτὴς· τοῦτον ταπεινώνει καὶ ἐκεῖνον ὑψώνει. Διότι
 9 ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ποτήριον πληρὲς κεράσματος οἴνου ἀκράτου, καὶ ἐκ τούτου θέλει χύσει· πλὴν
 10 διαπαντός, θέλω ψαλμωδεῖ εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀσεβῶν θέλω συντρίψει· τὰ δὲ
 κέρατα τῶν δικαίων θέλουσιν ὑψωθῇ.

76 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ. Ψαλμὸς ὠδῆς τοῦ Ἀσάφ. Γνωστὸς εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός· ἐν τῷ
 2, 3 Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἡ δὲ σκηνὴ αὐτοῦ εἶναι ἐν Σαλήμ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ
 4 συνέτριψε τὰ βέλη τοῦ τόξου, τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν ῥομφαίαν καὶ τὸν πόλεμον. Διάψαλμα. Εἴσαι λαμπρότερος
 5 ὑπὲρ τὰ ὄρη τῶν ἀρπακτῆρων. Οἱ θρασυκάρδιοι ἐγυμνώθησαν· ἐκοιμήθησαν τὸν ὕπνον αὐτῶν· καὶ οὐδεὶς
 6 τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν εὗρηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσέ σου, Θεέ τοῦ Ἰακώβ, ἔπεσον εἰς βαθύτατον
 7 ὕπνον καὶ ἡ ἄμαξα καὶ ὁ ἵππος. Σὺ εἴσαι φοβερός· καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σου, ὅταν ὀργισθῇς
 8, 9 Ἐξ οὐρανοῦ ἔκαμες νὰ ἀκουσθῇ κρίσις· ἡ γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσούχασεν, ὅτε ἐσηκώθη εἰς κρίσιν ὁ Θεός, διὰ νὰ
 10 σώσῃ πάντας τοὺς πρᾶτους τῆς γῆς. Διάψαλμα. Βεβαίως ὁ θυμὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καταντῆσει εἰς ἔπαινον
 11 σου· θέλεις χαλινώσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ θυμοῦ. Κάμετε εὐχὰς καὶ ἀπόδοτε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας· πάντες

οἱ κύκλω αὐτοῦ ἃς φέρωσι δῶρα εἰς τὸν φοβερὸν· τὸν ἀφαιροῦντα τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχόντων, τὸν φοβερὸν εἰς 12
τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ Ἰεδουθούν. Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ἡ φωνὴ μου εἶναι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐβόησα· **77**
ἡ φωνὴ μου εἶναι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ἀκρόασιν. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐξεζήτησα τὸν Κύριον· 2
ἐξέτεινον τὴν νύκτα τὰς χεῖράς μου καὶ δὲν ἔπαυον· ἡ ψυχὴ μου δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ. Ἐνεθυμήθην τὸν 3
Θεὸν καὶ ἐταράχθην· διελογίσθην, καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα. Ἐκράτησας τοὺς ὀφθαλμοὺς 4
μου ἐν ἀγρυπνίᾳ· ἐταράχθην καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ λαλήσω. Διελογίσθην τὰς ἀρχαῖας ἡμέρας, τὰ ἔτη τῶν 5
αἰώνων. Ἀνακαλῶ εἰς μνήμην τὴν ὥδὴν μου· τὴν νύκτα διαλογίζομαι μετὰ τῆς καρδίας μου, καὶ τὸ πνεῦμά 6
μου διερευνᾷ· μήποτε ὁ Κύριος μὲ ἀποβάλλῃ αἰωνίως, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εὐμενὴς πλέον· ἢ ἐξέλιπε διαπαντὸς 7, 8
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔπαυσεν ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν· Μήποτε ἐλησμόνησε νὰ ἐλεῇ ὁ Θεὸς μήποτε 9
ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ θέλει κλείσει τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ Διάψαλμα. Τότε εἶπα, Ἀδυναμία μου εἶναι τοῦτο· 10
ἀλλοιοῦται ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου· Θέλω μνημονεύει τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ναί, θέλω μνημονεύει τὰ ἀπ' ἀρχῆς 11
θαυμάσιά σου· καὶ θέλω μελετᾷ εἰς πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ περὶ τῶν πράξεών σου θέλω διαλογίζεσθαι. Θεέ, 12, 13
ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ εἶναι ἡ ὁδὸς σου· τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεός· Σὺ εἶσαι ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐφανέρωσας 14
μεταξὺ τῶν λαῶν τὴν δυνάμιν σου. Ἐλύτρωσας διὰ τοῦ βραχίονός σου τὸν λαὸν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ 15
Ἰωσήφ. Διάψαλμα. Τὰ ὕδατα σὲ εἶδον, Θεέ, τὰ ὕδατα σὲ εἶδον καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν καὶ αἱ ἄβυσσοι. 16
Πλημμύραν ὕδατων ἔχυσαν αἱ νεφέλαι· φωνὴν ἔδωκαν οἱ οὐρανοί· καὶ τὰ βέλη σου διεπέταξαν. Ἡ φωνὴ τῆς 17, 18
βροντῆς σου ἦτο ἐν τῷ οὐρανίῳ τροχῶ· ἐφώτισαν αἱ ἀστραπαὶ τὴν οἰκουμένην· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν
ἡ γῆ. Διὰ τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ ὁδὸς σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἵχνη σου δὲν γνωρίζονται. 19
Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαὸν σου διὰ χειρὸς Μωϋσέως καὶ Ἀαρών. 20

Μασχὶλ τοῦ Ἀσάφ. Ἄκουσον, λαέ μου, τὸν νόμον μου· κλίνετε τὰ ὦτά σας εἰς τὰ λόγια τοῦ στόματός **78**
μου. Θέλω ἀνοίξει ἐν παραβολῇ τὸ στόμα μου· θέλω προφέρει πράγματα ἀξιωμακόμενα, τὰ ἀπ' ἀρχῆς· ὅσα 2, 3
ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς. Δὲν θέλομεν κρύψει αὐτὰ ἀπὸ τῶν 4
τέκνων αὐτῶν εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεάν, διηγούμενοι τοὺς ἐπαίνους τοῦ Κυρίου καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ καὶ
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἔκαμε. Καὶ ἔσθησε μαρτύριον ἐν τῷ Ἰακώβ καὶ νόμον ἔθεσεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, τὰ 5
ὅποια προσέταξεν εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, νὰ κάμνωσιν αὐτὰ γνωστὰ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν· διὰ νὰ γνωρίξῃ αὐτὰ 6
ἡ γενεὰ ἡ ἐπερχομένη, οἱ υἱοὶ οἱ μέλλοντες νὰ γεννηθῶσι· καὶ αὐτοί, ὅταν ἀναστηθῶσι, νὰ διηγῶνται εἰς τὰ 7
τέκνα αὐτῶν· διὰ νὰ θέσωσιν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ λησμονῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ 8
νὰ φυλάττωσι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ· καὶ νὰ μὴ γείνωσιν, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ διεστραμμένη καὶ ἀπειθής·
γενεὰ, ἣτις δὲν ἐφύλαξεν εὐθεῖαν τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ δὲν ἐστάθη πιστὸν μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς·
ὡς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, οἵτινες ὠπλισμένοι, θαστάζοντες τόξα, ἐστράφησαν ὀπίσω τὴν ἡμέραν τῆς μάχης. Δὲν 9, 10
ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ δὲν ἠθέλησαν νὰ περιπατῶσι· καὶ ἐλησμόνησαν τὰ 11
ἔργα αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς. Ἐμπροσθεν τῶν πατέρων αὐτῶν ἔκαμε 12
θαυμάσια, ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, τῇ πεδιάδι Τάνεως. Διέσχισε τὴν θάλασσαν καὶ διεπέρασεν αὐτοὺς καὶ 13
ἔσθησε τὰ ὕδατα ὡς σωρόν· καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐν νεφέλῃ καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτὶ πυρός. 14
Διέσχισε πέτρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐκ μεγάλων ἀβύσσων· καὶ ἐξήγαγε ῥύακας ἐκ τῆς πέτρας 15, 16
καὶ κατεβίβασεν ὕδατα ὡς ποταμούς. Ἄλλ' αὐτοὶ ἐξηκολούθουν ἔτι ἀμαρτάνοντες εἰς αὐτόν, παροξύνοντες 17
τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ· καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ζητοῦντες βρῶσιν κατὰ τὴν ὁρεξίν 18
αὐτῶν· καὶ ἐλάλησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ, λέγοντες, Μήπως δύναται ὁ Θεός νὰ ἐτοιμάσῃ τράπεζαν ἐν τῇ ἐρήμῳ 19
Ἰδού, ἐπάταξε τὴν πέτραν, καὶ ἔρρευσαν ὕδατα καὶ χεῖμαρροι ἐπλημμύρησαν· μήπως δύναται νὰ δώσῃ καὶ 20
ἄρτον ἢ νὰ ἐτοιμάσῃ κρέας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ Διὰ τοῦτο ἤκουσεν ὁ Κύριος καὶ ὠργίσθη· καὶ πῦρ ἐξήφθη 21
κατὰ τοῦ Ἰακώβ, ἔτι δὲ καὶ ὀργὴ ἀνέβη κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ· διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν, οὐδὲ ἠλπίσαν ἐπὶ 22
τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ· ἐνῶν προσέταξε τὰς νεφέλας ἀπὸ ἄνωθεν καὶ τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ ἤνοιξε, καὶ ἔβρεξεν 23, 24
εἰς αὐτοὺς μάννα διὰ νὰ φάγωσι καὶ σῖτον οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτούς· ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ὁ ἄνθρωπος·
τροφὴν ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς μέχρι χορτασμοῦ. Ἐσήκωσεν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνατολικὸν ἄνεμον, καὶ διὰ τῆς 26
δυνάμεως αὐτοῦ ἐπέφερε τὸν νότον· καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς κρέας ὡς τὸ χῶμα καὶ πετεινὰ περωτὰ ὡς τὴν 27
ἄμμον τῆς θαλάσσης· καὶ ἔκαμε νὰ πέσωσιν εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, κύκλω τῶν σκηνῶν αὐτῶν. 28
Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν σφόδρα· καὶ ἔφερον εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν· δὲν εἶχον χωρισθῇ ἀπὸ 29, 30
τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν, ἔτι ἦτο ἐν τῷ στόματι αὐτῶν βρῶσις αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς, 31
καὶ ἐφόνευσεν τοὺς μεγαλητέρους ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατέβαλεν. Ἐν πᾶσι τούτοις 32
ἡμάρτησαν ἔτι καὶ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο συνετέλεσεν ἐν ματαιότητι τὰς ἡμέρας 33
αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν ταραχῇ. Ὅτε ἐθανάτωνεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ἀπὸ 34
ὁρθοῦ προσέτρεχον εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐνεθυμοῦντο, ὅτι ὁ Θεός ἦτο φρούριον αὐτῶν καὶ ὁ Θεός ὁ Ὑψιστος 35
λυτρωτὴς αὐτῶν. Ἄλλ' ἐκολάκευον αὐτόν διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν ἐψεύδοντο πρὸς 36
αὐτόν· Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν δὲν ἦτο εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, καὶ δὲν ἦσαν πιστοὶ εἰς τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Αὐτὸς 37, 38
ὁμῶς οἰκτίρμων συνεχώρησε τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ δὲν ἠφάνισεν αὐτούς· ἀλλὰ πολλάκις ἀνέστελλε τὸν θυμὸν
αὐτοῦ, καὶ δὲν διήγειρεν ὅλην τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἐνεθυμήθη ὅτι ἦσαν σάρξ· ἄνεμος παρερχόμενος καὶ 39
μὴ ἐπιστρέφων. Ποσάκις παρώξυναν αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτόν ἐν τῇ ἀνύδρῳ, καὶ ἐστράφησαν 40, 41
καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. Δὲν ἐνεθυμήθησαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὴν 42

43 ἡμέραν καθ' ἣν ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ· πῶς ἔδειξεν ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
 44 αὐτοῦ ἐν τῇ πεδιάδι Τάνεως· καὶ μετέβαλεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ρύακας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ
 45, 46 πίωνσιν. Ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς κυνόμευαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βατράχους καὶ ἐφάνισαν αὐτούς. Καὶ
 47 παρέδωκε τοὺς καρπούς αὐτῶν εἰς τὸν βροῦχον καὶ τοὺς κόπους αὐτῶν εἰς τὴν ἀκρίδα. Κατηφάνισε διὰ τῆς
 48 χαλάζης τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν μὲ πέτρας χαλάζης· καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν χάλαζαν
 49 τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν εἰς τοὺς κεραυνούς. Ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ
 50 αὐτοῦ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν θλίψιν, ἀποστέλλων αὐτὰ δι' ἀγγέλων κακοποιῶν. Ἦνοιξεν
 51 ὁδὸν εἰς τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· δὲν ἐφείσθη ἀπὸ τοῦ θανάτου τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν εἰς θανατικὸν τὴν
 52 ζωὴν αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ, τὴν ἀπαρχὴν τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς
 53, 54 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ δὲν ἐδειλίασαν· τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν ἐσκέπασεν ἡ θάλασσα. Καὶ
 55 εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄριον τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ, τὸ ὄρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· καὶ
 56 ἐξεδίδωξεν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν τὰ ἔθνη καὶ διεμοίρασεν αὐτὰ κληρονομίαν μὲ σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς σκηναῖς
 57 αὐτῶν κατῴκησε τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὅμως ἐπείρασεν καὶ παρώξυνεν τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον καὶ δὲν
 58 ἐφύλαξαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἀλλ' ἐστράφησαν καὶ ἐφέρθησαν ἀπίστως, ὥς οἱ πατέρες αὐτῶν· ἐστράφησαν
 59, 60 ὥς τόξον στρεβλόν· καὶ παρώργισαν αὐτὸν μὲ τοὺς ὑψηλοὺς αὐτῶν τόπους, καὶ μὲ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν διήγειραν
 61 αὐτὸν εἰς ζηλοτυπίαν. Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερωργίσθη καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐγκατέλιπε
 62 τὴν σκηνὴν τοῦ Σηλῶ, τὴν σκηνὴν ὅπου κατῴκησε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν
 63 τὴν δυνάμιν αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἰς χεῖρα ἐχθροῦ· καὶ παρέδωκεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
 64, 65 ἔνυμφεύθησαν· οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἔπεσον ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν δὲν ἐπένθησαν. Τότε ἐξηγέρθη ὡς
 66 ἐξ ὕπνου ὁ Κύριος, ὥς ἄνθρωπος δυνατός, βοῶν ἀπὸ οἴνου· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω·
 67 ὄνειδος αἰώνιον ἔθεσεν ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέρριψε τὴν σκηνὴν Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἑφραΐμ δὲν ἐξέλεξεν.
 68, 69 Ἀλλ' ἐξέλεξε τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τῆς Σιών, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε. Καὶ ὠκοδόμησεν ὡς ὑψηλὰ παλάτια τὸ
 70 ἁγίαστήριον αὐτοῦ, ὥς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξέλεξε Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ
 71 ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων· Ἐξόπισθεν τῶν θηλαζόντων προβάτων ἔφερεν αὐτόν, διὰ νὰ
 72 ποιμαίνῃ Ἰακώβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀκακίαν
 τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ διὰ τῆς συνέσεως τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

79 Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Θεέ, ἦλθον ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου· ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· κατέστησαν
 2 τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς σωροὺς ἔρειπών· ἔδωκαν τὰ πτώματα τῶν δούλων σου βρῶσιν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
 3 τὴν σάρκα τῶν ὁσίων σου εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς. Ἐσχέχεν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 4 δὲν ὑπῆρχεν ὁ θάπτων. Ἐγείναμεν ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν, κατάγελω καὶ χλευασμὸς εἰς τοὺς πέρυσ
 5, 6 ἡμῶν. Ἔως πότε, Κύριε θέλεις ὀργίζεσθαι διαπαντός θέλει καίει ὡς πῦρ ἡ ζηλοτυπία σου Ἐκχεον τὴν ὀργὴν
 7 σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντά σε καὶ ἐπὶ τὰ βασίλεια τὰ μὴ ἐπικαλεσθέντα τὸ ὄνομά σου· διότι κατέφαγον
 8 τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ ἐνθυμηθῇς καθ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας τῶν ἀρχαίων·
 9 ταχέως ἂς προφθάσωσιν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, διότι ἐταπεινώθημεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμᾶς, Θεέ τῆς
 10 σωτηρίας ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς καὶ γενοῦ ἴλεως εἰς τὰς ἀμαρτίας
 11 ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Διὰ τί νὰ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν Ἄς γνωρισθῇ εἰς τὰ ἔθνη
 12 ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἐκθυθέντος αἵματος τῶν δούλων σου. Ἄς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς
 13 τῶν δεσμιῶν· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου σῶσον τοὺς καταδικασμένους εἰς θάνατον· καὶ
 14 ἀπόδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν ἐπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν, μὲ τὸν ὁποῖον σὲ
 15 ὠνειδίσαν, Κύριε. Ἡμεῖς δὲ ὁ λαὸς σου καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου θέλομεν σὲ δοξολογεῖ εἰς τὸν αἰῶνα·
 ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν θέλομεν ἀναγγέλλει τὴν αἰνεσίαν σου.

80 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σοσανιμέδουθ. Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ἀκροάσθητι, ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ,
 2 σὺ ὁ ὀδηγῶν ὡς ποίμνιον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβεὶμ, ἐφανίσθητι. Ἐμπροσθεν τοῦ Ἑφραΐμ
 3 καὶ τοῦ Βενιαμὶν καὶ τοῦ Μανασσὴ διέγειρον τὴν δυνάμιν σου καὶ ἐλθὲ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. Ἐπίστρεψον
 4 ἡμᾶς, Θεέ, καὶ ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῇ. Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἕως πότε
 5 θέλεις ὀργίζεσθαι κατὰ τῆς προσευχῆς τοῦ λαοῦ σου Τρέφεις αὐτοὺς μὲ ἄρτον δακρύων καὶ ποτίζεις αὐτοὺς
 6 ἀφθόνως μὲ δάκρυα. Ἐκαμες ἡμᾶς ἔριδα εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν· καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν γελῶσι μεταξὺ
 7 ἀλλήλων. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Θεέ τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπον σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῇ.
 8, 9 Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετεκόμισας· ἐξεδίδωξας ἔθνη καὶ ἐφύτευσας αὐτήν. Ἡτοίμασας τόπον ἔμπροσθεν
 10 αὐτῆς καὶ θαθέως ἐρρίζωσας αὐτήν· καὶ ἐγένισε τὴν γῆν. Ἐσκεπάσθησαν τὰ ὄρη ὑπὸ τῆς σκιᾶς αὐτῆς, καὶ
 11 αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς ἦσαν ὡς αἱ ὑψηλαὶ κέδροι. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ τοὺς
 12 βλαστοὺς αὐτῆς ἕως τοῦ ποταμοῦ. Διὰ τί ἐκρήμνισας τοὺς φραγμοὺς αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ
 13 διαβαίνοντες τὴν ὁδόν Ἐρημόνει αὐτήν ὁ ἀγριόχοιρος ἐκ τοῦ δάσους, καὶ τὸ θηρίον τοῦ ἀγροῦ νέμεται αὐτήν.
 14 Ἐπίστρεψον, δεόμεθα, Θεέ τῶν δυνάμεων· ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδέ, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην,
 15, 16 καὶ τὸ φυτόν, τὸ ὁποῖον ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου καὶ τὸν βλαστὸν, τὸν ὁποῖον ἐκραταίωσας εἰς σεαυτόν. Ἐκαύθη
 17 ἐν πυρὶ· ἐκόπη· ἐχάθησαν ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου. Ἄς ᾄδῃ ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τὸν ἄνδρα τῆς δεξιᾶς
 18 σου· ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἔκαμες δυνατόν εἰς σεαυτόν. Καὶ ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἐκκλίνει ἀπὸ

σοῦ· ζωοποιήσον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου θέλομεν ἐπικαλεῖσθαι. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων· 19
ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῆ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ψάλατε ἐν εὐφροσύνῃ εἰς τὸν Θεόν, τὴν δύναμιν 81
ἡμῶν· ἀλαλάξατε εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ. Ὑψώσατε ψαλμωδίαν καὶ κρούετε τύμπανον, κιθάραν τερπνὴν 2
μετὰ ψαλτηρίου. Σαλπίσσατε σάλπιγγα ἐν νεομηνίᾳ, ἐν καιρῷ ὀρισμένῳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς ἡμῶν. Διότι 3, 4
πρόσταγμα εἶναι τοῦτο εἰς τὸν Ἰσραὴλ, νόμος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ. Εἰς μαρτύριον διέταξε τοῦτο εἰς τὸν 5
Ἰωσήφ, ὅτε ἐξῆλθε κατὰ τῆς γῆς Αἰγύπτου· ὅπου ἤκουσα γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζον· ἀπεμάκρυνα 6
ἀπὸ τοῦ φορτίου τὸν ὄμιον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπαυσαν ἀπὸ κοφίνου· ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπεκαλέσθης, 7
καὶ σὲ ἐλύτρωσα· σοὶ ἀπεκρίθην· ἀπὸ τοῦ ἀποκρύφου τόπου τῆς βροντῆς· σὲ ἐδοκίμασα ἐν τοῖς ὕδασι τῆς
ἀντιλογίας. Διάψαλμα. Ἄκουσον, λαὲ μου, καὶ θέλω διαμαρτυρηθῆ κατὰ σοῦ· Ἰσραὴλ, ἐὰν μοῦ ἀκούσης, 8
Ἄσ μη ἦναι εἰς σὲ θεὸς ξένος, καὶ μὴ προσκυνήσῃς θεὸν ἀλλότριον. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὅστις σὲ 9, 10
ἀνήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ θέλω γεμίσει αὐτό. Ἄλλ' ὁ λαὸς μου δὲν ἤκουσε τῆς 11
φωνῆς μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπρόσεξεν εἰς ἐμέ. Διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας 12
αὐτῶν· καὶ περιεπάτησαν ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν. Εἴθε νὰ μοῦ ἤκουεν ὁ λαὸς μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ νὰ περιεπάτει 13
εἰς τὰς ὁδοὺς μου· πάραυτα ἤθελον καταβάλει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, καὶ κατὰ τῶν θλιβόντων αὐτοὺς ἤθελον 14
στρέψει τὴν χεῖρά μου. Οἱ μισοῦντες τὸν Κύριον ἤθελον ἀποτύχει ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ δὲ καιρὸς ἐκείνων ἤθελε 15
διαμένει πάντοτε· καὶ ἤθελε θρέψει αὐτοὺς μὲ τὸ πάχος τοῦ σίτου, καὶ μὲ μέλι ἐκ πέτρας ἤθελον σὲ χορτάσει. 16

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς ἴσται ἐν τῇ συνάξει τῶν δυνατῶν· ἀναμέσον τῶν θεῶν θέλει κρίνει. Ἔως πότε 82, 2
θέλετε κρίνει ἀδίκως, καὶ θέλετε προσωποληπτεῖ τοὺς ἀσεβεῖς Διάψαλμα. Κρίνατε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ὀρφανόν· 3
κάμετε δικαιοσύνην εἰς τὸν τεθλιμμένον καὶ πέννητα. Ἐλευθερόνετε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πέννητα· λυτρώνετε 4
αὐτὸν ἐκ χειρὸς τῶν ἀσεβῶν. Δὲν γνωρίζουσιν, οὐδὲ νοοῦσι· περιπατοῦσιν ἐν σκότει· πάντα τὰ θεμέλια τῆς 5
γῆς σαλεύονται. Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ εἴσθε σεῖς καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· Σεῖς ὁμῶς ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, 6, 7
καὶ ὡς εἶς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, Θεέ, κρίνον τὴν γῆν· διότι σὺ θέλεις κατακληρονομήσει πάντα τὰ 8
ἔθνη.

Ὡιδὴ Ψαλμοῦ τοῦ Ἀσάφ. Θεέ, μὴ σιωπήσης· μὴ σιγήσῃς καὶ μὴ ἡσυχάσῃς, Θεέ. Διότι, ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ 83, 2
σου θορυβοῦσι, καὶ οἱ μισοῦντές σε ὕψωσαν κεφαλὴν. Κακὴν βουλὴν ἔλαβον κατὰ τοῦ λαοῦ σου καὶ συνεβου- 3
λεύθησαν κατὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Εἶπον, Ἐλθετε, καὶ ἄς ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἔθνος· καὶ 4
τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ ἄς μὴ μνημονεύηται πλέον. Διότι ἐκ συμφώνου συνεβουλεύθησαν ὁμοῦ· συνεμάχησαν 5
κατὰ σοῦ· αἱ σκηναὶ τοῦ Ἐδῶμ καὶ οἱ Ἰσραηλῖται· ὁ Μωᾶβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί· Ὁ Γεβὰλ καὶ ὁ Ἀμμὼν καὶ ὁ 6, 7
Ἀμαλῆκ· οἱ Φιλιισταῖοι μετὰ τῶν κατοικούντων τὴν Τύρον. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀσσοὺρ ἠνώθη μετ' αὐτῶν· ἐβοήθησαν 8
τοὺς υἱοὺς τοῦ Λῶτ. Διάψαλμα. Κάμε εἰς αὐτοὺς ὡς εἰς τοὺς Μαδιανίτας, ὡς εἰς τὸν Σισάραν, ὡς εἰς τὸν 9
Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισῶν· οἵτινες ἀπωλέσθησαν ἐν Ἐνδῶρ· ἔγειναν κόπρος διὰ τὴν γῆν. Κάμε τοὺς 10, 11
ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ ὡς τὸν Ζήβ· καὶ ὡς τὸν Ζεβεὲ καὶ ὡς τὸν Σαλμανάν πάντας τοὺς ἀρχηγούς
αὐτῶν· οἵτινες εἶπον, Ἄσ κληρονομήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς τὰ κατοικητήρια τοῦ Θεοῦ. Θεέ μου, κάμε αὐτοὺς 12, 13
ὡς τροχόν, ὡς ἄχυρον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡς τὸ πῦρ καίει τὸ δάσος, καὶ ὡς ἡ φλόξ κατακαίει τὰ 14
ῥογῆ, οὕτω καταδίωξον αὐτοὺς μὲ τὴν ἀνεμοζάλην σου, καὶ μὲ τὸν ἀνεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αὐτοὺς. 15
Γέμισον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπὸ ἀτιμίας, καὶ θέλουσι ζητήσῃ τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ἄσ κατασυνθῶσι καὶ ἄς 16, 17
ταραχθῶσι διαπαντός· καὶ ἄς ἐντραπῶσι καὶ ἄς ἀπολεσθῶσι· καὶ ἄς γνωρίσωσιν ὅτι σὺ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα 18
εἶναι Κύριος, εἶσαι ὁ μόνος Ὑψίστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Πόσον ἀγαπηταὶ εἶναι αἱ σκηναὶ σου, 84
Κύριε τῶν δυνάμεων Ἐπιποθεὶ καὶ μάλιστα λιποθυμεῖ ψυχὴ μου διὰ τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου 2
καὶ ἡ σὰρξ μου ἀγαλλιώνται διὰ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα. Ναί, τὸ στρουθίον εὗρηκε κατοικίαν, καὶ ἡ τρυγὼν 3
φωλεὰν εἰς ἑαυτήν, ὅπου θέτει τοὺς νεοσσοὺς αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, Βασιλεῦ μου
καὶ Θεέ μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου· πάντοτε θέλουσι σὲ αἰνεῖ. Διάψαλμα. Μακάριος ὁ 4, 5
ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις εἶναι ἐν σοὶ· ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὁποίων εἶναι αἱ ὁδοὶ σου· οἵτινες διαβαίνουντες 6
διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ κλαυθμῶνος καθιστῶσιν αὐτὴν πηγὴν ὑδάτων· καὶ ἡ βροχὴ ἔτι γεμίζει τοὺς λάκκους. Προβαίνουντες 7, 8
ἀπὸ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ἕκαστος αὐτῶν φαίνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Σιών. Κύριε, Θεὲ τῶν
δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· Ἀκροάσθητι, Θεέ τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα. Ἰδέ, Θεέ, ἡ ἀσπίς ἡμῶν, 9
καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Διότι καλητέρα εἶναι μία ἡμέρα ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ 10
χιλιάδας· ἤθελον προτιμήσει νὰ ἦμαι θυρωρὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου, παρὰ νὰ κατοικῶ ἐν ταῖς σκηναῖς
τῆς πονηρίας. Διότι ἥλιος καὶ ἀσπίς εἶναι Κύριος ὁ Θεός· χάριν καὶ δόξαν θέλει δώσει ὁ Κύριος· δὲν θέλει 11
στερήσει οὐδενὸς ἀγαθοῦ τοὺς περιπατοῦντας ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ 12
ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Εὐηρεστήθης, Κύριε, εἰς τὴν γῆν σου· ἔφερεσ 85
ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τὸν Ἰακώβ. Συνεχώρησας τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ σου· ἐσκέπασας πάσας τὰς ἀμαρτίας 2
αὐτῶν. Διάψαλμα. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου· ἀπέστρεψας ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου. Ἐπί- 3, 4
στρεψον ἡμᾶς, Θεέ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ κατάπαυσον τὸν καθ' ἡμῶν θυμὸν σου. Θέλεις εἶσθαι διαπαντὸς 5
ὠργισμένος εἰς ἡμᾶς θέλεις ἐπεκτείνει τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· Δὲν θέλεις πάλιν ζωοποιήσει 6
ἡμᾶς, διὰ νὰ εὐφραίνηται ὁ λαὸς σου εἰς σέ· Δεῖξον εἰς ἡμᾶς, Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ δός εἰς ἡμᾶς τὴν σωτη- 7

8 ρίαν σου. Θέλω ἀκούσει τί θέλει λαλήσει Κύριος ὁ Θεός· διότι θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
9 πρὸς τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· καὶ ἅς μὴ ἐπιστρέψωσιν εἰς ἀφροσύνην. Βεβαίως πλησίον τῶν φοβουμένων αὐτὸν
10 εἶναι ἡ σωτηρία αὐτοῦ, διὰ τὰ κατοικηθῆναι ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συναπηντήθησαν· δικαιοσύνη
11, 12 καὶ εἰρήνη ἐφιλήθησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς θέλει ἀναβλαστήσει· καὶ δικαιοσύνη ἐξ οὐρανοῦ θέλει κύψει. Ὁ
13 Κύριος βεβαίως θέλει δώσει τὸ ἀγαθόν· καὶ ἡ γῇ ἡμῶν θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἔμπροσθεν
αὐτοῦ θέλει προπορεύεσθαι, καὶ θέλει βάλλει αὐτὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν διαβημάτων αὐτοῦ.

86 Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. Κλῖνον, Κύριε, τὸ ὠτίον σου· ἐπάκουσόν μου, διότι πτωχὸς καὶ πένθος εἶμαι ἐγὼ.
2, 3 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, διότι εἶμαι ὀσιος· σὺ, Θεέ μου, σῶσον τὸν δοῦλόν σου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν
4 με, Κύριε, διότι πρὸς σέ κράζω ὅλην τὴν ἡμέραν. Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, διότι πρὸς σέ,
5 Κύριε, ὑψόνω τὴν ψυχὴν μου. Διότι σὺ, Κύριε, εἶσαι ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνὸς καὶ πολυέλεος εἰς πάντας
6 τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Ἀκροάσθητι, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου καὶ πρόσεξον εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών
7, 8 μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου θέλω σέ ἐπικαλεῖσθαι, διότι θέλεις μοῦ εἰσακούει. Δὲν εἶναι ὁμοίός σου
9 μεταξὺ τῶν θεῶν, Κύριε· οὐδὲ ἔργα ὅμοια τῶν ἔργων σου. Πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια ἔκαμες, θέλουσιν ἔλθεῖ καὶ
10 προσκυνήσει ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ θέλουσι δοξάσει τὸ ὄνομά σου· διότι μέγας εἶσαι καὶ κάμνεις θαυμάσια·
11 σὺ εἶσαι Θεὸς μόνος. Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν σου, καὶ θέλω περιπατεῖ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· προσήλونه τὴν
12 καρδίαν μου εἰς τὸν φόβον τοῦ ὀνόματός σου. Θέλω σέ αἰνεῖ, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου καὶ
13 θέλω δοξάζει τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· διότι μέγα ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου· καὶ ἡλευθέρωσας τὴν ψυχὴν μου ἐξ
14 ἄδου κατωτάτου. Θεέ, οἱ ὑπερήφανοι ἐσηκώθησαν κατ' ἐμοῦ, καὶ αἱ συνάξεις τῶν βιαστῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
15 μου· καὶ δὲν σέ ἔθεσαν ἐνώπιόν αὐτῶν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, εἶσαι Θεὸς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος
16 καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δός τὴν δύναμίν σου εἰς τὸν δοῦλόν σου
17 καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου. Κάμε εἰς ἐμέ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, διὰ τὰ ἴδωσιν οἱ μισοῦντές με καὶ τὰ
αἰσχυνθῶσι· διότι σὺ, Κύριε, με ἐβοήθησας καὶ με παρηγόρησας.

87, 2 Ψαλμὸς ᾠδῆς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Τὸ θεμέλιον αὐτοῦ εἶναι εἰς τὰ ὄρη τὰ ἅγια. Ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τὰς
3 πύλας τῆς Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα τοῦ Ἰακώβ. Ἐνδοξα ἐλαλήθησαν περὶ σοῦ, πόλις τοῦ Θεοῦ.
4 Διάψαλμα. Θέλω ἀναφέρει τὴν Ῥαὰβ καὶ τὴν Βαβυλῶνα μεταξὺ τῶν γνωριζόντων με· ἰδοὺ, ἡ Παλαιστίνη καὶ
5 ἡ Τύρος μετὰ τῆς Αἰθιοπίας· οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ. Καὶ περὶ τῆς Σιών θέλουσιν εἰπεῖν, οὗτος καὶ ἐκεῖνος
6 ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ· καὶ αὐτὸς ὁ Ὑψιστος θέλει στερεώσει αὐτήν. Ὁ Κύριος θέλει ἀριθμήσει, ὅταν καταγράψῃ
7 τοὺς λαούς, ὅτι οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ. Διάψαλμα. Καὶ οἱ ψάλλται καθὼς καὶ οἱ λαλῆται τῶν ὀργάνων θέλουσι
λέγει, Πᾶσαι αἱ πηγαὶ μου εἶναι ἐν σοί.

88 Ὡδὴ ψαλμοῦ διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ, εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Μαχαλάθλεανῶθ, Μασχίλ τοῦ Αἰμάν τοῦ
2 Ἐζραΐτου. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέραν καὶ νύκτα ἔκραξα ἐνώπιόν σου· Ἄς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου
3 ἡ προσευχή μου· κλῖνον τὸ ὠτίον σου εἰς τὴν κραυγὴν μου· διότι ἐνεπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ
4 μου πλησιάζει εἰς τὸν ἄδην. Συγκατηριθμήθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς τὸν λάκκον· ἔγεινα ὡς ἄνθρωπος
5 μὴ ἔχων δύναμιν· ἐγκαταλελειμμένος μεταξὺ τῶν νεκρῶν, ὡς οἱ πεφονευμένοι, κοιτῶμενοι ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς
6 ὁποίους δὲν ἐνθυμεῖσαι πλέον, καὶ οἵτινες ἀπεκόπησαν ἀπὸ τῆς χειρὸς σου. Μ' ἔβαλες εἰς τὸν κατώτατον
7 λάκκον, εἰς τὸ σκότος, εἰς τὰ βάθη. Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τὰ κύματά σου ἐπέφερες ἐπ'
8 ἐμέ. Διάψαλμα. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστοὺς μου ἀπ' ἐμοῦ· με ἔκαμες βδέλυγμα πρὸς αὐτούς· ἀπεκλείσθη
9 καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω. Ὁ ὀφθαλμὸς μου ἠτόνησεν ἀπὸ τῆς θλίψεως· σέ ἐπεκαλέσθην, Κύριε, ὅλην τὴν
10 ἡμέραν· ἤπλωσα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μήπως εἰς τοὺς νεκροὺς θέλεις κάμει θαυμάσια ἢ οἱ τεθνεῶτες
11 θέλουσι σηκωθῇ καὶ θέλουσι σέ αἰνέσει Διάψαλμα. Μήπως ἐν τῷ τάφῳ θέλουσι διηγῆσθαι τὸ ἔλεός σου ἢ
12 τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ φθορᾷ· Μήπως θέλουσι γνωρισθῇ ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου
13 ἐν τῷ τόπῳ τῆς λήθης. Ἀλλ' ἐγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἔκραξα· καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου θέλει σέ προφθάσει.
14, 15 Διὰ τί, Κύριε, ἀπορρίπτεις τὴν ψυχὴν μου, ἀποκρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· Εἶμαι τεθλιμμένος καὶ
16 ψυχομαχῶν ἐκ νεότητος· δοκιμάζω τοὺς φόβους σου καὶ εὐρίσκομαι ἐν ἀμηχανίᾳ. Ἐπ' ἐμέ διηλθον αἱ ὄργαι
17 σου· οἱ τρόμοι σου με ἐφάνισαν. Ὡς ὕδατα με περιετριγύρισαν ὅλην τὴν ἡμέραν· ὁμοῦ με περιεκύκλωσαν.
18 Ἀπεμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ τὸν ἀγαπητὸν καὶ τὸν φίλον· οἱ γνωστοὶ μου εἶναι ἀφανεῖς.

89 Μασχίλ τοῦ Ἐθάν τοῦ Ἐζραΐτου. Τὰ ἔλεῃ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα θέλω ψάλλει· διὰ τοῦ στόματός μου
2 θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Διότι εἶπα, Τὸ ἔλεός σου θέλει θεμελιωθῇ εἰς τὸν
3 αἰῶνα· ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλεις στερεώσει τὴν ἀλήθειάν σου. Ἐκαμα διαθήκην μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου· ὥμοσα
4 πρὸς Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· Διαπαντὸς θέλω στερεώσει τὸ σπέρμα σου, καὶ θέλω οἰκοδομήσει τὸν θρόνον σου
5 εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Διάψαλμα. Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσιν ὑμνεῖ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· καὶ ἡ ἀλήθειά
6 σου θέλει ἐξυμνεῖσθαι ἐν τῇ συνάξει τῶν ἁγίων. Διότι τίς ἐν τῷ οὐρανῷ δύναται νὰ ἐξισωθῇ με τὸν Κύριον
7 Τίς μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν δυνατῶν δύναται νὰ ὁμοιωθῇ με τὸν Κύριον· Ὁ Θεὸς εἶναι φοβερός σφόδρα ἐν τῇ
8 βουλῇ τῶν ἁγίων καὶ σεβαστὸς ἐν πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σου δυνατὸς
9 εἶσαι, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου εἶναι κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τὴν ἔπαρσιν τῆς θαλάσσης· ὅταν σηκώνονται
10 τὰ κύματα αὐτῆς, σὺ ταπεινῶνεις αὐτά. Σὺ συνέτριψας τὴν Ῥαὰβ ὡς τραυματίαν· διὰ τοῦ βραχίονος τῆς
11 δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοῦ εἶναι οἱ οὐρανοὶ καὶ σοῦ ἡ γῇ τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ
12 πλήρωμα αὐτῆς, σὺ ἐθεμελίωσας αὐτά. Τὸν βορρᾶν καὶ τὸν νότον, σὺ ἔκτισας αὐτούς· Θαβὼρ καὶ Ἀερμών εἰς
13 τὸ ὄνομά σου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι. Ἐχεις ἰσχυρὸν τὸν βραχίονα· κραταιὰ εἶναι ἡ χεὶρ σου· ὑψηλὴ ἡ δεξιὰ

σου. Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ κρίσις εἶναι ἡ βάση τοῦ θρόνου σου· τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια θέλουσι προπορεύεσθαι 14
ἐμπροσθεν τοῦ προσώπου σου. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· θέλουσι περιπατεῖ, Κύριε, ἐν τῷ 15
φωτὶ τοῦ προσώπου σου. Εἰς τὸ ὄνομά σου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην 16
σου θέλουσιν ὑψωθῆ. Διότι σὺ εἶσαι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν· καὶ διὰ τῆς εὐμενείας σου θέλει ὑψωθῆ 17
τὸ κέρασ ἡμῶν. Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἀσπίς ἡμῶν· καὶ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν. Ἐλάλησας 18, 19
τότε δι' ὀράματος πρὸς τὸν ὅσιόν σου καὶ εἴπας· ἔθεσα βοήθειαν ἐπὶ τὸν δυνατὸν· ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ
λαοῦ· Εὗρηκα Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· μὲ τὸ ἔλαιον τὸ ἅγιόν μου ἔχρισα αὐτόν· ἡ χεὶρ μου θέλει στερεόνει 20, 21
αὐτόν· καὶ ὁ βραχίον μου θέλει ἐνδυναμῶναι αὐτόν. δὲν θέλει ὑπερισχύσει ἐχθρὸς κατ' αὐτοῦ· οὐδὲ υἱὸς 22
ἀνομίας θέλει ταλαιπωρήσει αὐτόν. Καὶ θέλω κατακόψει ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ τοὺς 23
μισοῦντας αὐτόν θέλω κατατροπώσει. Ἡ δὲ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου θέλουσιν εἶσθαι μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν 24
τῷ ὀνόματί μου θέλει ὑψωθῆ τὸ κέρασ αὐτοῦ. Καὶ θέλω θέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπὶ τοὺς 25
ποταμοὺς τὴν δεξιάν αὐτοῦ. Αὐτὸς θέλει κράζει πρὸς ἐμέ, Πατὴρ μου εἶσαι, Θεὸς μου καὶ πέτρα τῆς σωτηρίας 26
μου. Ἐγὼ βεβαίως θέλω κάμει αὐτόν πρωτότοκόν μου, Ὑψιστον ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς. Διαπαντὸς θέλω 27, 28
φυλάττει εἰς αὐτόν τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου θέλει εἶσθαι στερεὰ μετ' αὐτοῦ. Καὶ θέλω κάμει νὰ 29
διαμένῃ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν 30
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ εἰς τὰς κρίσεις μου δὲν περιπατήσωσιν· Ἐὰν παραβῶσι τὰ διατάγματα μου 31
καὶ δὲν φυλάξωσι τὰς ἐντολάς μου· Τότε θέλω ἐπισκεφθῆ μὲ ῥάβδον τὰς παραβάσεις αὐτῶν καὶ μὲ πληγὰς 32
τὰς παρανομίας αὐτῶν. Τὸ ἔλεός μου ὁμῶς δὲν θέλω ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ θέλω ψευσθῆ κατὰ τῆς 33
ἀληθείας μου. Δὲν θέλω παραβῆ τὴν διαθήκην μου, οὐδὲ θέλω ἀθετήσῃ ὃ, τι ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειλέων μου. 34
Ἄπαξ ὥμοσα εἰς τὴν ἀγιότητά μου, ὅτι δὲν θέλω ψευσθῆ πρὸς τὸν Δαβὶδ. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει διαμένει 35, 36
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, ἐνώπιόν μου· Ὡς ἡ σελήνη θέλει στερεωθῆ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ 37
μάρτυς πιστὸς ἐν τῷ οὐρανῷ. Διάψαλμα. Ἀλλὰ σὺ ἀπέβαλες καὶ ἐβδελύχθης, ὠργίσθης κατὰ τοῦ χριστοῦ 38
σου· ἠκύρωσας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας τὸ διάδημα αὐτοῦ ἕως τῆς γῆς. Κατέβαλες 39, 40
πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἠφάνισας τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ· διαρπάζουσιν αὐτόν πάντες οἱ διαβαίνοντες 41
τὴν ὁδόν· κατεστάθη ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας αὐτοῦ. Ὑψῶσας τὴν δεξιάν τῶν ἐναντίων αὐτοῦ· εὐφραναι 42
πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἤμβλυνας μάλιστα τὸ κοίτην τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ δὲν ἐστερέωσας αὐτόν 43
ἐν τῇ μάχῃ· Ἐπαυσας τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ἔρριψας κατὰ γῆς. Ὀλιγόστευσας τὰς ἡμέρας 44, 45
τῆς νεότητος αὐτοῦ· ἐνέδυσας αὐτόν μὲ αἰσχύνῃ. Διάψαλμα. Ἐὼς πότε, Κύριε θέλεις κρύπτεσθαι διαπαντός 46
θέλει καίεσθαι ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου Μνήσθητι πόσον βραχὺς εἶναι ὁ καιρὸς μου, ἐν τίνι ματαιότητι ἐποίησας 47
πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Τίς ἄνθρωπος θέλει ζῆσει καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον τίς θέλει λυτρώσει τὴν 48
ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἄδου Διάψαλμα. Ποῦ εἶναι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, τὰ ὅποια ὥμοσας 49
πρὸς τὸν Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, τὸν ὅποιον φέρω ἐν τῷ 50
κόλπῳ μου ὑπὸ τοσούτων πολυαρίθμων λαῶν· μὲ τὸν ὅποιον ὠνείδισαν οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε· μὲ τὸν ὅποιον 51
ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμήν, καὶ ἀμήν. 52

Προσευχὴ τοῦ Μωϋσέως, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Κύριε, σὺ ἐγένεο εἰς ἡμᾶς καταφυγὴ εἰς γενεὰν καὶ 90
γενεάν. Πρὶν γεννηθῶσι τὰ ὄρη, καὶ πλάσῃς τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος, 2
σὺ εἶσαι ὁ Θεός. Ἐπαναφέρεις τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν χοῦν· καὶ λέγεις, Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. 3
Διότι χίλια ἔτη ἐνώπιόν σου εἶναι ὡς ἡμέρα ἡ χθές, ἥτις παρῆλθε, καὶ ὡς φυλακὴ νυκτός. Κατακλύσεις 4, 5
αὐτούς· εἶναι ὡς ὄνειρον τῆς αὐγῆς, ὡς χόρτος ὅστις παρέρχεται· τὸ πρωῒ ἀνθεῖ καὶ παρακμάζει· τὸ ἐσπέρας 6
κόπτεται καὶ ξηραίνεται. Διότι ἐκλείπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ταραττόμεθα. Ἔθεσας τὰς 7, 8
ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, τὰ κρύφια ἡμῶν εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν 9
παρέρχονται ἐν τῇ ὀργῇ σου· διατρέχομεν τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς διανόημα. Αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς ἡμῶν εἶναι καθ' 10
ἑαυτὰς ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐὰν ἐν εὐρωστίᾳ, ὀγδοήκοντα ἔτη· πλην καὶ τὸ καλῆτερον μέρος αὐτῶν εἶναι 11
κόπος καὶ πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται καὶ ἐμεῖς πετῶμεν. Τίς γνωρίζει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου 12
καὶ τοῦ θυμοῦ σου ἀναλόγῳ τοῦ φόβου σου Δίδαξον ἡμᾶς νὰ μετρώμεν οὕτω τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ὥστε νὰ 13
προσκολλῶμεν τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν σοφίαν. Ἐπιστρέψον, Κύριε· ἕως πότε καὶ γενοῦ ἴλεως εἰς τοὺς 14
δούλους σου. Χόρτασον ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου ἀπὸ πρωῒας, καὶ θέλομεν ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι κατὰ 15
πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν. Εὐφρανὸν ἡμᾶς ἀντὶ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἔθλιψας ἡμᾶς, τῶν ἐτῶν καθ' ἃ ἐῖδομεν 16
κακά. Ἄς γείνῃ τὸ ἔργον σου φανερόν εἰς τοὺς δούλους σου καὶ ἡ δόξα σου εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν· καὶ ἃς 17
ᾤκηται ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν στερέονε ἐφ' ἡμᾶς· ναί, τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν, στερέονε αὐτό.

Ὁ κατοικῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὑψίστου ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Παντοκράτορος θέλει διατρίβει. Θέλω λέγει 91, 2
πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι καταφυγὴ μου καὶ φρούριόν μου· Θεὸς μου· ἐπ' αὐτόν θέλω ἐλπίζει. Διότι αὐτὸς 3
θέλει σὲ λυτρώσει ἐκ τῆς παγίδος τῶν κυνηγῶν καὶ ἐκ θανατηφόρου λοιμοῦ. Μὲ τὰ πτερά αὐτοῦ θέλει σὲ 4
σκεπάσει, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ θέλεις εἶσθαι ἀσφαλῆς· ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ εἶναι πανοπλία καὶ ἀσπίς.
Δὲν θέλεις φοβεῖσθαι ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, τὴν ἡμέραν ἀπὸ βέλους πετωμένου. Ἀπὸ θανατικοῦ, τὸ ὅποιον 5, 6
περιπατεῖ ἐν σκότει· ἀπὸ ὀλέθρου, ὅστις ἐρημόνει ἐν μεσημβρίᾳ· Χιλιάς θέλει πίπτει ἐξ ἀριστερῶν σου καὶ 7
μυριάς ἐκ δεξιῶν σου· πλην εἰς σὲ δὲν θέλει πλησιάζει. Μόνον μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου θέλεις θεωρεῖ καὶ 8
θέλεις βλέπει τῶν ἀσεβῶν τὴν ἀνταπόδοσιν. Ἐπειδὴ σὺ τὸν Κύριον, τὴν ἐλπίδα μου, τὸν Ὑψιστον ἔκαμες 9

10 καταφύγιόν σου, δὲν θέλει συμβαίνει εἰς σὲ κακόν, καὶ μάστιξ δὲν θέλει πλησιάζει εἰς τὴν σκηνὴν σου.
 11 Διότι θέλει προστάξει εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ περὶ σοῦ, διὰ νὰ σὲ διαφυλάττωσιν ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
 12, 13 Θέλουσι σὲ σηκώσει ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Θέλεις πατήσῃ ἐπὶ
 14 λέοντα καὶ ἐπὶ ἀσπίδα· θέλεις καταπατήσῃ σκύμνον καὶ δράκοντα. Ἐπειδὴ ἔθεσεν εἰς ἐμὲ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ,
 15 διὰ τοῦτο θέλω λυτρώσει αὐτόν· θέλω ὑψώσει αὐτόν, διότι ἐγνώρισε τὸ ὄνομά μου. Θέλει μὲ ἐπικαλεῖσθαι, καὶ
 16 θέλω εἰσακούει αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ θέλω εἶσθαι ἐν θλίψει· θέλω λυτρώσει αὐτόν καὶ θέλω δοξάζει αὐτόν. Θέλω
 χορτάσει αὐτόν μακρότητα ἡμερῶν καὶ θέλω δεῖξει εἰς αὐτόν τὴν σωτηρίαν μου.

92 Ψαλμὸς ὠδῆς διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Ἀγαθὸν τὸ νὰ δοξολογῇ τις τὸν Κύριον καὶ νὰ ψαλμῶδῃ
 2, 3 εἰς τὸ ὄνομά σου, Ὑψιστε· νὰ ἀναγγέλλῃ τὸ πρωτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου πᾶσαν νύκτα, μὲ
 4 δεκάχορδον ὄργανον καὶ μὲ ψαλτήριον· μὲ ὠδὴν καὶ κιθάραν. Διότι μὲ εὐφρανas, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί
 5 σου· θέλω ἀγάλλεσθαι ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε βαθεῖς εἶναι
 6, 7 οἱ διαλογισμοὶ σου σφόδρα. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀνόητος δὲν γνωρίζει, καὶ ὁ μωρὸς δὲν ἐννοεῖ τοῦτο· ὅτι οἱ
 ἀσεβεῖς βλαστάνουσιν ὥς ὁ χόρτος, καὶ ἀνθοῦσι πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, διὰ νὰ ἀφανισθῶσιν αἰωνίως.
 8, 9 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, εἶσαι ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι, ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε, διότι, ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου
 10 θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· θέλουσι διασκορπισθῇ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας. Ἀλλὰ σὺ θέλεις ὑψώσει ὥς τοῦ
 11 μονοκέρωτος τὸ κέρασ μου· ἐγὼ θέλω χρισθῇ μὲ νέον ἔλαιον· καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου θέλει ἰδεῖ τὴν ἐκδίκησιν
 12 τῶν ἐχθρῶν μου· τὰ ὄτα μου θέλουσιν ἀκούσει περὶ τῶν κακοποιῶν τῶν ἐπανισταμένων κατ' ἐμοῦ. Ὁ δίκαιος
 13 ὥς φοῖνιξ θέλει ἀνθεῖ· ὥς κέδρος τοῦ Λιβάνου θέλει αὐξάνει. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, θέλουσιν
 14 ἀνθεῖ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· θέλουσι καρποφορεῖ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βαθεῖ γήρατι, θέλουσιν εἶσθαι
 15 ἀκμάζοντες καὶ ἀνθηροί· διὰ νὰ ἀναγγέλλωσιν ὅτι δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος, τὸ φρούριόν μου· καὶ δὲν ὑπάρχει
 ἀδικία ἐν αὐτῷ.

93 Ὁ Κύριος βασιλεύει· μεγαλοπρέπειαν εἶναι ἐνδεδυμένος· ἐνδεδυμένος εἶναι ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιε-
 2 ζωμένος· καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστερέωσεν, ὥστε δὲν θέλει σαλευθῇ. Ἀπ' ἀρχῆς εἶναι ἐστερεωμένος ὁ θρόνος
 3 σου· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶσαι. Ὑψωσαν οἱ ποταμοί, Κύριε, ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν· οἱ ποταμοὶ
 4 ὕψωσαν τὰ κύματα αὐτῶν. Ὁ Κύριος ὁ ἐν ὑψίστοις εἶναι δυνατώτερος ὑπὲρ τὸν ἥχον πολλῶν ὑδάτων, ὑπὲρ
 5 τὰ δυνατὰ κύματα τῆς θαλάσσης· τὰ μαρτύριά σου εἶναι πιστὰ σφόδρα· εἰς τὸν οἶκόν σου ἀνήκει ἀγιότης,
 Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

94, 2 Θεὲ τῶν ἐκδικήσεων, Κύριε, Θεὲ τῶν ἐκδικήσεων, ἐμφάνηθι. Ὑψώθητι, Κριτὰ τῆς γῆς· ἀπόδος ἀνταπόδο-
 3, 4 σιν εἰς τοὺς ὑπερηφάνους. Ἔως πότε οἱ ἀσεβεῖς, Κύριε, ἕως πότε οἱ ἀσεβεῖς θέλουσι θριαμβεῦν ἔως πότε
 5 θέλουσι προφέρει καὶ λαλεῖ σκληρὰ θέλουσι καυχᾶσθαι πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας Τὸν λαὸν σου, Κύριε,
 6 καταθλίβουσι καὶ τὴν κληρονομίαν σου κακοποιοῦσι. Τὴν χήραν καὶ τὸν ξένον φονεύουσι καὶ θανατόνουσι
 7, 8 τοὺς ὀρφανούς. Καὶ λέγουσι, δὲν θέλει ἰδεῖ ὁ Κύριος οὐδὲ θέλει νοήσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Ἐννοήσατε, οἱ
 9 ἄφρονες μεταξὺ τοῦ λαοῦ· καὶ οἱ μωροί, πότε θέλετε φρονιμεῦσαι Ὁ φυτεύσας τὸ ὄτιον, δὲν θέλει ἀκούσει
 10 ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, δὲν θέλει ἰδεῖ Ὁ σφραγίζων τὰ ἔθνη, δὲν θέλει ἐλέγξει ὁ διδάσκων τὸν ἄνθρωπον
 11, 12 γνῶσιν Ὁ Κύριος γνωρίζει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἶναι μάταιοι. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, τὸν
 13 ὁποῖον σφραγίζεις, Κύριε, καὶ διὰ τοῦ νόμου σου διδάσκεις αὐτόν· διὰ νὰ ἀναπαύῃς αὐτόν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν
 14 τῆς συμφορᾶς, ἕως οὗ σκαφθῇ λάκκος εἰς τὸν ἀσεβῆ. Διότι δὲν θέλει ἀπορρίψει ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
 15 τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ δὲν θέλει ἐγκαταλείψει. Ἐπειδὴ ἡ κρίσις θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ
 16 θέλουσιν ἀκολουθήσῃ αὐτὴν πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν. Τίς θέλει σηκωθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τῶν πονηρευ-
 17 ομένων τίς θέλει παρασταθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν μὲ ἐβοήθει, παρ'
 18 ὀλίγον ἤθελε κατοικήσῃ ψυχὴ μου ἐν τῇ σιωπῇ. Ὅτε ἔλεγον, ὠλίσθησεν ὁ ποῦς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε,
 19 μὲ ἐβοήθει. Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀμνηχανίων τῆς καρδίας μου, αἱ παρηγορίαι σου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου.
 20, 21 Μήπως ἔχει μετὰ σοῦ συγκοινωνίαν ὁ θρόνος τῆς ἀνομίας, ὅστις μηχανᾶται ἀδικίαν ἀντὶ νόμου Αὐτοὶ ἐφορ-
 22 μῶσι κατὰ τῆς ψυχῆς τοῦ δικαίου καὶ αἷμα ἁθῶν καταδικάζουσιν. Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι εἰς ἐμὲ καταφύγιον
 23 καὶ ὁ Θεὸς μου τὸ φρούριον τῆς ἐλπίδος μου. Καὶ θέλει ἐπιστρέψει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ
 πονηρίᾳ αὐτῶν θέλει ἀφανίσει αὐτούς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει ἀφανίσει αὐτούς.

95, 2 Δεῦτε, ἅς ἀγαλλιασθῶμεν εἰς τὸν Κύριον· ἅς ἀλαλάζωμεν εἰς τὸ φρούριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Ἄς
 3 προφθάσωμεν ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ δοξολογίας· ἐν ψαλμοῖς ἅς ἀλαλάζωμεν εἰς αὐτόν. Διότι Θεὸς μέγας εἶναι
 4 ὁ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πάντα τοὺς θεούς. Διότι εἰς αὐτοῦ τὴν χεῖρα εἶναι τὰ βάθη τῆς γῆς· καὶ
 5 τὰ ὕψη τῶν ὀρέων εἶναι αὐτοῦ. Διότι αὐτοῦ εἶναι ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἔκαμεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες
 6 αὐτοῦ ἐπλασαν. Δεῦτε, ἅς προσκυνήσωμεν καὶ ἅς προσπέσωμεν· ἅς γονατίσωμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τοῦ
 7 Ποιητοῦ ἡμῶν. Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαὸς τῆς βοσκῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς
 8 αὐτοῦ. Σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, μὴ σκληρύνετε τὴν καρδίαν σας, ὥς ἐν τῷ παροργισμῷ, ὥς
 9 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον τὰ ἔργα
 10 μου. Τεσσαράκοντα ἔτη δυσηρεστήθην μὲ τὴν γενεάν ἐκείνην, καὶ εἶπα, Οὗτος εἶναι λαὸς πεπλανημένος τὴν
 11 καρδίαν, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδοὺς μου. Διὰ τοῦτο ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, ὅτι εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
 μου δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖ.

96, 2 Ψάlate εἰς τὸν Κύριον ᾄσμα νέον· ψάlate εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ. Ψάlate εἰς τὸν Κύριον· εὐλογεῖτε τὸ
 3 ὄνομα αὐτοῦ· κηρύττετε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ. Ἀναγγεῖlate ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν

αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Διότι μέγας ὁ Κύριος καὶ ἀξιώμνητος σφόδρα· εἶναι φοβερός 4
 ὑπὲρ πάντα τοὺς θεοὺς. Διότι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἶναι εἰδῶλα· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανούς ἐποίησε. 5
 Δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ἰσχύς καὶ ὠραιότης ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ. Ἀπόδοτε εἰς 6, 7
 τὸν Κύριον, πατριαὶ τῶν λαῶν, ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ ἰσχύν. Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν 8
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· λάβετε προσφοράς καὶ εἰσέλθετε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν 9
 τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ 10
 Κύριος βασιλεύει· ἡ οἰκουμένη θέλει βεβαίως εἶσθαι ἐστερεωμένη· δὲν θέλει σαλευθῆ· αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς 11
 λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Ἄς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοί, καὶ ἄς ἀγάλλεται ἡ γῆ· ἄς ἡχῇ ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα 12
 αὐτῆς. Ἄς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι πάντα τὰ δένδρα τοῦ 13
 δάσους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται, διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν 13
 δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος βασιλεύει· ἄς ἀγάλλεται ἡ γῆ· ἄς εὐφραίνεται τὸ πλῆθος τῶν νήσων. Νεφέλη καὶ ὀμίχλη εἶναι **97, 2**
 κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίσις ἡ βάσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ προπορεύεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ 3
 καταφλέγει πανταχόθεν, τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ φωτίζουν τὴν οἰκουμένην· εἶδεν ἡ γῆ καὶ 4
 ἐσαλεύθη. Τὰ ὄρη διαλύονται ὡς κηρὸς ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου 5
 πάσης τῆς γῆς· Ἀναγγέλλουσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ βλέπουν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν 6
 αὐτοῦ. Ἄς αἰσχυνῶσι πάντες οἱ λατρεύοντες τὰ γλυπτὰ, οἱ καυχώμενοι εἰς τὰ εἰδῶλα· προσκυνεῖτε αὐτόν, 7
 πάντες οἱ θεοί. Ἦκουσεν ἡ Σιών καὶ εὐφράνθη, καὶ ἐχάρησαν αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα διὰ τὰς κρίσεις σου, 8
 Κύριε. Διότι σύ, Κύριε, εἶσαι ὕψιστος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντα τοὺς θεοὺς. Οἱ 9, 10
 ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε τὸ κακόν· αὐτὸς φυλάττει τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ἐλευθερόνει αὐτοὺς ἐκ 11, 12
 χειρὸς ἀσεβῶν. Φῶς σπεύρεται διὰ τὸν δίκαιον καὶ εὐφροσύνη διὰ τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν. Εὐφραίνεσθε,

δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, καὶ ὑμνεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. **98**
 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ᾠσμα νέον· διότι ἔκαμε θαυμάσια· ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ **98**
 ἐνήργησαν εἰς αὐτὸν σωτηρίαν. Ὁ Κύριος ἔκαμε γνωστὴν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ· ἔμπροσθεν τῶν ἐθνῶν ἀπε- 2
 κάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐνεθυμήθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ 3
 Ἰσραὴλ· πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς εἶδον τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάζετε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ 4
 γῆ· εὐφραίνεσθε καὶ ἀγάλλεσθε καὶ ψαλμωδεῖτε. Ψαλμωδεῖτε εἰς τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ· ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ 5
 ψαλμωδίας. Μετὰ σαλπίγγων καὶ ἐν φωνῇ κερατίνης ἀλαλάζετε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου. Ἄς ἡχῇ ἡ 6, 7
 θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Οἱ ποταμοὶ ἄς κροτῶσι χεῖρας, τὰ 8
 ὄρη ἄς ἀγάλλωνται ὁμοῦ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην 9
 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ὁ Κύριος βασιλεύει, ἄς τρέμωσιν οἱ λαοί· ὁ κατήμενος ἐπὶ τῶν χερουβεὶμ· ἄς σεισθῇ ἡ γῆ. Ὁ Κύριος **99, 2**
 εἶναι μέγας ἐν Σιών, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς λαοὺς εἶναι ὑψηλός. Ἄς δοξολογῶσι τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ 3
 φοβερόν, διότι εἶναι ἅγιον· καὶ τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως, ὅστις ἀγαπᾷ τὴν δικαιοσύνην· σὺ διώρισας τὴν 4
 εὐθύτητα, σὺ ἔκαμες κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς τὸν Ἰακώβ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε 5
 εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· διότι εἶναι ἅγιος. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν μεταξὺ τῶν ἱερέων αὐτοῦ, καὶ 6
 Σαμουὴλ μεταξὺ τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν. 7
 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ἐφύλαξε τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα, τὰ ὅποια ἔδωκεν εἰς 8
 αὐτούς· Κύριε Θεὲ ἡμῶν, σὺ εἰσήκουες αὐτῶν· ἔγεινας εἰς αὐτοὺς Θεὸς συγχωρητικός, πλὴν καὶ ἐκδικητὴς 9
 διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ· διότι 9
 ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς δοξολογίας. Ἀλαλάζετε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ. Δουλεύσατε εἰς τὸν Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ· **100, 2**
 ἔλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Γνωρίσατε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός· αὐτὸς ἔκαμεν ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς· 3
 ἡμεῖς εἴμεθα λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν δοξολογίᾳ, εἰς 4
 τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνῳ· δοξολογεῖτε αὐτόν· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός· εἰς τὸν 5
 αἰῶνα μένει τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Ἐλεος καὶ κρίσιν θέλω ψάλλει· εἰς σέ, Κύριε, θέλω ψαλμωδεῖ. Θέλω εἶσθαι συνετὸς **101, 2**
 ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε θέλεις ἐλθεῖ πρὸς ἐμέ θέλω περιπατεῖ ἐν ἀκεραιότητι τῆς καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου 3
 μου. Δὲν θέλω βάλει πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα πονηρόν· μισῶ τοὺς ποιοῦντας παράνομα· οὐδὲν τούτων 4
 θέλει κολληθῆ εἰς ἐμέ. Ἡ διεστραμμένη καρδιά θέλει ἀποβληθῆ ἀπ' ἐμοῦ· τὸν πονηρόν δὲν θέλω γνωρίζει. 5
 Τὸν καταλαλοῦντα κρυφίως τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον θέλω ἐξολοθρεῖν· τὸν ἔχοντα ὑπερήφανον βλέμμα καὶ 6
 ἐπηρμένην καρδίαν, τοῦτον δὲν θέλω ὑποφέρει. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, 7
 διὰ νὰ συγκατοικῶσι μετ' ἐμοῦ· ὁ περιπατῶν ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτος θέλει με ὑπηρετεῖ. Δὲν θέλει κατοικεῖ ἐν 8
 μέσῳ τοῦ οἴκου μου ὁ ἐργαζόμενος ἀπάτην· ὁ λαλῶν ψεῦδος δὲν θέλει στερεωθῆ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν 8
 Κυρίου πάντα τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.

Προσευχὴ τοῦ τεθλιμμένου, ὅταν ἀδημονῇ, καὶ ἐκχέῃ τὸ παράπονον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Κύριε, **102**
 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἄς ἔλθῃ πρὸς σέ. Μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· 2
 καθ' ἣν ἡμέραν θλίβομαι, κλῖνον πρὸς ἐμέ τὸ ὠτίον σου· καθ' ἣν ἡμέραν σὲ ἐπικαλοῦμαι, ταχέως ἐπάκουέ

3, 4 μου. Διότι ἐξέλιπον ὡς καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀσῆ μου ὡς φρύγανον κατεξηράνθησαν. Ἐπληγώθη ἡ
 5 καρδία μου καὶ ἐξηράνθη ὡς χόρτος, ὥστε ἐλησιμόνησα νὰ τρώγω τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ
 6 μου ἐκολλήθησαν τὰ ὀσῆ μου εἰς τὸ δέρμα μου. Κατεστάθην ὅμοιος τοῦ ἐρημικοῦ πελεκάνου· ἔγεινα ὡς
 7, 8 νυκτοκόραξ ἐν ταῖς ἐρήμοις. Ἀγρυπνῶ καὶ εἶμαι ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ
 9 ὄνειδιζουσιν οἱ ἐχθροὶ μου· οἱ μαινόμενοι ὀμνύουσι κατ' ἐμοῦ. Διότι ἔφαγον στάκτην ὡς ἄρτον καὶ συνεκέρασα
 10 μὲ δάκρυα τὸ ποτὸν μου, ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σου καὶ τῆς ἀγανακτήσεώς σου· διότι σηκώσας μὲ ἔρριψας
 11, 12 κάτω. Αἱ ἡμέραι μου παρέρχονται ὡς σκιά, καὶ ἐγὼ ἐξηράνθην ὡς χόρτος. Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα
 13 διαμένεις, καὶ τὸ μνημόσυνον σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Σὺ θέλεις σηκωθῆ, θέλεις σπλαγχνισθῇ τὴν Σιών·
 14 διότι εἶναι καιρὸς νὰ ἐλεήσῃς αὐτήν, διότι ὁ διωρισμένος καιρὸς ἔφθασεν. Ἐπειδὴ οἱ δοῦλοι σου ἀρέσκονται
 15 εἰς τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ σπλαγχνίζονται τὸ χῶμα αὐτῆς. Τότε τὰ ἔθνη θέλουσι φοβηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου,
 16 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅταν ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ τὴν Σιών θέλει φανῇ ἐν τῇ δόξῃ
 17 αὐτοῦ. Θέλει ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ἐγκαταλελειμμένων καὶ δὲν θέλει καταφρονήσῃ τὴν δέησιν
 18 αὐτῶν. Τοῦτο θέλει γραφθῇ διὰ τὴν γενεάν τὴν ἐπερχομένην· καὶ ὁ λαός, ὅστις θέλει δημιουργηθῇ, θέλει
 19 αἰνεῖ τὸν Κύριον. Διότι ἔκυπεν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ἁγιοστηρίου αὐτοῦ, ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεπεν ὁ Κύριος ἐπὶ
 20, 21 τὴν γῆν, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν στεναγμὸν τῶν δεσμιῶν, διὰ νὰ λύσῃ τοὺς καταδικασμένους εἰς θάνατον· διὰ
 22 νὰ κηρύττωσιν ἐν Σιών τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅταν συναχθῶσιν ὁμοῦ
 23 οἱ λαοὶ καὶ αἱ βασιλεῖαι, διὰ νὰ δουλεύσωσι τὸν Κύριον. Ἦδυνάτισεν ἐν τῇ ὁδῷ τὴν ἰσχὺν μου· συνέτεμε
 24 τὰς ἡμέρας μου. Ἐγὼ εἶπα, Μὴ μὲ ἀρπάξῃς, Θεέ μου, ἐν τῷ ἡμίσει τῶν ἡμερῶν μου· τὰ ἔτη σου εἶναι εἰς
 25, 26 γενεὰς γενεῶν. Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ
 27, 28 θέλουσιν ἀπολεσθῇ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι παλαιωθῇ· ὡς περιένδυμα θέλεις τυλιγεῖ
 αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῇ· σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείπει. Οἱ υἱοὶ τῶν
 δούλων σου θέλουσι κατοικεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν θέλει διαμένει ἐνώπιόν σου.

103 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
 2, 3 Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ λησμονῇς πάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ· τὸν συγχωροῦντα πάσας
 4 τὰς ἀνομίας σου· τὸν ἱατρούοντα πάσας τὰς ἀρρωστίας σου· τὸν λυτρώνοντα ἐκ τῆς φθορᾶς τὴν ζωὴν σου· τὸν
 5 στεφανοῦντά σε μὲ ἔλεος καὶ οἰκτιρμούς· τὸν χορτάζοντα ἐν ἀγαθοῖς τὸ γῆράς σου· ἡ νεότης σου ἀνανεοῦται
 6, 7 ὡς τοῦ ἁέτοῦ. Ὁ Κύριος κάμνει δικαιοσύνην καὶ κρίσιν εἰς πάντα τοὺς ἀδικουμένους. Ἐφάνέρωσε
 8 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωϋσῆν, τὰ ἔργα αὐτοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ
 9 Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Δὲν θέλει δικολογεῖ διαπαντὸς οὐδὲ θέλει φυλάττει τὴν ὀργὴν αὐτοῦ
 10 εἰς τὸν αἰῶνα. Δὲν ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, οὐδὲ ἀνταπέδωκεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀνομίας
 11 ἡμῶν. Διότι ὅσον εἶναι τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ὑπεράνω τῆς γῆς, τόσον μέγα εἶναι τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς
 12 φοβουμένους αὐτόν. Ὅσον ἀπέχει ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τῆς δύσεως, τόσον ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 13, 14 Καθὼς σπλαγχνίζεται ὁ πατὴρ τὰ τέκνα, οὕτως ὁ Κύριος σπλαγχνίζεται τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Διότι αὐτὸς
 15 γνωρίζει τὴν πλάνην ἡμῶν, ἐνθυμεῖται ὅτι εἴμεθα χῶμα. Τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἡμέραι εἶναι ὡς χόρτος· ὡς τὸ ἄνθος
 16 τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἀνθεῖ. Διότι διέρχεται ὁ ἄνεμος ἐπ' αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον· καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ δὲν
 17 γνωρίζει αὐτὸ πλέον. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
 18 αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν· ἐπὶ τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 19 ἐνθυμουμένους τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διὰ νὰ ἐκπληρῶσιν αὐτάς. Ὁ Κύριος ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐν τῷ
 20 οὐρανῷ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ δεσπόζει τὰ πάντα. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἐν ἰσχυρί,
 21 οἱ ἐκτελοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, οἱ ἀκούοντες τῆς φωνῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
 22 δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ἐκτελοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

104 Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε Θεέ μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα· τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν εἶσαι
 2, 3 ἐνδεδυμένος· ὁ περιτυλιγόμενος τὸ φῶς ὡς ἱμάτιον, ὁ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡς καταπέτασμα· ὁ στεγάζων
 4 μὲ ὕδατα τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ· ὁ ποίων τὰ νέφη ἅμαζαν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ περυγῶν ἀνέμων· ὁ ποίων
 5 τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν
 6 αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μὲ τὴν ἄβυσσον, ὡς μὲ ἱμάτιον, ἐκάλυψας αὐτήν· τὰ
 7 ὕδατα ἐστάθησαν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ἔφυγον· ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς θροντῆς σου ἐσύρθησαν
 8, 9 ἐν βίᾳ· ἀνέβησαν εἰς τὰ ὄρη, κατέβησαν εἰς τὰς κοιλάδας, εἰς τόπον, τὸν ὁποῖον διώρισας δι' αὐτά· ἔθεσας
 10 ὄριον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλουσιν ὑπερβῇ οὐδὲ θέλουσιν ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ σκεπᾶσιν τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων
 11 πηγὰς εἰς τὰς φάραγγας, διὰ νὰ ῥέωσιν ἀναμέσον τῶν ὀρέων· ποτίζουσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· οἱ ἄγριοι
 12 ὄνοι σθύνουσι τὴν δίψαν αὐτῶν· πλησίον αὐτῶν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦσι, καὶ ἀναμέσον τῶν
 13 κλάδων κελαδοῦσιν. Ὁ ποτίζων τὰ ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορταίνει ἡ
 14 γῆ. Ὁ ἀναδίδων χόρτον διὰ τὰ κτήνη καὶ βοτάνην πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐξάγῃ τροφήν ἐκ τῆς
 15 γῆς, καὶ οἶνον εὐφραίνοντα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἔλαιον διὰ νὰ λαμπρύνῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
 16 ἄρτον στηρίζοντα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐχορτάσθησαν τὰ δένδρα τοῦ Κυρίου· αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου,
 17, 18 τὰς ὁποίας ἐφύτευσεν. Ὅπου τὰ πετεινὰ κάμνουσι φωλεάς· αἱ πεῦκαι εἶναι ἡ κατοικία τοῦ πελαργοῦ. Τὰ
 19 ὄρη τὰ ὑψηλὰ εἶναι διὰ τὰς δορκάδας· αἱ πέτραι καταφυγὴ εἰς τοὺς δασύποδας. Ἔκαμε τὴν σελήνην διὰ
 20 τοὺς καιροὺς· ὁ ἥλιος γνωρίζει τὴν δύσιν αὐτοῦ. Φέρεις σκότος, καὶ γίνεται νύξ· ἐν αὐτῇ περιφέρονται πάντα

τὰ θηρία τοῦ δάσους· οἱ σκύμνοι βρυχῶνται διὰ τὸ ἀρπάσῃ, καὶ τὸ ζήτησόν παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν τροφήν αὐτῶν. Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει· συνάγονται καὶ πλαγιάζουσιν ἐν τοῖς σπηλαίοις αὐτῶν· ἐξέρχεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε· τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῶν ποιημάτων σου· αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος. Ἐκεῖ εἶναι ἔρπετα ἀναρίθμητα, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων· ἐκεῖ διατρέχουσι τὰ πλοῖα· ἐκεῖ ὁ Λευιάθαν οὗτος, τὸν ὁποῖον ἐπλασας διὰ τὸ παίξαι ἐν αὐτῇ. Πάντα ταῦτα ἐπὶ σὲ ἐλπίζουσι, διὰ τὸ δώσῃς ἐν καιρῷ τὴν τροφήν αὐτῶν. Δίδεις εἰς αὐτά, συνάγουσιν· ἀνοίγεις τὴν χειρὰ σου, χορταίνουσιν ἀγαθὰ. Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου, ταράττονται· σηκώνεις τὴν πνοὴν αὐτῶν, ἀποθνήσκουσι καὶ εἰς τὸ χῶμα αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν· ἐξαποστέλλεις τὸ πνεῦμά σου, κτίζονται, καὶ ἀνανεοῦνται τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἔστω εἰς τὸν αἰῶνα· ὅς εὐφραίνεται ὁ Κύριος εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κάμνων αὐτὴν νὰ τρέμῃ· ἐγγίζει τὰ ὄρη, καὶ καπνίζουσι. Θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον ἐν ὁσῷ ζῶ· θέλω ψαλμωδεῖ εἰς τὸν Θεὸν μου ἐν ὁσῷ ὑπάρχω. Ἡ εἰς αὐτὸν μελέτη μου θέλει εἶσθαι γλυκεῖα· ἐγὼ θέλω εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν Κύριον. Ἄς ἐκλείψωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οἱ ἀσεβεῖς ὥς μὴ ὑπάρχωσι πλέον. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον· ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· κάμετε γνωστὰ ἐν τοῖς λαοῖς τὰ ἔργα αὐτοῦ. **Ψάλλετε εἰς αὐτόν· ψαλμωδεῖτε εἰς αὐτόν· λαλεῖτε περὶ πάντων τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. Καυχᾶσθε εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα· ὅς εὐφραίνεται ἡ καρδία τῶν ἐκζητούντων τὸν Κύριον. Ζητεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐκζητεῖτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνημονεύετε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ τὰ ὅποια ἔκαμε· τῶν τεραστίων αὐτοῦ καὶ τῶν κρίσεων τοῦ στόματος αὐτοῦ· σπέρμα Ἀβραάμ τοῦ δούλου αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ. Μνημονεύετε πάντοτε τῆς διαθήκης αὐτοῦ, τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς χιλίαν γενεάν, τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσαάκ· καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰακώβ διὰ νόμου, πρὸς τὸν Ἰσραὴλ διὰ διαθήκην αἰώνιον, λέγων, Εἰς σὲ θέλω δώσει τὴν γῆν Χαναάν, μερίδα τῆς κληρονομίας σου. Ἐνῷ ἦσαν αὐτοὶ ὀλιγοστοὶ τὸν ἀριθμόν, ὀλίγοι, καὶ παροικοὶ ἐν αὐτῇ, καὶ διήρχοντο ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, ἀπὸ βασιλείου εἰς ἄλλον λαόν, δὲν ἀφῆκεν ἄνθρωπον νὰ ἀδικήσῃ αὐτούς· μάλιστα ὑπὲρ αὐτῶν ἤλεγξε βασιλεῖς, λέγων, μὴ ἐγγίσητε τοὺς κεχρισμένους μου καὶ μὴ κακοποιήσητε τοὺς προφῆτας μου. Καὶ ἐκάλεσε πεινᾶν ἐπὶ τὴν γῆν· συνέτριψε πᾶν στήριγμα ἄρτου. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, Ἰωσήφ τὸν πωληθέντα ὡς δούλον· τοῦ ὁποῖου τοὺς πόδας ἔσφιγξαν ἐν δεσμοῖς· ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὰ σίδερα· ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ λόγος αὐτοῦ· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐδοκίμασεν αὐτόν. Ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν· ὁ ἄρχων τῶν λαῶν, καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτοῦ· διὰ τὸ παιδεύῃ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ νὰ διδάξῃ σοφίαν τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ. Τότε ἦλθεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Ἰακώβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ. Καὶ ὁ Κύριος ἠύξησε σφόδρα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐστράφη ἡ καρδία αὐτῶν εἰς τὸ νὰ μισῶσι τὸν λαὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ νὰ δολιεύωνται ἐναντίον τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἀαρών, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν. Ἐξετέλεσαν ἐν μέσῳ αὐτῶν τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασε· καὶ δὲν ἠερίθησαν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέβαλε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἡ γῆ αὐτῶν ἀνέβρυσεν βατράχους, ἕως τῶν ταμείων τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόνια, καὶ σκνίπεσ εἰς πάντα τὰ ὄρια αὐτῶν. Ἐδωκεν εἰς αὐτοὺς χάλαζαν ἀντὶ βροχῆς, καὶ πῦρ φλογερὸν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκείας αὐτῶν, καὶ συνέτριψε τὰ δένδρα τῶν ὀρίων αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος ἀναρίθμητος· καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, τὴν ἀπαρχὴν πάσης δυνάμεως αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς μετὰ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀσθενὴς ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν. Εὐφράνθη ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν ἔξοδον αὐτῶν· διότι ὁ φόβος αὐτῶν εἶχεν ἐπιπέσει ἐπ' αὐτούς. Ἐξήπλωσε νεφέλην διὰ τὸ σκεπάσει αὐτούς, καὶ πῦρ διὰ τὸ φέγγει τὴν νύκτα. Ἐζήτησαν, καὶ ἔφερον ὀρτύκια· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐχόρτασεν αὐτούς. Διήνοιξε τὴν πέτραν, καὶ ἀνέβλυσαν ὕδατα, καὶ διέρρευσαν ποταμοὶ ἐν τόποις ἀνύδροις. Διότι ἐνεθυμήθη τὸν λόγον τὸν ἅγιον αὐτοῦ, τὸν πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν χαρᾷ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὰς γαίας τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν τοὺς κόπους τῶν λαῶν· διὰ τὸ νὰ φυλάττωσι τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.**

Ἀλληλούϊα. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός· διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τίς δύναται νὰ κηρύξῃ τὰ κραταῖα ἔργα τοῦ Κυρίου, νὰ κάμῃ ἀκουστάς πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ· Μακάριοι οἱ φυλάττοντες κρίσιν, οἱ πράττοντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ εὐμενείᾳ τῇ πρὸς τὸν λαόν σου· ἐπισκέφθητί με ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου· διὰ τὸ βλέπω τὸ καλὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου, διὰ τὸ εὐφραίνωμαι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, διὰ τὸ καυχῶμαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἡμαρτήσαμεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ἠνομήσαμεν, ἡσεθήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ δὲν ἐνόησαν τὰ θαυμάσιά σου· δὲν ἐνεθυμήθησαν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σὲ παρώργισαν ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Καὶ ὅμως ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διὰ τὸ κάμῃ γνωστὰ τὰ κραταῖα ἔργα αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησε τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἐξηράνθη· καὶ διεβίβασεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἀβύσσων ὡς δι' ἐρήμου· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ μισοῦντος αὐτούς, καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ τὰ ὕδατα κατεκάλυψαν τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν· δὲν ἀπελείφθη οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν. Τότε ἐπίστευσαν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ·

13 ἔφαλαν τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ. Πλὴν ταχέως ἐλησμόνησαν τὰ ἔργα αὐτοῦ· δὲν περιέμεναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·
 14, 15 Ἀλλ' ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν
 16 αἴτησιν αὐτῶν· ἀπέστειλεν ὁμῶς εἰς αὐτοὺς νόσον θανατηφόρον. Ἐφθόνησαν ἔτι τὸν Μωϋσῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ
 17 καὶ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου. Ἡ γῆ ἤνοιξε καὶ κατέπιε τὸν Δαθάν, καὶ ἐσκέπασε τὴν συναγωγὴν τοῦ
 18, 19 Ἀβειρώων· καὶ πῦρ ἐξήφθη ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ἡ φλόξ κατέκαυσε τοὺς ἀσεβεῖς. Κατεσκεύασαν μόσχον ἐν
 20 Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τὸ χωνευτόν· καὶ μετήλλαξαν τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ὁμοίωμα βοῶς τρώγοντος χόρτον.
 21, 22 Ἐλησμόνησαν τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρα αὐτῶν τὸν ποιήσαντα μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ, φοβερὰ
 23 ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Καὶ εἶπε νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς, ἂν ὁ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ δὲν ἴστατο ἐν τῇ
 24 θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀφανίσῃ αὐτούς. Κατεφρόνησαν
 25 ἔτι τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητήν· δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυσαν ἐν ταῖς σκιναῖς αὐτῶν· δὲν
 26 εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐσήκωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ καταστρέψῃ αὐτοὺς
 27 ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ νὰ στρέψῃ τὸ σπέρμα αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ νὰ διασκορπίσῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους.
 28, 29 Καὶ προσεκολλήθησαν εἰς τὸν Βέλφεγῶρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν· καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις
 30, 31 αὐτῶν, ὥστε ἐφώρμησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πληγὴ. Ἀλλὰ σταθεῖς ὁ Φινεὸς ἔκαμε κρίσιν· καὶ ἡ πληγὴ ἔπαυσε· καὶ
 32 ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως αἰῶνος. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδασι
 33 τῆς ἀντιλογίας, καὶ ἔπαθε κακῶς ὁ Μωϋσῆς δι' αὐτούς· διότι παρώργισαν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὥστε ἐλάλησεν
 34, 35 ἀστοχάστως διὰ τῶν χειλέων αὐτοῦ. Δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη τὰ ὅποια ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς αὐτούς· ἀλλ'
 36 ἐσμίχθησαν μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐλάτρευσαν τὰ γλυπτὰ αὐτῶν, τὰ ὅποια ἔγειναν
 37, 38 παγῖς εἰς αὐτούς· καὶ ἐθυσίασαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν εἰς τὰ δαιμόνια· Καὶ ἔχυσαν
 39 αἷμα ἄθων, τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς ὁποίους ἐθυσίασαν εἰς τὰ γλυπτὰ τῆς
 40 αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐξήφθη κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύχθη τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,
 41, 42 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτοὺς οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν
 43 αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πολλάκις ἐλύτρωσεν αὐτούς, ἀλλ' αὐτοὶ
 44 παρώργισαν αὐτὸν μὲ τὰς βουλὰς αὐτῶν· διὸ ἐταπεινώθησαν διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Πλὴν ἐπέβλεψεν ἐπὶ
 45 τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὅτε ἤκουσε τὴν κραυγὴν αὐτῶν· καὶ ἐνεθυμήθη τὴν πρὸς αὐτοὺς διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 46 μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ εὕρωσιν ἔλεος ἐνώπιον πάντων τῶν
 47 αἰχμαλωτισάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συνάγαγε ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ
 48 δοξολογῶμεν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ νὰ καυχώμεθα εἰς τὴν αἶνεσίν σου. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
 Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἃς λέγῃ πᾶς ὁ λαός, Ἀμήν. Ἀλληλουῖα.

107, 2 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄς λέγωσιν οὕτως
 3 οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσεν ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ· καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῶν
 4 χωρῶν, ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ νότου. Περιεπλανῶντο ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ·
 5 οὐδὲ εὕρισκον πόλιν διὰ κατοίκησιν. Ἦσαν πεινῶντες καὶ διψῶντες· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἀπέκαμνεν ἐν αὐτοῖς.
 6, 7 Τότε ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν· καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Καὶ
 8 ὠδήγησεν αὐτοὺς δι' εὐθείας ὁδοῦ, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς πόλιν κατοικίας. Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ
 9 ἑλῆ αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· διότι ἐχόρτασε ψυχὴν διψῶσαν, καὶ
 10 ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθῶν. Τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, τοὺς δεδεμένους
 11 ἐν θλίψει καὶ ἐν σιδήρῳ· διότι ἠπειθήσαν εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου κατεφρόνησαν·
 12, 13 διὰ τοῦτο ἐταπείνωσε τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν κόπῳ· ἔπесον, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ βοηθῶν. Τότε ἐβόησαν πρὸς τὸν
 14 Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν· ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ σκότους καὶ
 15 ἐκ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου καὶ τὰ δεσμὰ αὐτῶν συνέτριπεν. Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἑλῆ αὐτοῦ καὶ
 16 τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· διότι συνέτριψε πύλας χαλκίνας καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς
 17, 18 κατέκοπεν. Οἱ ἄφρονες βασανίζονται διὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Πᾶν φαγητὸν
 19 βδελύττεται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ πλησιάζουσιν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Τότε βοῶσι πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ
 20 θλίψει αὐτῶν, καὶ σῶζει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν· ἀποστέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰατρεῖαι αὐτοὺς
 21 καὶ ἐλευθερόνει ἀπὸ τῆς φθορᾶς αὐτῶν. Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἑλῆ αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια
 22 αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἃς θυσιάζωσι θυσίας αἰνέσεως καὶ ἃς κηρύπτωσι τὰ ἔργα αὐτοῦ
 23, 24 ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν μὲ πλοῖα, κάμνοντες ἐργασίας ἐν ὕδασι πολλοῖς, αὐτοὶ
 25 βλέπουσι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ γινόμενα εἰς τὰ βάθη· διότι προστάζει, καὶ ἐγείρεται
 26 ἄνεμος καταιγίδος, καὶ ὑψώνει τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουντες ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουντες ἕως τῶν
 27 ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν τήκεται ὑπὸ τῆς συμφορᾶς. Σεῖονται καὶ κλονίζονται ὥς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία
 28 αὐτῶν χάνεται. Τότε κρᾶζουσι πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐξάγει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.
 29, 30 Κατασιγάζει τὴν ἀνεμοζάλην, καὶ σιωπᾷ τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ εὐφραίνονται, διότι ἡσύχασαν· καὶ ὁδηγεῖ
 31 αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν λιμένα αὐτῶν. Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἑλῆ αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
 32 αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἃς ὑψώσωσιν αὐτὸν ἐν τῇ συνάξει τοῦ λαοῦ, καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ
 33, 34 τῶν πρεσβυτέρων ἃς αἰνῶσιν αὐτόν. Μεταβάλλει ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ πηγὰς ὑδάτων εἰς ξηρασίαν· τὴν
 35 καρποφόρον γῆν εἰς ἄλμυράν, διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Μεταβάλλει τὴν ἔρημον εἰς λίμνα
 36 ὑδάτων καὶ τὴν ξηρὰν γῆν εἰς πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἐκεῖ κατοικίζει τοὺς πεινῶντας, καὶ συγκροτοῦσι πόλεις εἰς

κατοίκησιν· καὶ σπεύρουσιν ἀγρούς καὶ φυτεύουσιν ἀμπέλωνας, οἵτινες κάμνουσι καρπούς γεννήματος. Καὶ 37, 38
εὐλογεῖ αὐτούς, καὶ πληθύνονται σφόδρα, καὶ δὲν ὀλιγοστεύει τὰ κτήνη αὐτῶν. Ὀλιγοστεύουσιν ὅμως ἔπειτα 39
καὶ ταπεινώνονται, ἀπὸ τῆς στενοχωρίας, τῆς συμφορᾶς καὶ τοῦ πόνου. Ἐπιχέει καταφρόνησιν ἐπὶ τοὺς 40
ἄρχοντας καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ. Τὸν δὲ πένητα ὑψώνει ἀπὸ τῆς πτωχείας καὶ 41
καθιστᾷ ὡς ποίμνια τὰς οἰκογενείας. Οἱ εὐθεῖς βλέπουσι καὶ εὐφραίνονται· πᾶσα δὲ ἀνομία θέλει ἐμφράξει 42
τὸ στόμα αὐτῆς. Ὅστις εἶναι σοφὸς ἄς παρατηρῇ ταῦτα· καὶ θέλουσιν ἐννοήσῃ τὰ ἔλεη τοῦ Κυρίου. 43

Ὡιδὴ Ψαλμοῦ τοῦ Δαβίδ. Ἐτοιμὴ εἶναι ἡ καρδιά μου, Θεέ· θέλω ψάλλει καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ ἐν τῇ δόξῃ μου. **108**
Ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον, καὶ κιθάρα· θέλω ἐξεγερθῇ τὸ πρωῒ. Θέλω σὲ ἐπαινέσει, Κύριε, μεταξὺ λαῶν, καὶ 2, 3
θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς σὲ μεταξὺ ἔθνων· διότι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν 4
ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς· καὶ ἡ δόξα σου ἄς ᾄῃ ὅλην τὴν γῆν· διὰ νὰ 5, 6
ἐλευθερώσῃ οἱ ἀγαπητοὶ σου· σῶσον διὰ τῆς δεξιᾶς σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ 7
ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει τὴν Συχὲμ καὶ τὴν κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσῃ· Ἐμοῦ 8
εἶναι ὁ Γαλαάδ, ἐμοῦ ὁ Μανασσῆς· ὁ μὲν Ἐφραῖμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ δὲ Ἰούδας ὁ νομοθέτης 9
μου· Ὁ Μωάβ εἶναι ἡ λεκάνη τοῦ πλυσίματός μου· ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ θέλω ῥίψει τὸ ὑπόδημά μου· θέλω ἀλαλάξει 9
ἐπὶ τὴν Παλαιστίνην. Τίς θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν περιτετελιχισμένην πόλιν τίς θέλει μὲ ὁδηγήσῃ ἕως Ἐδὼμ· οὐχὶ 10, 11
σύ, Θεέ, ὁ ἀπορρίψας ἡμᾶς καὶ δὲν θέλεις ἐξέλθῃ, Θεέ, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν· Βοήθησον ἡμᾶς ἀπὸ 12
τῆς θλίψεως, διότι ματαῖα εἶναι ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία. Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας· 13
καὶ αὐτὸς θέλει καταπατήσῃ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θεέ τῆς αἰνέσεώς μου, μὴ σιωπήσῃς· διότι στόμα ἀσεβοῦς **109, 2**
καὶ στόμα δολίου ἠνοίχθησαν ἐπ' ἐμέ· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ μὲ γλῶσσαν ψευδῇ· καὶ μὲ λόγους μίσους μὲ 3
περικύκλωσαν καὶ μὲ ἐπολέμησαν ἀναιτίως. Ἀντὶ τῆς ἀγάπης μου εἶναι ἀντίδικοι εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ προσεύ- 4
χομαι. Καὶ ἀνταπέδωκαν εἰς ἐμέ κακὸν ἀντὶ καλοῦ, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγάπης μου. Κατάστησον ἀσεβῇ ἐπ' 5, 6
αὐτόν· καὶ διάβολος ἄς στέκη ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ὅταν κρίνῃται, ἄς ἐξέλθῃ καταδικασμένος· καὶ ἡ προσευχὴ 7
αὐτοῦ ἄς γείνῃ εἰς ἁμαρτίαν. Ἄς γείνωνσιν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· ἄλλος ἄς λάβῃ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ. 8
Ἄς γείνωνσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Καὶ ἄς περιπλανῶνται πάντοτε οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ 9, 10
ἄς γείνωνσιν ἐπαῖται, καὶ ἄς ζητῶσιν ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν. Ἄς παγιδεύσῃ ὁ δανειστὴς πάντα τὰ ὑπάρχοντα 11
αὐτοῦ· καὶ ἄς διαρπάσωσιν οἱ ξένοι τοὺς κόπους αὐτοῦ. Ἄς μὴ ὑπάρχῃ ὁ ἐλεῶν αὐτόν, καὶ ἄς μὴ ᾄῃ ὁ 12
οἰκτεῖρων τὰ ὀρφανὰ αὐτοῦ. Ἄς ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἔκγονοι αὐτοῦ· ἐν τῇ ἐπερχομένῃ γενεᾷ ἄς ἐξαλειφθῇ 13
τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ἄς ἔλθῃ εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἡ ἁμαρτία 14
τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἄς μὴ ἐξαλειφθῇ· Ἄς ᾄῃ πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐκκόψῃ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ 15
μνημόσυνον αὐτῶν. Διότι δὲν ἐνεθυμήθη νὰ κάμῃ ἔλεος· ἀλλὰ κατέτρεξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, διὰ 16
νὰ θανατώσῃ τὸν συντετριμμένον τὴν καρδίαν. Ἐπειδὴ ἠγάπησε κατάραν, ἄς ἔλθῃ ἐπ' αὐτόν· ἐπειδὴ δὲν 17
ἠθέλησεν εὐλογίαν, ἄς ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἐνεδύθη κατάραν ὡς ἱμάτιον αὐτοῦ, ἄς εἰσέλθῃ ὡς 18
ὑδὼρ εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ ὡς ἔλαιον εἰς τὰ ὀσά αὐτοῦ· Ἄς γείνῃ εἰς αὐτόν ὡς τὸ ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον 19
ἐνδύεται καὶ ὡς ἡ ζώνη, τὴν ὁποίαν πάντοτε περιζώννυται. Αὕτη ἄς ᾄῃ τῶν ἀντιδίκων μου ἡ ἀμοιβὴ παρὰ 20
τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων κακὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Ἀλλὰ σύ, Κύριε Θεέ, ἐνέργησον μετ' ἐμοῦ διὰ 21
τὸ ὄνομά σου· ἐπειδὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸ ἔλεός σου, λύτρωσόν με. Διότι πτωχὸς καὶ πένης εἶμαι, καὶ ἡ καρδιά 22
μου εἶναι πεπληγμένη ἐντὸς μου. Παρῆλθον ὡς σκιά, ὅταν ἐκκλίνῃ· ἐκτινάζομαι ὡς ἡ ἀκρίς. Τὰ γόνατά 23, 24
μου ἠτόνησαν ἀπὸ τῆς νηστείας καὶ ἡ σὰρξ μου ἐξέπεσεν ἀπὸ τοῦ πάχους αὐτῆς. Καὶ ἐγὼ ἔγεινα ὄνειδος εἰς 25
αὐτούς· ὅτε μὲ εἶδον, ἐκίνησαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεὸς μου· σῶσον με κατὰ τὸ ἔλεός 26
σου· καὶ ἄς γνωρίσωσιν ὅτι ἡ χεὶρ σου εἶναι τοῦτο· ὅτι σύ, Κύριε, ἔκαμες αὐτό. Αὐτοὶ θέλουσι καταρᾶσθαι, 27, 28
σύ δὲ θέλεις εὐλογεῖ· θέλουσι σηκωθῇ, πλὴν θέλουσι καταισχυνθῇ· ὁ δὲ δοῦλός σου θέλει εὐφραίνεσθαι. Ἄς 29
ἐνδυθῶσιν ἐντροπὴν οἱ ἀντίδικοί μου· καὶ ἄς φορέσωσιν ὡς ἐπένδυμα τὴν αἰσχύνην αὐτῶν. Θέλω δοξολογεῖ 30
σφόδρα τὸν Κύριον διὰ τοῦ στόματός μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν θέλω ὑμνολογεῖ αὐτόν· Διότι ἴσταται ἐν τῇ 31
δεξιᾷ τοῦ πτωχοῦ, διὰ νὰ λυτρώσῃ αὐτόν ἐκ τῶν καταδικαζόντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ θέσω τοὺς ἐχθροὺς **110**
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἐκ τῆς Σιών θέλει ἐξαποστείλει ὁ Κύριος τὴν ῥάβδον τῆς δυνάμεώς σου· 2
κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Ὁ λαὸς σου θέλει εἶσθαι πρόθυμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, 3
ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· οἱ νέοι σου θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὲ ὡς δρόσος, ἡ ἐξερχομένη ἐκ τῆς 4
μήτρας τῆς αὐγῆς. Ὡμοσεν ὁ Κύριος καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῇ, σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν 4
Μελχισεδέκ. Ὁ Κύριος ὁ ἐκ δεξιῶν σου θέλει συντρίψει βασιλεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. Θέλει κρίνει 5, 6
ἐν τοῖς ἔθνεσι· θέλει γεμίσει τὴν γῆν πτωμάτων· θέλει συντρίψει κεφαλὴν δεσπόζοντος ἐπὶ πολλῶν τόπων.
Θέλει πίει ἐκ τοῦ χειμάρρου ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο θέλει ὑψώσει κεφαλὴν. 7

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Θέλω ἔξυμνεῖ τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ ἐν συνάξει. Μεγάλα τὰ **111, 2**
ἔργα τοῦ Κυρίου, ἐξηκριβωμένα ὑπὸ πάντων τῶν ἡδυνομένων εἰς αὐτά. Ἐνδοξὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ ἔργον 3
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀξιωμακρύνοντα ἔκαμε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐλεήμων 4
καὶ οἰκτίρμων εἶναι ὁ Κύριος. Ἐδωκε τροφὴν εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν· θέλει ἐνθυμεῖσθαι διαπαντὸς 5
τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Ἀνήγγειλε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ τὴν δύναμιν τῶν ἔργων αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς 6
κληρονομίαν ἔθνων. Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εἶναι ἀλήθεια καὶ κρίσις· ἀληθινὰ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ· 7

8, 9 ἐστερεωμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεπονημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Ἀπέστειλε λύτρωσιν πρὸς τὸν
10 λαὸν αὐτοῦ· διώρισε τὴν διαθήκην αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας
φόβος Κυρίου· πάντες οἱ πράττοντες αὐτὰς ἔχουσι σύνεσιν καλήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

112 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· εἰς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ῥδύνεται
2, 3 σφόδρα. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δυνατὸν ἐν τῇ γῇ· ἡ γενεὰ τῶν εὐθέων θέλει εὐλογηθῇ· Ἀγαθὰ καὶ
4 πλοῦτη θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Φῶς ἀνατέλλει ἐν
5 τῷ σκότει διὰ τοὺς εὐθεῖς· εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει·
6 οἰκονομεῖ τὰ πράγματα αὐτοῦ ἐν κρίσει. Βεβαίως δὲν θέλει ποτε κλονισθῇ· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον θέλει
7 εἶσθαι ὁ δίκαιος. Ἀπὸ κακῆς φήμης δὲν θέλει φοβηθῇ· ἡ καρδία αὐτοῦ εἶναι στερεὰ, ἐλπίζουσα ἐπὶ τὸν
8 Κύριον. Ἐστηριγμένη εἶναι ἡ καρδία αὐτοῦ· δὲν θέλει φοβηθῇ, ἕωσοῦ ἴδῃ τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς
9 αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ κέρας αὐτοῦ θέλει
10 ὑψωθῇ ἐν δόξῃ. Ὁ ἀσεβὴς θέλει ἰδεῖ καὶ θέλει ὀργισθῇ· θέλει τριῖζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ θέλει ἀναλυθῇ·
ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.

113, 2 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου
3 εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν αὐτοῦ, ὥς αἰνῆται τὸ ὄνομα
4, 5 τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος εἶναι ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς εἶναι ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς
6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς· Ὁ συγκαταβαίνων διὰ τὰ ἐπιβλέπει τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν
7, 8 τῇ γῇ· ὁ ἐγεῖρων ἀπὸ τοῦ χύματος τὸν πτωχὸν καὶ ἀπὸ τῆς κοπρίας ἀνυψῶν τὸν πένητα, διὰ τὰ καθίστη
9 αὐτὸν μετὰ τῶν ἀρχόντων, μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ὁ κατοικῶν τὴν στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα
εὐφραينوμένην εἰς τέκνα. Ἀλληλούϊα.

114, 2 Ὅτε ἐξῆλθεν ὁ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ὁ οἶκος τοῦ Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, Ὁ Ἰούδας ἐγενεῖν ἅγιος
3, 4 αὐτοῦ, ὁ Ἰσραὴλ δεσποτεία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη
5 ἐσκίρτησαν ὡς κριοί, οἱ λόφοι ὡς ἄρνια. Τί σοι συνέβη, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης
6, 7 εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκίρτησατε ὡς κριοί καὶ οἱ λόφοι, ὡς ἄρνια· Τρέμε, γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,
8 ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· ὅστις μετέβαλε τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, τὸν σκληρὸν βράχον εἰς
πηγὰς ὑδάτων.

115 Μὴ εἰς ἡμᾶς, Κύριε, μὴ εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομά σου δὸς δόξαν, διὰ τὸ ἔλεός σου, διὰ τὴν ἀλήθειάν
2, 3 σου. Διὰ τί τὰ εἶπωσι τὰ ἔθνη, καὶ ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ· πάντα
4, 5 ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἶδωλα αὐτῶν εἶναι ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· Στόμα ἔχουσι
6 καὶ δὲν λαλοῦσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ δὲν βλέπουσιν· ὦτα ἔχουσι καὶ δὲν ἀκούουσιν· μυκτῆρας ἔχουσι καὶ
7 δὲν ὀσφραίνονται· Χεῖρας ἔχουσι καὶ δὲν ψηλαφῶσι· πόδας ἔχουσι καὶ δὲν περιπατοῦσιν· οὐδὲ ὁμιλοῦσι διὰ
8, 9 τοῦ λάρυγγος αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτῶν ὥς γείνωνσιν οἱ ποιοῦντες αὐτά, πᾶς ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτά. Ὁ Ἰσραὴλ
10 ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ ἄσπισ αὐτῶν. Ὁ οἶκος τοῦ Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς
11 εἶναι βοηθὸς καὶ ἄσπισ αὐτῶν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ ἄσπισ
12 αὐτῶν. Ὁ Κύριος μᾶς ἐνεθυμήθη· θέλει εὐλογεῖ, θέλει εὐλογεῖ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· θέλει εὐλογεῖ τὸν οἶκον
13, 14 Ἀαρὼν. Θέλει εὐλογεῖ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Ὁ Κύριος θέλει
15 αὐξήσει ὑμᾶς, ὑμᾶς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. Σεῖς εἴσθε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
16, 17 καὶ τὴν γῆν. Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν εἶναι τοῦ Κυρίου, τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Οἱ
18 νεκροὶ δὲν θέλουσιν αἰνέσει τὸν Κύριον, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸν τόπον τῆς σιωπῆς· ἀλλ' ἡμεῖς
θέλομεν εὐλογεῖ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα.

116, 2 Χαίρω ὅτι ὁ Κύριος εἰσήκουσε τῆς φωνῆς μου, τῶν δεήσεών μου· ὅτι ἔκλινε τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς ἐμέ·
3 καὶ ἐνόσφ ζῶ, θέλω ἐπικαλεῖσθαι αὐτόν. Πόννοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ στενοχωρία τοῦ ἄδου μὲ
4 εὗρηκαν· θλίψιν καὶ πόνον ἀπότηντησα. Καὶ ἐπεκαλέσθην τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ὦ Κύριε, λύτρωσον τὴν
5, 6 ψυχὴν μου. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος· καὶ εὐσπλαγχνος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς
7 ἀπλοῦς· ἐταλαιπωρήθην, καὶ μὲ ἔσωσεν. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, διότι ὁ Κύριος σὲ
8 εὐηργέτησε. Διότι ἐλύτρωσας τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, τοὺς πόδας μου
9, 10 ἀπὸ ὀλισθήματος. Θέλω περιπατεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· ἐγὼ
11, 12 ἤμην σφόδρα τεθλιμμένος· ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου, πᾶς ἄνθρωπος εἶναι ψεύστης. Τί νὰ ἀνταποδώσω
13 εἰς τὸν Κύριον, διὰ πάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τὰς πρὸς ἐμὲ· θέλω λάβει τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας καὶ θέλω
14 ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τὰς εὐχὰς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἐνώπιον παντὸς τοῦ
15, 16 λαοῦ αὐτοῦ. Πολύτιμος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ναί, Κύριε διότι εἶμαι δούλός σου·
17 εἶμαι δούλός σου, υἱὸς τῆς δούλης σου· σὺ ἔλυσας τὰ δεσμὰ μου. Εἰς σὲ θέλω θυσιάσει θυσίαν αἰνέσεως
18 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω ἐπικαλεσθῇ. Τὰς εὐχὰς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἐμπροσθεν
19 παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλὴμ. Ἀλληλούϊα.

117, 2 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη· δοξολογεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί· Διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἶναι μέγα ἐφ'
ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

118, 2 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄς εἴπῃ τώρα ὁ
3 Ἰσραὴλ, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄς εἴπῃ τώρα ὁ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς
4, 5 τὸν αἰῶνα. Ἄς εἴπωσι τώρα οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν θλίψει

ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον· ὁ Κύριος μοῦ ὑπήκουσε, δούς εὐρυχωρίαν. Ὁ Κύριος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ· δὲν θέλω 6
φοβηθῇ· τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος Ὁ Κύριος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ μεταξύ τῶν βοηθούντων με· καὶ ἐγὼ θέλω 7
ἰδεῖ τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς μου. Κάλλιον νὰ ἐλπίζῃ τις ἐπὶ Κύριον, παρὰ νὰ θαρρῇ ἐπ' ἄνθρωπον. 8
Κάλλιον νὰ ἐλπίζῃ τις ἐπὶ Κύριον, παρὰ νὰ θαρρῇ ἐπ' ἄρχοντα. Πάντα τὰ ἔθνη μὲ περιεκύκλωσαν· ἀλλ' ἐν 9, 10
τῷ ὀνόματι τὸν Κυρίου θέλω κατατροπώσῃ αὐτούς. Μὲ περιεκύκλωσαν, ναί, μὲ περιεκύκλωσαν πανταχόθεν· 11
ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλω κατατροπώσῃ αὐτούς. Μὲ περιεκύκλωσαν ὡς μέλισσαι· ἐσθέσθησαν ὡς 12
πῦρ ἀκανθῶν· διότι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλω κατατροπώσῃ αὐτούς. Μὲ ὤθησας δυνατὰ διὰ νὰ πέσω· 13
ἀλλ' ὁ Κύριος μὲ ἐβοήθησε. Δύναμίς μου καὶ ὕμνος εἶναι ὁ Κύριος, καὶ ἔγεινεν εἰς ἐμὲ σωτηρία. Φωνὴ 14, 15
ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας εἶναι ἐν σκηναῖς δικαίων· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου κάμνει κατορθώματα. Ἡ δεξιὰ 16
τοῦ Κυρίου ὑψώθη· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου κάμνει κατορθώματα. Δὲν θέλω ἀποθάνει ἀλλὰ θέλω ζήσει καὶ θέλω 17
διηγεῖσθαι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου. Αὐστηρῶς μὲ ἐπαίδευσεν ὁ Κύριος, ἀλλὰ δὲν μὲ παρέδωκεν εἰς θάνατον. 18
Ἀνοίξατε εἰς ἐμὲ τὰς πύλας τῆς δικαιοσύνης· θέλω εἰσελθεῖν εἰς αὐτὰς καὶ θέλω δοξολογήσῃ τὸν Κύριον. Αὕτη 19, 20
εἶναι ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· οἱ δίκαιοι θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν. Θέλω σὲ δοξολογεῖ, διότι μοῦ ἐπήκουσας καὶ 21
ἔγεινεν εἰς ἐμὲ σωτηρία. Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινεν κεφαλὴ γωνίας· 22
παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν 23, 24
ὁ Κύριος· ἃς ἀγαλλιασθῶμεν καὶ ἃς εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὡ Κύριε, σῶσον, δέομαι· ὦ Κύριε, εὐδόωσον, 25
δέομαι. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· σὰς εὐλογήσαμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Ὁ 26, 27
Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος καὶ ἔδειξε φῶς εἰς ἡμᾶς· φέρετε τὴν θυσίαν δεδεμένην μὲ σχοινία ἕως τῶν κεράτων τοῦ 28, 29
θυσιαστηρίου. Σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου, καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ· ὁ Θεὸς μου, θέλω σὲ ὑψώνει. Δοξολογεῖτε τὸν

Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

119. 2
Ἄλεφ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· οἱ περιπατοῦντες ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου· Μακάριοι οἱ φυλάττοντες τὰ 3
μαρτύρια αὐτοῦ, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας· αὐτοὶ βεβαίως δὲν πράττουσιν ἀνομίαν· ἐν ταῖς ὁδοῖς 4, 5
αὐτοῦ περιπατοῦσι. σὺ προσέταξας νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ἐντολαὶ σου. Εἴθε νὰ κατευθύνωνται αἱ ὁδοὶ 6
μου, διὰ νὰ φυλάττω τὰ διατάγματά σου· Τότε δὲν θέλω αἰσχυνοῦμαι, ὅταν ἐπιβλέπω εἰς πάντα τὰ προστάγματά 7, 8
σου. Θέλω σὲ δοξολογεῖ ἐν εὐθύτητι καρδίας, ὅταν μάθω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ διατάγματά 9
σου θέλω φυλάττει· μὴ μὲ ἐγκαταλίπησ ὁλοκλήρως. Βέθ. Τίνι τρόπῳ θέλει καθαρίζει ὁ νέος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 10
φυλάττων τοὺς λόγους σου. Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου σὲ ἐξεζήτησα· μὴ ἀφήσῃς νὰ ἀποπλανηθῶ ἀπὸ 11, 12
τῶν προσταγμάτων σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐφύλαξα τὰ λόγια σου, διὰ νὰ μὴ ἁμαρτάνω εἰς σέ. Εὐλογητὸς 13
εἶσαι, Κύριε· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου. Διὰ τῶν χειλέων μου διηγήθην πάσας τὰς κρίσεις τοῦ στόματός 14, 15
σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου εὐφράνθην, ὡς διὰ πάντα τὰ πλοῦτη. Εἰς τὰς ἐντολάς σου θέλω 16
μελετᾶ, καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς σου θέλω ἐντανεῖν. Εἰς τὰ διατάγματά σου θέλω ἐντρυφᾶ· δὲν θέλω λησμονήσῃ 17
τοὺς λόγους σου. Γίμελ. Ἀντάμειπον τὸν δοῦλόν σου· οὕτω θέλω ζήσει, καὶ θέλω φυλάξει τὸν λόγον σου. 18, 19
Ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ θέλω βλέπει τὰ θαυμάσια τὰ ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος εἶμαι ἐγὼ ἐν 20
τῇ γῇ· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰ προστάγματά σου. Ἡ ψυχὴ μου λιποθυμεῖ ἐκ τοῦ πόθου τὸν ὁποῖον ἔχω 21
εἰς τὰς κρίσεις σου πάντοτε. Σὺ ἐπετίμησας τοὺς ἐπικαταράτους ὑπερηφάνους, τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τῶν 22
προσταγμάτων σου. Σήκωσον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν καταφρόνησιν· διότι ἐφύλαξα τὰ μαρτύριά σου. 23, 24
Ἄρχοντες τῶν ἑκάθισαν καὶ ἐλάλουν ἐναντίον μου· ἀλλ' ὁ δοῦλός σου ἐμελέτα εἰς τὰ διατάγματά σου. Τὰ 25
μαρτυρία σου βεβαίως εἶναι ἡ τρυφή μου καὶ οἱ σύμβουλοί μου. Δάλεθ. Ἡ ψυχὴ μου ἐκολλήθη εἰς τὸ 26
χῶμα· ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Ἐφανέρωσα τὰς ὁδοὺς μου, καὶ μοῦ εἰσέκουσας· δίδαξόν με τὰ 27, 28
διατάγματά σου. Κάμε με νὰ ἐννοῶ τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ θέλω μελετᾶ εἰς τὰ θαυμάσιά σου. Ἡ 29
ψυχὴ μου τήκεται ὑπὸ θλίψεως· στερεώσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὴν ὁδὸν τοῦ 30
ψεύδους, καὶ χάρισόν μοι τὸν νόμον σου. Τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐξέλεξα· πρὸ ὀφθαλμῶν μου ἔθεσα τὰς 31, 32
κρίσεις σου. Προσεκολλήθην εἰς τὰ μαρτύριά σου· Κύριε, μὴ μὲ κατασχύνῃς. Τὴν ὁδὸν τῶν προσταγμάτων 33
σου θέλω τρέχει, ὅταν πλατύνῃς τὴν καρδίαν μου. Ἐ. Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν διαταγμάτων σου, καὶ 34
θέλω φυλάττει αὐτὴν μέχρι τέλους. Συνέτισόν με, καὶ θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου· ναί, θέλω φυλάττει αὐτὸν 35, 36
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ. Ὁδήγησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τῶν προσταγμάτων σου· διότι εὐφραίνομαι εἰς αὐτήν. Κλῖνον 37
τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ τοῦ νὰ 38
βλέπωσι ματαιότητα· ζωοποίησόν με ἐν τῇ ὁδῷ σου. Ἐκτέλεσον τὸν λόγον σου πρὸς τὸν δοῦλον σου, ὅστις 39
εἶναι δεδομένος εἰς τὸν φόβον σου. Ἀφαίρεσον τὸ ὄνειδός μου, τὸ ὁποῖον φοβοῦμαι· διότι αἱ κρίσεις σου 40, 41
εἶναι ἀγαθαί. Ἰδού, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ζωοποίησόν με διὰ τῆς δικαιοσύνης σου. Βάου. Καὶ ἃς 42
ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καὶ ἡ σωτηρία σου κατὰ τὸν λόγον σου. Τότε θέλω ἀποκριθῇ πρὸς τὸν 43
ὄνειδίζοντά με· διότι ἐλπίζω ἐπὶ τὸν λόγον σου. Καὶ μὴ ἀφαιρέσῃς ὁλοτελῶς ἀπὸ τοῦ στόματός μου τὸν λόγον 44
τῆς ἀληθείας· διότι ἤλπισα ἐπὶ τὰς κρίσεις σου. Καὶ θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα 45, 46
τοῦ αἰῶνος. Καὶ θέλω περιπατεῖ ἐν εὐρυχωρίᾳ· διότι ἐξεζήτησα τὰς ἐντολάς σου. Καὶ θέλω ὁμιλεῖ περὶ τῶν 47
μαρτυρίων σου ἔμπροσθεν βασιλέων, καὶ δὲν θέλω αἰσχυνοῦμαι. Καὶ θέλω ἐντρυφᾶ εἰς τὰ προστάγματά σου, τὰ 48
ὁποῖα ἠγάπησα. Καὶ θέλω ὑψώνει τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα ἠγάπησα· καὶ θέλω 49
μελετᾶ εἰς τὰ διατάγματά σου. Ζάιν. Ἐνθυμήθητι τὸν λόγον τὸν πρὸς τὸν δοῦλον σου, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ 50, 51
ἐπήλπισας. Αὕτη εἶναι ἡ παρηγορία μου ἐν τῇ θλίψει μου, ὅτι ὁ λόγος σου μὲ ἐζωοποίησεν. Οἱ ὑπερήφανοι 52
μὲ ἐχλεύαζον σφόδρα· ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νόμου σου δὲν ἐξέκλινά. Ἐνεθυμήθην τὰς ἀπ' αἰῶνος κρίσεις σου,

53 Κύριε, καὶ παρηγορήθην. Φρίκη μὲ κατέλαθεν ἐξ αἰτίας τῶν ἀσεβῶν, τῶν ἐγκαταλειπόντων τὸν νόμον σου.
 54, 55 Τὰ διατάγματά σου ὑπῆρξαν εἰς ἐμὲ ψαλμῳδαίαι ἐν τῷ οἴκῳ τῆς παροικίας μου. Ἐνεθυμήθην ἐν νυκτὶ τὸ
 56, 57 ὄνομά σου, Κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Τοῦτο ἐγένεεν εἰς ἐμέ, διότι ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου. Χέθ.
 58 Σὺ, Κύριε, μερὶς μου εἶσαι· εἶπα νὰ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Παρεκάλεσα τὸ πρόσωπόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ·
 59 ἐλέησόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Διελογίσθην τὰς ὁδοὺς μου καὶ ἔστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά
 60, 61 σου. Ἔσπευσα καὶ δὲν ἐβράδυνα νὰ φυλάξω τὰ προστάγματά σου. Στίφη ἀσεβῶν μὲ περιεκύκλωσαν· ἀλλ'
 62 ἐγὼ δὲν ἐλησιμόνησα τὸν νόμον σου. Τὸ μεσονύκτιον ἐγείρομαι διὰ νὰ σὲ δοξολογῶ διὰ τὰς κρίσεις τῆς
 63, 64 δικαιοσύνης σου. Ἐγὼ εἶμαι μέτοχος πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ φυλαττόντων τὰς ἐντολάς σου. Ἡ γῆ,
 65 Κύριε, εἶναι πλήρης τοῦ ἐλέους σου· δίδασόν με τὰ διατάγματά σου. ἔθ. Σὺ, Κύριε, εὐηργέτησας τὸν δούλον
 66, 67 σου κατὰ τὸν λόγον σου. Δίδασόν με φρόνησιν καὶ γνῶσιν· διότι ἐπίστευσα εἰς τὰ προστάγματά σου. Πρὶν
 68 ταλαιπωρηθῶ, ἐγὼ ἐπλανώμην· ἀλλὰ τὴν ἀφύλαξάν σου. Σὺ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ ἀγαθοποιός· δίδασόν
 69 με τὰ διατάγματά σου. Οἱ ὑπερήφανοι ἐπλεξαν κατ' ἐμοῦ ψεῦδος· ἀλλ' ἐγὼ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ θέλω φυλάττει
 70, 71 τὰς ἐντολάς σου. Ἡ καρδιά αὐτῶν ἐπηξεν ὡς πάχος· ἀλλ' ἐγὼ ἐντρυφῶ εἰς τὸν νόμον σου. Καλὸν ἐγένεεν
 72 εἰς ἐμέ, ὅτι ἐταλαιπωρήθην, διὰ νὰ μάθω τὰ διατάγματά σου. Ὁ νόμος τοῦ στόματός σου εἶναι καλῆτερος
 73 εἰς ἐμέ, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου. Ἰώδ. Αἱ χεῖρές σου μὲ ἔκαμαν καὶ μὲ ἔπλασαν· συνέτισόν
 74 με, καὶ θέλω μάθει τὰ προστάγματά σου. Οἱ φοβούμενοί σε θέλουσι μὲ ἰδεῖ καὶ εὐφρανθῇ, διότι ἤλπισα ἐπὶ
 75, 76 τὸν λόγον σου. Γνωρίζω, Κύριε, ὅτι αἱ κρίσεις σου εἶναι δικαιοσύνη, καὶ ὅτι πιστῶς μὲ ἐταλαιπώρησας. Ἄς
 77 μὲ παρηγορήσῃ, δέομαι, τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸν λόγον σου τὸν πρὸς τὸν δούλον σου. Ἄς ἔλθωσιν ἐπ' ἐμέ
 78 οἱ οἰκτιρμοὶ σου, διὰ νὰ ζῶ· διότι ὁ νόμος σου εἶναι ἡ τρυφή μου. Ἄς αἰσχυνθῶσιν οἱ ὑπερήφανοι, διότι
 79 ζητοῦσιν ἀδίκως νὰ μὲ ἀνατρέψωσιν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω μελετᾶ εἰς τὰς ἐντολάς σου. Ἄς ἐπιστρέψωσιν εἰς ἐμέ οἱ
 80 φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γνωρίζοντες τὰ μαρτύριά σου· Ἄς ἦναι ἡ καρδιά μου ἄμωμος εἰς τὰ διατάγματά σου,
 81, 82 διὰ νὰ μὴ αἰσχυνθῶ. Κάφ. Λιποθυμεῖ ἡ ψυχὴ μου διὰ τὴν σωτηρίαν σου· ἐπὶ τὸν λόγον σου ἐλπίζω. Οἱ
 83 ὀφθαλμοὶ μου ἀπέκαμον διὰ τὸν λόγον σου, λέγοντες, Πότε θέλεις μὲ παρηγορήσῃ· διότι ἔγινε ὡς ἀσκὸς
 84 ἐν τῷ καπνῷ· ἀλλὰ τὰ διατάγματά σου δὲν ἐλησιμόνησα. Πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε θέλεις
 85 κάμει κρίσιν ἐναντίον τῶν καταδικόντων με· Οἱ ὑπερήφανοι, οἱ ἐναντίοι τοῦ νόμου σου, ἔσκαψαν εἰς ἐμέ
 86, 87 λάκκους. Πάντα τὰ προστάγματά σου εἶναι ἀλήθεια· ἀδίκως μὲ κατατρέχουσι· βοήθησόν μοι. Παρ' ὀλίγον
 88 μὲ κατέστρεψαν εἰς τὴν γῆν· ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Ζωοποίησόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου·
 89 καὶ θέλω φυλάξαι τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Λάμεδ. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, διαμένει ὁ λόγος σου ἐν τῷ
 90, 91 οὐρανῷ· ἡ ἀλήθειά σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει. Κατὰ τὰς διατάξεις σου
 92 διαμένουσιν ἕως τῆς σήμερον, διότι τὰ σύμπαντα εἶναι δούλοι σου. Ἐὰν ὁ νόμος σου δὲν ἦτο ἡ τρυφή μου,
 93 τότε ἤθελον χαθῇ ἐν τῇ θλίψει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλω λησιμονήσῃ τὰς ἐντολάς σου, διότι ἐν αὐταῖς μὲ
 94, 95 ἐζωοποίησας. Σὸς εἶμαι ἐγὼ· σῶσόν με· διότι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Οἱ ἀσεβεῖς μὲ περιέμενον διὰ νὰ
 96 μὲ ἀφανίσωσιν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω προσέχει εἰς τὰ μαρτύριά σου. Εἰς πᾶσαν τελειότητα εἶδον ὄριον· ἀλλ' ὁ νόμος
 97, 98 σου εἶναι πλατὺς σφόδρα. Μέμ. Πόσον ἀγαπῶ τὸν νόμον σου· ὅλην τὴν ἡμέραν εἶναι μελέτη μου. Διὰ τῶν
 99 προσταγμάτων σου μὲ ἔκαμε σοφώτερον τῶν ἐχθρῶν μου, διότι εἶναι πάντοτε μετ' ἐμοῦ. Εἶμαι συνετώτερος
 100 πάντων τῶν διδασκόντων με· διότι τὰ μαρτύριά σου εἶναι μελέτη μου. Εἶμαι συνετώτερος τῶν γερόντων· διότι
 101 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου. Ἀπὸ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς πόδας μου, διὰ νὰ φυλάξω τὸν λόγον σου.
 102, 103 Ἀπὸ τῶν κρίσεων σου δὲν ἐξέκλινα· διότι σὺ μὲ ἐδίδασκας. Πόσον γλυκεῖς εἶναι οἱ λόγοι σου εἰς τὸν οὐρανίσκον
 104 μου· εἶναι ὑπὲρ μέλι εἰς τὸ στόμα μου. Ἐκ τῶν ἐντολῶν σου ἔγινε συνετός· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν
 105, 106 ψεύδους. Νούν. Λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου εἶναι ὁ λόγος σου καὶ φῶς εἰς τὰς τρίβους μου. Ὡμοσα καὶ
 107 θέλω ἐμμένει νὰ φυλάττω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταλαιπωρήθην σφόδρα· Κύριε, ζωοποίησόν με
 108 κατὰ τὸν λόγον σου. Πρόσδεξαι, δέομαι, τὰς προαιρετικὰς προσφορὰς τοῦ στόματός μου, Κύριε· καὶ δίδασόν
 109, 110 με τὰς κρίσεις σου. Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πάντοτε ἐν κινδύνῳ· τὸν νόμον σου ὅμως δὲν ἐλησιμόνησα. Οἱ ἀσεβεῖς
 111 ἔστησαν εἰς ἐμέ παγίδα· ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου δὲν ἐξέκλινα. Τὰ μαρτύριά σου ἐκληρονόμησα εἰς
 112 τὸν αἰῶνα· διότι ταῦτα εἶναι ἡ ἀγαλλίασις τῆς καρδίας μου. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ κάμνω τὰ
 113 διατάγματά σου πάντοτε μέχρι τέλους. Σάμεχ. Ἐμίσησα τοὺς διεστραμμένους στοχασμούς· τὸν δὲ νόμον σου
 114, 115 ἠγάπησα. Σὺ εἶσαι ἡ σκέπη μου καὶ ἡ ἀσπίς μου· ἐπὶ τὸν λόγον σου ἐλπίζω. Ἀπομακρύνθητε ἀπ' ἐμοῦ
 116 οἱ πονηρευόμενοι· διότι θέλω φυλάττει τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ μου. Ὑποστήριξέ με κατὰ τὸν λόγον σου
 117 καὶ θέλω ζῆ· καὶ μὴ μὲ κατασχύνῃς εἰς τὴν ἐλπίδα μου. Ὑποστήριξέ με καὶ θέλω σωθῆ· καὶ θέλω προσέχει
 118 διαπαντὸς εἰς τὰ διατάγματά σου. Σὺ κατεπάτησας πάντα τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τῶν διαταγμάτων σου·
 119 διότι ματαῖα εἶναι ἡ δολιότης αὐτῶν. Ἀποσκυβαλίζεις πάντα τοὺς πονηροὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα
 120, 121 τὰ μαρτύριά σου. Ἐφρίξεν ἡ σὰρξ μου ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ ἀπὸ τῶν κρίσεων σου ἐφοβήθην. Νγάϊν.
 122 Ἐκαμα κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· μὴ μὲ παραδόσῃς εἰς τοὺς ἀδικοῦντάς με. Γενοῦ ἐγγυητὴς τοῦ δούλου σου
 123 εἰς καλόν· ἃς μὴ μὲ καταθλίψωσιν οἱ ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπέκαμον διὰ τὴν σωτηρίαν σου καὶ διὰ
 124 τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης σου. Κάμε μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ δίδασόν με τὰ διατάγματά
 125, 126 σου. Δοῦλός σου εἶμαι ἐγὼ· συνέτισόν με, καὶ θέλω γνωρίσει τὰ μαρτύριά σου. Καρὸς εἶναι διὰ νὰ ἐνεργήσῃ
 127 ὁ Κύριος· ἡκύρωσαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ προστάγματά σου ὑπὲρ χρυσίον, καὶ ὑπὲρ χρυσίον
 128 καθαρόν. Διὰ τοῦτο ἐγνώρισα ὀρθὰς πάσας τὰς ἐντολάς σου περὶ παντὸς πράγματος· καὶ ἐμίσησα πᾶσαν
 129, 130 ὁδὸν ψεύδους. Πέ. Θαυμαστὰ εἶναι τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐφύλαξεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. Ἡ φανέρωσις

τῶν λόγων σου φωτίζει· συνετίζει τοὺς ἀπλοῦς. Ἦνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἀνεστέναξα· διότι ἐπεθύμησα τὰ 131
προστάγματά σου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, καθὼς συνειθίζεις πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά 132
σου. Στερῶσον τὰ βήματά μου εἰς τὸν λόγον σου· καὶ ἄς μὴ μὲ κατακυριεύσῃ μηδεμία ἀνομία. Λύτρωσόν 133, 134
με ἀπὸ καταδυναστείας ἀνθρώπων, καὶ θέλω φυλάττει τὰς ἐντολάς σου. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν 135
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου. Ῥύακαο ὑδάτων κατεβίβασαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου, ἐπειδὴ δὲν 136
φυλάττουσι τὸν νόμον σου. Τσάδε. Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. Τὰ μαρτύριά σου, 137, 138
τὰ ὁποῖα διέταξας, εἶναι δικαιοσύνη καὶ ὑπερτάτη ἀλήθεια. Ὁ ζῆλος μου μὲ κατέφαγε, διότι ἐλησιμόνησαν 139
τοὺς λόγους σου οἱ ἐχθροὶ μου. Ὁ λόγος σου εἶναι κεκαθαρισμένος σφόδρα· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου ἀγαπᾷ 140
αὐτόν. Μικρὸς εἶμαι καὶ ἐξουδενωμένος· δὲν ἐλησιμόνησα ὅμως τὰς ἐντολάς σου. Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι 141, 142
δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ στενοχωρίαι μὲ εὗρηκαν· τὰ προστάγματά 143
σου ὅμως εἶναι ἡ χαρὰ μου. Τὰ μαρτύριά σου εἶναι δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα· Συνέτισόν με καὶ θέλω ζήσει. 144
Κόφ. Ἐκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἀκουσόν μου, Κύριε, καὶ θέλω φυλάξει τὰ διατάγματά σου. Ἐκραξα πρὸς 145, 146
σέ· σῶσον με, καὶ θέλω φυλάξει τὰ μαρτύριά σου. Προέλαβον τὴν αὐγὴν καὶ ἔκραξα· ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον 147
σου. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου προλαμβάνουσι τὰς νυκτοφυλακάς, διὰ τὸ νὰ μελετῶ εἰς τὸν λόγον σου. Ἀκουσον τῆς 148, 149
φωνῆς μου κατὰ τὸ ἔλεός σου· ζωοποίησόν με, Κύριε, κατὰ τὴν κρίσιν σου. Ἐπλησίασαν οἱ ἀκολουθοῦντες 150
τὴν πονηρίαν· ἐξέκλιναν ἀπὸ τοῦ νόμου σου. Σὺ, Κύριε, εἶσαι πλησίον, καὶ πάντα τὰ προστάγματά σου εἶναι 151
ἀλήθεια. Πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισα ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ῥές. Ἰδὲ τὴν 152, 153
θλίψιν μου καὶ ἐλευθέρωσόν με· διότι δὲν ἐλησιμόνησα τὸν νόμον σου. Δίκασον τὴν δίκην μου καὶ λύτρωσόν 154
με· ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Μακρὰν ἀπὸ ἀσεβῶν ἢ σωτηρία· διότι δὲν ἐκζητοῦσι τὰ διατάγματά 155
σου. Μεγάλοι οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε· ζωοποίησόν με κατὰ τὰς κρίσεις σου. Πολλοὶ εἶναι οἱ καταδιώκοντές 156, 157
με καὶ οἱ θλίβοντές με· ἀλλ' ἀπὸ τῶν μαρτυριῶν σου δὲν ἐξέκλινω. Εἶδον τοὺς παραβάτας καὶ ἐταράχθην· διότι 158
δὲν ἐφύλαζαν τὸν λόγον σου. Ἰδὲ πόσον ἀγαπῶ τὰς ἐντολάς σου· Κύριε, ζωοποίησόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. 159
Τὸ κεφάλαιον τοῦ λόγου σου εἶναι ἡ ἀλήθεια· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα μένουσι πᾶσαι αἱ κρίσεις τῆς δικαιοσύνης 160
σου. Σχίν. Ἀρχοντες μὲ κατεδίωξαν ἀναιτίως· ἀλλ' ἡ καρδία μου τρέμει ἀπὸ τοῦ λόγου σου. Ἀγάλλομαι 161, 162
εἰς τὸν λόγον σου, ὥς ὁ εὐρίσκων λάφυρα πολλά. Μισῶ καὶ βδελύττομαι τὸ ψεῦδος· τὸν νόμον σου ἀγαπῶ. 163
Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας σὲ αἰνῶ, διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνην πολλὴν ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες 164, 165
τὸν νόμον σου· καὶ εἰς αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει πρόσκομμα. Ἦλπισα ἐπὶ τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ ἔπραξα 166
τὰ προστάγματά σου. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου· καὶ ἠγάπησα αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς 167, 168
ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου· διότι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου εἶναι ἐνώπιόν σου. Ταῦ. Ἄς πλησιάσῃ ἡ κραυγὴ 169
μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· συνέτισόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Ἄς ἔλθῃ ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου· λύτρωσόν με 170
κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ χεῖλή μου θέλουσι προφέρει ὕμνον, ὅταν μὲ διδάξῃς τὰ διατάγματά σου. Ἡ γλῶσσά 171, 172
μου θέλει λαλεῖ τὸν λόγον σου· διότι πάντα τὰ προστάγματά σου εἶναι δικαιοσύνη. Ἄς ᾄδῃ ἡ χεὶρ σου εἰς 173
βοήθειάν μου· διότι ἐξέλεξα τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεθύμησα τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ ὁ νόμος σου εἶναι 174
τρυφὴ μου. Ἄς ζήσῃ ἡ ψυχὴ μου καὶ θέλει σὲ αἰνεῖ· καὶ αἱ κρίσεις σου ἄς μὲ βοηθῶσι. Περιεπλανήθην ὥς 175, 176
πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλον σου· διότι δὲν ἐλησιμόνησα τὰ προστάγματά σου.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἐν τῇ θλίψει μου ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, λύτρωσον **120. 2**
τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ψευδῶν, ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί θέλει σοὶ δώσει ἢ τί θέλει σοὶ προσθέσει, ἡ 3
δολία γλῶσσα. Τὰ ἠκονημένα βέλη τοῦ δυνατοῦ, μετὰ ἀνθρώπων ἀρκεύθου. Οὐαὶ εἰς ἐμέ, διότι παροικῶ ἐν 4, 5
Μεσέχ, κατοικῶ ἐν ταῖς σκιναῖς τοῦ Κηδάρ· Πολὺν καιρὸν κατόκησεν ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν μισούντων τὴν 6
εἰρήνην. Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν εἰρήνην· ἀλλ' ὅταν ὀμιλῶ, αὐτοὶ ἐτοιμάζονται διὰ πόλεμον. 7

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ὑψόνω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου πρὸς τὰ ὄρη· πόθεν θέλει ἐλθεῖ ἡ βοήθειά μου Ἡ **121. 2**
βοήθειά μου ἔρχεται ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δὲν θέλει ἀφήσει νὰ κλονισθῇ 3
ὁ ποῦς σου· οὐδὲ θέλει νυστάξῃ ὁ φυλάττων σε. Ἰδοὺ, δὲν θέλει νυστάξῃ οὐδὲ θέλει ἀποκοιμηθῇ, ὁ φυλάττων 4
τὸν Ἰσραὴλ. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ φύλαξ σου· ὁ Κύριος εἶναι ἡ σκέπη σου ἐκ δεξιῶν σου. Τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος 5, 6
δὲν θέλει σὲ βλάψει, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Ὁ Κύριος θέλει σὲ φυλάττει ἀπὸ παντὸς κακοῦ· θέλει φυλάττει 7
τὴν ψυχὴν σου. Ὁ Κύριος θέλει φυλάττει τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ 8
αἰῶνος.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Εὐφράνθην ὅτε μοι εἶπον, Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· Οἱ **122. 2**
πόδες ἡμῶν θέλουσιν ἵστασθαι ἐν ταῖς πύλαις σου, Ἱερουσαλήμ· Ἱερουσαλήμ, ἡ φοδοδομημένη ὥς πόλις 3
συνηρμοσμένη ὁμοῦ. Ἐκεῖ ἀναβαίνουσιν αἱ φυλαί, αἱ φυλαὶ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὸ διατεταγμένον εἰς τὸν 4
Ἰσραὴλ, διὰ τὸ νὰ δοξολογήσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι ἐκεῖ ἐτέθησαν θρόνοι διὰ κρίσιν, οἱ θρόνοι τοῦ 5
οἴκου τοῦ Δαβίδ. Ζητεῖτε τὴν εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλήμ· ἃς εὐτυχῶσιν οἱ ἀγαπῶντές σε. Ἄς ᾄδῃ εἰρήνη εἰς 6, 7
τὰ τείχη σου, ἀφθονία εἰς τὰ παλάτια σου. Ἐνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, θέλω λέγει τώρα, 8
Εἰρήνη εἰς σέ· Ἐνεκεν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θέλω ζητεῖ τὸ καλὸν σου. 9

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ὑψωσα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου πρὸς σέ τὸν κατοικοῦντα ἐν οὐρανοῖς. Ἰδοὺ, καθὼς **123. 2**
οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων ἀτενίζουσιν εἰς τὴν χεῖρα τῶν κυρίων αὐτῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δούλης εἰς τὴν 3
χεῖρα τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ ἐλέησῃ ἡμᾶς. Ἐλέησον 3
ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς διότι ἐχορτάσθημεν σφόδρα ἀπὸ ἐξουδενώσεως. Καθ' ὑπερβολὴν ἐχορτάσθῃ ἡ 4
ψυχὴ ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὑβρεως τῶν τρυφόντων, ἀπὸ τῆς ἐξουδενώσεως τῶν ὑπερηφάνων.

- 124,** 2 Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Ἄν δὲν ἦτο ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἃς εἶπε τώρα ὁ Ἰσραήλ· ἂν δὲν ἦτο ὁ
3 Κύριος μεθ' ἡμῶν, ὅτε ἐσηκώθησαν ἄνθρωποι ἐφ' ἡμᾶς. ζῶντας ἤθελον μᾶς καταπίει τότε, ἐνῶ ὁ θυμὸς αὐτῶν
4 ἐφλέγετο ἐναντίον ἡμῶν· Τότε τὰ ὕδατα ἤθελον μᾶς καταποντίσει, ὁ χεῖμαρρος ἤθελε περάσει ἐπάνωθεν τῆς
5, 6 ψυχῆς ἡμῶν· τότε τὰ ὕδατα τὰ ἐπηρμένα ἤθελον περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν. Εὐλογητὸς Κύριος,
7 ὅστις δὲν παρέδωκεν ἡμᾶς θήραμα εἰς τοὺς ὁδόντας αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐλυτρώθη ὡς πτηνὸν ἀπὸ τῆς
8 παγίδος τῶν θηρευτῶν· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν εἶναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- 125** Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον εἶναι ὡς τὸ ὄρος Σιών, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σαλευθῆ· εἰς τὸν
2 αἰῶνα διαμένει. Καθὼς ἡ Ἱερουσαλὴμ κυκλόνεται ὑπὸ τῶν ὀρέων, οὕτως ὁ Κύριος κυκλόνει τὸν λαὸν αὐτοῦ
3 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. Διότι δὲν θέλει διαμένει ἡ ῥάβδος τῆς ἀσεβείας ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων,
4 διὰ τὰ μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν εἰς τὴν ἀνομίαν. Ἀγαθοποιήσον, Κύριε, τοὺς ἀγαθοὺς καὶ
5 τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σκολιάς ὁδοὺς τῶν, ὁ Κύριος θέλει ἀπαγάγει αὐτοὺς
μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
- 126** Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ὅτε ὁ Κύριος ἐπανεφερε τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Σιών, ἤμεθα ὡς οἱ ὄνειρευόμενοι.
2 Τότε ἐνεπλήσθη τὸ στόμα ἡμῶν ἀπὸ γέλωτος καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀπὸ ἀγαλλιάσεως· τότε ἔλεγον μετὰ τῶν
3 ἐθνῶν, Μεγαλεῖα ἔκαμε δι' αὐτοὺς ὁ Κύριος. Μεγαλεῖα ἔκαμεν ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς· ἐνεπλήσθημεν χαρᾶς.
4, 5 Ἐπίστρεψον, Κύριε, τοὺς αἰχμαλώτους ἡμῶν, ὡς τοὺς χεῖμαρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπεύροντες μετὰ δακρύων
6 ἐν ἀγαλλιάσει θέλουσι θερίσει. Ὅστις ἐξέρχεται καὶ κλαίει, βαστάζων σπόρον πολύτιμον, οὗτος βεβαίως θέλει
ἐπιστρέψει ἐν ἀγαλλιάσει, βαστάζων τὰ χειρόβολα αὐτοῦ.
- 127** Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Σολομῶντος. Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην κοπιᾶζουσιν οἱ
2 οἰκοδομοῦντες αὐτόν· ἐὰν ὁ Κύριος δὲν φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἀγρυπνεῖ ὁ φυλάττων. Μάταιον εἶναι εἰς
3 ἔσθον νὰ σηκόνῃσθε πρῶτ', νὰ πλαγιάζητε ἀργά, τρώγοντες τὸν ἄρτον τοῦ κόπου· ὁ Κύριος βεβαίως δίδει ὕπνον
4, 5 εἰς τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ. Ἰδοὺ, κληρονομία παρὰ τοῦ Κυρίου εἶναι τὰ τέκνα· μισθὸς αὐτοῦ ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας. Καθὼς εἶναι τὰ βέλη ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς νεότητος. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος,
ὅστις ἐγέμισε τὴν βελοθήκην αὐτοῦ ἐκ τούτων· οἱ τοιοῦτοι δὲν θέλουσι κατασυχυνθῆ, ὅταν λαλῶσι μετὰ τῶν
ἐχθρῶν ἐν τῇ πύλῃ.
- 128,** 2 Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Μακάριος πᾶς ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ περιπατῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Διότι
3 θέλεις τρώγει ἀπὸ τοῦ κόπου τῶν χειρῶν σου· μακάριος θέλεις εἶσθαι, καὶ εὐτυχία εἰς σέ. Ἡ γυνὴ σου θέλει
4, 5 εἶσθαι ὡς ἄμπελος εὐκαρπὸς εἰς τὰ πλάγια τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης
σου. Ἰδοὺ, οὕτω θέλει εὐλογηθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Ὁ Κύριος θέλει σὲ εὐλογήσῃ ἐκ
6 τῆς Σιών, καὶ θέλεις ἰδεῖ τὸ καλὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ θέλεις ἰδεῖ υἱοὺς
τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
- 129,** 2 Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Πολλάκις μὲ ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου, ἃς εἶπε τώρα ὁ Ἰσραήλ· Πολλάκις μὲ
3 ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου· ἀλλὰ δὲν ὑπερίσχυσαν ἐναντίον μου. Οἱ γεωργοὶ ἡροτρίασαν ἐπὶ τῶν νώτων μου·
4, 5 ἔσुरαν μακρὰ τὰ αὐλάκια αὐτῶν. Ἀλλὰ δίκαιος ὁ Κύριος· κατέκοψε τὰ σχοινία τῶν ἀσεβῶν. Ἄς αἰσχυθῶσι
6 καὶ ἃς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες τὴν Σιών. Ἄς γείνωσιν ὡς ὁ χόρτος τῶν δωματίων, ὅστις
7 πρὶν ἐκριζωθῆ ξηραίνεται· ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δὲν γεμίζει ὁ θεριστὴς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ δένων τὰ χειρόβολα
8 τὸν κόλπον αὐτοῦ· ὥστε οἱ διαβάται δὲν θέλουσιν εἰπεῖ, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς· σᾶς εὐλογοῦμεν ἐν ὀνόματι
Κυρίου.
- 130,** 2 Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἐκ βαθέων ἔκραξα πρὸς σέ, Κύριε. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· ἃς ἦναι
3 τὰ ῥήματα σου προσεκτικὰ εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου. Ἐὰν, Κύριε, παρατηρήσῃς ἀνομίας, Κύριε, τίς
4, 5 θέλει δυνηθῆ νὰ σταθῇ Παρὰ σοὶ ὅμως εἶναι συγχώρησις, διὰ τὰ σὲ φοβῶνται. Προσέμεινα τὸν Κύριον,
6 προσέμεινεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ ψυχὴ μου προσμένει τὸν Κύριον, μᾶλλον παρὰ
7 τοὺς προσμένοντας τὴν αὐγὴν, ναί, τοὺς προσμένοντας τὴν αὐγὴν. Ἄς ἐλπίξῃ ὁ Ἰσραήλ ἐπὶ τὸν Κύριον· διότι
8 παρὰ τῷ Κυρίῳ εἶναι ἔλεος, καὶ λύτρωσις πολλὴ παρ' αὐτῷ· καὶ αὐτὸς θέλει λυτρώσει τὸν Ἰσραήλ ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
- 131** Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Κύριε, δὲν ὑπερφηανεύθη ἡ καρδία μου οὐδὲ ὑψώθησαν οἱ ὀφθαλμοί
2 μου· οὐδὲ περιπατῶ εἰς πράγματα μεγάλα καὶ ὑψηλότερα ὑπὲρ ἐμέ. Βεβαίως, ὑπέταξα καὶ καθουῖχα
τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον τῆς μητρὸς αὐτοῦ· ἡ ψυχὴ μου εἶναι ἐν ἐμοὶ ὡς
3 ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον. Ἄς ἐλπίξῃ ὁ Ἰσραήλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.
- 132,** 2 Ὡιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἐνθυμήθητι, Κύριε, τὸν Δαβίδ, καὶ πάντα τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ· πῶς ὤμοσε πρὸς
3 τὸν Κύριον καὶ ἔκαμεν εὐχὴν εἰς τὸν ἰσχυρὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ· Δὲν θέλω εἰσελθεῖ ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου
4 μου, δὲν θέλω ἀναβῆ εἰς τὴν κλίνην τῆς στρωμνῆς μου, δὲν θέλω δώσει ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου,
5 νυσταγμὸν εἰς τὰ βλέφαρά μου, ἕως οὗ εὕρω τόπον διὰ τὸν Κύριον, κατοικίαν διὰ τὸν ἰσχυρὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
6, 7 Ἰδοὺ, ἠκούσαμεν περὶ αὐτῆς ἐν Ἐφραθᾶ· εὐρήκαμεν αὐτὴν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Ἰαάρ. Ἄς εἰσελθῶμεν
8 εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ· ἃς προσκυνήσωμεν εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν
9 ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς δυνάμεώς σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἃς ἐνδυθῶσι δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοι
10 σου ἃς ἀγάλλωνται. Ἐνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ κεχρισμένου σου.
11 Ὡμοσεν ὁ Κύριος ἀλήθειαν πρὸς τὸν Δαβίδ, δὲν θέλει ἀθετήσῃ αὐτήν, Ἐκ τοῦ καρποῦ τοῦ σώματός σου θέλω

θέσει ἐπὶ τὸν θρόνον σου. Ἐὰν φυλάζωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου τὰ ὅποια θέλω 12
 διδάξει αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν θέλουσι καθίσει διαπαντὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Διότι ἐξέλεξεν ὁ Κύριος τὴν 13
 Σιών· εὐηρεστήθη νὰ κατοικῇ ἐν αὐτῇ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάπαυσις μου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐνταῦθα θέλω 14
 κατοικεῖ, διότι ἠγάπησα αὐτήν. Θέλω εὐλογῇσαι ἐν εὐλογίᾳ τὰς τροφὰς αὐτῆς· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς θέλω 15
 χορτάσει ἄρτον· καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς θέλω ἐνδύσει σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς θέλουσιν ἀγαλλεσθαι ἐν 16
 ἀγαλλιάσει. Ἐκεῖ θέλω κάμει νὰ βλαστήσῃ κέρασ εἰς τὸν Δαβίδ· ἡτοίμασα λύχνον διὰ τὸν κεχρισμένον μου. 17
 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ θέλω ἐνδύσει αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν θέλει ἀνθεῖ τὸ διάδημα αὐτοῦ. 18

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Ἰδοῦ, τί καλὸν καὶ τί τερπνόν, νὰ συγκατοικῶσιν ἐν ὁμονοίᾳ ἀδελφοί. **133**
 Εἶναι ὡς τὸ πολῦτιμον μύρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸν πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών· τὸ 2
 καταβαῖνον ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ὡς ἡ δρόσος τοῦ Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς 3
 Σιών· διότι ἐκεῖ διώρισεν ὁ Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἰδοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Κυρίου, οἱ ἱστάμενοι τὴν νύκτα **134**
 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Ὑψώσατε τὰς χεῖράς σας εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Νὰ σὲ εὐλογήσῃ ὁ 2, 3
 Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου, οἱ ἱστάμενοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ **135, 2**
 Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, διότι ἀγαθὸς ὁ Κύριος· ψαλμωδήσατε 3
 εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διότι εἶναι τερπνόν. Διότι τὸν Ἰακώβ ἐξέλεξεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Κύριος, τὸν Ἰσραὴλ εἰς 4
 θησαυρὸν αὐτοῦ. Διότι ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι μέγας ὁ Κύριος· καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι ὑπὲρ πάντα τοὺς θεοὺς. 5
 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς 6
 ἀβύσσους. Ἀναβιβάζει νεφέλας ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχὴν· ἐκβάλλει ἀνέμους ἐκ 7
 τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. Ὅστις ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐξαπέστειλε 8, 9
 σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸ μέσον σου, Αἴγυπτε, ἐπὶ τὸν Φαραῶ καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς δούλους αὐτοῦ. Ὅστις 10
 ἐπάταξεν ἔθνη μεγάλα καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιοὺς· τὸν Σηὼν, βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ, 11
 βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν 12
 εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομά σου, Κύριε, μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ μνημόσυνόν σου, Κύριε, εἰς 13
 γενεὰν καὶ γενεάν. Διότι θέλει κρίνει ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ θέλει ἐλεήσει. Τὰ 14, 15
 εἶδωλα τῶν ἐθνῶν εἶναι ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργον χειρῶν ἀνθρώπου. Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν· 16
 ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ δὲν βλέπουσιν. Ὅτα ἔχουσι καὶ δὲν ἀκούουσιν· οὐδὲ εἶναι πνοὴ ἐν τῷ στόματι 17
 αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτῶν ἄς γείνωσιν οἱ ποιοῦντες αὐτά· πᾶς ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτά. Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν 18, 19
 Κύριον· οἶκος Ἀαρών, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, 20
 εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἀλληλουῖα. 21

Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν τῶν **136, 2**
 θεῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον τῶν κυρίων· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος 3
 αὐτοῦ. Τὸν μόνον ποιοῦντα θαυμάσια μεγάλα· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τοὺς 4, 5
 οὐρανοὺς ἐν συνέσει· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν στερεώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· διότι 6
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος 7
 αὐτοῦ· τὸν ἥλιον, διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς ἡμέρας· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὴν σελήνην καὶ 8, 9
 τοὺς ἀστέρας, διὰ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῆς νυκτός· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν πατάξαντα τὴν 10
 Αἴγυπτον εἰς τὰ πρωτότοκα αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἐξαγαγόντα τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου 11
 αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταῖ καὶ ἐν βραχίονι ἠπλωμένῳ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ 12
 ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν διαιρέσαντα τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς δύο μέρη· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ 13, 14
 διαβιβάσαντα τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ καταστρέψαντα τὸν Φαραῶ 15
 καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ὀδηγήσαντα τὸν λαὸν 16
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν πατάξαντα βασιλεῖς μεγάλους· διότι εἰς τὸν αἰῶνα 17
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἀποκτείναντα βασιλεῖς κραταιοὺς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸν Σηὼν, βασιλέα 18, 19
 τῶν Ἀμορραίων· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ 20
 ἔλεος αὐτοῦ· καὶ δόντα τὴν γῆν αὐτὴν εἰς κληρονομίαν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· κληρονομίαν 21, 22
 εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν μνησθέντα ἡμῶν ἐν τῇ ταπεινώσει 23
 ἡμῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ λυτρώσαντα ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ 24
 ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν διδόντα τροφὴν εἰς πᾶσαν σάρκα· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν 25, 26
 τοῦ οὐρανοῦ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν, ὅτε ἐνεθυμήθημεν τὴν Σιών. Ἐπὶ τὰς **137, 2**
 ἰτέας ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰς κιθάρας ἡμῶν. Διότι οἱ αἰχμαλωτίσαντες ἡμᾶς ἐκεῖ ἐζήτησαν παρ' ἡμῶν 3
 λόγουσ ἀσμάτων· καὶ οἱ ἐρημώσαντες ἡμᾶς ὕμνον, λέγοντες, Ψάlate εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν ὠδῶν τῆς Σιών. Πῶς νὰ 4
 ψάλωμεν τὴν ὠδὴν τοῦ Κυρίου ἐπὶ ξένης γῆς Ἐὰν σὲ λησμονήσω, Ἱερουσαλὴμ, ἄς λησμονήσῃ ἡ δεξιὰ μου 5
 Ἄς κολληθῇ ἡ γλῶσσά μου εἰς τὸν οὐρανίσκον μου, ἐὰν δὲν σὲ ἐνθυμῶμαι· ἐὰν δὲν προτάξω τὴν Ἱερουσαλὴμ 6
 εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς εὐφροσύνης μου Μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδώμ, οἵτινες τὴν ἡμέραν τῆς Ἱερουσαλὴμ 7
 ἔλεγον, Κατεδαφίσατε, κατεδαφίσατε αὐτήν ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος, ἡ μέλλουσα νὰ 8
 ἐρημωθῇς, μακάριος ὅστις σοὶ ἀνταποδώσῃ τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν ὅσα ἔπραξας εἰς ἡμᾶς Μακάριος ὅστις πιάσῃ 9

καὶ ῥίψη τὰ νήπιά σου ἐπὶ τὴν πέτραν

138 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θέλω σέ δοξολογήσει ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· θέλω ψαλμωδήσει εἰς σέ ἔμπροσθεν τῶν θεῶν.
 2 Θέλω προσκυνήσει πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· καὶ θέλω δοξολογήσει τὸ ὄνομά σου διὰ τὸ ἔλεός σου καὶ διὰ
 3 τὴν ἀλήθειάν σου· διότι ἐμεγάλυνας τὸν λόγον σου ὑπὲρ πᾶσαν τὴν φήμην σου. Καθ' ἣν ἡμέραν ἔκραζα, μοῦ
 4 εἰσήκουσας· με ἐνίσχυσας με δύναμιν ἐν τῇ ψυχῇ μου. Θέλουσι σέ δοξολογήσει, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς
 5 τῆς γῆς, ὅταν ἀκούσωσι τοὺς λόγους τοῦ στόματός σου· καὶ θέλουσι ψάλλει ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι
 6 μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου· ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὑψηλὸς καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ τὸν ταπεινόν· τὸν δὲ ὑψηλόφρονα
 7 γινώσκει μακρόθεν. Ἐὰν περιπατήσω ἐν μέσῳ στενοχωρίας, θέλεις με ζωοποιήσει· θέλεις ἐκτείνει τὴν χειρὰ
 8 σου κατὰ τῆς ὀργῆς τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἡ δεξιὰ σου θέλει με σώσει. Ὁ Κύριος θέλει ἐκτελέσει τὰ περὶ ἐμοῦ·
 Κύριε, τὸ ἔλεός σου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παραβλέψῃς.

139, 2 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, ἐδοκίμασάς με καὶ με ἐγνώρισας. Σὺ γνωρίζεις τὸ
 3 κάθισμά μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου· νοεῖς τοὺς λογισμοὺς μου ἀπὸ μακρόθεν. Ἐξερευνᾷς τὸ περιπάτημά μου
 4 καὶ τὸ πλαγιάσμά μου καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου γνωρίζεις. Διότι καὶ πρὶν ἔλθῃ ὁ λόγος εἰς τὴν γλῶσσάν
 5 μου, ἰδοὺ, Κύριε, γνωρίζεις τὸ πᾶν. Με περικυκλόνεις ὀπισθεν καὶ ἔμπροσθεν, καὶ ἔθεσας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ
 6, 7 σου. Ἡ γνῶσις αὕτη εἶναι ὑπερθαύμαστος εἰς ἐμέ· εἶναι ὑψηλὴ· δὲν δύναμαι νὰ φθάσω εἰς αὐτήν. Ποῦ νὰ
 8 ὑπάγω ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ νὰ φύγω Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, εἴσαι
 9 ἐκεῖ· ἐὰν πλαγιάσω εἰς τὸν ἄδην, ἰδοὺ, σύ. Ἐὰν λάβω τὰς πτέρυγας τῆς αὐγῆς καὶ κατοικήσω εἰς τὰ ἔσχατα
 10, 11 τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκεῖ θέλει με ὀδηγήσει ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ δεξιὰ σου θέλει με κρατεῖ. Ἐὰν εἴπω, Ἀλλὰ τὸ
 12 σκότος θέλει με σκεπάσει, καὶ ἡ νύξ θέλει εἶσθαι φῶς περὶ ἐμέ· καὶ αὐτὸ τὸ σκότος δὲν σκεπάζει οὐδὲν ἀπὸ
 13 σοῦ· καὶ ἡ νύξ λάμπει ὡς ἡ ἡμέρα· εἰς σέ τὸ σκότος εἶναι ὡς τὸ φῶς. Διότι σὺ ἐμόρφωσας τοὺς νεφροὺς
 14 μου· με περιετύλιξας ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς μου. Θέλω σέ ὑμνεῖ, διότι φοβερῶς καὶ θαυμασίως ἐπλάσθην·
 15 θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου· καὶ ἡ ψυχὴ μου κάλλιστα γνωρίζει τοῦτο. Δὲν ἐκρύφθησαν τὰ ὀστέα μου ἀπὸ σοῦ,
 16 ἐνῶ ἐπλαττόμην ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ διεμορφονόμην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀδιαμόρφωτον τοῦ σώματός
 17 μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου· καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ σου πάντα ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα, ὡς καὶ αἱ ἡμέραι καθ' ἃς
 18 ἐσχηματίζοντο, καὶ ἐνῶ οὐδὲν ἐκ τούτων ὑπῆρχε· πόσον δὲ πολῦτιμοι εἶναι εἰς ἐμέ αἱ βουλαὶ σου, Θεέ· πόσον
 19 ἐτι εἶμαι μετὰ σοῦ. Βεβαίως θέλεις θανατώσει τοὺς ἀσεβεῖς, Θεέ· ἀπομακρύνθητε λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ, ἄνδρες
 20, 21 αἱμάτων. Διότι λαλοῦσι κατὰ σοῦ ἀσεβῶς· οἱ ἐχθροὶ σου λαμβάνουσι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ ματαίῳ. Μὴ δὲν μισῶ,
 22 Κύριε, τοὺς μισοῦντάς σε καὶ δὲν ἀγανακτῶ κατὰ τῶν ἐπανισταμένων ἐπὶ σέ· Με τέλειον μῖσος μισῶ αὐτούς·
 23 διὰ ἐχθροῦς ἔχω αὐτούς. Δοκίμασόν με, Θεέ, καὶ γνώρισον τὴν καρδίαν μου· ἐξέτασόν με καὶ μάθε τοὺς
 24 στοχασμοὺς μου· καὶ ἰδέ, ἂν ὑπάρχῃ ἐν ἐμοὶ ὁδὸς ἀνομίας· καὶ ὀδήγησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τὴν αἰώνιον.

140 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐλευθέρωσόν με, Κύριε, ἀπὸ ἀνθρώπου πονηροῦ· λύτρωσόν
 2 με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου· Οἵτινες διαλογίζονται πονηρὰ ἐν τῇ καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν παρατάττονται εἰς
 3 πολέμους. Ἠκόνησαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς ὄφεως· φαρμάκιον ἀσπίδος εἶναι ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Διάψαλμα.
 4 Φύλαξόν με, Κύριε, ἀπὸ χειρῶν ἀσεβοῦς· λύτρωσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου· οἵτινες ἐμχανεύθησαν νὰ
 5 ὑποσκελίσωσι τὰ διαβήματά μου. Οἱ ὑπερήφανοι ἔκρυψαν κατ' ἐμοῦ παγίδα, καὶ με σχοινία ἤπλωσαν δίκτυα
 6 εἰς τὴν διάβασίν μου· ἔστησαν δι' ἐμέ βρόχια. Διάψαλμα. Εἶπα πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου·
 7 ἀκροάσθητι, Κύριε, τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου. Κύριε Θεέ, ἡ δύναμις τῆς σωτηρίας μου, σὺ περιεσκεπάσας
 8 τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ δώσης, Κύριε, εἰς τὸν ἀσεβῆ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ· μὴ ἀφήσῃς νὰ
 9 ἐκτελεσθῇ ὁ στοχασμὸς αὐτοῦ, μήποτε ὑψωθῶσι. Διάψαλμα. Ἡ πονηρία τῶν χειλέων τῶν περικυκλούντων
 10 με ἄς σκεπάσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. Ἀνθρακες πεπυρακτωμένοι ἄς πέσωσιν ἐπ' αὐτούς· ἄς ῥιφθῶσιν εἰς τὸ
 11 πῦρ, εἰς λάκκους βαθεῖς, διὰ νὰ μὴ ἐγερθῶσι πλεόν. Ἀνθρωπος κακόγλωσσοσ ἄς μὴ στερεωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς·
 12 ἡ κακία θέλει καταδιώξῃ τὸν ἄδικον ἄνθρωπον, ἕως οὗ ἀπολέσῃ αὐτόν. Ἐξεύρω ὅτι ὁ Κύριος θέλει κάμει τὴν
 13 κρίσιν τοῦ τεθλιμμένου καὶ τὴν δίκην τῶν πτωχῶν. Βεβαίως οἱ δίκαιοι θέλουσι δοξολογεῖ τὸ ὄνομά σου· οἱ
 εὐθεῖς θέλουσι κατοικεῖ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου.

141 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, πρὸς σέ ἔκραξα· σπεῦσον πρὸς ἐμέ· ἀκροάσθητι τῆς φωνῆς μου, ὅταν κράζω
 2 πρὸς σέ. Ἄς κατευθυνθῇ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα· ἡ ὑψωσις τῶν χειρῶν μου ἄς γείνη
 3, 4 ὡς θυσία ἑσπερινή. Βάλε, Κύριε, φυλακὴν εἰς τὸ στόμα μου· φύλαττε τὴν θύραν τῶν χειλέων μου. Μὴ
 5 ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς πρᾶγμα πονηρόν, ὥστε νὰ ἐκτελῶ πράξεις ἀσεβεῖς μετὰ ἀνθρώπων ἐργαζομένων
 6 ἀνομίαν· μηδὲ νὰ φάγω ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν φαγητῶν. Ἄς με κτυπᾷ ὁ δίκαιος· τοῦτο θέλει εἶσθαι ἔλεος·
 7 καὶ ἄς με ἐλέγχῃ· τοῦτο θέλει εἶσθαι μύρον ἑξάιρετον· δὲν θέλει βλάψει τὴν κεφαλὴν μου· διότι μάλιστα καὶ
 8 θέλω προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ταῖς συμφοραῖς αὐτῶν. Ὅτε οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν περιήρχοντο εἰς τόπους
 7 πετρώδεις, ἤκουσαν τὰ λόγια μου, ὅτι ἦσαν γλυκέα. Τὰ ὀστέα ἡμῶν διασκορπίζονται ἐν τῷ στόματι τοῦ τάφου,
 8 ὡς ὅταν τις κόπῃ καὶ σχίξῃ ξύλα ἐπὶ τὴν γῆν. Διὰ τοῦτο οἱ ὀφθαλμοὶ μου, Κύριε Θεέ, ἀτενίζουσι πρὸς σέ· ἐπὶ
 9 σέ ἤλπισα· μὴ καταστρέψῃς τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ τῆς παγίδος, τὴν ὁποίαν ἔστησαν δι' ἐμέ, καὶ
 10 ἀπὸ τῶν βρόχων τῶν ἐργαζομένων ἀνομίαν. Ἄς πέσωσιν ὁμοῦ οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἐνῶ ἐγὼ θέλω
 περάσει ἀβλαβής.

142 Μασχίλ τοῦ Δαβίδ· προσευχὴ ὅτε ἦτο ἐν τῷ σπηλαίῳ. Με τὴν φωνὴν μου ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριον· με τὴν
 2 φωνὴν μου πρὸς τὸν Κύριον ἐδεήθην. Θέλω ἐκχέει ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον

αὐτοῦ θέλω ἀπαγγεῖλει. Ὅτε τὸ πνεῦμά μου ἦτο κατατεθλιμμένον ἐν ἐμοί, τότε σὺ ἐγνώρισας τὴν ὁδὸν μου. 3
Παγίδα ἔκρυψαν δι' ἐμέ ἐν τῇ ὁδῷ τὴν ὁποίαν περιεπάτουν. Ἔβλεπον εἰς τὰ δεξιὰ καὶ παρετήρουν, καὶ δὲν 4
ὑπῆρχεν ὁ γνωρίζων με· καταφύγιον ἐχάθη ἀπ' ἐμοῦ, δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Πρὸς σέ, Κύριε, 5
ἔκραξα, καὶ εἶπα, σὺ εἶσαι ἡ καταφυγὴ μου, ἡ μερίς μου ἐν γῇ ζώντων. Πρόσεξον εἰς τὴν φωνὴν μου, διότι 6
ταλαιπωροῦμαι σφόδρα· ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν καταδικόντων με, διότι εἶναι δυνατώτεροί μου. Ἐξάγαγε 7
ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου. Οἱ δίκαιοι θέλουσι μὲ περικυκλώσει, ὅταν μὲ
ἀνταμείψῃς.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου· ἀκροάσθητι τῶν δεήσεών μου· ἀποκρίθητι **143**
πρὸς ἐμέ κατὰ τὴν ἀλήθειάν σου, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου 2
σου· διότι δὲν θέλει δικαιοσύνῃ ἐνώπιόν σου οὐδεὶς ἄνθρωπος ζῶν. Διότι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· 3
ἐταπεινώσεν ἕως ἐδάφους τὴν ζωὴν μου· μὲ ἐκάθισεν εἰς σκοτεινοὺς τόπους, ὡς τοὺς αἰωνίους νεκρούς. Διὰ 4
τοῦτο τὸ πνεῦμά μου εἶναι κατατεθλιμμένον ἐν ἐμοί, καὶ ἡ καρδία μου τεταραγμένη ἐντὸς μου. Ἐνθυμοῦμαι 5
τὰς ἀρχαίας ἡμέρας· διαλογίζομαι πάντα τὰ ἔργα σου· μελετῶ εἰς τὰ ποιήματα τῶν χειρῶν σου. Ἐκτείνω 6
πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου σὲ διψᾷ ὡς γῆ ἄνυδρος. Διάψαλμα. Ταχέως εἰσάκουσόν μου, Κύριε· 7
τὸ πνεῦμά μου ἐκλείπει· μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῶ μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς τὸν 8
λάκκον. Κάμε με νὰ ἀκούσω τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· διότι ἐπὶ σέ ἔθεσα τὸ θάρρος μου· κάμε με νὰ γνωρίσω 9
τὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶ· διότι πρὸς σέ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου. Ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν 10
ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με νὰ κάμνω τὸ θέλημά σου· διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου· τὸ 11
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἃς μὲ ὁδηγήσῃς εἰς ὁδὸν εὐθείαν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζωοποίησόν με· 12
διὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἐξάγαγε τὴν ψυχὴν μου ἐκ τῆς στενοχωρίας. Καὶ διὰ τὸ ἔλεός σου ἐξολόθρευσον 12

τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀφάνισον πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου· διότι ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου. **144**
Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, τὸ φρούριόν μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, τοὺς 2
δακτύλους μου εἰς μάχην· τὸ ἔλεός μου καὶ τὸ ὀχύρωμά μου, τὸ ὑψηλὸν καταφύγιόν μου καὶ ὁ ἐλευθερωτής 3
μου· ἡ ἀσπίς μου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὅστις ὑποτάσσει τὸν λαὸν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, 4
καὶ γνωρίζεις αὐτόν ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συλλογίζεσαι αὐτόν Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὴν ματαιότητα· 5
αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι ὡς σκία παρερχομένη. Κύριε, κλῖνον τοὺς οὐρανοὺς σου καὶ κατάβηθι· ἔγγισον τὰ 6
ὄρη, καὶ θέλουσι καπνίσαι. Ἀστραπὸν ἀστραπὴν, καὶ θέλεις διασκορπίσει αὐτούς· ῥίψον τὰ βέλη σου, καὶ 7
θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με ἐξ 8
υδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς τῶν υἱῶν τοῦ ἁλλοτρίου, τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν 9
εἶναι δεξιὰ ψεύδους. Θεέ, ὦδὴν νέαν θέλω ψάλλει εἰς σέ· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ θέλω ψαλμῶδεῖ εἰς σέ· 10
τὸν διδόντα σωτηρίαν εἰς τοὺς βασιλεῖς· τὸν λυτρώοντα Δαβὶδ τὸν δοῦλόν αὐτοῦ ἀπὸ ῥομφαίας πονηρᾶς. 11
Λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ χειρὸς τῶν υἱῶν τοῦ ἁλλοτρίου, τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, 12
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν εἶναι δεξιὰ ψεύδους· διὰ νὰ ἦναι οἱ υἱοὶ ἡμῶν ὡς νεόφυτα, αὐξάνοντες εἰς τὴν νεότητα 13
αὐτῶν· αἱ θυγατέρες ἡμῶν ὡς ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τετορνευμένοι πρὸς στολισμὸν παλατιοῦ· Αἱ ἀποθῇκαὶ ἡμῶν 14
πλήρεις, ὥστε νὰ δίδωσι πᾶν εἶδος τροφῆς· τὰ πρόβατα ἡμῶν πληθυνόμενα εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας ἐν τοῖς 15
ἀγροῖς ἡμῶν· οἱ βόες ἡμῶν πολυτόκοι· νὰ μὴ ὑπάρχῃ μήτε ἔφοδος ἐχθρῶν μήτε ἐξόρμησις, μηδὲ κραυγὴ ἐν 16
ταῖς πλατείαις ἡμῶν. Μακάριος ὁ λαός, ὅστις εὐρίσκεται ἐν τοιαύτῃ καταστάσει μακάριος ὁ λαός, τοῦ ὁποίου 17
ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Αἶνεσις τοῦ Δαβὶδ. Θέλω σὲ ὑψώνει, Θεέ μου, βασιλεῦ· καὶ θέλω εὐλογεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ **145**
εἰς τὸν αἰῶνα. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν θέλω σὲ εὐλογεῖ· καὶ θέλω αἰνεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς 2
τὸν αἰῶνα. Μέγας ὁ Κύριος καὶ ἀξιῷμνητος σφόδρα· καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστος. Γενεὰ εἰς 3, 4
γενεὰν θέλει ἐπαινεῖ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ μεγαλεῖά σου θέλουσι διηγεῖσθαι. Θέλω λαλεῖ περὶ τῆς ἐνδόξου 5
μεγαλοπρεπείας τῆς μεγαλειότητός σου καὶ περὶ τῶν θαυμαστῶν ἔργων σου· καὶ θέλουσι λέγει τὴν δύναμιν 6
τῶν φοβερῶν σου κατορθωμάτων, καὶ θέλω διηγεῖσθαι τὴν μεγαλωσύνην σου· θέλουσι διαδίδει τὴν μνήμην τοῦ 7
πληθους τῆς ἀγαθότητός σου, καὶ θέλουσιν ἀλαλάζει τὴν δικαιοσύνην σου. Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· 8
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Ἀγαθὸς ὁ Κύριος πρὸς πάντας· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ποιήματα 9
αὐτοῦ. Πάντα τὰ ποιήματά σου, Κύριε, θέλουσι σὲ αἰνεῖ· καὶ οἱ ὅσιοί σου θέλουσι σὲ εὐλογεῖ. Τὴν δόξαν τῆς 10, 11
βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει καὶ θέλουσι διηγεῖσθαι τὸ μεγαλεῖόν σου· διὰ νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς 12
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Ἡ βασιλεία 13
σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ Κύριος ὑποστηρίζει πάντα 14
τοὺς πίπποντας καὶ ἀνορθοῖ πάντα τοὺς κεκυρωμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἀποβλέπουσι πρὸς σέ· καὶ σὺ 15
δίδεις εἰς αὐτοὺς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ. Ἀνοίγεις τὴν χεῖρά σου καὶ χορταίνεις τὴν ἐπιθυμίαν παντός 16
ζῶντος. Δίκαιος ὁ Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαθὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι 17, 18
πλησίον πάντων τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν· πάντων τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Ἐκπληροῖ τὴν 19
ἐπιθυμίαν τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν εἰσακούει καὶ σώζει αὐτούς. Ὁ Κύριος φυλάττει 20
πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· θέλει δὲ ἐξολοθρεύσει πάντα τοὺς ἀσεβεῖς. Τὸ στόμα μου θέλει λαλεῖ τὴν 21
αἴνεσιν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶσα σὰρξ ἃς εὐλογῇ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Θέλω αἰνεῖ τὸν Κύριον ἐν ὁσῷ ζῶ· θέλω ψαλμῶδεῖ **146. 2**
εἰς τὸν Θεὸν μου ἐν ὁσῷ ὑπάρχω. Μὴ πεποιθήτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι 3

4 σωτηρία. Τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐξέρχεται· αὐτὸς ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ διαλογισμοὶ
 5 αὐτοῦ ἀφανίζονται. Μακάριος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου βοηθὸς εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ· τοῦ ὁποῖου ἡ ἐλπίς
 6 εἶναι ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ· τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
 7 αὐτοῖς· τὸν φυλάττοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸν ποιοῦντα κρίσιν εἰς τοὺς ἀδικουμένους· τὸν διδόντα
 8 τροφὴν εἰς τοὺς πεινῶντας. Ὁ Κύριος ἐλευθερόνει τοὺς δεσμίους. Ὁ Κύριος ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν
 9 τυφλῶν· ὁ Κύριος ἀνορθοῖ τοὺς κεκυρτωμένους· ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς δικαίους· ὁ Κύριος διαφυλάττει τοὺς
 10 ξένους· ὑπερασπίζεται τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν, τὴν δὲ ὁδὸν τῶν ἀμαρτωλῶν καταστρέφει. Ὁ Κύριος θέλει
 βασιλεύει εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλουῖα.

147 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον· διότι εἶναι καλὸν νὰ ψάλλωμεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· διότι εἶναι τερπνόν, ἡ αἴνεσις
 2, 3 πρέπουσα. Ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· θέλει συνάξει τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰσραὴλ. Ἰατρεύει
 4 τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δένει τὰς πληγὰς αὐτῶν. Ἀριθμεῖ τὰ πλήθη τῶν ἄστρων· καλεῖ τὰ πάντα
 5, 6 ὀνομασί. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ δύναμις αὐτοῦ· ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἀμέτρητος. Ὁ Κύριος ὑψώνει
 7 τοὺς πράους, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς ταπεινώνει ἕως ἐδάφους. Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον εὐχαριστοῦντες· ψαλμοδεῖτε
 8 εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ· τὸν σκεπάζοντα τὸν οὐρανὸν μὲ νεφέλας· τὸν ἐτοιμάζοντα βροχὴν διὰ τὴν γῆν·
 9 τὸν ἀναδιδόντα χόρτον ἐπὶ τῶν ὀρέων· τὸν διδόντα εἰς τὰ κτήνη τὴν τροφὴν αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς νεοσσοὺς
 10 τῶν κοράκων, οἵτινες κρίζουσι πρὸς αὐτόν. Δὲν χαίρει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἵππου· δὲν ἡδύνεται εἰς τοὺς
 11 πόδας τοῦ ἀνδρός. Ὁ Κύριος ἡδύνεται εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν, εἰς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 12, 13 Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεὸν σου, Σιών. Διότι ἐνεδυνάμωσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν
 14 σου· ἠυλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν μέσῳ σου. Βάλλει εἰρήνην εἰς τὰ ὄριά σου· σὲ χορταίνει μὲ τὸ πάχος τοῦ
 15, 16 σίτου. Ἀποστέλλει τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, ὁ λόγος αὐτοῦ τρέχει ταχύτατα. Δίδει χιόνα ὡς μαλλίον·
 17 διασπείρει τὴν πάχυν ὡς στάκτην. Ρίπτει τὸν κρύσταλλον αὐτοῦ ὡς κομμάτια· ἔμπροσθεν τοῦ πύχους αὐτοῦ
 18 τίς δύναται νὰ σταθῇ Ἀποστέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ διαλύει αὐτά· φυσᾷ τὸν ἄνεμον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὕδατα
 19 ῥέουσιν. Ἀναγγέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰακώβ, τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν
 20 Ἰσραὴλ. Δὲν ἔκαμεν οὕτως εἰς οὐδὲν ἔθνος· οὐδὲ ἐγνώρισαν τὰς κρίσεις αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

148, 2 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν,
 3 πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιε καὶ σελήνη· αἰνεῖτε
 4 αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα τοῦ φωτός. Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν
 5, 6 οὐρανῶν. Ἄς αἰνῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι αὐτὸς προσέταξε, καὶ ἐκτίσθησαν· καὶ ἐστερέωσεν αὐτὰ
 7 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ἔθεσε διάταγμα, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει παρέλθει. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς
 8 γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ καὶ χάλαζα, χιών καὶ ἀτμὶς, ἀνεμοστρόβιλος, ὁ ἐκτελὼν τὸν λόγον
 9, 10 αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντα τὰ βουνά· δένδρα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη·
 11, 12 ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς· νέοι
 13 τε καὶ παρθένοι, γέροντες μετὰ νεωτέρων ἄς αἰνῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου εἶναι
 14 ὑψωμένον· Ἡ δόξα αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν· καὶ αὐτὸς ὕψωσε κέρα εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
 ὕμνον εἰς πάντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λαὸν ὅστις εἶναι πλησίον αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

149, 2 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ᾠδὴν νέαν, τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν τῇ συνάξει τῶν ὁσίων. Ἄς
 3 εὐφραίνεται ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ· οἱ υἱοὶ τῆς Σιών ἄς ἀγάλλονται εἰς τὸν Βασιλέα αὐτῶν. Ἄς
 4 αἰνῶσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ χοροστατοῦντες· ἐν τυμπάνῳ καὶ κιθάρᾳ ἄς ψαλμοδῶσιν εἰς αὐτόν. Διότι ὁ Κύριος
 5 εὐδοκεῖ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· θέλει δοξάσει τοὺς πράους ἐν σωτηρίᾳ. Οἱ ὅσοι θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐν δόξῃ·
 6 θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐπὶ τὰς κλίνας αὐτῶν. Αἱ ἐξυμνήσεις τοῦ Θεοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
 7 καὶ ῥομφαία δίστομος ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν· διὰ νὰ κάμνωσιν ἐκδίκησιν εἰς τὰ ἔθνη, παιδείαν εἰς τοὺς λαοὺς·
 8, 9 διὰ νὰ δέσωσι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν μὲ ἀλύσεις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν μὲ δεσμὰ σιδηρά· διὰ νὰ κάμωσιν
 ἐπ' αὐτοὺς τὴν γεγραμμένην κρίσιν. Ἡ δόξα αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς πάντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

150 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τῷ στερεώματι τῆς δυνάμεως
 2, 3 αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν διὰ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
 4 αὐτόν ἐν ᾠγῇ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χοροσασίᾳ·
 5 αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις
 6 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ ἄς αἰνῇ τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Παροιμίας Σολομώντος, υιού τοῦ Δαβίδ, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ γνωρίσῃ τις σοφίαν καὶ παιδείαν, διὰ **1, 2**
νὰ νοήσῃ λόγους φρονήσεως, διὰ νὰ λάβῃ διδασκαλίαν συνέσεως, δικαιοσύνης καὶ κρίσεως καὶ εὐθύτητος, **3**
διὰ νὰ δώσῃ νόησιν εἰς τοὺς ἀπλοῦς, καὶ εἰς τὸν νέον μάθησιν καὶ διάγνωσιν. Ὁ σοφὸς ἀκούων θέλει γέινει **4, 5**
σοφώτερος, καὶ ὁ νοήμων θέλει ἀποκτήσῃ ἐπιστήμην κυβερνήσεως· ὥστε νὰ ἐννοῇ παροιμίαν καὶ σκοτεινὸν **6**
λόγον, ῥήσεις σοφῶν καὶ αἰνίγματα αὐτῶν. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· οἱ ἄφρονες καταφρονοῦσι τὴν σοφίαν **7**
καὶ τὴν διδασκαλίαν. Ἄκουε, υἱέ μου, τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τὸν νόμον τῆς **8**
μητρὸς σου. Διότι ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι στέφανος χαρίτων εἰς τὴν κορυφὴν σου καὶ περιδέραιον περὶ τὸν **9**
τράχηλόν σου. Υἱέ μου, ἐὰν θελήσωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ σὲ δελεάσωσι, μὴ θελήσῃς· ἐὰν εἴπωσιν, Ἐλθέ μεθ' **10, 11**
ἡμῶν, ἃς ἐνεδρεύσωμεν δι' αἷμα, ἃς ἐπιβουλεύωμεν ἀναιτίως τὸν ἄθῳ, Ἄς καταπίωμεν αὐτοὺς ζῶντας, **12**
ὡς ὁ ἄδης, καὶ ὁλοκλήρουσιν ὡς τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν λάκκον· θέλομεν εὐρεῖ πᾶν πολύτιμον ἀγαθόν, **13**
θέλομεν γεμίσει τοὺς οἴκους ἡμῶν ἀπὸ λαφύρων· θεὸς τὸν κληρὸν σου μεταξὺ ἡμῶν, ἐν βαλάντιον ἃς ἦναι εἰς **14**
πάντας ἡμᾶς· υἱέ μου, μὴ περιπατήσῃς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν· ἤπαχε τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν· διότι **15, 16**
οἱ πόδες αὐτῶν τρέχουσιν εἰς τὸ κακόν, καὶ σπεύδουσιν εἰς τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα. Διότι ματαιῶς ἐξαπλύνεται **17**
δίκτυον ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν παντὸς πτερωτοῦ. Διότι οὗτοι ἐνεδρεύουσι κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν αἵματος, **18**
ἐπιβουλεύονται τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς· Τοιαῦτα εἶναι αἱ ὁδοὶ παντὸς πλεονέκτου· ἡ πλεονεξία ἀφαιρεῖ τὴν ζωὴν **19**
τῶν κυριευομένων ὑπ' αὐτῆς. Ἡ σοφία φωνάζει ἔξω, ἐκπέμπει τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις· Κράζει ἐπὶ **20, 21**
κεφαλῇς τῶν ἀγορῶν, ἐν ταῖς εἰσόδοις τῶν πυλῶν· ἀπαγγέλλει τοὺς λόγους αὐτῆς διὰ τῆς πόλεως, λέγουσα, **22**
Ἔως πότε, μωροί, θέλετε ἀγαπᾶ τὴν μωρίαν, καὶ οἱ χλευασταὶ θέλουσιν ἠδύνεσθαι εἰς τοὺς χλευασμοὺς αὐτῶν, **23**
καὶ οἱ ἄφρονες θέλουσι μισεῖν τὴν γνῶσιν· Ἐπιστρέψατε πρὸς τοὺς ἐλέγχους μου· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐκχέει τὸ **24**
πνεῦμά μου ἐφ' ὑμᾶς, θέλω σᾶς κάμει νὰ νοήσῃτε τοὺς λόγους μου. Ἐπειδὴ ἐγὼ ἔκραζον, καὶ σείσθαι δὲν **25**
ὑπηκούετε· ἐξέτεινον τὴν χειρὰ μου, καὶ οὐδεὶς προσεῖχεν· Ἀλλὰ κατεφρονεῖτε πάσας τὰς συμβουλάς μου **26**
καὶ τοὺς ἐλέγχους μου δὲν ἐδέχεσθε· διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θέλω ἐπιγελάσει εἰς τὸν ὄλεθρόν σας· θέλω καταχαρῇ, **27**
ὅταν ἐπέλθῃ ὁ φόβος σας. Ὅταν ὁ φόβος σας ἐπέλθῃ ὡς ἐρήμωσις καὶ ἡ καταστροφή σας ἐφορμήσῃ ὡς **28**
ἀνεμοστρόβιλος, ὅταν ἡ θλίψις καὶ ἡ στενοχωρία ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· τότε θέλουσι μὲ ἐπικαλεσθῇ, ἀλλὰ δὲν **29**
θέλω ἀποκριθῇ· ἐπιμῶνός θέλουσι μὲ ἐκζητήσῃ, ἀλλὰ δὲν θέλουσι μὲ εὐρεῖ. Διότι ἐμίσησαν τὴν γνῶσιν καὶ **30**
τὸν φόβον τοῦ Κυρίου δὲν ἐξέλεξαν· δὲν ἠθέλησαν τὰς συμβουλάς μου· κατεφρόνησαν πάντα τοὺς ἐλέγχους **31**
μου· διὰ τοῦτο θέλουσι φάγῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς ὁδοῦ αὐτῶν καὶ θέλουσι χορτασθῇ ἀπὸ τῶν κακοβουλιῶν **32**
αὐτῶν. Διότι ἡ ἀποστασία τῶν μωρῶν θέλει θανατώσῃ αὐτοὺς, καὶ ἡ ἀμεριμνησία τῶν ἀφρόνων θέλει ἀφανίσῃ **33**
αὐτοὺς. Ὅστις ὅμως ἀκούει ἐμοῦ, θέλει κατοικήσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ θέλει ἡσυχάζει, μὴ φοβούμενος κακόν.

Υἱέ μου, ἐὰν δεχθῇς τοὺς λόγους μου καὶ ταμιεύσῃς τὰς ἐντολάς μου παρὰ σεαυτῷ, ὥστε νὰ προσέξῃς τὸ **2, 2**
ὥτίον σου εἰς τὴν σοφίαν, νὰ κλίνησιν τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν σύνεσιν· καὶ ἐὰν ἐπικαλεσθῇς τὴν φρόνησιν, **3**
καὶ ὑψώσῃς τὴν φωνὴν σου εἰς τὴν σύνεσιν· ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον καὶ ἐξερευνήσῃς αὐτὴν ὡς **4**
κεκρυμμένους θησαυρούς, τότε θέλεις ἐννοήσῃς τὸν φόβον τοῦ Κυρίου καὶ θέλεις εὐρεῖ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ **5**
Θεοῦ. Διότι ὁ Κύριος δίδει σοφίαν· ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχεται γνῶσις καὶ σύνεσις. Ἀποταμιεύει **6, 7**
σωτηρίαν εἰς τοὺς εὐθεῖς· εἶναι ἀσπίς εἰς τοὺς περιπατοῦντας ἐν ἀκεραιότητι, ὑπερασπίζων τὰς ὁδοὺς τῆς **8**
δικαιοσύνης καὶ φυλάττων τὴν ὁδὸν τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Τότε θέλεις ἐννοήσῃς δικαιοσύνην καὶ κρίσιν καὶ **9**
εὐθύτητα, πᾶσαν ὁδὸν ἀγαθὴν. Ἐὰν ἡ σοφία εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἡ γνῶσις ἡδύνῃ τὴν ψυχὴν σου, **10**
ὀρθὴ βουλὴ θέλει σὲ φυλάττει, σύνεσις θέλει σὲ διατηρεῖ· διὰ νὰ σὲ ἐλευθερόνῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρίας, **11, 12**
ἀπὸ ἀνθρώπου λαλοῦντος δόλια, οἵτινες ἐγκαταλείπουσιν τὰς ὁδοὺς τῆς εὐθύτητος, διὰ νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς **13**
ὁδοῖς τοῦ σκότους· οἵτινες ἡδύνονται εἰς τὸ νὰ κάμνωσι κακόν, χαίρουσιν εἰς τὰς διαστροφὰς τῆς κακίας, τῶν **14, 15**
ὁποίων αἱ ὁδοὶ εἶναι σκολιαὶ καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῶν διεστραμμέναι· διὰ νὰ σὲ ἐλευθερόνῃ ἀπὸ ξένης γυναίκος, **16**
ἀπὸ ἀλλοτρίας κολακευοῦσης μὲ τοὺς λόγους αὐτῆς, ἥτις ἐγκατέλιπε τὸν ἐπιστήθιον τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ **17**
ἐλησμόνησε τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ αὐτῆς. Διότι ὁ οἶκος αὐτῆς καταβιβάζει εἰς τὸν θάνατον, καὶ τὰ βήματα **18**
αὐτῆς εἰς τοὺς νεκρούς· πάντες οἱ εἰσερχόμενοι πρὸς αὐτὴν δὲν ἐπιστρέφουσιν οὐδὲ ἀναλαμβάνουσι τὰς **19**
ὁδοὺς τῆς ζωῆς· διὰ νὰ περιπατῇ ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἀγαθῶν καὶ νὰ φυλάττῃ τὰς τρίβους τῶν δικαίων. Διότι **20, 21**
οἱ εὐθεῖς θέλουσι κατοικήσῃ τὴν γῆν, καὶ οἱ τέλειοι θέλουσιν ἐναπολειφθῇ ἐν αὐτῇ. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν **22**
ἐκκοπῇ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οἱ παράνομοι θέλουσιν ἐκρίζωθαι ἀπ' αὐτῆς.

Υἱέ μου, μὴ λησμονῇς τοὺς νόμους μου, καὶ ἡ καρδίᾳ σου ἃς φυλάττῃ τὰς ἐντολάς μου. Διότι μακρότητα **3, 2**
ἡμερῶν καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην θέλουσι προσθέσει εἰς σέ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια ἃς μὴ σὲ ἐγκαταλίπωσι· **3**
δέσον αὐτὰς περὶ τὸν τράχηλόν σου· ἐγγάραζον αὐτὰς ἐπὶ τὴν πλάκα τῆς καρδίας σου· οὕτω θέλεις εὐρεῖ **4**
χάριν καὶ εὐνοίαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἐλπιζε ἐπὶ Κύριον ἐξ ὅλης σου τῆς καρδίας, καὶ μὴ **5**
ἐπιστηρίζεσαι εἰς τὴν σύνεσίν σου· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου αὐτὸν γνῶριζε, καὶ αὐτὸς θέλει διευθύνει τὰ **6**
διαβήματά σου. Μὴ φαντάζεσαι σεαυτὸν σοφόν· φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ. Τοῦτο θέλει **7, 8**
εἶσθαι ἴασις εἰς τὰ νεῦρά σου καὶ μυέλωσις εἰς τὰ ὀστέα σου. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων σου καὶ **9**
ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν πάντων τῶν γεννημάτων σου· καὶ θέλουσιν ἐμπλησθῇ αἱ σιποθῆκαι σου ἀπὸ ἀφθονίας καὶ **10**
οἱ ληνοὶ σου θέλουσιν ἐκχειλίζει ἀπὸ νέου οἴνου. Υἱέ μου, μὴ καταφρόνει τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου καὶ μὴ **11**
ἀθύμει ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Διότι ὁ Κύριος ἐλέγχει ὄντινα ἀγαπᾶ, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, εἰς τὸν **12**

13 ὁποῖον εὐαρεστεῖται. Μακάριοι οἱ ἄνθρωποι, ὅστις εὗρηκε σοφίαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἀπέκτησε σύνεσιν·
 14 Διότι τὸ ἐμπόριον αὐτῆς εἶναι καλῆτερον παρὰ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἀργυρίου καὶ τὸ κέρδος αὐτῆς παρὰ χρυσίον
 15, 16 καθαρὸν. Εἶναι τιμιωτέρα πολυτίμων λίθων· καὶ πάντα ὅσα ἐπιθυμήσῃς δὲν εἶναι ἀντάξια αὐτῆς. Μακρότης
 17 ἡμερῶν εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς, πλοῦτος καὶ δόξα. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς εἶναι ὁδοὶ τερπνῆς
 18 καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς εἰρήνη. Εἶναι δένδρον ζωῆς εἰς τοὺς ἐναγκαλιζομένους αὐτήν· καὶ μακάριοι οἱ
 19, 20 κρατοῦντες αὐτήν. Διὰ τῆς σοφίας ἐθεμελίωσεν ὁ Κύριος, ἐστερέωσε τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει. Διὰ τῆς
 21 γνώσεως αὐτοῦ αἱ ἄβυσσοι ἠνοιχθῆσαν καὶ τὰ νέφη σταλάζουσι δρόσον. Υἱὲ μου, ἄς μὴ ἀπομακρυνθῶσι
 22 ταῦτα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· φύλαττε ὀρθὴν βουλήν καὶ φρόνησιν· καὶ θέλει εἶσθαι ζωὴ εἰς τὴν ψυχὴν σου
 23 καὶ χάρις εἰς τὸν τράχηλόν σου. Τότε θέλεις περιπατεῖ ἀσφαλῶς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ὁ ποῦς σου δὲν θέλει
 24 προσκῶπει. Ὅταν πλαγιάζῃς, δὲν θέλεις τρομάζει· μάλιστα θέλεις πλαγιάζει, καὶ ὁ ὕπνος σου θέλει εἶσθαι
 25, 26 γλυκύς. Δὲν θέλεις τρομάζει ἀπὸ αἰφνιδίου φόβου οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου τῶν ἀσεβῶν, ὅταν ἐπέλθῃ. Διότι
 27 ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι ἡ ἐλπίς σου, καὶ θέλει φυλάξει τὸν πόδα σου ἀπὸ τοῦ νὰ πιασθῇ. Μὴ ἀρνηθῇς τὸ
 28 καλὸν πρὸς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει, ὅταν ᾔῃς ἐν τῇ χειρὶ σου νὰ κάμνῃς αὐτό. Μὴ εἴπῃς πρὸς
 29 τὸν πλησίον σου, Ὑπαγε καὶ ἐπανάστρεψον καὶ αὐριοῦν θέλω σοὶ δώσει· ἐνῷ ἔχῃς τοῦτο παρὰ σεαυτῶ. Μὴ
 30 μηχανεύου κακὸν κατὰ τοῦ πλησίον σου, ἐνῷ πεποιθὼς κατοικεῖ μετὰ σοῦ. Μὴ μάχου τινὰ ἀναίτιως, ἐὰν δὲν
 31, 32 ἔκαμε κακὸν εἰς σέ. Μὴ ζήλευε τὸν βίαιον ἄνθρωπον καὶ μὴ ἐκλέξῃς μηδεμίαν ἐκ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ· διότι ὁ
 33 Κύριος βδελύσσεται τὸν σκολιόν· τὸ δὲ ἀπόρρητον αὐτοῦ φανερόνεται εἰς τοὺς δικαίους. Κατὰ Κυρίου ἐν τῷ
 34 οἴκῳ τοῦ ἀσεβοῦς· εὐλογεῖ δὲ τὴν κατοικίαν τῶν δικαίων. Βεβαίως αὐτὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους·
 35 εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν. Οἱ σοφοὶ θέλουσι κληρονομήσει δόξαν· τὸ δὲ ὕψος τῶν ἀφρόνων θέλει
 εἶσθαι ἡ ἀτιμία.

4, 2 Ἀκούσατε, τέκνα, παιδεῖαν πατρός, καὶ προσέχετε νὰ μάθητε σύνεσιν. Διότι δίδω εἰς ἐσᾶς καλὴν διδασκα-
 3 λίαν· μὴ ἐγκαταλίπητε τὸν νόμον μου. Διότι καὶ ἐγὼ ἐστάθην υἱὸς τοῦ πατρὸς μου, ἀγαπητὸς καὶ μονογενὴς
 4 ἐνώπιον τῆς μητρὸς μου· καὶ με ἐδίδασκε καὶ μοὶ ἔλεγεν, Ἄς κρατῇ ἡ καρδιά σου τοὺς λόγους μου· φύλαττε
 5 τὰς ἐντολάς μου καὶ θέλεις ζῆσει. Ἀπόκτησον σοφίαν, ἀπόκτησον σύνεσιν· μὴ λησιμονήσῃς αὐτήν, μηδὲ
 6 ἐκκλίνῃς ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ στόματός μου· μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν, καὶ θέλει σὲ περιφυλάττει· ἀγάπα αὐ-
 7 τήν, καὶ θέλει σὲ διατηρεῖ. Ἡ σοφία εἶναι τὸ πρῶτιστον· ἀπόκτησον σοφίαν· καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀπόκτησίν σου
 8, 9 ἀπόκτησον σύνεσιν. Ἀνάλαβε αὐτήν καὶ θέλει σὲ ὑψώσει· θέλει σὲ δοξάσει, ὅταν ἐναγκαλισθῇς αὐτήν. Θέλει
 10 ἐπιθέσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου στέφανον χαρίτων· θέλει σοὶ δώσει διδάγμα δόξης. Ἄκουε, υἱὲ μου, καὶ δέχθητι
 11 τοὺς λόγους μου· καὶ θέλουσι πληθυνθῇ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς σου. Σὲ διδάσκω τὴν ὁδὸν τῆς σοφίας· σὲ ἐμβιβάζω
 12 εἰς τρίβους εὐθείας. Ὅταν περιπατῇς, τὰ βήματά σου δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐστενοχωρημένα· καὶ ὅταν τρέχῃς,
 13, 14 δὲν θέλεις προσκῶπει. Δράζον τὴν παιδεῖαν, μὴ ἀφήσῃς αὐτήν· φύλαττε αὐτήν, διότι εἶναι ἡ ζωὴ σου. Μὴ
 15 εἰσέλθῃς εἰς τὴν τρίβον τῶν ἀσεβῶν, καὶ μὴ ὑπάγῃς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν πονηρῶν. Ἀπόφευγε αὐτήν, μὴ περάσῃς
 16 δι' αὐτῆς, ἐκκλινὸν ἀπ' αὐτῆς καὶ διάβα. Διότι αὐτοὶ δὲν κοιμῶνται, ἐὰν δὲν κακοποιήσωσι· καὶ ὁ ὕπνος αὐτῶν
 17, 18 ἀφαιρεῖται, ἐὰν δὲν ὑποσκελίσωσιν. Ἐπειδὴ τρώγουσιν ἄρτον ἀσεβείας καὶ πίνουσιν οἶνον δυναστείας. Ἡ
 19, 20 ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν εἶναι ὡς τὸ σκοτὸς· δὲν γνωρίζουσι ποῦ προσκόπτουσιν. Υἱὲ μου, πρόσεχε εἰς τὰς ῥήσεις
 21 μου· κλίνον τὸ ὠτίον σου εἰς τὰ λόγιά μου. Ἄς μὴ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· φύλαττε αὐτὰ
 22, 23 ἐν τῇ καρδίᾳ σου· διότι εἶναι ζωὴ εἰς τοὺς εὐρίσκοντας αὐτὰ καὶ ἴασις εἰς πᾶσαν αὐτῶν τὴν σάρκα. Μετὰ
 24 πάσης φυλάξεως φύλαττε τὴν καρδίαν σου· διότι ἐκ ταύτης προέρχονται αἱ ἐκβάσεις τῆς ζωῆς. Ἀπόβαλε ἀπὸ
 25 σοῦ σκολιότητα στόματος, καὶ διαστροφὴν χειλέων ἀπομάκρυνον ἀπὸ σοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἄς βλέπωσιν
 26 ὀρθά, καὶ τὰ βλέφαρά σου ἄς κατευθύνωνται ἔμπροσθέν σου. Στάθμιζε τὸ βάδισμα τῶν ποδῶν σου, καὶ πᾶσαι
 27 αἱ ὁδοὶ σου θέλουσι κατευθυνθῇ. Μὴ ἐκκλίνῃς δεξιὰ ἢ ἀριστερά· ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ κακοῦ.

5, 2 Υἱὲ μου, πρόσεχε εἰς τὴν σοφίαν μου, κλίνον τὸ ὠτίον σου εἰς τὴν σύνεσίν μου· διὰ νὰ τηρῇς φρόνησιν καὶ
 3 τὰ χεῖλη σου νὰ φυλάττωσι γνῶσιν. Διότι τὰ χεῖλη τῆς ἀλλοτρίας γυναικὸς στάζουσιν ὡς κηρήθρα μέλιτος,
 4 καὶ ὁ οὐρανίσκος αὐτῆς εἶναι μαλακώτερος ἐλαίου· τὸ τέλος ὅμως αὐτῆς εἶναι πικρὸν ὡς ἁψίνθιον, ὅξυ ὡς
 5 μάχαιρα δίστομος. Οἱ πόδες αὐτῆς καταβαίνουν εἰς θάνατον· τὰ βήματα αὐτῆς καταντῶσιν εἰς τὸν ἄδην.
 6, 7 διὰ νὰ μὴ γνωρίσῃς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, αἱ πορεῖαι αὐτῆς εἶναι ἄστατοι καὶ οὐχὶ εὐδιάγνωστοι. Ἀκούσατέ μου
 8 λοιπὸν τώρα, τέκνα, καὶ μὴ ἀποστραφῇτε τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου. Ἀπομάκρυνον τὴν ὁδὸν σου ἀπ'
 9 αὐτῆς, καὶ μὴ πλησιάσῃς εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ δώσῃς τὴν τιμὴν σου εἰς ἄλλους καὶ τὰ
 10 ἔτη σου εἰς τοὺς ἀνελεήμονας· διὰ νὰ μὴ χορτασθῶσι ξένοι ἀπὸ τῆς περιουσίας σου καὶ οἱ κόποι σου ἔλθωσιν
 11, 12 εἰς οἶκον ἀλλοτρίου, καὶ σὺ στενάξῃς εἰς τὰ ἔσχατά σου, ὅταν ἡ σὰρξ σου καὶ τὸ σῶμά σου καταναλωθῶσι, καὶ
 13 λέγῃς, Πῶς ἐμίσησα τὴν παιδεῖαν, καὶ ἡ καρδιά μου κατεφρόνησε τοὺς ἐλέγχους, καὶ δὲν ὑπήκουσα εἰς τὴν
 14 φωνὴν τῶν διδασκόντων με, οὐδὲ ἔκλινα τὸ ὠτίον μου εἰς τοὺς νουθετοῦντάς με. Παρ' ὀλίγον ἔπεσον εἰς πᾶν
 15 κακόν, ἐν μέσῳ τῆς συνάξεως καὶ τῆς συναγωγῆς. Πίνε ὕδατα ἐκ τῆς δεξαμενῆς σου καὶ πηγάζοντα ἐκ τοῦ
 16, 17 φρέατός σου· Ἄς ἐκχέωνται ἔξω αἱ πηγαὶ σου, καὶ τὰ ρυάκια τῶν ὑδάτων σου εἰς τὰς πλατείας· σοῦ μόνου
 18 ἄς ᾔῃς αὐτά, καὶ οὐχὶ ξένων μετὰ σοῦ· ἡ πηγὴ σου ἄς ᾔῃς εὐλογημένη· καὶ εὐφραίνου μετὰ τῆς γυναικὸς
 19 τῆς νεότητός σου. Ἄς ᾔῃς εἰς σέ ὡς ἔλαφος ἐρασμίας καὶ δορκὰς κεχαριτωμένη· ἄς σὲ ποτίζωσιν οἱ μαστοὶ
 20 αὐτῆς ἐν παντὶ καιρῷ· εὐφραίνου πάντοτε εἰς τὴν ἀγάπην αὐτῆς. Καὶ διὰ τί, υἱὲ μου, θέλεις θέλγεσθαι ὑπὸ
 21 ξένης καὶ θέλεις ἐναγκαλιζέσθαι κόλπον ἀλλοτρίας· διότι τοῦ ἀνθρώπου αἱ ὁδοὶ εἶναι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν

τοῦ Κυρίου, καὶ σταθμίζει πάσας τὰς πορείας αὐτοῦ. Αἱ ἴδιαι αὐτοῦ ἀνομίαι θέλουσι συλλάβει τὸν ἀσεβῆ, καὶ 22
 μὲ τὰ σχοινία τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ θέλει σφιγγεσθαι. Οὗτος θέλει ἀποθάνει ἀπαίδευτος καὶ ἐκ τοῦ πλήθους 23
 τῆς ἀφροσύνης αὐτοῦ θέλει περιπλανᾶσθαι.

Υἱέ μου, ἐὰν ἔγειναις ἐγγυητὴς διὰ τὸν φίλον σου, ἐὰν ἔδωκας τὴν χεῖρά σου εἰς ξένον, ἐπαγιδεύθης διὰ 6, 2
 τῶν λόγων τοῦ στόματός σου, ἐπίσθης διὰ τῶν λόγων τοῦ στόματός σου· Κάμε λοιπὸν τοῦτο, υἱέ μου, καὶ 3
 σῶζου, ἐπειδὴ ἦλθες εἰς τὰς χεῖρας τοῦ φίλου σου· ὕπαγε, μὴ ἀποκάμῃς, καὶ βιάζε τὸν φίλον σου. Μὴ δώσῃς 4
 ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, μηδὲ νυσταγμὸν εἰς τὰ βλέφαρά σου· Σῶζου, ὡς δορκάδιον ἐκ χειρὸς τοῦ 5
 κυνηγοῦ καὶ ὡς πιτνὸν ἐκ χειρὸς τοῦ ἰξευτοῦ. Ὑπαγε πρὸς τὸν μύρμηκα, ὃ ὀκνηρὸν· παρατήρησον τὰς 6
 ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γίνου σοφός· ὅστις μὴ ἔχων ἄρχοντα, ἐπιστάτην ἢ κυβερνήτην, ἐτοιμάζει τὴν τροφὴν αὐτοῦ 7, 8
 τὸ θέρος, συνάγει τὰς τροφὰς αὐτοῦ ἐν τῷ θερισμῷ. Ἔως πότε θέλει κοιμᾶσθαι, ὀκνηρὸν πότε θέλει σηκωθῆ 9
 ἐκ τοῦ ὕπνου σου· Ὀλίγος ὕπνος, ὀλίγος νυσταγμός, ὀλίγη συμπλοκὴ τῶν χειρῶν εἰς τὸν ὕπνον· Ἐπειτα ἡ 10, 11
 πτωχεία σου ἔρχεται ὡς ταχυδρόμος, καὶ ἡ ἐνδεΐα σου ὡς ἀνὴρ ἔνοπλος. Ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος, ὁ κακὸς τροπος 12
 ἄνθρωπος, περιπατεῖ μὲ στόμα διεστραμμένον· Κάμνει νεῦμα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, σημαίνει διὰ τῶν 13
 ποδῶν αὐτοῦ, διδάσκει διὰ τῶν δακτύλων αὐτοῦ· μετὰ διεστραμμένης καρδίας μηχανᾶται κακὰ ἐν παντὶ 14
 καιρῷ· ἐγείρει ἔριδας· διὰ τοῦτο ἐξαίφνης θέλει ἐπέλθει ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ· ἐξαίφνης θέλει συντριφθῆ ἀνιάτως. 15
 Ταῦτα τὰ ἔξ μισοῖ ὁ Κύριος, ἐπτά μάλιστα βδελύττεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνους, γλῶσσαν 16, 17
 ψευδῆ καὶ χεῖρας ἐκχεούσας αἷμα ἁθῶν, καρδίαν μηχανουμένην λογισμοὺς κακοὺς, πόδας τρέχοντας 18
 ταχέως εἰς τὸ κακοποιεῖν, μάρτυρα ψευδῆ λαλοῦντα ψεῦδος καὶ τὸν ἐμβάλλοντα ἔριδας μεταξύ ἀδελφῶν. 19
 Υἱέ μου, φύλαττε τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τὸν νόμον τῆς μητρὸς σου. Περίσπλον 20, 21
 αὐτὰ διαπαντὸς ἐπὶ τῆς καρδίας σου, περιδесον αὐτὰ περὶ τὸν τράχηλόν σου. Ὅταν περιπατῇς, θέλει σὲ 22
 ὀδηγεῖ· ὅταν κοιμᾶσαι, θέλει σὲ φυλάττει· καὶ ὅταν ἐξυπνήσῃς, θέλει συνομιλεῖ μετὰ σοῦ. Διότι λύχνος εἶναι ἡ 23
 ἐντολὴ καὶ φῶς ὁ νόμος, καὶ οἱ ἔλεγχοι τῆς παιδείας ὁδὸς ζωῆς· διὰ τὰς σὲ φυλάττωσιν ἀπὸ κακῆς γυναίκος, 24
 ἀπὸ κολακείας γλώσσης γυναικὸς ἀλλοτρίας. Μὴ ὀρεχθῇς τὸ κάλλος αὐτῆς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· καὶ ἄς μὴ 25
 σὲ θηρεύσῃ διὰ τῶν βλεφάρων αὐτῆς. Διότι ἐξ αἰτίας γυναικὸς πόρνης καταντᾷ τις ἕως τμήματος ἄρτου, ἡ 26
 δὲ μοιχαλὶς θηρεύει τὴν πολὺτιμον ψυχὴν. Δύναται τις νὰ βάλῃ πῦρ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια 27
 αὐτοῦ νὰ μὴ καῶσι· Δύναται τις νὰ περιπατήσῃ ἐπ' ἀνθρώπων πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ νὰ μὴ κατακαῶσιν 28
 Οὕτω καὶ ὁ εἰσερχόμενος πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅστις ἐγγίζει αὐτήν, δὲν θέλει ἀθωωθῆ. Τὸν 29, 30
 κλέπτην δὲν ἀποστρέφονται, ἐὰν κλέπτῃ διὰ τὰς χερτὰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅταν πεινᾷ· ἀλλ' ἐὰν πιασθῇ, θέλει 31
 ἀποδώσει ἐπταπλάσια· θέλει δώσει πάντα τὰ ὑπάρχοντα τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Ὅστις ὁμῶς μοιχεύει μὲ γυναῖκα, 32
 εἶναι ἐνδεὴς φρενῶν· ἀπώλειαν φέρει εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅστις πράττει τοῦτο. Πληγὰς καὶ ἀτιμίαν θέλει 33
 ὑποφέρει· καὶ τὸ ὄνειδος αὐτοῦ δὲν θέλει ἐξαλειφθῇ. Διότι ἡ ζηλοτυπία εἶναι μανία τοῦ ἀνδρός, καὶ δὲν θέλει 34
 δεῖξει ἔλεος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικήσεως. Δὲν θέλει δεχθῇ οὐδὲν λύτρον· οὐδὲ θέλει ἐξιλωθῇ, καὶ ἂν 35
 πολλαπλασιάσῃς τὰ δῶρα.

Υἱέ μου, φύλαττε τοὺς λόγους μου καὶ ταμίευσον τὰς ἐντολάς μου παρὰ σεαυτῷ. Φύλαττε τὰς ἐντολάς μου, 7, 2
 καὶ θέλεις ζῆσαι· καὶ τὸν νόμον μου, ὡς τὴν κόρην τῶν ὀφθαλμῶν σου. Δέσον αὐτὰ ἐπὶ τοὺς δακτύλους σου, 3
 ἐγγάραξον αὐτὰ ἐπὶ τὴν πλάκα τῆς καρδίας σου. Εἶπε πρὸς τὴν σοφίαν σὺ εἶσαι ἀδελφὴ μου· καὶ κάλεσον 4
 τὴν φρόνησιν συγγενὴ σου· διὰ τὰς σὲ φυλάττωσιν ἀπὸ ξένης γυναικὸς, ἀπὸ ἀλλοτρίας κολακευοῦσης διὰ 5
 τῶν λόγων αὐτῆς. Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς οἰκίας μου ἔκυψα διὰ τοῦ δικτυωτοῦ μου· καὶ εἶδον 6, 7
 μεταξύ τῶν ἀφρόνων, παρετήρησα μεταξύ τῶν νεανίσκων, νέον ἐνδεὲς φρενῶν· ὅστις διέβαινε διὰ τῆς πλατείας, 8
 πλησίον τῆς γωνίας αὐτῆς, καὶ διήρχετο τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτῆς, ἐν τῷ ἔσπερινῷ σκότει τῆς ἡμέρας, 9
 ἐν τῷ σκοτασμῷ τῆς νυκτὸς καὶ τῷ γνόφῳ· καὶ ἰδοὺ, συναπαντᾷ αὐτὸν γυνὴ ἔχουσα σχῆμα πορνικόν, καὶ 10
 καρδίαν δολιόφρονα, φλύαρος καὶ ἀναιδής· οἱ πόδες αὐτῆς δὲν μένουσιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς· τώρα εἶναι 11, 12
 ἔξω, τώρα ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ἐνεδρεύει πλησίον πάσης γωνίας. Καὶ πιάνει αὐτὸν καὶ φιλεῖ αὐτὸν καὶ μὲ 13
 ἀναιδὲς πρόσωπον λέγει πρὸς αὐτόν, Ἔχω θυσίαν εἰρηνικὰς· σήμερον ἀπέδωκα τὰς εὐχὰς μου· διὰ τοῦτο 14, 15
 ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησίν σου, ποθοῦσα τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σὲ εὗρηκα· ἔστρωσα τὴν κλίνην μου μὲ πέπλους, 16
 μὲ τάπητας πεποικιλμένους, μὲ νήματα τῆς Αἰγύπτου· ἔθυμίασα τὴν κλίνην μου μὲ σμύρναν, ἀλόην καὶ 17
 κινάμωμον· ἔλθέ, ἄς μεθυσθῶμεν ἀπὸ ἔρωτος μέχρι τῆς αὐγῆς· ἄς ἐντυφώσωμεν εἰς ἔρωτας· διότι δὲν 18, 19
 εἶναι ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ὑπῆγεν εἰς ὁδὸν μακράν· ἔλαβε βαλάντιον ἀργυρίου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἐν 20
 ὀρισμένῳ καιρῷ θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τῆς πολλῆς αὐτῆς τέχνης ἀπεπλάνησεν αὐτόν· διὰ 21
 τῆς κολακείας τῶν χειλέων αὐτῆς εἴλκυσεν αὐτόν. Εὐθύς ἀκολουθεῖ αὐτὴν κατόπιν, καθὼς ὁ βοῦς ὑπάγει 22
 εἰς τὴν σφαγὴν, ἢ καθὼς ἡ ἔλαφος πηδᾷ εἰς τὸν βρόχον, ἕως οὗ βέλος διαπεράσῃ τὸ ἦπαρ αὐτῆς· καθὼς τὸ 23
 πιτνὸν σπεύδει εἰς τὴν παγίδα καὶ δὲν ἐξεύρει ὅτι εἶναι ἐναντίον τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Τώρα λοιπὸν ἀκούσατέ μου, 24
 τέκνα, καὶ προσέχετε εἰς τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου. Ἄς μὴ ἐκκλίνῃ εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου, 25
 μὴ παρεκτραπῇς εἰς τὰς τρίβους αὐτῆς. Διότι πολλοὺς ἔκαμε νὰ πέσωσι πεπληγωμένοι, καὶ δυνατοὶ εἶναι οἱ 26
 φονευθέντες ὑπ' αὐτῆς. Ὅδοι ἄδου εἶναι ὁ οἶκος αὐτῆς, καταβαίνουσαι εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ θανάτου. 27

Δὲν κράζει ἡ σοφία καὶ δὲν ἐκπέμπει τὴν φωνὴν αὐτῆς ἢ σύνεσις· Ἰσταται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὑψηλῶν 8, 2
 τόπων, ὑπὲρ τὴν ὁδόν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν τριόδων. Κράζει πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πόλεως, ἐν 3
 τῇ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν· πρὸς ἑσᾶς, ἄνθρωποι, κράζω· καὶ ἡ φωνὴ μου ἐκπέμπεται πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν 4
 ἀνθρώπων. Ἀπλοῖ, νοήσατε φρόνησιν· καὶ ἄφρονες, ἀποκτήσατε νοήμονα καρδίαν. Ἀκούσατε· διότι θέλω 5, 6

7 λαλήσει πράγματα ἔξοχα, καὶ τὰ χεῖλη μου θέλουσι προφέρει ὀρθά. Διότι ἀλήθειαν θέλει λαλήσει ὁ λάρυγξ
8 μου· τὰ δὲ χεῖλη μου βδελύττονται τὴν ἀσέβειαν. Πάντες οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου εἶναι μετὰ δικαιοσύνης· δὲν
9 ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς δόλιον διεστραμμένον· Πάντες εἶναι σαφεῖς εἰς τὸν νοοῦντα καὶ ὀρθοὶ εἰς τοὺς εὐρίσκοντας
10, 11 γνῶσιν. Λάβετε τὴν παιδείαν μου, καὶ μὴ ἀργύριον· καὶ γνῶσιν, μᾶλλον παρὰ χρυσίον ἐκλεκτόν. Διότι ἡ
12 σοφία εἶναι καλητέρα λίθων πολυτίμων· καὶ πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ πράγματα δὲν εἶναι ἀντάξια αὐτῆς. Ἐγὼ ἡ
13 σοφία κατοικῶ μετὰ τῆς φρονήσεως, καὶ ἐφευρίσκω γνῶσιν συνετῶν βουλευμάτων. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι
14 νὰ μισῇ τις τὸ κακόν· ἀλαζονείαν καὶ αὐθάδειαν καὶ πονηρὰν ὁδὸν καὶ διεστραμμένον στόμα ἐγὼ μισῶ. Ἐμοῦ
15 εἶναι ἡ βουλὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια· ἐγὼ εἶμαι ἡ σύνεσις· ἐμοῦ ἡ δύναμις. Δι' ἐμοῦ οἱ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ
16 οἱ ἄρχοντες θεοπίζουσι δικαιοσύνην. Δι' ἐμοῦ οἱ ἡγεμόνες ἡγεμονεύουσι, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, πάντες οἱ κριταὶ
17, 18 τῆς γῆς· Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ ἀγαπῶντας ἀγαπῶ· καὶ οἱ ζητοῦντές με θέλουσι με εὐρεῖ. Πλοῦτος καὶ δόξα εἶναι μετ'
19 ἐμοῦ, ἀγαθὰ διαμένοντα καὶ δικαιοσύνη. Οἱ καρποὶ μου εἶναι καλλίτεροι χρυσοῦ καὶ χρυσοῦ καθαροῦ· καὶ
20, 21 τὰ γεννήματά μου, ἐκλεκτοῦ ἀργυρίου. Περιπατῶ ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ἀναμέσον τῶν τριῶν τῆς κρίσεως, διὰ
22 νὰ κάμω τοὺς ἀγαπῶντάς με νὰ κληρονομήσωσιν ἀγαθὰ, καὶ νὰ γεμίσω τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν. Ὁ Κύριος
23 με εἶχεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, πρὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἀπ' αἰῶνος. Πρὸ τοῦ αἰῶνος με ἔχρισεν, ἀπ' ἀρχῆς,
24 πρὶν ὑπάρξῃ ἡ γῆ. Ἐγεννήθη ὅτε δὲν ἦσαν αἱ ἄβυσσοι, ὅτε δὲν ὑπῆρχον αἱ πηγαὶ αἱ ἀναβρύουσαι ὕδατα·
25, 26 Πρὶν τὰ ὄρη θεμελιωθῶσι, πρὸ τῶν λόφων, ἐγὼ ἐγεννήθην· ἐνῶ δὲν εἶχεν ἔτι κάμει τὴν γῆν οὔτε πεδιάδας, οὔτε
27 κορυφὰς χωμάτων τῆς οἰκουμένης. Ὅτε ἡτοίμαζε τοὺς οὐρανοὺς, ἐγὼ ἤμην ἐκεῖ· ὅτε περιέγραφε καμάραν
28 ὑπεράνω τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου· ὅτε ἐστερέονε τὸν αἰθέρα ἐπάνω· ὅτε ὠχύρονε τὰς πηγὰς τῆς ἀβύσσου·
29 ὅτε ἐπέβαλλε τὸν νόμον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, νὰ μὴ παραβῶσι τὰ ὕδατα τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ· ὅτε διέταττε
30 τὰ θεμέλια τῆς γῆς· τότε ἤμην πλησίον αὐτοῦ δημιουργοῦσα· καὶ ἐγὼ ἤμην καθ' ἡμέραν ἡ τρυφὴ αὐτοῦ,
31 εὐφραينوμένη πάντοτε ἐνώπιον αὐτοῦ, εὐφραينوμένη ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῆς γῆς αὐτοῦ· καὶ ἡ τρυφὴ μου ἦτο
32 μετὰ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Τώρα λοιπὸν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· διότι μακάριοι οἱ φυλάττοντες τὰς ὁδοὺς
33, 34 μου. Ἀκούσατε παιδείαν καὶ γένεσθε σοφοί, καὶ μὴ ἀποδοκιμάζετε αὐτήν. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μοῦ
35 ἀκούσῃ, ἀγρυπνῶν καθ' ἡμέραν ἐν ταῖς πύλαις μου, περιμένων εἰς τοὺς παραστάτας τῶν θυρῶν μου· διότι
36 ὅστις εὖρῃ ἐμέ, θέλει εὐρεῖ ζωὴν, καὶ θέλει λάβει χάριν παρὰ Κυρίου. Ὅστις ὁμῶς ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ, τὴν
ἐαυτοῦ ψυχὴν ἀδικεῖ· πάντες οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

9, 2 Ἡ σοφία ἠκοδόμησε τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐλάτομησε τοὺς στύλους αὐτῆς ἐπτά· ἔσφαξε τῇ σφάγια αὐτῆς,
3 ἐκέρασε τὸν οἶνον αὐτῆς, καὶ ἡτοίμασε τὴν τράπεζαν αὐτῆς· ἀπέστειλε τὰς θεραπαίνας αὐτῆς, κηρύττει ἐπὶ
4 τῶν ὑψηλῶν τόπων τῆς πόλεως, Ὅστις εἶναι ἄφρων, ἃς στραφῇ ἐδῶ· καί, πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς φρενῶν, λέγει
5, 6 πρὸς αὐτούς, Ἔλθετε, φάγετε ἀπὸ τοῦ ἄρτου μου, καὶ πίνετε ἀπὸ τοῦ οἴνου τὸν ὅποιον ἐκέρασα· ἀφήσατε τὴν
7 ἀφροσύνην καὶ ζήσατε· καὶ κατευθύνθητε ἐν τῇ ὁδῷ τῆς συνέσεως. Ὁ νοθετῶν χλευαστὴν λαμβάνει εἰς ἑαυτὸν
8 ἀτιμίαν· καὶ ὁ ἐλέγχων τὸν ἀσεβῆ λαμβάνει εἰς ἑαυτὸν μῶμον. Μὴ ἔλεγχε χλευαστὴν, διὰ νὰ μὴ σὲ μισήσῃ·
9 ἔλεγχε σοφόν, καὶ θέλει σὲ ἀγαπήσῃ. Δίδε ἀφορμὴν εἰς τὸν σοφόν καὶ θέλει γείνει σοφώτερος· δίδασκε τὸν
10, 11 δίκαιον καὶ θέλει αὐξηθῇ εἰς μάθησιν. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· καὶ ἐπίγνωσις ἁγίων φρόνησις. Διότι
12 δι' ἐμοῦ αἱ ἡμέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθῇ, καὶ ἔτη ζωῆς θέλουσι προστεθῇ εἰς σέ. Ἐὰν γείνησ σοφός,
13 θέλεις εἶσθαι σοφὸς διὰ σεαυτὸν· καὶ ἐὰν γείνησ χλευαστής, σὺ μόνος θέλεις πάσχει. Γυνὴ ἄφρων, θρασεῖα,
14 ἀνόητος καὶ μὴ γνωρίζουσα μηδέν· κάθηται ἐν τῇ θύρᾳ τῆς οἰκίας αὐτῆς ἐπὶ θρόνου, ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις
15, 16 τῆς πόλεως, προσκαλοῦσα τοὺς διαβάτας τοὺς κατευθυνομένους εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν· ὅστις εἶναι ἄφρων, ἃς
17 στραφῇ ἐδῶ· καὶ πρὸς τὸν ἐνδεῆ φρενῶν, λέγει πρὸς αὐτόν, Τὰ κλοπιμαῖα ὕδατα εἶναι γλυκέα, καὶ ὁ κρύφιος
18 ἄρτος εἶναι ἡδύς. Ἀλλ' αὐτὸς ἀγνοεῖ ὅτι ἐκεῖ εἶναι οἱ νεκροί, καὶ εἰς τὰ βάθη τοῦ ᾗδου οἱ κεκλημένοι αὐτῆς.

10 Παροιμιαὶ Σολομῶντος. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα· υἱὸς δὲ ἄφρων εἶναι λύπη τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
2, 3 Οἱ θησαυροὶ τῆς ἀνομίας δὲν ὠφελοῦσιν· ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐλευθερόνει ἐκ θανάτου. Ὁ Κύριος δὲν θέλει
4 λιμοκτονήσῃ ψυχὴν δικαίου· ἀνατρέπει δὲ τὴν περιουσίαν τῶν ἀσεβῶν. Ἡ ὀκνηρὰ χεὶρ πτωχείαν φέρει·
5 πλουτίζει δὲ ἡ χεὶρ τοῦ ἐπιμελοῦς. Ὁ συνάγων ἐν τῷ θέρει εἶναι υἱὸς συνέσεως· ὁ δὲ κοιμώμενος ἐν τῷ
6 θερισμῷ υἱὸς αἰσχύνης. Εὐλογία ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δικαίου· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀσεβῶν ἀδικία καλύπτει.
7, 8 Ἡ μνήμη τοῦ δικαίου εἶναι μετ' εὐλογίας· τὸ δὲ ὄνομα τῶν ἀσεβῶν σήπεται. Ὁ σοφὸς τὴν καρδίαν θέλει
9 δέχεσθαι ἐντολὰς· ὁ δὲ μωρὸς τὰ χεῖλη θέλει ὑποσκελισθῇ. Ὁ περιπατῶν ἐν ἀκεραιότητι περιπατεῖ ἀσφαλῶς·
10 ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ θέλει γνωρισθῇ. Ὅστις νεύει διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, προξενεῖ ὀδύνην· ὁ δὲ
11 μωρὸς τὰ χεῖλη θέλει ὑποσκελισθῇ. Τὸ στόμα τοῦ δικαίου εἶναι πηγὴ ζωῆς· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀσεβῶν ἀδικία
12, 13 καλύπτει. Τὸ μῖσος διεγείρει ἔριδας· ἀλλ' ἡ ἀγάπη καλύπτει πάντα τὰ σφάλματα. Εἰς τὰ χεῖλη τοῦ συνετοῦ
14 εὐρίσκεται ἡ σοφία· ἡ δὲ ῥάβδος εἶναι διὰ τὴν ῥάχιν τοῦ ἐνδεοῦς φρενῶν. Οἱ σοφοὶ ἀποταμιεύουσι γνῶσιν·
15 τὸ στόμα δὲ τοῦ προπετοῦς εἶναι πλησίον ἀπωλείας. Τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλουσίου εἶναι ἡ ὀχυρὰ αὐτοῦ πόλις·
16 καταστροφὴ δὲ τῶν πενήτων πτωχεία αὐτῶν. Τὰ ἔργα τοῦ δικαίου εἶναι εἰς ζωὴν· τὸ προῖόν τοῦ ἀσεβοῦς εἰς
17 ἁμαρτίαν. Ὁ φυλάττων τὴν παιδείαν εὐρίσκεται ἐν ὁδῷ ζωῆς· ὁ δὲ ἐγκαταλείπων τὸν ἐλεγχον ἀποπλανᾶται.
18, 19 Ὅστις καλύπτει μῖσος ὑπὸ χεῖλιν ψευδῇ, καὶ ὅστις προφέρει συκοφαντίαν, εἶναι ἄφρων. Ἐν τῇ πολυλογίᾳ δὲν
20 λείπει ἁμαρτία· ἀλλ' ὅστις κρατεῖ τὰ χεῖλη αὐτοῦ, εἶναι συνετός. Ἡ γλῶσσα τοῦ δικαίου ἀργύριον ἐκλεκτόν· ἡ
21 καρδία τῶν ἀσεβῶν πρᾶγμα μηδαμινόν. Τὰ χεῖλη τοῦ δικαίου βόσκουσι πολλούς· οἱ δὲ ἄφρονες ἀποθνήσκουσι
22, 23 δι' ἔλλειψιν φρενῶν. Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου πλουτίζει, καὶ λύπη δὲν θέλει προστεθῇ εἰς αὐτήν. Ὡς γέλωσ
24 εἶναι εἰς τὸν ἄφρονα νὰ πράττῃ κακόν· ἡ δὲ σοφία εἶναι ἀνδρὸς συνετοῦ. Ὁ φόβος τοῦ ἀσεβοῦς θέλει ἐπέλθῃ

ἐπ' αὐτόν· ἡ ἐπιθυμία δὲ τῶν δικαίων θέλει ἐκπληρωθῇ. Καθὼς παρέρχεται ὁ ἀνεμοστρόβιλος, οὕτως ὁ 25
 ἀσεβὴς δὲν ὑπάρχει· ὁ δὲ δίκαιος θέλει εἶσθαι τεθεμελιωμένος εἰς τὸν αἰῶνα. Καθὼς τὸ ὄζος εἰς τοὺς ὀδόντας 26
 καὶ ὁ καπνὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, οὕτως εἶναι ὁ ὀκνηρὸς εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας αὐτόν. Ὁ φόβος τοῦ 27
 Κυρίου προσθέτει ἡμέρας· τὰ δὲ ἔτη τῶν ἀσεβῶν θέλουσιν ἐλαττωθῇ. Ἡ προσδοκία τῶν δικαίων θέλει εἶσθαι 28
 εὐφροσύνη· ἡ ἐλπίς ὅμως τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ. Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ὀχύρωμα εἰς τὸν ἄμεμπτον, 29
 ὁλεθρὸς δὲ εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας. Ὁ δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλει σαλευθῇ· οἱ δὲ ἀσεβεῖς δὲν 30
 θέλουσι κατοικήσει τὴν γῆν. Τὸ στόμα τοῦ δικαίου ἀναδίδει σοφίαν· ἡ δὲ ψευδὴς γλῶσσα θέλει ἐκκοπῇ. Τὰ 31, 32
 χεῖλη τοῦ δικαίου γνωρίζουσι τὸ εὐχάριστον· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀσεβῶν τὰ διεστραμμένα.

Δολία πλάστιγξ βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· δίκαιον δὲ ζύγιον εὐαρέστησις αὐτοῦ. Ὅπου εἰσέλθῃ ὑπερηφα- **11, 2**
 νία, εἰσέρχεται καὶ κατασχύνῃ· ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν ταπεινῶν. Ἡ ἀκεραιότης τῶν εὐθέων θέλει ὁδηγεῖ 3
 αὐτούς· ἡ δὲ ὑπουλόγησις τῶν σκολιῶν θέλει ἀπολέσει αὐτούς. Τὰ πλούτη δὲν ὠφελοῦσιν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς· ἡ 4
 δὲ δικαιοσύνη ἐλευθερόνει ἐκ θανάτου. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀκεραίου θέλει ὀρθοτομήσει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ὁ δὲ 5
 ἀσεβὴς θέλει πέσει διὰ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ. Ἡ δικαιοσύνη τῶν εὐθέων θέλει ἐλευθερώσει αὐτούς· οἱ δὲ παρα- 6
 βάται θέλουσι συλληφθῇ ἐν τῇ κακίᾳ αὐτῶν. Ὅταν ὁ ἀσεβὴς ἄνθρωπος ἀποθνήσκῃ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἀπόλλυται· 7
 ἀπόλλυται καὶ ἡ προσδοκία τῶν ἀνόμων. Ὁ δίκαιος ἐλευθερόνεται ἐκ τῆς θλίψεως, ἀντ' αὐτοῦ δὲ εἰσέρχεται ὁ 8
 ἀσεβὴς. Ὁ ὑποκριτὴς διὰ τοῦ στόματος ἀφανίζει τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἀλλ' οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἐλευθερωθῇ διὰ 9
 τῆς γνώσεως. Εἰς τὴν εὐδόωσιν τῶν δικαίων ἡ πόλις εὐφραίνεται· καὶ εἰς τὸν ὁλεθρον τῶν ἀσεβῶν ἀγάλλεται. 10
 Διὰ τῆς εὐλογίας τῶν εὐθέων ὑψόνεται πόλις· διὰ τοῦ στόματος δὲ τῶν ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ὁ ἐνδεὴς 11, 12
 φρενῶν περιφρονεῖ τὸν πλησίον αὐτοῦ· ὁ δὲ φρόνιμος ἄνθρωπος σιωπᾷ. Ὁ σπερμολόγος περιέρχεται ἀποκα- 13
 λύπτων τὰ μυστικά· ὁ δὲ τὴν ψυχὴν πιστὸς κρύπτει τὸ πρᾶγμα. Ὅπου δὲν εἶναι κυβέρνησις, ὁ λαὸς πίπτει· ἐκ 14
 τοῦ πλήθους δὲ τῶν συμβούλων προέρχεται σωτηρία. Ὅστις ἐγγυᾶται δι' ἄλλον, θέλει πάθει κακόν· καὶ ὅστις 15
 μισεῖ τὴν ἐγγύησιν, εἶναι ἀσφαλής. Ἡ εὐκοσμία γυνὴ ἀπολαμβάνει τιμὴν· οἱ δὲ καρτερικοὶ ἀπολαμβάνουσι 16
 πλοῦτη. Ὁ ἐλεήμων ἄνθρωπος ἀγαθοποιεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀνελεήμων θλίβει τὴν σάρκα αὐτοῦ. Ὁ 17, 18
 ἀσεβὴς ἐργάζεται ἔργον ψευδές· εἰς δὲ τὸν σπείροντα δικαιοσύνην θέλει εἶσθαι μισθὸς ἀσφαλής. Καθὼς ἡ 19
 δικαιοσύνη τείνει εἰς ζωὴν, οὕτως ὁ κυνηγὼν τὸ κακὸν τρέχει εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ. Οἱ διεστραμμένοι τὴν 20
 καρδίαν εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· ἀλλ' οἱ ἄμεμπτοι τὴν ὁδὸν εἶναι δεκτοὶ εἰς αὐτόν. Καὶ χεῖρ μὲ χεῖρα 21
 ἐὰν συνάπτηται, ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει μένει ἀτιμώρητος· τὸ δὲ σπέρμα τῶν δικαίων θέλει ἐλευθερωθῇ. Ὡς 22
 ἔρρινον χρυσοῦν εἰς χοίρου μύτην, οὕτω γυνὴ ὠραία χωρὶς φρονήσεως. Ἡ ἐπιθυμία τῶν δικαίων εἶναι μόνον 23
 τὸ καλόν· ἡ προσδοκία δὲ τῶν ἀσεβῶν ὀργή. Οἱ μὲν σκορπίζουσι, καὶ ὅμως περισσεύονται· οἱ δὲ παρὰ τὸ 24
 δέον φείδονται, καὶ ὅμως ἔρχονται εἰς ἔνδειαν. Ἡ ἀγαθοποιὸς ψυχὴ θέλει παχυνθῇ· καὶ ὅστις ποτίζει, θέλει 25
 ποτισθῇ καὶ αὐτός. Ὅστις κρατεῖ σῖτον, θέλει εἶσθαι λαοκατάρτος· εὐλογία δὲ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 26
 τοῦ πωλοῦντος. Ὅστις προθυμεῖται εἰς τὸ καλόν, θέλει ἀπολαύσει χάριν· ἀλλ' ὅστις ζητεῖ τὸ κακόν, θέλει 27
 ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτόν. Ὅστις ἐλπίζει ἐπὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, οὗτος θέλει πέσει· οἱ δὲ δίκαιοι ὡς βλαστὸς θέλουσιν 28
 ἀνθῆσαι. Ὅστις ταραττεῖ τὸν οἶκον αὐτοῦ, θέλει κληρονομήσει ἄνεμον· καὶ ὁ ἄφρων θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς 29
 τὸν φρόνιμον. Ὁ καρπὸς τοῦ δικαίου εἶναι δένδρον ζωῆς· καὶ ὅστις κερδίζει ψυχάς, εἶναι σοφός. Ἄν ὁ 30, 31
 δίκαιος παιδεύηται ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῶ μᾶλλον ὁ ἀσεβὴς καὶ ὁ ἁμαρτωλός.

Ὅστις ἀγαπᾷ παιδείαν, ἀγαπᾷ γνῶσιν· ἀλλ' ὅστις μισεῖ ἔλεγχον, εἶναι ἄφρων. Ὁ καλὸς εὕρισκει χάριν **12, 2**
 παρὰ Κυρίου· τὸν δὲ μηχανευόμενον κακὰ θέλει καταδικάσει. Δὲν θέλει στερεωθῇ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἀνομίας· 3
 ἡ ῥίζα δὲ τῶν δικαίων θέλει μένει ἀσάλευτος. Ἡ ἐνάρετος γυνὴ εἶναι στέφανος εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· ἡ δὲ 4
 προξενούσα αἰσχύνῃν εἶναι ὡς σαπρία εἰς τὰ ὀστέα αὐτοῦ. Οἱ λογισμοὶ τῶν δικαίων εἶναι εὐθύτης· αἱ δὲ βουλαι 5
 τῶν ἀσεβῶν δόλος. Οἱ λόγοι τῶν ἀσεβῶν ἐνεδρεύουσιν αἵμα· τὸ δὲ στόμα τῶν εὐθέων θέλει ἐλευθερώσει αὐτούς, 6
 οἱ ἀσεβεῖς καταστρέφονται καὶ δὲν ὑπάρχουσιν· ὁ οἶκος δὲ τῶν δικαίων θέλει διαμένει. Ὁ ἄνθρωπος ἐγκω- 7, 8
 μιάζεται κατὰ τὴν σύνεσιν αὐτοῦ· ὁ δὲ διεστραμμένος τὴν καρδίαν θέλει εἶσθαι εἰς καταφρόνησιν. Καλῆτερος 9
 ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ τιμώμενος καὶ ἐπαρκὼς εἰς ἑαυτόν, παρὰ ὁ κενοδοξὼν καὶ στερούμενος ἄρτου. Ὁ δίκαιος 10
 ἐπιμελεῖται τὴν ζωὴν τοῦ κτήνους αὐτοῦ· τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν εἶναι ἀνελεήμονα. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν 11
 γῆν αὐτοῦ θέλει χορτασθῇ ἄρτον· ὁ δὲ ἀκολουθῶν τοὺς ματαιόφρονας εἶναι ἐνδεὴς φρενῶν. Ὁ ἀσεβὴς ζητεῖ 12
 τὴν υπεράσπισιν τῶν κακῶν· ἀλλ' ἡ ῥίζα τοῦ δικαίου ἀναδίδει. Δι' ἁμαρτίαν χειλέων παγιδεύεται ὁ ἀσεβὴς· ὁ δὲ 13
 δίκαιος ἐξέρχεται ἐκ στενοχωρίας. Ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ στόματος αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἐμπλησθῇ ἀγαθῶν· 14
 καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπιστρέψει εἰς αὐτόν. Ἡ ὁδὸς τοῦ ἄφρονος εἶναι ὀρθὴ εἰς τοὺς 15
 ὀφθαλμούς αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀκούων συμβουλὰς εἶναι σοφός. Ὁ ἄφρων φανερόνει εὐθὺς τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ 16
 φρόνιμος σκεπάζει τὸ ὄνειδος αὐτοῦ. Ὁ λαλῶν ἀλήθειαν ἀναγγέλλει τὸ δίκαιον· ὁ δὲ ψευδομάρτυς δόλον. Ὁ 17, 18
 φλύαρος εἶναι ὡς τραύματα μαχαίρας· ἡ δὲ γλῶσσα τῶν σοφῶν, ἴασις. Τὰ χεῖλη τῆς ἀληθείας θέλουσιν εἶσθαι 19
 σταθερὰ διαπαντός· ἡ δὲ ψευδὴς γλῶσσα μόνον στιγμιαία. Δόλος εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν μηχανευομένων 20
 κακὰ· εὐφροσύνη δὲ εἰς τοὺς βουλευομένους εἰρήνην. Οὐδεμία βλάβη θέλει συμβῇ εἰς τὸν δίκαιον· οἱ δὲ 21
 ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐμπλησθῇ κακῶν. Ψευδὴ χεῖλη βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· οἱ δὲ ποιῶντες ἀλήθειαν εἶναι 22
 δεκτοὶ εἰς αὐτόν. Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος καλύπτει γνῶσιν· ἡ δὲ καρδία τῶν ἀφρόνων διακηρύττει μωρίαν. 23
 Ἡ χεῖρ τῶν ἐπιμελῶν θέλει ἐξουσιάζει· οἱ δὲ ὀκνηροὶ θέλουσιν εἶσθαι ὑποτελεῖς. Ἡ λύπη ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ 24, 25
 ἀνθρώπου ταπεινώνει αὐτήν· ὁ δὲ καλὸς λόγος εὐφραίνει αὐτήν. Ὁ δίκαιος ὑπερέχει τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ἡ 26
 δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανᾷ αὐτούς. Ὁ ὀκνηρὸς δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ θηράματος αὐτοῦ· τὰ δὲ ὑπάρχοντα τοῦ 27

- 28 ἐπιμελοῦς ἀνθρώπου εἶναι πολύτιμα. Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης εἶναι ζωὴ· καὶ ἡ πορεία τῆς ὁδοῦ αὐτῆς δὲν φέρει εἰς θάνατον.
- 13, 2** Ὁ σοφὸς υἱὸς δέχεται τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρὸς· ὁ δὲ χλευαστὴς δὲν ἀκούει ἔλεγχον. Ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ στόματος αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος θέλει φάγει ἀγαθὰ· ἡ δὲ ψυχὴ τῶν ἀνόμων ἀδικίαν. Ὁ φυλάττων τὸ στόμα αὐτοῦ διαφυλάττει τὴν ζωὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀνοίγων προπετῶς τὰ χεῖλη αὐτοῦ θέλει ἀπολεσθῇ. Ἡ ψυχὴ τοῦ ὀκνηροῦ ἐπιθυμεῖ καὶ δὲν ἔχει· ἡ δὲ ψυχὴ τῶν ἐπιμελῶν θέλει χορτασθῇ. Ὁ δίκαιος μισεῖ λόγον ψευδῆ· ὁ δὲ ἀσεβὴς καθίσταται δυσώδης καὶ ἄτιμος. Ἡ δικαιοσύνη φυλάττει τὸν τέλειον τὴν ὁδόν· ἡ δὲ ἀσέβεια καταστρέφει τὸν ἁμαρτωλόν. Ὑπάρχει ἄνθρωπος ὅστις κάμνει τὸν πλούσιον, καὶ δὲν ἔχει οὐδέν· καὶ ἄλλος ὅστις κάμνει τὸν πτωχόν, καὶ ἔχει πλοῦτον πολύν. Τὸ λύτρον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ πλοῦτος αὐτοῦ· ὁ δὲ πτωχὸς δὲν ἀκούει ἐπίπληξιν. Τὸ φῶς τῶν δικαίων εἶναι φαιδρόν· ὁ δὲ λύχνος τῶν ἀσεβῶν θέλει σβεσθῇ. Μόνον ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας προέρχεται ἡ ἔρις· ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν δεχομένων συμβουλὰς.
- 11, 12 Τὰ ἐκ ματαιότητος πλούτη θέλουσιν ἐλαττωθῇ· ὁ δὲ συνάγων μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ θέλει αὐξηθῇ. Ἡ ἐλπίς ἀναβαλλομένη ἀτονίζει τὴν καρδίαν· τὸ δὲ ποθούμενον, ὅταν ἐρῇται, εἶναι δένδρον ζωῆς. Ὁ καταφρονῶν τὸν λόγον θέλει ἀφανισθῇ· ὁ δὲ φοβούμενος τὴν ἐντολήν, οὗτος θέλει ἀνταμειφθῇ. Ὁ νόμος τοῦ σοφοῦ εἶναι πηγὴ ζωῆς, ἀπομακρύνων ἀπὸ παγίδων θανάτου. Σύνεσις ἀγαθὴ δίδει χάριν· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν παρανόμων φέρει εἰς ὄλεθρον. Πᾶς φρόνιμος πράττει μετὰ γνώσεως· ὁ δὲ ἄφρων ἀνακαλύπτει μωρίαν. Ὁ κακὸς μηνυτὴς πίπτει εἰς δυστυχίαν· ὁ δὲ πιστὸς πρέσβυς εἶναι ἴσους. Πτωχεῖα καὶ αἰσχύνῃ θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν ἀποβάλλοντα τὴν διδασκαλίαν· ὁ δὲ φυλάττων τὸν ἔλεγχον θέλει τιμηθῇ. Ἐπιθυμία ἐκπληρωθεῖσα εὐφραίνει τὴν ψυχὴν· εἰς δὲ τοὺς ἄφρονας εἶναι βδελυρὸν νὰ ἐκκλίνωσιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ. Ὁ περιπατῶν μετὰ σοφῶν θέλει εἶσθαι σοφός· ὁ δὲ σύντροφος τῶν ἀφρόνων θέλει ἀπολεσθῇ. Κακὸν παρακολουθεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς· εἰς δὲ τοὺς δικαίους θέλει ἀνταποδοθῇ καλόν. Ὁ ἀγαθὸς ἀφίνει κληρονομίαν εἰς υἱοὺς υἱῶν· ὁ πλοῦτος δὲ τοῦ ἁμαρτωλοῦ θησαυρίζεται διὰ τὸν δίκαιον. Πολλὴν τροφὴν δίδει ὁ ἀγρός τῶν πτωχῶν· τινὲς δὲ δι' ἑλλειψιν κρίσεως ἀφανίζονται. Ὁ φειδόμενος τῆς ῥάβδου αὐτοῦ μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ ἀγαπῶν αὐτὸν παιδεύει αὐτὸν ἐν καιρῷ. Ὁ δίκαιος τρώγει μέχρι χορτασμοῦ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ἡ δὲ κοιλία τῶν ἀσεβῶν θέλει στερεῖσθαι.
- 14, 2** Αἱ σοφαὶ γυναῖκες οἰκοδομοῦσι τὸν οἶκον αὐτῶν· ἡ δὲ ἄφρων κατασκάπτει αὐτὸν διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς. Ὁ περιπατῶν ἐν τῇ εὐθύτητι αὐτοῦ φοβεῖται τὸν Κύριον· ὁ δὲ σκολιὸς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καταφρονεῖ αὐτόν. Ἐν στόματι ἄφρονος εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς ὑπερηφανίας· τὰ δὲ χεῖλη τῶν σοφῶν θέλουσι φυλάττει αὐτοὺς. Ὅπου δὲν εἶναι βόες, ἡ ἀποθήκη εἶναι κενή· ἡ δὲ ἀφθονία τῶν γεννημάτων εἶναι ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ βοός. Ὁ ἀληθὴς μάρτυς δὲν θέλει ψεύδεσθαι· ὁ δὲ ψευδὴς μάρτυς ἐκχέει ψεῦδη. Ὁ χλευαστὴς ζητεῖ σοφίαν καὶ δὲν εὐρίσκει· εἰς δὲ τὸν συνετὸν εἶναι εὐκόλος ἡ μάθησις. Ὑπαγε κατέναντι τοῦ ἄφρονος ἀνθρώπου καὶ δὲν θέλεις εὐρεῖ χεῖλη συνέσεως. Ἡ σοφία τοῦ φρονίμου εἶναι νὰ γνωρίζῃ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ἡ δὲ μωρία τῶν ἀφρόνων ἀποπλάνησις. Οἱ ἄφρονες γελῶσιν εἰς τὴν ἀνομίαν· ἐν μέσῳ δὲ τῶν εὐθέων εἶναι χάρις. Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου γνωρίζει τὴν πικρίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ξένος δὲν συμμετέχει τῆς χαρᾶς αὐτῆς. Ἡ οἰκία τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀφανισθῇ· ἡ δὲ σκηνὴ τῶν εὐθέων θέλει ἀνθεῖ. Ὑπάρχει ὁδός, ἥτις φαίνεται ὀρθὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ τέλη αὐτῆς φέρουσιν εἰς θάνατον. Ἔτι καὶ εἰς τὸν γέλωτα πονεῖ ἡ καρδία· καὶ τὸ τέλος τῆς χαρᾶς εἶναι λύπη. Ὁ διεφθαρμένος τὴν καρδίαν θέλει ἐμπλησθῇ ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ. Ὁ ἀπλοῦς πιστεύει εἰς πάντα λόγον· ὁ δὲ φρόνιμος προσέχει εἰς τὰ βήματα αὐτοῦ.
- 16, 17 Ὁ σοφὸς φοβεῖται καὶ φεύγει ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλ' ὁ ἄφρων προχωρεῖ καὶ θρασύνεται. Ὁ ὀξύθυμος πράττει ἀστοχάστως· καὶ ὁ κακόβουλος ἄνθρωπος εἶναι μισητός. Οἱ ἄφρονες κληρονομοῦσι μωρίαν· οἱ δὲ φρόνιμοι στεφανοῦνται σύνεσιν. Οἱ κακοὶ ὑποκλίνουσιν ἔμπροσθεν τῶν ἀγαθῶν, καὶ οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὰς πύλας τῶν δικαίων. Ὁ πτωχὸς μισεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· τοῦ δὲ πλουσίου οἱ φίλοι πολλοί. Ὁ καταφρονῶν τὸν πλησίον αὐτοῦ ἁμαρτάνει· ὁ δὲ ἐλεῶν τοὺς πτωχοὺς εἶναι μακάριος. Δὲν πλανῶνται οἱ βουλευόμενοι κακόν· ἔλεος ὅμως καὶ ἀλήθεια θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς βουλευομένους ἀγαθόν. Ἐν παντὶ κόπῳ ὑπάρχει κέρδος· ἡ δὲ φλυαρία τῶν χειλέων φέρει μόνον εἰς ἔνδειαν. Τὰ πλούτη τῶν σοφῶν εἶναι στέφανος εἰς αὐτούς· τῶν δὲ ἀφρόνων ἡ ὑπεροχὴ μωρία. Ὁ ἀληθὴς μάρτυς ἐλευθερόνει ψυχάς· ὁ δὲ δόλιος ἐκχέει ψεῦδη. Ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐλπίς ἰσχυρά· καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ θέλει ὑπάρχει καταφύγιον. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι πηγὴ ζωῆς, ἀπομακρύνων ἀπὸ παγίδων θανάτου. Ἐν τῷ πλήθει τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ δόξα τοῦ βασιλέως· ἐν δὲ τῇ ἑλλείψει τοῦ λαοῦ ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἡγεμονεύοντος. Ὁ μακρόθυμος ἔχει μεγάλην φρόνησιν· ὁ δὲ ὀξύθυμος ἀνεγείρει τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ. Ἡ ὑγιαίνουσα καρδία εἶναι ζωὴ τῆς σαρκός· ὁ δὲ φθόνος σαπρία τῶν ὁστέων. Ὁ καταθλίβων τὸν πένητα ὀνειδίζει τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ τιμὴν αὐτὸν ἐλεεῖ τὸν πτωχόν. Ὁ ἀσεβὴς ἐκτινάσσεται ἐν τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ· ὁ δὲ δίκαιος καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἔχει ἐλπίδα. Ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ συνετοῦ ἐπαναπαύεται σοφία· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἀφρόνων φανεροῦται. Ἡ δικαιοσύνη ὑπώνει ἔθνος· ἡ δὲ ἁμαρτία εἶναι ὄνειδος λαῶν. Εὐνοία τοῦ βασιλέως εἶναι πρὸς φρόνιμον δοῦλον· θυμὸς δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸν προξενούντα αἰσχύνην.
- 15, 2** Ἡ γλυκεῖα ἀπόκρισις καταπραΰνει θυμόν· ἀλλ' ὁ λυπηρὸς λόγος διεγείρει ὀργήν. Ἡ γλῶσσα τῶν σοφῶν καλλωπίζει τὴν γνῶσιν· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀφρόνων ἐξερεύγεται μωρίαν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐν παντὶ τόπῳ, παρατηροῦντες κακοὺς καὶ ἀγαθοὺς. Ἡ ὑγιαίνουσα γλῶσσα εἶναι δένδρον ζωῆς· ἡ δὲ διεστραμμένη, σύντριψις εἰς τὸ πνεῦμα. Ὁ ἄφρων καταφρονεῖ τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ὁ δὲ φυλάττων ἔλεγχον εἶναι φρόνιμος. Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δικαίου εἶναι θησαυρὸς πολὺς· εἰς δὲ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀσεβοῦς διασκορ-

πισμός. Τὰ χεῖλη τῶν σοφῶν διαδίδουσι γνῶσιν· ἀλλ' ἡ καρδία τῶν ἀφρόνων δὲν εἶναι οὕτως. Ἡ θυσία τῶν 7, 8
 ἀσεβῶν εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· ἀλλ' ἡ δέησις τῶν εὐθέων εὐπρόσδεκτος εἰς αὐτόν. Βδέλυγμα εἶναι 9
 εἰς τὸν Κύριον ἡ ὁδὸς τοῦ ἀσεβοῦς· ἀγαπᾷ δὲ τον θηρεύοντα τὴν δικαιοσύνην. Ἡ διδασκαλία εἶναι δυσάρε- 10
 στος εἰς τὸν ἐγκαταλείποντα τὴν ὁδόν· ὁ μισῶν τὸν ἔλεγχον θέλει τελευτήσῃ. Ὁ ἄδης καὶ ἡ ἀπώλεια εἶναι 11
 ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· πόσῳ μᾶλλον αἱ καρδίαι τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ χλευαστὴς δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἐλέγ- 12
 χοντα αὐτόν, οὐδὲ θέλει ὑπάγει πρὸς τοὺς σοφοὺς. Καρδία εὐφραινόμενη ἰλαρύνει τὸ πρόσωπον· ὑπὸ δὲ τῆς 13
 λύπης τῆς καρδίας καταθλίβεται τὸ πνεῦμα. Ἡ καρδία τοῦ συνετοῦ ζητεῖ γνῶσιν· τὸ δὲ στόμα τῶν ἀφρόνων 14
 βόσκει μωρίαν. Πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ τεθλιμμένου εἶναι κακαί· ὁ δὲ εὐφραινόμενος τὴν καρδίαν ἔχει εὐωχίαν 15
 παντοτεινὴν. Καλῆτερον τὸ ὀλίγον ἐν φόβῳ Κυρίου, παρὰ θησαυροὶ πολλοὶ καὶ ταραχὴ ἐν αὐτοῖς. Καλῆτε- 16, 17
 ρον ξενισμὸς λαχάνων μετὰ ἀγάπης, παρὰ μίσχος σιτευτὸς μετὰ μίσους. Ὁ θυμῷδης ἄνθρωπος διεγείρει 18
 μάχας· ὁ δὲ μακρόθυμος καταπαύει ἔριδας. Ἡ ὁδὸς τοῦ ὀκνηροῦ εἶναι ὡς πεφραγμένη ἀπὸ ἀκάνθας· ἀλλ' ἡ 19
 ὁδὸς τῶν εὐθέων εἶναι ἐξωμαλισμένη. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα· ὁ δὲ μωρὸς ἄνθρωπος καταφρονεῖ τὴν 20
 μητέρα αὐτοῦ. Ἡ μωρία εἶναι χαρὰ εἰς τὸν ἐνδεῆ φρενῶν· ὁ δὲ συνετὸς ἄνθρωπος περιπατεῖ ὀρθῶς. Ὅπου 21, 22
 συμβούλιον δὲν ὑπάρχει, οἱ σκοποὶ ματαιόνονται· ἐν δὲ τῷ πλήθει τῶν συμβούλων στερεώνονται. Χαρὰ εἰς τὸν 23
 ἄνθρωπον διὰ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ λόγος ἐν καιρῷ, πόσον καλὸς εἶναι. Ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς 24
 εἰς τὸν συνετὸν εἶναι πρὸς τὰ ἄνω, διὰ τὰ ἐκκλίνῃ ἀπὸ τοῦ ἔδου κάτω. Ὁ Κύριος καταστρέφει τὸν οἶκον τῶν 25
 ὑπερηφάνων· στερεώνει δὲ τὸ ὄριον τῆς χήρας. Οἱ λογισμοὶ τοῦ πονηροῦ εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· τῶν 26
 δὲ καθαρῶν οἱ λόγοι εὐάρεστοι. Ὁ δωρολήπτης ταραττεῖ τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἀλλ' ὅστις μισεῖ τὰ δῶρα θέλει ζήσει. 27
 Ἡ καρδία τοῦ δικαίου προμελετᾷ διὰ τὰ ἀποκριθῆ· τὸ δὲ στόμα τῶν ἀσεβῶν ἐξερεύγεται κακὰ. Ὁ Κύριος 28, 29
 εἶναι μακρὰν ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν· εἰσακούει δὲ τῆς δεήσεως τῶν δικαίων. Τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν εὐφραίνει τὴν 30
 καρδίαν· καὶ ἡ καλὴ φήμη παχύνει τὰ ὀστέα. Τὸ ὥτιον, τὸ ὁποῖον ἀκούει τὸν ἔλεγχον τῆς ζωῆς, διατρίβει 31
 μεταξὺ τῶν σοφῶν. Ὅστις ἀπώθεῖ τὴν διδασκαλίαν, ἀποστρέφεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἀλλ' ὅστις ἀκούει τὸν 32
 ἔλεγχον, ἀποκτᾷ σύνεσιν. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι διδασκαλία σοφίας· καὶ ἡ ταπεινώσις προπορεύεται τῆς 33
 δόξης.

Τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αἱ προπαρασκευαί τῆς καρδίας· παρὰ δὲ τοῦ Κυρίου ἡ ἀπόκρισις τῆς γλώσσης. Πᾶσαι **16, 2**
 αἱ ὁδοὶ τοῦ ἀνθρώπου φαίνονται ὀρθαί εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· πλην ὁ Κύριος σταθμίζει τὰ πνεύματα. 3, 4
 Ἀφιέρωνε τὰ ἔργα σου εἰς τὸν Κύριον, καὶ αἱ βουλαὶ σου θέλουσι στερεωθῇ. Ὁ Κύριος ἔκαμε τὰ πάντα δι' 5
 ἑαυτόν, ἔτι καὶ τὸν ἀσεβῆ διὰ τὴν ἡμέραν τὴν κακὴν. Βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον εἶναι πᾶς ὑψηλοκάρδιος· καὶ 6
 χεὶρ μὲ χεῖρα ἂν συνάπτηται, δὲν θέλει μένει ἀτιμώρητος. Διὰ χάριτος καὶ ἀληθείας καθαρίζεται ἡ ἀνομία· 7
 καὶ διὰ τοῦ φόβου τοῦ Κυρίου ἐκκλίνουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ κακοῦ. Ὅταν ὁ Κύριος ἀρέσκηται εἰς τὰς 8
 ὁδοὺς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰρηνεύει μετ' αὐτοῦ. Καλῆτερον ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, 9
 παρὰ εἰσοδήματα μεγάλα μετὰ ἀδικίας. Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου βουλευεται τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ Κύριος 10
 διευθύνει τὰ βήματα αὐτοῦ. Χρησμός εἶναι εἰς τὰ χεῖλη τοῦ βασιλέως· τὸ στόμα αὐτοῦ δὲν σφάλλει ἐν 11
 τῇ κρίσει. Δικαία στάθμη καὶ πλάστιγγ εἶναι τοῦ Κυρίου· πάντα τὰ ζύγια τοῦ σακκίου εἶναι ἔργον αὐτοῦ. 12
 Βδέλυγμα εἶναι εἰς τοὺς βασιλεῖς τὰ πράπτωσιν ἀνομίαν· διότι ὁ θρόνος στερεώνεται μετὰ τῆς δικαιοσύνης. 13, 14
 Τὰ δίκαια χεῖλη εἶναι εὐπρόσδεκτα εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ ἀγαπῶσι τὸν λαλοῦντα ὀρθά. Θυμὸς βασιλέως εἶναι 15
 ἄγγελος θανάτου· ἀλλ' ὁ σοφὸς ἄνθρωπος καταπραΰνει αὐτόν. Εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως εἶναι 16
 ζωὴ· καὶ ἡ εὐνοία αὐτοῦ εἶναι ὡς νέφος ὀπίμου βροχῆς. Πόσον καλῆτέρα εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς σοφίας 17
 παρὰ τὸ χρυσίον καὶ προκριτωτέρα ἡ ἀπόκτησις τῆς συνέσεως παρὰ τὸ ἀργύριον. Ἡ ὁδὸς τῶν εὐθέων εἶναι 18
 νὰ ἐκκλίνωσιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ὅστις φυλάττει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, διατηρεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Ἡ ὑπερηφανία 19
 προηγείται τοῦ ὀλέθρου, καὶ ὑψηλοφροσύνη τοῦ πνεύματος προηγείται τῆς πτώσεως. Καλῆτερον νὰ ᾔηται τις 20
 ταπεινόφρων μετὰ τῶν ταπεινῶν, παρὰ νὰ μοιράζῃ λάφυρα μετὰ τῶν ὑπερηφάνων. Ὁ συνετὸς εἰς τὰ πράγματα 21
 θέλει εὐρεῖ καλόν· καὶ ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Κύριον εἶναι μακάριος. Ὁ σοφὸς τὴν καρδίαν θέλει ὀνομάζεσθαι 22
 φρόνιμος· καὶ ἡ γλυκύτης τῶν χειλέων προσθέτει μάθησιν. Ἡ σύνεσις εἶναι πηγὴ ζωῆς εἰς τὸν ἔχοντα αὐτήν· 23
 ἡ δὲ παιδεία τῶν ἀφρόνων μωρία. Ἡ καρδία τοῦ σοφοῦ συνετίζει τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ 24
 προσθέτει μάθησιν. Κηρήθρα μέλιτος οἱ εὐάρεστοι λόγοι· γλυκύτης εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἴασις εἰς τὰ ὀστέα. 25, 26
 Ὑπάρχει ὁδὸς ἥτις φαίνεται ὀρθὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ τέλη αὐτῆς εἶναι ὁδοὶ θανάτου. Ὁ ἐργαζόμενος 27
 ἐργάζεται δι' ἑαυτόν· διότι τὸ στόμα αὐτοῦ ἀναγκάζει αὐτόν. Ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος σκάπτει κακόν· καὶ εἰς τὰ 28
 χεῖλη αὐτοῦ εἶναι ὡς πῦρ καῖον. Ὁ διεστραμμένος ἄνθρωπος διασπείρει ἔριδας· καὶ ὁ ψιθυριστὴς διαχωρίζει 29
 τοὺς στενωτέρους φίλους. Ὁ βίαιος ἄνθρωπος ἀποπλανᾷ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ φέρει αὐτόν εἰς ὁδὸν οὐχὶ 30
 καλὴν· κλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μηχαναῖα διεστραμμένα· δαγκάνων τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἐκτελεῖ τὸ κακόν. 31, 32
 Ἡ πολιὰ εἶναι στέφανος δόξης, εὐρισκομένη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης. Καλῆτερος ὁ μακρόθυμος παρὰ 33
 τὸν δυνατὸν· καὶ ὁ ἐξουσιάζων τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρὰ τὸν ἐκπορθοῦντα πόλιν. Ὁ κληρὸς ρίπτεται εἰς τὴν 34
 κάλπην· ὅλη ὁμῶς ἡ κρίσις αὐτοῦ εἶναι παρὰ Κυρίου.

Καλῆτερον ξηρὸν ψωμίον καὶ εἰρήνη μετ' αὐτοῦ, παρὰ οἶκον πλήρη θυμάτων μετὰ ἔριδος. Ὁ φρόνιμος **17, 2**
 ὑπηρέτης θέλει ἐξουσιάζει ἐπὶ υἱοῦ αἰσχύνῃς καὶ θέλει συμμοιρασθῇ τὴν κληρονομίαν μεταξὺ ἀδελφῶν. Τὸ 3
 χωνευτήριον δοκιμάζει τὸν ἄργυρον καὶ ἡ κάμινος τὸν χρυσόν, ὁ δὲ Κύριος τὰς καρδίας. Ὁ κακοποιὸς 4
 ὑπακούει εἰς τὰ ἄνομα χεῖλη· ὁ ψεύστης δίδει ἀκρόασιν εἰς τὴν κακὴν γλῶσσαν. Ὅστις περιγελᾷ τὸν πτωχόν, 5
 ὀνειδίζει τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ· ὅστις χαίρει εἰς συμφοράς, δὲν θέλει μένει ἀτιμώρητος. Τέκνα τέκνων εἶναι 6

7 ὁ στέφανος τῶν γερόντων· καὶ ἡ δόξα τῶν τέκνων οἱ πατέρες αὐτῶν. Χεῖλη ὑπεροχῆς δὲν ἀρμόζουσιν εἰς
8 τὸν ἄφρονα· πολὺ ὀλιγώτερον χεῖλη ψεύδους εἰς τὸν ἄρχοντα. Τὸ δῶρον εἶναι ὡς λίθος πολύτιμος εἰς τοὺς
9 ὀφθαλμοὺς τοῦ δωροδοκουμένου· ὅπου τοῦτο ἐμφανισθῇ, κατορθώνει. Ὅστις κρύπτει παράθασιν, ζητεῖ
10 φιλίαν· ἀλλ' ὅστις ἐπαναλέγει τὸ πρᾶγμα, χωρίζει τοὺς στενωτέρους φίλους. Περισσότερον τύπτει ὁ ἐλεγχος
11 τὸν φρόνιμον, παρὰ ἑκατὸν μαστιγώσεις τὸν ἄφρονα. Ὁ κακὸς ζητεῖ μόνον στάσεις· διὰ τοῦτο ἄγγελος
12 σκληρὸς θέλει πεμφοθῇ κατ' αὐτοῦ. Ἄσ' ἀπαντήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἄρκτος στερηθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ
13 οὐχὶ ἄφρων ἐν τῇ μωρίᾳ αὐτοῦ. Ὅστις ἀποδίδει κακὸν ἀντὶ καλοῦ, κακὸν δὲν θέλει ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τοῦ
14 οἴκου αὐτοῦ. Ὅστις ἀρχίζει φιλονεικίαν, εἶναι ὡς ὁ ἐκφράττων ὕδατα· ὅθεν παῦσον ἀπὸ τῆς φιλονεικίας πρὶν
15, 16 ἐξαφθῇ. Ὁ δικαίων τὸν ἀσεβῆ καὶ ὁ καταδικάζων τὸν δίκαιον, ἀμφότεροι εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον. Τί
17 χρησιμεύουσιν τὰ χρήματα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἄφρονος, διὰ νὰ ἀγοράσῃ σοφίαν, ἀφοῦ δὲν ἔχει γνῶσιν· Ἐν παντὶ
18 καιρῷ ἀγαπᾷ ὁ φίλος, καὶ ὁ ἀδελφὸς γεννᾶται διὰ καιρὸν ἀνάγκης. Ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν δίδει χεῖρα καὶ
19 ἐγγυᾶται διὰ τὸν φίλον αὐτοῦ. Ὁ ἀγαπῶν ἔριδας ἀγαπᾷ ἁμαρτήματα· ὁ ὑπερυψόνων τὴν πύλιν αὐτοῦ ζητεῖ
20 ὄλεθρον. Ὁ σκολιὸς τὴν καρδίαν δὲν εὕρισκει καλόν· καὶ ὁ διεστραμμένος τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ πίπτει εἰς
21 συμφοράν. Ὅστις γεννᾷ ἄφρονα, γεννᾷ αὐτὸν διὰ λύπην αὐτοῦ· καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ἀνοήτου δὲν ἀπολαμβάνει
22 χαράν. Ἡ εὐφραινομένη καρδιά δίδει εὐεξίαν ὡς ἰατρικόν· τὸ δὲ κατατεθλιμμένον πνεῦμα ξηραίνει τὰ ὀστέα.
23, 24 Ὁ ἀσεβὴς δέχεται δῶρον ἀπὸ τοῦ κόλπου, διὰ νὰ διαστρέψῃ τὰς ὁδοὺς τῆς κρίσεως. Ἐπὶ τοῦ προσώπου
25 τοῦ συνετοῦ εἶναι σοφία· ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος βλέπουσιν εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς. Ὁ ἄφρων υἱὸς εἶναι
26 βαρυθυμία εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πικρία εἰς τὴν γεννήσασαν αὐτόν. Δὲν εἶναι ποτὲ καλὸν νὰ ἐπιβάλληται
27 ποινὴ εἰς τὸν δίκαιον, νὰ ἐπιβουλεύηται τις τοὺς ἄρχοντας διὰ τὴν εὐθύτητα αὐτῶν. Ὁ κρατῶν τοὺς λόγους
28 αὐτοῦ εἶναι γνωστικός· ὁ μακρόθυμος ἄνθρωπος εἶναι φρόνιμος. Καὶ αὐτὸς ὁ ἄφρων, ὅταν σιωπᾷ λογίζεται
σοφός· καὶ ὁ κλείων τὰ χεῖλη αὐτοῦ, συνετός.

18, 2 Ὁ ἰδιογνώμων ζητεῖ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ καὶ ἐναντιόνηται εἰς πᾶν ὃ, τι εἶναι ὀρθόν. Ὁ ἄφρων δὲν
3 ἠδύνηται εἰς τὴν σύνεσιν, ἀλλ' εἰς ὃ, τι φαντάζεται ἡ καρδιά αὐτοῦ. Ὅταν ἔρχεται ὁ ἀσεβὴς, ἔρχεται καὶ ἡ
4 καταφρόνησις· καὶ μετὰ τοῦ ὀνειδούς, ἡ ἀτιμία. Οἱ λόγοι τοῦ στόματος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὕδατα βαθέα· καὶ ἡ
5 πηγὴ τῆς σοφίας, χείμαρρος ἀναπηδῶν. Δὲν εἶναι καλὸν νὰ προσωποληπτῇ τις τὸν ἀσεβῆ, διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ
6 δίκαιον ἐν τῇ κρίσει. Τὰ χεῖλη τοῦ ἄφρονος ἐμβαίνουσιν εἰς ἔριδας, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ προσκαλεῖ ῥαπίσματα.
7, 8 Τὸ στόμα τοῦ ἄφρονος εἶναι ὁ ἀφανισμὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῦ παγίς εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Οἱ λόγοι τοῦ
9 ψιθυριστοῦ καταπίνονται ἡδέως καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἐνδομύχων τῆς κοιλίας. Ὁ ὀκνηρὸς εἰς τὸ ἔργον
10 αὐτοῦ εἶναι βεβαίως ἀδελφὸς τοῦ ἀσώτου. Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εἶναι πύργος ὀχυρός· ὁ δίκαιος, καταφεύγων
11 εἰς αὐτόν, εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ. Τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλουσίου εἶναι ἡ ὀχυρὰ αὐτοῦ πόλις, καὶ φαντάζεται αὐτὰ ὡς
12 ὑψηλὸν τεῖχος. Πρὸ τοῦ ἀφανισμοῦ ὑπὸνεται ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἡ ταπεινώσις προπορεύεται τῆς
13, 14 δόξης. Τὸ νὰ ἀποκρίνηται τις πρὶν ἀκούσῃ, εἶναι εἰς αὐτόν ἀφροσύνη καὶ ὄνειδος. Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου
15 θέλει ὑποστηρίξῃ τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ κατατεθλιμμένον πνεῦμα τίς δύναται νὰ ὑποφέρῃ· Ἡ καρδιά
16 τοῦ φρονίμου ἀποκτᾷ σύνεσιν· καὶ τὸ ὥτιον τῶν σοφῶν ζητεῖ γνῶσιν. Τὸ δῶρον τοῦ ἀνθρώπου ἀνοίγει τόπον
17 εἰς αὐτόν, καὶ φέρει αὐτόν ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων. Ὁ πρωτολογῶν ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ φαίνεται δίκαιος·
18 ἀλλ' ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ ἔρχεται καὶ ἐξελέγχει αὐτόν. Ὁ κληρὸς παύει τὰς ἀντιλογίας καὶ ἀποφασίζει μετὰ τῶν
19 δυνατῶν. Ἀδελφὸς δυσαρεστηθεὶς ὑποτάσσεται δυσκολώτερα παρὰ ὀχυρὰ πόλις· αἱ δὲ διαφοραὶ αὐτῶν
20 εἶναι ὡς μοχλοὶ φρουρίου. Ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ στόματος τοῦ ἀνθρώπου θέλει χορτασθῇ ἡ κοιλία αὐτοῦ·
21 ἀπὸ τοῦ προϊόντος τῶν χειλέων αὐτοῦ θέλει ἐμπλησθῇ. Θάνατος καὶ ζωὴ εἶναι εἰς τὴν χεῖρα τῆς γλώσσης·
22 καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν θέλουσι φάγει τοὺς καρποὺς αὐτῆς. Ὅστις εὗρηκε γυναῖκα, εὗρηκεν ἀγαθὸν καὶ
23 ἀπῆλause χάριν παρὰ Κυρίου. Ὁ πένθος λαλεῖ μετὰ ἱκεσιῶν· ἀλλ' ὁ πλούσιος ἀποκρίνεται μετὰ σκληρότητος.
24 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων φίλους πρέπει νὰ φέρῃται φιλικῶς· καὶ ὑπάρχει φίλος στενωτέρως ἀδελφοῦ.

19 Καλῆτερος ὁ πτωχὸς ὁ περιπατῶν ἐν τῇ ἀκεραιότητι αὐτοῦ, παρὰ τὸν πλούσιον τὸν διεστραμμένον τὰ χεῖλη
2 αὐτοῦ καὶ ὄντα ἄφρονα. Ψυχὴ ἄνευ γνώσεως βεβαίως δὲν εἶναι καλόν· καὶ ὅστις σπεύδει μὲ τοὺς πόδας,
3 προσκόπτει. Ἡ ἀφροσύνη τοῦ ἀνθρώπου διαστρέφει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἀγανακτεῖ κατὰ
4, 5 τοῦ Κυρίου. Ὁ πλοῦτος προσθέτει φίλους πολλούς· ὁ δὲ πτωχὸς ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτοῦ. Ὁ
6 ψευδὴς μάρτυς δὲν θέλει μείνῃ ἀτιμώρητος· καὶ ὁ λαλῶν ψεύδη δὲν θέλει ἐκφύγει. Πολλοὶ κολακεύουσιν
7 τὸ πρόσωπον τοῦ ἄρχοντος· καὶ πᾶς τις εἶναι φίλος τοῦ διδόντος ἀνθρώπου. Τὸν πτωχὸν μισοῦσι πάντες
8 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· πόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἀποφεύγει αὐτόν οἱ φίλοι αὐτοῦ αὐτὸς ἀκολουθεῖ φωνάζων· ἀλλ'
9, 10 ἐκεῖνοι δὲν ἀποκρίνονται. Ὅστις ἀποκτᾷ σοφίαν, ἀγαπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὅστις φυλάττει φρόνησιν, θέλει
11 εὖρεῖ καλόν. Ὁ ψευδὴς μάρτυς δὲν θέλει μείνῃ ἀτιμώρητος· καὶ ὁ λαλῶν ψεύδη θέλει ἀπολεσθῇ. Ἡ τρυφὴ
12 δὲν ἀρμόζει εἰς ἄφρονα· πολὺ ὀλιγώτερον εἰς δοῦλον, νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπ' ἀρχόντων. Ἡ φρόνησις τοῦ ἀνθρώπου
13 συστέλλει τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ εἶναι δόξα αὐτοῦ νὰ παραβλέπῃ τὴν παράθασιν. Ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως εἶναι
14 ὡς βρυχηθμὸς λέοντος· ἡ δὲ εὐνοία αὐτοῦ ὡς δρόσος ἐπὶ τὸν χόρτον. Ὁ ἄφρων υἱὸς εἶναι ὄλεθρος εἰς τὸν
15 πατέρα αὐτοῦ· καὶ αἱ ἔριδες τῆς γυναικὸς εἶναι ἀκατάπαυστος σάξιμος. Οἶκος καὶ πλοῦτις κληρονομοῦνται
16 ἐκ τῶν πατέρων· ἀλλ' ἡ φρόνιμος γυνὴ παρὰ Κυρίου δίδεται. Ἡ ὀκνηρία ρίπτει εἰς βαθὺν ὕπνον· καὶ ἡ
17 ἄεργος ψυχὴ θέλει πεινᾶ. Ὁ φυλάττων τὴν ἐντολὴν φυλάττει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ καταφρονῶν τὰς ὁδοὺς
18 αὐτοῦ θέλει ἀπολεσθῇ. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανεῖζει εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλει γείνῃ εἰς αὐτόν ἡ ἀνταπόδοσις
αὐτοῦ. Παίδευε τὸν υἱὸν σου ἐνόσῳ εἶναι ἐλπίς· ἀλλὰ μὴ διεγείρῃς τὴν ψυχὴν σου, ὥστε νὰ θανατώσῃς

αὐτόν. Ὁ ὀργίλος θέλει λάβει ποινήν· διότι καὶ ἂν ἐλευθερώσῃ αὐτόν, πάλιν θέλει κάμει τὸ αὐτό. Ἄκουε 19, 20
 συμβουλὴν καὶ δέχου διδασκαλίαν διὰ νὰ γείνησ σοφὸς εἰς τὰ ἔσχατά σου. Εἶναι πολλοὶ λογισμοὶ ἐν τῇ 21
 καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου· ἡ βουλὴ ὅμως τοῦ Κυρίου, ἐκείνη θέλει μένει. Τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀγαθότης 22
 αὐτοῦ· καὶ καλῆτερος ὁ πτωχὸς παρὰ τὸν ψεύστην. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου φέρει ζωὴν, καὶ ὁ φοβούμενος 23
 αὐτόν θέλει πηλαγιάζει κεχορτασμένος· κακὸν δὲν θέλει συναπαντήσῃ. Ὁ ὀκνηρὸς ἐμβάπτει τὴν χεῖρα αὐτοῦ 24
 εἰς τὸ τρυβλίον, καὶ δὲν θέλει οὐδὲ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτήν. Ἐὰν μαστιγώσῃ τὸν χλευαστὴν, 25
 ὁ ἀπλοῦς θέλει γεῖναι προσεκτικὸς· καὶ ἐὰν ἐλέγξῃ τὸν φρόνιμον, θέλει ἐννοήσῃ γινώσκων. Ὅστις ἀτιμάζει 26
 τὸν πατέρα καὶ ἀπωθεῖ τὴν μητέρα, εἶναι υἱὸς προξενῶν αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος. Παῦσον, υἱέ μου, νὰ ἀκούῃς 27
 διδασκαλίαν παρεκτρέπουσαν ἀπὸ τῶν λόγων τῆς γνώσεως. Ὁ ἀσεβὴς μάρτυς χλευάζει τὸ δίκαιον· καὶ τὸ 28
 στόμα τῶν ἀσεβῶν καταπίνει ἀνομίαν. Κρίσεις ἐτοιμάζονται διὰ τοὺς χλευαστάς, καὶ ῥαβδισμοὶ διὰ τὴν ῥάχιν 29
 τῶν ἀφρόνων.

Ὁ οἶνος εἶναι χλευαστῆς, καὶ τὰ σίκερα στασιαστικά· καὶ ὅστις δελεάζεται ὑπὸ τούτων, δὲν εἶναι φρόνιμος. **20**
 Ἀπειλὴ βασιλέως εἶναι θρυληθμὸς λέοντος· ὅστις παροξύνει αὐτόν, ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν. Τιμὴ 2, 3
 εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ παύῃ ἀπὸ τῆς ἔριδος· πᾶς δὲ ἄφρων ἐμπλέκεται εἰς ταύτην. Ὁ ὀκνηρὸς δὲν θέλει 4
 νὰ ἀροτριᾷ ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος· διὰ τοῦτο θέλει ζητεῖ ἐν τῷ θέρει καὶ δὲν θέλει λαμβάνει. Ἡ βουλὴ ἐν 5
 τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς ὕδατα βαθέα· ἀλλ' ὁ συνετὸς ἄνθρωπος θέλει ἀνασύρει αὐτήν. Πολλοὶ 6
 ἄνθρωποι κηρύττουσιν ἕκαστος τὴν καλοκαγαθίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ τίς θέλει εὖρῃ ἄνθρωπον πιστόν· Ὁ δίκαιος 7
 περιπατεῖ ἐν τῇ ἀκεραιότητι αὐτοῦ· καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἶναι μακάρια μετ' αὐτόν. Βασιλεὺς, καθήμενος 8
 ἐπὶ θρόνου κρίσεως, διασκεδάσει πᾶν κακὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Τίς δύναται νὰ εἴπῃ, Ἐκαθάρισα τὴν 9
 καρδίαν μου, εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου· Ζύγια διάφορα, μέτρα διάφορα, εἶναι ἀμφοτέρωθεν βδέλυγμα 10
 εἰς τὸν Κύριον. Γνωρίζεται καὶ αὐτὸ τὸ παιδίον ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ, ἂν τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι καθαρὰ, καὶ ἂν 11
 εὐθέα. Τὸ ὥτιον ἀκούει καὶ ὁ ὀφθαλμὸς βλέπει· ἀλλ' ὁ Κύριος ἔκαμεν ἀμφοτέρωθεν. Μὴ ἀγάπα τὸν ὕπνον, διὰ 12, 13
 νὰ μὴ ἔλθῃς εἰς πτωχείαν· ἀνοιξὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ θέλεις χορτασθῇ ἄρτου. Κακόν, κακόν, λέγει ὁ 14
 ἀγοραστής· ἀλλ' ἀφοῦ ἀναχωρήσῃ, τότε καυχᾶται. Ὑπάρχει χρυσίον καὶ πληθὺς μαργαριτῶν· τὰ χεῖλη ὅμως 15
 τῆς γνώσεως εἶναι τὸ πολυτίμον κειμήλιον. Λάβε τὸ ἱμάτιον τοῦ ἐγγυωμένου διὰ ξένον· καὶ λάβε ἐνέχυρον ἀπ' 16
 αὐτοῦ, ἐγγυωμένου περὶ ξένων πραγμάτων. Ὁ ἄρτος τοῦ ψεύδους εἶναι γλυκὺς εἰς τὸν ἄνθρωπον· μετὰ ταῦτα 17
 ὅμως τὸ στόμα αὐτοῦ θέλει γεμισθῇ χαλίκων. Οἱ σκοποὶ στερεοῦνται διὰ τῆς συμβουλῆς· καὶ μετὰ καλὴν 18
 σκέψιν κάμνε πόλεμον. Ὁ σπερμολόγος περιερχόμενος ἀποκαλύπτει τὰ μυστικά· διὰ τοῦτο μὴ σμίγῃς μετὰ 19
 τοῦ πλάτυνοντος τὰ χεῖλη αὐτοῦ. Ὁ λύχνος τοῦ κακολογοῦντος τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ θέλει 20
 σβεσθῇ ἐν θαθεῖ σκότει. Κληρονομία ἀποκτηθεῖσα ταχέως τὴν ἀρχήν, εἰς τὸ τέλος δὲν εὐλογεῖται. Μὴ εἴπῃς, 21, 22
 Θέλω ἀνταποδώσει κακόν· ἀνάμενε τὸν Κύριον καὶ θέλει σὲ σώσει. Ζύγια διάφορα εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν 23
 Κύριον· καὶ ἡ δολία πλάστιγξ δὲν εἶναι καλόν. Τὰ διαβήματα τοῦ ἀνθρώπου διευθύνονται ὑπὸ τοῦ Κυρίου· 24
 πῶς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἤθελε γνωρίσει τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν· Παγίος εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, προπετιῶς νὰ λαλῇ 25
 περὶ ἱερῶν καὶ μετὰ τὰς εὐχὰς νὰ σκέπτηται. Ὁ σοφὸς βασιλεὺς λικμίζει τοὺς ἀσεβεῖς καὶ στρέφει τὸν τροχὸν 26
 ἐπ' αὐτούς. Λύχνος τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον διερευνᾷ πάντα τὰ ἐνδόμυχα τῆς 27
 καρδίας. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια διαφυλάττουσι τὸν βασιλέα· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐλέους, 28
 Καύχημα τῶν νέων εἶναι ἡ δύναμις αὐτῶν· καὶ δόξα τῶν γερόντων ἡ πολιὰ. Τὰ μελανίσματα τῶν πληγῶν 29, 30
 λευκαίνουνσι τὸν κακόν· καὶ τὰ κτυπήματα τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας.

Ἡ καρδία τοῦ βασιλέως εἶναι ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυρίου ὡς ῥεύματα ὑδάτων· ὅπου θέλει στρέφει αὐτήν. Πᾶσαι **21, 2**
 αἱ ὁδοὶ τοῦ ἀνθρώπου φαίνονται ὀρθαί εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· πλην ὁ Κύριος σταθμίζει τὰς καρδίας. Νὰ 3
 κάμνῃ τις δικαιοσύνην καὶ κρίσιν εἶναι ἀρεστότερον εἰς τὸν Κύριον παρὰ θυσίαν. Τὸ ἐπηρμένον ὄμμα 4
 καὶ ἡ ἀλαζὼν καρδία, ὁ λύχνος τῶν ἀσεβῶν, εἶναι ἀμαρτία. Οἱ λογισμοὶ τοῦ ἐπιμελοῦς φέρουσι θεβαίως 5
 εἰς ἀφθονίαν· παντὸς δὲ προπετιοῦ θεβαίως εἰς ἔνδειαν. Τὸ ἀποκτᾶν θησαυροὺς διὰ ψευδοῦς γλώσσης 6
 εἶναι ματαιότης ἄστατος τῶν ζητούντων θάνατον. Αἱ ἀρπαγαὶ τῶν ἀσεβῶν θέλουσιν ἐξολοθρεύσει αὐτούς· διότι 7
 ἀρνοῦνται νὰ πράττῃσι τὸ δίκαιον. Ἡ ὁδὸς τοῦ διεφθαρμένου ἀνθρώπου εἶναι σκολιά· τοῦ δὲ καθαροῦ τὸ ἔργον 8
 εἶναι εὐθές. Καλῆτερον νὰ κατοικῇ τις ἐν γωνίᾳ δώματος, παρὰ ἐν οἴκῳ εὐρυχωρῶ μετὰ γυναικὸς φιλέριδος, 9
 Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀσεβοῦς ἐπιθυμεῖ κακόν· ὁ πλησίον αὐτοῦ δὲν εὐρίσκει χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. 10
 Ὅταν ὁ χλευαστὴς τιμωρῇται, ὁ ἀπλοῦς γίνεται σοφώτερος· καὶ ὁ σοφὸς διδασκόμενος λαμβάνει γινώσκων. Ὁ 11, 12
 δίκαιος συλλογίζεται τὴν οἰκίαν τοῦ ἀσεβοῦς, ὅταν οἱ ἀσεβεῖς κατακρημνίζονται εἰς τὴν κακίαν αὐτῶν. Ὅστις 13
 ἐμφράττει τὰ ὄψα αὐτοῦ εἰς τὴν κραυγὴν τοῦ πτωχοῦ, θέλει φωνάζει καὶ αὐτὸς καὶ δὲν θέλει εἰσακουσθῇ. 14
 Δῶρον κρύφιον καταπραΰνει θυμόν· καὶ χάρισμα εἰς τὸν κόλπον βαλλόμενον, ὀργὴν ἰσχυράν. Χαρὰ εἶναι 14, 15
 εἰς τὸν δίκαιον νὰ κάμνῃ κρίσιν· ὀλεθροῦ δὲ εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας. Ἀνθρώπος ἀποπλανώμενος 16
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς συνέσεως θέλει κατασκηνώσει ἐν τῇ συνάξει τῶν τεθνατωμένων. Ὁ ἀγαπῶν εὐθυμίαν 17
 θέλει κατασταθῇ πένης· ὁ ἀγαπῶν οἶνον καὶ μύρα δὲν θέλει πλουτήσῃ. Ὁ ἀσεβὴς θέλει εἶσθαι ἀντίλυτρον 18
 τοῦ δικαίου, καὶ τῶν εὐθέων ὁ παραβάτης. Καλῆτερον νὰ κατοικῇ τις ἐν γῇ ἐρήμῳ παρὰ μετὰ γυναικὸς 19
 φιλέριδος καὶ θυμώδους. Θησαυρὸς πολυτίμος καὶ μύρα εὐρίσκονται ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ σοφοῦ· ὁ δὲ ἄφρων 20
 ἄνθρωπος καταδαπανᾷ αὐτά. Ὁ θηρεύων δικαιοσύνην καὶ ἔλεος θέλει εὐρεῖ ζωὴν, δικαιοσύνην καὶ δόξαν. 21
 Ὁ σοφὸς ἐκπορθεῖ τὴν πόλιν τῶν δυνατῶν καὶ καταβάλλει τὸ ὄχλῳμα τοῦ θάρρους αὐτῆς. Ὅστις φυλάττει τὸ 22, 23
 στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, φυλάττει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ στενοχωριῶν. Ὑπερήφανος καὶ ἀλαζὼν 24

25 χλευαστὴς καλεῖται, ὅστις πράττει μετὰ θυμοῦ ἀλαζονείας. Αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ὀκνηροῦ θανατόνουσιν αὐτόν·
 26 διότι αἱ χεῖρες αὐτοῦ δὲν θέλουσι νὰ ἐργάζωνται· ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας· ὁ δὲ δίκαιος δίδει καὶ
 27 δὲν φεῖδεται. Ἡ θυσία τῶν ἀσεβῶν εἶναι βδέλυγμα· πολλῶ μᾶλλον ὅταν προσφέρωσιν αὐτὴν μετὰ πονηρίας.
 28, 29 Ὁ ψευδὴς μάρτυς θέλει ἀπολεσθῇ· ὁ δὲ ἄνθρωπος ὅστις ὑπακούει θέλει λαλεῖ πάντοτε. Ὁ ἀσεβὴς ἄνθρωπος
 30 σκληρύνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ εὐθὺς κατευθύνει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Δὲν εἶναι σοφία οὔτε σύνεσις οὔτε
 31 βουλή ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Ὁ ἵππος ἐτοιμάζεται διὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης· ἡ σωτηρία ὅμως εἶναι παρὰ
 Κυρίου.

22, 2 Προτιμότερον ὄνομα καλὸν παρὰ πλοῦτη μεγάλα, χάρις ἀγαθὴ παρὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον. Πλούσιος
 3 καὶ πτωχὸς συναπαντῶνται· ὁ Κύριος εἶναι ὁ Ποιητὴς ἀμφοτέρων τούτων. Ὁ φρόνιμος προβλέπει τὸ κακὸν
 4 καὶ κρύπτεται· οἱ ἄφρονες ὅμως προχωροῦσι καὶ τιμωροῦνται. Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ταπεινώσεως καὶ τοῦ φόβου τοῦ
 5 Κυρίου εἶναι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωὴ. Τρίβολοι καὶ παγίδες εἶναι ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ σκολιοῦ· ὅστις φυλάττει
 6 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι μακρὰν ἀπ' αὐτῶν. Διδαζὼν τὸ παιδίον ἐν ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ· καὶ δὲν θέλει
 7 ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτῆς οὐδὲ ὅταν γηράσῃ. Ὁ πλούσιος ἐξουσιάζει τοὺς πτωχοὺς· καὶ ὁ δανειζόμενος εἶναι
 8 δοῦλος τοῦ δανείζοντος. Ὁ σπειρὼν ἀνομίαν θέλει θερίσει συμφοράς· καὶ ἡ ῥάβδος τῆς ὕβρεως αὐτοῦ θέλει
 9, 10 ἐκλείψει. Ὁ ἔχων ὄμμα ἀγαθὸν θέλει εὐλογηθῇ· διότι δίδει ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ εἰς τὸν πτωχόν. Ἐκδιώζων
 11 τὸν χλευαστὴν καὶ θέλει συνεξέλθῃ ἡ φιλονεικία, καὶ ἡ ἔρις καὶ ἡ ὕβρις θέλουσι παύσει. Ὅστις ἀγαπᾷ
 12 τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας, διὰ τὴν χάριν τῶν χειλέων αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς θέλει εἶσθαι φίλος αὐτοῦ. Οἱ
 13 ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου περιφρουροῦσι τὴν γνῶσιν· ἀνατρέπει δὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ παρανόμου. Ὁ ὀκνηρὸς
 14 λέγει, Λέων εἶναι ἔξω· ἐν τῷ μέσῳ τῶν πλατειῶν θέλω φονευθῇ. Στόμα γυναικὸς ἀλλοτρίας εἶναι λάκκος
 15 βαθύς· ὁ μισούμενος ὑπὸ Κυρίου θέλει ἐμπέσει εἰς αὐτόν. Ἡ ἀνοησία εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τῆς καρδίας
 16 τοῦ παιδίου· ἡ ῥάβδος τῆς παιδείας θέλει ἀποχωρίσει αὐτὴν ἀπ' αὐτοῦ. Ὅστις καταθλίβει τὸν πτωχόν διὰ νὰ
 17 αὐξήσῃ τὰ πλούτη αὐτοῦ, καὶ ὅστις δίδει εἰς τὸν πλούσιον, θέλει ἐλθεῖ βεβαίως εἰς ἔνδειαν. Κλῖνον τὸ ὠτίον
 18 σου καὶ ἄκουε τοὺς λόγους τῶν σοφῶν, καὶ προσκόλλησον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν γνῶσιν μου· διότι εἶναι
 19 τερπινοί, ἐὰν φυλάττῃ αὐτοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· καὶ θέλουσι συναρμολογεῖσθαι ὁμοῦ ἐπὶ τῶν χειλέων σου. Διὰ
 20 νὰ ἦναι τὸ θάρρος σου ἐπὶ τὸν Κύριον, ἐδίδαξα ταῦτα εἰς σὲ τὴν ἡμέραν ταύτην, μάλιστα εἰς σέ. Δὲν ἔγραψα
 21 εἰς σὲ πολλάκις διὰ συμβουλῶν καὶ γνώσεων, διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ γνωρίσῃς τὴν βεβαιότητα τῶν λόγων τῆς
 22 ἀληθείας, ὥστε νὰ ἀποκρίνησαι λόγους ἀληθείας πρὸς τοὺς ἐξαποστελλόντάς σε Μὴ γυμνῶνῃς τὸν πτωχόν,
 23 διότι εἶναι πτωχός· μὴδὲ κατάθλιβε εἰς τὴν πύλην τὸν δυστυχοῦντα· διότι ὁ Κύριος θέλει ἐκδικάσει τὴν δίκην
 24 αὐτῶν· καὶ θέλει γυμνώσει τὴν ψυχὴν τῶν γυμνωσάντων αὐτοὺς. Μὴ κάμνε φιλίαν μετὰ ἀνθρώπου θυμώδους·
 25 καὶ μετὰ ἀνθρώπου ὀργίλου μὴ συμπεριπάτει· μήποτε μάθῃς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ λάβῃς παγίδα εἰς τὴν
 26, 27 ψυχὴν σου. Μὴ ἔσῃ ἐκ τῶν διδόντων χεῖρα, ἐκ τῶν ἐγγυωμένων διὰ χρέη. Ἐὰν δὲν ἔχῃς πόθεν νὰ πληρώσῃς,
 28 διὰ τί νὰ πάρῃς τὴν κλίνην σου ὑποκάτωθ' ἐν σου Μὴ μετακίνει ὄρια ἀρχαῖα, τὰ ὅποια ἔθεσαν οἱ πατέρες σου.
 29 Εἶδες ἄνθρωπον ἐπιτήδειον εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ αὐτὸς θέλει παρασταθῇ ἐνώπιον βασιλέων· δὲν θέλει παρασταθῇ
 ἐνώπιον οὐτιδανῶν.

23, 2 Ὅταν καθήσῃς νὰ φάγῃς μετὰ ἄρχοντος, παρατήρει ἐπιμελῶς τὰ παρατιθέμενα ἔμπροσθέν σου· καὶ
 3 βάλε μάχαιραν εἰς τὸν λαιμὸν σου, ἐὰν ἦσαι ἀδηφάγος· μὴ ἐπιθύμῃς τὰ ἐδέσματα αὐτοῦ· διότι ταῦτα εἶναι
 4, 5 τροφὴ δολιότητος. Μὴ μερίμνα διὰ νὰ γείνησιν πλούσιος· ἄπεχε ἀπὸ τῆς σοφίας σου. Θέλεις ἐπιστήσῃς τοὺς
 ὀφθαλμοὺς σου εἰς τὸ μὴ ὑπάρχον διότι ὁ πλοῦτος κατασκευάζει βεβαίως εἰς ἑαυτὸν πτέρυγας ὡς ἀετοῦ καὶ
 6, 7 πετᾷ πρὸς τὸν οὐρανόν. Μὴ τρώγῃς τὸν ἄρτον τοῦ φθονεροῦ, μὴδὲ ἐπιθύμῃς τὰ ἐδέσματα αὐτοῦ· διότι καθὼς
 φρονεῖ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τοιοῦτος εἶναι· φάγε καὶ πίε, λέγει πρὸς σέ· ἀλλ' ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν εἶναι μετὰ σοῦ.
 8, 9 Τὸ ψωμίον, τὸ ὅποιον ἔφαγες, θέλει ἐξεμέσει καὶ θέλει χάσει τὰς γλυκείας συνομιλίας σου. Μὴ λάλει εἰς
 10 τὰ ὄψα τοῦ ἄφρονος· διότι θέλει καταφρονήσῃ τὴν σοφίαν τῶν λόγων σου. Μὴ μετακίνει ὄρια ἀρχαῖα· καὶ
 11 μὴ εἰσέλθῃς εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν ὀρφανῶν· διότι ὁ Λυτρωτὴς αὐτῶν εἶναι ἰσχυρός· αὐτὸς θέλει ἐκδικάσει
 12 τὴν δίκην αὐτῶν ἐναντίον σου. Προσκόλλησον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὰ ὄψα σου εἰς τοὺς
 13 λόγους τῆς γνώσεως. Μὴ φείδου νὰ παιδεύῃς τὸ παιδίον· διότι ἐὰν κτυπήσῃς αὐτὸ διὰ τῆς ῥάβδου, δὲν θέλει
 14, 15 ἀποθάνει· σὺ κτυπῶν αὐτὸ διὰ τῆς ῥάβδου, θέλει ἐλευθερώσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ ᾄδου. Υἱὲ μου, ἐὰν
 16 ἡ καρδία σου γείνη σοφὴ, θέλει εὐφραίνεσθαι καὶ ἡ καρδία ἐμοῦ· καὶ τὰ νεφρὰ μου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι,
 17 ὅταν τὰ χεῖρά σου λαλῶσιν ὀρθά. Ἄσ' μὴ ζηλεύῃς ἡ καρδία σου τοὺς ἀμαρτωλοὺς· ἀλλ' ἔσ' ἐν τῷ φόβῳ τοῦ
 18, 19 Κυρίου ὅλην τὴν ἡμέραν· διότι βεβαίως εἶναι ἀμοιβή, καὶ ἡ ἐλπίς σου δὲν θέλει ἐκκοπῇ. Ἄκουε σύ, υἱὲ μου,
 20 καὶ γίνου σοφός, καὶ κατεύθυνε τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν ὁδόν. Μὴ ἔσ' μεταξύ οἰνοποτῶν, μεταξύ κρεοφάγων
 21, 22 ἀσώτων· διότι ὁ μέθυσος καὶ ὁ ἄσωτος θέλουσι πωχεύσει· καὶ ὁ ὑπνώδης θέλει ἐνδυθῇ ῥάκη. Ὑπάκουε εἰς
 23 τὸν πατέρα σου, ὅστις σὲ ἐγέννησε· καὶ μὴ καταφρόνει τὴν μητέρα σου, ὅταν γηράσῃ. Ἀγόραζε τὴν ἀλήθειαν
 24 καὶ μὴ πῶλει· τὴν σοφίαν καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν σύνεσιν. Ὁ πατὴρ τοῦ δικαίου θέλει χαρῇ σφόδρα· καὶ
 25 ὅστις γεννᾷ σοφὸν υἱόν, θέλει εὐφραίνεσθαι εἰς αὐτόν. Ὁ πατὴρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου θέλουσιν εὐφραίνεσθαι·
 26 μάλιστα ἐκείνη, ἥτις σὲ ἐγέννησε, θέλει χαίρει. Υἱὲ μου, δός τὴν καρδίαν σου εἰς ἐμέ, καὶ ἄσ' προσέχωσιν
 27 οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς μου· διότι ἡ πόρνη εἶναι λάκκος βαθύς· καὶ ἡ ἀλλοτρία γυνὴ στενὸν φρέαρ.
 28, 29 Αὐτὴ προσέτι ἐνεδρεύει ὡς ληστὴς καὶ πληθύνει τοὺς παραβάτας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Εἰς τίνα εἶναι οὐαὶ
 εἰς τίνα στεναγμοὶ εἰς τίνα ἔριδες εἰς τίνα ματαιολογίαι εἰς τίνα κτυπήματα ἄνευ αἰτίας εἰς τίνα φλόγῳσις
 30, 31 ὀφθαλμῶν Εἰς τοὺς ἐγγιζόντας ἐν τῷ οἴνῳ· εἰς ἐκείνους οἵτινες διάγουσιν ἀνιχνεύοντες οἰνοποισίας. Μὴ

θεώρει τὸν οἶνον ὅτι κοκκινίζει, ὅτι δίδει τὸ χρῶμα αὐτοῦ εἰς τὸ ποτήριον, ὅτι καταβαίνει εὐαρέστως. Ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ δάκνει ὥς ὄφιο καὶ κεντρόνει ὥς βασιλίσκος· οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσι κυττάξει ἀλλοτρίας γυναῖκας, καὶ ἡ καρδιά σου θέλει λαλήσει αἰσχροῦ· καὶ θέλεις εἶσθαι ὥς κοιμώμενος ἐν μέσῳ θαλάσσης, καὶ ὥς κοιτῶμενος ἐπὶ κορυφῆς, καταρτίου· μὲ ἔτυπτον, θέλεις εἰπεῖ, καὶ δὲν ἐπόνεσα· μὲ ἔδειραν, καὶ δὲν ἡσθάνθην· πότε θέλω ἐγερθῆ, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω αὐτὸν πάλιν

Μὴ ζήλευε τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους, μηδὲ ἐπιθύμει νὰ ἦσαι μετ' αὐτῶν· διότι ἡ καρδιά αὐτῶν μελετᾷ καταδυνάστευσιν, καὶ τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλοῦσι κακουργίας. Διὰ τῆς σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος καὶ διὰ τῆς συνέσεως στερεόνοται. Καὶ διὰ τῆς γνώσεως τὰ ταμεῖα θέλουσι γεμισθῆ ἀπὸ παντός πολυτίμου καὶ εὐφροσύνου πλούτου. Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος ἰσχύει, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ φρόνιμος αὐξάνει δύναμιν. Διότι διὰ σοφῶν βουλῶν θέλεις κάμει τὸν πόλεμόν σου· ἐκ τοῦ πληθους δὲ τῶν συμβούλων προέρχεται σωτηρία. Ἡ σοφία εἶναι παραπολὺ ὑψηλὴ διὰ τὸν ἄφρονα· δὲν θέλει ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν τῇ πύλῃ. Ὅστις μελετᾷ νὰ πράξῃ κακόν, θέλει ὀνομασθῇ ἀνὴρ κακεντρεχῆς. Ἡ μελέτη τῆς ἀφροσύνης εἶναι ἁμαρτία· καὶ ὁ χλευαστὴς βδέλυγμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐὰν μικροψυχῇσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς, μικρὰ εἶναι ἡ δύναμις σου. Ἐλευθέρονε τοὺς συρομένους εἰς θάνατον, καὶ μὴ ἀποσύρου ἀπὸ τῶν ὄντων εἰς ἀκμὴν σφαγῆς. Ἐὰν εἴπῃς, Ἰδοὺ, ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν τοῦτο· δὲν γνωρίζει ὁ σταθμίζων τὰς καρδίας καὶ ὁ φυλάττων τὴν ψυχὴν σου καὶ ἀποδίδων εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, δὲν ἐξεύρει. Υἱὲ μου, φάγε μέλι, διότι εἶναι καλόν· καὶ κηρήθραν, διότι εἶναι γλυκεῖα ἐπὶ τοῦ οὐρανίσκου σου. Τοιαύτη θέλει εἶσθαι εἰς τὴν ψυχὴν σου ἡ γνώσις τῆς σοφίας· ὅταν εὕρῃς αὐτήν, τότε θέλεις λάβει ἀμοιβήν, καὶ ἡ ἐλπίς σου δὲν θέλει ἐκκοιπῇ. Μὴ σπῆνε παγίδα, ᾧ ἄνομε, κατὰ τῆς κατοικίας τοῦ δικαίου· μὴ ταράξῃς τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ· διότι ὁ δίκαιος πίπτει ἐπὶ τὸν κῆλον καὶ σηκώνεται· ἀλλ' οἱ ἀσεβεῖς θέλουσι πέσει εἰς ὄλεθρον. Εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ ἐχθροῦ σου μὴ χαρῇς· καὶ εἰς τὸ ὀλίσιον αὐτοῦ ἃς μὴ εὐφραίνεται ἡ καρδιά σου· μήποτε ὁ Κύριος ἴδῃ καὶ φανῇ τοῦτο κακόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μεταστρέψῃ τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Μὴ ἀγανάκτει περὶ τῶν πονηρευομένων· μὴ ζήλευε τοὺς ἀσεβεῖς· διότι δὲν θέλει ἔχει τέλος ἀγαθὸν ὁ κακός· ὁ λύχνος τῶν ἀσεβῶν θέλει σβεσθῇ. Υἱὲ μου, φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ τὸν βασιλέα· καὶ μὴ ἔχε συγκοινωνίαν μετὰ στασιαστῶν· διότι ἡ συμφορὰ αὐτῶν θέλει ἐπέλθῃ ἐξαίφνης· καὶ τίς γνωρίζει ἀμφοτέρων τὰς τιμωρίας. Ταῦτα προσέτι εἶναι διὰ τοὺς σοφοὺς. Ἡ προσωποληψία ἐν τῇ κρίσει δὲν εἶναι καλόν. Τὸν λέγοντα πρὸς τὸν ἀσεβῆ, Εἴσαι δίκαιος, τοῦτον οἱ λαοὶ θέλουσι καταρασθῇ καὶ τὰ ἔθνη θέλουσι βδελύττεσθαι· ἀλλ' εἰς τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν θέλει εἶσθαι χάρις, καὶ εὐλογία ἀγαθῶν θέλει ἐλθεῖ ἐπ' αὐτούς. Ὅστις ἀποκρίνεται λόγους ὀρθοῦς, εἶναι ὡς ὁ φιλῶν τὰ χεῖλη. Διάτατε τὸ ἔργον σου ἔξω καὶ προετοιμαζε αὐτὸ εἰς σεαυτὸν ἐν τῷ ἄγρῳ· καὶ ἔπειτα οἰκοδόμησον τὸν οἶκόν σου. Μὴ ἦσο μάρτυς ἄδικος κατὰ τοῦ πλησίον σου, μηδὲ ἀπάτα διὰ τῶν χειλέων σου. Μὴ εἴπῃς, Καθὼς ἔκαμεν εἰς ἐμέ, οὕτω θέλω κάμει εἰς αὐτόν· θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Διέβαινον διὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ ὀκνηροῦ καὶ διὰ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐνδεοῦς φρενῶν· καὶ ἰδοὺ, πανταχοῦ εἶχον βλαστῆσαι ἄκανθαι· κνίδαι εἶχον σκεπάσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ λιθόφραγμα αὐτοῦ ἦτο κατακεκρημνισμένον. Τότε ἐγὼ θεωρήσας ἐσυλλογίσθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου· εἶδον, καὶ ἔλαβον διδασκαλίαν. Ὀλίγος ὕπνος, ὀλίγος νυσταγμός, ὀλίγη συμπλοκὴ τῶν χειρῶν εἰς τὸν ὕπνον· ἔπειτα ἡ πτωχεία σου ἔρχεται ὡς ταχυδρόμος, καὶ ἡ ἐνδειά σου ὡς ἀνὴρ ἑνοπίλος.

Καὶ αὗται εἶναι παροιμίαι τοῦ Σολομῶντος, τὰς ὁποίας συνέλεξαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἐζεκίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Δόξα τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ καλύπτῃ τὸ πρᾶγμα· δόξα δὲ τῶν βασιλέων νὰ ἐξιχνιάζωσι τὸ πρᾶγμα. Ὁ οὐρανὸς κατὰ τὸ ὕψος καὶ ἡ γῆ κατὰ τὸ βάθος καὶ ἡ καρδιά τῶν βασιλέων εἶναι ἀνεξερευνήτα. Ἀφαίρεσον τὴν σκωρίαν ἀπὸ τοῦ ἀργύρου, καὶ σκεῦος θέλει ἐξέλθῃ εἰς τὸν χρυσοχόον· ἀφαίρεσον τοὺς ἀσεβεῖς ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ θέλει στερεωθῇ ἐν δικαιοσύνῃ. Μὴ ἀλαζονεύου ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως, καὶ μὴ ἴστασαι ἐν τῷ τόπῳ τῶν μεγάλων· διότι καλῆτερον νὰ σοὶ εἴπωσιν, Ἀνάβα ἐδῶ, παρὰ νὰ καταβιβασθῇς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἄρχοντος, τὸν ὁποῖον εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου. Μὴ ἐξέλθῃς εἰς ἔριδα ταχέως· μήποτε ἐν τῷ τέλει ἀπορήσῃς τί νὰ κάμῃς, ὅταν ὁ πλησίον σου σὲ καταισχύνη. Ἐκδίκασον τὴν δίκην σου μετὰ τοῦ πλησίον σου· καὶ μὴ ἀνακάλυπτε τὸ μυστικὸν ἄλλου· μήποτε ὁ ἀκούων σὲ ὀνειδίσῃ καὶ ἡ καταισχύνη σου δὲν ἐξαλειφθῇ. Λόγος λαληθεὶς πρεπόντως εἶναι μῆλα χρυσὰ εἰς ποικίλματα ἀργυρά. Ὡς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ στολίδιον καθαροῦ χρυσοῦ, εἶναι ὁ σοφὸς ὁ ἐλέγχων ὥτιον ὑπήκοον. Ὡς τὸ ψύχος τῆς χιόνης ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ, οὕτως εἶναι ὁ πιστὸς πρέσβυς εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας αὐτόν· διότι ἀναπαύει τὴν ψυχὴν τῶν κυρίων αὐτοῦ. Ὁ καυχώμενος εἰς δῶρον ψευδὲς ὁμοιάζει σύννεφα καὶ ἄνεμον χωρὶς βροχῆς. Δι' ὑπομονῆς πείθεται ὁ ἡγεμὼν· καὶ ἡ γλυκεῖα γλῶσσα συντρίβει ὅσα. Εὕρηκας μέλι φάγε ὅσον σοὶ εἶναι ἀρκετόν, μήποτε ὑπερεμπλησθῇς ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐξεμέσῃς αὐτό. Σπανίως βάλε τὸν πόδα σου εἰς τὸν οἶκον τοῦ πλησίον σου, μήποτε σὲ βαρυνθῇ καὶ σὲ μισήσῃ. Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μαρτυρεῖ κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ, εἶναι ὡς ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ βέλος ὀξύ. Πίστις πρὸς ἄπιστον ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς εἶναι ὡς ὀδόντιον σεσηπὸς καὶ ποῦς ἐξηθρωμένος. Ὡς ὁ ἐκδυόμενος ἱμάτιον ἐν ἡμέρᾳ ψύχους καὶ τὸ ὄζος ἐπὶ νίτρον, οὕτως εἶναι ὁ ψάλλον ἔσματα εἰς λελυτημένην καρδίαν. Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, δὸς εἰς αὐτόν ἄρτον νὰ φάγῃ· καὶ ἐὰν διψᾷ, πότισον αὐτόν ὕδωρ· διότι θέλεις σωρεύσει ἄνθρακος πυρὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ ἀνταμείψει. Ὁ βορρᾶς ἄνεμος ἐκδιώκει τὴν βροχήν· τὸ δὲ ὀργισμένον πρόσωπον τὴν ὑποψιθυρίζουσαν γλῶσσαν. Καλῆτερον νὰ κατοικῇ τις ἐν γωνίᾳ δώματος, παρὰ ἐν οἴκῳ εὐρυχωρῶ μετὰ γυναικὸς φιλέριδος. Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν εἰς ψυχὴν διψῶσαν, οὕτως εἶναι ἀγγελία ἀγαθαὶ ἀπὸ μακρυῆς γῆς.

26, 27 Ὁ δίκαιος σφάλων ἔμπροσθεν τοῦ ἀσεβοῦς εἶναι ὡς πηγὴ θολερὰ καὶ βρύσις διαφθαρεῖσα. Καθὼς δὲν εἶναι
28 καλὸν νὰ τρώγῃ τις πολὺ μέλι, οὕτω δὲν εἶναι ἔνδοξον νὰ ζητῇ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δόξαν. Ὅστις δὲν κρατεῖ τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, εἶναι ὡς πόλις κατηδαφισμένη καὶ ἀτείχιτος.

26, 2 Καθὼς ἡ χιὼν ἐν τῷ θέρει καὶ καθὼς ἡ βροχὴ ἐν τῷ θερισμῷ, οὕτως εἰς τὸν ἄφρονα ἡ τιμὴ δὲν ἀρμόζει. Ὡς
3 περιφέρεται τὸ στρουθίον, ὡς περιπετῇ ἡ χελιδὼν, οὕτως ἡ ἀδικοσ κατάρρα δὲν θέλει ἐπιφθάσει. Μάστιξ διὰ
4 τὸν ἵππον, κημὸς διὰ τὸν ὄνον, καὶ ῥάβδος διὰ τὴν ῥάχιν τῶν ἀφρόνων. Μὴ ἀποκρίνου εἰς τὸν ἄφρονα κατὰ
5 τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ γείνησ καὶ σὺ ὅμοιος αὐτοῦ. Ἀποκρίνου εἰς τὸν ἄφρονα κατὰ τὴν ἀφροσύνην
6 αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ᾔναι σοφὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Ὅστις ἀποστέλλει μήνυμα διὰ χεῖρὸς τοῦ ἄφρονος,
7 ἀποκόπτει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ πίνει ζημίαν. Ὡς τὰ σκέλη τοῦ χωλοῦ κρέμονται ἀνωφελῇ, οὕτως εἶναι καὶ
8 παροιμία ἐν τῷ στόματι τῶν ἀφρόνων. Ὡς ὁ δεσμεύων λίθον εἰς σφενδόνην, οὕτως εἶναι ὅστις δίδει τιμὴν εἰς
9 τὸν ἄφρονα. Ὡς ἡ ἄκανθα ὠθουμένη εἰς τὴν χεῖρα τοῦ μεθύσου, οὕτως εἶναι ἡ παροιμία ἐν τῷ στόματι τῶν
10, 11 ἀφρόνων. Ὁ δυνάστης μαιίνει τὰ πάντα καὶ μισθώνει τοὺς ἄφρονας, μισθώνει καὶ τοὺς παραβάτας. Ὡς ὁ
12 κύων ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἐμετὸν αὐτοῦ, οὕτως ὁ ἄφρων ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ. Εἶδες ἄνθρωπον
13 νομίζοντα ἑαυτὸν σοφὸν μᾶλλον ἔλπις εἶναι ἐκ τοῦ ἄφρονος παρὰ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ ὀκνηρὸς λέγει, Λέων εἶναι
14 ἐν τῇ ὁδῷ, λέων ἐν ταῖς πλατείαις. Ὡς ἡ θύρα περιστρέφεται ἐπὶ τὰς στρόφιγγας αὐτῆς, οὕτως ὁ ὀκνηρὸς
15 ἐπὶ τὴν κλινὴν αὐτοῦ. Ὁ ὀκνηρὸς ἐμβάπτει τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ τρυβλίον καὶ βαρύνεται νὰ ἐπιστρέψῃ
16, 17 αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὁ ὀκνηρὸς νομίζει ἑαυτὸν σοφώτερον παρὰ ἑπτὰ σοφοὺς γνωμοδότας. Ὅστις
18 διαβαίνων ἀνακατόνεται εἰς ἔριδα μὴ ἀνέγκουσιν εἰς αὐτόν, ὁμοιάζει τὸν πιάνοντα κύνα ἀπὸ τῶν ὠτίων. Ὡς
19 ὁ μανιακὸς ὅστις ῥίπτει φλόγας, βέλη καὶ θάνατον, οὕτως εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἀπατᾷ τὸν πλησίον αὐτοῦ
20 καὶ λέγει, δὲν ἔκαμον ἐγὼ παίζων Ὅπου δὲν εἶναι ζῦλα, τὸ πῦρ σβύνεται· καὶ ὅπου δὲν εἶναι ψιθυριστής, ἡ
21 ἔρις ἡσυχάζει. Οἱ ἄνθρακες διὰ τὴν ἀνθρακίαν καὶ τὰ ζῦλα διὰ τὸ πῦρ, καὶ ὁ φίλερις ἄνθρωπος διὰ νὰ ἐξάπτῃ
22, 23 ἔριδας. Οἱ λόγοι τοῦ ψιθυριστοῦ καταπίνονται ἡδέως, καὶ καταβαίνουσιν εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς κοιλίας. Τὰ
24 ἔνθερμα χεῖλη μετὰ πονηρᾶς καρδίας εἶναι ὡς σκωρία ἀργύρου ἐπικεχρισμένη ἐπὶ πῆλινον ἀγγεῖον. Ὅστις
25 μισεῖ, ὑποκρίνεται μὲ τὰ χεῖλη αὐτοῦ, καὶ μηχανεύεται δόλον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὅταν ὁμιλῇ χαριέντως,
26 μὴ πείσκει αὐτόν· διότι ἔχει ἑπτὰ βδελύγματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὅστις σκεπάζει τὸ μῖσος διὰ δόλου, ἡ
27 πονηρία αὐτοῦ θέλει φανερωθῇ ἐν μέσῳ τῆς συνάξεως. Ὅστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εἰς αὐτόν· καὶ ὁ
28 λίθος θέλει ἐπιστρέψῃ ἐπὶ τὸν κυλίνοντα αὐτόν. Ἡ ψευδὴς γλῶσσα μισεῖ τοὺς ὑπ' αὐτῆς καταθλιβομένους·
καὶ τὸ ἀπατηλὸν στόμα ἐργάζεται καταστροφὴν.

27, 2 Μὴ καυχᾶσαι εἰς τὴν αὔριον ἡμέραν· διότι δὲν ἐξεύρεις τί θέλει γεννήσῃ ἡ ἡμέρα. Ἄς σὲ ἐπαινῇ ἄλλος
3 καὶ μὴ τὸ στόμα σου· ξένος, καὶ μὴ τὰ χεῖλη σου. Βαρὺς εἶναι ὁ λίθος καὶ δυσβάστακτος ἡ ἄμμος· ἀλλ' ἡ ὀργὴ
4 τοῦ ἄφρονος εἶναι βαρυτέρα τῶν δύο. Ὁ θυμὸς εἶναι σκληρὸς καὶ ἡ ὀργὴ ὀξεῖα· ἀλλὰ τίς δύναται νὰ σταθῇ
5, 6 ἔμπροσθεν τῆς ζηλοτυπίας Ὁ φανερὸς ἔλεγχος εἶναι καλῆτερος παρὰ κρυπτομένη ἀγάπη· πληγαὶ φίλου
7 εἶναι πισταί· φιλήματα δὲ ἐχθρῶν πολυάριθμα. Κεχορτασμένη ψυχὴ ἀποστρέφεται τὴν κηρήθραν· εἰς δὲ τὴν
8 πεινασμένην ψυχὴν πᾶν πικρὸν φαίνεται γλυκύ. Ὡς τὸ πτηνὸν τὸ ἀποπλανώμενον ἀπὸ τῆς φωλεᾶς αὐτοῦ,
9 οὕτως εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀποπλανώμενος ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ. Τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα εὐφραίνουσι
10 τὴν καρδίαν, καὶ ἡ γλυκύτης τοῦ φίλου διὰ τῆς ἐγκαρδίου συμβουλῆς. Τὸν φίλον σου καὶ τὸν φίλον τοῦ
11 πατρὸς σου μὴ ἐγκαταλίπῃς· εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς σου·
12 διότι καλῆτερον εἶναι γείτων πλησίον παρὰ ἀδελφὸς μακράν. Υἱὲ μου, γίνου σοφὸς καὶ εὐφραине τὴν καρδίαν
13 μου, διὰ νὰ ἔχω τί νὰ ἀποκρίνωμαι πρὸς τὸν ὀνειδίζοντά με. Ὁ φρόνιμος προβλέπει τὸ κακὸν καὶ κρύπτεται·
14 οἱ ἄφρονες ἐξακολουθοῦσι καὶ τιμωροῦνται. Λάβε τὸ ἱμάτιον τοῦ ἐγγυωμένου διὰ ξένον καὶ λάβε ἐνέχυρον
15 ἀπ' αὐτοῦ, ἐγγυωμένου περὶ ξένων πραγμάτων. Ὁ ἐγειρόμενος τὸ πρωῒ καὶ εὐλογῶν μετὰ μεγάλης φωνῆς
16 τὸν πλησίον αὐτοῦ θέλει λογισθῇ ὡς καταρώμενος αὐτόν. Ἀκατάπαυστον στάξιμον ἐν ἡμέρᾳ βροχερᾷ, καὶ
17, 18 φίλερις γυνὴ εἶναι ὅμοια· ὁ κρύπτων αὐτὴν κρύπτει τὸν ἄνεμον· καὶ τὸ μύρον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κρυπτόμενον
19 φωνάζει. Ὁ σίδηρος ἀκονίζει τὸν σίδηρον· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀκονίζει τὸ πρόσωπον τοῦ φίλου αὐτοῦ. Ὁ
20 φυλάττων τὴν συκὴν θέλει φάγει τὸν καρπὸν αὐτῆς· καὶ ὁ φυλάττων τὸν κύριον αὐτοῦ θέλει τιμηθῇ. Καθὼς
21 εἰς τὸ ὕδωρ ἀναποκρίνεται πρόσωπον εἰς πρόσωπον, οὕτω καρδία ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον. Ὁ ἄδης καὶ ἡ
22 ἀπώλεια δὲν χορταίνουσι· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲν χορταίνουσιν. Ὁ ἄργυρος δοκιμάζεται διὰ τοῦ
23 χωνευτηρίου καὶ ὁ χρυσὸς διὰ τῆς καμίνου· ὁ δὲ ἄνθρωπος διὰ τοῦ στόματος τῶν ἐγκωμιαζόντων αὐτόν. Καὶ
24 ἂν κοπανίσῃς διὰ κοπάνου τὸν ἄφρονα ἐν ἰγδίῳ μεταξὺ σίτου κοπανιζομένου, ἡ ἀφροσύνη αὐτοῦ δὲν θέλει
25 χωρισθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Πρόσεχε νὰ γνωρίζῃς τὴν κατάστασιν τῶν ποιμνίων σου, καὶ ἐπιμελοῦ καλῶς τὰς ἀγέλας
26 σου· διότι ὁ πλοῦτος δὲν μένει διαπαντός· οὐδὲ τὸ διάδημα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ὁ χόρτος βλαστάνει καὶ
27 ἡ χλόη ἀναφαίνεται, καὶ τὰ χόρτα τῶν ὀρέων συνάγονται. Τὰ ἄρνια εἶναι διὰ τὰ ἐνδύματά σου, καὶ οἱ τράγοι
28 διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀγροῦ. Καὶ θέλεις ἔχει ἄφθονον γάλα αἰγῶν διὰ τὴν τροφήν σου, διὰ τὴν τροφήν τοῦ
οἴκου σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν θεραπαινῶν σου.

28, 2 Οἱ ἀσεβεῖς φεύγουσιν οὐδενὸς διώκοντος· οἱ δὲ δίκαιοι ἔχουσι θάρρος ὡς λέων. Διὰ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ
τόπου πολλοὶ εἶναι οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ· δι' ἀνθρώπου ὁμῶς συνετοῦ καὶ νοήμονος τὸ πολίτευμα αὐτοῦ θέλει
3 διαρκεῖ. Πτωχὸς ἄνθρωπος καὶ δυναστεύων πτωχοὺς εἶναι ὡς βροχὴ κατακλύζουσα, ἥτις δὲν δίδει ἄρτον.
4 Ὅσοι ἐγκαταλείπουσι τὸν νόμον, ἐγκωμιάζουσι τοὺς ἀσεβεῖς· ἀλλ' οἱ φυλάττοντες τὸν νόμον ἀντιμάχονται εἰς
5 αὐτούς. Οἱ κακοὶ ἄνθρωποι δὲν θέλουσι νοῆσαι κρίσιν· ἀλλ' οἱ ζητοῦντες τὸν Κύριον θέλουσι νοῆσαι τὰ πάντα.

Καλήτερος ὁ πτωχὸς ὁ περιπατῶν ἐν τῇ ἀκεραιότητι αὐτοῦ, παρά τὸν διεστραμμένον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἂν 6
 ἦναι πλούσιος. Ὁ φυλάττων τὸν νόμον εἶναι υἱὸς συνετός· ὁ δὲ φίλος τῶν ἀσώτων καταισχύνει τὸν πατέρα 7
 αὐτοῦ. Ὁ αὐξάνων τὴν περιουσίαν αὐτοῦ διὰ τόκου καὶ πλεονεξίας συνάγει αὐτὴν διὰ τὸν ἐλεοῦντα τοὺς 8
 πτωχοὺς. Τοῦ ἐκκλίνοντος τὸ ὠτίον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀκούῃ τὸν νόμον, καὶ αὐτὴ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ θέλει 9
 εἶσθαι βδέλυγμα. Ὁ ἀποπλανῶν τοὺς εὐθεῖς εἰς ὁδὸν κακὴν αὐτὸς θέλει πέσει εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ λάκκον· 10
 ἀλλ' οἱ ἄμεμπτοι θέλουσι κληρονομήσει ἀγαθὰ. Ὁ πλούσιος ἄνθρωπος νομίζει ἑαυτὸν σοφόν· ἀλλ' ὁ συνετὸς 11
 πτωχὸς ἐξελέγχει αὐτόν. Ὅταν οἱ δίκαιοι θριαμβεύωσι, μεγάλη εἶναι ἡ δόξα· ἀλλ' ὅταν οἱ ἀσεβεῖς ὑψώνονται, 12
 οἱ ἄνθρωποι κρύπτονται. Ὁ κρύπτων τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ δὲν θέλει εὐδοθῆ· ὁ δὲ ἐξομολογούμενος καὶ 13
 παραιτῶν αὐτὰς θέλει ἐλεηθῆ. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος πάντοτε· ὅστις ὁμῶς σκληρύνει τὴν 14
 καρδίαν αὐτοῦ, θέλει πέσει εἰς συμφοράν. Λέων βρυχώμενος καὶ ἄρκτος πεινώσα εἶναι διοικητὴς ἀσεβῆς ἐπὶ 15
 λαὸν πενιχρόν. Ὁ ἡγεμὼν ὁ στερούμενος συνέσεως πληθύνει τὰς καταδυναστείας· ὁ δὲ μισῶν τὴν ἀρπαγὴν 16
 θέλει μακρύνει τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐνοχὸς αἵματος ἀνθρώπου θέλει σπεύσει εἰς τὸν λάκκον· 17
 οὐδεὶς θέλει κρατήσῃ αὐτόν. Ὁ περιπατῶν ἐν ἀκεραιότητι θέλει σωθῆ· ὁ δὲ διεστραμμένος ἐν ταῖς ὁδοῖς 18
 αὐτοῦ θέλει πέσει διὰ μιᾶς. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν γῆν αὐτοῦ θέλει χορτασθῆ ἄρτον· ὁ δὲ ἀκολουθῶν τοὺς 19
 ματαιόφρονας θέλει ἐμπλησθῇ πτωχείας. Ὁ πιστὸς ἄνθρωπος θέλει ἔχει πολλὴν εὐλογίαν· ἀλλ' ὅστις σπεύδει 20
 νὰ πλουτήσῃ, δὲν θέλει μείνει ἀτιμώρητος. Νὰ ἦναι τις προσωπολήπτης, δὲν εἶναι καλόν· διότι ὁ τοιοῦτος 21
 ἄνθρωπος δὲ ἔν κομμάτιον ἄρτου θέλει ἀνομήσει. Ὁ ἔχων πονηρόν ὀφθαλμὸν σπεύδει νὰ πλουτήσῃ, καὶ 22
 δὲν καταλαμβάνει ὅτι ἡ ἔνδεια θέλει ἐλθεῖ ἐπ' αὐτόν. Ὁ ἐλέγχων ἄνθρωπον ὕστερον θέλει εὐρεῖ περισσοτέραν 23
 χάριν, παρά τὸν κολακεύοντα διὰ τῆς γλώσσης. Ὁ κλέπτων τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ λέγων, 24
 Τοῦτο δὲν εἶναι ἁμαρτία, αὐτὸς εἶναι σύντροφος τοῦ ληστοῦ. Ὁ ἀλαζὼν τὴν καρδίαν διεγείρει ἔριδας· ὁ δὲ 25
 θαρρῶν ἐπὶ Κύριον θέλει παχυνθῆ. Ὁ θαρρῶν ἐπὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καρδίαν εἶναι ἄφρων· ἀλλ' ὁ περιπατῶν ἐν 26
 σοφίᾳ, οὗτος θέλει σωθῆ. Ὅστις δίδει εἰς τοὺς πτωχοὺς, δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς ἔνδειαν· ἀλλ' ὅστις ἀποστρέφει 27
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, θέλει ἔχει πολλὰς κατάρας. Ὅταν οἱ ἀσεβεῖς ὑψώνονται, οἱ ἄνθρωποι κρύπτονται· 28
 ἀλλ' ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ἐκείνων οἱ δίκαιοι πληθύνονται.

Ἄνθρωπος ὅστις ἐλεγχόμενος σκληρύνει τὸν τράχηλον, ἐξαίφνης θέλει ἀφανισθῆ καὶ χωρὶς ἰάσεως. Ὅταν **29, 2**
 οἱ δίκαιοι μεγαλυνθῶσιν, ὁ λαὸς εὐφραίνεται· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀσεβὴς ἐξουσιάσῃ, στενάζει ὁ λαός. Ὅστις ἀγαπᾷ 3
 τὴν σοφίαν, εὐφραίνει τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἀλλ' ὅστις συναναστρέφεται μὲ πόρνas, φθείρει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.
 Ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς δικαιοσύνης στερεώνει τὸν τόπον· ἀλλ' ὁ δωρολήπτης καταστρέφει αὐτόν. Ὁ ἄνθρωπος 4, 5
 ὅστις κολακεύει τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἐκτείνει δίκτυον ἐμπροσθεν τῶν βημάτων αὐτοῦ. Ὁ κακὸς ἄνθρωπος 6
 παγιδεύεται ἐν τῇ ἀνομίᾳ· ἀλλ' ὁ δίκαιος ψάλλει καὶ εὐφραίνεται. Ὁ δίκαιος λαμβάνει γνῶσιν τῆς κρίσεως 7
 τῶν πενήτων· ὁ ἀσεβὴς δὲν νοεῖ γνῶσιν. Οἱ χλευασταὶ ἄνθρωποι καταφλέγουσι τὴν πόλιν· ἀλλ' οἱ σοφοὶ 8
 ἀποστρέφουσι τὴν ὀργήν. Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος, διαφερόμενος μετὰ τοῦ ἄφρονος ἀνθρώπου, εἴτε ὀργίζεται, 9
 εἴτε γελᾷ, δὲν εὐρίσκει ἀνάπαυσιν. Οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων μισοῦσι τὸν ἄμεμπτον· ἀλλ' οἱ εὐθεῖς ἐκζητοῦσι 10
 τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ὁ ἄφρων ἐκθέτει ὅλην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν· ὁ δὲ σοφὸς ἀναχαιτίζει αὐτὴν εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐὰν 11, 12
 ὁ διοικητὴς προσέχῃ εἰς λόγους ψευδεῖς, πάντες οἱ ὑπηρεταὶ αὐτοῦ γίνονται ἀσεβεῖς. Πένθος καὶ δανειστὴς 13
 συναπαντῶνται· ὁ Κύριος φωτίζει ἀμφοτέρων τοὺς ὀφθαλμούς. Βασιλέως κρίνοντος τοὺς πτωχοὺς ἐν ἀληθείᾳ, 14
 ὁ θρόνος αὐτοῦ θέλει στερεωθῆ διαπαντός. Ἡ ῥάβδος καὶ ὁ ἐλεγχὸς δίδουσι σοφίαν· παιδίον δὲ ἀπολελυμένον 15
 καταισχύνει τὴν μητέρα αὐτοῦ. Ὅταν οἱ ἀσεβεῖς πληθύνονται, ἡ ἀνομία περισσεύει· ἀλλ' οἱ δίκαιοι θέλουσιν 16
 ἰδεῖ τὴν πτῶσιν αὐτῶν. Παίδευε τὸν υἱὸν σου καὶ θέλει φέρει ἀνάπαυσιν εἰς σέ· καὶ θέλει φέρει ἡδονὴν εἰς 17
 τὴν ψυχὴν σου. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ὄρασις, ὁ λαὸς διαφθείρεται· εἶναι δὲ μακάριος ὁ φυλάττων τὸν νόμον. 18
 Ὁ δοῦλος διὰ λόγων δὲν θέλει διορθωθῆ· ἐπειδὴ καταλαμβάνει μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑπακούει. Εἶδες ἄνθρωπον 19, 20
 ταχὺν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ περισσοτέρως ἔλπισ εἶναι ἐκ τοῦ ἄφρονος παρά ἐξ αὐτοῦ. Ἐὰν τις ἀνατρέφῃ 21
 παιδίον ἐν τῷ δούλῳ αὐτοῦ τρυφηλῶς, τέλος πάντων θέλει κατασταθῆ υἱός. Ὁ θυμῶδης ἄνθρωπος ἐξάπτει 22
 ἔριδα, καὶ ὁ ὀργίλος ἄνθρωπος πληθύνει ἀνομίας. Ἡ ὑπερηφανία τοῦ ἀνθρώπου θέλει ταπεινώσει αὐτόν· 23
 ὁ δὲ ταπεινόφρων ἀπολαμβάνει τιμὴν. Ὁ συμεριστὴς τοῦ κλέπτου μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἀκούει τὸν 24
 ὄρκον καὶ δὲν ὁμολογεῖ. Ὁ φόβος τοῦ ἀνθρώπου στήνει παγίδα· ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον θέλει εἶσθαι 25
 ἐν ἀσφαλείᾳ. Πολλοὶ ζητοῦσι τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος· ἀλλ' ἡ τοῦ ἀνθρώπου κρίσις εἶναι παρὰ Κυρίου. 26
 Ὁ ἄδικος ἄνθρωπος εἶναι βδέλυγμα εἰς τοὺς δικαίους· καὶ ὁ εὐθύς εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, βδέλυγμα εἰς τοὺς 27
 ἀσεβεῖς.

Οἱ λόγοι τοῦ Ἀγούρ, υἱοῦ τοῦ Ἰακαί· τοῦτέστιν ὁ χρησμός, τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἰθιήλ, **30**
 πρὸς τὸν Ἰθιήλ καὶ τὸν Οὐκαλ. Βεβαίως ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀφρονέστερος τῶν ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώπου δὲν 2
 ὑπάρχει ἐν ἐμοί· καὶ δὲν ἔμαθον τὴν σοφίαν, οὔτε ἐξεύρω τὴν γνῶσιν τῶν ἁγίων. Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν 3, 4
 καὶ κατέβη τίς συνήγαγε τὸν ἄνεμον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τίς ἐδέσμευσε τὰ ὕδατα ἐν ἱματίῳ τίς ἐστερέωσε
 πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τί τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τί τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐὰν ἐξεύρῃς Πᾶς λόγος Θεοῦ εἶναι 5
 δεδοκιμασμένος· εἶναι ἀσπίς εἰς τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτόν. Μὴ προσθέσῃς εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ· μήποτε σὲ 6
 ἐξελέγξῃ, καὶ εὐρεθῇς ψεύστης. Δύο ζητῶ παρά σου· μὴ ἀρνηθῇς ταῦτα εἰς ἐμέ πρὶν ἀποθάνω. Ματαιότης 7, 8
 καὶ λόγον ψευδῆ ἀπομάκρυνε ἀπ' ἐμοῦ· πτωχεῖαν καὶ πλοῦτον μὴ δώσῃς εἰς ἐμέ· τρέφε με μὲ αὐτάρκη τροφήν.
 Μήποτε χορτασθῶ καὶ σὲ ἀρνηθῶ καὶ εἴπω, Τίς εἶναι ὁ Κύριος ἢ μήποτε εὐρεθῇς πτωχὸς κλέψω καὶ λάβω 9
 τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου ἐπὶ ματαίῳ. Μὴ καταλάλει ὑπηρετήν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· μήποτε σὲ καταρασθῇ 10

- 11 καὶ εὐρεθῆς ἔνοχος. Ὑπάρχει γενεά, ἥτις καταρᾶται τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ δὲν εὐλογεῖ τὴν μητέρα αὐτῆς·
 12 Ὑπάρχει γενεὰ καθαρὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν εἶναι πεπλυμένη ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
 13, 14 Ὑπάρχει γενεά, τῆς ὁποίας πόσον ὕψηλοί εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ βλέφαρα αὐτῆς ἐπηρμένα. Ὑπάρχει γενεά,
 15 τῆς ὁποίας οἱ ὀδόντες εἶναι ῥομφαῖαι καὶ οἱ μυλόδοντες μάχαιραι, διὰ τὰ κατατρώγῃ τοὺς πτωχοὺς τῆς γῆς
 16 καὶ τοὺς ἐνδεεῖς ἐκ μέσου τῶν ἀνθρώπων. Ἡ βδέλλα ἔχει δύο θυγατέρας, αἵτινες φωνάζουσι, Φέρε, φέρε. Τὰ
 17 τρία ταῦτα δὲν χορταίνουσι ποτέ, μάλιστα τέσσαρα δὲν λέγουσι ποτέ, Ἀρκεῖ. Ὁ ἄδης, καὶ ἡ στεῖρα μήτρα·
 18 ἡ γῆ, ἥτις δὲν χορταίνει ἀπὸ ὕδατος, καὶ τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον δὲν λέγει, Ἀρκεῖ. Τὸν ὀφθαλμόν, ὅστις ἐμπαιζει
 19 τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ καταφρονεῖ τὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, οἱ κόρακες τῆς φάραγγος θέλουσιν
 20 ἐκβάλλει καὶ οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀετῶν θέλουσι φάγει. Τὰ τρία ταῦτα εἶναι θαυμαστὰ εἰς ἐμέ, μάλιστα τέσσαρα δὲν
 21 ἐννοῶ. Τὰ ἴχνη τοῦ αἵτου εἰς τὸν οὐρανόν· τὰ ἴχνη τοῦ ὄφεως ἐπὶ τοῦ βράχου· τὰ ἴχνη τοῦ πλοίου ἐν μέσῳ τῆς
 22 θαλάσσης· καὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ νεότητι. Τοιαύτη εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς μοιχαλίδος γυναικός· τρώγει
 23, 24 καὶ σπογγίζει τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ λέγει, Δὲν ἔπραξα ἀνομίαν. Διὰ τρία ἡ γῆ ταράττεται, μάλιστα διὰ τέσσαρα,
 25 τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ· διὰ τὸν δοῦλον, ὅταν βασιλεύσῃ· καὶ τὸν ἄφρονα, ὅταν χορτασθῇ ἄρτον·
 26 διὰ τὴν μισητὴν γυναῖκα, ὅταν ὑπανδρευθῇ· καὶ τὴν δούλην, ὅταν ἐκδιώξῃ τὴν κυρίαν αὐτῆς. Τὰ τέσσαρα
 27 ταῦτα εἶναι ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι ὅμως σοφώτατα· οἱ μύρμηκες, οἵτινες εἶναι λαὸς ἀδύνατος ἀλλ' ἐν
 28 τῷ θέρει ἐτοιμάζουσι τὴν τροφὴν αὐτῶν· οἱ χοιρογρύλλιοι, οἵτινες εἶναι λαὸς ἀνίσχυρος ἀλλὰ κάμνουσι τοὺς
 29 οἴκους αὐτῶν ἐπὶ βράχου· αἱ ἀκρίδες, αἵτινες δὲν ἔχουσι βασιλέα ἀλλ' ἐκβαίνουσι πᾶσαι ὁμοῦ κατὰ τάγματα·
 30 ὁ ἀσκάλαβος, ὅστις βαστάζεται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ διατρίβει ἐν τοῖς παλατίοις τῶν βασιλέων. Τὰ τρία
 31 ταῦτα βαδίζουν καλῶς, μάλιστα τέσσαρα περιπατοῦσιν εὐπρεπῶς· Ὁ λέων, ὅστις εἶναι ὁ ἰσχυρότερος τῶν
 32 ζώων, καὶ δὲν στρέφει ἀπὸ προσώπου τινός· Ὁ ἀλέκτωρ, ὁ τράγοσ ἔτι· καὶ ὁ βασιλεὺς, περικεκλωμένος
 33 ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἐὰν ἔπραξας ἀφρόνως ὑψόνων σεαυτὸν, καὶ ἐὰν ἐβουλεύθῃς κακόν, βάλε χεῖρα ἐπὶ
 34 στόματος. Διότι ὅστις κτυπᾷ τὸ γάλα, ἐκβάλλει βούτυρον· καὶ ὅστις ἐκθλίβει τὴν ῥίνα, ἐκβάλλει αἷμα· καὶ
 35 ὅστις ἐρεθίζει ὀργήν, ἐξάγει μάχας.
- 31, 2** Οἱ λόγοι τοῦ βασιλέως Λεμουήλ, ὁ χρησμός, τὸν ὁποῖον ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδίδαξεν αὐτόν. Τί, υἱέ μου καὶ
 3 τί, τέκνον τῆς κοιλίας μου καὶ τί, υἱέ τῶν εὐχῶν μου Μὴ δώσῃς τὰς δυνάμεις σου εἰς τὰς γυναῖκας, μηδὲ
 4 τὰς ὁδοὺς σου εἰς τὰς ἀφανιστρίας τῶν βασιλέων. Δὲν εἶναι τῶν βασιλέων, Λεμουήλ, δὲν εἶναι τῶν βασιλέων
 5 νὰ πίνωσιν οἶνον, οὐδὲ τῶν ἡγεμόνων, σίκερα· μήποτε πιόντες λησμονήσωσι τὸν νόμον καὶ διαστρέψωσι
 6 τὴν κρίσιν τινὸς τεθλιμμένου. Δίδετε σίκερα εἰς τοὺς τεθλιμμένους, καὶ οἶνον εἰς τοὺς πεπικραμένους τὴν
 7 ψυχὴν· διὰ τὰ πῖωσι καὶ νὰ λησμονήσωσι τὴν πτωχείαν αὐτῶν καὶ νὰ μὴ ἐνθυμῶνται πλέον τὴν δυστυχίαν
 8, 9 αὐτῶν. Ἄνοιγε τὸ στόμα σου ὑπὲρ τοῦ ἀφώνου, ὑπὲρ τῆς κρίσεως πάντων τῶν ἐγκαταλειμμένων. Ἄνοιγε τὸ
 10 στόμα σου, κρίνε δίκαιως, καὶ ὑπερασπίζου τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἐνδεῆ. Γυναῖκα ἐνάρετον τίς θέλει εὐρεῖ διότι
 11 ἡ τοιαύτη εἶναι πολὺ τιμιωτέρα ὑπὲρ τοὺς μαργαρίτας. Ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θαρρεῖ ἐπ' αὐτήν, καὶ δὲν
 12 θέλει στερεῖσθαι ἀφθονίας. Θέλει φέρει εἰς αὐτὸν καλὸν καὶ οὐχὶ κακόν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς.
 13, 14 Ζητεῖ μαλλίον καὶ λινάριον καὶ ἐργάζεται εὐχαρίστως μετὰ τὰς χεῖρας αὐτῆς. Εἶναι ὡς τὰ πλοῖα τῶν ἐμπόρων·
 15 φέρει τὴν τροφὴν αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν. Καὶ ἐγείρεται ἐνῶ εἶναι ἔτι νύξ καὶ δίδει τροφὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς,
 16 καὶ ἔργα εἰς τὰς θεραπαίνας αὐτῆς. Θεωρεῖ ἀγρόν καὶ ἀγοράζει αὐτόν· ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν χειρῶν αὐτῆς
 17, 18 φυτεύει ἀμπέλωνα. Ζώνει τὴν ὀσφύν αὐτῆς μετὰ δύναμιν, καὶ ἐνισχύει τοὺς βραχίονας αὐτῆς. Αἰσθάνεται ὅτι
 19 τὸ ἐμπόριον αὐτῆς εἶναι καλόν· ὁ λύχνος αὐτῆς δὲν σβύνεται τὴν νύκτα. Βάλλει τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸ
 20 ἀδράκτιον καὶ κρατεῖ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς τὴν ἡλακάτην. Ἀνοίγει τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐκτείνει
 21 τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς. Δὲν φοβεῖται τὴν χίονα διὰ τὸν οἶκον αὐτῆς· διότι πᾶς ὁ οἶκος αὐτῆς εἶναι
 22, 23 ἐνδεδυμένοι διπλᾷ. Κάμνει εἰς ἑαυτὴν σκεπάσματα· τὸ ἔνδυμα αὐτῆς εἶναι βύσσος καὶ πορφύρα. Ὁ ἀνὴρ
 24 αὐτῆς γνωρίζεται ἐν ταῖς πύλαις, ὅταν κάθηται μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ τόπου. Κάμνει λεπτὸν πανίον
 25 καὶ πωλεῖ· καὶ δίδει ζῶνα εἰς τοὺς ἐμπόρους. Ἰσχύον καὶ εὐπρέπειαν εἶναι ἐνδεδυμένη· καὶ εὐφραίνεται διὰ
 26 τὸν μέλλοντα καιρόν. Ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτῆς ἐν σοφίᾳ· καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης αὐτῆς εἶναι νόμος εὐμενείας.
 27, 28 Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ ἄρτον ὀκνηρίας δὲν τρώγει. Τὰ τέκνα αὐτῆς σηκώνονται
 29 καὶ μακαρίζουσιν αὐτήν· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐπαινεῖ αὐτήν· Πολλὰ θυγατέρες ἐφέρθησαν ἀξίως, ἀλλὰ σὺ
 30 ὑπερέβης πάσας. Ψευδὴς εἶναι ἡ χάρις καὶ μάταιον τὸ κάλλος· ἡ γυνὴ ἡ φοβουμένη τὸν Κύριον, αὐτὴ θέλει
 31 ἐπαινεῖσθαι. Δότε εἰς αὐτήν ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν χειρῶν αὐτῆς· καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς ὥς ἐπαινώσιν αὐτήν ἐν ταῖς
 32 πύλαις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

Λόγοι τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ, υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ, βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ. Ματαιότης ματαιότητων, εἶπεν ὁ 1, 2
Ἐκκλησιαστής· ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης. Τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκ παντὸς τοῦ 3
μόχθου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον· γενεὰ ὑπάγει, καὶ γενεὰ ἔρχεται· ἡ δὲ γῆ διαμένει εἰς 4
τὸν αἰῶνα. Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ δύει ὁ ἥλιος· καὶ σπεύδει πρὸς τὸν τόπον αὐτοῦ, ὅθεν ἀνέτειλεν. 5
Ὑπάγει πρὸς τὸν νότον ὁ ἄνεμος, καὶ ἐπιστρέφει πρὸς τὸν βορρᾶν· ἀκαταπαύστως περιστρεφόμενος ὑπάγει, 6
καὶ ἐπανέρχεται ἐπὶ τοὺς κύκλους αὐτοῦ, ὁ ἄνεμος. Πάντες οἱ ποταμοὶ ὑπάγουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ 7
θάλασσα ποτὲ δὲν γεμίζει· εἰς τὸν τόπον ὅθεν ῥέουσιν οἱ ποταμοί, ἐκεῖ πάλιν ἐπιστρέφουσι, διὰ νὰ ὑπάγωσι. 8
Πάντα τὰ πράγματα εἶναι ἐν κόπῳ· δὲν δύναται ἄνθρωπος νὰ ἐκφράσῃ τοῦτο· ὁ ὀφθαλμὸς δὲν χορταίνει 8
βλέπων, καὶ τὸ ὠτίον δὲν γεμίζει ἀκοῦον. Ὁ, τι ἔγινε, τοῦτο πάλιν θέλει γέινει· καὶ ὁ, τι συνέβη, τοῦτο πάλιν 9
θέλει συμβῆ· καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν νέον ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ὑπάρχει πρᾶγμα, περὶ τοῦ ὁποῖου δύναται τις νὰ εἴπῃ, 10
Ἰδέ, τοῦτο εἶναι νέον τοῦτο ἔγινεν ἤδη εἰς τοὺς αἰῶνας οἵτινες ὑπῆρξαν πρὸ ἡμῶν. Δὲν εἶναι μνήμη τῶν 11
προγεγονότων, οὐδὲ θέλει εἶσθαι μνήμη τῶν ἐπιγεννησομένων μετὰ ταῦτα, εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ὑπάρξωσιν 12, 13
ἔπειτα. Ἐγὼ ὁ Ἐκκλησιαστής ἐστάθην βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου 12, 13
εἰς τὸ νὰ ἐκζητήσω καὶ νὰ ἐρευνήσω διὰ τῆς σοφίας περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν· τὸν ὀκληρὸν 14
τοῦτον περιορασμὸν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ μοχθῶσιν ἐν αὐτῷ. Εἶδον πάντα τὰ 14
ἔργα τὰ γινόμενα ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἰδοὺ, τὰ πάντα ματαιότης καὶ θλίψις πνεύματος. Τὸ στρεβλὸν δὲν δύναται 15
νὰ γείνη εὐθές, καὶ αἱ ἐλλείψεις δὲν δύνανται νὰ ἀριθμηθῶσιν. Ἐγὼ ἐλάλησα ἐν τῇ καρδίᾳ μου λέγων, Ἰδοὺ, 16
ἐγὼ ἐμεγαλύνθην καὶ ἠϋζήνθην εἰς σοφίαν ὑπὲρ πάντας τοὺς ὑπάρξαντας πρὸ ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡ 17
καρδιά μου ἀπῆλause πολλὴν σοφίαν καὶ γνῶσιν. Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃ σοφίαν καὶ 17
εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃ ἀνοησίαν καὶ ἀφροσύνην· πλὴν ἐγνώρισα ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι θλίψις πνεύματος. Διότι ἐν 18
πολλῇ σοφίᾳ εἶναι πολλὴ λύπη· καὶ ὅστις προσθέτει γνῶσιν, προσθέτει πόνον.

Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Ἐλθέ τώρα, νὰ σὲ δοκιμάσω δι' εὐφροσύνης· καὶ ἐντρυφά εἰς ἀγαθὰ· καὶ ἰδοὺ, 2
καὶ τοῦτο ματαιότης. Εἶπα περὶ τοῦ γέλωτος, εἶναι μωρία· καὶ περὶ τῆς χαρᾶς, τί ὠφελεῖ αὕτη Ἐσκέφθην 2, 3
ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ εὐφραίνω τὴν σάρκα μου μὲ οἶνον, ἐνῶ ἔτι ἡ καρδιά μου ἡσυχολεῖτο εἰς τὴν σοφίαν· καὶ 4
νὰ κρατήσω τὴν μωρίαν, ἕωσοῦ ἴδω τί εἶναι τὸ ἀγαθὸν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ κάμνωσιν αὐτὸ 4
ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ἐκαμον πράγματα μεγάλα εἰς ἑμαυτόν· φοκοδόμησα 4
εἰς ἑμαυτὸν οἰκίαν· ἐφύτευσα δι' ἑμαυτὸν ἀμπελῶνας. Ἐκαμον δι' ἑμαυτὸν κήπους καὶ παραδείσους καὶ 5
ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς δένδρα παντὸς καρποῦ. Ἐκαμον δι' ἑμαυτὸν δεξαμενὰς ὑδάτων, διὰ νὰ ποτίζω ἐξ αὐτῶν 6
τὸ ἄλσος τὸ κατάφυτον ἐκ δένδρων. Ἀπέκτησα δούλους καὶ δούλας καὶ εἶχον δούλους οἰκογενεῖς· ἀπέκτησα 7
ἔτι ἀγέλας καὶ ποίμνια περισσότερα ὑπὲρ πάντας τοὺς ὑπάρξαντας πρὸ ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Συνήθροισα εἰς 8
ἑμαυτὸν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἐκλεκτὰ κειμήλια βασιλέων καὶ τόπων· ἀπέκτησα εἰς ἑμαυτὸν ἄδοντας 9
καὶ ἄδούσας καὶ τὰ ἐντρυφήματα τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, πᾶν εἶδος παλλακίδων. Καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ 9
ἠϋζήνθην ὑπὲρ πάντας τοὺς ὑπάρξαντας πρὸ ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἡ σοφία μου ἔμενεν ἐν ἐμοί. Καὶ 10
πᾶν ὁ, τι ἐζήτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, δὲν ἠρνήθην εἰς αὐτούς· δὲν ἐμπόδισα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης 10
εὐφροσύνης, διότι ἡ καρδιά μου εὐφραίνεται εἰς πάντας τοὺς μόχθους μου· καὶ τοῦτο ἦτο ἡ μερίς μου ἐκ 11
παντὸς τοῦ μόχθου μου. Καὶ παρετήρησα ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις μου τὰ ὁποῖα ἔκαμον αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν 11
παντὶ τῷ μόχθῳ τὸν ὁποῖον ἐμόχθησα, καὶ ἰδοὺ, τὰ πάντα ματαιότης καὶ θλίψις πνεύματος, καὶ οὐδὲν ὄφελος 12
ὑπὸ τὸν ἥλιον. Καὶ ἐστράφη ἐγὼ διὰ νὰ παρατηρήσω τὴν σοφίαν καὶ τὴν μωρίαν καὶ τὴν ἀφροσύνην· διότι 12
τί θέλει κάμει ἄνθρωπος ἐλθὼν μετὰ τὸν βασιλέα ὁ, τι ἔκαμον ἤδη. Καὶ ἐγὼ εἶδον ὅτι ἡ σοφία ὑπερέχει τῆς 13
ἀφροσύνης, καθὼς τὸ φῶς ὑπερέχει τοῦ σκότους. Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, ὁ δὲ 14
ἄφρων περιπατεῖ ἐν τῷ σκότει· πλὴν ἐγὼ ἐγνώρισα ἔτι ὅτι ἐν συνάντημα θέλει συναντήσῃ εἰς πάντας τούτους, 14
διὰ τοῦτο εἶπα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Καθὼς συμβαίνει εἰς τὸν ἄφρονα, οὕτω θέλει συμβῆ καὶ εἰς ἐμέ· διὰ 15
τί λοιπὸν ἐγὼ νὰ γείνω σοφώτερος ὅθεν ἐσυμπέρανα πάλιν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι ματαιότης, 15
διότι δὲν θέλει μένει διαπαντὸς ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ οὐδὲ τοῦ ἄφρονος· ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἐπερχομέναις ἡμέραις 16
τὰ πάντα θέλουσι πλεόν λησμονηθῇ. Καὶ πῶς θέλει ἀποθάνει ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος· διὰ τοῦτο ἐμίσησα 17
τὴν ζωὴν, διότι μοχθηρὰ ἐφάνησαν εἰς ἐμέ τὰ ἔργα τὰ γενόμενα ὑπὸ τὸν ἥλιον· ἐπειδὴ τὰ πάντα ματαιότης καὶ 18
θλίψις πνεύματος. Ἐμίσησα ἔτι ἐγὼ πάντα τὸν μόχθον μου, τὸν ὁποῖον εἶχον μοχθήσει ὑπὸ τὸν ἥλιον· διότι 18
ἀφίνω αὐτὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅστις θέλει σταθῇ μετ' ἐμέ. Καὶ τίς οἶδεν ἂν θέλῃ εἶσθαι σοφὸς ἢ ἄφρων καὶ 19
ὁμῶς θέλει ἐξουσιάσει ἐπὶ παντὸς τοῦ μόχθου μου, τὸν ὁποῖον ἐμόχθησα καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἔδειξα τὴν σοφίαν 19
μου ὑπὸ τὸν ἥλιον· ματαιότης καὶ τοῦτο. Ὅθεν ἐγὼ στραφείς ἀπῆλπισα τὴν καρδίαν μου περὶ παντὸς τοῦ 20
μόχθου, τὸν ὁποῖον ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον. Διότι εἶναι ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῖου ὁ μόχθος ἐστάθη ἐν σοφίᾳ 21
καὶ γνώσει καὶ ἐν ὀρθότητι· καὶ ὁμῶς ἀφίνει αὐτὸν εἰς ἄλλον διὰ μερίδα αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἐκοπίασεν εἰς αὐτόν· 22
καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ κακὸν μέγα. Διότι τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ παντὸς τοῦ μόχθου αὐτοῦ καὶ 22
ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς καρδίας αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον· Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι 23
πόνος, καὶ οἱ μόχθοι αὐτοῦ λύπη· καὶ τὴν νύκτα ἔτι ἡ καρδιά αὐτοῦ δὲν κοιμᾶται· εἶναι καὶ τοῦτο ματαιότης, 24
Δὲν εἶναι ἀγαθὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ κάμνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ νὰ ἀπολαμβάνῃ 24
καλὸν ἐκ τοῦ μόχθου αὐτοῦ καὶ τοῦτο εἶδον ἐγὼ, ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ. Διότι τίς θέλει φάγῃ 25

26 και τίς θέλει ἐντρυφήσει ὑπὲρ ἐμέ· Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ δίδει σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ χαράν· εἰς δὲ τὸν ἁμαρτωλὸν δίδει περισπασμόν, εἰς τὸ νὰ προσθέτῃ καὶ νὰ ἐπιωρεύῃ, διὰ νὰ δώσῃ αὐτὰ εἰς τὸν ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλίψις πνεύματος.

3, 2 Χρόνος εἶναι εἰς πάντα, καὶ καιρὸς παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Καιρὸς τοῦ γενᾶσθαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθνήσκειν· καιρὸς τοῦ φυτεύειν καὶ καιρὸς τοῦ ἐκρίζονεῖν τὸ πεφυτευμένον· καιρὸς τοῦ ἀποκτείνειν καὶ καιρὸς τοῦ ἰατρεύειν· καιρὸς τοῦ καταστρέφειν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν· καιρὸς τοῦ κλαίειν καὶ καιρὸς τοῦ γελᾶν· καιρὸς τοῦ πενθεῖν καὶ καιρὸς τοῦ χορεύειν· καιρὸς τοῦ διασκορπίζειν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συνάγειν λίθους· καιρὸς τοῦ ἐναγκαλιζέσθαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπομακρύνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐναγκαλισμοῦ· καιρὸς τοῦ ἀποκτησαί καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι· καιρὸς τοῦ φυλάττειν καὶ καιρὸς τοῦ ρίπτειν· καιρὸς τοῦ σхиίζειν καὶ καιρὸς τοῦ ράπτειν· καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν· καιρὸς τοῦ ἀγαπᾶσθαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι·
9, 10 καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης. Τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἀπὸ ὅσα αὐτὸς μοχθεῖ· Εἶδον τὸν περισπασμόν, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ μοχθῶσιν ἐν αὐτῷ. Τὰ πάντα ἔκαμε καλὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκάστου· καὶ τὸν κόσμον ὑπέβαλεν εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, χωρὶς ὁ ἄνθρωπος νὰ δύναται νὰ ἐξιχνιάσῃ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔκαμεν. Ἐγνώρισα ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο καλὸν δι' αὐτούς, εἰμὴ νὰ εὐφραίνηται τις καὶ νὰ κάμνῃ καλὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Καὶ ἔτι τὸ νὰ τρώγῃ πᾶς ἄνθρωπος καὶ νὰ πίνη καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ καλὸν ἐκ παντὸς τοῦ μόχθου αὐτοῦ, εἶναι χάρισμα Θεοῦ.
14 Ἐγνώρισα ὅτι πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεός, τὰ αὐτὰ θέλουσιν εἶσθαι διαπαντός· δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσθέσῃ τις εἰς αὐτὰ οὐδὲ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῶν· καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμε τοῦτο διὰ νὰ φοβῶνται ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ, τι ἔγεινεν, ἤδη εἶναι· καὶ ὁ, τι θέλει γείνει, ἤδη ἔγεινε· καὶ ὁ Θεὸς ἀνακαλεῖ τὰ παρελθόντα. Καὶ εἶδον ἔτι ὑπὸ τὸν ἥλιον τὸν τόπον τῆς κρίσεως, καὶ ἐκεῖ εἶναι ἡ ἀνομία· καὶ τὸν τόπον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκεῖ ἡ ἀνομία. Εἶπα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· διότι δι' ἕκαστον πράγμα καὶ ἐπὶ παντὸς ἔργου εἶναι καιρὸς ἐκεῖ. Εἶπα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅτι θέλει δοκιμάσῃ αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ θέλουσιν ἰδεῖ ὅτι αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς εἶναι κτήνη. Διότι τὸ συνάντημα τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ τὸ συνάντημα τοῦ κτήνους· καὶ ἐν συνάντημα εἶναι εἰς αὐτούς· καθὼς ἀποθνήσκει τοῦτο, οὕτως ἀποθνήσκει καὶ ἐκεῖνος· καὶ ἡ αὐτὴ πνοὴ εἶναι εἰς πάντας· καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπερτερεῖ κατ' οὐδὲν τὸ κτήνος· διότι τὰ πάντα εἶναι ματαιότης. Τὰ πάντα καταντῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· τὰ πάντα ἔγειναι ἐκ τοῦ χώματος καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ χῶμα. Τίς γνωρίζει τὸ πνεῦμα τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ἂν αὐτὸ ἀναβαίῃ εἰς τὰ ἄνω, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κτήνους, ἂν αὐτὸ καταβαίῃ κάτω εἰς τὴν γῆν· Εἶδον λοιπὸν ὅτι δὲν εἶναι καλῆτερον, εἰμὴ τὸ νὰ εὐφραίνηται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ· διότι αὐτὴ εἶναι ἡ μερίς αὐτοῦ· ἐπειδὴ τίς θέλει φέρει αὐτὸν διὰ νὰ ἴδῃ τὸ γενησόμενον μετ' αὐτόν

4 Τότε ἐγὼ ἐστράφην καὶ εἶδον πάσας τὰς ἀδικίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδοὺ, δάκρυα τῶν ἀδικουμένων, καὶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς αὐτοὺς ὁ παρηγορῶν· ἡ δὲ δύναμις ἦτο ἐν τῇ χειρὶ τῶν ἀδικούντων αὐτούς·
2 καὶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς αὐτοὺς ὁ παρηγορῶν. Ὅθεν ἐγὼ ἐμακάρισα τοὺς τελευτήσαντας, τοὺς ἤδη ἀποθανόντας, μᾶλλον παρὰ τοὺς ζῶντας, ὅσοι ζῶσιν ἔτι. Καλῆτερος δὲ ἀμφοτέρων εἶναι, ὅστις δὲν ὑπῆρξεν ἔτι, ὅστις δὲν εἶδε τὰ πονηρὰ ἔργα τὰ γινόμενα ὑπὸ τὸν ἥλιον. Προσέτι ἐγὼ ἐθεώρησα πάντα μόχθον καὶ πᾶσαν ἐπίτευξιν ἔργου, ὅτι διὰ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος φθονεῖται ὑπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλίψις πνεύματος. Ὁ ἄφρων περιπλέκει τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τρώγει τὴν ἑαυτοῦ σάρκα. Καλῆτερον μία δράξ πλήρης ἀναπαύσεως παρὰ δύο πλήρεις μόχθου καὶ θλίψεως πνεύματος. Πάλιν ἐστράφην ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
8 ὑπάρχει τις καὶ δὲν ἔχει δευτέρον· ναί, δὲν ἔχει οὔτε υἱὸν οὔτε ἀδελφόν· καὶ ὅμως δὲν παύει ἀπὸ παντὸς τοῦ μόχθου αὐτοῦ· μάλιστα ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ δὲν χορταίνει πλούτου· καὶ δὲν λέγει, διὰ τίνα ἐγὼ κοπιάζω καὶ στερῶ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ τοῦτο εἶναι ματαιότης καὶ περισπασμὸς λυπηρός. Καλῆτεροι
10 οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα· ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔχουσι καλὴν ἀντιμισθίαν ἐν τῷ κόπῳ αὐτῶν. Διότι, ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς θέλει σηκῶσαι τὸν σύντροφον αὐτοῦ· ἀλλ' οὐαὶ εἰς τὸν ἕνα, ὅστις πέσῃ καὶ δὲν ἔχῃ δευτέρον νὰ σηκῶσιν αὐτόν.
11, 12 Πάλιν, ἐὰν δύο πλαγιάσωσιν ὁμοῦ, τότε θερμαίνονται· ὁ εἰς ὅμως πῶς θέλει θερμανθῇ· Καὶ ἐὰν τις ὑπερισχύσῃ κατὰ τοῦ ἑνός, οἱ δύο θέλουσιν ἀντισταθῇ εἰς αὐτόν· καὶ τὸ τριπλοῦν σχοινίον δὲν κόπτεται ταχέως. Καλῆτερον
14 πτωχὸν καὶ σοφὸν παιδίον παρὰ βασιλεὺς γέρον καὶ ἄφρων, ὅστις δὲν εἶναι πλέον ἐπιδεκτικὸς νοουθεσίας· διότι τὸ μὲν ἐξέρχεται ἐκ τοῦ οἴκου τῶν δεσμιῶν διὰ νὰ βασιλεύσῃ· ὁ δὲ καὶ βασιλεὺς γεννηθεὶς καθίσταται πέννης.
15 Εἶδον πάντα τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον, μετὰ τοῦ υἱοῦ, τοῦ δευτέρου, ὅστις θέλει σταθῇ ἀντ' αὐτοῦ. Δὲν ὑπάρχει τέλος εἰς πάντα τὸν λαόν, εἰς πάντα τοὺς προϋπάρξαντας αὐτῶν· ἀλλ' οὐδὲ οἱ μετὰ ταῦτα θέλουσιν εὐφρανθῇ εἰς αὐτόν· λοιπὸν καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλίψις πνεύματος.

5 Φύλαττε τὸν πόδα σου, ὅταν ὑπάγῃς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ προθυμοῦ μᾶλλον νὰ ἀκούῃς, παρὰ νὰ προσφέρῃς θυσίαν ἀφρόνων, οἵτινες δὲν αἰσθάνονται ὅτι πράττουσι κακῶς. Μὴ σπεῦδε διὰ τοῦ στόματός σου, καὶ ἡ καρδιά σου ἂς μὴ ἐπιταχύνῃ νὰ προφέρῃ λόγον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, σὺ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν οἱ λόγοι σου ἂς ᾖ ὀλίγοι. Ἐπειδὴ τὸ μὲν ὄνειρον ἔρχεται ἐν τῷ πλήθει τῶν περισπασμῶν· ἡ δὲ φωνὴ τοῦ ἄφρονος ἐν τῷ πλήθει τῶν λόγων. Ὅταν εὐχηθῇς εὐχὴν εἰς τὸν Θεόν, μὴ βραδύνῃς νὰ ἀποδώσῃς αὐτήν· διότι δὲν εὐαρεστεῖται εἰς τοὺς ἄφρονες· ἀπόδοσ ὁ, τι ἡυχθήσῃς. Κάλλιον νὰ μὴ εὐχηθῇς, παρὰ εὐχηθεῖς νὰ μὴ ἀποδώσῃς. Μὴ συγχωρήσῃς εἰς τὸ στόμα σου νὰ φέρῃ ἐπὶ σὲ ἁμαρτίαν· μὴδὲ εἴπησιν ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου, ὅτι ἦτο ἐξ ἀγνοίας· διὰ τί νὰ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς εἰς τὴν φωνὴν σου καὶ νὰ ἀφανίσῃ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· Διότι ἐν τῷ πλήθει τῶν ὀνείρων καὶ ἐν τῷ πλήθει τῶν λόγων εἶναι ματαιότητες· σὺ δὲ φοβοῦ τὸν

Θεόν. Ἐὰν ἴδῃς κατάθλιψιν πένητος καὶ παραβάσιν κρίσεως καὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς διὰ τοῦτο· διότι ὁ ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν ὑψηλότερος ἐπιτηρεῖ· καὶ ἐπὶ τοὺτους ὑψηλότεροι. Ἡ γῆ ὠφελεῖ ὑπὲρ πάντα· καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀγγῶν ὑπηρετεῖται. Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀργύριον δὲν θέλει χορτασθῇ ἀργυρίου· οὐδὲ εισοδημάτων ὁ ἀγαπῶν τὴν ἀφθονίαν· ματαιότης καὶ τοῦτο. Πληθυνομένων τῶν ἀγαθῶν πληθύνονται καὶ οἱ τρώγοντες αὐτά· καὶ τίς ἡ ὠφέλεια εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν, εἰμὴ τὸ νὰ θεωρῶσιν αὐτὰ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν Ὁ ὕπνος τοῦ ἐργαζομένου εἶναι γλυκύς, εἴτε ὀλίγον φάγη, εἴτε πολὺ· ὁ δὲ τοῦ πλουσίου χορτασμός δὲν ἀφίνει αὐτὸν νὰ κοιμᾶται. Ὑπάρχει κακὸν θλιβερόν, τὸ ὁποῖον εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον· πλοῦτος φυλαττόμενος ὑπὸ τοῦ ἔχοντος αὐτὸν πρὸς βλάβην αὐτοῦ. Καὶ ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος χάνεται ὑπὸ συμφορᾶς κακῆς· αὐτὸς δὲ γεννᾷ υἱὸν καὶ δὲν ἔχει οὐδὲν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καθὼς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, γυμνὸς θέλει ἐπιστρέψει, ὑπάγων καθὼς ἦλθε· καὶ δὲν θέλει βαστάζει οὐδὲν ἐκ τοῦ κόπου αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο ἔτι κακὸν θλιβερόν, καθὼς ἦλθεν, οὕτω νὰ ὑπάγῃ· καὶ τίς ὠφέλεια εἰς αὐτὸν ὅτι ἐκοπίασε διὰ τὸν ἄνεμον· θέλει προσέτι τρώγει κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς ἡμέρας ἐν σκότει καὶ ἐν πολλῇ λύπῃ καὶ ἀρρωστίᾳ καὶ βασάνῳ. Ἰδοὺ, τί εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν· εἶναι καλὸν νὰ τρώγῃ τις καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀγαθὰ ὅλου τοῦ κόπου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον κοπιάζει ὑπὸ τὸν ἥλιον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν· διότι τοῦτο εἶναι ἡ μερίς αὐτοῦ. Καὶ εἰς ὄντινα ἄνθρωπον ὁ Θεὸς δόσας πλοῦτη καὶ ὑπάρχοντα, ἔδωκεν εἰς αὐτόν καὶ ἐξουσίαν νὰ τρώγῃ ἀπ' αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ μερίδιον αὐτοῦ καὶ νὰ εὐφραίνεται εἰς τὸν κόπον αὐτοῦ, τοῦτο εἶναι δῶρον Θεοῦ· διότι δὲν θέλει ἐνθυμεῖσθαι πολὺ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀποκρίνεται εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ δι' εὐφροσύνης.

Ὑπάρχει κακόν, τὸ ὁποῖον εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ τοῦτο συχνὸν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· Ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔδωκε πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, ὥστε δὲν στερεῖται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα ἠθέληεν ἐπιθυμήσει· πλὴν ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτόν ἐξουσίαν νὰ τρώγῃ ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τρώγει αὐτὰ ξένος· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ εἶναι νόσος κακῆ. Ἐὰν ἄνθρωπος γεννήσῃ ἑκατὸν τέκνα καὶ ζήσῃ πολλὰ ἔτη, ὥστε αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν αὐτοῦ νὰ γείνωσι πολλαί, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ δὲν χορταίνῃ ἀγαθοῦ καὶ δὲν λάβῃ καὶ ταφήν, λέγω ὅτι τὸ ἐξάμβλωμα εἶναι καλῆτερον παρ' αὐτόν. Διότι ἦλθεν ἐν ματαιότητι καὶ θέλει ὑπάγῃ ἐν σκότει, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει σκεπασθῇ ὑπὸ σκότους· δὲν εἶδεν, οὐδὲ ἐγνώρισε τὸν ἥλιον, ἔχει ὁμως περισσοτέραν ἀνάπαυσιν παρ' ἐκεῖνον, καὶ δισχίλια ἔτη ἂν ζήσῃ καὶ καλὸν δὲν ἴδῃ· δὲν ὑπάγουσι πάντες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· Πᾶς ὁ μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διὰ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ὁμως ἡ ψυχὴ δὲν χορταίνει. Διότι κατὰ τί ὑπερβαίνει ὁ σοφὸς τὸν ἄφρονα κατὰ τί ὁ πτωχός, ἂν καὶ ἐξεύρῃ νὰ περιπατῇ ἐμπροσθεν τῶν ζώντων· Κάλλιον εἶναι νὰ βλέπῃ τις διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, παρὰ νὰ περιπλανᾶται μὲ τὴν ψυχὴν· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλιψίς πνεύματος. Ὁ, τι ἔγεινεν, ἔλαβεν ἤδη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγνωρίσθη ὅτι οὗτος εἶναι ἄνθρωπος· καὶ δὲν δύναται νὰ κριθῇ μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου αὐτοῦ. Ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ πράγματα πληθύνοντα τὴν ματαιότητα, τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἄνθρωπον· Διότι τίς γνωρίζει τί εἶναι καλὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ζωῇ, κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς ματαιότητος αὐτοῦ, τὰς ὁποίας διέρχεται ὡς σκιάν διότι τίς θέλει ἀπαγγεῖλει πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τί θέλει εἶσθαι μετ' αὐτόν ὑπὸ τὸν ἥλιον

Κάλλιον ὄνομα καλὸν παρὰ πολῦτιμον μύρον· καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου παρὰ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως, Κάλλιον νὰ ὑπάγῃ τις εἰς οἶκον πένθους, παρὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς οἶκον συμποσίου· διότι τοῦτο εἶναι τὸ τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν θέλει βάλλει αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Κάλλιον ἡ λύπη παρὰ τὸν γέλωτα· διότι ἐκ τῆς σκυθρωπότητος τοῦ προσώπου ἡ καρδία γίνεται φαιδροτέρα. Ἡ καρδία τῶν σοφῶν εἶναι ἐν οἴκῳ πένθους· ἀλλ' ἡ καρδία τῶν ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης. Κάλλιον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀκούῃ ἐπίπληξιν σοφοῦ, παρὰ νὰ ἀκούῃ ῥῆσμα ἀφρόνων· διότι καθὼς εἶναι ὁ ἦχος τῶν ἀκανθῶν ὑποκάτω τοῦ λέβητος, οὕτως ὁ γέλως τοῦ ἄφρονος καὶ τοῦτο ματαιότης. Βεβαίως ἡ καταδυναστεία παραλογίζει τὸν σοφόν· καὶ τὸ δῶρον διαφθείρει τὴν καρδίαν. Κάλλιον τὸ τέλος τοῦ πράγματος παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· καλῆτερος ὁ μακρόθυμος παρὰ τὸν ὑψηλόφρονα. Μὴ σπεῦδε ἐν τῷ πνεύματί σου νὰ θυμῶνῃς· διότι ὁ θυμὸς ἀναπαύεται ἐν τῷ κόλπῳ τῶν ἀφρόνων. Μὴ εἴπῃς, Τίς ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν αἱ παρελθοῦσαι ἡμέραι ἦσαν καλῆτεροι παρὰ ταῦτα διότι δὲν ἐρωτᾷς φρονίμως περὶ τούτου. Ἡ σοφία εἶναι καλὴ ὡς ἡ κληρονομία, καὶ ὠφέλιμος εἰς τοὺς βλέποντας τὸν ἥλιον. Διότι ἡ σοφία εἶναι σκέπη, ὡς εἶναι σκέπη τὸ ἀργύριον· πλὴν ἡ ὑπεροχὴ τῆς γνώσεως εἶναι, ὅτι ἡ σοφία ζωοποιεῖ τοὺς ἔχοντας αὐτήν. Θεώρει τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· διότι τίς δύναται νὰ κάμῃ εὐθὺς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἔκαμε στρεβλόν· Ἐν ἡμέρᾳ εὐτυχίας εὐφραίνου, ἐν δὲ ἡμέρᾳ δυστυχίας σκέπτου· διότι ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸ ἐν ἀντίστικτον τοῦ ἄλλου, διὰ νὰ μὴ εὐρίσκῃ ὁ ἄνθρωπος μηδὲν ὀπίσω αὐτοῦ. Τὰ πάντα εἶδον ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ματαιότητός μου· ὑπάρχει δίκαιος, ὅστις ἀφανίζεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ· καὶ ὑπάρχει ἀσεβής, ὅστις μακροημερεύει ἐν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ. Μὴ γίνου δίκαιος παραπολύ, καὶ μὴ φρόνῃ σεαυτὸν ὑπέρμετρα σοφόν· διὰ τί νὰ ἀφανισθῇ· Μὴ γίνου κακὸς παραπολύ, καὶ μὴ ἔσῃ ἄφρων· διὰ τί νὰ ἀποθάνῃς πρὸ τοῦ καιροῦ σου· Εἶναι καλὸν νὰ κρατῇς τοῦτο, ἀπὸ δὲ ἐκεῖνου νὰ μὴ ἀποσύρῃς τὴν χειρὰ σου· διότι ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν θέλει ἐκφύγει πάντα ταῦτα. Ἡ σοφία ἐνδυναμώνει τὸν σοφὸν περισσότερον παρὰ δέκα ἐξουσιάζοντες, οἵτινες εἶναι ἐν τῇ πόλει. Διότι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος δίκαιος ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις νὰ πράττῃ τὸ καλὸν καὶ νὰ μὴ ἁμαρτάνῃ. Προσέτι, μὴ δώσῃς τὴν προσοχὴν σου εἰς πάντας τοὺς λόγους ὅσοι λέγονται· μήποτε ἀκούσῃς τὸν δοῦλόν σου καταρώμενόν σε· διότι πολλάκις καὶ ἡ καρδία σου γνωρίζει ὅτι καὶ σὺ παρομοίως κατηράσθῃς ἄλλους. Πάντα ταῦτα ἐδοκίμασα διὰ τῆς σοφίας· εἶπα, Θέλω γείνει σοφός· ἀλλ' αὕτη ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ. Ὁ, τι εἶναι πολὺ μακρὰν καὶ εἰς ἄκρον βαρὺ, τίς δύναται νὰ εὕρῃ τοῦτο· Ἐγὼ περιῆλθον ἐν τῇ καρδίᾳ μου

διὰ νὰ μάθω καὶ νὰ ἀνιχνεύσω, καὶ νὰ ἐκζητήσω σοφίαν καὶ τὸν λόγον τῶν πραγμάτων, καὶ νὰ γνωρίσω τὴν
 26 ἀσέβειαν τῆς ἀφροσύνης καὶ τὴν ἡλιθιότητα τῆς ἀνοησίας. Καὶ εὗρον ὅτι πικροτέρα εἶναι παρὰ θάνατον ἡ
 γυνή, τῆς ὁποίας ἡ καρδιά εἶναι παγίδες καὶ δίκτυα καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς δεσμά· ὁ ἀρεστός ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 27 θέλει ἐκφύγει ἀπ' αὐτῆς· ὁ δὲ ἁμαρτωλὸς θέλει συλληφθῇ ἐν αὐτῇ. Ἰδέ, τοῦτο εὗρηκα, λέγει ὁ Ἐκκλησιαστής,
 28 ἐξετάζων ἐν πρὸς ἐν, διὰ νὰ εὗρω τὸν λόγον· τὸν ὁποῖον ἔτι ἡ ψυχὴ μου ἐκζητεῖ ἀλλὰ δὲν εὕρισκω· ἄνδρα ἓνα
 29 μεταξὺ χιλίων εὗρηκα· γυναῖκα ὅμως μίαν μεταξὺ πασῶν τούτων δὲν εὗρηκα. Ἰδοὺ, τοῦτο μόνον εὗρηκα· ὅτι
 ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον εὐθύν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐπεζήτησαν λογισμοὺς πολλοὺς.

8 Τίς εἶναι ὡς ὁ σοφὸς καὶ τίς γνωρίζει τὴν λύσιν τῶν πραγμάτων ἡ σοφία τοῦ ἀνθρώπου φαιδρύνει τὸ
 2 πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἡ σκληρότης τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέλει μεταβληθῇ. Ἐγὼ σὲ συμβουλεύω νὰ φυλάττῃς
 3 τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, καὶ διὰ τὸν ὅρκον τοῦ Θεοῦ. Μὴ σπεῦδε νὰ φύγῃς ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτοῦ·
 4 μὴ ἐμμένῃς εἰς πρᾶγμα κακόν· διότι πᾶν ὅ, τι θελήσῃ, κάμνει. Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ βασιλέως εἶναι ἐξουσία·
 5 καὶ τίς θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Τί κάμνεις; Ὁ φυλάττων τὴν προσταγὴν δὲν θέλει δοκιμάσῃ πρᾶγμα κακόν·
 6 καὶ ἡ καρδιά τοῦ σοφοῦ γνωρίζει τὸν καιρὸν καὶ τὸν τρόπον. Παντὶ πράγματι εἶναι καιρὸς καὶ τρόπος·
 7 ὅθεν ἡ ἀθλιότης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολλή ἐπ' αὐτόν· διότι δὲν γνωρίζει τί θέλει συμβῇ· ἐπειδὴ τίς δύναται νὰ
 8 ἀπαγγείλῃ πρὸς αὐτόν πῶς θέλει ἀκολουθήσῃ. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος, ὥστε
 9 νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πνεῦμα· οὐδὲ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου· καὶ ἐν τῷ πολέμῳ δὲν εἶναι ἀποφυγή·
 10 καὶ ἡ ἀσέβεια δὲν θέλει ἐλευθερώσῃ τοὺς ἔχοντας αὐτήν. Πάντα ταῦτα εἶδον, καὶ προσήλωσα τὸν νοῦν μου εἰς
 11 πᾶν ἔργον, τὸ ὁποῖον γίνεται ὑπὸ τὸν ἥλιον· εἶναι καιρὸς καθ' ὃν ὁ ἄνθρωπος ἐξουσιάζει ἄνθρωπον πρὸς βλάβην
 12 αὐτοῦ. Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἀσεβεῖς ἐνταφιασθέντας, οἵτινες ἤλθον καὶ ἀπῆλθον ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἁγίας καὶ
 13 ἐλησμονήθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅπου εἶχον πράξει οὕτω· καὶ τοῦτο ματαιότης. Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τοῦ πονηροῦ
 14 ἔργου ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται ταχέως, διὰ τοῦτο ἡ καρδιά τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὅλη ἐκδοτος εἰς τὸ
 15 νὰ πράττῃ τὸ κακόν. Ἄν καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς πράττῃ κακόν, ἑκατοντάκις καὶ μακροημερεύῃ, ἐγὼ ὅμως γνωρίζω
 16 βεβαίως ὅτι θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς τοὺς φοβουμένους τὸν Θεόν, οἵτινες φοβοῦνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· εἰς
 17 δὲ τὸν ἀσεβῆ δὲν θέλει εἶσθαι καλόν, καὶ δὲν θέλουσι μακρυνθῇ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, αἵτινες παρέρχονται ὡς σκιά·
 18 διότι δὲν φοβεῖται ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Ὑπάρχει ματαιότης, ἥτις γίνεται ἐπὶ τῆς γῆς· ὅτι εἶναι δίκαιοι
 εἰς τοὺς ὁποίους συμβαίνει κατὰ τὰ ἔργα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἶναι ἀσεβεῖς εἰς τοὺς ὁποίους συμβαίνει κατὰ τὰ
 19 ἔργα τῶν δικαίων· εἶπα ὅτι καὶ τοῦτο ματαιότης. Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐπήνεσα τὴν εὐφροσύνην· διότι ὁ ἄνθρωπος
 20 δὲν ἔχει καλῆτερον ὑπὸ τὸν ἥλιον, εἰμὴ νὰ τρώῃ καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ εὐφραίνεται· καὶ τοῦτο θέλει μείνῃ εἰς
 21 αὐτόν ἀπὸ τοῦ κόπου αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὑπὸ τὸν
 22 ἥλιον. Ἀφοῦ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὴν σοφίαν καὶ νὰ ἴδω τὸν περισπασμὸν τὸν γινόμενον
 23 ἐπὶ τῆς γῆς, διότι οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα δὲν βλέπουσιν ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· τότε εἶδον πᾶν
 24 τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔγεινεν ὑπὸ τὸν ἥλιον· ἐπειδὴ ὅσον
 25 καὶ ἂν κοπιάσῃ ὁ ἄνθρωπος ζητῶν, βεβαίως δὲν θέλει εὐρεῖ· ἔτι δὲ καὶ ὁ σοφὸς ἐὰν εἴπῃ νὰ γνωρίσῃ αὐτό, δὲν
 26 θέλει δυνηθῇ νὰ εὕρῃ.

9 Διότι ἅπαν τοῦτο ἐσκέφθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου, διὰ νὰ ἐξιχνιάσω ἅπαν τοῦτο, ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοί, καὶ
 1 τὰ ἔργα αὐτῶν, εἶναι ἐν χειρὶ Θεοῦ· δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος γνωρίζων, εἴτε ἀγάπη θέλει εἶσθαι εἴτε μῖσος· τὰ
 2 πάντα εἶναι ἐμπροσθεν αὐτῶν. Πάντα συμβαίνουσιν ἐπίσης εἰς πάντας· ἐν συνάντημα εἶναι εἰς τὸν δίκαιον
 3 καὶ εἰς τὸν ἀσεβῆ, εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ εἰς τὸν καθαρὸν καὶ εἰς τὸν ἀκάθαρτον, καὶ εἰς τὸν θυσιάζοντα καὶ εἰς τὸν
 4 μὴ θυσιάζοντα· ὡς ὁ ἀγαθός, οὕτω καὶ ὁ ἁμαρτωλός· ὁ ὁμνῶν ὡς ὁ φοβούμενος τὸν ὅρκον. Τοῦτο εἶναι τὸ
 5 κακόν μεταξὺ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἐν συνάντημα εἶναι εἰς πάντας· καὶ μάλιστα ἡ καρδιά
 6 τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι πλήρης κακίας, καὶ ἀφροσύνη εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ὅσῳ ζῶσι, καὶ μετὰ
 7 ταῦτα ὑπάγουσι πρὸς τοὺς νεκρούς. Διότι εἰς τὸν ἔχοντα κοινωνίαν μεταξὺ πάντων τῶν ζώντων εἶναι ἐλπίς·
 8 ἐπειδὴ κύων ζῶν εἶναι καλῆτερος παρὰ λέοντα νεκρόν. Διότι οἱ ζῶντες γνωρίζουσιν ὅτι θέλουσιν ἀποθάνει·
 9 ἀλλ' οἱ νεκροὶ δὲν γνωρίζουσιν οὐδὲν οὐδὲ ἔχουσι πλέον ἀπόλαυσιν· ἐπειδὴ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐλησμονήθη.
 10 Ἔτι καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῶν καὶ τὸ μῖσος αὐτῶν καὶ ὁ φθόνος αὐτῶν ἤδη ἐχάθη· καὶ δὲν θέλουσιν ἔχει πλέον εἰς
 11 τὸν αἰῶνα μερίδα εἰς πάντα ὅσα γίνονται ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ὑπαγε, φάγε τὸν ἄρτον σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ πίε
 12 τὸν οἶνον σου ἐν εὐθύμῳ καρδίᾳ· διότι ἤδη ὁ Θεὸς εὐареστεῖται εἰς τὰ ἔργα σου. Ἐν παντὶ καιρῷ ἃς ἦναι
 13 λευκὰ τὰ ἱμάτιά σου· καὶ ἔλαιον ἃς μὴ ἐκλείψῃ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου. Χαίρου ζωὴν μετὰ τῆς γυναικός,
 14 τὴν ὁποίαν ἠγάπησας, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς ματαιότητός σου, αἵτινες σοὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τὸν ἥλιον,
 15 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ματαιότητός σου· διότι τοῦτο εἶναι ἡ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου, τὸν
 16 ὁποῖον μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον. Πάντα ὅσα εὕρῃ ἡ χεὶρ σου νὰ κάμῃ, κάμε κατὰ τὴν δύναμίν σου· διότι δὲν
 17 εἶναι πρᾶξις οὔτε λογισμὸς οὔτε γνῶσις οὔτε σοφία ἐν τῷ ᾧ ὅπου ὑπάγεις. Ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν
 18 ἥλιον, ὅτι ὁ δρόμος δὲν εἶναι εἰς τοὺς ταχύποδας, οὐδὲ ὁ πόλεμος εἰς τοὺς δυνατούς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἄρτος εἰς
 19 τοὺς σοφοὺς, ἀλλ' οὐδὲ τὰ πλούτη εἰς τοὺς νοήμονας, ἀλλ' οὐδὲ ἡ χάρις εἰς τοὺς ἀξίους· διότι καιρὸς καὶ
 20 περίστασις συναντᾷ εἰς πάντας αὐτούς. Διότι οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει τὸν καιρὸν αὐτοῦ· καθὼς οἱ ἰχθύες
 21 οἵτινες πιάνονται ἐν κακῷ δικτύῳ, καὶ καθὼς τὰ πτηνὰ, τὰ ὁποῖα πιάνονται ἐν παγίδι, οὕτω παγιδεύονται οἱ
 22 υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν καιρῷ κακῷ ὅταν ἐξαίφνης ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτούς. Καὶ ταύτην τὴν σοφίαν εἶδον ὑπὸ τὸν
 23 ἥλιον, καὶ ἐφάνη εἰς ἐμὲ μεγάλη· Ἦτο μικρὰ πόλις καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι· καὶ ἦλθε κατ' αὐτῆς βασιλεὺς
 24 μέγας καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτήν καὶ ὠκοδόμησεν ἐναντίον αὐτῆς προχώματα μεγάλα· ἀλλ' εὐρέθη ἐν αὐτῇ

ἄνθρωπος πτωχὸς καὶ σοφός, καὶ αὐτὸς διὰ τῆς σοφίας αὐτοῦ ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν· πλὴν οὐδεὶς ἐνεθυμήθη τὸν πτωχὸν ἐκείνον ἄνθρωπον. Τότε ἐγὼ εἶπα, Ἡ σοφία εἶναι καλητέρα παρὰ τὴν δύναμιν, ἂν καὶ ἡ σοφία τοῦ πτωχοῦ καταφρονῇται καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ δὲν εἰσακούωνται. Οἱ λόγοι τῶν σοφῶν ἐν ἡσυχίᾳ ἀκούονται μᾶλλον παρὰ τὴν κραυγὴν τοῦ ἐξουσιάζοντος μετὰ ἀφρόνων. Ἡ σοφία εἶναι καλητέρα παρὰ τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου· εἷς δὲ ἁμαρτωλὸς ἀφανίζει μεγάλα καλά.

Μυῖται ἀποθνήσκουσαι κάμνουσι τὸ μύρον τοῦ μυρεψοῦ νὰ βρωμᾷ, νὰ ἀναβράζῃ· καὶ μικρὰ ἀφροσύνη ἀτιμάζει τὸν ἐν ὑπολήψει ἐπὶ σοφία καὶ τιμῇ. Ἡ καρδιά τοῦ σοφοῦ εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ· ἡ δὲ καρδιά τοῦ ἄφρονος ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ. Καὶ ἔτι ὅταν ὁ ἄφρων περιπατῇ ἐν τῇ ὁδῷ, λείπει σύνεσις αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλει πρὸς πάντας ὅτι εἶναι ἄφρων. Ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ ἡγεμόνου ἐγερθῇ ἐναντίον σου, μὴ ἀφήσῃς τὸν τόπον σου· διότι ἡ γλυκύτης καταπαύει ἁμαρτίας μεγάλας. Εἶναι κακὸν τὸ ὁποῖον εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, λάθος, λέγω, προερχόμενον ἀπὸ τοῦ ἐξουσιαστοῦ· ὅτι ὁ ἄφρων βάλλεται εἰς μεγάλας ἀξίας, οἱ δὲ πλούσιοι κάθηνται ἐν ταπεινῷ τόπῳ. Εἶδον δούλους ἐφ' ἵππων καὶ ἄρχοντας περιπατοῦντας ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς. Ὅστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις χαλᾷ φραγμόν, ὄφιος θέλει δαγκάσει αὐτόν. Ὁ μετακινῶν λίθους θέλει βλαφθῇ ὑπ' αὐτῶν· ὁ σχίζων ξύλα θέλει κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς. Ἐὰν ὁ σίδηρος ἀμβλυνθῇ καὶ δὲν ἀκονίσῃ τις τὴν κόψιν αὐτοῦ, πρέπει νὰ προσθέσῃ δύναμιν· ἡ σοφία δὲ εἶναι ὠφέλιμος πρὸς διεύθυνσιν. Ἐὰν ὁ ὄφιος δαγκάνῃ χωρὶς συριγμοῦ, πλὴν καὶ ὁ συκοφάντης καλῆτερος δὲν εἶναι. Οἱ λόγοι τοῦ στόματος τοῦ σοφοῦ εἶναι χάρις· τὰ δὲ χεῖλη τοῦ ἄφρονος θέλουσι καταπίει αὐτόν. Ἡ ἀρχὴ τῶν λόγων τοῦ στόματος αὐτοῦ εἶναι ἀφροσύνη· καὶ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ κακὴ μωρία. Ὁ ἄφρων προσέτι πληθύνει λόγους, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξεύρει τί μέλλει γενέσθαι· καὶ τίς δύναται νὰ ἀπαγγείλῃ πρὸς αὐτόν τί θέλει εἶσθαι μετ' αὐτόν. Ὁ μόχθος τῶν ἀφρόνων ἀπαυδίζει αὐτούς, ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν πόλιν. Οὐαὶ εἰς σέ, γῆ, τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς εἶναι νέος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου τρώγουσι τὸ πρωῒ. Μακαρία σύ, γῆ, τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς εἶναι υἱὸς εὐγενῶν, καὶ οἱ ἄρχοντές σου τρώγουσιν ἐν καιρῷ πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ οὐχὶ πρὸς μέθην. Διὰ τὴν πολλὴν ὀκνηρίαν πίπτει ἡ στέγασις· καὶ διὰ τὴν ἀργίαν τῶν χειρῶν σταλάζει ἡ οἰκία. Δι' εὐθυμίαν κάμνουσι συμπόσια, καὶ ὁ οἶνος εὐφραίνει τοὺς ζῶντας· τὸ δὲ ἀργύριον ἀποκρίνεται εἰς πάντα. Μὴ καταρασθῇς τὸν βασιλέα μηδὲ ἐν τῇ διανοίᾳ σου· καὶ μὴ καταρασθῇς τὸν πλούσιον ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου· διότι πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ θέλει φέρει τὴν φωνήν, καὶ τὸ ἔχον τὰς πτέρυγας θέλει ἀναγγεῖλει τὸ πρᾶγμα.

Ῥίπον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τῶν ὑδάτων· διότι ἐν ταῖς πολλαῖς ἡμέραις θέλεις εὐρεῖ αὐτόν. Δὸς μερίδιον εἰς ἑπτὰ καὶ ἔτι εἰς ὀκτώ· διότι δὲν ἐξεύρεις τί κακὸν θέλει γείνει ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐὰν τὰ νέφη ἦναι πλήρη, θέλουσι διαχύσει βροχὴν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐὰν δένδρον πέσῃ πρὸς τὸν νότον ἢ πρὸς τὸν βορρᾶν, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου πέσῃ τὸ δένδρον, ἐκεῖ θέλει μείνει. Ὅστις παρατηρεῖ τὸν ἄνεμον, δὲν θέλει σπείρει· καὶ ὅστις θεωρεῖ τὰ νέφη, δὲν θέλει θερίσει. Καθὼς δὲν γνωρίζεις τίς ἡ ὁδὸς τοῦ ἀνέμου οὐδὲ τίνι τρόπῳ μορφώνονται τὰ ὀσᾶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κυφορούσης, οὕτω δὲν γνωρίζεις τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὅστις κάμνει τὰ πάντα. Σπείρε τὸν σπόρον σου τὸ πρωῒ, καὶ τὴν ἐσπέραν ἄς μὴ ἡσυχάσῃ ἡ χεὶρ σου· διότι δὲν ἐξεύρεις τί θέλει εὐδοκιμήσῃ, τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἢ ἐὰν καὶ τὰ δύο ἦναι ἐπίσης ἀγαθὰ. Γλυκὺ βέβαια εἶναι τὸ φῶς, καὶ εὐάρεστον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ βλέπωσι τὸν ἥλιον· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ζήσῃ ἔτη πολλὰ καὶ εὐφραίνεται ἐν πᾶσι τούτοις, ἄς ἐνεθυμηθῇ ὅμως τὰς ἡμέρας τοῦ σκοτούς, ὅτι θέλουσιν εἶσθαι πολλὰ. Πάντα τὰ συμβαίνοντα ματαιότης. Εὐφραίνου, νεανίσκε, ἐν τῇ νεότητί σου· καὶ ἡ καρδιά σου ἄς σὲ χαροποιῇ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου· καὶ περιπάτει κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας σου καὶ κατὰ τὴν ὁρᾶσιν τῶν ὀφθαλμῶν σου· πλὴν ἔξευρε, ὅτι διὰ πάντα ταῦτα ὁ Θεὸς θέλει σὲ φέρει εἰς κρίσιν. Καὶ ἀφαίρεσον τὸν θυμὸν ἀπὸ τῆς καρδίας σου, καὶ ἀπομάκρυνον τὴν πονηρίαν ἀπὸ τῆς σαρκός σου· διότι ἡ νεότης καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι ματαιότης.

Καὶ ἐνθυμοῦ τὸν Πλάστην σου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου· πρὶν ἔλθωσιν αἱ κακαὶ ἡμέραι, καὶ φθάσωσι τὰ ἔτη εἰς τὰ ὁποῖα θέλεις εἰπεῖ, Δὲν ἔχω εὐχαρίστησιν εἰς αὐτά· πρὶν σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπανέλθωσι τὰ νέφη μετὰ τὴν βροχὴν· ὅτε οἱ φύλακες τῆς οἰκίας θέλουσι τρέμει, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἰσχυροὶ θέλουσι κλονίζεσθαι, καὶ αἱ ἀλέθουσαι θέλουσι παύσει· διότι ὀλιγοστεύθησαν, καὶ αἱ βλέπουσαι διὰ τῶν θυρίδων θέλουσιν ἀμαυρωθῇ· καὶ αἱ θύραι θέλουσι κλεισθῇ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτε θέλει ἀσθενήσῃ ἡ φωνὴ τῆς ἀλεθούσης, καὶ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἐξεγείρεσθαι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἔσματος ἀτονίσωσιν· ὅτε θέλουσι φοβεῖσθαι τὸ ὕψος καὶ θέλουσι τρέμει ἐν τῇ ὁδῷ· ὅτε ἡ ἀμυγδαλέα θέλει ἀνθήσῃ καὶ ἡ ἀκρίς θέλει προξενεῖ βάρος καὶ ἡ ὄρεξις θέλει ἐκλείψει· διότι ὁ ἄνθρωπος ὑπάγει εἰς τὸν αἰώνιον οἶκον αὐτοῦ καὶ οἱ πενθοῦντες περικυκλοῦσι τὰς ὁδοὺς· πρὶν λυθῇ ἡ ἀργυρὰ ἄλυσος καὶ σπάσῃ ὁ λύχνος ὁ χρυσοῦς ἢ συντριφθῇ ἡ ὑδρία ἐν τῇ πηγῇ ἢ χαλάσῃ ὁ τροχὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ ἐπιστρέψῃ τὸ χῶμα εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἦτο, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἔδωκεν αὐτό. Ματαιότης ματαιότητων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής· τὰ πάντα ματαιότης. Καὶ ὅσον περισσότερον ὁ Ἐκκλησιαστής ἐστάθη σοφός, τόσον περισσότερον ἐδίδαξε τὴν γνῶσιν εἰς τὸν λαόν· μάλιστα ἐπρόσεξε καὶ ἠρεύνησε καὶ ἔβαλεν εἰς τάξιν πολλὰς παροιμίας. Ὁ Ἐκκλησιαστής ἐζήτησε νὰ εὕρῃ λόγους εὐαρέστους· καὶ τὸ γεγραμμένον ἦτο εὐθύτης καὶ λόγοι ἀληθείας. Οἱ λόγοι τῶν σοφῶν εἶναι ὡς βούκεντρα καὶ ὡς καρφία ἐμπεπηγμένα ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῶν συναθροισάντων αὐτούς· ἐδόθησαν δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ποιμένου. Περιπλέον δὲ τούτων, μάθε, υἱέ μου, ὅτι τὸ νὰ κάμνῃ τις πολλὰ βιβλία δὲν ἔχει τέλος, καὶ ἡ πολλὴ μελέτη εἶναι μόχθος εἰς τὴν σάρκα. Ἄς ἀκούσωμεν τὸ τέλος τῆς ὁλης ὑποθέσεως· φοβοῦ τὸν Θεὸν καὶ φύλαττε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ πᾶν τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ὁ Θεὸς θέλει φέρει εἰς κρίσιν πᾶν ἔργον καὶ πᾶν κρυπτόν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε πονηρόν.

ΑΙΣΜΑ ΑΙΣΜΑΤΩΝ

- 1, 2** Τὸ Ἄισμα τῶν Ἀισμάτων, τὸ τοῦ Σολομῶντος. Ἄσ με φιλήσῃ με τὰ φιλήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Διότι ἡ
3 ἀγάπη σου εἶναι καλητέρα παρὰ τὸν οἶνον. Διὰ τὴν εὐωδίαν τῶν καλῶν μύρων σου, τὸ ὄνομά σου εἶναι μύρον
4 ἐκκεχυμένον· διὰ τοῦτο αἱ νεάνιδες σὲ ἀγαπῶσιν. Ἐλकुσον με· θέλομεν δράμει κατόπιν σου· ὁ βασιλεὺς
5 ἀγάπην σου μάλλον παρὰ οἶνον· οἱ ἔχοντες εὐθύτητα σὲ ἀγαπῶσι. Μέλαινα εἶμαι, πλὴν εὐχαρις, θυγατέρες
6 τῆς Ἱερουσαλήμ· ὥς τὰ σκηνώματα τοῦ Κηδάρ, ὥς τὰ παραπετάσματα τοῦ Σολομῶντος. Μὴ βλέπετε εἰς
7 ἐμέ, ὅτι εἶμαι μεμελανωμένη, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος με ἔκαυσεν· οἱ υἱοὶ τῆς μητρὸς μου ὠργίσθησαν κατ' ἐμοῦ· με
8 ἔβαλον φύλακα εἰς τοὺς ἀμπελῶνας· τὸν ἴδιόν μου ἀμπελῶνα ὅμως δὲν ἐφύλαξα. Ἀπάγγειλόν μοι, σὺ, τὸν
9 ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχὴ μου, Ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ ἀναπαύεις τὸ ποίμνιον τὴν μεσημβρίαν· διὰ τί νὰ γείνω ὥς
10 περικεκαλυμμένη μεταξὺ τῶν ποιμνίων τῶν συντρόφων σου Ἐὰν δὲν γνωρίζῃς τοῦτο ἀφ' ἐαυτῆς, ὥραία μεταξὺ
11 τῶν γυναικῶν, ἔξελθε σὺ κατόπιν εἰς τὰ ἵχνη τοῦ ποιμνίου, καὶ ποιμαίνει τὰ ἐρίφιά σου πλησίον τῶν σκηνῶν
12 τῶν βοσκῶν. Μὲ τὰς ἵππους τῶν ἀμαξῶν τοῦ Φαραῶ σὲ ἐξωμοίωσα, ἡγαπημένη μου. Αἱ σιαγόνες σου εἶναι
13 ὥραϊα με τὰς σειράς τῶν μαργαριτῶν, καὶ ὁ τράχηλός σου με τὰ περιδέρρια. Θέλομεν κάμει εἰς σὲ ἀλύσεις
14 χρυσοῦ με στίγματα ἀργυρίου. Ἐνόσω ὁ βασιλεὺς κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν αὐτοῦ, ὁ νάρδος μου διαχέει τὴν
15 ὁσμὴν αὐτοῦ. Δεμάτιον σμύρνης εἶναι εἰς ἐμέ ὁ ἀγαπητός μου· θέλει διανυκτερεῦει μεταξὺ τῶν μαστῶν μου.
16 Ὁ ἀγαπητός μου εἶναι εἰς ἐμέ ὥς ὅτρυσ κύπρινος εἰς τοὺς ἀμπελῶνας τοῦ Ἐνγαδδί. Ἰδού, εἶσαι ὥραία,
17 ἀγαπητὴ μου· ἰδού, εἶσαι ὥραία· οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι ὥς περιστερῶν. Ἰδού, εἶσαι ὥραϊος, ἀγαπητὴ μου,
18 ναί, εὐχαρις· καὶ ἡ κλίνη ἡμῶν εἶναι εὐθάλῃς. Αἱ δοκοὶ τῶν οἴκων ἡμῶν εἶναι κέδροι, τὰ σανιδώματα ἡμῶν
19 ἐκ κυπαρίσσου.
- 2, 2** Ἐγὼ εἶμαι τὸ ἄνθος τοῦ Σαρὼν καὶ τὸ κρίνον τῶν κοιλάδων. Καθὼς τὸ κρίνον μεταξὺ τῶν ἀκανθῶν, οὕτως
3 εἶναι ἡ ἀγαπητὴ μου μεταξὺ τῶν νεανίδων. Καθὼς ἡ μηλέα μεταξὺ τῶν δένδρων τοῦ δάσους, οὕτως εἶναι ὁ
4 ἀγαπητός μου μεταξὺ τῶν νεανίσκων· ἐπεθύμησα τὴν σκιάν αὐτοῦ καὶ ἐκάθησα ὑπ' αὐτήν, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ
5 ἦτο γλυκὺς εἰς τὸν οὐρανίσκον μου. Μὲ ἔφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ οἴνου, καὶ ἡ σημαία αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ ἡ ἀγάπη.
6 Ὑποστηρίζατέ με με γλυκίσματα δυναμωτικά, ἀναψύξατέ με με μῆλα· διότι εἶμαι τετρωμένη ὑπὸ ἀγάπης. Ἡ
7 ἀριστερὰ αὐτοῦ εἶναι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ με ἐναγκαλίζεται. Σᾶς ὀρκίζω, θυγατέρες
8 Ἱερουσαλήμ, εἰς τὰς δορκάδας καὶ εἰς τὰς ἐλάφους τοῦ ἀγροῦ, νὰ μὴ ἐξεγείρητε μηδὲ νὰ ἐξυπνήσητε τὴν
9 ἀγάπην μου, ἕωσὺ θελήσῃ. Φωνὴ τοῦ ἀγαπητοῦ μου Ἰδού, αὐτὸς ἔρχεται πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, σκιρτῶν ἐπὶ
10 τοὺς λόφους. Ὁ ἀγαπητός μου εἶναι ὅμοιος με δορκάδα ἢ με σκύμνον ἐλάφου· ἰδού, ἵσταται ὀπισθεν τοῦ
11 τοίχου ἡμῶν, κυττάζει ἔξω διὰ τῶν θυρίδων, προκύπτει διὰ τῶν δικτυωτῶν. Ἀποκρίνεται ὁ ἀγαπητός μου καὶ
12 λέγει πρὸς ἐμέ, Σηκώθητι, ἀγαπητὴ μου, ὥραία μου, καὶ ἐλθέ· Διότι ἰδού, ὁ χειμὼν παρήλθεν, ἡ βροχὴ διέβη,
13 ἀπῆλθε· τὰ ἄνθη φαίνονται ἐν τῇ γῇ· ὁ καιρὸς τοῦ ἔσματος ἔφθασε, καὶ ἡ φωνὴ τῆς τρυγόνης ἠκούσθη ἐν
14 τῇ γῇ ἡμῶν· ἡ συκὴ ἔξέφερε τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, καὶ αἱ ἄμπελοι με τὰ ἄνθη τῆς σταφυλῆς διαδίδουσιν
15 εὐωδίαν· σηκώθητι, ἀγαπητὴ μου, ὥραία μου, καὶ ἐλθέ· Ὡς περιστερὰ μου, ἦτις εἶσαι ἐν ταῖς σχισμαῖς τοῦ
16 βράχου, ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τῶν κρημνῶν, δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, κάμε με νὰ ἀκούσω τὴν φωνὴν σου· διότι
17 ἡ φωνὴ σου εἶναι γλυκεῖα καὶ ἡ ὄψις σου ὥραία. Πιάσατε εἰς ἡμᾶς τὰς ἀλώπεκας, τὰς μικρὰς ἀλώπεκας,
18 αἵτινες ἀφανίζουσι τὰς ἀμπέλους· διότι αἱ ἄμπελοι ἡμῶν ἀνθοῦσιν. Ὁ ἀγαπητός μου εἶναι εἰς ἐμέ καὶ ἐγὼ εἰς
19 αὐτόν· ποιμαίνει μεταξὺ τῶν κρίνων. Ἐωσοῦ πνεύσῃ ἡ αὔρα τῆς ἡμέρας καὶ φύγωσιν αἱ σκικαὶ, ἐπίστρεψον,
20 ἀγαπητὴ μου· γίνου ὅμοιος με δορκάδα ἢ με σκύμνον ἐλάφου ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ διεσχισμένα.
- 3** Τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς κλίνης μου ἐζήτησα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτόν καὶ δὲν
2 εὑρηκα αὐτόν. Θέλω σηκωθῆ τῶρα καὶ περιέλθει τὴν πόλιν, ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις· θέλω ζητήσῃ
3 ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτόν καὶ δὲν εὑρηκα αὐτόν. Μὲ εὑρηκαν οἱ φύλακες οἱ
4 περιερχόμενοι τὴν πόλιν. Μὴ εἶδετε ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχὴ μου Ἀφοῦ ὀλίγον ἐπέρασα ἀπ' αὐτῶν,
5 εὑρηκα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχὴ μου· ἐπίασα αὐτόν καὶ δὲν ἀφῆκα αὐτόν, ἕωσὺ εἰσῆγαγον αὐτόν εἰς
6 τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου, καὶ εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς συλλαβούσης με. Σᾶς ὀρκίζω, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, εἰς
7 τὰς δορκάδας καὶ εἰς τὰς ἐλάφους τοῦ ἀγροῦ, νὰ μὴ ἐξεγείρητε μηδὲ νὰ ἐξυπνήσητε τὴν ἀγάπην μου, ἕωσὺ
8 θελήσῃ. Τίς αὕτη, ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὥς στύλοι καπνοῦ, τεθυμιαμένη με σμύρναν καὶ λίβανον,
9 με πᾶσαν ἀρωματικὴν σκόνην τοῦ μυρεψοῦ Ἰδού, ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶντος· ἐζήκοντα δυνατοὶ ἄνδρες εἶναι
10 περὶ αὐτήν, ἐκ τῶν δυνατῶν τοῦ Ἰσραὴλ· Πάντες οὗτοι κρατοῦσι ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἕκαστος
11 ἔχει τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρόν αὐτοῦ διὰ νυκτερινοὺς φόβους. Ὁ βασιλεὺς Σολομών ἔκαμεν εἰς
12 ἑαυτὸν φορεῖον ἐκ ξύλων τοῦ Λιβάνου· τοὺς στύλους αὐτοῦ ἔκαμεν ἐξ ἀργύρου, τὸ ἀνακλιντήριον αὐτοῦ ἐκ
13 χρυσοῦ, τὴν στρωμνὴν αὐτοῦ ἐκ πορφύρας· τὸ μέσον αὐτοῦ ἦτο ἐγκεκοσμημένον ἐρασμίως ὑπὸ τῶν θυγατέρων
14 τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐξέλθετε καὶ ἰδέτε, θυγατέρες Σιών, τὸν βασιλέα Σολομῶντα ἐν τῷ διαδήματι, με τὸ ὁποῖον
15 ἔστειλεν αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς εὐφροσύνης τῆς
16 καρδίας αὐτοῦ.
- 4** Ἰδού, εἶσαι ὥραία, ἀγαπητὴ μου· ἰδού, εἶσαι ὥραία· οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι ὥς περιστερῶν μεταξὺ τῶν
2 πλοκάμων σου· τὰ μαλλία σου εἶναι ὥς ποίμνιον αἰγῶν, καταβαινόντων ἀπὸ τοῦ ὄρους Γαλαάδ. Οἱ ὀδόντες
3 σου εἶναι ὥς ποίμνιον προβάτων κεκουρευμένων, ἀναβαινόντων ἀπὸ τῆς λούσεως, τὰ ὅποια πάντα γεννῶσι

δίδυμα, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄτεκνον μεταξὺ αὐτῶν· τὰ χεῖλη σου ὡς ταινία ἐρυθρά, καὶ ἡ λαλία σου εὐχαρις· αἱ παρειαὶ σου ὡς τμήμα ῥοϊδίου μεταξὺ τῶν πλοκάμων σου· Ὁ τράχηλός σου ὡς ὁ πύργος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ὠκοδομημένος διὰ ὀπλοθήκην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κρέμανται χίλιοι θυρεοί, πάντες ἀσπίδες ἰσχυρῶν· οἱ δύο μαστοὶ σου ὡς δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι, βόσκοντες μεταξὺ τῶν κρίνων. Ἐωσοῦ πνεύση ἡ αὔρα τῆς ἡμέρας καὶ φύγωσιν αἱ σκιαί, ἐγὼ θέλω ὑπάγει εἰς τὸ ὄρος τῆς σιμύρνης, καὶ εἰς τὸν λόφον τοῦ θυμιάματος. Ὅλη ὥραία εἶσαι, ἀγαπητὴ μου· καὶ μῶμος δὲν ὑπάρχει ἐν σοί. Ἐλθέ μετ' ἐμοῦ ἀπὸ τοῦ Λιβάνου, νύμφη ἀπὸ τοῦ Λιβάνου μετ' ἐμοῦ· βλέψον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἀμανά, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Σενεὶρ καὶ τοῦ Ἀερμών, ἀπὸ τῶν φωλεῶν τῶν λεόντων, ἀπὸ τῶν ὀρέων τῶν παρδάλων. Ἐτρώσας τὴν καρδίαν μου, ἀδελφὴ μου, νύμφη· ἔτρώσας τὴν καρδίαν μου, δι' ἐνὸς τῶν ὀφθαλμῶν σου, δι' ἐνὸς πλοκάμου τοῦ τραχήλου σου. Πόσον ὥραία εἶναι ἡ ἀγάπη σου, ἀδελφὴ μου, νύμφη πόσον καλιτέρα ἡ ἀγάπη σου παρὰ τὸν οἶνον καὶ ἡ ὁσμὴ τῶν μύρων σου παρὰ πάντα τὰ ἀρώματα· Τὰ χεῖλη σου, νύμφη, στάζουν ὡς κηρήθρα· μέλι καὶ γάλα εἶναι ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου· καὶ ἡ ὁσμὴ τῶν ἱματίων σου ὡς ὁσμὴ τοῦ Λιβάνου. Κῆπος κεκλεισμένος εἶναι ἡ ἀδελφὴ μου, ἡ νύμφη μου· θρύσις κεκλεισμένη, πηγὴ ἐσφραγισμένη. Οἱ βλαστοὶ σου εἶναι παράδεισος ῥοιδίων, μετὰ ἐκλεκτῶν καρπῶν· κύπρος μετὰ νάρδου· νάρδος καὶ κρόκος· κάλαμος καὶ κιννάμωμον, μετὰ πάντων τῶν δένδρων τοῦ θυμιάματος· σιμύρνα καὶ ἀλόη, μετὰ πάντων τῶν πρωτίστων ἀρωμάτων· πηγὴ κήπων, φρέαρ ὕδατος ζῶντος, καὶ ῥύακος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου. Ἐγέρθητι, Βορρά· καὶ ἔρχου, Νότε· πνεῦσον εἰς τὸν κῆπὸν μου· διὰ νὰ ἐκχυθῶσι τὰ ἀρώματα αὐτοῦ. Ἄς ἔλθῃ ὁ ἀγαπητὸς μου εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἄς φάγῃ τοὺς ἐξαιρέτους καρπούς αὐτοῦ.

Ἦλθον εἰς τὸν κῆπὸν μου, ἀδελφὴ μου, νύμφη· ἐτρύγησα τὴν σιμύρναν μου μετὰ τῶν ἀρωμάτων μου· ἔφαγον τὴν κηρήθραν μου μετὰ τοῦ μέλιτός μου· ἔπιον τὸν οἶνον μου μετὰ τοῦ γάλακτός μου· Φάγετε, φίλοι· πίετε, ναί, πίετε ἀφθόνως, ἀγαπητοί. Ἐγὼ κοιμῶμαι, ἀλλ' ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ· φωνὴ τοῦ ἀγαπητοῦ μου· κρούει· Ἀνοῖζόν μοι, ἀδελφὴ μου, ἀγαπητὴ μου, περισσότερά μου, ἀμώμητέ μου· διότι ἡ κεφαλὴ μου ἐγέμισεν ἀπὸ δρόσου, οἱ βόστρυχοί μου ἀπὸ ψεκάδων τῆς νυκτός. Ἐξεδύθην τὸν χιτῶνά μου· πῶς νὰ ἐνδυθῶ αὐτόν· ἔνιψα τοὺς πόδας μου· πῶς θέλω μολύνει αὐτούς· Ὁ ἀγαπητὸς μου εἰσῆλξε τὴν χεῖρα αὐτοῦ διὰ τῆς τρύπης τῆς θύρας, καὶ τὰ σπλάγχνα μου ἐταράχθησαν δι' αὐτόν. Ἐγὼ ἐσηκώθην διὰ νὰ ἀνοίξω εἰς τὸν ἀγαπητόν μου· καὶ αἱ χεῖρές μου ἔσταζον σιμύρναν, καὶ οἱ δάκτυλοί μου σιμύρναν σταλακτὴν, ἐπὶ τὰς λαβὰς τοῦ μοχλοῦ. Ἐγὼ ἦνοιξα εἰς τὸν ἀγαπητόν μου· ἀλλ' ὁ ἀγαπητὸς μου ἐσύρθη, ἔφυγεν· ἡ ψυχὴ μου ἐλιποθύμησεν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτόν καὶ δὲν εὗρηκα αὐτόν, ἐφώνησα αὐτόν καὶ δὲν μοι ἀπεκρίθη. Μὲ εὗρηκαν οἱ φύλακες οἱ περιερχόμενοι τὴν πόλιν, μὲ ἐκτύπησαν, μὲ ἐπλήγωσαν· οἱ φύλακες τῶν τειχῶν ἀφῆρεσαν ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἱμάτιόν μου. Σᾶς ὀρκίζω, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐὰν εὗρητε τὸν ἀγαπητόν μου, τί θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν ὅτι εἶμαι τετρωμένη ὑπὸ ἀγάπης. Τί διαφέρει ἄλλου ἀγαπητοῦ ὁ ἀγαπητὸς σου, ὦ ὥραία μεταξὺ τῶν γυναικῶν τί διαφέρει ἄλλου ἀγαπητοῦ ὁ ἀγαπητὸς σου, καὶ ὥρκισας ἡμᾶς οὕτως· Ὁ ἀγαπητὸς μου εἶναι λευκὸς καὶ ἐρυθρός, διακρινόμενος μεταξὺ μυριάδων· Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἶναι χρυσίον δεδοκιμασμένον, οἱ πλόκαμοι αὐτοῦ κλάδοι φοινίκων, μέλανες ὡς κόραξ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περισσότερων ἐπὶ τῶν ῥυάκων τῶν ὕδατων, λελουμένοι ἐν γάλακτι, καθήμενοι ὡς λίθοι ἐνθέσεως· Αἱ σιαγόνες αὐτοῦ ὡς πρασιαὶ ἀρωμάτων, ὡς ἁλώνια φυτῶν μυρεψικῶν· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ὡς κρίνα, στάζοντα σιμύρναν σταλακτὴν· Αἱ χεῖρες αὐτοῦ δακτυλίδια χρυσά, πεπληρωμένα μὲ βηρύλλιον· ἡ κοιλία αὐτοῦ ἐλεφάντινον τεχνούργημα, περικεκοσμημένον μὲ σαπφείρους· αἱ κνήμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμαρίνοι, ἐστηριγμένοι ἐπὶ βάσεων καθαροῦ χρυσοῦ· τὸ εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος· ἔξοχος ὡς κέδροι. Ὁ οὐρανίσκος αὐτοῦ εἶναι γλυκασμοί· καὶ αὐτὸς ὅλος ἐπιθυμητός. Οὕτως εἶναι ὁ ἀγαπητὸς μου, καὶ οὕτως ὁ φίλος μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.

Ποῦ ὑπῆγεν ὁ ἀγαπητὸς σου, ὦ ὥραία μεταξὺ τῶν γυναικῶν ποῦ ἐστράφη ὁ ἀγαπητὸς σου καὶ θέλομεν ζητήσῃ αὐτόν μετὰ σοῦ. Ὁ ἀγαπητὸς μου κατέβη εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ, εἰς τὰς πρασίας τῶν ἀρωμάτων, διὰ νὰ ποιμαίνῃ ἐν τοῖς κήποις καὶ νὰ συνάγῃ κρίνα. Ἐγὼ εἶμαι τοῦ ἀγαπητοῦ μου, καὶ ἐμοῦ ὁ ἀγαπητὸς μου· ποιμαίνει μεταξὺ τῶν κρίνων. Εἶσαι ὥραία, ἀγαπητὴ μου, ὡς Θερσά, εὐχαρισ ὡς ἡ Ἱερουσαλήμ, τρομερὰ ὡς σπράτευμα μὲ σημαίας. Ἀπόστροφον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου, διότι μὲ κατέπληξαν· τὰ μαλλία σου εἶναι ὡς ποίμνιον αἰγῶν καταβαινόντων ἀπὸ Γαλαάδ. Οἱ ὀδόντες σου εἶναι ὡς ποίμνιον προβάτων, ἀναβαινόντων ἀπὸ τῆς λούσεως, τὰ ὁποῖα πάντα γεννῶσι δίδυμα, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄτεκνον μεταξὺ αὐτῶν· αἱ παρειαὶ σου ὡς τμήμα ῥοϊδίου μεταξὺ τῶν πλοκάμων σου. Ἐζήκοντα βασιλίσσαι εἶναι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ἀναρίθμητοι· μία εἶναι ἡ περισσότερά μου, ἡ ἀμώμητός μου· αὕτη εἶναι ἡ μόνη τῆς μητρὸς αὐτῆς· εἶναι ἡ ἐκλεκτὴ τῆς τεκούσης αὐτῆς. Εἶδον αὐτὴν αἱ θυγατέρες καὶ ἐμακάρισαν αὐτήν· αἱ βασιλίσσαι καὶ αἱ παλλακαί, καὶ ἐπῆνεσαν αὐτήν. Τίς αὕτη, ἡ προκύπτουσα ὡς αὐγὴ, ὥραία ὡς ἡ σελήνη, λάμπουσα ὡς ὁ ἥλιος, τρομερὰ ὡς σπράτευμα μὲ σημαίας· Κατέβην εἰς τὸν κῆπον τῶν καρπῶν διὰ νὰ ἴδω τὴν χλόην τῆς κοιλάδος, νὰ ἴδω ἐὰν ἐβλάστησεν ἡ ἄμπελος καὶ ἐξήνθησαν αἱ ῥοῖδιαί. Χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ, ἡ ψυχὴ μου μὲ κατέστησεν ὡς τὰς ἀμάσσας τοῦ Ἀμινναδὶθ. Ἐπίστρεψον, ἐπίστρεψον, ὦ Σουλαμίτις· ἐπίστρεψον, ἐπίστρεψον, διὰ νὰ σὲ θεωρήσωμεν. Τί θέλετε ἰδεῖ εἰς τὴν Σουλαμίτιν ὥς χορὸν δύο στρατοπέδων

Πόσον ὥραία εἶναι τὰ βήματά σου μὲ τὰ σανδάλια, θύγατερ τοῦ ἡγεμόνος τὸ τόννευμα τῶν μηρῶν σου εἶναι ὅμοιον μὲ περιδέραιον, ἔργον χειρῶν καλλιτέχνου. Ὁ ὀμφαλὸς σου κρατῆρ τορνευτός, πλήρης κεκερασμένου οἴνου· ἡ κοιλία σου θημωνία σίτου περιπεφραγμένη μὲ κρίνους· οἱ δύο σου μαστοὶ ὡς δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι· ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὡς αἱ κολυμβήθραι ἐν Ἑσβεῶν, πρὸς τὴν

5 πύλην Βάθραβθίμ· ἡ μύτη σου ὡς ὁ πύργος τοῦ Λιβάνου, βλέπων πρὸς τὴν Λαμασκόν· Ἡ κεφαλὴ σου ἐπὶ
 σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ ἡ κόμη τῆς κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα· ὁ βασιλεὺς εἶναι δεδεμένος εἰς τοὺς πλοκάμους
 6, 7 σου. Πόσον ὠραία καὶ πόσον ἐπιθυμητὴ εἶσαι, ἀγαπητὴ, διὰ τὰς τρυφάς. Τοῦτο τὸ ἀνάστημά σου ὁμοιάζει
 8 μὲ φοίνικα, καὶ οἱ μαστοὶ σου μὲ βότρυας. Εἶπα, Θέλω ἀναβῆ εἰς τὸν φοίνικα, θέλω πιᾶσαι τὰ θάϊα αὐτοῦ·
 9 καὶ ἰδοὺ, οἱ μαστοὶ σου θέλουσιν εἶσθαι ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου, καὶ ἡ ὁσμὴ τῆς ρινὸς σου ὡς μῆλα· καὶ
 10, 11 ὁ οὐρανίσκος σου ὡς ὁ καλὸς οἶνος ῥέων ἡδέως διὰ τὸν ἀγαπητὸν μου, καὶ κάμνων νὰ λαλῶσι τὰ χεῖλη τῶν
 12 κοιμωμένων. Ἐγὼ εἶμαι τοῦ ἀγαπητοῦ μου, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ εἶναι πρὸς ἐμέ. Ἐλθέ, ἀγαπητέ μου,
 13 ἄς ἐξέλθωμεν εἰς τὸν ἀγρόν· ἄς διανυκτερεύσωμεν ἐν ταῖς κώμαις. Ἄς ἐξημερωθῶμεν εἰς τοὺς ἀμπελῶνας·
 14 ἄς ἴδωμεν ἂν ἐβλάστησεν ἡ ἀμπελος, ἂν ἤνοιξε τὸ ἄνθος τῆς σταφυλῆς καὶ ἐξήνθησαν αἱ ροῖδιαί· ἐκεῖ θέλω
 13 δώσει τὴν ἀγάπην μου εἰς σέ. Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὁσμὴν, καὶ ἐν ταῖς θύραις ἡμῶν εἶναι πᾶν εἶδος
 καρπῶν ἀρεστῶν, νέων καὶ παλαιῶν, τοὺς ὁποίους ἐφύλαξα, ἀγαπητέ μου, διὰ σέ.

8 Εἴθε νὰ ἦσο ὡς ἀδελφὸς μου, θηλάσας τοὺς μαστοὺς τῆς μητρὸς μου. Εὐρίσκουσά σε ἔξω ἤθελον σέ
 2 φιλήσει, καὶ δὲν ἤθελον μὲ καταφρονήσει. Ἡθελον σέ σύρει καὶ σέ εἰσάξει εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου, διὰ
 3 νὰ μὲ διδάξῃς· ἤθελον σέ ποτίσει οἶνον ἀρωματικὸν καὶ χυμὸν τοῦ ροιδίου μου. Ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ ἤθελεν
 4 εἶσθαι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ἤθελε μὲ ἐναγκαλισθῇ. Σᾶς ὀρκίζω, θυγατέρες Ἰερουσαλήμ,
 5 νὰ μὴ ἐξεγείρητε μηδὲ νὰ ἐξυπνήσητε τὴν ἀγάπην μου, ἕως οὗ θελήσῃ. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς
 ἐρήμου, ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀγαπητὸν αὐτῆς Ἐγὼ σὲ ἐξύπνησα ὑπὸ τὴν μηλέαν· ἐκεῖ σὲ ἐκοιλοπότησεν ἡ
 6 μήτηρ σου· ἐκεῖ σὲ ἐγέννησεν ἡ τεκοῦσά σε. Θέσον με, ὡς σφραγίδα, ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ
 τὸν βραχίονά σου· διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἰσχυρὰ ὡς ὁ θάνατος· ἡ ζηλοτυπία σκληρὰ ὡς ὁ ἄδης· αἱ φλόγες αὐτῆς
 7 φλόγες πυρός, ἀνάφλεξις ὀρμητικωτάτη. Ὑδατα πολλὰ δὲν δύνανται νὰ σθέσωσι τὴν ἀγάπην, οὐδὲ ποταμοὶ
 δύνανται νὰ πνίξωσιν αὐτήν· ἂν τις δώσῃ πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ οἴκου αὐτοῦ διὰ τὴν ἀγάπην, παντελῶς
 8 θέλουσι καταφρονήσει αὐτά. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀδελφὴν μικράν, καὶ μαστοὺς δὲν ἔχει· τί θέλομεν κάμει εἰς τὴν
 9 ἀδελφὴν ἡμῶν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν γείνη λόγος περὶ αὐτῆς Ἐὰν ἦναι τεῖχος, θέλομεν οἰκοδομήσει ἐπ' αὐτήν
 10 παλάτιον ἀργυροῦν· καὶ ἂν ἦναι θύρα, θέλομεν περιασφαλίσαι αὐτήν μὲ σανίδας κεδρίνας. Ἐγὼ εἶμαι τεῖχος,
 11 καὶ οἱ μαστοὶ μου ὡς πύργοι· τότε ἤμην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην. Ὁ Σολομών
 εἶχεν ἀμπελῶνα ἐν Βάαλχαμών· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα εἰς φύλακας· ἕκαστος ἔπρεπε νὰ φέρῃ διὰ τὸν καρπὸν
 12 αὐτοῦ χίλια ἀργύρια. Ὁ ἀμπελὼν ἐμοῦ εἶναι ἐμπροσθέν μου· τὰ χίλια ἄς ἦναι διὰ σέ, Σολομών, καὶ διακόσια
 13 διὰ τοὺς φυλάττοντας τὸν καρπὸν αὐτοῦ. Ὡς σὺ ἡ καθημένη ἐν τοῖς κήποις, οἱ σύντροφοί σου προσέχουσιν εἰς
 14 τὴν φωνὴν σου· κάμε με νὰ ἀκούσω αὐτήν. Φεῦγε, ἀγαπητέ μου, καὶ γίνου ὅμοιος μὲ δορκάδα ἢ μὲ σκύμνον
 ἐλάφου ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

ΗΣΑΙΑΣ

Ὁρασις Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμώς, τὴν ὁποίαν εἶδε περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ὁζίου 1
Ἰωάθαμ, Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα. Ἀκούσατε, οὐρανοί, καὶ ἀκροάσθητι, γῆ· διότι ὁ Κύριος 2
ἐλάλησεν· Υἱοὺς ἔθρεψα καὶ ὕψωσα, ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεσάτησαν ἀπ' ἐμοῦ. Ὁ βοῦς γνωρίζει τὸν κτήτορα αὐτοῦ καὶ 3
ὁ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὁ Ἰσραὴλ δὲν γνωρίζει, ὁ λαὸς μου δὲν ἐννοεῖ. Οὐαί, ἔθνος ἀμαρτωλόν, 4
λαὲ πεφορτωμένε ἀνομίαν, σπέρμα κακοποιῶν υἱοὶ διεφθαρμένοι ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, κατεφρόνησαν τὸν
Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω. Διὰ τί παιδευόμενοι θέλετε ἐπιπροσθέτετε στασιασμόν ὅλη ἡ 5
κεφαλὴ εἶναι ἄρρωστος καὶ ὅλη ἡ καρδιά κεχαυνωμένη· ἀπὸ ἵχνους ποδὸς μέχρι κεφαλῆς δὲν ὑπάρχει 6
ἐν αὐτῷ ἀκεραιότης ἀλλὰ τραύματα καὶ μελανίσματα καὶ ἔλκη σεσηπότα δὲν ἐξεπιέσθησαν οὐδὲ ἐδέθησαν
οὐδὲ ἐμαλακώθησαν δι' ἀλοιφῆς ἡ γῆ σας εἶναι ἔρημος, αἱ πόλεις σας πυρίκαυστοι τὴν γῆν σας ζένοι 7
κατατρώγουσιν ἔμπροσθέν σας· καὶ εἶναι ἔρημος, ὡς πεπορημένη ὑπὸ ἀλλοφύλων καὶ ἡ θυγάτηρ Σιών 8
ἐγκαταλείμνη ὡς καλύβη ἐν ἀμπελῶνι, ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν κήπῳ ἀγγουρίων ὡς πόλις πολιορκουμένη.
Ἄν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων δὲν ἤθελεν ἀφήσει εἰς ἡμᾶς μικρὸν ὑπόλοιπον, ὡς τὰ Σόδομα ἠθέλομεν γείνει, μὲ 9
τὰ Γόμορρα ἠθέλομεν ἐξομοιωθῇ. Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων ἀκροάσθητι τὸν νόμον 10
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, λαὲ Γομόρρων. Τίνα χρεῖαν ἔχω τοῦ πληθους τῶν θυσιῶν σας λέγει Κύριος· κεχορτασμένος 11
εἶμαι ἀπὸ ὀλοκαυμάτων κριῶν καὶ ἀπὸ πάχους τῶν σιτευτῶν καὶ δὲν εὐαρεστοῦμαι εἰς αἷμα ταύρων ἢ ἀρνίων
ἢ τράγων. Ὅταν ἔρχησθε νὰ ἐμφανισθῇτε ἐνώπιόν μου, τίς ἐξήτησεν ἐκ τῶν χειρῶν σας τοῦτο, νὰ πατήτε τὰς 12
αὐλάς μου Μὴ φέρετε πλέον, ματαίως προσφοράς τὸ θυμίαμα εἶναι βδέλυγμα εἰς ἐμέ τὰς νεομηνίας καὶ 13
τὰ σάββατα, τὴν συγκάλεισιν τῶν συνάξεων, δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω, ἀνομίαν καὶ πανηγυρικὴν σύναξιν.
Τὰς νεομηνίας σας καὶ τὰς διατεταγμένας ἑορτάς σας μισεῖ ἡ ψυχὴ μου εἶναι φορτίον εἰς ἐμέ ἐβαρύνθη νὰ 14
ὑποφέρω. Καὶ ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖράς σας, θέλω κρύπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ σᾶς ναί, ὅταν πληθύνητε 15
δεήσεις, δὲν θέλω εἰσακοῦει αἱ χεῖρές σας εἶναι πλήρεις αἱμάτων. Λούσθητε, καθαρίσθητε· ἀποβάλετε τὴν 16
κακίαν τῶν πράξεών σας ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσατε πράττοντες τὸ κακόν, μάθετε νὰ πράττητε 17
τὸ καλόν· ἐκζητήσατε κρίσιν, κάμετε εὐθύτητα εἰς τὸν δεδυναστευμένον, κρίνατε τὸν ὀρφανόν, προστατεύσατε
τὴν δίκην τῆς χήρας Ἐλθετε τώρα, καὶ ἄς διαδικασθῶμεν, λέγει Κύριος ἂν αἱ ἀμαρτίαι σας ἦναι ὡς τὸ 18
πορφυροῦν, θέλουσι γείνει λευκαὶ ὡς χιών ἂν ἦναι ἐρυθραὶ ὡς κόκκινον, θέλουσι γείνει ὡς λευκὸν μαλλίον.
Ἐὰν θέλητε καὶ ὑπακούσητε, θέλετε φάγει τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς· ἂν ὅμως δὲν θέλητε καὶ ἀποστατήσητε, θέλετε 19, 20
καταφαγωθῇ ὑπὸ μαχαίρας διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ἐλάλησε. Πῶς ἡ πιστὴ πόλις κατεστάθη πόρνη, ἦτο 21
πλήρης κρίσεων ἡ δικαιοσύνη κατῴκει ἐν αὐτῇ ἀλλὰ τώρα, φονεῖς. Ὁ ἄργυρός σου κατεστάθη σκωρία, ὁ οἶνός 22
σου συνεκεράσθη μεθ' ὕδατος. Οἱ ἄρχοντές σου εἶναι ἀπειθεῖς καὶ σύντροφοι κλεπτῶν· πάντες ἀγαπᾶσι δῶρα 23
καὶ κυνηγοῦσιν ἀντιπληρωμάς δὲν κρίνουσι τὸν ὀρφανόν οὐδὲ ἔρχεται ἡ δίκη τῆς χήρας πρὸς αὐτοὺς. Διὰ 24
τοῦτο λέγει ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Κραταῖος τοῦ Ἰσραὴλ, Ὡ, θέλω χορτασθῇ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους
μου καὶ θέλω ἐκδικηθῇ κατὰ τῶν ἐχθρῶν μου καὶ θέλω στρέψει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ ἀποκαθαρίσει τὴν 25
σκωρίαν σου καὶ ἀφαιρέσει ὅλον σου τὸν κασσίτερον. Καὶ θέλω ἀποκαταστήσει τοὺς κριτὰς σου ὡς τὸ πρότερον 26
καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς μετὰ ταῦτα θέλεις ὀνομασθῇ ἡ πόλις τῆς δικαιοσύνης, ἡ πιστὴ
πόλις. Ἡ Σιών θέλει ἐξαγορασθῇ διὰ κρίσεως, καὶ οἱ ἐπιστρέψαντες αὐτῇ διὰ δικαιοσύνης. Καὶ οἱ παράνομοι 27, 28
καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ὁμοῦ θέλουσι καταστραφῇ, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον θέλουσι καταναλωθῇ. Διότι 29
θέλετε καταισχυθῇ διὰ τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἐπεθυμήσατε, καὶ θέλετε ἐντραπῇ διὰ τοὺς κήπους, τοὺς ὁποίους
ἐξελέξατε. Ἐπειδὴ θέλετε γείνει ὡς δρυς, τῆς ὁποίας τὰ φύλλα μαραίνονται, καὶ ὡς κήπος, ὅστις δὲν ἔχει 30
ὕδωρ. Καὶ ὁ ἰσχυρὸς θέλει εἶσθαι ὡς καλάμιον στυπίου, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ὡς σπινθήρ, καὶ θέλουσι καυθῇ 31
καὶ τὰ δύο ὁμοῦ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ σὺννων.

Ὁ λόγος, ὁ γενόμενος δι' ὀράματος εἰς τὸν Ἡσαΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς, περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. 2
Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλει στηριχθῇ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων καὶ ὕψωθῇ 2
ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι συρρέει εἰς αὐτό, καὶ πολλοὶ λαοὶ θέλουσιν ὑπάγει καὶ εἰπεῖ, 3
Ἐλθετε καὶ ἄς ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ καὶ θέλει διδάξει ἡμᾶς
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλομεν περιπατήσαι ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ. Διότι ἐκ Σιών θέλει ἐξέλθει νόμος καὶ λόγος 4
Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ θέλει κρίνει ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν καὶ θέλει ἐλέγξει πολλοὺς λαοὺς καὶ θέλουσι
σφυρηλατήσαι τὰς μαχαίρας αὐτῶν διὰ ὕνία καὶ τὰς λόγχας αὐτῶν διὰ δρέπανα δὲν θέλει σηκῶσαι μάχαιραν 5
ἔθνος ἐναντίον ἔθνους, οὐδὲ θέλουσι μάθει πλέον τὸν πόλεμον. Οἴκος Ἰακώβ, ἔλθετε καὶ ἄς περιπατήσωμεν 6
ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου. Βεβαίως σὺ ἐγκατέλιπες τὸν λαόν σου, τὸν οἶκον Ἰακώβ, διότι ἐνεπλήσθησαν τῆς
ἀνατολῆς καὶ ἔγειναν μάντιες ὡς οἱ Φιλιισταῖοι, καὶ συνηνώθησαν μετὰ τῶν τέκνων τῶν ἀλλοφύλων. Καὶ ἡ γῆ 7
αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, καὶ δὲν εἶναι τέλος τῶν θησαυρῶν αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἡ γῆ αὐτῶν καὶ
ἵππων, καὶ δὲν εἶναι τέλος τῶν ἀμαζῶν αὐτῶν. Καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀπὸ εἰδώλων ἐλάτρευσαν τὸ ποίημα 8
τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἔκαμον καὶ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ὑπέκυψε καὶ ὁ μέγας 9
ἐταπεινώθη καὶ δὲν θέλεις συγχωρήσει αὐτοὺς. Εἴσελθε εἰς τὸν βράχον καὶ κρύφθητι εἰς τὸ χῶμα, διὰ τὸν 10
φόβον τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ. Οἱ ὑπερήφανοι ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου 11
θέλουσι ταπεινωθῇ, καὶ ἡ ἔπαρσις τῶν ἀνθρώπων θέλει ὑποκύψει· μόνος δὲ ὁ Κύριος θέλει ὑψωθῇ ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ. Διότι ἡμέρα Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐπέλθει ἐπὶ πάντα ἀλαζόνα καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα 12

13 ὑψωμένον καὶ θέλει ταπεινωθῇ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου τὰς ὑψηλὰς καὶ ἐπηρμένους καὶ ἐπὶ
 14, 15 πάσας τὰς δρυὶς τῆς Βασάν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὑψωμένα βουνά, καὶ ἐπὶ πάντα
 16 πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος περιπεφραγμένον, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεῖς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
 17 ἡδονικὰ θεάματα. Καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου θέλει ὑποκύβει, καὶ ἡ ἔπαρσις τῶν ἀνθρώπων θέλει ταπεινωθῇ.
 18, 19 μόνος δὲ ὁ Κύριος θέλει ὑψωθῇ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ τὰ εἰδωλα θέλουσιν ὀλοκλήρως καταστραφῇ. Καὶ
 20 αὐτοὶ θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὰ σπήλαια τῶν βράχων καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς, διὰ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου
 21 καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ, ὅταν ἐγερθῇ διὰ τὰς κλονίσεις τῆς γῆς. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει
 22 εἶδωλα, τὰ ὅποια ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν διὰ τὰς προσκυνοῦν, διὰ τὰς εἰσελθούσιν εἰς τὰς σχισμὰς τῶν βράχων καὶ εἰς
 23 τὰ σπήλαια τῶν πετρῶν, διὰ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ, ὅταν ἐγερθῇ
 24 διὰ τὰς κλονίσεις τῆς γῆς. Παραιτήθητε ἀπὸ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἡ πνοὴ εἶναι εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ διότι
 25 εἰς τί εἶναι ἄξιος λόγου

3 Διότι ἰδοὺ, ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλει ἀφαιρέσει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα
 2 ὑποστήριγμα καὶ βοήθειαν, ἅπαν τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἄρτου καὶ ἅπαν τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ὕδατος, ἰσχυρὸν καὶ
 3 πολεμιστὴν, κριτὴν καὶ προφήτην καὶ συνετὸν καὶ πρεσβύτερον, πεντηκόνταρχον καὶ ἐντιμον καὶ σύμβουλον
 4 καὶ σοφὸν τεχνίτην καὶ συνετὸν γοητευτὴν. Καὶ θέλω δώσει παιδάρια ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ νήπια θέλουσιν
 5 ἐξουσιάζει ἐπ' αὐτῶν. Καὶ ὁ λαὸς θέλει καταδυναστεύεσθαι, ἄνθρωπος ὑπὸ ἀνθρώπου, καὶ ἕκαστος ὑπὸ τοῦ
 6 πλησίον αὐτοῦ· τὸ παιδίον θέλει ἀλαζονεύεσθαι πρὸς τὸν γέροντα, καὶ ὁ ποταπὸς πρὸς τὸν ἐντιμον. Ἐάν
 7 τις πιάσῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἰμάτιον ἔχεις, γενοῦ ἀρχηγὸς ἡμῶν,
 8 καὶ ὁ ἀφανισμὸς οὗτος ἂς ᾖ ἡνιὰ ὑπὸ τὴν χειρὰ σου. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει ὁμοσεῖ, λέγων, δὲν θέλω
 9 γεῖναι θεραπευτὴς διότι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου δὲν εἶναι οὔτε ἄρτος οὔτε ἱμάτιον· μὴ μὲ κάμῃτε ἀρχηγὸν τοῦ λαοῦ
 10 διότι ἠφανίσθη ἡ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔπεσεν ὁ Ἰούδας, ἐπειδὴ ἡ γλῶσσα αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἦναι ἐναντία
 11 εἰς τὸν Κύριον, παροξύνωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἡ ὑψωσις τοῦ προσώπου αὐτῶν μαρτυρεῖ
 12 ἐναντίον αὐτῶν· καὶ κηρύττουσι τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ὥς τὰ Σόδομα· δὲν κρύπτουσιν αὐτήν. Οὐαὶ εἰς τὴν
 13, 14 ψυχὴν αὐτῶν διότι ἀνταπέδωκαν εἰς ἑαυτοὺς κακά. Εἶπατε πρὸς τὸν δίκαιον ὅτι καλὸν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτόν·
 15 διότι θέλει φάγῃ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οὐαὶ εἰς τὸν ἄνομον κακὸν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτόν διότι ἡ
 16 ἀνταπόδοσις τῶν χειρῶν αὐτοῦ θέλει γεῖναι εἰς αὐτόν. Τὸν λαὸν μου, παιδάρια καταδυναστεύουσιν αὐτόν,
 17 καὶ γυναῖκες ἐξουσιάζουσιν ἐπ' αὐτοῦ. Λαὲ μου, οἱ ὁδηγοὶ σου σὲ κάμνουσι νὰ πλανᾶσαι καὶ καταστρέφουσιν
 18, 19 τὴν ὁδὸν τῶν βημάτων σου. Ὁ Κύριος ἐξεγείρεται διὰ τὰς δικασθεῖς καὶ ἴσεται διὰ τὰς κρίσεις τοὺς λαούς. Ὁ
 20 Κύριος θέλει εἰσελθεῖν εἰς κρίσιν μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· διότι
 21 σεῖς κατεφάγετε τὸν ἀμπελῶνα· τὰ ἀρπάγματα τοῦ πτωχοῦ εἶναι ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν. Διὰ τί καταδυναστεύετε
 22 τὸν λαὸν μου καὶ καταθλίβετε τὰ πρόσωπα τῶν πτωχῶν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων. Καὶ λέγει Κύριος,
 23 Ἐπειδὴ αἱ θυγατέρες τῆς Σιών ὑπερηφανεύθησαν καὶ περιπατοῦσι μὲ ὑψωμένον τράχηλον καὶ μὲ ὄμματα
 24 ἄσεμνα, περιπατοῦσαι τρυφηλὰ καὶ τρίβουσιν μὲ τοὺς πόδας αὐτῶν, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος θέλει φαλακρώσει
 25 τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς τῶν θυγατέρων τῆς Σιών, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐκκαλύψει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐν
 26 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει ἀφαιρέσει τὴν δόξαν τῶν τριζόντων στολισμῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς
 27 μηνίσκους, τὰ περιδέραια καὶ τὰ βραχιόλια καὶ τὰς καλύπτρας, τοὺς κεκρυφάλους καὶ τὰς περισκελίδας
 28 καὶ τὰ κεφαλόδεσμα καὶ τὰς μυροθήκας καὶ τὰ ἐνώτια, τὰ δακτυλίδια καὶ τὰ ἔρρινα, τὰς ποικίλας στολὰς
 29 καὶ τὰ ἐπενδύματα καὶ τὰ περικαλύμματα καὶ τὰ θυλάκια, τὰ κάτοπτρα καὶ τὰ λεπτὰ λινὰ καὶ τὰς μίτρας καὶ
 30 τὰ θέριστρα. Καὶ ἀντὶ τῆς γλυκειᾶς ὁσμῆς θέλει εἶσθαι δυσωδία καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίου καὶ ἀντὶ καλλικομίας
 31 φαλάκρωμα καὶ ἀντὶ ἐπιστομαχίου περιζῶμα σάκκινον ἡλιόκαυμα ἀντὶ ὠραιότητος. Οἱ ἄνδρες σου θέλουσι
 32 πέσει ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἡ δύναμις σου ἐν πολέμῳ. Καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς θέλουσι στενάξει καὶ πενθήσει καὶ αὐτὴ
 33 θέλει κοίτεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἡρημωμένη.

4 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ γυναῖκες θέλουσι πιάσει ἕνα ἄνδρα λέγουσαι, θέλομεν τρώγει τὸν ἄρτον ἡμῶν
 2 καὶ θέλομεν ἐνδύεσθαι τὰ ἱμάτια ἡμῶν μόνον ἂς κράζεται τὸ ὄνομα σου ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀφαιρέσεις τὸ ὄνειδος
 3 ἡμῶν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κλάδος τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ὠραῖος καὶ ἐνδοξος καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς
 4 ἐξαίρετος καὶ εὐφρόσυτος εἰς τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ ὑπόλοιπος ἐν Σιών καὶ ὁ ἐναπολειφθεὶς
 5 ἐν Ἱερουσαλὴμ θέλει ὀνομασθῇ ἅγιος, πάντες οἱ γεγραμμένοι μετὰ τῶν ζώντων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅταν ἐκπλύνῃ
 6 ὁ Κύριος τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν θυγατέρων τῆς Σιών καὶ καθαρῇ τὸ αἷμα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκ μέσου αὐτῆς διὰ
 7 πνεύματος κρίσεως καὶ διὰ πνεύματος καύσεως. Καὶ ὁ Κύριος θέλει δημιουργήσῃ ἐπὶ πάντα τόπον τοῦ ὄρους
 8 Σιών καὶ ἐπὶ τὰς συναθροίσεις αὐτῆς νεφέλην καὶ καπνὸν τὴν ἡμέραν, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ λαμπρότητα φλογεροῦ
 9 πυρός· διότι ἐπὶ πᾶσαν τὴν δόξαν θέλει εἶσθαι ὑπεράσπισις, καὶ θέλει εἶσθαι σκηνή, διὰ τὰς ἐπισκιάσεις ἀπὸ τῆς
 10 καύσεως ἐν ἡμέρᾳ, καὶ διὰ τὰς ἡνιὰς καταφύγιον καὶ σκέπη ἀπὸ ἀνεμοζάλης καὶ ἀπὸ βροχῆς.

5 Τώρα θέλω ψάλλει εἰς τὸν ἡγαπημένον μου ᾄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου περὶ τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ. Ὁ
 2 ἡγαπημένος μου εἶχεν ἀμπελῶνα ἐπὶ λόφου παχυτάτου. Καὶ περιέφραξεν αὐτόν, καὶ συνήθροισεν ἐξ αὐτοῦ
 3 τοὺς λίθους καὶ ἐφύτευσεν αὐτόν μὲ τὰ πλέον ἐκλεκτὰ κλήματα καὶ ἔκτισε πύργον ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ καὶ
 4 κατεσκεύασεν ἔτι ληνὸν ἐν αὐτῷ καὶ περιέμενε νὰ κάμῃ σταφύλια, ἀλλ' ἔκαμεν ἀγριοστάφυλα. Καὶ τώρα,
 5 κάτοικοι Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄνδρες Ἰούδα, κρίνατε, παρακαλῶ, ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀμπελῶνός μου. Τί
 6 ἦτο δυνατόν νὰ κάμω ἔτι εἰς τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ δὲν ἔκαμον εἰς αὐτόν διὰ τί λοιπόν, ἐνῶ περιέμενον νὰ

κάμη σταφύλια, ἔκαμεν ἀγριοστάφυλα. Τώρα λοιπὸν θέλω σᾶς ἀναγγεῖλει τί θέλω κάμει ἐγὼ εἰς τὸν ἀμπελῶνά μου· θέλω ἀφαιρέσει τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ θέλει καταφαγωθῇ θέλω χαλάσει τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ θέλει καταπατηθῇ· καὶ θέλω καταστήσει αὐτὸν ἔρημον δὲν θέλει κλαδευθῇ οὐδὲ σκαφθῇ, ἀλλὰ θέλουσι βλαστήσει ἐκεῖ τρίβολοι καὶ ἄκανθαί θέλω προστάξει ἔτι τὰ νέφη νὰ μὴ βρέξωσι βροχὴν ἐπ' αὐτόν. Ἀλλ' ὁ ἀμπελὼν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων εἶναι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰουδα τὸ ἀγαπητὸν αὐτοῦ φυτὸν καὶ περιέμενε κρίσιν, πλὴν ἰδοὺ, καταδυνάστευσις δικαιοσύνης, πλὴν ἰδοὺ, κραυγὴ. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐνόησαν οἰκίαν μὲ οἰκίαν καὶ συνάπτουσιν ἀγρὸν μὲ ἀγρὸν, ἕως οὗ μὴ μείνη τόπος, διὰ νὰ κατοικῶσι μόνον ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς. Εἰς τὰ ὧτά μου εἶπεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Βεβαίως πολλαὶ οἰκίαι θέλουσι μείνει ἡρημωμέναι, μεγάλαι καὶ καλαί, χωρὶς κατοίκων· ναί, δέκα στρέμματα ἀμπελῶνος θέλουσι δώσει ἐν βάθ, καὶ ὁ σπόρος ἐνὸς χομὸρ θέλει δώσει ἐν ἐφά. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐξεγειρόμενοι τὸ πρῶτ' ζητοῦσι σίκερα· οἵτινες ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς ἐσπέρας, ἕως οὗ ἐξάψῃ ὁ οἶνος αὐτούς. Καὶ ἡ κιθάρα καὶ ἡ λύρα, τὸ τύμπανον καὶ ὁ αὐλὸς καὶ ὁ οἶνος εἶναι ἐν τοῖς συμποσίοις αὐτῶν ἀλλὰ δὲν παρατηροῦσι τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου καὶ δὲν θεωροῦσι τὴν ἐνέργειαν τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ λαὸς μου ἐφέρθη εἰς αἰχμαλωσίαν, διότι δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν καὶ οἱ ἐντιμοὶ αὐτῶν λιμοκτονοῦσι, καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν κατεξηράνθη ὑπὸ δίψης. Διὰ ταῦτα ἐπλάτυνεν ὁ ὄψις ἑαυτὸν καὶ διήνοιξεν ὑπέρμετρα τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἡ δόξα αὐτῶν καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ ὁ θόρυβος αὐτῶν καὶ οἱ ἐντροφῶντες θέλουσι καταβῇ εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος θέλει ὑποκύψει, καὶ ὁ δυνατὸς θέλει ταπεινωθῇ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ὑψηλῶν θέλουσι χαμηλωθῇ. Ὁ δὲ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει ὑψωθῇ εἰς κρίσιν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος θέλει ἀγιασθῇ εἰς δικαιοσύνην. Τότε τὰ ἄρνια θέλουσι βοσκηθῇ κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῶν, καὶ ζῆνοι θέλουσι φάγει τοὺς ἐρήμους τόπους τῶν παχέων. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐπισύρουσι τὴν ἀνομίαν διὰ σχοινίων ματαιότητος καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὡς διὰ λωρίων ἀμάξης· οἵτινες λέγουσιν, Ἄσ' σπεύσῃ, ἄσ' ἐπιταχύνη τὸ ἔργον αὐτοῦ διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ ἡ βουλή τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ ἄσ' πλησιάσῃ καὶ ἄσ' ἔλθῃ, διὰ νὰ μάθωμεν. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες λέγουσι τὸ κακὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν κακόν· οἵτινες θέτουσι τὸ σκότος διὰ φῶς καὶ τὸ φῶς διὰ σκότος· οἵτινες θέτουσι τὸ πικρὸν διὰ γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ διὰ πικρόν. Οὐαὶ εἰς τοὺς ὅσοι εἶναι σοφοὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ φρόνιμοι ἐνώπιον ἑαυτῶν. Οὐαὶ εἰς τοὺς ὅσοι εἶναι δυνατοὶ εἰς τὸ νὰ πίνωσιν οἶνον καὶ ἰσχυροὶ εἰς τὸ νὰ σμίγωσι σίκερα· οἵτινες δικαιονοῦσι τὸν παράνομον διὰ δῶρα, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου ἀφαιροῦσιν ἀπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο, ὡς ἡ γλῶσσα τοῦ πυρὸς κατατρώγει τὴν καλὰμην καὶ τὸ ἄχυρον ἀφανίζεται ἐν τῇ φλογί, οὕτως ἡ ῥίζα αὐτῶν θέλει κατασταθῇ ὡς σηπεδών, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν θέλει ἀναβῇ ὡς κονιορτός· διότι ἀπέρριψαν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καὶ κατεφρόνησαν τὸν λόγον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ. Διὰ τοῦτο ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἐξήφθη ἐναντίον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν ἐπάταξεν αὐτούς· τὰ δὲ ὅρη ἔτρεμον, καὶ τὰ πτόματα αὐτῶν ἔγειναν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ τῶν ὁδῶν. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη. Καὶ θέλει ὑψώσει εἰς τὰ ἔθνη σημεῖον ἀπὸ μακρὰν, καὶ θέλει συρίζει εἰς αὐτὰ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἰδοὺ, ταχέως θέλουσιν ἔλθεῖ μετὰ σπουδῆς· οὐδεὶς θέλει ἀποκάμει οὐδὲ προσκρούσει μετὰ αὐτῶν οὐδεὶς θέλει νυστάξει οὐδὲ κοιμηθῇ οὐδὲ ἡ ζώνη τῆς ὀσφύος αὐτῶν θέλει λυθῇ, οὐδὲ τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν θέλει κοπῇ τῶν ὁποίων τὰ βέλη εἶναι ὀξέα καὶ πάντα τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα οἱ ὄνυχες τῶν ἵππων αὐτῶν θέλουσι νομισθῇ ὡς πυροβόλος πέτρα, καὶ οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν αὐτῶν ὡς ἀνεμοστρόβιλος· τὰ βρυχήματα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ὡς λέοντος θέλουσι βρυχᾶσθαι ὡς σκύμνοι λέοντος· ναί, θέλουσι βρυχᾶσθαι καὶ θέλουσι συναρπάσει τὸ θήραμα καὶ φύγει καὶ οὐδεὶς ὁ ἐλευθερῶν. Καὶ ὅταν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν βοήσωσιν ἐναντίον αὐτῶν ὡς βοὴ τῆς θαλάσσης, θέλουσιν ἐμβλέψει εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ, σκότος, λύπη, καὶ τὸ φῶς ἐσκοτίσθη ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος ἐν ᾧ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ τὸ κράσπεδον αὐτοῦ ἐγένισε τὸν ναόν. Ἄνωθεν αὐτοῦ ἴσαντο Σεραφεῖμ ἀνά ἑξ πτέρυγας ἔχοντα ἕκαστον μὲ τὰς δύο ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ μὲ τὰς δύο ἐκάλυπτε τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ μὲ τὰς δύο ἐπέτα. Καὶ ἔκραζε τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο καὶ ἔλεγεν, Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων πᾶσα ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ οἱ παραστάται τῆς θύρας ἐσείσθησαν ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ κράζοντος, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Τότε εἶπα, ὦ τάλας ἐγὼ διότι ἐχάθην ἐπειδὴ εἶμαι ἄνθρωπος ἀκαθάρτων χειλέων καὶ κατοικῶ ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκαθάρτων χειλέων ἐπειδὴ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸν Βασιλέα, τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων. Τότε ἐπέτασε πρὸς ἐμὲ ἐν ἐκ τῶν Σεραφεῖμ ἔχον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἄνθρακα πυρός, τὸν ὁποῖον ἔλαβε διὰ τῆς λαβίδος ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἥγγισεν αὐτόν εἰς τὸ στόμα μου καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, τοῦτο ἥγγισε τὰ χεῖλη σου καὶ ἡ ἀνομία σου ἐξηλείφθη καὶ ἡ ἁμαρτία σου ἐκαθαρίσθη. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, λέγοντος, Τίνα θέλω ἀποστείλει, καὶ τίς θέλει ὑπάγει διὰ ἡμᾶς; Τότε εἶπα, Ἰδοὺ, ἐγώ, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπεν, Ὑπάγε καὶ εἰπὲ πρὸς τοῦτον τὸν λαόν, μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ καὶ δὲν θέλετε καταλάβει· ἐπαχύνθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ ἔγειναν βαρέα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ἔκλεισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ βλέπωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἀκούωσι μὲ τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ θεραπευθῶσι. Τότε εἶπα, Κύριε, ἕως πότε; Καὶ ἀπεκρίθη, Ἐως οὗ ἐρημωθῶσιν αἱ πόλεις, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κάτοικος, καὶ αἱ οἰκίαι, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος, καὶ ἡ γῆ νὰ ἐρημωθῇ παντάπασιν· καὶ ἀπομακρύνῃ ὁ Κύριος τοὺς ἀνθρώπους, καὶ γείνη μεγάλη ἐγκατάλειψις ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς. Ἔτι ὅμως θέλει μείνει ἐν αὐτῇ ἐν δέκατον, καὶ αὐτὸ πάλιν θέλει καταφαγωθῇ καθὼς ἡ τερέβινθος καὶ ἡ δρυς, τῶν ὁποίων ὁ κορμὸς μένει ἐν αὐταῖς ὅταν κόπτονται, οὕτως τὸ

ἅγιον σπέρμα θέλει εἶσθαι ὁ κορμὸς αὐτῆς.

- 7** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἀχαζ, υἱοῦ τοῦ Ἰωάθαμ, υἱοῦ τοῦ Ὁζίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Ῥεσὶν ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, καὶ Φεκὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτήν ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπολιορκήσωσιν αὐτήν. Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν οἶκον Δαβὶδ λέγοντες, Ἡ Συρία συνεφώνησε μετὰ τοῦ Ἐφραΐμ. Καὶ ἡ καρδιά τοῦ Ἀχαζ καὶ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐκλονίσθη, ὥς τὰ δένδρα τοῦ δάσους κλονίζονται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Ὑπερβόλῃς εἶπες εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Ἀχαζ, σὺ καὶ Σεαρίασουβ ὁ υἱὸς σου, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὕδραγωγοῦ τῆς ἄνω κολυμβήθρας κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πρόσεχε νὰ μὴ μὲνῃς ἡσυχος μὴ φοβηθῇς μηδὲ μικροψυχῆσης, διὰ τὰς δύο οὐράς τῶν καπνιζόντων τούτων δαυλῶν, διὰ τὸν ἅγιον θυμὸν τοῦ Ῥεσὶν καὶ τῆς Συρίας, καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία. Ἐπειδὴ ἡ Συρία, ὁ Ἐφραΐμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία ἐβουλεύθησαν κακὴν βουλὴν ἐναντίον σου, λέγοντες, Ἄς ἀναβῶμεν ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ἄς στενοχωρήσωμεν αὐτόν, καὶ ἄς διαμερισθῶμεν αὐτόν εἰς ἑαυτούς, καὶ ἄς θάλωμεν βασιλέα ἐν μέσῳ αὐτοῦ, τὸν υἱὸν τοῦ Ταβεήλ· οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τοῦτο δὲν θέλει σταθῇ οὐδὲ θέλει γέινει. Διότι ἡ κεφαλὴ τῆς Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Δαμασκοῦ ὁ Ῥεσὶν καὶ εἰς ἐξήκοντα πέντε ἔτη ὁ Ἐφραΐμ θέλει συντριφθῇ, ὥστε νὰ μὴ ᾔναι λαός. Καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἐφραΐμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Σαμαρείας ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία. Ἐὰν δὲν πιστεύητε, δὲν θέλετε βεβαίως στερεωθῇ. Καὶ ἐλάλησεν ἔτι ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἀχαζ, λέγων, Ζήτησον σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ζήτησον αὐτὸ ἢ εἰς τὸ βάθος ἢ εἰς τὸ ὕψος ἄνω. Ἀλλ' ὁ Ἀχαζ εἶπε, δὲν θέλω ζητήσῃ οὐδὲ θέλω πειράσῃ τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, Ἀκούσατε τώρα, οἶκος Δαβὶδ μικρὸν πρᾶγμα εἶναι διὰ σᾶς νὰ βαρύνητε ἀνθρώπους, καὶ θέλετε βαρύνει ἔτι καὶ τὸν Θεὸν μου. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος αὐτὸς θέλει σᾶς δώσει σημεῖον ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ γεννήσῃ υἱόν, καὶ θέλει καλεσθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι θέλει φάγει, ἕως οὗ μάθῃ νὰ ἀπορρίπτῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν μάθῃ τὸ παιδίον νὰ ἀπορρίπτῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἀγαθόν, ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἀποστρέφῃς, θέλει ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τῶν δύο βασιλέων αὐτῆς. Ὁ Κύριος θέλει φέρει ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, ἡμέρας, αἵτινες δὲν ἦλθον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὁ Ἐφραΐμ, διὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει συρρίξει ὁ Κύριος εἰς τὰς μυίας τὰς ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῶν ποταμῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰς τὰς μελίσσας τὰς ἐν τῇ γῇ τῆς Ἀσσυρίας καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ ἀναπαυθῇ πᾶσαι ἐπὶ τὰς ἡρημωμένας κοιλάδας καὶ ἐν ταῖς τρύπαις τῶν βράχων καὶ ἐπὶ πᾶσαν βάτον καὶ ἐπὶ πᾶν ὥραιον δένδρον. Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει ξυρίσει, μὲ τὸ ξυράφιον τὸ μεμισθωμένον ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πῶγωνα ἔτι θέλει ἀφαιρέσει. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄνθρωπος τρέφων μίαν δάμαλιν καὶ δύο πρόβατα, ἀπὸ τῆς ἀφθονίας τοῦ γάλακτος, τὸ ὅποιον θέλουσι δίδει, βούτυρον θέλει τρώγει διότι βούτυρον καὶ μέλι θέλει τρώγει ἕκαστος, ὅστις ὑπελείφθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶς τόπος, ἐν ᾧ ἦσαν χίλια ἄμπελοι χιλίων ἀργυρίων, θέλει εἶσθαι διὰ τριβόλους καὶ ἀκάνθας. Μὲ βέλη καὶ μὲ τόξα θέλουσιν ἐλθεῖ ἐκεῖ· διότι πᾶσα ἡ γῆ θέλει κατασταθῇ τρίβολοι καὶ ἀκανθαί. Καὶ πᾶν ὄρος γεγεωργημένον μὲ δίκελλαν, ὅπου δὲν ἦλθε φόβος τριβόλων καὶ ἀκανθῶν, θέλει εἶσθαι διὰ νὰ ἐξαποστέλλωνται ἐκεῖ βόες καὶ διὰ νὰ καταπατῇται ὑπὸ προβάτων.
- 8** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Λάβε εἰς σεαυτὸν τόμον μέγαν, καὶ γράψον ἐν αὐτῷ διὰ γραφίδος ἀνθρώπου περὶ τοῦ Μαχέρσαλάχαςθᾶζ· Καὶ παρέλαβον εἰς ἑμαυτὸν πιστοὺς μάρτυρας, Οὐρίαν τὸν ἱερέα καὶ Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεβερεχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφητίσαν, ἥτις συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μαχέρσαλάχαςθᾶζ διότι πρὶν μάθῃ τὸ παιδίον νὰ προφέρῃ, Πάτερ μου καὶ μητέρα μου, τὰ πλούτη τῆς Δαμασκοῦ καὶ τὰ λάφυρα τῆς Σαμαρείας θέλουσι διαρπαχθῇ ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ἐλάλησεν ἔτι Κύριος πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος ἀπέβαλε τὰ ὕδατα τοῦ Σιλωὰμ τὰ ῥέοντα ἡσυχως, καὶ χαίρει εἰς τὸν Ῥεσὶν καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ῥεμαλία, διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἀναβιβάζει ἐπ' αὐτοὺς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, τὰ δυνατὰ καὶ τὰ πολλά, τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας καὶ πᾶσαν τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ θέλει ὑπερβῇ πάντα τὰ αὐλάκια αὐτοῦ καὶ πλημμυρήσῃ πᾶσα τὰς ὁχθὰς αὐτοῦ καὶ θέλει περάσῃ διὰ τοῦ Ἰούδα, θέλει πλημμυρήσῃ καὶ ὑπεραναβῇ, θέλει φθάσῃ μέχρι λαίμου καὶ τὸ ἐξάπλωμα τῶν περυγῶν αὐτοῦ θέλει γεμίσει τὸ πλάτος τῆς γῆς σου, Ἐμμανουήλ. Ἐνώθητε, λαοί, καὶ θέλετε κατακοπῇ· καὶ ἀκροάσθητε, πάντες οἱ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς· ζώσθητε, καὶ θέλετε κατακοπῇ· ζώσθητε, καὶ θέλετε κατακοπῇ. Βουλευθήτε βουλὴν, καὶ θέλει ματαιωθῇ· λαλήσατε λόγον, καὶ δὲν θέλει σταθῇ διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διότι οὕτως ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμέ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ μὲ ἐδίδαξε νὰ μὴ περιπατῶ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγων, Μὴ εἴπητε, Συνωμοσία, περὶ παντὸς ἐκείνου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς οὗτος θέλει εἰπεῖ, Συνωμοσία καὶ τὸν φόβον αὐτοῦ μὴ φοβηθῇ μηδὲ τρομάξῃ. Τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, αὐτὸν ἀγιάσατε καὶ αὐτὸς ἄς ᾔναι ὁ φόβος σας καὶ αὐτὸς ἄς ᾔναι ὁ τρόμος σας. Καὶ θέλει εἶσθαι διὰ ἀγιαστήριον θέλει εἶσθαι ὁμῶς διὰ πέτραν προσκόμματος καὶ διὰ βράχον πώσεως εἰς τοὺς δύο οἴκους τοῦ Ἰσραὴλ διὰ παγίδα καὶ διὰ βρόχον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ πολλοὶ θέλουσι προσκόψει ἐπ' αὐτὰ καὶ πέσει καὶ συντριφθῇ καὶ παγιδευθῇ καὶ πιασθῇ. Δέσον τὴν μαρτυρίαν, σφράγισον τὸν νόμον μεταξὺ τῶν μαθητῶν μου. Ἐγὼ δὲ θέλω περιμεῖναι τὸν Κύριον, ὅστις κρύπτει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ ἐπ' αὐτὸν θέλω εἶσθαι πεποιθώς. Ἰδοὺ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, τὰ ὅποια μοι ἔδωκεν ὁ Κύριος, διὰ σημεῖα καὶ τεράστια εἰς τὸν Ἰσραὴλ παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῷ ὄρει Σιών. Καὶ ὅταν σᾶς εἴπωσιν, Ἐρωτήσατε τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς νεκρομάνεις, τοὺς μορμυρίζοντας καὶ ψιθυρίζοντας, ἀποκρίθητε, Ὁ λαὸς

δὲν θέλει ἐρωτήσῃ τὸν Θεὸν αὐτοῦ θέλει προστρέξῃ εἰς τοὺς νεκροὺς περὶ τῶν ζώντων Εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς 20
τὴν μαρτυρίαν ἐὰν δὲν λαλῶσι κατὰ τὸν λόγον τοῦτον, βεβαίως δὲν εἶναι φῶς ἐν αὐτοῖς. Καὶ θέλουσι περάσῃ 21
δι' αὐτῆς τῆς γῆς σκληρῶς βεβαρημένοι καὶ λιμώττοντες καὶ ὅταν πεινάσωσι θέλουσιν ἀγανακτεῖ, καὶ θέλουσι
κακολογεῖ τὸν βασιλέα αὐτῶν καὶ τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἀναβλέψῃ εἰς τὰ ἄνω. Ἐπειτα θέλουσιν 22
ἐμβλέψῃ εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδοῦ, ταραχὴ καὶ σκότος, θάμβωμα ἀγωνίας καὶ θέλουσιν ἐξωσθῇ εἰς τὸ σκότος.

Δὲν θέλει εἶσθαι ὅμως τοιοῦτον θάμβωμα εἰς τὴν γῆν τὴν τεθλιμμένην· ἐν τοῖς προτέροις καιροῖς ἐξουθένωσε 9
τὴν γῆν Ζαβουλὼν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλείμ· ἐν δὲ τοῖς ὑτέροις ἔκαμεν ἔνδοξα τὰ μέρη τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς
θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὴν Γαλιλαίαν τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ περιπατῶν ἐν τῷ σκότει εἶδε φῶς 2
μέγα· εἰς τοὺς καθημένους ἐν γῇ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἔλαμψεν ἐπ' αὐτούς. Ἐπολλαπλασίασας τὸ ἔθνος, 3
ἠύξησας εἰς αὐτὴν τὴν χαρὰν· χαίρουσιν ἔμπροσθεν σου κατὰ τὴν χαρὰν τοῦ θερισμοῦ, καθὼς ἀγάλλονται οἱ
διαμεριζόμενοι τὰ λάφυρα. Διότι σὺ συνέτριψας τὸν ζυγὸν τοῦ φορτίου αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβδον τοῦ ὤμου αὐτοῦ 4
καὶ τὴν μάστιγα τοῦ καταδυναστεύοντος αὐτόν, καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μαδιάμ. Διότι πᾶσα περικνημῖς 5
πολεμιστοῦ μαχομένου μετὰ θορύβου καὶ πᾶσα στολὴ κεκυλισμένη εἰς αἵματα θέλει εἶσθαι διὰ καῦσιν καὶ
ὑλὴν πυρός. Διότι παιδίον ἐγεννήθη εἰς ἡμᾶς, υἱὸς ἐδόθη εἰς ἡμᾶς· καὶ ἡ ἐξουσία θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν 6
ὦμον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει καλεσθῇ Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος
αἰῶνος, Ἄρχων εἰρήνης. Εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης δὲν θέλει εἶσθαι τέλος, ἐπὶ 7
τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, διὰ τὰς διατάξεις αὐτὴν καὶ τὰς στερεώσεις αὐτὴν ἐν κρίσει
καὶ δικαιοσύνῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως αἰῶνος. Ὁ ζῆλος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐκτελέσῃ τοῦτο. Ὁ 8
Κύριος ἀπέστειλε λόγον κατὰ τοῦ Ἰακώβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει γνωρίσῃ τοῦτο, 9
ὁ Ἐφραΐμ καὶ ὁ κάτοικος τῆς Σαμαρείας, οἵτινες λέγουσιν ὑπερηφάνως καὶ μὲ ἔπαρσιν καρδίας, οἱ πλίνθοι 10
ἔπεσον, πλὴν ἡμεῖς θέλομεν κτίσῃ με πελεκητὰς πέτρας· αἱ συκομοραί ἐκόπησαν, πλὴν ἡμεῖς θέλομεν
ἀλλάξῃ αὐτάς εἰς κέδρους. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος θέλει ἐξεγείρῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ῥεσὶν ἐναντίον αὐτοῦ 11
καὶ συνενώσει τοὺς πολεμίους αὐτοῦ· τοὺς Συρίους ἔμπροσθεν καὶ τοὺς Φιλισταίους ὀπισθεν· καὶ θέλουσι 12
καταφάγῃ τὸν Ἰσραὴλ μὲ ἀνοικτὸν στόμα. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ
εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη. Πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἐπιστρέφῃ πρὸς τὸν πατάξαντα αὐτόν, οὐδὲ ἐκζητοῦσι τὸν Κύριον τῶν 13
δυνάμεων. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος θέλει ἐκκόψῃ ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν, κλάδον καὶ σπάρτον, ἐν μιᾷ 14
ἡμέρᾳ. Ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ ἔντιμος, αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ· καὶ ὁ προφήτης ὅστις διδάσκει ψεῦδη, αὐτὸς εἶναι
ἡ οὐρά. Διότι οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶσιν αὐτόν· καὶ οἱ μακαριζόμενοι ὑπ' αὐτῶν ἀφανίζονται. 16
Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος δὲν θέλει εὐφρανθῇ εἰς τοὺς νεανίσκους αὐτῶν, οὐδὲ θέλει ἐλεήσῃ τοὺς ὀρφανούς καὶ τὰς 17
χήρας αὐτῶν· ἐπειδὴ πάντες εἶναι ὑποκριταὶ καὶ κακοποιοί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἀσεβῶς. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ
θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη. Διότι ἡ ἀνομία ἀφανίζει ὡς τὸ πῦρ, τὸ 18
κατατρῶγον τοὺς τριβόλους καὶ τὰς ἀκάνθας καὶ τὸ φλέγον ἐν τοῖς πυκνοτάτοις τοῦ δάσους· καὶ αὐτὰ θέλουσιν
ἀναβῇ εἰς στήλην περιτυλισσομένου καπνοῦ. Ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων ἡ γῆ ἐσκοτίσθη, καὶ 19
ὁ λαὸς θέλει εἶσθαι ὡς ὑλὴ πυρός· ἄνθρωπος δὲν θέλει ἐλεήσῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ θέλει ἀρπάσῃ εἰς 20
τὰ δεξιὰ, πλὴν θέλει πεινάσῃ· καὶ θέλει φάγῃ εἰς τὰ ἀριστερά, πλὴν δὲν θέλει χορτασθῇ· θέλουσι φάγῃ πᾶς
ἄνθρωπος τὴν σάρκα τοῦ θραχίου αὐτοῦ· ὁ Μανασσῆς τὸν Ἐφραΐμ καὶ ὁ Ἐφραΐμ τὸν Μανασσῆν· καὶ αὐτοὶ 21
ὁμοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἐναντίον τοῦ Ἰούδα. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ
εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη.

Οὐαὶ εἰς τοὺς ψηφίζοντας ψηφίσματα ἄδικα καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς τοὺς γράφοντας καταδυνάστευσιν· 10
διὰ τὰς στερήσῃ τὸν ἔνδεον ἀπὸ τῆς κρίσεως, καὶ διὰ τὰς ἀρπάσωσι τὸ δίκαιον τῶν πτωχῶν τοῦ λαοῦ μου, διὰ 2
τὰς γείνωσι λάφυρον αὐτῶν αἱ χῆραι, καὶ τὰς γυμνώσωσι τοὺς ὀρφανούς. Καὶ τί θέλετε κάμει ἐν τῇ ἡμέρᾳ 3
τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐν τῷ ὀλέθρῳ ὅστις θέλει ἐλθεῖ μακρόθεν πρὸς τίνα θέλετε προστρέξῃ διὰ βοήθειαν καὶ
ποῦ θέλετε ἀφήσῃ τὴν δόξαν σας, εἰμὴ ὅτι θέλουσιν ὑποκύψῃ εἰς τὰ δεσμά, καὶ θέλουσι πέσει ὑποκάτω τῶν 4
πεφονευμένων Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη. Οὐαὶ 5
εἰς τὸν Ἀσσύριον, τὴν ῥάβδον τοῦ θυμοῦ μου, ἂν καὶ ἡ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ μαστιγὴ ᾗναι ἡ ὀργὴ μου. Θέλω 6
ἀποστείλῃ αὐτόν ἐπὶ ἔθνος ὑποκριτικόν, καὶ θέλω δώσῃ εἰς αὐτόν προσταγὴν κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ θυμοῦ μου,
διὰ τὰς λαφυραγωγίαν λάφυρα καὶ τὰς λεηλατίαν λεηλασίαν καὶ τὰς καταπατίαν αὐτοῦ ὡς τὸν πηλὸν τῶν 7
ὁδῶν. Πλὴν αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ οὕτως καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν διαλογίζεται οὕτως· ἀλλὰ τοῦτο φρονεῖ ἐν τῇ 8
καρδίᾳ αὐτοῦ, τὰς καταστρέψῃ καὶ τὰς ἐξολοθρεύσῃ ἔθνη οὐκ ὀλίγα. Διότι λέγει, οἱ ἄρχοντές μου δὲν εἶναι 9
πάντες βασιλεῖς δὲν εἶναι ἡ Χαλάνη ὡς ἡ Χαρχεμίς δὲν εἶναι ἡ Αἰμάθ ὡς ἡ Ἀρφάδ δὲν εἶναι ἡ Σαμάρεια ὡς 10
ἡ Δαμασκός· Καθὼς ἡ χεὶρ μου κατεκράτησε τὰς βασιλείας τῶν εἰδώλων, τῶν ὁποίων τὰ γλυπτὰ ἴσχυον μᾶλλον
παρὰ τὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς Σαμαρείας, δὲν θέλω κάμει, ὡς ἔκαμον εἰς τὴν Σαμάρειαν καὶ εἰς τὰ εἶδωλα 11
αὐτῆς, οὕτως καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὰ εἶδωλα αὐτῆς Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐκτελέσῃ ἅπαν τὸ 12
ἔργον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών καὶ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, θέλω παιδεύσει, λέγει, τὸν καρπὸν τῆς ἐπληρώσεως
καρδίας τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ τὴν ἀλαζονείαν τῶν ὑψηλῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Διότι λέγει, Ἐν τῇ 13
δυνάμει τῆς χειρὸς μου ἔκαμον τοῦτο καὶ διὰ τῆς σοφίας μου, ἐπειδὴ εἶμαι συνετός· καὶ μετέστησα τὰ ὅρια
τῶν λαῶν καὶ διήρπασα τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν καὶ καθήρεσα, ὡς ἰσχυρός, τοὺς ἐν ὕψει καθημένους· καὶ 14
ἡ χεὶρ μου εὗρηκεν ὡς φωλεὰν τὰς πλούτις τῶν λαῶν· καὶ καθὼς συνάγει τις ὡὰ ἀφειμένα, οὕτως συνήγαγον
πᾶσαν τὴν γῆν ἐγώ· καὶ οὐδεὶς ἐκίνησε πτέρυγα ἢ ἤνοιξε στόμα ἢ ἐπιθύρυσεν. Ἦθελε καυχῆσθαι ἡ ἀζίνη κατὰ 15

τοῦ κόπτοντος δι' αὐτῆς ἤθελε μεγαλαυχῆσαι τὸ πριόνιον κατὰ τοῦ κινουντος αὐτό ὡς ἐὰν ἤθελε κινήθῃ ἡ
 16 ῥάβδος κατὰ τῶν ὑφούντων αὐτήν, ὡς ἐὰν ἤθελεν ὑψώσει ἑαυτήν ἡ βακτηρία ὡς μὴ οὖσα ζύλον. Διὰ τοῦτο ὁ
 Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλει ἀποστείλει εἰς τοὺς παχεῖς αὐτοῦ ἰσχνότητα· καὶ ὑπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ
 17 θέλει ἐξαφθῇ καυσις, ὡς καυσις πυρός. Καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ θέλει γείνει πῦρ καὶ ὁ Ἅγιος αὐτοῦ φλόξ· καὶ
 18 θέλει καύσει καὶ καταφάγει τὰς ἀκάνθας αὐτοῦ καὶ τοὺς τριβόλους αὐτοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· καὶ θέλει ἀφανίσει
 τὴν δόξαν τοῦ δάσους αὐτοῦ καὶ τοῦ καρποφόρου ἀγροῦ αὐτοῦ ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκός· καὶ θέλουσιν εἶσθαι
 19 ὡς ὅταν σηματοφόρος λιποψυχῇ. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν δένδρων τοῦ δάσους αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εὐάριθμον,
 20 ὥστε παιδίον νὰ καταγράψῃ αὐτά. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ διασεσωσμένοι
 τοῦ οἴκου Ἰακώβ δὲν θέλουσι πλέον ἐπιστηρίζεσθαι ἐπὶ τὸν πατάξαντα αὐτούς, ἀλλὰ θέλουσιν ἐπιστηρίζεσθαι
 21 ἐπὶ Κύριον, τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ ἀλήθειαν. Τὸ ὑπόλοιπον θέλει ἐπιστρέψει, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰακώβ,
 22 πρὸς τὸν ἰσχυρὸν Θεόν. Διότι ἂν καὶ ὁ λαὸς σου, Ἰσραὴλ, ἦναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ὑπόλοιπον ἐξ
 23 αὐτῶν θέλει ἐπιστρέψει· ἡ ἀποφασισθεῖσα κατανάλωσις θέλει συντελεσθῇ ἐν δικαιοσύνῃ. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς
 24 τῶν δυνάμεων θέλει κάμει κατανάλωσιν, βεβαίως προσδιορισμένην, ἐν μέσῳ πάσης τῆς γῆς· διὰ τοῦτο, οὕτω
 λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων. Λαέ μου, ὅστις κατοικεῖς ἐν Σιών, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τοῦ Ἀσσυρίου· θέλει
 25 σὲ πατάξῃ ἐν ῥάβδῳ καὶ θέλει σηκώσει τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐναντίον σου κατὰ τὸν τρόπον τῆς Αἰγύπτου· διότι
 26 ἔτι ὀλίγον καὶ ἡ ὀργὴ θέλει παύσει· καὶ ὁ θυμὸς μου θέλει εἶσθαι εἰς ὄλεθρον ἐκείνων. Καὶ ὁ Κύριος τῶν
 δυνάμεων θέλει σηκώσει ἐπ' αὐτὸν μάστιγα, κατὰ τὴν πληγὴν τῆς Μαδιάμ ἐν τῷ βράχῳ Ὠρήβ· καὶ καθὼς ἡ
 27 ῥάβδος αὐτοῦ ὑψώθη ἐπὶ τὴν θάλασσαν, οὕτω θέλει ὑψώσει αὐτήν κατὰ τὸν τρόπον τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ φορτίον αὐτοῦ θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου
 28 σου, καὶ ὁ ζυγὸς θέλει συντριφθῇ ἐξ αἰτίας τοῦ χρίσματος. Αὐτὸς ἦλθεν εἰς Αἰθίᾶ, ἐπέρασεν εἰς Μιγρών. Ἐν
 29 Μιχμὰς θέλει ἀποθέσει τὰ σκεύη αὐτοῦ· διέβησαν τὸ πέρασμα· κατέλυσαν ἐν Γεβά· ἡ Ῥαμὰ ἐτρόμαξεν· ἡ
 30 Γαθαὰ τοῦ Σαοὺλ ἔφυγεν. Ὑψώσον τὴν φωνὴν σου, θυγάτηρ τῆς Γαλλεὶμ· κάμε αὐτήν, πτωχὴ Ἀναθώθ, νὰ
 31, 32 ἀκουσθῇ ἐν Λαισά. Ἡ Μαδμηνὰ μετετοπίσθη· οἱ κάτοικοι τῆς Γεβεὶμ ἔφυγον ὁμοῦ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 θέλει μείνει ἐν Νώβ, θέλει σείσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ὄρου τῆς θυγατρὸς τῆς Σιών, κατὰ τοῦ λόφου τῆς
 33 Ἱερουσαλήμ. Ἰδοὺ, ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλει κόψει τοὺς κλάδους μετὰ κρότου τρομεροῦ· καὶ
 34 οἱ ὑψωμένοι θέλουσι συντριφθῇ καὶ οἱ ἐπηρμένοι θέλουσι ταπεινωθῇ. Καὶ τὰ πικνὰ τοῦ δάσους θέλει κόψει
 ἐν σιδήρῳ, καὶ ὁ Λίβανος θέλει πέσει δι' ἰσχυροῦ.

11, 2 Καὶ θέλει ἐξέλθῃ ῥάβδος ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ κλάδος θέλει ἀναβῇ ἐκ τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ· καὶ τὸ
 πνεῦμα τοῦ Κυρίου θέλει ἀναπαυθῇ ἐπ' αὐτόν, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ δυνάμεως,
 3 πνεῦμα γνώσεως καὶ φόβου τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει κάμει αὐτὸν ὀξύνουν εἰς τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ὥστε δὲν
 θέλει κρίνει κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲ θέλει ἐλέγχει κατὰ τὴν ἀκρόασιν τῶν ὠτίων αὐτοῦ·
 4 ἀλλ' ἐν δικαιοσύνῃ θέλει κρίνει τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐν εὐθύτητι θέλει ὑπερασπίζεσθαι τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς·
 καὶ θέλει πατάξῃ τὴν γῆν ἐν τῇ ῥάβδῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς πνοῆς τῶν χειλέων αὐτοῦ θέλει θανατῶναι
 5, 6 τὸν ἀσεβῆ. Καὶ δικαιοσύνη θέλει εἶσθαι ἡ ζώνη τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ πίστις ἡ ζώνη τῶν πλευρῶν αὐτοῦ. Καὶ
 ὁ λύκος θέλει συγκατοικεῖ μετὰ τοῦ ἀρνίου, καὶ λεοπάρδαλις θέλει ἀναπαύεσθαι μετὰ τοῦ ἐριφίου· καὶ ὁ
 7 μόσχος καὶ ὁ σκύμνος καὶ τὰ σιτευτὰ ὁμοῦ, καὶ μικρὸν παιδίον θέλει ὀδηγεῖ αὐτά. Καὶ ἡ δάμαλις καὶ ἡ
 8 ἄρκτος θέλουσι συμβόσκεισθαι, τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ὁμοῦ, καὶ ὁ λέων θέλει τρώγει ἄχυρον
 9 καθὼς ὁ βοῦς. Καὶ τὸ θηλάζον παιδίον θέλει παιζει εἰς τὴν τρύπαν τῆς ἀσπίδος, καὶ τὸ ἀπογεγαλακτισμένον
 10 παιδίον θέλει βάλλει τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν φωλεάν τοῦ βασιλίσκου. Δὲν θέλουσι κακοποιεῖ οὐδὲ φθείρει ἐν
 ὄλῳ τῷ ἁγίῳ μου ὅρει· διότι ἡ γῆ θέλει εἶσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕδατα σκεπάζουσι
 11 τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσσαί, ἥτις θέλει ἵστασθαι σημαία τῶν λαῶν, πρὸς
 αὐτὸν θέλουσι προστρέξῃ τὰ ἔθνη, καὶ ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δόξα. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος
 θέλει βάλει τὴν χεῖρα αὐτοῦ πάλιν δευτέραν φοράν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον
 θέλει μείνει, ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Παθρῶς καὶ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ τοῦ
 12 Ἑλὰμ καὶ ἀπὸ τοῦ Σενναάρ καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰμάθ καὶ ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης. Καὶ θέλει ὑψώσει σημαίαν
 εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει συνάξῃ τοὺς ἀπερριμμένους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ συναθροίσει τοὺς διεσκορπισμένους τοῦ
 13 Ἰούδα ἀπὸ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς γῆς. Καὶ ὁ φθόνος τοῦ Ἐφραΐμ θέλει ἀφαιρεθῇ, καὶ οἱ ἐχθρευόμενοι τοῦ
 Ἰούδα θέλουσιν ἀποκοπῇ· ὁ Ἐφραΐμ δὲν θέλει φθονεῖ τὸν Ἰούδα καὶ ὁ Ἰούδας δὲν θέλει θλίβει τὸν Ἐφραΐμ.
 14 Ἀλλὰ θέλουσιν ὀρμήσει ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν Φιλισταίων πρὸς τὴν δύσιν· θέλουσι λεηλατήσῃ καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς
 ἀνατολῆς πάντας ὁμοῦ· θέλουσι βάλει τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐπὶ τὸν Ἑδὼμ καὶ Μωάβ· καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν θέλουσιν
 15 ὑποταχθῇ εἰς αὐτούς. Καὶ ὁ Κύριος θέλει καταξηράνει τὴν γλῶσσαν τῆς Αἰγυπτιακῆς θαλάσσης· καὶ διὰ τοῦ
 βιαίου αὐτοῦ ἀνέμου θέλει σείσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ θέλει πατάξῃ αὐτὸν εἰς ἐπτά ρεύματα,
 16 καὶ θέλει κάμει νὰ διαβαίνωσι μὲ ὑποδήματα. Καὶ θέλει εἶσθαι ὁδὸς πλατεῖα εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
 τὸ ὁποῖον θέλει μείνει, ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας· ὡς ἦτο εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καθ' ἣν ἡμέραν ἀνέβη ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

12 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλεις εἰπεῖ, Κύριε, θέλω σὲ δοξολογήσει· διότι ἂν καὶ ὠργίσθῃς ἐναντίον μου,
 2 ἐστράφη ὁ θυμὸς σου καὶ μὲ παρηγόρησας. Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς εἶναι ἡ σωτηρία μου· θέλω θαρρεῖ καὶ δὲν
 3 θέλω φοβεῖσθαι· διότι Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δύναμίς μου καὶ τὸ ἄσμα· καὶ ἐστάθη ἡ σωτηρία μου. Καὶ ἐν
 4 εὐφροσύνῃ θέλετε ἀντλήσει ὕδωρ ἐκ τῶν πηγῶν τῆς σωτηρίας. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλετε εἰπεῖ, Δοξολογεῖτε
 τὸν Κύριον, ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κάμετε γνωστὰ εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνημονεύετε ὅτι ὑψώθη

τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον· διότι ἔκαμεν ὑψηλά· γνωστὸν εἶναι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἀγάλλου 5, 6
καὶ εὐφραίνου, κάτοικε τῆς Σιών· διότι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι μέγας ἐν τῷ μέσῳ σου.

Ἡ κατὰ Βαβυλῶνος ὄρασις, τὴν ὁποίαν εἶδεν Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς. Σηκώσατε σημαίαν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ 13, 2
ὑψηλόν, ὑψώσατε τὴν φωνὴν πρὸς αὐτούς, σεισάτε τὴν χεῖρα διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς πύλας τῶν ἀρχόντων.
Ἐγὼ προσέταξα τοὺς διωρισμένους μου, μάλιστα ἔκραξα τοὺς δυνατοὺς μου, διὰ νὰ ἐκτελέσωσιν τὸν θυμὸν 3
μου, τοὺς χαίροντας εἰς τὴν δόξαν μου. Φωνὴ πλήθους ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς μεγάλου λαοῦ· θορυβώδης φωνὴ τῶν 4
βασιλείων τῶν ἐθνῶν συνηγμένων· ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐπισκέπτεται τὸ στράτευμα τῆς μάχης. Ἔρχονται 5
ἀπὸ γῆς μακρᾶς, ἐκ τῶν περάτων τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Κύριος καὶ τὰ ὄπλα τῆς ἀγανακτήσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ 6
ἀφανίσωσι πᾶσαν τὴν γῆν. Ὁλολύζετε, διότι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε· θέλει ἔλθεῖ ὡς ὄλεθρος ἀπὸ τοῦ 6
Παντοδυνάμου. Διὰ τοῦτο πᾶσαι αἱ χεῖρες θέλουσιν ἐκλυθῇ, καὶ πᾶσα καρδιά ἀνθρώπου θέλει διαλυθῇ. Καὶ 7, 8
θέλουσι τρομάξει· πόννοι καὶ θλίψεις θέλουσι κατακυριεύσει αὐτούς· θέλουσιν εἶσθαι ἐν πόνῳ, ὡς τίκτουσα·
θέλουσι μείνει ἐκστατικοὶ ὁ εἶς πρὸς τὸν ἄλλον· τὰ πρόσωπα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι πεφλογισμένα. Ἰδοῦ, 9
ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἔρχεται, σκληρὰ καὶ πλήρης θυμοῦ καὶ ὀργῆς φλογερᾶς, διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν γῆν
ἐρημον· καὶ θέλει ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῆς τοὺς ἁμαρτωλοὺς αὐτῆς. Διότι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἀστερισμοὶ 10
αὐτοῦ δὲν θέλουσι δώσει τὸ φῶς αὐτῶν· ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει
ἐκπέμψει τὸ φῶς αὐτῆς. Καὶ θέλω παιδεύσει τὸν κόσμον διὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀσεβεῖς διὰ τὴν 11
ἀνομίαν αὐτῶν καὶ θέλω παύσει τὴν μεγαλαυχίαν τῶν ὑπερηφάνων καὶ ταπεινώσει τὴν ὑψηλοφροσύνην τῶν
φοβερῶν. Θέλω καταστήσει ἄνθρωπον πολυτιμότερον ὑπὲρ χρυσίον καθαρὸν· μάλιστα ἄνθρωπον ὑπὲρ τὸ 12
χρυσίον τοῦ Ὀφείρ. Διὰ τοῦτο θέλω ταραξεί τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἡ γῆ θέλει σεισθῇ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῆς, 13
ἐν τῷ θυμῷ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φλογερᾶς ὀργῆς αὐτοῦ. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς 14
δορκάδιον κυνηγούμενον καὶ ὡς πρόβατον ἐγκαταλελειμμένον· θέλουσι στρέφεσθαι ἕκαστος πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ θέλουσι φεύγει ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Πᾶς ὁ εὐρεθεὶς θέλει διαπερασθῇ· καὶ πάντες οἱ 15
συνθηροισμένοι θέλουσι πέσει διὰ μαχαίρας. Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσι συντριφθῇ ἔμπροσθεν αὐτῶν· αἱ 16
οἰκίαι αὐτῶν θέλουσι λεηλατηθῇ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν θέλουσι βιασθῇ. Ἰδοῦ, θέλω ἐπεγείρει τοὺς Μήδους 17
ἐναντίον αὐτῶν, οἵτινες δὲν θέλουσι συλλογισθῇ ἀργύριον· καὶ εἰς τὸ χρυσίον, δὲν θέλουσιν ἡδυνθῇ εἰς αὐτό·
ἀλλὰ τὰ τόξα αὐτῶν θέλουσι συντρίψει τοὺς νεανίσκους· καὶ δὲν θέλουσιν ἐλεήσει τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας· ὁ 18
ὀφθαλμὸς αὐτῶν δὲν θέλει φεισθῇ παιδία. Καὶ ἡ Βαβυλὼν, ἡ δόξα τῶν βασιλείων, τὸ ἔνδοξον καύχημα τῶν 19
Χαλδαίων, θέλει εἶσθαι ὡς ὅτε κατέστρεψεν ὁ Θεὸς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα· οὐδέποτε θέλει κατοικηθῇ 20
οὐδὲ θέλει κατασκηνωθῇ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς· οὔτε Ἀραβεὺς θέλουσι στήσει τὰς σκηνὰς αὐτῶν ἐκεῖ, οὔτε
ποιμένες θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ· ἀλλὰ θηρία θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ· καὶ αἱ οἰκίαι αὐτῶν θέλουσιν 21
εἶσθαι πλήρεις ὀλολυζόντων ζώων· καὶ στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ σάτυροι θέλουσι χορεύει
ἐκεῖ· καὶ οἱ αἰλουροὶ θέλουσι φωνάζει ἐν ταῖς ἡρημωμέναις οἰκίαις αὐτῶν καὶ θῶες ἐν τοῖς παλατίοις τῆς 22
τρυφῆς· καὶ ὁ καιρὸς αὐτῆς πλησιάζει νὰ ἔλθῃ, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῆς δὲν θέλουσιν ἐπιμακρυνθῇ.

Διότι ὁ Κύριος θέλει ἐλεήσει τὸν Ἰακώβ, καὶ θέλει ἔτι ἐκλέξει τὸν Ἰσραὴλ καὶ καταστήσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ 14
αὐτῶν· καὶ οἱ ξένοι θέλουσιν ἐνωθῇ μετ' αὐτῶν καὶ θέλουσι προσκολληθῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ. Καὶ οἱ 2
λαοὶ θέλουσι λάβει αὐτοὺς καὶ φέροι αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ θέλει κληρονομήσει
αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου διὰ δούλους καὶ δούλας· καὶ θέλουσιν εἶσθαι αἰχμάλωτοι αὐτῶν οἱ αἰχμαλωτί-
σαντες αὐτούς, καὶ θέλουσι γείνει κύριοι τῶν καταθλιβόντων αὐτούς. Καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Κύριος θέλει σὲ 3
ἀναπαύσει ἀπὸ τῆς θλίψεώς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου καὶ ἀπὸ τῆς σκληρᾶς δουλείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσο
καταδεδουλωμένος, θέλεις μεταχειρισθῇ τὴν παροιμίαν ταύτην κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, λέγων, 4
Πῶς ἐπαύθη ὁ καταδυνάστης· πῶς ἐπαύθη ἡ φορολόγος τοῦ χρυσοῦ. Ὁ Κύριος συνέτριψε τὴν ῥάβδον τῶν 5
ἀσεβῶν, τὸ σκῆπτρον τῶν δυναστῶν. Ὁ πατάσων ἐν θυμῷ τὸν λαὸν μὲ ἀκατάπαυστον κτύπημα, ὁ δεσπότης 6
ἐν ὀργῇ ἐπὶ τὰ ἔθνη, καταδιώκεται, καὶ οὐδεὶς ὁ κωλύων. Πᾶσα ἡ γῆ ἀναπαύεται, ἡσυχάζει· ἐκφωνοῦσιν 7
ῥήματα ἀγαλλιάσεως. Χαίρουσιν ἐπὶ σέ καὶ αἱ ἔλατοι, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, λέγουσαι, Ἄφοῦ σὺ ἐκοιμή- 8
θης, δενδροτόμος δὲν ἀνέβη ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ ἄδης κάτωθεν ἐκινήθη διὰ σέ, διὰ νὰ ἀπαντήσῃ τὴν ἔλευσίν σου· 9
διὰ σέ ἐξήγειρε τοὺς νεκρούς, πάντας τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς· ἐσῆκωσεν ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας τοὺς
βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν. Πάντες οὗτοι θέλουσιν ἀποκριθῇ καὶ εἰπεῖ πρὸς σέ, Καὶ σὺ ἐγένεο ἀδύνατος, καθὼς 10
ἡμεῖς κατεστάθην ὅμοιοι ἡμῶν· Ἡ μεγαλαυχία σου κατηνέχθη εἰς τὸν τάφον καὶ ὁ θόρυβος τῶν μουσικῶν
σου ὀργάνων· ὁ σκώληξ εἶναι ἐστρωμένος ὑποκάτω σου καὶ οἱ σκώληκες σὲ σκεπάζουσι· πῶς ἔπρεσε ἐκ τοῦ 12
οὐρανοῦ, Ἐωσφόρε, υἱὲ τῆς αὐγῆς· συνετρίφθησιν κατὰ γῆς, σὺ ὁ καταπατὼν τὰ ἔθνη. Σὺ δὲ ἔλεγες ἐν τῇ 13
καρδίᾳ σου, Θέλω ἀναβῇ εἰς τὸν οὐρανόν, θέλω ὑψώσει τὸν θρόνον μου ὑπεράνω τῶν ἄστρων τοῦ Θεοῦ· καὶ
θέλω καθῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς συνάξεως, πρὸς τὰ μέρη τοῦ βορρᾶ· θέλω ἀναβῇ ἐπὶ τὰ ὕψη τῶν νεφελῶν· θέλω 14
εἶσθαι ὅμοιος τοῦ Ὑψίστου. Εἰς τὸν ἄδην ὅμως θέλεις καταβῇ, εἰς τὰ βάθη τοῦ λάκκου. Οἱ βλέποντές σε 15, 16
θέλουσιν ἐνατενίσαι πρὸς σέ, θέλουσι σὲ παρατηρεῖ, λέγοντες, οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ποιεὼν τὴν γῆν νὰ
τρέμῃ, ὁ σεῖων τὰ βασίλεια· Ὁ ἐρημόνων τὴν οἰκουμένην καὶ καταστρέφων τὰς πόλεις αὐτῆς ὁ μὴ ἀπολύων εἰς 17
τὰς οἰκίας αὐτῶν τοὺς δεσμίους αὐτοῦ· Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, πάντες ἀναπαύονται ἐν δόξῃ, ἕκαστος 18
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· σὺ δὲ ἀπερρίφθησιν τοῦ τάφου σου ὡς κλάδος βδελυκτός, ἱμάτιον κεκεντημένων, πεφονευ- 19
μένων ἐν μαχαίρᾳ, καταβαινόντων εἰς τὰς πέτρας τοῦ λάκκου· ὡς πτώμα καταπατούμενον. Δὲν θέλεις ἐνωθῇ 20
μετ' αὐτῶν εἰς ἐνταφιασμόν, διότι ἠφάνισας τὴν γῆν σου, ἐφόνευσας τὸν λαὸν σου· τὸ σπέρμα τῶν κακοποιῶν

21 οὐδέποτε θέλει ὀνομασθῇ. Ἐτοιμάσατε σφαγὴν εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων αὐτῶν, διὰ
 22 νὰ μὴ σηκωθῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ γεμίσωσι τὸ πρόσωπον τῆς οἰκουμένης ἀπὸ πόλεων. Διότι
 θέλω σηκωθῇ ἐναντίον αὐτῶν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ θέλω ἐξαλείψει ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος τὸ ὄνομα
 23 καὶ τὸ ὑπόλοιπον καὶ υἱὸν καὶ ἔκγονον, λέγει Κύριος. Καὶ θέλω καταστήσει αὐτὴν κληρονομίαν ἐχίνων καὶ
 24 λίμνας ὑδάτων· καὶ θέλω σαρώσει αὐτὴν μὲ τὸ σάρωθρον τῆς ἀπωλείας, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ὡμο-
 25 σεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ἐξάπαντος καθὼς ἐβουλεύθην, οὕτω θέλει γείνει· καὶ καθὼς ἀπεφάσισα,
 26 οὕτω θέλει μείνει, νὰ συντρίψω τὸν Ἀσσύριον ἐν τῇ γῇ μου καὶ νὰ καταπατήσω αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· τότε
 27 ὁ ζυγὸς αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτῶν. Αὕτη
 28 εἶναι ἡ βουλὴ ἡ βεβουλευμένη καθ' ὅλης τῆς γῆς· καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ἐξηπλωμένη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Διότι ὁ
 29 Κύριος τῶν δυνάμεων ἀπεφάσισε καὶ τίς θέλει ἀναιρέσει καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐξηπλώθη καὶ τίς θέλει ἀποστρέψει
 αὐτήν· Ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὃ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ, ἔγενεν αὕτη ἡ ὄρασις. Μὴ χαίρε, Παλαιστίνη πᾶσα,
 διότι συνετρίφθη ἡ ράβδος τοῦ πατάξαντός σε· ἐπειδὴ ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ὄφεως θέλει ἐξέλθαι βασιλίσκος, καὶ ὁ
 30 καρπὸς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι φλογερὸς πετώμενος ὄφης. Καὶ οἱ πρωτότοκοι τοῦ πτωχοῦ θέλουσι τραφῇ καὶ οἱ
 ἐνδεεῖς θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ θέλω θανατώσει τὴν ρίζαν σου μὲ πείναν, καὶ θέλω φονεύσει
 31 τὸ ὑπόλοιπόν σου. Ὁλόλυξε, πύλη· βόα, πόλις· ἐχάθης, Παλαιστίνη πᾶσα· διότι ἔρχεται καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ,
 32 καὶ οὐδὲ εἷς θέλει λείπει ἀπὸ τῆς ἐκστρατεύσεως αὐτοῦ ἐν τοῖς ὀρισμένοις καιροῖς. Καὶ τίς ἀπόκρισις θέλει
 δοθῇ εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν ἐθνῶν Ὅτι ὁ Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών, καὶ ἐπ' αὐτὴν θέλουσιν ἐλπίζει οἱ πτωχοὶ
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Ἡ κατὰ Μωάβ ὄρασις. Ἐπειδὴ ἡ Ἄρ Μωάβ ἐπορθήθη τὴν νύκτα καὶ ἠφανίσθη· ἐπειδὴ ἡ Κίρ Μωάβ ἐπορθήθη
 2 τὴν νύκτα καὶ ἠφανίσθη· ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον καὶ εἰς Δαιβὼν, τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, διὰ νὰ κλαύσῃ· ὁ Μωάβ
 θέλει ὀλολύξει διὰ τὴν Νεβώ, καὶ διὰ τὴν Μεδεβά· πᾶσαι αἱ κεφαλαὶ θέλουσι φαλακρωθῇ, πᾶν γένειον θέλει
 3 ζυρισθῇ. Ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι περιεζωσμένοι σάκκους· ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς
 4 πλατείαις αὐτῶν πάντες θέλουσιν ὀλολύξει μετὰ κλαυθμοῦ μεγάλου. Καὶ ἡ Εσεβὼν θέλει βοᾷ, καὶ ἡ Ἐλεαλή·
 ἡ βοή αὐτῶν θέλει ἀκουσθῇ ἕως Ἰασά· διὰ τοῦτο οἱ ὀπλοφόροι ἄνδρες τοῦ Μωάβ θέλουσιν ὀλολύξει· ἡ ψυχὴ
 5 αὐτῶν θέλει ὀλολύξει δι' αὐτούς. Ἡ καρδία μου θέλει ἀναβοῇ διὰ τὸν Μωάβ· οἱ φυγάδες αὐτοῦ θέλουσι
 τρέξει ἕως Σηγὼρ ὡς τριετὴς δάμαλις· διότι κλαίοντες θέλουσιν ἀναβῇ διὰ τῆς ἀναβάσεως τῆς Λουεῖθ· διότι ἐν
 6 τῇ ὁδῷ τῆς Ὁροναῖμ θέλουσιν ὑψώσει φωνὴν ἐξολοθρευμοῦ· διότι τὰ ὕδατα τῆς Νιμρεῖμ θέλουσιν ἐκλείπει·
 7 διότι ὁ χόρτος ἐξηράνθη, ἡ χλόη ἐξέλιπε, δὲν ὑπάρχει οὐδὲν χλωρόν· διὰ τοῦτο ἡ ἀφθονία, τὴν ὁποίαν συνῆζαν,
 8 καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀπεταμίευσαν, θέλει φερθῇ εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἱτεῶν. Διότι ἡ φωνὴ ἔφθασε κύκλῳ εἰς
 9 τὰ ὄρια τοῦ Μωάβ· ὁ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως Ἐγλαῖμ, καὶ ὁ ὀλολυγμὸς αὐτῆς εἰς Βῆρραῖλεμ. Διότι τὰ ὕδατα
 τῆς Δειμὼν θέλουσι γεμισθῇ αἵματος· διότι θέλω ἐπιφέρει ἔτι δεινὰ ἐπὶ Δειμὼν, λέοντας ἐπὶ τὸν διασωθέντα ἐκ
 τοῦ Μωάβ καὶ ἐπὶ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ τόπου.

16 Ἀποστείλατε τὸ ἄρνιον πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς γῆς, ἀπὸ Σελά ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς τὸ ὄρος τῆς θυγατρὸς
 2 τῆς Σιών. Διότι ὡς πιπνὸν πλανώμενον, ἀπὸ τῆς φωλεᾶς αὐτοῦ δεδιωγμένον, οὕτως αἱ θυγατέρες τοῦ Μωάβ
 3 θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἀρνὼν. Βουλευού, ἐκτέλεσον τὸ δίκαιον· ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμέρας κάμε
 4 τὴν σκιάν σου ὡς νύκτα· κρύψον τοὺς διωκομένους· μὴ φανερώσῃς τὸν περιπλανώμενον. Οἱ δεδιωγμένοι μου
 5 ἄς παροικήσωσι παρὰ σοί, Μωάβ· γενοῦ εἰς αὐτοὺς σκέπη ἀπὸ προσώπου τοῦ πορθητοῦ· διότι ὁ ἀρπακτὴρ
 6 ἐτελείωσεν, ὁ πορθητὴς ἔπαυσεν, οἱ καταδυνάσται ἐξωλοθρεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ μετὰ ἐλέους θέλει
 συσταθῇ ὁ θρόνος, καὶ ἐπ' αὐτὸν θέλει καθῆσαι ἐν ἀληθείᾳ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Δαβὶδ, ὁ κρίνων καὶ ἐκζητῶν
 6 κρίσιν καὶ σπεύδων δικαιοσύνην. Ἠκούσαμεν τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Μωάβ, εἶναι λίαν ὑπερήφανος· τὴν
 7 ὑψηλοφροσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ καὶ τὴν μανίαν αὐτοῦ· τὰ ψεύδη αὐτοῦ θέλουσι ματαιωθῇ.
 8 Διὰ τοῦτο ὁ Μωάβ θέλει ὀλολύξει· πάντες θέλουσιν ὀλολύξει διὰ τὸν Μωάβ· θέλετε θρηνηλογῆσαι διὰ τὰ θεμέλια
 8 τῆς Κιράρεσέθ· ἐκτυπήθησαν βεβαίως. Διότι αἱ πεδιάδες τῆς Ἐσεβὼν εἶναι ἠτονημένοι καὶ ἡ ἄμπελος τῆς
 9 Σιθμά· οἱ κύριοι τῶν ἐθνῶν κατεσύντριψαν τὰ καλλήτερα αὐτῆς φυτὰ, τὰ ὁποῖα ἤρχοντο ἕως τῆς Ἰαζήρ, καὶ
 9 περιεπλανῶντο διὰ τῆς ἐρήμου· οἱ κλάδοι αὐτῆς ἦσαν ἐξηπλωμένοι, διέβαινον τὴν θάλασσαν. Διὰ τοῦτο μετὰ
 κλαυθμοῦ τῆς Ἰαζήρ θέλω κλαύσει τὴν ἄμπελον τῆς Σιθμά θέλω σὲ βρέξει μὲ τὰ δάκρυά μου, Ἐσεβὼν καὶ
 10 Ἐλεαλή· διότι ἐπὶ τοὺς θερινοὺς καρποὺς σου καὶ ἐπὶ τὸν θερισμόν σου ἐπέπεσεν ἀλαλαγμός. Καὶ ἀφηρέθη
 ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ ἀγαλλίασις ἀπὸ τῆς καρποφόρου πεδιάδος· καὶ εἰς τοὺς ἀμπελῶνάς σου δὲν θέλουσιν
 εἶσθαι πλέον ἄσματα οὐδὲ φωναὶ ἀγαλλιᾶσεως· οἱ ληνοπάται δὲν θέλουσι πατεῖ οἶνον ἐν τοῖς ληνοῖς· ἐγὼ
 11 κατέπαυσα τὸν ἀλαλαγμὸν τοῦ τρυγητοῦ. Ὅθεν τὰ ἐντόσθιά μου θέλουσιν ἠχῇ ὡς κιθάρα διὰ τὸν Μωάβ,
 12 καὶ τὰ ἐσωτερικά μου διὰ τὴν Κιράρες. Καὶ ὁ Μωάβ, ὅταν φανῇ ὅτι ἀπέκαμεν ἐπὶ τοὺς βωμοὺς αὐτοῦ, θέλει
 13 εἰσελθεῖ εἰς τὸ ἁγιαστήριον αὐτοῦ διὰ νὰ προσευχηθῇ· πλὴν δὲν θέλει ἐπιτύχει. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν
 14 ὁποῖον ἔκτοτε ἐλάλησε Κύριος περὶ τοῦ Μωάβ. Τώρα δὲ ὁ Κύριος ἐλάλησε λέγων, Εἰς τρία ἔτη, ὡς εἶναι τὰ ἔτη
 τοῦ μισθωτοῦ, ἡ δόξα τοῦ Μωάβ θέλει καταφρονηθῇ μεθ' ὅλου τοῦ μεγάλου πλήθους αὐτοῦ· καὶ τὸ ὑπόλοιπον
 θέλει εἶσθαι πολὺ ὀλίγον καὶ ἀδύνατον.

17 Ἡ κατὰ Δαμασκοῦ ὄρασις. Ἰδοὺ, ἡ Δαμασκὸς πεπαυμένη τοῦ νὰ ᾔῃ πόλις, καὶ θέλει εἶσθαι σωρὸς ἐρει-
 2 πίων. Αἱ πόλεις τῆς Ἀροὴρ ἐγκατελείφθησαν· θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὰ ποιμνία, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀναπαύεσθαι
 3 ἐκεῖ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ φοβίζων. Καὶ θέλει ἐκλείπει ἀπὸ τοῦ Ἐφραῖμ ἡ βοήθεια καὶ τὸ βασίλειον ἀπὸ
 τῆς Δαμασκοῦ, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Συρίας θέλει γείνει ὡς ἡ δόξα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει ὁ Κύριος τῶν

δυνάμεων. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ δόξα τοῦ Ἰακώβ θέλει σμικρυνθῆ καὶ τὸ πάχος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ θέλει ἰσχνωθῆ. Καὶ θέλει εἶσθαι, ὥς ὅταν ὁ θεριστὴς συνάγῃ τὸν σῖτον καὶ θερίζῃ τὰ ἀσπάχνα διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· καὶ θέλει εἶσθαι ὥς ὁ συνάγων ἀσπάχνα ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαίμ. Θέλουσιν ὅμως μείνει ἐν αὐτῇ ῥῶγες, ὥς ἐν τῷ τιναγμῷ τῆς ἐλαίας, δύο τρεῖς ἐλαῖαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὑψηλοτέρων κλάδων, τέσσαρες πέντε ἐπὶ τῶν μακροτέρων αὐτῆς καρποφόρων κλάδων, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἀναβλέπει πρὸς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἐνατενίσαι πρὸς τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ δὲν θέλει ἀναβλέπει πρὸς τοὺς βωμούς, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει σεβασθῆ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμον οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ, οὔτε τὰ ἄλση οὔτε τὰ εἶδωλα. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ αἱ ὀχυραὶ πόλεις αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὥς ἐγκαταλελειμμένος κλάδος καὶ ἀκρότατον κλωνάριον, τὸ ὁποῖον ἀφῆκαν ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ θέλει εἶσθαι ἐρήμωσις. Ἐπειδὴ ἐλησμόνησας τὸν Θεὸν τῆς σωτηρίας σου καὶ δὲν ἐνεθυμήθης τὸν βράχον τῆς δυνάμεώς σου, διὰ τοῦτο θέλεις φυτεύσει εὐάρεστα φυτὰ, καὶ θέλεις κάμει τὴν ἐμφύτευσιν μὲ ξένα βλαστήματα· τὴν ἡμέραν θέλεις κάμει τὸ φυτὸν σου νὰ αὐξηθῇ, καὶ τὸ πρῶτ' θέλεις κάμει τὸν σπόρον σου νὰ ἀνθήσῃ πλὴν τὸ θέρος θέλει διαρπαχθῇ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπηλπισμένης θλίψεως. Οὐαὶ εἰς τὸ πλῆθος πολλῶν λαῶν, οἵτινες κάμνουσι ταραχὴν ὥς τὴν ταραχὴν τῶν θαλασσῶν· καὶ εἰς τὸν θόρυβον τῶν ἔθνων, τὰ ὁποῖα θορυβοῦσιν ὥς θόρυβον ὑδάτων πολλῶν. Τὰ ἔθνη θέλουν θορυβῆσαι ὥς θόρυβον ὑδάτων πολλῶν· ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει ἐλέγξει αὐτά, καὶ θέλουν φύγει μακρὰν καὶ θέλουν ἐκδιωχθῇ, ὥς τὸ ἄχυρον τῶν βουνῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνέμου καὶ ὥς κονιορτὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἀνεμοστροβίλου. Πρὸς τὸ ἐστέρας, ἰδοὺ, ταραχή· καὶ πρὶν τῆς αὐγῆς δὲν ὑπάρχει. Αὕτη εἶναι ἡ μερίς τῶν λεηλατούντων ἡμᾶς καὶ ὁ κληρὸς τῶν διαρπαζόντων ἡμᾶς.

Οὐαὶ, γῆ σκιαζούσα διὰ τῶν περύγων, ἡ πέραν τῶν ποταμῶν τῆς Αἰθιοπίας, ἡ ἐξαποστέλλουσα πρέσβεις διὰ θαλάσσης καὶ μὲ πλοῖα σπάρτινα ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὑπάγετε, ταχύδρομοι ἀγγελιαφόροι, πρὸς ἔθνος διηρπαγμένον καὶ κατεσπαργμένον, πρὸς λαὸν τρομερὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον, ἔθνος μεμετρημένον καὶ καταπεπατημένον, τοῦ ὁποῖου τὴν γῆν διήρπασαν οἱ ποταμοί. Πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, βλέπετε, ὅταν ὑψωθῇ σημαία ἐπὶ τὰ ὄρη· καὶ ἀκούσατε, ὅταν ἐκπεμφθῇ φωνὴ σάλπιγγος. Διότι οὕτως εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Θέλω ἡσυχάσει καὶ θέλω ἐπιβλέπει εἰς τὸ κατοικητήριόν μου, ὥς καύσων λαμπρότερος τοῦ φωτός, ὥς νεφέλῃ δρόσου ἐν τῷ καύσωνι τοῦ θέρους. Διότι πρὶν τοῦ θέρους, ὅταν τὸ βλάστημα γείνῃ τέλειον καὶ ἡ ἀγουρίδα ὠριμάσῃ ἐκ τοῦ ἄνθους, θέλει κόψει τοὺς βλαστοὺς διὰ κλαδευτηρίων καὶ τὰς κληματίδας ἀποκόψας θέλει ἀφαιρέσει. Θέλουν ἐγκαταλειφθῇ ὁμοῦ διὰ τὰ ὄρνεα τῶν βουνῶν καὶ διὰ τὰ θηρία τῆς γῆς· καὶ τὰ ὄρνεα θέλουν περάσει τὸ θέρος ἐπ' αὐτούς, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς θέλουν διαχειμάσει ἐπ' αὐτούς. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλει φερθῇ δῶρον πρὸς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων ἐκ λαοῦ διηρπαγμένου καὶ κατεσπαργμένου καὶ ἐκ λαοῦ τρομεροῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον, ἔθνους μεμετρημένου καὶ καταπεπατημένου, τοῦ ὁποῖου τὴν γῆν διήρπασαν οἱ ποταμοί, εἰς τὸν τόπον τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τὸ ὄρος Σιών.

Ἡ κατὰ τῆς Αἰγύπτου ὄρασις. Ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἐπιθαίνει ἐπὶ νεφέλῃς κούφῃς καὶ θέλει ἐπέλθαι ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· καὶ τὰ εἶδωλα τῆς Αἰγύπτου θέλουν σεισθῇ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδιά τῆς Αἰγύπτου θέλει διαλυθῇ ἐν μέσῳ αὐτῆς. Καὶ θέλει σηκώσει Αἰγυπτίους κατὰ Αἰγυπτίων, καὶ θέλουν πολεμήσει ἕκαστος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἕκαστος κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· πόλις κατὰ πόλεως, βασιλεία κατὰ βασιλείας. Καὶ θέλει ἐκλείψει τὸ πνεῦμα τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ θέλω ἀνατρέψει τὴν βουλὴν αὐτῆς· καὶ θέλουν ἐρωτήσιν τὰ εἶδωλα καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς μάντις. Καὶ θέλω παραδώσει τοὺς Αἰγυπτίους εἰς χεῖρα σκληρῶν κυρίων· καὶ βασιλεὺς ἄγριος θέλει ἐξουσιάζει αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Καὶ τὰ ὕδατα θέλουν ἐκλείψει ἐκ τῶν θαλασσῶν καὶ ὁ ποταμὸς θέλει ἀφανισθῇ καὶ καταξηρανθῇ. Καὶ οἱ ποταμοὶ θέλουν στερεῦσαι· οἱ ῥύακες οἱ περιπεφραγμένοι θέλουν κενωθῇ καὶ καταξηρανθῇ· ὁ κάλαμος καὶ ὁ σπάρτος θέλουν μαρανθῇ· τὰ λιβάδια πλησίον τῶν ῥυάκων, ἐπὶ τῶν στομιῶν τῶν ῥυάκων, καὶ πᾶν τὸ ἐσπαρμένον παρὰ τοὺς ῥυάκας θέλει ξηρανθῇ, ἀπορριφθῇ καὶ ἀφανισθῇ. Καὶ οἱ ἀλιεῖς θέλουν στενάζει καὶ πάντες οἱ ῥίπτοντες ἄγκιστρον εἰς τοὺς ῥυάκας θέλουν θρηγήσει καὶ οἱ βάλλοντες δίκτυα ἐπὶ τὰ ὕδατα θέλουν νεκρωθῇ. Καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς λεπτὸν λινάριον καὶ οἱ πλέκοντες δίκτυα θέλουν ταραχθῇ. Καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς θέλουν συντριφθῇ καὶ πάντες οἱ κερδαίνοντες ἀπὸ ἰχθυοτροφείων. Βεβαίως οἱ ἄρχοντες τῆς Τάνεως εἶναι μωροί, ἡ βουλὴ τῶν σοφῶν συμβούλων τοῦ Φαραὼ κατεστάθη ἄλογος· πῶς λέγετε ἕκαστος πρὸς τὸν Φαραῶ, Ἐγὼ εἶμαι υἱὸς σοφῶν, υἱὸς ἀρχαίων βασιλέων. Ποῦ, ποῦ, οἱ σοφοὶ σου καὶ ἃς εἴπωσι τώρα πρὸς σέ, καὶ ἃς καταλάβωσι τί ἐβουλευθῇ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων κατὰ τῆς Αἰγύπτου. Οἱ ἄρχοντες τῆς Τάνεως ἐμωράνθησαν, οἱ ἄρχοντες τῆς Μέμφεως ἐπλανήθησαν· καὶ ἐπλάνησαν τὴν Αἴγυπτον οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν αὐτῆς. Ὁ Κύριος ἐκέρασεν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς πνεῦμα παραφροσύνης· καὶ ἐπλάνησαν τὴν Αἴγυπτον εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς, ὥς ὁ μεθύων πλανᾶται ἐν τῷ ἐμετῷ αὐτοῦ. Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἔργον διὰ τὴν Αἴγυπτον, τὸ ὁποῖον ἡ κεφαλὴ ἢ ἡ οὐρά, ὁ κλάδος ἢ ὁ σπάρτος, νὰ δύναται νὰ κάμῃ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουν εἶσθαι ὥς γυναῖκες, καὶ θέλουν τρομάξει καὶ φοβηθῇ ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων σειομένης, τὴν ὁποίαν σείει ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἡ γῆ τοῦ Ἰουδα θέλει εἶσθαι φρίκη εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· πᾶς ὅστις ἐνθυμεῖται αὐτὴν θέλει φρίπτει, διὰ τὴν βουλὴν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισεν ἐναντίον αὐτῶν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πέντε πόλεις θέλουν εἶσθαι ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου λαλοῦσαι τὴν γλῶσσαν τῆς Χαναάν καὶ ὁμνύουσαι εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· ἡ μία θέλει ὀνομάζεσθαι ἡ

19 πόλις Ἀχέρης. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον
 20 καὶ στήλη κατὰ τὸ ὄριον αὐτῆς εἰς τὸν Κύριον. Καὶ θέλει εἶσθαι ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου διὰ σημείον καὶ
 21 μαρτυρίαν εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· διότι θέλουσι βοᾶ πρὸς τὸν Κύριον ἐξ αἰτίας τῶν καταθλιβόντων, καὶ
 22 θέλει ἔξαποστείλει πρὸς αὐτοὺς σωτήρα καὶ μέγαν καὶ θέλει σώσει αὐτούς. Καὶ θέλει γνωρισθῇ ὁ Κύριος
 23 εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει τὸν Κύριον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ θέλουσι προσφέρει
 24 θυσίαν καὶ προσφοράν· καὶ θέλουσιν εὐχηθῇ εὐχὴν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐκπληρώσει αὐτήν. Καὶ θέλει κτυπήσει
 25 ὁ Κύριος τὴν Αἴγυπτον· θέλει κτυπήσει καὶ θεραπεύσει αὐτήν· καὶ θέλουσιν ἐπιστραφῇ εἰς τὸν Κύριον· καὶ
 26 θέλει παρακαλεσθῇ ὑπ' αὐτῶν καὶ θέλει ἰατρεύσει αὐτούς. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι ὁδὸς μεγάλη
 27 ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὴν Ἀσσυρίαν· καὶ οἱ Ἀσσύριοι θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι εἰς
 28 τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι μετὰ τῶν Ἀσσυρίων θέλουσι δουλεύσει εἰς τὸν Κύριον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 29 ὁ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι ὁ τρίτος μετὰ τοῦ Αἰγυπτίου καὶ μετὰ τοῦ Ἀσσυρίου· εὐλογία ἐν μέσῳ τῆς γῆς θέλει
 30 εἶσθαι· διότι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει εὐλογήσει αὐτοὺς λέγων, Εὐλογημένη ἡ Αἴγυπτος ὁ λαὸς μου καὶ
 31 ἡ Ἀσσυρία τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἡ κληρονομία μου.

20 Ἐν τῷ ἔτει καθ' ὃ ὁ Ταρτάν ἦλθεν εἰς τὴν Ἀζωτον, ὅτε ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Σαργὼν βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ
 2 ἐπολέμησε κατὰ τῆς Ἀζώτου καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν
 3 τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς, λέγων, Ὑπαγε καὶ λύσον τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου καὶ ἔκβαλε τὰ σανδάλιά σου
 4 ἀπὸ τῶν ποδῶν σου. Καὶ ἔκαμεν οὕτω, περιπατῶν γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος. Καὶ εἶπε Κύριος, Καθὼς ὁ δοῦλός
 5 μου Ἡσαΐας περιεπάτει γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος τρία ἔτη, διὰ σημείον καὶ τεράστιον κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ
 6 κατὰ τῆς Αἰθιοπίας, οὕτως ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας θέλει ἀπαγάγει τοὺς Αἰγυπτίους δεσμίους καὶ τοὺς
 7 Αἰθίοπας αἰχμαλώτους, νέους καὶ γέροντας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδήτους, μὲ γυμνά μάλιστα τὰ ὀπίσθια αὐτῶν,
 8 πρὸς κατασχύνην τῆς Αἰγύπτου. Καὶ θέλουσι τρομάξει καὶ ἐντραπῇ διὰ τὴν Αἰθιοπίαν, τὸ θάρρος αὐτῶν· καὶ
 9 διὰ τὴν Αἴγυπτον, τὸ καύχημα αὐτῶν. Καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου τούτου θέλουσι λέγει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 10 Ἰδοὺ, τοιοῦτον εἶναι τὸ καταφύγιον ἡμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγομεν πρὸς βοήθειαν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν
 11 ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· καὶ πῶς ἡμεῖς θέλομεν σωθῇ

21 Ἡ κατὰ τῆς ἐρήμου τῆς θαλάσσης ὄρασις. Καθὼς οἱ διαβαίνοντες ἀνεμοστρόβιλοι τῆς μεσημβρίας, οὕτως
 2 ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἀπὸ γῆς τρομερᾶς. Σκληρὸν ὄραμα ἐφανερώθη εἰς ἐμέ· ὁ καταδυναστεύων κατα-
 3 δυναστεύει καὶ ὁ πορθῶν πορθεῖ. Ἀνάβηθι, Ἐλάμ· πολιορκήσον, Μηδία· ἔπαυσα πάσας τὰς καταδυναστείας
 4 αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἡ ὀσφυς μου εἶναι πλήρης ὀδύνης· πόνοι μὲ ἐκυρίευσαν, ὥς οἱ πόνοι τῆς τικτοῦσης· ἐ-
 5 κυρώθην εἰς τὴν ἀκρόασιν αὐτοῦ· συνεταράχθην εἰς τὴν θεάν αὐτοῦ. Ἡ καρδία μου κλονίζεται· τρόμος μὲ
 6 ἐξέπληξεν· ἡ νύξ τῆς εὐφροσύνης μου εἰς φρίκην μετεβλήθη ἐν ἐμοί. Ἐτοιμάζεται ἡ τράπεζα· φυλάττουσι
 7 σκοπιάν, τρώγουσι, πίνουσι· σηκώθητε, στρατάρχαι, ἐτοιμάσατε ἀσπίδας. Διότι ὁ Κύριος εἶπεν οὕτω πρὸς ἐμέ·
 8 Ὑπαγε, στήσον σκοπευτήν, διὰ νὰ ἀναγγέλλῃ ὃ, τι βλέπει. Καὶ εἶδεν ἀναβάτας δύο ἵππεῖς, ἀναβάτην ὄνου καὶ
 9 ἀναβάτην καμήλου· καὶ ἐπρόσεξεν ἐπιμελῶς μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Καὶ ἐφώναζεν ὡς λέων, Ἀκαταπαύστως,
 10 κύριέ μου, ἴσταμαι ἐν τῇ σκοπιᾷ τὴν ἡμέραν καὶ φυλάττω πάσας τὰς νύκτας· καὶ ἰδοὺ, ἔρχονται ἐδῶ ἀναβάται
 11 ἄνδρες δύο ἵππεῖς. Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Ἔπεσεν, ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν, καὶ πᾶσαι αἱ γλυπτὰ εἰκόνες τῶν
 12 θεῶν αὐτῆς συνετρίφθησαν κατὰ γῆς. Ἀλὼνισμά μου καὶ σίτε τοῦ ἀλωνίου μου, ἐφάνέρωσα εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο,
 13 τὸ ὁποῖον ἤκουσα παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ κατὰ Δουμά ὄρασις. Πρὸς ἐμέ
 14 φωνάζει ἀπὸ Σηεῖρ, Φρουρέ, τί περὶ τῆς νυκτός φρουρέ, τί περὶ τῆς νυκτός Ὁ φρουρὸς εἶπε, Τὸ πρῶτ' ἦλθεν,
 15 ἔτι καὶ ἡ νύξ· ἂν θέλητε νὰ ἐρωτήσητε, ἐρωτᾶτε· ἐπιστρέψατε, ἔλθετε. Ἡ κατὰ Ἀραβίας ὄρασις. Ἐν τῷ δάσει
 16 τῆς Ἀραβίας θέλετε διανυκτερεύσει, συνοδίαι τῶν Δαιδανιδῶν. Φέρετε ὕδωρ εἰς συνάντησιν τοῦ διψῶντος,
 17 κάτοικοι τῆς γῆς Θαιμάν· προὔπαντᾷτε μὲ ἄρτους τὸν φεύγοντα. Διότι φεύγουσιν ἀπὸ προσώπου τῶν ξιφῶν,
 18 ἀπὸ προσώπου τοῦ γεγυμνωμένου ξίφους καὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐντεταμένου τόξου καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς
 19 ὀρμῆς τοῦ πολέμου. Διότι ὁ Κύριος εἶπεν οὕτω πρὸς ἐμέ· Ἐντὸς ἐνός ἔτους, ὥς εἶναι τὰ ἔτη τοῦ μισθοῦ,
 20 θέλει ἐκλείψει βεβαίως πᾶσα ἡ δόξα τῆς Κηδάρ· καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰσχυρῶν τοξοτῶν ἐκ τῶν
 21 υἱῶν τοῦ Κηδάρ θέλουσιν ἐλαττωθῇ· διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐλάλησε.

22, 2 Ὅρασις κατὰ τῆς κοιλάδος τοῦ ὀράματος. Τί σοὶ ἔγινε τώρα, ὅτι ἀνέβησεν σὺ πᾶσα εἰς τὰ δώματα· Σὺ,
 2 ἡ πλήρης βοῆς, πόλις θορύβου, πόλις εὐθυμίας· οἱ πεφονευμένοι σου δὲν ἐφονεύθησαν διὰ μαχαίρας οὐδὲ
 3 ἀπέθανον ἐν μάχῃ. Πάντες οἱ ἄρχοντές σου ἔφυγον ὁμοῦ· φεύγοντες ἀπὸ τοῦ τόξου, ἐδεσμεύθησαν πάντες οἱ
 4 εὐρισκόμενοι ἐν σοί· οἱ μακρόθεν καταφυγόντες ἐδεσμεύθησαν ὁμοῦ. Διὰ τοῦτο εἶπα, Σύρθητε ἀπ' ἐμοῦ· θέλω
 5 κλαῦσαι πικρῶς· μὴ ἀγωνίζεσθε νὰ μὲ παρηγορήσητε διὰ τὴν διαρπαγὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. Διότι
 6 εἶναι ἡμέρα ταραχῆς καὶ καταπατήσεως καὶ ἀμηχανίας ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ὀράματος παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ
 7 τῶν δυνάμεων, ἡμέρα καταστροφῆς τῶν τειχῶν· καὶ ἡ κραυγὴ θέλει φθάσει εἰς τὰ ὄρη. Καὶ ὁ Ἐλάμ ἔλαβε
 8 τὴν φαρέτραν μὲ ἀμάξας ἀνδρῶν καὶ ἵππεῖς, καὶ ὁ Κίρ ἐξεσκέπασε τὴν ἀσπίδα. Καὶ αἱ ἐκλεκταὶ κοιλάδος
 9 σου ἐגעμίσθησαν ἀμαξῶν, καὶ οἱ ἵππεῖς παρετάχθησαν ἐν τῇ πύλῃ. Καὶ ἐσηκώθη τὸ κάλυμμα τοῦ Ἰούδα· καὶ
 10 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνέβλεψας εἰς τὴν ὀπλοθήκην τῆς οἰκίας τοῦ δάσους. Καὶ εἶδετε ὅτι αἱ χαλάστραι τῆς
 11 πόλεως τοῦ Δαβὶδ εἶναι πολλαί, καὶ συνηθοίσατε τὰ ὕδατα τοῦ κάτω ὕδροστασίου. Καὶ ἀπηριθμήσατε τὰς
 12 οἰκίας τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ διὰ νὰ ὀχυρώσητε τὸ τεῖχος ἐχαλάσατε τὰς οἰκίας. Ἐκάμετε πρὸς τούτοις μεταξὺ
 13 τῶν δύο τειχῶν λάκκον διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ παλαιοῦ ὕδροστασίου· ἀλλὰ δὲν ἀνεβλέψατε πρὸς τὸν Ποιητὴν τούτων
 14 οὐδὲ ἐθεωρήσατε πρὸς τὸν παλαιόθεν κτίσαντα αὐτά. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων

σᾶς ἐκάλεσεν εἰς κλαυθμὸν καὶ εἰς πένθος καὶ εἰς ζύρισμα καὶ εἰς ζώσιμον σάκκου· ἀλλ' ἰδοὺ, χαρὰ καὶ 13
 εὐθυμία· σφάζουσι βόας καὶ θύουσι πρόβατα, τρώγουσι κρέατα καὶ πίνουν σὺν οἶνον, λέγοντες, Ἄσ φάγωμεν καὶ 14
 ἄσ πῖωμεν· διότι αὐριοὶν θέλομεν ἀποθάνει. Καὶ ἀνεκαλύφθη εἰς τὰ ὧτά μου παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, 14
 Βεβαίως αὕτη ἡ ἀνομία σας δὲν θέλει καθαρισθῇ ἕως οὗ ἀποθάνητε, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων. Οὕτω 15
 λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· Ὑπαγε, εἰσελθε πρὸς τὸν θησαυροφυλάκα τοῦτον, πρὸς τὸν Σομνάν, τὸν 16
 ἐπιστάτην τοῦ οἴκου, καὶ εἰπέ, Τί ἔχεις ἐδῶ καὶ ἐδῶ τίνα ἔχεις, ὥστε νὰ κατασκευάσῃς ἐνταῦθα μνημεῖον εἰς 16
 σεαυτὸν κατασκευάζει τὸ μνημὴν αὐτοῦ ὑψηλὰ καὶ κόπτει ἐν πέτρᾳ κατοικίαν εἰς ἑαυτὸν. Ἰδοὺ, ὁ Κύριος θέλει 17
 σὲ ἐκβάλλει ἐκβολὴν βιαίαν καὶ θέλει σὲ περικαλύψει αἰσχύνῃ. Θέλει βεβαίως σὲ στροφογυρίσει καὶ τινάζει 18
 βιαίως ὡς σφαῖραν εἰς τόπον εὐρύχωρον· ἐκεῖ θέλεις ἀποθάνει καὶ ἐκεῖ θέλουσιν εἶσθαι αἱ ἁμαζαὶ τῆς δόξης 18
 σου, ὦ αἴσχος τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου. Καὶ θέλω σὲ ἐξῶσαι ἀπὸ τῆς στάσεώς σου καὶ θέλει σὲ κρημνίσαι ἀπὸ 19
 τοῦ ἀζώματός σου. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω καλέσει τὸν δοῦλόν μου Ἐλιακείμ, τὸν υἱὸν τοῦ Χελκίου. 20
 Καὶ θέλω ἐνδύσει αὐτὸν τὴν στολὴν σου καὶ θέλω περιζῶσει αὐτὸν τὴν ζώνην σου, καὶ τὴν ἐξουσίαν σου θέλω 21
 δώσει εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι πατὴρ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ 21
 Ἰούδα. Καὶ θέλω βάλλει ἐπὶ τὸν ὄμῳ αὐτοῦ τὸ κλειδίον τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ· καὶ θέλει ἀνοίγει καὶ οὐδεὶς 22
 θέλει κλείει· καὶ θέλει κλείει καὶ οὐδεὶς θέλει ἀνοίγει. Καὶ θέλω στηρίζει αὐτὸν ὡς πάσσαλον ἐν τόπῳ στερεῷ 23
 καὶ θέλει εἶσθαι ὡς θρόνος δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἀπ' αὐτοῦ θέλουν κρεμάσει πᾶσαν τὴν 24
 δόξαν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοὺς ἐκγόνους καὶ ἀπογόνους, πάντα τὰ σκεύη τὰ μικρά, ἀπὸ τῶν σκευῶν 25
 τῶν ποτηρίων ἕως πάντων τῶν σκευῶν τῶν φιαλῶν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, τὸ 25
 ἐστηριγμένον καρφίον ἐν τῷ στερεῷ τόπῳ θέλει κινηθῇ καὶ θέλει ἐκβληθῇ καὶ πέσει, καὶ τὸ φορτίον τὸ ἐπ' αὐτοῦ 25
 θέλει κρημνισθῇ· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε.

Ἡ κατὰ τῆς Τύρου ὄρασις. Ὁλολύζετε, πλοῖα τῆς Θαρσεῖς· διότι ἐξωλοθρεύθη, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ οἰκία **23**
 μηδὲ εἰσοδος· ἐκ τῆς γῆς τῶν Κητιαίων ἀνηγγέλθη τοῦτο πρὸς αὐτοὺς. Σιωπήσατε, κάτοικοι τῆς νήσου· σύ, 2
 τὴν ὁποίαν ἐγέμισαν οἱ ἔμποροι τῆς Σιδωνος, οἱ διαβαίνοντες ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ τὸ εἰσόδημα αὐτῆς εἶναι 3
 ὁ σπόρος τοῦ Σιῶρ, τὸ θέρος τοῦ ποταμοῦ, φερόμενα διὰ πολλῶν ὑδάτων· καὶ αὕτη ἔγεινε τὸ ἐμπόριον τῶν 4
 ἐθνῶν. Αἰσχύνθητι, Σιδῶν· διότι ἡ θάλασσα ἐλάλησε, τὸ ὀχύρωμα τῆς θαλάσσης, λέγουσα, Δὲν κοιλοπονῶ 4
 οὐδὲ γεννῶ οὐδὲ ἀνατρέφω νέους οὐδὲ μεγαλῶν παρθένους. Ὅταν ἀκουσθῇ ἐν Αἰγύπτῳ, θέλουν λυπηθῇ 5
 ἀκούοντες περὶ τῆς Τύρου. Διέλθετε εἰς Θαρσεῖς· ὀλολύζετε, κάτοικοι τῆς νήσου. Αὕτη εἶναι ἡ εὐθυμοσ 6, 7
 πόλις σας, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχαιότης εἶναι ἐκ παλαιῶν ἡμερῶν οἱ πόδες αὐτῆς θέλουν φέρεαι αὐτὴν μακρὰν διὰ 8
 νὰ παροικήσῃ. Τίς ἐβουλεύθη τοῦτο κατὰ τῆς Τύρου, ἥτις διανέμει στέμματα, τῆς ὁποίας οἱ ἔμποροι εἶναι 8
 ἡγεμόνες, τῆς ὁποίας οἱ πραγματευταὶ εἶναι οἱ ἔνδοξοι τῆς γῆς Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐβουλεύθη τοῦτο, διὰ 9
 νὰ κατασχύνη τὴν ὑπερηφανίαν πάσης δόξης, νὰ ἐξευτελίσῃ πάντα ἔνδοξον τῆς γῆς. Διαπέρασον τὴν γῆν σου 10
 ὡς ποταμός, θυγάτηρ τῆς Θαρσεῖς· δύναμις πλέον δὲν ὑπάρχει. Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 11
 ἔσεισε βασιλεία· ὁ Κύριος ἔδωκε προσταγὴν κατὰ τῆς Χαναάν, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς. 12
 Καὶ εἶπε, δὲν θέλεις ἀγάλλεσθαι πλέον, παρθένε κατατεθλιμμένη, θυγάτηρ τῆς Σιδωνος· σηκώθητι, πέρασον 12
 πρὸς τοὺς Κητιαίους· οὐδὲ ἐκεῖ θέλεις ἔχει ἀνάπαυσιν. Ἰδοὺ, ἡ γῆ τῶν Χαλδαίων· οὗτος ὁ λαὸς δὲν ὑπῆρχεν· 13
 ὁ Ἀσσύριος ἐθεμελίωσεν αὐτὸν διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν ἔρημον· ἡγείραν τοὺς πύργους αὐτῆς, ὕψωσαν τὰ 14
 παλάτια αὐτῆς· καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἐρείπια. Ὁλολύζετε, πλοῖα τῆς Θαρσεῖς· διότι ἡρημώθη τὸ ὀχύρωμά 14
 σας. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡ Τύρος θέλει λησμονηθῇ ἑβδομήκοντα ἔτη, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐνὸς βασιλείως· 15
 μετὰ δὲ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη θέλει εἶσθαι ἐν τῇ Τύρῳ ὡς ἄσμα τῆς πόρνῃς. Λάβε κιθάραν, περιέλαθε τὴν πόλιν, 16
 πόρνη λησμονημένη, παίζε γλυκά, ᾄδε πολλὰ ἄσματα, διὰ νὰ σὲ ἐνθυμηθῶσι. Καὶ μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, 17
 ὁ Κύριος θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν Τύρον· καὶ αὕτη θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸ μίσθωμα αὐτῆς, καὶ θέλει πορνεύεσθαι 18
 μετὰ πάντων τῶν βασιλείων τοῦ κόσμου ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς καὶ τὸ μίσθωμα αὐτῆς 18
 θέλει ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Κύριον· δὲν θέλει θησαυρισθῇ οὐδὲ ταμειυθῇ· διότι τὸ ἐμπόριον αὐτῆς θέλει εἶσθαι διὰ 18
 τοὺς κατοικοῦντας ἐνὸς οἴκου τοῦ Κυρίου· διὰ νὰ τρώγῃ εἰς χορτασμόν καὶ νὰ ἔχῃ ἐνδύματα πολυχρόνια.

Ἰδοὺ, ὁ Κύριος κενώνει τὴν γῆν καὶ ἐρημόνει αὐτὴν καὶ ἀνατρέπει αὐτὴν καὶ διασκορπίζει τοὺς κατοίκους **24**
 αὐτῆς. Καὶ θέλει εἶσθαι, ὡς ὁ λαός, οὕτως ὁ ἱερεὺς· ὡς ὁ θεράπων, οὕτως ὁ κύριος αὐτοῦ· ὡς ἡ θεράπεινα, 2
 οὕτως ἡ κυρία αὐτῆς· ὡς ὁ ἀγοραστής, οὕτως ὁ πωλητής· ὡς ὁ δανειστής, οὕτως ὁ δανειζόμενος· ὡς ὁ λαμβάνων 3
 τόκον, οὕτως ὁ πληρόνων τόκον εἰς αὐτόν. Ὁλοκλήρως θέλει κενωθῇ ἡ γῆ καὶ ὀλοκλήρως θέλει γυμνωθῇ· 3
 διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε τὸν λόγον τοῦτον. Ἡ γῆ πενθεῖ, μαραίνεται, ὁ κόσμος ἀτονεῖ, μαραίνεται, οἱ ὑψηλοὶ 4
 ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς εἶναι ἡττημένοι. Καὶ ἡ γῆ ἐμολύνθη ὑποκάτω τῶν κατοίκων αὐτῆς· διότι παρέβησαν 5
 τοὺς νόμους, ἤλλαξαν τὸ διάταγμα, ἠθέτησαν διαθήκην αἰώνιον. Διὰ τοῦτο ἡ ἀρὰ κατέφαγε τὴν γῆν καὶ 6
 οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἡρημώθησαν· διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς γῆς κατεκαύθησαν καὶ ὀλίγοι ἄνθρωποι 7
 ἔμειναν. Ὁ νέος οἶνος πενθεῖ, ἡ ἄμπελος εἶναι ἐν ἀτονίᾳ, πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν καρδίαν στενάζουσιν. 7
 Ἡ εὐφροσύνη τῶν τυμπάνων παύει· ὁ θόρυβος τῶν εὐθυμούντων τελειώνει· παύει τῆς κιθάρας ἡ εὐφροσύνη. 8
 δὲν θέλουν πίνει οἶνον μετὰ ἄσμάτων· τὸ σίκερα θέλει εἶσθαι πικρὸν εἰς τοὺς πίνοντας αὐτό. Ἡ πόλις τῆς 9, 10
 ἐρημώσεως ἡφανίσθη· πᾶσα οἰκία ἐκλείσθη, ὥστε νὰ μὴ εἰσέλθῃ μηδεὶς. Κραυγὴ εἶναι ἐν ταῖς ὁδοῖς διὰ 11
 τὸν οἶνον· πᾶσα εὐθυμία παρήλθεν· ἡ χαρὰ τοῦ τόπου ἔφυγεν. Ἐρημία ἔμεινεν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἡ πύλη 12
 ἐκτυπήθη ὑπὸ ἀφανισμοῦ· ὅταν γείνη οὕτως ἐν μέσῳ τῆς γῆς μεταξὺ τῶν λαῶν, θέλει εἶσθαι ὡς τιναγμός 13
 ἐλαίας, ὡς τὸ σταφυλόλογημα ἀφοῦ παύσῃ ὁ τρυγητός. Οὕτοι θέλουν ὑψώσει τὴν φωνὴν αὐτῶν, θέλουν 14

15 ψάλλει διὰ τὴν μεγαλειότητα τοῦ Κυρίου, θέλουσι μεγαλοφωνεῖ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Διὰ τοῦτο δοξάσατε τὸν
 16 Κύριον ἐν ταῖς κοιλαῖσι, τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς νήσοις τῆς θαλάσσης. Ἀπ' ἄκρου τῆς
 γῆς ἠκούσαμεν ἄσματα, Δόξα εἰς τὸν δίκαιον. Ἄλλ' ἐγὼ εἶπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου· οὐαὶ εἰς ἐμέ·
 17 οἱ ἄπιστοι ἀπίστως ἔπραξαν· ναί, οἱ ἄπιστοι πολλὰ ἀπίστως ἔπραξαν. Φόβος καὶ λάκκος καὶ παγὶς εἶναι ἐπὶ
 18 σέ, κάτοικε τῆς γῆς. Καὶ ὁ φεύγων ἀπὸ τοῦ ῥήχου τοῦ φόβου θέλει πέσει εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ
 μέσου τοῦ λάκκου θέλει πιασθῇ εἰς τὴν παγίδα· διότι αἱ θυρίδες ἄνωθεν εἶναι ἀνοικταί, καὶ τὰ θεμέλια τῆς
 19, 20 γῆς σεῖονται. Ἡ γῆ κατεσυντρίφθη, ἡ γῆ ὀλοκλήρως διελύθη, ἡ γῆ ἐκινήθη εἰς ὑπερβολὴν. Ἡ γῆ θέλει
 κλονισθῇ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὥς ὁ μεθύων καὶ θέλει μετακινήθῃ ὥς καλύβη· καὶ ἡ ἀνομία αὐτῆς θέλει βαρύνει ἐπ'
 21 αὐτήν· καὶ θέλει πέσει καὶ πλέον δὲν θέλει σηκωθῇ. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει παιδεύσει τὸ
 22 στράτευμα τῶν ὑψηλῶν ἐν τῷ ὕψει καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ θέλουσι συναχθῇ, καθὼς
 συνάγονται οἱ αἰχμάλωτοι εἰς τὸν λάκκον, καὶ θέλουσι κλεισθῇ ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας θέλει
 23 γεῖναι ἐπίσκεψις εἰς αὐτούς. Τότε ἡ σελήνη θέλει ἐντραπῇ καὶ ὁ ἥλιος θέλει αἰσχυνθῇ, ὅταν ὁ Κύριος τῶν
 δυνάμεων βασιλεύσῃ ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ δοξασθῇ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ.

25 Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου· θέλω σέ ὑπόνει, θέλω ὑμνεῖ τὸ ὄνομά σου· διότι ἔκαμος θαυμάσια· αἱ
 2 ἀπ' ἀρχῆς βουλαι σου εἶναι πίστις καὶ ἀλήθεια. Διότι σὺ κατέστησας πόλιν σωρόν· πόλιν ὠχυρωμένην,
 3 ἐρείπιον· τὰ ὀχυρώματα τῶν ἀλλογενῶν, ὥστε νὰ μὴ ᾔναι πόλεις· οὐδέποτε θέλουσιν ἀνοικοδομηθῇ. Διὰ τοῦτο
 4 ὁ ἰσχυρὸς λαὸς θέλει σέ δοξάσει, ἡ πόλις τῶν τρομερῶν ἔθνων θέλει σέ φοβηθῇ. Διότι ἐστάθης δύναμις εἰς
 τὸν πτωχόν, δύναμις τοῦ ἐνδεοῦς ἐν τῇ στενοχωρίᾳ αὐτοῦ, καταφύγιον ἐναντίον τῆς ἀνεμοζάλης, σκιά ἐναντίον
 5 τοῦ καύσωνος, ὅταν τὸ φύσημα τῶν τρομερῶν προσβάλῃ ὥς ἀνεμοζάλη κατὰ τοίχου. Θέλεις καταπαύσει τὸν
 θόρυβον τῶν ἀλλογενῶν, ὥς τὸν καύσωνα ἐν ξηρῷ τόπῳ, τὸν καύσωνα διὰ τῆς σκιᾶς τοῦ νέφους· ὁ θρίαμβος
 6 τῶν τρομερῶν θέλει ταπεινωθῇ. Καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει κάμει εἰς πάντα τοὺς
 λαοὺς εὐωχίαν ἀπὸ παχέων, εὐωχίαν ἀπὸ οἴνων ἐν τῇ τρυγίᾳ αὐτῶν, ἀπὸ παχέων μεστῶν μυελοῦ, ἀπὸ οἴνων
 7 κεκαθαρισμένων ἐπὶ τῆς τρυγίας. Καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ θέλει ἀφανίσει τὸ πρόσωπον τοῦ περικαλύμματος
 8 τοῦ περικαλύπτοντος πάντα τοὺς λαοὺς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ καλύπτον ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Θέλει καταπίει
 τὸν θάνατον ἐν νίκῃ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σπογγίσει τὰ δάκρυα ἀπὸ πάντων τῶν προσώπων· καὶ θέλει
 9 ἐξαλείψει τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πάσης τῆς γῆς· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδοὺ, οὗτος εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν· περιεμείναμεν αὐτὸν καὶ θέλει σώσει ἡμᾶς· οὗτος εἶναι ὁ
 10 Κύριος· περιεμείναμεν αὐτόν· θέλομεν χαρῇ καὶ εὐφρανθῇ ἐν τῇ σωτηρίᾳ αὐτοῦ. Διότι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ ἡ χεὶρ
 τοῦ Κυρίου θέλει ἀναπαυθῇ, καὶ ὁ Μωᾶθ θέλει καταπατηθῇ ὑποκάτω αὐτοῦ, καθὼς καταπατεῖται τὸ ἄχυρον
 11 διὰ τὸν κοπρῶνα. Καὶ θέλει ἐξαπλώσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καθὼς ὁ κολυμβῶν ἐξαπλῶνει τὰς
 χεῖρας αὐτοῦ διὰ νὰ κολυμβήσῃ· καὶ θέλει ταπεινώσει τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν μετὰ τῶν πανουργευσμάτων τῶν
 12 χειρῶν αὐτῶν. Καὶ τὰ ὑψηλὰ ὀχυρώματα τῶν τειχῶν σου θέλουσι ταπεινωθῇ, κρημνισθῇ, κατεδαφισθῇ ἕως
 ἐδάφους.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ ἄσμα τοῦτο θέλει ψαλῇ ἐν γῇ Ἰούδα Ἐχομεν πόλιν ὀχυράν· σωτηρίαν θέλει βάλει ὁ
 2 Θεὸς ἀντὶ τειχῶν καὶ προτειχισμάτων. Ἀνοίξατε τὰς πύλας καὶ θέλει εἰσελθεῖ τὸ δίκαιον ἔθνος τὸ φυλάττον τὴν
 3, 4 ἀλήθειαν. Θέλεις φυλάξῃ ἐν τελείᾳ εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σέ ἐπιστηριζόμενον, διότι ἐπὶ σέ θαρρεῖ. Θαρρεῖτε
 5 ἐπὶ τὸν Κύριον πάντοτε· διότι ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ εἶναι αἰώνιος δύναμις. Διότι ταπεινώνει τοὺς κατοικοῦντας
 6 ἐν ὑψηλοῖς· κρημνίζει τὴν ὑψηλὴν πόλιν· κρημνίζει αὐτήν ἕως ἐδάφους· καταβάλλει αὐτήν ἕως χώματος. Ὁ
 7 ποῦς θέλει καταπατήσῃ αὐτήν, οἱ πόδες τοῦ πτωχοῦ, τὰ βήματα τοῦ ἐνδεοῦς. Ἡ ὁδὸς τοῦ δικαίου εἶναι
 8 ἡ εὐθύτης· σὺ, εὐθύτατε, σταθμίζεις τὴν ὁδὸν τοῦ δικαίου. Ναί, ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν κρίσεών σου, Κύριε, σέ
 9 περιεμείναμεν· ὁ πόθος τῆς ψυχῆς ἡμῶν εἶναι εἰς τὸ ὄνομά σου καὶ εἰς τὴν ἐνθύμησίν σου. Μὲ τὴν ψυχὴν
 μου σέ ἐπόθησα τὴν νύκτα· ναί, μὲ τὸ πνεῦμά μου ἐντὸς μου σέ ἐξεζήτησα τὸ πρωῒ· διότι ὅταν αἱ κρίσεις σου
 10 ᾔναι ἐν τῇ γῇ, οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου θέλουσι μάθει δικαιοσύνην. Καὶ ἂν ἐλεθῇ ὁ ἀσεβής, δὲν θέλει μάθει
 δικαιοσύνην· ἐν τῇ γῇ τῆς εὐθύτητος θέλει πράξῃ ἀδίκως καὶ δὲν θέλει ἐμβλέψῃ εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ
 11 Κυρίου. Ἡ χεὶρ σου, Κύριε, ὑποῦται, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν θέλουσιν ἰδεῖ· θέλουσιν ὅμως ἰδεῖ καὶ καταισχυνθῇ· ὁ
 12 ζῆλος ὁ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, μάλιστα τὸ πῦρ τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν σου θέλει καταφάγει αὐτούς. Κύριε, εἰρήνην
 13 θέλεις δώσει εἰς ἡμᾶς· διότι σὺ ἔκαμος καὶ πάντα ἡμῶν τὰ ἔργα διὰ ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄλλοι κύριοι,
 14 πλην σοῦ, ἐξουσίασαν ἐφ' ἡμᾶς· ἀλλὰ τώρα διὰ σοῦ μόνον θέλομεν ἀναφέρει τὸ ὄνομά σου. Ἀπέθανον, δὲν
 θέλουσιν ἀναζήσει· ἐτελεύτησαν, δὲν θέλουσιν ἀναστηθῇ· διὰ τοῦτο ἐπεσκέφθησιν καὶ ἐξωλόθρευσας αὐτοὺς
 15 καὶ ἐξήλειψας πᾶν τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐπλήθυνας τὸ ἔθνος, Κύριε, ἐπλήθυνας τὸ ἔθνος· ἐδοξάσθησιν·
 16 ἐμάκρυνας αὐτὸ εἰς πάντα τὰ ἔσχατα τῆς γῆς. Κύριε, ἐν τῇ θλίψει προσέτρεξαν πρὸς σέ· ἐξέχεαν στεναγμόν,
 17 ὅτε ἡ παιδεία σου ᾔητο ἐπ' αὐτούς. Ὡς ἔγκυος γυνή, ὅταν πλησιάσῃ εἰς τὴν γένναν, κοιλοπονεῖ, φωνάζουσα
 18 ἐν τοῖς πόνοις αὐτῆς, οὕτως ἐγεῖναμεν ἐνώπιόν σου, Κύριε. Συνελάβομεν, ἐκοιλοπονήσαμεν, πλην ὥς νὰ
 ἐγεννήσαμεν ἄνεμον· οὐδεμίαν ἐλευθέρωσιν κατωρθώσαμεν ἐν τῇ γῇ· οὐδὲ ἔπασαν οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου.
 19 Οἱ νεκροὶ σου θέλουσι ζῆσει, μετὰ τοῦ νεκροῦ σώματός μου θέλουσιν ἀναστηθῇ· ἐξεγέρθητε καὶ ψάλλετε, σεῖς
 20 νεκροὺς. Ἐλθέ, λαέ μου, εἰσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου καὶ κλείσον τὰς θύρας σου ὀπίσω σου· κρύφθητι διὰ
 21 ὀλίγον καιρόν, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ὀργή. Διότι, ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ διὰ νὰ παιδεύσῃ
 τοὺς κατοικοῦς τῆς γῆς ἕνεκεν τῆς ἀνομίας αὐτῶν· ἡ δὲ γῆ θέλει ἀνακαλύψει τὰ αἵματα αὐτῆς καὶ δὲν θέλει

σκεπτάσει πλέον τὸς πεφονευμένους αὐτῆς.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει παιδεύσει ὁ Κύριος, διὰ τῆς μαχαίρας αὐτοῦ τῆς σκληρᾶς καὶ μεγάλης καὶ δυνατῆς, τὸν Λευϊάθαν, τὸν λοξοβάτην ὄφιν, ναί, τὸν Λευϊάθαν, τὸν σκολιὸν ὄφιν· καὶ θέλει ἀποκτείνει τὸν δράκοντα τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλετε πρὸς αὐτήν, Ἀμπελος ἀγαπητῇ· ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω φυλάττει αὐτήν· κατὰ πᾶσαν στιγμὴν θέλω ποτίζει αὐτήν· διὰ νὰ μὴ βλάβῃ αὐτὴν μηδεὶς, νύκτα καὶ ἡμέραν θέλω φυλάττει αὐτήν· ὀργὴ δὲν εἶναι ἐν ἐμοί· τίς ἤθελεν ἀντιτάξει ἐναντίον μου τριβόλου καὶ ἀκάνθας ἐν τῇ μάχῃ ἣθελον περάσει διὰ μέσου αὐτῶν, ἣθελον κατακαύσει ταῦτα ὁμοῦ· ἢ ἄς πιασθῇ ἀπὸ τῆς δυνάμεώς μου, διὰ νὰ κάμῃ εἰρήνην μετ' ἐμοῦ· καὶ θέλει κάμει μετ' ἐμοῦ εἰρήνην. Εἰς τὸ ἐρχόμενον θέλει ῥιζώσει τὸν Ἰακώβ· ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἀνθήσει καὶ βλαστήσει καὶ γεμίσει τὸ πρόσωπον τῆς οἰκουμένης ἀπὸ καρπῶν. Μήπως ἐπάταξεν αὐτόν, καθὼς ἐπάταξε τοὺς πατάξαντας αὐτόν ἢ ἐθανατώθη κατὰ τὸν θάνατον τῶν θανατωθέντων ὑπ' αὐτοῦ· Μὲ μέτρον θέλεις διαμαχήσει μετ' αὐτῆς, ὅταν ἀποβάλῃ αὐτήν· συμμετρῇ τὸν σφοδρὸν αὐτοῦ ἄνεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου. Ὅθεν μὲ τοῦτο θέλει καθαρισθῇ ἡ ἀνομία τοῦ Ἰακώβ· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅπας ὁ καρπός, νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, ὅταν κατασυντρίψῃ πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν ὡς λεπτὸν κονιορτὸν ἀσβέστου, καὶ τὰ ἄλσῃ καὶ τὰ εἶδωλα δὲν μένωσι πλέον ὄρθια. Διότι ἡ ὠχυρωμένη πόλις θέλει ἐρημωθῇ, ἡ κατοικία θέλει παραιτηθῇ καὶ ἐγκαταλειφθῇ ὡς ἔρημος· ἐκεῖ θέλει βοσκηθῇ τὸ μοσχάριον καὶ ἐκεῖ θέλει ἀναπαυθῇ καὶ καταφάγει τοὺς κλάδους αὐτῆς. Ὅταν οἱ κλάδοι αὐτῆς ξηρανθῶσι, θέλουσιν ἀποκοπῇ· αἱ γυναῖκες θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ κατακαύσει αὐτούς· διότι εἶναι λαὸς ἀσύνετος· ὅθεν ὁ ποιήσας αὐτόν δὲν θέλει οἰκτεῖρει αὐτόν καὶ ὁ πλάσας αὐτόν δὲν θέλει ἐλεήσει αὐτόν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει ἐκτινάξῃ ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως τοῦ ῥεύματος τῆς Αἰγύπτου, καὶ σεῖς θέλετε συναχθῇ καθ' ἓνα ἕκαστος, σεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει σαλπιγχοῦ μεγάλη σάλπιγξ, καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ καταφθειρόμενοι ἐν τῇ γῇ τῆς Ἀσσυρίας καὶ οἱ ἀποδεδιωγμένοι ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλουσι λατρεύσει τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Οὐαὶ εἰς τὸν στέφανον τῆς ὑπερηφανίας τῶν μεθύσων τοῦ Ἐφραΐμ, τῶν ὁποίων ἡ ἐνδοξος ὠραιότης εἶναι ἄνθος μαραινόμενον· οἵτινες ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν παχειῶν κοιλάδων κατακυριεύονται ὑπὸ τοῦ οἴνου. Ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἔχει ἰσχυρὸν καὶ δυνατόν ὅστις ὡς θόρυβος χαλάζης, ὡς καταστρεπτικὸς ἀνεμοστρόβιλος· ὡς κατακλυσμὸς ἰσχυρῶν ὑδάτων πλημμυροῦντων, θέλει καταρρίψει εἰς τὴν γῆν τὰ πάντα διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Ὁ στέφανος τῆς ὑπερηφανίας τῶν μεθύσων τοῦ Ἐφραΐμ θέλει καταπατηθῇ ὑπὸ τοὺς πόδας. Καὶ τὸ ἄνθος τῆς ἐνδόξου ὠραιότητος αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς παχείας κοιλάδος, μαραινόμενον θέλει γείνει ὡς ὁ πρῶτος καρπὸς πρὸ τοῦ θέρους· τὸν ὅποιον ὁ ἰδὼν αὐτόν, καθὼς λάβῃ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καταπίνει αὐτόν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει εἶσθαι στέφανος δόξης καὶ διάδημα ὠραιότητος εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πνεῦμα κρίσεως εἰς τὸν καθήμενον διὰ κρίσιν, καὶ δύναμις εἰς τοὺς ἀπωθοῦντας τὸν πόλεμον ἕως τῶν πυλῶν. Πλὴν καὶ αὐτοὶ ἐπλανήθησαν ὑπὸ οἴνου καὶ παρεδρόμησαν ὑπὸ σίκερα· ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ προφήτης ἐπλανήθησαν ὑπὸ σίκερα, κατεπόθησαν ὑπὸ οἴνου, παρεδρόμησαν ὑπὸ σίκερα· πλανῶνται ἐν τῇ δράσει, προσκόπτουσιν ἐν τῇ κρίσει. Διότι πᾶσαι αἱ τράπεζαι εἶναι πλήρεις ἐμετοῦ καὶ ἀκαθαρσίας, οὐδεὶς τόπος μένει καθάρος. Τίνα θέλει διδάξῃ τὴν σοφίαν καὶ τίνα θέλει κάμει νὰ καταλάβῃ τὴν διδασκαλίαν αὐτοὶ εἶναι ὡς βρέφη ἀπογεγαλακτισμένα, ἀπεσπασμένα ἀπὸ τῶν μαστῶν. Διότι μὲ διδασκαλίαν ἐπὶ διδασκαλίαν, μὲ διδασκαλίαν ἐπὶ διδασκαλίαν, μὲ στίχον ἐπὶ στίχον, στίχον ἐπὶ στίχον, ὀλίγον ἐδώ, ὀλίγον ἐκεῖ, διότι μὲ χεῖλῃ ψελλίζοντα καὶ μὲ ἄλλην γλῶσσαν θέλει ὁμιλεῖ πρὸς τοῦτον τὸν λαόν· πρὸς τὸν ὅποιον εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάπαυσις, μὲ τὴν ὁποίαν δύνασθε νὰ ἀναπαύσητε τὸν κεκοπιασμένον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἄνεσις· ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσι. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι πρὸς αὐτοὺς διδασκαλία ἐπὶ διδασκαλίαν, διδασκαλία ἐπὶ διδασκαλίαν, στίχος ἐπὶ στίχον, στίχος ἐπὶ στίχον, ὀλίγον ἐδώ, ὀλίγον ἐκεῖ· διὰ νὰ περιπατήσωσι καὶ νὰ προσκόπτωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ νὰ συντριφῶσι καὶ νὰ παγιδευθῶσι καὶ νὰ πιασθῶσι. Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἄνθρωποι χλευασταί, οἱ ὀδηγοῦντες τοῦτον τὸν λαόν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἐπειδὴ εἶπετε, Ἡμεῖς ἐκάμομεν συνθήκην μετὰ τοῦ θανάτου καὶ συνεφωνήσαμεν μετὰ τοῦ ἄδου· ὅταν ἡ μᾶστις πλημμυροῦσα διαβαίνῃ, δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς ἡμᾶς· διότι ἐκάμομεν καταφύγιον ἡμῶν τὸ ψεῦδος καὶ ὑπὸ τὴν ψευδοσύνην θέλομεν κρυφθῇ· διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, θέτω ἐν τῇ Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον ἐκλεκτόν, ἔντιμον ἀκρογωνιαίον, θεμέλιον ἀσφαλές· ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτόν δὲν θέλει καταισχυρθῇ. Καὶ θέλω βάλεи τὴν κρίσιν εἰς τὸν κανόνα καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν στάθμην· καὶ ἡ χάλαζα θέλει ἐξαφανίσει τὸ καταφύγιον τοῦ ψεύδους, καὶ τὰ ὑδάτα θέλουσι πλημμυρίσει τὸν κρυπῶνα. Καὶ ἡ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκη σας θέλει ἀκυρωθῇ, καὶ μετὰ τοῦ ἄδου συμφωνία σας δὲν θέλει σταθῇ· ὅταν ἡ πλημμυροῦσα μᾶστις διαβαίνῃ, τότε θέλετε καταπατηθῇ ὑπ' αὐτῆς. Εὐθύς ὅταν διαβῇ, θέλει σᾶς πιάσει· διότι καθ' ἐκάστην πρωΐαν θέλει διαβαίνει ἡμέραν καὶ νύκτα· καὶ μόνον τὸ νὰ ἀκούσῃ τις τὴν βοήν, θέλει εἶσθαι φρίκη. Διότι ἡ κλίνη εἶναι μικροτέρα παρὰ ὥστε νὰ δύναται τις νὰ ἐξαπλωθῇ· καὶ τὸ σκέπασμα στενώτερον παρὰ ὥστε νὰ δύναται νὰ περιτυλιχθῇ. Διότι ὁ Κύριος θέλει σηκωθῇ ὡς ἐν τῷ ὄρει Φερασεῖμ, θέλει θυμωθῇ ὡς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Γαβαὼν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ, τὸ παράδοξον ἔργον αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, τὴν ἐξαισίον πρᾶξιν αὐτοῦ. Τώρα λοιπὸν μὴ ἦσθε χλευασταί, διὰ νὰ μὴ γείνωσι δυνατότερα τὰ δεσμά σας· διότι ἐγὼ ἤκουσα παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων συντέλειαν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἀκροάσθητε καὶ ἀκούσατε τὴν φωνὴν μου· προσέξατε καὶ ἀκούσατε τὸν λόγον μου. Ὁ ἀροτριῶν μήπως ὅλην τὴν ἡμέραν ἀροτριᾷ διὰ νὰ σπεύρῃ, διανοίγων καὶ βωλοκοπῶν τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ· Ἀφοῦ ἐξομαλύνῃ τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ, δὲν διασκορπίζει τὸν ἄρακον καὶ διασπείρει τὸ κύμινον καὶ βάλλει τὸν σῖτον εἰς τὸ καλῆτερον μέρος καὶ τὴν κριθὴν εἰς τὸν διωρισμένον αὐτῆς τόπον καὶ τὴν βρίζαν εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀνῆκον· Διότι ὁ Θεὸς αὐτοῦ μανθάνει αὐτὸν νὰ διακρίνη, καὶ διδάσκει αὐτόν. Διότι δὲν ἀλωνίζεται ὁ ἄρακος διὰ ἀλωνιστικοῦ ὀργάνου, οὐδὲ ἀμάξης τροχὸς περιστρέφεται ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ διὰ ῥάβδου κυπαῖται ὁ ἄρακος καὶ διὰ βακτηρίας τὸ κύμινον. Ὁ δὲ σῖτος τοῦ ἄρτου κατασυντρίβεται· ἀλλὰ δὲν θέλει διὰ πάντα ἀλωνίζει αὐτόν, οὐδὲ θέλει συντρίψει αὐτόν διὰ τοῦ τροχοῦ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει λεπτύνει αὐτόν διὰ τῶν ὀνύχων τῶν ἵππων αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο ἐξῆλθε παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ θαυμαστοῦ ἐν βουλή, τοῦ μεγάλου ἐν συνέσει.

29 Οὐαὶ εἰς τὴν Ἀριήλ, τὴν Ἀριήλ, τὴν πόλιν ὅπου κατῴκησεν ὁ Δαβὶδ· προσθέσατε ἐνιαυτὸν ἐπὶ ἐνιαυτόν· ἄς σφάζωσιν ἐορταστικὰς θυσίας. Ἄλλ' ἐγὼ θέλω στενοχωρήσει τὴν Ἀριήλ, καὶ ἐκεῖ θέλει εἶσθαι βάρος καὶ θλίψις· καὶ εἰς ἐμὲ θέλει εἶσθαι ὡς Ἀριήλ. Καὶ θέλω στρατοπεδεύσει ἐναντίον σου κύκλῳ, καὶ θέλω στήσει πολιορκίαν κατὰ σοῦ μὲ χαράκωμα, καὶ θέλω ἀνεγείρει φρούρια ἐναντίον σου. Καὶ θέλεις ῥιφθῇ κάτω, θέλεις λαλεῖ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ λαλιά σου θέλει εἶσθαι ταπεινὴ ἐκ τοῦ χώματος, καὶ ἡ φωνή σου ἐκ τοῦ ἐδάφους θέλει εἶσθαι ὡς τοῦ ἐγγαστριμύθου καὶ ἡ λαλιά σου θέλει ψιθυρίζει ἐκ τοῦ χώματος. Τὸ δὲ πληθὸς τῶν ἐχθρῶν σου θέλει εἶσθαι ὡς κονιορτὸς καὶ τὸ πληθὸς τῶν φοβερῶν ὡς ἄχυρον φερόμενον ὑπὸ ἀνέμου· ναί, τοῦτο θέλει γείνει αἰφνιδίως ἐν μιᾷ στιγμῇ. Θέλει γείνει εἰς σὲ ἐπίσκεψις παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, μετὰ βροντῆς καὶ μετὰ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης, μετὰ ἀνεμοζάλης καὶ ἀνεμοστροβίλου καὶ φλογὸς πυρὸς κατατρώγοντος. Καὶ τὸ πληθὸς πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν πολεμούντων ἐναντίον τῆς Ἀριήλ, πάντες βεβαίως οἱ μαχόμενοι ἐναντίον αὐτῆς καὶ τῶν ὀχυρωμάτων αὐτῆς καὶ οἱ στενοχωροῦντες αὐτὴν θέλουσιν εἶσθαι ὡς ὄνειρον νυκτερινοῦ ὁράματος.

Καθὼς μάλιστα ὁ πεινῶν ὄνειρεύεται ὅτι ἰδοὺ, τρώγει· πλην ἐξεγείρεται καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι κενή· ἢ καθὼς ὁ διψῶν ὄνειρεύεται ὅτι ἰδοὺ, πίνει· πλην ἐξεγείρεται καὶ ἰδοὺ, εἶναι ἡτονημένος καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ διψᾷ· οὕτω θέλουσιν εἶσθαι τὰ πλήθη πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν πολεμούντων ἐναντίον τοῦ ὄρου Σιών. Στήτε καὶ θαυμάσατε· ἀναβοήσατε καὶ ἀνακράξατε· οὗτοι μεθύουσιν ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ οἴνου· παραφέρονται ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ σίκερα. Διότι ὁ Κύριος ἐξέχεεν ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα βαθέος ὕπνου καὶ ἐκλείσσε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν· περιεκάλυψε τοὺς προφῆτας καὶ τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν, τοὺς βλέποντας ὁράσεις. Καὶ πᾶσα ὄρασις θέλει εἶσθαι εἰς ἐσὼς ὡς λόγια ἐσφραγισμένου βιβλίου, τὸ ὁποῖον ἤθελον δώσει εἰς τινὰ ἐξεύροντα νὰ ἀναγινώσκῃ, λέγοντες, Ἀνάγνωθι τοῦτο, παρακαλῶ· καὶ ἐκεῖνος λέγει, Δὲν δύναμαι, διότι εἶναι ἐσφραγισμένον· καὶ δίδουσι τὸ βιβλίον εἰς μὴ ἐξεύροντα νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ λέγουσιν, Ἀνάγνωθι τοῦτο, παρακαλῶ· καὶ ἐκεῖνος λέγει, δὲν ἐξεύρω νὰ ἀναγινώσκω. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος λέγει, Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος μὲ πλησιάζει διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ μὲ τιμᾷ διὰ τῶν χειλέων αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπέχει μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὲ σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, θέλω προσθέσει νὰ κάμω θαυμαστὸν ἔργον μεταξὺ τούτου τοῦ λαοῦ, θαυμαστὸν ἔργον καὶ ἐξαισιον· διότι ἡ σοφία τῶν σοφῶν αὐτοῦ θέλει χαθῇ καὶ ἡ σύνεσις τῶν συνετῶν αὐτοῦ θέλει κρυφθῇ.

Οὐαὶ εἰς τοὺς σκάπποντας βαθέως διὰ νὰ κρύψωσι τὴν βουλήν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἔργα εἶναι ἐν τῷ σκότει, καὶ λέγουσι, Τίς βλέπει ἡμᾶς καὶ τίς ἐξεύρει ἡμᾶς Ὡς διεστραμμένοι, ὁ κεραμεὺς θέλει νομισθῇ ὡς πηλὸς τὸ πλάσμα θέλει εἰπεῖ περὶ τοῦ πλάσαντος αὐτό, οὗτος δὲν μὲ ἐπλασεν ἢ τὸ ποίημα θέλει εἰπεῖ περὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτό, Οὗτος δὲν εἶχε νόησιν Δὲν θέλει εἶσθαι ἔτι πολὺ ὀλίγος καιρὸς καὶ ὁ Λίθανος θέλει μεταβληθῇ εἰς καρποφόρον πεδιάδα, καὶ ἡ καρποφόρος πεδιάς θέλει λογισθῇ ὡς δάσος· Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ κωφοὶ θέλουσιν ἀκούσει τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θέλουσιν ἰδεῖ, ἐλευθερωθέντες ἐκ τοῦ σκότους καὶ ἐκ τῆς ὀμίχλης. Καὶ οἱ πρᾶεῖς θέλουσιν ἐπαυξήσῃ τὴν χαρὰν αὐτῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ οἱ πτωχοὶ τῶν ἀνθρώπων θέλουσιν εὐφρανθῇ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. Διότι ὁ τρομερὸς ἐξέλιπε καὶ ὁ χλευαστὴς ἐξωλοθρεύθη καὶ πάντες οἱ παραφυλάττοντες τὴν ἀνομίαν ἐξηλείφθησαν· οἵτινες κάμνουσι τὸν ἄνθρωπον πταίστην διὰ ἓνα λόγον, καὶ στήνουσι παγίδα εἰς τὸν ἐλέγχοντα ἐν τῇ πύλῃ, καὶ μὲ ψευδοὺς διαστρέφουσι τὸ δίκαιον. Ὅθεν ὁ Κύριος ὁ λυτρώσας τὸν Ἀβραάμ οὕτω λέγει περὶ τοῦ οἴκου Ἰακώβ· Ὁ Ἰακώβ δὲν θέλει πλέον αἰσχυνθῇ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δὲν θέλει πλέον ὠχρίασει. Ἄλλ' ὅταν ἴδῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου, ἐν μέσῳ αὐτοῦ, θέλουσιν ἀγιάσει τὸ ὄνομά μου καὶ θέλουσιν ἀγιάσει τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰακώβ καὶ θέλουσιν φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ πλανώμενοι κατὰ τὸ πνεῦμα θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς σύνεσιν, καὶ οἱ γογγύζοντες θέλουσιν μάθει διδασκαλίαν.

30 Οὐαὶ εἰς τὰ ἀποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος, τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι βουλήν, πλην οὐχὶ παρ' ἐμοῦ· καὶ τὰ ὁποῖα κάμνουσι συνθήκας, πλην οὐχὶ διὰ τοῦ πνεύματός μου, διὰ νὰ προσθέσωσιν ἁμαρτίαν εἰς ἁμαρτίαν· τὰ ὁποῖα ὑπάγουσι διὰ νὰ καταβῶσιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐρωτῶσι τὸ στόμα μου, διὰ νὰ ἐνδυναμωθῶσι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Φαραῶ καὶ νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς τὴν σκιὰν τῆς Αἰγύπτου. Ἡ δὲ δύναμις τοῦ Φαραῶ θέλει εἶσθαι αἰσχύνῃ σας καὶ ἡ πεποιθήσις ἐπὶ τὴν σκιὰν τῆς Αἰγύπτου ὄνειδος. Διότι οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ ἐστάθησαν ἐν Τάνει καὶ οἱ πρέσβεις αὐτοῦ ἦλθον εἰς Χανές. Πάντες ἡσχύνθησαν διὰ λαόν, ὅστις δὲν ἡδυνήθη νὰ ὠφελήσῃ αὐτοὺς οὐδὲ νὰ σταθῇ βοήθεια ἢ ὄφελος ἀλλὰ καταισχύνη καὶ μάλιστα ὄνειδος. Ἡ κατὰ τῶν ζώων τῆς Μεσημβρίας ὄρασις. Ἐν τῇ γῇ τῆς θλίψεως καὶ τῆς στενοχωρίας, ὅπου εὐρίσκονται ὁ δυνατὸς λέων καὶ ὁ λέων ὁ γηραλέος, ἡ ἐχιδνα καὶ ὁ φλογερὸς πτερωτὸς ὄφης, ἐκεῖ θέλουσιν φέρει τὰ πλούτη αὐτῶν ἐπὶ ὤμων ὀναρίων καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ κυρτώματος τῶν καμῆλων, πρὸς λαὸν ὅστις δὲν θέλει ὠφελήσῃ αὐτούς. Διότι οἱ Αἰγύπτιοι εἰς μάτην καὶ ἀνωφελὲς θέλουσιν βοηθήσει· ὅθεν ἐβόησα περὶ τούτου, Ἡ δύναμις αὐτῶν εἶναι νὰ κάθηνται ἡσυχοί. Τώρα ὑπαγε, γράψον τοῦτο ἐμπροσθεν αὐτῶν ἐπὶ πινακιδίου, καὶ σημειώσον αὐτὸ ἐν βιβλίῳ, διὰ νὰ σώζηται εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν ἕως αἰῶνος· ὅτι οὗτος εἶναι λαὸς ἀπειθής, ψευδεῖς

υιοί, υιοί μη θέλοντες νὰ ἀκούσωσι τὸν νόμον τοῦ Κυρίου· οἵτινες λέγουσι πρὸς τοὺς βλέποντας, Μὴ βλέπετε· 10
καὶ πρὸς τοὺς προφήτας, Μὴ προφητεύετε εἰς ἡμᾶς τὰ ὀρθὰ, λαλεῖτε πρὸς ἡμᾶς κολακευτικά, προφητεύετε 11
ἀπατηλά· ἀποσύρθητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἐκκλίνατε ἀπὸ τῆς τρίβου, σηκώσατε ἀπ' ἐμπροσθεν ἡμῶν τὸν Ἅγιον τοῦ 12
Ἰσραὴλ. Ὅθεν οὕτω λέγει ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐπειδὴ καταφρονεῖτε τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν 13
ἀπάτην καὶ πονηρίαν καὶ ἐπιστηρίζεσθε ἐπὶ ταῦτα· διὰ τοῦτο ἡ ἀνομία αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἑσᾶς ὡς χάλασμα 14
ἐτοιμόρροπον, ὡς κοιλία εἰς ὑψηλὸν τοῖχον, τοῦ ὁποίου ὁ συντριμμός ἐρχεται ἐξαίφνης ἐν μιᾷ στιγμῇ. Καὶ 15
θέλει συντρίψει αὐτὸ ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, κατασυντριβομένου ἀνηλεῶς, ὥστε νὰ μὴ εὐρίσκηται 16
ἐν τοῖς θρύμμασιν αὐτοῦ ὄστρακον, διὰ νὰ λάβῃ τις πῦρ ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ νὰ λάβῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου. 17
Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ καὶ ἀναπαύσει θέλετε σωθῆ· ἐν τῇ 18
ἡσυχίᾳ καὶ πεποιθήσει θέλει εἶσθαι ἡ δύναμίς σας· ἀλλὰ δὲν ἠελησάτε· καὶ εἶπετε, Οὐχί· ἀλλὰ θέλομεν 19
φεύγει ἔφιπποι· διὰ τοῦτο θέλετε φεύγει· καί, θέλομεν ἵππεύσει ἐπὶ ταχύποδας· διὰ τοῦτο οἱ διώκοντές σας 20
θέλουσιν εἶσθαι ταχύποδες. Θέλετε φεύγει χίλιοι ἐν τῇ ἀπειλῇ ἐνός, καὶ πάντες ἐν τῇ ἀπειλῇ πέντε, ἕως οὗ 21
μείνητε ὡς στύλος ἐπὶ κορυφῇ ὄρους καὶ ὡς σημαία ἐπὶ λόφου. Καὶ οὕτω θέλει προσμείνει ὁ Κύριος διὰ 22
νὰ σᾶς ἐλεήσει, καὶ οὕτω θέλει ὑψωθῇ διὰ νὰ σᾶς οἰκτειρήσῃ· διότι ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς κρίσεως· μακάριοι 23
πάντες οἱ προσμένοντες αὐτόν. Διότι ὁ λαὸς θέλει κατοικήσῃ ἐν Σιών ἐν Ἱερουσαλὴμ· δὲν θέλεις κλαῦσαι 24
πλέον· θέλει βεβαίως σὲ ἐλεήσει ἐν τῇ φωνῇ τῆς κραυγῆς σου· ὅταν ἀκούσῃ αὐτήν, θέλει σοὶ ἀποκριθῇ. Καὶ 25
ἂν ὁ Κύριος σᾶς δίδῃ ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενοχωρίας, οἱ διδάσκαλοί σου ὅμως δὲν θέλουσιν ἀφαιρεθῇ 26
πλέον, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσι βλέπει τοὺς διδασκάλους σου· καὶ τὰ ῥῶτά σου θέλουσιν ἀκούει λόγον 27
ὁπισθέν σου, λέγοντα, Αὕτη εἶναι ἡ ὁδός, περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ· ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ ὅταν στρέφησθε 28
ἐπὶ τὰ ἀριστερά. Καὶ θέλετε ἀποστραφῇ ὡς μεμιασμένα τὸ ἐπικάλυμμα τῶν ἀργυρῶν γλυπτῶν σας καὶ τὸν 29
στολισμὸν τῶν χρυσῶν χωνευτῶν σας· θέλεις ἀπορρίψει αὐτὰ ὡς ῥάκος ἀκάθαρτον· θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτά, 30
Φεύγετε ἀπὸ ἐδῶ. Τότε θέλει δώσει βροχὴν διὰ τὸν σπόρον σου, τὸν ὁποῖον ἤθελες σπεῖρει ἐν τῷ ἄγρῳ· καὶ 31
ἄρτον τοῦ γεννήματος τῆς γῆς, ὅστις θέλει εἶσθαι παχὺς καὶ ἄφθονος· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὰ κτήνη σου θέλουσι 32
βόσκεισθαι ἐν εὐρυχώροις νομαῖς. Καὶ οἱ βόες καὶ αἱ νέαι ὄνοι, τὰ ὁποῖα ἐργάζονται τὴν γῆν, θέλουσι τρώγει 33
καθαρὸν ἄχυρον λελικμημένον διὰ τοῦ πτυαρίου καὶ ἀνεμιστηρίου. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ παντὸς ὑψηλοῦ 34
ὄρους καὶ ἐπὶ παντὸς ὑψηλοῦ λόφου, ποταμοὶ καὶ ρεύματα ὑδάτων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μεγάλης σφαγῆς, ὅταν 35
οἱ πύργοι καταπίπτωσι. Τὸ δὲ φῶς τῆς σελήνης θέλει εἶσθαι ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου θέλει 36
εἶσθαι ἐπταπλάσιον ὡς τὸ φῶς ἐπτά ἡμερῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ὁ Κύριος ἐπιδένει τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ 37
αὐτοῦ καὶ θεραπεύει τὴν πληγὴν τοῦ τραυματισμοῦ αὐτῶν. Ἰδού, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐρχεται μακρόθεν· 38
φλογερὸς εἶναι ὁ θυμὸς αὐτοῦ καὶ τὸ φορτίον βαρὺ· τὰ χεῖλη αὐτοῦ εἶναι πλήρη ἀγανακτήσεως καὶ ἡ γλῶσσα 39
αὐτοῦ ὡς πῦρ κατατρώγων· καὶ ἡ πνοὴ αὐτοῦ ὡς ρεῦμα πλημμυρίζον, φθάνον ἕως μέσου τοῦ τραχήλου, διὰ 40
νὰ κοσκινίσῃ τὰ ἔθνη ἐν τῷ κοσκίνῳ τῆς ματαιώσεως· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τὰς σιαγόνας τῶν λαῶν χαλινός, 41
ὅστις θέλει κάμει αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται. Εἰς ἑσᾶς θέλει εἶσθαι ἄσμα, καθὼς ἐν τῇ νυκτὶ πανηγυριζομένης 42
ἐορτῆς· καὶ εὐφροσύνη καρδίας, καθὼς ὅτε ὑπάγουσι μετὰ αὐλῶν διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, πρὸς 43
τὸν Ἰσχυρὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ θέλει κάμει ὁ Κύριος νὰ ἀκουσθῇ ἡ δόξα τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ θέλει δεῖξαι τὴν 44
κατάβασιν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς φλογὸς τοῦ κατατρώγοντος πυρός, 45
τῶν ἐκτιναγμῶν καὶ τῆς ἀνεμοζάλης καὶ τῶν λίθων τῆς χαλάξης. Διότι ὁ Ἀσσύριος διὰ τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου 46
θέλει καταβληθῇ· ἐν ῥάβδῳ θέλει κτυπηθῇ. Καὶ ὅθεν διαβῇ ἡ διωρισμένη ῥάβδος, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θέλει 47
καταφέρει ἐπ' αὐτόν, τύμπα καὶ κιθάρα θέλουσιν εἶσθαι· καὶ διὰ πολέμων τρομερῶν θέλει πολεμήσῃ κατ' 48
αὐτῶν. Διότι ὁ Τοφῆθ εἶναι πρὸ καιροῦ παρεσκευασμένος· ναί, διὰ τὸν βασιλέα ἡτοιμασμένος· αὐτὸς ἔκαμεν 49
αὐτὸν βαθὺν καὶ πλατύν· ἡ πυρὰ αὐτοῦ εἶναι πῦρ καὶ ξύλα πολλά· ἡ πνοὴ τοῦ Κυρίου ὡς ρεῦμα θεοῦ θέλει 50
ἐξάψῃ αὐτήν.

31 Οὐαὶ εἰς τοὺς καταβαίνοντας εἰς Αἴγυπτον διὰ βοήθειαν καὶ ἐπιστηριζομένους ἐπὶ ἵππους καὶ θαρροῦντας 1
ἐπὶ ἀμάξας, διότι εἶναι πολυάριθμοι· καὶ ἐπὶ ἵππεῖς, διότι εἶναι πολὺ δυνατοί· καὶ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν 2
Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸν Κύριον δὲν ἐκζητοῦσι. Πλὴν αὐτὸς εἶναι σοφὸς καὶ θέλει ἐπιφέρει κακὰ καὶ δὲν 3
θέλει ἀνακαλέσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἀλλὰ θέλει σηκωθῇ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν κακοποιῶν καὶ ἐπὶ τὴν βοήθειαν 4
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι εἶναι ἄνθρωποι καὶ οὐχὶ Θεός· καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν σάρκες 5
καὶ οὐχὶ πνεῦμα. Ὅταν ὁ Κύριος ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὁ βοηθὸν θέλει προσκόψει καὶ ὁ βοηθούμενος 6
θέλει πέσει καὶ πάντες ὁμοῦ θέλουσιν ἀπολεσθῇ. Διότι οὕτως ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμέ· Καθὼς ὁ λέων καὶ 7
ὁ σκύμνος τοῦ λέοντος βρυχώμενος ἐπὶ τὸ θήραμα αὐτοῦ, ἂν καὶ συνήχθῃ ἐναντίον αὐτοῦ πλῆθος βοσκῶν, 8
δὲν πτοεῖται εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν οὐδὲ συστέλλεται εἰς τὸν θόρυβον αὐτῶν· οὕτως ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων 9
θέλει καταβῇ διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τῆς Σιών καὶ ὑπὲρ τῶν λόφων αὐτῆς. Ὡς πιπνὰ διαπετώμενα 10
ἐπὶ τοὺς νεοσσούς, οὕτως ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει ὑπερασπισθῇ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὑπερασπιζόμενος καὶ 11
ἐλευθερόνων αὐτήν, διαβαίνων καὶ σώζων αὐτήν. Ἐπιστράφητε πρὸς ἐκεῖνον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οἱ υἱοὶ τοῦ 12
Ἰσραὴλ ὅλως ἀπεστάτησαν. Διότι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ῥίψῃ τὰ ἀργυρὰ αὐτοῦ εἰδῶλα καὶ 13
τὰ χρυσὰ αὐτοῦ εἰδῶλα, τὰ ὁποῖα αἱ χεῖρές σας κατεσκεύασαν εἰς ἑσᾶς ἁμαρτίαν. Τότε ὁ Ἀσσύριος θέλει 14
πέσει ἐν μαχαίρᾳ οὐχὶ ἀνδρός· καὶ μάχαιρα οὐχὶ ἀνθρώπου θέλει καταφάγῃ αὐτόν· καὶ θέλει φεύγει ἀπὸ 15
προσώπου τῆς μαχαίρας, καὶ οἱ νέοι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι διὰ φόρον. Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου θέλει παραδράμῃ 16
τὸ ὄχυρμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ θέλουσι κατατρομάξῃ εἰς τὴν σημαίαν, λέγει Κύριος, τοῦ ὁποίου τὸ 17

πῦρ εἶναι ἐν Σιών καὶ ἡ κάμιнос αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

32, 2 Ἰδοῦ, βασιλεὺς θέλει βασιλεύσει ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἄρχοντες θέλουσιν ἄρχει ἐν κρίσει. Καὶ ὁ ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι ὥς σκέπη ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ὥς καταφύγιον ἀπὸ τῆς τρικυμίας· ὥς ποταμοὶ ὕδατος ἐν ξηρᾷ γῇ, ὥς σκιά μεγάλου βράχου ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν βλεπόντων δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐσκοτισμένοι, καὶ τὰ ὄντα τῶν ἀκουόντων θέλουσιν εἶσθαι προσεκτικά. Καὶ ἡ καρδιά τῶν θρασέων θέλει καταλάβει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα τῶν τραυλιζόντων θέλει ἐπιταχύνει νὰ λαλῇ καθαρά. Ὁ ἀχρεῖος δὲν θέλει ὀνομάζεσθαι πλεόν ἐλευθέριος, καὶ ὁ φιλαργυρος δὲν θέλει λέγεσθαι μεγαλοπρεπής. Διότι ὁ ἀχρεῖος θέλει λαλεῖ ἀχρεΐα, καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ θέλει ἐργάζεσθαι ἀνομίαν, διὰ νὰ ἐκτελῇ πονηρίαν καὶ νὰ προφέρῃ πλάνην ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ στερεῇ τὴν ψυχὴν τοῦ πεινῶντος καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πόσιν εἰς τὸν διψῶντα. Τοῦ δὲ φιλαργύρου τὰ ὄπλα εἶναι ἄδικα· αὐτὸς βουλεύεται πονηρίαν διὰ νὰ ἀφανίσῃ τὸν πτωχὸν μὲ λόγους ψευδεῖς, ἔτι καὶ ὅταν ὁ ἐνδεὴς λαλῇ δίκαια. Ἀλλ' ὁ ἐλευθέριος βουλεύεται ἐλευθέρια καὶ ἐπὶ ἐλευθέρια θέλει στηρίζεσθαι αὐτός. Σηκώθητε, γυναῖκες εὐποροὶ· ἀκούσατε τὴν φωνὴν μου, θυγατέρες ἀμέριμνοι· ἀκροάσθητε τοὺς λόγους μου· ἡμέρας καὶ ἔτη θέλετε εἶσθαι τεταραγμένοι, σείσ αἱ ἀμέριμνοι· διότι ὁ τρυγητὸς θέλει χαθῇ, ἡ συγκομιδὴ δὲν θέλει ἔλθει· τρέμετε, αἱ εὐποροὶ· ταραχθήτε, αἱ ἀμέριμνοι· ἐνδύθητε καὶ γυμνώθητε καὶ περιζώσατε τὰς ὀσφύας μὲ σάκκον. Θέλουσι κτυπήσει τὰ στήθη διὰ τοὺς ἡδονικοὺς ἀγρούς, διὰ τοὺς καρποφόρους ἀμπελῶνας. Ἄκανθαι καὶ τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ λαοῦ μου· ἔτι καὶ ἐπὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς χαρᾶς ἐν τῇ εὐφρανιζομένῃ πόλει. Διότι τὰ παλάτια θέλουσιν ἐγκαταλειφθῇ· τὸ πλῆθος τῆς πόλεως θέλει ἐρημωθῇ· τὰ φρούρια καὶ οἱ πύργοι θέλουσι κατασταθῇ ἕως αἰῶνος σπήλαια, τρυφὴ ἀγρίων ὄνων, βοσκὴ ποιμνίων· ἕωσοῦ τὸ πνεῦμα ἐξ ὑψους ἐκχυθῇ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἔρημος γείνη πεδιάς καρποφόρος, ἡ δὲ καρποφόρος πεδιάς λογισθῇ ὥς δάσος. Τότε κρίσις θέλει κατασκηνώσει ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ δικαιοσύνη θέλει κατοικήσει ἐν τῇ καρποφόρῳ πεδιάδι. Τὸ δὲ ἔργον τῆς δικαιοσύνης θέλει εἶσθαι εἰρήνῃ· καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δικαιοσύνης ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ λαὸς μου θέλει κατοικεῖ εἰρηνικὴν κατοικίαν καὶ οἰκήματα ἀσφαλῆ καὶ ἡσυχους τόπους εὐπορίας, καὶ θέλει πίπτει χάλαζα κατασυντρίβουσα τὸ δάσος, καὶ ἡ πόλις μὲ ὄλεθρον θέλει ἀνατραπῇ. Μακάριοι σείσ οἱ σπεύροντες πλησίον παντὸς ὕδατος, οἱ ἐξαποστέλλοντες ἐκεῖ τοὺς πόδας τοῦ βοῦ καὶ τῆς ὄνου.

33 Οὐαὶ εἰς σέ, ὅστις πορθεῖς καὶ δὲν ἐπορθήθης· καὶ καταδυναστεύεις καὶ δὲν κατεδυναστεύθης· ὅταν παύσῃς πορθῶν, θέλεις πορθηθῇ· ὅταν τελειώσῃς καταδυναστεύων, θέλεις καταδυναστευθῇ. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· σὲ προσμένομεν· ἔσο βραχίων αὐτῶν καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως. Ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ θορύβου οἱ λαοὶ ἔφυγον· ἀπὸ τῆς ἀνυψώσεώς σου τὰ ἔθνη διεσκορπίσθησαν. Καὶ τὰ λάφυρά σας θέλουσι συναχθῇ, καθὼς συνάγουσιν οἱ βροῦχοι· θέλουσι πηδήσει ἐπ' αὐτόν, καθὼς ἡ ἀκρίς πηδᾷ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Ὁ Κύριος ὑψώθη· διότι κατοικεῖ ἐν ὑψηλοῖς· ἐνέπλησε τὴν Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης. Σοφία δὲ καὶ ἐπιστήμη θέλουσιν εἶσθαι ἡ στερέωσις τῶν καιρῶν σου καὶ ἡ σωτήριος δύναμις· ὁ φόβος τοῦ Κυρίου, αὐτὸς εἶναι ὁ θησαυρὸς αὐτοῦ. Ἰδοῦ, οἱ ἄνδρεῖοι αὐτῶν θέλουσι βοηθεῖ ἔξωθεν, καὶ οἱ πρέσβεις τῆς εἰρήνης θέλουσι κλαύσει πικρῶς. Αἱ ὁδοὶ ἡρημώθησαν, οἱ ὁδοιπόροι ἔπαυσαν· διέλυσε τὴν συνθήκην, ἀπέβαλε τὰς πόλεις, δὲν λογίζεται ἄνθρωπον. Ἡ γῆ πενθεῖ, μαραίνεται· ὁ λίθανος αἰσχύνεται, κατακόπτεται· ὁ Σαρὼν ὁμοιάζει ἔρημον· καὶ ἡ Βασάν καὶ ὁ Κάρμηλος κατετινάχθησαν. Τώρα θέλω σηκωθῇ, λέγει Κύριος· τώρα θέλω ὑψωθῇ, τώρα θέλω μεγαλυνθῇ. Χνοῦν θέλετε συλλάβει καὶ ἄχρον θέλετε γεννήσει· ἡ πνοὴ σας ὥς πῦρ θέλει σᾶς καταφάγει. Καὶ οἱ λαοὶ θέλουσιν εἶσθαι ὥς καύσεις ἀσβέστου· ὥς ἄκανθαι κεκομμένοι θέλουσι καυθῇ ἐν πυρί. Οἱ μακράν, ἀκούσατε τί ἔκαμον· καὶ σείσ οἱ πλησίον, γνωρίσατε τὴν δύναμίν μου. Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν Σιών θέλουσι τρομάζει· τρόμος θέλει καταλάβει τοὺς ὑποκριτάς, ὥστε θέλουσι λέγει, Τίς μεταξὺ ἡμῶν θέλει κατοικήσει μετὰ τοῦ κατατρώγοντος πυρὸς τίς μεταξὺ ἡμῶν θέλει κατοικήσει μετὰ τῶν αἰώνων καύσεων· Ὁ περιπατῶν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁ λαλῶν ἐν εὐθύτητι· ὁ καταφρονῶν τὸ κέρδος τῶν δυναστεύσεων, ὁ σείων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ δωροληψίας, ὁ ἐμφράττων τὰ ὄντα αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἀκούῃ περὶ αἵματος, καὶ ὁ κλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἴδῃ τὸ κακόν· οὗτος θέλει κατοικήσει ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· οἱ τόποι τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι τὰ ὀχυρώματα τῶν βράχων· ἄρτος θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν· τὸ ὕδωρ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι βέβαιον· Οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσιν ἰδεῖ τὸν βασιλέα ἐν τῇ ὠραιότητι αὐτοῦ· θέλουσιν ἰδεῖ τὴν γῆν τὴν μακράν. Ἡ καρδιά σου θέλει μελετᾷ τὸν παρελθόντα τρόπον, φωνάζουσα, Ποῦ εἶναι ὁ γραμματεὺς ποῦ ὁ συζητητὴς ποῦ ὁ λογιστὴς τῶν πύργων· δὲν θέλεις ἰδεῖ λαὸν ἄγριον, λαὸν βαθείας φωνῆς, ὥστε νὰ μὴ διακρίνης· τραυλίζουσης γλώσσης, ὥστε νὰ μὴ ἐννοῇς. Ἀνάβλεψον εἰς τὴν Σιών, τὴν πόλιν τῶν ἐορτῶν ἡμῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσιν ἰδεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἡσυχον κατοικίαν, σκηνὴν ἣτις δὲν θέλει καταβιβασθῇ· οἱ πᾶσσαλοι αὐτῆς δὲν θέλουσι μετακινήθῃ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν σχοινίων αὐτῆς θέλει κοπῇ. Ἀλλ' ἐκεῖ ὁ Κύριος τῆς δόξης θέλει εἶσθαι εἰς ἡμᾶς τόπος πλατέων ποταμῶν καὶ ῥευμάτων· ἐκεῖ δὲν θέλει εἰσελθεῖ πλοῖον διὰ κωπίων οὔτε ναῦς μεγαλοπρεπεῖς θέλει περάσει ἐκεῖθεν. Διότι ὁ Κύριος εἶναι ὁ κριτὴς ἡμῶν· ὁ Κύριος εἶναι ὁ νομοθέτης ἡμῶν· ὁ Κύριος εἶναι ὁ βασιλεὺς ἡμῶν· αὐτὸς θέλει σώσει ἡμᾶς. Τὰ σχοινία σου ἐχαυνώθησαν· δὲν δύνανται νὰ στερεώσωσι τὸ κατάρτιον αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ ἐξαπλώσωσι τὰ πανία· τότε λεία μεγάλων λαφύρων θέλει διαμερισθῇ· οἱ χῶλοι θέλουσι διαρπάσει τὴν λείαν. Καὶ ὁ κάτοικος δὲν θέλει λέγει, Ἡτόνησα· ὁ λαὸς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ θέλει λάβει ἄφεσιν ἀνομίας.

34 Πλησιάσατε, ἔθνη, διὰ νὰ ἀκούσητε· καὶ προσέξατε, λαοί· ἄς ἀκούσῃ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ πάντα ὅσα γεννῶνται ἐν αὐτῇ. Διότι ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἡ φλογερὰ

ὀργή αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν· κατέστρεψεν αὐτὰ ὁλοκλήρως· παρέδωκεν αὐτὰ εἰς σφαγὴν. Οἱ δὲ πεφονευμένοι αὐτῶν θέλουσι ῥιφθῆ ἔξω, καὶ ἡ δυσωδία αὐτῶν θέλει ἀναδοθῆ ἀπὸ τῶν πτωμάτων αὐτῶν· τὰ δὲ ὄρη θέλουσι διαλυθῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν. Καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλει λυῶσαι, καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσι περιτυλιχθῆ ὡς βιβλίον, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν θέλει πέσει, καθὼς πίπτει τὸ φύλλον ἀπὸ τῆς ἀμπέλου καὶ καθὼς πίπτουσι τὰ φύλλα ἀπὸ τῆς συκῆς. Διότι ἡ μάχαιρά μου ἐμεθύσθη ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς καταστροφῆς μου θέλει καταβῆ διὰ κρίσιν. Ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου εἶναι πλήρης αἵματος· ἐπαχύνθη μὲ τὸ πᾶχος, μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀρνίων καὶ τράγων, μὲ τὸ πᾶχος τῶν νεφρῶν τῶν κριῶν· διότι ὁ Κύριος ἔχει θυσίαν ἐν Βοσορρά καὶ σφαγὴν μεγάλην ἐν τῇ γῇ τῆς Ἰδουμαίας. Καὶ οἱ μονόκεροι θέλουσι καταβῆ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ μόσχοι μετὰ τῶν ταύρων· καὶ ἡ γῇ αὐτῶν θέλει μεθυσθῆ ἀπὸ αἵματος, καὶ τὸ χῶμα αὐτῶν θέλει παχυνθῆ ἀπὸ πᾶχους. Διότι εἶναι ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ Κυρίου, ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως διὰ τὴν κρίσιν τῆς Σιών. Καὶ τὰ ρεύματα αὐτῆς θέλουσι μεταβληθῆ εἰς πίσσαν καὶ τὸ χῶμα αὐτῆς εἰς θεῖον, καὶ ἡ γῇ αὐτῆς θέλει κατασταθῆ πίσσα καιομένη· νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν θέλει σβεσθῆ· ὁ καπνὸς αὐτῆς θέλει ἀναβαίνει ἀκαταπαύστως· ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν θέλει μένει ἡρημωμένη· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ διαβαίων δι' αὐτῆς εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ἀλλ' ὁ πελεκάν καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος θέλουσι κληρονομήσει αὐτήν· καὶ ἡ γλαυὺς καὶ ὁ κόραξ θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐτῇ· καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξαπλώσει ἐπ' αὐτῆς, σχοινίον ἐρημώσεως καὶ στάθμην κρημνισμοῦ. Θέλουσι καλέσει εἰς τὴν βασιλείαν τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς ἀλλ' οὐδεὶς θέλει εἶσθαι ἐκεῖ· καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῆς θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὸ μηδέν. Καὶ ἄκανθα θέλουσι βλαστήσει ἐν τοῖς παλατίοις αὐτῆς, κνίδαι καὶ βάτοι ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῆς· καὶ θέλει εἶσθαι κατοικία θῶων, αὐλὴ στρουθοκαμήλων. Καὶ οἱ λύκοι θέλουσι συναπαντᾶσθαι ἐκεῖ μὲ τοὺς αἰλούρους· καὶ ὁ σάτυρος θέλει φωνάζει πρὸς τὸν σύντροφον αὐτοῦ· ὁ κόκκυξ ἔτι θέλει ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ, εὐρίσκων εἰς ἑαυτὸν τόπον ἀναπαύσεως. Ἐκεῖ θέλει ἐμφωλεῦει ὁ νυκτοκόραξ καὶ θέλει γεννᾶ καὶ ἐπώζει καὶ συνάγει τοὺς νεοσσοὺς ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ· ἐκεῖ θέλουσι συνάγεσθαι καὶ οἱ γύπες, ἕκαστος μετὰ τοῦ συντρόφου αὐτοῦ. Ζητήσατε ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἀναγνώσατε· οὐδὲν ἐκ τούτων θέλει λείπει, οὐδὲν θέλει εἶσθαι χωρὶς τοῦ συντρόφου αὐτοῦ· διότι αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου προσέταξε, καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγε ταῦτα. Καὶ αὐτὸς ἔρριψε τὸν κληρὸν περὶ αὐτῶν, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμοίρασεν εἰς αὐτὰ μὲ στάθμην ἐκείνην τὴν γῆν· θέλουσι κληρονομήσει αὐτήν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἔρημος καὶ ἡ ἄνυδρος θέλουσιν εὐφρανθῆ δι' αὐτά, καὶ ἡ ἔρημία θέλει ἀγαλλιασθῆ καὶ ἀνθήσει ὡς ῥόδον. Θέλει ἀνθήσει ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἀγαλλιασθῆ μάλιστα χαίρουσα καὶ ἀλαλάζουσα· ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου θέλει δοθῆ εἰς αὐτήν, ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου καὶ Σαρὼν· οἱ τόποι οὗτοι θέλουσιν ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἐνισχύσατε τὰς κεχαυνωμένας χεῖρας· καὶ στερεώσατε τὰ παραλελυμένα γόνατα. Εἶπατε πρὸς τοὺς πεφοβισμένους τὴν καρδίαν, Ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ, ὁ Θεὸς σας θέλει ἐλθεῖ μετ' ἐκδικήσεως, ὁ Θεὸς μετὰ ἀνταποδόσεως· αὐτὸς θέλει ἐλθεῖ καὶ θέλει σᾶς σώσει. Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θέλουσιν ἀνοιχθῆ καὶ τὰ ὄτα τῶν κωφῶν θέλουσιν ἀκούσει. Τότε ὁ χωλὸς θέλει περᾶν ὡς ἔλαφος καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ μογιάλου θέλει ψάλλει· διότι ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλουσιν ἀναβλύσει ὕδατα καὶ ρεύματα ἐν τῇ ἐρημίᾳ. Καὶ ἡ ξηρὰ γῇ θέλει κατασταθῆ λίμνη καὶ ἡ διψῶσα γῇ πηγαὶ ὕδατος· ἐν τῇ κατοικίᾳ τῶν θῶων, ὅπου ἐκοίτοντο, θέλει εἶσθαι χλόη μετὰ καλάμων καὶ σπάρτων. Καὶ ἐκεῖ θέλει εἶσθαι λεωφόρος καὶ ὁδὸς καὶ θέλει ὀνομασθῆ, Ὁδὸς ἁγία· ὁ ἀκάθαρτος δὲν θέλει περάσει δι' αὐτῆς ἀλλὰ θέλει εἶσθαι δι' αὐτοὺς ὁ ὀδεύων καὶ οἱ μωροὶ δὲν θέλουσι πλανᾶσθαι. Λέων δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ καὶ θηρίον ἀρπακτικὸν δὲν θέλει ἀναβῆ ἐκεῖ· δὲν θέλει εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ οἱ λελυτρωμένοι θέλουσι περιπατεῖ ἐκεῖ. Καὶ οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου θέλουσιν ἐπιστρέψει καὶ ἐλθεῖ ἐν ἀλαλαγμῷ εἰς τὴν Σιών· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν· ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην θέλουσιν ἀπολαύσει· ἡ λύπη δὲ καὶ ὁ στεναγμὸς θέλουσι φύγει.

Ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχειρεὶμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ πάσας τὰς ὀχυράς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ ἐκυρίευσεν αὐτάς. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ῥαβσάκην ἀπὸ Λαχεὶς εἰς Ἱερουσαλήμ, πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, μετὰ δυνάμεως μεγάλης. Καὶ ἐστάθη ἐν τῷ ὕδραγωγῷ, τῆς ἄνω κολυμβήθρας ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως. Τότε ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακείμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωάχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ῥαβσάκης, Εἶπατε τώρα πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Ποῖον εἶναι τὸ θάρρος, ἐπὶ τὸ ὁποῖον θαρρεῖς· λέγεις, πλὴν εἶναι λόγοι χειλέων, Ἐχω βουλήν καὶ δύναμιν διὰ πόλεμον. Ἀλλ' ἐπὶ τίνα θαρρεῖς ὥστε ἀπεστάτησας ἐναντίον μου Ἰδοὺ, θαρρεῖς ἐπὶ τὴν ῥάβδον τοῦ συντετριμμένου ἐκείνου καλάμου, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐὰν τις ἐπιστηριχθῇ, θέλει ἐμπευχθῆ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρυπήσει αὐτήν· τοιοῦτος εἶναι ὁ Φαραὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου πρὸς πάντας τοὺς θαρροῦντας ἐπ' αὐτόν. Ἀλλ' ἐὰν εἴπησιν πρὸς ἐμέ, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θαρροῦμεν, δὲν εἶναι αὐτός, τοῦ ὁποίου τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια ἀφῆρσεν ὁ Ἐζεκίας καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἐμπροσθεν τούτου τοῦ θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει. Τώρα λοιπὸν δὸς ἐνέχυρα εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει δισχιλίους ἵππους, ἂν δύνασαι ἀπὸ μέρους σου νὰ δώσῃς ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς. Πῶς λοιπὸν θέλεις τρέψει ὀπίσω τὸ πρόσωπον ἐνὸς τοπάρχου ἐκ τῶν ἐλαχίστων δούλων τοῦ κυρίου μου, καὶ ἤλπισας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον διὰ ἀμάξας καὶ διὰ ἵππεϊς. Καὶ τώρα, ἄνευ τοῦ Κυρίου ἀνέβην ἐγὼ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, διὰ νὰ καταστρέψω αὐτόν· ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἀνάβα ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ κατάστρεψον αὐτήν. Τότε εἶπεν ὁ Ἐλιακείμ καὶ ὁ Σομνάς καὶ ὁ Ἰωάχ πρὸς τὸν Ῥαβσάκην,

Λάλησον, παρακαλῶ, πρὸς τοὺς δούλους σου εἰς τὴν Συριακὴν γλῶσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αὐτήν· καὶ
 12 μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖσι εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἄλλ' ὁ Ῥαβσάκης εἶπε, Μήπως
 ὁ κύριός μου ἀπέστειλεν ἐμὲ πρὸς τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σέ, διὰ νὰ λαλήσω τοὺς λόγους τούτους δὲν μὲ
 ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους διὰ νὰ φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ νὰ πῶσι
 13 τὸ οὖρον αὐτῶν μὲ σᾶς. Τότε ὁ Ῥαβσάκης ἐστάθη καὶ ἐφώνησεν Ἰουδαῖσι μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπεν,
 14 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς· Μὴ
 15 σᾶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας· διότι δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ σᾶς λυτρώσῃ. Καὶ μὴ σᾶς κάμνη ὁ Ἐζεκίας νὰ θαρρῇτε ἐπὶ
 τὸν Κύριον, λέγων, Ὁ Κύριος βεβαίως θέλει μᾶς λυτρώσῃ· ἡ πόλις αὕτη δὲν θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα
 16 τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Μὴ ἀκούετε τοῦ Ἐζεκίου· διότι οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Κάμετε
 17 τῆς συκῆς αὐτοῦ καὶ πῖετε ἕκαστος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῆς δεξαμενῆς αὐτοῦ· ἕωσοῦ ἔλθω καὶ σᾶς λάβω εἰς γῆν
 18 ὁμοίαν μὲ τὴν γῆν σας, γῆν σίτου καὶ οἴνου, γῆν ἄρτου καὶ ἀμπελώνων. Μὴ σᾶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας, λέγων, Ὁ
 19 Κύριος θέλει μᾶς λυτρώσῃ. Ἐλύτρωσέ τις ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἔθνων τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς
 20 Ἀσσυρίας. Ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Αἰμάθ καὶ Ἀρφάδ ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Σεφαρουῖμ μήπως ἐλύτρωσαν ἐκ τῆς χειρὸς μου
 21 τὴν Σαμάρειαν. Τίνες μεταξὺ πάντων τῶν θεῶν τῶν τόπων τούτων ἐλύτρωσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου,
 22 ὥστε καὶ ὁ Κύριος νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ἐκεῖνοι δὲ ἐσιώπων καὶ δὲν ἀπεκρίθησαν
 23 λόγον πρὸς αὐτόν· διότι ὁ βασιλεὺς εἶχε προστάξει, λέγων, Μὴ ἀποκριθῇτε πρὸς αὐτόν. Τότε Ἐλιακίμ ὁ
 υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωάχ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος,
 ἦλθον πρὸς τὸν Ἐζεκίαν μὲ διεσχισμένα ἱμάτια καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν τοὺς λόγους τοῦ Ῥαβσάκη.

37 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐσκεπάσθη μὲ σάκκον καὶ εἰσῆλθεν
 2 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακίμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομνάν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς
 3 πρεσβυτέρους τῶν ἱερῶν ἐσκεπασμένους μὲ σάκκους, πρὸς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς· καὶ
 4 εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Ἐζεκίας· Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὄνειδισμοῦ καὶ βλασφημίας, ἡ ἡμέρα αὕτη· διότι
 5 τὰ τέκνα ἦλθον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς γέννας, πλὴν δύναμις δὲν εἶναι εἰς τὴν τίκτουςαν· εἴθε νὰ ἤκουσε Κύριος
 ὁ Θεὸς σου τοὺς λόγους τοῦ Ῥαβσάκη, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ὁ κύριος αὐτοῦ ἀπέστειλε διὰ νὰ
 6 ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα Θεόν, καὶ νὰ ὑβρίσῃ διὰ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσε Κύριος ὁ Θεὸς σου· διὰ τοῦτο
 7 ὕψωσον δέξιν ὑπὲρ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ σωζομένου. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἡσαΐαν οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως
 8 Ἐζεκίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἡσαΐας, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν κύριόν σας· Οὕτω λέγει Κύριος·
 9 Μὴ φοβοῦ ἀπὸ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας μὲ
 10 ὀνειδίσαν· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω βάλλει εἰς αὐτόν τοιοῦτον πνεῦμα, ὥστε ἀκούσας θόρυβον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὴν
 11 γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλω κάμει αὐτόν νὰ πέσῃ διὰ μαχαίρας ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Ὁ Ῥαβσάκης λοιπὸν ἐπέστρεψε
 καὶ εὗρηκε τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας πολεμοῦντα ἐναντίον τῆς Λιβνᾶ· διότι ἤκουσεν ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ Λαχεῖς.
 12 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἤκουσε νὰ λέγωσι περὶ Θιρακά τοῦ βασιλέως τῆς Αἰθιοπίας, Ἐξῆλθε νὰ σὲ πολεμήσῃ. Καὶ ὅτε
 13 ἤκουσε τοῦτο, ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, λέγων, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς Ἐζεκίαν, τὸν βασιλέα
 14 τοῦ Ἰούδα, λέγοντες, Ὁ Θεὸς σου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον θαρρεῖς, ἂς μὴ σὲ ἀπατᾷ, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλει
 15 παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Ἰδοὺ, σὺ ἤκουσας τί ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας
 16 εἰς πάντα τοὺς τόπους, καταστρέφοντες αὐτούς· καὶ σὺ θέλεις λυτρωθῇ. Μήπως οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων ἐλύτρωσαν
 17 ἐκείνους, τοὺς ὁποίους οἱ πατέρες μου κατέστρεψαν, τὴν Γωζὰν καὶ τὴν Χαρράν καὶ Ῥεσέφ καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ
 18 Ἐδέν, τοὺς ἐν Τελασσάρ. Ποῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰμάθ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρφάδ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως
 19 Σεφαρουῖμ, Ἐνὰ καὶ Αὐὰ. Καὶ λαβὼν ὁ Ἐζεκίας τὴν ἐπιστολὴν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πρέσβεων ἀνέγνωσεν αὐτήν·
 20 καὶ ἀνέβη ὁ Ἐζεκίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἐξετύλιξεν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ προσηυχήθη εἰς
 21 τὸν Κύριον ὁ Ἐζεκίας λέγων, Κύριε τῶν δυνάμεων, Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ κατήμενος ἐπὶ τῶν χερουβεὶμ, σὺ αὐτὸς
 22 εἶσαι ὁ Θεός, ὁ μόνος, πάντων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Κλῖνον, Κύριε,
 23 τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδέ· καὶ ἄκουσον πάντα τοὺς λόγους
 24 τοῦ Σενναχειρείμ, ὅστις ἀπέστειλε τοῦτον διὰ νὰ ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα Θεόν. Ἀληθῶς, Κύριε, οἱ βασιλεῖς τῆς
 25 Ἀσσυρίας ἠρήμωσαν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς τόπους αὐτῶν, καὶ ἔρριψαν εἰς τὸ πῦρ τοὺς θεοὺς αὐτῶν· διότι
 26 δὲν ἦσαν θεοί, ἀλλ' ἔργον χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· διὰ τοῦτο κατέστρεψαν αὐτούς. Τώρα λοιπὸν,
 27 Κύριε Θεὲ ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ
 Κύριος, ὁ μόνος. Τότε ἀπέστειλεν Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
 τοῦ Ἰσραὴλ· Ἦκουσα ὅσα προσηυχήθης εἰς ἐμὲ κατὰ τοῦ Σενναχειρείμ, βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Οὗτος εἶναι
 ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ· σὲ κατεφρόνησε, σὲ ἐνέπαιξεν ἡ παρθένος, θυγάτηρ τῆς
 Σιών· ὀπίσω σου ἔσεισε κεφαλὴν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Τίνα ὀνειδίσας καὶ ἐβλασφήμησας καὶ κατὰ
 τίνος ὕψωσας φωνὴν καὶ ἐσῆκωσας ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου κατὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ. Τὸν Κύριον
 ὀνειδίσας διὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπας, Μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαζῶν μου ἀνέβην ἐγὼ εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀρέων, εἰς
 τὰ πλευρά τοῦ Λιβάνου· καὶ θέλω κόψει τὰς ὑψηλὰς κέδρους αὐτοῦ, τὰς ἐκλεκτὰς ἐλάτους αὐτοῦ· καὶ θέλω
 εἰσελθεῖ εἰς τὸ ὕψος τῶν ἄκρων αὐτοῦ, εἰς τὸ δάσος τοῦ Καρμήλου αὐτοῦ· ἐγὼ ἀνέσκαψα καὶ ἔπιον ὕδατα·
 καὶ μὲ τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν μου ἐξήρανα πάντα τοὺς ποταμοὺς τῶν πολιορκουμένων. Μὴ δὲν ἤκουσας ὅτι
 ἐγὼ ἔκαμον τοῦτο παλαιόθεν καὶ ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐβουλεύθην αὐτό τώρα δὲ ἐξετέλεσα τοῦτο, ὥστε νὰ
 ἦσαι διὰ νὰ καταστρέφῃς πόλεις ὠχυρωμένας εἰς ἐρειπίων σωρούς· διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἦσαν μικροὶ

δυνάμεως, ἐτρόμαξαν καὶ κατησχύνθησαν· ἦσαν ὡς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ καὶ ὡς ἡ χλόη, ὡς ὁ χόρτος τῶν
 δωματίων καὶ ὡς ὁ σῖτος ὁ καιόμενος πρὶν καλαμώση. Πλήν ἐγὼ ἐξεύρω τὴν κατοικίαν σου καὶ τὴν ἐξοδόν σου καὶ τὴν εἰσοδόν σου καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ λύσσαν σου. Ἐπειδὴ ἡ κατ' ἐμοῦ λύσσα σου καὶ ἡ ἀλαζονεία σου
 ἀνέβησαν εἰς τὰ ὠτά μου, διὰ τοῦτο θέλω βάλεῖν τὸν κρίκον μου εἰς τοὺς μυκτιῆράς σου καὶ τὸν χαλινὸν μου εἰς
 τὰ χεῖλη σου, καὶ θέλω σὲ ἐπιστρέφει διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἦλθες. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον· τὸ
 ἔτος τοῦτο θέλετε φάγει ὁ, τι εἶναι αὐτοφυές· καὶ τὸ δεύτερον ἔτος, ὁ, τι ἐκφύεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ τρίτον
 ἔτος, σπεύρατε καὶ θερίσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ
 τοῦ οἴκου Ἰούδα, τὸ διασωθέν, θέλει ῥιζώσει πάλιν ὑποκάτωθεν καὶ θέλει δώσει ἐπάνω καρπούς. Διότι ἐξ
 Ἱερουσαλήμ θέλει ἐξέλθαι τὸ ὑπόλοιπον καὶ ἐκ τοῦ ὄρους Σιών τὸ διασωθέν· ὁ ζῆλος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων
 θέλει ἐκτελέσει τοῦτο. Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 πόλιν ταύτην, οὐδὲ θέλει τοξεύσει ἐκεῖ θέλος, οὐδὲ θέλει προβάλεῖ κατ' αὐτῆς ἀσπίδας, οὐδὲ θέλει ὑψώσει
 ἐναντίον αὐτῆς πρόχωμα· διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἦλθε, δι' αὐτῆς θέλει ἐπιστρέφει καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην δὲν
 θέλει εἰσελθεῖν, λέγει ὁ Κύριος· διότι θέλω ὑπερασπισθῆ τὴν πόλιν ταύτην, ὥστε νὰ σώσω αὐτήν, ἕνεκεν ἐμοῦ
 καὶ ἕνεκεν τοῦ δούλου μου Δαβίδ. Τότε ἐξηλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν
 Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ ὅτε ἐξηγέρθησαν τὸ πρωῒ, ἰδοὺ, ἦσαν πάντες σώματα νεκρά.
 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἔφυγε καὶ ἐπέστρεψε Σενναχειρεὶμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ κατῴκησεν ἐν Νινευή. Καὶ
 ἐνῶ προσεκύνει ἐν τῷ οἴκῳ Νισρώκ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, Ἀδραμμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν
 ἐν μαχαίρᾳ, αὐτοὶ δὲ ἔφυγον εἰς γῆν Ἀρμενίας· ἐβασίλευσε δὲ ἀν' αὐτοῦ Ἑσαραδδὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κατ' ἐκεῖνας ἡμέρας ἠρρώστησεν ὁ Ἐζεκίας εἰς θάνατον· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας ὁ προφήτης ὁ υἱὸς
 τοῦ Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Διάταξον περὶ τοῦ οἴκου σου· ἐπειδὴ ἀποθνήσκεις καὶ
 δὲν θέλεις ζῆσαι. Τότε ἔστρεψεν ὁ Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ προσηυχῆθη εἰς τὸν
 Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριε, ἐνθυμήθητι τώρα πῶς περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ
 τελείᾳ καὶ ἔπραξα τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου. Καὶ ἔκλαυσεν ὁ Ἐζεκίας κλαυθμὸν μέγαν. Τότε ἔγεινε λόγος
 Κυρίου πρὸς τὸν Ἡσαΐαν λέγων, Ὑπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Δαβὶδ
 τοῦ πατρὸς σου· Ἦκουσα τὴν προσευχήν σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ, θέλω προσθέσει εἰς τὰς ἡμέρας
 σου δεκαπέντε ἔτη· καὶ θέλω ἐλευθερώσει σὲ καὶ τὴν πόλιν ταύτην ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας
 καὶ θέλω ὑπερασπισθῆ τὴν πόλιν ταύτην· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου ὅτι θέλει
 κάμει ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν· ἰδοὺ, θέλω στρέψει ὀπίσω δέκα βαθμοὺς τὴν σκιάν
 τῶν βαθμῶν, τοὺς ὁποίους κατέβη εἰς τὸ ἡλιακὸν ὥρολόγιον τοῦ Ἀχαζ. Καὶ ἐστράφη ὁ ἥλιος δέκα βαθμούς,
 διὰ τῶν ὁποίων εἶχε καταβῆ. Ταῦτα εἶναι τὰ γραφέντα ὑπὸ Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ὅτε ἠρρώστησε καὶ
 ἀνέλαθεν ἐκ τῆς ἀρρωστίας αὐτοῦ· Ἐγὼ εἶπα, Ἐν τῇ μεσημβρίᾳ τῶν ἡμερῶν μου θέλω ὑπάγει εἰς τὰς πύλας
 τοῦ τάφου· ἔσπερήθην τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἔτων μου. Εἶπα, δὲν θέλω ἰδεῖ πλέον τὸν Κύριον, τὸν Κύριον, ἐν γῇ
 ζώντων· δὲν θέλω ἰδεῖ πλέον ἄνθρωπον μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου. Ἡ ζωὴ μου ἔφυγε καὶ μετετοπίσθη ἀπ'
 ἐμοῦ ὡς ποιμένος σκηνή· ἐκόπη ἡ ζωὴ μου ὡς ὑπὸ ὑφαντοῦ· ἀπὸ τοῦ στημονίου θέλει μὲ κόψει· ἀπὸ πρωῒας
 ἕως ἑσπέρας θέλεις μὲ τελειώσει. Ἐστοχαζόμεν ἕως πρωῒας, ὡς λέων θέλει συντρίψει πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ
 πρωῒας ἕως ἑσπέρας θέλεις μὲ τελειώσει. Ὡς γερανός, ὡς χελιδὼν, οὕτω ἐψέλλιζον· ὠδυρόμην ὡς τρυγῶν· οἱ
 ὀφθαλμοὶ μου ἀπέκαμον ἀτενίζοντες εἰς τὰ ἄνω. Καταθλίβομαι, Κύριε· ἀνακούφισόν με. Τί νὰ εἶπω αὐτὸς
 καὶ εἶπε πρὸς ἐμὲ καὶ ἐξετέλεσε· θέλω διάγει πάντα τὰ ἔτη μου ἐν τῇ πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου. Ἐν τούτοις,
 Κύριε, ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ὑπάρχει ζωὴ τοῦ πνεύματός μου· σὺ θεβαίωσ με θεραπεύεις καὶ
 μὲ ἀναζωοποιεῖς. Ἰδοὺ, ἀντὶ εἰρήνης ἐπῆλθεν ἐπ' ἐμὲ μεγάλη πικρία· ἀλλὰ σὺ, δι' ἀγάπην τῆς ψυχῆς μου,
 ἐλύτρωσας αὐτήν ἀπὸ τοῦ λάκκου τῆς φθορᾶς· διότι ἔρριψας ὀπίσω τῶν νώτων σου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
 Διότι ὁ τάφος δὲν θέλει σὲ ὑμνήσῃ· ὁ θάνατος δὲν θέλει σὲ δοξολογήσῃ· οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸν λάκκον δὲν
 θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου. Ὁ ζῶν, ὁ ζῶν, αὐτὸς θέλει σὲ ὑμνεῖ, καθὼς ἐγὼ ταύτην τὴν ἡμέραν·
 ὁ πατὴρ θέλει εἰς τὰ τέκνα γνωστοποιήσῃ τὴν ἀλήθειάν σου. Ὁ Κύριος ἦλθε νὰ μὲ σώσῃ· διὰ τοῦτο θέλομεν
 ψάλλει τὸ ᾄσμα μου ἐπὶ ἐντεταμένων ὀργάνων πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Διότι
 ὁ Ἡσαΐας εἶχεν εἰπεῖ, Ἄσ λάθωσι παλάθην σύκων καὶ ἄσ βάλωσιν αὐτήν ὡς ἔμπλαστρον ἐπὶ τὸ ἔλκος καὶ θέλει
 ἰατρευθῇ. Καὶ ὁ Ἐζεκίας εἶχεν εἰπεῖ, Τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ θέλω ἀναβῆ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Μερωδάχβαλαδάν, ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδάν, βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἔστειλεν ἐπιστο-
 λὰς καὶ δῶρα πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, ἀκούσας ὅτι ἠρρώστησε καὶ ἀνέλαβε. Καὶ ἐχάρη δι' αὐτὰ ὁ Ἐζεκίας καὶ
 ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸν οἶκον τῶν πολυτίμων πραγμάτων αὐτοῦ, τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ἀρώματα
 καὶ τὰ πολυτίμα μύρα καὶ πᾶσαν τὴν ὀπλοθήκην αὐτοῦ καὶ πᾶν ὃ, τι εὐρίσκετο ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· δὲν
 ἦτο οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ οὐδὲ ὑπὸ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἐζεκίας δὲν ἔδειξεν εἰς αὐτούς.
 Τότε ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί λέγουσιν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
 καὶ πόθεν ἦλθον πρὸς σὲ Καὶ ὁ Ἐζεκίας εἶπεν, Ἀπὸ γῆς μακρᾶς ἔρχονται πρὸς ἐμὲ, ἀπὸ Βαβυλῶνος. Ὁ δὲ
 εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐζεκίας, Εἶδον πᾶν ὃ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ μου· δὲν εἶναι οὐδὲν ἐν
 τοῖς θησαυροῖς μου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδειξα εἰς αὐτούς. Τότε εἶπεν ὁ Ἡσαΐας πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Ἀκουσον τὸν
 λόγον τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων. Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, καθ' ἃς πᾶν ὃ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὃ, τι οἱ
 πατέρες σου ἐναπεταμίευσαν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, θέλει μετακομισθῇ εἰς τὴν Βαβυλῶνα· δὲν θέλει μείνει
 οὐδὲν, λέγει Κύριος· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν σου, οἵτινες θέλουσιν ἐξέλθαι ἀπὸ σοῦ, τοὺς ὁποίους θέλεις γεννήσῃ,

8 θέλουσι λάβει· και θέλουσι γείνει εunuοχοι εν τῷ παλατίῳ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος. Τότε εἶπεν ὁ Ἐζεκίας πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Καλὸς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας. Εἶπεν ἔτι, Διότι θέλει εἶσθαι εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

40, 2 Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε τὸν λαὸν μου, λέγει ὁ Θεὸς σας. Λαλήσατε παρηγορητικὰ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ φωνήσατε πρὸς αὐτήν, ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς ἐπληρώθη, ὅτι ἡ ἀνομία αὐτῆς συνεχωρήθη· διότι ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς Κυρίου διπλάσιον διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. εὐθείας κάμειτε ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ θέλει ὑψωθῇ καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς θέλει ταπεινωθῇ· καὶ τὰ σκολιά θέλουσι γείνει εὐθέα· καὶ οἱ τραχεῖς τόποι ὁμαλοί· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει φανερωθῇ καὶ πᾶσα σὰρξ ὁμοῦ θέλει ἰδεῖ· διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ἐλάλησε. Φωνὴ λέγουσα, Φώνησον· καὶ εἶπε, Τί νὰ φωνήσω πᾶσα σὰρξ εἶναι χόρτος καὶ πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος τοῦ ἀγροῦ. Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· διότι πνεῦμα Κυρίου ἐπνευσεν ἐπ' αὐτό· χόρτος τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ὁ λαός. Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· ὁ λόγος ὁμῶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Σὺ, ὁ φέρων εἰς τὴν Σιών ἀγαθὰς ἀγγελίας, ἀνάβα εἰς τὸ ὄρος τὸ ὑψηλόν· σὺ, ὁ φέρων ἀγαθὰς ἀγγελίας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὕψωσον ἰσχυρῶς τὴν φωνήν σου· ὕψωσον· μὴ φοβοῦ· εἰπέ πρὸς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, Ἰδού, ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἰδού, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει ἐλθεῖ μετὰ δυνάμεως καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ θέλει ἐξουσιάζει δι' αὐτόν· ἰδού, ὁ μισθὸς αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ. Θέλει βοσκήσῃ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὡς ποιμήν· θέλει συνάξῃ τὰ ἀρνία διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ βαστάσῃ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ· καὶ θέλει ὁδηγεῖ τὰ θηλάζοντα. Τίς ἐμέτρησε τὰ ὕδατα ἐν τῷ κοιλώματι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐστάθμισε τοὺς οὐρανοὺς μετὰ τὴν σπιθαμὴν καὶ συμπεριέλαβεν ἐν μέτρῳ τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐζύγισε τὰ ὄρη διὰ στατήρος καὶ τοὺς λόφους διὰ πλάστιγγος· Τίς ἐστάθμισε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἢ ἔγεινε σύμβουλος αὐτοῦ καὶ, ἐδίδασκεν αὐτόν· Μετὰ τίνος συμβουλευέθη, καὶ τίς ἐσυνέτισεν αὐτόν καὶ ἐδίδασκεν αὐτόν τὴν ὁδὸν τῆς κρίσεως καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτόν ἐπιστήμην καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτόν τὴν ὁδὸν τῆς συνέσεως· Ἰδού, τὰ ἔθνη εἶναι ὡς σανὶς ἀπὸ κάδου καὶ λογίζονται ὡς ἡ λεπτὴ σκόνη τῆς πλάστιγγος· ἰδού, μετατοπίζει τὰς νήσους ὡς σκόνην. Καὶ ὁ λίθανος δὲν εἶναι ἱκανὸς εἰς καῦσιν οὐδὲ τὰ ζῶα αὐτοῦ ἱκανὰ εἰς ὀλοκαύτωμα. Πάντα τὰ ἔθνη ἐνώπιον αὐτοῦ εἶναι ὡς μηδέν· λογίζονται παρ' αὐτῷ ὀλιγώτερον παρὰ τὸ μηδέν καὶ τὴν ματαιότητα. Μὲ τίνα λοιπὸν θέλετε ἐξομοιώσει τὸν Θεόν ἢ τί ὁμοίωμα θέλετε προσαρμόσει εἰς αὐτόν· Ὁ τεχνίτης χωνεύει εἰκόνα γλυπτὴν, καὶ ὁ χρυσοχόος ἐκτείνει χρυσὸν ἐπ' αὐτήν καὶ χύνει ἀργυρὰς ἀλύσεις. Ὁ πτωχὸς κάμνων προσφορὰν ἐκλέγει ξύλον ἄσπιτον· καὶ ζητεῖ εἰς ἑαυτὸν ἐπιδέξιν τεχνίτην, διὰ νὰ κατασκευάσῃ εἰκόνα γλυπτὴν μὴ σαλευομένην. Δὲν ἐγνωρίσατε δὲν ἠκούσατε δὲν ἀνηγγέλθη πρὸς ἐσᾶς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐνόησατε ἀπὸ καταβολῆς τῆς γῆς· Αὐτὸς εἶναι ὁ καθηήμενος ἐπὶ τὸν γύρον τῆς γῆς καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι ὡς ἀκρίδες· ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανοὺς ὡς παραπέτασμα καὶ ἐξαπλώνων αὐτοὺς ὡς σκηνὴν πρὸς κατοίκησιν· ὁ φέρων τοὺς ἡγεμόνας εἰς τὸ μηδέν καὶ καθιστῶν ὡς ματαιότητα τοὺς κριτὰς τῆς γῆς. Ἀλλ' οὐδὲ θέλουσι φυτευθῇ· ἀλλ' οὐδὲ θέλουσι σπαρθῇ· ἀλλ' οὐδὲ θέλει ῥιζωθῇ ἐν τῇ γῇ τὸ στέλεχος αὐτῶν· μόνον νὰ πνεύσῃ ἐπ' αὐτούς, θέλουσι πάραυτα ζηρανθῇ καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος θέλει ἀναρπάσει αὐτοὺς ὡς ἄχυρον. Μὲ τίνα λοιπὸν θέλετε μετ' ἐξομοιώσει καὶ θέλω ἐξισωθῇ λέγει ὁ Ἅγιος. Σηκώσατε ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ ἰδέτε, τίς ἐποίησε ταῦτα Ὁ ἐξάγων τὸ στράτευμα αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν· ὁ ὀνομαστὶ καλῶν ταῦτα πάντα ἐν τῇ μεγαλειότητι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, διότι εἶναι ἰσχυρὸς εἰς ἐξουσίαν· δὲν λείπει οὐδέν. Διὰ τί λέγεις, Ἰακώβ, καὶ λαλεῖς, Ἰσραὴλ, Ἡ ὁδὸς μου εἶναι κεκρυμμένη ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ κρίσις μου παραμελεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μου· Δὲν ἐγνώρισας δὲν ἤκουσας, ὅτι ὁ αἰώνιος Θεός, ὁ Κύριος, ὁ Ποιητὴς τῶν ἄκρων τῆς γῆς, δὲν ἀτονεῖ καὶ δὲν ἀποκάμνει δὲν ἐξιχνιάζεται ἡ φρόνησις αὐτοῦ. Δίδει ἰσχὺν εἰς τοὺς ἡττημένους καὶ αὐξάνει τὴν δύναμιν εἰς τοὺς ἀδυνάτους. Καὶ οἱ νέοι θέλουσιν ἀτονῆσαι καὶ ἀποκάμει, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ νέοι θέλουσιν ἀδυνατῆσαι παντάπασιν· ἀλλ' οἱ προσμένοντες τὸν Κύριον θέλουσιν ἀνανεώσει τὴν δύναμιν αὐτῶν· θέλουσιν ἀναβῇ μετὰ πτέρυγας ὡς ἀετοί· θέλουσι τρέξει καὶ δὲν θέλουσιν ἀποκάμει· θέλουσι περιπατήσαι καὶ δὲν θέλουσιν ἀτονῆσαι.

41 Σιωπᾶτε ἐνώπιόν μου, νῆσοι· οἱ λαοὶ ἄς ἀνανεώσωσι δύναμιν· καὶ ἄς πλησιάσωσι καὶ τότε ἄς λαλήσωσιν· ἄς προσέλθωμεν ὁμοῦ εἰς κρίσιν. Τίς ἤγειρε τὸν δίκαιον ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, προσεκάλεσεν αὐτόν κατὰ πόδας αὐτοῦ, παρέδωκεν εἰς αὐτόν τὰ ἔθνη καὶ κατέστησεν αὐτόν κύριον ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς· τίς παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ὡς χῶμα, καὶ εἰς τὸ τόξον αὐτοῦ ὡς ἄχυρον ὠθούμενον ἀπὸ ἀνέμου· Κατεδίωξεν αὐτοὺς καὶ διηλθεν ἀσφαλῶς διὰ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε περιπατήσει μετὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Τίς ἐνήργησε καὶ ἔκαμε τοῦτο, καλῶν τὰς γενεὰς ἀπ' ἀρχῆς Ἐγὼ ὁ Κύριος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ μετὰ τῶν ἐσχάτων· ἐγὼ αὐτός. **5,** 6 Αἱ νῆσοι εἶδον καὶ ἐφοβήθησαν· τὰ πέρατα τῆς γῆς ἐτρόμαζαν, ἐπλησίασαν καὶ ἦλθον. Ἐβοήθησαν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἴσχυε. Καὶ ὁ ξυλουργὸς ἐνίσχυε τὸν χρυσοχόον καὶ ὁ λεπτύνων μετὰ τὴν σφύραν, τὸν σφυροκοποῦντα ἐπὶ τὸν ἄκμονα, λέγων, Καλὸν εἶναι διὰ τὴν συγκόλλησιν· καὶ στερεώνει αὐτὸ μετὰ καρφία, διὰ νὰ μὴ κινηταί. Ἀλλὰ σὺ, Ἰσραὴλ, δοῦλέ μου, Ἰακώβ, ἐκλεκτέ μου, τὸ σπέρμα Ἀβραάμ τοῦ ἀγαπητοῦ μου, σὺ, τὸν ὁποῖον ἔλαβον ἐκ τῶν ἄκρων τῆς γῆς καὶ σὲ ἐκάλεσα ἐκ τῶν ἐσχάτων αὐτῆς καὶ σοὶ εἶπα, Σὺ εἶσαι ὁ δοῦλός μου· ἐγὼ σὲ ἐξέλεξα καὶ δὲν θέλω σὲ ἀπορρίψει· μὴ φοβοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ· μὴ τρόμαζε· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς σου· σὲ ἐνίσχυσα· μάλιστα σὲ ἐβοήθησα· μάλιστα σὲ ὑπερησπίσθην διὰ τῆς δεξιᾶς τῆς δικαιοσύνης μου. Ἰδού, πάντες οἱ ὀργισμένοι κατὰ σοῦ θέλουσι καταισχυνηθῇ καὶ ἐντραπῇ· θέλουσιν εἶσθαι ὡς μηδέν· καὶ οἱ ἀντίδικοί σου θέλουσιν ἀφανισθῇ. Θέλει ζητῆσαι αὐτοὺς καὶ δὲν θέλει εὐρεῖ αὐτούς, τοὺς ἐναντιουμένους εἰς σέ· οἱ πολεμοῦντες κατὰ σοῦ θέλουσι γείνει μηδέν καὶ ὡς ἐξουθένημα.

Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶμαι ὁ κρατῶν τὴν δεξιὰν σου, λέγων πρὸς σέ, Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ θέλω σέ βοηθήσει. 13
 Μὴ φοβοῦ, σκώληξ Ἰακώβ, θνητοὶ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐγὼ θέλω σέ βοηθεῖ, λέγει ὁ Κύριος· καὶ λυτρωτὴς σου εἶναι ὁ 14
 Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σέ κάμει νέον κοπτερόν ἀλωνιστήριον ὄργανον ὀδοντωτόν· θέλεις ἀλωνίσει 15
 τὰ ὄρη καὶ λεπτύνει αὐτά, καὶ θέλεις κάμει τοὺς λόφους ὡς λεπτὸν ἄχυρον. Θέλεις ἀνεμίσει αὐτά καὶ ὁ 16
 ἄνεμος θέλει σηκώσει αὐτά καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος θέλει διασκορπίσει αὐτά· σὺ δὲ θέλεις εὐφρανθῇ εἰς τὸν 17
 Κύριον καὶ θέλεις δοξασθῇ ἐν τῷ Ἁγίῳ τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅταν οἱ πτωχοὶ καὶ ἐνδεεῖς ζητήσωσιν ὕδωρ καὶ δὲν 18
 ὑπάρχη, ἡ γλῶσσα δὲ αὐτῶν ζηραίνεται ὑπὸ δίψης, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω εἰσακούσει αὐτούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ 19
 θέλω κάμει τὴν ἔρημον λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ξηρὰν γῆν πηγὰς ὑδάτων. Ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλω ἐμφυτεύσει τὴν 20
 κέδρον, τὸ δένδρον τῆς σίτισης καὶ τὸν μύρτον καὶ τὴν ἐλαίαν· ἐν τῇ ἀκατοικίῳ γῇ θέλω βάλει τὴν ἔλατον, 21
 τὴν πεύκην καὶ τὸν πύξον ὁμοῦ· διὰ νὰ ἴδωσι καὶ νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ στοχασθῶσι καὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὁμοῦ, 22
 ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἔκαμε τοῦτο καὶ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐδημιούργησεν αὐτό. Παραστήσατε τὴν δίκην 23
 σας, λέγει Κύριος· προφέρετε τὰ ἰσχυρά σας ἐπιχειρήματα, λέγει ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰακώβ. Ἄς πλησιάσωσι καὶ 24
 ἄς δεῖξωσιν εἰς ἡμᾶς τί θέλει συμβῇ· ἄς ἀναγγεῖλωσι τὰ πρότερα, τί ἦσαν, διὰ νὰ στοχασθῶμεν αὐτά καὶ νὰ 25
 γνωρίσωμεν τὰ ἔσχατα αὐτῶν· ἡ ἄς ἀναγγεῖλωσι πρὸς ἡμᾶς τὰ μέλλοντα. Ἀναγγεῖlate τὰ συμβησόμενα εἰς 26
 τὸ μετέπειτα, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι εἴσθε θεοί· κάμετε ἔτι καλὸν ἢ κάμετε κακόν, διὰ νὰ θαυμάσωμεν καὶ νὰ 27
 ἴδωμεν ὁμοῦ. Ἰδοὺ, σεῖς εἴσθε ὀλιγώτερον παρὰ τὸ μηδέν, καὶ τὸ ἔργον σας χειρότερον παρὰ τὸ μηδέν· ὅστις 28
 σᾶς ἐκλέγει, εἶναι βδέλυγμα. Ἦγειρα ἓνα ἐκ βορρᾶ καὶ θέλει ἔλθει· ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου θέλει ἐπικαλεῖσθαι 29
 τὸ ὄνομά μου· καὶ θέλει πατήσῃ ἐπὶ τοὺς ἡγεμόνας ὡς ἐπὶ πηλὸν καὶ ὡς ὁ κεραμεὺς καταπατεῖ τὸν ἄργιλον. 30
 Τίς ἀνήγγειλε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς, διὰ νὰ γνωρίσωμεν καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ, διὰ νὰ εἴπωμεν, αὐτὸς εἶναι ὁ δίκαιος 31
 Ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀναγγέλλων· ἀλλ' οὐδεὶς ὁ διακηρύττων· ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀκούων τοὺς λόγους σας. Ἐγὼ ὁ πρῶτος 32
 θέλω εἰπεῖ πρὸς τὴν Σιών, Ἰδοὺ, ἰδοὺ, ταῦτα· καὶ θέλω δώσει εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν εὐαγγελιζόμενον. Διότι 33
 ἐθεώρησα καὶ δὲν ἦτο οὐδεὶς, ναί, μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε σύμβουλος δυνάμενος νὰ ἀποκριθῇ λόγον, 34
 ὅτε ἠρώτησα αὐτούς. Ἰδοὺ, πάντες εἶναι ματαιότης, τὰ ἔργα αὐτῶν μηδέν· τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἄνεμος καὶ 35
 ματαιότης.

Ἰδοὺ, ὁ δοῦλός μου, τὸν ὁποῖον ὑπεστήριξα· ὁ ἐκλεκτός μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ψυχὴ μου εὐηρεστήθη· **42**
 ἔθεσα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν· θέλει ἐξαγγεῖλει κρίσιν εἰς τὰ ἔθνη. Δὲν θέλει φωνάζει οὐδὲ θέλει ἀνακράζει 2
 οὐδὲ θέλει κάμει τὴν φωνὴν αὐτοῦ νὰ ἀκουσθῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς. Κάλαμον συντεθλασμένον δὲν θέλει συντρίψει 3
 καὶ λινάριον καπνίζον δὲν θέλει σθύσει· θέλει ἐκφέρει κρίσιν ἐν ἀληθείᾳ. Δὲν θέλει ἐκλίπει οὐδὲ θέλει 4
 μικροψυχήσει, ἕως οὗ βάλη κρίσιν ἐν τῇ γῇ· καὶ αἱ νῆσοι θέλουσι προσμένει τὸν νόμον αὐτοῦ. Οὕτω λέγει 5
 ὁ Θεὸς ὁ Κύριος, ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐκτείνας αὐτούς· ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ γεννώμενα ἐξ 6
 αὐτῆς· ὁ διδοὺς πνοὴν εἰς τὸν λαὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα εἰς τοὺς περιπατοῦντας ἐπ' αὐτῆς· Ἐγὼ ὁ 7
 Κύριος σὲ ἐκάλεσα ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ θέλω κρατεῖ τὴν χειρὰ σου καὶ θέλω σὲ φυλάττει καὶ θέλω σὲ καταστήσει 8
 διαθήκην τοῦ λαοῦ, φῶς τῶν ἐθνῶν· διὰ νὰ ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τυφλῶν, νὰ ἐκβάλῃς τοὺς δεσμίους 9
 ἐκ τῶν δεσμῶν, τοὺς καθημένους ἐν σκότει ἐκ τοῦ οἴκου τῆς φυλακῆς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· τοῦτο εἶναι τὸ 10
 ὄνομά μου· καὶ δὲν θέλω δώσει τὴν δόξαν μου εἰς ἄλλον οὐδὲ τὴν αἴνεσίν μου εἰς τὰ γλυπτὰ. Ἰδοὺ, ἦλθον 11
 τὰ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐγὼ ἀναγγέλλω νέα πράγματα· πρὶν ἐκφύωσι, λαλῶ περὶ αὐτῶν εἰς ἑσᾶς. Ψάλλετε εἰς 12
 τὸν Κύριον ᾠσμα νέον, τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἁκρῶν τῆς γῆς, σεῖς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ 13
 πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς. Ἡ ἔρημος καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἄς ὑψώσωσι φωνήν, 14
 αἱ κῶμαι τὰς ὁποίας κατοικεῖ ὁ Κηδάρ· ἄς ψάλλωσιν οἱ κάτοικοι τῆς Σελά, ἄς ἀλαλάζωσιν ἐκ τῶν κορυφῶν 15
 τῶν ὀρέων. Ἄς δώσωσι δόξαν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἄς ἀναγγεῖλωσι τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις. Ὁ Κύριος 16
 θέλει ἐξέλθει ὡς ἰσχυρός· θέλει διεγείρει ζῆλον ὡς πολεμιστῆς· θέλει φωνάζει, μάλιστα θέλει θρυχήσει, θέλει 17
 ὑπερισχύσει κατὰ τῶν πολεμίων αὐτοῦ. Ἀπὸ πολλοῦ ἐσιώπησα· θέλω μείνει ἥσυχος θέλω κρατήσῃ ἑμαυτόν 18
 τώρα θέλω φωνάζει ὡς ἡ τίκτουσα· θέλω καταστρέψει καὶ καταπίει ὁμοῦ. Θέλω ἐρημώσει ὄρη καὶ λόφους 19
 καὶ καταξηράνει πάντα τὸν χόρτον αὐτῶν· καὶ θέλω καταστήσει τοὺς ποταμοὺς νήσους καὶ τὰς λίμνας θέλω 20
 ξηράνει. Καὶ θέλω φέρει τοὺς τυφλοὺς δι' ὁδοῦ τὴν ὁποίαν δὲν ᾔξευρον, θέλω ὀδηγήσει αὐτοὺς εἰς τρίβους τὰς 21
 ὁποίας δὲν ἐγνώριζον· τὸ σκότος θέλω κάμει φῶς ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ τὰ σκολιά εὐθέα. Ταῦτα τὰ πράγματα 22
 θέλω κάμει εἰς αὐτοὺς καὶ δὲν θέλω ἐγκαταλείπει αὐτούς. Ἐστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω, κατησχύνθησαν οἱ 23
 θαρροῦντες ἐπὶ τὰ γλυπτὰ, οἱ λέγοντες πρὸς τὰ χωνευτὰ, σεῖς εἴσθε οἱ θεοὶ ἡμῶν. Ἀκούσατε, κωφοί· καὶ 24
 ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας, τυφλοί, διὰ νὰ ἴδητε. Τίς τυφλός, παρὰ ὁ δοῦλός μου ἢ κωφός, παρὰ ὁ 25
 μηνυτὴς μου, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλα τίς τυφλός, παρὰ ὁ τέλειος καὶ τίς τυφλός, παρὰ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου 26
 Βλέπετε πολλὰ ἀλλὰ δὲν παρατηρεῖς· ἀνοίγεις τὰ ὦτα ἀλλὰ δὲν ἀκούεις. Ὁ Κύριος εὐνόησε πρὸς αὐτόν 27
 ἕνεκεν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ· θέλει μεγαλύνει τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ καταστήσει ἔντιμον. Πλὴν αὐτὸς εἶναι 28
 λαὸς διηρπαγμένος καὶ γεγυμνωμένος· εἶναι πάντες πεπαγιδευμένοι ἐν σπηλαίοις καὶ κεκρυμμένοι ἐν ταῖς 29
 φυλακαῖς· εἶναι λάφυρον καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ λυτρώων· διάρπαγμα, καὶ οὐδεὶς ὁ λέγων, Ἐπίστρεψον αὐτό. 30
 Τίς ἀπὸ σᾶς θέλει δώσει ἀκρόασιν εἰς τοῦτο θέλει προσέξει καὶ ἀκούσει εἰς τὸ μετὰ ταῦτα Τίς παρέδωκε τὸν 31
 Ἰακώβ εἰς διαρπαγὴν καὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς λεηλατιστάς οὐχὶ ὁ Κύριος, αὐτὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἡμαρτήσαμεν διότι 32
 δὲν ἠθέλησαν νὰ περιπατήσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ οὐδὲ ὑπήκουσαν εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἐξέχεεν 33
 ἐπ' αὐτόν τὴν σφοδρότητα τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ τὴν ὀρμὴν τοῦ πολέμου· καὶ συνέφλεξεν αὐτόν πανταχόθεν 34

ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐνόησε· καὶ ἔκαυσεν αὐτὸν ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἔβαλε τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

43 Καὶ τώρα οὕτω λέγει Κύριος, ὁ δημιουργὸς σου, Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάστης σου, Ἰσραὴλ· Μὴ φοβοῦ· διότι ἐγὼ
 2 σὲ ἐλυτρώσα, σὲ ἐκάλεσα μὲ τὸ ὄνομά σου· ἐμοῦ εἶσαι. Ὅταν διαβαίῃς διὰ τῶν ὑδάτων, μετὰ σοῦ θέλω εἶσθαι·
 καὶ ὅταν διὰ τῶν ποταμῶν, δὲν θέλουσι πλημμυρήσει ἐπὶ σέ· ὅταν περιπατῇς διὰ τοῦ πυρός, δὲν θέλεισ καὶ
 3 οὐδὲ θέλει ἐξαφθῇ ἡ φλόξ ἐπὶ σέ. Διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Σωτὴρ σου· διὰ
 4 ἀντίλυτρόν σου ἔδωκα τὴν Αἴγυπτον· ὑπὲρ σοῦ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Σεβά. Ἀφότου ἐστάθης πολῦτιμος εἰς τοὺς
 ὀφθαλμοὺς μου, ἐδοξάσθης καὶ ἐγὼ σὲ ἡγάπησα· καὶ θέλω δώσει ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ λαοὺς
 5 ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. Μὴ φοβοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ· ἀπὸ ἀνατολῶν θέλω φέρεи τὸ σπέρμα σου καὶ
 6 ἀπὸ δυσμῶν θέλω σὲ συνάξει· θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν βορρᾶν, Δός· καὶ πρὸς τὸν νότον, Μὴ ἐμποδίσῃς· φέρε
 7 τοὺς υἱοὺς μου ἀπὸ μακρὰν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς, πάντα ὅσοι καλοῦνται μὲ τὸ
 8 ὄνομά μου· διότι ἐδημιούργησα αὐτοὺς διὰ τὴν δόξαν μου, ἔπλασα αὐτοὺς καὶ ἔκαμα αὐτούς. Ἐξάγαγε τὸν
 9 λαὸν τὸν τυφλὸν καὶ ἔχοντα ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν κωφὸν καὶ ἔχοντα ὦτα. Ἄς συναθροισθῶσι πάντα τὰ ἔθνη
 καὶ ἄς συναχθῶσιν οἱ λαοί· τίς μεταξὺ αὐτῶν ἀνήγγειλε τοῦτο καὶ ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς τὰ πρότερα ἃς φέρωσι
 10 τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ ἃς δικαιωθῶσιν· καὶ ἃς ἀκούσωσι καὶ ἃς εἴπωσι, Τοῦτο εἶναι ἀληθινόν. Σεῖς εἴσθε
 μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, καὶ ὁ δοῦλός μου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα, διὰ νὰ μάθητε καὶ νὰ πιστεύσητε εἰς ἐμέ
 11 καὶ νὰ ἐννοήσητε ὅτι ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι· πρὸ ἐμοῦ ἄλλος Θεὸς δὲν ὑπῆρξεν οὐδὲ θέλει ὑπάρχει μετ' ἐμέ. Ἐγὼ,
 12 ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ σωτὴρ δὲν ὑπάρχει. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα καὶ ἔδειξα· καὶ δὲν ἐστάθη
 13 εἰς ἐσᾶς ξένος θεός· σεῖς δὲ εἴσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, καὶ ἐγὼ ὁ Θεός. Καὶ πρὶν γεῖνῃ ἡ ἡμέρα,
 ἐγὼ αὐτὸς ἤμην· καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ λυτρώων ἐκ τῆς χειρὸς μου· θέλω κάμει καὶ τίς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ
 14 αὐτό· Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς σας, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· διὰ σᾶς ἐξαπέστειλα εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ
 15 κατέβαλον πάντας τοὺς φυγάδας αὐτῆς καὶ τοὺς Χαλδαίους τοὺς ἐγκαυχωμένους εἰς τὰ πλοῖα. Ἐγὼ εἶμαι
 16 ὁ Κύριος, ὁ Ἅγιός σας, ὁ Ποιητὴς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Βασιλεὺς σας. Οὕτω λέγει Κύριος, ὅστις ἔκαμεν ὁδὸν εἰς
 17 τὴν θάλασσαν καὶ τρίβον εἰς τὰ ἰσχυρὰ ὕδατα· ὅστις ἐξήγαγεν ἀμάζας καὶ ἵππους, στράτευμα καὶ ῥωμαλέους·
 18 πάντα ὁμοῦ ἐξηπλώθησαν κάτω, δὲν ἐσηκώθησαν· ἠφανίσθησαν, ἐσβέσθησαν ὡς στυπῖον. Μὴ ἐνθυμῆσθε τὰ
 19 πρότερα καὶ μὴ συλλογίζεσθε τὰ παλαιά. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω κάμει νέον πρᾶγμα· τώρα θέλει ἀνατεῖλει· δὲν θέλετε
 20 γνωρίσει αὐτό θέλω βεβαίως κάμει ὁδὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ. Τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ θέλουσι μὲ
 21 δοξάσει, οἱ θῶες καὶ οἱ στρουθοκάμηλοι· διότι δίδω ὕδατα εἰς τὴν ἔρημον, ποταμοὺς εἰς τὴν ἄνυδρον, διὰ νὰ
 22 ποτίσω τὸν λαόν μου, τὸν ἐκλεκτὸν μου. Ὁ λαός, τὸν ὁποῖον ἔπλασα εἰς ἐμαυτόν, θέλει διηγέσθαι τὴν αἴνεσίν
 23 μου. Ἀλλὰ σύ, Ἰακώβ, δὲν μὲ ἐπεκαλέσθης· ἀλλὰ σύ, Ἰσραὴλ, ἐβαρύνθησ ἀπ' ἐμοῦ. Δὲν προσέφερες εἰς ἐμέ
 τὰ ἄρνια τῶν ὀλοκαυτωμάτων σου οὐδὲ μὲ ἐτίμησας μὲ τὰς θυσίας σου. Ἐγὼ δὲν σὲ ἐδούλωσα μὲ προσφοράς
 24 οὐδὲ σὲ ἐθάρυνα μὲ θυμίαμα· δὲν ἡγόρασας μὲ ἀργύριον κάλαμον ἀρωματικὸν δι' ἐμέ, οὐδὲ μὲ ἐνέπλησας
 ἀπὸ τοῦ πάχους τῶν θυσιῶν σου· ἀλλὰ μὲ ἐδούλωσας μὲ τὰς ἁμαρτίας σου, μὲ ἐπεθάρυνας μὲ τὰς ἀνομίας
 25 σου. Ἐγὼ, ἐγὼ εἶμαι, ὅστις ἐξαλείφω τὰς παραβάσεις σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ δὲν θέλω ἐνθυμηθῇ τὰς ἁμαρτίας
 26 σου. Ἐνθυμίσον με· ἄς κριθῶμεν ὁμοῦ· λέγε σύ, διὰ νὰ δικαιωθῇς. Ὁ προπάτωρ σου ἡμάρτησε καὶ οἱ
 28 διδάσκαλοί σου ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. Διὰ τοῦτο θέλω καταστήσει βεβήλους τοὺς ἄρχοντας τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ
 θέλω παραδώσει τὸν Ἰακώβ εἰς κατάραν καὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς ὄνειδισμούς.

44. 2 Ἀλλὰ τώρα ἄκουσον, δοῦλὲ μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα. Οὕτω λέγει Κύριος, ὅστις σὲ ἔκαμε
 καὶ σὲ ἔπλασεν ἐκ κοιλίας καὶ θέλει σὲ βοηθήσει· Μὴ φοβοῦ, δοῦλὲ μου Ἰακώβ, καὶ σύ, Ἰεσουρούν, τὸν ὁποῖον
 3 ἐξέλεξα. Διότι θέλω ἐκχέει ὕδωρ ἐπὶ τὸν διψῶντα καὶ ποταμοὺς ἐπὶ τὴν ξηρὰν· θέλω ἐκχέει τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ
 4 τὸ σπέρμα σου καὶ τὴν εὐλογίαν μου ἐπὶ τοὺς ἐκγόνους σου· καὶ θέλουσι βλαστήσει ὡς μεταξὺ χόρτου, ὡς
 5 ἰτέαι παρὰ τοὺς ῥύακας τῶν ὑδάτων. Ὁ μὲν θέλει λέγει, Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Κυρίου· ὁ δὲ θέλει ὀνομάζεσθαι μὲ
 τὸ ὄνομα Ἰακώβ· καὶ ἄλλος θέλει ὑπογράφεσθαι μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐπονομάζεσθαι μὲ τὸ
 6 ὄνομα Ἰσραὴλ. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Λυτρωτὴς αὐτοῦ, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων·
 7 Ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ἐγὼ ὁ ἔσχατος· καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει Θεός. Καὶ τίς ὡς ἐγὼ θέλει κράξει
 καὶ ἀναγγεῖλει καὶ διατάξει εἰς ἐμέ, ἀφοῦ ἐσύστησα τὸν παλαιὸν λαόν καὶ τὰ ἐπερχόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἃς
 8 ἀναγγεῖλωσι πρὸς αὐτούς. Μὴ φοβεῖσθε μηδὲ τρομάζετε· ἔκτοτε δὲν σὲ ἔκαμα νὰ ἀκούσῃς καὶ ἀνήγγειλα τοῦτο
 σεῖς εἴσθε μάλιστα μάρτυρές μου· ἐκτὸς ἐμοῦ ὑπάρχει Θεός· βεβαίως δὲν ὑπάρχει βράχος· δὲν γνωρίζω οὐδένα.
 9 Ὅσοι κατασκευάζουσιν εἶδωλα, πάντες εἶναι ματαιότης· καὶ τὰ πολυέραςτα αὐτῶν εἶδωλα δὲν ὠφελοῦσι· καὶ
 10 αὐτοὶ εἶναι μάρτυρες αὐτῶν ὅτι δὲν βλέπουσιν οὐδὲ νοοῦσι, διὰ νὰ καταισχυνθῶσι. Τίς ἔπλασε θεὸν ἢ ἔχυσεν
 11 εἶδωλον, τὸ ὁποῖον οὐδὲν ὠφελεῖ· Ἰδοὺ, πάντες οἱ σύντροφοι αὐτοῦ θέλουσιν αἰσχυνθῇ· καὶ οἱ τεχνῖται, αὐτοὶ
 εἶναι ἐξ ἀνθρώπων· ἃς συναχθῶσι πάντες ὁμοῦ· ἃς παρασταθῶσι· θέλουσι φοβηθῇ, θέλουσιν ἐντραπῇ πάντες
 12 ὁμοῦ. Ὁ χαλκεὺς κόπτει σίδηρον καὶ ἐργάζεται εἰς τοὺς ἄνθρακας καὶ μὲ τὰ σφυρία μορφώνει αὐτὸ καὶ
 κατασκευάζει αὐτὸ μὲ τὴν δύναμιν τῶν βραχιόνων αὐτοῦ· μάλιστα πεινᾷ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἀποκάνει·
 13 ὕδωρ δὲν πίνει καὶ ἀτονεῖ. Ὁ ξυλουργὸς ἐξαπλῶνει τὸν κανόνα, σημειώνει αὐτὸ μὲ στάθμην, ὁμαλύνει αὐτὸ μὲ
 ῥοκάνια καὶ σημειώνει αὐτὸ διὰ τοῦ διαβήτου καὶ κάμνει αὐτὸ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν, κατὰ ἀνθρωπίνην
 14 ὥραιότητα, διὰ νὰ κατοικῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ. Κόπτει εἰς ἑαυτὸν κέδρους καὶ λαμβάνει τὴν κυπάρισσον καὶ τὴν
 15 αὐτὴν. Καὶ θέλει εἶσθαι χρήσιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ καύσιμον· καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβάνει καὶ θερμαίνεται·
 προσέτι καίει αὐτὸ καὶ ψήνει ἄρτον· προσέτι κάμνει αὐτὸ θεὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτό· κάμνει αὐτὸ εἶδωλον

καὶ γονατίζει ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ καίει ἐν πυρί· μὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ τρώγει τὸ κρέας· ψήνει 16
τὸ ψητὸν καὶ χορταίνει· καὶ θερμαίνεται, λέγων, Ὡ ἐθερμάνθην, εἶδον τὸ πῦρ· καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν αὐτοῦ 17
κάμνει θεόν, τὸ γλυπτὸν αὐτοῦ· γονατίζει ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ προσκυνεῖ αὐτὸ καὶ προσεύχεται εἰς αὐτὸ καὶ
λέγει, Λύτρωσόν με, διότι εἴσαι ὁ θεὸς μου. Δὲν καταλαμβάνουσιν οὐδὲ νοοῦσι· διότι ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμοὺς 18
αὐτῶν διὰ νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν διὰ νὰ μὴ νοῶσι. Καὶ οὐδεὶς συλλογίζεται ἐν τῇ καρδίᾳ 19
αὐτοῦ οὐδὲ εἶναι γινῶσις ἐν αὐτῷ οὐδὲ νόησις, ὥστε νὰ εἴπῃ, Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἔκαυσα ἐν πυρί· ἔτι ἔψησα ἄρτον
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ· ἔψησα κρέας καὶ ἔφαγον· ἔπειτα θέλω κάμει τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ βδέλυγμα θέλω
προσκυνήσῃ δένδρου κορμὸν· Βόσκεται ἀπὸ στάκτης· ἡ ἡπατημένη καρδιά αὐτοῦ ἀπειλάνησεν αὐτόν, διὰ 20
νὰ μὴ δύναται νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μηδὲ νὰ εἴπῃ, Τοῦτο, τῇ ἐν τῇ δεξιᾷ μου, δὲν εἶναι ψεῦδος
Ἐνθυμοῦ ταῦτα, Ἰακώβ καὶ Ἰσραήλ· διότι δοῦλός μου εἴσαι· ἐγὼ σὲ ἔπλασα· δοῦλός μου εἴσαι· Ἰσραήλ, δὲν 21
θέλεις λησμονηθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἐξήλειψα ὡς πυκνὴν ὁμίχλην τὰς παραβάσεις σου, καὶ ὡς νέφος τὰς ἀμαρτίας 22
σου· ἐπίστρεψον πρὸς ἐμέ· διότι ἐγὼ σὲ ἐλύτρωσα. Ψάλλετε, οὐρανοί· διότι ὁ Κύριος ἔκαμε τοῦτο· ἀλαλάζετε, 23
τὰ κάτω τῆς γῆς· ἐκβάλετε φωνὴν ἀγαλλιάσεως, ὄρη, δάση καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς δένδρα· διότι ὁ Κύριος
ἐλύτρωσε τὸν Ἰακώβ καὶ ἐδοξάσθη ἐν τῷ Ἰσραήλ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος, ὅστις σὲ ἐλύτρωσε καὶ σὲ ἔπλασεν 24
ἐκ κοιλίας· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ ποιήσας τὰ πάντα· ὁ μόνος ἐκτείνας τοὺς οὐρανοὺς, ὁ στερεώσας τὴν γῆν
ἀπὸ ἑμαυτοῦ· ὁ ματαιόνων τὰ σημεῖα τῶν ψευδολόγων καὶ καθιστῶν παράφρονας τοὺς μάντις· ὁ ἀνατρέπων 25
τοὺς σοφοὺς καὶ μωραίνων τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν· ὁ στερεόνων τὸν λόγον τοῦ δούλου μου καὶ ἐκπληρῶν τὴν 26
βουλὴν τῶν μηνυτῶν μου· ὁ λέγων πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Θέλεις κατοικισθῇ καὶ πρὸς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα,
Θέλετε ἀνακτισθῇ καὶ θέλω ἀνορθῶσαι τὰ ἐρείπια αὐτοῦ· ὁ λέγων πρὸς τὴν ἄβυσσον, Γενοῦ ξηρὰ καὶ θέλω 27
ξηράνει τοὺς ποταμοὺς σου· ὁ λέγων πρὸς τὸν Κύρον, Οὕτως εἶναι ὁ βοσκὸς μου καὶ θέλει ἐκπληρώσῃ πάντα 28
τὰ θελήματά μου· καὶ ὁ λέγων πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Θέλεις ἀνακτισθῇ· καὶ πρὸς τὸν ναόν, Θέλουσι τεθῇ τὰ
θεμέλιά σου.

Οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν κεχρισμένον αὐτοῦ, τὸν Κύρον, τοῦ ὁποίου τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐκράτησα, διὰ 45
νὰ ὑποτάξω τὰ ἔθνη ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ θέλω λύσει τὴν ὀσφὺν τῶν βασιλέων, διὰ νὰ ἀνοίξω τὰ δίθυρα
ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ αἱ πύλαι δὲν θέλουσι κλεισθῇ. Ἐγὼ θέλω ὑπάγει ἔμπροσθέν σου καὶ ἐξομαλύνει τὰς 2
σκολιάς ὁδοῦς· θέλω συντρίψει τὰς χαλκίνας θύρας καὶ κόψει τοὺς σιδηροὺς μοχλοὺς. Καὶ θέλω σοὶ δώσει 3
θησαυροὺς φυλαττομένους ἐν σκότει καὶ πλούτη κερυμμένα ἐν ἀποκρύφοις· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι ἐγὼ εἶμαι
ὁ Κύριος ὁ καλῶν σε κατ' ὄνομα, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Διὰ τὸν Ἰακώβ τὸν δοῦλόν μου καὶ τὸν Ἰσραήλ τὸν 4
ἐκλεκτὸν μου σὲ ἐκάλεσα μάλιστα μὲ τὸ ὄνομά σου, σὲ ἐπωνόμασα, ἂν καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας. Ἐγὼ εἶμαι ὁ 5
Κύριος καὶ δὲν εἶναι ἄλλος· δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἐμοῦ Θεός· ἐγὼ σὲ περιέζωσα, ἂν καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας, διὰ 6
νὰ γνωρίσωσιν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι ἐκτὸς ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς· ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος
καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος· ὁ κατασκευάσας τὸ φῶς καὶ ποιήσας τὸ σκότος· ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων κακόν· 7
ἐγὼ ὁ Κύριος ποιῶ πάντα ταῦτα. Σταλάζετε δρόσον ἄνωθεν, οὐρανοί, καὶ ἄς ῥάνωσιν αἱ νεφέλαι δικαιοσύνην· 8
ἄς ἀνοίξῃ ἡ γῆ καὶ ἄς γεννήσῃ σωτηρίαν καὶ ἄς βλαστήσῃ δικαιοσύνην ὁμοῦ· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐποίησα τοῦτο.
Οὐαὶ εἰς τὸν ἀντιμαχόμενον πρὸς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ. Ἄς ἀντιμάχεται τὸ ὄστρακον πρὸς τὰ ὄστρακα τῆς γῆς· 9
ὁ πηλὸς θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν πλάττοντα αὐτόν, Τί κάμνεις ἢ τὸ ἔργον σου, Οὕτως δὲν ἔχει χεῖρας· Οὐαὶ εἰς 10
τὸν λέγοντα πρὸς τὸν πατέρα, τί γεννᾷς πρὸς τὴν γυναῖκα, τί κοιλοπονεῖς· Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Ἅγιος τοῦ 11
Ἰσραήλ καὶ ὁ Πλάστης αὐτοῦ· Ἐρωτᾷτέ με διὰ τὰ μέλλοντα περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν
μου προστάξατέ με. Ἐγὼ ἔκτισα τὴν γῆν καὶ ἐποίησα ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς· ἐγὼ διὰ τῶν χειρῶν μου ἐξέτεινα 12
τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔδωκα διαταγὰς εἰς πᾶσαν τὴν στρατιάν αὐτῶν. Ἐγὼ ἐξήγειρα ἐκεῖνον εἰς δικαιοσύνην 13
καὶ θέλω διευθύνει πᾶσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν μου καὶ θέλει ἐπιστρέψει
τοὺς αἰχμαλώτους μου, οὐχὶ μὲ λύτрон οὐδὲ μὲ δῶρα, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Οὕτω λέγει Κύριος· Ὁ 14
κόπος τῆς Αἰγύπτου καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῶν Σαβαίων, ἀνδρῶν μεγαλοσώμων, θέλουσι περάσει
εἰς σὲ καὶ σοὺ θέλουσιν εἶσθαι· ὀπίσω σου θέλουσιν ἀκολουθεῖ· μὲ ἀλύσει θέλουσι περάσει καὶ θέλουσι σὲ
προσκυνήσῃ, θέλουσι σὲ ἱκετεύσῃ, λέγοντες, Βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι ἐν σοί, καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ἄλλος 15, 16
Θεός. Τῶντινυ εἴσαι Θεὸς κρυπτόμενος, Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Σωτὴρ. Πάντες οὗτοι θέλουσιν αἰσχυθῇ καὶ
ἐντραπῇ· οἱ ἐργάται τῶν εἰδώλων θέλουσι φύγει ἐν κατασχύνῃ πάντες ὁμοῦ. Ὁ δὲ Ἰσραήλ θέλει σωθῇ διὰ τοῦ 17
Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· δὲν θέλετε αἰσχυθῇ οὐδὲ ἐντραπῇ αἰωνίως. Διότι οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ποιήσας 18
τοὺς οὐρανοὺς· αὐτὸς ὁ Θεός, ὁ πλάσας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν· ὅστις αὐτὸς ἐστερέωσεν αὐτήν, ἔκτισεν
αὐτήν οὐχὶ ματαιῶς ἀλλ' ἔπλασεν αὐτήν διὰ νὰ κατοικηταί· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος. Δὲν 19
ἐλάλησα ἐν κρυπτῷ οὐδὲ ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς γῆς· δὲν εἶπα πρὸς τὸ σπέρμα τοῦ Ἰακώβ, Ζητήσατέ με ματαίως·
ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, ὁ ἀναγγέλλων εὐθύτητα. Συνάχθητε καὶ ἔλθετε· πλησιάσατε ὁμοῦ, 20
οἱ σεσωσμένοι τῶν ἐθνῶν· δὲν ἔχουσι νόησιν, ὅσοι σηκόνουσι τὸ γλυπτὸν ξύλον αὐτῶν καὶ προσεύχονται εἰς
θεὸν μὴ δυνάμενον νὰ σώσῃ. Ἀπαγγείλατε καὶ φέρετε αὐτοὺς πλησίον· μάλιστα, ἄς συμβουλευθῶσιν ὁμοῦ· 21
τίς ἀνήγγειλε τοῦτο ἀπ' ἀρχῆς τίς ἐφάνέρωσε τοῦτο ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ οὐχὶ ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ δὲν ὑπάρχει
ἐκτὸς ἐμοῦ ἄλλος Θεός· Θεὸς δίκαιος καὶ Σωτὴρ· δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἐμοῦ. Εἰς ἐμέ βλέπατε καὶ σώθητε, 22
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος. Ὡμοσα εἰς ἑμαυτόν· ὁ λόγος ἐξῆλθεν 23
ἐκ τοῦ στόματός μου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ δὲν θέλει ἐπιστραφῇ, Ὅτι πᾶν γόνυ θέλει κάμψῃ εἰς ἐμέ, πᾶσα γλῶσσα
θέλει ὁμνῇ εἰς ἐμέ. Βεβαίως θέλουσιν εἰπεῖ περὶ ἐμοῦ, Ἐν τῷ Κυρίῳ εἶναι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ δύναμις· εἰς 24

25 αὐτὸν θέλουσι προσέλθει καὶ θέλουσι κατασχυνθῇ πάντες οἱ ὀργιζόμενοι ἐναντίον αὐτοῦ. Ἐν τῷ Κυρίῳ θέλει δικαιωθῇ ἅπαν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ.

46 Κατεκάμφθη ὁ Βήλ, ἔκυπεν ὁ Νεβώ· τὰ εἰδωλα αὐτῶν ἐπετέθησαν ἐπὶ ζῶων καὶ κτηνῶν· αἱ ἄμαζαι ὑμῶν ἦσαν πεφορτισμένοι φορτίον κοπιαστικόν. Κύπτουσι, κάμπουσιν ὁμοῦ· δὲν δύνανται νὰ σώσωσι τὸ φορτίον ἀλλὰ καὶ αὐτὰ φέρονται εἰς αἰχμαλωσίαν. Ἀκούσατέ μου, οἶκος Ἰακώβ καὶ πᾶν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους ἐσῆκωσα ἀπὸ κοιλίας, τοὺς ὁποίους ἐβάστασα ἀπὸ μήτρας· καὶ ἕως τοῦ γήρατός σας ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι· καὶ ἕως τῶν λευκῶν τριχῶν ἐγὼ θέλω σᾶς βαστάσει· ἐγὼ σᾶς ἔκαμα καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς σηκώσει· ναί, ἐγὼ θέλω σᾶς βαστάσει καὶ σώσει. Μὲ τίνα θέλετε μὲ ἐξομοιώσει καὶ θέλετε μὲ ἐξισώσει καὶ μὲ συγκρίνει καὶ θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι. Χύνουσι χρυσίον ἐκ τοῦ βαλαντίου καὶ ζυγίζουσιν ἀργύριον διὰ τοῦ στατήρου καὶ μισθόνουσι χρυσοχόον καὶ κατασκευάζει αὐτὸ θεόν· ἔπειτα προσπίπτουσι καὶ προσκυνοῦσι· σηκόνουσι αὐτὸν ἐπ' ὤμου· φέρουσιν αὐτὸν καὶ θέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἵσταται· δὲν θέλει μετασालεύσει ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· προσέτι βοῶσι πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀποκριθῇ οὐδὲ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν. Ἐνθυμήθητε τοῦτο καὶ δεῖχθητε ἄνθρωποι· ἀνακαλέσατε αὐτὸ εἰς τὸν νοῦν σας, ἀποστάται. Ἐνθυμήθητε τὰ πρότερα, τὰ ἀπ' ἀρχῆς· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος· ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ οὐδεὶς ὁμοίός μου· ὅστις ἀπ' ἀρχῆς ἀναγγέλλω τὸ τέλος καὶ ἀπὸ πρότερον τὰ μὴ γεγονότα, λέγων, Ἡ βουλὴ μου θέλει σταθῇ καὶ θέλω ἐκτελέσει ἅπαν τὸ θέλημά μου· ὅστις κράζω τὸ ἀρπακτικὸν πτηνὸν ἐξ ἀνατολῶν, τὸν ἄνδρα τῆς βουλῆς μου ἀπὸ γῆς μακρᾶν· ναί, ἐλάλησα καὶ θέλω κάμει νὰ γείνη· ἐβουλεύθην καὶ θέλω ἐκτελέσει αὐτό. Ἀκούσατέ μου, σκληροκάριοι, οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. Ἐπλησίασα τὴν δικαιοσύνην μου· δὲν θέλει εἶσθαι μακρὰν καὶ ἡ σωτηρία μου δὲν θέλει βραδύνει· καὶ θέλω δώσει ἐν Σιών σωτηρίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, τὴν δόξαν μου.

47 Κατάβα καὶ κάθησον ἐπὶ τοῦ χώματος, παρθένε θυγάτηρ τῆς Βαβυλῶνος· κάθησον κατὰ γῆς· θρόνος πλέον δὲν εἶναι, θυγάτηρ τῶν Χαλδαίων· διότι δὲν θέλεις πλέον ὀνομασθῇ ἀπαλὴ καὶ τρυφερά. Πίασον τὸν χειρόμυλον καὶ ἄλεθε ἄλευρον· ἐκκάλυψον τοὺς πλοκάμους σου, γύμνωσον τοὺς πόδας, ἐκκάλυψον τὰς κνήμας, πέρασον τοὺς ποταμούς. Ἡ γύμνωσίς σου θέλει ἐκκαλυφθῇ· ναί, ἡ αἰσχὺνὴ σου θέλει φανῇ· ἐκδίκησιν θέλω λάβει καὶ δὲν θέλω φεισθῇ ἄνθρωπον. Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν τὸ ὄνομα εἶναι, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Κάθησον σιωπῶσα καὶ εἰσελθε εἰς τὸ σκότος, θυγάτηρ τῶν Χαλδαίων· διότι δὲν θέλεις πλέον ὀνομάζεσθαι, Ἡ κυρία τῶν βασιλείων. Ὁργίσθην κατὰ τοῦ λαοῦ μου, ἐμίανα τὴν κληρονομίαν μου καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χειρὰ σου· πλὴν σὺ δὲν ἔδειξας εἰς αὐτοὺς ἔλεος· σφόδρα ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σου ἐπὶ τὸν γέροντα. Καὶ εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα θέλω εἶσθαι κυρία· ὥστε δὲν ἔβαλες ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐδὲ ἐνθυμήθης τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Τώρα λοιπὸν ἄκουσον τοῦτο, ἡ παραδεδωμένη εἰς τὰς τρυφάς, ἡ κατοικοῦσα ἀμερίμνως, ἡ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγὼ εἶμαι καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδεμία ἄλλη· δὲν θέλω καθῆσαι χήρα καὶ δὲν θέλω γνωρίσει ἀτέκνωσιν. Τὰ δύο ταῦτα θέλουσι βεβαίως ἐλθεῖ ἐπὶ σέ ἐξαίφνης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἀτέκνωσις καὶ χρεία· θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σέ καθ' ὅλοκληρίαν διὰ τὸ πλῆθος τῶν μαγεῶν σου, διὰ τὴν μεγάλην ἀφθονίαν τῶν γοητευμάτων σου· διότι ἐθαρρεύθης ἐπὶ τὴν πονηρίαν σου καὶ εἶπας, δὲν μὲ βλέπει οὐδεὶς. Ἡ σοφία σου καὶ ἡ ἐπιστήμη σου σὲ ἀπεπλάνησαν· καὶ εἶπας ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγὼ εἶμαι καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδεμία ἄλλη. Διὰ τοῦτο θέλει ἐλθεῖ κακὸν ἐπὶ σέ, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃς πόθεν γεννᾶται· καὶ συμφορὰ θέλει πέσει κατὰ σοῦ, χωρὶς νὰ δύνασαι νὰ ἀποστρέψῃς αὐτήν· καὶ ὀλεθρος θέλει ἐλθεῖ, αἰφνιδίως ἐπὶ σέ, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃς. Στήθι τώρα μὲ τὰς γοητείας σου καὶ μὲ τὸ πλῆθος τῶν μαγεῶν σου, εἰς τὰς ὁποίας ἠγωνίσθης ἐκ νεότητός σου· ἂν δύνασαι νὰ ὠφεληθῇς, ἂν δύνασαι νὰ ὑπερισχύῃς. Ἀπέκαμε ἐν τῷ πλήθει τῶν βουλῶν σου. Ἄσ σηκωθῶσι τώρα οἱ οὐρανοσκόποι, οἱ ἀστρολόγοι, οἱ μηνολόγοι προγνωστικοί, καὶ ἄς σὲ σώσωσιν ἐκ τῶν ἐπερχομένων ἐπὶ σέ. Ἰδοὺ, θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἄχυρον· πῦρ θέλει κατακαύσει αὐτούς· δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ σώσωσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς φλογός· δὲν θέλει μείνει ἄνθραξ διὰ νὰ θερμανθῇ τις οὐδὲ πῦρ διὰ νὰ καθῆσῃ ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Τοιοῦτοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς σέ ἐκεῖνοι, μετὰ τῶν ὁποίων ἐκ νεότητός σου ἐκοπίσας, οἱ ἔμποροί σου· θέλουσι φύγει περιπλανώμενοι ἕκαστος εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ· οὐδεὶς θέλει σέ σώσει.

48 Ἀκούσατε τοῦτο, οἶκος Ἰακώβ· οἱ κληθέντες μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἰούδα· οἱ ὀμνύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἀναφέροντες τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, πλὴν οὐχὶ ἐν ἀληθείᾳ οὐδὲ ἐν δικαιοσύνῃ. Διότι λαμβάνουσι τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ ἐπιστηρίζονται ἐπὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ· τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἔκτοτε ἀνήγγειλα τὰ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐξηλθον ἐκ τοῦ στόματός μου καὶ διεκήρυξα αὐτά· ἔκαμα ταῦτα αἰφνιδίως καὶ ἔγειναν. Ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι εἶσαι σκληρός, καὶ ὁ τράχηλός σου εἶναι νεῦρον σιδηροῦν καὶ τὸ μέτωπόν σου χάλκινον. Ἔκτοτε δὲ ἀνήγγειλα τοῦτο πρὸς σέ· πρὶν γείνη διεκήρυξα τοῦτο εἰς σέ, διὰ νὰ μὴ εἴπῃς, Τὸ εἰδωλὸν μου ἔκαμε ταῦτα· καὶ τὸ γλυπτόν μου καὶ τὸ χυτὸν μου προσέταξε ταῦτα. Ἦκουσας· ἰδὲ πάντα ταῦτα· καὶ δὲν θέλετε ὁμολογήσει ἀπὸ τοῦδε διακηρύττω πρὸς σέ νέα, μάλιστα ἀποκεκρυμμένα, καὶ τὰ ὁποῖα σὺ δὲν ᾔξευρες. Τώρα ἔγειναν καὶ οὐχὶ παλαιόθεν, καὶ οὐδὲ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἤκουσας περὶ αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ εἴπῃς, Ἰδοὺ, ἐγὼ ᾔξευρον ταῦτα. Οὔτε ἤκουσας οὔτε ᾔξευρες οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοίχθησαν τὰ ὦτά σου· διότι ᾔξευρον ἔτι βεβαίως ἤθελες φερθῇ ἀπίστω καὶ ἐκ κοιλίας ὀνομάσθης παραβάτης. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός μου θέλω μακρύνει τὸν θυμὸν μου, καὶ διὰ τὸν ἔπαινόν μου θέλω βασταχθῇ πρὸς σέ, ὥστε νὰ μὴ σέ ἐξολοθρεύσω. Ἰδοὺ, σὲ ἐκαθάρισα, πλὴν οὐχὶ ὡς ἄργυρον· σὲ κατέστησα ἐκλεκτὸν ἐν τῷ χωνευτηρίῳ τῆς θλίψεως. Ἐνεκεν ἐμοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ θέλω

κάμει τοῦτο· διότι πῶς ἤθελε μολυνθῇ τὸ ὄνομά μου ναί, δὲν θέλω δώσει τὴν δόξαν μου εἰς ἄλλον. Ἄκουσόν μου, Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐκάλεσα· ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι· ἐγὼ ὁ πρῶτος, ἐγὼ καὶ ὁ ἔσχατος. Καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐμέτρησε μὲ σπιθαμὴν τοὺς οὐρανοὺς· ὅταν καλῶ αὐτούς, παρίστανται ὁμοῦ. Συνάχθητε, πάντες σεῖς, καὶ ἀκούσατε· τίς ἐκ τούτων ἀνήγγειλε ταῦτα Ὁ Κύριος ἡγάπησεν αὐτόν· ὅθεν θέλει ἐκπληρώσει τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα καὶ ὁ βραχίον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους. Ἐγὼ, ἐγὼ ἐλάλησα· ναί, ἐκάλεσα αὐτόν· ἔφερα αὐτόν καὶ ἐγὼ θέλω εὐοδώσει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Πλησιάσατε πρὸς ἐμέ, ἀκούσατε τοῦτο· ἀπ' ἀρχῆς δὲν ἐλάλησα ἐν κρυπτῷ· ἀφότου ἔγινε τοῦτο, ἐγὼ ἤμην ἐκεῖ καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἐμὲ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς σου, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ διδάσκων σε διὰ τὴν ὠφέλειάν σου, ὁ ὁδηγῶν σε διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃς. Εἴθε νὰ ἤκουες τὰ προστάγματά μου τότε ἡ εἰρήνη σου ἤθελεν εἶσθαι ὡς ποταμὸς καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύματα θαλάσσης· καὶ τὸ σπέρμα σου ἤθελεν εἶσθαι ὡς ἡ ἄμμις καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς τὰ λιθάρια αὐτῆς· τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν ἤθελεν ἀποκοπῇ οὐδὲ ἐξαλειφθῇ ἀπ' ἐμπροσθέν μου. Ἐξέλθετε ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, φεύγετε ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ ἀναγγεῖλατε, διακηρύττετε τοῦτο, ἐκφωνήσατε αὐτὸ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, εἶπατε, Ὁ Κύριος ἐλύτρωσε τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ δὲν ἐδίψησαν, ὅτε ὠδήγει αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρήμου· ἔκαμε νὰ ῥεύσωσι δι' αὐτοὺς ὕδατα ἐκ πέτρας· καὶ ἔσχισε τὴν πέτραν καὶ τὰ ὕδατα ἔρρευσαν. Εἰρήνη δὲν εἶναι εἰς τοὺς ἀσεβεῖς, λέγει Κύριος.

Ἀκούσατέ μου, αἱ νῆσοι· καὶ προσέξατε, λαοὶ μακρυνοί· Ὁ Κύριος μὲ ἐκάλεσεν ἐκ κοιλίας· ἐκ τῶν σπλάγ-
χνων τῆς μητρὸς μου ἀνέφερε τὸ ὄνομά μου. Καὶ ἔκαμε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν· ὑπὸ τὴν σκιάν
τῆς χειρὸς αὐτοῦ μὲ ἔκρυψε, καὶ μὲ ἔκαμεν ὡς θέλος ἐκλεκτόν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ μὲ ἔκρυψε, καὶ εἶπε
πρὸς ἐμέ, Σὺ εἶσαι ὁ δοῦλός μου, Ἰσραὴλ, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω δοξασθῇ. Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ματαιῶς ἐκοπίασα·
εἰς οὐδὲν καὶ εἰς μάτην κατηνάλωσα τὴν δύναμίν μου· πλὴν ἡ κρίσις μου εἶναι μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἔργον
μου μετὰ τοῦ Θεοῦ μου. Τώρα λοιπὸν λέγει Κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπαναφέρω
τὸν Ἰακώβ πρὸς αὐτόν καὶ διὰ νὰ συναχθῇ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰσραὴλ, καὶ θέλω δοξασθῇ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
Κυρίου, καὶ ὁ Θεὸς μου θέλει εἶσθαι ἡ δύναμίς μου· καὶ εἶπε, Μικρὸν εἶναι τὸ νὰ ἦσαι δοῦλός μου διὰ νὰ
ἀνορθώσῃς τὰς φυλάς τοῦ Ἰακώβ καὶ νὰ ἐπαναφέρῃς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ· θέλω προσέτι σὲ δώσει φῶς
εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ ἦσαι ἡ σωτηρία μου ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ Ἅγιος αὐτοῦ, πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον καταφρονεῖ ἄνθρωπος, πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον βδελύσσεται ἔθνος,
πρὸς τὸν δοῦλον τῶν ἐξουσιαστῶν· Βασιλεῖς θέλουσι σὲ ἰδεῖ καὶ σηκωθῇ, ἡγεμόνες καὶ θέλουσι σὲ προσκυνή-
σει, ἕνεκεν τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι πιστός, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις σὲ ἐξέλεξεν· Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐν
καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· καὶ θέλω σὲ διαφυλάξαι καὶ θέλω σὲ δώσει
εἰς διαθήκην τῶν λαῶν, διὰ νὰ ἀνορθώσῃς τὴν γῆν, νὰ κληροδοτήσῃς κληρονομίαν ἡρημωμένας· λέγων πρὸς
τοὺς δεσμίους, Ἐξέλθετε· πρὸς τοὺς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύφθητε. Θέλουσι βοσκηθῇ πλησίον τῶν ὁδῶν, καὶ
αἱ βοσκαὶ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐν πᾶσι τοῖς ὑψηλοῖς τόποις. δὲν θέλουσι πεινάσει οὐδὲ διψήσει· δὲν θέλει
προσβάλλει αὐτοὺς οὔτε καύσων οὔτε ἥλιος· διότι ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς θέλει ὁδηγήσει αὐτοὺς καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων
θέλει φέρει αὐτούς. Καὶ θέλω κάμει πάντα τὰ ὅρη μου ὁδοὺς, καὶ αἱ τρίβοι μου θέλουσιν ὑψωθῇ. Ἰδοὺ,
οὗτοι θέλουσιν ἐλθεῖ μακρόθεν· καὶ ἰδοὺ, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ νότου καὶ οὗτοι ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ Σινεῖμ.
Εὐφραίνεσθε, οὐρανοί· καὶ ἀγάλλου, ἡ γῆ· ἀλαλάξατε, τὰ ὅρη· διότι ὁ Κύριος παρηγόρησε τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς τεθλιμμένους αὐτοῦ ἐλέησεν. Ἄλλ' ἡ Σιών εἶπεν, Ὁ Κύριος μὲ ἐγκατέλιπε καὶ ὁ Κύριός μου μὲ
ἐλησμόνησε. Δύναται γυνὴ νὰ λησμονήσῃ τὸ θηλάζον βρέφος αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ ἐλεήσῃ τὸ τέκνον τῆς κοιλίας
αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἂν αὐταὶ λησμονήσωσιν, ἐγὼ ὁμως δὲν θέλω σὲ λησμονήσει. Ἰδοὺ, ἐπὶ τῶν παλαμῶν μου
σὲ ἐξωγράφισα· τὰ τείχη σου εἶναι πάντοτε ἐνώπιόν μου. Τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἐλθεῖ μετὰ σπουδῆς· οἱ δὲ
καταστρέφοντές σε καὶ ἐρημόνοντές σε θέλουσιν ἐξέλθει ἀπὸ σοῦ. Ὑψωσον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ
ιδέ· πάντες οὗτοι συναθροίζονται ὁμοῦ, ἔρχονται πρὸς σέ. Ὡς ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι σὺ θέλεις ἐνδυθῇ πάντα
τούτους ὡς κόσμημα, καὶ ὡς νύμφη θέλεις στολισθῇ αὐτοὺς. Διότι οἱ ἡφανισμένοι σου καὶ οἱ ἡρημωμένοι
σου τόποι καὶ ἡ γῆ σου ἡ κατεφθαρμένη θέλουσιν εἶσθαι τώρα παραπολὺ μάλιστα στενοὶ διὰ τοὺς κατοίκους
σου· ἐκεῖνοι δέ, οἵτινες σὲ κατέτρωγον, θέλουσι μακρυνθῇ ἀπὸ σοῦ. Τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα θέλεις ἀποκτήσει
μετὰ τὴν ἀτεκνίαν σου, θέλουσιν εἰπεῖ προσέτι εἰς τὰ ῥήματα σου, Στενὸς εἶναι ὁ τόπος δι' ἐμέ· κάμε εἰς ἐμὲ τόπον
διὰ νὰ κατοικήσω. Τότε θέλεις εἰπεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἐγέννησεν εἰς ἐμὲ ταῦτα, ἐνῶ ἐγὼ ἤμην ἡτεκνωμένη
καὶ ἔρημος, αἰχμάλωτος καὶ μεταφερομένη ταῦτα δὲ τίς ἐξέθρεψεν ἰδοὺ, ἐγὼ εἶχον ἐγκαταλειφθῇ μόνη· ταῦτα
ποῦ ἦσαν· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, θέλω ὑψώσει τὴν χειρά μου πρὸς τὰ ἔθνη καὶ στήσει τὴν σημαίαν
μου πρὸς τοὺς λαούς, καὶ θέλουσι φέρει τοὺς υἱοὺς σου ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι φερθῇ
ἐπ' ὤμων· καὶ βασιλεῖς θέλουσιν εἶσθαι οἱ παιδοτρόφοι σου καὶ αἱ βασιλίσσαι αὐτῶν αἱ τροφοὶ σου· θέλουσι
σὲ προσκυνήσει μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν γῆν καὶ γλείφει τὸ χῶμα τῶν ποδῶν σου· καὶ θέλεις γνωρίσει, ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ ὅτι οἱ προσμένοντές με δὲν θέλουσιν αἰσχυνθῇ. Δύναται τὸ λάφυρον νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ
τοῦ ἰσχυροῦ ἢ νὰ ἐλευθερωθῶσιν οἱ δικαίως αἰχμαλωτισθέντες· Ἄλλ' ὁ Κύριος οὕτω λέγει· Καὶ οἱ αἰχμάλωτοι
τοῦ ἰσχυροῦ θέλουσιν ἀφαιρεθῇ καὶ τὸ λάφυρον τοῦ τρομεροῦ θέλει ἀποσπασθῇ· διότι ἐγὼ θέλω δικολογήσει
πρὸς τοὺς δικολογοῦντας κατὰ σοῦ καὶ ἐγὼ θέλω σώσει τὰ τέκνα σου. Τοὺς δὲ καταθλίβοντάς σε θέλω κάμει
νὰ φάγωσι τὰς ἰδίας αὐτῶν σάρκας· καὶ θέλουσι μεθυσθῇ μὲ τὸ ἴδιον αὐτῶν αἷμα, ὡς μὲ νέον οἶνον· καὶ θέλει
γνωρίσει πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτὴρ σου καὶ ὁ Λυτρωτὴς σου, ὁ Ἰσχυρὸς τοῦ Ἰακώβ.

50 Οὕτω λέγει Κύριος· Ποῦ εἶναι τὸ ἐγγραφον τοῦ διαζυγίου τῆς μητρός σας, δι' οὗ ἀπέβαλον αὐτήν ἢ τίς εἶναι ἐκ τῶν δανειστώδων μου, εἰς τὸν ὁποῖον σᾶς ἐπώλησα Ἰδού, διὰ τὰς ἀνομίας σας ἐπωλήθητε, καὶ διὰ τὰς παραβάσεις σας ἀπεβλήθη ἡ μήτηρ σας. Διὰ τί, ὅτε ἦλθον, δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς καὶ ὅτε ἐκάλεσα, δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀποκρινόμενος Ἐσμικρύνθη ποσῶς ἡ χεὶρ μου, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ λυτρώσῃ ἢ δὲν ἔχω δύναμιν νὰ ἐλευθερώσω Ἰδού, ἐγὼ μὲ τὴν ἐπιτίμησίν μου ἐξήρανα τὴν θάλασσαν, ἔκαμα ἔρημον τοὺς ποταμούς· οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἐξηράνθησαν δι' ἔλλειψιν ὕδατος καὶ ἀπέθανον ὑπὸ δίψης. Ἐγὼ περιενδύω τοὺς οὐρανοὺς σκότος καὶ θέτω σάκκον τὸ περικάλυμμα αὐτῶν. Κύριος ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ γλῶσσαν πεπαιδευμένων, διὰ νὰ ἐξεύρω πῶς νὰ λαλήσω λόγον ἐν καιρῷ πρὸς τὸν βεβαρυμένον· ἐγείρει ἀπὸ πρωῒ εἰς πρωῒ, ἐγείρει τὸ ὥτιόν μου, διὰ νὰ ἀκούω ὡς οἱ πεπαιδευμένοι. Κύριος ὁ Θεὸς ἤνοιξεν ὥτιον ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ δὲν ἠπείθησα οὐδὲ ἐστράφην ὀπίσω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς τοὺς μαστιγοῦντας καὶ τὰς σιαγόνας μου εἰς τοὺς μαδίζοντας· δὲν ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ ὕβρισμῶν καὶ ἐμπτυσμάτων. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσει· διὰ τοῦτο δὲν ἐνετράπη· διὰ τοῦτο ἔθεσα τὸ πρόσωπόν μου ὡς πέτραν σκληράν καὶ ἐξεύρω ὅτι δὲν θέλω κατασυχυνθῇ. Πλησίον εἶναι ὁ δικαίωνων με· τίς θέλει κριθῇ μετ' ἐμοῦ ἄς παρασταθῶμεν ὁμοῦ· τίς εἶναι ἡ ἀντίδικός μου ἄς πλησιάσῃ εἰς ἐμέ. Ἰδού, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσει· τίς θέλει μὲ καταδικάσει ἰδού, πάντες οὗτοι θέλουσι παλαιωθῇ ὡς ἱμάτιον· ὁ σκώληξ θέλει καταφάγῃ αὐτούς. Τίς εἶναι μεταξὺ σας ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δούλου αὐτοῦ οὗτος, καὶ ἂν περιπατῇ ἐν σκότει καὶ δὲν ἔχῃ φῶς, ἄς θαρρῇ ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἄς ἐπιστηρίζεται ἐπὶ τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Ἰδού, πάντες σεῖς, οἱ ἀνάπτοντες πῦρ καὶ περικυκλούμενοι μὲ σπινθήρας, περιπατεῖτε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ πυρός σας καὶ διὰ τῶν σπινθήρων τοὺς ὁποίους ἐξήφατε. Τοῦτο σᾶς ἐγενεν ὑπὸ τῆς χειρὸς μου, ἐν λύτῃ θέλετε κοίτεσθαι.

51 Ἀκούσατέ μου, σεῖς οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν δικαιοσύνην, οἱ ζητοῦντες τὸν Κύριον· ἐμβλέψατε εἰς τὸν βράχον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλατομήθητε, καὶ εἰς τὸ στόμιον τοῦ λάκκου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνωρύχθητε. Ἐμβλέψατε εἰς τὸν Ἀβραάμ τὸν πατέρα σας καὶ εἰς τὴν Σάρραν, ἥτις σᾶς ἐγέννησε· διότι ἐκάλεσα αὐτὸν ὄντα ἓνα καὶ εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν. Ὁ Κύριος λοιπὸν θέλει παρηγορήσει τὴν Σιών· αὐτὸς θέλει παρηγορήσει πάντας τοὺς ἡρημωμένους τόπους αὐτῆς· καὶ θέλει κάμει τὴν ἔρημον αὐτῆς ὡς τὴν Ἐδὲμ καὶ τὴν ἐρημίαν αὐτῆς ὡς παράδεισον τοῦ Κυρίου· εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις θέλει εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτῇ, δοξολογία καὶ φωνὴ αἰνέσεως. Ἀκούσόν μου, λαὲ μου· καὶ δὸς ἀκρόασιν εἰς ἐμέ, ἔθνος μου· διότι νόμος θέλει ἐξελθεῖ παρ' ἐμοῦ καὶ θέλω στήσει τὴν κρίσιν μου διὰ φῶς τῶν λαῶν. Ἡ δικαιοσύνη μου πλησιάζει· ἡ σωτηρία μου ἐξῆλθε καὶ οἱ βραχίονές μου θέλουσι κρίνει τοὺς λαούς· αἱ νῆσοι θέλουσι προσμένει ἐμὲ καὶ θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ τὸν βραχίονά μου. Ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ βλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω· διότι οἱ οὐρανοὶ θέλουσι διαλυθῇ ὡς καπνὸς καὶ ἡ γῆ θέλει παλαιωθῇ ὡς ἱμάτιον καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ θέλουσιν ἀποθάνει ἐξίσου· ἀλλ' ἡ σωτηρία μου θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἡ δικαιοσύνη μου δὲν θέλει ἐκλείψει. Ἀκούσατέ μου, σεῖς οἱ γνωρίζοντες δικαιοσύνην· λαέ, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ νόμος μου· μὴ φοβεῖσθε τὸν ὄνειδισμόν τῶν ἀνθρώπων μηδὲ ταραττέσθε εἰς τὰς ὕβρεις αὐτῶν. Διότι ὡς ἱμάτιον θέλει καταφάγῃ αὐτοὺς ὁ σκώληξ καὶ ὡς μαλλίον θέλει καταφάγῃ αὐτοὺς ὁ σκῶρος· ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη μου θέλει μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἡ σωτηρία μου εἰς γενεὰς γενεῶν. Ἐξεγέρθητι, ἐξεγέρθητι, ἐνδύθητι δύναμιν, βραχίων Κυρίου· ἐξεγέρθητι ὡς ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις, ἐν ταῖς παλαιαῖς γενεαῖς. Δὲν εἶσαι σὺ, ὁ πατάξας τὴν Παράβ καὶ τραυματίσας τὸν δράκοντα· Δὲν εἶσαι σὺ, ὁ ξηράνας τὴν θάλασσαν, τὰ ὕδατα τῆς μεγάλης ἀβύσσου ὁ ποιήσας τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως τῶν λελυτρωμένων· Καὶ οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου θέλουσιν ἐπιστρέφει καὶ ἐλθεῖ ἐν ἀλαλαγμῷ εἰς Σιών· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν· ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην θέλουσιν ἀπολαύσει· ἡ λύπη καὶ ὁ στεναγμὸς θέλουσι φύγει. Ἐγὼ, ἐγὼ εἶμαι ὁ παρηγορῶν ὑμᾶς. Σὺ τίς εἶσαι καὶ φοβεῖσαι ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, ὅστις θέλει γείνει ὡς χόρτος· καὶ ἐλησμόνησας Κύριον τὸν Ποιητὴν σου, τὸν ἐκτείναντα τοὺς οὐρανοὺς καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν· καὶ ἐφοβεῖσθαι πάντοτε καθ' ἡμέραν τὴν ὀργὴν τοῦ καταθλίβοντός σε, ὡς ἐὰν ἦτο ἔτοιμος νὰ καταστρέψῃ καὶ ποῦ εἶναι τῶρα ἡ ὀργὴ τοῦ καταθλίβοντος· Ὁ ἡχηματοποιήσας σπεύδει νὰ λυθῇ καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ λάκκῳ μηδὲ νὰ στερηθῇ τὸν ἄρτιον αὐτοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ταραττων τὴν θάλασσαν καὶ ἡχοῦσι τὰ κύματα αὐτῆς· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἔθεσα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ σὲ ἐσκέπασα μὲ τὴν σκιάν τῆς χειρὸς μου, διὰ νὰ στερεώσω τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ θεμελιώσω τὴν γῆν· καὶ διὰ νὰ εἴπω πρὸς τὴν Σιών, Λαὸς μου εἶσαι. Ἐξεγέρθητι, ἐξεγέρθητι, ἀνάστηθι, Ἰερουσαλὴμ, ἥτις ἔπτεσε ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ· ἔπιες, ἐξεκένωσας καὶ αὐτὴν τὴν τρυγίαν τοῦ ποτηρίου τῆς ζάλης. Ἐκ πάντων τῶν υἱῶν, τοὺς ὁποίους ἐγέννησε, δὲν ὑπάρχει ὁ ὀδηγῶν αὐτήν· οὐδὲ εἶναι ἐκ πάντων τῶν υἱῶν, τοὺς ὁποίους ἐξέθρεψεν, ὁ πιάνων αὐτήν ἐκ τῆς χειρὸς. Τὰ δύο ταῦτα ἦλθον ἐπὶ σέ· τίς θέλει σὲ συλλυπηθῇ ἐρήμωσις καὶ καταστροφή καὶ πείνα καὶ μάχαιρα· διὰ τίνος νὰ σὲ παρηγορήσω· Οἱ υἱοὶ σου ἀπενεκρώθησαν· κοίτονται ἀπ' ἄκρου πασῶν τῶν ὁδῶν, ὡς ἄγριος ταῦρος ἐν δικτύοις· εἶναι πλήρεις τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου, τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ Θεοῦ σου. Ὅθεν, ἄκουε τῶρα τοῦτο, τεθλιμμένη καὶ μεθύουσα, πλὴν οὐχὶ ἐξ οἴνου· οὕτω λέγει ὁ Κύριός σου, ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός σου, ὁ δικολογῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· Ἰδού, ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν σου τὸ ποτήριον τῆς ζάλης, τὴν τρυγίαν τοῦ ποτηρίου τοῦ θυμοῦ μου· δὲν θέλεις πλέον πίνει αὐτὸ τοῦ λοιποῦ· καὶ θέλω βάλεи αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν καταθλιβόντων σε, οἵτινες εἶπον πρὸς τὴν ψυχὴν σου, Κύφον, διὰ νὰ περάσωμεν· καὶ σὺ ἔβαλες τὸ σῶμά σου ὡς γῆν καὶ ὡς ὁδὸν εἰς τοὺς διαβαίνοντας.

52 Ἐξεγέρθητι, ἐξεγέρθητι, ἐνδύθητι τὴν δύναμίν σου, Σιών· ἐνδύθητι τὰ ἱμάτια τῆς μεγαλοπρεπειᾶς σου,

Ἱερουσαλήμ, πόλις ἀγία· διότι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλει πλέον εἰσελθεῖ εἰς σὲ ὁ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος. Ἐκ- 2
 τινάχθητι ἀπὸ τὸ χῶμα· σηκώθητι, κάθησον, Ἱερουσαλήμ· λύσον τὰ δεσμὰ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, αἰχμάλωτος 3, 4
 θυγάτηρ τῆς Σιών. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπωλήθητε διὰ μηδὲν καὶ θέλετε λυτρωθῆ ἄνευ ἀργυρίου. Διότι 3, 4
 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὁ λαὸς μου κατέβη τὸ πρότερον εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσῃ ἐκεῖ καὶ οἱ 5
 Ἀσσύριοι ἀνατίως κατέθλιψαν αὐτούς. Τώρα λοιπόν, τί ἔχω νὰ κάμω ἐδῶ, λέγει Κύριος, ἐπειδὴ ὁ λαὸς μου 5
 ἐλήφθη διὰ μηδὲν οἱ ἐξουσιάζοντες ἐπ' αὐτοῦ κάμνουσιν ἑαυτὸν νὰ ὀλούξῃ, λέγει Κύριος· καὶ τὸ ὄνομά μου 6
 βλασφημεῖται πάντοτε καθ' ἡμέραν. Διὰ τοῦτο ὁ λαὸς μου θέλει γνωρίσῃ τὸ ὄνομά μου· διὰ τοῦτο θέλει 6
 γνωρίσῃ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ λαλῶν· ἰδοὺ, ἐγώ. Πόσον ὠραῖοι εἶναι ἐπὶ τῶν ὀρέων οἱ πόδες 7
 τοῦ εὐαγγελιζομένου, τοῦ κηρύττοντος εἰρήνην· τοῦ εὐαγγελιζομένου ἀγαθὰ, τοῦ κηρύττοντος σωτηρίαν, τοῦ 8
 λέγοντος πρὸς τὴν Σιών· Ὁ Θεὸς σου βασιλεύει. Οἱ φύλακές σου θέλουσιν ὑψώσει φωνήν· ἐν φωναῖς ὁμοῦ 8
 θέλουσιν ἀλαλάζει· διότι θέλουσιν ἰδεῖ ὀφθαλμός πρὸς ὀφθαλμόν, ὅταν ὁ Κύριος ἀνορθώσῃ τὴν Σιών. Ἀλα- 9
 λάξατε, εὐφράνθητε ὁμοῦ, ἡρημωμένοι τόποι τῆς Ἱερουσαλήμ· διότι ὁ Κύριος παρηγόρησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, 10
 ἐλύτρωσε τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ Κύριος ἐγύμνωσε τὸν ἅγιον βραχίονα αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἔθνων· καὶ 10
 πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλουσιν ἰδεῖ τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σύρθητε, σύρθητε, ἐξέλθετε ἐκεῖθεν, μὴ 11
 ἐγγίστητε ἀκάθαρτον· ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς· καθαρίσθητε σεῖς οἱ βαστάζοντες τὰ σκεύη τοῦ Κυρίου· διότι 12
 δὲν θέλετε ἐξέλθαι ἐν βία, οὐδὲ μετὰ φυγῆς θέλετε ὁδοιπορήσῃ· διότι ὁ Κύριος θέλει ὑπάγῃ ἔμπροσθέν σας καὶ 13
 ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι ἡ ὀπισθοφυλακὴ σας. Ἰδοὺ, ὁ δοῦλός μου θέλει εὐδοιωθῇ· θέλει ὑψωθῇ καὶ 13
 δοξασθῇ καὶ ἀναβῇ ὑψηλὰ σφόδρα. Καθὼς πολλοὶ ἔμειναν ἐκστατικοὶ ἐπὶ σέ, τόσον ἦτο τὸ πρόσωπον αὐτοῦ 14
 ἄδοξον παρὰ παντὸς ἀνθρώπου καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ παρὰ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θέλει ῥαντίσει πολλὰ 15
 ἔθνη· οἱ βασιλεῖς θέλουσι φράξῃ τὸ στόμα αὐτῶν ἐπ' αὐτόν· διότι θέλουσιν ἰδεῖ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐλαλήθη 15
 πρὸς αὐτούς· καὶ θέλουσι νοήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἤκουσαν.

Τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη διότι ἀνέβη ἐνώπιον **53. 2**
 αὐτοῦ ὡς τρυφερόν φυτὸν καὶ ὡς ῥίζα ἀπὸ ξηρᾶς γῆς· δὲν ἔχει εἶδος οὐδὲ κάλλος· καὶ εἶδομεν αὐτόν καὶ 3
 δὲν εἶχεν ὠραιότητα ὥστε νὰ ἐπιθυμῶμεν αὐτόν. Καταπεφρονημένος καὶ ἀπερριμμένος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· 3
 ἄνθρωπος θλίψεων καὶ δόκιμος ἀσθενείας· καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον, 4
 κατεφρονήθη καὶ ὡς οὐδὲν ἐλογίσθημεν αὐτόν. Αὐτὸς τῶντι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐβάστασε καὶ τὰς θλίψεις 4
 ἡμῶν ἐπεφορτίσθη· ἡμεῖς δὲ ἐνομίσαμεν αὐτόν τετραυματισμένον, πεπληγμένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ τεταλαιπωρη- 5
 μένον. Ἀλλ' αὐτὸς ἐτραυματίσθη διὰ τὰς παραβάσεις ἡμῶν, ἐταλαιπωρήθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· ἡ τιμωρία, 5
 ἥτις ἔφερε τὴν εἰρήνην ἡμῶν, ἦτο ἐπ' αὐτόν· καὶ διὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ἡμεῖς ἐπλα- 6
 νήθημεν ὡς πρόβατα· ἐστράφημεν ἕκαστος εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ὁ Κύριος ἔθεσεν ἐπ' αὐτόν τὴν ἀνομίαν 6
 πάντων ἡμῶν. Αὐτὸς ἦτο κατατεθλιμμένος καὶ βεβασανισμένος ἀλλὰ δὲν ᾔνοιζε τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐφέρθη ὡς 7
 ἄρνιον ἐπὶ σφαγὴν, καὶ ὡς πρόβατον ἔμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφωνον, οὕτω δὲν ᾔνοιζε τὸ στόμα αὐτοῦ. 7
 Ἀπὸ καταθλίψεως καὶ κρίσεως ἀνηρπάχθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς θέλει διηγῆθαι διότι ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς 8
 γῆς τῶν ζώντων· διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ λαοῦ μου ἐτραυματίσθη. Καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ διωρίσθη μετὰ τῶν 9
 κακούργων· πλὴν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐστάθη μετὰ τοῦ πλουσίου· διότι δὲν ἔκαμεν ἀνομίαν οὐδὲ εὐρέθη 9
 δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἠθέλησε νὰ βασανίσῃ αὐτόν· ἐταλαιπώρησεν αὐτόν. Ἀφοῦ ὅμως 10
 δώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, θέλει ἰδεῖ ἔκγονα, θέλει μακρύνῃ τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ 11
 τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου θέλει εὐδοιωθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Θέλει ἰδεῖ τοὺς καρποὺς τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς 11
 αὐτοῦ καὶ θέλει χορτασθῇ· ὁ δίκαιος δοῦλός μου θέλει δικαιώσει πολλοὺς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως αὐτοῦ· διότι 12
 αὐτὸς θέλει βαστάσῃ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Διὰ τοῦτο θέλω δώσῃ εἰς αὐτόν μερίδα μετὰ τῶν μεγάλων καὶ τοὺς 12
 ἰσχυροὺς θέλει μοιρασθῇ λάφυρον, διότι παρέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη 12
 καὶ αὐτὸς ἐβάστασε τὰς ἁμαρτίας πολλῶν καὶ θέλει μεσιτεύσῃ ὑπὲρ τῶν ἀνόμων.

Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἢ μὴ τίκτουσα· ἀναβόησον ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τέρπου, ἢ μὴ ὠδίνουσα· διότι πλειότερα **54**
 εἶναι τὰ τέκνα τῆς ἡρημωμένης παρὰ τὰ τέκνα τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα, λέγει Κύριος. Πλάτυνον τὸν τόπον 2
 τῆς σκηνῆς σου καὶ ὥς ἐκτείνῃς τὰ παραπετάσματα τῶν κατοικιῶν σου· μὴ φεισθῆς· μάκρυνον τὰ σχοινία 3
 σου καὶ στερέωσον τοὺς πασσάλους σου. Διότι θέλεις ἐκταθῇ εἰς τὰ δεξιά καὶ εἰς τὰ ἀριστερά· καὶ τὸ σπέρμα 3
 σου θέλει κληρονομήσῃ τὰ ἔθνη καὶ θέλει κάμῃ τὰς ἡρημωμένας πόλεις νὰ κατοικισθῶσι. Μὴ φοβοῦ· διότι 4
 δὲν θέλεις καταισχυθῇ· μηδὲ ἐντρέπου· διότι δὲν θέλεις αἰσχυθῇ· διότι θέλεις λησμονήσῃ τὴν αἰσχύνην τῆς 5
 νεότητός σου καὶ δὲν θέλεις ἐνθυμηθῇ πλέον τὸ ὄνειδος τῆς χρείας σου. Διότι ὁ ἀνὴρ σου εἶναι ὁ Ποιητὴς 5
 σου· τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ὁ Λυτρωτὴς σου εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· αὐτὸς 6
 θέλει ὀνομασθῇ, Ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς. Διότι ὁ Κύριος σὲ ἐκάλεσεν ὡς γυναῖκα ἐγκαταλειμμένην καὶ 6
 τεθλιμμένην τὸ πνεῦμα καὶ γυναῖκα νεότητος ἀποβεβλημένην, λέγει ὁ Θεὸς σου. Σὲ ἐγκατέλιπον διὰ ὀλίγον 7
 καιρόν· πλὴν μὲ ἔλεος μέγα θέλω σὲ περισυνάξῃ. Ἐν θυμῷ μικρῷ ἔκρυσπα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ διὰ μίαν 8
 στιγμήν· μὲ ἔλεος ὅμως αἰώνιον θέλω σὲ ἐλεῆσαι, λέγει Κύριος ὁ Λυτρωτὴς σου. Διότι τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ ὡς 9
 τὰ ὕδατα τοῦ Νῶε· ἐπειδὴ, καθὼς ὡμοσα ὅτι τὰ ὕδατα τοῦ Νῶε δὲν θέλουσιν ἐπέλθαι πλέον ἐπὶ τὴν γῆν, οὕτως 10
 ὡμοσα ὅτι δὲν θέλω θυμωθῇ πλέον κατὰ σοῦ οὐδὲ σὲ ἐλέγξῃ. Διότι τὰ ὄρη θέλουσι μετατοπισθῇ καὶ οἱ λόφοι 10
 μετακινηθῇ· πλὴν τὸ ἔλεός μου δὲν θέλει ἐκλείψῃ ἀπὸ σοῦ οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης μου μετακινηθῇ, 11
 λέγει Κύριος ὁ ἐλεῶν σε. Ὡς τεθλιμμένη, τεταραγμένη, ἀπαρηγόρητος, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω στρώσει τοὺς λίθους 11
 σου ἐκ μαρμάρων πορφυρῶν καὶ θέλω βάλλῃ τὰ θεμέλιά σου ἐκ σαπφείρων. Καὶ θέλω κάμῃ τὰς ἐπάλξεις 12

13 σου ἐξ ἀχάτου καὶ τὰς πύλας σου ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἅπαντα τὸν περίβολόν σου ἐκ λίθων ἐκλεκτῶν. Πάντες
 14 δὲ οἱ υἱοὶ σου θέλουσιν εἶσθαι διδασκοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει εἶσθαι μεγάλη ἡ εἰρήνη τῶν υἱῶν σου. Ἐν
 15 δικαιοσύνῃ θέλεις στερεωθῆ· μακρὰν ἀπὸ τῆς καταδυναστείας θέλεις εἶσθαι, διότι δὲν θέλεις φοβεῖσθαι· καὶ
 16 ἀπὸ τοῦ τρόμου, διότι δὲν θέλει σὲ πλησιάσει. Ἰδοὺ, βεβαίως θέλουν συναχθῆ ὁμοῦ ἐναντίον σου, πλὴν οὐχί
 17 δι' ἐμοῦ· Ὅσοι συναχθῶσιν ὁμοῦ ἐναντίον σου, ἔνεκα σοῦ, θέλουν πέσει. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔκαμον τὸν χαλκέα, ὅστις
 18 φυσᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐξάγει τὸ ἐργαλεῖον διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἔκαμον τὸν πορθητὴν
 19 διὰ τὰ καταστρέφει. Οὐδὲν ὄπλον κατασκευασθὲν ἐναντίον σου θέλει εὐδοκῶθαι· καὶ πᾶσαν γλῶσσαν, ἥτις
 20 ἤθελε κινήθαι κατὰ σοῦ, θέλεις νικήσει ἐν τῇ κρίσει. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν δούλων τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ
 21 δικαιοσύνη αὐτῶν εἶναι ἐξ ἐμοῦ, λέγει ὁ Κύριος.

55 Ὡς πάντες οἱ διψῶντες, ἔλθετε εἰς τὰ ὕδατα· καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀργύριον, ἔλθετε, ἀγοράσατε καὶ φάγετε·
 2 καὶ ἔλθετε, ἀγοράσατε οἶνον καὶ γάλα ἄνευ ἀργυρίου καὶ ἄνευ ἀντιτίμου. Διὰ τί ἐξοδεύετε ἀργύρια οὐχὶ εἰς
 3 ἄρτον καὶ τὸν κόπον σας οὐχὶ εἰς χορτασμόν ἀκούσατέ μου μετὰ προσοχῆς καὶ θέλετε φάγει ἀγαθὰ καὶ ἡ
 4 ψυχὴ σας θέλει εὐφρανθῆ εἰς τὸ πάχος. Κλίνετε τὸ ὠτίον σας καὶ ἔλθετε πρὸς ἐμέ· ἀκούσατε καὶ ἡ ψυχὴ
 5 σας θέλει ζῆσαι· καὶ θέλω κάμει πρὸς ἐσᾶς αἰώνιον διαθήκην, τὰ ἐλέη τοῦ Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ, ἔδωκα αὐτὸν
 6 μαρτύριον εἰς τοὺς λαοὺς, ἄρχοντα καὶ προστάπτοντα εἰς τοὺς λαοὺς. Ἰδοὺ, θέλεις καλέσει ἔθνος, τὸ ὁποῖον
 7 δὲν ἐγνώριζες· καὶ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν σὲ ἐγνώριζον, θέλουν τρέξει πρὸς σέ, διὰ Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ διὰ τὸν
 8 Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ· διότι σὲ ἐδόξασε. Ζητεῖτε τὸν Κύριον, ἐνὸς ὧς δύναται νὰ εὑρεθῇ· ἐπικαλεῖσθε αὐτόν, ἐνὸς ὧς
 9 εἶναι πλῆσιον. Ἄς ἐγκαταλίπη ὁ ἀσεβὴς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ὁ ἄδικος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ
 10 πρὸς τὸν Κύριον, καὶ θέλει ἐλεήσει αὐτόν· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, διότι αὐτὸς θέλει συγχωρήσει ἀφθόνως.
 11 Διότι αἱ βουλαὶ μου δὲν εἶναι βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὅσον εἶναι ὑψηλοὶ
 12 οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως αἱ ὁδοὶ μου εἶναι ὑψηλότεραι τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ αἱ βουλαὶ μου τῶν βουλῶν
 13 ὑμῶν. Διότι καθὼς καταβαίνει ἡ βροχὴ καὶ ἡ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δὲν ἐπιστρέφει ἐκεῖ, ἀλλὰ ποτίζει τὴν
 14 γῆν καὶ κάμνει αὐτὴν νὰ ἐκφύῃ καὶ νὰ βλαστήσῃ, διὰ τὴν δόξην οὐρόν εἰς τὸν σπείροντα καὶ ἄρτον εἰς τὸν
 15 ἐσθίοντα, οὕτως θέλει εἶσθαι ὁ λόγος μου ὁ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ στόματός μου· δὲν θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς ἐμέ
 16 κενός, ἀλλὰ θέλει ἐκτελέσει τὸ θέλημά μου καὶ θέλει εὐδοκῶθαι εἰς ὃ, τι αὐτὸν ἀποστέλλω. Διότι θέλετε ἐξέλθαι
 17 ἐν χαρᾷ καὶ ὁδηγηθῆ ἐν εἰρήνῃ· τὰ ὅρη καὶ οἱ λόφοι θέλουν ἀντηχήσει ἔμπροσθέν σας ὑπὸ ἀγαλλιάσεως καὶ
 18 πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουν ἐπικροτήσῃ τὰς χεῖρας. Ἀντὶ τῆς ἀκάνθης θέλει ἀναβῆ κυπάρισσος,
 19 ἀντὶ τῆς κνίδος θέλει ἀναβῆ μυρσίνη· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τὸν Κύριον διὰ ὄνομα, διὰ σημεῖον αἰώνιον,
 20 τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἐκλείπει.

56 Οὕτω λέγει Κύριος· Φυλάττετε κρίσιν καὶ κάμνετε δικαιοσύνην· διότι ἡ σωτηρία μου πλησιάζει νὰ ἔλθῃ καὶ
 2 ἡ δικαιοσύνη μου νὰ ἀποκαλυφθῇ. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὅστις κάμνει τοῦτο, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 3 ὅστις κρατεῖ αὐτό· ὅστις φυλάττει τὸ σάββατον, ὥστε νὰ μὴ βεβηλώσῃ αὐτό, καὶ κρατεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ὥστε
 4 νὰ μὴ πράξῃ μηδὲν κακόν. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀλλογενοῦς, ὁ προστεθειμένος εἰς τὸν Κύριον, ἄς μὴ εἴπῃ, λέγων,
 5 Ὁ Κύριος διόλου θέλει μὲ χωρίσει ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· μηδὲ ὁ εὐνοῦχος ἄς λέγῃ, Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι δένδρον
 6 ξηρόν. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· εἰς τοὺς εὐνοῦχους, ὅσοι φυλάττουσι τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέγουσι τὰ
 7 ἀρέσκοντα εἰς ἐμέ καὶ κρατοῦσι τὴν διαθήκην μου, εἰς αὐτοὺς μάλιστα θέλω δώσει ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ
 8 τῶν τειχῶν μου τόπον καὶ ὄνομα καλῆτερον παρὰ τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων· εἰς αὐτοὺς θέλω δώσει ὄνομα
 9 αἰώνιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἐκλείπει. Περὶ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλογενοῦς, οἵτινες ἤθελον προστεθῆ εἰς τὸν
 10 Κύριον, διὰ τὴν δουλῆν αὐτοῦ καὶ νὰ ἀγαπῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἥναι δούλοι αὐτοῦ· ὅσοι
 11 φυλάττουσι τὸ σάββατον, ὥστε νὰ μὴ βεβηλώσωσιν αὐτό καὶ κρατοῦσι τὴν διαθήκην μου· καὶ τούτους θέλω
 12 φέρε εἰς τὸ ἅγιόν μου ὅρος καὶ θέλω εὐφράναι αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν
 13 καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν θέλουν εἶσθαι δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· διότι ὁ οἶκός μου θέλει ὀνομάζεσθαι,
 14 Οἶκος προσευχῆς διὰ πάντας τοὺς λαοὺς. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ συνάγων τοὺς διεσκορπισμένους
 15 τοῦ Ἰσραὴλ· Θέλω συνάξει ἔτι καὶ ἄλλους εἰς αὐτόν, ἐκτὸς τῶν συνηγμένων αὐτοῦ. Ἐλθετε, φάγετε, πάντα
 16 τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ, πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους. Οἱ δὲ φύλακες αὐτοῦ εἶναι τυφλοὶ· πάντες χωρὶς νοήσεως·
 17 πάντες κύνες ἄλαλοι, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑλακτῶσι· κοιμώμενοι, κοιτόμενοι, ἀγαπῶντες νυσταγμόν· ναί,
 18 κύνες ἀδηφάγοι, οἵτινες δὲν γνωρίζουσι χορτασμόν καὶ ποιμένες, οἵτινες δὲν γνωρίζουσι σύνεσιν· πάντες εἶναι
 19 ἐστραμμένοι πρὸς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, ἕκαστος εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ, διὰ τὸ κέρδος αὐτῶν. Ἐλθετε, λέγουσι, θέλω
 20 φέρε οἶνον καὶ θέλομεν μεθύσθαι μὲ σίκερα· καὶ αὐριοὶ θέλει εἶσθαι ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη, πολὺ πλέον ἀφθονος.

57 Ὁ δίκαιος ἀποθνήσκει καὶ οὐδεὶς βάλλει τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οἱ ἄνδρες ἐλέους συλλέγονται, χωρὶς
 2 νὰ ἐννοῇ τις, ἂν ὁ δίκαιος συλλέγεται ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς κακίας. Θέλει εἰσελθεῖ εἰς εἰρήνην· οἱ περιπατοῦντες
 3 ἐν τῇ εὐθύτῃ αὐτῶν, θέλουν ἀναπαυθῆ ἐν ταῖς κλίναις αὐτῶν. Σεῖς δὲ οἱ υἱοὶ τῆς μαγίσσης, σπέρμα μοιχοῦ
 4 καὶ πόρνῃς, πλησιάσατε ἐδῶ. Κατὰ τίνος ἐντροφᾶτε κατὰ τίνος ἐπλατύνετε τὸ στόμα, ἐξετείνετε τὴν γλῶσσαν
 5 δὲν εἴσθε τέκνα ἀνομίας, σπέρμα ψεύδους, φλογιζόμενοι μὲ τὰ εἰδῶλα ὑπὸ πᾶν δένδρον πράσινον, σφάζοντες
 6 τὰ τέκνα ἐν ταῖς φάραγξιν, ὑπὸ τοὺς κρήμνους τῶν βράχων Ἡ μερίς σου εἶναι μεταξὺ τῶν χαλίκων τῶν
 7 χειμάρρων· οὗτοι, οὗτοι εἶναι ἡ κληρονομία σου· καὶ εἰς αὐτοὺς ἐξέχεας σπονδάς, προσέφερες προσφορὰν
 8 ἐξ ἀλφίτων· εἰς ταῦτα θέλω εὐαρεστηθῆ Ἐπὶ ὅρους ὑψηλοῦ καὶ μετεώρου ἔβαλες τὴν κλίνην σου· καὶ ἐκεῖ
 9 ἀνέβης διὰ τὴν προσφέρειν θυσίαν. Καὶ ὀπίσω τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραστατῶν ἔστησας τὸ μνημόσυνόν σου·
 10 διότι ἐξεσκέπασας σεαυτὴν ἀποστατήσασα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀνέβης· ἐπλάτυνας τὴν κλίνην σου καὶ συνεφώνησας

μετ' ἐκείνων· ἡγάπησας τὴν κλίνην αὐτῶν, ἐξέλεξας τοὺς τόπους· ὑπῆγες μάλιστα πρὸς τὸν βασιλέα με 9
 χρίσματα καὶ ἡύξησας τὰ ἀρώματά σου καὶ ἀπέστειλας μακρὰν τοὺς πρέσβεις σου καὶ ἐταπεινώσας σεαυτὴν 10
 μέχρις Ἰδου. Ἐκοπίασας εἰς τὸ μακρὸς τῆς ὁδοῦ σου· καὶ δὲν εἶπας, εἰς μάτην κοπιᾶζω· εὗρηκας τὸ ζῆν 11
 διὰ τῆς χειρὸς σου· διὰ τοῦτο δὲν ἀπέκαμες. Καὶ τίνα ἐπιτόηθης ἢ ἐφοβήθης, ὥστε νὰ ψευσθῇς καὶ νὰ μὴ 12
 με ἐνθυμηθῇς μηδὲ νὰ θέσῃς τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου δὲν εἶναι, διότι ἐγὼ ἐσιώπησα, μάλιστα πρὸ πολλοῦ, διὰ 13
 τοῦτο σὺ δὲν με ἐφοβήθης Ἐγὼ θέλω ἀπαγγεῖλαι τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὰ ἔργα σου· ὅμως δὲν θέλουσι σὲ 14
 ὠφελῆσαι. Ὅταν ἀναβοήσῃς, ἃς σὲ ἐλευθερώσωσιν οἱ συνηγμένοι σου· ἀλλ' ὁ ἄνεμος θέλει ἀφαρπάσει πάντας 15
 αὐτούς· ἡ ματαιότης θέλει λάβει αὐτούς· ὁ ἐλπίζων ὅμως ἐπ' ἐμὲ θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν καὶ ἀποκτήσει 16
 τὸ ἅγιόν μου ὅρος. Καὶ θέλω εἰπεῖ, Ὑψώσατε, ὑψώσατε, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδόν, ἐκβάλετε τὸ πρόσκομμα ἀπὸ 17
 τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου. Διότι οὕτω λέγει ὁ Ὑψιστος καὶ ὁ Ὑπέρτατος, ὁ κατοικῶν τὴν αἰωνιότητα, τοῦ 18
 ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ κατοικῶ ἐν ὑψηλοῖς καὶ ἐν ἀγίῳ τόπῳ· καὶ μετὰ τοῦ συντετριμμένου τὴν 19
 καρδίαν καὶ τοῦ ταπεινοῦ τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ ζωοποιῶ τὸ πνεῦμα τῶν ταπεινῶν καὶ νὰ ζωοποιῶ τὴν καρδίαν 20
 τῶν συντετριμμένων. Διότι δὲν θέλω δικολογεῖ αἰωνίως οὐδὲ θέλω εἶσθαι πάντοτε ὀργισμένος· ἐπειδὴ τότε 21
 ἤθελον ἐκλείψει ἀπ' ἐμπροσθέν μου τὸ πνεῦμα καὶ αἱ ψυχαὶ τὰς ὁποίας ἔκαμον. Διὰ τὴν ἀνομίαν τῆς 22
 αἰσχροκερδεῖας αὐτοῦ ὀργίσθην καὶ ἐπάταξα αὐτόν· ἔκρυσεν τὸ πρόσωπόν μου καὶ ὀργίσθην· ἀλλὰ αὐτὸς 23
 ἠκολούθησε πεισματωδῶς τὴν ὁδὸν τῆς καρδίας αὐτοῦ. Εἶδον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ θέλω ἰατρεῦσαι αὐτόν· 24
 καὶ θέλω ὁδηγήσει αὐτόν καὶ δώσει πάλιν παρηγορίαν εἰς αὐτόν καὶ εἰς τοὺς τεθλιμμένους αὐτοῦ. Ἐγὼ 25
 δημιουργῶ τὸν καρπὸν τῶν χειλέων· εἰρήνην, εἰρήνην, εἰς τὸν μακρὰν καὶ εἰς τὸν πλησίον, λέγει Κύριος· καὶ 26
 θέλω ἰατρεῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς εἶναι ὡς ἡ τεταραγμένη θάλασσα, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ· καὶ τὰ 27
 κύματα αὐτῆς ἐκρίπτουσι καταπάτημα καὶ πηλόν. Εἰρήνη δὲν εἶναι εἰς τοὺς ἀσεβεῖς, λέγει ὁ Θεὸς μου. 28

Ἀναβόησον δυνατά, μὴ φεισθῇς· ὕψωσον τὴν φωνὴν σου ὡς σάλπιγγα καὶ ἀνάγγειλον πρὸς τὸν λαὸν μου 58
 τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Μὲ ζητοῦσιν ὅμως καθ' ἡμέραν καὶ 2
 ἐπιθυμοῦσι νὰ μανθάνωσι τὰς ὁδοὺς μου, ὡς ἔθνος τὸ ὁποῖον ἔκαμε δικαιοσύνην καὶ δὲν ἐγκατέλιπε τὴν 3
 κρίσιν τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· ζητοῦσι παρ' ἐμοῦ κρίσεις δικαιοσύνης· ἐπιθυμοῦσι νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸν Θεόν. 4
 Διὰ τί ἐνηστεύσαμεν, λέγουσι, καὶ δὲν εἶδες ἐταλαιπωρήσαμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ δὲν ἐγνώρισας Ἰδού, ἐν 5
 τῇ ἡμέρᾳ τῆς νηστείας σου εὐρίσκετε ἡδονὴν καὶ καταθλίβετε πάντας τοὺς μισθωτοὺς σου. Ἰδού, νηστεύετε 6
 διὰ δίκας καὶ ἔριδας καὶ γρονθίζετε ἀσεβῶς· μὴ νηστεύετε, καθὼς τὴν σήμερον, διὰ νὰ ἀκουσθῇ ἄνωθεν ἡ 7
 φωνὴ σου. Τοιαύτη εἶναι ἡ νηστεία, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐξέλεξα νὰ ταλαιπωρῇ ὁ ἄνθρωπος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μίαν 8
 ἡμέραν νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς σπάρτον καὶ νὰ ὑποστρόνῃ σάκκον καὶ στάκτην εἰς ἑαυτὸν νηστείαν 9
 θέλεις ὀνομάσει τοῦτο καὶ ἡμέραν δεκτὴν εἰς τὸν Κύριον Ἡ νηστεία τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐξέλεξα, δὲν εἶναι αὕτη 10
 τὸ νὰ λύῃς τοὺς δεσμοὺς τῆς κακίας, τὸ νὰ διαλύῃς τὰ βαρὲα φορτία καὶ τὸ νὰ ἀφίνης ἐλευθέρους τοὺς 11
 καταδεδυναστευμένους καὶ τὸ νὰ συντρίβῃς πάντα ζυγόν Δὲν εἶναι τὸ νὰ διαμοιράζῃς τὸν ἄρτον σου εἰς τὸν 12
 πεινῶντα καὶ νὰ εἰσάγῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου τοὺς ἀστέγους πτωχοὺς ὅταν βλέπῃς τὸν γυμνόν, νὰ ἐνδύῃς αὐτόν, 13
 καὶ νὰ μὴ κρύπτῃς σεαυτὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς σου Τότε τὸ φῶς σου θέλει ἐκλάμπει ὡς ἡ αὐγὴ καὶ ἡ υγιεία 14
 σου ταχέως θέλει βλαστήσει· καὶ ἡ δικαιοσύνη σου θέλει προπορεύεσθαι ἐμπροσθέν σου· ἡ δόξα τοῦ Κυρίου 15
 θέλει εἶσθαι ἡ ὀπισθοφυλακὴ σου. Τότε θέλεις κρᾶζει καὶ ὁ Κύριος θέλει ἀποκρίνεσθαι· θέλεις φωνάζει καὶ 16
 ἐκεῖνος θέλει λέγει, Ἰδού, ἐγώ. Ἐὰν ἐκβάλῃς ἐκ μέσου σου τὸν ζυγόν, τὴν ἀνάτασιν τοῦ δακτύλου καὶ τοὺς 17
 ματαίους λόγους· καὶ ἀνοίγῃς τὴν ψυχὴν σου πρὸς τὸν πεινῶντα καὶ εὐχαριστῇς τὴν τεθλιμμένην ψυχὴν· 18
 τότε τὸ φῶς σου θέλει ἀνατέλλει ἐν τῷ σκότει καὶ τὸ σκότος σου θέλει εἶσθαι ὡς μεσημβρία. Καὶ ὁ Κύριος 19
 θέλει σὲ ὁδηγεῖ πάντοτε καὶ χορταίνει τὴν ψυχὴν σου ἐν ἀνομβρία καὶ παχύνει τὰ ὀστέα σου· καὶ θέλεις εἶσθαι 20
 ὡς κῆπος ποτιζόμενος καὶ ὡς πηγὴ ὕδατος, τῆς ὁποίας τὰ ὕδατα δὲν ἐκλείπουσι. Καὶ οἱ ἀπὸ σοῦ θέλουσιν 21
 οἰκοδομήσει τὰς παλαιὰς ἐρημώσεις· θέλεις ἀνεγείρει τὰ θεμέλια πολλῶν γενεῶν· καὶ θέλεις ὀνομασθῇ, Ὁ 22
 ἐπιδιορθωτὴς τῶν χαλασμάτων, Ὁ ἀνορθωτὴς τῶν ὁδῶν διὰ τὸν κατοικισμὸν. Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου 23
 ἀπὸ τοῦ σαββάτου, ἀπὸ τοῦ νὰ κάμνῃς τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἀγίᾳ μου ἡμέρᾳ, καὶ ὀνομάξῃς τὸ σάββατον 24
 τρυφὴν, ἀγίαν ἡμέραν τοῦ Κυρίου, ἔντιμον, καὶ τιμᾶς αὐτό, μὴ ἀκολουθῶν τὰς ὁδοὺς σου μηδὲ εὐρίσκων ἐν 25
 αὐτῷ τὸ θέλημά σου μηδὲ λαλῶν τοὺς λόγους σου, τότε θέλεις ἐντρυφᾶ ἐν Κυρίῳ· καὶ ἐγὼ θέλω σὲ ἱππεύσει 26
 ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῆς γῆς καὶ σὲ θρέψει μετὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρὸς σου Ἰακώβ· διότι τὸ στόμα 27
 τὸν Κυρίου ἐλάλησε.

Ἰδού, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου δὲν ἐσμικρύνθη, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ σώσῃ, οὐδὲ τὸ ὥτιον αὐτοῦ ἐβάρυνεν, ὥστε 59
 νὰ μὴ δύναται νὰ ἀκούσῃ· ἀλλ' αἱ ἀνομίαι σου ἔβαλον χωρίσματα μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ αἱ 2
 ἀμαρτίαι σου ἔκρυσαν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σᾶς, διὰ νὰ μὴ ἀκούῃ. Διότι αἱ χεῖρές σου εἶναι μεμολυσμέναι 3
 ἀπὸ αἵματος καὶ οἱ δάκτυλοί σου ἀπὸ ἀνομίας· τὰ χεῖρά σου ἐλάλησαν ψεῦδη· ἡ γλῶσσά σου ἐμελέτησε κακίαν. 4
 Οὐδεὶς ἐκζητεῖ τὴν δικαιοσύνην οὐδὲ κρίνει ἐν ἀληθείᾳ· θαρροῦσιν ἐπὶ τὴν ματαιότητα καὶ λαλοῦσι ψεῦδη· 5
 συλλαμβάνουσι κακίαν καὶ γεννῶσιν ἀνομίαν. Βασιλίσκου ὡς ἐπράξουσιν καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν· ὅστις 6
 φάγη ἐκ τῶν ὧν αὐτῶν, ἀποθνήσκει· καὶ ἂν σπάσῃς κανέν, ἐξέρχεται ἔχιδνα. Τὰ πανία αὐτῶν δὲν θέλουσι 7
 χρησιμεύει εἰς ἐνδύματα, οὐδὲ θέλουσιν ἐνδυθῇ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ ἔργα αὐτῶν εἶναι ἔργα ἀνομίας, 8
 καὶ τὸ ἔργον τῆς βίας εἶναι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Οἱ πόδες αὐτῶν τρέχουσι πρὸς τὸ κακὸν καὶ σπεύδουσι 9
 νὰ χύσωσιν αἷμα ἀθῶν· οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἶναι διαλογισμοὶ ἀνομίας· ἐρήμωσις καὶ καταστροφή εἶναι ἐν 10
 ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης δὲν γνωρίζουσι· καὶ δὲν εἶναι κρίσις εἰς τὰ βήματα αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς 11

9 ἐαυτοὺς διέστρεψαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· πᾶς ὁ περιπατῶν ἐν αὐταῖς δὲν γνωρίζει εἰρήνην. Διὰ τοῦτο ἡ κρίσις
 10 εἶναι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν μᾶς φθάνει· προσμένομεν φῶς καὶ ἰδού, σκότος· λάμπειν, καὶ
 11 ἐν μεσημβρίᾳ προσκόπτομεν ὡς ἐν νυκτί· εἴμεθα ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν ὡς νεκροί. Πάντες βρυχώμεθα ὡς
 12 ἄρκτοι καὶ στενάζομεν ὡς τρυγόνες· κρίσιν προσμένομεν ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει· σωτηρίαν ἀλλ' εἶναι μακρὰν ἀφ'
 13 ἡμῶν. Διότι αἱ παραβάσεις ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ἐνώπιόν σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν εἶναι μάρτυρες καθ'
 14 ἡμῶν· διότι μεθ' ἡμῶν εἶναι αἱ παραβάσεις ἡμῶν· καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἡμεῖς γνωρίζομεν αὐτάς· παρέβημεν
 15 καὶ ἐφεύσθημεν πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ ὁπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα καὶ
 16 στασιαστικά· συνελάβομεν καὶ ἐπροφέραμεν ἐκ τῆς καρδίας λόγους ψεύδους. Καὶ ἡ κρίσις ἐστράφη ὀπίσω
 17 καὶ ἡ δικαιοσύνη ἵσταται μακρὰν· διότι ἡ ἀλήθεια ἔπεσεν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ εὐθύτης δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ.
 18 Naί, ἐξέλιπεν ἡ ἀλήθεια· καὶ ὁ ἐκκλίνων ἀπὸ τοῦ κακοῦ γίνεται θήραμα. Καὶ εἶδε Κύριος καὶ δυσηρεστήθη
 19 ὅτι δὲν ὑπῆρχε κρίσις· καὶ εἶδεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος, καὶ ἐθαύμασεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὁ μεσιτεύων·
 20 ὅθεν ὁ βραχίον αὐτοῦ ἐνήργησεν εἰς αὐτὸν σωτηρίαν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, αὐτὴ ἐβάστασεν αὐτόν. Καὶ
 21 ἐνεδύθη δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθηκε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
 22 ἐφόρεσεν ὡς ἱμάτιον τὰ ἐνδύματα τῆς ἐκδικήσεως καὶ ὡς ἐπένδυμα περιενεδύθη τὸν ζῆλον. Κατὰ τὰ ἔργα
 αὐτῶν, οὕτω θέλει ἀνταποδώσει, ὀργὴν εἰς τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ, ἀνταπόδοσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· θέλει
 κάμει ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς τὰς νήσους. Καὶ θέλουσι φοβηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀπὸ δυσμῶν καὶ τὴν δόξαν
 αὐτοῦ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου· ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἐπέλθῃ ὡς ποταμός, τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου θέλει ὑψώσει σημαίαν
 ἐναντίον αὐτοῦ. Καὶ ὁ Λυτρωτὴς θέλει ἐλθεῖ εἰς Σιών καὶ πρὸς τοὺς ὅσοι ἐκ τοῦ Ἰακώβ ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τῆς
 παραβάσεως, λέγει Κύριος. Παρ' ἐμοῦ δὲ αὕτη εἶναι ἡ πρὸς αὐτοὺς διαθήκη μου, λέγει Κύριος· τὸ πνεῦμά
 μου τὸ ἐπὶ σὲ καὶ οἱ λόγοι μου, τοὺς ὁποίους ἔθεσα ἐν τῷ στόματί σου, δὲν θέλουσι λείψει ἀπὸ τοῦ στόματός
 σου οὔτε ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου οὔτε ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος τοῦ σπέρματός σου,
 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως αἰῶνος, λέγει Κύριος.

60, 2 Σηκώθητι, φωτίζου· διότι τὸ φῶς σου ἤλθε, καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἀνέτειλεν ἐπὶ σέ. Διότι ἰδού, σκότος
 θέλει σκεπάσει τὴν γῆν καὶ ζόφος τὰ ἔθνη· ἐπὶ σέ ὅμως θέλει ἀνατεῖλει ὁ Κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ θέλει
 3 φανερωθῇ ἐπὶ σέ. Καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὸ φῶς σου καὶ οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν λάμπειν τῆς ἀνατολῆς
 4 σου. Ὑψωσον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδέ· πάντες οὗτοι συναθροίζονται, ἔρχονται πρὸς σέ· οἱ υἱοὶ
 5 σου θέλουσιν ἐλθεῖ μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι τραφῇ εἰς τὰ πλευρά σου. Τότε θέλεις ἰδεῖ καὶ
 6 χαρῇ, καὶ ἡ καρδία σου θέλει ἐκπλαγῇ καὶ πλατυνθῇ· διότι ἡ ἀφθονία τῆς θαλάσσης θέλει στραφῇ πρὸς
 7 σέ· αἱ δυνάμεις τῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἐλθεῖ πρὸς σέ. Πληθος καμῆλων θέλει σέ σκεπάσει, αἱ δρομάδες τοῦ
 8 Μαδιὰμ καὶ τοῦ Γεφά· πάντες οἱ ἀπὸ Σεβὰ θέλουσιν ἐλθεῖ· χρυσίον καὶ λίθον θέλουσι φέρει· καὶ θέλουσιν
 9 εὐαγγελίζεσθαι τοὺς ἐπαίνους τοῦ Κυρίου. Πάντα τὰ πρόβατα τοῦ Κηδάρ θέλουσι συναχθῇ πρὸς σέ· οἱ κριοὶ
 10 τοῦ Νεβαϊῶθ θέλουσιν εἶσθαι εἰς χρῆσίν σου· θέλουσι προσφερθῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου εὐπρόσδεκτοι, καὶ
 11 ἐγὼ θέλω δοξάσει τὸν οἶκον τῆς δόξης μου. Τίνες εἶναι οἱ πετώμενοι ὡς νέφη καὶ ὡς περιστρεφόμενοι εἰς τὰς
 12 θυρίδας αὐτῶν· αἱ νῆσοι βεβαίως θέλουσι προσμείνει ἐμὲ καὶ ἐν πρώτοις τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεῖς, διὰ νὰ φέρωσι
 13 μακρόθεν τοὺς υἱοὺς σου, τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ
 14 σου καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, διότι σὲ ἐδόξασε. Καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλογενῶν θέλουσιν ἀνοικοδομήσει
 15 τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι σὲ ὑπηρετήσῃ· διότι ἐν τῇ ὀργῇ μου σὲ ἐπάταξα, πλὴν διὰ τὴν
 16 εὐνοίαν μου σὲ ἠλέησα. Καὶ αἱ πύλαι σου θέλουσιν εἶσθαι πάντοτε ἀνοικταί· δὲν θέλουσι κλεισθῇ ἡμέραν
 17 καὶ νύκτα, διὰ νὰ εἰσάγωσιν εἰς σὲ τὰς δυνάμεις τῶν ἐθνῶν καὶ νὰ εἰσφέρωνται οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. Διότι τὸ
 18 ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, τὰ ὅποια δὲν ἤθελον σὲ δουλεύει, θέλουσιν ἀφανισθῇ· ναί, τὰ ἔθνη ἐκεῖνα θέλουσιν
 19 ὀλοκλήρως ἐρημωθῇ. Ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου θέλει ἡ ἐλθεῖ εἰς σέ, ἡ ἔλατος, ἡ πεύκη καὶ ὁ πύξος ὁμοῦ, διὰ
 20 νὰ στολίσωσι τὸν τόπον τοῦ ἁγιαστηρίου μου· καὶ θέλω δοξάσει τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου. Καὶ τὰ τέκνα τῶν
 21 λυπησάντων σε θέλουσιν ἐλθεῖ ὑποκλίνοντα πρὸς σέ· καὶ πάντες οἱ καταφρονήσαντές σε θέλουσι προσκυνήσει
 22 τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν σου· καὶ θέλουσι σὲ ὀνομάζει, Ἡ πόλις τοῦ Κυρίου, Ἡ Σιών τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀντὶ τοῦ
 ὅτι ἐγκατελείφθησ καὶ ἐμισήθησ, ὥστε οὐδεὶς διέβαινε διὰ μέσου σου, θέλω σὲ καταστήσει αἰώνιον ἀγαλλίαμα,
 εὐφροσύνην εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ θέλεις θηλάσει τὸ γάλα τῶν ἐθνῶν καὶ θέλεις θηλάσει τοὺς μαστοὺς τῶν
 βασιλέων· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτὴρ σου καὶ ὁ Λυτρωτὴς σου, ὁ Ἰσχυρὸς τοῦ Ἰακώβ.
 Ἀντὶ χαλκοῦ θέλω φέρει χρυσίον καὶ ἀντὶ σιδήρου θέλω φέρει ἀργύριον καὶ ἀντὶ ξύλου χαλκὸν καὶ ἀντὶ λίθων
 σίδηρον· καὶ θέλω καταστήσει τοὺς ἀρχηγοὺς σου εἰρήνην καὶ τοὺς ἐπιστάτας σου δικαιοσύνην. Δὲν θέλει
 πλέον ἀκούεσθαι βία ἐν τῇ γῇ σου, ἐρήμωσις καὶ καταστροφή ἐν τοῖς ὁρίοις σου· ἀλλὰ θέλεις ὀνομάζει τὰ
 21 τεῖχη σου Σωτηρίαν καὶ τὰς πύλας σου Αἴνεσιν. Δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐν σοὶ ὁ ἥλιος φῶς τῆς ἡμέρας, οὐδὲ
 22 ἡ σελήνη διὰ τῆς λάμπειν αὐτῆς θέλει σὲ φωτίζει· ἀλλ' ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι εἰς σὲ φῶς αἰώνιον καὶ ὁ Θεὸς
 σου ἡ δόξα σου. Ὁ ἥλιός σου δὲν θέλει δύει πλέον οὐδὲ θέλει λείπει ἡ σελήνη σου· διότι ὁ Κύριος θέλει
 εἶσθαι τὸ αἰώνιόν σου φῶς, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου θέλουσι τελειωθῇ. Καὶ ὁ λαὸς σου θέλουσιν εἶσθαι
 πάντες δίκαιοι· θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν διαπαντός, ὁ κλάδος τοῦ φυτεύματός μου, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν
 μου, διὰ νὰ δοξάζωμαι. Τὸ ἐλάχιστον θέλει γείνει χίλια· καὶ τὸ ὀλιγοστὸν ἰσχυρὸν ἔθνος· ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω
 ἐπιταχύνει τοῦτο κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ.

61 Πνεῦμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπ' ἐμέ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἔχρισεν διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι εἰς τοὺς πτωχοὺς·

μέ ἀπέστειλε διὰ νὰ ἰατρεύω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἀνοίξιν δεσμωτηρίου εἰς τοὺς δεσμίους· διὰ νὰ κηρύξω ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον τοῦ Κυρίου καὶ ἡμέραν 2 ἐκδικήσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ νὰ παρηγορήσω πάντας τοὺς πενθοῦντας· διὰ νὰ θέσω εἰς τοὺς πενθοῦν- 3 τας ἐν Σιών, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς ὡραιότητα ἀντὶ τῆς στάκτης, ἔλαιον εὐφροσύνης ἀντὶ τοῦ πένθους, στολὴν αἰνέσεως ἀντὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἀκηδίας· διὰ νὰ ὀνομάζωνται δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα τοῦ Κυρίου, εἰς δόξαν αὐτοῦ. Καὶ θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τὰς παλαιὰς ἐρημώσεις, θέλουσιν ἀνεγείρει τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, 4 καὶ θέλουσιν ἀνακαινίσει τὰς ἐρήμους πόλεις, τὰς ἡρημωμένους ἀπὸ γενεὰς γενεῶν. Καὶ ἀλλογενεῖς θέλουσιν 5 ἵστασθαι καὶ βόσκει τὰ ποιμνία σας, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλογενῶν θέλουσιν εἶσθαι οἱ γεωργοὶ σας καὶ οἱ ἀμπε- λουργοὶ σας. Σεῖς δὲ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου θέλετε ὀνομάζεσθαι· λειτουργοὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλουσι οἶος λέγει· 6 θέλετε τρώγει τὰ ἀγαθὰ τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν θέλετε καυχᾶσθαι. Ἀντὶ τῆς αἰσχύνης σας θέλετε 7 ἔχει διπλάσια· καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς θέλουσιν ἔχει ἀγαλλίασιν ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτῶν· ὅθεν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν θέλουσι κληρονομήσει τὸ διπλοῦν· αἰώνιος εὐφροσύνη θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ 8 ἀγαπῶν δικαιοσύνην, ὁ μισῶν ἀρπαγὴν καὶ ἀδικίαν· καὶ θέλω ἀνταποδώσει τὸ ἔργον αὐτῶν πιστὰ καὶ θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς διαθήκην αἰώνιον. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν θέλει φημισθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ οἱ ἔκγονοι 9 αὐτῶν μεταξὺ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ βλέπων αὐτοὺς θέλει γνωρίζει αὐτούς, ὅτι εἶναι τὸ σπέρμα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος εὐλόγησε. Θέλω εὐφρανθῇ τὰ μέγιστα ἐπὶ τὸν Κύριον· ἡ ψυχὴ μου θέλει ἀγαλλιασθῇ εἰς τὸν Θεόν μου· διότι 10 μὲ ἐνέδυσεν ἱμάτιον σωτηρίας, μὲ ἐφόρεσεν ἐπένδυμα δικαιοσύνης, ὡς νυμφίον εὐπρεπισμένον μὲ μίτραν καὶ ὡς νύμφην κεκοσμημένην μὲ τὰ πολύτιμα αὐτῆς καλλωπίσματα. Διότι καθὼς ἡ γῇ ἀναδίδει τὸ βλάστημα 11 αὐτῆς καὶ καθὼς ὁ κῆπος ἐκφύει τὰ σπειρόμενα ἐν αὐτῷ οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς θέλει κάμει τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν αἴνεσιν νὰ βλαστήσωσιν ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Διὰ τὴν Σιών δὲν θέλω σιωπήσει καὶ διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλω ἡσυχάσει, ἕως οὗ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς 62 ἐξέλθῃ ὡς λάμπς καὶ ἡ σωτηρία αὐτῆς ὡς λαμπὰς καιομένη. Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου 2 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου· καὶ θέλεις ὀνομασθῇ μὲ νέον ὄνομα, τὸ ὁποῖον τοῦ Κυρίου τὸ στόμα θέλει ὀνομάσει. Καὶ θέλεις εἶσθαι στέφανος δόξης ἐν χειρὶ Κυρίου καὶ διάδημα βασιλικὸν ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ Θεοῦ 3 σου. Δὲν θέλεις πλέον ὀνομασθῇ, Ἐγκαταλελειμμένη· οὐδὲ ἡ γῇ σου θέλει πλέον ὀνομασθῇ, Ἡρημωμένη· 4 ἀλλὰ θέλεις ὀνομασθῇ, Ἡ εὐδοκία μου ἐν αὐτῇ· καὶ ἡ γῇ σου, Ἡ νενυμφευμένη· διότι ὁ Κύριος ἡδύοκῃσεν ἐπὶ σέ, καὶ ἡ γῇ σου θέλει εἶσθαι νενυμφευμένη. Διότι καθὼς ὁ νέος νυμφεύεται μὲ παρθένον, οὕτως οἱ υἱοὶ 5 σου θέλουσι συνοικεῖ μετὰ σοῦ· καὶ καθὼς ὁ νυμφίος εὐφραίνεται εἰς τὴν νύμφην, οὕτως ὁ Θεὸς σου θέλει εὐφρανθῇ εἰς σέ. Ἐπὶ τῶν τειχῶν σου, Ἱερουσαλὴμ, κατέστησα φύλακας, οἵτινες ποτὲ δὲν θέλουσι σιωπᾶ οὔτε 6 ἡμέραν οὔτε νύκτα· ὅσοι ἀνακαλεῖτε τὸν Κύριον, μὴ φυλάττετε σιωπὴν. Καὶ μὴ δίδετε εἰς αὐτὸν ἀνάπαυσιν, 7 ἕως οὗ συστήσῃ καὶ ἕως οὗ κάμῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ αἶνεσιν ἐπὶ τῇ γῇ. Ὁ Κύριος ὤμοσεν ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ 8 καὶ ἐπὶ τὸν βραχίονα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δὲν θέλω δώσει πλέον τὸν σῖτόν σου τροφὴν εἰς τοὺς ἐχθροὺς σου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἀλλογενοῦς δὲν θέλουσι πίνει τὸν οἶνόν σου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμόχθησας· ἀλλ' οἱ θερίζοντες 9 θέλουσι τρώγει αὐτὸν καὶ αἰνεῖ τὸν Κύριον· καὶ οἱ τρυγῶντες θέλουσι πίνει αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆς ἀγιότητός μου. Περάσατε, περάσατε διὰ τῶν πυλῶν· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ· ἐπισκευάσατε, ἐπισκευάσατε τὴν 10 ὁδόν· ἐκρίψατε τοὺς λίθους· ὑψώσατε σημαίαν πρὸς τοὺς λαοὺς. Ἰδοὺ, ὁ Κύριος διεκήρυξεν ἕως τῶν ἄκρων 11 τῆς γῆς, Εἶπατε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών, Ἰδοὺ, ὁ Σωτὴρ σου ἔρχεται· ἰδοὺ, ὁ μισθὸς αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ θέλουσιν ὀνομάσει αὐτούς, Ὁ Ἅγιος λαός, Ὁ λελυτρωμένος 12 τοῦ Κυρίου· καὶ σὺ θέλεις ὀνομασθῇ, Ἐπιζητούμενη, πόλις οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

Τίς οὗτος, ὁ ἐρχόμενος ἐξ Ἐδῶμ, μὲ ἱμάτια ἐρυθρὰ ἐκ Βοσόρρας οὗτος ὁ ἐνδοξος εἰς τὴν στολὴν αὐτοῦ, ὁ 63 περιπατῶν ἐν τῇ μεγαλειότητι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Ἐγὼ, ὁ λαλῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὁ ἰσχυρὸς εἰς τὸ σῶζειν. Διὰ 2 τί εἶναι ἐρυθρὰ ἡ στολὴ σου καὶ τὰ ἱμάτιά σου ὅμοια ἀνθρώπου πατοῦντος ἐν ληνῷ Ἐπάτησα μόνος τὸν ληνόν, 3 καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν λαῶν ἦτο μετ' ἐμοῦ· καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ κατελάκτισα αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐρραντίσθη ἐπὶ τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐμόλυνα ὅλην μου τὴν στολὴν. Διότι ἡ ἡμέρα 4 τῆς ἐκδικήσεως ἦτο ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ἔφθασεν ὁ ἐνιαυτὸς τῶν λελυτρωμένων μου. Καὶ περιέβλεψα καὶ 5 δὲν ὑπῆρχεν ὁ βοηθῶν· καὶ ἐθαύμασα ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὁ ὑποστηρίζων· ὅθεν ὁ βραχίον μου ἐνήργησε σωτηρίαν εἰς ἐμέ· καὶ ὁ θυμὸς μου, αὐτὸς μὲ ὑπεστήριξε. Καὶ κατεπάτησα τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου καὶ ἐμέθυσα 6 αὐτοὺς ἐκ τοῦ θυμοῦ μου καὶ κατεβίβασα εἰς τὴν γῆν τὸ αἷμα αὐτῶν. Θέλω ἀναφέρει τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ 7 Κυρίου, τὰς αἰνέσεις τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς, καὶ τὴν μεγάλην ἀγαθότητα πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, τὴν ὁποίαν ἔδειξε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ 8 ἐλέους αὐτοῦ. Διότι εἶπε, Βεβαίως λαὸς μου εἶναι αὐτοί, τέκνα τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσι ψευσθῇ· καὶ ὑπῆρξεν ὁ 9 Σωτὴρ αὐτῶν. Κατὰ πάσας τὰς θλίψεις αὐτῶν ἐθλίβετο, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτούς· 10 ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ αὐτὸς ἐλύτρωσεν αὐτούς· καὶ ἐσῆκωσεν αὐτοὺς καὶ ἐθάστασεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἵωνος. Αὐτοὶ ὅμως ἠπειθήσαν καὶ ἐλύπησαν τὸ ἅγιον πνεῦμα αὐτοῦ· διὰ 11 τοῦτο ἐστράφη ὥστε νὰ γείνῃ ἐχθρὸς αὐτῶν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς. Τότε ἐνεθυμήθη τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, 12 τὸν Μωϋσῆν, τὸν λαὸν αὐτοῦ, λέγων, Ποῦ εἶναι ὁ ἀναβιβάσας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ ποιμένοος τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ποῦ ὁ θέσας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πνεῦμα ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν Ὁ ὀδηγῆσας αὐτοὺς διὰ τῆς δεξιᾶς 13 τοῦ Μωϋσέως μετὰ τὸν ἐνδοξον βραχίονα αὐτοῦ, ὁ διασχίσας τὰ ὕδατα ἔμπροσθεν αὐτῶν, διὰ νὰ κάμῃ εἰς ἑαυτὸν ὄνομα αἰώνιον Ὁ ὀδηγῆσας αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου, ὡς ἵππον διὰ τῆς ἐρήμου, χωρὶς νὰ προσκόψωσι Τὸ 13, 14

πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀνέπαυσεν αὐτοὺς ὡς κτῆνος καταβαῖνον εἰς τὴν κοιλάδα· οὕτως ὠδήγησας τὸν λαὸν σου, διὰ τὰ νὰ κάμῃς εἰς σεαυτὸν ἔνδοξον ὄνομα. Ἐπὶ βλεψὸν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τῆς κατοικίας τῆς ἀγιότητός σου καὶ τῆς δόξης σου· ποῦ ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ δύναμίς σου, τὸ πληθὸς τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἀπεκλείσθησαν εἰς ἐμέ. Σὺ βεβαίως εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ἂν καὶ ὁ Ἀβραάμ δὲν ἐξεύρη ἡμᾶς καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν γνωρίζῃ ἡμᾶς· σὺ, Κύριε, εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν· Λυτρωτὴς ἡμῶν εἶναι τὸ ὄνομά σου ἀπ' αἰῶνος. Διὰ τί Κύριε, ἀφῆκας ἡμᾶς νὰ ἀποπλανώμεθα ἀπὸ τῶν ὁδῶν σου καὶ νὰ σκληρύνωμεν τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὥστε νὰ μὴ σὲ φοβώμεθα ἐπίστρεψον ἕνεκεν τῶν δούλων σου, τῶν φυλῶν τῆς κληρονομίας σου. Ὡς πρᾶγμα ἐλάχιστον κατεκυρίευσαν τὸν ἅγιόν σου λαόν· οἱ ἐναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγιαστήριόν σου. Κατεστάθημεν ὡς ἐκεῖνοι, ἐπὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἐδέσποσας ποτὲ οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτούς.

64, 2 Εἴθε νὰ ἔσχιζες τοὺς οὐρανοὺς, νὰ κατέβαινες, νὰ διελύοντο τὰ ὄρη ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, ὡς πῦρ καὶ ὥς θάμνους, ὡς πῦρ κάμνον τὸ ὕδωρ νὰ κοχλάζῃ, διὰ νὰ γείνη τὸ ὄνομά σου γνωστὸν εἰς τοὺς ἐναντίους σου, νὰ λάβῃ τρόπος τὰ ἔθνη ἐν τῇ παρουσίᾳ σου. Ὅτε ἔκαμες τρομερὰ πρᾶγματα, ὅποια δὲν ἐπροσμέναμεν, κατέβης, καὶ τὰ ὄρη διελύθησαν ἐν τῇ παρουσίᾳ σου. Διότι ἐκ τοῦ αἰῶνος δὲν ἔμαθον οἱ ἄνθρωποι, τὰ ὅσα αὐτῶν δὲν ἤκουσαν, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν δὲν εἶδον Θεὸν ἐκτὸς σοῦ, ὅστις νὰ ἔκαμε τοιαῦτα εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Ἔρχεσαι εἰς συνάντησιν τοῦ εὐφραινομένου καὶ ἐργαζομένου δικαιοσύνην, τῶν ἐνθυμουμένων σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· ἰδοὺ, σὺ ὠργίσθης, διότι ἡμεῖς ἡμαρτήσαμεν· ἐὰν διεμένομεν ἐν αὐταῖς, ἠθέλομεν σωθῆ. Πάντες τῶντι ἐγείναμεν ὡς ἀκάθαρτον πρᾶγμα, καὶ πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν εἶναι ὡς ρυπαρὸν ἱμάτιον· διὰ τοῦτο ἐπέσαμεν πάντες ὡς τὸ φύλλον, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἀφήρπασαν ἡμᾶς ὡς ὁ ἄνεμος. Καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, ὁ ἐγειρόμενος διὰ νὰ πιασθῇ ἀπὸ σοῦ· διότι ἔκρυψας τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν καὶ ἠφάνισας ἡμᾶς διὰ τῆς χειρὸς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλὰ τώρα, Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν· ἡμεῖς εἴμεθα ὁ πηλὸς καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· καὶ πάντες εἴμεθα τὸ ἔργον τῆς χειρὸς σου. Μὴ ὀργίζου σφόδρα, Κύριε, μηδὲ ἐνθυμοῦ πάντοτε τὴν ἀνομίαν· καὶ τώρα ἐπίβλεψον, δεόμεθα· λαὸς σου εἴμεθα πάντες. Αἱ ἅγιοι πόλεις σου ἐγείναν ἔρημοι, ἡ Σιών ἐγείνεν ἔρημος, ἡ Ἱερουσαλὴμ ἡρημωμένη. Ὁ ἅγιος ἡμῶν καὶ ὁ ὠραῖος ἡμῶν οἶκος, ἐν ᾧ οἱ πατέρες ἡμῶν σὲ ἐδοξολόγουν, κατεκάη ἐν πυρί· καὶ πάντα τὰ εἰς ἡμᾶς ἀγαπητὰ ἠφανίσθησαν. Θέλεις, Κύριε, κρατήσῃ σεαυτὸν ἐν τούτοις θέλεις σιωπήσῃ καὶ θέλεις θλίψει ἡμᾶς ἕως σφόδρα

65 Ἐζητήθη παρὰ τῶν μὴ ἐρωτῶντων περὶ ἐμοῦ· εὐρέθη παρὰ τῶν ζητούντων με· εἶπα, Ἰδοὺ, ἐγώ, ἰδοὺ, ἐγώ, πρὸς ἔθνος μὴ καλούμενον με τὸ ὄνομά μου. Ἐξήπλωσα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθῆ, περιπατοῦντα ἐν ὁδῷ οὐχὶ καλῇ, ὀπίσω τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, λαὸν παροξύνοντά με πάντοτε κατὰ πρόσωπόν μου, θυσιάζοντα ἐν κήποις καὶ θυμιάζοντα ἐπὶ πλίνθων, μένοντα ἐν τοῖς μνήμασι καὶ διανυκτερεύοντα ἐν ἀποκρύφους, τρώγοντα χοίρειον κρέας καὶ ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτοῦ ἔχοντα ζωμὸν ἀκαθάρτων πραγμάτων, λέγοντα, Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, μὴ με ἐγγίσης, διότι εἶμαι ἀγιωτερός σου. Οὗτοι εἶναι καπνὸς εἰς τοὺς μυκτῆράς μου, πῦρ καίόμενον ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἰδοὺ, γεγραμμένον εἶναι ἐνώπιόν μου, δὲν θέλω σιωπήσῃ ἀλλὰ θέλω ἀνταποδώσει, ναί, θέλω ἀνταποδώσει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν τὰς ἀνομίας σας καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων σας ὁμοῦ, λέγει Κύριος, οἵτινες ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὁρέων καὶ με ἐβλασφήμησαν ἐπὶ τῶν λόφων· διὰ τοῦτο θέλω ἀντιπληρώσει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἔργα αὐτῶν. Οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ὅταν εὐρίσκηται γλεῦκος ἐν τῇ σταφυλῇ, λέγουσι, Μὴ φθείρῃς αὐτό, διότι εἶναι εὐλογία ἐν αὐτῷ· οὕτω θέλω κάμει ἕνεκεν τῶν δούλων μου, διὰ νὰ μὴ ἐξολοθρεύσω πάντας. Καὶ θέλω ἐξάξῃ σπέρμα ἐξ Ἰακώβ καὶ κληρονόμον τῶν ὁρέων μου ἐξ Ἰούδα· καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μου θέλουσι κληρονομήσει αὐτὰ καὶ οἱ δοῦλοί μου θέλουσι κατοικήσει ἐκεῖ. Καὶ ὁ Σαρὼν θέλει εἶσθαι μάνδρα τῶν ποιμνίων καὶ ἡ κοιλάς τοῦ Ἀχὼρ τόπος εἰς ἀνάπαυσιν τῶν βουκολίων, διὰ τὸν λαὸν μου τὸν ἐκζητοῦντά με. Ἐοῶς ὅμως, τοὺς ἐγκαταλείποντας τὸν Κύριον, τοὺς λησμονοῦντας τὸ ἅγιόν μου ὅρος, τοὺς ἐτοιμάζοντας τράπεζαν εἰς τὸν Γάδην καὶ τοὺς κάμνοντας σπονδὴν εἰς τὸν Μένι, θέλω σᾶς ἀριθμήσει διὰ τὴν μάχαιραν καὶ πάντες θέλετε κύψει εἰς τὴν σφαγὴν· διότι ἐκάλουν καὶ δὲν ἀπεκρίνεσθε· ἐλάλουν καὶ δὲν ἠκούετε· ἀλλ' ἐπράττετε τὸ κακὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξελέγετε τὸ μὴ ἄρεστόν εἰς ἐμέ. Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, οἱ δοῦλοί μου θέλουσι φάγει, σεῖς δὲ θέλετε πεινάσει· ἰδοὺ, οἱ δοῦλοί μου θέλουσι πίει, σεῖς δὲ θέλετε διψήσει· ἰδοὺ, οἱ δοῦλοί μου θέλουσιν εὐφρανθῇ, σεῖς δὲ θέλετε αἰσχυνθῇ· ἰδοὺ, οἱ δοῦλοί μου θέλουσιν ἀλαλάζει ἐν εὐθυμίᾳ, σεῖς δὲ θέλετε βοᾶ ἐν πόνῳ καρδίας καὶ ὀλολύζει ὑπὸ καταθλίψεως πνεύματος. Καὶ θέλετε ἀφήσει τὸ ὄνομά σας εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς μου διὰ κατάραν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σὲ θανατώσει καὶ με ἄλλο ὄνομα θέλει ὀνομάσει τοὺς δούλους αὐτοῦ, διὰ νὰ μακαρίξῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀληθείας ὁ μακαρίζων ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ νὰ ὀμνύῃ εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀληθείας ὁ ὀμνύων ἐπὶ τῆς γῆς· διότι αἱ πρότεροι θλίψεις ἐλησμονήθησαν καὶ διότι ἐκρύφθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Ἐπειδὴ ἰδοὺ, νέους οὐρανοὺς κτίζω καὶ νέαν γῆν· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι μνήμη τῶν προτέρων οὐδὲ θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὸν νοῦν. Ἀλλ' εὐφραίνεσθε καὶ χαίρετε πάντοτε εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κτίζω· διότι, ἰδοὺ, κτίζω τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς εὐφροσύνην. Καὶ θέλω ἀγάλλεσθαι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν λαὸν μου· καὶ δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ καὶ φωνὴ κραυγῆς. Δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐκεῖ βρέφος ὀλιγοήμερον καὶ γέρον ὅστις δὲν ἐπλήρωσε τὰς ἡμέρας αὐτοῦ· διότι τὸ παιδίον θέλει ἀποθνήσκῃ ἐκατὸν ἔτων, ὁ δὲ ἐκατὸν ἔτων ἀμαρτωλὸς θέλει εἶσθαι ἐπικατάρατος. Καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει οἰκίαν καὶ κατοικήσει, καὶ θέλουσι φυτεύσει ἀμπελῶνα καὶ φάγει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Δὲν θέλουσι κτίσει αὐτοὶ καὶ ἄλλος νὰ κατοικήσῃ· δὲν θέλουσι φυτεύσει αὐτοὶ καὶ ἄλλος νὰ φάγῃ· διότι αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου εἶναι ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ δένδρου

καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μου θέλουσι παλαιώσει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῶν. Δὲν θέλουσι κοπιάζει εἰς μάτην οὐδὲ 23
 θέλουσι τεκνοποιεῖ διὰ καταστροφήν· διότι εἶναι σπέρμα τῶν εὐλογημένων τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ἔκγονοι αὐτῶν
 μετ' αὐτῶν. Καὶ πρὶν αὐτοὶ κρᾶζωσιν, ἐγὼ θέλω ἀποκρίνεσθαι· καὶ ἐνῶ αὐτοὶ λαλοῦσιν, ἐγὼ θέλω ἀκούει. Ὁ 24, 25
 λύκος καὶ τὸ ἄρνιον θέλουσι βόσκεισθαι ὁμοῦ, καὶ ὁ λέων θέλει τρώγει ἄχυρον ὥς ὁ βοῦς· ἄρτος δὲ τοῦ ὄφεως
 θέλει εἶσθαι τὸ χῶμα· ἐν ὅλῳ τῷ ἀγίῳ μου ὅρει δὲν θέλουσι κάμνει ζημίαν οὐδὲ φθοράν, λέγει Κύριος.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖος εἶναι ὁ 66
 οἶκος, τὸν ὁποῖον ἠθέλετε οἰκοδομήσει δι' ἐμέ καὶ ποῖος εἶναι ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου· Διότι ἡ χεὶρ μου 2
 ἔκαμε πάντα ταῦτα καὶ ἔγειναν πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· εἰς τίνα λοιπὸν θέλω ἐπιβλέψαι εἰς τὸν πτωχὸν
 καὶ συντετριμμένον τὸ πνεῦμα καὶ τρέμοντα τὸν λόγον μου. Ὅστις δὲ σφάζει βοῦν, εἶναι ὥς ὁ φονεὺς 3
 ἄνθρωπον· ὅστις θυσιάζει ἄρνιον, ὥς ὁ κόππων κυνὸς λαιμόν· ὅστις προσφέρει προσφοράν ἐξ ἀλφίτων, ὥς
 προσφέρων αἷμα χοίρειον· ὅστις θυσιάζει, ὥς ὁ εὐλογῶν εἰδωλον. Ναί, αὐτοὶ ἐξέλεξαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ
 ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠδύνεται εἰς τὰ βδελύγματα αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν θέλω ἐκλέξει τὰ εἰς αὐτοὺς ὀλέθρια καὶ 4
 θέλω φέρεи ἐπ' αὐτοὺς ὅσα φοβοῦνται· διότι ἐκάλουν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίνετο· ἐλάλουν καὶ δὲν ἤκουον· ἀλλ'
 ἔπραττον τὸ κακὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξέλεγον τὸ μὴ ἄρεστόν εἰς ἐμέ. Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, σέϊς οἱ 5
 τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ· οἱ ἀδελφοὶ σας, οἵτινες σᾶς μισοῦσι καὶ σᾶς ἀποβάλλουσιν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
 μου, εἶπαν, Ὡς δοξασθῇ ὁ Κύριος· πλὴν αὐτὸς θέλει φανῇ εἰς χαρὰν σας, ἐκεῖνοι δὲ θέλουσι κατασχευθῇ.
 Φωνὴ κραυγῆς ἔρχεται ἐκ τῆς πόλεως, φωνὴ ἐκ τοῦ ναοῦ, φωνὴ τοῦ Κυρίου, ὅστις κάμνει ἀνταπόδοσιν εἰς 6
 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Πρὶν κοιλοπονήσῃ, ἐγέννησε· πρὶν ἔλθωσιν οἱ πόνοι αὐτῆς, ἠλευθερώθη καὶ ἐγέννησεν 7
 ἄρσενικόν. Τίς ἤκουσε τοιοῦτον πρᾶγμα τίς εἶδε τοιαῦτα ἠθέλε γεννήσῃ ἡ γῆ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ ἔθνος ἠθέλε 8
 γεννηθῇ ἐνταυτῷ ἀλλ' ἡ Σιών ἅμα ἐκοιλοπότησεν, ἐγέννησε τὰ τέκνα αὐτῆς. Ἐγὼ, ὁ φέρων εἰς τὴν γένναν, 9
 δὲν ἠθελον κάμει νὰ γεννήσῃ λέγει Κύριος· ἐγὼ, ὁ κάμνων νὰ γεννῶσιν, ἠθελον κλείσει τὴν μήτραν λέγει ὁ
 Θεὸς σου. Εὐφράνθητε μετὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀγάλλεσθε μετ' αὐτῆς, πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν· χαρῆτε 10
 χαρὰν μετ' αὐτῆς, πάντες οἱ πενθοῦντες δι' αὐτήν· διὰ νὰ θηλάσῃτε καὶ νὰ χορτασθῇτε ἀπὸ τῶν μαστῶν τῶν 11
 παρηγοριῶν αὐτῆς· διὰ νὰ ἐκθηλάσῃτε καὶ νὰ ἐντρυφήσῃτε εἰς τὴν ἀφθονίαν τῆς δόξης αὐτῆς. διότι οὕτω 12
 λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, εἰς αὐτήν θέλω στρέψαι τὴν εἰρήνην ὥς ποταμόν, καὶ τὴν δόξαν τῶν ἔθνων ὥς χεῖμαρρον
 πλημμυροῦντα· τότε θέλετε θηλάσει, θέλετε βασταχθῇ ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ κολακευθῇ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς.
 Ὡς παιδίον, τὸ ὁποῖον παρηγορεῖ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οὕτως ἐγὼ θέλω σᾶς παρηγορήσει· καὶ θέλετε παρηγορηθῇ 13
 ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ. Καὶ θέλετε ἰδεῖ, καὶ ἡ καρδίᾳ σας θέλει εὐφρανθῇ καὶ τὰ ὁσᾶ σας θέλουσιν ἀνθήσει 14
 ὥς χόρτος· καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει γνωρισθῇ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἡ δὲ ὀργὴ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς
 αὐτοῦ. Διότι, ἰδοὺ, ὁ Κύριος θέλει ἐλθεῖ ἐν πυρί, καὶ αἱ ἁμαξίαι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὥς ἀνεμοστρόβιλος, 15
 διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ μετ' ὀρμὴν καὶ τὴν ἐπιτίμησιν αὐτοῦ μετ' ὀργῆς πυρός. Διότι ἐν πυρὶ Κυρίου 16
 καὶ ἐν τῇ μαχαίρᾳ αὐτοῦ θέλει κριθῇ πᾶσα σὰρξ, καὶ οἱ πεφονευμένοι τοῦ Κυρίου θέλουσιν εἶσθαι πολλοί. Οἱ 17
 ἁγιαζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι ἐν τοῖς κήποις ὁ εἶς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀναφανδόν, τρώγοντες χοίρειον κρέας
 καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν ποντικόν, οὗτοι θέλουσι καταναλωθῇ ὁμοῦ, λέγει Κύριος. Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τὰ ἔργα 18
 αὐτῶν καὶ τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ ἔρχομαι διὰ νὰ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας· καὶ θέλουσιν
 ἐλθεῖ καὶ ἰδεῖ τὴν δόξαν μου. Καὶ θέλω στήσει σημεῖον μεταξὺ αὐτῶν· καὶ τοὺς σεσωσμένους ἐξ αὐτῶν θέλω 19
 ἐξαποστείλει εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσεῖς, Φοῦλ καὶ Λουδ, οἵτινες σύρουσι τόξον, εἰς Θουβάλ καὶ Ἰαυάν, εἰς τὰς
 νήσους τὰς μακράς, οἵτινες δὲν ἤκουσαν τὴν φήμην μου οὐδὲ εἶδον τὴν δόξαν μου· καὶ θέλουσι κηρύξει τὴν
 δόξάν μου μεταξὺ τῶν ἔθνων. Καὶ θέλουσι φέρεи πάντα τοὺς ἀδελφούς σας ἐκ πάντων τῶν ἔθνων προσφοράν 20
 εἰς τὸν Κύριον, ἐπὶ ἵππων καὶ ἐπὶ ἁμαξῶν καὶ ἐπὶ φορεῖων καὶ ἐπὶ ἡμιόνων καὶ ἐπὶ ταχυδρόμων ζώων, πρὸς τὸ
 ἅγιόν μου ὅρος, τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγει Κύριος, καθὼς τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ φέρουσι τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν
 ἐν καθαρῷ ἀγγεῖῳ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ προσέτι θέλω λάβει ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς καὶ Λευῖτας, λέγει 21
 Κύριος. Διότι ὥς οἱ νέοι οὐρανοὶ καὶ ἡ νέα γῆ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θέλω κάμει, θέλουσι διαμένει ἐνώπιόν μου, λέγει 22
 Κύριος, οὕτω θέλει διαμένει τὸ σπέρμα σας καὶ τὸ ὄνομά σας. Καὶ ἀπὸ νέας σελήνης ἕως ἄλλης καὶ ἀπὸ 23
 σαββάτου ἕως ἄλλου θέλει ἔρχεσθαι πᾶσα σὰρξ διὰ νὰ προσκυνῇ ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος. Καὶ θέλουσιν 24
 ἐξέλθαι καὶ ἰδεῖ τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐστάθησαν παραβάται ἐναντίον μου· διότι ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν
 θέλει τελευτήσῃ καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν δὲν θέλει σβεσθῇ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι βδέλυγμα εἰς πᾶσαν σάρκα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

- 1, 2 Οἱ λόγοι τοῦ Ἱερεμίου υἱοῦ τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱερέων τῶν ἐν Ἀναθῶθ ἐν γῇ Βενιαμίν· πρὸς τὸν ὁποῖον ἔγεινε λόγος Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωσίου υἱοῦ τοῦ Ἀμών βασιλέως Ἰούδα, κατὰ τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Ἐγεινε καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας τῆς
- 4, 5 Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸν πέμπτον μῆνα. Καὶ λόγος Κυρίου ἔγεινε πρὸς ἐμὲ λέγων, Πρὶν σὲ μορφώσω ἐν τῇ κοιλίᾳ, σὲ ἐγνώρισα· καὶ πρὶν ἐξέλθῃς ἐκ τῆς μήτρας, σὲ ἡγίασα· προφήτην εἰς τὰ ἔθνη σὲ κατέστησα. Καὶ ἐγὼ εἶπα, ὦ, Κύριε Θεέ, ἰδοὺ, δὲν ἐξεύρω νὰ λαλήσω διότι εἶμαι παιδίον. Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμὲ, Μὴ λέγε, εἶμαι παιδίον· διότι θέλεις ὑπάγει πρὸς πάντας, πρὸς τοὺς ὁποίους θέλω σὲ ἐξαποστείλει· καὶ πάντα ὅσα σὲ προστάζω, θέλεις εἰπεῖ. Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σὲ ἐλευθερώω, λέγει Κύριος. Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἥγγισε τὸ στόμα μου· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμὲ, Ἰδοὺ, ἔθεσα τοὺς λόγους μου ἐν τῷ στόματί σου. Ἰδέ, σὲ κατέστησα σήμερον ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὰς βασιλείας, διὰ νὰ ἐκριζώῃς καὶ νὰ κατασκάπτῃς καὶ νὰ καταστρέφῃς καὶ νὰ κατεδαφίσῃς, νὰ ἀνοικοδομήσῃς καὶ νὰ καταφυτεύῃς. Λόγος Κυρίου ἔγεινεν ἔτι πρὸς ἐμὲ λέγων, Τί βλέπεις σύ, Ἱερεμία; Καὶ εἶπα, Βλέπω βακτηρίαν ἀμυγδαλίνην. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμὲ, Καλῶς εἶδες· διότι ἐγὼ θέλω ταχύνει νὰ ἐκπληρώσω τὸν λόγον μου. Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ ἐκ δευτέρου λέγων, Τί βλέπεις σύ; Καὶ εἶπα, Βλέπω λέβητα ἀναβράζοντα· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι πρὸς βορρᾶν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμὲ, Ἀπὸ βορρᾶ θέλει ἐκχυθῇ τὸ κακὸν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς. Διότι ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω καλέσει πάσας τὰς οἰκογενεῖας τῶν βασιλείων τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος· καὶ θέλουσιν ἔλθῃ καὶ θέλουσι θέσει ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη αὐτῆς κύκλῳ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα. Καὶ θέλω προφέρει τὰς κρίσεις μου ἐναντίον αὐτῶν περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν· διότι μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐθυμίασαν εἰς θεοὺς ἄλλοτρίους καὶ προσεκύνησαν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Σὺ λοιπὸν περίζωσον τὴν ὀσφὺν σου καὶ σηκώθητι καὶ εἰπέ πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἐγὼ σὲ προστάζω· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μήποτε τάχα σὲ ἀφῆσω νὰ πέσῃς εἰς ἀμηχανίαν ἔμπροσθεν αὐτῶν. Διότι, ἰδοὺ, ἐγὼ σὲ ἔθεσα σήμερον ὡς πόλιν ὀχυράν καὶ ὡς στήλην σιδηράν καὶ ὡς τεῖχη χάλκινα ἐναντίον πάσης τῆς γῆς, ἐναντίον τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, ἐναντίον τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἱερέων αὐτοῦ καὶ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς· καὶ θέλουσι σὲ πολεμήσει ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ὑπερισχύσει ἐναντίον σου· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σὲ ἐλευθερώω, λέγει Κύριος.
- 2, 2 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ λέγων, Ὑπαγε καὶ βόησον εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἱερουσαλήμ λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐνθυμοῦμαι περὶ σοῦ τὴν πρὸς σὲ εὐμένειάν μου ἐν τῇ νεότητί σου, τὴν ἀγάπην τῆς νυμφεύσεώς σου, ὅτε μὲ ἠκολούθεις ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀσπάρτῳ· ὁ Ἰσραὴλ ἦτο ἅγιος εἰς τὸν Κύριον, ἀπαρχὴ τῶν γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ κατατρώγοντες αὐτὸν ἦσαν ἔνοχοι· κακὸν ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος. Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ καὶ πᾶσαι αἱ συγγένειαι τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· Οὕτω λέγει Κύριος· Ποῖαν ἀδικίαν εὗρηκαν ἐν ἐμοὶ οἱ πατέρες σας, ὥστε ἀπεμακρύνθησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ περιεπάτησαν ὀπίσω τῆς ματαιότητος καὶ ἐματαιώθησαν· καὶ δὲν εἶπον, Ποῦ εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ἀναβιβάσας ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁδηγήσας ἡμᾶς διὰ τῆς ἐρήμου, διὰ τόπου ἐρημίας καὶ χασμάτων, διὰ τόπου ἀνυδρίας καὶ σκιᾶς θανάτου, διὰ τόπου τὸν ὁποῖον δὲν ἐπέρασεν ἄνθρωπος καὶ ὅπου ἄνθρωπος δὲν κατώκησε· Καὶ σᾶς εἰσήγαγον εἰς τόπον καρποφόρον, διὰ νὰ τρώγητε τοὺς καρπούς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· ἀφοῦ ὅμως εἰσήλθετε, ἐμίνατε τὴν γῆν μου καὶ κατεστήσατε βδέλυγμα τὴν κληρονομίαν μου. Οἱ ἱερεῖς δὲν εἶπον, Ποῦ εἶναι ὁ Κύριος καὶ οἱ κρατοῦντες τὸν νόμον δὲν μὲ ἐγνώρισαν· καὶ οἱ ποιμένες ἐγένοντο παραβάται ἐναντίον μου, καὶ οἱ προφῆται προεφήτευσαν διὰ τοῦ Βάαλ καὶ περιεπάτουν ὀπίσω πραγμάτων ἀνωφελῶν. Διὰ τοῦτο ἔτι θέλω κριθῇ μὲ ἐσᾶς, λέγει Κύριος, καὶ μὲ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σας θέλω κριθῇ. Διότι διάβητε εἰς τὰς νήσους τῶν Κητιαίων καὶ ἰδέτε· καὶ πέμψατε εἰς Κηδάρ· καὶ παρατηρήσατε ἐπιμελῶς, καὶ ἰδέτε ἂν ἐστάθῃ τοιοῦτον πρᾶγμα. Ἥλλαξεν ἔθνος θεοὺς, ἂν καὶ οὗτοι δὲν ἦναι θεοὶ ὁ λαὸς μου ὅμως ἥλλαξε τὴν δόξαν αὐτοῦ μὲ πρᾶγμα ἀνωφελές. Ἐκπλαγῆτε, οὐρανοί, διὰ τοῦτο, καὶ φρίζατε, συνταράχθητε σφόδρα, λέγει Κύριος. Διότι δύο κακὰ ἔπραξεν ὁ λαὸς μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον, τὴν πηγὴν τῶν ζώντων ὑδάτων, καὶ ἔσκαψαν εἰς ἑαυτοὺς λάκκους, λάκκους συντετριμμένους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ κρατήσωσιν ὕδωρ. Μήπως εἶναι δοῦλος ὁ Ἰσραὴλ ἢ δοῦλος οἰκογενὴς διὰ τί κατεστάθῃ λάφυρον· Οἱ σκύμνοι ἐβρύχησαν ἐπ' αὐτόν, ἐξέδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ κατέστησαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἔρημον· αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεκάψαν καὶ ἔμειναν ἀκατοίκητοι. Οἱ υἱοὶ προσέτι τῆς Νῶφ καὶ τῆς Τάφνης συνέτριψαν τὴν κορυφὴν σου. Δὲν ἔκαμος τοῦτο σὺ εἰς σεαυτόν, διότι ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν Θεόν σου ὅτε σὲ ὠδήγει ἐν τῇ ὁδῷ· Καὶ τώρα τί ἔχεις νὰ κάμῃς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ πῆς τὰ ὕδατα Σιὼρ ἢ τί ἔχεις νὰ κάμῃς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀσσυρίας, διὰ νὰ πῆς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ· Ἡ ἀσέβειά σου θέλει σὲ παιδεύσει καὶ αἱ παραβάσεις σου θέλουσι σὲ ἐλέγξει· γνῶρισον λοιπὸν καὶ ἰδέ, ὅτι εἶναι κακὸν καὶ πικρόν, τὸ ὅτι ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ δὲν εἶναι ὁ φόβος μου ἐν σοί, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων. Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ συνέτριψα τὸν ζυγὸν σου, διέσπασα τὰ δεσμά σου, καὶ σὺ εἶπας, δὲν θέλω σταθῇ παραβάτης πλέον· ἐνῶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν λόφον καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου περιεπλανήθῃς ἐκπορνεύων. Ἐγὼ δὲ σὲ ἐφύτευσα ἄμπελον ἐκλεκτήν, σπέρμα ὅλως ἀληθινόν· πῶς λοιπὸν μετεβλήθῃς εἰς παρεφθαρμένον κλῆμα ἀμπέλου ξένης εἰς ἐμὲ Διὰ τοῦτο καὶ ἐὰν πλυθῇς μὲ νῖτρον καὶ πληθύνῃς εἰς σεαυτόν τὸ σπῆγμα, ἡ ἀνομία σου μένει σεσημειωμένη ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Πῶς δύνασαι νὰ εἴπῃς, δὲν ἐμίανθην, δὲν ὑπῆγα ὀπίσω τῶν Βααλεὶμ ἰδὲ

τὴν ὁδὸν σου ἐν τῇ φάραγγι, γνώρισον τὴν ἔπραξας· εἶσαι ταχεῖα δρομὰς διατρέχουσα ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς· ὄνος 24
 ἀγρία συνειθισμένη εἰς τὴν ἔρημον, ἀναπνέουσα τὸν ἀέρα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῆς· τὴν ὁρμὴν
 αὐτῆς, τίς δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν δὲν θέλουσι κοπιάζει· ἐν τῷ μηνὶ αὐτῆς
 θέλουσιν εὐρεῖ αὐτήν. Κράτησον τὸν πόδα σου ἀπὸ τοῦ νὰ περιπατήσῃς ἀνυπόδητος, καὶ τὸν λάρυγγά σου 25
 ἀπὸ δίψης· ἀλλὰ σὺ εἶπας, εἰς μάτην· οὐχὶ διότι ἡγάπησα ξένους καὶ κατόπιν αὐτῶν θέλω ὑπάγει. Καθὼς ὁ 26
 κλέπτῃς αἰσχύνεται ὅταν εὐρεθῇ, οὕτω θέλει αἰσχυνθῇ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, αὐτοί, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, οἱ ἄρχοντες
 αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν· οἵτινες λέγουσι πρὸς τὸ ξύλον, Πατὴρ μου εἶσαι· καὶ πρὸς 27
 τὸν λίθον, Σὺ μὲ ἐγέννησας· διότι ἔστρεψαν νῶτα πρὸς ἐμὲ καὶ οὐχὶ πρόσωπον· ἐν τῷ καιρῷ ὁμῶς τῆς συμφορᾶς
 αὐτῶν θέλουσιν εἰπεῖ, Ἀνάστηθι καὶ σῶσον ἡμᾶς. Καὶ ποῦ εἶναι οἱ θεοὶ σου, τοὺς ὁποίους ἔκαμες εἰς σεαυτὸν 28
 ὅς ἀναστηθῶσιν, ἐὰν δύνανται νὰ σὲ σῶσωσιν ἐν τῷ καιρῷ τῆς συμφορᾶς σου· διότι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν
 πόλεων σου ἦσαν οἱ θεοὶ σου, Ἰούδα. Διὰ τί ἠθέλετε κριθῇ μετ' ἐμοῦ σεῖς πάντες εἰσθε παραβάται εἰς ἐμὲ, 29
 λέγει Κύριος. Εἰς μάτην ἐπάταξας τὰ τέκνα σὰς· δὲν ἐδέχθησαν διόρθωσιν· ἡ μάχαιρά σου κατέφαγε τοὺς 30
 προφῆτας σου ὡς λέων ἐξολοθρεύων. Ὡ γυνεαί, ἰδέτε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Ἐστάθην ἔρημος εἰς τὸν Ἰσραὴλ, 31
 γῆ σκοτόους διὰ τί λέγει ὁ λαὸς μου, Ἡμεῖς εἴμεθα κύριοι· δὲν θέλομεν ἐλθεῖ πλεόν πρὸς σέ· Δύναται ἡ κόρη 32
 νὰ λησμονήσῃ τοὺς στολισμοὺς αὐτῆς, ἡ νύμφη τὸν καλλωπισμὸν αὐτῆς καὶ ὁμῶς ὁ λαὸς μου μὲ ἐλησμόνησεν
 ἡμέρας ἀναριθμήτους. Διὰ τί καλλωπίζεις τὴν ὁδὸν σου διὰ νὰ ζητῇς ἐραστάς εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἐδίδαξας 33
 τὰς ὁδοὺς σου εἰς τὰς κακὰς. Ἔτι εἰς τὰ κράσπεδά σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν πτωχῶν ἀθῶν· δὲν εὗρηκα 34
 αὐτὰ ἀνορύπτων, ἀλλ' ἐπὶ πάντα ταῦτα. Καὶ ὁμῶς λέγεις, Ἐπειδὴ εἶμαι ἀθῶς, βεβαίως ὁ θυμὸς αὐτοῦ θέλει 35
 ἀποστραφῇ ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδού, ἐγὼ θέλω κριθῇ μετὰ σοῦ, διότι λέγεις, Δὲν ἡμάρτησα. Διὰ τί περιπλανᾷσαι 36
 τόσον διὰ νὰ ἀλλάξῃς τὴν ὁδὸν σου θέλεις καταισχυνθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου, καθὼς κατησχύνθη ὑπὸ τῆς
 Ἀσσυρίας. Naί, θέλεις ἐξέλθαι ἐντεῦθεν μὲ τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου· διότι ὁ Κύριος ἀπέβαλε τὰς 37
 ἐλπίδας σου καὶ δὲν θέλεις εὐημερήσει εἰς αὐτάς.

Λέγουσιν, Ἐὰν τις ἀποβάλῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ γείνη ἄλλου ἀνδρός, θέλει **3**
 ἐπιστρέφει πάλιν ἐκεῖνος πρὸς αὐτήν ἢ γῆ ἐκεῖνη δὲν θέλει ὅλως μιανθῇ σὺ ἐπόρνευσας μὲν μετὰ πολλῶν
 ἐραστῶν· ἐπίστρεψον δὲ πάλιν πρὸς ἐμὲ, λέγει Κύριος. Σήκωσον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς 2
 τόπους, καὶ ἰδὲ ποῦ δὲν ἐσέληγας. Ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκάθησας δι' αὐτοὺς, ὡς ὁ Ἄραψ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐμίανας
 τὴν γῆν μὲ τὰς πορνείας σου καὶ μὲ τὴν κακίαν σου. Διὰ τοῦτο ἐκρατήθησαν αἱ βροχαί, καὶ δὲν ἔγεινε βροχὴ 3
 ὄψιμος· καὶ σὺ εἴχες τὸ μέτωπον τῆς πόρνῃς, ἀπέβαλες πᾶσαν ἐντροπήν. Δὲν θέλεις κράζει ἀπὸ τοῦ νῦν 4
 πρὸς ἐμὲ, Πάτερ μου, σὺ εἶσαι ὁ ὁδηγὸς τῆς νεότητός μου· Θέλει διατηρεῖ τὴν ὁργὴν αὐτοῦ διαπαντός θέλει 5
 φυλάττει αὐτὴν ἕως τέλους ἰδοῦ, ἐλάλησας καὶ ἔπραξας τὰ κακά, ὅσον ἡδυνήθης. Ὁ Κύριος εἶπεν ἔτι πρὸς 6
 ἐμὲ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως, Εἶδες ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα Ἰσραὴλ ἢ ἀποστάτης ἔπραξεν ὑπῆγεν ἐπὶ πᾶν
 ὑψηλὸν ὄρος καὶ ὑποκάτω παντός πρασίνου δένδρου καὶ ἐπόρνευσεν ἐκεῖ. Καὶ ἀφοῦ ἔπραξε πάντα ταῦτα, 7
 εἶπα, Ἐπίστρεψον πρὸς ἐμὲ· καὶ δὲν ἐπέστρεψε. Καὶ εἶδε τοῦτο Ἰούδας ἢ ἄπιστος αὐτῆς ἀδελφῇ. Καὶ εἶδον 8
 ὅτι ἐνῶ ἐπειδὴ Ἰσραὴλ ἢ ἀποστάτης ἐμοίχευσεν ἐγὼ ἀπέπεμψα αὐτήν καὶ ἔδωκα εἰς αὐτήν τὸ γράμμα τοῦ
 διαζυγίου αὐτῆς, Ἰούδας ἢ ἄπιστος αὐτῆς ἀδελφῇ δὲν ἐφοβήθη ἀλλ' ὑπῆγε καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτὴ. Καὶ μὲ 9
 τὴν διαφῆμιν τῆς πορνείας αὐτῆς ἐμίανεν τὸν τόπον καὶ ἐμοίχευσε μετὰ τῶν λίθων καὶ μετὰ τῶν ξύλων. Καὶ 10
 ἐν πᾶσι τούτοις Ἰούδας ἢ ἄπιστος αὐτῆς ἀδελφῇ δὲν ἐπέστρεψε πρὸς ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλὰ
 ψευδῶς, λέγει Κύριος. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμὲ, Ἰσραὴλ ἢ ἀποστάτης ἐδικαίωσεν ἑαυτὴν περισσότερον παρὰ 11
 Ἰούδας ἢ ἄπιστος. Ὑπαγε καὶ διακήρυξον τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν βορρᾶν καὶ εἰπέ, Ἐπίστρεψον, 12
 Ἰσραὴλ ἢ ἀποστάτης, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλω κάμει νὰ πέσῃ ἡ ὁργὴ μου ἐφ' ὑμᾶς· διότι ἐλεῆμων εἶμαι,
 λέγει Κύριος· δὲν θέλω φυλάττει τὴν ὁργὴν διαπαντός. Μόνον γνώρισον τὴν ἀνομίαν σου, ὅτι ἡμάρτησας εἰς 13
 Κύριον τὸν Θεὸν σου, καὶ διήρεσας τὰς ὁδοὺς σου εἰς τοὺς ξένους ὑποκάτω παντός πρασίνου δένδρου, καὶ
 δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν μου, λέγει Κύριος. Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ ἀποστάται, λέγει Κύριος, ἂν καὶ ἐγὼ 14
 σᾶς ἀπεστράφη· καὶ θέλω σᾶς λάβει ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ συγγενείας καὶ θέλω σᾶς εἰσάξῃ εἰς τὴν Σιών·
 καὶ θέλω σᾶς δώσῃ ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ θέλουσι σᾶς ποιμάνει ἐν γνώσει καὶ συνέσει. Καὶ 15, 16
 ὅταν πληθυνθῇτε καὶ αὐξηθῇτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, λέγει Κύριος, δὲν θέλουσι προφέρει
 πλεόν, Ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, οὐδὲ θέλει ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν, οὐδὲ θέλουσιν ἐνθυμηθῇ
 αὐτήν, οὐδὲ θέλουσιν ἐπισκεφθῇ, οὐδὲ θέλει κατασκευασθῇ πλεόν. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλουσιν ὀνομάσει 17
 τὴν Ἰερουσαλήμ· Θρόνον τοῦ Κυρίου· καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι συναχθῇ πρὸς αὐτήν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
 Κυρίου, πρὸς τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ δὲν θέλουσι περιπατήσῃ πλεόν ὀπίσω τῆς ὀρέξεως τῆς πονηρᾶς αὐτῶν
 καρδίας. Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ οἶκος Ἰούδα θέλει περιπατήσῃ μετὰ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ θέλουσιν 18
 ἐλθεῖ ὁμοῦ ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποῖαν ἐκληροδότησα εἰς τοὺς πατέρας σας. Ἀλλ' ἐγὼ 19
 εἶπα, Πῶς θέλω σὲ κατατάξῃ μετὰ τῶν τέκνων καὶ δώσῃ εἰς σὲ γῆν ἐπιθυμητήν, ἔνδοξον κληρονομίαν τῶν
 δυνάμεων τῶν ἐθνῶν· Καὶ εἶπα, Σὺ θέλεις μὲ κράζει, Πάτερ μου· καὶ δὲν θέλεις ἀποστρέφει ἀπὸ ὀπισθέν μου.
 Βεβαίως καθὼς γυνὴ ἀθετεῖ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, οὕτως ἠθετήσατε εἰς ἐμὲ, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. Φωνὴ 20, 21
 ἠκούσθη ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τόπων, κλαυθμὸς καὶ δέησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· διότι διέστρεψαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν,
 ἐλησμόνησαν Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ ἀποστάται, καὶ θέλω ἰατρεύσει τὰς ἀποστασίας σας. 22
 Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἐρχόμεθα πρὸς σέ· διότι σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τρόντι εἰς μάτην ἐλπίζεται σωτηρία ἐκ 23
 τῶν λόφων καὶ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ὀρέων· μόνον ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ. Διότι 24

ἡ αἰσχὺνὴ κατέφαγε τὸν κόπον τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τῆς νεότητος ἡμῶν· τὰ ποιῖμνια αὐτῶν καὶ τὰς ἀγέλας αὐτῶν, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν. Ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν κατακείμεθα, καὶ ἡ ἀτιμία ἡμῶν καλύπτει ἡμᾶς· διότι ἡμαρτήσαμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐκ τῆς νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἐπιστρέψον πρὸς ἐμέ· καὶ ἐὰν ἐκβάλῃς τὰ βδελύγματά σου ἀπὸ ἐμπροσθέν μου, τότε δὲν θέλεις μετατοπισθῇ. Καὶ θέλεις ὁμόσει, λέγων, Ζῇ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν εὐλογεῖσθαι ἐν αὐτῷ καὶ ἐν αὐτῷ θέλουσι δοξασθῇ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· Ἀποτριάσατε τοὺς κεχερωμένους ἀγροὺς σας καὶ μὴ σπείρετε μεταξὺ ἀκανθῶν. Περιτιμήθητε εἰς τὸν Κύριον καὶ ἀφαιρέσατε τὰς ἀκροβυστίας τῆς καρδίας σας, ἄνδρες Ἰούδα καὶ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, μήποτε ἐξέλθῃ ὁ θυμὸς μου ὡς πῦρ καὶ ἐξαφθῇ, καὶ οὐδεὶς θέλει εἶσθαι ὁ σβέσων, ἕνεκεν τῆς κακίας τῶν πράξεών σας. Ἀναγγεῖλατε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ κηρύξατε πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶπατε καὶ ἠχήσατε σάλπιγγα εἰς τὴν γῆν· βοήσατε, συναθροίσθητε καὶ εἶπατε, Συνάχθητε καὶ ἄσ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ὠχυρωμένας πόλεις. Ὑψώσατε σημαίαν πρὸς τὴν Σιών· σύρθητε, μὴ σταθῇτε· διότι ἐγὼ θέλω φέρει κακὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριμμὸν μέγαν. Ὁ λέων ἀνέβη ἐκ τοῦ δάσους αὐτοῦ καὶ ὁ ἐξολοθρευτὴς τῶν ἐθνῶν ἐσηκώθη· ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ διὰ νὰ ἐρημώσῃ τὴν γῆν σου· αἱ πόλεις σου θέλουσι καταστραφῇ, ὥστε δὲν θέλει εἶσθαι οὐδεὶς ὁ κατοικῶν. Διὰ τοῦτο περιζώσθητε σάκκους, θρηνήσατε καὶ ὀλολύξατε· διότι ὁ φλογερὸς θυμὸς τοῦ Κυρίου δὲν ἐστράφη ἀφ' ἡμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως θέλει χαθῇ καὶ ἡ καρδιά τῶν ἀρχόντων· καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσιν ἐκθαμβηθῇ καὶ οἱ προφῆται θέλουσιν ἐκπλαγῇ. Τότε εἶπα, ὦ Κύριε Θεέ ἀπατῶν λοιπὸν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Εἰρήνην θέλετε ἔχει· ἐνῷ ἡ μάχαιρα ἐφθασεν ἕως τῆς ψυχῆς. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἄνεμος καυστικὸς τῶν ὑψηλῶν τόπων τῆς ἐρήμου φυσᾷ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ λαοῦ μου, οὐχὶ διὰ νὰ ἀνεμίση οὐδὲ διὰ νὰ καθάρῃ· ἄνεμος σφοδρότερος παρὰ τούτους θέλει ἔλθῃ δι' ἐμέ· ἐγὼ δὲ τώρα θέλω ἐκφέρει κρίσεις εἰς αὐτούς. Ἰδοὺ, ὡς νεφέλη θέλει ἀναβῇ, καὶ αἱ ἄμαζαι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἀνεμοστρόβιλος· οἱ ἵπποι αὐτοῦ εἶναι ἐλαφρότεροι τῶν ἀετῶν. Οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐχάθημεν. Ἱερουσαλήμ, ἀπόπλυνον τὴν καρδίαν σου ἀπὸ κακίας, διὰ νὰ σωθῇς· ἕως πότε θέλουσι κατοικεῖ ἐν σοὶ οἱ μάταιοι διαλογισμοὶ σου· διότι φωνὴ ἀναγγέλλει ἐκ τοῦ Δὶν καὶ κηρύττει θλίψιν ἀπὸ τοῦ ὄρου Ἐφραΐμ. Ἐνθυμίσατε τοῦτο εἰς τὰ ἔθνη· ἰδοὺ, διακηρύξατε ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅτι πολιορκηταὶ ἔρχονται ἀπὸ γῆς μακρᾶς καὶ ἐκπέμπουσι τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐναντίον τῶν πόλεων Ἰούδα. Ὡς φύλακες ἀγροῦ παρετάχθησαν ἐναντίον αὐτῆς κυκλόθεν· διότι ἀπεστάτησεν ἐναντίον μου, λέγει Κύριος. Αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐπροξένησαν εἰς σὲ ταῦτα· αὕτη ἡ κακία σου ἐστάθη μάλιστα πικρά, ναί, ἐφθασεν ἕως τῆς καρδίας σου. Τὰ ἐντόσθιά μου, τὰ ἐντόσθιά μου· πονῶ εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου· ἡ καρδιά μου θορυβεῖται ἐν ἐμοί· δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω, διότι ἤκουσας, ψυχὴ μου, ἤχον σάλπιγγος, ἀλαλαγμὸν πολέμου. Συντριμμὸς ἐπὶ συντριμμὸν διακηρύττεται· διότι πᾶσα ἡ γῆ ἐρημοῦται· ἐξαίφνης αἱ σκηναὶ μου ἡρημώθησαν καὶ τὰ παραπετάσματά μου ἐν μιᾷ στιγμῇ. Ἔως πότε θέλω βλέπει τὴν σημαίαν, θέλω ἀκούει τὸν ἤχον τῆς σάλπιγγος· διότι ὁ λαὸς μου εἶναι ἄφρων· δὲν μὲ ἐγνώρισαν· εἶναι υἱοὶ ἄφρονες καὶ δὲν ἔχουσι σύνεσιν· εἶναι σοφοὶ εἰς τὸ νὰ κακοποιῶσι, νὰ ἀγαθοποιῶσιν ὅμως δὲν ἐξεύρουσιν. Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ, ἄμορφος καὶ ἔρημος· καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ δὲν ὑπῆρχε τὸ φῶς αὐτῶν. Εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἰδοὺ, ἔτρεμον καὶ πάντες οἱ λόφοι κατεσεῖοντο. Εἶδον καὶ ἰδοὺ, δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἶχον φύγει. Εἶδον καὶ ἰδοὺ, ὁ Κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ κατηδαφισμέναι ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ τοῦ φλογεροῦ θυμοῦ αὐτοῦ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· πᾶσα ἡ γῆ θέλει εἶσθαι ἔρημος· συντέλειαν ὅμως δὲν θέλω κάμει. Διὰ τοῦτο ἡ γῆ θέλει πενθήσῃ καὶ οἱ οὐρανοὶ ἄνωθεν θέλουσι συσκοτάσει· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, ἀπεφάσισα καὶ δὲν θέλω μετανοήσῃ οὐδὲ θέλω ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τούτου. Πᾶσα ἡ πόλις θέλει φύγει ὑπὸ τοῦ θορύβου τῶν ἵππῶν καὶ τῶν τοξοτῶν θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὰ δάση καὶ ἀναβῇ ἐπὶ τοὺς βράχους· πᾶσα πόλις θέλει ἐγκαταλειφθῇ καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἄνθρωπος κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Καὶ σὺ, ἡφανισμένη, τί θέλεις κάμει καὶ ἂν ἐνδυθῇς κόκκινον, καὶ ἂν στολισθῇς μὲ στολισμοὺς χρυσοῦς, καὶ ἂν διατείνῃς μὲ στίμμι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, εἰς μάτην θέλεις καλλωπισθῇ· οἱ ἔρασταί σου θέλουσι σὲ καταφρονήσῃ, θέλουσι ζητεῖ τὴν ζωὴν σου. Διότι ἤκουσα φωνὴν ὡς κοιλοπονοῦσης, στεναγμὸν ὡς πρωτογεννώσης φωνὴν τῆς θυγατρὸς Σιών, ἥτις θρηνολογεῖ ἑαυτήν, ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς, λέγουσα, Οὐαὶ εἰς ἐμὲ τώρα, διότι ἡ ψυχὴ μου ἐκλείπει ἕνεκεν τῶν φονευτῶν.

5 Περιέλθετε ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ἰδέτε τώρα καὶ μάθετε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν δύνασθε νὰ εὕρητε ἄνθρωπον, ἐὰν ὑπάρχῃ ὁ ποιὼν κρίσιν, ὁ ζητῶν ἀλήθειαν· καὶ θέλω συγχωρήσῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἂν λέγωσι, Ζῇ ὁ Κύριος, ψευδῶς τῶντι ὁμνύουσι. Κύριε, δὲν ἐπιβλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐμαστίγωσας αὐτοὺς καὶ δὲν ἐπόνεσαν· κατηνάλωσας αὐτοὺς καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ δεχθῶσι διόρθωσιν ἐσκήρυναν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ τὸν βράχον· δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιστρέψωσι. Τότε ἐγὼ εἶπα, Οὗτοι βεβαίως εἶναι πτωχοὶ· εἶναι ἄφρονες· διότι δὲν γνωρίζουσι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· θέλω ὑπάγει πρὸς τοὺς μεγάλους καὶ θέλω λαλήσῃ πρὸς αὐτούς· διότι αὐτοὶ ἐγνώρισαν τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι πάντες ὁμοῦ συνέτριψαν τὸν ζυγόν, ἔκοψαν τοὺς δεσμούς. Διὰ τοῦτο λέων ἐκ τοῦ δάσους θέλει φονεύσῃ αὐτούς, λύκος τῆς ἐρήμου θέλει ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσῃ ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πᾶς ὅστις ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, θέλει κατασπαραχθῇ·

διότι ἐπληθύνθησαν αἱ παραβάσεις αὐτῶν, ἠϋξήθησαν αἱ ἀποστασίαι αὐτῶν. Πῶς θέλω συγχωρήσει εἰς σέ 7
 διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ σου μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ὤμνουν εἰς τοὺς μὴ θεοὺς· ἀφοῦ ἐχόρτασα αὐτούς, τότε ἐμοίχευον καὶ 8
 συνεσωρεύοντο εἰς οἶκον πόρνῃς. Ἦσαν ὡς οἱ κεχορτασμένοι ἵπποι τὸ πρωῒ· ἕκαστος ἐχρεμέτιζε κατόπιν τῆς 9
 γυναικὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Δὲν θέλω κάμει διὰ ταῦτα ἐπίσκεψιν λέγει Κύριος· καὶ ἡ ψυχὴ μου δὲν θέλει 10
 ἐκδικηθῇ ἐναντίον ἔθνους τοιοῦτου· Ἀνάβητε ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς καὶ κρημνίζετε, πλήν μὴ κάμῃτε συντέλειαν· 11
 ἀφαιρέσατε τὰς ἐπάλξεις αὐτῆς, διότι δὲν εἶναι τοῦ Κυρίου· διότι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφέρθησαν 12
 πολλὰ ἀπίστως πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. Ἠρνήθησαν τὸν Κύριον καὶ εἶπον, Δὲν εἶναι αὐτός, καὶ δὲν θέλει ἐλθεῖ 13
 κακὸν ἐφ' ἡμᾶς, οὐδὲ θέλομεν ἰδεῖ μάχαιραν ἢ πείναν· καὶ οἱ προφητὰι εἶναι ἄνεμος καὶ ὁ λόγος δὲν ὑπάρχει 14
 ἐν αὐτοῖς· εἰς αὐτοὺς θέλει γείνει οὕτω. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· Ἐπειδὴ λαλεῖτε 15
 τὸν λόγον τοῦτον, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω κάμει τοὺς λόγους μου ἐν τῷ στόματί σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ζῦλα 16
 καὶ θέλει καταφάγει αὐτούς. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω φέρεῖ ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος μακρόθεν, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· 17
 εἶναι ἔθνος ἰσχυρόν, εἶναι ἔθνος ἀρχαῖον, ἔθνος τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζεις τὴν γλῶσσαν οὐδὲ καταλαμβάνεις 18
 τί λέγουσιν. Ἡ φαρέτρα αὐτῶν εἶναι ὡς τάφος ἀνεωγμένος· εἶναι πάντες ἰσχυροί. Καὶ θέλουσι κατατρώγει 19
 τὸν θερισμόν σου καὶ τὸν ἄρτον σου, τὸν ὅποιον οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἤθελον τρῶγει· θέλουσι 20
 κατατρώγει τὰ ποιμνία σου καὶ τὰς ἀγέλας σου· θέλουσι κατατρώγει τοὺς ἀμπελωνάς σου καὶ τὰς συκέας 21
 σου· θέλουσιν ἐξολοθρεύσει διὰ τῆς ῥομφαίας τὰς ὀχυράς πόλεις σου, ἐπὶ τὰς ὁποίας σὺ ἤλπιζες. Καὶ 22
 ὅμως, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, δὲν θέλω κάμει συντέλειαν εἰς ἐσᾶς. Καὶ ὅταν εἴπητε, Διὰ τί 23
 ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντα ταῦτα εἰς ἡμᾶς τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Καθὼς μὲ ἐγκατέλιπετε καὶ 24
 ἐδουλεύσατε θεοὺς ξένους ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτω θέλετε δουλεύει ξένους ἐν γῇ οὐχὶ ὑμῶν. Ἀναγγεῖλατε τοῦτο 25
 πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ καὶ κηρύξατε αὐτὸ ἐν Ἰούδα, λέγοντες· Ἀκούσατε τώρα τοῦτο, λαέ μωρὲ καὶ ἀσύνετε· 26
 οἵτινες ὀφθαλμοὺς ἔχετε καὶ δὲν βλέπετε· ὦτα ἔχετε καὶ δὲν ἀκούετε· ἐμὲ δὲν φοβεῖσθε λέγει Κύριος· δὲν 27
 θέλετε τρέμει ἐνώπιόν μου, ὅστις ἔθεσα τὴν ἄμμον ὄριον τῆς θαλάσσης κατὰ πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ δὲν θέλει 28
 ὑπερβῇ αὐτό· καὶ τὰ κύματα αὐτῆς συνταράσσονται, ὅμως δὲν θέλουσιν ὑπερισχύσει· καὶ ἡχοῦσιν, ὅμως δὲν 29
 θέλουσιν ὑπερβῇ αὐτό· Ἀλλ' οὗτος ὁ λαὸς ἔχει καρδίαν στασιαστικὴν καὶ ἀπειθῇ· ἀπεστάτησαν καὶ ἀπηλθον. 30
 Καὶ δὲν εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Ἄσ φοβηθῶμεν τώρα Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅστις δίδει βροχὴν πρῶτον 31
 καὶ ὄψιμον ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς· φυλάττει δι' ἡμᾶς τὰς διωρισμένας ἐβδομάδας τοῦ θερισμοῦ. Αἱ ἀνομίαι 2
 σας ἀπέστρεψαν ταῦτα καὶ αἱ ἁμαρτίαι σας ἐμπόδισαν τὸ ἀγαθὸν ἀπὸ σᾶς. Διότι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου 3
 ἀσεβεῖς· ἔστησαν ἐνέδραν, καθὼς ὁ στήνων βρόχια· θέτουσι παγίδα, συλλαμβάνουσιν ἀνθρώπους. Καθὼς 4
 τὸ κλωβίον εἶναι πληρὸς πτηνῶν, οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν εἶναι πληρεῖς δόλου· διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ 5
 ἐπλούτησαν. Ἐπαχύνθησαν, ἀποστίλθουσιν· ὑπερέβησαν μάλιστα τὰς πράξεις τῶν ἀσεβῶν· δὲν κρίνουν τὴν 6
 κρίσιν, τὴν κρίσιν τοῦ ὀρφανοῦ, καὶ εὐημεροῦσι· καὶ τὸ δίκαιον τῶν πενήτων δὲν κρίνουν. Δὲν θέλω κάμει 7
 διὰ ταῦτα ἐπίσκεψιν λέγει Κύριος· ἡ ψυχὴ μου δὲν θέλει ἐκδικηθῇ ἐναντίον ἔθνους, τοιοῦτου Ἐκπληξίς καὶ 8
 φρίκη ἔγειναι ἐν τῇ γῇ. Οἱ προφῆται προφητεύουσι ψευδῶς καὶ οἱ ἱερεῖς δεσπόζουσι διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ ὁ 9
 λαὸς μου ἀγαπᾷ οὕτω· καὶ τί θέλετε κάμει εἰς τὸ μετὰ ταῦτα

Υἱοὶ Βενιαμίν, φύγετε μετὰ σπουδῆς ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἡχήσατε σάλπιγγα ἐν Θεκουὲ καὶ 6
 ὑψώσατε σημεῖον ἐκ πυρὸς ἐν Βαϊθάκκερέμ· διότι κακὸν προκύπτει ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριμμὸς μέγας. Πα- 2
 ρωμοίασα τὴν θυγατέρα τῆς Σιών μὲ χαρίεσαν καὶ τρυφερὰν γυναῖκα. Οἱ ποιμένες καὶ τὰ ποιμνία αὐτῶν 3
 θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς αὐτήν· θέλουσι στήσει σκηνὰς κύκλῳ ἐναντίον αὐτῆς· θέλουσι ποιμαίνει ἕκαστος ἐν τῷ 4
 τόπῳ αὐτοῦ. Ἐτοιμάσατε πόλεμον κατ' αὐτῆς· σηκώθητε καὶ ἄσ ἀναβῶμεν ἐν μεσημβρίᾳ. Οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, 5
 διότι κλίνει ἡ ἡμέρα, διότι ἐκτείνονται αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας. Σηκώθητε καὶ ἄσ ἀναβῶμεν διὰ νυκτὸς καὶ 6
 ἄσ καταστρέψωμεν τὰ παλάτια αὐτῆς. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Κατακόψατε δένδρα καὶ 7
 ὑψώσατε περιχαρὰ καὶ ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλὴμ. Αὕτη εἶναι ἡ πόλις, ἐφ' ἣν πρέπει νὰ γείνη ἐπίσκεψις· 8
 εἶναι ὅλη καταδυναστεία ἐν μέσῳ αὐτῆς. Καθὼς ἡ πηγὴ ἀναβρύει τὰ ὕδατα αὐτῆς, οὕτως αὕτη ἀναβρύει 9
 τὴν κακίαν αὐτῆς· θία καὶ ἀρπαγὴ ἀκούονται ἐν αὐτῇ· ἐνώπιόν μου ἀκαταπαύστως εἶναι πόνος καὶ πλη- 10
 γαί. Σωφρονίσθητι, Ἱερουσαλὴμ, μήποτε ἀποσυρθῇ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ· μήποτε σὲ καταστήσω ἔρημον, 11
 γῆν ἀκατοίκητον. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· θέλουσι σταφυλογησὲι ὀλοτελῶς ὡς ἄμπελον τὰ 12
 ὑπόλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπίστρεψον τὴν χειρὰ σου ὡς ὁ τρυγητὴς εἰς τὰ καλάθια. Πρὸς τίνα θέλω λαλήσει 13
 καὶ διαμαρτυρηθῇ, διὰ νὰ ἀκούσωσιν ἰδοὺ, τὸ ὅτιον αὐτῶν εἶναι ἀπερίτμητον καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀκούσωσιν· 14
 ἰδοὺ, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι πρὸς αὐτοὺς ὄνειδος· δὲν ἠδύνονται εἰς αὐτόν. Διὰ τοῦτο εἶμαι πλήρης ἀπὸ 15
 θυμοῦ τοῦ Κυρίου· ἀπέκαμον κρατῶν ἑμαυτόν· θέλω ἐκχέει αὐτὸν ἐπὶ τὰ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ τὴν σύναξιν τῶν 16
 νέων ὁμοῦ· διότι καὶ ὁ ἀνὴρ θέλει πιασθῇ μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ὁ ἡλικιωμένος μετὰ τοῦ πλήρους ἡμερῶν. 17
 Καὶ αἱ οἰκίαι αὐτῶν θέλουσι περάσει εἰς ἄλλους, οἱ ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες ὁμοῦ, διότι θέλω ἐκτείνει τὴν χειρὰ 18
 μου ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, λέγει Κύριος. Διότι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν πᾶς τις ἐδόθη 19
 εἰς τὴν πλεονεξίαν· καὶ ἀπὸ προφήτου ἕως ἱερέως πᾶς τις πράττει ψεῦδος. Καὶ ἰάτρευσαν τὸ σύντριμμα τῆς 20
 θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐπιπολαίως, λέγοντες, Εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη. Μήπως ἠσυχύνθησαν, 21
 ὅτε ἔπραξαν βδέλυγμα μάλιστα παντελῶς δὲν ἠσυχύνθησαν οὐδὲ ἠρυθρίασαν· διὰ τοῦτο θέλουσι πέσει μεταξὺ 22
 τῶν πιπτόντων· ὅταν ἐπισκεφθῶ αὐτούς, θέλουσιν ἀπολεσθῇ, εἶπε Κύριος. Οὕτω λέγει Κύριος· Στήτε ἐπὶ τὰς 23
 ὁδοὺς καὶ ἰδέτε καὶ ἐρωτήσατε περὶ τῶν αἰώνων τρίβων, ποῦ εἶναι ἡ ἀγαθὴ ὁδός, καὶ περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ, 24
 καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς σας. Ἀλλ' αὐτοὶ εἶπον, δὲν θέλομεν περιπατήσῃ ἐν αὐτῇ. Καὶ 25

κατέστησα σκοπούς ἐφ' ὑμᾶς, λέγων, Ἀκούσατε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. Ἀλλ' εἶπον, δὲν θέλομεν ἀκούσει.
 18, 19 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε, ἔθνη, καὶ σύ, συναγωγή, γνῶρισον τί εἶναι μεταξύ αὐτῶν. Ἄκουε, γῆ ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω
 φέρει κακὸν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον, τὸν καρπὸν τῶν διαλογισμῶν αὐτῶν, διότι δὲν ἐπρόσεξαν εἰς τοὺς λόγους
 20 μου καὶ εἰς τὸν νόμον μου, ἀλλ' ἀπέρριψαν αὐτόν. Τί πρὸς ἐμέ ὁ φερόμενος λίβανος ἀπὸ Σεβά καὶ τὸ ἀπὸ
 21 γῆς μακρᾶς εὐῶδες κιννάμωμον τὰ ὀλοκαυτώματά σας δὲν εἶναι δεκτὰ οὐδὲ αἱ θυσίαι σας εὐάρεστοι εἰς ἐμέ.
 22 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω βάλλει προσκόμματα ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ οἱ πατέρες
 23 καὶ οἱ υἱοὶ ὁμοῦ θέλουσι προσκόψει ἐπ' αὐτά, ὁ γείτων καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ θέλουσιν ἀπολεσθῇ. Οὕτω λέγει
 24 ὁ Κύριος· Ἰδοῦ, λαὸς ἔρχεται ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα θέλει ἐγερθῇ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς.
 25 Τόζον καὶ λόγχην θέλουσι κρατεῖ· εἶναι σκληροὶ καὶ ἀνίλειοι· φωνὴ αὐτῶν ἐκεῖ ὡς θάλασσα, καὶ ἐπιβαίνουνσιν
 26 ἐπὶ ἵππους, παρατεταγμένοι ὡς ἄνδρες εἰς πόλεμον ἐναντίον σου, θυγάτηρ τῆς Σιών. Ἠκούσαμεν τὴν φήμην
 27 αὐτῶν· αἱ χεῖρες ἡμῶν παρελύθησαν· στενοχωρία κατέλαβεν ἡμᾶς, ὠδίνεο ὡς τικτούσης. Μὴ ἐξέλθῃτε εἰς τὸν
 28 ἀγρὸν καὶ ἐν ὁδῷ μὴ περιπατεῖτε· διότι ἡ ῥομφαία τοῦ ἐχθροῦ εἶναι τρόμος πανταχόθεν. Θυγάτηρ τοῦ λαοῦ
 29 μου, περιζώσθητι σάκκον καὶ κυλίσθητι εἰς στάκτην· πένθος μονογενοῦς κάμε εἰς σεαυτήν· θρήνησον πικρῶς·
 30 διότι ὁ ἐξολοθρευτὴς θέλει ἐλθεῖ ἐξαίφνης ἐφ' ἡμᾶς. Σὲ ἔθεσα σκοπιάν, φρούριον μεταξύ τοῦ λαοῦ μου, διὰ
 31 νὰ γνωρίσῃς καὶ νὰ ἐξερευνήσῃς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. Πάντες εἶναι ὅλως ἀπειθεῖς, περιπατοῦσι κακολογοῦντες·
 32 εἶναι χαλκὸς καὶ σίδηρος· πάντες εἶναι διεφθαρμένοι. Τὸ φυσητήριον ἐκαύθη· ὁ μόλυβδος κατηναλώθη ὑπὸ
 33 τοῦ πυρός· ὁ χωνευτὴς διαλύει εἰς μάτην· διότι οἱ κακοὶ δὲν ἐχωρίσθησαν. Ἀργύριον ἀποδοκιμασμένον
 34 θέλουσιν ὀνομάσει αὐτούς, διότι ὁ Κύριος ἀπεδοκίμασεν αὐτούς.

7, 2 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερემίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, Στήθι ἐν τῇ πύλῃ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ
 κήρυξον ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον καὶ εἰπέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πάντες οἱ Ἰουδα, οἱ διὰ τῶν πυλῶν
 3 τούτων εἰσερχόμενοι διὰ νὰ προσκυνῇτε τὸν Κύριον. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ·
 4 Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς σας καὶ τὰς πράξεις σας, καὶ θέλω σᾶς στερεώσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Μὴ πεποιθατε εἰς
 5 λόγους ψευδεῖς, λέγοντες, Ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου εἶναι οὗτος. Διότι ἐὰν
 6 ἀληθῶς διορθώσῃτε τὰς ὁδοὺς σας καὶ τὰς πράξεις σας· ἐὰν ἐντελῶς ἐκτελέσῃτε κρίσιν ἀναμέσον ἀνθρώπου
 7 καὶ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ἐὰν δὲν καταδυναστεύητε τὸν ξένον, τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν, καὶ δὲν χύνῃτε αἷμα
 8 ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας σας εἰς αἰὼνα αἰῶνος. Ἰδοῦ, σεῖς πεποιθατε εἰς
 9 λόγους ψευδεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν θέλετε ὠφεληθῇ. Κλέπτετε, φονεύετε καὶ μοιχεύετε καὶ ὀμνύετε ψευδῶς
 10 καὶ θυμιάζετε εἰς τὸν Βάαλ καὶ περιπατεῖτε ὀπίσω ἄλλων θεῶν, τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζετε· ἔπειτα ἔρχεσθε
 11 καὶ ἴστασθε ἐνώπιόν μου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, καὶ λέγετε, Ἠλευθερώθημεν, διὰ νὰ
 12 κάμνῃτε πάντα ταῦτα τὰ βδελύγματα Σπήλαιοι ληστῶν ἐγενεῖν ἐνώπιόν σας ὁ οἶκος οὗτος, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ
 13 ὄνομά μου ἰδοῦ, αὐτὸς ἐγὼ εἶδον ταῦτα, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὑπάγετε τώρα εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλῷ, ὅπου
 14 ἔθεσα τὸ ὄνομά μου κατ' ἀρχάς, καὶ ἰδέτε τί ἔκαμον εἰς αὐτὸν διὰ τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ. Καὶ τώρα,
 15 ἐπειδὴ ἐπράξατε πάντα ταῦτα τὰ ἔργα, λέγει Κύριος, καὶ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ λαλῶν,
 16 καὶ δὲν ἠκούσατε· καὶ σᾶς ἔκραξα καὶ δὲν ἀπεκρίθητε· διὰ τοῦτο θέλω κάμει εἰς τὸν οἶκον, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ
 17 ὄνομά μου, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς θαρρεῖτε, καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔδωκα εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τοὺς πατέρας
 18 σας, καθὼς ἔκαμα εἰς τὴν Σηλῷ· καὶ θέλω σᾶς ἀπορρίψει ἀπὸ τοῦ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα πάντας
 19 τοὺς ἀδελφούς σας, ἅπαν τὸ σπέρμα τοῦ Ἐφραΐμ. Διὰ τοῦτο σὺ μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ
 20 ὕψονε φωνὴν ἢ δέσιν ὑπὲρ αὐτῶν μηδὲ μεσίτευσέ μοι πρὸς ἐμέ· διότι δὲν θέλω σοῦ εἰσακούσει. Δὲν βλέπεις τί
 21 κάμνουσιν αὐτοὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλὴμ. Οἱ υἱοὶ συλλέγουσι ξύλα καὶ οἱ
 22 πατέρες ἀνάπτουσι τὸ πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες ζυμόνουσι τὴν ζύμην, διὰ νὰ κάμωσι πέμματα εἰς τὴν βασιλίαν
 23 τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κάμωσι, σπονδὰς εἰς ἄλλους θεούς, διὰ νὰ μὲ παροξύνωσι. Μήπως ἐμὲ παροξύνουσι
 24 λέγει Κύριος· οὐχὶ ἑαυτοὺς πρὸς κατασχύνῃ τῶν προσώπων αὐτῶν. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός·
 25 Ἰδοῦ, ἡ ὀργὴ μου καὶ ὁ θυμὸς μου ἐκχέονται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ἐπὶ ἄνθρωπον καὶ ἐπὶ κτῆνος καὶ ἐπὶ
 26 τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐπὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς· καὶ θέλει ἐξαφθῇ καὶ δὲν θέλει σβεσθῇ. Οὕτω λέγει ὁ
 27 Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· προσθέσατε τὰ ὀλοκαυτώματά σας εἰς τὰς θυσίας σας καὶ φάγετε
 28 κρέας. Διότι δὲν ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας σας οὐδὲ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς ἐντολὰς, καθ' ἣν ἡμέραν ἐξήγαγον
 29 αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν· ἀλλὰ τὸν λόγον τοῦτον προσέταξα εἰς αὐτούς,
 30 λέγων, Ἀκούσατε τὴν φωνὴν μου καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας, καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι λαὸς μου· καὶ περιπατεῖτε
 31 ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁποίας διώρισα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ εὐημερῇτε· πλην δὲν ἤκουσαν οὐδὲ ἔκλιναν τὸ
 32 ὠτίον αὐτῶν, ἀλλὰ περιπάτησαν ἐν ταῖς βουλαῖς, ἐν ταῖς ὁρέξεσι τῆς πονηρᾶς αὐτῶν καρδίας, καὶ ὑπῆγον εἰς
 33 τὰ ὀπίσω καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἔμπροσ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθον οἱ πατέρες σας ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας
 34 ταύτης, ἐξαπέστειλα πρὸς ἐσᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, καθ' ἡμέραν ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ
 35 ἀποστέλλων· πλην δὲν μοῦ ὑπήκουσαν οὐδὲ ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν, ἀλλ' ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν,
 36 ἔπραξαν χειρότερα τῶν πατέρων αὐτῶν. Διὰ τοῦτο θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτοὺς πάντας τούτους τοὺς λόγους
 37 καὶ δὲν θέλουσι σὲ ἀκούσει· καὶ θέλεις φωνάζει πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν θέλουσι σοὶ ἀποκριθῇ. Θέλεις ὁμῶς
 38 εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Τοῦτο εἶναι τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἀκούει τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ οὐδὲ δέχεται
 39 παιδείαν· ἡ ἀλήθεια ἐξέλιπε καὶ ἐχάθη ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν. Κούρευσον τὴν κεφαλὴν σου, Ἱερουσαλὴμ,
 40 καὶ ἀπόρριπον τὰς τρίχας, καὶ ἀνάλαβε θρῆνον ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους· διότι ὁ Κύριος ἀπέρριψε καὶ

ἐγκατέλιπε τὴν γενεάν, κατὰ τῆς ὁποίας ὠργίσθη. Διότι οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἔπραζαν πονηρὰ ἐνώπιόν μου, λέγει 30
 Κύριος· ἔθεσαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, διὰ νὰ μιάνωσιν αὐτόν. Καὶ 31
 ῥοκοδόμησαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Τοφέθ, ὅστις εἶναι ἐν τῇ φάραγγι τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, διὰ νὰ καίωσι τοὺς
 υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί· τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξα οὐδὲ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν μου.
 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καθ' ἃς δὲν θέλει ὀνομάζεσθαι πλέον Τοφέθ οὐδὲ Φάραγξ τοῦ 32
 υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἡ φάραγξ τῆς σφαγῆς· διότι θέλουσι θάπτει ἐν Τοφέθ, ἕωσοῦ νὰ μὴ ὑπάρχη τόπος. Καὶ τὰ 33
 πτώματα τοῦ λαοῦ τούτου θέλουσιν εἶσθαι τροφή εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς· καὶ δὲν
 θέλει εἶσθαι ὁ ἐκφοβίζων. Καὶ θέλω παύσει ἀπὸ τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπὸ τῶν ὁδῶν τῆς Ἰερουσαλὴμ τὴν 34
 φωνὴν τῆς χαρᾶς καὶ τὴν φωνὴν τῆς εὐφροσύνης, τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου καὶ τὴν φωνὴν τῆς νύμφης· διότι ἡ
 γῆ θέλει κατασταθῇ ἔρημος.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, θέλουσιν ἐκρίψει τὰ ὀσῆα τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τὰ ὀσῆα τῶν 8
 ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀσῆα τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀσῆα τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὀσῆα τῶν κατοίκων τῆς Ἰερουσαλὴμ,
 ἀπὸ τῶν τάφων αὐτῶν· καὶ θέλουσιν ἀπλώσει αὐτὰ κατέναντι τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ κατέναντι πάσης 2
 τῆς στρατιᾶς τοῦ οὐρανοῦ, τὰ ὁποῖα ἠγάπησαν καὶ τὰ ὁποῖα ἐλάτρευσαν καὶ ὀπίσω τῶν ὁποίων περιεπάτησαν
 καὶ τὰ ὁποῖα ἐξεζήτησαν καὶ τὰ ὁποῖα προσεκύνησαν· δὲν θέλουσι συναχθῇ οὐδὲ ταφῇ· θέλουσιν εἶσθαι διὰ
 κοπρίαν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ὁ θάνατος θέλει εἶσθαι προτιμότερος παρὰ τὴν ζωὴν εἰς ἅπαν τὸ 3
 ὑπόλοιπον τῶν ἐναπολειφθέντων ἀπὸ ἐκείνης τῆς πονηρᾶς γενεᾶς, ὅσοι ἤθελον μείνει ἐν πᾶσι τοῖς τόποις, ὅπου
 ἤθελον ἔξῳσει αὐτοὺς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν 4
 τις πέσῃ, δὲν σηκώνεται ἐὰν τις ἐκκλίνῃ, δὲν θέλει ἐπιστρέψει. Διὰ τί ὁ λαὸς οὗτος τῆς Ἰερουσαλὴμ ἐστράφη 5
 παντοτετὴν τροφὴν προσηλόνονται εἰς τὴν ἀπάτην, ἀρνοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν. Ἠκροάσθην καὶ ἤκουσα, 6
 ἀλλὰ δὲν ἐλάλησαν ἐν εὐθύτητι· δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς μετανῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί ἔπραξα πᾶς
 τις ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ὥς ἵππος ἐφορμῶν εἰς τὴν μάχην. Καὶ αὐτὸς ὁ πελαργὸς ἐν τῷ οὐρανῷ 7
 γνωρίζει τοὺς διωρισμένους καιροὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ τρυγὼν καὶ ὁ γερανὸς καὶ ἡ χελιδὼν φυλάττουσι τὸν καιρὸν
 τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν· ὁ δὲ λαὸς μου δὲν γνωρίζει τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου. Πῶς λέγετε, Εἴμεθα σοφοί, καὶ ὁ 8
 νόμος τοῦ Κυρίου εἶναι μεθ' ἡμῶν ἰδοὺ, βεβαίως εἰς μάτην ἔγεινε τοῦτο· ὁ κάλαμος τῶν γραμματέων εἶναι
 ψευδής. Οἱ σοφοὶ κατησχύνθησαν, ἐπτοήθησαν καὶ συνεληφθήσαν, διότι ἀπέρριψαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· 9
 καὶ ποία σοφία εἶναι ἐν αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο θέλω δώσει τὰς γυναῖκας αὐτῶν εἰς ἄλλους, τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν εἰς 10
 ἐκείνους οἵτινες θέλουσι κληρονομήσει αὐτοὺς· διότι πᾶς τις ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἐδόθη εἰς πλεονεξίαν·
 ἀπὸ προφήτου ἕως ἱερέως, πᾶς τις πράττει ψεῦδος. Διότι ἰάτρευαν τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου 11
 ἐπιπολαίως, λέγοντες, Εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη. Μήπως ἠσχύνθησαν ὅτι ἔπραζαν βδελύγμα 12
 μάλιστα οὐδόλως δὲν ἠσχύνθησαν οὐδὲ ἠρυθρίασαν· διὰ τοῦτο θέλουσι πέσει μεταξὺ τῶν πιπτόντων· ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν θέλουσιν ἀπολεσθῇ, εἶπε Κύριος. Ἐξάπαντος θέλω ἀναλώσει αὐτοὺς, λέγει 13
 Κύριος· δὲν θέλουσιν εἶσθαι σταφυλαὶ ἐν τῇ ἀμπέλῳ οὐδὲ σῦκα ἐν τῇ συκῇ καὶ τὸ φύλλον θέλει μαρανθῇ·
 καὶ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς αὐτοὺς, θέλουσι φύγει ἀπ' αὐτῶν. Διὰ τί καθήμεθα συνάχθητε καὶ ἄς 14
 εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ὀχυρὰς πόλεις καὶ ἄς κατασιωπήσωμεν ἐκεῖ, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατεσιώπησεν
 ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ἐπειδὴ ἡμαρτήσαμεν εἰς τὸν Κύριον. Ἐπροσμείναμεν εἰρήνην, ἀλλ' 15
 οὐδὲν ἀγαθόν· καιρὸν θεραπείας, ἀλλ' ἰδοὺ, ταραχὴ. Τὸ φρύαγμα τῶν ἵππων αὐτοῦ ἠκούσθη ἀπὸ Δάν· πᾶσα 16
 ἡ γῆ ἐσειέσθη ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ χρεμετισμοῦ τῶν ῥωμαλέων ἵππων αὐτοῦ· διότι ἤλθον καὶ κατέφαγον τὴν γῆν
 καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· διότι, ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸς ἐσᾶς 17
 ὄφεις, βασιλίσκους, οἵτινες δὲν θέλουσι γοητεύεσθαι ἀλλὰ θέλουσι σᾶς δαγκάνει, λέγει Κύριος. Ἡθέλησα 18
 νὰ παρηγορηθῶ ἀπὸ τῆς λύπης, ἀλλ' ἡ καρδία μου εἶναι ἐκλελυμένη ἐντὸς μου. Ἰδοὺ, φωνὴ κραυγῆς τῆς 19
 θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρᾶς. Δὲν εἶναι ὁ Κύριος ἐν Σιών ὁ βασιλεὺς αὐτῆς δὲν εἶναι ἐν αὐτῇ διὰ
 τί μὲ παρώργισαν μὲ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν, μὲ ματαιότητας ξένας. Παρῆλθεν ὁ θερισμός, ἐτελείωσε τὸ θέρος, καὶ 20
 ἡμεῖς δὲν ἐσώθημεν. Διὰ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐπληγώθην, εἴμαι εἰς πένθος, ἐκπληξισ 21
 μὲ κατέλαβε. Δὲν εἶναι βάλαμον ἐν Γαλαάδ δὲν εἶναι ἐκεῖ ἱατρός διὰ τί λοιπὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ λαοῦ μου δὲν 22
 ἀνέλαβε τὴν ὑγίαν αὐτῆς

Εἶθε νὰ ᾔτο ἡ κεφαλὴ μου ὕδατα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μου πηγὴ δακρύων, διὰ νὰ κλαίω ἡμέραν καὶ νύκτα 9
 τοὺς πεφονευμένους τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. Εἶθε νὰ εἶχον ἐν τῇ ἐρήμῳ κατάλυμα ὁδοιπόρων, διὰ νὰ 2
 ἐγκαταλείψω τὸν λαὸν μου καὶ νὰ ἀπέλθω ἀπ' αὐτῶν· διότι πάντες εἶναι μοιχοί, ἄθροισμα ἀπίστων. Ἐνέτειναν 3
 καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεύδους· καὶ ἴσχυσαν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· διότι προχωροῦσιν
 ἀπὸ κακίας εἰς κακίαν καὶ ἐμὲ δὲν γνωρίζουσι, λέγει Κύριος. Φυλάττεσθε ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ 4
 καὶ ἐπ' οὐδένα ἀδελφὸν μὴ πεποιθάτε· διότι πᾶς ἀδελφὸς θέλει πάντοτε ὑποσκελίζει καὶ πᾶς πλησίον θέλει
 περιπατεῖ ἐν δολιότητι. Καὶ θέλουσιν ἀπατᾶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν θέλουσι λαλεῖ τὴν ἀλήθειαν· 5
 ἐδίδαξαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν νὰ λαλῇ ψεῦδη, ἀποκάμνουσι πράττοντες ἀνομίαν. Ἡ κατοικία σου εἶναι ἐν 6
 μέσῳ δολιότητος· ἐν τῇ δολιότητι ἀρνοῦνται νὰ μὲ γνωρίσωσι, λέγει Κύριος. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος 7
 τῶν δυνάμεων· Ἰδοὺ, θέλω βάλει αὐτοὺς ἐν χωνευτηρίῳ καὶ θέλω δοκιμάσει αὐτούς· διότι πῶς θέλω κάμει 8
 ἔνεκεν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. Ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶναι βέλος ἐξακοντιζόμενον· λαλεῖ δόλια· ἕκαστος λαλεῖ 8
 εἰρηνικὰ διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, πλὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ στήνει ἐνέδραν κατ' αὐτοῦ.
 Δὲν θέλω ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς διὰ ταῦτα λέγει Κύριος· ἡ ψυχὴ μου δὲν θέλει ἐκδικηθῇ ἐναντίον ἔθνους, τοιούτου 9

- 10 Διὰ τὰ ὄρη θέλω ἀναλάβει κλαυθμὸν καὶ θρήνον καὶ διὰ τὰς βοσκὰς τῆς ἐρήμου ὄδυρμόν, διότι ἠφανίσθησαν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος διαβαίνων, οὐδὲ ἀκούεται φωνὴ ποιμνίου· ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ κτήνους, ἔφυγον, ἀπῆλθον. Καὶ θέλω καταστήσει τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς σωρούς, κατοικίαν θώων· καὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα θέλω κάμει ἐρήμωσιν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη ὁ κατοικῶν. Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ σοφός, ὅστις δύναται νὰ ἐννοήσῃ τοῦτο καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἐλάλησε τὸ στόμα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ αὐτό, διὰ τί ἡ γῆ ἐχάθη, ἠφανίσθη ὡς ἔρημος, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη ὁ διαβαίνων. Καὶ εἶπε Κύριος, διότι ἐγκατέλιπον τὸν νόμον μου, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν μου καὶ δὲν περιεπάτησαν ἐν αὐτῷ· ἀλλὰ περιεπάτησαν ὀπίσω τῆς ὁρέξεως τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ὀπίσω τῶν Βασιλέων, τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες αὐτῶν ἐδίδαξαν αὐτούς· διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω θρέψαι αὐτούς, τὸν λαὸν τοῦτον· μὲ ἀψίνθιον καὶ ὕδωρ χολῆς θέλω ποτίσαι αὐτούς· καὶ θέλω διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν δὲν ἐγνώρισαν· καὶ θέλω ἀποστείλει τὴν μάχαιραν ὀπίσω αὐτῶν, ἕως οὗ ἀναλώσω αὐτούς. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Συλλογίσθητε καὶ καλέσατε τὰς θρηνοῦσας νὰ ἔλθωσι· καὶ ἀποστείλατε διὰ τὰς σοφὰς νὰ ἔλθωσι· καὶ ἃς σπεύσωσι καὶ ἃς ἀναλάβωσιν ὄδυρμόν περὶ ἡμῶν καὶ ἃς καταβιβάσωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα ἡμῶν ἃς ῥεύσωσιν ὕδατα. Διότι φωνὴ θρήνου ἠκούσθη ἀπὸ Σιών, πῶς ἀπωλέσθημεν· κατησχύνθημεν σφόδρα, διότι ἐγκατέλιπομεν τὴν γῆν, διότι αἱ κατοικίαι ἡμῶν ἐξέρριψαν ἡμᾶς. Ἀκούσατε λοιπὸν, γυναῖκες, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἃς δεχθῇ τὸ ὥτίον σας τὸν λόγον τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας σας ὄδυρμόν καὶ ἐκάστη τὴν πλησίον αὐτῆς θρήνον. Διότι θάνατος ἀνέβη διὰ τῶν θυρίδων ἡμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὰ παλάτια ἡμῶν, διὰ νὰ ἐκκόψῃ τὰ νήπια ἀπὸ τῶν ὁδῶν τοὺς νέους ἀπὸ τῶν πλατειῶν. Εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος· Καὶ τὰ πτώματα τῶν ἀνθρώπων θέλουσι ῥιφθῇ ὡς κοπρία ἐπὶ πρόσωπον ἀγροῦ καὶ ὡς δράγμα ὀπίσω θεριστοῦ, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ συνάγων. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἄς μὴ καυχᾶται ὁ σοφὸς εἰς τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ ἃς μὴ καυχᾶται ὁ δυνατὸς εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἃς μὴ καυχᾶται ὁ πλούσιος εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ καυχώμενος ἃς καυχᾶται εἰς τοῦτο, ὅτι ἐννοεῖ καὶ γνωρίζει ἐμέ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ποιὼν ἔλεος, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπειδὴ εἰς ταῦτα εὐαρεστοῦμαι, λέγει Κύριος. Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει ἐπίσκεψιν ἐπὶ πάντα τοὺς περιτετμημένους μετὰ τῶν ἀπεριτεμμένων· ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τὸν Ἑδὼμ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ τὸν Μωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς περικείμενους τὴν κόμην, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ· διότι πάντα τὰ ἔθνη εἶναι ἀπερίτμητα καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητος τὴν καρδίαν.
- 10, 2** Ἀκούσατε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος λαλεῖ πρὸς ἐσᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ. Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ μανθάνετε τὴν ὁδὸν τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ μὴ πτοεῖσθε, διότι τὰ ἔθνη πτοοῦνται εἰς αὐτά. Διότι τὰ νόμιμα τῶν λαῶν εἶναι μάταια, διότι κόπτουσι ξύλον ἐκ τοῦ δάσους, ἔργον χειρῶν τέκτονος μὲ τὸν πέλεκυν. Καλλωπίζουσιν αὐτὸ μὲ ἄργυρον καὶ χρυσόν· στερεόνουσιν αὐτὸ μὲ καρφία καὶ μὲ σφύρας, διὰ νὰ μὴ κινῆται. Εἶναι ὄρθια ὡς φοῖνιξ, ἀλλὰ δὲν λαλοῦσιν· ἔχουσι χρεῖαν νὰ βαστάζωνται, διότι δὲν δύνανται νὰ περιπατήσωσι. Μὴ φοβεῖσθε αὐτά· διότι δὲν δύνανται νὰ κακοποιήσωσιν, οὐδὲ εἶναι δυνατόν εἰς αὐτά νὰ ἀγαθοποιήσωσι. Δὲν ὑπάρχει ὁμοίός σου, Κύριε· εἶσαι μέγας καὶ μέγα τὸ ὄνομά σου ἐν δυνάμει. Τίς δὲν ἠθέλε σὲ φοβεῖσθαι, Βασιλεῦ τῶν ἐθνῶν διότι εἰς σὲ ἀνήκει τοῦτο, διότι μετὰξὺ πάντων τῶν σοφῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις αὐτῶν δὲν ὑπάρχει ὁμοίός σου. Ἀλλ' εἶναι παντάπασιν κτηνώδεις καὶ ἄφρονες· διδασκαλία ματαιοτήτων εἶναι τὸ ξύλον. Ἀργύριον κεχυμένον εἰς πλάκας ἐφέρθη ἀπὸ Θαρσεῖς καὶ χρυσίον ἀπὸ Οὐφάξ, ἔργον τεχνίτου καὶ χειρῶν χρυσοχόου· κυανοῦν καὶ πορφυροῦν εἶναι τὸ ἔνδυμα αὐτῶν· ἔργον σοφῶν πάντα ταῦτα. Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς ἀληθινός, εἶναι Θεὸς ζῶν καὶ βασιλεὺς αἰώνιος· ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ ἡ γῆ θέλει σεισθῇ καὶ τὰ ἔθνη δὲν θέλουσιν ἀνθέξει εἰς τὴν ἀγανάκτησιν αὐτοῦ. Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ θεοί, οἵτινες δὲν ἔκαμον τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, θέλουσιν ἀφανισθῇ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου. Αὐτὸς ἐποίησε τὴν γῆν διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐξέτεινε τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ. Ὅταν ἐκπέμπῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, συνίσταται πληθὸς ὑδάτων ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἀνάγει νεφέλας ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχὴν καὶ ἐξάγει ἄνεμον ἀπὸ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. Πᾶς ἄνθρωπος ἐμωράνθη ὑπὸ τῆς γνώσεως αὐτοῦ, πᾶς χωνευτὸς κατησχύνθη ὑπὸ τῶν γλυπτῶν· διότι ψευδὸς εἶναι τὸ χωνευτὸν αὐτοῦ καὶ πνοὴ δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ. Ματαιότης ταῦτα, ἔργον πλάνης· ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν θέλουσιν ἀπολεσθῇ. Ἡ μερίς τοῦ Ἰακώβ δὲν εἶναι ὡς αὐτά· διότι αὐτὸς εἶναι ὁ πλάσας τὰ πάντα, καὶ ὁ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Σύναξον ἐκ τῆς γῆς τὴν περιουσίαν σου, σὺ, ἡ κατοικοῦσα ἐν ὄχυρώματι. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐκσφενδονίσαι τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτην τὴν φορὰν καὶ θέλω σπενχωρήσει αὐτούς, ὥστε νὰ εὕρωσιν αὐτό. Οὐαὶ εἰς ἐμέ διὰ τὴν θραυσίν μου· ἡ πληγὴ μου εἶναι ὀδυνηρά· ἀλλ' ἐγὼ εἶπα, Τῶνόντι τοῦτο εἶναι πόνος μου, καὶ πρέπει νὰ ὑποφέρω αὐτόν. Ἡ σκηνὴ μου ἡρημώθη καὶ πάντα τὰ σχοινία μου κατεκόπησαν· οἱ υἱοὶ μου ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν ὑπάρχουσι· δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ ἐκτείνων τὴν σκηνὴν μου καὶ σηκώνων τὰ παραπετάσματά μου. Ἐπειδὴ οἱ ποιμένες ἐμωράνθησαν καὶ τὸν Κύριον δὲν ἐξεζήτησαν, διὰ τοῦτο δὲν θέλουσιν εὐδοθῇ καὶ πάντα τὰ ποίμνια αὐτῶν θέλουσι διασκορπισθῇ. Ἰδοὺ, ἡχος θορύβου ἔρχεται καὶ συγκίνησις μεγάλη ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, διὰ νὰ καταστήσῃ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα ἐρήμωσιν, κατοικίαν θώων. Κύριε, γνωρίζω ὅτι ἡ ὁδὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτοῦ· τοῦ περιπατοῦντος ἀνθρώπου δὲν εἶναι τὸ νὰ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Κύριε,

παιδευσόν με, πλήν ἐν κρίσει· μὴ ἐν τῷ θυμῷ σου, διὰ νὰ μὴ μὲ συντελέσης. Ἐκχεε τὸν θυμὸν σου ἐπὶ τὰ 25
ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντά σε, καὶ ἐπὶ γενεάς, αἵτινες δὲν ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου· διότι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ
καὶ κατηνάλωσαν αὐτὸν καὶ κατέφθειραν αὐτὸν καὶ ἠρήμωσαν τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ὁ λόγος, ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης **11, 2**
καὶ λαλήσατε πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, 3
Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ὑπακούει εἰς τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς 4
Αἰγύπτου, ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ πράττετε αὐτά, κατὰ πάντα ὅσα
προσέταξα εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλετε εἶσθαι λαὸς μου, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς ὑμῶν· διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸν 5
ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὡμοσα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὥς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ. Τότε ἀπεκρίθη καὶ εἶπα, Ἀμήν, Κύριε. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Διακήρυξον πάντας τοὺς 6
λόγους τούτους ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης καὶ πράττετε αὐτοὺς. Διότι ῥητῶς διεμαρτυρήθη πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καθ' 7
ἣν ἡμέραν ἀνεβίβασα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς σήμερον, ἐγειρόμενος πρωΐ καὶ διαμαρτυρόμενος,
λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου. Ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν καὶ δὲν ἐκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν, ἀλλὰ περιεπάτησαν 8
ἕκαστος ἐν ταῖς ὁρέξεσι τῆς πονηρᾶς αὐτῶν καρδίας· διὰ τοῦτο θέλω φέρεи ἐπ' αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης, τὴν ὁποίαν προσέταξα νὰ πράττωσι, ἀλλὰ δὲν ἔπραξαν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, 9
Συνωμοσία εὗρέθη μεταξύ τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα καὶ μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐπέστρεψαν εἰς τὰς 10
ἀδικίας τῶν προπατόρων αὐτῶν, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου· καὶ αὐτοὶ ὑπῆγαν ὀπίσω
ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύωσι αὐτοὺς· ὁ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος Ἰούδα ἠθέτησαν τὴν διαθήκην μου, τὴν
ὁποίαν ἔκαμα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλω φέρεи ἐπ' αὐτοὺς κακόν, 11
ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν θέλουσι δυνηθῆναι νὰ ἐξέλθωσι· καὶ θέλουσι βοηθεῖ πρὸς ἐμέ καὶ δὲν θέλω εἰσακούσει αὐτοὺς.
Τότε αἱ πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ θέλουσιν ὑπάγει καὶ θέλουσι βοηθεῖ πρὸς τοὺς 12
θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους θυμιάζουσι· πλήν δὲν θέλουσι σώσει ἑαυτοὺς παντελῶς ἐν καιρῷ τῆς ταλαιπωρίας
αὐτῶν. Διότι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν οἱ θεοὶ σου, Ἰούδα· καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁδῶν 13
τῆς Ἱερουσαλήμ ἀνηγείρατε βωμοὺς εἰς τὰ αἰσχρά, βωμοὺς διὰ νὰ θυμιάζητε εἰς τὸν Βάαλ. Διὰ τοῦτο σὺ μὴ 14
προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ὕψωνε φωνὴν ἢ δέησιν ὑπὲρ αὐτῶν· διότι ἐγὼ δὲν θέλω εἰσακούσει,
ὅταν κρᾶζωσι πρὸς ἐμέ ἐν καιρῷ τῆς ταλαιπωρίας αὐτῶν. Τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ ἡγαπημένη μου ἐν τῷ οἴκῳ μου, 15
ἀφοῦ ἔπραξεν ἀσέλγειαν μὲ πολλοὺς, καὶ τὸ κρέας τὸ ἅγιον ἀφηρέθη ἀπὸ σοῦ ὅταν πράττῃς τὸ κακόν, τότε
εὐφραίνεσαι. Ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, Ἐλαίαν ἀειθαλῆ, ὠραίαν, καλλίκαρπον· μετ' ἧχου θορύβου 16
μεγάλου ἐξήφθη πῦρ ἐπ' αὐτὴν καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς συνεθλάσθησαν. Διότι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὅστις σὲ 17
ἐφύτευσεν, ἐπρόφερε κακὸν ἐναντίον σου, διὰ τὴν κακίαν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τοῦ οἴκου Ἰούδα, τὴν ὁποίαν
ἔπραξαν καθ' ἑαυτῶν, ὥστε νὰ μὲ παροργίσωσι θυμιάζοντες εἰς τὸν Βάαλ. Καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐμέ γνῶσιν 18
καὶ ἐγνώρισα· τότε ἔδειξα εἰς ἐμέ τὰς πράξεις αὐτῶν. Ἀλλ' ἐγὼ ἤμην ὡς ἄρνιον ἄκακον φερόμενον εἰς σφαγὴν· 19
καὶ δὲν ἐνόησα ὅτι συνεβουλευθήσαν βουλὰς ἐναντίον μου, λέγοντες, Ἄς καταστρέψωμεν τὸ δένδρον μετὰ τοῦ
καρποῦ αὐτοῦ καὶ ἄς ἐκκόψωμεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ζώντων, ὥστε τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ μὴ μνημονευθῇ 20
πλέον. Ἀλλ' ὦ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ κρίνων δικαίως, ὁ δοκιμάζων τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν καρδίαν, ἄς ἴδω 21
τὴν ἐκδίκησίν σου ἐπ' αὐτοὺς, διότι πρὸς σὲ ἐφανέρωσα τὴν δίκην μου. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος περὶ τῶν 22
ἀνδρῶν τῆς Ἀναθώθ, οἵτινες ζητοῦσι τὴν ζωὴν σου, λέγοντες, Μὴ προφητεύσῃς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, διὰ
νὰ μὴ ἀποθάνῃς ὑπὸ τὰς χεῖρας ἡμῶν· διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδοὺ, θέλω ἐπισκεφθῇ 23
αὐτοὺς· οἱ νέοι θέλουσιν ἀποθάνει ἐν μαχαίρᾳ· οἱ υἱοὶ αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν θέλουσι τελευτήσῃ ὑπὸ
πεινῆς· καὶ δὲν θέλει μείνει ὑπόλοιπον ἐξ αὐτῶν· διότι θέλω φέρεи κακόν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τῆς Ἀναθώθ, ἐν τῷ 23
ἐνιαυτῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Δίκαιος εἶσαι Κύριε, ὅταν δικολογῶμαι μετὰ σοῦ· πλήν ἄς διαλεχθῶ μετὰ σοῦ περὶ τῶν κρίσεών σου· διὰτί **12**
ἡ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν εὐοδοῦται διὰ τί εὐημεροῦσι πάντες οἱ φερόμενοι ἀπίστως Ἐφύτευσας αὐτοὺς, μάλιστα 2
ἐρριζώθησαν· αὐξάνουσι, μάλιστα καρποφοροῦσι· σὺ εἶσαι πλησίον τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ μακρὰν ἀπὸ τῶν
νεφρῶν αὐτῶν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, μὲ γνωρίζεις· μὲ εἶδες καὶ ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐνώπιόν σου· σύρε 3
αὐτοὺς ὡς πρόβατα διὰ σφαγὴν καὶ ἐτοίμασον αὐτοὺς διὰ τὴν ἡμέραν τῆς σφαγῆς. Ἔως πότε θέλει πενθεῖ 4
ἡ γῆ, καὶ ὁ χόρτος παντὸς ἀγροῦ θέλει ξηραίνεσθαι διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ Ἐφανίσθησαν
τὰ κτήνη καὶ τὰ πτηνὰ, διότι εἶπον, δὲν θέλει ἰδεῖ τὰ ἔσχατα ἡμῶν. Ἐὰν τρέξῃς μετὰ τῶν πεζῶν καὶ σὲ κάμωσι 5
νὰ ἀτονήσῃς, τότε πῶς θέλεις ἀντιπαταχθῇ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ ἐὰν ἀπέκαμῃς ἐν τῇ γῇ τῆς εἰρήνης,
ἐφ' ἣν ἤλπιζες, τότε πῶς θέλεις κάμει εἰς τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου Διότι καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ ὁ οἶκος 6
τοῦ πατρὸς σου καὶ αὐτοὶ ἐφέρθησαν ἀπίστως πρὸς σέ· ναί, αὐτοὶ ἐβόησαν ὀπισθέν σου μεγαλοφώνως· μὴ
πιστεύσῃς αὐτοὺς, καὶ ἂν λαλήσωσι καλὰ πρὸς σέ. Ἐγκατέλιπον τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν 7
μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην τῆς ψυχῆς μου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. Ἡ κληρονομία μου ἔγεινεν 8
εἰς ἐμέ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἐξέπεμψε τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐναντίον μου· διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. Ἡ κληρονομία 9
μου εἶναι εἰς ἐμέ ὄρνειον ἀρπακτικόν, τὰ ὄρνεα κύκλῳ εἶναι ἐναντίον αὐτῆς· ἔλθετε, συνάχθητε, πάντα τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ, ἔλθετε νὰ καταφάγητε αὐτήν. Ποιμένους πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, κατεπάτησαν τὴν 10
μερίδα μου, κατέστησαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου ἔρημον ἄβατον. Παρέδωκαν αὐτήν εἰς ἐρήμωσιν· 11

- 12 ἐρημωθείσα πενθεῖ ἐνώπιόν μου· πᾶσα ἡ γῆ ἡρημώθη, διότι δὲν ὑπάρχει ὁ φροντίζων. Ἐπὶ πάσας τὰς ὑψηλὰς
 13 ἄκρου τῆς γῆς· εἰς οὐδεμίαν σάρκα δὲν θέλει εἶσθαι εἰρήνη. Ἔσπειραν σῖτον ἀλλὰ θέλουσι θερίσει ἀκάνθας·
 14 ἐκοπίασαν ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ὠφελῆθῃ· καὶ θέλετε αἰσχυνθῇ διὰ τὰ προϊόντα σας ἀπὸ τοῦ φλογεροῦ θυμοῦ
 15 τοῦ Κυρίου. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος κατὰ πάντων τῶν κακῶν γειτόνων μου, οἵτινες ἐγγίζουσι τὴν κληρονομίαν
 16 τὴν ὁποίαν κληροδότησα εἰς τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, θέλω ἀποσπάσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ
 17 θέλω ἀποσπάσει τὸν οἶκον Ἰούδα ἐκ μέσου αὐτῶν. Καὶ ἀφοῦ ἀποσπάσω αὐτούς, θέλω ἐπιστρέψει καὶ ἐλεήσει
 18 αὐτούς, καὶ θέλω ἐπαναφέρει ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν
 19 μάθωσι καλῶς τὰς ὁδοὺς τοῦ λαοῦ μου, νὰ ὁμνύωσιν εἰς τὸ ὄνομά μου, Ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαὸν
 20 μου νὰ ὁμνύῃ εἰς τὸν Βάαλ, τότε θέλουσιν οἰκοδομηθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ μου. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπακούσωσι,
 21 θέλω ἀποσπάσει ὅλοτελῶς καὶ ἐξολοθρεύσει τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, λέγει Κύριος.
- 13** Οὕτως εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Ὑπαγε καὶ ἀπόκτησον εἰς σεαυτὸν ζώνην λινὴν καὶ περιέβαλε αὐτὴν ἐπὶ
 2 τὴν ὀσφὺν σου καὶ εἰς ὕδωρ μὴ βάλῃς αὐτήν. Ἀπέκτησα λοιπὸν τὴν ζώνην κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ
 3, 4 περιέβαλον ἐπὶ τὴν ὀσφὺν μου. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ ἐκ δευτέρου, λέγων, Λάβε τὴν ζώνην
 5 τὴν ὁποίαν ἀπέκτησας, τὴν ἐπὶ τὴν ὀσφὺν σου, καὶ σηκωθείς ὕπαγε εἰς τὸν Εὐφράτην καὶ κρύψον αὐτήν
 6 ἐκεῖ ἐν τῇ ὀπῇ τοῦ βράχου. Ὑπῆγα λοιπὸν καὶ ἔκρυψα αὐτήν πλησίον τοῦ Εὐφράτου, καθὼς προσέταξεν
 7 εἰς ἐμέ ὁ Κύριος. Καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Σηκωθείς ὕπαγε εἰς τὸν Εὐφράτην καὶ
 8 λάβε ἐκεῖθεν τὴν ζώνην, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς σέ νὰ κρύψῃς ἐκεῖ. Καὶ ὑπῆγα εἰς τὸν Εὐφράτην καὶ
 9 ἔσκαψα καὶ ἔλαβον τὴν ζώνην ἐκ τοῦ τόπου ὅπου ἔκρυψα αὐτήν· καὶ ἰδοὺ, ἡ ζώνη ἦτο ἐφθαρμένη, δὲν ἦτο
 10 χρησίμος εἰς οὐδέν. Τότε ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον
 11 θέλω φθεῖρει τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Ἰούδα καὶ τὴν μεγάλην ὑπερηφανίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ὁ κακὸς οὗτος
 12 λαός, οἵτινες ἀρνοῦνται τὸ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ περιπατοῦσιν ἐν ταῖς ὁρέξεσι τῆς καρδίας
 13 αὐτῶν καὶ ὑπάγουσιν ὀπίσω ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύωσιν αὐτοὺς καὶ νὰ προσκυνῶσιν αὐτούς, θέλει εἶσθαι
 14 ἐξάπαντος ὡς ἡ ζώνη αὕτη, ἥτις δὲν εἶναι χρησίμος εἰς οὐδέν. Διότι καθὼς ἡ ζώνη κολλᾶται εἰς τὴν ὀσφὺν
 15 τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα εἰς ἑμαυτὸν πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ πάντα τὸν οἶκον Ἰούδα, λέγει Κύριος·
 16 διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐμέ λαὸς καὶ ὄνομα καὶ καύχημα καὶ δόξα· ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν. Διὰ τοῦτο θέλει λαλήσει
 17 πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· πᾶς ἄσκος θέλει γεμισθῇ οἴνου· καὶ
 18 αὐτοὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς σέ, Μήπως τῶνόντι δὲν γνωρίζομεν ὅτι πᾶς ἄσκος θέλει γεμισθῇ οἴνου· Τότε θέλει
 19 εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλω γεμίσει πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης καὶ τοὺς
 20 βασιλεῖς τοὺς καθημένους ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας καὶ πάντας τοὺς
 21 κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ μεθυσμοῦ. Καὶ θέλω συντρίψει αὐτοὺς μετ' ἀλλήλων, καὶ τοὺς πατέρας καὶ
 22 τοὺς υἱοὺς ὁμοῦ, λέγει Κύριος· δὲν θέλω σπλαγχνισθῇ οὐδὲ φεισθῇ οὐδὲ ἐλεήσει, ἀλλὰ θέλω ἐξολοθρεύσει
 23 αὐτούς. Ἀκούσατε καὶ ἀκροάσθητε· μὴ ἐπαίρεσθε· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε. Δότε δόξαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν
 24 ὑμῶν, πρὶν φέρῃ σκότος καὶ πρὶν οἱ πόδες σας προσκόψωσιν ἐπὶ τὰ σκοτεινὰ ὄρη, καὶ ἐνῶ προσμένετε φῶς,
 25 μετατρέψῃ αὐτὸ εἰς σκιὰν θανάτου καὶ καταστήσῃ αὐτὸ πυκνὸν σκότος. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀκούσητε τοῦτο, ἡ
 26 ψυχὴ μου θέλει κλαύσει κρυφίως διὰ τὴν ὑπερηφανίαν ὑμῶν, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου θέλει κλαύσει πικρὰ καὶ
 27 καταρρεύσει δάκρυα, διότι τὸ ποιμνιον τοῦ Κυρίου φέρεται εἰς αἰχμαλωσίαν. Εἶπατε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
 28 πρὸς τὴν βασίλισσαν, Ταπεινώθητε, καθήσατε· διότι θέλει καταβιβασθῇ ἀπὸ τῶν κεφαλῶν ὑμῶν ὁ στέφανος τῆς
 29 δόξης ὑμῶν. Αἱ πόλεις τοῦ νότου θέλουσι κλεισθῇ καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀνοίγων· ὁ Ἰούδας ἅπας θέλει φερθῇ
 30 εἰς αἰχμαλωσίαν, ὁλοκλήρως θέλει φερθῇ αἰχμάλωτος. Ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεωρήσατε τοὺς
 31 ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ· ποῦ εἶναι τὸ ποιμνιον τὸ δοθὲν εἰς σέ, τὰ ὥραϊά σου πρόβατα· Τί θέλει εἰπεῖ, ὅταν
 32 σὲ ἐπισκεφθῇ διότι σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς νὰ ἄρχωσιν ἐπὶ σοῦ ὡς ἡγεμόνες· δὲν θέλουσι σὲ συλλάβει πόνοι,
 33 ὡς γυναῖκα τίκτουσαν· Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Διὰ τί συνέβησαν εἰς ἐμέ ταῦτα διὰ τὸ πληθῆσαι τῆς
 34 ἀνομίας σου ἐσηκώθησαν τὰ κράσπεδά σου καὶ ἐγυμνώθησαν αἱ πτέρναι σου. Δύναται ὁ Αἰθίοψ νὰ ἀλλάξῃ
 35 τὸ δέρμα αὐτοῦ ἢ ἡ πάρδαλις τὰ ποικίλα αὐτῆς τότε δύνασθε καὶ σείσθε νὰ κάμητε καλόν, οἱ μαθόντες τὸ
 36 κακόν. Διὰ τοῦτο θέλω σκορπίσει αὐτοὺς ὡς ἄχυρον φερόμενον ὑπὸ ἀνέμου τῆς ἐρήμου. Οὗτος εἶναι παρ'
 37 ἐμοῦ ὁ κληρὸς σου, τὸ μερίδιον τὸ μεμετρημένον εἰς σέ, λέγει Κύριος· διότι με ἐλησμόνησας καὶ ἥλιπσας ἐπὶ
 38 τὸ ψεῦδος. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θέλω σηκῶσαι τὰ κράσπεδά σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλει φανῇ ἡ αἰσχὺν
 39 σου. Εἶδον τὰς μοιχείας σου καὶ τοὺς χρεμετισμοὺς σου, τὴν αἰσχρότητα τῆς πορνείας σου, τὰ βδελύγματά
 40 σου ἐπὶ τοὺς λόφους, ἐπὶ τὰς πεδιάδας. Οὐαὶ εἰς σέ, Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλει καθαρισθῇ μετὰ, πότε ἔτι
- 14.** 2 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν περὶ τῆς ἀνομβρίας. Ὁ Ἰούδας πενθεῖ καὶ αἱ πύλαι
 3 αὐτοῦ εἶναι περίλυποι· κοίτονται κατὰ γῆς μελανειμονοῦσαι· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ οἱ
 4 μεγιστάνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νέους αὐτῶν διὰ ὕδωρ· ἦλθον εἰς τὰ φρέατα, δὲν εὗρηκαν ὕδωρ· ἐπέστρεψαν
 5 μὲ τὰ ἄγγεῖα αὐτῶν κενά· ἤσχυνθησαν καὶ ἐνετράπησαν καὶ ἐσκέπασαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Ἐπειδὴ ἡ γῆ
 6 ἐσχίσθη, διότι δὲν ἦτο βροχὴ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ γεωργοὶ ἤσχυνθησαν, ἐσκέπασαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Καὶ ἡ
 7 ἔλαφος ἔτι, γεννήσασα ἐν τῇ πεδιάδι, ἐγκατέλιπε τὸ τέκνον αὐτῆς, ἐπειδὴ χόρτος δὲν ἦτο. Καὶ οἱ ἄγριοι ὄνοι
 8 ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, ἐρρόφουν τὸν ἀέρα ὡς θῶες· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐμαράνθησαν, ἐπειδὴ
 9 χόρτος δὲν ἦτο. Κύριε, ἂν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν καταμαρτυρῶσιν ἐναντίον ἡμῶν, κάμε ὅμως διὰ τὸ ὄνομά
 10 σου· διότι αἱ ἀποστασίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν· εἰς σέ ἡμαρτήσαμεν. Ἐλπίς τοῦ Ἰσραὴλ, σωτὴρ αὐτοῦ ἐν

καιρῷ θλίψεως, διὰ τὶ ἤθελες εἶσθαι ὡς πάροικος ἐν τῇ γῇ καὶ ὡς ὁδοιπόρος ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα. Διὰ τὶ 9
 ἤθελες εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἐκστατικός, ὡς ἰσχυρὸς μὴ δυνάμενος νὰ σώσῃ Ἄλλα σύ, Κύριε, ἐν μέσῳ ἡμῶν 10
 εἶσαι, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐφ' ἡμᾶς· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· 10
 Ἐπειδὴ ἡγάπησαν νὰ πλανῶνται καὶ δὲν ἐκράτησαν τοὺς πόδας αὐτῶν, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος δὲν ἠυδόκησεν 11
 εἰς αὐτούς· τώρα θέλει ἐνθυμηθῇ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ ἐπισκεφθῇ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Καὶ εἶπε Κύριος 11
 πρὸς ἐμέ, Μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου διὰ καλόν. Καὶ ἐὰν νηστεύσωσι, δὲν θέλω εἰσακούσει τῆς 12
 κραυγῆς αὐτῶν· καὶ ἐὰν προσφέρωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ προσφοράν, δὲν θέλω εὐδοκήσῃ εἰς αὐτά· ἀλλὰ 13
 θέλω καταναλώσῃ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ. Καὶ εἶπα, Ὡ, Κύριε Θεέ, ἰδοὺ, οἱ προφητὰι 13
 λέγουσι πρὸς αὐτούς, δὲν θέλετε ἰδεῖ μάχαιραν οὐδὲ θέλει εἶσθαι πείνα εἰς ἑσᾶς, ἀλλὰ θέλω σᾶς δώσῃ εἰρήνην 14
 ἀσφαλῆ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ψευδῇ προφητεύουσιν οἱ προφητὰι ἐν τῷ ὀνόματί μου· 14
 ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτοὺς οὐδὲ προσέταξα εἰς αὐτοὺς οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· αὐτοὶ προφητεύουσιν εἰς 15
 ἑσᾶς ὅρασιν ψευδῇ καὶ μαντείαν καὶ ματαιότητα καὶ τὴν δολιότητα τῆς καρδίας αὐτῶν. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει 15
 Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα, αὐτοὺς ἀλλ' αὐτοὶ 16
 λέγουσι, Μάχαιρα καὶ πείνα δὲν θέλει εἶσθαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ θέλουσι συντελεσθῇ 17
 οἱ προφῆται ἐκεῖνοι. Ὁ δὲ λαός, εἰς τοὺς ὁποίους αὐτοὶ προφητεύουσιν, θέλουσιν εἶσθαι ἐρριμμένοι ἐν ταῖς 16
 ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ πείνης καὶ μαχαίρας· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ θάπτων αὐτούς, τὰς γυναῖκας αὐτῶν 17
 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν· καὶ θέλω ἐκχέει ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο 17
 θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον· Ἄς χύσωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μου δάκρυα, νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ 18
 ἄς μὴ παύσωσι· διότι ἡ παρθένος, ἡ θυγάτηρ τοῦ λαοῦ μου, συνετριφθῇ σύντριμμα μέγα, πληγὴν ὀδυνηράν 19
 σφόδρα. Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὴν πεδιάδα, τότε ἰδοὺ, οἱ πεφονευμένοι ἐν μαχαίρᾳ· καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, 18
 τότε ἰδοὺ, οἱ νεκρωμένοι ὑπὸ τῆς πείνης, ὁ δὲ προφήτης ἔτι καὶ ὁ ἱερεὺς ἐμπορεύονται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν 20
 αἰσθάνονται. Ἀπέρριψας παντάπασι τὸν Ἰούδα ἀπεστράφη τὴν Σιών ἡ ψυχὴ σου διὰ τί ἐπάταξας ἡμᾶς, καὶ 19
 δὲν ὑπάρχει θεραπεία εἰς ἡμᾶς ἐπροσμένομεν εἰρήνην, ἀλλ' οὐδὲν ἀγαθόν· καὶ τὸν καιρὸν τῆς θεραπείας, 20
 καὶ ἰδοὺ, ταραχὴ. Γνωρίζομεν, Κύριε, τὴν ἀσέβειαν ἡμῶν, τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμαρτήσαμεν 20
 εἰς σέ. Μὴ ἀποστραφῇς ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου· μὴ ἀτιμάσῃς τὸν θρόνον τῆς δόξης σου· ἐνθυμήθητι, μὴ 21
 διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς ἡμᾶς. Ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ματαιότητων τῶν ἐθνῶν διδοὺς βροχὴν 22
 ἢ οἱ οὐρανοὶ διδοῦσιν ὑετοὺς δὲν εἶσαι σὺ αὐτότος ὁ δοτὴρ, Κύριε Θεέ ἡμῶν διὰ τοῦτο θέλομεν σέ προσμένει· 22
 διότι σὺ ἔκαμες πάντα ταῦτα.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Καὶ ἂν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Σαμουὴλ ἴσταντο ἐνώπιόν μου, ἡ ψυχὴ μου δὲν ἤθελεν **15**
 εἶσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου· ἀποδιώξον αὐτοὺς ἀπ' ἐμπροσθέν μου καὶ ἄς ἐξέλθωσι. Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς 2
 σέ, Ποῦ θέλομεν ἐξέλθαι τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Ὅσοι εἶναι διὰ τὸν θάνατον, εἰς 3
 θάνατον· καὶ ὅσοι διὰ τὴν μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι διὰ τὴν πείναν, εἰς πείναν· καὶ ὅσοι διὰ τὴν 4
 αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν. Καὶ θέλω ἐπιφέρει ἐπ' αὐτοὺς τέσσαρα εἶδη, λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν 3
 διὰ σφαγὴν, καὶ τοὺς κύνας διὰ σπαραγμόν, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς, διὰ νὰ 4
 καταφάγωσι καὶ νὰ ἀφανίσωσι. Καὶ θέλω παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς διασποράν ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις τῆς γῆς· 4
 ἐξ αἰτίας τοῦ Μανασσῆ, υἱοῦ Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, δι' ὅσα ἔπραξεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Διότι τίς θέλει 5
 σέ οἰκτερεῖ, Ἱερουσαλὴμ ἢ τίς θέλει σέ συλλυπηθῇ ἢ τίς θέλει στραφῇ διὰ νὰ ἐρωτήσῃ, Πῶς ἔχεις. Σὺ μὲ 6
 ἐγκατέλιπες, λέγει Κύριος, ὑπῆγες εἰς τὰ ὀπίσω· διὰ τοῦτο θέλω ἐκτείνει τὴν χειρὰ μου ἐπὶ σέ καὶ θέλω σέ 7
 ἀφανίσῃ· ἀπέκαμον ἔλεων. Καὶ θέλω ἐκλικμήσῃ αὐτοὺς μὲ τὸ λικμητήριον ἐν ταῖς πύλαις τῆς γῆς· θέλω 7
 ἀτεκνώσῃ αὐτούς, θέλω ἀφανίσῃ τὸν λαὸν μου, διότι δὲν ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν. Αἱ χῆραι αὐτῶν 8
 ἐπληθύνθησαν ἐνώπιόν μου ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἔφερα ἐπ' αὐτούς, ἐπὶ τὰς μητέρας τῶν νέων, 9
 λεηλάτην ἐν μεσημβρίᾳ· ἐπέφερα ἐπ' αὐτὰς ἐξαίφνης ταραχὰς καὶ τρόμους. Ἐκείνη, ἥτις ἐγέννησεν ἐπτά, 9
 ἀπέκαμε, παρέδωκε τὸ πνεῦμα· ὁ ἥλιος αὐτῆς ἔδυσεν, ἐνῷ, ἦτο ἔτι ἡμέρα· κατησχύνθη καὶ ἐταράχθη· τὸ δὲ 10
 ὑπόλοιπον αὐτῶν θέλω παραδώσῃ εἰς τὴν μάχαιραν ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, λέγει Κύριος. Οὐαὶ εἰς 10
 ἐμέ, μητέρα μου, διότι ἐγέννησας ἐμὲ ἄνδρα ἔριδος καὶ ἄνδρα φιλονεικίας μεθ' ὅλης τῆς γῆς. Οὔτε ἐτόκισα 11
 οὔτε με ἐτόκισαν· καὶ ὅμως πᾶς τις ἐξ αὐτῶν μὲ καταράται. Ὁ Κύριος λέγει, Βεβαίως τὸ ὑπόλοιπόν σου θέλει 11
 εἶσθαι καλόν· βεβαίως θέλω μεσιτεύσῃ ὑπὲρ σοῦ πρὸς τὸν ἐχθρόν ἐν καιρῷ συμφορᾶς καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως. 12
 Ὁ σίδηρος θέλει συντρίψει τὸν σίδηρον τοῦ βορρᾶ καὶ τὸν χαλκόν. Τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ τοὺς θησαυροὺς σου 12, 13
 θέλω παραδώσῃ εἰς λεηλασίαν ἄνευ ἀνταλλάγματος, καὶ τοῦτο διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου καὶ κατὰ πάντα 14
 τὰ ὀρία σου. Καὶ θέλω σέ περάσῃ μετὰ τῶν ἐχθρῶν σου εἰς τόπον τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζεις· διότι πῦρ ἐξήφθη 14
 ἐν τῷ θυμῷ μου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκκαυθῇ καθ' ὑμῶν. Σὺ, Κύριε, γνωρίζεις· ἐνθυμήθητι με καὶ ἐπίσκεψαί 15
 με καὶ ἐκδίκησόν με ἀπὸ τῶν καταδικόντων με· μὴ μὲ ἀρπάσῃς ἐν τῇ μακροθυμίᾳ σου· γνώρισον ὅτι διὰ σέ 16
 ὑπέφερα ὀνειδισμόν. Καθὼς εὐρέθησαν οἱ λόγοι σου, κατέφαγον αὐτούς· καὶ ὁ λόγος σου ἦτο ἐν ἐμοὶ χαρὰ 16
 καὶ ἀγαλλίασις τῆς καρδίας μου· διότι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπ' ἐμέ, Κύριε Θεέ τῶν δυνάμεων. Δὲν ἐκάθησα 17
 ἐν συνεδρίῳ χλευαστῶν καὶ συνευφράνθην· ἐκάθησα μόνος ἐξ αἰτίας τῆς χειρὸς σου· διότι σὺ μὲ ἐνέπλησας 18
 ἀδημονίας. Διὰ τὶ ὁ πόνοσός μου εἶναι παντοτεινὸς καὶ ἡ πληγὴ μου ἀνιάτος, μὴ θέλουσα νὰ ἰατρευθῇ θέλεις 18
 εἶσθαι διόλου εἰς ἐμέ ὡς ψεύστης καὶ ὡς ὕδατα ἀπατηλά. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, 19
 τότε θέλω σέ ἀποκαταστήσῃ πάλιν, καὶ θέλεις ἴσασθαι ἐνώπιόν μου· καὶ ἐὰν ἀποχωρήσῃς τὸ τίμιον ἀπὸ τοῦ 19
 ἀχρείου, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ στόμα μου· αὐτοὶ ἄς ἐπιστρέψωσι πρὸς σέ, ἀλλὰ σὺ μὴ ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς.

- 20 Καὶ θέλω σὲ κάμει πρὸς τοῦτον τὸν λαὸν ὁχυρὸν χαλκοῦν τεῖχος· καὶ θέλουσι σὲ πολεμήσει, ἀλλὰ δὲν θέλουσιν
 21 ὑπερισχύσει ἐναντίον σου, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σὲ σώζω καὶ νὰ σὲ ἐλευθερόνω, λέγει Κύριος. Καὶ
 θέλω σὲ ἐλευθερώσει ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πονηρῶν καὶ θέλω σὲ λυτρώσει ἐκ τῆς χειρὸς τῶν καταδυναστευόντων.
- 16, 2** Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Μὴ λάβῃς εἰς σεαυτὸν γυναῖκα μηδὲ νὰ γείνωσιν εἰς σὲ υἱοὶ
 3 μηδὲ θυγατέρες ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν
 γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν, αἵτινες ἐγέννησαν αὐτούς, καὶ περὶ τῶν πατέρων
 4 αὐτῶν, οἵτινες ἐτεκνοποίησαν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· θέλουσιν ἀποθάνει μὲ ὀδυνηρὸν θάνατον· δὲν θέλουσι
 κλαυθῇ οὐδὲ θέλουσι ταφῇ· θέλουσιν εἶσθαι διὰ κοπρίαν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἀφανισθῇ
 ὑπὸ μαχαίρας καὶ ὑπὸ πείνης, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι τροφή εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 5 εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ εἰσέλθῃς εἰς οἶκον πένθους καὶ μὴ ὑπάγῃς νὰ πενήθῃς
 μηδὲ νὰ συγκλαύσῃς αὐτούς· διότι ἀφήρεσα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος, τὸ ἔλεος
 6 καὶ τοὺς οἰκτιρμούς. Καὶ θέλουσιν ἀποθάνει μεγάλοι καὶ μικροὶ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· δὲν θέλουσι ταφῇ οὐδὲ
 θέλουσι κλαύσει αὐτοὺς οὐδὲ θέλουσι κάμει ἐντομὰς εἰς τὰ σώματα αὐτῶν οὐδὲ θέλουσι ξυρισθῇ δι' αὐτούς·
 7 οὐδὲ θέλουσι διαμοιράσει ἄρτον εἰς τὸ πένθος πρὸς παρηγορίαν αὐτῶν διὰ τὸν τεθνεῶτα, οὐδὲ θέλουσι ποτίσει
 8 αὐτοὺς τὸ ποτήριον τῆς παρηγορίας διὰ τὸν πατέρα αὐτῶν ἢ διὰ τὴν μητέρα αὐτῶν. Καὶ δὲν θέλεις εἰσέλθαι
 9 εἰς οἶκον συμποσίου, διὰ νὰ συγκαθήσῃς μετ' αὐτῶν διὰ νὰ φάγῃς καὶ νὰ πῖνῃς. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος
 τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ Ἰδού, ἐγὼ θέλω παύσει ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν
 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, τὴν φωνὴν τῆς χαρᾶς καὶ τὴν φωνὴν τῆς εὐφροσύνης, τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου
 10 καὶ τὴν φωνὴν τῆς νύμφης. Καὶ ὅταν ἀναγγεῖλῃς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πάντας τοὺς λόγους, καὶ
 εἴπωσι πρὸς σέ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἐπρόφερεν ἅπαν τοῦτο τὸ μέγα κακὸν ἐναντίον ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἀνομία ἡμῶν
 11 καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἡμαρτήσαμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· Τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς,
 Ἐπειδὴ μὲ ἐγκατέλιπον οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ὑπῆγαν ὀπίσω ἄλλων θεῶν καὶ ἐλάτρευσαν αὐτοὺς
 12 καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ ἐγκατέλιπον ἐμέ καὶ τὸν νόμον μου δὲν ἐφύλαξαν· καὶ ἐπειδὴ σεῖς ἐπράξατε
 χειρότερα παρὰ τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἰδοὺ, περιπατεῖτε ἕκαστος ὀπίσω τῆς ὀρέξεως τῆς πονηρᾶς αὐτοῦ
 13 καρδίας, ὥστε νὰ μὴ ὑπακούητε εἰς ἐμέ· διὰ τοῦτο θέλω ἀπορρίψει ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν, τὴν
 ὁποίαν δὲν ἐγνώρισατε, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν· καὶ ἐκεῖ θέλετε λατρεύει ἄλλους θεοὺς ἡμέραν καὶ νύκτα·
 14 διότι δὲν θέλω κάμει ἔλεος πρὸς ὑμᾶς. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλουσιν εἰπεῖ
 15 πλεόν, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς
 υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου εἶχε διώξει αὐτούς· καὶ θέλω ἐπαναφέρει
 16 αὐτοὺς πάλιν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν. Ἰδοὺ, θέλω ἀποστείλει πολλοὺς
 ἀλειτουργούς, λέγει Κύριος, καὶ θέλουσιν ἀλείψει αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἀποστείλει πολλοὺς κυνηγοὺς καὶ
 17 θέλουσι θηρεύει αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς ὄρου καὶ ἀπὸ παντὸς λόφου καὶ ἀπὸ τῶν σχισμῶν τῶν βράχων. Διότι
 οἱ ὀφθαλμοὶ μου εἶναι ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· δὲν εἶναι κεκρυμμένοι ἀπὸ τοῦ προσώπου μου οὐδὲ ἡ
 18 ἀνομία αὐτῶν εἶναι κεκρυμμένη ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου. Καὶ πρῶτον θέλω ἀνταποδώσει διπλὰ τὴν
 ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· διότι ἐμίαναν τὴν γῆν μου μὲ τὰ πτώματα τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
 19 καὶ ἐνέπλησαν τὴν κληρονομίαν μου ἀπὸ τῶν μiasμάτων αὐτῶν. Κύριε, δύναμίς μου καὶ φρουρίόν μου καὶ
 καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθει πρὸς σὲ ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ θέλουσιν
 20 εἰπεῖ, Βεβαίως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐκληρονόμησαν ψεῦδος, ματαιότητα καὶ τὰ ἀνωφελῆ. Θέλει κάμει ἄνθρωπος
 21 εἰς ἑαυτὸν θεοὺς τοὺς μὴ ὄντας θεοὺς· Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, θέλω κάμει αὐτοὺς ταύτην τὴν φορὰν νὰ γνωρίσωσι,
 θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ γνωρίσωσι τὴν χειρὰ μου καὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι τὸ ὄνομά μου
 εἶναι ὁ Κύριος.
- 17** Ἡ ἁμαρτία τοῦ Ἰούδα εἶναι γεγραμμένη μὲ γραφίδα σιδηράν, μὲ ὄνυχας ἀδαμάντινον, ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς
 2 πλακῶς τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν· ὥστε οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐνθυμοῦνται
 3 τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν, μετὰ τῶν πρασίνων δένδρων ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς λόφους. Ὡς ὅρος
 μου ἐν τῇ πεδιάδι, θέλω δώσει τὴν περιουσίαν σου καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς σου εἰς διαρπαγὴν καὶ τοὺς
 4 ὑψηλοὺς σου τόπους κατὰ πάντα τὰ ὄριά σου, διὰ τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ σύ, μάλιστα αὐτὴ σύ, θέλεις ἐκβληθῇ
 ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς σέ, καὶ θέλω σὲ καταδουλώσει εἰς τοὺς ἐχθρούς σου, ἐν γῇ
 5 τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώρισας· διότι πῦρ ἐξήψατε ἐν τῷ θυμῷ μου, τὸ ὁποῖον θέλει καίεσθαι εἰς τὸν αἰῶνα. Οὕτω
 λέγει Κύριος· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐλπίζει ἐπὶ ἄνθρωπον καὶ κάμνει σάρκα βραχίονα αὐτοῦ καὶ
 6 τοῦ ὁποίου ἡ καρδία ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ Κυρίου. Διότι θέλει εἶσθαι ὥς ἡ ἀγριομυρική ἐν ἐρήμῳ, καὶ δὲν
 θέλει ἰδεῖ ὅταν ἔλθῃ τὸ ἀγαθόν· ἀλλὰ θέλει κατοικεῖ τόπους ξηροῦς ἐν ἐρήμῳ, γῆν ἄλμυράν καὶ ἀκατοίκητον.
 7, 8 Εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Κύριον καὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἐλπίς. Διότι θέλει εἶσθαι
 ὥς δένδρον πεφυτευμένον πλησίον τῶν ὑδάτων, τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνει τὰς ῥίζας αὐτοῦ πλησίον τοῦ ποταμοῦ,
 καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ ὅταν ἔρχεται τὸ καῦμα ἀλλὰ τὸ φύλλον αὐτοῦ θέλει θάλλει· καὶ δὲν θέλει μεριμνήσει ἐν
 9 τῷ ἔτει τῆς ἀνομβρίας οὐδὲ θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ κάμνῃ καρπόν. Ἡ καρδία εἶναι ἀπατηλὴ ὑπὲρ πάντα
 10 καὶ σφόδρα διεφθαρμένη· τίς δύναται νὰ γνωρίσῃ αὐτήν· Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐξετάζω τὴν καρδίαν, δοκιμάζω τοὺς
 11 νεφροὺς, διὰ νὰ δώσω εἰς ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, κατὰ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ. Καθὼς ἡ
 πέρδιξ ἡ ἐπωάζουσα καὶ μὴ νεοσσεύουσα, οὕτως ὁ ἀποκτῶν πλούτη ἀδίκως θέλει ἀφήσει αὐτὰ εἰς τὸ ἥμισυ
 12 τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἄφρων. Θρόνος δόξης ὑψωμένος ἐξ ἀρχῆς εἶναι ὁ

τόπος τοῦ ἁγιαστηρίου ἡμῶν. Κύριε, ἡ ἐλπίς τοῦ Ἰσραὴλ, πάντες οἱ ἐγκαταλείποντές σε θέλουσι καταισχυνηθῇ 13
καὶ οἱ ἀποστάται ἐμοῦ θέλουσι γραφθῇ ἐν τῇ γῇ· διότι ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, τὴν πηγὴν τῶν ζώντων ὑδάτων.
Ἰασαί με, Κύριε, καὶ θέλω ἰαθῇ· σῶσόν με καὶ θέλω σωθῇ· διότι σὺ εἶσαι τὸ καύχημά μου· Ἰδού, οὗτοι 14, 15
λέγουσι πρὸς ἐμέ, Ποῦ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἃς ἔλθῃ τώρα. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀπεσύρθην ἀπὸ τοῦ νὰ σὲ ἀκολουθῶ 16
ὡς ποιμὴν, οὐδὲ ἐπεθύμησα τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεως· σὺ ἐξεύρεις τοῦτο· τὰ ἐξεληθόντα ἐκ τῶν χειλέων μου
ἦσαν ἐνώπιόν σου. Μὴ γείνησ ἐπὶ ἐμὲ τρόμος· σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς. Ἄσ καταισχυνηθῶσιν 17, 18
οἱ καταδιώκοντές με, ἐγὼ δὲ ἃς μὴ καταισχυνηθῶ· ἃς τρομάξωσιν ἐκείνοι ἀλλ' ἃς μὴ τρομάξω ἐγὼ· φέρε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν συμφορᾶς καὶ σύντριψον αὐτοὺς διπλοῦν σύντριμμα. Οὕτως εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Ὑπαγε 19
καὶ στήθι ἐν τῇ πύλῃ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου, δι' ἧς εἰσέρχονται οἱ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ δι' ἧς ἐξέρχονται, καὶ ἐν πᾶσαις ταῖς πύλαις τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα 20
καί, πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ εἰσερχόμενοι διὰ τῶν πυλῶν τούτων· οὕτω λέγει 21
Κύριος· Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς, καὶ μὴ βαστάζετε φορτίον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου μηδὲ ἐμβιβάζετε διὰ τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ· μηδὲ ἐκφέρετε φορτίον ἐκ τῶν οἰκῶν σας τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου καὶ μὴ κάμνετε 22
μηδεμίαν ἐργασίαν· ἀλλὰ ἀγιάζετε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καθὼς προσέταξα εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν· δὲν 23
ὑπήκουσαν ὅμως οὐδὲ ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν, ἀλλ' ἐσκήλυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ἀκούσωσι καὶ διὰ νὰ μὴ δεχθῶσι νοθεσίαν. Ἀλλ' ἐὰν ὑπακούσητε εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος, ὥστε νὰ μὴ ἐμβιβάζετε φορτίον 24
διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, ἀλλὰ νὰ ἀγιάζητε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου μὴ κάμνοντες ἐν αὐτῇ μηδεμίαν ἐργασίαν· τότε θέλουσιν εἰσελθεῖν διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ 25
ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ, ἐποχούμενοι ἐπὶ ἀμάξας καὶ ἵππους, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἡ πόλις αὕτη θέλει κατοικεῖσθαι εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ τῶν περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐκ τῆς γῆς Βενιαμὴν καὶ 26
ἐκ τῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τῶν ὁρέων καὶ ἐκ τοῦ νότου, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ προσφορὰς ἐξ ἀλφίτων καὶ λίθων, φέροντες ἔτι καὶ προσφοράς εὐχαριστηρίους εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' ἐὰν δὲν 27
μοῦ ὑπακούσητε, ὥστε νὰ ἀγιάζητε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου καὶ νὰ μὴ βαστάζητε φορτίον καὶ ἐμβιβάζετε εἰς τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλήμ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, τότε θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ δὲν θέλει σβεσθῇ.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, Σηκώθητι καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ 18, 2
κεραμέως, καὶ ἐκεῖ θέλω σὲ κάμει νὰ ἀκούσῃς τοὺς λόγους μου. Τότε κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, 3
καὶ ἰδού, εἰργάζετο ἔργον ἐπὶ τοὺς τροχοὺς. Καὶ ἐχαλάσθη τὸ ἄγγειον, τὸ ὁποῖον ἔκαμνεν ἐκ πηλοῦ, ἐν τῇ χειρὶ 4
τοῦ κεραμέως, καὶ πάλιν ἔκαμνεν αὐτὸ ἄλλο ἄγγειον, καθὼς ἤρεσεν εἰς τὸν κεραμέα νὰ κάμῃ. Τότε ἔγενε 5
λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Οἶκος Ἰσραὴλ, δὲν δύναμαι νὰ κάμω εἰς ἐσᾶς, καθὼς οὗτος ὁ κεραμεὺς 6
λέγει Κύριος. Ἰδού, ὡς ὁ πηλὸς ἐν τῇ χειρὶ τοῦ κεραμέως, οὕτω σεῖς, οἶκος Ἰσραὴλ, εἴσθε ἐν τῇ χειρὶ μου. Ἐν τῇ στιγμῇ, καθ' ἣν ἤθελον λαλήσει κατὰ ἔθνους ἢ κατὰ βασιλείας, διὰ νὰ ἐκριζώσω καὶ νὰ κατασκάψω 7
καὶ νὰ καταστρέψω, ἐὰν τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐλάλησα, ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, θέλω 8
μετανοήσῃ περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐβουλεύθην νὰ κάμω εἰς αὐτό. Καὶ ἐν τῇ στιγμῇ, καθ' ἣν ἤθελον λαλήσει 9
περὶ ἔθνους ἢ περὶ βασιλείας, νὰ οἰκοδομήσω καὶ νὰ φυτεύσω, ἐὰν κάμῃ κακὸν ἐνώπιόν μου, ὥστε νὰ μὴ 10
ὑπακούῃ τῆς φωνῆς μου, τότε θέλω μετανοήσῃ περὶ τοῦ καλοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον εἶπα ὅτι θέλω ἀγαθοποιήσῃ αὐτό. Καὶ τώρα εἰπὲ πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγων, Οὕτω 11
λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ ἐτοιμάζω κακὸν καθ' ὑμῶν καὶ βουλεύομαι βουλὴν καθ' ὑμῶν· ἐπιστρέψατε λοιπὸν ἕκαστος ἀπὸ τῆς πονηρᾶς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ὑμῶν. Οἱ δὲ εἶπον, 12
Εἰς μάτην· διότι ὀπίσω τῶν διαβουλιῶν ἡμῶν θέλομεν περιπατεῖν καὶ ἕκαστος τὰς ὁρέξεις τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς θέλομεν πράττειν. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐρωτήσατε τώρα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τίς ἤκουσε 13
τοιαῦτα ἢ παρθένοιο τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμε φρικτὰ σφόδρα. Θέλει τις ἀφήσῃ τὸν χιονώδη λίθον διὰ τὸν βράχον 14
τῆς πεδιάδος ἢ θέλουσιν ἐγκαταλίπει τὰ δροσερὰ ἐκρέοντα ὕδατα διὰ τὰ μακρόθεν ἐρχόμενα Ἀλλ' ὁ λαὸς μου 15
ἐλησμόνησεν ἐμέ, ἐθυμίασεν εἰς τὴν ματαιότητα καὶ προσέκοψαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ταῖς αἰώνιοις τρίβοις, διὰ νὰ περιπατῶσιν ἐν τρίβοις ὁδοῦ μὴ ἐξωμαλισμένης· διὰ νὰ καταστήσωσιν τὴν γῆν αὐτῶν ἐρήμωσιν καὶ 16
χλευασμὸν αἰώνιον· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτῆς θέλει μένει ἔκθαμβος καὶ σείει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Θέλω 17
διασκορπίσει αὐτοὺς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ ὡς καυστικός ἄνεμος· θέλω δείξει εἰς αὐτοὺς νῶτα καὶ οὐχὶ πρόσωπον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν. Τότε εἶπον, Ἐλθετε καὶ ἃς συμβουλευθῶμεν βουλὰς κατὰ τοῦ 18
Ἱερεμίου· διότι νόμος δὲν θέλει χαθῇ ἀπὸ ἱερέως οὐδὲ βουλὴ ἀπὸ σοφοῦ οὐδὲ λόγος ἀπὸ προφήτου· ἔλθετε καὶ ἃς πατάξωμεν αὐτὸν μὲ τὴν γλῶσσαν καὶ ἃς μὴ προσέξωμεν εἰς μηδένα τῶν λόγων αὐτοῦ. Πρόσεξον εἰς 19
ἐμέ, Κύριε, καὶ ἄκουσον τὴν φωνὴν τῶν διαφιλονεικούντων μὲ ἐμέ. Θέλει ἀνταποδοθῇ κακὸν ἀντὶ καλοῦ 20
διότι ἔσκαψαν λάκκον διὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἐνθυμήθητι ὅτι ἐστάθην ἐνώπιόν σου διὰ νὰ λαλήσω ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, διὰ νὰ ἀποστρέψω τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν. Διὰ τοῦτο παράδος τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς τὴν πεῖναν 21
καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας, καὶ ἃς γείνωσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι· καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ἃς θανατωθῶσιν· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἃς πέσωσι διὰ μαχαίρας ἐν τῇ μάχῃ. Ἄσ ἀκουσθῇ κραυγὴ ἐκ 22
τῶν οἰκῶν αὐτῶν, ὅταν φέρῃς ἐξαίφνης ἐπ' αὐτοὺς λεηλάτας· διότι ἔσκαψαν λάκκον διὰ νὰ μὲ πιάσωσι καὶ ἔκρυψαν παγίδας διὰ τοὺς πόδας μου. Σὺ δέ, Κύριε, γνωρίζεις πᾶσαν τὴν κατ' ἐμοῦ βουλὴν αὐτῶν εἰς τὸ 23
νὰ μὲ θανατώσωσι· μὴ συγχωρήσῃς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν μὴ ἐξαλείψῃς ἀπ' ἔμπροσθέν

σου· ἀλλὰ ἄς καταστραφῶσιν ἐνώπιόν σου· ἐνέργησον κατ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θυμοῦ σου.

19 Οὕτω λέγει Κύριος· Ὑπαγε καὶ ἀπόκτησον λάγνην πηλίνην κεραμέως, καὶ φέρε τινὰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων· καὶ ἐξέλθε εἰς τὴν φάραγγα τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, τὴν πλησίον τῆς εἰσόδου τῆς ἀνατολικῆς πύλης, καὶ διακήρυξον ἐκεῖ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους θέλω λαλήσει πρὸς σέ. Καὶ εἰπέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα καὶ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, θέλω φέρεи ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακά, τὰ ὅποια παντὸς ἀκούοντος θέλουσιν ἠχῆσαι τὰ ὄτα αὐτοῦ. Διότι ἐγκατέλιπον ἐμὲ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ εἰς ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισαν, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐγέμισαν τὸν τόπον τοῦτον ἀπὸ αἵματος ἀθώων. Καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Βάαλ, διὰ νὰ καίωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί, ὀλοκαυτώματα πρὸς τὸν Βάαλ· τὸ ὅποion δὲν προσέταξα οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν μου. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ὁ τόπος οὗτος δὲν θέλει καλεῖσθαι πλέον Τοφέθ οὐδὲ Φάραγξ τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' Ἡ φάραγξ τῆς σφαγῆς. Καὶ θέλω ματαιώσει τὴν βουλήν τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ πέσωσι διὰ μαχαίρας ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῶν χειρῶν τῶν ζητούντων τὴν ζωὴν αὐτῶν· τὰ δὲ πτώματα αὐτῶν θέλω δώσει βρῶσιν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς. Καὶ θέλω καταστήσει τὴν πόλιν ταύτην ἐρήμωσιν καὶ συριγμόν· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτῆς θέλει μένει ἐκθαμβος καὶ θέλει συρίζει διὰ πάσας τὰς πληγὰς αὐτῆς. καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ φάγωσι τὴν σάρκα τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὴν σάρκα τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ θέλουσι φάγει ἕκαστος τὴν σάρκα τοῦ φίλου αὐτοῦ ἐν τῇ πολιτορκίᾳ καὶ στενοχωρίᾳ, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ζωὴν αὐτῶν θέλουσι στενοχωρήσει αὐτούς. Τότε θέλεις συντρίψει τὴν λάγνην ἔμπροσθεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐξεληθόντων μετὰ σοῦ· καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Οὕτω θέλω συντρίψει τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβει τις τὸ ἀγγεῖον τοῦ κεραμέως, τὸ ὅποion δὲν δύναται νὰ διορθωθῇ πλέον· καὶ θέλουσι θάπτει αὐτοὺς ἐν Τοφέθ, ἕωσοῦ νὰ μὴ ὑπάρχη τόπος εἰς ταφὴν. Οὕτω θέλω κάμει εἰς τὸν τόπον τοῦτον, λέγει Κύριος, καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, καὶ θέλω κάμει τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν Τοφέθ· καὶ οἱ οἴκοι τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ οἴκοι τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα θέλουσι μianθῇ, καθὼς ὁ τόπος τῆς Τοφέθ· μετὰ πασῶν τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ τῶν δωματίων τῶν ὁποίων ἐθυμίασαν πρὸς ἅπασαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔκαμαν σπονδὰς εἰς ἄλλους θεοὺς. Τότε ἦλθεν ὁ Ἱερεμίας ἐκ τῆς Τοφέθ, ὅπου ὁ Κύριος ἀπέστειλεν αὐτὸν διὰ νὰ προφητεύσῃ· καὶ σταθεὶς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, θέλω φέρεи ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς κώμας αὐτῆς πάντα τὰ κακά ὅσα ἐλάλησα κατ' αὐτῆς· διότι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου.

20 Ὁ δὲ Πασχώρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμμὴρ ὁ ἱερεὺς, ὁ καὶ προῖστάμενος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἤκουσε τὸν Ἱερεμίαν προφητεύοντα τοὺς λόγους τούτους. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Πασχώρ Ἱερεμίαν τὸν προφήτην καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ ἐν τῇ ἄνω πύλῃ τοῦ Βενιαμίν, τὸ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐξήγαγεν ὁ Πασχώρ τὸν Ἱερεμίαν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. Καὶ ὁ Ἱερεμίας εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὁ Κύριος δὲν ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου Πασχώρ, ἀλλὰ Μαγὸρμισσαβίθ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλω σὲ κάμει τρόμον εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς πάντα τοὺς φίλους σου· καὶ θέλουσι πέσει διὰ τῆς μαχαίρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσιν ἰδεῖ τοῦτο· καὶ θέλω δώσει πάντα τὸν Ἰούδαν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ θέλει φέρεи αὐτοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ θέλει πατάξει αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ. Καὶ θέλω δώσει πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντα τοὺς κόπους αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πολύτιμα αὐτῆς καὶ πάντα τοὺς θησαυροὺς τῶν βασιλέων Ἰούδα θέλω δώσει εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ θέλουσι λεηλατήσῃ αὐτοὺς καὶ λάβει αὐτοὺς καὶ φέρεи αὐτοὺς εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Καὶ σύ, Πασχώρ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, θέλετε ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν· καὶ θέλεις ἐλθεῖ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ θέλεις ἀποθάνει καὶ ἐκεῖ θέλεις ταφῇ, σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, εἰς τοὺς ὁποίους προεφήτευσας ψευδῶς. Κύριε, μὲ ἐδελέασας καὶ ἐδελεάσθην· ὑπερίσχυσας κατ' ἐμοῦ καὶ κατίσχυσας· ἔγεια χλευασμὸς ὅλην τὴν ἡμέραν· πάντες μὲ ἐμπαίζουσι. Διότι ἀφοῦ ἤνοιξα στόμα, βοῶ, φωνάζω βίαν καὶ ἄρπαγὴν· ὅθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔγεινεν εἰς ἐμὲ πρὸς ὀνειδισμόν καὶ πρὸς χλευασμόν ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ εἶπα, Δὲν θέλω ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ οὐδὲ θέλω λαλήσει πλέον ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὅμως ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὡς καίόμενον πῦρ περικεκλεισμένον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ ἀπέκαμον χαλινόνων ἐμαυτὸν καὶ δὲν ἠδυνάμην πλέον. Διότι ἤκουσα ὕβριν παρὰ πολλῶν· τρόμος πανταχόθεν· Κατηγορήσατε, λέγουσι, καὶ θέλομεν κατηγορήσει αὐτόν. Πάντες οἱ εἰρηνεύοντες μετ' ἐμοῦ παρεφύλαττον τὸ πρόσκομμά μου, λέγοντες, Ἵσως δελεασθῇ, καὶ θέλομεν ὑπερίσχυσει ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἐκδικηθῇ κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι μετ' ἐμοῦ ὡς ἰσχυρὸς πολεμιστῆς· διὰ τοῦτο οἱ διωκταὶ μου θέλουσι προσκόψει καὶ δὲν θέλουσιν ὑπερίσχυσει· θέλουσι καταισχυνηθῇ σφόδρα· διότι δὲν ἐνόησαν· ἡ αἰώνιος αἰσχὺνὴ αὐτῶν δὲν θέλει λησμονηθῇ. Ἀλλά, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ δοκιμάζων τὸν δίκαιον, ὁ βλέπων τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν καρδίαν, ἃς ἴδω τὴν ἐκδίκησίν σου ἐπ' αὐτούς· διότι εἰς σὲ ἐφάνέρωσα τὴν κρίσιν μου. Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον· διότι ἠλευθέρωσε τὴν ψυχὴν τοῦ πτωχοῦ ἐκ χειρὸς πονηρευομένων. Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἐγεννήθην· ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ μήτηρ μου μὲ ἐγέννησεν, ἃς μὴ ἦναι εὐλογημένη. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εὐηγγελίσατο πρὸς τὸν πατέρα μου, λέγων, Ἐγεννήθῃ εἰς σὲ παιδίον ἄρσεν, εὐφραίνων αὐτὸν σφόδρα. Καὶ ἃς ἦναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος κατέστρεψε καὶ δὲν μετεμελήθῃ· καὶ ἃς ἀκούσῃ κραυγὴν τὸ πρωῒ καὶ ἀλαλαγμόν

ἐν μεσημβρία. Διὰ τί δὲν ἐθανατώθην ἐκ μήτρας ἢ ἡ μήτηρ μου δὲν ἔγεινε τάφος εἰς ἐμὲ καὶ ἡ μήτρα αὐτῆς 17
δὲν μὲ ἐβάστασεν εἰς αἰώνιον σύλληψιν διὰ τί ἐξῆλθον ἐκ τῆς μήτρας, διὰ νὰ βλέπω μόχθον καὶ λύπην καὶ νὰ 18
τελειώσωσιν αἱ ἡμέραι μου ἐν αἰσχύνῃ

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν **21**
Πασχώρ υἱὸν τοῦ Μελχίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τοῦ Μασαίου τὸν ἱερέα, λέγων, Ἐρώτησον, παρακαλῶ, 2
τὸν Κύριον περὶ ἡμῶν· διότι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνοῦς ἤγειρε πόλεμον καθ' ἡμῶν· ἵσως
ὁ Κύριος ἐνεργήσῃ εἰς ἡμᾶς κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἀπέλθῃ ἀφ' ἡμῶν. Τότε εἶπε πρὸς 3
αὐτοὺς ὁ Ἱερεμίας, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν Σεδεκίαν. Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, 4
ἐγὼ στρέφω εἰς τὰ ὀπίσω τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα σεῖς πολεμεῖτε κατὰ τοῦ
βασιλέως τῆς Βαβυλωνοῦς καὶ τῶν Χαλδαίων, οἵτινες σᾶς πολιορκοῦσιν ἔξωθεν τῶν τειχῶν· καὶ θέλω συνάξει
αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης. Καὶ ἐγὼ θέλω πολεμήσῃ ἐναντίον σας μὲ χεῖρα ἐξηπλωμένην καὶ μὲ 5
βραχίονα κραταιὸν καὶ θυμὸν καὶ μὲ ἀγανάκτησιν καὶ μὲ ὀργὴν μεγάλην. Καὶ θέλω πατάξῃ τοὺς κατοικοὺς 6
τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος· ὑπὸ λοιμοῦ μεγάλου θέλουσιν ἀποθάνει. Καὶ μετὰ ταῦτα, 7
λέγει Κύριος, θέλω παραδώσῃ Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν καὶ τοὺς
ἐναπολειφθέντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ, ἀπὸ τῆς μαχαίρας καὶ ἀπὸ τῆς πείνης, εἰς τὴν χεῖρα
τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλωνοῦς, καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν
ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς θέλει πατάξῃ αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· δὲν θέλει φεισθῇ αὐτοὺς
οὐδὲ θέλει οἰκτεῖρῃ οὐδὲ θέλει σπλαγχνισθῇ αὐτοὺς. Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον θέλεις εἰπεῖ, Οὕτω λέγει 8
Κύριος· Ἰδοὺ, ἔθεσα ἐνώπιόν σας τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου. Ὅστις κάθηται ἐν τῇ πόλει 9
ταύτῃ, θέλει ἀποθάνει ὑπὸ μαχαίρας καὶ ὑπὸ πείνης καὶ ὑπὸ λοιμοῦ· ἀλλ' ὅστις ἐξέλθῃ καὶ προχωρήσῃ πρὸς
τοὺς Χαλδαίους οἵτινες σᾶς πολιορκοῦσι, θέλει ζῆσαι καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς λάφυρον εἰς αὐτόν.
Διότι ἔσθησα τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον τῆς πόλεως ταύτης πρὸς κακὸν καὶ οὐχὶ πρὸς καλόν, λέγει Κύριος· 10
θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνοῦς καὶ θέλει κατακαύσῃ αὐτὴν ἐν πυρὶ. Περὶ δὲ 11
τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, εἰπέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· οἶκος Δαβὶδ, οὕτω λέγει Κύριος· 12
Κρίνετε κρίσιν τὸ πρῶτ' καὶ ἐλευθερόνετε τὸν γεγυμνωμένον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δυνάστου, μήποτε ἡ ὀργὴ μου
ἐξέλθῃ ὡς πῦρ καὶ ἐκκαυθῇ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ σῶσων, ἐξ αἰτίας τῆς κακίας τῶν ἔργων σας. Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι 13
ἐναντίον εἰς σέ, λέγει Κύριος, τὴν καθημένην ἐν τῇ κοιλάδι καὶ ἐν τῷ βράχῳ τῆς πεδιάδος, ἐναντίον εἰς ἐσᾶς
τοὺς λέγοντας, Τίς θέλει καταβῇ ἐναντίον ἡμῶν, ἢ τίς θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὰς κατοικίας ἡμῶν· Καὶ θέλω σᾶς 14
τιμωρήσῃ κατὰ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων σας, λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἀνάψῃ πῦρ ἐν τῷ δάσει αὐτῆς καὶ θέλει
καταφάγῃ πάντα τὰ περὶ αὐτῆς.

Οὕτω λέγει Κύριος· Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἀλήσων ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον, **22**
καὶ εἰπέ, Ἀκούσον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, βασιλεῦ τοῦ Ἰούδα, ὁ καθηήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ, σὺ 2
καὶ οἱ δοῦλοί σου καὶ ὁ λαὸς σου, οἱ εἰσερχόμενοι διὰ τῶν πυλῶν τούτων· Οὕτω λέγει Κύριος· Κάμνετε 3
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐλευθερόνετε τὸν γεγυμνωμένον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δυνάστου· καὶ μὴ ἀδικεῖτε
μηδὲ καταδυναστεύετε τὸν ξένον, τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν καὶ αἷμα ἁθῶν μὴ χύνετε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Διότι ἐὰν τῶνόντι κάμνητε τὸν λόγον τοῦτον, τότε θέλουσιν εἰσελθεῖ διὰ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς 4
καθημένοι ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ, ἐποχούμενοι ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῶν καὶ ὁ
λαὸς αὐτῶν. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀκούσητε τοὺς λόγους τούτους, ὁμνύω εἰς ἑμαυτὸν, λέγει Κύριος, ὅτι ὁ οἶκος 5
οὗτος θέλει κατασταθῇ ἔρημος. Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Σὺ εἶσαι 6
Γαλαὰδ εἰς ἐμὲ καὶ κορυφὴ τοῦ Λιβάνου· ἀλλὰ θέλω σέ καταστήσῃ ἔρημίαν, πόλεις ἀκατοικήτους. Καὶ θέλω 7
ἐτοιμάσῃ ἐναντίον σου ἐξολοθρευτάς, ἕκαστον μετὰ τῶν ὀπλῶν αὐτοῦ· καὶ θέλουσι κατακόψῃ τὰς ἐκλεκτάς
κέδρους σου καὶ ῥίψῃ εἰς τὸ πῦρ. Καὶ πολλὰ ἔθνη θέλουσι διαβῇ διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ θέλουσιν εἰπεῖ 8
ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς ταύτην τὴν μεγάλην πόλιν· Καὶ θέλουσιν 9
ἀποκριθῇ, Διότι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν ἄλλους θεοὺς καὶ
ἐλάτρευσαν αὐτοὺς. Μὴ κλαίετε τὸν ἀποθανόντα καὶ μὴ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε πικρῶς τὸν ἐξερχόμενον, 10
διότι δὲν θέλει ἐπιστρέφῃ πλέον καὶ ἰδεῖ τὴν γῆν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ 11
Σαλλούμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τοῦ βασιλεύοντος ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅστις
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· Δὲν θέλει ἐπιστρέφῃ ἐκεῖ πλέον, ἀλλὰ θέλει ἀποθάνει ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἔφεραν 12
αὐτὸν αἰχμάλωτον, καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ πλέον τὴν γῆν ταύτην. Οὐαὶ εἰς τὸν οἰκοδομοῦντα τὸν οἶκον αὐτοῦ 13
οὐχὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐχὶ ἐν εὐθύτητι, τὸν μεταχειριζόμενον τὴν ἐργασίαν τοῦ πλησίον
αὐτοῦ ἀμισθὶ καὶ μὴ ἀποδίδοντα εἰς αὐτὸν τὸν μισθὸν τοῦ κόπου αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, Θέλω οἰκοδομήσῃ εἰς 14
ἑμαυτὸν οἶκον μέγαν καὶ ὑπερῶα εὐρύχωρα, καὶ ἀνοίγοντα εἰς ἑαυτὸν παράθυρα καὶ στεγάζοντα μὲ κέδρον
καὶ χρωματίζοντα μὲ μίλτον. Θέλεις βασιλεῦ, διότι ἐγκλείεις σεαυτὸν εἰς κέδρον ὁ πατὴρ σου δὲν ἔτρωγε καὶ 15
ἔπινε, καὶ ἐπειδὴ ἔκαμε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, εὐημέρει· Ἐκρίνε τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τοῦ πένητος 16
καὶ τότε εὐημέρει· δὲν ἦτο τοῦτο νὰ μὲ γνωρίζῃ λέγει Κύριος. Ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ ἡ καρδιά σου δὲν 17
εἶναι παρὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ νὰ ἐκχέσῃ αἷμα ἁθῶν καὶ εἰς τὴν δυναστείαν καὶ εἰς τὴν βίαν, διὰ
νὰ κάμνησ ταῦτα. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα· Δὲν 18
θέλουσι κλαύσει αὐτόν, λέγοντες, Οὐαὶ ἀδελφὲ μου Οὐαὶ ἀδελφῇ δὲν θέλουσι κλαύσει αὐτόν, λέγοντες, Οὐαὶ
κύριε ἦ, Οὐαὶ δόξα· Θέλει ταφῇ ταφὴν ὄνου, συρόμενος καὶ ῥιπτόμενος πέραν τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ. 19

20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ βόησον καὶ ὑψώσον τὴν φωνὴν σου πρὸς τὴν Βασάν καὶ βόησον ἀπὸ Ἀβαρίμ·
 21 διότι ἠφανίσθησαν πάντες οἱ ἔρασταί σου. Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ εὐημερίᾳ σου, ἀλλ' εἴπας, Δὲν θέλω
 22 ἀκούσει· οὗτος ἐστάθη ὁ τρόπος σου ἐκ νεότητός σου, ὅτι δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν μου. Ὁ ἄνεμος
 23 θέλει καταβοσκήσει πάντα τοὺς ποιμένας σου καὶ οἱ ἔρασταί σου θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν· τότε, ναί,
 24 θέλεις αἰσχυνηθῇ καὶ ἐντραπῇ διὰ πάσας τὰς ἀσεβείας σου. Σὺ ἦτις κατοικεῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἦτις κάμνεις
 25 τὴν φωλεάν σου ἐν ταῖς κέδροις, πόσον ἀξιοθρήνητος θέλεις εἶσθαι, ὅταν ἔλθωσι λῦπαι ἐπὶ σέ, ὥδινες ὡς
 26 τικτούσης. Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, καὶ ἐὰν ὁ Χονίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωακείμ, βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἤθελε γείνει
 27 σφραγῖς ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, καὶ ἐκεῖθεν ἤθελον σὲ ἀποσπάσει· καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα
 28 τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου καὶ εἰς τὴν χεῖρα ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπον φοβεῖσαι, ναί, εἰς τὴν χεῖρα
 29 τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων. Καὶ θέλω ἀπορρίψει σὲ καὶ
 30 τὴν μητέρα σου, ἦτις σὲ ἐγέννησεν, εἰς γῆν ξένην ὅπου δὲν ἐγεννήθητε, καὶ ἐκεῖ θέλετε ἀποθάνει. Εἰς δὲ τὴν
 31 γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστρέψωσιν, ἐκεῖ δὲν θέλουσιν ἐπιστρέψει. Ὁ ἄνθρωπος
 32 οὗτος ὁ Χονίας κατεστάθη εἰδωλὸν καταπεφρονημένον καὶ συντετριμμένον σκεῦος, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει χάρις διὰ
 33 τί ἀπεβλήθησαν, αὐτὸς καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τόπον, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζουσιν Ὡ γῆ,
 34 γῆ, γῆ, ἄκουε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Οὕτω λέγει Κύριος· Γράψατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἄτεκνον, ἄνθρωπον
 35 ὅστις δὲν θέλει εὐοδοθῇ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· διότι δὲν θέλει εὐοδοθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄνθρωπος
 36 καθήμενος ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐξουσιάζων πλέον ἐπὶ τοῦ Ἰούδα.

23 Οὐαὶ εἰς τοὺς ποιμένας τοὺς φθείροντας καὶ διασκορπίζοντας τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς μου, λέγει Κύριος.
 2 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τῶν ποιμένων, οἵτινες ποιμαίνουσι τὸν λαὸν μου. Σεῖς
 3 διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπεδιώξατε αὐτὰ καὶ δὲν ἐπεσκέφθητε αὐτά· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐπισκεφθῇ
 4 ἐφ' ὑμᾶς τὴν κακίαν τῶν ἔργων ὑμῶν, λέγει Κύριος. Καὶ ἐγὼ θέλω συνάξει τὸ ὑπόλοιπον τῶν προβάτων
 5 μου ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου ἐδίωξα αὐτά, καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτὰ πάλιν εἰς τὰς βοσκὰς αὐτῶν, καὶ
 6 θέλουσι καρποφορήσει καὶ πληθυνθῇ· καὶ θέλω καταστήσει ποιμένας ἐπ' αὐτὰ καὶ θέλουσι ποιμαίνει αὐτά·
 7 καὶ δὲν θέλουσι φοβηθῇ πλέον οὐδὲ τρομάξει οὐδὲ ἐκλείψει, λέγει Κύριος. Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει
 8 Κύριος, καὶ θέλω ἀνεγείρει εἰς τὸν Δαβὶδ βλαστὸν δίκαιον, καὶ βασιλεὺς θέλει βασιλεύσει καὶ εὐημερήσει καὶ
 9 ἐκτελέσει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὁ Ἰούδας θέλει σωθῇ καὶ ὁ Ἰσραὴλ
 10 θέλει κατοικήσει ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον θέλει ὀνομασθῇ, Ὁ Κύριος ἡ
 11 δικαιοσύνη ἡμῶν. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλουσιν εἰπεῖ πλέον, Ζῆ ὁ Κύριος,
 12 ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἀλλὰ, Ζῆ ὁ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε καὶ ὅστις ἔφερε τὸ
 13 σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου εἶχα διώξει αὐτούς· καὶ
 14 θέλουσι κατοικήσει ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἐνεκεν τῶν προφητῶν ἡ καρδία μου συντρίβεται ἐντὸς μου· σαλεύονται
 15 πάντα τὰ ὀστέα μου· εἶμαι ὡς ἄνθρωπος μεθύων καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ὑπὸ οἴνου, ἐξ αἰτίας τοῦ
 16 Κυρίου καὶ ἐξ αἰτίας τῶν λόγων τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Διότι ἡ γῆ εἶναι πλήρης μοιχῶν· διότι ἐξ αἰτίας τοῦ
 17 ὅρκου πενθεῖ ἡ γῆ· ἐξηράνθησαν αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἔγινε πονηρὰ καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν
 18 ἄδικος. Διότι καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ἱερεὺς ἐμολύνθησαν· ναί, ἐν τῷ οἴκῳ μου εὗρηκα τὰς ἀσεβείας αὐτῶν,
 19 λέγει Κύριος. Διὰ τοῦτο ἡ ὁδὸς αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς ὀλισθημα ἐν τῷ σκότει· θέλουσιν ὠθηθῇ καὶ
 20 πέσει ἐν αὐτῇ· διότι θέλω φέρει κακὸν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, λέγει Κύριος. Εἶδον
 21 μὲν ἀφροσύνην ἐν τοῖς προφήταις τῆς Σαμαρείας· προεφήτευσαν διὰ τοῦ Βάαλ καὶ ἐπλάνων τὸν λαὸν μου
 22 τὸν Ἰσραὴλ. ἀλλ' ἐν τοῖς προφήταις τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶδον φρίκην· μοιχεύουσι καὶ περιπατοῦσιν ἐν ψεύδει
 23 καὶ ἐνισχύουσι τὰς χεῖρας τῶν κακούργων, ὥστε οὐδεὶς ἐπιστρέφει ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ· πάντες οὗτοι εἶναι
 24 εἰς ἐμὲ ὡς Σόδομα καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὡς Γόμορρα. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων κατὰ
 25 τῶν προφητῶν· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ψωμίσει αὐτοὺς ἀψίνθιον καὶ θέλω ποτίσει αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς· διότι ἐκ τῶν
 26 προφητῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθεν ὁ μολυσμὸς εἰς ἅπαντα τὸν τόπον. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων·
 27 Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων εἰς ἐσᾶς· οὗτοι σᾶς κάμνουσι ματαίους· λαλοῦσιν
 28 ὁράσεις ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, οὐχὶ ἀπὸ στόματος Κυρίου. Λέγουσι πάντοτε πρὸς τοὺς καταφρονοῦντάς
 29 με, Ὁ Κύριος εἶπεν, Εἰρήνῃ θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· καὶ λέγουσι πρὸς πάντα περιπατοῦντα κατὰ τὰς ὁρέξεις
 30 τῆς καρδίας αὐτοῦ, Δὲν θέλει ἔλθεῖ κακὸν ἐφ' ὑμᾶς· διότι τίς παρεστάθη ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Κυρίου καὶ εἶδε καὶ
 31 ἤκουσε τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐπρόσεξεν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Ἰδοὺ, ἀνεμοστρόβιλος παρὰ Κυρίου
 32 ἐξῆλθε μὲ ὁρμὴν, καὶ ἀνεμοστρόβιλος ὁρμητικὸς θέλει ἐξορμήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἀσεβῶν. Ὁ θυμὸς τοῦ
 33 Κυρίου δὲν θέλει ἀποστρέψει ἔωσοῦ ἐκτελέσει καὶ ἔωσοῦ κάμῃ τοὺς στοχασμοὺς τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐν ταῖς
 34 ἐσχάταις ἡμέραις θέλετε νοήσει τοῦτο ἐντελῶς. Δὲν ἀπέστειλα τοὺς προφῆτας τούτους καὶ αὐτοὶ ἔτρεξαν· δὲν
 35 ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ προεφήτευσαν· ἀλλ' ἐὰν ἤθελον παρασταθῇ ἐν τῇ βουλῇ μου, τότε ἤθελον
 36 κάμει τὸν λαὸν μου νὰ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου, καὶ ἤθελον ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πονηρᾶς ὁδοῦ
 37 αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κακίας τῶν ἔργων αὐτῶν. Θεὸς ἐγγύθεν εἶμαι ἐγώ, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς μακρόθεν
 38 Δύναται τις νὰ κρυφθῇ ἐν κρυφίοις τόποις καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἴδω αὐτόν λέγει Κύριος. Δὲν πληρῶ ἐγὼ τὸν οὐρανὸν
 39 καὶ τὴν γῆν λέγει Κύριος. Ἦκουσα τί λέγουσιν οἱ προφῆται, οἱ προφητευόντες ἐν τῷ ὀνόματί μου ψεῦδος,
 40 λέγοντες, Εἶδον ἐνύπνιον, εἶδον ἐνύπνιον. Ἔως πότε θέλει εἶσθαι τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν
 41 προφητευόντων ψεῦδος ναί, προφητεύουσι τὰς ἀπάτας τῆς καρδίας αὐτῶν· οἵτινες στοχάζονται νὰ κάμωσι
 42 τὸν λαὸν μου νὰ λησμονήσῃ τὸ ὄνομά μου, διὰ τῶν ἐνυπνίων αὐτῶν τὰ ὁποῖα διηγοῦνται ἕκαστος πρὸς τὸν

πλησίον αὐτοῦ, καθὼς ἐλησμονήσαν οἱ πατέρες αὐτῶν τὸ ὄνομά μου διὰ τὸν Βάαλ. Ὁ προφήτης εἰς τὸν 28
 ὁποῖον εἶναι ἐνύπνιον, ἃς διηγήθῃ τὸ ἐνύπνιον· καὶ ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ὁ λόγος μου, ἃς λαλήσῃ 29
 τὸν λόγον μου ἐν ἀληθείᾳ. Τί εἶναι τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον λέγει Κύριος. Δὲν εἶναι ὁ λόγος μου ὡς πῦρ 30
 λέγει ὁ Κύριος· καὶ ὡς σφύρα κατασυντρίβουσα τὸν θράχον διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τῶν προφητῶν, 31
 λέγει Κύριος, οἵτινες κλέπτουσι τοὺς λόγους μου, ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον 32
 τῶν προφητῶν, λέγει Κύριος, οἵτινες κινουσι τὰς γλώσσας αὐτῶν καὶ λέγουσιν, Αὐτὸς λέγει. Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι 33
 ἐναντίον τῶν προφητευόντων ἐνύπνια ψευδῆ, λέγει Κύριος, οἵτινες διηγοῦνται αὐτὰ καὶ πλανῶσι τὸν λαὸν μου 34
 μὲ τὰ ψεῦδη αὐτῶν καὶ μὲ τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν· ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτοὺς οὐδὲ προσέταξα αὐτούς· διὰ 35
 τοῦτο οὐδόλως θέλουσιν ὠφελῆσαι τὸν λαὸν τοῦτον, λέγει Κύριος. Καὶ ἐὰν ὁ λαὸς οὗτος ἢ ὁ προφήτης ἢ ὁ 36
 ἱερεὺς σὲ ἐρωτήσωσι, λέγοντες, Τί εἶναι τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Τί τὸ φορτίον 37
 θέλω βεβαίως σὰς ἐγκαταλείψει, λέγει Κύριος. Τὸν δὲ προφήτην καὶ τὸν ἱερέα καὶ τὸν λαόν, ὅστις εἶπη, Τὸ 38
 φορτίον τοῦ Κυρίου, ἐγὼ βεβαίως θέλω παιδεύσει τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Οὕτω θέλετε 39
 εἰπεῖ, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Τί ἀπεκρίθη ὁ Κύριος καί, 40
 Τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος· Καὶ φορτίον Κυρίου δὲν θέλετε ἀναφέρει πλέον· ἐπειδὴ τὸ φορτίον θέλει εἶσθαι εἰς 41
 ἕκαστον ὁ λόγος αὐτοῦ· διότι διεστρέψατε τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ 42
 Θεοῦ ἡμῶν. Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν προφήτην· Τί σοὶ ἀπεκρίθη ὁ Κύριος καί, Τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος 43
 Ἀλλ' ἐπειδὴ λέγετε, Τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ λέγετε τὸν λόγον τοῦτον, Τὸ 44
 φορτίον τοῦ Κυρίου, ἐγὼ δὲ ἀπέστειλα πρὸς ἐσᾶς, λέγων, δὲν θέλετε λέγει, Τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο, 45
 Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σὰς λησμονήσῃ παντελῶς καὶ θέλω ἀπορρίψει ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ὑμᾶς 46
 καὶ εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν, ἀπὸ προσώπου μου· καὶ θέλω φέρει ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδος αἰώνιον, καὶ κατασχύνῃ 47
 αἰώνιον, ἥτις δὲν θέλει λησμονηθῇ.

Ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμὲ καὶ ἰδοὺ, δύο κάλαθοι σῦκων κείμενοι ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ **24**
 ἤχημαλώτισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος Ἰεχονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωακείμ, βασιλέα τοῦ Ἰούδα, 2
 καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ζυλουργοὺς καὶ τοὺς χαλκεῖς ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς 3
 τὴν Βαβυλῶνα. Ὁ κάλαθος ὁ εἷς εἶχε σῦκα κάλλιστα, ὡς τὰ σῦκα τὰ πρῶτα· ὁ δὲ κάλαθος ἄλλος σῦκα 4
 κάκια, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν ἐτρώγοντο. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμὲ, Τί βλέπεις, Ἱερεμία Καὶ εἶπα, 5
 Σῦκα· τὰ σῦκα τὰ καλὰ εἶναι κάλλιστα, τὰ δὲ κακὰ κάκια, ὥστε διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν τρώγονται. Πάλιν 6
 ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Καθὼς τὰ καλὰ ταῦτα σῦκα, 7
 οὕτω θέλω ἐπιμεληθῇ τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἐκ τοῦ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους ἐξαπέστειλα ἐκ τοῦ τόπου τούτου 8
 εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων διὰ καλόν. Διότι θέλω ἐπιστηρίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπ' αὐτοὺς διὰ καλόν, καὶ 9
 θέλω ἀποκαταστήσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οἰκοδομήσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλω κατακρηνίσει, καὶ θέλω 10
 φυτεύσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλω ἐκριζώσει. Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν διὰ νὰ μὲ γνωρίσωσιν, ὅτι ἐγὼ 11
 εἶμαι ὁ Κύριος· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν· διότι θέλουσιν ἐπιστρέψει εἰς 12
 ἐμὲ ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν. Καὶ καθὼς τὰ σῦκα τὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν τρώγονται, οὕτω 13
 βεβαίως λέγει Κύριος, Οὕτω θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ 14
 τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· 15
 καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς διασποράν εἰς πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς πρὸς κακόν, εἰς ὄνειδος καὶ εἰς 16
 παροιμίαν, εἰς λοιδορίαν καὶ εἰς κατάραν, ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὅπου θέλω διώξει αὐτούς. Καὶ θέλω ἀποστελεῖ 17
 πρὸς αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, τὴν πεῖναν καὶ τὸν λοιμόν, ἕως οὗ ἀφανισθῶσιν ἐπάνωθεν ἀπὸ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν 18
 ἔδωκα εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ **25**
 υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τὸν Ἰούδα, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς 2
 Βαβυλῶνος· τὸν ὁποῖον Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντας τοὺς 3
 κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Ἀπὸ τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους τοῦ Ἰωσίου· υἱοῦ τοῦ Ἀμών, βασιλέως τοῦ 4
 Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἥτις εἶναι τὸ εἰκοστὸν τρίτον ἔτος, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔγεινε πρὸς ἐμὲ καὶ 5
 ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ λαλῶν· καὶ δὲν ἠκούσατε. Καὶ ἀπέστειλε Κύριος πρὸς ἐσᾶς πάντας 6
 τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφῆτας, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων· καὶ δὲν ἠκούσατε οὐδὲ ἐκλίνατε τὸ 7
 ὠτίον σας διὰ νὰ ἀκροασθῆτε. Οἵτινες εἶπον, Στράφητε τώρα ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ 8
 ἀπὸ τῆς κακίας τῶν ἔργων σας, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς 9
 τοὺς πατέρας σας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ μὴ πορεύεσθε ὀπίσω ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύητε καὶ νὰ 10
 προσκυνῆτε αὐτούς, καὶ μὴ μὲ παροργίζετε μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας καὶ δὲν θέλω σὰς κάμει κακόν. Ἀλλὰ 11
 δὲν μοῦ ἠκούσατε, λέγει Κύριος· διὰ νὰ μὲ παροργίσητε μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας πρὸς κακόν σας. Διὰ 12
 τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐπειδὴ δὲν ἠκούσατε τοὺς λόγους μου, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἀποστελεῖ 13
 καὶ λάβει πάσας τὰς οἰκογενείας τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος, καὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· 14
 τὸν δοῦλόν μου, καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ταῦτα 15
 τὰ ἔθνη κύκλῳ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς καὶ καταστήσει αὐτοὺς ἐκπληξιν καὶ ἐρημώσῃ αἰωνίως. Καὶ 16
 θέλω ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτῶν τὴν φωνὴν τῆς χαρᾶς καὶ τὴν φωνὴν τῆς εὐφροσύνης, τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου καὶ 17
 τὴν φωνὴν τῆς νύμφης, τὸν ἦχον τῶν μυλοπετρῶν καὶ τὸ φῶς τοῦ λύχνου. Καὶ πᾶσα αὕτη ἡ γῆ θέλει εἶσθαι 18
 εἰς ἐρήμωσιν καὶ θάμβος, καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα θέλουσι δουλεύσει τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος ἐβδομήκοντα ἔτη.

12 Καὶ ὅταν συμπληρωθῶσι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλωνοῦ καὶ ἐπὶ τὸ
 13 ἔθνος ἐκεῖνο, λέγει Κύριος, τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, καὶ θέλω καταστήσει αὐτὴν
 14 ἐρήμωσιν αἰώνιον. Καὶ θέλω φέρει ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντα τοὺς λόγους μου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα κατ'
 15 αὐτῆς, ἅπαν τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἱερεμίας προεφήτευσεν κατὰ πάντων τῶν ἔθνων.
 16 Διότι ἔθνη πολλά καὶ βασιλεῖς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει καὶ αὐτούς· καὶ θέλω ἀνταποδώσει εἰς αὐτοὺς
 17 κατὰ τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Διότι οὕτω λέγει πρὸς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
 18 Ἰσραὴλ, Λάβε τὸ ποτήριον τοῦτο τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ μου ἐκ τῆς χειρὸς μου καὶ πότισον ἐξ αὐτοῦ πάντα τὰ
 19 ἔθνη, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐγὼ σὲ ἀποστέλλω· καὶ θέλουσι πίνει καὶ θέλουσι ταραχθῆ καὶ παραφρονήσῃ ἐξ αἰτίας
 20 τῆς μαχαίρας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω ἀποστείλει ἐν μέσῳ αὐτῶν. Τότε ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
 21 Κυρίου καὶ ἐπότισα πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε· τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις
 22 τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, διὰ νὰ καταστήσω αὐτοὺς ἐρήμωσιν, θάμβος,
 23 συριγμὸν καὶ κατάραν, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην· τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ
 24 καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν σύμμικτον λαὸν καὶ πάντα τοὺς
 25 βασιλεῖς τῆς γῆς Οὐζ καὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς τῶν Φιλισθαίων καὶ τὴν Ἀσκάλωνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ
 26 τὴν Ἀκκαρὼν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀζώτου, τὸν Ἐδὼμ καὶ τὸν Μωάβ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ πάντα
 27 τοὺς βασιλεῖς τῆς Τύρου καὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς τῆς Σιδωνοῦ καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν νήσων τῶν πέραν τῆς
 28 θαλάσσης, τὴν Δαϊδάν καὶ τὴν Θαιμὰ καὶ τὴν Βουζ καὶ πάντα τοὺς περικεῖροντας τὴν κόμην· καὶ πάντα
 29 τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας καὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς τῶν συμμίκτων λαῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
 30 πάντα τοὺς βασιλεῖς τῆς Ζιμβρι καὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἑλάμ καὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς τῶν Μήδων,
 31 καὶ πάντα τοὺς βασιλεῖς τοῦ βορρᾶ τοὺς μακρὰν καὶ τοὺς ἐγγύς, ἓνα μετὰ τοῦ ἄλλου, καὶ πάντα τὰ βασίλεια
 32 τῆς οἰκουμένης, τὰ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Σησάχ θέλει πίνει μετ' αὐτούς. Διὰ τοῦτο θέλει
 33 εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Πίετε καὶ μεθύσατε καὶ ἐμέσατε
 34 καὶ πέσατε καὶ μὴ σηκωθῆτε, ἐξ αἰτίας τῆς μαχαίρας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω ἀποστείλει ἐν μέσῳ ὑμῶν. Καὶ ἐὰν
 35 δὲν θελήσωσι νὰ λάβωσι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου διὰ νὰ πῶσι, τότε θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει
 36 ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐξάπαντος θέλετε πίνει. Διότι ἰδοὺ, ἐνῷ ἐγὼ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκλήθη
 37 τὸ ὄνομά μου, ἀρχίζω νὰ φέρω κακόν, σεῖο θέλετε μείνει λοιπὸν ἀτιμώρητοι δὲν θέλετε μείνει ἀτιμώρητοι, διότι
 38 ἐγὼ θέλω καλέσει μάχαιραν ἐπὶ πάντα τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Διὰ τοῦτο,
 39 σὺ προφήτευσον κατ' αὐτῶν πάντα τοὺς λόγους τούτους καὶ εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ὁ Κύριος θέλει βρυχήσῃ ἐξ
 40 ὕψους καὶ ἐκπέμψῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ· θέλει βρυχήσῃ δυνατὰ ἐπὶ
 41 τῆς κατοικίας αὐτοῦ· θέλει βοηθήσῃ ὥς οἱ ληνοπατοῦντες κατὰ πάντων τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Θόρυβος θέλει
 42 φθάσει ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· διότι ὁ Κύριος ἔχει κρίσιν μετὰ τῶν ἔθνων· αὐτὸς διαδικάζεται μετὰ πάσης
 43 σαρκός· θέλει παραδώσει τοὺς ἀσεβεῖς εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων·
 44 Ἰδοὺ, κακὸν θέλει ἐξέλθῃ ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀνεμοστρόβιλος μέγας θέλει ἐγερθῆ ἐκ τῶν ἄκρων τῆς
 45 γῆς. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσι κοίτεσθαι τεθανατωμένοι παρὰ Κυρίου ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου
 46 τῆς γῆς· δὲν θέλουσι θρηνηλογηθῆ οὐδὲ συναχθῆ οὐδὲ ταφῆ· θέλουσιν εἶσθαι διὰ κοπρίαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας
 47 τῆς γῆς. Ὁλολύξατε, ποιμένες, καὶ ἀναβοήσατε· καὶ κυλίσθητε εἰς τὸ χῶμα, οἱ ἔγκριτοι τοῦ ποιμνίου· διότι
 48 ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι σας διὰ τὴν σφαγὴν καὶ διὰ τὸν σκορπισμὸν σας, καὶ θέλετε πέσει ὥς σκεῦος ἐκλεκτόν.
 49 Καὶ θέλει λείψῃ ἡ φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἡ σωτηρία ἀπὸ τῶν ἐγκρίτων τοῦ ποιμνίου. Φωνὴ κραυγῆς
 50 τῶν ποιμένων καὶ ὀλολυγμὸς τῶν ἐγκρίτων τοῦ ποιμνίου· διότι ὁ Κύριος ἠφάνισε τὴν βοσκήν αὐτῶν. Καὶ αἱ
 51 εἰρηνικαὶ κατοικίαι κατηδαφίσθησαν ἐξ αἰτίας τῆς φλογερᾶς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Κατέλιπε τὸ κατοικητήριον
 52 αὐτοῦ ὥς ὁ λέων, διότι ἡ γῆ αὐτῶν κατεστάθη ἔρημος ἐξ αἰτίας τῆς ἀγριότητος τοῦ καταδυναστεύοντος καὶ ἐξ
 53 αἰτίας τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

26 Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἔγεινεν ὁ λόγος οὗτος παρὰ
 2 Κυρίου, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Στήθι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ λάλησον πρὸς πάσας τὰς
 3 πόλεις τοῦ Ἰούδα τὰς ἐρχομένας διὰ νὰ προσκυνήσωσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, πάντα τοὺς λόγους, τοὺς
 4 ὁποίους προσέταξα εἰς σὲ νὰ λαλήσῃς πρὸς αὐτούς· μὴ ἀφαιρέσῃς λόγον. Ἰσως θέλουσιν ἀκούσει καὶ
 5 ἐπιστρέψῃ ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ μετανοήσῃ περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον βουλευόμαι
 6 νὰ κάμω εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν κακίαν τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος·
 7 Ἐὰν δὲν μοῦ ἀκούσητε, ὥστε νὰ περιπατῆτε ἐν τῷ νόμῳ μου, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἔμπροσθέν σας, νὰ ὑπακούητε
 8 εἰς τοὺς λόγους τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλα πρὸς ἑσᾶς ἐγγειρόμενος πρῶτ' καὶ
 9 ἀποστέλλων, πλην σεῖο δὲν ἠκούσατε, τότε θέλω καταστήσει τὸν οἶκον τοῦτον ὥς τὴν Σηλῶ, καὶ τὴν πόλιν
 10 ταύτην θέλω καταστήσει κατάραν εἰς πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς
 11 ὁ λαὸς τὸν Ἱερεμίαν, λαλοῦντα τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἱερεμίας ἔπαυσε
 12 λαλῶν πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος νὰ λαλήσῃ πρὸς πάντα τὸν λαόν, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται
 13 καὶ πᾶς ὁ λαὸς συνέλαβον αὐτὸν λέγοντες, Θέλει ἐξάπαντος θανατωθῆ· διὰ τί προεφήτευσας ἐν ὀνόματι
 14 Κυρίου λέγων, Ὁ οἶκος οὗτος θέλει εἶσθαι ὥς ἡ Σηλῶ καὶ ἡ πόλις αὕτη θέλει ἐρημωθῆ· ὥστε νὰ μὴ ᾔνῃ ὁ
 15 κατοικῶν Καὶ πᾶς ὁ λαὸς συνήχθη κατὰ τοῦ Ἱερεμίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες
 16 τοῦ Ἰούδα τὰ πράγματα ταῦτα, ἀνέβησαν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἐκάθισαν
 17 ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς νέας πύλης τοῦ Κυρίου. Τότε οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ

πρὸς πάντα τὸν λαὸν λέγοντες, Κρίσις θανάτου πρέπει εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, διότι προεφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, ὡς ἠκούσατε μὲ τὰ ῥήματα σας. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν λέγων, Ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ προφητεύσω κατὰ τοῦ οἴκου τούτου καὶ κατὰ τῆς πόλεως ταύτης πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἠκούσατε. Διὰ τοῦτο τώρα διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ὑμῶν καὶ ὑπακούσατε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ὁ Κύριος θέλει μετανόησιν περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν κατ' ὑμῶν. Ἐγὼ δέ, ἰδοὺ, εἶμαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· κάμετε εἰς ἐμέ, ὅπως εἶναι καλὸν καὶ ὅπως ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν. Πλὴν ἐξεύρετε μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἐὰν μὲ θανατώσητε, αἷμα ἀθῶον θέλετε βεβαίως φέρεи ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοὺς αὐτῆς· διότι τῇ ἀληθείᾳ ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς, διὰ νὰ λαλήσω εἰς τὰ ῥήματα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους. Τότε οἱ ἄρχοντες καὶ ἅπας ὁ λαὸς εἶπον πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας, δὲν ὑπάρχει κρίσις θανάτου εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον· διότι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς. Τότε ἐσηκώθησαν τινὲς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ τόπου καὶ ἐλάλησαν πρὸς ἅπασαν τὴν συναγωγὴν τοῦ λαοῦ, λέγοντες, Ὁ Μιχαίας ὁ Μωρασθίτης προεφήτευσεν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰούδα λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἡ Σιών θέλει ἀροτριασθῇ ὡς ἀγρός, καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει γείνηται σωροὶ λίθων καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ὑψηλοὶ τόποι δρυμοῦ. Μήπως ὁ Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας ἐθανάτωσαν αὐτὸν δὲν ἐφοβήθη τὸν Κύριον καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Κύριος μετενόησεν περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν κατ' αὐτῶν Ἡμεῖς λοιπὸν ἠθέλομεν προξενῆσαι μέγα κακὸν κατὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ προσέτι ὑπῆρξεν ἄνθρωπος προφητεύων ἐν ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας ὁ υἱὸς τοῦ Σεμαΐου ἀπὸ Κιριάθιαιρείμ, καὶ προεφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ κατὰ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους τοῦ Ἱερεμίου. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τοὺς λόγους αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐζήτην νὰ θανατώσῃ αὐτόν· ἀκούσας δὲ ὁ Οὐρίας ἐφοβήθη καὶ ἔφυγε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωακείμ ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸν Ἐλναθὰν υἱὸν τοῦ Ἀχβὼρ καὶ ἄνδρας μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἐξήγαγον τὸν Οὐριάν ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωακείμ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψε τὸ πτώμα αὐτοῦ εἰς τοὺς τάφους τοῦ ὄχλου. Πλὴν ἡ χεὶρ τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν ἦτο μετὰ τοῦ Ἱερεμίου, διὰ νὰ μὴ παραδώσωσιν αὐτόν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ λαοῦ ὥστε νὰ θανατώσωσιν αὐτόν.

Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἔγεινεν ὁ λόγος οὗτος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος πρὸς ἐμέ· Κάμε εἰς σεαυτὸν δεσμὰ καὶ ζυγοὺς καὶ ἐπίθεσ αὐτὰ ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου· καὶ πέμψον αὐτὰ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἐδὼμ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Μωάβ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Τύρου καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σιδῶνος, διὰ χειρὸς τῶν μηνυτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα· καὶ πρόσταξον αὐτοὺς νὰ εἰπωσιν πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν· Ἐγὼ ἔκαμον τὴν γῆν, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῷα τὰ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, διὰ τῆς δυνάμεώς μου τῆς μεγάλης καὶ διὰ τοῦ βραχίονός μου τοῦ ἐξηπλωμένου· καὶ ἔδωκα αὐτὴν εἰς ὄντινα ἡυδόκησα. Καὶ τώρα ἐγὼ ἔδωκα πάντας τούτους τοὺς τόπους εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τοῦ δούλου μου· καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἔδωκα εἰς αὐτόν διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν αὐτόν. Καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι δουλεύειν εἰς αὐτόν καὶ εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς γῆς καὶ αὐτοῦ, καὶ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει αὐτόν. Καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸ βασίλειον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει δουλεύειν εἰς αὐτόν τὸν Ναβουχοδονόσορ, τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θέλει βάλει τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τὸ ἔθνος ἐκεῖνο θέλω τιμωρήσει, λέγει Κύριος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ, ἕως οὗ ἐξολοθρεύσω αὐτὸ διὰ χειρὸς ἐκείνου. Καὶ σεῖς, μὴ ἀκούετε τοὺς προφῆτας σας μήτε τοὺς μάντις σας μήτε τοὺς ἐνυπνιαστάς σας μήτε τοὺς οἰωνοσκόπους σας μήτε τοὺς μάγους σας, οἵτινες λαλοῦσι πρὸς ἐσᾶς, λέγοντες, δὲν θέλετε δουλεύειν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· διότι αὐτοὶ προφητεύουσι ψευδὸς πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τῆς γῆς σας, καὶ διὰ νὰ σᾶς διώξω καὶ νὰ ἀπολεσθῆτε. τὸ δὲ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ δουλεύσῃ εἰς αὐτόν, ἐκεῖνο θέλω ἀφήσει νὰ μένῃ ἀκόμῃ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, λέγει Κύριος· καὶ θέλει ἐργάζεσθαι αὐτὴν καὶ κατοικεῖ ἐν αὐτῇ. Ἐλάλησα καὶ πρὸς τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Φέρετε τοὺς τραχήλους σας ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ δουλεύσατε εἰς αὐτόν καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλετε ζῆσαι. Διὰ τί θέλετε νὰ ἀποθάνητε, σὺ καὶ ὁ λαὸς σου, ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ, καθὼς ὁ Κύριος ἐλάλησεν κατὰ τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον δὲν δουλεύσῃ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος Διὰ τοῦτο, μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, οἵτινες λαλοῦσι πρὸς ἐσᾶς, λέγοντες· Δὲν θέλετε δουλεύειν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· διότι αὐτοὶ προφητεύουσιν εἰς ἐσᾶς ψευδὸς. Διότι ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτούς, λέγει Κύριος, καὶ αὐτοὶ προφητεύουσι ψευδὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου· διὰ νὰ σᾶς διώξω καὶ νὰ ἀπολεσθῆτε, σεῖς καὶ οἱ προφῆται οἱ προφητεύοντες πρὸς ἐσᾶς. Ἐλάλησα καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς πάντα τοῦτον τὸν λαὸν λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν σας, οἵτινες προφητεύουσι πρὸς ἐσᾶς, λέγοντες, Ἰδοὺ, τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλουσιν ἐπανακομισθῇ ἐντὸς ὀλίγου ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος· διότι αὐτοὶ προφητεύουσι ψευδὸς πρὸς ἐσᾶς. Μὴ ἀκούετε αὐτούς· δουλεύσατε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλετε ζῆσαι· διὰ τί ἡ πόλις αὕτη νὰ ἐρημωθῇ Ἐὰν δὲ αὐτοὶ ἦναι προφῆται καὶ ἐὰν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου

ἦναι μετ' αὐτῶν, ἃς ἰκετεύσωσι τώρα τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, ὥστε τὰ σκεύη τὰ ἐναπολειφθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων περὶ τῶν στύλων καὶ περὶ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τῶν βάσεων καὶ περὶ τοῦ ὑπολοίπου τῶν σκευῶν τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τὰ ὅποια Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος δὲν ἔλαβεν, ὅτε ἔφερεν αἰχμάλωτον τὸν Ἰεχονίαν, υἱὸν τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ· μάλιστα οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, περὶ τῶν σκευῶν τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· αὐτὰ θέλουσι μετακομισθῇ εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλω ἐπισκεφθῇ αὐτά, λέγει Κύριος· τότε θέλω ἐπαναφέρει αὐτὰ καὶ ἀποκαταστήσει αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

28 Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει, ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, Ἀνανίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζῶρ ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Γαθαῶν, ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων, Οὕτως εἶπεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος. Ἐν τῷ διαστήματι δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν θέλω ἐπαναφέρει εἰς τὸν τόπον τοῦτον πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὰ ὅποια Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἔλαβεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον θέλω ἐπαναφέρει, λέγει Κύριος, Ἰεχονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωακείμ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ πάντας τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Ἰούδα, οἵτινες ἐφέρθησαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· διότι θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς τὸν προφήτην Ἀνανίαν ἐνώπιον τῶν ἱερέων καὶ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ παρεστῶτος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ εἶπεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης, Ἀμὴν· ὁ Κύριος νὰ κάμῃ οὕτω ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς λόγους σου, τοὺς ὁποίους σὺ προεφήτευσας, νὰ ἐπαναφέρῃ ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ πᾶν ὃ, τι ἤχμαλωτίσθη. Πλὴν ἄκουσον τώρα τὸν λόγον τοῦτον, τὸν ὅποιον ἐγὼ λαλῶ εἰς τὰ ᾧτά σου καὶ εἰς τὰ ᾧτα παντὸς τοῦ λαοῦ· Οἱ προφῆται, οἵτινες ἐστάθησαν πρὸ ἐμοῦ καὶ πρὸ σοῦ ἐκπαλαι, προεφήτευσαν καὶ κατὰ πολλῶν τόπων καὶ κατὰ μεγάλων βασιλείων, περὶ πολέμου καὶ περὶ κακῶν καὶ περὶ λοιμοῦ· ὁ προφήτης, ὅστις προφητεύει περὶ εἰρήνης, ὅταν ὁ λόγος τοῦ προφήτου ἐκπληρωθῇ, τότε θέλει γνωρισθῇ ὁ προφήτης, ὅτι ἀληθῶς ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Κύριος. Τότε ὁ Ἀνανίας ὁ προφήτης ἔλαβε τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου τοῦ προφήτου Ἱερεμίου καὶ συνέτριψεν αὐτόν. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἀνανίας ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἀπὸ τοῦ τραχήλου πάντων τῶν ἐθνῶν ἐν τῷ διαστήματι δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν. Καὶ ὁ προφήτης Ἱερεμίας ὑπῆγε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, ἀφοῦ Ἀνανίας ὁ προφήτης συνέτριψε τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου τοῦ προφήτου Ἱερεμίου, λέγων, Ὑπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Σὺ συνέτριψας τοὺς ζυγοὺς τοὺς ξυλίνους· ἀλλ' ἀντὶ τούτων θέλεις κάμει ζυγοὺς σιδηροὺς. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθεσα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τούτων τῶν ἐθνῶν διὰ νὰ δουλεύωσιν εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· καὶ θέλουσι δουλεύσει εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἔδωκα εἰς αὐτόν. Τότε εἶπεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς τὸν Ἀνανίαν τὸν προφήτην, Ἄκουσον τώρα, Ἀνανία· δὲν σὲ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος· ἀλλὰ σὺ κάμνεις τὸν λαὸν τοῦτον νὰ ἐλπίζῃ εἰς ψεῦδος. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σὲ ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· ἐν τούτῳ τῷ ἔτει θέλεις ἀποθάνει, διότι ἐλάλησας στασιασμὸν κατὰ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπέθανεν Ἀνανίας ὁ προφήτης ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει, τὸν ἔβδομον μῆνα.

29 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἔστειλεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς ὑπολοίπους τῶν πρεσβυτέρων τῆς αἰχμαλωσίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τὸν ὅποιον ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔφερεν αἰχμάλωτον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἀφοῦ Ἰεχονίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα καὶ οἱ εὐνοῦχοι, οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ξυλουργοὶ καὶ οἱ χαλκεῖς ἐξῆλθον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, διὰ χειρὸς Ἐλασά υἱοῦ τοῦ Σαφάν καὶ τοῦ Γεμαρίου υἱοῦ τοῦ Χελκίου, τοὺς ὁποίους Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα πρὸς Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς πάντας ἐκείνους, οἵτινες ἐφέρθησαν αἰχμάλωτοι, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἔκαμον νὰ φερθῶσιν αἰχμάλωτοι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Βαβυλῶνα· οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε· καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν· λάβετε γυναῖκας καὶ γεννήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ λάβετε γυναῖκας διὰ τοὺς υἱοὺς σας καὶ δότε τὰς θυγατέρας σας εἰς ἄνδρας καὶ ἃς γεννήσωσιν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ πληθύνθητε ἐκεῖ καὶ μὴ σμικρυνθῆτε· καὶ ζητήσατε τὴν εἰρήνην τῆς πόλεως, ὅπου ἐγὼ σᾶς ἔκαμον νὰ φερθῆτε αἰχμάλωτοι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ αὐτῆς πρὸς τὸν Κύριον· διότι ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτῇ θέλετε ἔχει εἰρήνην. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἄσ μὴ ἀπατῶσιν ὑμᾶς οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε τὰ ἐνύπνια ὑμῶν τὰ ὅποια ὑμεῖς ὀνειρεύεσθε· διότι προφητεύουσι ψευδῶς πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου· ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτούς, λέγει Κύριος. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ὅτι ἀφοῦ πληρωθῶσιν ἑβδομήκοντα ἔτη ἐν Βαβυλῶνι, θέλω ἐπισκεφθῇ ὑμᾶς καὶ θέλω ἐκτελέσει πρὸς ὑμᾶς τὸν λόγον μου τὸν ἀγαθόν, νὰ ἐπαναφέρω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Διότι ἐγὼ γνωρίζω τὰς βουλὰς τὰς ὁποίας βουλεύομαι περὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος, βουλὰς εἰρήνης καὶ οὐχὶ κακοῦ, διὰ νὰ δώσω εἰς ὑμᾶς τὸ προσδοκώμενον

τέλος. Τότε θέλετε κραζέει πρὸς ἐμὲ καὶ θέλετε ὑπάγει καὶ προσευχηθῇ εἰς ἐμὲ καὶ θέλω σὺ εἰσακούσει. Καὶ 12, 13
θέλετε μὲ ζητήσῃ καὶ εὐρεῖ, ὅταν μὲ ἐκζητήσῃ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν. Καὶ θέλω εὐρεθῇ ἀπὸ σῶς, 14
λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν σας καὶ θέλω σὺ συνάξει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ
πάντων τῶν τόπων ὅπου σὺ ἐδίωξα, λέγει Κύριος· καὶ θέλω σὺ ἐπαναφέρει εἰς τὸν τόπον, ὅθεν σὺ ἔκαμον 15, 16
νὰ φερθῇτε αἰχμάλωτοι. Ἐπειδὴ εἶπετε, Ὁ Κύριος ἐσθήκωσεν εἰς ἡμᾶς προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι, γνωρίσατε, 17
ὅτι οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ βασιλέως τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαβὶδ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ 18
κατοικοῦντος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν μὴ ἐξεληθόντων μεθ' ὑμῶν εἰς αἰχμαλωσίαν· 19
οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδοὺ, θέλω ἀποστείλει ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, τὴν πείναν καὶ τὸν λοιμὸν, 20
καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς ὡς τὰ σῦκα τὰ ἀχρεῖα, τὰ ὅποια διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν τρώγονται. Καὶ θέλω 21
καταδιώξει αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ· καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς διασποράν ἐν πᾶσι 22
τοῖς βασιλείοις τῆς γῆς, ὥστε νὰ ᾔναι κατάρα καὶ θάμβος καὶ συριγμὸς καὶ ὄνειδος ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὅπου 23
ἐδίωξα αὐτούς· διότι δὲν ἤκουσαν τοὺς λόγους μου, λέγει Κύριος, τοὺς ὁποίους ἔστειλα πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν 24
δούλων μου τῶν προφητῶν, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων· καὶ δὲν ὑπηκούσατε, λέγει Κύριος. Ἀκούσατε 25
λοιπὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πάντες σεῖς οἱ αἰχμαλωτισθέντες, τοὺς ὁποίους ἐξαπέστειλα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς 26
Βαβυλῶνα. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, περὶ τοῦ Ἀχαάβ υἱοῦ τοῦ Κωλαίου καὶ 27
περὶ τοῦ Σεδεκίου υἱοῦ τοῦ Μασίου, οἵτινες προφητεύουσι ψεῦδη πρὸς ἐσᾶς ἐν τῷ ὀνόματί μου· Ἰδοὺ, θέλω 28
παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ θέλει πατάξει αὐτοὺς 29
ἐνώπιόν σας. Καὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσι λάβει κατάραν ἐν πᾶσι τοῖς αἰχμαλώτοις τοῦ Ἰούδα τοῖς ἐν Βαβυλῶνι, 30
λέγοντες, Ὁ Κύριος νὰ σὲ κάμῃ ὡς τὸν Σεδεκίαν καὶ ὡς τὸν Ἀχαάβ, τοὺς ὁποίους ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος 31
ἔψησεν ἐν πυρί· διότι ἔπραξαν ἀφροσύνην ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοίχευον τὰς γυναῖκας τῶν πλησίων αὐτῶν καὶ 32
ἐλάλουν λόγους ψευδεῖς ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοὺς ὁποίους δὲν προσέταξα εἰς αὐτούς· καὶ ἐγὼ ἐξεύρω καὶ 33
εἶμαι μάρτυς, λέγει Κύριος. Καὶ πρὸς Σεμαΐαν τὸν Νεαιλαμίτην θέλει λαλήσει, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος 34
τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐπειδὴ σὺ ἀπέστειλας ἐπιστολὰς ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς πάντα 35
τὸν λαὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πρὸς τὸν Σοφονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Μασίου τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας τοὺς 36
ἱερεῖς, λέγων, Ὁ Κύριος σὲ κατέστησεν ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, διὰ νὰ ᾔσθῃ ἐπιστάται εἰς τὸν οἶκον τοῦ 37
Κυρίου ἐπὶ πάντα ἄνθρωπον μαινόμενον καὶ προφητεύοντα, διὰ νὰ βάλλῃς αὐτὸν εἰς φυλακὴν καὶ εἰς δεσμά· 38
τώρα λοιπὸν διὰ τί δὲν ἤλεγξας Ἱερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθῶθ, ὅστις προφητεύει εἰς ἐσᾶς· ἐπειδὴ αὐτὸς διὰ τοῦτο 39
ἐπέστειλε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Βαβυλῶνα, λέγων, Ἡ αἰχμαλωσία αὕτη εἶναι μακρά· οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ 40
κατοικήσατε· καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ Σοφονίας ὁ ἱερεὺς ἀνέγνωσε τὴν 41
ἐπιστολὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον τοῦ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, 42
λέγων, Ἀπόστειλον πρὸς πάντας τοὺς αἰχμαλώτους, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος περὶ Σεμαΐα τοῦ Νεαιλαμίτου. 43
Ἐπειδὴ ὁ Σεμαΐας προσεφήτηυσε πρὸς ἐσᾶς καὶ ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτὸν καὶ σὺ ἔκαμε νὰ ἐλπίζετε εἰς ψεῦδος, 44
διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλω ἐπισκεφθῇ Σεμαΐαν τὸν Νεαιλαμίτην καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ· αὐτὸς δὲν 45
θέλει ἔχει ἄνθρωπον κατοικοῦντα μεταξὺ τοῦ λαοῦ τούτου, οὐδὲ θέλει ἰδεῖ τὸ καλόν, τὸ ὅποιον ἐγὼ θέλω κάμει 46
εἰς τὸν λαὸν μου, λέγει Κύριος· διότι ἐλάλησε στασιασμὸν κατὰ τοῦ Κυρίου.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 30, 2
λέγων, Γράψον εἰς σεαυτὸν ἐν βιβλίῳ πάντα τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα πρὸς σέ· διότι, ἰδοὺ, ἔρχονται 3
ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, λέγει Κύριος· 4
καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι κυριεύσει 5
αὐτήν. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε Κύριος περὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ περὶ τοῦ Ἰούδα. Διότι 6
οὕτω λέγει Κύριος· Ἦκούσαμεν φωνὴν τρομεράν, φόβον καὶ οὐχὶ εἰρήνην. Ἐρωτήσατε τώρα καὶ ἰδέτε, ἐάν 7
ἄρσεν τίκτη· διὰ τί βλέπω ἕκαστον ἄνδρα μὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, ὡς τίκτουσαν, καὶ πάντα 8
τὰ πρόσωπα ἐστράφησαν εἰς ὠχρίαις. Οὐαί· διότι μεγάλη εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὁμοία αὐτῇ δὲν ὑπῆρξε καὶ 9
εἶναι καιρὸς τῆς στενοχωρίας τοῦ Ἰακώβ· πλην θέλει σωθῇ ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος 10
τῶν δυνάμεων, θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου καὶ θέλω διασπάσει τὰ δεσμά σου καὶ 11
ξένοι δὲν θέλουσι πλέον καταδουλώσει αὐτόν· ἀλλὰ θέλουσι δουλεύει Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ Δαβὶδ τὸν 12
βασιλέα αὐτῶν, τὸν ὅποιον θέλω ἀναστήσει εἰς αὐτούς. Σὺ δὲ μὴ φοβοῦ, δοῦλέ μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος· μηδὲ 13
δειλιάσῃς, Ἰσραὴλ· διότι, ἰδοὺ, θέλω σὲ σώσει ἀπὸ τοῦ μακρυνοῦ τόπου καὶ τὸ σπέρμα σου ἀπὸ τῆς γῆς τῆς 14
αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ὁ Ἰακώβ θέλει ἐπιστρέψει καὶ θέλει ἡσυχάσει καὶ ἀναπαυθῇ καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει 15
ὁ ἐκφοβῶν. Διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος, διὰ νὰ σὲ σώσω· καὶ ἂν κάμω συντέλειαν πάντων τῶν 16
ἐθνῶν ὅπου σὲ διεσκόρπισα, εἰς σὲ ὅμως δὲν θέλω κάμει συντέλειαν, ἀλλὰ θέλω σὲ παιδεύσει ἐν κρίσει καὶ δὲν 17
θέλω ὀλωσὲ σὲ ἀθώωσει. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Τὸ σύντριμμα σου εἶναι ἀνίατον, ἡ πληγὴ σου ἀλγεινὴ. δὲν 18
ὑπάρχει ὁ κρίνων τὴν κρίσιν σου, ὥστε νὰ ἀνορθωθῇς· δὲν ὑπάρχουσι διὰ σὲ φάρμακα θεραπευτικά. Πάντες 19
οἱ ἀγαπητοὶ σου σὲ ἐλησμόνησαν· δὲν σὲ ζητοῦσι· διότι σὲ ἐπλήγωσα ἐν πληγῇ ἐχθροῦ, ἐν τιμωρίᾳ σκληρῇ, ἐξ 20
αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν ἀνομιῶν σου· αἱ ἁμαρτίαι σου ἐπληθύνθησαν. Τί βοᾷς διὰ τὸ σύντριμμα σου ὁ πόνος 21
σου εἶναι ἀνίατος ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν ἀνομιῶν σου· αἱ ἁμαρτίαι σου ἐπληθύνθησαν· διὰ τοῦτο ἔκαμον 22
ταῦτα εἰς σέ. Διὰ τοῦτο πάντες οἱ κατατρώγοντές σε θέλουσι καταφαγωθῇ· καὶ πάντες οἱ ἐναντίοι σου, πάντες 23
ὁμοῦ θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν· καὶ οἱ λαφυραγωγοῦντές σε θέλουσι γείνει λαφυρον καὶ πάντας τοὺς 24
διαρπάζοντάς σε θέλω δώσει εἰς διαρπαγὴν. Διότι θέλω ἀποκαταστήσει τὴν ὑγίειαν εἰς σέ καὶ θέλω σὲ ἰατρεύσει 25

ἀπὸ τῶν πληγῶν σου, λέγει Κύριος· διότι αὐτοὶ σὲ ὠνόμασαν Ἀπερριμμένην, λέγοντες, Αὕτη εἶναι ἡ Σιών· δὲν
 18 ὑπάρχει ὁ ζῆτῶν αὐτήν. Οὕτω λέγει Κύριος. Ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω ἐπιστρέφει ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τὰς σκηνὰς
 τοῦ Ἰακώβ καὶ θέλω οἰκτεῖρει τὰς κατοικίας αὐτοῦ· καὶ ἡ πόλις θέλει οἰκοδομηθῇ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῆς, καὶ
 19 ὁ ναὸς θέλει ἀποκατασταθῇ κατὰ τὴν διάταξιν αὐτοῦ. Καὶ ἐξ αὐτῶν θέλει ἐξέρχεσθαι εὐχαριστία καὶ φωνὴ
 ἀγαλλομένων· καὶ θέλω πολλαπλασιάσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλουσιν ὀλιγοστεύσει· καὶ θέλω δοξάσει αὐτοὺς καὶ
 20 δὲν θέλουσι σμικρυνθῇ. Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ὡς τὸ πρότερον, καὶ ἡ συναγωγὴ αὐτῶν θέλει
 21 στερεωθῇ ἐνώπιόν μου, καὶ θέλω τιμωρήσει πάντας τοὺς καταθλίβοντας αὐτούς. Καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν θέλει
 εἶσθαι ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἐξουσιαστής αὐτῶν θέλει ἐξέρχεσθαι ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ θέλω κάμει αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ
 καὶ θέλει πλησιάζει εἰς ἐμέ· διότι τίς εἶναι οὗτος, ὅστις ἐγγυᾶται τὴν καρδίαν αὐτοῦ διὰ νὰ πλησιάσῃ πρὸς
 22, 23 ἐμέ λέγει Κύριος. Καὶ θέλετε εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς ὑμῶν. Ἰδοῦ, ἀνεμοστρόβιλος
 24 παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε μὲ ὁρμὴν, ἀνεμοστρόβιλος ἀφανίζων· θέλει ἐξορμήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἀσεβῶν. Ὁ
 φλογερὸς θυμὸς τοῦ Κυρίου δὲν θέλει ἐπιστρέφει, ἑωσοῦ ἐκτελέσῃ καὶ ἑωσοῦ ἐκπληρώσῃ τὰς βουλὰς τῆς
 καρδίας αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλετε νοήσει τοῦτο.

31 Ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ, λέγει Κύριος, θέλω εἶσθαι ὁ Θεὸς πασῶν τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ θέλουσιν
 2 εἶσθαι λαὸς μου. Οὕτω λέγει Κύριος· Ὁ λαὸς ὁ ἐναπολειφθεὶς ἀπὸ τῆς μαχαίρας εὗρηκε χάριν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 3 ὁ Ἰσραὴλ ὑπῆγε νὰ εὖρῃ ἀνάπαυσιν. Ὁ Κύριος ἐφάνη παλαιόθεν εἰς ἐμέ, λέγων, Ναί, σὲ ἠγάπησα ἀγάπησιν
 4 αἰώνιον· διὰ τοῦτο σὲ εἵλकुσα μὲ ἔλεος. Πάλιν θέλω σὲ οἰκοδομήσει καὶ θέλεις οἰκοδομηθῇ, παρθένε τοῦ
 Ἰσραὴλ· θέλεις εὐπρεπισθῇ πάλιν μὲ τὰ τύμπανά σου καὶ θέλεις ἐξέρχεσθαι εἰς τοὺς χοροὺς τῶν ἀγαλλομένων.
 5 Θέλεις φυτεύσει πάλιν ἀμπελῶνας ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς Σαμαρείας· οἱ φυτευταὶ θέλουσι φυτεύσει καὶ θέλουσι
 6 τρώγει τὸν καρπὸν. Διότι θέλει εἶσθαι ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ φύλακες ἐπὶ τοῦ ὄρου Ἐφραΐμ θέλουσι φωνάζει,
 7 Σηκώθητε καὶ ἄσ ἀναβῶμεν εἰς τὴν Σιών πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ψάλλετε ἐν
 ἀγαλλιάσει διὰ τὸν Ἰακώβ καὶ ἀλαλάζετε διὰ τὴν κεφαλὴν τῶν ἐθνῶν· κηρύζετε, αἰνέσατε καὶ εἶπατε, Σῶσον,
 8 Κύριε, τὸν λαὸν σου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ. Ἰδοῦ ἐγὼ θέλω φέρει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, καὶ θέλω
 9 συνάξει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς, καὶ μετ' αὐτῶν τὸν τυφλὸν καὶ τὸν χωλόν, τὴν ἔγκυον καὶ τὴν γεννῶσαν
 ὁμοῦ· συνάθροισμα μέγα θέλει ἐπιστρέφει ἐνταῦθα. Μετὰ κλαυθμοῦ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ μετὰ δεήσεων θέλω
 10 ἐπαναφέρει αὐτούς· θέλω ὁδηγήσει αὐτοὺς παρὰ ποταμοὺς ὑδάτων δι' εὐθείας ὁδοῦ, καθ' ἣν δὲν θέλουσι
 11 προσκόψει· διότι εἶμαι πατὴρ εἰς τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἐφραΐμ εἶναι ὁ πρωτότοκός μου. Ἀκούσατε, ἔθνη, τὸν
 λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς τὰς νήσους τὰς μακράς καὶ εἶπατε, Ὁ διασκορπίσας τὸν Ἰσραὴλ θέλει
 12 συνάξει αὐτὸν καὶ θέλει φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βοσκὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. Διότι ὁ Κύριος ἐξηγόρασε τὸν Ἰακώβ καὶ
 13 ἐλύτρωσεν αὐτὸν ἐκ χειρὸς τοῦ δυνατωτέρου αὐτοῦ. Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ ψάλλει ἐπὶ τοῦ ὕψους τῆς Σιών,
 καὶ θέλουσι συρρεύσει εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου, εἰς σῖτον καὶ εἰς οἶνον καὶ εἰς ἔλαιον καὶ εἰς τὰ γεννήματα
 τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡς παρὰ δεισοῦ περιποτιζόμενος· καὶ παντελῶς δὲν
 13 θέλουσι λυπηθῇ πλέον. Τότε θέλει χαρῇ ἡ παρθένος ἐν τῷ χορῷ, καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ γέροντες ὁμοῦ· καὶ θέλω
 στρέφει τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρὰν καὶ θέλω παρηγορήσει αὐτοὺς καὶ εὐφράνει αὐτοὺς μετὰ τὴν θλίψιν αὐτῶν.
 14 Καὶ θέλω χορτάσει τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων ἀπὸ παχύτητος, καὶ ὁ λαὸς μου θέλει χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν
 15 μου, λέγει Κύριος. Οὕτω λέγει Κύριος· Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμά, θρήνος, κλαυθμὸς, ὁδυρμὸς· ἡ Ῥαχὴλ,
 16 κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς, διότι δὲν ὑπάρχουσιν. Οὕτω λέγει
 Κύριος· Παῦσον τὴν φωνὴν σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀπὸ δακρύων· διότι τὸ ἔργον σου θέλει
 17 ἀνταμειφθῇ, λέγει Κύριος· καὶ θέλουσιν ἐπιστρέφει ἐκ τῆς γῆς τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ εἶναι ἑλπίς εἰς τὰ ἔσχατά σου,
 18 λέγει Κύριος, καὶ τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἐπιστρέφει εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν. Ἦκουσα τῶν τὸν Ἐφραΐμ λέγοντα
 ἐν ὁδυρμοῖς, Μὲ ἐπαιδεύσας, καὶ ἐπαιδεύθην ὡς μόσχος ἀδάμαστος· ἐπίστρεψόν με καὶ θέλω ἐπιστρέφει· διότι
 19 σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεός μου· βεβαίως ἀφοῦ ἐπέστρεψα, μετενόησα, καὶ ἀφοῦ ἐδιδάχθην, ἐκτύπησα ἐπὶ τὸν
 20 μηρόν μου· ἤσυχνῃ καὶ μάλιστα ἡρυθρίασα, διότι ἐβάστασα τὸ ὄνειδος τῆς νεότητός μου. Ὁ Ἐφραΐμ εἶναι
 υἱὸς ἀγαπητὸς εἰς ἐμέ παιδίον φίλτατον διότι ἀφοῦ ἐλάλησα ἐναντίον αὐτοῦ, πάντοτε ἐνθυμοῦμαι αὐτόν, διὰ
 21 τοῦτο τὰ σπλάγχνα μου ἤχοῦσι δι' αὐτόν· θέλω βεβαίως σπλαγχνισθῇ αὐτόν, λέγει Κύριος. Στήσον σημεῖα
 τῆς ὁδοῦ, κάμε εἰς σεαυτὸν σωροὺς ὑψηλοῦς· προσήλωσον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν λεωφόρον, εἰς τὴν ὁδὸν
 22 δι' ἣς ὑπῆγες· ἐπίστρεψον, παρθένε τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπίστρεψον εἰς αὐτὰς τὰς πόλεις σου. Ἔως πότε θέλεις
 περιφέρεσθαι, θυγάτηρ ἀποστάτρια διότι ὁ Κύριος ἐποίησε νέον πρᾶγμα ἐν τῇ γῇ· Γυνὴ θέλει περικυκλώσει
 23 ἄνδρα. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἔτι θέλουσι λέγει τὸν λόγον τοῦτον ἐν τῇ
 γῇ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἐπίστρεψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν, Ὁ Κύριος νὰ σὲ εὐλογῇ,
 24 κατοικία δικαιοσύνης, ὅρος ἀγιότητος. Καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν αὐτῇ ὁ Ἰούδας καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ
 25 ὁμοῦ, οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἐξερχόμενοι μετὰ τῶν ποιμνίων· διότι ἐχόρτασα τὴν ἐκλελυμένην ψυχὴν καὶ ἐνέπλησα
 26 πᾶσαν τεθλιμμένην ψυχὴν. Διὰ τοῦτο ἐξύπνησα καὶ ἐθεώρησα, καὶ ὁ ὕπνος μου ἐστάθη γλυκὺς εἰς ἐμέ.
 27 Ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σπεῖρει τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα μὲ σπέρμα
 28 ἀνθρώπου καὶ μὲ σπέρμα κτήνους. Καὶ καθὼς ἐργηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς διὰ νὰ ἐκριζώσω καὶ νὰ κατασκάπω
 καὶ νὰ κατεδαφίσω καὶ νὰ καταστρέφω καὶ νὰ καταθλίβω, οὕτω θέλω γρηγορήσει ἐπ' αὐτοὺς διὰ νὰ ἀνοικοδομῶ
 29 καὶ νὰ φυτεύω, λέγει Κύριος. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις δὲν θέλουσι λέγει πλέον, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα
 30 καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν· ἀλλ' ἕκαστος θέλει ἀποθνήσκει διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ· πᾶς ἄνθρωπος,
 31 ὅστις φάγῃ τὸν ὄμφακα, τούτου οἱ ὀδόντες θέλουσιν αἰμωδιάσει. Ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ

θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ πρὸς τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκη νέαν· οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην, τὴν 32
 ὁποῖαν ἔκαμον πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ νὰ ἐξαγάγω
 αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ ἐγὼ ἀπεστράφημ αὐτούς, λέγει Κύριος·
 ἀλλ' αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποῖαν θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, 33
 λέγει Κύριος, θέλω θέσει τὸν νόμον μου εἰς τὰ ἐνδόμυχα αὐτῶν καὶ θέλω γράψαι αὐτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
 καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου. Καὶ δὲν θέλουσι διδάσκει πλεόν ἕκαστος τὸν 34
 πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνωρίσατε τὸν Κύριον· διότι πάντες οὗτοι θέλουσι μὲ
 γνωρίζει ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ
 τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖσθαι πλέον. Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ διδοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, 35
 τὰς διατάξεις τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων εἰς φῶς τῆς νυκτός, ὁ ταράττων τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ κύματα
 αὐτῆς βομβοῦσι· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἐὰν αἱ διατάξεις αὗται ἐκλείψωσιν ἀπ' ἔμπροσθεν 36
 μου, λέγει Κύριος, τότε καὶ τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἔθνος ἐνώπιόν μου πάσας
 τὰς ἡμέρας. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν ὁ οὐρανὸς ἄνω δύναται νὰ μετρηθῇ καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς κάτω νὰ 37
 ἐξιχνιασθῶσι, τότε καὶ ἐγὼ θέλω ἀπορρίψει πᾶν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ διὰ πάντα ὅσα ἔπραξαν, λέγει Κύριος.
 Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ἡ πόλις θέλει οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ πύργου Ἀνανεὴλ 38
 ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας. Καὶ σχοινίον διαμετρήσεως θέλει ἐξέλθει ἐπὶ ἀπέναντι αὐτῆς ἐπὶ τὸν λόφον Γαρήβ 39
 καὶ θέλει περιέλθει ἕως Γοάθ. Καὶ πᾶσα ἡ κοιλὰς τῶν πτωμάτων καὶ τῆς στάκτης καὶ πάντες οἱ ἄγροί ἕως 40
 τοῦ χειμάρρου Κέδρων, ἕως τῆς γωνίας τῆς πύλης τῶν ἵππων πρὸς ἀνατολὰς, θέλουσιν εἶσθαι ἅγιοι εἰς τὸν
 Κύριον· δὲν θέλει πλέον ἐκριζωθῇ οὐδὲ καταστραφῇ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερემίαν παρὰ Κυρίου ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ **32**
 Ἰούδα, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσορ. Καὶ τότε τὸ στράτευμα τοῦ βασιλέως 2
 τῆς Βαβυλωνος ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἦτο κεκλεισμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
 φυλακῆς, τῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Διότι Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἶχε κλείσει αὐτόν, 3
 λέγων, Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω παραδώσει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὴν
 χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος καὶ θέλει κυριεύσει αὐτήν· καὶ Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα δὲν θέλει 4
 ἐκφύγει ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ἀλλὰ θέλει βεβαίως παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος
 καὶ θέλει λαλήσει μετ' αὐτοῦ στόμα πρὸς στόμα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἰδεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ·
 καὶ θέλει φέρει τὸν Σεδεκίαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ θέλει εἶσθαι, ἕως οὗ ἐπισκεφθῶ αὐτόν, λέγει Κύριος· 5
 καὶ ἐὰν πολεμήσητε τοὺς Χαλδαίους, δὲν θέλετε εὐδοκιμήσει. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας, Ἐγείνε λόγος Κυρίου 6
 πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἰδοὺ, Ἀνανεὴλ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαλλοὺμ τοῦ θείου σου, θέλει ἔλθει πρὸς σέ, λέγων, Ἀγόρασον 7
 εἰς σεαυτὸν τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ· διότι εἰς σέ ἀνήκει τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς διὰ νὰ ἀγοράσῃς αὐτόν.
 Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμέ Ἀνανεὴλ, ὁ υἱὸς τοῦ θείου μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, 8
 καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἀγόρασον, παρακαλῶ, τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ, τὸν ἐν τῇ γῇ Βενιαμίν· διότι εἰς σέ
 ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας καὶ εἰς σέ ἡ ἐξαγορά· ἀγόρασον αὐτόν εἰς σεαυτόν. Τότε ἐγνώρισα ὅτι 9
 λόγος Κυρίου ἦτο οὗτος. Καὶ ἠγόρασα παρὰ τοῦ Ἀνανεὴλ, υἱοῦ τοῦ θείου μου, τὸν ἀγρὸν τὸν ἐν Ἀναθῶθ καὶ 10
 ἐζύγισα πρὸς αὐτόν τὰ χρήματα, δεκαεπτὰ σίκλους ἀργυρίου. Καὶ ἔγραψα τὸ συμφωνητικὸν καὶ ἐσφράγισα 11
 καὶ ἔβαλον μάρτυρας καὶ ἐζύγισα τὰ χρήματα ἐν τῇ πλάστιγγι. Καὶ ἔλαβον τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἀγορᾶς, τὸ 12
 ἐσφραγισμένον κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν συνθήκην καὶ τὸ ἀνοικτόν· καὶ ἔδωκα τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἀγορᾶς
 εἰς τὸν Βαροὺχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου υἱοῦ τοῦ Μασίου, ἔμπροσθεν τοῦ Ἀνανεὴλ υἱοῦ τοῦ θείου μου καὶ 13, 14
 ἔμπροσθεν τῶν μαρτύρων τῶν ὑπογραφάντων τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἀγορᾶς, ἔμπροσθεν πάντων τῶν Ἰουδαίων
 τῶν καθημένων ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. Καὶ προσέταξεν τὸν Βαροὺχ ἔμπροσθεν αὐτῶν, λέγων, Οὕτω λέγει 15
 ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Λάβε τὰ συμφωνητικὰ ταῦτα, τὸ συμφωνητικὸν τοῦτο τῆς ἀγορᾶς
 καὶ τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ συμφωνητικὸν τοῦτο τὸ ἀνοικτόν· καὶ θέσ αὐτὰ εἰς ἀγγεῖον πήλινον, διὰ νὰ 16
 διαμένωσιν ἡμέρας πολλὰς. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Οἰκία καὶ ἄγροί 17
 καὶ ἄμπελοι θέλουσιν ἀποκτηθῇ πάλιν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. Ἀφοῦ δὲ ἔδωκα τὸ συμφωνητικόν, τῆς ἀγορᾶς εἰς 18
 τὸν Βαροὺχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου προσηυχέθην εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Ὡ Κύριε Θεέ· ἰδοὺ, σὺ ἔκαμες τὸν 19
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ἐξηπλωμένῳ· δὲν εἶναι οὐδὲν 20
 πρᾶγμα δύσκολον εἰς σέ. Κάμνεις ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀνταποδίδεις τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων εἰς τὸν 21
 κόλπον τῶν τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρός, Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 μέγας ἐν βουλῇ καὶ δυνατός ἐν ἔργοις· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι ἀνεωγμένοι ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς τῶν 22
 υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ δώσῃς εἰς ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ·
 ὅστις ἔκαμες σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, γνωστὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν 23
 ἀνθρώποις· καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ὄνομα, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ ἐξήγαγες τὸν λαὸν σου τὸν Ἰσραὴλ ἐκ 24
 γῆς Αἰγύπτου μὲ σημεῖα καὶ μὲ τέρατα καὶ μὲ κραταιὰν χεῖρα καὶ μὲ βραχίονα ἐξηπλωμένον καὶ μὲ τρόπον
 μέγαν· καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν ταύτην, τὴν ὁποῖαν ὡμοσας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσῃς εἰς
 αὐτούς, γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν· ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν
 φωνὴν σου οὐδὲν περιεπάτησαν ἐν τῷ νόμῳ σου· δὲν ἔκαμον οὐδὲν ἐκ πάντων ὅσα προσέταξας εἰς αὐτοὺς νὰ
 κάμωσι· διὰ τοῦτο ἐπέφερες ἐπ' αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο τὸ κακόν. Ἰδοὺ, τὰ χαρακώματα ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν, 24
 διὰ νὰ κυριεύσωσιν αὐτήν· καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων τῶν πολεμούντων κατ' αὐτῆς, ἐξ αἰτίας

25 τῆς μαχαίρας καὶ τῆς πείνης καὶ τοῦ λοιμοῦ· καὶ ὃ, τι ἐλάλησας, ἔγινε· καὶ ἰδοὺ, βλέπεις· καὶ οὐ εἶπας πρὸς ἐμέ, Κύριε Θεέ, Ἀγόρασον εἰς σεαυτὸν τὸν ἀγρὸν δι' ἀργυρίου καὶ παράστησον μάρτυρας· καὶ ἡ πόλις ἐδόθη
 26, 27 εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός· εἶναι τι πρᾶγμα δύσκολον εἰς ἐμέ διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλω παραδώσει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ θέλει κυριεύσει αὐτήν· καὶ οἱ Χαλδαῖοι οἱ πολεμοῦντες κατὰ τῆς πόλεως ταύτης θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ βάλει πῦρ εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ κατακαύσει αὐτήν καὶ τὰς οἰκίας, ἐπὶ τὰ δώματα τῶν ὁποίων ἐθυμιάζον εἰς τὸν Βάαλ καὶ ἔκαμνον σπονδὰς εἰς ἄλλους θεούς, διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι. Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα κακὸν μόνον ἔκαμνον ἐνώπιόν μου ἐκ νεότητος αὐτῶν· διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἄλλο δὲν ἔκαμνον, παρὰ νὰ μὲ παροργίσωσι διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, λέγει Κύριος. Διότι ἡ πόλις αὕτη ἐστάθη εἰς ἐμέ ἐρεθισμὸς τῆς ὀργῆς μου καὶ τοῦ θυμοῦ μου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτήν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ νὰ ἀπορρίψω αὐτήν ἀπ' ἐμπροσθέν μου, ἔνεκεν πάσης τῆς κακίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν υἱῶν Ἰούδα, τὴν ὁποίαν ἔκαμνον διὰ νὰ μὲ παροργίσωσιν, αὐτοί, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔστρεψαν νῶτα πρὸς ἐμέ καὶ οὐχὶ πρόσωπον· καὶ ἐδίδασκον αὐτοὺς ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ διδάσκων, πλην δὲν ἤκουσαν, ὥστε νὰ λάβωσι παιδείαν· ἀλλ' ἔθεσαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, διὰ νὰ μιάνωσιν αὐτόν. Καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Βάαλ τοὺς ἐν τῇ φάραγγι τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, διὰ νὰ διαπεράσωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὸν Μολόχ· τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξα εἰς αὐτοὺς οὐδὲ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν μου, νὰ πράξωσι τὸ βδελύγμα τοῦτο, ὥστε νὰ κάμωσι τὸν Ἰούδαν νὰ ἁμαρτάνῃ. Καὶ τώρα διὰ ταῦτα οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, περὶ τῆς πόλεως ταύτης, περὶ ἧς ὑμεῖς λέγετε, Θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, διὰ μαχαίρας καὶ διὰ πείνης καὶ διὰ λοιμοῦ· ἰδοὺ, θέλω συνάξει αὐτοὺς ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου ἐδίωξα αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγανακτήσει μου· καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ θέλω κατοικίσει αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν· καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν μίαν καὶ ὁδὸν μίαν, διὰ νὰ μὲ φοβῶνται πάσας τὰς ἡμέρας, διὰ τὸ καλὸν αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς· καὶ θέλω κάμει διαθήκην αἰώνιον πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δὲν θέλω ἀποστρέψει ἀπ' ὀπίσω αὐτῶν, διὰ νὰ ἀγαθοποιῶ αὐτούς· καὶ θέλω δώσει τὸν φόβον μου εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποστατήσωσιν ἀπ' ἐμοῦ· καὶ θέλω εὐφραίνεσθαι ἐπ' αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ ἀγαθοποιῶ αὐτούς, καὶ θέλω φυτεύσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ κατὰ ἀλήθειαν, ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ἐπέφερα ἐπὶ τοῦτον τὸν λαὸν πάντα ταῦτα τὰ μεγάλα κακά, οὕτω θέλω ἐπιφέρει ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐλάλησα περὶ αὐτῶν. Καὶ θέλουσιν ἀποκτηθῇ ἄγροι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, περὶ τῆς ὁποίας σεῖς λέγετε, Εἶναι ἔρημος χωρὶς ἀνθρώπου ἢ κτήνους· παρεδόθη εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων. Θέλουσιν ἀγοράζει ἀγροὺς δι' ἀργυρίου καὶ ὑπογράφει συμφωνητικὰ καὶ σφραγίζει καὶ θέλουσι παρίστανει μάρτυρας, ἐν τῇ γῇ Βενιαμὴν καὶ ἐν τοῖς πέριξ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ὀρεινῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς πεδινῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ νότου· διότι θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν, λέγει Κύριος.

33 Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἐκ δευτέρου, ἐνῶ αὐτὸς ἦτο ἔτι κεκλεισμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ κτίσας αὐτήν, Κύριος ὁ πλάσας αὐτήν διὰ νὰ στερεώσῃ αὐτήν· Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Κράζον πρὸς ἐμέ καὶ θέλω σοὶ ἀποκριθῇ καὶ σοὶ δεῖξει μεγάλα καὶ ἀπόκρυφα, τὰ ὁποῖα δὲν γινώριζεις. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ περὶ τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ τῶν οἰκιῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, αἵτινες θέλουσι καταστραφῇ ἀπὸ χαρακωμάτων καὶ ἀπὸ μαχαίρας, τῶν ἐρχομένων διὰ νὰ πολεμήσωσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ διὰ νὰ ἐμπλήσωσιν αὐτὰς μὲ τὰ πτώματα τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐγὼ θέλω πατάξει ἐν τῇ ὀργῇ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ διὰ πάσας τὰς κακίας τῶν ὁποίων ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω φέρεи εἰς αὐτήν ὑγίειαν καὶ ἴασιν καὶ θέλω ἰατρεῦσαι αὐτοὺς, καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἴδωσιν ἀφθονίαν εἰρήνης καὶ ἀληθείας. Καὶ θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θέλω οἰκοδομήσει αὐτοὺς ὡς τὸ πρότερον· καὶ θέλω καθαρίσει αὐτοὺς ἀπὸ πάσης τῆς ἀνομίας αὐτῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησαν εἰς ἐμέ· καὶ θέλω συγχωρήσει πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἡμάρτησαν εἰς ἐμέ καὶ μὲ τὰς ὁποίας ἀπεστάτησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἡ πόλις αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἐμέ ὄνομα εὐφροσύνης, αἶνεσις καὶ δόξα ἐμπροσθεν πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀκούσει πάντα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω εἰς αὐτούς· καὶ θέλουσιν ἐκπλαγῇ καὶ τρομάξει διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ πᾶσαν τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει εἰς αὐτήν. Οὕτω λέγει Κύριος· Πάλιν θέλει ἀκουσθῇ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, περὶ τοῦ ὁποίου σεῖς λέγετε, Εἶναι ἔρημος, χωρὶς ἀνθρώπου καὶ χωρὶς κτήνους ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλήμ, αἵτινες εἶναι ἔρημοι, χωρὶς ἀνθρώπου καὶ χωρὶς κατοικοῦ καὶ χωρὶς κτήνους, ἡ φωνὴ τῆς χαρᾶς καὶ ἡ φωνὴ τῆς εὐφροσύνης, ἡ φωνὴ τοῦ νυμφίου καὶ ἡ φωνὴ τῆς νύμφης, φωνὴ τῶν λεγόντων, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, διότι ἀγαθὸς ὁ Κύριος, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τῶν προσφερόντων εὐχαριστηρίους προσφοράς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· διότι θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς γῆς, ὡς τὸ πρότερον, λέγει Κύριος. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Πάλιν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅστις εἶναι ἔρημος, χωρὶς ἀνθρώπου καὶ χωρὶς κτήνους, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, θέλουσιν εἶσθαι μάνδραι ποιμένων διὰ νὰ ἀναπαύωσι τὰ ποίμνια. Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ὀρεινῆς, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς πεδινῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ νότου καὶ ἐν τῇ γῇ Βενιαμὴν καὶ ἐν

τοῦ περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα θέλουσι περάσει πάλιν τὰ ποιμνία ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀριθμοῦντος, λέγει Κύριος. Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐκτελέσει τὸν ἀγαθὸν ἐκεῖνον λόγον, τὸν ὅποιον ἐλάλησα περὶ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ περὶ τοῦ οἴκου Ἰούδα. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ θέλω ἀναβλαστήσει εἰς τὸν Δαβὶδ βλαστὸν δικαιοσύνης, καὶ θέλει ἐκτελέσει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ γῇ. Ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις ὁ Ἰούδας θέλει σωθῇ καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει κατοικήσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα, μὲ τὸ ὅποιον θέλει ὀνομασθῇ, Ὁ Κύριος ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἄνθρωπος καθήμενος ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· οὔτε ἀπὸ τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν θέλει λείψει ἄνθρωπος ἐνώπιόν μου, διὰ νὰ προσφέρῃ ὀλοκαυτώματα καὶ νὰ καίῃ προσφοράς ἐξ ἀλφίτων καὶ νὰ κάμνῃ θυσίας πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν ἦναι δυνατόν νὰ καταλύσῃτε τὴν διαθήκην μου τῆς ἡμέρας καὶ τὴν διαθήκην μου τῆς νυκτός, ὥστε νὰ μὴ ἦναι πλέον ἡμέρα καὶ νύξ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, τότε θέλει δυνηθῇ νὰ καταλυθῇ καὶ ἡ διαθήκη μου ἢ πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν δούλόν μου, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ υἱὸν διὰ νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς Λευῖτας τοὺς ἱερεῖς, τοὺς λειτουργοὺς μου. Καθὼς ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ οὐδὲ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης νὰ μετρηθῇ, οὕτω θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα Δαβὶδ τοῦ δούλου μου καὶ τοὺς Λευῖτας τοὺς λειτουργοῦντας εἰς ἐμέ. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Δὲν εἶδες τί ἐλάλησεν ὁ λαὸς οὗτος, λέγων, Τὰς δύο οἰκογενεῖας, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἐξέλεξεν, ἀπέρριψεν αὐτάς οὕτως αὐτοὶ κατεφρόνησαν τὸν λαὸν μου, ὥστε δὲν λογίζεται πλέον ἔθνος εἰς αὐτούς. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν δὲν ἔκαμον τὴν διαθήκην μου τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, καὶ ἐὰν δὲν διέταξα τοὺς νόμους τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τότε θέλω ἀπορρίψει τὸ σπέρμα τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, ὥστε νὰ μὴ λάβω ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ κυβερνήτας ἐπὶ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ· διότι θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν καὶ θέλω οἰκτεῖρει αὐτούς.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ὅτε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς τὰ ὑποκείμενα ὑπὸ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ λαοὶ ἐπολέμουν κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ κατὰ πασῶν τῶν πόλεων αὐτῆς, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ὑπάγετε καὶ λάλησον πρὸς τὸν Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλω παραδώσει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος, καὶ θέλει κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ· καὶ σὺ δὲν θέλεις ἐκφυγεῖς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις πιασθῇ καὶ παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσιν ἰδεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ θέλει λαλήσῃ εἰς τὸ στόμα σου, καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἄκουσον ὅμως τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ τοῦ Ἰούδα· οὕτω λέγει Κύριος περὶ σοῦ· Δὲν θέλεις ἀποθάνει διὰ μαχαίρας· ἐν εἰρήνῃ θέλεις ἀποθάνει, καὶ κατὰ τὰς καύσεις τὰς εἰς τοὺς πατέρας σου, τοὺς προγενεστέρους βασιλεῖς, τοὺς ὑπάρχοντας πρὸ σοῦ, οὕτω θέλουσι κάμει καύσεις εἰς σέ· καὶ θέλουσι κλαῦσαι, λέγοντες, Οὐαὶ, Κύριε· διότι ἐγὼ ἐλάλησα τὸν λόγον, λέγει Κύριος. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ σπράτευμα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος ἐπολέμει κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ κατὰ πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα τῶν ἐναπολειφθεισῶν, κατὰ τῆς Λαχείς καὶ κατὰ τῆς Ἀζηκά· διότι αὗται ἐναπελείφθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, πόλεις ὄχυραί. Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας ἔκαμε συνθήκην μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ κηρύξῃ εἰς αὐτοὺς ἄφεσιν· ὥστε νὰ ἀποπέμψῃ ἕκαστος τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν δούλην αὐτοῦ, Ἑβραῖον ἢ Ἑβραίαν, ἐλευθέρους, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ μηδεὶς δούλον Ἰουδαῖον ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, οἱ εἰσελθόντες εἰς τὴν συνθήκην, τοῦ νὰ ἀποπέμψωσιν ἕκαστος τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν δούλην αὐτοῦ ἐλευθέρους, ὥστε νὰ μὴ ἔχωσι πλέον δούλους αὐτούς· ὑπήκουσαν λοιπὸν καὶ ἀπέπεμψαν· μετὰ ταῦτα ὅμως τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, τοὺς ὁποίους ἀπέπεμψαν ἐλευθέρους, ἔκαμον νὰ ἐπιστρέψωσι, καὶ καθυπέβαλον αὐτοὺς νὰ ἦναι δούλοι καὶ δούλαι· καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐγὼ ἔκαμον διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας σας, καθ' ἣν ἡμέραν ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων, Ἐν τῷ τέλει ἐπὶ ἐτῶν ἀποπέμψατε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἑβραῖον, ὅστις ἐπωλήθη εἰς σέ καὶ σὲ ὑπηρετήσεν ἕξ ἔτη· τότε θέλεις ἀποπέμψῃ αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ· ἀλλ' οἱ πατέρες σας δὲν μοῦ ἤκουσαν οὐδὲ ἐκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν. Καὶ σεῖς τώρα εἴχετε ἐπιστρέψει καὶ κάμει τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου, κηρύττοντες ἕκαστος ἄφεσιν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἴχετε κάμει συνθήκην ἐνώπιόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου· ἀλλ' ἐπιστρέψατε καὶ ἐμιάνατε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐκάμετε ἕκαστος τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν δούλην αὐτοῦ νὰ ἐπιστρέψωσι, τοὺς ὁποίους εἴχετε ἀποπέμψῃ ἐλευθέρους κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν, καὶ καθυπεβάλατε αὐτοὺς διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐσῶς δούλοι καὶ δούλαι. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Σεῖς δὲν μοῦ ἠκούσατε, νὰ κηρύξῃτε ἄφεσιν ἕκαστος εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ λοιπὸν, λέγει Κύριος, ἐγὼ κηρύττω ἄφεσιν ἐναντίον σας εἰς τὴν μάχαιραν, εἰς τὸν λοιμὸν καὶ εἰς τὴν πεῖναν· καὶ θέλω σᾶς παραδώσει εἰς διασποράν ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις τῆς γῆς. Καὶ θέλω παραδώσει τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀθετήσαντας τὴν διαθήκην μου, οἵτινες δὲν ἐξετέλεσαν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμον ἐνώπιόν μου, ὅτε ἔσχισαν τὸν μόσχον εἰς δύο καὶ ἐπέρασαν μεταξὺ τῶν τμημάτων αὐτοῦ, τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἱερουσαλήμ, τοὺς εὐνούχους καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ πάντα τὸν λαὸν τοῦ τόπου, οἵτινες ἐπέρασαν μεταξὺ τῶν τμημάτων τοῦ μόσχου· καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν

χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· τὰ δὲ πτώματα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι διὰ τροφὴν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς. Καὶ Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ θέλω παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ στρατεύματος τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος, οἵτινες ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐσᾶς. Ἰδοὺ, θέλω προστάξει, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐπιστρέφει αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν ταύτην· καὶ θέλουσι πολεμήσει κατ' αὐτῆς καὶ κυριεύσει αὐτὴν καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ θέλω κάμει ἐρήμωσιν τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη ὁ κατοικῶν.

35 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερემίαν παρὰ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, λέγων, “Υπαγε πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ῥηχαβιτῶν καὶ λάλησον πρὸς αὐτοὺς καὶ φέρε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εἰς ἓν τῶν δωματίων, καὶ πότισον αὐτοὺς οἶνον. Τότε ἔλαβον Ἰααζανίαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἱερεμίου, υἱοῦ τοῦ Χαβασινία, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν οἶκον τῶν Ῥηχαβιτῶν, καὶ ἔφερα αὐτοὺς πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ δωμάτιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνάν, υἱοῦ τοῦ Ἰγδαλίου, ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο πλησίον τοῦ δωματίου τῶν ἀρχόντων τοῦ ἐπὶ τοῦ δωματίου τοῦ Μασίου υἱοῦ τοῦ Σαλλούμ, τοῦ φύλακος τῆς αὐλῆς· καὶ ἔθεσα ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ οἴκου τῶν Ῥηχαβιτῶν ἀγγεῖα πλήρη οἴνου καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Πίετε οἶνον. Καὶ εἶπον, Δὲν θέλομεν πίνει οἶνον· διότι Ἰωναδάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ῥηχάβ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, προσέταξεν εἰς ἡμᾶς λέγων, Δὲν θέλετε πίνει οἶνον, σεῖς καὶ οἱ υἱοὶ σας, εἰς τὸν αἰῶνα· οὐδὲ οἰκίαν θέλετε οἰκοδομήσει οὐδὲ σπέρμα θέλετε σπείρει οὐδὲ ἀμπελῶνα θέλετε φυτεῦσαι οὐδὲ θέλετε ἔχει· ἀλλ' ἐν σκηνᾷ θέλετε κατοικεῖ πάσας τὰς ἡμέρας σας, διὰ νὰ ζήσητε πολλὰς ἡμέρας ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾗ παροικεῖτε. Καὶ ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἰωναδάβ, υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ, τοῦ πατρὸς ἡμῶν, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἡμᾶς, νὰ μὴ πίνωμεν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς, αἱ γυναῖκες ἡμῶν, οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν· μὴδὲ νὰ οἰκοδομήσωμεν οἰκίαν διὰ νὰ κατοικῶμεν· καὶ δὲν εἶχομεν ἀμπελῶνα ἢ ἀγρὸν ἢ σπέρμα· ἀλλὰ κατωκίσαμεν ἐν σκηνᾷ καὶ ὑπηκούσαμεν καὶ ἐπράξαμεν κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἡμᾶς Ἰωναδάβ ὁ πατὴρ ἡμῶν· ὅτε ὁμως Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνος ἀνέβη εἰς τὸν τόπον, εἶπομεν, Ἐλθετε καὶ ἄς ὑπάγωμεν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐξ αἰτίας τοῦ στρατεύματος τῶν Χαλδαιῶν καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ στρατεύματος τῶν Συρίων· καὶ κατοικοῦμεν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερემίαν, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· “Υπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, Δὲν θέλετε λάβει παιδείαν διὰ νὰ ἀκούητε τοὺς λόγους μου λέγει Κύριος. Οἱ μὲν λόγοι τοῦ Ἰωναδάβ, υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ, ὅστις προσέταξεν εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ νὰ μὴ πίνωσιν οἶνον, ἐξετελέσθησαν· καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης δὲν πίνουνσι, διότι ὑπακούουσιν εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ λαλῶν, πλην δὲν μοῦ ἠκούσατε. Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ἐσᾶς πάντα τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων, λέγων, Ἐπιστρέψατε ἥδη ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ διορθώσατε τὰς πράξεις ὑμῶν καὶ μὴ ὑπάγετε ὀπίσω ἄλλων θεῶν διὰ νὰ λατρεύητε αὐτούς, καὶ θέλετε κατοικήσει ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τοὺς πατέρας σας· ἀλλὰ δὲν ἐκλίνετε τὸ ὥτιόν σας καὶ δὲν μοῦ εἰσηκούσατε. Ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωναδάβ υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ ἐξετέλεσαν τὴν προσταγὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς αὐτούς, ὁ δὲ λαὸς οὗτος δὲν μοῦ εἰσήκουσε, διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, θέλω φέρει ἐπὶ τὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐλάλησα κατ' αὐτῶν, διότι ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν ἤκουσαν, καὶ ἔκραξα πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν ἀπεκρίθησαν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ῥηχαβιτῶν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐπειδὴ ὑπηκούσατε εἰς τὴν προσταγὴν Ἰωναδάβ τοῦ πατρὸς σας καὶ ἐφυλάξατε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ ἐκάμετε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἐσᾶς, διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· δὲν θέλει λείψει ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ Ἰωναδάβ υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ παριστάμενος ἐνώπιόν μου εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἔγεινεν ὁ λόγος οὗτος πρὸς τὸν Ἱερემίαν παρὰ Κυρίου, λέγων, Λάβε εἰς σεαυτὸν τόμον βιβλίου καὶ γράψον ἐν αὐτῷ πάντα τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα πρὸς σὲ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν ἀφ' ᾗς ἡμέρας ἐλάλησα πρὸς σὲ, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰωσίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἵσως ἀκούσῃ ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ βουλεύομαι νὰ κάμω εἰς αὐτούς, ὥστε νὰ ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἱερεμίας τὸν Βαρούχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου, καὶ ὁ Βαρούχ ἔγραψεν ἐκ στόματος τοῦ Ἱερεμίου πάντα τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, ἐπὶ τόμου βιβλίου. Καὶ προσέταξεν ὁ Ἱερεμίας τὸν Βαρούχ, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὑπὸ φύλαξιν· δὲν δύναμαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο εἴσελθε σὺ καὶ ἀνάγνωσον ἐν τῷ τόμῳ, τὸν ὁποῖον ἔγραψας ἐκ στόματός μου τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, εἰς τὰ ᾧτα τοῦ λαοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας· καὶ θέλεις προσέτι ἀναγνώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ᾧτα παντὸς τοῦ Ἰούδα, ὅσοι ἔρχονται ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν· ἵσως ἡ δέησις αὐτῶν φθάσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· διότι μέγας εἶναι ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργή, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐλάλησε κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου. Καὶ ἔκαμεν ὁ Βαρούχ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρίου κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτόν Ἱερεμίας ὁ προφήτης, ἀναγνώσας ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐν τῷ ἐννάτῳ μηνί, ἐκήρυξαν νηστείαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πᾶς

ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐρχόμενος ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἀνέγνωσεν ὁ 10
 Βαρούχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ λόγου τοῦ Ἱερεμίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Γεμαρίου, υἱοῦ τοῦ
 Σαφάν, τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἄνω, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς νέας πύλης τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, εἰς τὰ ὧτα 11
 παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἤκουσε Μιχαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Γεμαρίου, υἱοῦ τοῦ Σαφάν, ἐκ τοῦ βιβλίου πάντας τοὺς 12
 λόγους τοῦ Κυρίου, καὶ κατέβη πρὸς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ γραμματέως· καὶ ἰδοὺ, 13
 πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο ἐκεῖ, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς καὶ Δελαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Σεμαΐου καὶ Ἐλναθάν ὁ 14
 υἱὸς τοῦ Ἀχθὼρ καὶ Γεμαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Σαφάν καὶ Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες.
 Καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μιχαΐας πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἤκουσεν, ὅτε ὁ Βαρούχ ἀνεγίνωσκε 15
 τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὧτα τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν Βαρούχ Ἰουδεὶ τὸν υἱὸν τοῦ 16
 Νεθανίου, υἱοῦ τοῦ Σελεμίου, υἱοῦ τοῦ Χουσεΐ, λέγοντες, Τὸν τόμον, τὸν ὁποῖον ἀνέγνωσας εἰς τὰ ὧτα τοῦ 17
 λαοῦ, λάβε αὐτὸν εἰς τὴν χειρά σου καὶ ἐλθέ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Βαρούχ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρίου τὸν τόμον εἰς τὴν 18
 χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Κάθησον τώρα καὶ ἀνάγνωσον τώρα εἰς τὰ ὧτα 19
 ἡμῶν· καὶ ἀνέγνωσεν ὁ Βαρούχ εἰς τὰ ὧτα αὐτῶν. Καὶ ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, ἐξεπλάγησαν πρὸς 20
 ἀλλήλους καὶ εἶπον πρὸς τὸν Βαρούχ, Θέλομεν βεβαίως ἀναγγεῖλαι πρὸς τὸν βασιλέα πάντας τοὺς λόγους 21
 τούτους. Καὶ ἠρώτησαν τὸν Βαρούχ, λέγοντες, Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς τώρα, πῶς ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους 22
 τούτους ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Βαρούχ, Ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ προέφερε πρὸς 23
 ἐμὲ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγὼ ἔγραψον μὲ μελάνην ἐν τῷ βιβλίῳ. Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν 24
 Βαρούχ, Ὑπαγε, κρύφθητι, σὺ καὶ ὁ Ἱερემίας· καὶ ἄνθρωπος ὅς μὴ ἐξεύρη ποῦ εἴσθῃ. Καὶ εἰσῆλθον πρὸς 25
 τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν· ἀφῆκαν ὅμως τὸν τόμον ἐν τῷ δωματίῳ Ἐλισαμὰ τοῦ γραμματέως καὶ ἀνήγγειλαν 26
 εἰς τὰ ὧτα τοῦ βασιλέως πάντας τοὺς λόγους. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδεὶ νὰ λάβῃ τὸν τόμον· καὶ 27
 ἔλαβεν ἐκ τοῦ δωματίου Ἐλισαμὰ τοῦ γραμματέως. Καὶ ἀνέγνωσεν αὐτὸν ὁ Ἰουδεὶ εἰς τὰ ὧτα τοῦ βασιλέως 28
 καὶ εἰς τὰ ὧτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν παρευστώτων περὶ τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ 29
 τῷ χειμερινῷ, ἐν τῷ ἐννάτῳ μηνί, καὶ ἦτο ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐστία καίουσα. Καὶ καθὼς ὁ Ἰουδεὶ ἀνέγινωσκε 30
 τρεῖς καὶ τέσσαρας σελίδας, ἐκεῖνος ἔκοπτεν αὐτὸ διὰ τοῦ μαχαριδίου τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ 31
 πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐστίας, ἕως οὗ κατηναλώθη ἅπας ὁ τόμος ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἐπὶ τῆς ἐστίας. Καὶ δὲν ἐτρόμαζαν οὐδὲ 32
 διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ οἱ ἀκούσαντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.
 Καὶ ἐνῶ, μάλιστα ὁ Ἐλναθάν καὶ ὁ Δελαΐας καὶ ὁ Γεμαρίας ἐμεσίτευον πρὸς τὸν βασιλέα, νὰ μὴ καύσῃ τὸν 33
 τόμον, δὲν ἤκουσεν αὐτούς. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἱεραμεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμμέλεχ καὶ τὸν Σεραΐαν 34
 τὸν υἱὸν τοῦ Ἀζριήλ καὶ τὸν Σελεμίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀβδιήλ, νὰ πιάσωσι τὸν Βαρούχ τὸν γραμματέα καὶ τὸν 35
 Ἱερεμίαν τὸν προφήτην· πλην ὁ Κύριος ἔκρυπεν αὐτούς. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, ἀφοῦ 36
 ὁ βασιλεὺς κατέκαυσε τὸν τόμον καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἔγραψεν ὁ Βαρούχ ἐκ στόματος τοῦ Ἱερεμίου, 37
 λέγων, Λάβε πάλιν εἰς σεαυτὸν ἄλλον τόμον καὶ γράψον ἐπ' αὐτῷ πάντα τοὺς προτέρους λόγους, οἵτινες ἦσαν 38
 ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ, τὸν ὁποῖον κατέκαυσεν Ἰωακείμ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα· καὶ πρὸς τὸν Ἰωακείμ, τὸν βασιλέα 39
 τοῦ Ἰούδα, θέλει εἰπεῖ, Οὕτω λέγει Κύριος· Σὺ κατέκαυσας τὸν τόμον τοῦτον, λέγων, Διὰ τί ἔγραψας ἐν αὐτῷ, 40
 λέγων, Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνος θέλει ἐλθεῖ ἐξάπαντος καὶ θέλει ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην καὶ κάμει νὰ 41
 ἐκλείψῃ ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτῆνος· Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ Ἰωακείμ τοῦ βασιλέως τοῦ 42
 Ἰούδα· δὲν θέλει ἔχει καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ· καὶ τὸ πτώμα αὐτοῦ θέλει ἐκριφθῇ τὴν ἡμέραν εἰς 43
 τὸ καῦμα καὶ τὴν νύκτα εἰς τὸν παγετόν· καὶ θέλω παιδεύσει αὐτὸν καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τοὺς δούλους 44
 αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ θέλω φέρεῖ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ 45
 τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰούδα πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν ἤκουσαν. Καὶ ἔλαβεν ὁ 46
 Ἱερემίας ἄλλον τόμον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν Βαρούχ, τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου, τὸν γραμματέα, καὶ ἔγραψεν 47
 ἐν αὐτῷ ἐκ στόματος τοῦ Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον κατέκαυσεν ἐν πυρὶ Ἰωακείμ ὁ 48
 βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα· καὶ ἔτι προσετέθησαν εἰς αὐτοὺς πολλοὶ λόγοι παρόμοιοι.

Καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσίου, ἀντὶ Χονίου υἱοῦ τοῦ Ἰωακείμ, τὸν ὁποῖον Να- **37**
 βουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνος κατέστησε βασιλέα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα. Καὶ δὲν ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ 2
 δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τοῦ τόπου τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφή-
 του. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰεσουχάλ υἱὸν τοῦ Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τοῦ Μασαίου, 3
 τὸν ἱερέα, πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων, Δεήθητι, παρακαλῶ, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
 Ὁ δὲ Ἱερემίας εἰσήρχετο καὶ ἐξήρχετο μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καὶ δὲν εἶχον βάλεῖ αὐτὸν εἰς φυλακὴν. Καὶ ἐξῆλθε 4
 τὸ στράτευμα τοῦ Φαραὼ ἐκ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ὅτε οἱ Χαλδαῖοι οἱ πολιορκοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ ἤκουσαν τὴν 5
 φήμην αὐτῶν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων, 6
 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἀπέστειλεν ὑμᾶς 7
 πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ μὲ ἐρωτήσητε· Ἰδοὺ, τὸ στράτευμα τοῦ Φαραὼ τὸ ἐξεληθὲν εἰς βοήθειαν ὑμῶν θέλει ἐπιστρέφει 8
 εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, τὴν Αἴγυπτον· καὶ οἱ Χαλδαῖοι θέλουσιν ἐπαναστρέφει καὶ πολεμήσει κατὰ τῆς πόλεως ταύ- 9
 της καὶ θέλουσι κυριεύσει αὐτήν καὶ κατακαύσει αὐτήν ἐν πυρὶ. Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ πλανᾶσθε, λέγοντες, 10
 οἱ Χαλδαῖοι ἐξάπαντος θέλουσιν ἀπέλθαι ἀφ' ἡμῶν· ἐπειδὴ δὲν θέλουσιν ἀπέλθαι. Διότι καὶ ἂν πατάξῃτε ἅπαν 11
 τὸ στράτευμα τῶν Χαλδαίων, τὸ ὁποῖον σᾶς πολεμεῖ, καὶ ἐναπολειφθῶσι πεπληγωμένοι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν, 12
 οὗτοι θέλουσι σηκωθῇ ἕκαστος ἐκ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατακαύσει τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ. Καὶ ὅτε τὸ
 στράτευμα τῶν Χαλδαίων ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸν φόβον τοῦ στρατεύματος τοῦ Φαραὼ, τότε ἐξῆλθεν

ὁ Ἱερεμίας ἐξ Ἱερουσαλήμ, διὰ τὴν ὑπάγην εἰς τὴν γῆν Βενιαμίν, ὥστε τὴν ὑπεκφύγην ἐκεῖθεν μεταξὺ τοῦ λαοῦ.
 13 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὴν πύλιν Βενιαμίν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς εὗρίσκετο ἐκεῖ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα
 14 ἦτο Ἰρεΐας υἱὸς τοῦ Σελεμίου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανίου· καὶ ἐπίασε τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων, Σὺ προσφεύ-
 15 γεις πρὸς τοὺς Χαλδαίους. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας, Ψεῦδος εἶναι· ἐγὼ δὲν προσφεύγω πρὸς τοὺς Χαλδαίους.
 16 Πλὴν δὲν ἤκουσεν αὐτόν· καὶ ἐπίασεν ὁ Ἰρεΐας τὸν Ἱερεμίαν καὶ ἔφερεν αὐτόν πρὸς τοὺς ἄρχοντας. Καὶ
 17 ὠργίσθησαν οἱ ἄρχοντες κατὰ τοῦ Ἱερεμίου καὶ ἐπάταξαν αὐτόν καὶ ἐφυλάκισαν αὐτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωνάθαν
 18 τοῦ γραμματέως, διότι ταύτην εἶχον κάμει δεσμοκτήριον. Ὅτε δὲ ὁ Ἱερεμίας εἰσῆλθεν εἰς τὸν λάκκον καὶ εἰς
 19 τὰς κρύπτας καὶ ἐκάθησεν ὁ Ἱερεμίας ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, τότε ἀπέστειλε Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἔλαβεν
 20 αὐτόν, καὶ ἠρώτησεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς κρυφίως ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Εἶναι λόγος παρὰ Κυρίου Καὶ ὁ
 21 Ἱερεμίας εἶπεν, Εἶναι· καὶ εἶπεν, εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος θέλεις παραδοθῇ. Καὶ εἶπεν ὁ
 22 Ἱερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν, Τὴν ἡμέρτην εἰς σὲ ἢ εἰς τοὺς δούλους σου ἢ εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ μὲ
 23 ἐβάλετε εἰς τὸ δεσμοκτήριον καὶ ποῦ εἶναι οἱ προφῆταί σας οἱ προφητεύσαντες εἰς ἐσᾶς, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς
 24 τῆς Βαβυλῶνος δὲν θέλει ἐλθεῖ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην διὰ τοῦτο ἄκουσον τώρα, παρακαλῶ, κύριέ
 25 μου βασιλεῦ· ἂς γείνη δεκτὴ, παρακαλῶ, ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ μὲ ἐπαναστρέψῃς εἰς τὴν οἰκίαν
 26 Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, διὰ τὴν μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ. Τότε προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας καὶ ἐφύλαττον τὸν
 27 Ἱερεμίαν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδιδον εἰς αὐτόν καθ' ἡμέραν ὀλίγον ἄρτον ἐκ τῶν ἀρτοποιείων, ἕως οὗ
 28 ἐξέλιπεν ὁλος ὁ ἄρτος τῆς πόλεως. Καὶ ἔμεινεν ὁ Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

38 Καὶ ἤκουσαν Σεφατίας ὁ υἱὸς τοῦ Μαθάν καὶ Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Πασχώρ καὶ Ἰουχάλ ὁ υἱὸς τοῦ Σελεμίου
 καὶ Πασχώρ ὁ υἱὸς τοῦ Μαλχίου τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους ὁ Ἱερεμίας ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαόν, λέγων,
 2 Οὕτω λέγει Κύριος· Ὅστις κάθηται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, θέλει ἀποθάνει ὑπὸ μαχαίρας, ὑπὸ πείνης καὶ ὑπὸ
 3 λοιμοῦ· ἀλλ' ὅστις ἐξέλθῃ πρὸς τοὺς Χαλδαίους, θέλει ζῆσαι· καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς λάφυρον εἰς
 4 αὐτόν, καὶ θέλει ζῆσαι· οὕτω λέγει Κύριος· Ἡ πόλις αὕτη θέλει ἐξάπαντος παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ
 5 στρατεύματος τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλει κυριεύσει αὐτήν. Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν
 6 βασιλέα, Ἄς θανατωθῇ, παρακαλοῦμεν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος· διότι ἐκλύει οὕτω τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν τῶν
 7 πολεμιστῶν τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς
 8 τοιούτους λόγους· διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ζητεῖ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ τούτου ἀλλὰ τὸ κακόν. Καὶ εἶπε
 9 Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς, Ἰδοὺ, εἰς τὴν χεῖρά σας εἶναι· διότι ὁ βασιλεὺς δὲν δύναται οὐδὲν ἐναντίον σας. Τότε
 10 ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν, καὶ ἔρριψαν αὐτόν εἰς τὸν λάκκον τοῦ Μαλχίου υἱοῦ τοῦ Ἀμμέλεχ τὸν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
 11 φυλακῆς, καὶ κατεβίβασαν τὸν Ἱερεμίαν διὰ σχοινίων· καὶ ἐν τῷ λάκκῳ δὲν ἦτο ὕδωρ ἀλλὰ βόρβορος, καὶ
 12 ἐχώθη ὁ Ἱερεμίας εἰς τὸν βόρβορον. Καὶ ὅτε ἤκουσεν Ἀβδὲμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, εἷς τῶν εὐνούχων, ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
 13 βασιλέως, ὅτι ἔβαλον τὸν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον, ἐνῶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν, ἐξῆλθεν ὁ
 14 Ἀβδὲμέλεχ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ βασιλέως καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Κύριέ μου βασιλεῦ, οἱ ἄνθρωποι
 15 οὗτοι ἔπραξαν κακὰ εἰς ὅσα ἔκαμον εἰς τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, τὸν ὅποιον ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ
 16 αὐτὸς ἤθελεν ἀποθάνει ὑπὸ πείνης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου εἶναι, διότι δὲν εἶναι πλέον ἄρτος ἐν τῇ πόλει. Καὶ
 17 προσέταξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβδὲμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, λέγων, Λάβε ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους μετὰ σοῦ
 18 καὶ ἀναβίβασον τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου, πρὶν ἀποθάνῃ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβδὲμέλεχ τοὺς
 19 ἀνθρώπους μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως ὑπὸ τὸ θησαυροφυλάκιον, καὶ ἐκεῖθεν ἔλαβε
 20 παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σεσηπὸτα ἀποφόρια καὶ κατεβίβασεν αὐτὰ διὰ σχοινίων εἰς τὸν λάκκον πρὸς τὸν
 21 Ἱερεμίαν. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἱερεμίαν Ἀβδὲμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, Βάλε τώρα τὰ παλαιὰ ῥάκη καὶ τὰ σεσηπὸτα
 22 ἀποφόρια ὑπὸ τὰς μασχάλας σου, ὑποκάτω τῶν σχοινίων. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἱερεμίας οὕτω. Καὶ ἔσυραν τὸν
 23 Ἱερεμίαν διὰ τῶν σχοινίων καὶ ἀνεβίβασαν αὐτόν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἔμεινεν ὁ Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
 24 φυλακῆς. Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἔφερε τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην πρὸς ἑαυτόν, εἰς τὴν
 25 τρίτην εἴσοδον τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, Θέλω νὰ σὲ ἐρωτήσω ἐν
 26 πρᾶγμα· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ μηδέν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν Σεδεκίαν, Ἐὰν φανερώσω τοῦτο πρὸς
 27 σέ, δὲν θέλεις τῶνόντι μὲ θανατώσει καὶ ἐὰν σὲ συμβουλευσω, δὲν θέλεις μὲ ἀκούσει. Καὶ ὡμοσε κρυφίως
 28 Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς τὴν ψυχὴν ταύτην, δὲν
 29 θέλω σὲ θανατώσει οὐδὲ θέλω σὲ δώσει εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἀνθρώπων τούτων, οἵτινες ζητοῦσι τὴν ψυχὴν σου.
 30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν Σεδεκίαν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν
 31 τῶνόντι ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τότε ἡ ψυχὴ σου θέλει ζῆσαι καὶ ἡ πόλις
 32 αὕτη δὲν θέλει κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ θέλεις ζῆσαι σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς
 33 ἄρχοντας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τότε ἡ πόλις αὕτη θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων καὶ
 34 θέλουσι κατακαύσει αὐτήν ἐν πυρὶ καὶ σὺ δὲν θέλεις ἐκφύγει ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. Καὶ εἶπε Σεδεκίας ὁ
 35 βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, Ἐγὼ φοβοῦμαι τοὺς Ἰουδαίους, οἵτινες κατέφυγον πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μήποτε
 36 μὲ παραδώσωσιν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν καὶ μὲ ἐμπαίξωσι. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας, Δὲν θέλουν σὲ παραδώσει.
 37 Ὑπάκουσον, παρακαλῶ, εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ· καὶ θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς
 38 σὲ καὶ ἡ ψυχὴ σου θέλει ζῆσαι. Ἐὰν ὅμως σὺ δὲν ἐξέλθῃς, οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὅποιον ὁ Κύριος ἐδειξεν
 39 εἰς ἐμέ. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ ἐναπολειφθεῖσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα θέλουσιν ἀχθῇ
 40 πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ αὗται θέλουσι λέγει, Οἱ ἄνδρες οἱ εἰρηνικοὶ σου σὲ
 41 ἐδελέασαν καὶ ὑπερίσχυσαν ἐναντίον σου· ἐβυθίσθησαν οἱ πόδες σου εἰς τὸν βόρβορον καὶ αὐτοὶ ἐσύρθησαν

ὀπίσω· καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἀχθῆ πρὸς τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ δὲν θέλεις 23
ἐκφύγει ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ θέλεις πιασθῇ ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος· καὶ θέλεις 24
κάμει τὴν πόλιν ταύτην νὰ κατακαυθῇ ἐν πυρί. Καὶ εἶπεν ὁ Σεδεκίας πρὸς τὸν Ἱερემίαν, Ἄσ μὴ μάθῃ μηδεὶς 24
περὶ τῶν λόγων τούτων καὶ δὲν θέλεις ἀποθάνει. Καὶ ἂν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ὅτι ὠμίλησα μετὰ σοῦ καὶ 25
ἔλθωσι πρὸς σὲ καὶ σοὶ εἴπωσιν, Ἀνάγγειλον πρὸς ἡμᾶς τώρα τί ἐλάλησας πρὸς τὸν βασιλέα, μὴ κρύψῃς αὐτὸ
ἀφ' ἡμῶν καὶ δὲν θέλομεν σὲ θανατώσει· καὶ τί ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε πρὸς σέ· τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, 26
Ἐγὼ ὑπέβαλον τὴν δέησίν μου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ μὴ μὲ ἐπαναστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωνάθαν, 26
ὥστε νὰ ἀποθάνω ἐκεῖ. Ἦλθον δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν Ἱερემίαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλε 27
πρὸς αὐτοὺς κατὰ πάντα τοὺς λόγους ἐκείνους, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ βασιλεὺς. Καὶ αὐτοὶ ἔπαυσαν νὰ 28
ὀμιλῶσι μετ' αὐτοῦ, διότι δὲν ἠκούσθη τὸ πρᾶγμα. Καὶ ἔμεινεν ὁ Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως τῆς 28
ἡμέρας καθ' ἣν ἐκυριεύθη ἡ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἦτο ἐκεῖ, ὅτε ἡ Ἱερουσαλήμ ἐκυριεύθη.

Ἐν τῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τὸν δέκατον μῆνα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασι- **39**
λεὺς τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἄπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν. Ἐν δὲ τῷ 2
ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκίου, τὸν τέταρτον μῆνα, τὴν ἐννάτην τοῦ μηνός, ἐπορθήθη ἡ πόλις. Καὶ πάντες οἱ ἄρ- 3
χοντες τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος εἰσῆλθον καὶ ἐκάθησαν ἐν τῇ μεσαίᾳ πύλῃ, Νεργάλαρεσέρ, Σαμγάρνεβώ, 3
Σαρσεχείμ, Ράβσαρεις, Νεργάλαρεσέρ, Ράβμάγ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἄρχοντες τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος. 4
Καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, ἔφυγον καὶ ἐξῆλθον 4
τὴν νύκτα ἐκ τῆς πόλεως διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, διὰ τῆς πύλης τῆς μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν· 5
καὶ ἐξῆλθε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πεδιάδος. Τὸ δὲ στράτευμα τῶν Χαλδαίων κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἔφθασαν 5
τὸν Σεδεκίαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ· καὶ συνέλαβον αὐτόν καὶ ἀνήγαγον αὐτόν πρὸς τὸν Ναβουχοδο- 6
νόσορ βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλά, ἐν γῇ Αἰμάθ, καὶ ἐπρόφερε καταδίκην ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἔσφαξεν ὁ 6
βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς τοῦ Σεδεκίου ἐν Ῥιβλά ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ πάντα τοὺς ἄρχοντας τοῦ 7
Ἰούδα ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σεδεκίου ἐξετύφλωσε καὶ ἔδεσεν αὐτόν 7
μὲ δύο χαλκίνας ἀλύσεις, διὰ νὰ φέρῃ αὐτόν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως καὶ τὰς οἰκίας 8
τοῦ λαοῦ κατέκαυσαν οἱ Χαλδαῖοι ἐν πυρί, καὶ τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ κατηδάφισαν. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ 9
λαοῦ τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς προσφυγόντας, οἵτινες προσέφυγον εἰς αὐτόν, καὶ τὸ ὑπόλοιπον 10
τοῦ λαοῦ τὸ ἐναπολειφθὲν ἔφερεν αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ. Ἐκ δὲ τοῦ 10
λαοῦ τοὺς πτωχοὺς τοὺς μὴ ἔχοντας μηδὲν ἀφῆκεν ὁ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἐν τῇ γῇ τοῦ Ἰούδα 11
καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀμπελῶνας καὶ ἀγροὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Καὶ ἔδωκε διαταγὴν Ναβουχοδονόσορ 11
ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος περὶ τοῦ Ἱερεμίου εἰς τὸν Νεβουζαραδὰν τὸν ἀρχισωματοφύλακα, λέγων, Λάβε 12
αὐτόν καὶ ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ μὴ κάμῃς εἰς αὐτόν κακόν· ἀλλ' ὅπως λαλήσῃ πρὸς σέ, οὕτω κάμε εἰς αὐτόν. 12
Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ καὶ ὁ Νεβουσαζβάν, ὁ Ράβσαρεις καὶ ὁ Νεργάλαρεσέρ, 13
ὁ Ράβμάγ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερემίαν ἐκ τῆς 14
αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ παρέδωκαν αὐτόν εἰς τὸν Γεδαλίαν, υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν, διὰ νὰ φέρῃ 15
αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ κατόκησε μεταξὺ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερემίαν, ἐνῶ 15
ἦτο κεκλεισμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων, Ὑπαγε καὶ λάλησον πρὸς Ἀβδὲμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, λέγων, 16
Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω φέρει τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν 17
ταύτην διὰ κακὸν καὶ οὐχὶ διὰ καλόν· καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ ἐνώπιόν σου τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Θέλω ὅμως 17
σὲ σώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλεις παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων 18
σὺ φοβεῖσαι τὸ πρόσωπον, διότι ἐξάπαντος θέλω σὲ σώσει καὶ δὲν θέλεις πέσει διὰ μαχαίρας, ἀλλ' ἡ ζωὴ σου 18
θέλει εἶσθαι ὡς λάφυρον εἰς σέ, ἐπειδὴ πέποιθας ἐπ' ἐμέ, λέγει Κύριος.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερემίαν παρὰ Κυρίου, ἀφοῦ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἐξαπέστειλεν **40**
αὐτόν ἀπὸ Ῥαμά, ὅτε εἶχε λάβει αὐτόν δεδεμένον μὲ χειρόδεσμα μεταξὺ πάντων τῶν μετοικισθέντων ἀπὸ 2
Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰούδα, οἵτινες ἐφέροντο αἰχμάλωτοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Καὶ ἐπίασεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ 2
τὸν Ἱερემίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ 3
ἐπέφερον αὐτὰ ὁ Κύριος καὶ ἔκαμε καθὼς εἶπεν· ἐπειδὴ ἡμαρτήσατε εἰς τὸν Κύριον καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς 3
τὴν φωνὴν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔγενεν εἰς ἐσᾶς τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ τώρα ἰδοὺ, σὲ ἔλυσα σήμερον ἐκ τῶν 4
χειροδεσμών τῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν σου· ἐὰν φαίνεται εἰς σὲ καλὸν νὰ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐλθέ, 4
καὶ ἐγὼ θέλω σὲ περιποιηθῇ· ἀλλ' ἐὰν φαίνεται εἰς σὲ κακὸν νὰ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, μείνον· ἰδοὺ, 5
πᾶς ὁ τόπος εἶναι ἔμπροσθέν σου· ὅπου σοὶ φαίνεται καλὸν καὶ ἀρεστὸν νὰ ὑπάγῃς, ἐκεῖ ὑπαγε. Καὶ ἐπειδὴ 5
δὲν ἐστρέφετο, Ἐπίστρεψον λοιπόν, εἶπε, πρὸς τὸν Γεδαλίαν, υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν, τὸν ὅποιον ὁ 6
βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησεν ἐπὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ κατοίκησον μετ' αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ λαοῦ· 7
ἢ ὑπαγε ὅπου σοὶ φαίνεται ἀρεστὸν νὰ ὑπάγῃς. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ζωοτροφίας καὶ 6
δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ εἰς Μισπὰ καὶ 6
κατόκησε μετ' αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐναπολειφθέντος ἐν τῇ γῇ. Ἀκούσαντες δὲ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν 7
στρατευμάτων τῶν ἐν τῷ ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησε Γεδαλίαν 8
τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔτι ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτόν ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ παιδία καὶ ἐκ τῶν 8
πτωχῶν τῆς γῆς, ἐκ τῶν μὴ μετοικισθέντων εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπὰ καὶ Ἰσμαὴλ 8
ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰωνάθαν οἱ υἱοὶ τοῦ Καρηὰ καὶ Σεραΐας ὁ υἱὸς τοῦ Τανουμέθ καὶ οἱ υἱοὶ

9 τοῦ Ἰωφὴ τοῦ Νετωφαθίτου καὶ Ἰεζανίας υἱὸς Μααχαθίτου τινός, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτοὺς Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν, λέγων, Μὴ φοβεῖσθε νὰ ῥοθε δοῦλοι τῶν Χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύετε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλει εἶσθαι
10 καλὸν εἰς ἑσᾶς. Ἐγὼ δέ, ἰδοὺ, θέλω κατοικήσει ἐν Μισπᾶ, διὰ νὰ παρίσταμαι ἐνώπιον τῶν Χαλδαίων, οἵτινες θέλουσιν ἔλθει πρὸς ἡμᾶς· καὶ σείο συνάξατε οἶνον καὶ ὀπωρικά καὶ ἔλαιον καὶ βάλετε αὐτὰ εἰς τὰ ἀγγεῖά σας
11 καὶ κατοικήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, τὰς ὁποίας κρατεῖτε. Παρομοίως πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωάβ καὶ οἱ μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ οἱ ἐν Ἐδὼμ καὶ οἱ ἐν πᾶσι τοῖς τόποις, ὅτε ἤκουσαν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἀφῆκεν ὑπόλοιπον εἰς τὸν Ἰούδα καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν,
12 τότε ἐπέστρεψαν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου ῥοσαν διεσπαρμένοι καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν τοῦ
13 Ἰούδα, πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπᾶ, καὶ ἐσύναξαν οἶνον καὶ ὀπωρικά πολλὰ σφόδρα. Ὁ δὲ Ἰωανάν ὁ υἱὸς
14 τοῦ Καρηά καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων τῶν ἐν τῷ ἀγρῷ ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπᾶ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐξεύρεις τῶντι ὅτι ὁ Βααλεις ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἀπέστειλε τὸν Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν
15 τοῦ Νεθανίου διὰ νὰ σὲ φονεύσῃ Ἄλλ' ὁ Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχικὰμ δὲν ἐπίστευσεν εἰς αὐτούς. Τότε Ἰωανάν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηά ἐλάλησε κρυφίως πρὸς τὸν Γεδαλίαν ἐν Μισπᾶ, λέγων, Ἄσ' ὑπάγω τώρα καὶ ἄς πατάξω τὸν
16 Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Νεθανίου καὶ οὐδεὶς θέλει μάθει αὐτό· διὰ τί νὰ σὲ φονεύσῃ καὶ οὕτω πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ συνηγμένοι περὶ σέ, νὰ διασκορπισθῶσι καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰούδα νὰ ἀπολεσθῇ Ἄλλ' ὁ Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχικὰμ εἶπε πρὸς Ἰωανάν τὸν υἱὸν τοῦ Καρηά, Μὴ κάμῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διότι ψευδὴ λέγεις περὶ τοῦ Ἰσμαήλ.

41 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου, υἱοῦ τοῦ Ἐλισαμά, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ σπέρματος καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ
2 εἰς Μισπᾶ· καὶ συνέφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἐν Μισπᾶ. Καὶ ἐσηκώθη Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν διὰ ῥομφαίας
3 καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος εἶχε καταστήσει ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Γεδαλίου ἐν Μισπᾶ, καὶ τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ,
4 ἄνδρας πολεμιστάς, ἐπάταξεν ὁ Ἰσμαὴλ. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἀφοῦ ἐθανάτωσε τὸν Γεδαλίαν, καὶ οὐδεὶς εἶχε μάθει αὐτό, τότε τινὲς ἀπὸ Συχέμ, ἀπὸ Σηλῶ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρισμένοι τοὺς πώγωνας καὶ διεσχισμένοι τὰ ἱμάτια καὶ μὲ ἐντομάς εἰς τὸ σῶμα, ἤρχοντο μετὰ προσφορᾶς καὶ λιθανίου ἐν
6 τῇ χειρὶ αὐτῶν, διὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν ἐκ Μισπᾶ, κλαίων ἐνῷ ἐπορεύετο· καὶ ὅτε ἀπῆντησεν αὐτούς, εἶπε πρὸς αὐτούς, Εἰσέλθετε
7 πρὸς Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ. Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου
8 ἔσφαξεν αὐτοὺς καὶ ἔρριπεν εἰς τὸ μέσον τοῦ λάκκου, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. Δέκα ὅμως ἄνδρες εὐρέθησαν μεταξὺ αὐτῶν καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰσμαὴλ, Μὴ μᾶς θανατώσῃς, διότι ἔχομεν θησαυροὺς ἐν τῷ ἀγρῷ, σῖτον καὶ κριθὴν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι. Οὕτως ἐκρατήθη καὶ δὲν ἐθανάτωσεν αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
9 Ὁ δὲ λάκκος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἰσμαὴλ ἔρριψε πάντα τὰ πτώματα τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἐπάταξεν ἐξ αἰτίας τοῦ Γεδαλίου, ἦτο ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Ἀσά εἶχε κάμει ὑπὸ φόβου τοῦ Βαασά βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ·
10 τοῦτον ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου ἐγέμισεν ἀπὸ τῶν θανατωθέντων. Καὶ ἠχμαλώτισεν ὁ Ἰσμαὴλ ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τὸ ἐν Μισπᾶ, τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐναπολειφθέντα ἐν Μισπᾶ, τὸν ὁποῖον Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ εἶχεν ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ· καὶ ἠχμαλώτισεν αὐτὰ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ ἀνεχώρησε, διὰ νὰ περάσῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν.
11 Καὶ ὅτε ἤκουσεν Ἰωανάν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηά καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου, ἔλαβον πάντας τοὺς ἄνδρας καὶ ὑπῆγαν νὰ πολεμήσωσι
13 μὲ τὸν Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Νεθανίου· καὶ εὗρηκαν αὐτόν πλησίον τῶν πολλῶν ὑδάτων τῶν ἐν Γαβῶν. Καὶ ὥς εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ τοῦ Ἰσμαὴλ Ἰωανάν τὸν υἱὸν τοῦ Καρηά καὶ πάντας τοὺς ἀρχηγούς τῶν στρατευμάτων
14 τῶν μετ' αὐτοῦ, ἐχάρησαν. Καὶ ἐστράφησαν πᾶς ὁ λαός, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰσμαὴλ ἠχμαλώτισεν ἀπὸ Μισπᾶ, καὶ
15 ἐπέστρεψαν καὶ ὑπῆγαν μετὰ τοῦ Ἰωανάν υἱοῦ τοῦ Καρηά. Ἄλλ' ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου ἐξέφυγεν ἀπὸ
16 τοῦ Ἰωανάν μετὰ ὀκτὼ ἀνδρῶν καὶ ὑπῆγε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰωανάν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηά καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων οἱ μετ' αὐτοῦ, ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ Ἰσμαὴλ υἱοῦ τοῦ Νεθανίου, ἀπὸ Μισπᾶ, ἀφοῦ ἐπάταξε Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ, τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς εὐνούχους, τοὺς ὁποίους ἠχμαλώτισεν ἀπὸ
17 Γαβῶν, καὶ ὑπῆγαν καὶ κατῴκησαν ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Χιμὰμ, τῇ πλησίον τῆς Βηθλεέμ, διὰ νὰ ὑπάγωσι νὰ
18 εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐξ αἰτίας τῶν Χαλδαίων· διότι ἐφοβήθησαν ἀπὸ αὐτούς, ἐπειδὴ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου ἐπάταξε τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησεν ἐπὶ τὴν γῆν.

42 Καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων καὶ Ἰωανάν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηά καὶ Ἰεζανίας ὁ υἱὸς
2 τοῦ Ὠσαΐου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ εἶπον πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, Ἄς γείνη δεκτὴ, παρακαλοῦμεν, ἡ δέησις ἡμῶν ἐνώπιόν σου, καὶ δεθήητι ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου περὶ πάντων τούτων τῶν ἐναπολειφθέντων· διότι ἐμείναμεν ὀλίγοι ἐκ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπουσιν
3 ἡμᾶς διὰ νὰ φανερώσῃ εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατήσωμεν καὶ
4 τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κάμωμεν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰερεμίας ὁ προφήτης, Ἦκουσα· ἰδοὺ, θέλω

δεηθῇ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν, καὶ ὁποιοδήποτε λόγον ὁ Κύριος ἀποκριθῇ περὶ ὑμῶν, θέλω ἀναγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς· δὲν θέλω κρύψει οὐδὲν ἀφ' ὑμῶν. Καὶ αὐτοὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, Ὁ Κύριος ὃς ἦναι ἀληθὴς καὶ πιστὸς μάρτυς μεταξὺ ἡμῶν, ὅτι βεβαίως θέλομεν κάμει κατὰ πάντα τοὺς λόγους, καθ' οὗς Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἀποστείλῃ πρὸς ἡμᾶς· εἴτε καλὸν καὶ εἴτε κακόν, θέλομεν ὑπακούσει εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡμεῖς σὲ ἀποστέλλομεν, διὰ νὰ γείνῃ καλὸν εἰς ἡμᾶς, ὅταν ὑπακούσωμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν. Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωανὰν τὸν υἱὸν τοῦ Καρηὰ καὶ πάντα τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαόν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς τὸν ὁποῖον με ἀπεστείλατε διὰ νὰ ὑποβάλω τὴν δέησιν ὑμῶν ἐνώπιον αὐτοῦ· Ἐὰν ἐξακολουθῇτε νὰ κατοικῇτε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, τότε θέλω σᾶς οἰκοδομήσει καὶ δὲν θέλω σᾶς κατακρημνίσαι, καὶ θέλω σᾶς φυτεύσει καὶ δὲν θέλω σᾶς ἐκριζῶσαι, διότι μετενόησα διὰ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἔκαμα εἰς ἐσᾶς. Μὴ φοβηθῇτε ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τώρα φοβεῖσθε· μὴ φοβηθῇτε ἀπ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος, διότι ἐγὼ εἶμαι μετ' ὑμῶν, διὰ νὰ σώσω ὑμᾶς καὶ νὰ ἐλευθερώσω ὑμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Καὶ θέλω δώσει οἰκτιρμοὺς εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ οἰκτερῇ ὑμᾶς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. Ἀλλ' ἐὰν σεῖς λέγητε, Δὲν θέλομεν κατοικῆσαι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, μὴ ὑπακούοντες εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, λέγοντες, Οὐχί· ἀλλὰ θέλομεν εἰσελθεῖ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὅπου δὲν θέλομεν βλέπει πόλεμον, καὶ ἤχον σάλπιγγος δὲν θέλομεν ἀκούει, καὶ ἀπὸ ἄρτον δὲν θέλομεν πεινάσει, καὶ ἐκεῖ θέλομεν κατοικῆσαι· διὰ τοῦτο, ἀκούσατε τώρα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, σεῖς οἱ ὑπόλοιποι τοῦ Ἰούδα· οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν σεῖς προσηλώσητε τὸ πρόσωπόν σας εἰς τὸ νὰ εἰσελθῇτε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ὑπάγητε νὰ παροικήσητε ἐκεῖ, τότε ἡ μάχαιρα, τὴν ὁποίαν σεῖς φοβεῖσθε, θέλει σᾶς φθάσει ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἡ πείνα, ἀπὸ τῆς ὁποίας σεῖς τρομάζετε, θέλει εἶσθαι προσκεκολλημένη ὀπίσω σας ἐκεῖ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ θέλετε ἀποθάνει· καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ προσηλώσαντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, θέλουσιν ἀποθάνει ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θέλει μείνει ἢ ἐκφύγει ἀπὸ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω φέρει ἐπ' αὐτούς. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Καθὼς ὁ θυμὸς μου καὶ ἡ ὀργή μου ἐξεχύθησαν ἐπὶ τοὺς κατοικοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, οὕτως ἡ ὀργή μου θέλει ἐκχυθῇ ἐφ' ὑμᾶς, ὅταν εἰσελθῇτε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς βδέλυγμα καὶ εἰς θάμβος καὶ εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδος· καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον τὸν τόπον τοῦτον. Ὁ Κύριος εἶπε περὶ ὑμῶν, ὧ ὑπόλοιποι τοῦ Ἰούδα, Μὴ ὑπάγητε εἰς τὴν Αἴγυπτον· γνωρίσατε καλῶς ὅτι σήμερον διεμαρτυρήθη ἐναντίον σας. Διότι σεῖς ἐδολιεύθητε ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, ὅτε με ἀπεστείλατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, λέγοντες, Δεθήτη ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ κατὰ πάντα ὅσα λαλήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὕτως ἀπάγγειλον πρὸς ἡμᾶς καὶ θέλομεν κάμει. Καὶ ἀπήγγειλα σήμερον πρὸς ἐσᾶς· καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὐδὲ εἰς πάντα, διὰ τὰ ὁποῖα με ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς. Τώρα λοιπὸν ἐξεύρετε βεβαίως, ὅτι θέλετε ἀποθάνει ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑπάγητε διὰ νὰ παροικήσητε ἐκεῖ.

Καὶ ὅτε ἔπαυσεν ὁ Ἱερεμίας λαλῶν πρὸς πάντα τὸν λαὸν πάντα τοὺς λόγους Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, διὰ τοὺς ὁποίους Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς αὐτούς, πάντα τοὺς λόγους τούτους, τότε ἐλάλησεν Ἀζαρία ὁ υἱὸς τοῦ Ὡσαΐου καὶ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ὑπερήφανοι ἄνδρες, λέγοντες πρὸς τὸν Ἱερεμίαν· Ψεύδουσαι· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δὲν σὲ ἀπέστειλε νὰ εἴπῃς, Μὴ ὑπάγητε εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσητε ἐκεῖ· ἀλλ' ὁ Βαρουχ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρίου σὲ διεγείρει ἐναντίον ἡμῶν, διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων, νὰ μᾶς θανατώσωσι καὶ νὰ μᾶς φέρωσιν αἰχμαλώτους εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Καὶ δὲν ὑπήκουσεν Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, νὰ κατοικήσωσιν ἐν γῇ Ἰούδα· ἀλλ' ὁ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων ἔλαβον πάντα τοὺς ὑπολοίπους τοῦ Ἰούδα, τοὺς ἐπιστρέψαντας ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου εἶχον διασπαρῇ, διὰ νὰ κατοικήσωσιν ἐν γῇ Ἰούδα, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ εἶχεν ἀφήσει μετὰ τοῦ Γεδαλίου υἱοῦ τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν, καὶ τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφῆτην καὶ τὸν Βαρουχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διότι δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου· καὶ ἦλθον ἕως Τάφνης. Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἐν Τάφνης, λέγων, Λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου λίθους μεγάλους καὶ κρύψον αὐτοὺς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν Ἰουδαίων ἐν ἀργίλλῳ ἐν τῇ κεραμικῇ καμίνῳ τῇ πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας τοῦ Φαραῶ, ἐν Τάφνης· καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, θέλω ἐξαποστείλει καὶ λάβει τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, τὸν δοῦλόν μου, καὶ θέλω θέσει τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν λίθων τούτων, τοὺς ὁποίους ἔκρυψα· καὶ θέλει ἀπλώσει τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ σκηνὴν ἐπάνω αὐτῶν. Καὶ θέλει ἐλθεῖ καὶ πατάξει τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ παραδώσει τοὺς μὲν διὰ θάνατον, εἰς θάνατον, τοὺς δὲ διὰ αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν, τοὺς δὲ διὰ ῥομφαίαν, εἰς ῥομφαίαν. Καὶ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν θεῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰς μὲν θέλει κατακαύσει τοὺς δὲ θέλει φέρει εἰς αἰχμαλωσίαν· καὶ θέλει ἐνδυθῇ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καθὼς ὁ ποιμὴν ἐνδύεται τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξέλθει ἐκεῖθεν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ θέλει συντρίψει τὰ εἰδωλα τοῦ οἴκου τοῦ ἡλίου, τοῦ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· καὶ τοὺς οἴκους τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων θέλει κατακαύσει ἐν πυρί.

44 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερემίαν περὶ πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν κατοικούντων ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, τῶν κατοικούντων ἐν Μιγδώλ καὶ ἐν Τάφνησ καὶ ἐν Νῶφ καὶ ἐν τῇ γῇ Παθρός, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· σεῖς εἶδετε πάντα τὰ κακὰ τὰ ὅποια ἐπέφερα ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ ἰδοὺ, αὐταὶ ἔρημοι τὴν σήμερον καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς, ἐξ αἰτίας τῆς κακίας αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν διὰ νὰ μὲ παροργίσωσιν, ὑπάγοντες νὰ θυμιάζωσι καὶ νὰ λατρεύωσιν ἄλλους θεοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισαν αὐτοί, σεῖς, οὐδὲ οἱ πατέρες σας. Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ἐσᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας, ἐγειρόμενος πρῶτ' καὶ ἀποστέλλων, λέγων, Μὴ πράττετε τὸ βδελυρὸν τοῦτο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μισῶ. Ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν οὐδὲ ἐκλιναν τὸ ὥτιον αὐτῶν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ θυμιάζωσιν εἰς ἄλλους θεοὺς. Διὰ τοῦτο ἐξεχύθη ἡ ὀργὴ μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐγενίαν ἔρημοι, ἄβατοι, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ τώρα οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Διὰ τί σεῖς πράττετε τὸ μέγα τοῦτο κακὸν ἐναντίον τῶν ψυχῶν σας, ὥστε νὰ ἀφανίσητε ἀφ' ὑμῶν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θηλάζον, ἐκ μέσου τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς ἐσᾶς ὑπόλοιπον· παροργίζοντές με διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σας, θυμιάζοντες εἰς ἄλλους θεοὺς ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἦλθετε νὰ παροικήσητε ἐκεῖ, ὥστε νὰ ἀφανίσητε ἑαυτοὺς καὶ νὰ γείνητε κατάρρα καὶ ὄνειδος μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. Μήπως ἐλησμονήσατε τὰς κακίας τῶν πατέρων σας καὶ τὰς κακίας τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τὰς κακίας τῶν γυναικῶν αὐτῶν καὶ τὰς κακίας σας καὶ τὰς κακίας τῶν γυναικῶν σας, τὰς ὁποίας ἔπραξαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλὴμ. Δὲν ἐταπεινώθησαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης οὐδὲ ἐφοβήθησαν οὐδὲ περιεπάτησαν ἐν τῷ νόμῳ μου καὶ ἐν τοῖς διατάγμασί μου, τὰ ὅποια ἔθεσα ἐνώπιόν σας καὶ ἐνώπιον τῶν πατέρων σας. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω στήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον ὑμῶν εἰς κακόν, καὶ διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω πάντα τὸν Ἰούδαν. Καὶ θέλω λάβει τοὺς ὑπολοίπους τοῦ Ἰούδα, οἵτινες ἔστησαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, καὶ θέλουσι καταναλωθῇ πάντες ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· θέλουσι πέσει ἐν μαχαίρᾳ, θέλουσι καταναλωθῇ ἐν πείνῃ· ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ θέλουσιν ἀποθάνει· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς βδέλυγμα, εἰς θάμβος καὶ εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδος. Διότι θέλω ἐπισκεφθῇ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ὡς ἐπεσκέφθην τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ. Καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπολοίπων τοῦ Ἰούδα, τῶν ἀπελθόντων εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, θέλει ἐκφύγει ἢ διασωθῇ, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἔχουσι προσηλωμένην τὴν ψυχὴν αὐτῶν, διὰ νὰ ἐπιστρέψωσι νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ· διότι δὲν θέλουσιν ἐπιστρέψει, εἰμὴ οἱ διασσωσμένοι. Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνωρίζοντες ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐθυμιάζον εἰς ἄλλους θεοὺς, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ παρεστῶσαι, σύναξις μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἐν Παθρός, ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν Ἱερემίαν, λέγοντες, 16, 17 Περὶ τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου, δὲν θέλομεν σοῦ ἀκούσει· ἀλλὰ θέλομεν ἐξάπαντος κάμνῃ πᾶν πρᾶγμα ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, διὰ νὰ θυμιάζωμεν εἰς τὴν βασιλίαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κάμνωμεν σπονδὰς εἰς αὐτήν, καθὼς ἐκάμνομεν, ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐχορταίνομεν ἄρτον καὶ διεκείμεθα καλῶς καὶ κακὸν δὲν ἐβλέπομεν. Ἀλλ' ἀφ' οὗτο ἐπαύσαμεν θυμιάζοντες εἰς τὴν βασιλίαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ κάμνοντες σπονδὰς εἰς αὐτήν, ὥστε ἐστερήθημεν πάντων καὶ κατηναλώθημεν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ. Καὶ ὅτε ἡμεῖς ἐθυμιάζομεν εἰς τὴν βασιλίαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκάμνομεν σπονδὰς εἰς αὐτήν, μήπως ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐκάμνομεν εἰς αὐτήν πέμματα διὰ νὰ προσκυνῶμεν αὐτήν καὶ ἐκάμνομεν εἰς αὐτήν σπονδὰς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς πάντα τὸν λαόν, πρὸς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τοὺς ἀποκριθέντας πρὸς αὐτὸν οὕτω, λέγων, Μήπως τὸ θυμίαμα, τὸ ὁποῖον ἐθυμιάζετε ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλὴμ, σεῖς καὶ οἱ πατέρες σας, οἱ βασιλεῖς σας καὶ οἱ ἄρχοντές σας καὶ ὁ λαὸς τοῦ τόπου, δὲν ἐνεθυμήθη αὐτὸ ὁ Κύριος καὶ δὲν ἀνέβη εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ· Ὡστε ὁ Κύριος δὲν ἠδυνήθη πλέον νὰ ὑποφέρῃ, ἐξ αἰτίας τῆς κακίας τῶν ἔργων σας, ἐξ αἰτίας τῶν βδελυγμάτων, τὰ ὅποια ἐπράττετε· ὅθεν ἡ γῆ σας κατεστάθη ἐρήμωσις καὶ θάμβος καὶ κατάρρα, ἄνευ κατοίκου, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην. 23 Ἐπειδὴ ἐθυμιάζετε καὶ ἐπειδὴ ἡμαρτάνετε εἰς τὸν Κύριον καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου οὐδὲ περιεπατήσατε ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς διατάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ, διὰ τοῦτο συνέβη 24 εἰς ἐσᾶς τὸ κακὸν τοῦτο, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ πρὸς πάσας 25 τὰς γυναῖκας, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πᾶς ὁ Ἰούδας, ὁ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· οὕτως ἐλάλησεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Σεῖς καὶ αἱ γυναῖκές σας καὶ ἐλαλήσατε διὰ τοῦ στόματός σας καὶ ἐξετελέσατε διὰ τῆς χειρὸς σας, λέγοντες, Θέλομεν ἐξάπαντος ἐκπληρώσει τὰς εὐχὰς ἡμῶν, τὰς ὁποίας ἠυχήθημεν, νὰ θυμιάζωμεν εἰς τὴν βασιλίαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κάμνωμεν σπονδὰς εἰς αὐτήν· ἐξάπαντος 26 λοιπὸν θέλετε ἐκπληρώσει τὰς εὐχὰς σας καὶ ἐξάπαντος θέλετε ἐκτελέσει τὰς εὐχὰς σας. Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πᾶς ὁ Ἰούδας, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· Ἰδοὺ, ὡμοσα εἰς τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, λέγει Κύριος, ὅτι τὸ ὄνομά μου δὲν θέλει ὀνομασθῇ πλέον ἐν τῷ στόματι οὐδενὸς ἀνδρὸς τοῦ Ἰούδα, 27 καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὥστε νὰ λέγῃ, Ζῇ Κύριος ὁ Θεός. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐπαγρυπνεῖ ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὸν καὶ οὐχὶ εἰς καλόν· καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰούδα οἱ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου θέλουσι καταναλωθῇ 28 ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ, ἕως οὗ ἐκλείψωσιν. Οἱ δὲ διασσωσμένοι ἀπὸ τῆς μαχαίρας, ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν, θέλουσιν ἐπιστρέψει ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ πάντες οἱ ὑπόλοιποι τοῦ Ἰούδα, οἱ ἀπελθόντες εἰς τὴν

γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, θέλουσι γνωρίσει τίνος λόγος θέλει πληρωθῇ, ὁ ἐμός, ἡ αὐτῶν. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι σημεῖον εἰς σᾶς, λέγει Κύριος, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς τιμωρήσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, διὰ νὰ 29
γνωρίσητε ὅτι οἱ λόγοι μου θέλουσιν ἐξάπαντος πληρωθῇ ἐναντίον σας εἰς κακόν· οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, 30
ἐγὼ θέλω παραδώσει τὸν Φαραῶσιν ἀφρὴν, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν
χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὼς παρέδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τοῦ Ἰουδα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ
Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος, τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον Ἰερεμίας ὁ προφήτης ἐλάλησε πρὸς τὸν Βαρούχ, τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου, ὅτε ἔγραψε 45
τοὺς λόγους τούτους ἐν βιβλίῳ ἐκ στόματος τοῦ Ἰερεμίου, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, 2, 3
βασιλέως τοῦ Ἰουδα, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ περὶ σοῦ, Βαρούχ· Εἴπας, Οὐαὶ εἰς ἐμὲ
τώρα διότι ὁ Κύριος ἐπρόσθεσε πόνον ἐπὶ τὴν θλίψιν μου· ἀπέκαμον ἐν τῷ στεναγμῷ μου καὶ ἀνάπαυσιν δὲν
εὕρισκω. Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Ἰδού, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὠκοδόμησα, ἐγὼ θέλω 4
κατεδαφίσει· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφύτευσα, ἐγὼ θέλω ἐκρίζωσει, καὶ σύμπασαν τὴν γῆν αὐτὴν. Καὶ σὺ ζητεῖς 5
εἰς σεαυτὸν μεγάλα μὴ ζητῆς· διότι, ἰδού, ἐγὼ θέλω φέρει κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος, ἀλλὰ τὴν ζωὴν
σου θέλω δώσει εἰς σέ ὡς λάφυρον, ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὅπου ὑπάγῃς.

Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἰερεμίαν τὸν προφήτην κατὰ τῶν ἐθνῶν. κατὰ τῆς Αἰγύ- 46, 2
πτου, κατὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Φαραῶνεχαῶ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἥτις ἦτο παρὰ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην ἐν
Χαρκεμὶς, τὴν ὁποίαν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνος ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ,
υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰουδα. Ἀναλάβετε ἀσπίδα καὶ θυρεὸν καὶ προσέλθετε εἰς πόλεμον. Ζεῦζατε 3, 4
τοὺς ἵππους καὶ ἀνάβητε, ἵππεῖς, καὶ παραστάθητε μὲ περικεφαλαίας· στυλώσατε τὰς λόγχας, ἐνδύθητε τοὺς
θώρακας. Διὰ τί εἶδον αὐτοὺς ἐπτοημένους, τρεπομένους εἰς τὰ ὀπίσω οἱ δὲ ἰσχυροὶ αὐτῶν συνεντρίβησαν 5
καὶ ἔφυγον μετὰ σπουδῆς, χωρὶς νὰ βλέπωσιν εἰς τὰ ὀπίσω· τρόμος πανταχόθεν, λέγει Κύριος. Ὁ ταχὺς 6
ἄς μὴ ἐκφύγῃ, καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἄς μὴ διασωθῇ· θέλουσι προσκόψει καὶ θέλουσι πέσει πρὸς βορρᾶν, παρὰ τὸν
ποταμὸν Εὐφράτην. Τίς οὗτος, ὁ ἀναβαίνων ὡς πλημμύρα, τοῦ ὁποῖου τὰ ὕδατα κυλινδοῦνται ὡς ποταμοί 7
Ἡ Αἴγυπτος ἀναβαίνει ὡς πλημμύρα καὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς κυλινδοῦνται ὡς ποταμοί· καὶ λέγει, Θέλω ἀναβῇ· 8
θέλω σκεπάσει τὴν γῆν· θέλω ἀφανίσει τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. Ἀναβαίνετε, ἵπποι, καὶ 9
μαίνεσθε, ἄμαζαι· καὶ ἄς ἐξέλθωσιν οἱ ἰσχυροί, οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ Λίβυες οἱ κρατοῦντες τὴν ἀσπίδα καὶ οἱ
Λύδιοι οἱ κρατοῦντες καὶ ἐντεινόντες τόξον. Διότι αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν δυνάμεων, 10
ἡμέρα ἐκδικήσεως, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ μάχαιρα θέλει καταφάγει αὐτοὺς καὶ θέλει
χορτασθῇ καὶ μεθυσθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἔχει θυσίαν ἐν τῇ γῇ τοῦ
βορρᾶ, παρὰ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. Ἀνάβα εἰς Γαλαὰδ καὶ λάβε βάλαμον, παρθένε, θυγάτηρ τῆς Αἰγύπτου· 11
ματαίως θέλεις πληθύνει τὰ ἱατρικά· θεραπεία δὲν ὑπάρχει διὰ σέ. Τὰ ἔθνη ἤκουσαν τὴν αἰσχύνην σου, καὶ 12
ἡ κραυγὴ σου ἐνέπλησε τὴν γῆν· διότι ἰσχυρὸς προσέκρουσεν ἐπ' ἰσχυρόν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπεσον ἀμφότεροι. Ὁ 13
λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ναβουχοδονόσορ
βασιλέως τῆς Βαβυλωνος, διὰ νὰ πατάξῃ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· Ἀναγγείλατε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ κηρύζατε ἐν 14
Μιγδὼλ καὶ κηρύζατε ἐν Νῶφ καὶ ἐν Τάφνης· εἶπατε, Παραστάθητι καὶ ἐτοιμάσθητι· διότι ἡ μάχαιρα κατέφαγε
τοὺς περὶ σέ. Διὰ τί ἐστρώθησαν κατὰ γῆς οἱ ἄνδρεῖοί σου δὲν στέκουσι, διότι ὁ Κύριος ἀπέσπρωξεν αὐτοὺς, 15
Ἐπλήθυνε τοὺς προσκρούοντας, μάλιστα ἔπιπεν ὁ εἶς ἐπὶ τὸν ἄλλον· καὶ ἔλεγον, Σηκώθητι καὶ ἄς ἐπαναστρέ- 16
ψωμεν εἰς τὸν λαὸν ἡμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεως ἡμῶν ἀπὸ προσώπου τῆς ἐξολοθρευτικῆς μαχαίρας.
Ἐβόησαν ἐκεῖ, Φαραῶ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀπωλέσθη, ἐπέρασε τὸν διωρισμένον καιρόν. Ζῶ ἐγὼ, λέγει 17, 18
ὁ Βασιλεὺς, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐξάπαντος καθὼς τὸ Θαθῶρ εἶναι μεταξὺ τῶν
ὀρέων καὶ καθὼς ὁ Κάρμηλος πλησίον τῆς θαλάσσης, οὕτω θέλει ἐλθεῖ ἐκεῖνος. Θυγάτηρ, ἡ κατοικοῦσα ἐν 19
Αἰγύπτῳ, παρασκευάσθητι εἰς αἰχμαλωσίαν· διότι ἡ Νῶφ θέλει ἀφανισθῇ καὶ ἐρημωθῇ, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ
ὁ κατοικῶν. Ἡ Αἴγυπτος εἶναι ὡς δάμαλις ὠραιότατη, πλην ὁ ὄλεθρος ἔρχεται· ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ. Καὶ 20, 21
αὐτοὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς μόσχοι παχεῖς· διότι καὶ αὐτοὶ ἐστράφησαν, ἔφυγον ὁμοῦ· δὲν
ἐστάθησαν, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα τῆς συμφορᾶς αὐτῶν ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν. Ἡ φωνὴ 22
αὐτῆς θέλει ἐξέλθῃ ὡς ὄφεως· διότι θέλουσι κινηθῇ ἐν δυνάμει καὶ θέλουσιν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὴν μὲ πελέκεις,
ὡς ξυλοκόποι. Θέλουσι κατακόψει τὸ δάσος αὐτῆς, λέγει Κύριος, ἂν καὶ ἦναι ἀμέτρητον· διότι εἶναι κατὰ τὸ 23
πληθος ὑπὲρ τὴν ἀκρίδα καὶ ἀναρίθμητοι. Θέλει καταισχυρῇ ἡ θυγάτηρ τῆς Αἰγύπτου· θέλει παραδοθῇ εἰς 24
τὴν χεῖρα τοῦ λαοῦ τοῦ βορρᾶ. Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει, Ἰδού, θέλω τιμωρήσει τὸ 25
πληθος τῆς Νῶ καὶ τὸν Φαραῶ καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς, τὸν Φαραῶ
αὐτὸν καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν θαρροῦντας· καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν 26
αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν δούλων αὐτοῦ·
καὶ μετὰ ταῦτα θέλει κατοικηθῇ, καθὼς εἰς τὰς πρότερον ἡμέρας, λέγει Κύριος. Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς, δοῦλέ 27
μου Ἰακώβ, μηδὲ δειλιάσῃς, Ἰσραὴλ· διότι ἰδού, θέλω σέ σώσει ἀπὸ τοῦ μακρυνοῦ τόπου καὶ τὸ σπέρμα σου
ἀπὸ τῆς γῆς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ὁ Ἰακώβ θέλει ἐπιστρέφει καὶ θέλει ἡσυχάσει καὶ ἀναπαυθῇ καὶ δὲν
θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν. Μὴ φοβηθῇς σὺ, δοῦλέ μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ· διότι 28
καὶ ἂν κάμω συντέλειαν πάντων τῶν ἐθνῶν ὅπου σὲ ἔξωσα, εἰς σέ ὁμῶς δὲν θέλω κάμει συντέλειαν, ἀλλὰ θέλω
σὲ παιδεύσει ἐν κρίσει καὶ δὲν θέλω ὄλως σὲ ἀθώώσει.

Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, κατὰ τῶν Φιλισθαίων, πρὶν πατάξῃ τὴν 47

2 Γάζαν ὁ Φαραώ. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ὕδατα ἀναβαίνουνσιν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι χεῖμαρρος πλημμυρῶν, καὶ θέλουσι πλημμυρήσει τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· τότε οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀναβοήσῃ καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς θέλουσιν ὀλοῦνται. Ὑπὸ τοῦ κρότου τῶν πατημάτων τῶν ὀπλῶν τῶν ῥωμαλέων αὐτοῦ ἵππων, ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῶν ἄμαξων αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἤχου τῶν τροχῶν αὐτοῦ, οἱ πατέρες δὲν θέλουσι στραφῇ πρὸς τὰ τέκνα διὰ τὴν ἀτονίαν τῶν χειρῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ἡμέρας τῆς ἐπερχομένης διὰ τὰ ἀπολέσει πάντας τοὺς Φιλισταίους, νὰ ἐκκόψῃ ἀπὸ τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδωνοῦ πάντα ἐναπολειφθέντα βοηθόν· διότι ὁ Κύριος θέλει ἀφανίσῃ τοὺς Φιλισταίους, τὸ ὑπόλοιπον τῆς νήσου Καφθόρ. Φαλάκρωμα ἦλθεν ἐπὶ τὴν Γάζαν· ἡ Ἀσκάλων ἀπωλέσθη μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς κοιλάδος αὐτῶν. Ἔως πότε θέλεις κάμνῃ ἐντομὰς εἰς σεαυτὴν Ὡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου, ἕως πότε δὲν θέλεις ἡσυχάσῃ εἰσελθε εἰς τὴν θήκην σου, ἀναπαύθητι καὶ ἡσυχάσῃ. Πῶς νὰ ἡσυχάσῃ διότι ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὴν παραγγελίαν κατὰ τῆς Ἀσκάλωνος καὶ κατὰ τῆς παραθαλασσίου· ἐκεῖ διώρισεν αὐτήν.

48 Κατὰ τοῦ Μωάβ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Οὐαὶ εἰς τὴν Νεβώ· διότι ἀπωλέσθη· ἡ Κιριαθαΐμ κατησχύνθη, ἐκυριεύθη· ἡ Μισγὰβ κατησχύνθη καὶ ἐτρόμαξε. δὲν θέλει εἶσθαι πλεόν καύχημα εἰς τὸν Μωάβ· ἐν Ἑσεβὼν κακὸν ἐβουλεύθησαν ἐναντίον αὐτῆς· Ἔλθετε καὶ ἄς ἐξαλείψωμεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ ἡνία ἔθνος· καὶ σύ, Μαδμὲν, θέλεις κατεδαφισθῇ· μάχαιρα θέλει σὲ καταδιώξῃ. Φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ Ὁροναΐμ, λεηλασία καὶ σύντριμμα μέγα. Ὁ Μωάβ συνετρίβη· τὰ παιδιά αὐτοῦ ἐξέπεμψαν κραυγὴν. Διότι εἰς τὴν ἀνάβασιν τῆς Λουειθ θέλει ὑψωθῇ κλαυθμὸς ἐπὶ κλαυθμόν, ἐπειδὴ εἰς τὴν κατάβασιν τοῦ Ὁροναΐμ ἤκουσαν οἱ ἔχθροὶ κραυγὴν συντρίμματος. Φύγετε, σώσατε τὴν ζωὴν σας, καὶ γένεσθε ὡς ἀγριομυρική ἐν τῇ ἐρήμῳ. Διότι, ἐπειδὴ ἤλπισας ἐπὶ τὰ ὀχυρώματά σου καὶ ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς σου, καὶ σὺ αὐτὸς θέλεις πιασθῇ· καὶ ὁ Χεμὼς θέλει ἐξέλθῃ εἰς αἰχμαλωσίαν, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ὁμοῦ. Καὶ θέλει ἐλθεῖ ἐπὶ πᾶσαν πόλιν ὁ ἐξολοθρευτής, καὶ πόλις δὲν θέλει ἐκφύγῃ· ἡ κοιλάς ὅτι θέλει ἀπολεσθῇ καὶ ἡ πεδινὴ θέλει ἀφανισθῇ, καθὼς εἶπε Κύριος. Δότε πτέρυγας εἰς τὸν Μωάβ, διὰ τὰ πετάξῃ καὶ νὰ ἐκφύγῃ· διότι αἱ πόλεις αὐτοῦ θέλουσιν ἐρημωθῇ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Ἐπικατάρατος ὁ ποιὼν τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἀμελῶς· καὶ ἐπικατάρατος ὁ ἀποσύρων τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἀπὸ αἵματος. Ὁ Μωάβ ἐστάθη ἀτάραχος ἐκ νεότητος αὐτοῦ καὶ ἀνεπαύετο ἐπὶ τὴν τρυγίαν αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξεκένωθη ἀπὸ ἀγγείων εἰς ἀγγεῖον οὐδὲ ὑπῆγεν εἰς αἰχμαλωσίαν· διὰ τοῦτο ἡ γεῦσις αὐτοῦ ἔμεινεν εἰς αὐτόν, καὶ ἡ ὁσμὴ αὐτοῦ δὲν μετεβλήθη. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἀποστείλῃ ἐπ' αὐτὸν μετατοπιστάς καὶ θέλουσι μετατοπίσῃ αὐτόν· καὶ θέλουσιν ἐκκενώσῃ τὰ ἀγγεῖα αὐτοῦ καὶ συντρίψῃ τοὺς πίθους αὐτοῦ. Καὶ ὁ Μωάβ θέλει αἰσχυνθῇ διὰ τὸν Χεμὼς, καθὼς ἠσχύνθη ὁ οἶκος Ἰσραὴλ διὰ τὴν Βαιθὴλ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν. Πῶς λέγετε, Ἡμεῖς εἴμεθα ἰσχυροὶ καὶ ἄνδρες δυνατοὶ εἰς πόλεμον· Ὁ Μωάβ ἐλεηλατήθη, καὶ ἐπυρπολήθησαν αἱ πόλεις αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ νέοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν, λέγει ὁ Βασιλεὺς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἡ συμφορὰ τοῦ Μωάβ πλησιάζει νὰ ἔλθῃ, καὶ ἡ θλίψις αὐτοῦ σπεύδει σφόδρα. Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ, θρηνήσατε αὐτόν· καὶ πάντες οἱ γνωρίζοντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εἶπατε, Πῶς συνετρίβη ἡ δυνατὴ ῥάβδος, ἡ ἔνδοξος βακτηρία. Οὐγάτηρ, ἡ κατοικοῦσα ἐν Δαιβὼν, κατάβα ἀπὸ τῆς δόξης καὶ κάθησον ἐν ἀνύδρῳ· διότι ὁ λεηλάτης τοῦ Μωάβ ἀναβαίνει ἐπὶ σὲ καὶ θέλει ἀφανίσῃ τὰ ὀχυρώματά σου. Ἡ κατοικοῦσα ἐν Ἀροήρ, στήθι πλησίον τῆς ὁδοῦ καὶ παρατήρησον· ἐρώτησον τὸν φεύγοντα καὶ τὴν διασωζομένην καὶ εἰπέ, Τὶ ἔγεινεν Ὁ Μωάβ κατησχύνθη· διότι συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ βόησον. ἀναγγεῖλατε εἰς Ἀρνὼν ὅτι ὁ Μωάβ ἐλεηλατήθη, καὶ κρίσις ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν τῆς πεδινῆς, ἐπὶ Ὡλὼν καὶ ἐπὶ Ἰασὰ καὶ ἐπὶ Μηφαάθ, καὶ ἐπὶ Δαιβὼν καὶ ἐπὶ Νεβώ καὶ ἐπὶ Βαῖθδεβλαθαΐμ, καὶ ἐπὶ Κιριαθαΐμ καὶ ἐπὶ Βαῖθγαμουλ καὶ ἐπὶ Βαῖθμεῶν, καὶ ἐπὶ Κεριώθ καὶ ἐπὶ Βοσόρρα καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις τῆς γῆς Μωάβ, τὰς μακρὰν καὶ τὰς ἐγγύς. Τὸ κέρασ τοῦ Μωάβ συνεθλάσθη καὶ ὁ βραχίον αὐτοῦ συνετρίβη, λέγει Κύριος. Μεθύσατε αὐτόν· διότι ἐμεγαλύνθη κατὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Μωάβ θέλει κυλισθῇ εἰς τὸν ἐμετόν αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι εἰς γέλωτα καὶ αὐτός. Διότι μήπως ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐστάθη γέλωσ εἰς σὲ μήπως εὐρέθῃ μεταξὺ κλεπτῶν διότι ὁσάκις ὁμιλεῖς περὶ αὐτοῦ, σκιρτᾷς ὑπὸ χαρᾶς. Κάτοικοι τοῦ Μωάβ, καταλίπετε τὰς πόλεις καὶ κατοικήσατε ἐν πέτρῳ καὶ γένεσθε ὡς περισσότερὰ φωλεύουσα εἰς τὰ πλάγια τοῦ στόματος τοῦ σπηλαίου. Ἠκούσαμεν τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Μωάβ, τοῦ κατ' ὑπερβολὴν ὑπερηφάνου· τὴν ὑψηλοφροσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἔπαρσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ. Ἐγὼ γνωρίζω τὴν μανίαν αὐτοῦ, λέγει Κύριος, πλὴν οὐχὶ οὕτω· τὰ ψεῦδη αὐτοῦ δὲν θέλουσι τελεσφορήσῃ. Διὰ τοῦτο θέλω ὀλοῦνται διὰ τὸν Μωάβ καὶ θέλω ἀναβοήσῃ διὰ ὅλον τὸν Μωάβ· θέλουσι θρηνολογήσῃ διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς Κιρῆρες. Ἄμπελε τῆς Σιδμὰ, θέλω κλαύσει διὰ σὲ ὑπὲρ τὸν κλαυθμόν τῆς Ἰαζήρ· τὰ κλήματά σου διεπέρασαν τὴν θάλασσαν, ἔφθασαν ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἰαζήρ· ὁ λεηλάτης ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸ θέρος σου καὶ ἐπὶ τὸν τρυγητὸν σου. Καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἐξηλείφθη ἀπὸ τῆς καρποφόρου πεδιάδος καὶ ἀπὸ τῆς γῆς Μωάβ· καὶ ἀφήρεσα τὸν οἶνον ἀπὸ τῶν ληνῶν· οὐδεὶς θέλει ληνοπατήσῃ ἀλαλάζων· ἀλαλαγμὸς δὲν θέλει ἀκουσθῇ. Διὰ τὴν κραυγὴν τῆς Ἑσεβὼν, ἥτις ἔφθασεν ἕως Ἑλεαλὴ καὶ ἕως Ἰαάς, αὐτοὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ Σηγὼρ ἕως Ὁροναΐμ ὡς δάμαλις τριετής· διότι καὶ τὰ ὕδατα τοῦ Νιμρεὶμ θέλουσιν ἐκλείψει. Καὶ θέλω παύσει ἐν τῷ Μωάβ, λέγει Κύριος, τὸν προσφέροντα ὀλοκαύτωμα εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὸν θυμιάζοντα εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου θέλει βομβήσῃ διὰ τὸν Μωάβ ὡς αὐλὸς καὶ ἡ καρδία μου θέλει βομβήσῃ ὡς αὐλὸς διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς Κιρῆρες· διότι τὰ ἀποκτηθέντα εἰς αὐτὴν ἀγαθὰ ἀπωλέσθησαν. Διότι πᾶσα κεφαλὴ θέλει εἶσθαι φαλακρὰ καὶ πᾶς πώγων ἐξυρισμένος· ἐπὶ πάσας τὰς χεῖρας θέλουσιν εἶσθαι ἐντομαὶ καὶ ἐπὶ τὴν ὁσφὺν σάκκος. Ἐπὶ πάντα

τὰ δώματα τοῦ Μωάβ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πλατείας αὐτοῦ θρῆνος θέλει εἶσθαι· διότι συνέτριψα τὸν Μωάβ ὡς
σκεῦος ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει χάρις, λέγει Κύριος. Ὁλολύζατε, λέγοντες, Πῶς συνετριβή· πῶς ὁ Μωάβ ἔστρεψε
τὰ νῶτα ἐν κατασχύνῃ· οὕτως ὁ Μωάβ θέλει εἶσθαι γέλωσ καὶ φρίκη εἰς πάντας τοὺς περὶ αὐτόν. Διότι οὕτω
λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, θέλει πετάξει ὡς ἀετός, καὶ θέλει ἀπλώσει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Μωάβ. Ἡ Κεριώθ
ἐκυριεύθη καὶ τὰ ὀχυρώματα ἐπιάσθησαν, καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἰσχυρῶν τοῦ Μωάβ θέλουσιν εἶσθαι κατ' ἐκείνην
τὴν ἡμέραν ὡς καρδία γυναικὸς κοιλοπονούσης. Καὶ ὁ Μωάβ θέλει ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι λαός, διότι
ἐμεγαλύνθη κατὰ τοῦ Κυρίου. Φόβος καὶ λάκκος καὶ παγίς θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ σέ, κάτοικε τοῦ Μωάβ, λέγει
Κύριος. Ὁ ἐκφυγὼν ἀπὸ τοῦ φόβου θέλει πέσει εἰς τὸν λάκκον, καὶ ὁ ἀναβάς ἐκ τοῦ λάκκου θέλει πιασθῇ
ἐν τῇ παγίδι· διότι θέλω φέρει ἐπ' αὐτόν, ἐπὶ τὸν Μωάβ, τὸ ἔτος τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, λέγει Κύριος. Οἱ
φυγόντες ἐστάθησαν ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς Ἑσεβῶν ἠτονημένοι· πῦρ ὅμως θέλει ἐξέλθει ἐξ Ἑσεβῶν καὶ φλόξ ἐκ
μέσου τῆς Σηὼν, καὶ θέλει καταφάγει τὸ ὄριον τοῦ Μωάβ καὶ τὴν ἀκρόπολιν τῶν θορυβούντων πολεμιστῶν.
Οὐαὶ εἰς σέ, Μωάβ· ὁ λαὸς τοῦ Χεμὼς ἀπώλεσθη· διότι οἱ υἱοὶ σου ἐπιάσθησαν αἰχμάλωτοι καὶ αἱ θυγατέρες
σου αἰχμάλωτοι. Ἄλλ' ἐγὼ θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Μωάβ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει Κύριος.
Μέχρι τούτου ἡ κρίσις τοῦ Μωάβ.

Περὶ τῶν υἱῶν Ἀμμών. Οὕτω λέγει Κύριος· Μήπως δὲν ἔχει υἱοῦς ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἔχει κληρονόμον διὰ τί ὁ
Μαλχὸμ ἐκληρονόμησε τὴν Γὰδ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ κατοικεῖ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκείνου· διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται
ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει νὰ ἀκουσθῇ ἐν Ῥαββά τῶν υἱῶν Ἀμμών θόρυβος πολέμου· καὶ θέλει
εἶσθαι σωρὸς ἐρειπίων καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς θέλουσι κατακαυθῇ ἐν πυρί· τότε ὁ Ἰσραὴλ θέλει κληρονομήσει
τοὺς κληρονομήσαντας αὐτόν, λέγει Κύριος. Ὁλόλυζον, Ἑσεβῶν, διότι ἡ Γαὶ ἐλεηλατήθη· βοήσατε, αἱ κῶμαι
τῆς Ῥαββά, περιζώσθητε σάκκους· θρηνήσατε καὶ περιδράμετε διὰ τῶν φραγμῶν· διότι ὁ Μαλχὸμ θέλει ὑπάγει
εἰς αἰχμαλωσίαν, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ὁμοῦ. Διὰ τί καυχᾶσαι εἰς τὰς κοιλάδας ἡ κοιλάς
σου διέρρευσε, θυγάτηρ ἀποστάτρια, ἥτις ἤλπιζεν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς σου, λέγουσα, Τίς θέλει ἐλθεῖ ἐναντίον
μου Ἰδοὺ, ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἀπὸ πάντων τῶν περιοίκων σου· καὶ
θέλετε διασκορπισθῇ ἕκαστος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ συνάξων τὸν πλανώμενον. Καὶ
μετὰ ταῦτα θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν Ἀμμών, λέγει Κύριος. Περὶ τοῦ Ἑδῶμ. Οὕτω λέγει
ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· δὲν εἶναι πλέον σοφία ἐν Θαιμάν ἐχάθη ἡ βουλή ἀπὸ τῶν συνετῶν ἔφυγεν ἡ σοφία
αὐτῶν· Φύγετε, στραφῆτε, κάμειτε τόπους βαθεῖς διὰ κατοικίαν, κάτοικοι τῆς Δαιδάν· διότι θέλω φέρει ἐπ'
αὐτόν τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἡσαῦ, τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ. Ἐὰν ἤρχοντο πρὸς σέ τρυγηταί, δὲν ἤθελον
ἀφήσει ἐπιφυλλίδας ἐὰν κλέπται διὰ νυκτός, ἤθελον ἀρπάσει τὸ ἄρκοῦν εἰς αὐτούς. Ἄλλ' ἐγὼ ἐγύμνωσα
τὸν Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τοὺς κρυπῶνας αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ κρυφθῇ· ἐλεηλατήθη τὸ σπέρμα
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ γείτονες αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς δὲν ὑπάρχει. Ἄφες τὰ ὀρφανὰ σου· ἐγὼ θέλω
ζωογονήσει αὐτά· καὶ αἱ χηραὶ σου ἃς ἐλπίζουσιν ἐπ' ἐμέ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐκεῖνοι εἰς τοὺς
ὁποίους δὲν προσῆκε νὰ πῶσιν ἀπὸ τοῦ ποτηρίου, τρώντι ἔπιον· καὶ σὺ θέλεις μείνει ὅλως ἀτιμώρητος δὲν
θέλεις μείνει ἀτιμώρητος ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις πίνει. Διότι ὥμοσα εἰς ἑμαυτόν, λέγει Κύριος, ὅτι ἡ Βοσόρρα
θέλει εἶσθαι εἰς θάμβος, εἰς ὄνειδος, εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς κατάραν· καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς θέλουσιν
εἶσθαι ἔρημοι εἰς τὸν αἰῶνα. Ἦκουσα ἀγγελίαν παρὰ Κυρίου καὶ μηνυτὴς ἀπεστάλη πρὸς τὰ ἔθνη, λέγων,
Συνάχθητε καὶ ἔλθετε ἐναντίον αὐτῆς καὶ σηκώθητε εἰς πόλεμον. Διότι ἰδοὺ, θέλω σὲ κάμει μικρὸν μεταξὺ
τῶν ἐθνῶν, εὐκαταφρόνητον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ τρομερότης σου σὲ ἠπάτησε καὶ ἡ ὑπερηφάνια τῆς
καρδίας σου, σὺ ὁ κατοικῶν ἐν τοῖς κοιλάσμασι τῶν κρημνῶν, ὁ κατέχων τὸ ὕψος τῶν βουνῶν· καὶ ἂν ὑψώσῃς
τὴν φωλεάν σου ὡς ὁ ἀετός, καὶ ἐκεῖθεν θέλω σὲ καταβίβασαι, λέγει Κύριος. Καὶ ὁ Ἑδῶμ θέλει εἶσθαι εἰς
θάμβος· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτοῦ θέλει ἐκθαμβηθῇ καὶ θέλει συρίζει ἐπὶ πάσαις ταῖς πληγαῖς αὐτοῦ. Καθὼς
κατεστράφησαν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῶν, λέγει Κύριος, οὕτως ἄνθρωπος δὲν θέλει
κατοικήσει ἐκεῖ οὐδὲ υἱὸς ἀνθρώπου θέλει παροικήσει ἐκεῖ. Ἰδοὺ, θέλει ἀναβῇ ὡς λέων ἀπὸ τοῦ φρυάγματος
τοῦ Ἰορδάνου ἐναντίον τῆς κατοικίας τοῦ δυνατοῦ· ἀλλ' ἐγὼ ταχέως θέλω ἐκδιώξει τοῦτον ἀπ' αὐτῆς· καὶ ὅστις
εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς μου, τοῦτον θέλω καταστήσει ἐπ' αὐτήν· διότι τίς ὁμοίός μου καὶ τίς θέλει ἀντισταθῇ εἰς
ἐμέ καὶ τίς ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, ὅστις θέλει σταθῇ κατὰ πρόσωπόν μου· διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν τοῦ
Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἐβουλεύθη κατὰ τοῦ Ἑδῶμ, καὶ τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλογίσθη κατὰ
τῶν κατοίκων τῆς Θαιμάν· Ἐξάπαντος καὶ τὰ ἐλάχιστα τοῦ ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αὐτούς· ἐξάπαντος
ἡ κατοικία αὐτῶν θέλει ἐρημωθῇ μετ' αὐτῶν. Ἀπὸ τοῦ ἤχου τῆς ἀλώσεως αὐτῶν ἐσεισθῇ ἡ γῆ· ὁ ἤχος τῆς
φωνῆς αὐτῆς ἠκούσθη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Ἰδοὺ, θέλει ἀναβῇ καὶ πετάξει ὡς ἀετός, καὶ θέλει ἀπλώσει
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ Βοσόρραν· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τοῦ Ἑδῶμ θέλει εἶσθαι ὡς
καρδία γυναικὸς κοιλοπονούσης. Περὶ τῆς Δαμασκοῦ. Κατησχύνθη ἡ Αἰμάθ καὶ ἡ Ἀρφάδ· διότι ἤκουσαν
κακὴν ἀγγελίαν· ἀνελύθησαν· ταραχὴ εἶναι ἐν τῇ θαλάσῃ· δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ. Ἡ Δαμασκὸς παρελύθη,
ἐστράφη εἰς φυγὴν, καὶ τρόμος κατέλαβεν αὐτήν· ἀγωνία καὶ πόνοι ἐκυρίευσαν αὐτήν ὡς τικτοῦσης. Πῶς
δὲν ἐναπελείφθη ἡ πόλις ἡ εὐκλεής, ἡ πόλις τῆς εὐφροσύνης μου. Διὰ τοῦτο οἱ νέοι αὐτῆς θέλουσι πέσει
ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ θέλουσιν ἀπολεσθῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν,
λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Καὶ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν τῷ τείχει τῆς Δαμασκοῦ καὶ θέλει καταφάγει τὰ
παλάτια τοῦ Βενάδάδ. Περὶ τῆς Κηδάρ, καὶ περὶ τῶν βασιλείων τῆς Ἀσώρ, τὰ ὁποῖα ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ
ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. Οὕτω λέγει Κύριος· Σηκώθητε, ἀνάβητε πρὸς τὴν Κηδάρ καὶ λεηλατήσατε τοὺς

29 υιούσ τῆς ἀνατολῆς. Θέλουσι κυριεύσει τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰ ποιμνία αὐτῶν· θέλουσι λάβει εἰς ἑαυτοὺς τὰ παραπετάσματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς καμήλους αὐτῶν· καὶ θέλουσι βοήσῃ πρὸς αὐτούς, Τρόμος πανταχόθεν. Φύγετε, ὑπάγετε μακράν, κάμετε τόπους βαθεῖο διὰ κατοικίαν, κάτοικοι τῆς Ἀσώρ, λέγει Κύριος· διότι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐβουλεύθη βουλὴν ἐναντίον σας καὶ ἐλογίσθη λογιμοὺς ἐναντίον σας. Σηκώθητε, ἀνάβητε εἰς τὸ ἥσυχον ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ, λέγει Κύριος· οἵτινες δὲν ἔχουσι πύλας οὐδὲ μοχλοὺς ἀλλὰ κατοικοῦσι μόνοι· καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι λεηλασία καὶ τὸ πληθὸς τῶν κτηνῶν αὐτῶν λάφυρον· καὶ θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς πάντα τοὺς ἀνέμους, πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς ἀπωτάτοις μέρεσι· καὶ θέλω ἐπιφέρει τὸν ὄλεθρον αὐτῶν ἐκ πάντων τῶν περάτων αὐτῶν, λέγει Κύριος. Καὶ ἡ Ἀσώρ θέλει εἶσθαι κατοικία θῶων, ἔρημος εἰς τὸν αἰῶνα· δὲν θέλει κατοικεῖ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ δὲν θέλει παροικεῖ ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, κατὰ τῆς Ἑλάμ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδοὺ, θέλω συντρίψει τὸ τόξον τῆς Ἑλάμ, τὴν ἀρχὴν τῆς δυνάμεως αὐτῶν. Καὶ θέλω φέρει ἐπὶ τὴν Ἑλάμ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς πάντα τοὺς ἀνέμους· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἔθνος, ὅπου οἱ δεδιωγμένοι τῆς Ἑλάμ δὲν θέλουσιν ἐλθεῖ. Διότι θέλω κατατρομάξει τὴν Ἑλάμ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· καὶ θέλω ἐπιφέρει κακὸν ἐπ' αὐτούς, τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου, λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἀποστελεῖ τὴν μάχαιραν ὀπίσω αὐτῶν, ἕως οὗ ἀναλώσω αὐτούς. Καὶ θέλω στήσῃ τὸν θρόνον μου ἐν Ἑλάμ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνα, λέγει Κύριος. Πλὴν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Ἑλάμ, λέγει Κύριος.

50 Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε Κύριος κατὰ τῆς Βαβυλῶνος, κατὰ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ κηρύζετε καὶ ὑψώσατε σημαίαν· κηρύζετε, μὴ κρύψετε· εἶπατε, Ἐκυριεύθη ἡ Βαβυλὼν, κατησχύνθη ὁ Βῆλ, συνεντρίβη ὁ Μερωδάχ· κατησχύνθησαν τὰ εἰδωλα αὐτῆς, συνεντρίβησαν τὰ βδελύγματα αὐτῆς. Διότι ἀπὸ βορρᾶ ἀναβαίνει ἔθνος ἐναντίον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον θέλει καταστήσῃ τὴν γῆν αὐτῆς ἔρημον, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους θέλουσι μετατοπισθῇ, θέλουσι φύγει. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὁμοῦ, βαδίζοντες καὶ κλαίοντες· θέλουσιν ὑπάγει καὶ ζητήσῃ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Θέλουσιν ἐρωτήσῃ περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Σιών μὲ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρὸς ἐκεῖ, λέγοντες, Ἐλθετε καὶ ἂς ἐνωθῶμεν μετὰ τοῦ Κυρίου ἐν διαθήκῃ αἰωνίῳ, ἥτις δὲν θέλει λησμονηθῇ. Ὁ λαὸς μου ἔγεινε πρόβατα ἀπολωλότα· οἱ ποιμένες αὐτῶν παρέτρεψαν αὐτούς, περιεπλάνησαν αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρη· ὑπῆγαν ἀπὸ ὄρους εἰς βουνόν, ἐλησμόνησαν τὴν μάνδραν αὐτῶν. Πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς κατέτρωγον αὐτούς, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπον, Δὲν πταίομεν, διότι ἡμάρτησαν εἰς Κύριον, τὴν κατοικίαν τῆς δικαιοσύνης· ναί, εἰς Κύριον, τὴν ἐλπίδα τῶν πατέρων αὐτῶν. Φύγετε ἐκ μέσου τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐξέλθετε ἐκ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων καὶ γείνετε ὡς κριοὶ ἔμπροσθεν ποιμνίων. Διότι ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐγείρει καὶ ἀναβιβάσει ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὴν ἔθνων μεγάλων ἐκ γῆς βορρᾶ, καὶ θέλουσι παραταχθῇ ἐναντίον αὐτῆς· ἐκεῖθεν θέλει ἄλωθῃ· τὰ βέλη αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἐμπείρου ἰσχυροῦ· δὲν θέλουσιν ἐπιστρέψει κενά. Καὶ ἡ Χαλδαία θέλει εἶσθαι λάφυρον· πάντες οἱ λεηλατοῦντες αὐτὴν θέλουσι χορτασθῇ, λέγει Κύριος. Ἐπειδὴ ἠὺφραίνεσθε καὶ ἔκαυχᾶθε, φθορεῖς τῆς κληρονομίας μου, ἐπειδὴ ἐσκιρτᾶτε ὡς δάμαλις ἐπὶ χλόῃ καὶ ἐχρεμετίζετε ὡς ῥωμαεοὶ ἵπποι, ἡ μήτηρ σας κατησχύνθη σφόδρα· ἡ γεννήτριά σας ἐνετράπη· ἰδοὺ, αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ἐσχάτη τῶν ἔθνων, ἔρημος, γῆ ξηρὰ καὶ ἄβατος. Ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου δὲν θέλει κατοικηθῇ, ἀλλὰ θέλει ἐρημωθῇ ἅπασα· πᾶς ὁ διαβαίνων διὰ τῆς Βαβυλῶνος θέλει ἐκθαμβηθῇ καὶ συρίζῃ ἐπὶ πάσαις ταῖς πληγαῖς αὐτῆς. Παρατάχθητε ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος κύκλῳ· πάντες οἱ ἐντεινόντες τόξον, τοξεύσατε κατ' αὐτῆς, μὴ φείδεσθε βελῶν· διότι ἡμάρτησεν εἰς Κύριον. Ἀλαλάζετε ἐπ' αὐτῇ κύκλῳ· παρέδωκεν ἑαυτήν· ἔπασαν τὰ θεμέλια αὐτῆς, κατηδαφίσθησαν τὰ τεῖχη αὐτῆς· διότι τοῦτο εἶναι ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κυρίου· ἐκδικήθητε αὐτήν· καθὼς αὕτη ἔκαμε, κάμετε εἰς αὐτήν. Ἐκκόψατε ἀπὸ Βαβυλῶνος τὸν σπεῖροντα καὶ τὸν κρατοῦντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου τῆς ἐξολοθρευτικῆς μαχαίρας θέλουσιν ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλουσι φύγει ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ὁ Ἰσραὴλ εἶναι πρόβατον πλανώμενον· λέοντες ἐκυνήγησαν αὐτό· πρῶτος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας κατέφαγεν αὐτόν· καὶ ὕστερον οὗτος ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, κατεσύντριψε τὰ ὀστέα αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω τιμωρῆσαι τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐτιμώρησα τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ θέλω ἀποκαταστήσῃ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, καὶ θέλει βόσκεισθαι τὸν Κάρμηλον καὶ τὴν Βασάν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ θέλει χορτασθῇ ἐπὶ τῷ ὄρῳ Ἐφραΐμ καὶ Γαλαάδ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἡ ἀνομία τοῦ Ἰσραὴλ θέλει ζητηθῇ καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει, καὶ αἱ ἁμαρτίαι τοῦ Ἰούδα καὶ δὲν θέλουσιν εὐρεθῇ· διότι θέλω συγχωρῆσαι ὅσους ἀφήσω ὑπόλοιπον. Ἀνάβα ἐπὶ τὴν γῆν τῶν καταδυναστῶν, ἐπ' αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Φεκῶδ· ἀφάνισον καὶ ἐξολόθρευσον κατόπιν αὐτῶν, λέγει Κύριος, καὶ κάμε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ. Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ γῇ καὶ σύντριμμα μέγα. Πῶς συνεθλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς· πῶς ἔγεινεν ἡ Βαβυλὼν εἰς θάμβος μεταξὺ τῶν ἔθνων. Ἔσθη παγίδα εἰς σέ, μάλιστα καὶ ἐπιάσθης, Βαβυλὼν, καὶ σὺ δὲν ἐγνώρισας· εὐρέθησιν μάλιστα καὶ συνεληφθῇ, διότι εἰς τὸν Κύριον ἀντεστάθης. Ὁ Κύριος ἤνοιξε τὴν ὀπλοθήκην αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγε τὰ ὅπλα τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· διότι τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαίων. Ἐλθετε ἐπ' αὐτήν ἀπὸ τῶν περάτων·

ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς· καταστήσατε αὐτὴν ὡς σωροῦς καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν· ἄς μὴ μείνῃ ἐξ αὐτῆς
 ὑπόλοιπον. Σφάζατε πάντα τοὺς μόσχους αὐτῆς· ἄς καταβῶσιν εἰς σφαγὴν· οὐαὶ εἰς αὐτοὺς· διότι ἦλθεν ἡ 27
 ἡμέρα αὐτῶν, ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν. Φωνὴ φευγόντων καὶ διασωζομένων ἀπὸ τῆς γῆς Βαβυλῶνος, 28
 διὰ τὰ ἀναγγελίᾳ ἐν Σιών τὴν ἐκδίκησιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἐκδίκησιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ. Συγκαλέσατε 29
 τοὺς τοξότας ἐπὶ Βαβυλῶνα· πάντες οἱ ἐντεινόντες τόξον, στρατοπεδεύσατε κατ' αὐτῆς κύκλῳ· μηδεὶς ἐξ αὐτῆς
 ἄς μὴ διασωθῇ· ἀνταπόδοτε εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἔργον αὐτῆς· κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμε, κάμετε εἰς αὐτήν· διότι 30
 ὑπερηφανεύθη κατὰ τοῦ Κυρίου, κατὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ. Διὰ τοῦτο οἱ νέοι αὐτῆς θέλουσι πέσει ἐν ταῖς 30
 πλατεῖαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς οἱ πολεμισταὶ θέλουσιν ἀπολεσθῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, λέγει 31
 Κύριος. Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, ὦ ἐπηρμένη, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα 31
 σου, ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεώς σου. Καὶ ὁ ἐπηρμένος θέλει προσκόψει καὶ πέσει, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ 32
 ἀναστήσων αὐτόν· καὶ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ θέλει καταφάγει πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ.
 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατεδυναστεύθησαν ὁμοῦ· καὶ πάντες οἱ 33
 αἰχμαλωτίσαντες αὐτοὺς κατεκράτησαν αὐτούς· ἡρνήθησαν νὰ ἀπολύσωσιν αὐτούς. Πλὴν ὁ Λυτρωτὴς αὐτῶν 34
 εἶναι Ἰσχυρὸς· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ· θέλει ἐξάπαντος διαδικάσει τὴν δίκην αὐτῶν, διὰ τὰ ἀ-
 ναπαύση τὴν γῆν καὶ νὰ ταράξῃ τοὺς κατοίκους τῆς Βαβυλῶνος. Μάχαιρα ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, λέγει Κύριος, 35
 καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς. Μάχαιρα 36
 ἐπὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ θέλουσι παραφρονήσῃ· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς ἰσχυροὺς αὐτῆς καὶ θέλουσι τρομάξει.
 Μάχαιρα ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς ἀμάξας αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὸν σύμμικτον λαὸν τὸν ἐν μέσῳ 37
 αὐτῆς, καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς γυναῖκες· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ θέλουσι διαρπαχθῇ. ἤρασία 38
 ἐπὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ θέλουσι ξηρανθῇ· διότι εἶναι γῆ τῶν γλυπτῶν καὶ ἐμωράνθησαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
 Διὰ τοῦτο θηρία καὶ αἴλουροι θέλουσι κατοικήσῃ ἐκεῖ καὶ στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ καὶ δὲν 39
 θέλει κατοικηθῇ πλέον εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐδεὶς θέλει κατασκηνώσει ἐν αὐτῇ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Καθὼς 40
 κατέστρεψεν ὁ Θεὸς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῶν, λέγει Κύριος, οὕτως ἄνθρωπος δὲν
 θέλει κατοικήσῃ ἐκεῖ οὐδὲ υἱὸς ἀνθρώπου θέλει παροικήσῃ ἐν αὐτῇ. Ἰδοὺ, λαὸς θέλει ἔλθῃ ἀπὸ βορρᾶ καὶ 41
 ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ θέλουσιν ἐγερθῇ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς. Τόξον καὶ λόγχην θέλουσι κρατεῖ· 42
 εἶναι σκληροὶ καὶ ἀνίλειοι· ἡ φωνὴ αὐτῶν ἤχη ὡς θάλασσα, καὶ ἐπιθαίνουσιν ἐπὶ ἵππους, παρατεταγμένοι ὡς
 ἄνδρες εἰς πόλεμον, ἐναντίον σου, θυγάτηρ Βαβυλῶνος. Ἦκουσεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος τὴν φήμην 43
 αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ παρελύθησαν· στενοχωρία συνέλαβεν αὐτόν, ὠδίνεος ὡς τικτούσης. Ἰδοὺ, θέλει 44
 ἀναβῇ ὡς λέων ἀπὸ τοῦ φρυάγματος τοῦ Ἰορδάνου ἐναντίον τῆς κατοικίας τοῦ δυνατοῦ· ἀλλ' ἐγὼ ταχέως θέλω
 ἐκδιώξαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς· καὶ ὅστις εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς σου, τοῦτον θέλω καταστήσῃ ἐπ' αὐτήν· διότι τίς ὁμοίός 45
 μου καὶ τίς θέλει ἀντισταθῇ εἰς ἐμέ καὶ τίς εἶναι ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, ὅστις θέλει σταθῇ κατὰ πρόσωπόν μου
 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἐβουλεύθη κατὰ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τοὺς λογισμοὺς 45
 αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλογίσθη κατὰ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων· ἐξάπαντος καὶ τὰ ἐλάχιστα τοῦ ποιμνίου θέλουσι
 κατασύρει αὐτούς· ἐξάπαντος ἡ κατοικία αὐτῶν θέλει ἐρημωθῇ μετ' αὐτῶν. Ἀπὸ τοῦ ἤχου τῆς ἀλώσεως τῆς 46
 Βαβυλῶνος ἐσεῖσθη ἡ γῆ, καὶ ἡ κραυγὴ ἠκούσθη ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐγείρω ἄνεμον φθοροποιὸν ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς **51**
 τοὺς ὑψώσαντας τὴν καρδίαν αὐτῶν κατ' ἐμοῦ. Καὶ θέλω ἐξαποστείλει ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα λικμητὰς καὶ 2
 θέλουσιν ἐκλικμησῇ αὐτήν καὶ ἐκκενώσει τὴν γῆν αὐτῆς· διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς κυκλόθεν θέλουσιν
 εἶσθαι ἐναντίον αὐτῆς. Τοξότης ἐπὶ τοξότιν ἄς ἐντείνῃ τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πεποιθότα ἐπὶ τὸν θώρακα 3
 αὐτοῦ· καὶ μὴ φείδεσθε τοὺς νέους αὐτῆς· ἐξολοθρεύσατε ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτῆς. Καὶ οἱ τραυματῖαι 4
 θέλουσι πέσει ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαίων καὶ οἱ κατακεκνημένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς. Διότι ὁ Ἰσραὴλ δὲν 5
 ἐγκατελείφθη οὐδὲ ὁ Ἰούδας παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἂν καὶ ἡ γῆ αὐτῶν
 ἐνεπλήσθη ἀνομίας ἐναντίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ. Φύγετε ἐκ μέσου τῆς Βαβυλῶνος καὶ διασώσατε ἑκάστος 6
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· μὴ ἀπολεσθῇτε ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτῆς· διότι εἶναι καιρὸς ἐκδικήσεως τοῦ Κυρίου· ἀνταπόδομα
 αὐτὸς ἀνταποδίδει εἰς αὐτήν. Ἡ Βαβυλὼν ἐστάθη ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυρίου, μεθύον πᾶσαν 7
 τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἔπιον τὰ ἔθνη· διὰ τοῦτο τὰ ἔθνη παρεφρόνησαν. Ἐπεσεν ἐξαίφνης ἡ Βαβυλὼν 8
 καὶ συνετριβή· ὀλολύζετε δι' αὐτήν· λάβετε θάλαμον διὰ τὸν πόνον αὐτῆς, ἵσως ἰατρευθῇ. Μετεχειρίσθημεν 9
 ἱατρικὰ διὰ τὴν Βαβυλῶνα ἀλλὰ δὲν ἰατρεύθη· ἐγκαταλείψατε αὐτήν, καὶ ἄς ἀπέλθωμεν ἑκάστος εἰς τὴν γῆν
 αὐτοῦ· διότι ἡ κρίσις αὐτῆς ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὑψώθη ἕως τοῦ στερεώματος. Ὁ Κύριος ἐφάνέρωσε 10
 τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν· ἔλθετε καὶ ἄς διηγηθῶμεν ἐν Σιών τὸ ἔργον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Στιλβώσατε τὰ 11
 βέλη· πυκνώσατε τὰς ἀσπίδας· ὁ Κύριος ἤγειρε τὸ πνεῦμα τῶν βασιλέων τῶν Μήδων· διότι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ
 εἶναι ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος, διὰ τὰ ἐξολοθρεύσει αὐτήν· ἐπειδὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκδίκησις τοῦ
 ναοῦ αὐτοῦ. Ὑψώσατε σημαίαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς Βαβυλῶνος, ἐνδυναμώσατε τὴν φρουράν, στήσατε φυλακάς, 12
 ἐτοιμάσατε ἐνέδρας· διότι ὁ Κύριος καὶ ἐβουλεύθη καὶ θέλει ἐκτελέσει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν ἐναντίον
 τῶν κατοίκων τῆς Βαβυλῶνος. Ὡς ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, ἡ πλήρης θησαυρῶν, ἦλθε τὸ τέλος 13
 σου, τὸ πέρασ τῆς πλεονεξίας σου. Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ὤμοσεν εἰς ἑαυτόν, λέγων, Ἐξάπαντος θέλω σὲ 14
 γεμίσει ἀπὸ ἀνθρώπων ὡς ἀπὸ ἀκρίδων, καὶ θέλουσιν ἐκπέμψῃ ἀλαλαγμὸν ἐναντίον σου. Αὐτὸς ἐποίησε 15
 τὴν γῆν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐξέτεινε τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῇ
 συνέσει αὐτοῦ. Ὅταν ἐκπέμψῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, συνίσταται πληθὸς ὑδάτων ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἀνάγει νεφέλας 16

17 ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχὴν καὶ ἐξάγει ἄνεμον ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. Πᾶς
 18 ἄνθρωπος ἐμωράνθη ὑπὸ τῆς γνώσεως αὐτοῦ· πᾶς χωνευτὴς κατησχύνθη ἀπὸ τῶν γλυπτῶν· διότι ψεῦδος εἶναι
 19 αὐτῶν θέλουσιν ἀπολεσθῆ. Ἡ μερίς τοῦ Ἰακώβ δὲν εἶναι ὡς αὐτά, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ πλάσας τὰ πάντα· καὶ
 20 ὁ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ ράβδος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Σὺ ἦσο πέλεκυς
 21 μου, ὅπλα πολέμου, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ἔθνη καὶ διὰ σοῦ ἐξωλόθρευσα βασιλεία· καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα
 22 ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ἄμαξαν καὶ ἀναβάτην αὐτῆς· καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ἄνδρα
 23 καὶ γυναῖκα, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα γέροντα καὶ νέον, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα νεανίσκον καὶ παρθένον· καὶ
 24 διὰ σοῦ συνέτριψα ποιμένα καὶ ποιμνιον αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα γεωργὸν καὶ ζεῦγος αὐτοῦ· καὶ διὰ
 25 σοῦ συνέτριψα στρατηγούς καὶ ἄρχοντας. Καὶ θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς
 26 κατοίκους τῆς Χαλδαίας πᾶσαν τὴν κακίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν ἐν Σιών ἐνώπιόν σου, λέγει Κύριος.
 27 Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, ὅρος φθοροποιόν, λέγει Κύριος, τὸ ὁποῖον φθείρεις πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ θέλω
 28 ἐκτείνειν τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ θέλω σὲ κατακυλίσει ἀπὸ τῶν βράχων καὶ σὲ καταστήσει ὅρος πυρίκαυστον.
 29 Καὶ δὲν θέλουσι λάβει ἀπὸ σοῦ λίθον διὰ γωνίαν οὐδὲ λίθον διὰ θεμέλια, ἀλλὰ θέλεις εἶσθαι ἐρήμωσις αἰωνία,
 30 λέγει Κύριος. Ὑψώσατε σημαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, σαλπίσσατε σάλπιγγα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐτοιμάσατε ἔθνη κατ'
 31 αὐτῆς, παραγγείλατε κατ' αὐτῆς, εἰς τὰ βασιλεία τοῦ Ἀραράτ, τοῦ Μιννὶ καὶ τοῦ Ἀσχενάζ· καταστήσατε ἐπ'
 32 αὐτὴν ἀρχηγούς· ἀναβιβάσατε ἵππους ὡς ἀκρίδας ὀρθότριχας. Ἐτοιμάσατε κατ' αὐτῆς ἔθνη, τοὺς βασιλεῖς
 33 τῶν Μήδων, τοὺς στρατηγούς αὐτῆς καὶ πάντα τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ἐπικρατείας
 34 αὐτῆς. Καὶ ἡ γῆ θέλει σεισθῆ καὶ στενάξει· διότι ἡ βουλή τοῦ Κυρίου θέλει ἐκτελεσθῆ κατὰ τῆς Βαβυλῶνος,
 35 διὰ τὴν καταστίχην τὴν γῆν τῆς Βαβυλῶνος ἔρημον, ἄνευ κατοίκου. Οἱ ἰσχυροὶ τῆς Βαβυλῶνος ἐξέλιπον ἀπὸ
 36 τοῦ νὰ πολεμῶσιν, ἔμειναν ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν· ἡ δύναμις αὐτῶν ἐξέλιπεν· ἔγειναν ὡς γυναῖκες· ἔκαυσαν
 37 τὰς κατοικίας αὐτῆς· οἱ μοχλοὶ αὐτῆς συνετρίβησαν. Ταχυδρόμος θέλει δράμει εἰς ἀπάντησιν ταχυδρόμου
 38 καὶ μηνυτὴς εἰς ἀπάντησιν μηνυτοῦ, διὰ τὴν ἀναγγεῖλωσι πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος ὅτι ἡ πόλις αὐτοῦ
 39 ἡλώθη ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς, καὶ ὅτι αἱ διαβάσεις ἐπιάσθησαν, καὶ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ τοὺς καλαμῶνας,
 40 καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου κατετρόμαξαν. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ
 41 θυγάτηρ τῆς Βαβυλῶνος εἶναι ὡς ἁλώνιον, καιρὸς εἶναι νὰ καταπατηθῇ· ἔτι ὀλίγον καὶ θέλει ἔλθῃ ὁ καιρὸς
 42 τοῦ θρισμοῦ αὐτῆς. Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος μὲ κατέφαγε, μὲ συνέτριψε, μὲ κατέστησεν
 43 ἀγγεῖον ἄχρηστον, μὲ κατέπιεν ὡς δράκων, ἐνέπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τρυφερῶν μου, μὲ ἔξωσεν.
 44 Ἡ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὴν σάρκα μου ἀδικία ἃς ἔλθῃ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, θέλει εἰπεῖ ἡ κατοικοῦσα τὴν Σιών· καὶ τὸ
 45 αἶμά μου ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Χαλδαίας, θέλει εἰπεῖ ἡ Ἱερουσαλήμ. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ,
 46 ἐγὼ θέλω διαδικάσει τὴν δίκην σου καὶ θέλω ἐκδικήσῃ τὴν ἐκδίκησίν σου, καὶ θέλω καταστήσει τὴν θάλασσαν
 47 αὐτῆς ξηρὰν καὶ θέλω ξηράνει τὴν πηγὴν αὐτῆς. Καὶ ἡ Βαβυλὼν θέλει εἶσθαι εἰς σωρούς, κατοικητήριον
 48 θῶων, θάμβος καὶ συριγμός, ἄνευ κατοίκου. Θέλουνσι βρυχᾶσθαι ὁμοῦ ὡς λέοντες, θέλουσιν ὠρύεσθαι ὡς
 49 σκύμνοι λεόντων. Θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ θερμανθῶσιν ἐν τοῖς συμποσίοις αὐτῶν, καὶ θέλω μεθύσει αὐτούς,
 50 διὰ τὴν εὐθυμῆσιν καὶ νὰ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ νὰ μὴ ἐξυπνήσωσι, λέγει Κύριος. Θέλω καταβιβάσει
 51 αὐτοὺς ὡς ἄρνια εἰς σφαγὴν, ὡς κριοῦς μετὰ τράγων. Πῶς ἡλώθη ἡ Σησάχ καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης
 52 τῆς γῆς· πῶς ἔγεινεν Βαβυλὼν θάμβος ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Ἡ θάλασσα ἀνέβη ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα· κατεκαλύφθη
 53 ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν κυμάτων αὐτῆς. Αἱ πόλεις αὐτῆς κατεστάθησαν θάμβος, γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος γῆ,
 54 ἐν ᾗ δὲν κατοικεῖ οὐδεὶς ἄνθρωπος οὐδὲ υἱὸς ἀνθρώπου διέρχεται δι' αὐτῆς. Καὶ θέλω τιμωρήσει τὸν Βῆλ
 55 ἐν Βαβυλῶνι καὶ ἐκβάλει ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὅσα κατέπιε· καὶ τὰ ἔθνη δὲν θέλουσι συναχθῆ πλέον πρὸς
 56 αὐτόν, καὶ αὐτὸ τὸ τεῖχος τῆς Βαβυλῶνος θέλει πέσει. Λαὲ μου, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ σώσατε ἑκάστος
 57 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου· μήποτε ἡ καρδία σας χαυνωθῇ καὶ φοβηθῇτε ὑπὸ
 τῆς ἀγγελίας ἧτις θέλει ἀκουσθῇ ἐν τῇ γῇ· θέλει δὲ ἔλθῃ ἀγγελία τὸ ἔτος, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἀγγελία τὸ ἄλλο
 ἔτος, καὶ καταδυναστεία ἐν τῇ γῇ, ἐξουσιαστὴς ἐναντίον ἐξουσιαστοῦ. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι καὶ
 θέλω κάμει ἐκδίκησιν ἐπὶ τὰ γλυπτὰ τῆς Βαβυλῶνος· καὶ πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς θέλει καταισχυνθῇ καὶ πάντες οἱ
 τετραυματισμένοι αὐτῆς θέλουσι πέσει ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς. Τότε οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς
 θέλουσιν ἀλαλάξει ἐπὶ Βαβυλῶνα· διότι οἱ ἐξολοθρευταὶ θέλουσιν ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ βορρᾶ, λέγει Κύριος.
 Καθὼς ἡ Βαβυλὼν ἔκαμε τοὺς τετραυματισμένους τοῦ Ἰσραὴλ νὰ πέσωσιν, οὕτω καὶ ἐν Βαβυλῶνι θέλουσι
 πέσει οἱ τετραυματισμένοι πάσης τῆς γῆς. Οἱ ἐκφυγόντες τὴν μάχαιραν, ὑπάγετε, μὴ στέκεσθε· ἐνθυμήθητε
 τὸν Κύριον μακρόθεν, καὶ Ἱερουσαλήμ ἃς ἀναβῇ ἐπὶ τὴν καρδίαν σας. Κατησχύνθημεν, διότι ἠκούσαμεν
 ὄνειδισμὸν· αἰσχύνῃ κατεκάλυψε τὸ πρόσωπον ἡμῶν· διότι εἰσῆλθον ξένοι εἰς τὸ ἁγίαστήριον τοῦ οἴκου τοῦ
 Κυρίου. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει ἐκδίκησιν ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς· καὶ
 καθ' ὅλην τὴν γῆν αὐτῆς οἱ τετραυματισμένοι θέλουσιν οἰμᾶζει. Καὶ ἂν ἡ Βαβυλὼν ἀναβῇ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ ἂν ὀχυρώσῃ τὸ ὕψος τῆς δυνάμεως αὐτῆς, θέλουσιν ἔλθῃ παρ' ἐμοῦ ἐξολοθρευταὶ ἐπ' αὐτήν, λέγει Κύριος.
 54, 55 Φωνὴ κραυγῆς ἔρχεται ἀπὸ Βαβυλῶνος καὶ συντριμμὸς μέγας ἐκ γῆς Χαλδαίων, διότι ὁ Κύριος ἐξωλόθρευσεν
 56 τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἠφάνισεν ἐξ αὐτῆς τὴν μεγάλην φωνήν· τὰ δὲ κύματα ἐκείνων ἤχοῦσιν· ὁ θόρυβος τῆς φωνῆς
 57 αὐτῶν ἐξακούεται ὡς ὑδάτων πολλῶν· διότι ὁ ἐξολοθρευτὴς ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οἱ δυνατοὶ
 αὐτῆς συνελήφθησαν, τὰ τόξα αὐτῶν συνετρίβησαν· ἐπειδὴ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἀνταποδόσεων θέλει ἐξάπαντος
 κάμει ἀνταπόδοσιν. Καὶ θέλω μεθύσει τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, τοὺς στρατηγούς αὐτῆς

καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνατοὺς αὐτοῦ· καὶ θέλουσι κοιμηθῇ ὕπνον αἰώνιον καὶ δὲν θέλουσιν ἐξυπνήσει, λέγει ὁ Βασιλεὺς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν 58 δυνάμεων· τὰ πλατεῖα τείχη τῆς Βαβυλῶνος θέλουσιν ὀλοτελῶς κατασκαφῇ, καὶ αἱ πύλαι αὐτοῦ αἱ ὑψηλαὶ θέλουσι κατακαῖν ἐν πυρὶ, καὶ ὅσα οἱ λαοὶ ἐκοπίασαν θέλουσιν εἶσθαι εἰς μάτην, καὶ ὅσα τὰ ἔθνη ἐμόχθησαν θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὸ πῦρ. Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον Ἰερεμίας ὁ προφήτης προσέταξεν εἰς τὸν Σεραῖαν τὸν υἱὸν 59 τοῦ Νηρίου υἱοῦ τοῦ Μαασίου, ὅτε ἐπορεύετο μετὰ τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ· ἦτο δὲ ὁ Σεραῖας κοιτωνάρχης. Ἐγράψε δὲ ὁ Ἰερεμίας ἐν ἐνὶ βιβλίῳ πάντα 60 τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐμελλον νὰ ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, πάντα τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους κατὰ τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰερεμίας πρὸς τὸν Σεραῖαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἴδῃς καὶ 61 ἀναγνώσῃς πάντα τοὺς λόγους τούτους, τότε θέλεις εἰπεῖ, Κύριε, σὺ ἐλάλησας κατὰ τοῦ τόπου τούτου, διὰ 62 νὰ ἐξολοθρευθῇ αὐτόν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῷ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἀλλὰ νὰ ᾖ ἡναι ἐρήμωσις αἰωνία. Καὶ ἀφοῦ τελειώσῃς ἀναγινώσκων τὸ βιβλίον τοῦτο, θέλεις δέσει ἐπ’ αὐτὸ λίθον καὶ ῥίψει 63 αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τοῦ Εὐφράτου· καὶ θέλεις εἰπεῖ, Οὕτω θέλει θυθισθῇ ἡ Βαβυλὼν, καὶ δὲν θέλει σηκωθῇ ἐκ 64 τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θέλω φέρει ἐπ’ αὐτήν· καὶ οἱ Βαβυλώνιοι θέλουσιν ἐξασθενήσῃ. Μέχρι τούτου εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Ἰερεμίου.

Ἐνὸς καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Σεδεκίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἑνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸ 52 δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀμουτάλ, θυγάτηρ τοῦ Ἰερεμίου ἀπὸ Λιβνά. Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ 2 Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἰωαχέιμ. Διότι ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου τοῦ γενομένου κατὰ Ἱερουσαλὴμ 3 καὶ Ἰούδα, ἕως οὗ ἀπέρριπεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὁ Σεδεκίας ἀπεστάτησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ ἐν τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δέκατον μῆνα, τὴν δεκάτην τοῦ μηνός, ἦλθε 4 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ὠκοδόμησεν περιτείχισμα κατ’ αὐτοῦ κύκλῳ. Καὶ ἡ πόλις ἐπολιορκεῖτο 5 μέχρι τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου. Ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί, τὴν ἐνάτην τοῦ μηνός, ἡ πεινὰ 6 ἐκραταιώθη ἐν τῇ πόλει καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἄρτος διὰ τὸν λαὸν τοῦ τόπου. Καὶ ἐξεπορθήθη ἡ πόλις καὶ πάντες 7 οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἔφυγον καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως τὴν νύκτα, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν, τῆς πλησίον τοῦ βασιλικοῦ κήπου· οἱ δὲ Χαλδαῖοι ἦσαν πλησίον τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ὑπῆγον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πεδιάδος. Τὸ δὲ στράτευμα τῶν Χαλδαίων κατεδίωξεν ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ 8 ἔφθασαν τὸν Σεδεκίαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ· καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ διεσκορπίσθη ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἀνήγαγον αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλά ἐν 9 τῇ γῇ Αἰράθ καὶ ἐπρόφερε καταδίκην ἐπ’ αὐτόν. Καὶ ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς τοῦ 10 Σεδεκίου ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ἔσφαξεν ἔτι καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἐν Ῥιβλά. Καὶ τοὺς 11 ὀφθαλμοὺς τοῦ Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδωκεν αὐτόν μετ’ ὅσους χαλκίνας ἀλύσεις· καὶ ἔφερον αὐτόν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔβαλεν αὐτόν εἰς οἶκον φυλακῆς ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἐν 12 δὲ τῷ πέμπτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τοῦ δεκάτου ἐνάτου ἔτους τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἦλθεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ Νεβουζαραδάν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ κατέκαυσε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς οἴκους 13 τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντα μέγαν οἶκον κατέκαυσεν ἐν πυρὶ. Καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα τῶν Χαλδαίων, τὸ μετὰ 14 τοῦ ἀρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισαν πάντα τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ. Καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τοῦ 15 λαοῦ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς φυγόντας, οἵτινες προσέφυγον πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν τοῦ πλήθους, μετόπισσε Νεβουζαραδάν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ. Ἐκ τῶν πτωχῶν ὅμως τῆς γῆς ἀφῆκε Νεβουζαραδάν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ διὰ ἀμπελουργοὺς καὶ διὰ γεωργοὺς, 16 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκίνοὺς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν χαλκίνην θάλασσαν τὴν 17 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου κατέκοψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ μετεκόμισαν ὅλον τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἔλαβον δὲ καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰ λυχνοφάλιδα καὶ τὰς λεκάνας καὶ τὰ θυμιατήρια καὶ πάντα 18 τὰ σκεύη τὰ χάλκινα, διὰ τῶν ὁποίων ἔκαμνον τὴν ὑπηρεσίαν. Ἔλαβε προσέτι ὁ ἀρχισωματοφύλαξ καὶ τοὺς 19 κρατήρας καὶ τὰ πυροδοχεῖα, καὶ τὰς λεκάνας καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰ θυμιατήρια καὶ τὰς 20 φιάλας, ὅσα ἦσαν χρυσὰ καὶ ὅσα ἀργυρά· τοὺς δύο στύλους, τὴν μίαν θάλασσαν καὶ τοὺς δώδεκα χαλκίνοὺς 21 μόσχους τοὺς ἀντὶ βάσεων, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· ὁ χαλκὸς πάντων 22 τούτων τῶν σκευῶν ἦτο ἀζύγιστος. Περὶ δὲ τῶν στύλων, τὸ ὕψος τοῦ ἐνὸς στύλου ἦτο δεκαοκτὼ πηχῶν, καὶ ζώνη 23 πηχῶν δώδεκα περιεκύκλωνεν αὐτόν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων· ἦτο κενός. Καὶ τὸ κιονόκρανον 24 τὸ ἐπ’ αὐτοῦ χάλκινον· τὸ δὲ ὕψος τοῦ ἐνὸς κιονοκράνου πέντε πηχῶν καὶ τὸ δικτυωτὸν καὶ τὰ ῥόδια ἐπὶ τοῦ 25 κιονοκράνου κύκλῳ, τὰ πάντα χάλκινα· τὰ αὐτὰ εἶχε καὶ ὁ δευτέρος στύλος μετὰ τῶν ῥοδίων. Καὶ ἦσαν 26 ἐνενήκοντα ἕξ ῥόδια κρεμώμενα· πάντα τὰ ῥόδια τὰ ἐπὶ τοῦ δικτυωτοῦ ἦσαν ἑκατὸν κύκλῳ. Καὶ ἔλαβεν ὁ 27 ἀρχισωματοφύλαξ Σεραῖαν τὸν πρῶτον ἱερέα καὶ Σοφονίαν τὸν δευτέρον ἱερέα καὶ τοὺς τρεῖς θυρωροὺς· καὶ 28 ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν ἕνα εὐνοῦχον, ὅστις ἦτο ἐπιστάτης ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας 29 ἐκ τῶν παρισταμένων ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως, τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τὸν ἄρχοντα 30 τῶν στρατευμάτων, ὅστις ἔκαμε τὴν στρατολογίαν τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἄνδρας ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς 31 γῆς, τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. Καὶ λαβὼν αὐτοὺς Νεβουζαραδάν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἔφερον 32 αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλά. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος καὶ 33

28 ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Ῥιβλά, ἐν τῇ γῇ Αἰμάθ. Οὕτω μετώκισθη ὁ Ἰούδας ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. Οὗτος εἶναι ὁ
λαός, τὸν ὁποῖον μετώκισεν ὁ Ναβουχοδονόσορ, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει, τρεῖς χιλιάδας καὶ εἰκοσιτρεῖς Ἰουδαίους·
29 ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Ναβουχοδονόσορ μετώκισεν αὐτὸς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ὀκτακοσίας τριάκοντα δύο
30 ψυχάς· ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ναβουχοδονόσορ μετώκισε Νεβουζαραδάν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἐκ τῶν
31 Ἰουδαίων ἑπτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ψυχάς· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσαι. Ἐν δὲ τῷ
τριακοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς μετοικεσίας τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τὸν δωδέκατον μῆνα, τὴν εἰκοστὴν
32 τὴν κεφαλὴν τοῦ μηνός, Εὐεὶλμερωδὰχ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐβασίλευσεν, ἀνύψωσε
τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς φυλακῆς, καὶ ἐλάλησεν
εὐμενῶς μετ' αὐτοῦ καὶ ἔθηκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.
33 Καὶ ἥλλαξε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ· καὶ ἔτρωγεν ἄρτον πάντοτε μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
34 αὐτοῦ. Καὶ τὸ σιτηρέσιον αὐτοῦ ἦτο παντοτεινὸν σιτηρέσιον διδόμενον εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς
Βαβυλῶνος, ἡμερήσιος χορηγία μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΘΡΗΝΟΙ

Πῶς ἐκάθησε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν. Κατέστη ὡς χήρα ἡ πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἡ ἄρχουσα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἐγένεεν ὑποτελής. Ἀκαταπαύστως κλαίει τὴν νύκτα καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς καταρρέουσιν ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτῆς· ἐκ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ὁ παρηγορῶν αὐτήν· πάντες οἱ φίλοι αὐτῆς ἐφέρθησαν πρὸς αὐτὴν ἀπίστως· ἐχθροὶ ἐγένιναν εἰς αὐτήν. Ἥχμαλωτίσθη ὁ Ἰούδας ὑπὸ θλίψεως καὶ ὑπὸ βαρείας δουλείας· κάθεται ἐν τοῖς ἔθνεσι· δὲν εὐρίσκει ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ διώκται αὐτοῦ κατέλαβον αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν στενῶν. Αἱ ὁδοὶ τῆς Σιών πενθοῦσι, διότι οὐδεὶς ἔρχεται εἰς τὰς ἐορτάς· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς εἶναι ἔρημοι οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν· αἱ παρθέναι αὐτῆς εἶναι περίλυποι καὶ αὐτὴ πλήρης πικρίας. Οἱ ἐναντίοι αὐτῆς ἐγένιναν κεφαλὴ, οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐημεροῦσι· διότι ὁ Κύριος κατέθλιπεν αὐτήν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἔφυγεν ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς· οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐγένιναν ὡς ἔλαφοι μὴ εὐρίσκουσαι βοσκήν, καὶ ἐβάδιζον χωρὶς δυνάμεως ἔμπροσθεν τοῦ διώκοντος. Ἐνεθυμήθη ἡ Ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐξώσεως αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀπὸ χρόνων ἀρχαίων, ὅτε ἔπαιον ὁ λαὸς αὐτῆς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ βοηθὸς αὐτήν· εἶδον αὐτήν οἱ ἐχθροί, ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ καταπαύσει αὐτῆς. Ἀμαρτίαν ἡμάρτησεν ἡ Ἱερουσαλήμ· διὰ τοῦτο ἐγένεεν ὡς ἀκάθαρτος· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτήν κατεφρόνησαν αὐτήν, διότι εἶδον τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς· αὐτὴ δὲ ἀνεστέναξε καὶ ἀπεστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἦτο εἰς τὰ κράσπεδα αὐτῆς· δὲν ἐνεθυμήθη τὰ τέλη αὐτῆς· ὅθεν ἐταπεινώθη ἐξαισιῶς· δὲν ὑπῆρχεν ὁ παρηγορῶν αὐτήν. Ἰδέ, Κύριε, τὴν θλίψίν μου, διότι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός. Ὁ ἐχθρὸς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς· διότι αὐτὴ εἶδε τὰ ἔθνη εἰσερχόμενα εἰς τὸ ἁγίαστήριον αὐτῆς, τὰ ὁποῖα προσέταξας νὰ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συναγωγὴν σου. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζει, ζητῶν ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῶν ἀντὶ τροφῆς, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν. Ἰδέ, Κύριε, καὶ ἐπιβλεψον· διότι ἐγένεα ἐξουθενημένη. Ὡ, πρὸς ὑμᾶς, πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδόν· ἐπιβλέψατε καὶ ἰδέτε, ἂν ᾖναι πόνος κατὰ τὸν πόνον μου, ὅστις ἐγένεεν εἰς ἐμὲ, μὲ τὸν ὁποῖον μὲ ἔθλιπεν ὁ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους πῦρ ἐπὶ τὰ ὀστέα μου καὶ κατεκράτησεν αὐτά· ἠπλώσε δίκτυον εἰς τοὺς πόδας μου· μὲ ἔστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω· μὲ κατέστησεν ἡφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην. Ὁ ζυγὸς τῶν ἀσεβημάτων μου συνεσφίχθη διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· περιεπλέχθησαν, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου, κατέλυσε τὴν δυνάμιν μου· ὁ Κύριος μὲ παρέδωκεν εἰς χεῖρας, ἐξ ὧν δὲν δύναμαι νὰ ἐγερθῶ. Ὁ Κύριος κατέστρωσε πάντα τοὺς δυνατοὺς μου ἐν τῷ μέσῳ μου· ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ ὀρισμένον καιρὸν διὰ νὰ συντρίψῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς μου· ὁ Κύριος ἐπάτησεν ἐν ληνῷ τὴν παρθένον, τὴν θυγατέρα Ἰούδα. Διὰ ταῦτα ἐγὼ θρηνῶ· οἱ ὀφθαλμοὶ μου, οἱ ὀφθαλμοὶ μου καταρρέουσιν ὕδατα· διότι ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρηγορητὴς ὁ ἀναζωοποιῶν τὴν ψυχὴν μου· οἱ υἱοὶ μου ἠφανίσθησαν, διότι ὑπερίσχυεν ὁ ἐχθρός. Ἡ Σιών ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς, δὲν ὑπάρχει ὁ παρηγορῶν αὐτήν· ὁ Κύριος προσέταξε περὶ τοῦ Ἰακώβ· οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ περιεκύκλωσαν αὐτόν· ἡ Ἱερουσαλήμ ἐγένεε μεταξύ αὐτῶν ὡς ἀκάθαρτος. Δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος διότι ἀπεστάτησα ἀπὸ τοῦ λόγου αὐτοῦ. Ἀκούσατε, παρακαλῶ, πάντες οἱ λαοί, καὶ ἰδέτε τὸν πόνον μου· αἱ παρθέναι μου καὶ οἱ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν. Ἐκάλεσα τοὺς ἀγαπώντάς με, ἀλλ' αὐτοὶ μὲ ἠπάτησαν· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐξέπνευσαν ἐν τῇ πόλει, διότι ἐζήτησαν τροφήν ὑπὲρ ἑαυτῶν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν. Ἰδέ, Κύριε, διότι θλίβομαι· τὰ ἐντόσθιά μου ταραττονται, ἡ καρδία μου ἀναστρέφεται ἐντόσ μου, διότι μεγάλως ἀπεστάτησα· ἔξωθεν ἠτέκνωσεν ἡ μάχαιρα· ἐν τῷ οἴκῳ ὁ θάνατος. Ἦκουσαν, διότι στενάζω· δὲν ὑπάρχει ὁ παρηγορῶν με· πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἤκουσαν τὴν συμφορὰν μου· ἐχάρησαν ὅτι σὺ ἔκαμες τοῦτο· ὅταν φέρῃς τὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν ἐκάλεσας, αὐτοὶ θέλουσι γεῖναι ὡς ἐγώ. Ἄς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν· καὶ κάμε εἰς αὐτοὺς ὡς ἔκαμες εἰς ἐμὲ διὰ πάντα τὰ ἁμαρτήματά μου· διότι πολλοὶ εἶναι οἱ στεναγμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου ἐξέλιπε.

Πῶς περιεκάλυπεν ὁ Κύριος μὲ νέφος τὴν θυγατέρα Σιών ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, κατέρριπεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἐνεθυμήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ὁ Κύριος κατεπόντισε πᾶσας τὰς κατοικίας τοῦ Ἰακώβ καὶ δὲν ἐφείσθη· κατέστρεψεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα· κατηδάφισεν αὐτά· ἐβεβήλωσε τὸ βασίλειον καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ. Συνέθλασεν ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν τὸ κέρας τοῦ Ἰσραὴλ· ἔστρεψεν ὀπίσω τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἐξήφθη κατὰ τοῦ Ἰακώβ ὡς πῦρ φλογερόν, κατατρῶγον τὰ περίξ. Ἐνέτεινε τὸ τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρός, ἔστησε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίας, καὶ ἐφόνευσεν πᾶν τὸ ἄρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν τῇ σκηνῇ τῆς θυγατρὸς Σιών· ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Ὁ Κύριος ἐγένεεν ὡς ἐχθρός, κατεπόντισεν τὸν Ἰσραὴλ· κατεπόντισεν πάντα τὰ παλάτια αὐτοῦ· ἠφάνισε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ· καὶ ἐπλήθυνεν εἰς τὴν θυγατέρα Ἰούδα τὸ πένθος καὶ τὴν θλίψιν. Καὶ ἐξέσπασε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὡς καλύβην κήπου· κατηφάνισε τὸν τόπον τῶν συνάξεων αὐτοῦ· ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ λησμονηθῇ ἐν Σιών ἡ ἐορτὴ καὶ τὸ σάββατον, καὶ ἐν τῇ ἀγανακτήσει τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἀπέρριψε βασιλέα καὶ ἱερέα. Ὁ Κύριος ἀπέβαλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἐβδελύχθη τὸ ἁγίαστήριον αὐτοῦ· συνέκλεισεν ἐν τῇ χειρὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ τεῖχη τῶν παλατιῶν αὐτῆς· ἠλάλαξαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς. Ὁ Κύριος ἐβουλεύθη νὰ ἀφανίσῃ τὸ τεῖχος τῆς θυγατρὸς Σιών· ἐξέτεινε τὴν στάθμην, δὲν ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ καταποντίξῃ, καὶ ἔκαμε νὰ πενθήσῃ τὸ περιτεῖχισμα καὶ τὸ τεῖχος· τὰ πάντα ἠτόνησαν ὁμοῦ. Αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπήχθησαν εἰς τὴν

γῆν· ἠφάνισε καὶ κατεσύντριψε τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς· ὁ βασιλεὺς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς εἶναι ἐν τοῖς
 10 ἔθνεσι· νόμος δὲν ὑπάρχει· οὐδὲ οἱ προφῆται αὐτῆς εὐρίσκουσιν ὅρασιν παρὰ Κυρίου. Οἱ πρεσβύτεροι τῆς
 11 θυγατρὸς Σιών, κἀθηνται κατὰ γῆς, σιωπῶντες· ἀνεβίβασαν χῶμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, ἐζώσθησαν σάκκους·
 αἱ παρθέναι τῆς Ἱερουσαλὴμ κατεβίβασαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὴν γῆν. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐμαράνθησαν
 12 ὑπὸ τῶν δακρῶν, τὰ ἐντὸςθιά μου ταραπτόνται, ἡ χολὴ μου ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν, διὰ τὸν συντριμμὸν τῆς
 13 θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, ἐπειδὴ τὰ νήπια καὶ τὰ θηλάζοντα ἐλιποθύχουν ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως. Εἶπον
 14 πρὸς τὰς μητέρας αὐτῶν, Ποῦ εἶναι οἷτος καὶ οἶνος· Ὅποτε ἐλιποθύμουν ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως ὡς ὁ
 15 τραυματίας, ὅποτε ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐξεχέετο εἰς τὸν κόλπον τῶν μητέρων αὐτῶν. Τίνα νὰ λάβω μάρτυρα εἰς σέ
 16 μὲ τί νὰ σὲ συγκρίνω, θυγάτηρ τῆς Ἱερουσαλὴμ· Μὲ ποῖον νὰ σὲ ἐξομοιώσω διὰ νὰ σὲ παρηγορήσω, παρθένε,
 17 θυγάτηρ Σιών· Διότι ὁ συντριμμὸς σου εἶναι μέγας ὡς ἡ θάλασσα· τίς δύναται νὰ σὲ ἰατρεύσῃ· Οἱ προφῆται
 18 σου εἶδον περὶ σοῦ μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ δὲν ἐφανέρωσαν τὴν ἀνομίαν σου, διὰ νὰ ἀποστρέψωσι τὴν
 19 αἰχμαλωσίαν σου· ἀλλ' εἶδον περὶ σοῦ φορτία μάταια καὶ πρόξενα ἐξώσεως. Πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδὸν
 20 ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας· ἐσύριζαν καὶ ἔσεισαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Ἱερουσαλὴμ, λέγοντες,
 21 Αὕτη εἶναι ἡ πόλις, περὶ τῆς ὁποίας ἐλέγετο, Ἡ ἐντέλεια τῆς ὠραιότητος, ἡ χαρὰ πάσης τῆς γῆς· Πάντες οἱ
 22 ἐχθροὶ σου ἤνοιζαν ἐπὶ σὲ τὸ στόμα αὐτῶν· ἐσύριζαν καὶ ἔτριζαν τοὺς ὀδόντας λέγοντες, Κατεπίομεν αὐτήν·
 23 αὕτη τῶντι εἶναι ἡ ἡμέρα, τὴν ὁποίαν περιεμένομεν· εὖρομεν, εἶδομεν. Ὁ Κύριος ἔκαμεν ὅ, τι ἐβουλεύθη·
 24 ἐξεπλήρωσε τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον διώρισεν ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων· κατέστρεψε καὶ δὲν ἐφείσθη, καὶ
 25 εὐφρανεν ἐπὶ σὲ τὸν ἐχθρόν· ὕψωσε τὸ κέρασ τῶν ἐναντίων σου. Ἡ καρδιά αὐτῶν ἐβόησε πρὸς τὸν Κύριον,
 26 Τεῖχος τῆς θυγατρὸς Σιών, καταβίβαζε ὡς χεῖμαρρον δάκρυα ἡμέραν καὶ νύκτα· μὴ δώσῃς παῦσιν εἰς σεαυτὸν·
 27 ἃς μὴ σιωπήσῃ ἡ κόρη τῶν ὀφθαλμῶν σου. Σηκώθητι, βόησον τὴν νύκτα, ὅταν ἀρχίζωσιν αἱ φυλακαί· ἔκχεον
 28 τὴν καρδίαν σου ὡς ὕδωρ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου· ὕψωσον πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖράς σου, διὰ τὴν
 29 ζωὴν τῶν νηπίων σου, τὰ ὁποῖα λιποθυμοῦσιν ἀπὸ τῆς πείνης ἐπὶ τῶν ἄκρων πασῶν τῶν ὁδῶν. Ἰδέ, Κύριε, καὶ
 30 ἐπίβλεψον, εἰς τίνα ποτὲ ἔκαμεσ οὕτω· Νὰ φάγωσιν αἱ γυναῖκες τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας αὐτῶν, τὰ νήπια ἐν τοῖς
 31 σπαργάνοις αὐτῶν· Νὰ φονευθῶσιν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ τοῦ Κυρίου ἱερεὺς καὶ προφήτης· Τὸ παιδίον καὶ ὁ γέρον
 32 κοίτονται κατὰ γῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς· αἱ παρθέναι μου καὶ οἱ νεανίσκοι μου ἔπεσον ἐν μαχαίρᾳ· ἐφόνευσας ἐν
 33 τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς σου, κατέσφαζας, δὲν ἐφείσθης. Προσεκάλεσας πανταχόθεν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως,
 34 τοὺς τρόμους μου, καὶ οὐδεὶς ἐσώθη οὐδὲ ὑπελείφθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου· ἐκείνους, τοὺς
 35 ὁποίους ἐσπαργάνωσα καὶ ἠύξησα, ὁ ἐχθρὸς μου συνετέλεσεν αὐτούς.

3, 2 Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶδον θλίψιν ἀπὸ τῆς ῥάβδου τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ. Μὲ ὠδήγησε καὶ ἔφερεν
 3 εἰς σκοτόσ καὶ οὐχὶ εἰς φῶς. Naί, κατ' ἐμοῦ ἐστράφη· κατ' ἐμοῦ ἔστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέ-
 4, 5 ραν. Ἐπαλαίωσε τὴν σάρκα μου καὶ τὸ δέρι μου· συνέτριψε τὰ ὀστέα μου. Ὡκοδόμησε κατ' ἐμοῦ καὶ
 6, 7 μὲ περιεκύκλωσε χολὴν καὶ μόχθον. Μὲ ἐκάθισεν ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰωνίους. Μὲ περιέφραξε, διὰ
 8 νὰ μὴ ἐξέλθω· ἐδάρυνε τὰς ἀλύσεις μου. Ἔτι καὶ ὅταν κράζω καὶ ἀναβοῶ, ἀποκλείει τὴν προσευχὴν μου.
 9, 10 Περιέφραξε μὲ πελεκητοὺς λίθους τὰς ὁδοὺς μου, ἐστρέβλωσε τὰς τρίβους μου. Ἐγεινεν εἰς ἐμὲ ἄρκτος
 11 ἐνεδρεύουσα, λέων ἐν ἀποκρύφοις. Παρέτρεψε τὰς ὁδοὺς μου καὶ μὲ κατεσπάραξε, μὲ κατέστησεν ἡφανι-
 12, 13 σμένην. Ἐνέτεινε τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ μὲ ἔστησεν ὡς σκοπὸν εἰς βέλος. Ἐνέπηξεν εἰς τὰ νεφρά μου τὰ βέλη
 14, 15 τῆς φαρέτρας αὐτοῦ. Ἐγείνα γέλωσ εἰς πάντα τὸν λαὸν μου, ἄσμα αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὲ ἐχόρτασε
 16, 17 πικρίαν· μὲ ἐμέθυσεν ἀψίνθιον. Καὶ συνέτριψε τοὺς ὀδόντας μου μὲ χάλικας· μὲ ἐκάλυψε μὲ σποδόν. Καὶ
 18 ἀπέσπρωξα, ἀπὸ εἰρήνης τὴν ψυχὴν μου· ἐλησμόνησα τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπα, Ἀπωλέσθη ἡ δύναμις μου καὶ ἡ
 19, 20 ἐλπίς μου ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἐνθυμήθητι τὴν θλίψιν μου καὶ τὴν ἔξωσίν μου, τὸ ἀψίνθιον καὶ τὴν χολήν. Ἡ
 21 ψυχὴ μου ἐνθυμεῖται ταῦτα ἀκαταπαύστως καὶ εἶναι τεταπεινωμένη ἐν ἐμοί. Τοῦτο ἀνακαλῶ εἰς τὴν καρδίαν
 22 μου, ὅθεν ἔχω ἐλπίδα· Ἐλεος τοῦ Κυρίου εἶναι, ὅτι δὲν συνετελέσθημεν, ἐπειδὴ δὲν ἐξέλιπον οἱ οἰκτιρμοὶ
 23, 24 αὐτοῦ. Ἀνανεόνονται ἐν ταῖς πρωταῖς· μεγάλη εἶναι ἡ πιστότης σου. Ὁ Κύριος εἶναι ἡ μερίς μου, εἶπεν ἡ
 25 ψυχὴ μου· διὰ τοῦτο θέλω ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Ἀγαθὸς ὁ Κύριος εἰς τοὺς προσμένοντάς αὐτόν, εἰς τὴν ψυχὴν
 26, 27 τὴν ἐκζητοῦσαν αὐτόν. Καλὸν εἶναι καὶ νὰ ἐλπίζῃ τις καὶ νὰ ἐφησυχάζῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ Κυρίου. Καλὸν
 28 εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ βαστάζῃ ζυγὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ. Θέλει κάθησθαι κατὰ μόνας καὶ σιωπᾷ, ἐπειδὴ ὁ
 29, 30 Θεὸς ἐπέβαλε φορτίον ἐπ' αὐτόν. Θέλει βάλει τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς τὸ χῶμα, ἵσως ἦναι ἐλπίς. Θέλει δώσει
 31 τὴν σιαγόνα εἰς τὸν ῥαπίζοντα αὐτόν· θέλει χορτασθῇ ἀπὸ ὄνειδισμοῦ. Διότι ὁ Κύριος δὲν ἀπορρίπτει εἰς τὸν
 32, 33 αἰῶνα· Ἀλλ' ἐὰν καὶ θλίψῃ, θέλει ὁμωσ καὶ οἰκτειρήσῃ κατὰ τὸ πληθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Διότι δὲν θλίβει
 34 ἐκ καρδίας αὐτοῦ οὐδὲ καταθλίβει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Τὸ νὰ καταπατῇ τις ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ
 35 πάντα τοὺς δεσμίους τῆς γῆς. Τὸ νὰ διαστρέφῃ κρίσιν ἀνθρώπου κατέναντι τοῦ προσώπου τοῦ Ὑψίστου·
 36, 37 Τὸ νὰ ἀδικῇ ἄνθρωπον ἐν τῇ δίκῃ αὐτοῦ· ὁ Κύριος δὲν βλέπει ταῦτα. Τίς λέγει τι καὶ γίνεται, χωρὶς νὰ
 38, 39 προστάξῃ αὐτὸ ὁ Κύριος· Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ὑψίστου δὲν ἐξέρχονται τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ· Διὰ τί ἤθελε
 40 γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἄνθρωπος, διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· Ἄς ἐρευνήσωμεν τὰς ὁδοὺς ἡμῶν
 41 καὶ ἃς ἐξετάσωμεν καὶ ἃς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν Κύριον. Ἄς ὑψώσωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ τὰς χεῖρας
 42 πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, λέγοντες, Ἡμαρτήσαμεν καὶ ἀπεστατήσαμεν· σὺ δὲν μᾶς συνεχώρησας.
 43, 44 Περιεκάλυψας μὲ θυμὸν καὶ κατεδίωξας ἡμᾶς· ἐφόνευσας, δὲν ἐφείσθης. Ἐκάλυψας σεαυτὸν μὲ νέφος, διὰ
 45, 46 νὰ μὴ διαβαίῃ ἡ προσευχὴ ἡμῶν. Μᾶς ἔκαμεσ σκύβαλον καὶ βδέλυγμα ἐν μέσῳ τῶν λαῶν. Πάντες οἱ ἐχθροὶ
 47, 48 ἡμῶν ἤνοιζαν τὸ στόμα αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς. Φόβος καὶ λάκκος ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, ἐρήμωσις καὶ συντριμμός. Ῥύα-

καὶ οὐδ' αὖτε καταβιάζῃς ὁ ὀφθαλμὸς μου διὰ τὸν συντριμμὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. Ὁ ὀφθαλμὸς μου
 σταλάζει καὶ δὲν σιωπᾷ, διότι δὲν ἔχει ἄνεσιν, Ἐωσοῦ ὁ Κύριος διακύψῃ καὶ ἴδῃ ἐξ οὐρανοῦ. Ὁ ὀφθαλμὸς
 μου καταθλίβει τὴν ψυχὴν μου, ἐκ πασῶν τῶν θυγατέρων τῆς πόλεώς μου. Οἱ ἐχθρευόμενοί με ἀνατίωσ
 μὲ ἐκυνήγησαν ἀκαταπαύστως ὡς στρουθίον. Ἐκοψαν τὴν ζωὴν μου ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ἔρριψαν λίθον ἐπ'
 ἐμέ. Τὰ ὕδατα ἐπλημύρηνσαν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου· εἶπα, Ἀπερρίφθην. Ἐπεκαλέσθην τὸ ὄνομά σου,
 Κύριε, ἐκ λάκκου καταωτάτου. Ἦκουσας τὴν φωνὴν μου· μὴ κλείσῃς τὸ ὠτίον σου εἰς τὸν στεναγμὸν μου,
 εἰς τὴν κραυγὴν μου. Ἐπλησίασας καθ' ἣν ἡμέραν σὲ ἐπεκαλέσθην· εἶπας, Μὴ φοβοῦ. Ἐδίκασας, Κύριε,
 τὴν δίκην τῆς ψυχῆς μου· ἐλύτρωσας τὴν ζωὴν μου. Εἶδες, Κύριε, τὸ πρὸς ἐμὲ ἄδικον· κρίνον τὴν κρίσιν
 μου. Εἶδες πάσας τὰς ἐκδικήσεις αὐτῶν, πάντα τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ. Ἦκουσας, Κύριε,
 τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, πάντα τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ· τοὺς λόγους τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
 καὶ τὰς μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἰδὲ, ὅταν κάθηνται καὶ ὅταν σηκώνωνται· ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ᾄσμα αὐτῶν. Κάμε, Κύριε, εἰς αὐτοὺς ἀνταπόδοσιν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Δὸς εἰς αὐτοὺς πῶρωςιν
 καρδίας, τὴν κατάραν σου ἐπ' αὐτούς. Καταδιώξον ἐν ὀργῇ καὶ ἀφάνισον αὐτοὺς ὑποκάτωθεν τῶν οὐρανῶν
 τοῦ Κυρίου.

Πῶς ἡμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἡλλοιώθη τὸ χρυσίον τὸ καθαρώτατον, οἱ λίθοι τοῦ ἁγιαστηρίου διεσπάρησαν εἰς
 τὰ ἄκρα πασῶν τῶν ὁδῶν. Οἱ ἔνδοξοι υἱοὶ τῆς Σιών, οἱ ἐκτιμώμενοι ὡς τὸ καθαρὸν χρυσίον, πῶς ἐλογίσθησαν
 ὡς ἄγγεῖα πήλινα, ἔργον χειρὸς κεραμέως. Ἔτι καὶ τὰ κήτη προσφέρουσι μαστοὺς καὶ θηλάζουσι τὰ τέκνα
 αὐτῶν· ἡ δὲ θυγάτηρ τοῦ λαοῦ μου ἐσκληρύνθη ὡς αἱ στρουθοκάμηλοι ἐν ἐρήμῳ. Ἡ γλῶσσα τοῦ θηλάζοντος
 ἐκολλήθη εἰς τὸν οὐρανίσκον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς δίψης· τὰ παιδιά ἐζήτησαν ἄρτον καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ κόππων εἰς
 αὐτά. Οἱ τρώγοντες φαγητὰ τρυφερά κοιτῶνται ἐν ταῖς ὁδοῖς ἡφανισμένοι· οἱ ἀνατεθραμμένοι ἐν πορφύρᾳ
 ἐνηγκαλίσθησαν τὴν κοπρίαν. Καὶ ἡ ποινὴ τῆς ἀνομίας τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἔγεινε μεγαλητέρα
 παρὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀμαρτίας τῶν Σοδόμων, τὰ ὅποια κατεστράφησαν ὡς ἐν ῥιπῇ, καὶ δὲν ἐνήργησαν ἐπ'
 αὐτῶν χεῖρες. Οἱ Ναζηραῖοι αὐτῆς ἦσαν καθαρώτεροι χιόνος, λευκότεροι γάλακτος, ἐρυθρότεροι τὴν ὄψιν
 ὑπὲρ τοὺς πολυτίμους λίθους, στιλπνοὶ ὡς ὁ σάπφειρος· ἡ ὄψις αὐτῶν κατημαυρώθη ὑπὲρ τὴν ἀσβόλην·
 δὲν ἐγνωρίζοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς· τὸ δέρμα αὐτῶν ἐκολλήθη ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν· ἐξηράνθη, ἔγεινεν ὡς ξύλον.
 Εὐτυχέστεροι ἐστάθησαν οἱ θανατωθέντες ὑπὸ τῆς ῥομφαίας, παρὰ οἱ θανατωθέντες ὑπὸ τῆς πείνης· διότι οὗτοι
 κατατήκονται, τετραυματισμένοι δι' ἑλλειψιν γεννημάτων τοῦ ἀγροῦ. Αἱ χεῖρες τῶν εὐσπλάγχων γυναικῶν
 ἔψησαν τὰ τέκνα αὐτῶν· ἔγειναν εἰς αὐτὰς τροφὴ ἐν τῷ συντριμμῷ τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. Ὁ Κύριος
 συνετέλεσε τὸν θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε τὴν φλόγα τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξῆψε πῦρ ἐν Σιών, τὸ ὅποιον κατέφαγε
 τὰ θεμέλια αὐτῆς. Δὲν ἐπίστευον οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι ἤθελεν
 εἰσελθεῖ ἐχθρὸς καὶ πολέμιος εἰς τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλήμ. Τοῦτο ἔγεινε διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν προφητῶν
 αὐτῆς καὶ τὰς ἀνομίας τῶν ἱερέων αὐτῆς, οἵτινες ἔχυνον τὸ αἷμα τῶν δικαίων ἐν μέσῳ αὐτῆς. Περιεπλανήθησαν
 ὡς τυφλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐμολύνθησαν ἐν τῷ αἵματι, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγγίσωσι τὰ ἐνδύματα
 αὐτῶν. Ἀπόστητε, ἀκάθαρτοι, ἔκραζον πρὸς αὐτούς· ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἐγγίσητε· ἐνῶ ἔφευγον καὶ
 περιεπλάνωντο, ἐλέγετο μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Δὲν θέλουσι παροικεῖ πλέον μεθ' ἡμῶν. Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου
 διεμέρισεν αὐτούς, δὲν θέλει πλέον ἐπιβλέπει ἐπ' αὐτούς· πρόσωπον ἱερέων δὲν ἐσεβάσθησαν, γέροντας δὲν
 ἠλέησαν. Ἐνῶ ἔτι ὑπῆρχομεν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἀπέκαμον, προσμένοντες τὴν ματαίαν βοήθειαν ἡμῶν·
 ἀπεβλέψαμεν κεχηνότες πρὸς ἔθνος μὴ δυνάμενον νὰ σώσῃ. Παραμονεύουσι τὰ ἴχνη ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ
 περιπατῶμεν ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν· ἐπλησίασε τὸ τέλος ἡμῶν, αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπληρώθησαν, διότι ἦλθε τὸ
 τέλος ἡμῶν. Οἱ καταδιώκοντες ἡμᾶς ἔγειναν ἐλαφρότεροι τῶν ἀετῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἐκυνήγησαν ἡμᾶς ἐπὶ τὰ
 ὄρη, ἐνήδρευσαν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἡ πνοὴ τῶν μυκτῆρων ἡμῶν, ὁ χριστὸς τοῦ Κυρίου, ἐπιάσθη ἐν ταῖς
 παγίσιν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὁποίου, ἐλέγομεν, θέλομεν ζῆ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου,
 θυγάτηρ Ἐδὼμ, ἡ κατοικοῦσα ἐν γῇ Οὐζ'· ἔτι καὶ πρὸς σὲ θέλει περάσει τὸ ποτήριον· θέλεις μεθυσθῇ καὶ θέλεις
 γυμνωθῇ. Ἐτελείωσεν ἡ ποινὴ τῆς ἀνομίας σου, θυγάτηρ Σιών· δὲν θέλει σὲ φέρει πλέον εἰς αἰχμαλωσίαν·
 θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν ἀνομίαν σου, θυγάτηρ Ἐδὼμ· θέλει ἀποκαλύψει τὰ ἀμαρτήματά σου.

Ἐνθυμήθητι, Κύριε, τί ἔγεινεν εἰς ἡμᾶς· ἐπίβλεψον, καὶ ἰδὲ τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν. Ἡ κληρονομία ἡμῶν
 μετεστράφη εἰς ἄλλοτριούς, αἱ οἰκίαι ἡμῶν εἰς ξένους. Ἐγείναμεν ὄρφανοὶ ἄνευ πατρός, αἱ μητέρες ἡμῶν
 ὡς χῆραι. Μὲ ἀργύριον ἐπίομεν τὸ ὕδωρ ἡμῶν· τὰ ξύλα ἡμῶν ἐπωλήθησαν εἰς ἡμᾶς. Ἐπὶ τὸν τράχηλον
 ἡμῶν εἶναι διωγμός· ἐμοχθήσαμεν, ἀνάπαυσιν δὲν ἔχομεν. Ἠπλώσαμεν χεῖρα πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, πρὸς
 τοὺς Ἀσσυρίους, διὰ νὰ χορτασθῶμεν ἄρτον. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἡμάρτησαν, ἐκεῖνοι δὲν ὑπάρχουσι· καὶ
 ἡμεῖς φέρομεν τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Δουλοὶ ἐξουσιάζουσιν ἐφ' ἡμᾶς· δὲν ὑπάρχει ὁ λυτρώων ἐκ τῆς χειρὸς
 αὐτῶν. Φέρομεν τὸν ἄρτον ἡμῶν μετὰ κινδύνου τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀπ' ἐμπροσθεν τῆς ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.
 Τὸ δέρμα ἡμῶν ἡμαυρώθη ὡς κλίβανος, ἀπὸ τῆς καύσεως τῆς πείνης. Ἐταπείνωσαν τὰς γυναῖκας ἐν Σιών,
 τὰς παρθένους ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα. Οἱ ἄρχοντες ἐκρεμάσθησαν ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν· τὰ πρόσωπα
 τῶν πρεσβυτέρων δὲν ἐτιμήθησαν. Οἱ νέοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ἄλεσμα, καὶ τὰ παιδιά ἔπεσον ὑπὸ τὰ ξύλα.
 Οἱ πρεσβύτεροι ἔπαυσαν ἀπὸ τῶν πυλῶν, οἱ νέοι ἀπὸ τῶν ᾄσμάτων αὐτῶν. Ἐπαυσεν ἡ χαρὰ τῆς καρδίας
 ἡμῶν, ὁ χορὸς ἡμῶν ἐστράφη εἰς πένθος. Ὁ στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἔπεσεν· οὐαὶ δὲ εἰς ἡμᾶς, διότι
 ἡμαρτήσαμεν. Διὰ τοῦτο ἐξέλιπεν ἡ καρδιά ἡμῶν, διὰ ταῦτα ἐσκοτοδινίασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Διὰ τὴν
 ἐρήμωσιν τοῦ ὄρου Σιών, αἱ ἀλώπεκες περιπατοῦσιν ἐν αὐτῷ. Σύ, Κύριε, κατοικεῖς εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ θρόνος

20 σου διαμένει εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Διὰ τί θέλεις μᾶς λησμονήσει διὰ παντός θέλεις μᾶς ἐγκαταλείψει εἰς
21 μακρότητα ἡμερῶν Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρὸς σὲ καὶ θέλομεν ἐπιστραφῆ. Ἀνανέωσον τὰς ἡμέρας ἡμῶν
22 ὥς τὸ πρότερον. Διὰ τί ἀπέρριψας ἡμᾶς ὀλοτελῶς, ὠργίσθης ἐναντίον ἡμῶν ἕως σφόδρα

ΙΕΣΕΚΙΗΛ

Ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, τῷ τετάρτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἐνῶ ἡμην μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, ἠνοιχθήσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδον ὁράματα τοῦ Θεοῦ· τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἔτους τούτου, τοῦ πέμπτου τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωαχεὶν, ἔγινε ρητῶς λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἰεζεκιήλ υἱὸν τοῦ Βουζεὶ τὸν ἱερέα, ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαιῶν παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, καὶ ἐκεῖ ἐστάθη ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτόν. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἀνεμοστρόβιλος ἦρχετο ἀπὸ βορρᾶ, νέφος μέγα καὶ πῦρ συστρεφόμενον· περίξ δὲ τούτου λάμπισ καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ἐφαίνετο ὡς ὄψις ἡλέκτρου, ἐκ μέσου τοῦ πυρός. Καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ἐφαίνετο τεσσάρων ζώων ὁμοίωμα. Καὶ ἡ θεὰ αὐτῶν ἦτο αὕτη· εἶχον ὁμοίωμα ἀνθρώπου. Καὶ ἕκαστον εἶχε τέσσαρα πρόσωπα καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶχε τέσσαρας πτέρυγας. Καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἦσαν πόδες ὀρθοί, καὶ τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς αὐτῶν ὅμοιον μὲ ἴχνος ποδὸς μόσχου· καὶ ἐσπινθηροβόλουν ὡς ὄψις χαλκοῦ στίλβοντος. Καὶ εἶχον χεῖρας ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν, εἰς τὰ τέσσαρα αὐτῶν μέρη· καὶ τὰ τέσσαρα εἶχον τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὰς πτέρυγας αὐτῶν. Αἱ πτέρυγες αὐτῶν συνείχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῶ ἐβάδιζον· κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο ἕκαστον. Περὶ δὲ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ προσώπου αὐτῶν, τὰ τέσσαρα εἶχον πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον λέοντος κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος· καὶ τὰ τέσσαρα εἶχον πρόσωπον βοῶς κατὰ τὸ ἀριστερόν· εἶχον καὶ τὰ τέσσαρα πρόσωπον αἰετοῦ. Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἦσαν διηρημέναι πρὸς τὰ ἄνω· δύο ἐκάστου συνείχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης καὶ δύο ἐκάλυπτον τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ἐπορεύοντο ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτοῦ· ὅπου τὸ πνεῦμα ἐφέρετο, ἐκεῖ ἐβάδιζον· ἐνῶ ἐβάδιζον, δὲν ἐστρέφοντο. Περὶ δὲ τοῦ ὁμοιώματος τῶν ζώων, ἡ θεὰ αὐτῶν ἦτο ὡς καιόμενοι ἄνθρακες πυρός, ὡς θεὰ λαμπάδων· τοῦτο συνεστρέφετο μεταξὺ τῶν ζώων· καὶ ἦτο τὸ πῦρ λαμπρόν, καὶ ἀστραπὴ ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ πυρός. Καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον καὶ ἐπέστρεφον ὡς ἡ θεὰ τῆς ἀστραπῆς. Καὶ ὡς εἶδον τὰ ζῶα, ἰδοὺ, τροχὸς εἰς ἐπὶ τὴν γῆν, πλησίον τῶν ζώων εἰς τὰ τέσσαρα αὐτῶν πρόσωπα. Ἡ θεὰ τῶν τροχῶν καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν ἦσαν ὡς ὄψις βηρύλλου· καὶ οἱ τέσσαρες εἶχον τὸ αὐτὸ ὁμοίωμα· καὶ ἡ θεὰ αὐτῶν καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν ἦσαν ὡς ἐάν ἦτο τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ. Ὅτε ἐβάδιζον, ἐκινουῖντο κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῶν πλάγια· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῶ ἐβάδιζον. Οἱ δὲ κύκλοι αὐτῶν ἦσαν τόσον ὑψηλοί, ὥστε ἔκαμνον φόβον· καὶ οἱ κύκλοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κύκλῳ τῶν τεσσάρων τούτων. Καὶ ὅτε τὰ ζῶα ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ πλησίον αὐτῶν· καὶ ὅτε τὰ ζῶα ὑψόνοντο ἀπὸ τῆς γῆς, ὑψόνοντο καὶ οἱ τροχοί. Ὅπου ἦτο νὰ ὑπάγῃ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖ ἐπορεύοντο, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα ἦτο νὰ ὑπάγῃ· καὶ οἱ τροχοὶ ὑψόνοντο ἀπέναντι τούτων, διότι τὸ πνεῦμα τῶν ζώων ἦτο ἐν τοῖς τροχοῖς. Ὅτε ἐκεῖνα ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο καὶ οὗτοι· καὶ ὅτε ἐκεῖνα ἴσαντο, ἴσαντο καὶ οὗτοι· ὅτε δὲ ἐκεῖνα ὑψόνοντο ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οἱ τροχοὶ ὑψόνοντο ἀπέναντι αὐτῶν, διότι τὸ πνεῦμα τῶν ζώων ἦτο ἐν τοῖς τροχοῖς. Καὶ τὸ ὁμοίωμα τοῦ στερεώματος τοῦ ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς τῶν ζώων ἦτο ὡς ὄψις φοβεροῦ κρυστάλλου, ἐξηπλωμένου ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Ὑποκάτω δὲ τοῦ στερεώματος ἦσαν ἐκτεταμέναι αἱ πτέρυγες αὐτῶν, ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην· δύο εἶχεν ἕκαστον, μὲ τὰς ὁποίας ἐκάλυπτον τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ὅτε ἐπορεύοντο, ἤκουον τὸν ἦχον τῶν πτερύγων αὐτῶν, ὡς ἦχον ὑδάτων πολλῶν, ὡς φωνὴν τοῦ Παντοδυνάμου, καὶ τὴν φωνὴν τῆς λαλιᾶς ὡς φωνὴν στρατοπέδου· ὅτε ἴσαντο, κατεβίβαζον τὰς πτέρυγας αὐτῶν. Καὶ ἐγίνετο φωνὴ ἄνωθεν ἐκ τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν· ὅτε ἴσαντο, κατεβίβαζον τὰς πτέρυγας αὐτῶν. Ὑπεράνωθεν δὲ τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφαίνετο ὁμοίωμα θρόνου, ὡς θεὰ λίθου σαπφείρου· καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς θεὰ ἀνθρώπου καθημένου ἐπ' αὐτὸν ἄνωθεν. Καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἡλέκτρου, ὡς θεάν πυρὸς ἐν αὐτῷ κύκλῳ, ἀπὸ τῆς θεας τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἐπάνω· καὶ ἀπὸ τῆς θεας τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ κάτω εἶδον ὡς θεάν πυρός, καὶ εἶχε λάμπιν κύκλῳ. Ὡς ἡ θεὰ τοῦ τόξου, τοῦ γινομένου ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ βροχῆς, οὕτως ἦτο ἡ θεὰ τῆς λάμπεως κύκλῳ. Αὕτη ἦτο ἡ θεὰ τοῦ ὁμοιώματος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου. Καὶ ὅτε εἶδον, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος.

Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ θέλω λαλήσει πρὸς σέ. Καὶ καθὼς ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, εἰσῆλθεν εἰς ἐμέ τὸ πνεῦμα καὶ μὲ ἔστησεν ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουσα τὸν λαλοῦντα πρὸς ἐμέ. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐγὼ σὲ ἐξαποστέλλω πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, πρὸς ἔθνη ἀποστατικά, τὰ ὁποῖα ἀπεσάτησαν ἀπ' ἐμοῦ· αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐστάθησαν παραβάται ἐναντίον μου ἕως ταύτης τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ εἶναι υἱοὶ σκληροπρόσωποι καὶ σκληροκάριοι. Ἐγὼ σὲ ἐξαποστέλλω πρὸς αὐτούς, καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἐάν τε ἀκούσωσιν, ἐάν τε ἀπειθήσωσι, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης, θέλουσιν ὅμως γνωρίσει ὅτι ἐστάθη προφήτης ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν μὴ δειλιάσῃς, διότι εἶναι ἄκανθαι καὶ σκόλοποι μετὰ σοῦ, καὶ κατοικεῖς μεταξὺ σκορπιῶν· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ τρομάξῃς, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης. Καὶ θέλεις λαλήσει τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ἐάν τε ἀκούσωσιν, ἐάν τε ἀπειθήσωσι· διότι εἶναι ἀποστάται. Σὺ ὅμως, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ· μὴ γείνησ ἀποστάτης ὡς ὁ ἀποστάτης οἶκος· ἀνοιξον τὸ στόμα σου καὶ φάγε τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ δίδω εἰς σέ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, χεὶρ ἐξηπλωμένη πρὸς ἐμέ, καὶ ἰδοὺ, ἐν αὐτῇ τόμος βιβλίου. Καὶ ἐξετύλιξεν αὐτὸν ἐνώπιόν μου· καὶ ἦτο γεγραμμένος ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ ἐν αὐτῷ γεγραμμένοι κλαυθοὶ καὶ θρηνῳδαίαι καὶ οὐαί.

Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, φάγε τοῦτο, τὸ ὁποῖον εὕρισκες· φάγε τοῦτον τὸν τόμον καὶ ὑπάγε νὰ

2, 3 λαλήσης πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ. Καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ μὲ ἐψώμισε τὸν τόμον ἐκεῖνον. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἅς φάγη ἡ κοιλία σου καὶ ἅς ἐμπλησθῶσι τὰ ἐντόσθιά σου ἀπὸ τοῦ τόμου τούτου, τὸν ὅποιον ἐγὼ δίδω εἰς σέ. Καὶ ἔφαγον καὶ ἔγεινεν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι ὑπὸ τῆς γλυκύτητος. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὕπαγε, εἴσελθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς. 5, 6 Διότι δὲν ἐξαποστέλλεσαι πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον ἀλλὰ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· οὐχὶ πρὸς λαοὺς πολλοὺς βαθυχείλους καὶ βαρυγλώσσους, τῶν ὁποίων τοὺς λόγους δὲν ἐννοεῖς. Καὶ πρὸς τοιοῦτους ἐὰν 7 σὲ ἐξαπέστειλλον, οὗτοι ἤθελον σοὺ εἰσακούσει. Ὁ οἶκος ὅμως Ἰσραήλ δὲν θέλει νὰ σοῦ ἀκούσῃ· διότι δὲν 8 θέλουσι νὰ εἰσακούωσιν ἐμοῦ· ἐπειδὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ εἶναι σκληρομέτεωπος καὶ σκληροκάρδιος. Ἰδοὺ, ἔκαμον τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν ἐναντίον τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ μέτωπόν σου, δυνατὸν ἐναντίον τῶν 9 μετώπων αὐτῶν. Ὡς ἀδάμαντα σκληρότερον χάλικος ἔκαμον τὸ μέτωπόν σου· μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς καὶ μὴ 10 τρομάξῃς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους μου, τοὺς ὁποίους θέλω λαλήσει πρὸς σέ, λάβε ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἄκουσον μὲ τὰ ῥῆτά σου. 11 Καὶ ὕπαγε, εἴσελθε πρὸς τοὺς αἰχμαλωτισθέντας, πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λάλησον πρὸς αὐτοὺς 12 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐὰν τε ἀκούσωσιν, ἐὰν τε ἀπειθήσωσι. Καὶ μὲ ἐσήκωσε τὸ πνεῦμα, καὶ ἤκουσα ὀπισθὲν μου φωνὴν μεγάλης συγκινήσεως λεγόντων, Εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐκ 13 τοῦ τόπου αὐτοῦ. Καὶ ἤκουσα τὸν ἦχον τῶν πτερυγῶν τῶν ζώων, αἵτινες συνείχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης, 14 καὶ τὸν ἦχον τῶν τροχῶν ἀπέναντι τούτων καὶ φωνὴν μεγάλης συγκινήσεως. Καὶ μὲ ὕψωσε τὸ πνεῦμα καὶ μὲ ἔλαβε καὶ ὑπῆγα ἐν πικρίᾳ καὶ ἐν ἀγανακτήσει τοῦ πνεύματός μου· πλήν ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο κραταῖα 15 ἐπ’ ἐμέ. Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς μετοικισθέντας εἰς Τελαβίβ, τοὺς κατοικοῦντας παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, καὶ 16 ἐκάθησα ὅπου ἐκεῖνοι ἐκάθηντο καὶ παρέμεινα ἐκεῖ μεταξὺ αὐτῶν ἑπτὰ ἡμέρας ἐκστατικός. Καὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ 17 ἡμέρας ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, σὲ κατέστησα φύλακα ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ· 18 ἄκουσον λοιπὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματός μου καὶ νουθετήσον αὐτοὺς παρ’ ἐμοῦ. Ὅταν λέγω πρὸς τὸν ἄνομον, Ἐξάπαντος θέλεις θανατωθῇ, καὶ σὺ δὲν νουθετήσῃς αὐτὸν καὶ δὲν λαλήσῃς διὰ νὰ ἀποτρέψῃς τὸν ἄνομον 19 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς ἀνόμου, ὥστε νὰ σώσῃς τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν ὁ ἄνομος θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ 20 ἀνομίᾳ αὐτοῦ· πλήν ἐκ τῆς χειρὸς σου θέλω ζητήσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ. Ἀλλ’ ἐὰν σὺ μὲν νουθετήσῃς τὸν ἄνομον, αὐτὸς ὅμως δὲν ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς ἀνόμου, ἐκεῖνος μὲν θέλει 21 ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, σὺ δὲ ἡλευθέρωσας τὴν ψυχὴν σου. Πάλιν, ἐὰν ὁ δίκαιος ἐκτραπῇ ἀπὸ τῆς 22 δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀνομίαν, καὶ ἐγὼ θέσω πρόσκομμα ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ἐκεῖνος θέλει ἀποθάνει· ἐπειδὴ δὲν ἔδωκας εἰς αὐτὸν νουθεσίαν θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, τὴν 23 ὁποίαν ἔκαμε, δὲν θέλει μνημονευθῇ· πλήν ἐκ τῆς χειρὸς σου θέλω ζητήσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως σὺ νουθετήσῃς τὸν δίκαιον διὰ νὰ μὴ ἁμαρτήσῃ καὶ αὐτὸς δὲν ἁμαρτήσῃ, ὁ δίκαιος θέλει βεβαίως ζήσει, διότι 24 ἐνουθετήθη· καὶ σὺ ἡλευθέρωσας τὴν ψυχὴν σου. Καὶ ἐστάθη ἐκεῖ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπ’ ἐμέ καὶ εἶπε πρὸς 25 ἐμέ, Σηκώθητι, ἔξελθε εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἐκεῖ θέλω λαλήσει πρὸς σέ. Καὶ ἐσηκώθην καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν 26 πεδιάδα καὶ ἰδοὺ, ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἴστατο ἐκεῖ, ὡς ἡ δόξα τὴν ὁποίαν εἶδον παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ· καὶ 27 ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου. Καὶ εἰσῆλθε τὸ πνεῦμα εἰς ἐμέ καὶ μὲ ἔστησεν ἐπὶ τοὺς πόδας μου καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐμέ καὶ μοὶ εἶπεν, Ὑπαγε, κλείσθητι ἐντὸς τῆς οἰκίας σου. Διότι, ὅσον περὶ σοῦ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ, 28 θέλουσι βάλεи ἐπὶ σὲ δεσμά καὶ θέλουσι σὲ δέσει με αὐτὰ καὶ δὲν θέλεις ἐξέλθαι εἰς τὸ μέσον αὐτῶν. Καὶ τὴν γλῶσσάν σου θέλω κολλήσει πρὸς τὸν λάρυγγά σου καὶ θέλεις γείνει ἄλαλος· καὶ δὲν θέλεις εἶσθαι πρὸς 29 αὐτοὺς ἀνὴρ ἐλέγχων, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης. Πλήν ὅταν λαλήσω πρὸς σέ, θέλω ἀνοίξει τὸ στόμα σου καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὁ ἀκούων ἅς ἀκούῃ· καὶ ὁ ἀπειθὼν ἅς ἀπειθῇ· διότι 30 εἶναι οἶκος ἀποστάτης.

4 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε εἰς σεαυτὸν κεραμίδα καὶ θεσ αὐτὴν ἔμπροσθέν σου καὶ διάγραψον ἐπ’ αὐτῇς 2 πόλιν, τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ στήσον πολιορκίαν ἐναντίον αὐτῆς καὶ οἰκοδόμησον προμαχῶνα ἐναντίον αὐτῆς καὶ ὕψωσον προχώματα ἐναντίον αὐτῆς, θεσ ἔτι στρατόπεδον ἐναντίον αὐτῆς καὶ στήσον κριοὺς κύκλῳ ἐναντίον 3 αὐτῆς. Καὶ λάβε εἰς σεαυτὸν πλάκα σιδηρὰν καὶ θεσ αὐτὴν ὡς τοῖχον σιδηροῦν μεταξὺ σοῦ καὶ τῆς πόλεως, καὶ στήριζον τὸ πρόσωπόν σου ἐναντίον αὐτῆς καὶ θέλει πολιορκηθῇ καὶ θέλεις βάλεи πολιορκίαν ἐναντίον 4 αὐτῆς· τοῦτο θέλει εἶσθαι σημεῖον εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ. Καὶ σὺ πλαγιάσον ἐπὶ τὴν ἀριστερὰν σου πλευρὰν καὶ θεσ τὴν ἀνομίαν τοῦ οἴκου Ἰσραήλ ἐπ’ αὐτὴν· κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, καθ’ ἃς θέλεις πλαγιάσει 5 ἐπ’ αὐτὴν, θέλεις βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Διότι ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἔθεσα τὰ ἔτη τῆς ἀνομίας αὐτῶν κατὰ τὸν 6 ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, τριακοσίας ἐνενήκοντα ἡμέρας· καὶ θέλεις βαστάσει τὴν ἀνομίαν τοῦ οἴκου Ἰσραήλ. Καὶ ἀφοῦ τελειώσῃς ταύτας, πλαγιάσον πάλιν ἐπὶ τὴν πλευρὰν σου τὴν δεξιάν, καὶ θέλεις βαστάσει τὴν ἀνομίαν 7 τοῦ οἴκου Ἰουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἐκάστην μίαν ἡμέραν προσδιώρισα εἰς σὲ ἀντὶ ἐνὸς ἔτους. Καὶ θέλεις στηριζεῖς τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὴν πολιορκίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ βραχίων σου θέλει εἶσθαι γυμνός 8 καὶ θέλεις προφητεύσει ἐναντίον αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ, θέλω βάλεи ἐπὶ σὲ δεσμά, καὶ δὲν θέλεις στραφῇ ἀπὸ 9 τῆς μιᾶς σου πλευρᾶς εἰς τὴν ἄλλην, ἕως οὗ τελειώσῃς τὰς ἡμέρας τῆς πολιορκίας σου. Καὶ σὺ λάβε εἰς σεαυτὸν σῖτον καὶ κριθὴν καὶ κυάμους καὶ φακὴν καὶ κέγχρον καὶ ἄρακον, καὶ θεσ αὐτὰ εἰς ἓν ἄγγειον καὶ 10 κάμε ἐξ αὐτῶν ἄρτους εἰς σεαυτὸν· κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν καθ’ ἃς θέλεις πλαγιάσει ἐπὶ τὴν πλευρὰν σου, τριακοσίας καὶ ἐνενήκοντα ἡμέρας θέλεις τρώγει ἐκ τούτων. Καὶ τὸ φαγητὸν σου, τὸ ὅποιον θέλεις τρώγει ἐκ τούτων, θέλει εἶσθαι με ζύγιον, εἴκοσι σίκλων τὴν ἡμέραν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ θέλεις τρώγει ἐξ

αὐτῶν. Καὶ ὕδωρ μὲ μέτρον θέλεις πίνει, τὸ ἕκτον ἐνὸς ἔν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ θέλεις πίνει. Καὶ θέλεις 11, 12
 τρώγει αὐτοὺς ὡς κριθίνους ἐγκρυφίας, καὶ θέλεις ψήνει αὐτοὺς μὲ κόπρον ἐξερχομένην ἀπὸ ἀνθρώπου,
 ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ εἶπε Κύριος, Οὕτω θέλουσι φάγει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄρτον αὐτῶν 13
 μεμολυσμένον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅπου θέλω διασκορπίσει αὐτούς. Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἄ, Κύριε Θεέ· ἰδοὺ, ψυχὴ 14
 μου δὲν ἐμολύνθη, ἐπειδὴ ἀπὸ νεότητός μου ἕως τοῦ νῦν δὲν ἔφαγον θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον, οὐδὲ εἰσῆλθε
 ποτὲ εἰς τὸ στόμα μου κρέας βδελυκτόν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἰδέ, ἔδωκα εἰς σὲ κόπρον βοῶς ἀντὶ κόπρου 15
 ἀνθρωπίνης, καὶ μὲ ταύτην θέλεις ψήσει τὸν ἄρτον σου. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω 16
 συντρίψει τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἄρτου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ θέλουσι τρώγει ἄρτον μὲ ζύγιον καὶ ἐν στενοχωρίᾳ,
 καὶ θέλουσι πίνει ὕδωρ μὲ μέτρον καὶ ἐν ἀγωνίᾳ· διὰ νὰ κατανηθῶσιν ἐνδεεῖς ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ θέλουσιν 17
 ἐκθαμβεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, καὶ θέλουσιν ἀναλωθῇ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε εἰς σεαυτὸν μάχαιραν κοπτεράν· θέλεις λάβει εἰς σεαυτὸν ζυράφιον κουρέως 5
 καὶ θέλεις περάσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐπὶ τὸν πῶγωνα σου. Λάβε ἔπειτα εἰς σεαυτὸν πλάστιγγας
 ζυγίων καὶ διαίρεσον αὐτά. Τὸ τρίτον θέλεις καύσει ἐν πυρὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, ἐνῷ αἱ ἡμέραι τῆς 2
 πολιορκίας συμπληροῦνται· καὶ τὸ τρίτον θέλεις λάβει καὶ κατακόψει κύκλῳ αὐτῆς ἐν μαχαίρᾳ· καὶ τὸ τρίτον
 θέλεις διασκορπίσει εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐγὼ θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὀπισθεν αὐτῶν. Καὶ ἐκ τούτων θέλεις 3
 λάβει ἔτι ὀλίγους τινὰς καὶ δέσει αὐτὰς εἰς τὰ κράσπεδά σου. Ἐπειτα λάβε ἔτι ἐκ τούτων καὶ ῥίψον αὐτὰς εἰς 4
 τὸ μέσον τοῦ πυρὸς καὶ κατάκαυσον αὐτὰς ἐν πυρὶ· ἐντεῦθεν θέλει ἐξέλθῃ πῦρ εἰς πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ.
 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Αὕτη εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ ἔθεσα αὐτὴν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς 5
 τόπων. Ἄλλ' αὕτη μετήλλαξε τὰς κρίσεις μου εἰς ἀνομίαν χειρότερα παρὰ τὰ ἔθνη, καὶ τὰ διατάγματά μου 6
 χειρότερα παρὰ τοὺς τόπους τοὺς πέριξ αὐτῆς· διότι ἀπέρριψαν τὰς κρίσεις μου καὶ τὰ διατάγματά μου· δὲν
 περιεπάτησαν ἐν αὐτοῖς. Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ σεῖς ὑπερέβητε τὰ ἔθνη τὰ πέριξ ὑμῶν καὶ 7
 δὲν περιεπάτησατε ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ τὰς κρίσεις μου δὲν ἐξετελέσατε ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰς κρίσεις τῶν
 ἐθνῶν τῶν πέριξ ὑμῶν ἐπράξατε, διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου καὶ 8
 θέλω ἐκτελέσει κρίσεις ἐν μέσῳ σου ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν. Καὶ θέλω κάμει εἰς σὲ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἔκαμον, 9
 οὐδὲ θέλω κάμει ποτὲ ὅμοιον τούτου, διὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου. διὰ τοῦτο οἱ πατέρες θέλουσι φάγει τὰ 10
 τέκνα αὐτῶν ἐν μέσῳ σου καὶ τὰ τέκνα θέλουσι φάγει τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις εἰς σέ·
 ἅπαν δὲ τὸ ὑπόλοιπόν σου θέλω διασκορπίσει εἰς πάντα ἄνεμον. διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, 11
 ἐξάπαντος, ἐπειδὴ σὺ ἐμίανας τὰ ἁγία μου μὲ πάσας τὰς μιὰς πράξεις σου καὶ μὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου,
 καὶ ἐγὼ λοιπὸν θέλω σὲ συντρίψει· καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου δὲν θέλει φεισθῇ, καὶ ἐγὼ δὲν θέλω σὲ ἐλεήσει. Τὸ 12
 τρίτον σου θέλουσιν ἀποθάνει ὑπὸ λοιμοῦ καὶ θέλουσιν ἀναλωθῇ ἐν μέσῳ σου ὑπὸ πείνης· καὶ τὸ τρίτον θέλουσι
 πέσει κύκλῳ σου ὑπὸ ῥομφαίας· τὸ δὲ ἄλλο τρίτον θέλω διασκορπίσει εἰς πάντα ἄνεμον καὶ θέλω γυμνώσει 13
 μάχαιραν ὀπισθεν αὐτῶν. Καὶ θέλει συντελεσθῇ ὁ θυμὸς μου καὶ θέλω ἀναπαύσει τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτοὺς
 καὶ θέλω εὐχαριστηθῇ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα ἐν τῷ ζήλῳ μου, ὅταν συντελέσω κατ' 14
 αὐτῶν τὴν ὀργὴν μου. Καὶ θέλω σὲ καταστήσει ἔρημον καὶ ὄνειδος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ σου, ἐνώπιον 15
 παντὸς διαβαίνοντος. Καὶ θέλεις εἶσθαι ὄνειδος καὶ παίγνιον, διδασκαλία καὶ θάμβος, εἰς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ 16
 σου, ὅταν ἐκτελέσω κρίσεις εἰς σὲ ἐν θυμῷ καὶ ἐν ὀργῇ καὶ μετ' ἐπιτιμήσεων ὀργῆς· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
 Ὅταν ἐξαποστείλω ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ βέλη τῆς πείνης τὰ ἐξολοθρευτικά, τὰ ὅποια θέλω ἐξαποστείλει διὰ νὰ 17
 σᾶς ἐξολοθρεύσω, θέλω ἐπαυξήσῃ ἔτι τὴν πείναν εἰς ἐσᾶς καὶ θέλω συντρίψει εἰς ἐσᾶς τὸ ὑποστήριγμα τοῦ
 ἄρτου. Καὶ θέλω ἐξαποστείλει ἐφ' ὑμᾶς πείναν καὶ θηρία κακὰ καὶ θέλουσι σὲ ὀρφανίσει, καὶ λοιμὸς καὶ αἷμα 17
 θέλουσι περάσει διὰ σοῦ, καὶ θέλω φέρει ῥομφαίαν ἐπὶ σέ· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριζον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὰ ὄρη τοῦ 6, 2
 Ἰσραὴλ καὶ προφήτευσον ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰπέ, Ὅρη τοῦ Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· 3
 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά, πρὸς τοὺς ῥύακας καὶ πρὸς τὰς κοιλάδας. Ἰδοὺ,
 ἐγὼ, ἐγὼ θέλω φέρει ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ θέλω καταστρέψει τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σας. Καὶ τὰ θυσιαστήριά 4
 σας θέλουσιν ἀφανισθῇ καὶ τὰ εἰδωλά σας θέλουσι συντριφθῇ, καὶ τοὺς τετραυματισμένους σας θέλω καταβάλει
 ἐμπροσθεν τῶν ζοάνων σας. Καὶ θέλω στρώσει τὰ πτώματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμπροσθεν τῶν ζοάνων αὐτῶν, 5
 καὶ θέλω διασκορπίσει τὰ ὅσα σας κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων σας. κατὰ πᾶσαν κατοικήσιν σας αἱ πόλεις 6
 θέλουσιν ἐρημωθῇ, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τόποι θέλουσιν ἀφανισθῇ, ὥστε τὰ θυσιαστήριά σας νὰ ἐρημωθῶσι καὶ νὰ
 ἀφανισθῶσι, καὶ τὰ ζοανά σας νὰ συντριφθῶσι καὶ νὰ ἐκλείψωσι, καὶ τὰ εἰδωλά σας νὰ πέσωσι κατακεκομμένα,
 καὶ τὰ ἔργα σας νὰ ἐξαλειφθῶσι. Καὶ οἱ τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ θέλετε γνωρίσει 7
 ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Θέλω ὅμως ἀφήσει ὑπόλοιπον, διὰ νὰ ἐχητε τινὰς ἐκφυγόντας τὴν μάχαιραν μεταξὺ 8
 τῶν ἐθνῶν, ὅταν διασκορπισθῇτε εἰς τοὺς τόπους. Καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἐκφύγωσι, θέλουσι μὲ ἐνθυμεῖσθαι 9
 μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅπου θέλουσι φερθῇ αἰχμάλωτοι, ὅταν φέρω εἰς συντριβὴν τὴν πορνικὴν αὐτῶν καρδίαν ἥτις
 ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοὺς ἐκπορνεύοντας κατόπιν τῶν ζοάνων αὐτῶν· καὶ θέλουσιν 10
 ἀποστρέφεσθαι ἑαυτοὺς δι' ὅσας κακίας ἔπραξαν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν. Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι 11
 ἐγὼ ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησα ματαίως, ὅτι ἤθελον κάμει εἰς αὐτοὺς τὰ κακὰ ταῦτα. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός·
 Κρότησον μὲ τὴν χειρὰ σου καὶ κτύπησον μὲ τὸν πόδα σου καὶ εἰπέ, Οὐαὶ διὰ πάντα τὰ κακὰ βδελύγματα τοῦ 12
 οἴκου Ἰσραὴλ· διότι θέλουσι πέσει ὑπὸ μαχαίρας, ὑπὸ πείνης καὶ ὑπὸ λοιμοῦ. Ὁ μακρὰν θέλει ἀποθάνει ὑπὸ 12
 λοιμοῦ καὶ ὁ πλησίον θέλει πέσει ὑπὸ μαχαίρας, ὁ δὲ ἐναπολειφθεὶς καὶ ὁ πολιορκούμενος θέλει ἀποθάνει ὑπὸ

- 13 πείνης· οὕτω θέλω συντελέσει τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς. Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν οἱ τραυματαῖα αὐτῶν κῆνται μεταξύ τῶν ξοάνων αὐτῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν, ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν λόφον, ἐπὶ πάσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου καὶ ὑποκάτω πάσης δασυφύλλου
- 14 δρυός, τοῦ τόπου ὅπου προσέφερον ὁσμὴν εὐωδίας εἰς πάντα τὰ ζῶα αὐτῶν. Καὶ θέλω ἐκτείνειν τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς καὶ καταστήσει ἔρημον τὴν γῆν, ἐρημότεραν μάλιστα παρὰ τὴν ἔρημον Διβλαθά, εἰς πάσας αὐτῶν τὰς κατοικίσεις· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
- 7, 2** Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουσον· οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. Τέλος, τὸ τέλος ἦλθεν ἐπὶ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς γῆς. Τὸ τέλος ἦλθε τώρα ἐπὶ σὲ καὶ θέλω ἀποστείλει ἐπὶ σὲ τὴν ὀργὴν μου καὶ θέλω σὲ κρίνειν κατὰ τὰς ὁδοὺς σου καὶ θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου. Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου δὲν θέλει σὲ φεισθῆ καὶ δὲν θέλω ἐλεήσει· ἀλλὰ θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ σὲ τὰς ὁδοὺς σου, καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐν μέσῳ σου τὰ βδελύγματά σου· καὶ θέλετε γνωρίσει
- 5, 6 ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Κακόν, ἓν κακόν, ἰδοὺ, ἔρχεται· τέλος ἦλθε, τὸ τέλος ἦλθεν· ἐξηγέρθη κατὰ σοῦ· ἰδοὺ, ἔφθασεν. Ἡ πρωτὰ ἦλθεν ἐπὶ σέ, κάτοικε τῆς γῆς· ὁ καιρὸς ἦλθεν, ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς ἐπλησίασε καὶ οὐχὶ ἀγαλλίασις τῶν ὀρέων. Τώρα εὐθὺς θέλω ἐκχέει τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σὲ καὶ θέλω συντελέσει τὸν θυμὸν μου ἐπὶ σέ· καὶ θέλω σὲ κρίνειν κατὰ τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀνταποδώσει ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου. Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου δὲν θέλει φεισθῆ καὶ δὲν θέλω ἐλεήσει· κατὰ τὰς ὁδοὺς σου θέλω σοὶ ἀνταποδώσει, καὶ θέλουσιν εἶσθαι τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ
- 10 εἶμαι ὁ Κύριος ὁ πατάσσων. Ἰδοὺ, ἡ ἡμέρα, ἰδοὺ, ἦλθεν· ἡ πρωτὰ ἐφάνη· ἡ ῥάβδος ἦνθησεν· ἡ ὑπερηφανία ἔβλάστησεν. Ἡ βία ηὐξήθη εἰς ῥάβδον ἀνομίας· οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θέλει μείνει οὔτε ἐκ τοῦ πλήθους αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν θορυβούντων ἐξ αὐτῶν· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ πενθὼν δι' αὐτούς. Ὁ καιρὸς ἦλθεν, ἡ ἡμέρα ἐπλησίασεν· ἄς μὴ χαίρῃ ὁ ἀγοράζων καὶ ἄς μὴ θρηνῇ ὁ πωλὼν, διότι εἶναι ὀργὴ ἐπὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς.
- 13 Διότι ὁ πωλητὴς δὲν θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸ πωληθέν, ἂν καὶ εὐρίσκηται ἔτι μεταξύ τῶν ζώντων· ἐπειδὴ ἡ ὄρασις ἡ περὶ παντὸς τοῦ πλήθους αὐτῶν δὲν θέλει στραφῆ ὀπίσω· καὶ οὐδεὶς θέλει στερεώσει ἑαυτὸν, τοῦ
- 14 ὁποίου ἡ ζωὴ εἶναι ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ. Ἐσάλπισαν ἐν σάλπιγγι καὶ ἡτοιμάσθησαν τὰ πάντα· πλὴν οὐδεὶς ὑπάγει εἰς τὸν πόλεμον, διότι ἡ ὀργὴ μου εἶναι ἐπὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς. Ἡ μάχαιρα εἶναι ἔξωθεν καὶ ὁ
- 16 λοιμὸς καὶ ἡ πείνα ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ ἄγρῳ θέλει τελευτήσῃ ἐν μαχαίρᾳ, τὸν δὲ ἐν τῇ πόλει, ἡ πείνα καὶ ὁ λοιμὸς θέλουσι καταφάγει αὐτόν. Καὶ ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐκφύγῃσι, θέλουσι διασωθῆ καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῶν ὀρέων ὡς αἱ περιστερὰί τῶν κοιλάδων, θρηνούντες πάντες οὗτοι, ἕκαστος διὰ τὰς ἀνομίας αὐτοῦ. Πᾶσαι
- 18 αἱ χεῖρες θέλουσι παραλυθῆ καὶ πάντα τὰ γόνата θέλουσι ρεύσει ὡς ὕδωρ. Καὶ θέλουσι περιζωσθῆ σάκκον καὶ φρίκη θέλει καλύψει αὐτούς· καὶ αἰσχὺν θέλει εἶσθαι ἐπὶ πάντα τὰ πρόσωπα καὶ φαλάκρωμα ἐπὶ πάσας
- 19 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Τὸ ἀργύριον αὐτῶν θέλουσι ρίψει εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡς ἀκαθαρσία· τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ λυτρώσων αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου· δὲν θέλουσι χορτάσει τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσι γεμίσει τὰς κοιλάδας αὐτῶν,
- 20 διότι ἔγινε τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτῶν. Ἐπειδὴ τὴν δόξαν τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, μετεχειρίσθησαν αὐτὴν εἰς ὑπερηφανίαν καὶ ἔκαμον ἐξ αὐτῆς τὰς εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν, τὰ μισητὰ αὐτῶν· διὰ τοῦτο
- 21 ἐγὼ καθιστῶ αὐτὴν εἰς αὐτοὺς ἀκαθαρσίαν. Καὶ θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων διάρπαγμα καὶ εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς γῆς λάφυρον, καὶ θέλουσι βεβηλώσει αὐτήν. Καὶ θέλω ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ θέλουσι βεβηλώσει τὸ ἄδυτόν μου· καὶ οἱ λεηλάται θέλουσιν ἐμβῆ εἰς αὐτὸ καὶ βεβηλώσει
- 23, 24 αὐτό. Κάμε ἄλυσον, διότι ἡ γῆ εἶναι πλήρης ἀπὸ κρίσεως αἱμάτων καὶ ἡ πόλις πλήρης καταδυναστείας. Διὰ τοῦτο θέλω φέρει τοὺς κακίστους τῶν ἐθνῶν καὶ θέλουσι κληρονομήσει τὰς οἰκίας αὐτῶν· καὶ θέλω καταβάλει τὴν ἔπαρσιν τῶν ἰσχυρῶν· καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν θέλουσι βεβηλωθῆ. Ὁλεθρος ἐπέρχεται· καὶ θέλουσι ζητήσῃ
- 26 εἰρήνην καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει. Συμφορὰ ἐπὶ συμφορὰν θέλει ἔρχεσθαι καὶ ἀγγελία θέλει φθάνει ἐπ' ἀγγελίαν· τότε θέλουσι ζητήσῃ παρὰ προφήτου ὅρασιν· καὶ θέλει χαθῆ ὁ νόμος ἀπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἡ βουλὴ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων. Ὁ βασιλεὺς θέλει πενθήσῃ καὶ ὁ ἄρχων θέλει ἐνδυθῆ ἀφανισμόν καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς θέλουσι παραλυθῆ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν θέλω κάμει εἰς αὐτοὺς καὶ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν θέλω κρίνει αὐτούς, καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
- 8** Καὶ ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει, τῷ ἔκτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἐνῶ ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ οἱ πρεσβύτεροι
- 2 τοῦ Ἰούδα ἐκάθηντο ἔμπροσθέν μου, χεῖρ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἔπεσεν ἐκεῖ ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ὁμοίωμα ὡς θέα πυρός· ἀπὸ τῆς θέας τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καὶ κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καὶ ἐπάνω ὡς θέα
- 3 λάμψεως, ὡς ὄψις ἡλέκτρου. Καὶ ἐξήπλωσεν ὁμοίωμα χειρός, καὶ με ἐπίασεν ἀπὸ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς μου καὶ με ὕψωσε τὸ πνεῦμα μεταξύ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ με ἔφερε δι' ὀραμάτων Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐσωτέρας πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, ὅπου ἴστατο τὸ εἶδωλον τῆς ζηλοτυπίας, τὸ
- 4 παροξύνον εἰς ζηλοτυπίαν. Καὶ ἰδοὺ, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο ἐκεῖ, κατὰ τὸ ὄραμα τὸ ὁποῖον εἶδον ἐν τῇ πεδιάδι. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὕψωσον τώρα τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς βορρᾶν. Καὶ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ, κατὰ τὸ θόρειον μέρος
- 6 ἐν τῇ πύλῃ τοῦ θυσιαστηρίου τὸ εἶδωλον τοῦτο τῆς ζηλοτυπίας κατὰ τὴν εἴσοδον. Τότε εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, βλέπεισ οὐ τί κάμνουσιν οὗτοι τὰ μεγάλα βδελύγματα, τὰ ὁποῖα ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κάμνει ἐδῶ, διὰ
- 7 νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου πλὴν στρέψον ἔτι, θέλεις ἰδεῖ μεγαλότερα βδελύγματα. Καὶ με ἔφερεν εἰς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς· καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, μία ὀπὴ ἐν τῷ τοίχῳ. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, σκάψον

τώρα ἐν τῷ τοίχῳ· καὶ ἔσκαψα ἐν τῷ τοίχῳ καὶ ἰδοὺ, μία θύρα. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Εἴσελθε καὶ ἰδὲ τὰ πονηρὰ 9
 βδελύγματα, τὰ ὅποια οὗτοι κάμνουσιν ἐδῶ. Καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ, πᾶν ὁμοίωμα ἐρπετῶν καὶ 10
 βδελυκτῶν ζώων καὶ πάντα τὰ εἶδωλα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἐξωγραφημένα ἐπὶ τὸν τοῖχον κύκλῳ κύκλῳ. Καὶ 11
 ἴσαντο ἔμπροσθεν αὐτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν ἴστατο
 Ἰαζανίας ὁ υἱὸς τοῦ Σαφάν· καὶ ἐκράτει ἕκαστος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ· καὶ ἀνέβαινε πυκνὸν
 νέφος θυμιάματος. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, εἶδες τί κάμνουσιν ἐν τῷ σκότει οἱ πρεσβύτεροι τοῦ 12
 οἴκου Ἰσραὴλ, ἕκαστος ἐν τῷ κρυπτῷ οἰκήματι τῶν εἰκόνων αὐτοῦ διότι εἶπον, Ὁ Κύριος δὲν μᾶς βλέπει· ὁ
 Κύριος ἐγκατέλιπε τὴν γῆν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Στρέψον ἔτι· θέλεισιν ἰδεῖ μεγαλύτερα βδελύγματα, τὰ ὅποια 13
 οὗτοι κάμνουσι. Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου τῆς πρὸς βορρᾶν, καὶ ἰδοὺ, 14
 ἐκεῖ ἐκάθηντο γυναῖκες θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Εἶδες, υἱὲ ἀνθρώπου Στρέψον ἔτι· θέλεισιν 15
 ἰδεῖ μεγαλύτερα βδελύγματα παρὰ ταῦτα. Καὶ μὲ εἰσῆγαγεν εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· 16
 καὶ ἰδοὺ, ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, μεταξὺ τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, περίπου εἴκοσιπέντε
 ἄνδρες μὲ τὰ νῶτα αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ προσεκύνουν
 τὸν ἥλιον κατὰ ἀνατολὰς. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, εἶδες, υἱὲ ἀνθρώπου Μικρὸν εἶναι τοῦτο εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, νὰ 17
 κάμνωσι τὰ βδελύγματα, τὰ ὅποια οὗτοι κάμνουσιν ἐνταῦθα ὥστε ἐγέμισαν τὴν γῆν ἀπὸ καταδυναστείας καὶ
 ἐξέκλιναν διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι· καὶ ἰδοὺ, βάλλουσι τὸν κλάδον εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν 18
 θέλω φερθῆ μετ' ὀργῆς· ὁ ὀφθαλμὸς μου δὲν θέλει φεισθῆ οὐδὲ θέλω ἐλεήσει· καὶ ὅταν κράζωσιν εἰς τὰ ὧτά
 μου μετὰ φωνῆς μεγάλης, δὲν θέλω εἰσακούσει αὐτούς.

Καὶ ἔκραζεν εἰς τὰ ὧτά μου μετὰ φωνῆς μεγάλης· λέγων, Ἄσ πλησιάσωσιν οἱ τεταγμένοι κατὰ τῆς πόλεως, 9
 ἕκαστος ἔχων τὸ ὄπλον αὐτοῦ τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, ἕξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 2
 τῆς ὑψηλοτέρας πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, ἕκαστος ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὄπλον κατασυντριμμοῦ·
 καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν εἶς ἄνθρωπος ἐνδεδυμένος λινὰ μὲ γραμματέως καλαμάριον ἐν τῇ ὀσφυϊ αὐτοῦ· καὶ
 εἰσελθόντες ἐστάθησαν πλησίον τοῦ χαλκίνου θυσιαστηρίου. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἐπάνωθεν 3
 τῶν χερουβείμ, ἐπάνωθεν τῶν ὁποίων ἦτο, εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ οἴκου· καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν
 ἐνδεδυμένον τὰ λινά, τὸν ἔχοντα ἐν τῇ ὀσφυϊ αὐτοῦ τὸ καλαμάριον τοῦ γραμματέως· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς 4
 αὐτόν, Διέλθε διὰ τῆς πόλεως, διὰ τῆς Ἰερουσαλήμ, καὶ κάμε σημεῖον ἐπὶ τῶν μετώπων τῶν ἀνδρῶν, τῶν
 στεναζόντων καὶ βοώντων διὰ πάντα τὰ βδελύγματα τὰ γινόμενα ἐν μέσῳ αὐτῆς. Πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους εἶπεν, 5
 ἀκούοντες ἐμοῦ, Διέλθετε κατόπιν αὐτοῦ διὰ τῆς πόλεως καὶ πατάξατε· ἄς μὴ φεισθῇ ὁ ὀφθαλμὸς σας καὶ
 μὴ ἐλεήσῃτε· γέροντας, νέους καὶ παρθένους καὶ νήπια καὶ γυναῖκας, φονεύσατε μέχρις ἐξαλείψεως· εἰς 6
 πάντα ὅμως ἄνθρωπον ἔφ' οὗ εἶναι τὸ σημεῖον μὴ πλησιάσῃτε· καὶ ἀρχίσατε ἀπὸ τοῦ ἁγιαστηρίου μου. Καὶ
 ἤρχισαν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μιάνετε τὸν 7
 οἶκον καὶ γεμίσατε τὰς αὐλὰς ἀπὸ τραυματιῶν· ἐξέλθετε. Καὶ ἐξῆλθον καὶ ἐπάταξαν ἐν τῇ πόλει. Ἐνῷ δὲ 8
 οὗτοι ἐπάτασσον αὐτούς, ἐναπολειφθεῖς ἐγὼ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα, Οἴμοι, Κύριε
 Θεέ· σὺ ἐξαλείφεις ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκχέων τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλήμ. Καὶ εἶπε πρὸς 9
 ἐμέ, Ἡ ἀνομία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ὑπερεμεγαλύνθη σφόδρα καὶ ἡ γῆ εἶναι πλήρης αἱμάτων· καὶ
 πόλις πλήρης διαφθορᾶς· διότι λέγουσιν, Ὁ Κύριος ἐγκατέλιπε τὴν γῆν, καί, Ὁ Κύριος δὲν βλέπει. Καὶ ἐγὼ 10
 λοιπὸν δὲν θέλει φεισθῇ ὁ ὀφθαλμὸς μου καὶ δὲν θέλω ἐλεήσει· κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν θέλω ἀνταποδώσει
 τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυμένος τὰ λινά, ὁ ἔχων ἐν τῇ ὀσφυϊ αὐτοῦ τὸ καλαμάριον, ἔφερεν 11
 ἀπόκρισιν, λέγων, Ἔκαμον καθὼς προσέταξας εἰς ἐμέ.

Ἔπειτα εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἐν τῷ στερεώματι τῷ ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τῶν χερουβείμ ἐφαίνετο ὑπεράνω αὐτῶν ὡς 10
 λίθος σάπφειρος, κατὰ τὴν θέαν ὁμοιώματος θρόνου. Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον τὰ λινὰ 2
 καὶ εἶπεν, Εἴσελθε μεταξὺ τῶν τροχῶν, ὑποκάτω τῶν χερουβείμ, καὶ γέμισον τὴν χειρὰ σου ἄνθρακος πυρὸς ἐκ
 μέσου τῶν χερουβείμ καὶ διασκορπίσον αὐτοὺς ἐπὶ τὴν πόλιν. Καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιόν μου. Τὰ δὲ χερουβείμ 3
 ἴσαντο ἐν δεξιῷ τοῦ οἴκου, ὅτε εἰσῆρχετο ὁ ἀνὴρ· καὶ ἡ νεφέλη ἐγέμισε τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν. Καὶ ἡ δόξα τοῦ 4
 Κυρίου ὑψώθη ἄνωθεν τῶν χερουβείμ κατὰ τὸ κατώφλιον τοῦ οἴκου· καὶ ἐνέπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη καὶ ἡ
 αὐλὴ ἐνεπλήσθη ἀπὸ τῆς λάμπσεως τῆς δόξης τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ ἥχος τῶν πτερύγων τῶν χερουβείμ ἠκούετο 5
 ἕως τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς, ὡς φωνὴ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, ὁπότε λαλῇ. Καὶ ὅτε προσέταξε τὸν ἄνδρα 6
 τὸν ἐνδεδυμένον τὰ λινά, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν, ἐκ μέσου τῶν χερουβείμ, τότε εἰσῆλθε καὶ
 ἐστάθῃ πλησίον τῶν τροχῶν. Καὶ ἐν χεροῦβ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ μέσου τῶν χερουβείμ, πρὸς τὸ πῦρ 7
 τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῶν χερουβείμ, καὶ ἔλαβεν ἐκ τούτου καὶ ἔθεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ λινά· ὁ δὲ
 ἔλαβεν αὐτὸ καὶ ἐξῆλθεν. Ἐφαίνετο δὲ ὁμοίωμα χειρὸς ἀνθρώπου εἰς τὰ χερουβείμ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶν. 8
 Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, τέσσαρες τροχοὶ πλησίον τῶν χερουβείμ, εἷς τροχὸς πλησίον ἐνὸς χεροῦβ καὶ εἷς τροχὸς 9
 πλησίον ἄλλου χεροῦβ, καὶ ἡ θέα τῶν τροχῶν ἦτο ὡς ὄψις βηρύλλου λίθου. Περὶ δὲ τῆς θέας αὐτῶν, καὶ 10
 οἱ τέσσαρες εἶχον τὸ αὐτὸ ὁμοίωμα, ὡς ἐὰν ἦτο τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ. Ἐνῷ ἐβάδιζον, ἐπορεύοντο κατὰ τὰ 11
 τέσσαρα αὐτῶν πλάγια· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον, ἀλλ' εἰς ὅντινα τόπον ὁ πρῶτος ἀπευθύνετο, ἠκολούθουν
 αὐτὸν οἱ ἄλλοι· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον. Ὅλον δὲ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν 12
 καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοί, οἱ τέσσαρες αὐτῶν τροχοί, ἦσαν κύκλῳ πλήρεις ὀφθαλμῶν. Περὶ δὲ 13
 τῶν τροχῶν, οὗτοι ἐκαλοῦντο, ἀκούοντες ἐμοῦ, Γαλγάλ. Καὶ ἕκαστον εἶχε τέσσαρα πρόσωπα· τὸ πρόσωπον 14
 τοῦ ἐνὸς πρόσωπον χεροῦβ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ δευτέρου πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ τοῦ τρίτου πρόσωπον

15 λέοντος, καὶ τοῦ τετάρτου πρόσωπον ἀετοῦ. Καὶ τὰ χερουβείμ ὑψώθησαν τοῦτο εἶναι τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον εἶδον
 16 παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ. Καὶ ὅτε τὰ χερουβείμ ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ πλησίον αὐτῶν καὶ ὅτε τὰ
 17 χερουβείμ ὑψονον τὰς πτέρυγας αὐτῶν διὰ τὰ ἀνυψωθῶσιν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ τροχοὶ δὲν ἐξέκλινον ἀπὸ
 18 πλησίον αὐτῶν. Ὅτε δὲ ἴσταντο, καὶ ἐκεῖνοι ἴσταντο· καὶ ὅτε ἀνυψοῦντο, καὶ ἐκεῖνοι ἀνυψοῦντο μετ' αὐτῶν
 19 διότι τὸ πνεῦμα τῶν ζώων ἦτο ἐν αὐτοῖς. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τοῦ οἴκου καὶ
 20 ἐστάθη ἐπὶ τῶν χερουβείμ. Καὶ τὰ χερουβείμ ὑψωσαν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἀνυψώθησαν ἀπὸ τῆς γῆς
 21 ἐνώπιόν μου ὅτε ἐξῆλθον, ἦσαν καὶ οἱ τροχοὶ πλησίον αὐτῶν· καὶ ἐστάθησαν ἐν τῇ θύρᾳ τῆς ἀνατολικῆς πύλης
 22 τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνωθεν. Τοῦτο εἶναι τὸ ζῶον,
 τὸ ὁποῖον εἶδον ὑποκάτω τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ· καὶ ἐγνώρισα ὅτι ἦσαν χερουβείμ.
 21 Ἐκαστον εἶχεν ἀνὰ τέσσαρα πρόσωπα καὶ ἕκαστον τέσσαρας πτέρυγας καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπου ὑπὸ τὰς
 22 πτέρυγας αὐτῶν. Τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν κατὰ τὸ ὁμοίωμα, τὰ αὐτὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶδον παρὰ τὸν
 ποταμὸν Χεβάρ, ἡ θεὰ αὐτῶν καὶ αὐτά· ἐπορεύοντο δὲ ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

11 Καὶ με ἀνέλαβε τὸ πνεῦμα καὶ με ἔφερεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὴν βλέπουσαν
 πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ, ἐν τῇ θύρᾳ τῆς πύλης εἰκοσιπέντε ἄνδρες, καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἶδον τὸν Ἰααζανιὰν υἱὸν
 2 τοῦ Ἀζῶρ καὶ τὸν Φελατιὰν υἱὸν τοῦ Βεναῖα, ἄρχοντας τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου,
 οὗτοι εἶναι οἱ ἄνδρες οἱ διαλογιζόμενοι ἀδικίαν καὶ συμβουλευόντες κακὴν συμβουλὴν εἰς τὴν πόλιν ταύτην,
 3, 4 οἱ λέγοντες, Δὲν εἶναι πλησίον· ἄς κτίσωμεν οἰκίας· αὕτη ἡ πόλις εἶναι ὁ λέβηθ καὶ ἡμεῖς τὸ κρέας. Διὰ
 5 τοῦτο προφήτευσον ἐναντίον αὐτῶν, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου. Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἔπρεσεν ἐπ' ἐμέ καὶ μοι
 6 εἶπε, Λάλησον Οὕτω λέγει Κύριος· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐλαλήσατε, οἶκος Ἰσραὴλ διότι τὰ διαβούλια τοῦ
 7 πνεύματός σας, ἐγὼ ἐξεύρω αὐτά. Ἐπιληθύνετε τοὺς πεφονευμένους σας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐγεμίσατε
 8 τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἀπὸ πεφονευμένων. Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός οἱ πεφονευμένοι σας, τοὺς ὁποίους
 9 ἐθέσατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοι εἶναι τὸ κρέας καὶ αὕτη ἡ πόλις ὁ λέβηθ· σὰς ὅμως θέλω ἐκβάλλει ἐκ μέσου
 10 αὐτῆς. Τὴν μάχαιραν ἐφοβήθητε· καὶ μάχαιραν θέλω φέρεи ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω σὰς
 11 ἐκβάλλει ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ θέλω σὰς παραδώσει εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων· καὶ θέλω ἐκτελέσει ἐφ' ὑμᾶς κρίσεις.
 12 Ὑπὸ ῥομφαίας θέλετε πέσει· ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ θέλω σὰς κρίνει· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ
 13 Κύριος. Ἡ πόλις αὕτη δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὁ λέβηθ οὐδὲ σεῖς θέλετε εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτῆς τὸ κρέας ἐν
 14 τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ θέλω σὰς κρίνει καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· διότι δὲν περιεπατήσατε ἐν
 15 τοῖς διατάγμασί μου οὐδὲ ἐξετελέσατε τὰς κρίσεις μου, ἀλλ' ἐπράξατε κατὰ τὰς κρίσεις τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ
 16 ὑμῶν. Ἐνῶ δ' ἐγὼ προεφίτευσον, ἀπέθανεν ὁ Φελατίας ὁ υἱὸς τοῦ Βεναῖα. Τότε ἔπρεσεν ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ
 17 Ἰσραὴλ. Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοὶ σου, οἱ ἀδελφοὶ σου, οἱ ἄνδρες
 18 τῆς συγγενείας σου, καὶ σύμπας ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, εἶναι ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπον οἱ κατοικοῦντες τὴν
 19 Ἱερουσαλήμ, Ἀπομακρύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου εἰς ἡμᾶς ἐδόθη αὕτη ἡ γῆ διὰ κληρονομίαν. Διὰ τοῦτο εἶπέ,
 20 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἄν καὶ ἀπέρριψα αὐτοὺς μακρὰν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἂν καὶ διεσκορπίσω αὐτοὺς εἰς
 21 τοὺς τόπους, θέλω εἶσθαι ὅμως εἰς αὐτοὺς ὡς μικρὸν ἁγιαστήριον, ἐν τοῖς τόποις ὅπου ὑπάγωσι. Διὰ τοῦτο
 22 εἶπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ θέλω σὰς συναθροίσει ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ θέλω σὰς συνάξει ἐκ τῶν τόπων
 23 ὅπου ἦσθε διεσκορπισμένοι καὶ θέλω σὰς δώσει τὴν γῆν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐλθόντες ἐκεῖ θέλουσι σηκῶσαι ἀπ'
 24 αὐτῆς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ μιὰρὰ αὐτῆς. Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν μίαν καὶ
 25 πνεῦμα νέον θέλω βάλλει ἐν ὑμῖν· καὶ ἀποσπάσω τὴν λιθίνην καρδίαν ἀπὸ τῆς σαρκὸς αὐτῶν θέλω δώσει εἰς
 αὐτοὺς καρδίαν σαρκίνην, διὰ τὰ περιπατῶσιν ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ νὰ φυλάττωσι τὰς κρίσεις μου καὶ
 νὰ ἐκτελῶσιν αὐτάς· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν. Ἐκείνων δὲ τῶν ὁποίων
 ἡ καρδία περιπατεῖ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν μιὰρων αὐτῶν, τὰς ὁδοὺς τούτων θέλω
 ἀνταποδώσει κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Τότε τὰ χερουβείμ ὑψωσαν τὰς πτέρυγας αὐτῶν
 καὶ οἱ τροχοὶ ἀνέβαινον πλησίον αὐτῶν· καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνωθεν. Καὶ
 ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἀνέβη ἐκ μέσου τῆς πόλεως καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς πόλεως. Καὶ
 με ἀνέλαβε τὸ πνεῦμα καὶ δι' ὁράματος με ἔφερεν ἐν πνεύματι Θεοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, πρὸς τοὺς
 αἰχμαλώτους. Τότε τὸ ὄραμα, τὸ ὁποῖον εἶδον, ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἐλάλησα πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους πάντα
 τὰ πράγματα ὅσα ἔδειξεν ὁ Κύριος εἰς ἐμέ.

12, 2 Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, σὺ κατοικεῖς ἐν μέσῳ οἴκου ἀποστάτου, οἵτινες
 ὀφθαλμοὺς ἔχουσι διὰ τὰ βλέπωσι, καὶ δὲν βλέπουσιν· ὥτα ἔχουσι διὰ τὰ ἀκούωσι, καὶ δὲν ἀκούουσιν· διότι
 3 εἶναι οἶκος ἀποστάτης. Διὰ τοῦτο, σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἐτοίμασον εἰς σεαυτὸν ἀποσκευὴν μετοικισμοῦ, καὶ
 μετοικίσθητι τὴν ἡμέραν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ θέλεις μετοικισθῇ ἀπὸ τοῦ τόπου σου εἰς ἄλλον τόπον ἐνώπιον
 4 αὐτῶν· ἴσως προσέξωσιν, ἂν καὶ ἦναι οἶκος ἀποστάτης. Καὶ θέλεις ἐκφέρει τὴν ἀποσκευὴν σου τὴν ἡμέραν
 ἐνώπιον αὐτῶν, ὡς ἀποσκευὴν μετοικισμοῦ· καὶ σὺ θέλεις ἐξέλθαι τὸ ἐσπέρας ἐνώπιον αὐτῶν, ὡς οἱ ἐξερχόμενοι
 5, 6 εἰς μετοικισμόν. Ἐνώπιον αὐτῶν κάμε διόρυγμα ἐν τῷ τοίχῳ καὶ ἔκφερε δι' αὐτοῦ. Ἐνώπιον αὐτῶν θέλεις
 σηκῶσαι αὐτὴν ἐπ' ὤμων, καὶ θέλεις ἐκφέρει, ἐνῶ σκοτίζει· θέλεις σκεπάσει τὸ πρόσωπόν σου καὶ δὲν θέλεις
 7 ἰδεῖ τὴν γῆν· διότι σὲ ἔδωκα σημεῖον εἰς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. Καὶ ἔκαμον ὡς προσετάρχην· ἔφερα ἔξω τὴν
 ἀποσκευὴν μου τὴν ἡμέραν ὡς ἀποσκευὴν μετοικισμοῦ, καὶ τὸ ἐσπέρας ἔκαμον εἰς ἐμαυτὸν διόρυγμα ἐν τῷ
 8 τοίχῳ διὰ τῆς χειρός· ἐξέφερα αὐτὴν ἐνῶ ἐσκοτάζεν, ἐνώπιον αὐτῶν ἐσήκωσα αὐτὴν ἐπ' ὤμων. Καὶ τὸ πρῶτ

ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, ὁ οἶκος ὁ ἀποστάτης, δὲν εἶπε πρὸς 9
 σέ, Σὺ τί κάμνεις· εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τὸ φορτίον τοῦτο ἀποθλέπει τὸν ἄρχοντα τὸν 10
 ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, οἵτινες εἶναι μεταξὺ αὐτῶν. Εἶπέ, Ἐγὼ εἶμαι τὸ σημεῖόν σας· 11
 καθὼς ἐγὼ ἔκαμον, οὕτω θέλει γείνει εἰς αὐτούς· εἰς μετοικεσίαν καὶ εἰς αἰχμαλωσίαν θέλουσιν ὑπάγει. Καὶ 12
 ὁ ἄρχων ὁ μεταξὺ αὐτῶν θέλει φορτωθῇ ἐπ' ὤμων, ἐνῶ σκοτάζει, καὶ θέλει ἐκφέρει· θέλουσι διορύξει τὸν τοῖχον
 διὰ νὰ ἐκφέρωσι δι' αὐτοῦ· θέλει σκεπάσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἴδῃ τὴν γῆν μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 αὐτοῦ. Θέλω ὅμως ἐξαπλώσει τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ θέλει πιασθῇ εἰς τὰ βρόχιά μου· καὶ θέλω φέρει 13
 αὐτὸν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων· ἀλλὰ δὲν θέλει ἰδεῖ αὐτὴν καὶ ἐκεῖ θέλει ἀποθάνει. Καὶ θέλω 14
 διασπείρει εἰς πάντα ἄνεμον πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν διὰ νὰ βοηθῶσιν αὐτὸν καὶ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ·
 καὶ θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὀπισθεν αὐτῶν. Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν διασκορπίσω 15
 αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασπείρω αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους. Θέλω ὅμως ἀφήσει ὀλίγους τινὰς ἐξ αὐτῶν 16
 ἀπὸ τῆς ῥομφαίας, ἀπὸ τῆς πείνης καὶ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ, διὰ νὰ διηγῶνται πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν μεταξὺ
 τῶν ἐθνῶν, ὅπου ὑπάγωσι· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, 17
 λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, φάγε τὸν ἄρτον σου μετὰ τρόμου καὶ πίε τὸ ὕδωρ σου μετὰ φρίκης καὶ ἀγωνίας. Καὶ 18, 19
 εἶπε πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς περὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ περὶ τῆς γῆς
 τοῦ Ἰσραὴλ. Θέλουσι φάγει τὸν ἄρτον αὐτῶν μετὰ ἀγωνίας καὶ θέλουσι πίνει τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἐκστάσεως·
 διότι ἡ γῆ αὐτῆς θέλει ἐρημωθῇ ἀπὸ τοῦ πληρώματος αὐτῆς, διὰ τὴν ἀνομίαν πάντων τῶν κατοικούντων ἐν
 αὐτῇ· καὶ αἱ πόλεις αἱ κατοικοῦμεναι θέλουσιν ἐρημωθῇ καὶ ἡ γῆ θέλει ἀφανισθῇ, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ 20
 εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, τίς αὕτη ἡ παροιμία, τὴν ὁποίαν 21, 22
 ἔχετε ἐν γῇ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Αἱ ἡμέραι μακρύνονται καὶ πᾶσα ὄρασις ἐχάθη· Εἶπε διὰ τοῦτο πρὸς αὐτούς, 23
 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Θέλω κάμει τὴν παροιμίαν ταύτην νὰ παύσῃ, καὶ πλέον δὲν θέλουσι παροιμιάζεσθαι
 αὐτὴν ἐν τῇ Ἰσραὴλ· ἀλλ' εἶπε πρὸς αὐτούς, Πλησιάζουσιν αἱ ἡμέραι καὶ ἡ ἐκπλήρωσις πάσης ὀράσεως· διότι 24
 δὲν θέλει εἶσθαι πλέον οὐδεμία ὄρασις ψευδῆς οὐδὲ μάντευμα κολακευτικὸν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. Διότι 25
 ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· ἐγὼ θέλω λαλήσει καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον θέλω λαλήσει θέλει ἐκτελεσθῇ· δὲν θέλει πλέον
 μακρυνθῇ· διότι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, οἶκος ἀποστάτης, θέλω λαλήσει λόγον καὶ ἐκτελέσει αὐτόν, λέγει
 Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ λέγουσιν, 26, 27
 Ἡ ὄρασις, τὴν ὁποίαν οὗτος βλέπει, ἐκτείνεται εἰς ἡμέρας πολλὰς καὶ προφητεύει περὶ χρόνων μακρῶν. Διὰ 28
 τοῦτο εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐδεὶς τῶν λόγων μου θέλει πλέον μακρυνθῇ ἀλλ' ὁ λόγος
 τὸν ὁποῖον ἐλάλησα θέλει ἐκτελεσθῇ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Ἰσραὴλ **13. 2**
 τοὺς προφητεύοντας καὶ εἶπε πρὸς τοὺς προφητεύοντας ἐξ ἰδίας αὐτῶν καρδίας, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ
 Κυρίου. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ εἰς τοὺς προφῆτας τοὺς μαρούς, τοὺς περιπατοῦντας ὀπίσω τοῦ 3
 πνεύματος αὐτῶν, καὶ δὲν εἶδον οὐδεμίαν ὄρασιν. Ἰσραὴλ, οἱ προφῆταί σου εἶναι ὥς αἱ ἀλώπεκες ἐν ταῖς 4
 ἐρήμοις. Δὲν ἀνέβητε εἰς τὰς χαλάστρας οὐδὲ ἀνεγείρατε τὰ περιφράγματα ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, διὰ νὰ 5
 σταθῇ ἐν τῇ μάχῃ τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου. Εἶδον ματαιότητας καὶ μαντείας ψευδεῖς, αἵτινες λέγουσιν, Ὁ 6
 Κύριος λέγει· καὶ ὁ Κύριος δὲν ἀπέστειλεν αὐτούς· καὶ ἔκαμον τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι ὁ λόγος αὐτῶν
 ἠθέλε πληρωθῇ. Δὲν εἶδετε ὀράσεις ματαίας καὶ ἐλαλήσατε μαντείας ψευδεῖς καὶ λέγετε, Ὁ Κύριος εἶπεν, 7
 ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἐλάλησα· Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐλαλήσατε ματαιότητας καὶ εἶδετε ψεύδη, διὰ 8
 τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σας, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἡ χεὶρ μου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοὺς προφῆτας 9
 τοὺς βλέποντας ματαιότητας καὶ μαντεύοντας ψεύδη· δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῇ βουλῇ τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐν τῇ
 καταγραφῇ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλουσι καταγραφῇ οὐδὲ θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ θέλετε 10
 γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός. Ἐπειδὴ, ναί, ἐπειδὴ ἐπλάνησαν τὸν λαὸν μου, λέγοντες, Εἰρήνη· καὶ 11
 δὲν ὑπάρχει εἰρήνη· καὶ ὁ εἶς ἔκτιζε τοῖχον καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄλλοι περιήλειφον αὐτόν μὲ πηλὸν ἀμάλακτον· εἶπε 12
 πρὸς τοὺς ἀλείφοντας μὲ πηλὸν ἀμάλακτον, ὅτι θέλει πέσει· θέλει γείνει βροχὴ κατακλύζουσα· καὶ σεῖς, λίθοι
 χαλάξης, θέλετε πέσει κατ' αὐτοῦ καὶ ἄνεμος θυελλώδης θέλει σχίσει αὐτόν. Ἰδοὺ, ὅταν ὁ τοῖχος πέσῃ, δὲν 12
 θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς ἐσᾶς, Ποῦ εἶναι ἀλοιφή, μὲ τὴν ὁποίαν ἠλείψατε αὐτόν· Διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει Κύριος ὁ 13
 Θεός· Θέλω ἐξάπαντος σχίσει αὐτόν ἐν τῇ ὀργῇ μου δι' ἀνέμου θυελλώδους· καὶ ἐν τῇ θυμῷ μου θέλει γείνει
 βροχὴ κατακλύζουσα καὶ ἐν τῇ ὀργῇ μου λίθοι φοβεροὶ χαλάξης, διὰ νὰ καταστρέψωσιν αὐτόν. Καὶ θέλω 14
 ἀνατρέψει τὸν τοῖχον, τὸν ὁποῖον ἠλείψατε μὲ πηλὸν ἀμάλακτον καὶ θέλω κατεδαφίσει αὐτόν, καὶ θέλουσιν
 ἀνακαλυφθῇ τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ θέλει πέσει καὶ σεῖς θέλετε συναπολεσθῇ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ θέλετε
 γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ θέλω συντελέσει τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας 15
 αὐτόν μὲ πηλὸν ἀμάλακτον, καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς ἐσᾶς, Ὁ τοῖχος δὲν ὑπάρχει οὐδὲ οἱ ἀλείφαντες αὐτόν, οἱ 16
 προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ βλέποντες ὀράματα εἰρήνης περὶ αὐτῆς,
 καὶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήριζον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς 17
 θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, τὰς προφητευσούσας ἐξ ἰδίας αὐτῶν καρδίας· καὶ προφήτευσον κατ' αὐτῶν, καὶ εἶπέ, 18
 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ εἰς ἐκεῖνας, αἵτινες συρράπτουσι προσκεφάλαια διὰ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς
 καὶ κάμνουσι καλύπτρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, διὰ νὰ δελεάζωσι ψυχάς. Τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ μου
 δελεάζετε καὶ θέλετε σώσει τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς· Καὶ θέλετε μὲ βεβηλῶναι μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου διὰ μίαν δρόακα 19
 κριθῆς καὶ διὰ κομμάτια ἄρτου, ὥστε νὰ θανατόνητε ψυχὰς αἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποθάνωσι, καὶ νὰ σώζητε

20 ψυχὰς αἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ ζῶσι, ψευδόμεναι πρὸς τὸν λαὸν μου, τὸν ἀκούοντα ψεύδη διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον εἰς τὰ προσκεφάλαιά σας, μὲ τὰ ὁποῖα δελεάζετε τὰς ψυχὰς, διὰ νὰ πετῶσι πρὸς ἐσᾶς, καὶ θέλω διαρρήξει αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων σας, καὶ θέλω ἀφήσει τὰς ψυχὰς νὰ φύγωσι, τὰς ψυχὰς τὰς ὁποίας σεῖς δελεάζετε διὰ νὰ πετῶσι πρὸς ἐσᾶς. Καὶ θέλω διαρρήξει τὰς καλύπτρας σας καὶ ἐλευθερώσει τὸν λαὸν μου ἐκ τῆς χειρὸς σας, καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον εἰς τὴν χεῖρά σας διὰ νὰ δελεάζωνται· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Διότι μὲ τὰ ψεύδη ἐθλίψατε τὴν καρδίαν τοῦ δικαίου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δὲν ἐλύπησα· καὶ ἐνισχύσατε τὰς χεῖρας τοῦ κακούργου, ὥστε νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, διὰ νὰ σώσω τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον ματαιότητα καὶ δὲν θέλετε μαντεύσει μαντείας· καὶ θέλω ἐλευθερώσει τὸν λαὸν μου ἐκ τῆς χειρὸς σας· καὶ θέλετε γνωρίσει ἔτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

14. 2 Καὶ ἦλθον πρὸς ἐμὲ τινὲς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκάθησαν ἔμπροσθέν μου. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀνεβίβασαν τὰ εἶδωλα αὐτῶν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτῶν ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου αὐτῶν· ἤθελον ἐκζητηθῇ τῶντι παρ' αὐτῶν. Διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς αὐτοὺς καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὅστις ἀναβιβάσῃ τὰ εἶδωλα αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ θέσῃ τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰδῶλων αὐτοῦ· διὰ νὰ πιάσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπειδὴ πάντες ἀπηλλοτριώθησαν ἀπ' ἐμοῦ διὰ τῶν εἰδῶλων αὐτῶν. Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Μετανοήσατε καὶ ἐπιστρέψατε ἀπὸ τῶν εἰδῶλων σας καὶ ἀποστρέψατε τὰ πρόσωπά σας ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων σας. Διότι εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅστις ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀναβιβάσῃ τὰ εἶδωλα αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ θέσῃ τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην διὰ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὸν περὶ ἐμοῦ, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν περὶ ἐμοῦ· καὶ θέλω στήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ θέλω κάμει αὐτὸν σημεῖον καὶ παροιμίαν καὶ θέλω ἐκκόψῃ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἐὰν ὁ προφήτης πλανηθῇ καὶ λαλήσῃ λόγον, ἐγὼ ὁ Κύριος ἐπλάνησα τὸν προφήτην ἐκεῖνον· καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ. Καὶ θέλουσι λάβει τὴν ποινὴν τῆς ἀνομίας αὐτῶν· ἡ ποινὴ τοῦ προφήτου θέλει εἶσθαι ὡς ἡ ποινὴ τοῦ ἐρωτῶντος· διὰ νὰ μὴ ἀποπλανᾶται πλέον ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ νὰ μὴ μαιίνωνται πλέον μὲ πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ ἦναι λαὸς μου καὶ ἐγὼ νὰ ἦμαι Θεὸς αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὅταν γῆ τις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ μὲ παράβασιν βαρεῖαν, τότε θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν καὶ συντρίψει τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἄρτου αὐτῆς, καὶ θέλω ἐξαποστείλει τὴν πεῖναν ἐναντίον αὐτῆς καὶ ἐκκόψῃ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐὰν οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες, Νῶε, Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, ἦσαν ἐν μέσῳ αὐτῆς, μόνοι οὗτοι ἤθελον σώσει τὰς ψυχὰς αὐτῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἐὰν ἤθελον ἐπιφέρει κατὰ τῆς γῆς θηρία κακὰ καὶ ἔφθειρον αὐτήν, ὥστε νὰ ἀφανισθῇ, ὥστε νὰ μὴ δύναται τις νὰ περάσῃ δι' αὐτῆς ἐξ αἰτίας τῶν θηρίων, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες εὐρίσκοντο ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν ἤθελον σώσει οὔτε υἱοὺς οὔτε θυγατέρας· μόνοι οὗτοι ἤθελον σωθῇ, ἡ δὲ γῆ ἤθελεν ἀφανισθῇ. Ἡ καὶ ἐὰν ἤθελον ἐπιφέρει ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἰπεῖ, Ῥομφαία, δίελθε διὰ τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἐκκόψω ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες εὐρίσκοντο ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν ἤθελον σώσει υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἀλλ' αὐτοὶ μόνοι ἤθελον σωθῇ. Ἡ ἐὰν ἤθελον ἐπιφέρει θανατικὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχέει τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτήν μὲ αἷμα, ὥστε νὰ ἐκκόψω ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ εὐρίσκοντο ἐν μέσῳ αὐτῆς Νῶε, Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν ἤθελον σώσει οὔτε υἱὸν οὔτε θυγατέρα· οὗτοι μόνοι ἤθελον σώσει τὰς ψυχὰς αὐτῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Πόσῳ μᾶλλον λοιπόν, ὅταν ἐξαποστείλω τὰς τέσσαρας δεινὰς κρίσεις μου ἐπὶ τῇ Ἰερουσαλὴμ, τὴν ῥομφαίαν καὶ τὴν πεῖναν καὶ τὰ κακὰ θηρία καὶ τὸ θανατικόν, ὥστε νὰ ἐκκόψω ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος. Πλὴν ἰδοὺ, θέλουσι μένει ἐν αὐτῇ λείψανα τινά, διασεσωσμένοι τινές, υἱοὶ καὶ θυγατέρες· ἰδοὺ, οὗτοι θέλουσιν ἐξέλθαι πρὸς ἐσᾶς καὶ θέλετε ἰδεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν· καὶ θέλετε παρηγορηθῇ διὰ τὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα ἐπέφερα ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλὴμ, διὰ πάντα ὅσα ἐπέφερα ἐπ' αὐτήν. Καὶ οὗτοι θέλουσι σᾶσ παρηγορησῇ, ὅταν ἴδητε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ δὲν ἔκαμον χωρὶς αἰτίας πάντα ὅσα ἔκαμον ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

15. 2 Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἤθελεν εἶσθαι τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου πρὸς πᾶν ἄλλο ξύλον, τὰ κλήματα πρὸς πᾶν ὃ, τι εἶναι ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ Ἡθελον λάβει ἀπ' αὐτῆς ξύλον διὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς ἐργασίαν ἢ ἤθελον λάβει ἀπ' αὐτῆς πάσσαλον, διὰ νὰ κρεμάσωσιν εἰς αὐτὸν σκευὸς τι Ἰδοὺ, ρίπτεται εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ καταναλωθῇ· τὸ πῦρ κατατρώγει καὶ τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ κατακαίεται. Θέλει εἶσθαι χρήσιμον εἰς ἐργασίαν Ἰδοὺ, ὅτε ἦτο ἀκέραιον, δὲν ἐχρησίμευεν εἰς ἐργασίαν· πόσον ὀλιγότερον θέλει εἶσθαι χρήσιμον εἰς ἐργασίαν, ἀφοῦ τὸ πῦρ κατέφαγεν αὐτὸ καὶ ἐκάη. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καθὼς εἶναι τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, τὸ ὁποῖον παρέδωκα εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ καταναλωθῇ, οὕτω θέλω παραδώσει τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰερουσαλὴμ. Καὶ θέλω στήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον αὐτῶν· ἐκ τοῦ πυρὸς θέλουσιν ἐξέλθαι καὶ τὸ πῦρ θέλει καταφάγει αὐτούς· καὶ ὅταν

στήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον αὐτῶν, θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ θέλω παραδώσει τὴν γῆν 8
εἰς ἀφανισμόν, διότι ἔγειναν παραβάται, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, κάμε τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ γνωρίσῃ τὰ βδελύγματα **16, 2**
αὐτῆς, καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ· Ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γέννησίς σου εἶναι ἐκ 3
τῆς γῆς τῶν Χαναναίων· ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία. Εἰς δὲ τὴν γέννησίν σου, καθ' 4
ἣν ἡμέραν ἐγεννήθης, ὁ ὀμφαλὸς σου δὲν ἐκόπη καὶ ἐν ὕδατι δὲν ἐλούσθης, διὰ νὰ καθαρισθῇς, καὶ μὲ ἄλλος
δὲν ἡλατίσθης καὶ ἐν σπαργάνοις δὲν ἐσπαργανώθης. Ὁφθαλμὸς δὲν σὲ ἐφείσθη, διὰ νὰ κάμῃ εἰς σὲ τι ἐκ 5
τούτων, ὥστε νὰ σὲ σπλαγχνισθῇ· ἀλλ' ἦσο ἀπερριμμένη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, ἐν τῇ ἀποστrophῇ τῆς
ψυχῆς σου, καθ' ἣν ἡμέραν ἐγεννήθης. Καὶ ὅτε διέβην ἀπὸ πλησίον σου καὶ σὲ εἶδον κυλιομένην ἐν τῷ αἵματί 6
σου, εἶπα πρὸς σὲ εὐρισκομένην ἐν τῷ αἵματί σου, Ζῆθι· ναί, εἶπα πρὸς σὲ εὐρισκομένην ἐν τῷ αἵματί σου,
Ζῆθι. Καὶ σὲ ἔκαμον μυριοπλάσιον, ὥς τὴν χλόην τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἠυξήνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ ἐφθασας 7
εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὠραιότητος· οἱ μαστοὶ σου ἐμορφώθησαν καὶ αἱ τρίχες σου ἀνεφύησαν· ἦσο ὅμως γυμνή
καὶ ἀσκέπαστος. Καὶ ὅτε διέβην ἀπὸ πλησίον σου καὶ σὲ εἶδον, ἰδοὺ, ἡ ἡλικία σου ἦτο ἡλικία ἐρωτος· καὶ 8
ἀπλώσας τὸ κράσπεδόν μου ἐπὶ σέ, ἐσκέπασα τὴν ἀσχημοσύνην σου· καὶ ὥμοσα πρὸς σὲ καὶ εἰσῆλθον εἰς
συνθήκην μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ἔγεινεσ ἔμοῦ. Καὶ σὲ ἔλουσα ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά 9
σου ἀπὸ σοῦ καὶ σὲ ἔχρισα ἐν ἐλαίῳ. Καὶ σὲ ἐνέδυσσα κεντητὰ καὶ σὲ ὑπέδησα μὲ σανδάλια ὑακίνθινα καὶ σὲ 10
περιέζωσα μὲ βύσσον καὶ σὲ ἐφόρεσα μεταξωτὰ. Καὶ σὲ ἐστόλισα μὲ στολίδια καὶ περιέθεσα εἰς τὰς χεῖράς σου 11
βραχιόλια καὶ περιδέραιον ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου. Καὶ ἔβαλον ἔρρινα εἰς τοὺς μυκτιῆράς σου καὶ ἐνώτια εἰς τὰ 12
ὠτὰ σου καὶ στέφανον δόξης ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου. Καὶ ἐστολίσθης μὲ χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ τὰ ἱμάτιά σου 13
ἦσαν βύσσινος καὶ μεταξωτὰ καὶ κεντητὰ· σεμίδαλιν καὶ μέλι καὶ ἔλαιον ἔτρωγες· καὶ ἔγεινεσ ὡραία σφόδρα καὶ
εὐημέρησας μέχρι βασιλείας. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη σου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ κάλλος σου· διότι ἦτο τέλειον 14
διὰ τοῦ στολισμοῦ μου, τὸν ὅποιον ἔθεσα ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Σὺ ὅμως ἐθαρρεύθης εἰς τὸ κάλλος 15
σου, καὶ ἐπορνεύθης διὰ τὴν φήμην σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου εἰς πάντα διαβάτην, γινομένη αὐτοῦ.
Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου καὶ ἐστόλισας τοὺς ὑψηλοὺς σου τόπους μὲ ποικίλα χρώματα καὶ ἐξεπορνεύθης 16
ἀπ' αὐτῶν· τοιαῦτα δὲν ἔγειναν οὐδὲ θέλουσι γίνεαι. Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς λαμπρότητός σου, τὰ ἐκ τοῦ 17
χρυσίου μου καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, τὰ ὅποια ἔδωκα εἰς σέ, καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὴν εἰκόνασ ἀρσενικάς
καὶ ἐξεπορνεύθης μὲ αὐτάς· καὶ ἔλαβες τὰ κεντητὰ σου ἱμάτια καὶ ἐσκέπασας αὐτάς· καὶ ἔθεσας ἔμπροσθεν 18
αὐτῶν τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου. Καὶ τὸν ἄρτον μου, τὸν ὅποιον ἔδωκα εἰς σέ, τὴν σεμίδαλιν καὶ 19
τὸ ἔλαιον καὶ τὸ μέλι, μὲ τὰ ὅποια σὲ ἔτρεφον, ἔθεσας καὶ ταῦτα ἔμπροσθεν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· οὕτως
ἔγεινε, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱοὺς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου, τὰς ὁποίας ἐγέννησας εἰς 20
ἐμέ, καὶ ταῦτα ἐθύσας εἰς αὐτάς, διὰ νὰ ἀναλωθῶσιν ἐν τῷ πυρί· μικρὸν ἔργον τῶν πορνεύσεών σου ἦτο
τοῦτο, ὅτι ἔσφαξας τὰ τέκνα μου καὶ παρέδωκας αὐτὰ διὰ νὰ διαβιθῶσιν αὐτὰ διὰ τοῦ πυρός εἰς τιμὴν αὐτῶν 21
Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου καὶ ταῖς πορνείαις σου δὲν ἐνεθυμήθης ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου, ὅτε 22
ἦσο γυμνή καὶ ἀσκέπαστος, κυλιομένη ἐν τῷ αἵματί σου. Καὶ μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, Οὐαί, οὐαί εἰς σέ, 23
λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἔκτισας καὶ εἰς σεαυτὴν οἴκημα πορνικὸν καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὴν πορνοστάσιον ἐν πάσῃ 24
πλατείᾳ. Εἰς πᾶσαν ἀρχὴν ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὸ πορνοστάσιόν σου καὶ ἔκαμες τὸ κάλλος σου βδελυκτὸν καὶ 25
ἠνοίξας τοὺς πόδας σου εἰς πάντα διαβάτην, καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου. Καὶ ἐξεπορνεύθης μὲ τοὺς 26
Αἰγυπτίους τοὺς πλησιοχώρους σου, τοὺς μεγαλοσάρκους· καὶ ἐπολλαπλασίασας τὴν πορνείαν σου, διὰ νὰ
μὲ παροργίσῃς. Ἴδου λοιπόν, ἐξήπλωσα τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἀφήρεσα τὰ νενομισμένα σου, καὶ σὲ 27
παρέδωκα εἰς τὴν θέλησιν ἐκείνων αἵτινες σὲ ἐμίσουν, τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων, αἵτινες ἐντρέπονται διὰ
τὴν ὁδὸν σου τὴν αἰσχράν. Καὶ ἐξεπορνεύθης μὲ τοὺς Ἀσσυρίους, διότι ἦσο ἄπληστος· ναί, ἐξεπορνεύθης μὲ 28
αὐτοὺς καὶ ἔτι δὲν ἐχορτάσθης. Καὶ ἐπολλαπλασίασας τὴν πορνείαν σου ἐν γῇ Χαναάν μέχρι τῶν Χαλδαίων· 29
καὶ οὐδὲ οὕτως ἐχορτάσθης. Πόσον διεφθάρῃ ἡ καρδίᾳ σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐπειδὴ πράττεις πάντα 30
ταῦτα, ἔργα τῆς πλέον ἀναισχύντου πόρνῃς. Διότι ἔκτισας τὸ πορνικὸν οἶκμά σου ἐν τῇ ἀρχῇ πάσης ὁδοῦ, 31
καὶ ἔκαμες τὸ πορνοστάσιόν σου ἐν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ δὲν ἐστάθης ὡς πόρνη, καθότι κατεφρόνησας μίσθωμα,
ἀλλ' ὡς γυνὴ μοιχαλὶς, ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς δεχομένη ξένους. Εἰς πάσας τὰς πόρναις δίδουσι μίσθωμα· 32, 33
ἀλλὰ σὺ τὰ μισθώματά σου δίδεις εἰς πάντα τοὺς ἐραστὰς σου καὶ διαφθείρεις αὐτούς, διὰ νὰ εἰσέρχωνται
πρὸς σὲ πανταχόθεν ἐπὶ τῇ πορνείᾳ σου. Καὶ γίνεται εἰς σὲ τὸ ἀνάπαλιν τῶν ἄλλων γυναικῶν ἐν ταῖς πορνείαις 34
σου· διότι δὲν σὲ ἀκολουθεῖ οὐδεὶς διὰ νὰ πράξῃ πορνείαν· καθότι σὺ δίδεις μίσθωμα καὶ μίσθωμα δὲν δίδεται
εἰς σέ, κατὰ τοῦτο γίνεται εἰς σὲ τὸ ἀνάπαλιν. Διὰ τοῦτο, ἄκουσον, πόρνη, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· οὕτω λέγει 35, 36
Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐξέχεας τὸν χαλκὸν σου, καὶ ἡ γύμνωσίς σου ἐξεσκεπάσθη ἐν ταῖς πορνείαις σου πρὸς
τοὺς ἐραστὰς σου καὶ πρὸς πάντα τὰ εἶδωλα τῶν βδελυγμάτων σου, καὶ διὰ τὸ αἷμα τῶν τέκνων σου, τὰ ὅποια
προσέφερες εἰς αὐτά· διὰ τοῦτο ἰδοὺ, ἐγὼ συνάγω πάντα τοὺς ἐραστὰς σου, μεθ' ὧν κατετρύφησας, καὶ 37
πάντας ὅσους ἠγάπησας, μετὰ πάντων τῶν μισθέντων ὑπὸ σοῦ· καὶ θέλω συνάξαι αὐτοὺς ἐπὶ σὲ πανταχόθεν
καὶ θέλω ἀποκαλύψει τὴν αἰσχύνην σου εἰς αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἰδεῖ ὅλην τὴν γύμνωσίν σου. Καὶ θέλω σὲ 38
κρίνει κατὰ τὴν κρίσιν τῶν μοιχαλίδων καὶ ἐκχεουσὼν αἷμα· καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς αἷμα μετ' ὀργῆς καὶ
ζηλοτυπίας. Καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ θέλουσι κατασκάψει τὸ πορνικὸν οἶκμά σου καὶ 39
κατεδαφίσει τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σου θέλουσιν ὅτι σὲ ἐκδύσει τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἀφαιρέσει τοὺς στολισμοὺς
τῆς λαμπρότητός σου καὶ θέλουσι σὲ ἀφήσει γυμνήν καὶ ἀσκέπαστον. Καὶ θέλουσι φέρει ἐπὶ σὲ ὄχλους, 40

- 41 οἷτινες θέλουσι σὲ λιθοβολήσει μὲ λίθους καὶ σὲ διαπεράσει μὲ τὰ ξίφη αὐτῶν. Καὶ θέλουσι κατακαύσει ἐν πυρὶ τὰς οἰκίας σου, καὶ θέλουσιν ἐκτελέσει ἐπὶ σὲ κρίσεις ἐνώπιον πολλῶν γυναικῶν· καὶ θέλω σὲ κάμει νὰ παύσης ἀπὸ τῆς πορνείας, καὶ δὲν θέλεις δίδει τοῦ λοιποῦ μίσθωμα. Καὶ θέλω ἀναπαύσει τὸν θυμὸν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἡ ζηλοτυπία μου θέλει σηκωθῇ ἀπὸ σοῦ, καὶ θέλω ἡσυχάσει καὶ δὲν θέλω ὀργισθῇ πλέον. Ἐπειδὴ δὲν ἐνεθυμήθης τὰς ἡμέρας τῆς νεότητός σου, ἀλλὰ μὲ παρώξυνας ἐν πᾶσι τούτοις, διὰ τοῦτο ἰδοὺ, καὶ ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός· καὶ δὲν θέλεις κάμει κατὰ τὴν ἀσέβειαν ταύτην ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου. Ἰδοὺ, πᾶς ὁ παροϊμιαζόμενος θέλει παροϊμισθῇ κατὰ σοῦ, λέγων, κατὰ τὴν μητέρα ἡ θυγάτηρ αὐτῆς. Σὺ εἶσαι ἡ θυγάτηρ τῆς μητρός σου, τῆς ἀποβαλοῦσης τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ εἶσαι ἡ ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου, αἵτινες ἀπέβαλον τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ σας ἦτο Χετταία καὶ ὁ πατὴρ σας Ἀμορραῖος. Καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ πρεσβυτέρα εἶναι ἡ Σαμάρεια, αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, αἱ κατοικοῦσαι ἐν τοῖς ἀριστεροῖς σου· ἡ δὲ νεωτέρα ἀδελφὴ σου, ἡ κατοικοῦσα ἐν τοῖς δεξιῶς σου, τὰ Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. Σὺ ὅμως δὲν περιεπάτησας κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ δὲν ἔπραξας κατὰ τὰ βδελύγματα αὐτῶν· ἀλλ' ὥς ἐάν ἦτο τοῦτο πολὺ μικρόν, ὑπερέβης αὐτῶν τὴν διαφθοράν ἐν πᾶσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ὡς ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα δὲν ἔπραξεν, αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὡς ἔπραξας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου. Ἰδοὺ, αὕτη ἦτο ἡ ἀνομία τῆς ἀδελφῆς σου Σοδόμων, ὑπερηφανία, πλησμονὴ ἄρτου καὶ ἀφθονία τρυφηλότητος, αὐτῆς καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· τὸν πτωχὸν δὲ καὶ τὸν ἐνδεῆ δὲν ἐβοήθει καὶ ὑποῦντο καὶ ἔπραττον βδελυρὰ ἐνώπιόν μου· ὅθεν, καθὼς εἶδον ταῦτα, ἠφάνισα αὐτάς. Καὶ ἡ Σαμάρεια δὲν ἡμάρτησεν οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῶν ἁμαρτημάτων σου· ἀλλὰ σὺ ἐπλήθυνας τὰ βδελύγματά σου ὑπὲρ ἐκείνας καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφὰς σου μὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου, τὰ ὅποια ἔπραξας. Σὺ λοιπόν, ἤτις ἔκρινες τὰς ἀδελφὰς σου, βάσταζε τὴν κατασχύνην σου· ἔνεκα τῶν ἁμαρτημάτων σου, μὲ τὰ ὅποια κατεστάθης βδελυρωτέρα ἐκείνων, ἐκείναι εἶναι δικαιότεραι σου· ὅθεν αἰσχυνθῇ καὶ σὺ καὶ βάσταζε τὴν κατασχύνην σου, ὅτι ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφὰς σου. Ὅταν φέρω ὀπίσω τοὺς αἰχμαλώτους αὐτῶν, τοὺς αἰχμαλώτους Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, τότε θέλω ἐπιστρέψει καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῆς αἰχμαλωσίας σου μεταξὺ αὐτῶν· διὰ νὰ βαστάξῃς τὴν ἀτιμίαν σου καὶ νὰ κατασχύνῃσαι διὰ πάντα ὅσα ἔπραξας καὶ νὰ ἦσαι παρηγορία εἰς αὐτάς. Ὅταν ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, καὶ ἡ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, τότε θέλεις ἐπιστρέψει σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου εἰς τὴν προτέραν σας κατάστασιν. Διότι ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα δὲν ἀνεφέρθη ἐκ τοῦ στόματός σου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ὑπερηφανίας σου, πρὶν ἀνακαλυφθῇ ἡ κακία σου, καθὼς ἀνεκαλύφθη ἐν καιρῷ τοῦ γενομένου εἰς σὲ ὀνειδισμοὺς ὑπὸ τῶν θυγατέρων τῆς Συρίας καὶ πασῶν τῶν πέριξ αὐτῆς, τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων, αἵτινες σὲ ἐλεηλάτησαν πανταχόθεν. Σὺ ἐβάστασας τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὰ βδελύγματά σου, λέγει Κύριος. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ θέλω κάμει εἰς σὲ καθὼς ἔκαμες σὺ, ἤτις κατεφρόνησας τὸν ὄρκον, παραβαίνουσα τὴν διαθήκην. Ἀλλ' ὅμως θέλω ἐνθυμηθῇ τὴν διαθήκην μου τὴν γενομένην πρὸς σὲ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου, καὶ θέλω στήσει εἰς σὲ διαθήκην αἰώνιον. Τότε θέλεις ἐνθυμηθῇ τὰς ὁδοὺς σου καὶ αἰσχυνθῇ, ὅταν δεχθῇς τὰς ἀδελφὰς σου, τὰς πρεσβυτέρας σου καὶ τὰς νεωτέρας σου· καὶ θέλω δώσει αὐτάς εἰς σὲ διὰ θυγατέρας, οὐχὶ ὅμως κατὰ τὴν διαθήκην σου. Καὶ ἐγὼ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου πρὸς σέ, καὶ θέλεις γνωρίσει ἔτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· διὰ νὰ ἐνθυμηθῇς, καὶ νὰ αἰσχυνθῇς καὶ νὰ μὴ ἀνοίξῃς πλέον τὸ στόμα σου ὑπὸ τῆς ἐντροπῆς σου, ὅταν ἐξλεωθῶ πρὸς σὲ διὰ πάντα ὅσα ἔπραξας, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
- 17. 2** Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, πρόβαλε αἰνίγμα καὶ παροϊμιάσθητι παροϊμίαν πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· καὶ εἶπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὁ ἀέτοσ ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς εἰς τὴν ἔκτασιν, ὁ πλήρης πτερῶν ποικιλοχρόων, ἦλθεν εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἔλαβε τὸν ὑψηλότερον κλάδον τῆς κέδρου· ἀπέκοψε τὰ ἄκρα τῶν τρυφερῶν αὐτοῦ κλάδων καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς γῆν ἐμπορικὴν· ἔθεσεν αὐτὰ εἰς πόλιν ἐμπορῶν. Καὶ ἔλαθεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔθεσεν αὐτὸ εἰς πεδῖον σπόριμον· πλησίον πολλῶν ὑδάτων ἔφερεν αὐτὸ· ὥς ἵταν ἔθεσεν αὐτό. Καὶ ἐβλάστησε καὶ ἔγεινεν ἄμπελος πλατεῖα, χαμηλὴ εἰς τὸ ἀνάστημα, τῆς ὁποίας τὰ κλήματα ἐστρέφοντο πρὸς αὐτὸν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς ἦσαν ὑποκάτω αὐτοῦ· καὶ ἔγεινεν ἄμπελος καὶ ἔκαμε κλήματα καὶ ἐξέδωκε βλαστούς. Ἦτο καὶ ἄλλος ἀέτοσ μέγας, ὁ μεγαλοπτέρυγος καὶ πολὺπτερος· καὶ ἰδοὺ, ἡ ἄμπελος αὕτη ἐξέτεινε τὰς ῥίζας αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ ἠπλώσε τοὺς κλάδους αὐτῆς πρὸς αὐτόν, διὰ νὰ ποτίσῃ αὐτὴν διὰ τῶν αὐλακίων τῆς φυτεύσεως αὐτῆς. Ἦτο πεφυτευμένη ἐν γῇ καλῇ πλησίον ὑδάτων πολλῶν, διὰ νὰ κάμῃ βλαστοὺς καὶ νὰ φέρῃ καρπὸν, ὥστε νὰ γείνῃ ἄμπελος ἀγαθὴ. Εἶπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· θέλει εὐδοθῇ δὲν θέλει ἀνασπάσει αὐτὸς τὰς ῥίζας αὐτῆς καὶ κόψει τὸν καρπὸν αὐτῆς, ὥστε νὰ ξηρανθῇ θέλει ξηρανθῇ κατὰ πάντα τὰ φύλλα τοῦ βλαστήματος αὐτῆς, χωρὶς μάλιστα μεγάλῃς δυνάμεως ἢ πολλοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἐκοπάσῃ αὐτὴν ἐκ τῶν ῥιζῶν αὐτῆς. Ναί, ἰδοὺ, φυτευθεῖσα θέλει εὐδοθῇ δὲν θέλει ξηρανθῇ ὁλοκλήρως, ὥς ὅταν ἐγγίσῃ αὐτὴν ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος θέλει ξηρανθῇ ἐν ταῖς αὐλαξίν ὅπου ἐβλάστησε. Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Εἶπέ τώρα πρὸς τὸν οἶκον τὸν ἀποστάτην· δὲν ἐννοεῖτε τί δηλοῦσι ταῦτα εἶπέ, Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβε τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Βαβυλῶνα· καὶ ἔλαθεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτοῦ καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ὀρκισθῇ· ἔλαβε καὶ τοὺς δυνατοὺς τοῦ τόπου, διὰ νὰ ταπεινωθῇ τὸ βασίλειον, ὥστε νὰ μὴ ἀνορθωθῇ, διὰ νὰ φυλάττῃ τὴν συνθήκην αὐτοῦ, ὥστε νὰ στηρίξῃ αὐτήν. Ἀπεστάτησεν ὅμως ἀπ' αὐτοῦ, ἐξαποστειλάς πρέσβεις ἑαυτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ δώσωσιν εἰς

αὐτὸν ἵππους καὶ λαὸν πολὺν. Θέλει εὐδοκῶθαι θέλει διασωθῆ ὁ πρᾶττων ταῦτα ἢ παραβαίνων τὴν συνθήκην
 θέλει διασωθῆ *Ζῶ* ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, βεβαίως ἐν τῷ τόπῳ τοῦ βασιλέως τοῦ βασιλεύσαντος αὐτόν, τοῦ 16
 ὁποίου τὸν ὄρκον κατεφρόνησε καὶ τοῦ ὁποίου τὴν συνθήκην παρέβη, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς Βαβυλωνοῦ θέλει
 τελευτήσῃ. Καὶ δὲν θέλει κάμει ὑπὲρ αὐτοῦ οὐδὲν ἐν τῷ πολέμῳ ὁ Φαραώ, μὲ τὸ δυνατόν στράτευμα καὶ 17
 μὲ τὸ μέγα πλῆθος, ὑψόνων προχώματα καὶ οἰκοδομῶν προμαχῶνας, διὰ νὰ ἀπολέσῃ πολλὰς ψυχάς. Διότι 18
 κατεφρόνησε τὸν ὄρκον παραβαίνων τὴν συνθήκην· καὶ ἰδοὺ, ἐπειδὴ, ἀφοῦ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἔπραξε
 πάντα ταῦτα, δὲν θέλει διασωθῆ. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· *Ζῶ* ἐγώ, βεβαίως τὸν ὄρκον μου τὸν 19
 ὁποῖον κατεφρόνησε, καὶ τὴν συνθήκην μου τὴν ὁποίαν παρέβη, κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ θέλω ἀνταποδώσει
 αὐτά. Καὶ θέλω ἐξαπλώσει τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν καὶ θέλει πιασθῆ εἰς τὰ βρόχιά μου· καὶ θέλω φέρει αὐτόν 20
 εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ θέλω κριθῆ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἠνόμησεν εἰς ἐμέ. Καὶ 21
 πάντες οἱ φυγάδες αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν ταγμάτων αὐτοῦ θέλουσι πέσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες
 θέλουσι διασκορπισθῆ εἰς πάντα ἄνεμον· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ 22
 Θεός· Καὶ θέλω λάβει ἐγὼ ἐκ τοῦ ὑψηλοτέρου κλάδου τῆς ὑψηλῆς κέδρου καὶ φυτεύσει· θέλω κόψει ἐγὼ ἐκ τῆς
 κορυφῆς τῶν νέων αὐτοῦ κλώνων ἓνα τρυφερόν καὶ φυτεύσει ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐξόχου· ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ 23
 ὄρους τοῦ Ἰσραὴλ θέλω φυτεύσει αὐτόν, καὶ θέλει ἐκφέρει κλάδους καὶ καρποφορήσῃ καὶ θέλει γείνει κέδρος
 μεγάλη καὶ ὑποκάτω αὐτῆς θέλουσι κατασκηνώσῃ πᾶν ὄρνεν καὶ πᾶν πτηνόν· ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν κλάδων
 αὐτῆς θέλουσι κατασκηνώσῃ. Καὶ πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσι γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐταπεινώσα 24
 τὸ δένδρον τὸ ὑψηλόν, ὕψωσα τὸ δένδρον τὸ ταπεινόν, κατεξήρανα τὸ δένδρον τὸ χλωρόν, καὶ ἔκαμον τὸ δένδρον
 τὸ ξηρόν νὰ ἀναθάλλῃ. Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα καὶ ἐξετέλεσα.

Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Τί ἐννοεῖτε σεις, οἱ παροϊμαζόμενοι τὴν παροιμίαν ταύτην περὶ **18, 2**
 τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμῶν διέσταν· *Ζῶ* ἐγώ, λέγει 3
 Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλετε πλέον παροϊμασθῆ τὴν παροιμίαν ταύτην ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Ἰδοὺ, πᾶσαι αἱ ψυχαι εἶναι 4
 ἐμοῦ· ὥς ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμοῦ εἶναι· ψυχὴ ἡ ἁμαρτήσασα, αὐτὴ θέλει ἀποθάνει.
 Ἀλλ' ὅστις εἶναι δίκαιος καὶ πράττει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, δὲν τρώγει ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ δὲν σηκώνει τοὺς 5, 6
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὰ εἶδωλα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ δὲν μαιίνει τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν
 πλησιάζει εἰς γυναῖκα οὖσαν ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῆς, καὶ δὲν καταδυναστεύει ἄνθρωπον, ἐπιστρέφει εἰς τὸν 7
 χρεωφειλέτην τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ, δὲν ἀρπάζει βιαίως, δίδει τὸν ἄρτον αὐτοῦ εἰς τὸν πεινῶντα καὶ καλύπτει
 μὲ ἱμάτιον τὸν γυμνόν, δὲν δίδει ἐπὶ τόκῳ καὶ δὲν λαμβάνει προσθήκην, ἀποστρέφει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ 8
 ἀδικίας, κάμνει δικαίαν κρίσιν ἀναμέσον ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου, περιπατεῖ ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ 9
 φυλάττει τὰς κρίσεις μου, διὰ νὰ κάμνῃ ἀλήθειαν, οὗτος εἶναι δίκαιος, θέλει βεβαίως ζῆσει, λέγει Κύριος
 ὁ Θεός. Ἐὰν ὅμως γεννήσῃ υἱὸν κλέπτην, χύνοντα αἷμα καὶ πράττοντά τι ἐκ τῶν τοιούτων, καὶ ὅστις δὲν 10, 11
 κάμνει πάντα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων τρώγει καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ μαιίνει, τὸν πτωχὸν
 καὶ ἐνδεὴ καταδυναστεύει, ἀρπάζει βιαίως, δὲν ἐπιστρέφει τὸ ἐνέχυρον καὶ σηκώνει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
 πρὸς τὰ εἶδωλα καὶ πράττει βδελύγματα, δίδει ἐπὶ τόκῳ καὶ λαμβάνει προσθήκην, οὗτος θέλει ζῆσει δὲν θέλει 13
 ζῆσει· πάντα ταῦτα τὰ βδελύγματα ἔπραξεν· ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ· τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτόν.
 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, ὅστις βλέπων πάντα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πατρός αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔπραξε, προσέχει 14
 καὶ δὲν πράττει τοιαῦτα, δὲν τρώγει ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ δὲν σηκώνει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὰ εἶδωλα 15
 τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ δὲν μαιίνει τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ δὲν καταδυναστεύει ἄνθρωπον, δὲν 16
 κατακρατεῖ τὸ ἐνέχυρον καὶ δὲν ἀρπάζει βιαίως, δίδει τὸν ἄρτον αὐτοῦ εἰς τὸν πεινῶντα καὶ καλύπτει μὲ ἱμάτιον
 τὸν γυμνόν, ἀποστρέφει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ, τόκον καὶ προσθήκην δὲν λαμβάνει, ἐκτελεῖ τὰς 17
 κρίσεις μου, περιπατεῖ ἐν τοῖς διατάγμασί μου, οὗτος δὲν θέλει θανατωθῆ διὰ τὴν ἀνομίαν τοῦ πατρός αὐτοῦ,
 ἐξάπαντος θέλει ζῆσει. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐπειδὴ σκληρῶς κατεδυνάστευσεν, ἤρπασε βιαίως τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 18
 καὶ ἔπραξε μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃ, τι δὲν εἶναι καλόν, ἰδοὺ, οὗτος θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ. Σεῖς 19
 ὅμως λέγετε, Διὰ τί ὁ υἱὸς δὲν βαστάζει τὴν ἀνομίαν τοῦ πατρός Ἀφοῦ ὁ υἱὸς ἔκαμε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην,
 καὶ ἐφύλαξε πάντα τὰ διατάγματά μου καὶ ἐξετέλεσεν αὐτά, ἐξάπαντος θέλει ζῆσει. Ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, 20
 αὐτὴ θέλει ἀποθάνει· ὁ υἱὸς δὲν θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν τοῦ πατρός καὶ ὁ πατὴρ δὲν θέλει βαστάσει τὴν
 ἀνομίαν τοῦ υἱοῦ· ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτόν καὶ ἡ ἀνομία τοῦ ἀνόμου θέλει εἶσθαι ἐπ'
 αὐτόν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἄνομος ἐπιστραφῇ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε, καὶ φυλάξῃ πάντα 21
 τὰ διατάγματά μου καὶ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, ἐξάπαντος θέλει ζῆσει, δὲν θέλει ἀποθάνει· πᾶσαι αἱ 22
 ἀνομίαι αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε, δὲν θέλουσι μνημονευσθῆ εἰς αὐτόν· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν
 ἔπραξε, θέλει ζῆσει. Μήπως ἐγὼ θέλω τῶντι τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐχὶ τὸ νὰ 23
 ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ νὰ ζήσῃ Ὅταν ὅμως ὁ δίκαιος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ 24
 καὶ πράξῃ ἀδικίαν καὶ πράξῃ κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα τὰ ὁποῖα ὁ ἄνομος πράττει, τότε θέλει ζῆσει Πᾶσα ἡ
 δικαιοσύνη αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε, δὲν θέλει μνημονευσθῆ· ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἠνόμησε καὶ ἐν
 τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησεν, ἐν αὐταῖς θέλει ἀποθάνει. Σεῖς ὅμως λέγετε, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου 25
 δὲν εἶναι εὐθεία. Ἀκούσατε τώρα, οἶκος Ἰσραὴλ· Ἡ ὁδὸς μου δὲν εἶναι εὐθεῖα οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν διεστραμμέναι
 Ὅταν ὁ δίκαιος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀδικίαν καὶ ἀποθάνῃ ἐν αὐτῇ, διὰ τὴν 26
 ἀδικίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔπραξε θέλει ἀποθάνει. Καὶ ὅταν ὁ ἄνομος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, 27
 τὴν ὁποίαν ἔπραξε, καὶ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, οὗτος θέλει φυλάξῃ ζῶσαν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ 28

ἐσυλλογίσθη καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐπραξε, θέλει ἐξάπαντος ζήσει, δὲν θέλει ἀποθάνει. Ἀλλ' ὁ οἶκος Ἰσραὴλ λέγει, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεΐα· οἶκος Ἰσραὴλ, αἱ ὁδοὶ μου δὲν εἶναι εὐθεΐα οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν διεστραμμένα. Διὰ τοῦτο, οἶκος Ἰσραὴλ, θέλω σὺ κρίνει, ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Μετανοήσατε καὶ ἐπιστρέψατε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσὼς ἡ ἀνομία εἰς ἀπώλειαν. Ἀπορρίψατε ἀφ' ὑμῶν πάσας τὰς ἀνομίας ὑμῶν, τὰς ὁποίας ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, καὶ κάμετε εἰς ἑαυτοὺς νέαν καρδίαν καὶ νέον πνεῦμα· καὶ διὰ τί νὰ ἀποθάνητε, οἶκος Ἰσραὴλ. Διότι ἐγὼ δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ὁ Θεός· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε καὶ ζήσατε.

19, 2 Καὶ σὺ ἀνάλαβε θρῆνον διὰ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπέ, Τί εἶναι ἡ μήτηρ σου Λεαίνα· κεῖται μεταξὺ λεόντων, ἔθρεψε τὰ βρέφη αὐτῆς ἐν μέσῳ σκύμνων. Καὶ ἀνέθρεψεν ἓν ἐκ τῶν βρεφῶν αὐτῆς καὶ ἔγεινε σκύμνος καὶ ἔμαθε νὰ ἀρπάξῃ τὸ θήραμα· ἀνθρώπους ἔτρωγε. Καὶ τὰ ἔθνη ἤκουσαν περὶ αὐτοῦ· ἐπιάσθη ἐν τῷ λάκκῳ αὐτῶν, καὶ ἔφεραν αὐτὸν μὲ ἀλύσεις εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἰδοῦσα ὅτι ἡ ἐλπὶς αὐτῆς ἐματαιώθη καὶ ἐχάθη, ἔλαβεν ἓν ἄλλο ἐκ τῶν βρεφῶν αὐτῆς καὶ ἔκαμιν αὐτὸ σκύμνον. Καὶ ἀναστρεφόμενον ἐν μέσῳ τῶν λεόντων ἔγεινε σκύμνος καὶ ἔμαθε νὰ ἀρπάξῃ θήραμα· ἀνθρώπους ἔτρωγε. Καὶ ἐγνώρισε τὰ παλάτια αὐτῶν καὶ ἐρήμονε τὰς πόλεις αὐτῶν· καὶ ἦτο ἡφανισμένη ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ βρυχήματος αὐτοῦ. Καὶ τὰ ἔθνη παρετάχθησαν ἐναντίον αὐτοῦ κυκλόθεν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἠπλώσαν κατ' αὐτοῦ τὰ βρόχια αὐτῶν, καὶ ἐπιάσθη ἐν τῷ λάκκῳ αὐτῶν. Καὶ ἔβαλον αὐτὸν μὲ ἀλύσεις εἰς κλωβίον καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· ἐν δεσμοτηρίῳ εἰσήγαγον αὐτόν, διὰ νὰ μὴ ἀκουσθῇ πλέον φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ μήτηρ σου, καθ' ὁμοίωσίν σου, ἦτο ὡς ἄμπελος πεφυτευμένη πλησίον τῶν ὑδάτων· ἔγεινε καρποφόρος καὶ πλήρης κλάδων διὰ τὰ πολλὰ ὕδατα. Καὶ ἔγειναν εἰς αὐτὴν ῥάβδοι ἰσχυραὶ διὰ σκήπτρα τῶν κρατούντων· καὶ ὁ κορμὸς αὐτῆς ὑψώθη ἐν μέσῳ τῶν πυκνῶν κλάδων, καὶ ἔγεινε περίβλεπτος κατὰ τὸ ὕψος αὐτῆς μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν βλαστῶν αὐτῆς. Ἀπεσπάρθη ὅμως μετὰ θυμοῦ, ἐρρίφθη κατὰ γῆς, καὶ ἀνατολικὸς ἄνεμος κατεξήρανε τὸν καρπὸν αὐτῆς· αἱ ἰσχυραὶ αὐτῆς ῥάβδοι συνεθλάσθησαν καὶ ἐξηράνθησαν· πῦρ κατέφαγεν αὐτάς. Καὶ τώρα εἶναι πεφυτευμένη ἐν ἐρήμῳ, ἐν ζηρᾷ καὶ ἀνύδρῳ γῇ. Καὶ ἐξηλθε πῦρ ἀπὸ ῥάβδου τινὸς ἐκ τῶν κλάδων αὐτῆς καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν αὐτῆς, ὥστε δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχυρὰ διὰ σκήπτρον ἡγεμονίας· οὗτος εἶναι ὁ θρῆνος καὶ θέλει εἶσθαι εἰς θρῆνον.

20 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει, τῷ πέμπτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθον τινὲς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἐπερωτήσωσι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθησαν ἔμπροσθέν μου. Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἦλθετε διὰ νὰ μὲ ἐπερωτήσητε. Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλω ἐπερωτηθῇ ἀπὸ σᾶς. Θέλει σὺ κρίνει αὐτοὺς υἱὲ ἀνθρώπου, θέλει σὺ κρίνει δεῖξον εἰς αὐτοὺς τὰ βδελύγματα τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐξέλεξα τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὕψωσα τὴν χειρὰ μου πρὸς τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰακώβ καὶ ἐγνωρίσθην εἰς αὐτοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὕψωσα τὴν χειρὰ μου πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὕψωσα τὴν χειρὰ μου πρὸς αὐτοὺς ὅτι θέλω ἐξαγάγει αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς γῆν τὴν ὁποίαν προέβλεψα δι' αὐτούς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἣτις εἶναι ἡ δόξα πασῶν τῶν γαιῶν. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ἀπορρίψατε ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ μὴ μιαινεσθε μὲ τὰ εἶδωλα τῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Αὐτοὶ ὅμως ἀπεστάτησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ μοῦ ἀκούσωσι· δὲν ἀπέρριψαν ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ δὲν ἐγκατέλιπον τὰ εἶδωλα τῆς Αἰγύπτου. Τότε εἶπα νὰ ἐκχέω τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς, διὰ νὰ συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐναντίον αὐτῶν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου. Πλὴν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, διὰ νὰ μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἐγνωρίσθην εἰς αὐτούς, ἔκαμον τοῦτο, νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἔφερα αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὰ διατάγματά μου καὶ ἔκαμον εἰς αὐτοὺς γνωστὰς τὰς κρίσεις μου, τὰς ὁποίας κάμνων ὁ ἄνθρωπος θέλει ζήσει δι' αὐτῶν. Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα ἔτι εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ᾔναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτῶν σημεῖον, ὥστε νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς. Ἀλλ' ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπεστάτησεν ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς διατάγμασί μου δὲν περιεπάτησαν καὶ τὰς κρίσεις μου ἀπέρριψαν, τὰς ὁποίας κάμνων ὁ ἄνθρωπος θέλει ζήσει δι' αὐτῶν· καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· τότε εἶπα νὰ ἐκχέω τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτούς. Πλὴν ἔκαμον τοῦτο ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, διὰ νὰ μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἐξήγαγον αὐτούς. Καὶ ἐγὼ ὕψωσα ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν χειρὰ μου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι δὲν θέλω φέρει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, ἣτις εἶναι δόξα πασῶν τῶν γαιῶν· διότι τὰς κρίσεις μου ἀπέρριψαν καὶ ἐν τοῖς διατάγμασί μου δὲν περιεπάτησαν καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν· διότι αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐπορεύοντο κατόπιν τῶν εἰδῶλων αὐτῶν. Καὶ ἐφείσθη ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπ' αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ ἐξαλείψω αὐτούς, καὶ δὲν συνετέλεσα αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἀλλ' εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μὴ περιπατεῖτε ἐν τοῖς διατάγμασι τῶν πατέρων σας καὶ μὴ φυλάττετε τὰς κρίσεις αὐτῶν καὶ μὴ μιαινεσθε μὲ τὰ εἶδωλα αὐτῶν· ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας· ἐν τοῖς διατάγμασί μου περιπατεῖτε· καὶ τὰς κρίσεις μου φυλάττετε καὶ ἐκτελεῖτε αὐτάς· καὶ ἀγιάζετε τὰ σάββατά μου, καὶ ἂς ᾔναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν σημεῖον, ὥστε νὰ γνωρίζητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. Τὰ τέκνα ὅμως ἀπεστάτησαν ἀπ' ἐμοῦ· ἐν τοῖς διατάγμασί μου δὲν περιεπάτησαν

καὶ τὰς κρίσεις μου δὲν ἐφύλαζαν, ὥστε νὰ ἐκτελῶσιν αὐτάς, τὰς ὁποίας κάμνων ὁ ἄνθρωπος θέλει ζήσει δι' αὐτῶν· τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν· τότε εἶπα νὰ ἐκχέω τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοῦς, διὰ νὰ συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐναντίον αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἀπέστρεψα τὴν χειρὰ μου καὶ ἔκαμον τοῦτο ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, διὰ νὰ μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἐξήγαγον αὐτοῦς. “Υψωσα ἔτι ἐγὼ τὴν 22
χειρὰ μου πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι ἤθελον διασκορπίσει αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασπείρει αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους· διότι τὰς κρίσεις μου δὲν ἐξετέλεσαν καὶ τὰ διατάγματά μου ἀπέρριψαν καὶ τὰ σάββατά 24
μου ἐβεβήλωσαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν κατόπιν τῶν εἰδώλων τῶν πατέρων αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ 25
ἔδωκα εἰς αὐτοὺς διατάγματα οὐχὶ καλὰ καὶ κρίσεις, διὰ τῶν ὁποίων δὲν ἤθελον ζήσει· καὶ ἐμίανα αὐτοὺς 26
εἰς τὰς προσφορὰς αὐτῶν, εἰς τὸ ὅτι διεβίβαζον διὰ τοῦ πυρὸς πᾶν διανοῖγον μήτρان, διὰ νὰ ἐρημώσω αὐτοῦς, ὥστε νὰ γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Διὰ τοῦτο, υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ 27
εἰπέ πρὸς αὐτοῦς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· κατὰ τοῦτο ὅτι οἱ πατέρες σας ὕβρισαν εἰς ἐμέ, κάμνοντες παράβασιν ἐναντίον μου. Διότι ἀφοῦ ἔφερα αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χειρὰ μου ὅτι 28
θέλω δώσει αὐτὴν εἰς αὐτοὺς, τότε ἐνέβλεψαν εἰς πάντα λόφον ὑψηλὸν καὶ εἰς πᾶν δένδρον κατάσκιον, καὶ ἐκεῖ προσέφεραν τὰς θυσίας αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐκεῖ τὰς παροργιστικὰς προσφορὰς αὐτῶν, καὶ ἔθεσαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας αὐτῶν καὶ ἔκαμον ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Τί δηλοῖ ὁ ὑψηλὸς τόπος, 29
εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς ὑπάγετε καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκλήθη Βαμὰ, ἕως τῆς σήμερον. Διὰ τοῦτο εἰπέ πρὸς τὸν 30
οἶκον Ἰσραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐνῶ σεῖς μαιίνεσθε ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πατέρων σας καὶ ἐκπορνεύετε κατόπιν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ μαιίνεσθε μὲ πάντα τὰ εἰδωλά σας ἕως τῆς σήμερον, προσφέροντες τὰ 31
δωρά σας, διαβιβάζοντες τοὺς υἱοὺς σας διὰ τοῦ πυρός, καὶ ἐγὼ θέλω ἐπερωτηθῇ ἀπὸ σαῶ, οἶκος Ἰσραὴλ 32
Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλω ἐπερωτηθῇ ἀπὸ σαῶ. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διαβουλεύεσθε, οὐδόλωσ 33
θέλει γίνει· διότι σεῖς λέγετε, Θέλομεν εἶσθαι ὡς τὰ ἔθνη, ὡς αἱ οἰκογένειαι τῶν τόπων, εἰς τὸ νὰ λατρεύωμεν ξύλα καὶ λίθους. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐξάπαντος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ καὶ 34
ἐν θυμῷ ἐκχεομένῳ θέλω βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ θέλω σαῶ ἐξαγάγει ἐκ τῶν λαῶν καὶ θέλω σαῶ συνάξει 35
ἐκ τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους εἴσθε διεσκορπισμένοι, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ καὶ ἐν θυμῷ ἐκχεομένῳ. Καὶ θέλω σαῶ φέρει εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ ἐκεῖ θέλω κριθῇ μὲ σαῶ πρόσωπον πρὸς 36
πρόσωπον· καθὼς ἐκρίθην μὲ τοὺς πατέρας σας ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου, οὕτω θέλω σαῶ κρίνει, λέγει 37
Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω σαῶ περάσει ὑπὸ τὴν ράβδον καὶ θέλω σαῶ φέρει εἰς τοὺς δεσμοὺς τῆς διαθήκης. 38
Καὶ θέλω ἐκκαθαρίσει ἐκ μέσου ὑμῶν τοὺς ἀποστάτας καὶ τοὺς ἀσεβήσαντας εἰς ἐμέ· θέλω ἐκβάλει αὐτοὺς ἐκ 39
τῆς γῆς τῆς παροικίας αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ 40
Κύριος. Σεῖς δέ, οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὑπάγετε, λατρεύετε ἕκαστος τὰ εἰδωλα αὐτοῦ, καὶ 41
τοῦ λοιποῦ, ἐὰν δὲν θέλητε νὰ μοῦ ἀκούητε· καὶ μὴ βεβηλώνετε πλέον τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον μὲ τὰ δωρά σας καὶ μὲ τὰ εἰδωλά σας. Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ 42
Θεός, ἐκεῖ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ θέλουσι μὲ λατρεύσει· ἐκεῖ θέλω δεχθῇ αὐτοὺς καὶ ἐκεῖ 43
θέλω ζητήσῃ τὰς προσφορὰς σας καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν δώρων σας μὲ πάντα τὰ ἅγιά σας. Θέλω σαῶ δεχθῇ μὲ 44
ὁσμὴν εὐωδίας, ὅταν σαῶ ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν λαῶν καὶ σαῶ συνάξῃ ἐκ τῶν τόπων εἰς τοὺς ὁποίους διεσκορπίσθητε· καὶ θέλω ἁγιασθῇ εἰς ἐσᾶς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν. Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν σαῶ φέρῃ εἰς 45
γῆν Ἰσραὴλ, εἰς γῆν περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χειρὰ μου ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τοὺς πατέρας σας. Καὶ 46
ἐκεῖ θέλετε ἐνθυμηθῇ τὰς ὁδοὺς σας καὶ πάντα τὰ ἔργα σας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμιάνθητε· καὶ θέλετε ἀποστραφῇ 47
αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας, διὰ πάντα τὰ κακὰ σας ὅσα ἐπράξατε. Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι 48
ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν κάμω οὕτως εἰς ἐσᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, οὐχὶ κατὰ τὰς πονηρὰς ὁδοὺς σας οὐδὲ κατὰ τὰ διεφθαρμένα ἔργα σας, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, 49
λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριζον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς μεσημβρίαν καὶ στάλαξον λόγον πρὸς μεσημβρίαν καὶ 21. 2
προφήτευσον κατὰ τοῦ δάσους τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος· καὶ εἰπέ πρὸς τὸ δάσος τῆς μεσημβρίας, Ἄκουσον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν σοί, καὶ θέλει καταφάγει ἐν 3
σοί πᾶν δένδρον χλωρὸν καὶ πᾶν δένδρον ξηρόν· ἡ φλόξ ἡ ἐξαφθεῖσα δὲν θέλει σβεσθῇ, καὶ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ 4
μεσημβρίας μέχρι βορρᾶ θέλει καυθῇ ἐν αὐτῷ. Καὶ πᾶσα σὰρξ θέλει ἰδεῖ, ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτό· 5
δὲν θέλει σβεσθῇ. Καὶ ἐγὼ εἶπα, Φεῦ Κύριε Θεέ αὐτοὶ λέγουσι περὶ ἐμοῦ, δὲν λαλεῖ οὕτως παροιμία 6
Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριζον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς Ἱερουσαλὴμ 7
καὶ στάλαξον λόγον πρὸς τοὺς ἁγίους τόπους καὶ προφήτευσον κατὰ τῆς γῆς Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ πρὸς τὴν γῆν 8
Ἰσραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου καὶ θέλω σύρει τὴν μάχαιράν μου ἐκ τῆς θήκης 9
αὐτῆς καὶ θέλω ἐκκόψει ἀπὸ σοῦ τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ. Καὶ ἐπειδὴ θέλω ἐκκόψει ἀπὸ σοῦ τὸν δίκαιον 10
καὶ τὸν ἀσεβῆ, διὰ τοῦτο θέλει ἐξέλθῃ ἡ μάχαιρά μου ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς ἐναντίον πάσης σαρκός, ἀπὸ 11
μεσημβρίας μέχρι βορρᾶ· καὶ θέλουσι γνωρίσει πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἔσुरα τὴν μάχαιράν μου ἐκ τῆς 12
θήκης αὐτῆς· δὲν θέλει ἐπιστρέψει πλέον. Διὰ τοῦτο σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στέναξον μετὰ συντριμμοῦ τῆς ὀσφύος 13
σου, καὶ μετὰ πικρίας στέναξον ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ὅταν εἴπωσι πρὸς σέ, διὰ τί στενάξεις σύ θέλεις ἀποκριθῇ· 14
διὰ τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἔρχεται· καὶ πᾶσα καρδία θέλει λυώσει, καὶ πᾶσαι αἱ χεῖρες θέλουσι παραλυθῇ, καὶ πᾶν 15
πνεῦμα θέλει λιποθυμήσει, καὶ πάντα τὰ γόνата θέλουσι ρέυσῃ ὡς ὕδωρ· ἰδοὺ, ἔρχεται καὶ θέλει γίνει, λέγει 16
Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω 17
λέγει Κύριος· Εἰπέ, Ῥομφαία, Ῥομφαία ἀκονίζεται καὶ μάλιστα σιλωθῶνται· ἀκονίζεται, διὰ νὰ κάμῃ σφαγὴν· 18
19
20

στιλβοῦται, διὰ νὰ ἀσπράπτῃ. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἤμεθα εὐθυμοὶ αὕτη εἶναι ἡ ράβδος τοῦ υἱοῦ μου, ἡ
 11 καταφρονοῦσα πᾶν ζῦλον. Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν νὰ στιλβωθῇ, διὰ νὰ κρατῇται ἐν τῇ χειρί· ἡ ρομφαία αὕτη εἶναι
 12 ἡκονισμένη καὶ ἐστιλβωμένη, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ σφαγέως. Βόησον καὶ ὀλόλυξον, υἱὲ ἀνθρώπου·
 διότι αὕτη εἶναι ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου, εἶναι ἐναντίον πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραὴλ· τρόμος θέλει ἐπιπέσει
 13 ἐπὶ τὸν λαὸν μου διὰ τὴν ρομφαίαν· διὰ τοῦτο κύτησον ἐπὶ τὸν μηρὸν σου. Διότι ἐξέτασις εἶναι· καὶ τί
 14 βεβαίως καὶ ἡ καταφρονοῦσα ράβδος δὲν θέλει ὑπάρχει, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Διὰ τοῦτο σύ, υἱὲ ἀνθρώπου,
 προφήτευσον καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα καὶ ἄς διπλασιασθῇ ἡ ρομφαία, ἄς τριπλασιασθῇ, ἡ ρομφαία τῶν
 15 τετραυματισμένων· αὕτη εἶναι ἡ ρομφαία τῶν μεγάλων τραυματιῶν, ἥτις θέλει διαπεράσει ἕως τῶν ἐνδομύχων
 16 αὐτῶν. Ἐπέφερα τὴν κοπὴν τῆς ρομφαίας ἐπὶ πάσας τὰς πύλας αὐτῶν, διὰ νὰ λυώσῃ πᾶσα καρδία καὶ νὰ
 17 πληθυνθῇ ὁ ὀλεθρος. Οὐαί· ἡτοιμάσθη διὰ νὰ ἐξασπράπτῃ, ἡκονίσθη διὰ σφαγὴν. Συσφίγχῃτι, ρομφαία,
 18 ἐπιτέθητι δεξιά, ἀριστερά, ὅπου στραφῇ τὸ πρόσωπόν σου. Καὶ ἐγὼ ἔτι θέλω κροτήσῃ χεῖρά μου ἐπὶ χεῖρά
 19 μου καὶ θέλω ἀναπαύσει τὸν θυμὸν μου· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
 20 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, διόρισον εἰς σεαυτὸν δύο ὁδούς, διὰ νὰ διέλθῃ ἡ ρομφαία τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος,
 καὶ ἀμφοτέραι θέλουσιν ἐξέρχασθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς γῆς· καὶ κάμε τόπον, κάμε αὐτὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ τῆς
 21 πόλεως. Διόρισον ὁδὸν διὰ νὰ διέλθῃ ἡ ρομφαία εἰς τὴν Ῥαββὰ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν πρὸς τὴν
 22 Ἱερουσαλὴμ τὴν ὠχυρωμένην. Διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐστάθη εἰς τὸν διαχωρισμόν, ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν
 δύο ὁδῶν, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς μάντις· ἀνεκάτωσε τὰ μαντικά θέλη, ἠρώτησε τὰ γλυπτὰ, παρετήρησε τὸ ἥπαρ.
 23 Πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἔγινεν ὁ χρησμὸς διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ στήσῃ τοὺς κριοὺς, διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸ
 στόμα ἐπὶ σφαγὴν, νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν μετὰ ἀλαλαγμοῦ, νὰ στήσῃ κριοὺς ἐναντίον τῶν πυλῶν, νὰ κάμῃ
 24 προχώματα, νὰ οἰκοδομήσῃ προμαχῶνας. Πλὴν τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς μαντεία ματαία, εἰς τοὺς
 ὀφθαλμοὺς ἐκείνων, οἵτινες ἔκαμον ὅρκους πρὸς αὐτούς· αὐτὸς ὅμως θέλει ἐνθυμίσει αὐτοὺς τὴν ἀνομίαν
 25 αὐτῶν, διὰ νὰ πιασθῶσι. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐπειδὴ ἐκάμετε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐνθύμησιν ἡ ἀνομία
 26 σας, ὅτε ἀνεκαλύφθησαν αἱ παραβάσεις σας, ὥστε νὰ φανερωθῶσι τὰ ἁμαρτήματά σας εἰς πάσας τὰς πράξεις
 27 σας· ἐπειδὴ ἦλθετε εἰς ἐνθύμησιν, θέλετε γείνει χειριάλωτοι. Καὶ σύ, βέβηλε ἀσεβῇ, ἡγεμὼν τοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ
 28 ὁποίου ἦλθεν ἡ ἡμέρα, ὅτε ἡ ἀνομία ἔφθασεν εἰς πέρας, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Σήκωσον τὸ διάδημα καὶ
 ἀφαίρεσον τὸ στέμμα· αὐτὸ δὲν θέλει εἶσθαι τοιοῦτον· ὁ ταπεινὸς θέλει ὑψωθῇ καὶ ὁ ὑψηλὸς θέλει ταπεινωθῇ.
 29 Θέλω ἀνατρέψει, ἀνατρέψει, ἀνατρέψει αὐτὸ, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ἕωσοῦ ἔλθῃ ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἀνήκει· καὶ
 30 εἰς τοῦτον θέλω δώσει αὐτὸ. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός περὶ
 τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ περὶ τοῦ ὄνειδισμοῦ αὐτῶν, καὶ εἰπέ, Ἡ ρομφαία, ἡ ρομφαία εἶναι γεγυμνωμένη, διὰ
 31 τὴν σφαγὴν ἐστιλβωμένη, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἐξασπράπτουσα, ἐνῷ βλέπουσι ματαίως ὁράσεις περὶ σοῦ, ἐνῷ
 32 μαντεύουσι ψεῦδος εἰς σέ, διὰ νὰ σὲ βάλωσιν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν τετραυματισμένων, τῶν ἀσεβῶν, τῶν ὁποίων
 ἡ ἡμέρα ἦλθεν, ὅτε ἡ ἀνομία αὐτῶν ἔφθασεν εἰς πέρας. Ἐπίστρεψον αὐτὴν εἰς τὴν θήκην αὐτῆς. Ἐν τῷ τόπῳ
 33 ὅπου ἐκτίσθης, ἐν τῇ γῇ τῆς γεννήσεώς σου, θέλω σὲ κρίνει. Καὶ θέλω ἐκχέει τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σέ ἐν τῷ
 πυρὶ τῆς ὀργῆς μου θέλω ἐμφυσήσῃ ἐπὶ σέ· καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς χεῖρας ἀνδρῶν ἀγρίων, τεκταινόντων
 34 ὀλεθρον. Τροφὴ πυρὸς θέλεις γείνει· τὸ αἷμά σου θέλει εἶσθαι ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς σου· δὲν θέλει εἶσθαι πλέον
 μνήμη περὶ σοῦ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.

22. 2 Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, θέλεις κρίνει, θέλεις κρίνει τὴν πόλιν
 3 τῶν αἱμάτων καὶ θέλεις παραστήσει εἰς αὐτὴν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς· Εἰπέ λοιπόν, Οὕτω λέγει Κύριος
 ὁ Θεός· Ὡ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ ἑαυτῆς, διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς αὐτῆς, καὶ κατασκευάζουσα εἰδῶλα
 4 ἐναντίον ἑαυτῆς, διὰ νὰ μαινῇται, ἔγεινας ἔνοχος ἐν τῷ αἱματί σου, τὸ ὅποιον ἐξέχεας, καὶ ἐμίανθης ἐν τοῖς
 εἰδώλοις σου, τὰ ὅποια κατεσκεύασας, καὶ ἔκαμες νὰ πλησιάσωσιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ ἦλθες μέχρι τῶν ἐτῶν
 5 σου· διὰ τοῦτο σὲ κατέστησα ὄνειδος εἰς τὰ ἔθνη καὶ παίγνιον εἰς πάντας τοὺς τόπους. Οἱ πλησίον καὶ οἱ
 6 μακρὰν ἀπὸ σοῦ θέλουσιν ἐμπαίξῃ σέ, μεμολυσμένη κατὰ τὸ ὄνομα, μεγάλη κατὰ τὰς συμφοράς. Ἰδοὺ, οἱ
 7 ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν ἐν σοί, διὰ νὰ χύνωσιν αἷμα, ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. Ἐν σοὶ κατεφρόνουν
 πατέρα καὶ μητέρα· ἐν μέσῳ σου ἐφέροντο ἀπατηλῶς πρὸς τὸν ξένον· ἐν σοὶ κατεδυνάστευον τὸν ὀρφανὸν καὶ
 8, 9 τὴν χήραν. Τὰ ἁγία μου κατεφρόνησας καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσας. Ἐν σοὶ ἦσαν ἄνδρες συκοφάνται
 10 διὰ νὰ χύνωσιν αἷμα, καὶ ἐν σοὶ ἔτρωγον ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐν μέσῳ σου πράττουσιν ἀνοσιουργίας. Ἐν σοὶ
 11 ἐξεσκέπασαν αἰσχύνην πατρός, ἐν σοὶ ἐταπείνωσαν τὴν ἀποκεχωρισμένην ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὁ μὲν
 12 ἔπραξε βδελυρίαν μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὁ δὲ ἐμίανεν ἀνοσίως τὴν νύμφην αὐτοῦ, καὶ ἄλλος ἐν
 13 σοὶ ἐταπείνωσε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, τὴν θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐν σοὶ ἐλάμβανον δῶρα διὰ νὰ ἐκχέωσιν
 14 αἷμα· ἔλαβες τόκον καὶ προσθήκην καὶ δι' ἀπάτης ἡσυχροκέρδησας ἀπὸ τῶν πλησίον σου, καὶ ἐλησιμόνησας
 15 ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἰδοὺ, διὰ τοῦτο ἐκρότησα τὰς χεῖράς μου ἐπὶ τῇ αἰσχροκερδεῖᾳ σου, τὴν ὁποίαν
 16 ἔπραξας, καὶ ἐπὶ τῷ αἱματί σου, τὸ ὅποιον ἦτο ἐν μέσῳ σου. Θέλει ἀνθέξῃ ἡ καρδία σου ἢ θέλουσιν ἔχει
 δύναμιν αἱ χεῖρές σου, ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ἐγὼ θέλω ἐνεργήσῃ ἐναντίον σου ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα καὶ θέλω
 17 ἐκτελέσει. Καὶ θέλω σὲ διασκορπίσει ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ σὲ διασπείρει εἰς τοὺς τόπους καὶ θέλω ἐξαλείψῃ ἀπὸ
 18 σοῦ τὴν ἀκαθαρσίαν σου. Καὶ θέλεις βεβηλωθῇ ἐν σοὶ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ
 19 Κύριος. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἔγινεν εἰς ἐμέ σκωρία·
 πάντες εἶναι χαλκὸς καὶ κασσίτερος καὶ σίδηρος καὶ μόλυβδος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χωνευτηρίου· εἶναι σκωρίαί
 19 ἀργύρου. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ πάντες σεῖς ἐγείνετε σκωρίαί, ἰδοὺ, διὰ τοῦτο θέλω

σᾶς συνάξει εἰς τὸ μέσον τῆς Ἱερουσαλήμ· καθὼς συνάγουσιν εἰς τὸ μέσον τοῦ χωνευτηρίου τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον καὶ τὸν μόλυβδον καὶ τὸν κασσίτερον, διὰ νὰ φυσήσωσι τὸ πῦρ ἐπ' αὐτὰ ὥστε νὰ διαλύσωσιν αὐτά, οὕτως ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ μου θέλω σᾶς συνάξει καὶ θέλω σᾶς βάλλει ἐκεῖ καὶ διαλύσει. Θέλω ἐξάπαντος σᾶς συνάξει, καὶ ἐν τῷ πυρὶ τῆς ὀργῆς μου θέλω ἐμφυσηθεῖν ἐφ' ὑμᾶς καὶ θέλετε διαλυθῇ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς. Καθὼς ὁ ἄργυρος διαλύεται ἐν μέσῳ τοῦ χωνευτηρίου, οὕτως θέλετε διαλυθῇ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐξέχεα τὴν ὀργὴν μου ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, εἰπὲ πρὸς αὐτήν· Σὺ εἶσαι ἡ γῆ, ἥτις δὲν ἐκαθαρίσθη, καὶ δὲν ἔγινε βροχὴ ἐπ' αὐτῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς. Ἐν μέσῳ αὐτῆς εἶναι συνωμοσία τῶν προφητῶν αὐτῆς· ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, ἀρπάζοντες τὸ θήραμα, κατατρώγουσι ψυχάς· ἔλαβον θησαυροὺς καὶ πολύτιμα πράγματα· ἐπλήθυναν τὰς χήρας αὐτῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς. Οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν τὸν νόμον μου καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ ἅγια μου· μεταξὺ ἁγίου καὶ βεβήλου δὲν ἔκαμον διαφορὰν καὶ μεταξὺ ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ δὲν ἔκαμον διάκρισιν, καὶ ἔκρυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαββάτων μου, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν. Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες τὸ θήραμα, διὰ νὰ ἐκχέωσιν αἷμα, διὰ νὰ ἀφανίζωσι ψυχάς, διὰ νὰ αἰσχροκερδήσωσιν αἰσχροκέρδειαν. Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς περιήλειφον αὐτοὺς μὲ πηλὸν ἀμάλακτον, βλέποντες ὁράσεις ματαίας καὶ μαντεύοντες πρὸς αὐτοὺς ψεύδη, λέγοντες, Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἐνῶ ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν. Ὁ λαὸς τῆς γῆς μετεχειρίζετο ἀπάτην καὶ ἔκαμνεν ἀρπαγὰς καὶ κατεδυνάστευε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἐνδεὲς καὶ τὸν ξένον ἡπάτα ἄνευ κρίσεως. Καὶ ἐζήτησα μεταξὺ αὐτῶν ἄνδρα, ὅστις νὰ ἀνεγείρῃ τὸ περίφραγμα καὶ νὰ σταθῇ ἐν τῇ χαλάστρᾳ ἐνώπιόν μου ὑπὲρ τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ ἐξολοθρεύσω αὐτήν· καὶ δὲν εὑρήκα. Διὰ τοῦτο ἐξέχεα τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτοὺς· κατηνάλωσα αὐτοὺς ἐν τῷ πυρὶ τῆς ὀργῆς μου· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἀνταπέδωκα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, ἦσαν δύο γυναῖκες, θυγατέρες τῆς αὐτῆς μη- τρός· καὶ ἐξεπορνεύθησαν ἐν Αἰγύπτῳ· ἐξεπορνεύθησαν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· ἐκεῖ ἐπέσθησαν τὰ στήθη αὐτῶν καὶ ἐκεῖ συνεθλίβησαν οἱ παρθενικοὶ αὐτῶν μαστοί. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἦσαν, Ὁολὰ ἡ πρεσβυτέρα καὶ Ὁ- ολιθά ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· καὶ αὗται ἔγιναν ἐμοῦ καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ἦσαν λοιπὸν τὰ ὀνόματα αὐτῶν Σαμάρεια ἡ Ὁολὰ καὶ Ἱερουσαλήμ ἡ Ὁολιθά. Καὶ ἡ Ὁολὰ ἐξεπορνεύθη, ἐνῶ ἦτο ἐμοῦ, καὶ παρεφρό- νησε διὰ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς γείτονας αὐτῆς, ἐνδεδυσμένους κυανᾷ, ταξιδάρχους καὶ ἄρχοντας, πάντας ἐρασμίους νέους, ἱππεῖς ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων. Καὶ ἔπραξε τὰς πορνείας αὐτῆς μετ' αὐτῶν, οἵτινες πάντες ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ μετὰ πάντων ἐκείνων, διὰ τοὺς ὁποίους παρεφρόνησεν· ἐν πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐμυαίνετο. Καὶ δὲν ἀφῆκε τὴν πορνείαν αὐτῆς τὴν ἐξ Αἰγύπτου· διότι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς καὶ οὗτοι ἐπέβησαν τὰ παρθενικά αὐτῆς στήθη καὶ ἐξέχεον τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτήν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀσσυρίων, διὰ τοὺς ὁποίους παρεφρόνησεν. Οὗτοι ἀνεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς· ἔλαβον τοὺς υἱοὺς αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς καὶ αὐτήν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν, καὶ ἔγινε περιβόητος μεταξὺ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐξετέλεσαν κρίσιν ἐπ' αὐτήν. Ὅτε δὲ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὁολιθά εἶδε τοῦτο, διεφθάρη ἐν τῇ παραφροσύνῃ αὐτῆς ὑπὲρ ἐκείνην καὶ ἐν ταῖς πορνείαις αὐτῆς ὑπὲρ τὰς πορνείας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς· παρεφρόνησε διὰ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς γεί- τονας αὐτῆς, ταξιδάρχους καὶ ἄρχοντας ἐνδεδυσμένους πολυτελῶς, ἱππεῖς ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων, πάντας νέους ἐρασμίους. Καὶ εἶδον ὅτι ἐμιάνθη· μίαν ὁδὸν ἔχουσιν ἀμφοτέραι. Προσέθεσεν ἔτι εἰς τὰς ἑαυτῆς πορνείας· διότι ὡς εἶδεν ἄνδρας ἐξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων, οἵτινες ἦσαν ἐξωγραφημένοι μὲ μίλτον, περιεζωσμένους ζῶνας ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, φοροῦντας τιάρας βεβαμμένας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, πάντας ἔχοντας ὄψιν ἀρχόντων, ὁμοίους μὲ τοὺς Βαβυλωνίους τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, ἐν ᾗ ἐγεννήθησαν· καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, παρεφρόνησε δι' αὐτοὺς καὶ ἐξαπέστειλε πρὸς αὐτοὺς πρέσβεις εἰς τὴν Χαλδαίαν. Καὶ οἱ Βαβυλώνιοι ἦλθον πρὸς αὐτήν εἰς τὴν κοίτην τοῦ ἔρωτος καὶ ἐμίαναν αὐτήν μὲ τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ ἐμιάνθη μετ' αὐτῶν καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπεξενώθη ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπεκάλυψε τὰς πορνείας αὐτῆς καὶ ἐξεσκέπασε τὴν αἰσχύνην αὐτῆς· τότε ἡ ψυχὴ μου ἀπεξενώθη ἀπ' αὐτῆς, καθὼς ἡ ψυχὴ μου εἶχεν ἀποξενωθῇ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Διότι ἐπλήθυνε τὰς πορνείας αὐτῆς, ἀνακαλοῦσα εἰς μνήμην τὰς ἡμέρας τῆς νεότητος αὐτῆς, ὅτε ἐπορνεύετο ἐν γῇ Αἰγύπτου. Καὶ παρεφρόνησε διὰ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, τῶν ὁποίων ἡ σὰρξ εἶναι σὰρξ ὄνων καὶ ἡ ρεῦσις αὐτῶν ρεῦσις ἵππων. Καὶ ἐνεθυμήθη τὴν ἀκολασίαν τῆς νεότητός σου, ὅτε τὰ στήθη σου ἐπέβησαν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, διὰ τοὺς μαστοὺς τῆς νεότητός σου. Διὰ τοῦτο, Ὁολιθά, οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐγείρει τοὺς ἐραστὰς σου ἐναντίον σου, ἀφ' ὧν ἡ ψυχὴ σου ἀπεξενώθη, καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς ἐναντίον σου πανταχόθεν· τοὺς Βαβυλωνίους καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φεκῶδ καὶ Σωὲ καὶ Κωέ, πάντας τοὺς Ἀσσυρίους μετ' αὐτῶν· οἵτινες πάντες εἶναι ἐράσμιοι νέοι, ταξιαρχοὶ καὶ ἡγεμόνες, στρατάρχαι καὶ ὀνομαστοί, πάντες ἱππεύοντες ἐφ' ἵππων. Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐναντίον σου μετὰ ἀρμάτων, μετὰ ἀμαξῶν καὶ τροχῶν καὶ μετὰ πλήθους λαῶν, καὶ θέλουσι θέσει κύκλῳ ἐναντίον σου θυρεοὺς καὶ ἀσπίδας καὶ περικεφαλαίας· καὶ θέλω θέσει ἐνώπιον αὐτῶν κρίσιν καὶ θέλουσι σὲ κρίνει κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν. Καὶ θέλω στήσει τὸν ζῆλόν μου ἐναντίον σου καὶ θέλουσι φερθῇ πρὸς σὲ μετ' ὀργῆς· θέλουσιν ἐκκόψει τὴν μύτην σου καὶ τὰ ὠτά σου· καὶ τὸ ὑπόλοιπόν σου θέλει πέσει ἐν μαχαίρᾳ· οὗτοι θέλουσι λάβει τοὺς υἱοὺς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου· τὸ δὲ ὑπόλοιπόν σου θέλει καταφαγῶθαι ὑπὸ πυρός. Θέλουσιν ἔτι σὲ ἐκδύσει τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἀφαιρέσει τοὺς στολισμοὺς τῆς λαμπρότητός σου. Καὶ θέλω παύσει ἀπὸ σοῦ τὴν ἀκολασίαν σου καὶ τὴν πορνείαν σου τὴν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ δὲν θέλει σηκώσει τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πρὸς αὐτοὺς,

28 και δὲν θέλεις ἐνθυμηθῇ πλέον τὴν Αἴγυπτον. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω σὲ παραδώσει εἰς
 29 τὴν χεῖρα ἐκείνων τοὺς ὁποίους μισεῖς, εἰς τὴν χεῖρα ἐκείνων ἀφ' ὧν ἀπεξενώθη ἡ ψυχὴ σου. Καὶ θέλουσι
 φερθῇ πρὸς σὲ μὲ μῖσος, καὶ θέλουσι λάβει πάντας τοὺς κόπους σου, καὶ θέλουσι σὲ ἐγκαταλείψει γυμνὴν
 καὶ ἀσκέπαστον· καὶ ἡ αἰσχύνῃ τῆς πορνείας σου θέλει ἀποκαλυφθῇ καὶ ἡ ἀκολασία σου καὶ αἱ πορνεῖαι
 30 σου. Ταῦτα θέλω κάμει εἰς σέ, ἐπειδὴ ἐπορνεύθης κατόπιν τῶν ἐθνῶν, ἐπειδὴ ἐμιάνθης ἐν τοῖς εἰδώλοις
 31 αὐτῶν. Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου περιεπάτησας· διὰ τοῦτο θέλω δώσει εἰς τὴν χεῖρά σου τὸ ποτήριον αὐτῆς.
 32 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου θέλεις πίνει, τὸ βαθὺ καὶ πλατὺ· θέλεις εἶσθαι γέλωσ
 33 καὶ παίγνιον· τὸ ποτήριον τοῦτο χωρεῖ πολὺ. Θέλεις ἐμπληροθῇ ἀπὸ μέθης καὶ θλίψεως, μὲ τὸ ποτήριον τῆς
 34 ἐκπλήξεως καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ, μὲ τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου Σαμαρείας. Καὶ θέλεις πίνει αὐτὸ καὶ στραγ-
 γίσει, καὶ θέλεις συντρίψει τὰ ὄστρακα αὐτοῦ, καὶ θέλεις διασπαράξει τὰ στήθη σου· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει
 35 Κύριος ὁ Θεός. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ μὲ ἐλθισμόνησας καὶ μὲ ἀπέρριψας ὀπίσω τῶν
 36 νώτων σου, βάστασον λοιπὸν καὶ σὺ τὴν ἀκολασίαν σου καὶ τὰς πορνείας σου. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Υἱὲ
 37 ἀνθρώπου, θέλεις κρίνει τὴν Ὀολὰ καὶ τὴν Ὀολιβὰ ἀπάγγελτον λοιπὸν πρὸς αὐτάς τὰ βδελύγματα αὐτῶν· ὅτι
 ἐμοιχεύοντο, καὶ εἶναι αἷμα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐμοιχεύοντο μετὰ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ὅτι διεβίβαζον
 38 χάριν αὐτῶν τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐγέννησαν εἰς ἐμέ, διὰ τοῦ πυρὸς εἰς κατανάλωσιν. Ἐπραξαν ἔτι τοῦτο
 39 εἰς ἐμέ· ἐμίαναν τὰ ἅγια μου ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ σάββατά μου. Διότι ὅτε ἔσφαζαν τὰ τέκνα
 αὐτῶν εἰς τὰ εἶδωλα αὐτῶν, τότε εἰσέρχοντο τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὰ ἅγια μου, διὰ νὰ βεβηλώσωσιν αὐτά· καὶ
 40 ἰδού, οὕτως ἔπραττον ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Καὶ προσέειπε ὅτι σεῖς ἐπέμψατε πρὸς ἄνδρας, διὰ νὰ ἔλθωσι
 μακρόθεν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστάλη πρέσβυς, καὶ ἰδού, ἦλθον· διὰ τοὺς ὁποίους ἐλούσθης, βάψας τοὺς
 41 ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἐστολίσθης μὲ στολισμούς. Καὶ ἐκάθησας ἐπὶ κλίνῃς μεγαλοπρεποῦς καὶ ἔμπροσθεν
 42 αὐτῆς ἦτο τράπεζα ἡτοιμασμένη, ἐφ' ἧς ἔθεςας τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου. Καὶ ἦσαν ἐν αὐτῇ φωναὶ
 πληθούσας ἀγαλλομένου· καὶ μετὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὄχλου εἰσήρχοντο Σαβαῖοι ἐκ τῆς ἐρήμου, φοροῦντες βραχιόλια
 43 ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ὠραίους στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Τότε εἶπα πρὸς τὴν καταγεγράσασαν ἐν
 44 μοιχείαις, Τώρα κάμνουσι πορνείας μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ μετ' ἐκείνων· καὶ οὗτοι εἰσέρχοντο πρὸς αὐτήν, καθὼς
 εἰσέρχονται πρὸς γυναῖκα πόρνην· οὕτως εἰσέρχοντο πρὸς τὴν Ὀολὰ καὶ πρὸς τὴν Ὀολιβὰ, τὰς ἀκολάστους
 45 γυναῖκας. Διὰ τοῦτο ἄνδρες δίκαιοι, οὗτοι θέλουσι κρίνει αὐτάς, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν μοιχαλίδων καὶ κατὰ τὴν
 46 κρίσιν τῶν ἐκχεουσῶν αἷμα· ἐπειδὴ εἶναι μοιχαλίδες καὶ αἷμα εἶναι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ὅθεν οὕτω λέγει
 47 Κύριος ὁ Θεός· Θέλω ἀναβιβάσει ἐπ' αὐτάς ὄχλον καὶ θέλω παραδώσει αὐτάς εἰς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν. Καὶ
 ὁ ὄχλος θέλει λιθοβολήσει αὐτάς μὲ λίθους καὶ κατακόψει αὐτάς μὲ τὰ ξίφη αὐτῶν· θέλουσι φονεύσει τοὺς
 48 υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν θέλουσι κατακαύσει ἐν πυρὶ. Οὕτω θέλω παύσει
 49 τὴν ἀκολασίαν ἀπὸ τῆς γῆς, διὰ νὰ μάθωσι πᾶσαι αἱ γυναῖκες νὰ μὴ πράττωσι κατὰ τὰς ἀκολασίας σας. Καὶ
 θέλουσιν ἀνταποδώσει τὰς ἀκολασίας ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ θέλετε βαστάσει τὰς ἀμαρτίας τῶν εἰδώλων σας· καὶ
 θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός.

24 Καὶ ἐν τῷ ἐννάτῳ ἔτει, τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
 2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον εἰς σεαυτὸν τὸ ὄνομα τῆς ἡμέρας, αὐτῆς ταύτης τῆς ἡμέρας· διότι ὁ βασιλεὺς τῆς
 3 Βαβυλῶνος παρετάχθη κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ πρόφερε παραβολὴν πρὸς τὸν
 ἀποστάτην οἶκον· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Στήσον τὸν λέβητα στήσον, καὶ ἔτι χύσον
 4 ὕδωρ εἰς αὐτόν· συνάγαγε εἰς αὐτόν τὰ τμήματα αὐτοῦ, πᾶν τμήμα καλόν, τὸν μηρὸν καὶ τὸν ὦμον· γέμισον
 5 αὐτόν ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν ὁστέων. Λάβε ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ ποιμνίου καὶ στίβασον ἔτι τὰ ὁστὰ κάτω αὐτοῦ·
 6 θράσον αὐτὰ καλῶς καὶ ἃς ἐψηθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ὁστὰ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ
 εἰς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων, εἰς τὸν λέβητα, τοῦ ὁποίου ἡ σκωρία εἶναι ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ ὁποίου ἡ σκωρία δὲν
 7 ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. Ἐκβαλε κατὰ σειρὰν τὰ τμήματα αὐτῆς· κληροσ ἃς μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτήν. Διότι τὸ αἷμα
 αὐτῆς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῆς· ἐπὶ λειόπειραν ἐξέθεσεν αὐτό· δὲν ἔχυσεν αὐτό ἐπὶ τὴν γῆν, ὥστε νὰ σκεπασθῇ μὲ
 8 χῶμα. Διὰ νὰ κάμω νὰ ἀναβῇ θυμὸς εἰς ἐκτέλεσιν ἐκδικήσεως, θέλω ἐκθέσει τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λειόπειραν,
 9 διὰ νὰ μὴ σκεπασθῇ. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων· καὶ ἐγὼ θέλω
 10 μεγαλύνει τὴν πυράν. Ἐπισώρευσον τὰ ξύλα, ἄναψον τὸ πῦρ, κατανάλωσον τὰ κρέατα καὶ διάλυσον αὐτά, ἃς
 11 καῶσι καὶ τὰ ὁστὰ. Τότε στήσον αὐτὸν κενὸν ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας αὐτόν, διὰ νὰ πυρωθῇ ὁ χαλκὸς αὐτοῦ καὶ
 12 νὰ καῇ καὶ νὰ λυώσῃ ἐν αὐτῷ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ, νὰ καταναλωθῇ ἡ σκωρία αὐτοῦ. Ματαιῶς ἐδοκιμάσθη μὲ
 13 κόπους, καὶ ἡ μεγάλη αὐτῆς σκωρία δὲν ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῆς, ἡ σκωρία αὐτῆς ἐν τῷ πυρὶ. Ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ
 σου ὑπάρχει μιαιρότης· ἐπειδὴ ἐγὼ σὲ ἐκαθάρισα καὶ δὲν ἐκαθαρίσθης, δὲν θέλεις πλέον καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς
 14 ἀκαθαρσίας σου, ἕως οὗ ἀναπαύσω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ σέ. Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα· θέλει γείνει καὶ θέλω
 ἐκτελέσει αὐτό· δὲν θέλω στραφῇ ὀπίσω καὶ δὲν θέλω φεισθῇ καὶ δὲν θέλω μεταμεληθῇ· κατὰ τὰς ὁδοὺς σου
 15 καὶ κατὰ τὰς πράξεις σου θέλουσι σὲ κρίνει, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
 16 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδού, ἐγὼ θέλω ἀφαιρέσει ἀπὸ σοῦ διὰ μιᾶς πληγῆς τὸ ἐπιθύμημα τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ μὴ
 17 πενήθησιν καὶ μὴ κλαύσῃ καὶ ἃς μὴ ρεύσωσι τὰ δάκρυά σου· κρατήθητι ἀπὸ στεναγμῶν, μὴ κάμῃς πένθος
 νεκρῶν, δέσσον τὴν τιάραν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ βάλε εἰς τοὺς πόδας σου τὰ ὑποδήματά σου, καὶ μὴ
 18 καλύψῃς τὰ χεῖλή σου, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν μὴ φάγῃς. Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρῶτ', καὶ τὸ ἐσπέρασ
 19 ἀπέθαναν ἡ γυνὴ μου· καὶ ἔκαμον τὸ πρῶτ' ὥς προσετάχην. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς ἐμέ, Δὲν θέλεις ἀπαγγεῖλει
 20 πρὸς ὑμᾶς τί δηλοῦσιν εἰς ὑμᾶς ταῦτα, τὰ ὁποῖα κάμνεις· Καὶ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτούς, λόγος Κυρίου ἔγεινε

πρὸς ἐμὲ λέγων, Εἰπὲ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω βεβηλώσει τὰ ἅγια μου, 21
τὸ καύχημα τῆς δυνάμεώς σας, τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σας καὶ τὰ περιπόθητα τῶν ψυχῶν σας· καὶ 22
οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, ὅσους ἀφήκατε, ἐν ῥομφαίᾳ θέλουσι πέσει. Καὶ θέλετε κάμει καθὼς ἐγὼ 23
ἔκαμον· δὲν θέλετε καλύψει τὰ χεῖλη σας καὶ ἄρτον ἀνδρῶν δὲν θέλετε φάγει. Καὶ αἱ τίραι σας θέλουσιν 24
εἶσθαι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν σας καὶ τὰ ὑποδήματά σας εἰς τοὺς πόδας σας· δὲν θέλετε πενθήσει οὐδὲ κλαύσει· 25
ἀλλὰ θέλετε λυώσει διὰ τὰς ἀνομίας σας καὶ θέλετε στενάζει ὁ εἶς πρὸς τὸν ἄλλον. Καὶ ὁ Ἰεζεκιήλ θέλει εἶσθαι 26
σημεῖον εἰς ἑσᾶς· κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμε θέλετε κάμει· ὅταν τοῦτο ἔλθῃ, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι 27
Κύριος ὁ Θεός. Περὶ δὲ σοῦ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἀφαιρέσω ἀπ' αὐτῶν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, 28
τὴν χαρὰν τῆς δόξης αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὸ θάρρος τῶν ψυχῶν αὐτῶν, τοὺς υἱοὺς 29
αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ διασωθεὶς δὲν θέλει ἐλθεῖ πρὸς σέ, διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ 30
ταῦτα εἰς τὰ ὠτά σου· Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ στόμα σου θέλει ἀνοιχθῇ πρὸς τὸν διασωθέντα καὶ θέλει λαλήσει 31
καὶ δὲν θέλεις εἶσθαι πλέον ἄλαλος· καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς αὐτοὺς σημεῖον· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι 32
ὁ Κύριος.

Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, στηρίζον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς **25, 2**
Ἀμμὼν καὶ προφήτευσον κατ' αὐτῶν· καὶ εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· 3
οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐπιλέγεισιν εἰς τὰ ἅγια μου, Εὐῆγε, διότι ἐβεβηλώθησαν, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ 4
Ἰσραήλ, διότι ἠφανίσθη, καὶ εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, διότι ὑπῆγαν εἰς αἰχμαλωσίαν, διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω σὲ 5
παραδώσει πρὸς κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνατολῆς, καὶ θέλουσι θέσει τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ 6
θέλουσι κάμει τὰς κατασκηνώσεις αὐτῶν ἐν σοὶ· οὗτοι θέλουσι φάγει τοὺς καρπούς σου καὶ οὗτοι θέλουσι 7
πίει τὸ γάλα σου. Καὶ θέλω καταστήσει τὴν Ῥαββὰ σταυλὸν καμῆλων καὶ τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν μάνδραν 8
προβάτων· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐπεκρότησας 9
χεῖρας καὶ ἐκτύπησας μὲ τὸν πόδα καὶ ἐν ὅλῃ τῇ περιφρονήσῃ τῆς καρδίας σου ἐχάρης κατὰ τῆς γῆς Ἰσραήλ, 10
διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς διαρπαγὴν τῶν ἐθνῶν καὶ θέλω 11
σὲ ἐκκόψει ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ σὲ ἐξαφανίσει ἀπὸ τῶν τόπων· θέλω σὲ ἐξολοθρεύσει· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ 12
εἶμαι ὁ Κύριος. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὁ Μωάβ καὶ ὁ Σηεὶρ λέγουσιν, Ἰδού, ὁ οἶκος Ἰούδα εἶναι 13
ὡς πάντα τὰ ἔθνη· διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω ἀνοίξει τὴν πλευράν τοῦ Μωάβ ἀπὸ τῶν πόλεων, ἀπὸ τῶν πόλεων 14
αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἁκρῶν αὐτοῦ, τὴν δόξαν τῆς γῆς, τὴν Βαίθιθισιμῶθ, Βάαλμεῶν καὶ Κιριαθαῖμ, εἰς τοὺς υἱοὺς 15
τῆς ἀνατολῆς, κατὰ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς κληρονομίαν, διὰ νὰ μὴ μνημονεύωνται 16
οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις ἐπὶ τὸν Μωάβ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ 17
εἶμαι ὁ Κύριος. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὁ Ἐδὼμ ἔπραξεν ἐκδικητικῶς εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ 18
ἔβρισε βαρέως καὶ ἐξεδικήθη ἐναντίον αὐτῶν, διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· θέλω λοιπὸν ἐκτείνει τὴν 19
χεῖρά μου ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ, καὶ θέλω ἐκκόψει ἀπ' αὐτοῦ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θέλω ἐξαφανίσει αὐτὸν ἀπὸ 20
Θαιμάν, καὶ θέλουσι πέσει ἐν ῥομφαίᾳ ἕως Δαιδάν. Καὶ θέλω ἐνεργήσει τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ 21
διὰ χεῖρόσ τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ· καὶ θέλουσι κάμει εἰς τὸν Ἐδὼμ κατὰ τὸν θυμὸν μου καὶ κατὰ τὴν ὀργὴν 22
μου· καὶ θέλουσι γνωρίσει τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ οἱ 23
Φιλιισταῖοι ἐφέρθησαν ἐκδικητικῶς καὶ ἔκαμον ἐκδίκην περιφρονούντες ἐκ ψυχῆς, ὥστε νὰ φέρωσιν ὄλεθρον 24
διὰ παλαιὸν μῖσος, διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς 25
Φιλισταίους καὶ θέλω ἐκκόψει τοὺς Χερεθαίους καὶ ἐξαφανίσει τὸ ὑπόλοιπον τῶν λιμένων τῆς θαλάσσης· καὶ 26
θέλω κάμει ἐπ' αὐτοὺς μεγάλην ἐκδίκην ἐν ἐλεγμοῖς θυμοῦ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, 27
ὅταν ἐκτελέσω τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, ἐπειδὴ **26, 2**
ἡ Τύρος εἶπε κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, Εὐῆγε, συνετριβή ἡ πύλη τῶν λαῶν· ἐστράφη πρὸς ἐμέ· θέλω γεμισθῇ, 3
διότι ἡρημώθη· διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Τύρος, καὶ θέλω ἐπεγεῖρει 4
ἐναντίον σου ἔθνη πολλά, ὡς ἐπεγεῖρει ἡ θάλασσα τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ θέλουσι καταστρέψει τὰ τεῖχη τῆς 5
Τύρου καὶ κατεδαφίσει τοὺς πύργους αὐτῆς· καὶ θέλω ζύσει τὸ χῶμα αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ καταστήσει αὐτὴν ὡς 6
λειόπειραν. Θέλει εἶσθαι διὰ νὰ ἐξαπλόνωσι δίκτυα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ 7
Θεός· καὶ θέλει κατασταθῇ διαρπαγὴ τῶν ἐθνῶν. Καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, αἱ ἐν τῇ πεδιάδι, θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ 8
ἐν μαχαίρᾳ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω φέρει 9
κατὰ τῆς Τύρου τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, βασιλέα βασιλέων, ἀπὸ βορρᾶ, μεθ' ἵππων καὶ 10
μετὰ ἀρμάτων καὶ μεθ' ἵππῶν καὶ συνάξεω καὶ λαοῦ πολλοῦ. Οὗτος θέλει ἐξολοθρεύσει ἐν μαχαίρᾳ τὰς 11
κώμας σου ἐν τῇ πεδιάδι· καὶ θέλει ἐγείρει προμαχῶνα ἐναντίον σου καὶ θέλει κάμει προχώματα ἐναντίον σου 12
καὶ ὑψώσει κατὰ σοῦ ἀσπίδας. Καὶ θέλει στήσει τὰς πολεμικὰς μηχανὰς αὐτοῦ ἐπὶ τὰ τεῖχη σου καὶ μὲ τοὺς 13
πελέκειος αὐτοῦ θέλει καταβάλλει τοὺς πύργους σου. Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ ὁ κονιορτὸς αὐτῶν 14
θέλει σὲ σκεπάσει· τὰ τεῖχη σου θέλουσι σεισθῇ ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν ἵππῶν καὶ τῶν τροχῶν καὶ τῶν ἄμαξων, 15
ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὰς πύλας σου, καθὼς εἰσέρχονται εἰς πόλιν ἐκπορευομένην. Μὲ τὰς ὀπλὰς τῶν ἵππων 16
αὐτοῦ θέλει καταπατήσει πάσας τὰς ὁδοὺς σου· τὸν λαὸν σου θέλει θανατώσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ ἰσχυροὶ 17
σου φρουροὶ θέλουσι καταβληθῇ εἰς τὴν γῆν. Καὶ θέλουσι διαρπάσει τὰ πλοῦτή σου καὶ λαφυραγωγῇ 18
τὰ ἐμπορεύματά σου· καὶ θέλουσι καταβάλλει τὰ τεῖχη σου καὶ κρημνίσει τοὺς οἴκους σου τοὺς ὠραίους· καὶ 19
θέλουσι ῥίψει εἰς τὸ μέσον τῶν ὑδάτων τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸ χῶμά σου. Καὶ θέλω παύσει τὸν 20

14 θόρυβον τῶν ἁσμάτων σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν κιθαρῶν σου δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον· καὶ θέλω σὲ καταστήσει
 15 ὥς λειόπετραν· θέλεις εἶσθαι διὰ τὰ ἐξαπλώνουσι δίκτυα· δὲν θέλεις πλέον οἰκοδομηθῇ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος
 16 ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός πρὸς τὴν Τύρον· δὲν θέλουσι σεισθῇ αἱ νῆσοι
 17 εἰς τὸν ἦχον τῆς πώσεώς σου, ὅταν οἱ τραυματῖαι σου στενάζωσιν, ὅταν ἡ σφαγὴ γίνηται ἐν μέσῳ σου. Τότε
 18 πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς θαλάσσης θέλουσι καταβῇ ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἐκβάλλει τὰς χλαμύδας
 19 αὐτῶν καὶ ἐκδυθῇ τὰ κεντητὰ ἱμάτια αὐτῶν· θέλουσιν ἐνδυθῇ τρόμον· κατὰ γῆς θέλουσι καθῆσθαι καὶ τρέμει
 20 κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἐκπλήττεσθαι διὰ σέ. Καὶ ἀναλαβόντες θρῆνον διὰ σέ θέλουσι λέγει πρὸς σέ, Πῶς
 21 κατεστράφης, ἡ κατοικουμένη ὑπὸ θαλασσοπόρων, ἡ περίφημος πόλις, ἥτις ἦσο ἰσχυρὰ ἐν θαλάσῃ, σὺ καὶ οἱ
 22 κάτοικοί σου, οἵτινες διέδιδον τὸν τρόμον αὐτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ. Τώρα αἱ νῆσοι θέλουσι
 23 τρέμει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πώσεώς σου, ναί, αἱ νῆσοι αἱ ἐν τῇ θαλάσῃ θέλουσι ταραχθῇ ἐν τῇ ἀφανείᾳ σου. Διότι
 24 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν σὲ καταστήσω πόλιν ἡρημωμένην ὥς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικουμένας, ὅταν
 25 ἐπιφέρω ἐπὶ σέ τὴν ἄβυσσον καὶ σὲ σκεπάσωσιν ὕδατα πολλά, ὅταν σὲ καταβιβάσω μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
 26 λάκκον, πρὸς λαὸν αἰώνιον, καὶ σὲ θέσω εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, εἰς τόπους ἐρήμους ἀπ' αἰῶνος, μετὰ τῶν
 27 καταβαινόντων εἰς λάκκον, διὰ τὰ μὴ κατοικηθῆς, καὶ ὅταν ἀποκαταστήσω δόξαν ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων, θέλω
 28 σὲ καταστήσει τρόμον καὶ δὲν θέλεις ὑπάρχει· καὶ θέλεις ζητηθῇ καὶ δὲν θέλεις εὐρεθῇ πλέον εἰς τὸν αἰῶνα,
 29 λέγει Κύριος ὁ Θεός.

27. 2, 3 Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάλαβε θρῆνον διὰ τὴν Τύρον, καὶ εἰπέ
 πρὸς τὴν Τύρον τὴν κειμένην ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς θαλάσσης, τὴν ἐμπορευομένην μετὰ τῶν λαῶν ἐν πολλαῖς νήσοις,
 4 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τύρος, σὺ εἶπας, Ἐγὼ εἶμαι πλήρης εἰς τὸ κάλλος. Τὰ ὄριά σου εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ
 5 τῶν θαλασσῶν, οἱ οἰκοδόμοι σου ἔκαμον πλήρως τὸ κάλλος σου. Ἐκτισαν πάντα τὰ πλευρὰ τῶν πλοίων σου ἐξ
 6 ἐλάτων ἀπὸ Σενεῖρ· ἔλαβον κέδρους ἐκ τοῦ Λιβάνου διὰ τὰ κάμωσι κατάρτια εἰς σέ. Ἐκ τῶν δρυῶν τῆς Βασάν
 7 ἔκαμον τὰ κωπία σου· ἔκαμον τὰ καθίσματά σου ἐξ ἐλέφαντος, ἐν πύξῳ ἀπὸ τῶν νήσων τῶν Κητιαίων. Λεπτὸν
 8 λινὸν ἐξ Αἰγύπτου κεντητὸν ἐξήπλυνες εἰς σεαυτὴν διὰ πανία· κυανοῦν καὶ πορφυροῦν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεισά
 9 ἦτο τὸ ἐπισκήνωμά σου. Οἱ κάτοικοι τῆς Σιδωνοῦ καὶ Ἀρβάδ ἦσαν οἱ κωπηλάται σου· οἱ σοφοὶ σου, Τύρος, οἱ
 10 ὄντες ἐν σοί, αὐτοὶ ἦσαν οἱ κυβερνήται τῶν πλοίων σου. Οἱ πρεσβύτεροι τῆς Γεβάλ καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῆς ἦσαν
 11 ἐν σοί οἱ ἐπισκευασταὶ τῶν χαλασμάτων σου· πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ ναῦται αὐτῶν ἦσαν ἐν σοί,
 12 διὰ τὰ ἐμπορεύονται τὸ ἐμπόριόν σου. Πέρσαι καὶ Λύδιοι καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τοῖς στρατεύμασί σου οἱ ἄνδρες
 13 σου οἱ πολεμισταί· ἀσπίδας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμων εἰς σέ· οὗτοι ἐπεδείκνυν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
 14 Οἱ ἄνδρες τῆς Ἀρβάδ μετὰ τοῦ στρατεύματός σου ἦσαν κύκλῳ ἐπὶ τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ Γαμμαδίται ἐπὶ τοὺς
 15 πύργους σου· ἐκρέμων τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἐπὶ τὰ τεῖχη σου κύκλῳ· οὗτοι συνεπλήρουν τὸ κάλλος σου. Ἡ
 16 Θαρσεὶς ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ εἰς πλῆθος παντὸς πλούτου· μὲ ἄργυρον, σίδηρον, κασσίτερον καὶ μόλυβδον
 17 ἐμπορεύοντο ἐν ταῖς ἀγοραῖς σου. Ἰαυάν, Θουβάλ καὶ Μεσέχ ἦσαν ἔμποροί σου· ἐν τῇ ἀγορᾷ σου ἐμπορεύοντο
 18 ψυχὰς ἀνθρώπων καὶ σκευὴ χάλκινα. Ἀπὸ δὲ τοῦ οἴκου Ὠγαρμὰ ἐμπορεύοντο ἐν ταῖς ἀγοραῖς σου ἵππους
 19 καὶ ἱππέας καὶ ἡμίονους. Οἱ ἄνδρες τῆς Δαιδάν ἦσαν ἔμποροί σου· πολλῶν νήσων τὸ ἐμπόριον ἦτο ἐν τῇ
 20 χειρὶ σου· ἔφερον εἰς σέ ὀδόντας ἐλεφάντων καὶ ἔβενον εἰς ἀνταλλαγὴν. Ἡ Συρία ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ διὰ
 21 τὸ πλῆθος τῶν ἐργασιῶν σου· ἔδιδεν εἰς τὰς ἀγοράς σου σμάραγδον, πορφύραν καὶ κεντητὰ καὶ βύσσον καὶ
 22 κοράλλιον καὶ ἀχάτην. Ὁ Ἰούδας καὶ ἡ γῆ Ἰσραὴλ ἦσαν ἔμποροί σου· ἔδιδον εἰς τὴν ἀγορὰν σου σῖτον τοῦ
 23 Μιννιθ καὶ στακτὴν καὶ μέλι καὶ ἔλαιον καὶ βάλαμον. Ἡ Δαμασκὸς ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ εἰς τὸ πλῆθος τῶν
 24 ἐργασιῶν σου, εἰς τὸ πλῆθος παντὸς πλούτου· εἰς οἶνον τῆς Χελβὼν καὶ εἰς λευκὰ ὄρια. Καὶ Δὰν καὶ Ἰαυάν καὶ
 25 Μωσὲλ ἔδιδον εἰς τὰς ἀγοράς σου σίδηρον εἰργασμένον, κασίαν καὶ κάλαμον ἀρωματικόν· ταῦτα ἦσαν μεταξύ
 26 τῶν πραγματειῶν σου. Ἡ Δαιδάν ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ εἰς πολὺτιμα ὑφάσματα διὰ ἀμάξας. Ἡ Ἀραβία καὶ
 27 πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ ἦσαν ἔμποροί σου, ἐμπορεύμενοι μετὰ σοῦ εἰς ἄρνια καὶ κριοὺς καὶ τράγους,
 28 Οἱ ἔμποροι τῆς Σαβά καὶ Ρααμὰ ἦσαν ἔμποροί σου, δίδοντες εἰς τὰς ἀγοράς σου πᾶν ἐξαίρετον ἄρωμα καὶ
 29 πάντα λίθον τίμιον καὶ χρυσίον. Χαρρὰν καὶ Χαναὰ καὶ Ἐδέν, οἱ ἔμποροι τῆς Σαβά, ὁ Ἀσσοὺρ καὶ ὁ Χιλμάδ,
 30 ἐμπορεύοντο μετὰ σοῦ. Οὗτοι ἦσαν ἔμποροί σου εἰς πᾶν εἶδος, εἰς κυανὰ ἐνδύματα καὶ κεντητὰ καὶ εἰς
 31 κιβώτια πλουσιῶν στολισμάτων, δεδεμένα μὲ σχοινία καὶ κατεσκευασμένα ἐκ κέδρου, μεταξύ τῶν ἄλλων σου
 32 πραγματειῶν. Τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεὶς ὑπερεῖχον εἰς τὸ ἐμπόριόν σου, καὶ ἦσο πλήρης, καὶ ἐστάθη ἐνδοξοτάτη
 33 ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν. Οἱ κωπηλάται σου σὲ ἔφερον εἰς ὕδατα πολλά· ἀλλ' ὁ ἄνεμος ὁ ἀνατολικὸς σὲ
 34 συνέτριπεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν. Τὰ πλοῦτή σου καὶ αἱ ἀγοραὶ σου, τὸ ἐμπόριόν σου, οἱ ναῦταί σου
 35 καὶ οἱ κυβερνήται σου, οἱ ἐπισκευασταὶ τῶν πλοίων σου καὶ οἱ ἐμπορεύμενοι τὸ ἐμπόριόν σου, καὶ πάντες
 36 οἱ ἄνδρες σου οἱ πολεμισταὶ οἱ ἐν σοί καὶ πᾶν τὸ ἄθροισμά σου τὸ ἐν μέσῳ σου, θέλουσι πέσει ἐν τῇ καρδίᾳ
 37 τῶν θαλασσῶν, τὴν ἡμέραν τῆς πώσεώς σου. Τὰ προάστεια θέλουσι σεισθῇ εἰς τὸν ἦχον τῆς κραυγῆς τῶν
 38 κυβερνητῶν σου. Καὶ πάντες οἱ κωπηλάται, οἱ ναῦται, πάντες οἱ κυβερνῆται τῆς θαλάσσης, θέλουσι καταβῇ ἐκ
 39 τῶν πλοίων αὐτῶν, θέλουσι σταθῇ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θέλουσι κραυγάζει μὲ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐπὶ σέ, καὶ θέλουσι
 40 βοήθει πικρὰ καὶ ῥίψει χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ κατακυλισθῇ ἐν τῇ σποδῷ. Καὶ θέλουσι φαλακρωθῇ
 41 ὁλοκλήρως διὰ σέ καὶ περιζωσθῇ σάκκον καὶ κλαύσει διὰ σέ μὲ πικρίαν ψυχῆς, ὀδυρόμενοι πικρῶς. Καὶ
 42 ἐν τῷ ὀδυρμῷ αὐτῶν θέλουσιν ἀναλάβει θρῆνον διὰ σέ καὶ θέλουσι θρηνωδῆσαι, λέγοντες περὶ σοῦ, Τίς ὥς
 43 ἡ Τύρος, ὥς ἡ καταστραφεῖσα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης Ὅτε αἱ πραγματεῖαί σου ἐξήρχοντο ἐκ τῶν θαλασσῶν,
 44 ἐχόρταινες πολλοὺς λαοὺς· μὲ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου σου καὶ τοῦ ἐμπορίου σου ἐπλούτιζες τοὺς βασιλεῖς τῆς

γῆς. Τώρα συνετρίβησεν ἐν ταῖς θαλάσσαις, ἐν τῷ βάθει τῶν ὑδάτων· τὸ ἐμπόριόν σου καὶ πᾶν τὸ ἄθροισμά σου 34
ἔπεσον ἐν μέσῳ σου. Πάντες οἱ κάτοικοι τῶν νήσων θέλουσιν ἐκπλαγῆ διὰ σέ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι 35
κατατρομάξει, θέλουσιν ὠχριάσει τὰ πρόσωπα. Οἱ ἔμποροι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν θέλουσι συρίζει ἐπὶ σέ· φρίκη 36
θέλεις εἶσθαι καὶ δὲν θέλεις ὑπάρξει ἕως αἰῶνος.

Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, εἶπε πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Τύρου, Οὕτω λέγει **28, 2**
Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὑψώθη ἡ καρδιά σου καὶ εἴπας, Ἐγὼ εἶμαι θεός, ἐπὶ τῆς καθέδρας τοῦ Θεοῦ κάθημαι,
ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν· ἐνῶ εἶσαι ἄνθρωπος ἀλλ' οὐχὶ Θεός· καὶ ἔκαμεσ τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν
Θεοῦ· ἰδοὺ, σὺ εἶσαι σοφώτερος τοῦ Δανιὴλ· οὐδὲν μυστήριον εἶναι κεκρυμμένον ἀπὸ σοῦ· διὰ τῆς σοφίας 3, 4
σου καὶ διὰ τῆς συνέσεώς σου ἔκαμεσ εἰς σεαυτὸν δύναμιν καὶ ἀπέκτησας ἐν τοῖς θησαυροῖς σου χρυσίον καὶ
ἀργύριον· διὰ τῆς μεγάλης σοφίας σου ἠύξησας τὰ πλοῦτή σου διὰ τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἡ καρδιά σου ὑψώθη 5
διὰ τὴν δύναμίν σου· διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἔκαμεσ τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,
ἰδοὺ, διὰ τοῦτο θέλω φέρεи ἐναντίον σου ζένους, τοὺς τρομερωτέρους τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλουσιν ἐκσπάσει τὰ ξίφη 6
αὐτῶν κατὰ τοῦ κάλλους τῆς σοφίας σου καὶ θέλουσι μολύνει τὴν λαμπρότητά σου. Θέλουσι σὲ καταβιάσει 7
εἰς τὸν λάκκον, καὶ θέλεις τελευτήσῃ με τὸν θάνατον τῶν πεφονευμένων ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν. Θέλεις 8
λέγει ἔτι ἐνώπιον τοῦ φονεύοντός σε, Ἐγὼ εἶμαι θεός, ἄνθρωπος ὢν καὶ οὐχὶ θεός, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ φονεύοντός
σε θάνατον ἀπεριτμήτων θέλεις θανατωθῆ διὰ χειρὸς τῶν ξένων· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ 10, 11
ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, ἀνάλαβε θρῆνον ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Τύρου καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Σὺ ἐπεσφράγισας τὰ πάντα, εἶσαι πλήρης σοφίας καὶ τέλειος εἰς
κάλλος. Ἐστάθης ἐν Ἐδέμ τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ· ἦσο περισκεπασμένος ὑπὸ παντὸς λίθου τιμίου, ὑπὸ 13
σαρδίου, τοπαζίου καὶ ἀδάμαντος, βηρυλλίου, ὄνυχος καὶ ἰάσπεως, σαπφείρου, σμαράγδου καὶ ἄνθρακος
καὶ χρυσίου· ἡ ὑπηρεσία τῶν τυμπάνων σου καὶ τῶν αὐλῶν σου ἦτο ἡτοιμασμένη διὰ σέ τὴν ἡμέραν καθ'
ἣν ἐκτίσθης. Ἦσο χερουὺβ κεχρισμένον, διὰ νὰ ἐπισκιάξῃς· καὶ ἐγὼ σὲ ἔστησα· ἦσο ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ τοῦ 14
Θεοῦ· περιπάτεισ ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων. Ἦσο τέλειος ἐν ταῖς ὁδοῖς σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης, ἕως οὗ 15
εὐρέθῃ ἀδικία ἐν σοί. Ἐκ τοῦ πλήθους τοῦ ἐμπορίου σου ἐνέπλησαν τὸ μέσον σου ἀπὸ ἀνομίας καὶ ἡμαρτες· 16
διὰ τοῦτο θέλω σὲ ἀπορρίψει ὡς βέβηλον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλω σὲ καταστρέψει ἐν μέσῳ τῶν
πυρίνων λίθων, χερουὺβ ἐπισκιάζον. Ἡ καρδιά σου ὑψώθη διὰ τὸ κάλλος σου· ἔφθειρας τὴν σοφίαν σου διὰ 17
τὴν λαμπρότητά σου· θέλω σὲ ῥίψει κατὰ γῆς· θέλω σὲ ἐκθέσει ἐνώπιον τῶν βασιλέων, διὰ νὰ βλέπωσιν εἰς σέ.
Ἐβεδήλωσας τὰ ἱερὰ σου διὰ τὸ πληθεῖν τῶν ἁμαρτιῶν σου, διὰ τὰς ἀδικίας τοῦ ἐμπορίου σου· διὰ τοῦτο θέλω 18
ἐκβάλει πῦρ ἐκ μέσου σου, τὸ ὁποῖον θέλει σὲ καταφάγει· καὶ θέλω σὲ καταστήσει σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνώπιον
πάντων τῶν βλεπόντων σε. Πάντες οἱ γνωρίζοντές σε μεταξὺ τῶν λαῶν θέλουσιν ἐκπλαγῆ διὰ σέ· φρίκη θέλεις 19
εἶσθαι καὶ δὲν θέλεις ὑπάρξει ἕως αἰῶνος. Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, στήριζον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον κατ' αὐτῆς καὶ εἶπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, 20, 21
ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Σιδῶν· καὶ θέλω δοξασθῆ ἐν μέσῳ σου· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος,
ὅταν ἐκτελέσω κρίσεις εἰς αὐτὴν καὶ ἁγιασθῶ ἐν αὐτῇ. Διότι θέλω ἐξαποστείλει εἰς αὐτὴν θανατικὸν καὶ αἷμα 23
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς· καὶ οἱ τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει ἐν μέσῳ αὐτῆς διὰ μαχαίρας ἐλθούσης ἐπ' αὐτὴν
κυκλόθεν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ σκόλοψ 24
πικρίας καὶ ἄκανθα ὁδύνῃς ἐκ πάντων τῶν περίξ αὐτῶν τῶν καταφρονούντων αὐτοῦς· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι
ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν συνάξω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ τῶν λαῶν, μεταξὺ 25
τῶν ὁποίων εἶναι διεσκορπισμένοι, καὶ ἁγιασθῶ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, τότε θέλουσι κατοικήσει ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὸν δοῦλόν μου τὸν Ἰακώβ. Καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν αὐτῇ ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ 26
θέλουσιν οἰκοδομήσει οἰκίας καὶ φυτεύσει ἀμπελῶνας· ναί, θέλουσι κατοικήσει ἐν ἀσφαλείᾳ, ὅταν ἐκτελέσω
κρίσεις ἐπὶ πάντα τοὺς καταφρονήσαντας αὐτοὺς κυκλόθεν αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος
ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς **29, 2**
ἀνθρώπου, στήριζον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ προφήτευσον κατ' αὐτοῦ
καὶ καθ' ὅλης τῆς Αἰγύπτου· λάλησον καὶ εἶπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, 3
Φαραῶ βασιλεῦ Αἰγύπτου, μεγάλε δράκων, κοιτόμενε ἐν μέσῳ τῶν ποταμῶν αὐτοῦ· ὅστις εἴπας, Ὁ ποταμὸς
μου εἶναι ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔκαμον αὐτὸν δι' ἑμαυτόν. Καὶ θέλω βάλλει ἄγκιστρα εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ θέλω 4
προσκολλήσῃ τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου εἰς τὰ λέπη σου, καὶ θέλω σὲ ἀνασύρει ἐκ μέσου τῶν ποταμῶν
σου· καὶ πάντες οἱ ἰχθύες τῶν ποταμῶν σου θέλουσι προσκολληθῆ εἰς τὰ λέπη σου. Καὶ θέλω σὲ ἐκρίψει ἐν 5
τῇ ἐρήμῳ, σὲ καὶ πάντα τοὺς ἰχθύας τῶν ποταμῶν σου· θέλεις πέσει ἐπὶ πρόσωπον τῆς πεδιάδος· δὲν θέλεις
συναχθῆ οὐδὲ περισταθῆ· εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ σὲ παρέδωκα εἰς βρῶσιν·
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Αἴγυπτον θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· διότι ἐστάθησαν ῥάβδος 6
καλαμίνη εἰς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. Ὅτε σὲ ἐπίασαν με τὴν χεῖρα, συνετρίβησ καὶ ἐτρύπησας ὅλον τὸν ὦμον 7
αὐτῶν· καὶ ὅτε ἐστηρίχθησαν ἐπὶ σέ, συνεθλάσθησ καὶ συνέκαμψας πάσας τὰς ὀσφύας αὐτῶν. Διὰ τοῦτο 8
οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, θέλω φέρεи ῥομφαίαν ἐπὶ σέ καὶ θέλω ἐκκόψει ἀπὸ σοῦ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος.
Καὶ ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου θέλει εἶσθαι θάμβος καὶ ἐρημία· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· διότι 9
εἶπεν, Ὁ ποταμὸς εἶναι ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔκαμον αὐτόν. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου καὶ ἐναντίον 10
τῶν ποταμῶν σου· καὶ θέλω κάμει τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου ὅλως ἔρημον καὶ θάμβος, ἀπὸ Μιγδώλ μέχρι Συήνης

11 καὶ μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Αἰθιοπίας. Ποῦς ἀνθρώπου δὲν θέλει διέλθει δι' αὐτῆς οὐδὲ ποῦς κτήνους θέλει
 12 διέλθει δι' αὐτῆς οὐδὲ θέλει κατοικηθῇ τεσσαράκοντα ἔτη. Καὶ θέλω κάμει τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου θάμβος,
 ἐν μέσῳ τῶν ἡρημωμένων τόπων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ τῶν πόλεων τῶν ἡρημωμένων θέλουσιν εἶσθαι
 θάμβος τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ θέλω διασπείρει τοὺς Αἰγυπτίους μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς
 13 εἰς τοὺς τόπους. Πλὴν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν τῷ τέλει τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν θέλω συνάξει τοὺς
 14 Αἰγυπτίους ἐκ τῶν λαῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν διεσκορπισμένοι· καὶ θέλω ἐπαναγάγει τοὺς αἰχμαλώτους
 τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν Παθρός, εἰς τὴν γῆν τῆς καταγωγῆς αὐτῶν· καὶ θέλουσιν
 15 εἶσθαι ἐκεῖ βασιλεῖον ποταπόν. Θέλει εἶσθαι τὸ ποταπώτερον τῶν βασιλείων· καὶ δὲν θέλει ὑψωθῇ πλέον ἐπὶ τὰ
 16 ἔθνη· διότι θέλω ἐλαττώσει αὐτούς, διὰ νὰ μὴ δεσπόζωσιν ἐπὶ τὰ ἔθνη. Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον τὸ θάρρος
 τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀναμιμνήσκον τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, ἀποβλεπόντων ὀπίσω αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι
 17 ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει, τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος
 18 Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑἱ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνης ἐδούλευσε τὸ στράτευμα
 αὐτοῦ δουλείαν μεγάλην κατὰ τῆς Τύρου· πᾶσα κεφαλὴ ἐφαλακρώθη καὶ πᾶς ὦμος ἐξεδάρθη· μισθὸν ὅμως
 διὰ τὴν Τύρον δὲν ἔλαβεν οὔτε αὐτὸς οὔτε τὸ στράτευμα αὐτοῦ διὰ τὴν δουλείαν, τὴν ὁποίαν ἐδούλευσε κατ'
 19 αὐτῆς· διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ δίδω τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορ
 βασιλέα τῆς Βαβυλώνης· καὶ θέλει σηκώσει τὸ πληθὸς αὐτῆς καὶ θέλει λεηλατήσῃ τὴν λεηλασίαν αὐτῆς καὶ
 20 λαφυραγωγῇ τὰ λάφυρα αὐτῆς· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὁ μισθὸς εἰς τὸ στράτευμα αὐτοῦ. Ἔδωκα εἰς αὐτὸν
 τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὸν κόπον αὐτοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐδούλευσε κατ' αὐτῆς, ἐπειδὴ ἠγωνίσθησαν δι' ἐμέ,
 21 λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω κάμει νὰ βλαστήσῃ τὸ κέρασ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ θέλω σὲ
 κάμει νὰ ἀνοίξῃς στόμα ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

30, 2 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑἱ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ
 3 Θεός. Ὁλολύζετε, Οὐαί, διὰ τὴν ἡμέραν. Διότι πλησίον εἶναι ἡ ἡμέρα, ναί, ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι πλησίον,
 4 ἡμέρα νεφώδης· ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν θέλει εἶσθαι. Καὶ ἡ μάχαιρα θέλει ἔλθῃ, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ μέγας
 τρόμος θέλει εἶσθαι ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, ὅταν οἱ τετραυματισμένοι πέσωσιν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ θέλουσι λάβῃ τὸ πληθὸς
 5 αὐτῆς καὶ θέλουσι καταστρέφῃ τὰ θεμέλια αὐτῆς. Αἰθίοπες καὶ Λίβυες καὶ Λύδιοι καὶ πάντες οἱ σύμμικτοι
 6 λαοί, καὶ ὁ Χουβ καὶ οἱ υἱοὶ τῆς συμμάχου γῆς, θέλουσι πέσει μετ' αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ. Οὕτω λέγει Κύριος·
 7 θέλουσι πέσει καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ ὑπερηφανία τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει καταβληθῇ·
 8 ἀπὸ Μιγδὼλ μέχρι Συήνης θέλουσι πέσει ἐν αὐτῇ διὰ μαχαίρας, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλουσιν ἀφανισθῇ
 ἐν μέσῳ τῶν ἡφανισμένων τόπων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ἐν μέσῳ τῶν ἡρημωμένων πόλεων.
 9 Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν βάλῃ πῦρ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ συντριφῶσι πάντες οἱ
 10 βοηθοῦντες αὐτήν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἐξέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ μηνυταὶ ἐν πλοίοις, διὰ νὰ ἐκπληρῶσι
 τοὺς ἀμερίμνους Αἰθιοπίας· καὶ τρόμος μέγας θέλει ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτούς, καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Αἰγύπτου·
 11 διότι, ἰδοὺ, ἔρχεται. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ θέλω ἀπολέσει τὸ πληθὸς τῆς Αἰγύπτου διὰ χειρὸς τοῦ
 12 Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλώνης. Αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, οἱ τρομερώτεροι τῶν ἐθνῶν,
 θέλουσι φερθῇ διὰ νὰ ἀφανίσωσι τὴν γῆν· καὶ θέλουσιν ἐκσπάσει τὰς ῥομφαίας αὐτῶν κατὰ τῆς Αἰγύπτου
 13 καὶ γεμίσει τὴν γῆν ἀπὸ τετραυματισμένων. Καὶ θέλω ξηράνει τοὺς ποταμούς καὶ παραδώσει τὴν γῆν εἰς
 χεῖρας κακῶν, καὶ θέλω ἀφανίσει τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς διὰ χειρὸς τῶν ξένων· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
 14 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ θέλω καταστρέφῃ τὰ ξόανα καὶ ἐξαλείψῃ τὰ εἶδωλα ἀπὸ Νώφ, καὶ δὲν θέλει
 15 ὑπάρχει πλέον ἄρχων ἐκ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλω ἐμβάλει φόβον εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ
 16 θέλω ἀφανίσει τὴν Παθρὸν καὶ βάλεῖ πῦρ εἰς τὴν Τάνιν καὶ ἐκτελέσει κρίσεις ἐν Νώ. Καὶ θέλω ἐκχέει τὸν
 17 θυμὸν μου ἐπὶ Σιν τὴν ἰσχὺν τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλω ἐκκόψῃ τὸ πληθὸς τῆς Νώ. Καὶ θέλω βάλεῖ πῦρ εἰς τὴν
 Αἴγυπτον· ἡ Σιν θέλει λάβῃ μέγαν τρόμον καὶ ἡ Νώ θέλει διασπαραχθῇ καὶ ἡ Νώφ θέλει εἶσθαι καθ' ἡμέραν
 18 ἐν ἀγωνίᾳ. Οἱ νεανίσκοι τῆς Ἀθὴν καὶ τῆς Πίβεσῃ θέλουσι πέσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αὗται θέλουσιν ὑπάγει εἰς
 αἰχμαλωσίαν. Καὶ ἐν Τάφνῃ ἡ ἡμέρα θέλει συσκοτάσει, ὅταν συντρίψῃ ἐκεῖ τὰ σκήπτρα τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἡ
 19 ἔπαρσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει παύσει ἐν αὐτῇ· ταύτην δέ, νέφος θέλει σκεπάσει αὐτήν, καὶ αἱ θυγατέρες
 20 αὐτῆς θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν. Καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· καὶ θέλουσι γνωρίσει
 21 ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου
 22 πρὸς ἐμέ λέγων, Ὑἱ ἀνθρώπου, συνέθλασα τὸν βραχίονα τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἰδοὺ, δὲν
 θέλει ἐπιδεθῇ πρὸς θεραπείαν, ὥστε νὰ περιτυλιζώσιν αὐτὸν μὲ ἐπιδέσματα διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν δύναμις νὰ
 23 κρατῇ μάχαιραν. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς
 Αἰγύπτου καὶ θέλω συνθλάσει τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, τὸν δυνατόν καὶ τὸν συντεθλασμένον· καὶ θέλω κάμει
 24 τὴν μάχαιραν νὰ ἐκπέσῃ ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Καὶ θέλω διασπείρει τοὺς Αἰγυπτίους μεταξὺ τῶν ἐθνῶν
 καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους. Καὶ θέλω ἐνισχύσει τοὺς βραχίονας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλώνης
 καὶ θέλω δώσει τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοὺς δὲ βραχίονας τοῦ Φαραὼ θέλω συνθλάσει καὶ
 25 θέλει στενάξῃ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μὲ σπενταγμοὺς τετραυματισμένου. Τοὺς βραχίονας ὅμως τοῦ βασιλέως τῆς
 Βαβυλώνης θέλω ἐνισχύσει, οἱ δὲ βραχίονες τοῦ Φαραὼ θέλουσι πέσει· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ
 Κύριος, ὅταν δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλώνης· καὶ θέλει ἐκτείνει αὐτήν ἐπὶ
 26 τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Καὶ θέλω διασπείρει τοὺς Αἰγυπτίους μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς
 τοὺς τόπους· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, τῷ τρίτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, **31, 2**
 ἄνθρωπου, εἶπε πρὸς τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοῦ· Μὲ ποιὸν ὁμοιώθησιν ἐν
 τῇ μεγαλειότητι σου Ἰδοῦ, ὁ Ἀσσύριος ἦτο κέδρος ἐν τῷ Λιβάνῳ μὲ κλάδους ὡραίους, καὶ πυκνὸς τὴν σκιάν 3
 καὶ ὑψηλὸς τὸ μέγεθος, καὶ ἡ κορυφή αὐτοῦ ἦτο ἐν μέσῳ κλάδων πυκνῶν. Τὰ ὕδατα ἠϋΐησαν αὐτόν, ἡ 4
 ἄβυσσος ὑψωσεν αὐτόν με τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς τοὺς ῥέοντας κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξέπεμπε τοὺς
 ῥύακας αὐτῆς εἰς πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ. Ὅθεν τὸ ὕψος αὐτοῦ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν δένδρων 5
 τοῦ ἀγροῦ καὶ οἱ κλώνοι αὐτοῦ ἐπλήθυναν καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐξετάθησαν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων, ἐνῶ
 ἐβλάστανε. Πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφώλευον ἐν τοῖς κλώνοις αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ 6
 ἐγέννων ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτοῦ· ὑπὸ δὲ τὴν σκιάν αὐτοῦ κατέκουν πάντα τὰ μεγάλα ἔθνη. Ἦτο λοιπὸν 7
 ὡραῖος κατὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῶν κλάδων αὐτοῦ, διότι αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ἦσαν πλησίον
 ὑδάτων πολλῶν. Αἱ κέδροι ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ δὲν ἠδύναντο νὰ κρύψωσιν αὐτόν· αἱ ἔλατοι δὲν 8
 ἐξισοῦντο μὲ τοὺς κλώνους αὐτοῦ, καὶ αἱ κάστανοι δὲν ἐξισοῦντο μὲ τοὺς κλάδους αὐτοῦ· οὐδὲν δένδρον ἐν
 τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ ὁμοίαζεν αὐτόν κατὰ τὴν ὡραιότητα αὐτοῦ. Ἐκαμον αὐτόν ὡραῖον κατὰ τὸ πλῆθος 9
 τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὥστε πάντα τὰ δένδρα τῆς Ἑδέμ, τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, ἐζήλευον αὐτόν. Διὰ 10
 τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὑψώσας σεαυτὸν ὑψηλά, καὶ ἐπειδὴ ἐσήκωσε τὴν κορυφήν αὐτοῦ
 μεταξὺ τῶν πυκνῶν κλώνων καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐπήρθη εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ, διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτόν εἰς 11
 τὴν χεῖρα τοῦ δυνάστου τῶν ἐθνῶν, ὅστις θέλει φερθῆ ἄξιως πρὸς αὐτόν· ἀπέβαλον αὐτόν διὰ τὴν ἀσέβειαν
 αὐτοῦ. Καὶ ξένοι, οἱ τρομερώτεροι τῶν ἐθνῶν, ἔκοψαν αὐτόν καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν· οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἔπεσον 12
 ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐν πάσαις ταῖς φάραγξι καὶ οἱ κλώνοι αὐτοῦ συνετρίφθησαν ὑπὸ πάντων τῶν ποταμῶν τῆς γῆς,
 καὶ πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκιᾶς αὐτοῦ καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν. Ἐπὶ τοῦ πτώματος αὐτοῦ 13
 θέλουσιν ἐπικαθῆσθαι πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς κλάδους αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι πάντα τὰ
 ζῶα τοῦ ἀγροῦ· διὰ νὰ μὴ ὑψωθῇ ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ οὐδὲν ἐκ τῶν δένδρων τῶν ὑδάτων μηδὲ νὰ σηκώσῃ 14
 τὴν κορυφήν αὐτῶν μεταξὺ τῶν πυκνῶν κλάδων, καὶ ἐκ πάντων τῶν πινόντων ὕδωρ, οὐδὲν ἐκ τούτων νὰ μὴ
 σέκηται ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· διότι πάντα παρεδόθησαν εἰς τὸν θάνατον, εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, ἐν μέσῳ τῶν
 υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καθ' ἣν ἡμέραν κατέβη 15
 εἰς τὸν ἄδην, ἔκαμον νὰ γείνη πένθος· ἐσκέπασα τὴν ἄβυσσον δι' αὐτόν καὶ ἐμπόδισα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς
 καὶ τὰ μεγάλα ὕδατα ἐκρατήθησαν· καὶ ἔκαμον νὰ πενήθῃ ὁ Λίβανος δι' αὐτόν καὶ πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ
 ἐμαράνθησαν δι' αὐτόν. Ἐκαμον τὰ ἔθνη νὰ σεισθῶσιν εἰς τὸν ἦχον τῆς πτώσεως αὐτοῦ, ὅτε κατεβίβασα αὐτόν 16
 εἰς τὸν ἄδην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· καὶ πάντα τὰ δένδρα τῆς Ἑδέμ, τὰ ἐκλεκτὰ καὶ τὰ καλὰ τοῦ
 Λιβάνου, πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ, παρηγορήθησαν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Καὶ αὐτοὶ ὅτι κατέβησαν εἰς 17
 τὸν ἄδην μετ' αὐτοῦ, πρὸς τοὺς τεθνατωμένους ἐν μαχαίρᾳ· καὶ ὅσοι ἦσαν ὁ βραχίων αὐτοῦ, οἱ κατοικοῦντες
 ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν. Μὲ ποιὸν ὁμοιώθησιν οὕτως ἐν τῇ δόξῃ καὶ ἐν τῇ μεγαλειότητι, μεταξὺ 18
 τῶν δένδρων τῆς Ἑδέμ θέλεις ὅμως καταβιβασθῇ μετὰ τῶν δένδρων τῆς Ἑδέμ εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· θέλεις
 κοίτεσθαι ἐν μέσῳ τῶν ἀπεριτμήτων μετὰ τῶν τεθνατωμένων ἐν μαχαίρᾳ· οὕτως εἶναι ὁ Φαραὼ καὶ ἅπαν τὸ
 πλῆθος αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, τῷ δωδεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, **32, 2**
 ἄνθρωπου, ἀνάλαβε θρῆνον ἐπὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὁμοιώθησιν μὲ σκύμνον
 λέοντος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ εἶσαι ὡς δράκων ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ ἐφώρμησας εἰς τοὺς ποταμοὺς σου καὶ
 ἐτάραττες τὰ ὕδατα μὲ τοὺς πόδας σου καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· διὰ 3
 τοῦτο θέλω ἐξαπλώσει τὸ δίκτυόν μου ἐπὶ σὲ μὲ ἄθροισμα πολλῶν λαῶν, καὶ θέλουσι σὲ ἀνασύρει ἐν τῇ σαγήνῃ
 μου. Καὶ θέλω σὲ ἐγκαταλείπει ἐν τῇ γῇ, θέλω σὲ ἐκρίψει ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, καὶ θέλω ἐπικαθίσει 4
 ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ χορτάσει ἀπὸ σοῦ τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς. Καὶ θέλω ἐκθέσει 5
 τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσει τὰς κοιλάδας ἀπὸ τῶν σωρῶν τοῦ πτώματός σου. Καὶ τὴν γῆν, 6
 ὅπου πλέεις, θέλω ποτίσει μὲ τὸ αἷμά σου ἕως τῶν ὀρέων· καὶ οἱ ποταμοὶ θέλουσιν ἐμπλησθῇ ἀπὸ σοῦ. Καὶ 7
 ὅταν σὲ ἀποσθῶ, θέλω περικαλύψει τὸν οὐρανὸν καὶ συσκοτάσει τοὺς ἀστέρας αὐτοῦ· θέλω περικαλύψει ἐν
 νεφέλῃ τὸν ἥλιον καὶ σελήνην δὲν θέλει φέγγει τὸ φῶς αὐτῆς. Πάντας τοὺς λαμπροὺς φωστῆρας τοῦ οὐρανοῦ 8
 θέλω συσκοτάσει ἐπὶ σέ, καὶ θέλω ἐπιβάλει σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω κάμει 9
 νὰ φρίξῃ ἡ καρδιά πολλῶν λαῶν, ὅταν φέρω τὸν συντριμμὸν σου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τόπους τοὺς ὁποίους
 δὲν ἐγνώρισας. Καὶ θέλω κάμει πολλοὺς λαοὺς νὰ ἐκπλαγῶσι διὰ σέ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι φρίξει 10
 σφόδρα διὰ σέ, ὅταν διασεῖσω τὴν ῥομφαίαν μου ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ θέλουσι τρέμει κατὰ πᾶσαν στιγμὴν,
 ἕκαστος διὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἡ ῥομφαία τοῦ 11
 βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος θέλει ἐλθεῖ ἐπὶ σέ. Ἐν μαχαίραις ἰσχυρῶν θέλω καταβάλει τὸ πλῆθός σου· πάντες 12
 οὗτοι εἶναι οἱ τρομερώτεροι τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλουσι πορθῆσαι τὴν ἑπαρσιν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος
 αὐτῆς θέλει καταστραφῇ. Καὶ θέλω ἐξαφανίσει πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀπὸ πλησίον ὑδάτων πολλῶν, καὶ δὲν 13
 θέλει πλέον ταραξεί αὐτὰ ποῦς ἀνθρώπου καὶ ἴχνος κτήνους δὲν θέλει ταραξεί αὐτά. Τότε θέλω ἡσυχάσει 14
 τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ κάμει τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν νὰ ῥέωσιν ὡς ἔλαιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὅταν κάμω 15
 τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου θάμβος, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῇ ἀπὸ τοῦ πληρώματος αὐτῆς, ὅταν πατάξω πάντας τοὺς
 κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, τότε θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Οὕτως εἶναι ὁ θρῆνος, μὲ τὸν ὁποῖον 16
 θέλουσι θρηνῆσαι αὐτήν· αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θέλουσι θρηνῆσαι αὐτήν· θέλουσι θρηνῆσαι διὰ τὴν Αἴγυπτον

17 καὶ δι' ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῆς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ τοῦ μηνός,
 18 ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, θρήνησον διὰ τὸ πλῆθος τῆς Αἰγύπτου καὶ καταβίβασον
 αὐτούς, αὐτὴν καὶ τὰς θυγατέρας τῶν ἰσχυρῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
 19, 20 λάκκον. Τίνος εἴσαι ὠραιότερα κατάβηθι καὶ κοίτου μετὰ τῶν ἀπεριτμητῶν. Θέλουσι πέσει ἐν μέσῳ τῶν
 21 τεθνατωμένων ἐν μαχαίρᾳ· εἰς τὴν μάχαιραν παρεδόθη αὐτή· σύρειτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ πλήθη αὐτῆς. Οἱ
 ἰσχυρότεροι μεταξὺ τῶν δυνατῶν θέλουσι λαλήσει πρὸς αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ ἔδου μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτόν·
 22 κατέβησαν, κοίτονται ἀπερίτμητοι, τεθνατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ. Ἐκεῖ εἶναι ὁ Ἀσσοῦρ καὶ ἅπαν τὸ ἄθροισμα
 23 αὐτοῦ· οἱ τάφοι αὐτοῦ εἶναι κύκλῳ αὐτοῦ· πάντες οὗτοι τεθνατωμένοι, πεπτωκότες ἐν μαχαίρᾳ. Διότι οἱ
 τάφοι αὐτοῦ εἶναι τεθειμένοι εἰς τὰ βάθη τοῦ λάκκου καὶ τὸ ἄθροισμα αὐτοῦ κύκλῳ τοῦ τάφου αὐτοῦ· πάντες
 24 οὗτοι τεθνατωμένοι, πεπτωκότες ἐν μαχαίρᾳ, οἵτινες διέδιδον τρόμον εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων. Ἐκεῖ εἶναι
 ὁ Ἐλὰμ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ κύκλῳ τοῦ τάφου αὐτοῦ· πάντες οὗτοι τεθνατωμένοι, πεπτωκότες ἐν
 μαχαίρᾳ, καταβάντες ἀπερίτμητοι εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, οἵτινες διέδιδον τὸν τρόμον αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν
 25 ζώντων· καὶ ἔλαβον τὴν κατασχύνην αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἔθεσαν εἰς αὐτὸν κλίνην
 μετὰ παντὸς τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν τεθνατωμένων· οἱ τάφοι αὐτοῦ εἶναι κύκλῳ αὐτοῦ· πάντες οὗτοι
 ἀπερίτμητοι, τεθνατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ, ἂν καὶ διεδόθη ὁ τρόμος αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων· καὶ ἔλαβον
 26 τὴν κατασχύνην αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐτέθη ἐν μέσῳ τῶν τεθνατωμένων. Ἐκεῖ εἶναι ὁ
 Μεσέχ, ὁ Οουβάλ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ· οἱ τάφοι αὐτοῦ εἶναι κύκλῳ αὐτοῦ· πάντες οὗτοι ἀπερίτμητοι,
 27 τεθνατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ, ἂν καὶ διέδωκαν τὸν τρόμον αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων. Πλὴν δὲν κοίτονται
 μετὰ τῶν πεσόντων ἰσχυρῶν ἐκ τῶν ἀπεριτμητῶν, οἵτινες κατέβησαν εἰς τὸν ἄδην μετὰ τῶν πολεμικῶν αὐτῶν
 28 ὀπλῶν· καὶ ἔθεσαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· ἀλλ' αἱ ἀνομίαι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ
 29 τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἂν καὶ ἦσαν τρόμος τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων. Ναί, σὺ θέλεις συντριφθῇ ἐν μέσῳ
 τῶν ἀπεριτμητῶν, καὶ θέλεις κοίτεσθαι μετὰ τῶν τεθνατωμένων ἐν μαχαίρᾳ. Ἐκεῖ εἶναι ὁ Ἐδώμ, οἱ βασιλεῖς
 αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες αὐτοῦ, οἵτινες μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐτέθησαν μεταξὺ τῶν τεθνατωμένων
 30 ἐν μαχαίρᾳ· οὗτοι θέλουσι κοίτεσθαι μετὰ τῶν ἀπεριτμητῶν καὶ μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐκεῖ
 εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ βορρᾶ, πάντες οὗτοι, καὶ πάντες οἱ Σιδώνιοι, οἵτινες κατέβησαν μετὰ τῶν τεθνατωμένων,
 ἐν τῷ τρόμῳ αὐτῶν, κατησχυμμένοι ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν· καὶ κοίτονται ἀπερίτμητοι μετὰ τῶν τεθνατωμένων
 31 ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔλαβον τὴν κατασχύνην αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ὁ Φαραὼ θέλει ἰδεῖ
 αὐτούς καὶ παρηγορηθῇ δι' ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, ὁ Φαραὼ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, οἱ τεθνατωμένοι
 32 ἐν μαχαίρᾳ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Διότι ἔδωκα τὸν τρόμον μου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων· καὶ θέλει κοίτεσθαι
 ἐν μέσῳ τῶν ἀπεριτμητῶν μετὰ τῶν τεθνατωμένων ἐν μαχαίρᾳ· ὁ Φαραὼ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, λέγει
 Κύριος ὁ Θεός.

33. 2 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, λαλήσον πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ εἰπέ
 πρὸς αὐτούς· Ὅταν ἐπιφέρω τὴν ῥομφαίαν ἐπὶ γῆν τινα καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς λάβῃ ἀνθρωπὸν τινα ἐκ μέσου αὐτοῦ
 3 καὶ θέσωσιν αὐτὸν φύλακα εἰς ἑαυτούς, καὶ αὐτός, ἰδὼν τὴν ῥομφαίαν ἐπερχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, σάλπιση
 4 ἐν σάλπιγγι καὶ σημάνῃ εἰς τὸν λαόν, τότε ὅστις ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ δὲν φυλαχθῇ, ἐὰν ἡ
 5 ῥομφαία ἐλθοῦσα καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ἦκουσε τὴν φωνὴν
 τῆς σάλπιγγος καὶ δὲν ἐφυλάχθη· τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτόν. Ὅστις ὅμως φυλαχθῇ, θέλει διασώσει
 6 τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ὁ φύλαξ, ἰδὼν τὴν ῥομφαίαν ἐπερχομένην, δὲν σάλπιση ἐν τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαὸς
 δὲν φυλαχθῇ, ἡ δὲ ῥομφαία ἐλθοῦσα καταλάβῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν, οὗτος μὲν κατελήφθη διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ,
 7 πλὴν τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλω ἐκζητήσῃ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ φύλακος. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἐγὼ σὲ ἔθεσα φύλακα
 8 ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· ἄκουσον λοιπὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματός μου καὶ νουθέτησον αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ· Ὅταν
 λέγω εἰς τὸν ἄνομον, Ἄνομε, θέλεις ἐξάπαντος θανατωθῇ· καὶ σὺ δὲν λαλήσῃς διὰ νὰ ἀποτρέψῃς τὸν ἄνομον
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν ὁ ἄνομος θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, πλὴν ἐκ τῆς χειρὸς σου θέλω
 9 ἐκζητήσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐὰν σὺ ἀποτρέψῃς τὸν ἄνομον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπ' αὐτῆς,
 καὶ δὲν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, σὺ δὲ ἡλευθέρωσας
 10 τὴν ψυχὴν σου. Διὰ τοῦτο, σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπέ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· Οὕτω σεῖο ἐλαλήσατε, λέγοντες,
 11 Ἐὰν αἱ παραβάσεις ἡμῶν καὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ᾖναι ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπωλεσμένοι δι' αὐτάς, πῶς
 θέλομεν ζῆσαι· Εἰπέ πρὸς αὐτούς· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ
 νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἀσεβὴς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ νὰ ζῇ· ἐπιστρέψατε, ἐπιστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν
 12 πονηρῶν· διὰ τί νὰ ἀποθάνητε, οἶκος Ἰσραὴλ· Διὰ τοῦτο σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ
 σου, Ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου δὲν θέλει ἡλευθερώσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀσεβὴς
 δὲν θέλει πέσει διὰ τὴν ἀσεβείαν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ ὁ δίκαιος δὲν
 13 θέλει δυνηθῇ νὰ ζήσῃ διὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἀμαρτήσῃ. Ὅταν εἴπω πρὸς τὸν δίκαιον
 ὅτι θέλει ἐξάπαντος ζῆσαι, καὶ αὐτὸς θαρρῶν εἰς τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ πράξῃ ἀδικίαν, ἅπανα ἡ δικαιοσύνη
 14 αὐτοῦ δὲν θέλει μνημονευθῇ· καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔπραξεν, ἐν αὐτῇ θέλει ἀποθάνει. Καὶ ὅταν
 λέγω πρὸς τὸν ἀσεβῆ, Ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, ὁ δὲ ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ πράξῃ κρίσιν καὶ
 15 δικαιοσύνην, ἀποδώσῃ τὸ ἐνέχυρον ὁ ἀσεβὴς, ἐπιστρέψῃ τὸ ἡρπαγμένον, περιπατῇ ἐν τοῖς διατάγμασι τῆς
 16 ζωῆς μὴ πράττων ἀδικίαν, θέλει ἐξάπαντος ζῆσαι, δὲν θέλει ἀποθάνει· πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ, τὰς ὁποίας
 ἡμάρτησε, δὲν θέλουσι πλέον μνημονευθῇ εἰς αὐτόν· ἔκαμε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· θέλει ἐξάπαντος ζῆσαι.

Οἱ υἱοὶ ὅμως τοῦ λαοῦ σου λέγουσιν, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεία. Ἀλλὰ τούτων αὐτῶν ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι εὐθεΐα. Ὅταν ὁ δίκαιος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀδικίαν, διὰ τοῦτο μάλιστα θέλει ἀποθάνει. Καὶ ὅταν ὁ ἄνομος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, αὐτὸς θέλει ζῆσει διὰ τοῦτο. Σεῖς ὅμως λέγετε, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεία· οἶκος Ἰσραὴλ, θέλω σᾶς κρίνει ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε πρὸς ἐμὲ διασεσωσμένος τις ἐξ Ἱερουσαλήμ, λέγων, Ἡλῶθη ἡ πόλις. Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐστάθη ἐπ’ ἐμὲ τὸ ἐσπέρας πρὶν ἔλθῃ ὁ διασεσωσμένος, καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα μου ἑωσοῦ ἦλθε πρὸς ἐμὲ τὸ πρωῒ· καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ στόματός μου δὲν ἐσιώπησα πλέον. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες ἐκεῖνας τὰς ἐρημώσεις ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ λαλοῦσι, λέγοντες, Εἶς ἦτο ὁ Ἀβραάμ καὶ ἐκληρονόμησε τὴν γῆν· ἡμεῖς δὲ εἴμεθα πολλοί· εἰς ἡμᾶς ἐδόθη ἡ γῇ διὰ κληρονομίαν. Διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· σεῖς τρώγετε κρέας ἐν αἵματι καὶ σηκώνετε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας πρὸς τὰ εἰδωλά σας καὶ χύνετε αἷμα, καὶ θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν. Σεῖς στηρίζεσθε ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν σας, ἐργάζεσθε βδελύγματα καὶ μιαίνετε ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν. Εἶπε οὕτω πρὸς αὐτοὺς· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ζῶ ἐγώ, οἱ ἐν ταῖς ἐρημώσεσι θέλουσιν ἐξάπαντος πέσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ τὸν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, θέλω παραδώσει αὐτὸν εἰς τὰ θηρία διὰ νὰ καταφάγωσιν αὐτόν, οἱ δὲ ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θέλουσιν ἀποθάνει ὑπὸ θανατικοῦ. Διότι θέλω παραδώσει εἰς ὄλεθρον καὶ ἐρήμωσιν τὴν γῆν, καὶ ἡ ἔπαρσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει καταβληθῇ, καὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἐρημωθῇ, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ διαβαίων. Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν παραδῶ εἰς ὄλεθρον καὶ ἐρήμωσιν τὴν γῆν, διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν τὰ ὅποια ἔπραξαν. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου λαλοῦσιν ἐναντίον σου παρὰ τὰ τεῖχη καὶ ἐν ταῖς θύραις τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσι πρὸς ἀλλήλους, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγοντες, Ἔλθετε λοιπὸν καὶ ἀκούσατε τίς ὁ λόγος ὁ ἐξερχόμενος παρὰ Κυρίου. Καὶ ἔρχονται πρὸς σέ, καθὼς συνάγεται ὁ λαός, καὶ κάθηται ἔμπροσθέν σου ὁ λαὸς μου καὶ ἀκούουσι τοὺς λόγους σου, ἀλλὰ δὲν κάμνουσιν αὐτοὺς· διότι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δεικνύουσι πολλὴν ἀγάπην, ἡ καρδιά ὅμως αὐτῶν ὑπάγει κατόπιν τῆς αἰσχροκερδεῖας αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, σὺ εἶσαι πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐρωτικὸν ῥῆμα ἀνθρώπου ἡδυφώνου καὶ παίζοντος ὄργανα καλῶς, διότι ἀκούουσι τοὺς λόγους σου ἀλλὰ δὲν κάμνουσιν αὐτοὺς. Πλὴν ὅταν ἔλθῃ τοῦτο, καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται, τότε θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐστάθη προφήτης ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ προφήτευσον καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός πρὸς τοὺς ποιμένας· Οὐαὶ εἰς τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, οἵτινες βόσκουσιν ἑαυτοὺς· οἱ ποιμένες δὲν βόσκουσι τὰ ποίμνια. Σεῖς τρώγετε τὸ πάχος καὶ ἐνδύεσθε τὸ μαλλίον, σφάζετε τὰ παχέα· δὲν βόσκετε τὰ ποίμνια. Δὲν ἐνισχύσατε τὸ ἀσθενὲς καὶ δὲν ἰατρεύσατε τὸ κακῶς ἔχον καὶ δὲν ἐκάμετε ἐπίδεσμα εἰς τὸ συντετριμμένον καὶ δὲν ἐπανεφέρατε τὸ πεπλανημένον καὶ δὲν ἐζητήσατε τὸ ἀπολωλός· ἀλλὰ ἐν βίᾳ καὶ ἐν σκληρότητι ἐδεσπόζετε ἐπ’ αὐτά. Καὶ διεσκορπίσθησαν, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ποιμὴν, καὶ ἔγειναν κατάθρομα εἰς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ διεσκορπίσθησαν. Τὰ πρόβατά μου περιεπλανῶντο ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα λόφον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἦσαν διεσκορπισμένα τὰ πρόβατά μου, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐρευνῶν οὐδὲ ὁ ζητῶν. Διὰ τοῦτο, ἀκούσατε, ποιμένες, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐξάπαντος, ἐπειδὴ τὰ πρόβατά μου ἔγειναν λάφυρον καὶ τὰ πρόβατά μου ἔγειναν κατάθρομα πάντων τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ δι’ ἄλλειψιν ποιμένους, καὶ δὲν ἐζήτησαν οἱ ποιμένες μου τὰ πρόβατά μου ἀλλ’ οἱ ποιμένες ἐβόσκησαν ἑαυτοὺς καὶ δὲν ἐβόσκησαν τὰ πρόβατά μου, διὰ τοῦτο, ἀκούσατε, ποιμένες, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τῶν ποιμένων, καὶ θέλω ἐκζητήσῃ τὰ πρόβατά μου ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν καὶ θέλω παύσει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ποιμαίνωσι τὰ πρόβατα· καὶ δὲν θέλουσι πλέον βόσκει ἑαυτοὺς οἱ ποιμένες, διότι θέλω ἐλευθερώσει ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν τὰ πρόβατά μου καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι κατάθρομα εἰς αὐτοὺς. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγώ, ἐγὼ θέλω καὶ ἀναζητήσῃ τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκεφθῇ αὐτά. Καθὼς ὁ ποιμὴν ἐπισκέπτεται τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καθ’ ἣν ἡμέραν εὐρίσκεται ἐν μέσῳ τῶν προβάτων αὐτοῦ διεσκορπισμένων, οὕτω θέλω ἐπισκεφθῇ τὰ πρόβατά μου καὶ θέλω ἐλευθερώσει αὐτά ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου ἦσαν διεσκορπισμένα, ἐν ἡμέρᾳ νεφώδει καὶ ζοφερᾷ. Καὶ θέλω ἐξαγάγει αὐτά ἐκ τῶν λαῶν καὶ συνάξει αὐτά ἐκ τῶν τόπων καὶ φέρει αὐτά εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ βοσκήσει αὐτά ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ, πλησίον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κατοικούμενα τῆς γῆς. Θέλω βοσκήσει αὐτά ἐν ἀγαθῇ νομῇ, καὶ ἡ μάνδρα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ· ἐκεῖ θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐν μάνδρᾳ καλῇ, καὶ θέλουσι βόσκεσθαι ἐν παχείᾳ νομῇ ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐγὼ θέλω βοσκήσει τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ θέλω ἀναπαύσει αὐτά, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Θέλω ἐκζητήσῃ τὸ ἀπολωλός καὶ ἐπαναφέρει τὸ πεπλανημένον καὶ ἐπιδέσει τὸ συντετριμμένον καὶ ἐνισχύσει τὸ ἀσθενές· τὸ παχὺ ὅμως καὶ τὸ ἰσχυρὸν θέλω καταστρέψει· ἐν δικαιοσύνῃ θέλω βοσκήσει αὐτά. Καὶ περὶ ὑμῶν, ποίμνιόν μου, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω κρίνει ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, ἀναμέσον κριῶν καὶ τράγων. Μικρὸν εἶναι εἰς ἐσᾶς, ὅτι ἐβόσκησατε τὴν καλὴν βοσκήν, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τῆς βοσκῆς σας κατεπατεῖτε με τοὺς πόδας σας καὶ ὅτι ἐπίνετε καθαρὸν ὕδωρ, τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἐταράττετε με τοὺς πόδας σας τὰ δὲ πρόβατά μου ἐβόσκον τὸ καταπεπατημένον με τοὺς πόδας σας καὶ ἔπινον τὸ τεταραγμένον με τοὺς πόδας σας. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει πρὸς αὐτά Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγώ, ἐγὼ θέλω κρίνει ἀναμέσον προβάτου παχέος καὶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ. Ἐπειδὴ ἀπωθεῖτε με πλευρὰ καὶ με ὤμους καὶ κερατίζετε διὰ τῶν κεράτων

22 σας πάντα τὰ ἀσθενῇ, ἕωσοῦ διεσκορπίσατε αὐτὰ εἰς τὰ ἔξω, διὰ τοῦτο θέλω σώσει τὰ πρόβατά μου καὶ δὲν
 23 θέλουσιν εἶσθαι πλέον λάφυρον· καὶ θέλω κρίνει ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου. Καὶ θέλω καταστήσει
 24 ἐπ' αὐτὰ ἕνα ποιμένα καὶ θέλει ποιμαίνει αὐτά, τὸν δοῦλόν μου Δαβὶδ· αὐτὸς θέλει ποιμαίνει αὐτὰ καὶ αὐτὸς
 25 θέλει εἶσθαι ποιμὴν αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ ἄρχων ἐν
 26 μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα. Καὶ θέλω κάμει πρὸς αὐτὰ διαθήκην εἰρήνης· καὶ θέλω ἀφανίσει ἀπὸ
 27 τῆς γῆς τὰ πονηρὰ θηρία· καὶ θέλουσι κατοικήσει ἀσφαλῶς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δρυμοῖς. Καὶ
 28 θέλω καταστήσει εὐλογίαν αὐτὰ καὶ τὰ περίξ τοῦ ὄρους μου, καὶ θέλω καταβιβάζει τὴν βροχὴν ἐν τῷ καιρῷ
 29 αὐτῆς· βροχὴ εὐλογίας θέλει εἶσθαι. Καὶ τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσιν ἀποδίδει τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἡ γῆ
 30 θέλει δίδει τὸ προϊόν αὐτῆς καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἀσφαλεῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ
 31 Κύριος, ὅταν συντρίψω τὰ δεσμὰ τοῦ ζυγοῦ αὐτῶν καὶ ἐλευθερώσω αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν καταδουλωσάντων
 32 αὐτούς. Καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον λάφυρον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς δὲν θέλουσι κατατρώγει
 33 αὐτούς· ἀλλὰ θέλουσι κατοικεῖ ἀσφαλῶς καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν. Καὶ θέλω ἀναστήσει εἰς αὐτοὺς
 34 φυτὸν ὀνομαστόν, καὶ δὲν θέλουσι πλέον φθειρεσθαι ὑπὸ πείνης ἐν τῇ γῇ καὶ δὲν θέλουσι φέρει πλέον τὴν ὕβριν
 35 τῶν ἐθνῶν. Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν εἶμαι μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοί, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ,
 36 λαὸς μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ σεῖς, πρόβατά μου, τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς μου, σεῖς εἰσθε ἄνθρωποι,
 καὶ ἐγὼ ὁ Θεὸς σας, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

35, 2 Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, στήριζον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ὄρος Σηεῖρ
 3 καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτό· καὶ εἶπε πρὸς αὐτό, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ὄρος Σηεῖρ, ἐγὼ εἶμαι
 4 ἐναντίον σου· καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χειρὰ μου κατὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς ὄλεθρον καὶ ἐρήμωσιν.
 5 Θέλω ἀφανίσει τὰς πόλεις σου καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ἐρήμωσις, καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
 6 Ἐπειδὴ ἐφύλαξας παλαιὸν μῖσος καὶ παρέδωκας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς χεῖρα ῥομφαίας ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 7 θλίψεως αὐτῶν, ὅτε ἡ ἀνομία αὐτῶν ἔφθασεν εἰς τὸ ἄκρον, διὰ τοῦτο, ὦ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, θέλω
 8 σὲ παραδώσει εἰς αἷμα καὶ αἷμα θέλει σὲ καταδιώκει· ἐπειδὴ δὲν ἐμίσησας τὸ αἷμα, αἷμα λοιπὸν θέλει σὲ
 9 καταδιώκει· καὶ θέλω παραδώσει εἰς παντελεῖ ἐρήμωσιν τὸ ὄρος Σηεῖρ καὶ θέλω ἐξαλείψει ἀπ' αὐτοῦ τὸν
 10 διαβαίνοντα καὶ τὸν ἐπιστρέφοντα. Καὶ θέλω γεμίσει τὰ ὄρη αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τεθανατωμένων αὐτοῦ· ἐν τοῖς
 11 ὄρεσί σου καὶ ἐν ταῖς φάραγξί σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ποταμοῖς σου θέλουσι πέσει οἱ τεθανατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ.
 12 Θέλω σὲ καταστήσει ἐρημίαν αἰώνιον, καὶ αἱ πόλεις σου δὲν θέλουσι κατοικηθῇ· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ
 13 εἶμαι ὁ Κύριος. Ἐπειδὴ εἴπας, τὰ δύο ταῦτα ἔθνη καὶ οἱ δύο οὗτοι τόποι θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ καὶ ἡμεῖς
 14 θέλομεν κληρονομήσει αὐτά, ἂν καὶ ὁ Κύριος ἐστάθῃ ἐκεῖ, διὰ τοῦτο, ὦ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, θέλω
 15 κάμει κατὰ τὸν θυμὸν σου καὶ κατὰ τὸν φθόνον σου, τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσας διὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς μῖσός σου, καὶ
 16 θέλω γνωσθῇ εἰς αὐτοὺς ὅταν σὲ κρίνω. Καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἤκουσα πάσας τὰς βλασφημίας
 σου, τὰς ὁποίας ἐπρόφερες κατὰ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, αὐτὰ ἡρημώθησαν, εἰς ἡμᾶς ἐδόθησαν διὰ
 17 τροφὴν. Καὶ μετὰ τὸ στόμα ὑμῶν ἐμεγαλορρημονήσατε κατ' ἐμοῦ καὶ ἐπληθύνετε τοὺς λόγους ὑμῶν κατ' ἐμοῦ·
 18 ἐγὼ ἤκουσα. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν πᾶσα ἡ γῆ εὐφρανῇται, ἔρημον θέλω καταστήσει σέ. Καθὼς
 19 εὐφράνθησιν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ διότι ἠφανίσθη, οὕτω θέλω κάμει εἰς σέ· θέλεις ἐρημωθῇ,
 20 ὄρος Σηεῖρ καὶ πᾶς ὁ Ἐδὼμ, πᾶς αὐτός· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

36 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ εἶπέ, Ὅρη τοῦ Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τὸν λόγον
 2 τοῦ Κυρίου· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς εἶπεν ἐναντίον σας, Εὐγε, οἱ αἰώνιοι ὑψηλοὶ τόποι
 3 ἔγειναν κληρονομία ἡμῶν, διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἶπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἡρήμωσαν
 4 καὶ κατέπιον ἐσθλὰ κυκλόθεν, διὰ τὰ γείνητε κληρονομία εἰς τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐθνῶν, καὶ κατεστάθητε λάλημα
 5 τῆς γλώσσης καὶ ὀνειδος τῶν λαῶν· διὰ τοῦτο, ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· Οὕτω
 6 λέγει Κύριος ὁ Θεός πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά, πρὸς τοὺς χειμάρρους καὶ πρὸς τὰς φάραγγας καὶ
 7 πρὸς τοὺς ἡρημωμένους καὶ ἠφανισμένους τόπους καὶ πρὸς τὰς ἐγκαταλελειμμένας πόλεις, αἵτινες ἔγειναν
 8 λάφυρον καὶ ἐμπαιγμὸς εἰς τὸ ὑπόλοιπον τῶν περίξ ἐθνῶν· διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐξάπαντος ἐν
 9 τῷ πυρὶ τοῦ ζήλου μου ἐλάλησα κατὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἐθνῶν καὶ κατὰ παντὸς τοῦ Ἐδὼμ, οἵτινες ἔκαμον τὴν
 10 γῆν μου κληρονομίαν ἑαυτῶν ἐν χαρᾷ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐν περιφρονήσει ψυχῆς, διὰ τὰ ἐκθέσωσιν
 11 αὐτὴν εἰς λάφυρον. Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά,
 12 πρὸς τοὺς χειμάρρους καὶ πρὸς τὰς φάραγγας, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐλάλησα ἐν τῷ ζήλῳ
 13 μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου, διότι ἐβαστάσατε τὴν ὕβριν τῶν ἐθνῶν· διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ
 14 ὕψωσα τὴν χειρὰ μου· ἐξάπαντος τὰ ἔθνη τὰ περίξ ὑμῶν, αὐτὰ θέλουσι βαστάσει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν. Σεῖς
 15 δέ, ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ, θέλετε ἐκβλαστήσει τοὺς κλάδους σας καὶ θέλετε δώσει τὸν καρπὸν σας εἰς τὸν λαὸν μου
 16 Ἰσραὴλ, διότι πλησιάζουσι νὰ ἔλθωσι. Διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπιβλέπω ἐφ' ὑμᾶς καὶ θέλω σιραφῇ πρὸς ὑμᾶς, καὶ
 17 θέλετε ἀροτριάσθαι καὶ σπαρθῇ. Καὶ θέλω πληθύνει ἐφ' ὑμῶν ἀνθρώπους, ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἅπαντα
 18 αὐτόν· καὶ αἱ πόλεις θέλουσι κατοικηθῇ καὶ αἱ ἐρημώσεις θέλουσιν οἰκοδομηθῇ. Καὶ θέλω πληθύνει ἐφ' ὑμῶν
 19 ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ θέλουσιν αὐξηθῇ καὶ καρποφορήσει· καὶ θέλω σᾶς κατοικίσει ὥς ἦσθε πρότερον
 20 καὶ ἀγαθοποιήσει μᾶλλον παρὰ τὰς ἀρχὰς σας· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ θέλω κάμει
 21 νὰ περιπατῶσιν ἐφ' ὑμῶν ἄνθρωποι, ὁ λαὸς μου Ἰσραὴλ· καὶ θέλουσι σᾶς κληρονομήσει, καὶ θέλετε εἶσθαι
 22 κληρονομία αὐτῶν, καὶ τοῦ λοιποῦ δὲν θέλετε πλέον ἀτεκνῶσαι αὐτούς. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ
 23 εἶπον πρὸς ἐσθλὰ, Σὺ εἶσαι γῆ κατατρώγουσα ἀνθρώπους καὶ ἀτεκνόνουσα τοὺς λαοὺς σου, διὰ τοῦτο δὲν

θέλεις πλέον κατατρώγει ανθρώπους οὐδὲ ἀτεκνώσει πλέον τοὺς λαοὺς σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ δὲν 15
 θέλω πλέον κάμει νὰ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἡ ὕβρις τῶν ἐθνῶν, καὶ δὲν θέλεις φέρεи πλέον τὸν ὀνειδισμόν τῶν λαῶν, 16
 καὶ δὲν θέλεις κάμει πλέον τοὺς λαοὺς σου νὰ ἀτεκνωθῶσι, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου 16
 πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὡς ἀνθρώπου, ὅτε ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἐμίαναν αὐτὴν διὰ τῆς ὁδοῦ 17
 αὐτῶν καὶ διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν· ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἦτο ἔμπροσθέν μου ὡς ἀκαθαρσία ἀποκεχωρισμένης. Διὰ 18
 τοῦτο ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς, διὰ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἔχυσαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ διὰ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, μὲ 19
 τὰ ὁποῖα ἐμόλυναν αὐτὴν· καὶ διέσπειρα αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ἦσαν διεσκορπισμένοι ἐν τοῖς τόποις· 20
 κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, ὅπου ἦλθον, 21
 ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ἐνῶ ἐλέγετο περὶ αὐτῶν, Οὗτοι εἶναι ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου καὶ ἐκ τῆς γῆς 22
 αὐτοῦ ἐξῆλθον. Ἐσπλαγχνίσθη ὁ μὲν ἕνεκεν τοῦ ἁγίου ὀνόματός μου, τὸ ὁποῖον ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐβεβήλωσε 23
 μεταξὺ τῶν ἐθνῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἦλθον. Διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ 24
 δὲν κάμνω τοῦτο ἕνεκεν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ ἁγίου ὀνόματός μου, τὸ ὁποῖον ἐβεβήλωσατε 25
 μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἦλθετε. Καὶ θέλω ἀγιάσει τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, τὸ βεβηλωθὲν μεταξὺ τῶν 26
 ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον ἐβεβήλωσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, λέγει 27
 Κύριος ὁ Θεός, ὅταν ἀγιασθῶ ἐν ὑμῖν ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Διότι θέλω σᾶς λάβει ἐκ μέσου τῶν 28
 ἐθνῶν καὶ θέλω σᾶς συνάξει ἐκ πάντων τῶν τόπων καὶ σᾶς φέρεи εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. Καὶ θέλω ῥάνει ἐφ' ὑμῶν 29
 καθαρὸν ὕδωρ καὶ θέλετε καθαρισθῇ· ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν σας καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδῶλων σας θέλω 30
 σᾶς καθάρισει. Καὶ θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς καρδίαν νέαν, καὶ πνεῦμα νέον θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν, καὶ ἀποσπάσας 31
 τὴν λιθίνην καρδίαν ἀπὸ τῆς σαρκὸς σας θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς καρδίαν σαρκίνην. Καὶ θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν 32
 τὸ Πνεῦμά μου καὶ σᾶς κάμει νὰ περιπατῆτε ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ νὰ φυλάττειτε τὰς κρίσεις μου καὶ 33
 νὰ ἐκτελῆτε αὐτάς. Καὶ θέλετε κατοικήσει ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας σας· καὶ θέλετε 34
 εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας. Καὶ θέλω σᾶς σώσει ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν σας· καὶ 35
 θέλω ἀνακαλέσει τὸν σῖτον καὶ πληθύνει αὐτόν, καὶ δὲν θέλω πλέον ἐπιφέρει εἰς ἐσᾶς πείναν. Καὶ θέλω 36
 πληθύνει τὸν καρπὸν τῶν δένδρων καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, διὰ νὰ μὴ λάβητε πλέον ὀνειδισμόν πείνης 37
 μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Καὶ θέλετε ἐνθυμηθῇ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ 38
 θέλετε ἀποστραφῇ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας διὰ τὰς ἀνομίας σας καὶ διὰ τὰ βδελύγματά 39
 σας. Ἐγὼ δὲν κάμνω ταῦτα ἕνεκεν ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἅς ἦναι γνωστὸν εἰς ἐσᾶς· αἰσχύνθητε καὶ 40
 ἐντρέπητε διὰ τὰς ὁδοὺς σας, οἶκος Ἰσραὴλ. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καθ' ἣν ἡμέραν σᾶς καθάρισω ἀπὸ 41
 πασῶν τῶν ἀνομιῶν σας, θέλω κάμει ἔτι νὰ κατοικηθῶσιν αἱ πόλεις, καὶ θέλουσιν οἰκοδομηθῇ αἱ ἐρημώσεις. 42
 Καὶ ἡ γῇ ἡ ἠφανισμένη θέλει γεωργηθῇ, ἀντὶ νὰ κῆται ἠφανισμένη ἐνώπιον παντὸς διαβαίνοντος. Καὶ θέλουσι 43
 λέγει, Ἡ γῇ αὕτη, ἥτις ἦτο ἠφανισμένη, κατεστάθη ὡς ὁ παράδεισος τῆς Ἑδέμ, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἠρημωμέναι 44
 καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατηδαφισμέναι ὠχυρώθησαν, κατωκίσθησαν. Καὶ τὰ ἔθνη τὰ ἐναπολειφθέντα κύκλῳ 45
 ὑμῶν θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ὠκοδόμησα τὰ κατηδαφισμένα καὶ ἐφύτευσα τὰ ἠφανισμένα· ἐγὼ ὁ 46
 Κύριος ἐλάλησα, καὶ θέλω ἐκτελέσει. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ τοῦτο θέλει ζητηθῇ παρ' ἐμοῦ ἐκ τοῦ 47
 οἴκου Ἰσραὴλ νὰ κάμω εἰς αὐτούς, νὰ πληθύνω αὐτοὺς μὲ ἀνθρώπους ὡς ποῖμνιον προβάτων. Ὡς τὸ ἅγιον 48
 ποῖμνιον, ὡς τὸ ποῖμνιον τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἐορταῖς αὐτῆς, οὕτως αἱ πόλεις αἱ ἠρημωμέναι 49
 θέλουσι γέινει πλήρεις ποιμνίων ἀνθρώπων· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

37 Χεὶρ Κυρίου ἐστάθη ἐπ' ἐμέ· καὶ μὲ ἐξήγαγεν ὁ Κύριος διὰ πνεύματος καὶ μὲ ἔθεσεν ἐν μέσῳ πεδιάδος 1
 καὶ αὕτη ἦτο πλήρης ὀστέων. Καὶ μὲ ἔκαμε νὰ διέλθω πλησίον αὐτῶν κύκλῳ· καὶ ἰδοὺ, ἦσαν πολλὰ σφόδρα 2
 ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος· καὶ ἰδοὺ, ἦσαν κατάξηρα. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ὡς ἀνθρώπου, δύνανται τὰ 3
 ὀστᾶ ταῦτα νὰ ἀναζήσῃ καὶ εἶπα, Κύριε Θεέ, σὺ ἐξεύρεις. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ 4
 ταῦτα καὶ εἶπε πρὸς αὐτά, Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός 5
 πρὸς τὰ ὀστᾶ ταῦτα· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐμβάλει εἰς ἐσᾶς πνεῦμα καὶ θέλετε ἀναζήσει· καὶ θέλω βάλει ἐφ' ὑμᾶς 6
 νεῦρα καὶ ἀναγάγει σάρκα ἐφ' ὑμᾶς καὶ περισκεπάσει ὑμᾶς μὲ δέρμα, καὶ θέλω ἐμβάλει εἰς ἐσᾶς πνεῦμα καὶ 7
 θέλετε ἀναζήσει καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ προεφήτευσά, ὡς προσετάχθη· καὶ καθὼς 8
 προεφήτευσά, ἔγινεν ἥχος, καὶ ἰδοὺ, σεισμός, καὶ τὰ ὀστᾶ συνῆλθον ὁμοῦ, ὅσοι ἐν μετὰ τοῦ ὅσοι αὐτοῦ. Καὶ 9
 εἶδον καὶ ἰδοὺ, νεῦρα καὶ σάρκες ἀνεφύησαν ἐπ' αὐτά καὶ δέρμα περισκεπάσεν αὐτὰ ἐπάνω· πνεῦμα ὁ μὲν 10
 δὲν ἦτο ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἶπε 11
 πρὸς τὸ πνεῦμα, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐλθέ, πνεῦμα, ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων καὶ ἐμφύσησον ἐπὶ τοὺς 12
 πεφονευμένους τούτους καὶ ἅς ἀναζήσωσι. Καὶ προεφήτευσά, ὡς προσετάχθη· καὶ τὸ πνεῦμα εἰσῆλθεν εἰς 13
 αὐτοὺς καὶ ἀνέζησαν καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, στράτευμα μέγα σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ὡς 14
 ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα εἶναι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ· ἰδοὺ, οὗτοι λέγουσι, τὰ ὀστᾶ ἡμῶν ἐξηράνθησαν καὶ ἡ 15
 ἐλπίς ἡμῶν ἐχάθη· ἡμεῖς ἠφανίσθημεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ 16
 Θεός· Ἰδοὺ, λαὸς μου, ἐγὼ ἀνοίγω τοὺς τάφους σας καὶ θέλω σᾶς ἀναβιβάσει ἐκ τῶν τάφων σας, θέλω σᾶς φέρεи 17
 εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν, λαὸς μου, ἀνοίξω τοὺς τάφους σας 18
 καὶ σᾶς ἀναβιβάσω ἐκ τῶν τάφων σας. Καὶ θέλω δώσει τὸ πνεῦμά μου εἰς ἐσᾶς καὶ θέλετε ἀναζήσει καὶ θέλω 19
 σᾶς θέσει ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα καὶ ἐξετέλεσα, λέγει Κύριος. Καὶ 20
 ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε εἰς σεαυτὸν ῥάβδον μίαν καὶ γράψον ἐπ' 21
 αὐτὴν περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν συνακολούθων αὐτοῦ· λάβε καὶ ἄλλην ῥάβδον καὶ γράψον

ἐπ' αὐτὴν περὶ τοῦ Ἰωσήφ, τῆς ράβδου τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ παντὸς τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ τῶν συνακολούθων αὐτοῦ.
 17, 18 Καὶ σύναψον αὐτὰς εἰς σεαυτὸν μίαν πρὸς μίαν εἰς ράβδον μίαν καὶ θέλουσι γείναι μία ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ
 19 ὅταν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου εἴπωσι πρὸς σέ, λέγοντες, Δὲν θέλεις ἀπαγγεῖλαι εἰς ἡμᾶς τί δηλοῦσιν εἰς σέ ταῦτα
 20 εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω λάβει τὴν ράβδον τοῦ Ἰωσήφ, τὴν ἐν τῇ χειρὶ
 21 τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ τῶν συνακολούθων αὐτοῦ, καὶ θέλω βάλλει ἐκεῖνας μετὰ ταύτης, τῆς
 22 ράβδου τοῦ Ἰούδα, καὶ κάμει αὐτὰς μίαν ράβδον, καὶ θέλουσιν εἶσθαι μία ἐν τῇ χειρὶ μου. Καὶ αἱ ράβδοι,
 23 ἐπὶ τὰς ὁποίας ἔγραψας, θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει
 24 Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω λάβει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν ὅπου ὑπῆγον, καὶ θέλω συνάξει
 25 αὐτοὺς πανταχόθεν καὶ φέρει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς ἐν ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἐπὶ τῶν
 26 ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἷς βασιλεὺς θέλει εἶσθαι βασιλεὺς ἐπὶ πάντα αὐτούς· καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλεόν
 27 δύο ἔθνη καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι τοῦ λοιποῦ διηρημένοι πλεόν εἰς δύο βασιλείαι· καὶ δὲν θέλουσι μιαινεσθαι
 28 πλεόν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν οὐδὲ ἐν τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν οὐδὲ ἐν πάσαις ταῖς παραβάσεσιν αὐτῶν· ἀλλὰ
 29 θέλω σώσει αὐτοὺς ἐκ πασῶν τῶν κατοικήσεων αὐτῶν, ἐν αἷς ἡμάρτησαν, καὶ θέλω καθαρίσει αὐτούς· καὶ
 30 θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν. Καὶ Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου θέλει εἶσθαι βασιλεὺς
 31 ἐπ' αὐτούς· καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ πάντα αὐτοὺς εἰς ποιμήν· καὶ θέλουσι περιπατεῖ ἐν ταῖς κρίσεσί μου καὶ
 32 θέλουσι φυλάττει τὰ διατάγματά μου καὶ ἐκτελεῖ αὐτά. Καὶ θέλουσι κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς
 33 τὸν δοῦλόν μου τὸν Ἰακώβ, ὅπου κατώκησαν οἱ πατέρες σας· καὶ ἐν αὐτῇ θέλουσι κατοικεῖ, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα
 34 αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων αὐτῶν, ἕως αἰῶνος· καὶ Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου θέλει εἶσθαι ἄρχων αὐτῶν εἰς τὸν
 35 αἰῶνα. Καὶ θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς διαθήκην εἰρήνης· αὕτη θέλει εἶσθαι διαθήκη αἰώνιος πρὸς αὐτούς· καὶ
 36 θέλω στηρίξει αὐτοὺς καὶ πληθύνει αὐτούς, καὶ θέλω θέσει τὸ ἁγιαστήριόν μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
 37 Καὶ ἡ σκηνὴ μου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου.
 38 Καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ ἁγιάζων τὸν Ἰσραὴλ, ὅταν τὸ ἁγιαστήριόν μου ᾖ ἐν
 39 μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

38. 2 Καὶ ἔγενε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Ὑιὲ ἀνθρώπου, στηρίξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γῶγ, τὴν γῆν
 3 τοῦ Μαγῶγ, τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ῥῶς, Μεσέχ καὶ Θουβάλ, καὶ προφήτευσον κατ' αὐτοῦ, καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει
 4 Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Γῶγ, ἡγεμὼν τῆς Ῥῶς, Μεσέχ καὶ Θουβάλ· καὶ θέλω σὲ
 5 περιστρέψει καὶ βάλλει ἄγκιστρα εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ θέλω ἐκβάλλει σὲ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους
 6 καὶ ἱππέας, πάντα τούτους ἐντελῶς ὠπλισμένους, μέγα ἄθροισμα μετὰ θυρεῶν καὶ ἀσπίδων, πάντα τούτους
 7 μεταχειριζομένους μαχαίρας. Πέρσας, Αἰθίοπας καὶ Λίβυας μετ' αὐτῶν· πάντα τούτους μετ' ἀσπίδων καὶ
 8 περικεφαλαίων· τὸν Γομέρ καὶ πάντα τὰ τάγματα αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ὡγαρμὰ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τοῦ βορρᾶ καὶ
 9 πάντα τὰ τάγματα αὐτοῦ καὶ πολλοὺς λαοὺς μετὰ σοῦ. Ἐτοιμάσθητι καὶ ἐτοίμασον σεαυτὸν, σὺ καὶ πᾶν τὸ
 10 ἄθροισμά σου τὸ συναθροισθὲν εἰς σέ, καὶ ἔσο φύλαξ εἰς αὐτούς· μετὰ πολλὰς ἡμέρας θέλει γείναι ἐπίσκεψις
 11 εἰς σέ· ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις θέλεις ἔλθεῖ εἰς τὴν γῆν, ἥτις ἡλευθερώθη ἐκ τῆς μαχαίρας καὶ συνήχθη ἐκ
 12 πολλῶν λαῶν ἐναντίον τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα κατεστάθησαν ἔρημα διαπαντός· αὐτὸς ὁμῶς μετεφέρθη
 13 ἐκ μέσου τῶν λαῶν, καὶ θέλουσι κατοικήσει πάντες ἀσφαλῶς. Καὶ θέλεις ἀναβῇ καὶ ἔλθεῖ ὡς ἀνεμοζάλη· θέλεις
 14 εἶσθαι ὡς νέφος, διὰ νὰ σκεπάσῃ τὴν γῆν, σὺ καὶ πάντα τὰ τάγματά σου καὶ πολὺς λαὸς μετὰ σοῦ. Οὕτω λέγει
 15 Κύριος ὁ Θεός· Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἀναβῇ πράγματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ θέλεις βουλευθῇ
 16 βουλὰς πονηράς· καὶ θέλεις εἰπεῖ, Θέλω ἀναβῇ εἰς γῆν πόλεων ἀτειχίστων· θέλω ἔλθεῖ πρὸς ἡσυχάζοντας,
 17 κατοικοῦντας ἐν ἀσφαλείᾳ, πάντα τούτους κατοικοῦντας πόλεις ἀτειχίστους καὶ μὴ ἐχούσας μοχλοὺς καὶ
 18 πύλας· διὰ νὰ λεηλατήσῃ λεηλασίαν καὶ νὰ λαφυραγωγῇσιν λάφυρον, διὰ νὰ ἐπαναστρέψῃ τὴν χειρὰ
 19 σου ἐπὶ ἐρημώσεις κατοικισθείσας καὶ ἐπὶ λαὸν συνηγμένον ἐκ τῶν ἐθνῶν ἀποκτήσαντα κτήνη καὶ ἀγαθά,
 20 κατοικοῦντα ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σεβά καὶ Δαιδὰν καὶ οἱ ἔμποροι τῆς Θαρσεῖς, μετὰ πάντων τῶν σκύμνων αὐτῆς,
 21 θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς σέ, Ἦλθεο νὰ λεηλατήσῃ λεηλασίαν συνήθροισας τὸ πλῆθος σου διὰ νὰ λαφυραγωγῇσιν
 22 λάφυρον διὰ νὰ ἀρπάξῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, διὰ νὰ λάβῃς κτήνη καὶ ἀγαθά, διὰ νὰ κάμῃς λείαν μεγάλην
 23 διὰ τοῦτο, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Γῶγ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 24 ὅτε ὁ λαὸς μου Ἰσραὴλ θέλει κατοικεῖ ἐν ἀσφαλείᾳ, σὺ δὲν θέλεις μάθει τοῦτο· Καὶ θέλεις ἔλθεῖ ἐκ τοῦ τόπου
 25 σου, ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ βορρᾶ, σὺ καὶ πολλοὶ λαοὶ μετὰ σοῦ, ἅπαντες ἀναβάται ἵππων, πλῆθος μέγα καὶ
 26 δύναμις πολλή· καὶ θέλεις ἀναβῇ ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ ὡς νέφος, διὰ νὰ σκεπάσῃ τὴν γῆν· τοῦτο
 27 θέλει εἶσθαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις· καὶ θέλω σὲ φέρει ἐναντίον τῆς γῆς μου, διὰ νὰ με γνωρίσωσι τὰ ἔθνη,
 28 ὅταν ἁγιασθῶ ἐν σοί, Γῶγ, ἐνώπιον αὐτῶν. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποίου
 29 ἐλάλησα ἐν ταῖς ἀρχαῖαις ἡμέραις, διὰ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οἵτινες προεφήτευσαν ἐν
 30 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις διὰ πολλῶν ἐτῶν, ὅτι ἔμελλον νὰ σὲ φέρω ἐναντίον αὐτῶν· Ἀλλ' ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν
 31 τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ὁ Γῶγ ἔλθῃ ἐναντίον τῆς γῆς Ἰσραὴλ, ἡ ὀργὴ μου θέλει ἀναβῇ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν μου, λέγει
 32 Κύριος ὁ Θεός. Διότι ἐν τῷ ζήλῳ μου, ἐν τῷ πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, Ἐξάπαντος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 33 θέλει εἶσθαι σεισμὸς μέγας ἐν γῇ Ἰσραὴλ· καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ
 34 θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἔρπετα τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ τοῦ προσώπου
 35 τῆς γῆς θέλουσι σεισθῇ ἀπὸ τῆς παρουσίας μου· καὶ τὰ ὄρη θέλουσιν ἀνατραπῇ καὶ οἱ πύργοι θέλουσι πέσει
 36 καὶ πᾶν τεῖχος θέλει κατεδαφισθῇ. Καὶ θέλω καλέσει ἐναντίον αὐτοῦ μάχαιραν κατὰ πάντα τὰ ὄρη μου, λέγει
 37 Κύριος ὁ Θεός· ἡ μάχαιρα ἐκάστου ἀνθρώπου θέλει εἶσθαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ θέλω ἔλθεῖ εἰς

κρίσιν ἐναντίον αὐτοῦ ἐν λοιμῷ καὶ ἐν αἵματι· καὶ θέλω βρέξει ἐπ’ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ τάγματα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πολὺν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ βροχὴν κατακλυσμοῦ καὶ λίθους χαλάζης, πῦρ καὶ θεῖον. Καὶ θέλω μεγαλυνθῇ 23 καὶ ἁγιασθῇ, καὶ θέλω γνωρισθῇ ἐνώπιον πολλῶν ἐθνῶν καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον κατὰ τοῦ Γὼγ καὶ εἶπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι **39** ἐναντίον σου, Γὼγ, ἡγεμὼν τῆς Ῥῶς, Μεσῆχ καὶ Θουβάλ· καὶ θέλω σὲ περιστρέψει καὶ σὲ περιπλανήσει, καὶ 2 θέλω σὲ ἀναβιβάσει ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ βορρᾶ καὶ φέρει ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ θέλω ἐκτινάξει τὸ τόξον 3 σου ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς σου χειρὸς καὶ κάμει τὰ βέλη σου νὰ ἐκπέσωσιν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς σου χειρὸς. Θέλεις 4 πέσει ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ, σὺ καὶ πάντα τὰ τάγματά σου καὶ οἱ λαοὶ οἱ μετὰ σοῦ· θέλω σὲ δώσει εἰς τὰ πτερωτὰ ὄρνεα παντὸς εἴδους καὶ εἰς τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, εἰς κατάβρωμα· θέλεις πέσει ἐπὶ τοῦ προσώπου 5 τοῦ ἀγροῦ· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω ἀποστείλει πῦρ ἐπὶ τὸν Μαγὼγ καὶ μεταξὺ τῶν κατοικούντων ἐν ἀσφαλείᾳ, τὰς νήσους· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ θέλω κάμει 6 τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωστὸν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ. Καὶ δὲν θέλω ἀφήσει νὰ βεβηλώσωσι πλέον 7 τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Ἅγιος ἐν Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, 8 ἦλθε καὶ ἔγεινε, λέγει Κύριος ὁ Θεός· αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησα. Καὶ οἱ κατοικοῦντες 9 τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἐξέλθει καὶ θέλουσι βάλλει εἰς τὸ πῦρ καὶ καύσει τὰ ὄπλα καὶ τὰς ἀσπίδας καὶ τοὺς θυρεοὺς, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια καὶ τὰς λόγχας· καὶ θέλουσι καίει μὲ αὐτὰ πῦρ ἐπὶ 10 τῶν ὀπλῶν· καὶ θέλουσι λεηλατήσιν τοὺς λεηλατήσαντας αὐτοὺς καὶ λαφυραγωγῇ τοὺς λαφυραγωγήσαντας αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω δώσει εἰς τὸν Γὼγ τόπον ταφῆς ἐκεῖ ἐν Ἰσραὴλ, 11 τὴν φάραγγα τῶν διαβατῶν, πρὸς ἀνατολὰς τῆς θαλάσσης· καὶ αὕτη θέλει κλείει τὴν ὁδὸν τῶν διαβαινόντων· καὶ ἐκεῖ θέλουσι χώσει τὸν Γὼγ καὶ ἅπαν τὸ πληθὸς αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν ὀνομάσει αὐτήν, Ἡ φάραγξ τοῦ 12 Ἀμὼνγῳγ. Καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ θέλει χόνει αὐτοὺς ἐπὶ τὰς μῆνας, διὰ νὰ καθαρίσωσι τὴν γῆν. Καὶ ἅπας ὁ λαὸς 13 τῆς γῆς θέλει χόνει αὐτούς· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὀνομαστή ἡ ἡμέρα καθ’ ἣν ἐδοξάσθην, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλουσι διαχωρίσει ἄνδρας, οἵτινες περιερχόμενοι ἀκαταπαύστως τὴν γῆν θέλουσι θάπτει μὲ τὴν 14 βοήθειαν τῶν διαβατῶν τοὺς μείναντας ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, διὰ νὰ καθαρίσωσιν αὐτήν· μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐπὶ τὰς μῆνων θέλουσι κάμει ἀκριβῆ ἀναζήτησιν. Καὶ ἐκ τῶν διαβατῶν τῶν διαβαινόντων τὴν γῆν, ὅταν τις 15 ἴδῃ ὅσοι ἀνθρώπου, τότε θέλει στήνῃ σημεῖον πλησίον αὐτοῦ, ἕως οὗ οἱ ἐνταφιασθῇ θάψωσιν αὐτὸ ἐν τῇ φάραγγι τοῦ Ἀμὼνγῳγ. Καὶ τῆς πόλεως δὲ τὸ ὄνομα θέλει εἶσθαι Ἀμὼνά. Οὕτω θέλουσι καθαρῶς τὴν γῆν. 16 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Εἶπέ πρὸς τὰ ὄρνεα παντὸς εἴδους καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία 17 τοῦ ἀγροῦ, συνάχθητε καὶ ἔλθετε· συναθροίσθητε πανταχόθεν εἰς τὴν θυσίαν μου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐθυσίασα διὰ σᾶς, θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ φάγητε σάρκα καὶ νὰ πίνητε αἷμα. Θέλετε φάγει 18 τὴν σάρκα τῶν ἰσχυρῶν καὶ πίνει τὸ αἷμα τῶν ἀρχόντων τῆς γῆς, τῶν κριῶν, τῶν ἀρνίων καὶ τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, πάντων σιτευτῶν τῆς Βασάν· καὶ θέλετε φάγει πάχος εἰς χορτασμὸν καὶ πίνει αἷμα εἰς μέθην ἐκ 19 τῆς θυσίας μου τὴν ὁποίαν ἐθυσίασα διὰ σᾶς· καὶ θέλετε χορτασθῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἀπὸ ἵππων καὶ 20 ἀναβατῶν, ἀπὸ ἰσχυρῶν καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνδρὸς πολεμιστοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω θέσει τὴν δόξαν μου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἰδεῖ τὴν κρίσιν μου τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσα καὶ τὴν χειρὰ μου, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτά. Καὶ θέλει γνωρίσει ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, 22 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Καὶ τὰ ἔθνη θέλουσι γνωρίσει ὅτι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἠχμαλωτίσθη διὰ 23 τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· ἐπειδὴ ἐστάθησαν παραβάται πρὸς ἐμέ, διὰ τοῦτο ἔκρυσεν τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χειρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ ἔπεσον πάντες ἐν μαχαίρᾳ. Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας 24 αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν ἔπραξα εἰς αὐτούς, καὶ ἔκρυσεν ἀπ’ αὐτῶν τὸ πρόσωπόν μου. Διὰ τοῦτο 25 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τώρα θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰακώβ καὶ ἐλεήσει ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ θέλω εἶσθαι ζηλότυπος διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, καὶ θέλουσι βαστάσει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν καὶ 26 πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἔγειναν παραβάται πρὸς ἐμέ, ὅτε κατῴκουν ἀσφαλῶς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐκφοβὼν. Ὅταν ἐπαναφέρω αὐτοὺς ἐκ τῶν λαῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν τόπων 27 τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἁγιασθῶ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον ἐθνῶν πολλῶν, τότε θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος 28 ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὅταν, ἀφοῦ κάμω αὐτοὺς νὰ φερθῶσιν εἰς αἰχμαλωσίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, συνάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφήσω ἐξ αὐτῶν πλέον ἐκεῖ ὑπόλοιπον· καὶ δὲν θέλω κρύψει πλέον τὸ πρόσωπόν μου 29 ἀπ’ αὐτῶν, διότι ἐξέχεα τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔτους, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τῷ δεκάτῳ **40** τετάρτῳ ἔτει μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ χεῖρ Κυρίου ἐστάθη ἐπ’ ἐμέ καὶ μὲ ἔφερεν ἐκεῖ. Δί’ ὀραμάτων τοῦ Θεοῦ μὲ ἔφερεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ καὶ μὲ ἔθεσεν ἐπὶ ὄρου ὑψηλοτάτου, ἐφ’ οὗ ἦτο πρὸς 2 μεσημβρίαν ὡς οἰκοδομὴ πόλεως. Καὶ μὲ ἔφερεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ θεὰ ἦτο ὡς θεὰ 3 χαλκοῦ, καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ νῆμα λινοῦν καὶ μέτρον καλάμινον, καὶ αὐτὸς ἵστατο ἐν τῇ πύλῃ. Καὶ ὁ 4 ἄνθρωπος εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδὲ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἄκουσον μὲ τὰ ῥήματα σου καὶ θέσον τὴν καρδίαν σου ἐπὶ πάντα ὅσα ἐγὼ σοὶ δεῖξω· διότι, διὰ νὰ σοὶ δεῖξω ταῦτα, εἰσῆχθης ἐνταῦθα· ἀπαγγείλον πάντα ὅσα βλέπεις πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. Καὶ ἰδοὺ, περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ 5 ἀνθρώπου μέτρον καλάμινον ἕξ πηχῶν καὶ μιᾶς παλάμης· καὶ ἐμέτρησε τὸ πλάτος τοῦ οἰκοδομήματος, ἓνα κάλαμον, καὶ τὸ ὕψος, ἓνα κάλαμον. Τότε ἦλθε πρὸς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἀνέβη τὰς 6

βαθμίδας αὐτῆς καὶ ἐμέτρησε τὸ κατώφλιον τῆς πύλης, πλάτος ἐνὸς καλάμου, καὶ τὸ ἀνώφλιον, πλάτος ἐνὸς
 7 καλάμου. Καὶ ἕκαστον οἶκημα ἦτο μακρὸν ἓνα κάλαμον καὶ πλατὺ ἓνα κάλαμον· καὶ μεταξὺ τῶν οἰκημάτων
 ἦσαν πέντε πηχαι· καὶ τὸ κατώφλιον τῆς πύλης πλησίον τῆς στοᾶς τῆς πρὸς τὴν πύλην τὴν ἑσῶθεν ἦτο ἐνὸς
 8, 9 καλάμου. Τότε ἐμέτρησε τὴν στοὰν τῆς πύλης τῆς ἑσῶθεν καὶ ἦτο ἐνὸς καλάμου. Ἔπειτα ἐμέτρησε τὴν στοὰν
 10 τῆς πύλης, ὀκτὼ πήχας, καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς, δύο πήχας· ἡ στοὰ δὲ τῆς πύλης ἦτο ἑσῶθεν. Καὶ τὰ οἰκήματα
 τῆς πύλης πρὸς ἀνατολὰς ἦσαν τρία ἐντεῦθεν καὶ τρία ἐκεῖθεν· καὶ τὰ τρία ἐνὸς μέτρου, καὶ τὰ μέτωπα εἶχον
 11 ἓν μέτρον, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν. Καὶ ἐμέτρησε τὸ πλάτος τῆς εἰσόδου τῆς πύλης, δέκα πήχας, καὶ τὸ μῆκος
 12 τῆς πύλης, δεκατρεῖς πήχας. Ἦτο δὲ ἔμπροσθεν τῶν οἰκημάτων διάστημα μία πῆχη ἐντεῦθεν καὶ διάστημα
 13 μία πῆχη ἐκεῖθεν· καὶ τὰ οἰκήματα ἦσαν ἕξ πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ ἕξ πηχῶν ἐκεῖθεν. Ἔπειτα ἐμέτρησε τὴν
 πύλην ἀπὸ τῆς στέγης τοῦ ἐνὸς οἰκήματος μέχρι τῆς στέγης τοῦ ἄλλου· τὸ πλάτος ἦτο εἰκοσιπέντε πηχῶν καὶ
 14 θύρα ἀπέναντι θύρας. Καὶ ἔκαμε τὰ μέτωπα ἐξήκοντα πηχῶν μέχρι τοῦ μετώπου τῆς αὐλῆς κύκλῳ κύκλῳ
 15 τοῦ πυλῶνος. Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς πύλης τῆς εἰσόδου ἕως τοῦ προσώπου τῆς στοᾶς τῆς ἐσωτέρας
 16 πύλης ἦσαν πενήκοντα πηχαι. Καὶ ἦσαν παράθυρα ἀδιόρατα εἰς τὰ οἰκήματα καὶ εἰς τὰ μέτωπα αὐτῶν
 ἑσῶθεν τῆς πύλης κύκλῳ κύκλῳ, καὶ ὡσαύτως εἰς τὰς στοάς· ἦσαν παράθυρα καὶ ἑσῶθεν κύκλῳ κύκλῳ, ἔφ
 17 ἐκάστου δὲ μετώπου φοίνικες. Καὶ με ἔφερεν εἰς τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν καὶ ἰδού, θάλαμοι καὶ λιθόστρωτον
 18 κατεσκευασμένον ἐν τῇ αὐλῇ κύκλῳ κύκλῳ· τριάκοντα θάλαμοι ἐπὶ τοῦ λιθόστρώτου. Καὶ τὸ λιθόστρωτον τὸ
 19 ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν, ἦτο τὸ κατώτερον λιθόστρωτον. Καὶ ἐμέτρησε τὸ πλάτος
 ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς κατωτέρας πύλης μέχρι τοῦ προσώπου τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς ἑσῶθεν, ἑκατὸν πήχας
 20 πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν. Καὶ τὴν πύλην τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν ἐμέτρησε,
 21 τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς. Καὶ τὰ οἰκήματα αὐτῆς ἦσαν τρία ἐντεῦθεν καὶ τρία ἐκεῖθεν, καὶ τὰ
 μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν κατὰ τὸ μέτρον τῆς πρώτης πύλης, τὸ μῆκος αὐτῆς πενήκοντα πηχῶν
 22 καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς εἰκοσιπέντε πηχῶν. Καὶ τὰ παράθυρα αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν καὶ οἱ φοίνικες αὐτῶν
 ἦσαν κατὰ τὸ μέτρον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς· καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν δι' ἑπτὰ βαθμίδων·
 23 καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ἡ πύλη τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς ἦτο ἀπέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς
 24 βορρᾶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς· καὶ ἐμέτρησεν ἀπὸ πύλης εἰς πύλην, ἑκατὸν πήχας. Καὶ με ἔφερε πρὸς νότον, καὶ
 25 ἰδού, πύλη βλέπουσα πρὸς νότον· καὶ ἐμέτρησε τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς, κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα. Καὶ
 ἦσαν παράθυρα εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ τόξα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ, ὡς τὰ παράθυρα ἐκεῖνα· τὸ μῆκος πενήκοντα
 26 πηχῶν καὶ τὸ πλάτος εἰκοσιπέντε πηχῶν. Καὶ ἡ ἀνάβασις αὐτῆς ἦτο ἑπτὰ βαθμίδες καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν
 27 ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ εἶχε φοίνικας, ἓνα ἐντεῦθεν καὶ ἓνα ἐκεῖθεν, ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς. Καὶ ἦτο πύλη
 28 εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν πρὸς νότον· καὶ ἐμέτρησεν ἀπὸ πύλης εἰς πύλην, πρὸς νότον, ἑκατὸν πήχας. Καὶ
 με ἔφερεν εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν διὰ τῆς νοτίου πύλης· καὶ ἐμέτρησε τὴν νότιον πύλην κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα.
 29 Καὶ τὰ οἰκήματα αὐτῆς καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα· καὶ ἦσαν παράθυρα εἰς
 αὐτὴν καὶ εἰς τὰ τόξα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ· πενήκοντα πηχῶν τὸ μῆκος καὶ εἰκοσιπέντε πηχῶν τὸ πλάτος.
 30, 31 Καὶ τὰ τόξα κύκλῳ κύκλῳ ἦσαν εἰκοσιπέντε πηχῶν τὸ μῆκος καὶ πέντε πηχῶν τὸ πλάτος. Καὶ τὰ τόξα αὐτῆς
 ἦσαν πρὸς τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς, καὶ ὀκτὼ βαθμίδες ἢ ἀνάβασις αὐτῆς.
 32, 33 Καὶ με ἔφερεν εἰς τὴν ἐσωτέραν πύλην πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἐμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα. Καὶ τὰ
 οἰκήματα αὐτῆς καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα· καὶ ἦσαν παράθυρα εἰς
 αὐτὴν καὶ εἰς τὰ τόξα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ, πενήκοντα πηχῶν τὸ μῆκος καὶ εἰκοσιπέντε πηχῶν τὸ πλάτος.
 34 Καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν πρὸς τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν,
 35 καὶ ὀκτὼ βαθμίδες ἢ ἀνάβασις αὐτῆς. Καὶ με ἔφερεν εἰς τὴν βόρειον πύλην καὶ ἐμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ
 36 αὐτὰ μέτρα· τὰ οἰκήματα αὐτῆς, τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς καὶ τὰ παράθυρα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ·
 37 τὸ μῆκος πενήκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος εἰκοσιπέντε πηχῶν. Καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς ἦσαν πρὸς τὴν ἐξωτέραν
 38 αὐλὴν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, καὶ ὀκτὼ βαθμίδες ἢ ἀνάβασις αὐτῆς. Καὶ
 39 οἱ θάλαμοι καὶ αἱ εἴσοδοι αὐτῆς ἦσαν πλησίον τῶν μετώπων τῶν πυλῶν, ὅπου ἔπλυνον τὸ ὀλοκαύτωμα. Καὶ
 ἐν τῇ στοᾷ τῆς πύλης ἦσαν δύο τράπεζαι ἐντεῦθεν καὶ δύο τράπεζαι ἐκεῖθεν, διὰ νὰ σφάζωσιν ἐπ' αὐτῶν τὸ
 40 ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν. Καὶ εἰς τὸ ἕξω πλάγιον,
 καθὼς ἀνέβαινέ τις πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς βορείου πύλης, ἦσαν δύο τράπεζαι, καὶ εἰς τὸ ἄλλο πλάγιον, τὸ πρὸς
 41 τὴν στοὰν τῆς πύλης, δύο τράπεζαι. Τέσσαρες τράπεζαι ἦσαν ἐντεῦθεν καὶ τέσσαρες τράπεζαι ἐκεῖθεν παρὰ τὰ
 42 πλάγια τῆς πύλης· ὀκτὼ τράπεζαι, ἔφ ὧν ἔσφαζον τὰ θύματα. Καὶ αἱ τέσσαρες τράπεζαι τοῦ ὀλοκαυτώματος
 ἦσαν ἐκ λίθου πελεκητοῦ, μιᾶς πῆχης καὶ ἡμίσεος τὸ μῆκος καὶ μιᾶς πῆχης καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος καὶ
 43 μιᾶς πῆχης τὸ ὕψος· καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔθετον τὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν ἔσφαζον τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν. Καὶ
 ἑσῶθεν ἦσαν ἄγκιστρα, μιᾶς παλάμης τὸ πλάτος, προσηλωμένα κύκλῳ κύκλῳ· ἐπὶ δὲ τῶν τραπεζῶν ἔθετον τὸ
 44 κρέας τῶν προσφορῶν. Καὶ ἕσθωθεν τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας ἦσαν οἱ θάλαμοι τῶν μουσικῶν, ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ
 αὐλῇ τῇ ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς βορείου πύλης· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν πρὸς νότον, ἐν ἐπὶ τὸ πλάγιον τῆς
 45 ἀνατολικῆς πύλης βλέπον πρὸς βορρᾶν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ὁ θάλαμος οὗτος ὁ βλέπων πρὸς νότον εἶναι
 46 διὰ τοὺς ἱερεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, ὁ δὲ θάλαμος ὁ βλέπων πρὸς βορρᾶν εἶναι διὰ
 τοὺς ἱερεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Σαδῶκ, μεταξὺ τῶν υἱῶν Λευὶ,
 47 οἵτινες προσέρχονται εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς αὐτόν. Καὶ ἐμέτρησε τὴν αὐλὴν, μῆκος ἑκατὸν
 48 πηχῶν καὶ πλάτος ἑκατὸν πηχῶν, εἰς τετράγωνον· καὶ τὸ θυσιαστήριον ἦτο ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου. Καὶ με

ἔφερεν εἰς τὴν στοὰν τοῦ οἴκου καὶ ἐμέτρησεν ἕκαστον μέτωπον τῆς στοᾶς, πέντε πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ πέντε πηχῶν ἐκεῖθεν· καὶ τὸ πλάτος τῆς πύλης τριῶν πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ τριῶν πηχῶν ἐκεῖθεν. τὸ μῆκος τῆς στοᾶς 49
ἦτο εἴκοσι πηχῶν καὶ τὸ πλάτος ἑνδεκα πηχῶν· καὶ μετ' ἑξέφερε διὰ τῶν βαθμίδων, δι' ὧν ἀνέβαινον εἰς αὐτήν· καὶ ἦσαν στύλοι παρὰ τὰ μέτωπα, εἴς ἐντεῦθεν καὶ εἴς ἐκεῖθεν.

Ἐπειτα μετ' ἔφερεν εἰς τὸν ναὸν καὶ ἐμέτρησε τὰ μέτωπα, ἕξ πηχας τὸ πλάτος ἐντεῦθεν καὶ ἕξ πηχας τὸ 41
πλάτος ἐκεῖθεν, τὸ πλάτος τῆς σκηνῆς. Καὶ τὸ πλάτος τῆς εἰσόδου ἦτο δέκα πηχῶν· καὶ τὰ πλευρά τῆς 2
θύρας πέντε πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ πέντε πηχῶν ἐκεῖθεν· καὶ ἐμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ, τεσσαράκοντα πηχας, καὶ τὸ πλάτος εἴκοσι πηχας. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον καὶ ἐμέτρησε τὸ μέτωπον τῆς θύρας, δύο πηχας, 3
καὶ τὴν θύραν, ἕξ πηχας, καὶ τὸ πλάτος τῆς θύρας, ἑπτὰ πηχας. Ἐπειτα ἐμέτρησε τὸ μῆκος τούτου, εἴκοσι 4
πηχας, καὶ τὸ πλάτος εἴκοσι πηχας, ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ· καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, τοῦτο εἶναι τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου, ἕξ πηχας· καὶ τὸ πλάτος ἐκάστου τῶν εἰς τὰ πλάγια οἰκημάτων, τέσσαρας 5
πηχας, κύκλῳ κύκλῳ τοῦ οἴκου κύκλῳ. Καὶ τὰ πλάγια οἰκήματα ἦσαν ἀνά τρία, οἰκήματα ἐπὶ οἰκήματος, 6
καὶ τριάκοντα κατὰ τάξιν· καὶ εἰσεχώρουν εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ναοῦ, ἐκτισμένον κύκλῳ κύκλῳ διὰ τὰ πλάγια οἰκήματα, διὰ τὰ κρατῶνται στερεά, χωρὶς τὰ ἐπιστηρίζονται ὅμως ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου. Καὶ ὁ οἶκος 7
ἐπλατύνετο, καὶ ἦτο κλίμαξ ἑλικοειδὴς ἀναβαίνουσα εἰς τὰ πλάγια οἰκήματα· διότι ἡ ἑλικοειδὴς κλίμαξ τοῦ οἴκου ἀνέβαινε πρὸς τὰ ἄνω κύκλῳ κύκλῳ τοῦ οἴκου· ὅθεν ὁ οἶκος ἐγένετο πλατύτερος πρὸς τὰ ἄνω, καὶ οὕτως 8
ἠϋξάνεν ἀπὸ τοῦ κατωτάτου πατώματος ἕως τοῦ ἀνωτάτου διὰ τῶν μέσων. Καὶ εἶδον τὸ ὕψος τοῦ οἴκου κύκλῳ 9
κύκλῳ· τὰ θεμέλια τῶν πλαγίων οἰκημάτων ἦσαν εἴς ὁλόκληρον κάλαμος ἕξ πηχῶν διάστημα. Τὸ πλάτος τοῦ 10
τοίχου διὰ τὰ ἔξωθεν πλάγια οἰκήματα ἦτο πέντε πηχῶν· καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν κενὸν ἦτο ὁ τόπος τῶν ἔσωθεν 11
πλαγίων οἰκημάτων. Καὶ μεταξὺ τῶν θαλάμων ἦτο διάστημα εἴκοσι πηχῶν κύκλῳ κύκλῳ, περὶ τὸν οἶκον. Καὶ 12
αἱ θύραι τῶν πλαγίων οἰκημάτων ἦσαν πρὸς τὸ μέρος τὸ ἐναπολειφθὲν μία θύρα πρὸς βορρᾶν καὶ μία θύρα πρὸς νότον· καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐναπολειφθέντος μέρους ἦτο πέντε πηχῶν κύκλῳ κύκλῳ. Ἡ δὲ οἰκοδομὴ 13
ἡ κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου μέρους, πρὸς τὸ δυτικὸν πλάγιον, ἦτο ἑβδομήκοντα πηχῶν τὸ πλάτος· καὶ ὁ τοῖχος τῆς οἰκοδομῆς, πέντε πηχῶν τὸ πάχος κύκλῳ κύκλῳ· τὸ δὲ μῆκος αὐτῆς ἑνενήκοντα πηχῶν. 14
Καὶ ἐμέτρησε τὸν τοῖχον, ἕξ ἑκατὸν πηχῶν τὸ μῆκος· καὶ τὸ κεχωρισμένον μέρος καὶ τὴν οἰκοδομὴν καὶ τοὺς 15
τοίχους αὐτῆς, ἑκατὸν πηχῶν τὸ μῆκος· καὶ τὸ πλάτος τοῦ προσώπου τοῦ οἴκου καὶ τοῦ κεχωρισμένου μέρους 16
πρὸς ἀνατολὰς, ἑκατὸν πηχῶν. Καὶ ἐμέτρησε τὸ μῆκος τῆς οἰκοδομῆς τῆς κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου 17
μέρους ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ τὰς στοὰς αὐτοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, ἑκατὸν πηχῶν, καὶ τὸν ἐνδότερον ναὸν καὶ 18
τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς· τοὺς παραστάτας τῆς θύρας καὶ τὰ ἀόρατα παράθυρα καὶ τὰς στοὰς κύκλῳ κατὰ τὰ 19
τρία αὐτῶν πατώματα, κατὰ πρόσωπον τῆς θύρας, ἐστρωμένα μετ' ἑξέκοντα κύκλῳ κύκλῳ· καὶ τὸ ἔδαφος ἕως τῶν 20
παραθύρων καὶ τὰ παράθυρα ἦσαν ἐσκεπασμένα· ἕως ἐπάνωθεν τῆς θύρας καὶ ἕως τοῦ ἐσωτέρου οἴκου καὶ 21
ἔξωθεν καὶ δι' ὅλου τοῦ τοίχου κύκλῳ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατὰ τὰ μέτρα. Καὶ ἦτο εἰργασμένον μετ' ἑξέκοντα 22
καὶ μετ' ἑξέκοντα, ὥστε φοινῖξ ἦτο μεταξὺ χερουῦβ καὶ χερουῦβ, καὶ ἕκαστον χερουῦβ εἶχε δύο πρόσωπα· καὶ 23
πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοινῖκα ἐντεῦθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοινῖκα ἐκεῖθεν· οὕτως ἦτο 24
εἰργασμένον δι' ὅλου τοῦ οἴκου κύκλῳ κύκλῳ. Ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως ἐπάνωθεν τῆς θύρας ἦσαν εἰργασμένα 25
χερουβείμ καὶ φοινῖκες καὶ εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ναοῦ. Οἱ παραστάται τοῦ ναοῦ ἦσαν τετράγωνοι καὶ τὸ πρόσωπον 26
τοῦ ἁγιαστηρίου, ἡ θεὰ τοῦ ἐνὸς ὡς ἡ θεὰ τοῦ ἄλλου. Τὸ ξύλινον θυσιαστήριον ἦτο τριῶν πηχῶν τὸ ὕψος, 27
τὸ δὲ μῆκος αὐτοῦ δύο πηχῶν· καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ἦσαν ἐκ ξύλου· καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Αὕτη εἶναι ἡ τράπεζα ἡ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ ναὸς καὶ τὸ ἁγιαστήριον εἶχον δύο 28
θυρώματα. Καὶ τὰ θυρώματα εἶχον δύο φύλλα ἕκαστον, δύο στρεφόμενα φύλλα· δύο εἰς τὸ ἐν θυῶμα καὶ δύο 29
φύλλα εἰς τὸ ἄλλο. Καὶ ἦσαν εἰργασμένα ἐπ' αὐτῶν, ἐπὶ τῶν θυρωμάτων τοῦ ναοῦ, χερουβείμ καὶ φοινῖκες, 30
καθὼς ἦσαν εἰργασμένα ἐπὶ τῶν τοίχων· καὶ ἦσαν δοκοὶ ξύλιναι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς στοᾶς ἔξωθεν. Καὶ ἦσαν 31
παράθυρα ἀδιόρατα καὶ φοινῖκες ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ πλάγια τῆς στοᾶς καὶ ἐπὶ τὰ πλάγια οἰκήματα 32
τοῦ οἴκου καὶ δοκοὶ ξύλιναι.

Καὶ μετ' ἐξήγαγεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς βορρᾶν· καὶ μετ' ἔφερεν εἰς τὸν 42
θάλαμον τὸν ἀπέναντι τοῦ κεχωρισμένου μέρους κατὰ τὸν κατὰ πρόσωπον τῆς οἰκοδομῆς, πρὸς βορρᾶν. 2
κατὰ πρόσωπον τοῦ μήκους, τὸ ὅποιον ἦτο ἑκατὸν πηχῶν, ἦτο ἡ βόρειος θύρα, τὸ δὲ πλάτος πενήκοντα 3
πηχῶν. Ἀπέναντι τῶν εἴκοσι πηχῶν, αἵτινες ἦσαν διὰ τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν, καὶ ἀπέναντι τοῦ λιθοστρώτου τοῦ 4
διὰ τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν, ἦτο στοὰ ἀντικρὺ στοᾶς τριπλῆς. Καὶ κατὰ πρόσωπον τῶν θαλάμων ἦτο περίπατος 5
δέκα πηχῶν τὸ πλάτος, καὶ πρὸς τὰ ἔσω ὁδὸς μιᾶς πηχῆς· καὶ αἱ θύραι αὐτῶν ἦσαν πρὸς βορρᾶν. Οἱ δὲ 6
ἀνώτατοι θάλαμοι ἦσαν στενώτεροι, ἐπειδὴ αἱ κάτω στοαὶ καὶ αἱ μεσαῖαι τῆς οἰκοδομῆς ἐξεῖχον μᾶλλον παρὰ 7
ἐκείνους. Διότι οὗτοι ἦσαν εἰς τρία πατώματα, δὲν εἶχον ὅμως στύλους ὡς τοὺς στύλους τῶν αὐλῶν· διὰ 8
τοῦτο ἡ οἰκοδομὴ ἐστενεύετο μᾶλλον παρὰ τὸ κατώτατον καὶ τὸ μεσαῖον ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ τοῖχος ὁ ἔξωθεν 9
ἀπέναντι τῶν θαλάμων, πρὸς τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν κατὰ πρόσωπον τῶν θαλάμων, εἶχε μῆκος πενήκοντα πηχῶν. 10
Διότι τὸ μῆκος τῶν θαλάμων τῶν ἐν τῇ ἐξωτέρᾳ αὐλῇ ἦτο πενήκοντα πηχῶν· καὶ ἰδοὺ, κατὰ πρόσωπον τοῦ 11
ναοῦ ἦσαν ἑκατὸν πηχαι. Κάτωθεν δὲ τῶν θαλάμων τούτων ἦτο ἡ εἰσοδος κατὰ ἀνατολὰς, καθὼς ὑπάγει 12
τις πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας. Οἱ θάλαμοι ἦσαν εἰς τὸ πάχος τοῦ τοίχου τῆς αὐλῆς πρὸς 13
ἀνατολὰς, κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου μέρους καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς οἰκοδομῆς. Καὶ ἡ ὁδὸς ἡ 14
κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἦτο κατὰ τὴν θεὰν τῶν θαλάμων τῶν πρὸς βορρᾶν· εἶχον ἴσον μῆκος μετ' ἐκείνους, ἴσον

πλάτος με εκείνους· και πᾶσαι αἱ ἔξοδοι αὐτῶν ἦσαν καὶ κατὰ τὰς διατάξεις ἐκείνων καὶ κατὰ τὰς θύρας ἐκείνων. Καὶ κατὰ τὰς θύρας τῶν θαλάμων τῶν πρὸς νότον ἦτο θύρα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ, τῆς ὁδοῦ κατ' εὐθεΐαν ἀπέναντι τοῦ τοίχου πρὸς ἀνατολάς, καθὼς ἐμβαίνει τις πρὸς αὐτά. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Οἱ βόρειοι θάλαμοι καὶ οἱ νότιοι θάλαμοι οἱ κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου μέρους, οὗτοι εἶναι θάλαμοι ἅγιοι, ὅπου οἱ ἱερεῖς οἱ πλησιάζοντες εἰς τὸν Κύριον θέλουσι τρῶγει τὰ ἁγιάτα· ἐκεῖ θέλουσι θέτει τὰ ἁγιάτα καὶ τὴν προσφορὰν τὴν ἐξ ἀλφίτων καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν, διότι ὁ τόπος εἶναι ἅγιος. Ὅταν οἱ ἱερεῖς εἰσέρχονται ἐκεῖ, δὲν θέλουσιν ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τοῦ ἁγίου τόπου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἀλλ' ἐκεῖ θέλουσιν ἀποθέτει τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, μετὰ τὰ ὁποῖα λειτουργοῦσι, διότι εἶναι ἅγια· καὶ θέλουσιν ἐνδύεσθαι ἄλλα ἐνδύματα, καὶ τότε θέλουσι πλησιάζει εἰς ὃ, τι εἶναι τοῦ λαοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὰ μέτρα τοῦ ἔσωθεν οἴκου, μετ' ἐξήγαγε πρὸς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐμέτρησεν αὐτὸν κύκλῳ κύκλῳ. Ἐμέτρησε τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν μετὰ τὸ καλὰμινον μέτρον, πεντακοσίου καλάμους, μετὰ τὸ καλὰμινον μέτρον κύκλῳ. Ἐμέτρησε τὴν βόρειον πλευρὰν, πεντακοσίου καλάμους, μετὰ τὸ καλὰμινον μέτρον κύκλῳ. Ἐμέτρησε τὴν νότιον πλευρὰν, πεντακοσίου καλάμους, μετὰ τὸ καλὰμινον μέτρον. Ἐστράφη ἔπειτα πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν καὶ ἐμέτρησε πεντακοσίου καλάμους μετὰ τὸ καλὰμινον μέτρον. Ἐμέτρησεν αὐτὸν κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς· εἶχε τοῖχον κύκλῳ κύκλῳ, πεντακοσίων καλάμων τὸ μῆκος καὶ πεντακοσίων τὸ πλάτος, διὰ τὰ κάμνη χωρίσμα μεταξὺ τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ βεβήλου τόπου.

43, 2 Καὶ μετ' ἔφερεν εἰς τὴν πύλην, τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς. Καὶ ἰδοὺ, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἦρχετο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀνατολῆς· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἔλαμπεν ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἡ θεὰ τὴν ὁποίαν εἶδον ἦτο κατὰ τὴν θεάν, κατὰ τὴν θεάν τὴν ὁποίαν εἶδον, ὅτε ἦλθον νὰ χαλάσω τὴν πόλιν· καὶ αἱ θεαὶ ἦσαν κατὰ τὴν θεάν, τὴν ὁποίαν εἶδον παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. Καὶ μετ' ἐσήκωσε τὸ πνεῦμα καὶ μετ' ἔφερεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ, ὁ οἶκος ἦτο πλήρης τῆς δόξης τοῦ Κυρίου. Καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος πρὸς ἐμέ ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἴστατο πλησίον μου. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου, ὅπου θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, δὲν θέλει πλέον βεβηλώσει ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, μετὰ τὰς πορνείας αὐτῶν οὐδὲ μετὰ τὰ πτώματα τῶν βασιλέων αὐτῶν οὐδὲ μετὰ τοὺς ὑψηλοὺς αὐτῶν τόπους. Θέτοντες τὰ κατώφλια αὐτῶν πλησίον τῶν κατωφλίων μου καὶ τοὺς παραστάτας αὐτῶν πλησίον τῶν παραστατῶν μου, ὥστε δὲν ἦτο παρὰ ὁ τοίχος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, ἐβεβήλουν οὕτω τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον μετὰ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔπραττον· διὰ τοῦτο ἠνάλωσα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου. Τώρα ἄς ἀπομακρύνωσιν ἀπ' ἐμοῦ τὰς πορνείας αὐτῶν καὶ τὰ πτώματα τῶν βασιλέων αὐτῶν, καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τὸν οἶκον τοῦτον εἰς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, διὰ τὰ ἐντραπῶσι διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν· καὶ ἄς μετρήσωσι τὸ σχέδιον. Καὶ ἐὰν ἐντραπῶσι διὰ πάντα ὅσα ἔπραξαν, δεῖξον εἰς αὐτοὺς τὴν μορφήν τοῦ οἴκου καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὰς εἰσόδους αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν μορφήν αὐτοῦ καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν μορφήν αὐτοῦ καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκτελῶσιν αὐτάς. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ οἴκου· ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ὅλον τὸ ὄριον αὐτοῦ κύκλῳ κύκλῳ θέλει εἶσθαι ἁγιάτατον. Ἰδοὺ, οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ οἴκου. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου εἰς πῆχας· ἡ πῆχη εἶναι μία πῆχη κοινὴ καὶ παλάμη· τὸ μὲν κοίλωμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι μία πῆχη καὶ τὸ πλάτος μία πῆχη, τὸ δὲ γείσωμα αὐτοῦ εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ κύκλῳ μία σπιθαμὴ· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀπὸ δὲ τοῦ κοιλώματος τοῦ πρὸς τὴν γῆν ἕως τῆς κατωτέρας ὀφρῦος θέλει εἶσθαι δύο πῆχαι καὶ τὸ πλάτος μία πῆχη· καὶ ἀπὸ τῆς ὀφρῦος τῆς μικροτέρας ἕως τῆς ὀφρῦος τῆς μεγαλητέρας, τέσσαρες πῆχαι, καὶ τὸ πλάτος μία πῆχη. Καὶ τὸ θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι τεσσάρων πηχῶν τὸ ὕψος· ἀπὸ δὲ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπάνω θέλουσιν εἶσθαι τέσσαρα κέρατα. Καὶ τὸ θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι δώδεκα πηχῶν τὸ μῆκος καὶ δώδεκα τὸ πλάτος, τετράγωνον εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς αὐτοῦ. Καὶ ἡ ὀφρὺς θέλει εἶσθαι δεκατεσσάρων πηχῶν τὸ μῆκος καὶ δεκατεσσάρων τὸ πλάτος εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς αὐτῆς· καὶ τὸ γείσωμα κύκλῳ αὐτῆς μισὴ πῆχη· καὶ τὸ κοίλωμα αὐτῆς κύκλῳ μία πῆχη· καὶ αἱ βαθμίδες αὐτῆς θέλουσι βλέπει πρὸς ἀνατολάς. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Αὗται εἶναι αἱ διατάξεις τοῦ θυσιαστηρίου καθ' ἣν ἡμέραν κατασκευάσωσιν αὐτό, διὰ τὰ προσφέρωσιν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαύτωμα καὶ νὰ ῥαντίζωσιν ἐπ' αὐτὸ αἷμα. Καὶ θέλεις δώσει εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευῖτας, τοὺς ὄντας ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδὼκ, τοὺς πλησιάζοντάς με διὰ τὰ λειτουργῶσιν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, μόσχον βοῶς διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. Καὶ θέλεις λάβει ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ βάλει ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ὀφρῦος καὶ ἐπὶ τὸ γείσωμα κύκλῳ· καὶ θέλεις καθαρίσει αὐτὸ καὶ κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ. Καὶ θέλεις λάβει τὸν μόσχον τὸν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ θέλουσι καύσει αὐτὸν ἐν τῷ διωρισμένῳ τόπῳ τοῦ οἴκου ἔξω τοῦ ἁγιαστηρίου. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν θέλεις προσφέρει τράγον ἐξ αἰγῶν ἁμῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλουσι καθαρίσει τὸ θυσιαστήριον, ὡς ἐκαθάρισαν διὰ τοῦ μόσχου. Ἀφοῦ τελειώσῃ καθαρίζων αὐτό, θέλεις προσφέρει μόσχον βοῶς ἁμῶν καὶ κριὸν ἐκ τοῦ ποιμνίου ἁμῶν. Καὶ θέλεις προσφέρει αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσι ῥίψει ὅλας ἐπ' αὐτὰ καὶ θέλουσιν ὀλοκαυτώσει αὐτὰ ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον. Ἐπτά ἡμέρας θέλεις ἐτοιμάζει καθ' ἐκάστην τράγον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλουσιν ἐτοιμάζει μόσχον

βοδὸς καὶ κριὸν ἐκ τοῦ ποιμνίου, ἀμώμους. Ἐπτά ἡμέρας θέλουσι κάμνει ἐξιλέωσιν περὶ τοῦ θυσιαστηρίου 26
καὶ καθαρίζει αὐτό· καὶ αὐτοὶ θέλουσι καθιερωθῇ. Καὶ ἀφοῦ συμπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ἀπὸ τῆς ὀγδόης 27
ἡμέρας καὶ ἐφεξῆς θέλουσι προσφέρει οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματά σας ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὰς εἰρηνικὰς
προσφορὰς σας· καὶ ἐγὼ θέλω σὰς δεχθῇ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ μὲ ἐπέστρεψε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐξωτέρας πύλης τοῦ ἁγιαστηρίου τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· **44**
καὶ αὕτη ἦτο κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἡ πύλη αὕτη θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη, δὲν θέλει 2
ἀνοιχθῇ, καὶ ἄνθρωπος δὲν θέλει εἰσελθεῖ δι' αὐτῆς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσηλθε δι' αὐτῆς, διὰ
τοῦτο θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη. Αὕτη θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ἄρχοντα· ὁ ἄρχων, οὗτος θέλει καθήσει ἐν αὐτῇ 3
διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· θέλει εἰσελθεῖ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς στοᾶς τῆς πύλης ταύτης καὶ διὰ τῆς
αὐτῆς ὁδοῦ θέλει ἐξέλθει. Καὶ μὲ ἔφερε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς βορείου πύλης κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον 4
καὶ ἰδοὺ, ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου ἦτο πλήρης τῆς δόξης τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου. Καὶ εἶπε 5
Κύριος πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, πρόσεξον ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἰδὲ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἄκουσον μὲ
τὰ ῥῶτά σου πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ περὶ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ περὶ πάντων τῶν
νόμων αὐτοῦ· καὶ παρατήρησον καλῶς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου, μετὰ πασῶν τῶν ἐξόδων τοῦ ἁγιαστηρίου. Καὶ 6
θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς ἀπειθεῖς, πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οἶκος Ἰσραὴλ, ἀρκέσθητε
εἰς πάντα τὰ βδελύγματα ὑμῶν, ὅτι εἰσήζατε ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους τὴν καρδίαν καὶ ἀπεριτμήτους τὴν 7
σάρκα, διὰ νὰ ᾔναι ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ μου, νὰ βεβηλόνωσιν αὐτό, τὸν οἶκόν μου, ὅταν προσφέρητε τὸν ἄρτον
μου, τὸ πάχος καὶ τὸ αἷμα, ἐνῷ παραβαίνουν τὴν διαθήκην μου ἐξ αἰτίας πάντων τῶν βδελυγμάτων σας.
Καὶ δὲν ἐφυλάζατε σεῖς τὴν φυλακὴν τῶν ἁγίων μου, ἀλλὰ κατεστήσατε ἐπὶ τοῦ ἁγιαστηρίου μου φύλακας 8
τῆς φυλακῆς μου ἀντὶ ὑμῶν. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐδεὶς ἀλλογενὴς ἀπεριτμήτος τὴν καρδίαν καὶ 9
ἀπεριτμήτος τὴν σάρκα θέλει εἰσερχεσθαι εἰς τὸ ἁγιαστήριόν μου, ἐκ πάντων τῶν ἀλλογενῶν τῶν μεταξὺ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀλλ' οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀπεστάτησαν ἀπ' ἐμοῦ ὅτε ὁ Ἰσραὴλ ἀπεπλανᾶτο, ἀποπλανηθέντες ἀπ' 10
ἐμοῦ κατόπιν τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ θέλουσι βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι λειτουργοὶ ἐν 11
τῷ ἁγιαστηρίῳ μου, ἐπιστατοῦντες ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ φυλάττοντες τὸν οἶκον· αὐτοὶ θέλουσι σφάζει
εἰς τὸν λαὸν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἴστασθαι ἐνώπιον αὐτῶν διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν
εἰς αὐτούς. Διότι ὑπηρετοῦν εἰς αὐτοὺς ἔμπροσθεν τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἦσαν πρόσκομμα ἀνομίας εἰς 12
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· διὰ τοῦτο ἐγὼ ὕψωσα τὴν χειρὰ μου ἐναντίον αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ θέλουσι
βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Καὶ δὲν θέλουσι μὲ πλησιάζει διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμὲ καὶ δὲν θέλουσι 13
πλησιάζει εἰς οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἁγίων μου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· ἀλλὰ θέλουσι βαστάσει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν
καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ ὅποια ἔπραξαν. Καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς φύλακας τῆς φυλακῆς τοῦ οἴκου 14
διὰ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ διὰ πάντα ὅσα θέλουσι γίνεσθαι ἐν αὐτῷ. Οἱ δὲ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ 15
Σαδώκ, οἱ φυλάξαντες τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγιαστηρίου μου, ὅτε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπεπλανῶντο ἀπ' ἐμοῦ, οὗτοι
θέλουσι μὲ πλησιάζει διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς ἐμὲ, καὶ θέλουσιν ἴστασθαι ἐνώπιόν μου διὰ νὰ προσφέρωσιν
εἰς ἐμὲ τὸ πάχος καὶ τὸ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός· οὗτοι θέλουσιν εἰσερχεσθαι εἰς τὸ ἁγιαστήριόν μου καὶ 16
οὗτοι θέλουσι πλησιάζει εἰς τὴν τράπεζάν μου, διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς ἐμὲ καὶ θέλουσι φυλάττει τὴν φυλακὴν
μου. Καὶ ὅταν εἰσερχῶνται εἰς τὰς πύλας τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς, θέλουσιν ἐνδύεσθαι λινὰ ἱμάτια· καὶ δὲν θέλει 17
εἶσθαι μαλλίον ἐπ' αὐτῶν, ἐνῷ λειτουργοῦσιν εἰς τὰς πύλας τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς καὶ ἔνδον. Θέλουσιν ἔχει 18
τιάρας λινὰς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ θέλουσιν ἔχει λινὰ περισκελῇ ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν· δὲν θέλουσι
περιζώννυσθαι οὐδὲν προξενοῦν ἰδρωτά. Καὶ ὅταν ἐξέρχῶνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, εἰς τὴν αὐλὴν τὴν 19
ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαόν, θέλουσιν ἐκδύεσθαι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, μὲ τὰ ὅποια ἐλειτούργουν, καὶ θέτει αὐτὰ
εἰς τοὺς ἁγίους θαλάμους, καὶ θέλουσιν ἐνδύεσθαι ἄλλα ἐνδύματα· καὶ δὲν θέλουσιν ἀγιάζει τὸν λαὸν μὲ
τὰ ἐνδύματα αὐτῶν. Καὶ δὲν θέλουσι ξυρίζει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσιν ἀφίνει τὴν κόμην αὐτῶν 20
νὰ αὐξάνηται· μόνον θέλουσι κουρεύει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Καὶ οἶνον δὲν θέλει πίνει οὐδεὶς ἱερεὺς, ὅταν 21
εἰσερχῇται εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν. Καὶ χήραν καὶ ἀποβεβλημένην δὲν θέλουσι λαμβάνει εἰς ἑαυτοὺς διὰ
γυναικα· ἀλλὰ θέλουσι λαμβάνει παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ χήραν χηρεύουσαν ἱερέως.
Καὶ θέλουσι διδάσκει τὸν λαὸν μου τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ θέλουσι κάμνει αὐτοὺς νὰ 23
διακρίνωσι μεταξὺ ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν οὗτοι θέλουσιν ἴστασθαι διὰ νὰ 24
κρίνωσι· κατὰ τὰς κρίσεις μου θέλουσι κρίνει αὐτὰς καὶ θέλουσι φυλάττει τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ διατάγματά
μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου· καὶ θέλουσιν ἀγιάζει τὰ σάββατά μου. Καὶ δὲν θέλουσιν εἰσερχεσθαι εἰς 25
νεκρὸν ἀνθρώπου διὰ νὰ μιανθῶσιν· εἰμὴ διὰ πατέρα ἢ διὰ μητέρα ἢ διὰ υἱὸν ἢ διὰ θυγατέρα, δι' ἀδελφὸν
ἢ διὰ ἀδελφὴν μὴ ὑπανδρευθεῖσαν, διὰ τοῦτους θέλουσι μιαινεσθαι. Ἀφοῦ δὲ ὁ μεμιασμένος καθαρισθῇ, 26
θέλουσιν ἀριθμεῖ εἰς αὐτὸν ἐπτά ἡμέρας. Καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν εἰσερχεται εἰς τὸ ἁγιαστήριον, εἰς τὴν 27
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ, θέλει προσφέρει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν
αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς διὰ κληρονομίαν· ἐγὼ εἶμαι ἡ κληρονομία 28
αὐτῶν· καὶ ἰδιοκτησίαν δὲν θέλετε δίδει εἰς αὐτοὺς ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἶμαι ἡ ἰδιοκτησία αὐτῶν. Θέλουσι 29
τρώγει τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν· καὶ πᾶν
ἀφιέρωμα μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι αὐτῶν. Καὶ αἱ ἀπαρχαὶ πάντων τῶν πρωτογεννημάτων καὶ πᾶσα 30
ὑψουμένη προσφορὰ πάντων ἐκ παντὸς εἵδους τῶν ὑψουμένων προσφορῶν σας θέλουσιν εἶσθαι τῶν ἱερέων·
καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ζύμης σας θέλετε δίδει εἰς τὸν ἱερέα, διὰ νὰ ἐπαναπαύῃ εὐλογίαν εἰς τοὺς οἴκους σας.

31 Οἱ ἱερεῖς δὲν θέλουσι τρώγει οὐδὲν θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον, εἴτε πτηνὸν εἴτε κτῆνος.

45 Καὶ ὅταν κληρόνητε τὴν γῆν εἰς κληρονομίαν, θέλετε χωρίσει μερίδα εἰς τὸν Κύριον, μερίδα ἁγίαν ἐκ τῆς γῆς· τὸ μῆκος θέλει εἶσθαι μῆκος εἰκοσιπέντε χιλιάδων καλάρων καὶ τὸ πλάτος δέκα χιλιάδων· τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅγιον κατὰ πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κύκλῳ. Ἐκ τούτου θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὸ ἁγιαστήριον πεντακόσαιο κατὰ μῆκος μὲ πεντακοσίας κατὰ πλάτος, τετράγωνον κύκλῳ, καὶ πεντήκοντα πῆχαι κύκλῳ διὰ τὰ προάστεια αὐτοῦ. Κατὰ τοῦτο λοιπὸν τὸ μέτρον θέλεις μετρήσει μῆκος εἰκοσιπέντε χιλιάδων καὶ πλάτος δέκα χιλιάδων, καὶ ἐν τούτῳ θέλει εἶσθαι τὸ ἁγιαστήριον, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. Τοῦτο θέλει εἶσθαι ἐκ τῆς γῆς, ἁγία μερίς διὰ τοὺς ἱερεῖς, τοὺς λειτουργοῦντας ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ, τοὺς πλησιάζοντας διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς τόπος διὰ οἰκίας καὶ τόπος ἅγιος διὰ τὸ ἁγιαστήριον. Καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδας μήκους καὶ δέκα χιλιάδας πλάτους θέλουσιν ἔχει οἱ Λευῖται δι' ἑαυτούς, οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ οἴκου, διὰ ἰδιοκτησίαν μετὰ εἴκοσι θαλάμων. Καὶ θέλετε δώσει διὰ ἰδιοκτησίαν τῆς πόλεως πέντε χιλιάδας πλάτους καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδας μήκους πλησίον τῆς ἁγίας μερίδος· τοῦτο θέλει εἶσθαι δι' ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· καὶ διὰ τὸν ἄρχοντα θέλει εἶσθαι μερίς ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς ἁγίας μερίδος καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῆς ἁγίας μερίδος καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ πρὸς δυσμὰς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πρὸς ἀνατολάς· καὶ τὸ μῆκος θέλει εἶσθαι πλησίον μιᾶς ἐκάστης τῶν μερίδων, ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ὁρίου πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ὄριον. Εἰς γῆν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἰδιοκτησία, ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ οἱ ἄρχοντές μου δὲν θέλουσι πλέον καταβλίβει τὸν λαὸν μου· τὸ ὑπόλοιπον δὲ τῆς γῆς θέλουσιν δώσει εἰς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἀρκεῖ εἰς ἐσᾶς, ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ· ἀπομακρύνετε τὴν βίαν καὶ ἀρπαγὴν καὶ κάμνετε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· σηκώσατε τὰς καταδυναστείας σας ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Δικαίαν πλάστιγγα θέλετε ἔχει καὶ δίκαιον ἐφά καὶ δίκαιον βάθ. Τὸ ἐφά καὶ τὸ βάθ θέλουσιν εἶσθαι τοῦ αὐτοῦ μέτρου, ὥστε τὸ βάθ νὰ περιλαμβάνῃ τὸ δέκατον τοῦ χομόρ καὶ τὸ ἐφά τὸ δέκατον τοῦ χομόρ· τὸ μέτρον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι κατὰ τὸ χομόρ. Καὶ ὁ σίκλος θέλει εἶσθαι εἴκοσι γερά· εἴκοσι σίκλοι, εἰκοσιπέντε σίκλοι, δεκαπέντε σίκλοι, θέλει εἶσθαι ἡ μνᾶ σας. Ἡ ὑψομένη προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε προσφέρει, εἶναι αὕτη· Τὸ ἕκτον τοῦ ἐφά ἐνὸς χομόρ σίτου· καὶ θέλετε δίδει τὸ ἕκτον τοῦ ἐφά ἐνὸς χομόρ κριθῆς. Περὶ δὲ τοῦ διατάγματος τοῦ ἐλαίου, ἐνὸς βάθ ἐλαίου, θέλετε προσφέρει τὸ δέκατον τοῦ βάθ διὰ ἕν κόρ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕν χομόρ ἐκ δέκα βάθ· διότι δέκα βάθ εἶναι ἕν χομόρ. Καὶ ἐκ τοῦ ποιμνίου ἐν πρόβατον ἀπὸ τῶν διακοσίων, ἀπὸ τῶν παχειῶν βοσκῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων καὶ διὰ ὀλοκαύτωμα καὶ διὰ εἰρηνικὰς προσφοράς, διὰ νὰ κάμνῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς θέλει δίδει ταύτην τὴν ὑψομένην προσφορὰν εἰς τὸν ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Εἰς δὲ τὸν ἄρχοντα ἀνήκει νὰ δίδῃ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφοράς καὶ τὰς σπονδάς, ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν τοῖς σάββασιν κατὰ πάσας τὰς πανηγύρεις τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· αὐτὸς θέλει ἐτοιμάζει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς, διὰ νὰ κάμνῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, θέλεις λαμβάνει μόσχον βοὸς ἄμωμον καὶ θέλεις καθαρίζει τὸ ἁγιαστήριον· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει λαμβάνει ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ θέλει θέτει ἐπὶ τοὺς παραστάτας τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ὀφρῦος τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τοὺς παραστάτας τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς. Καὶ οὕτω θέλεις κάμνει τῇ ἐβδόμῃ τοῦ μηνός ὑπὲρ παντὸς ἁμαρτάνοντος ἐξ ἀγνοίας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀπλοῦ· οὕτω θέλετε κάμνει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ οἴκου. Ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς τὸ πάσχα, ἐορτὴ ἐπτά ἡμερῶν· ἄζυμα θέλουσιν τρώγει. Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ ἄρχων θέλει ἐτοιμάζει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. Καὶ ἐν ταῖς ἐπτά ἡμέραις τῆς ἐορτῆς θέλει κάμνει ὀλοκαυτώματα εἰς τὸν Κύριον, ἐπτά μόσχους καὶ ἐπτά κριοὺς ἁμώμους καθ' ἡμέραν ἐν ταῖς ἐπτά ἡμέραις, καὶ τράγον ἐξ αἰγῶν καθ' ἡμέραν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. Καὶ θέλει ἐτοιμάζει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἐνὸς ἐφά διὰ τὸν μόσχον καὶ ἐνὸς ἐφά διὰ τὸν κριὸν καὶ ἐνὸς ἴν ἐλαίου εἰς τὸ ἐφά. Ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, θέλει κάμνει ἐν τῇ ἐορτῇ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὴν προσφορὰν τὴν περὶ ἁμαρτίας, κατὰ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ κατὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ κατὰ τὸ ἔλαιον.

46 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἡ πύλη τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς, ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολάς, θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη τὰς ἐξ ἐργασίμους ἡμέρας· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ σαββάτου θέλει ἀνοίγεσθαι καὶ τὴν ἡμέραν τῆς νεομηνίας θέλει ἀνοίγεσθαι. Καὶ ὁ ἄρχων θέλει εἰσελθεῖ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς στοᾶς τῆς πύλης τῆς ἐξωθεν καὶ θέλει ἵστασθαι πλησίον τοῦ παραστάτου τῆς πύλης, καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσιν ἐτοιμάζει τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς θέλει προσκυνήσει ἐπὶ τὸ κατώφλιον τῆς πύλης· τότε θέλει ἐξέλθει· ἡ πύλη ὁμῶς δὲν θέλει κλεισθῇ ἕως ἐσπέρας. Ὁ λαὸς τῆς γῆς θέλει προσκυνεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης ταύτης ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς σάββασιν καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις. Τὸ δὲ ὀλοκαύτωμα, τὸ ὁποῖον ὁ ἄρχων θέλει προσφέρει εἰς τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, θέλει εἶσθαι ἐξ ἀρνία ἄμωμα, καὶ κριὸς ἄμωμος. Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορά θέλει εἶσθαι ἐν ἐφά δι' ἕνα κριόν· ἡ δὲ ἐξ ἀλφίτων προσφορά διὰ τὰ ἀρνία, ὅσον προαιρεῖται νὰ δώσῃ· καὶ ἐν ἴν ἐλαίου δι' ἕν ἐφά. Καὶ τὴν ἡμέραν τῆς νεομηνίας θέλει εἶσθαι μόσχος βοὸς ἄμωμος καὶ ἐξ ἀρνία καὶ κριὸς· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι. Καὶ θέλει ἐτοιμάζει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, ἐν ἐφά διὰ τὸν μόσχον καὶ ἐν ἐφά διὰ τὸν κριόν· διὰ δὲ τὰ ἀρνία, ὅσον εἶναι ἱκανὴ ἡ χεὶρ αὐτοῦ· καὶ ἐν ἴν ἐλαίου δι' ἕν ἐφά. Καὶ ὅταν ὁ ἄρχων εἰσέρχεται, θέλει εἰσερχεσθαι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς στοᾶς τῆς πύλης ταύτης καὶ

θέλει ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς αὐτῆς. Ὅταν ὁμως ὁ λαὸς τῆς γῆς ἔρχηται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν ταῖς 9
ἐπισήμοις ἑορταῖς, ὁ εἰσερχόμενος διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς βορείου πύλης διὰ τὴν προσκυνησὴν θέλει ἐξέρχεσθαι διὰ 10
τῆς ὁδοῦ τῆς νοτίου πύλης· καὶ ὁ εἰσερχόμενος διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς νοτίου πύλης θέλει ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς 11
ὁδοῦ τῆς βορείου πύλης· δὲν θέλει ἐπιστρέφει διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης, δι' ἣς εἰσῆλθεν, ἀλλὰ θέλει ἐξέρχεσθαι 12
διὰ τῆς ἀπέναντι. Καὶ ὁ ἄρχων ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν εἰσερχομένων θέλει εἰσερχεσθαι, καὶ ἐξερχομένων θέλει 13
ἐξέρχεσθαι. Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορά θέλει εἶσθαι ἐν ἐφά διὰ τὸν 14
μόσχον καὶ ἐν ἐφά διὰ τὸν κριόν, διὰ δὲ τὰ ἄρνια, ὅσον προαιρεῖται νὰ δώσῃ· καὶ ἐν ἴν ἐλαίου δι' ἐν ἐφά. Ὅταν 15
δὲ ὁ ἄρχων ἐτοιμάζῃ αὐτοπροαίρετον ὀλοκαύτωμα ἢ προσφοράς εἰρηνικὰς αὐτοπροαιρέτους εἰς τὸν Κύριον, 16
τότε θέλουσιν ἀνοίγει εἰς αὐτὸν τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ θέλει ἐτοιμάζει τὸ ὀλοκαύτωμα 17
αὐτοῦ καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς αὐτοῦ, καθὼς κάμνει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· τότε θέλει ἐξέρχεσθαι, 18
καὶ μετὰ τὴν ἐξέλευσιν αὐτοῦ θέλουσι κλείει τὴν πύλην. Θέλεις δὲ ἐτοιμάζει καθ' ἡμέραν ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν 19
Κύριον ἐξ ἁρνίου ἐνιαυσίου ἀμώμου· καθ' ἑκάστην πρωΐαν θέλεις ἐτοιμάζει αὐτό. Καὶ θέλεις ἐτοιμάζει δι' αὐτό 20
προσφοράν ἐξ ἀλφίτων καθ' ἑκάστην πρωΐαν, τὸ ἕκτον τοῦ ἐφά καὶ ἔλαιον τὸ τρίτον τοῦ ἴν, διὰ τὴν ἀναμιγνύσῃ 21
αὐτὸ μετὰ τῆς σεμιδάλεως· προσφοράν ἐξ ἀλφίτων εἰς τὸν Κύριον διὰ παντὸς κατὰ πρόσταγμα αἰώνιον. Καὶ 22
θέλουσιν ἐτοιμάζει τὸ ἁρνίον καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν καὶ τὸ ἔλαιον καθ' ἑκάστην πρωΐαν, ὀλοκαύτωμα 23
παντοτεινόν. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐὰν ὁ ἄρχων δώσῃ δῶρον εἰς τινα ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τοῦτο θέλει 24
εἶσθαι κληρονομία αὐτοῦ· τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶναι ἰδιοκτησία αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐν κληρονομίᾳ. Ἀλλ' ἐὰν δώσῃ 25
δῶρον ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ εἰς τινα ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ τότε θέλει εἶσθαι αὐτοῦ ἕως τοῦ ἔτους τῆς 26
ἀφέσεως· μετὰ τοῦτο θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἄρχοντα· διότι ἡ κληρονομία αὐτοῦ εἶναι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· αὐτῶν 27
θέλει εἶσθαι. Ὁ δὲ ἄρχων δὲν θέλει λαμβάνει ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ, ἐκβάλλων αὐτοὺς διὰ καταδυνα- 28
στείας ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν· ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ θέλει κληροδοτήσῃ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ τὴν μὴ 29
διασκορπίζῃται ὁ λαὸς μου ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ. Ἐπειτα μὲ ἔφερε διὰ τῆς εἰσόδου τῆς εἰς τὰ 30
πλάγια τῆς πύλης πρὸς τοὺς ἁγίους θαλάμους τῶν ἱερῶν τοὺς βλέποντας πρὸς βορρᾶν· καὶ ἰδοὺ, ἐκεῖ τόπος 31
εἰς τὸ ἐνδότερον πρὸς δυσμὰς. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, οὗτος εἶναι ὁ τόπος, ὅπου οἱ ἱερεῖς θέλουσι βράζει τὴν περὶ 32
ἀνομίας προσφοράν καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν, ὅπου θέλουσι ψήνει τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν, διὰ τὴν 33
μὴ ἐκφέρωσιν αὐτὰ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, διὰ τὴν ἁγιάσωσιν τὸν λαόν. Καὶ μὲ ἐξήγαγεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν 34
ἐξωτέραν καὶ μὲ περιέφερον εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς αὐλῆς· καὶ ἰδοὺ, αὐλὴ ἐν ἐκάστῃ γωνίᾳ τῆς αὐλῆς, 35
κατὰ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς αὐλῆς ἦσαν αὐλαὶ ἡνωμέναι, τεσσαράκοντα πηχῶν τὸ μήκος καὶ τριάκοντα τὸ 36
πλάτος· αἱ τέσσαρες αὐταὶ γωνίαι ἦσαν τοῦ αὐτοῦ μέτρου. Καὶ ἦτο σειρὰ οἰκοδομῶν κύκλῳ αὐτῶν, κύκλῳ τῶν 37
τεσσάρων αὐτῶν· καὶ ἦσαν μαγειρεῖα κατεσκευασμένα ὑποκάτω τῶν σειρῶν κύκλῳ. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ταῦτα 38
εἶναι τὰ οἰκήματα τῶν μαγείρων, ὅπου οἱ ὑπηρέται τοῦ οἴκου θέλουσι βράζει τὰς θυσίας τοῦ λαοῦ.

Καὶ μὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου· καὶ ἰδοὺ, ὕδατα ἐξερχόμενα κάτωθεν ἀπὸ τοῦ κατωφλίου 47
τοῦ οἴκου πρὸς ἀνατολάς· διότι τὸ μέτωπον τοῦ οἴκου ἦτο πρὸς ἀνατολάς, καὶ τὰ ὕδατα κατέβαινον κάτωθεν 1
ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πλάγιου τοῦ οἴκου, κατὰ τὸ νότιον τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ μὲ ἐξήγαγε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς 2
πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ μὲ ἔφερε κύκλῳ διὰ τῆς ἔξωθεν ὁδοῦ πρὸς τὴν πύλην τὴν ἐξωτέραν, διὰ τῆς 3
ὁδοῦ τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ, τὰ ὕδατα ἔρρεον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πλάγιου. Καὶ ὁ ἄνθρωπος, 4
ὅστις εἶχε τὸ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐξελθὼν πρὸς ἀνατολάς ἐμέτρησε χιλίαν πηχῶν καὶ μὲ διεβίβασε διὰ 5
τῶν ὑδάτων· τὰ ὕδατα ἦσαν ἕως τῶν ἀστραγάλων. Καὶ ἐμέτρησε χιλίαν καὶ μὲ διεβίβασε διὰ τῶν ὑδάτων· 6
τὰ ὕδατα ἦσαν ἕως τῶν γονάτων. Πάλιν ἐμέτρησε χιλίαν καὶ μὲ διεβίβασε· τὰ ὕδατα ἦσαν ἕως τῆς ὀσφύος. 7
Ἐπειτα ἐμέτρησε χιλίαν· καὶ ἦτο ποταμός, τὸν ὅποιον δὲν ἠδυνάμην νὰ διαβῶ, διότι τὰ ὕδατα ἦσαν ὑψωμένα, 8
ὕδατα κολυμβήματος, ποταμὸς ἀδιάβατος. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Εἶδες, υἱὲ ἀνθρώπου· τότε μὲ ἔφερε καὶ μὲ 9
ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. Καὶ ὅτε ἐπέστρεψα, ἰδοὺ, κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ 10
σφόδρα, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Τὰ ὕδατα ταῦτα ἐξέρχονται πρὸς τὴν ἀνατολικὴν γῆν καὶ 11
καταβαίνουν εἰς τὴν πεδινὴν καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅταν ἐκχυθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ 12
ὕδατα αὐτῆς θέλουσιν ἰαθῇ. Καὶ πᾶν ἔμψυχον ἔρπον, εἰς ὅσα μέρη ἤθελον ἐπέλθαι οὗτοι οἱ ποταμοί, θέλει 13
ζῇ· καὶ θέλει εἶσθαι ἐκεῖ πληθὺς ἰχθύων πολὺ σφόδρα, ἐπειδὴ τὰ ὕδατα ταῦτα ἔρχονται ἐκεῖ· διότι θέλουσιν 14
ἰαθῇ· καὶ θέλουσι ζῇ τὰ πάντα, ὅπου ὁ ποταμὸς ἔρχεται. Καὶ οἱ ἁλιεῖς θέλουσιν ἴστασθαι ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ 15
Ἐνγαδδὶ ἕως Ἐνέγλατμ· ἐκεῖ θέλουσιν ἐξαπλῶναι τὰ δίκτυα· οἱ ἰχθύες αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰ εἶδη 16
αὐτῶν ὡς οἱ ἰχθύες τῆς μεγάλης θαλάσσης, πολλοὶ σφόδρα. Οἱ ἐλῶδεις ὁμως τόποι αὐτῆς καὶ οἱ βαλτώδεις 17
αὐτῆς δὲν θέλουσιν ἰαθῇ· θέλουσιν εἶσθαι διωρισμένοι διὰ ἄλας. Πλησίον δὲ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τοῦ χείλους 18
αὐτοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, θέλουσιν αὐξάνεσθαι δένδρα παντὸς εἶδους διὰ τροφήν, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα 19
δὲν θέλουσι μαραίνεισθαι καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν δὲν θέλει ἐκλείπει· νέος καρπὸς θέλει γεννᾶσθαι καθ' ἕκαστον 20
μῆνα, διότι τὰ ὕδατα αὐτοῦ ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ ἁγιαστηρίου· καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν θέλει εἶσθαι διὰ τροφήν καὶ 21
τὸ φύλλον αὐτῶν διὰ ἱατρειάν. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ ὄρια, διὰ τῶν ὁποίων 22
θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν κατὰ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ· ὁ Ἰωσήφ θέλει ἔχει δύο μερίδας. Σεῖς δὲ 23
θέλετε κληρονομήσει αὐτήν, ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χειρὰ μου ὅτι θέλω 24
δώσει αὐτὴν εἰς τοὺς πατέρας σας· καὶ ἡ γῆ αὕτη θέλει κληρωθῇ εἰς ἐσᾶς εἰς κληρονομίαν. Καὶ τοῦτο θέλει 25
εἶσθαι τὸ ὄριον τῆς γῆς πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον, ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐθλῶν, 26
καθὼς ὑπάγει τις εἰς Σεδάδ, Αἰμάθ, Βηρωθά, Σιβραῖμ, ἥτις εἶναι ἀναμέσον τοῦ ὀρίου τῆς Δαμασκοῦ καὶ τοῦ 27

17 ὀρίου τῆς Αἰμάθ, Ἀσάράτιχων, ἡ πλησίον τῶν ὀρίων τῆς Αὐράν. Καὶ τὸ ὄριον ἀπὸ τῆς θαλάσσης θέλει εἶσθαι
 18 Ἀσάρέναν, τὸ ὄριον τῆς Δαμασκοῦ, καὶ τὸ βόρειον τὸ κατὰ βορρᾶν, καὶ τὸ ὄριον τῆς Αἰμάθ. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ
 19 βόρειον πλευρόν. Τὸ δὲ ἀνατολικὸν πλευρόν θέλετε μετρήσει ἀπὸ Αὐράν καὶ ἀπὸ Δαμασκοῦ καὶ ἀπὸ Γαλαὰδ
 20 καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν Ἰορδάνην, ἀπὸ τοῦ ὀρίου τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν ἀνατολικήν. Καὶ
 21 τοῦτο εἶναι τὸ ἀνατολικὸν πλευρόν. Τὸ δὲ μεσημβρινὸν πλευρόν πρὸς νότον, ἀπὸ Θαμάρ ἕως τῶν ὑδάτων τῆς
 22 Μεριβά Κάδης, κατὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ χειμάρρου ἕως τῆς μεγάλης θαλάσσης. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ νότιον πλευρόν
 23 πρὸς μεσημβρίαν. Τὸ δὲ δυτικὸν πλευρόν θέλει εἶσθαι ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπὸ τοῦ ὀρίου, ἕως οὗ ἔλθῃ τις
 24 κατέναντι τῆς Αἰμάθ. Τοῦτο εἶναι τὸ δυτικὸν πλευρόν. Οὕτω θέλετε διαιρέσει τὴν γῆν ταύτην μεταξὺ σας
 25 κατὰ τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ θέλετε κληρώσει αὐτὴν εἰς ἑαυτοὺς διὰ κληρονομίαν, μετὰ τῶν ξένων τῶν
 26 παροικούντων μεταξὺ σας, ὅσοι γεννήσωσιν υἱοὺς ἐν μέσῳ σας· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἑσᾶς ὡς αὐτόχθονες
 27 μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· θέλουσιν ἔχει μεθ' ὑμῶν κληρονομίαν μεταξὺ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰς ἣν τινα
 28 φυλὴν παροικῇ ὁ ξένος, ἐκεῖ θέλετε δώσει εἰς αὐτὸν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

48 Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν· ἀπὸ τοῦ βορείου ἄκρου, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐθλῶν, καθὼς ὑπάγει
 1 τὸ εἰς Αἰμάθ, Ἀσάρέναν, τὸ ὄριον τῆς Δαμασκοῦ πρὸς βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς Αἰμάθ· καὶ ταῦτα εἶναι τὸ
 2 ἀνατολικὸν αὐτοῦ πλευρόν καὶ τὸ δυτικόν· τοῦ Δάν, ἐν μερίδιον. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Δάν, ἀπὸ τοῦ
 3 ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἀσήρ, ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Ἀσήρ, ἀπὸ τοῦ
 4 ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Νεφθαλί, ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Νεφθαλί, ἀπὸ
 5 τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Μανασσῆ, ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Μανασσῆ,
 6 ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἐφραΐμ, ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Ἐφραΐμ,
 7 ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ρουβὴν, ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Ρουβὴν,
 8 ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἰούδα, ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ
 9 τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, θέλει εἶσθαι τὸ μερίδιον, τὸ ὁποῖον θέλετε ἀφιερῶσει ἀπὸ
 10 εἰκοσιπέντε χιλιάδων καλὰμων εἰς πλάτος, κατὰ δὲ τὸ μῆκος ὡς ἐν τῶν ἄλλων μεριδίων, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ
 11 πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ· καὶ τὸ ἀγιαστήριον θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ. Ἡ μερίς, τὴν ὁποίαν
 12 θέλετε ἀφιερῶσει εἰς τὸν Κύριον, θέλει εἶσθαι ἀπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μῆκος καὶ δέκα χιλιάδων κατὰ
 13 πλάτος. Καὶ δι' αὐτοὺς, διὰ τοὺς ἱερεῖς, θέλει εἶσθαι αὕτη ἡ ἀγία μερίς, πρὸς βορρᾶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων
 14 κατὰ μῆκος καὶ πρὸς δυσμὰς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος καὶ πρὸς ἀνατολὰς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος
 15 καὶ πρὸς νότον εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μῆκος· καὶ τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ.
 16 Αὕτη θέλει εἶσθαι διὰ τοὺς ἱερεῖς τοὺς καθιερωθέντας, ἐκ τῶν υἱῶν Σαδώκ, τοὺς φυλάζοντας τὴν φυλακὴν μου,
 17 τοὺς μὴ ἀποπλανηθέντας εἰς τὴν ἀποπλάνησιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὼς ἀπεπλανήθησαν οἱ Λευῖται. Καὶ αὕτη
 18 ἡ ἀφιερωθεῖσα μερίς τῆς γῆς θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ἀγιοτάτη, πλησίον τοῦ ὀρίου τῶν Λευιτῶν. Καὶ πλησίον
 19 τοῦ ὀρίου τῶν ἱερέων θέλουσιν ἔχει οἱ Λευῖται εἰκοσιπέντε χιλιάδας κατὰ μῆκος καὶ δέκα χιλιάδας κατὰ πλάτος·
 20 ὅλον τὸ μῆκος θέλει εἶσθαι εἰκοσιπέντε χιλιάδων καὶ τὸ πλάτος δέκα χιλιάδων. Καὶ δὲν θέλουσι πωλήσει ἐξ
 21 αὐτοῦ οὐδὲ θέλουσιν ἀλλάξει οὐδὲ θέλουσιν ἀπαλλοτριώσει τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς· διότι εἶναι ἅγιον εἰς
 22 τὸν Κύριον. Αἱ δὲ πέντε χιλιάδες αἱ περισσεύουσιν εἰς τὸ πλάτος ἀπέναντι τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων θέλουσιν
 23 εἶσθαι τόπος βέβηλος διὰ τὴν πόλιν, πρὸς κατοίκησιν καὶ διὰ προάστεια· καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ
 24 αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ μέτρα αὐτῆς· τὸ βόρειον πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσιν καὶ
 25 τὸ μεσημβρινὸν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσιν καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες
 26 καὶ πεντακόσιν καὶ τὸ δυτικὸν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσιν. Καὶ τὰ προάστεια τῆς πόλεως
 27 θέλουσιν εἶσθαι πρὸς βορρᾶν διακόσιν πεντήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιν πεντήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς
 28 διακόσιν πεντήκοντα καὶ πρὸς δυσμὰς διακόσιν πεντήκοντα. Καὶ τὸ ἐπίλοιπον κατὰ μῆκος τὸ συνεχόμενον
 29 μετὰ τῆς ἀγίας μερίδος, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς δυσμὰς, καὶ θέλει συνεχέσθαι
 30 μετὰ τῆς ἀγίας μερίδος, καὶ τὰ γεννήματα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι διὰ τροφὴν τῶν ὑπηρετούντων τὴν πόλιν.
 31 Καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες τὴν πόλιν θέλουσιν ὑπηρετεῖ αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἄπαν τὸ ἀφιέρωμα
 32 θέλει εἶσθαι εἰκοσιπέντε χιλιάδων μετὰ εἰκοσιπέντε χιλιάδων· τετράγωνον θέλετε ἀφιερῶσει τὴν ἀγίαν μερίδα,
 33 μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ἄρχοντα, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς
 34 ἀγίας μερίδος, καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, ἀπέναντι τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων τοῦ ἀφιερώματος κατὰ τὸ
 35 ἀνατολικὸν ὄριον, καὶ πρὸς δυσμὰς ἀπέναντι τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ τὸ δυτικὸν ὄριον, πλησίον τῶν
 36 μεριδίων τοῦ ἄρχοντος. Οὕτω θέλει εἶσθαι ἀγία μερίς· καὶ τὸ ἀγιαστήριον τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐκ
 37 τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Λευιτῶν καὶ ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, αἵτινες εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν
 38 ἄρχοντα, μεταξὺ τοῦ ὀρίου τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ ὀρίου τοῦ Βενιαμίν, τοῦτο θέλει εἶσθαι τοῦ ἄρχοντος. Περὶ
 39 δὲ τῶν ἐπιλοίπων φυλῶν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Βενιαμίν, ἐν μερίδιον.
 40 Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Βενιαμίν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Συμεών, ἐν.
 41 Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Συμεών, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἰσάχαρ, ἐν.
 42 Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Ἰσάχαρ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ζαβουλών,
 43 ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Ζαβουλών, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Γάδ,
 44 ἐν. Καὶ πλησίον τοῦ ὀρίου τοῦ Γάδ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλευρόν πρὸς νότον, τὸ ὄριον θέλει εἶσθαι ἀπὸ
 45 Θαμάρ ἕως τῶν ὑδάτων τῆς Μεριβά Κάδης, κατὰ τὸν χειμάρρον ἕως τῆς μεγάλης θαλάσσης. Αὕτη εἶναι ἡ γῆ,
 46 τὴν ὁποίαν θέλετε κληρώσει εἰς τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ κληρονομίαν, καὶ αὗται εἶναι αἱ μερίδες αὐτῶν,

λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς πόλεως ἡ πρὸς βορρᾶν, τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια 30
μέτρα. Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν Ἰσραήλ· τρεῖς πύλαι πρὸς 31
βορρᾶν· ἡ πύλη τοῦ Ῥουβὴν μία, ἡ πύλη τοῦ Ἰούδα μία, πύλη τοῦ Λευὶ μία. Καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν 32
τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα· καὶ τρεῖς πύλαι· καὶ ἡ πύλη τοῦ Ἰωσήφ μία, ἡ πύλη τοῦ Βενιαμὶν
μία, ἡ πύλη τοῦ Δάν μία. Καὶ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα, καὶ 33
τρεῖς πύλαι· ἡ πύλη τοῦ Συμεὼν μία, ἡ πύλη τοῦ Ἰσάχαρ μία, ἡ πύλη τοῦ Ζαβουλὼν μία. Κατὰ τὸ δυτικὸν 34
πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια· αἱ πύλαι αὐτῶν τρεῖς· ἡ πύλη τοῦ Γάδ μία, ἡ πύλη τοῦ Ἀσὴρ μία,
ἡ πύλη τοῦ Νεφθαλὶ μία. Ἡ περιφέρεια ἦτο δεκαοκτὼ χιλιάδων μέτρων. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀπ' ἐκείνης 35
τῆς ἡμέρας θέλει εἶσθαι, Ὁ Κύριος ἐκεῖ.

ΔΑΝΙΗΛ

- 1** Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς
2 Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτήν. Καὶ παρέδωκε Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ,
3 βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ μέρος τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ, εἰς τὸν οἶκον
4 τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· καὶ εἰσήγαγε τὰ σκεύη εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
5 τὸν Ἀσφενάζ τὸν ἀρχιευνοῦχον αὐτοῦ, νὰ φέρῃ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλικοῦ καὶ
6 ἐκ τῶν ἀρχόντων νεανίσκους μὴ ἔχοντας μηδένα μῶμον καὶ ωραίους τὴν ὄψιν καὶ νοήμονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ
7 καὶ εἰδήμονας πάσης γνώσεως καὶ ἔχοντας φρόνησιν καὶ δυναμένους νὰ ἴστανται ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ βασιλέως
8 καὶ νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς τὰ γράμματα καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν Χαλδαίων. Καὶ διέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
9 καθημερινὴν μερίδα ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἐδεσμάτων καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ ἔπινε· καὶ ἀφοῦ
10 ἀνατραφῶσι τρία ἔτη, νὰ ἴστανται μετὰ ταῦτα ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ μεταξὺ τούτων ἦσαν, ἐκ τῶν υἱῶν
11 Ἰούδα, Δανιὴλ, Ἀνανίας, Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίας· εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπέθηκεν ὀνόματα· καὶ τὸν
12 μὲν Δανιὴλ ὠνόμασε Βαλτασάσαρ· τὸν δὲ Ἀνανίαν Σεδράχ· τὸν δὲ Μισαὴλ Μισάχ· καὶ τὸν Ἀζαρίαν Ἀβδενεγῶ.
13 Ἀλλ' ὁ Δανιὴλ ἔβαλεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ νὰ μὴ μιανθῇ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων τοῦ βασιλέως οὐδὲ ἀπὸ τοῦ οἴνου
14 τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἔπινε· διὰ τοῦτο παρεκάλει τὸν ἀρχιευνοῦχον νὰ μὴ μιανθῇ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν
15 Δανιὴλ νὰ εὕρῃ χάριν καὶ ἔλεος ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου. Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος πρὸς τὸν Δανιὴλ, Ἐγὼ
16 φοβοῦμαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, ὅστις διέταξε τὸ φαγητὸν σας καὶ τὸ ποτὸν σας, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπά
17 σας σκυθρωπότερα παρὰ τῶν νεανίσκων τῶν συνομηλίκων σας, καὶ ἐνοχοποιήσῃτε τὴν κεφαλὴν μου εἰς τὸν
18 βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ Δανιὴλ πρὸς τὸν Ἀμελσάρ, τὸν ὁποῖον ὁ ἀρχιευνοῦχος κατέστησεν ἐπὶ τὸν Δανιὴλ, τὸν
19 Ἀνανίαν, τὸν Μισαὴλ καὶ τὸν Ἀζαρίαν, Δοκίμασον, παρακαλῶ, τοὺς δούλους σου δέκα ἡμέρας· καὶ ἂς δοθῶσιν
20 εἰς ἡμᾶς ὀσπρία νὰ τρώγωμεν καὶ ὕδωρ νὰ πίνωμεν· ἔπειτα ἂς θεωρηθῶσι τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἐνώπιόν σου καὶ
21 τὸ πρόσωπον τῶν νεανίσκων, οἵτινες τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων τοῦ βασιλέως· καὶ ὅπως ἴδῃς, κάμε μὲ τοὺς
22 δούλους σου. Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα καὶ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς δέκα ἡμέρας. Καὶ μετὰ
23 τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐφάνησαν ὠραιότερα καὶ παχύτερα εἰς τὴν σάρκα παρὰ πάντων
24 τῶν νεανίσκων, οἵτινες ἔτρωγον τὰ ἐδέσματα τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀφήρει ὁ Ἀμελσάρ τὸ φαγητὸν αὐτῶν καὶ τὸν
25 οἶνον τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πίνωσι καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ὀσπρία. Καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας τούτους νεανίσκους
26 ἔδωκεν ὁ Θεὸς γνῶσιν καὶ σύνεσιν εἰς πᾶσαν μάθησιν καὶ σοφίαν, καὶ κατέστησεν τὸν Δανιὴλ νοήμονα εἰς πᾶσαν
27 ὥρασιν καὶ ἐνύπνιον. Καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν ἡμερῶν, ὅτε ὁ βασιλεὺς εἶπε νὰ εἰσάξωσιν αὐτοὺς, ὁ ἀρχιευνοῦχος
28 εἰσήξεν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Ναβουχοδονόσορ. Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς· καὶ δὲν εὗρέθη μεταξὺ
29 πάντων αὐτῶν ὅμοιος τοῦ Δανιὴλ, τοῦ Ἀνανία, τοῦ Μισαὴλ καὶ τοῦ Ἀζαρία, καὶ ἴσταντο ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
30 Καὶ ἐν πάσῃ ὑποθέσει σοφίας καὶ νοήσεως, περὶ τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν αὐτοὺς, εὗρηκεν αὐτοὺς
31 δεκαπλασίως καλῆτέρους παρὰ πάντα τοὺς μάγους καὶ ἐπασιδούς, ὅσοι ἦσαν ἐν παντὶ τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ.
32 Καὶ διέμενεν ὁ Δανιὴλ οὕτως ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου τοῦ βασιλέως.
- 2** Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη ἐνύπνια, καὶ
3 ἐταράχθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς νὰ καλέσωσι τοὺς
4 μάγους καὶ τοὺς ἐπασιδούς καὶ τοὺς γόητας καὶ τοὺς Χαλδαίους, διὰ νὰ φανερώσωσι πρὸς τὸν βασιλέα τὰ
5 ἐνύπνια αὐτοῦ. Ἦλθον λοιπὸν καὶ ἐστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς,
6 Ἐνυπνιάσθη ἐνύπνιον καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐταράχθη εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὸ ἐνύπνιον. Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι
7 πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί, λέγοντες, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα· εἰπέ τὸ ἐνύπνιον πρὸς τοὺς δούλους σου καὶ
8 ἡμεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ἐρμηνείαν. Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς Χαλδαίους, τὸ πρᾶγμα
9 διέφυγεν ἀπ' ἐμοῦ· ἐὰν δὲν κάμῃτε γνωστὸν εἰς ἐμὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ, θέλετε καταμελισθῇ
10 καὶ αἱ οἰκίαι σας θέλουσι γεῖναι κοπρῶνες· ἀλλ' ἐὰν φανερώσῃτε τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ,
11 θέλετε λάβει παρ' ἐμοῦ δῶρα καὶ ἀμοιβὰς καὶ τιμὴν μεγάλην· τὸ ἐνύπνιον λοιπὸν καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ
12 φανερώσατε εἰς ἐμὲ. Ἀπεκρίθησαν ἐκ δευτέρου καὶ εἶπον, Ἄς εἴπῃ ὁ βασιλεὺς τὸ ἐνύπνιον πρὸς τοὺς δούλους
13 αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ. Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Ἐπ' ἀληθείας
14 καταλαμβάνω ὅτι σεῖς θέλετε νὰ ἐξαγοράζῃτε τὸν καιρὸν, βλέποντες ὅτι διέφυγεν ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα. Ἀλλ' ἐὰν
15 δὲν κάμῃτε γνωστὸν εἰς ἐμὲ τὸ ἐνύπνιον, αὕτη μόνῃ ἢ ἀπόφασιν εἶναι διὰ σῶς· διότι συνεβουλευθήτε νὰ εἴπητε
16 ψευδεῖς καὶ διεφθαρμένους λόγους ἔμπροσθέν μου, ἕως οὗ παρέλθῃ ὁ καιρὸς· εἵπατέ μοι λοιπὸν τὸ ἐνύπνιον
17 καὶ θέλω γνωρίσει ὅτι δύνασθε νὰ φανερώσῃτε εἰς ἐμὲ καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ. Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι
18 ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον, δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς δυνάμενος νὰ φανερώσῃ τὸ πρᾶγμα
19 τοῦ βασιλέως· καθὼς δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς βασιλεὺς, ἄρχων ἢ διοικητής, ὅστις νὰ ζητῇ τοιαῦτα πράγματα παρὰ
20 μάγου ἢ ἐπασιδοῦ ἢ Χαλδαίου· καὶ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ζητεῖ εἶναι μέγα, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος
21 δυνάμενος νὰ φανερώσῃ αὐτὸ ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, ἐκτὸς τῶν θεῶν, τῶν ὁποίων ἡ κατοικία δὲν εἶναι μετὰ
22 σαρκός. Διὰ τοῦτο ἐθυμώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη σφόδρα καὶ εἶπε νὰ ἀπολέσωσι πάντα τοὺς σοφοὺς
23 τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀπόφασις καὶ οἱ σοφοὶ ἐθανατόνοντο· ἐζήτησαν δὲ καὶ τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς
24 συντρόφους αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτούς. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δανιὴλ μετὰ φρονήσεως καὶ σοφίας πρὸς
25 τὸν Ἀριώχ τὸν ἀρχισωματοφύλακα τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐξῆλθε διὰ νὰ θανατώσῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος,
26 ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀριώχ, τὸν ἄρχοντα τοῦ βασιλέως, Διὰ τί ἡ βία αὕτη ἀπόφασις παρὰ τοῦ βασιλέως

Καὶ ὁ Ἀριώχ ἐφανερώσε τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν Δανιήλ. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Δανιήλ καὶ παρεκάλεσε τὸν βασιλέα νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς αὐτὸν καὶ ἤθελε φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐγνωστοποίησε τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν Ἀνανίαν, πρὸς τὸν Μισαήλ καὶ πρὸς τὸν Ἀζαρίαν, τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, διὰ νὰ ζητήσωσιν ἔλεος παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὥστε νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὁ Δανιήλ καὶ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν σοφῶν τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη πρὸς τὸν Δανιήλ δι' ὀράματος τῆς νυκτός. Τότε εὐλόγησεν ὁ Δανιήλ τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Δανιήλ καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· διότι αὐτοῦ εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ δύναμις· καὶ αὐτὸς μεταβάλλει τοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους· καθαίρει βασιλεῖς καὶ καθιστᾷ βασιλεῖς· δίδει σοφίαν εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ γινώσιν εἰς τοὺς συνετοὺς. Αὐτὸς ἀποκαλύπτει τὰ θαθεὰ καὶ τὰ κεκρυμμένα· γνωρίζει τὰ ἐν τῷ σκότει καὶ τὸ φῶς κατοικεῖ μετ' αὐτοῦ. Σέ, Θεέ τῶν πατέρων μου, εὐχαριστῶ καὶ σέ δοξολογῶ, ὅστις μοι ἔδωκας σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ ἔκαμες γνωστὸν εἰς ἐμέ, ὃ, τι ἐδεήθημεν παρὰ σοῦ. Διότι σὺ ἔκαμες γνωστὴν εἰς ἡμᾶς τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόθεσιν. Ὑπῆγε λοιπὸν ὁ Δανιήλ πρὸς τὸν Ἀριώχ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ ἀπολέσῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος· ὑπῆγε καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οὕτω· Μὴ ἀπολέσῃς τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος· εἵσαζόν με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ θέλω φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ εἰσῆξεν ὁ Ἀριώχ μετὰ σπουδῆς τὸν Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οὕτως, Εὐρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα, ὅστις θέλει φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν εἰς τὸν βασιλέα. Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασάσαρ, Εἴσαι ἱκανὸς νὰ φανερώσῃς πρὸς ἐμέ τὸ ἐνύπνιον τὸ ὁποῖον εἶδον καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ· Ἀπεκρίθη ὁ Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, δὲν δύνανται σοφοί, ἐπαιδιοί, μάγοι, μάντις, νὰ φανερώσωσι πρὸς τὸν βασιλέα· ἀλλ' εἶναι Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅστις ἀποκαλύπτει μυστήρια καὶ κάμνει γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, τί μέλλει γενέσθαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις. Τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κλίνης σου εἶναι αὗται· βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοὶ σου ἀνέβησαν εἰς τὸν νοῦν σου ἐπὶ τῆς κλίνης σου, περὶ τοῦ τί μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἔκαμε γνωστὸν εἰς σέ τί μέλλει γενέσθαι. Πλὴν ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, τὸ μυστήριον τοῦτο δὲν ἀπεκαλύφθη πρὸς ἐμέ διὰ σοφίας, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐγὼ μᾶλλον παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ ἡ ἑρμηνεία πρὸς τὸν βασιλέα καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃς τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου. Σὺ, βασιλεῦ, ἐθεώρεις καὶ ἰδοὺ, εἰκὼν μεγάλη· ἐξαίσιος ἦτο ἐκείνη ἡ εἰκὼν καὶ ὑπέροχος ἡ λάμπσις αὐτῆς, ἵσταμένη ἐνώπιόν σου, καὶ ἡ μορφή αὐτῆς φοβερά. Ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνης ἐκείνης ἦτο ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, τὸ στήθος αὐτῆς καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἐξ ἀργύρου, ἡ κοιλία αὐτῆς καὶ οἱ μηροὶ αὐτῆς ἐκ χαλκοῦ, αἱ κνήμαι αὐτῆς ἐκ σιδήρου, οἱ πόδες αὐτῆς μέρος μὲν ἐκ σιδήρου, μέρος δὲ ἐκ πηλοῦ. Ἐθεώρεις ἑωσοῦ ἀπεκόπη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐκτύπησε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς τοὺς ἐκ σιδήρου καὶ πηλοῦ καὶ κατεσύντριψεν αὐτούς. Τότε ὁ σίδηρος, ὁ πηλός, ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρος καὶ ὁ χρυσοὺς κατεσυντρίφθησαν ὁμοῦ καὶ ἔγειναν ὡς λεπτὸν ἄχυρον ἁλωνίου θερινοῦ· καὶ ὁ ἄνεμος ἐσήκωσεν αὐτὰ καὶ οὐδεὶς τόπος εὐρέθη αὐτῶν· ὁ δὲ λίθος ὁ κτυπήσας τὴν εἰκόνα ἔγεινεν ὅρος μέγα καὶ ἐγένισεν ὅλην τὴν γῆν. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ θέλομεν εἰπεῖ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Σὺ, βασιλεῦ, εἴσαι βασιλεὺς βασιλέων· διότι ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς σέ βασιλείαν, δύναμιν καὶ ἰσχὺν καὶ δόξαν. Καὶ πάντα τόπον, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν εἰς τὴν χειρὰ σου καὶ σὲ κατέστησε κύριον ἐπὶ πάντων τούτων· σὺ εἴσαι ἡ κεφαλὴ ἐκείνη ἡ χρυσή. Καὶ μετὰ σέ θέλει ἀνασθῇ ἄλλη βασιλεία κατωτέρα σου καὶ τρίτη ἄλλη βασιλεία ἐκ χαλκοῦ, ἥτις θέλει κυριεύσει ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. Καὶ τετάρτη βασιλεία θέλει σταθῇ ἰσχυρά ὡς ὁ σίδηρος· καθὼς ὁ σίδηρος κατακόπτει καὶ καταλεπτύνει τὰ πάντα· μάλιστα καθὼς ὁ σίδηρος ὁ συντρίβων τὰ πάντα, οὕτω θέλει κατακόπτει καὶ κατασυντρίβει. Περὶ δὲ τοῦ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μὲν ἐκ πηλοῦ κεραμέως, μέρος δὲ ἐκ σιδήρου, θέλει εἶσθαι βασιλεία διηρημένη· πλὴν θέλει μένει τι ἐν αὐτῇ ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ σιδήρου, καθὼς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον μετὰ ἀργιλλώδους πηλοῦ. Καὶ καθὼς οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν ἦσαν μέρος ἐκ σιδήρου καὶ μέρος ἐκ πηλοῦ, οὕτως ἡ βασιλεία θέλει εἶσθαι κατὰ μέρος ἰσχυρά καὶ κατὰ μέρος εὐθραυστος. Καὶ καθὼς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον μετὰ τοῦ ἀργιλλώδους πηλοῦ, οὕτω θέλουσιν ἀναμιχθῇ διὰ σπέρματος ἀνθρώπων· πλὴν δὲν θέλουσιν εἶσθαι κεκολλημένοι ὁ εἶς μετὰ τοῦ ἄλλου, καθὼς ὁ σίδηρος δὲν μινύεται μετὰ τοῦ πηλοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, θέλει ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλει φθαρῇ· καὶ ἡ βασιλεία αὕτη δὲν θέλει περάσει εἰς ἄλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει καὶ συντελέσει πάσας ταύτας τὰς βασιλείας, αὕτη δὲ θέλει διαμένει εἰς τοὺς αἰῶνας, καθὼς εἶδες ὅτι ἀπεκόπη λίθος ἐκ τοῦ ὄρους ἄνευ χειρῶν καὶ κατεσύντριψε τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν πηλόν, τὸν ἀργυρον καὶ τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα ὃ, τι θέλει γείνει μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν εἶναι τὸ ἐνύπνιον καὶ πιστὴ ἡ ἑρμηνεία αὐτοῦ. Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ προσεκύνησε τὸν Δανιήλ καὶ προσέταξε νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτὸν προσφορὰν καὶ θυμιάματα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δανιήλ, εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας, ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι Θεὸς θεῶν καὶ Κύριος τῶν βασιλέων καὶ ὅστις ἀποκαλύπτει μυστήρια· διότι ἠδυνήθησιν νὰ ἀποκαλύψῃς τὸ μυστήριον τοῦτο. Τότε ὁ βασιλεὺς ἐμεγάλυνε τὸν Δανιήλ καὶ δῶρα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ κατέστησεν αὐτὸν κύριον ἐπὶ πάσης τῆς ἐπαρχίας τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἀρχιδιοικητὴν ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ ἐζήτησεν ὁ Δανιήλ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ κατέστησε τὸν Σεδράχ, τὸν Μισάχ καὶ τὸν Ἀβδένεγῶ ἐπὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας τῆς

Βαβυλῶνος· ὁ δὲ Δανιήλ εὐρίσκειτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

- 3** Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἔκαμεν εἰκόνα χρυσήν, τὸ ὕψος αὐτῆς ἐξήκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐξ
 2 πηχῶν· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν τῇ πεδιάδι Δουρά, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε Ναβουχοδονόσορ
 ὁ βασιλεὺς νὰ συνάξῃ τοὺς σατράπας, τοὺς διοικητὰς καὶ τοὺς τοπάρχας, τοὺς κριτὰς, τοὺς θησαυροφύλα-
 3 κας, τοὺς συμβούλους, τοὺς νομοδιδασκάλους καὶ πάντα τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς
 τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης, τὴν ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Καὶ οἱ σατράπαι, οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ
 4 τοπάρχαι, οἱ κριταί, οἱ θησαυροφύλακες, οἱ σύμβουλοι, οἱ νομοδιδάσκαλοι καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρ-
 χιῶν συνήχθησαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης, τὴν ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἐστάθησαν
 5 ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης, τὴν ὁποίαν ἔστησεν ὁ Ναβουχοδονόσορ. Καὶ κήρυξ ἑβόα μεγαλοφώνως, Εἰς ἐσᾶς
 6 προστάττεται, λαοί, ἔθνη καὶ γλῶσσαι, καθ' ἣν ὥραν ἀκούσητε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς
 κιθάρας, τῆς σαμβύκης, τοῦ ψαλτηρίου, τῆς συμφωνίας καὶ παντὸς εἰδους μουσικῆς, πεσόντες προσκυνήσατε
 7 τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ ὅστις δὲν πέσῃ καὶ προσκυνήσῃ,
 8 τὴν αὐτὴν ὥραν θέλει ριφθῇ εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης. Διὰ τοῦτο ὅτε ἤκουσαν
 πάντες οἱ λαοὶ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς κιθάρας, τῆς σαμβύκης, τοῦ ψαλτηρίου καὶ παντὸς
 9 εἰδους μουσικῆς, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, τὰ ἔθνη καὶ αἱ γλῶσσαι προσεκύνουν τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν
 10 ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Χαλδαῖοι δὲ τινες προσῆλθον τότε καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους·
 11 καὶ εἶπον λέγοντες πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. Σὺ, βασιλεῦ, ἐξέδωκας
 12 πρόσταγμα, πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἀκούσῃ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς κιθάρας, τῆς σαμβύκης,
 τοῦ ψαλτηρίου καὶ τῆς συμφωνίας καὶ παντὸς εἰδους μουσικῆς, νὰ πέσῃ καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τὴν
 13 χρυσήν· καὶ ὅστις δὲν πέσῃ καὶ προσκυνήσῃ, νὰ ριφθῇ εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης.
 14 Εἶναι ἄνδρες τινὲς Ἰουδαῖοι, τοὺς ὁποίους κατέστησας ἐπὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας τῆς Βαβυλῶνος, ὁ
 Σεδράχ, ὁ Μισάχ καὶ ὁ Ἀβδένεγ· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, βασιλεῦ, δὲν σὲ ἐσεβάσθησαν· τοὺς θεοὺς σου δὲν λα-
 15 τρεύουσι καὶ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησας, δὲν προσκυνοῦσι. Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ μετὰ
 16 θυμοῦ καὶ ὀργῆς προσέταξε νὰ φέρωσι τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδένεγ. Καὶ ἔφεραν τοὺς ἄνθρώπους τού-
 17 τους ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τῶντι, Σεδράχ, Μισάχ
 18 καὶ Ἀβδένεγ, τοὺς θεοὺς μου δὲν λατρεύετε καὶ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησα, δὲν προσκυνεῖτε
 19 τώρα λοιπὸν ἐὰν ἦσθε ἐτοιμοὶ, ὁπόταν ἀκούσητε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς κιθάρας, τῆς
 20 σαμβύκης, τοῦ ψαλτηρίου καὶ τῆς συμφωνίας καὶ παντὸς εἰδους μουσικῆς, νὰ πέσητε καὶ νὰ προσκυνήσητε
 τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἔκαμα, καλῶς· ἐὰν ὅμως δὲν προσκυνήσητε, θέλετε ριφθῇ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς τὸ μέσον
 21 τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης· καὶ τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ Θεός, ὅστις θέλει σᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τῶν
 22 χειρῶν μου Ἀπεκρίθησαν ὁ Σεδράχ, ὁ Μισάχ καὶ ὁ Ἀβδένεγ καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ,
 23 ἡμεῖς δὲν ἔχομεν χρεῖαν νὰ σοὶ ἀποκριθῶμεν περὶ τοῦ πράγματος τούτου. Ἐὰν ἦναι οὕτως, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 24 τὸν ὁποῖον ἡμεῖς λατρεύομεν, εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης·
 25 καὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου, βασιλεῦ, θέλει μᾶς ἐλευθερώσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἂν οὐχί, ὅς ἦναι γνωστὸν εἰς σέ, βασιλεῦ,
 26 ὅτι τοὺς θεοὺς σου δὲν λατρεύομεν καὶ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησας, δὲν προσκυνοῦμεν. Τότε
 ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη κατὰ τοῦ Σεδράχ, τοῦ Μισάχ
 27 καὶ τοῦ Ἀβδένεγ· καὶ λαλήσας προσέταξε νὰ ἐκκαύσωσι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως μᾶλλον παρ' ὅσον ἐφαίνετο
 28 καιομένη. Καὶ προσέταξε τοὺς δυνατωτέρους ἄνδρας τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ νὰ δέσωσι τὸν Σεδράχ, Μισάχ
 29 καὶ Ἀβδένεγ, καὶ νὰ ρίψωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι
 ἐδέθησαν μετὰ τῶν σαλβαρίων αὐτῶν, τῶν τιαρῶν αὐτῶν καὶ τῶν περικνημίδων αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐνδυμάτων
 30 αὐτῶν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προσταγὴ τοῦ
 βασιλέως ἦτο κατεπείγουσα καὶ ἡ κάμιнос ἐξεκαύθη εἰς ὑπερβολήν, ἡ φλόξ τοῦ πυρὸς ἐθανάτωσε τοὺς ἄνδρας
 31 ἐκεῖνους, οἵτινες ἐσῆκωσαν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδένεγ. Οὗτοι δὲ οἱ τρεῖς ἄνδρες, ὁ Σεδράχ, Μισάχ
 32 καὶ Ἀβδένεγ, ἔπασον δεμένοι εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης. Ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ
 ὁ βασιλεὺς ἐξεπλάγῃ· καὶ σηκωθείς μετὰ σπουδῆς ἐλάλησε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, Δὲν ἐρ-
 33 ρίψαμεν τρεῖς ἄνδρας δεδεμένους εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα,
 34 Ἀληθῶς, βασιλεῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἴδού, ἐγὼ βλέπω τέσσαρας ἄνδρας λελυμένους, περιπατοῦντας ἐν
 35 μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ βλάβη δὲν εἶναι εἰς αὐτοὺς, καὶ ἡ ὄψις τοῦ τετάρτου εἶναι ὁμοία μὲ Ὑῖὸν Θεοῦ. Τότε
 36 πλησιάσας ὁ Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸ στόμα τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης ἐλάλησε καὶ εἶπε, Σεδράχ,
 37 Μισάχ καὶ Ἀβδένεγ, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ ἔλθετε. Τότε ὁ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδένεγ
 38 ἐξῆλθον ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς. Καὶ συναχθέντες οἱ σατράπαι, οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ μεγιστᾶνες
 39 τοῦ βασιλέως εἶδον τοὺς ἄνδρας τούτους, ὅτι ἐπὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν τὸ πῦρ δὲν ἴσχυσε καὶ θορὶξ τῆς κεφαλῆς
 40 αὐτῶν δὲν ἐκάη καὶ τὰ σαλβάρια αὐτῶν δὲν παρήλλαξαν οὐδὲ ὁσμη πυρὸς ἐπέρασεν ἐπ' αὐτοὺς. Τότε ἐλά-
 λησεν ὁ Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδένεγ, ὅστις ἀπέστειλε τὸν
 41 ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἠλευθέρωσε τοὺς δούλους αὐτοῦ, οἵτινες ἤλπισαν ἐπ' αὐτὸν καὶ παρήκουσαν τὸν λόγον τοῦ
 βασιλέως καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ λατρεύωσι μηδὲ νὰ προσκυνήσωσιν ἄλλον θεὸν ἐκτὸς
 42 τοῦ Θεοῦ αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἐκδίδω πρόσταγμα, ὅτι πᾶς λαός, ἔθνος καὶ γλῶσσαι, ἥτις λαλήσῃ κακὸν ἐναντίον
 43 τοῦ Θεοῦ τοῦ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδένεγ, θέλει καταμελισθῇ, καὶ αἱ οἰκίαι αὐτῶν θέλουσι γεῖναι κοπρῶνες·
 44 διότι ἄλλος Θεὸς δὲν εἶναι δυνάμενος νὰ ἐλευθερώσῃ οὕτω. Τότε ὁ βασιλεὺς προεβίβασεν τὸν Σεδράχ, Μισάχ

και Αβδένεγώ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βαβυλῶνος.

Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, πρὸς πάντα τοὺς λαοὺς, ἔθνη καὶ γλώσσας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ πάσης 4
τῆς γῆς· Εἰρήνην ἅς πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς. Τὰ σημεῖα καὶ τὰ θαυμάσια, τὰ ὅποια ἔκαμεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς ὁ 2
᾿Υψιστος, ἤρρεσεν ἐνώπιόν μου νὰ ἀναγγεῖλω. Πόσον εἶναι μεγάλα τὰ σημεῖα αὐτοῦ· καὶ πόσον ἰσχυρὰ τὰ 3
θαυμάσια αὐτοῦ· ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἶναι βασιλεία αἰώνιος καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἐγὼ ὁ 4
Ναβουχοδονόσορ ἤμην ἀναπαυόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἀκμάζων ἐν τῷ παλατίῳ μου. Εἶδον ἐνύπνιον, τὸ 5
ὁποῖον μὲ κατέπληξε, καὶ οἱ διαλογισμοὶ μου ἐπὶ τῆς κλίνης μου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου μὲ ἐτάραζαν.
Διὰ τοῦτο ἐξέδωκα πρόσταγμα νὰ εἰσαχθῶσιν ἐνώπιόν μου πάντες οἱ σοφοὶ τῆς Βαβυλῶνος, διὰ νὰ φανερώσωσιν 6
εἰς ἐμὲ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἐνυπνίου. Τότε εἰσῆλθον οἱ μάγοι, οἱ ἐπασιδοί, οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ μάντις· καὶ 7
ἐγὼ εἶπα τὸ ἐνύπνιον ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν μοὶ ἐφανέρωσαν τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ. Ὑστερον δὲ ἦλθεν ὁ 8
Δανιήλ ἐνώπιόν μου, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον
εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων θεῶν· καὶ ἔμπροσθεν τούτου εἶπα τὸ ἐνύπνιον, λέγων, Βαλτασάσαρ, ἄρχων τῶν 9
μάγων, ἐπειδὴ ἐγνώρισα ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων θεῶν εἶναι ἐν σοί, καὶ οὐδὲν κρυπτὸν εἶναι δύσκολον εἰς σέ,
εἰπὲ τὰς ὁράσεις τοῦ ἐνυπνίου μου, τὸ ὁποῖον εἶδον, καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ. Ἴδου αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς 10
μου ἐπὶ τῆς κλίνης μου· Ὁβλεπον καὶ ἰδοὺ, δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ μέγα. Τὸ δένδρον 11
ἐμεγαλύνθη καὶ ἐνεδυναμώθη καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφθανεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ θέα αὐτοῦ ἕως τῶν περάτων
πάσης τῆς γῆς. Τὰ φύλλα αὐτοῦ ἦσαν ὥραϊα καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ ἐν αὐτῷ ἦτο τροφή πάντων· 12
ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀνεπαύοντο τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σὰρξ. Εἶδον ἐν ταῖς ὁράσεσι τῆς κεφαλῆς μου ἐπὶ τῆς κλίνης μου καὶ 13
ἰδοὺ, φύλαξ καὶ ἄγιος κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐφώνησε μεγαλοφώνως καὶ εἶπεν οὕτω· Κόψατε τὸ δένδρον 14
καὶ ἀποκόψατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ· ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· ἅς 15
φύγῃσι τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ καὶ τὰ πετεινὰ ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ· τὸ στέλεχος ὁμῶς τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ
ἀφήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῦτο μὲ δεσμὸν σιδηροῦν καὶ χαλκοῦν, ἐν τῷ τρυφερῷ χόρτῳ τοῦ ἀγροῦ· καὶ θέλει 16
βρέχεσθαι μὲ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι μετὰ τῶν θηρίων ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς·
ἡ καρδιά αὐτοῦ θέλει μεταβληθῇ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν καρδιά θηρίου· καὶ ἑπτὰ καιροὶ 17
θέλουσι παρέλθαι ἐπ’ αὐτόν. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶναι διὰ προστάγματος τῶν φυλάκων καὶ ἡ ὑπόθεσις διὰ τοῦ
λόγου τῶν ἁγίων· ὥστε νὰ γνωρίσωσιν οἱ ζῶντες, ὅτι ὁ ᾿Υψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ 18
εἰς ὄντινα θέλει δίδει αὐτήν, καὶ τὸ ἐξουθένημα τῶν ἀνθρώπων καθιστὰ ἐπ’ αὐτήν. Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον εἶδον
ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ σύ, Βαλτασάσαρ, εἰπὲ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ· διότι πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ
βασιλείου μου δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ φανερώσωσι πρὸς ἐμὲ τὴν ἐρμηνείαν· σύ δὲ εἶσαι ἱκανός· διότι τὸ πνεῦμα τῶν 19
ἁγίων θεῶν εἶναι ἐν σοί. Τότε ὁ Δανιήλ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασάσαρ, ἔμεινεν ἐκστατικὸς ἕως μιᾶς
ῥας, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ ἐτάραττον αὐτόν. Ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε καὶ εἶπε, Βαλτασάσαρ, ἅς μὴ σὲ ταράττῃ 20
τὸ ἐνύπνιον ἢ ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ. Ὁ Βαλτασάσαρ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριέ μου, τὸ ἐνύπνιον ἅς ἐπέλθῃ ἐπὶ
τοὺς μισοῦντάς σε καὶ ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου. Τὸ δένδρον, τὸ ὁποῖον εἶδες, τὸ αὐξηθὲν καὶ 21
ἐνδυναμωθὲν, τοῦ ὁποῖου τὸ ὕψος ἔφθανεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ θέα αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὰ φύλλα
αὐτοῦ ἦσαν ὥραϊα καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πάντων ἦτο ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ 22
θηρία τοῦ ἀγροῦ, ἐν δὲ τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, σὺ εἶσαι τὸ δένδρον τοῦτο,
βασιλεῦ, ὅστις ἐμεγαλύνθη καὶ ἐνεδυναμώθη· καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ὑψώθη καὶ ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἡ ἐξουσία σου ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Περὶ δὲ τοῦ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς φύλακα καὶ ἅγιον καταβαίνοντα 23
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ λέγοντα, Κόψατε τὸ δένδρον καὶ καταστρέψατε αὐτό· μόνον τὸ στέλεχος τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ
ἀφήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῦτο μὲ δεσμὸν σιδηροῦν καὶ χαλκοῦν, ἐν τῷ τρυφερῷ χόρτῳ τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἅς βρέχῃται 24
ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ ἅς ἦναι ἡ μερίς αὐτοῦ, ἕωσοῦ παρέλθωσιν ἑπτὰ
καιροὶ ἐπ’ αὐτό· αὕτη εἶναι ἡ ἐρμηνεία, βασιλεῦ, καὶ αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ ᾿Υψίστου, ἥτις ἔφθασεν ἐπὶ τὸν 25
κύριόν μου τὸν βασιλέα· καὶ θέλεις διωχθῇ ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ θέλει εἶσθαι ἡ
κατοικία σου, καὶ θέλεις τρώγει χόρτον ὥς οἱ βόες καὶ ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ θέλεις βρέχεσθαι· καὶ ἑπτὰ 26
καιροὶ θέλουσι παρέλθαι ἐπὶ σέ, ἕωσοῦ γνωρίσῃς ὅτι ὁ ᾿Υψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ
εἰς ὄντινα θέλει, δίδει αὐτήν. Περὶ δὲ τοῦ ὅτι προσετάχθη νὰ ἀφήσῃσι τὸ στέλεχος τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου· 27
τὸ βασιλείόν σου θέλει στερεωθῇ ἐν σοί, ἀφοῦ γνωρίσῃς τὴν οὐράνιον ἐξουσίαν. Διὰ τοῦτο, βασιλεῦ, ἅς γείνη 28
δεκτὴ ἡ συμβουλή μου πρὸς σέ, καὶ ἔκκοπον τὰς ἀμαρτίας σου διὰ δικαιοσύνης καὶ τὰς ἀνομίας σου διὰ
οἰκτιρμῶν πενήτων· ἴσως καὶ διαρκέσῃ ἡ εὐημερία σου. Πάντα ταῦτα ἦλθον ἐπὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν 29, 30
βασιλέα. Ἐν τῷ τέλει δώδεκα μηνῶν, ἐνῶν περιεπάτει ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου τῆς Βαβυλῶνος, ἐλάλησεν
ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι αὕτη ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ᾠκοδόμησα διὰ καθέδραν τοῦ
βασιλείου μὲ τὴν ἰσχὺν τῆς δυνάμεώς μου καὶ εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου· Ὁ λόγος ἦτο ἔτι ἐν τῷ στόματι τοῦ 31
βασιλέως καὶ ἔγεινε φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ λέγουσα, Πρὸς σὲ ἀναγγέλλεται, Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ· ἡ βασιλεία
παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ· καὶ θέλεις ἐκδιωχθῇ ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ θέλει εἶσθαι ἡ 32
κατοικία σου· χόρτον ὥς οἱ βόες θέλεις τρώγει, καὶ ἑπτὰ καιροὶ θέλουσι παρέλθαι ἐπὶ σέ, ἕωσοῦ γνωρίσῃς ὅτι
ὁ ᾿Υψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς ὄντινα θέλει, δίδει αὐτήν. Ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ ὁ 33
λόγος ἐξετελέσθη ἐπὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ· καὶ ἐξεδιώχθη ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ χόρτον ὥς οἱ βόες ἔτρωγε καὶ
ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβρέχετο, ἕωσοῦ αἱ τρίχες αὐτοῦ ἠϋζήνθησαν ὥς ἀετῶν περὰ καὶ

34 οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων. Καὶ ἐν τέλει τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐσῆκωσα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου
 πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ αἱ φρένες μου ἐπέστρεψαν εἰς ἐμέ καὶ εὐλόγησα τὸν Ὑψιστον καὶ ᾔνεσα καὶ ἐδόξασα τὸν
 35 ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουσία εἶναι ἐξουσία αἰώνιος καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,
 καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς λογίζονται ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς οὐδέν, καὶ κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ πράττει εἰς
 36 τὸ σπράτευμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐμποδίζων τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἢ
 ὁ λέγων πρὸς αὐτόν, Τί ἔκαμες Ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπέστρεψαν εἰς ἐμέ· καὶ πρὸς δόξαν τῆς
 37 βασιλείας μου ἐπανῆλθεν εἰς ἐμέ ἡ λαμπρότης μου καὶ ἡ μορφή μου καὶ οἱ αὐλικοὶ μου καὶ οἱ μεγιστᾶνες
 μου μὲ ἐζήτουν, καὶ ἐστερεώθην ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ μεγαλειότης περισσοτέρα προσετέθη εἰς ἐμέ. Τώρα
 ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, διότι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
 εἶναι ἀλήθεια καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις, καὶ τοὺς περιπατοῦντας ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ δύναται νὰ ταπεινώσῃ.

5 Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἔκαμε συμπόσιον μέγα εἰς χιλίους ἐκ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ καὶ ἔπινεν οἶνον ἐνώπιον
 2 τῶν χιλίων. Καὶ ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου προσέταξεν ὁ Βαλτάσαρ νὰ φέρωσι τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρά,
 τὰ ὁποῖα Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀφήρσεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ πίωνιν ἐν αὐτοῖς
 3 ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, αἱ γυναῖκες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐφέρθησαν τὰ σκεύη
 τὰ χρυσὰ, τὰ ὁποῖα ἀφηρέθησαν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ
 4 βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, αἱ γυναῖκες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ. Ἐπινον οἶνον καὶ ᾔνεσαν τοὺς
 5 θεοὺς τοὺς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς, τοὺς χαλκοὺς, τοὺς σιδηροὺς, τοὺς ξυλίνους καὶ τοὺς λιθίνους. Ἐν αὐτῇ
 6 τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν κατέναντι τῆς λυχνίας ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ
 7 παλατίου τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐβλεπε τὴν παλάμην τῆς χειρὸς, ἥτις ἔγραψε. Τότε ἡ ὄψις τοῦ βασιλέως
 8 ἡλλοιώθη καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάραττον αὐτόν, ὥστε οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο καὶ
 9 τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκρούοντο. Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς μεγαλοφώνως νὰ εἰσάξωσι τοὺς ἐπαιδοὺς, τοὺς
 10 Χαλδαίους καὶ τοὺς μάντις. Τότε ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος, Ὅστις
 ἀναγνώσῃ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ μοι δεῖξῃ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς, θέλει ἐνδυθῇ πορφύραν, καὶ ἡ ἄλυσος ἡ
 8 χρυσὴ θέλει τεθῇ περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ὁ τρίτος ἄρχων τοῦ βασιλείου. Τότε εἰσῆλθον
 9 πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως· πλὴν δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναγνώσῃ τὴν γραφὴν οὐδὲ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς νὰ
 10 φανερώσῃ πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη μεγάλως καὶ ἡλλοιώθη ἐν αὐτῷ ἡ ὄψις
 11 αὐτοῦ καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράχθησαν. Ἡ βασίλισσα ἐκ τῶν λόγων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων
 12 αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συμποσίου· καὶ ἐλάλησεν ἡ βασίλισσα καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα·
 13 μὴ σὲ ταράττωσιν οἱ διαλογισμοὶ σου καὶ ἡ ὄψις σου ἄς μὴ ἡλλοιούται. Ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν τῷ βασιλείῳ σου,
 14 εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων θεῶν· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου φῶς καὶ σύνεσις καὶ σοφία,
 15 ὡς ἡ σοφία τῶν θεῶν, εὐρέθησαν ἐν αὐτῷ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ σου, ὁ βασιλεὺς
 16 ὁ πατὴρ σου, κατέστησεν ἄρχοντα τῶν μάγων, τῶν ἐπαιδῶν, τῶν Χαλδαίων καὶ τῶν μάντεων. Διότι πνεῦμα
 17 ἔξοχον καὶ γνῶσις καὶ σύνεσις, ἑρμηνεία ἐνυπνίων καὶ ἐξηγήσις αἰνιγμάτων καὶ λύσις ἀποριῶν, εὐρέθησαν ἐν
 18 αὐτῷ τῷ Δανιήλ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς μετωνόμασε Βαλτασάσαρ· τώρα λοιπὸν ἄς προσκληθῇ ὁ Δανιήλ, καὶ
 19 θέλει δεῖξαι τὴν ἑρμηνείαν. Τότε εἰσῆλθη ὁ Δανιήλ ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε καὶ εἶπε
 20 πρὸς τὸν Δανιήλ, Σὺ εἶσαι ὁ Δανιήλ ἐκεῖνος, ὅστις εἶσαι ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους
 21 ἔφερεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ μου Ἥκουσα τῶντιν περὶ σοῦ, ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν θεῶν εἶναι ἐν
 22 σοὶ καὶ φῶς καὶ σύνεσις καὶ σοφία ἔξοχος εὐρέθησαν ἐν σοὶ. Καὶ τώρα εἰσῆλθον ἔμπροσθέν μου οἱ σοφοὶ καὶ
 23 οἱ ἐπαιδοὶ, διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ νὰ φανερώσῃ εἰς ἐμέ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς, πλὴν δὲν
 24 ἠδυνήθησαν νὰ δεῖξωσι τοῦ πράγματος τὴν ἑρμηνείαν. Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι δύνασαι νὰ ἑρμηνεύῃς
 25 καὶ νὰ λύῃς ἀπορίας· τώρα λοιπὸν, ἐὰν δυνηθῇς νὰ ἀναγνώσῃς τὴν γραφὴν καὶ νὰ φανερώσῃς πρὸς ἐμέ τὴν
 ἑρμηνείαν αὐτῆς θέλεις ἐνδυθῇ πορφύραν καὶ ἡ ἄλυσος ἡ χρυσὴ θέλει τεθῇ περὶ τὸν τράχηλόν σου καὶ θέλεις
 εἶσθαι ὁ τρίτος ἄρχων τοῦ βασιλείου. Τότε ὁ Δανιήλ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, Τὰ δῶρά
 σου ἄς ᾔνῃ ἐν σοὶ καὶ δὸς εἰς ἄλλον τὰς ἀμοιβὰς σου· ἐγὼ δὲ θέλω ἀναγνώσῃ τὴν γραφὴν εἰς τὸν βασιλέα καὶ
 θέλω φανερώσῃ τὴν ἑρμηνείαν πρὸς αὐτόν. Βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ἔδωκεν εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν
 πατέρα σου βασιλείαν καὶ μεγαλειότητα καὶ δόξαν καὶ τιμὴν. Καὶ διὰ τὴν μεγαλειότητα, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς
 αὐτόν, πάντες οἱ λαοί, ἔθνη καὶ γλῶσσαι ἔτρεμον καὶ ἐφοβοῦντο ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ὄντινα ᾔθελεν ἐφόνευε καὶ
 ὄντινα ᾔθελεν ἐφύλαττε ζῶντα καὶ ὄντινα ᾔθελεν ὑψῶνε καὶ ὄντινα ᾔθελεν ἐταπεινῶνε· ἀλλ' ὅτε ἡ καρδιά αὐτοῦ
 ἐπῆρθη καὶ ὁ νοῦς αὐτοῦ ἐσκληρύνθη ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ, κατεβιάσθη ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ
 ἀφηρέθη ἡ δόξα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐξεδιώχθη ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἔγεινεν ὡς
 τῶν θηρίων καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ ἦτο μετὰ τῶν ἀγρίων ὄνων· μὲ χόρτον ὡς οἱ βόες ἐτρέφετο καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ
 ἐβρέχετο ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ· ἑωσοῦ ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας
 τῶν ἀνθρώπων καὶ ὄντινα θέλει, στήνγει ἐπ' αὐτήν. Καὶ σὺ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Βαλτάσαρ, δὲν ἐταπεινώσας τὴν
 23 καρδίαν σου, ἐνῶ ἐγνώριζες πάντα ταῦτα· ἀλλ' ὑψώθης ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ τὰ σκεύη τοῦ
 οἴκου αὐτοῦ ἔφεραν ἔμπροσθέν σου, καὶ ἐπίνετε οἶνον ἐξ αὐτῶν καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνες σου, αἱ γυναῖκες σου
 καὶ αἱ παλλακαὶ σου· καὶ ἐδοξολόγησας τοὺς θεοὺς τοὺς ἀργυροὺς καὶ τοὺς χρυσοὺς, τοὺς χαλκοὺς, τοὺς
 σιδηροὺς, τοὺς ξυλίνους καὶ τοὺς λιθίνους, οἵτινες δὲν βλέπουσιν οὐδὲ ἀκούουσιν οὐδὲ νοοῦσι· τὸν δὲ Θεόν, εἰς
 24 τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι ἡ πνοὴ σου καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, δὲν ἐδόξασας. Διὰ τοῦτο
 25 ἐστάλη ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἡ παλάμη τῆς χειρὸς καὶ ἐνεχαράχθη ἡ γραφὴ αὕτη. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γραφὴ

ἦτις ἐνεχαράχθη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Ο ὕ φ α ρ σ ί ν. Αὕτη εἶναι ἡ ἐρμηνεία τοῦ πράγματος· Μενέ, ἐμέτρησεν 26
ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐτελείωσεν αὐτήν· Θεκέλ, ἐζυγίσθησεν ἐν τῇ πλάστιγγι καὶ εὐρέθησεν ἑλλειψίς· 27
Φερές, διηρέθη ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς Μήδους καὶ Πέρσας. Τότε προσέταξεν ὁ Βαλτάσαρ καὶ 28, 29
ἐνέδυσαν τὸν Δανιήλ τὴν πορφύραν, καὶ περιέθηκαν τὴν ἄλυσον τὴν χρυσὴν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
διεκλήρυζαν περὶ αὐτοῦ, νὰ ᾖναι ὁ τρίτος ἄρχων τοῦ βασιλείου. Τὴν αὐτὴν νύκτα ἐφονεύθη ὁ Βαλτάσαρ ὁ 30
βασιλεὺς τῶν Χαλδαίων. Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος ἔλαβε τὴν βασιλείαν, ὧν περίπου ἑτῶν ἐξήκοντα δύο. 31

Ἄρεστον ἐφάνη εἰς τὸν Δαρεῖον νὰ καταστήσῃ ἐπὶ τοῦ βασιλείου ἑκατὸν εἴκοσι σατράπας, διὰ νὰ ᾖναι ἐφ 6
ὅλου τοῦ βασιλείου· καὶ ἐπ' αὐτοὺς τρεῖς προέδρους, εἰς τῶν ὁποίων ἦτο ὁ Δανιήλ, διὰ ν' ἀποδίδωσι λόγον 2
εἰς αὐτοὺς οἱ σατράπαι οὗτοι, καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ μὴ ζημιωνῇται. Τότε ὁ Δανιήλ οὗτος προειμῆθη ὑπὲρ τοὺς 3
προέδρους καὶ σατράπας, διότι πνεῦμα ἔξοχον ἦτο ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐστοχάσθη νὰ καταστήσῃ αὐτὸν
ἐφ' ὅλου τοῦ βασιλείου. Οἱ δὲ πρόεδροι καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτουν νὰ εὕρωσι πρόφασιν κατὰ τοῦ Δανιήλ ἐκ 4
τῶν ὑποθέσεων τῆς βασιλείας· πλὴν δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσιν οὐδεμίαν πρόφασιν οὐδὲ ἀμαρτήματα· διότι ἦτο
πιστός, καὶ δὲν εὐρέθη ἐν αὐτῷ οὐδὲν σφάλμα οὐδὲ ἀμαρτήματα. Καὶ εἶπον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, δὲν θέλομεν 5
εὐρεῖ πρόφασιν κατὰ τοῦ Δανιήλ τούτου, ἐκτὸς ἐὰν εὕρωμέν τι ἐναντίον αὐτοῦ ἐκ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
Τότε οἱ πρόεδροι καὶ οἱ σατράπαι οὗτοι συνήχθησαν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον οὕτω πρὸς αὐτόν· Βασιλεῦ 6
Δαρεῖε, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. Πάντες οἱ πρόεδροι τοῦ βασιλείου, οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ σατράπαι, οἱ αὐλικοὶ 7
καὶ οἱ τοπάρχαι, συνεβουλεύθησαν νὰ ἐκδοθῇ βασιλικὸν ψήφισμα καὶ νὰ στηριχθῇ ἀπαγόρευσις, ὅτι ὅστις
κάμῃ αἴτησιν τινα παρ' ὁποιοῦδήποτε Θεοῦ ἢ ἀνθρώπου, ἕως τριάκοντα ἡμερῶν, ἐκτὸς παρὰ σοῦ, βασιλεῦ,
οὗτος νὰ ριφθῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· τώρα λοιπόν, βασιλεῦ, κάμε τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ ὑπόγραφον 8
τὸ ψήφισμα, διὰ νὰ μὴ ἀλλαχθῇ, κατὰ τὸν νόμον τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ὅστις δὲν ἀκυροῦται. Ὅθεν ὁ 9
βασιλεὺς Δαρεῖος ὑπέγραψε τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν. Καὶ ὁ Δανιήλ, καθὼς ἔμαθεν ὅτι ὑπεγράφη 10
ἡ γραφή, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἔχων τὰς θυρίδας τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ ἀνεωγμένους πρὸς τὴν
Ἱερουσαλήμ, ἐπιπτεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ τρεῖς τῆς ἡμέρας, προσευχόμενος καὶ δοξολογῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμνε πρότερον. Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι συνήχθησαν καὶ εὗρηκαν τὸν Δανιήλ κάμνοντα 11
αἴτησιν καὶ ἰκετεύοντα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Ὅθεν προσελθόντες ἐλάλησαν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως περὶ 12
τῆς βασιλικῆς ἀπαγορεύσεως λέγοντες, Δὲν ὑπέγραψας ἀπόφασιν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις κάμῃ αἴτησιν παρ'
ὁποιοῦδήποτε Θεοῦ ἢ ἀνθρώπου, ἕως τριάκοντα ἡμερῶν, ἐκτὸς παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, θέλει ριφθῇ εἰς τὸν λάκκον
τῶν λεόντων ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, κατὰ τὸν νόμον τῶν Μήδων καὶ Περσῶν,
ὅστις δὲν ἀκυροῦται. Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, Ὁ Δανιήλ ἐκεῖνος, ὁ ἐκ τῶν υἱῶν 13
τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδα, δὲν σέ σέβεται, βασιλεῦ, οὐδὲ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ὑπέγραψας, ἀλλὰ κάμνει
τὴν δέησιν αὐτοῦ τρεῖς τῆς ἡμέρας. Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους, ἐλυπήθη πολὺ ἐπ' αὐτῷ καὶ 14
ἐφρόντιζεν ἐγκαρδίως περὶ τοῦ Δανιήλ νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτόν, καὶ ἠγωνίζετο μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου διὰ νὰ
λυτρώσῃ αὐτόν. Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι συνήχθησαν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐξευρε, βασιλεῦ, 15
ὅτι ὁ νόμος τῶν Μήδων καὶ Περσῶν εἶναι, οὐδεμία ἀπαγόρευσις οὔτε διαταγή, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς κάμῃ, νὰ
ἀκυροῦται. Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξε καὶ ἔφεραν τὸν Δανιήλ καὶ ἔρριψαν αὐτόν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. 16
Ἐλάλησε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, Ὁ Θεὸς σου, τὸν ὁποῖον σὺ λατρεύεις ἀκαταπαύστως,
αὐτὸς θέλει σὲ ἐλευθερώσει. Καὶ ἐφέρθη εἰς λίθος καὶ ἐπετέθη ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ὁ βασιλεὺς 17
ἐσφράγισεν αὐτόν διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σφραγίδος καὶ διὰ τῆς σφραγίδος τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ
ἁλλοιωθῇ μηδὲν περὶ τοῦ Δανιήλ. Τότε ὁ βασιλεὺς ὑπῆγεν εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ καὶ διενευκτέρευσε νηστικὸς 18
καὶ δὲν ἐφέρθησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὄργανα μουσικά, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ. Ἐξηγέρθη δὲ 19
ὁ βασιλεὺς πολλὰ ἐνωρίς τὸ πρωῒ καὶ ὑπῆγε μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς 20
τὸν λάκκον, ἐφώνησε μετὰ φωνῆς κλαυθμηρᾶς πρὸς τὸν Δανιήλ· καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν
Δανιήλ, Δανιήλ, δοῦλε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεὸς σου, τὸν ὁποῖον σὺ λατρεύεις ἀκαταπαύστως, ἠδυνήθη νὰ
σὲ ἐλευθερώσῃ ἐκ τῶν λεόντων. Τότε ἐλάλησεν ὁ Δανιήλ πρὸς τὸν βασιλέα, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ 21, 22
Θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων καὶ δὲν μὲ ἔβλαψαν, διότι ἀθώωτος
εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἔτι ἐνώπιόν σου, βασιλεῦ, πταῖσμα δὲν ἔπραξα. Τότε ὁ βασιλεὺς μεγάλως 23
ἐχάρη ἐπ' αὐτῷ καὶ προσέταξε νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν Δανιήλ ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ Δανιήλ ἐκ τοῦ
λάκκου καὶ οὐδεμία βλάβη ἠυρέθη ἐν αὐτῷ, διότι εἶχε πίστιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξε 24
καὶ ἔφεραν τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους, οἵτινες διέβαλον τὸν Δανιήλ, καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων
αὐτούς, τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸ βάθος τοῦ λάκκου, οἱ λέοντες
συνήρπασαν αὐτοὺς καὶ κατεσύντριψαν πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν. Τότε ἔγραψε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς πρὸς πάντας 25
τοὺς λαοὺς, ἔθνη καὶ γλώσσας, τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, Εἰρήνη ᾧς πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς. Διαταγή 26
ἐξεδόθη παρ' ἐμοῦ, ἐν ὅλῳ τῷ κράτει τῆς βασιλείας μου, νὰ τρέμωσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ φοβῶνται ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ τοῦ Δανιήλ· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ζῶν καὶ διαμένων εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ δὲν θέλει
φθαρῇ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι μέχρι τέλους· αὐτὸς ὁ ἐλευθερωτὴς καὶ σωτὴρ καὶ ποιὼν σημεῖα 27
καὶ τεράστια ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἠλευθέρωσε τὸν Δανιήλ ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν λεόντων. Καὶ 28
εὐημέρησεν αὐτὸς ὁ Δανιήλ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Δαρείου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τοῦ Βαλτάσαρ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ὁ Δανιήλ εἶδεν ἐνύπνιον καὶ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς 7
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ· τότε ἔγραψε τὸ ἐνύπνιον καὶ διηγήθη τὸ κεφάλαιον τῶν λόγων. Ὁ Δανιήλ 2

ἐλάλησε καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἐθεώρουν ἐν τῷ ὁράματί μου τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ
 3 συνεφώρμησαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην. Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβησαν ἐκ τῆς θαλάσσης,
 4 διαφέροντα ἀπ' ἀλλήλων. Τὸ πρῶτον ἦτο ὡς λέων καὶ εἶχε πτέρυγας ἀετοῦ· ἐθεώρουν ἕως οὗ ἀπεσπίασθησαν
 αἱ πτέρυγες αὐτοῦ, καὶ ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοὺς πόδας ὡς ἄνθρωπος, καὶ καρδία ἀνθρώπου
 5 ἐδόθη εἰς αὐτό. Καὶ ἰδοὺ, ἔπειτα θηρίον δευτέρον ὅμοιον μὲ ἄρκτον, καὶ ἐσηκώθη κατὰ τὸ ἐν πλάγιον, καὶ
 6 εἶχε τρεῖς πλευρὰς ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον οὕτω πρὸς αὐτό· Σηκώθητι,
 7 κατὰφαγε σάρκας πολλὰς. Μετὰ τοῦτο ἐθεώρουν καὶ ἰδοὺ, ἕτερον ὡς λεοπάρδαλις, ἔχον ἐπὶ τὰ νῶτα αὐτοῦ
 8 τέσσαρας πτέρυγας πτηνοῦ· τὸ θηρίον εἶχεν ἑπὶ τέσσαρας κεφαλὰς· καὶ ἐδόθη ἐξουσία εἰς αὐτό. Μετὰ τοῦτο
 9 εἶδον ἐν τοῖς ὁράμασι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ, θηρίον τέταρτον, τρομερὸν καὶ καταπληκτικὸν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα·
 10 καὶ εἶχε μεγάλους σιδηροὺς ὀδόντας· κατέτρωγε καὶ κατεσύντριβε καὶ κατεπάτει τὸ ὑπόλοιπον μὲ τοὺς πόδας
 11 αὐτοῦ· καὶ αὐτὸ ἦτο διάφορον πάντων τῶν θηρίων τῶν πρὸ αὐτοῦ· καὶ εἶχε δέκα κέρατα. Παρετήρουν
 12 τὰ κέρατα καὶ ἰδοὺ, ἕτερον μικρὸν κέρασ ἀνέβη μεταξὺ αὐτῶν, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου τρία ἐκ τῶν πρώτων
 13 κερμάτων ἐξεριζώθησαν· καὶ ἰδοὺ, ἐν τῷ κέρατι τούτῳ ἦσαν ὀφθαλμοὶ ὡς ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου καὶ στόμα
 14 λαλοῦν πράγματα μεγάλα. Ἐθεώρουν ἕως οὗ οἱ θρόνοι ἐτέθησαν καὶ ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν ἐκάθησε,
 15 τοῦ ὁποίου τὸ ἔνδυμα ἦτο λευκὸν ὡς χιὼν καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς μαλλίον καθαρὸν· ὁ θρόνος
 16 αὐτοῦ ἦτο ὡς φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ ὡς πῦρ καταφλέγον. Ποταμὸς πυρὸς ἐξήρχετο καὶ διεχέετο ἀπ'
 17 ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιάδες ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὸν καὶ μύρια μυριάδες παρίσταντο ἐνώπιον αὐτοῦ· τὸ
 18 κριτήριον ἐκάθησε καὶ τὰ βιβλία ἀνεώχθησαν. Ἐθεώρουν τότε ἐξ αἰτίας τῆς φωνῆς τῶν μεγάλων λόγων, τοὺς
 19 ὁποίους τὸ κέρασ ἐλάλει, ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐθανατώθη τὸ θηρίον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπωλέσθη καὶ ἐδόθη εἰς
 20 καῦσιν πυρός. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν θηρίων, ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀφῆρέθη· πλὴν παράτασις ζωῆς ἐδόθη εἰς αὐτὰ
 21 ἕως καιροῦ καὶ χρόνου. Εἶδον ἐν ὁράμασι νυκτὸς καὶ ἰδοὺ, ὡς Υἱὸς ἀνθρώπου ἦρχετο μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ
 22 οὐρανοῦ καὶ ἔφθασεν ἕως τοῦ Παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν καὶ εἰσῆγαγον αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ εἰς αὐτὸν ἐδόθη
 23 ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ βασιλεία, διὰ τὰ λατρεύουσιν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί, τὰ ἔθνη καὶ αἱ γλῶσσαι· ἡ ἐξουσία
 24 αὐτοῦ εἶναι ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις δὲν θέλει παρῆλθαι, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ἥτις δὲν θέλει φθαρῇ. Ἐφρίξε τὸ
 25 πνεῦμα ἐμοῦ τοῦ Δανιὴλ ἐντὸς τοῦ σώματός μου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου μὲ ἐτάραπτον. Ἐπλησίασα
 26 εἰς ἓνα τῶν παρισταμένων καὶ ἐζήτησιν νὰ μάθω παρ' αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν πάντων τούτων. Καὶ ἐλάλησε πρὸς
 27 ἐμὲ καὶ μοὶ ἐφανέρωσε τὴν ἐρμηνείαν τῶν πραγμάτων. Ταῦτα τὰ μεγάλα θηρία, τὰ ὁποῖα εἶναι τέσσαρα,
 28 εἶναι τέσσαρες βασιλεῖς, οἵτινες θέλουσιν ἐγερθῇ ἐκ τῆς γῆς. Ἀλλ' οἱ ἅγιοι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θελοῦσι παραλάβει
 29 τὴν βασιλείαν καὶ θέλουσιν ἔχει τὸ βασίλειον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τότε ἤθελον νὰ
 30 μάθω τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ τετάρτου θηρίου, τὸ ὁποῖον ἦτο διάφορον ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων, καθ' ὑπερβολὴν
 31 τρομερὸν, τοῦ ὁποίου οἱ ὀδόντες ἦσαν σιδηροὶ καὶ οἱ ὀνυχες αὐτοῦ χάλκινοι· κατέτρωγε, κατεσύντριβε καὶ
 32 κατεπάτει τὸ ὑπόλοιπον μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ περὶ τῶν δέκα κερμάτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ
 33 καὶ περὶ τοῦ ἄλλου, τὸ ὁποῖον ἀνέβη καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου ἔπεσον τρία· περὶ τοῦ κέρατος λέγω ἐκεῖνου,
 34 τὸ ὁποῖον εἶχεν ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα πράγματα, τοῦ ὁποίου ἡ ὄψις ἦτο ῥωμαλεωτέρα παρὰ
 35 τῶν συντρόφων αὐτοῦ. Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρασ ἐκεῖνο ἔκαμνε πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ὑπερίσχυε κατ'
 36 αὐτῶν· ἕως οὗ ἦλθεν ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καὶ ἐδόθη ἡ κρίσις εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ Ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς
 37 ἔφθασε καὶ οἱ ἅγιοι ἔλαβον τὴν βασιλείαν. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, τὸ θηρίον τὸ τέταρτον θέλει εἶσθαι ἡ τετάρτη
 38 βασιλεία ἐπὶ τῆς γῆς, ἥτις θέλει διαφέρει ἀπὸ πασῶν τῶν βασιλειῶν, καὶ θέλει καταφάγει πᾶσαν τὴν γῆν καὶ
 39 θέλει καταπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατασυντρίψῃ αὐτήν. Καὶ τὰ δέκα κέρατα εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες θέλουσιν
 40 ἐγερθῇ ἐκ τῆς βασιλείας ταύτης· καὶ κατόπιν αὐτῶν ἄλλος θέλει ἐγερθῇ· καὶ αὐτὸς θέλει διαφέρει τῶν πρώτων
 41 καὶ θέλει ὑποτάξῃ τρεῖς βασιλεῖς. Καὶ θέλει λαλήσῃ λόγους ἐναντίον τοῦ Ὑψίστου, καὶ θέλει κατατρέχει τοὺς
 42 ἁγίους τοῦ Ὑψίστου, καὶ θέλει διανοηθῇ νὰ μεταβάλλῃ καιροὺς καὶ νόμους· καὶ θέλουσι δοθῇ εἰς τὴν χεῖρα
 43 αὐτοῦ μέχρι καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμίσεος καιροῦ. Κριτήριον ὅμως θέλει καθήσῃ, καὶ θέλει ἀφαιρεθῇ ἡ
 44 ἐξουσία αὐτοῦ, διὰ τὰ φθαρῇ καὶ νὰ ἀφανισθῇ ἕως τέλους. Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη
 45 τῶν βασιλειῶν τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ θέλει δοθῇ εἰς τὸν λαὸν τῶν ἁγίων τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ὁποίου
 46 ἡ βασιλεία εἶναι βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι θέλουσι λατρεύσῃ καὶ ὑπακούσῃ εἰς αὐτόν. Ἐως
 47 ἐνταῦθα εἶναι τὸ τέλος τοῦ πράγματος. Ὅσον δι' ἐμὲ τὸν Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοὶ μου πολὺ μὲ ἐτάραπτον καὶ ἡ
 48 ὄψις μου ἠλλοιώθη ἐν ἐμοί· πλὴν συνετήρησα τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

8 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ ὄρασις ἐφάνη εἰς ἐμὲ, εἰς ἐμὲ τὸν Δανιὴλ, μετὰ
 2 τὴν εἰς ἐμὲ φανεῖσαν πρότερον. Καὶ εἶδον ἐν τῇ ὁράσει· καὶ ὅτε εἶδον, ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ
 3 τῇ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἑλλάμ· καὶ εἶδον ἐν τῇ ὁράσει καὶ ἐγὼ ἤμην πλησίον τοῦ ποταμοῦ Οὐλαῖ. Καὶ ἐσῆκωσα
 4 τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἴστατο ἔμπροσθεν τοῦ ποταμοῦ κριὸς εἷς ἔχων κέρατα· καὶ τὰ
 5 κέρατα ἦσαν ὑψηλά, τὸ ἐν ὅμως ὑψηλότερον τοῦ ἄλλου· καὶ τὸ ὑψηλότερον ἐξεφύτρωσεν ὕστερον. Εἶδον τὸν
 6 κριὸν κερατίζοντα πρὸς δύσιν καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον· καὶ οὐδὲν θηρίον ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἔμπροσθεν
 7 αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐλευθερῶν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀλλ' ἔκαμνε κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνθη.
 8 Ἐνῶ δὲ ἐγὼ ἐσκεπτόμην, ἰδοὺ, τράγος ἦρχετο ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ δὲν ἠγγίζε
 9 τὸ ἔδαφος· καὶ ὁ τράγος εἶχε κέρασ περίβλεπτον μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ
 10 ἔχοντος τὰ δύο κέρατα, τὸν ὁποῖον εἶδον ἱστάμενον ἔμπροσθεν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ὁρμῇ
 11 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ εἶδον αὐτὸν ὅτι ἐπλησίασεν εἰς τὸν κριὸν καὶ ἐξηγγιώθη κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκτύπησε

τὸν κριὸν καὶ συνέτριψε τὰ δύο κέρατα αὐτοῦ· καὶ δὲν ἦτο δύναμις ἐν τῷ κριῷ νὰ σταθῇ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἀλλ' ἔρριπεν αὐτὸν κατὰ γῆς καὶ κατεπάτησεν αὐτόν· καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐλευθερῶν τὸν κριὸν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ τράγος ἐμεγαλύνθη σφόδρα· καὶ ὅτε ἐνεδυναμώθη, συνετρίβη τὸ κέρας τὸ μέγα· καὶ ἀν' αὐτοῦ 8 ἀνέβησαν τέσσαρα ἄλλα περιβλεπτα πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐκ τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν 9 ἐξῆλθεν ἓν κέρας μικρόν, τὸ ὁποῖον ἐμεγαλύνθη καθ' ὑπερβολὴν πρὸς τὸν νότον καὶ πρὸς τὴν ἀνατολὴν καὶ πρὸς τὴν γῆν τῆς δόξης· καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τοῦ στρατεύματος τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔρριπεν εἰς τὴν γῆν μέρος 10 ἐκ τῆς στρατιᾶς καὶ ἐκ τῶν ἀστέρων καὶ κατεπάτησεν αὐτά· μάλιστα ἐμεγαλύνθη ἕως κατὰ τοῦ ἄρχοντος τοῦ 11 στρατεύματος· καὶ ἀφήρσεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν παντοτεινὴν θυσίαν, καὶ τὸ ἅγιον κατοικητήριον αὐτοῦ κατεβλήθη· καὶ τὸ στράτευμα παρεδόθη εἰς αὐτὸν μετὰ τῆς παντοτεινῆς θυσίας ἐξ αἰτίας τῆς παραβάσεως, καὶ ἔρριψε κατὰ 12 γῆς τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἔπραξε καὶ εὐωδώθη. Τότε ἤκουσα ἀγίου τινὸς λαλοῦντος· καὶ ἄλλος ἅγιος ἔλεγε πρὸς 13 τὸν δεῖνα λαλοῦντα, Ὑῶς πότε θέλει διαρκεῖ ὄρασις ἢ περὶ τῆς παντοτεινῆς θυσίας καὶ τῆς παραβάσεως, ἥτις φέρει τὴν ἐρήμωσιν, καὶ τὸ ἁγιαστήριον καὶ τὸ στράτευμα παραδίδονται εἰς καταπάτησιν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, 14 Ὑῶς δύο χιλιάδων καὶ τριακοσίων ἡμερονυκτίων· τότε τὸ ἁγιαστήριον θέλει καθαρισθῇ. Καὶ ὅτε ἐγὼ ὁ Δανιὴλ 15 εἶδον τὴν ὄρασιν καὶ ἐζήτουν τὴν ἔννοιαν, τότε ἰδοῦ, ἐστάθη ἔμπροσθέν μου ὡς θεὰ ἀνθρώπου· καὶ ἤκουσα 16 φωνὴν ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τοῦ Οὐλαῖ, ἥτις ἔκραξε καὶ εἶπε, Γαβριήλ, κάμε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον νὰ ἐννοήσῃ τὴν ὄρασιν. Καὶ ἦλθε πλησίον ὅπου ἰστάμην· καὶ ὅτε ἦλθεν, ἐτρόμαξα καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου· ὁ δὲ 17 εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἐννόησον, υἱὲ ἀνθρώπου· διότι ἡ ὄρασις εἶναι διὰ τοὺς ἐσχάτους καιροὺς. Καὶ ἐνῶ ἐλάλει 18 πρὸς ἐμέ, ἐγὼ ἤμην βεθυθισμένος εἰς βαθὺν ὕπνον μὲ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν· πλὴν μὲ ἤγγισε καὶ μὲ ἔκαμε νὰ σταθῶ ὀρθίως. Καὶ εἶπεν, Ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω σὲ κάμει νὰ γνωρίσῃς τί θέλει συμβῇ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς 19 ὀργῆς· διότι ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ θέλει εἶσθαι τὸ τέλος. Ὁ κριός, τὸν ὁποῖον εἶδες, ὁ ἔχων τὰ δύο κέρατα, 20 εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίας. Καὶ ὁ τριχωτὸς τράγος εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος· καὶ 21 τὸ κέρας τὸ μέγα, τὸ μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος βασιλεὺς. Τὸ δὲ ὅτι συνετρίβη καὶ 22 ἀνέβησαν τέσσαρα ἀν' αὐτοῦ, δηλοῖ ὅτι τέσσαρα βασιλείαι θέλουσιν ἐγερθῇ ἐκ τοῦ ἔθνους τούτου· πλὴν οὐχὶ κατὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. Καὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς τῆς βασιλείας αὐτῶν, ὅταν αἱ ἀνομίαι φθάσωσιν εἰς 23 τὸ πλῆρες, θέλει ἐγερθῇ βασιλεὺς σκληροπρόσωπος καὶ συνετὸς εἰς πανουργίας. Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ θέλει 24 εἶσθαι ἰσχυρά, οὐχὶ ὅμως ἐξ ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεως· καὶ θέλει ἀφανίζει ἐξαισίσως καὶ θέλει εὐοδοῦσθαι καὶ κατορθώνει καὶ θέλει ἀφανίζει τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τὸν λαὸν τὸν ἅγιον. Καὶ διὰ τῆς πανουργίας αὐτοῦ θέλει 25 κάμει νὰ εὐοδοῦται ἡ ἀπάτη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ θέλει μεγαλυνθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν εἰρήνῃ θέλει ἀφανίσαι πολλούς· καὶ θέλει σηκωθῇ κατὰ τοῦ Ἀρχοντος τῶν ἀρχόντων· πλὴν θέλει συντριφθῇ ἄνευ χειρός. Καὶ ἡ ῥηθεῖσα ὄρασις περὶ τῶν ἡμερονυκτίων εἶναι ἀληθής· σὺ λοιπὸν σφράγισον τὴν ὄρασιν, διότι εἶναι διὰ 26 ἡμέρας πολλάς. Καὶ ἐγὼ ὁ Δανιὴλ ἐλιποθύμησα καὶ ἤμην ἀσθενὴς ἡμέρας τινάς· μετὰ ταῦτα ἐσηκώθην καὶ 27 ἔκαμνον τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως· ἐθαύμαζον δὲ διὰ τὴν ὄρασιν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐννοῶν.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀσσουήρου, ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὅστις ἐβασίλευσεν 9 ἐπὶ τὸ βασίλειον τῶν Χαλδαίων, ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐγὼ ὁ Δανιὴλ ἐνόησα ἐν τοῖς βιβλίοις 2 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔτων, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔγεινε πρὸς Ἱερειάν τὸν προφήτην, ὅτι ἤθελον συμπληρωθῇ ἑβδομήκοντα ἔτη εἰς τὰς ἐρημώσεις τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔστρεψα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς 3 Κύριον τὸν Θεόν, διὰ νὰ κάμω προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηστείᾳ καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ· καὶ ἐδεήθην πρὸς 4 Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ ἐξωμολογήθην καὶ εἶπον, Ὡ Κύριε, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς Θεός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ τηροῦντας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ· ἡμαρτήσαμεν καὶ 5 ἠνομήσαμεν καὶ ἡσθεθήσαμεν καὶ ἀπεστατήσαμεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν κρίσεών σου. Καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, οἵτινες ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματι σου πρὸς 6 τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. Εἰς σέ, 7 Κύριε, εἶναι ἡ δικαιοσύνη, εἰς ἡμᾶς δὲ ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακράν, κατὰ πάντα τοὺς τόπους ὅπου ἐδίωξας αὐτούς, διὰ τὴν παράβασιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν παρέβησαν εἰς σέ. Κύριε, εἰς 8 ἡμᾶς εἶναι ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου, εἰς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, οἵτινες ἡμαρτήσαμεν εἰς σέ. Εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν εἶναι οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ αἱ ἀφέσεις· διότι ἀπεστατήσαμεν 9 ἀπ' αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, νὰ περιπατῶμεν ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, 10 τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ἐνώπιον ἡμῶν διὰ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ παρέβη τὸν νόμον 11 σου καὶ ἐξέκλινε διὰ νὰ μὴ ὑπακούῃ εἰς τὴν φωνὴν σου· διὰ τοῦτο ἐξεχύθη ἔφ ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως, δούλου τοῦ Θεοῦ· διότι ἡμαρτήσαμεν εἰς αὐτόν. Καὶ ἐβεβαίωσε τοὺς 12 λόγους αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ἐναντίον ἡμῶν καὶ ἐναντίον τῶν κριτῶν ἡμῶν, οἵτινες μᾶς ἔκρινον, φέρων ἔφ ἡμᾶς κακὸν μέγα· διότι δὲν ἔγεινεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἔγεινεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὡς εἶναι 13 γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, ἅπαν τὸ κακὸν τοῦτο ἦλθεν ἐφ ἡμᾶς· πλὴν δὲν ἐδεήθημεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν καὶ νὰ προσέξωμεν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου· διὰ 14 τοῦτο ὁ Κύριος ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὸ κακὸν καὶ ἔφερεν αὐτὸ ἐφ ἡμᾶς· διότι δίκαιος εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ὅσα πράττει· ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Καὶ τώρα, Κύριε 15 ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅστις ἐξήγαγε τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἔκαμε εἰς σεαυτὸν ὄνομα, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἡμαρτήσαμεν, ἡσθεθήσαμεν. Κύριε, κατὰ πάσας τὰς δικαιοσύνας σου ἃς ἀποστραφῇ, 16

δέομαι, ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλήμ, τοῦ ὅρου τοῦ ἁγίου σου· διότι διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ διὰ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων ἡμῶν ἡ Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ λαὸς σου κατεστάθημεν ὄνειδος
 17 εἰς πάντας τοὺς πέριξ ἡμῶν. Τώρα λοιπὸν εἰσάκουσον, Θεὲ ἡμῶν, τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ τὰς δεήσεις αὐτοῦ, καὶ ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, ἕνεκεν τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὸ ἡρημωμένον ἁγιαστήριόν σου.
 18 Κλῖνον, Θεὲ μου, τὸ ὠτίον σου καὶ ἄκουσον· ἀνοιξὺν τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ τὰς ἐρημώσεις ἡμῶν καὶ τὴν πόλιν, ἐπὶ τὴν ὁποίαν ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου· διότι ἡμεῖς δὲν προσφέρομεν τὰς ἱκεσίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου
 19 διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμοὺς σου. Κύριε, εἰσάκουσον· Κύριε, συγχώρησον· Κύριε, ἀκροάσθητι καὶ κάμε· μὴ χρονίσῃς, ἕνεκέν σου, Θεὲ μου· διότι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπὶ τὴν πόλιν
 20 σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου. Καὶ ἐνῶ ἐγὼ ἐλάλουν ἔτι καὶ προσευχόμεν καὶ ἐξωμολογούμεν τὴν ἁμαρτίαν μου καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ προσέφερον τὴν ἱκεσίαν μου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ
 21 τοῦ ὅρου τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἐνῶ ἐγὼ ἐλάλουν ἔτι ἐν τῇ προσευχῇ, ὁ ἀνὴρ Γαβριήλ, τὸν ὁποῖον
 22 εἶδον ἐν τῇ ὁράσει κατ' ἀρχάς, πετῶν ταχέως μετ' ἡγγισε περὶ τὴν ὥραν τῆς ἐσπερινῆς θυσίας· καὶ με συνέτισε
 23 καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπε, Δανιήλ, τώρα ἐξῆλθον διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ λάβῃς σύνεσιν. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἱκεσιῶν σου ἐξῆλθεν ἡ προσταγὴ καὶ ἐγὼ ἦλθον νὰ δείξω τοῦτο εἰς σέ· διότι εἶσαι σφόδρα ἀγαπητός· διὰ τοῦτο
 24 ἐννόησον τὸν λόγον καὶ κατάλαβε τὴν ὁπτασίαν. Ἐβδομήκοντα ἐβδομάδες διωρίσθησαν ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου, διὰ νὰ συντελεσθῇ ἡ παράβασις καὶ νὰ τελειώσωσιν αἱ ἁμαρτίαι, καὶ νὰ γείνη
 25 ἐξιλέωσις περὶ τῆς ἀνομίας καὶ νὰ εἰσαχθῇ δικαιοσύνη αἰώνιος καὶ νὰ σφραγισθῇ ὁρασις καὶ προφητεία καὶ νὰ χρισθῇ ὁ Ἅγιος τῶν ἁγίων. Γνώρισον λοιπὸν καὶ κατάλαβε ὅτι ἀπὸ τῆς ἐξελεύσεως τῆς προσταγῆς τοῦ νὰ
 26 ἀνοικοδομηθῇ ἡ Ἱερουσαλήμ ἕως τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἡγουμένου θέλουσιν εἶσθαι ἐβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἐβδομάδες ἐξήκοντα δύο· θέλει οἰκοδομηθῇ πάλιν ἡ πλᾶτεϊα καὶ τὸ τεῖχος, μάλιστα ἐν καιροῖς στενοχωρίας. Καὶ μετὰ
 27 τὰς ἐξήκοντα δύο ἐβδομάδας θέλει ἐκκοπῇ ὁ Χριστός, πλην οὐχὶ δι' ἑαυτόν· καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἡγουμένου, ὅστις θέλει ἔλθεῖ, θέλει ἀφανίσει τὴν πόλιν καὶ τὸ ἁγιαστήριον· καὶ τὸ τέλος αὐτῆς θέλει ἔλθεῖ μετὰ κατακλυσμοῦ,
 καὶ ἕως τοῦ τέλους τοῦ πολέμου εἶναι διωρισμένοι ἀφανισμοί. Καὶ θέλει στερεώσει τὴν διαθήκην εἰς πολλοὺς ἐν μιᾷ ἐβδομάδι· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἐβδομάδος θέλει παύσει ἡ θυσία καὶ ἡ προσφορά, καὶ ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ θέλει εἶσθαι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἕως τῆς συντελείας τοῦ καιροῦ θέλει δοθῇ διορία ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

10 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Κύρου, βασιλέως τῆς Περσίας, ἀπεκαλύφθη λόγος εἰς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐκλήθη Βαλτασάσαρ· καὶ ὁ λόγος ἦτο ἀληθινὸς καὶ ἡ δύναμις τῶν λεγομένων μεγάλη· καὶ κατέλαβε
 2 τὸν λόγον καὶ ἐννόησε τὴν ὁπτασίαν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ ὁ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ὁλοκλήρους
 3 ἐβδομάδας. Ἄρτον ἐπιθυμητὸν δὲν ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου οὐδὲ ἡλειψα
 4 ἑμαυτὸν παντελῶς, μέχρι συμπληρώσεως τριῶν ὁλοκλήρων ἐβδομάδων. Καὶ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ἡμέραν
 5 τοῦ πρώτου μηνός, ἐνῶ ἤμην παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, ὅστις εἶναι ὁ Τίγρις, ἐσῆκωσα τοὺς
 6 ὀφθαλμοὺς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, εἷς ἄνθρωπος ἐνδεδυμένος λινὰ καὶ αἱ ὀσφύες αὐτοῦ ἦσαν περιεζωσμέναι
 7 με χρυσίον καθαρὸν τοῦ Οὐφάζ, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἦτο ὡς βηρύλλιον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς θέα ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ὄψις
 8 χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ μόνος ἐγὼ ὁ Δανιήλ εἶδον τὴν ὄρασιν· οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ὄντες μετ' ἐμοῦ δὲν εἶδον τὴν ὄρασιν· ἀλλὰ τρόμος μέγας ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔφυγον
 9 διὰ νὰ κρυφθῶσιν. Ἐγὼ λοιπὸν ἔμεινα μόνος καὶ εἶδον τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ δὲν ἀπέμεινεν
 10 ἰσχύς ἐν ἐμοί· καὶ ἡ ἀκμὴ μου μετεστράφη ἐν ἐμοί εἰς μαρασμὸν καὶ δὲν ἔμεινεν ἰσχύς ἐν ἐμοί. Ἦκουσα ὅμως τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐνῶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἐγὼ ἤμην βεβυθισμένος εἰς
 11 βαθὺν ὕπνον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοῦ, χεὶρ μετ' ἡγγισε καὶ με ἤγειρεν
 12 ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ τὰς παλάμας τῶν χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Δανιήλ, ἀνὴρ σφόδρα ἀγαπητέ, ἐννόησον τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ὀρθός· διότι πρὸς σέ ἀπεστάλην τώρα. Καὶ
 13 ὅτε ἐλάλησε πρὸς ἐμέ τὸν λόγον τοῦτον, ἐσηκώθην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Μὴ φοβοῦ, Δανιήλ· διότι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν ἔδωκας τὴν καρδίαν σου εἰς τὸ νὰ ἐννοῇς καὶ κακουχῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 14 σου, εἰσηκούσθησαν οἱ λόγοι σου καὶ ἐγὼ ἦλθον εἰς τοὺς λόγους σου. Πλὴν ὁ ἄρχων τῆς βασιλείας τῆς Περσίας ἀντίστατο εἰς ἐμέ εἰκοσιμῖαν ἡμέραν· ἀλλ' ἰδοῦ, ὁ Μιχαήλ, εἷς τῶν πρώτων ἀρχόντων, ἦλθε διὰ νὰ μοὶ
 15 βοηθήσῃ· καὶ ἐγὼ ἔμεινα ἐκεῖ πλησίον τῶν βασιλέων τῆς Περσίας. Καὶ ἦλθον νὰ σὲ κάμω νὰ καταλάβῃς τί
 16 θέλει συμβῇ εἰς τὸν λαὸν σου ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις· διότι ἡ ὄρασις εἶναι ἔτι διὰ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐνῶ
 17 ἐλάλει τοιούτους λόγους πρὸς ἐμέ, ἔβαλον τὸ πρόσωπόν μου πρὸς τὴν γῆν καὶ ἔγεινα ἄφωνος. Καὶ ἰδοῦ, ὡς
 18 θέα υἱοῦ ἀνθρώπου ἡγγισε τὰ χεῖρά μου· τότε ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἱστάμενον
 19 ἐμπροσθέν μου, Κύριέ μου, ἐξ αἰτίας τῆς ὁράσεως συνεστράφησαν τὰ ἐντόσθιά μου ἐν ἐμοί καὶ δὲν ἔμεινεν
 20 ἰσχύς ἐν ἐμοί. Καὶ πῶς δύναται ὁ δοῦλος τούτου τοῦ κυρίου μου νὰ λαλήσῃ μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου ἐν
 21 ἐμοί βεβαίως ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἰσχύς ἀλλ' οὐδὲ πνοὴ ἔμεινεν ἐν ἐμοί. Καὶ με ἡγγισε πάλιν
 ὡς θέα ἀνθρώπου καὶ με ἐνίσχυσε, καὶ εἶπε, Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ σφόδρα ἀγαπητέ· εἰρήνη εἰς σέ· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐνῶ ἐλάλει πρὸς ἐμέ, ἐνισχύθην καὶ εἶπον, Ἄσ λαλήσῃ ὁ κύριός μου· διότι με ἐνίσχυσας. Καὶ
 εἶπεν, Ἐξεύρεις διὰ τί ἦλθον πρὸς σέ τώρα δὲ θέλω ἐπιστρέφει νὰ πολεμήσω μετὰ τοῦ ἄρχοντος τῆς Περσίας·
 καὶ ὅταν ἐξέλθω, ἰδοῦ, ὁ ἄρχων τῆς Ἑλλάδος θέλει ἔλθεῖ. Πλὴν θέλω σοὶ ἀναγγεῖλαι τὸ γεγραμμένον ἐν τῇ
 γραφῇ τῆς ἀληθείας· καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὁ ἀγωνιζόμενος μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων, εἰμὶ Μιχαήλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Μήδου ἰσάμην διὰ τὰ κραταιώσω καὶ τὰ ἐνδυναμώσω αὐτόν. Καὶ **11, 2**
 τὰ ἄλλα θέλω σοὶ ἀναγγεῖλαι τὴν ἀλήθειαν. Ἰδοὺ, οἱ τρεῖς βασιλεῖς θέλουσιν ἐγερθῆ ἐν τῇ Περσίᾳ· καὶ ὁ τέταρτος
 θέλει εἶσθαι πολὺ πλουσιώτερος παρὰ πάντας· καὶ ἀφοῦ κραταιωθῇ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, θέλει διεγείρει τὸ πᾶν
 ἐναντίον τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ θέλει σηκωθῇ βασιλεὺς δυνατὸς καὶ θέλει ἐξουσιάζει ἐν δυνάμει 3
 μεγάλη καὶ κάμει κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ. Καὶ καθὼς σταθῇ, θέλει συντριφθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ θέλει 4
 διαιρεθῇ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ· πλὴν οὐχὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν
 ἐξουσίαν αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξουσίασε· διότι ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει ἐκριζωθῇ καὶ διαμερισθῇ εἰς ἄλλους,
 ἐκτὸς τούτων. Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἰσχύσει, καὶ εἶς ἐκ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· καὶ θέλει ἰσχύσει ὑπὲρ 5
 αὐτὸν καὶ θέλει ἐξουσιάσει· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐξουσία μεγάλη. Καὶ μετὰ ἔτη θέλουσι συζευχθῇ· 6
 καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου θέλει ἐλθεῖ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ, διὰ τὰ κάμῃ συμφιλίωσιν·
 πλὴν αὕτη δὲν θέλει ἀναχαιτίσει τὴν δυνάμιν τοῦ βραχίονος οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει σταθῇ· ἀλλὰ θέλει
 παραδοθῇ αὕτη καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν καὶ τὸ γεννηθὲν ἐξ αὐτῆς καὶ ὁ ἐνισχύων αὐτὴν ἐν καιροῖς. Ἐκ τοῦ 7
 βλαστοῦ ὁμοῦ τῶν ῥιζῶν αὐτῆς θέλει σηκωθῇ τις ἀντὶ αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν μετὰ δυνάμεως θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὰ
 ὀχυρώματα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ καὶ θέλει ἐνεργήσῃ ἐναντίον αὐτῶν καὶ ὑπερισχύσει· καὶ προσέτι θέλει 8
 φέρει αἰχμαλώτους εἰς τὴν Αἴγυπτον τοὺς θεοὺς αὐτῶν, μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, μετὰ τῶν πολυτίμων σκευῶν
 αὐτῶν, τῶν ἀργυρῶν καὶ τῶν χρυσῶν· καὶ αὐτὸς θέλει σταθῇ ἔτη τινὰ ὑπὲρ τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ. Ἐκεῖνος 9
 δὲ θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὸ βασίλειον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου, πλὴν θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Οἱ δὲ 10
 υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἐγερθῇ εἰς πόλεμον καὶ συνάξει πλῆθος δυνάμεων πολλῶν· καὶ εἶς ἐξ αὐτῶν θέλει ἐλθεῖ
 ἐν ὁρμῇ καὶ πλημμυρήσει καὶ διαβῇ· καὶ θέλει ἐπανέλθει καὶ ἐγερθῇ εἰς μάχην ἕως τοῦ ὀχυρώματος αὐτοῦ.
 Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἐξαγριωθῇ καὶ θέλει ἐξέλθει καὶ πολεμήσει μετ' αὐτοῦ, μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ 11
 βορρᾶ· ὅστις θέλει παρατάξει πλῆθος πολὺ· τὸ πλῆθος ὁμοῦ θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ 12
 πατάξῃ τὸ πλῆθος, ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει ὑψωθῇ· καὶ θέλει καταβάλλει μυριάδας, πλὴν δὲν θέλει κραταιωθῇ.
 Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θέλει ἐπιστρέψει καὶ θέλει παρατάξει πλῆθος περισσότερον παρὰ τὸ πρῶτον, καὶ 13
 θέλει ἐλθεῖ ἐν ὁρμῇ ἐν τῷ τέλει τῶν ὀρισμένων ἐτῶν μετὰ δυνάμεως μεγάλης καὶ μετὰ πλοῦτος πολλοῦ. Καὶ ἐν 14
 τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ θέλουσι σηκωθῇ ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ οἱ λυμεῶνες ἐκ τοῦ λαοῦ
 σου θέλουσιν ἐπαρθῇ διὰ τὰ ἐκπληρώσωσιν ὅρασιν· πλὴν θέλουσι πέσει. Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θέλει ἐλθεῖ 15
 καὶ ὑψώσει πρόχωμα καὶ κυριεύσει τὰς ὀχυράς πόλεις· καὶ οἱ βραχίονες τοῦ νότου δὲν θέλουσιν ἀντισταθῇ
 οὐδὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι δυνάμις πρὸς ἀντίστασιν. Καὶ ὁ ἐρχόμενος ἐναντίον 16
 αὐτοῦ θέλει κάμει κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀνθιστάμενος εἰς αὐτόν· καὶ θέλει σταθῇ ἐν
 τῇ γῇ τῆς δόξης, ἥτις θέλει ἀναλωθῇ ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Καὶ θέλει στηρίζῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ 17
 τὰ εἰσελθῇ μετὰ τῆς δυνάμεως παντὸς τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, καὶ εὐθύτης θέλει εἶσθαι μετ' αὐτοῦ· καὶ θέλει
 ἐνεργήσῃ· καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτὸν θυγατέρα γυναικῶν, διαφθείρων αὐτήν· πλὴν αὕτη δὲν θέλει σταθῇ οὐδὲ
 θέλει εἶσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐπειτα θέλει στρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὰς νήσους καὶ θέλει κυριεύσει 18
 πολλὰς· ἀλλ' ἡγεμὼν τις θέλει παύσει τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνειδος· ἐκτὸς τούτου θέλει ἐπιστρέψει τὸ ὄνειδος αὐτοῦ ἐπ'
 αὐτόν. Τότε θέλει στρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὰ ὀχυρώματα τῆς γῆς αὐτοῦ· πλὴν θέλει προσκόψει καὶ 19
 πέσει καὶ δὲν θέλει εὐρεθῇ. Καὶ ἀντὶ αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ τύραννος, ὅστις θέλει κάμει τὰ παρέλθῃ ἡ δόξα
 τοῦ βασιλείου· πλὴν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις θέλει ἀφανισθῇ καὶ οὐχὶ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν μάχῃ. Καὶ ἀντὶ αὐτοῦ θέλει 21
 σηκωθῇ ἐξουθενημένος τις, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θέλουσι δώσει τιμὴν βασιλικήν· ἀλλὰ θέλει ἐλθεῖ εἰρηνικῶς καὶ
 κυριεύσει τὸ βασίλειον ἐν κολακείαις. Καὶ οἱ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος θέλουσι κατακλυσθῇ ἔμπροσθεν 22
 αὐτοῦ καὶ θέλουσι συντριφθῇ, καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ ἄρχων τῆς διαθήκης. Καὶ μετὰ τὴν συμμαχίαν τὴν μετ' αὐτοῦ 23
 θέλει φέρεσθαι δολίως· διότι θέλει ἀναβῇ καὶ ὑπερισχύσει μετὰ ὀλίγον λαοῦ. Θέλει ἐλθεῖ μάλιστα εἰρηνικῶς 24
 ἐπὶ τοὺς παχυτέρους τόπους τῆς ἐπαρχίας, καὶ θέλει κάμει ὅ, τι δὲν ἔκαμον οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες
 τῶν πατέρων αὐτοῦ· θέλει διαμοιράσει μεταξὺ αὐτῶν διάρπαγμα καὶ λάφυρα καὶ πλοῦτή, καὶ θέλει μηχανευθῇ
 τὰς μηχανὰς αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀχυρωμάτων καὶ τοῦτο μέχρι καιροῦ. Καὶ θέλει διεγείρει τὴν δυνάμιν αὐτοῦ καὶ 25
 τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου μετὰ δυνάμεως μεγάλης· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει
 ἐγερθῇ εἰς πόλεμον μετὰ δυνάμεως μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς σφόδρα· πλὴν δὲν θέλει δυνηθῇ τὰ σταθῇ, διότι
 θέλουσι μηχανευθῇ μηχανὰς κατ' αὐτοῦ. Καὶ οἱ τρώγοντες τὰ ἐδέσματα αὐτοῦ θέλουσι συντρίψει αὐτόν, καὶ 26
 τὸ στράτευμα αὐτοῦ θέλει πλημμυρήσει, καὶ πολλοὶ θέλουσι πέσει πεφονευμένοι. Αἱ δὲ καρδίαι ἀμφοτέρων 27
 τούτων τῶν βασιλέων θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῇ πονηρίᾳ καὶ θέλουσι λαλεῖ ψεύδη ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ· ἀλλὰ τοῦτο
 δὲν θέλει εὐδοκιμήσει, ἐπειδὴ ἔτι τὸ τέλος θέλει εἶσθαι ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ. Τότε θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν 28
 γῆν αὐτοῦ μετὰ μεγάλου πλοῦτος· καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐναντίον τῆς διαθήκης τῆς ἁγίας· καὶ
 θέλει ἐνεργήσῃ καὶ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ θέλει ἐπιστρέψει καὶ ἐλθεῖ 29
 πρὸς τὸν νότον· πλὴν ἡ ἐσχάτη φορὰ δὲν θέλει εἶσθαι ὡς ἡ πρώτη, διότι τὰ πλοῖα τῶν Κηττιαίων θέλουσιν 30
 ἐλθεῖ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ θέλει ταπεινωθῇ καὶ ἐπιστρέψει καὶ θυμωθῇ ἐναντίον τῆς διαθήκης τῆς ἁγίας· καὶ
 θέλει ἐνεργήσῃ καὶ ἐπιστρέψει καὶ θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν διαθήκην τὴν ἁγίαν. Καὶ 31
 βραχίονες θέλουσιν ἐγερθῇ ἐξ αὐτοῦ, καὶ θέλουσι βεβηλώσει τὸ ἁγιαστήριον τῆς δυνάμεως καὶ ἀφαιρέσει τὴν
 παντοτεινὴν θυσίαν καὶ στήσει τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως. Καὶ τοὺς ἀνομοῦντας εἰς τὴν διαθήκην θέλει 32
 διαφθείρει ἐν κολακείαις· ὁ λαὸς ὁμοῦ, ὅστις γνωρίζει τὸν Θεὸν αὐτοῦ, θέλει ἰσχύσει καὶ κατορθώσει. Καὶ οἱ 33
 συνετοὶ τοῦ λαοῦ θέλουσι διδάξει πολλοὺς· πλὴν θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας καὶ διὰ φλογός, δι' αἰχμαλωσίας

34 καὶ διὰ λαφυραγωγίας, πολλῶν ἡμερῶν. Καὶ ὅταν πέσωσι, θέλουσι βοηθηθῇ μικράν βοήθειαν· πολλοὶ ὁμῶς
 35 θέλουσι προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ἐν κολακείαις. Καὶ ἐκ τῶν συνετῶν θέλουσι πέσει, διὰ νὰ δοκιμασθῶσι καὶ νὰ
 καθαρισθῶσι καὶ νὰ λευκανθῶσιν, ἕως τοῦ ἐσχάτου καιροῦ· διότι καὶ τοῦτο θέλει γείνει ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ.
 36 Καὶ ὁ βασιλεὺς θέλει κάμει κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, καὶ θέλει ὑψωθῇ καὶ μεγαλυνθῇ ὑπεράνω παντὸς Θεοῦ,
 καὶ θέλει μεγαλορρημονήσῃ κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν θεῶν, καὶ θέλει εὐημερεῖ, ἕωσοῦ συντελεσθῇ ἡ ὀργή· διότι
 37 τὸ ὀρισμένον θέλει γείνει. Καὶ δὲν θέλει φροντίζει περὶ τῶν θεῶν τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐδὲ περὶ ἐπιθυμίας
 38 γυναικῶν οὐδὲ θέλει φροντίζει περὶ οὐδενὸς Θεοῦ, διότι θέλει μεγαλυνθῇ ὑπεράνω πάντων. Τὸν δὲ θεὸν
 Μαουζεῖμ θέλει δοξάσῃ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ θεόν, τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες αὐτοῦ δὲν ἐγνώρισαν, θέλει
 39 τιμῇσιν μὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ μὲ πολυτίμους λίθους καὶ μὲ πράγματα ἐπιθυμητά. Οὕτω θέλει κάμει
 εἰς τὰ ὀχυρώματα Μαουζεῖμ μετὰ Θεοῦ ἁλλοτρίου· ὅσοι γνωρίσωσιν αὐτόν, εἰς αὐτοὺς θέλει πληθύνει δόξαν
 40 καὶ θέλει κάμει αὐτοὺς νὰ ἐξουσιάσωσιν ἐπὶ πολλῶν, καὶ τὴν γῆν θέλει διαμοιράσῃ μὲ τιμὴν. Καὶ ἐν τῷ
 ἐσχάτῳ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει συγκερατισθῇ μετ' αὐτοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θέλει ἔλθῃ
 ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἀνεμοστρόβιλος, μετὰ ἁμαξῶν καὶ μετὰ ἱππέων καὶ μετὰ πολλῶν πλοίων· καὶ θέλει ἔλθῃ
 41 εἰς τοὺς τόπους καὶ θέλει πλημμυρήσῃ καὶ διαβῇ· θέλει εἰσελθεῖ ἔτι εἰς τὴν γῆν τῆς δόξης καὶ πολλοὶ τόποι
 θέλουσι καταστραφῇ· οὗτοι ὁμῶς θέλουσι διασωθῇ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὁ Ἑδὼμ καὶ ὁ Μωάβ καὶ οἱ πρῶτοι τῶν
 42 υἱῶν Ἀμμών. Καὶ θέλει ἐκτείνειν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς τόπους· καὶ ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου δὲν θέλει ἐκφύγει.
 43 Καὶ θέλει κυριεύσῃ τοὺς θησαυροὺς τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ πάντα τὰ ἐπιθυμητά τῆς Αἰγύπτου·
 44 καὶ οἱ Λίβυες καὶ οἱ Αἰθίοπες θέλουσιν εἶσθαι κατόπιν τῶν βημάτων αὐτοῦ. Πλὴν ἀγγελίαι ἐκ τῆς ἀνατολῆς
 καὶ ἐκ τοῦ βορρᾶ θέλουσι ταραξέει αὐτόν· διὰ τοῦτο θέλει ἐκβῇ μετὰ θυμοῦ μεγάλου, διὰ νὰ ἀφανίσῃ καὶ νὰ
 45 ἐξολοθρεύσῃ πολλοὺς. Καὶ θέλει στήσῃ τὰς σκηνὰς τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ κατοικήσεως μεταξὺ τῶν θαλασσῶν
 ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου ὄρους τῆς ἀγιότητος· πλὴν θέλει ἔλθῃ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ βοηθῶν
 αὐτόν.

- 12** Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλει ἐγερθῇ Μιχαήλ, ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἱστάμενος ὑπὲρ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου·
 καὶ θέλει εἶσθαι καιρὸς θλίψεως, ὅποια ποτὲ δὲν ἔγεινεν ἀφοῦ ὑπῆρξεν ἔθνος, μέχρις ἐκείνου τοῦ καιροῦ·
 2 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλει διασωθῇ ὁ λαὸς σου, πᾶς ὅστις εὗρεθῇ γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ. Καὶ πολλοὶ
 ἐκ τῶν κοιμωμένων ἐν τῷ χώματι τῆς γῆς θέλουσιν ἐξεγερθῇ, οἱ μὲν εἰς αἰώνιον ζωὴν, οἱ δὲ εἰς ὀνειδισμόν
 3 καὶ εἰς κατασχόνην αἰώνιον. Καὶ οἱ συνετοὶ θέλουσιν ἐκλάμψῃ ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος· καὶ οἱ
 4 ἐπιστρέφοντες πολλοὺς εἰς δικαιοσύνην ὡς οἱ ἀστέρες, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ σὺ, Δανιήλ, ἔγκλεισον
 τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως τοῦ ἐσχάτου καιροῦ· τότε πολλοὶ θέλουσι περιτρέχει καὶ ἡ γνῶσις
 5 θέλει πληθυνθῇ. Καὶ ἐγὼ ὁ Δανιήλ ἐθεώρησα καὶ ἰδού, ἴσταντο δύο ἄλλοι, εἷς ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ
 6 ποταμοῦ καὶ εἷς ἐκεῖθεν ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον
 λινά, ὅστις ἦτο ἐπάνωθεν τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, Ἐως πότε θέλει εἶσθαι τὸ τέλος τῶν θαυμασιῶν τούτων
 7 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον λινά, ὅστις ἦτο ἐπάνωθεν τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, ὅτε ὑψωσε τὴν
 δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι θέλει
 8 εἶσθαι εἰς καιρόν, καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ· καὶ ὅταν συντελεσθῇ ὁ διασκορπισμὸς τῆς δυνάμεως τοῦ ἁγίου
 9 λαοῦ, πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐκπληρωθῇ. Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλὰ δὲν ἐνόησα· τότε εἶπον, Κύριέ μου, ποῖον τὸ
 10 τέλος τούτων· Καὶ εἶπε, Ὑπαγε, Δανιήλ· διότι οἱ λόγοι εἶναι κεκλεισμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι ἕως τοῦ ἐσχάτου
 11 καιροῦ. Πολλοὶ θέλουσι καθαρισθῇ καὶ λευκανθῇ καὶ δοκιμασθῇ· καὶ οἱ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἀσεβεῖ· καὶ οὐδεὶς
 12, 13 Μακάριος ὅστις ὑπομείνῃ καὶ φθάσῃ εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας καὶ τριάκοντα πέντε. Ἀλλὰ σὺ ὕπαγε,
 ἕως τοῦ τέλους· καὶ θέλεις ἀναπαυθῇ καὶ θέλεις σταθῇ ἐν τῷ κλήρῳ σου εἰς τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν.

ΩΣΗΕ

Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Ὁσηὲ τὸν υἱὸν τοῦ Βεηρί, ἐν ταῖς ἡμέραις Ὁζίου, Ἰωάθαμ, Ἀχαζ καὶ 1
Ἐζεκίου, βασιλέων τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωάς, βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀρχὴ τοῦ 2
λόγου τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Ὁσηέ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ὁσηέ, Ὑπαγε, λάβε εἰς σεαυτὸν γυναῖκα πορνείας
καὶ τέκνα πορνείας· διότι ἡ γῆ κατεπόρνευσε, ἐκκλίνας ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ Κυρίου. Καὶ ὑπῆγε καὶ ἔλαβε τὴν 3
Γόμερ, θυγατέρα τοῦ Δεβηλαῖμ· καὶ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, 4
Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραέλ· διότι ἔτι ὀλίγον καὶ θέλω ἐκδικῆσαι τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραέλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰηού,
καὶ θέλω καταπαύσει τὴν βασιλείαν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω συντρίψει τὸ τόξον τοῦ 5
Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰεζραέλ. Καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἐγέννησε θυγατέρα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κάλεσον τὸ 6
ὄνομα αὐτῆς Λόρουχαμμά· διότι δὲν θέλω ἐλεῆσαι πλέον τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀλλὰ θέλω σηκῶσαι αὐτοὺς διόλου.
Τὸν δὲ οἶκον Ἰούδα θέλω ἐλεῆσαι καὶ θέλω σώσει αὐτοὺς διὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ δὲν θέλω σώσει 7
αὐτοὺς διὰ τόξου οὐδὲ διὰ ῥομφαίας οὐδὲ διὰ πολέμου, διὰ ἵππων οὐδὲ διὰ ἱππέων. Καὶ ἀφοῦ ἀπεγαλάκτισε 8
τὴν Λόρουχαμμά, συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ εἶπε Κύριος, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λοάμμι· διότι 9
σεῖς δὲν εἶσθε λαὸς μου καὶ ἐγὼ δὲν θέλω εἶσθαι ὑμῶν. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι ὡς 10
ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἥτις δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ οὐδὲ νὰ ἐξαριθμηθῇ καὶ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐλέχθη πρὸς
αὐτοὺς, δὲν εἶσθε λαὸς μου, ἐκεῖ θέλει λεχθῇ πρὸς αὐτοὺς, Υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Τότε θέλουσι συναχθῇ 11
ὁμοῦ οἱ υἱοὶ Ἰούδα καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ θέλουσι καταστήσει εἰς ἑαυτοὺς ἀρχηγὸν ἓνα, καὶ θέλουσιν ἀναβῆ
ἐκ τῆς γῆς· διότι μεγάλη θέλει εἶσθαι ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραέλ.

Εἶπατε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς σας, Ἀμμί, καὶ πρὸς τὰς ἀδελφὰς σας, Ρουχαμμά. Κρίθητε μετὰ τῆς μητρὸς 2, 2
σας, κρίθητε· διότι αὕτη δὲν εἶναι γυνὴ μου καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀνὴρ αὐτῆς· ἄς ἀφαιρέσῃ λοιπὸν τὰς πορνείας
αὐτῆς ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτῆς καὶ τὰς μοιχείας αὐτῆς ἐκ μέσου τῶν μαστῶν αὐτῆς· μήποτε ἐκδύσας γυμνώσω 3
αὐτὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτῆς, καὶ θέσω αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ
καταστήσω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ θανατώσω αὐτὴν ἐν δίψῃ. Καὶ δὲν θέλω ἐλεῆσαι τὰ τέκνα αὐτῆς· ἐπειδὴ 4
εἶναι τέκνα πορνείας. Διότι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐπόρνευσεν· ἡ συλλαβοῦσα αὐτὰ ἔπραξεν αἰσχύνην· διότι εἶπε, 5
Θέλω ὑπάγει κατόπιν τῶν ἐραστῶν μου, οἵτινες μοὶ δίδουσι τὸν ἄρτον μου καὶ τὸ ὕδωρ μου, τὸ μαλλίον μου καὶ
τὸ λινάριόν μου, τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὰ ποτὰ μου. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω φράξαι τὴν ὁδὸν σου μὲ ἀκάνθας 6
καὶ οἰκοδομήσει φραγμόν, διὰ νὰ μὴ εὕρῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς. Καὶ θέλει τρέξῃ κατόπιν τῶν ἐραστῶν αὐτῆς 7
καὶ δὲν θέλει φθάσει αὐτοὺς, καὶ θέλει ζητήσῃ αὐτοὺς καὶ δὲν θέλει εὕρεῖ· τότε θέλει εἰπεῖ, Θέλω ὑπάγει καὶ
ἐπιστρέψει πρὸς τὸν πρῶτόν μου ἄνδρα· διότι καλῆτερον ἦτο τότε εἰς ἐμὲ παρά τώρα. Καὶ αὕτη δὲν ἐγνώριζεν 8
ὅτι ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτὴν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐπλήθυνα τὸ ἀργύριον εἰς αὐτὴν καὶ τὸ
χρυσίον, μὲ τὰ ὅποια κατεσκεύασαν τὸν Βάαλ. Διὰ τοῦτο θέλω ἐπιστρέψει καὶ λάβει τὸν σῖτόν μου ἐν τῷ καιρῷ 9
αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνον μου ἐν τῷ διωρισμένῳ καιρῷ αὐτοῦ, καὶ θέλω ἀφαιρέσει τὸ μαλλίον μου καὶ τὸ λινάριόν
μου, τὰ ὅποια εἶχε διὰ νὰ σκεπάσῃ τὴν γύμνωσιν αὐτῆς. Καὶ τώρα θέλω ἀποκαλύψει τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς 10
ἐμπροσθεν τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐδεὶς θέλει λυτρώσει αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς μου. Καὶ θέλω καταπαύσει 11
πᾶσαν τὴν εὐφροσύνην αὐτῆς, τὰς ἐορτὰς αὐτῆς, τὰς νεομηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς
πανηγύρεις αὐτῆς. Καὶ θέλω ἀφανίσει τὰς ἀμπέλους αὐτῆς καὶ τὰς συκάς αὐτῆς, περὶ τῶν ὁποίων εἶπε, 12
Μισθώματά μου εἶναι ταῦτα, τὰ ὅποια μοὶ ἔδωκαν οἱ ἐρασταὶ μου· καὶ θέλω καταστήσει αὐτὰς δάσος, καὶ τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ θέλουσι κατατρώγει αὐτάς. Καὶ θέλω ἐπισκεφθῇ ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεῖμ, καθ' ἃς 13
ἐθυμιάζεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐστολίζετο μὲ τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ περιδέραια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο κατόπιν τῶν
ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμὲ δὲ ἐλησμόνησε, λέγει Κύριος. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐφελκύσει αὐτὴν καὶ θέλω φέρει 14
αὐτὴν εἰς τὴν ἔρημον καὶ θέλω λαλήσει πρὸς τὴν καρδίαν αὐτῆς. Καὶ ἐκεῖθεν θέλω δώσει εἰς αὐτὴν τοὺς 15
ἀμπελῶνας αὐτῆς καὶ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀχώρ διὰ θύραν ἐλπίδος· καὶ θέλει ψάλλει ἐκεῖ ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
νεότητος αὐτῆς καὶ ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναβάσεως αὐτῆς ἀπὸ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει 16
Κύριος, θέλεις μὲ καλέσει, Ὁ ἀνὴρ μου· καὶ δὲν θέλεις μὲ καλέσει πλέον, Ὁ Βάαλ μου· διότι θέλω ἀφαιρέσει 17
τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεῖμ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ δὲν θέλουσιν ἀναφέρεσθαι πλέον τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω κάμει διαθήκην ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πρὸς τὰ πετεινὰ τοῦ 18
οὐρανοῦ καὶ τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς· τόξον δὲ καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον θέλω συντρίψει ἐκ τῆς γῆς καὶ θέλω
κατοικίσει αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ. Καὶ θέλω σὲ μνηστευθῇ εἰς ἑμαυτὸν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ θέλω σὲ μνηστευθῇ 19
εἰς ἑμαυτὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς· καὶ θέλω σὲ μνηστευθῇ εἰς ἑμαυτὸν ἐν 20
πίστει· καὶ θέλεις γνωρίσει τὸν Κύριον. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω ἀποκριθῇ, λέγει Κύριος, θέλω ἀποκριθῇ 21
πρὸς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἀποκριθῇ πρὸς τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ θέλει ἀποκριθῇ πρὸς τὸν σῖτον καὶ 22
τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ ταῦτα θέλουσιν ἀποκριθῇ πρὸς τὸν Ἰεζραέλ. Καὶ θέλω σπείρει αὐτὴν δι' ἑμαυτὸν 23
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ θέλω ἐλεῆσει τὴν οὐκ ἡλεημένην· καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν οὐ λαὸν μου, Λαὸς μου εἶσαι· καὶ
αὐτοὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Θεὸς μου εἶσαι.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμὲ, Ὑπαγε ἔτι, ἀγάπησον γυναῖκα, ἥτις καίτοι ἀγαπωμένη ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτῆς 3
εἶναι μοιχαλὶς, κατὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, οἵτινες ὅμως ἐπιβλέπουσιν εἰς θεοὺς
ἄλλοτρίους καὶ ἀγαπῶσι φιάλας οἴνου. Καὶ ἐμίσθωσα αὐτὴν εἰς ἑμαυτὸν διὰ δεκαπέντε ἀργύρια καὶ ἐν χομὸρ 2
κριθῇ καὶ ἥμισυ χομὸρ κριθῇς. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν, Θέλεις καθῆσαι δι' ἐμὲ πολλὰς ἡμέρας· δὲν θέλεις 3

4 πορνεύσει και δὲν θέλει εἶσθαι δι' ἄλλον· καὶ ἐγὼ ὁμοίως θέλω εἶσθαι διὰ σέ. Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θέλουσι
καθήσει πολλὰς ἡμέρας χωρὶς βασιλέως καὶ χωρὶς ἄρχοντος καὶ χωρὶς θυσίας καὶ χωρὶς ἀγάλματος καὶ
5 χωρὶς ἐφὸς καὶ θαρραλείμ. Μετὰ ταῦτα θέλουσιν ἐπιστρέψει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ θέλουσι ζητήσῃ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτῶν καὶ Δαβὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν· καὶ θέλουσι φοβεῖσθαι τὸν Κύριον καὶ τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ ἐν ταῖς
ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, υἱοὶ Ἰσραὴλ· διότι ὁ Κύριος ἔχει κρίσιν μετὰ τῶν κατοικῶν τῆς γῆς, ἐπειδὴ
2 δὲν ὑπάρχει ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ γνῶσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπιπορκία καὶ ψεῦδος καὶ φόνοσ καὶ κλοπὴ
3 καὶ μοιχεύια ἐπλημύρησαν, καὶ αἵματα ἐγγίξουσιν ἐπὶ αἵματα. Διὰ τοῦτο θέλει πενθήσῃ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ
κατοικῶν ἐν αὐτῇ θέλει λιποψυχήσῃ, μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἔτι καὶ
4 οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης θέλουσιν ἐκλείψει. Πλὴν ἂς μὴ ἀντιλέγῃ μηδεὶς μηδ' ἂς ἐλέγχῃ τὸν ἄλλον· διότι
5 ὁ λαὸς σου εἶναι ὡς οἱ ἀντιλέγοντες εἰς τὸν ἱερέα. Διὰ τοῦτο θέλει ὀλισθήσῃ τὴν ἡμέραν, καὶ μετὰ σοῦ
6 θέλει ὀλισθήσῃ καὶ ὁ προφήτης τὴν νύκτα, καὶ θέλω ἀφανίσῃ τὴν μητέρα σου. Ὁ λαὸς μου ἠφανίσθη δι'
ἔλλειψιν γνώσεως· ἐπειδὴ σὺ ἀπέρριψας τὴν γνῶσιν καὶ ἐγὼ ἀπέρριψα σέ ἀπὸ τοῦ νὰ ἱερατεύῃς εἰς ἐμέ· ἐπειδὴ
7 ἐλησμόνησας τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐγὼ θέλω λησμονήσῃ τὰ τέκνα σου. Καθὼς ἐπληθύναν, οὕτως
8 ἡμάρτησαν εἰς ἐμέ· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θέλω μεταβάλλει. Τρώγουσι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου
9 καὶ ἔχουσι προσηλωμένην τὴν ψυχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι, καθὼς ὁ λαός,
οὕτω καὶ ὁ ἱερεὺς· καὶ θέλω ἐπισκεφθῇ ἐπ' αὐτοὺς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ ἀνταποδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὰς πράξεις
10 αὐτῶν. Διότι θέλουσι τρώγει καὶ δὲν θέλουσι χορτάζεσθαι, θέλουσι πορνεύει καὶ δὲν θέλουσι πληθύνεσθαι·
11, 12 ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον τὸ νὰ λατρεύωσι τὸν Κύριον. Πορνεία καὶ οἶνος καὶ μέθη ἀφαιροῦσι τὴν καρδίαν. Ὁ
λαὸς μου ἐρωτᾷ τὰ ζῦλα αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτόν· διότι τὸ πνεῦμα τῆς πορνείας
13 ἐπλάνησεν αὐτοὺς καὶ ἐπόρνευσαν ἐκκλίνοντες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν. Θυσιάζουσιν ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων
καὶ θυμιάζουσιν ἐπὶ τοὺς λόφους, ὑπὸ τὰς δρυὶς καὶ λεύκας καὶ τερεβίνθους, διότι ἡ σκία αὐτῶν εἶναι καλὴ
14 διὰ τοῦτο αἱ θυγατέρες σας θέλουσι πορνεύει καὶ αἱ νύμφαι σας θέλουσι μοιχεύει. Δὲν θέλω τιμωρήσῃ
τὰς θυγατέρας σας ὅταν πορνεύσωσιν οὐδὲ τὰς νύμφας σας ὅταν μοιχεύσωσι, διότι αὐτοὶ ἀποχωρίζονται μετὰ
15 τῶν πορνῶν καὶ θυσιάζουσι μετὰ τῶν ἀσελγῶν· διὰ τοῦτο ὁ λαὸς ὁ ἀσύνετος θέλει κατακρημνισθῇ. Ἐὰν σὺ,
Ἰσραὴλ, πορνεύῃς, τοῦλάχιστον ἂς μὴ ἀνομήσῃ ὁ Ἰούδας· μὴ ὑπάγετε λοιπὸν εἰς Γάλγαλα μὴδ' ἀναβαίνειτε
16 εἰς Βαῖθαυὲν μὴδὲ ὀμνύετε, Ζῆ ὁ Κύριος. Διότι ὁ Ἰσραὴλ ἀπεσκίρτησεν ὡς δάμαλις ἀποσκιρτῶσα· τώρα θέλει
17 βοσκήσῃ αὐτοὺς ὁ Κύριος ὡς ἀρνία ἐν τόπῳ πλατεῖ. Ὁ Ἐφραΐμ προσεκολλήθη εἰς τὰ εἶδωλα· ἀφήσατε αὐτόν.
18 Τὸ ποτὸν αὐτῶν ὥς ὕνισεν· ὅλως ἐδόθησαν εἰς τὴν πορνείαν· οἱ ὑπερασπισταὶ αὐτῆς ὡς τῆς αἰσχύνῃς, ἀγαπῶσι
19 τὸ Δότε. Ὁ ἄνεμος θέλει συσφίγγει αὐτὴν ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ θέλουσι κατασυχυνθῇ διὰ τὰς θυσίας
αὐτῶν.

5 Ἀκούσατε τοῦτο, ἱερεῖς, καὶ προσέξατε, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ δότε ἀκρόασιν, οἶκος βασιλέως· διότι πρὸς ἐσᾶς
2 εἶναι κρίσις· ἐπειδὴ ἐστάθητε παγίως ἐπὶ Μισπὰ καὶ δίκτυον ἠπλωμένον ἐπὶ τὸ Θαβώρ. Καὶ οἱ ἀγρεύοντες
3 ἔκαμον θαθεῖαν σφαγὴν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω παιδεύει πάντας αὐτοὺς. Ἐγὼ ἐγνώρισα τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ὁ Ἰσραὴλ
4 δὲν εἶναι κεκρυμμένος ἀπ' ἐμοῦ· διότι τώρα πορνεύεις, Ἐφραΐμ, καὶ ἐμιάνθη ὁ Ἰσραὴλ. Δὲν ἀφίνουσιν αὐτοὺς
αἱ πράξεις αὐτῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν· διότι τὸ πνεῦμα τῆς πορνείας εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ
5 δὲν ἐγνώρισαν τὸν Κύριον. Καὶ ἡ ὑπερηφανία τοῦ Ἰσραὴλ μαρτυρεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὁ Ἰσραὴλ
6 καὶ ὁ Ἐφραΐμ θέλουσι πέσει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν· ὁ Ἰούδας ἔτι θέλει πέσει μετ' αὐτῶν. Μετὰ τῶν ποιμνίων
αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν ἀγγελῶν αὐτῶν θέλουσιν ὑπάγει διὰ νὰ ζητήσωσι τὸν Κύριον· ἀλλὰ δὲν θέλουσιν εὐρεῖ·
7 ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτῶν. Ἐφέρθησαν ἀπίστως πρὸς τὸν Κύριον· διότι ἐγέννησαν τέκνα ἀλλότρια· τώρα δὲ εἶς
8 μὴν θέλει καταφάγει αὐτοὺς καὶ τὰς κληρονομίας αὐτῶν. Σαλπίσσατε κερατίνην ἐν Γαθαά, σάλπιγγα ἐν Ῥαμά·
9 ἠχήσατε δυνατὰ ἐν Βαῖθαυὲν· κατόπιν σου, Βενιαμίν. Ὁ Ἐφραΐμ θέλει εἶσθαι ἡρημωμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
10 ἐλέγχου· μετὰ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐγνωστοποίησα τὸ βεβαίως γεννησόμενον· οἱ ἄρχοντες Ἰούδα ἔγειναν
11 ὡς οἱ μεταποτίζοντες ὄρια· ἐπ' αὐτοὺς θέλω ἐκχύσει ὡς ὕδατα τὴν ὀργὴν μου. Κατεδυναστεύθη ὁ Ἐφραΐμ,
12 συνετριβή ἐν τῇ κρίσει διότι ἐκουσίως ὑπῆγε κατόπιν προστάγματος· διὰ τοῦτο ἐγὼ θέλω εἶσθαι ὡς σαράκιον
13 εἰς τὸν Ἐφραΐμ καὶ ὡς σκώληξ εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα. Καὶ εἶδεν ὁ Ἐφραΐμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ ὁ Ἰούδας τὸ
ἔλκος αὐτοῦ, καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἐφραΐμ πρὸς τὸν Ἀσσύριον καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰαρείβ· ἀλλ' οὕτως δὲν
14 ἠδυνήθη νὰ σᾶς ἰατρὸς οὐδὲ νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοῦ ἔλκους σας. Διότι ἐγὼ θέλω εἶσθαι ὡς λέων εἰς τὸν
Ἐφραΐμ καὶ ὡς σκύμνος λέοντος εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα· ἐγὼ, ἐγὼ θέλω διασπαράξῃ καὶ ἀναχωρήσῃ· θέλω λάβει,
15 καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν. Θέλω ὑπάγει, θέλω ἐπιστρέψει εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὗ γνωρίσωσι τὸ
ἔγκλημα αὐτῶν καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου· ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν θέλουσιν ὀρθοῖσαι πρὸς ἐμέ.

6 Ἔλθετε καὶ ἂς ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς διεσπάραξε, καὶ θέλει μᾶς ἰατρεύει· ἐπάταξε,
2 καὶ θέλει περιδέσει τὴν πληγὴν ἡμῶν. Θέλει ἀναζωοποιήσῃ ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
3 θέλει μᾶς ἀναστήσει, καὶ θέλομεν ζῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. Τότε θέλομεν γνωρίσει καὶ θέλομεν ἐξακολουθεῖ νὰ
γνωρίζωμεν τὸν Κύριον· ἡ ἔξοδος αὐτοῦ εἶναι προδιατεταγμένη ὡς ἡ αὐγὴ· καὶ θέλει ἐλθεῖ πρὸς ἡμᾶς ὡς
4 ὑετός, ὡς βροχὴ ὄψιμος καὶ πρῶτος ἐπὶ τὴν γῆν. Τί νὰ κάμω εἰς σέ, Ἐφραΐμ τί νὰ κάμω εἰς σέ, Ἰούδα διότι
5 ἡ καλωσύνη σας εἶναι ὡς νεφέλη πρωῒνῃ καὶ ὡς δρόσος ἑωθινῇ ἥτις παρέρχεται. Διὰ τοῦτο κατέκοψα αὐτοὺς
διὰ τῶν προφητῶν· ἐφόνευσα αὐτοὺς διὰ τῶν λόγων τοῦ στόματός μου· καὶ αἱ κρίσεις σου θέλουσιν ἐξέλθει ὡς
6, 7 φῶς. Διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐχὶ θυσίαν· καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ μᾶλλον παρὰ ὀλοκαυτώματα. Αὐτοὶ ὁμῶς ὡς ὁ

Ἀδάμ παρέβησαν τὴν διαθήκην· ἐν τούτῳ ἐφέρθησαν ἀπίστως πρὸς ἐμέ. Ἡ Γαλαὰδ εἶναι πόλις ἐργαζομένων 8
ἀνομίαν, ἐνεδρεύουσα αἷμα. Καὶ ὡς στίφη ληστῶν παραμονεύοντα ἄνθρωπον, οὕτως ὁ σύλλογος τῶν ἱερέων 9
φονεύουσιν ἐν τῇ ὁδῷ μέχρι Συχέμ· διότι ἔπραξαν αἰσχρά. Ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον φρίκην· ἐκεῖ εἶναι ἡ 10
πορνεία τοῦ Ἐφραΐμ· ὁ Ἰσραὴλ ἐμίανθη. Καὶ διὰ σέ, Ἰούδα, διωρίσθη θερισμός, ὅταν ἐγὼ ἐπιστρέψω τὴν 11
αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.

Ἐνῶ ἰάτρευον τὸν Ἰσραὴλ, ἀπεκαλύφθη τότε ἡ ἀνομία τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἡ κακία τῆς Σαμαρείας· διότι 7
ἔπραξαν ψεῦδος· καὶ ὁ κλέπτῃς εἰσέρχεται, ὁ ληστής γυμνώνει ἐξώθεν. Καὶ αὐτοὶ δὲν λέγουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ 2
αὐτῶν, ὅτι ἐνθυμοῦμαι πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· τώρα περιεκύκλωσαν αὐτοὺς αἱ πράξεις αὐτῶν· ἔμπροσθεν
τοῦ προσώπου μου ἔγειναν. Ἐν τῇ κακίᾳ αὐτῶν εὐφράναν τὸν βασιλέα καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν τοὺς 3
ἄρχοντας. Πάντες εἶναι μοιχοί, ὡς ὁ κλίβανος ὁ πεπυρωμένος ὑπὸ τοῦ ἄρτοποιοῦ· ὅστις, ἀφοῦ ζυμῶσῃ τὸ 4
φύραμα, παύει τοῦ νὰ θερμαίνει αὐτόν, ἐωσοῦ γείνη ἡ ζύμωσις. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ βασιλέως ἡμῶν, οἱ ἄρχοντες 5
ἡσθένησαν ὑπὸ τῆς φλογώσεως τοῦ οἴνου, καὶ αὐτὸς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀχρείους. Διότι 6
ἐνασχολοῦσι τὴν καρδίαν αὐτῶν φλεγωμένην ὡς κλίβανον ἐν ταῖς ἐνέδραις αὐτῶν· ὁ ἄρτοποιὸς αὐτῶν κοιμᾶται
ὅλην τὴν νύκτα· τὴν δὲ αὐγὴν αὐτὴ καίει ὡς πῦρ φλογίζον. Πάντες οὗτοι ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ 7
κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσον· δὲν ὑπάρχει μετὰ αὐτῶν ὁ ἐπικαλούμενός
με. Ὁ Ἐφραΐμ, αὐτὸς συνειμίγη μετὰ τῶν λαῶν· ὁ Ἐφραΐμ εἶναι ὡς ἐγκρυφία ὅστις δὲν ἐστράφη. ἔνοι 8, 9
κατέφαγον τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς δὲν γνωρίζει τοῦτο· καὶ λευκαὶ τρίχες ἀνεφύησαν σποράδην ἐν αὐτῷ
καὶ αὐτὸς δὲν γνωρίζει τοῦτο. Καὶ ἡ ὑπερηφανία τοῦ Ἰσραὴλ μαρτυρεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ δὲν 10
ἐπιστρέφουσι πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν οὐδὲ ἐκζητοῦσιν αὐτόν διὰ πάντα ταῦτα. Καὶ ὁ Ἐφραΐμ εἶναι ὡς 11
περιστέρα δελεαζομένη, μὴ ἔχουσα σύνεισιν· ἐπικαλοῦνται τὴν Αἴγυπτον, ὑπάγουσιν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν. Ὅταν 12
ὑπάγωσι, θέλω ἐξαπλώσει ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου· θέλω καταβιάσει αὐτοὺς καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·
θέλω παιδεύει αὐτοὺς καθὼς ἐκηρύχθη ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν. Οὐαὶ εἰς αὐτοὺς, διότι ἀπεσκίρτησαν ἀπ' 13
ἐμοῦ· ὀλεθρος εἰς αὐτοὺς, διότι ἡσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐνῶ ἐγὼ ἐξηγόρασα αὐτοὺς, αὐτοὶ ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ
ψεῦδη. Καὶ δὲν μὲ ἐπεκαλέσθησαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἀλλὰ ὠλόλυζον ἐπὶ τὰς κλίνας αὐτῶν· βασανίζονται 14
διὰ σῖτον καὶ οἶνον καὶ στασιάζουσιν ἐναντίον μου. Καὶ ἐγὼ ἐπαίδευσά αὐτοὺς ἐνῶ ἐνίσχυσά τοὺς βραχίονας 15
αὐτῶν, αὐτοὶ ὅμως διελογίζοντο πονηρὰ ἐναντίον μου. Ἐπιστρέφουσιν, οὐχὶ εἰς τὸν Ὑψιστον· ἔγειναν ὡς 16
τόξον στρεβλόν· οἱ ἄρχοντες αὐτῶν θέλουσι πέσει ἐν ῥομφαίᾳ διὰ τὴν αὐθάδειαν τῆς γλώσσης αὐτῶν· τοῦτο
θέλει εἶσθαι τὸ ὄνειδος αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.

Σάλπισσον ταῦτα μὲ τὸ στόμα σου· θέλεις ὁρμήσει ὡς ἀέτος ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, διότι παρέβησαν 8
τὴν διαθήκην μου καὶ ἡσέβησαν εἰς τὸν νόμον μου. Ὁ Ἰσραὴλ θέλει κράζει πρὸς ἐμέ, Θεὲ μου, σὲ γνωρίζομεν. 2
Ὁ Ἰσραὴλ ἀπέρριψε τὸ ἀγαθόν· ὁ ἐχθρὸς θέλει καταδιώξει αὐτόν. Αὐτοὶ κατέστησαν βασιλεῖς, πλην οὐχὶ παρ' 3, 4
ἐμοῦ· ἔκαμον ἄρχοντας, πλην χωρὶς νὰ ἔχω εἶδῃσιν· ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν καὶ ἐκ τοῦ χρυσοῦ αὐτῶν ἔκαμον
εἰς ἑαυτοὺς εἶδωλα, διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶσιν. Ἀπέρριψεν αὐτοὺς ὁ μόσχος σου, Σαμάρεια· ὁ θυμὸς μου ἐξήφθη 5
ἐναντίον αὐτῶν· ἔως πότε δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ καθαρισθῶσι. Καὶ τοῦτο βεβαίως ἔγεινεν ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ· ὁ 6
τεχνίτης ἔκαμεν αὐτό· ὅθεν αὐτὸ δὲν εἶναι Θεός· ὁ μόσχος λοιπὸν τῆς Σαμαρείας θέλει γείνει συντρίμματα.
Ἐπειδὴ ἔσπειραν ἄνεμον, διὰ τοῦτο θέλουσι θερίσει ἀνεμοστρόβιλον· δὲν ἔχει κάλαμον· ὁ βλαστὸς δὲν θέλει 7
δώσει ἄλευρον· καὶ ἂν δώσῃ, ξένοι θέλουσι καταπίει αὐτό. Κατεπόθη ὁ Ἰσραὴλ· τώρα ἔγειναν μετὰ τῶν 8
ἐθνῶν ὡς σκεῦος ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει χάρις. Διότι ἀφ' ἑαυτῶν ἀνέβησαν εἰς τοὺς Ἀσσυρίους, ὡς ὄναγρος 9
μονάζων κατ' ἑαυτόν· ὁ Ἐφραΐμ ἐμίσθωσεν ἐραστάς. Πλην ἂν καὶ ἐμίσθωσαν ἐραστὰς μετὰ τῶν ἐθνῶν, τώρα 10
θέλω συνάξει αὐτούς· καὶ θέλουσι λυπηθῇ μετ' ὀλίγον διὰ τὸ φορτίον τοῦ βασιλέως τῶν ἀρχόντων. Ἐπειδὴ 11
ὁ Ἐφραΐμ ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια διὰ νὰ ἁμαρτάνῃ, θέλουσι γείνει εἰς αὐτόν θυσιαστήρια τοῦ ἁμαρτάνειν.
Ἐγραψα πρὸς αὐτόν τὰ μεγαλεῖα τοῦ νόμου μου· πλην ἐλογίσθησαν ὡς ἀλλότριον πρᾶγμα. Ἐν ταῖς θυσίαις, 12, 13
τὰς ὁποίας προσφέρουσιν εἰς ἐμέ, θυσιάζουσι κρέας καὶ τρώγουσιν· ὁ Κύριος δὲν δέχεται αὐτάς· τώρα θέλει
ἐνθυμηθῇ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ ἐπισκεφθῇ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει εἰς τὴν Αἴγυπτον.
Διότι ὁ Ἰσραὴλ ἐλησμόνησε τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ καὶ οἰκοδομεῖ ναοὺς, καὶ ὁ Ἰούδας ἐπλήθυνεν ὠχυρωμένας 14
πόλεις· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστειλεῖ πῦρ ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια αὐτῶν.

Μὴ χαῖρε, Ἰσραὴλ, μὴδὲ εὐφραίνου ὡς οἱ λαοί· διότι ἐπόρνευσας ἐκκλίνων ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου· ἡγάπησας 9
μισθώματα ἐπὶ πᾶν ἁλώνιον σίτου. Τὸ ἁλώνιον καὶ ὁ ληνὸς δὲν θέλουσι θρέψει αὐτούς, καὶ ὁ οἶνος θέλει 2
ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν. Δὲν θέλουσι κατοικήσει ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου· ἀλλ' ὁ Ἐφραΐμ θέλει ἐπιστρέψει πρὸς τὴν 3
Αἴγυπτον, καὶ θέλουσι φάγει ἀκάθαρτα ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ. Δὲν θέλουσι προσφέρει σπονδὰς οἴνου εἰς τὸν Κύριον, 4
οὐδὲ θέλουσιν εἶσθαι ἄρεστοι εἰς αὐτόν· αἱ θυσίαι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς ἄρτος πενθοῦντων·
πάντες οἱ τρώγοντες αὐτὰς θέλουσι μιανθῇ· διότι ἄρτος αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτῶν δὲν θέλει εἰσελθεῖ 5, 6
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Τί θέλετε κάμει ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς τοῦ Κυρίου· διότι,
ἰδοὺ, ἔφυγον διὰ τὴν ταλαιπωρίαν· ἡ Αἴγυπτος θέλει συνάξει αὐτούς, ἡ Μέμφις θέλει θάψει αὐτούς· τὰ δι' 7
ἀργυρίου ἐπιθυμητὰ αὐτῶν, κνίδαι θέλουσι κληρονομήσει αὐτά· ἄκανθαι θέλουσιν εἶσθαι ἐν ταῖς σκηναῖς
αὐτῶν. Ἦλθον αἱ ἡμέραι τῆς ἐπισκέψεως, αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεως ἦλθον· ὁ Ἰσραὴλ θέλει γνωρίσει 7
τοῦτο· ὁ προφήτης εἶναι ἄφρων, ὁ ἄνθρωπος ὁ πνευματέμφορος μαινόμενος, διὰ τὸ πληθοῦς τῆς ἀνομίας σου
καὶ τοῦ μεγάλου κατὰ σοῦ μίσους. Ὁ φρουρὸς τοῦ Ἐφραΐμ ἦτο ὁ μετὰ τοῦ Θεοῦ μου, ὁ δὲ προφήτης ἔγεινε 8
παγὶς ἰξευτοῦ εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ μῖσος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Διεφθάρησαν βαθέως ὡς 9

ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Γαθαά· διὰ τοῦτο θέλει ἐνθυμηθῇ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, θέλει ἐπισκεφθῇ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Εὗρηκα τὸν Ἰσραὴλ ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ· εἶδον τοὺς πατέρας σας ὡς τὰ πρωτογέννητα τῆς συκῆς ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς· ἀλλ' αὐτοὶ ὑπῆγον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ καὶ ἀφιερώθησαν εἰς τὴν αἰσχύνην· καὶ ἔγειναν βδελυκτοί, καθὼς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης αὐτῶν. Περὶ δὲ τοῦ Ἐφραΐμ, ὡς πτηνὸν θέλει πετάξει ἡ δόξα αὐτῶν, ἀπὸ τῆς γέννας καὶ ἀπὸ τῆς μήτρας καὶ ἀπὸ τῆς συλλήψεως· ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, θέλω ἀτεκνώσει αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ἄνθρωπος, διότι οὐαὶ ἔτι εἰς αὐτούς, ὅταν συρθῶ ἀπ' αὐτῶν. Ὁ Ἐφραΐμ μὲ ἐφαίνετο ὡς ἡ Τύρος, πεφυτευμένος ἐν τόπῳ τερπνῷ· πλην ὁ Ἐφραΐμ θέλει ἐκφέρει τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὸν φονέα. Δὸς εἰς αὐτούς, Κύριε· τί θέλεις δώσεις δὸς εἰς αὐτοὺς μήτραν ἀποβάλλουσαν καὶ μαστοὺς ζηρούς. Πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν εἶναι ἐν Γαλάλοις· διότι ἐκεῖ ἐμίσησα αὐτούς· διὰ τὴν κακίαν τῶν πράξεων αὐτῶν θέλω ἐξώσει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ οἴκου μου· δὲν θέλω ἀγαπᾶ πλεον αὐτούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν εἶναι ἀποστάται. Ἐπατάχθη ὁ Ἐφραΐμ· ἡ ρίζα αὐτῶν ἐξηράνθη· καρπὸν δὲν θέλουσι κάμει· ὅτι καὶ ἂν γεννήσωσι, θέλω θανατώσει τὰ ἐπιθυμητὰ τῆς μήτρας αὐτῶν. Ὁ Θεὸς μου θέλει ἀπορρίψει αὐτούς, διότι δὲν εἰσήκουσαν αὐτόν· καὶ θέλουσιν εἶσθαι πλανώμενοι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.

10 Ὁ Ἰσραὴλ εἶναι ἄμπελος εὐκκληματοῦσα· ἐκαρποφόρησεν ἀφθόνως· κατὰ τὸ πληθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς γῆς αὐτοῦ ἐλάμπρυνε τὰ ἀγάλματα. Ἡ καρδιά αὐτῶν εἶναι μεμερισμένη· τώρα θέλουσι τιμωρηθῇ· αὐτὸς θέλει κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, θέλει φθεῖρει τὰ ἀγάλματα αὐτῶν. Διότι τώρα θέλουσιν εἰπεῖ, Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα, διότι δὲν ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον· καὶ ὁ βασιλεὺς τί ἤθελε μᾶς κάμει· Ἐλάλησαν λόγους, ὁμνύοντες ψευδῶς, ἐνῷ ἔκαμνον συνθήκην· ὅθεν ἡ καταδίκη θέλει ἐκβλαστῇ ὡς τὸ κώνειον ἐν ταῖς αὐλαξὶ τοῦ ἀγροῦ. Οἱ κάτοικοι τῆς Σαμαρείας θέλουσι κατατρομάξει διὰ τὸν μόσχον τῆς Βαίθαυέν· διότι ὁ λαὸς αὐτοῦ θέλει πενθήσει δι' αὐτόν καὶ οἱ εἰδωλοθύται αὐτοῦ, οἱ χαίροντες εἰς αὐτόν, διὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ, διότι μειωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ. Αὐτὸς ὅτι θέλει φερθῇ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, δῶρον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰαρείβ· αἰσχύνῃ θέλει καταλάβει τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἐντραπῇ διὰ τὴν βουλὴν αὐτοῦ. Ἀφανίζεται ἡ Σαμάρεια καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῆς ὡς ἀφρὸς ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος. Καὶ οἱ βωμοὶ τῆς Αὐέν, ἡ ἀμαρτία τοῦ Ἰσραὴλ, θέλουσι καταστραφῇ· ἄκανθαι καὶ τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς τὰ ὄρη, Καλύψατέ μας· καὶ πρὸς τοὺς λόφους, Πέσατε ἔφ ἡμᾶς. Ἰσραὴλ, ἡμάρτησας ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς Γαθαά· ἐκεῖ ἐστάθησαν· ἡ ἐν Γαθαά κατὰ τῶν υἱῶν τῆς ἀνομίας μάχη δὲν ἔφθασεν εἰς αὐτούς. Κατὰ τὴν βουλὴν μου βεβαίως θέλω παιδεύσει αὐτούς· καὶ οἱ λαοὶ θέλουσι συναχθῇ ἐναντίον αὐτῶν, ὅταν φέρονται εἰς αἰχμαλωσίαν διὰ τὰς δύο ἀνομίας αὐτῶν. Ὁ Ἐφραΐμ εἶναι μὲν δάμαλις δεδιδραγμένη καὶ ἀγαπῶσα νὰ ἀλωνίσῃ· πλην ἐγὼ θέλω περάσει ζυγὸν ἐπὶ τὸν ὥραιον αὐτῆς τράχηλον· θέλω ὑποζεύξει τὸν Ἐφραΐμ· ὁ Ἰούδας θέλει ἀροτριᾶ, ὁ Ἰακώβ θέλει βωλοκοπεῖ εἰς ἑαυτόν. Σπεύρατε δι' ἑαυτοὺς ἐν δικαιοσύνῃ, θερίσατε ἐν ἐλείῃ· ἀνοίξατε τὴν ἀφειμένην σας γῆν· διότι εἶναι καιρὸς νὰ ἐκζητήσητε τὸν Κύριον, ἕως οὗ ἔλθῃ καὶ ἐπιστάλαξ δικαιοσύνης ἐφ' ὑμᾶς. Ἡροτριάσατε ἀσέβειαν, ἐθερίσατε ἀνομίαν, ἐφάγετε καρπὸν ψεύδους· διότι ἤλπισας εἰς τὴν ὁδὸν σου, εἰς τὸ πληθος τῶν ἰσχυρῶν σου. Διὰ τοῦτο ἀπώλεια θέλει ἐγερθῇ μεταξὺ τῶν λαῶν σου, καὶ πάντα τὰ φρούριά σου θέλουσιν ἐκπορθηθῇ, καθὼς ὁ Σαλμάν ἐξεπόρθησε τὴν Βαϊθάρβελ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης· ἡ μήτηρ κατεσυντριβῇ ἐπὶ τὰ τέκνα. Οὕτω θέλει κάμει εἰς ἑσᾶς ἡ Βαϊθὴλ ἕνεκεν τῆς ἐσχάτης ἀνομίας σας· πρῶτ' θέλει ἀφανισθῇ ὁλοτελῶς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

11, 2 Ὅτε ὁ Ἰσραὴλ ἦτο νήπιον, τότε ἐγὼ ἠγάπησα αὐτόν καὶ ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱὸν μου. Ὅσον ἐκάλουν αὐτούς, τόσον αὐτοὶ ἀνεχώρουν ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτῶν· ἐθυσίαζον εἰς τοὺς Βααλεῖμ καὶ ἐθυμιάζον εἰς τὰ γλυπτά. Ἐγὼ ἐδίδαξα ἔτι τὸν Ἐφραΐμ νὰ περιπατῇ, πιάνων αὐτόν ἀπὸ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν ἐγνώρισαν ὅτι ἰάτρευον αὐτούς. Ἔσυρα αὐτοὺς μὲ σχοινία ἀνθρώπου, μὲ δεσμοὺς ἀγάπης· καὶ ἤμην εἰς αὐτοὺς ὡς οἱ ἀφαιροῦντες τὸν ζυγὸν ἐπάνωθεν τῶν σιαγόνων αὐτῶν, καὶ ἔθεσα τροφὴν ἐμπροσθεν αὐτῶν. Δὲν θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ὁ Ἀσσύριος θέλει εἶσθαι βασιλεὺς αὐτοῦ, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιστραφῶσι. Καὶ ἡ ῥομφαία θέλει ἐπιπέσει ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ θέλει ἀναλώσει τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ καὶ καταφάγει, ἕνεκα τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ λαὸς μου εἶναι προσκεκολλημένος εἰς τὴν ἀποστασίαν τὴν κατ' ἐμοῦ· ἂν καὶ ἐκαλέσθησαν πρὸς τὸν Ὑψιστον, οὐδεὶς ὅμως ὕψωσεν αὐτόν. Πῶς θέλω σὲ παραδώσει, Ἐφραΐμ πῶς θέλω σὲ ἐγκαταλίπει, Ἰσραὴλ πῶς θέλω σὲ κάμει ὡς Ἀδαμὰ πῶς θέλω σὲ θέσει ὡς Σεβεῖμ ἡ καρδιά μου μετεστράφη ἐντὸς μου, τὰ σπλάγχχνα μου συνεκινήθησαν. Δὲν θέλω ἐκτελέσει τὴν ἔξαπιν τοῦ θυμοῦ μου, δὲν θέλω ἐπιστρέψει εἰς ἐξολοθρευμὸν τοῦ Ἐφραΐμ· διότι ἐγὼ εἶμαι Θεὸς καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος, Ἅγιος ἐν τῷ μέσῳ σου· καὶ δὲν θέλω εἰσελθεῖ ἐν θυμῷ. Κατόπιν τοῦ Κυρίου θέλουσι περιπατεῖ· ὡς λέων θέλει βρυχᾶσθαι· ὅταν αὐτὸς βρυχηθῇ, τότε θέλουσι σπεύσει ἐκστατικά τὰ τέκνα ἀπὸ τῆς δύσεως· θέλουσι σπεύσει ἐκστατικά ὡς πτηνὸν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὡς περιστέρα ἀπὸ τῆς γῆς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ θέλω ἀποκαταστήσει αὐτοὺς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ὁ Ἐφραΐμ μὲ περιεκύκλωσε μὲ ψεύδη, καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ μὲ ἀπάτην· ἀλλ' ὁ Ἰούδας ἔτι ἔχει ἐξουσίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι πιστὸς μετὰ τῶν ἁγίων.

12 Ὁ Ἐφραΐμ βόσκεται ἄνεμον καὶ κυνηγεῖ τὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον· καθ' ἡμέραν πληθύνει ψεύδη καὶ ὀλεθρον κάμνουσι δὲ συνθήκην μετὰ τῶν Ἀσσυρίων καὶ φέρουσιν ἔλαιον εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Κύριος ἔχει ἔτι κρίσιν μετὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ θέλει ἐπισκεφθῇ τὸν Ἰακώβ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ θέλει ἀνταποδώσει εἰς αὐτόν. Ἐν τῇ κοιτίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἀνδρικῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσεν πρὸς τὸν Θεόν. Naί, ἐνίσχυσεν μετὰ ἀγγέλου καὶ ὑπερίσχυσεν· ἔκλαυσε καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ· ἐν Βαϊθὴλ εὗρηκεν αὐτόν, καὶ ἐκεῖ ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς· naί, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Κύριος εἶναι τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. Διὰ

τοῦτο σὺ ἐπίστρεψον πρὸς τὸν Θεὸν σου· φύλαττε ἔλεος καὶ κρίσιν καὶ ἔλπιζε ἐπὶ τὸν Θεὸν σου διὰ παντός. Ὁ Ἐφραΐμ εἶναι ἔμπορος· ζύγια ἀπάτης εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἀγαπᾷ νὰ ἀδικῇ. Καὶ ὁ Ἐφραΐμ εἶπε, Βεβαίως ἐγὼ ἐπλούτησα, ἀπέκτησα ὑπάρχοντα εἰς ἑμαυτόν· ἐν πᾶσι τοῖς κόποις μου δὲν θέλει εὐρεθῇ ἐν ἐμοὶ ἀνομία, ἥτις νὰ λογίζεται ἁμαρτία. Ἐγὼ δὲ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, θέλω σὲ κατοικίσει ἐν σκηνῇ ὡς ἐν ἡμέραις ἐπισήμου ἐορτῆς. Ἐλάλησα ἐν τῇ προφητῶν καὶ ὁράσεις ἐπλήθυνα ἐγὼ, καὶ παρέστησα ὁμοιώσεις διὰ χειρὸς τῶν προφητῶν. Ἐν Γαλαὰδ τάχα ὑπῆρξεν ἀνομία ἐν Γαλγάλοις μάλιστα ἐστάθησαν ματαιότης· θυσιάζουσι ταύρους, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν εἶναι ὡς σωροὶ ἐν ταῖς αὐλάσι τῶν ἀγρῶν. Ὁ δὲ Ἰακώβ ἔφυγεν εἰς τὴν γῆν τῆς Συρίας καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐδούλευσε διὰ γυναῖκα καὶ διὰ γυναῖκα ἐφύλαξε πρόβατα. Καὶ διὰ προφήτου ἀνέβιβασεν ὁ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ διὰ προφήτου διεφυλάχθη. Ὁ Ἐφραΐμ παρώξυνεν αὐτὸν πικρότατα· διὰ τοῦτο θέλει ἐκχέει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ ὁ Κύριος αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει ἐπ' αὐτόν.

Ὅτε ὁ Ἐφραΐμ ἐλάλει ἐν τρόμῳ, αὐτὸς ὑψώθη ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ὅτε δὲ ἡμάρτησε περὶ τοῦ Βάαλ, τότε ἐτελεύτησε. Καὶ τώρα ἁμαρτάνουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς χωνευτὰ ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, εἶδωλα κατὰ τὴν φαντασίαν αὐτῶν, πάντα ταῦτα ἔργον τεχνιτῶν· αὐτοὶ λέγουσι περὶ αὐτῶν, οἱ ἄνθρωποι οἱ θυσιάζοντες ἄσ φιλήσωσι τοὺς μόσχους. Διὰ τοῦτο θέλουσιν εἶσθαι ὡς νεφέλη πρωϊνὴ καὶ ὡς δρόσος ἑωθινὴ διαβαίνουσα, ὡς λεπτὸν ἄχυρον ἐκφυσώμενον ἐκ τοῦ ἀλωνίου καὶ ὡς καπνὸς ἐκ τῆς καπνοδόχου. Ἄλλ' ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἄλλον θεὸν πλὴν ἐμοῦ δὲν θέλεις γνωρίσει· διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος σωτὴρ ἐκτός ἐμοῦ. Ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ. Κατὰ τὰς βοσκὰς αὐτῶν, οὕτως ἐχορτάσθησαν· ἐχορτάσθησαν, καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτῶν· διὰ τοῦτο μὲ ἐλησμόνησαν. Ὅθεν θέλω εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς λέων· ὡς πάρδαλις ἐν ὁδῷ θέλω παραμονεύει αὐτούς. Θέλω ἀπαντήσῃ αὐτοὺς ὡς ἄρκτος στερηθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ θέλω διασπαράξῃ τὸ περίφραγμα τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ καταφάγῃ αὐτοὺς ἐκεῖ ὡς λέων· θηρίον ἄγριον θέλει διασπαράξῃ αὐτούς. Ἀπωλέσθης, Ἰσραὴλ· πλὴν ἐν ἐμοὶ εἶναι ἡ βοήθειά σου. Ποῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς σου ποῦ ἄς σὲ σώσῃ τώρα ἐν πάσαις σου ταῖς πόλεσι· καὶ ποῦ οἱ κριταὶ σου, περὶ τῶν ὁποίων εἶπας, Δὸς μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντας· Σοὶ ἔδωκα βασιλέα ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἀφήρεσα αὐτὸν ἐν τῇ ὀργῇ μου. Ἡ ἀνομία τοῦ Ἐφραΐμ εἶναι περιδεδεμένη· ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἀποτεταμιευμένη. Πόνοι τικτούσης θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπ' αὐτόν· εἶναι υἱὸς ἀσύνητος· διότι δὲν εἶναι καιρὸς νὰ στέκηται ἐν τῷ ἀνοιγμάτι τῆς μήτρας. Ἐκ χειρὸς ἄδου θέλω ἐλευθερώσῃ αὐτούς, ἐκ θανάτου θέλω σώσῃ αὐτούς. Ποῦ εἶναι, θάνατε, ὁ ὀλεθρὸς σου ποῦ, ᾄδη, ἡ φθορά σου ἡ μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Ἄν καὶ οὗτος ἐστάθῃ καρποφόρος μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἀνατολικὸς ἄνεμος ὅμως θέλει ἐλθεῖ, ὁ ἄνεμος τοῦ Κυρίου θέλει ἀναβῇ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ αἱ θρύσεις αὐτοῦ θέλουσιν ἐκλείπει καὶ θέλει καταξηρανθῇ ἡ πηγὴ αὐτοῦ· οὗτος θέλει ἀφαρπάξῃ τὸν θησαυρὸν πάντων τῶν ἐπιθυμητῶν αὐτοῦ σκευῶν. Ἡ Σαμάρεια θέλει ἀφανισθῇ, διότι ἀπεσάτησε κατὰ τοῦ Θεοῦ αὐτῆς· θέλουσι πέσει ἐν ῥομφαίᾳ· τὰ θηλάζοντα νήπια αὐτῶν θέλουσι συντριφθῇ, καὶ αἱ ἐγκυμονοῦσαι αὐτῶν θέλουσι διασχισθῇ.

Ἰσραὴλ, ἐπίστρεψον πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου, διότι ἔπρασεν διὰ τῆς ἀνομίας σου. Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Κύριον· εἶπατε πρὸς αὐτόν, Ἀφαίρεσον πᾶσαν ἀνομίαν ἡμῶν καὶ δέχθητι ἡμᾶς εὐμενῶς, καὶ θέλομεν ἀποδώσῃ τὸν καρπὸν τῶν χειλέων ἡμῶν· ὁ Ἀσσοὺρ δὲν θέλει μᾶς σώσῃ· δὲν θέλομεν ἀναβῇ ἐφ' ἵππους· καὶ δὲν θέλομεν εἰπεῖ πλέον πρὸς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν, Εἴθε θεοὶ ἡμῶν· διότι ἐν σοὶ θέλει ἐλεηθῇ ὁ ὀρφανός. Θέλω ἰατρεύσει τὴν ἀποστασίαν αὐτῶν, θέλω ἀγαπήσῃ αὐτοὺς ἐγκαρδίως· διότι ὁ θυμὸς μου ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ. Θέλω εἶσθαι ὡς δρόσος εἰς τὸν Ἰσραὴλ· ὡς κρίνον θέλει ἀνθήσῃ καὶ θέλει ἐκτείνει τὰς ρίζας αὐτοῦ ὡς δένδρον τοῦ Λιβάνου. Οἱ κλάδοι αὐτοῦ θέλουσιν ἐξαπλωθῇ καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς ἐλαία καὶ ἡ ὁσμὴ αὐτοῦ ὡς τοῦ Λιβάνου. Θέλουσιν ἐπιστρέψει καὶ καθήσῃ ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ· θέλουσιν ἀναζήσῃ ὡς σῖτος καὶ ἀνθήσῃ ὡς ἄμπελος· ἡ μνήμη αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς οἶνος Λιβάνου. Ὁ Ἐφραΐμ θέλει εἰπεῖ, Τί ἔχω νὰ κάμω πλέον μετὰ τῶν εἰδώλων Ἐγὼ ἤκουσα καὶ θέλω παραφυλάξῃ αὐτόν· ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτόν ὡς ἐλάτη εὐθαλῆς· ἀπ' ἐμοῦ ὁ καρπὸς σου θέλει προέλθῃ. Τίς εἶναι σοφὸς καὶ θέλει ἐννοήσῃ ταῦτα, συνετὸς καὶ θέλει γνωρίσῃ αὐτά διότι εὐθεῖαι εἶναι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσι περιπατεῖ ἐν αὐταῖς· οἱ δὲ παραβάται θέλουσι πέσει ἐν αὐταῖς.

ΙΩΗΛ

- 1, 2** Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Ἰωὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Φαθουήλ. Ἀκούσατε τοῦτο, οἱ πρεσβύτεροι, καὶ δότε ἀκρόασιν, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· ἔγινε τοῦτο ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν. Δηγήθητε πρὸς τὰ τέκνα σας περὶ τούτου καὶ τὰ τέκνα σας πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν πρὸς ἄλλην γενεάν. Ὁ, τι ἀφῆκεν ἡ κάμψη, κατέφαγεν ἡ ἀκρίς· καὶ ὁ, τι ἀφῆκεν ἡ ἀκρίς, κατέφαγεν ὁ βροῦχος· καὶ ὁ, τι ἀφῆκεν ὁ βροῦχος, κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη. Ἀνανήψατε, μέθυσοι, καὶ κλαύσατε, καὶ ὀλολύξατε, πάντες οἱ οἰνοπόται, διὰ τὸν νέον οἶνον· διότι ἀφῆρέθη ἀπὸ τοῦ στόματός σας. Ἐπειδὴ ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἰσχυρὸν καὶ ἀναριθμητὸν, τοῦ ὁποίου οἱ ὀδόντες εἶναι ὀδόντες λέοντος, καὶ ἔχει μυλόδοντας σκύμνου. Ἔθεσε τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς συκάς μου εἰς θραῦσιν· ὅλως ἐξελέπισεν αὐτὴν καὶ ἀπέρριψε· τὰ κλήματα αὐτῆς ἔμειναν λευκά. Θρήνησον ὡς νύμφη περιεζωσμένη σάκκον διὰ τὸν ἄνδρα τῆς νεότητος αὐτῆς. Ἡ προσφορά καὶ ἡ σπονδὴ ἀφῆρέθη ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· πενθοῦσιν οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου. Ἡρημώθη ἡ πεδιάς, πενθεῖ ἡ γῆ· διότι ἠφανίσθη ὁ σῖτος, ἐξηράνθη ὁ νέος οἶνος, ἐξέλιπε τὸ ἔλαιον. Αἰσχύνητε, γεωργοί· ὀλολύξατε, ἀμπελουργοί, διὰ τὸν σῖτον καὶ διὰ τὴν κριθήν· διότι ὁ θερισμὸς τοῦ ἀγροῦ ἀπωλέσθη. Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη καὶ ἡ συκὴ ἐξέλιπεν· ἡ ροῖδιὰ καὶ ὁ φοῖνιξ καὶ ἡ μηλέα, πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὥστε ἐξέλιπεν ἡ χαρὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Περιζώσθητε καὶ θρηνεῖτε, ἱερεῖς· ὀλολύξατε, λειτουργοὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἔλθετε, διανυκτερεύσατε ἐν σάκκῳ, λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ μου· διότι ἡ προσφορά καὶ ἡ σπονδὴ ἐπαύθη ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σας. Ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν ἐπίσημον, συνάξατε τοὺς πρεσβυτέρους, πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· καὶ βοήσατε πρὸς τὸν Κύριον. Οἱμοὶ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε καὶ θέλει ἔλθεῖ ὡς ὀλεθροσ ἀπὸ τοῦ Παντοδυνάμου. Δὲν ἀφῆρέθησαν αἱ τροφαὶ ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ χαρὰ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Οἱ σπόροι φθείρονται ὑπὸ τοὺς βώλους αὐτῶν, αἱ σιτοθῆκαι ἠρημώθησαν, αἱ ἀποθῆκαι ἐχαλάσθησαν· διότι ὁ σῖτος ἐξηράνθη. Πῶς στενάζουσι τὰ κτήνη· ἀδημονοῦσιν αἱ ἀγέλαι τῶν βοῶν, διότι δὲν ἔχουσι βοσκήν· ναί, τὰ ποιμνία τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν. Κύριε, πρὸς σὲ θέλω βοήσῃ· διότι τὸ πῦρ κατηνάλωσε τὰς βοσκὰς τῆς ἐρήμου καὶ ἡ φλόξ κατέκαυσε πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ. Τὰ κτήνη ἔτι τῆς πεδιάδος χάσκουσι πρὸς σέ· διότι ἐξηράνθησαν οἱ ῥύακες τῶν ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγε τὰς βοσκὰς τῆς ἐρήμου.
- 2** Σαλπίσσατε σάλπιγγα ἐν Σιών, καὶ ἀλαλάξατε ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου· ἅς τρομάξωσι πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· διότι ἔρχεται ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, διότι εἶναι ἐγγύς· ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης· ὡς αὐγὴ ἐξαπλοῦται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτοῦ δὲν ἐστάθη ἀπ' αἰῶνος οὐδὲ μετ' αὐτὸν θέλει σταθῇ πλέον ποτὲ εἰς γενεὰς γενεῶν. Πῦρ κατατρώγει ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ φλόξ κατακαίει ὀπισθεν αὐτοῦ· ἡ γῆ εἶναι ὡς ὁ παράδεισος τῆς Ἑδέμ ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδιάς ἠφανισμένη· καὶ βεβαίως δὲν θέλει ἐκφύγει ἀπ' αὐτοῦ οὐδέν. Ἡ θέα αὐτῶν εἶναι ὡς θέα ἵππων, καὶ ὡς ἵππεῖς, οὕτω θέλουσι τρέχει. Ὡς κρότος ἀμαζῶν θέλουσι πηδᾶ ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, ὡς ἤχος φλογὸς πυρός, ἦτις κατατρώγει τὴν καλὰμην, ὡς ἰσχυρὸς λαὸς παρατεταγμένος εἰς μάχην. Ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ λαοὶ θέλουσι κατατρομάξῃ· πάντα τὰ πρόσωπα θέλουσιν ἀποσβολωθῇ. Θέλουσι τρέξῃ ὡς μαχηταί, ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ θέλουσιν ἀναβῇ τὸ τεῖχος, καὶ θέλουσιν ὑπάγει ἕκαστος εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ δὲν θέλουσι χαλάσει τὰς τάξεις αὐτῶν. Καὶ δὲν θέλουσι σπρώξῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον· θέλουσι περιπατεῖ ἕκαστος εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πίπτοντες ἐπὶ τὰ βέλη δὲν θέλουσι πληγωθῇ. Θέλουσι περιτρέχει ἐν τῇ πόλει, θέλουσι δράμει ἐπὶ τὸ τεῖχος, θέλουσιν ἀναβαίνει ἐπὶ τὰς οἰκίας, θέλουσιν ἐμβαίνει διὰ τῶν θυρίδων ὡς κλέπτῃς. Ἡ γῆ θέλει σεισθῇ ἐμπροσθεν αὐτῶν, οἱ οὐρανοὶ θέλουσι τρέμει, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, καὶ τὰ ἄστρα θέλουσι σύρει ὀπίσω τὸ φέγγος αὐτῶν. Καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐκπέμψῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ· διότι τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ εἶναι μέγα σφόδρα, διότι ὁ ἐκτελὼν τὸν λόγον αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρός, διότι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι μεγάλη καὶ τρομερὰ σφόδρα καὶ τίς δύναται νὰ ὑποφέρῃ αὐτήν. Καὶ τώρα διὰ τοῦτο, λέγει Κύριος, ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν πένθει. Καὶ διαρρήξατε τὴν καρδίαν σας καὶ μὴ τὰ ἱμάτιά σας καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σας· διότι εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μεταμελούμενος διὰ τὸ κακόν. Τίς οἶδεν, ἂν θέλῃ ἐπιστρέψῃ καὶ μεταμεληθῇ καὶ ἀφήσῃ εὐλογίαν κατόπιν αὐτοῦ, προσφορὰν καὶ σπονδὴν εἰς Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν. Σαλπίσσατε σάλπιγγα ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν ἐπίσημον. Συναθροίσατε τὸν λαόν, ἀγιάσατε τὴν σύναξιν, συνάξατε τοὺς πρεσβυτέρους, συναθροίσατε τὰ νήπια καὶ τὰ θηλάζοντα μαστούς· ἅς ἐξέλθῃ ὁ νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ ἡ νύμφη ἐκ τοῦ θαλάμου αὐτῆς. Ἄς κλαύσωσιν οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου, μεταξὺ τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἅς εἴπωσι, Φεῖσαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ δώσῃς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, ὥστε νὰ κυριεύσωσιν αὐτοὺς τὰ ἔθνη· διὰ τί νὰ εἴπωσι μεταξὺ τῶν λαῶν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν. Καὶ ὁ Κύριος θέλει ζηλοτυπήσῃ διὰ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ θέλει φεισθῇ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ναί, ὁ Κύριος θέλει ἀποκριθῇ καὶ εἰπεῖ πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ, Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐξαποστείλει πρὸς ὑμᾶς τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ θέλετε ἐμπλησθῇ ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν θέλω σᾶς κάμει πλέον ὄνειδος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Ἀλλὰ θέλω ἀπομακρύνει ἀπὸ σᾶς τὸν ἐκ τοῦ βορρᾶ πολέμιον, καὶ θέλω ἐξώσει αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἔρημον, μὲ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν θάλασσαν, τὸ δὲ ὀπισθεν αὐτοῦ μέρος πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν δυτικὴν, καὶ ἡ δυσωδία αὐτοῦ θέλει ἀναβῇ καὶ ἡ κακὴ ὁσμή αὐτοῦ θέλει ὑψωθῇ, διότι

ἐπραξε μεγάλα. Μὴ φοβοῦ, γῆ· χαίρει καὶ εὐφραίνου· διότι ὁ Κύριος θέλει κάμει μεγαλεῖα. Μὴ τρομάζετε, 21, 22
 κτήνη τῆς πεδιάδος· διότι αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου θλαστάνουσι, διότι τὸ δένδρον φέρει τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ἡ συκῆ 23
 καὶ ἡ ἄμπελος ἐκδίδουσι τὴν δύναμιν αὐτῶν. Καί, τὰ τέκνα τῆς Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε εἰς Κύριον 23
 τὸν Θεὸν σας· διότι ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν πρώϊμον βροχὴν ἐγκαίρως καὶ θέλει βρέξει εἰς ἐσᾶς βροχὴν πρώϊμον 24
 καὶ ὄψιμον ὥς πρότερον. Καὶ τὰ ἀλώνια θέλουσι γεμισθῇ ἀπὸ σίτου καὶ οἱ ληνοὶ θέλουσιν ὑπερεκχειλίσαι 24
 ἀπὸ οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ θέλω ἀναπληρώσει εἰς ἐσᾶς τὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, ὁ βροῦχος καὶ 25
 ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη, τὸ στράτευμά μου τὸ μέγα, τὸ ὁποῖον ἐξαπέστειλα ἐναντίον σας. Καὶ θέλετε φάγει 26
 ἀφθόνως καὶ χορτασθῇ καὶ αἰνέσει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· ὅστις ἔκαμε θαυμάσια μὲ σᾶς· καὶ ὁ λαὸς 27
 μου δὲν θέλει καταισχυνθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ εἶμαι 27
 Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ δὲν εἶναι ἄλλος οὐδεὶς· καὶ ὁ λαὸς μου δὲν θέλει καταισχυνθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ μετὰ 28
 ταῦτα θέλω ἐκχέει τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες 29
 σας· οἱ πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ἐνυπνιασθῇ ἐνύπνια, οἱ νεανίσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις. Καὶ ἔτι ἐπὶ 29
 τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλω ἐκχέει τὸ πνεῦμά μου. Καὶ θέλω 30
 δείξει τέρατα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. Ὁ ἥλιος θέλει μεταστραφῇ 31
 εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανής. Καὶ πᾶς ὅστις 32
 ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῇ· διότι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι σωτηρία, 32
 καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος θέλει προσκαλέσει.

Διότι, ἰδοὺ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Ἰούδα **3**
 καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, θέλω συνάξει ἔτι πάντα τὰ ἔθνη καὶ θέλω καταβιβάσει αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ, 2
 καὶ θέλω κριθῇ μετ' αὐτῶν ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον διέσπειραν 3
 μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διεμοιράσθησαν τὴν γῆν μου· καὶ ἔρριψαν κλήρους διὰ τὸν λαὸν μου· καὶ ἔδωκαν 3
 παῖδιον διὰ πόρνην καὶ ἐπώλουν κοράσιον διὰ οἶνον καὶ ἔπινον. Καὶ ἔτι τί ἔχετε σείσιν νὰ κάμῃτε μετ' ἐμοῦ, 4
 Τύρε καὶ Σιδὼν καὶ πάντα τὰ ὄρια τῆς Παλαιστίνης θέλετε μοὶ ἀνταποδώσει ἀνταπόδομα ἐὰν σείσιν ἀνταποδώσῃτε 5
 εἰς ἐμέ, χωρὶς ἀργοπορίας ταχέως θέλω ἐπιστρέψαι τὸ ἀνταπόδομά σας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σας. Διότι ἐλάβετε 5
 τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου, καὶ τὰ ἐκλεκτά μου ἀγαθὰ ἐφέρετε εἰς τοὺς ναοὺς σας. Τοὺς δὲ υἱοὺς 6
 Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἐπωλήσατε εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ ἀπομακρύνῃτε αὐτοὺς 7
 ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐγείρει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τόπου ὅπου ἐπωλήσατε αὐτούς, καὶ θέλω 7
 ἐπιστρέψαι τὸ ἀνταπόδομά σας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σας. Καὶ θέλω πωλήσει τοὺς υἱοὺς σας καὶ τὰς θυγατέρας 8
 σας εἰς τὴν χεῖρα τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ θέλουσι πωλήσει αὐτοὺς εἰς τοὺς Σαβαίους, εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον· 9
 διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε. Κηρύξατε τοῦτο ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀγιάσατε πόλεμον, διεγείρατε τοὺς μαχητάς, ἃς 9
 πλησιάσωσιν, ἃς ἀναβαίνωσιν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου· σφυρηλατήσατε τὰ ὕνια σας εἰς ῥομφαίας καὶ 10
 τὰ δρέπανά σας εἰς λόγχας· ὁ ἀδύνατος ἃς λέγῃ, Ἐγὼ εἶμαι δυνατός· Συναθροίσθητε καὶ ἔλθετε κυκλόθεν, 11
 πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνάχθητε ὁμοῦ· ἐκεῖ θέλει καταστρέψει ὁ Κύριος τοὺς ἰσχυροὺς σου. Ἄς ἐγερθῶσι καὶ 12
 ἃς ἀναβῶσι τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ· διότι ἐκεῖ θέλω καθήσει διὰ νὰ κρίνω πάντα τὰ ἔθνη τὰ 13
 κυκλόθεν. Βάλετε δρέπανον, διότι ὁ θερισμὸς εἶναι ὥριμος· ἔλθετε, κατάβητε· διότι ὁ ληνὸς εἶναι πλήρης, τὰ 13
 ὑπολήνια ὑπερεκχειλίζουν· ἐπειδὴ ἡ κακία αὐτῶν εἶναι μεγάλη. Πλήθη, πλήθη εἰς τὴν κοιλάδα τῆς δίκης· 14
 διότι ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἰς τὴν κοιλάδα τῆς δίκης. Ὁ ἥλιος καὶ σελήνη θέλουσι συσκοτάσει 15
 καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι σύρει ὀπίσω τὸ φέγγος αὐτῶν. Ὁ δὲ Κύριος θέλει βρυχήσῃ ἐκ Σιών καὶ ἐκπέμψαι 16
 τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐξ Ἱερουσαλὴμ· καὶ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ θέλουσι σεισθῇ· ἀλλ' ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι τὸ 17
 καταφύγιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Οὕτω θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς 17
 σας, ὁ κατοικῶν ἐν Σιών, τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου· τότε ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι ἁγία καὶ ἀλλογενεῖς δὲν θέλουσι 18
 διέλθαι δι' αὐτῆς πλέον. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεῦκος καὶ οἱ λόφοι θέλουσι ῥέει 18
 γάλα καὶ πάντες οἱ ῥύακες τοῦ Ἰούδα θέλουσι ῥέει ὕδατα καὶ πηγὴ θέλει ἐξέλθαι ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου 19
 καὶ θέλει ποτίζει τὴν φάραγγα τοῦ Σιπταῖμ. Ἡ Αἴγυπτος θέλει εἶσθαι ἡρημωμένη καὶ ὁ Ἑδὼμ θέλει εἶσθαι 19
 ἔρημος ἄβατος διὰ τὰς εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἀδικίας, διότι ἔχυσαν αἶμα ἁθῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἡ δὲ Ἰουδαία 20
 θέλει κατοικεῖσθαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ θέλω καθαρίσει τὸ αἶμα αὐτῶν, τὸ 21
 ὁποῖον δὲν ἐκαθάρισα· διότι ὁ Κύριος κατοικεῖ ἐν Σιών.

ΑΜΩΣ

- 1** Οἱ λόγοι τοῦ Ἀμώς, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν βοσκῶν τῆς Θεου, τοὺς ὁποίους εἶδε περὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις Ὁζίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωὰς βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ. Καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος θέλει θρυχήσῃ ἐκ Σιών καὶ θέλει ἐκπέμψῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ποιμένων θέλουσι πενήθῃ, καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου θέλει ξηρανθῇ.
- 3 Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Δαμασκοῦ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῆς, διότι ἠλώνισαν τὴν Γαλαὰδ μετὰ τριβόλους σιδηροῦς· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλῃ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαήλ καὶ θέλει καταφάγῃ τὰ παλάτια τοῦ Βενάδαδ. Καὶ θέλω συντρίψῃ τοὺς μοχλοὺς τῆς Δαμασκοῦ καὶ ἐξολοθρεύσει τὸν κάτοικον ἀπὸ τῆς πεδιάδος Ἀβὲν καὶ τὸν κρατοῦντα τὸ σκῆπτρον ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἐδὲν, καὶ ὁ λαὸς τῆς Συρίας θέλει φερθῇ αἰχμάλωτος εἰς Κίρ, λέγει Κύριος. Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Γάζης καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῆς· διότι ἠχμαλώτισαν τὸν λαὸν μου αἰχμαλωσίαν τελείαν, διὰ τὰς παραδόσεις αὐτοῦ εἰς τὸν Ἐδὼμ· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλῃ πῦρ εἰς τὸ τεῖχος τῆς Γάζης καὶ θέλει καταφάγῃ τὰ παλάτια αὐτῆς. Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν κάτοικον ἀπὸ τῆς Ἀζώτου καὶ τὸν κρατοῦντα τὸ σκῆπτρον ἀπὸ τῆς Ἀσκάλωνος, καὶ θέλω στρέψῃ τὴν χεὶρά μου ἐναντίον τῆς Ἀκκαρῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν Φιλισταίων θέλει ἀπολεσθῇ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Τύρου καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῆς· διότι παρέδωκαν τὸν λαὸν μου εἰς αἰχμαλωσίαν τελείαν εἰς τὸν Ἐδὼμ καὶ δὲν ἐνεθυμήθησαν τὴν ἀδελφικὴν συνθήκην· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλῃ πῦρ εἰς τὸ τεῖχος τῆς Τύρου καὶ θέλει καταφάγῃ τὰ παλάτια αὐτῆς. Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Ἐδὼμ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι κατεδίωξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἠθέτησε τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ κατεσπάραττεν ἀκαταπαύστως καὶ ἐφύλαττε τὴν ὀργὴν αὐτοῦ παντοτεινὰ· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλῃ πῦρ ἐπὶ Θαιμὰν καὶ θέλει καταφάγῃ τὰ παλάτια τῆς Βοσόρρας. Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι διέσχισαν τὰς ἐγκυμονούσας τῆς Γαλαὰδ, διὰ τὰς πλάτύνωσι τὸ ὄριον αὐτῶν· ἀλλὰ θέλω ἀνάψῃ πῦρ εἰς τὸ τεῖχος τῆς Ραββὰ καὶ θέλει καταφάγῃ τὰ παλάτια αὐτῆς, μετὰ κραυγῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, μετὰ ἀνεμοστροβίλου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θυέλλης. Καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν θέλει ὑπάγῃ εἰς αἰχμαλωσίαν, αὐτὸς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ὁμοῦ, λέγει Κύριος.
- 2** Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Μωάβ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ· διότι κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἐδὼμ μέχρι κονίας· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλῃ πῦρ ἐπὶ τὸν Μωάβ καὶ θέλει καταφάγῃ τὰ παλάτια τῆς Κιριώθ· καὶ ὁ Μωάβ θέλει ἀποθάνῃ μετὰ θορύβου, μετὰ κραυγῆς, μετὰ ἤχου σάλπιγγος. Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν κριτὴν ἐκ μέσου αὐτοῦ, καὶ θέλω ἀποκτείνει πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ μετὰ αὐτοῦ, λέγει Κύριος. Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Ἰούδα καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι κατεφρόνησαν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ ἐπλάνησαν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν, κατόπιν τῶν ὁποίων περιεπάτησαν οἱ πατέρες αὐτῶν· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλῃ πῦρ ἐπὶ τὸν Ἰούδα καὶ θέλει καταφάγῃ τὰ παλάτια τῆς Ἱερουσαλήμ.
- 6 Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέφῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ διότι ἐπώλησαν τὸν δίκαιον διὰ ἀργύριον καὶ τὸν πένητα διὰ ζεύγος ὑποδημάτων· οἵτινες ποθοῦσι νὰ βλέπωσι τὴν κόνιν τῆς γῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν πτωχῶν καὶ ἐκκλίνουν τὴν ὁδὸν τῶν πενήτων· καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ ὑπάγουσι πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, διὰ τὰς βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου· καὶ πλαγιάζουσι πλησίον παντὸς θυσιαστηρίου ἐπὶ ἐνδυμάτων ἐνεχυριασμένων, καὶ πίνουσιν ἐν τῷ οἴκῳ τῶν θεῶν αὐτῶν τὸν οἶνον τῶν καταδυναστευομένων. Ἀλλ' ἐγὼ ἐξωλόθρευσα τὸν Ἀμορραῖον ἀπὸ ἐμπροσθεν αὐτῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος ἦτο ὡς τὸ ὕψος τῶν κέδρων καὶ αὐτὸς ἰσχυρὸς ὡς αἱ δρυὲς· καὶ ἠφάνισα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν. Καὶ ἐγὼ σὰς ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ σὰς περιέφερον 12, 13 τεσσαράκοντα ἔτη διὰ τῆς ἐρήμου, διὰ τὰς κληρονομήσεις τὴν γῆν τοῦ Ἀμορραίου. Καὶ ἀνέστησα ἐκ τῶν υἱῶν σὰς διὰ προφήτας καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων σὰς διὰ Ναζηραίους. Δὲν εἶναι οὕτως, υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει Κύριος.
- 14 Σεῖς δὲ ἐποτιζετε τοὺς Ναζηραίους οἶνον καὶ προσετάξατε τοὺς προφήτας λέγοντες, Μὴ προφητεύσητε. Ἰδοὺ, 14 ἐγὼ θέλω καταθλίψῃ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ ὑμῶν, καθὼς καταθλίβεται ἡ ἄμαξα ἡ πλήρης δραγμάτων. Καὶ ἡ φυγὴ θέλει χαθῇ ἀπὸ τοῦ δρομέως καὶ ὁ ἀνδρεῖος δὲν θέλει στερεώσῃ τὴν ἰσχύϊν αὐτοῦ καὶ ὁ ἰσχυρὸς δὲν θέλει διασώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ τοξότης δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ· καὶ ὁ ταχύπους νὰ ἐκφύγῃ καὶ ὁ ἵππευς νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ μεταξὺ τῶν δυνατῶν γενναιοκάρδιος γυμνὸς θέλει φύγῃ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.
- 3** Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, τὸν ὅποιον ἐλάλησεν ὁ Κύριος ἐναντίον σας, υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐναντίον παντὸς τοῦ 2 γένους, τὸ ὅποιον ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων, Ἐσὼς μόνον ἐγνώρισα ἐκ πάντων τῶν γενῶν τῆς γῆς· 3 διὰ τοῦτο θέλω σὰς τιμωρήσῃ διὰ πάσας τὰς ἀνομίας σας. Δύνανται δύο νὰ περιπατήσωσιν ὁμοῦ, ἐὰν δὲν 4 ἦναι σύμφωνοι. Θέλει θρυχήσῃ ὁ λέων ἐν τῷ δρυμῷ, ἐὰν δὲν ἔχῃ θήραν θέλει ἐκπέμψῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὁ σκύμνος ἀπὸ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ἂν δὲν ἐπιάσῃ τι. Δύναται πτηνὸν νὰ πέσῃ εἰς παγίδα ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου δὲν 6 εἶναι βρόχος δι' αὐτὸ ἥθελε σηκωθῇ παγίς ἐκ τῆς γῆς, χωρὶς νὰ πιασθῇ τι. Δύναται νὰ ἠχήσῃ σάλπιγξ ἐν πόλει 7 καὶ ὁ λαὸς νὰ μὴ πτοηθῇ δύναται νὰ γείνῃ συμφορὰ ἐν πόλει καὶ ὁ Κύριος νὰ μὴ ἔκαμνεν αὐτὴν. Βεβαίως Κύριος ὁ Θεὸς δὲν θέλει κάμῃ οὐδέν, χωρὶς νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ἀπόκρυφον αὐτοῦ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ

τοὺς προφήτας. Ὁ λέων ἐβρύχησε· τίς δὲν θέλει φοβηθῇ Κύριος ὁ Θεὸς ἐλάλησε· τίς δὲν θέλει προφητεύσει 8
 Κηρύζετε πρὸς τὰ παλάτια τῆς Ἀζώτου καὶ πρὸς τὰ παλάτια τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶπατε, Συνάχθητε ἐπὶ 9
 τὰ ὄρη τῆς Σαμαρείας καὶ ἰδέτε τοὺς μεγάλους θορύβους ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὰς καταδυναστείας ἐν μέσῳ
 αὐτῆς, διότι δὲν ἐξεύρουσι νὰ πράττωσι τὸ ὀρθόν, λέγει Κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ἀρπαγὴν ἐν τοῖς 10
 παλατίοις αὐτῶν. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐχθρὸς θέλει περικυκλώσει τὴν γῆν σου καὶ θέλει 11
 καταβάλει τὴν ἰσχύν σου ἀπὸ σοῦ καὶ τὰ παλάτιά σου θέλουσι διαρπαγῇ. Οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ὁ ποιμὴν 12
 ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτω θέλουσιν ἀποσπασθῇ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
 οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς κλίνης καὶ ἐν Δαμασκῷ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς. Ἀκούσατε 13
 καὶ διαμαρτυρήθητε πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν 14
 ἐπισκεφθῶ τὰς παραβάσεις τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν, θέλω ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ θυσιαστήρια τῆς Βαιθήλ, καὶ τὰ
 κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου θέλουσιν ἐκκοπῇ καὶ πέσει κατὰ γῆς. Καὶ θέλω πατάξει τὸν χειμερινὸν οἶκον μετὰ 15
 τοῦ θερινοῦ οἴκου, καὶ οἱ οἴκοι οἱ ἐλεφάντινοι θέλουσιν ἀπολεσθῇ καὶ οἱ οἴκοι οἱ μεγάλοι θέλουσιν ἀφανισθῇ,
 λέγει Κύριος.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, δαμάλεις τῆς Βασάν, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι 4
 τοὺς πτωχοὺς, αἱ καταθλίβουσαι τοὺς πένητας, αἱ λέγουσαι πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν, Φέρετε καὶ ἄς πῶμεν.
 Κύριος ὁ Θεὸς ὥμοσεν εἰς τὴν ἀγιότητα αὐτοῦ ὅτι ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται εἰς ὑμᾶς, καθ' ἃς θέλουσι σᾶς πιάσει 2
 μὲ ἄγκιστρα καὶ τοὺς ἀπογόνους σας μὲ καμάκια ἀλειτουργικά. Καὶ θέλετε ἐξέλθει ἀπὸ τὰς χαλάστρας ἐκάστη 3
 ἀπ' εὐθείας ἐνώπιον αὐτῆς, καὶ θέλετε ἀπορρίψει πάντα τὰ τοῦ παλατίου, λέγει Κύριος. Ἐλθετε εἰς Βαιθήλ 4
 καὶ ἀσεβήσατε· ἐν Γαλγάλοις πληθύνετε τὴν ἀσεβειαν· καὶ φέρετε τὰς θυσίας σας κατὰ πᾶσαν πρωΐαν, τὰ
 δέκατά σας κατὰ πᾶσαν τριετίαν. Καὶ προσφέρετε εἰς θυσίαν εὐχαριστίας ἄρτον ἐνζυμιον, καὶ κηρύζετε τὰς 5
 αὐτοπροαιρέτους προσφοράς· ἀναγγεῖλατε αὐτάς· διότι οὕτως ἀγαπᾶτε, υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
 Καὶ ἐγὼ ὅτι σᾶς ἔδωκα πείναν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔλλειψιν ἄρτου ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν, 6
 καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. Καὶ ἐγὼ προσέτι ἐκράτησα τὴν βροχὴν ἀπὸ σᾶς, ὅτε ἔμενον 7
 τρεῖς μῆνες ἔτι ἕως τοῦ θέρους· καὶ ἔβρεξα ἐπὶ μίαν πόλιν καὶ ἐπὶ ἄλλην πόλιν δὲν ἔβρεξα· μία μερὶς ἔβράχη
 καὶ ἡ μερὶς, ἐπὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἔβρεξεν ἐξηράνθη. Οὕτω δύο τρεῖς πόλεις ὑπῆγαν περιπλανώμεναι εἰς μίαν 8
 πόλιν νὰ πῶσιν ὕδωρ καὶ δὲν ἐχορτάσθησαν, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. Σᾶς ἐπάταξα μὲ 9
 ἀνεμοφθορίαν καὶ ἐρυσίβην· τὸ πληθὸς τῶν κήπων σας καὶ τῶν ἀμπελώνων σας καὶ τῶν συκεῶνων σας καὶ
 τῶν ἐλαιῶνων σας κατέφαγεν ἡ κάμψη, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. Ἐξαπέστειλα ἔφ ἡμᾶς 10
 θανατικὸν κατὰ τὸν τρόπον τῆς Αἰγύπτου· τοὺς νεανίσκους σας ἐθανάτωσα ἐν ῥομφαίᾳ, αἰχμαλωτίσας καὶ τοὺς
 ἵππους σας· καὶ ἀνεβίβασα τὴν δυσωδίαν τῶν στρατοπέδων σας ἕως τῶν μυκτῆρων σας, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε
 πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. Σᾶς κατέστρεψα, καθὼς ὁ Θεὸς κατέστρεψε τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα, καὶ ἐγείνετε 11
 ὡς δαυλὸς ἀπεσπασμένος ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. Διὰ τοῦτο οὕτω 12
 θέλω κάμει εἰς σέ, Ἰσραὴλ· ὅθεν, ἐπειδὴ θέλω κάμει τοῦτο εἰς σέ, ἐτοιμάσθητι νὰ ἀπαντήσῃς τὸν Θεὸν σου,
 Ἰσραὴλ. Διότι ἰδοὺ, ὁ μορφὼν τὰ ὄρη καὶ κατασκευάζων τὸν ἄνεμον καὶ ἀπαγγέλλων πρὸς τὸν ἄνθρωπον τίς 13
 εἶναι ὁ στοχασμὸς αὐτοῦ, ὁ ποιὼν τὴν αὐγὴν σκοτόος καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
 δυνάμεων εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, τὸν θρῆνον τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀναλαμβάνω ἐναντίον σας, οἶκος Ἰσραὴλ. Ἔπεσε· 5, 2
 δὲν θέλει σηκωθῇ πλέον ἢ παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ· εἶναι ἐρριμμένη ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς· δὲν ὑπάρχει ὁ ἀνιστῶν
 αὐτήν. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἡ πόλις, ἐξ ἧς ἐξήρχοντο χίλιοι, θέλει μείνει μὲ ἑκατόν· καὶ ἐξ 3
 ἧς ἐξήρχοντο ἑκατόν, θέλει μείνει μὲ δέκα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον τοῦ 4
 Ἰσραὴλ· Ἐκζητήσατέ με καὶ θέλετε ζήσει. Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε τὴν Βαιθήλ καὶ μὴ εἰσέρχεσθε εἰς Γάλαλα καὶ 5
 μὴ διαβαίνετε εἰς Βήρσαβε· διότι τὰ Γάλαλα θέλουσιν ὑπάγει ἐξάπαντος εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ ἡ Βαιθήλ θέλει
 καταντῆσαι εἰς τὸ μηδέν. Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον καὶ θέλετε ζήσει, μήπως ἐφορμήσῃ ὡς πῦρ ἐπὶ τὸν οἶκον 6
 Ἰωσήφ καὶ καταφάγῃ αὐτόν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ὁ σδύνων τὴν Βαιθήλ. Σεῖς, οἱ μεταστρέφοντες τὴν κρίσιν εἰς 7
 ἀψίνθιον καὶ ἀπορρίπτοντες κατὰ γῆς τὴν δικαιοσύνην, ἐκζητήσατε τὸν ποιοῦντα τὴν Πλειάδα καὶ τὸν Ὠρίωνα 8
 καὶ μετατρέποντα τὴν σκιάν τοῦ θανάτου εἰς αὐγὴν καὶ σκοτίζοντα τὴν ἡμέραν εἰς νύκτα, τὸν προσκαλοῦντα τὰ
 ὕδατα τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέοντα αὐτὰ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· τὸν ἐγείροντα 9
 ἀφανισμόν κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἐπάγοντα ἀφανισμόν εἰς τὰ ὀχυρώματα. Μισοῦσι τὸν ἐλέγχοντα ἐν τῇ πύλῃ 10
 καὶ βδελύττονται τὸν λαλοῦντα ἐν εὐθύτητι. Ὅθεν, ἐπειδὴ καταθλίβετε τὸν πτωχὸν καὶ λαμβάνετε ἀπ' αὐτοῦ 11
 φόρον σίτου, ἂν καὶ ὠκοδομήσατε οἴκους λαξευτούς, δὲν θέλετε ὅμως κατοικήσει ἐν αὐτοῖς· ἂν καὶ ἐφυτεύσατε
 ἀμπελῶνας ἐπιθυμητούς, δὲν θέλετε ὅμως πίνει τὸν οἶνον αὐτῶν. Διότι γνωρίζω τὰς πολλὰς ἀσεβείας σας καὶ 12
 τὰς ἰσχυρὰς ἀμαρτίας σας οἵτινες καταθλίβετε τὸν δίκαιον, δωροδοκεῖσθε καὶ καταδυναστεύετε τοὺς πτωχοὺς
 ἐν τῇ πύλῃ. Διὰ τοῦτο ὁ συνετὸς θέλει σιωπᾷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ· διότι εἶναι καιρὸς κακός. Ἐκζητήσατε 13, 14
 τὸ καλὸν καὶ οὐχὶ τὸ κακόν, διὰ νὰ ζήσητε· καὶ οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν,
 καθὼς εἶπετε. Μισεῖτε τὸ κακόν καὶ ἀγαπᾶτε τὸ καλόν καὶ ἀποκαταστήσατε τὴν κρίσιν ἐν τῇ πύλῃ· ἴσως ὁ 15
 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐλεήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰωσήφ. Διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ 16
 Κύριος, λέγει οὕτως· Ὁδυρμὸς ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις· καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς θέλουσι λέγει, Οὐαί, οὐαί·
 καὶ θέλουσι κράζει τὸν γεωργὸν εἰς πένθος καὶ τοὺς ἐπιτηδεῖους θρηνηδοὺς εἰς ὀδυρμόν. Καὶ ἐν πάσαις 17
 ταῖς ἀμπέλοις ὀδυρμός· διότι θέλω περάσει διὰ μέσου σου, λέγει Κύριος. Οὐαί εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν 18

19 ἡμέραν τοῦ Κυρίου· πρὸς τί θέλει εἶσθαι αὕτη διὰ σᾶς ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι σκότος καὶ οὐχὶ φῶς. Εἶναι
 20 ὥς ἐάν ἔφρευγεν ἄνθρωπος ἀπ' ἔμπροσθεν λέοντος καὶ ἄρκτος ἀπήντα αὐτόν, ἢ ὥς ἐάν εἰσῆρχετο εἰς οἶκον καὶ
 21 ἐπιστηρίζαντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν τοῖχον, ἐδάγκανεν αὐτὸν ὄφης. Δὲν θέλει εἶσθαι σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ
 22 Κυρίου καὶ οὐχὶ φῶς μάλιστα ζόφος καὶ φέγγος μὴ ἔχουσα Ἐμίσησα, ἀπεστράφην τὰς ἐορτὰς σας, καὶ δὲν
 23 θέλω ὁσφρανθῇ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν. Ἐάν μοι προσφέρητε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας σας, δὲν
 24 θέλω δεχθῇ αὐτάς καὶ δὲν θέλω ἐπιβλέπει εἰς τὰς εἰρηνικὰς θυσίας τῶν σιτευτῶν σας. Ἀφαίρεσον ἀπ' ἐμοῦ
 25 τὸν ἦχον τῶν ὠδῶν σου, καὶ τὸ ἄσμα τῶν ὀργάνων σου δὲν θέλω ἀκούσει. Ἄλλ' ἡ κρίσις ἃς καταρρέῃ ὥς
 26 ὕδωρ καὶ ἡ δικαιοσύνη ὥς ἀένναος χεῖμαρρος. Μήποτε θυσίας καὶ προσφοράς προσεφέρετε εἰς ἐμέ, οἶκος
 27 Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ. Μάλιστα ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ σας καὶ τὸν Χιούν, τὸν
 ἀστέρα τοῦ θεοῦ σας, τὰ εἶδωλα ὑμῶν, τὰ ὁποῖα ἐκάμετε εἰς αὐτούς. Διὰ τοῦτο θέλω σᾶς μετοικίσει ἐπέκεινα
 τῆς Δαριασκοῦ, λέγει Κύριος· ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

6 Οὐαὶ εἰς τοὺς ἀμεριμνοῦντας ἐν Σιών καὶ πεποιθότας ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Σαμαρείας, τὰ διαφημιζόμενα ὥς
 2 ἔξοχα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἦλθεν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ. Διάβητε εἰς Χαλνὲ καὶ ἰδέτε· καὶ ἐκεῖθεν
 διέλθετε εἰς Αἰμάθ τὴν μεγάλην· ἔπειτα κατέβητε εἰς τὴν Γάθ τῶν Φιλισταίων· εἶναι αὗται καλῆτεροι παρὰ τὰ
 3 βασίλεια ταῦτα τὸ ὄριον αὐτῶν μεγαλύτερον παρὰ τὸ ὄριόν σας. Οἵτινες θέτετε μακρὰν τὴν κακὴν ἡμέραν καὶ
 4 φέρετε πλησίον τὴν καθέδραν τῆς ἀρπαγῆς· οἵτινες πλαγιάζετε ἐπὶ κλίνας ἐλεφαντίνας καὶ ἐξαπλώνεσθε ἐπὶ
 5 τὰς στρωμνὰς σας καὶ τρώγετε τὰ ἄρνια ἐκ τοῦ ποιμνίου καὶ τοὺς μόσχους ἐκ μέσου τῆς ἀγέλης, οἵτινες
 6 ψάλλετε ἐν τῇ φωνῇ τῆς λύρας, ἐφευρίσκετε εἰς ἑαυτοὺς ὄργανα μουσικῆς καθὼς ὁ Δαβὶδ, οἵτινες πίνετε τὸν
 7 οἶνον μὲ φιάλας καὶ χρίεσθε μὲ τὰ ἐξάρετα μύρα· διὰ δὲ τὸν συντριμμὸν τοῦ Ἰωσήφ δὲν θλίβεσθε. Διὰ τοῦτο
 8 ἐξηπλωμένων ἐν τῷ συμποσίῳ θέλει ἀφαιρεθῇ. Κύριος ὁ Θεὸς ὥμοσεν εἰς ἑαυτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
 λέγει, Ἐγὼ βδελύττομαι τὴν ἔπαρσιν τοῦ Ἰακώβ καὶ ἐμίσησα τὰ παλάτια αὐτοῦ· διὰ τοῦτο θέλω παραδώσει τὴν
 9 πόλιν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Καὶ δέκα ἄνθρωποι ἐάν ἐναπολειφθῶσιν ἐν μιᾷ οἰκίᾳ, θέλουσιν ἀποθάνει. Καὶ
 ὁ σηκόνων ἕκαστον αὐτῶν θεῖος ἢ ὁ καίων αὐτόν, διὰ νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὀσῆ ἐκ τοῦ οἴκου, θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν
 εὐρισκόμενον εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς οἰκίας, Εἶναι τις ἔτι μετὰ σου. Καὶ αὐτὸς θέλει εἰπεῖ, Οὐχί. Τότε θέλει εἰπεῖ,
 11 Σιώπα· διότι δὲν εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀναφέρωμεν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι ἰδοὺ, ὁ Κύριος προστάττει
 12 καὶ θέλει πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν μὲ συντριμμοὺς καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν μὲ διαρρηξίς. Δύνανται νὰ
 τρέξωσιν οἱ ἵπποι ἐπὶ βράχον δύναται τις νὰ ἀροτριάσῃ ἐκεῖ μὲ βόας σεῖς ὅμως μετεστρέψατε τὴν κρίσιν εἰς
 13 χολὴν καὶ τὸν καρπὸν τῆς δικαιοσύνης εἰς ἀσπίνθιον· σεῖς οἱ εὐφραινόμενοι εἰς μηδαμινὰ, οἱ λέγοντες, Δὲν
 14 ἀπεκτέσαμεν εἰς ἑαυτοὺς δόξαν διὰ τῆς δυνάμεως ἡμῶν. Ἄλλ' ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐπαναστήσει ἔθνος ἐναντίον σας,
 οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· καὶ θέλουσι σᾶς καταθλίψει ἀπὸ εἰσόδου Αἰμάθ ἕως τοῦ
 ποταμοῦ τῆς ἐρήμου.

7 Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμέ Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδοὺ, ἐμόρφωσεν ἀκρίδαις ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βλαστήσεως τοῦ
 2 δευτέρου χρότου, καὶ ἰδοὺ, ἦτο ὁ δεύτερος χρότος μετὰ τὸν θερισμὸν τοῦ βασιλέως. Καὶ ὅτε ἐτελείωσαν νὰ
 τρώγωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, τότε εἶπα, Κύριε Θεέ, γενοῦ ἴλεως, δέομαι· τίς θέλει ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ διότι
 3 εἶναι ὀλιγοστός. Ὁ Κύριος μετεμελήθη εἰς τοῦτο· δὲν θέλει γείνει, λέγει Κύριος. Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμέ
 Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδοὺ, Κύριος ὁ Θεὸς καλεῖ εἰς δίκην διὰ πυρὸς καὶ τὸ πῦρ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν
 5 μεγάλην καὶ κατέφαγε μέρος τῆς γῆς. Τότε εἶπα, Κύριε Θεέ, παῦσον, δέομαι· τίς θέλει ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ
 6 διότι εἶναι ὀλιγοστός. Ὁ Κύριος μετεμελήθη εἰς τοῦτο· Καὶ τοῦτο δὲν θέλει γείνει, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
 7 Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμέ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἵστατο ἐπὶ τοίχου ἐκτισμένου μὲ στάθμην, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 8 στάθμην. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Τί βλέπεις σύ, Ἀμώσ. Καὶ εἶπα, Στάθμην. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδοὺ, ἐγὼ
 9 θέλω βάλεи στάθμην εἰς τὸ μέσον τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ· δὲν θέλω πλέον παρατρέξει αὐτὸν τοῦ λοιποῦ. Καὶ
 οἱ βωμοὶ τοῦ Ἰσαάκ θέλουσιν ἐρημωθῇ καὶ τὰ ἁγιαστήρια τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἀφανισθῇ· καὶ θέλω σηκωθῇ
 10 ἐναντίον τοῦ οἴκου Ἱεροβοάμ ἐν ῥομφαίᾳ. Τότε ὁ Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς τῆς Βαιθὴλ ἐξαπέστειλε πρὸς Ἱεροβοάμ
 τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὁ Ἀμώσ συνώμοσεν ἐναντίον σου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· ὁ τόπος δὲν
 11 δύναται νὰ ὑποφέρῃ πάντα τοὺς λόγους αὐτοῦ· διότι οὕτω λέγει ὁ Ἀμώσ· Ὁ Ἱεροβοάμ θέλει τελευτήσῃ διὰ
 12 ῥομφαίας, ὁ δὲ Ἰσραὴλ βεβαίως θέλει φερθῇ αἰχμάλωτος ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τότε εἶπεν ὁ Ἀμασίας πρὸς τὸν
 13 Ἀμώσ, Ὡς σὺ ὁ βλέπων, ὕπαγε, φύγε εἰς τὴν γῆν Ἰούδα καὶ ἐκεῖ τρῶγε ἄρτον καὶ ἐκεῖ προφήτευσ· ἐν δὲ τῇ
 14 Βαιθὴλ μὴ προφητεύσῃς πλέον, διότι εἶναι ἁγιαστήριον τοῦ βασιλέως καὶ εἶναι οἶκος τοῦ βασιλείου. Καὶ
 ἀπεκρίθη ὁ Ἀμώσ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀμασίαν, δὲν ἤμην ἐγὼ προφήτης οὐδὲ υἱὸς προφήτου ἐγὼ, ἀλλ' ἤμην
 15 βοσκὸς καὶ συνάζων συκάμινα· καὶ ὁ Κύριος μὲ ἔλαβεν ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ ποιμνίου καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ,
 16 Ὑπάγε, προφήτευσον εἰς τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ. Τώρα λοιπὸν ἄκουε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Σὺ λέγεις, Μὴ
 17 προφήτευσὲ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ μὴ στάλαζε λόγον κατὰ τοῦ οἴκου Ἰσαάκ. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἡ
 γυνὴ σου θέλει εἶσθαι πόρνη ἐν τῇ πόλει, καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας,
 καὶ ἡ γῆ σου θέλει μερισθῇ διὰ σχοινίου, καὶ σὺ θέλεις τελευτήσῃ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ· ὁ δὲ Ἰσραὴλ βεβαίως θέλει
 φερθῇ αἰχμάλωτος ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

8, 2 Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμέ Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδοὺ, κάνιστρον καρποῦ θερινοῦ. Καὶ εἶπε, Τί βλέπεις σύ, Ἀμώσ.
 Καὶ εἶπα, Κάνιστρον καρποῦ θερινοῦ. Τότε εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἦλθε τὸ τέλος ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ·
 3 δὲν θέλω πλέον παρατρέξει αὐτὸν τοῦ λοιποῦ. Καὶ τὰ ἄσματα τοῦ ναοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὀλολυγμοὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἐκεῖνη, λέγει Κύριος ὁ Θεός· πολλὰ πτώματα θέλουσιν εἶσθαι ἐν παντί τόπῳ· θέλουσιν ἐκρίψει αὐτὰ ἐν σιωπῇ. 4, 5
 Ἀκούσατε τοῦτο, οἱ ῥοφούντες τοὺς πένητας καὶ οἱ ἀφανίζοντες τοὺς πτωχοὺς τοῦ τόπου, λέγοντες, Πότε 4, 5
 θέλει παρέλθαι ὁ μὴν, διὰ νὰ πωλήσωμεν γεννήματα καὶ τὸ σάββατον, διὰ νὰ ἀνοίξωμεν οἶτον, σμικρύνοντες τὸ 6
 ἐφά καὶ μεγαλύνοντες τὸν σίκλον καὶ νοθεύοντες τὰ ζύγια τῆς ἀπάτης διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τοὺς πτωχοὺς μὲ 6
 ἀργύριον καὶ τὸν πένητα διὰ ζευγος ὑποδημάτων, καὶ νὰ πωλήσωμεν τὰ σκύβαλα τοῦ σίτου Ὁ Κύριος ὤμοσεν 7
 εἰς τὴν δόξαν τοῦ Ἰακώβ, λέγων, Βεβαίως δὲν θέλω λησμονήσῃ ποτε οὐδὲν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Ἡ γῆ δὲν θέλει 8
 ταραχθῇ διὰ τοῦτο καὶ πενθήσῃ πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ δὲν θέλει ὑπερεκχειλίσει ὅλη ὡς ποταμὸς καὶ δὲν 9
 θέλει ἀπορριφθῇ καὶ καταποντισθῇ ὡς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος 9
 ὁ Θεός, θέλω κάμει τὸν ἥλιον νὰ δύσῃ ἐν καιρῷ μεσημβρίας καὶ θέλω συσκοτάσει τὴν γῆν ἐν φωτεινῇ ἡμέρᾳ. 10
 Καὶ θέλω μεταστρέψει τὰς ἐορτάς σας εἰς πένθος καὶ πάντα τὰ ἄσματα σας εἰς θρήνον, καὶ θέλω ἀναβιβάσει 10
 σάκκον ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν καὶ φαλάκρωμα ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν, καὶ θέλω καταστήσει αὐτὸν ὡς τὸν πενθοῦντα 11
 υἱὸν μονογενῆ καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς ἡμέρα πικρίας. Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος ὁ 11
 Θεός, καὶ θέλω ἐξαποστειλεῖ πεινὰν ἐπὶ τὴν γῆν· οὐχὶ πεινὰν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλ' ἀκροάσεως τῶν 12
 λόγων τοῦ Κυρίου. Καὶ θέλουσι περιπλανᾶσθαι ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῆς 12
 θέλουσι περιτρέχει, ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν θέλουσιν εὐρεῖ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλουσι 13
 λιποθυμήσῃ αἱ ὥραιαι παρθέναι καὶ οἱ νεανίσκοι ὑπὸ δίψης, οἱ ὀμνύοντες εἰς τὴν ἀμαρτίαν τῆς Σαμαρείας 14
 καὶ οἱ λέγοντες, Ζῇ ὁ Θεὸς σου, Δάν, καί, Ζῇ ἡ ὁδὸς τῆς Βηρσαβεέ, καὶ θέλουσι πέσει καὶ δὲν θέλουσι σηκωθῇ 14
 πλέον.

Εἶδον τὸν Κύριον ἱστάμενον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπε, Πάταξον τὸ ἀνώφλιον τῆς πύλης, διὰ νὰ 9
 σεισθῶσι τὰ προπύλαια, καὶ σύντριψον αὐτὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς πάντων τούτων· τοὺς δὲ ὑπολοίπους αὐτῶν 9
 θέλω θανατώσει ἐν ῥομφαίᾳ· οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν φεύγων θέλει διαφύγει καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν σωζόμενος θέλει 9
 διασωθῇ. Ἐὰν σκάψωσιν ἕως ἄβυθου, ἐκεῖθεν ἡ χεὶρ μου θέλει ἀνασπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν 2
 οὐρανόν, ἐκεῖθεν θέλω καταΐξει αὐτούς. Καὶ ἐὰν κρυφθῶσιν ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ Καρμήλου, ἐκεῖθεν θέλω 3
 ἐξερευνήσῃ καὶ συλλάβῃ αὐτούς· καὶ ἐὰν κρυφθῶσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ 4
 θέλω προστάξει τὸν δράκοντα καὶ θέλει δαγκάσει αὐτούς. Καὶ ἐὰν ὑπάγωσιν εἰς αἰχμαλωσίαν ἔμπροσθεν 4
 τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖθεν θέλω προστάξει τὴν μάχαιραν καὶ θέλει θανατώσει αὐτούς· καὶ θέλω στήσῃ τοὺς 5
 ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτούς διὰ κακὸν καὶ οὐχὶ διὰ καλόν. Διότι Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἶναι, ὅστις 5
 ἐγγίζει τὴν γῆν καὶ τήκεται, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ θέλουσι πενθήσῃ· καὶ θέλει ὑπερεκχειλίσει 6
 ὅλη ὡς ποταμὸς καὶ θέλει καταποντισθῇ ὡς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου. Αὐτὸς εἶναι ὁ οἰκοδομῶν τὰ 6
 ὑπερῶα αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ θεμελιῶν τὸν θόλον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ προσκαλὼν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης 7
 καὶ ἐκχέων αὐτὰ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ. δὲν εἴσθε εἰς ἐμὲ ὡς υἱοὶ Αἰθιοπῶν, 7
 σεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει Κύριος· δὲν ἀνεβίβασα τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς Φιλισταίους ἀπὸ Καφθὸρ 8
 καὶ τοὺς Συρίους ἀπὸ Κίρ Ἰδού, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ βασίλειον τὸ ἀμαρτωλόν, καὶ 8
 θέλω ἀφανίσει αὐτὸ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλην ὅτι δὲν θέλω ἀφανίσει ὀλοτελῶς τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει 9
 Κύριος. Διότι ἰδού, ἐγὼ θέλω προστάξει καὶ θέλω λικμήσῃ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν, καθὼς 9
 λικμᾶται ὁ σῖτος ἐν τῷ κοσκίνῳ, καὶ δὲν θέλει πέσει κόκκος ἐπὶ τὴν γῆν. Ὑπὸ ῥομφαίας θέλουσιν ἀποθάνει 10
 πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τοῦ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες, Δὲν θέλει μᾶς ἐγγίσει οὐδὲ μᾶς καταφθάσει τὸ κακόν. Ἐν 11
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω ἀναστήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ θέλω φράξῃ τὰς χαλάστρας 12
 αὐτῆς, καὶ θέλω ἀνεγείρῃ τὰ ἐρείπια αὐτῆς, καὶ θέλω ἀνοικοδομήσῃ αὐτὴν ὡς ἐν ταῖς ἀρχαῖαις ἡμέραις· διὰ 12
 νὰ κληρονομήσωσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἐδὼμ καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐπὶ τὰ ὅποια καλεῖται τὸ ὄνομά μου, λέγει 13
 Κύριος, ὁ ποιῶν ταῦτα. Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ὁ ἀροτρεὺς θέλει φθάσει τὸν θεριστὴν καὶ 13
 ὁ ληνοβάτης τὸν σπεύροντα τὸν σπόρον, καὶ τὰ ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεῦκος καὶ πάντες οἱ βουνοὶ θέλουσι 14
 ῥέει ἀγαθά. Καὶ θέλω ἐπιστρέψει τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ θέλουσιν ἀνοικοδομήσει 14
 τὰς πόλεις τὰς ἡρημωμένας καὶ κατοικήσει· καὶ θέλουσι φυτεύσει ἀμπελῶνας καὶ πίει τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ 15
 θέλουσι κάμει κήπους καὶ φάγει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ θέλω φυτεύσει αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ δὲν 15
 θέλουσιν ἐκοπασθῇ πλέον ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς σου.

ΟΒΔΙΟΥ

1 Ὁρασις Ἀβδιού. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Ἐδὼμ· Ἠκούσαμεν ἀγγελίαν παρὰ Κυρίου καὶ μη-
2 νυτὴς ἀπεστάλη πρὸς τὰ ἔθνη, Ἐγέρθητε καὶ ἄς ἐγερθῶμεν ἐναντίον αὐτοῦ εἰς πόλεμον. Ἰδοὺ, σὲ κατέστησα
3 μικρὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· εἴσαι καταπεφρονημένος σφόδρα. Ἡ ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἠπάτησε σὲ
4 διὰ αὐτοῦ, Τίς θέλει μὲ καταβιάσει εἰς τὴν γῆν· Ἐὰν μετεωρισθῇς ὡς αἰτὸς καὶ ἐὰν θέσῃς τὴν φωλεάν σου
5 ἀναμέσον τῶν ἄστρων, καὶ ἐκείθεν θέλω σὲ καταβιάσει, λέγει Κύριος. Ἐὰν κλέπται ἤρχοντο πρὸς σέ, ἐὰν
6, 7 λησται διὰ νυκτὸς πῶς ἐξηλείφθῃς δὲν ἤθελον ἀρπάσει τὸ ἀρκοῦν εἰς αὐτοὺς ἐὰν τρυγηταὶ ἤρχοντο πρὸς σέ,
δὲν ἤθελον ἀφήσει ἐπιφυλλίδας· Πῶς ἐξηρευνήθῃ ὁ Ἡσαῦ· ἀπεκαλύφθησαν οἱ κρυψῶνες αὐτοῦ. Πάντες οἱ
ἀνδρες τῆς συμμαχίας σου σὲ συνώδευσαν ἕως τοῦ ὀρίου σου· οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἦσαν ἐν εἰρήνῃ μετὰ σοῦ,
σὲ ἠπάτησαν καὶ ὑπερίσχυσαν ἐναντίον σου· οἱ τρώγοντες τὸν ἄρτον σου ἔβαλον ἐνέδραν ὑποκάτω σου· δὲν
8 ὑπάρχει σύνεσις ἐν αὐτῷ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, δὲν θέλω ἀπολέσει καὶ τοὺς σοφοὺς ἀπὸ τοῦ
9 Ἐδὼμ καὶ τὴν σύνεσιν ἀπὸ τοῦ ὅρου τοῦ Ἡσαῦ· Καὶ οἱ μαχηταὶ σου, Θαιμάν, θέλουσι πτοηθῇ, διὰ τὴν ἐκκοπῇ
10 ἐν σφαγῇ πᾶς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ὅρου τοῦ Ἡσαῦ. Διὰ τὴν ἀδικίαν τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν σου Ἰακώβ θέλει
11 σὲ καλύψει αἰσχύνῃ καὶ θέλει ἐκκοπῇ διαπαντός. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἴτασο ἀπέναντι, τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν
οἱ ἀλλογενεῖς ἔφεραν εἰς αἰχμαλωσίαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ
12 καὶ ἔβαλον κλήρου ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔσο καὶ σὺ ὡς εἷς αὐτῶν. Δὲν ἔπρεπεν ὅμως νὰ ἐπιβλέπῃς εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ ἀδελφοῦ σου, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀποξενώσεως αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ ἐπιχαίρῃς κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα
13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἀφανισμοῦ αὐτῶν, οὐδὲ νὰ μεγαλορρημονῇς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως αὐτῶν. Δὲν ἔπρεπε
νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν πύλην τοῦ λαοῦ μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν, οὐδὲ νὰ θεωρῇς καὶ σὺ τὴν θλίψιν
αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν, οὐδὲ νὰ ἐπιβάλῃς χεῖρα ἐπὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
14 συμφορᾶς αὐτῶν, οὐδὲ ἔπρεπε νὰ σταθῇς ἐπὶ τὰς διεξόδους, διὰ τὴν ἀποκλείῃς τοὺς διασωζομένους αὐτοῦ
15 οὐδὲ νὰ παραδώσῃς τοὺς ὑπολοίπους αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως αὐτῶν· διότι ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ
Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καθὼς ἔκαμνο θέλει γεῖναι εἰς σέ· ἡ ἀνταπόδοσίς σου θέλει στρέψῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
16 σου. Διότι καθὼς σεῖς ἐπίετε ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, οὕτω θέλουσι πίνει διαπαντός πάντα τὰ ἔθνη· ναί,
17 θέλουσι πίνει καὶ θέλουσιν ἐκροφεῖ καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς οἱ μὴ ὑπάρχοντες· Ἐπὶ δὲ τοῦ ὅρου Σιών θέλει
εἶσθαι σωτηρία καὶ θέλει εἶσθαι ἅγιον· καὶ ὁ οἶκος Ἰακώβ θέλει κατακληρονομήσει τὰς κληρονομίας αὐτῶν·
18 καὶ ὁ οἶκος Ἰακώβ θέλει εἶσθαι πῦρ καὶ ὁ οἶκος Ἰωσήφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ ὡς καλάμῃ· καὶ θέλουσιν ἐξα-
φθῇ κατ' αὐτῶν καὶ καταφάγῃ αὐτούς· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὑπόλοιπον τοῦ οἴκου Ἡσαῦ· διότι Κύριος ἐλάλησε.
19 Καὶ οἱ τῆς μεσημβρίας θέλουσι κατακληρονομήσει τὸ ὄρος τοῦ Ἡσαῦ καὶ οἱ τῆς πεδινῆς τοὺς Φιλισταίους·
καὶ θέλουσι κατακληρονομήσει τοὺς ἀγροὺς τοῦ Ἐφραΐμ καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς Σαμαρείας, ὁ δὲ Βενιαμὴν τὴν
20 Γαλαάδ, καὶ τὸ αἰχμαλωτισθὲν τοῦτο στράτευμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὴν γῆν ἐκείνην τῶν Χαναναίων ἕως Σαρεπτά,
καὶ οἱ αἰχμαλωτισθέντες τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ ἐν Σεφαράδ, θέλουσι κατακληρονομήσει τὰς πόλεις τοῦ νότου·
21 καὶ θέλουσιν ἀναβῇ σωτῆρες εἰς τὸ ὄρος Σιών, διὰ τὴν κρίνωσι τὸ ὄρος τοῦ Ἡσαῦ· καὶ τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι
ἡ βασιλεία.

ΙΩΝΑΣ

Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμαθὶ, λέγων, Σηκώθητι, ὑπάγε εἰς Νινευή, τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον κατ' αὐτῆς· διότι ἡ ἀσέβεια αὐτῶν ἀνέβη ἐνώπιόν μου. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωνᾶς διὰ τὴν φύγην εἰς ῥωμαιοὺς ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην· καὶ εὗρηκε πλοῖον πορευόμενον εἰς ῥωμαίους, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐπέβη εἰς αὐτό, διὰ τὴν ὑπάγην μετ' αὐτῶν εἰς ῥωμαίους ἀπὸ προσώπου Κυρίου. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐξήγειρεν ἄνεμον μέγαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευσεν νὰ συντριφθῇ. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναῦται καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ καὶ ἔκαμον ἐκβολὴν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ σκευῶν εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τὴν ἐλαφρωθῆναι αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰωνᾶς κατέβη εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ πλοίου καὶ ἐπλάγιασε καὶ ἐκοιμᾶτο βαθέως. Καὶ ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ πλοίαρχος καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί κοιμᾶσαι σὺ σηκώθητι, ἐπικαλῶ τὸν θεὸν σου, ἵσως ὁ θεὸς μᾶς ἐνθυμηθῇ καὶ δὲν χαθώμεν. Καὶ εἶπον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Ἐλθετε καὶ ἂς ῥίψωμεν κλήρους, διὰ τὴν γινώσκωμεν τίνος ἕνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο εἶναι ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἔρριψαν κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ τὸν Ἰωνᾶν. Τότε εἶπον πρὸς αὐτόν, Εἰπὲ τώρα πρὸς ἡμᾶς, τίνος ἕνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· Τί εἶναι τὸ ἔργον σου καὶ πόθεν ἔρχεσαι τίς ὁ τόπος σου καὶ ἐκ τίνος λαοῦ εἶσαι· Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ εἶμαι Ἑβραῖος· καὶ σέβομαι Κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις ἐποίησε τὴν θαλάσσαν καὶ τὴν ξηράν. Τότε ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὅποιον ἔκαμες διότι ἐγνώρισαν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἔφευγεν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἐπειδὴ εἶχεν ἀναγγεῖλαι τοῦτο πρὸς αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τί νὰ σὲ κάμωμεν, διὰ τὴν ἡσυχάσῃ ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν διότι ἡ θάλασσα ἐκλυδωνίζετο ἐπὶ τὸ μᾶλλον. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σηκώσατέ με καὶ ῥίψατέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα θέλει ἡσυχάσῃ ἀφ' ὑμῶν· διότι ἐγὼ γινώσκω, ὅτι ἐξ αἰτίας ἐμοῦ ἔγεινεν ὁ μέγας οὗτος κλύδων ἐφ' ὑμᾶς. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ἐκοιμήθησαν δυνατὰ διὰ τὴν ἐπιστρέψωσιν πρὸς τὴν ξηράν· ἀλλὰ δὲν ἐδύναντο, διότι ἡ θάλασσα ἐκλυδωνίζετο ἐπὶ τὸ μᾶλλον κατ' αὐτῶν. Ὅθεν ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπον, Δεόμεθα, Κύριε, δεόμεθα, ἂς μὴ χαθώμεν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ μὴ ἐπιβάλλῃς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα ἀθῶν· διότι σὺ, Κύριε, ἔκαμες ὡς ἤθελες. Καὶ ἐσήκωσαν τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἡ θάλασσα ἐστάθη ἀπὸ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ. Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον φόβον μέγαν καὶ προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἔκαμον εὐχάς. Καὶ διέταξε Κύριος μέγα κῆτος νὰ καταπῇ τὸν Ἰωνᾶν. Καὶ ἦτο ὁ Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

Καὶ προσηυχήθη Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους. Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν τῇ θλίψει μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόησα, καὶ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. Διότι με ἔρριψας εἰς τὰ βάθη, εἰς τὴν καρδίαν τῆς θαλάσσης, καὶ ῥεύματα με περιεκύκλωσαν· πᾶσαι αἱ τρικυμῖαι σου καὶ τὰ κύματά σου διήλθον ἐπάνωθέν μου. Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπερρίφθην ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅμως θέλω ἐπιβλέψαι πάλιν εἰς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Τὰ ὕδατα με περιεκύκλωσαν ἕως τῆς ψυχῆς, ἡ ἄβυσσος με περιέκλεισε, τὰ φύκια περιετυλίχθησαν περὶ τὴν κεφαλὴν μου. Κατέβην εἰς τὰ ἔσχατα τῶν ὀρέων· οἱ μοχλοὶ τῆς γῆς εἶναι ἐπάνωθέν μου διαπαντός· ἀλλ' ἀνέβη ἡ ζωὴ μου ἀπὸ τῆς φθορᾶς, Κύριε Θεέ μου· Ἐνῶ ἦτο ἐκλείπουσα ἐν ἐμοὶ ἡ ψυχὴ μου, ἐνεθυμήθην τὸν Κύριον· καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰσηλθε πρὸς σέ, εἰς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Οἱ φυλάττοντες ματαιότητος ψεύδους ἐγκαταλείπουν τὸ ἔλεος αὐτῶν. Ἀλλ' ἐγὼ θέλω θυσιάσαι πρὸς σέ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως· θέλω ἀποδώσει ὅσα ἐνέχθη· ἡ σωτηρία εἶναι παρὰ τοῦ Κυρίου. Καὶ προσέταξεν ὁ Κύριος τὸ κῆτος καὶ ἐξήμεσε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων, Σηκώθητι, ὑπάγε εἰς Νινευή, τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον πρὸς αὐτήν τὸ κήρυγμα, τὸ ὅποιον ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωνᾶς καὶ ὑπῆγεν εἰς Νινευή κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Ἡ δὲ Νινευὴ ἦτο πόλις μεγάλη σφόδρα, ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν· Καὶ ἤρχισεν ὁ Ἰωνᾶς νὰ διέρχεται εἰς τὴν πόλιν ὁδὸν μιᾶς ἡμέρας καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν, Ἔτι τεσσαράκοντα ἡμέραι καὶ ἡ Νινευὴ θέλει καταστραφῇ. Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὴ ἐπίστευσαν εἰς τὸν θεὸν καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύθησαν σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν· διότι ὁ λόγος εἶχε φθάσει πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ καὶ ἐσηκώθη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀφῆρεσε τὴν στολὴν αὐτοῦ ἐπάνωθεν ἑαυτοῦ καὶ ἐσκεπάσθη με σάκκον καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ διεκηρύχθη καὶ ἐγνωστοποιήθη ἐν τῇ Νινευὴ διὰ τὴν ψηφίσματος τοῦ βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ καὶ ἐλαλήθη, οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα, νὰ μὴ γευθῶσι μηδὲν, μηδὲ νὰ βοσκήσῃ, μηδὲ ὕδωρ νὰ πίωσιν· ἀλλ' ἄνθρωπος καὶ κτῆνος νὰ σκεπασθῶσι με σάκκους καὶ νὰ φωνάζωσιν ἰσχυρῶς πρὸς τὸν θεόν· καὶ ἂς ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας, ἥτις εἶναι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τίς ἐξεύρει ἂν ἐπιστρέψῃ καὶ μεταμελήθῃ ὁ θεὸς καὶ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ καὶ δὲν ἀπολεσθῶμεν· Καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς· καὶ μετεμελήθη ὁ θεὸς περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὅποιον εἶπε νὰ κάμῃ εἰς αὐτούς· καὶ δὲν ἔκαμεν αὐτό.

Καὶ ἐλυπήθη ὁ Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ ἠγανάκτησε. Καὶ προσηυχήθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν, ὦ Κύριε, δὲν ἦτο οὗτος ὁ λόγος μου, ἐνῶ ἔτι ἤμην ἐν τῇ πατρίδι μου διὰ τοῦτο προέλαβον νὰ φύγω εἰς ῥωμαίους· διότι ἐγνώριζον ὅτι σὺ εἶσαι θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν διὰ τὸ κακόν. Καὶ τώρα, Κύριε, λάβε, δέομαί σου, τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ· διότι εἶναι κάλλιον εἰς ἐμέ νὰ ἀποθάνω παρὰ νὰ ζῶ. Καὶ εἶπε Κύριος, Εἶναι καλὸν νὰ ἀγανακτῇ· Καὶ ἐξήλθεν Ἰωνᾶς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθησε

κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἐκεῖ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν καλύβην καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν
6 τῇ σκιᾷ, ὥσοῦ ἴδῃ τί ἔμελλε νὰ γείνη εἰς τὴν πόλιν. Καὶ διέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθην καὶ ἔκαμε νὰ
ἀναβῇ ἐπάνωθεν τοῦ Ἰωνᾶ, διὰ νὰ ἦναι σκιά ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς
7 θλίψεως αὐτοῦ. Καὶ ἐχάρη ὁ Ἰωνᾶς διὰ τὴν κολοκύνθην χαρὰν μεγάλην. Καὶ διέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκα,
8 ὅτε ἐχάραξεν ἡ αὐγὴ τῆς ἐπαύριον· καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην καὶ ἐξηράνθη. Καὶ καθὼς ἀνέτειλεν ὁ
ἥλιος, διέταξεν ὁ Θεὸς ἄνεμον ἀνατολικὸν καυστικόν· καὶ προσέβαλεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ, ὥστε
9 ὠλιγοψύχησε· καὶ ἐζήτησεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ νὰ ἀποθάνῃ, καὶ εἶπεν, Εἶναι κάλλιον εἰς ἐμὲ νὰ ἀποθάνω παρὰ
10 νὰ ζῶ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰωνᾶν, εἶναι καλὸν νὰ ἀγανακτῇς διὰ τὴν κολοκύνθην· Καὶ εἶπε, Καλὸν
εἶναι νὰ ἀγανακτῶ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ ἐλυπήθης ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν
11 ἐκοπίασας, ἀλλ' οὐδὲ ἔκαμες αὐτὴν νὰ αὐξήσῃ, ἥτις ἐγεννήθη ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐχάθη. Καὶ ἐγὼ
δὲν ἔπρεπε νὰ λυπηθῶ ὑπὲρ τῆς Νινευή, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ ὑπάρχουσι πλείοτεροι τῶν δωδεκα
μυριάδων ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν διακρίνουσι τὴν δεξιὰν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά

ΜΙΧΑΙΑΣ

Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Μιχαϊάν τὸν Μωρασθίτην ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάθαμ, Ἀχαζ καὶ 1
Ἐζεκίου, βασιλέων τοῦ Ἰούδα, τὸν ὁποῖον εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ Ἱερουσαλήμ. Ἀκούσατε, πάντες οἱ λαοί· 2
πρόσεχε, γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, καὶ ἄς ᾗναι Κύριος ὁ Θεὸς μάρτυς εἰς ἐσᾶς, ὁ Κύριος ἐκ τοῦ ναοῦ 3
τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. Διότι ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἐξέρχεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ θέλει καταβῆ καὶ πατήσῃ ἐπὶ τὰ 4
ὑψη τῆς γῆς. Καὶ τὰ ὄρη θέλουσιν ἀναλύσει ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ αἱ κοιλάδες θέλουσι διασχισθῇ ὡς κηρὸς 5
ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδατα καταφερόμενα εἰς κατήφορον. Διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Ἰακώβ εἶναι ἅπαν 6
τοῦτο καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. Τίς εἶναι ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰακώβ οὐχὶ ἡ Σαμάρεια καὶ τίνες οἱ 7
ὑψηλοὶ τόποι τοῦ Ἰούδα οὐχὶ ἡ Ἱερουσαλήμ. Διὰ τοῦτο θέλω καταστήσει τὴν Σαμάρειαν εἰς σωροὺς λίθων 8
ἀγροῦ, ὅπου φυτεύεται ἀμπελών, καὶ θέλω κατακυλίσαι τοὺς λίθους αὐτῆς εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἀνακαλύψει 9
τὰ θεμέλια αὐτῆς. Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς θέλουσι κατακοπῇ, καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς θέλουσι 10
κατακαῇ ἐν πυρί, καὶ πάντα τὰ εἶδωλα αὐτῆς θέλω ἐξαφανίσει· διότι ἀπὸ μισθοῦ πορνείας συνήγαγεν αὐτὰ καὶ 11
εἰς μισθὸν πορνείας θέλουσιν ἐπιστρέψει. Διὰ τοῦτο θέλω θρηνήσῃ καὶ ὀλολύξει, θέλω ὑπάγει ἐκδεδυμένος 12
καὶ γυμνός, θέλω κάμει θρῆνον ὡς θῶν καὶ πένθος ὡς στρουθοκαμήλων. Διότι ἡ πληγὴ αὐτῆς εἶναι ἀνιάτος, 13
διότι ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰούδα, ἔφθασεν ἕως τῆς πύλης τοῦ λαοῦ μου, ἕως τῆς Ἱερουσαλήμ. Μὴ ἀναγγεῖλητε 14
τοῦτο εἰς Γάθ, μὴ πενήθησθε πένθος· ἐν Βηθὰφρὰ κυλίσθητε εἰς τὴν κόνιν. Διάβηθι, ἡ κάτοικος τῆς Σαφίρ, 15
ἔχουσα γυμνὴν τὴν αἰσχύνην σου· ἡ κάτοικος τῆς Σαανὰν ἄς μὴ ἐξέλθῃ· τὸ πένθος τῆς Βαὶθεζζὴλ θέλει λάβει 16
ἀπὸ σᾶς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. Διότι ἡ κάτοικος τῆς Μαρώθ ἐλυπήθη διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἐπειδὴ κατέβη κακὸν 17
ἀπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν πύλιν τῆς Ἱερουσαλήμ. Κάτοικε τῆς Λαχεΐς, ζευζὼν τὴν ἄμαζαν εἰς τὸν ταχὺν ἵππον· 18
σύ, ἡ ἀρχὴ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών· διότι αἱ ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραὴλ ἐν σοὶ εὐρέθησαν. Διὰ τοῦτο 19
θέλεις δώσει ἐγγραφὸν ἐλευθερώσεως εἰς τὴν Μορέσεθγάθ· οἱ οἴκοι τοῦ Ἀχζιβ θέλουσι ματαιώσει τὰς ἐλπίδας 20
τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ. Θέλω ἔτι φέρεи κληρονόμον εἰς σέ, κάτοικε τῆς Μαρησά· θέλει ἔλθῃ ἕως Ὀδολλάμ, 21
τῆς δόξης τοῦ Ἰσραὴλ. Φαλακρώθητι καὶ κείρον τὴν κεφαλὴν σου διὰ τὰ τέκνα σου τὰ τρυφερά· πλάτυνον 22
τὴν φαλακρότητά σου ὡς ἀετός, διότι ἠχμαλωτίσθησαν ἀπὸ σοῦ.

Οὐαὶ εἰς τοὺς διαλογιζομένους ἀνομίαν καὶ μηχανευομένους κακὸν ἐν ταῖς κλίναις αὐτῶν· μόλις φέγγει 2
ἡ αὐγὴ καὶ πρᾶττουσιν αὐτὸ, διότι εἶναι ἐν τῇ δυνάμει τῆς χειρὸς αὐτῶν. Καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀγροὺς καὶ λαμ- 3
βάνουσι διὰ τῆς βίας, καὶ οἴκους καὶ ἀρπάξουσιν αὐτούς· οὕτω διαρπάξουσιν ἄνθρωπον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, 4
ναί, ἄνθρωπον καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐναντίον τοῦ γένους τούτου 5
ἐγὼ βουλεύομαι κακόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν θέλετε ἐλευθερώσει τοὺς τραχήλους σας οὐδὲ θέλετε περιπατεῖ 6
ὑπερηφάνως, διότι ὁ καιρὸς οὗτος εἶναι κακός. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει ληφθῇ παροιμία ἐναντίον σας, καὶ 7
θέλει θρηνήσῃ ὁ θρηνῶν μὲ θρῆνον καὶ εἰπεῖ, Διόλου ἠφανίσθημεν· ἠλλοίωσε τὴν μερίδα τοῦ λαοῦ μου· πῶς 8
ἀπεμάκρυνεν αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀντὶ τὴν ἀποδόσῃ, διεμέρισε τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν. Διὰ τοῦτο σύ δὲν θέλεις ἔχει τι- 9
νὰ βάλλοντα σχοινίον διὰ κληρὸν, ἐν τῇ συνάξει τοῦ Κυρίου. Μὴ προφητεύετε, οἱ προφητεύοντες· δὲν θέλουσι 10
προφητεύσει εἰς αὐτούς· ἡ αἰσχὺν αὐτῶν δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ. Ὡς, ὁ καλούμενος οἶκος Ἰακώβ, ἐσμι- 11
κρύνθη τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶναι τοιαῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ οἱ λόγοι μου δὲν κάμνουσι καλὸν εἰς τὸν 12
ὀρθὸς περιπατοῦντα. Καὶ πρότερον ὁ λαὸς μου ἐπανέστη ὡς ἐχθρός· τὸ ἐπένδυμα μετὰ τοῦ χιτῶνος ἀρπάξετε 13
ἀπὸ τῶν διαβαινόντων ἀφόβως, τῶν ἐπιστρεφόντων ἀπὸ τοῦ πολέμου. Τὰς γυναῖκας τοῦ λαοῦ μου ἐξώσατε 14
ἀπὸ τῶν τερπνῶν αὐτῶν οἴκων· ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν ἀφηρέσατε τὴν δόξαν μου διαπαντός. Σηκώθητε καὶ 15
ἀναχωρήσατε, διότι αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἀνάπαυσις σας· ἐπειδὴ ἐμίανθη, θέλει σᾶς ἀφανίσει, μάλιστα ἐν σκληρῷ 16
ἀφανισμῷ. Ἐὰν τις περιπατῇ κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ λαλῇ ψεύδη, λέγων, Θέλω προφητεύσει εἰς σέ περὶ 17
οἴνου καὶ σίκερα, οὗτος βεβαίως θέλει εἶσθαι ὁ προφήτης τοῦ λαοῦ τούτου. Θέλω βεβαίως σέ συνάξει ὄλον 18
Ἰακώβ· θέλω βεβαίως συλλέξει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ· θέλω θέσει αὐτοὺς ὁμοῦ ὡς πρόβατα τῆς Βοσόρρας, 19
ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ τῆς μάνδρας αὐτῶν· μέγαν θόρυβον θέλουσι κάμει ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων. Ὁ 20
διαρρηγνύων ἀνέβη ἔμπροσθεν αὐτῶν· διέρρηξαν καὶ διέβησαν διὰ τῆς πύλης καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς· καὶ ὁ 21
βασιλεὺς αὐτῶν θέλει διαβῇ ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ὁ Κύριος ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν.

Καὶ εἶπα, Ἀκούσατε τώρα, ἀρχηγοὶ τοῦ Ἰακώβ καὶ ἄρχοντες τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· δὲν ἀνήκει εἰς ἐσᾶς νὰ 3
γνωρίζετε τὴν κρίσιν. Οἱ μισοῦντες τὸ καλὸν καὶ ἀγαπῶντες τὸ κακόν, οἱ ἀποσπῶντες τὸ δέρμα αὐτῶν ἐπά- 4
νωθεν αὐτῶν καὶ τὴν σάρκα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν, οἱ κατατρώγοντες ἔτι τὴν σάρκα τοῦ λαοῦ μου καὶ 5
ἐκδείροντες τὸ δέρμα αὐτῶν ἐπάνωθεν αὐτῶν καὶ συντρίβοντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ κατακόπτοντες αὐτὰ ὡς διὰ 6
χύτραν καὶ ὡς κρέας ἐν μέσῳ λέβητος. Τότε θέλουσι βοήσῃ πρὸς τὸν Κύριον, πλην δὲν θέλει εἰσακούσει αὐ- 7
τούς· θέλει μάλιστα κρύψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διότι ἐφέρθησαν κακῶς εἰς τὰς 8
πράξεις αὐτῶν. Οὕτω λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν, οἵτινες πλανῶσι τὸν λαὸν μου, οἵτινες δαγκάνοντες 9
διὰ τῶν ὀδόντων αὐτῶν φωνάζουσιν, Εἰρήνη· καὶ ἐὰν τις δὲν βάλλῃ τι εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, κηρύττουσιν ἐναντίον 10
αὐτοῦ πόλεμον. Διὰ τοῦτο νῦν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἀντὶ ὀράσεως καὶ σκότους εἰς ἐσᾶς ἀντὶ μαντείας· καὶ ὁ 11
ἥλιος θέλει δύσει ἐπὶ τοὺς προφήτας καὶ ἡ ἡμέρα θέλει συσκοτάσει ἐπ' αὐτούς. Τότε θέλουσι καταισχυρῶν 12
οἱ βλέποντες καὶ θέλουσιν ἐντραπῇ οἱ μάντιες· καὶ θέλουσι σκεπάσει τὰ χεῖλη αὐτῶν πάντες οὗτοι, διότι δὲν 13
εἶναι ἀπόκρισις Θεοῦ. Ἀλλ' ἐγὼ βεβαίως εἶμαι πλήρης δυνάμεως διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Κυρίου καὶ κρίσεως 14
καὶ ἰσχύος, διὰ νὰ ἀπαγγείλω εἰς τὸν Ἰακώβ τὴν παράβασιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.

9 Ἀκούσατε λοιπὸν τοῦτο, ἄρχηγοὶ τοῦ οἴκου Ἰακώβ καὶ ἄρχοντες τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυττόμενοι τὴν κρίσιν
 10, 11 καὶ διαστρέφοντες πᾶσαν εὐθύτητα, οἱ οἰκοδομοῦντες τὴν Σιών ἐν αἵματι καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐν ἀνομίᾳ. Οἱ
 ἄρχοντες αὐτῆς κρίνουν με δῶρα καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς διδάσκουσιν ἐπὶ μισθῷ καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μαντεύ-
 12 ουσιν ἐπὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐπαναπαύονται ἐπὶ τὸν Κύριον, λέγοντες, Δὲν εἶναι ὁ Κύριος ἐν μέσῳ ἡμῶν κακὸν δὲν
 θέλει ἔλθεῖ ἐφ' ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο ἡ Σιών ἐξ αἰτίας σου θέλει ἀροτρισθῇ ὡς ἀγρός, καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει
 γεῖναι σωροὶ λίθων, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ὑψηλοὶ τόποι δρυμοῦ.

4 Καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλει στηριχθῇ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων
 2 καὶ ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ λαοὶ θέλουσι συρρέει εἰς αὐτὸ. Καὶ ἔθνη πολλὰ θέλουσιν ὑπάγει καὶ
 εἰπεῖ, Ἔλθετε καὶ ἄς ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· καὶ θέλει διδάξει
 3 ἡμᾶς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλομεν περιπατήσῃ ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· διότι ἐκ Σιών θέλει ἐξέλθει νόμος καὶ
 3 λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ θέλει κρίνει ἀναμέσον λαῶν πολλῶν καὶ θέλει ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως
 4 εἰς μακράν· καὶ θέλουσι σφυρηλατήσῃ τὰς μαχαίρας αὐτῶν διὰ ὑνία καὶ τὰς λόγχας αὐτῶν διὰ δρέπανα· δὲν
 4 θέλει σηκῶσαι μάχαιραν ἔθνος ἐναντίον ἔθνους οὐδὲ θέλουσι μάθει πλεον τὸν πόλεμον. Καὶ θέλουσι κάθησθαι
 5 ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν· διότι τὸ στόμα
 5 τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων ἐλάλησε. Διότι πάντες οἱ λαοὶ θέλουσι περιπατεῖ ἕκαστος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ
 6 αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ θέλομεν περιπατεῖ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν
 7 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω συνάξει τὴν χωλαίνουσαν καὶ θέλω εἰσδεχθῇ τὴν ἐξωσμένην καὶ ἐκείνην,
 7 τὴν ὁποίαν ἔθλιψα. Καὶ θέλω κάμει τὴν χωλαίνουσαν ὑπόλοιπον καὶ τὴν ἀποβεβλημένην ἔθνος ἰσχυρόν, καὶ
 8 ὁ Κύριος θέλει βασιλεῦει ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ σύ, πύργε τοῦ
 9 ποιμνίου, ὀχύρωμα τῆς θυγατρὸς Σιών, εἰς σὲ θέλει ἔλθεῖ ἡ πρώτη ἐξουσία· ναί, θέλει ἔλθεῖ τὸ βασίλειον εἰς τὴν
 9 θυγατέρα τῆς Ἱερουσαλήμ. Διὰ τί τώρα κραυγάζεις δυνατὰ δὲν εἶναι βασιλεὺς ἐν σοὶ ἡφανίσθη ὁ σύμβουλος
 10 σου, ὥστε σὲ κατέλαβον ὥδινες ὡς τικτούσης· Κοιλοπόνει καὶ ἀγωνίζου, θυγάτηρ Σιών, ὡς ἡ τίκτουσα, διότι
 11 τώρα θέλεις ἐξέλθει ἐκ τῆς πόλεως καὶ θέλεις κατοικήσῃ ἐν ἀγρῷ καὶ θέλεις ὑπάγει ἕως τῆς Βαβυλῶνος· ἐκεῖ
 11 θέλεις ἐλευθερωθῇ, ἐκεῖ θέλει σὲ ἐξαγοράσῃ ὁ Κύριος ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου. Τώρα δὲ συνήχθησαν
 12 ἐναντίον σου ἔθνη πολλὰ λέγοντα, Ἄς μιανθῇ καὶ ἄς ἐπιβλέπῃ ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν ἐπὶ τὴν Σιών. Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν
 13 γνωρίζουσι τοὺς λογισμοὺς τοῦ Κυρίου οὐδὲ ἐννοοῦσι τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα
 13 ἀλώνιου. Σηκώθητι καὶ ἀλὼνιζε, θυγάτηρ Σιών, διότι θέλω κάμει τὸ κέρασ σου σιδηροῦν καὶ τὰς ὀπλάς σου
 θέλω κάμει χαλκᾶς, καὶ θέλεις κατασυντρίψει λαοὺς πολλοὺς· καὶ θέλω ἀφιερῶσαι τὰ διαρπάγματα αὐτῶν εἰς
 τὸν Κύριον καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν εἰς τὸν Κύριον πάσης τῆς γῆς.

5 Συναθροίσθητι τώρα εἰς τάγματα, θυγάτηρ ταγμάτων· ἔθεσε πολιορκίαν ἐναντίον ἡμῶν· θέλουσι πατάξει
 2 τὸν κριτὴν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ῥάβδῳ κατὰ τῆς σιαγόνος. Καὶ σύ, Βηθλεὲμ Ἐφραθὰ, ἡ μικρὰ ὥστε νὰ ἦσαι μεταξύ
 3 τῶν χιλιᾶδων τοῦ Ἰούδα, ἐκ σοῦ θέλει ἐξέλθει εἰς ἐμὲ ἀνὴρ διὰ νὰ ἦναι ἡγούμενος ἐν τῷ Ἰσραὴλ· τοῦ ὁποίου
 3 αἱ ἔξοδοι εἶναι ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ αὐτοὺς, ἕως τοῦ καιροῦ καθ' ὃν ἡ
 4 τίκτουσα θέλει γεννήσῃ· τότε τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ
 4 θέλει σταθῇ καὶ ποιμάνει ἐν τῇ ἰσχύϊ τοῦ Κυρίου, ἐν τῇ μεγαλειότητι τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ
 5 θέλουσι κατοικήσῃ· διότι τώρα θέλει μεγαλυνθῇ ἕως τῶν ἄκρων τῆς γῆς. Καὶ οὗτος θέλει εἶσθαι εἰρήνη. Ὅταν
 5 ὁ Ἀσσύριος ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὅταν πατήσῃ εἰς τὰ παλάτια ἡμῶν, τότε θέλομεν ἐπεγεῖρει κατ' αὐτοῦ
 6 ἐπὶ ποιμένας καὶ ὀκτὼ ἄρχοντας ἀνθρώπων· καὶ θέλουσι ποιμάνει τὴν γῆν τῆς Ἀσσυρίας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν
 7 γῆν τοῦ Νεβρώδ ἐν ταῖς εἰσόδοις αὐτοῦ· καὶ θέλει ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ Ἀσσυρίου, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν
 7 ἡμῶν καὶ ὅταν πατήσῃ ἐν τοῖς ὀρίοις ἡμῶν. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰακώβ θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν
 8 ὡς δρόσος ἀπὸ Κυρίου, ὡς ῥανίδες ἐπὶ χόρτου, ὅστις δὲν προσμένει παρὰ ἀνθρώπου οὐδὲ ἐλπίζει ἐπὶ υἱοῦς
 8 ἀνθρώπων. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰακώβ θέλει εἶσθαι μεταξύ ἔθνων, ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς λέων μεταξύ
 9 κτηνῶν τοῦ δρυμοῦ, ὡς σκύμνος μεταξύ ποιμνίων προβάτων, ὅστις διαβαίνει καταπατεῖ καὶ διασπαράττει
 9 καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν. Ἡ χεὶρ σου θέλει ὑψωθῇ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους σου, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου
 10 θέλουσιν ἐκκοπῇ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω ἐξολοθρεύσει τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου,
 11 καὶ θέλω ἀπολέσει τὰς ἀμάξας σου. Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ κατεδαφίσει πάντα τὰ
 12 ὀχυρώματά σου. Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὰς μαγείας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου, καὶ δὲν θέλεις ἔχει πλεον μάντις.
 13 Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὰ γλυπτὰ σου καὶ τὰ εἰδωλά σου ἐκ μέσου σου, καὶ δὲν θέλεις λατρεύσει πλεον τὸ
 14 ἔργον τῶν χειρῶν σου. Καὶ θέλω ἀνασπάσει τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου, καὶ θέλω ἀφανίσει τὰς πόλεις σου.
 15 Καὶ θέλω κάμει ἐκδίκησιν μετὰ θυμοῦ καὶ μετ' ὀργῆς ἐπὶ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν μοῦ εἰσήκουσαν.

6 Ἀκούσατε τώρα ὃ, τι λέγει ὁ Κύριος Σηκώθητι, διαδικάσθητι ἐμπροσθεν τῶν ὀρέων, καὶ ἄς ἀκούσωσιν οἱ
 2 βουνοὶ τὴν φωνὴν σου. Ἀκούσατε, ὄρη, τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου, καὶ σεῖς, τὰ ἰσχυρὰ θεμέλια τῆς γῆς διότι ὁ
 3 Κύριος ἔχει κρίσιν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ θέλει διαδικασθῇ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ. Λαὲ μου, τί σοὶ ἔκαμα καὶ
 4 εἰς τί σὲ παρηνώχλησα μαρτύρησον κατ' ἐμοῦ. Διότι σὲ ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ σὲ ἐλύτρωσα ἐξ οἴκου
 5 δουλείας καὶ ἐξαπέστειλα ἐμπροσθέν σου τὸν Μωϋσῆν, τὸν Ἀαρὼν καὶ τὴν Μαριάμ. Λαὲ μου, ἐνθυμήθητι
 5 τώρα τί ἐβουλεύθη Βαλὰκ ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωᾶβ καὶ τί ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν Βαλαάμ ὁ τοῦ Βεῶρ ἀπὸ Σιττεῖμ
 6 ἕως Γαλγάλων, διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κυρίου. Μὲ τί θέλω ἔλθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ
 6 προσκυνήσω ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ θέλω ἔλθεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ μὲ ὀλοκαυτώματα, μὲ μόσχους ἐνιαυσίους
 7 θέλει εὐαρεστηθῇ ὁ Κύριος εἰς χιλιάδας κριῶν ἢ εἰς μυριάδας ποταμῶν ἐλαίου θέλω δώσει τὸν πρωτότοκόν

μου διὰ τὴν παράβασίν μου, τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας μου διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῆς ψυχῆς μου Ἀὐτὸς σοὶ ἔδειξεν, 8
 ἄνθρωπε, τί τὸ καλὸν καὶ τί ζητεῖ ὁ Κύριος παρὰ σοῦ, εἰμὴ νὰ πράττῃς τὸ δίκαιον καὶ νὰ ἀγαπᾷς ἔλεος καὶ 9
 νὰ περιπατῇς ταπεινῶς μετὰ τοῦ Θεοῦ σου Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου κράζει πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἡ σοφία θέλει 9
 φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· ἀκούσατε τὴν ῥάβδον καὶ τίς διώρισεν αὐτήν. Ὑπάρχουσιν ἔτι οἱ θησαυροὶ τῆς 10
 ἀσεβείας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀσεβοῦς καὶ τὸ ἐλλιπὲς μέτρον τὸ βδελυκτὸν νὰ δικαιώσω αὐτοὺς μὲ τὰς ἀσεβείας 11
 πλάστιγγας καὶ μὲ τὸ σακκίον τῶν δολίων ζυγίων Διότι οἱ πλοῦσοι αὐτῆς εἶναι πλήρεις ἀδικίας, καὶ οἱ 12
 κάτοικοι αὐτῆς ἐλάλησαν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶναι ἀπατηλὴ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν 13
 πατάξας θέλω σὲ ἀδυνατίσει, θέλω σὲ ἐρημώσῃ ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν σου. Σὺ θέλεις τρώγει καὶ δὲν θέλεις 14
 χορτάζεσθαι, καὶ ἡ πεινὰ σου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ σου καὶ θέλεις φύγει ἀλλὰ δὲν θέλεις διασώσῃ, καὶ ὁ, τι 15
 διέσωσας, θέλω παραδώσῃ εἰς τὴν ῥομφαίαν. Σὺ θέλεις σπεῖρει καὶ δὲν θέλεις θερίσει σὺ θέλεις πιέσει ἐλαίαν 15
 καὶ δὲν θέλεις ἀλειφθῇ μὲ ἔλαιον, καὶ γλεῦκος καὶ δὲν θέλεις πίνει οἶνον. Διότι ἐφυλάχθησαν τὰ διατάγματα 16
 τοῦ Ἀμρὶ καὶ πάντα τὰ ἔργα τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν διὰ νὰ σὲ παραδώσω 16
 εἰς ἀφανισμόν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς εἰς συριγμόν καὶ θέλετε βαστάσει τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ μου.

Οὐαὶ εἰς ἐμέ, διότι εἶμαι ὡς ἐπικαρπολογία θέρους, ὡς ἐπιφυλλίς τρυγητοῦ δὲν ὑπάρχει βότρυς διὰ νὰ 7
 φάγῃ τις ἡ ψυχὴ μου ἐπεθύμησε τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν. Ὁ ὅσιος ἀπωλέσθη ἐκ τῆς γῆς καὶ ὁ εὐθύς δὲν 2
 ὑπάρχει μετὰ τῶν ἀνθρώπων πάντες ἐνεδρεύουσι διὰ αἷμα κυνηγοῦσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Εἰς τὸ 3
 νὰ κακοποιῶσιν ἐτοιμάζουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν ὁ ἄρχων ἀπαιτεῖ καὶ ὁ κριτὴς κρίνει ἐπὶ μισθῷ· καὶ ὁ μέγας 4
 προφέρει τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποῖαν συμπεριστρεφόμενοι ἐκπληροῦσιν. Ὁ καλῆτερος αὐτῶν 4
 εἶναι ὡς ἄκανθα· ὁ εὐθύς ὀξύτερος φραγμοῦ ἄκανθῶδους· ἡ ἡμέρα τῶν φυλάκων σου, ἡ ἐπίσκεψίς σου 5
 ἔφθασε· τώρα θέλει εἶσθαι ἡ ἀμηχανία αὐτῶν. Μὴ ἐμπιστεύεσθε εἰς φίλον, μὴ θαρρεῖτε εἰς οἰκεῖον· φύλαττε 5
 τὰς θύρας τοῦ στόματός σου ἀπὸ τῆς συγκαθευδούσης ἐν τῷ κόλπῳ σου· διότι ὁ υἱὸς περιφρονεῖ τὸν πατέρα, 6
 ἡ θυγάτηρ ἐπανίσταται κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἡ νύμφη κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου 7
 εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας. Ἐγὼ δὲ θέλω ἐπιβλέπει ἐπὶ Κύριον· θέλω προσμείνει τὸν Θεὸν τῆς 7
 σωτηρίας μου· ὁ Θεὸς μου θέλει μοῦ εἰσακούσῃ. Μὴ εὐφραίνου εἰς ἐμέ, ἡ ἐχθρά μου· ἂν καὶ ἔπεσα, θέλω 8
 σηκωθῇ· ἂν καὶ ἐκάθῃσα ἐν σκότει, ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι φῶς εἰς ἐμέ. Θέλω ὑποφέρει τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου, 9
 διότι ἡμάρτησα εἰς αὐτόν, ἕως οὗ διαδικάσῃ τὴν δίκην μου καὶ κάμῃ τὴν κρίσιν μου· θέλει μὲ ἐξάξῃ εἰς τὸ 10
 φῶς, θέλω ἰδεῖ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Καὶ θέλει ἰδεῖ ἡ ἐχθρά μου, καὶ αἰσχύνῃ θέλει περικαλύψει αὐτήν, 10
 ἥτις λέγει πρὸς ἐμέ, Ποῦ εἶναι Κύριος ὁ Θεός σου οἱ ὀφθαλμοὶ μου θέλουσιν ἰδεῖ αὐτήν· τώρα θέλει εἶσθαι εἰς 11
 καταπάτημα ὡς ὁ πηλὸς τῶν ὁδῶν. Καθ' ἣν ἡμέραν τὰ τεῖχη σου μέλλουσι νὰ κτισθῶσι, τὴν ἡμέραν ἐκείνην 11
 θέλει διαδοθῇ εἰς μακρὰν τὸ πρόσταγμα. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην θέλουσιν ἔλθῃ ἕως εἰς σὲ ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας καὶ 12
 τῶν πόλεων τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ 13
 ὄρους ἕως ὄρους. Καὶ ἡ γῆ θέλει ἐρημωθῇ ἐξ αἰτίας τῶν κατοικούντων αὐτήν, διὰ τὸν καρπὸν τῶν πράξεων 13
 αὐτῶν. Ποίμινε τὸν λαὸν σου ἐν τῇ ῥάβδῳ σου, τὸ ποιμνιον τῆς κληρονομίας σου, τὸ ὁποῖον κατοικεῖ 14
 μεμονωμένον ἐν τῷ δάσει, ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου· ἃς νέμονται τὴν Βασάν καὶ τὴν Γαλαὰδ καθὼς ἐν ταῖς 15
 ἀρχαῖαις ἡμέραις. Καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἐξόδου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου θέλω δεῖξαι εἰς αὐτόν θαυμάσια. 15
 Τὰ ἔθνη θέλουσιν ἰδεῖ καὶ θέλουσι καταισχυθῇ διὰ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν· θέλουσιν ἐπιθέσει τὴν χεῖρα ἐπὶ 16
 τὸ στόμα, τὰ ὄτα αὐτῶν θέλουσι κωφωθῇ. Θέλουσι γλείφει τὸ χῶμα ὡς ὄφεις, ὡς τὰ ἔρπετα τῆς γῆς θέλουσι 17
 σύρῃσθαι ἀπὸ τῶν τρυπῶν αὐτῶν· θέλουσιν ἐκπλαγῇ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ θέλουσι φοβηθῇ ἀπὸ σοῦ. 17
 Τίς Θεὸς ὅμοιός σου, συγχωρῶν ἀνομίαν καὶ παραβλέπων τὴν παράβασιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς κληρονομίας 18
 αὐτοῦ δὲν φυλάττει τὴν ὀργὴν αὐτοῦ διαπαντός, διότι αὐτὸς ἀρέσκειται εἰς τὸ ἔλεος. Θέλει ἐπιστρέψει, θέλει 19
 εὐσπλαγχνισθῇ ἡμᾶς, θέλει καταστρέψει τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καὶ θέλεις ρίψει πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν εἰς 20
 τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Θέλεις ἐκτελέσει ἀλήθειαν εἰς τὸν Ἰακώβ, ἔλεος εἰς τὸν Ἀβραάμ, καθὼς ὥμοσας εἰς 20
 τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἡμερῶν.

ΝΑΟΥΜ

- 1, 2 Ἡ κατὰ τῆς Νινευῆ προφητεία· βιβλίον τῆς ὁράσεως Ναούμ τοῦ Ἑλκοσαίου. Ζηλότυπος εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ἐκδικεῖται ὁ Κύριος· ὁ Κύριος ἐκδικεῖται καὶ ὀργίζεται· ὁ Κύριος θέλει ἐκδικηθῇ τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ καὶ φυλάττει ὀργὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος καὶ μέγας τὴν ἰσχύν, καὶ οὐδόλως θέλει ἀθώωσεν τὸν ἀσεβῆ· ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου εἶναι μετὰ ἀνεμοστροβίλου καὶ θυέλλης, καὶ νεφέλαι ὁ κονιορτὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐπιτιμᾷ τὴν θάλασσαν καὶ ξηραίνει αὐτήν καὶ καταξηραίνει πάντα τοὺς ποταμούς· μαραίνεται ἡ Βασάν καὶ ὁ Κάρμηλος καὶ τὸ ἄνθος τοῦ Λιβάνου μαραίνεται. Τὰ ὄρη σείονται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οἱ λόφοι διαλύονται, ἡ δὲ γῆ τρέμει ἀπὸ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ναί, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Τίς δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἐνώπιον τῆς ἀγανακτήσεως αὐτοῦ καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ εἰς τὴν ἔξαψιν τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἐκχέεται ὡς πῦρ καὶ οἱ βράχοι συντρίβονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός, ὀχύρωμα ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γνωρίζει τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν. Πλὴν μὲ πλημμύραν κατακλύζουσαν θέλει κάμει συντέλειαν τοῦ τόπου αὐτῆς, καὶ σκότος θέλει καταδιώξαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
- 9, 10 Τί βουλευέσθε κατὰ τοῦ Κυρίου αὐτὸς θέλει κάμει συντέλειαν· θλίψις δὲν θέλει ἐπέλθῃ ἐκ δευτέρου. Διότι ἐνῶ συμπεριπλέκονται ὡς ἄκανθα καὶ μεθύουσιν ὡς μεθυσταί, θέλουσι καταναλωθῇ ὡς καταξηρὸν ἄχυρον.
- 11, 12 Ἀπὸ σοῦ ἐξηλθε διαλογιζόμενος πονηρὰ κατὰ τοῦ Κυρίου, σύμβουλος πονηρός. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἄν καὶ ἦναι ἐν τῇ ἀκμῇ αὐτῶν καὶ ἔτι πολλοί, θέλουσιν ὅμως κουρευθῇ, ὅταν αὐτὸς διαβῇ· ἂν καὶ σὲ κατέθλιψα, δὲν θέλω σὲ καταθλίψει πλέον. Διότι τώρα θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ θέλω διαρρήξαι τοὺς δεσμοὺς σου. Καὶ ὁ Κύριος ἔδωκε προσαγῆν περὶ σοῦ, ὅτι δὲν θέλει σπαρθῇ πλέον ἐκ τοῦ ὀνόματός σου· ἀπὸ τοῦ οἴκου τῶν θεῶν σου θέλω ἐκκόψει τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτά· θέλω κάμει αὐτὸν τάφον σου, διότι εἴσαι βδελυκτός. Ἰδού, ἐπὶ τῶν ὁρέων οἱ πόδες τοῦ εὐαγγελιζομένου, τοῦ κηρύττοντος εἰρήνην. Ἐόρταζε, Ἰούδα, τὰς ἐπισήμους ἑορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχὰς σου, διότι ὁ ἐξολοθρευτὴς δὲν θέλει διαβῇ πλέον διὰ σοῦ· ὀλοτελῶς ἀπεκόπη.
- 2 Ὁ κατασυντρίβων ἀνέβη ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου· φύλαττε τὸ ὀχύρωμα, σκόπευσον τὴν ὁδόν, ἐνίσχυσον τὰς ὀσφύς, ἐνδυνάμωσον τὴν ἰσχὺν σου σφόδρα. Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἀπέστρεψε τὴν δόξαν τοῦ Ἰακώβ καθὼς τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· διότι οἱ τινακταὶ ἐξετίναξαν αὐτοὺς καὶ διέφθειραν τὰ κλήματα αὐτῶν. Ἡ ἀσπίς τῶν ἰσχυρῶν αὐτοῦ εἶναι κοκκινοβαφής, οἱ ἄνδρες δυνάμει ἐνδεδυμένοι ἐρυθρά· αἱ ἄμαζαι θέλουσι κινεῖσθαι μὲ σίδηρον λάμποντα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐλάτινα δόρατα θέλουσι σεισθῇ τρομερά. Αἱ ἄμαζαι θέλουσι θορυβεῖσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, θέλουσι συγκρούεσθαι ἢ μία μετὰ τῆς ἄλλης ἐν ταῖς πλατείαις· ἡ θέα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡς λαμπάδες, θέλουσι τρέχει ὡς ἀστραπαί. Θέλει ἐνθυμηθῇ τοὺς ἀνδρείους αὐτοῦ· ἀλλὰ θέλουσι κατολισθῇ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· θέλουσι σπεύσει εἰς τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ ὁ συνασπισμὸς θέλει ἐτοιμασθῇ. Αἱ πύλαι τῶν ποταμῶν θέλουσιν ἀνοιχθῇ καὶ τὰ παλάτια θέλουσι διαλυθῇ. Καὶ ἡ καθεστῶσα θέλει γυμνωθῇ, θέλει μετοικισθῇ, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς θέλουσιν ἀναδίδει στεναγμοὺς ὡς ἡ φωνὴ τῶν περισσεύων, τύπτουσαι τὰ στήθη αὐτῶν. Καὶ ἡ Νινευῆ εἶναι παλαιόθεν ὡς λίμνη ὑδάτων· ταῦτα ὅμως θέλουσι φύγει. Στήτε, στήτε, θέλουσι φωνάζει· καὶ οὐδεὶς ὁ βλέπων ὀπίσω. Λαφυραγωγεῖτε τὸ ἀργύριον, λαφυραγωγεῖτε τὸ χρυσίον· διότι δὲν εἶναι τέλος τῶν θησαυρῶν αὐτῆς· εἶναι πληθὸς παντὸς σκεύους ἐπιθυμητοῦ. Ἐξεκινώθη καὶ ἐξετινάχθη καὶ ἡρημώθη καὶ ἡ καρδία διαλύεται καὶ τὰ γόνата κλονίζονται καὶ ὠδίνες εἶναι εἰς πάσας τὰς ὀσφύς, τὰ δὲ πρόσωπα πάντων εἶναι ἀψησθωμένα. Ποῦ εἶναι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ βοσκὴ τῶν σκύμνων, ὅπου ὁ λέων, ὁ γηραιὸς λέων, περιεπάτει καὶ ὁ σκύμνος τοῦ λέοντος, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐκφοβῶν ὁ λέων διεσπάραττεν ἱκανὰ διὰ τοὺς σκύμνους αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιγε διὰ τὰς λεαίνας αὐτοῦ, καὶ ἐγέμιζε τὰ σπήλαια αὐτοῦ ἀπὸ θηράματος καὶ τὰ κατοικητήρια αὐτοῦ ἀπὸ ἀρπαγῆς. Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλω καύσει τὰς ἀμάξας σου μέχρι καπνοῦ καὶ ἡ ῥομφαία θέλει καταφάγει τοὺς σκύμνους σου, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ θήραμά σου ἐκ τῆς γῆς, καὶ δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον ἡ φωνὴ τῶν πρέσβων σου.
- 3 Οὐαὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων· ὅλη εἶναι πλήρης ψεύδους καὶ ἀρπαγῆς· τὸ θήραμα δὲν ἀπολείπει. 2, 3 Φωνὴ μαστίγων ἀκούεται καὶ φωνὴ θορύβου τροχῶν καὶ ἵππων ὀρμώντων καὶ ἀρμάτων ἀναπηδῶντων, ἵππέως ἀναβαίνοντος καὶ ῥομφαίας στιλοῦσης καὶ λόγχης ἐξαστραπτούσης, καὶ πληθὸς τραυματιζομένων καὶ μέγας ἀριθμὸς πτωμάτων, καὶ δὲν εἶναι τέλος τῶν πτωμάτων· προσκόπτουσιν εἰς τὰ πτώματα αὐτῶν· ἀπὸ τοῦ πληθους τῶν πορνειῶν τῆς θελκτικῆς πόρνῆς, τῆς ἐμπεύρου εἰς γοητείας, ἥτις πωλεῖ ἔθνη διὰ τῶν πορνειῶν αὐτῆς καὶ φυλὰς διὰ τῶν γοητειῶν αὐτῆς. Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ θέλω ἀνασηκῶσαι τὰ κράσπεδά σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλω δεῖξει εἰς τὰ ἔθνη τὴν αἰσχύνην σου καὶ εἰς τὰ βασίλεια τὴν ἀτιμίαν σου. Καὶ θέλω ῥίψει βδελυρὰν ἀκαθαρσίαν ἐπὶ σὲ καὶ θέλω σὲ κατασχύνει καὶ θέλω σὲ καταστήσει εἰς θέαμα. Καὶ πάντες οἱ βλέποντές σε θέλουσι φεύγει ἀπὸ σοῦ καὶ θέλουσι λέγει, Ἡ Νινευῆ ἡρημώθη· τίς θέλει συλλυπηθῇ αὐτὴν πόθεν θέλω ζητήσῃ παρηγορητὰς διὰ σὲ· εἴσαι καλητέρα τῆς Νῶ Ἀμμὼν, τῆς κειμένης μετὰ τῶν ποταμῶν, τῆς περικυκλουμένης ἀπὸ ὑδάτων, τῆς ὁποίας προμαχῶν ἦτο ἡ θάλασσα καὶ τεῖχος αὐτῆς τὸ πέλαγος· Ἡ Αἰθιοπία ἦτο ἡ ἰσχὺς αὐτῆς καὶ ἡ Αἴγυπτος καὶ ἄλλοι ἀπέραντοι· ἡ Φουθ καὶ οἱ Λίβυες ἦσαν οἱ βοηθοὶ σου. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ μετωκίσθη, ὑπῆγεν εἰς αἰχμαλωσίαν, τὰ δὲ νῆπια αὐτῆς συνετρίφθησαν ἐπὶ τῶν ἄκρων πασῶν τῶν ὁδῶν· καὶ ἔρριψαν κλήρους ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου αὐτῆς ἄνδρος, καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἐδέθησαν μὲ ἀλύσεις. Καὶ σὺ θέλεις μεθυσθῇ, θέλεις μένει

ἀφανής· καὶ σὺ θέλεις ζητήσῃ δύναμιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Πάντα τὰ ὀχυρώματά σου θέλουσιν εἶσθαι ὡς 12
συκαὶ μὲ τὰ πρωτοφανῆ σῦκα αὐτῶν· ἐὰν σεισθῶσι, θέλουσι βεβαίως πέσει εἰς τὸ στόμα τοῦ τρώγοντος. Ἴδού, 13
ὁ λαὸς σου εἶναι γυναῖκες ἐν μέσῳ σου· αἱ πύλαι τῆς γῆς σου θέλουσιν εἶσθαι ὅλως ἀνεωγμέναι εἰς τοὺς
ἐχθροὺς σου· τὸ πῦρ θέλει καταφάγει τοὺς μοχλοὺς σου. Ἀνάσυρον εἰς σεαυτὸν ὕδωρ διὰ τὴν πολιορκίαν, 14
ἐνδυνάμωσον τὰ ὀχυρώματά σου· εἵσελθε εἰς τὸν πηλὸν καὶ πάτησον τὴν ἄργιλλον, ἐπισκεύασον τὴν κεραμικὴν
κάμινον· ἐκεῖ θέλει σὲ καταφάγει τὸ πῦρ· ἡ ῥομφαία θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει, θέλει σὲ καταφάγει ὡς βροῦχος· 15
πληθύνου ὡς βροῦχος, πληθύνου ὡς ἀκρίς. Ἐπλήθυνας τοὺς ἐμπόρους σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· 16
ὁ βροῦχος ἐξηπλώθη καὶ ἐξεπέταξεν. Οἱ μεγιστᾶνες σου εἶναι ὡς ἀκρίδες καὶ οἱ σατράπαι σου ὡς μεγάλοι 17
ἀκρίδες, αἵτινες ἐπικάθηται ἐπὶ τοὺς φραγμοὺς ἐν ἡμέρᾳ ψύχους· ἀλλ' ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατείλῃ, φεύγουσι
καὶ ὁ τόπος αὐτῶν δὲν γνωρίζεται ποῦ ἦσαν. Οἱ ποιμένες σου ἐνύσταζαν, βασιλεὺ τῆς Ἀσσυρίας· οἱ δυνατοὶ 18
σου ἀπεκοιμήθησαν· ὁ λαὸς σου ἐσκορπίσθη ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ συνάγων. Δὲν εἶναι ἴασις εἰς τὸ 19
σύντριμμα σου· ἡ πληγὴ σου εἶναι χαλεπὴ· πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου θέλουσι κροτήσῃ χεῖρας
ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα δὲν ἐπῆλθε πάντοτε ἡ κακία σου

ΑΜΒΑΚΟΥΜ

1, 2 Ἡ ὄρασις, τὴν ὁποίαν εἶδεν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης. Ἔως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, καὶ δὲν θέλεις
3 εἰσακοῦναι θέλω βοᾶ πρὸς σέ, Ἀδικία· καὶ δὲν θέλεις σῶζει. Διὰ τί μὲ κάμνεις νὰ βλέπω ἀνομίαν καὶ νὰ θεωρῶ
4 ταλαιπωρίαν καὶ ἀρπαγὴν καὶ ἀδικίαν ἔμπροσθέν μου καὶ ὑπάρχουσι διεγείροντες ἔριδα καὶ φιλονεικίαν. Διὰ
5 τοῦτο ὁ νόμος εἶναι ἀργός, καὶ δὲν ἐξέρχεται κρίσις τελεία· ἐπειδὴ ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, διὰ
6 τοῦτο ἐξέρχεται κρίσις διεστραμμένη. Ἴδετε μεταξὺ τῶν ἔθνων καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε μεγάλως, διότι
7 ἐγὼ θέλω πράξει ἔργον ἐν ταῖς ἡμέραις σας, τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεῦσαι, ἐάν τις διηγηθῇ αὐτό. Διότι, ἰδοὺ,
8 ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ ὀρμητικόν, τὸ ὁποῖον θέλει διέλθει τὸ πλάτος τοῦ τόπου,
9 διὰ νὰ κληρονομήσῃ κατοικίαν οὐχὶ ἑαυτοῦ. Εἶναι φοβεροὶ καὶ τρομεροὶ· ἡ κρίσις αὐτῶν καὶ ἡ ἐξουσία
10 αὐτῶν θέλει προέρχεσθαι ἐξ αὐτῶν. Καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν εἶναι ταχύτεροι παρδάλων καὶ ὀξύτεροι λύκων τῆς
11 ἐσπέρας· καὶ οἱ ἵππεῖς αὐτῶν θέλουσι διαχυθῇ καὶ οἱ ἵππεῖς αὐτῶν θέλουσιν ἔλθῃ ἀπὸ μακρόθεν· θέλουσι
12 πετάζει ὡς ἀετὸς σπεύδων εἰς βρῶσιν, πάντες θέλουσιν ἔλθῃ ἐπὶ ἀρπαγῇ· ἡ ὄψις τῶν προσώπων αὐτῶν εἶναι
13 ὡς ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος, καὶ θέλουσι συνάξει τοὺς αἰχμαλώτους ὡς ἄμμον. Καὶ θέλουσι περιπαίζει τοὺς
14 βασιλεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες θέλουσιν εἶσθαι παῖγνιον εἰς αὐτούς· θέλουσιν ἐμπαίζει πᾶν ὀχύρωμα· διότι θέλουσιν
15 ἐπισωρεύσει χῶμα καὶ θέλουσι κυριεύσει αὐτό. Τότε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ θέλει ἀλλοιωθῇ, καὶ θέλει ὑπερβῇ
16 πᾶν ὄριον καὶ θέλει ἀσεβεῖ, ἀποδίδων τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ταύτην εἰς τὸν θεὸν αὐτοῦ. Δὲν εἶσαι σὺ ἀπ' αἰῶνος,
17 Κύριε Θεὲ μου, ὁ Ἅγιός μου δὲν θέλωμεν ἀποθάνει. Σὺ, Κύριε, διέταξας αὐτοὺς διὰ κρίσιν· καὶ σὺ, Ἰσχυρέ,
κατέστησας αὐτοὺς εἰς παιδείαν ἡμῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι καθαρώτεροι παρὰ ὥστε νὰ βλέπῃς τὰ πονηρά,
καὶ δὲν δύνασαι νὰ ἐπιβλέπῃς εἰς τὴν ἀνομίαν· διὰ τί ἐπιβλέπεις εἰς τοὺς παρανόμους καὶ σιωπᾷς, ὅταν ὁ
ἀσεβὴς καταπίνῃ τὸν δικαιότερον ἑαυτοῦ, καὶ κάμνεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, ὡς
τὰ ἔρπετά, τὰ μὴ ἔχοντα ἄρχοντα ἐφ' ἑαυτῶν Ἀνασύρουσι πάντας διὰ τοῦ ἀγκίστρου, ἔλκουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ
δίκτυον αὐτῶν καὶ συνάγουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν σαγήνην αὐτῶν· διὰ τοῦτο εὐφραίνονται καὶ χαίρουσι. Διὰ τοῦτο
θυσιάζουσιν εἰς τὸ δίκτυον αὐτῶν καὶ καίουσι θυμίαμα εἰς τὴν σαγήνην αὐτῶν· διότι δι' αὐτῶν ἡ μερὶς αὐτῶν
εἶναι παχεῖα καὶ τὸ φαγητὸν αὐτῶν ἐκλεκτόν. Μὴ διὰ τοῦτο θέλουσι πάντοτε ἐκκενόνει τὸ δίκτυον αὐτῶν καὶ
δὲν θέλουσι φείδεσθαι φονεύοντες πάντοτε τὰ ἔθνη

2 Ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς μου θέλω σταθῇ καὶ θέλω στηλωθῇ ἐπὶ τοῦ πύργου, καὶ θέλω ἀποσκοπεύει διὰ νὰ ἴδω τί
2 θέλει λαλήσῃ πρὸς ἐμὲ καὶ τί θέλω ἀποκριθῇ πρὸς τὸν ἐλέγχοντά με. Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς ἐμὲ ὁ Κύριος καὶ
3 εἶπε, Γράψον τὴν ὄρασιν καὶ ἔκθεσον αὐτὴν ἐπὶ πινακιδίων, ὥστε τρέχων νὰ ἀναγινώσκῃ τις αὐτήν· διότι ἡ
ὄρασις μένει ἔτι εἰς ὠρισμένον καιρὸν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος θέλει λαλήσῃ καὶ δὲν θέλει ψευσθῇ· ἂν καὶ ἀργοπορῇ,
4 πρόσμεινον αὐτήν· διότι βεβαίως θέλει ἔλθῃ, δὲν θέλει βραδύνει. Ἰδοὺ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπῆρθη, δὲν εἶναι
5 εὐθεῖα ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζῆσιν διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Καὶ μάλιστα εἶναι προπετής ἐξ αἰτίας τοῦ
6 οἴνου, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐδὲ ἡσυχάζει· ὅστις πλατύνει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὡς ἄδης καὶ εἶναι ὡς ὁ θάνατος καὶ δὲν
7 χορταίνεται, ἀλλὰ συνάγει εἰς ἑαυτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ συλλαμβάνει εἰς ἑαυτὸν πάντας τοὺς λαοὺς. Δὲν θέλουσι
8 λάβει πάντες οὗτοι παραβολὴν κατ' αὐτοῦ καὶ παροιμίαν ἐμπαικτικὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ εἰπεῖ, Οὐαὶ εἰς τὸν
9 πληθύνοντα τὸ μὴ ἑαυτοῦ· ἔως πότε καὶ εἰς τὸν ἐπιβαρύνοντα ἑαυτὸν μὲ παχὺν πηλόν. Δὲν θέλουσι σηκωθῇ
10 ἐξαίφνης οἱ δάκνοντές σε καὶ ἐξεγερθῇ οἱ ταλαιπωροῦντές σε καὶ θέλεις εἶσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰς διαρπαγὴν
11 Ἐπειδὴ σὺ ἐλαφραγωγῆσας ἔθνη πολλά, ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τῶν λαῶν θέλουσι σὲ λαφυραγωγῆσαι, ἐξ αἰτίας
12 τῶν αἱμάτων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀδικίας τῆς γῆς, τῆς πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Οὐαὶ
13 εἰς τὸν πλεονεκτοῦντα πλεονεξίαν κακὴν διὰ τὸν οἶκον αὐτοῦ, διὰ νὰ θέσῃ τὴν φωλεάν αὐτοῦ ὑψηλά, διὰ νὰ
14 ἐλευθερωθῇ ἐκ χειρὸς τοῦ κακοῦ. Ἐβουλεύθησιν αἰσχύνῃν εἰς τὸν οἶκόν σου, ἐξολοθρεύων πολλοὺς λαοὺς,
15 καὶ ἡμάρτησας κατὰ τῆς ψυχῆς σου. Διότι ὁ λίθος ἀπὸ τοῦ τοίχου θέλει βοήσῃ καὶ τὰ ξυλοδέματα θέλουσιν
16 ἀποκριθῇ πρὸς αὐτόν. Οὐαὶ εἰς τὸν οἰκοδομοῦντα πόλιν ἐν αἵμασι καὶ θεμελιοῦντα πόλιν ἐν ἀδικίαις. Ἰδοὺ,
17 δὲν εἶναι τοῦτο παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, νὰ μοχθῶσιν οἱ λαοὶ διὰ τὸ πῦρ καὶ τὰ ἔθνη νὰ ἀποκάμνωσι
18 διὰ τὴν ματαιότητα. Διότι ἡ γῆ θέλει εἶσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕδατα
19 σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν. Οὐαὶ εἰς τὸν ποτίζοντα τὸν πλησίον αὐτοῦ, εἰς σὲ ὅστις προσφέρει τὴν φιάλην
20 σου καὶ προσέτι μεθύεισιν αὐτόν, διὰ νὰ θεωρῇς τὴν γύμνωσιν αὐτῶν. Ἐνεπλήσθησιν αἰσχύνῃς ἀντὶ δόξης· πίε
καὶ σὺ, καὶ ἂς ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀκροβυστία σου· τὸ ποτήριον τῆς δεξιᾶς τοῦ Κυρίου θέλει στραφῇ πρὸς σέ,
καὶ ἐμετὸς ἀτιμίας θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν δόξαν σου. Διότι ἡ πρὸς τὸν λίθον ἀδικία σου θέλει σὲ καλύψει,
καὶ ἡ φθορὰ τῶν θηρίων ἡ καταπτοήσασα αὐτὰ θέλει σὲ πτοήσῃ, ἐξ αἰτίας τῶν αἱμάτων τῶν ἀνθρώπων καὶ
τῆς ἀδικίας τῆς γῆς, τῆς πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Τίς ἡ ὠφέλεια τοῦ γλυπτοῦ, ὅτι ὁ
μορφωτὴς αὐτοῦ ἔγλυψεν αὐτό τοῦ χωνευτοῦ καὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ ψεύδους, ὅτι ὁ κατασκευάσας θαρρεῖ
εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὥστε νὰ κάμνῃ εἰδῶλα ἄφωνα. Οὐαὶ εἰς τὸν λέγοντα πρὸς τὸ ξύλον, Ἐξεγείρου· εἰς τὸν
ἄφωνον λίθον, Σηκώθητι· αὐτὸ θέλει διδάξῃ Ἰδοὺ, αὐτὸ εἶναι περιεσκεπασμένον μὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ
δὲν εἶναι πνοὴ παντελῶς ἐν αὐτῷ. Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· σιώπα ἐνώπιον αὐτοῦ, πᾶσα
ἡ γῆ.

3, 2 Προσευχὴ Ἀμβακούμ τοῦ προφήτου ἐπὶ Σιγινῶθ. Κύριε, ἤκουσα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε,
ζωοποιεῖ τὸ ἔργον σου ἐν μέσῳ τῶν ἐτῶν· Ἐν μέσῳ τῶν ἐτῶν γνωστοποιεῖ, αὐτό· ἐν τῇ ὀργῇ σου μνήσθητι ἐλέους.
3 Ὁ Θεὸς ἦλθεν ἀπὸ Θαιμάν καὶ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τοῦ ὄρους Φαράν· Διάψαλμα. ἐκάλυπεν οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ,

καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ ἦτο πλήρης ἡ γῆ· Καὶ ἡ λάμπις αὐτοῦ ἦτο ὡς τὸ φῶς· ἀκτῖνες ἐξήρχοντο ἐκ τῆς 4
χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἦτο ὁ κρυψὼν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐμπροσθεν αὐτοῦ προεπορεύετο ὁ θάνατος, καὶ 5
ἀστραπαὶ ἐξήρχοντο ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐστάθη καὶ διεμέτρησε τὴν γῆν· ἐπέβλεψε καὶ διέλυσε τὰ ἔθνη· 6
καὶ τὰ ὄρη τὰ αἰώνια συνετρίβησαν, οἱ αἰώνιοι βουνοὶ ἐταπεινώθησαν· αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εἶναι αἰώνιοι. Εἶδον 7
τὰς σκηνὰς τῆς Αἰθιοπίας ἐν θλίψει· ἐτρόμαξαν τὰ παραπειάσματα τῆς γῆς Μαδιάμ. Μήπως ὠργίσθη ὁ 8
Κύριος κατὰ τῶν ποταμῶν μήπως ἦτο ὁ θυμὸς σου κατὰ τῶν ποταμῶν ἢ ἡ ὀργὴ σου κατὰ τῆς θαλάσσης,
ὥστε ἐπέβησιν ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἐπὶ τὰς ἀμάξας σου πρὸς σωτηρίαν· Ἐσύρθη ἔξω τὸ τόξον σου, καθὼς 9
μεθ' ὅρκου ἀνήγγειλας εἰς τὰς φυλάς. Διάψαλμα. Σὺ διέσχισας τὴν γῆν εἰς ποταμούς· Σὲ εἶδον τὰ ὄρη 10
καὶ ἐτρόμαξαν. Κατακλυσμὸς ὑδάτων ἐπῆλθεν· ἡ ἄβυσσος ἀνέπεμψε τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἀνύψωσε τὰς χεῖρας
αὐτῆς. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐστάθησαν ἐν τῷ κατοικητηρίῳ αὐτῶν· ἐν τῷ φωτὶ τῶν βελῶν σου περιεπάτου, 11
ἐν τῇ λάμπει τῆς ἀστραπτούσης λόγχης σου. Ἐν ἀγανακτήσει διῆλθες τὴν γῆν, ἐν θυμῷ κατεπάτησας τὰ 12
ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ σου, εἰς σωτηρίαν τοῦ χριστοῦ σου· ἐπάταξας τὸν ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου 13
τῶν ἀσεβῶν, ἀπεκάλυψας τὰ θεμέλια ἕως βάθους. Διάψαλμα. Διεπέρασας μὲ τὰς λόγχας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν 14
τῶν στραταρχῶν αὐτοῦ· ἐφώρμησαν ὡς ἀνεμοστρόβιλος διὰ νὰ μὴ διασκορπίσωσιν· ἡ ἀγαλλίασις αὐτῶν ἦτο ὡς
ἐὰν ἔμελλον κρυφίως νὰ καταφάγῃ τὸν πτωχόν. Διέβησιν διὰ τῆς θαλάσσης μετὰ τῶν ἵππων σου, διὰ σωρῶν 15
ὑδάτων πολλῶν. Ἦκουσα, καὶ τὰ ἐντόσθιά μου συνεταράχθησαν· τὰ χεῖλη μου ἔτρεμον εἰς τὴν φωνήν· ἡ 16
σαθρότης εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ὑποκάτω μου ἔλαβον τρόμον· πλὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως θέλω
ἀναπαυθῆ, ὅταν ἀναβῇ κατὰ τοῦ λαοῦ ὁ μέλλων νὰ ἐκπορθήσῃ αὐτόν. Ἄν καὶ ἡ συκὴ δὲν θέλει βλαστήσῃ, 17
μηδὲ θέλει εἶσθαι καρπὸς ἐν ταῖς ἀμπέλοις· ὁ κόπος τῆς ἐλαίας θέλει ματαιωθῇ, καὶ οἱ ἀγροὶ δὲν θέλουσι
δώσει τροφήν· τὸ ποιμνιον θέλει ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τῆς μάνδρας, καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι βόες ἐν τοῖς σταύλοις·
ἐγὼ ὅμως θέλω εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν Κύριον, θέλω χαίρει εἰς τὸν Θεὸν τῆς σωτηρίας μου. Κύριος ὁ Θεὸς 18, 19
εἶναι ἡ δύναμίς μου, καὶ θέλει κάμει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλάφων· καὶ θέλει μὲ κάμει νὰ περιπατῶ ἐπὶ
τοὺς ὑψηλοὺς τόπους μου. Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Νεγινῶθ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ

- 1** Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὁ γενόμενος πρὸς Σοφονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Χουσεὶ, υἱοῦ τοῦ Γεδαλίου, υἱοῦ τοῦ Ἀμαρίου υἱοῦ τοῦ Ἰζκίου, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου, υἱοῦ τοῦ Ἀμὼν βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Θέλω ἀφανίσει παντελῶς τὰ πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος. Θέλω ἀφανίσει ἄνθρωπον καὶ κτῆνος θέλω ἀφανίσει τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ τὰ προσκόμματα μετὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος. Καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Βάαλ ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου καὶ τὸ ὄνομα τῶν εἰδωλοθυτῶν μετὰ τῶν ἱερῶν, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τῶν δωμάτων τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ ὁμνύοντας εἰς τὸν Κύριον καὶ τοὺς ὁμνύοντας εἰς τὸν Μαλχὸμ, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας τὸν Κύριον μηδὲ ἐξερευνῶντας αὐτόν. Σιώπα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ, διότι ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου· διότι ὁ Κύριος ἡτοίμασε θυσίαν, διώρισε τοὺς κεκλημένους αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου θέλω ἐκδικηθῇ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὰ τέκνα τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω ἐκδικηθῇ καὶ πάντα τοὺς ὑπερηδῶντας τὰ κατώφλια, τοὺς γεμίζοντας τοὺς οἴκους τῶν κυρίων αὐτῶν ἐξ ἄρπαγῆς καὶ δόλου. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλει εἶσθαι θόρυβος κραυγῆς ἀπὸ τῆς ἰχθυϊκῆς πύλης καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς δευτέρας καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν λόφων. Ὁλολύζατε, οἱ κάτοικοι τῆς Μακτῆς, διότι ἐξωλοθρεύθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐμπορικός· κατεκόπησαν πάντες οἱ φέροντες ἀργύριον. Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω ἐξερευνήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ λύχνους καὶ ἐκδικηθῇ πρὸς ἄνδρας τοὺς ἀναπαυομένους ἐπὶ τὴν τρυγίαν αὐτῶν, τοὺς λέγοντας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀγαθοποιήσῃ οὐδὲ θέλει κακοποιήσῃ. Διὰ τοῦτο τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι εἰς διαρπαγὴν καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσῃ οἰκίαν καὶ δὲν θέλουσι κατοικήσῃ, καὶ θέλουσι φυτεύσῃ ἀμπελῶνας καὶ δὲν θέλουσι πίνει τὸν οἶνον αὐτῶν. Ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς, καὶ σπεύδει σφόδρα· φωνὴ τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου· πικρὸς θέλει φωνάζει ἐκεῖ ὁ ἰσχυρός. Ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνῃ, ἡμέρα θλίψεως καὶ στενοχωρίας, ἡμέρα ἐρημώσεως καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης, ἡμέρα σάλπιγγος καὶ ἀλαλαγμοῦ κατὰ τῶν ὀχυρῶν πόλεων καὶ κατὰ τῶν ὑψηλῶν πύργων. Καὶ θέλω καταθλίψει τοὺς ἀνθρώπους καὶ θέλουσι περιπατεῖ ὡς τυφλοί, διότι ἡμάρτησαν εἰς τὸν Κύριον· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει διαχυθῇ ὡς κόνις καὶ αἱ σάρκες αὐτῶν ὡς κόπρος. Ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀργύριον αὐτῶν οὐδὲ τὸ χρυσίον αὐτῶν θέλει δυνηθῇ νὰ λυτρώσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταναλωθῇ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου αὐτοῦ· διότι θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχεῖαν, ἐπὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
- 2, 2** Συνάχθητε καὶ συναθροίσθητε, τὸ ἔθνος τὸ μὴ ἐπιθυμητόν, πρὶν τὸ ψήφισμα γεννήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ καὶ ἡ ἡμέρα παρέλθῃ ὡς χνοὺς, πρὶν ἐπέλθῃ ἔφ' ὑμᾶς ἡ ἔξαψις τοῦ Κυρίου, πρὶν ἐπέλθῃ ἔφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου. Ζητεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ πρᾶεῖς τῆς γῆς, οἱ ἐκτελέσαντες τὰς κρίσεις αὐτοῦ· ζητεῖτε δικαιοσύνην, ζητεῖτε πραότητα, ἵσως σκεπασθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Διότι ἡ Γάζα θέλει ἐγκαταλειφθῇ καὶ ἡ Ἀσκάλων θέλει ἐρημωθῇ· θέλουσιν ἐκδιώξῃ τὴν Ἀζωτον ἐν καιρῷ μεσημβρίας καὶ ἡ Ἀκκαρὼν θέλει ἐκριζωθῇ. Οὐαὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν παραλίων τῆς θαλάσσης, εἰς τὸ ἔθνος τῶν Χερεθαίων· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον σας, Χαναάν, γῆ τῶν Φιλισταίων, καὶ θέλω σὲ ἀφανίσει, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν. Καὶ τὸ παράλιον τῆς θαλάσσης θέλει εἶσθαι κατοικία καὶ σπήλαια ποιμένων καὶ μάνδραι ποιμνίων. Καὶ τὸ παράλιον τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ οἴκου Ἰούδα· ἐκεῖ θέλουσι βόσκει· ἐν τοῖς οἴκοις τῆς Ἀσκάλωνος θέλουσι καταλύει τὸ ἐσπέρας· διότι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν θέλει ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν. Ἦκουσα τοὺς ὀνειδισμοὺς τοῦ Μωάβ καὶ τὰς ὕβρεις τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, διὰ τῶν ὁποίων ὠνείδισον τὸν λαὸν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο κατὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο, Ζῶ ἐγώ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξάπαντος ὁ Μωάβ θέλει εἶσθαι ὡς τὰ Σόδομα καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς τὰ Γόμορρα, τόπος κνίδων καὶ ἀλυκαὶ καὶ παντοτενὴ ἐρήμωσις· τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ μου θέλει λαφυραγωγῇ αὐτοὺς καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἔθνους μου θάλει κατακληρονομήσῃ αὐτούς. Τοῦτο θέλει γείνει εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων. Ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι τρομερὸς ἐναντίον αὐτῶν, διότι θέλει ἐξολοθρεύσει πάντα τοὺς θεοὺς τῆς γῆς· καὶ θέλουσι προσκυνήσῃ αὐτόν, ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. Καὶ σεῖς, Αἰθίοπες, θέλετε διαπερασθῇ διὰ τῆς ῥομφαίας μου. Καὶ θέλει ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ βορρᾶ καὶ ἀφανίσει τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ θέλει καταστήσῃ τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν, τόπον ἄνυδρον ὡς ἡ ἐρημος. Καὶ ποίμνια θέλουσι βόσκεσθαι ἐν μέσῳ αὐτῆς, πάντα τὰ ζῶα τῶν ἐθνῶν· καὶ ὁ πελεκᾶν καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος θέλουσι κατοικεῖ ἐν τοῖς ἀνωφλίοις αὐτῆς· ἡ φωνὴ αὐτῶν θέλει ἠχῆσῃ εἰς τὰ παράθυρα· ἐρήμωσις θέλει εἶσθαι ἐν ταῖς πύλαις, διότι θέλει γυμνωθῇ ἀπὸ τῶν κεδρίνων ἔργων. Αὕτη εἶναι ἡ εὐφραινομένη πόλις, ἡ κατοικοῦσα ἀμερίμνως, ἡ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἶμαι καὶ δὲν εἶναι ἄλλη ἐκτὸς ἐμοῦ. Πῶς κατεστάθῃ ἐρημος, κατάλυμα θηρίων· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτῆς θέλει συρίζῃ καὶ κινήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
- 3, 2** Οὐαὶ ἡ παραδεδειγματομένη καὶ μεμολυσμένη· ἡ πόλις ἡ καταθλίβουσα· Δὲν ὑπῆκουσεν εἰς τὴν φωνήν· δὲν ἐδέχθη διόρθωσιν· δὲν ἤλπισεν ἐπὶ τὸν Κύριον· δὲν ἐπλησίασεν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῆς. Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς εἶναι ἐν αὐτῇ λέοντες ὠρούμενοι· οἱ κριταὶ αὐτῆς λύκοι τῆς ἐσπέρας· δὲν ἀφίνουσιν οὐδὲν διὰ τὸ πρωῒ. Οἱ προφῆται αὐτῆς εἶναι προπετεῖς, ἄνθρωποι δόλιοι· οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἐβεβήλωσαν τὸ ἁγιαστήριον, ἠθέτησαν

τὸν νόμον. Ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς· δὲν θέλει κάμει ἀδικίαν· κατὰ πᾶσαν πρωΐαν φέρει 5
τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἰς φῶς, δὲν ἀπολείπει· ἀλλ' ὁ διεφθαρμένος δὲν γνωρίζει αἰσχύνην. Ἐξωλόθρευσα ἔθνη· 6
οἱ πύργοι αὐτῶν εἶναι ἡρημωμένοι· ἡρήμωσα τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη διαβαίνων· αἱ πόλεις
αὐτῶν ἠφανίσθησαν, ὥστε δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς κατοικῶν. Εἶπα, Βεβαίως ἤθελες μὲ φοβηθῇ, ἤθελες δεχθῇ 7
παιδείαν, καὶ ἡ κατοικία αὐτῆς δὲν ἤθελεν ἐξολοθρευθῇ, ὅσον καὶ ἂν ἐτιμώρουν αὐτήν· πλὴν αὐτοὶ ἔσπευσαν
νὰ διαφθείρωσι πάσας τὰς πράξεις αὐτῶν. Διὰ τοῦτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν 8
ἐγείρομαι πρὸς λεηλασίαν· διότι ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι νὰ συνάξω τὰ ἔθνη, νὰ συναθροίσω τὰ βασίλεια, νὰ ἐκχέω
ἐπ' αὐτὰ τὴν ἀγανάκτησίν μου, ὅλην τὴν ἔξαψιν τῆς ὀργῆς μου· ἐπειδὴ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταναλωθῇ ὑπὸ τοῦ
πυρὸς τοῦ ζήλου μου. Διότι τότε θέλω ἀποκαταστήσει εἰς τοὺς λαοὺς γλῶσσαν καθάραν, διὰ νὰ ἐπικαλῶνται 9
πάντες τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, νὰ δουλεύωσιν αὐτὸν ὑπὸ ἓνα ζυγόν. Ἀπὸ τοῦ πέραν τῶν ποταμῶν τῆς Αἰθιοπίας 10
οἱ ἰκέται μου, ἡ θυγάτηρ τῶν διεσπαρμένων μου, θέλουσι φέρει τὴν προσφορὰν μου. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δὲν 11
θέλεις αἰσχύνεσθαι διὰ πάσας τὰς πράξεις σου, δι' ὧν ἠνόμησας ἐναντίον μου· διότι τότε θέλω ἀφαιρέσει ἐκ
μέσου σου τοὺς καυχωμένους εἰς τὴν μεγαλοπρέπειάν σου, καὶ δὲν θέλεις πλέον μεγαλαυχεῖ κατὰ τοῦ ὅρου
τοῦ ἁγίου μου. Καὶ θέλω ἀφήσει ἐν μέσῳ σου λαὸν τεθλιμμένον καὶ πτωχόν, καὶ οὗτοι θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ 12
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλει πράξει ἀνομίαν οὐδὲ λαλήσει ψεύδη, οὐδὲ θέλει 13
εὐρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ θέλουσι βόσκει καὶ πλαγιάζει, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει
ὁ ἐκφοβῶν. Ψάλλε, θύγατερ Σιών· ἀλαλάξατε, Ἰσραὴλ· τέρπου καὶ εὐφραίνου ἐξ ὅλης καρδίας, θύγατερ 14
Ἱερουσαλήμ. Ἀφήρσεν ὁ Κύριος τὰς κρίσεις σου, ἀπέστρεψε τὸν ἔχθρὸν σου· βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ 15
Κύριος ἐν μέσῳ σου· δὲν θέλεις πλέον ἰδεῖ κακόν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει λεχθῇ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, 16
Μὴ φοβοῦ· Σιών, ἃς μὴ ἐκλύωνται αἱ χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ἐν μέσῳ σου, ὁ δυνατός, θέλει σὲ 17
σώσει, θέλει εὐφρανθῇ ἐπὶ σὲ ἐν χαρᾷ, θέλει ἀναπαύεσθαι εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, θέλει εὐφραίνεσθαι εἰς σὲ ἐν
ᾷσμασι. Θέλω συνάξει τοὺς λελυτημένους διὰ τὰς ἐπισημοὺς ἑορτάς, τοὺς ὄντας ἀπὸ σοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους 18
ἦτο βάρος ὁ ὀνειδισμός. Ἴδού, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω ἀφανίσει πάντα τοὺς καταθλίβοντάς σε· καὶ θέλω 19
σώσει τὴν χωλαίνουσαν καὶ συνάξει τὴν ἐξωσμένην· καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς ἔπαινον καὶ δόξαν ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς αἰσχύνῃς αὐτῶν. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω σᾶς φέρει καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω σᾶς συνάξει· 20
διότι θέλω σᾶς κάμει ὀνομαστοῦς καὶ ἐπαινετοῦς μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, ὅταν ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν σας ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας, λέγει Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ

1 Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ ἕκτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Ὁ καιρὸς δὲν ἦλθεν, ὁ καιρὸς νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, Εἶναι καιρὸς εἰς ἐσᾶς, νὰ κατοικῆτε σεῖς ἐν τοῖς φατνωτοῖς οἴκοις σας, ὁ δὲ οἶκος οὗτος νὰ ᾖ ἔρημος. Τώρα λοιπὸν οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογίσθητε τὰς ὁδοὺς σας. Ἐπειράτε πολὺ καὶ εἰσδεύσατε ὀλίγον, τρώγετε καὶ δὲν χορταίνετε, πίνετε καὶ δὲν εὐχαριστεῖσθε, ἐνδύεσθε καὶ δὲν θερμαίνεσθε, καὶ ὁ μισθοδοτούμενος μισθοδοτεῖται διὰ θάλασσαν τετυπημένον. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογίσθητε τὰς ὁδοὺς σας. Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ φέρετε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ θέλω εὐαρεστηθῇ εἰς αὐτὸν καὶ θέλω ἐνδοξασθῇ, λέγει Κύριος. Ἐπεβλέψατε εἰς πολὺ, καὶ ἰδοὺ, ἔγεινεν ὀλίγον· καὶ ἐφέρατε τοῦτο εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐγὼ ἀπεφύσησα αὐτό. Διὰ τί λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐξ αἰτίας τοῦ οἴκου μου, ὅστις εἶναι ἔρημος, ἐνῶ σεῖς τρέχετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ οὐρανὸς ἀπέκλεισεν ἀπὸ σᾶς τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ ἀπέκλεισε τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἐκάλεσα ἀνομβρίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, ἐπὶ τὸν σῖτον καὶ ἐπὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐφ' ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς κόπους τῶν χειρῶν αὐτῶν. Καὶ ὑπήκουσε Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδέκ, ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πᾶν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς λόγους Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐλάλησεν Ἀγγαῖος ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι μὲ σᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ διηγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Ζοροβάβελ υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα παντὸς τοῦ ὑπολοίπου τοῦ λαοῦ, καὶ ἦλθον καὶ εἰργάζοντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἕκτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως.

2 Ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνί, τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, Λάλησον τώρα πρὸς Ζοροβάβελ τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, λέγων, Τίς μεταξὺ σας ἔμεινεν, ὅστις εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ δόξῃ καὶ ὅποιον τώρα σεῖς βλέπετε αὐτὸν δὲν εἶναι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας ὡς οὐδέν, συγκρινόμενος πρὸς ἐκεῖνον. Πλὴν ἐνδυναμοῦ τώρα, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ ἐνδυναμοῦ, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Ἰωσεδέκ, ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐνδυναμοῦ, πᾶς ὁ λαὸς τοῦ τόπου, λέγει Κύριος, καὶ ἐργάζεσθε· διότι ἐγὼ εἶμαι μὲ σᾶς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Κατὰ τὸν λόγον τῆς πρὸς ἐσᾶς διαθήκης μου, ὅτε ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, τὸ πνεῦμά μου θέλει μένει μεταξὺ σας· μὴ φοβεῖσθε. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἔτι ἅπαξ μετ' ὀλίγον ἐγὼ θέλω σείσει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ θέλω σείσει πάντα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἔλθεῖ ὁ ἐκλεκτὸς πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλω ἐμπλήσει τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐμοῦ εἶναι τὸ ἀργύριον καὶ ἐμοῦ τὸ χρυσίον, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἡ δόξα τοῦ ἐσχάτου τούτου οἴκου θέλει εἶσθαι μεγαλητέρα τῆς τοῦ πρώτου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ θέλω δώσει εἰρήνην, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ ἐννάτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐρώτησον τώρα τοὺς ἱερεῖς περὶ τοῦ νόμου, λέγων, Ἐὰν λάβῃ τις κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἅκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἅκρου αὐτοῦ ἐγγίση ἄρτον ἢ μαγείρευμα ἢ οἶνον ἢ ἔλαιον ἢ πᾶν φαγητόν, θέλει ἁγιασθῇ. Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Οὐχί. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγγαῖος, Ἐὰν ἀκάθαρτος ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἐγγίση τι ἐξ αὐτῶν, θέλει μιανθῇ. Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Θέλει μιανθῇ. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν, Οὕτως εἶναι ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτω τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιόν μου, λέγει ὁ Κύριος, καὶ οὕτω πᾶν ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ὃ, τι προσφέρουσιν ἐκεῖ, εἶναι μεμιασμένον. Καὶ τώρα λοιπὸν συλλογίσθητε· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, πρὶν τεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, πρὶν γείνωσι ταῦτα, ἐπορεύετό τις εἰς σωρὸν εἴκοσι μέτρων καὶ ἦσαν δέκα· ἐπορεύετο εἰς τὸν ληνὸν διὰ νὰ ἐξαντλήσῃ πεντήκοντα μέτρα ἀπὸ τοῦ ληνοῦ, καὶ ἦσαν εἴκοσι. Σᾶς ἐπάταξα μὲ ἀνεμοφθορίαν καὶ μὲ ἐρυσίην καὶ μὲ χάλαζαν ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σας· πλὴν σεῖς δὲν ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. Συλλογίσθητε τώρα· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς τετάρτης ἡμέρας τοῦ ἐννάτου μηνός ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, συλλογίσθητε. Εἶναι ὁ σπόρος ἔτι ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἔτι καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ ἡ ῥοϊδίς καὶ ἡ ἐλαία δὲν ἐκαρποφόρησαν· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θέλω εὐλογῆσαι αὐτά. Καὶ ἔγεινε πάλιν λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἀγγαῖον τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνός λέγων, Λάλησον πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ θέλω καταστρέφει τὸν θρόνον τῶν βασιλείων καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ κράτος τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλω καταστρέφει ἀμάζας καὶ τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν, καὶ οἱ ἵπποι καὶ οἱ ἀναβάται αὐτῶν θέλουσι πέσει, ἕκαστος διὰ τῆς ῥομφαίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω λάβει σέ, Ζοροβάβελ, τὸν δοῦλόν μου, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σέ θέσει ὡς σφραγίδα, διότι σὲ ἐξέλεξα, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνί, τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, τὸν υἱὸν τοῦ Βαραχίου **1**
υἱοῦ τοῦ Ἰδδώ, τὸν προφήτην, λέγων, Ὁ Κύριος ὠργίσθη μεγάλως ἐπὶ τοὺς πατέρας σας. Διὰ τοῦτο εἶπε **2, 3**
πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ
θέλω ἐπιστρέψει πρὸς ἐσᾶς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Μὴ γίνεσθε ὡς οἱ πατέρες σας, πρὸς τοὺς ὁποίους **4**
οἱ πρότεροι προφῆται ἔκραζαν λέγοντες, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐπιστρέψατε τώρα ἀπὸ τῶν ὁδῶν
ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ τῶν πράξεων ὑμῶν τῶν πονηρῶν· καὶ δὲν ὑπῆκουσαν καὶ δὲν ἔδωκαν προσοχὴν εἰς ἐμέ, **5, 6**
λέγει Κύριος. Οἱ πατέρες σας ποῦ εἶναι, καὶ οἱ προφῆται μήπως θέλουσι ζῆσει εἰς τὸν αἰῶνα Ἄλλ' οἱ λόγοι
μου καὶ τὰ διατάγματά μου, τὰ ὁποῖα προσέταξα εἰς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, δὲν ἔφθασαν εἰς τοὺς
πατέρας σας καὶ αὐτοὶ ἐστράφησαν καὶ εἶπον, Καθὼς ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐβουλεύθη νὰ κάμῃ εἰς ἡμᾶς,
κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰς πράξεις ἡμῶν, οὕτως ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς. Ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ **7**
ἐνδεκάτου μηνός, ὅστις εἶναι ὁ μὴν Σαβάτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν
τὸν υἱὸν τοῦ Βαραχίου υἱοῦ τοῦ Ἰδδώ τὸν προφήτην, λέγων, Εἶδον τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἵππεύων ἐφ' **8**
ἵππου κοκκίνου καὶ οὗτος ἴστατο μεταξὺ τῶν μυρσινῶν, αἵτινες ἦσαν ἐν κοιῳματι· καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ, ἵπποι
κόκκινοι, ποικίλοι καὶ λευκοί. Καὶ εἶπα, Κύριέ μου, τί εἶναι οὗτοι Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' **9**
ἐμοῦ, Ἐγὼ θέλω σοὶ δεῖξει τί εἶναι ταῦτα. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἰστάμενος μεταξὺ τῶν μυρσινῶν ἀπεκρίθη καὶ **10**
εἶπεν, Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε νὰ περιοδεύσωσι τὴν γῆν. Καὶ ἀπεκρίθησαν **11**
πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου τὸν ἰστάμενον μεταξὺ τῶν μυρσινῶν καὶ εἶπον, Ἡμεῖς περιωδεύσαμεν τὴν γῆν καὶ
ἰδοὺ, πᾶσα ἡ γῆ κάθηται καὶ ἡσυχάζει. Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριε τῶν δυνάμεων, **12**
ἕως πότε δὲν θέλεις σπλαγχνισθῇ σὺ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα κατὰ τῶν ὁποίων ἡγανάκτησας
τὰ ἑβδομήκοντα ταῦτα ἔτη Καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ λόγους καλοῦς **13**
λόγους παρηγορητικούς. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, Φώνησον, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ **14**
Κύριος τῶν δυνάμεων· Εἶμαι ζηλότυπος διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ διὰ τὴν Σιών ἐν ζηλοτυπίᾳ μεγάλῃ· καὶ εἶμαι **15**
σφόδρα ὠργισμένος κατὰ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀμεριμνούντων· διότι ἐνῶ ἐγὼ ὠργίσθην ὀλίγον, αὐτὰ ἐπεβοήθησαν
τὸ κακόν. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐγὼ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμοῖς· ὁ οἶκός μου **16**
θέλει ἀνοικοδομηθῇ ἐν αὐτῇ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ σχοινίον θέλει ἔκτανθῇ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ.
Φώνησον ἔτι λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Αἱ πόλεις μου ὅτι θέλουσι πλημμυρῆσαι ἀπὸ ἀγαθῶν **17**
καὶ ὁ Κύριος θέλει παρηγορήσῃ ἔτι τὴν Σιών καὶ θέλει ἐκλέξῃ πάλιν τὴν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὕψωσα τοὺς **18**
ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, τέσσαρα κέρατα· καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Τί **19**
εἶναι ταῦτα Ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα, τὰ ὁποῖα διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν, τὸν Ἰσραὴλ
καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμέ τέσσαρας τέκτονας· καὶ εἶπα, Τί ἔρχονται οὗτοι νὰ κάμωσι **20, 21**
Καὶ ἀπεκρίθη λέγων, ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα τὰ ὁποῖα διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν, ὥστε οὐδεὶς ἐσθήκωσεν τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ οὗτοι ἤλθον διὰ νὰ φοβίσωσιν αὐτά, διὰ νὰ ἐκτινάξωσι τὰ κέρατα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα
ἐσθήκωσαν τὸ κέρας ἐναντίον τῆς γῆς τοῦ Ἰούδα διὰ νὰ διασκορπίσωσιν αὐτήν.

Καὶ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ καὶ σχοινίον μετρικὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ **2, 2**
εἶπα, Ποῦ ὑπάγεις σὺ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς ἐμέ, νὰ μετρήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ ἴδω ποῖον τὸ πλάτος αὐτῆς
καὶ ποῖον τὸ μήκος αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ, ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ ἐξῆλθε, καὶ ἕτερος ἄγγελος ἐξῆλθεν εἰς **3**
συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δράμε, λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν τοῦτον, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλὴμ **4**
θέλει κατοικηθῇ ἀτειχίστως ἐξ αἰτίας τοῦ πληθους τῶν ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν· διότι ἐγὼ, λέγει Κύριος, **5**
θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὴν τεῖχος πυρὸς κύκλῳ καὶ θέλω εἶσθαι πρὸς δόξαν ἐν μέσῳ αὐτῆς. Ὡ, ὦ· φεύγετε ἀπὸ **6**
τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος· διότι σὺ διεσκόρπισα πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, λέγει
Κύριος. Ὡ, διασώθητι, Σιών, ἡ κατοικοῦσα μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Βαβυλῶνος. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος **7, 8**
τῶν δυνάμεων· Μετὰ τὴν δόξαν μὲ ἀπέστειλε πρὸς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα σὺς ἐλεηλάτησαν· διότι ὅστις ἐγγίζει ἐσᾶς,
ἐγγίζει τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. Διότι, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σείσει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὰ καὶ θέλουσιν **9**
εἶσθαι λάφυρον εἰς τοὺς δουλεύοντας αὐτά· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων μὲ ἀπέστειλε.
Τέρπου καὶ εὐφραίνου, θύγατερ Σιών· διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι καὶ θέλω κατοικήσει ἐν μέσῳ σοῦ, λέγει Κύριος. **10**
Καὶ ἔθνη πολλὰ θέλουσιν ἐνωθῇ μετὰ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου, καὶ θέλω **11**
κατοικήσει ἐν μέσῳ σου, καὶ θέλει, γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων μὲ ἐξαπέστειλε πρὸς σέ. Καὶ ὁ **12**
Κύριος θέλει κατακληρονομήσει τὸν Ἰούδαν διὰ μερίδα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ ἀγίᾳ καὶ θέλει ἐκλέξῃ πάλιν τὴν
Ἱερουσαλὴμ. Σιώπα, πᾶσα σάρξ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἐξηγέρθη ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **13**

Καὶ μοὶ ἔδειξε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἰστάμενον ἔμπροσθεν τοῦ ἀγγέλου τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ **3**
διάβολος ἴστατο ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Θέλει **2**
σὲ ἐπιτιμήσει ὁ Κύριος, διάβολε· ναί, θέλει σὲ ἐπιτιμήσει ὁ Κύριος, ὅστις ἐξέλεξε τὴν Ἱερουσαλὴμ· δὲν εἶναι
οὗτος δαυλὸς ἀπεσπασμένος ἀπὸ πυρὸς Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρά καὶ ἴστατο ἐνώπιον **3**
τοῦ ἀγγέλου. Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἰσταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ, λέγων, Ἀφαιρέσατε τὰ ἱμάτια **4**
τὰ ῥυπαρά ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπεν, Ἰδοὺ, ἀφῆρες ἀπὸ σοῦ τὴν ἀνομίαν σου καὶ θέλω σὲ ἐνδύσει
ἱμάτια λαμπρά· καὶ εἶπα, Ἄς ἐπιθέσῃς μίτραν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέθεσαν τὴν μίτραν **5**
τὴν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἱμάτια· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Κυρίου παρίστατο. Καὶ **6**

7 διεμαρτυρήθη ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐὰν περιπατήσῃς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ἐὰν φυλάξῃς τὰς ἐντολάς μου, τότε σὺ θέλεις κρίνει ἐπὶ τὸν οἶκόν μου καὶ
8 θέλεις φυλάττει ἐπὶ τὰς αὐλὰς μου καὶ θέλω σοὶ δώσει νὰ περιπατῇς μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ἱσταμένων. Ἄκουε
9 τώρα, Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ ἐταῖροί σου οἱ καθήμενοι ἐνώπιόν σου, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι
10 θαυμάσιοι· διότι ἰδοὺ ἐγὼ θέλω φέρεי ἐξω τὸν δοῦλόν μου τὸν Βλαστόν. Διότι ἰδοὺ, ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἔθεσα
ἐμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν ἕνα τοῦτον λίθον εἶναι ἐπτά ὀφθαλμοί· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἐγχαράξει τὸ ἐγχαράγμα
αὐτοῦ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλω ἐξαλείψει τὴν ἀνομίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλετε προσκαλέσει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἄμπελον
αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ καὶ με ἐξήγειρεν ὡς ἄνθρωπον ἐξεγειρόμενον ἀπὸ τοῦ ὕπνου
2 αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Τί βλέπεις σὺ Καὶ εἶπα, Ἐθεώρησα καὶ ἰδοὺ, λυχνία ὅλη χρυσοῦ καὶ δοχεῖον ἐπὶ
τῆς κορυφῆς αὐτῆς, καὶ οἱ ἐπτά λύχνοι αὐτῆς ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐπτά σωλήνες εἰς τοὺς λύχνους τοὺς ἐπὶ τῆς
3, 4 κορυφῆς αὐτῆς, καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνωθεν αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ δοχείου καὶ μία ἐξ ἀριστερῶν αὐτῆς. Καὶ
5 ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, λέγων, Τί εἶναι ταῦτα, κύριέ μου. Καὶ ἀπεκρίθη
6 ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Δὲν γνωρίζεις τί εἶναι ταῦτα. Καὶ εἶπα, Οὐχί, κύριέ μου. Καὶ
ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐχί διὰ
7 δυνάμεως οὐδὲ διὰ ἰσχύος ἀλλὰ διὰ τοῦ Πνεύματός μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Τίς εἶσαι σὺ, τὸ ὄρος
τὸ μέγα, ἐμπροσθεν τοῦ Ζοροβάβελ πεδιάς· καὶ θέλει ἐκφέρει τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον ἐν ἀλαλαγμῷ, Χάρις,
8, 9 χάρις εἰς αὐτόν. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Αἱ χεῖρες τοῦ Ζοροβάβελ ἔθεσαν τὸ θεμέλιον τοῦ
οἴκου τούτου καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ θέλουσι τελειώσει αὐτόν· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων
10 με ἀπέστειλε πρὸς ἐσῶς. Διότι τίς κατεφρόνησε τὴν ἡμέραν τῶν μικρῶν πραγμάτων θέλουσι βεβαίως χαρῇ
καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν κασσιτέρινον λίθον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ζοροβάβελ οἱ ἐπτά ἐκείνοι ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου, οἱ
11 περιτρέχοντες διὰ πάσης τῆς γῆς. Τότε ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι αἱ δύο αὗται ἐλαῖαι ἐπὶ τὰ
12 δεξιά τῆς λυχνίας καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερά αὐτῆς. Καὶ ἀπεκρίθην ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι οἱ
δύο κλάδοι τῶν ἐλαίων, οἵτινες διὰ τῶν δύο χρυσῶν σωλήνων ἐκκενόνουσιν ἐξ ἑαυτῶν τὸ ἔλαιον εἰς τὴν χρυσήν
13, 14 λυχνίαν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ λέγων, Δὲν γνωρίζεις τί εἶναι ταῦτα. Καὶ εἶπα, Οὐχί, κύριέ μου. Τότε εἶπεν, Οὗτοι
εἶναι οἱ δύο κεχρισμένοι, οἱ παριστάμενοι πλησίον τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

5, 2 Καὶ πάλιν ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, τόμος πετώμενος. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Τί
βλέπεις σὺ Καὶ ἀπεκρίθην, Βλέπω τόμον πετώμενον, τὸ μῆκος αὐτοῦ εἴκοσι πηχῶν καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ δέκα
3 πηχῶν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Αὕτη εἶναι ἡ κατάρτα ἡ ἐξερχομένη ἐπὶ τὸ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς
ὅστις κλέπτει θέλει ἐξολοθρευθῇ, ὡς γράφεται ἐν αὐτῷ ἐντεῦθεν· καὶ πᾶς ὅστις ὀμνύει θέλει ἐξολοθρευθῇ, ὡς
4 γράφεται ἐν αὐτῷ ἐκεῖθεν. Θέλω ἐκφέρει αὐτήν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὸν
οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος εἰς τὸ ὄνομά μου ψευδῶς· καὶ θέλει διαμεῖνει ἐν μέσῳ τοῦ
5 οἴκου αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξολοθρεύσει αὐτόν καὶ τὰ ζῦλα αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν
μετ' ἐμοῦ ἐξῆλθε καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ὑψωσον τώρα τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ τί εἶναι τοῦτο τὸ ἐξερχόμενον.
6 Καὶ εἶπα, Τί εἶναι τοῦτο. Ὁ δὲ εἶπε, τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται εἶναι ἐφά· καὶ εἶπε, Τοῦτο εἶναι ἡ παράστασις
7 αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ, ἐσηκόνετο τάλαντον μολύβδου· καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ
8 τοῦ ἐφά. Καὶ εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ ἀσέβεια. Καὶ ἔρριπεν αὐτήν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐφά, καὶ ἔρριψε τὸ μολύβδινον
9 ζύγιον εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Τότε ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἐξήρχοντο δύο γυναῖκες καὶ
ἀνεμος ἦτο ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, διότι αὗται εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας πελαργοῦ· καὶ ἐσήκωσαν τὸ ἐφά
10 ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Ποῦ φέρουσιν αὗται
11 τὸ ἐφά. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Διὰ νὰ οἰκοδομήσωσι δι' αὐτὸ οἶκον ἐν τῇ γῇ Σενναάρ· καὶ θέλει στηριχθῇ καὶ θέλει
τεθῇ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν θάσιν αὐτοῦ.

6 Καὶ πάλιν ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, τέσσαρες ἄμαζαι ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ μέσου δύο
2 ὀρέων καὶ τὰ ὄρη ἦσαν ὄρη χάλκινα. Ἐν τῇ ἀμάξῃ τῇ πρώτῃ ἦσαν ἵπποι κόκκινοι, καὶ ἐν τῇ ἀμάξῃ τῇ δευτέρᾳ
3, 4 ἵπποι μέλανες, καὶ ἐν τῇ ἀμάξῃ τῇ τρίτῃ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῇ ἀμάξῃ τῇ τετάρτῃ ἵπποι ποικίλοι ψαροί. Καὶ
5 ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Τί εἶναι ταῦτα, κύριέ μου. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ
ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι οἱ τέσσαρες ἀνεμοὶ τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἐξέρχονται ἐκ τῆς στάσεως
6 αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς· οἱ ἵπποι οἱ μέλανες οἱ ἐν τῇ μιᾷ ἐξέρχονται πρὸς τὴν γῆν τοῦ
7 βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξέρχονται κατόπιν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξέρχονται πρὸς τὴν γῆν τοῦ νότου. Καὶ οἱ
ψαροὶ ἐξῆλθον καὶ ἐζήτησαν νὰ ὑπάγωσι διὰ νὰ περιέλθωσι τὴν γῆν. Καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, περιέλθετε τὴν γῆν.
8 Καὶ περιῆλθον τὴν γῆν. Καὶ ἔκραξε πρὸς ἐμέ καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἰδέ, οἱ ἐξερχόμενοι πρὸς τὴν γῆν
9, 10 τοῦ βορρᾶ ἀνέπαυσαν τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ γῇ τοῦ βορρᾶ. Καὶ ἔγινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Λάβε ἐκ
τῶν ἀνδρῶν τῆς αἰχμαλωσίας, ἐκ τοῦ Χελδαϊ, ἐκ τοῦ Τωβία καὶ ἐκ τοῦ Ἰεδαΐα, τῶν ἐλθόντων ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ
11 ἐλθὲ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν καὶ εἴσελθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσίου, υἱοῦ τοῦ Σοφονίου· καὶ λάβε ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ κάμε στεφάνους καὶ ἐπίθεο ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τοῦ ἱερέως τοῦ
12 μεγάλου, καὶ ἀλάησον πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ἰδοὺ, ὁ ἀνὴρ, τοῦ
ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Βλαστός· καὶ θέλει βλαστήσει ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ θέλει οἰκοδομήσει τὸν ναὸν
13 τοῦ Κυρίου. Ναί, αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς θέλει λάβει τὴν δόξαν καὶ θέλει

καθήσει καὶ διοικήσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ βουλὴ εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεταξὺ τῶν δύο τούτων. Καὶ στέφανοι θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὸν Ἑλὲμ καὶ διὰ τὸν Τωβίαν καὶ διὰ τὸν Ἰεδαΐαν καὶ διὰ τὸν Εἴν τὸν υἱὸν τοῦ Σοφονίου πρὸς μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου. Καὶ οἱ μακρὰν θέλουσιν ἔλθεῖ καὶ οἰκοδομήσει ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς· καὶ τοῦτο θέλει γείνει, ἐὰν ὑπακούσητε ἀκριβῶς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

Καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Δαρείου ἐγένεε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ζαχαρίαν τῇ τετάρτῃ τοῦ ἐννάτου μηνός, τοῦ Χισλεῦ· καὶ ἐξαπέστειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν Σαρεσέρ καὶ τὸν Ῥεγέμμελεχ καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξιλεώσωσι τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ λαλήσωσι πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας, λέγοντες, Νὰ κλαύσω ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἀποχωρισθεῖς, καθὼς ἦδη ἔκαμον τοσαῦτα ἔτη. Καὶ ἐγένεε λόγος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμέ, λέγων, Λάλησον πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, καὶ ἐπενθεῖτε ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα ἔτη, ἐνηστεύετε τῶντι δι' ἐμέ δι' ἐμέ. Καὶ ὅτε ἐτρώγετε καὶ ὅτε ἐπίνετε, δὲν ἐτρώγετε καὶ ἐπίνετε δι' ἑαυτοὺς· δὲν εἶναι οὗτοι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐλάλησε διὰ τῶν προτέρων προφητῶν, ὅτε ἡ Ἱερουσαλὴμ ἦτο κατωκνημένη καὶ ἐν εὐημερίᾳ καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κύκλῳ ἐν αὐτῇ, ὅτε κατωκεῖτο τὸ μεσημβρινὸν καὶ ἡ πεδινὴ. Καὶ ἐγένεε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ζαχαρίαν, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Κρίνετε κρίσιν ἀληθείας καὶ κάμνετε ἔλεος καὶ οἰκτιρμόν, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ μὴ καταδυναστεύετε τὴν χήραν καὶ τὸν ὀρφανόν, τὸν ξένον καὶ τὸν πένητα, καὶ μηδεὶς ἀπὸ σᾶς ἂς μὴ βουλευῆται κακὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡρνήθησαν νὰ προσέξωσι καὶ ἔστρεψαν νῶτα ἀπειθῇ καὶ ἐβάρυναν τὰ ῥῆματα αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ἀκούσωσι. Ναί, αὐτοὶ ἔκαμον τὰς καρδίας αὐτῶν ἀδάμαντα, ὥστε νὰ μὴ ἀκούσωσι τὸν νόμον καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐξαπέστειλεν ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ διὰ τῶν προτέρων προφητῶν· διὰ τοῦτο ἦλθεν ὀργὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων. Ὅθεν καθὼς αὐτὸς ἔκραξε καὶ αὐτοὶ δὲν εἰσήκουον, οὕτως αὐτοὶ ἔκραζαν καὶ ἐγὼ δὲν εἰσήκουον, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· ἀλλὰ διεσκόρπισα αὐτοὺς ὡς δι' ἀνεμοστροβίλου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώριζον. Καὶ ὁ τόπος ἡρημώθη κατόπιν αὐτῶν, ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ὁ διαβαίνων οὐδὲ ὁ ἐπιστρέφων· καὶ ἔθεσαν τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητὴν εἰς ἐρήμωσιν.

Καὶ ἐγένεε λόγος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· εἴμαι ζηλότυπος διὰ τὴν Σιών ἐν ζηλοτυπίᾳ μεγάλη καὶ εἴμαι ζηλότυπος δι' αὐτὴν ἐν ὀργῇ μεγάλῃ. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπέστρεψα εἰς τὴν Σιών καὶ θέλω κατοικήσει ἐν μέσῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει ὀνομασθῇ πόλις ἀληθείας, καὶ τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων ὄρος ἅγιον. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐτι θέλουσι καθῆσει πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἕκαστος μὲ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πληθους τῶν ἡμερῶν. Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως θέλουσιν εἶσθαι πλήρεις παιδίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐὰν φανῇ θαυμαστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὑπολοίπου τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μήπως θέλει φανῇ θαυμαστὸν καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σώσει τὸν λαὸν μου ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ θέλω φέρεῖ αὐτοὺς καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν μέσῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐνισχύσατε τὰς χεῖράς σας, σεῖς οἱ ἀκούοντες ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους διὰ στόματος τῶν προφητῶν, οἵτινες ἦσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐθεμελιώθη ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ ναός. Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων δὲν ἦτο μισθὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον οὐδὲ μισθὸς διὰ τὸ κτῆνος οὐδὲ εἰρήνη εἰς τὸν ἐξερχόμενον ἢ εἰσερχόμενον ἐξ αἰτίας τῆς θλίψεως, διότι ἐξαπέστειλα πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Ἀλλὰ τώρα, ἐγὼ δὲν θέλω φέρεσθαι πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τούτου καθὼς ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Διότι ὁ σπόρος θέλει εἶσθαι τῆς εἰρήνης· ἡ ἄμπελος θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἡ γῆ θέλει δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσι δώσει τὴν δρόσον αὐτῶν, καὶ θέλω κληροδοτήσει εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τούτου πάντα ταῦτα. Καὶ καθὼς ἦσθε κατὰ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτω θέλω σᾶς διασώσει καὶ θέλετε εἶσθαι εὐλογία· μὴ φοβεῖσθε· ἂς ἐνισχύωνται αἱ χεῖρές σας. Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Καθ' ὃν τρόπον ἐστοχάσθη νὰ σᾶς τιμωρήσω, ὅτε οἱ πατέρες σας μὲ παρώργισαν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ δὲν μετενόησα, οὕτω πάλιν ἐβουλεύθην ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις νὰ ἀγαθοποιήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα· μὴ φοβεῖσθε. Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θέλετε κάμει· λαλεῖτε ἕκαστος τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἀλήθειαν καὶ κρίσιν εἰρήνης κρίνετε ἐν ταῖς πύλαις σας. Καὶ μὴ βουλεύεσθε κακὸν ἐν ταῖς καρδίαις σας ἕκαστος κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι πάντα ταῦτα εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μισῶ, λέγει Κύριος. Καὶ ἐγένεε λόγος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμέ, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἡ νηστεία τοῦ τετάρτου μηνός καὶ ἡ νηστεία τοῦ πέμπτου καὶ ἡ νηστεία τοῦ ἑβδόμου καὶ ἡ νηστεία τοῦ δεκάτου θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν εὐθύμοις ἐορταῖς· ὅθεν ἀγαπᾶτε τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐτι θέλουσιν ἔλθεῖ λαοὶ καὶ οἱ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς· καὶ οἱ κάτοικοι τῆς μιᾶς θέλουσιν ὑπάγει εἰς τὴν ἄλλην, λέγοντες, Ἄς ὑπάγωμεν σπεύδοντες διὰ νὰ ἐξιλεώσωμεν τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐκζητήσωμεν τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· θέλω ὑπάγει καὶ ἐγὼ. Καὶ λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ θέλουσιν ἔλθεῖ διὰ νὰ ἐκζητήσωσι τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων

23 ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ νὰ ἐξιλεώσωσι τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν θέλουσι πιάσει σφιγκτά, ναί, θέλουσι πιάσει σφιγκτά τὸ κράσπεδον ἐνὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Θέλομεν ὑπάγει μὲ σᾶς· διότι ἠκούσαμεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μὲ σᾶς.

9 Τὸ φορτίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου κατὰ τῆς γῆς Ἀδράχ καὶ τῆς Δαμασκοῦ, τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ νὰ ἐφορᾷ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πᾶσας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι καὶ κατὰ τῆς Αἰμάθ, ἣτις εἶναι ὁμορος αὐτῆς, κατὰ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἂν καὶ ἦναι σοφαὶ σφόδρα. Καὶ ἡ Τύρος φοκοδόμησεν εἰς ἑαυτὴν ὀχύρωμα καὶ ἐπεσώρευσεν ἀργύριον ὡς χῶμα καὶ χρυσίον ὡς πηλὸν τῶν ὁδῶν. Ἰδοὺ, ὁ Κύριος θέλει σκυλεύσει αὐτὴν καὶ θέλει πατάξει ἐν τῇ θαλάσῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὕτη θέλει καταναλωθῇ ἐν πυρί. Θέλει ἰδεῖ ἡ Ἀσκάλων καὶ φοβηθῇ, καὶ ἡ Γάζα καὶ θέλει λυπηθῇ σφόδρα, καὶ ἡ Ἀκκαρῶν, διότι ἡ προσδοκία αὐτῆς θέλει ματαιωθῇ· καὶ θέλει ἀπολεσθῇ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Γάζης καὶ ἡ Ἀσκάλων δὲν θέλει κατοικεῖσθαι. 6, 7 Καὶ ἀλλογενὴς θέλει καθήσει ἐν τῇ Ἀζώτῳ, καὶ θέλω καθαιρέσει τὴν ὑπερηφανίαν τῶν Φιλισטיῶν. Καὶ θέλω ἀφαιρέσει τὸ αἷμα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν· καὶ ὁ ἐναπολειφθεὶς θέλει εἶσθαι καὶ αὐτὸς διὰ τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ θέλει εἶσθαι ὡς χιλιάρχος εἰς τὸν Ἰούδαν· καὶ Ἀκκαρῶν θέλει εἶσθαι ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος. Καὶ θέλω στρατοπεδεύσει κύκλῳ τοῦ οἴκου μου ἐναντίον στρατεύματος, ἐναντίον διαβαίνοντος καὶ ἐναντίον ἐπιστρέφοντος· καὶ καταδυναστεύων δὲν θέλει περάσει πλεόν 9 ἐπ' αὐτούς· διότι τώρα εἶδον μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου. Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· ἀλάλαζε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται πρὸς σέ· αὐτὸς εἶναι δίκαιος καὶ σῶζων· πραῦς καὶ κατήμενος 10 ἐπὶ ὄνου καὶ ἐπὶ πώλου υἱοῦ ὑποζυγίου. Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὴν ἄμαξαν ἀπὸ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ τὸν ἵππον ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ θέλει ἐξολοθρευθῇ τὸ τόξον τὸ πολεμικόν, καὶ αὐτὸς θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τὰ ἔθνη, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως τῶν περάτων τῆς 11 γῆς. Καὶ περὶ σοῦ, διὰ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης σου ἐγὼ ἐξήγαγον τοὺς δεσμίους σου ἐκ λάκκου ἀνύδρου. 12 Ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ὀχύρωμα, δέσμοι τῆς ἐλπίδος· ἔτι καὶ σήμερον κηρύττω ὅτι θέλω ἀνταποδώσει διπλὰ εἰς σέ. Διότι ἐνέτεινα τὸν Ἰούδαν δι' ἑμαυτὸν ὡς τόξον· ἰσχυρὸς ἐνέτεινα τὸν Ἐφραΐμ καὶ ἐξήγειρα τὰ τέκνα σου, 14 Σιών, κατὰ τῶν τέκνων σου, Ἑλλάς· καὶ σὲ ἔκαμον ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ. Καὶ ὁ Κύριος θέλει φανῇ ἐπ' αὐτοὺς καὶ τὸ θέλος αὐτοῦ θέλει ἐξέλθῃ ὡς ἀστραπὴ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σαλπίζει ἐν σάλπιγγι καὶ θέλει 15 κινηθῇ μὲ ἀνεμοστροβίλους τοῦ νότου. Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει ὑπερασπίζεσθαι αὐτοὺς καὶ θέλουσι καταναλώσει τοὺς ἐναντίους καὶ καταβάλει μὲ λίθους σφενδόνης καὶ θέλουσι πίνει καὶ θορυβήσει ὡς ἀπὸ οἴνου· 16 καὶ θέλουσιν ἐμπληροθῇ ὡς φιάλη καὶ ὡς αἱ γωνίαι τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν θέλει σώσει αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς τὸ ποίμνιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὡς λίθοι διαδήματος θέλουσιν ὑψωθῇ ἐπὶ 17 τὴν γῆν αὐτοῦ. Διότι πόσις εἶναι ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ καὶ πόσις ἡ ὠραιότης αὐτοῦ· ὁ σῖτος θέλει κάμει εὐθύμους τοὺς νεανίσκους καὶ τὸ γλεῦκος τὰς παρθένους.

10 Ζητεῖτε παρὰ τοῦ Κυρίου ὑετὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀψίμου βροχῆς· καὶ ὁ Κύριος θέλει κάμει ἀστραπὰς 2 καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς βροχὰς ὄμβρου, εἰς ἕκαστον βοτάνην ἐν τῷ ἀγρῷ. Διότι τὰ εἶδωλα ἐλάλησαν ματαιότητα καὶ οἱ μάντις εἶδον ὁράσεις ψευδεῖς καὶ ἐλάλησαν ἐνύπνια μάταια· παρηγόρουν ματαιῶς· διὰ 3 τοῦτο μετετοπίσθησαν ὡς ποίμνιον· ἐταράχθησαν, διότι δὲν ὑπῆρχε ποιμήν. Ὁ θυμὸς μου ἐξήφθη κατὰ τῶν ποιμένων καὶ θέλω τιμωρήσει τοὺς τράγους· διότι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐπεσκέφθη τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, τὸν 4 οἶκον Ἰούδα, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς ὡς ἵππον αὐτοῦ ἐνδοξον ἐν μάχῃ. Ἀπ' αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἡ γωνία, ἀπ' αὐτοῦ ὁ πάσσαλος, ἀπ' αὐτοῦ τὸ πολεμικὸν τόξον, ἀπ' αὐτοῦ πᾶς ἡγεμὼν ὁμοῦ. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἰσχυροί, 5 καταπατοῦντες τοὺς πολεμίους ἐν τῷ πηλῷ τῶν ὁδῶν, ἐν τῇ μάχῃ· καὶ θέλουσι πολεμήσει, διότι ὁ Κύριος εἶναι 6 μετ' αὐτῶν, καὶ οἱ ἀναβάται τῶν ἵππων θέλουσι καταισχυνθῇ. Καὶ θέλω ἐνισχύσει τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ τὸν οἶκον Ἰωσήφ θέλω σώσει, καὶ θέλω ἐπαναφέρει αὐτούς, διότι ἠλέησα αὐτούς· καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἔαν δὲν 7 εἶχον ἀποβάλοι αὐτούς· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ θέλω εἰσακούσει αὐτῶν. Καὶ οἱ Ἐφραϊμίται θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἰσχυροὶ καὶ ἡ καρδία αὐτῶν θέλει χαρῇ ὡς ἀπὸ οἴνου· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσιν ἰδεῖ 8 καὶ χαρῇ· ἡ καρδία αὐτῶν θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸν Κύριον. Θέλω συρίζῃ εἰς αὐτοὺς καὶ θέλω συνάξει αὐτούς· 9 διότι ἐγὼ ἐλύτρωσα αὐτούς· καὶ θέλουσι πληθυνθῇ καθὼς ποτὲ ἐπληθύνθησαν. Καὶ θέλω σπείρει αὐτοὺς μεταξὺ τῶν λαῶν· καὶ θέλουσι μὲ ἐνθυμηθῇ ἐν ἀπομακρυσμένοις τόποις· καὶ θέλουσι ζήσει μετὰ τῶν τέκνων 10 αὐτῶν καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει. Καὶ θέλω ἐπαναφέρει αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ συνάξει αὐτοὺς ἐκ τῆς Ἀσσυρίας· καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ καὶ εἰς τὸν Λίβανον, καὶ δὲν θέλει ἐξαρκέσει εἰς αὐτούς. 11 Καὶ θέλει περάσει διὰ τῆς θαλάσσης ἐν θλίψει καὶ θέλει πατάξει τὰ κύματα ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ πάντα τὰ βάθη τοῦ ποταμοῦ θέλουσι ξηρανθῇ, καὶ ἡ ὑπερηφανία τῆς Ἀσσυρίας θέλει καταβληθῇ καὶ τὸ σκῆπτρον τῆς 12 Αἰγύπτου θέλει ἀφαιρεθῇ. Καὶ θέλω ἐνισχύσει αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλουσι περιπατεῖ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, λέγει Κύριος.

11, 2 Ἄνοιξον, Λίβανε, τὰς θύρας σου καὶ ἄσ καταφάγη πῦρ τὰς κέδρους σου. Ὀλόλυξον, ἐλάτη, διότι ἔπescen κέδρος· διότι οἱ μεγιστᾶνες ἠφανίσθησαν· ὀλολύξατε, δρῦς τῆς Βασάν, διότι τὸ δάσος τὸ ἀπρόσιτον κατεκόπη. 3 Φωνὴ ἀκούεται ποιμένων θρηνοῦντων, διότι ἡ δόξα αὐτῶν ἠφανίσθη· φωνὴ βρυχωμένων σκύμνων, διότι τὸ 4, 5 φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου ἐταπεινώθη. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς μου· Ποίμαινε τὸ ποίμνιον τῆς σφαγῆς, τὸ ὁποῖον οἱ ἀγοράσαντες αὐτὸ σφάζουσιν ἀτιμωρῆτως· οἱ δὲ πωλοῦντες αὐτὸ λέγουσιν, Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, 6 διότι ἐπλούτησα, καὶ αὐτοὶ οἱ ποιμένες αὐτοῦ δὲν φείδονται αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο δὲν θέλω φεισθῇ πλεόν τῶν

κατοίκων τοῦ τόπου, λέγει Κύριος, ἀλλ' ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω παραδώσει τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ θέλουσι κατακόψει τὴν γῆν καὶ δὲν θέλω ἐλευθερώσει αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. Καὶ ἐποίμανα τὸ ποίμνιον τῆς σφαγῆς, τὸ ὄντως τεταλαιπωρημένον ποίμνιον. 7 Καὶ ἔλαβον εἰς ἐμαυτὸν δύο ράβδους, τὴν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος καὶ τὴν ἄλλην ἐκάλεσα Δεσμούς, καὶ ἐποίμανα τὸ ποίμνιον. Καὶ ἐξωλόθρευσα τρεῖς ποιμένας ἐν ἐνὶ μηνί· καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐβαρύνθη αὐτοῦς καὶ ἡ ψυχὴ δὲ 8 αὐτῶν ἀπεστράφη ἐμέ. Τότε εἶπα, Δὲν θέλω σᾶς ποιμαίνει· τὸ ἀποθνήσκον ἄς ἀποθνήσκη καὶ τὸ ἀπολωλὸς ἄς 9 ἀπόλλυται καὶ τὰ ἐναπολειπόμενα ἄς τρώγωνσιν ἕκαστον τὴν σάρκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβον τὴν ράβδον μου, τὸ Κάλλος, καὶ κατέκοψα αὐτήν, διὰ νὰ ἀκυρώσω τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς πάντας 10 τοὺς λαοὺς τούτους, καὶ ἠκυρώθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ οὕτω τὸ ποίμνιον τὸ τεταλαιπωρημένον, τὸ ὁποῖον 11 ἀπέβλεπεν εἰς ἐμέ, ἐγνώρισεν ὅτι οὗτος ἦτο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ἐὰν σᾶς φαίνεται 12 καλόν, δότε μοι τὸν μισθὸν μου· εἰ δὲ μή, ἀρνήθητε αὐτόν. Καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μου τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ρίψον αὐτὰ εἰς τὸν κεραμέα, τὴν ἔντιμον τιμὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐτιμήθην ὑπ' αὐτῶν. 13 Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια καὶ ἔρριψα αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν κεραμέα. Καὶ κατέκοψα τὴν 14 ἄλλην μου ράβδον, τοὺς Δεσμούς, διὰ νὰ ἀκυρώσω τὴν ἀδελφότητα μεταξὺ Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ. Καὶ εἶπε Κύριος 15 πρὸς ἐμέ, Λάβε εἰς σεαυτὸν ἔτι τὰ ἐργαλεῖα ποιμένου ἀσυνέτου. Διότι ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἀναστήσει ποιμένα ἐπὶ 16 τὴν γῆν, ὅστις δὲν θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὰ ἀπολωλὸτα, δὲν θέλει ζητεῖ τὸ διεσκορπισμένον καὶ δὲν θέλει ἰατρεύει τὸ συντετριμμένον οὐδὲ θέλει ποιμαίνει τὸ ὑγιές· ἀλλὰ θέλει τρώγει τὴν σάρκα τοῦ παχέος καὶ κατακόπτει τοὺς 17 ὄνυχας αὐτῶν. Οὐαὶ εἰς τὸν μάταιον ποιμένα, τὸν ἐγκαταλείποντα τὸ ποίμνιον· ῥομφαία θέλει ἔλθεῖ ἐπὶ τὸν 18 βραχίονα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ· ὁ βραχίον αὐτοῦ θέλει ὀλοτελῶς ξηρανθῇ καὶ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ὀλοκλήρως ἀμαυρωθῇ.

Τὸ φορτίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ Ἰσραήλ. Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανοὺς καὶ 12 θεμελιῶν τὴν γῆν καὶ μορφόνων τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἐντὸς αὐτοῦ· Ἰδοὺ, ἐγὼ καθιστῶ τὴν Ἱερουσαλήμ 2 ποτήριον ζάλης εἰς πάντας τοὺς λαοὺς κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἔτι θέλει εἶσθαι τοῦτο ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῇ κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω καταστήσει τὴν Ἱερουσαλήμ πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς 3 λίθον καταβαρύνοντα· πάντες ὅσοι ἐπιφορτισθῶσιν αὐτὸν θέλουσι κατασυντριφθῇ, ὅταν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς συναχθῶσιν ἐναντίον αὐτῆς. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ 4 τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφροσύνῃ, καὶ θέλω ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ θέλω πατάξει ἐν ἀποτυφλώσει πάντα ἵππον τῶν λαῶν. Καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα θέλουσιν εἰπεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, 5 Στήριγμα εἶναι εἰς ἐμέ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων τοῦ Θεοῦ αὐτῶν. Ἐν τῇ 6 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω καταστήσει τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα ὡς ἐστὶν πυρὸς εἰς ξύλα καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς εἰς χειρόβολον, καὶ θέλουσι καταφάγει πάντας τοὺς λαοὺς κύκλῳ, ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει κατοικηθῇ πάλιν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὁ Κύριος θέλει σώσει πρῶτον τὰς σκηνὰς τοῦ 7 Ἰούδα, διὰ νὰ μὴ μεγαλύνῃται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ καὶ ἡ δόξα τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ κατὰ τοῦ Ἰούδα. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ Κύριος θέλει ὑπερασπισθῇ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ ἀδύνατος 8 μεταξὺ αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι ὡς ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ οἶκος τοῦ Δαβὶδ ὡς Θεός, ὡς ἄγγελος Κυρίου, ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω ζητήσῃ νὰ ἐξολοθρεύσω πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα κατὰ τῆς 9 Ἱερουσαλήμ. Καὶ θέλω ἐκχέει ἐπὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ πνεῦμα χάριτος 10 καὶ ἰκεσιῶν· καὶ θέλουσιν ἐπιβλέπει πρὸς ἐμέ, τὸν ὁποῖον ἐξεκέντησαν, καὶ θέλουσι πενθήσει δι' αὐτόν ὡς πενθεῖ τις διὰ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ, καὶ θέλουσι λυπηθῇ δι' αὐτόν, ὡς ὁ λυπούμενος διὰ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι πένθος μέγα ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς τὸ πένθος τῆς Ἀδαδριμμῶν ἐν τῇ πεδιάδι 11 Μεγιδδὼν. Καὶ θέλει πενθήσει ἡ γῆ, πᾶσα οἰκογένεια καθ' ἑαυτήν· ἡ οἰκογένεια τοῦ οἴκου Δαβὶδ καθ' ἑαυτήν 12 καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς, ἡ οἰκογένεια τοῦ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς, ἡ οἰκογένεια τοῦ οἴκου Λευὶ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς, ἡ οἰκογένεια Σιμεὶ καθ' 13 ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς, πᾶσαι αἱ ἐναπολειφθεῖσαι οἰκογένειαι, ἐκάστη οἰκογένεια καθ' 14 ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι πηγὴ ἀνεωγμένη εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερου- 13 σαλήμ διὰ τὴν ἁμαρτίαν καὶ διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, 2 θέλω ἐξολοθρεύσει τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς καὶ δὲν θέλει πλέον εἶσθαι ἐνθύμησις αὐτῶν, καὶ ἔτι θέλω ἀφαιρέσει τοὺς προφῆτας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἐὰν τις προφητεύῃ ἔτι, τότε 3 ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτόν θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, δὲν θέλεις ζῆσαι· διότι ψεύδῃ λαλεῖς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτόν θέλουσι διατραυματίσει αὐτόν, ὅταν προφητεύῃ. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ προφῆται θέλουσι καταισχυνηθῇ, ἕκαστος 4 ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ὅταν προφητεύῃ, καὶ δὲν θέλουσιν ἐνδύεσθαι ἐνδυμα τρίχινον διὰ νὰ ἀπατῶσι. Καὶ 5 θέλει εἰπεῖ, Ἐγὼ δὲν εἶμαι προφήτης· εἶμαι ἄνθρωπος γεωργός· διότι ἄνθρωπος μὲ ἐμίσθωσεν ἐκ νεότητός μου. Καὶ ἐὰν τις εἴπῃ πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι αἱ πληγαὶ αὗται ἐν μέσῳ τῶν χειρῶν σου θέλει ἀποκριθῇ, Ἐκεῖναι, 6 τὰς ὁποίας ἐπληγώθην ἐν τῷ οἴκῳ τῶν φίλων μου. Ῥομφαία, ἐξύπνησον κατὰ τοῦ ποιμένου μου καὶ κατὰ 7 τοῦ ἀνδρὸς τοῦ συνεταίρου μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· πάταξον τὸν ποιμένα καὶ τὰ πρόβατα θέλουσι διασκορπισθῇ· θέλω ὁμῶς στρέψει τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς μικροὺς. Καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, δύο 8 μέρη θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ ἐν αὐτῇ καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ τρίτον θέλει ἐναπολειφθῇ ἐν αὐτῇ. Καὶ θέλω περάσει 9

τὸ τρίτον διὰ πυρός· καὶ θέλω καθαρίσει αὐτοὺς ὡς καθαρίζεται τὸ ἀργύριον, καὶ θέλω δοκιμάσει αὐτοὺς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτοὶ θέλουσιν ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομά μου καὶ ἐγὼ θέλω εἰσακούσει αὐτούς· θέλω εἰπεῖ, οὗτος εἶναι λαὸς μου· καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεὸς μου.

- 14, 2** Ἰδοὺ, ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἔρχεται καὶ τὸ λάφυρόν σου θέλει διαμερισθῇ ἐν τῷ μέσῳ σου. Καὶ θέλω συνάξει πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς μάχην· καὶ θέλει ἀλωθῇ ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι θέλουσι λεηλατηθῇ καὶ αἱ γυναῖκες θέλουσι βιασθῇ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως θέλει ἐξέλθει εἰς αἰχμαλωσίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ δὲν θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τῆς πόλεως. Καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξέλθει καὶ θέλει πολεμήσει κατὰ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ὡς ὅτε ἐπολέμησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ θέλουσι σταθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, τοῦ ἀπέναντι τῆς Ἱερουσαλήμ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν θέλει σχισθῇ κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ θέλει γείνει κοιλάς μεγάλη σφόδρα· καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους θέλει συρθῇ πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον. Καὶ θέλετε καταφύγει εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ὀρέων μου· διότι ἡ κοιλάς τῶν ὀρέων θέλει φθάσει ἕως εἰς Ἀσάλ· καὶ θέλετε φύγει, καθὼς ἐφύγετε ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ σεισμοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις Ὁζίου τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς μου θέλει ἔλθεῖ καὶ μετὰ σοῦ πάντες οἱ ἅγιοι. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ φῶς δὲν θέλει εἶσθαι λαμπρὸν οὐδὲ συνεσκοτασμένον· ἀλλὰ θέλει εἶσθαι μία ἡμέρα, ἥτις εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν Κύριον, οὔτε ἡμέρα οὔτε νύξ· καὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν θέλει εἶσθαι φῶς. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὕδατα ζῶντα θέλουσιν ἐξέλθει ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν ἀνατολικὴν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν δυτικὴν· ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι θέλει εἶσθαι οὕτω. Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι βασιλεὺς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι Κύριος εἰς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν. Πᾶς ὁ τόπος θέλει μεταβληθῇ εἰς πεδιάδα, ἀπὸ Γαθαὰ ἕως Ῥιμμὼν, κατὰ νότον τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ αὕτη θέλει ὑψωθῇ καὶ κατοικηθῇ ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, ἀπὸ τῆς πύλης τοῦ Βενιαμὴν ἕως τοῦ τόπου τῆς πρώτης πύλης, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν καὶ τοῦ πύργου Ἀνανεήλ, μέχρι τῶν ληνῶν τοῦ βασιλέως. Καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν αὐτῇ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἀφανισμός· καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει κάθησθαι ἐν ἀσφαλείᾳ. Καὶ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ πληγὴ, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θέλει πληγῶσει πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς στρατεύσαντας κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἡ σὰρξ αὐτῶν θέλει τήκεσθαι ἐνῶ ἴστανται ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν θέλουσι διαλυθῇ ἐν ταῖς ὁπαῖς αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν θέλει διαλυθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ταραχὴ τοῦ Κυρίου μεγάλη θέλει εἶσθαι μεταξὺ αὐτῶν, καὶ θέλουσι πιάνει ἕκαστος τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ θέλει ἐγείρεσθαι κατὰ τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰούδας ἔτι θέλει πολεμήσει ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ πλοῦτος πάντων τῶν ἐθνῶν κύκλῳ θέλει συναχθῇ, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱμάτια, εἰς πληθὺς μέγα. Καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ἵππου, τοῦ ἡμιόνου, τῆς καμήλου καὶ τοῦ ὄνου καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, τὰ ὅποια θέλουσιν εἶσθαι ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐκείνοις, τοιαύτη θέλει εἶσθαι ὡς ἡ πληγὴ αὕτη. Καὶ πᾶς ὅστις ὑπολειφθῇ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, τῶν ἐλθόντων κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, θέλει ἀναβαίνει κατ' ἔτος διὰ νὰ προσκυνῇ τὸν Βασιλέα· τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, καὶ νὰ ἐορτάζῃ τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῆς γῆς δὲν ἀναβῶσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸν Βασιλέα, τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, εἰς αὐτοὺς δὲν θέλει εἶσθαι βροχὴ. Καὶ ἐὰν ἡ οἰκογένεια τῆς Αἰγύπτου δὲν ἀναβῇ καὶ δὲν ἔλθῃ, ἐπὶ τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι βροχὴ, εἰς αὐτοὺς θέλει εἶσθαι ἡ πληγὴ, ἣν ὁ Κύριος θέλει πληγῶσει τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἀναβαίνοντα διὰ νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. Αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ποινὴ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ ποινὴ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν μὴ θελόντων νὰ ἀναβῶσι διὰ νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοὺς κώδωνας τῶν ἵππων, **ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ**· καὶ οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου θέλουσιν εἶσθαι ὡς αἱ φιάλαι ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν Ἰούδα θέλει εἶσθαι ἁγιασμός εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· καὶ πάντες οἱ θυσιάζοντες θέλουσιν ἔλθεῖ καὶ λάβει ἐξ αὐτῶν καὶ ἐψήσει ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον Χαναναῖος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ

Τὸ φορτίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου διὰ χειρὸς Μαλαχίου πρὸς Ἰσραὴλ. Ἐγὼ οὖν ἠγάπησα, λέγει Κύριος· καὶ 1, 2
σεῖο εἶπετε, Εἰς τί μᾶς ἠγάπησας δὲν ἦτο ὁ Ἡσαΐ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβ λέγει Κύριος· πλὴν ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ, 3
τὸν δὲ Ἡσαΐ ἐμίσησα καὶ κατέστησα τὰ ὄρη αὐτοῦ ἐρήμωσιν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατοικίας ἐρήμου. 4
Καὶ ἐὰν ὁ Ἐδὼμ εἴπῃ, Ἡμεῖς ἐταλαιπωρήθημεν, πλὴν θέλομεν οἰκοδομήσει ἐκ νέου τοὺς ἡρημωμένους 5
τόπους, οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Αὐτοὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει ἀλλ' ἐγὼ θέλω καταστρέφει· καὶ 6
θέλουσιν ὀνομασθῆ, Ὅριον ἀνομίας, καί, Ὁ λαὸς κατὰ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος ἠγανάκτησε διαπαντός. Καὶ 7
οἱ ὀφθαλμοὶ σας θέλουσιν ἰδεῖ καὶ σεῖο θέλετε εἰπεῖ, Ἐμεγαλύνθη ὁ Κύριος ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ 8
υἱὸς τιμᾶ τὸν πατέρα καὶ ὁ δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ· ἂν λοιπὸν ἐγὼ ἦμαι πατήρ, ποῦ εἶναι ἡ τιμὴ μου καὶ ἂν 9
κύριος ἐγὼ, ποῦ ὁ φόβος μου λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων πρὸς ἐσᾶς, ἱερεῖς, οἵτινες καταφρονεῖτε τὸ ὄνομά 10
μου, καὶ λέγετε, Εἰς τί κατεφρονήσαμεν τὸ ὄνομά σου Προσεφέρετε ἄρτον μεμιασμένον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου 11
μου καὶ εἶπετε, Εἰς τί σὲ ἐμίαναμεν Εἰς τὸ ὅτι λέγετε, Ἡ τράπεζα τοῦ Κυρίου εἶναι ἀξιοκαταφρόνητος. Καὶ 12
ἂν προσέφερτε τυφλὸν εἰς θυσίαν, δὲν εἶναι κακὸν καὶ ἂν προσέφερτε χῶλὸν ἢ ἄρρωστον, δὲν εἶναι κακὸν 13
πρόσφερε τώρα τοῦτο εἰς τὸν ἀρχηγὸν σου· θέλει ἄρα γε εὐαρεστηθῇ εἰς σὲ ἢ ὑποδεχθῇ τὸ πρόσωπόν σου λέγει 14
ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Καὶ τώρα λοιπὸν δεήθητε τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἐλεήσῃ ἡμᾶς· ἐξ αἰτίας σας ἔγεινε τοῦτο· 15
θέλει ἄρα γε ὑποδεχθῇ τὰ πρόσωπά σας λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Τίς εἶναι καὶ μεταξὺ σας, ὅστις ἤθελε 16
κλείσει τὰς θύρας, διὰ νὰ μὴ ἀνάπτῃτε πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ματαιῶς δὲν ἔχω εὐχαρίστησιν εἰς ἐσᾶς, 17
λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ δὲν θέλω δεχθῇ προσφορὰν ἐκ τῆς χειρὸς σας. Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου 18
ἕως δυσμῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομά μου θέλει εἶσθαι μέγα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θέλει προσφέρεσθαι 19
θυμίαμα εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ θυσία καθαρὰ· διότι μέγα θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά μου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, λέγει 20
ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Σεῖο ὁμῶς ἐβεβηλώσατε αὐτό, λέγοντες, Ἡ τράπεζα τοῦ Κυρίου εἶναι μεμιασμένη, 21
καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐπ' αὐτήν, τὸ φαγητὸν αὐτῆς, ἀξιοκαταφρόνητον. Σεῖο εἶπετε ἔτι, Ἰδοὺ, ὅποια ἐνόχλησις· 22
καὶ κατεφρονήσατε αὐτήν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ἐφέρατε τὸ ἡρπαγμένον καὶ τὸ χῶλὸν καὶ τὸ 23
ἄρρωστον, ναί, τοιαύτην προσφορὰν ἐφέρατε· ἤθελον δεχθῇ αὐτήν ἐκ τῆς χειρὸς σας λέγει Κύριος. Ὅθεν 24
ἐπικατάρατος ὁ ἀπατεὼν, ὅστις ἔχει ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ κάμνει εὐχὴν καὶ θυσιάζει εἰς τὸν Κύριον 25
πρᾶγμα διεφθαρμένον· διότι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς μέγας, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ τὸ ὄνομά μου εἶναι 26
τρομερὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Καὶ τώρα εἰς ἐσᾶς γίνεται ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἱερεῖς. Ἐὰν δὲν ἀκούσητε καὶ ἐὰν δὲν βάλητε τοῦτο εἰς τὴν 2, 2
καρδίαν, διὰ νὰ δώσητε δόξαν εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, τότε θέλω ἐξαποστείλει τὴν 3
κατάραν ἐφ' ὑμᾶς καὶ θέλω ἐπικαταρασθῇ τὰς εὐλογίας σας· ναί, μάλιστα καὶ κατηράσθην αὐτάς, διότι δὲν 4
βάλλετε τοῦτο εἰς τὴν καρδίαν σας. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἀπορρίψει τὰ σπέρματά σας καὶ θέλω σκορπίσει κόπρον 5
ἐπὶ τὰ πρόσωπά σας, τὴν κόπρον τῶν ἐορτῶν σας· καὶ θέλει σᾶς σηκώσει μεθ' ἑαυτῆς. Καὶ θέλετε γνωρίσει 6
ὅτι ἐγὼ ἐξαπέστειλα τὴν ἐντολὴν ταύτην πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ᾔνοι ἡ διαθήκη μου μετὰ τοῦ Λευῖ, λέγει ὁ Κύριος 7
τῶν δυνάμεων. Ἡ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης διαθήκη μου ἦτο μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔδωκα αὐτάς εἰς αὐτὸν διὰ τὸν 8
φόβον, τὸν ὁποῖον μὲ ἐφοβεῖτο καὶ εὐλαβεῖτο τὸ ὄνομά μου. Ὁ νόμος τῆς ἀληθείας ἦτο ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ 9
καὶ ἀνομία δὲν εὗρέθη ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ· περιεπάτησε μετ' ἐμοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐθύτητι καὶ πολλοὺς 10
ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀνομίας. Ἐπειδὴ τὰ χεῖλη τοῦ ἱερέως θέλουσι φυλάττει γινώσκιν, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ 11
θέλουσι ζητήσῃ νόμον· διότι αὐτὸς εἶναι ἄγγελος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ σεῖο ἐξεκλίνετε ἀπὸ τῆς 12
ὁδοῦ· ἐκάμετε πολλοὺς νὰ προσκόπῃσιν εἰς τὸν νόμον· διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευῖ, λέγει ὁ Κύριος τῶν 13
δυνάμεων. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ οὖν κατέστησα καταφρονητοῦς καὶ ἐξουδενωμένους εἰς πάντα τὸν λαόν, καθότι 14
δὲν ἐφυλάξατε τὰς ὁδοὺς μου ἀλλ' ἦσθε προσωπολήπται εἰς τὸν νόμον. Δὲν εἶναι εἰς ὁ πατήρ πάντων ἡμῶν 15
δὲν ἐπλασεν ἡμᾶς εἰς Θεὸς διὰ τί δολιευόμεθα ἕκαστος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, βεβηλοῦντες τὴν διαθήκην 16
τῶν πατέρων ἡμῶν Ὁ Ἰούδας ἐφέρθη δολίως καὶ ἐπράχθη βδέλυγμα ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· διότι 17
ἐβεβήλωσεν ὁ Ἰούδας τὸ ἅγιον τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε, καὶ ἐνυμφεύθη θυγατέρα θεοῦ ἀλλοτρίου. Ὁ 18
Κύριος θέλει ἐξολοθρεύσει ἐκ τῶν σκηνωμάτων τοῦ Ἰακώβ τὸν ἄνθρωπον τὸν πράττοντα τοῦτο, τὸν σκοπὸν καὶ 19
τὸν ἀποκρινόμενον καὶ τὸν προσφέροντα προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων. Ἐκάμετε ὅτι καὶ τοῦτο· 20
ἐκαλύπτετε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου μὲ δάκρυα, μὲ κλαυθμὸν καὶ μὲ στεναγμούς· ὅθεν δὲν ἀποβλέπει 21
πλεόν εἰς τὴν προσφορὰν καὶ δὲν δέχεται αὐτήν μὲ εὐαρέστησιν ἐκ τῆς χειρὸς σας. Καὶ λέγετε, Διὰ τί Διότι ὁ 22
Κύριος ἐστάθη μάρτυς μεταξὺ σοῦ καὶ τῆς γυναικὸς τῆς νεότητός σου, πρὸς τὴν ὁποίαν σὺ ἐφέρθης δολίως· 23
ἐνῶ αὐτὴ εἶναι ἡ σύζυγός σου καὶ ἡ γυνὴ τῆς συνθήκης σου. Καὶ δὲν ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἕνα καὶ ὁμῶς αὐτὸς εἶχεν 24
ὑπεροχὴν πνεύματος. Καὶ διὰ τί τὸν ἕνα διὰ νὰ ζητήσῃ σπέρμα θεῖον. Διὰ τοῦτο προσέχετε εἰς τὸ πνεῦμά σας, 25
καὶ ἂς μὴ φέρεται μηδεὶς ἀπίστω πρὸς τὴν γυναῖκα τῆς νεότητος αὐτοῦ. Διότι ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 26
λέγει ὅτι μισεῖ τὸν ἀποβάλλοντα αὐτήν καὶ τὸν καλύπτοντα τὴν βίαν μὲ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, λέγει ὁ Κύριος τῶν 27
δυνάμεων· διὰ τοῦτο προσέχετε εἰς τὸ πνεῦμά σας καὶ μὴ φέρεσθε δολίως. Κατεβαρύνετε τὸν Κύριον μὲ τοὺς 28
λόγους σας· καὶ λέγετε, μὲ τί κατεβαρύναμεν αὐτόν Μὲ τὸ νὰ λέγητε, πᾶς ὅστις πράττει κακὸν εἶναι εὐάρεστος 29
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς εὐδοκεῖ εἰς αὐτούς. Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς τῆς κρίσεως

Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου καὶ θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου· καὶ ὁ Κύριος, 3
τὸν ὁποῖον σεῖο ζητεῖτε, ἐξαίφνης θέλει ἔλθῃ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, ναί, ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, τὸν ὁποῖον

- 2 σεῖς θέλετε· ἰδοὺ, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ εἰς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτοῦ καὶ ὡς σμίγμα γναφῶν. Καὶ θέλει καθήσῃ ὡς ὁ χωνεύων καὶ καθαρίζων τὸ ἀργύριον, καὶ θέλει καθαρίσῃ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ καὶ θέλει στραγγίσει αὐτοὺς ὡς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ θέλουσι προσφέρει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ἐν δικαιοσύνῃ. Τότε ἡ προσφορὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι ἀρεστὴ εἰς τὸν Κύριον καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀρχαίαις καὶ καθὼς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἔτεσι. Καὶ θέλω πλησιάσῃ πρὸς ἐσᾶς διὰ κρίσιν· καὶ θέλω εἶσθαι μάρτυς σπεύδων ἐναντίον τῶν μάγων καὶ ἐναντίον τῶν μοιχευόντων καὶ ἐναντίον τῶν ἐπιόρκων καὶ ἐναντίον τῶν ἀποστερούντων τὸν μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ, τῶν καταδυναστευόντων τὴν χήραν καὶ τὸν ὀρφανόν, καὶ τῶν ἀδικούντων τὸν ξένον καὶ τῶν μὴ φοβουμένων με, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
- 6, 7 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· δὲν ἀλλοιοῦμαι· διὰ τοῦτο σεῖς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, δὲν ἀπωλέσθητε. Ἐκ τῶν ἡμερῶν τῶν πατέρων σας ἀπεχωρίσθητε ἀπὸ τῶν διαταγμάτων μου καὶ δὲν ἐφυλάξατε αὐτά. Ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμὲ καὶ θέλω ἐπιστρέφει πρὸς ἐσᾶς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· πλὴν εἴπετε, Τίνι τρόπῳ θέλομεν ἐπιστρέφει
- 8 Μήπως θέλει κλέπτει ὁ ἄνθρωπος τὸν Θεόν σεῖς ὁμῶς με ἐκλείπτετε· καὶ λέγετε, Εἰς τί σὲ ἐκλέψαμεν εἰς τὰ δέκατα καὶ εἰς τὰς προσφοράς. Σεῖς εἴσθε κατηραμένοι με κατάραν· διότι σεῖς με ἐκλέψατε, ναί, σεῖς, ὅλον τὸ ἔθνος. Φέρετε πάντα τὰ δέκατα εἰς τὴν ἀποθήκην, διὰ νὰ ἦναι τροφή εἰς τὸν οἶκόν μου· καὶ δοκιμάσατέ με τώρα εἰς τοῦτο, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἐὰν δὲν σᾶς ἀνοίξω τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχέω τὴν εὐλογίαν εἰς ἐσᾶς, ὥστε νὰ μὴ ἀρκῇ τόπος δι' αὐτήν. Καὶ θέλω ἐπιτιμῆσαι ὑπὲρ ὑμῶν τὸν καταφθείροντα, καὶ δὲν θέλει φθεῖρει τοὺς καρπούς τῆς γῆς σας· οὐδὲ ἡ ἄμπελός σας θέλει ἀπορρίψει πρὸ καιροῦ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Καὶ θέλουσι σᾶς μακαρίζει πάντα τὰ ἔθνη· διότι σεῖς θέλετε εἶσθαι γῆ ἐπιθυμητή, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Οἱ λόγοι σας ἦσαν σκληροὶ ἐναντίον μου, λέγει ὁ Κύριος· καὶ εἴπετε, Τί ἐλάλησαμεν ἐναντίον σου· Σεῖς εἴπετε, Μάταιον εἶναι νὰ δουλεύῃ τις τὸν Θεόν· καί, Τίς ἡ ὠφέλεια ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ ὅτι περιεπατήσαμεν πενθοῦντες ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων· Καὶ τώρα ἡμεῖς μακαρίζομεν τοὺς ὑπερηφάνους· ναί, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὑψώθησαν, ναί, οἱ πειράζοντες τὸν Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν. Τότε οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὁ Κύριος προσεῖχε καὶ ἤκουε καὶ ἐγράφη βιβλίον ἐνθυμήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ περὶ τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον καὶ τῶν εὐλαβουμένων τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἐγὼ ἐτοιμάσω τὰ πολύτιμά μου· καὶ θέλω σπλαγχνισθῇ αὐτούς, καθὼς σπλαγχνίζεται ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅστις δουλεύει αὐτόν. Τότε θέλετε ἐπιστρέφει καὶ διακρίνει μεταξὺ δικαίου καὶ ἀσεβοῦς, μεταξὺ τοῦ δουλεύοντος τὸν Θεόν καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος αὐτόν.
- 4** Διότι, ἰδοὺ, ἔρχεται ἡμέρα, ἣτις θέλει καίει ὡς κλίβανος· καὶ πάντες οἱ ὑπερήφανοι καὶ πάντες οἱ πράττοντες ἀσέβειαν θέλουσιν εἶσθαι ἄχυρον· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη θέλει κατακαύσει αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὥστε δὲν θέλει ἀφήσῃ εἰς αὐτοὺς ῥίζαν καὶ κλάδον. Εἰς ἐσᾶς ὁμῶς τοὺς φοβουμένους τὸ ὄνομά μου θέλει ἀνατεῖλει ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης με ἴασιν ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ θέλετε ἐξέλθῃ, καὶ σκιρτήσῃ ὡς μοσχάρια τῆς φάτνης. Καὶ θέλετε καταπατήσῃ τοὺς ἀσεβεῖς· διότι αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι οὐδὸς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σας, καθ' ἣν ἡμέραν ἐγὼ κάμω τοῦτο, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Εὐθυμεῖσθε τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου μου, τὸν ὁποῖον προσέταξα εἰς αὐτόν ἐν Χωρὴβ διὰ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω ἀποστείλει πρὸς ἐσᾶς Ἠλίαν τὸν προφήτην, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανής· καὶ αὐτὸς θέλει ἐπιστρέφει τὴν καρδίαν τῶν πατέρων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὴν καρδίαν τῶν τέκνων πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, μήποτε ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν με ἀνάθεμα.

Η
ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ
ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Βίβλος τῆς γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν 1, 2
Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἰούδας 3
δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρέσ καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρέσ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ, Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν 4
Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, 4
Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠθὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ὠθὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν 5
Ἰεσσαί, Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλεῖα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς 6
γυναικὸς τοῦ Οὐρίου, Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν 7
Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν, Ὀζίας δὲ 8, 9
ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν, Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν 10
Μανασσῆ, Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών, Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν, Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν 11
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ μετοικεσίᾳ Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας 12
ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ 13
ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ, Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν 14
Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, 15
Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς 16
ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ 17
Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ 18
Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦτο. Ἀφοῦ ἡρραβωνίσθη ἡ μήτηρ 19
αὐτοῦ Μαρία μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, πρὶν συνελθωσιν, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ 20
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων νὰ θεατρίσῃ αὐτήν, ἠθέλησε νὰ ἀπολύσῃ αὐτήν κρυφίως. Ἐνῶ δὲ 21
αὐτὸς διελογίσθη ταῦτα, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη κατ' ὄναρ εἰς αὐτόν, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ 22
φοβηθῇς νὰ παραλάβῃς Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου· διότι τὸ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν εἶναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Θέλει 23
δὲ γεννήσῃ υἱὸν καὶ θέλεισιν καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· διότι αὐτὸς θέλει σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ 24
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, 25
λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ θέλει γεννήσῃ υἱόν, καὶ θέλουσιν καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ 26
Ἐμμανουήλ, τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύμενον εἶναι, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Ἐξεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου 27
ἔκαμεν ὡς προσέταξεν αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐγνώριζεν αὐτήν, 28
ἕως οὗ ἐγέννησε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Ἀφοῦ δὲ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι 2
ἀπὸ ἀνατολῶν ἦλθον εἰς Ἱερουσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ εἶναι ὁ γεννηθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων διότι εἶδομεν 3
τὸν ἀστέρα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν διὰ νὰ προσκυνήσωμεν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, 4
ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἡ Ἱερουσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συνάξας πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, 5
ἠρώτα νὰ μάθῃ παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Ἐκεῖνοι δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· 6
διότι οὕτως εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σύ, Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, δὲν εἶσαι οὐδόλως ἐλαχίστη 7
μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τοῦ Ἰούδα· διότι ἐκ σοῦ θέλει ἐξέλθῃ ἡγούμενος, ὅστις θέλει ποιμάνει τὸν λαὸν μου τὸν 8
Ἰσραήλ. Τότε ὁ Ἡρώδης καλέσας κρυφίως τοὺς μάγους ἐξηκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν καιρὸν τοῦ φαινομένου 9
ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, ἀφοῦ δὲ 10
εὕρητε, ἀπαγγεῖλάτε μοι, διὰ νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ προσκυνήσω αὐτό. Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως 11
ἀνεχώρησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ τὸν ὁποῖον εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προεπορεύετο αὐτῶν, ἕως οὗ ἐλθὼν ἐστάθη 12
ἐπάνω ὅπου ἦτο τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν 13
οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτό, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς 14
θησαυροὺς αὐτῶν προσέφεραν εἰς αὐτό δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ ἀποκαλυφθέντες θεόθεν 15
κατ' ὄναρ νὰ μὴ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ 16
αὐτοὶ ἀνεχώρησαν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ εἰς τὸν Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ 17
παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσο ἐκεῖ ἕως οὗ εἴπω σοι· διότι μέλλει ὁ Ἡρώδης νὰ 18
ζητήσῃ τὸ παιδίον, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ διὰ νυκτὸς 19
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦτο ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς τοῦ Ἡρώδου, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ 20
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱὸν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη 21
ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη σφόδρα καὶ ἀποστείλας ἐφόνευσε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι 22
τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω κατὰ τὸν καιρὸν, τὸν ὁποῖον ἐξηκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε 23
ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμὰ, θρήνος καὶ κλαυθμὸς 24
καὶ ὁδυρμὸς πολὺς· ἡ Ῥαχὴλ ἔκλαιε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ὑπάρχουσι. 25
Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ εἰς τὸν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· 26
Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ὑπάγε εἰς γῆν Ἰσραὴλ· διότι ἀπέθανον οἱ ζητοῦντες 27
τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. 28

- 22 Ἀκούσας δὲ ὅτι ὁ Ἀρχέλαος βασιλεῦει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ
 23 ἐκεῖ· ἀποκαλυφθεὶς δὲ θεόθεν κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς
 πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος θέλει ὀνομασθῇ.
- 3, 2** Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἔρχεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύττων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας καὶ λέγων·
 3 Μετανοεῖτε· διότι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Διότι οὗτος εἶναι ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
 λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
 4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, ἢ
 5 δὲ τροφή αὐτοῦ ἦτο ἀκρίδης καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξήρχετο πρὸς αὐτὸν ἡ Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ
 6 πάντα τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας
 7 αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὺς ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους εἰς τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπε πρὸς
 8 αὐτούς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ἐδειξεν εἰς ἐσθὺ νὰ φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς· Κάμετε λοιπὸν καρποὺς
 9 ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ φαντασθῆτε νὰ λέγητε καθ' ἑαυτοὺς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· διότι σὺ λέγω
 10 ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων νὰ ἀναστήσῃ τέκνα εἰς τὸν Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη κεῖται πρὸς
 11 τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· πᾶν λοιπὸν δένδρον μὴ κáμνον καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἐγὼ
 12 εἶμαι ἄξιος νὰ βαστάσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρὶ. Ὅστις κρατεῖ τὸ
 13 ἀποθήκη, τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κατακαῦσαι ἐν πυρὶ ἀσβέσῳ. Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὸν
 14 Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην διὰ νὰ βαπτισθῇ ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν
 15 ἔχω νὰ βαπτισθῶ ὑπὸ σοῦ, καὶ σὺ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες τώρα·
 16 διότι οὕτως εἶναι πρέπον εἰς ἡμᾶς νὰ ἐκπληρώσωμεν πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίνει αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς
 ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἠνοιχθησαν εἰς αὐτόν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ
 17 Θεοῦ καταβαῖνον ὡς περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτος
 εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὅποιον εὐηρεστήθην.
- 4, 2** Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον διὰ νὰ πειρασθῇ ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ νηστεύ-
 3 σας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπεινάσε. Καὶ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν ὁ πειράζων
 4 εἶπεν· Ἐὰν ᾔσῃ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ νὰ γείνωσιν ἄρτοι οἱ λίθοι οὗτοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Εἶναι γεγραμ-
 μένον, Μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζῆσαι ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον διὰ στόματος Θεοῦ.
- 5, 6 Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ στήνει αὐτόν ἐπὶ τὸ περύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ
 λέγει πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ᾔσῃ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψον σεαυτὸν κάτω· διότι εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι θέλει προστάξει
 εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ περὶ σοῦ, καὶ θέλουσι σὲ σηκῶναι ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκώψῃς πρὸς
 7 λίθον τὸν πόδα σου. Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν εἶναι γεγραμμένον, δὲν θέλεις πειράσει Κύριον τὸν
 8 Θεὸν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρος πολὺ ὑψηλόν, καὶ δεικνύει εἰς αὐτόν πάντα τὰ
 9 βασίλεια τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ταῦτα πάντα θέλω σοὶ δώσει, ἐὰν πεσὼν
 10 προσκυνήσῃς με. Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτόν· Ὑπάγε, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον, Κύριον τὸν
 11 Θεὸν σου θέλεις προσκυνῆσαι καὶ αὐτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. Τότε ἀφίνει αὐτόν ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ,
 12 ἄγγελοι προσῆλθον καὶ ὑπηρετοῦν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς
 13 τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ ἀφήσας τὴν Ναζαρέτ ἦλθε καὶ κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν τοῖς
 14, 15 ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ. Διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Γῆ Ζαβου-
 16 λὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ
 17 κατήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ εἰς τοὺς καθημένους ἐν τῷ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν εἰς
 18 αὐτούς. Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ· Μετανοεῖτε διότι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
 19 ρανῶν. Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον
 20 Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἀλιεῖς· καὶ λέγει
 21 πρὸς αὐτούς· Ἔλθετε ὀπίσω μου καὶ θέλω σᾶς κάμει ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ ἀφήσαντες εὐθὺς τὰ δίκτυα,
 22, 23 ἠκολούθησαν αὐτόν. Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ
 24 Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐπισκευάζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν,
 25 καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ ἀφήσαντες εὐθὺς τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτόν. Καὶ
 περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
 26 βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν μεταξύ τοῦ λαοῦ. Καὶ διῆλθεν ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς
 27 ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτόν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ὑπὸ διαφόρων νοσημάτων καὶ βασάνων
 28 συνεχόμενους καὶ δαιμονιζόμενους καὶ σεληνιαζόμενους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· καὶ
 29 ἠκολούθησαν αὐτόν ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ
 30 πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
- 5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἀφου ἐκάθησε, προσῆλθον πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 2, 3 καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, διότι αὐτῶν εἶναι
 4, 5 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, διότι αὐτοὶ θέλουσι παρηγορηθῇ. Μακάριοι οἱ πραεῖς,
 6 διότι αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, διότι
 7, 8 αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῇ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεηθῇ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν

καρδίαν, διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, διότι αὐτοὶ θέλουσιν ὀνομασθῇ υἱοὶ 9
 Θεοῦ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι 10, 11
 εἴσθε, ὅταν σᾶς ὀνειδίωσι καὶ διώξωσι καὶ εἰπῶσιν ἐναντίον σας πάντα κακὸν λόγον ψευδόμενοι ἕνεκεν ἔμοῦ.
 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, διότι ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐπειδὴ οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας 12
 τοὺς πρὸ ὑμῶν. Σεῖς εἴσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας διαφθαρῇ, μὲ τί θέλει ἀλατισθῇ εἰς οὐδὲν πλεόν 13
 χρησιμεύει εἰμὴ νὰ ριφθῇ ἔξω καὶ νὰ καταπατῆται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Σεῖς εἴσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· πόλις 14
 κειμένη ἐπάνω ὄρους δὲν δύναται νὰ κρυφθῇ· οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον καὶ θέτουσιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, 15
 ἀλλ' ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς πάντα τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως ἄς λάμψη τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν 16
 τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλὰ σας ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ 17
 νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω.
 Διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ 18
 τοῦ νόμου, ἕως οὗ ἐκπληρωθῶσι πάντα. Ὅστις λοιπὸν ἀθετήσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ 19
 διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος θέλει ὀνομασθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅστις δὲ ἐκτελέσῃ καὶ
 διδάξῃ, οὕτως μέγας θέλει ὀνομασθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ἐπειδὴ σᾶς λέγω ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ 20
 ἡ δικαιοσύνη σας πλεότερον τῆς τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ φονεύσῃς· ὅστις δὲ φονεύσῃ, θέλει εἴσθαι ἔνοχος 21
 εἰς τὴν κρίσιν. Ἐγὼ ὁμῶς σᾶς λέγω ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος ἀναιτίως κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει εἴσθαι 22
 ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅστις εἶπῃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ῥακά, θέλει εἴσθαι ἔνοχος εἰς τὸ συνέδριον·
 ὅστις δὲ εἶπῃ Μωρέ, θέλει εἴσθαι ἔνοχος εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός. Ἐὰν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου εἰς 23
 τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν 24
 τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον φιλιώθῃ μετὸν ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
 Εἰρήνευσον μετὸν ἀντιδικόν σου ταχέως, ἐνόσω εἶσαι καθ' ὁδὸν μετ' αὐτοῦ, μήποτε σὲ παραδώσῃ ὁ ἀντίδικός 25
 εἰς τὸν κριτὴν καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ριφθῇς εἰς φυλακὴν· ἀληθῶς σοὶ λέγω, δὲν 26
 θέλεις ἐξέλθαι ἐκεῖθεν, ἕως οὗ ἀποδώσῃς τὸ ἔσχατον λεπτόν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, μὴ 27
 μοιχεύσῃς. Ἐγὼ ὁμῶς σᾶς λέγω ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα διὰ νὰ ἐπιθυμήσῃ αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν 28
 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σὲ σκανδαλίσῃ, ἔκβαλε αὐτὸν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι 29
 σὲ συμφέρει νὰ χαθῇ ἓν τῶν μελῶν σου καὶ νὰ μὴ ριφθῇ ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς τὴν γένναν. Καὶ ἐὰν ἡ δεξιὰ 30
 σου χεὶρ σὲ σκανδαλίσῃ, ἔκκοπον αὐτὴν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σὲ συμφέρει νὰ χαθῇ ἓν τῶν μελῶν σου,
 καὶ νὰ μὴ ριφθῇ ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς τὴν γένναν. Ἐρρέθη πρὸς τοὺς οὗτοις ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα 31
 αὐτοῦ, ἄς δώσῃ εἰς αὐτὴν διαζύγιον. Ἐγὼ ὁμῶς σᾶς λέγω ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτός 32
 λόγου πορνείας, κάμνει αὐτὴν νὰ μοιχεύηται, καὶ ὅστις λάβῃ γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. Πάλιν 33
 ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ ἐπιорκήσῃς, ἀλλὰ ἐκπλήρωσον εἰς τὸν Κύριον τοὺς ὅρκους σου.
 Ἐγὼ ὁμῶς σᾶς λέγω νὰ μὴ ὁμόσητε μηδόλως· μήτε εἰς τὸν οὐρανόν, διότι εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ· μήτε 34, 35
 εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις τοῦ μεγάλου
 βασιλέως· μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν σου νὰ ὁμόσης, διότι δὲν δύνασαι μίαν τρίχα νὰ κάμῃς λευκὴν ἢ μέλαιναν. 36
 Ἀλλ' ἄς ᾔναι ὁ λόγος σας Ναὶ ναί, Οὐ, οὐ· τὸ δὲ πλεότερον τούτων εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἠκούσατε ὅτι 37, 38
 ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ἐγὼ ὁμῶς σᾶς λέγω νὰ μὴ ἀντισταθῇτε πρὸς
 τὸν πονηρόν· ἀλλ' ὅστις σὲ ραπίσῃ εἰς τὴν δεξιὰν σου σιαγόνα, στρέψον εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην· καὶ εἰς τὸν 40
 θέλοντα νὰ κριθῇ μετὰ σοῦ καὶ νὰ λάβῃ τὸν χιτῶνά σου, ἄφες εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ἂν σὲ ἀγγαρεύσῃ 41
 τις μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. Εἰς τὸν ζητοῦντα παρὰ σοῦ δίδε καὶ τὸν θέλοντα νὰ δανεισθῇ ἀπὸ σοῦ μὴ 42
 ἀποστραφῇς. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, θέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλησίον σου καὶ μίσει τὸν ἐχθρόν σου. Ἐγὼ ὁμῶς σᾶς 43, 44
 λέγω, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς καταρῶνται, εὐεργετεῖτε ἐκείνους, οἵτινες
 σᾶς μισοῦσι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες σᾶς βλάπτουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι, διὰ νὰ γείνητε 45
 υἱοὶ τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διότι αὐτὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς
 καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. Διότι ἐὰν ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντάς σας, ποῖον μισθὸν ἔχετε καὶ οἱ 46
 τελῶναι δὲν κάμνουσι τὸ αὐτό· καὶ ἐὰν ἀσπασθῇτε τοὺς ἀδελφοὺς σας μόνον, τί περισσότερον κάμνετε καὶ οἱ 47
 τελῶναι δὲν κάμνουσιν οὕτως· ἐστὲ λοιπὸν σεῖς τέλειοι, καθὼς ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἶναι τέλειος. 48

Προσέχετε νὰ μὴ κάμνητε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ βλέπησθε ὑπ' αὐτῶν· εἰ 6
 δὲ μὴ, δὲν ἔχετε μισθὸν πλησίον τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν λοιπὸν κάμνῃς ἐλεημοσύνην, 2
 μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, διὰ νὰ
 δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν. Ὅταν δὲ σὺ κάμνῃς 3
 ἐλεημοσύνην, ἄς μὴ γνωρίσῃ ἡ ἀριστερά σου τί κάμνει ἡ δεξιὰ σου, διὰ νὰ ᾔναι ἡ ἐλεημοσύνη σου ἐν τῷ 4
 κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς θέλει σοὶ ἀνταποδώσῃ ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν 5
 προσεύχησαι, μὴ ἔσο ὥς οἱ ὑποκριταί, διότι ἀγαπῶσι νὰ προσεύχωνται ἰστάμενοι ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
 ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν 6
 αὐτῶν. Σὺ ὁμῶς, ὅταν προσεύχησαι, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου προσευχήθητι 6
 εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ θέλει σοὶ ἀνταποδώσῃ ἐν τῷ
 φανερῷ. Ὅταν δὲ προσεύχησθε, μὴ βατπολογήσῃτε ὥς οἱ ἔθνικοί· διότι νομίζουσιν ὅτι μετὰ τὴν πολυλογίαν 7
 αὐτῶν θέλουσιν εἰσακουσθῇ. Μὴ ὁμοιωθῇτε λοιπὸν μετ' αὐτούς· διότι ἐξεύρει ὁ Πατὴρ σας τίνων ἔχετε χρεῖαν, 8

9 πρὶν σεῖς ζητήσητε παρ' αὐτοῦ. Οὕτω λοιπὸν προσεύχεσθε σεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθῆτω
 10, 11 τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον
 12 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός εἰς ἡμᾶς σήμερον· καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς
 13 συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς
 14 ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι σοῦ εἶναι ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Διότι ἐὰν
 15 συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ πταίσματα αὐτῶν, θέλει συγχωρήσει καὶ εἰς ἐσᾶς ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος·
 16 ἐὰν ὅμως δὲν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ πταίσματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ σας θέλει συγχωρήσει τὰ
 17, 18 πταίσματά σας. Καὶ ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· διότι ἀφανίζουν εἰς τὰ πρόσωπα
 19 αὐτῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουσιν· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν
 20 αὐτῶν. Σὺ ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψον τὴν κεφαλὴν σου καὶ νύξον τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴ φανῇς
 21, 22 εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλ' εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν
 23 τῷ κρυπτῷ θέλει σοὶ ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου
 24 σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται διατρυποῦσι καὶ κλέπτουσιν. Ἀλλὰ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς
 25 θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται δὲν διατρυποῦσιν οὐδὲ
 26 κλέπτουσιν· ἐπειδὴ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας. Ὁ λύχνος τοῦ σώματος
 27 εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμὸς σου ᾖ καθαρός, ὅλον τὸ σῶμά σου θέλει εἶσθαι φωτεινόν· ἐὰν
 28 ὅμως ὁ ὀφθαλμὸς σου ᾖ πονηρός, ὅλον τὸ σῶμά σου θέλει εἶσθαι σκοτεινόν. Ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
 29 ᾖ σκοτός, τὸ σκοτόος πόσον. Οὐδεὶς δύναται δύο κυρίους νὰ δουλεύῃ· διότι ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσει καὶ
 30 τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει, ἢ εἰς τὸν ἓνα θέλει προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δὲν δύνασθε
 31 νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ μαμμωνᾶ. Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, μὴ μεριμνᾶτε περὶ τῆς ζωῆς σας τί νὰ φάγητε καὶ
 32 τί νὰ πίνητε, μηδὲ περὶ τοῦ σώματός σας τί νὰ ἐνδυθῆτε· δὲν εἶναι ἡ ζωὴ τιμιώτερον τῆς τροφῆς καὶ τοῦ σώματος
 33 τοῦ ἐνδύματος Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι δὲν σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν
 34 εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· σεῖς δὲν εἴσθε πολὺ ἀνώτεροι αὐτῶν Ἀλλὰ τίς
 35 ἀπὸ σᾶς μεριμνᾶ δύναται νὰ προσθήσῃ μίαν πύλην εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε
 36 Παρατηρήσατε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιάζουσιν οὐδὲ κλώθουσι. Σᾶς λέγω ὅμως ὅτι οὐδὲ ὁ
 37 Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἐν τούτων. Ἀλλ' ἐὰν τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, ὅστις σήμερον ὑπάρχει
 38 καὶ αὔριον ρίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύει οὕτω, δὲν θέλει ἐνδύσει πολλῷ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι Μὴ
 39 μεριμνήσητε λοιπὸν λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν ἢ τί νὰ πῶμεν ἢ τί νὰ ἐνδυθῶμεν Διότι πάντα ταῦτα ζητοῦσιν
 40 οἱ ἔθνη· ἐπειδὴ ἐξεύρει ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε χρεῖαν πάντων τούτων. Ἀλλὰ ζητεῖτε πρῶτον τὴν
 41 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῇ. Μὴ μεριμνήσητε
 42 λοιπὸν περὶ τῆς αὔριον· διότι ἡ αὔριον θέλει μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τὸ κακὸν
 43 αὐτῆς.

7, 2 Μὴ κρίνετε, διὰ νὰ μὴ κριθῆτε· διότι με ὁποῖαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθῆ, καὶ με ὁποῖον μέτρον μετρεῖτε
 3 θέλει ἀντιμετρηθῇ εἰς ἐσᾶς. Καὶ διὰ τί βλέπετε τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν
 4 τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δὲν παρατηρεῖς Ἡ πῶς θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν ἀδελφόν σου, Ἄφες νὰ ἐκβάλω τὸ
 5 ξυλάριον ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, ἐνῷ ἡ δοκὸς εἶναι ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου Ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν
 6 ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ καθαρῶς διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ξυλάριον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ
 7 σου. Μὴ δώσῃς τὸ ἅγιον εἰς τοὺς κύνες μηδὲ ρίψῃς τοὺς μαργαρίτας σας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε
 8 καταπατήσωσιν αὐτοὺς με τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ στραφέντες σᾶς διασχίσωσιν. Αἰτεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ·
 9 ζητεῖτε, καὶ θέλετε εὐρεῖ, κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ. Διότι πᾶς ὁ αἰτὼν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει
 10, 11 καὶ εἰς τὸν κρούοντα θέλει ἀνοιχθῇ. Ἡ τίς ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὅστις ἐὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον,
 12 μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λίθον καὶ ἐὰν ζητήσῃ ὀψάριον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ὄφιν ἐὰν λοιπὸν
 13 σεῖς, πονηροὶ ὄντες, ἐξεύρητε νὰ δίδητε καλὰς δόσεις εἰς τὰ τέκνα σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς
 14 οὐρανοῖς θέλει δώσει ἀγαθὰ εἰς τοὺς ζητοῦντας παρ' αὐτοῦ Λοιπὸν πάντα ὅσα ἂν θέλητε νὰ κάμνωσιν εἰς
 15 ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ σεῖς κάμνετε εἰς αὐτούς· διότι οὕτως εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Εἰσέλθετε
 16 διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πλατεῖα εἶναι ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
 17 πολλοὶ εἶναι οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. Ἐπειδὴ στενὴ εἶναι ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν
 18 ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς
 19 ἐσᾶς με ἐνδύματα προβάτων, ἔσωθεν ὅμως εἶναι λύκοι ἄρπαγες. Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν θέλετε γνωρίσει
 20, 21 αὐτούς. Μήποτε συνάγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφύλια ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα οὕτω πᾶν δένδρον καλὸν κάμνει
 22 καλοὺς καρπούς, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρπούς. Δὲν δύναται δένδρον καλὸν νὰ κάμνῃ
 23 καρποὺς κακοὺς, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν νὰ κάμνῃ καρποὺς καλοὺς. Πᾶν δένδρον μὴ κάμνον καρπὸν καλὸν
 24 ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄρα ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν θέλετε γνωρίσει αὐτούς. Δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς
 25 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πᾶς ὁ λέγων πρὸς ἐμέ, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ὁ πράττων τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου
 26 τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Πολλοὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς ἐμέ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, δὲν προσητεύσαμεν
 27 ἐν τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξεβάλομεν δαιμόνια, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκάμομεν θαύματα
 28 πολλά Καὶ τότε θέλω ὁμολογήσει πρὸς αὐτοὺς ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα· φεύγετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι
 29 τὴν ἀνομίαν. Πᾶς λοιπὸν ὅστις ἀκούει τοὺς λόγους μου τούτους καὶ κάμνει αὐτούς, θέλω ὁμοιώσει αὐτὸν με
 30 ἄνδρα φρόνιμον, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ

καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἔπρεσε· διότι ἦτο τεθεμελιωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων τοὺς λόγους μου τούτους καὶ μὴ κάμνων αὐτοὺς θέλει ὁμοιωθῇ μὲ ἄνδρα μωρόν, 26 ὅστις ῥοκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ 27 ἄνεμοι καὶ προσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ ἔπρεσε, καὶ ἦτο ἡ πῶσις αὐτῆς μεγάλη. Ὅτε δὲ ἐτελείωσεν 28 ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήττοντο οἱ ὄχλοι διὰ τὴν διδασκίαν αὐτοῦ· διότι ἐδίδασκεν αὐτοὺς ὡς ἔχων 29 ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς.

Ὅτε δὲ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδού, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνη 8, 2 αὐτόν, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ὁ Ἰησοῦς ἤγγισεν αὐτόν, 3 λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα αὐτοῦ. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Πρόσεχε 4 μὴ εἴπῃς τοῦτο εἰς μηδένα, ἀλλ' ὑπάγε, δείξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθε 5 πρὸς αὐτόν ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν καὶ λέγων· Κύριε, ὁ δοῦλός μου κεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, 6 δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θέλω θεραπεύσει αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς 7, 8 ὁ ἑκατόνταρχος εἶπε· Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην μου· ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δοῦλός μου. Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω 9 πρὸς τοῦτον, Ὑπάγε, καὶ ὑπάγει, καὶ πρὸς ἄλλον, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ πρὸς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο, καὶ κάμνει. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας· Ἀληθῶς σὰς λέγω, οὐδὲ 10 ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον τοσαύτην πίστιν. Σὰς λέγω δὲ ὅτι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ 11 θέλουσι καθῆσαι μετὰ τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας 12 θέλουσι ἐκβληθῇ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ 13 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν ἑκατόνταρχον, Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας, ἅς γείνη εἰς σέ. Καὶ ἰατρεύθη ὁ δοῦλος αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ κατάκοιτον 14 καὶ πάσχουσαν πυρετόν· καὶ ἐπίασε τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπηρετεῖ 15 αὐτούς. Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔφεραν πρὸς αὐτόν δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα μὲ 16 λόγον καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσε, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, 17 λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους 18 περὶ ἑαυτόν, προσέταξε νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὸ πέραν. Καὶ πλησιάσας εἰς γραμματεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, 19 Διδάσκαλε, θέλω σοὶ ἀκολουθήσει ὅπου ἂν ὑπάγῃς. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι 20 φωλεὰς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν. Ἄλλος δὲ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι νὰ ὑπάγω πρῶτον καὶ νὰ θάψω τὸν 21 πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθεῖ μοι καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἑαυτῶν 22 νεκρούς. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδού, τρικυμία μεγάλη 23, 24 ἔγεινεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον ἐσκεπάζετο ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκοιμᾶτο. Καὶ προσελθόντες 25 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξύπνισαν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, χανόμεθα. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Διὰ τί 26 εἴσθε δειλοὶ, ὀλιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς ἐπετίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ὅποῖος εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς 27 αὐτόν. Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτόν δύο δαιμονιζόμενοι 28 ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν μνημείων, ἄγριοι καθ' ὑπερβολὴν, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ περάσῃ διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδού, ἔκραζαν λέγοντες· Τί εἶναι μεταξύ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἦλθες ἐδῶ πρὸ καιροῦ νὰ 29 μᾶς βασανίσῃς; Ἦτο δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Καὶ οἱ δαίμονες παρεκάλουν 30, 31 αὐτόν, λέγοντες· Ἐὰν μᾶς ἐκβάλῃς, ἐπίτρεψον εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπε 32 πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐξεληθόντες ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδού, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον 33 καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδού, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν 34 εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτόν παρεκάλουν νὰ μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Καὶ ἰδού, ἔφερον πρὸς αὐτόν 9, 2 παραλυτικὸν κείμενον ἐπὶ κλίνῃς· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς τὸν παραλυτικόν· Ὁάρρει, τέκνον· συγκεχωρημένοι εἶναι εἰς σέ αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού, τινὲς ἐκ τῶν γραμματέων εἶπον καθ' ἑαυτούς· 3 Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε· Διὰ τί σεῖς διαλογίζεσθε πονηρὰ ἐν 4 ταῖς καρδίαις σας; Διότι τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω, Συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, 5 Ἐγέρθητι καὶ περιπάτει; Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ 6 ἁμαρτίας, τότε λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν· Ἐγερθεὶς σήκωσον τὴν κλίνην σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὅστις 7, 8 ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ διαβαίνων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον εἰς 9 τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ σηκωθείς ἠκολούθησεν αὐτόν. Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἰδού, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνεκάθηοντο 10 μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τί 11 ὁ Διδάσκαλός σας τρώγει μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν 12 ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες. Ὑπάγετε δὲ καὶ μάθετε τί εἶναι, Ἐλεον θέλω καὶ 13

14 οὐχὶ θυσίαν. Διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Τότε ἔρχονται πρὸς
 15 αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου
 16 δὲν νηστεύουσι· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος νὰ πενθῶσιν, ἐνὸς
 17 εἶναι μετ' αὐτῶν ὁ νυμφίος θέλουσιν ὁμῶς ἐλθεῖν ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι
 18 νηστεύσει. Καὶ οὐδεὶς βάλλει ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· διότι ἀφαιρεῖ τὸ ἀναπλήρωμα
 19 αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον. Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
 20 εἰ δὲ μή, σχίζονται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται καὶ οἱ ἀσκοὶ φθείρονται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς
 21 ἀσκοὺς νέους, καὶ ἀμφοτέρα διατηροῦνται. Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἰδοὺ, ἄρχων τις ἐλθὼν
 22 προσεκύνει αὐτόν, λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἐτελεύτησε πρὸ ὀλίγου· ἀλλὰ ἐλθὲ καὶ βάλε τὴν χειρὰ σου ἐπ'
 23 αὐτήν καὶ θέλει ζήσει. Καὶ σηκωθείς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτόν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, γυνή
 24 αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα ὀπισθεν ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· διότι ἔλεγε καθ' ἑαυτήν,
 25 Ἐὰν μόνον ἐγγίσω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, θέλω σωθῆ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπε· Θάρρει,
 26 θύγατερ· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
 27 οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον, λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀναχωρεῖτε·
 28 διότι δὲν ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ κατεγέλων αὐτόν. Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν
 29 ἐπίασε τὴν χειρὰ αὐτῆς, καὶ ἐσηκώθη τὸ κοράσιον. Καὶ διεδόθη ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ
 30 ἐνῶ ἀνεχώρει ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἠκολούθησαν αὐτόν δύο τυφλοί, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ
 31 τοῦ Δαβὶδ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπλησίασαν εἰς αὐτόν οἱ τυφλοί, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
 32 Πιστεῦετε ὅτι δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε. Τότε ἤγγισε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
 33 λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν σας ἄς γείνη εἰς ἐσᾶς. Καὶ ἠνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· προσέταξε δὲ αὐτοὺς
 34 ἐντόνως ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Προσέχετε, ἄς μὴ ἐξεύρη τοῦτο μηδεὶς. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτόν
 35 ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἐξήρχοντο, ἰδοὺ, ἔφεραν πρὸς αὐτόν ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον·
 36 καὶ ἀφοῦ ἐξεβλήθη τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες ὅτι ποτὲ δὲν ἐφάνη
 37 τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Διὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ
 38 περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύττων τὸ
 39 εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν ἐν τῷ λαῷ. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους,
 40 ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτούς, διότι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐσκορπισμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε
 41 λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θείριμος πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν
 42 κύριον τοῦ θειρισμοῦ, διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θειρισμὸν αὐτοῦ.

10 Καὶ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων,
 2 ὥστε νὰ ἐκβάλλωσιν αὐτὰ καὶ νὰ θεραπεύωσι πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν δώδεκα
 3 ἀποστόλων εἶναι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβε-
 4 δαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελῶνης, Ἰάκωβος
 5 ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπονομασθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὅστις
 6 καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, λέγων· Εἰς
 7 ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ὑπάγητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· ὑπάγετε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ
 8 ἀπολωλότα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. Καὶ ὑπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 9 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν
 10 δότε. Μὴ ἔχετε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζῶνας σας, μὴ σακκίον διὰ τὴν ὁδὸν μηδὲ δύο
 11 χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς αὐτοῦ. Εἰς ὁποίαν δὲ πόλιν
 12 ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐστὶν ἄξιος ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκεῖ μείνατε ἕως οὗ ἐξέλθητε. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς
 13 τὴν οἰκίαν χαιρετήσατε αὐτήν. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ οἰκία ᾖ ἁγία, ἄς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ἐὰν δὲν
 14 ᾖ ἁγία, ἡ εἰρήνη σας ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς ἐσᾶς. Καὶ ὅστις δὲν σᾶς δεχθῇ μηδὲ ἀκούσῃ τοῦ λόγου σας,
 15 ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν σας. Ἀληθῶς σᾶς λέγω,
 16 Ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων παρὰ εἰς τὴν
 17 πόλιν ἐκείνην. Ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε λοιπὸν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
 18 καὶ ἄπλοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς συνέδρια
 19 καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν θέλουσι σᾶς μαστιγῶσαι· καὶ ἔτι ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε φερθῆ
 20 ἕνεκεν ἐμοῦ πρὸς μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη. Ὅταν δὲ σᾶς παραδίδωσι, μὴ μεριμνήσῃτε πῶς ἢ
 21 τί θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σᾶς δοθῆ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί πρέπει νὰ λαλήσῃτε. Ἐπειδὴ σῆς δὲν εἴσθε οἱ
 22 λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς σας, τὸ ὁποῖον λαλεῖ ἐν ὑμῖν. Θέλει δὲ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφόν
 23 εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ θέλουσιν ἐπαναστῆ τέκνα κατὰ γονέων καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτούς· καὶ
 24 θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῆ. Ὅταν
 25 δὲ σᾶς διώκωσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσει τὰς
 26 πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου οὐδὲ
 27 δοῦλος ἀνώτερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν μαθητὴν νὰ γείνη ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ
 28 ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Ἐὰν τὸν οἰκοδεσπότην ὠνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς
 29 αὐτοῦ· Μὴ φοβηθῆτε λοιπὸν αὐτούς· διότι δὲν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμμένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀνακαλυφθῆ,
 30 καὶ κρυπτόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γνωσθῆ. Ὁ, τι σᾶς λέγω ἐν τῷ σκότει, εἵπατε ἐν τῷ φωτί, καὶ ὃ, τι ἀκούετε

εἰς τὸ ὥτιον, κηρύττετε ἐπὶ τῶν δωματίων. Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ 28
 δυναμένων νὰ ἀποκτείνωσι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα νὰ ἀπολέσῃ ἐν τῇ γεέννῃ. 29
 Δύο στρουθία δὲν πωλοῦνται δι' ἓν ἀσάριον καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν δὲν θέλει πέσει ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ θελήματος τοῦ 30
 Πατρὸς σας. Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς εἶναι πᾶσαι ἡριθμημέναι. Μὴ φοβηθῆτε λοιπὸν· πολλῶν 31
 στρουθίων διαφέρετε σεῖς. Πᾶς λοιπὸν ὅστις μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ὁμολογήσει καὶ 32
 ἐγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δὲ μὲ ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω 33
 ἀρνηθῇ αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ βάλῃ εἰρήνην 34
 ἐπὶ τὴν γῆν· δὲν ἦλθον νὰ βάλῃ εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Διότι ἦλθον νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον κατὰ τοῦ 35
 πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ 36
 ἀνθρώπου θέλουσιν εἶσθαι οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Ὅστις ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ· 37
 καὶ ὅστις ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ· καὶ ὅστις δὲν λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ 38
 καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ. Ὅστις εὕρῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις 39
 ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ δι' ἐμέ θέλει εὕρεϊ αὐτήν. Ὅστις δέχεται ἑσᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὅστις δέχεται ἐμὲ 40
 δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου θέλει λάβει, καὶ 41
 ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου θέλει λάβει. Καὶ ὅστις ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων 42
 ποτήριον μόνον ψυχροῦ ὕδατος εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς διατάττων εἰς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν διὰ νὰ διδάσκῃ καὶ **11**
 νὰ κηρύττῃ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔπεμψε 2
 δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν. Καὶ ἀποκριθεὶς 3, 4
 ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ 5
 ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ 6, 7
 εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριος εἶναι ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἀνεχώρουν, ἤρχισεν ὁ 8
 Ἰησοῦς νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἴδῃτε κάλαμον ὑπὸ 9
 ἀνέμου σαλευόμενον. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδῃτε ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια ἰδού, οἱ τὰ μαλακὰ 10
 φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εὐρίσκονται. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδῃτε προφήτην ναί, σᾶς λέγω, καὶ 11
 περισσότερον προφήτου. Διότι οὗτος εἶναι, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον· Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν 12
 ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, 13
 μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ὑπὸ γυναικῶν δὲν ἡγέρθη μεγαλύτερος Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· πλην ὁ μικρότερος 14
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν εἶναι μεγαλύτερος αὐτοῦ. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως τοῦ 15
 νῦν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. Διότι πάντες οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος 16
 ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν. Καὶ ἂν θέλητε νὰ δεχθῆτε τοῦτο, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὅστις ἐμελλε νὰ ἔλθῃ. 17
 Ὁ ἔχων ὧτα διὰ νὰ ἀκούῃ ἄς ἀκούῃ. Ἀλλὰ μὲ τί νὰ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην εἶναι ὁμοία μὲ παιδάρια 18
 καθήμενα ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ φωνάζοντα πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτῶν, καὶ λέγοντα· Αὐλὸν σᾶς ἐπαιζάμεν, 19
 καὶ δὲν ἐχορεύσατε, σᾶς ἐθρηνηθήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε. Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης μῆτε τρώγων μῆτε πίνων, 20
 καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει. Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· Ἰδού, ἄνθρωπος 21
 φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Τότε 22
 ἤρχισεν νὰ ὀνειδίζῃ τὰς πόλεις ἐν αἷς ἔγειναν τὰ πλεότερα θαύματα αὐτοῦ, διότι δὲν μετενόησαν· Οὐαὶ εἰς σέ, 23
 Χοραζὶν, οὐαὶ εἰς σέ, Βηθσαιδάν· διότι ἐὰν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν ὑμῖν ἐγίνοντο ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδωνί 24
 πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσῃ ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ. Πλὴν σᾶς λέγω εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδωνά ἐλαφροτέρα 25
 θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρὰ εἰς ἑσᾶς. Καὶ σύ, Καπερναοὺμ, ἡ ὑψωθεῖσα ἕως τοῦ οὐρανοῦ, 26
 θέλεις καταβιβασθῇ ἕως ἄβου· διότι ἐὰν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν σοὶ ἐγίνοντο ἐν Σοδόμοις, ἤθελον μείνει 27
 μέχρι τῆς σήμερον. Πλὴν σᾶς λέγω, ὅτι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ 28
 κρίσεως παρὰ εἰς σέ. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ 29
 καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νῆπια· ναί, ὦ Πάτερ, 30
 διότι οὕτως ἐγένετο ἄρεστόν ἔμπροσθέν σου. Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς 31
 γινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα γινώσκει τις εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ εἰς ὅτινα θέλει ὁ Υἱὸς νὰ 32
 ἀποκαλύψῃ αὐτόν. Ἔλθετε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει. 33
 Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, διότι πρᾶος εἶμαι καὶ ταπεινὸς τὴν καρδίαν, καὶ θέλετε 34
 εὕρεϊ ἀνάπαυσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· διότι ὁ ζυγὸς μου εἶναι καλὸς καὶ τὸ φορτίόν μου ἐλαφρόν. 35

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς διὰ τῶν σπαρτῶν ἐν σαββάτῳ· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ **12**
 ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσιν ἀστάχια καὶ νὰ τρώγωνσιν. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἰδού, οἱ μαθηταὶ 2
 σου πράττουσιν ὅ, τι δὲν συγχωρεῖται νὰ πράττηται τὸ σάββατον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνεγνώσατε τί 3
 ἐπραξεν ὁ Δαβὶδ ὅτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγε τοὺς 4
 ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποίους δὲν ἦτο συγκεχωρημένον εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ, οὔτε εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ, 5
 εἰμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς μόνους. Ἡ δὲ ἀνεγνώσατε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐν τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς βεβηλόνουσι τὸ 6
 σάββατον ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶναι ἁθῶοι. Σᾶς λέγω δὲ ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἱεροῦ. Ἐὰν ὁμῶς ἐγνωρίζετε 7
 τί εἶναι Ἐλεον θέλω καὶ οὐχὶ θυσίαν, δὲν ἤθέλετε καταδικάσει τοὺς ἁθῶους. Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι 8
 κύριος καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν. Καὶ ἰδού, ἦτο ἄνθρωπος 9, 10
 ἔχων τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Συγχωρεῖται τάχα νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαββάτῳ διὰ

11 νά κατηγορήσωσιν αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἄνθρωπος ἀπὸ οὗτο θέλει εἶσθαι, ὅστις ἔχων πρόβατον
 12 ἓν, ἐὰν τοῦτο πείσῃ ἐν τῷ σαββάτῳ εἰς λάκκον, δὲν θέλει πιάσει καὶ σηκώσει αὐτό πόσον λοιπὸν διαφέρει
 13 ἄνθρωπος προβάτου ὥστε συγχωρεῖται ἐν τῷ σαββάτῳ νά ἀγαθοποιῇ τις. Τότε λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον·
 14 Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἐξεληθόντες
 15 συνεβουλεύθησαν κατ' αὐτοῦ, διὰ νά ἀπολέσωσιν αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς νοήσας ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ
 16 ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας. Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς αὐστηρῶς
 17, 18 διὰ νά μὴ φανερώσωσιν αὐτόν, διὰ νά πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ὁ
 19 δοῦλός μου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ψυχὴ μου εὐηρεστήθη· θέλω θέσει τὸ
 20 Πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ θέλει ἐξαγγεῖλει κρίσιν εἰς τὰ ἔθνη· δὲν θέλει ἀντιλογησῇ οὐδὲ κραυγάζει, οὐδὲ
 21 θέλει ἀκούσει τις τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς πλατείαις. Κάλαμον συντετριμμένον δὲν θέλει θάλασει καὶ λινάριον
 22 καπνίζον δὲν θέλει σβέσει, ἕωσοῦ ἐκφέρῃ εἰς νίκην τὴν κρίσιν· Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ θέλουσιν ἐλπίσει τὰ
 23 ἔθνη. Τότε ἐφέρθη πρὸς αὐτὸν δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε ὁ τυφλὸς
 24 καὶ κωφὸς καὶ ἐλάλει καὶ ἔβλεπε. Καὶ ἐξεπληττοντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· Μήπως εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς
 25 τοῦ Δαβὶδ· Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· Οὗτος δὲν ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰμὴ διὰ τοῦ Βεελζεβούλ, τοῦ
 26 ἄρχοντος τῶν δαιμονίων. Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Πᾶσα βασιλεία
 27 διαιρεθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία διαιρεθεῖσα καθ' ἑαυτῆς δὲν θέλει σταθῇ. Καὶ
 28 ἂν ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλῃ, διηρέθῃ καθ' ἑαυτοῦ· πῶς λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ· Καὶ
 29 ἂν ἐγὼ διὰ τοῦ Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας διὰ τίνας ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν
 30 εἶσθαι κριταὶ σας. Ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ διὰ Πνεύματος Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν εἰς ἐσῶς ἡ βασιλεία
 31 τοῦ Θεοῦ. Ἡ πῶς δύναται τις νά εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δυνατοῦ καὶ νά διαρπάσῃ τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἐὰν
 32 πρῶτον δὲν δέσῃ τὸν δυνατόν καὶ τότε θέλει διαρπάσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Ὅστις δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ εἶναι
 33 κατ' ἐμοῦ, καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. Διὰ τοῦτο οὗτος λέγω, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία
 34 θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἢ κατὰ τοῦ Πνεύματος ὅμως βλασφημία δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς
 35 ἀνθρώπους· καὶ ὅστις εἶπῃ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· ὅστις ὅμως εἶπῃ
 36 κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.
 37, 38 Ἡ κάμετε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ κάμετε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
 39 σαπρὸν· διότι ἐκ τοῦ καρποῦ γινώσκεται τὸ δένδρον. Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε νά λαλήτε καλὰ ὄντες
 40 πονηροὶ διότι ἐκ τοῦ περισεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ καλοῦ θησαυροῦ
 41 τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ καλὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. Σᾶς
 42 λέγω δὲ ὅτι διὰ πάντα λόγον ἄργον, τὸν ὁποῖον ἤθελον λαλήσει οἱ ἄνθρωποι, θέλουσιν ἀποδώσει λόγον δι' αὐτόν
 43 ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Διότι ἐκ τῶν λόγων σου θέλεις δικαιωθῇ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου θέλεις καταδικασθῇ. Τότε
 44 ἀπεκρίθησαν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν νά ἴδωμεν σημεῖον ἀπὸ σοῦ.
 45 Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον δὲν θέλει
 46 δοθῇ εἰς αὐτὴν εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Διότι ὡς ὁ Ἰωνᾶς ἦτο ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς
 47 ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτω θέλει εἶσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
 48 νύκτας. Ἄνδρες Νινευῖται θέλουσιν ἀναστηθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ θέλουσι κατακρίνει
 49 αὐτήν, διότι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ, πλείοντον τοῦ Ἰωνᾶ εἶναι ἐδώ. Ἡ βασίλισσα
 50 τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ θέλει κατακρίνει αὐτήν, διότι ἦλθεν ἐκ τῶν
 51 περάτων τῆς γῆς διὰ νά ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, καὶ ἰδοὺ, πλείοντον τοῦ Σολομῶντος εἶναι ἐδώ.
 52 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν
 53 καὶ δὲν εὐρίσκει. Τότε λέγει· Ἄς ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτὸν κενόν,
 54 σεσαρωμένον καὶ ἐστολισμένον. Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἄλλα πνεύματα πονηρότερα
 55 ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων.
 56 Οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γενεάν ταύτην τὴν πονηράν. Ἐνῶ δὲ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι πρὸς τοὺς ὄχλους, ἰδοὺ,
 57 ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἴσαντο ἔξω, ζητοῦντες νά λαλήσωσι πρὸς αὐτόν. Εἶπε δὲ τις πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ,
 58 ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἴστανται ἔξω, ζητοῦντες νά λαλήσωσι πρὸς σε. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν
 59 εἰπόντα τοῦτο πρὸς αὐτόν εἶπε· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου καὶ τίνας εἶναι οἱ ἀδελφοὶ μου· Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα
 60 αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου. Διότι ὅστις κάμῃ τὸ θέλημα
 τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου εἶναι ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ.
13. 2 Ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο πλησίον τῆς θαλάσσης· καὶ συνήχθησαν
 3 πρὸς αὐτόν ὄχλοι πολλοί, ὥστε ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ἐκάθητο, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἵστατο ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν. Καὶ
 4 ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς πολλὰ διὰ παραβολῶν, λέγων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων διὰ νά σπεῖρῃ. Καὶ ἐνῶ ἔσπειρεν,
 5 ἄλλα μὲν ἔπεσον παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγον αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὰ πετρώδη,
 6 ὅπου δὲν εἶχον γῆν πολλήν, καὶ εὐθύς ἀνεφύησαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον βάθος γῆς, καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος
 7 ἐκαυματίσθησαν καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ῥίζαν ἐξηράνθησαν· ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν
 8 αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἔδιδον καρπὸν τὸ μὲν ἑκατόν,
 9, 10 τὸ δὲ ἐξήκοντα, τὸ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὥτα διὰ νά ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί,
 11 εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί λαλεῖς πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διότι
 12 εἰς ἐσῶς ἐδόθη νά γνωρίσητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς ἐκείνους ὅμως δὲν ἐδόθη. Διότι

ὅστις ἔχει, ἔτι θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν καὶ θέλει περισσευθῇ· ὅστις ὁμῶς δὲν ἔχει, καὶ ὁ, τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λαλῶ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, διότι βλέποντες δὲν βλέπουσι καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν οὐδὲ νοοῦσι. Καὶ ἐκπληροῦται ἐπ' αὐτῶν ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει, καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ καὶ δὲν θέλετε καταλάβει· διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκλείσαν μήποτε ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς. Ὑμῶν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι μακάριοι, διότι βλέπουσι, καὶ τὰ ὦτά σας, διότι ἀκούουσιν. Ἐπειδὴ ἀληθῶς οἶσα λέγω ὅτι πολλοὶ προφητῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα βλέπετε, καὶ δὲν εἶδον, καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν. Σεῖς λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος. Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ νοούντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτος εἶναι ὁ σπαρθεὶς παρὰ τὴν ὁδόν. Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρθεὶς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δεχόμενος αὐτόν· δὲν ἔχει ὁμῶς ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλ' εἶναι πρόσκαιρος, ὅταν δὲ γείνη θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται. Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρθεὶς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον, ἔπειτα ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπίπτει τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος. Ὁ δὲ σπαρθεὶς ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον καὶ νοῶν· ὅστις καὶ καρποφορεῖ καὶ κἀμνει ὁ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα. Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον, ὅστις ἔσπειρε καλὸν σπόρον ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐνῷ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι, ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀνεχώρησεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον πρὸς αὐτόν· Κύριε, καλὸν σπόρον δὲν ἔσπειρας ἐν τῷ ἀγρῷ σου πόθεν λοιπὸν ἔχει τὰ ζιζάνια Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον πρὸς αὐτόν· Θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν καὶ νὰ συλλέξωμεν αὐτά Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκρίζωσθε μετ' αὐτῶν τὸν σῖτον· ἀφήσατε νὰ συναυξάνωσιν ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ πρὸς τοὺς θεριστάς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δέσατε αὐτά εἰς δέσμας διὰ νὰ κατακαύσῃτε αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συνάξατε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ κόκκον σινάπεως, τὸν ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· τὸ ὁποῖον εἶναι μὲν μικρότερον πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν ὁμῶς αὐξηθῇ εἶναι μεγαλύτερον τῶν λαχάνων καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἔρχονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦσιν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην παραβολὴν εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυπεν εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἑωσοῦ ἔγενεν ὅλον ἔνζυμον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς διὰ παραβολῶν πρὸς τοὺς ὄχλους καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτούς, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Θέλω ἀνοίξει ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, θέλω ἀπαγγεῖλει πράγματα κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τότε ἀφήσας τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς. Καὶ προσῆλθον πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐξηγήσον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ σπείρων τὸν καλὸν σπόρον εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρὸς εἶναι ὁ κόσμος· ὁ δὲ καλὸς σπόρος, οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς, ὅστις ἔσπειρεν αὐτά, εἶναι ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς εἶναι ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος· οἱ δὲ θερισταὶ εἶναι οἱ ἄγγελοι. Καθὼς λοιπὸν συλλέγονται τὰ ζιζάνια καὶ κατακαίονται ἐν πυρὶ, οὕτω θέλει εἶσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. Θέλει ἀποστελεῖν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ θέλουσι συλλέξει ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς πρᾶττοντας τὴν ἀνομίαν, καὶ θέλουσι ρίψει αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὁδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἐκλάμψει ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ ἄς ἀκούῃ. Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ θησαυρὸν κεκρυμμένον ἐν τῷ ἀγρῷ, τὸν ὁποῖον εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον ἔμπορον ζητοῦντα καλοὺς μαργαρίτας· ὅστις εὐρὼν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην, ὑπῆγε καὶ ἐπώλησε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δίκτυον, τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ συνήγαγεν ἀπὸ παντὸς εἶδους· τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἐγεμίσθη, ἀνεβίβασαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεῖα, τὰ δὲ ἄχρεῖα ἔρριψαν ἔξω. Οὕτω θέλει εἶσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. Θέλουσιν ἐξέλθει οἱ ἄγγελοι καὶ θέλουσιν ἀποχωρίσει τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ θέλουσι ρίψει αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὁδόντων. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνοήσατε ταῦτα πάντα λέγουσι πρὸς αὐτόν· Naί, Κύριε. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὰ περὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ νέα καὶ παλαιά. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐξεπλήττοντο καὶ ἔλεγον· Πόθεν εἰς τοῦτον ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ τέκτονος ἢ μήτηρ αὐτοῦ δὲν λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας· καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ δὲν εἶναι πᾶσαι παρ' ἡμῖν πόθεν λοιπὸν εἰς τοῦτον ταῦτα πάντα· Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν εἶναι προφήτης ἄνευ τιμῆς εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ πολλὰ θαύματα διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

- 14, 2** Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Οὗτος εἶναι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Διότι ὁ Ἡρώδης συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην ἔδωκεν αὐτὸν καὶ ἔβαλεν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωάννης· Δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς αὐτήν. Καὶ θέλων νὰ θανατώσῃ αὐτὸν ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, διότι εἶχον αὐτὸν ὡς προφήτην. Ὅτε δὲ ἐτελοῦντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδη· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν εἰς αὐτὴν νὰ δώσῃ ὃ, τι ἂν ζητήσῃ. Ἡ δέ, παρακινήθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δὸς μοι, λέγει, ἐδὼ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους ὅμως καὶ τοὺς συγκαθημένους προσέταξε νὰ δοθῇ, καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἐφέρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον, καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐσῆκωσαν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τοῦτο εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτὸν πεζοὶ ἀπὸ τῶν πόλεων. Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτοὺς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημος εἶναι ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς κώμας καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοὺς τροφάς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν νὰ ὑπάγωσι· δότε εἰς αὐτοὺς σείς νὰ φάγωσιν. Οἱ δὲ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Δὲν ἔχομεν ἐδῶ εἰμὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ὀψάρια. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτὰ ἐδῶ. Καὶ προστάξας τοὺς ὄχλους νὰ καθίσωσιν ἐπὶ τὰ χόρτα, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ὀψάρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κόψας ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς ὄχλους. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἐσῆκωσαν τὸ περισσεύμα τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ τρώγοντες ἦσαν ἕως πεντακισχίλιοι ἄνδρες, ἐκτὸς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ ὑπάγωσι πρὸ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἑωσοῦ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀφοῦ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν διὰ νὰ προσευχηθῇ. Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἦτο μόνος ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἦτο ἤδη ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· διότι ἦτο ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ὑπῆγε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν. Εὐθὺς δὲ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμὶ· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, ἐὰν ᾔσαι σύ, πρόσταξόν με νὰ ἔλθω πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων ὅμως τὸν ἄνεμον δυνατὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρχίσας νὰ καταποντίζεται, ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπίασεν αὐτὸν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· 32, 33 Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας· Καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς τὸ πλοῖον, ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες 34 προσεκύνησαν αὐτόν, λέγοντες· Ἀληθὺς Θεοῦ Υἱὸς εἶσαι. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ. 35 Καὶ γνωρίσαντες αὐτόν οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περιχώρον ἐκείνην καὶ ἔφεραν 36 πρὸς αὐτόν πάντας τοὺς πάσχοντας, καὶ παρεκάλουν αὐτόν νὰ ἐγγίσῃ μόνον τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤγγισαν ἰατρεύθησαν.
- 15, 2** Τότε προσέρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων διότι δὲν νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν 3 τρώγωσιν ἄρτον. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί καὶ σείς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ 4 τὴν παράδοσίν σας· Διότι ὁ Θεὸς προσέταξε, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· καί, Ὁ κακολογῶν 5 πατέρα ἢ μητέρα ἐξάπαντος νὰ θανατόνηται· σείς ὅμως λέγετε· Ὅστις εἶπῃ πρὸς τὸν πατέρα ἢ πρὸς τὴν 6, 7 μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας. Ὑποκριταί, καλῶς προεφῆτευσε 8 περὶ ὑμῶν ὁ Ἡσαΐας, λέγων· Ὁ λαὸς οὗτος μὲ πλησιάζει μὲ τὸ στόμα αὐτῶν καὶ μὲ τὰ χεῖλη μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ 9 καρδία αὐτῶν μακρὰν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. Εἰς μάτην δὲ μὲ σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα 10, 11 ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλέσας τὸν ὄχλον, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀκούετε καὶ νοεῖτε. Δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα, ἀλλὰ τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο μολύνει τὸν ἄνθρωπον. Τότε 12 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἐξεύρεις ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦτον 13 ἐσκανδαλίσθησαν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Πᾶσα φυτεία, τὴν ὁποίαν δὲν ἐφύτευεν ὁ Πατὴρ μου ὁ οὐράνιος, 14 θέλει ἐκρίζωθῇ. Ἀφήσατε αὐτούς· εἶναι ὁδηγοὶ τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὀδηγῇ, ἀμφοτέρω εἰς 15 βόθρον θέλουσι πέσει. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξήγησον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην. 16, 17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔτι καὶ σείς ἀσύνετοι εἴσθε· Δὲν ἐννοεῖτε ἔτι ὅτι πᾶν τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα 18 καταβαίνει εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἐκβάλλεται εἰς ἀφεδρῶνα· Τὰ δὲ ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας 19 ἐξέρχονται, καὶ ἐκεῖνα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον. Διότι ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, 20 μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. Ταῦτα εἶναι τὰ μολύνοντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ 21 φάγῃ τις μὲ ἀνίπτους χεῖρας δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ 22 μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία, ἐξεληθοῦσα ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων, ἐκραύγασε πρὸς 23 αὐτόν λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ δὲν ἀπεκρίθη

πρὸς αὐτὴν λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, διότι
κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου 24
Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτόν, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν εἶναι 25, 26
καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὰ κυνάρια. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· ἀλλὰ καὶ τὰ 27
κυνάρια τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ 28
Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· ὥς γένη εἰς σέ ὡς θέλεις. Καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγάτηρ
αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ 29
ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλοὺς, 30
κωφούς, κουλλοὺς καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτούς· ὥστε οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν βλέποντες κωφοὺς λαλοῦντας, κουλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ 31
τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλέσας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, 32
εἶπε· Σπλαγχνίζομαι διὰ τὸν ὄχλον, διότι τρεῖς ἡμέρας μένουσι πλησίον μου καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι·
καὶ νὰ ἀπολύσω αὐτοὺς νήστειοι δὲν θέλω, μήποτε ἀποκάμωσι καθ' ὁδόν. Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ 33
αὐτοῦ· Πόθεν εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἄρτοι τόσοι, ὥστε νὰ χορτάσωμεν τόσον ὄχλον; Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς 34
ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ὀψαράκια. Καὶ προσέταξε τοὺς ὄχλους νὰ 35
καθίσωσιν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τὰ ὀψάρια, ἀφοῦ εὐχαρίστησεν, ἔκοψε καὶ ἔδωκεν 36
εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τὸν ὄχλον. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἐσῆκωσαν 37
τὸ περισσεύμα τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις· οἱ δὲ τρώγοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες ἐκτὸς 38
γυναικῶν καὶ παιδίων. Ἀφοῦ δὲ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά. 39

Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες αὐτόν ἐζήτησαν νὰ δεῖξῃ εἰς αὐτοὺς σημεῖον **16**
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅταν γένη ἑσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει 2
ὁ οὐρανός· καὶ τὸ πρωῒ· Σήμερον χειμῶν· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν 3
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ διακρίνητε, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε· Γενεὰ πονηρὰ καὶ 4
μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτήν εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωάν· τοῦ προφήτου. Καὶ
ἀφήσας αὐτοὺς ἀνεχώρησε. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐλησιμόνησαν νὰ λάβωσιν ἄρτους, 5
Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Βλέπετε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. Καὶ 6, 7
ἐκεῖνοι διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι ἄρτους δὲν ἐλάβομεν. Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· 8
Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους δὲν ἐλάβετε· ἐτι δὲν καταλαμβάνετε, οὐδὲ ἐνθυμεῖσθε τοὺς 9
πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε· οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ 10
πόσας σπυρίδας ἐλάβετε· πῶς δὲν καταλαμβάνετε ὅτι περὶ ἄρτου δὲν σᾶς εἶπον νὰ προσέχητε ἀπὸ τῆς ζύμης 11
τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων· Τότε ἐνόησαν, ὅτι δὲν εἶπε νὰ προσέχωσιν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' 12
ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς 13
Φιλίππου, ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
Οἱ δὲ εἶπον· Ἄλλοι μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν καὶ ἄλλοι Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει 14, 15
πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ σεῖς τίνα με λέγετε ὅτι εἶμαι· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ 16
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος εἶσαι, Σίμων, υἱὸς τοῦ Ἰωάν, 17
διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἀπεκάλυψε τοῦτο, ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἐγὼ δὲ σοὶ λέγω ὅτι σὺ 18
εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ θέλω οἰκοδομῆσαι τὴν ἐκκλησίαν μου, καὶ πύλαι ᾗδου δὲν θέλουσιν
ισχύσει κατ' αὐτῆς. Καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ, τι ἐὰν δέσῃς ἐπὶ τῇ 19
γῆς, θέλει εἶσθαι δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ, τι ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῇ γῆς, θέλει εἶσθαι λελυμένον ἐν τοῖς 20
οὐρανοῖς. Τότε παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ μὴ εἰπῶσι πρὸς μηδένα ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰησοῦς ὁ 21
Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱεροσόλυμα 22
καὶ νὰ πάθῃ πολλά ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ τὴν τρίτην
ἡμέραν νὰ ἀναστήθῃ. Καὶ παραλαβὼν αὐτόν ὁ Πέτρος κατ' ἰδίαν ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτόν, λέγων· Γενοῦ ἴλεως 23
εἰς σεαυτόν, Κύριε· δὲν θέλει γεῖναι τοῦτο εἰς σέ. Ἐκεῖνος δὲ στραφείς εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον· Ὑπάγε ὀπίσω 24
μου, Σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἶσαι· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε ὁ Ἰησοῦς 25
εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἐὰν τις θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀπαρνηθῇ ἑαυτόν καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἅς με ἀκολουθῇ. Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν· καὶ 26
ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, θέλει εὐρεῖ αὐτήν. Ἐπειδὴ τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον 27
ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· Διότι 28
μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε θέλει
ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, εἶναί τινες τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν 29
θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἕως οὗ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ **17**
ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον 2
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς Μωϋσῆς 3
καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ 4
ἤμεθα ἐδῶ· ἐὰν θέλῃς, ἅς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνάς, διὰ σέ μίαν καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν καὶ μίαν διὰ 5
τὸν Ἡλίαν. Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης 5

6 λέγουσα· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες
 7 οἱ μαθηταὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐτίασεν αὐτοὺς
 8 καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ὑψώσαντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, δὲν εἶδον οὐδένα εἰμὴ τὸν
 9 Ἰησοῦν μόνον. Καὶ ἐνῶ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μὴ εἴπητε
 10 πρὸς μηδένα τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστήθῃ ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
 11 αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί λοιπὸν λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἥλιος πρῶτον· Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 12 ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ὁ Ἥλιος μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ θέλει ἀποκαταστήσῃ πάντα· σὰς λέγω ὁμῶς
 13 ὅτι ἦλθεν ἤδη ὁ Ἥλιος, καὶ δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν, ἀλλ' ἔπραξαν εἰς αὐτόν ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς
 14 τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ὑπ' αὐτῶν. Τότε ἐνόησαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπε
 15 πρὸς αὐτοὺς. Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς τὸν ὄχλον, ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ἄνθρωπός τις γονυπετῶν εἰς αὐτόν καὶ
 16 λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, διότι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· διότι πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πῦρ
 17 καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ ἔφερα αὐτόν πρὸς τοὺς μαθητάς σου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θεραπεύσωσιν
 18 αὐτόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν
 19 ἕως πότε θέλω ὑποφέρει ὑμᾶς φέρετέ μοι αὐτόν ἐδῶ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 20 τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν
 21 Ἰησοῦν κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
 22 Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας. Διότι ἀληθῶς σὰς λέγω, Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸ ὄρος
 23 τοῦτο, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ θέλει μεταβῆ· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι οὐδὲν ἀδύνατον εἰς ἐσᾶς. Τοῦτο δὲ τὸ
 24 γένος δὲν ἐξέρχεται, εἰμὴ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας. Καὶ ἐνῶ διέτριβον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ
 25 Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ θέλουσι θανατώσῃ αὐτόν, καὶ
 26 τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστήθῃ. Καὶ ἐλυτήθησαν σφόδρα. Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς τὴν Καπερναοὺμ, προσῆλθον
 27 πρὸς τὸν Πέτρον οἱ λαμβάνοντες τὰ δίδραχμα καὶ εἶπον· Ὁ διδασκαλός σας δὲν πληρόνει τὰ δίδραχμα· λέγει,
 28 Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέλαβεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ φαίνεται, Σίμων οἱ βασιλεῖς τῆς
 29 γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι φόρους ἢ δασμόν ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ξένων· λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος·
 30 Ἀπὸ τῶν ξένων. Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα ἐλεύθεροί εἶναι οἱ υἱοί. Πλὴν διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσωμεν
 31 αὐτούς, ὕπαγε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ρίψον ἄγκιστρον καὶ τὸ πρῶτον ὀψάριον, τὸ ὁποῖον ἀναβῇ, λάβε, καὶ
 32 ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ θέλεις εὐρεῖ στατήρα· ἐκείνον λαβὼν δὸς εἰς αὐτοὺς δι' ἐμὲ καὶ σέ.

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Τίς ἄρα εἶναι μεγαλύτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ
 2, 3 τῶν οὐρανῶν· Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς σὰς
 4 λέγω, ἐὰν δὲν ἐπιστρέψῃτε καὶ γένητε ὡς τὰ παιδιά, δὲν θέλετε εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις
 5 λοιπὸν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ
 6 ὅστις δεχθῇ ἐν τοιοῦτον παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· ὅστις ὁμῶς σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν
 7 τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει εἰς αὐτόν νὰ κρεμασθῇ μύλου πέτρα ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ
 8 νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ εἰς τὸν κόσμον διὰ τὰ σκάνδαλα· διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ
 9 ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Καὶ ἐὰν ἡ
 10 χεὶρ σου ἢ ὁ ποὺς σου σέ σκανδαλίξῃ, ἔκκοπον αὐτὸ καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· καλὴτερον σοὶ εἶναι νὰ εἰσελθῇς εἰς
 11 τὴν ζωὴν χωλὸς ἢ κουλλός, παρά ἔχων δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας νὰ ριφθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ ἐὰν ὁ
 12 ὀφθαλμός σου σέ σκανδαλίξῃ, ἔκβαλε αὐτόν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· καλὴτερον σοὶ εἶναι μονόφθαλμος νὰ εἰσελθῇς
 13 εἰς τὴν ζωὴν, παρά ἔχων δύο ὀφθαλμοὺς νὰ ριφθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Προσέχετε μὴ καταφρονήσῃτε
 14 ἓνα τῶν μικρῶν τούτων· διότι σὰς λέγω ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον
 15 τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἐπειδὴ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός. Τί σὰς
 16 φαίνεται ἐὰν ἄνθρωπός τις ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἐν ἓξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἑννέα καὶ
 17 ὑπάγων ἐπὶ τὰ ὄρη, ζητεῖ τὸ πλανώμενον. Καὶ ἐὰν συμβῇ νὰ εὕρῃ αὐτό, ἀληθῶς σὰς λέγω ὅτι χαίρει δι' αὐτό
 18 μᾶλλον παρά διὰ τὰ ἐνενήκοντα ἑννέα τὰ μὴ πεπλανημένα. Οὕτω δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς
 19 σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς νὰ ἀπολεσθῇ εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε
 20 καὶ ἔλεγξον αὐτόν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν ὁμῶς δὲν
 21 ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι ἓνα ἢ δύο, διὰ νὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος ἐπὶ στόματός δύο μαρτύρων ἢ τριῶν.
 22 Καὶ ἐὰν παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τοῦτο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλ' ἐὰν καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἄς εἶναι
 23 εἰς σέ ὡς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. Ἀληθῶς σὰς λέγω, Ὅσα ἐὰν δέσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι δεδεμένα
 24 ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν σὰς λέγω ὅτι
 25 ἐὰν δύο ἀπὸ σᾶς συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἤθελον κάμει αἴτησιν,
 26 θέλει γένην εἰς αὐτοὺς παρά τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι
 27 εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι ἐγὼ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν. Τότε προσελθὼν πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε,
 28 ποσάκις ἂν ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ θέλω συγχωρῆσαι αὐτόν ἕως ἐπτάκις· λέγει πρὸς αὐτόν ὁ
 29 Ἰησοῦς· Δὲν σοὶ λέγω ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ. Διὰ τοῦτο ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιωθῇ
 30 μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἠθέλησε νὰ θεωρήσῃ λογαριασμόν μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἤρχισε νὰ
 31 θεωρῇ, ἐφάρθη πρὸς αὐτόν εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ἀποδώσῃ, προσέταξεν
 32 ὁ κύριος αὐτοῦ νὰ πωληθῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ
 33 ὀφειλόμενον. Πесὼν λοιπὸν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτόν, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον εἰς ἐμὲ, καὶ πάντα

θέλω σοι ἀποδώσει. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν 27
 εἰς αὐτόν. Ἀφοῦ ὁμως ἐξῆλθεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὅστις ἔχρεώσται εἰς αὐτόν 28
 ἑκατὸν δηνάρια, καὶ πιάσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι χρεωστεῖς. Πεσὼν λοιπὸν ὁ σύνδουλος 29
 αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον εἰς ἐμέ, καὶ πάντα θέλω σοι ἀποδώσει.
 Ἐκεῖνος ὁμως δὲν ἠθέληεν, ἀλλ' ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδώσῃ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες 30, 31
 δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες ἐφανέρωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν
 πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλέσας αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτόν· Δοῦλε πονηρέ, πᾶν τὸ χρέος 32
 ἐκεῖνο σοὶ ἀφῆκα, ἐπειδὴ μὲ παρεκάλεισας· δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς καὶ 33
 ἐγὼ σὲ ἠλέησα. Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς βασανιστάς, ἕως οὗ ἀποδώσῃ πᾶν τὸ 34
 ὀφειλόμενον εἰς αὐτόν. Οὕτω καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἐὰν δὲν συγχωρήσῃτε ἐκ 35
 καρδίας σας ἕκαστος εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὰ πταίσματα αὐτῶν.

Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς **19**
 Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. Καὶ 2, 3
 ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες πρὸς αὐτόν· Συγχωρεῖται εἰς τὸν ἄνθρωπον
 νὰ χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ πᾶσαν αἰτίαν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνεγνώσατε ὅτι ὁ 4
 πλάσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐπλασεν αὐτοὺς· καὶ εἶπεν, Ἐνεκεν τούτου θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν 5
 πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σὰρκα
 μίαν· Ὡστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἅς 6
 μὴ χωρίζῃ. Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διὰ τί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς προσέταξε νὰ δώσῃ ἔγγραφον διαζυγίου καὶ νὰ 7
 χωρισθῇ αὐτήν· Λέγει πρὸς αὐτούς· Διότι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εἰς ἐσᾶς νὰ 8
 χωρίζεσθε τὰς γυναῖκάς σας· ἀπ' ἀρχῆς ὁμως δὲν ἔγεινεν οὕτω. Σᾶς λέγω δὲ ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα 9
 αὐτοῦ ἐκτὸς διὰ πορνείαν καὶ νυμφευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ὅστις νυμφευθῇ γυναῖκα κεχωρισμένην,
 γίνεται μοιχός. Λέγουσι πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἐὰν οὕτως ἔχῃ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν 10
 γυναῖκα, δὲν συμφέρει νὰ νυμφευθῇ. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν δύνανται πάντες νὰ δεχθῶσι τὸν λόγον 11
 τοῦτον, ἀλλ' εἰς ὅσους εἶναι δεδομένον. Διότι εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω, 12
 καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς
 διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις δύναται νὰ δεχθῇ τοῦτο, ἅς δεχθῇ. Τότε ἐφέρθησαν πρὸς αὐτόν 13
 παῖδιά, διὰ νὰ ἐπιθέσῃ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ καὶ νὰ εὐχρηθῇ· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέπληξαν αὐτὰ. Πλὴν ὁ Ἰησοῦς 14
 εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παῖδιά καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτὰ νὰ ἔλθωσι πρὸς ἐμέ· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν. Καὶ ἀφοῦ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὰ τὰς χεῖρας, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Καὶ ἰδού, προσελθὼν τις εἶπε πρὸς 15, 16
 αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί καλὸν νὰ πράξω διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον· Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί μὲ λέγεις
 ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ ἐγώ, ὁ Θεός. Ἀλλ' ἐὰν θέλῃς νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξον τὰς ἐντολάς. Λέγει 18
 πρὸς αὐτόν· Ποῖας· Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τὸ μὴ φονεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς,
 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλεις ἀγαπᾶν τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ 19, 20
 νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου· τί μοι λείπει ἔτι· Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν θέλῃς νὰ
 ἦσαι τέλειος, ὕπαγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ δὸς εἰς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ,
 καὶ ἐλθέ, ἀκολουθεῖ μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε κτήματα 22
 πολλά. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι δυσκόλως θέλει εἰσελθεῖ πλούσιος 23
 εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Καὶ πάλιν σᾶς λέγω, Ἐυκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρυπήματος 24
 βελόνης παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήκτοντο 25
 σφόδρα, λέγοντες· Τίς λοιπὸν δύναται νὰ σωθῇ· Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Παρὰ ἀνθρώποις 26
 τοῦτο ἀδύνατον εἶναι, παρὰ τῷ Θεῷ ὁμως τὰ πάντα εἶναι δυνατά. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτόν· 27
 Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ σοὶ ἠκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει εἶσθαι εἰς ἡμᾶς· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε 28
 πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι σεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθήσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ, θέλετε καθῆσθαι καὶ σεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα 29
 φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφὸν ἢ ἀδελφάν ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ 29
 τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλάσια θέλει λάβει καὶ ζωὴν αἰώνιον θέλει κληρονομήσει.
 Πολλοὶ ὁμως πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. 30

Διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα τῷ πρωτῷ διὰ **20**
 νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Ἀφοῦ δὲ συνεφώνησε μετὰ τῶν ἐργατῶν πρὸς ἕν δηνάριον 2
 τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους 3
 ἵσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ πρὸς ἐκείνους εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι 4
 εἶναι δίκαιον θέλω σᾶς δώσει. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγγον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἔκαμεν 5
 ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὔρεν ἄλλους ἵσταμένους ἀργούς, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· 6
 Διὰ τί ἵστασθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί· Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διότι οὐδεὶς ἐμίσθωσεν ἡμᾶς. Λέγει πρὸς 7
 αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον θέλετε λάβει. Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, 8
 λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος πρὸς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὸν 9
 μισθόν, ἀρχίσας ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν μισθωθέντες, 9
 ἔλαβον ἅνα ἕν δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι λάβει πλεονέκτα, ἔλαβον ὁμως καὶ 10

11, 12 αὐτοὶ ἀνὰ ἓν δηνάριον. Καὶ λαβόντες ἐγγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδομητοῦ, λέγοντες ὅτι, Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἔκαμον, καὶ ἔκαμεσιν αὐτοὺς ἴσους μετ' ἡμᾶς, οἵτινες ἐβαστάσαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.

13, 14 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν· Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν συνεφώνησας ἓν δηνάριον μετ' ἐμοῦ· λάβε τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ νὰ δώσω εἰς τοῦτον τὸν ἔσχατον ὥς καὶ εἰς σέ. Ἡ δὲν ἔχω τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμω ὅ, τι θέλω εἰς τὰ ἐμά ἢ ὁ ὀφθαλμὸς σου εἶναι πονηρὸς διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός· Οὕτω θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί. Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ θέλουσι καταδικάσει αὐτὸν εἰς θάνατον, καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ ἐμπαίζωσι καὶ μαστιγώσωσι καὶ σταυρώσωσι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῆ. Τότε προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ ζητοῦσα τι παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί θέλεις λέγει πρὸς αὐτόν· Εἰπὲ νὰ καθήσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε. Δύνασθε νὰ πῖντε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πῖω, καὶ νὰ βαπτισθῇτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι λέγουσι πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε πῖναι καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῆ· τὸ νὰ καθήσητε ὁμῶς ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, εἰμὶ εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένοι ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτούς, εἶπεν· Ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτὰ καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτά. Οὕτως ὁμῶς δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας ἐν ὑμῖν, ἄς ᾖ ἡνικαὶ ὑπηρέτης ὑμῶν, καὶ ὅστις θέλῃ νὰ ᾖ πρῶτος ἐν ὑμῖν, ἄς ᾖ δοῦλος ὑμῶν· καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. Καὶ ἐνῶν ἐξήρχοντο ἀπὸ τῆς Ἱερικῆς, ἠκολούθησεν αὐτὸν ὄχλος πολὺς. Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς διαβαίνει, ἔκραζαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ. Ὁ δὲ ὄχλος ἐπέπληξεν αὐτοὺς διὰ νὰ σιωπήσωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔκραζον δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ. Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξεν αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κύριε, νὰ ἀνοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἤγγισε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

21 Καὶ ὅτε ἐπλησίασαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθαφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς θέλετε εὐρεῖ ὄνον δεδεμένην καὶ πωλᾶριον μετ' αὐτῆς· λύσατε καὶ φέρετέ μοι. Καὶ ἐὰν τις σᾶς εἴπῃ τι, θέλετε εἰπεῖ ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτῶν· καὶ εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτά. Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Εἶπατε πρὸς τὴν θυγατέρα Σιών, Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται πρὸς σέ πραῦς καὶ καθήμενος ἐπὶ ὄνου καὶ πώλου υἱοῦ ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἔφεραν τὸν ὄνον καὶ τὸ πωλᾶριον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ περισσότερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωνον εἰς τὴν ὁδόν. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς εἶναι οὗτος

11, 12 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτος εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξέβαλε πάντα τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν ἀνέτρεψε καὶ τὰ καθίσματα τῶν πωλούντων τὰς περισσότερας, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς θέλει ὀνομάζεσθαι, σεις δὲ ἐκάμετε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

14, 15 Καὶ προσῆλθον πρὸς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἑθεράπευσεν αὐτούς. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἡγανάκτησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀκούεις τί λέγουσιν οὗτοι Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτούς· Naί· ποτε δὲν ἀνεγνώσατε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἡτοιμάσας αἰνεῖσιν· Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ διενυκτέρευεν ἐκεῖ. Ὅτε δὲ τὸ πρωῒ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν μίαν συκῆν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθε πρὸς αὐτήν καὶ οὐδὲν ἠϋρεν ἐπ' αὐτήν εἰμὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· Na μὴ γείνη πλέον ἀπὸ σοῦ καρπὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆ.

20, 21 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παρευθὺς ἐξηράνθη συκῆ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ δὲν διστάσητε, οὐχὶ μόνον τὸ τῆς συκῆς θέλετε κάμει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἂν εἴπητε, Σηκώθητι καὶ ῥιφῇτι εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει γείναι· καὶ πάντα ὅσα ἂν ζητήσητε ἐν τῇ προσευχῇ ἔχοντες πίστιν θέλετε λάβει. Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον πρὸς αὐτόν, ἐνῶν ἐδίδασκεν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττετε ταῦτα, καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσῃ καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, τὸν ὁποῖον ἐὰν μοι εἴπητε, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς εἰπεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα· τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου πόθεν ἦτο, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων Καὶ ἐκεῖνοι διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ πρὸς ἡμᾶς, Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· διότι πάντες ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν,

εἶπον· Δὲν ἐξεύρομεν. Εἶπε πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐτοί· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω πρὸς ὑμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα. Ἀλλὰ τί σᾶς φαίνεται Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν πρῶτον εἶπε· Τέκνον, ὑπάγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν θέλω· ὕστερον ὁμῶς μετανοήσας ὑπῆγε. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν δευτέρον εἶπεν ὡσαύτως. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ ὑπάγω, κύριε· καὶ δὲν ὑπῆγε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ὁ πρῶτος. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ὑπάγουσι πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἦλθε πρὸς ὑμᾶς ὁ Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν· οἱ τελῶναι ὁμῶς καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· σεις δὲ ἰδόντες δὲν μετεμελήθητε ὕστερον, ὥστε νὰ πιστεύσητε εἰς αὐτόν. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἦτο ἄνθρωπός τις οἰκοδομοπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ περιέβαλεν εἰς αὐτὸν φραγμὸν καὶ ἔσκαψεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργούς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς διὰ νὰ λάβωσι τοὺς καρπούς αὐτοῦ. Καὶ πιάσαντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἄλλον μὲν ἔδειραν, ἄλλον δὲ ἐφόνευσαν, ἄλλον δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονους τῶν πρώτων, καὶ ἔκαμον εἰς αὐτοὺς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Θέλουσιν ἐντραπή τὸν υἱὸν μου. Ἄλλ' οἱ γεωργοί, ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἄς φονεύσωμεν αὐτόν καὶ ἄς κατακρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ πιάσαντες αὐτόν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἐφόνευσαν. Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί θέλει κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κακοὺς κακῶς θέλει ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα θέλει μισθώσει εἰς ἄλλους γεωργούς, οἵτινες θέλουσιν ἀποδώσει εἰς αὐτόν τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε ἐν ταῖς γραφαῖς, Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγένεκε κεφαλὴ γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένεκεν αὕτη καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς ὑμᾶς ὅτι θέλει ἀφαιρεθῇ ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος κάμνον τοὺς καρπούς αὐτῆς· καὶ ὅστις πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον θέλει συντριφθῇ· εἰς ὄντινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψει αὐτόν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἐνόησαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες νὰ πιάσωσιν αὐτόν, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ εἶχον αὐτόν ὡς προφήτην.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπε πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἔκαμε γάμους εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ νὰ καλέσωσι τοὺς προσκεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ δὲν ἤθελον νὰ ἔλθωσι. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε πρὸς τοὺς προσκεκλημένους· Ἰδοὺ, τὸ γεῦμά μου ἡτοιμάσα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ θρεπτά εἶναι ἐσφαγμένα καὶ πάντα εἶναι ἔτοιμα· ἔλθετε εἰς τοὺς γάμους. Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἀμελήσαντες ἀπηλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ πιάσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἐφόνευσαν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέκαυσε. Τότε λέγει πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἔτοιμος, οἱ δὲ προσκεκλημένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι· ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, κακοὺς τε καὶ καλοὺς· καὶ ἐγεμίσθη ὁ γάμος ἀπὸ ἀνακεκλημένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς διὰ νὰ θεωρήσῃ τοὺς ἀνακεκλημένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον μὴ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Φίλε, πῶς εἰσῆλθες ἐνταῦθα μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου Ὁ δὲ ἀπεστομώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας· Δέσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, σηκώσατε αὐτόν καὶ ρίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὁδόντων. Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί. Τότε ὑπῆγον οἱ Φαρισαῖοι καὶ συνεβουλεύθησαν πῶς νὰ παγιδεύσωσιν αὐτόν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ἀληθὴς εἶσαι καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις καὶ δὲν σὲ μέλει περὶ οὐδενός· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἶπε λοιπὸν πρὸς ἡμᾶς, Τί σοὶ φαίνεται εἶναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα ἢ οὐχί Γνωρίσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί μὲ πειράζετε, ὑποκριταί· δείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ δασμοῦ· οἱ δὲ ἔφεραν πρὸς αὐτόν δηνάριον. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Τοῦ Καίσαρος. Τότε λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφήσαντες αὐτόν ἀνεχώρησαν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον πρὸς αὐτόν Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν, Ἐὰν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, θέλει νυμφευθῇ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτά ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἀφοῦ ἐνυμφεύθη ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων τέκνον, ἀφήκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἐπτά. Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν τίνος τῶν ἐπτά θέλει εἶσθαι γυνή διότι πάντες ἔλαβον αὐτήν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Πλανᾶσθε μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε νυμφεύονται οὔτε νυμφεύουσιν, ἀλλ' εἶναι ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ρηθὲν πρὸς ἐσᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ δὲν εἶναι ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἀπεστόμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ὁμοῦ. Καὶ εἰς αὐτῶν, νομικός,

- 36, 37 ἤρώτησε πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ εἶναι μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ· Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε
πρὸς αὐτόν· Θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ
38, 39 ὅλης τῆς διανοίας σου. Αὕτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῆς· Θέλεις ἀγαπᾶ τὸν
40, 41 πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται. Καὶ ἐνῶ
42 ἦσαν συνηγμένοι οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σᾶς φαίνεται περὶ τοῦ Χριστοῦ τίνοος
43 υἱὸς εἶναι λέγουσι πρὸς αὐτόν· Τοῦ Δαβίδ. Λέγει πρὸς αὐτούς· Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ διὰ Πνεύματος ὀνομάζει
44 αὐτὸν Κύριον, λέγων, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως οὗ θέσω τοὺς ἐχθρούς
45, 46 σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· Ἐάν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ ὀνομάζῃ αὐτὸν Κύριον, πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ· Καὶ οὐδεὶς
ἠδύνατο νὰ ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν λόγον· οὐδ' ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας νὰ ἐρωτήσῃ πλέον αὐτόν.
- 23,** 2 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς τοὺς ὄχλους καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Ἐπὶ τῆς καθέδρας τοῦ
3 Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Πάντα λοιπὸν ὅσα ἂν εἴπωσι πρὸς ἐσᾶς νὰ φυλάττητε,
4 φυλάττετε καὶ πράττετε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ πράττετε· ἐπειδὴ λέγουσι καὶ δὲν πράττουσι. Διότι δένουσι
φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιθέτουσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, δὲν θέλουσιν ὅμως οὐδὲ διὰ
5 τοῦ δακτύλου αὐτῶν νὰ κινήσωσιν αὐτά. Πράττουσι δὲ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν διὰ νὰ βλέπωνται ὑπὸ τῶν
6 ἀνθρώπων. Καὶ πλατύνουσι τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, καὶ
7 ἀγαπᾶσι τὸν πρῶτον τόπον ἐν τοῖς δεῖπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς
8 ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ νὰ ὀνομάζωνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· Ῥαββί, Ῥαββί· σεῖς ὅμως μὴ ὀνομασθῆτε Ῥαββί· διότι
9 εἷς εἶναι ὁ καθηγητὴς σας, ὁ Χριστός· πάντες δὲ σεῖς ἀδελφοὶ εἴσθε. Καὶ πατέρα σας μὴ ὀνομάσητε ἐπὶ
10 τῆς γῆς· διότι εἷς εἶναι ὁ Πατὴρ σας, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲ ὀνομασθῆτε καθηγηταί· διότι εἷς εἶναι ὁ
11, 12 καθηγητὴς σας, ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μεγαλύτερος ἀπὸ σᾶς θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης σας. Ὅστις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν
13 θέλει ταπεινωθῇ, καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν θέλει ὑψωθῇ. Ἀλλ' οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι,
ὑποκριταί, διότι κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνετε μακρὰς προσευχάς· διὰ
14 τοῦτο θέλετε λάβει μεγαλήτεράν καταδίκην. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κλείετε
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ἐπειδὴ σεῖς δὲν εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους
15 ἀφίνετε νὰ εἰσέλθωσιν. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι περιέρχεσθε τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν ξηρὰν διὰ νὰ κάμνητε ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γείνη, κάμνετε αὐτὸν υἱὸν τῆς γεέννης διπλότερον
16 ὑμῶν. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες· Ὅστις ὁμώσῃ ἐν τῷ ναῷ εἶναι οὐδέν, ὅστις ὅμως ὁμώσῃ ἐν
17 τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὑποχρεοῦται. Μωροὶ καὶ τυφλοί· διότι τίς εἶναι μεγαλύτερος, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων
18 τὸν χρυσόν· Καί· Ὅστις ὁμώσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, εἶναι οὐδέν, ὅστις ὅμως ὁμώσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ,
19 ὑποχρεοῦται. Μωροὶ καὶ τυφλοί· διότι τί εἶναι μεγαλύτερον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζων τὸ δῶρον
20, 21 ὁ ὁμώσας λοιπὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ ναῷ
22 ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. Καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ
23 ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ
ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν
24 πίστιν· ταῦτα ἔπρεπε νὰ πράττητε καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφίνετε. Ὅδηγοὶ τυφλοί, οἵτινες διυλίζετε τὸν κώνωπα, τὴν
25 δὲ κάμηλον καταπίνετε. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ
26 ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, ἔσωθεν ὅμως γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον
27 πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, διὰ νὰ γείνη καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς,
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διότι ὁμοιάζετε μὲ τάφους ἀσβεστωμένους, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται
28 ὥραιοι, ἔσωθεν ὅμως γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω καὶ σεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε εἰς
29 τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, ἔσωθεν ὅμως εἴσθε πλήρεις ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· διότι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ στολίζετε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,
30 καὶ λέγετε· Ἐάν ἡμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν ἠθέλομεν εἶσθαι συγκοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι
31, 32 τῶν προφητῶν. Ὡστε μαρτυρεῖτε εἰς ἑαυτοὺς ὅτι εἴσθε υἱοὶ τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας. Ἀναπληρώσατε
33 καὶ σεῖς τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας. Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν· πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τῆς καταδίκης τῆς
34 γεέννης· Διὰ τοῦτο ιδού, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ἐσᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε
θανατώσει καὶ σταυρώσει, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε μαστιγῶσει ἐν ταῖς συναγωγαῖς σας καὶ διώξει ἀπὸ πόλεως εἰς
35 πόλιν, διὰ νὰ ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως
36 τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀληθῶς
37 σᾶς λέγω, Πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, ἡ φονεύουσα τοὺς
προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς σέ· ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου καθ' ὃν
38 τρόπον συνάγει ἡ ὄρνις τὰ ὀρνίθια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθελήσατε. Ἰδού, ἀφίεται εἰς ἐσᾶς ὁ
39 οἰκός σας ἔρημος. Διότι σᾶς λέγω, δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ εἰς τὸ ἔξῃς, ἕως οὗ εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.
- 24** Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρει ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διὰ νὰ ἐπιδείξωσιν εἰς
2 αὐτὸν τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν βλέπετε πάντα ταῦτα ἀληθῶς σᾶς λέγω,
3 δὲν θέλει ἀφεθῇ ἐδὼ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δὲν θέλει κατακρημνισθῇ. Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν
Ἑλαιῶν, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπέ πρὸς ἡμᾶς πότε θέλουσι γεῖναι ταῦτα,
4 καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς παρουσίας σου καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς

αυτούς· Βλέπετε μὴ σὰς πλανήσῃ τις. Διότι πολλοὶ θέλουσι ἐλθεῖ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγὼ εἶμαι 5
ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς θέλουσι πλανήσῃ. Θέλετε δὲ ἀκούσει πολέμους καὶ φήμας πολέμων· προσέχετε μὴ 6
ταραχθῆτε· ἐπειδὴ πάντα ταῦτα πρέπει νὰ γείνωσιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος. Διότι θέλει ἐγερθῇ ἔθνος 7
ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ θέλουσι γείνει πεινᾶν καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· πάντα 8
δὲ ταῦτα εἶναι ἀρχὴ ὧδίνων. Τότε θέλουσι σὰς παραδώσει εἰς θλίψιν καὶ θέλουσι σὰς θανατώσει, καὶ θέλετε 9
εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ τότε θέλουσι σκανδαλισθῇ πολλοὶ καὶ 10
θέλουσι παραδώσει ἀλλήλους καὶ θέλουσι μισήσῃ ἀλλήλους. Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφητῇ θέλουσιν ἐγερθῇ 11
καὶ πλανήσῃ πολλούς, καὶ ἐπειδὴ θέλει πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει ψυχρανθῇ. Ὁ δὲ 12, 13
ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῇ. Καὶ θέλει κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ 14
οἰκουμένῃ πρὸς μαρτυρίαν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τότε θέλει ἐλθεῖ τὸ τέλος. Ὅταν λοιπὸν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα 15
τῆς ἐρημώσεως, τὸ λαληθὲν διὰ τοῦ προφήτου Δανιήλ, ἱστάμενον ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων ἅς ἐννοῇ 16, 17
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἅς φεύγωσιν ἐπὶ τὰ ὄρη· ὅστις εὗρεθῇ ἐπὶ τοῦ δώματος, ἅς μὴ καταβῇ διὰ νὰ λάβῃ τι ἐκ 18, 19
τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὅστις εὗρεθῇ ἐν τῷ ἀγρῷ, ἅς μὴ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐαὶ 20
δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ διὰ νὰ μὴ γείνη ἡ 21
φυγὴ ὑμῶν ἐν χειμῶνι μηδὲ ἐν σαββάτῳ. Διότι τότε θέλει εἶσθαι θλίψις μεγάλη, ὅποια δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς 22
κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει γείνει. Καὶ ἂν δὲν συνετέμνοντο αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, δὲν ἤθελε σωθῇ οὐδεμία 23
σάρξ· διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ὅμως θέλουσι συντηθῇ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἐὰν τις εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς· Ἰδοὺ ἐδὼ 24
εἶναι ὁ Χριστὸς ἢ ἐδὼ, μὴ πιστεύσητε· διότι θέλουσιν ἐγερθῇ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφητῇ καὶ θέλουσι 25
δείξει σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσωσιν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. Ἰδοὺ, προεῖπα πρὸς 26
ὑμᾶς. Ἐὰν λοιπὸν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ εἶναι, μὴ ἐξέλθῃτε, Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ 27
πιστεύσητε· διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ 28, 29
ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ὅπου εἶναι τὸ πτώμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ ἄετοί. Εὐθύς δὲ
μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ. Καὶ τότε θέλει 30
φανῇ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε θέλουσι θρηνήσῃ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς. Καὶ θέλει ἀποστείλῃ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ θέλουσι συνάξῃ τοὺς 31
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε 32
τὴν παραβολήν· Ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς γείνη ἤδη ἀπαλὸς καὶ ἐκθλασάνῃ τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησιάζει
τὸ θέρος· οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι ἐπὶ τὰς θύρας. Ἀληθὺς σὰς 33, 34
λέγω, δὲν θέλει παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ γείνωσι πάντα ταῦτα. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ, 35
οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθῃ. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ 36
οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰμὴ ὁ Πατὴρ μου μόνος· καὶ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ 37
παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Διότι καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἦσαν τρώγοντες 38
καὶ πίνοντες, νυμφευόμενοι καὶ νυμφεύοντες, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ 39
δὲν ἐνόησαν, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἐσῆκωσε πάντας, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται· δύο γυναῖκες 40, 41
θέλουσιν ἀλέθει ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν, διότι δὲν ἐξεύρετε
ποιὰ ὥρα ἔρχεται ὁ Κύριος ὑμῶν. Τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι ἐὰν ἤξευρεν ὁ οἰκοδεσπότης ἐν ποίᾳ φυλακῇ τῆς 43
νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ διορυχθῇ ἡ οἰκία αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο 44
καὶ σεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, διότι καθ' ἣν ὥραν δὲν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ 45
πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος αὐτοῦ κατέστησεν ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ δίδῃ εἰς
αὐτοὺς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ· Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει εὖρεῖ 46
πράττοντα οὕτως. Ἀληθὺς σὰς λέγω ὅτι θέλει καταστήσῃ αὐτὸν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ 47, 48
εἴπῃ ὁ κακὸς ἐκεῖνος δοῦλος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου, καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς 49
συνδούλους, νὰ τρώγῃ δὲ καὶ νὰ πίνῃ μετὰ τῶν μεθύοντων, θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου καθ' ἣν 50
ἡμέραν δὲν προσμένει καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν ἐξεύρει, καὶ θέλει ἀποχωρίσῃ αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ θέλει 51
θέσει μετὰ τῶν ὑποκριτῶν· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.

Τότε θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μετὰ δέκα παρθένους, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν **25**
ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραὶ. Αἵτινες μωραὶ, 2, 3
λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, δὲν ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ φρόνιμοι ὅμως ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς 4
ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ νυμφίος ἐβράδυνεν, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκοιμῶντο. 5
Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς νυκτὸς ἔγεινε κραυγὴ· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε 6, 7
ἐσηκώθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἠτοίμασαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Καὶ αἱ μωραὶ εἶπον πρὸς 8
τὰς φρονίμους· Δότε εἰς ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐλαίου σας, διότι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβύνονται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ 9
φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δὲν ἀρκέσῃ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐσῶς· ὅθεν ὑπάγετε κάλλιον πρὸς τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράσατε εἰς ἑαυτάς. Ἐνῶ δὲ ἀπῆρχοντο διὰ νὰ ἀγοράσωσιν, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον 10
μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· 11
Κύριε, Κύριε, ἀνοιξὸν εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀληθὺς σὰς λέγω, δὲν σὰς γνωρίζω. Ἀγρυπνεῖτε 12, 13

14 λοιπόν, διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Διότι θέλει ἔλθῃ
 15 ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
 16 καὶ εἰς ἄλλον μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, εἰς ἄλλον δὲ δύο, εἰς ἄλλον δὲ ἓν, εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ
 17 ἱκανότητα, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθύς. Ὑπῆγε δὲ ὁ λαβὼν τὰ πέντε τάλαντα καὶ ἐργαζόμενος δι' αὐτῶν ἔκαμεν
 18 ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ἓν ὑπῆγε καὶ
 19 ἔσκαψεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἔκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ καιρὸν πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος
 20 τῶν δούλων ἐκείνων καὶ θεωρεῖ λογαριασμὸν μετ' αὐτῶν. Καὶ ἔλθων ὁ λαβὼν τὰ πέντε τάλαντα, προσέφερεν
 21 ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα μοὶ παρέδωκας· ἰδοὺ, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ'
 22 αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστός, ἐπὶ
 23 πολλῶν θέλω σε καταστήσει· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ λαβὼν τὰ δύο τάλαντα
 24 εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοὶ παρέδωκας· ἰδοὺ, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
 25 κύριος αὐτοῦ· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστός, ἐπὶ πολλῶν θέλω σε καταστήσει·
 26 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ λαβὼν τὸ ἓν τάλαντον, εἶπε· Κύριε, σὲ ἐγνώρισα
 27 ὅτι εἴσαι σκληρὸς ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου δὲν ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν δὲν διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς
 28 ὑπῆγα καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἰδοὺ, ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπε πρὸς
 29 αὐτόν· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ· ἤξευρες ὅτι θερίζω ὅπου δὲν ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν δὲν διεσκόρπισα·
 30 ἔπρεπε λοιπὸν νὰ βάλῃς τὸ ἀργύριόν μου εἰς τοὺς τραπεζίτας, καὶ ἔλθων ἐγὼ ἤθελον λάβει τὸ ἐμὸν μετὰ
 31 τόκου. Λάβετε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε εἰς τὸν ἔχοντα τὰ δέκα τάλαντα. Διότι εἰς πάντα τὸν
 32 ἔχοντα θέλει δοθῇ καὶ περισσευθῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ.
 33 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ρίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν
 34 ὀδόντων. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε
 35 θέλει καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ θέλουσι συναχθῇ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
 36 θέλει χωρίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐριφίων, καὶ θέλει στήσῃ τὰ
 37 μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἀριστερῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ πρὸς τοὺς ἐκ δεξιῶν
 38 αὐτοῦ· Ἐλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἰς ὑμᾶς βασιλείαν ἀπὸ
 39 καταβολῆς κόσμου. Διότι ἐπείνασα, καὶ μοὶ ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψησα, καὶ μὲ ἐποτίσατε, ξένος ἤμην, καὶ
 40 μὲ ἐφιλοξενήσατε, γυμνός, καὶ μὲ ἐνεδύσατε, ἡσθένησα, καὶ μὲ ἐπεσκέφθητε, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε
 41 πρὸς ἐμέ. Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα καὶ
 42 ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν· πότε δὲ σὲ εἶδομεν ξένον καὶ ἐφιλοξενήσαμεν, ἢ γυμνὸν καὶ ἐνεδύσαμεν
 43 πότε δὲ σὲ εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ πρὸς
 44 αὐτούς· Ἀληθῶς σὰς λέγω, καθ' ὅσον ἐκάμετε εἰς ἓνα τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, εἰς ἐμὲ ἐκάμετε.
 45 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἀριστερῶν· Ὑπάγετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ
 46 ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. Διότι ἐπείνασα, καὶ δὲν μοὶ ἐδώκατε νὰ φάγω,
 47 ἐδίψησα, καὶ δὲν μὲ ἐποτίσατε, ξένος ἤμην, καὶ δὲν μὲ ἐφιλοξενήσατε, γυμνός, καὶ δὲν μὲ ἐνεδύσατε, ἀσθενής
 48 καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ δὲν μὲ ἐπεσκέφθητε. Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε,
 49 πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν· Τότε
 50 θέλει ἀποκριθῇ πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀληθῶς σὰς λέγω, καθ' ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἓνα τούτων τῶν ἐλαχίστων,
 51 οὐδὲ εἰς ἐμὲ ἐκάμετε. Καὶ θέλουσιν ἀπέλθαι οὗτοι μὲν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

26, 2 Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Ἐξεύρετε ὅτι
 3 μετὰ δύο ἡμέρας γίνεται τὸ πάσχα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ νὰ σταυρωθῇ. Τότε συνήχθησαν
 4 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου
 5 Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύθησαν νὰ συλλάβωσι τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον καὶ νὰ θανατώσωσιν. Ἐλεγον δὲ· μὴ
 6 ἐν τῇ ἑορτῇ, διὰ νὰ μὴ γείνη θόρυβος ἐν τῷ λαῷ. Ὅτε δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος
 7 τοῦ λεπροῦ, προσῆλθε πρὸς αὐτὸν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχευεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν
 8 κεφαλὴν αὐτοῦ, ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί
 9 ἡ ἀπώλεια αὕτη· διότι ἡδύνατο τοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ μὲ πολλήν τιμὴν καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς.
 10 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί ἐνοχλεῖτε τὴν γυναῖκα διότι ἔργον καλὸν ἔπραξεν εἰς ἐμέ.
 11 Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ ὁμως πάντοτε δὲν ἔχετε. Ἐπειδὴ χύσασα αὕτη τὸ μύρον
 12 τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, ἔκαμε τοῦτο διὰ τὸν ἑνταφιασμὸν μου. Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ
 13 εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, θέλει λαληθῇ καὶ τοῦτο, τὸ ὅποῖον ἔπραξεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
 14 Τότε ὑπῆγεν εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ μοὶ
 15 δώσητε, καὶ ἐγὼ θέλω σὰς παραδώσει αὐτόν· Καὶ ἐκεῖνος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε
 16 ἐζήτει εὐκαιρίαν διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτόν. Τὴν δὲ πρώτην τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν,
 17 λέγοντες πρὸς αὐτόν· Ποῦ θέλεις νὰ σοὶ ἐτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα· Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς
 18 τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε πρὸς αὐτόν· Ὁ Διδάσκαλος λέγει, Ὁ καιρὸς μου ἐπλησίασεν· ἐν τῇ οἰκίᾳ
 19 σου θέλω κάμει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. Καὶ ἔκαμον οἱ μαθηταὶ καθὼς παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ
 20 Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ
 21 ἐνῶ ἔτρωγον, εἶπεν· Ἀληθῶς σὰς λέγω ὅτι εἴς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει. Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρχισαν
 22 νὰ λέγωσι πρὸς αὐτόν ἕκαστος αὐτῶν· Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Κύριε· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ'

ἐμοῦ ἐν τῷ πινακίῳ τὴν χεῖρα, οὕτως θέλει μὲ παραδώσει. Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι 24
 γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· 25
 καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰούδας, ὅστις παρέδιδεν αὐτόν, 26
 εἶπε· Μήπωσ ἐγὼ εἶμαι, Ῥαββὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶπας. Καὶ ἐνῶ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ 27
 εὐλογήσας ἔκοψε καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν 28
 τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· διότι τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου 29
 τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἅφεις ἀμαρτιῶν. Σᾶς λέγω δὲ ὅτι δὲν θέλω πίνει 30
 εἰς τὸ ἐξῆς ἐκ τούτου τοῦ γεννηήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν πίνω αὐτὸ νέον μεθ' ὑμῶν ἐν 31
 τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς μου. Καὶ ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει πρὸς αὐτοὺς 32
 ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς θέλετε σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοὶ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει 33
 τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι διασκορπισθῇ τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· ἀφοῦ δὲ ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει πρότερον 34
 ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτόν· Καὶ ἂν πάντες σκανδαλισθῶσιν ἐν σοί, ἐγὼ 35
 ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῇ. Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοὶ λέγω ὅτι ταύτην τὴν νύκτα, πρὶν φωνάξῃ 36
 ὁ ἀλέκτωρ, τρίς θέλεις μὲ ἀπαρνηθῇ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος· Καὶ ἂν γείνη χρεία νὰ ἀποθάνω μετὰ σοῦ, 37
 δὲν θέλω σὲ ἀπαρνηθῇ. Ὁμοίως εἶπον καὶ πάντες οἱ μαθηταί. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον 38
 λεγόμενον Γεθσημανῇ καὶ λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς· Καθήσατε αὐτοῦ, ἕωσού ὑπάγω καὶ προσευχηθῶ ἐκεῖ. 39
 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, ἤρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ. Τότε 40
 λέγει πρὸς αὐτούς· Περιλυπὸς εἶναι ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνεῖτε μετ' ἐμοῦ. Καὶ 41
 προχωρήσας ὀλίγον ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, ἐὰν ἦναι δυνατόν, ἅς 42
 παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλην οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ 43
 εὐρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους, καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον· Οὕτω δὲν ἠδυνήθητε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσητε 44
 μετ' ἐμοῦ ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ 45
 σὰρξ ἀσθενής. Πάλιν ἐκ δευτέρου ὑπῆγε καὶ προσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, ἐὰν δὲν ἦναι δυνατόν τοῦτο τὸ 46
 ποτήριον νὰ παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ χωρὶς νὰ πίνω αὐτό, γεννηθῇτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν 47
 κοιμωμένους· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι. Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς ὑπῆγε πάλιν καὶ προσευχήθη 48
 ἐκ τρίτου, εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον. Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Κοιμᾶσθε τὸ 49
 λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἐπλησίασεν ἡ ὥρα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. 50
 Ἐγέρθητε, ἅς ὑπάγωμεν· Ἰδοὺ, ἐπλησίασεν ὁ παραδίδων με. Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ, ὁ Ἰούδας εἰς 51
 τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ζυλῶν παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων 52
 τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ παραδίδων αὐτόν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων· Ὅντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε 53
 αὐτόν. Καὶ εὐθὺς πλησίασας πρὸς τὸν Ἰησοῦν, εἶπε· Χαῖρε, Ῥαββὶ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς 54
 εἶπε πρὸς αὐτόν· Φίλε, διὰ τί ἦλθες; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπίασαν αὐτόν. 55
 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔσυρε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ κτυπήσας τὸν δοῦλον 56
 τοῦ ἀρχιερέως ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ. Τότε λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίστρεψον τὴν μάχαιράν σου 57
 εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· διότι πάντες ὅσοι πιάσωσι μάχαιραν διὰ μαχαίρας θέλουσιν ἀπολεσθῇ. Ἡ νομίζεις ὅτι 58
 δὲν δύναμαι ἤδη νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλει στήσει πλησίον μου περισσοτέρους παρὰ δώδεκα 59
 λεγεῶνας ἀγγέλων· πῶς λοιπὸν θέλουσι πληρωθῇ αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω πρέπει νὰ γείνη· Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν 60
 ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ὄχλους· Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ζυλῶν νὰ μὲ συλλάβῃτε καθ' ἡμέραν 61
 ἐκαθήμην πλησίον ὑμῶν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ δὲν μὲ ἐπίασατε. Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ 62
 γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφήσαντες αὐτόν ἔφυγον. Οἱ δὲ πιάσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν 63
 πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου συνήχθησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει 64
 αὐτόν ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν διὰ νὰ ἴδῃ 65
 τὸ τέλος. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, 66
 διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ δὲν εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δὲν εὔρον. Ὑστερον δὲ 67
 προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὕτως εἶπε, Δύναμαι νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν 68
 ἡμερῶν νὰ οἰκοδομήσω αὐτόν. Καὶ σηκωθείς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν· Δὲν ἀποκρίνεσαι τί μαρτυροῦσιν 69
 οὗτοι κατὰ σοῦ· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὲ ὀρκίζω εἰς τὸν Θεὸν 70
 τὸν ζῶντα νὰ εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ἂν σὺ ἦσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Σὺ 71
 εἶπας· πλην σᾶς λέγω, Εἰς τὸ ἐξῆς θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ 72
 ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· 73
 τί χρεῖαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων ἰδοὺ, τώρα ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκείνοι 74
 ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχοὺς θανάτου εἶναι. Τότε ἐνέπυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγρόνθισαν αὐτόν, 75
 ἄλλοι δὲ ἑρράπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον εἰς ἡμᾶς, Χριστέ, τίς εἶναι ὁστις σὲ ἐκτύπησεν; Ὁ δὲ Πέτρος 76
 ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτόν μία δούλη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσο μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. 77
 Ὁ δὲ ἠρνήθη ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν 78
 ἄλλη καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἐκεῖ, Καὶ οὕτως ἦτο μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήθη μεθ' ὅρκου ὅτι 79
 δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον. Μετ' ὀλίγον δὲ προσελθόντες οἱ ἐσιώτες, εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον· Ἀληθῶς καὶ σὺ 80
 ἐξ αὐτῶν εἶσαι· διότι ἡ λαλιὰ σου σὲ κάμνει φανερόν. Τότε ἤρχισε νὰ καταναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμνύῃ ὅτι δὲν 81
 γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθὺς ἐφώναξεν ὁ ἀλέκτωρ. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις 82

εἶχεν εἰπεῖ πρὸς αὐτὸν ὅτι πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέκτωρ, τρεῖς θέλει με ἀπαρνηθῇ· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.
27 Ὅτε δὲ ἔγινε πρῶτῃ, συνεβουλεύθησαν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 2 διὰ τὰ θανατώσασιν αὐτόν· καὶ δέσαντες αὐτόν, ἔφεραν καὶ παρέδωκαν αὐτόν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν
 3 ἡγεμόνα. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδόσας αὐτόν ὅτι κατεδικάσθη, μεταμεληθεὶς ἐπέστρεψε τὰ τριάκοντα
 4 ἀργύρια εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, λέγων· Ἡμαρτον παραδόσας αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς οὐ
 5, 6 ὄφει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε καὶ ἀπελθὼν ἐκρεμάσθη. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ
 7, 8 ἀργύρια, εἶπον· Δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ θάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, διότι εἶναι τιμὴ αἵματος.
 9 Καὶ συμβουλευθέντες ἡγόρασαν μὲ αὐτὰ τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, διὰ τὰ ἐνταφιάζονται ἐκεῖ οἱ ξένοι. Διὰ
 10 τοῦτο ὠνομάσθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου
 11 τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ ἐκτιμηθέντος, τὸν ὅποιον ἐξετίμησαν
 12 ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὼς μοι παρήγγειλεν ὁ Κύριος.
 13, 14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς
 15 τῶν Ἰουδαίων Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐνῶ ἐκατηγορεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
 16 πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίθη. Τότε λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα σοὺ καταμαρτυροῦσι Καὶ
 17 δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν οὐδὲ πρὸς ἓνα λόγον, ὥστε ὁ ἡγεμὼν ἐθαύμαζε πολὺ. Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἐσυνείθιζεν
 18, 19 ὁ ἡγεμὼν νὰ ἀπολύῃ εἰς τὸν ὄχλον ἓνα δέσμιον, ὅντινα ἤθελον. Καὶ εἶχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον
 20 Βαραββᾶν. Ἐνῶ λοιπὸν ἦσαν συνηγμένοι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν
 21 Βαραββᾶν ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν Ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Ἐνῶ δὲ
 22 ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Ἀπεχε τοῦ δικαίου ἐκείνου· διότι
 23 πολλὰ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους νὰ
 24 ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν νὰ ἀπολέσωσι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἡγεμὼν εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίνα
 25 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 26 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 27 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 28 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 29 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 30, 31 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 32 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 33 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 34, 35 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 36 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 37 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 38 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 39, 40 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 41, 42 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 43 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 44, 45 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 46 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 47 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 48 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 49 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 50 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 51 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 52 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 53 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 54 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 55 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 56 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν
 57 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν

αὐτὸς ἐμαθήτευσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλάτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ 58
 Πιλάτος προσέταξε νὰ ἀποδοθῇ τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐτύλιξεν αὐτὸ μὲ σινδόνα καθαρὰν, 59
 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ μνημείῳ, τὸ ὁποῖον ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν 60
 εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου ἀνεχώρησεν. Ἦτο δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι 61
 ἀπέναντι τοῦ τάφου. Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἥτις εἶναι μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ 62
 Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον λέγοντες· Κύριε, ἐνεθυμήθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς 63
 ἡμέρας θέλω ἀναστῆθαι. Πρόσταξον λοιπὸν νὰ ἀσφαλισθῇ ὁ τάφος ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε οἱ μαθηταὶ 64
 αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι πρὸς τὸν λαόν, Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ 65
 ἐσχάτη πλάνη χειρότερα τῆς πρώτης. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε φύλακας· ὑπάγετε, ἀσφαλίσαιτε 66
 καθὼς ἐξεύρετε. Οἱ δὲ ὑπῆγον καὶ ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον καὶ ἐπιστήσαντες τοὺς 66
 φύλακας.

Ἀφοῦ δὲ ἐπέρασε τὸ σάββατον, περὶ τὰ χαράγματα τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἦλθε Μαρία ἡ **28**
 Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, διὰ νὰ θεωρήσωσι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμὸς μέγας· διότι ἄγγελος 2
 Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ ἦλθε καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦτο 3
 δὲ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐταράχθησαν 4
 οἱ φύλακες καὶ ἐγένιναν ὡς νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς τὰς γυναῖκας· μὴ φοβεῖσθε σεῖς· διότι 5
 ἐξεύρω ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· δὲν εἶναι ἐδῶ· διότι ἀνέστη, καθὼς εἶπεν. Ἔλθετε, ἴδετε τὸν τόπον 6
 ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ὑπάγετε ταχέως καὶ εἴπατε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ 7
 ἰδοὺ, ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτόν· ἰδοὺ, σᾶς εἶπον. Καὶ ἐξεληθοῦσαι ταχέως 8
 ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Ἐνῶ 9
 δὲ ἤρχοντο νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐτάς, λέγων· Χαίρετε. Καὶ 10
 ἐκεῖναι προσελθοῦσαι ἐπίασαν τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτόν. Τότε λέγει πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς· 10
 Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μου, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐκεῖ 11
 θέλουσι μὲ ἰδεῖ. Ἐνῶ δὲ αὐταὶ ἀπήρχοντο, ἰδοὺ, τινὲς τῶν φυλάκων ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πρὸς 12
 τοὺς ἀρχιερεῖς πάντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ συμβουλευθέντες ἔδωκαν εἰς 13
 τοὺς στρατιώτας ἀργύρια ἱκανά, λέγοντες· Εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς ἔκλεισαν αὐτόν, 14
 ἐνῶ ἡμεῖς ἐκοιμώμεθα. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς θέλομεν πείσει αὐτόν καὶ ἐοᾶς 15
 θέλομεν κάμει ἀμερίμνους. Ἐκεῖνοι δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἔπραξαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ 16
 λόγος οὗτος παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς 17
 τὸ ὄρος ὅπου παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν προσεκύνησαν αὐτόν, τινὲς δὲ ἐδίστασαν. 18
 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἐδόθη εἰς ἐμὲ πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, 19
 Πορευθέντες λοιπὸν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ 20
 καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἐσᾶς· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ 20
 εἶμαι μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

- 1, 2 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις·
3, 4 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθεν
5 σου· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἦτο
6 ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξήρχοντο πρὸς
7 αὐτὸν ὅλος ὁ τόπος τῆς Ἰουδαίας καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ'
8 αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦτο δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ἔχων
9 ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ τρώγων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἔρχεται
10 ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος σκύψας νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
11, 12 Ἐγὼ μὲν σὰς ἐβάπτισα ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ θέλει σὰς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
13 ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθὺς ἐνῶ
14 ἀνέβαινεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε τοὺς οὐρανοὺς σχιζομένου καὶ τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐπ' αὐτόν·
15 καὶ φωνὴ ἔγενεν ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὅποιον εὐηρεστήθην. Καὶ εὐθὺς
16 τὸ Πνεῦμα ἐκβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος
17 ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦτο μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι ὑπηρέτουν αὐτόν. Ἀφοῦ δὲ παρεδόθη ὁ Ἰωάννης,
18 ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ λέγων ὅτι ἐπληρώθη
19 ὁ καιρὸς καὶ ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Περιπατῶν δὲ
20 παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς
21 τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἀλιεῖς· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἔλθετε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σας κάμει
22 νὰ γείνητε ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Καὶ εὐθὺς ἀφήσαντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτόν. Καὶ προχωρήσας
23 ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ
24 ἐπισκευάζοντας τὰ δίκτυα, καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ ἀφήσαντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
25 πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ὑπηῖγον ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἰσέρχονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθὺς ἐν τῷ σαββάτῳ
26, 27 εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε. Καὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδασκίαν αὐτοῦ· διότι ἐδίδασκεν
28 αὐτοὺς ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ ἦτο ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
29 ἀκάθαρτον, καὶ ἀνέκραξε, λέγων· Φεῦ, τί εἶναι μεταξύ ἡμῶν καὶ σου, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ ἦλθες νὰ μᾶς ἀπολέσης
30 σὲ γνωρίζω τίς εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Σιωπά καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
31 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἀφοῦ ἐσπάραξεν αὐτόν καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ
32 πάντες ἐξεπλάγησαν, ὥστε συνεζήτουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τί εἶναι τοῦτο τίς αὕτη ἡ νέα διδασκί, διότι
33 μετὰ ἐξουσίας προστάζει καὶ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν· Ἐξῆλθε δὲ ἡ φήμη αὐτοῦ
34 εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περὶχωρον τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εὐθὺς ἐξεληθόντες ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν
35 Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἦτο κατὰκοιτος πάσχουσα
36 πυρετόν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν περὶ αὐτῆς. Καὶ πλησίασας ἤγειρεν αὐτὴν πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς,
37 καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθὺς, καὶ ὑπηρέτει αὐτούς. Ἀφοῦ δὲ ἔγενεν ἐσπέρα, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφεραν
38 πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ ἡ πόλις ὅλη ἦτο συνηγμένη ἔμπροσθεν
39 τῆς θύρας· καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς πάσχοντας διαφόρους ἁρρωστίας, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ δὲν
40 ἄφινε τὰ δαιμόνια νὰ λαλῶσιν, ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτόν. Καὶ τὸ πρωῒ ἐνῶ ἦτο ὀρθροσ βαθὺς, σηκωθείς ἐξῆλθε·
41 καὶ ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἐκεῖ προσήχето. Καὶ ἔδραμον κατόπιν αὐτοῦ ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
42 καὶ εὐρόντες αὐτόν λέγουσι πρὸς αὐτόν ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὰς
43 πλησίον κωμοπόλεις, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐξῆλθον. Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
44 αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἐξέβαλλε τὰ δαιμόνια. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτόν καὶ
45 γονυπετῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ λέγων πρὸς αὐτόν ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
46 σπλαγχνισθεὶς, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἥγγισεν αὐτόν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ ὡς εἶπε
47 τοῦτο, εὐθὺς ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. Καὶ προστάξας αὐτόν ἐντόνως, εὐθὺς ἀπέπεμψεν
48 αὐτόν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Πρόσεχε μὴ εἴπῃς πρὸς μηδένα μηδὲν, ἀλλ' ὕπαγε, δεῖξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα
49 καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ὅσα προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. Ἀλλ' ἐκεῖνος
50 ἐξελθὼν ἤρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ καὶ νὰ διαφημίζῃ τὸν λόγον, ὥστε πλέον δὲν ἠδύνατο αὐτὸς νὰ εἰσέλθῃ
51 φανερὰ εἰς πόλιν, ἀλλ' ἦτο ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν πανταχόθεν.
- 2, 2 Καὶ μεθ' ἡμέρας πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ καὶ ἠκούσθη ὅτι εἶναι εἰς οἶκον. Καὶ εὐθὺς συνήχθησαν
3 πολλοί, ὥστε δὲν ἐχώρουν πλέον αὐτοὺς οὐδὲ τὰ πρόθυρα· καὶ ἐκήρυττεν εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται
4 πρὸς αὐτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτόν
5 ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἐχάλασαν τὴν στέγην ὅπου ἦτο, καὶ διατρύπησαντες καταβιβάζουσι τὸν κράββατον, ἐφ' οὗ
6 κατέκειτο ὁ παραλυτικός. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν· Τέκνον, συγκε-
7 χωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ κατήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι
8 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Διὰ τί οὕτως λαλεῖ τοιαύτας βλασφημίας τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας εἰμὴ εἴς,
9 ὁ Θεός· Καὶ εὐθὺς νοήσας ὁ Ἰησοῦς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται καθ' ἑαυτούς, εἶπε πρὸς

αυτούς· Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα ἐν ταῖς καρδίαις σας· τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἶπω πρὸς τὸν παραλυτικόν, 9
 Συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἶπω, Σηκώθητι καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει· ἀλλὰ 10
 διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἔξουσιν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίαν λέγει πρὸς τὸν πα-
 ραλυτικόν· Πρὸς σὲ λέγω, Σηκώθητι καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη 11, 12
 εὐθὺς καὶ σηκώσας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐνώπιον πάντων, ὥστε ἐξεπλήττοντο πάντες καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν,
 λέγοντες ὅτι οὐδέποτε εἶδομεν τοιαῦτα. Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς 13
 αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ διαβαίνων εἶδε Λευῖν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, καὶ λέγει 14
 πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθεῖ με. Καὶ σηκωθείς ἠκολούθησεν αὐτόν. Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ 15
 αὐτοῦ, συνεκάθητο καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διότι ἦσαν
 πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν. Οἱ δὲ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν τρώγοντα μετὰ τῶν τελωνῶν 16
 καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγει καὶ πίνει
 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες· δὲν 17
 ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Οἱ μαθηταὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρι- 18
 σαίων ἐνήστευον. Καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων
 νηστεύουσιν, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσιν· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ 19
 νυμφῶνος, ἐνὸς ὃ νυμφίος εἶναι μετ' αὐτῶν, νὰ νηστεύωσιν ὅσον καιρὸν ἔχουσι τὸν νυμφίον μεθ' ἑαυτῶν, δὲν
 δύνανται νὰ νηστεύωσι· θέλουσιν ὅμως ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι 20
 νηστεύσει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Καὶ οὐδεὶς ράπτει ἐπὶ ῥάβδῳ ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ 21
 δὲ μή, τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ τὸ νέον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον. Καὶ οὐδεὶς 22
 βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ὁ οἶνος ὁ νέος διασχίζει τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται
 καὶ οἱ ἀσκοὶ φθείρονται· ἀλλὰ πρέπει οἶνος νέος νὰ βάλληται εἰς ἀσκοὺς νέους. Καὶ ὅτε διέβαιναν ἐν σαββάτῳ 23
 διὰ τῶν σπαρτῶν, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνῶ ὤδουν, ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσι τὰ ἀστάχια. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον 24
 πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, διὰ τί πράττουσιν ἐν τοῖς σάββασις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν συγχωρεῖται· Καὶ αὐτὸς ἔλεγε 25
 πρὸς αὐτούς· Ποτε δὲν ἀνεγνώσατε τί ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἔλαβε χρεῖαν καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀθιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς 26
 ὁποίους δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ φάγωσι, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ
 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· τὸ σάββατον ἐγένετο διὰ τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε ὁ Υἱὸς 27, 28
 τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου.

Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος ἔχων ἐξηραμμένην τὴν χεῖρα. Καὶ παρε- **3. 2**
 τήρουν αὐτὸν ἄν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει αὐτόν, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν. Καὶ λέγει πρὸς τὸν 3
 ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ἐξηραμμένην τὴν χεῖρα· Σηκώθητι εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Εἶναι συγκεχω- 4
 ρημένον ἐν σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις ἢ νὰ κακοποιήσῃ νὰ σώσῃ ψυχὴν ἢ νὰ θανατώσῃ οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ 5
 περιβλέψας αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, λυπούμενος διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον·
 Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. Καὶ ἐξεληθόντες οἱ 6
 Φαρισαῖοι συνεβουλεύθησαν εὐθὺς μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς 7
 ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλι-
 λαίας καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ 8
 οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἔπραττεν, ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς 9
 μαθητάς αὐτοῦ νὰ μένῃ πλοσίον αὐτοῦ ἐν πλοιάριον ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, διὰ νὰ μὴ συνθλίβωσιν αὐτόν· διότι 10
 ἐθεράπευσε πολλούς, ὥστε ἔπιπτον ἐπ' αὐτόν διὰ νὰ ἐγγίσωσιν αὐτόν ὅσοι εἶχον ἀρρωστίας· καὶ τὰ πνεύματα 11
 τὰ ἀκάθαρτα, ὅτε ἐθεώρουν αὐτόν, προσέπιπτον εἰς αὐτόν καὶ ἔκραζον, λέγοντα ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτὰ διὰ νὰ μὴ φανερώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖ ὅσους αὐτὸς 12, 13
 ἤθελε, καὶ ὑπῆγον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐξέλεξε δώδεκα, διὰ νὰ ᾄδῃ μετ' αὐτοῦ καὶ διὰ νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς νὰ 14
 κηρύττωσι καὶ νὰ ἔχωσιν ἔξουσίαν νὰ θεραπεύωσι τὰς νόσους καὶ νὰ ἐκβάλλωσι τὰ δαιμόνια· Σίμωνα, τὸν 15, 16
 ὁποῖον ἐπωνόμασε Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπώνο-
 μασεν αὐτοὺς Βοανεργές, τὸ ὁποῖον σημαίνει Υἱοὶ θρονῆς· καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ 18
 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην καὶ Ἰούδαν τὸν 19
 Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον τινά· καὶ συναθροίζεται πάλιν ὄχλος, ὥστε 20
 αὐτοὶ δὲν ἠδύναντο μηδὲ νὰ φάγωσιν ἄρτον. Καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐξῆλθον διὰ νὰ πιάσωσιν 21
 αὐτόν· διότι ἔλεγον ὅτι εἶναι ἕξω ἑαυτοῦ. Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἵτινες κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἔλεγον ὅτι 22
 ἔχει Βεελζεβούλ, καὶ ὅτι διὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ προσκαλέσας αὐτούς, 23
 ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν· Πῶς δύναται Σατανᾶς νὰ ἐκβάλλῃ Σατανᾶν καὶ ἐὰν βασιλεία διαιρεθῇ 24
 καθ' ἑαυτῆς, ἡ βασιλεία ἐκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῇ· καὶ ἐὰν οἰκία διαιρεθῇ καθ' ἑαυτῆς, ἡ οἰκία ἐκείνη 25
 δὲν δύναται νὰ σταθῇ. Καὶ ἄν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθῃ καθ' ἑαυτοῦ καὶ διηρέθῃ, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλ' ἔχει 26
 τέλος. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρπάσῃ τὰ σκεύη τοῦ δυνατοῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ 27
 τὸν δυνατόν, καὶ τότε θέλει διαρπάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι πάντα τὰ ἁμαρτήματα θέλουσι 28
 συγχωρηθῇ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ αἱ βλασφημίαι, ὅσας βλασφημήσωσιν· ὅστις ὅμως βλασφημήσῃ 29
 εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, δὲν ἔχει συγχώρησιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' εἶναι ἔνοχος αἰωνίου καταδίκης· διότι ἔλεγον, 30
 Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Ἐρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ σταθέντες ἔξω ἀπέστειλαν πρὸς 31

32 αὐτὸν καὶ ἔκραζον αὐτόν. Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
33, 34 ἀδελφοί σου ἔξω σὲ ζητοῦσι. Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου. Καὶ
35 περιβλέψας κύκλῳ πρὸς τοὺς καθημένους περὶ αὐτόν, λέγει· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· διότι
δοῖς κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ.

4 Καὶ πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκη πλησίον τῆς θαλάσσης· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, ὥστε εἰσελθὼν
2 εἰς τὸ πλοῖον ἐκάθητο εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦτο ἐπὶ τῆς γῆς πλησίον τῆς θαλάσσης. Καὶ
3 ἐδίδασκεν αὐτοὺς διὰ παραβολῶν πολλὰ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Ἀκούετε· ἰδοὺ, ἐξῆλθεν
4 ὁ σπεῖρων διὰ νὰ σπεῖρῃ. Καὶ ἐνῶ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἤλθον τὰ πετεινὰ τοῦ
5 οὐρανοῦ καὶ κατέφαγον αὐτό. Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου δὲν εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἀνεφύη,
6, 7 διότι δὲν εἶχε βάθος γῆς, καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ῥίζαν ἐξηράνθη. Καὶ
8 ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν δὲν ἔδωκε· καὶ
ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδοι καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔδωκεν ἐν τριάκοντα
9, 10 καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἔχων ὧτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄσ ἀκούῃ. Ὅτε δὲ
11 ἔμεινε καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτόν οἱ περὶ αὐτόν μετὰ τῶν δώδεκα περὶ τῆς παραβολῆς. Καὶ ἔλεγε πρὸς
αὐτούς· Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους δὲ τοὺς ἔξω διὰ
12 παραβολῶν τὰ πάντα γίνονται, διὰ νὰ βλέπωσι βλέποντες καὶ νὰ μὴ ἴδωσι, καὶ νὰ ἀκούωσιν ἀκούοντες καὶ
13 νὰ μὴ νοήσωσι, μήποτε ἐπιστρέψωσι καὶ συγχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἁμαρτήματα. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς·
14 Δὲν ἐξεύρετε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει πάσας τὰς παραβολὰς Ὁ σπεῖρων τὸν λόγον
15 σπείρει. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οὗτοι, εἰς τοὺς ὁποίους σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς
16 ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ
17 πετρῶδη σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δέχονται αὐτόν, δὲν
ἔχουσιν ὅμως ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλ' εἶναι πρόσκαιροι· ἔπειτα ὅταν γείνη θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον,
18, 19 εὐθὺς σκανδαλίζονται. Καὶ οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ αἱ
μέριμναι τοῦ αἵωνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ἄλλων πραγμάτων εἰσερχόμεναι
20 συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος. Καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες εἶναι οὗτοι, οἵτινες
21 ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ
ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν μῶδιον ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην οὐχὶ διὰ νὰ τεθῇ
22 ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην διότι δὲν εἶναι τι κρυπτόν, τὸ ὅποιον δὲν θέλει φανερωθῇ, οὐδ' ἔγειναι τι ἀπόκρυφον, τὸ
23, 24 ὅποιον δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸ φανερόν. Ὅστις ἔχει ὧτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄσ ἀκούῃ. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς·
Προσέχετε τί ἀκούετε. Μὲ ὅποιον μέτρον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῇ εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλει γείνῃ προσθήκη εἰς ἐσᾶς
25 τοὺς ἀκούοντας. Διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχει θέλει
26 ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος ῥίψῃ τὸν σπόρον ἐπὶ
27 τῆς γῆς, καὶ κοιμᾶται καὶ σηκόνηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ αὐξάνῃ καθὼς αὐτὸς
28 δὲν ἐξεύρει. Διότι ἀφ' ἑαυτῆς ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, ἔπειτα ἀσάχυν, ἔπειτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ
29, 30 ἀσταχύϊ. Ὅταν δὲ ὠριμάσῃ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἦλθεν ὁ θερισμός. Ἔτι ἔλεγε·
31 Μὲ τί νὰ ὁμοιωσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν νὰ παραβάλωμεν αὐτήν. Εἶναι ὁμοία μὲ
κόκκον σινάπεως, ὅστις, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
32 ἀφοῦ δὲ σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεγαλύτερος πάντων τῶν λαχάνων καὶ κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε
33 ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ δύνανται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ κατασκηνώσιν. Καὶ διὰ τοιούτων πολλῶν παραβολῶν
34 ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνατο νὰ ἀκούωσι, χωρὶς δὲ παραβολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
35 κατ' ἰδίαν ὅμως ἐξήγει πάντα εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἔγεινεν
36 ἑσπέρα· Ἄσ διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἀφήσαντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτόν ὡς ἦτο ἐν τῷ πλοίῳ
37 καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦσαν μετ' αὐτοῦ. Καὶ γίνεται μέγας ἀνεμοστρόβιλος καὶ τὰ κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ
38 πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη ἐγεμίζετο. Καὶ αὐτὸς ἦτο ἐπὶ τῆς πρύμνης κοιμώμενος ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον· καὶ
39 ἐξυπνοῦσιν αὐτόν καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλει ὅτι χανόμεθα. Καὶ σηκωθείς ἐπετίμησε
τὸν ἄνεμον καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἡσύχασον. Καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη.
40, 41 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί εἴθε οὕτω δειλοὶ πῶς δὲν ἔχετε πίστιν. Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον
πρὸς ἀλλήλους· Τίς λοιπὸν εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν.

5, 2 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. Καὶ ὡς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πλοίου,
3 εὐθὺς ἀπήνησεν αὐτόν ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, ὅστις εἶχε τὴν κατοικίαν ἐν
4 τοῖς μνημείοις, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δέσῃ αὐτόν οὐδὲ μὲ ἀλύσεις, διότι πολλάκις εἶχε δεθῇ μὲ ποδόδεσμα
καὶ μὲ ἀλύσεις, καὶ διεσπάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις καὶ τὰ ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, καὶ οὐδεὶς ἴσχυε
5 νὰ δαμάσῃ αὐτόν· καὶ διὰ παντὸς νύκτα καὶ ἡμέραν ἦτο ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνημείοις, κρᾶζων καὶ
6, 7 κατακόπων ἑαυτόν μὲ λίθους. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, καὶ
κράζας μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τί εἶναι μεταξύ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, γιὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὀρκίζω σε
8 εἰς τὸν Θεόν, μὴ μὲ βασανίσῃς. Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἐξέλθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον.
9 Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου. Καὶ ἀπεκρίθη λέγων· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου, διότι πολλοὶ
10, 11 εἴμεθα. Καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ νὰ μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας. Ἦτο δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη
12 ἀγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη. καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμπσον ἡμᾶς εἰς

τοὺς χοίρους, διὰ τὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς αὐτούς. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐθύς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτούς. Καὶ ἐξεληθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ἕως δύο χιλιάδες· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον διὰ τὰ ἰδῶσι τί εἶναι τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, ὅστις εἶχε τὸν λεγεῶνα, καθήμενον καὶ ἐνδεδυμένον καὶ σωφρονοῦντα, καὶ ἐφοβήθησαν. Καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἰδόντες πῶς ἔγινε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ τῶν χοίρων. Καὶ ἤρχισαν νὰ παρακαλῶσιν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ. Πλὴν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς οἰκείους σου καὶ ἀνάγγειλον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ὁ Κύριος σοὶ ἔκαμε καὶ σὲ ἠλέησε. Καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον. Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, καὶ ἦτο πλησίον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λοιόθια· νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ θάλῃ τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτήν, διὰ νὰ σωθῇ καὶ θέλῃ ζῆσαι. Καὶ ὑπήγγε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτὸν ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ τις, ἔχουσα ῥύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθε μετὰ τοῦ ὄχλου ὀπισθεν καὶ ἤγγισε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· διότι ἔλεγεν ὅτι καὶ ἂν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγγίσω, θέλω σωθῇ. Καὶ εὐθύς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἡσθάνθη ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ τῆς μαστίγος. Καὶ εὐθύς ὁ Ἰησοῦς, νοήσας ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τὴν ἐξεληθοῦσαν ἀπ' αὐτοῦ, στραφείς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς ἤγγισε τὰ ἱμάτιά μου. Καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτόν· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤγγισε. Καὶ περιέβλεπε διὰ τὰ ἰδεῖν τὴν πράξασαν τοῦτο. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, ἐπειδὴ ᾔξευρε τί ἔγινεν ἐπ' αὐτήν, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέ ἔσωσεν· ὑπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἕσσο ὑγίης ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου. Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου, λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί πλέον ἐνοχλεῖς τὸν Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθύς ὅτε ἤκουσε τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει πρὸς τὸν ἀρχισυναγῶγον· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. Καὶ δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτόν εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου καὶ βλέπει θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ, καὶ εἰσελθὼν λέγει πρὸς αὐτούς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δέ, ἀφοῦ ἐξέβαλεν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσέρχεται ὅπου ἔκειτο τὸ παιδίον, καὶ πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου, λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλιθά, κοῦμι· τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύμενον εἶναι, Κοράσιον, σοὶ λέγω, σηκώθητι. Καὶ εὐθύς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· διότι ἦτο ἐτῶν δώδεκα. Καὶ ἐξεπλάγησαν μὲ ἐκπληξιν μεγάλην. Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ νὰ μὴ μάθῃ μηδεὶς τοῦτο καὶ εἶπε νὰ δοθῇ εἰς αὐτήν νὰ φάγῃ.

Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἦλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήττοντο καὶ ἔλεγον· Πόθεν εἰς τοῦτον ταῦτα καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ θαύματα τοιαῦτα γίνονται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ· δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν. Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ἐλεγε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν εἶναι προφήτης ἄνευ τιμῆς εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ δὲν ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδὲν θαῦμα νὰ κάμῃ, εἰμὴ ὅτι ἐπὶ ὀλίγους ἀρρώστους ἐπιθέσας τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν αὐτούς· καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιήρχετο τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. Καὶ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς δύο, καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ βαστάζωσι μηδὲν εἰς τὴν ὁδὸν εἰμὴ ῥάβδον μόνον, μὴ σακκίον, μὴ ἄρτον, μὴ χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην, ἀλλὰ νὰ ἦναι ὑποδεδεμένοι σανδάλια καὶ νὰ μὴ ἐνδύνονται δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ὅπου ἂν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι μηδὲ σᾶς ἀκούσωσιν, ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξτε τὸν κονιορτὸν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα ἢ Γόμορρα ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. Καὶ ἐξεληθόντες ἐκήρυττον νὰ μετανοήσωσι, καὶ ἐξέβαλλον πολλὰ δαιμόνια καὶ ἤλειπον πολλοὺς ἀρρώστους μὲ ἔλαιον καὶ ἐθεράπευσαν. Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· διότι φανερόν ἔγινε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ὁ Ἠλίας εἶναι· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης εἶναι ἢ ὡς εἶς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδεσεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶχε λάβει αὐτήν εἰς γυναῖκα. Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδη ὅτι δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐμίσει αὐτόν καὶ ᾔθελε νὰ θανατώσῃ αὐτόν, καὶ δὲν ἠδύνατο. Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, γνωρίζων αὐτόν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ διεφύλαττεν αὐτόν καὶ ἔκαμνε πολλὰ ἀκούων αὐτοῦ καὶ εὐχαρίστων ἤκουεν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἦλθεν ἀρμόδιος ἡμέρα, καθ'

ἦν ὁ Ἡρώδης ἔκαμνεν ἐν τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ δεῖπνον εἰς τοὺς μεγιστάνους αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς χιλιάρχους
 22 καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσηλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ἐχόρευσε καὶ ἤρπεν εἰς
 τὸν Ἡρώδην καὶ τοὺς συγκαθημένους, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ κοράσιον· Ζήτησόν με ὅ, τι ἂν θέλῃς, καὶ θέλω
 23 σοὶ δώσει. Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτὴν ὅτι θέλω σοὶ δώσει ὅ, τι με ζητήσῃς, ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.
 24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς· Τί νὰ ζητήσω Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
 25 Καὶ εὐθὺς εἰσελθοῦσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλεῖα, ἐζήτησε λέγουσα· Θέλω νὰ μοὶ δώσῃς πάραυτα ἐπὶ
 26 πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς, ἂν καὶ ἐλυπήθη πολὺ, διὰ τοὺς ὅρκους ὁμωσ
 27 καὶ τοὺς συγκαθημένους δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἰτησιν αὐτῆς. Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
 28 δῆμιον, προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἔφερε
 29 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸ κοράσιον, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα
 30 αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἐσῆκωσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ ἔθεσαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.
 31 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπηγγείλαν πρὸς αὐτὸν πάντα, καὶ ὅσα ἔπραξαν καὶ ὅσα
 32 ἐδίδασκαν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἔλθετε σεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· διότι
 33 ἦσαν πολλοὶ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες, καὶ οὐδὲ νὰ φάγωσιν ἡυκαίρουν· καὶ ὑπῆγον εἰς ἔρημον τόπον μὲ
 34 τὸ πλοῖον κατ' ἰδίαν. Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν αὐτὸν καὶ συνέδραμον ἐκεῖ
 35 πεζοὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων καὶ φθάσαντες πρὸ αὐτῶν συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,
 36 εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτούς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρχισε νὰ
 37 διδάσκῃ αὐτοὺς πολλὰ. Καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη παρέλθει ὥρα πολλή, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
 38 αὐτοῦ, λέγουσιν ὅτι ἔρημος εἶναι ὁ τόπος καὶ παρῆλθεν ἤδη πολλὴ ὥρα· ἀπόλυσον αὐτούς, διὰ νὰ ὑπάγωσιν
 39 εἰς τοὺς πέριξ ἀγροὺς καὶ κώμας καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄρτους· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσιν. Ὁ δὲ
 40 ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι. Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Νὰ ὑπάγωμεν νὰ
 41 ἀγοράσωμεν διακοσίαν δηναρίων ἄρτους καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτούς·
 42 Πόσους ἄρτους ἔχετε ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ ἀφοῦ εἶδον, λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια. Καὶ προσέταξεν
 43 αὐτοὺς νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τοῦ χλωροῦ χόρτου συμπόσια συμπόσια. Καὶ ἐκάθηναν πρᾶσαι ἀνὰ ἑκατὸν
 44 καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ὀψάρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἠυλόγησε
 45 καὶ κατέκοψε τοὺς ἄρτους καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ δύο
 46 ὀψάρια ἐμοίρασεν εἰς πάντας. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. Καὶ ἐσῆκωσαν ἀπὸ τῶν κλασμάτων
 47 δώδεκα κοφίνους πλήρεις καὶ ἀπὸ τῶν ὀψαρίων. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ἕως πεντακισχίλιοι
 48 ἄνδρες. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ προὑπάγωσιν εἰς τὸ
 49 πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕωσού αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον· καὶ ἀπολύσας αὐτούς, ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ
 50 προσευχηθῇ. Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, τὸ πλοῖον ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
 51 Καὶ εἶδον αὐτοὺς βασανιζομένους εἰς τὸ νὰ κωπηλατῶσι· διότι ἦτο ὁ ἄνεμος ἐναντίος εἰς αὐτούς· καὶ περὶ τὴν
 52 τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἤθελε νὰ περάσῃ αὐτούς.
 53 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα καὶ ἀνέκραξαν· διότι πάντες
 54 εἶδον αὐτὸν καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησε μετ' αὐτῶν καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Θαραεῖτε, ἐγὼ εἰμαι, μὴ
 55 φοβεῖσθε. Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος· καὶ ἐξεπλήττοντο καθ' ἑαυτοὺς λίαν
 56 καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐθαύμαζον. Διότι δὲν ἐνόησαν ἐκ τῶν ἄρτων, ἐπειδὴ ἡ καρδιά αὐτῶν ἦτο πεπωρωμένη.
 7, 2 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρὲτ καὶ ἐλιμενίσθησαν. Καὶ ὅτε ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς
 3 γνωρίσαντες αὐτόν, ἔδραμον εἰς πάντα τὰ περὶχωρα ἐκεῖνα καὶ ἤρχισαν νὰ περιφέρωσιν ἐπὶ τῶν κραββάτων
 4 τοὺς ἄρρώστους, ὅπου ἤκουον ὅτι εἶναι ἐκεῖ. Καὶ ὅπου εἰσῆρχετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς, ἔθετον εἰς
 5 τὰς ἀγοράς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ ἐγγίσωσι κἄν τὸ κρᾶσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι
 6 ἤγγιζον αὐτόν, ἐθεραπεύοντο.
 7, 2 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· καὶ
 3 ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τρώγοντας ἄρτους μὲ χεῖρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ἀνίπτους, ἐμέμφθη-
 4 σαν αὐτούς· διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν δὲν νίψωσι μέχρι τοῦ ἀγκῶνος τὰς χεῖρας, δὲν
 5 τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ἐὰν δὲν νιφθῶσι,
 6 δὲν τρώγουσιν· εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ, τὰ ὁποῖα παρέλαβον νὰ φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ
 7 σκευῶν χαλκίων καὶ κλινῶν· ἔπειτα ἐρωτῶσιν αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ σου
 8 δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ μὲ χεῖρας ἀνίπτους τρώγουσι τὸν ἄρτον Ὁ δὲ
 9 ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὅτι καλῶς προσεφῆτευσεν ὁ Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς εἶναι γεγραμ-
 10 μένον· Οὗτος ὁ λαὸς διὰ τῶν χειλέων μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν μακρὰν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. Εἰς μάτην δὲ μὲ
 11 σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. Διότι ἀφήσαντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε
 12 τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλύματα ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κάμνετε.
 9, 10 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάττητε τὴν παράδοσίν σας. Διότι ὁ
 11 Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. καί· Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἐξάπαντος νὰ
 12 θανατόνται· σεῖς ὁμῶς λέγετε· Ἐὰν ἄνθρωπος εἴπῃ πρὸς τὸν πατέρα ἢ πρὸς τὴν μητέρα, Κορβᾶν, τουτέστι
 13 δῶρον, εἶναι ὅ, τι ἠθέλεο ὠφελῆθαι ἐξ ἐμοῦ, ἀρκεῖ, καὶ δὲν ἀφίνετε πλέον αὐτόν νὰ κάμῃ οὐδὲν εἰς τὸν πα-
 14 τέρα αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χάριν τῆς παραδόσεώς σας, τὴν ὁποίαν
 15 παρεδώκατε· καὶ κάμνετε παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ. Καὶ προσκαλέσας πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγε πρὸς αὐτούς·

Ἀκούετέ μου πάντες καὶ νοεῖτε. Δὲν εἶναι οὐδὲν εἰσερχόμενον ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς αὐτόν, τὸ ὁποῖον 15
 δύναται νὰ μολύνῃ αὐτόν, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνα εἶναι τὰ μολύνοντα τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἔχων 16
 ὧτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄσ ἀκούῃ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 17
 περὶ τῆς παραβολῆς. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Οὕτω καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἴσθε δὲν καταλαμβάνετε ὅτι πᾶν τὸ 18
 ἔξωθεν εἰσερχόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν δύναται νὰ μολύνῃ αὐτόν διότι δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν 19
 αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸν ἀφεδρώναν, καθαρίζον πάντα τὰ φαγητά. Ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ 20
 ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον. Διότι ἔσωθεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων 21
 ἐξέρχονται οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοί, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, 22
 βδέμματα πονηρόν· βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐξέρχονται καὶ μολύ- 23
 νουσι τὸν ἄνθρωπον. Καὶ σηκωθείς ἐκεῖθεν ὑπῆγεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν 24
 οἰκίαν, δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ τοῦτο μηδεὶς, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ κρυφθῇ. Διότι ἀκούσασα περὶ αὐτοῦ γυνὴ 25
 τις, τῆς ὁποίας τὸ θυγάτριον εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἦτο δὲ ἡ 26
 γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τὸ γένος· καὶ παρεκάλει αὐτόν νὰ ἐκβάλῃ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.
 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἄφες πρῶτον νὰ χορτασθῶσι τὰ τέκνα· διότι δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸν 27
 ἄρτον τῶν τέκνων καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὰ κυνάρια. Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε· ἀλλὰ καὶ 28
 τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Διὰ τοῦτον 29
 τὸν λόγον ὑπάγε· ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατρὸς σου. Καὶ ὅτε ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρεν ὅτι 30
 τὸ δαιμόνιον ἐξῆλθε καὶ τὴν θυγατέρα κειμένην ἐπὶ τῆς κλίνης. Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ 31
 Σιδῶνος ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων τῆς Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσι πρὸς 32
 αὐτόν κωφὸν μογιλάον καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν νὰ ἐπιθέσῃ τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτόν. Καὶ παραλαβὼν αὐτόν κατ' 33
 ἰδίαν ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤγγισε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ,
 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐφθαθά, τουτέστιν Ἀνοίχθητι. Καὶ εὐθὺς 34, 35
 ἠνοιχθήσαν τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ παρήγγειλεν εἰς 36
 αὐτοὺς νὰ μὴ εἰπωσι τοῦτο εἰς μηδένα· πλὴν ὅσον αὐτὸς παρήγγελλεν εἰς αὐτούς, τόσον περισσότερον ἐκεῖνοι
 ἐκήρυττον. Καὶ ἐξεπλήττοντο καθ' ὑπερβολήν, λέγοντες· Καλῶς ἔπραξε τὰ πάντα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ 37
 ἀκούωσι καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐπειδὴ ἦτο πάμπολυς ὄχλος καὶ δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσι, προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς **8**
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει πρὸς αὐτούς· Σπλαγχνίζομαι διὰ τὸν ὄχλον, ὅτι τρεῖς ἡμέρας μένουσι πλησίον 2
 μου καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήσεισι εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, θέλουσιν ἀποκάμει 3
 καθ' ὁδόν· διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦλθον μακρόθεν. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν θέλει 4
 τις δυνηθῇ νὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ ἄρτων ἐδῶ ἐπὶ τῆς ἐρημίας· Καὶ ἡρώτησεν αὐτούς· Πόσους ἄρτους ἔχετε 5
 Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ. Καὶ προσέταξε τὸν ὄχλον νὰ καθίσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, ἀφοῦ 6
 εὐχαρίστησεν, ἔκοψε καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου· καὶ ἔβαλον.
 Εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαράκια· καὶ εὐλογήσας εἶπε νὰβάλωσι καὶ αὐτά. Ἐφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ 7, 8
 ἐσῆκωσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν 9
 αὐτούς. Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά. Καὶ 10, 11
 ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσιν ἐρωτήσεις πρὸς αὐτόν, καὶ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ
 τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Τότε ἀναστενάξας ἐκ καρδίας αὐτοῦ, λέγει· Διὰ τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον 12
 ζητεῖ ἀληθῶς σὺν λέγω, δὲν θέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεάν ταύτην σημεῖον. Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς εἰσῆλθε πάλιν εἰς 13
 τὸ πλοῖον καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Ἐλθόντες δὲ νὰ λάβωσιν ἄρτους καὶ δὲν εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ 14
 πλοίῳ εἰμὴ ἓνα ἄρτον. Καὶ παρήγγελλεν εἰς αὐτούς, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων 15
 καὶ τῆς ζύμης τοῦ Ἡρώδου. Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι ἄρτους δὲν ἔχομεν. Νοήσας δὲ 16, 17
 ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι δὲν ἔχετε ἄρτους ἔτι δὲν νοεῖτε οὐδὲ καταλαμβάνετε ἔτι
 πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν σας ὁφθαλμοὺς ἔχοντες δὲν βλέπετε, καὶ ὧτα ἔχοντες δὲν ἀκούετε καὶ δὲν 18
 ἐνθυμεῖσθε ὅτε ἔκοψα τοὺς πέντε ἄρτους εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων 19
 ἐσηκώσατε· Λέγουσι πρὸς αὐτόν· δώδεκα. Καὶ ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσους σπυρίδας 20
 πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε· Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Πῶς δὲν καταλαμβάνετε· Καὶ 21, 22
 ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσι πρὸς αὐτόν τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν. Καὶ 23
 πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ, ἔφερεν αὐτόν ἔξω τῆς κώμης καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπέθεσεν ἐπ'
 αὐτόν τὰς χεῖρας καὶ ἡρώτα αὐτόν ἂν βλέπῃ τι. Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὃ, τι ὡς δένδρα 24
 βλέπω περιπατοῦντας. Ἐπειτα πάλιν ἐπέθεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἔκαμεν αὐτόν νὰ 25
 ἀναβλέψῃ, καὶ ἀποκατεστάθῃ ἡ ὄρασις αὐτοῦ, καὶ εἶδε καθαρῶς ἅπαντας. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν εἰς τὸν οἶκον 26
 αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς μηδὲ εἴπησ τοῦτο εἰς τινὰ ἐν τῇ κώμῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς 27
 καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας τῆς Καισαρείας Φιλίππου· καὶ καθ' ὁδόν ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
 λέγων πρὸς αὐτούς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι· Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν, καὶ 28
 ἄλλοι τὸν Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ σεῖς τίνα με λέγετε ὅτι 29
 εἶμαι· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός. Καὶ παρήγγειλεν αὐστηρῶς εἰς αὐτοὺς 30
 νὰ μὴ λέγωσιν εἰς μηδένα περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ 31
 πάθῃ πολλά, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ,

32 καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστηθῇ· καὶ ἐλάλει τὸν λόγον παρρησίᾳ. Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ'
 33 ἰδίαν, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτόν. Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τὸν Πέτρον λέγων·
 34 Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλέσας τὸν
 35 ὄχλον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ὅστις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν
 36, 37 καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἅς μὲ ἀκολουθῇ. Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει
 38 ἀπολέσῃ αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος θέλει σώσῃ αὐτήν.
 39 Ἐπειδὴ τί θέλει ὠφελήσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὅτι
 40 θέλει δώσει ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· διότι ὅστις αἰσχυνθῇ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς λόγους
 41 μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει αἰσχυνθῇ δι' αὐτόν, ὅταν
 42 ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων.

9 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς· Ἀληθῶς, σὰς λέγω ὅτι εἶναι τινες τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ
 2 θάνατον, ἕως οὗ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθοῦσαν μετὰ δυνάμεως. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ παραλαμβάνει
 3 ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν
 4 μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγιναν σιλπινά, λευκὰ λίαν ὥς χιών, ὅποια
 5 λευκαντῆς ἐπὶ τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ λευκάνῃ. Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἥλιος μετὰ τοῦ Μωϋσέως, καὶ
 6 ἦσαν συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ραββί, καλὸν εἶναι
 7 νὰ ἤμεθα ἐδῶ· καὶ ἅς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, διὰ σὲ μίαν καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν καὶ διὰ τὸν Ἥλιον μίαν.
 8 Διότι δὲν ᾔξευρε τί νὰ εἴπῃ· ἐπειδὴ ἦσαν πεφοβισμένοι. Καὶ νεφέλη ἐπεσκίασεν αὐτοὺς, καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ
 9 τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐξαίφνης περιβλέψαντες, δὲν
 10 εἶδον πλεόν οὐδένα, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. Ἐνῶ δὲ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρήγγειλεν εἰς
 11 αὐτοὺς νὰ μὴ διηγηθῶσιν εἰς μηδένα ὅσα εἶδον, εἰμὴ ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν. Καὶ
 12 ἐφύλαξαν τὸν λόγον ἐν ἑαυτοῖς, συζητοῦντες πρὸς ἀλλήλους τί εἶναι τὸ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἡρώτων
 13 αὐτὸν λέγοντες, Διὰ τί λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἥλιος πρῶτον· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
 14 πρὸς αὐτοὺς· Ὁ Ἥλιος μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ ὅτι εἶναι γεγραμμένον περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ
 15 ἀνθρώπου ὅτι πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ ἐξουδενωθῇ· σὰς λέγω ὁμῶς ὅτι καὶ ὁ Ἥλιος ἦλθε, καὶ ἔπραξαν
 16 εἰς αὐτόν ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδε περὶ
 17 αὐτοὺς ὄχλον πολὺν καὶ γραμματεῖς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αὐτῶν. Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν
 18 ἔγεινεν ἔκθαμβος καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. Καὶ ἡρώτησε τοὺς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε μετ' αὐτῶν
 19 καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἔφερα πρὸς σὲ τὸν υἱὸν μου, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ
 20 ὅπου πιάσῃ αὐτόν σπαράττει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ζηραίνεται· καὶ εἶπον πρὸς
 21 τοὺς μαθητὰς σου νὰ ἐκβάλωσιν αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν. Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, λέγει· Ὡ
 22 γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν ἕως πότε θέλω ὑπομένει ὑμᾶς φέρετε αὐτόν πρὸς ἐμὲ. Καὶ
 23 ἔφεραν αὐτόν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὥς εἶδεν αὐτόν, εὐθὺς τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς
 24 ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἡρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφοῦ τοῦτο ἔγεινεν εἰς αὐτόν· Ὁ δὲ
 25 εἶπε· Παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔρριψε καὶ εἰς ὕδατα, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' ἂν
 26 δύνασαι τι, βοήθησον ἡμᾶς, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἂν δύνασαι νὰ
 27 πιστεύσῃς, πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν πιστεύοντα. Καὶ εὐθὺς κράζας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων,
 28 ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εἰς τὴν ἀπιστίαν μου. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε
 29 τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων πρὸς αὐτό· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σὲ προστάζω, Ἐξέλθε ἀπ'
 30 αὐτοῦ καὶ μὴ εἰσέλθῃς πλέον εἰς αὐτόν. Καὶ τὸ πνεῦμα κράζαν καὶ πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἐξῆλθε, καὶ
 31 ἔγεινεν ὥς νεκρός, ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πιάσας αὐτόν ἀπὸ τῆς χειρὸς ἤγειρεν
 32 αὐτόν, καὶ ἐσηκώθη. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἡρώτων αὐτόν κατ'ἰδίαν, διὰ τί ἡμεῖς δὲν
 33 ἠδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τοῦτο τὸ γένος δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ δι' οὐδενὸς
 34 ἄλλου τρόπου εἰμὴ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας. Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν διέβαινον διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
 35 δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ τοῦτο οὐδεὶς. Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ
 36 ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι θανατώσῃ αὐτόν, καὶ θανατωθεὶς τὴν τρίτην ἡμέραν
 37 θέλει ἀναστηθῇ. Ἐκεῖνοι ὁμῶς δὲν ἠνόουν τὸν λόγον καὶ ἐφοβοῦντο νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν. Καὶ ἦλθεν
 38 εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἡρώτα αὐτοὺς· Τί διελογίζεσθε καθ' ὁδὸν πρὸς ἀλλήλους
 39 Οἱ δὲ ἐσιώπων· διότι καθ' ὁδὸν διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους τίς εἶναι μεγαλύτερος. Καὶ καθήσας ἐκάλεσε
 40 τοὺς δώδεκα καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὅστις θέλει νὰ ᾖναι πρῶτος, θέλει εἶσθαι πάντων ἔσχατος καὶ πάντων
 41 ὑπηρέτης. Καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτό εἶπε πρὸς αὐτούς·
 42 Ὅστις δεχθῇ ἐν τῶν τοιούτων παιδίων εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅστις δεχθῇ ἐμὲ, δὲν δέχεται ἐμὲ,
 43 ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. Ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἐκβάλλοντα
 44 δαιμόνια εἰς τὸ ὄνομά σου, ὅστις δὲν ἀκολουθεῖ ἡμᾶς, καὶ ἠμποδίσσαμεν αὐτόν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ ἡμᾶς. Ὁ
 45 δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ ἠμποδίζετε αὐτόν· διότι δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις θέλει κάμει θαῦμα εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ
 46 θέλει δυνήθῃ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ. Ἐπειδὴ ὅστις δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν. Διότι ὅστις σὰς
 47 ποτίσῃ ποτήριον ὕδατος εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐπειδὴ εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, ἀληθῶς σὰς λέγω, δὲν θέλει χάσῃ τὸν
 48 μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ὅστις σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει εἰς αὐτόν καλῆτερον
 49 νὰ περιτεθῇ μύλου πέτρα περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἂν σὲ σκανδαλίξῃ

ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοπον αὐτήν· καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν κουλλός, παρὰ ἔχων τὰς δύο
 χεῖρας νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γένναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ δὲν
 σβύνεται. Καὶ ἐὰν ὁ ποῦς σου σὲ σκανδαλίσῃ, ἀπόκοπον αὐτόν· καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν
 χωλός, παρὰ ἔχων τοὺς δύο πόδας νὰ ῥιφθῇς εἰς τὴν γένναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν
 δὲν τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται. Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίσῃ, ἔκβαλε αὐτόν· καλήτερόν σοι
 εἶναι νὰ εἰσέλθῃς μονόφθαλμος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ ἔχων δύο ὀφθαλμοὺς νὰ ῥιφθῇς εἰς τὴν
 γένναν τοῦ πυρός, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται. Διότι πᾶς τις μὲ πῦρ θέλει
 ἀλατισθῇ, καὶ πᾶσα θυσία μὲ ἄλας θέλει ἀλατισθῇ. Καλὸν τὸ ἄλας· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἄλας γείνη ἀνάλατον, μὲ τί
 θέλετε ἀρτύσει αὐτό ἔχετε ἄλας ἐν ἑαυτοῖς καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Καὶ σηκωθείς ἐκεῖθεν ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνέρχονται πάλιν **10**
 ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς ἐσυνειθίζε, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησαν
 αὐτόν ἂν συγχωρῇται εἰς ἄνδρα νὰ χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
 πρὸς αὐτούς· τί προσέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Μωϋσῆς. Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Μωϋσῆς συνεχώρησε νὰ γράψῃ ἔγγραφον
 διαζυγίου καὶ νὰ χωρισθῇ αὐτήν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν
 σας ἔγραψεν εἰς ἐσᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀπ' ἀρχῆς ὁμῶς τῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς
 ὁ Θεός· ἕνεκεν τούτου θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῇ
 εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε δὲν εἶναι πλεόν δύο, ἀλλὰ μία
 σὰρξ· ἐκεῖνο λοιπόν, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴ χωρίζῃ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτησαν αὐτόν περὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
 καὶ νυμφευθῇ ἄλλην, πράττει μοιχείαν εἰς αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ χωρισθῇ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ συζευχῇ
 μὲ ἄλλον, μοιχεύεται. Καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐγγίσῃ αὐτά· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέπληττον τοὺς
 φέροντας. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Αἰσθάνεσθε τὰ παιδία νὰ ἔρχονται πρὸς ἐμέ,
 καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σὰς λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ
 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτά, ἔθετε τὰς χεῖρας
 ἐπ' αὐτὰ καὶ ἠυλόγει αὐτά. Ἐνῶ δὲ ἐξήρχετο εἰς τὴν ὁδόν, ἔδραμέ τις καὶ γονυπετήσας ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
 ἠρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
 αὐτόν· Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν. Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ ἐγώ, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσης, Μὴ
 φονεύσης, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, Μὴ ἀποστερήσῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. Ὁ
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβλέψας
 εἰς αὐτόν, ἠγάπησεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν σοὶ λείπει· ὕπαγε, πώλησον ὅσα ἔχεις καὶ δός εἰς τοὺς
 πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ ἔλθέ, ἀκολούθει μοι, σηκώσας τὸν σταυρόν. Ἐκεῖνος ὁμῶς
 σκυθρωπάσας διὰ τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε κτήματα πολλά. Καὶ περιβλέψας ὁ Ἰησοῦς,
 λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ
 χρήματα. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς
 αὐτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον εἶναι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὸ θάρος αὐτῶν εἰς
 τὰ χρήματα. Εὐκολώτερον εἶναι κάμηλος νὰ περάσῃ διὰ τῆς τρύπης τῆς βελόνης παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ
 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ σφόδρα ἐξεπλήττοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται νὰ
 σωθῇ. Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἄνθρωποις εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' οὐχὶ παρὰ τῷ Θεῷ· διότι
 τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἤρχισεν ὁ Πέτρος νὰ λέγῃ πρὸς αὐτόν· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
 καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀληθῶς σὰς λέγω, δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις, ἀφήσας
 οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,
 δὲν θέλει λάβει ἑκατονταπλασίονα τώρα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ
 τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ ἔρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον. Πολλοὶ ὁμῶς πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι
 ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. Ὅσων δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς προεπορεύετο
 αὐτῶν, καὶ ἐθαύμαζον καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ λέγῃ
 πρὸς αὐτοὺς τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτόν, ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς, καὶ θέλουσι καταδικάσει αὐτόν εἰς
 θάνατον καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλουσιν ἐμπαίζειν αὐτόν καὶ μαστιγῶσαι αὐτόν καὶ
 θέλουσιν ἐμπτύσει εἰς αὐτόν καὶ θανατώσει αὐτόν, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. Τότε ἔρχονται πρὸς
 αὐτόν ὁ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς ὅ,
 τι ζητήσωμεν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί θέλετε νὰ κάμω εἰς ἐσᾶς. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δός εἰς ἡμᾶς
 νὰ καθήσωμεν εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν σου ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς·
 Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε. Δύνασθε νὰ πίνετε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, καὶ νὰ βαπτισθῇτε τὸ βάπτισμα, τὸ
 ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· τὸ μὲν ποτήριον,
 τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῇ· τὸ νὰ καθήσῃτε
 ὁμῶς ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, ἀλλ' εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένον. Καὶ
 ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρχισαν νὰ ἀγανακτῶσι περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτούς,
 λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐξεύρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτὰ καὶ οἱ μεγάλοι
 αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτά· οὕτως ὁμῶς δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας ἐν ὑμῖν,

44, 45 θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης ὑμῶν, καὶ ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ γείνη πρῶτος, θέλει εἶσθαι δοῦλος πάντων· διότι ὁ
 46 Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον
 47 ὄχλῳ ἱκανός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν. Καὶ ἀκούσας ὅτι
 48 εἶναι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἤρχισε νὰ κράζῃ καὶ νὰ λέγῃ· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. Καὶ ἐπέπληττον
 49 αὐτὸν πολλοὶ διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ σταθεὶς ὁ
 50 Ἰησοῦς, εἶπε νὰ κραχθῇ· καὶ κρίζουσι τὸν τυφλόν, λέγοντες πρὸς αὐτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σὲ κρίζει. Καὶ
 51 ἐκεῖνος ἀπορρίψας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτόν
 52 ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω καὶ ὁ τυφλὸς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ραββουνί, νὰ ἀναβλέψω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε
 πρὸς αὐτόν· Ὑπάγε, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ ὁδῷ.

11 Καὶ ὅτε πλησιάζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
 2 δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς
 εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὴν θέλετε εὐρεῖ πωλάριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησε· λύσατε
 3 αὐτὸ καὶ φέρετε. Καὶ ἐὰν τις εἴπῃ πρὸς ἑσᾶς· Διὰ τί κάμνετε τοῦτο εἶπατε ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ,
 4 καὶ εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτὸ ἐδώ. Καὶ ὑπήγον καὶ εὔρον τὸ πωλάριον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω
 5 ἐπὶ τῆς διόδου, καὶ λύουσιν αὐτό. Καὶ τινὲς τῶν ἐκεῖ ἱσταμένων ἔλεγον πρὸς αὐτούς· Τί κάμνετε λύοντες
 6, 7 τὸ πωλάριον. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτοὺς καθὼς παρήγγειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. Καὶ ἔφεραν
 8 τὸ πωλάριον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔβαλον ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθησεν ἐπ' αὐτοῦ. Πολλοὶ δὲ
 9 ἔστρωνσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωνον εἰς τὴν
 10 ὁδόν. Καὶ οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 11 ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὡσαννά ἐν
 12 τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφοῦ περιέβλεψε πάντα, ἐπειδὴ
 13 ἡ ὥρα ἦτο ἤδη πρὸς ἑσπέραν, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἀφοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ
 14 Βηθανίας, ἐπέιασε· καὶ ἰδὼν μακρόθεν συκὴν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν ἄν τυχὸν εὕρῃ τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν
 15 ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰμὴ φύλλα· διότι δὲν ἦτο καιρὸς σύκων. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὴν·
 16 Μηδεὶς πλεόν εἰς τὸν αἰῶνα νὰ μὴ φάγῃ καρπὸν ἀπὸ σοῦ. Καὶ ἤκουον τοῦτο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἔρχονται
 17 εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν
 18 τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν καὶ τὰ καθίσματα τῶν πωλούντων τὰς περισσότερας ἀνέτρεψε, καὶ
 19 δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐδίδασκε, λέγων πρὸς αὐτούς· Δὲν εἶναι γεγραμμένον, ὅτι
 20 Ὁ οἶκός μου θέλει ὀνομάζεσθαι οἶκος προσευχῆς διὰ πάντα τὰ ἔθνη σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.
 21 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν· διότι ἐφοβοῦντο αὐτόν,
 22 ἐπειδὴ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήττετο εἰς τὴν διδαχὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐγενεῖν ἑσπέρα, ἐξήρχετο ἔξω τῆς πόλεως.
 23 Καὶ τὸ πρῶτον διαβαίνοντες εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥίζων. Καὶ ἐνθυμηθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς
 24 αὐτόν· Ραββί, ἴδε, ἡ συκὴ, τὴν ὁποίαν κατηράσθης, ἐξηράνθη. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς·
 25 Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. Διότι ἀληθὺς σὰς λέγω ὅτι ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, Σηκώθητε καὶ ῥιφθῆτε εἰς τὴν
 26 θάλασσαν, καὶ δὲν διστάσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται, θέλει γείνει
 27 εἰς αὐτόν ὃ, τι ἐὰν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, Πάντα ὅσα προσευχόμενοι ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ
 28 θέλει γείνει εἰς ἑσᾶς. Καὶ ὅταν ἴστασθε προσευχόμενοι, συγχωρεῖτε ἐὰν ἔχητέ τι κατὰ τινός, διὰ νὰ συγχωρήσῃ
 29 εἰς ἑσᾶς καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὰ ἁμαρτήματά σας. Ἀλλ' ἐὰν σεῖς δὲν συγχωρῆτε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ
 30 σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλει συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά σας. Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐνῶ
 31 περιεπάτει ἐν τῷ ἱερῷ, ἔρχονται πρὸς αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγουσι
 32 πρὸς αὐτόν· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεται ταῦτα καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην, διὰ νὰ πράττῃς ταῦτα
 33 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Θέλω σὰς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθῆτέ μοι, καὶ
 34 θέλω σὰς εἰπεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα. Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἢ ἐξ ἀνθρώπων
 35 ἀποκριθῆτέ μοι. Καὶ διελογίζοντο καθ' ἑαυτούς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ· Διὰ τί
 36 λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· διότι πάντες εἶχον τὸν
 37 Ἰωάννην ὅτι ἦτο τῶντι προφήτης. Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἐξεύρομεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς
 ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω πρὸς ὑμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.

12 Καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν· Ἀνθρωπὸς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ περιέβαλεν
 εἰς αὐτὸν φραγμὸν καὶ ἔσκαψεν ὑπολήνιον καὶ φκοδόμησε πύργον, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτόν εἰς γεωργούς καὶ
 2 ἀπεδήμησε. Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, διὰ νὰ λάβῃ παρὰ τῶν
 3, 4 γεωργῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. Ἐκεῖνοι δὲ πιάσαντες αὐτόν ἔδειραν καὶ ἀπέπεμψαν κενόν. Καὶ
 5 πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐπλήγωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
 6 ἀπέπεμψαν ἠτιμωμένον. Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον ἐφόνευσαν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν
 7 ἔδειραν, τοὺς δὲ ἐφόνευσαν. Ἔτι λοιπὸν ἔχων ἓνα υἱόν, ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτόν πρὸς αὐτοὺς
 8 ἔσχατον, λέγων ὅτι θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι οὗτος
 9 εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἂς φονεύσωμεν αὐτόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἡμῶν ἡ κληρονομία. Καὶ πιάσαντες αὐτόν
 10 ἐφόνευσαν καὶ ἔρριψαν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. Τί λοιπὸν θέλει κάμει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ὅτι ἐλθεῖ καὶ
 11 ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ θέλει δώσῃ τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους. Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην δὲν ἀνεγνώσατε,

Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγινε κεφαλὴ γωνίας· παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη 11
 καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Καὶ ἐζήτουν νὰ πιάσωσιν αὐτὸν καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἐπειδὴ 12
 ἐνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολήν· καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν. Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς 13
 αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, διὰ νὰ παγιδεύσωσιν αὐτὸν εἰς λόγον. Καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες, 14
 λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθὴς καὶ δὲν σὲ μέλει περὶ οὐδενός· διότι δὲν βλέπεις 15
 εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Εἶναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν 16
 δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ οὐχὶ νὰ δώσωμεν ἢ νὰ μὴ δώσωμεν Ὁ δὲ γνωρίσας τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν, εἶπε 17
 πρὸς αὐτούς· τί μὲ πειράζετε φέρετέ μοι δηνάριον διὰ νὰ ἴδω. Καὶ ἐκεῖνοι ἔφεραν. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· 18
 Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τοῦ Καίσαρος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς 19
 εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν δι' 20
 αὐτόν. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν Σαδδουκαῖοι, οἵτινες λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, 21
 λέγοντες· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν ὅτι ἐὰν ἀποθάνῃ τινὸς ὁ ἀδελφὸς καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα καὶ τέκνα 22
 δὲν ἀφήσῃ, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
 Ἦσαν λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί. Καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἀφήκε σπέρμα· καὶ ἔλαβεν 23
 αὐτὴν ὁ δευτέρως καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. Καὶ ἔλαβον αὐτὴν 24
 οἱ ἑπτὰ, καὶ δὲν ἀφήκαν σπέρμα. Τελευταία πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν, ὅταν 25
 ἀναστήθῃ, τίνος αὐτῶν θέλει εἶσθαι γυνή διότι καὶ οἱ ἑπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, 26
 εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν πλανᾶσθε διὰ τοῦτο, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Διότι 27
 ὅταν ἀναστήθῃσιν ἐκ νεκρῶν οὔτε νυμφεύουσιν οὔτε νυμφεύονται, ἀλλ' εἶναι ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἀνίστανται, δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Μωϋσέως, πῶς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς 28
 ἐπὶ τῇ βάτου, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Δὲν εἶναι 29
 ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· σεῖς λοιπὸν πλανᾶσθε πολὺ. Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ὅστις 30
 ἤκουσεν αὐτοὺς συζητοῦντας, γνωρίζων ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, ἠρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐντολὴ εἶναι 31
 πρώτη πασῶν Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν εἶναι· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος 32
 ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἷς Κύριος· καὶ θέλεις ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης 33
 τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολή.
 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Θέλεις ἀγαπᾶν τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων ἄλλη ἐντολή δὲν 34
 εἶναι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ γραμματεὺς· Καλῶς, Διδάσκαλε, ἀληθῶς εἶπας ὅτι εἶναι εἷς Θεός, καὶ δὲν εἶναι 35
 ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ· καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τὸς αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης 36
 τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως, καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, εἶναι πλεονέκτερον πάντων τῶν 37
 ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν αὐτόν ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, εἶπε πρὸς αὐτόν· Δὲν εἶσαι 38
 μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς πλέον ἐτόλμα νὰ ἐρωτήσῃ αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, 39
 ἔλεγε διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ διότι αὐτὸς ὁ 40
 Δαβὶδ εἶπε διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου· Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ
 θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ λέγει αὐτόν Κύριον· καὶ πόθεν 41
 εἶναι υἱὸς αὐτοῦ Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτόν εὐχαρίστως. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 42
 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι καὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀσπασμοὺς
 ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δειπνοῖς. Οἵτινες 43
 κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακρὰς προσευχάς· οὗτοι θέλουσι 44
 λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. Καὶ καθήσας ὁ Ἰησοῦς ἀπέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος 45
 ἔβαλλε χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Καὶ πολλοὶ πλουτοὶ ἔβαλλον πολλὰ· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε 46
 δύο λεπτά, τουτέστιν, ἓνα κοδράντην. Καὶ προσκαλέσας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς 47
 σᾶς λέγω ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ ἔβαλε περισσότερον πάντων, ὅσοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· διότι πάντες 48
 ἐκ τοῦ περισσεύοντος εἰς αὐτοὺς ἔβαλον· αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ ὑπερήματος αὐτῆς ἔβαλε πάντα ὅσα εἶχεν, ὅλην 49
 τὴν περιουσίαν αὐτῆς.

13
 Καὶ ἐνῶ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει πρὸς αὐτόν εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ὅποιοι λίθοι καὶ 1
 ὅποια οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Βλέπεις ταῦτα τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς δὲν 2
 θέλει ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις νὰ μὴ κατακρημνισθῇ. Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι 3
 τοῦ ἱεροῦ, ἠρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας. Εἶπε πρὸς ἡμᾶς πότε 4
 θέλουσι γείνει ταῦτα, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν ταῦτα πάντα μέλλωσι νὰ συντελεσθῶσιν Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς 5
 πρὸς αὐτούς, ἤρχισε νὰ λέγῃ· Βλέπετε μὴ σᾶς πλανήσῃ τις. Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, 6
 λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ πολλοὺς θέλουσι πλανήσῃ. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ φήμας πολέμων, 7
 μὴ ταραττεσθε· διότι πρέπει νὰ γείνωσι ταῦτα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος. Διότι θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος 8
 καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ θέλουσι γείνει σεισμοὶ κατὰ τόπους καὶ θέλουσι γείνει πείναι καὶ ταραχαί.
 Ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ ὧδινων. Σεῖς δὲ προσέχετε εἰς ἑαυτούς. Διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς συνέδρια, καὶ 9
 εἰς συναγωγὰς θέλετε δαρθῇ, καὶ ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε σταθῇ ἕνεκεν ἐμοῦ πρὸς μαρτυρίαν
 εἰς αὐτούς· καὶ πρέπει πρῶτον νὰ κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Ὅταν δὲ σᾶς φέρωσι διὰ νὰ 10, 11
 σᾶς παραδώσωσι, μὴ προμεριμνᾶτε τί θέλετε λαλήσει, μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὃ, τι δοθῇ εἰς ἑσᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ᾧ, τοῦτο λαλεῖτε· διότι δὲν εἴσθε σεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Θέλει δὲ παραδώσει ἀδελφὸς 12

ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ θέλουσιν ἐπαναστῆ τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτούς.
 13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῆ.
 14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδελυγμὰ τῆς ἐρημώσεως, τὸ λαληθὲν ὑπὸ Δανιήλ τοῦ προφήτου, ἰστάμενον ὅπου δὲν πρέπει
 15 ὁ ἀναγινώσκων ἄς ἐννοῇ τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος ἄς μὴ καταβῇ
 16 εἰς τὴν οἰκίαν, μηδ' ἄς εἰσέλθῃ διὰ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ ὅστις εἶναι εἰς τὸν ἀγρόν, ἄς μὴ
 17 ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω διὰ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν
 18, 19 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ διὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὴν φυγὴν ὑμῶν ἐν χειμῶνι. Διότι αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι
 20 θέλουσιν εἶσθαι θλίψις τοιαύτη, ὅποια δὲν ἔγενεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ
 21 νῦν, οὐδὲ θέλει γένειν. Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἤθελε συντέμνει τὰς ἡμέρας ἐκείνας, δὲν ἤθελε σωθῆ οὐδεμία
 22 σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε, συντέμνει τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐὰν τις εἴπῃ πρὸς
 22 ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐδὼ εἶναι ὁ Χριστός, ἢ, Ἰδοὺ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε. Διότι θέλουσιν ἐγερθῆ ψευδόχριστοι καὶ
 23, 24 ψευδοπροφῆται καὶ θέλουσι δεῖξει σημεῖα καὶ τέρατα, διὰ τὴν ἀποπλανῶσιν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
 25 Σεῖς ὁμῶς προσέχετε· ἰδοὺ, οὕτως προεῖπον πάντα. Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην,
 26 ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι
 27 πίπτει καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλουσι σαλευθῆ. Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 28 ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃσι μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. Καὶ τότε θέλει ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ
 28 συνάξει τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. Ἀπὸ
 29 δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς γένῃ ἤδη ἀπαλὸς καὶ ἐκβλαστάνῃ τὰ φύλλα,
 29 ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος· οὕτως καὶ σεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι ἐπὶ
 30, 31 τὰς θύρας. Ἀληθῶς οὕτως λέγω ὅτι δὲν θέλει παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ γένωσι πάντα ταῦτα. Ὁ οὐρανὸς
 32 καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθῃ. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς
 33 ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Υἱός, εἰμὴ ὁ Πατήρ. Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ
 34 προσεύχεσθε· διότι δὲν ἐξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρὸς. Ἐπειδὴ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἀποδημῶν,
 35 ὅστις ἀφῆκε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς ἕκαστον τὸ ἔργον αὐτοῦ
 35 καὶ εἰς τὸν θυρωρὸν προσέταξε νὰ ἀγρυπνῇ. Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν· διότι δὲν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ κύριος τῆς
 36 οἰκίας, τὴν ἐσπέραν ἢ τὸ μεσονύκτιον ἢ ὅταν φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ ἢ τὸ πρωῒ· μήποτε ἔλθὼν ἐξαίφνης, οὕτως εὖρη
 37 κοιμώμενους. Καὶ ὅσα λέγω πρὸς ὑμᾶς πρὸς πάντας λέγω· Ἀγρυπνεῖτε.
14 Μετὰ δὲ δύο ἡμέρας ἦτο τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ
 2 συλλάβωσιν αὐτὸν μὲ δόλον καὶ νὰ θανατώσωσιν. Ἐλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε γένῃ θόρυβος τοῦ
 3 λαοῦ. Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθε
 4 γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου καθαρᾶς πολυτίμου, καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, ἔχυσε τὸ μύρον
 4 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες· Διὰ τί ἔγεινεν ἡ ἀπώλεια
 5 αὕτη τοῦ μύρου· διότι ἡδύνατο τοῦτο νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τριακόσια δηνάρια καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς·
 6 καὶ ὠργίζοντο κατ' αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε αὐτήν· διὰ τί ἐνοχλεῖτε αὐτήν καλὸν ἔργον ἔπραξεν
 7 εἰς ἐμέ. Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε νὰ εὐεργετήσητε αὐτούς·
 8 ἐμὲ ὁμῶς πάντοτε δὲν ἔχετε. Ὁ, τὴν ἡδύνατο αὕτη ἔπραξε· προέλαβε νὰ ἀλείψῃ με μύρον τὸ σῶμά μου διὰ
 9 τὸν ἐνταφιασμόν. Ἀληθῶς οὕτως λέγω, Ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκεῖνο
 10 τὸ ὅποιον ἔπραξεν αὕτη θέλει λαληθῇ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα,
 11 ὑπῆγε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ τὴν παραδῶσιν αὐτὸν εἰς αὐτούς. Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ
 12 ὑποσχέθησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύρια· καὶ ἐζήτην πῶς νὰ παραδῶσιν αὐτὸν ἐν εὐκαιρίᾳ. Καὶ τῇ πρώτῃ
 13 ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε ἐθύσιαζον τὸ πάσχα, λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγωμεν
 13 καὶ νὰ ἐτοιμάσωμεν διὰ τὴν φάγιν τὸ πάσχα· Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς·
 14 Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σας ἀπαντήσῃ ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτόν,
 14 καὶ ὅπου εἰσέλθῃ, εἴπατε πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην ὅτι ὁ Διδάσκαλος λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω
 15 φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου· Καὶ αὐτὸς θέλει σας δεῖξει ἀνάγειν μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον· ἐκεῖ
 16 ἐτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς
 17, 18 αὐτούς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα· καὶ ἐνῶ ἐκάθηντο εἰς
 19 τὴν τράπεζαν καὶ ἔτρωγον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς οὕτως λέγω ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει με παραδώσει, ὅστις τρώγει
 19 μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ ἤρχισαν νὰ λυπῶνται καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν εἷς ἕκαστος· Μήπως ἐγὼ καὶ ἄλλος· Μήπως
 20 ἐγὼ· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβάπτων μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον τὴν χεῖρα.
 21 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
 22 διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ.
 22 Καὶ ἐνῶ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον εὐλογήσας ἔκοψε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε·
 23 τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
 24 πάντες. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.
 25 Ἀληθῶς οὕτως λέγω ὅτι δὲν θέλω πίνει πλέον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν πίνω
 26, 27 αὐτὸ νέον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, Καὶ λέγει πρὸς
 28 αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες θέλετε σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοὶ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, Θέλω
 28 πατάξαι τὸν ποιμένα καὶ θέλουσι διασκορπισθῆ τὰ πρόβατα· ἀφοῦ ὁμῶς ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει πρότερον

ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτόν· Καὶ ἐὰν πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ ὁμῶς οὐχί. 29
 Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοὶ λέγω ὅτι σήμερον τὴν νύκτα ταύτην, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δὶς, 30
 τρίς θέλει σοὶ ἀπαρνηθῆ. Ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἔλεγεν· Ἐὰν γείνη χρεία νὰ συναποθάνω μετὰ σοῦ, δὲν θέλω σὲ 31
 ἀπαρνηθῆ. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ὀνομαζόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει 32
 πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Καθίσате ἐδῶ, ἕως οὗ προσευχηθῶ· καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον 33
 καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρχισε νὰ ἐκθαμβῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Περίλυπος 34
 εἶναι ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνεῖτε. Καὶ προχωρήσας ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς 35
 καὶ προσηύχετο νὰ παρέλθῃ ἂν ἦναι δυνατόν ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα ἐκείνη, καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ, πάντα εἶναι 36
 δυνατὰ εἰς σέ· ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. Οὐχὶ ὁμῶς ὁ, τι θέλω ἐγώ, ἀλλ' ὁ, τι σὺ. Καὶ ἔρχεται 37
 καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι δὲν ἠδυνήθης μίαν ὥραν νὰ 38
 ἀγρυπνήσῃς; ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ 39
 δὲ σὰρξ ἀσθενής. Καὶ πάλιν ὑπῆγε καὶ προσευχήθη, εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον. Καὶ ἐπιστρέψας εὗρεν αὐτοὺς 40
 πάλιν κοιμωμένους· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι καὶ δὲν ᾔξευρον τί νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς αὐτόν.
 Καὶ ἔρχεται τὴν τρίτην φορὰν καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. Ἀρκεῖ· ἦλθεν ἡ 41
 ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν. Ἐγέρθητε, ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ὁ 42
 παραδίδων με ἐπλησίασε. Καὶ εὐθύς, ἐνῶ ἐλάλει ἔτι, ἔρχεται ὁ Ἰούδας, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ 43
 ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ζυλῶν, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Ὁ δὲ 44
 παραδίδων αὐτὸν εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων· Ὅντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτὸν καὶ φέρετε
 ἀσφαλῶς. Καὶ ὅτε ἦλθεν, εὐθύς πλησίασας εἰς αὐτὸν λέγει· Ραββί, Ραββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Καὶ ἐκεῖνοι 45, 46
 ἐπέβαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐπίασαν αὐτόν. Εἷς δὲ τις τῶν παρεστώτων σύρας τὴν μάχαιραν, 47
 ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· 48
 Ὡς ἐπὶ λησὶν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ζυλῶν νὰ μὲ συλλάβῃτε· καθ' ἡμέραν ἤμην πλησίον ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ 49
 διδάσκων, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε, πλην τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν πάντες 50
 ἔφυγον. Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτόν, περιτετυλιγμένος σινδὼνα εἰς τὸ γυμνὸν σῶμα αὐτοῦ· καὶ 51
 πιάνουσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι. Ὁ δὲ ἀφήσας τὴν σινδὼνα, ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν γυμνός. Καὶ ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν 52, 53
 πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται πρὸς αὐτόν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.
 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτόν ἕως ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ συνεκάθητο μετὰ 54
 τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐθερμαίνεται εἰς τὸ πῦρ. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ 55
 μαρτυρίαν, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ δὲν εὗρισκον. Διότι πολλοὶ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' 56
 αἱ μαρτυρίαι δὲν ἦσαν σύμφωνοι. Καὶ τινὲς σηκωθέντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες ὅτι Ἡμεῖς 57, 58
 ἠκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, ὅτι Ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
 ἄλλον ἀχειροποιήτον θέλω οἰκοδομήσει. Πλην οὐδὲ οὕτως ἦτο σύμφωνος μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ σηκωθείς ὁ 59, 60
 ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδὲν τί μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σοῦ
 Ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἠρώτα αὐτόν, λέγων πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς 61
 ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ 62
 δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς, διασχίσας τὰ ἱμάτια 63
 αὐτοῦ, λέγει· Τί χρεῖαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων· ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί σᾶς φαίνεται Οἱ δὲ πάντες 64
 κατέκριναν αὐτόν ὅτι εἶναι ἐνοχος θανάτου. Καὶ ἤρχισάν τινες νὰ ἐμπτύωσιν εἰς αὐτόν καὶ νὰ περικαλύπτωσι 65
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ νὰ γρονθίζωσιν αὐτόν καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτόν· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ἐτυπτον
 αὐτόν με ῥαπίσματα. Καὶ ἐνῶ ἦτο ὁ Πέτρος ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν θεραπεινίδων τοῦ ἀρχιερέως, 66
 καὶ ὅτε εἶδε τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα εἰς αὐτόν, λέγει· Καὶ σὺ ἔσο μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ. 67
 Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων· Δὲν ἐξέυρω οὐδὲ καταλαβάνω τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον, καὶ ὁ 68
 ἀλέκτωρ ἐφώνασε. Καὶ ἡ θεραπαινὶς ἰδοῦσα αὐτόν πάλιν, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς παρεστώτας ὅτι οὗτος ἐξ 69
 αὐτῶν εἶναι. Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν οἱ παρεστώτες ἔλεγον πρὸς τὸν Πέτρον· Ἀληθῶς ἐξ 70
 αὐτῶν εἶσαι· διότι Γαλιλαῖος εἶσαι καὶ ἡ λαλιὰ σου ὁμοιάζει. Ἐκεῖνος δὲ ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμνύῃ 71
 ὅτι δὲν ἐξέυρω τὸν ἀνθρώπον τοῦτον, τὸν ὅποιον λέγετε. Καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώνασεν ἐκ δευτέρου. Καὶ ἐνεθυμήθη 72
 ὁ Πέτρος τὸν λόγον, τὸν ὅποιον εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δὶς, θέλει σοὶ ἀρνηθῆ
 τρίς. Καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς.

Καὶ εὐθύς τὸ πρῶτ' συμβουλευθήσαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συν- **15**
 ἔδριον, καὶ δέσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον. Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν ὁ Πιλάτος· 2
 Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ λέγεις. Καὶ κατηγοροῦν αὐτόν οἱ 3
 ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἠρώτησεν αὐτόν, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδὲν ἴδε πόσα σοὶ καταμαρ- 4
 τυροῦσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔτι δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν, ὥστε ὁ Πιλάτος ἐθαύμαζε. Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἀπέλυεν εἰς 5, 6
 αὐτοὺς ἓνα δέσμιον, ὅντινα ἐζήτουν· ἦτο δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς δεδεμένος μετὰ τῶν συνωμοτῶν, οἵτινες 7
 ἐν τῇ στάσει ἔπραξαν φόνον. Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρχισε νὰ ζητῇ νὰ κάμῃ καθὼς πάντοτε ἔκαμνεν εἰς 8
 αὐτούς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων· Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων 9
 Ἐπειδὴ ᾔξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς. Οἱ ἀρχιερεῖς ὁμῶς διήγγειραν τὸν ὄχλον νὰ 10, 11
 ζητήσωσι νὰ ἀπολύσῃ εἰς αὐτοὺς μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν. Καὶ ὁ Πιλάτος ἀποκριθεὶς πάλιν, εἶπε πρὸς αὐτούς· 12
 Τί λοιπὸν θέλετε νὰ κάμω τοῦτον, τὸν ὅποιον λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν· Σταύρωσον 13

14 αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν οἱ δὲ περισσότερον ἔκραζαν· Σταύρωσον
 15 αὐτόν. Ὁ Πιλάτος λοιπόν, θέλων νὰ κάμῃ εἰς τὸν ὄχλον τὸ ἄρεστόν, ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν καὶ
 16 παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, ἀφοῦ ἔμαστίγωνσεν αὐτόν, διὰ νὰ σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφεραν αὐτὸν ἔνδον τῆς
 17 αὐλῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν
 18 πορφύραν καὶ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, βάλλουσι περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἤρχισαν νὰ χαιρετῶσιν
 19 αὐτόν, λέγοντες· Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ κάλαμον καὶ ἐνέπτυσαν εἰς
 20 αὐτόν, καὶ γονυπετοῦντες προσεκύνουν αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ ἐνέπαιζαν αὐτόν, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν
 21 καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω, διὰ νὰ σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι τινὰ
 22 Σίμωνα Κυρηναῖον διαβαίνοντα, ἐνῶ ἤρχετο ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, διὰ νὰ
 23, 24 σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτόν εἰς τὸν τόπον Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι,
 25 Κρανίου τόπος. Καὶ ἔδιδον εἰς αὐτόν νὰ πῇ οἶνον μεμιγμένον μὲ σμύρναν· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἔλαβε. Καὶ
 26 ἀφοῦ ἐσταύρωσαν αὐτόν, διμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τί ἕκαστος νὰ λάβῃ. Ἦτο
 27, 28 δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἡ ἐπιγραφή τῆς κατηγορίας αὐτοῦ ἦτο ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς
 29 τῶν Ἰουδαίων. Καὶ μετ' αὐτοῦ σταυρόνουσι δύο ληστής, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐπλη-
 30 ρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ διαβαίνοντες ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες
 31 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐὰ, ὁ χαλὼν τὸν ναὸν καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν καὶ
 32 κατὰβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαιζόντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων,
 33 ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν δὲν δύναται νὰ σώσῃ. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἂς καταβῇ τώρα
 34 ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι μετ' αὐτοῦ ὠνείδιζον αὐτόν. Ὅτε
 35 δὲ ἦλθεν ἡ ἕκτη ὥρα, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης· καὶ τὴν ὥραν τὴν ἐννάτην ἐβόησεν
 36 ὁ Ἰησοῦς μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἐλωῖ, Ἐλωῖ, λαμὰ σabaχθανί τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Θεέ
 37 μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες· Καὶ τινὲς τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, τὸν Ἥλιον φωνάζει.
 38, 39 Δραμὼν δὲ εἶς καὶ γεμίσας σπὸγγὸν ἀπὸ ὄξους καὶ περιθέσας αὐτόν εἰς κάλαμον, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφή-
 40 σατε, ἂς ἴδωμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἥλιος νὰ καταβιβᾷ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐκβαλὼν φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.
 41 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος ὁ παριστάμενος
 42 ἀπέναντι αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο Υἱὸς Θεοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ
 43 γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ
 44 Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ Ἰωσή, καὶ ἡ Σαλώμη, αἵτινες καὶ ὅτε ἦτο ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτόν καὶ
 45, 46 ὑπηρέτουν αὐτόν, καὶ ἄλλαι πολλαί, αἵτινες συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἤδη
 47 ἑσπέρα, διότι ἦτο παρασκευὴ, τουτέστι προσάββατον, ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἔντιμος βουλευτής,
 48 ὅστις καὶ αὐτὸς περιέμενε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ ἐζήτησε τὸ
 49 σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἂν ἤδη ἀπέθανε· καὶ προσκαλέσας τὸν ἐκατόνταρχον, ἠρώτησεν
 50 αὐτόν ἂν πρὸ πολλοῦ ἀπέθανε· καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ ἐκατοντάρχου, ἐχάρισε τὸ σῶμα εἰς τὸν Ἰωσήφ. Καὶ
 51 οὗτος, ἀγοράσας σινδόνα καὶ καταβιδάσας αὐτόν, ἐτύλιξε μὲ τὴν σινδόνα καὶ ἔθεσεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, τὸ
 52 ὁποῖον ἦτο λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ
 53 Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωσή ἔβλεπον ποῦ τίθεται.

16 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμη
 2 ἠγόρασαν ἀρώματα, διὰ νὰ ἔλθωσι καὶ ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ πολλὰ πρῶτῃ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος
 3 ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς θέλει ἀποκυλίσει εἰς ἡμᾶς
 4 τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου· Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ὁ λίθος ἦτο ἀποκεκυλισμένος· διότι
 5 ἦτο μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ, ἐνδεδυμένον
 6 στολὴν λευκὴν, καὶ ἐτρόμαζαν. Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτάς· Μὴ τρομάζετε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν
 7 ἐσταυρωμένον· ἀνέστη, δὲν εἶναι ἐδῶ· ἰδοὺ ὁ τόπος, ὅπου ἔθεσαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε πρὸς τοὺς
 8 μαθητὰς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν Πέτρον ὅτι ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτόν, καθὼς
 9 εἶπε πρὸς ἐσᾶς. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχέως, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ
 10 δὲν εἶπον οὐδὲν πρὸς οὐδένα· διότι ἐφοβοῦντο. Ἀφοῦ δὲ ἀνέστη τὸ πρῶτῃ τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, ἐφάνη
 11 πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἐξ ἧς εἶχεν ἐκβάλει ἐπτά δαιμόνια. Ἐκείνη ὑπῆγε καὶ ἀπήγγειλε
 12 πρὸς ἐκείνους, οἵτινες εἶχον σταθῇ μετ' αὐτοῦ, ἐνῶ ἐπένθουν καὶ ἔκλαιον. Καὶ ἐκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ
 13 καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, δὲν ἐπίστευσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφανερώθη ἐν ἄλλῃ μορφῇ εἰς δύο ἐξ αὐτῶν, ἐνῶ
 14 περιεπάτουν καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὸν ἀγρόν. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς λοιπούς· ἀλλ'
 15 οὐδὲ εἰς ἐκείνους ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἐφάνη εἰς τοὺς ἑνδεκα, ἐνῶ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὠνείδισε
 16 τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τοὺς ἰδόντας αὐτὸν ἀναστάντα. Καὶ εἶπε
 17 πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ κηρύττετε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν. Ὅστις πιστεύσῃ
 18 καὶ βαπτισθῇ θέλει σωθῇ, ὅστις ὁμῶς ἀπιστήσῃ θέλει κατακριθῇ. Σημεῖα δὲ εἰς τοὺς πιστεύσαντας θέλουσι
 19 παρακολουθεῖ ταῦτα, Ἐν τῷ ὀνόματί μου θέλουσιν ἐκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεῖ νέας γλώσσας· ὅφεισ
 20 θέλουσι πῖναι· καὶ ἐὰν θανάσιμόν τι πῖωσι, δὲν θέλει βλάψῃ αὐτούς· ἐπὶ ἀρρώστους θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς
 21 χεῖρας, καὶ θέλουσιν ἰατρεύεσθαι. Ὁ μὲν λοιπὸν Κύριος, ἀφοῦ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς, ἀνελήφθη εἰς τὸν
 22 οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, συνεργοῦντες τοῦ
 23 Κυρίου καὶ βεβαιοῦντες τὸ κήρυγμα διὰ τῶν ἐπακολουθούντων θαυμάτων. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συντάξωσι διήγησιν περὶ τῶν μετὰ πληροφορίας θεβαιωμένων εἰς ἡμᾶς **1**
πραγμάτων, καθὼς παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς οἱ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου, ἐφάνη **2, 3**
καὶ εἰς ἐμὲ εὐλογον, ὅστις διηρεύνησα πάντα ἐξ ἀρχῆς ἀκριβῶς, νὰ σοὶ γράψω κατὰ σειρὰν περὶ τούτων,
κράτιστε Θεόφιλε, διὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων κατηχήθης. Ὑπῆρξεν **4, 5**
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡρώδου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις τὸ ὄνομα Ζαχαρίας ἐκ τῆς ἐφημερίας Ἀβιά,
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. Ὅσαν δὲ ἀμφοτέροι **6**
δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντες ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ τοῖς δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί.
Καὶ δὲν εἶχον τέκνον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦτο στειρά, καὶ ἀμφοτέροι ἦσαν προβεβηκότες εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῶν. **7**
Ἐνῶ δὲ ἱεράτευεν αὐτὸς ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας **8, 9**
ἔπescen εἰς αὐτὸν ὁ κληρὸς νὰ θυμιάσῃ εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ **10**
προσηύχετο ἕξ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἰστάμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ **11**
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· καὶ ὁ Ζαχαρίας ἰδὼν ἐταράχθη, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς **12, 13**
αὐτόν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ θέλει γεννήσῃ
υἱὸν εἰς σέ, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σέ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ **14**
πολλοὶ θέλουσι χαρῇ διὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ. Διότι θέλει εἶσθαι μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ **15**
σίκερα δὲν θέλει πίνει, καὶ θέλει πληρωθῇ Πνεύματος Ἁγίου ἔτι ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς **16**
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει ἐπιστρέψει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς θέλει ἔλθῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν **17**
πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς καρδίας τῶν πατέρων εἰς τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς
τὴν φρόνησιν τῶν δικαίων, διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ εἰς τὸν Κύριον λαὸν προδιατεθειμένον. Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας πρὸς **18**
τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλω γνωρίσει τοῦτο διότι ἐγὼ εἶμαι γέρον, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα εἰς τὴν ἡλικίαν
αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ εἶμαι Γαβριὴλ ὁ παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, **19**
καὶ ἀπεστάλην διὰ νὰ λαλήσω πρὸς σέ καὶ νὰ σέ εὐαγγελίσω ταῦτα. Καὶ ἰδοῦ, θέλεις εἶσθαι σιωπῶν καὶ μὴ **20**
δυνάμενος νὰ λαλήσῃς ἕως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλουσι γείνει ταῦτα, διότι δὲν ἐπίστευσας εἰς τοὺς λόγους
μου, οἵτινες θέλουσιν ἐκπληρωθῇ εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ὁ λαὸς περιέμενε τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον **21**
ὅτι ἐβράδυνεν ἐν τῷ ναῷ. Ὅτε δὲ ἐξῆλθε, δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς· καὶ ἐνόησαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδεν **22**
ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἔκαμιν εἰς αὐτοὺς νεύματα καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆς **23**
λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ **24**
αὐτοῦ, καὶ ἔκρυπτεν ἑαυτὴν πέντε μῆνας, λέγουσα ὅτι οὕτως ἔκαμιν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις, καθ' **25**
ἃς ἐπέβλεψε νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄνειδός μου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος **26**
Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον ἡρραβωνισμένην μὲ **27**
ἄνδρα ὀνομαζόμενον Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος **28**
πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἐκείνη δὲ ἰδοῦσα **29**
διεταράχθη διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ὁποῖος τάχα ἦτο ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος **30**
πρὸς αὐτήν· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· διότι εὗρεσ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοῦ, θέλεις συλλάβει ἐν γαστρὶ καὶ **31**
θέλεις γεννήσῃ υἱὸν καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου **32**
θέλει ὀνομασθῇ, καὶ θέλει δώσῃ εἰς αὐτόν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θέλει **33**
βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ δὲν θέλει εἶσθαι τέλος. Εἶπε δὲ **34**
ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον. Πῶς θέλει εἶσθαι τοῦτο, ἐπειδὴ ἄνδρα δὲν γνωρίζω. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος **35**
εἶπε πρὸς αὐτήν· Πνεῦμα Ἅγιον θέλει ἐπέλθῃ ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θέλει σέ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο
καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον θέλει ὀνομασθῇ Υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοῦ, Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ **36**
συνέλαβεν υἱὸν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς, καὶ οὗτος εἶναι μὴν ἕκτος εἰς αὐτήν τὴν καλουμένην στειράν· διότι οὐδὲν **37**
πρᾶγμα θέλει εἶσθαι ἀδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ. Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ· Ἰδοῦ, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· γένοιτο εἰς ἐμὲ **38**
κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. Σηκωθείσα δὲ ἡ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, **39**
ὑπῆγε μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ὄρεινὴν εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσθη τὴν **40**
Ἑλισάβετ. Καὶ ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· **41**
καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ **42**
ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου **43**
μου πρὸς μέ; Διότι ἰδοῦ, καθὼς ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει **44**
τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα, διότι θέλει γείνει ἐκπλήρωσις τῶν λαληθέντων πρὸς **45**
αὐτήν παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ἡ Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά **46, 47**
μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν Σωτῆρά μου, διότι ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἰδοῦ, **48**
ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουσι μὲ μακαρίζει πᾶσαι αἱ γενεαί· διότι ἔκαμιν εἰς ἐμὲ μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιος τὸ **49**
ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Ἐνήργησε κραταιῶς διὰ **50, 51**
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· διεσκόρπισε τοὺς ὑπερηφάνους κατὰ τὰ διανοήματα τῆς καρδίας αὐτῶν. Ἐκρήμνισε **52**
δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθὰ καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε **53**

54, 55 κενούς. Ἐδοήθησεν Ἰσραὴλ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐνθυμηθεῖς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
 56 πατέρας ἡμῶν, πρὸς τὸν Ἀβραάμ καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐμείνει δὲ ἡ Μαριὰμ μετ' αὐτῆς
 57 ὡς τρεῖς μῆνας καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Εἰς δὲ τὴν Ἑλισάβετ συνεπληρώθη ὁ καιρὸς τοῦ νὰ
 58 γεννήσῃ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸ
 59 ἔλεος αὐτοῦ πρὸς αὐτήν, καὶ συνέχαιρον αὐτήν. Καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον,
 60 καὶ ὠνόμαζον αὐτὸ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν·
 61 Οὐχί, ἀλλ' Ἰωάννης θέλει ὀνομασθῇ. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅστις
 62 καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἡρώτων δὲ διὰ νευμάτων τὸν πατέρα αὐτοῦ τί ὄνομα ἤθελε νὰ δοθῇ εἰς αὐτό.
 63, 64 Καὶ ζητήσας πινακίδιον ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἡνοίχθη δὲ
 65 τὸ στόμα αὐτοῦ πάραυτα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἔπεσε φόβος ἐπὶ πάντας
 66 τοὺς γείτονας αὐτῶν, καὶ καθ' ὅλην τὴν ὄρεινὴν τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ πράγματα ταῦτα, καὶ
 πάντες οἱ ἀκούσαντες ἔβαλον αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ
 67 χεῖρ Κυρίου ἦτο μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου καὶ προεφῆτευσεν,
 68 λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐπεσκέφθη καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
 69, 70 καὶ ἀνῆγειρεν εἰς ἡμᾶς κέρασ σωτηρίας ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος
 71 τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, σωτηρίαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν
 72 μισούντων ἡμᾶς, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν
 73, 74 διαθήκην αὐτοῦ, τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς νὰ
 75 ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ νὰ λατρεύωμεν αὐτὸν ἀφόβως ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ
 76 ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης τοῦ Ὑψίστου θέλεις ὀνομασθῇ.
 77 Διότι θέλεις προπορευθῇ πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, εἰς τὸ νὰ δώσῃς
 78 γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχχνα ἐλέους τοῦ Θεοῦ
 79 ἡμῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, διὰ νὰ φωτίσῃ τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
 80 θανάτου, ὥστε νὰ κατευθύνῃ τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ἠΰζανε καὶ ἐδυναμοῦτο κατὰ
 τὸ πνεῦμα, καὶ ἦτο ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἀναδειχθῇ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

2 Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθε διάταγμα παρὰ τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου νὰ ἀπογραφῇ πᾶσα ἡ οἰ-
 2, 3 κουμένη. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ ἔγενε πρώτη, ὅτε ἡγεμόνευε τῆς Συρίας ὁ Κυρήνιος. Καὶ ἤρχοντο πάντες
 4 νὰ ἀπογράφωνται, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ τῆς πόλεως
 5 Ναζαρετ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ἐκ τοῦ οἴκου καὶ
 6, 7 τῆς πατρίδος τοῦ Δαβὶδ, διὰ νὰ ἀπογραφῇ μετὰ τῆς Μαριὰμ τῆς ἡραβωνισμένης μὲ αὐτὸν εἰς γυναῖκα, ἥτις
 ἦτο ἔγκυος. Καὶ ἐνῶ ἦσαν ἐκεῖ, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
 8 πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ κατέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι δὲν ἦτο τόπος δι' αὐτοῦ ἐν
 9 τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος διανυκτερεύοντες ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ φυλάττοντες
 10 φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ ποιμνιον αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐξαίφνης ἐφάνη εἰς αὐτούς, καὶ δόξα
 11 Κυρίου ἔλαμψε περὶ αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε·
 12 διότι ἰδοὺ, εὐαγγελίζομαι εἰς ἐσᾶς χαρὰν μεγάλην, ἥτις θέλει εἶσθαι εἰς πάντα τὸν λαόν, διότι σήμερον ἐ-
 13 γεννήθη εἰς ἐσᾶς ἐν πόλει Δαβὶδ σωτὴρ, ὅστις εἶναι Χριστὸς Κύριος. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ σημεῖον εἰς
 14 ἐσᾶς· θέλετε εὐρεῖ βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης μετὰ τοῦ ἀγγέλου ἐφάνη
 15 πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ ὑμνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
 16 ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ καθὼς οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες
 17 εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Ἄς ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως Βηθλεέμ καὶ ἄς ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ γεγονός, τὸ
 18 ὁποῖον ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἦλθον μετὰ σπουδῆς καὶ εὗρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ
 19, 20 καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἰδόντες, διεκέρυζαν τὸν λόγον τὸν λαληθέντα πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ
 21 παιδίου τούτου· καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.
 22 Ἡ δὲ Μαριὰμ ἐφύλαττε πάντα τοὺς λόγους τούτους, διαλογιζομένη περὶ αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ
 23 ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν διὰ πάντα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλάλη-
 24 θησαν πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ὀκτὲς ἡμέραι διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, ἐκλήθη τὸ ὄνομα
 25 αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ ὀνομασθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὶν συλληφθῇ ἐν τῇ κοιλίᾳ. Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι
 26 τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ παραστήσωσιν
 27 εἰς τὸν Κύριον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, ὅτι πᾶν ἄρσενικὸν διανοῖγον μήτραν θέλει
 28 κληθῇ ἅγιον εἰς τὸν Κύριον, καὶ διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, ζευγος
 29 τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἄνθρωπος τις ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὀνομαζόμενος Συμεὼν,
 30, 31 καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσμένων τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον
 32, 33 ἦτο ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦτο εἰς αὐτὸν ἀποκεκαλυμμένος ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ὅτι δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον,
 πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἦλθε διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὅτε οἱ γονεῖς εἰσέφεραν
 τὸ παιδίον Ἰησοῦν διὰ νὰ κάμωσι περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου, αὐτὸς ἐδέχθη αὐτὸ εἰς τὰς
 29 ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου,
 ἐν εἰρήνῃ· διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, τὸ ὁποῖον ἠτοίμασας ἐνώπιον πάντων τῶν λαῶν,
 32, 33 φῶς εἰς φωτισμὸν τῶν ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐθαύμαζον

διὰ τὰ λεγόμενα περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· 34
 Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτωσὶν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Καὶ σοῦ 35
 δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν ῥομφαία θέλει διαπεράσει, διὰ τὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν. Καὶ 36
 ὑπῆρχε τις Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη ἦτο πολὺ προβεβηκυῖα εἰς ἡλικίαν,
 ἥτις ἔζησε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη ἦτο χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα 37
 τεσσάρων, ἥτις δὲν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύουσα τὸν Θεὸν ἐν νηστείαις καὶ
 προσευχαῖς· καὶ αὕτη φθάσασα ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐδοξολογεῖ τὸν Κύριον καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πρὸς πάντας 38
 τοὺς προσμένοντας λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, 39
 ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἡῤῥαυε καὶ ἐδυναμοῦτο κατὰ τὸ 40
 πνεῦμα πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦτο ἐπ' αὐτό. Ἐπορεύοντο δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς 41
 Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἔγενεν ἐτῶν δώδεκα, ἀφοῦ ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ 42
 ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐνῶ αὐτοὶ ὑπέστρεφον, τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς ἔμεινεν ὀπίσω ἐν 43
 Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἐνόησεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ ὅτι αὐτὸς ἦτο ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἦλθον 44
 μιᾶς ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γνωρίμων. Καὶ μὴ εὐρόντες αὐτόν, 45
 ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὑρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ καθήμενον ἐν 46
 μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτόν καὶ ἐρωτῶντα αὐτοῦς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτόν 47
 διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτόν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ 48
 αὐτοῦ· Τέκνον, διὰ τί ἔπραξας εἰς ἡμᾶς οὕτως ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ καταλυπούμενοι σὲ ἐζητοῦμεν. Καὶ 49
 εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί μὲ ἐζητεῖτε δὲν ἤξεύρετε ὅτι πρέπει νὰ ἦμαι εἰς τὰ τοῦ Πατρὸς μου. Καὶ αὐτοὶ δὲν 50
 ἐνόησαν τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτούς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦτο 51
 ὑποτασσόμενος εἰς αὐτούς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐφύλαττε πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προέκοπτεν εἰς σοφίαν καὶ ἡλικίαν καὶ χάριν παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις. 52

Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε ὁ Πόντιος Πιλάτος ἡγεμόνευε τῆς 3
 Ἰουδαίας, καὶ τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ἦτο ὁ Ἡρώδης, Φίλιππος δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τετράρχης τῆς Ἰουραίας 2
 καὶ τῆς Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ ὁ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς, ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἔγενε 2
 λόγος Θεοῦ πρὸς Ἰωάννην, τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ 3
 Ἰορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν λόγων 4
 Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε 5
 τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ θέλει γεμισθῇ καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς θέλει ταπεινωθῇ, καὶ τὰ σκολιὰ 5
 θέλουσι γεῖναι εὐθέα καὶ αἱ τραχεῖαι ὁδοὶ ὀμαλαί, καὶ πᾶσα σὰρξ θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγε 6, 7
 δὲ πρὸς τοὺς ὄχλους τοὺς ἐξερχομένους διὰ τὰς βαπτισθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ἐδειξεν εἰς 8
 ἐσᾶς νὰ φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς. Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἀρχίσσητε 8
 νὰ λέγητε καθ' ἑαυτοὺς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· διότι σᾶς λέγω ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων νὰ 9
 ἀναστήσῃ τέκνα εἰς τὸν Ἀβραάμ. Ἡδὲ καὶ ἡ ἀξίνη κεῖται πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· πᾶν λοιπὸν δένδρον 9
 μὴ κάμνον καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἡρώτων αὐτόν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί λοιπὸν 10
 θέλομεν κάμει. Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας ἅς μεταδώσῃ εἰς τὸν μὴ ἔχοντα, καὶ ὁ 11
 ἔχων τροφὰς ἅς κάμῃ ὁμοίως. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι διὰ τὰς βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί 12
 θέλομεν κάμει. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ εἰσπράττετε μηδὲν περισσότερον παρὰ τὸ διατεταγμένον εἰς ἐσᾶς, 13
 Ἡρώτων δὲ αὐτόν καὶ στρατιωτικοί, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί θέλομεν κάμει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ θιάσσητε 14
 μηδὲνα μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε εἰς τὰ σιτηρέσιά σας. Ἐνῶ δὲ ἐπρόσμενεν ὁ λαός, καὶ διελογίζοντο 15
 πάντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός, ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης πρὸς 16
 πάντας, λέγων· Ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἔρχεται ὁμοῦς ὁ ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ 17
 λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί. Τοῦ ὁποίου τὸ 17
 πτυάριον εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ θέλει διακαθαρίσει τὸ ἀλῶνιον αὐτοῦ, καὶ θέλει συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν 18
 ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κατακαῦσαι ἐν πυρὶ ἀσβέστω. Καὶ ἄλλα πολλὰ προτρέπων εὐηγγελίζετο 18
 τὸν λαόν. Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς Ἡρωδιάδος, τῆς γυναικὸς Φιλίππου 19
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων τῶν κακῶν ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἡρώδης, προσέθεσε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι καὶ 20
 κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη πᾶς ὁ λαός, βαπτισθέντος καὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ 21
 προσευχομένου, ἠνοίχθη ὁ οὐρανὸς καὶ κατέβη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σωματικῇ μορφῇ ὡς περιστέρα ἐπ' 22
 αὐτόν, καὶ ἔγενε φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσα· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς σὲ εὐηρεστήθην. Καὶ 23
 αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἤρχιζε νὰ ἦναι ὡς τριάκοντα ἑτῶν, ὧν καθὼς ἐνομίζετο, υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλὶ, τοῦ Ματθαί, 24
 τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ματθαίου, τοῦ Ἀμῶς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἑολί, τοῦ Ναγγαί, 25
 τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματθαίου, τοῦ Σεμεῖ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωαννά, τοῦ Πησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ 26, 27
 Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ, τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ 28, 29
 Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθαί, τοῦ Λευὶ, τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάν, τοῦ Ἐλιακεὶμ, τοῦ Μελεᾶ, 30, 31
 τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματθαθά, τοῦ Ναθάν, τοῦ Δαβίδ, τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών, 32
 τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσρῶμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, 33, 34
 τοῦ Ναχώρ, τοῦ Σερούχ, τοῦ Ραγαῦ, τοῦ Φαλέκ, τοῦ Ἐβερ, τοῦ Σαλά, τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἀρφαξάδ, τοῦ Σὴμ, 35, 36
 τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἐνῶς, τοῦ Σὴθ, 37, 38

τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.

- 4** Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐφέρετο διὰ τοῦ Πνεύματος
 2 εἰς τὴν ἔρημον, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲν τὰς ἡμέρας
 3 ἐκεῖνας· ἀφοῦ δὲ αὐταὶ ἐτελείωσαν, ὕστερον ἐπείνασε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος· Ἐὰν εἶσαι Υἱὸς
 4 τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ πρὸς τὸν λίθον τοῦτον νὰ γείνη ἄρτος. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων· εἶναι
 5 γεγραμμένον ὅτι μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζῇσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον Θεοῦ. Καὶ ἀναβιβάσας
 6 αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδειξεν εἰς αὐτὸν πάντα τὰ βασίλεια τῆς οἰκουμένης ἐν μιᾷ στιγμῇ χρόνου,
 7 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος· εἰς σὲ θέλω δώσει ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, διότι
 8 εἰς ἐμὲ εἶναι παραδεδομένη, καὶ εἰς ὅντινα θέλω δίδω αὐτήν. Σὺ λοιπὸν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, σοῦ
 9 θέλουσιν εἶσθαι πάντα. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι
 10 γεγραμμένον, θέλεις προσκυνῇσει Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει. Καὶ ἔφερεν αὐτὸν
 11 εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐὰν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
 12 ρίψον σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· διότι εἶναι γεγραμμένον ὅτι εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ θέλει προστάξει περὶ σοῦ,
 13 διὰ νὰ σὲ διαφυλάξωσι, καὶ ὅτι θέλουσι σὲ σηκόνει ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον
 14 τὸν πόδα σου. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἶναι εἰρημένον, δὲν θέλεις πειράσει Κύριον
 15 τὸν Θεὸν σου. Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτοῦ μέχρι καιροῦ.
 16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὑπέστρεψεν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐξῆλθε φήμη περὶ αὐτοῦ καθ'
 17 ὅλην τὴν περίχωρον. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. Καὶ ἦλθεν
 18 εἰς τὴν Ναζαρέτ, ὅπου ἦτο ἀνατεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτοῦ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐν
 19 τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ ἐσηκώθη νὰ ἀναγνώσῃ. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
 20 καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦτο γεγραμμένον· Πνεῦμα Κυρίου εἶναι ἐπ' ἐμέ, διὰ τοῦτο μὲ
 21 ἔχρισε· μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι πρὸς τοὺς πτωχοὺς, διὰ νὰ ἱατρεύσω τοὺς συτετριμμένους τὴν
 22 καρδίαν, νὰ κηρύξω πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερίαν καὶ πρὸς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν, νὰ ἀποστείλω
 23 τοὺς συντεθλασμένους ἐν ἐλευθερίᾳ, διὰ νὰ κηρύξω εὐπρόσδεκτον Κυρίου ἐνιαυτόν. Καὶ κλείσας τὸ βιβλίον,
 24 ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὑπηρέτην καὶ ἐκάθησε· πάντων δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς
 25 αὐτόν. Καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν. Καὶ πάντες
 26 ἐμαρτύρουν εἰς αὐτόν καὶ ἐθαύμαζον διὰ τοὺς λόγους τῆς χάριτος τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
 27 καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Βεβαίως θέλετε μὲ εἰπεῖν τὴν παραβολὴν
 28 ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν ὅτι ἔγειναν ἐν τῇ Καπερναούμ, κάμε καὶ ἐδῶ ἐν τῇ πατρίδι
 29 σου. Εἶπε δὲ Ἀληθῶς σὰς λέγω ὅτι οὐδεὶς προφήτης εἶναι δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Καὶ ἐπ' ἀληθείας
 30 σὰς λέγω, Πολλοὶ χῆραι ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡλίου, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ
 31 μῆνας ἕξ, καθ' ὃν καιρὸν ἔγεινε πείνα μεγάλη ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμψθη ὁ Ἥλιος,
 32 εἰμὴ εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου
 33 ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμάν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ
 34 συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα, καὶ σηκωθέντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἕως τῆς
 35 ὄφρυος τοῦ ὄρους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ πόλις αὐτῶν ἦτο ὠκοδομημένη, διὰ νὰ κατακρημνίσωσιν αὐτόν· αὐτὸς
 36 ὁμῶς περάσας διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. Καὶ κατέβη εἰς Καπερναοῦμ, πόλιν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐδίδασκεν
 37 αὐτοὺς ἐν ταῖς σάββασιν· καὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ, διότι ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο μετὰ ἐξουσίας. Καὶ
 38 ἐν τῇ συναγωγῇ ἦτο ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων·
 39 Φεῦ, τί εἶναι μεταξύ ὑμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ ἀπολέσῃς ἡμᾶς; Σὲ γνωρίζω τίς εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ
 40 Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Σιώπα καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ τὸ δαιμόνιον ἔρριπεν αὐτόν εἰς
 41 τὸ μέσον καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, χωρὶς νὰ βλάβῃ αὐτὸν παντελῶς. Καὶ ἐξεπλάγησαν πάντες καὶ συνελάλουν
 42 πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς εἶναι ὁ λόγος οὗτος, ὅτι μετὰ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως προστάζει τὰ ἀκάθαρτα
 43 πνεύματα, καὶ ἐξέρχονται καὶ διεδίδετο φήμη περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου. Σηκωθείς δὲ ἐκ τῆς
 44 συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος. Ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖτο ὑπὸ πυρετοῦ μεγάλου,
 45 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. Καὶ σταθεὶς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησε τὸν πυρετόν, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν καὶ
 46 παρευθὺς σηκωθείσα ὑπηρέτει αὐτοῦς. Ἐνῷ δὲ ἔδυνεν ὁ ἥλιος, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας ὑπὸ διαφόρων
 47 νόσων ἔφεραν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ἐκεῖνος δὲ ἐπιθέσας τὰς χεῖρας εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ἐθεράπευσεν αὐτούς.
 48 Ἐξήρχοντο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ
 49 ἐπιτιμῶν αὐτὰ δὲν ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτόν ὅτι εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα,
 50 ἐξελθὼν ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ καὶ ἐκράτουν αὐτόν διὰ
 51 νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις πρέπει νὰ εὐαγγελίσω τὴν
 52 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ εἰς τοῦτο εἶμαι ἀπεσταλμένος. Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.
5 Ἐνῷ δὲ ὁ ὄχλος συνέθλιβεν αὐτόν διὰ νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἴστατο πλησίον τῆς λίμνης
 2 Γεννησαρέτ, καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἰστάμενα παρὰ τὴν λίμνην οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποθάντες ἀπ' αὐτῶν ἐξέπλυναν τὰ
 3 δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦ Σίμωνος, παρεκάλεσεν αὐτόν νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸ
 4 ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ καθήσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Καθὼς δὲ ἔπαυσε λαλῶν, εἶπε
 5 πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε τὸ πλοῖόν εἰς τὰ βαθέα καὶ ρίψατε τὰ δίκτυα ὑμῶν διὰ νὰ ὀψαρεύσητε. Καὶ
 6 ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπε πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες δὲν ἐπιάσαμεν οὐδέν· ἀλλ'

ὁμως ἐπὶ τῷ λόγῳ σου θέλω ρίψει τὸ δίκτυον. Καὶ ἀφοῦ ἔκαμον τοῦτο, συνέκλεισαν πληθoς πολὺ ἰχθύων 6
καὶ διεσχίζετο τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ ἔκαμον νεῦμα εἰς τοὺς συντρόφους τοὺς ἐν τῷ ἄλλῳ πλοίῳ, διὰ νὰ 7
ἐλθωσι νὰ βοηθήσωσιν αὐτούς· καὶ ἦλθον καὶ ἐγέμισαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε ἐβυθίζοντο. Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων 8
Πέτρος, προσέειπε πρὸς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ὑπερβαίνει ἀπ' ἐμοῦ, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός,
Κύριε. Ἐπειδὴ ἐκπληξίῳ κατέλαβεν αὐτὸν καὶ πάντα τοὺς μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἄγραν τῶν ἰχθύων, τὴν ὁποίαν 9
συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, οἵτινες ἦσαν σύντροφοι τοῦ 10
Σίμωνος. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους θέλεις ἀγρεύει. Καὶ ἀφοῦ 11
ἔφεραν τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφήσαντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτόν. Καὶ ἐνῶ ἦτο ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ἰδού, 12
ἄνθρωπος πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον καὶ παρεκάλει αὐτόν, λέγων· Κύριε,
ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥγγισεν αὐτόν καὶ εἶπε· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ 13
εὐθὺς ἡ λέπρα ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτόν νὰ μὴ εἴπῃ τοῦτο πρὸς μηδένα, ἀλλ' ὕπαγε, 14
λέγει, καὶ δεῖξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς,
διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. Ἀλλ' ἔτι μᾶλλον διήρχετο ἡ φήμη περὶ αὐτοῦ, καὶ συνηθορίζοντο ὄχλοι πολλοί, διὰ 15
νὰ ἀκούωσι καὶ νὰ θεραπεύωνται ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἀπεσύρετο εἰς τὰς ἐρήμους 16
καὶ προσηύχετο. Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ αὐτὸς ἐδίδασκεν, ἐκάθηντο Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, 17
οἵτινες εἶχον ἐλθεῖ ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δυνάμις Κυρίου ἦτο εἰς
τὸ νὰ ἰατρεύῃ αὐτούς. Καὶ ἰδού, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνῃ ἀνθρώπον, ὅστις ἦτο παραλυτικός, καὶ ἐζήτουν 18
νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἔσω καὶ νὰ θέσωσιν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εισόδου νὰ φέρωσιν αὐτόν 19
ἔσω ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ διὰ τῶν κεραμίδων κατεβίβασαν αὐτόν μετὰ τοῦ κλινιδίου
εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄνθρωπε, συγκεχωρημένοι 20
εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἤρχισαν νὰ διαλογίζονται οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς 21
εἶναι οὗτος, ὅστις λαλεῖ βλασφημίαν τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίαν εἰμὴ μόνος ὁ Θεός· Νοήσας δὲ ὁ 22
Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις σας· τί 23
εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω, Συγκεχωρημένοι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, Σηκώθητι καὶ περιπάτει
ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίαν, εἶπε πρὸς 24
τὸν παραλυτικόν· Πρὸς σὲ λέγω, Σηκώθητι καὶ σήκωσον τὸ κλινίδιον σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ 25
παρευθὺς ἐγερθεὶς ἐνώπιον αὐτῶν, ἐσήκωσε τὸ κλινίδιον ἐφ' οὗ κατέκειτο καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ,
δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ἔκστασις κατέλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες 26
ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε καὶ εἶδε τελώνην τινὰ Λευτὴν τὸ ὄνομα, καθήμενον εἰς 27
τὸ τελώνιον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀφήσας ἅπαντα, ἐσηκώθη καὶ ἠκολούθησεν αὐτόν. 28
Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Λευῖς ὑποδοχὴν μεγάλην ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἦτο πληθoς πολὺ τελωνῶν καὶ ἄλλων, 29
οἵτινες ἐκάθηντο μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν. Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς 30
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγετε καὶ πίνετε· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ 31
Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες. Δὲν ἦλθον διὰ νὰ 32
καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου 33
νηστεύουσι συχνὰ καὶ κάμνουσι δεήσεις, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ ἰδικοὶ σου τρώγουσι καὶ πίνουν
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήπως δύνασθε νὰ κάμητε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος νὰ νηστεύωσιν, ἐνὸς εἶναι μετ' 34
αὐτῶν ὁ νυμφίος· θέλουσιν ὁμως ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τότε θέλουσι νηστεύει 35
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, ὅτι οὐδεὶς βάλλει ἐπὶ ῥαβδίον ἱματίου νέου 36
ἐπὶ ῥαβδίον παλαιὸν εἰ δὲ μή, καὶ τὸ νέον σχίζει καὶ μετὰ τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπίρραμμα τὸ ἀπὸ τοῦ 37
νέου. Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιοὺς εἰ δὲ μή, ὁ νέος οἶνος θέλει σχίσῃ τοὺς ἀσκοὺς, καὶ 38
αὐτὸς θέλει ἐκχυθῇ καὶ οἱ ἀσκοὶ θέλουσι φθαρῇ· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃται ὁ νέος οἶνος εἰς ἀσκοὺς νέους, καὶ 39
ἀμφότερα διατηροῦνται. Καὶ οὐδεὶς ἀφοῦ πῆν οἶνον παλαιόν, θέλει εὐθὺς νέον· διότι λέγει· Ὁ παλαιὸς εἶναι 39
καλῆτερος.

Κατὰ δὲ τὸ δευτερόπρωτον σάββατον διέβαιναν αὐτὸς διὰ τῶν σπαρτῶν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέσπων τὰ **6**
στάχυα καὶ ἔτρωγον, τρίβοντες μὲ τὰς χεῖρας. Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον πρὸς αὐτούς· Διὰ τί πράττετε ὅ, 2
τι δὲν συγχωρεῖται νὰ πράττηται ἐν τοῖς σάββασι· Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο 3
δὲν ἀνεγνώσατε, τὸ ὅποιον ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ, ὅποτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες· πῶς εἰσῆλθεν 4
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλαβε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ,
τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ φάγωσιν εἰμὴ μόνον οἱ ἱερεῖς· Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ὁ Υἱὸς 5
τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ 6
ἐδίδασκε· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ δεξιὰ χεὶρ ἦτο ξηρά. Παρετήρουν δὲ αὐτόν οἱ γραμματεῖς 7
καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἄν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει, διὰ νὰ εὐρωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ. Αὐτὸς ὁμως 8
ἐγνώριζε τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀνθρώπον τὸν ἔχοντα ξηρὰν τὴν χεῖρα· Σηκώθητι καὶ 9
στήθι εἰς τὸ μέσον. Καὶ ἐκεῖνος σηκωθείς ἐστάθη. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτῆσαι τί 9
εἶναι συγκεχωρημένον, νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις ἐν τοῖς σάββασις ἢ νὰ κακοποιήσῃ νὰ σώσῃ ψυχὴν ἢ νὰ ἀπολέσῃ
Καὶ περιβλέψας πάντα αὐτούς, εἶπε πρὸς τὸν ἀνθρώπον· Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἔκαμεν οὕτω, 10
καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν μανίας καὶ συνωμίζουν πρὸς 11
ἀλλήλους τί νὰ κάμωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ, 12

13 και διενευκτέρευεν ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἔγενεν ἡμέρα, ἔκραξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἐξέλεξεν
 14 ἐξ αὐτῶν δώδεκα, τοὺς ὁποίους καὶ ὠνόμασεν ἀποστόλους, τὸν Σίμωνα, τὸν ὁποῖον καὶ ὠνόμασε Πέτρον,
 15 καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον, Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
 16 Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν
 17 τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ ἔγινε προδοτὴς, καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν ἐστάθη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ παρῆσαν
 18 ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πληθὸς πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίας
 19 οἱ ἐνοχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει νὰ ἐγγίξῃ αὐτόν,
 20 διότι δύναμις ἐξήρχετο παρ' αὐτοῦ καὶ ἰάτρευε πάντας. Καὶ αὐτὸς σηκώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
 21 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι σεῖς οἱ πτωχοί, διότι ὑμετέρα εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι
 22 οἱ πεινῶντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθῆ. Μακάριοι οἱ κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. Μακάριοι
 23 εἰσθε, ὅταν σᾶς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσωσι καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομά σας
 24 ὡς κακὸν ἕνεκεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· διότι ἰδοὺ, ὁ μισθὸς
 25 σας εἶναι πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· ἐπειδὴ οὕτως ἐπραττον εἰς τοὺς προφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν. Πλὴν οὐαὶ
 26 εἰς ἐσᾶς τοὺς πλουσίους, διότι ἀπηλαύσατε τὴν παρηγορίαν σας. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, οἱ κεχορτασμένοι, διότι
 27 θέλετε πεινάσει. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, οἱ γελῶντες τώρα, διότι θέλετε πενθήσει καὶ κλαύσει. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, ὅταν
 28, 29 πάντες οἱ ἄνθρωποι σᾶς εὐφημήσωσι· διότι οὕτως ἐπραττον εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν. Ἀλλὰ
 30, 31 πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἀκούοντας λέγω· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, ἀγαθοποιεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς μισοῦσιν,
 32 εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς καταρῶνται, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες σᾶς βλάπτουσιν. Εἰς τὸν
 33, 34 καὶ τὸν χιτῶνα. Εἰς πάντα δὲ τὸν ζητοῦντα παρὰ σοῦ διδε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαιροῦντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. Καὶ
 35, 36, 37 καθὼς θέλετε νὰ πράττωσιν εἰς ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ σεῖς πράττετε ὁμοίως εἰς αὐτούς. Καὶ ἐὰν ἀγαπᾶτε τοὺς
 38 ἀγαπῶντάς σας, ποία χάρις χρεωστεῖται εἰς ἐσᾶς διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτούς.
 39 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις χρεωστεῖται εἰς ἐσᾶς διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ
 40 αὐτὸ πράττουσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε εἰς ἐκείνους, παρ' ὧν ἐλπίζετε πάλιν νὰ λάβητε, ποία χάρις χρεωστεῖται
 41 εἰς ἐσᾶς διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανείζουσι διὰ νὰ λάβωσι πάλιν τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς
 42 ἐχθροὺς σας καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε, μηδεμίαν ἀπολαβὴν ἐλπίζοντες, καὶ θέλει εἶσθαι ὁ μισθὸς σας
 43 πολὺς, καὶ θέλετε εἶσθαι υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς πρὸς τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακοὺς.
 44, 45 Γίνεσθε λοιπὸν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ σας εἶναι οἰκτίρμων. Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆ·
 46, 47 μὴ καταδικάζετε, καὶ δὲν θέλετε καταδικασθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῆ· δίδετε, καὶ θέλει δοθῆ εἰς
 48, 49 ἐσᾶς· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον καὶ συγκεκαθισμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει εἰς τὸν κόλπον
 50 σας. Διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον, μὲ τὸ ὁποῖον μετρεῖτε, θέλει ἀντιμετρηθῆ εἰς ἐσᾶς. Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς
 51 αὐτούς, Μήπως δύναται τυφλὸς νὰ ὀδηγῇ τυφλόν δὲν θέλουσι πέσει ἀμφότεροι εἰς βόθρον· Δὲν εἶναι μαθητὴς
 52 ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· πᾶς δὲ τετελειωποιημένος θέλει εἶσθαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Καὶ διὰ
 53 τί βλέπεις τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ σου ὀφθαλμῷ δὲν
 54 παρατηρεῖς· ἢ πὼς δύνασαι νὰ λέγῃς πρὸς τὸν ἀδελφόν σου· Ἀδελφέ, ἄφες νὰ ἐκβάλω τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ
 55 ὀφθαλμῷ σου, ἐνῶ σὺ δὲν βλέπεις τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· Ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ
 56 τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ καθαρῶς διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ
 57 σου. Διότι δὲν εἶναι δένδρον καλόν, τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν σαπρόν, οὐδὲ δένδρον σαπρόν, τὸ ὁποῖον κάμνει
 58 καρπὸν καλόν· ἐπειδὴ ἕκαστον δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται. Διότι δὲν συνάγουσιν ἐξ ἀκανθῶν
 59 σῦκα, οὐδὲ τρυγῶσιν ἐκ βάτου σταφύλια. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ
 60 ἐκφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ κακὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ κακόν·
 61 διότι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. Διὰ τί δὲ μὲ κράζετε, Κύριε, Κύριε, καὶ δὲν
 62 πράττετε ὅσα λέγω· Πᾶς ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμὲ καὶ ἀκούει τοὺς λόγους μου καὶ κάμνει αὐτούς, θέλω σᾶς
 63 δεῖξει μὲ ποῖον εἶναι ὅμοιος· εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδομοῦντα οἰκίαν, ὅστις ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ
 64 ἔβαλε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· ὅτε δὲ ἔγινε πλημμύρα, προσέβαλεν ὁ ποταμὸς κατὰ τῆς οἰκίας ἐκείνης καὶ
 65 δὲν ἠδυνήθη νὰ σαλεύσῃ αὐτήν· διότι ἦτο τεθεμελιωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν. Ὅστις ὅμως ἀκούσῃ καὶ δὲν κάμῃ,
 66 εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδομήσαντα οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· κατὰ τῆς ὁποίας προσέβαλεν ὁ
 67 ποταμός, καὶ εὐθὺς ἔπεσε, καὶ ἔγενεν ὁ κρημνισμὸς τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγας.

7, 2 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε πάντα τοὺς λόγους αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ. Ἐκα-
 3 τοντάρχου δὲ τινος δοῦλος, ὅστις ἦτο πολὺτιμος εἰς αὐτόν, κακῶς ἔχων ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ. Καὶ ἀκούσας
 4 περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, παρακαλῶν αὐτόν νὰ ἔλθῃ νὰ διασώσῃ
 5 τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτόν ἐπιμόνως, λέγοντες ὅτι εἶναι ἄξιος
 6 ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλεις κάμει τοῦτο· διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος ὑμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὠκοδόμησεν
 7 εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο μετ' αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ ἀπεῖχεν ἤδη οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς
 8 αὐτόν ὁ ἐκατόνταρχος φίλους, λέγων πρὸς αὐτόν· Κύριε, μὴ ἐνοχλεῖσαι· διότι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς ὑπὸ
 9 τὴν στέγην μου· ὅθεν οὐδὲ ἑμαυτὸν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω πρὸς σέ· ἀλλὰ εἰπέ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ
 10 δοῦλός μου. Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκείμενος εἰς ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιῶτας, καὶ λέγω
 11 πρὸς τοῦτον, Ὑπάγε, καὶ ὑπάγει καὶ πρὸς ἄλλον, Ἐρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ πρὸς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο,

καὶ κάμνει. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν ὄχλον τὸν ἀκολουθοῦντα 9
αὐτόν, εἶπε· Σὺ δὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον τοσαύτην πίστιν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς 10
τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενῆ δουλον ὑγιαίνοντα. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν 11
ὀνομαζομένην Ναῖν· καὶ συνεπορεύοντο μετ' αὐτοῦ ἱκανοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ 12
ἐπλησίασεν εἰς τὴν πόλιν τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἐφέρετο ἕξω νεκρὸς υἱὸς μονογενῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ αὕτη 13
ἦτο χήρα, καὶ ὄχλος πολὺς τῆς πόλεως ἦτο μετ' αὐτῆς. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτήν 14
καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Μὴ κλαῖε· καὶ πλησίασας ἤγγισε τὸ νεκροκράββατον, οἱ δὲ βαστάζοντες ἐστάθησαν, καὶ 15
εἶπε· Νεανίσκε, πρὸς σὲ λέγω, σηκώθητι. Καὶ ἀνεκάθησεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ, καὶ ἔδωκεν αὐτόν 16
εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Κατέλαβε δὲ ἅπαντας φόβος καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας 17
ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέφθη ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος περὶ αὐτοῦ ἐν ὅλῃ 18
τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς περιχώροις. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων 19
τούτων. Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰωάννης δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ 20
εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν οἱ ἄνθρωποι, εἶπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς 21
ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν 22
πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστιγῶν καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ εἰς τυφλοὺς πολλοὺς ἐχάρισε τὸ βλέπειν. Καὶ 23
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην ὅσα εἶδετε καὶ ἠκούσατε· 24
ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ 25
εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριος εἶναι ὁστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀφοῦ δὲ ἀνεχώρησαν οἱ ἀπεσταλμένοι 26
τοῦ Ἰωάννου, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἴδητε κάλαμον 27
ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια ἰδοὺ, οἱ λαμπρῶς 28
ἐνδεδυμένοι καὶ τρυφῶντες εὐρίσκονται ἐν τοῖς βασιλικοῖς παλατίοις. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε προφήτην 29
Ναί, σὺ λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος εἶναι, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀπο- 30
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Διότι 31
σὺ λέγω, μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ἐκ γυναικῶν οὐδεὶς προφήτης εἶναι μεγαλύτερος Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· 32
πλὴν ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλύτερος αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι 33
ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἠθέτησαν εἰς 34
ἑαυτοὺς τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Μὲ τί λοιπὸν νὰ ὁμοιώσω 35
τοὺς ἄνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ μὲ τί εἶναι ὅμοιοι. Εἶναι ὅμοιοι μὲ παιδία καθήμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ 36
φωνάζοντα πρὸς ἄλληλα καὶ λέγοντα· Αὐτὸν σὺς ἐπαίζαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σὺς ἐθρηνηθήσαμεν, καὶ δὲν 37
ἐκλαύσατε. Διότι ἦλθεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μήτε ἄρτον τρώγων μήτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε· Δαιμόνιον 38
ἔχει. Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγετε· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος 39
τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαίωθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς. Παρεκάλει δὲ αὐτόν εἰς 40
τὸν Φαρισαῖον νὰ φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν. 41
Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ τις ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦτο ἀμαρτωλὴ, μαθοῦσα ὅτι κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ 42
Φαρισαίου, ἔφερεν ἀλάσαστρον μύρου καὶ σταθεῖσα πλησίον τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρχισε νὰ 43
βρέχῃ τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲ τὰ δάκρυα καὶ ἐσπόγγιζε μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ κατεφίλει τοὺς 44
πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε μὲ τὸ μῦρον. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν λέγων· Οὗτος, 45
ἐὰν ἦτο προφήτης, ἤθελε γνωρίζει τίς καὶ ὁποία εἶναι ἡ γυνή, ἥτις ἐγγίζει αὐτόν, ὅτι εἶναι ἀμαρτωλὴ. Καὶ 46
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω νὰ σοὶ εἰπῶ τι. Ὁ δὲ λέγει· Διδάσκαλε, εἰπέ. Εἶχέ τις 47
δανειστάς δύο χρεωφειλέτας· ὁ εἷς ἐχρεώσκει διηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἄλλος πεντήκοντα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν 48
εἶχον νὰ ἀποδώσωσιν, ἐχάρισεν αὐτὰ εἰς ἀμφοτέρους. Τίς λοιπὸν ἐξ αὐτῶν, εἰπέ, θέλει ἀγαπήσει αὐτόν πε- 49
ρισσότερον. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· Νομίζω ὅτι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάρισε τὸ περισσότερον. Ὁ δὲ 50
εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὁρθῶς ἔκρινας. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην 51
τὴν γυναῖκα Εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν σου, ὕδωρ διὰ τοὺς πόδας μου δὲν ἔδωκας· αὕτη δὲ μὲ τὰ δάκρυα ἔβρεξε 52
τοὺς πόδας μου καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐσπόγγισε. Φίλημα δὲν μοι ἔδωκας· αὕτη δέ, ἀφ' ἧς 53
εἰσῆλθον, δὲν ἔπαισε καταφιλοῦσα τοὺς πόδας μου. Μὲ ἔλαιον τὴν κεφαλὴν μου δὲν ἤλειψας· αὕτη δὲ μὲ 54
μῦρον ἤλειψε τοὺς πόδας μου. Διὰ τοῦτο σοὶ λέγω, συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, διότι 55
ἠγάπησε πολὺ· εἰς ὅντινα δὲ συγχωρεῖται ὀλίγον, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Συγκεχωρημένοι εἶναι 56
αἱ ἀμαρτίαι σου. Καὶ ἤρχισαν οἱ συγκαθήμενοι εἰς τὴν τράπεζαν νὰ λέγωσι καθ' ἑαυτοῦς· Τίς εἶναι οὗτος, 57
ὅστις καὶ ἀμαρτίας συγχωρεῖ. Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην. 58

Καὶ μετὰ ταῦτα διήρχετο αὐτὸς πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν 8
τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ γυναῖκες τινές, αἵτινες ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων 2
πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἐκ τῆς ὁποίας εἶχον ἐκθῆ ἑπτὰ δαιμόνια, καὶ 3
Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζά, ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα καὶ ἄλλαι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτόν 4
ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ συνέτρεχεν ὄχλος πολὺς καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν ἀπὸ πάσης πόλεως, 5
εἶπε διὰ παραβολῆς· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων, διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐνῶ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν 6
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγον αὐτό· ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ 7
τὴν πέτραν καὶ ἀναφυὲν ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν ἱκμάδα· καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀκανθῶν, καὶ 8
συμφυτρώσασαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἀναφυὲν ἔκαμε

9 καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώναζεν· Ὁ ἔχων ὧτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ. Ἡρώτων δὲ αὐτὸν
10 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὕτη Ὁ δὲ εἶπεν· Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὰ
11 μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς διὰ παραβολῶν, διὰ νὰ μὴ βλέπωσιν ἐνῶ βλέπουσι
12 καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνωσιν ἐνῶ ἀκούουσιν. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·
13 οἱ δὲ σπειρόμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οἱ ἀκούοντες, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ
14 τῆς καρδίας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι καὶ σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες, ὅταν
15 ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν δὲν ἔχουσιν, οἵτινες πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ
16 ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀποστατοῦσι. Τὸ δὲ πεσὼν εἰς τὰς ἀκάνθας, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἤκουσαν, καὶ
17 ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου ὑπάγουσι καὶ συμπνίγονται καὶ δὲν τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ
18 εἰς τὴν καλὴν γῆν, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀκούσαντες τὸν λόγον, κρατοῦσιν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
19 καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Οὐδεὶς δὲ λύχον ἀνάψας, σκεπάζει αὐτὸν μὲ σκεῦος καὶ θέτει ὑποκάτω
20 κλίνης, ἀλλὰ θέτει ἐπὶ τοῦ λυχνοστάτου, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. Διότι δὲν ὑπάρχει κρυπτόν, τὸ
21 ὁποῖον δὲν θέλει γείνει φανερόν οὐδὲ ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γείνει γνωστόν καὶ ἐλθεῖ εἰς τὸ φανερόν.
22 Προσέχετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν, καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
23 νομίζει ὅτι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Ἦλθον δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ δὲν
24 ἠδύναντο διὰ τὸν ὄχλον νὰ πλησιάσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τινων λεγόντων· Ἡ μήτηρ
25 σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἴστανται ἔξω θέλοντες νὰ σὲ ἴδωσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου
26 καὶ ἀδελφοὶ μου εἶναι οὗτοι, οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ πράττοντες αὐτόν. Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
27 εἰσῆλθεν εἰς πλοῖον αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης·
28 καὶ ἐσηκώθησαν. Ἐνῶ δὲ ἔπλεον, ἀπεκοιμήθη. Καὶ κατέβη ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἐγεμίζετο
29 τὸ πλοῖον καὶ ἐκινδύνευον. Προσελθόντες δὲ ἐξύπνησαν αὐτόν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, Ἐπιστάτα, χανόμεθα.
30 Ὁ δὲ σηκωθείς ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, καὶ ἔπαυσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη. Εἶπε
31 δὲ πρὸς αὐτούς, ποῦ εἶναι ἡ πίστις σας Καὶ φοβηθέντες ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς λοιπὸν
32 εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ τοὺς ἀνέμους προστάζει καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν Καὶ κατέπλευσαν εἰς
33 τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις εἶναι ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. Καὶ καθὼς ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν
34 αὐτὸν ἄνθρωπος τις ἐκ τῆς πόλεως, ὅστις εἶχε δαιμόνια ἀπὸ χρόνων πολλῶν, καὶ ἱμάτιον δὲν ἐνεδύετο καὶ ἐν
35 οἰκίᾳ δὲν ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνημασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, ἀνέκραξε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτόν καὶ μετὰ
36 φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου δέομαί σου, μὴ μὲ
37 βασανίσῃς. Διότι προσέταξεν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ πρὸ πολλῶν
38 χρόνων εἶχε συναρπάσει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεύετο μὲ ἀλύσεις καὶ ἐφυλάττετο μὲ ποδόδεσμα καὶ διασπῶν τὰ
39 δεσμά, ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί εἶναι τὸ ὄνομά
40 σου Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλουν αὐτόν νὰ μὴ προστάξῃ αὐτὰ
41 νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν ἄβυσσον. Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν
42 αὐτόν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἐκείνους· καὶ ἐπέτρεψεν εἰς αὐτά. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια
43 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ
44 ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βοσκοὶ τὸ γενόμενον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς
45 ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἴδωσι τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὔρον τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τοῦ
46 ὁποίου εἶχον ἐξέλθῃ τὰ δαιμόνια, καθήμενον παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἐνδεδυμένον καὶ σωφρονοῦντα· καὶ
47 ἐφοβήθησαν. Διηγῆθησαν δὲ πρὸς αὐτοὺς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονιζόμενος. Καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος
48 τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν παρεκάλεσαν αὐτόν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῶν, διότι κατεΐχοντο ὑπὸ μεγάλου
49 φόβου, αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ὁ δὲ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχον ἐξέλθῃ τὰ δαιμόνια,
50 παρεκάλει αὐτόν νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ· ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς ἀπέλυσεν αὐτόν, λέγων· Ἐπίστρεψον εἰς τὸν οἶκόν σου
51 καὶ διηγοῦ ὅσα ἔκαμεν εἰς σὲ ὁ Θεός· καὶ ἀνεχώρησε κηρύττων καθ' ὅλην τὴν πόλιν ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ
52 Ἰησοῦς. Ὅτε δὲ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, ὑπεδέχθη αὐτόν ὁ ὄχλος· διότι πάντες ἦσαν περιμένοντες αὐτόν. Καὶ
53 ἰδοὺ, ἦλθεν ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ἰάειρος, ὅστις ἦτο ἄρχων τῆς συναγωγῆς καὶ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας τοῦ
54 Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτόν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, διότι εἶχε θυγατέρα μονογενῆ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ
55 αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐνῶ δὲ ἐπορεύετο, οἱ ὄχλοι συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ τις ἔχουσα ῥῆσιν αἵματος δώδεκα
56 ἔτη, ἥτις δαπανήσασα εἰς ἰατροὺς ὅλον τὸν βίον αὐτῆς δὲν ἡδυνήθη νὰ θεραπευθῇ ὑπ' οὐδενός, πλησιάσασα
57 ὀπισθεν ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παρעυθὺς ἐστάθη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ
58 Ἰησοῦς· Τίς μοῦ ἤγγισε καὶ ἐνῶ ἤρνοῦντο πάντες, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι σὲ
59 συμπιέζουσι καὶ σὲ συνθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς μοῦ ἤγγισεν Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μοῦ ἤγγισέ τις· διότι ἐγὼ
60 ἐνόησα ὅτι ἐξῆλθε δύναμις ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι δὲν ἐκρύφθη, ἦλθε τρέμουσα καὶ προσπεσοῦσα
61 εἰς αὐτόν, ἀπήγγειλε πρὸς αὐτόν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ διὰ ποίαν αἰτίαν ἤγγισεν αὐτόν, καὶ ὅτι παρעυθὺς
62 ἰατρεύθη. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Θάρρει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην. Ἐνῶ δὲ
63 ἐλάλει ἔτι, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων πρὸς αὐτόν ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ ἐνόχλει
64 τὸν Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ θέλει
65 σωθῇ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ εἰσέλθῃ εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ
66 Ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα τῆς κόρης καὶ τὴν μητέρα. Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐθρήνουν αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ
67 κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ κατεγέλων αὐτόν, ἐξεύροντες ὅτι ἀπέθανεν. Ἀλλ' αὐτὸς ἐκβαλὼν

ἔξω πάντας καὶ πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἐφώναζε λέγων· Κοράσιον, σηκώθητι. Καὶ ὑπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρευθὺς, καὶ προσέταξε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν νὰ φάγῃ. Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ εἰπωσιν εἰς μηδὲνα τὸ γεγονός.

Συγκαλέσας δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν κατὰ πάντων τῶν δαιμονίων καὶ νὰ θεραπεύωσι νόσους· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς διὰ νὰ κηρύττωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἰατρεύωσι τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ βαστάζετε μηδὲν εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίον μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε νὰ ἔχητε ἀνά δύο χιτῶνας. Καὶ εἰς ἥντινα οἰκίαν εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσιν, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης ἀποτινάξτε καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν κατ' αὐτῶν. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο ἀπὸ κώμης εἰς κώμην, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης πάντα τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἦτο ἐν ἀπορίᾳ, διότι ἐλέγετο ὑπὸ τινων ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὑπὸ τινων δὲ ὅτι ὁ Ἠλίας ἐφάνη, ὑπ' ἄλλων δὲ, ὅτι ἀνέστη εἰς τῶν ἀρχαίων προφητῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Τὸν Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ εἶναι οὗτος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα καὶ ἐξήτει νὰ ἴδῃ αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι, διηγήθησαν πρὸς αὐτόν ὅσα ἔπραξαν. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἀπεσύρθη κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως τινος ὀνομαζομένης Βηθσαϊδᾶ. Οἱ δὲ ὄχλοι νοήσαντες ἠκολούθησαν αὐτόν, καὶ δεχθεὶς αὐτοὺς ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἔχοντας χρεῖαν θεραπείας ἰάτρειεν. Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρχισε νὰ κλίνη· καὶ προσελθόντες οἱ δώδεκα, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς περὶ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ νὰ καταλύσωσι καὶ νὰ εὕρωσι τροφάς, διότι ἐδὼ εἴμεθα ἐν ἐρήμῳ τόπῳ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν. Οἱ δὲ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν πλεονέκτερον παρὰ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάγωμεν ἡμεῖς καὶ ἀγοράσωμεν τροφὰς δι' ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον· διότι ἦσαν ὡς πεντακισχίλιοι ἄνδρες· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Καθίσате αὐτοὺς κατὰ ἑκατὸν καὶ πενήκοντα. Καὶ ἔπραξαν οὕτω, καὶ ἐκάθισαν ἅπαντας. Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκοψε, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς διὰ νὰ βάλλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου. Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἐσηκώθη τὸ περισσεῦσαν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνια. Καὶ ἐνῶ αὐτὸς προσηύχετο καταμόνας, ἦσαν μετ' αὐτοῦ οἱ μαθηταί, καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς λέγων· Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι ὅτι εἶμαι· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι ἀνέστη τις τῶν ἀρχαίων προφητῶν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Σεῖς δὲ τίνα μὲ λέγετε ὅτι εἶμαι καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ προσέταξεν αὐτοὺς σφοδρῶς καὶ παρήγγειλε νὰ μὴ εἰπωσιν εἰς μηδὲνα τοῦτο, εἰπὼν ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ. Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας· Ἐὰν τις θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἄς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν καὶ ἄς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ἄς μὲ ἀκολουθῇ. Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ὁμοῦ, οὗτος θέλει σώσῃ αὐτήν. Ἐπειδὴ τί ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσῃ ἢ ζημιωθῇ; Διότι ὅστις ἐπαισχυνθῇ δι' ἐμὲ καὶ τοὺς λόγους μου, διὰ τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπαισχυνθῇ, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς ἀληθῶς, Εἶναι τινες τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἕως οὗ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους παρῆλθον ἕως ὁκτὼ ἡμέραι, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῇ. Καὶ ἐνῶ προσηύχετο, ἠλλοιώθη ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν λευκὰ ἕξαστράπτοντα. καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν μετ' αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, οἵτινες φανέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὸν θάνατον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπὸ τοῦ ὕπνου· καὶ ὅτε ἐξύπνησαν, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ ἔχωρίζοντο ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἐδῶ· καὶ ἄς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, μίαν διὰ σὲ καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν καὶ μίαν καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν, μὴ ἐξεύρων τί λέγει. Ἐνῶ δὲ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, ἦλθε νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν νεφέλην· καὶ ἔγεινε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἀφοῦ ἔγενεν ἡ φωνή, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσιώπησαν καὶ πρὸς οὐδένα εἶπον ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ἐξ ὧν εἶδον. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν, ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑπήντησεν αὐτὸν ὄχλος πολὺς. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἐκ τοῦ ὄχλου ἀνέκραξε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱὸν μου, διότι μονογενὴς μου εἶναι· καὶ ἰδοὺ, δαιμόνιον πιάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράττει αὐτόν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόλις ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν· καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητὰς σου διὰ νὰ ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γυνεὰ ἄπιστος καὶ διστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν καὶ θέλω ὑπομένει ὑμᾶς φέρε τὸν υἱὸν σου ἐδῶ. Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἔτι προσήρχετο, ἔρριπεν αὐτόν κάτω τὸ δαιμόνιον καὶ κατεσπάραξεν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ ἰάτρεισε τὸ παιδίον καὶ ἀπέδωκεν αὐτό εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες ἐπὶ τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνῶ πάντες ἐθαύμαζον διὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Βάλετε σεῖς εἰς τὰ ῥάβδους σας τοὺς λόγους τούτους· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. Ἐκεῖνοι ὁμῶς δὲν ἐνόουν τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἦτο ἀποκεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ νοήσωσιν αὐτόν, καὶ ἐφοβοῦντο νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν περὶ τοῦ

46, 47 λόγου τούτου. Εἰσῆλθε δὲ εἰς αὐτοὺς διαλογισμός, τίς τάχα ἐξ αὐτῶν ἦτο μεγαλύτερος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἰδὼν
 48 τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπίασε παιδίον καὶ ἔστησεν αὐτὸ πλησίον ἑαυτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
 49 Ὅστις δεχθῇ τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὅστις δεχθῇ ἐμέ, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά
 50 με· διότι ὁ ὑπάρχων μικρότερος μεταξὺ πάντων ὑμῶν οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης,
 51 εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἰδομέν τινα ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια ἐν τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἡμποδίσαμεν αὐτόν, διότι δὲν
 52 ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ ἡμποδίζετε· διότι ὅστις δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν, εἶναι
 53 ὑπὲρ ἡμῶν. Καὶ ὅτε συνεπληροῦντο αἱ ἡμέραι διὰ τὰς ἀναληφθῆ, τότε αὐτὸς ἔκαμε στερεὰν ἀπόφασιν νὰ
 54 ἀπαγγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ μηνυτάς, οἵτινες πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην
 55 Σαμαρειτῶν, διὰ τὰς κάμωσιν ἐτοιμασίαν εἰς αὐτόν. Καὶ δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν, διότι ἐφαινετο ὅτι ἐπορεύετο εἰς
 56 Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις νὰ εἰπώμεν νὰ καταβῇ
 57 πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτούς, καθὼς καὶ ὁ Ἡλίας ἔκαμε. Στραφεὶς δὲ ἐπέπληξεν αὐτοὺς
 58 καὶ εἶπε· δὲν ἐξεύρετε ποίου πνεύματος εἰσθε σεῖς· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἤλθε νὰ ἀπολέσῃ ψυχὰς
 59 ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ὑπῆγον εἰς ἄλλην κώμην. Ἐνῶ δὲ ἐπορεύοντο, εἶπε τις πρὸς αὐτὸν καθ' ὁδόν·
 60 Θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου ἂν ὑπάγῃς, Κύριε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς
 61 καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν. Εἶπε δὲ
 62 πρὸς ἄλλον· Ἀκολουθεῖ μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι νὰ ὑπάγω πρῶτον νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.
 63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν κήρυττε
 64 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ καὶ ἄλλος· Θέλω σὲ ἀκολουθήσει, Κύριε· πρῶτον ὁμῶς συγχώρησόν μοι νὰ
 65 ἀποχαιρετήσω τοὺς εἰς τὸν οἶκόν μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
 66 ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα διώρισεν ὁ Κύριος καὶ ἄλλους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο ἔμπροσθεν
 2 αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ. Ἐλεγε λοιπὸν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν
 3, 4 θερισμὸς εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ νὰ ἀποστείλῃ
 5 ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς ἀρνία ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βαστάζετε
 6 βαλάντιον, μὴ σακκίον, μὴδὲ ὑποδήματα, καὶ μὴδὲν χαιρετήσητε κατὰ τὴν ὁδόν. Εἰς ἡντινα δὲ οἰκίαν
 7 εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη εἰς τὸν οἶκον τοῦτον. Καὶ ἐὰν μὲν ἦναι ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῇ
 8 ἐπ' αὐτόν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς ἐσᾶς. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε τρώγοντες καὶ
 9 πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν διδόμενα· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς
 10 οἰκίαν. Καὶ εἰς ἡντινα πόλιν εἰσέρχησθε καὶ σᾶς δέχονται, τρώγετε τὰ παρατιθέμενα εἰς ἐσᾶς, καὶ θεραπεύετε
 11 τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς καὶ λέγετε πρὸς αὐτούς· Ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἡντινα ὁμῶς
 12 πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δὲν σᾶς δέχονται, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἶπατε· Καὶ τὸν κονιορτόν, ὅστις
 13 ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς πόλεώς σας, ἐκτινάσσομεν εἰς ἐσᾶς· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς
 14 ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Σᾶς λέγω δὲ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα
 15, 16 παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. Οὐαὶ εἰς σέ, Χοραζὶν, οὐαὶ εἰς σέ, Βηθσαϊδὰ· διότι ἐὰν ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδωνὶ
 17 ἦθελον γεῖναι τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, πρὸ πολλοῦ ἦθελον μετανοήσῃ καθήμεναι ἐν σάκκῳ
 18 καὶ σποδῷ. Πλὴν εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν τῇ κρίσει παρὰ εἰς ἐσᾶς.
 19 Καὶ σὺ, Καπερναούμ, ἥτις ὑψώθησθαι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως ᾗδου. Ὅστις ἀκούει ἐσᾶς ἐμὲ
 20 ἀκούει, καὶ ὅστις ἀθετεῖ ἐσᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἀθετῶν ἐμὲ ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ
 21 ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται εἰς ἡμᾶς ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε
 22 δὲ πρὸς αὐτούς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστρατὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ, δίδω εἰς ἐσᾶς τὴν
 23 ἐξουσίαν τοῦ νὰ πατήτε ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν θέλει
 24 σᾶς βλάψαι. Πλὴν εἰς τοῦτο μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑποτάσσονται εἰς ἐσᾶς· ἀλλὰ χαίρετε μᾶλλον ὅτι τὰ
 25 ὀνόματά σας ἐγράφησαν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσθη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν·
 26, 27 Εὐχαριστῶ σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ
 28 ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νήπια· ναί, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἔγενεν ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου. Πάντα παρεδόθησαν
 29 εἰς ἐμὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς εἶναι ὁ Υἱός, εἰμὴ ὁ Πατήρ, καὶ τίς εἶναι ὁ Πατήρ,
 30 εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ εἰς ὅντινα θέλῃ ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτόν. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶπε κατ'
 31 ιδίαν· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ὅσα βλέπετε. Διότι σᾶς λέγω ὅτι πολλοὶ προφητῆται καὶ βασιλεῖς
 32 ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα σεῖς βλέπετε, καὶ δὲν εἶδον, καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν. Καὶ
 33, 34 ἰδοὺ, νομικὸς τις ἐσηκώθη πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί πράξας θέλω κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον
 35 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί εἶναι γεγραμμένον πῶς ἀναγινώσκεις Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Θέλεις
 36 ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς
 37 σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης·
 38 τοῦτο κάμνε καὶ θέλεις ζῆσαι. Ἀλλ' ἐκεῖνος, θέλων νὰ δικαιώσῃ ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς εἶναι
 39 ὁ πλησίον μου Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχὼ καὶ
 40 περιέπεσεν εἰς ληστὰς· οἵτινες καὶ γυμνώσαντες αὐτόν καὶ καταπληγώσαντες, ἀνεχώρησαν ἀφήσαντες αὐτόν
 41 ἡμιθανῆ. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινε δι' ἐκείνην τὴν ὁδόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ
 42 ἄλλο μέρος. Ὅμοίως δὲ καὶ Λευῖτης, φθάσας εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.
 43 Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδοιπορῶν ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτο, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ πλησίασας

ἔδωσε τὰς πληγὰς αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, καὶ ἐπιβιάσας αὐτὸν ἐπὶ τὸ κτῆνος αὐτοῦ, ἔφερον αὐτὸν εἰς ξενοδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἐξήρχετο, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν εἰς τὸν 35
 ξενοδόχον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὃ, τι σὺ δαπανήσῃς περιπλέον, ἐγὼ ὅταν ἐπανέλθω 36
 θέλω σοὶ ἀποδώσει. Τίς λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων σοὶ φαίνεται ὅτι ἔγεινε πλησίον τοῦ ἐμπροσθέντος εἰς τοὺς 37
 ληστὰς· Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος εἰς αὐτόν· Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε καὶ σὺ, κάμνε 38
 ὁμοίως. Ἐνῶ δὲ ἀπῆρχοντο, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· καὶ γυνὴ τις ὀνομαζομένη Μάρθα ὑπεδέχθη 39
 αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ αὕτη εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρίαν, ἥτις καὶ καθήσασα παρὰ τοὺς 40
 πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα ἐνησχολεῖτο εἰς πολλὴν ὑπηρεσίαν· καὶ ἐλθοῦσα 41
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἶπε· Κύριε, δὲν σὲ μέλει ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μὲ ἀφήκε μόνην νὰ ὑπηρετῶ εἶπε λοιπὸν πρὸς 42
 αὐτὴν νὰ μοὶ βοηθήσῃ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτήν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ ἀγωνίζεσαι 43
 περὶ πολλὰ· πλὴν ἑνὸς εἶναι χρεια· ἡ Μαρία ὅμως ἐξέλεξε τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἥτις δὲν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ’ 44
 αὐτῆς.

Καὶ ἐνῶ αὐτὸς προσηύχετο ἐν τόπῳ τινί, καθὼς ἔπαυσεν, εἶπε τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, **11**
 διδάξον ἡμᾶς νὰ προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· 2
 Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, 3
 γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδε εἰς ἡμᾶς καθ’ 4
 ἡμέραν· καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, διότι καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς πάντα ἁμαρτάνοντα 5
 εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλ’ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· 6
 Ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἔχῃ φίλον, καὶ ὑπάγῃ πρὸς αὐτόν τὸ μεσονύκτιον καὶ εἴπῃ πρὸς αὐτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι 7
 τρεῖς ἄρτους, ἐπειδὴ ἦλθε φίλος μου πρὸς ἐμὲ ἐξ ὁδοπορίας, καὶ δὲν ἔχω τι νὰ βάλω ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ 8
 ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς ἔσωθεν εἴπῃ· Μὴ μὲ ἐνόχλει· ἡ θύρα εἶναι ἤδη κεκλεισμένη καὶ τὰ παιδιά μου εἶναι μετ’ 9
 ἐμοῦ εἰς τὴν κλίνην· δὲν δύναμαι νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ σοὶ δώσω. Σᾶς λέγω· Καὶ ἂν δὲν σηκωθῇ καὶ δώσῃ εἰς 10
 αὐτόν, διότι εἶναι φίλος αὐτοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ καὶ δώσῃ εἰς αὐτόν ὅσα 11
 χρειάζεται. Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Αἰτεῖτε καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· ζητεῖτε καὶ θέλετε εὐρεῖ, κρούετε καὶ θέλει σᾶς 12
 ἀνοιχθῇ. Διότι πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ εἰς τὸν κρούοντα θέλει ἀνοιχθῇ. Καὶ ἂν 13
 τις ἐξ ὑμῶν ᾖ πατήρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δώσῃ εἰς αὐτόν λίθον καὶ ἂν ὀψάριον, 14
 μήπως ἀντὶ ὀψαρίου θέλει δώσῃ εἰς αὐτόν ὄφιν· ἢ καὶ ἂν ζητήσῃ ὦν, μήπως θέλει δώσῃ εἰς αὐτόν σκορπίον 15
 ἂν λοιπὸν σεις, πονηροὶ ὄντες, ἐξεύρετε νὰ διδῇτε καλὰς δόσεις εἰς τὰ τέκνα σας, πόσω μᾶλλον ὁ Πατήρ ὁ 16
 οὐράνιος θέλει δώσῃ Πνεῦμα Ἅγιον εἰς τοὺς αἰτοῦντας παρ’ αὐτοῦ· Καὶ ἐξέβαλλε δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦτο 17
 κωφόν· ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς ὅμως ἐξ αὐτῶν 18
 εἶπον· Διὰ τοῦ Βεελζεβούλ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἄλλοι δὲ πειράζοντες ἐζήτουν 19
 παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ. Πλὴν αὐτὸς νοήσας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Πᾶσα 20
 βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ’ ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ οἶκος διαιρεθεὶς καθ’ ἑαυτοῦ πίπτει. Ἐάν λοιπὸν καὶ ὁ 21
 Σατανᾶς διηρέθῃ καθ’ ἑαυτοῦ, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ἐπειδὴ λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια 22
 διὰ τοῦ Βεελζεβούλ. Ἀλλ’ ἂν ἐγὼ διὰ τοῦ Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας διὰ τίνος ἐκβάλλουσιν 23
 διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριταὶ σας. Ἀλλ’ ἂν διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, 24
 ἄρα ἔφθασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, 25
 τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι ἐν εἰρήνῃ· ὅταν ὅμως ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, ἀφαιρεῖ τὴν 26
 πανοπλίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐθάρρει, καὶ διαμοιράζει τὰ λάφυρα αὐτοῦ. Ὅστις δὲν εἶναι μετ’ ἐμοῦ εἶναι 27
 κατ’ ἐμοῦ, καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ’ ἐμοῦ σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, 28
 διέρχεται δι’ ἀνύδρων τόπων καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν, καὶ μὴ εὐρίσκον λέγει· ἄς ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκον μου 29
 ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτὸν σεσαρωμένον καὶ ἐστολισμένον. Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει ἐπτά 30
 ἄλλα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου 31
 ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων. Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, γυνὴ τις ἐκ τοῦ ὄχλου ὑψώσασα φωνήν, εἶπε πρὸς 32
 αὐτόν· Μακαρία ἡ κοιλία ἥτις σὲ ἐβάστασε, καὶ οἱ μαστοί, τοὺς ὁποίους ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μακάριοι 33
 μᾶλλον οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάττοντες αὐτόν. Καὶ ἐνῶ οἱ ὄχλοι συνθηροῦντο, ἤρχισε 34
 νὰ λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι πονηρά· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν εἰμὴ τὸ σημεῖον 35
 Ἰωᾶ τοῦ προφήτου. Διότι καθὼς ὁ Ἰωᾶς ἔγεινε σημεῖον εἰς τοὺς Νινευίτας, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ 36
 ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεάν ταύτην. Ἡ βασιλίσσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς 37
 γενεᾶς ταύτης καὶ θέλει κατακρίνει αὐτούς, διότι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν 38
 τοῦ Σολομῶντος, καὶ ἰδοὺ, πλειότερον τοῦ Σολομῶντος εἶναι ἐδώ. Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευῖ θέλουσιν ἀναστηθῇ ἐν 39
 τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ θέλουσιν κατακρίνει αὐτήν, διότι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωᾶ, 40
 καὶ ἰδοὺ, πλειότερον τοῦ Ἰωᾶ εἶναι ἐδώ. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἀνάψας θέτει εἰς τόπον ἀπόκρυφον οὐδὲ ὑπὸ τὸν 41
 μόδιον, ἀλλ’ ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ 42
 ὀφθαλμός· ὅταν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμὸς σου ᾖ καθαρός, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου εἶναι φωτεινόν· ἀλλ’ ὅταν ᾖ 43
 πονηρός, καὶ τὸ σῶμά σου εἶναι σκοτεινόν. Πρόσεχε λοιπὸν μήποτε τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ᾖ ἡνίκα σκότος. Ἐάν 44
 λοιπὸν ὅλον τὸ σῶμά σου ᾖ φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶσθαι φωτεινόν ὅλον, καθὼς ὅταν ὁ 45
 λύχνος σὲ φωτίζῃ διὰ τῆς λάμπσεως. Καὶ ἀφοῦ ἐλάλησε ταῦτα, Φαρισαῖος τις παρεκάλει αὐτόν νὰ γευματίσῃ 46
 ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· εἰσελθὼν δὲ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν. Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι δὲν ἐνίφθη 47

39 πρῶτον πρὶν τοῦ γεύματος. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Τώρα σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου
 40 καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν σας γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. Ἄφρονες, ἐκεῖνος ὅστις
 41 ἔκαμε τὸ ἐξῶθεν δὲν ἔκαμε καὶ τὸ ἐσωθεν. Πλὴν δότε ἐλεημοσύνην τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ ἰδοὺ, τὰ πάντα
 42 εἶναι καθαρὰ εἰς ἐσᾶς. Ἀλλ' οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον
 43 καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παραβλέπετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔπρεπε νὰ κάμητε καὶ ἐκεῖνα
 44 νὰ μὴ ἀφήσητε. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ
 45 τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι εἴσθε ὡς τὰ
 46 μνημεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω δὲν γνωρίζουσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ
 47 τίς τῶν νομικῶν, λέγει πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς
 48 νομικοὺς οὐαὶ, διότι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ σεῖς μὲ ἓνα τῶν δακτύλων σας δὲν
 49 ἐγγίζετε τὰ φορτία. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες σας ἐφόνευσαν
 50 αὐτούς. Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας, διότι αὐτοὶ μὲν ἐφόνευσαν αὐτούς,
 51 σεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπε· Θέλω ἀποστείλει εἰς αὐτοὺς
 52 προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσι φονεύσει καὶ ἐκδιώξει, διὰ νὰ ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων
 53 τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
 54 Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ φονευθέντος μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ· ναί, σᾶς λέγω, θέλει
 55 ἐκζητηθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, διότι ἀφηρέσατε τὸ κλειδίον τῆς γνώσεως·
 56 σεῖς δὲν εἰσήλθετε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἡμποδίσατε. Ἐνῶ δὲ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρχισαν οἱ
 57 γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ διεγείρουν αὐτὸν σφόδρα καὶ νὰ βιάζωνται αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ, ἐρωτῶντες περὶ
 58 πολλῶν, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες νὰ ἀρπάσωσι τι ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν
 59 αὐτόν.

12 Ἐν τῷ μεταξὺ ἀφοῦ συνθηροίσθησαν αἱ μυριάδες τοῦ ὄχλου, ὥστε κατεπάτουν ἀλλήλους, ἤρχισε νὰ λέγῃ
 πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ πρῶτον· Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις εἶναι ὑπόκρισις.
 2 Ἀλλὰ δὲν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμμένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀνακαλυφθῇ, καὶ κρυπτόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει
 3 γνωρισθῇ· ὅθεν ὅσα εἶπετε ἐν τῷ σκότει ἐν τῷ φωτὶ θέλουσιν ἀκουσθῇ, καὶ ὃ, τι ἐλαλήσατε πρὸς τὸ ὠτίον ἐν
 4 τοῖς ταμείοις θέλει κηρυχθῇ ἐπὶ τῶν δωματίων. Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς τοὺς φίλους μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
 5 ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ δυναμένων περισσώτερόν τι νὰ πράξωσι. Θέλω δὲ σᾶς δεῖξει ποῖον
 6 νὰ φοβηθῆτε· Φοβήθητε ἐκεῖνον, ὅστις ἀφοῦ ἀποκτείνῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ ρίψῃ εἰς τὴν γέενναν· ναί, σᾶς λέγω,
 7 τοῦτον φοβήθητε. Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία διὰ δύο ἀσάρια καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι λελησμονημένον
 8 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν εἶναι πᾶσαι ἡριθμημέναι. Μὴ φοβεῖσθε λοιπόν· ἀπὸ
 9 πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. Σᾶς λέγω δέ· Πᾶς ὅστις μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς
 10 τοῦ ἀνθρώπου θέλει ὁμολογήσῃ αὐτὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὅστις δὲ μὲ ἀρνηθῇ ἐνώπιον τῶν
 11 ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἀρνηθῇ αὐτόν ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὅστις θέλει
 12 εἰπεῖ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· ὅστις ὁμῶς βλασφημήσῃ κατὰ τοῦ Ἁγίου
 13 Πνεύματος, εἰς αὐτόν δὲν θέλει συγχωρηθῇ. Ὅταν δὲ σᾶς φέρωσιν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
 14 ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί νὰ ἀπολογηθῆτε, ἢ τί νὰ εἴπητε· διότι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θέλει σᾶς διδάξῃ ἐν
 15 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τί πρέπει νὰ εἴπητε. Εἶπε δὲ τίς πρὸς αὐτόν ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπέ πρὸς τὸν ἀδελφόν
 16 μου νὰ μοιρασθῇ μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀνθρώπε, τίς μὲ κατέστησε δικαστὴν
 17 ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσέχετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· διότι ἐάν τις ἔχῃ
 18 περισσά, ἡ ζωὴ αὐτοῦ δὲν συνίσταται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς παραβολήν, λέγων·
 19 Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου ἡτύχησαν τὰ χωράφια· Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· Τί νὰ κάμω, διότι δὲν ἔχω
 20 ποῦ νὰ συνάξω τοὺς καρπούς μου· Καὶ εἶπε· Τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου καὶ θέλω
 21 οἰκοδομήσει μεγαλητέρας καὶ συνάξει ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς
 22 τὴν ψυχὴν μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ἐναποτεταμιευμένα δι' ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.
 23 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτην τὴν νύκτα τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ὅσα δὲ ἡτοίμασας,
 24 τίνοος θέλουσιν εἶσθαι· Οὕτω θέλει εἶσθαι ὅστις θησαυρίζει εἰς ἑαυτόν καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς Θεόν. Εἶπε δὲ πρὸς
 25 τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς ἐσᾶς, Μὴ μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάγητε, μηδὲ διὰ
 26 τὸ σῶμα, τί νὰ ἐνδυθῆτε. Ἡ ζωὴ εἶναι τιμιώτερον τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. Παρατηρήσατε
 27 τοὺς κόρακας, ὅτι δὲν σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἵτινες δὲν ἔχουσι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκην, καὶ ὁ Θεὸς
 28 τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον σεῖς διαφέρετε τῶν πτηνῶν. Καὶ τίς ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται νὰ προσθήσῃ
 29 εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ μίαν πῆχυν· Ἐάν λοιπόν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δύνασθε, τί μεριμνᾶτε περὶ τῶν λοιπῶν
 30 Παρατηρήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιᾶζουσιν οὐδὲ κλώθουσι· σᾶς λέγω ὁμῶς, οὐδὲ ὁ Σολομὼν ἐν
 31 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἓν τούτων. Ἀλλ' ἐάν τὸν χόρτον, ὅστις σήμερον εἶναι ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ αὔριον
 32 ρίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύει οὕτω, πόσῳ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι. Καὶ σεῖς μὴ ζητεῖτε τί νὰ φάγητε
 33 ἢ τί νὰ πίητε, καὶ μὴ ᾔσθε μετέωροι· διότι ταῦτα πάντα ζητοῦσι τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου· ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ ἐξεύρει
 34 ὅτι ἔχετε χρεῖαν τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῇ. Μὴ
 35 φοβοῦ, μικρὸν ποίμνιον· διότι ὁ Πατὴρ σας ἡνδόκησε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά
 36 σας καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς θάλασσας τὰ ὁποῖα δὲν παλαιοῦνται, θησαυρὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 37 ὅστις δὲν ἐκλείπει, ὅπου κλέπτῃς δὲν πλησιάζει οὐδὲ ὁ σκώληξ διαφθείρει· διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας,

ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σας. Ἄσ ἦναι αἱ ὁσφύες σας περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ 35, 36
 σεῖς ὅμοιοι μὲ ἀνθρώπους, οἵτινες προσμένουσι τὸν κύριον αὐτῶν, πότε θέλει ἐπιστρέψει ἐκ τῶν γάμων, διὰ νὰ
 ἀνοίξωσιν εὐθύς εἰς αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ καὶ κρούσῃ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐλθὼν ὁ κύριος 37
 θέλει εὐρεῖ ἀγρυπνοῦντας. Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ καὶ καθίσει αὐτοὺς εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ
 ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον θέλει ὑπηρετήσῃ αὐτοὺς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ 38
 καὶ εὖρη οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι ἐὰν ἤξευρεν ὁ οἰκοδεσπότης ποῖαν 39
 ὥραν ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσῃ νὰ διορυχθῇ ὁ οἶκος αὐτοῦ. Καὶ σεῖς 40
 λοιποὶν γίνεσθε ἑτοιμοὶ· διότι καθ' ἣν ὥραν δὲν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν 41
 ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην ἢ καὶ πρὸς πάντας· Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Τίς λοιπὸν 42
 εἶναι ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσῃ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ,
 διὰ νὰ διδῇ ἐν καιρῷ τὴν διωρισμένην τροφήν· Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ 43
 θέλει εὐρεῖ πράττοντα οὕτως. Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι θέλει καταστήσῃ αὐτὸν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαρχόντων 44
 αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου· καὶ ἀρχίσῃ 45
 νὰ δέρῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ μεθύῃ, θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος τοῦ 46
 δούλου ἐκείνου, καθ' ἣν ἡμέραν δὲν προσμένει καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν ἐξεύρει, καὶ θέλει ἀποχωρίσῃ αὐτόν, καὶ
 τὸ μέρος αὐτοῦ θέλει θέσῃ μετὰ τῶν ἀπίστων. Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος, ὅστις γνωρίσας τὸ θέλημα τοῦ κυρίου 47
 αὐτοῦ δὲν ἡτοίμασεν οὐδὲ ἔκαμε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει δαρθῇ πολὺ· ὅστις ὅμως μὴ γνωρίσας ἔπραξεν 48
 ἄξια δαρμῶν, θέλει δαρθῇ ὀλίγον· εἰς πάντα δέ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πολὺ, πολὺ θέλει ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ,
 καὶ εἰς ὅντινα ἐνεπιστεύθη πολὺ, περισσότερον θέλουσιν ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ. Πῦρ ἦλθον νὰ βάλῃ εἰς τὴν 49
 γῆν, καὶ τί θέλω, ἐὰν ἤδη ἀνήθῃ· Βάπτισμα δὲ ἔχω νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἕως οὗ ἐκτελεσθῇ. 50
 Νομίζετε ὅτι ἦλθον νὰ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ οὐχί, σὰς λέγω, ἀλλὰ διαχωρισμόν. Διότι ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουσιν 51, 52
 εἶσθαι πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διακεχωρισμένοι, οἱ τρεῖς κατὰ τῶν δύο καὶ οἱ δύο κατὰ τῶν τριῶν· Θέλει διαχωρισθῇ 53
 πατὴρ κατὰ υἱοῦ καὶ υἱὸς κατὰ πατρός, μήτηρ κατὰ θυγατρός καὶ θυγάτηρ κατὰ μητρός, πενθερὰ κατὰ τῆς
 νύμφης αὐτῆς καὶ νύμφη κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. Ἔλεγε καὶ πρὸς τοὺς ὄχλους· Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην 54
 ἀνυψουμένην ἀπὸ δυσμῶν, εὐθύς λέγετε, Βροχὴ ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτω· καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι 55
 καύσων θέλει εἶσθαι, καὶ γίνεται. Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ διακρίνητε, 56
 τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς δὲν διακρίνετε· Διὰ τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον· Ἐνῷ λοιπὸν ὑπάγετε 57, 58
 μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου πρὸς τὸν ἄρχοντα, προσπάθησον καθ' ὁδὸν νὰ ἀπαλλαχθῇς ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε σὲ σύρῃ
 πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ὁ ὑπηρέτης σὲ βάλῃ εἰς φυλακὴν. Σοὶ 59
 λέγω, δὲν θέλεις ἐξέλθαι ἐκεῖθεν, ἕως οὗ ἀποδώσῃς καὶ τὸ ἔσχατον λεπτόν.

Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἦλθόν τινες, ἀπαγγέλλοντες πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν Γαλιλαίων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα **13**
 ὁ Πιλάτος ἔμιξε μὲ τὰς θυσίας αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Νομίζετε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι 2
 οὗτοι ἦσαν ἁμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα· Οὐχί, σὰς λέγω, ἀλλ' ἐὰν δὲν 3
 μετανοήτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῇ. Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτῶ, ἐπὶ τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν 4
 τῷ Σιλωὰμ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς, νομίζετε ὅτι οὗτοι ἦσαν ἁμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
 κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ· Οὐχί, σὰς λέγω, ἀλλ' ἐὰν δὲν μετανοήτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῇ. 5
 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Εἶχε τις συκὴν πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν 6
 ἐν αὐτῇ καὶ δὲν εὔρε. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ 7
 καὶ δὲν εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· διὰ τί καταργεῖ καὶ τὴν γῆν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἄφεσ 8
 αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν καὶ βάλῃ κοπρίαν· καὶ ἐὰν μὲν κάμῃ καρπὸν, καλῶς· εἰ 9
 δὲ μὴ, θέλεις ἐκκόψῃ αὐτήν μετὰ ταῦτα. Ἐδίδασκε δὲ ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν τὸ σάββατον. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ 10, 11
 τις εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτῶ ἔτη καὶ ἦτο συγκύπτουσα καὶ δὲν ἠδύνατο παντελῶς νὰ ἀνακύψῃ. Ἰδὼν 12
 δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς, ἐφώνασε καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Γύναι, ἡλευθερωμένη εἶσαι ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου· καὶ 13
 ἔθεσεν ἐπ' αὐτήν τὰς χεῖρας· καὶ παρευθὺς ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, 14
 ἀγανακτῶν ὅτι εἰς τὸ σάββατον ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε πρὸς τὸν ὄχλον· Ἐξ ἡμέραι εἶναι, εἰς τὰς ὁποίας
 πρέπει νὰ ἐργάζησθε· ἐν ταύταις λοιπὸν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Ἀπεκρίθη 15
 λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, δὲν λύει ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ σαββάτῳ τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν
 ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ φέρων ποτίζει· αὕτη δέ, οὕσα θυγάτηρ τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ὁ Σατανᾶς ἔδεσεν, 16
 ἰδοὺ, δεκαοκτῶ ἔτη, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· Καὶ ἐνῷ, αὐτὸς ἔλεγε 17
 ταῦτα, κατασχύνοντο πάντες οἱ ἐναντίοι αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἐνδοξα ἔργα τὰ γινόμενα ὑπ'
 αὐτοῦ. Ἔλεγε δὲ· Μὲ τί εἶναι ὁμοία ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τί νὰ ὁμοιώσω αὐτήν· Εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον 18, 19
 σινάπεως, τὸν ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔρριπεν εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ· καὶ ἡῤῥησε καὶ ἔγεινε δένδρον μέγα,
 καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσαν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Καὶ πάλιν εἶπε· Μὲ τί νὰ ὁμοιώσω τὴν 20
 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· Εἶναι ὁμοία μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυπεν εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, 21
 ἕως οὗ ἀνέβῃ ὅλον τὸ φύραμα. Καὶ διήρχετο τὰς πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ ὁδοιπορῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 22
 Εἶπε δὲ τις πρὸς αὐτόν· Κύριε, ὀλίγοι ἄρα εἶναι οἱ σωζόμενοι· Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀγωνίζεσθε νὰ εἰσέλθῃτε 23, 24
 διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πολλοί, σὰς λέγω, θέλουσι ζητῆσαι νὰ εἰσέλθωσι καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῇ. Ἀφοῦ 25
 σηκωθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχίσῃτε νὰ στέκησθε ἔξω καὶ νὰ κρούητε τὴν θύραν,
 λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον εἰς ἡμᾶς· καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς σὰς εἶπη, δὲν σὰς ἐξεύρω πόθεν εἴσθε· τότε 26

- 27 θέλετε ἀρχίσει νὰ λέγητε· Ἐφάγομεν ἔμπροσθέν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. Καὶ
 28 θέλει εἰπεῖ· Σᾶς λέγω, δὲν σᾶς ἐξεύρω πόθεν εἶσθε· φύγετε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. Ἐκεῖ
 29 θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὁδόντων, ὅταν ἴδῃτε τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας
 30 τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἑαυτοὺς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. Καὶ θέλουσιν ἔλθαι ἀπὸ ἀνατολῶν
 31 καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ θέλουσι καθῆσαι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, εἶναι ἔσχατοι,
 32 οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι πρῶτοι, καὶ εἶναι πρῶτοι, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν
 33 προσῆλθον τινὲς Φαρισαῖοι, λέγοντες πρὸς αὐτόν· Ἐξέλθε καὶ ἀναχώρησον ἐντεῦθεν, διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ
 34 σὲ θανατώσῃ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ εἴπατε πρὸς τὴν ἀλώπεκα ταύτην· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια
 35 καὶ κάμνω θεραπείας σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειοῦμαι. Πλὴν πρέπει ἐγὼ σήμερον καὶ
 36 αὔριον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν νὰ υπάγω· διότι δὲν εἶναι δυνατόν προφήτης νὰ ἀπολεσθῇ ἔξω τῆς Ἱερουσαλὴμ.
 37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ φονεύουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν,
 38 ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου καθ' ὃν τρόπον ἡ ὄρνις τὰ ὀρνίθια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ
 39 δὲν ἠθελήσατε. Ἰδοὺ, σᾶς ἀφίεται ὁ οἶκός σας ἔρημος· ἀληθῶς δὲ σᾶς λέγω ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ, ἕως οὗ
 40 ἔλθῃ ὁ καιρὸς ὅτε θέλετε εἰπεῖ· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
- 14** Καὶ ὅτε ἦλθεν αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ σάββατον διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον, ἐκεῖνοι
 2, 3 παρετήρουν αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ὑδρωπικὸς ἦτο ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
 4, 5 εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἶναι τάχα συγκεχωρημένον νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαββάτῳ
 6 Οἱ δὲ ἐσιώπησαν. Καὶ πιάσας ἰάτρευσεν αὐτόν καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε· Τίνος ὑμῶν
 7 ὁ ὄνος ἢ ὁ βοῦς θέλει πέσει εἰς φρέαρ, καὶ δὲν θέλει εὐθὺς ἀνασύρει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Καὶ
 8 δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτόν πρὸς ταῦτα. Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς τοὺς κεκλημένους, ἐπειδὴ
 9 παρετήρει πῶς ἐξέλεγον τὰς πρωτοκαθεδρίας, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὅταν προσκληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους,
 10 μὴ καθῆσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον, μήποτε εἶναι προσκεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐντιμότερός σου, καὶ ἔλθων
 11, 12 ἐκεῖνος, ὅστις ἐκάλεσε σὲ καὶ αὐτόν, σοὶ εἴπῃ· Δὸς τόπον εἰς τοῦτον· καὶ τότε ἀρχίσῃς μὲ αἰσχύνῃ νὰ λαμβάνῃς
 13, 14 τὸν ἔσχατον τόπον. Ἀλλ' ὅταν προσκληθῇς, ὑπάγε καὶ κάθησον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, διὰ νὰ σοὶ εἴπῃ ὅταν
 15 ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὅστις σὲ ἐκάλεσε· Φίλε, ἀνάβα ἀνωτέρω· τότε θέλεις ἔχει δόξαν ἐνώπιον τῶν συγκαθημένων μετὰ
 16 σοῦ. Διότι πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν θέλει ταπεινωθῇ καὶ ὁ ταπεινὼν ἑαυτὸν θέλει ὑψωθῇ. Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς
 17 ἐκεῖνον, ὅστις προσεκάλεσεν αὐτόν. Ὅταν κάμνῃς γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ προσκάλει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς
 18 ἀδελφοὺς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσι, καὶ γείνη
 19 εἰς σὲ ἀνταπόδοσις. Ἀλλ' ὅταν κάμνῃς ὑποδοχὴν, προσκάλει πτωχοὺς, βεβλαμμένους, χωλοὺς, τυφλοὺς, καὶ
 20, 21 θέλεις εἶσθαι μακάριος, διότι δὲν ἔχουσι νὰ σοὶ ἀνταποδώσωσιν· ἐπειδὴ ἡ ἀνταπόδοσις θέλει γείνη εἰς σὲ
 22, 23 ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. Ἀκούσας δὲ ταῦτα εἰς τῶν συγκαθημένων, εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος ὅστις
 24 φάγῃ ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀνθρώπος τις ἔκαμε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε
 25, 26 πολλοὺς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς κεκλημένους· Ἐρχεσθε,
 27 ἐπειδὴ πάντα εἶναι ἤδη ἑτοιμα. Καὶ ἤρχισαν πάντες μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Ὁ πρῶτος εἶπε πρὸς
 28 αὐτόν· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ ἴδω αὐτόν· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ
 29 ἄλλος εἶπεν· Ἥγόρασα πέντε ζεύγη βοῶν, καὶ υπάγω νὰ δοκιμάσω αὐτά· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον.
 30 καὶ ἄλλος εἶπε· Γυναῖκα ἐνυμφεύθην, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω. Καὶ ἔλθων ὁ δούλος ἐκεῖνος,
 31 ἀπήγγειλε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ· Ἐξέλθε
 32 ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καὶ εἰσάγαγε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βεβλαμμένους καὶ
 33 χωλοὺς καὶ τυφλοὺς. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, ἔγινεν ὡς προσέταξας, καὶ εἶναι ἔτι τόπος. Καὶ εἶπεν ὁ
 34, 35 κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ
 36 ὁ οἶκός μου. Διότι σᾶς λέγω ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων θέλει γευθῇ τοῦ δείπνου μου.
 37 Ἦρχοντο δὲ μετ' αὐτοῦ ὄχλοι πολλοί. Καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐάν τις ἔρχεται πρὸς ἐμὲ καὶ δὲν μισθῇ
 38 τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ
 39 τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν, δὲν δύναται νὰ ᾖ μαθητὴς μου. Καὶ ὅστις δὲν βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται
 40 ὀπίσω μου, δὲν δύναται νὰ ᾖ μαθητὴς μου. Διότι τίς ἐξ ὑμῶν, θέλων νὰ οἰκοδομήσῃ πύργον, δὲν κάθηται
 41 πρῶτον καὶ λογαριάζει τὴν δαπάνην, ἂν ἔχῃ τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτόν· μήποτε ἀφοῦ βάλῃ θεμέλιον
 42 καὶ δὲν δύναται νὰ τελειώσῃ αὐτόν, ἀρχίσωσι πάντες οἱ βλέποντες νὰ ἐμπαίζωσιν αὐτόν, λέγοντες· Ὅτι οὗτος
 43 ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ οἰκοδομῇ καὶ δὲν ἠδυνήθῃ νὰ τελειώσῃ. Ἡ τίς βασιλεὺς υπάγων νὰ πολεμήσῃ ἄλλον
 44 βασιλέα δὲν κάθηται πρότερον καὶ σκέπτεται ἂν ᾖ δυνατὸς μὲ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ τὸν ἐρχόμενον
 45 κατ' αὐτοῦ μὲ εἴκοσι χιλιάδας. Εἰ δὲ μή, ἐνῶ αὐτὸς εἶναι ἔτι μακράν, ἀποστέλλει πρέσβεις καὶ ζητεῖ εἰρήνην.
 46 Οὕτω λοιπὸν πᾶς ὅστις ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπαρνεῖται πάντα τὰ ἑαυτοῦ υπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ᾖ μαθητὴς
 47 μου. Καλὸν τὸ ἅλας· ἀλλ' ἐάν τὸ ἅλας διαφθαρῇ, μὲ τί θέλει ἀρτυθῇ· δὲν εἶναι πλέον χρησίμον οὔτε διὰ τὴν
 48 γῆν οὔτε διὰ τὴν κοπρίαν· ἔξω ρίπτουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὧτα διὰ νὰ ἀκούῃ ἄς ἀκούῃ.
- 15, 2** Ἐπλησίαζον δὲ εἰς αὐτόν πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, διὰ νὰ ἀκούωσιν αὐτόν. Καὶ διεγόνγγυζον
 3 οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς δέχεται καὶ συντρώγει μετ' αὐτῶν. Εἶπε δὲ
 4 πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐάν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα καὶ χάσῃ ἓν ἐξ
 5 αὐτῶν, δὲν ἀφίεται τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ υπάγει ζητῶν τὸ ἀπολωλός, ἕως οὗ εὕρῃ αὐτό. Καὶ
 6 εὕρων αὐτό, βάλλει ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων. Καὶ ἔλθων εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς

γείτονας, λέγων πρὸς αὐτούς· Συγχαρήτέ μοι, διότι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Σᾶς λέγω ὅτι οὕτω 7
 θέλει εἶσθαι χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα μᾶλλον παρὰ διὰ ἑνενήκοντα ἑννέα δικαίους, 8
 οἵτινες δὲν ἔχουσι χρεῖαν μετανοίας. Ἡ τίς γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμὰς, ἐὰν χάσῃ δραχμὴν μίαν, δὲν ἀνάπτει 9
 λύχνον καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ αὐτήν· καὶ ἀφοῦ εὕρῃ, συγκαλεῖ τὰς φίλας 10
 καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχαρήτέ μοι, διότι εὗρον τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔχασα. Οὕτω, σᾶς λέγω, 11
 χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα. Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε 12
 δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν πρὸς τὸν πατέρα· Πάτερ, δὸς μοι τὸ ἀνῆκον μέρος τῆς περιουσίας. 13
 Καὶ διεμοίρασεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱός, 14
 ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Ἀφοῦ δὲ ἑδαπάνησε 15
 πάντα, ἔγεινε πείνα μεγάλη ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ αὐτὸς ἤρχισε νὰ στερεῖται. Τότε ὑπῆγε καὶ προσεκολλήθη 16
 εἰς ἓνα τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, ὅστις ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ διὰ νὰ βόσκη χοίρους. 17
 Καὶ ἐπεθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ζυλοκεράτων, τὰ ὁποῖα ἔτρωγον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἔδιδεν 18
 εἰς αὐτόν. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἑαυτόν, εἶπε· Πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτον, καὶ ἐγὼ χάνομαι 19
 ὑπὸ τῆς πείνης. Σηκωθείς θέλω ὑπάγει πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Πάτερ, ἥμαρτον 20
 εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱὸς σου· κάμε με ὡς ἓνα τῶν 21
 μισθωτῶν σου. Καὶ σηκωθείς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐνῶ, δὲ ἀπεῖχεν ἔτι μακρὰν, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ 22
 αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς 23
 αὐτόν ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱὸς 24
 σου. Καὶ ὁ πατήρ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Φέρετε ἔξω τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ 25
 δότε δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ φέροντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν 26
 σφάζετε, καὶ φαγόντες ἄς εὐφρανθῶμεν, διότι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦτο καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὸς 27
 ἦτο καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρχισαν νὰ εὐφραίνωνται. Ἦτο δὲ ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ υἱὸς ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ καθὼς 28
 ἐρχόμενος ἐπλησίασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίαν καὶ χοροὺς, καὶ προσκαλέσας ἓνα τῶν δούλων, 29
 ἥρώτα τί εἶναι ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι ὁ ἀδελφὸς σου ἦλθε· καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον 30
 τὸν σιτευτὸν, διότι ἀπήλαυσεν αὐτὸν ὑγιαίνοντα. Καὶ ὠργίσθη καὶ δὲν ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ 31, 32
 πατήρ αὐτοῦ καὶ παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς τὸν πατέρα· Ἰδού, τόσα ἔτη σὲ δουλεύω, καὶ 33
 ποτε ἐντολὴν σου δὲν παρέβην, καὶ εἰς ἐμὲ οὐδὲ ἐρίφιον ἔδωκάς ποτε διὰ νὰ εὐφρανθῶ μετὰ τῶν φίλων μου. 34
 Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔσφαξας δὲ αὐτὸν τὸν μόσχον τὸν 35
 σιτευτὸν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶσαι, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ εἶναι· ἔπρεπε δὲ 36
 νὰ εὐφρανθῶμεν καὶ νὰ χαρῶμεν, διότι ὁ ἀδελφὸς σου οὗτος νεκρὸς ἦτο καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὸς ἦτο καὶ 37
 εὐρέθη.

Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἦτο ἄνθρωπός τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος **16**
 κατηγορήθη πρὸς αὐτόν ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ κράζας αὐτόν, εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί εἶναι 2
 τοῦτο τὸ ὁποῖον ἀκούω περὶ σοῦ δὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας σου· διότι δὲν θέλεις δυνηθῇ πλέον 3
 νὰ ἦσαι οἰκονόμος. Εἶπε δὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ οἰκονόμος· Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ ἀπ' ἐμοῦ 4
 τὴν οἰκονομίαν νὰ σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι· ἐνόησα τί πρέπει νὰ κάμω, διὰ νὰ μὲ δεχθῶσιν 5
 εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ὅταν ἀποβληθῶ τῆς οἰκονομίας. Καὶ προσκαλέσας ἓνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν 6
 τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἶπε πρὸς τὸν πρῶτον· Πόσον χρεωστεῖς εἰς τὸν κύριόν μου· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν μέτρα 7
 ἐλαίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Λάβε τὸ ἔγγραφόν σου καὶ καθήσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. Ἐπειτα 8
 εἶπε πρὸς ἄλλον· Σὺ δὲ πόσον χρεωστεῖς Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν μόδια σίτου. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Λάβε τὸ 9
 ἔγγραφόν σου καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν ἄδικον οἰκονόμον, ὅτι φρονίμως ἔπραξε· 10
 διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι εἰς τὴν ἑαυτῶν γενεάν παρὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός. Καὶ 11
 ἐγὼ σᾶς λέγω· Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, διὰ νὰ σᾶς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους 12
 σκηνάς, ὅταν ἐκλείψῃτε. Ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστὸς καὶ ἐν τῷ πολλῷ πιστὸς εἶναι, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ 13
 ἄδικος καὶ ἐν τῷ πολλῷ ἄδικος εἶναι. Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον μαμωνᾶ δὲν ἐφάνητε πιστοί, τὸν ἀληθινὸν 14
 πλοῦτον τίς θέλει σᾶς ἐμπιστευθῇ· Καὶ ἐὰν εἰς τὸ ξένον δὲν ἐφάνητε πιστοί, τίς θέλει σᾶς δώσει τὸ ἰδικόν σας 15
 Οὐδεὶς δοῦλος δύναται νὰ δουλεύῃ δύο κυρίους διότι ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσῃ καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσῃ· 16
 ἢ εἰς τὸν ἓνα θέλει προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσῃ. Δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ 17
 μαμωνᾶ. Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὄντες, καὶ περιεγέλων αὐτόν. Καὶ εἶπε 18
 πρὸς αὐτούς· Σεῖς εἴσθε οἱ δικαίονοντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ Θεὸς ὁμῶς γνωρίζει τὰς καρδίας 19
 σας· διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλόν, βδέλυγμα εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὁ νόμος 20
 καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου ὑπῆρχον· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς τις βιάζεται νὰ 21
 εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Εὐκολώτερον δὲ εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ νὰ παρέλθωσι παρὰ μία κεραία τοῦ νόμου νὰ 22
 πέσῃ. Πᾶς ὅστις χωρίζεται τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ νυμφεύεται ἄλλην, μοιχεύει, καὶ πᾶς ὅστις νυμφεύεται 23
 κεχωρισμένην ἀπὸ ἀνδρός, μοιχεύει. Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος καὶ ἐνεδύετο πορφύραν καὶ στολὴν 24
 βυσσίνην, εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρεπῶς. Ἦτο δὲ πτωχὸς τις ὀνομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις 25
 ἔκειτο πεπληγμένος πλησίον τῆς πύλης αὐτοῦ καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων 26
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐγλείφον τὰς πληγὰς αὐτοῦ. Ἀπέθανε δὲ ὁ 27
 πτωχὸς καὶ ἐφέρθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ἔδῳ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐνῶν ἦτο ἐν βασάνοις, βλέπει τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ
 24 τὸν Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον τὸν
 Λάζαρον, διὰ νὰ θάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ εἰς ὕδωρ καὶ νὰ καταδροσίῃ τὴν γλῶσσάν μου, διότι
 25 βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ· εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ· Τέκνον, ἐνθυμήθητι ὅτι ἀπέλαθες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ
 26 ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· τώρα οὗτος μὲν παρηγορεῖται, σὺ δὲ βασανίζεσαι· καὶ ἐκτὸς τούτων
 πάντων, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα εἶναι ἐστηριγμένον, ὥστε οἱ θέλοντες νὰ διαβῶσιν ἐντεῦθεν πρὸς
 27 ἐσᾶς νὰ μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν νὰ διαπερῶσι πρὸς ὑμᾶς. Εἶπε δὲ· παρακαλῶ σε λοιπὸν, πάτερ, νὰ
 28 πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ νὰ μαρτυρήσῃ εἰς αὐτούς, ὥστε
 29 νὰ μὴ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ, Ἐχουσι τὸν Μωϋσῆν
 30 καὶ τοὺς προφήτας· ἃς ἀκούσωσιν αὐτούς. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν ὑπάγῃ
 31 πρὸς αὐτούς, θέλουσι μετανοήσῃ. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐὰν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούωσιν,
 οὐδὲ ἐὰν τις ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν θέλουσι πεισθῇ.

17 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλην οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον, διὰ τοῦ
 2 ὁποίου ἔρχονται. Συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ κρεμασθῇ περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ μύλου πέτρα καὶ νὰ ριφθῇ εἰς
 3 τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδαλίῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων. Προσέχετε εἰς ἑαυτούς. Ἐὰν δὲ ὁ ἀδελφὸς σου
 4 ἁμαρτήσῃ εἰς σέ, ἐπίπληξον αὐτόν· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, συγχώρησον αὐτόν. καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας
 5 ἁμαρτήσῃ εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ λέγων· Μετανοῶ, θέλεις συγχωρήσῃ αὐτόν. Καὶ
 6 εἶπον οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Κύριον· Αὐξήσον εἰς ἡμᾶς τὴν πίστιν. Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐὰν ἔχετε πίστιν
 ὡς κόκκον σινάπεως, ἤθέλετε εἰπεῖ εἰς τὴν συκάμινον ταύτην, Ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι εἰς τὴν θάλασσαν·
 7 καὶ ἤθελε σᾶς ὑπακούσει. Τίς δὲ ἀπὸ σᾶς ἔχων δοῦλον ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν,
 8 εὐθὺς ἀφοῦ ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἀγροῦ· Ὑπαγε, κάθησον νὰ φάγῃς, καὶ δὲν θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Ἐτοίμασον τί
 νὰ δειπνήσω, καὶ περιζωσθεὶς ὑπηρετῇ με, ἕως οὗ φάγω καὶ πῖω, καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις φάγῃ καὶ πῖναι σὺ
 9, 10 Μήπως γνωρίζει χάριν εἰς τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμε τὰ διαταχθέντα εἰς αὐτόν δὲν μοὶ φαίνεται. Οὕτω
 καὶ σεῖς, ὅταν κάμῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα εἰς ἐσᾶς, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι εἴμεθα, ἐπειδὴ ἐκάμαμεν ὃ, τι
 11 ἐχρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν. Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐπορεύετο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διέβαινε διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας
 12 καὶ Γαλιλαίας. Καὶ ἐνῶ εἰσῆρχετο εἰς τινὰ κώμην, ἀπήντησαν αὐτόν δέκα ἄνθρωποι λεπροί, οἵτινες ἐστάθησαν
 13, 14 μακρόθεν, καὶ αὐτοὶ ὑψωσαν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ, Ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπε πρὸς αὐτούς·
 15 Ὑπάγετε καὶ δεῖξτε ἑαυτοὺς εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἐνῶ, ἐπορεύοντο, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
 16 ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς πόδας
 17 αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτο Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν οἱ
 18 δέκα οἱ δὲ ἑννέα ποῦ εἶναι· Δὲν εὐρέθησαν ἄλλοι νὰ ὑποστρέψωσι διὰ νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν εἰμὴ ὁ ἀλλογενὴς
 19, 20 οὗτος· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκώθεο ὑπαγε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσεν. Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων,
 πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως ὥστε
 21 νὰ παρατηρηταί· οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδοὺ, ἐδὼ εἶναι, ἢ Ἰδοὺ ἐκεῖ· διότι ἰδοὺ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς
 22 ὑμῶν. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει νὰ ἴδῃτε μίαν τῶν ἡμερῶν
 23 τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ. καὶ θέλουσι σᾶς εἰπεῖ· Ἰδοὺ, ἐδὼ εἶναι, ἢ Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ὑπάγῃτε
 24 μηδ' ἀκολουθήσητε. Διότι ὡς ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν λάμπει εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν, οὕτω
 25 θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Πρῶτον ὅμως πρέπει αὐτὸς νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ
 26 νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Καὶ καθὼς ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ
 27 ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἔτρωγον, ἔπινον, ἐνύμφευον, ἐνυμφεύοντο, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ'
 28 ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. Ὅμοίως καὶ καθὼς
 29 ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λώτ· ἔτρωγον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· καθ' ἣν δὲ
 30 ἡμέραν ἐξῆλθεν ὁ Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. Ὡσαύτως
 31 θέλει εἶσθαι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅστις εὐρεθῇ ἐπὶ
 τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἃς μὴ καταβῇ διὰ νὰ λάβῃ αὐτά, καὶ ὅστις ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως ἃς
 32, 33 μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐνθυμεῖσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λῶτ. Ὅστις ζητήσῃ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει
 34 ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ αὐτήν, θέλει διαφυλάξῃ αὐτήν. Σᾶς λέγω, Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ θέλουσιν
 35 εἶσθαι δύο ἐπὶ μιᾷς κλίνῃς, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται· δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθει ὁμοῦ,
 36 ἢ μία παραλαμβάνεται καὶ ἡ ἄλλη ἀφίεται· δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ
 37 ἄλλος ἀφίεται. Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ποῦ, Κύριε Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅπου εἶναι τὸ
 σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ ἅετοί.

18 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ μὴ ἀποκάμνωσι,
 2, 3 λέγων· Κριτὴς τις ἦτο ἐν τινὶ πόλει, ὅστις τὸν Θεὸν δὲν ἐφοβεῖτο καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπετο. Ἦτο δὲ χήρα τις
 4 ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. Καὶ μέχρι τινὸς
 5 δὲν ἠθέλησε· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπε καθ' ἑαυτόν· Ἄν καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβῶμαι καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπωμαι,
 6 τοῦλάχιστον ἐπειδὴ μὲ ἐνοχλεῖ ἡ χήρα αὕτη, ἃς ἐκδικήσω αὐτήν, διὰ νὰ μὴ ἔρχηται πάντοτε καὶ μὲ βασανίζῃ.
 7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί λέγει ὁ ἄδικος κριτής· ὁ δὲ Θεὸς δὲν θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν
 8 αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτόν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμῇ δι' αὐτοῦ· σᾶς λέγω ὅτι θέλει κάμει
 τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ταχέως. Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἔλθῃ, ἄρά γε θέλει εὐρεῖ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς

Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινας, τοὺς θαρροῦντας εἰς ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι δίκαιοι καὶ καταφρονοῦντας τοὺς λοιπούς, τὴν 9
 παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν διὰ νὰ προσευχηθῶσιν, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος 10
 τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς προσηύχετο καθ' ἑαυτὸν ταῦτα· Εὐχαριστῶ σοι, Θεέ, ὅτι δὲν εἶμαι καθὼς 11
 οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τῆς ἐβδομάδος, 12
 ἀποδεκατίζω πάντα ὅσα ἔχω. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἰστάμενος, δὲν ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ 13
 ὑψώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Σὰς 14
 λέγων, Κατέβη οὗτος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δεδικαιωμένος μᾶλλον παρὰ ἐκεῖνος· διότι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν θέλει 15
 ταπεινωθῇ, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν θέλει ὑψωθῇ. Ἐφερον δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ βρέφη, διὰ νὰ ἐγγίξῃ αὐτά· 16
 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταί, ἐπέπληξαν αὐτούς. Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς προσκαλέσας αὐτά, εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ 17
 ἔρχωνται πρὸς ἐμέ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σὰς λέγων, 18
 Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν. Καὶ ἄρχων τις ἠρώτησεν 19
 αὐτὸν λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ πράξω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· 20
 Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσης, Μὴ φονεύσης, Μὴ 21
 κλέψης, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα 22
 ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐτι ἔν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον 23
 καὶ διαμοίρασον εἰς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐλθέ, ἀκολουθεῖ μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας 24
 ταῦτα ἔγινε περίλυπος διότι ἦτο πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· 25
 Πῶς δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα· διότι εὐκολώτερον εἶναι 26
 νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρύπης βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ 27
 οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ. Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28
 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σὰς 29
 λέγων ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς, ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφούς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας 30
 τοῦ Θεοῦ, ὅστις δὲν θέλει ἀπολαύσει πολλαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἔρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον. 31
 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ 32
 πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. Διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη καὶ 33
 θέλει ἐμπαιχθῇ καὶ ὕβρισθῇ καὶ ἐμπτυσθῇ, καὶ μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσῃ αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ 34
 θέλει ἀναστήθῃ. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν οὐδὲν ἐκ τούτων, καὶ ἦτο ὁ λόγος οὗτος κεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, 35
 καὶ δὲν ἐνόουν τὰ λεγόμενα. Ὅτε δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱεριχῶν, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν· 36
 ἀκούσας δὲ ὄχλον διαβαίνοντα, ἠρώτα τί εἶναι τοῦτο. Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς αὐτόν ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος 37
 διαβαίνει. Καὶ ἐφώναζε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προπορευόμενοι ἐπέπληττον αὐτόν 38
 διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' αὐτὸς πολλῶν μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, προσέταξε 40
 νὰ φερθῇ πρὸς αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασεν, ἠρώτησεν αὐτόν λέγων· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, 41
 νὰ ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε 42
 καὶ ἠκολούθει αὐτὸν δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἤνεσε τὸν Θεόν. 43

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχῶν καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος, ὅστις ἦτο ἀρχιτελώνης, 19, 2
 καὶ οὗτος ἦτο πλούσιος, καὶ ἐζήτει νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν τίς εἶναι, καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τὸν ὄχλον, διότι ἦτο μικρὸς 3
 τὸ ἀνάστημα. καὶ δραμὼν ἐμπρὸς ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνησ τῆς ὁδοῦ ἔμελλε 4
 νὰ περάσῃ. Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὁ Ἰησοῦς, ἀναβλέψας εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, 5
 κατάβα ταχέως· διότι σήμερον πρέπει νὰ μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου. Καὶ κατέβη ταχέως καὶ ὑπεδέχθη αὐτόν μετὰ 6
 χαρᾶς. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες ἐγόγγυζον, λέγοντες ὅτι εἰς ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον εἰσῆλθε νὰ καταλύσῃ. Σταθεὶς 7, 8
 δὲ ὁ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εἰς τοὺς πτωχοὺς,
 καὶ ἐὰν ἐσυκοφάντησά τινα εἶς τι, ἀποδίδω τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι, Σήμερον ἔγινε 9
 σωτηρία εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ εἶναι. Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ 10
 ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός. Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ ἤκουον ταῦτα, προσθέσας εἶπε παραβολὴν, διότι ἦτο πλησίον 11
 τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ αὐτοὶ ἐνόμιζον ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔμελλεν εὐθὺς νὰ φανῇ· εἶπε λοιπόν· Ἄνθρωπός 12
 τις εὐγενὴς ὑπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν διὰ νὰ λάβῃ εἰς ἑαυτὸν βασιλείαν καὶ νὰ ὑποστρέψῃ. Καὶ καλέσας 13
 δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δέκα μνᾶς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματευθῆτε ἕως οὗ ἔλθω. Οἱ 14
 συμπολίται αὐτοῦ ὁμῶς ἐμίσουν αὐτόν καὶ ἀπέστειλαν κατόπιν αὐτοῦ πρέσβεις, λέγοντες· Δὲν θέλομεν τοῦτον
 νὰ βασιλεύσῃ ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψε λαβὼν τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ προσκληθῶσι πρὸς αὐτόν οἱ δούλοι 15
 ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριον, διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδησεν ἕκαστος. Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, λέγων· 16
 Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐκέρδησε δέκα μνᾶς. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εὖγε, ἀγαθὲ δοῦλε· ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐλάχιστον 17
 ἐφάνησ πιστός, ἔχε ἐξουσίαν ἐπάνω δέκα πόλεων. Καὶ ἦλθεν ὁ δεῦτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἔκαμε 18
 πέντε μνᾶς. Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τοῦτον· Καὶ σὺ γενοῦ ἐξουσιαστὴς ἐπάνω πέντε πόλεων. Ἦλθε καὶ ἄλλος, 19, 20
 λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, τὴν ὁποίαν εἶχον πεφυλαγμένην ἐν μανδηλίῳ. Διότι σὲ ἐφοβούμην, ἐπειδὴ εἶσαι 21
 ἄνθρωπος αὐστηρός· λαμβάνεις ὅ, τι δὲν κατέβαλες, καὶ θερίζεις ὅ, τι δὲν ἔσπειρας. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐκ 22
 τοῦ στόματός σου θέλω σε κρίνειν, πονηρὲ δοῦλε· ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρός, λαμβάνων ὅ, τι δὲν
 κατέβαλον, καὶ θερίζων ὅ, τι δὲν ἔσπειρα· διὰ τί λοιπόν δὲν ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν, ὥστε 23
 ἐγὼ ἐλθὼν ἦθελον συνάξαι αὐτὸ μετὰ τοῦ τόκου. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἀφαιρέσατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν 24
 μνᾶν καὶ δότε εἰς τὸν ἔχοντα τὰς δέκα μνᾶς. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς. Διότι σὰς λέγω 25, 26

27 ὅτι εἰς πάντα τὸν ἔχοντα θέλει δοθῆ, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ, τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτοῦ. Πλὴν
 28 τοὺς ἐχθροὺς μου ἐκείνους, οἵτινες δὲν μὲ ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω ἐπ' αὐτούς, φέρετε ἐδῶ καὶ κατασφάζετε
 29 ἔμπροσθέν μου. Καὶ εἰπὼν ταῦτα, προεχώρει ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ὡς ἐπλησίασεν εἰς Βηθφαγῇ
 30 καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰπὼν· Ὑπάγετε
 31 εἰς τὴν κατέναντι κώμην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουντες θέλετε εὐρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς
 32 πρὸς αὐτόν, Ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ. Ὑπῆγαν δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι καὶ εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς·
 33, 34 καὶ ἐνῶ ἔλυσαν τὸ πωλᾶριον, εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ κύριοι αὐτοῦ· Διὰ τί λύετε τὸ πωλᾶριον· Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ
 35 Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ, καὶ ἔφεραν αὐτὸ πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ρίψαντες ἐπὶ τὸ πωλᾶριον τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
 36, 37 ἐπεκάθισαν τὸν Ἰησοῦν. Ἐνῶ δὲ ἐπορεύετο, ὑπέστρωνον τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν. Καὶ ὅτε ἐπλησίαζεν
 38 ἡδη εἰς τὴν κατάβασιν τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν, ἤρχισαν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες νὰ ὑμῶσι τὸν
 39 Θεὸν μεγαλοφώνως διὰ πάντα τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα εἶδον, λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Βασιλεὺς
 40 ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· εἰρήνῃ ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου
 41 εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπίπληξον τοὺς μαθητάς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Σᾶς λέγω
 42 ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι θέλουσι φωνάζει. Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν,
 43 λέγων, Εἴθε νὰ ἐγνώριζες καὶ σύ, τούλάχιστον ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνῃ σου ἀποβλέποντα·
 44 ἀλλὰ τώρα ἐκρύφθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· διότι θέλουσιν ἔλθεῖ ἡμέρα ἐπὶ σὲ καὶ οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσι
 45 κάμει χαράκωμα περὶ σέ, καὶ θέλουσι σὲ περικυκλώσει καὶ θέλουσι σὲ στενοχωρήσει πανταχόθεν, καὶ θέλουσι
 46 κατεδαφίσει σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἐν σοί λίθον ἐπὶ λίθον, διότι δὲν ἐγνώρισας
 47 τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεώς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ
 48 ἀγοράζοντας, λέγων πρὸς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεῖς δὲ ἐκάμετε
 αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
 πρῶτοι τοῦ λαοῦ ἐζήτουν νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν. Καὶ δὲν εὗρισκον τὸ τί νὰ πράξωσι· διότι πᾶς ὁ λαὸς ἦτο
 προσηλωμένος εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ αὐτόν.

20 Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐνῶ αὐτὸς ἐδίδασκε τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐηγγελίζετο, ἦλθον ἑξαίφνης
 2 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες· Εἰπέ πρὸς ἡμᾶς
 3 ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεις ταῦτα, ἢ τίς εἶναι ὅστις σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην· Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς
 4 αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ εἰπατέ μοι· τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο
 5 ἢ ἐξ ἀνθρώπων· Οἱ δὲ ἐσυλλογίσθησαν καθ' ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι Ἐὰν εἰπῶμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ,
 6 Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν· Ἐὰν δὲ εἰπῶμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς θέλει μᾶς λιθοβολήσει·
 7, 8 ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶναι προφήτης. Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἐξεύρουσι πόθεν ἦτο. Καὶ
 9 ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα. Ἦρχισε δὲ νὰ λέγῃ πρὸς
 τὸν λαὸν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἐφύτευεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτόν εἰς γεωργούς, καὶ
 10 ἀπεδήμησε πολὺν καιρὸν. Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον διὰ νὰ δώσωσιν
 11 εἰς αὐτόν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ γεωργοὶ ὁμῶς δείραντες αὐτόν ἐξαπέστειλαν κενόν· Καὶ πάλιν
 12 ἔπεμψεν ἄλλον δοῦλον. Πλὴν αὐτοὶ δείραντες καὶ ἐκείνον καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ πάλιν
 13 ἔπεμψε τρίτον. Ἀλλ' ἐκεῖνοι καὶ τοῦτον πληγώσαντες ἀπέδιώξαν. Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί νὰ κάμω
 14 ἃς πέμψω τὸν υἱὸν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως ἰδόντες τοῦτον θέλουσιν ἐντραπεῖ. Πλὴν ἰδόντες αὐτόν οἱ γεωργοί,
 15 διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε ἃς φονεύσωμεν αὐτόν, διὰ νὰ γείνῃ
 16 ἡμῶν ἡ κληρονομία. Καὶ ἐκβαλόντες αὐτόν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἐφόνευσαν· Τί λοιπὸν θέλει κάμει εἰς αὐτούς
 17 ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Θέλει ἔλθεῖ καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα
 18 εἰς ἄλλους. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο. Ὁ δὲ ἐμβλέψας εἰς αὐτοὺς εἶπε· Τί λοιπὸν εἶναι τοῦτο τὸ
 19 γεγραμμένον, Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας· Πᾶς ὅστις
 20 πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον ἐκεῖνον θέλει συντριφθῆ· εἰς ὅντινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψει αὐτόν. Καὶ ἐζήτησαν
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς νὰ θάλωσιν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν λαόν·
 21 διότι ἠνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολὴν ταύτην. Καὶ παραφυλάζαντες ἀπέστειλαν ἐνεδρευτάς,
 22 ὑποκρινομένους ὅτι εἶναι δίκαιοι, ἐπὶ σκοπῷ νὰ πιάσωσιν αὐτόν ἀπὸ λόγου, διὰ νὰ παραδώσωσιν αὐτόν εἰς τὴν
 23 ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ὀρθῶς
 24 ὁμιλεῖς καὶ διδάσκεις καὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· εἶναι
 25 συγκεχωρημένον εἰς ἡμᾶς νὰ δώσωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα ἢ οὐχί· Ἐννοήσας δὲ τὴν πανουργίαν αὐτῶν,
 26 εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί μὲ πειράζετε· δειξάτέ μοι δηνάριον· τίνας εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπιγραφὴν· Καὶ ἀποκριθέντες
 27 εἶπον· Τοῦ Καίσαρος. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὰ τοῦ
 28 Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πιάσωσιν αὐτόν ἀπὸ λόγου ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες
 29 διὰ τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ ἐσιώπησαν. Προσελθόντες δὲ τινὲς τῶν Σαδδουκαίων, οἵτινες ἀρνοῦνται ὅτι εἶναι
 30 ἀνάστασις, ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν· Ἐὰν τις ὁ ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
 31 ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
 32, 33 εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ἦσαν λοιπὸν ἐπτά ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ
 ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ
 οἱ ἐπτά· καὶ δὲν ἀφῆκαν τέκνα, καὶ ἀπέθανον. Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ ἀναστάσει

λοιπὸν τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή διότι καὶ οἱ ἐπτά ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε 34
 πρὸς αὐτούς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἵωνος τούτου νυμφεύουσι καὶ νυμφεύονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες νὰ ἀπολαύσωσιν 35
 ἐκεῖνον τὸν αἶωνα καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν οὔτε νυμφεύουσιν οὔτε νυμφεύονται· διότι οὔτε νὰ ἀποθάνωσι 36
 πλέον δύνανται· ἐπεὶ εἶναι ἰσάγγελοι καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ὄντες υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως. Ὅτι δὲ ἐγείρονται 37
 οἱ νεκροί, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφανερώσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὅτε λέγει Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὸν Θεὸν 38
 τοῦ Ἰσαάκ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ. Ὁ δὲ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· διότι πάντες ζῶσι ἐν αὐτῷ. 38
 Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. Καὶ δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ ἐρωτῶσιν 39, 40
 αὐτὸν οὐδέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν ὅτι εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ· Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ 41, 42
 λέγει ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕωσοῦ θέσω 43
 τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν ὀνομάζει αὐτὸν Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱὸς 44
 αὐτοῦ· Καὶ ἐνῶ ἤκουε πᾶς ὁ λαός, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, οἵτινες 45, 46
 θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι καὶ ἀγαπῶσιν ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς 47
 συναγωγαῖς καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δεῖπνοις, οἵτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο 47
 ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακρὰς προσευχάς· οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.

Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς πλουσίους, τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· εἶδε δὲ καὶ **21, 2**
 χήραν τινὰ πτωχήν, βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς σὰς λέγω ὅτι ἡ πτωχή αὕτη χήρα ἔβαλε 3
 περισσότερον πάντων· διότι ἅπαντες οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη 4
 ὁμῶς ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλεν ὅλην τὴν περιουσίαν ὅσην εἶχε. Καὶ ἐνῶ τινες ἔλεγον περὶ τοῦ ἱεροῦ 5
 ὅτι εἶναι ἐστολισμένον μὲ λίθους ὠραίους καὶ ἀφιερῶματα, εἶπε· Ταῦτα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε, θέλουσιν ἐλθεῖ 6
 ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θέλει ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δὲν θέλει κατακρημνισθῇ. Ἠρώτησαν δὲ αὐτόν, 7
 λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι γείνει ταῦτα καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλωσι ταῦτα νὰ γείνωσιν· Ὁ 8
 δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἶμαι καὶ 9
 Ὁ καιρὸς ἐπλησίασε. Μὴ ὑπάγητε λοιπὸν ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ 9
 φοβηθῆτε· διότι πρέπει ταῦτα νὰ γείνωσι πρῶτον, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐθύς τὸ τέλος. Τότε ἔλεγε πρὸς αὐτούς· 10
 θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ θέλουσι γείνει κατὰ τόπους σεισμοὶ μεγάλοι καὶ 11
 πείναι καὶ λοιμοί, καὶ θέλουσιν εἶσθαι φόβητρα καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Πρὸ δὲ τούτων πάντων 12
 θέλουσιν ἐπιβάλλει ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι σᾶς καταδιώξει, παραδίδοντες εἰς συναγωγὰς 13
 καὶ φυλακάς, φερομένους ἔμπροσθεν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· καὶ τοῦτο θέλει 13
 ἀποθῆ εἰς ἑσᾶς πρὸς μαρτυρίαν. Βάλετε λοιπὸν εἰς τὰς καρδίας σας νὰ μὴ προμελετᾶτε τί νὰ ἀπολογηθῆτε· 14
 διότι ἐγὼ θέλω σᾶς δώσω στόμα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἀντιλογησώσιν οὐδὲ νὰ 15
 ἀντισταθῶσι πάντες οἱ ἐναντίοι σας. Θέλετε δὲ παραδοθῆ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ 16
 φίλων, καὶ θέλουσι θανατώσει τινὰς ἐξ ὑμῶν, καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· 17
 πλην θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς σας δὲν θέλει χαθῆ· διὰ τῆς ὑπομονῆς σας ἀποκτήσατε τὰς ψυχὰς σας. Ὅταν δὲ 18, 19, 20
 ἴδῃτε τὴν Ἱερουσαλὴμ περικυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. 21
 Τότε οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἄς ἀναχωρῶσιν ἔξω, καὶ οἱ ἐν 21
 τοῖς ἀγροῖς ἄς μὴ ἐμβαίνωσιν εἰς αὐτήν, διότι ἡμέραι ἐκδικήσεως εἶναι αὗται, διὰ νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ 22
 γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· διότι θέλει εἶσθαι 23
 μεγάλη στενοχωρία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ θέλουσι πέσει ἐν στόματι μαχαίρας καὶ 24
 θέλουσι φερθῆ ἀιχμάλωτοι εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἕωσοῦ 25
 ἐκπληρωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν. Καὶ θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς ἀστροῖς, 25
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, καὶ θέλει ἡχεῖ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύματα, οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν 26
 ἀποψυχῆ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην· διότι αἱ δυνάμεις τῶν 27
 οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ. Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως 27
 καὶ δόξης πολλῆς. Ὅταν δὲ ταῦτα ἀρχίσωσι νὰ γίνωνται, ἀνακύψατε καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας, διότι 28
 πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσις σας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς παραβολήν· Ἴδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα. 29
 Ὅταν ἤδη ἀνοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε ἀφ' ἑαυτῶν ὅτι ἤδη τὸ θέρος εἶναι πλησίον. Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδῃτε 30, 31
 ταῦτα γινόμενα, ἔξεύρετε ὅτι εἶναι πλησίον ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σὰς λέγω ὅτι δὲν θέλει παρέλθαι 32
 ἡ γενεὰ αὕτη, ἕωσοῦ γείνωσι πάντα ταῦτα. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθαι, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν 33
 θέλουσι παρέλθαι. Προσέχετε δὲ εἰς ἑαυτοὺς μήποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας ἀπὸ κραιπάλης καὶ μέθης 34
 καὶ μεριμνῶν βιωτικῶν, καὶ ἐπέλθῃ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη· διότι ὡς παγίς θέλει ἐπέλθαι ἐπὶ 35
 πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν δεόμενοι ἐν παντί καιρῷ, διὰ 36
 νὰ καταξιωθῆτε νὰ ἐκφύγητε πάντα ταῦτα τὰ μέλλοντα νὰ γείνωσι καὶ νὰ σταθῇτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ 37
 ἀνθρώπου. Καὶ τὰς μὲν ἡμέρας ἐδίδασκεν ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος διενυκτέρευεν εἰς τὸ ὄρος 37
 τὸ ὀνομαζόμενον Ἐλαιῶν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ ὄρθρου συνήρχετο πρὸς αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ διὰ νὰ ἀκούῃ 38
 αὐτόν.

Ἐπλησίαζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, λεγομένη Πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς **22, 2**
 νὰ θανατώσωσιν αὐτόν διότι φοβοῦντο τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν ἐπνομαζόμενον 3
 Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, καὶ ὑπῆγε καὶ συνελάλησε μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν στρατη- 4
 γῶν τὸ πῶς νὰ παραδώσῃ αὐτόν εἰς αὐτούς. Καὶ ἐχάρησαν καὶ συνεφώνησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτόν ἀργύριον· 5

6, 7 και ἔδωκεν ὑπόσχεσιν καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτοὺς χωρὶς θορύβου. Ἦλθε δὲ ἡμέρα
8 τῶν ἀζύμων, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν· Ὑπάγετε
9, 10 καὶ ἐτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς τὸ πάσχα, διὰ νὰ φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ποῦ θέλεις νὰ ἐτοιμάσωμεν Ὁ
11 δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς συναπαντήσῃ ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον
12, 13 ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου εἰσέρχεται. Καὶ θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς
14 οἰκίας· Ὁ Διδάσκαλος σοὶ λέγει, Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
15 καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. Ἀφοῦ δὲ ὑπῆγον, εὗρον καθὼς εἶπε
16, 17 πρὸς αὐτούς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθην εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπό-
18 στολοι μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πολὺ ἐπεθύμησα νὰ φάγω τὸ πάσχα τοῦτο μετὰ σᾶς πρὸ τοῦ νὰ πάθω·
19 διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω φάγει πλέον ἐξ αὐτοῦ, ἕως οὗ ἐκπληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ λαθὼν
20 τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε καὶ εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμοιράσατε εἰς ἀλλήλους· διότι σᾶς λέγω ὅτι δὲν θέλω
21 πίνει ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ λαθὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας
22 ἔκοψε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο κάμνετε εἰς
23 τὴν ἰδικήν μου ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, ἀφοῦ ἐδέειπνησαν, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ
24 καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὅστις μετὰ παραδίδει,
25 εἶναι μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει κατὰ τὸ ὀρισμένον· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν
26 ἄνθρωπον ἐκεῖνον, δι' οὗ παραδίδεται. Καὶ αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ συζητῶσι πρὸς ἀλλήλους τὸ ποῖος τάχα ἦτο ἐξ
27 αὐτῶν, ὅστις ἔμελλε νὰ κάμῃ τοῦτο. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία μεταξὺ αὐτῶν, περὶ τοῦ τίς ἐξ αὐτῶν νομίζεται
28 ὅτι εἶναι μεγαλύτερος. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτά, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες
29, 30 αὐτά ὀνομάζονται εὐεργεταί. Σεῖς ὁμῶς οὐχὶ οὕτως, ἀλλ' ὁ μεγαλύτερος μεταξὺ σας ἄς γείνη ὡς ὁ μικρότερος,
31 καὶ ὁ προϊστάμενος ὡς ὁ ὑπηρετῶν. Διότι τίς εἶναι μεγαλύτερος, ὁ καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν ἢ ὁ ὑπηρετῶν
32 οὐχὶ ὁ καθήμενος ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ὑπηρετῶν. Σεῖς δὲ εἴσθε οἱ διαμενόντες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
33 πειρασμοῖς μου· ὅθεν ἐγὼ ἐτοιμάζω εἰς ἐσῶς βασιλείαν, ὡς ὁ Πατὴρ μου ἡτοίμασεν εἰς ἐμέ, διὰ νὰ τρώγητε
34 καὶ νὰ πίνετε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ νὰ καθήσητε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα
35 φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς σᾶς ἐζήτησε διὰ νὰ σᾶς κοσκινίσῃ ὡς
36 τὸν σῖτον· πλὴν ἐγὼ ἐδέηθην περὶ σοῦ διὰ νὰ μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ, ὅταν ποτὲ ἐπιστρέψῃς, στήριζον
37 τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἔτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ ὑπάγω καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς
38 θάνατον. Ὁ δὲ εἶπε· Σοὶ λέγω, Πέτρε, δὲν θέλει φωνάζει σήμερον ὁ ἀλέκτωρ, πρὶν ἀπαρνηθῆς τρίς ὅτι δὲν με
39 γνωρίζεις. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτε σᾶς ἀπέστειλα χωρὶς βαλαντίου καὶ σακκίου καὶ ὑποδημάτων, μήπως
40 ἐστερήθητέ τινοσ οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ τώρα ὅστις ἔχει βαλάντιον ἄς λάβῃ αὐ-
41, 42 τὸ μετ' ἑαυτοῦ, ὁμοίως καὶ σακκίον, καὶ ὅστις δὲν ἔχει ἄς πωλήσῃ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἄς ἀγοράσῃ μάχαιραν.
43 Διότι σᾶς λέγω ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς ἐμέ, τό, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Διότι
44 τὰ περὶ ἐμοῦ γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ, ἤδη δύο μάχαιραι. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς
45 αὐτούς· Ἰκανὸν εἶναι. Καὶ ἐξελθὼν ὑπῆγε κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτόν
46 καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς
47 πειρασμόν. Καὶ αὐτὸς ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν ὡς λίθου βολήν, καὶ γονατίσας προσηύχετο, λέγων· Πάτερ, ἐὰν
48, 49 θέλῃς νὰ ἀπομακρύνῃς τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν οὐχὶ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν ἄς γείνη. Ἐφάνη
50 δὲ εἰς αὐτόν ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν εἰς ἀγωνίαν, προσηύχετο θερμότερον, ἔγενε
51 δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὡς θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. Καὶ σηκωθείς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἦλθε
52 πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ καὶ εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί κοιμᾶσθε
53 σηκώθητε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Ἐνῶ δὲ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ
54 λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἦρχετο πρὸ αὐτῶν καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φιλήσῃ αὐτόν.
55, 56 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰούδα, μετὰ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν
57, 58 τί ἔμελλε νὰ γείνη, εἶπον πρὸς αὐτόν· Κύριε, νὰ κτυπήσωμεν μετὰ τὴν μάχαιραν. Καὶ ἐκτύπησεν εἰς αὐτῶν
59 τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀφήσατε
60 ἕως τούτου· καὶ πιάσατε τὸ ὠτίον αὐτοῦ ἵατρευσεν αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐλθόντας ἐπ' αὐτόν
61 ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ζυλῶν
62 κατ' ἡμέραν ἡμῖν· ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ δὲν ἠπλώσατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. Ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας καὶ
63, 64 ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ αὐτόν, ἔφεραν καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ
65 δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. Ἀφοῦ δὲ ἀνάπαντες πῦρ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς συνεκάθησαν, ἐκάθητο ὁ
66 Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτόν μία τις δούλη καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἐνατενίσασα εἰς αὐτόν,
67 εἶπε· Καὶ οὗτος ἦτο μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων· Γύναι, δὲν γνωρίζω αὐτόν. Καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλος τις
68 ἰδὼν αὐτόν, εἶπε· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶσαι. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρώπε, δὲν εἶμαι. Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασεν ὡς
69 μία ὥρα, ἄλλος τις διίσχυριζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦτο· διότι Γαλιλαῖος εἶναι. Εἶπε
70 δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνθρώπε, δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευθὺς, ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἐφώναζεν ὁ ἀλέκτωρ. Καὶ
71 στραφείς ὁ Κύριος ἐνέβλεψεν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶπε πρὸς
72 αὐτόν ὅτι πρὶν φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ, θέλεις μετὰ ἀπαρνηθῇ τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.
73, 74 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ κρατοῦντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτόν δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐτόν ἐρράπιζον τὸ
75 πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Προφήτευσον τίς εἶναι ὅστις σὲ ἐκτύπησε. Καὶ ἄλλα πολλὰ

βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ καθὼς ἔγεινεν ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε 66
καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνέβιβασαν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς· 67
εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ἐὰν οὖς εἶπω, δὲν θέλετε πιστεύειν, ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοὶ ἀποκριθῆ οὐδὲ 68
θέλετε μὲ ἀπολύσει· ἀπὸ τοῦ νῦν θέλει εἶσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ 69
Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι. 70
Οἱ δὲ εἶπον· Τί χρεῖαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας διότι ἡμεῖς αὐτοὶ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 71

Τότε ἐσηκώθη ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Πιλάτον. Καὶ ἤρχισαν νὰ κατηγορῶσιν 23, 2
αὐτόν, λέγοντες· Τοῦτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος καὶ ἐμποδίζοντα τὸ νὰ δίδωσι φόρους εἰς τὸν Καίσαρα,
λέγοντα ἑαυτὸν ὅτι εἶναι Χριστὸς βασιλεὺς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἠρώτησεν αὐτόν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν 3
Ἰουδαίων Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, εἶπε· Σὺ λέγεις. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς 4
ὄχλους· Οὐδὲν ἔγκλημα εὗρίσκω ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπέμενον λέγοντες ὅτι Ταράττει τὸν λαόν, 5
διδάσκων καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἐδώ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀκούσας Γαλιλαίαν 6
ἠρώτησεν ἂν ὁ ἀνθρώπος ᾗναι Γαλιλαῖος, καὶ μαθὼν ὅτι εἶναι ἐκ τῆς ἐπικρατείας τοῦ Ἡρώδου, ἐπεμψεν 7
αὐτόν πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὅστις ἦτο καὶ αὐτὸς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ Ἡρόδης, ἰδὼν 8
τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη πολὺ· διότι ᾔθελε πρὸ πολλοῦ νὰ ἴδῃ αὐτόν, ἐπειδὴ ἤκουε πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπίζε
νὰ ἴδῃ τι θαῦμα γινόμενον ὑπ' αὐτοῦ. Ἡρώτα δὲ αὐτόν μὲ λόγους πολλοὺς· πλὴν αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη πρὸς 9
αὐτὸν οὐδέν. Ἵσταντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, κατηγοροῦντες αὐτόν ἐντόνως. Ἀφοῦ δὲ ὁ Ἡρόδης 10, 11
μετὰ τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ ἐξουθένησεν αὐτόν καὶ ἐνέπαιζεν, ἐνέδυσεν αὐτόν λαμπρὸν ἱμάτιον καὶ ἐπεμψεν
αὐτόν πάλιν πρὸς τὸν Πιλάτον. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρόδης ἔγειναν φίλοι μετ' ἀλλήλων· 12
διότι πρότερον ἦσαν εἰς ἔχθραν πρὸς ἀλλήλους. Ὁ δὲ Πιλάτος, συγκαλέσας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας 13
καὶ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐφέρατε πρὸς ἐμὲ τὸν ἀνθρώπον τοῦτον ὥς στασιάζοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ, 14
ἐγὼ ἐνώπιόν σας ἀνακρίνας δὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ οὐδὲν ἔγκλημα ἐξ ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ,
ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἡρόδης, διότι οὖς ἐπεμψα πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου εἶναι πεπραγμένον ὑπ' 15
αὐτοῦ. Ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσω αὐτόν, θέλω ἀπολύσει. Ἐπρεπε δὲ ἀναγκαιῶς νὰ ἀπολύῃ εἰς αὐτοὺς ἓνα ἐν 16, 17
τῇ ἑορτῇ. Πάντες δὲ ὁμοῦ ἀνέκραζαν, λέγοντες· Σήκωσον τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ εἰς ἡμᾶς τὸν Βαραββᾶν· ὅστις 18, 19
διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ διὰ φόνον ἦτο βεβλημένος εἰς φυλακὴν. Πάλιν λοιπὸν ὁ Πιλάτος 20
ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, θέλων νὰ ἀπολύῃ τὸν Ἰησοῦν. Οἱ δὲ ἐφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον 21
αὐτόν. Ὁ δὲ καὶ τρίτην φορὰν εἶπε πρὸς αὐτούς· Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν οὗτος οὐδεμίαν αἰτίαν θανάτου 22
εὔρον ἐν αὐτῷ· ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσω αὐτόν, θέλω ἀπολύσει. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπέμενον, μὲ φωνὰς μεγάλας 23
ζητοῦντες νὰ σταυρωθῇ, καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ὑπερίσχυον. Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ 24
γείνῃ τὸ ζήτημα αὐτῶν, καὶ ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, 25
τὸν ὁποῖον ἐζήτουν, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θέλημα αὐτῶν. Καὶ καθὼς ἔφεραν αὐτόν ἔξω, ἐπίασαν 26
Σίμωνά τινα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἔθεσαν ἐπάνω αὐτοῦ τὸν σταυρόν, διὰ νὰ φέρῃ αὐτόν
ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτόν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν, αἵτινες καὶ ὠδύροντο καὶ 27
ἐθρήνουν αὐτόν. Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε δι' ἐμὲ, 28
ἀλλὰ δι' ἑαυτάς κλαίετε καὶ διὰ τὰ τέκνα σας. Διότι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι καθ' ἃς θέλουσιν εἰπεῖ· Μακάριαι 29
αἱ στεῖραι καὶ αἱ κοιλίαι, αἵτινες δὲν ἐγέννησαν, καὶ οἱ μαστοί, οἵτινες δὲν ἐθήλασαν. Τότε θέλουσιν ἀρχίσει 30
νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ βουνά, Σκεπάσατε ἡμᾶς· διότι ἐὰν εἰς τὸ ὑγρὸν ζύλον 31
πράττωσι ταῦτα, τί θέλει γείνει εἰς τὸ ξηρόν· Ἐφέροντο δὲ καὶ ἄλλοι δύο μετ' αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν κακοῦργοι 32
διὰ νὰ θανατωθῶσι. Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸν τόπον τὸν ὀνομαζόμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τοὺς 33
κακούργους, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν, τὸν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· διότι 34
δὲν ἐξεύρουσι τί πράττουσιν. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ ἴστατο ὁ λαὸς θεωρῶν. 35
Ἐνέπαιζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες μετ' αὐτῶν, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσεν, ἃς σώσῃ αὐτόν, ἐὰν οὗτος ᾗναι ὁ Χριστὸς 36
ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτόν καὶ οἱ στρατιῶται, πλησιάζοντες καὶ προσφέροντες ὄξος εἰς αὐτόν 37
καὶ λέγοντες· Ἐὰν σὺ ᾗσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦτο δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη 38
ἐπάνωθεν αὐτοῦ μὲ γράμματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκὰ· Οὗτος ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Εἶτο δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Ἐὰν σὺ ᾗσαι ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτόν καὶ 39
ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄλλος, ἐπέπληττεν αὐτόν, λέγων· Οὐδὲ τὸν Θεὸν δὲν φοβεῖσαι σὺ, ὅστις εἶσαι ἐν τῇ 40
αὐτῇ καταδίκῃ· καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· διότι ἄξια τῶν ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος ὁμῶς οὐδὲν 41
ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπε 42, 43
πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοὶ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ. Ἦτο δὲ ὡς ἕκτη 44
ᾠρα καὶ ἔγεινε σκότος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ᾠρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον τὸ 45
καταπέτασμα τοῦ ναοῦ· καὶ φωνάξας μὲ φωνὴν μεγάλην ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ 46
πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· 47
Ὅντως ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἦτο δίκαιος. Καὶ πάντες οἱ ὄχλοι οἱ συνελθόντες εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην, βλέποντες 48
τὰ γινόμενα, ὑπέστρεφον τύπτοντες τὰ στήθη αὐτῶν. Ἵσταντο δὲ μακρόθεν πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ 49
γυναῖκες αἵτινες συνηκολούθησαν αὐτόν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔβλεπον ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ τις Ἰωσήφ 50
τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο βουλευτὴς, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, οὗτος δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὴν βουλὴν καὶ τὴν 51
πράξιν αὐτῶν, ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὅστις καὶ αὐτὸς περιέμενε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,

52, 53 οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλάτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ καταβιάσας αὐτὸ ἐτύλιξεν αὐτὸ μὲ σινδόνα
54 καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐν μνημείῳ λελατομημένῳ· ὅπου οὐδεὶς ἔτι εἶχεν ἐνταφιασθῆ. Καὶ ἦτο ἡμέρα παρασκευή,
55 καὶ ἐξημέρονε σάββατον. Ἦκολούθησαν δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες εἶχον ἐλθεῖ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
56 καὶ εἶδον τὸ μνημεῖον καὶ πῶς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψαν ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα.
Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

24 Τὴν δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἐνῶ ἦτο ὁρθρος βαθύς, ἦλθον εἰς τὸ μνημα φέρουσαι τὰ ὅποια
2 ἡτοίμασαν ἀρώματα, καὶ ἄλλαι τινὲς μετ' αὐτῶν. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου,
3, 4 καὶ εἰσελθοῦσαι δὲν εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐνῶ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ περὶ τούτου, ἰδοὺ, δύο
5 ἄνδρες ἐστάθησαν ἔμπροσθεν αὐτῶν μὲ ἱμάτια ἀστράπτοντα. Καθὼς δὲ αὐταὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐκκλινον τὸ
6 πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν· δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ' ἀνέστη·
7 ἐνθυμήθητε πῶς ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς, ἐνῶ ἦτο ἔτι ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
8 νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ νὰ σταυρωθῇ καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ. Καὶ
9 ἐνεθυμήθησαν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα πρὸς
10 τοὺς ἑνδεκα καὶ πάντας τοὺς λοιπούς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ
11 Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ μετ' αὐτῶν, αἵτινες ἔλεγον ταῦτα πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν ἐφάνησαν
12 ἐνώπιον αὐτῶν ὡς φλυαρία, καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτάς. Ὁ δὲ Πέτρος σηκωθείς ἔδραμεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
13 παρακύψας βλέπει τὰ σάβανα κείμενα μόνα, καὶ ἀνεχώρησε, θαυμάζων καθ' ἑαυτὸν τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο
ἐξ αὐτῶν ἐπορεύοντο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ὀνομαζομένην Ἐμμαούς, ἀπέχουσαν ἐξήκοντα στάδια ἀπὸ
14, 15 Ἱερουσαλήμ. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐνῶ ὠμίλουν
16 καὶ συνδιελέγοντο, πλησιάσας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο μετ' αὐτῶν· ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο
17 διὰ νὰ μὴ γνωρίσωσιν αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους συνομιλεῖτε
18 πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ εἶσθε σκυθρωποὶ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὀνομαζόμενος Κλεόπας, εἶπε πρὸς
19 αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ δὲν ἔμαθες τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις· Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς· Ποῖα οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὅστις ἐστάθη ἀνὴρ προφήτης
20 δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ πῶς παρέδωκεν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς
21 καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς καταδίκην θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ
μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις πᾶσι τρίτῃ ἡμέρᾳ εἶναι σήμερον αὕτη, ἀφοῦ ἔγειναν
22, 23 ταῦτα. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέπληξαν ἡμᾶς, αἵτινες ὑπῆγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
μὴ εὗροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι ὅτι εἶδον καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἵτινες λέγουσιν ὅτι αὐτὸς ζῇ.
24 Καὶ τινὲς τῶν ὑμετέρων ὑπῆγον εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν ὁμῶς
25 δὲν εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς πάντα
26, 27 ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται· δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ· Καὶ
ἀρχίσας ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα ἐν
28 πάσαις ταῖς γραφαῖς. Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν κώμην ὅπου ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο ὅτι ὑπάγει
29 μακρότερα· καὶ παρεβίασαν αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, διότι πλησιάζει ἡ ἑσπέρα καὶ ἐκκλινεν ἡ
30 ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε διὰ νὰ μείνῃ μετ' αὐτῶν. Καὶ ἀφοῦ ἐκάθησε μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν, λαβὼν τὸν
31 ἄρτον εὐλόγησε καὶ κόψας ἔδιδεν εἰς αὐτούς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐγνώρισαν αὐτόν. Καὶ
32 αὐτὸς ἔγεινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Δὲν ἐκαίετο ἐν ὑμῖν ἡ καρδιά ἡμῶν, ὅτε ἐλάλει
33 πρὸς ἡμᾶς καθ' ὁδὸν καὶ μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς· Καὶ σηκωθέντες τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
34 καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, οἵτινες ἔλεγον ὅτι ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ
35 ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα. Καὶ αὐτοὶ διηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πῶς ἐγνώρισθη εἰς αὐτούς, ἐνῶ ἔκοπτε τὸν
36 ἄρτον. Ἐνῶ δὲ ἐλάλουν ταῦτα, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Εἰρήνῃ ὑμῖν.
37, 38 Ἐκεῖνοι δὲ ἐκπλαγέντες καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐνόμιζον ὅτι ἔβλεπον πνεῦμα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί
39 εἶσθε τεταραγμένοι καὶ διὰ τί ἀναβαίνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας διαλογισμοί· ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς
πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμαι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, διότι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα δὲν ἔχει, καθὼς ἐμὲ
40, 41 θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἠπίστουν ἔτι
42 ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ ἐθαύμαζον, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἔχετε τι φαγώσιμον ἐνταῦθα· Οἱ δὲ ἔδωκαν εἰς αὐτόν μέρος
43, 44 ὀπτοῦ ἰχθύος καὶ ἀπὸ κηρήθραν μέλιτος. Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὗτοι
εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὅτε ἤμην ἔτι μεθ' ὑμῶν, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ
45 γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν,
46 διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὕτως εἶναι γεγραμμένον καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ
47 πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοια
48 καὶ ἄφεσις ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. Σεῖς δὲ εἶσθε μάρτυρες τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· σεῖς δὲ καθήσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ
50 ἕως ὅτου ἐνδυθῇτε δύναμιν ἐξ ὕψους. Καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἕως ἔσω εἰς Βηθανίαν, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
51, 52 εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐνῶ εὐλόγει αὐτούς, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ
53 αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Οὗτος ἦτο ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ Θεῷ. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένιναν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγένινεν οὐδὲ ἓν, τὸ ὁποῖον ἐγένινεν. Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φέγγει καὶ ἡ σκοτία δὲν κατέλαβεν αὐτό. Ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὀνομαζόμενος Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, διὰ νὰ πιστεύσωσι πάντες δι' αὐτοῦ. Δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦτο τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἦτο ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὁ κόσμος ἐγένετο δι' αὐτοῦ, καὶ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν. Ὅσοι δὲ ἐδέχθησαν αὐτόν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γείνωσι τέκνα Θεοῦ, εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἵτινες οὐχὶ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐγένετο σὰρξ καὶ κατώκησε μεταξὺ ἡμῶν, καὶ εἶδομεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ τοῦ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐφώναζε, λέγων· Οὗτος ἦτο περὶ οὗ εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος εἶναι ἀνώτερος μου, διότι ἦτο πρότερός μου. Καὶ πάντες ἡμεῖς ἐλάβομεν ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· διότι καὶ ὁ νόμος ἐδόθη διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ δὲ χάρις καὶ ἀλήθεια ἐγένετο διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς εἶδε ποτε τὸν Θεόν· ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος ἐφανέρωσεν αὐτόν. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευῖτας διὰ νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶσαι; Καὶ ὡμολόγησε καὶ δὲν ἡρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί λοιπὸν Ἠλίας εἶσαι σὺ καὶ λέγεις, δὲν εἶμαι. Ὁ προφῆτης εἶσαι σὺ καὶ ἀπεκρίθη, Οὐχί. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Τίς εἶσαι διὰ νὰ δώσωμεν ἀποκρίσιν εἰς τοὺς ἀποστείλαντας ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἀπεκρίθη· Ἐγὼ εἶμαι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνετε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφῆτης. Οἱ δὲ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐὰν σὺ δὲν εἶσαι ὁ Χριστὸς οὔτε ὁ Ἠλίας οὔτε ὁ προφῆτης; Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἐν μέσῳ δὲ ὑμῶν ἵσταται ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε· αὐτὸς εἶναι ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὅστις εἶναι ἀνώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος αὐτοῦ. Ταῦτα ἐγένιναν ἐν Βηθαβαρᾷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦτο ὁ Ἰωάννης βαπτίζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει· Ἰδοὺ, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτος εἶναι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὅπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὅστις εἶναι ἀνώτερός μου, διότι ἦτο πρότερός μου. Καὶ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον αὐτόν, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων ἐν τῷ ὕδατι. Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγων ὅτι Εἶδον τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστεράν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με διὰ νὰ βαπτίζω ἐν ὕδατι ἐκεῖνος μοι εἶπεν· εἰς ὅντινα ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτος εἶναι ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ἐγὼ εἶδον καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Τῇ ἐπαύριον πάλιν ἵστατο ὁ Ἰωάννης καὶ δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἐμβλέψας εἰς τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα, λέγει· Ἰδοὺ, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτόν οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντα καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει πρὸς αὐτούς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ῥαββί, τὸ ὁποῖον ἐρμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐλθετε καὶ ἴδετε, ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ ἔμειναν παρ' αὐτῷ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ἡ δὲ ὥρα ἦτο ὡς δεκάτη. Ἦτο Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο, οἵτινες ἤκουσαν περὶ αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ἰωάννου καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν. Οὗτος πρῶτος εὕρισκει τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Σίμονα καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ἔφερον αὐτόν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Σὺ εἶσαι Σίμων, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάν· σὺ θέλεις ὀνομασθῇ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον ἐρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι. Ἦτο δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται νὰ προέλθῃ τι ἀγαθόν; Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Φίλιππος, Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδοὺ, ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὁποῖον δόλος δὲν ὑπάρχει. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Πρὶν ὁ Φίλιππος σε φωνάξῃ, ὄντα ὑποκάτω τῆς συκῆς, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη ὁ Ναθαναὴλ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐπειδὴ σοὶ εἶπον· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; Μεγαλότερα τούτων θέλεις ἰδεῖ. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σὰς λέγω· ἀπὸ τοῦ νῦν θέλετε ἰδεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεφγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγένετο γάμος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦτο ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Προσεκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ἐπειδὴ ἔλειπεν ὁ οἶνος, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ

4 πρὸς αὐτόν· Οἶνον δὲν ἔχουσι. Λέγει πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, γύναϊ δὲν ἤλθεν ἔτι ἡ
5, 6 ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑπηρέτας· Ὁ, τι σᾶς λέγει, κάμετε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ
7 κείμεναι κατὰ τὸ ἔθος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἐκάστη δύο ἢ τρία μέτρα. Λέγει πρὸς αὐτοὺς
8 ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀντλήσατε
9 τώρα καὶ φέρετε πρὸς τὸν ἀρχιτρίκλινον. Καὶ ἔφεραν. Καθὼς δὲ ὁ ἀρχιτρίκλινος ἐγεύθη τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον
10 μεταβεβλημένον καὶ δὲν ᾔξευρε πόθεν εἶναι, οἱ ὑπηρέται ὅμως ᾔξευρον οἱ ἀντλήσαντες τὸ ὕδωρ φωνάζει τὸν
11 νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον βάλλει, καὶ ἀφοῦ πίωσι
12 πολὺ, τότε τὸν κατώτερον· σὺ ἐφύλαξας τὸν καλὸν οἶνον ἕως τώρα. Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν θαυμάτων ἔκαμεν
13 ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανερώσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
14 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
15 καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐχ πολλὰς ἡμέρας. Ἐπιησίαζε δὲ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ
16 Ἰησοῦς. Καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ, τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς ἀργυραμοιβοὺς
17 καθημένους. Καὶ ποιήσας μάστιγα ἐκ σχοινίων, ἐδίδωκε πάντα ἐκ τοῦ ἱεροῦ καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ
18 τὰ νομίσματα τῶν ἀργυραμοιβῶν ἔχυσε καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε, καὶ πρὸς τοὺς πωλοῦντας τὰς περιστεράς
19 εἶπε· Σηκώσατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ κάμνετε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Τότε ἐνεθυμήθησαν
20 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι εἶναι γεγραμμένον, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγεν. Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ
21 Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί σημεῖον δεικνύεις εἰς ἡμᾶς, διότι κάμνεις ταῦτα. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
22 εἶπε πρὸς αὐτούς· Χαλάσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν θέλω ἐγείρει αὐτόν. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
23 εἶπον· Εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτη ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ θέλεις ἐγείρει αὐτὸν εἰς τρεῖς ἡμέρας
24 αὐτοῦ, βλέποντες αὐτοῦ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐνεπιστεύετο εἰς αὐτούς, διότι
25 ἐγνώριζε πάντας, καὶ διότι δὲν εἶχε χρεῖαν διὰ νὰ μαρτυρήσῃ τις περὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγνώριζε
τί ἦτο ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου.

3, 2 Ἦτο δὲ ἄνθρωπος τις ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὀνομαζόμενος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νυκτός καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος· διότι
3 οὐδεὶς δύναται νὰ κάμῃ τὰ σημεῖα ταῦτα, τὰ ὁποῖα σὺ κάμνεις, ἐὰν δὲν ᾦναι ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἐὰν τις δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν
4 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος νὰ γεννηθῇ γέροντων μήποτε
5 δύναται νὰ εἰσέλθῃ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ νὰ γεννηθῇ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
6 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἐὰν τις δὲν γεννηθῇ ἔξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
7 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς εἶναι σὰρξ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος εἶναι
8 πνεῦμα. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι σοὶ εἶπον, Πρέπει νὰ γεννηθῇτε ἄνωθεν. Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν
9 φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι πᾶς, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ
10 τοῦ Πνεύματος. Ἀπεκρίθη ὁ Νικόδημος καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Πῶς δύναται νὰ γείνωσι ταῦτα. Ἀπεκρίθη ὁ
11 Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα δὲν ἐξεύρεις. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ
12 λέγω ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν λαλοῦμεν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδομεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν
13 ἡμῶν δὲν δέχεσθε. Ἐὰν τὰ ἐπίγεια σᾶς εἶπον καὶ δὲν πιστεύητε, πῶς, ἐὰν σᾶς εἴπω τὰ ἐπουράνια, θέλετε
14 πιστεύσει. Καὶ οὐδεὶς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν εἰμὴ ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν
15 τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
16 διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν
17 κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ
18 ζωὴν αἰώνιον. Ἐπειδὴ δὲν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ
19 διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὅστις πιστεύει εἰς αὐτόν δὲν κρίνεται, ὅστις ὅμως δὲν πιστεύει εἶναι ἤδη
20 κεκριμένος, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ κρίσις, ὅτι τὸ
21 φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον παρὰ τὸ φῶς· διότι ἦσαν πονηρὰ τὰ
22 ἔργα αὐτῶν. Ἐπειδὴ πᾶς, ὅστις πράττει φαῦλα, μισεῖ τὸ φῶς καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῶσι
23 τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὅστις ὅμως πράττει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ὅτι
24 ἐπράχθησαν κατὰ Θεόν. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐκεῖ
25 διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐθάπτιζεν. Ἦτο δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν πλησίον τοῦ Σαλεῖμ, διότι ἦσαν
26 ἐκεῖ ὕδατα πολλὰ, καὶ ἤρχοντο καὶ ἐθαπτίζοντο. Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης δὲν ἦτο ἔτι βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν.
27 Ἐγένετο λοιπὸν συζήτησις περὶ καθαρισμοῦ παρὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰωάννου μετ' Ἰουδαίους τινάς. Καὶ ἦλθον
28 πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, ἐκεῖνος ὅστις ἦτο μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν ὁποῖον
29 σὺ ἐμαρτύρησας, ἰδοὺ, οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν
30 δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ λαμβάνῃ οὐδέν, ἐὰν δὲν ᾦναι δεδομένος εἰς αὐτόν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Σεῖς αὐτοὶ εἴσθε
31 μάρτυρές μου ὅτι εἶπον· Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ἐμπροσθεν ἐκείνου. Ὅστις
32 ἔχει τὴν νύμφην εἶναι νυμφίος· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἰστάμενος καὶ ἀκούων αὐτόν, χαίρει καθ' ὑπερβολὴν
33 διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐπληρώθη. Ἐκεῖνος πρέπει νὰ αὐξάνῃ, ἐγὼ δὲ

νά ἐλαττώνωμαι. Ὁ ἐρχόμενος ἄνωθεν εἶναι ὑπεράνω πάντων. Ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς εἶναι καὶ ἐκ τῆς 31
γῆς λαλεῖ· ὁ ἐρχόμενος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ὑπεράνω πάντων, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδε καὶ ἤκουσε, τοῦτο 32
μαρτυρεῖ, καὶ οὐδεὶς δέχεται τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. Ὅστις δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἐπεσφράγισεν ὅτι ὁ 33
Θεὸς εἶναι ἀληθής. Διότι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς 34
δὲν διδίδει εἰς αὐτὸν τὸ Πνεῦμα μετρίων. Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ πάντα ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. 35
Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὅστις ὅμως ἀπειθεῖ εἰς τὸν Υἱὸν δὲν θέλει ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ 36
τοῦ Θεοῦ μένει ἐπάνω αὐτοῦ.

Καθὼς λοιπὸν ἔμαθεν ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς πλειότερους μαθητὰς κάμνει καὶ 4
βαπτίζει παρὰ ὁ Ἰωάννης ἄν καὶ ὁ Ἰησοῦς αὐτὸς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν 2, 3
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐπρεπε δὲ νὰ περάσῃ διὰ τῆς Σαμαρείας. Ἐρχεται λοιπὸν εἰς πόλιν 4, 5
τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον τοῦ ἀγροῦ, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
Ἦτο δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν κεκοπιакὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκάθητο οὕτως εἰς τὴν πηγὴν. 6
Ὡρα ἦτο περίπου ἕκτη. Ἐρχεται γυνὴ τις ἐκ τῆς Σαμαρείας, διὰ νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ. Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ 7
Ἰησοῦς· Δὸς μοι νὰ πῶ. Διότι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶχον ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσωσι τροφάς. Λέγει 8, 9
λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ, Ἰουδαῖος ὢν, ζητεῖς νὰ πῆς παρ' ἐμοῦ, ἦτις εἶμαι γυνὴ
Σαμαρεῖτις; Διότι δὲν συγκοινωνοῦσιν οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τοὺς Σαμαρείτας. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς 10
αὐτήν· Ἐάν ᾔξευρες τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς εἶναι ὁ λέγων σοι, Δὸς μοι νὰ πῶ, σὺ ἠθελες ζητήσῃ παρ'
αὐτοῦ, καὶ ἠθελε σοὶ δώσει ὕδωρ ζῶν. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλήμα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ εἶναι 11
βαθύ· πόθεν λοιπὸν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν μήπως σὺ εἶσαι μεγαλύτερος τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὅστις ἔδωκεν 12
εἰς ἡμᾶς τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἔπιεν ἐξ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ 13
εἶπε πρὸς αὐτήν· Πᾶς ὅστις πίνει ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου θέλει διψῆσαι πάλιν· ὅστις ὅμως πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, 14
τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει διψῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει εἰς
αὐτόν, θέλει γεῖναι ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀναβλύζοντος εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, 15
δὸς μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, διὰ νὰ μὴ διψῶ μηδὲ νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ ἀντλῶ. Λέγει πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε, 16
κάλεσον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐδῶ. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω ἄνδρα. Λέγει πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· 17
Καλῶς εἶπας ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα· διότι πέντε ἄνδρας ἔλαβες, καὶ ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἔχεις τώρα, δὲν εἶναι 18
ἄνθρωπος σου· τοῦτο ἀληθὲς εἶπας. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, βλέπω ὅτι σὺ εἶσαι προφήτης. Οἱ πατέρες 19, 20
ἡμῶν εἰς τοῦτο τὸ ὄρος προσεκύνησαν, καὶ σεῖς λέγετε ὅτι ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις εἶναι ὁ τόπος ὅπου πρέπει νὰ
προσκυνῶμεν. Λέγει πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο 21
οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλετε προσκυνῆσαι τὸν Πατέρα. Σεῖς προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐξεύρετε, 22
ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν, διότι ἡ σωτηρία εἶναι ἐκ τῶν Ἰουδαίων. Πλὴν ἔρχεται ὥρα, 23
καὶ ἤδη εἶναι, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνῆσαι τὸν Πατέρα ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· διότι
ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν. Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα, καὶ οἱ προσκυνούντες αὐτόν ἐν 24
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ προσκυνῶσι. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Ἐξεύρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας, ὁ 25
λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει ἀναγγεῖλαι εἰς ἡμᾶς πάντα. Λέγει πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ 26
εἶμαι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν ὅτι ἐλάλει μετὰ γυναῖκος· 27
οὐδεὶς ὅμως εἶπε, Τί ζητεῖς ἢ Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς Ἀφῆκε λοιπὸν ἡ γυνὴ τὴν ὕδριαν αὐτῆς καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν 28
πόλιν καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· Ἐλθετε νὰ ἴδῃτε ἄνθρωπον, ὅστις μοι εἶπε πάντα ὅσα ἔπραξα· μήπως 29
οὗτος εἶναι ὁ Χριστός Ἐξῆλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ οἱ μαθηταὶ 30, 31
παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐγὼ ἔχω φαγητὸν νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον σεῖς 32
δὲν ἐξεύρετε. Ἐλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήπως τις ἔφερε πρὸς αὐτόν νὰ φάγῃ Λέγει πρὸς 33, 34
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ ἐμὸν φαγητὸν εἶναι νὰ πράττω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ νὰ τελειώσω τὸ ἔργον
αὐτοῦ. Δὲν λέγετε σεῖς ὅτι τέσσαρες μῆνες εἶναι ἔτι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται Ἰδού, σᾶς λέγω, ὑψώσατε τοὺς 35
ὀφθαλμοὺς σας καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἤδη λευκὰ πρὸς θερισμόν. Καὶ ὁ θερίζων λαμβάνει μισθὸν καὶ 36
συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ νὰ χαίρῃ ὁμοῦ καὶ ὁ σπείρων καὶ ὁ θερίζων. Διότι κατὰ τοῦτο ἀληθεύει 37
ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ σᾶς ἀπέστειλα νὰ θερίζητε ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον 38
σεῖς δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεῖς εἰσῆλθετε εἰς τὸν κόπον αὐτῶν. Ἐξ ἐκείνης δὲ τῆς πόλεως 39
πολλοὶ τῶν Σαμαρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναῖκος, μαρτυροῦσης ὅτι μοι εἶπε πάντα ὅσα
ἔπραξα. Καθὼς λοιπὸν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, παρεκάλουν αὐτόν νὰ μείνῃ παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν 40
ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολὺ πλειότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔλεγον, ὅτι 41, 42
δὲν πιστεύομεν πλέον διὰ τὸν λόγον σου· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠκούσαμεν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθὺς ὁ
Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Διότι 43, 44
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ δὲν ἔχει τιμὴν. Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν 45
Γαλιλαίαν, ἐδέχθησαν αὐτόν οἱ Γαλιλαῖοι, ἰδόντες πάντα ὅσα ἔκαμεν ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν ἑορτήν· διότι
καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔκαμε τὸ 46
ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦτο τις βασιλικὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῖου ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ· οὗτος ἀκούσας ὅτι 47
ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγε πρὸς αὐτόν καὶ παρεκάλει αὐτόν νὰ καταβῇ καὶ νὰ
ἰατρεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· διότι ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν δὲν ἴδῃτε σημεῖα 48
καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεῦσαι. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβα πρὶν ἀποθάνῃ τὸ παιδίον μου. 49

50 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε, ὁ υἱὸς σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον
 51 εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεχώρει. Ἐνῶ δὲ οὗτος ἤδη κατέβαινε, ἀπήντησαν αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ
 52 καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῇ. Ἡρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἔγινε καλῆτερα. Καὶ
 53 εἶπον πρὸς αὐτὸν ὅτι Χθὲς τὴν ἑβδόμην ὥραν ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Ἐνόησε λοιπὸν ὁ πατὴρ ὅτι ἔγινε
 54 τοῦτο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι Ὁ υἱὸς σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ
 ὅλη ἡ οἰκία αὐτοῦ. Τοῦτο πάλιν δεύτερον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν.

5, 2 Μετὰ ταῦτα ἦτο ἐορτὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Εἶναι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις
 3 πλησίον τῆς προβατικῆς πύλης κολυμβήθρα, ἡ ἐπονομαζομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, ἔχουσα πέντε στοάς. Ἐν
 4 ταύταις κατέκειτο πληθεὺς πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἵτινες περιέμενον τὴν κίνησιν τοῦ
 5 ὕδατος. Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατὰ καιρὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὅστις λοιπὸν
 6 εἰσῆρχετο πρῶτος μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ἐγένετο ὑγιὴς ἀπὸ ὁποιανδήποτε νόσον ἔπασχεν. Ἦτο δὲ
 7 ἐκεῖ ἄνθρωπός τις τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη πάσχων ἀσθενεῖαν. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ ἐξεύρων
 8 ὅτι πολὺν ἤδη καιρὸν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις νὰ γείνησ ὑγιής; Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ ἀσθενὼν·
 9 Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, διὰ νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ· ἐνῶ δὲ ἔρχομαι
 10 ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ
 11 περιπάτει. Καὶ εὐθὺς ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος ὑγιής καὶ ἐσήκωσε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπάτει. Ἦτο δὲ
 12 σάββατον ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς τὸν θεραπευμένον· Σάββατον εἶναι· Δὲν σοὶ
 13 εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σηκώσῃς τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· Ὁ ἰατρεύσας με, ἐκεῖνος μοι εἶπε·
 14 Σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Ἡρώτησαν λοιπὸν αὐτόν· Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις σοὶ εἶπε,
 15 Σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰατρευθεὶς δὲν ᾔσχετο τίς εἶναι· διότι ὁ Ἰησοῦς ὑπέστηλθεν,
 16 ἐπειδὴ ἦτο ὄχλος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
 17 Ἰδοὺ, ἔγινεσ ὑγιής· μηκέτι ἀμάρτανε, διὰ νὰ μὴ σοὶ γείνη τι χειρότερον. Ὑπήγε λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος καὶ
 18 ἀνήγγειλε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἰατρεύσας αὐτόν. Καὶ διὰ τοῦτο κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν
 19 οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι ἔκαμε ταῦτα ἐν σαββάτῳ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς
 20 αὐτούς· Ὁ Πατὴρ μου ἐργάζεται ἕως τώρα, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μᾶλλον ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι
 21 νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι οὐχὶ μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἑαυτοῦ ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον
 22 μὲ τὸν Θεὸν κάμνων ἑαυτόν. Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω,
 23 δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ πράττῃ οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν βλέπῃ τὸν Πατέρα πράττοντα τοῦτο· ἐπειδὴ ὅσα ἐκεῖνος
 24 πράττει, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς πράττει ὁμοίως. Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ δεικνύει εἰς αὐτόν πάντα ὅσα
 25 αὐτὸς πράττει, καὶ μεγαλύτερα τούτων ἔργα θέλει δείξει εἰς αὐτόν, διὰ νὰ θαυμάζητε σεις. Ἐπειδὴ καθὼς
 26 ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὕστινας θέλει ζωοποιεῖ. Ἐπειδὴ οὐδὲ κρίνει
 27 ὁ Πατὴρ οὐδένα, ἀλλ' εἰς τὸν Υἱὸν ἔδωκε πᾶσαν τὴν κρίσιν, διὰ νὰ τιμῶσι πάντες τὸν Υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν
 28 Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν δὲν τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ὁ
 29 ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ πιστεύων εἰς τὸν πέμψαντά με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ
 30 μετέβη ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ ἤδη εἶναι, ὅτε οἱ νεκροὶ
 31 θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες θέλουσι ζῆσαι. Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἔχει
 32 ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Υἱὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν εἰς αὐτόν νὰ κάμνῃ
 33 καὶ κρίσιν, διότι εἶναι Υἱὸς ἀνθρώπου. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· διότι ἔρχεται ὥρα, καθ' ἣν πάντες οἱ ἐν τοῖς
 34 μνημείοις θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν ἐξέλθαι οἱ πράξαντες τὰ ἀγαθὰ εἰς ἀνάστασιν
 35 ζωῆς, οἱ δὲ πράξαντες τὰ φαῦλα εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ κάμνω ἀπ' ἑαυτοῦ οὐδέν.
 36 Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία εἶναι· διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα
 37 τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθής. Ἄλλος
 38 εἶναι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ ἐξεύρω ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία, τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Σεῖς
 39 ἀπεστείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐμαρτύρησεν εἰς τὴν ἀλήθειαν· ἐγὼ δὲ παρὰ ἀνθρώπου δὲν λαμβάνω τὴν
 40 μαρτυρίαν, ἀλλὰ λέγω ταῦτα διὰ νὰ σωθῇτε σεις. Ἐκεῖνος ἦτο ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φέγγων, καὶ σεῖς
 41 ἠθέλησατε νὰ ἀγαλλιασθῇτε πρὸς ὦραν εἰς τὸ φῶς αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεγαλειέραν τῆς
 42 τοῦ Ἰωάννου· διότι τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα μοι ἔδωκεν ὁ Πατὴρ διὰ νὰ τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ
 43 πράττω, μαρτυροῦσι περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ Πατὴρ μὲ ἀπέστειλε· καὶ ὁ πέμψας με Πατὴρ, αὐτὸς ἐμαρτύρησε περὶ
 44 ἐμοῦ. Οὐτε φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσατε πώποτε οὔτε ὄψιν αὐτοῦ εἶδατε. Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ δὲν ἔχετε μένοντα
 45 ἐν ἑαυτοῖς, διότι σεῖς δὲν πιστεύετε εἰς τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἀπέστειλεν. Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, διότι
 46 σεῖς νομίζετε ὅτι ἐν αὐταῖς ἔχετε ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναι εἶναι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· πλὴν δὲν θέλετε
 47 νὰ ἔλθῃτε πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ ἔχητε ζωὴν. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων δὲν λαμβάνω· ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα ὅτι τὴν
 48 ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, καὶ δὲν μὲ δέχεσθε· ἐὰν
 49 ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι ἑαυτοῦ, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῇ. Πῶς δύνασθε σεῖς νὰ πιστεύσητε, οἵτινες λαμβάνετε
 50 δόξαν ὁ εἷς παρὰ τοῦ ἄλλου, καὶ δὲν ζητεῖτε τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ; Μὴ νομίζετε ὅτι ἐγὼ θέλω
 51 σᾶς κατηγορήσει πρὸς τὸν Πατέρα· ὑπάρχει ὁ κατηγορὸς σας ὁ Μωϋσῆς, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς ἠλπίσατε. Διότι
 52 ἐὰν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσει εἰς ἐμέ· ἐπειδὴ περὶ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. Ἐὰν δὲ εἰς τὰ
 γεγραμμένα ἐκεῖνου δὲν πιστεύητε, πῶς θέλετε πιστεύσει εἰς τοὺς ἰδικοὺς μου λόγους

Μετά ταῦτα ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἠκολούθει **6, 2**
αὐτὸν ὄχλος πολὺς, διότι ἔβλεπον τὰ θαύματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμινεν ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. Ἀνέβη δὲ εἰς **3**
τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. **4**
Ἐφώσας λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἰδὼν ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν **5**
Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν ἀγοράσαι ἄρτους, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι ὅτι **6**
αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος· Διακοσίων διηναρίων ἄρτοι δὲν ἀρκοῦσιν **7**
εἰς αὐτούς, διὰ νὰ λάβῃ ὀλίγον τι ἕκαστος αὐτῶν. Λέγει πρὸς αὐτόν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ **8**
ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· Ἐδὼ εἶναι ἓν παιδάριον, τὸ ὁποῖον ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· **9**
ἀλλὰ ταῦτα τί εἶναι εἰς τοσούτους· Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Κάμειτε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσιν· ἦτο δὲ χόρτος **10**
πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἐκάθησαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ἕως πεντακισχίλιοι. Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς **11**
ἄρτους καὶ εὐχαριστήσας διεμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητάς, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθημένους· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν **12**
ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. Ἀφοῦ δὲ ἐχορτάσθησαν, λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτούς· Συνάξατε τὰ περισσεύσαντα **13**
κλάσματα, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε. Ἐσύναξαν λοιπὸν καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε **14**
ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς τοὺς φαγόντας. Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν, ἰδόντες τὸ θαῦμα, τὸ **15**
ὁποῖον ἔκαμινεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ μέλλων νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον. Ὁ **16**
Ἰησοῦς λοιπὸν γνωρίσας ὅτι μέλλουσι νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ ἀρπάσωσιν αὐτόν, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτὸν βασιλέα, **17**
ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Καθὼς δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν **18**
θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναοὺμ. Καὶ εἶχεν ἤδη γεῖναι **19**
σκοτὸς καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχεν ἔλθει πρὸς αὐτούς, καὶ ἡ θάλασσα ὑψόνετο, ἐπειδὴ ἔπνεε δυνατὸς ἄνεμος. **20**
Ἀφοῦ λοιπὸν ἐκωπηλάτησαν ὥς εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα στάδια βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς **21**
θαλάσσης καὶ πλησιάζοντα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἐκεῖνος δὲ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐγὼ εἶμαι· μὴ **22**
φοβεῖσθε. Ἦθελον λοιπὸν νὰ λάβωσιν αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ παρευθὺς τὸ πλοῖον ἔφθασεν εἰς τὴν γῆν, **23**
εἰς τὴν ὁποίαν ὑπήγαινον. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἱστάμενος πέραν τῆς θαλάσσης ὅτε εἶδεν ὅτι πλοιάριον **24**
ἄλλο δὲν ἦτο ἐκεῖ εἰμὴ ἓν, ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἰσῆλθε μετὰ **25**
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνεχώρησαν· ἦλθον δὲ ἄλλα πλοιάρια ἐκ **26**
τῆς Τιβεριάδος πλησίον τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, ἀφοῦ ὁ Κύριος εὐχαρίστησεν· ὅτε λοιπὸν εἶδεν **27**
ὁ ὄχλος ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς **28**
Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. Καὶ εὐρόντες αὐτόν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, πότε **29**
ἦλθες ἐδῶ· Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σὰς λέγω, μὲ ζητεῖτε, οὐχὶ διότι εἴδετε **30**
θαύματα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. Ἐργάζεσθε μὴ διὰ τὴν τροφὴν τὴν φθιρομένην, **31**
ἀλλὰ διὰ τὴν τροφὴν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σὰς δώσει· διότι **32**
τοῦτον ἐσφράγισεν ὁ Πατὴρ ὁ Θεός. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα **33**
τοῦ Θεοῦ· Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσητε εἰς τοῦτον, **34**
τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἀπέστειλε. Τότε εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις σύ, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ **35**
πιστεύσωμεν εἰς σέ τί ἐργάζεσαι· οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· **36**
Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν. Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς **37**
σὰς λέγω, δὲν ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Μωϋσῆς, ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου σὰς δίδει τὸν ἄρτον ἐκ **38**
τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. Διότι ὁ ἄρτος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δίδων ζωὴν εἰς τὸν **39**
κόσμον. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς εἰς ἡμᾶς τὸν ἄρτον τοῦτον. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ **40**
Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμέ, δὲν θέλει πεινάσει, καὶ ὅστις πιστεύει εἰς ἐμέ, **41**
δὲν θέλει διψῆσαι πώποτε. Πλὴν σὰς εἶπον ὅτι καὶ με εἴδετε καὶ δὲν πιστεύετε. Πᾶν ὃ, τι μοι δίδει ὁ Πατὴρ, **42**
πρὸς ἐμέ θέλει ἔλθει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμέ δὲν θέλω ἐκβάλλει ἔξω· διότι κατέβην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχὶ **43**
διὰ νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός **44**
με Πατρός, πᾶν ὃ, τι μοι ἔδωκε νὰ μὴ ἀπολέσω οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **45**
Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, πᾶς ὅστις βλέπει τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτόν νὰ ἔχῃ ζωὴν **46**
αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι **47**
εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγον· δὲν εἶναι οὗτος Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, **48**
τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς γνωρίζομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα πῶς λοιπὸν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατέβην **49**
Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ γογγύζετε μεταξύ σας. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς **50**
ἐμέ, ἐὰν δὲν ἐλκύσῃ αὐτόν ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶναι **51**
γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ πάντες θέλουσιν εἶσθαι διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς λοιπὸν, ὅστις ἀκούσῃ **52**
παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμέ· οὐχὶ ὅτι εἶδέ τις τὸν Πατέρα, εἰμὴ ἐκεῖνος ὅστις εἶναι παρὰ **53**
τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶδε τὸν Πατέρα. Ἀληθῶς ἀληθῶς, σὰς λέγω, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. Ἐγὼ **54**
εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον· οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ **55**
καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φάγῃ τις ἐξ αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ καταβάς **56**
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, θέλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ τὸν ὁποῖον **57**
ἐγὼ θέλω δώσει, εἶναι ἡ σὰρξ μου τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω δώσει ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου. Ἐμάχοντο λοιπὸν **58**
πρὸς ἀλλήλους Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς νὰ φάγωμεν τὴν σάρκα αὐτοῦ· Εἶπε **59**
λοιπὸν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σὰς λέγω, Ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου

54 καὶ πῖντε τὸ αἷμα αὐτοῦ, δὲν ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὅστις τρώγει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἔχει
 55 ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Διότι ἡ σὰρξ μου ἀληθῶς εἶναι τροφή, καὶ
 56 τὸ αἷμά μου ἀληθῶς εἶναι πόσις. Ὅστις τρώγει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμά μου ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν
 57 αὐτῷ. Καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ ζῶν Πατὴρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, οὕτω καὶ ὅστις μὲ τρώγει θέλει ζῆσει καὶ
 58 ἐκεῖνος δι' ἐμέ. Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχὶ καθὼς οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα
 59 καὶ ἀπέθανον· ὅστις τρώγει τοῦτον τὸν ἄρτον θέλει ζῆσει εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν ἐν τῇ συναγωγῇ, διδάσκων
 60 ἐν Καπερναούμ. Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀκούσαντες, εἶπον· Σκληρὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος· τίς
 61 δύναται νὰ ἀκούῃ αὐτόν; Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπε
 62 πρὸς αὐτούς· Τοῦτο σὰς σκανδαλίζει· ἐὰν λοιπὸν θεωρῆτε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦτο τὸ
 63 πρότερον· τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ οὐδέν· οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐγὼ
 64 λαλῶ πρὸς ἑσᾶς, πνεῦμα εἶναι καὶ ζωὴ εἶναι. Πλὴν εἶναι τινὲς ἀπὸ σᾶς, οἵτινες δὲν πιστεύουσιν. Διότι ἤξευρεν
 65 ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἶναι οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς εἶναι ὁ μέλλων νὰ παραδώσῃ αὐτόν. Καὶ ἔλεγε·
 Διὰ τοῦτο σὰς εἶπον ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, ἐὰν δὲν εἶναι δεδομένον εἰς αὐτόν ἐκ τοῦ Πατρὸς
 66 μου. Ἐκτοτε πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ δὲν περιεπάτουν πλέον μετ' αὐτοῦ.
 67, 68 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς δώδεκα· Μήπως καὶ σεῖς θέλετε νὰ ὑπάγητε Ἀπεκρίθη λοιπὸν πρὸς αὐτόν
 69 ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα θέλομεν ὑπάγει λόγους ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς ἐπιστεῦσαμεν καὶ
 70 ἐγνωρίσαμεν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Δὲν ἐξέλεξα
 71 ἐγὼ ἑσᾶς τοὺς δώδεκα καὶ εἶς ἀπὸ σᾶς εἶναι διάβολος· Ἐλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην·
 διότι οὗτος, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα, ἔμελλε νὰ παραδώσῃ αὐτόν.

7 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· διότι δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐπειδὴ οἱ
 2, 3 Ἰουδαῖοι ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. Ἐπλησίαζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία. Εἶπον λοιπὸν
 πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἴδωσι καὶ οἱ μαθηταὶ
 4 σου τὰ ἔργα σου, τὰ ὁποῖα κάμνεις· διότι οὐδεὶς πράττει τι κρυφίως καὶ ζητεῖ αὐτὸς νὰ ᾔναι φανερός. Ἐὰν
 5, 6 πράττῃς ταῦτα, φανέρωσον σεαυτὸν εἰς τὸν κόσμον. Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. Λέγει
 λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἰδικὸς μου δὲν ἦλθεν ἔτι, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ἰδικὸς σας εἶναι πάντοτε
 7 ἑτοιμος. Δὲν δύναται ὁ κόσμος νὰ μισῇ ἑσᾶς· ἐμὲ ὁμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα
 8 αὐτοῦ εἶναι πονηρά. Σεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ δὲν ἀναβαίνω ἔτι εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, διότι ὁ
 9, 10 καιρὸς μου δὲν ἐπληρώθη ἔτι. Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ἀφοῦ δὲ ἀνέβησαν
 11 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν, οὐχὶ φανερῶς ἀλλὰ κρυφίως πως. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν
 12 ἐζήτουν αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος; Καὶ ἦτο πολὺς γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν
 13 ὄχλων. Ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι εἶναι καλός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Οὐχί, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. Οὐδεὶς ὁμως ἐλάλει
 14 παρρησίᾳ περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐνῶ ἡ ἑορτὴ ἦτο ἤδη περὶ τὰ μέσα, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
 15 τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε. Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος ἐξεύρει γράμματα, ἐνῶ δὲν ἔμαθεν
 16 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἰδικὴ μου διδαχὴ δὲν εἶναι ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.
 17 Ἐὰν τις θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει γνωρίσει περὶ τῆς διδαχῆς, ἃν ᾔναι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἢ ἂν ἐγὼ
 18 λαλῶ ἀπ' ἑμαυτοῦ. Ὅστις λαλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ, ζητεῖ τὴν δόξαν τὴν ἰδικὴν αὐτοῦ, ὅστις ὁμως ζητεῖ τὴν δόξαν
 19 τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος εἶναι ἀληθής, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει. Ὁ Μωϋσῆς δὲν σᾶς ἔδωκε τὸν
 20 νόμον καὶ οὐδεὶς ἀπὸ σᾶς ἐκπληροῖ τὸν νόμον. Διὰ τί ζητεῖτε νὰ μὴ θανατώσῃτε; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε·
 21 Δαιμόνιον ἔχεις· τίς ζητεῖ νὰ σὲ θανατώσῃ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐν ἔργον ἔκαμον, καὶ
 22 πάντες θαυμάζετε. Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομὴν, οὐχὶ ὅτι εἶναι ἐκ τοῦ Μωϋσέως, ἀλλ' ἐκ
 23 τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Ἐὰν λαμβάνῃ ἄνθρωπος περιτομὴν ἐν σαββάτῳ, διὰ
 νὰ μὴ λυθῇ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, ὀργίζεσθε κατ' ἐμοῦ διότι ἔκαμον ὁλόκληρον ἄνθρωπον ὑγίῃ ἐν σαββάτῳ
 24, 25 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἐλεγον λοιπὸν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Δὲν
 26 εἶναι οὗτος, τὸν ὁποῖον ζητοῦσι νὰ θανατώσωσι; Καὶ ἰδοὺ, παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ δὲν λέγουσι πρὸς αὐτόν οὐδέν.
 27 Μήπως τῶντι ἐγνώρισαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τοῦτον ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι·
 28 ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν εἶναι. Ἐφώνασε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
 εἶπε· Καὶ ἐμὲ ἐξεύρετε καὶ πόθεν εἶμαι ἐξεύρετε· καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ δὲν ἦλθον, ἀλλ' εἶναι ἀληθινὸς ὁ πέμψας
 29 με, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν ἐξεύρετε· ἐγὼ ὁμως ἐξεύρω αὐτόν, διότι παρ' αὐτοῦ εἶμαι καὶ ἐκεῖνος μὲ ἀπέστειλεν.
 30 Ἐζήτουν λοιπὸν νὰ πιάσωσιν αὐτόν, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, διότι δὲν εἶχεν ἐλθεῖ ἔτι ἡ ὥρα
 31 αὐτοῦ. Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει κάμει
 32 θαύματα πλείονα τούτων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἔκαμεν· Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τὸν ὄχλον ὅτι ἐγόγγυζε ταῦτα περὶ
 33 αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν. Εἶπε λοιπὸν πρὸς
 34 αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μεθ' ὑμῶν, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. Θέλετε μὲ ζητήσῃ
 35 καὶ δὲν θέλετε μὲ εὐρεῖ· καὶ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε. Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς
 ἀλλήλους· Ποῦ μέλλει οὗτος νὰ ὑπάγῃ, ὥστε ἡμεῖς δὲν θέλομεν εὐρεῖ αὐτόν; Μήπως μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς
 36 διεσπαρμένους μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας; Τίς εἶναι οὗτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπε,
 37 Θέλετε μὲ ζητήσῃ καὶ δὲν θέλετε μὲ εὐρεῖ, καὶ, ὅπου εἶμαι ἐγὼ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε; Κατὰ δὲ τὴν
 τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἴστατο ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραζε λέγων· Ἐὰν τις διψᾷ, ἄς ἔρχηται πρὸς
 38 ἐμέ καὶ ἄς πίνη. Ὅστις πιστεύει εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος θέλουσι ρεῦσαι ἐκ

τῆς κοιλίας αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἔμελλον νὰ λαμβάνωσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διότι δὲν ἦτο ἔτι δεδομένον Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἔτι δὲν ἐδοξάσθη. Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γάρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἔρχεται ὁ Χριστός· Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Δαβὶδ καὶ ἀπὸ τῆς κόμης Βηθλεὲμ, ὅπου ἦτο ὁ Δαβὶδ, ἔρχεται ὁ Χριστός· Σχίσμα λοιπὸν ἐγένεε μεταξὺ τοῦ ὄχλου δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἤθελον νὰ πιάσωσιν αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον λοιπὸν οἱ ὑπηρεταὶ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ ἐκεῖνοι εἶπον πρὸς αὐτούς· Διὰ τί δὲν ἐφέρετε αὐτόν· Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρεταί· Οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος οὕτω, καθὼς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς οἱ Φαρισαῖοι· Μήπως καὶ σεῖς ἐπλανήθητε· Μήπως τίς ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων· Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὅστις δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι ἐπικατάρατοι. Λέγει ὁ Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν διὰ νυκτός, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν. Μήπως ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν δὲν ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ μάθῃ τί πράττει· Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Μήπως καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶσαι ἐρευνήσον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας δὲν ἡγέρθη. Καὶ ὑπῆγεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Καὶ τὴν αὐγὴν ἦλθε πάλιν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθήσας ἐδίδασκεν αὐτούς. Φέρουσι δὲ πρὸς αὐτόν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα συλληφθεῖσαν ἐπὶ μοιχείᾳ, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ, λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη. Ἐν δὲ τῷ νόμῳ ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν ἡμᾶς νὰ λιθοβολῶνται αἱ τοιαῦται· σὺ λοιπὸν τί λέγεις· Ἐλεγον δὲ τοῦτο δοκιμάζοντες αὐτόν, διὰ νὰ ἔχωσι ἵνα κατηγορῶσιν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κύψας κάτω, ἔγραφε διὰ τοῦ δακτύλου εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅστις ἀπὸ σᾶς εἶναι ἀναμάρτητος, πρῶτος ἄς ρίψῃ τὸν λίθον ἐπ' αὐτήν. Καὶ πάλιν κύψας κάτω ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες, ἐξήρχοντο εἰς ἕκαστος, ἀρχίσαντες ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ ἔμεινε μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἱσταμένη ἐν τῷ μέσῳ. Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτήν· Γύναι, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροὶ σου δὲν σὲ κατεδίκασαν οὐδεὶς· Καὶ ἐκείνη εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν· Οὐδὲ ἐγὼ σὲ καταδικάζω· ὑπάγε, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἁμάρτανε. Πάλιν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς λέγων· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὅστις ἀκολουθεῖ ἐμὲ δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθής. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Καὶ ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου εἶναι ἀληθής, διότι ἐξεύρω πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· σεῖς ὁμῶς δὲν ἐξεύρετε πόθεν ἔρχομαι καὶ ποῦ ὑπάγω. Σεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω οὐδένα. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ εἶναι ἀληθής, διότι μόνος δὲν εἶμαι, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με. Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ ὑμῶν εἶναι γεγραμμένον ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή. Ἐγὼ εἶμαι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὁ πέμψας με Πατὴρ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Ποῦ εἶναι ὁ Πατὴρ σου· Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ ἐξεύρετε οὔτε τὸν Πατέρα μου· ἐὰν ἤξεύρετε ἐμέ, ἤθελετε ἐξεύρει καὶ τὸν Πατέρα μου. Τούτους τοὺς λόγους ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐδεὶς ἐπίσταν αὐτόν, διότι δὲν εἶχεν ἐλθεῖν ἔτι ἡ ὥρα αὐτοῦ. Εἶπε λοιπὸν πάλιν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ θέλετε με ζητήσει, καὶ θέλετε ἀποθάνει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε. Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήπως θέλει θανατώσει ἑαυτόν, καὶ διὰ τοῦτο λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς εἰσθε ἐκ τῶν κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἐκ τῶν ἄνω· σεῖς εἰσθε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Σᾶς εἶπον λοιπὸν ὅτι θέλετε ἀποθάνει ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· διότι ἐὰν δὲν πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Σὺ τίς εἶσαι καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τι σᾶς λέγω ἀπ' ἀρχῆς. Πολλὰ ἔχω νὰ λέγω καὶ νὰ κρίνω περὶ ὑμῶν· ἀλλ' ὁ πέμψας με εἶναι ἀληθής, καὶ ἐγὼ ὅσα ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. δὲν ἐνόησαν ὅτι ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ Πατρός. Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ ἀπ' ἑαυτοῦ δὲν κάμνω οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς με ἐδίδασκεν ὁ Πατὴρ μου, ταῦτα λαλῶ. Καὶ ὁ πέμψας με εἶναι μετ' ἐμοῦ· δὲν με ἀφήκεν ὁ Πατὴρ μόνον, διότι ἐγὼ κάμνω πάντοτε τὰ ἀρεστὰ εἰς αὐτόν. Ἐνῷ ἐλάλει ταῦτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Ἐλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πιστεύσαντας εἰς αὐτόν· Ἐὰν σεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, εἰσθε ἀληθῶς μαθηταὶ μου, καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει. Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· Σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ· εἴμεθα, καὶ δὲν ἐγενίσαμεν δοῦλοι εἰς οὐδένα πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι θέλετε γείνει ἐλεύθεροι· Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι πᾶς ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν δοῦλος εἶναι τῆς ἁμαρτίας. Ὁ δὲ δοῦλος δὲν μένει πάντοτε ἐν τῇ οἰκίᾳ· ὁ υἱὸς μένει πάντοτε. Ἐὰν λοιπὸν ὁ Υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι θέλετε εἶσθαι. Ἐξεύρω ὅτι εἰσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλὰ ζητεῖτε νὰ με θανατώσητε, διότι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς δὲν χωρεῖ εἰς ἐσᾶς. Ἐγὼ λαλῶ ὅ, τι εἶδον πλησίον τοῦ Πατρὸς μου· καὶ σεῖς ὁμοίως κάμνετε ὅ, τι εἶδετε πλησίον τοῦ πατρὸς σας. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ὁ πατὴρ ἡμῶν εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ᾤσθη τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἤθελε κάμνει. Τώρα δὲ ζητεῖτε νὰ με θανατώσητε, ἄνθρωπον ὅστις σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο ὁ Ἀβραάμ δὲν ἔκαμε. Σεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς σας. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς δὲν ἐγεννήθημεν ἐκ πορνείας· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν. Εἶπε

λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ὁ Θεὸς ᾦτο Πατὴρ σας, ἤθέλετε ἀγαπᾶ ἐμέ· διότι ἐγὼ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον
 43 καὶ ἔρχομαι· ἐπειδὴ δὲν ἦλθον ἀπ’ ἐμαυτοῦ, ἀλλ’ ἐκεῖνος μὲ ἀπέστειλε. Διὰ τί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλίαν μου
 44 διότι δὲν δύνασθε νὰ ἀκούητε τὸν λόγον μου. Σεῖς εἴσθε ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου καὶ τὰς ἐπιθυμίαις τοῦ
 πατρὸς σας θέλετε νὰ πράττητε. Ἐκεῖνος ᾦτο ἀπ’ ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος καὶ δὲν μένει ἐν τῇ ἀληθείᾳ, διότι
 ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ, διότι εἶναι ψεύστης καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 45, 46 τοῦ ψεύδους. Ἐγὼ δὲ διότι λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν μὲ πιστεύετε. Τίς ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας ἐὰν
 47 δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί σεῖς δὲν μὲ πιστεύετε· Ὅστις εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ
 48 τοῦτο σεῖς δὲν ἀκούετε, διότι ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν εἴσθε. Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
 49 Δὲν λέγομεν ἡμεῖς καλῶς ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις· Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον
 50 δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε. Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· ὑπάρχει ὁ
 51 ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω· Ἐὰν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, θάνατον δὲν θέλει ἰδεῖ εἰς τὸν
 52 αἰῶνα. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι· Τώρα κατελάβομεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ
 53 οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐὰν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα. Μήπως
 σὺ εἶσαι μεγαλύτερος τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· σὺ τίνα κάμνεις
 54 σεαυτὸν· Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου εἶναι οὐδέν· ὁ Πατὴρ μου εἶναι ὅστις μὲ
 55 δοξάζει, τὸν ὅποιον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεὸς σας. Καὶ δὲν ἐγνωρίσατε αὐτόν ἐγὼ ὅμως γνωρίζω αὐτόν· καὶ
 ἐὰν εἶπω ὅτι δὲν γνωρίζω αὐτόν, θέλω εἶσθαι ὁμοίος σας ψεύστης· ἀλλὰ γνωρίζω αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
 56, 57 φυλάττω. Ὁ Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σας εἶχεν ἀγαλλίαςιν νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. Εἶπον
 58 λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη δὲν ἔχεις ἔτι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ· Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ
 59 Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω· Πρὶν γεῖναι ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἶμαι. Ἐσῆκωσαν λοιπὸν λίθους διὰ νὰ ρίψωσι
 κατ’ αὐτοῦ· πλὴν ὁ Ἰησοῦς ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ περάσας διὰ μέσον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἀνεχώρησε.

9, 2 Καὶ ἐνῶ ἀνεχώρει, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες·
 3 Ῥαββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὥστε νὰ γεννηθῇ τυφλός· Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν
 4 οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐγὼ πρέπει νὰ ἐργάζωμαι τὰ ἔργα
 5 τοῦ πέμψαντός με, ἕως οὗ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται νὰ ἐργάζεται. Ἐνῶς εἶμαι ἐν τῷ κόσμῳ,
 6 εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου. Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἔπτυσσε χαμαὶ καὶ ἔκαμε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέχρισε
 7 τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίφθητι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
 8 Σιλωάμ, τὸ ὅποιον ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ὑπῆγε λοιπὸν καὶ ἐνίφθη, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ δὲ γείτονες
 9 καὶ ὅσοι ἔβλεπον αὐτόν πρότερον ὅτι ᾦτο τυφλὸς ἔλεγον δὲν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐκάθητο καὶ ἐζήτει· Ἄλλοι
 10 ἔλεγον ὅτι οὗτος εἶναι· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτοῦ εἶναι. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι. Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς
 11 αὐτόν· Πῶς ἠνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί σου· Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς ἔκαμε
 πηλὸν καὶ ἐπέχρισε τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ μοὶ εἶπεν· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίφθητι·
 12 ἀφοῦ δὲ ὑπῆγα καὶ ἐνίφθην, ἀνέβλεψα. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος λέγει· Δὲν ἐξεύρω.
 13, 14 Φέρουσιν αὐτόν τὸν ποτὲ τυφλὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους. Ἦτο δὲ σάββατον, ὅτε ἔκαμε τὸν πηλὸν ὁ Ἰησοῦς
 15 καὶ ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Πάλιν λοιπὸν ἠρώτων αὐτόν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψε. Καὶ ἐκεῖνος
 16 εἶπε πρὸς αὐτούς· Πηλὸν ἔβαλεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἐνίφθην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον λοιπὸν τινὲς ἐκ
 τῶν Φαρισαίων· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι παρὰ τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν φυλάττει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγον·
 17 Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμνῃ τοιαῦτα θαύματα· Καὶ ᾦτο σχίσμα μεταξύ αὐτῶν. Λέγουσι πάλιν
 πρὸς τὸν τυφλόν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι προφήτης
 18 εἶναι. Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ᾦτο τυφλὸς καὶ ἀνέβλεπεν, ἕως ὅτου ἐφώναζαν τοὺς
 19 γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς σας, τὸν ὅποιον σεῖς
 20 λέγετε ὅτι ἐγεννήθη τυφλός· πῶς λοιπὸν βλέπει τώρα· Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον·
 21 Ἐξεύρομεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι ἐγεννήθη τυφλός· πῶς δὲ βλέπει τώρα δὲν ἐξεύρομεν, ἢ τίς
 ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ
 22 θέλει λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἐπειδὴ ἤδη εἶχον συμφωνήσει
 23 οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν τις ὁμολογήσῃ αὐτὸν Χριστόν, νὰ γείνῃ ἀποσυνάγωγος. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι
 24 ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώναζαν λοιπὸν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ᾦτο τυφλός, καὶ εἶπον
 25 πρὸς αὐτόν· Δόξασον τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἁμαρτωλός. Ἀπεκρίθη λοιπὸν
 26 ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄν ᾦναι ἁμαρτωλός δὲν ἐξεύρω· ἐν ἐξεύρῳ, ὅτι ᾦμην τυφλός καὶ τώρα βλέπω. Εἶπον δὲ
 27 πρὸς αὐτόν πάλιν· τί σοὶ ἔκαμε πῶς ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· Σᾶς εἶπον ἤδη, καὶ
 28 δὲν ἠκούσατε· διὰ τί πάλιν θέλετε νὰ ἀκούητε μήπως καὶ σεῖς θέλετε νὰ γείνητε μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἐλοιδόρησαν
 29 λοιπὸν αὐτόν καὶ εἶπον· Σὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως εἴμεθα μαθηταί. ἡμεῖς ἐξεύρομεν
 30 ὅτι πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐλάλησεν ὁ Θεός· τοῦτον ὅμως δὲν ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐν τούτῳ μάλιστα εἶναι τὸ θαυμαστόν, ὅτι σεῖς δὲν ἐξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἠνοιξέ
 31 μου τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλὸς ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει, ἀλλ’ ἐὰν τις ᾦναι θεοσεβὴς καὶ
 32 κάμνῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ, τοῦτον ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος δὲν ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς γεγεννημένου
 33, 34 τυφλοῦ. Ἐὰν οὗτος δὲν ᾦτο παρὰ Θεοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
 35 Σὺ ἐγεννήθης ὅλος ἐν ἁμαρτίαις, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
 36 ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω, καὶ εὐρὼν αὐτόν εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος

καὶ εἶπε· Τίς εἶναι, Κύριε, διὰ νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Καὶ εἶδεο αὐτόν καὶ ὁ 37
 λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνος εἶναι. Ὁ δὲ εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· 38, 39
 Ἐγὼ διὰ κρίσιν ἦλθον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, διὰ νὰ βλέπωσιν οἱ μὴ βλέποντες καὶ νὰ γείνωσι τυφλοὶ οἱ
 βλέποντες. Καὶ ἤκουσαν ταῦτα ὅσοι ἐκ τῶν Φαρισαίων ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Μήπως καὶ 40
 ἡμεῖς εἴμεθα τυφλοὶ· Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἦσθε τυφλοὶ, δὲν ἠθέλετε ἔχει ἁμαρτίαν· τώρα ὁμως 41
 λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Ἀληθῶς, ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅστις δὲν εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀνα- 10
 βαίνει ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτῃς καὶ ληστής· ὅστις ὁμως εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας, εἶναι ποιμὴν τῶν 2
 προβάτων. Εἰς τοῦτον ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούουσι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα 3
 κράζει κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν ἐκβάλῃ τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα, ὑπάγει ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ 4
 πρόβατα ἀκολουθοῦσιν αὐτόν, διότι γνωρίζουσι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἦενον ὁμως δὲν θέλουσιν ἀκολουθήσει, 5
 ἀλλὰ θέλουσι φύγει ἀπ' αὐτοῦ, διότι δὲν γνωρίζουσι τὴν φωνὴν τῶν ξένων. Ταύτην τὴν παραβολὴν εἶπε πρὸς 6
 αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὁμως δὲν ἐνόησαν τί ἦσαν ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Εἶπε λοιπὸν πάλιν 7
 πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σὰς λέγω ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον 8
 πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἶναι καὶ λησταί· ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν αὐτοὺς τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐὰν 9
 τις εἰσέλθῃ, θέλει σωθῇ καὶ θέλει εἰσελθεῖ καὶ ἐξέλθῃ καὶ θέλει εὐρεῖ βοσκήν. Ὁ κλέπτῃς δὲν ἔρχεται, εἰμὴ 10
 διὰ νὰ κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον διὰ νὰ ἔχωσι ζωὴν καὶ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν ἐν ἀφθονίᾳ. Ἐγὼ 11
 εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βάλλει ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ δὲ μισθωτὸς καὶ 12
 μὴ ὢν ποιμὴν, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικὰ του, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίνει τὰ πρόβατα
 καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς 13
 καὶ δὲν μέλει αὐτόν περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἐμὰ καὶ γνωρίζομαι 14
 ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου βάλλω ὑπὲρ τῶν 15
 προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐκεῖνα πρέπει νὰ συνάξω, 16
 καὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν μου, καὶ θέλει γείνῃ μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν. Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ, 17
 διότι ἐγὼ βάλλω τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ λάβω αὐτὴν πάλιν. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖ αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ βάλλω 18
 αὐτὴν ἀπ' ἑμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω νὰβάλω αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν νὰ λάβω αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν
 ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου. Σχίσμα λοιπὸν ἔγενε πάλιν μετὰ τῶν Ἰουδαίων διὰ τοὺς λόγους τούτους. 19
 Καὶ ἔλεγον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ εἶναι μαινόμενος· τί ἀκούετε αὐτόν· Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτοι 20, 21
 οἱ λόγοι δὲν εἶναι δαιμονιζομένου· μήπως δύναται δαιμόνιον νὰ ἀνοίγῃ ὀφθαλμοὺς τυφλῶν· Ἐγένετο δὲ τὰ 22
 ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἦτο χειμὼν· καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, 23
 Περιεκύκλωσαν λοιπὸν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· Ἔως πότε κρατεῖς ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ψυχὴν 24
 ἡμῶν ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ Χριστός, εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς παρρησίᾳ. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Σὰς εἶπον, καὶ 25
 δὲν πιστεύετε. Τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυροῦσι περὶ ἐμοῦ·
 ἀλλὰ σεῖς δὲν πιστεύετε· διότι δὲν εἴσθε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς σὰς εἶπον. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ 26, 27
 ἀκούουσι τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐγὼ γνωρίζω αὐτά, καὶ μὲ ἀκολουθοῦσι. Καὶ ἐγὼ δίδω εἰς αὐτὰ ζωὴν αἰώνιον,
 καὶ δὲν θέλουσιν ἀπολεσθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐδεὶς θέλει ἀρπάσει αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ὁ Πατὴρ μου, 28
 ὅστις μοι ἔδωκεν αὐτά, εἶναι μεγαλότερος πάντων, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρπάσῃ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς 29
 μου. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν εἴμεθα. Ἐπίασαν λοιπὸν πάλιν οἱ Ἰουδαῖοι λίθους, διὰ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτόν. 30, 31
 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα εἰς ἐσᾶς ἐκ τοῦ Πατρὸς μου· διὰ ποῖον ἔργον ἐξ
 αὐτῶν μὲ λιθοβολεῖτε· Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου δὲν σὲ λιθοβολοῦμεν, 32
 ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ διότι σὺ ἄνθρωπος ὢν κάμνεις σεαυτὸν Θεόν. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· 34
 Δὲν εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ εἴσθε· Ἐὰν ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς τοὺς ὁποίους 35
 ἔγεινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀναιρεθῇ ἡ γραφή, ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἡγάσας καὶ 36
 ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, σεις λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, διότι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶμαι· Ἐὰν δὲν κάμνω τὰ 37
 ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε εἰς ἐμέ· ἀλλ' ἐὰν κάμνω, ἂν καὶ εἰς ἐμὲ δὲν πιστεύητε, πιστεύσατε εἰς τὰ 38
 ἔργα, διὰ νὰ γνωρίσητε καὶ πιστεύσητε ὅτι ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. Ἐζήτουν λοιπὸν πάλιν νὰ 39
 πιάσωσιν αὐτόν· καὶ ἐξέφυγεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. Καὶ ὑπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου 40
 ἐβάπτιζε κατ' ἀρχὰς ὁ Ἰωάννης, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Ἰωάννης 41
 μὲν οὐδὲν θαῦμα ἔκαμε, πάντα ὁμως ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης περὶ τούτου, ἦσαν ἀληθινὰ. Καὶ ἐκεῖ ἐπίστευσαν 42
 πολλοὶ εἰς αὐτόν.

Ἦτο δὲ τις ἀσθενὴς Λάзарος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης τῆς Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 11
 Ἡ δὲ Μαρία ἦτο ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μὲ μύρον καὶ σπογγίσασα τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲ τὰς τρίχας αὐτῆς, 2
 τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάзарος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κύριε, ἰδοὺ, 3
 ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς, ἀσθενεῖ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι πρὸς θάνατον, 4
 ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν 5
 καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάzarον. Καθὼς λοιπὸν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινε δύο ἡμέρας 6
 ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἦτο· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. 7
 Λέγουσι πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταί· Παῖδι, τώρα ἐζήτουν νὰ σὲ λιθοβολήσωσιν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ 8
 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Δὲν εἶναι δώδεκα αἱ ὥραι τῆς ἡμέρας ἐὰν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, δὲν προσκόπτει, διότι 9

10 βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου· ἐὰν τις ὁμῶς περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπεται, διότι τὸ φῶς δὲν εἶναι ἐν
 11 αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει πρὸς αὐτούς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν ἐκοιμήθη· ἀλλὰ ὑπάγω διὰ νὰ
 12, 13 ἐξυπνήσω αὐτόν. Εἶπον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει σωθῇ. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶχεν εἰπεῖ
 14 περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ὁμῶς ἐνόμισαν ὅτι λέγει περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου. Τότε λοιπὸν εἶπε
 15 πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Ὁ Λάζαρος ἀπέθανε. Καὶ χαίρω διὰ σᾶς, διὰ νὰ πιστεύσητε, διότι δὲν ἤμην
 16 ἐκεῖ· ἀλλ' ὥς ὑπάγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος πρὸς τοὺς συμμαθητάς· Ἄς
 17 ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας
 18 ἔχοντα ἤδη ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦτο δὲ ἡ Βηθανία πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων, ἀπέχουσα ὡς δεκαπέντε στάδια.
 19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων εἶχον ἐλθεῖ πρὸς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτάς περὶ
 20 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ Μάρθα λοιπὸν, καθὼς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτόν· ἡ δὲ Μαρία
 21 ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ. Εἶπε λοιπὸν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, ἐὰν ἦσο ἐδώ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν
 22, 23 ἀποθάνει. Πλὴν καὶ τώρα ἐξεύρω ὅτι ὅσα ζητήσῃς παρὰ τοῦ Θεοῦ, θέλει σοὶ δώσει ὁ Θεός. Λέγει πρὸς αὐτήν
 24 ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ἀδελφός σου θέλει ἀναστηθῇ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρθα· Ἐξεύρω ὅτι θέλει ἀναστηθῇ ἐν τῇ
 25 ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων
 26 εἰς ἐμέ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει· καὶ πᾶς ὅστις ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμέ δὲν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα.
 27 Πιστεύεις τοῦτο; Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε, ἐγὼ ἐπίστευσα ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
 28 ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ὑπήγγε καὶ ἐφώναζε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς κρυφίως
 29 καὶ εἶπεν· Ὁ Διδάσκαλος ἦλθε καὶ σὲ κράζει. Ἐκείνη, καθὼς ἤκουσε, σηκώνεται ταχέως καὶ ἔρχεται πρὸς
 30 αὐτόν. Δὲν εἶχε δὲ ἐλθεῖ ὁ Ἰησοῦς ἔτι εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦτο ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήντησεν αὐτόν ἡ Μάρθα.
 31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν, οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παρηγοροῦντες αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη
 32 ταχέως καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτήν, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, διὰ νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ Μαρία
 33 λοιπὸν καθὼς ἦλθεν ὅπου ἦτο ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα πρὸς αὐτόν·
 34 Κύριε, ἐὰν ἦσο ἐδώ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, καθὼς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ
 35, 36 ἐβάλετε αὐτόν λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἐλθέ καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι·
 37 Ἰδε πόσον ἡγάπα αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Δὲν ἡδύνατο οὗτος, ὅστις ᾔνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
 38 τυφλοῦ, νὰ κάμῃ ὥστε καὶ οὗτος νὰ μὴ ἀποθάνῃ. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, πάλιν στενάζων ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ
 39 μνημεῖον· ἦτο δὲ σπήλαιον, καὶ ἔκειτο λίθος ἐπ' αὐτοῦ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσατε τὸν λίθον. Λέγει πρὸς
 40 αὐτόν ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθανόντος ἡ Μάρθα· Κύριε, ὅζῃ ἤδη· διότι εἶναι τεσσάρων ἡμερῶν. Λέγει πρὸς αὐτήν
 41 ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοὶ εἶπον ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὸν λίθον, ὅπου
 42 ἔκειτο ὁ ἀποθανών. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι μοῦ ἤκουσας.
 43, 44 Καὶ ἐγὼ ἐγνώριζον ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστώτα εἶπον τοῦτο, διὰ νὰ πιστεύσωσιν
 45 ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, μετὰ φωνῆς μεγάλης ἐκραύγασε· Λάζαρε, ἐλθέ ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν
 46 ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας μὲ τὰ σάβανα, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦτο περιδεδεμένον
 47 μὲ σουδάριον. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτόν καὶ ἀφήσατε νὰ ὑπάγῃ. Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τῶν
 48 Ἰουδαίων, οἵτινες εἶχον ἐλθεῖ εἰς τὴν Μαρίαν καὶ εἶδον ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Τινὲς δὲ
 49 ἐξ αὐτῶν ἀπηλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς. Συνεκρότησαν λοιπὸν
 50 συνέδριον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἔλεγον· Τί κάμνομεν, διότι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ θαύματα
 51 κάμνει. Ἐὰν ἀφήσωμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες θέλουσι πιστεύσει εἰς αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ
 52 ἀφανίσαι καὶ τὸν τόπον ἡμῶν καὶ τὸ ἔθνος. Εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν, ὁ Καϊάφας, ὅστις ἦτο ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
 53 ἐκείνου, εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς δὲν ἐξεύρετε τίποτε, οὐδὲ συλλογίζεσθε ὅτι μᾶς συμφέρει νὰ ἀποθάνῃ εἷς
 54 ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὅλον τὸ ἔθνος. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ δὲν εἶπεν, ἀλλ' ἀρχιερεὺς
 55 ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχὶ μόνον
 56 ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ συνάξῃ εἰς ἑν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα. Ἀπ' ἐκείνης ἡμετέρας
 57 ἡμέρας συνεβουλεύθησαν, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. Ὅθεν ὁ Ἰησοῦς δὲν περιεπάτει πλέον παρρησίᾳ μεταξὺ
 τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν εἰς τὸν τόπον πλησίον τῆς ἐρήμου, εἰς πόλιν λεγομένην Ἐφραῖμ, καὶ
 58 ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ πολλοὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ
 59 τόπου ἐκείνου εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸ τοῦ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσωσιν ἑαυτούς. Ἐζήτουν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν καὶ
 60 ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους ἰστάμενοι ἐν τῷ ἱερῷ· Τί σᾶς φαίνεται ὅτι δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς τὴν ἐορτήν; Εἶχον δὲ δώσει
 61 προσταγὴν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἐὰν τις μάθῃ ποῦ εἶναι, νὰ μηνύσῃ, διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν.
12 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος ὁ ἀποθανών, τὸν
 2 ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἔκαμαν εἰς αὐτόν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρέτει· ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο
 3 εἷς ἐκ τῶν συγκαθημένων μετ' αὐτοῦ. Τότε ἡ Μαρία, λαβοῦσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαρᾶς πολυτίμου,
 4 ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ μὲ τὰς τρίχας αὐτῆς ἐσπόγγισε τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπλήσθη ἐκ τῆς
 5 ὁσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει λοιπὸν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ Ἰούδας Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὅστις ἔμελλε νὰ
 6 παραδώσῃ αὐτόν· Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον δὲν ἐπωλήθη τριακόσια δηνάρια καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς πτωχοὺς; Εἶπε δὲ
 7 τοῦτο οὐχὶ διότι ἔμελλεν αὐτόν περὶ τῶν πτωχῶν, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ γλωσσόκομον καὶ ἐβάσταζε
 8, 9 τὰ βαλλόμενα εἰς αὐτό. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου ἐφύλαξεν
 αὐτό. Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ ὁμῶς πάντοτε δὲν ἔχετε. Ἐμαθε δὲ ὄχλος πολὺς

ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθον οὐχὶ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδωσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Συνεβουλευθήσαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ θανατώσωσι καὶ τὸν Λάζαρον, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων δι' αὐτὸν ὑπήγαινον καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθησεν ἐπ' αὐτό, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου. Ταῦτα ὅμως δὲν ἐνόησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνεθυμήθησαν ὅτι ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα δι' αὐτόν, καὶ ταῦτα ἔκαμον εἰς αὐτόν. Ἐμαρτύρει λοιπὸν ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε ἐφώναζε τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτόν ὁ ὄχλος, διότι ἤκουσεν ὅτι ἔκαμε τὸ θαῦμα τοῦτο. Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Βλέπετε ὅτι δὲν ὠφελεῖτε οὐδὲν ἰδοὺ, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ὑπῆγεν. Ἦσαν δὲ τινες Ἑλληnes μεταξύ τῶν ἀναβαινόντων διὰ νὰ προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι λοιπὸν ἦλθον πρὸς τὸν Φίλιππον τὸν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν νὰ ἴδωμεν τὸν Ἰησοῦν. Ἐρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἀνδρέαν, καὶ πάλιν ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος λέγουσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς λέγων· Ἦλθεν ἡ ὥρα διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐὰν ὁ κόκκος τοῦ σίτου δὲν πέσῃ εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν ὅμως ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν, καὶ ὅστις μισεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον θέλει φυλάξῃ αὐτήν. Ἐὰν ἐμὲ ὑπηρετῇ τις, ἐμὲ ἂς ἀκολουθῇ, καὶ ὅπου εἶμαι ἐγώ, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐμός· καὶ ἐὰν τις ἐμὲ ὑπηρετῇ, θέλει τιμήσῃ αὐτόν ὁ Πατήρ. Τώρα ἡ ψυχὴ μου εἶναι τεταραγμένη· καὶ τί νὰ εἶπω Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθε λοιπὸν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν θέλω δοξάσαι. Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁ παρεστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν ὅτι ἔγινε βροντὴ· ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἔγινε δι' ἐμέ, ἀλλὰ διὰ σᾶς. Τώρα εἶναι κρίσις τοῦ κόσμου τούτου, τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ἐκβληθῇ ἐξω. Καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, θέλω ἐλκύσει πάντας πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε, δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τίς εἶναι οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μεθ' ὑμῶν· περιπατεῖτε ἐν ὁσῷ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς καταφθάσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅστις περιπατεῖ ἐν τῷ σκότεινι δὲν ἐξεύρει ποῦ ὑπάγει. Ἐν ὁσῷ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεῦετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ φωτός. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύφθη ἀπ' αὐτῶν. Ἀλλ' ἐνῶ ἔκαμε τόσα θαύματα ἐμπροσθεν αὐτῶν, δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν· διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, τὸν ὁποῖον εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν καὶ ὁ βραχίον τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο δὲν ἠδύναντο νὰ πιστεύωσι διότι πάλιν εἶπεν ὁ Ἡσαΐας· Ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, πλὴν διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν ὡμολόγουν, διὰ νὰ μὴ γείνωσιν ἀποσυναγώγοι. Διότι ἠγάπησαν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ δὲν πιστεῖται εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ ἦλθον φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἐν τῷ σκότεινι πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ. Καὶ ἐὰν τις ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου καὶ δὲν πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν κρίνω αὐτόν· διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σῶσω τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ δεχόμενος τοὺς λόγους μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· διότι ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατήρ αὐτὸς μοι ἔδωκεν ἐντολὴν τί νὰ εἶπω καὶ τί νὰ λαλήσω· καὶ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος. Ὅσα λοιπὸν λαλῶ ἐγώ, καθὼς μοι εἶπεν ὁ Πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτοῦ διὰ νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδικούς του τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, μέχρι τέλους ἠγάπησεν αὐτούς. Καὶ ἀφοῦ ἔγινε δεῖπνος, ὁ δὲ διάβολος εἶχεν ἤδη βάλει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου νὰ παραδώσῃ αὐτόν, ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ Πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ ἐκδύεται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λαβὼν προσώπιον διεζώσθη· ἔπειτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρχισε νὰ νίπτῃ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ νὰ σπογγίζῃ μὲ τὸ προσώπιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἦτο διεζωσμένος. Ἐρχεται λοιπὸν πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μοῦ νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ κάμνω, σὺ δὲν ἐξεύρεις τώρα, θέλεις ὅμως γνωρίσει μετὰ ταῦτα. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος· Δὲν θέλεις νίψῃ τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν δὲν σὲ νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος δὲν ἔχει χρεῖαν εἰμὴ τοὺς πόδας νὰ νιφθῇ, ἀλλ' εἶναι ὅλος καθαρός· καὶ σεῖς εἴσθε καθαροί, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Διότι ἤψευρεν ἐκεῖνον, ὅστις ἐμελλε νὰ παραδώσῃ αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπε· Δὲν εἴσθε πάντες καθαροί. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ

13 ἔλαθε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καθήσας πάλιν εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἐξεύρετε τί ἔκαμον εἰς ἐσᾶς· Σεῖς μὲ φωνάζετε, Ὁ
 14 Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, διότι εἶμαι. Ἐὰν λοιπὸν ἐγώ, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, σᾶς
 15 ἔνιψα τοὺς πόδας, καὶ σεῖς χρεώσασθε νὰ νίπτετε τοὺς πόδας ἀλλήλων. Διότι παράδειγμα ἔδωκα εἰς ἐσᾶς,
 16 διὰ νὰ κάμνητε καὶ σεῖς, καθὼς ἐγὼ ἔκαμον εἰς ἐσᾶς. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν εἶναι δοῦλος ἀνώτερος
 17 τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος ἀνώτερος τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Ἐὰν ἐξεύρητε ταῦτα, μακάριοι εἴσθε
 18 ἂν κάμνητε αὐτά. Δὲν λέγω τοῦτο περὶ πάντων ὑμῶν· ἐγὼ ἐξεύρω ποίους ἐξέλεξα· ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ
 19 γραφή, Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐσθίωσιν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ νῦν σᾶς λέγω τοῦτο πρὶν
 20 γεῖναι, διὰ νὰ πιστεύσθε ὅταν γεῖναι, ὅτι ἐγὼ εἶμαι. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅστις δέχεται ὄντινα πέμψω,
 21 ἐμὲ δέχεται, καὶ ὅστις δέχεται, ἐμὲ δέχεται τὸν πέμψαντά με. Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐταράχθη τὴν
 22 ψυχὴν καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει. Ἔβλεπον
 23 λοιπὸν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀποροῦντες περὶ τίνος λέγει. Ἐκάθητο δὲ κεκλιμένος εἰς τὸν κόλπον τοῦ
 24 Ἰησοῦ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. Νεύει λοιπὸν πρὸς τοῦτον ὁ Σίμων Πέτρος διὰ
 25 νὰ ἐρωτήσῃ τίς εἶναι ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποίου λέγει. Καὶ πεσὼν ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει
 26 πρὸς αὐτόν· Κύριε, τίς εἶναι Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνος εἶναι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ βάψας τὸ ψωμῖον
 27 θέλω δώσει. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμῖον δίδει εἰς τὸν Ἰούδαν Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην. Καὶ μετὰ τὸ ψωμῖον τότε
 28 εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον. Τοῦτο
 29 ὁμῶς οὐδεὶς τῶν καθημένων ἐνόησε πρὸς τί εἶπε πρὸς αὐτόν. Διότι τινὲς ἐνόμιζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ
 30 γλωσσόκομον, ὅτι λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὅσων ἔχομεν χρεῖαν διὰ τὴν ἑορτήν, ἢ νὰ δώσῃ τι εἰς
 31 τοὺς πτωχοὺς. Λαβὼν λοιπὸν ἐκεῖνος τὸ ψωμῖον, ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦτο δὲ νύξ. Ὅτε λοιπὸν ἐξῆλθε, λέγει ὁ
 32 Ἰησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ,
 33 καὶ ὁ Θεὸς θέλει δοξάσει αὐτόν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθύς θέλει δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι ὀλίγον εἶμαι μεθ' ὑμῶν.
 34 Θέλετε μὲ ζητήσῃ, καὶ καθὼς εἶπον πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγώ, σείσθαι δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε,
 35 καὶ πρὸς ἐσᾶς λέγω τώρα. Ἐντολὴν καινὴν σᾶς δίδω, Νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα καὶ
 36 σείσθαι νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ὅτι εἴσθε μαθηταί μου, ἂν ἔχητε ἀγάπην
 37 πρὸς ἀλλήλους. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις Ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου
 38 ὑπάγω, δὲν δύνασαι τώρα νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς, ὕστερον ὁμῶς θέλεις μὲ ἀκολουθήσῃς. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ
 Πέτρος· Κύριε, διατί δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω τώρα τὴν ψυχὴν μου θέλω βάλλω ὑπὲρ σοῦ. Ἀπεκρίθη
 πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου θέλεις βάλλω ὑπὲρ ἐμοῦ ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, δὲν θέλει φωνάζει ὁ
 ἀλέκτωρ, ἑωσοῦ μὲ ἀπαρνηθῇς τρίς.

14. 2 Ἄς μὴ ταράττηται ἡ καρδιά σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς
 3 μου εἶναι πολλὰ οἰκήματα· εἰ δὲ μὴ, ἤθελον σᾶς εἰπεῖ· ὑπάγω νὰ σᾶς ἐτοιμάσω τόπον· καὶ ἀφοῦ ὑπάγω καὶ
 4 σᾶς ἐτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ θέλω σᾶς παραλάβει πρὸς ἑμαυτόν, διὰ νὰ εἴσθε καὶ σεῖς, ὅπου εἶμαι
 5 ἐγώ. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ἐξεύρετε, καὶ τὴν ὁδὸν ἐξεύρετε. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δὲν ἐξεύρομεν
 6 ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν τὴν ὁδόν· Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
 7 ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Ἐὰν ἐγνωρίζετε ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου
 8 ἠθέλετε γνωρίσει. Καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν γνωρίζετε αὐτόν καὶ εἶδετε αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Φίλιππος· Κύριε,
 9 δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν Πατέρα καὶ ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Τόσον καιρὸν εἶμαι μεθ' ὑμῶν,
 10 καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας, Φίλιππε ὅστις εἶδεν ἐμὲ εἶδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν Πατέρα
 11 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοί τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς
 12 ὑμᾶς, ἀπ' ἑμαυτοῦ δὲν λαλῶ· ἀλλ' ὁ Πατὴρ ὁ μένων ἐν ἐμοί αὐτὸς ἐκτελεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι
 13 ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω,
 14 ὅστις πιστεύει εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνω καὶ ἐκεῖνος θέλει κάμει, καὶ μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει,
 15 διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ ὁ, τι ἂν ζητήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλω κάμει τοῦτο, διὰ νὰ
 16 δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐὰν ζητήσῃ τι ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ θέλω κάμει αὐτό. Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε,
 17 τὰς ἐντολάς μου φυλάξατε. Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητον,
 18 διὰ νὰ μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ λάβῃ,
 19 διότι δὲν βλέπει αὐτὸ οὐδὲ γνωρίζει αὐτό· σείσθαι ὁμῶς γνωρίζετε αὐτό, διότι μένει μεθ' ὑμῶν καὶ ἐν ὑμῖν θέλει
 20 εἶσθαι. Δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. Ἔτι ὀλίγον καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν μὲ βλέπει,
 21 σείσθαι ὁμῶς μὲ βλέπετε, διότι ἐγὼ ζῶ καὶ σείσθαι θέλετε ζῆ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ σείσθαι θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι
 22 ἐν τῷ Πατρὶ μου καὶ σείσθαι ἐν ἐμοί καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ φυλάττων αὐτάς, ἐκεῖνος
 23 εἶναι ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με θέλει ἀγαπηθῇ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ θέλω ἀγαπήσει αὐτόν καὶ
 24 θέλω φανερώσει ἑμαυτόν εἰς αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰούδας, οὐχὶ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, τί συμβαίνει ὅτι
 25 μέλλεις νὰ φανερώσῃς σεαυτὸν εἰς ἡμᾶς καὶ οὐχὶ εἰς τὸν κόσμον· Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
 26 Ἐὰν τις μὲ ἀγαπᾷ, τὸν λόγον μου θέλει φυλάξει, καὶ ὁ Πατὴρ μου θέλει ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν
 27 θέλομεν ἐλθεῖ καὶ ἐν αὐτῷ θέλομεν κατοικήσει. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου δὲν φυλάττει· καὶ ὁ λόγος,
 28 τὸν ὁποῖον ἀκούετε, δὲν εἶναι ἰδικὸς μου, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς ἐνῶ
 29 εὐρίσκομαι μεθ' ὑμῶν· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον θέλει πέμψῃ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί
 30 μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξαι πάντα καὶ θέλει σᾶς ὑπενθυμίσει πάντα ὅσα εἶπον πρὸς ἐσᾶς. Εἰρήνην ἀφίνω
 31 εἰς ἐσᾶς, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδω εἰς ἐσᾶς· οὐχὶ καθὼς ὁ κόσμος δίδει, σᾶς δίδω ἐγώ. Ἄς μὴ ταράττηται ἡ

καρδία σας μηδὲ ἄς δειλιᾷ. Ἐκούσατε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπον, Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. Ἐάν με ἠγαπᾶτε, 28
ἠθέλετε χαρῇ ὅτι εἶπον, Ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα· διότι ὁ Πατὴρ μου εἶναι μεγαλήτερός μου· καὶ τώρα σᾶς 29
εἶπον πρὶν γείνη, διὰ νὰ πιστεύσητε ὅταν γείνη. Δὲν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' ὑμῶν· διότι ἔρχεται ὁ 30
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου· καὶ δὲν ἔχει οὐδὲν ἐν ἐμοί. Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, 31
καὶ καθὼς με προσέταξεν ὁ Πατὴρ, οὕτω κάμνω. Ἐγέρθητε, ἄς υπάγωμεν ἐντεῦθεν.

Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατὴρ μου εἶναι ὁ γεωργός. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοί μὴ φέρον καρπὸν, **15, 2**
ἐκκόπτεται αὐτό, καὶ πᾶν τὸ φέρον καρπὸν, καθαρίζει αὐτό, διὰ νὰ φέρῃ πλεῖστον καρπὸν. Τώρα σεῖς εἴσθε 3
καθαροὶ διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν 4
δύναται νὰ φέρῃ καρπὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ σεῖς, ἐὰν δὲν μείνητε ἐν ἐμοί.
Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελος, σεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὕτως φέρει καρπὸν πολύν, διότι 5
χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθε νὰ κάμητε οὐδέν. Ἐάν τις δὲν μείνῃ ἐν ἐμοί, ρίπτεται ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ξηραίνεται, 6
καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ ρίπτουσιν εἰς τὸ πῦρ, καὶ καίονται. Ἐάν μείνητε ἐν ἐμοί καὶ οἱ λόγοι μου μείνωσιν 7
ἐν ὑμῖν, θέλετε ζητεῖ ὁ, τὶ ἂν θέλητε, καὶ θέλει γείνῃ εἰς ἐσᾶς. Ἐν τούτῳ δοξάζεται ὁ Πατὴρ μου, εἰς τὸ νὰ 8
φέρητε καρπὸν πολύν· καὶ οὕτω θέλετε εἶσθαι μαθηταὶ μου. Καθὼς ἐμὲ ἠγάπησεν ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα 9
ἐσᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. Ἐάν τὰς ἐντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνῃ ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ 10
ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρὸς μου καὶ μένω ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς διὰ νὰ μείνῃ 11
ἐν ὑμῖν ἡ χαρὰ μου καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν νὰ ᾔνῃ πλήρης. Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς 12
σᾶς ἠγάπησα. Μεγαλητέραν ταύτης ἀγάπῃν δὲν ἔχει οὐδεὶς, τοῦ νὰ θάλῃ τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν 13
φίλων αὐτοῦ. Σεῖς εἴσθε φίλοι μου, ἐὰν κάμνητε ὅσα ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω. Δὲν σᾶς λέγω πλέον δούλους, 14, 15
διότι ὁ δοῦλος δὲν ἐξεύρει τί κάμνει ὁ κύριος αὐτοῦ· ἐσᾶς δὲ εἶπον φίλους, διότι πάντα ὅσα ἤκουσα παρὰ
τοῦ Πατρὸς μου, ἐφανέρωσα εἰς ἐσᾶς. Σεῖς δὲν ἐξελέξατε ἐμέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξέλεξα ἐσᾶς, καὶ σᾶς διέταξα διὰ νὰ 16
υπάγητε σεῖς καὶ νὰ κάμητε καρπὸν, καὶ ὁ καρπὸς σας νὰ μείνῃ, ὥστε, ὁ, τὶ ἂν ζητήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς
ἐν τῷ ὀνόματί μου, νὰ σᾶς δώσῃ αὐτό. Ταῦτα σᾶς παραγγέλλω, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐάν ὁ κόσμος 17, 18
σᾶς μισῇ, ἐξεύρετε ὅτι ἐμὲ πρότερον ὑμῶν ἐμίσησεν. Ἐάν ἦσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἠθελεν ἀγαπᾶ τὸ
ιδικὸν του· ἐπειδὴ ὁμως δὲν εἴσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς ἐξέλεξα ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ 19
κόσμος. Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπον πρὸς ἐσᾶς· Δὲν εἶναι δοῦλος μεγαλήτερος τοῦ κυρίου 20
αὐτοῦ. Ἐάν ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ σᾶς θέλουσι διώξει· ἐὰν τὸν λόγον μου ἐφύλαξαν, καὶ τὸν ὑμέτερον θέλουσι
φυλάξει. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλουσι κάμει εἰς ἐσᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν ἐξεύρουσι τὸν πέμψαντά με. 21
Ἐάν δὲν ἦλθον καὶ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, ἀμαρτίαν δὲν ἠθελον ἔχει· τώρα ὁμως δὲν ἔχουσι πρόφασιν περὶ 22
τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ μισῶν ἐμέ καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Ἐάν δὲν ἔκαμον μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἔργα, τὰ 23, 24
ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος ἔκαμεν, ἀμαρτίαν δὲν ἠθελον ἔχει· ἀλλὰ τώρα καὶ εἶδον καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμέ καὶ τὸν
Πατέρα μου. Ἀλλὰ τοῦτο ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, Ὅτι ἐμίσησάν 25
με δωρεάν. Ὅταν ὁμως ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψῃ πρὸς ἐσᾶς παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ 26
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσῃ περὶ ἐμοῦ. Ἀλλὰ 27
καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ εἴσθε.

Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῇτε. Θέλουσι σᾶς κάμει ἀποσυναγωγούς· μάλιστα ἔρχεται **16, 2**
ᾧρα, καθ' ἣν πᾶς ὅστις σᾶς θανατώσῃ θέλει νομίσει ὅτι προσφέρει λατρίαν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ταῦτα θέλουσι 3
σᾶς κάμει, διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα εἶπον πρὸς ἐσᾶς διὰ νὰ ἐνθυμησθε αὐτά, 4
ὅταν ἔλθῃ ἡ ᾧρα, ὅτι ἐγὼ εἶπον πρὸς ἐσᾶς. Δὲν εἶπον δὲ ταῦτα πρὸς ἐσᾶς ἐξ ἀρχῆς, διότι ἤμην μεθ' ὑμῶν.
Τώρα δὲ υπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν με ἐρωτᾷ· Ποῦ υπάγεις Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐλάλησα 5, 6
πρὸς ἐσᾶς ταῦτα, ἡ λύπη ἐγένισεν τὴν καρδίαν σας. Ἐγὼ ὁμως τὴν ἀλήθειαν σᾶς λέγω· συμφέρει εἰς ἐσᾶς
νὰ ἀπέλθω ἐγὼ. Διότι ἐὰν δὲν ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπέλθω, θέλω
πέμψῃ αὐτὸν πρὸς ἐσᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης 8
καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἀμαρτίας μὲν, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, διότι υπάγω πρὸς 9, 10
τὸν Πατέρα μου καὶ πλέον δὲν με βλέπετε· περὶ δὲ κρίσεως, διότι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη. Ἔτι 11, 12
πολλὰ ἔχω νὰ εἶπω πρὸς ἐσᾶς, δὲν δύνασθε ὁμως τώρα νὰ βαστάζητε αὐτά. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα 13
τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν θέλει λαλήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν
ἀκούσῃ θέλει λαλήσῃ, καὶ θέλει σᾶς ἀναγγεῖλει τὰ μέλλοντα. Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμέ, διότι ἐκ τοῦ ἐμοῦ 14
θέλει λάβει καὶ ἀναγγεῖλει πρὸς ἐσᾶς. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμοῦ εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ 15
θέλει λάβει καὶ ἀναγγεῖλει πρὸς ἐσᾶς. Ὀλίγον ἔτι καὶ δὲν με βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε με ἰδεῖ, 16
διότι ἐγὼ υπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Τότε τινὲς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Τί εἶναι τοῦτο, τὸ 17
ὁποῖον μᾶς λέγει, Ὀλίγον καὶ δὲν με βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε με ἰδεῖ, καὶ, Ὅτι ἐγὼ υπάγω πρὸς
τὸν Πατέρα Ἐλεγον λοιπόν· Τοῦτο τί εἶναι, τὸ ὁποῖον λέγει τὸ ὀλίγον Δὲν ἐξεύρομεν τί λαλεῖ. Ἐνόησε λοιπόν 18, 19
ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἠθελον νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Περὶ τούτου συζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον,
Ὀλίγον καὶ δὲν με βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε με ἰδεῖ Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι σεῖς θέλετε 20
κλαῦσαι καὶ θρηνῆσαι, ὁ δὲ κόσμος θέλει χαρῇ· καὶ σεῖς θέλετε λυπηθῇ, ἡ λύπη σας ὁμως θέλει μεταβληθῇ
εἰς χαράν. Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, λύπην ἔχει, διότι ἦλθεν ᾧρα αὐτῆς· ἀφοῦ ὁμως γεννήσῃ τὸ παιδίον, δὲν 21
ἐνθυμεῖται πλέον τὴν θλίψιν, διὰ τὴν χαράν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ σεῖς λοιπόν τώρα 22
μὲν ἔχετε λύπην· πάλιν ὁμως θέλω σᾶς ἰδεῖ, καὶ θέλει χαρῇ ἡ καρδία σας, καὶ τὴν χαράν σας οὐδεὶς ἀφαιρεῖ

23 ἀπὸ σαs. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ δὲν θέλετε ζητήσῃ παρ' ἐμοῦ οὐδέν. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σαs λέγω ὅτι ὅσα ἂν
 24 αἰτήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλει σαs δώσει. Ἔως τώρα δὲν ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί
 25 μου· αἰτεῖτε καὶ θέλετε λαμβάνει, διὰ νὰ ᾔηται πλήρης ἡ χαρὰ σας. Ταῦτα διὰ παροιμιῶν ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶs·
 ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε δὲν θέλω σαs λαλήσῃ πλέον διὰ παροιμιῶν, ἀλλὰ παρρησίᾳ θέλω σαs ἀναγγεῖλει περὶ τοῦ
 26 Πατρὸς. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλετε ζητήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου· καὶ δὲν σαs λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσει
 27 τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· διότι αὐτὸς ὁ Πατὴρ σαs ἀγαπᾷ, ἐπειδὴ σεῖς ἠγαπήσατε ἐμὲ καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ
 28 παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἦλθον εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω τὸν κόσμον καὶ
 29 ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδοῦ, τώρα παρρησίᾳ λαλεῖς καί, οὐδεμίαν
 30 παροιμίαν λέγεις. Τώρα γνωρίζομεν ὅτι ἐξεύρεις πάντα καὶ δὲν ἔχεις χρείαν νὰ σὲ ἐρωτᾷ τις. Ἐκ τούτου
 31, 32 πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τώρα πιστεύετε Ἰδοῦ, ἔρχεται ὥρα, καὶ
 ἡδὴ ἦλθε, νὰ σκορπισθῇ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ νὰ ἀφήσῃ ἐμὲ μόνον· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μόνος, διότι ὁ Πατὴρ
 33 εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶs, διὰ νὰ ἔχητε εἰρήνην ἐν ἐμοί. Ἐν τῷ κόσμῳ θέλετε ἔχει θλίψιν·
 ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

17 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὑψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἦλθεν
 2 ἡ ὥρα· δόξασον τὸν Υἱὸν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱὸς σου, καθὼς ἔδωκας εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν πάσης
 3 σαρκός, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς πάντας ὅσους ἔδωκας εἰς αὐτόν. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ, τὸ νὰ
 4 γνωρίζωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῇς
 5 γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα, τὸ ὁποῖον μοι ἔδωκας διὰ νὰ κάμω· καὶ τώρα δόξασόν με σύ, Πάτερ, πλησίον σου μὲ
 6 τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν εἶχον παρὰ σοὶ πρὶν γείνη ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
 7, 8 τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκας ἐκ τοῦ κόσμου. Ἰδικοὶ σου ἦσαν καὶ εἰς ἐμὲ ἔδωκας αὐτούς, καὶ τὸν λόγον σου
 ἐφύλαξαν. Τώρα ἐγνώρισαν ὅτι πάντα ὅσα μοι ἔδωκας παρὰ σοῦ εἶναι· διότι τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους μοι
 9 ἔδωκας, ἔδωκα εἰς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἐδέχθησαν καὶ ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν
 10 ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν παρακαλῶ· δὲν παρακαλῶ περὶ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, τοὺς
 11 ὁποίους μοι ἔδωκας, διότι ἰδικοὶ σου εἶναι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ εἶναι καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ ἐδοξάσθην ἐν αὐτοῖς.
 12 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὗτοι εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξον
 13 αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκας, διὰ νὰ ᾔηται ἕν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ
 14 κόσμῳ, ἐγὼ ἐφύλαττον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· ἐκείνους τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκας ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ
 15 αὐτῶν ἀπώλεσθαι εἴμῃ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή. Τώρα δὲ ἔρχομαι πρὸς σέ, καὶ ταῦτα
 16 λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ διὰ νὰ ἔχωσι τὴν χαρὰν μου πλήρη ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ
 17 κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, διότι δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου. Δὲν παρακαλῶ
 18, 19 νὰ σηκώσῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἐκ τοῦ κόσμου δὲν εἶναι,
 20 καθὼς ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου. Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ ἰδικὸς σου εἶναι ἀλήθεια.
 21 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
 22 ἑμαυτόν, διὰ νὰ ᾔηται καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Καὶ δὲν παρακαλῶ μόνον περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ
 23 περὶ τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν· διὰ νὰ ᾔηται πάντες ἕν, καθὼς σύ, Πάτερ, εἶσαι ἐν ἐμοί
 24 καὶ ἐγὼ ἐν σοί, νὰ ᾔηται καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἕν, διὰ νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν
 25 δόξαν τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκας ἔδωκα εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ᾔηται ἕν καθὼς ἡμεῖς εἴμεθα ἕν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ
 26 σὺ ἐν ἐμοί, διὰ νὰ ᾔηται τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας
 αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκας, θέλω, ὅπου εἶμαι ἐγὼ, νὰ ᾔηται καὶ
 ἐκεῖνοι μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ θεωρῶσι τὴν δόξαν μου, τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκας, διότι μὲ ἠγάπησας πρὸ καταβολῆς
 τοῦ κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος δὲν σὲ ἐγνώρισεν, ἐγὼ δὲ σὲ ἐγνώρισα, καὶ οὗτοι ἐγνώρισαν ὅτι σὺ μὲ
 ἀπέστειλας. Καὶ ἐφανέρωσα εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομά σου καὶ θέλω φανερώσει, διὰ νὰ ᾔηται ἡ ἀγάπη, μὲ τὴν
 ὁποίαν μὲ ἠγάπησας, ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

18 Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦτο
 2 κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦξευρε δὲ τὸν τόπον καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδων
 3 αὐτόν· διότι πολλάκις συνῆλθεν ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ Ἰούδας λοιπὸν, λαβὼν τὸ τάγμα
 4 καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. Ὁ δὲ
 5 Ἰησοῦς, ἐξεύρων πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξῆλθε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίνα ζητεῖτε Ἀπεκρίθησαν πρὸς
 6 αὐτόν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι. Ἰστατο δὲ μετ' αὐτῶν καὶ Ἰούδας
 7, 8 ὁ παραδίδων αὐτόν. Καθὼς λοιπὸν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον
 χαμαί. Πάλιν λοιπὸν ἠρώτησεν αὐτούς· Τίνα ζητεῖτε Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
 9 Σᾶς εἶπον ὅτι ἐγὼ εἶμαι. Ἐὰν λοιπὸν ἐμὲ ζητῇτε, ἀφήσατε τούτους νὰ ὑπάγωσι· διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος,
 10 τὸν ὁποῖον εἶπεν, Ὅτι ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκας, δὲν ἀπώλεσα οὐδένα. Τότε ὁ Σίμων Πέτρος ἔχων
 11 μάχαιραν ἔσυρεν αὐτὴν καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦτο
 12 δὲ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου Μάλχος. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Πέτρον· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν
 13 θήκην· τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον μοι ἔδωκεν ὁ Πατὴρ, δὲν θέλω πίνει αὐτό. Τὸ τάγμα λοιπὸν καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ
 14 ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδεσαν αὐτόν, καὶ ἔφεραν αὐτόν εἰς τὸν Ἄνναν πρῶτον· διότι
 15 ἦτο πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὅστις ἦτο ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦτο δὲ ὁ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας
 τοὺς Ἰουδαίους ὅτι συμφέρει νὰ ἀπολεσθῇ εἷς ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τὸν Ἰησοῦν ὁ Σίμων

Πέτρος και ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτο γνωστός εἰς τὸν ἀρχιερέα καὶ εἰσῆλθε μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἴστατο ἔξω πλησίον τῆς θύρας. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὅστις ἦτο γνωστός εἰς τὸν ἀρχιερέα, καὶ ὠμίλησεν εἰς τὴν θυρωρόν, καὶ εἰσῆγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θυρωρὸς πρὸς τὸν Πέτρον· Μήπως καὶ σὺ εἶσαι ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Δὲν εἶμαι. Ἵσαντο δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται, οἵτινες εἶχον κάμει ἀνθρακίαν, διότι ἦτο ψυχρός, καὶ ἐθερμαίνοντο· καὶ μετ' αὐτῶν ἴστατο ὁ Πέτρος καὶ ἐθερμαίνεται. Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται πάντοτε, καὶ ἐν κρυπτῷ δὲν ἐλάλησα οὐδέν. Τί μὲ ἐρωτᾷς ἐρώτησον τοὺς ἀκούσαντας, τί ἐλάλησα πρὸς αὐτούς; Ἰδοὺ, οὗτοι ἐξεύρουσιν ὅσα εἶπον ἐγώ. Ὅτε δὲ εἶπε ταῦτα, εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἱστάμενος πλησίον ἔδωκε ράπισμα εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἰπὼν· Οὕτως ἀποκρίνεσαι πρὸς τὸν ἀρχιερέα. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· ἐὰν δὲ καλῶς, τί μὲ δέρεις; Εἶχε δὲ ἀποστείλει αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος ἴστατο καὶ ἐθερμαίνεται· εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Μήπως καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶσαι; Ἠρνήθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Δὲν εἶμαι. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις ἦτο συγγενὴς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ὁ Πέτρος ἀπέκοψε τὸ ὠτίον· Δὲν σε εἶδον ἐγὼ ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν λοιπὸν ἠρνήθη ὁ Πέτρος, καὶ εὐθὺς ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. Φέρουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦτο δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ φάγῃσι τὸ πᾶσχα. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτούς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἐὰν οὗτος δὲν ἦτο κακοποιός, δὲν ἠθέλομεν σοὶ παραδώσει αὐτόν. Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτόν σεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνατε αὐτόν. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ θανατώσωμεν οὐδένα. Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε, δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ. Εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ λέγεις σὺ τοῦτο, ἢ ἄλλοι σοὶ εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήπως ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἰδικὸν σου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὲ παρέδωκαν εἰς ἐμέ· τί ἔκαμες; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· ἐὰν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἦτο ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, οἱ ὑπηρέται μου ἠθέλον ἀγωνίζεσθαι, διὰ νὰ μὴ παραδωθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· τώρα δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ δὲν εἶναι ἐντεῦθεν. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε πρὸς αὐτόν· Λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι σὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἶμαι ἐγώ. Ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω εἰς τὴν ἀλήθειαν. Πᾶς ὅστις εἶναι ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει τὴν φωνήν μου. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πιλάτος· Τί εἶναι ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω οὐδὲν ἔγκλημα ἐν αὐτῷ· εἶναι δὲ συνήθεια εἰς ἐσᾶς νὰ σᾶς ἀπολύσω ἓνα ἐν τῷ πᾶσχῳ· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Πάλιν λοιπὸν ἐκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦτο δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Τότε λοιπὸν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν ἱμάτιον πορφυροῦν καὶ ἔλεγον· Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔδιδον εἰς αὐτόν ῥαπίσματα. Ἐξῆλθε δὲ πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, σᾶς φέρω αὐτόν ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι οὐδὲν ἔγκλημα εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε δὲ εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτόν σεῖς καὶ σταυρώσατε· διότι ἐγὼ δὲν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ ἔγκλημα. Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν πρέπει νὰ ἀποθάνῃ, διότι ἔκαμεν ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Πόθεν εἶσαι; σὺ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίσιν δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτόν. Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτόν ὁ Πιλάτος· Πρὸς ἐμὲ δὲν λαλεῖς δὲν ἐξεύρεις ὅτι ἐξουσίαν ἔχω νὰ σὲ σταυρώσω καὶ ἐξουσίαν ἔχω νὰ σὲ ἀπολύσω; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Δὲν εἶχες οὐδεμίαν ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, ἐὰν δὲν σοὶ ἦτο δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδίδων με εἰς σὲ ἔχει μεγαλειτέραν ἁμαρτίαν. Ἐκτοτε ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν· οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος. Πᾶς ὅστις κάμνει ἑαυτὸν βασιλέα ἀντιλέγει εἰς τὸν Καίσαρα. Ὁ Πιλάτος λοιπὸν, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἔφερεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θήματος εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστί δὲ Γαβαθθᾶ. Ἦτο δὲ παρασκευὴ τοῦ πᾶσχα καὶ ὥρα περίπου ἕκτη· καὶ λέγει πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σας. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Δὲν ἔχομεν βασιλέα εἰμὴ Καίσαρα. Τότε λοιπὸν παρέδωκεν αὐτόν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ παρέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὅστις λέγεται Ἑβραϊστί Γολγοθᾶ, ὅπου ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦτο δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ τοῦτον τὸν τίτλον ἀνέγνωσαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων, διότι ἦτο πλησίον τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταύρωθῃ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτο γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί. Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς τὸν Πιλάτον οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφει, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ

23 Πιλάτος· Ὁ γέγραφα, γέγραφα. Οἱ στρατιῶται λοιπόν, ἀφοῦ ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ἔκαμον τέσσαρα μερίδια, εἰς ἕκαστον στρατιώτην ἓν μερίδιον, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦτο δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἀπὸ
24 ἄνωθεν ὅλος ὑφαντός. Εἶπον λοιπόν πρὸς ἀλλήλους· Ἄς μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλ' ἄς ρίψωμεν λαχὸν περὶ
αὐτοῦ τίνοσ θέλει εἶσθαι· διὰ τὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἐαυτούς, καὶ
25 ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον· οἱ μὲν λοιπὸν στρατιῶται ταῦτα ἔκαμον. Ἵσταντο δὲ πλησίον εἰς τὸν
σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ
26 Μαγδαληνὴ. Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν, ὡς εἶδε τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παριστάμενον, τὸν ὁποῖον ἠγάπα, λέγει
27 πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου. Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν μαθητὴν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ'
28 ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο γινώσκων ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα
29 ἤδη ἐτελέσθησαν διὰ τὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. Ἐκεῖτο δὲ ἐκεῖ ἀγγεῖον πληρὸς ὄζου· καὶ ἐκείνοι
30 γεμίσαντες σπόγγον ἀπὸ ὄζου καὶ περιθέσαντες εἰς ὕσσωπον προσέφεραν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὅτε λοιπόν
31 ἔλαβε τὸ ὄζος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, διὰ
τὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπειδὴ ἦτο παρασκευὴ· διότι ἦτο μεγάλη ἐκείνη
ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου· παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον διὰ τὰ συνθλασθῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ νὰ σηκωθῶσιν.
32 Ἦλθον λοιπόν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου συνέθλασαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος
33 μετ' αὐτοῦ· εἰς δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθηκῶτα, δὲν συνέθλασαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ'
34 εἰς τῶν στρατιωτῶν ἐκέντησε μὲ λόγχην τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἰδὼν
35 μαρτυρεῖ, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖνος ἐξεύρει ὅτι ἀλήθειαν λέγει, διὰ τὰ πιστεῦσθε σεις.
36 Διότι ἔγειναν ταῦτα, διὰ τὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, Ὅσοι αὐτοῦ δὲν θέλει συντριφθῇ. Καὶ πάλιν ἄλλη γραφή
37 λέγει· Θέλουσιν ἐπιβλέψει εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐξεκέντησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας,
ὅστις ἦτο μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλεσε τὸν Πιλάτον νὰ
σηκῶσιν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος ἔδωκεν ἄδειαν. Ἦλθε λοιπόν καὶ ἐσήκωσε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
38 Ἦλθε δὲ καὶ ὁ Νικοδήμος, ὅστις εἶχεν ἐλθεῖ πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νυκτὸς κατ' ἀρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης
39 καὶ ἀλόης ἕως ἑκατὸν λίτρας. Ἐλαβον λοιπόν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδεσαν αὐτὸ μὲ σάβανα μετὰ τῶν
40 ἀρωμάτων, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἐνταφιάζωσιν. Ἦτο δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη
41 κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον νέον, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἔτι εἶχε τεθῇ. Ἐκεῖ λοιπόν ἔθεσαν τὸν Ἰησοῦν διὰ
42 τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, διότι ἦτο πλησίον τὸ μνημεῖον.

20 Τὴν δὲ πρώτην τῆς ἑβδομάδος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον τὸ πρωῒ, ἐνῶ ἔτι ἦτο σκότος, καὶ
2 βλέπει τὸν λίθον σηκωμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει λοιπόν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν
ἄλλον μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐσήκωσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου,
3 καὶ δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ἔθεσαν αὐτόν. Ἐξῆλθε λοιπόν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ
4 μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέτρεξε ταχύτερον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος
5, 6 εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ σάβανα, δὲν εἰσῆλθεν ὅμως. Ἐρχεται λοιπόν ὁ Σίμων
7 Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτόν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ σάβανα κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον,
τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, κείμενον οὐχὶ ὁμοῦ μὲ τὰ σάβανα, ἀλλὰ χωριστὰ τετυλιγμένον εἰς ἓνα
8 τόπον. Τότε λοιπόν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε·
9, 10 διότι δὲν ἐνόουν ἔτι τὴν γραφὴν ὅτι πρέπει αὐτὸς νὰ ἀναστῇ ἐκ νεκρῶν. Ἀνεχώρησαν λοιπόν πάλιν εἰς τὰ
11 ἴδια οἱ μαθηταί. Ἡ δὲ Μαρία ἴστατο πλησίον τοῦ μνημείου κλαίουσα ἕξω. Ἐνῶ λοιπόν ἔκλαιεν, ἔκυπεν εἰς
12 τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους μὲ λευκὰ ἱμάτια καθημένους, ἓνα πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ἓνα πρὸς
13 τοὺς πόδας, ἐκεῖ ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὴν ἐκείνοι· Γύναι, τί κλαῖεις; Λέγει
14 πρὸς αὐτούς· Διότι ἐσήκωσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ δὲν ἐξεύρω ποῦ ἔθεσαν αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα,
15 ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἰστάμενον, καὶ δὲν ᾔγνωρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Λέγει πρὸς αὐτὴν
16 ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαῖεις τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη νομίζουσα ὅτι εἶναι ὁ κηπουρός, λέγει πρὸς αὐτόν· Κύριε,
17 ἐάν σὺ ἐσήκωσας αὐτόν, εἰπὲ μοι ποῦ ἔθεσας αὐτόν, καὶ ἐγὼ θέλω σηκῶσαι αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ
18 Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη στραφεῖσα λέγει πρὸς αὐτόν· Ῥαββουνί, τὸ ὁποῖον λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει πρὸς
αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μοῦ ἅπτου· διότι δὲν ἀνέβην ἔτι πρὸς τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ὕπαγε πρὸς τοὺς ἀδελφούς
μου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν σας.
19 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἀπαγγέλλει πρὸς τοὺς μαθητάς ὅτι εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι εἶπε ταῦτα πρὸς
αὐτήν. Τὸ ἑσπέρας λοιπόν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, ἐνῶ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι,
20 ὅπου οἱ μαθηταί ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ
21 λέγει πρὸς αὐτούς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ.
22 Ἐχάρησαν λοιπόν οἱ μαθηταί ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπε δὲ πάλιν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς
23 μὲ ἀπέστειλεν ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Λάβετε
24 Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων συγχωρήσητε τὰς ἁμαρτίας, εἶναι συγκεχωρημέναι εἰς αὐτούς, ἂν τινων κρατῇτε,
25 εἶναι κεκρατημέναι. Ὡμᾶς δέ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ
26 Ἰησοῦς. Ἐλεγον λοιπόν πρὸς αὐτόν οἱ ἄλλοι μαθηταί· Εἴδομεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐάν δὲν
ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω
τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, δὲν θέλω πιστεῦσαι. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἕξω οἱ μαθηταί
αὐτοῦ καὶ Ὡμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον καὶ

εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῶ καὶ ἴδε τὰς χειράς μου, καὶ 27
 φέρε τὴν χειρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς 28
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπειδὴ μὲ εἶδες, Θωμᾶ, 29
 ἐπίστευσας· μακάριοι ὅσοι δὲν εἶδον καὶ ἐπίστευσαν. Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν 30
 μαθητῶν αὐτοῦ, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ ἐγράφησαν διὰ νὰ πιστεύσητε 31
 ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχητε ζωὴν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· **21**
 ἐφανερώσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ 2
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Λέγει πρὸς αὐτοὺς Σίμων 3
 Πέτρος· Ὑπάγω νὰ ἀλιεύσω. Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν
 εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν οὐδέν. Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἤδη πρωΐ, ἐστάθη ὁ 4
 Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· δὲν ἐγνώριζον ὅμως οἱ μαθηταὶ ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ 5
 Ἰησοῦς· Παιδιά, μήπως ἔχετε τι προσφάγιον Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· Οὐχί. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ῥίψατε 6
 τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ θέλετε εὐρεῖ. Ἐρριψαν λοιπὸν καὶ δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ 7
 σύρῳσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει λοιπὸν πρὸς τὸν Πέτρον ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον 7
 ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Κύριος εἶναι. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος, ἀκούσας ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, ἐζώσθη τὸ ἐπένδυμα· διότι 8
 ἦτο γυμνός· καὶ ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μὲ τὸ πλοῖάριον· διότι δὲν ἦσαν 8
 μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ἕως διακοσίας πηχῶς· σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Καθὼς λοιπὸν ἀπέβησαν 9
 εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακίαν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· 10
 Φέρετε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, τὰ ὅποια ἐπιάσατε τώρα. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, 11
 γέμον ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ ἐνῶ ἦσαν τόσοι, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει πρὸς 12
 αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλθετε, γευματίσατε. Οὐδεὶς ὅμως τῶν μαθητῶν ἐτόλμα νὰ ἐξετάσῃ αὐτόν, Σὺ τίς εἶσαι,
 ἐξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος. Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδει εἰς αὐτούς, καὶ 13
 τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Αὕτη ἦτο ἡδὴ τρίτη φορά, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἐφανερώθη εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, ἀφοῦ 14
 ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγευματίσαν, λέγει πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς 15
 με περισσότερον τούτων Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν· Βόσκε
 τὰ ἄρνία μου. Λέγει πρὸς αὐτόν πάλιν δευτέραν φοράν· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, 16
 Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει πρὸς αὐτόν τὴν τρίτην 17
 φοράν· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπε πρὸς αὐτόν τὴν τρίτην φοράν· Ἀγαπᾷς με καὶ εἶπε
 πρὸς αὐτόν· Κύριε, σὺ ἐξεύρεις τὰ πάντα, σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ 18
 πρόβατά μου. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ὅτε ἡσο νεώτερος, ἐζώννῃς σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελεις·
 ἀφοῦ ὅμως γηράσης, θέλεις ἐκτείνειν τὰς χειράς σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζῶσει, καὶ θέλει σὲ φέρει ὅπου δὲν 19
 θέλεις. Εἶπε δὲ τοῦτο δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον μέλλει νὰ δοξάσῃ τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει πρὸς 19
 αὐτόν· Ἀκολουθεῖ μοι. Στραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει ἀκολουθοῦντα τὸν μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, 20
 ὅστις καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς εἶναι ὁ παραδίδων σε Τοῦτον ἰδὼν 21
 ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, οὗτος δὲ τί Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτόν θέλω νὰ μένῃ 22
 ἕωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σέ σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Διεδόθη λοιπὸν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς 23
 ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· ὁ Ἰησοῦς ὅμως δὲν εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν θέλω αὐτόν νὰ μένῃ
 ἕωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σέ Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ ἐξεύρομεν ὅτι 24
 εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὅποια ἐὰν γραφθῶσι καθ' 25
 ἑν, οὐδ' αὐτὸς ὁ κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

- 1** Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἔκαμον, ὦ Θεοφιλε, περὶ πάντων ὅσα ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμνη καὶ νὰ διδάσκη, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνελήφθη, ἀφοῦ διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἔδωκεν ἐντολὰς εἰς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξεν· εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ πάθος αὐτοῦ διὰ πολλῶν τεκμηρίων, ἐμφανιζόμενος εἰς αὐτοὺς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συνερχόμενος μετ' αὐτῶν, παρήγγειλε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ νὰ περιμένωσιν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε, εἶπε, παρ' ἐμοῦ. Διότι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεῖο ὅμως θέλετε βαπτισθῆ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐχὶ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Ἐκεῖνοι λοιπὸν συνελθόντες ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, τάχα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνήκει εἰς ἐσᾶς νὰ γνωρίζετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν ἐπέλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς, καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, βλεπόντων αὐτῶν ἀνελήφθη, καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ἐνῶ ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς τὸν οὐρανὸν ὅτε αὐτὸς ἀνέβαινεν, ἰδοὺ, ἄνδρες δύο μὲ ἱμάτια λευκὰ ἐστάθησαν πλησίον αὐτῶν, οἵτινες καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἴστασθε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανὸν οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἀνελήφθη ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, θέλει ἔλθεῖ οὕτω καθ' ὃν τρόπον εἶδτε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἑλαιῶνος, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀπέχον ὁδὸν σαββάτου. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπου εἶχον τὸ κατάλυμα, ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἐνέμενον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν προσευχήν καὶ τὴν δέξιν μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις σηκωθείς ὁ Πέτρος εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, εἶπεν· ἦτο δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖ παρόντων ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος τοῦ Δαβὶδ περὶ τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἐγένετο ὁδηγὸς εἰς τοὺς συλλαβόντας τὸν Ἰησοῦν, διότι ἦτο συνηριθμημένος μὲ ἡμᾶς καὶ ἔλαβε τὴν μερίδα τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος λοιπὸν ἀπέκτησεν ἀγρόν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πεσὼν πρόμυττα ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐξεχύθησαν ὅλα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ὠνομάσθη ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν διαλέκτῳ Ἀκελδαμά, τουτέστιν, ἀγρὸς αἵματος. Διότι εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν· Ἄσ γείνη ἡ κατοικία αὐτοῦ ἔρημος καὶ ἄς μὴ ἦναι ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καί, Ἄλλος ἄς λάβῃ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ. Πρέπει λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες συνῆλθον μεθ' ἡμῶν καθ' ὅλον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε πρὸς ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, εἶς ἐκ τούτων νὰ γείνη μεθ' ἡμῶν μάρτυς τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὅστις ἐπωνομάσθη Ἰοῦστος, καὶ Μαθίαν. Καὶ προσευχηθέντες εἶπον· Σὺ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τῶν δύο τούτων ἓνα, ὄντινα ἐξέλεξας, διὰ νὰ λάβῃ τὴν μερίδα τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέπεσεν ὁ Ἰούδας διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκαν τοὺς κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπρεσεν ὁ κληρὸς εἰς τὸν Μαθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.
- 2, 2** Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο ἡχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἀνέμου βιαίως φερομένου, καὶ ἐγένισεν ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἦσαν καθήμενοι· καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡς πυρὸς, καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρχισαν νὰ λαλῶσι ξέναις γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς νὰ λαλῶσιν. Ἦσαν δὲ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ καθὼς ἐγένετο ἡ φωνὴ αὕτη, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεταράχθη, διότι ἤκουον αὐτοὺς εἶς ἕκαστος λαλοῦντας μὲ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διάλεκτον. Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Ἰδοὺ, πάντες οὗτοι οἱ λαλοῦντες δὲν εἶναι Γαλιλαῖοι. Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν διαλέκτῳ, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν. Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, τὴν Φρυγίαν τε καὶ τὴν Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ τὴν Κυρήνην καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν αὐτοὺς λαλοῦντας ἐν ταῖς γλώσσαις ἡμῶν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Ἐθαύμαζον δὲ πάντες καὶ ἠπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί σημαίνει τοῦτο. Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον ὅτι εἶναι μεστοὶ ἀπὸ γλυκύν οἶνον. Σταθεῖς δὲ ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα, ὕψωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ, τοῦτο ἄς ἦναι γνωστὸν εἰς ἐσᾶς καὶ ἀκούσατε τοὺς λόγους μου. Διότι οὗτοι δὲν εἶναι μεθυσμένοι, καθὼς σεῖο νομίζετε· διότι εἶναι τρίτη ὥρα τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· Καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, Θέλω ἐκχέει ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σὰρκα, καὶ θέλουσι προφητεῦσαι οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανῖσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὀράσεις, καὶ οἱ πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ἐνυπνιασθῆ ἐνύπνια· καὶ ἔτι ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλω ἐκχέει ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ θέλουσι προφητεῦσαι· καὶ θέλω δεῖξει τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῇ γῇ κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ· ὁ ἥλιος θέλει μεταστραφῆ εἰς σκοτόος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ

Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανής. Καὶ πᾶς ὅστις ἂν ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῇ. Ἄνδρες 21, 22
 Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον πρὸς ἐσᾶς ἀπὸ
 τοῦ Θεοῦ διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ σημείων, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔκαμε δι' αὐτοῦ ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς
 καὶ σεῖς ἐξεύρετε, τοῦτον λαβόντες παραδεδομένον κατὰ τὴν ὠρισμένην βουλὴν καὶ πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ, διὰ 23
 χειρῶν ἀνόμων σταυρώσαντες ἐθανατώσατε· τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὀδύναις τοῦ θανάτου, διότι 24
 δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κρατῇται ὑπ' αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ὁ Εὐεργετὴς τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου 25
 διαπαντός, διότι εἶναι ἐκ δεξιῶν μου διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδιά μου καὶ ἠγαλλίασεν ἡ 26
 γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου θέλει ἀναπαυθῇ ἐπ' ἐλπίδι. Διότι δὲν θέλεις ἐγκαταλείπει τὴν ψυχὴν μου 27
 ἐν τῷ ᾄδῃ οὐδὲ θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν. Ἐφανέρωσας εἰς ἐμὲ ὁδὸς ζωῆς, θέλεις μὲ 28
 χορτάσει ἀπὸ εὐφροσύνης διὰ τοῦ προσώπου σου. Ἄνδρες ἀδελφοί, δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω μετὰ παρρησίας 29
 περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ εἶναι παρ' ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἡμέρας ταύτης. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἦτο προφήτης καὶ ἤξευρεν ὅτι μεθ' ὅρκου ὤμοσε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, ὅτι ἐκ 30
 τοῦ καρποῦ τῆς ὁσφύου αὐτοῦ θέλει ἀναστήσει κατὰ σάρκα τὸν Χριστὸν διὰ νὰ καθίσῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου
 αὐτοῦ, προῖδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι δὲν ἐγκατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ᾄδῃ 31
 οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, τοῦ ὁποῖου πάντες ἡμεῖς εἴμεθα 32
 μάρτυρες. Ἀφοῦ λοιπὸν ὑψώθη διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Πατρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου 33
 Πνεύματος, ἐξέχεε τοῦτο, τὸ ὁποῖον τώρα σεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. Διότι ὁ Δαβὶδ δὲν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, 34
 λέγει ὁμοῦ αὐτός, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου 35
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Βεβαίως λοιπὸν ἄς ἐξεύρῃ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ Θεὸς Κύριον καὶ Χριστὸν 36
 ἔκαμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε. Ἀφοῦ δὲ ἤκουσαν ταῦτα, ἤλθεν εἰς κατάνυξιν 37
 ἡ καρδιά αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ἄνδρες
 ἀδελφοί· Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ ἄς βαπτισθῇ ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ 38
 Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διότι πρὸς ἐσᾶς εἶναι 39
 ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς
 ἡμῶν. Καὶ μὲ ἄλλους πολλοὺς λόγους διεμαρτύρετο καὶ προέτρπε, λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς διεστραμμένης 40
 ταύτης γενεᾶς. Ἐκεῖνοι λοιπὸν μετὰ χαρᾶς δεχθέντες τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν 41
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕως τρεῖς χιλιάδες ψυχαί. Καὶ ἐνέμενον ἐν τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ 42
 ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς. Κατέλαβε δὲ πᾶσαν ψυχὴν φόβος, καὶ πολλὰ τεράστια καὶ 43
 σημεῖα ἐγίνοντο διὰ τῶν ἀποστόλων. Καὶ πάντες οἱ πιστεύοντες ἦσαν ὁμοῦ καὶ εἶχον τὰ πάντα κοινά, καὶ 44, 45
 τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐπώλουν καὶ διεμοίραζον αὐτὰ εἰς πάντας, καθ' ἣν ἕκαστος εἶχε χρεῖαν.
 Καὶ καθ' ἡμέραν ἐμμένοντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κόπτοντες τὸν ἄρτον κατ' οἴκους, μετελάμβανον τὴν 46
 τροφὴν ἐν ἀγαλλίᾳ καὶ ἀπλότῃ καρδίᾳ, δοξολογοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐρίσκοντες χάριν ἐνώπιον ὄλου 47
 τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ Κύριος προσέθετε καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς σωζομένους.

Ἀνέβαινον δὲ ὁμοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. Καὶ 3, 2
 ἄνθρωπος τις χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιτίας μητρὸς αὐτοῦ ἐβαστάζετο, τὸν ὁποῖον ἔθετον καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν
 θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, διὰ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ ἱερὸν· οὗτος 3
 ἰδὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτην νὰ λάβῃ ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ 4
 εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, εἶπε· Βλέπων εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐκεῖνος ἔβλεπεν αὐτοὺς μετὰ προσοχῆς, 5
 προσμένων νὰ λάβῃ τι παρ' αὐτῶν. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγὼ δὲν ἔχω· ἀλλ' ὃ, τι ἔχω, 6
 τοῦτο σοὶ δίδω· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σηκώθητι καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν 7
 ἀπὸ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ 8
 ἀναπηδήσας ἐστάθη ὀρθίος καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ πεδῶν καὶ
 δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ δοξάζοντα τὸν Θεόν· καὶ ἐγνώριζον αὐτὸν 9, 10
 ὅτι οὗτος ἦτο ὁ καθήμενος διὰ ἐλεημοσύνην εἰς τὴν Ὠραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν ἀπὸ θάμβους
 καὶ ἐκστάσεως διὰ τὸ γεγονός εἰς αὐτόν. Καὶ ἐνῶ ὁ ἰατρευθεὶς χωλὸς ἐκράτει τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, 11
 συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν στοάν τὴν λεγομένην Σολομῶντος ἔκθαμβοι. Ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος, 12
 ἀπεκρίθη πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε διὰ τοῦτο, ἢ τί ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, ὥς ἐάν ἐκάμομεν
 ἀπὸ ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως ἢ εὐσεβείας νὰ περιπατῇ αὐτός· Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ 13
 Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήθητε αὐτὸν
 ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔκρινε νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν. Σεῖς ὁμοῦ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήθητε, 14
 καὶ ἐζητήσατε ἄνδρα φονέα νὰ χαρισθῇ εἰς ἐσᾶς, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐθανατώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς 15
 ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. Καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πίστεως τοῦτον, 16
 τὸν ὁποῖον θεωρεῖτε καὶ γνωρίζετε, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐστερέωσε, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὴν
 τελείαν ταύτην ὑγείαν ἐνώπιον πάντων ὑμῶν. Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐξεύρω ὅτι ἐπράξατε κατὰ ἄγνοιαν, καθὼς 17
 καὶ οἱ ἄρχοντές σας· ὁ δὲ Θεὸς ὅσα προεῖπε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς ἔμελλε 18
 νὰ πάθῃ, ἐξεπλήρωσεν οὕτω. Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ ἐπιστρέψατε, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας, διὰ 19
 νὰ ἔλθωσι καιροὶ ἀναψυχῆς ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον εἰς ἐσᾶς 20
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δεχθῇ ὁ οὐρανὸς μέχρι τῶν καιρῶν τῆς ἀποκαταστάσεως πάντων, ὅσα 21
 ἐλάλησεν ὁ Θεὸς ἀπ' αἰῶνος διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν. Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τοὺς 22

πατέρασ "Οτι Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει ἀναστήσει εἰς ἐσᾶς προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε
 23 ἀκούει κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ἐσᾶς. Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις δὲν ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου,
 24 θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ. Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν,
 25 προανήγγειλαν καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας. Σεῖς εἴσθε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν
 ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρασ ἡμῶν, λέγων πρὸς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῇ πᾶσαι
 26 αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Πρὸς ἐσᾶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτὸν διὰ νὰ σᾶς
 εὐλογῇ ὅταν ἐπιστρέφῃτε ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς τὸν λαόν, ἤλθον ἐπ' αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδου-
 2, 3 καῖοι, ἀγανακτοῦντες διότι ἐδίδασκον τὸν λαὸν καὶ ἐκήρυττον διὰ τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· καὶ
 4 ἐπέβαλον ἐπ' αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεσαν ὑπὸ φύλαξιν ἕως τῆς αὔριου, διότι ἦτο ἡδὴ ἑσπέρα. Πολλοὶ δὲ
 5 τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἔγινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς πέντε χιλιάδες. Καὶ τῇ ἐπαύ-
 6 ριον συνήχθησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ Ἄννας ὁ
 7 ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. Καὶ στήσαντες
 8 αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτων· Διὰ ποίας δυνάμεως ἢ διὰ ποίου ὀνόματος ἐπράξατε τοῦτο σεῖς· Τότε ὁ Πέτρος,
 9 πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, ἐὰν ἡμεῖς
 10 ἀνακρινώμεθα σήμερον διὰ εὐεργεσίαν πρὸς ἄνθρωπον ἀσθενοῦντα, διὰ ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθῃ, ἃς
 11 ἦναι γνωστὸν εἰς πάντα ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, διὰ τοῦτου παρίσταται οὗτος
 12 ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. Οὗτος εἶναι ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἐφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὅστις ἔγινεν κεφαλὴ
 13 γωνίας. Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἢ σωτηρία· διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδο-
 14 μένον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σωθῶμεν. Θεωροῦντες δὲ τὴν παρρησίαν τοῦ Πέτρου
 15 καὶ Ἰωάννου, καὶ πληροφορηθέντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον καὶ ἀνεγνώριζον
 16 αὐτοὺς ὅτι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ· βλέποντες δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν τεθεραπευμένον ἰστάμενον μετ' αὐτῶν, δὲν
 17 εἶχον οὐδὲν νὰ ἀντιῑπώσω. Προστάξαντες δὲ αὐτοὺς νὰ ἀπέλθωσιν ἔξω τοῦ συνεδρίου, συνεβουλεύθησαν πρὸς
 18 ἀλλήλους, λέγοντες· Τί θέλομεν κάμει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἐπειδὴ ὅτι μὲν ἔγινεν δι' αὐτῶν γνωστὸν
 19 θαῦμα, εἶναι φανερόν εἰς πάντα τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν τοῦτο·
 20 ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ διαδοθῇ περισσότερον εἰς τὸν λαόν, ἃς ἀπειλήσωμεν αὐτοὺς αὐστηρῶς νὰ μὴ λαλῶσι πλέον
 21 ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς μηδένα ἄνθρωπον. Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ λαλῶσι
 22 καθόλου μηδὲ νὰ διδάσκωσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτούς,
 23 εἶπον· Ἄν ἦναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ ἀκούωμεν ἐσᾶς μᾶλλον παρὰ τὸν Θεόν, κρίνατε. Διότι ἡμεῖς
 24 δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ λαλῶμεν ὅσα εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν. Οἱ δὲ, πάλιν ἀπειλήσαντες αὐτοὺς ἀπέλυσαν,
 25 μὴ εὐρίσκοντες τὸ πῶς νὰ τιμωρήσωσιν αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, διότι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν διὰ τὸ γεγονός.
 26 Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγινεν τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς θεραπείας, ἦτο περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα
 27 ἔτων. Καὶ ἀφοῦ ἀπελύθησαν, ἤλθον πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς
 28 καὶ οἱ πρεσβύτεροι. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ὕψωσαν τὴν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον· Δέσποτα,
 29 σὺ εἶσαι ὁ Θεός, ὅστις ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅστις εἶπας
 30 διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ δούλου σου· Διὰ τί ἐφρύαζαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια· παρεστάθησαν
 31 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διότι
 32 συνήχθησαν ἐπ' ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ἁγίου Παιδὸς σου Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισας, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ
 33 Πόντιος Πιλάτος μετὰ τῶν ἑθνῶν καὶ τῶν λαῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ κάμωσιν ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ
 34 σου προώρῃσε νὰ γείνωσι· καὶ τώρα, Κύριε, βλέπων εἰς τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ
 35 λαλῶσι τὸν λόγον σου μετὰ πάσης παρρησίας, ἐκτείνων τὴν χεῖρά σου εἰς θεραπείαν καὶ γινομένων σημείων
 36 καὶ τεραστίων διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου Παιδὸς σου Ἰησοῦ. Μετὰ δὲ τὴν δέξιν αὐτῶν ἐσείσθῃ ὁ τόπος
 37 ὅπου ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ
 παρρησίας. Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ ἦτο μία, καὶ οὐδὲ εἷς ἔλεγεν ὅτι εἶναι
 ἑαυτοῦ τι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ ἀλλ' εἶχον τὰ πάντα κοινά. Καὶ μετὰ δυνάμεως μεγάλῃς ἀπέδιδον οἱ ἀπό-
 στολοι τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ χάρις μεγάλη ἦτο ἐπὶ πάντας αὐτούς. Ἐπειδὴ
 οὐδὲ ἦτο τις μεταξὺ αὐτῶν ἐνδεής· διότι ὅσοι ἦσαν κτήτορες ἀγρῶν ἢ οἰκιῶν, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν
 πωλουμένων καὶ ἔθετον εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· καὶ διεμοιράζετο εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν χρείαν τὴν
 ὁποίαν εἶχε. Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁ ἐπονομασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων Βαρνάβας, τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύμενον εἶναι
 υἱὸς παρηγορίας Λευΐτης, Κύπριος τὸ γένος, ἔχων ἀγρὸν ἐπώλησε καὶ ἔφερε τὰ χρήματα καὶ ἔθεσεν εἰς τοὺς
 πόδας τῶν ἀποστόλων.

5, 2 Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας τὸ ὄνομα μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σαπφείρης ἐπώλησε κτῆμα καὶ ἐκράτησεν
 ἀπὸ τῆς τιμῆς, ἐν γνώσει καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ φέρων μέρος τι ἔθεσεν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.
 3 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ὥστε νὰ ψευσθῇς εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
 4 Ἅγιον καὶ νὰ κρατήσῃς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ ἀγροῦ· Ἐνῶ ἔμενε, δὲν ἦτο σοῦ καὶ ἀφοῦ ἐπωλήθῃ, δὲν ἦτο ἐν
 5 τῇ ἐξουσίᾳ σου διὰ τί ἔβαλες ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο δὲν ἐψεύσθῃς εἰς ἀνθρώπους, ἀλλ' εἰς τὸν
 6 Θεόν. Ἐνῶ δὲ ἤκουεν ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, ἔπεσε καὶ ἐξεψύχησε, καὶ ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐπὶ
 7 πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Σηκωθέντες δὲ οἱ νεώτεροι, ἐτύλιξαν αὐτὸν καὶ ἐκβαλόντες ἔθαψαν. Μετὰ δὲ

περίπου τρεῖς ὥρας εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μὴ ἐξεύρουσα τὸ γεγονός. Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὴν ὁ Πέτρος· 8
 Εἰπέ μοι, διὰ τὸσον ἐπωλήσατε τὸν ἀγρόν; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, διὰ τὸσον. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Διὰ 9
 τί συνεφωνήσατε νὰ πειράζητε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἰδοῦ, εἰς τὴν θύραν οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα
 σου καὶ θέλουσιν ἐκβάλει καὶ σέ. Καὶ ἔπεσε παρευθὺς εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξεψύχησεν· εἰσελθόντες 10
 δὲ οἱ νεανίσκοι, εὔρον αὐτὴν νεκράν καὶ ἐκβαλόντες ἔθαψαν πλησίον τοῦ ἀνδρός αὐτῆς. Καὶ ἐπέπεσε φόβος 11
 μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Πολλὰ δὲ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο 12
 ἐν τῷ λαῷ διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Ἐκ δὲ 13
 τῶν λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ προσκολληθῇ εἰς αὐτοὺς, ὁ λαὸς ὁμῶς ἐμεγάλυνεν αὐτούς· καὶ προσετίθεντο 14
 μᾶλλον πιστεύοντες εἰς τὸν Κύριον, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε ἔφερον ἔξω εἰς τὰς πλατείας τοὺς 15
 ἀσθενεῖς καὶ ἔθιεον ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάτων, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ κἄν ἡ σκιά τοῦ Πέτρου ἐρχομένου τινὰ ἐξ
 αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ἐνοχλουμένους 16
 ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Καὶ σηκωθείς ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ μετ' 17
 αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς 18
 ἀποστόλους, καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς δημοσίαν φυλακὴν. Ἄγγελος ὁμῶς Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς 19
 θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκβαλὼν αὐτοὺς εἶπεν· Ὑπάγετε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ πρὸς τὸν λαόν 20
 πάντα τοὺς λόγους τῆς ζωῆς ταύτης. Καὶ ἀκούσαντες εἰσῆλθον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. Ἐλθὼν 21
 δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
 ἔστειλαν εἰς τὸ δεσμοτῆριον, διὰ νὰ φέρωσιν αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται ἐλθόντες δὲν εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ 22
 φυλακῇ, καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν, λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμοτῆριον εὔρομεν κεκλεισμένον μετὰ πάσης 23
 ἀσφαλείας, καὶ τοὺς φύλακας ἰσταμένους ἔξω ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ οὐδένα εὔρομεν ἔσω. Ὡς 24
 δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ περὶ
 αὐτῶν εἰς τί ἔμελλε νὰ καταντήσῃ τοῦτο. Καὶ ἐλθὼν τις ἀπήγγειλε πρὸς αὐτούς, λέγων ὅτι ἰδοῦ, οἱ ἄνθρωποι, 25
 τοὺς ὁποίους ἐβάλετε εἰς τὴν φυλακὴν, ἴστανται ἐν τῷ ἱερῷ καὶ διδάσκουσι τὸν λαόν. Τότε ὑπῆγεν ὁ στρατηγὸς 26
 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἔφερεν αὐτούς, οὐχὶ μετὰ βίας· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαόν, μὴ λιθοβοληθῶσι. Καὶ ἀφοῦ 27
 ἔφεραν αὐτούς, ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· Δὲν οὐκ ἀπαρηγγείλαμεν 28
 ῥητῶς νὰ μὴ διδάσκητε ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ καὶ ἰδοῦ, ἐγεμίσατε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς διδαχῆς σας, καὶ
 θέλετε νὰ φέρητε ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· 29
 Πρέπει νὰ πειθαρχῶμεν εἰς τὸν Θεὸν μᾶλλον παρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀνέστησε 30
 τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐθανατώσατε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ Θεὸς ὕψωσε διὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ 31
 Ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα, διὰ νὰ δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἄφεισιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες 32
 αὐτοῦ περὶ τῶν λόγων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πειθαρχοῦντας εἰς
 αὐτόν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔτριζον τοὺς ὀδόντας καὶ ἐβουλεύοντο νὰ θανατώσωσιν αὐτούς. Σηκωθείς δὲ ἐν τῷ 33, 34
 συνεδρίῳ Φαρισαῖος τις Γαμαλιὴλ τὸ ὄνομα, νομοδιδάσκαλος τιμώμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ, προσέταξε νὰ
 ἐκβάλωσι τοὺς ἀποστόλους δι' ὀλίγην ὥραν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς 35
 περὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων τί μέλλετε νὰ πράξητε. Διότι πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἐσηκώθη ὁ Θεοδᾶς, λέγων 36
 ἑαυτὸν ὅτι εἶναι μέγας τις, εἰς τὸν ὁποῖον προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ἕως τετρακοσίων· ὅστις ἐφονεύθη,
 καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο εἰς αὐτὸν διελύθησαν καὶ κατήντησαν εἰς οὐδέν. Μετὰ τοῦτον ἐσηκώθη Ἰούδας ὁ 37
 Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἔσυρεν ὀπίσω αὐτοῦ ἀρκετὸν λαόν· καὶ ἐκεῖνος ἀπωλέσθη, καὶ
 πάντες ὅσοι ἐπείθοντο εἰς αὐτὸν διεσκορπίσθησαν. Καὶ τώρα σὰς λέγω, ἀπέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων 38
 καὶ ἀφήσατε αὐτούς· διότι ἐὰν ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο ἦναι ἐξ ἀνθρώπων, θέλει ματαιωθῇ· ἐὰν ὁμῶς 39
 ἦναι ἐκ Θεοῦ, δὲν δύνασθε νὰ ματαιώσητε αὐτό, καὶ προσέχετε μήπως εὕρεθῇτε καὶ θεομάχοι. Καὶ ἐπείσθησαν
 εἰς αὐτόν, καὶ προσκαλέσαντες τοὺς ἀποστόλους, ἔδειραν καὶ παρήγγειλαν νὰ μὴ λαλῶσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ 40
 Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἀνεχώρουν ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, χαίροντες ὅτι ὑπὲρ 41
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἠξιώθησαν νὰ ἀτιμασθῶσι. Καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον δὲν ἔπαυον 42
 διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὅτε ἐπληθύνοντο οἱ μαθηταί, ἔγεινε γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν 6
 Ἑβραίων, ὅτι αἱ χῆραι αὐτῶν παρεβλέποντο ἐν τῇ καθημερινῇ διακονίᾳ. Τότε οἱ δώδεκα, προσκαλέσαντες τὸ 2
 πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Δὲν εἶναι πρέπον νὰ ἀφήσωμεν ἡμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ διακονῶμεν εἰς
 τραπέζας. Σκέφθητε λοιπὸν, ἀδελφοί, νὰ ἐκλέξητε ἐξ ὑμῶν ἑπτὰ ἄνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος 3
 Ἁγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους ἂς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ θέλομεν ἐμμένει ἐν τῇ 4
 προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξέλεξαν 5
 τὸν Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ
 Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον, προσῆλυτον Ἀντιοχείας, τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων 6
 καὶ προσευχηθέντες ἐπέθεσαν ἐπ' αὐτοὺς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥιζαν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ 7
 ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, καὶ πολὺ πλῆθος τῶν ἱερέων ὑπήκουον εἰς τὴν πίστιν. Ὁ δὲ 8
 Στέφανος, πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως, ἔκαμνε τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Καὶ ἐσηκώθησαν 9
 τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας
 καὶ Ἀσίας, φιλονεικοῦντες μετὰ τὸν Στέφανον, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὸ 10
 πνεῦμα, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐλάλει. Τότε ἔβαλον κρυφίως ἀνθρώπους, λέγοντας ὅτι ἠκούσαμεν αὐτὸν λαλοῦντα 11

12 λόγια βλάβσημα κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Θεοῦ· καὶ διήγειραν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
 13 γραμματεῖς, καὶ ἐπελθόντες ἤρπασαν αὐτὸν καὶ ἔφεραν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς,
 14 λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν παύει λαλῶν λόγια βλάβσημα κατὰ τοῦ ἁγίου τούτου τόπου καὶ τοῦ νόμου·
 15 διότι ἠκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος θέλει καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει
 τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθήμενοι ἐν τῷ
 συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς πρόσωπον ἀγγέλου.

7, 2 Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Τῶντι οὕτως ἔχουσι ταῦτα Ὁ δὲ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ
 Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα ἡμῶν Ἀβραάμ ὅτε ἦτο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν κατοικήσῃ ἐν Χαρράν,
 3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἔλθε εἰς γῆν, τὴν ὁποίαν θέλω
 4 σοὶ δεῖξει. Τότε ἐξελθὼν ἐκ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν Χαρράν· καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
 5 πατρὸς αὐτοῦ μετῴκησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς κατοικεῖτε τώρα· καὶ δὲν ἔδωκεν εἰς
 αὐτὸν κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι θέλει δώσει αὐτὴν κτῆμα εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸ
 6 σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτόν, ἐνῶ δὲν εἶχε τέκνον. Ἐλάλησε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Θεὸς οὕτως, ὅτι τὸ σπέρμα αὐτοῦ
 7 θέλει εἶσθαι πάροικον ἐν γῇ ξένῃ, καὶ θέλουσι δουλώσει αὐτὸ καὶ καταθλίψει τετρακόσια ἔτη· καὶ τὸ ἔθνος,
 8 εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι δουλωθῆ, ἐγὼ θέλω κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα θέλουσιν ἐξέλθαι καὶ θέλουσι μὲ
 9, 10 λατρεύσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ καὶ
 περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

11 Καὶ οἱ πατριάρχαι, φθονήσαντες τὸν Ἰωσήφ, ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Θεὸς ὅμως ἦτο μετ' αὐτοῦ, καὶ
 ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν χάριν καὶ σοφίαν ἐνώπιον Φαραῶ τοῦ
 βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατέστησεν αὐτὸν κυβερνήτην ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅλου τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

12 Ἦλθε δὲ πείνα ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναάν καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ δὲν εὗρισκον τροφὰς οἱ
 13 πατέρες ἡμῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰακώβ ὅτι ὑπῆρχε σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε πρῶτην φοράν τοὺς πατέρας
 14 ἡμῶν· καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀνεγνωρίσθη ὁ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ ἐφανερώθη εἰς τὸν Φαραῶ
 15 τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. Ἀποστείλας δὲ ὁ Ἰωσήφ, ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ καὶ πᾶσαν τὴν
 16 συγγένειαν αὐτοῦ ἑβδομήκοντα πέντε ψυχάς. Καὶ κατέβη ὁ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ αὐτὸς καὶ
 17 οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Συχὲμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραάμ μὲ
 18 τιμὴν ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμῳρ πατρὸς τοῦ Συχέμ. Καθὼς δὲ ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπαγγελίας,
 19 τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ἠῤῃξεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἕως ὅτου ἐσηκώθη
 20 βασιλεὺς ἄλλος, ὅστις δὲν ἤξευρε τὸν Ἰωσήφ. Οὗτος δολιευθεὶς τὸ γένος ἡμῶν, κατέθλιψε τοὺς πατέρας
 21 ἡμῶν, ὥστε νὰ κάμῃ νὰ ρίπτονται τὰ βρέφη αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ζωογονῶνται· ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐγεννήθη ὁ
 22 Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θεῖον κάλλος· ὅστις ἀνετράφη τρεῖς μῆνας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἐρρίφθη,
 23 ἀνέλαβεν αὐτὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ καὶ ἀνέθρεψεν αὐτὸν διὰ νὰ ᾔναι υἱὸς αὐτῆς. Καὶ ἐδιδάχθη ὁ Μωϋσῆς
 24 πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἦτο δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις. Ἐνῶ δὲ ἐτελείονε τὸ τεσσαρακοστὸν
 25 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ὑπερησπίσθη αὐτὸν καὶ ἔκαμεν ἐκδίκησιν ὑπὲρ τοῦ καταθλιβομένου, πατάξας
 27 τὸν Αἰγύπτιον. Ἐνόμιζε δὲ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἤθελον νοήσῃ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ δίδει εἰς
 28 αὐτοὺς σωτηρίαν· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόησαν. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτούς, ἐνῶ ἐμάχοντο, καὶ
 29 παρεκίνησεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν· Ἄνθρωποι, ἀδελφοὶ εἴσθε σεῖς· διὰ τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους Ὁ δὲ ἀδικῶν
 30 τὸν πλησίον ἀπέσπρωξεν αὐτόν, εἰπὼν· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς Μήπως θέλεις σὺ
 31 νὰ μὲ φονεύῃς, καθ' ὃν τρόπον ἐφόνευσας χθὲς τὸν Αἰγύπτιον Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔφυγε διὰ τὸν λόγον τοῦτον
 32 καὶ ἔγινε πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, ὅπου ἐγέννησε δύο υἱούς. Καὶ ἀφοῦ συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα ἔτη,
 33 ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἐν μέσῳ φλογὸς καιομένης βάτου. Ὁ δὲ Μωϋσῆς
 34 ἰδὼν ἐθαύμασε διὰ τὸ ὄραμα· καὶ ἐνῶ ἐπλησίαζε διὰ νὰ παρατηρήσῃ, ἦλθε φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ
 εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Ἐντρομος
 35 δὲ γενόμενος ὁ Μωϋσῆς, δὲν ἐτόλμα νὰ παρατηρήσῃ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος· Λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν
 36 ποδῶν σου· διότι ὁ τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἵστασαι, εἶναι γῆ ἁγία. Εἶδον, εἶδον τὴν τλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου
 37 τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἤκουσα τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ κατέβην διὰ νὰ ἑλευθερώσω αὐτούς· καὶ τώρα ἔλθε, θέλω
 38 σε ἀποστείλῃ εἰς Αἴγυπτον. Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον ἠρνήθησαν εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα
 39 καὶ δικαστὴν τοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἀρχηγὸν καὶ λυτρωτὴν διὰ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου τοῦ φανέντος εἰς αὐτόν
 40 ἐν τῇ βάτῳ. Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ἀφοῦ ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ
 41 θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη. Οὗτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς, ὅστις εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ·
 42 προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας θέλει σᾶς ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκούσει. Οὗτος
 εἶναι ὅστις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστάθη μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτόν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ
 μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ παρέλαβε λόγια ζωοποιὰ διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς. Εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες ἡμῶν
 40 δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσωσιν, ἀλλ' ἀπέβαλον καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον εἰπόντες
 πρὸς τὸν Ἀαρών· Κάμε εἰς ἡμᾶς θεοὺς, οἵτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ἡμῶν· διότι οὗτος ὁ Μωϋσῆς, ὅστις
 41 ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί συνέβη εἰς αὐτόν. Καὶ κατεσκεύασαν μόσχον ἐν ταῖς ἡμέραις
 42 ἐκείναις καὶ προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸ εἶδωλον καὶ εὐφραίνοντο εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ὅθεν ἐστράφη
 ὁ Θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ λατρεύσωσι τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν

τῷ βιβλίῳ τῶν προφητῶν. Μήπως προσεφέρατε εἰς ἐμὲ σφάγια καὶ θυσίας τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ. Μάλιστα ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμφάν, τοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους ἐκάμετε διὰ νὰ προσκυνῆτε αὐτούς· διὰ τοῦτο θέλω σᾶς μετοικίσει ἐπέκεινα τῆς Βαβυλῶνος. Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτο μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διέταξεν ἐκεῖνος, ὅστις ἐλάλει πρὸς τὸν Μωϋσῆν, νὰ κατασκευάσῃ αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον εἶχεν ἰδεῖ· τὴν ὁποίαν καὶ παραλαβόντες οἱ πατέρες ἡμῶν, ἔφεραν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν κατακτηθεῖσαν γῆν τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔξωσεν ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν τοῦ Δαβίδ· ὅστις εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ηὐχέθη νὰ εὕρῃ κατοικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Σολομὼν δὲ φκοδόμησεν εἰς αὐτὸν οἶκον. Ἀλλ' ὁ Ὑψιστος δὲν κατοικεῖ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον θέλετε οἰκοδομήσει δι' ἐμέ, λέγει Κύριος, ἢ ποῖος ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου Ἡ χεὶρ μου δὲν ἔκαμε ταῦτα πάντα. Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίμητοι τὴν καρδίαν καὶ τὰ ὦτα, σεῖς πάντοτε ἀντιφέρεσθε κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου· καθὼς οἱ πατέρες σας, οὕτω καὶ σεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας μάλιστα ἐφόνευσαν ἐκείνους, οἵτινες προκατήγγειλαν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου σεῖς ἐγείνατε τώρα προδόται καὶ φονεῖς· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον ἐκ διαταγῶν ἀγγέλων καὶ δὲν ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, κατεκόπνοντο τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ ἔτριζον τοὺς ὀδόντας κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Στέφανος, πλήρης ὢν Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Ἰησοῦν ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Τότε φωνάζαντες μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἔφραζαν τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τοὺς πόδας νεανίου τινὸς ὀνομαζομένου Σαύλου. Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ γονατίσας ἐφώναζε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Κύριε, μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἦτο σύμφωνος εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ. Καὶ ἔγινεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας κατὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις καὶ πάντες διεσπάρησαν εἰς τοὺς τόπους τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων. Ἐφεραν δὲ τὸν Στέφανον εἰς τὸν τάφον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἔκαμον θρῆνον μέγαν ἐπ' αὐτόν. Ὁ δὲ Σαῦλος ἐκακοποιεῖ τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβαιῶν εἰς πᾶσαν οἰκίαν καὶ σύρων ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρέδιδεν εἰς τὴν φυλακὴν. Οἱ μὲν λοιπὸν διασπαρέντες διηλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. Ὁ δὲ Φίλιππος, καταβάς εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυττεν εἰς αὐτοὺς τὸν Χριστόν. Καὶ οἱ ὄχλοι προσεῖχον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, ἀκούοντες καὶ βλέποντες τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμνε. Διότι ἐκ πολλῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξήρχοντο αὐτὰ φωνάζοντα μετὰ μεγάλης φωνῆς, καὶ πολλοὶ παραλυτικοὶ καὶ χωλοὶ ἔθεραπεύθησαν, καὶ ἔγινε χαρὰ μεγάλη ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει. Ἀνθρώπος δὲ τις Σίμων ὀνομαζόμενος προῦπηρχεν ἐν τῇ πόλει, κάμνων μαγείας καὶ ἐκπλήττων τὸν λαὸν τῆς Σαμαρείας, λέγων ἑαυτὸν ὅτι εἶναι μέγας τις· εἰς τὸν ὁποῖον ἔδιδον προσοχὴν πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτος εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη. Ἐδίδον δὲ προσοχὴν εἰς αὐτόν, διότι εἶχεν ἐκπλήξει αὐτοὺς πολὺν καιρὸν μὲ τὰς μαγείας. Ὅτε ὁμως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον εὐαγγελιζόμενον τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔβαπτιζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἔμενε πάντοτε μετὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ θεωρῶν σημεῖα καὶ θαύματα μεγάλα γινόμενα ἐξεπλήττετο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι οἱ ἐν Ἱερουσολύμοις ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· Οἵτινες καταβάντες προσηυχήθησαν περὶ αὐτῶν διὰ νὰ λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον· διότι δὲν εἶχεν ἔτι ἐπιπέσει ἐπ' οὐδένα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βεβαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τότε ἐπέθετον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα Ἅγιον. Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσέφερεν εἰς αὐτοὺς χρήματα, λέγων· Δότε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ὥστε εἰς ὅντινα ἐπιθέσω τὰς χεῖρας νὰ λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἅγιον. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου ἃς ἦναι μετὰ σοῦ εἰς ἀπώλειαν, διότι ἐνόμισας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτᾶται διὰ χρημάτων. Σὺ δὲν ἔχεις μερίδα οὐδὲ κληρὸν ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· διότι ἡ καρδία σου δὲν εἶναι εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, ἵσως συγχωρηθῇ εἰς σέ ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· ἐπειδὴ σὲ βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ δεσμὸν ἀδικίας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· Δεήθητε σεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ μηδὲν ἐξ ὧν εἶπετε. Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφοῦ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, κηρύζαντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐν πολλοαῖς κώμαις τῶν Σαμαρειτῶν. Ἀγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς τὸν Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι καὶ ὑπάγε πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη εἶναι ἔρημος. Καὶ σηκωθείς ὑπῆγε. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος, ἄρχων τῆς Κανδάκης τῆς βασιλείας τῶν Αἰθιόπων, ὅστις ἦτο ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν αὐτῆς, οὗτος εἶχεν ἐλθεῖ διὰ νὰ προσκυνήσῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὑπέστρεφε καὶ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ, ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν. Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα πρὸς τὸν Φίλιππον· Πλησίασον καὶ προσκολλήθητι εἰς τὴν ἅμαξαν ταύτην. Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον καὶ ἤκουσεν αὐτὸν ἀναγινώσκοντα τὸν προφήτην Ἠσαΐαν καὶ εἶπεν· Ἀρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ πῶς ἤθελον δυνηθῆ, ἐὰν δὲν μὲ ὀδηγήσῃ τις. Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθήσῃ μετ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ χωρίον τῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον ἀνεγίνωσκεν, ἦτο τοῦτο. Ἐφέρθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν· καὶ ὡς ἀρνίον ἐμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἀφηρέθη ἡ κρίσις αὐτοῦ· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς θέλει διηγῆθαι διότι σηκώνεται ἀπὸ
 34 τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Φίλιππον, εἶπε· Παρακαλῶ σε, περὶ τίνος λέγει
 35 τοῦτο ὁ προφήτης περὶ ἐαυτοῦ περὶ ἄλλου τινός· Καὶ ἀνοίξας ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρχίσας ἀπὸ
 36 τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσαστο εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ καθὼς ἐξηκολούθουν τὴν ὁδόν, ἦλθον εἰς τὸ
 37 ὕδωρ, καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί μὲ ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ. Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Ἐὰν πιστεύῃς ἐξ
 38 ὅλης τῆς καρδίας, δύνασαι. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε· Πιστεύω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ
 39 προσέταξε νὰ σταθῇ ἡ ἄμαξα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν
 40 ὁ εὐνοῦχος· ἀλλ' ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. Ὁ δὲ Φίλιππος εὐρέθη εἰς Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος
 ἐκήρυττεν εἰς πάσας τὰς πόλεις, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς Καισάρειαν.

9, 2 Ὁ δὲ Σαῦλος, πνέων ἔτι ἀπειλὴν καὶ φόνον κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ
 ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκόν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐὰν εὑρῇ τινὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ ταύτης,
 3 ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, φέρῃ δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐνῷ δὲ πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμα-
 4 σκόν, ἐξαίφνης ἤστραψε περὶ αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν
 5 πρὸς αὐτόν· Σαούλ, Σαούλ, τί μὲ διώκεις. Καὶ εἶπε· Τίς εἶσαι, Κύριε. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς,
 6 τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις· σκληρὸν σοι εἶναι νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα. Ὁ δὲ τρέμων καὶ ἐκθαμβος γενόμενος,
 7 εἶπε· Κύριε, τί θέλεις νὰ κάμω. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκώθητι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοὶ
 8 λαληθῇ τί πρέπει νὰ κάμῃς. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν ἴσταντο ἄφωνοι, ἀκούοντες μὲν τὴν φωνήν,
 9 μὴ δένα ὅμως βλέποντες. Ἐσηκώθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔχων ἀνεωγμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
 10 δὲν ἔβλεπεν οὐδένα· καὶ χειραγωγούμενος αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ
 11 βλέπῃ, καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. Ἦτο δὲ τισ μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ Ἀνανίας ὀνομαζόμενος, καὶ εἶπε πρὸς
 12 αὐτόν ὁ Κύριος δι' ὀράματος· Ἀνανία· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθείς
 13 ὕπαγε εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀνομαζομένην Εὐθείαν καὶ ζήτησον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰούδα τινὰ Σαῦλον ὀνομαζόμενον
 14 Ταρσέα· διότι ἰδοὺ, προσεύχεται, καὶ εἶδε δι' ὀράματος ἄνθρωπον Ἀνανίαν ὀνομαζόμενον ὅτι εἰσῆλθε καὶ
 15 ἔθεσεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν περὶ
 16 τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἔπραξεν εἰς τοὺς ἁγίους σου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν
 17 ἀρχιερέων νὰ δέσῃ πάντα τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος· Ὑπάγε, διότι
 18 οὗτος εἶναι σκεῦος ἐκλογῆς εἰς ἐμέ, διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλείων καὶ τῶν υἱῶν
 19 Ἰσραὴλ· ἐπεὶδὴ ἐγὼ θέλω δείξει εἰς αὐτόν ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου. Ὑπῆγε δὲ ὁ Ἀνανίας
 20 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθέσας ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαούλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν, ὁ
 21 Ἰησοῦς ὅστις ἐφάνη εἰς σὲ ἐν τῇ ὁδῷ καθ' ἣν ἤρχου, διὰ νὰ ἀναβλέψῃς καὶ νὰ πλησθῇς Πνεύματος Ἁγίου. Καὶ
 22 εὐθὺς ἔπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥς λέπη, καὶ ἀνέβλεψεν εὐθύς, καὶ σηκωθείς ἐβαπτίσθη. Καὶ λαβὼν
 23 τροφὴν ἐδυναμώθη. Διέτριψε δὲ ὁ Σαῦλος ἡμέρας τινὰς μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν, καὶ εὐθὺς ἐκήρυττεν
 24 ἐν ταῖς συναγωγαῖς τὸν Χριστὸν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ
 25 ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐξωλόθρευσε ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ἐδῶ διὰ
 26 τοῦτο εἶχεν ἐλθεῖν διὰ νὰ φέρῃ αὐτοὺς δεδεμένους πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς. Ὁ δὲ Σαῦλος μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο
 27 καὶ συνέχευε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, ἀποδεικνύων ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ
 28 ἀφοῦ παρῆλθον ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλευθήσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ θανατώσωσιν αὐτόν· ἐγνωστοποιήθη δὲ εἰς
 29 τὸν Σαῦλον ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Καὶ παρεφύλαττον τὰς πύλας ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν·
 30 λαβόντες δὲ αὐτόν οἱ μαθηταί, διὰ νυκτὸς κατεβίβασαν διὰ τοῦ τείχους κρεμάσαντες ἐντὸς σπιρίδος. Καὶ
 31 ἐλθὼν ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπροσπάθει νὰ προσκολληθῇ εἰς τοὺς μαθητάς· πλὴν πάντες ἐφοβοῦντο
 32 αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι εἶναι μαθητής. Ὁ Βαρνάβας δὲ παραλαβὼν αὐτόν ἔφερε πρὸς τοὺς ἀποστόλους,
 33 καὶ διηγῆθη πρὸς αὐτοὺς πῶς εἶδε τὸν Κύριον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ,
 34 ἐκήρυξε μετὰ παρρησίας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἦτο μετ' αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ εἰσερχόμενος καὶ
 35 ἐξερχόμενος καὶ μετὰ παρρησίας κηρύττων ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονέικει μετὰ
 36 τῶν Ἑλληνιστῶν· ἐκεῖνοι δὲ κατεγίνοντο εἰς τὸ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. Μαθόντες δὲ οἱ ἀδελφοί, κατεβίβασαν
 37 αὐτόν εἰς Καισάρειαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν εἰς Ταρσόν. Αἱ μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν
 38 καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σαμάρειαν εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομοῦμεναι καὶ περιπατοῦσαι ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ
 39 διὰ τῆς παρηγορίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο. Ὁ δὲ Πέτρος, διερχόμενος διὰ πάντων, κατέβη καὶ
 πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας τὴν Λύδδαν. Καὶ εὗρεν ἄνθρωπον τινα Αἰνέαν τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο
 παραλυτικός, ἀπὸ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενος ἐπὶ κρᾶβάτου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος· Αἰνέε, σὲ ἰατρεύει
 ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός· σηκώθητι καὶ στῶσον τὴν κλίνην σου. Καὶ εὐθὺς ἐσηκώθη. Καὶ εἶδον αὐτόν πάντες οἱ
 κατοικοῦντες τὴν Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἐν Ἰόππῃ ἦτο τις μαθήτρια
 ὀνόματι Ταθιθά, ἣτις διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦτο πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυγῶν, τὰς
 ὁποίας ἔκαμνε· κατ' ἐκεῖνας δὲ τὰς ἡμέρας συνέβη ἀσθενήσασα νὰ ἀποθάνῃ· καὶ λούσαντες αὐτὴν ἔθεσαν εἰς
 ἄνῳγον. Καὶ ἐπεὶδὴ ἡ Λύδδα ἦτο πλησίον τῆς Ἰόππης, ἀκούσαντες οἱ μαθηταί ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐν αὐτῇ,
 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν δύο ἄνδρας, παρακαλοῦντες νὰ μὴ βραδύνῃ νὰ περάσῃ ἕως εἰς αὐτοὺς. Καὶ σηκωθείς
 ὁ Πέτρος, ὑπῆγε μετ' αὐτῶν τὸν ὁποῖον ἐλθόντα ἀνέβιβασαν εἰς τὸ ἄνῳγον, καὶ παρεστάθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ
 πᾶσαι αἱ χῆραι, κλαίουσαι καὶ δεικνύουσαι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἡ Δορκὰς εἰργάζετο ὅτε ἦτο μετ' αὐτῶν.

Ὁ δὲ Πέτρος, ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθη καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, 40
ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθησεν. Ὁ δὲ ἔδωκε χεῖρα εἰς 41
αὐτὴν καὶ ἐσήκωσεν αὐτήν, καὶ φωνάξας τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Ἐγένετο δὲ 42
τοῦτο γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν Ἰόππην, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ὁ Πέτρος ἔμεινεν ἱκανὰς 43
ἡμέρας ἐν Ἰόππῃ παρὰ τινι Σίμωνι θυροδέψῃ.

Ἦτο δὲ τις ἄνθρωπος ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ λεγομένου **10**
Ἰταλικοῦ, εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν μετὰ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὅστις καὶ ἔκαμνεν ἐλεημοσύνας 2
εἰς τὸν λαὸν πολλὰς καὶ ἐδέετο τοῦ Θεοῦ διαπαντός· οὗτος εἶδε φανερά δι' ὀράματος περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς 3
ἡμέρας ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κορνήλιε. Ὁ δὲ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν 4
καὶ ἔμφοδος γενόμενος, εἶπε· Τί εἶναι, Κύριε· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Αἱ προσευχαὶ σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνόν σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ τώρα πέμπω εἰς Ἰόππην ἀνθρώπους καὶ προσκάλεσον 5
τὸν Σίμωνα, ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος· οὗτος ζενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι θυροδέψῃ, ἔχοντι οἰκίαν πλησίον 6
τῆς θαλάσσης. Οὗτος θέλει σοὶ λαλήσει τί πρέπει νὰ κάμνης. Καθὼς δὲ ἀνεχώρησεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν πρὸς 7
τὸν Κορνήλιον, ἐφώναξε δύο ἐκ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ καὶ ἓνα στρατιώτην εὐσεβῆ ἐκ τῶν διαμενόντων πάντοτε
πλησίον αὐτοῦ, καὶ διηγήθεισιν πρὸς αὐτοὺς τὰ πάντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον, 8, 9
ἐνῶ ἐκεῖνοι ὠδοιπόρουν καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα διὰ νὰ προσευχηθῇ περὶ
τὴν ἔκτην ὥραν. Καὶ πεινάσας ἤθελε νὰ φάγῃ· ἐνῶ δὲ ἡτοίμαζον, ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ἑκστασις, καὶ θεωρεῖ 10, 11
τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς σινδόνα μεγάλην, τὸ ὁποῖον ἦτο δεδεμένον
ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἄκρων καὶ κατεβιδάξεται ἐπὶ τὴν γῆν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον πάντα τὰ τετράποδα τῆς 12
γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἔγενετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Σηκώθεις, Πέτρε, 13
σφάζον καὶ φάγε· Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μὴ γένοιτο, Κύριε· διότι οὐδέποτε ἔφαγον οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον. 14
Καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου ἔγενετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ὅσα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγε βέβηλα. Ἐγένετο δὲ τοῦτο 15, 16
τρίς, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐνῶ δὲ ὁ Πέτρος ἦτο ἐν ἀπορίᾳ καθ' ἑαυτὸν τί ἐσήμαινε 17
τὸ ὄραμα, τὸ ὁποῖον εἶδεν, ἰδοὺ, οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀπεσταλμένοι παρὰ τοῦ Κορνηλίου ἐρωτήσαντες καὶ μαθόντες
τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἔφθασαν εἰς τὴν πύλην, καὶ φωνάζαντες ἡρώτων ἂν ὁ Σίμων ὁ ἐπονομαζόμενος Πέτρος 18
ζενίζεται ἐνταῦθα. Καὶ ἐνῶ ὁ Πέτρος διελογίζετο περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπε πρὸς αὐτὸν τὸ Πνεῦμα· Ἰδοὺ, τρεῖς 19
ἄνθρωποι σὲ ζητοῦσι· σηκώθεις λοιπὸν κατέβηθι καὶ ὑπάγε μετ' αὐτῶν, μηδὲν διστάζων, διότι ἐγὼ ἀπέστειλα 20
αὐτοὺς. Καταβάς δὲ ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, 21
εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἦλθετε· Οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος ὁ 22
ἑκατόνταρχος, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ μαρτυρούμενος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων,
διετάχθη θεόθεν ὑπὸ ἁγίου ἀγγέλου νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγους παρὰ σοῦ.
Προσκαλέσας λοιπὸν αὐτοὺς ἔσω, ἐφιλοξένησε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξῆλθεν ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν, καὶ τινες τῶν 23
ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης ὑπῆγον μετ' αὐτόν, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ 24
Κορνήλιος περιέμενεν αὐτοὺς, συγκαλέσας τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκείους φίλους. Ὡς δὲ εἰσῆλθον 25
ὁ Πέτρος, ἐλθὼν ὁ Κορνήλιος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν. Ἄλλ' 26
ὁ Πέτρος ἐσήκωσεν αὐτόν, λέγων· Σηκώθητι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπος εἶμαι. Καὶ συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ 27
εἰσῆλθε καὶ εὐρίσκει συνηγμένους πολλοὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἀσυγχώρητον εἰς 28
ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συναναστρέφηται ἢ νὰ πλησιάσῃ εἰς ἀλλόφυλον· ὁ Θεὸς ὁμῶς ἔδειξεν εἰς ἐμὲ νὰ μὴ 29
λέγω μηδὲν ἄνθρωπον βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον· ὅθεν καὶ προσκληθεὶς ἦλθον χωρὶς ἀντιλογίας. Ἐρωτῶ λοιπὸν 30
διὰ τίνα λόγον μὲ προσεκάλεσατε· Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπε· Ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἤμην νηστεύων μέχρι τῆς ὥρας
ταύτης, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμεν ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἐστάθη ἐνώπιόν μου ἀνὴρ μὲ ἐνδύματα 31
λαμπρά, καὶ λέγει· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη ἡ προσευχή σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνημονεύθησαν ἐνώπιον 32
τοῦ Θεοῦ. Πέμπω λοιπὸν εἰς Ἰόππην καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος· οὗτος 33
ζενίζεται ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ θυροδέψου πλησίον τῆς θαλάσσης· ὅστις ἐλθὼν θέλει σοὶ λαλήσει. Εὐθὺς 34
λοιπὸν ἔπεμψα πρὸς σέ, καὶ σὺ ἔκαμες καλὰ ὅτι ἦλθες. Τώρα λοιπὸν ἡμεῖς πάντες παριστάμεθα ἐνώπιον 35
τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀκούσωμεν πάντα ὅσα προσετάχθησαν εἰς σέ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ Πέτρος ἀνοίξας τὸ 36
στόμα εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω ὅτι δὲν εἶναι προσωπολήπτης ὁ Θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει, ὅστις φοβεῖται 37
αὐτόν καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην, εἶναι δεκτὸς εἰς αὐτόν. Τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλε πρὸς τοὺς υἱοὺς 38
Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτος εἶναι ὁ Κύριος πάντων· τὸν λόγον τοῦτον σεῖς 39
ἐξεύρετε, ὅστις ἐκηρύχθη καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον 40
ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης, πῶς ὁ Θεὸς ἔχρισεν τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρετ μετὰ Πνεῦμα Ἅγιον καὶ μετὰ δυνάμιν, ὅστις 41
διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ θεραπεύων πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, διότι ὁ Θεὸς ἦτο μετ' 42
αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες πάντων ὅσα ἔκαμε καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· τὸν 43
ὁποῖον ἐφόνευσαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ ἔκαμεν αὐτόν νὰ 44
ἐμφανισθῇ οὐχὶ εἰς πάντα τὸν λαόν, ἀλλ' εἰς μάρτυρας τοὺς προδιωρισμένους ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἡμᾶς, οἵτινες 45
συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ' αὐτοῦ, ἀφοῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς νὰ κηρύζωμεν 46
πρὸς τὸν λαόν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. 47
Εἰς τοῦτον πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ θέλει λάβει ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πᾶς ὁ 48
πιστεύων εἰς αὐτόν. Ἐνῶ ἔτι ἐλάλει ὁ Πέτρος τοὺς λόγους τούτους, ἐπῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας 49

45 τοὺς ἀκούοντα· τὸν λόγον. Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἦλθον μετὰ τοῦ Πέτρου, ὅτι ἡ δωρεὰ
 46 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐξεχύθη καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη· διότι ἤκουον αὐτοὺς λαλοῦντας γλώσσας καὶ μεγαλύνοντας
 47 τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· Μήπως δύναται τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὕδωρ, ὥστε νὰ μὴ βαπτισθῶσιν οὗτοι,
 48 οἵτινες ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς. Καὶ προσέταξεν αὐτοὺς νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
 Κυρίου. Τότε παρεκάλει αὐτὸν νὰ διαμείνῃ ἡμέρας τινάς.

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον
 2, 3 τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονέικουν μετ' αὐτοῦ οἱ ἐκ περιτομῆς, λέγοντες ὅτι
 4 Εἰσῆλθες πρὸς ἀνθρώπους ἀπεριτιμῆτους καὶ συνέφαγες μετ' αὐτῶν. Ὁ δὲ Πέτρος ἤρχισε καὶ ἐξέθετε πρὸς
 5 αὐτοὺς τὰ γενόμενα κατὰ σειράν, λέγων· Ἐγὼ ἤμην προσευχόμενος ἐν τῇ πόλει Ἰόππῃ, καὶ εἶδον ὄραμα ἐν
 6 ἐκστάσει, σκευῶς τι καταβαῖνον ὡς σινδόνα μεγάλην, ἥτις δεδεμένη ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἁκρῶν κατεβιβάζεται ἐκ
 7 τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἦλθε μέχρις ἐμοῦ· εἰς τὴν ὁποίαν ἀτενίσας παρετήρουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς
 8 καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Σηκώθεις,
 9 Πέτρε, σφάζον καὶ φάγε. Καὶ εἶπον· Μὴ γένοιτο, Κύριε, διότι οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον εἰσῆλθε ποτὲ εἰς
 10, 11 τὸ στόμα μου. Καὶ ἡ φωνὴ μοὶ ἀπεκρίθη ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ὅσα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγε
 12 βέβηλα. Ἐγένετο δὲ τοῦτο τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσύρθησαν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ἰδού, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ τρεῖς
 13 ἄνθρωποι ἔφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι πρὸς ἐμὲ ἀπὸ Καισαρείας. Εἶπε δὲ πρὸς ἐμὲ τὸ
 14 Πνεῦμα νὰ ὑπάγω μετ' αὐτῶν, μηδὲν διστάζων. Ἦλθον δὲ μετ' ἐμοῦ καὶ οἱ ἑξ οὗτοι ἀδελφοί, καὶ εἰσῆλθομεν
 15 εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀπήγγειλε πρὸς ἡμᾶς πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐστάθη
 16 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀπόστειλον ἀνθρώπους εἰς Ἰόππην καὶ προσκάλεισον τὸν Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
 17 Πέτρον, ὅστις θέλει λαλήσῃ πρὸς σὲ λόγους, δι' ὧν θέλεις σωθῆ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐνῶ ἤρχισα
 18 νὰ λαλῶ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς καθὼς καὶ ἐφ' ἡμᾶς κατ' ἀρχάς. Τότε ἐνεθυμήθη τὸν
 19 λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σέῃς ὁμῶς θέλετε βαπτισθῆ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.
 20 Ἐάν λοιπὸν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἴσιν δωρεάν ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον
 21 Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν; Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν καὶ
 22 ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Καὶ εἰς τὰ ἔθνη λοιπὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν. Οἱ μὲν λοιπὸν
 23 διασκορπισθέντες ἐκ τοῦ διωγμοῦ τοῦ γενομένου διὰ τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ
 24 Ἀντιοχείας, εἰς μηδὲν κηρύττοντες τὸν λόγον, εἰμὴ μόνον εἰς Ἰουδαίους. Ἦσαν δὲ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἄνδρες
 25 Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι
 26 τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦτο χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, καὶ πολὺ πλῆθος πιστεύσαντες ἐπέστρεψαν εἰς τὸν
 27 Κύριον. Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος περὶ αὐτῶν εἰς τὰ ὅτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐξαπέστειλαν
 28 τὸν Βαρνάβαν, διὰ νὰ περάσῃ ἕως Ἀντιοχείας· ὅστις ἐλθὼν καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη καὶ παρεκίνη
 29 πάντας νὰ ἐμμένωσιν ἐν σταθερότητι καρδίας εἰς τὸν Κύριον, ἐπειδὴ ἦτο ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος
 30 Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη εἰς τὸν Κύριον πλῆθος ἱκανόν. Τότε ἐξῆλθεν εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας, διὰ
 31 νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σαῦλον, καὶ εὗρὼν αὐτόν, ἔφερεν αὐτόν εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ συνελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 32 ἔν ὁλόκληρον ἔτος ἐδίδασκαν πλῆθος ἱκανόν, καὶ πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὠνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί.
 33 Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· σηκωθείς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν
 34 ὀνόματι Ἀγαθος, ἐφανέρωσε διὰ τοῦ Πνεύματος ὅτι ἔμελλε νὰ γείνῃ μεγάλη πείνα καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην·
 35 ἥτις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἀπεφάσισαν, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ τὴν ἐαυτοῦ
 36 κατάστασιν, νὰ πέμψωσι βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· τὸ ὁποῖον καὶ
 37 ἔκαμον ἀποστείλαντες αὐτὴν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπεχείρησεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς νὰ κακοποιήσῃ τινὰς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.
 2, 3 Ἐφόνευσεν δὲ διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἦτο ἀρεστὸν εἰς τοὺς Ἰουδαίους,
 4 προσέθεσε νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· τὸν ὁποῖον καὶ πιάσας ἔβαλεν εἰς
 5 φυλακὴν, παραδώσας αὐτόν εἰς τέσσαρας τετράδας στρατιωτῶν διὰ νὰ φυλάττωσιν αὐτόν, θέλων μετὰ τὸ πάσχα
 6 νὰ παραστήσῃ αὐτόν εἰς τὸν λαόν. Ὁ μὲν λοιπὸν Πέτρος ἐφυλάττετο ἐν τῇ φυλακῇ· ἐγένετο δὲ ὑπὸ τῆς
 7 ἐκκλησίας ἀκατάπαυστος προσευχὴ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν ὁ Ἡρώδης νὰ παραστήσῃ
 8 αὐτόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος μετὰ δύο ἀλύσεις, καὶ φύλακες
 9 ἔμπροσθεν τῆς θύρας ἐφύλαττον τὸ δεσμοτήριον. Καὶ ἰδού, ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν ἐξαίφνης καὶ φῶς ἔλαμπεν
 10 ἐν τῷ οἰκήματι· κτυπήσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἐξύπνησεν αὐτόν, λέγων· Σηκώθητι ταχέως. Καὶ ἔπεσον
 11 αἱ ἀλύσεις αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζώσθητι καὶ ὑπόδησον τὰ σανδάλιά σου.
 12 Καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Φόρεσον τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει
 13 αὐτόν, καὶ δὲν ᾔφευρεν ὅτι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἦτο ἀληθινόν, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὄραμα. Ἀφοῦ
 14 δὲ ἐπέρασαν πρῶτην καὶ δευτέραν φρουράν, ἦλθον εἰς τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις
 15 ἀφ' ἐαυτῆς ἠνοίχθη εἰς αὐτούς, καὶ ἐξελθόντες διεπέρασαν ὁδὸν μίαν, καὶ εὐθὺς ὁ ἄγγελος ἀνεχώρησεν ἀπ'
 16 αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος συνελθὼν εἰς ἐαυτόν, εἶπε· Τώρα γνωρίζω ἀληθῶς ὅτι Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον
 17 αὐτοῦ καὶ μετ' ἐλευθέρωσέν με ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡρώδου καὶ ὅλης τῆς ἐλπίδος τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ
 18 ἀφοῦ ἐσκέφθη, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλούμενου Μάρκου, ὅπου ἦσαν
 19 ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. Ὅτε δὲ ὁ Πέτρος ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, προσῆλθε
 20 θεράπαινα ὀνομαζομένη Ῥόδη, διὰ νὰ ἀκούσῃ, καὶ γνωρίσασα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς δὲν

ἤνοιξε τὴν πύλην, ἀλλ' ἔτρεξε καὶ ἀπήγγειλεν ὅτι ὁ Πέτρος ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς πύλης. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτήν· Παραφρονεῖς. Ἐκείνη ὁμως διόχυριζοτο ὅτι οὕτως ἔχει. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ εἶναι. Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων. Καὶ ἀνοίξαντες εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξεπλάγησαν. Καὶ σείσας εἰς αὐτοὺς τὴν χεῖρα διὰ τὰ σιωπήσωσι, διηγήθη πρὸς αὐτοὺς πῶς ὁ Κύριος ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπεν· Ἀπαγγεῖλατε ταῦτα πρὸς τὸν Ἰάκωβον καὶ τοὺς ἀδελφούς. Καὶ ἐξελθὼν ὑπῆγεν εἰς ἄλλον τόπον. Ἀφοῦ δὲ ἐξημέρωσεν, ἦτο ταραχὴ οὐκ ὀλίγη μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τί ἄρα ἔγεινεν ὁ Πέτρος. Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἀφοῦ ἐζήτησεν αὐτὸν καὶ δὲν εὔρεν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας προσέταξε νὰ θανατωθῶσι, καὶ καταβάς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν ἐκεῖ. Ἦτο δὲ ὁ Ἡρώδης σφόδρα ὠργισμένος κατὰ τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων· ἦλθον δὲ πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδόν, καὶ πείσαντες τὸν Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἐζήτουν εἰρήνην, διότι ὁ τόπος αὐτῶν ἐτρέφετο ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὠρισμένη ἐνδυθεὶς ὁ Ἡρώδης βασιλικὴν στολὴν καὶ καθήσας ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ λαὸς ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐχὶ ἀνθρώπου. Καὶ παρευθὺς ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξεψύχισεν. Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο. Ὁ δὲ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἀφοῦ ἐξεπλήρωσαν τὴν διακονίαν αὐτῶν, παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἐπονομασθέντα Μάρκον.

Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ ἐκκλησίᾳ προφῆται τινες καὶ διδασκαλοὶ, ὁ Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ Μαναὴν ὁ συνανατραφεὶς μετὰ τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος. Καὶ ἐνῶ ὑπηρέτουν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευον, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Χωρίσατε εἰς ἐμὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκάλεσα αὐτούς. Τότε ἀφοῦ ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, ἀπέστειλαν. Οὗτοι λοιπὸν πεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον, καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὴν Σαλαμίνα, ἐκήρυττον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην. Καὶ ἀφοῦ διῆλθον τὴν νῆσον μέχρι τῆς Πάφου, εὔρον τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ὀνομαζόμενον Βαρισοῦν, ὅστις ἦτο μετὰ τοῦ ἀνθυπάτου Σεργίου Παύλου, ἀνδρὸς συνετοῦ. Οὗτος προσκαλέσας τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀντίστατο δὲ εἰς αὐτοὺς Ἐλύμας ὁ μάγος, διότι οὕτω μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Πλὴν ὁ Σαῦλος, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτόν, εἶπεν· Ὡς πληρὸς παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ τοῦ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, δὲν θέλεις παύσει διαστρέφων τὰς εὐθείας ὁδοὺς τοῦ Κυρίου· Καὶ τώρα ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ σοῦ, καὶ θέλεις εἶσθαι τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον μέχρι καιροῦ. Καὶ παρευθὺς ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀμαύρωσις καὶ σκότος, καὶ περιστρεφόμενος ἐζήτει χειραγωγούς. Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπληττόμενος εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ Κυρίου. Ἀποπλεύσαντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου ὁ Παῦλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἦλθον εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ὁ δὲ Ἰωάννης, χωρισθεὶς ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ περάσαντες ἀπὸ τῆς Πέργης, ἔφθασαν εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐκάθισαν. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἀρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐὰν ἔχητε λόγον τινὰ προτροπῆς εἰς τὸν λαόν, λέγετε. Σηκώθεις δὲ ὁ Παῦλος καὶ σείσας τὴν χεῖρα, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξέλεξε τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ ὕψωσε τὸν λαὸν παροικοῦντα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ἔως τεσσαράκοντα ἔτη ὑπέφερε τοὺς τρόπους αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀφοῦ κατέστρεψεν ἐπτὰ ἔθνη ἐν γῇ Χαναάν, διεμέρισεν εἰς αὐτοὺς κατὰ κλῆρον τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς τετρακόσια καὶ πενήκοντα περίπου ἔτη ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Καὶ ἔπειτα ἐζήτησαν βασιλέα, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς τὸν Σαούλ, υἱὸν τοῦ Κίς, ἄνδρα ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ μεταστήσας αὐτόν, ἀνέστησεν εἰς αὐτοὺς βασιλέα τὸν Δαβὶδ, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὔρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὅστις θέλει κάμει πάντα τὰ θελήματά μου. Ἀπὸ τοῦ σπέρματος τούτου ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἀνέστησεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα τὸν Ἰησοῦν, ἀφοῦ ὁ Ἰωάννης πρὸ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ προεκήρυξε βάπτισμα μετανοίας εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ἐτελείονε τὸν δρόμον αὐτοῦ, ἔλεγε· Τίνα μὲ στοχάζεσθε ὅτι εἶμαι δὲν εἶμαι ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, πρὸς ἐσᾶς ἀπεστάλη ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης. Διότι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, μὴ γνωρίσαντες τοῦτον μηδὲ τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, τὰς ἀναγινωσκομένας κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπλήρωσαν αὐτὰς κρίναντες τοῦτον, καὶ μὴ εὐρόντες μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου, ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Πιλάτου νὰ θανατωθῇ. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καταβιβάσαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθεσαν εἰς μνημεῖον. Ὁ Θεὸς ὁμως ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν· ὅστις ἐφάνη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀναβάντας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες εἶναι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς εὐαγγελιζόμεθα πρὸς ἐσᾶς τὴν γενομένην εἰς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐξεπλήρωσεν εἰς ἡμᾶς τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀναστήσας τὸν Ἰησοῦν, ὡς εἶναι γεγραμμένον καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ· Υἱὸς μου εἶσαι σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα. Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν, μὴ μέλλοντα πλέον νὰ ὑποσπρέψῃ εἰς τὴν διαφθοράν, λέγει οὕτως, ὅτι θέλω σᾶς δώσει τὰ ἐλέη τοῦ Δαβὶδ τὰ πιστά. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλῳ ψαλμῷ λέγει· Δὲν θέλεις ἀφήσει

36 τὸν ὄσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν. Διότι ὁ μὲν Δαβὶδ, ἀφοῦ ὑπηρέτησε τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ,
 37 ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη εἰς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδε διαφθοράν· ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέ-
 38 στησε, δὲν εἶδε διαφθοράν. Ἔστω λοιπὸν γνωστὸν εἰς ἐσᾶς, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου κηρύττεται πρὸς
 39 ἐσᾶς ἄφεσις ἁμαρτιῶν. Καὶ ἀπὸ πάντων, ἀφ' ὧσων δὲν ἠδυνήθητε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε,
 40 διὰ τούτου πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται. Βλέπετε λοιπὸν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ λαληθὲν ὑπὸ τῶν προφητῶν·
 41 ἴδετε, οἱ καταφρονεταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
 42 ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεύσει, ἐὰν τίς διηγηθῇ εἰς ἐσᾶς. Ἐνῶ δὲ ἐξήρχοντο ἐκ τῆς συναγωγῆς
 43 τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη νὰ κηρυχθῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ λόγοι οὗτοι τὸ ἀκόλουθον σάββατον. Καὶ
 44 ἀφοῦ ἐλύθη ἡ συναγωγὴ, πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν εὐσεβῶν προσηλύτων ἠκολούθησαν τὸν Παῦλον
 45 καὶ τὸν Βαρνάβαν, οἵτινες λαλοῦντες πρὸς αὐτοὺς, ἐπειθον αὐτοὺς νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. τὸ
 46 δὲ ἐρχόμενον σάββατον σχεδὸν ὅλη ἡ πόλις συνήχθη διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ
 47 Ἰουδαῖοι τὰ πλήρη, ἐπλήσθησαν φθόνου καὶ ἠναντιοῦντο εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγόμενα, ἀντιλέγοντες καὶ
 48 βλασφημοῦντες. Ὁ Παῦλος δὲ καὶ ὁ Βαρνάβας, λαλοῦντες μετὰ παρρησίας, εἶπον· Εἰς ἐσᾶς πρῶτον ἦτο
 49 ἀναγκαῖον νὰ λαληθῇ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπορρίπτετε αὐτὸν καὶ δὲν κρίνετε ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς
 50 αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· διότι οὕτω προσέταξεν ἡμᾶς ὁ Κύριος, λέγων· Σὲ ἔθεσα φῶς τῶν
 51, 52 ἐθνῶν, διὰ νὰ ἦσαι πρὸς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ οἱ ἐθνικοὶ ἀκούσαντες ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον
 τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν ὠρισμένοι διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν· καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου
 διεδίδετο δι' ὅλου τοῦ τόπου. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς εὐλαβεῖς καὶ ἐπισήμους γυναῖκας καὶ τοὺς
 πρῶτους τῆς πόλεως καὶ διήγειραν διωγμὸν κατὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν
 ορίων αὐτῶν. Ἐκεῖνοι δὲ ἐκτινάξαντες τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς τὸ Ἰκόνιον. Καὶ
 οἱ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου.

14 Ἐν δὲ τῷ Ἰκονίῳ εἰσελθόντες ὁμοῦ εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ἐλάλησαν οὕτως ὥστε ἐπίστευσε
 2 πολὺ πλῆθος Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων. Ὅσοι δὲ Ἰουδαῖοι δὲν ἐπείθοντο παρώξυναν καὶ διέστρεψαν τὰς
 3 ψυχὰς τῶν ἐθνικῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. Ἰκανὸν λοιπὸν καιρὸν διέτριψαν λαλοῦντες μετὰ παρρησίας περὶ
 4 τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐμαρτύρει εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἔδιδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ
 5 τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν μετὰ τῶν Ἰουδαίων, οἱ δὲ μετὰ
 6 τῶν ἀποστόλων. Καὶ ὅτε ὥρμησαν οἱ ἐθνικοὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ὑβρίσωσι
 7, 8 καὶ τὰ περίχωρα, καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττον τὸ εὐαγγέλιον. Ἐν δὲ τοῖς Λύστροις ἐκάθητο ἀνὴρ τις ἀδύνατος
 9 τοὺς πόδας, χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὅστις ποτὲ δὲν εἶχε περιπατήσει. Οὗτος ἤκουε τὸν
 10 Παῦλον λαλοῦντα· ὅστις ἀτενίσας εἰς αὐτὸν καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν διὰ νὰ σωθῇ, εἶπε μετὰ μεγάλης φωνῆς·
 11 Σηκώθητι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἐπήδα καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι, ἰδόντες τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν
 12 ὁ Παῦλος, ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες Λυκαονιστί· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες μὲ ἀνθρώπους κατέβησαν
 13 πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ὠνόμαζον τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ
 14 λόγου. Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος ἔμπροσθεν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στέμματα εἰς
 15 τὰς πύλας μετὰ τοῦ ὄχλου καὶ ἤθελε νὰ προσφέρῃ θυσίαν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ
 16 Παῦλος, διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπήδησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄχλου, κρίζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες,
 17 τί κάμνετε ταῦτα καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς μὲ σᾶς, κηρύττοντες πρὸς ἐσᾶς νὰ ἐπιστρέψῃτε ἀπὸ
 18 τούτων τῶν ματαίων πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
 19 πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὅστις ἐν ταῖς παρελθούσαις γενεαῖς ἀφῆκε πάντα τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς
 20 αὐτῶν. καίτοι δὲν ἀφῆκεν ἁμαρτύρητον ἑαυτὸν ἀγαθαποιδῶν, δίδων εἰς ἡμᾶς οὐρανόθεν βροχὰς καὶ καιροὺς
 21 καρποφόρους, γεμίζων τροφῇ καὶ εὐφροσύνῃ τὰς καρδίας ἡμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόνον ἐμπόδισαν
 22 τοὺς ὄχλους, ὥστε νὰ μὴ προσφέρωσι θυσίαν εἰς αὐτοὺς. Ἐν τούτῳ δὲ ἦλθον Ἰουδαῖοι ἐξ Ἀντιοχείας καὶ
 23 Ἰκονίου, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθοβολήσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυραν ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες
 24 ὅτι ἀπέθανεν. Ὅτε δὲ περιεκύκλωσαν αὐτὸν οἱ μαθηταί, σηκωθείς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τῇ ἐπαύριον
 25, 26 ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Βαρνάβα εἰς Δέρβην. Καὶ ἀφοῦ ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἐμαθήτευσαν
 27 ἱκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν,
 28 προτρέποντες νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν πίστιν, καὶ διδάσκοντες ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων πρέπει νὰ εἰσέλθωμεν
 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἐχειροτόνησαν εἰς αὐτοὺς πρεσβυτέρους κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν,
 29 προσευχθέντες μὲ νηστείας, ἀφιέρωσαν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον πιστεύσει. Καὶ διελθόντες
 30 τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν, καὶ κηρύζαντες τὸν λόγον ἐν Πέργῃ, κατέβησαν εἰς Ἀπάλειαν, καὶ
 31 ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον
 32 ἐξετέλεσαν. Ἐλθόντες δὲ καὶ συνάξαντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς δι' αὐτῶν, καὶ ὅτι
 33 ἦνοιζεν εἰς τὰ ἔθνη θύραν πίστεως. Καὶ διέτριβον ἐκεῖ οὐκ ὀλίγον καιρὸν μετὰ τῶν μαθητῶν.

15 Καὶ τινὲς κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ἐὰν δὲν περιτέμνησθε κατὰ τὸ
 2 ἔθος τοῦ Μωϋσέως, δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε. Γενομένης λοιπὸν ἀντιστάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης ὑπὸ
 3 τοῦ Παύλου καὶ Βαρνάβα πρὸς αὐτοὺς, ἐνέκριναν νὰ ἀναβῇ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ τινὲς ἄλλοι ἐξ
 4 αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἐκεῖνοι λοιπὸν
 5 προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν

τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπροξένουν χαρὰν μεγάλην εἰς πάντα τοὺς ἀδελφοὺς. Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, 4
 ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀνήγγειλαν ὅσα ὁ Θεὸς ἔκαμε 5
 δι' αὐτῶν. Ἐσηκώθησαν δὲ τινὲς τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων, οἵτινες εἶχον πιστεῦσαι, καὶ ἔλεγον 6
 ὅτι πρέπει νὰ περιτέμνωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ παραγγέλλωμεν νὰ φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως. Καὶ 7
 συνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ τοῦ πράγματος τούτου. Μετὰ δὲ πολλήν 8
 συζήτησιν σηκωθείς ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἄνδρες ἀδελφοί, σεῖς ἐξεύρετε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Θεὸς ἐξελέξε 9
 μεταξὺ ἡμῶν διὰ τοῦ στόματός μου νὰ ἀκούσωσι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ νὰ πιστεύωσι. Καὶ 10
 ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μαρτυρίαν, χάρισας εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ 11
 εἰς ἡμᾶς, καὶ δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν διὰ 12
 τῆς πίστεως. Τώρα λοιπὸν διὰ τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιβάλλοντες ζυγὸν εἰς τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸν 13, 14
 ὁποῖον οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βαστάσωμεν Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου 15, 16
 Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν ὅτι θέλομεν σωθῆ καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐκεῖνοι. Ἐσιώπησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος καὶ 17
 ἤκουον τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον ἐξιστοροῦντας ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς δι' αὐτῶν μεταξὺ 18
 τῶν ἐθνῶν. Καὶ ἀφοῦ αὐτοὶ ἐσιώπησαν, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Ὁ 19
 Συμεὼν ἐφάνερωσε τίνι τρόπῳ κατ' ἀρχὰς ὁ Θεὸς ἐπεσκέφθη τὰ ἔθνη ὥστε νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῶν λαὸν διὰ τὸ 20
 ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ μὲ τοῦτο συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Μετὰ ταῦτα 21
 θέλω ἐπιστρέφει καὶ θέλω ἀνοικοδομήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατηρασμένα αὐτῆς 22
 θέλω ἀνοικοδομήσει καὶ θέλω ἀνορθώσει αὐτήν, διὰ νὰ ἐκζητήσωσι τὸν Κύριον οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, 23
 καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐπὶ τὰ ὁποῖα καλεῖται τὸ ὄνομά μου, λέγει Κύριος ὁ ποιὼν ταῦτα πάντα. Ἀπ' αἰῶνος 24
 εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν Θεὸν πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅθεν ἐγὼ κρίνω νὰ μὴ παρενοχλῶμεν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν 25
 ἐπιστρέφοντας εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ νὰ γράφωμεν πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀπέχων ἀπὸ τῶν μισημάτων τῶν εἰδώλων καὶ 26
 ἀπὸ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. Διότι ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ γενεᾶς ἀρχαίας ἔχει ἐν πάσῃ πόλει 27
 τοὺς κηρύττοντας αὐτὸν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἀναγινωσκόμενος κατὰ πᾶν σάββατον. Τότε ἐφάνη εὐλογον 28
 εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους μεθ' ὅλης τῆς ἐκκλησίας νὰ ἐκλέξωσιν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας 29
 καὶ νὰ πέμψωσιν εἰς Ἀντιόχειαν μετὰ τοῦ Παύλου καὶ Βαρνάβα, Ἰούδαν τὸν ἐπονομαζόμενον Βαρσαβᾶν καὶ 30
 Σίλαν, ἄνδρας προεστώτας μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἔγραψαν διὰ χειρὸς αὐτῶν ταῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ 31, 32
 πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἀδελφοὺς τοὺς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, 33
 χαίρειν. Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες σᾶς ἐτάραξαν μὲ λόγους καὶ διαστρέφουσι τὰς 34
 ψυχὰς σας, λέγοντες νὰ περιτέμνησθε καὶ νὰ φυλάττητε τὸν νόμον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν παρηγγείλαμεν 35
 τοῦτο, ἐφάνη εὐλογον εἰς ἡμᾶς, συνελθόντας ὁμοθυμαδόν, νὰ ἐκλέξωμεν ἄνδρας καὶ νὰ πέμψωμεν πρὸς 36
 ἐσᾶς μετὰ τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν Βαρνάβα καὶ Παύλου, ἀνθρώπων οἵτινες παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ 37
 τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν διὰ νὰ σᾶς 38
 ἀπαγγείλωσι καὶ αὐτοὶ διὰ στόματος τὰ αὐτά. Διότι ἐφάνη εὐλογον εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ μὴ 39
 ἐπιβάλλωμεν εἰς ἐσᾶς μηδὲν πλεῖστον βάρος ἐκτὸς τῶν ἀναγκαίων τούτων, νὰ ἀπέχητε ἀπὸ εἰδωλοθύτων 40
 καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἀπὸ τῶν ὁποίων φυλάττοντες ἑαυτοὺς θέλετε πράξει καλῶς. Ἐρρωσθε. 41
 Οὗτοι μὲν λοιπὸν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ συνάξαντες τὸ πλῆθος ἐνεχείρησαν τὴν ἐπιστολήν. 31, 32
 Ἀναγνώσαντες δὲ αὐτήν, ἐχάρησαν διὰ τὴν γενομένην παρηγορίαν. Ὁ Ἰούδας δὲ καὶ ὁ Σίλας, ὄντες καὶ αὐτοὶ 33
 προφῆται, παρηγόρησαν τοὺς ἀδελφοὺς διὰ λόγων πολλῶν καὶ ἐπεστήριζαν αὐτοὺς. Καὶ ἀφοῦ διέτριψαν 34
 ἐκεῖ καιρὸν τινα, ἀπεστάλθησαν ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Εἰς τὸν Σίλαν ὅμως 35
 ἐφάνη εὐλογον νὰ μείνῃ ἔτι αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ 36
 κηρύττοντες μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος πρὸς 37
 τὸν Βαρνάβαν· Ἄς ἐπιστρέψωμεν τώρα καὶ ἄς ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς 38
 ἐκηρύξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαρνάβας ἐστοχάσθη νὰ συμπαραλάβῃ τὸν Ἰωάννην 39
 τὸν λεγόμενον Μάρκον· ὁ Παῦλος ὅμως ἔκρινεν ἄξιον, τὸν ἀποχωρισθέντα ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ τῆς Παμφυλίας 40
 καὶ μὴ συνακολουθήσαντα αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, τοῦτον νὰ μὴ συμπαραλάβωσι. Συνέβη λοιπὸν ἐρεθισμός, 41
 ὥστε ἀπεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ὁ μὲν Βαρνάβας, παραλαβὼν τὸν Μάρκον, ἐξέπλευσεν εἰς Κύπρον. Ὁ 42
 δὲ Παῦλος, ἐκλέξας τὸν Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Καὶ διήρχετο 43
 τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν. Καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἐκεῖ μαθητὴς τις ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς 16
 τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατὴρ δὲ Ἕλληνας, ὅστις εἶχε καλὴν μαρτυρίαν ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ 2
 ἀδελφῶν. Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ ἐξέλθῃ μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ λαβὼν αὐτὸν περιέτεμε διὰ τοὺς Ἰουδαίους 3
 τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἐπειδὴ ἐγνώριζον πάντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι ἦτο Ἕλληνας. Ὡς δὲ 4
 διήρχοντο τὰς πόλεις, παρέδιδον εἰς αὐτοὺς διαταγὰς νὰ φυλάττωσι τὰ δόγματα τὰ ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῶν 5
 ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Αἱ μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο εἰς τὴν πίστιν 6
 καὶ ἠυξάνοντο τὸν ἀριθμὸν καθ' ἡμέραν. Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν γῆν τῆς Γαλατίας, ἐπειδὴ 7
 ἐμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ κηρύξωσι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἦλθον κατὰ τὴν Μυσίαν καὶ 8
 ἐδοκίμαζον νὰ ὑπάγωσι πρὸς τὴν Βιθυνίαν· πλὴν δὲν ἀφῆκεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα. Πέρασαντες δὲ τὴν Μυσίαν 9
 κατέβησαν εἰς Τρωάδα. Καὶ ὄραμα ἐφάνη διὰ νυκτὸς εἰς τὸν Παῦλον. Ἄνῃ τις Μακεδὼν ἵστατο, παρακαλῶν 10
 αὐτὸν καὶ λέγων· Διάβα εἰς Μακεδονίαν καὶ βοήθησον ἡμᾶς. Καὶ ὡς εἶδε τὸ ὄραμα, εὐθύς ἐζητήσαμεν νὰ

υπάγωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ὅτι ὁ Κύριος προσκαλεῖ ἡμᾶς, διὰ τὰ κηρύττωμεν τὸ εὐαγγέλιον
 11 πρὸς αὐτούς. Ἀποπλεύσαντες λοιπὸν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, ἐπεράσαμεν κατ' εὐθείαν εἰς Σαμοθράκην καὶ τὴν
 12 ἀκόλουθον ἡμέραν εἰς Νεάπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Φιλίππους, ἥτις εἶναι πρώτη πόλις τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς
 13 Μακεδονίας, ἀποικία Ῥωμαϊκή. Καὶ διετρίβομεν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡμέρας τινάς· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου
 14 ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἐσυνειθίζετο νὰ γίνηται προσευχή, καὶ καθήσαντες
 15 ἐλαλοῦμεν πρὸς τὰς ἐκεῖ συνελθοῦσας γυναῖκας. Καὶ γυνὴ τις Λυδία τὸ ὄνομα, πωλήτρια πορφύρας ἐκ
 16 πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουε, τῆς ὁποίας ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν διὰ τὰ προσέχη
 17 εἰς τὰ λαλούμενα ὑπὸ τοῦ Παύλου. Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα· Ἐάν
 18 μὲ ἐκρίνατε ὅτι εἶμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, εἰσέλθετε εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ μέναιτε· καὶ μᾶς ἐβίασεν. Ἐνῶ
 19 δὲ ἐπορεύομεθα εἰς τὴν προσευχήν, ἀπήντησεν ἡμᾶς δούλη τις ἔχουσα πνεῦμα πύθωνος, ἥτις ἐδίδε πολὺ
 20 κέρδος εἰς τοὺς κυρίους αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη ἀκολουθήσασα τὸν Παῦλον καὶ ἡμᾶς ἔκραζε, λέγουσα·
 21 Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, οἵτινες κηρύττουν πρὸς ἡμᾶς ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο
 22 δὲ ἔκαμνεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Βαρυνθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ στραφεὶς, εἶπε πρὸς τὸ πνεῦμα, Προστάζω σε
 23 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ ἐξέλθῃς ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθε τὴν αὐτὴν ὥραν. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι
 24 αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἑλπίς τοῦ κέρδους αὐτῶν, πιάσαντες τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, ἔσυραν εἰς τὴν ἀγορὰν
 25 πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ φέροντες αὐτοὺς πρὸς τοὺς στρατηγούς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράττουν
 26 τὴν πόλιν ἡμῶν, Ἰουδαῖοι ὄντες, καὶ διδάσκουσιν ἔθιμα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς συγκεχωρημένον νὰ
 27 παραδεχόμεθα μηδὲ νὰ πράττωμεν, Ῥωμαῖοι ὄντες. Καὶ συνεφώρμησεν ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ
 28 διασχίσαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, προσέειπον νὰ ῥαβδίζωσιν αὐτούς, καὶ ἀφοῦ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς πολλοὺς
 29 ῥαβδισμούς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τὸν δεσμοφύλακα νὰ φυλάττῃ αὐτοὺς ἀσφαλῶς· ὅστις
 30 λαβὼν τοιαύτην παραγγελίαν, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ συνέκλεισε τοὺς πόδας αὐτῶν εἰς
 31 τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· καὶ ἠκροάζοντο
 32 αὐτοὺς οἱ δέσμοι. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σεισμὸς μέγας, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, καὶ
 33 παρευθὺς ἠνοιχθήσαν πᾶσαι αἱ θύραι καὶ ἐλύθησαν πάντων τὰ δεσμά. Ἐξυπνήσας δὲ ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν
 34 ἀνεωγμένους τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἔσυρε μάχαιραν καὶ ἔμελλε νὰ θανατώσῃ ἑαυτὸν, νομίζων ὅτι ἔφυγον οἱ
 35 δέσμοι. Πλὴν ὁ Παῦλος ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Μὴ πράξῃς μηδὲν κακὸν εἰς σεαυτὸν· διότι
 36 πάντες εἴμεθα ἐδώ. Ζητήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος ἔπεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Παύλου
 37 καὶ τοῦ Σίλα, καὶ ἐκβαλὼν αὐτοὺς ἔξω, εἶπε· Κύριοι, τί πρέπει νὰ κάμω διὰ τὰ σωθῶ. Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον
 38 εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ θέλεις σωθῆ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον
 39 τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς πάντα τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός,
 40 ἔλυσεν τὰς πληγὰς αὐτῶν καὶ ἐβαπτίσθη εὐθὺς αὐτὸς καὶ πάντες οἱ αὐτοῦ, καὶ ἀναβιβάσας αὐτοὺς εἰς τὸν
 41 οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ εὐφράνθη πανοικί πιστεύσας εἰς τὸν Θεόν. Ἀφοῦ δὲ ἐγένεον ἡμέρα,
 42 ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἄνθρώπους ἐκείνους. Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ
 43 ἀπήγγειλε τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, λέγων ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν διὰ τὰ ἀπολυθῆτε· τώρα
 44 λοιπὸν ἐξέλθετε καὶ υπάγετε ἐν εἰρήνῃ. Ἄλλ' ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀφοῦ ἔδειραν ἡμᾶς δημοσίᾳ χωρὶς
 45 νὰ καταδικασθῶμεν, ἄνθρώπους Ῥωμαίους ὄντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν· καὶ τώρα μᾶς ἐκβάλλουσι κρυφίως
 46 οὐχὶ θεαίως, ἀλλ' αὐτοὶ ἂς ἔλθωσι καὶ ἂς μᾶς ἐκβάλωσιν. Ἀνήγγειλαν δὲ πρὸς τοὺς στρατηγούς οἱ ῥαβδούχοι
 47 τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι, καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ
 48 ἀφοῦ ἐξέβαλον, παρεκάλουν αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς πόλεως. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἐκ τῆς φυλακῆς, ὑπῆγον
 49 εἰς τὸν οἶκον τῆς Λυδίας, καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφούς, παρηγόρησαν αὐτοὺς καὶ ἀνεχώρησαν.

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθαν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦτο ἡ συναγωγὴ τῶν
 2 Ἰουδαίων. Καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ Παῦλος εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ τρία σάββατα διελέγετο μετ' αὐτῶν
 3 ἀπὸ τῶν γραφῶν, ἐξηγῶν καὶ ἀποδεικνύων ὅτι ἔπρεπε νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστῇ ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι
 4 οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς κηρύττω. Καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ ἠνώθησαν
 5 μετὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα, καὶ ἐκ τῶν θεοσεβῶν Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος καὶ ἐκ τῶν πρώτων γυναικῶν οὐκ
 6 ὀλίγαι. Φθονήσαντες δὲ οἱ μὴ πειθόμενοι Ἰουδαῖοι καὶ λαβόντες μεθ' ἑαυτῶν κακοὺς τινὰς ἄνθρώπους ἐκ
 7 τῶν χυδαίων καὶ ὀχλαγωγήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν καὶ ἐφορμήσαντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτησαν
 8 αὐτοὺς διὰ τὰ φέρωσιν εἰς τὸν δῆμον· μὴ εὐρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυραν τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ τοὺς
 9 πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ ἀναστατώνσαντες τὴν οἰκουμένην, οὗτοι ἦλθον καὶ ἐδώ, τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη
 10 ὁ Ἰάσων· καὶ πάντες οὗτοι πράττουσιν ἐναντίον τῶν προσταγμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες ὅτι εἶναι βασιλεὺς
 11 ἄλλος, ὁ Ἰησοῦς. Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα, καὶ λαβόντες ἐγγύησιν
 12 παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθὺς διὰ τῆς νυκτός ἐξέπεμψαν τὸν τε
 13 Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροian, οἵτινες ἐλθόντες ὑπῆγον εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων. Οὗτοι δὲ ᾤοντο
 14 εὐγενέστεροι παρὰ τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ, καθότι ἐδέχθησαν τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, ἐξετάζοντες
 15 κατ' ἡμέραν τὰς γραφὰς ἃν οὕτως ἔχωσι ταῦτα. Πολλοὶ μὲν λοιπὸν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων
 16 Ἑλληνίδων γυναικῶν καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. Ὡς δὲ ἔμαον οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ
 17 ἐν τῇ Βεροίᾳ ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον καὶ ἐκεῖ καὶ ἐτάραττον τοὺς ὄχλους. Καὶ
 18 εὐθὺς τότε οἱ ἀδελφοὶ ἐξαπέστειλαν τὸν Παῦλον νὰ υπάγῃ ἕως εἰς τὴν θάλασσαν· ὁ Σίλας δὲ καὶ ὁ Τιμόθεος
 19 ἔμειναν ἐκεῖ. Οἱ δὲ συνοδεύοντες τὸν Παῦλον ἔφεραν αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, καὶ ἀφοῦ ἔλαβον παραγγελίαν

πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον νὰ ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν ὅσον τάχιστα, ἀνεχώρησαν. Ἐνῶ δὲ περιέμενεν αὐτοὺς ὁ 16
 Παῦλος ἐν ταῖς Ἀθήναις, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρωζύνετο ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὴν πόλιν γέμουσαν εἰδώλων. 17
 Διελέγετο λοιπὸν ἐν τῇ συναγωγῇ μετὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ μετὰ τῶν θεοσεβῶν καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καθ' ἑκάστην 18
 ἡμέραν μετὰ τῶν τυχόντων. Τινὲς δὲ τῶν Ἑπικουρίων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνήρχοντο εἰς λόγους μετ' 19
 αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἔλεγον· Τί θέλει τάχα ὁ σπερμιολόγος οὗτος νὰ εἴπῃ οἱ δέ· ἔνων θεῶν κήρυξ φαίνεται ὅτι 20
 εἶναι· διότι ἐκήρυττε πρὸς αὐτοὺς τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν. Καὶ πιάσαντες αὐτὸν ἔφεραν εἰς τὸν Ἄρειον 21
 Πάγον, λέγοντες· Δυνάμεθα νὰ μάθωμεν τίς αὕτη ἡ νέα διδασχὴ, ἥτις κηρύττεται ὑπὸ σοῦ διότι φέρεις εἰς τὰς 22
 ἀκοὰς ἡμῶν παράδοξά τινα· θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν τί σημαίνουν ταῦτα. Πάντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ 23
 ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἄλλο ἠυκαίρουν παρὰ εἰς τὸ νὰ λέγῃ καὶ νὰ ἀκουῶσι τι νεώτερον. Σταθεῖς δὲ 24
 ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα σᾶς βλέπω εἰς ἄκρον θεολάτρης. 25
 Διότι ἐνῶ διηρχόμην καὶ ἀνεθεώρουν τὰ σεβάσματά σας, εὔρον καὶ βωμόν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐπιγεγραμμένον, 26
 Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ἐκεῖνον λοιπὸν, τὸν ὁποῖον ἀγνοοῦντες λατρεύετε, τοῦτον ἐγὼ κηρύττω πρὸς ἐσᾶς. Ὁ Θεός, 27
 ὅστις ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος Κύριος ὧν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ ἐν 28
 χειροποιήτοις ναοῖς, οὐδὲ λατρεύεται ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων ὡς ἔχων χρεῖαν τινός, ἐπειδὴ αὐτὸς δίδει εἰς 29
 πάντας ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα· καὶ ἔκαμεν ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, διὰ νὰ κατοικῶσιν 30
 ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ διώρισεν τοὺς προδιατεταγμένους καιροὺς καὶ τὰ ὁροθέσια τῆς κατοικίας 31
 αὐτῶν, διὰ νὰ ζητῶσι τὸν Κύριον, ἵσως δυνηθῶσι νὰ ψηλαφήσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ εὕρωσιν, ἃν καὶ δὲν εἶναι 32
 μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν. Διότι ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ὑπάρχομεν, καθὼς καὶ τινὲς τῶν 33
 ποιητῶν σας εἶπον· Διότι καὶ γένος εἴμεθα τούτου. Γένος λοιπὸν ὄντες τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ νομιζώμεν τὸν 34
 Θεὸν ὅτι εἶναι ὅμοιος μὲ χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθον, κεχαραγμένα διὰ τέχνης καὶ ἐπινοίας ἀνθρώπου. Τοὺς 35
 καιροὺς λοιπὸν τῆς ἀγνοίας παραβλέψας ὁ Θεός, τώρα παραγγέλλει εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους πανταχοῦ 36
 νὰ μετανοῶσι, διότι προσδιώρισεν ἡμέραν ἐν ἣ ἡμέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διὰ ἀνδρὸς 37
 τὸν ὁποῖον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας βεβαίωσιν περὶ τούτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀκούσαντες 38
 δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· Περὶ τούτου θέλομεν σὲ ἀκούσει πάλιν. Καὶ οὕτως ὁ 39
 Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες προσεκολλήθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐπίστευσαν, μεταξὺ τῶν 40
 ὁποίων ἦτο καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ τις ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωρήσας ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον· καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον **18. 2**
 ὀνόματι Ἀκύλαν, γεγεννημένον ἐν Πόντῳ, νεωστὶ ἐλθόντα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 3
 διότι ὁ Κλαύδιος εἶχε διατάξει νὰ ἀναχωρήσωσι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ τῆς Ῥώμης, προσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ 4
 ἐπειδὴ ἦτο ὁμότεχνος, ἔμενε παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο· διότι ἦσαν σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. Διελέγετο δὲ ἐν τῇ 5
 συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον καὶ ἔπειθεν Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας. Ὅτε δὲ κατέβησαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας 6
 ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ Παῦλος συνεσφίγγετο κατὰ τὸ πνεῦμα διαμαρτυρόμενος πρὸς τοὺς Ἰουδαίους 7
 ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἠναντιοῦντο καὶ ἐβλασφήμουν, ἐκτινάξας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ εἶπε 8
 πρὸς αὐτούς· τὸ αἷμά σας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σας· ἐγὼ εἶμαι καθαρός· ἀπὸ τοῦ νῦν θέλω ὑπάγει εἰς τὰ ἔθνη. Καὶ 9
 μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς ὀνομαζομένου Ἰούστου, ὅστις ἐσέβετο τὸν Θεόν, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία 10
 συνείχετο μὲ τὴν συναγωγὴν. Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον μεθ' ὅλου τοῦ οἴκου 11
 αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευσαν καὶ ἐβαπτίζοντο. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν ἐν νυκτὶ πρὸς τὸν 12
 Παῦλον δι' ὁράματος· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ ὁμίλει καὶ μὴ σιωπήσῃς, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει 13
 ἐπιβάλλει χεῖρα ἐπὶ σὲ διὰ νὰ σὲ κακοποιήσῃ, διότι ἔχω λαὸν πολὺν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Καὶ ἐκάθησεν ἐκεῖ ἐν 14
 ἔτος καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων μεταξὺ αὐτῶν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὅτε δὲ ὁ Γαλλίων ἦτο ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, 15
 οἱ Ἰουδαῖοι ἐσηκώθησαν ὁμοθυμαδὸν κατὰ τοῦ Παύλου καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, λέγοντες ὅτι 16
 οὗτος πείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν παρὰ τὸν νόμον. Καὶ ὅτε ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνοίξῃ τὸ 17
 στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Ἐὰν μὲν ἦτό τι ἀδίκημα ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὧ Ἰουδαῖοι, 18
 εὐλόγως ἤθελον σᾶς ὑποφέρει· ἐὰν δὲ ἦναι ζήτημα περὶ λέξεων καὶ ὀνομάτων καὶ τοῦ νόμου ὑμῶν, θεωρήσατε 19
 σεῖς· διότι ἐγὼ κριτὴς τούτων δὲν θέλω νὰ γείνω. Καὶ ἀπεδίωξεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου. Πιάσαντες 20
 δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ δικαστηρίου· καὶ παντελῶς δὲν 21
 ἔμελε τὸν Γαλλίωνα περὶ τούτων. Ὁ δὲ Παῦλος, ἀφοῦ προσέμεινεν ἑπτὰ ἡμέρας ἱκανάς, ἀποχαιρέτησας τοὺς 22
 ἀδελφούς, ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας, ἀφοῦ ἐξύρισε τὴν κεφαλὴν 23
 ἐν Κεγχρεαῖς· διότι εἶχεν εὐχήν. Καὶ κατήντησεν εἰς Ἐφεσον, καὶ ἀφῆκεν ἐκεῖνους αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν 24
 εἰς τὴν συναγωγὴν, συνδιελέχθη μετὰ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ παρακαλούμενος ὑπ' αὐτῶν νὰ μείνῃ πλεῖστον 25
 καιρὸν παρ' αὐτοῖς, δὲν συγκατένευσεν, ἀλλὰ ἀπεχαιρέτησεν αὐτοὺς εἰπὼν· Πρέπει ἐξάπαντος νὰ κάμω τὴν 26
 ἐρχομένην ἐορτὴν εἰς Ἱεροσόλυμα, θέλω δὲ ἐπιστρέφει πάλιν πρὸς ἐσᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀπέπλευσεν 27
 ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, καὶ ἀποβὰς εἰς Καισάρειαν, ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ χαιρετήσας τὴν ἐκκλησίαν κατέβη 28
 εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ διατρίψας καιρὸν τινα, ἐξῆλθε καὶ διήρχετο κατὰ σειρὰν τὴν γῆν τῆς Γαλατίας καὶ τὴν 29
 Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος δὲ τις ὀνόματι Ἀπολλῶς, Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ἀνὴρ 30
 λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφεσον, ὅστις ἦτο δυνατὸς ἐν ταῖς γραφαῖς. Οὗτος ἦτο κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ 31
 Κυρίου, καὶ ζέων κατὰ τὸ πνεῦμα, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, γινώσκων μόνον τὸ 32
 βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Καὶ οὗτος ἤρchiσε νὰ λαλῇ μετὰ παρρησίας ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτὸν ὁ 33
 Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, παρέλαβον αὐτὸν καὶ ἐξέθεσαν εἰς αὐτὸν ἀκριβέστερα τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ 34

ἤθελε νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν πρὸς τοὺς μαθητάς, προτρέποντες νὰ δεχθῶσιν αὐτόν·
 28 ὅστις ἐλθὼν, ὥφελῃσε πολὺ τοὺς πιστεύσαντας διὰ τῆς χάριτος· διότι ἐντόνως ἐξήλεγγε τοὺς Ἰουδαίους, δημοσίᾳ ἀποδεικνύων διὰ τῶν γραφῶν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

19 Ἐνῶ δὲ ὁ Ἀπολλῶς ἦτο ἐν Κορίνθῳ, ὁ Παῦλος ἀφοῦ ἐπέρασε τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἦλθεν εἰς Ἔφεσον· καὶ
 2 εὐρὼν τινὰς μαθητάς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐλάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἀφοῦ ἐπιστεύσατε οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·
 3 Ἀλλ' οὐδὲ ἂν ὑπάρχῃ Πνεῦμα Ἅγιον ἠκούσαμεν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί λοιπὸν ἐβαπτίσθητε Οἱ δὲ εἶπον·
 4 Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Καὶ εἶπεν ὁ Παῦλος· Ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων πρὸς
 5 τὸν λαὸν νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν, τουτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαντες δὲ
 6 ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἀφοῦ ὁ Παῦλος ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῶν τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ
 7 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάλουν γλῶσσας καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ πάντες οὗτοι ἄνδρες ἕως
 8 δώδεκα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐλάλει μετὰ παρρησίας, διαλεγόμενος τρεῖς μῆνας καὶ πείθων εἰς
 9 τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ ὁμως τινὲς ἐσκληρύνοντο καὶ δὲν ἐπειθόντο, κακολογοῦντες τὴν
 10 ὁδὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀπομακρυνθεὶς ἀπ' αὐτῶν, ἀπεχώρισε τοὺς μαθητάς, διαλεγόμενος καθ'
 11 ἡμέραν ἐν τῷ σχολεῖῳ τινός, ὅστις ἐλέγετο Τύραννος. Ἐγένετο δὲ τοῦτο ἐπὶ δύο ἔτη, ὥστε πάντες οἱ κατοικοῦντες
 12 τὴν Ἀσίαν ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαῖοι τε καὶ Ἕλληνες. Καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμνε διὰ τῶν χειρῶν
 13 τοῦ Παύλου θαύματα μεγάλα, ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἐφέροντο ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ μανδήλια ἢ
 14 περικεφάλια καὶ ἔφευγον ἀπ' αὐτῶν αἱ ἀσθενεῖαι, καὶ τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξήρχοντο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ τινὲς
 15 ἀπὸ τῶν περιερχομένων ἐξορκιστῶν Ἰουδαίων ἐπεχείρησαν νὰ προφέρωσιν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ
 16 πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Σὺς ὀρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.
 17 Καὶ οἱ πράττοντες τοῦτο ἦσαν ἑπτὰ τινες υἱοὶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ὀνομαζομένου Σκευᾶ. Ἀποκριθὲν δὲ τὸ
 18 πνεῦμα τὸ πονηρόν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώριζω καὶ τὸν Παῦλον ἐξεύρω· σεῖς δὲ τίνας εἴσθε. Καὶ πηδήσας ἐπ'
 19 αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν, καὶ νικήσας αὐτούς, ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε
 20 γυμνοὶ καὶ τετραυματισμένοι ἔφυγον ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. Καὶ τοῦτο ἔγενετο γνωστὸν εἰς πάντας, Ἰουδαίους
 21 τε καὶ Ἕλληνας, τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο
 22 τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν πιστευσάντων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ φανερόνοντες τὰς
 23 πράξεις αὐτῶν. Πολλοὶ δὲ καὶ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔκαμνον τὰς μαγείας, φέροντες τὰ βιβλία αὐτῶν κατέκαιον
 24 ἐνώπιον πάντων· καὶ ἀριθμήσαντες τὰς τιμὰς αὐτῶν, εὗρον πενήκοντα χιλιάδας ἀργυρίου. Οὕτω κραταιῶς
 25 ἠϋζανε καὶ ἴσχυεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου. Ὡς δὲ ἐτελέσθησαν ταῦτα, ὁ Παῦλος ἀπεφάσισεν ἐν ἑαυτῷ, ἀφοῦ
 26 διέλθῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν ὅτι ἀφοῦ ὑπάγω ἐκεῖ, πρέπει νὰ ἴδω
 27 καὶ τὴν Ῥώμην. Καὶ ἀποστείλας εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν ὑπηρετούντων αὐτόν, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον,
 28 αὐτὸς ἔμεινε καιρὸν τινα ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Ἐγένετο δὲ κατ' ἐκείνους τὸν καιρὸν ταραχὴ οὐκ ὀλίγη περὶ ταύτης τῆς
 29 ὁδοῦ. Διότι ἀργυροκόπος τις ὀνόματι Δημήτριος, κατασκευάζων ναοὺς ἀργυροῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐπροξένει
 30 εἰς τοὺς τεχνίτας οὐκ ὀλίγον κέρδος· τοὺς ὁποίους συναθροίσας καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὰ τοιαῦτα, εἶπεν·
 31 Ἄνδρες, ἐξεύρετε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας προέρχεται ἡ εὐπορία ἡμῶν, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι πολὺν
 32 λαὸν οὐ μόνον τῆς Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος ἔπεισε καὶ μετέβαλε, λέγων ὅτι
 33 δὲν εἶναι θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν κατασκευαζόμενοι. Καὶ οὐ μόνον ἡ τέχνη ἡμῶν αὕτη κινδυνεύει νὰ ἐξουδενωθῇ,
 34 ἀλλὰ καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος νὰ λογισθῇ εἰς οὐδέν, καὶ μέλλει μάλιστα νὰ καταστραφῇ
 35 ἡ μεγαλειότης αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. Ἀκούσαντες δὲ καὶ ἐμπλησθέντες
 36 θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις τῶν Ἐφεσίων. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπλήσθη ταραχῆς, καὶ ὥρμησαν
 37 ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, ἀφοῦ συνήρπασαν τὸν Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, συνοδοιπόρους τοῦ
 38 Παύλου. Ἐνῶ δὲ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δῆμον, οἱ μαθηταὶ δὲν ἄφινον αὐτόν, τινὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν
 39 Ἀσιαρχῶν, ὄντες φίλοι αὐτοῦ, ἔστειλαν πρὸς αὐτόν καὶ παρεκάλουν νὰ μὴ ἔκτεθῇ εἰς τὸ θέατρον. Ἄλλοι μὲν
 40 λοιπὸν ἔκραζον ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· διότι ἡ σύναξις ἦτο συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείονες δὲν ᾔδειον διὰ τί
 41 εἶχον συναχθῇ. Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προήγαγον τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ νὰ λαλήσῃ, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπρόβαλον
 42 αὐτόν· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος σείσας τὴν χεῖρα ἤθελε νὰ ἀπολογηθῇ πρὸς τὸν δῆμον. Ἀφοῦ δὲ ἐγνώρισαν ὅτι
 43 εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγενετο μία φωνὴ ἐκ πάντων τῶν κραζόντων, ἕως δύο ὥρας· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις τῶν Ἐφεσίων.
 44 Καθησυχάσας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, λέγει· Ἄνδρες Ἐφεσίοι, καὶ τίς ἄνθρωπος εἶναι ὅστις δὲν ἐξεύρει ὅτι
 45 ἡ πόλις τῶν Ἐφεσίων εἶναι λάτρις τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς ἀγάλματος Ἐπειδὴ λοιπὸν
 46 ταῦτα εἶναι ἀναντίρρητα, πρέπει σεῖς νὰ ἡσυχάζητε καὶ νὰ μὴ πράττητε μηδὲν προπετές. Διότι ἐφέρετε τοὺς
 47 ἄνδρας τούτους, οἵτινες οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι οὔτε τὴν θεὰν σας βλασφημοῦσιν. Ἐὰν μὲν λοιπὸν ὁ Δημήτριος
 48 καὶ οἱ συντεχνῖται αὐτοῦ ἔχωσι διαφορὰν μετὰ τινός, ὑπάρχουσι δικάσιμοι ἡμέραι καὶ ὑπάρχουσιν ἀνθύπατοι,
 49 ἃς ἐγκαλέσωσιν ἀλλήλους. Ἐὰν δὲ ζητῇτε τι περὶ ἄλλων πραγμάτων, ἐν τῇ νομίμῳ συνελεύσει θέλει διαλυθῇ.
 50 Διότι κινδυνεύομεν νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς σασισασταὶ διὰ τὴν σημερινὴν ταραχήν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μηδεμία
 51 αἰτία, διὰ τῆς ὁποίας θέλομεν δυνηθῇ νὰ δικαιολογήσωμεν τὸν θόρυβον τοῦτον. Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἀπέλυσε
 τὴν συνέλευσιν.

20 Ἀφοῦ δὲ ἔπαυσεν ὁ θόρυβος, προσκαλέσας ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς καὶ ἀσπασθεῖς, ἐξῆλθε διὰ νὰ ὑπάγῃ
 2 εἰς τὴν Μακεδονίαν. Καὶ διαπεράσας τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ προτρέψας αὐτοὺς διὰ λόγων πολλῶν, ἦλθεν εἰς τὴν
 3 Ἑλλάδα· καὶ ἀφοῦ διέτριψε τρεῖς μῆνας, ἐπειδὴ ἔγενετο κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὴ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐνῶ ἔμελλε νὰ
 4 ἀποπλεύσῃ εἰς τὴν Συρίαν, ἐνεκρίθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τῆς Μακεδονίας. Συνηκολούθει δὲ αὐτόν μέχρι τῆς

Ἀσία· Σώπατρος ὁ Βeroιαῖος καὶ ἐκ τῶν Θεσσαλονικέων Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος καὶ Γάϊος ὁ ἐκ Δέρβης καὶ ὁ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος. Οὗτοι ἐλθόντες πρότεροι περιέμενον ἡμᾶς εἰς τὴν 5 Τρωάδα· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν ἀπὸ Φιλίππων μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων καὶ εἰς πέντε ἡμέρας ἤλθομεν 6 πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα, ὅπου διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἐνῶ οἱ 7 μαθηταὶ ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὴν κλάσιν τοῦ ἄρτου, ὁ Παῦλος διελέγετο πρὸς αὐτούς, μέλλον νὰ ἀναχωρήσῃ τῇ ἐπαύριον, καὶ παρέτεινε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ εἰς τὸ ἀνώγειν, ὅπου ἦσαν 8 συνηγμένοι. Καὶ νεανίας τις ὀνόματι Εὐτυχος, καθήμενος ἐπὶ τοῦ παραθύρου, κατεφέρετο εἰς ὕπνον βαθύν, 9 ἐνῶ ὁ Παῦλος διελέγετο ἐκτεταμένως, καὶ κυριευθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσε κάτω ἀπὸ τοῦ τρίτου πατώματος καὶ ἐσθῆκωσαν αὐτὸν νεκρόν. Καταβάς δὲ ὁ Παῦλος, ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐναγκαλισθεὶς εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· 10 διότι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι ἐν αὐτῷ. Ἀφοῦ δὲ ἀνέβη καὶ ἔκοψεν ἄρτον καὶ ἐγεύθη καὶ ὠμίλησεν ἱκανῶς μέχρι 11 τῆς αὐγῆς· μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησε. Τὸν δὲ νέον ἔφεραν ζῶντα καὶ παρηγορήθησαν καθ' ὑπερβολήν. Ἡμεῖς 12, 13 δὲ καταβάντες πρότεροι εἰς τὸ πλοῖον, ἀπεπλεύσαμεν εἰς τὴν Ἄσσον, μέλλοντες νὰ ἀναλάβωμεν ἐκεῖθεν τὸν Παῦλον· ἐπειδὴ οὕτως εἶχε διατάζει, μέλλον αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ πεζός. Καὶ καθὼς συνήνητησεν ἡμᾶς εἰς τὴν 14 Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην· καὶ ἐκεῖθεν ἀποπλεύσαντες κατηντήσαμεν τὴν ἐπιοῦσαν 15 ἀντικρὺ Χίου· τὴν δὲ ἄλλην ἐφθάσαμεν εἰς Σάμον, καὶ μείναντες ἐν τῷ Τρωγυλλίῳ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἤλθομεν εἰς Μίλητον. Διότι ὁ Παῦλος ἔκρινε νὰ παραπλεύσῃ τὴν Ἔφεσον, διὰ νὰ μὴ συμβῇ εἰς αὐτὸν νὰ 16 χρονοτριβῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· διότι ἔσπευδεν, ἂν ἦτο δυνατόν εἰς αὐτόν, νὰ εὑρεθῇ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς Ἱεροσόλυμα. Πέμπας δὲ ἀπὸ τῆς Μιλήτου εἰς Ἔφεσον, προσεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. 17 Καὶ ὅτε ἤλθον πρὸς αὐτόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς ἐξεύρετε, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπάτησα εἰς τὴν 18 Ἀσίαν, πῶς ἐπέρασα μεθ' ὑμῶν ὅλον τὸν χρόνον, δουλεύων τὸν Κύριον μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ μετὰ 19 πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, οἵτινες μοὶ συνέβησαν ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων, ὅτι δὲν ὑπέκρυψα 20 οὐδὲν τῶν συμφερόντων, ὥστε νὰ μὴ ἀναγγεῖλω αὐτὸ πρὸς ἐσᾶς καὶ νὰ σᾶς διδάξω δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρόμενος πρὸς Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον 21 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἐγὼ δεδμεμένος τῷ πνεύματι ὑπάγω εἰς Ἱερουσαλὴμ, μὴ γνωρίζων τὰ 22 μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς ἐμὲ ἐν αὐτῇ, πλην ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μαρτυρεῖ ἐν πάσῃ πόλει λέγον, ὅτι δεσμὰ 23 καὶ θλίψεις μὲ περιμένουσι. Δὲν φροντίζω ὁμῶς περὶ οὐδενὸς τούτων οὐδὲ ἔχω πολῦτιμον τὴν ζωὴν μου, ὥς 24 τὸ νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, νὰ διακηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ 25 πρόσωπόν μου σεῖς πάντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων διήλθον κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν μαρτύρομαι 26 πρὸς ἐσᾶς ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· διότι δὲν συνεστάλην νὰ 27 ἀναγγεῖλω πρὸς ἐσᾶς πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε λοιπὸν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, 28 εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σᾶς ἔθεσεν ἐπισκόπους, διὰ νὰ ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος. Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου θέλουσιν 29 εἰσελθεῖ εἰς ἐσᾶς λύκοι βαρεῖς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν θέλουσι σηκωθῇ ἄνθρωποι 30 λαλοῦντες διεστραμμένα, διὰ νὰ ἀποσπῶσι τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἀγρυπνεῖτε, ἐνθυμούμενοι 31 ὅτι τρία ἔτι νύκτια καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα νοθετῶν μετὰ δακρύων ἓνα ἕκαστον. Καὶ τώρα, ἀδελφοί, σᾶς 32 ἀφιερώνω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ὅστις δύναται νὰ ἐποικοδομήσῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς κληρονομίαν μεταξὺ πάντων τῶν ἡγιασμένων. Ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ ἱμάτιον οὐδενὸς ἐπεθύμησα· 33 σεῖς δὲ αὐτοὶ ἐξεύρετε ὅτι εἰς τὰς χρεῖας μου καὶ εἰς τοὺς ὄντας μετ' ἐμοῦ αἱ χεῖρες αὐταὶ ὑπηρέτησαν. 34 Κατὰ πάντα ὑπέδειξα εἰς ἐσᾶς ὅτι οὕτω κοπιᾶζοντες πρέπει νὰ βοηθῇτε τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε τοὺς 35 λόγους τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριον εἶναι νὰ δίδῃ τις μᾶλλον παρὰ νὰ λαμβάνῃ. Καὶ ἀφοῦ 36 εἶπε ταῦτα, γονατίσας προσηυχήθη μετὰ πάντων αὐτῶν. Ἐγενεὶ δὲ πολὺς κλαυθμὸς πάντων, καὶ πεσόντες 37 ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουσαν αὐτόν, ὑπερλυπούμενοι μάλιστα διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν, 38 ὅτι δὲν θέλουσιν ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ προέπεμπον αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.

Καθὼς δὲ ἀποσπασθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀπεπλεύσαμεν, ἤλθομεν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Κῶν, τὴν δὲ ἀκόλουθον **21** ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πάταρα. Καὶ εὐρόντες πλοῖον μέλλον νὰ περάσῃ εἰς Φοινίκην, ἐπέβημεν 2 εἰς αὐτὸ καὶ ἀπεπλεύσαμεν. Καὶ ἀφοῦ διεκρίναμεν μακρόθεν τὴν Κύπρον καὶ ἀφήκαμεν αὐτὴν ἀριστερά, 3 ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατέβημεν εἰς Τύρον· διότι ἐκεῖ ἔμελλε τὸ πλοῖον νὰ ἐκβάλλῃ τὸ φορτίον αὐτοῦ. Καὶ 4 εὐρόντες τοὺς μαθητὰς, ἐμείναμεν αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας· οἵτινες ἔλεγον πρὸς τὸν Παῦλον διὰ τοῦ Πνεύματος νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἀφοῦ δὲ ἐτελειώσαμεν τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα καὶ 5 προέπεμπον ἡμᾶς πάντες σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ γονατίσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυχήθημεν, καὶ ἀσπασθέντες ἀλλήλους ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. Καὶ 6, 7 ἡμεῖς τελειώσαντες τὸν πλοῦν ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασθέντες τοὺς ἀδελφούς ἐμείναμεν παρ' αὐτοῖς μίαν ἡμέραν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ὁ Παῦλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀναχωρήσαντες, ἤλθομεν 8 εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. Εἶχε δὲ οὗτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αἵτινες προεφῆτευσαν. Καὶ ἐνῶ διετρίβομεν ἐκεῖ 9, 10 ἡμέρας πολλὰς, κατέβη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης τις ὀνόματι Ἀγαθος, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, ἔλαβε τὴν 11 ζώνην τοῦ Παύλου καὶ δέσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας εἶπε· Ταῦτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω θέλουσι δέσει ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ θέλουσι παραδώσει

12 εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὡς ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι νὰ μὴ
13 ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ὁ Παῦλος ὁμῶς ἀπεκρίθη· Τί κάμνετε, κλαίοντες καὶ καταθλίβοντες τὴν καρδίαν
μου ἐπειδὴ ἐγὼ οὐχὶ μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς Ἱερουσαλὴμ εἴμαι ἔτοιμος ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
14, 15 τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπείθετο, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· Ἄσ' γείνη τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Μετὰ
16 δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐτοιμάσαντες τὴν ἀποσκευὴν ἡμῶν, ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ· ἦλθον δὲ μεθ' ἡμῶν
καὶ τινὲς τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινα Κύπριον, παλαιὸν μαθητὴν, παρὰ τῷ ὁποίῳ
17, 18 ἐμέλλομεν νὰ ξενισθῶμεν. Καὶ ἀφοῦ ἦλθομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, μετὰ χαρᾶς ἐδέχθησαν ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. Τὴν
19 δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ὑπῆγεν ὁ Παῦλος μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰάκωβον, καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι. Καὶ
ἀσπασθεῖς αὐτοὺς, διηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς μετὰ τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.
20 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Βλέπεις, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἶναι
21 ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ἐπίστευσαν, καὶ πάντες εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου. Ἐμαθον δὲ περὶ σοῦ ὅτι διδάσκεις
πάντας τοὺς μετὰ τῶν ἐθνῶν Ἰουδαίους νὰ ἀποστατήρῳσιν ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως, λέγων νὰ μὴ περιτέμνωσι τὰ
22 τέκνα αὐτῶν μηδὲ νὰ περιπατῶσι κατὰ τὰ ἔθιμα. Τί εἶναι λοιπὸν μέλλει βεβαίως νὰ συναχθῇ πλῆθος· διότι
23 θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες. Κάμε λοιπὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον σοὶ λέγομεν· Εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν τέσσαρες
24 ἄνδρες, οἵτινες ἔχουσιν εὐχὴν ἐφ' ἑαυτῶν· παράλαβε τούτους καὶ καθarisethi μετ' αὐτῶν καὶ δαπάνησον δι'
αὐτοὺς διὰ νὰ ξυρισθῶσι τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ γνωρίσωσι πάντες ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἔμαθον
25 περὶ σοῦ, ἀλλ' ἀκολουθεῖς καὶ σὺ φυλάττων τὸν νόμον. Περὶ δὲ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς
ἐγράψαμεν, ἀποφασίσαντες νὰ μὴ φυλάττωσι μηδὲν τοιοῦτον, παρὰ μόνον νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τοῦ εἰδωλοθύτου
26 καὶ τοῦ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας. Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν
καθαρισθεὶς μετ' αὐτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων πότε ἐκπληροῦνται αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ,
27 ὅτε θέλει γείνει προσφορά ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν. Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι νὰ συντελεσθῶσιν,
οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐτάραζαν πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας ἐπ'
28 αὐτόν, κρᾶζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις διδάσκει πάντας πανταχοῦ
ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου· πρὸς τούτοις δὲ εἰσῆγαγε καὶ Ἑλληνας εἰς τὸ ἱερόν
29 καὶ ἐβεβήλωσε τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον· διότι εἶχον ἰδεῖ προλαβόντως Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον μετ' αὐτοῦ ἐν
30 τῇ πόλει, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος εἰσῆγαγεν εἰς τὸ ἱερόν. Καὶ ἐκινήθη ἡ πόλις ὅλη καὶ ἔγεινε
συρροή τοῦ λαοῦ, καὶ πιάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
31 Ἐνῷ δὲ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, ἀνέβη ἡ φήμη εἰς τὸν χιλιάρχον τοῦ τάγματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλὴμ
32 εἶναι τεταραγμένη· ὅστις παραλαβὼν εὐθὺς στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, ἔδραμε κάτω πρὸς αὐτούς. Οἱ δὲ
33 ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ τύπτωσι τὸν Παῦλον. Τότε πλησιάσας ὁ χιλιάρχος,
34 ἐπίασεν αὐτόν καὶ προσέταξε νὰ δεθῇ μὲ δύο ἀλύσεις, καὶ ἡρώτα τίς ἦτο καὶ τί εἶχε πράξει. Καὶ ἐφώναζον
μεταξὺ τοῦ ὄχλου ἄλλοι ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὸν θόρυβον νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον,
35 προσέταξε νὰ φερθῇ εἰς τὸ φρούριον. Ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς τὰς βαθμίδας, συνέβη νὰ βαστάζηται ὑπὸ τῶν
36, 37 στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου· ἐπειδὴ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἠκολούθει, κρᾶζον· Σήκωσον αὐτόν. Ἐνῷ δὲ
ἔμελλον ὁ Παῦλος νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ φρούριον, λέγει πρὸς τὸν χιλιάρχον· Μοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σοὶ
38 εἶπω τι ὁ δὲ εἶπεν· Ἐξεύρεις Ἑλληνικά· δὲν εἶσαι σὺ τάχα ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τῶν ἡμερῶν τούτων διεγείρας εἰς
39 ἀποστασίαν καὶ ἐκβαλὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας φονεῖς· Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι
ἄνθρωπος Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Ταρσοῦ, πολίτης ἐπισήμου πόλεως τῆς Κιλικίας καὶ σὲ παρακαλῶ, δὸς μοι τὴν
40 ἄδειαν νὰ λαλήσω πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἀφοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὴν ἄδειαν, ὁ Παῦλος, σταθεὶς ἐπὶ τῶν βαθμίδων,
ἔσειε τὴν χεῖρα εἰς τὸν λαόν· καὶ γενομένης σιωπῆς μεγάλης, ἐλάλησεν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, λέγων·
22, 2 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ με ἀπολογούμενον τῶρα πρὸς ἐσᾶς. Ἀκούσαντες δὲ ὅτι ἐλάλει
3 πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἔδειξαν περισσοτέραν ἡσυχίαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ μὲν εἶμαι ἄνθρωπος
Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
4 Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτὴς ὢν τοῦ Θεοῦ, καθὼς
5 πάντες σεῖς εἴθε σήμερον· ὅστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην τὴν ὁδόν, δεσμεύων καὶ παραδίδων εἰς
6 φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ εἰς ἐμὲ καὶ ὅλον τὸ πρεσβυτέριον· παρὰ
τῶν ὁποίων καὶ ἐπιστολὰς λαβὼν πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἐπορευόμην εἰς Δαμασκὸν διὰ νὰ φέρω δεδεμένους
7 εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς ἐκεῖ ὄντας, διὰ νὰ τιμωρηθῶσιν. Ἐνῷ δὲ ὁδοιπορῶν ἐπλησίαζον εἰς τὴν Δαμασκόν,
8 περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἔστραψε περὶ ἐμὲ φῶς πολὺ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔπεσον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ
9 ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Σαούλ, Σαούλ, τί μὲ διώκεις· Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶσαι, Κύριε· Καὶ εἶπε
10 πρὸς ἐμέ· Ἐγὼ εἶμαι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις. Οἱ ὄντες δὲ μετ' ἐμοῦ τὸ μὲν φῶς εἶδον
καὶ κατεφοβήθησαν, τὴν φωνὴν ὁμῶς τοῦ λαλοῦντος πρὸς ἐμὲ δὲν ἤκουσαν. Καὶ εἶπον· Τί νὰ κάμω, Κύριε
Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ· Σηκώθεις ὕπαγε εἰς Δαμασκόν, καὶ ἐκεῖ θέλει σοὶ λαληθῇ περὶ πάντων ὅσα εἶναι
11 διωρισμένα νὰ κάμῃς. Καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς λαμπρότητος τοῦ φωτὸς ἐκείνου δὲν ἔβλεπον, χειραγωγούμενος ὑπὸ
12 τῶν ὄντων μετ' ἐμοῦ ἦλθον εἰς Δαμασκόν. Ἀνανίας δὲ τις, ἄνθρωπος εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος
13 ὑπὸ πάντων τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων, ἦλθε πρὸς ἐμὲ καὶ σταθεὶς ἐπάνω μου μοί, εἶπε· Σαούλ ἀδελφέ,
14 ἀνάβλεψον. Καὶ ἐγὼ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν σὲ διώρισε νὰ
15 γνωρίσῃς τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ νὰ ἴδῃς τὸν δίκαιον καὶ νὰ ἀκούσῃς φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, διότι θέλεις
16 εἶσθαι μάρτυς περὶ αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῶν ὅσα εἶδες καὶ ἤκουσας. Καὶ τῶρα τί βραδύνεις

σηκωθείς βαπτίσθητι καὶ ἀπολούσθητι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν σου, ἐπικαλεσθεὶς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἀφοῦ δὲ 17
 ὑπέστρεψα εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνῶ προσηυχόμεν ἔν τῳ ἱερῳ, ἦλθον εἰς ἔκστασιν καὶ εἶδον αὐτὸν λέγοντα πρὸς 18
 ἐμέ· Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ταχέως ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι δὲν θέλουσι παραδεχθῇ τὴν περὶ ἐμοῦ μαρτυρίαν σου.
 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐξεύρουσιν ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον καὶ ἔδερον ἐν ταῖς συναγωγαῖς τοὺς πιστεύοντας 19
 εἰς σέ· καὶ ὅτε ἐχύνετο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ ἐγὼ ἤμην παρὼν καὶ συνεφώνουν εἰς τὸν 20
 φόνον αὐτοῦ καὶ ἐφύλαττον τὰ ἱμάτια τῶν φονευόντων αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Ὑπαγε, διότι ἐγὼ θέλω 21
 σὲ ἔξαποστείλει εἰς ἔθνη μακράν. Καὶ μέχρι τούτου τοῦ λόγου ἤκουον αὐτόν· τότε δὲ ὕψωσαν τὴν φωνὴν 22
 αὐτῶν, λέγοντες· Σήκωσον ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· διότι δὲν πρέπει νὰ ζῇ. Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐκραύγαζον 23
 καὶ ἐτίναζον τὰ ἱμάτια καὶ ἔρριπτον κονιορτὸν εἰς τὸν ἀέρα, ὁ χιλιάρχος προσέταξε νὰ φερθῇ εἰς τὸ φρούριον, 24
 παραγγείλας νὰ ἐξετασθῇ διὰ μαστίγων, διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐφώναζον οὕτω κατ' αὐτοῦ. Καὶ 25
 καθὼς ἐξήπλωσεν αὐτὸν δεδεμένον μὲ τὰ λωρία, ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς τὸν παρεστῶτα ἑκατόνταρχον· Εἶναι τάχα 26
 νόμιμον εἰς ἐσᾶς ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον νὰ μαστιγόνῃτε· Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, ὑπῆγε 26
 καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὸν χιλιάρχον, λέγων· Βλέπε τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι Ῥωμαῖος.
 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος, εἶπε πρὸς αὐτόν· Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖος εἶσαι· Ὁ δὲ εἶπε· Ναί. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ 27, 28
 χιλιάρχος· Ἐγὼ διὰ πολλῶν χρημάτων ἀπέκτησα ταύτην τὴν πολιτογράφειν. Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Ἄλλ' ἐγὼ
 καὶ ἐγεννήθην Ῥωμαῖος. Εὐθύς λοιπὸν ἀπεσύρθησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες νὰ βασανίσωσιν αὐτόν. Καὶ 29
 ὁ χιλιάρχος ἔτι ἐφοβήθη γνωρίσας ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος, καὶ διότι εἶχε δέσει αὐτόν. Τῇ δὲ ἐπαύριον θέλων νὰ 30
 μάθῃ τὸ βέβαιον, περὶ τίνος κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτόν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ προσέταξε
 νὰ ἔλθωσιν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν καὶ καταβιβάσας τὸν Παῦλον, ἔστησεν ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος εἰς τὸ συνέδριον, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔζησα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μετὰ πάσης 23
 καλῆς συνειδήσεως μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας προσέταξε τοὺς παρεστῶτας πλη- 2
 σίον αὐτοῦ νὰ κτυπήσωσι τὸ στόμα αὐτοῦ. Τότε ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὲ κτυπήσῃ, 3
 τοῖχε ἀσβεστωμένε· καὶ σὺ κάθησαι νὰ μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν προστάξεις νὰ μὲ κτυπῶ- 4, 5
 σιν. Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Δὲν ἤξευρον, ἀδελφοί,
 ὅτι εἶναι ἀρχιερεὺς· διότι εἶναι γεγραμμένον. Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου δὲν θέλεις κακολογήσει. Ἐννοήσας 6
 δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος εἶναι Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἄλλο Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῳ συνεδρίῳ. Ἄνδρες
 ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. Καὶ 7
 ὅτε ἐλάλησε τοῦτο, ἔγεινε διαιρέσεις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ διηρέθη τὸ πλῆθος. Διότι οἱ 8
 μὲν Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις οὐδὲ ἄγγελος οὐδὲ πνεῦμα, οἱ δὲ Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσιν
 ἀμφότερα. Καὶ ἔγεινε κραυγὴ μεγάλη, καὶ σηκωθέντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, 9
 λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῳ ἀνθρώπῳ τούτῳ· ἂν δὲ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν πνεῦμα ἢ ἄγγελος, ἂς
 μὴ θεομαχῶμεν. Καὶ ἐπειδὴ ἔγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπαραχθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' 10
 αὐτῶν, προσέταξε νὰ καταβῇ τὸ στράτευμα καὶ νὰ ἀρπάσῃ αὐτόν ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὸ φρούριον.
 Τὴν δὲ ἐρχομένην νύκτα ἐπιφανεῖς εἰς αὐτόν ὁ Κύριος, εἶπε· Θάρρει, Παῦλε, διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ 11
 περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω πρέπει νὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς Ῥώμην. Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, τινὲς τῶν 12
 Ἰουδαίων συνομώσαντες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μῆτε νὰ φάγωσι μῆτε νὰ πῖωσιν, ἕως οὗ φονεύσωσι
 τὸν Παῦλον· ἦσαν δὲ πλείότεροι τῶν τεσσαράκοντα οἱ πράξαντες τὴν συνωμοσίαν ταύτην· οἵτινες ἐλθόντες 13, 14
 πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, εἶπον· Μὲ ἀνάθεμα ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, νὰ μὴ γευθῶμεν
 μηδὲν ἕως οὗ φονεύσωμεν τὸν Παῦλον. Τώρα λοιπὸν σεῖς μετὰ τοῦ συνεδρίου μηνύσατε πρὸς τὸν χιλιάρχον, 15
 νὰ καταβιβάσῃ αὐτὸν αὐριον πρὸς ἐσᾶς, ὥς μέλλοντας νὰ μάθῃτε ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δέ, πρὶν
 αὐτὸς πλησιάσῃ, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ φονεύσωμεν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ τὴν ἐνέδραν ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ 16
 Παύλου, ὑπῆγε καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ φρούριον ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Παῦλον. Καὶ ὁ Παῦλος προσκαλέσας ἕνα 17
 τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπε· Φέρε τὸν νέον τοῦτον πρὸς τὸν χιλιάρχον· διότι ἔχει τι νὰ ἀπαγγεῖλῃ πρὸς αὐτόν.
 Ἐκεῖνος λοιπὸν παραλαβὼν αὐτόν, ἔφερε πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ λέγει· Ὁ δέσμιος Παῦλος μὲ ἔκραξε καὶ μὲ 18
 παρεκάλει νὰ φέρω τὸν νέον τοῦτον πρὸς σέ, διότι ἔχει τι νὰ σοὶ λαλήσῃ. Πιάσας δὲ αὐτόν ἀπὸ τῆς χειρὸς ὁ 19
 χιλιάρχος καὶ ἀποσυρθεὶς κατ' ἰδίαν, ἠρώτησε, Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχεις νὰ μοὶ ἀπαγγεῖλῃς· Ὁ δὲ εἶπεν 20
 ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνεφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσωσι νὰ καταβιβάσῃς αὐριον τὸν Παῦλον εἰς τὸ συνέδριον, ὥς
 θέλοντες νὰ μάθωσι τι ἀκριβέστερον περὶ αὐτοῦ. Σὺ λοιπὸν μὴ πεισθῇς εἰς αὐτούς, διότι ἐνεδρεύουσιν αὐτόν 21
 πλείότεροι τῶν τεσσαράκοντα ἄνδρες ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μῆτε νὰ φάγωσι μῆτε νὰ πῖωσιν,
 ἕως οὗ φονεύσωσιν αὐτόν· καὶ τώρα εἶναι ἔτοιμοι, προσμένοντες τὴν παρὰ σοῦ ὑπόσχεσιν. Ὁ χιλιάρχος λοιπὸν 22
 ἀπέλυσε τὸν νέον, παραγγείλας, Νὰ μὴ εἴπῃς εἰς μηδέν ὅτι ἐφανέρωσας ταῦτα εἰς ἐμέ. Καὶ προσκαλέσας 23
 δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἐτοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διὰ νὰ ὑπάγωσιν ἕως Καισαρείας, καὶ
 ἑβδομήκοντα ἵππεῖς καὶ διακοσίους λογχοφόρους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός, ἐτοιμάσατε καὶ ζῶα, διὰ νὰ 24
 ἐπικαθίσωσι τὸν Παῦλον καὶ φέρωσιν ἀσφαλῶς πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα· καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὴν περιέχου- 25
 σαν τὸν τύπον τοῦτον· Κλαύδιος Λυσίας πρὸς τὸν κράτιστον ἡγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον, 26, 27
 συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα νὰ φονευθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἐπελθὼν μετὰ τοῦ στρατεύματος ἔσωσα
 αὐτόν, μαθὼν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος. Θέλων δὲ νὰ μάθω αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκατηγόρουν αὐτόν, κατεβίβασα 28
 αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ εὔρον αὐτόν ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μὴ ἔχοντα 29
 ὅμως μηδὲν ἔγκλημα ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἐμηνύθη πρὸς ἐμέ ὅτι μέλλει νὰ γείνῃ εἰς τὸν 30

ἄνθρωπον ἐπιβουλὴ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, εὐθύς ἔπεμψα αὐτὸν πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ εἰς τοὺς κατηγοροὺς
 31 νὰ εἴπωσιν ἐνώπιον σοῦ τὰ κατ' αὐτοῦ. Ὑγιαίνει. Οἱ μὲν λοιπὸν στρατιῶται κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς
 32 προσταγὴν ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἔφεραν διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα, τὴν δὲ ἐπαύριον, ἀφήσαντες
 33 τοὺς ἵππεῖς νὰ ὑπάγωσι μετ' αὐτοῦ, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φρούριον· οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ
 34 ἐγγχειρίσαντες τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ ἡγεμὼν, ἀφοῦ
 35 ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἠρώτησεν ἐκ ποίας ἐπαρχίας εἶναι καὶ ἤκουσεν ὅτι εἶναι ἀπὸ Κιλικίας, Θέλω
 σὲ ἀκροασθῆ, εἶπεν, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου ἔλθωσι· καὶ προσέταξε νὰ φυλάττηται ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ
 Ἡρώδου.

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ μετὰ τινος Τερτύλλου
 2 ῥήτορος, οἵτινες ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα κατὰ τοῦ Παύλου. Προσκληθέντες δὲ αὐτοῦ, ἤρχισε νὰ
 κατηγορῇ ὁ Τέρτυλλος, λέγων· Ἐπειδὴ ἀπολαμβάνομεν διὰ σοῦ πολλὴν ἡσυχίαν καὶ γίνονται εἰς τὸ ἔθνος
 3 τοῦτο λαμπρὰ πράγματα διὰ τῆς προνοίας σου, κατὰ πάντα καὶ πανταχοῦ εὐγνωμονοῦμεν, κράτιστε Φῆλιξ,
 4 μετὰ πάσης εὐχαριστίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σὲ ἀπασχολῶ περισσότερον, παρακαλῶ νὰ ἀκούσῃς ἡμᾶς συντόμως
 5 μὲ τὴν ἐπιείκειάν σου. Ἐπειδὴ εὖρομεν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὅτι εἶναι φθοροποιὸς καὶ διεγείρει στάσιν
 6 μεταξύ ὄλων τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην Ἰουδαίων, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἵρέσεως τῶν Ναζωραίων, ὅστις
 7 καὶ τὸν ναὸν ἐδοκίμασε νὰ βεβηλώσῃ, τὸν ὁποῖον καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν
 8 προστάξας τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ νὰ ἔλθωσιν ἐνώπιόν σου· παρὰ τοῦ ὁποίου θέλεις δυνηθῆ ἑξετάσας αὐτόν
 9 νὰ μάθῃς περὶ πάντων τούτων, περὶ τῶν ὁποίων ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν. Συνωμολόγησαν δὲ καὶ οἱ
 10 Ἰουδαῖοι, λέγοντες ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχουσι. Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ὁ ἡγεμὼν ἐνευσεν εἰς αὐτόν νὰ ὁμιλήσῃ,
 11 ἀπεκρίθη· Ἐπειδὴ σὲ γνωρίζω ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν εἶσαι κριτὴς εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, ἀπολογουμαι περὶ ἑμαυτοῦ
 12 προθυμότερον, διότι δύνασαι νὰ πληροφορηθῇς ὅτι δὲν εἶναι πλειότεραι τῶν δώδεκα ἡμερῶν ἀφοῦ ἐγὼ ἀνέβην
 13 διὰ νὰ προσκυνήσω ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρον ἐμὲ διαλεγόμενον μετὰ τινὸς ἢ ὀχλαγωγούντα,
 14 οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε ἐν τῇ πόλει· οὐδὲ δύνανται νὰ φέρωσιν ἀποδείξεις περὶ ὧν με κατηγοροῦσι
 15 τῶν πατέρων μου, πιστεύων εἰς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προφήταις, ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν
 16 Θεόν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσμένουσιν, ὅτι μέλλει νὰ γείνη ἀνάστασις νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων·
 17 εἰς τοῦτο δὲ ἐγὼ σπουδάζω, εἰς τὸ νὰ ἔχω ἄπταιστον συνείδησιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
 18 διαπαντός. Μετὰ πολλὰ δὲ ἔτη ἦλθον διὰ νὰ κάμω εἰς τὸ ἔθνος μου ἐλεημοσύνας καὶ προσφοράς· ἐν τῷ
 19 μεταξύ δὲ τούτων Ἰουδαῖοί τινες ἐκ τῆς Ἀσίας εὗρόν με κεκαθαρισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐχὶ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ
 20 θορύβου, οἵτινες ἔπρεπε νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιόν σου καὶ νὰ με κατηγορήσωσιν, ἐὰν εἶχόν τι κατ' ἐμοῦ. Ἡ
 21 αὐτοὶ οὗτοι ἄς εἴπωσιν ἐὰν εὗρον ἐν ἐμοὶ τι ἀδίκημα, ὅτε παρεστάθην ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου, ἐκτὸς ἐὰν ᾖναι
 22 περὶ ταύτης τῆς μιᾶς φωνῆς, τὴν ὁποίαν ἐφώναζα ἰστάμενος μεταξύ αὐτῶν, ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ
 23 κρίνομαι σήμερον ἀπὸ σᾶς. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνέβαλε τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤξυρεν ἀκριθέστερα
 24 τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, καὶ εἶπεν· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ, θέλω ἀποφασίσαι περὶ τῆς διαφορᾶς
 25 σας, καὶ διέταξε τὸν ἐκατόνταρχον νὰ φυλάττηται ὁ Παῦλος καὶ νὰ ἔχῃ ἄνεσιν καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζωσι μηδένα
 26 ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νὰ ὑπηρετῇ ἢ νὰ ἔρχηται πρὸς αὐτόν. Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς ἐλθὼν ὁ Φῆλιξ μετὰ τῆς
 27 Δρουσίλλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἦτις ἦτο Ἰουδαία, μετεκάλεσε τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς
 εἰς Χριστὸν πίστεως. Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ὠμίλει περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως,
 28 ὁ Φῆλιξ γενόμενος ἔμφοβος ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν ὕπαγε, καὶ ὅταν λάβω καιρὸν θέλω σὲ μετακαλέσει, ἐν
 29 τούτῳ δὲ καὶ ἠλπίζεν ὅτι θέλουσι δοθῇ εἰς αὐτόν χρήματα ὑπὸ τοῦ Παύλου, διὰ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν· ὅθεν καὶ
 30 συχνότερα μετακαλῶν αὐτόν ὠμίλει μετ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν δύο ἐτῶν ὁ Φῆλιξ ἔλαβε διάδοχον
 τὸν Πόρκιον Φῆστον· καὶ θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

25 Ὁ Φῆστος λοιπὸν, ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῆς Καισα-
 2 ρείας. Ἐνεφανίσθησαν δὲ εἰς αὐτόν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου καὶ παρεκάλουν
 3 αὐτόν, ζητοῦντες χάριν κατ' αὐτοῦ, νὰ μεταφέρῃ αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνεδρεύοντες νὰ φονεύσωσιν αὐτόν
 4 καθ' ὁδόν. Ὁ δὲ Φῆστος ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Παῦλος φυλάττεται ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ὅτι αὐτὸς ταχέως μέλλει νὰ
 5 ἀναχωρήσῃ ἐκεῖσε. Ὅθεν οἱ δυνατοὶ μεταξύ σας, εἶπεν, ἄς καταβῶσι μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐν τῷ
 6 ἀνθρώπῳ τούτῳ, ἄς κατηγορήσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ διέτριψε μεταξύ αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δέκα ἡμέρας, κατέβη
 7 εἰς Καισάρειαν, καὶ τῇ ἐπαύριον καθήσας ἐπὶ τοῦ βήματος, προσέταξε νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος. Καὶ ἀφοῦ ἦλθε,
 8 παρεστάθησαν οἱ καταβάντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἰουδαῖοι, ἐπιφέροντες κατὰ τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρείας
 9 κατηγορίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποδείξωσιν· ἀπολογουμένου ἐκείνου ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν
 10 Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔπραξα τι ἀμάρτημα. Ὁ δὲ Φῆστος, θέλων νὰ κάμῃ χάριν
 11 εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν Παῦλον εἶπε· Θέλεις νὰ ἀναβῇς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇς
 12 περὶ τούτων ἐνώπιόν μου· Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Καίσαρος παρίσταμαι, ὅπου πρέπει
 13 νὰ κριθῶ. Δὲν ἠδίκησα κατ' οὐδὲν τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς καὶ σὺ γνωρίζεις κάλλιστα· διότι ἐὰν ἀδικῶ καὶ
 14 ἔπραξά τι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ οὐδὲν ἐξ ὧν οὗτοι με κατηγοροῦσιν,
 15 οὐδεὶς δύναται νὰ μὲ χάρισῃ εἰς αὐτούς· τὸν Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. Τότε ὁ Φῆστος, συνομιλήσας μετὰ τοῦ
 16 συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Τὸν Καίσαρα ἐπικαλεῖσαι, πρὸς τὸν Καίσαρα θέλεις ὑπάγει. Καὶ ἀφοῦ παρῆλθον

ημέρα τινές, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθον εἰς Καισάρειαν διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν Φῆστον. Ἐνῶ 14
 δὲ διέτριβον ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς, ὁ Φῆστος ἀνέφερε πρὸς τὸν βασιλέα τὰ περὶ τοῦ Παύλου, λέγων· Εἶναι τις 15
 ἄνθρωπος ἀφημένος ἐδῶ δέσμιος ὑπὸ τοῦ Φήλικος, περὶ τοῦ ὁποίου, ὅτε ὑπῆγα εἰς Ἱεροσόλυμα, οἱ ἀρχιερεῖς 16
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ἐνεφανίσθησαν εἰς ἐμέ, ζητοῦντες καταδίκην ἐναντίον αὐτοῦ· πρὸς τοὺς ὁ- 16
 ποίους ἀπεκρίθην ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ παραδίδωσι κατὰ χάριν οὐδένα ἄνθρωπον εἰς 17
 θάνατον, πρὶν ὁ κατηγορούμενος ἔχη τοὺς κατηγοροὺς κατὰ πρόσωπον καὶ λάβῃ καιρὸν ἀπολογίας περὶ τοῦ 17
 ἐγκλήματος. Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ συνῆλθον ἐδῶ, χωρὶς νὰ κάμω μηδεμίαν ἀναβολὴν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν 17
 καθήσας ἐπὶ τοῦ βήματος, προσέταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος· περὶ τοῦ ὁποίου οἱ κατήγοροι παρασταθέντες 18
 δὲν ἐπέφεραν οὐδεμίαν κατηγορίαν ἐξ ὧν ἐγὼ ὑπενόουν, ἀλλ' εἶχον κατ' αὐτοῦ ζητήματά τινα περὶ τῆς ἰδίας 19
 αὐτῶν δεισδαιμονίας καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ ἀποθανόντος, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος ἔλεγεν ὅτι ζῇ. Ἀπορῶν δὲ 20
 ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον ἂν θέλῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ περὶ τούτων. 20
 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκαλέσθη νὰ φυλαχθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, προσέταξα νὰ φυλάττηται, ἕως οὗ 21
 πέμψω αὐτὸν πρὸς τὸν Καίσαρα. Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Φῆστον· Ἦθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω τὸν 22
 ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖνος· Αὐρίον, εἶπε, θέλεις ἀκούσει αὐτόν. Τὴν ἐπαύριον λοιπὸν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας 23
 καὶ ἡ Βερνίκη μετὰ μεγάλῃς πομπῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀκροατήριον μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἐξόχων 24
 ἀνδρῶν τῆς πόλεως, προσέταξεν ὁ Φῆστος, καὶ ἐφέρθη ὁ Παῦλος. Τότε λέγει ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ 24
 πάντες οἱ συμπαραευσκόμενοι μεθ' ἡμῶν, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ τοῦ ὁποίου ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων μὲ 25
 ὠμίλησαν καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐδῶ, καταβοῶντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῇ. Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ εὖρον 25
 ὅτι δὲν ἔπραξεν οὐδὲν ἄξιον θανάτου, καὶ αὐτὸς οὗτος ἐπεκαλέσθη τὸν Σεβαστόν, ἀπεφάσισα νὰ πέμψω αὐτόν. 26
 Περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχω οὐδὲν βέβαιον νὰ γράψω πρὸς τὸν κύριόν μου· ὅθεν ἔφερα αὐτὸν ἐνώπιόν σας, καὶ 26
 μάλιστα ἐνώπιον σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, διὰ νὰ ἔχω τι νὰ γράψω, ἀφοῦ γεινῇ ἡ ἀνάκρισις. Διότι μοὶ φαίνεται 27
 ἄλογον, πέμπων δέσμιον, νὰ μὴ φανερώσω καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ ἐγκλήματα.

Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Παῦλον. Ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσῃς ὑπὲρ σεαυτοῦ. Τότε ὁ Παῦλος **26**
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπελογεῖτο· Μακάριον νομίζω ἑμαυτόν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, μέλλων νὰ ἀπολογηθῶ ἐνώπιόν 2
 σου σήμερον περὶ πάντων εἰς ὅσα ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, μάλιστα ἐπειδὴ γνωρίζεις πάντα τὰ παρὰ τοῖς 3
 Ἰουδαίοις ἔθιμα καὶ ζητήματα· ὅθεν δέομαί σου νὰ μὲ ἀκούσῃς μετὰ μακροθυμίας. Τὴν ἐκ νεότητος λοιπὸν 4
 ζωὴν μου, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς ἔζησα μετὰ τοῦ ἔθνους μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐξεύρουσι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, 5
 ἐπειδὴ μὲ γνωρίζουσιν ἐξ ἀρχῆς, ἐὰν θέλωσι νὰ μαρτυρήσωσιν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας 6
 ἡμῶν ἔζησα Φαρισαῖος. Καὶ τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπαγγελίας τῆς γενομένης 6
 ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν γένος, λατρεῦον ἐκτενῶς 7
 τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐλπίζει νὰ καταντήσῃ· περὶ ταύτης τῆς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, 8
 ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. Τί ἀπίστευτον κρίνεται εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνιστᾷ νεκρούς· Ἐγὼ μὲν ἐστοχάσθην κατ' 8, 9
 ἑμαυτὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ πράξω πολλὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· τὸ ὁποῖον καὶ ἔπραξα ἐν 10
 Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ κατέκλεισα εἰς φυλακὰς, λαβὼν τὴν ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, 11
 καὶ ὅτε ἐφονεύοντο ἔδωκα ψῆφον κατ' αὐτῶν. Καὶ ἐν πάσαις ταῖς συναγωγαῖς πολλάκις τιμῶν αὐτοὺς 11
 ἠνάγκαζον νὰ βλασφημῶσι, καὶ καθ' ὑπερβολὴν μαινόμενος ἐναντίον αὐτῶν κατεδίδωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω 12
 πόλεις. Ἐν τούτοις δέ, ὅτε ἤρχόμην εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, 12
 ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμέρας εἶδον καθ' ὁδόν, βασιλεῦ, φῶς οὐρανόθεν ὑπερβαῖνον τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, τὸ 13
 ὁποῖον ἔλαμψε περὶ ἐμέ καὶ τοὺς ὁδοιποροῦντας μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐνῶ κατεπέσομεν πάντες εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα 14
 φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς μέ καὶ λέγουσαν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις σκληρόν σοι 15
 εἶναι νὰ λακτίξῃς πρὸς κέντρα. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶσαι, Κύριε· Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν 15
 ὁποῖον σὺ διώκεις. Ἀλλὰ σηκώθητι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐφάνην εἰς σέ, διὰ νὰ 16
 σὲ καταστήσω ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα καὶ ὧν εἶδες καὶ περὶ ὧν θέλω φανερωθῇ εἰς σέ, ἐκλέγων σὲ ἐκ 17
 τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα σὲ ἀποστέλλω διὰ νὰ ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ὥστε νὰ 18
 ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ λάβωσιν 19
 ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρονομίαν μετὰ τῶν ἡγιασμένων διὰ τῆς εἰς ἐμέ πίστεως. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, 19
 δὲν ἔγεια ἀπειθὴς εἰς τὴν οὐράνιον ὀψασίαν, ἀλλ' ἐκήρυττον πρῶτον εἰς τοὺς ἐν Δαμασκῷ καὶ Ἱεροσολύμοις 20
 καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἔπειτα εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοῶσι καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Θεόν, 21
 πράττοντες ἔργα ἄξια τῆς μετανοίας. Διὰ ταῦτα οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόντες με ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπεχείρουν νὰ μὲ 21
 φονεύσωσιν. Ἀξιωθεὶς ὁμως τῆς βοηθείας τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἴσταμαι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης μαρτυρῶν 22
 πρὸς μικρὸν τε καὶ μέγαν, μὴ λέγων μηδὲν ἐκτὸς τῶν ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅτι ἐμελλον νὰ 23
 γείνωσιν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔμελλε νὰ πάθῃ, ὅτι πρῶτος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μέλλει νὰ κηρύξῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ 23
 εἰς τὰ ἔθνη. Ἐνῶ δὲ αὐτὸς ἀπελογεῖτο ταῦτα, ὁ Φῆστος εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παῦλε, τὰ πολλὰ 24
 γράμματα σὲ καταφέρουσιν εἰς μανίαν. Ὁ δέ, Δὲν μαίνομαι, εἶπε, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ προφέρω λόγους 25
 ἀληθείας καὶ νοὸς ὑγιαίνοντος. Διότι ἔχει γνῶσιν περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ λαλῶ μετὰ 26
 παρρησίας· ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι δὲν λανθάνει αὐτὸν οὐδὲν τούτων, διότι τοῦτο δὲν εἶναι πεπραγμένον 27
 ἐν γωνίᾳ. Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, εἰς τοὺς προφῆτας ἐξεύρω ὅτι πιστεύεις. Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς 27, 28
 τὸν Παῦλον· Παρ' ὀλίγον μὲ πείθεις νὰ γείνω Χριστιανός. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἦθελον εὐχεσθαι πρὸς τὸν 29
 Θεόν, οὐχὶ μόνον σὺ, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σήμερον ἀκούοντές με, νὰ γείνωσι καὶ παρ' ὀλίγον καὶ παρὰ πολὺ

30 τοιοῦτοι ὁποῖος καὶ ἐγὼ εἶμαι, παρεκτός τῶν δεσμῶν τούτων. Καὶ ἀφοῦ αὐτὸς εἶπε ταῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς
 31 καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι μετ' αὐτῶν, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους,
 32 λέγοντες ὅτι οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν πράττει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Φῆστον·
 Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἡδύνατο νὰ ἀπολυθῇ, ἐὰν δὲν εἶχεν ἐπικαλεσθῇ τὸν Καίσαρα.

27 Ἀφοῦ δὲ ἀπεφασίσθη νὰ ἀποπλευσώμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν τὸν Παῦλον καὶ τινας ἄλλους δεσμίους
 2 εἰς ἑκατόνταρχον Ἰούλιον ὀνομαζόμενον, ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ Σεβαστοῦ λεγομένου. Καὶ ἀφοῦ ἐπέβημεν εἰς
 3 πλοῖον Ἀδραμυτινόν, ἐσηκώθημεν μέλλοντες νὰ παραπλεύσωμεν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἔχοντες μεθ'
 4 ἡμῶν Ἀρίσταρχον τὸν Μακεδόνα τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφθάσαμεν εἰς Σιδῶνα· καὶ ὁ
 5, 6 Ἰούλιος φιλανθρώπως φερόμενος πρὸς τὸν Παῦλον ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ
 7 καὶ νὰ λάβῃ περίθαλψιν. Καὶ ἐκεῖθεν σηκωθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, ἐπειδὴ ἦσαν ἐναντίοι οἱ ἄνεμοι,
 8 καὶ διαπλεύσαντες τὸ πέλαγος τῆς Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, ἤλθομεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας. Καὶ ἐκεῖ
 9 εὐρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὁποῖον ἔπλεεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό·
 10 βραδυπλοοῦντες δὲ ἱκανὰς ἡμέρας καὶ μόλις φθάσαντες εἰς τὴν Κνίδον, ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος,
 11 ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ τὴν Σαλμώνην, καὶ μόλις παραπλεύσαντες αὐτήν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ
 12 ὀνομαζόμενον Καλοὺς Λιμένας, πλησίον τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ πόλις Λασαία. Ἐπειδὴ δὲ παρῆλθεν ἱκανὸς καιρὸς
 13 καὶ ὁ πλοῦς ἦτο ἤδη ἐπικίνδυνος, διότι καὶ ἡ νηστεία εἶχεν ἤδη παρέλθει, συνεβούλευεν ὁ Παῦλος, λέγων
 14, 15 πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες, βλέπω ὅτι ὁ πλοῦς μέλλει νὰ γείνῃ μὲ κακοπάθειαν καὶ πολλὴν ζημίαν οὐχὶ μόνον τοῦ
 16 φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος ἐπείθετο μᾶλλον εἰς τὸν κυβερνήτην
 17 καὶ εἰς τὸν ναύκληρον παρὰ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγόμενα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λιμὴν δὲν ἦτο ἐπιτήδειος
 18 εἰς παραχειμασίαν, οἱ πλειότεροι ἐγνωμοδότησαν νὰ σηκωθῶσι καὶ ἐκεῖθεν, ὥστε φθάσαντες ἂν ἡδύναντο εἰς
 19 Φοίνικα, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα πρὸς τὸν λίβα ἄνεμον καὶ πρὸς τὸν χῶρον, νὰ παραχειμάσωσιν ἐκεῖ. Καὶ
 20 ὅτε ἔπνευσεν ὀλίγον νότος, νομίσαντες ὅτι ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ, ἀνέσυραν τὴν ἄγκυραν καὶ παρέπλεον πλησίον
 21 τὴν Κρήτην. Πλὴν μετ' ὀλίγον προσέβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ λεγόμενος Εὐροκλύδων. Καὶ ἐπειδὴ
 22 τὸ πλοῖον συνηρπάσθη καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ ἀντέχῃ πρὸς τὸν ἄνεμον, ἀφεθέντες ἐφερόμεθα. Καὶ τρέξαντες
 23 ὑπὸ νησιδίων τι ὀνομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ἡδυνήθημεν νὰ βάλωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας τὴν λέμβον,
 24 τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἀνέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες ὑποκάτωθεν τὸ πλοῖον· καὶ φοβούμενοι μὴ
 25 ἐκπέσωσιν εἰς τὴν Σύρτιν, κατεβίβασαν τὰ πανία καὶ ἐφέροντο οὕτως. Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζόμεθα σφοδρῶς, τὴν
 26 ἀκόλουθον ἡμέραν ἔκαμνον χύσιν, καὶ τὴν τρίτην μὲ τὰς ἰδίας ἡμῶν χεῖρας ἐρρίψαμεν τὰ σκεύη τοῦ πλοίου·
 27 καὶ ἐπειδὴ διὰ πολλῶν ἡμερῶν δὲν ἐφαίνοντο οὔτε ἥλιος οὔτε ἄστρα, καὶ χειμῶν βαρὺς ἐπέκειτο, πᾶσα ἐλπὶς
 28 σωτηρίας ἀφηρεῖτο πλεόν ἀφ' ἡμῶν. Μετὰ δὲ πολυήμερον ἀσιτίαν σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν,
 29 εἶπεν· Ἐπρεπεν, ὦ ἄνδρες, νὰ μοῦ ὑπακούσητε καὶ νὰ μὴ σηκωθῆτε ἀπὸ τῆς Κρήτης καὶ οὕτως ἠθέλωμεν
 30 ἀποφύγει τὴν κακοπάθειαν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. Ἀλλὰ καὶ ἤδη σᾶς παραινῶ νὰ ἐχῆτε θάρρος· διότι ἐξ
 31 ὑμῶν οὐδεμία ψυχὴ δὲν θέλει χαθῇ, εἰμὴ μόνον τὸ πλοῖον. Διότι τὴν νύκτα ταύτην ἐφάνη εἰς ἐμὲ ἄγγελος τοῦ
 32 Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, τὸν ὁποῖον καὶ λατρεύω, λέγων· μὴ φοβοῦ, Παῦλε· πρέπει νὰ παρασταθῇς ἐνώπιον
 33 τοῦ Καίσαρος· καὶ ἰδοὺ, ὁ Θεὸς σοὶ ἐχάρισε πάντας τοὺς πλεόντας μετὰ σοῦ. Διὰ τοῦτο θαρρεῖτε, ἄνδρες·
 34 διότι πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν ὅτι οὕτω θέλει γείναι, καθ' ὃν τρόπον ἐλαλήθη πρὸς ἐμέ. Πρέπει δὲ νὰ πέσωμεν εἰς
 35 νῆσόν τινα. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ δεκάτη τετάρτη νύξ, ἐνῶ παρεφερόμεθα ἐν τῇ Ἀδριατικῇ θαλάσῃ, περὶ τὸ μέσον
 36 τῆς νυκτὸς ἐσυμπέραινον οἱ ναῦται ὅτι πλησιάζουσιν εἰς τόπον τινὰ. Καὶ ῥίψαντες τὴν βολίδα εὗρον εἴκοσι
 37 ὀργυιᾶς, καὶ ἀφοῦ ἐπροχώρησαν ὀλίγον διάστημα, ῥίψαντες καὶ πάλιν τὴν βολίδα εὗρον ὀργυιάς δεκαπέντε·
 38 καὶ φοβούμενοι μήπως πέσωμεν ἔξω εἰς τραχεῖς τόπους, ῥίψαντες τέσσαρας ἀγκύρας ἀπὸ τῆς πρύμνης,
 39 ἤρχοντο νὰ γείνῃ ἡμέρα. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ναῦται ἐζήτουν νὰ φύγωσιν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ κατεβίβασαν τὴν λέμβον
 40 εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἔμελλον νὰ ἐκτείνωσιν ἀγκύρας ἐκ τῆς πρῶρας, ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς τὸν
 41 ἑκατόνταρχον καὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας· Ἐὰν οὗτοι δὲν μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.
 42 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς λέμβου καὶ ἀφῆκαν αὐτὴν νὰ πέσῃ ἔξω. Ἔως δὲ νὰ ἐξημερώσῃ,
 43 ὁ Παῦλος παρεκάλει πάντας νὰ λάβωσι τροφὴν τινα, λέγων· Δεκατέσσαρας ἡμέρας σήμερον προσδοκῶντες
 44 διαμένετε νηστικοί, καὶ δὲν ἐφάγετε οὐδέν. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβητε τροφήν· διότι τοῦτο εἶναι
 45 ἀναγκαῖον πρὸς τὴν σωτηρίαν σας· ἐπειδὴ οὐδενὸς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει πέσει θορὶς ἐκ τῆς κεφαλῆς. Ἀφοῦ δὲ
 46 εἶπε ταῦτα καὶ ἔλαβεν ἄρτον, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ἐνώπιον πάντων καὶ κόψας ἤρchiσε νὰ τρώγῃ. Λαβόντες δὲ
 47 πάντες θάρρος, ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τροφήν· ἡμεθα δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ψυχαὶ ὅλαι διακόσαι ἐβδომῆκοντα ἕξ. Ἀφοῦ
 48 δὲ ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τροφῆς ἐλάφρυνον τὸ πλοῖον, ῥίπτοντες τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ὅτε ἐγεινεν
 49 ἡμέρα, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν, παρετήρουν ὅμως κόλπον τινὰ ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβουλεύθησαν, ἂν
 50 ἡδύναντο, νὰ ἐξώσωσι τὸ πλοῖον. Καὶ κόψαντες τὰς ἀγκύρας, ἀφῆκαν τὸ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν, λύσαντες
 51 ἐνταυτῷ τοὺς δεσμοὺς τῶν πηδαλίων, καὶ ὑψώσαντες τὸν ἀρτέμονα πρὸς τὸν ἄνεμον, κατηυθύνοντο εἰς τὸν
 52 αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον, ὅπου συνήρχοντο δύο θάλασσαι, ἔρριψαν ἔξω τὸ πλοῖον, καὶ ἡ μὲν
 53 πρῶρα ἐκάθησε καὶ ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνη διελύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Ἐβουλεύθησαν δὲ
 54 οἱ στρατιῶται νὰ θανατώσωσι τοὺς δεσμίους, διὰ νὰ μὴ φύγῃ μηδεὶς κολυμβήσας. Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος, θέλων
 55 νὰ διασώσῃ τὸν Παῦλον, ἐμπόδισεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ σκοποῦ καὶ προσέταξεν, ὅσοι ἡδύναντο νὰ κολυμβῶσι νὰ
 56 ῥιφθῶσι πρῶτοι καὶ νὰ ἐκβῶσιν εἰς τὴν γῆν, οἱ δὲ λοιποὶ ἄλλοι μὲν ἐπὶ σανίδων, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τινῶν λειψάνων
 57 τοῦ πλοίου, καὶ οὕτω διεσώθησαν πάντες εἰς τὴν γῆν.

Καὶ ἀφοῦ διεσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος ὀνομάζεται Μελίτη. Οἱ δὲ βάρβαροι ἐδειξαν εἰς ἡμᾶς οὐ
τὴν τυχούσαν φιланθρωπίαν· διότι ἀνάψαντες πυράν, ὑπεδέχθησαν πάντας ἡμᾶς διὰ τὴν ἐπικειμένην βροχὴν
καὶ διὰ τὸ ψῦχος. Ὅτε δὲ ὁ Παῦλος, συσσωρεύσας πλῆθος φρυγάνων, ἔβαλεν ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐξελ- 3
θοῦσα ἐκ τῆς θερμότητος προσεκολλήθη εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι τὸ θηρίον κρεμάμενον 4
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Βεβαίως φονεὺς εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τὸν ὁποῖον διασωθέντα 5
ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ θεία δίκη δὲν ἀφῆκε νὰ ζῇ. Καὶ αὐτὸς μὲν ἀπετίναξε τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ καὶ δὲν ἔπαθεν 6
οὐδὲν κακόν· ἐκεῖνοι δὲ ἐπρόσμενον ὅτι ἔμελλε νὰ πρησθῇ ἢ ἐξαίφνης νὰ πέσῃ κάτω νεκρός. Ἀφοῦ ὁμως 7
ἐπρόσμενον πολλὴν ὥραν καὶ ἔβλεπον ὅτι οὐδὲν κακὸν ἐγένετο εἰς αὐτόν, μεταβαλόντες στοχασμὸν ἔλεγον ὅτι 8
εἶναι Θεός. Εἰς τὰ περίριξ δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου ἦσαν κτήματα τοῦ πρώτου τῆς νήσου ὀνομαζομένου Ποπλίου, 9
ὅστις ἀναδεχθεὶς ἡμᾶς, ἐξένισε φιλοφρόνως τρεῖς ἡμέρας. Συνέβη δὲ νὰ ἦναι κατάκειτος ὁ πατὴρ τοῦ Πο- 10
πλίου, πάσχων πυρετὸν καὶ δυσεντερίαν· πρὸς τὸν ὁποῖον εἰσελθὼν ὁ Παῦλος καὶ προσευχηθεὶς, ἐπέθεσεν 11
ἐπ’ αὐτὸν τὰς χεῖρας καὶ ἰάτρευσεν αὐτόν. Τούτου λοιπὸν γενομένου καὶ οἱ λοιποί, ὅσοι εἶχον ἀσθενείας ἐν 12
τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο· οἵτινες καὶ μὲ τιμὰς πολλὰς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ὅτε ἐμέλλομεν νὰ 13
ἀναχωρήσωμεν, ἐφωδίασαν μὲ τὰ χρειώδη. Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀπεπλεύσαμεν ἐπὶ πλοίου Ἀλεξανδρινοῦ, 14
μὲ σημαίαν τῶν Διοσκούρων, τὸ ὁποῖον εἶχε παραχειμάσει ἐν τῇ νήσῳ, καὶ φθάσαντες εἰς τὰς Συρακούσας, 15
ἐμείναμεν τρεῖς ἡμέρας· ἐκεῖθεν δὲ περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν, πνευ- 16
σαντος νότου, τὴν δευτέραν ἡμέραν ἦλθομεν εἰς Ποτιόλους· ὅπου εὐρόντες ἀδελφούς, παρεκαλέσθημεν νὰ 17
μείνωμεν παρ’ αὐτοῖς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὕτως ἦλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην. Ἐκεῖθεν δὲ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ 18
τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῶν ἕως τοῦ Ἀππίου Φόρου καὶ τῶν Τριῶν Ταβερνῶν, τοὺς ὁποίους 19
ιδὼν ὁ Παῦλος, ἠὐχαρίστησε τὸν Θεὸν καὶ ἔλαβε θάρρος. Ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἐκατόνταρχος παρέ- 20
δωκε τοὺς δεσμίους εἰς τὸν στρατοπεδάρχην· εἰς τὸν Παῦλον ὁμως συνεχωρήθη νὰ μένῃ καθ’ ἑαυτὸν μετὰ τοῦ 21
στρατιώτου, ὅστις ἐφύλαττεν αὐτόν. Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας συνεκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων 22
πρώτους· καὶ ἀφοῦ συνῆλθον, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον πράξας εἰς τὸν λαὸν 23
ἢ εἰς τὰ ἔθιμα τὰ πατρῶα, παρεδόθην ἐξ Ἱεροσολύμων δέσμιος εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· οἵτινες ἀφοῦ μὲ 24
ἀνέκριναν, ἤθελον νὰ μὲ ἀπολύσωσι, διότι οὐδεμία αἰτία θανάτου ὑπῆρχεν ἐν ἐμοί. Ἐπειδὴ δὲ ἀντέλεγον οἱ 25
Ἰουδαῖοι, ἠναγκάσθη νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα, οὐχὶ ὥς ἔχων νὰ κατηγορήσω κατὰ τι τὸ ἔθνος μου. Διὰ 26
ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν σᾶς ἐκάλεσα, διὰ νὰ σᾶς ἴδω καὶ ὁμιλήσω· διότι ἔνεκα τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ φορῶ 27
ταύτην τὴν ἄλυσιν. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς οὐτε γράμματα ἐλάβομεν περὶ σοῦ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε 28
ἐλθὼν τις ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι κακὸν περὶ σοῦ. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ ἀκούσωμεν παρὰ 29
σοῦ τί φρονεῖς διότι περὶ τῆς αἰρέσεως ταύτης εἶναι γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. Καὶ ἀφοῦ 30
διώρισαν εἰς αὐτόν ἡμέραν, ἦλθον πρὸς αὐτόν πολλοὶ εἰς τὸ κατάλυμα, εἰς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε διὰ μαρτυρι- 31
ῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔπειθεν αὐτοὺς εἰς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν
προφητῶν ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας. Καὶ ἄλλοι μὲν ἐπείθοντο εἰς τὰ λεγόμενα, ἄλλοι δὲ ἠπίστουν. Ἀσύμφωνοι 24, 25
δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀνεχώρουν, ἀφοῦ ὁ Παῦλος εἶπεν ἓνα λόγον, ὅτι καλῶς ἐλάλησε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγον· Ὑπαγε πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπέ· Μὲ τὴν 26
ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσῃ, καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ καὶ δὲν θέλετε καταλάβει· διότι 27
ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν,
μήποτε ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ
ἰατρεύσω αὐτούς. Γνωστὸν λοιπὸν ἔστω εἰς ἑσᾶς ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ 28
θέλουσιν ἀκούσει. Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἔχοντες πολλὴν συζήτησιν πρὸς ἀλλήλους. 29
Ἐμείνε δὲ ὁ Παῦλος δύο ὁλόκληρα ἔτη ἐν ἰδιαίτερᾳ μισθωτῇ οἰκίᾳ καὶ ἐδέχετο πάντας τοὺς ἐρχομένους πρὸς 30
αὐτόν, κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκων μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως τὰ περὶ τοῦ Κυρίου 31
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσκεκλημένος ἀπόστολος, κεχωρισμένος διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, 2, 3 τὸ ὁποῖον προϋπεσχέθη διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἁγίαις γραφαῖς, περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐγεννήθη 4 ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα, καὶ ἀπεδείχθη Υἱὸς Θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγιοσύνης διὰ τῆς 5 ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς 6 ὑπακοὴν πίστεως πάντων τῶν ἐθνῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἴθε καὶ σὺ προσκεκλη- 7 μένοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς πάντας τοὺς ὄντας ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοὺς τοῦ Θεοῦ, προσκεκλημένους ἁγίους, 8 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν Θε- 9 ὸν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διότι ἡ πίστις σας κηρύττεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Ἐπειδὴ μάρτυς 10 μου εἶναι ὁ Θεός, τὸν ὁποῖον λατρεύω διὰ τοῦ πνεύματός μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἀδιαλείπτως 11 σὰς ἐνθυμοῦμαι, δεόμενος πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου νὰ ἀζιωθῶ ἤδη ποτὲ διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ 12, 13 νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς. Διότι ἐπιποθῶ νὰ σὰς ἴδω, διὰ νὰ σὰς μεταδώσω χάρισμά τι πνευματικὸν πρὸς στήριξιν 14 ὑμῶν, τοῦτο δὲ εἶναι, τὸ νὰ συμπαρηγορηθῶ μεταξὺ σας διὰ τῆς κοινῆς πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. Δὲν θέλω 15 δὲ νὰ ἀγνοῇτε, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ἐμελέτησα νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, ἐμποδίσθην ὅμως μέχρι τοῦδε, διὰ νὰ 16 ἀπολαύσω καρπὸν τινα καὶ μεταξὺ σας, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν. Χρεώστης εἶμαι πρὸς Ἑλλη- 17 νὰς τε καὶ βαρβάρους, σοφοὺς τε καὶ ἀσοφούς· οὕτω πρόθυμος εἶμαι τὸ κατ' ἐμὲ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον 18 καὶ πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἐν Ῥώμῃ. Διότι δὲν αἰσχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· ἐπειδὴ εἶναι δύναμις Θεοῦ 19 πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα Ἰουδαίων τε, πρῶτον καὶ Ἑλλήνων. Διότι δι' αὐτοῦ ἀποκαλύπτεται ἡ 20 δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζῆσει ἐκ πίστεως. 21 Διότι ὁργὴ Θεοῦ ἀποκαλύπτεται ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, οἵτινες κατακρατοῦσι 22 τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ. Ἐπειδὴ ὁ, τι δύναται νὰ γνωρισθῇ περὶ Θεοῦ εἶναι φανερόν ἐν αὐτοῖς, διότι ὁ Θεὸς 23 ἐφανερώσε τοῦτο πρὸς αὐτούς. Ἐπειδὴ τὰ ἀόρατα αὐτοῦ βλέπονται φανερῶς ἀπὸ κτίσεως κόσμου νοούμενα 24 διὰ τῶν ποιημάτων, ἡ τε αἰδiosis αὐτοῦ δύναμις καὶ ἡ θεϊότης, ὥστε αὐτοὶ εἶναι ἀναπολόγητοι. Διότι γνωρί- 25 σαντες τὸν Θεόν, δὲν ἐδόξασαν ὡς Θεὸν οὐδὲ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, 26 καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά· λέγοντες ὅτι εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ 27 ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόנוσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. Διὰ τοῦτο 28 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, ὥστε νὰ ἀτιμᾶζονται τὰ 29 σώματα αὐτῶν μεταξὺ αὐτῶν. Οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεῦδος, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ 30 ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν μᾶλλον παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅστις εἶναι εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Διὰ τοῦτο 31, 32 παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· διότι καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς 33 τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄνδρες, ἀφήσαντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς γυναικός, ἐξεκαύθησαν εἰς τὴν 34 ἐπιθυμίαν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους, πράττοντες τὴν ἀσχημοσύνην ἥρσενος εἰς ἥρσενος καὶ ἀπολαμβάνοντες εἰς 35 ἑαυτοὺς τὴν πρέπουσαν ἀντιμισθίαν τῆς πλάνης αὐτῶν. Καὶ καθὼς ἀπεδοκίμασαν τὸ νὰ ἔχωσιν ἐπίγνωσιν 36 τοῦ Θεοῦ, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ὥστε νὰ πράττωσι τὰ μὴ πρέποντα, πλήρεις ὄντες 37 πάσης ἀδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, ἐριδος, δόλου, κακοη- 38 θείας· ψιθυρισταί, κατάλαλοι, μισόθελαι, ὕβρισται, ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες, ἐφευρεταὶ κακῶν, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς 39 γονεῖς, ἀσύνετοι, παραβάται συνθηκῶν, ἀσπλαγχοὶ, ἀδιάλλακτοι, ἀνελεήμονες· οἵτινες ἐνῶ γνωρίζουσι τὴν 40 δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὅτι οἱ πράττοντες τὰ τοιαῦτα εἶναι ἄξιοι θανάτου, οὐχὶ μόνον πράττουσιν αὐτά, ἀλλὰ 41 καὶ συνευδοκοῦσιν εἰς τοὺς πράττοντας.

2 Διὰ τοῦτο ἀναπολόγητος εἶσαι, ὦ ἄνθρωπε, πᾶς ὅστις κρίνεις· διότι εἰς ὃ, τι κρίνεις τὸν ἄλλον, σεαυτὸν 2 κατακρίνεις· ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ πράττεται σὺ ὁ κρίνων. Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν 3 ἐναντίον τῶν πραττόντων τὰ τοιαῦτα. Καὶ νομίζεις τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, σὺ ὁ κρίνων τοὺς πράττοντας τὰ τοιαῦτα 4 καὶ πράττων αὐτά, ὅτι θέλεις ἐκφύγει τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ. Ἡ καταφρονεῖς τὸν πλοῦτον τῆς χρηστότητος 5 αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς μακροθυμίας, ἀγνοῶν ὅτι ἡ χρηστότης τοῦ Θεοῦ σὲ φέρει εἰς μετάνοιαν διὰ 6 δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εἰς σεαυτὸν ὀργὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς καὶ 7 τῆς ἀποκαλύψεως τῆς δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, ὅστις θέλει ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, εἰς 8 μὲν τοὺς ζητοῦντας δι' ὑπομονῆς ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζωὴν αἰώνιον, εἰς δὲ τοὺς 9 φιλονείκους καὶ ἀπειθοῦντας μὲν εἰς τὴν ἀλήθειαν, πειθομένους δὲ εἰς τὴν ἀδικίαν θέλει εἶσθαι θυμὸς καὶ 10 ὀργή, θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ ἐργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ 11 Ἑλλήνος· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη εἰς πάντα τὸν ἐργαζόμενον τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίων τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνων· 12 ἐπειδὴ δὲν εἶναι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Διότι ὅσοι ἡμάρτησαν χωρὶς νόμου, θέλουσι καὶ ἀπολεσθῇ 13 χωρὶς νόμου· καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν ὑπὸ νόμον, θέλουσι κριθῇ διὰ νόμου. Διότι δὲν εἶναι δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ 14 οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου, ἀλλ' οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ νόμου θέλουσι δικαιωθῇ. Ἐπειδὴ ὅταν οἱ ἐθνικοὶ οἱ μὴ ἔχοντες 15 νόμον πράττωσιν ἐκ φύσεως τὰ τοῦ νόμου, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες εἶναι νόμος εἰς ἑαυτούς, οἵτινες δεικνύουσι 16 τὸ ἔργον τοῦ νόμου γεγραμμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ἔχοντες συμμαρτυροῦσαν τὴν συνειδήσιν αὐτῶν καὶ 17 τοὺς λογισμοὺς κατηγοροῦντας ἢ καὶ ἀπολογουμένους μεταξὺ ἀλλήλων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅτε θέλει κρίνει ὁ Θεὸς 18 τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου. Ἰδού, σὺ ἐπονομάζεσαι Ἰουδαῖος 19 καὶ ἐπαναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν, καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ διακρίνεις τὰ

διαφέροντα, διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ ἔχεις πεποιθήσῃς εἰς σεαυτὸν ὅτι εἶσαι ὁδηγὸς τυφλῶν, φῶς 19
 τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴς ἀφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, ἔχων τὸν τύπον τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ 20
 νόμῳ. Ὁ διδάσκων λοιπὸν ἄλλον σεαυτὸν δὲν διδάσκεις ὁ κηρύττων νὰ μὴ κλέπτῃς κλέπτῃς ὁ λέγων νὰ μὴ 21, 22
 μοιχεύῃς μοιχεύῃς ὁ βδελυττόμενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς ὁ καυχώμενος εἰς τὸν νόμον, ἀτιμάζεις τὸν Θεὸν 23
 διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου. Διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐξ αἰτίας σου βλασφημεῖται μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καθὼς 24
 εἶναι γεγραμμένον. Ἐπειδὴ ὠφελεῖ μὲν ἡ περιτομή, ἐὰν ἐκτελῇς τὸν νόμον· ἐὰν ὅμως ἦσαι παραβάτης τοῦ 25
 νόμου, ἡ περιτομή σου ἐγενεῖν ἀκροθυσία. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἀπερίτμητος φυλάττῃ τὰ διατάγματα τοῦ νόμου, ἡ 26
 ἀκροθυσία αὐτοῦ δὲν θέλει λογισθῇ ἀντὶ περιτομῆς καὶ ὁ ἐκ φύσεως ἀπερίτμητος, ἐκτελὼν τὸν νόμον, θέλει 27
 κρίνει σὲ ὅστις, ἔχων τὸ γράμμα τοῦ νόμου καὶ τὴν περιτομήν, εἶσαι παραβάτης τοῦ νόμου. Διότι Ἰουδαῖος 28
 δὲν εἶναι ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος, οὐδὲ περιτομή ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἡ γινομένη ἐν σαρκί, ἀλλ' Ἰουδαῖος εἶναι ὁ 29
 ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή ἡ τῆς καρδίας κατὰ πνεῦμα, οὐχὶ κατὰ γράμμα, τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος
 εἶναι οὐχὶ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Τίς λοιπὸν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς. Πολλὴ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον 3, 2
 μὲν διότι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐνεπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ ἂν τινες δὲν ἐπίστευσαν, τί ἐκ τούτου 3
 μήπως ἡ ἀπιστία αὐτῶν θέλει καταργήσῃ τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ. Μὴ γένοιτο. Ἄλλ' ἔστω ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς 4
 δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ νὰ δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νὰ νικήσῃς, ὅταν
 κρίνησαι. Ἐὰν δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν δεικνύῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί θέλομεν εἰπεῖ μήπως εἶναι ἄδικος ὁ 5
 Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργὴν ὡς ἄνθρωπος λαλῶ. Μὴ γένοιτο· ἐπειδὴ πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον. Διότι 6, 7
 ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσευσεν πρὸς δόξαν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐμοῦ ψεύσματος, διὰ τί πλέον ἐγὼ κρίνομαι
 ὡς ἁμαρτωλός, καὶ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθὼς κηρύττουσί τινες, ὅτι ἡμεῖς λέγομεν, διὰ τί νὰ μὴ 8
 πράττωμεν τὰ κακά, διὰ νὰ ἔλθωσι τὰ ἀγαθὰ τῶν ὁποίων ἡ κατάκρισις εἶναι δικαία. Τί λοιπὸν ὑπερέχομεν 9
 τῶν ἐθνικῶν Οὐχὶ βεβαίως· διότι προεξηλέγξαμεν Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, ὅτι εἶναι πάντες ὑπὸ ἁμαρτίαν,
 καθὼς εἶναι γεγραμμένον Ὅτι δὲν ὑπάρχει δικαίος οὐδὲ εἷς, δὲν ὑπάρχει τις ἔχων σύνεσιν· δὲν ὑπάρχει τις 10, 11
 ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ὁμοῦ ἐξηχρεώθησαν· δὲν ὑπάρχει ὁ πρᾶττων ἀγαθόν, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ 12
 εἷς. Τάφος ἀνεῳγμένος εἶναι ὁ λάρυγξ αὐτῶν, μὲ τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐλάλουν δόλια· φαρμάκιον ἀσπίδων 13
 εἶναι ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· τῶν ὁποίων τὸ στόμα γέμει κατάρας καὶ πικρίας· οἱ πόδες αὐτῶν εἶναι ταχεῖς εἰς 14, 15
 τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα· ἐρήμωσις καὶ τλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, Καὶ ὁδὸν εἰρήνης δὲν ἐγνώρισαν. Δὲν 16, 17, 18
 εἶναι φόβος Θεοῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ὅσα λέγει ὁ νόμος λαλεῖ πρὸς τοὺς 19
 ὑπὸ τὸν νόμον, διὰ νὰ ἐμφραχθῇ πᾶν στόμα καὶ νὰ γείνῃ πᾶς ὁ κόσμος ὑπόδικος εἰς τὸν Θεόν, διότι ἐξ 20
 ἔργων νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ οὐδεμία σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐπειδὴ διὰ τοῦ νόμου γίνεται ἡ γνώρισις τῆς 21
 ἁμαρτίας. Τώρα δὲ χωρὶς νόμου ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐφανερώθη, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν 22
 προφητῶν, δικαιοσύνη δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· 23, 24
 διότι δὲν ὑπάρχει διαφορά· ἐπειδὴ πάντες ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιοῦνται δὲ 25
 δωρεὰν μὲ τὴν χάριν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς προέθετο μέσον 26
 ἐξιλέσεως διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, πρὸς φανέρωσιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν 27
 προγενομένων ἁμαρτημάτων διὰ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ, πρὸς φανέρωσιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ 28
 παρόντι καιρῷ, διὰ νὰ ᾔνῃ αὐτὸς δικαίος καὶ νὰ δικαιῶν τὸν πιστεύοντα εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ποῦ λοιπὸν ἡ 29
 καύχησις Ἐκλείσθη ἔξω. Διὰ ποίου νόμου τῶν ἔργων Οὐχὶ, ἀλλὰ διὰ τοῦ νόμου τῆς πίστεως. Συμπεραίνομεν 30
 λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιούται διὰ τῆς πίστεως χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου. Ἡ τῶν Ἰουδαίων μόνον εἶναι 31
 ὁ Θεὸς Οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν Ναί, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἐπειδὴ εἶς εἶναι ὁ Θεὸς ὅστις θέλει δικαιώσῃ τὴν περιτομήν
 ἐκ πίστεως καὶ τὴν ἀκροθυσίαν διὰ τῆς πίστεως. Νόμον λοιπὸν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως μὴ γένοιτο, 32
 ἀλλὰ νόμον συνιστῶμεν.

Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ ὅτι ἀπήλαυσεν Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν κατὰ σάρκα. Διότι ἐὰν ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη 4, 2
 ἐκ τῶν ἔργων, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ τί λέγει ἡ γραφή Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ 3
 εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην. Εἰς δὲ τὸν ἐργαζόμενον ὁ μισθὸς δὲν λογίζεται ὡς 4
 χάρις, ἀλλ' ὡς χρέος· εἰς τὸν μὴ ἐργαζόμενον ὅμως, πιστεύοντα δὲ εἰς τὸν δικαιούντα τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις 5
 αὐτοῦ λογίζεται εἰς δικαιοσύνην, καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον 6
 ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην, χωρὶς ἔργων· Μακάριοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων συνεχωρήθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ 7
 τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθησαν αἱ ἁμαρτίαι· μακάριος ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν θέλει λογίσεσθαι 8
 ἁμαρτίαν. Οὗτος λοιπὸν ὁ μακαρισμὸς γίνεται διὰ τοὺς περιτετμημένους ἢ καὶ διὰ τοὺς ἀπεριτμήτους διότι 9
 λέγομεν ὅτι ἡ πίστις ἐλογίσθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ εἰς δικαιοσύνην. Πῶς λοιπὸν ἐλογίσθη ὅτε ἦτο ἐν περιτομῇ 10
 ἢ ἐν ἀκροθυσίᾳ Οὐχὶ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροθυσίᾳ· καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, σφραγίδα τῆς 11
 δικαιοσύνης τῆς ἐκ πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροθυσίᾳ, διὰ νὰ ᾔνῃ αὐτὸς πατὴρ πάντων τῶν πιστευόντων ἐνῶ 12
 ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἀκροθυσίᾳ, διὰ νὰ λογισθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη, καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς, οὐχὶ 13
 μόνον εἰς τοὺς περιτετμημένους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περιπατοῦντας εἰς τὰ ἴχνη τῆς πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν 14
 Ἀβραὰμ τῆς ἐν τῇ ἀκροθυσίᾳ. Ἐπειδὴ ἡ ἐπαγγελία πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἢ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὅτι ἔμελλε νὰ 15
 ᾔνῃ κληρονόμος τοῦ κόσμου, δὲν ἐγενεῖ διὰ τοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐκ πίστεως. Διότι ἐὰν 16
 ᾔνῃ κληρονόμοι οἱ ἐκ τοῦ νόμου, ἡ πίστις ἐματαιώθη καὶ κατηργήθη ἡ ἐπαγγελία· ἐπειδὴ ὁ νόμος ἐπιφέρει 17
 ὀργήν· διότι ὅπου δὲν ὑπάρχει νόμος, οὐδὲ παράβασις ὑπάρχει. Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἡ κληρονομία, διὰ νὰ 18

ἦναι κατὰ χάριν, ὥστε ἡ ἐπαγγελία νὰ ἦναι βεβαία εἰς ἅπαν τὸ σπέρμα, οὐχὶ μόνον τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ
 17 καὶ τὸ ἐκ τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραάμ, ὅστις εἶναι πατὴρ πάντων ἡμῶν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ὅτι πατέρα
 18 πολλῶν ἐθνῶν σε κατέστησα, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσε, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς
 19 καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὅστις καίτοι μὴ ἔχων ἐλπίδα ἐπίστευσεν ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι ἔμελλε νὰ γείνη
 20 πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ λαληθέν· Οὕτω θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας κατὰ τὴν πίστιν
 21 δὲν ἐσυλλογίσθη τὸ σῶμα αὐτοῦ ὅτι ἦτο ἡδὴ νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς περίπου ὢν, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς
 22 μήτρας τῆς Σάρρας· οὐδὲ ἐδίστασεν εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἀπιστίας, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη εἰς τὴν
 23, 24 πίστιν, δοξάσας τὸν Θεόν, καὶ πεποιθὼς ὅτι ἐκείνο, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη, εἶναι δυνατόν καὶ νὰ ἐκτελέσῃ. Διὰ
 25 τοῦτο καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην. Δὲν ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη εἰς αὐτόν, ἀλλὰ
 καὶ δι' ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ λογισθῇ, τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν ἀναστήσαντα ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦν
 τὸν Κύριον ἡμῶν, ὅστις παρεδόθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀνέστη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

5, 2 Δικαιωθέντες λοιπὸν ἐκ πίστεως, ἔχομεν εἰρήνην πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ
 τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν καὶ τὴν εἴσοδον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν χάριν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἰστάμεθα καὶ
 3 καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις,
 4, 5 γινώσκοντες ὅτι θλίψις ἐργάζεται ὑπομονήν, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς δὲν
 6 καταισχύνει, διότι ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκκεχυμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος
 7, 8 εἰς ἡμᾶς. Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς, ὅτε ἤμεθα ἔτι ἀσθενεῖς, ἀπέθανε κατὰ τὸν ὀρισμένον καιρὸν ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν.
 9 Διότι μόνον ὑπὲρ δικαίου θέλει ἀποθάνει τις· ἐπειδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ ἴσως καὶ τολμᾷ τις νὰ ἀποθάνῃ· ἀλλ'
 10 ὁ Θεὸς δεικνύει τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς, διότι ἐνῶν ἡμεῖς ἤμεθα ἔτι ἁμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν
 11 ὑπὲρ ἡμῶν. Πολλῶ μᾶλλον λοιπὸν ἀφοῦ ἐδικαιώθημεν τώρα διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, θέλομεν σωθῇ ἀπὸ τῆς
 12 ὀργῆς δι' αὐτοῦ. Διότι ἐὰν ἐχθροὶ ὦντες ἐφιλιώθημεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ,
 13 μᾶλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθῇ διὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι εἰς τὸν
 14 Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν τώρα τὴν φιλίωσιν. Διὰ τοῦτο καθὼς
 15 δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτω διῆλθεν ὁ
 16 θάνατος εἰς πάντας ἀνθρώπους, ἐπειδὴ πάντες ἤμαρτον· διότι μέχρι τοῦ νόμου ἦτο ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἁμαρτία,
 17 ἁμαρτία ὅμως δὲν λογίζεται ὅταν δὲν ἦναι νόμος· ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωϋσέως καὶ
 18 ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὅστις εἶναι τύπος τοῦ μέλλοντος.
 19 Πλὴν δὲν εἶναι καθὼς τὸ ἁμάρτημα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· διότι ἂν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἐνὸς ἀπέθανον οἱ
 20 πολλοί, πολὺ περισσότερον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ
 21 ἐπερίσσευσεν εἰς τοὺς πολλούς. Καὶ ἡ δωρεὰ δὲν εἶναι καθὼς ἡ δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις·
 22 διότι ἡ κρίσις ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔγεινεν εἰς κατάκρισιν τῶν πολλῶν, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων ἔγεινεν
 23 εἰς δικαίωσιν. Διότι ἂν καὶ διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἐνὸς ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολὺ περισσότερον
 24 οἱ λαμβάνοντες τὴν ἀφθονίαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει ἐν ζωῇ διὰ τοῦ
 25 ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθὼς λοιπὸν δι' ἐνὸς ἁμαρτήματος ἦλθε κατάκρισις εἰς πάντας ἀνθρώπους, οὕτω καὶ
 26 διὰ μιᾶς δικαιοσύνης ἦλθεν εἰς πάντας ἀνθρώπους δικαίωσις εἰς ζωὴν. Διότι καθὼς διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ
 27 ἐνός ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός οἱ πολλοὶ θέλουσι
 28 κατασταθῇ δίκαιοι. Παρεῖσθη δὲ ὁ νόμος διὰ νὰ περισσεύσῃ τὸ ἁμάρτημα. Καὶ ὅπου ἐπερίσσευσεν ἡ
 29 ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα καθὼς ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία διὰ τοῦ θανάτου, οὕτω καὶ ἡ χάρις
 30 βασιλεύσῃ διὰ τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

6, 2 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ θέλομεν ἐπιμένει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ χάρις; Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς,
 3 οἵτινες ἀπεθάνομεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, πῶς θέλομεν ζῆσαι πλέον ἐν αὐτῇ; Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς
 4 Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφημεν λοιπὸν μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς
 5 τὸν θάνατον, ἵνα καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν
 6 εἰς νέαν ζωὴν. Διότι ἐὰν ἐγείναμεν σύμφυτοι μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ θανάτου αὐτοῦ, θέλομεν εἶσθαι
 7 καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀναστάσεως, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη,
 8 διὰ νὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νὰ μὴ ἤμεθα πλέον δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας· διότι ὁ ἀποθανὼν
 9 ἠλευθερώθη ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Ἐὰν δὲ ἀπεθάνομεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν συζῆσαι
 10 μετ' αὐτοῦ, γινώσκοντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν δὲν ἀποθνήσκει πλέον, θάνατος αὐτὸν δὲν κυριεύει
 11 πλέον. Διότι καθ' ὃ ἀπέθανεν, ἀπέθανεν ἅπασι διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν. Οὕτω καὶ
 12 σὺ φρονεῖτε ἑαυτοὺς ὅτι εἴθε νεκροὶ μὲν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, ζῶντες δὲ εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 13 Κυρίου ἡμῶν. Ὅσοι μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, ὥστε κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ
 14 νὰ ὑπακούητε εἰς αὐτήν, μὴδὲ παριστάνετε τὰ μέλη σας ὅπλα ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ παραστήσατε
 15 ἑαυτοὺς εἰς τὸν Θεὸν ὡς ζῶντας ἐκ νεκρῶν, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν. Διότι ἡ ἁμαρτία
 16 δὲν θέλει σᾶς κυριεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἴσθε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί λοιπὸν θέλομεν ἁμαρτήσῃ διότι δὲν
 17 εἴμεθα ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν μὴ γένοιτο. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἰς ὅντινα παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους πρὸς
 18 ὑπακοήν, εἴσθε δούλοι ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας πρὸς θάνατον ἢ τῆς ὑπακοῆς πρὸς
 19 δικαιοσύνην. Χάρις ὅμως εἰς τὸν Θεόν, διότι ὑπῆρχετε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, πλὴν ὑπηκούσατε ἐκ καρδίας
 20 εἰς τὸν τύπον τῆς διδασχῆς, εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθητε, ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε εἰς
 21 τὴν δικαιοσύνην· ἀνθρωπίνως λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς σας. Διότι καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη

σας δοῦλα εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ εἰς τὴν ἀνομίαν πρὸς τὴν ἀνομίαν, οὕτω τώρα παραστήσατε τὰ μέλη σας 20
δοῦλα εἰς τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἁγιασμόν. Διότι ὅτε ὑπῆρχετε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπῆρχετε ἐλευθεροὶ ἀπὸ 21
τῆς δικαιοσύνης. Τίνα λοιπὸν καρπὸν εἶχετε τότε ἐξ ἐκείνων τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα τώρα αἰσχύνεσθε διότι 22
τὸ τέλος ἐκείνων εἶναι θάνατος. Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ δουλωθέντες εἰς τὸν Θεόν, 23
ἔχετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Διότι ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος, τὸ

δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 7
Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, διότι λαλῶ πρὸς γινώσκοντας τὸν νόμον, ὅτι ὁ νόμος ἔχει κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου 2
ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ. Διότι ἡ ὑπανδρος γυνὴ εἶναι δεδεμένη διὰ τοῦ νόμου μετὰ τὸν ἄνδρα ζῶντα· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ 3
ὁ ἀνὴρ, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. Ἄρα λοιπὸν ἐὰν ζῶντος τοῦ ἀνδρός συζευχθῇ μετὰ ἄλλον 4
ἄνδρα, θέλει εἶσθαι μοιχαλὶς· ἐὰν ὅμως ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, εἶναι ἐλευθέρα ἀπὸ τοῦ νόμου, ὥστε νὰ μὴ ᾔναι 5
μοιχαλὶς ἐὰν συζευχθῇ μετὰ ἄλλον ἄνδρα. Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, καὶ σεις ἐθανατώθητε ὡς πρὸς τὸν νόμον διὰ 6
τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ συζευχθῇτε μετὰ ἄλλον, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς 7
τὸν Θεόν. Διότι ὅτε ἤμεθα ἐν τῇ σαρκί, τὰ πάθη τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖντο ἐν τοῖς μέλεσιν 8
ἡμῶν, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς τὸν θάνατον· τώρα ὅμως ἀπηλλάχθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος 9
ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐκρατούμεθα, διὰ νὰ δουλεύωμεν κατὰ τὸ νέον πνεῦμα καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ παλαιὸν 10
γράμμα. Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν δὲν ἐγνώρισα, εἰμὶ 11
διὰ τοῦ νόμου· διότι καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δὲν ᾔθελον γνωρίσει, ἐὰν ὁ νόμος δὲν ἔλεγε· Μὴ ἐπιθυμήσης. Ἀφορμὴν 12
δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐγέννησεν ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· διότι χωρὶς τοῦ νόμου ἡ ἁμαρτία 13
εἶναι νεκρά. Καὶ ἐγὼ ἔζων ποτὲ χωρὶς νόμου· ἀλλ' ὅτε ἦλθεν ἡ ἐντολή, ἀνέζησεν ἁμαρτία, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· 14
καὶ ἡ ἐντολή, ἣτις ἐδόθη πρὸς ζωὴν, αὕτη εὐρέθη ἐν ἐμοὶ πρὸς θάνατον. Διότι ἡ ἁμαρτία, λαβοῦσα ἀφορμὴν 15
διὰ τῆς ἐντολῆς, μετέβαλεν καὶ δι' αὐτῆς μετὰ ἐθανάτωσεν. Ὡστε ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία 16
καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν ἐγενεῖν εἰς ἐμὲ θάνατος μὴ γένοιτο. Ἀλλ' ἡ ἁμαρτία, διὰ νὰ φανῇ 17
ἁμαρτία, προσενοῦσα εἰς ἐμὲ θάνατον διὰ τοῦ ἀγαθοῦ, ὥστε νὰ γείνη κατὰ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἁμαρτία διὰ 18
τῆς ἐντολῆς. Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικός· ἐγὼ δὲ εἶμαι σαρκικός, πεπωλημένος ὑπὸ τὴν 19
ἁμαρτίαν. Διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πράττω, δὲν γνωρίζω· ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω τοῦτο δὲν πράττω, ἀλλ' 20
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μισῶ τοῦτο πράττω. Ἐὰν δὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλω τοῦτο πράττω, συμφωνῶ μετὰ τὸν νόμον, 21
ὅτι εἶναι καλός. Τώρα δὲ δὲν πράττω πλέον τοῦτο ἐγὼ, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία ἡ κατοικοῦσα ἐν ἐμοί. Διότι ἐξεύρω 22
ὅτι δὲν κατοικεῖ ἐν ἐμοί, τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· ἐπειδὴ τὸ θέλει παρέσθαι εἰς ἐμὲ, τὸ πράττειν 23
ὅμως τὸ καλὸν δὲν εὐρίσκω· διότι δὲν πράττω τὸ ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον θέλω· ἀλλὰ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, 24
τοῦτο πράττω. Ἐὰν δὲ ἐγὼ πράττω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, δὲν ἐργάζομαι αὐτὸ πλέον ἐγὼ, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία 25
ἡ κατοικοῦσα ἐν ἐμοί. Εὐρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον τοῦτον ὅτι, ἐνῶ ἐγὼ θέλω νὰ πράττω τὸ καλόν, παρέσθαι 26
εἰς ἐμὲ τὸ κακόν· διότι ἡδύνομαι μὲν εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον, βλέπω ὅμως 27
ἐν τοῖς μέλεσιν μου ἄλλον νόμον ἀντιμαχόμενον εἰς τὸν νόμον τοῦ νοῦ μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με εἰς τὸν 28
νόμον τῆς ἁμαρτίας, τὸν ὄντα ἐν τοῖς μέλεσιν μου. Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγὼ· τίς θέλει με ἐλευθερώσει ἀπὸ 29
τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα λοιπὸν 30
αὐτὸς ἐγὼ μετὰ τὸν νοῦν μὲν δουλεύω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν σάρκα δὲ εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.

Δὲν εἶναι τώρα λοιπὸν οὐδεμία κατάκρισις εἰς τοὺς ἐν Χριστῷ, Ἰησοῦ, τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν 8
σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα. Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ ἡλευθέρωσεν ἀπὸ 2
τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Ἐπειδὴ τὸ ἀδύνατον εἰς τὸν νόμον, καθότι ἦτο ἀνίσχυρος διὰ 3
τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς πέμψας τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν μετὰ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε 4
τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ 5
τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα· διότι οἱ ζῶντες κατὰ τὴν σάρκα τὰ τῆς σαρκὸς φρονεῖσιν, οἱ δὲ κατὰ τὸ 6
πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. Ἐπειδὴ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος 7
ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν· ἐπειδὴ εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ δὲν 8
ὑποτάσσεται· ἀλλ' οὐδὲ δύναται· ὅσοι δὲ εἶναι τῆς σαρκὸς δὲν δύνανται νὰ ἀρέσωσιν εἰς τὸν Θεόν. Σεις ὅμως 9
δὲν εἴσθε τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος, ἐὰν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ ἐν ὑμῖν. Ἀλλ' ἐὰν τις δὲν ἔχῃ τὸ 10
Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, οὗτος δὲν εἶναι αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ Χριστὸς ᾔναι ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα εἶναι νεκρὸν διὰ 11
τὴν ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην. Ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα τοῦ ἀναστήσαντος 12
τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν, ὁ ἀναστήσας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν θέλει ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ 13
τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ τοῦ κατοικοῦντος ἐν ὑμῖν. Ἄρα λοιπὸν, ἀδελφοί, εἴμεθα χρεῶσται οὐχὶ εἰς τὴν σάρκα, 14
ὥστε νὰ ζῶμεν κατὰ σάρκα· διότι ἐὰν ζῇτε κατὰ τὴν σάρκα, μέλλετε νὰ ἀποθάνητε· ἀλλ' ἐὰν διὰ τοῦ Πνεύματος 15
θανατόνητε τὰς πράξεις τοῦ σώματος, θέλετε ζῆσαι. Ἐπειδὴ ὅσοι διοικεῖντο ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, 16
οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ. Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας, διὰ νὰ φοβῆσθε πάλιν, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα 17
υἱοθεσίας, διὰ τοῦ ὁποίου κρᾶζομεν· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ μετὰ τὸ πνεῦμα ἡμῶν 18
ὅτι εἴμεθα τέκνα Θεοῦ. Ἐὰν δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, 19
ἐὰν συμπάσχωμεν, διὰ νὰ γείνωμεν καὶ συμμέτοχοι τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι τὰ παθήματα τοῦ 20
παρόντος καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια νὰ συγκριθῶσι μετὰ τὴν δόξαν τὴν μέλλουσαν νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς. Διότι 21
ἡ μεγάλη προσδοκία τῆς κτίσεως προσμένει τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ ἡ κτίσις ὑπετάχθη 22
εἰς τὴν ματαιότητα, οὐχὶ ἐκουσίως, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα αὐτήν, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις θέλει 23

ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς καὶ μεταβῇ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.
 22, 23 Ἐπειδὴ ἐξεύρομεν ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συναγωνιᾷ ἕως τοῦ νῦν· καὶ οὐχὶ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ
 24 αὐτοὶ οἵτινες ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν ἐν ἑαυτοῖς περιμένοντες τὴν
 25 υἱοθεσίαν, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. Διότι μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ ἥτις βλέπεται δὲν
 26 εἶναι ἐλπίς· διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον βλέπει τις, διὰ τί καὶ ἐλπίζει Ἐὰν δὲ ἐλπίζωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν
 27 βλέπομεν, διὰ τῆς ὑπομονῆς περιμένομεν αὐτό. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συμβοηθεῖ εἰς τὰς ἀσθενείας
 28 ἡμῶν· ἐπειδὴ τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν ὡς πρέπει δὲν ἐξεύρομεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ἰκετεύει ὑπὲρ ἡμῶν
 29 διὰ στεναγμῶν ἀλαλήτων· ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας ἐξεύρει τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ
 30 Θεὸν ἰκετεύει ὑπὲρ τῶν ἁγίων. Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι πάντα συνεργοῦσι πρὸς τὸ ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸν
 31 Θεόν, εἰς τοὺς κεκλημένους κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ· διότι ὅσους προεγνώρισε, τούτους καὶ προώρισε
 32 συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ ᾔναι αὐτὸς πρωτότοκος μεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν· ὅσους δὲ
 33 προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ ὅσους ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε, καὶ ὅσους ἐδικαίωσε, τούτους καὶ
 34 ἐδόξασε. Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ πρὸς ταῦτα Ἐὰν ὁ Θεὸς ᾔναι ὑπὲρ ἡμῶν, τίς θέλει εἶσθαι καθ' ἡμῶν Ἐπειδὴ
 35 ὅστις τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ Υἱὸν δὲν ἐφείσθη, ἀλλὰ παρέδωκεν αὐτὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πῶς καὶ μετ' αὐτοῦ δὲν
 36 θέλει χαρίσει εἰς ἡμᾶς τὰ πάντα Τίς θέλει ἐγκαλέσει τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ Θεὸς εἶναι ὁ δικαίων· τίς θέλει
 37 εἶσθαι ὁ κατακρίνων Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἀναστάς, ὅστις καὶ εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὅστις
 38 καὶ μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς θέλει μᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς
 39 ἢ πείνα ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν
 40 ἡμέραν. Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἀλλ' εἰς πάντα ταῦτα ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.
 41 Ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε παρόντα
 42 οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε ἄλλη τις κτίσις θέλει δυνηθῇ νὰ χωρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης
 43 τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι, ἔχων συμμαρτυροῦσαν μὲ ἐμὲ τὴν συνείδησίν μου ἐν Πνεύματι
 2, 3 Ἁγίῳ, ὅτι ἔχω λύπην μεγάλην καὶ ἀδιάλειπτον ὁδύνην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Διότι ηὐχόμην αὐτὸς ἐγὼ νὰ ᾔμαι
 4 ἀνάθεμα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν κατὰ σάρκα συγγενῶν μου, οἵτινες εἶναι Ἰσραηλίται,
 5 τῶν ὁποίων εἶναι ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,
 6 τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς
 7 εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν ὅτι ἐξέπεσεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Διότι πάντες οἱ ἐκ
 8 τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εἶναι οὗτοι Ἰσραὴλ, οὐδὲ διότι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, διὰ τοῦτο εἶναι πάντες τέκνα, ἀλλ'
 9 Ἐν τῷ Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ εἰς σὲ σπέρμα. Τουτέστι, τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲν εἶναι τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ
 10 τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζονται διὰ σπέρμα. Διότι ὁ λόγος τῆς ἐπαγγελίας εἶναι οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν
 11 τοῦτον θέλω ἐλθεῖ καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν. Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥεβέκκα, ὅτε συνέλαβε δύο
 12 ἐξ ἑνὸς ἀνδρός, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· διότι πρὶν ἔτι γεννηθῶσι τὰ παιδιά, καὶ πρὶν πράξωσι τι ἀγαθὸν ἢ
 13 κακόν, διὰ νὰ μένῃ ὁ κατ' ἐκλογὴν προορισμὸς τοῦ Θεοῦ, οὐχὶ ἐκ τῶν ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη
 14 πρὸς αὐτὴν ὅτι ὁ μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τὸν Ἰακώβ
 15 ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὶ ἐμίσησα. Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ Μήπως εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν μὴ γένοιτο. Διότι
 16 πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγει· θέλω ἐλεήσει ὄντινα ἐλεῶ, καὶ θέλω οἰκτειρήσει ὄντινα οἰκτείρω. Ἄρα λοιπὸν δὲν εἶναι
 17 τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ. Διότι ἡ γραφὴ λέγει πρὸς τὸν Φαραὼ ὅτι δι' αὐτὸ
 18 τοῦτο σὲ ἐξήγειρα, διὰ νὰ δείξω ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ διαγγελθῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
 19 Ἄρα λοιπὸν ὄντινα θέλει ἐλεεῖ καὶ ὄντινα θέλει σκληρύνει. Θέλεις λοιπὸν μοὶ εἰπεῖ· Διὰ τί πλέον μέμφεται εἰς
 20 τὸ θέλημα αὐτοῦ τίς ἐναντιοῦται Ἀλλὰ μάλιστα σύ, ὦ ἄνθρωπε, τίς εἶσαι, ὅστις ἀνταποκρίνεσαι πρὸς τὸν Θεόν
 21 Μήπως τὸ πλάσμα θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν πλάσαντα, Διὰ τί μὲ ἔκαμες οὕτως Ἡ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς
 22 τοῦ πηλοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μίγματος νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν σκεῦος εἰς τιμὴν, ἄλλο δὲ εἰς ἀτιμίαν Τί δέ, ἂν ὁ Θεός,
 23 θέλων νὰ δείξῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὑπέφερε μετὰ πολλῆς μακροθυμίας
 24 σκευὴ ὀργῆς κατεσκευασμένα εἰς ἀπώλειαν, καὶ διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ
 25 ἐλέους, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν εἰς δόξαν, ἡμᾶς τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἀλλὰ
 26 καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν Καθὼς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· Θέλω καλέσει λαὸν μου τὸν οὐ λαὸν μου, καὶ ἠγαπημένην
 27 τὴν οὐκ ἠγαπημένην· καὶ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐρρέθη πρὸς αὐτούς, δὲν εἴσθε λαὸς μου, ἐκεῖ θέλουσι καλεσθῇ
 28 υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος. Ὁ δὲ Ἡσαΐας κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· Ἄν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ᾔναι ὡς ἡ
 29 ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὑπόλοιπον αὐτῶν θέλει σωθῇ· διότι θέλει τελειώσει καὶ συντέμει λογαριασμὸν μετὰ
 30 δικαιοσύνης, ἐπειδὴ συντετημένον λογαριασμὸν θέλει κάμει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ καθὼς προεῖπεν ὁ
 31 Ἡσαΐας· Ἐὰν ὁ Κύριος Σαβαώθ δὲν ᾔθελεν ἀφήσει εἰς ἡμᾶς σπέρμα, ὡς τὰ Σόδομα ἠθέλομεν γείνει καὶ μὲ τὰ
 32 Γόμορρα ἠθέλομεν ὁμοιωθῇ. Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ Ὅτι τὰ ἔθνη τὰ μὴ ζητοῦντα δικαιοσύνην ἔφθασαν εἰς
 33 δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως, ὁ δὲ Ἰσραὴλ ζητῶν νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης
 34 δὲν ἔφθασε. Διὰ τί Ἐπειδὴ δὲν ἐζητεῖ αὐτὴν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἔργων τοῦ νόμου· διότι προσέκοψαν εἰς
 35 τὸν λίθον τοῦ προσκόμματος, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἰδοὺ, θέτω ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν
 36 σκανδάλου, καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν δὲν θέλει κατασυνθῇ.

10 Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδίας μου καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν
 2, 3 αὐτῶν· διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτῶν ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, ἀλλ' οὐχὶ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἐπειδὴ μὴ γνωρίζοντες

τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ ζητοῦντες νὰ συστήσωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν δικαιοσύνην, δὲν ὑπετάχθησαν εἰς
τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστὸς πρὸς δικαιοσύνην εἰς πάντα τὸν
πιστεύοντα. Διότι ὁ Μωϋσῃς γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, λέγων ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁ κάμνων ταῦτα
θέλει ζῆσαι δι' αὐτῶν· ἢ ἐκ πίστεως ὅμως δικαιοσύνη λέγει οὕτω· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς θέλει ἀναβῆ
εἰς τὸν οὐρανὸν τουτέστι διὰ νὰ καταβιβάσῃ τὸν Χριστόν. ἢ, Τίς θέλει καταβῆ εἰς τὴν ἄβυσσον τουτέστι διὰ
νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀλλὰ τί λέγει Πλησίον σου εἶναι ὁ λόγος, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ
καρδίᾳ σου· τουτέστιν ὁ λόγος τῆς πίστεως, τὸν ὁποῖον κηρύττομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς διὰ τοῦ στόματός
σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆ·
διότι μὲ τὴν καρδίαν πιστεύει τις πρὸς δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸ στόμα γίνεται ὁμολογία πρὸς σωτηρίαν. Διότι
λέγει ἡ γραφὴ· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν δὲν θέλει καταισχυθῇ. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαίου τε καὶ
Ἑλλήνος· διότι ὁ αὐτὸς Κύριος εἶναι πάντων, πλούσιος πρὸς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· διότι Πᾶς
ὅστις ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλει σωθῇ. Πῶς λοιπὸν θέλουσιν ἐπικαλεσθῇ ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον
δὲν ἐπίστευσαν καὶ πῶς θέλουσι πιστεύσει εἰς ἐκεῖνον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἤκουσαν καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούσει
χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ κηρύττων· Καὶ πῶς θέλουσι κηρύξαι, ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσι καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Πόσον
ῥαῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. Ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν πάντες
εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν Ἄρα ἡ πίστις εἶναι ἐξ
ἀκοῆς, ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Λέγω ὅμως, Μὴ δὲν ἤκουσαν Μάλιστα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω, Μὴ δὲν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραὴλ
Πρῶτος ὁ Μωϋσῃς λέγει· Ἐγὼ θέλω σᾶς παροξύνει εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τοὺς μὴ ἔθνος, Θέλω σᾶς παροργίσει
μὲ ἔθνος ἀσύνετον. Ὁ δὲ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· Εὐρέθην παρὰ τῶν μὴ ζητούντων με, ἐφανερώθην εἰς
τοὺς μὴ ἐρωτῶντας περὶ ἐμοῦ. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξέτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς
λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Λέγω λοιπόν, Μήπως ἀπέρριπεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ Μὴ γένοιτο· διότι καὶ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἶμαι, ἐκ
σπέρματος Ἀβραάμ, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν. Δὲν ἀπέρριπεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον προεγνώρισεν. Ἡ
δὲν ἐξεύρετε τί λέγει ἡ γραφὴ περὶ τοῦ Ἠλίου πῶς ὁμιλεῖ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων· Κύριε, τοὺς
προφῆτας σου ἐθανάτωσαν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ ἐγὼ ἐναπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν
ψυχὴν μου. Ἀλλὰ τί ἀποκρίνεται πρὸς αὐτόν ὁ Θεός Ἀφῆκα εἰς ἑμαυτὸν ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, οἵτινες δὲν
ἐκλιναν γόνυ εἰς τὸν Βάαλ. Οὕτω λοιπόν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος καιροῦ ἀπέμεινε κατάλοιπόν τι κατ' ἐκλογὴν
χάριτος. Ἐὰν δὲ κατὰ χάριν, δὲν εἶναι πλέον ἐξ ἔργων· ἐπειδὴ τότε ἡ χάρις δὲν γίνεται πλέον χάρις. Ἐὰν δὲ
ἐξ ἔργων, δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἐπειδὴ τὸ ἔργον δὲν εἶναι πλέον ἔργον. Τί λοιπόν Ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπέτυχεν
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ, οἱ ἐκλεκτοὶ ὅμως ἐπέτυχον· οἱ δὲ λοιποὶ ἐτυφλώθησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς πνεῦμα νυσταγμοῦ, ὁφθαλμοὺς διὰ νὰ μὴ βλέπωσι καὶ ὦτα διὰ νὰ μὴ ἀκούωσιν,
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἄσ γείνη ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θρόνον καὶ εἰς
σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα εἰς αὐτούς· ἄσ σκοτισθῶσιν οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτῶν διὰ νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ τὸν
νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς κύρτωσον. Λέγω λοιπόν, Μήπως ἔπαισαν διὰ νὰ πέσωσι Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ διὰ τῆς
πτῶσεως αὐτῶν ἔγεινεν ἡ σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ κινήσῃ αὐτοὺς εἰς ζηλοτυπίαν. Καὶ ἐὰν ἡ πτώσις
αὐτῶν ᾖ πλοῦτος τοῦ κόσμου καὶ ἐλάττωσις αὐτῶν πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν
Διότι πρὸς ἐσᾶς τὰ ἔθνη λέγω, Ἐφ' ὅσον μὲν εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, τὴν διακονίαν μου δοξάζω,
ἵσως κινήσω εἰς ζηλοτυπίαν αὐτοὺς, οἵτινες εἶναι σὰρξ μου καὶ σῶσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. Διότι ἐὰν ἡ ἀποβολὴ
αὐτῶν ᾖ φιλίωσις τοῦ κόσμου, τί θέλει εἶσθαι ἡ πρόσληψις αὐτῶν εἰμὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν· Καὶ ἐὰν ἡ ζύμη
ᾖ ἁγία, εἶναι καὶ τὸ φύραμα· καὶ ἐὰν ἡ ῥίζα ᾖ ἁγία, εἶναι καὶ οἱ κλάδοι. Ἀλλ' ἐὰν τινες τῶν κλάδων
ἀπεκόπησαν, σὺ δὲ ἀγριελαία οὕσα ἐνεκεντρίσθῃς μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἔγειναι συγγενὴς τῆς ῥίζης καὶ τῆς
παχύτητος τῆς ἐλαίας, μὴ κατακαυχᾶσαι ἐναντίον τῶν κλάδων· ἐὰν δὲ κατακαυχᾶσαι, σὺ δὲν βαστάξεις τὴν
ρίζαν, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ. Θέλεις εἰπεῖ λοιπόν· Ἀπεκόπησαν οἱ κλάδοι, διὰ νὰ ἐγκεντρισθῶ ἐγώ. Καλῶς· διὰ τὴν
ἀπιστίαν ἀπεκόπησαν, σὺ δὲ διὰ τῆς πίστεως ἴσασαι· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν
ἐφείσθῃ τοὺς φυσικοὺς κλάδους, πρόσεχε μήπως δὲν φεισθῇ μηδὲ σέ. Ἰδὲ λοιπόν τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν
αὐστηρότητα τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας τὴν αὐστηρότητα, ἐπὶ σέ δὲ τὴν χρησιμότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς εἰς
τὴν χρησιμότητα· διότι ἄλλως καὶ σὺ θέλεις ἀποκοπῆ. Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν δὲν ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν,
θέλουσιν ἐγκεντρισθῇ· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς πάλιν νὰ ἐγκεντρίσῃ αὐτοὺς. Ἐπειδὴ ἐὰν σὺ ἀπεκόπησ
ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀγριελαίας καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθῃς εἰς καλλιελαίαν, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ φυσικοὶ
θέλουσιν ἐγκεντρισθῇ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐλαίαν. Διότι δὲν θέλω νὰ ἀγνοῇτε, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, διὰ
νὰ μὴ ὑψηλοφρονῇτε, ὅτι τύφλωσις κατὰ μέρος ἔγεινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἕως οὗ εἰσέλθῃ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν,
καὶ οὕτω πᾶς ὁ Ἰσραὴλ θέλει σωθῇ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Θέλει ἔλθῃ ἐκ Σιών ὁ λυτρωτὴς καὶ θέλει
ἀποστρέψῃ τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τοῦ Ἰακώβ· Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν ἀφαιρέσω
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ σᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς
πατέρας. Διότι ἀνεπίδεκτα μεταμελείας εἶναι τὰ χαρίσματα καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ Θεοῦ. Διότι καθὼς καὶ
σεῖο ἠπειθήσατέ ποτε εἰς τὸν Θεόν, τώρα ὅμως ἠλεήθητε ἐν τῇ ἀπειθείᾳ τούτων, οὕτω καὶ οὗτοι ἠπειθήσαν
τώρα ἐν τῇ ὑμετέρῳ ἑλέει, διὰ νὰ ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοί· διότι ὁ Θεὸς συνέκλεισε τοὺς πάντας εἰς τὴν ἀπείθειαν,
διὰ νὰ ἐλεήσῃ τοὺς πάντας. Ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Πόσον ἀνεξερεύνητοι εἶναι αἱ

34 κρίσεις αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου ἢ τίς ἐγένεκε σύμβουλος
35, 36 αὐτοῦ ἢ τίς ἔδωκε τι πρῶτος εἰς αὐτόν, διὰ νὰ γείνη εἰς αὐτόν ἀναπόδοσις Ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ
καὶ εἰς αὐτόν εἶναι τὰ πάντα. Αὐτῷ, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

12 Σὰς παρακαλῶ λοιπόν, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας θυσίαν
2 ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν, ἥτις εἶναι ἡ λογικὴ σας λατρεία, καὶ μὴ συμμορφόνησθε μὲ τὸν
αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ μεταμορφόνησθε διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοὸς σας, ὥστε νὰ δοκιμάζητε τί εἶναι τὸ
3 θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Διότι λέγω διὰ τῆς χάριτος τῆς εἰς ἐμὲ δοθείσης
πρὸς πάντα ὅστις εἶναι μεταξὺ σας, νὰ μὴ φρονῇ ὑψηλότερα παρ' ὃ, τι πρέπει νὰ φρονῇ, ἀλλὰ νὰ φρονῇ
4 ὥστε νὰ σωφρονῇ, κατὰ τὸ μέτρον τῆς πίστεως, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον. Διότι καθὼς
5 ἔχομεν ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἔργον, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ πολλοὶ
6 ἐν σῶμα εἴμεθα ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεὶς μέλη ἀλλήλων. Ἐχοντες δὲ χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν δοθείσαν
7 εἰς ἡμᾶς χάριν, εἴτε προφητείαν, ἃς προφητεύωμεν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἃς
8 καταγινώμεθα εἰς τὴν διακονίαν, εἴτε διδάσκει τις, ἃς καταγίνεται εἰς τὴν διδασκαλίαν, εἴτε προτρέπει τις,
εἰς τὴν προτροπὴν· ὁ μεταδίδων, ἃς μεταδίδῃ ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἃς προΐσταται μετ' ἐπιμελείας, ὁ
9 ἐλεῶν ἃς ἐλεῇ ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἃς ἦναι ἀνυπόκριτος. Ἀποστρέψετε τὸ πονηρόν, προσκολλᾶσθε εἰς
10 τὸ ἀγαθόν, γίνεσθε πρὸς ἀλλήλους φιλόστοργοι διὰ τῆς φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες νὰ τιμᾷτε ἀλλήλους,
11, 12 εἰς τὴν σπουδὴν ἄοκνοι, κατὰ τὸ πνεῦμα ζέοντες, τὸν Κύριον δουλεύοντες, εἰς τὴν ἐλπίδα χαίροντες, εἰς
τὴν θλίψιν ὑπομένοντες, εἰς τὴν προσευχὴν προσκαρτεροῦντες, εἰς τὰς χρεῖας τῶν ἁγίων μεταδίδοντες, τὴν
13 φιλοξενίαν ἀκολουθοῦντες. Εὐλογεῖτε τοὺς καταδιώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρετε μετὰ
14, 15 χαιρόντων καὶ κλαίετε μετὰ κλαιόντων. Ἐχετε πρὸς ἀλλήλους τὸ αὐτὸ φρόνημα. Μὴ ὑψηλοφρονεῖτε, ἀλλὰ
16 συγκαταβαίνετε εἰς τοὺς ταπεινοὺς. Μὴ φαντάζεσθε ἑαυτοὺς φρονίμους. Εἰς μηδὲνα μὴ ἀναποδίδετε κακὸν
17 ἀντὶ κακοῦ· προνοεῖτε τὰ καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, ὅσον τὸ ἀφ' ὑμῶν εἰρηνεύετε μετὰ
18 πάντων ἀνθρώπων. Μὴ ἐκδικῆτε ἑαυτοὺς, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· διότι εἶναι γεγραμμένον· εἰς
19 ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀναπόδοσιν, λέγει Κύριος. Ἐὰν λοιπὸν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, τρέφε
20 αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· διότι πράττων τοῦτο θέλεις σωρεύσει ἄνθρακος πυρὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
21 Μὴ νικᾶσαι ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακόν.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἃς ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας. Διότι δὲν ὑπάρχει ἐξουσία εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ
2 οὐσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἶναι τεταγμέναι. Ὡστε ὁ ἐναντιούμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐναντιοῦται εἰς τὴν
3 διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ ἐναντιούμενοι θέλουσι λάβει εἰς ἑαυτοὺς καταδίκην. Διότι οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι
φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ νὰ μὴ φοβῇσαι τὴν ἐξουσίαν πράττε τὸ καλόν, καὶ θέλεις
4 ἔχει ἔπαινον παρ' αὐτῆς· ἐπειδὴ ὁ ἄρχων εἶναι τοῦ Θεοῦ ὑπηρέτης εἰς σὲ πρὸς τὸ καλόν. Ἐὰν ὁμως πράττῃς
τὸ κακόν, φοβοῦ· διότι δὲν φορεῖ ματαιῶς τὴν μάχαιραν· ἐπειδὴ τοῦ Θεοῦ ὑπηρέτης εἶναι, ἐκδικητὴς διὰ νὰ
5 ἐκτελῇ τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ πράττοντος τὸ κακόν. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποτάσσησθε οὐχὶ μόνον διὰ τὴν
6 ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο πληρόντε καὶ φόρους· διότι ὑπηρετᾷ τοῦ Θεοῦ εἶναι
7 εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐνασχολούμενοι. Ἀπόδοτε λοιπὸν εἰς πάντα τὰ ὀφειλόμενα, εἰς ὅντινα ὀφείλετε τὸν φόρον
τὸν φόρον, εἰς ὅντινα τὸν δασμὸν τὸν δασμὸν, εἰς ὅντινα τὸν φόβον τὸν φόβον, εἰς ὅντινα τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν.
8 Εἰς μηδὲνα μὴ ὀφείλετε μηδὲν εἰμὴ τὸ νὰ ἀγαπᾷτε ἀλλήλους· διότι ὁ ἀγαπῶν τὸν ἄλλον ἐκπληροῖ τὸν νόμον.
9 Ἐπειδὴ τό, Μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἐπιθυμήσης, καὶ πᾶσα ἄλλη
10 ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμπεριλαμβάνεται, ἐν τῷ· Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἡ ἀγάπη
11 κακὸν δὲν κάμνει εἰς τὸν πλησίον· εἶναι λοιπὸν ἐκπλήρωσις τοῦ νόμου ἡ ἀγάπη. Καὶ μάλιστα, ἐξεύροντες τὸν
καιρὸν, ὅτι εἶναι ἤδη ὥρα νὰ ἐγερθῶμεν ἐκ τοῦ ὕπνου· διότι εἶναι πλησιέστερα εἰς ἡμᾶς ἡ σωτηρία παρ' ὅτε
12 ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προεχώρησεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασεν· ἃς ἀπορρίψωμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους
13 καὶ ἃς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ἄς περιπατήσωμεν εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ, μὴ εἰς συμπόσια καὶ
14 μέθας, μὴ εἰς κοίτας καὶ ἀσελγείας, μὴ εἰς ἔριδα καὶ φθόνον· ἀλλ' ἐνδύθητε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ
μὴ φροντίζετε περὶ τῆς σαρκὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇτε τὰς ἐπιθυμίας αὐτῆς.

14, 2 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα κατὰ τὴν πίστιν προσδέχεσθε, οὐχὶ εἰς φιλονεικίαν διαλογισμῶν. Ἄλλος μὲν πιστεύει
3 ὅτι δύναται νὰ τρώγῃ πάντα, ὁ δὲ ἀσθενὴς τρώγει λάχανα. Ὁ τρώγων ἃς μὴ καταφρονῇ τὸν μὴ τρώγοντα, καὶ
4 ὁ μὴ τρώγων ἃς μὴ κρίνῃ τὸν τρώγοντα· διότι ὁ Θεὸς προσεδέχθη αὐτόν. Σὺ τίς εἶσαι ὅστις κρίνεις ξένον
δοῦλον εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ κύριον ἴσταται ἢ πίπτει· θέλει ὁμως σταθῇ, διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατός νὰ στήσῃ
5 αὐτόν. Ἄλλος μὲν κρίνει μίαν ἡμέραν ἁγιωτέραν παρὰ ἄλλην ἡμέραν, ἄλλος δὲ κρίνει ἴσην πᾶσαν ἡμέραν.
6 Ἄς ἦναι ἕκαστος πεπληροφορημένος εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ νοῦν. Ὁ παρατηρῶν τὴν ἡμέραν παρατηρεῖ αὐτήν
διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ μὴ παρατηρῶν τὴν ἡμέραν διὰ τὸν Κύριον δὲν παρατηρεῖ αὐτήν. Ὁ τρώγων διὰ τὸν
Κύριον τρώγει· διότι εὐχαριστεῖ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ μὴ τρώγων διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ εὐχαριστεῖ
7, 8 εἰς τὸν Θεόν. Διότι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ζῇ δι' ἑαυτὸν καὶ οὐδεὶς ἀποθνήσκει δι' ἑαυτόν. Ἐπειδὴ ἐὰν τε ζῶμεν,
διὰ τὸν Κύριον ζῶμεν· ἐὰν τε ἀποθνήσκωμεν, διὰ τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν. Ἐὰν τε λοιπὸν ζῶμεν, ἐὰν τε
9 ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου εἴμεθα. Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ
10 νὰ ἦναι Κύριος καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. Σὺ δὲ διὰ τί κρίνεις τὸν ἀδελφὸν σου ἢ καὶ σὺ διὰ τί ἐξουθενεῖς τὸν
11 ἀδελφὸν σου ἐπειδὴ πάντες ἡμεῖς θέλομεν παρασταθῇ εἰς τὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ. Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ζῶ
12 ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐμὲ θέλει κάμψαι πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα θέλει δοξολογήσῃ τὸν Θεόν. Ἄρα

λοιπὸν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ θέλει δώσει λόγον εἰς τὸν Θεόν. Λοιπὸν ἄς μὴ κρίνωμεν πλέον ἀλλήλους, ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ νὰ μὴ βάλλητε πρόσκομμα εἰς τὸν ἀδελφὸν ἢ σκάνδαλον. Ἐξεύρω καὶ εἶμαι πεπεισμένος ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἀκάθαρτον ἀφ' ἑαυτοῦ εἰμὴ εἰς τὸν ὅστις στοχάζεται τι ὅτι εἶναι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκάθαρτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀδελφὸς σου λυπηταὶ διὰ φαγητόν, δὲν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴ φέρε εἰς ἀπώλειαν μὲ τὸ φαγητόν σου ἐκεῖνον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν. Ἄς μὴ βλασφημῇται λοιπὸν τὸ ἀγαθὸν σας. Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· ἐπειδὴ ὁ δουλεύων ἐν τούτοις τὸν Χριστὸν εὐαρεστεῖ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εὐδοκιμεῖ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἄρα λοιπὸν ἄς ζητῶμεν τὰ πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὰ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἀλλήλων. Μὴ καταστρεφε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ διὰ φαγητόν. Πάντα μὲν εἶναι καθαρὰ, κακὸν ὅμως εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅστις τρώγει μὲ σκάνδαλον. Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ φάγησιν κρέας μηδὲ νὰ πῖνῃ οἶνον μηδὲ νὰ πράξῃς τι, εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἀδελφὸς σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πιστὴν ἔχεις ἔχε αὐτὴν ἐντὸς σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· μακάριος ὅστις δὲν κατακρίνει ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἀποδέχεται. Ὅστις ὅμως ἀμφιβάλλει, κατακρίνεται, ἐὰν φάγῃ, διότι δὲν τρώγει ἐκ πίστεως· καὶ πᾶν ὃ, τι δὲν γίνεται ἐκ πίστεως, εἶναι ἁμαρτία.

Ὅφειλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ βαστάζωμεν τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴ ἀρέσκωμεν εἰς ἑαυτούς. Ἀλλ' ἕκαστος ἡμῶν ἄς ἀρέσκῃ εἰς τὸν πλησίον διὰ τὸ καλὸν πρὸς οἰκοδομὴν· ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρρεσεν εἰς ἑαυτόν, ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Διότι ὅσα προεγράφησαν, διὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν προεγράφησαν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας εἶθε νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονῇτε τὸ αὐτὸ ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ δοξάζητε ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσεδέχθη ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγεινε διάκονος τῆς περιτομῆς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας, καὶ διὰ νὰ δοξάσωσι τὰ ἔθνη τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖν μετὰ τῶν ἔθνων· καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλειν. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, καὶ δοξολογεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· Θέλει εἶσθαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος διὰ νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τὰ ἔθνη· εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσει. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἶθε νὰ σᾶς ἐμπλήσῃ πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης διὰ τῆς πίστεως, ὥστε νὰ περισσεύητε εἰς τὴν ἐλπίδα διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Εἶμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ πεπεισμένος διὰ σᾶς, ὅτι καὶ σεῖς εἴσθε πλήρεις ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νὰ νουθετήτε. Σᾶς ἔγραψα ὅμως, ἀδελφοί, τολμηρότερον ὁπωσοῦν, ὥς ὑπενθυμίζων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμέ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· εἰς τὸ νὰ ἦμαι ὑπηρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ ἔθνη, ἱεουργῶν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γείνῃ ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνων εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Ἐχὼ λοιπὸν καυχῆσιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τὰ πρὸς τὸν Θεόν· διότι δὲν θέλω τολμήσει νὰ εἶπω τι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς δι' ἐμοῦ πρὸς ὑπακοὴν τῶν ἔθνων λόγῳ καὶ ἔργῳ, μὲ δυνάμιν σημείων καὶ τεράτων, μὲ δυνάμιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ὥστε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τῆς Ἰλλυρίας ἐξεπλήρωσα τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, οὕτω δὲ ἐφιλοτιμήθην νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, οὐχὶ ὅπου ὠνομάσθῃ ὁ Χριστός, διὰ νὰ μὴ οἰκοδομῶ ἐπὶ ξένου θεμελίου· ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἀνηγγέλθη περὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἰδεῖ, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἤκουσαν θέλουσι νοήσαι. Διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδιζόμεν πολλὰκις νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς· τώρα ὅμως μὴ ἔχων πλέον τόπον ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθῶν δὲ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, ὅταν ὑπάγω εἰς τὴν Ἰσπανίαν, θέλω ἐλθεῖν πρὸς ἐσᾶς· διότι ἐλπίζω διαβαίνων νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ προπεμφθῶ ἐκεῖ ἀπὸ σᾶς, ἀφοῦ πρῶτον ὁπωσοῦν σᾶς χορτασθῶ. Τώρα δὲ ὑπάγω εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐκπληρῶν τὴν διακονίαν εἰς τοὺς ἁγίους. Διότι εὐηρεστήθησαν ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμωσί τινα βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εὐηρεστήθησαν τῶντι καὶ εἶναι ὀφειλέται αὐτῶν. Διότι ἐὰν τὰ ἔθνη ἔγειναν συγκοινωνοὶ αὐτῶν εἰς τὰ πνευματικά, χρεωστοῦσι νὰ ὑπηρετήσωσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ σωματικά. Αφοῦ λοιπὸν ἐκτελέσω τοῦτο καὶ ἐπισφραγίσω εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τοῦτον, θέλω περάσει δι' ὑμῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἐξεύρω δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ἐσᾶς, θέλω ἐλθεῖν μὲ ἀφθονίαν τῆς εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, νὰ συναγωνισθῇτε μετ' ἐμοῦ, προσευχόμενοι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπειθούντων, καὶ διὰ νὰ γείνῃ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους ἡ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διακονία μου, διὰ νὰ ἔλθω μετὰ χαρᾶς πρὸς ἐσᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ συναναπαυθῶ μὲ σᾶς. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Συνιστῶ δὲ εἰς ἐσᾶς Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, ἥτις εἶναι διάκονος τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, διὰ νὰ δεχθῇ αὐτὴν ἐν Κυρίῳ ἁγίως τῶν ἁγίων καὶ νὰ παρασταθῇ εἰς αὐτὴν εἰς ὃ, τι πρᾶγμα ἔχει χρεῖαν ὑμῶν· διότι καὶ αὕτη ἐστάθη προστάτις πολλῶν καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ. Ἀσπάσθητε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, τοὺς συνεργοὺς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ζωῆς μου ὑπέβαλον ὑπὸ τὴν μάχαιραν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοὺς ὁποίους οὐχὶ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἔθνων. Ἀσπάσθητε καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσθητε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὅστις εἶναι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν. Ἀσπάσθητε τὴν Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασε δι' ἡμᾶς. Ἀσπάσθητε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν, 16, 2

τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἶναι ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ἀποστόλων, οἵτινες καὶ πρὸ
8, 9 ἐμοῦ ἦσαν εἰς τὸν Χριστόν. Ἀσπάσθητε τὸν Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσθητε τὸν Οὐρβανὸν
10 τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ τὸν Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου. Ἀσπάσθητε τὸν Ἀπελλῆν τὸν δεδοκιμασμένον
11 ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσθητε τοὺς ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀριστοβούλου. Ἀσπάσθητε τὸν Ἡρωδῖωνα τὸν συγγενῆ
12 μου. Ἀσπάσθητε τοὺς ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσθητε τὴν Τρύφαιναν
καὶ τὴν Τρυφῶσαν, αἵτινες κοπιάζουσιν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσθητε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν
13, 14 ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσθητε τὸν Ῥοῦφον, τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. Ἀσπάσθητε τὸν
15 Ἀσύγκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ἀδελφούς. Ἀσπάσθητε
τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους
16, 17 τοὺς μετ' αὐτῶν. Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ. Σᾶς
παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, νὰ προσέχητε τοὺς ποιοῦντας τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα ἐναντίον τῆς διδαχῆς,
18 τὴν ὁποίαν σεῖς ἐμάθετε, καὶ ἀπομακρύνεσθε ἀπ' αὐτῶν. Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσι τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν κοιλίαν, καὶ διὰ λόγων καλῶν καὶ κολακευτικῶν ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν
19 ἀκάκων· διότι ἡ ὑπακοή σας διεφημίσθη εἰς πάντας. Ὅσον λοιπὸν διὰ σᾶς χαίρω· θέλω δὲ νὰ ᾔσθε σοφοὶ
20 μὲν εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀπλοὶ δὲ εἰς τὸ κακόν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ
21 τοὺς πόδας σας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. Σᾶς ἀσπάζονται ὁ Τιμόθεος
22 ὁ συνεργὸς μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ ἐγὼ
23 ὁ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν. Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Γάϊος ὁ φιλοξενῶν ἐμὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὅλην. Σᾶς
24 ἀσπάζεται Ἑραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
25 Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν. Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον νὰ σᾶς στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ
τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου τοῦ σεσιωπημένου μὲν ἀπὸ χρόνων
26 αἰώνιων, φανερωθέντος δὲ τώρα διὰ προφητικῶν γραφῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ καὶ γνωρισθέντος
27 εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν ἔστω ἡ δόξα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς
αἰῶνας· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

Παῦλος, προσκεκλημένος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, πρὸς 1, 2
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τὴν οὖσαν ἐν Κορίνθῳ, τοὺς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοὺς προσκεκλημένους
ἀγίους, μετὰ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων ἐν παντὶ τόπῳ τὸ ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, αὐτῶν
τε καὶ ἡμῶν· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ 3, 4
πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν μου διὰ σαῶς, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτι 5
κατὰ πάντα ἐπλουτίσθητε δι' αὐτοῦ, κατὰ πάντα λόγον καὶ πᾶσαν γνῶσιν, καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ 6
ἐστηρίχθη μεταξὺ σας, ὥστε δὲν μένετε ὀπίσω εἰς οὐδὲν χάρισμα, προσμένοντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου 7
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅστις καὶ θέλει σαῶς στηρίξει ἕως τέλους ἀμέμπτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ 8
Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεός, διὰ τοῦ ὁποίου προσεκληθῆτε εἰς τὸ νὰ ἦσθε συγκοινωνοὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ 9
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 10
νὰ λέγητε πάντες τὸ αὐτό, καὶ νὰ μὴ ἦναι σχίσματα μεταξὺ σας, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἐντελῶς ἠνωμένοι ἔχοντες τὸ
αὐτὸ πνεῦμα καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην. Διότι ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ παρὰ τῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς Χλόης, περὶ 11
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὅτι εἶναι ἔριδος μεταξὺ σας· λέγω δὲ τοῦτο, διότι ἕκαστος ἀπὸ σαῶς λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμαι 12
τοῦ Παύλου, ἐγὼ δὲ τοῦ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ τοῦ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ τοῦ Χριστοῦ. Διμερίσθη ὁ Χριστός μήπως ὁ 13
Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ σαῶς ἢ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου ἐβαπτίσθητε· Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν ὅτι οὐδένα ἀπὸ 14
σαῶς ἐβάπτισα, εἰμὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, διὰ νὰ μὴ εἴπη τις ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ 15, 16
τὸν οἶκον τοῦ Στεφανᾶ· ἐκτὸς τούτων δὲν ἐξεύρω ἂν ἐβάπτισα ἄλλον τινά. Διότι δὲν με ἀπέστειλεν ὁ Χριστὸς 17
διὰ νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ διὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, οὐχὶ ἐν σοφίᾳ λόγου, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ 18
Χριστοῦ. Διότι ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ εἰς μὲν τοὺς ἀπολλυμένους εἶναι μωρία, εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους 19
εἶναι δύναμις Θεοῦ. Ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον· Θέλω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀθετήσῃ 20
τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν. Ποῦ ὁ σοφὸς ποῦ ὁ γραμματεὺς ποῦ ὁ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου δὲν ἐμώρανεν 21
ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου· Διότι ἐπειδὴ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεὸν 22
διὰ τῆς σοφίας, ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος νὰ σώσῃ τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ 23
οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, 24
εἰς μὲν τοὺς Ἰουδαίους σκάνδαλον, εἰς δὲ τοὺς Ἕλληνας μωρίαν, εἰς αὐτοὺς ὅμως τοὺς προσκεκλημένους, 25
Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν· διότι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον 26
τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. Ἐπειδὴ βλέπετε τὴν πρόσκλησίν 27
σας, ἀδελφοί, ὅτι εἴσθε οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. Ἀλλὰ τὰ μωρὰ 28
τοῦ κόσμου ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς διὰ 29
νὰ καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξέλεξεν ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, 30
διὰ νὰ καταργήσῃ τὰ ὄντα, διὰ νὰ μὴ καυχῇθῃ οὐδεμία σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἀλλὰ σεῖς εἴσθε ἐξ αὐτοῦ ἐν 31
Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅστις ἐγενήθη εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ὥστε, 31
καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ ἅς καυχᾶται.

Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, ὅτε ἦλθον πρὸς ἐσᾶς, ἦλθον οὐχὶ με ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας κηρύττων εἰς ἐσᾶς 2
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἀπεφάσισα νὰ μὴ ἐξεύρω μεταξὺ σας ἄλλο τι εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ 3, 4
τοῦτον ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἦλθον πρὸς ἐσᾶς με ἀσθενείαν καὶ με φόβον καὶ με τρόπον πολύν, καὶ ὁ 5
λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἐγίνοντο με καταπειστικούς λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ με ἀπόδειξιν 6
Πνεύματος καὶ δυνάμεως, διὰ νὰ ἦναι ἡ πίστις σας οὐχὶ διὰ τῆς σοφίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως 7
τοῦ Θεοῦ. Λαλοῦμεν δὲ σοφίαν μεταξὺ τῶν τελείων, σοφίαν ὅμως οὐχὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων 8
τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν φθειρομένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ μυστηριώδη, τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν 9
ὁποίαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος 10
τούτου ἐγνώρισε· διότι ἂν ᾔθελον γνωρίσει, δὲν ᾔθελον σταυρώσει τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἀλλὰ καθὼς εἶναι 11
γεγραμμένον, Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀφθαλμὸς δὲν εἶδε καὶ ὠτίον δὲν ἤκουσε καὶ εἰς καρδίαν ἀνθρώπου δὲν 12
ἀνέβησαν, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἡτοίμασεν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. Εἰς ἡμᾶς δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν αὐτὰ διὰ 13
τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· ἐπειδὴ τὸ Πνεῦμα ἐρευνᾷ τὰ πάντα καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Διότι τίς τῶν ἀνθρώπων 14
γινώσκει τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς γινώσκει 15
εἰμὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ 16
Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα εἰς ἡμᾶς. Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν οὐχὶ με διδακτοὺς 17
λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ με διδακτοὺς τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, συγκρίνοντες τὰ πνευματικὰ πρὸς 18
τὰ πνευματικὰ. Ὁ φυσικὸς ὅμως ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς 19
αὐτόν, καὶ δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ αὐτά, διότι πνευματικῶς ἀνακρίνονται. Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν 20
πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ διδάξῃ αὐτόν ἡμεῖς 21
ὅμως ἔχομεν νοῦν Χριστοῦ.

Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν ἠδυνήθην νὰ λαλήσω πρὸς ἐσᾶς ὡς πρὸς πνευματικούς, ἀλλ' ὡς πρὸς σαρκικούς, 3
ὡς πρὸς νήπια ἐν Χριστῷ. Γάλα σαῶς ἐπότισα καὶ οὐχὶ στερεὰν τροφήν· διότι δὲν ἠδύνασθε ἔτι νὰ δεχθῆτε 4
αὐτήν. Ἀλλ' οὐδὲ τώρα δύνασθε ἔτι· ἐπειδὴ ἔτι σαρκικοὶ εἴσθε. Διότι ἐνῶν εἶναι μεταξὺ σας φθόνος καὶ ἔρις καὶ 5
διχόνοια, δὲν εἴσθε σαρκικοὶ καὶ περιπατεῖτε κατὰ ἄνθρωπον· Διότι ὅταν λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἶμαι τοῦ Παύλου, 6

5 ἄλλος δέ, Ἐγὼ τοῦ Ἀπολλῶ· δὲν εἶσθε σαρκικοί· Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς ὁ Ἀπολλῶς, παρὰ ὑπηρεταί,
 6 διὰ τῶν ὁποίων ἐπιστεύσατε καί, ὅπως ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἕκαστον Ἐγὼ ἐφύτευσα, ὁ Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ'
 7, 8 ὁ Θεὸς ἡϋΰξησεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεῦν εἶναι τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ αὐξάνων. Ὁ φυτεῦν δὲ καὶ ὁ
 9 ποτίζων εἶναι ἔν· καὶ ἕκαστος θέλει λάβει τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν κατὰ τὸν κόπον αὐτοῦ. Διότι τοῦ Θεοῦ εἴμεθα
 10 συνεργοί· σείσθ' εἶσθε τοῦ Θεοῦ ἀγρός, τοῦ Θεοῦ οἰκοδομή. Ἐγὼ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν εἰς
 11, 12 ἐμὲ ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθεσα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος ὅμως ἃς βλέπη πῶς ἐποικοδομεῖ·
 13 διότι θεμέλιον ἄλλο οὐδεὶς δύναται νὰ θέσῃ παρὰ τὸ τεθέν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐὰν δὲ τις
 14 ἐποικοδομῇ ἐπὶ τὸ θεμέλιον τοῦτο χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· ἕκαστου τὸ
 15, 16 ἔργον θέλει φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει φανερώσῃ αὐτό, ἐπειδὴ διὰ πυρὸς ἀνακαλύπτεται· καὶ τὸ πῦρ
 17 θέλει δοκιμάσῃ τὸ ἔργον ἕκαστου ὁποῖον εἶναι. Ἐὰν τὸ ἔργον τινός, τὸ ὁποῖον ἐπικοδόμησε μένη, θέλει λάβει
 18 μισθόν· ἐὰν τὸ ἔργον τινὸς κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ, αὐτὸς ὅμως θέλει σωθῇ, πλὴν οὕτως ὡς διὰ πυρός. Δὲν
 19 ἐξεύρετε ὅτι εἶσθε ναὸς Θεοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ ἐν ὑμῖν· Ἐὰν τις φθείρῃ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ,
 20 τοῦτον θέλει φθείρει ὁ Θεός· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὅστις εἶσθε σείς. Μηδεὶς ἃς μὴ ἐξαπατᾷ
 21, 22 ἑαυτόν· ἐὰν τις μεταξὺ σας νομίζῃ ὅτι εἶναι σοφὸς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἃς γείνη μωρὸς διὰ νὰ γείνη σοφός.
 23 Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου εἶναι μωρία παρὰ τῷ Θεῷ. Ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον· Ὅστις συλλαμβάνει
 24 τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν· Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι
 25 μάταιοι. Ὡστε μηδεὶς ἃς μὴ καυχᾶται εἰς ἀνθρώπους· διότι τὰ πάντα εἶναι ὑμῶν, εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς
 26 εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε παρόντα εἴτε μέλλοντα, τὰ πάντα εἶναι ὑμῶν, σείσθ' εἰς τοῦ
 27 Χριστοῦ, ὁ δὲ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

4 Οὕτως ἃς μᾶς θεωρῇ πᾶς ἄνθρωπος ὡς ὑπηρετὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.
 2, 3 Τὸ δὲ ἐπιλοιπὸν ζητεῖται μεταξὺ τῶν οἰκονόμων, νὰ εὗρεθῇ ἕκαστος πιστός. Εἰς ἐμὲ δὲ ἐλάχιστον εἶναι νὰ
 4 ἀνακριθῶ ὑφ' ὑμῶν ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνῃς κρίσεως· ἀλλ' οὐδὲ ἀνακρίνω ἑμαυτόν. Διότι ἡ συνειδήσίς μου δὲν
 5 μὲ ἐλέγχει εἰς οὐδέν· πλὴν μὲ τοῦτο δὲν εἶμαι δεδικαιωμένος· ἀλλ' ὁ ἀνακρίνων με εἶναι ὁ Κύριος. Ὡστε μὴ
 6 κρίνετε μηδὲν πρὸ καιροῦ, ἕως ἄν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὅστις καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ φῶς τὰ κρυπτά τοῦ σκοτεινοῦ
 7 καὶ θέλει φανερώσῃ τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος θέλει γείνῃ εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
 8 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετέφερα παραδειγματικῶς εἰς ἑμαυτόν καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶ διὰ σᾶς, διὰ νὰ μάθητε διὰ
 9 τοῦ παραδείγματος ἡμῶν νὰ μὴ φρονῇτε ὑπὲρ ὃ, τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ νὰ μὴ ἐπαίρησθε εἰς ὑπὲρ τοῦ
 10 ἐνὸς κατὰ τοῦ ἄλλου. Διότι τίς σὲ διακρίνει ἀπὸ τοῦ ἄλλου καὶ τί ἔχεις, τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβες, ἐὰν δὲ καὶ
 11 ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν· Τώρα εἶσθε κεχορτασμένοι, τώρα ἐπλουτήσατε, ἐβασίλευσατε χωρὶς ἡμῶν·
 12 καὶ εἴθε νὰ ἐβασιλεύητε, διὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ σᾶς. Διότι νομίζω ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξεν ἡμᾶς
 13 τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ὡς καταδικασμένους εἰς θάνατον· διότι ἐγεῖναμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ
 14 εἰς ἀγγέλους καὶ εἰς ἀνθρώπους. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ τὸν Χριστόν, σείσθ' εἰς φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς,
 15 σείσθ' εἰς ἰσχυροί· σείσθ' ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἐως τῆς παρουσίας ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ
 16 γυμνητεύομεν καὶ ῥαπιζόμεθα καὶ περιπλανώμεθα καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι μὲ τὰς ἰδίαις ἡμῶν χεῖρας·
 17 λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ὑποφέρομεν, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα
 18 τοῦ κόσμου ἐγεῖναμεν, σκύβαλον πάντων ἕως τῆς σήμερον. Δὲν γράφω ταῦτα πρὸς ἐντροπὴν σας, ἀλλ' ὡς
 19 τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Διότι ἐὰν ἔχητε μυρίους παιδαγωγοὺς ἐν Χριστῷ, δὲν ἔχετε ὅμως πολλοὺς
 20 πατέρας· ἐπειδὴ ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Σᾶς παρακαλῶ, λοιπὸν, γίνεσθε
 21 μιμηταί μου. Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὸν Τιμόθεον, ὅστις εἶναι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ,
 22 ὅστις θέλει σᾶς ἐνθυμίσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ. Τινὲς
 23 ὅμως ἐφυσιώθησαν, ὡς ἐὰν ἐγὼ δὲν ἔμελλον νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς· πλὴν θέλω ἐλθεῖ ταχέως πρὸς ἐσᾶς, ἐὰν ὁ
 24 Κύριος θελήσῃ, καὶ θέλω γνωρίσει οὐχὶ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν· διότι ἡ βασιλεία τοῦ
 25 Θεοῦ δὲν εἶναι ἐν λόγῳ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. Τί θέλετε μὲ ῥάβδον νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, ἢ μὲ ἀγάπην καὶ μὲ πνεῦμα
 26 πραότητος

5 Γενικῶς ἀκούεται ὅτι εἶναι μεταξὺ σας πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἣτις οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὀνομάζε-
 2 ται, ὥστε νὰ ἔχῃ τις τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ σείσθ' εἶσθε πεφυσιωμένοι, καὶ δὲν ἐπενθήσατε μᾶλλον,
 3 διὰ νὰ ἐκβληθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ πράξας τὸ ἔργον τοῦτο. Διότι ἐγὼ ὡς ἄπὼν κατὰ τὸ σῶμα, παρὼν ὅμως κατὰ
 4 τὸ πνεῦμα, ἔκρινα ἤδη ὡς παρὼν τὸν οὕτω πράξαντα τοῦτο, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 5 ἀφοῦ συναχθῇτε σείσθ' καὶ τὸ ἐμὸν πνεῦμα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ παραδώσῃτε
 6, 7 τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶν πρὸς ὄλεθρον τῆς σαρκός, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου
 8 Ἰησοῦ. Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καυχῆμά σας. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὀλίγη ζύμη κάμνει ὅλον τὸ φύραμα ἐνζυμιον· Καθα-
 9 ρίσθητε λοιπὸν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ζύμης, διὰ νὰ ἦσθε νέον φύραμα, καθὼς εἶσθε ἄζυμοι. Διότι τὸ πάσχα ἡμῶν
 10 ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Χριστός· ὥστε ἃς ἐορτάζωμεν οὐχὶ μὲ ζύμην παλαιάν, οὐδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ
 11 πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἐνζυμα εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Σᾶς ἔγραψα ἐν τῇ ἐπιστολῇ νὰ μὴ συναναστρέφησθε
 12, 13 μὲ πόρνους, καὶ οὐχὶ διόλου μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας ἢ ἄρπαγας ἢ εἰδω-
 14 λολάτρας· ἐπειδὴ τότε πρέπει νὰ ἐξέλθῃτε ἀπὸ τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴ συναναστρέφησθε,
 15 ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἦναι πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ· μὲ
 16 τὸν τοιοῦτον μηδὲ νὰ συντρώγητε. Διότι τί μὲ μέλει νὰ κρίνω καὶ τοὺς ἔξω δὲν κρίνετε σείσθ' εἰς τοὺς ἔσω· Τοὺς δὲ
 17 ἔξω ὁ Θεὸς θέλει κρίνει. Ὅθεν ἐκβάλετε τὸν κακὸν ἐκ μέσου ὑμῶν.

Τολμᾷ τις ἀπὸ σᾶς, ὅταν ἔχη διαφορὰν πρὸς τὸν ἄλλον, νὰ κρινῇται ἐνώπιον τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνειν τὸν κόσμον καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρινῇται ἀπὸ σᾶς, ἀνάξιοι εἴσθε νὰ κρινῇτε ἐλάχιστα πράγματα. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἀγγέλους θέλομεν κρίνειν πόσῳ μᾶλλον βιωτικά. Βιωτικὰς λοιπὸν κρίσεις ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε κριτάς. Πρὸς ἐντροπὴν σας λέγω τοῦτο. Οὕτω δὲν ὑπάρχει μεταξὺ σας οὐδὲ εἰς σοφός, ὅστις θέλει δυνηθῇ νὰ κρίνῃ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀδελφὸς κρίνεται μὲ ἀδελφόν, καὶ τοῦτο ἐνώπιον ἀπίστων. Τώρα λοιπὸν εἶναι διόλου ἐλάττωμα εἰς ἐσᾶς ὅτι ἔχετε κρίσεις μεταξὺ σας. Διὰ τί μᾶλλον δὲν ἀδικεῖσθε διὰ τί μᾶλλον δὲν ἀποστερεῖσθε. Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ μάλιστα ἀδελφούς. Ἡ δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄδικοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόλατραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται· οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι οὔτε λοιδοροὶ οὔτε ἄρπαγες θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοιοῦτοι ὑπήρχετε τινας· ἀλλὰ ἀπελούσθητε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, πλην πάντα δὲν συμφέρουσι· πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω ἐξουσιασθῇ ὑπ' οὐδενός. Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητὰ· πλην ὁ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα θέλει καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ σῶμα· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνέστησε καὶ ἡμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ νὰ λάβω λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ κάμω αὐτὰ μέλη πόρνης. Μὴ γένοιτο. Ἡ δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὁ προσκολλώμενος μὲ τὴν πόρνην εἶναι ἓν σῶμα διότι θέλουσιν εἶσθαι, λέγει, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὅστις ὅμως προσκολλᾶται μὲ τὸν Κύριον εἶναι ἓν πνεῦμα. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε πράξει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἐκτὸς τοῦ σώματος· ὁ πορνεύων ὅμως ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῶμα. Ἡ δὲν ἐξεύρετε ὅτι τὸ σῶμά σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν ὑμῖν, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ δὲν εἴσθε κύριοι ἑαυτῶν. Διότι ἡγοράσθητε διὰ τιμῆς· δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸν διὰ τοῦ σώματός σας καὶ διὰ τοῦ πνεύματός σας, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Περὶ δὲ τῶν ὧσων μοι ἐγράψατε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ ἐγγίσῃ εἰς γυναῖκα· διὰ τὰς πορνείας ὅμως ἃς ἔχη ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ ἕκαστη ἃς ἔχη τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα. Ὁ ἀνὴρ ἃς ἀποδίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα. Ἡ γυνὴ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἑαυτῆς σῶμα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, ἀλλ' ἡ γυνή. Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι τι ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, διὰ νὰ καταγίνησθε εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσευχήν· καὶ πάλιν συνέρχεσθε ἐπὶ τὸ αὐτό, διὰ νὰ μὴ σᾶς πειράξῃ ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκράτειάν σας. Λέγω δὲ τοῦτο κατὰ συγγνώμην, οὐχὶ κατὰ προσταγὴν. Διότι θέλω πάντας τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἦναι καθὼς καὶ ἑμαυτὸν· ἀλλ' ἕκαστος ἔχει ἰδιαιτέρον χάρισμα ἐκ Θεοῦ, ἄλλος μὲν οὕτως, ἄλλος δὲ οὕτως. Λέγω δὲ πρὸς τοὺς ἀγάμους καὶ πρὸς τὰς χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐὰν μείνωσι καθὼς καὶ ἐγώ. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐγκρατεύωνται, ἃς νυμφευθῶσι· διότι καλῆτερον εἶναι νὰ νυμφευθῶσι παρὰ νὰ ἐξάπτωνται. Εἰς δὲ τοὺς νενυμφευμένους παραγγέλλω, οὐχὶ ἐγὼ ἀλλ' ὁ Κύριος, νὰ μὴ χωρισθῇ ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἀλλ' ἐὰν καὶ χωρισθῇ, ἃς μένη ἄγαμος ἢ ἃς συνδιαλλαγῇ μὲ τὸν ἄνδρα· καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ μὴ ἀφίνη τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα. Πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐγὼ λέγω, οὐχὶ ὁ Κύριος· Ἐὰν τις ἀδελφὸς ἔχη γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὕτη συγκατανεύῃ νὰ συνοικῇ μετ' αὐτοῦ, ἃς μὴ ἀφίνη αὐτήν· καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συγκατανεύει νὰ συνοικῇ μετ' αὐτῆς, ἃς μὴ ἀφίνη αὐτόν. Διότι ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἡγιάσθη διὰ τῆς γυναικός, καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἡγιάσθη διὰ τοῦ ἀνδρός· ἐπειδὴ ἄλλως τὰ τέκνα σας ἤθελον εἶσθαι ἀκάθαρτα, ἀλλὰ τώρα εἶναι ἅγια. Ἐὰν δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ἃς χωρισθῇ. Ὁ ἀδελφὸς ὅμως ἢ ἀδελφὴ δὲν εἶναι δεδουλευμένοι εἰς τὰ τοιαῦτα· ὁ Θεὸς ὅμως προσεκάλεσεν ἡμᾶς εἰς εἰρήνην. Διότι τί ἐξεύρετε, γυναῖ, ἂν μέλλῃς νὰ σώσῃς τὸν ἄνδρα ἢ τί ἐξεύρετε, ἄνερ, ἂν μέλλῃς νὰ σώσῃς τὴν γυναῖκα. Ἀλλὰ καθὼς ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον, καὶ καθὼς ὁ Κύριος προσεκάλεσεν ἕκαστον, οὕτως ἃς περιπατῇ. Καὶ οὕτω διατάττω εἰς πάσας τὰς ἐκκλησίας. Προσεκλήθη τις εἰς τὴν πίστιν περιτετμημένος Ἄς μὴ καλύπτῃ τὴν περιτομήν. Προσεκλήθη τις ἀπερίτμητος Ἄς μὴ περιτέμνηται. Ἡ περιτομὴ εἶναι οὐδέν, καὶ ἡ ἀκροβυστία εἶναι οὐδέν, ἀλλ' ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει, καθ' ἣν ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ ἃς μένη. Ἐκλήθη δούλος μὴ σὲ μέλη· ἀλλ' ἐὰν δύνασαι νὰ γείνησ ἑλεύθερος, μεταχειρίσου τοῦτο καλῆτερα. Διότι ὅστις δούλος ἐκλήθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἀπελεύθερος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ὅστις ἐλεύθερος ἐκλήθη, δούλος εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος, ἀδελφοί, εἰς ὃ, τι ἐκλήθη, ἐν τούτῳ ἃς μένη παρὰ τῷ Θεῷ. Περὶ δὲ τῶν παρθένων προσταγὴν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ γνώμην δίδω ὡς ἡλεημένος ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ ἦμαι πιστός. Τοῦτο λοιπὸν νομίζω ὅτι εἶναι καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἦναι οὕτως. Εἴσαι δεδεδεμένος μὲ γυναῖκα μὴ ζῇτε λύσιν. Εἴσαι λελυμένος ἀπὸ γυναικὸς μὴ ζῇτε γυναῖκα. Πλην καὶ ἐὰν νυμφευθῇς, δὲν ἡμάρτησας· καὶ ἐὰν ἡ παρθένος νυμφευθῇ, δὲν ἡμάρτησεν· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλῖψιν ἐν τῇ σαρκί· ἐγὼ δὲ σᾶς φειδομαι. Λέγω δὲ τοῦτο, ἀδελφοί, ὅτι ὁ ἐπίλοιπος καιρὸς εἶναι σύντομος, ὥστε καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας νὰ ἦναι ὡς μὴ ἔχοντες, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ ἔχοντες κατοχήν, καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι τὸν κόσμον τοῦτον ὡς μηδὲν μεταχειριζόμενοι· διότι τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παρέρχεται. Θέλω δὲ νὰ ᾤσθαι ἀμέριμνοι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον· ὁ δὲ νενυμφευμένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναῖκα. Διαφέρει ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ

Κυρίου, διὰ τὰ ἵνα ἁγία καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα· ἡ δὲ νενυμφευμένη μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα. Λέγω δὲ τοῦτο διὰ τὸ συμφέρον ὑμῶν αὐτῶν, οὐχὶ διὰ τὰ νὰ θάλω εἰς ἑσᾶς παγίδα, ἀλλὰ διὰ τὸ σεμνοπρεπές, καὶ διὰ τὰ ἴσθε προσκεκολλημένοι εἰς τὸν Κύριον χωρὶς περισπασμούς. Ἀλλ' ἐάν τις νομίζῃ ὅτι ἀσχημονεῖ πρὸς τὴν παρθένον αὐτοῦ, ἂν παρῇληθεν ἡ ἀκμὴ αὐτῆς, καὶ πρέπει νὰ γείνη οὕτως, ὥς κάμῃ ὅ, τι θέλει· δὲν ἁμαρτάνει· ὥς ὑπανδρεύονται. Ὅστις ὁμως στέκει στερεὸς ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔχει ὁμως ἐξουσίαν περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ θελήματος, καὶ ἀπεφάσισε τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, νὰ φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, πράττει καλῶς. Ὡστε καὶ ὅστις ὑπανδρεύει πράττει καλῶς, ἀλλ' ὁ μὴ ὑπανδρεύων πράττει καλῆτερα. Ἡ γυνὴ εἶναι δεδεμένη διὰ τοῦ νόμου ἐφ' ὅσον καιρὸν ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐάν δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀποθάνῃ, εἶναι ἐλευθέρη νὰ ὑπανδρευθῇ μὲ ὅντινα θέλει, μόνον νὰ γίνηται τοῦτο ἐν Κυρίῳ. Μακαριωτέρα ὁμως εἶναι ἐάν μείνῃ οὕτω, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· νομίζω δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, ἐξεύρομεν ὅτι πάντες ἔχομεν γνῶσιν, ἡ γνῶσις ὁμως φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. 2, 3 Καὶ ἐάν τις νομίζῃ ὅτι ἐξεύρει τι, δὲν ἔμαθεν ἔτι οὐδὲν καθὼς πρέπει νὰ μάθῃ· ἀλλ' ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος γνωρίζεται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως λοιπὸν τῶν εἰδωλοθύτων, ἐξεύρομεν ὅτι τὸ εἶδωλον εἶναι οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ἄλλος Θεὸς εἰμὴ εἴς. Διότι ἂν καὶ ἵνα λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν τῷ οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, καθὼς καὶ εἶναι θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς εἶναι εἷς Θεὸς ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰς πάντα ἡ γνῶσις αὕτη· τινὲς δὲ διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ εἰδώλου ἕως σήμερον τρώγουσι τὸ εἰδωλόθυτον ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. τὸ φαγητὸν ὁμως δὲν συνιστᾷ ἡμᾶς εἰς τὸν Θεόν· διότι οὔτε ἐάν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐάν δὲν φάγωμεν ἐλαττούμεθα. 9, 10 Πλὴν προσέχετε μήπως αὕτη ἡ ἐξουσία σας γείνη πρόσκομμα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς. Διότι ἐάν τις ἴδῃ σέ, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ὅτι κάθῃσαι εἰς τράπεζαν ἐντὸς ναοῦ εἰδώλων, δὲν θέλει ἐνθαρρυνθῇ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, 11 ἀσθενοῦντος, εἰς τὸ νὰ τρώῃ τὰ εἰδωλόθута. Καὶ διὰ τὴν γνῶσιν σου θέλει ἀπολεσθῇ ὁ ἀσθενὴς ἀδελφός, διὰ τὸν ὅποιον ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν. Ἀμαρτάνοντες δὲ οὕτως εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ προσβάλλοντες τὴν ἀσθενῆ συνείδησιν αὐτῶν, εἰς τὸν Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διὰ τοῦτο, ἐάν τὸ φαγητὸν σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφὸν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφὸν μου.

9 Δὲν εἶμαι ἀπόστολος δὲν εἶμαι ἐλεύθερος δὲν εἶδον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ. Ἄν δὲν ἦμαι εἰς ἄλλους ἀπόστολος, ἀλλ' εἰς ἑσᾶς τούλάχιστον εἶμαι· διότι ἡ σφραγὶς τῆς 3, 4 ἀποστολῆς μου σεῖς εἶσθε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἀπολογία μου εἰς τοὺς ἀνακρίνοντάς με εἶναι αὕτη· μὴ δὲν ἔχομεν 5 ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πίνωμεν· μὴ δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ συμπεριφέρωμεν ἀδελφὴν γυναῖκα, ὥς καὶ οἱ 6 λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς· ἢ μόνος ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ 7 μὴ ἐργαζώμεθα. Τίς ποτε ἐκστρατεύει μὲ ἴδια αὐτοῦ ἔξοδα; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ δὲν τρώγει ἐκ τοῦ καρποῦ 8 αὐτοῦ ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνιον καὶ δὲν τρώγει ἐκ τοῦ γάλακτος τοῦ ποιμνίου. Μήπως κατὰ ἄνθρωπον λαλῶ 9 ταῦτα ἢ δὲν λέγει ταῦτα καὶ ὁ νόμος· διότι ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον· Δὲν θέλεις ἐμφράζει 10 τὸ στόμα βοῶς ἀλωνίζοντος. Μήπως μέλει τὸν Θεὸν περὶ τῶν βοῶν· ἢ δι' ἡμᾶς βεβαίως λέγει τοῦτο διότι δι' ἡμᾶς ἐγράφη, ὅτι ὁ ἀροτριῶν μὲ ἐλπίδα πρέπει νὰ ἀροτριᾷ, καὶ ὁ ἀλωνίζων μὲ ἐλπίδα νὰ μετέχῃ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ. 11, 12 Ἐάν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς ἑσᾶς τὰ πνευματικά, μέγα εἶναι ἐάν ἡμεῖς θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας· Ἐάν ἄλλοι μετέχῃσι τῆς ἐφ' ὑμᾶς ἐξουσίας, δὲν πρέπει μᾶλλον ἡμεῖς Ἀλλὰ δὲν μετεχειρίσθημεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἀλλ' 13 ὑποφέρομεν πάντα, διὰ τὰ μὴ προξενήσωμεν ἐμπόδιόν τι εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἱερά ἐκ τοῦ ἱεροῦ τρώγουσιν, οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὸ θυσιαστήριον μετὰ τοῦ θυσιαστηρίου 14 λαμβάνουσι μερίδιον. Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξεν, οἱ κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον νὰ ζῶσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου. 15 Πλὴν ἐγὼ οὐδὲν τούτων μετεχειρίσθη. Οὐδὲ ἔγραψα ταῦτα διὰ τὰ γείνη οὕτως εἰς ἐμέ· διότι καλὸν εἶναι 16 εἰς ἐμέ νὰ ἀποθάνω μᾶλλον παρὰ νὰ ματαιώσῃ τις τὸ καύχημά μου. Διότι ἐάν κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, δὲν 17 εἶναι εἰς ἐμέ καύχημα· ἐπειδὴ ἀνάγκη ἐπίκειται εἰς ἐμέ· οὐαὶ δὲ εἶναι εἰς ἐμέ ἐάν δὲν κηρύττω· ἐπειδὴ ἐάν 18 κάμνω τοῦτο ἐκουσίως, ἔχω μισθόν· ἐάν δὲ ἀκουσίως, εἶμαι ἐμπεπιστευμένος οἰκονομίαν. Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ μισθός μου τὸ νὰ κάμω ἀδάπανον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς κηρύξεώς μου, ὥστε νὰ μὴ κάμνω 19 κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Διότι ἐλεύθερος ὢν πάντων εἰς πάντα ἐδούλωσα ἑμαυτόν, διὰ 20 νὰ κερδήσω τοὺς πλειότερους· καὶ ἔγινε εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡς Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς Ἰουδαίους· 21 εἰς τοὺς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ὑπὸ νόμον· εἰς τοὺς ἀνόμους ὡς ἄνομος, μὴ ὢν 22 ἄνομος εἰς τὸν Θεόν, ἀλλ' ἔννομος εἰς τὸν Χριστόν, διὰ νὰ κερδήσω ἀνόμους· ἔγινε εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὡς 23 ἀσθενής, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀσθενεῖς· εἰς πάντα ἔγινε τὰ πάντα, διὰ νὰ σώσω παντὶ τρόπῳ τινάς. Κάμνω 24 δὲ τοῦτο διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ τὰ γείνω συγκοινωνὸς αὐτοῦ. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ τρέχοντες ἐν τῷ σταδίῳ πάντες 25 μὲν τρέχουσιν, εἷς ὁμως λαμβάνει τὸ βραβεῖον οὕτω τρέχετε, ὥστε νὰ λάβῃτε αὐτό. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος 26 εἰς πάντα ἐγκρατεῦται, ἐκεῖνοι μὲν διὰ τὰ λάβῃσι φθαρτὸν στέφανον, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ λοιπὸν 27 οὕτω τρέχω, οὐχὶ ὡς ἀβεβαίως, οὕτω πυγμαχῶ, οὐχὶ ὡς κτυπῶν τὸν ἀέρα, ἀλλὰ δαμάζω τὸ σῶμά μου καὶ δουλαγωγῶ, μήπως εἰς ἄλλους κηρύξας ἐγὼ γείνω ἀδόκιμος.

10 Δὲν θέλω δὲ νὰ ἀγνοῇτε, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην, καὶ πάντες διὰ 2, 3 τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ 4 πάντες τὴν αὐτὴν πνευματικὴν βρῶσιν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτὸν ἔπιον· διότι ἔπινον 5 ἀπὸ πνευματικῆς πέτρας ἀκολουθούσης, ἡ δὲ πέτρα ἦτο ὁ Χριστός· ἀλλὰ δὲν εὐηρεστήθη ὁ Θεὸς εἰς τοὺς

πλειοτέρους ἐξ αὐτῶν· διότι κατεστρώθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ ἔγειναν παραδείγματα ἡμῶν, διὰ νὰ 6
 μὴ ἡμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμηταὶ κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς 7
 τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθησεν ὁ λαὸς διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖνῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παιζῶσι.
 Μηδὲ ὡς πορνεύωμεν, καθὼς τινὲς αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπесον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ ὡς 8, 9
 πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινὲς αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τῶν ὄψεων. Μηδὲ γογγύζετε, 10
 καθὼς καὶ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐξολοθρευτοῦ. Ταῦτα δὲ πάντα ἐγίνοντο εἰς 11
 ἐκεῖνους παραδείγματα, καὶ ἐγράφησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ τέλη τῶν αἰῶνων ἔφθασαν.
 Ὡστε ὁ νομίζων ὅτι ἴσταται ὡς βλέπῃ μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς δὲν σᾶς κατέλαβεν εἰμὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς ὁμῶς 12, 13
 εἶναι ὁ Θεός, ὅστις δὲν θέλει σᾶς ἀφήσῃ νὰ πειρασθῇτε ὑπὲρ τὴν δύναμίν σας, ἀλλὰ μετὰ τοῦ πειρασμοῦ
 θέλει κάμει καὶ τὴν ἔκβασιν, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ ὑποφέρητε. Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοὶ μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς 14
 εἰδωλολατρείας. Λέγω ὡς πρὸς φρονίμους· κρίνατε σεῖς τοῦτο τὸ ὁποῖον λέγω· Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, 15, 16
 τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον κόπτομεν, δὲν εἶναι
 κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ διότι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοί· ἐπειδὴ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου 17
 μετέχομεν. Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οἱ τρώγοντες τὰς θυσίας δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου 18
 τί λοιπὸν λέγω ὅτι τὸ εἶδωλον εἶναι τι ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τι οὐχί· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θυσιάζουσι τὰ 19, 20
 ἔθνη, εἰς τὰ δαιμόνια θυσιάζουσι καὶ οὐχί εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω σεῖς νὰ γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.
 Δὲν δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ ἦσθε μέτοχοι τῆς 21
 τραπέζης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς τραπέζης τῶν δαιμονίων. Ἡ τὸν Κύριον θέλομεν νὰ διεγείρωμεν εἰς ζηλοτυπίαν 22
 μήπως εἴμεθα ἰσχυρότεροι αὐτοῦ Πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἀλλὰ πάντα δὲν συμφέρουσι· πάντα εἶναι 23
 εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλὰ πάντα δὲν οἰκοδομοῦσι. Μηδεὶς ὡς ζητῇ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλ' ἕκαστος τὰ 24
 τοῦ ἄλλου. Πᾶν τὸ πωλούμενον ἐν τῷ μακελλίῳ τρώγετε, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν· διότι τοῦ 25, 26
 Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Καὶ ἐὰν τις τῶν ἀπίστων σᾶς προσκαλῇ καὶ θέλετε νὰ ὑπάγητε, 27
 τρώγετε ὃ, τιβάλλεται ἔμπροσθέν σας, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δὲ τίς σᾶς εἴπῃ, Τοῦτο εἶναι 28
 εἰδωλόθυτον, μὴ τρώγετε δι' ἐκεῖνον τὸν φανερώσαντα καὶ διὰ τὴν συνείδησιν· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ 29
 τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχί τὴν ἰδικὴν σου, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄλλου. Ἐπειδὴ διὰ τί ἡ ἐλευθερία 30
 μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως Καὶ ἐὰν ἐγὼ μετ' εὐχαριστίας μετέχω, διὰ τί βλασφημοῦμαι δι' ἐκεῖνο, 31
 διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ Εἴτε λοιπὸν τρώγετε εἴτε πίνετε εἴτε πράττετε τι, πάντα πράττετε εἰς δόξαν Θεοῦ. 32, 33
 Μὴ γίνεσθε πρόσκομμα μήτε εἰς Ἰουδαίους μήτε εἰς Ἕλληνας μήτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ
 ἐγὼ κατὰ πάντα ἀρέσκω εἰς πάντας, μὴ ζητῶν τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι.

Μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ. Σᾶς ἐπαινῶ δέ, ἀδελφοί, ὅτι εἰς πάντα μὲ ἐνθυμείσθε, **11. 2**
 καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, καθὼς παρέδωκα εἰς ἐσᾶς. Θέλω δὲ νὰ ἐξεύρητε, ὅτι ἡ κεφαλὴ παντὸς ἀνδρὸς 3
 εἶναι ὁ Χριστός, κεφαλὴ δὲ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός. Πᾶς ἀνὴρ προσεσυχόμενος ἢ 4
 προφητεύων, ἐὰν ἔχῃ κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ γυνὴ προσεσυχο- 5
 μένη ἢ προφητεύουσα μὲ τὴν κεφαλὴν ἀσκεπῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· διότι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μὲ 6
 τὴν ἐξυρισμένην. Ἐπειδὴ ἂν δὲν καλύπτεται ἡ γυνή, ὡς κουρεύσῃ καὶ τὰ μαλλία αὐτῆς· ἀλλ' ἐὰν ἦναι αἰσχρὸν 7
 εἰς γυναῖκα νὰ κουρεύῃ τὰ μαλλία αὐτῆς ἢ νὰ ξυρίζεται, ὡς καλύπτεται. Διότι ὁ μὲν ἀνὴρ δὲν χρεωστεῖ νὰ 8
 καλύπτῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ γυνὴ εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός. Διότι ὁ 9
 ἀνὴρ δὲν εἶναι ἐκ τῆς γυναικὸς, ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός· ἐπειδὴ δὲν ἐκτίσθη ὁ ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ' 10
 ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους, 11, 12
 Πλὴν οὔτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς τῆς γυναικὸς οὔτε ἡ γυνὴ χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ὑπάρχει ἐν Κυρίῳ. Διότι καθὼς ἡ γυνὴ 13
 εἶναι ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι διὰ τῆς γυναικὸς, τὰ πάντα δὲ ἐκ τοῦ Θεοῦ. Κρίνατε σεῖς καθ' 14
 ἑαυτοῦς· εἶναι πρόπον γυνὴ νὰ προσεσυχῇ εἰς τὸν Θεὸν ἀσκεπῇς Ἡ οὐδὲ αὕτη ἡ φύσις δὲν σᾶς διδάσκει, 15
 ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν ἔχῃ κόμην εἶναι εἰς αὐτὸν ἀτιμία, γυνὴ δὲ ἐὰν ἔχῃ κόμην, εἶναι δόξα εἰς αὐτὴν διότι ἡ κόμη 16
 ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἀντὶ καλύμματος. Ἐὰν τίς ὁμῶς φαίνεται ὅτι εἶναι φιλόνεικος, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν δὲν 17
 ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Ἐνθὺ δὲ παραγγέλλω τοῦτο, δὲν ἐπαινῶ ὅτι συνέρχεσθε οὐχί διὰ τὸ κα- 18
 λήτερον ἀλλὰ διὰ τὸ χειρότερον. Διότι πρῶτον μὲν ὅταν συνέρχησθε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι ὑπάρχουσι 19
 σχίσματα μεταξὺ σας, καὶ μέρος τι πιστεύω· διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι καὶ αἵρέσεις μεταξὺ σας, διὰ 20
 νὰ γείνωσι φανεροὶ μεταξὺ σας οἱ δόκιμοι. Ὅταν λοιπὸν συνέρχησθε ἐπὶ τὸ αὐτό, τοῦτο δὲν εἶναι νὰ φάγητε 21
 Κυριακὸν δεῖπνον· διότι ἕκαστος λαμβάνει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ δεῖπνον ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τρώγειν, 22
 καὶ ἄλλος μὲν πεινᾷ, ἄλλος δὲ μεθύει. Μὴ δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε ἢ τὴν ἐκκλησίαν 23
 τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας τί νὰ σᾶς εἴπω νὰ σᾶς ἐπαινέσω εἰς τοῦτο δὲν σᾶς 24
 ἐπαινῶ. Διότι ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ παρέδωκα εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς 25
 ἐν τῇ νυκτὶ καθ' ἣν παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκοψε καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι 26
 τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου. Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον, ἀφοῦ 27
 ἐδείπνησε, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου· τοῦτο κάμνετε, ὡσάκισ πίνητε, 28
 εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου. Διότι ὡσάκισ ἂν τρώγητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸν θάνατον 29
 τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ. Ὡστε ὅστις τρώγῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον 29
 τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος θέλει εἶσθαι τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Ἄς δοκιμάζῃ δὲ ἑαυτὸν ὁ 29
 ἄνθρωπος, καὶ οὕτως ὡς τρώγῃ ἐκ τοῦ ἄρτου καὶ ὡς πίνῃ ἐκ τοῦ ποτηρίου· διότι ὁ τρώγων καὶ πίνων ἀναξίως 29

30 τρώγει καὶ πίνει κατάκρισιν εἰς ἑαυτόν, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ὑπάρχουσι μεταξὺ
 31 σας πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ ἀποθνήσκουσιν ἱκανοί. Διότι ἐὰν διεκρίνομεν ἑαυτούς, δὲν ἠθέλομεν
 32 κρίνεσθαι· ἀλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ κατακριθῶμεν μετὰ τοῦ κόσμου.
 33, 34 Ὡστε ἀδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε διὰ νὰ φάγητε, περιμένετε ἀλλήλους· ἐὰν δὲ τις πεινᾷ, ἅς τρώγῃ ἐν τῇ
 οἰκίᾳ αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ συνέρχησθε πρὸς κατάκρισιν. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὅταν ἔλθω, θέλω διατάξει.

12, 2 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, δὲν θέλω νὰ ἀγνοῇτε. Ἐξεύρετε ὅτι ἦσθε ἐθνικοί, συρόμενοι ὅπως
 3 ἐσύρεσθε πρὸς τὰ εἰδωλὰ τὰ ἄφωνα. Διὰ τοῦτο σᾶς γνωστοποιῶ ὅτι οὐδεὶς λαλῶν διὰ Πνεύματος Θεοῦ λέγει
 4 ἀνάθεμα τὸν Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ Κύριον Ἰησοῦν, εἰμὴ διὰ Πνεύματος Ἁγίου. Εἶναι δὲ
 5 διαιρέσεις χαρισμάτων, τὸ Πνεῦμα ὁμῶς τὸ αὐτό· εἶναι καὶ διαιρέσεις διακονιῶν, ὁ Κύριος ὁμῶς ὁ αὐτός·
 6, 7 εἶναι καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων, ὁ Θεὸς ὁμῶς εἶναι ὁ αὐτός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δίδεται δὲ εἰς
 8 ἕκαστον ἢ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Διότι εἰς ἄλλον μὲν δίδεται διὰ τοῦ Πνεύματος λόγος
 9 σοφίας, εἰς ἄλλον δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, εἰς ἄλλον δὲ πίστις διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος,
 10 εἰς ἄλλον δὲ χαρίσματα ἱαμάτων διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, εἰς ἄλλον δὲ ἐνέργειαι θαυμάτων, εἰς ἄλλον δὲ
 προφητεία, εἰς ἄλλον δὲ διακρίσεις πνευμάτων, εἰς ἄλλον δὲ εἶδη γλωσσῶν, εἰς ἄλλον δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν.
 11, 12 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διάνεμον ἰδία εἰς ἕκαστον καθὼς θέλει. Διότι καθὼς τὸ
 σῶμα εἶναι ἓν καὶ ἔχει μέλη πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλά ὄντα, εἶναι ἓν σῶμα,
 13 οὕτω καὶ ὁ Χριστός· διότι ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ἑνὸς Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι
 14 εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν. Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι
 15 ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά. Ἐὰν εἴπῃ ὁ ποῦς, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χεῖρ, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο τάχα
 16 δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σώματος· Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὄπιον, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ὀφθαλμός, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ
 17 τοῦτο δὲν εἶναι τάχα ἐκ τοῦ σώματος· Ἐὰν ὅλον τὸ σῶμα ἦναι ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή· Ἐὰν ὅλον ἀκοή, ποῦ
 18, 19 ἡ ὁσφρησις· Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔθεσε τὰ μέλη ἐν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν. Ἐὰν ὁμῶς
 20, 21 πάντα ἦσαν ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα· Ἀλλὰ τώρα εἶναι μὲν πολλὰ μέλη, ἐν ὁμῶς σῶμα. Καὶ δὲν δύναται ὁ
 ὀφθαλμὸς νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν χεῖρα· Δὲν ἔχω χρεῖαν σου· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ πρὸς τοὺς πόδας· Δὲν ἔχω χρεῖαν
 22 ὑμῶν. Ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὰ μέλη τοῦ σώματος, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὅτι εἶναι ἀσθενέστερα, ταῦτα εἶναι
 23 ἀναγκαῖα, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζομεν ὅτι εἶναι τὰ ἀτιμότερα τοῦ σώματος, εἰς ταῦτα ἀποδίδομεν τιμὴν
 24 περισσότεραν, καὶ τὰ ἀσχημα ἡμῶν ἔχουσι περισσότεραν εὐσχημοσύνην· τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν δὲν ἔχουσι
 25 χρεῖαν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, δώσας περισσότεραν τιμὴν εἰς τὸ εὐτελέστερον, διὰ νὰ μὴ ἦναι
 26 σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ νὰ φροντίζωσι τὰ μέλη τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων. Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, πάντα
 27 τὰ μέλη συμπάσχουσιν· εἴτε τιμᾶται ἓν μέλος, πάντα τὰ μέλη συγχαίρουσι. Καὶ σεις εἴσθε σῶμα Χριστοῦ καὶ
 28 μέλη κατὰ μέρος. Καὶ ἄλλους μὲν ἔθεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας,
 29 τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα θαύματα, ἔπειτα χαρίσματα ἱαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, εἶδη γλωσσῶν. Μὴ
 30 πάντες εἶναι ἀπόστολοι μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες διδάσκαλοι μὴ πάντες ἐνεργοῦσι θαύματα μὴ πάντες
 31 ἔχουσι χαρίσματα ἱαμάτων μὴ πάντες λαλοῦσι γλώσσας μὴ πάντες διερμηνεύουσι. Ζητεῖτε δὲ μετὰ ζήλου τὰ
 καλῆτερα χαρίσματα. Καὶ ἔτι πολὺ ὑπερέχουσιν ὁδὸν σᾶς δεικνύω.

13 Ἐὰν λαλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ἔγεινα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον
 2 ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ ἐξεύρω πάντα τὰ μυστήρια καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν
 3 τὴν πίστιν, ὥστε νὰ μετατοπίζω ὄρη, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, εἶμαι οὐδέν. Καὶ ἐὰν πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου
 4 διανεῖμω, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καυθῶ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη
 5 μακροθυμεῖ, ἀγαθοποιεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν αὐθαδιάζει, δὲν ἐπαίρεται, δὲν ἀσχημονεῖ, δὲν
 6 ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, δὲν παροξύνεται, δὲν διαλογίζεται τὸ κακόν, δὲν χαίρει εἰς τὴν ἀδικίαν, συγχαίρει δὲ εἰς τὴν
 7, 8 ἀλήθειαν· πάντα ἀνέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει·
 τὰ ἄλλα ὁμῶς, εἴτε προφητεῖαι εἶναι, θέλουσι καταργηθῇ· εἴτε γλώσσαι, θέλουσι παύσει· εἴτε γνῶσις, θέλει
 9, 10 καταργηθῇ. Διότι κατὰ μέρος γινώσκομεν καὶ κατὰ μέρος προφητεύομεν· ὅταν ὁμῶς ἔλθῃ τὸ τέλειον,
 11 τότε τὸ κατὰ μέρος θέλει καταργηθῇ. Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς
 12 νήπιος ἐσυλλογίζομην· ὅτε ὁμῶς ἔγεινα ἀνὴρ, κατήργησα τὰ τοῦ νηπίου. Διότι τώρα βλέπομεν διὰ κατόπτρου
 αἰνιγματωδῶς, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατὰ μέρος, τότε δὲ θέλω γνωρίσει καθὼς καὶ
 13 ἐγνωρίσθην. Τώρα δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα. Μεγαλητέρα δὲ τούτων εἶναι ἡ ἀγάπη.

14, 2 Ἀκολουθεῖτε τὴν ἀγάπην· καὶ ζητεῖτε μετὰ ζήλου τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ τὸ νὰ προφητεύητε. Διότι ὁ
 λαλῶν γλώσσαν ἀγνώριστον δὲν λαλεῖ πρὸς ἀνθρώπους, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεόν· διότι οὐδεὶς ἀκούει αὐτόν, ἀλλὰ
 3 μὲ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων λαλεῖ πρὸς ἀνθρώπους εἰς οἰκοδομὴν καὶ προτροπὴν
 4 καὶ παρηγορίαν. Ὁ λαλῶν γλώσσαν ἀγνώριστον ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων τὴν ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.
 5 Θέλω δὲ πάντες νὰ λαλήτε γλώσσας, μᾶλλον δὲ νὰ προφητεύητε· διότι ὁ προφητεύων εἶναι μεγαλύτερος παρὰ
 6 ὁ λαλῶν γλώσσας, ἐκτὸς ἐὰν διερμηνεύῃ, διὰ νὰ λάβῃ οἰκοδομὴν ἢ ἐκκλησίαν. Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω
 πρὸς ἐσᾶς λαλῶν γλώσσας, τί θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σᾶς λαλήσω ἢ μὲ ἀποκάλυψιν ἢ μὲ γνῶσιν ἢ
 7 μὲ προφητείαν ἢ μὲ διδασχὴν· Καὶ τὰ ἄψυχα, ὅσα δίδουσι φωνήν, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν δὲν δώσωσι
 8 διακεκριμένους τοὺς φθόγγους, πῶς θέλει γνωρισθῇ τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον· Διότι ἐὰν ἡ σάλπιγξ
 9 δώσῃ φωνὴν ἀσαφῆ, τίς θέλει ἐτοιμασθῇ εἰς πόλεμον· Οὕτω καὶ σεις, ἐὰν δὲν δώσητε διὰ τῆς γλώσσης φωνήν
 10 ἀκατάληπτον, πῶς θέλει γνωρισθῇ τὸ λαλούμενον διότι θέλετε λαλεῖ εἰς τὸν ἄέρα. Τόσα εἶδη φωνῶν εἶναι

τυχόν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀσήμαντον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν σημασίαν τῆς φωνῆς, 11
 θέλω εἶσθαι πρὸς τὸν λαλοῦντα βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν βάρβαρος πρὸς ἐμέ. Οὕτω καὶ σεῖς, ἐπειδὴ εἴσθε 12
 ζηλωταὶ πνευματικῶν, ζητεῖτε νὰ περισσεύητε ἐν αὐτοῖς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο ὁ 13
 λαλῶν γλώσσαν ἀγνώριστον ἄς προσεύχηται διὰ νὰ γείνη ἱκανὸς νὰ διερμηνεύῃ, διότι ἐὰν προσεύχωμαι μὲ 14
 γλώσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ἀλλ' ὁ νοῦς μου εἶναι ἀκαρποφόρητος. Τί πρέπει λοιπὸν 15
 θέλω προσευχηθῆ μὲ τὸ πνεῦμα, θέλω δὲ προσευχηθῆ καὶ μὲ τὸν νοῦν. Θέλω ψάλλει μὲ τὸ πνεῦμα, θέλω 16
 δὲ ψάλλει καὶ μὲ τὸν νοῦν. Διότι ἐὰν δοξολογήσῃ μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τάξιν ιδιώτου πῶς θέλει 17
 εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου, μὴ ἐξεύρων τί λέγεις· διότι σὺ μὲν καλῶς εὐχαριστεῖς, ὁ ἄλλος ὁμῶς 18
 δὲν οἰκοδομεῖται. Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν μου ὅτι λαλῶ πλειότερας γλώσσας παρὰ πάντας ὑμᾶς· πλην ἐν 19
 τῇ ἐκκλησίᾳ πέντε λόγους προτιμῶ νὰ λαλήσω διὰ τοῦ νοῦς μου, διὰ νὰ κατηχήσω καὶ ἄλλους, παρὰ μυρίου 20
 λόγους μὲ γλώσσαν ἀγνώριστον. Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία κατὰ τὰς φρένας, ἀλλὰ γίνεσθε νήπια μὲν εἰς 21
 τὴν κακίαν, τέλειοι ὁμῶς εἰς τὰς φρένας. Ἐν τῷ νόμῳ εἶναι γεγραμμένον ὅτι δι' ἑτερογλώσσων καὶ διὰ ξένων 22
 χειλέων θέλω λαλήσει πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐδὲ οὕτω θέλουσι μὲ εἰσακούσει, λέγει Κύριος. Ὡστε αἱ 23
 γλώσσαι εἶναι διὰ σημεῖον οὐχὶ πρὸς τοὺς πιστεύοντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀπίστους· ἡ προφητεία ὁμῶς εἶναι 24
 οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πιστεύοντας. Ἐὰν λοιπὸν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ 25
 λαλῶσι πάντες γλώσσας ἀγνώριστους, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἰπεῖ ὅτι εἴσθε μαινόμενοι· 26
 ἀλλ' ἐὰν πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ 27
 πάντων, καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ γίνονται φανερά· καὶ οὕτω περὶ πάντων κατὰ πρόσωπον θέλει 28
 προσκυνήσῃ τὸν Θεόν, κηρύττων ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι τῶντι ἐν μέσῳ ὑμῶν. Τί πρέπει λοιπὸν, ἀδελφοί· Ὅταν 29
 συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα 30
 ἄς γίνωνται πρὸς οἰκοδομὴν. Ἐὰν τις λαλῇ γλώσσαν ἀγνώριστον, ἄς κάμωσι τοῦτο ἀνὰ δύο ἢ τὸ περισσότερον 31
 ἀνὰ τρεῖς καὶ ἐκ διαδοχῆς, καὶ εἴς ἄς διερμηνεύῃ· ἀλλ' ἐὰν δὲν ᾔνῃ διερμηνευτής, ἄς σιωπᾷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, 32
 ἄς λαλῇ δὲ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν Θεόν. Προφητῇ δὲ ἄς λαλῶσι δύο ἢ τρεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι ἄς διακρίνωσιν· 33
 ἐὰν δὲ ἔλθῃ ἀποκάλυψις εἰς ἄλλον καθήμενον, ὁ πρῶτος ἄς σιωπᾷ. Διότι δύνασθε ὁ εἴς μετὰ τὸν ἄλλον νὰ 34
 προφητεύητε πάντες, διὰ νὰ μαθήσονται πάντες καὶ πάντες νὰ παρηγορῶνται· καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν 35
 ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας· διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἀκαταστασίας, ἀλλ' εἰρήνης. Καθὼς ἐν πάσαις ταῖς 36
 ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. Αἱ γυναῖκες ἄς ὡς σιωπῶσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· διότι δὲν εἶναι συγκεχωρημένον 37
 εἰς αὐτὰς νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑποτάσσωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. Ἀλλ' ἐὰν θέλωσι νὰ μάθωσι τι, ἄς 38
 ἐρωτῶσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῶν· διότι αἰσχρὸν εἶναι εἰς γυναῖκα νὰ λαλῶσιν ἐν ἐκκλησίᾳ. Μήπως 39
 ἀπὸ οὗ ἐξηλθεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἢ εἰς οὗ μόνους κατήντησεν· Ἐὰν τις νομίζῃ ὅτι εἶναι προφήτης ἢ 40
 πνευματικὸς, ἄς μάθῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφω πρὸς ἐσᾶς, ὅτι εἶναι ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου. ἀλλ' ἐὰν τις ἀγνοῇ, 41
 ἄς ἀγνοῇ. Ὡστε, ἀδελφοί, ζητεῖτε μετὰ ζήλου τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσας μὴ ἐμποδίζετε· πάντα 42
 ἄς γίνωνται εὐσημόνως καὶ κατὰ τάξιν.

Σᾶς φανερόν· δέ, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐκήρυξα πρὸς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ 15
 ὁποῖον καὶ ἴστασθε, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, τίνι τρόπῳ σᾶς ἐκήρυξα αὐτό, ἂν φυλάττητε αὐτό, ἐκτὸς ἐὰν 2
 ἐπιστεύσατε ματαίως. Διότι παρέδωκα εἰς ἐσᾶς ἐν πρώτοις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ παρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς 3
 ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν κατὰ 4
 τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶν, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα· μετὰ ταῦτα ἐφάνη εἰς πεντακοσίου 5, 6
 καὶ ἐπέκεινα ἀδελφοῦ διὰ μιᾶς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλειότεροι μένουσιν ἕως τώρα, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· 7, 8
 ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον, ἔπειτα εἰς πάντας τοὺς ἀποστόλους· τελευταῖον δὲ πάντων ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ 9
 ὡς εἰς ἔκτρωμα. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὅστις δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, 10
 διότι κατεδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ εἶμαι ὅτι εἶμαι· καὶ ἡ εἰς ἐμέ χάρις αὐτοῦ δὲν 11
 ἔγινε ματαία, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, πλην οὐχὶ ἐγώ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ μετ' ἐμοῦ. 12
 Εἴτε λοιπὸν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. Ἐὰν δὲ ὁ Χριστὸς κηρύττηται ὅτι 13
 ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς τινὲς μεταξὺ σας λέγουσιν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι· Καὶ ἐὰν ἀνάστασις νεκρῶν 14
 δὲν ᾔνῃ, οὐδ' ὁ Χριστὸς ἀνέστη· καὶ ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, μάταιον ἄρα εἶναι τὸ κήρυγμα ἡμῶν, ματαία 15
 δὲ καὶ ἡ πίστις σας. Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, διότι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ ὅτι 16
 ἀνέστη τὸν Χριστόν, τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἐὰν καθ' ὑπόθεσιν δὲν ἀνασταίνονται νεκροί. Διότι ἐὰν δὲν 17
 ἀνασταίνονται νεκροί, οὐδ' ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ἀλλ' ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, ματαία ἡ πίστις σας· ἔτι εἴσθε ἐν 18
 ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλεσθησαν. Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μόνον ἐλπίζωμεν 19
 εἰς τὸν Χριστόν, εἴμεθα ἐλεεινότεροι πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἔγεινεν 20
 ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις 21
 τῶν νεκρῶν. Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδάμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆ ἐν τῷ 22
 Χριστῷ. Ἐκαστος ὁμῶς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀπαρχή, ἔπειτα ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ 23
 ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· Ὅστερον θέλει εἶσθαι τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, 24
 ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Διότι πρέπει νὰ βασιλεύῃ ἕως οὗ θέσῃ πάντα 25
 τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· διότι πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ 26, 27
 τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερόν ὅτι ἐξαιρεῖται ὁ ὑποτάξας εἰς αὐτὸν 28
 τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταχῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταχῆ εἰς τὸν ὑποτάξαντα

29 εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, διὰ τὸ ἦναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπειδὴ τί θέλουσι κάμει οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ
 30 τῶν νεκρῶν, ἐὰν τῶντι οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, διὰ τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν διὰ τί καὶ ἡμεῖς
 31 κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὰ τὴν εἰς ἐσᾶς καύχησίν μου, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐν Χριστῷ
 32 Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἐὰν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία ἐν Ἐφέσῳ, τί τὸ ὄφελος εἰς ἐμέ ἂν οἱ νεκροὶ
 33 δὲν ἀνασταίνωνται, ἃς φάγωμεν καὶ ἃς πῶμεν, διότι αὐριοῦ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσι τὰ
 34 καλὰ ῥῆθι αἱ κακαὶ συναναστροφαί. Συνέλθετε εἰς ἑαυτοὺς κατὰ τὸ δίκαιον καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διότι τινὲς
 35 ἔχουσιν ἀγνοσίαν Θεοῦ· πρὸς ἐντροπὴν σας λέγω τοῦτο. Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ· Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροὶ
 36, 37 καὶ μὲ ποῖον σῶμα ἔρχονται Ἄφρον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σὺ σπεῖρεις, δὲν ζωογονεῖται ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ· καὶ
 38 ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπεῖρεις, δὲν σπεῖρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γείνη, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, σίτου τυχόν
 39 ἢ τινοσ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς δίδει εἰς αὐτὸ σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν σπερμάτων τὸ
 40 ἰδιαιτερον αὐτοῦ σῶμα. Πᾶσα σὰρξ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ
 41 τῶν κτηνῶν, ἄλλη δὲ τῶν ἰχθύων καὶ ἄλλη τῶν πτηνῶν. Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια· πλήν
 42 ἄλλη μὲν ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, ἄλλη δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα εἶναι τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα τῆς
 43 σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα τῶν ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀστέρος κατὰ τὴν δόξαν. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις
 44 τῶν νεκρῶν. Σπεῖρεται ἐν φθορᾷ, ἀνίσταται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπεῖρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἀνίσταται ἐν δόξῃ· σπεῖρεται
 45 ἐν ἀσθενείᾳ, ἀνίσταται ἐν δυνάμει· σπεῖρεται σῶμα ζωϊκόν, ἀνίσταται σῶμα πνευματικόν. Εἶναι σῶμα ζωϊκόν,
 46 καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν. Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον· Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ ἔγεινεν εἰς ψυχὴν
 47 ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. Πλήν οὐχὶ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ζωϊκόν, ἔπειτα
 48, 49 τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ἐκ τῆς γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.
 50 Ὅποῖος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ ὁποῖος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς
 51, 52 ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, θέλομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δὲ λέγω, ἀδελφοί,
 53 ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσιν, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.
 54 Ἰδοὺ, μυστήριον λέγω πρὸς ἐσᾶς· πάντες μὲν δὲν θέλομεν κοιμηθῇ, πάντες ὅμως θέλομεν μεταμορφωθῇ, ἐν
 55 μιᾷ στιγμῇ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπίζει, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῇ
 56 ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς θέλομεν μεταμορφωθῇ. Διότι πρέπει τὸ φθαρτὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ
 57, 58 θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδυθῇ
 59 ἀθανασίαν, τότε θέλει γείνη ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος ἐν νίκῃ. Ποῦ, θάνατε, τὸ κέντρον
 60 σου πού, ἄδη, ἡ νίκη σου· τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία, καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος.
 61 Ἀλλὰ χάρις εἰς τὸν Θεόν, ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί
 62 μου ἀγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, γινώσκοντες ὅτι
 63 ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ.

16 Περὶ δὲ τῆς συνεισφορᾶς τῆς ὑπὲρ τῶν ἁγίων, καθὼς διέταξα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, οὕτω κάμετε
 2 καὶ σεῖς. Κατὰ τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος ἕκαστος ὑμῶν ἃς ἐναποθέτῃ παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων ὃ, τι ἂν εὐπορῇ,
 3 ὥστε ὅταν ἔλθω νὰ μὴ συνάγωνται τότε συνεισφοραί. Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποῖους ἐγκρίνητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους
 4 θέλω πέμψει διὰ τὸ νὰ φέρωσιν τὴν δωρεάν σας εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐὰν ἦναι ἄξιον νὰ ὑπάγω καὶ ἐγώ, θέλουσιν
 5 ἐλθεῖ μετ' ἐμοῦ. Θέλω δὲ ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς, ἀφοῦ διέλθω τὴν Μακεδονίαν· διότι τὴν Μακεδονίαν διέρχομαι·
 6 καὶ ἴσως θέλω παραμείναι πλησίον σας, ἢ καὶ παραχειμάσει, διὰ τὸ νὰ μὲ προπέμψητε σείς ὅπου ἂν ὑπάγω.
 7 Διότι δὲν θέλω νὰ σᾶς ἴδω τώρα ἐν παρόδῳ, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ μείνω πλησίον σας καιρὸν τινα, ἐὰν ὁ Κύριος
 8, 9 συγχωρήσῃ τοῦτο. Θέλω δὲ μείναι ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς· διότι ἠνοίχθη εἰς ἐμέ θύρα μεγάλη καὶ
 10 ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι πολλοὶ ἐναντίοι. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, προσέχετε νὰ ἦναι ἄφοβος μετὰς σας· διότι
 11 τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἐργάζεται καθὼς καὶ ἐγώ· μηδεὶς λοιπὸν ἃς μὴ ἐξουθενήσῃ αὐτόν. Προπέμψατε δὲ αὐτόν
 12 ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὸ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ· διότι προσμένω αὐτόν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀπολλῶ,
 13, 14 παρεκάλεσα αὐτόν πολλὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ δὲν ἤθελε παντάπασι νὰ ἔλθῃ τώρα, θέλει
 15 ὅμως ἐλθεῖ ὅταν εὐκαιρήσῃ. Ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, ἐνδυναμοῦσθε. Πάντα τὰ ἔργα
 16 ὑμῶν ἃς γίνονται ἐν ἀγάπῃ. Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί· ἐξεύρετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφανῶ, ὅτι εἶναι ἀπαρχὴ
 17 τῆς Ἀχαΐας καὶ ἀφιέρωσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἁγίων· νὰ ὑποτάσσησθε καὶ σείς εἰς τοὺς τοιούτους
 18 καὶ εἰς πάντα τὸν συνεργοῦντα καὶ κοπιῶντα. Χαίρω δὲ διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Στεφανῶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ
 19 Ἀχαϊκοῦ, διότι τὴν ἔλλειψίν σας οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἐπειδὴ ἀνέπαυσαν τὸ ἰδικὸν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἰδικὸν
 20 σας. Τιμᾶτε λοιπὸν τοὺς τοιούτους. Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς ἀσπάζονται πολλὰ ἐν
 21, 22 Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα μετὰ τῆς κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίας. Σᾶς ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
 23 Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ὅστις δὲν
 24 ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἃς ἦναι ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη
 25 μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τὴν οὖσαν ἐν Κορίνθῳ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ὄντων ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρηγορίας, ὁ παρηγορῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, διὰ τὴν δύναμιν ἡμεῖς νὰ παρηγορῶμεν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρηγορίας, μὲ τὴν ὁποίαν παρηγορούμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· διότι καθὼς περισσεύουσι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρηγορία ἡμῶν. Καὶ εἴτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης διὰ τῆς ὑπομονῆς τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ ὅποια καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς, τὴν ὁποίαν ἔχομεν, εἶναι βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· ἐπειδὴ ἐξεύρομεν ὅτι καθὼς εἴσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρηγορίας. Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοῇτε, ἀδελφοί, περὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἥτις συνέβη εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐστενοχωρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἀπηλπίσθημεν καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς, ἐλάβομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν τὴν πεποιθήσιν εἰς ἑαυτούς, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἐγείροντα τοὺς νεκρούς· ὅστις ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τοσούτου μεγάλου θανάτου καὶ ἐλευθερόνει, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ὅτι θέλει ἐλευθερώσει, ἐνῶ καὶ σεῖς συνεργεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τῆς δεήσεως, διὰ νὰ γείνη ἐκ πολλῶν προσώπων εὐχαριστία ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τὸ δοθῆναι εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν. Διότι τὸ καύχημα ἡμῶν εἶναι τοῦτο, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εὐλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐχὶ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἐπολιτεύθημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσότερον δὲ πρὸς ἐσᾶς. Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλο, παρ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀναγινώσκετε ἢ καὶ γνωρίζετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἔως τέλους θέλετε γνωρίσει. Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ μέρος, ὅτι εἴμεθα καύχημα εἰς ἐσᾶς, καθὼς σεῖς εἰς ἡμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ μὲ ταύτην τὴν πεποίθησιν ἤθελον νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς πρότερον, διὰ νὰ ἔχητε δευτέραν χάριν, καὶ δι' ὑμῶν νὰ διαβῶ εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προπεμφθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τοῦτο λοιπὸν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ἐλαφρότητα ἢ ὅσα βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐμὲ τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ· Ἀλλ' ὁμως πιστὸς ὁ Θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ λαληθεὶς πρὸς ἐσᾶς δὲν ἔγινε ναὶ καὶ οὐ. Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κηρυχθεὶς μεταξὺ σας δι' ἡμῶν, δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ Σιλουανοῦ καὶ τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἔγινε ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἔγενεν ἐν αὐτῷ. Διότι πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐν αὐτῷ, τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ δι' ἡμῶν. Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς μεθ' ὑμῶν εἰς Χριστὸν καὶ ὁ χρίσας ἡμᾶς εἶναι ὁ Θεός, ὅστις καὶ ἐσφράγισεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν δὲν ἤλθον ἔτι εἰς Κόρινθον. Οὐχὶ διότι ἔχομεν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς πίστεώς σας, ἀλλ' εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας· ἐπειδὴ ἐν τῇ πίστει στέκεσθε.

Ἀπεφάσισα δὲ τοῦτο κατ' ἐμαυτόν, τὸ νὰ μὴ ἔλθω πάλιν πρὸς ἐσᾶς μὲ λύπην. Διότι ἐὰν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ τίς εἶναι ὁ εὐφραίνων ἐμὲ εἰμὶ ὁ λυπούμενος ὑπ' ἐμοῦ· Καὶ ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς τοῦτο αὐτό, ὥστε ὅταν ἔλθω νὰ μὴ ἔχω λύπην ἀπ' ἐκείνων, ἀφ' ὧν ἔπρεπε νὰ ἔχω χαράν, ἔχων πεποιθήσιν εἰς πάντα ὑμᾶς ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶναι πάντων ὑμῶν. Διότι ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ στενοχωρίας καρδίας ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς μετὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχὶ διὰ νὰ λυπηθῇτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ἐσᾶς. Ἀλλ' ἐὰν τις ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμὲ, εἰμὶ κατὰ μέρος, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνω πάντα ὑμᾶς. Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοιοῦτον αὕτη ἡ ἐπίπληξις ἡ ὑπὸ τῶν πλειοτέρων· ὥστε τὸ ἐναντίον πρέπει μᾶλλον νὰ συγχωρήσητε αὐτόν, καὶ νὰ παρηγορήσητε, διὰ νὰ μὴ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τῆς υπερβαλλούσης λύπης. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσητε πρὸς αὐτόν τὴν ἀγάπην σας. Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο καὶ ἔγραψα, διὰ νὰ γνωρίσω τὴν δοκιμασίαν σας, ἂν ἦσθε κατὰ πάντα ὑπήκοοι· εἰς ὅντινα δὲ συγχωρεῖτε τι, συγχωρῶ καὶ ἐγώ· διότι ἐὰν ἐγὼ συνεχώρησά τι, εἰς ὅντινα συνεχώρησα, διὰ σᾶς ἔκαμον τοῦτο ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴ ὑπερισχύσῃ καθ' ἡμῶν ὁ Σατανᾶς· διότι δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ διανοήματα αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἤλθον εἰς τὴν Τρωάδα διὰ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἠνοίχθη εἰς ἐμὲ θύρα ἐν Κυρίῳ, δὲν ἔλαβον ἄνεσιν εἰς τὸ πνεῦμά μου, διότι δὲν εὔρον Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλ' ἀποχαιρετήσας αὐτοῦς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Πλὴν χάρις εἰς τὸν Θεόν, ὅστις πάντοτε κάμνει ἡμᾶς νὰ θριαμβεύωμεν διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ φανερόνει ἐν παντὶ τόπῳ δι' ἡμῶν τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ· διότι τοῦ Χριστοῦ εὐωδία εἴμεθα πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τοὺς σωζομένους καὶ εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· εἰς τούτους μὲν ὁσμὴ θανάτου διὰ θάνατον, εἰς ἐκείνους δὲ ὁσμὴ ζωῆς διὰ ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς εἶναι ἱκανός· Διότι ἡμεῖς καθὼς οἱ πολλοὶ δὲν καπιλεύομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὥς ἀπὸ εὐλικρινείας, ἀλλ' ὥς ἀπὸ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ.

Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συνιστῶμεν ἑαυτοῦς ἢ μήπως ἔχομεν χρεῖαν, καθὼς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ἐσᾶς ἢ συστατικῶν ἀπὸ σᾶς· Σεῖς εἴσθε ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, καὶ φανερόνεσθε ὅτι εἴσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ, γενομένη διὰ τῆς διακονίας ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐχὶ μὲ μελάνην, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, οὐχὶ εἰς πλάκα σλιθίνας, ἀλλ' εἰς πλάκα σαρκίνας τῆς καρδίας. Τοιαύτην δὲ πεποιθήσιν ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Οὐχὶ διότι εἴμεθα ἱκανοὶ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ νοήσωμέν τι ὥς ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἱκανότης ἡμῶν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅστις καὶ ἔκαμεν ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἤμεθα διάκονοι τῆς καινῆς διαθήκης, οὐχὶ τοῦ γράμματος, 6

7 ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα θανατόνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου
 8 ἢ ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη εἰς λίθους ἔγεινεν ἔνδοξος, ὥστε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνατενίσωσιν
 9 εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν μέλλουσαν νὰ καταργηθῇ, πῶς ἡ
 10 διακονία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἔνδοξος· διότι ἂν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦναι δόξα,
 11 πολλῶ μᾶλλον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὑπερέχει κατὰ τὴν δόξαν. Διότι οὐδὲ ἐδοξάσθη ἐν τούτῳ τῷ μέρει
 12 τὸ δεδοξασμένον ἕνεκεν τῆς υπερβαλλούσης δόξης. Ἐπειδὴ ἐὰν τὸ μέλλον νὰ καταργηθῇ ἦτο ἔνδοξον, πολλῶ
 13 μᾶλλον τὸ μένον εἶναι ἔνδοξον. Ἐχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα πολλὴν παρρησίαν μεταχειριζόμεθα, καὶ
 14 οὐχὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ἔβαλλε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸ
 15 τέλος τοῦ μέλλοντος νὰ καταργηθῇ. Ἀλλ' ἐτυφλώθησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν. Διότι ἕως τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ
 16 κάλυμμα μένει ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ἐπειδὴ καταργεῖται διὰ τοῦ
 17 Χριστοῦ, ἀλλ' ἕως σήμερον, ὅταν ἀναγινώσκεται ὁ Μωϋσῆς, κάλυμμα κεῖται ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν· ὅταν
 18 ὁμῶς ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Κύριον, θέλει ἀφαιρεθῇ τὸ κάλυμμα. Ὁ δὲ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι
 τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. Ἡμεῖς δὲ πάντες βλέποντες ὡς ἐν κατόπτρῳ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου
 μὲ ἀνακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τοῦ
 Πνεύματος τοῦ Κυρίου.

4, 2 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, δὲν ἀποκάμνομεν, ἀλλ' ἀπηρνήθημεν τὰ
 κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολόνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν
 3 φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν
 4 δὲ καὶ ἦναι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν κεκαλυμμένον, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους εἶναι κεκαλυμμένον, τῶν ὁποίων
 ἀπίστων ὄντων ὁ Θεὸς τοῦ κόσμου τούτου ἐτύφλωσε τὸν νοῦν, διὰ νὰ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς αὐτοὺς ὁ φωτισμὸς τοῦ
 5 εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡμεῖς δὲν κηρύττομεν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τὸν
 6 Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ τὸν Ἰησοῦν. Διότι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν νὰ λάμψῃ φῶς
 7 ἐκ τοῦ σκοτούς, εἶναι ὅστις ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ
 8 διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον εἰς ὀστράκινα σκεύη, διὰ νὰ ἦναι
 9 ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καὶ οὐχὶ ἐξ ἡμῶν, κατὰ πάντα θλιβόμενοι ἀλλ' οὐχὶ στενοχωρούμενοι,
 10 ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐχὶ ἀπελπιζόμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐχὶ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐχὶ
 11 ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ περιφέροντες ἐν τῷ σώματι, διὰ νὰ φανερωθῇ ἐν τῷ
 12 σώματι ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ. Διότι ἡμεῖς οἱ ζῶντες παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς τὸν θάνατον διὰ τὸν
 13 Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ θνητῇ ἡμῶν σαρκί. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐνεργεῖται
 14 ἐν ἡμῖν, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ
 15 ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, ἐξεύροντες ὅτι ὁ ἀναστήσας τὸν Κύριον Ἰησοῦν θέλει
 16 ἀναστήσῃ καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ παραστήσῃ μεθ' ὑμῶν. Διότι τὰ πάντα εἶναι διὰ σαῶς, ὥστε ἡ χάρις,
 17 πλεονάσασα διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πλειοτέρων, νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο δὲν
 18 ἀποκάμνομεν, ἀλλ' ἐὰν καὶ ὁ ἐξωτερικὸς ἡμῶν ἄνθρωπος φθείρηται, ὁ ἐσωτερικὸς ὁμῶς ἀνανεοῦται καθ'
 19 ἐκάστην ἡμέραν. Διότι ἡ προσωρινὴ ἐλαφρὰ θλίψις ἡμῶν ἐργάζεται εἰς ἡμᾶς καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν
 αἰώνιον βάρος δόξης, ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐνατενίζομεν εἰς τὰ βλεπόμενα, ἀλλ' εἰς τὰ μὴ βλεπόμενα· διότι τὰ
 βλεπόμενα εἶναι πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

5 Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος οἰκία τοῦ σκηνώματος ἡμῶν χαλασθῇ, ἔχομεν ἐκ τοῦ Θεοῦ οἰκοδομήν,
 2 οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐπειδὴ ἐν τούτῳ στενάζομεν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἐπενδυσθῶμεν
 3, 4 τὸ κατοικητήριον ἡμῶν τὸ οὐράνιον, ἂν καὶ ἐνδυθέντες αὐτὸ δὲν θέλωμεν εὐρεθῇ γυμνοί. Διότι ὅσοι εἴμεθα ἐν
 τούτῳ τῷ σκηνώματι στενάζομεν ὑπὸ τὸ βάρος αὐτοῦ· ἐπειδὴ θέλομεν οὐχὶ νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυσθῶμεν,
 5 διὰ νὰ καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ἐκεῖνος δέ, ὅστις ἔπλασεν ἡμᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ὁ Θεός, ὅστις
 6 καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος. Ἐχοντες λοιπὸν τὸ θάρρος πάντοτε καὶ ἐξεύροντες ὅτι
 7 ἐνόσφ' ἐνδημοῦμεν ἐν τῷ σώματι ἀποδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· διότι περιπατοῦμεν διὰ πίστεως, οὐχὶ διὰ τῆς
 8 ὁψευς· θαρροῦμεν δὲ καὶ ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον νὰ ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν
 9 πρὸς τὸν Κύριον. Ὅθεν καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἀποδημοῦντες, νὰ ἤμεθα εὐάρεστοι εἰς
 10 αὐτόν. Διότι πρέπει πάντες νὰ ἐμφανισθῶμεν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀνταμειφθῇ ἕκαστος
 11 κατὰ τὰ πεπραγμένα διὰ τοῦ σώματος καθ' ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν. Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον
 12 τοῦ Κυρίου, τοὺς μὲν ἀνθρώπους καταπειθόμεν, εἰς τὸν Θεὸν δὲ εἴμεθα φανεροί, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς
 13, 14 συνειδήσεις σας εἴμεθα φανεροί. Διότι δὲν συνιστῶμεν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν
 καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχητε λόγον πρὸς τοὺς καυχώμενους μὲ τὸ πρόσωπον καὶ οὐχὶ μὲ τὴν καρδίαν.
 15 Διότι εἴτε ἔξω ἑαυτῶν εἴμεθα, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα, εἴτε ἔμπροσθεν εἴμεθα, διὰ σᾶς εἴμεθα. Ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη τοῦ
 Χριστοῦ συσφίγγει ἡμᾶς, διότι κρίνομεν τοῦτο, ὅτι ἐὰν εἷς ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον·
 16 καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον δι' ἑαυτοὺς οἱ ζῶντες, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποθανόντα καὶ ἀναστάντα
 17 ὑπὲρ αὐτῶν. Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν γνωρίζομεν οὐδένα κατὰ σάρκα· ἂν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν κατὰ σάρκα
 18 τὸν Χριστόν, ἀλλὰ τῶρα πλέον δὲν γνωρίζομεν. Ὅθεν ἐὰν τις ἦναι ἐν Χριστῷ εἶναι νέον κτίσμα· τὰ ἀρχαῖα
 19 παρῆλθον, ἰδού, τὰ πάντα ἔγειναν νέα. Τὰ δὲ πάντα εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅστις διήλλαξεν ἡμᾶς πρὸς ἑαυτόν
 διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν διακονίαν τῆς διαλλαγῆς, δηλονότι ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ
 διαλλάσων τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτόν, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ πταισμάτα αὐτῶν, καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς

ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς διαλλαγῆς. Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λοιπὸν εἴμεθα πρέσβεις, ὥς ἐάν σᾶς παρεκάλει ὁ Θεὸς 20
 δι' ἡμῶν· δεόμεθα λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, διαλλάγητε πρὸς τὸν Θεόν· διότι τὸν μὴ γνωρίσαντα ἁμαρτίαν 21
 ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν, διὰ τὴν νὰ γείνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ.

Ὅντες δὲ συνεργοὶ αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν ἐνταυτῷ νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαίως· διότι **6, 2**
 λέγει· Ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· ἰδοὺ, τώρα καιρὸς εὐπρόσδεκτος,
 ἰδοὺ, τώρα ἡμέρα σωτηρίας· μὴ δίδοντες μηδὲν πρόσκομμα κατ' οὐδέν, διὰ τὴν νὰ μὴ προσαφθῇ μῶμος εἰς 3
 τὴν διακονίαν, ἀλλὰ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς ὑπηρεταὶ Θεοῦ, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν 4
 ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν ῥαβδισμοῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν 5
 νηστείαις, ἐν καθαρότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, 6
 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ 7, 8
 ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι ὅμως ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι ἀλλὰ καλῶς γνωριζόμενοι, 9
 ὡς ἀποθνήσκοντες ἀλλ' ἰδοὺ, ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι ἀλλὰ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι πάντοτε ὅμως 10
 χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς ὅμως πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες. Τὸ στόμα 11
 ἡμῶν ἠνοίχθη πρὸς ἐσᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν ἐπλατύνθη· δὲν ἔχετε στενοχωρίαν ἐν ἡμῖν, ἀλλ' ἔχετε 12
 στενοχωρίαν ἐν τοῖς σπλάγχχνοις ὑμῶν· τὴν αὐτὴν λοιπὸν ἀντιμισθίαν ἀποδίδοντες, ὡς πρὸς τέκνα λαλῶ, 13
 πλατύνθητε καὶ σεῖς. Μὴ ὁμοζυγεῖτε μὲ τοὺς ἀπίστους· διότι τίνα μετοχήν ἔχει ἡ δικαιοσύνη μὲ τὴν ἀνομίαν 14
 τίνα δὲ κοινωνίαν τὸ φῶς πρὸς τὸ σκότος· τίνα δὲ συμφωνίαν ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαλ ἢ τίνα μερίδα ὁ πιστὸς 15
 μὲ τὸν ἄπιστον· τίνα δὲ συμβίβασιν ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἰδῶλα διότι σεῖς εἴσθε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς 16
 εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι θέλω κατοικεῖν ἐν αὐτοῖς καὶ περιπατεῖ, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι 17
 λαὸς μου. Διὰ τοῦτο. Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀποχωρήσητε, λέγει Κύριος, καὶ μὴ ἐγγίσητε ἀκάθαρτον, 17
 καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆναι, καὶ θέλω εἶσθαι Πατὴρ σας, καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι υἱοὶ μου καὶ θυγατέρες, λέγει 18
 Κύριος παντοκράτωρ.

Ἔχοντες λοιπὸν, ἀγαπητοί, ταῦτα σὺς ἐπαγγελίας, ἃς καθάρισωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκ- **7**
 κὸς καὶ πνεύματος, ἐκπληροῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Δέχθητε ἡμᾶς ἐν ὑμῖν· οὐδένα ἡδικήσαμεν, 2
 οὐδένα ἐφθείραμεν, εἰς οὐδένα ἐστάθημεν πλεονέκται. Δὲν λέγω τοῦτο πρὸς κατάκρισίν σας· διότι προεῖπον 3
 ὅτι εἴσθε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ὥστε νὰ συναποθάνωμεν καὶ νὰ συζῶμεν. Πολλὴν παρηγορίαν ἔχω πρὸς ἐσᾶς, 4
 πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σᾶς· εἶμαι πλήρης παρηγορίας, ἔχω ὑπερπερισεύουσιν τὴν χαρὰν εἰς ὅλην τὴν 5
 θλίψιν ἡμῶν. Διότι ἀφοῦ ἤλθομεν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἄνεσιν ἔλαβεν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ πάντα 6
 ἐθλιβόμεθα· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ παρηγορῶν τοὺς ταπεινοὺς παρηγόρησεν ἡμᾶς διὰ 7
 τῆς παρουσίας τοῦ Τίτου· καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παρηγορίας, τὴν ὁποίαν 8
 παρηγορήθη διὰ σᾶς, ἀναγγέλλων πρὸς ἡμᾶς τὸν μέγαν πόθον σας, τὸν ὀδυρμὸν σας, τὸν ζῆλόν σας ὑπὲρ 9
 ἡμῶν, ὥστε περισσότερον ἐχάρην, διότι ἐάν καὶ σᾶς ἐλύπησα διὰ τῆς ἐπιστολῆς, δὲν μετανῶν, ἂν καὶ μετενό- 10
 ουν· ἐπεὶ δὲ βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, ἂν καὶ πρὸς ὦραν, σᾶς ἐλύπησε. Τώρα χαίρω, οὐχὶ ὅτι ἐλυπήθητε, 11
 ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε πρὸς μετάνοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, διὰ τὴν νὰ μὴ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν εἰς οὐδέν. Διότι 12
 ἡ κατὰ Θεὸν λύπη γεννᾷ μετάνοιαν πρὸς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον· ἡ λύπη ὅμως τοῦ κόσμου γεννᾷ θάνατον. 13
 Διότι ἰδοὺ, αὐτὸ τοῦτο, τὸ ὅτι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, πόσῃν σπουδῇ ἐγέννησεν εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ 14
 ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ πόθον, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν. Κατὰ πάντα ἀπεδείξατε ἑαυτοὺς ὅτι εἴσθε 15
 καθαροὶ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Λοιπὸν, ἂν καὶ σᾶς ἔγραψα, δὲν ἔκαμον τοῦτο διὰ τὸν ἀδικήσαντα, οὐδὲ διὰ 16
 τὸν ἀδικηθέντα, ἀλλὰ διὰ τὴν νὰ φανερωθῇ πρὸς ἐσᾶς ἡ σπουδὴ ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς ἐνώπιον τοῦ 17
 Θεοῦ. Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν διὰ τὴν παρηγορίαν σας, καὶ ἔτι περισσότερον ἐχάρημεν διὰ τὴν χαρὰν τοῦ 18
 Τίτου, ὅτι ἀνεπαύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρὰ πάντων ὑμῶν· διότι ἐάν ἐκαυχῆσθην τι πρὸς αὐτὸν διὰ σᾶς, δὲν 19
 κατησχύνθη, ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλάλησαμεν πάντα ἐν ἀληθείᾳ, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ πρὸς τὸν Τίτον 20
 ἔγεννησεν ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ αὐξάνει περισσότερον πρὸς ἐσᾶς, ὅταν ἐνθυμῆται τὴν ὑπακοὴν πάντων 21
 ὑμῶν, πῶς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέχθητε αὐτόν. Χαίρω λοιπὸν ὅτι κατὰ πάντα ἔχω θάρρος εἰς ἐσᾶς.

Γνωστοποιοῦμεν δὲ εἰς ἐσᾶς, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδο- **8**
 νίας, ὅτι ἡ περισσεύουσα χάρις αὐτῶν, ἐνῷ ἐδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, καὶ ἡ βαθεῖα πτωχεία αὐτῶν ἀνέδειξαν 2
 ἐκ περισσοῦ τὸν πλοῦτον τῆς ἐλευθερότητος αὐτῶν· διότι ὑπῆρξαν κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ τοῦτο, καὶ ὑπὲρ 3
 δύναμιν αὐτοπροαίρετοι, παρακαλοῦντες ἡμᾶς μετὰ πολλῆς παρακλήσεως νὰ δεχθῶμεν τὴν χάριν καὶ τὴν 4
 κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ οὐχὶ μόνον καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον 5
 εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς ἡμᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ὥστε παρεκαλέσαμεν τὸν Τίτον, καθὼς ἤρchiσεν, οὕτω 6
 καὶ νὰ τελειώσῃ πρὸς ἐσᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. Καθὼς λοιπὸν περισσεύετε ἐν παντί, ἐν πίστει καὶ λόγῳ καὶ 7
 γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπῃς σας, οὕτω σπουδάσατε νὰ περισσεύσητε καὶ ἐν ταύτῃ τῇ 8
 χάριτι. Δὲν λέγω τοῦτο κατ' ἐπιταγὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν νὰ δοκιμάσω διὰ τῆς σπουδῆς τῶν ἄλλων καὶ τὴν γνησιότητα 9
 τῆς ἀγάπῃς σας· διότι ἐξεύρετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι πλοῦσι οἱ ὧν ἐπτώχευσε διὰ 10
 σᾶς, διὰ τὴν νὰ πλουτήσητε σεῖς μὲ τὴν πτωχείαν ἐκείνου. Καὶ εἰς τοῦτο γνώμην δίδω· διότι τοῦτο συμφέρει εἰς 11
 ἐσᾶς, οἵτινες ἡρchiσате ἀπὸ πέρυσιν οὐχὶ μόνον τὸ νὰ κάμνητε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θέλητε· τώρα δὲ τελειώσατε καὶ 12
 τὸ νὰ κάμνητε, ὥστε καθὼς ὑπῆρξεν ἡ προθυμία τοῦ θέλῃν, οὕτω νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ τελειῶσαι ἀφ' ὅσα ἔχετε. 13
 Διότι ἐάν προὑπάρχῃ ἡ προθυμία, εἶναι τις εὐπρόσδεκτος καθ' ὅσα ἔχει, οὐχὶ καθ' ὅσα δὲν ἔχει. Ἐπεὶ δὲ δὲν 14
 θέλω νὰ ᾔνῃ εἰς ἄλλους ἄνεσις, εἰς ἐσᾶς δὲ στενοχωρία· ἀλλὰ νὰ γείνη ἐν ἰσότητι, ὥστε ἐν τῷ παρόντι καιρῷ

τὸ περίσσευμά σας νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν στέρησιν ἐκείνων, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τὸ περίσσευμα ἐκείνων εἰς
 15 τὴν στέρησίν σας, ὥστε νὰ γείνῃ ἰσότης, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅστις εἶχε συνάξει πολὺ δὲν ἐλάμβανε
 16 πλεονέτερον, καὶ ὅστις ὀλίγον δὲν ἐλάμβανεν ὀλιγώτερον. Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν τὸν δίδοντα εἰς τὴν καρδίαν
 17 τοῦ Τίτου τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ σᾶς, διότι τὴν μὲν προτροπὴν ἐδέχθη, προθυμότερος δὲ ὢν ἀνεχώρησε πρὸς
 18 ἐσᾶς αὐτοπροαίρετος. Ἐπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁποίου ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἔπαινος γίνεται
 19 κατὰ πάσας τὰς ἐκκλησίας· καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνοδοιπόρος ἡμῶν
 20 μετὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τῆς διακονουμένης ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς ἔνδειξιν τῆς
 21, 22 προθυμίας σας· φοβούμενοι τοῦτο, μὴ προσάψῃ τις εἰς ἡμᾶς μῶμον ἐν τῇ ἀφθονίᾳ ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ'
 23 ἡμῶν, προνοοῦντες τὰ καλὰ οὐχὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἐπέμψαμεν
 24 δὲ μετ' αὐτῶν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, τὸν ὁποῖον πολλάκις ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς ὅτι εἶναι πρόθυμος, τῶρα δὲ
 23 πολὺ προθυμότερος διὰ τὴν πολλὴν πεποιθήσιν τὴν πρὸς ἐσᾶς. Ὅσον μὲν περὶ Τίτου, εἶναι κοινωνὸς ἡμεῶν
 24 καὶ εἰς ἐσᾶς συνεργός· ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν
 ἐνδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας καὶ τῆς καυχήσεως ἡμῶν τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς, δείξατε πρὸς αὐτοὺς
 καὶ ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιῶν.

9, 2 Διότι περὶ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περιττὸν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς γράφω. Ἐπειδὴ ἐξεύρω
 τὴν προθυμίαν σας, τὴν ὁποίαν καυχῶμαι περὶ ὑμῶν πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα ἡτοιμάσθη ἀπὸ
 3 πέρους· καὶ ὁ ζῆλός σας διήγειρε πολλούς. Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὡς πρὸς
 4 τοῦτο ἡ διὰ σᾶς καύχησις ἡμῶν· διὰ νὰ ῥῆθε, καθὼς ἔλεγον, ἡτοιμασμένοι, μήπως, ἐὰν ἔλθωσι μετ' ἡμεῶν
 Μακεδόνας καὶ σᾶς εὕρωσιν ἀνετοίμους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, διὰ νὰ μὴ λέγωμεν σεις, εἰς τὴν πεποίθησιν
 5 ταύτην τῆς καυχήσεως. Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐστοχάσθην νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφούς νὰ ἔλθωσι πρότερον
 6 εἰς ἐσᾶς καὶ νὰ προετοιμάσωσι τὴν προὔποσχεθεῖσαν ἐλεημοσύνην σας, ὥστε νὰ ᾔναι ἐτοιμὴ αὕτη, οὕτως
 6 ὡς ἐλεημοσύνη καὶ οὐχὶ ὡς πλεονεξία. Τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι ὁ σπειρὼν μὲ φειδωλίαν καὶ μὲ φειδωλίαν θέλει
 7 θερίσει, καὶ ὁ σπειρὼν μὲ ἀφθονίαν καὶ μὲ ἀφθονίαν θέλει θερίσει. Ἐκαστος κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς
 8 καρδίας αὐτοῦ, οὐχὶ μὲ λύπην ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι τὸν ἰλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ εἶναι ὁ Θεὸς
 νὰ περισσεύσῃ πᾶσαν χάριν εἰς ἐσᾶς, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἐν παντὶ πᾶσαν αὐτάρκειαν νὰ περισσεύητε εἰς πᾶν
 9 ἔργον ἀγαθόν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
 10 τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ χορηγὼν σπῆρον εἰς τὸν σπείροντα καὶ ἄρτον πρὸς τροφήν εἶθε νὰ χορηγήσῃ καὶ νὰ πληθύνῃ
 11 τὸν σπῆρον σας καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης σας· πλουτιζόμενοι κατὰ πάντα εἰς πᾶσαν
 12 ἐλευθεριότητα, ἥτις ἐργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν. Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐχὶ
 13 μόνον προσαναπληροῖ τὰς στερήσεις τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Θεόν·
 14 ἐπειδὴ δοκιμάζοντες τὴν διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
 14 Χριστοῦ ὁμολογίας σας καὶ διὰ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πάντας μεταδόσεως, καὶ διὰ
 τῆς ὑπὲρ ὑμῶν δεήσεως αὐτῶν, οἵτινες σᾶς ἐπιποθοῦσι διὰ τὴν πρὸς ἐσᾶς ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ.
 15 Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνεκδιήγητον αὐτοῦ δωρεάν.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὅστις παρὼν μὲν εἶμαι
 2 ταπεινὸς μεταξὺ σας, ἀπὼν δὲ λαμβάνω θάρρος πρὸς ἐσᾶς· σᾶς παρακαλῶ δὲ ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ λάθω θάρρος
 3, 4 μετὰ τὴν πεποιθήσιν ἐκείνην, μετὰ τὴν ὁποίαν στοχάζομαι νὰ τολμήσω ἐναντίον τινῶν, οἵτινες θεωροῦσιν ἡμᾶς ὡς
 5 κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. Διότι ἂν καὶ περιπατῶμεν ἐν σαρκί, δὲν πολεμοῦμεν ὁμῶς κατὰ σάρκα· διότι
 5 τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου ἡμῶν δὲν εἶναι σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ σὺν Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων· ἐπειδὴ
 6 καθαίρουμεν λογισμοὺς καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζομεν πᾶν
 6 νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐκδικήσωμεν πᾶσαν παρακοήν, ὅταν γείνῃ πλήρης
 7 ἡ ὑπακοή σας. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. Ἐὰν τις ἔχῃ πεποιθήσιν εἰς ἑαυτὸν ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἅς
 8 συλλογίζεται τοῦτο πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ.
 8 Διότι ἐὰν καὶ περισσώτερόν τι καυχηθῶ διὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος εἰς
 9 οἰκοδομὴν καὶ οὐχὶ εἰς καθαίρεσίν σας, δὲν θέλω αἰσχυνοῦν, διὰ νὰ μὴ φανῶ ὅτι θέλω νὰ σᾶς ἐκφοβίσω διὰ
 10 τῶν ἐπιστολῶν. Διότι αἱ μὲν ἐπιστολαί, λέγει τις, εἶναι βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος
 11 ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. Τοῦτο ἅς παρατηρῇ ὁ τοιοῦτος, ὅτι ὁποῖοι εἴμεθα εἰς τὸν λόγον διὰ
 12 τῶν ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες εἰς τὸ ἔργον. Διότι δὲν τολμῶμεν νὰ συναριθμήσωμεν ἢ νὰ
 13 συγκρίνωμεν ἑαυτοὺς πρὸς τινὰς ἐκ τῶν συνιστῶντων ἑαυτοὺς· ἀλλ' αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς μετροῦντες ἑαυτοὺς
 13 καὶ πρὸς ἑαυτοὺς συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἀνοηταίνουσιν. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θέλομεν καυχηθῇ εἰς τὰ ἄμετρα,
 14 ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, τὸ ὁποῖον ἐμοίρασεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, μέτρον ὥστε νὰ φθάσωμεν ἕως καὶ
 14 εἰς ἐσᾶς. Διότι δὲν ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς ὡς μὴ φθάσαντες εἰς ἐσᾶς, ἐπειδὴ ἕως καὶ εἰς ἐσᾶς ἐφθάσαμεν
 15 διὰ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲν καυχώμεθα εἰς τὰ ἄμετρα εἰς ξένους κόπους, ἀλλ' ἔχομεν ἐλπίδα,
 16 ὅτι αὐξανόμενης τῆς πίστεώς σας, θέλομεν μεγαλυνθῇ εἰς ἐσᾶς ἐκ περισσοῦ κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν, ὥστε νὰ
 17, 18 κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰς τοὺς ἐπέκεινα ὑμῶν τόπους, οὐχὶ νὰ καυχηθῶμεν εἰς τὰ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι
 ἔτοιμα. Ἀλλ' ὅστις καυχᾶται, ἐν Κυρίῳ ἅς καυχᾶται· διότι δὲν εἶναι δόκιμος ὅστις συνιστᾷ αὐτὸς ἑαυτόν,
 ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος συνιστᾷ.

11, 2 Εἶθε νὰ ὑποφέρητε ὀλίγον τι τὴν ἀφροσύνην μου· ἀλλὰ καὶ ὑποφέρετέ με. Διότι εἶμαι ζηλότυπος πρὸς
 ἐσᾶς κατὰ ζηλοτυπίαν Θεοῦ· ἐπειδὴ σᾶς ἠρραρόνισα μὲ ἕνα ἄνδρα, διὰ νὰ σᾶς παραστήσω παρθένον ἀγνὴν εἰς

τὸν Χριστόν. φοβοῦμαι ὅμως μήπως, καθὼς ὁ ὄφις ἐξηπάτησε τὴν Εὐάν διὰ τῆς πανουργίας αὐτοῦ, διαφθαρή 3
οὕτως ὁ νοῦς σας, ἐκπεσὼν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. Διότι ἐὰν ὁ ἐρχόμενος κηρύττῃ πρὸς ἐσᾶς 4
ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνητε ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλάβετε, ἢ ἄλλο 5
εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθητε, καλῶς ἠθέλετε ὑποφέρει αὐτόν. Ἀλλὰ στοχάζομαι ὅτι δὲν εἶμαι εἰς οὐδὲν 6
κατώτερος τῶν πρωτίστων ἀποστόλων. Ἐὰν δὲ καὶ ἡμῖν ἰδιώτης κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὴν γνῶσιν, ἀλλ' 7
ἐν παντὶ τρόπῳ ἐφανερώθημεν κατὰ πάντα εἰς ἐσᾶς. Ἡ ἔπραξα ἁμαρτίαν ταπεινόνων ἑμαυτὸν διὰ τὴν ὑψωθῆτε 8
σεῖς, διότι σᾶς ἐκήρυξα δωρεὰν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ Ἀλλὰς ἐκκλησίᾳς ἐγύμνωσα λαβὼν τὰ ἀναγκαῖα διὰ 9
τὴν ὑπηρεσίαν σας, καὶ ὅτε ἤμην παρὼν εἰς ἐσᾶς καὶ ἐστερήθην, δὲν κατεβάρυνα οὐδέν· διότι τὴν στέρησίν 10
μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ κατὰ πάντα ἐφύλαξα ἑμαυτὸν καὶ θέλω 11
φυλάξει ἀβαρῆ πρὸς ἐσᾶς. Εἶναι ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη δὲν θέλει ἀποκλεισθῇ εἰς 12
ἐμὲ ἐν τοῖς τόποις τῆς Ἀχαΐας. Διὰ τί διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ ὁ Θεὸς γινώσκει. Ὅ, τι δὲ κάμνω, τοῦτο καὶ θέλω 13
κάμνει, διὰ τὴν ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελώντων ἀφορμὴν, ἵνα εὐρεθῶσιν εἰς ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον καυχῶνται, 14
τοιοῦτοι καθὼς καὶ ἡμεῖς. Διότι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ψευδαπίστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς 15
ἀποστόλους Χριστοῦ. Καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· διότι αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός. 16
Δὲν εἶναι λοιπὸν μέγα ἂν καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται εἰς διακόνους δικαιοσύνης, τῶν ὁποίων 17
τὸ τέλος θέλει εἶσθαι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Πάλιν λέγω, Μηδεὶς ἂς μὴ με στοχασθῇ ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ 18
μή, δέχθητέ με κἄν ὡς ἄφρον, διὰ τὴν καυχῆθω καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι. Ὅ, τι λαλῶ, εἰς τοῦτο τὸ θάρρος τῆς 19
καυχήσεως, δὲν λαλῶ κατὰ τὸν Κύριον, ἀλλ' ὡς ἄφρων. Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω 20
καυχῆσθαι καὶ ἐγώ. Διότι σεῖς εὐχαρίστως ὑποφέρετε τοὺς ἄφρον, ὄντες φρόνιμοι· ἐπειδὴ ὑποφέρετε, ἐὰν 21
τις σᾶς καταδουλόνη, ἐὰν τις σᾶς κατατρώγῃ, ἐὰν τις λαμβάνῃ τὰ ὑμῶν, ἐὰν τις ἐπαίρηται, ἐὰν τις σᾶς κτυπᾷ 22
εἰς τὸ πρόσωπον. Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς τὴν ἡμεῖς ἀσθενεῖς. Ἀλλ' εἰς ὃ, τι τολμᾷ τις, ἀφρόνως ὁμιλῶ, 23
τολμῶ καὶ ἐγώ. Ἐβραῖοι εἶναι καὶ ἐγώ· Ἰσραηλῖται εἶναι καὶ ἐγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἶναι καὶ ἐγώ· ὑπηρετῶ τοῦ 24
Χριστοῦ εἶναι παραφρονῶν λαλῶ, πλειότερον ἐγώ· εἰς κόπους περισσότερον, εἰς πληγὰς καθ' ὑπερβολὴν, εἰς 25
φυλακὰς περισσότερον, εἰς θανάτους πολλάκις. Ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων πεντάκις ἔλαβον πληγὰς τεσσαράκοντα 26
παρὰ μίαν, τρεῖς ἔρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθοβολήθην, τρεῖς ἐναυάγησα, ἕν ἡμερονύκτιον ἐν τῷ θυτῷ ἔκαμον. 27
εἰς ὁδοιπορίᾳς πολλάκις, εἰς κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ τοῦ γένους, κινδύνους ἐξ 28
ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις. ἐν 29
κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίᾳς πολλάκις, ἐν πείνῃ καὶ δίψει, ἐν νηστείᾳς πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· 30
ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὁ καθ' ἡμέραν ἐπικείμενος εἰς ἐμὲ ἀγὼν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, 31
καὶ δὲν ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν φλέγομαι Ἐὰν πρέπη νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχῆσθαι εἰς τὰ τῆς 32
ἀσθενείας μου. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, γνωρίζει 33
ὅτι δὲν ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρούρει τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων 34
νὰ με πιάσῃ, καὶ διὰ θυρίδος ἀπὸ τοῦ τείχους κατεβιβάσθην ἐν κοφίνῳ καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Νὰ καυχῶμαι βέβαια δὲν μοὶ συμφέρει· διότι θέλω ἐλθεῖ εἰς ὀπτασίαν καὶ ἀποκαλύψει Κύριος. Γνωρίζω 12, 2
ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐντὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν 3
ἐξεύρω, ὁ Θεὸς ἐξεύρει· ὅτι ἡρπάγη ὁ τοιοῦτος ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ γνωρίζω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε 4
ἐντὸς τοῦ σώματος εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, ὁ Θεὸς ἐξεύρει, ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ 5
ἤκουσεν ἀνεκλάλητα λόγια, τὰ ὁποῖα δὲν συγχωρεῖται εἰς ἄνθρωπον νὰ λαλήσῃ. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου θέλω 6
καυχῆσθαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ δὲν θέλω καυχῆσθαι εἰμὴ εἰς τὰς ἀσθενείας μου. Διότι ἐὰν θελήσω νὰ καυχῆθω, δὲν 7
θέλω εἶσθαι ἄφρων, ἐπειδὴ ἀλήθειαν θέλω εἰπεῖ· συστέλλομαι ὅμως μὴ στοχασθῇ τις εἰς ἐμὲ ἀνώτερόν τι ἀφ' ὃ, 8
τι μὲ βλέπει ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ διὰ τὴν μὴ υπεραίρωμαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μοὶ ἐδόθη 9
σκόλοψ εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος Σατᾶν διὰ τὴν μὲ ῥαπίσῃ, διὰ τὴν μὴ υπεραίρωμαι. Περὶ τούτου τρεῖς παρεκάλεσα 10
τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀπομακρυνθῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ μοὶ εἶπεν· Ἀρκεῖ εἰς σὲ ἡ χάρις μου· διότι ἡ δύναμίς μου ἐν 11
ἀδυναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Μὲ ἄκραν λοιπὸν εὐχαρίστησιν θέλω καυχῆσθαι μᾶλλον εἰς τὰς ἀδυναμίας μου, 12
διὰ τὴν κατοικίῃ ἐν ἐμοὶ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν εὐαρεστοῦμαι εἰς τὰς ἀδυναμίας, εἰς τὰς ὕβρεις, 13
εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμούς, εἰς τὰς στενοχωρίας, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· διότι ὅταν ἡμῖν ἀδύνατος, τότε 14
εἶμαι δυνατός. Ἐγεῖνα ἄφρων καυχώμενος· σεῖς με ἠναγκάσατε. Διότι ἔπρεπεν ἐγὼ νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ 15
σᾶς· ἐπειδὴ εἰς οὐδὲν ὑπῆρξα κατώτερος τῶν πρωτίστων ἀποστόλων, ἂν καὶ ἡμῖν μηδέν. Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ 16
ἀποστόλου ἐνηργήθησαν μεταξὺ σας ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ δυνάμεων. Διότι 17
κατὰ τί ἐμείνατε κατώτεροι τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν, εἰμὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα συγχωρήσατέ μοι 18
τὴν ἀδικίαν ταύτην. Ἰδοὺ, τρίτην φορὰν εἶμαι ἑτοιμος νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, καὶ δὲν θέλω σᾶς καταβαρύνει· 19
διότι δὲν ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. Διότι δὲν χρεωστοῦσι τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς 20
διὰ τὰ τέκνα. Ἐγὼ δὲ μὲ ἄκραν χαρὰν θέλω δαπανῆσαι καὶ ὅλως δαπανηθῇ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας, ἂν καὶ ἐνῶ 21
σᾶς ἀγαπῶ περισσότερον, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον. Ἔστω ὅμως, ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα, ἀλλὰ πανουργῶς ὢν, 22
σᾶς ἐπίασα μὲ δόλον. Μήπως διὰ τινος ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἔστειλα πρὸς ἐσᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα 23
ἀπὸ σᾶς Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήπως ὁ Τίτος ἐπλεονέκτησέ τι ἀπὸ 24
σᾶς οὐχὶ μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα περιεπατήσαμεν οὐχὶ εἰς τὰ αὐτὰ ἵχνη Πάλιν νομίζετε ὅτι ἀπολογούμεθα πρὸς 25
ἐσᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ· πράττομεν δὲ τὰ πάντα, ἀγαπητοί, διὰ τὴν οἰκοδομὴν σας. Διότι 26
φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν δὲν σᾶς εὕρω ὁποῖους θέλω, καὶ ἐγὼ εὐρεθῶ εἰς ἐσᾶς ὁποῖον δὲν θέλετε, μήπως ἦναι

21 μεταξὺ σας ἔριδες, ζηλοτυπίαί, θυμοί, μάχαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, ἀλαζονεῖαι, ἀκαταστασίαι, μήπωσ
 πάλιν ὅταν ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, μὲ ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μου καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προαμαρτησάντων καὶ μὴ
 μετανοησάντων διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ πορνείαν καὶ ἀσέλγειαν, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φορὰν ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς· ἐπὶ στόματός δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει βεβαιοῦσθαι πᾶς
 2 λόγος. Προεῖπον καὶ προλέγω, ὥς παρὼν τὴν δευτέραν φορὰν, καὶ τώρα ἀπὼν γράφω πρὸς τοὺς προαμαρτή-
 3 σαντας καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω φεισθῆ· ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ δι' ἐμοῦ
 4 λαλοῦντος Χριστοῦ, ὅστις δὲν εἶναι ἀσθενὴς πρὸς ἐσᾶς, ἀλλ' εἶναι δυνατὸς μεταξὺ σας. Διότι ἂν ἐσταυρώθῃ ἐξ
 5 ἀσθενείας, ζῇ ὁμως ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. διότι καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, πλην ἐκ δυνάμεως Θεοῦ θέλομεν
 6 ἑαυτοὺς εἰς ἐσᾶς. Ἐαυτοὺς ἐξετάζετε ἂν ἦσθε ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ δὲν γνωρίζετε
 7 ἑαυτοὺς ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐκτός ἐὰν ἦσθε ἀδόκιμοι κατὰ τι. Ἐλπίζω δὲ ὅτι θέλετε γνωρίσει
 8 ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀδόκιμοι. Εὐχομαι δὲ εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὴ πράξῃτε μηδὲν κακόν, οὐχὶ διὰ νὰ φανῶμεν
 9 ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ πράττῃτε σεῖς τὸ καλόν, ἡμεῖς δὲ ὥς ἡμεῖς ὡς ἀδόκιμοι. Διότι δὲν δυνάμεθα
 10 νὰ πράξωμέν τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Ἐπειδὴ χαίρομεν ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, σεῖς
 11 δὲ ἦσθε δυνατοί· τοῦτο μάλιστα καὶ εὐχόμεθα, τὴν τελειοποίησίν σας. Διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω ἀπὼν, διὰ νὰ
 12, 13 μὴ φερθῶ ἀποτόμως παρὼν κατὰ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκεν ὁ Κύριος πρὸς οἰκοδομὴν καὶ οὐχὶ
 14 πρὸς καθαίρεσιν. Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, τελειοποιεῖσθε, παραμυθεῖσθε, φρονεῖτε τὸ αὐτό, εἰρηνεύετε· καὶ
 ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Σᾶς
 ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
 Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Παῦλος ἀπόστολος οὐχὶ ἀπὸ ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς 1
τοῦ ἀναστήσαντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ ἀδελφοί, πρὸς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας· 2
χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν διὰ τὰς 3, 4
ἁμαρτίας ἡμῶν, διὰ τὴν ἐλευθερώσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ παρόντος πονηροῦ αἰῶνος κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ
Πατρὸς ἡμῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Θαυμάζω ὅτι τόσον ταχέως 5, 6
μεταφέρεσθε ἀπὸ ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον
δὲν εἶναι ἄλλο, ἀλλ' ὑπάρχουσιν τινες, οἱ ὁποῖοι σᾶς ταραττοῦσι καὶ θέλουσι τὴν μετατρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς κηρύττῃ ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο, τὸ 8
ὁποῖον σᾶς ἐκηρύξαμεν, ἃς ἦναι ἀνάθεμα. Καθὼς προείπομεν, καὶ τώρα πάλιν λέγω· Ἐὰν τις σᾶς κηρύττῃ 9
ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρελάβετε, ἃς ἦναι ἀνάθεμα. Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν 10
Θεόν ἢ ζητῶ τὴν ἀρέσκω εἰς ἀνθρώπους διότι ἐὰν ἀκόμη ἤρεσκον εἰς ἀνθρώπους, δὲν ἤθελον εἶσθαι δοῦλος
Χριστοῦ. Ἀλλὰ σᾶς γνωστοποιῶ, ἀδελφοί, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τὸ κηρυχθὲν ὑπ' ἐμοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον· 11
διότι οὐδ' ἐγὼ παρέλαβον αὐτὸ παρὰ ἀνθρώπου οὔτε ἐδιδάχτην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι 12, 13
ἠκούσατε τὴν ποτὲ διαγωγὴν μου ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ
καὶ ἐκακοποιῶν αὐτήν, καὶ προέκοπτον εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, 14
περισσότερον ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ ἠυδόκησεν ὁ Θεός, ὁ προσδιορίσας 15
με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τὴν ἀποκαλύψῃ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, διὰ 16
τὴν κηρύττω αὐτὸν μετὰ τῶν ἐθνῶν, εὐθὺς δὲν συνεβουλεύθην σάρκα καὶ αἷμα, οὐδὲ ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα 17
πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα 18
μετὰ ἑπτὰ ἔτη τρία ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα, διὰ τὴν γνωρίσω προσωπικῶς τὸν Πέτρον, καὶ ἔμεινα παρ' αὐτῷ ἡμέρας
δεκαπέντε· ἄλλον δὲ τῶν ἀποστόλων δὲν εἶδον, εἰμὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. Ὅσα δὲ σᾶς γράφω, 19, 20
ἰδοὺ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁμολογῶ ὅτι δὲν ψεύδομαι. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τοὺς τόπους τῆς Συρίας καὶ τῆς 21
Κιλικίας. Καὶ ἤμην προσωπικῶς ἀγνοούμενος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰουδαίας τὰς ἐν Χριστῷ· ἤκουον δὲ 22, 23
μόνον ὅτι ὁ ποτὲ διώκων ἡμᾶς, τώρα κηρύττει τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ποτὲ κατεπολέμει, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν 24
δι' ἐμέ.

Ἐπειτα μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ τοῦ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ τὸν 2
Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ παρέστησα πρὸς αὐτοὺς τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον κηρύττω μετὰ τῶν 2
ἐθνῶν, κατ' ἰδίαν δὲ πρὸς τοὺς ἐπισημοτέρους, μήπως τρέχω ἢ ἔτρεξα εἰς μάτην. Ἀλλ' οὐδὲ ὁ Τίτος ὁ μετ' ἐμοῦ, 3
Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ, ἀλλὰ διὰ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον διὰ 4
τὴν κατασκοπεύσασθαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ τὴν μᾶς καταδουλώσωσιν· 5
εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ πρὸς ὥραν ὑπεχωρήσαμεν ὑποτασσόμενοι, διὰ τὴν διαμείνῃ εἰς ἑσᾶς ἡ ἀλήθεια τοῦ 5
εὐαγγελίου. Περὶ δὲ τῶν νομιζομένων ὅτι εἶναι τι, ὁποῖοι ποτὲ καὶ ἂν ἦσαν, οὐδόλως φροντίζω· ὁ Θεὸς δὲν 6
βλέπει εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι εἰς ἐμὲ οἱ ἐπισημότεροι δὲν προσέθεσαν οὐδὲν περισσότερο, ἀλλὰ τὸ 7
ἐναντίον, ἀφοῦ εἶδον ὅτι ἐνεπιστεύθην νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον πρὸς τοὺς ἀπεριτμήτους καθὼς ὁ Πέτρος 8
πρὸς τοὺς περιτετμημένους· διότι ὁ ἐνεργήσας εἰς τὸν Πέτρον, ὥστε νὰ ἀποσταλῇ πρὸς τοὺς περιτετμημένους, 8
ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμέ, πρὸς τοὺς ἐθνικούς· καὶ ἀφοῦ ἐγνώρισαν τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ Ἰάκωβος καὶ 9
Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ θεωρούμενοι ὅτι εἶναι στυλοὶ, δεξιὰς ἔδωκαν κοινωνίας εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, 10
διὰ τὴν ὑπάγωμεν ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τοὺς περιτετμημένους· μόνον μᾶς παρήγγειλαν νὰ 10
ἐνθυμώμεθα τοὺς πτωχοὺς, τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο νὰ κάμω. Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν 11
Ἀντιόχειαν, ἠναντιώθην εἰς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον, διότι ἦτο ἀξιόμιμπος. Ἐπειδὴ πρὶν ἔλθωσι τινες ἀπὸ τοῦ 12
Ἰακώβου, συνέτρωγε με τοὺς ἐθνικούς· ὅτε δὲ ἦλθον, συνετέλλετο καὶ ἀπεχώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ 13
περιτομῆς. Καὶ μετ' αὐτοῦ συνυπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας συμπαραεσύρθη εἰς 13
τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν. Ἀλλ' ὅτε ἐγὼ εἶδον ὅτι δὲν ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον πρὸς 14
τὸν Πέτρον ἔμπροσθεν πάντων· Ἐὰν σὺ Ἰουδαῖος ὢν ζῇς ἐθνικῶς καὶ οὐχὶ Ἰουδαϊκῶς, διὰ τί ἀναγκάζεις τοὺς 15, 16
ἐθνικούς νὰ ἰουδαῖζωσιν ἡμεῖς ἐκ γεννήσεως Ἰουδαῖοι ὄντες καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, ἐξεύροντες 15, 16
ὅτι δὲν δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἰμὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν
Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τὴν δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐχὶ ἐξ ἔργων νόμου, διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ 17
ἐξ ἔργων νόμου οὐδεὶς ἄνθρωπος. Ἀλλ' ἐὰν ζητοῦντες νὰ δικαιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστόν εὐρέθημεν καὶ ἡμεῖς 17
ἁμαρτωλοί, ἄρα ὁ Χριστὸς ἁμαρτίας εἶναι διάκονος Μὴ γένοιτο. Διότι ἐὰν ὅσα κατέστρεψα ταῦτα πάλιν 18
οἰκοδομῶ, παραβάτην δεικνύω ἑμαυτόν. Διότι ἐγὼ διὰ τοῦ νόμου ἀπέθανον εἰς τὸν νόμον, διὰ τὴν ζῆσω εἰς τὸν 19
Θεόν. Μετὰ τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθην· ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγώ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν ἐμοί· καθ' ὃ δὲ τώρα ζῶ 20
ἐν σαρκί, ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις με ἠγάπησε καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Δὲν ἀθετῶ 21
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· διότι ἂν ἡ δικαίωσις γίνηται διὰ τοῦ νόμου, ἄρα ὁ Χριστὸς εἰς μάτην ἀπέθανε.

Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐθάσκανε, ὥστε νὰ μὴ πείθησθε εἰς τὴν ἀλήθειαν σεῖς, ἔμπροσθεν εἰς τοὺς 3
ὀφθαλμοὺς τῶν ὁποίων ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διεγράφη ἐσταυρωμένος μετὰ τῶν σᾶς· Τοῦτο μόνον θέλω νὰ μάθω 2
ἀπὸ σᾶς· Ἐξ ἔργων νόμου ἐλάβετε τὸ Πνεῦμα, ἢ ἐξ ἀκοῆς τῆς πίστεως· τόσον ἀνόητοι εἴσθε ἀφοῦ ἠρξίσατε 3
μετὰ τὸ Πνεῦμα, τώρα τελειοῦντε μετὰ τὴν σάρκα· εἰς μάτην ἐπάθετε τόσα ἂν μόνον εἰς μάτην. Ἐκεῖνος λοιπὸν 4, 5

ὅστις χορηγεῖ εἰς ἐσᾶς τὸ Πνεῦμα καὶ ἐνεργεῖ θαύματα μεταξύ σας, ἐξ ἔργων νόμου κάμνει ταῦτα ἢ ἐξ ἀκοῆς
6, 7 πίστεως καθὼς ὁ Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην. Ἐξεύρετε λοιπὸν
8 ὅτι οἱ ὄντες ἐκ πίστεως, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ. Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαίονει τὰ
9 ἔθνη ὁ Θεός, προήγγειλεν εἰς τὸν Ἀβραάμ ὅτι θέλουσιν εὐλογηθῇ ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ὡστε οἱ ὄντες ἐκ
10 πίστεως εὐλογοῦνται μετὰ τοῦ πιστοῦ Ἀβραάμ. Διότι ὅσοι εἶναι ἐξ ἔργων νόμου, ὑπὸ κατάραν εἶναι· ἐπειδὴ
11 εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος πᾶς ὅστις δὲν ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου,
12 ὥστε νὰ πράξῃ αὐτά. Ὅτι δὲ οὐδεὶς δικαιοῦται διὰ τοῦ νόμου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερόν, διότι ὁ
13 δίκαιος θέλει ζῆσει ἐκ πίστεως, ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὁ πράττων αὐτὰ θέλει
14 ζῆσει δι' αὐτῶν. Ὁ Χριστὸς ἐξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος κατάρα ὑπὲρ ἡμῶν·
15 διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμιάμενος ἐπὶ ξύλου. Διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία
16 τοῦ Ἀβραάμ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ λάβωμεν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί,
17 κατὰ ἄνθρωπον ὁμιλῶ· ὁμῶς καὶ ἀνθρώπου διαθήκην κεκυρωμένην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ προσθέτει εἰς αὐτήν.
18 Πρὸς δὲ τὸν Ἀβραάμ ἐλαλήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ· δὲν λέγει, Καὶ πρὸς τὰ σπέρματα,
19 ὡς περὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς περὶ ἐνός, Καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σου, ὅστις εἶναι ὁ Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω· ὅτι
20 διαθήκην προκεκυρωμένην εἰς τὸν Χριστὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ μετὰ ἑτῆς τετρακόσιας τριάκοντα γενόμενος νόμος
21 δὲν ἀκυρόνει, ὥστε νὰ καταργήσῃ τὴν ἐπαγγελίαν. Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι ἐκ νόμου, δὲν εἶναι πλέον
22 ἐξ ἐπαγγελίας· ἀλλ' εἰς τὸν Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας ἐχάρισε αὐτήν ὁ Θεός. Διὰ τί λοιπὸν ἐδόθη ὁ νόμος Ἐξ
23 αἰτίας τῶν παραβάσεων προσετέθη, ἕως οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, πρὸς τὸ ὁποῖον ἔγενεν ἡ ἐπαγγελία, διαταχθεὶς δι'
24 ἀγγέλων διὰ χειρὸς μεσίτου· ὁ δὲ μεσίτης δὲν εἶναι ἐνός, ὁ Θεὸς ὁμῶς εἶναι εἷς. Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν
25 ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι Μὴ γένοιτο. Διότι ἐὰν ἤθελε δοθῇ νόμος δυνάμενος νὰ ζωοποιήσῃ, ἡ δικαιοσύνη
26 ἤθελεν εἶσθαι τῶντι ἐκ τοῦ νόμου· ἡ γραφὴ ὁμῶς συνέκλεισε τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ
27 ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πιστεύοντας. Πρὶν δὲ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα ὑπὸ
28 τὸν νόμον συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν πίσιν, ἥτις ἔμελλε νὰ ἀποκαλυφθῇ. Ὡστε ὁ νόμος ἔγεινε παιδαγωγὸς
29 ἡμῶν εἰς τὸν Χριστόν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως. ἀφοῦ ὁμῶς ἦλθεν ἡ πίστις, δὲν εἴμεθα πλέον ὑπὸ
30 παιδαγωγόν. Διότι πάντες εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἐπειδὴ ὅσοι ἐβαπτίσθητε
31 εἰς Χριστόν, Χριστὸν ἐνεδύθητε. Δὲν εἶναι πλέον Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, δὲν εἶναι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος,
32 δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θῆλυ· διότι πάντες σεῖς εἴσθε εἰς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἐὰν δὲ ἦσθε τοῦ Χριστοῦ, ἄρα εἴσθε
33 σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ καὶ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιος, δὲν διαφέρει δούλου, ἂν καὶ ἦναι κύριος πάντων,
2, 3 ἀλλ' εἶναι ὑπὸ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους μέχρι τῆς προθεσμίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε
4 ἦμεθα νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεθα δεδουλωμένοι· ὅτε ὁμῶς ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,
5 ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ γυναικὸς καὶ ὑπετάγη εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ
6 τοὺς ὑπὸ νόμον, διὰ νὰ λάβωμεν τὴν υἰοθεσίαν. Καὶ ἐπειδὴ εἴσθε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ
7 Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον κράζει· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. Ὅθεν δὲν εἴσαι πλέον δοῦλος ἀλλ' υἱός·
8 ἐὰν δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ τότε μὲν μὴ γνωρίζοντες τὸν Θεόν, ἐδουλεύσατε
9 εἰς τοὺς μὴ φύσει ὄντας Θεούς· τώρα δὲ ἀφοῦ ἐγνωρίσατε τὸν Θεόν, μᾶλλον δὲ ἐγνωρίσθητε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
10 πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα πάλιν ὡς πρότερον θέλετε νὰ δουλεύητε
11 Ἡμέρας παρατηρεῖτε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς. Φοβοῦμαι διὰ σᾶς, μήπως ματαιώσῃ ἐκοπίασα
12 εἰς ἐσᾶς. Γίνεσθε ὡς ἐγώ, διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι καθὼς σεῖς, ἀδελφοί, σᾶς παρακαλῶ, οὐδόλωσ με ἡδικήσατε·
13, 14 ἐξεύρετε δὲ ὅτι πρότερον σᾶς ἐκήρυξα τὸ εὐαγγέλιον ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, καὶ δὲν ἐξουθενήσατε οὐδ'
15 ἀπερρίψατε τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀλλὰ μὲ ἐδέχθητε ὡς ἄγγελον Θεοῦ, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.
16 Τίς λοιπὸν ἦτο ὁ μακαρισμός σας ἐπειδὴ μαρτυρῶ πρὸς ἐσᾶς ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς σας ἠθέλετε
17 ἐκβάλλει καὶ δώσει εἰς ἐμέ. Ἐχθρὸς σας ἔγεινα λοιπὸν, διότι σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν· Δεικνύουσι ζῆλον πρὸς
18 ἐσᾶς, οὐχὶ ὁμῶς καλόν, ἀλλὰ θέλουσι νὰ σᾶς ἀποκλείσωσι, διὰ νὰ ἔχητε σεῖς ζῆλον πρὸς αὐτοὺς. Καλὸν δὲ
19 εἶναι νὰ ἦσθε ζηλωταὶ πρὸς τὸ καλὸν πάντοτε καὶ οὐχὶ μόνον ὅταν εὐρίσκωμαι μεταξύ σας. Τεκνία μου, διὰ
20 τοὺς ὁποῖους πάλιν εἶμαι εἰς ὠδίνας, ἕως οὗ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· ἤθελον δὲ νὰ παρευρίσκωμαι μεταξύ
21 σας τώρα καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν φωνήν μου, διότι ἀπορῶ διὰ σᾶς. Εἶπατέ μοι οἱ θέλοντες νὰ ἦσθε ὑπὸ νόμον· τὸν
22 νόμον δὲν ἀκούετε· Διότι εἶναι γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε δύο υἱούς, ἓνα ἐκ τῆς δούλης καὶ ἓνα ἐκ
23 τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς δούλης ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας·
24 τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ ἀλληγορίαν· διότι αὗται εἶναι αἱ δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ τοῦ ὅρου Σινᾶ, ἡ γενῶσα
25 πρὸς δουλείαν, ἥτις εἶναι ἡ Ἄγαρ. Διότι τὸ Ἄγαρ εἶναι τὸ ὄρος Σινᾶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ ταυτίζεται μετὰ τὴν
26 σημερινὴν Ἱερουσαλήμ, εἶναι δὲ εἰς δουλείαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ εἶναι ἐλευθέρα,
27 ἥτις εἶναι μήτηρ πάντων ἡμῶν. Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐφράνθητι, στεῖρα ἡ μὴ τίκτουσα, ἔκβαλε φωνὴν
28 καὶ βόησον, ἡ μὴ ὠδίνουσα· διότι τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου εἶναι πλεονέστερα παρὰ τὰ τέκνα τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.
29 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, καθὼς ὁ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα εἴμεθα. Ἀλλὰ καθὼς τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς
30 ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφὴ Ἐκβαλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· διότι
31 δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Λοιπὸν, ἀδελφοί, δὲν εἴμεθα τῆς
32 δούλης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

5 Ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ λοιπὸν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡλευθέρωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστός, μένετε σταθεροί, καὶ μὴ ὑποβληθῆτε

πάλιν εἰς ζυγὸν δουλείας. Ἴδού, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς 2
 ὠφελήσει οὐδέν. Μαρτύρομαι δὲ πάλιν πρὸς πάντα ἄνθρωπον περιτεμνόμενον, ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ ἐκτελῇ 3
 ὅλον τὸν νόμον. Ἀπεχωρίσθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὅσοι δικαιοσύνη διὰ τοῦ νόμου, ἐξεπέσατε ἀπὸ τῆς χάριτος· 4
 διότι ἡμεῖς διὰ τοῦ Πνεύματος προσδοκῶμεν ἐκ πίστεως τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 5, 6
 οὔτε περιτομὴ ἔχει ἰσχὺν τινα, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε καλῶς· τίς 7
 σᾶς ἡμπόδιζεν ὥστε νὰ μὴ πείθησθε εἰς τὴν ἀλήθειαν ἥ κατάπεισις αὕτη δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνου, ὅστις σᾶς 8
 καλεῖ. Ὀλίγη ζύμη καθιστᾷ ὅλον τὸ φύραμα ἐνζυμον. Ἐγὼ ἔχω πεποιθήσιν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Κυρίου ὅτι δὲν 9, 10
 θέλετε φρονήσει οὐδὲν ἄλλο· ὅστις ὁμῶς σᾶς ταράττει, αὐτὸς θέλει ὑποφέρει τὴν ποινήν, ὁποῖος καὶ ἂν ᾖ. 11
 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἀκόμη κηρύττω περιτομήν, διὰ τί πλέον κατατρέχομαι ἄρα κατηργήθη τὸ σκάνδαλον 12
 τοῦ σταυροῦ. Εἴθε νὰ ἀποκοπῶσιν οἱ ταράττοντές σας. Διότι σεῖς, ἀδελφοί, προσεκλήθητε εἰς ἐλευθερίαν· 12, 13
 μόνον μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆς σαρκός, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλους. 14
 Διότι ὅλος ὁ νόμος εἰς ἓνα λόγον συμπληροῦται, εἰς τόν, Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Ἐὰν 14, 15
 ὁμῶς δάκνητε καὶ κατατρώγητε ἀλλήλους, προσέχετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀφανισθῆτε. Λέγω λοιπόν, Περιπατεῖτε 16
 κατὰ τὸ Πνεῦμα καὶ δὲν θέλετε ἐκπληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός. Διότι ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντία τοῦ 17
 Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα ἐναντία τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκεινται πρὸς ἀλλήλα, ὥστε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα 18
 θέλετε, νὰ μὴ πράττητε. Ἀλλ' ἐὰν ὀδηγῆσθε ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, δὲν εἴσθε ὑπὸ νόμον. Φανερά δὲ εἶναι 18, 19
 τὰ ἔργα τῆς σαρκός, τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, 20
 ἔχθραι, ἔριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αἵρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια 21
 τούτων, περὶ τῶν ὁποίων σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράττοντες βασιλείαν Θεοῦ δὲν 22
 θέλουσι κληρονομήσει. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, 23
 ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων δὲν ὑπάρχει νόμος. Ὅσοι δὲ εἶναι τοῦ Χριστοῦ 23, 24
 ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μὲ τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας. Ἐὰν ζῶμεν κατὰ τὸ Πνεῦμα, ἄς περιπατῶμεν 25
 καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους ἐρεθίζοντες, ἀλλήλους φθονοῦντες. 26

Ἀδελφοί, καὶ ἐὰν ἄνθρωπος ἀπερισκέπτως πέσῃ εἰς κανὲν ἁμάρτημα, σεῖς οἱ πνευματικοὶ διορθόνατε τὸν **6**
 τοιοῦτον μὲ πνεῦμα πραότητος, προσέχων εἰς σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ θάρη βαστάζετε 2
 καὶ οὕτως ἐκπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἐὰν τις νομίζῃ ὅτι εἶναι τι ἐνῶ εἶναι μηδέν, ἐαυτὸν 3
 ἐξαπατᾷ. Ἀλλ' ἕκαστος ἄς ἐξετάζῃ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, καὶ τότε εἰς ἐαυτὸν μόνον θέλει ἔχει τὸ καύχημα καὶ οὐχὶ 4
 εἰς τὸν ἄλλον· διότι ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ φορτίον θέλει βαστάσει. Ὁ δὲ κατηχούμενος τὸν λόγον ἄς κάμνῃ 5, 6
 τὸν κατηχοῦντα μέτοχον εἰς πάντα τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε, ὁ Θεὸς δὲν ἐμπαίζεται· ἐπειδὴ ὁ, τι ἂν 7
 σπεύρῃ ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει· διότι ὁ σπεύρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ θέλει θερίσει ἐκ τῆς σαρκὸς 8
 φθοράν, ἀλλ' ὁ σπεύρων εἰς τὸ Πνεῦμα θέλει θερίσει ἐκ τοῦ Πνεύματος ζωὴν αἰώνιον. Ἄς μὴ ἀποκάμνωμεν 9
 δὲ πράττοντες τὸ καλόν· διότι ἐὰν δὲν ἀποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει ἐν τῷ δέοντι καιρῷ. Ἄρα λοιπὸν ἐνόςῃ 10
 ἔχομεν καιρόν, ἄς ἐργαζώμεθα τὸ καλὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Ἴδετε 11
 πόσον μακρὰν ἐπιστολὴν σᾶς ἔγραψα μὲ τὴν χεῖρά μου. Ὅσοι θέλουσι νὰ ἀρέσκωσι κατὰ τὴν σάρκα, οὗτοι 12
 σᾶς ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μόνον διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὐδὲ οἱ 13
 περιτεμνόμενοι αὐτοὶ φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ θέλουσι νὰ περιτέμνησθε σεῖς, διὰ νὰ ἔχωσι καύχησιν εἰς 14
 τὴν σάρκα σας. Εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο νὰ καυχῶμαι εἰμὴ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15
 διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη ὡς πρὸς ἐμὲ καὶ ἐγὼ ὡς πρὸς τὸν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε 16
 περιτομὴ ἰσχύει τι οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ νέα κτίσις. Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, εἰρήνην 17
 ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὸ ἐξῆς μηδεὶς ἄς μὴ δίδῃ εἰς ἐμὲ ἐνόχλησιν· διότι 17
 ἐγὼ βαστάζω τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη 18
 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

- 1** Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς ὄντας ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ εἰς τὰ ἐπουράνια διὰ Χριστοῦ, καθὼς ἐξέλεξεν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ πρὸ καταβολῆς κόσμου, διὰ τὰ ἡμεῖς ἅγιοι καὶ ἄμωμοι ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ τῆς ἀγάπης, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἑαυτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἕπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς διὰ τοῦ ἡγαπημένου αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωστοποιήσας εἰς ἡμᾶς τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν προέθετο ἐν ἑαυτῷ, εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, νὰ συγκεφαλαιώσῃ τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν αὐτῷ, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐλάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ ἐνεργούντος τὰ πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, διὰ τὰ ἡμεῖς εἰς ἕπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ ἡμεῖς οἱ προελπίσαντες εἰς τὸν Χριστόν· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς ἠλπίσατε, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῆς ἐπαγγελίας, ὅστις εἶναι ὁ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, μέχρι τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀποκτηθέντος λαοῦ αὐτοῦ, εἰς ἕπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγώ, ἀκούσας τὴν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν πίστιν σας καὶ τὴν εἰς πάντα τοὺς ἁγίους ἀγάπην, δὲν παύομαι εὐχαριστῶν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ὑμῶν, μνημονεύων ὑμᾶς ἐν ταῖς προσευχαῖς μου, διὰ τὰ ὅσα δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως εἰς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, ὥστε νὰ φωτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ νοῦ σας, εἰς τὸ νὰ γνωρίσητε ποία εἶναι ἡ ἐλπίς τῆς προσκλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν κεφαλὴν ὑπεράνω πάντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἥτις εἶναι τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληροῦντος.
- 2, 2** Καὶ ἐσὼς ὄντας νεκροὺς διὰ τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἁμαρτίας ἐζωοποίησεν, εἰς τὰς ὁποίας περιεπατήσατέ ποτε κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν σήμερον εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτε κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πράττοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διαλογισμῶν, καὶ ἡμεῖς ἐκ φύσεως τέκνα ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ Θεὸς ὁμως πλούσιος ὢν εἰς ἔλεος, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἐνῶ ἡμεῖς νεκροὶ διὰ τὰ ἁμαρτήματα, ἐζωοποίησεν ἡμᾶς μετὰ τοῦ Χριστοῦ· κατὰ χάριν εἴσθε σεσωσμένοι· καὶ συνανέστησε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὰ ὅσα νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἐπερχομένους αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Διότι κατὰ χάριν εἴσθε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ ὁσῶς, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐχὶ ἐξ ἔργων, διὰ τὰ μὴ καυχῆσθαι τις. Διότι αὐτοῦ ποίημα εἴμεθα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ τὰ περιπατήσωμεν ἐν αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε ὅτι σεῖς οἱ ποτε ἐθνικοὶ κατὰ σάρκα, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς τῆς χειροποιήτου ἐν τῇ σαρκί, ὅτι ἦσθε ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι ἀπὸ τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ὄντες ἐν τῷ κόσμῳ χωρὶς Θεοῦ. Τώρα ὁμως διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγείνετε πλησίον διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὅστις ἔκαμε τὰ δύο ἐν καὶ ἔλυσεν τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, καταργήσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν τῶν ἐν τοῖς διατάγμασι, διὰ τὰ κτίσῃ εἰς ἑαυτὸν τοὺς δύο εἰς ἓνα νέον ἄνθρωπον, φέρων εἰρήνην, καὶ νὰ συνδιαλλάξῃ ἀμφοτέρους εἰς ἓν σῶμα πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ σταυροῦ, θανατώσας δι' αὐτοῦ τὴν ἔχθραν. Καὶ ἐλθὼν ἐκήρυξεν εὐαγγέλιον εἰρήνης εἰς ὅσους μακρὰν καὶ εἰς τοὺς πλησίον, διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν ἀμφοτέροι τὴν εἴσοδον πρὸς τὸν Πατέρα δι' ἐνὸς Πνεύματος. Ἄρα λοιπὸν δὲν εἴσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν τῷ ὁποίῳ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξάνεται εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.
- 3, 2** Διὰ τοῦτο ἐγώ ὁ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνικῶν, ἐπειδὴ ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης εἰς ἐμὲ ὑπὲρ ὑμῶν, ὅτι δι' ἀποκαλύψεως ἐφάνησεν εἰς ἐμὲ τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα συντόμως, ἐξ ὧν δύνασθε ἀναγινώσκοντες νὰ νοήσητε τὴν ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ γνῶσιν μου, τὸ ὁποῖον ἐν ἄλλαις γενεαῖς δὲν ἐγνωστοποιήθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη διὰ Πνεύματος εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἀποστόλους καὶ προφήτας, νὰ ᾗναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ ὁποίου ἔγενα ὑπηρέτης κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς

δυνάμεωσ αὐτοῦ. Εἰς ἐμὲ τὸν πλέον ἐλάχιστον πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, νὰ εὐαγγελίσω μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ φωτίσω πάντας, ποῖα εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ ὅστις ἔκτισε τὰ πάντα διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ γνωρισθῇ τὴν ἡμέραν διὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν αἰώνιον πρόθεσιν, τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μετὰ πεποιθήσιν διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως. Διὰ τοῦτο οἶσα παρακαλῶ νὰ μὴ ἀθυμῆτε διὰ τὰς ὑπὲρ ὑμῶν θλίψεις μου, τὸ ὁποῖον εἶναι δόξα ὑμῶν. Διὰ τοῦτο κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τοῦ ὁποῖου πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, νὰ κραταιωθῆτε ἐν δυνάμει διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ὥστε νὰ δυνηθῆτε, ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἐν ἀγάπῃ, νὰ καταλάβητε μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ τὴν ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν γνῶσιν, διὰ νὰ πληρωθῆτε μετὰ ὅλον τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον ὑπερεκπερισσοῦ νὰ κάμῃ ὑπὲρ πάντα ὅσα ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, εἰς αὐτὸν ἔστω ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τῆς προσκλήσεως, καθ' ἣν προσεκληθῆτε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ὑποφέροντες ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες νὰ διατηρῆτε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ προσεκληθῆτε μετὰ μίαν ἐλπίδα τῆς προσκλήσεώς σας· εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. Εἰς ἓνα δὲ ἕκαστον ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο λέγει· Ἀναβάς εἰς ὕψος, ἠχημαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ δὲ ἀνέβη τί εἶναι εἰμὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς Ὁ καταβάς αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ πληρῶσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν ἀποστόλους, ἄλλους δὲ προφῆτας, ἄλλους δὲ εὐαγγελιστάς, ἄλλους δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἕως οὗ καταντήσωμεν πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴ ἤμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι μετὰ πάντα ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, διὰ τῆς δολιότητος τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς πανουργίας εἰς τὸ μεθοδεύεσθαι τὴν πλάνην, ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὴν ἀγάπην νὰ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν κατὰ πάντα, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνδεδεμένον διὰ πάσης συναφείας τῶν συνεργούντων μελῶν, κατὰ τὴν ἀνάλογον ἐνέργειαν ἐνὸς ἐκάστου μέρους κάμνει τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος πρὸς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο λοιπὸν λέγω καὶ μαρτύρομαι διὰ τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ περιπατῆτε πλέον καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατοῦσιν ἐν τῇ ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τὴν διάνοιαν, ἀπηλλοτριωμένοι ὄντες ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀναισθητοῦντες, παρέδωκαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ἀσέλγειαν, διὰ νὰ ἐργάζωνται πᾶσαν ἀκαθαρσίαν ἀκορέστως. Σεῖς ὅμως δὲν ἐμάθετε οὕτω τὸν Χριστόν, ἐπεὶ αὐτὸν ἠκούσατε καὶ εἰς αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· νὰ ἀπεκδυθῆτε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ τὴν προτέραν διαγωγὴν, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἀπατηλὰς ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ἀνανεώνησθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοῦς σας καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κτισθέντα κατὰ Θεὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Ὅθεν ἀπορρίψαντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· διότι εἴμεθα μέλη ἀλλήλων. Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ἂς μὴ δύῃ ἐπὶ τὸν παροργισμόν σας, μήτε δίδετε τόπον εἰς τὸν διάβολον. Ὁ κλέπτων ἂς μὴ κλέπτῃ πλέον, μᾶλλον δὲ ἂς κοπιάζῃ ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μετὰ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεταδίδῃ εἰς τὸν χρεῖαν ἔχοντα. Μηδεὶς λόγος σαπρὸς ἂς μὴ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματός σας, ἀλλ' ὅστις εἶναι καλὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀκούοντας. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἂς ἀφαιρεθῇ ἀπὸ οἶσας μετὰ πάσης κακίας· γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχνοι, συγχωροῦντες ἀλλήλους, καθὼς ὁ Θεὸς συνεχώρησεν ἐσᾶς διὰ τοῦ Χριστοῦ.

Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ἂς ὀνομάζηται μεταξὺ σας, καθὼς πρέπει εἰς ἁγίους, μηδὲ αἰσχροτήτης καὶ μωρολογίας ἢ βωμολοχίας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπρεπῆ, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Διότι τοῦτο ἐξεύρετε, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅστις εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ἂς μὴ οἶσα ἀπατᾷ μετὰ ματαιοῦς λόγους· ἐπεὶ διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν. Διότι ἥσθ' ὅτε σκότος, τώρα ὅμως φῶς ἐν Κυρίῳ· περιπατεῖτε ὡς τέκνα φωτός· διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἐν πάσῃ ἀγαθῶσυνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· ἐξετάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκοτοῦς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· διότι τὰ κρυφίως γινόμενα ὑπὲρ αὐτῶν αἰσχροὺν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός γίνονται φανερά· ἐπεὶ πᾶν τὸ φανερούμενον φῶς εἶναι. Διὰ τοῦτο

15 λέγει· Σηκώθητι ὁ κοιμώμενος καὶ ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ θέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός. Προσέχετε λοιπὸν
 16 πῶς νὰ περιπατῆτε ἀκριβῶς, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, διότι αἱ ἡμέραι εἶναι
 17, 18 πονηραί. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ νοεῖτε τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε μὲ
 19 οἶνον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε διὰ τοῦ Πνεύματος, λαλοῦντες μεταξύ σας μὲ ψαλμοὺς
 20 καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν εἰς τὸν Κύριον, εὐχαριστοῦντες
 21 πάντοτε ὑπὲρ πάντων εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑποτασσόμενοι
 22, 23 εἰς ἀλλήλους ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας ὡς εἰς τὸν Κύριον, διότι ὁ ἀνὴρ
 εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ σώματος.
 24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστόν, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ὡς ὑποτάσσονται εἰς τοὺς ἄνδρας
 25 αὐτῶν κατὰ πάντα. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναικὰς σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ
 26 παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ αὐτῆς, διὰ νὰ ἀγιάσῃ αὐτήν, καθάρισας μὲ τὸ λουτρὸν τοῦ ὕδατος διὰ τοῦ λόγου,
 27 διὰ νὰ παραστήσῃ αὐτήν εἰς ἑαυτὸν ἑνδοξὸν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν κηλίδα ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλὰ
 28 διὰ νὰ ᾔνῃ ἀγία καὶ ἁμωμος. Οὕτω χρεωστοῦσιν οἱ ἄνδρες νὰ ἀγαπῶσι τὰς ἑαυτῶν γυναικὰς ὡς τὰ ἑαυτῶν
 29 σώματα. Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· διότι οὐδεὶς ἐμίσησέ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα, ἀλλ'
 30 ἐκτρέφει καὶ περιθάλλει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν· ἐπειδὴ μέλη εἴμεθα τοῦ σώματος αὐτοῦ,
 31 ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
 32 τὴν μητέρα καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ
 33 μυστήριον τοῦτο εἶναι μέγα, ἐγὼ δὲ λέγω τοῦτο περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας. Πλὴν καὶ σεῖς οἱ καθ'
 ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ὡς ἀγαπᾷ ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ὡς σέβηται τὸν ἄνδρα.

6, 2 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας ἐν Κυρίῳ· διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
 3 τὴν μητέρα, ἣτις εἶναι ἐντολὴ πρώτη μὲ ἐπαγγελίαν, διὰ νὰ γείνῃ εἰς σὲ καλὸν καὶ νὰ ᾔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ
 4, 5 τῆς γῆς. Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ Κυρίου. Οἱ δοῦλοι,
 ὑπακούετε εἰς τοὺς κατὰ σάρκα κυρίου σας μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας σας ὡς εἰς
 6 τὸν Χριστόν, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἄνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, εκπληροῦντες τὸ
 7, 8 θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες εἰς τὸν Κύριον καὶ οὐχὶ εἰς ἄνθρώπους, ἐξεύροντες
 9 ὅτι ἕκαστος ὁ, τι καλὸν πράξῃ, τοῦτο θέλει λάβει παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ
 κύριοι, τὰ αὐτὰ πράττετε πρὸς αὐτούς, ἀφίνοντες τὴν ἀπειλήν, ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς αὐτοὶ ἔχετε Κύριον ἐν
 10 οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία δὲν ὑπάρχει παρ' αὐτῷ. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ
 11 ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύθητε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ σταθῆτε ἐναντίον
 12 εἰς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· διότι δὲν εἶναι ἡ πάλῃ ἡμῶν ἐναντίον εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλ' ἐναντίον
 εἰς τὰς ἀρχάς, ἐναντίον εἰς τὰς ἐξουσίας, ἐναντίον εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου·
 13 ἐναντίον εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
 διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀντισταθῆτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀφοῦ καταπολεμήσητε τὰ πάντα, νὰ σταθῆτε.
 14, 15 Σταθῆτε λοιπὸν περιεζωσμένοι τὴν ὀσφὺν σας μὲ ἀλήθειαν καὶ ἐνδεδυμένοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ
 16 ἔχοντες ὑποδεδημένους τοὺς πόδας μὲ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀναλάβετε
 τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε δυνηθῆναι νὰ σβέσητε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπτρωμένα·
 17 καὶ λάβετε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἣτις εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ,
 18 προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ μετὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως διὰ τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο
 19 ἀγρυπνοῦντες μὲ πᾶσαν προσκαρτέρησιν καὶ δέησιν ὑπὲρ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ, διὰ νὰ δοθῇ
 εἰς ἐμὲ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μετὰ παρρησίας, διὰ νὰ κάμω γνωστὸν τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,
 20 ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶμαι πρέσβυς, φορῶν ἄλυσιν, διὰ νὰ λαλήσω περὶ αὐτοῦ μετὰ παρρησίας καθὼς πρέπει νὰ
 21 λαλήσω. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξεύρητε καὶ σεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί κάμνω, τὰ πάντα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ Τυχικός ὁ
 22 ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, τὸν ὁποῖον ἔπεμψα πρὸς ἐσᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθητε
 23 τὰ περὶ ἡμῶν καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας. Εἰρήνῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως ἀπὸ
 24 Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν ἐν καθαρότητι· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς πάντας τοὺς ἁγίους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοὺς ὄντας ἐν **1**
Φιλίπποις μετὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ διακόνων. χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου **2**
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν μου ὁσάκις σὰς ἐνθυμοῦμαι, πάντοτε ἐν πάσῃ προσευχῇ μου ὑπὲρ **3, 4**
πάντων ὑμῶν δεόμενος μετὰ χαρᾶς, διὰ τὴν εἰς τὸ εὐαγγέλιον κοινωνίαν σας ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι **5**
τοῦ νῦν, βέβαιος ὢν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὅστις ἤρchiσεν εἰς ἐσᾶς καλὸν ἔργον θέλει ἐπιτελέσει αὐτὸ μέχρι **6**
τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ φρονῶ τοῦτο περὶ πάντων ὑμῶν, διότι σὰς **7**
ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ εἶσθε πάντες σεῖς καὶ εἰς τὰ δεσμά μου καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν **8**
τοῦ εὐαγγελίου συγκοινωνοὶ μου τῆς χάριτος. Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, ὅτι σὰς ἐπιποθῶ πάντας μὲ **9**
σπλάγχχνα Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, νὰ περισσεύσῃ ἡ ἀγάπη σας ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς **10**
ἐπίγνωσιν καὶ εἰς πᾶσαν νόησιν, διὰ νὰ διακρίνητε τὰ διαφέροντα, ὥστε νὰ ἦσθε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι **11**
μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ, πλήρεις καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον **12**
Θεοῦ. Θέλω δὲ νὰ ἐξεύρητε, ἀδελφοί, ὅτι τὰ συμβάντα εἰς ἐμὲ συνέτρεξαν μᾶλλον εἰς πρόοδον τοῦ εὐαγγελίου, **13, 14**
ὥστε τὰ διὰ τὸν Χριστὸν δεσμά μου ἔγειναν φανερά εἰς ὅλον τὸ πραιτώριον καὶ εἰς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ οἱ **15**
πλείότεροι τῶν ἐν Κυρίῳ ἀδελφῶν πεποιθότες εἰς τὰ δεσμά μου τολμῶσι περισσότερον νὰ κηρύττωσιν ἀφόβως **16**
τὸν λόγον. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριδα, τινὲς δὲ καὶ ἀπὸ καλῆς θελήσεως κηρύττουσι τὸν Χριστόν· **17, 18**
οἱ μὲν κηρύττουσιν ἐξ ἀντιζηλίας τὸν Χριστόν, οὐχὶ ἐν καθαρότητι, νομίζοντες ὅτι προσθέτουσι θλίψιν εἰς τὰ **19**
δεσμά μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, ἐξεύροντες ὅτι εἶμαι τεταγμένος εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου. Τί λοιπὸν **20**
πλὴν κατὰ πάντα τρόπον, εἴτε ἐπὶ προφάσει εἴτε τῇ ἀληθείᾳ, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τοῦτο χαίρω ἀλλὰ **21**
καὶ θέλω χαίρει. Διότι ἐξεύρω ὅτι τοῦτο θέλει ἀποβῆ εἰς ἐμὲ πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς δεήσεώς σας καὶ διὰ **22**
τῆς βοηθείας, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν σταθερὰν προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι δὲν **23**
θέλω αἰσχυνοῦμαι εἰς οὐδέν, ἀλλὰ μετὰ πάσης παρηρησίας ὡς πάντοτε καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ὁ Χριστὸς ἐν **24, 25**
τῷ σώματί μου εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Διότι εἰς ἐμὲ τὸ ζῆν εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος, **26**
ἀλλ' ἐὰν τὸ νὰ ζῶ ἐν σαρκὶ τοῦτο συμβάλλῃ εἰς καρποφορίαν τοῦ ἔργου μου, καὶ τί νὰ ἐκλέξω δὲν γνωρίζω. **27**
Διότι στενοχωροῦμαι ὑπὸ τῶν δύο, ἔχων μὲν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναχωρήσω καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστόν· διότι **28**
εἶναι πολὺ πλεόν καλῆτερον· τὸ νὰ μένω ὅμως ἐν τῇ σαρκὶ εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς. Καὶ τοῦτο ἐξεύρω **29**
ἐν πεποιθήσει ὅτι θέλω μείνει καὶ συμπαραμένει μετὰ πάντων ὑμῶν διὰ τὴν εἰς τὴν πίστιν προκοπὴν σας καὶ **30**
χαράν, διὰ νὰ περισσεύῃ δι' ἐμοῦ τὸ καύχημά σας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν διὰ τῆς ἐμῆς πάλιν παρουσίας **31**
πρὸς ἐσᾶς. Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀκούσω, εἴτε ὅταν ἔλθω καὶ σὰς **32**
ἴδω εἴτε ἐνῶ εἶμαι ἀπών, τὴν κατάστασίν σας, ὅτι στέκεσθε εἰς ἓν πνεῦμα, συναγωνιζόμενοι ἐν μιᾷ ψυχῇ διὰ **33**
τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ φοβιζόμενοι εἰς οὐδέν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, τὸ ὅποιον εἰς αὐτοὺς μὲν εἶναι **34**
ἐνδειξις ἀπωλείας, εἰς ἐσᾶς δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· διότι εἰς ἐσᾶς ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ **35**
μόνον τὸ νὰ πιστεύητε εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχητε ὑπὲρ αὐτοῦ, ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὅποιον εἴδετε **36**
ἐν ἐμοὶ καὶ τώρα ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ τις παρηγορία ἐν Χριστῷ ἢ τις παραμυθία ἀγάπης, ἢ τις κοινωνία Πνεύματος ἢ σπλάγ- **2**
χνα τινὰ καὶ οἰκτιρμοί, κάμετε πλήρη τὴν χαράν μου, νὰ φρονῆτε τὸ αὐτό, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες **3**
ὁμόψυχοι καὶ ὁμόφρονες, μὴ πράττοντες μηδὲν ἐξ ἀντιζηλίας ἢ κενοδοξίας, ἀλλ' ἐν ταπεινοφροσύνῃ θεω- **4**
ροῦντες ἀλλήλους ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. Μὴ ἀποβλέπετε ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἕκαστος καὶ τὰ τῶν ἄλλων. **5, 6**
Τὸ αὐτὸ δὲ φρόνημα ἔστω ἐν ὑμῖν, τὸ ὅποιον ἦτο καὶ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅστις ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, δὲν **7**
ἐνόμισεν ἀρπαγὴν τὸ νὰ ᾖ ἴσα μὲ τὸν Θεόν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε λαβὼν δούλου μορφήν, γενόμενος ὁμοιος **8**
μὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ εὑρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὸ ἡμέρᾳ μέχρι **9**
θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς ὑπερύψωσεν αὐτόν καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτόν ὄνομα τὸ ὑπὲρ **10, 11**
πᾶν ὄνομα, διὰ νὰ κλίνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ **12**
πᾶσα γλῶσσα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Κύριος εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ὡστε, ἀγαπητοὶ μου, **13**
καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, οὐχὶ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ τώρα πολὺ περισσότερον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ **14, 15**
μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐργάζεσθε τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέ- **16**
λειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. Πράττετε τὰ πάντα χωρὶς γογγυσμῶν καὶ ἀμφισβήτησεων, διὰ **17**
νὰ γίνησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, μεταξὺ **18**
τῶν ὁποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ, κρατοῦντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς, διὰ καύχημά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ **19**
τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἔτρεξα εἰς μάτην οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίασα. Ἀλλ' ἐὰν καὶ προσφέρω ἑμαυτὸν σπονδὴν **20**
ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ λειτουργίας τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω μετὰ πάντων ὑμῶν· ὡσαύτως δὲ καὶ **21**
σεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μετ' ἐμοῦ. Ἐλπίζω δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν νὰ πέμπω πρὸς ἐσᾶς ταχέως τὸν **22**
Τιμόθεον, διὰ νὰ εὐφραίνωμαι καὶ ἐγὼ μαθὼν τὴν κατάστασίν σας· διότι δὲν ἔχω οὐδένα ἰσόψυχον, ὅστις νὰ **23, 24**
μεριμνήσῃ γνησίως περὶ τῆς καταστάσεώς σας· ἐπειδὴ πάντες ζητοῦσι τὰ ἑαυτῶν, οὐχὶ τὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **25**
γνωρίζετε δὲ τὴν δοκιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ὡς τέκνον μετὰ τοῦ πατρὸς ἐδούλευσε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον. **26**
Τοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμπω εὐθύς, καθὼς ἴδω τὸ τέλος τῶν ὑποθέσεών μου· πέποιθα δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον **27**
ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθῃ ταχέως. Ἐστοχάσθην ὅμως ἀναγκαῖον νὰ πέμπω πρὸς ἐσᾶς τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν **28**
ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ἀπεσταλμένον δὲ ἀπὸ σᾶς καὶ ὑπηρετήσαντα εἰς τὴν χρεῖάν μου,

26, 27 ἐπειδὴ ἐπεπόθει ὅλου ἑοῦ καὶ ἐλυπεῖτο, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε. Καὶ τῶντι ἠσθένησε μέχρι θανάτου·
 28 ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐχὶ δὲ αὐτόν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, διὰ νὰ μὴ λάθω λύπην ἐπὶ λύπην. Ὅθεν
 29, 30 ἔπεμψα αὐτόν μετὰ περισσοτέρας σπουδῆς, διὰ νὰ χαρῆτε ἰδόντες αὐτόν πάλιν, καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγωτέραν
 λύπην. Δέχθητε λοιπὸν αὐτόν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ τιμᾶτε τοὺς τοιούτους, ἐπειδὴ διὰ τὸ ἔργον
 τοῦ Χριστοῦ ἐπλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἄλλειψιν ὑμῶν
 τῆς εἰς ἐμέ ὑπηρεσίας.

3 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὸ νὰ σᾶς γράφω τὰ αὐτὰ εἰς ἐμέ μὲν δὲν εἶναι ὀχληρόν, εἰς
 2, 3 ἑοῦ δὲ ἀσφαλές. Προσέχετε τοὺς κύνας, προσέχετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, προσέχετε τὴν κατατομήν· διότι
 ἡμεῖς εἴμεθα ἡ περιτομή, οἱ λατρεύοντες τὸν Θεὸν ἐν Πνεύματι καὶ καυχώμενοι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ
 4 μὴ ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ἐν τῇ σαρκί, ἂν καὶ ἐγὼ ἔχω πεποιθήσιν καὶ ἐν τῇ σαρκί. Ἐάν τις ἄλλος νομίζῃ
 5 ὅτι ἔχει πεποίθησιν ἐν τῇ σαρκί, ἐγὼ περισσότερον· περιτετημένους τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἐκ γένους Ἰσραὴλ,
 6 ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλον διώκτης τῆς ἐκκλησίας, κατὰ
 7 τὴν δικαιοσύνην τὴν διὰ τοῦ νόμου διατελέσας ἀμεμπτος. Πλὴν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς ἐμέ κέρδη, ταῦτα
 8 ἐνόμισα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν· μάλιστα δὲ καὶ νομίζω τὰ πάντα ὅτι εἶναι ζημία διὰ τὸ ἔξοχον τῆς γνώσεως
 9 τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐζημιώθην τὰ πάντα, καὶ λογίζομαι ὅτι εἶναι σκύβαλα διὰ
 10 τὴν διὰ πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως, διὰ νὰ γνωρίσω αὐτόν καὶ τὴν
 δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος μὲ τὸν θάνατον
 11, 12 αὐτοῦ, ἵσως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. Οὐχὶ ὅτι ἔλαβον ἤδη τὸ βραβεῖον ἢ ἔγεια ἤδη
 13 τέλειος, τρέχω ὁμῶς κατόπιν, ἵσως λάθω αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐλήφθην ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀδελφοί,
 14, 15 ἐπεκτεινόμενος, τρέχω πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι
 λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, τοῦτο ἄς φρονῶμεν· καὶ ἐὰν φρονῇτέ τι ἄλλως πῶς, καὶ τοῦτο θέλει ἀποκαλύψει εἰς ἑοῦς
 16 ὁ Θεός. Πλὴν εἰς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφθάσαμεν, ἄς περιπατῶμεν κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα, ἄς φρονῶμεν τὸ
 17 αὐτό. Ἀδελφοί, συμμιμηταὶ μου γίνεσθε καὶ παρατηρεῖτε τοὺς ὅσοι περιπατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον
 18 ἡμᾶς. Διότι περιπατοῦσι πολλοί, τοὺς ὁποίους σᾶς ἔλεγον πολλάκις, τώρα δὲ καὶ κλαίω λέγων, ὅτι εἶναι
 19 οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία,
 20 καὶ ἡ δόξα αὐτῶν εἶναι ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἵτινες φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια. Διότι τὸ πολίτευμα ἡμῶν εἶναι ἐν
 21 οὐρανοῖς, ὁπόθεν καὶ προσμένομεν Σωτῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα
 τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνῃ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, διὰ τῆς
 ὁποίας δύναται καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς ἑαυτόν.

4 Ὅθεν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.
 2, 3 Παρακαλῶ τὴν Εὐωδίαν, παρακαλῶ καὶ τὴν Συντύχην, νὰ φρονῶσι τὸ αὐτὸ ἐν Κυρίῳ· καὶ παρακαλῶ καὶ σέ,
 σύντροφε γνήσιε, βοήθει αὐτὰς αἵτινες συνηγωνίσθησαν μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα
 4 καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐν βιβλίῳ ζωῆς. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε·
 5 πάλιν θέλω εἰπεῖ, Χαίρετε. Ἡ ἐπιείκειά σας ἄς γείνῃ γνωστὴ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι
 6 πλησίον. Μὴ μεριμνᾶτε περὶ μηδενός, ἀλλ' ἐν παντὶ πράγματι ἄς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας πρὸς τὸν
 7 Θεὸν μετ' εὐχαριστίας διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς δεήσεως. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα
 8 νοῦν θέλει διαφυλάξῃ τὰς καρδίας σας καὶ τὰ διανοήματά σας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί,
 9 ὅσα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, ἂν ὑπάρχῃ τις ἀρετὴ καὶ
 10 ἐὰν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε· ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε
 11 ἐν ἐμοί, ταῦτα πράττετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν. Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως ὅτι
 12 τώρα τέλος πάντων ἐδείξατε ἀναθάλλουσαν τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίδα· περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφροντίζετε, πλὴν δὲν
 13 εἶχετε εὐκαιρίαν. Οὐχὶ ὅτι λέγω τοῦτο διότι ὑστεροῦμαι· ἐπειδὴ ἐγὼ ἔμαθον νὰ ἤμῃ αὐτάρκης εἰς ὅσα ἔχω.
 14, 15 Ἐξεύρω νὰ ταπεινῶμαι, ἐξεύρω καὶ νὰ περισσεύωμαι· ἐν παντὶ τόπῳ καὶ κατὰ πάντα εἶμαι δεδιδαγμένος καὶ
 νὰ χορτάζωμαι καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύωμαι καὶ νὰ ὑστερῶμαι· τὰ πάντα δύναμαι διὰ τοῦ ἐνδυναμοῦντός
 16 με Χριστοῦ. Πλὴν καλῶς ἐπράξατε γενόμενοι συγκοινωνοὶ εἰς τὴν θλίψιν μου. Ἐξεύρετε δὲ καὶ σεῖς,
 17 Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία ἐκκλησία συνεκοινώνησε μετ'
 18 ἐμοῦ περὶ δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὴ σεῖς μόνοι, διότι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπασι καὶ δις μοὶ ἐπέμψατε
 19 εἰς τὴν χρεῖαν μου. Οὐχὶ ὅτι ζητῶ τὸ δῶρον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λογαρισμὸν σας.
 20 Ἐχω ὁμῶς πάντα καὶ περισσεύομαι· ἐνεπλήσθην δεχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαφροδίτου τὰ σταλέντα ἀπὸ σᾶς, ὁσμήν
 21, 22 εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Θεὸς μου θέλει ἐκπληρώσει πᾶσαν χρεῖαν σας κατὰ
 τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς δὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
 23 τῶν αἰώνων· ἀμήν. Ἀσπάσθητε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Σᾶς ἀσπάζονται οἱ μετ' ἐμοῦ ἀδελφοί. Σᾶς
 ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Καίσαρος. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς τοὺς ἐν Κολοσσαῖς· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, ἀκούσαντες τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν σας καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποτεταμιευμένην διὰ σαῶς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τὴν ὁποίαν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ καρποφορεῖ καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐγνωρίσατε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅστις εἶναι διὰ σαῶς, πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὅστις καὶ ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐν Πνεύματι ἀγάπην σας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν προσευχόμενοι διὰ σαῶς καὶ δεόμενοι νὰ ἐμπλησθῇτε ἀπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ θελήματος αὐτοῦ μετὰ πάσης σοφίας καὶ πνευματικῆς συνέσεως, διὰ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Κυρίου, εὐареστοῦντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐνδυναμούμενοι ἐν πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν, μετὰ χαρᾶς εὐχαριστοῦντες τὸν Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξίους τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, ὅστις ἡλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέφερεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθησαν· καὶ αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅστις εἶναι ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ γείνη αὐτὸς πρωτεύων εἰς τὰ πάντα, διότι ἐν αὐτῷ ἠυδόκησεν ὁ Πατὴρ νὰ κατοικήσῃ πᾶν τὸ πλήρωμα καὶ δι' αὐτοῦ νὰ συνδιαλλάξῃ τὰ πάντα πρὸς ἑαυτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ σαῶς, οἵτινες ἦσαν ποτὲ ἀπηλλοτριωμένοι καὶ ἐχθροὶ κατὰ τὴν διάνοιαν μὲ τὰ ἔργα τὰ πονηρά, τώρα ὅμως διήλλαξε πρὸς ἑαυτὸν διὰ τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, διὰ νὰ σαῶς παραστήσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους, ἐὰν ἐπιμένετε εἰς τὴν πίστιν, τεθεμελιωμένοι καὶ στερεοὶ καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανόν, τοῦ ὁποίου ἐγὼ ὁ Παῦλος ἕξεινα ὑπηρέτης. Τώρα χαίρω εἰς τὰ παθήματά μου διὰ σαῶς, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ἐγὼ ἕξεινα ὑπηρέτη κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν εἰς ἐμὲ δοθεῖσαν διὰ σαῶς, διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, τώρα δὲ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ φανερῶσιν τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὅστις εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς ἐσᾶς, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης· τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διὰ νὰ παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κοπιᾶζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ μετὰ δυνάμεως.

Διότι θέλω νὰ ἐξεύρητε ὁποῖον μέγαν ἀγῶνα ἔχω διὰ σαῶς καὶ τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τοὺς ὅσοι δὲν εἶδον τὸ πρόσωπόν μου σωματικῶς, διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐνωθέντων ὁμοῦ ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, ὥστε νὰ γνωρίσωσι τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κεκρυμμένοι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. Λέγω δὲ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ σαῶς ἐξαπατᾷ τις μὲ πιθανολογίαν· διότι ἂν καὶ κατὰ τὸ σῶμα ἡμῖν ἀπών, μὲ τὸ πνεῦμα ὅμως εἴμαι μεθ' ὑμῶν, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τάξιν σας καὶ τὴν σταθερότητα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεώς σας. Καθὼς λοιπὸν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ στερεούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ μετὰ εὐχαριστίας. Βλέπετε μὴ σαῶς ἐξαπατήσῃ τις διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ματαίας ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐχὶ κατὰ Χριστόν· διότι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ εἶσθε πλήρεις ἐν αὐτῷ, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχειροποίητον, ἀπεκδυθέντες τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς διὰ τῆς περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ βαπτίσματι, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνανέστητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν. Καὶ ἐσᾶς, ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὴν ἀκροθυσίαν τῆς σαρκὸς σας, συνεζωοποίησε μετ' αὐτοῦ, συγχωρήσας εἰς ἐσᾶς πάντα τὰ πταίσματα, ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, συνιστάμενον εἰς διατάγματα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐναντίον εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀφῆρεσεν αὐτὸ ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· καὶ ἀπογυμνώσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησίᾳ, θριαμβεύσας κατ' αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ. Ἄς μὴ σαῶς κρίνῃ λοιπὸν μηδεὶς διὰ φαγητῶν ἢ διὰ ποτῶν ἢ διὰ λόγον ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι σκιά τῶν μελλόντων, τὸ σῶμα ὅμως εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ἄς μὴ σαῶς στερήσῃ μηδεὶς τοῦ βραβείου μὲ προσποιήσιν ταπεινοφροσύνης καὶ μὲ θρησκείαν τῶν ἀγγέλων, ἐμβατεύων εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶδε, ματαίως φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ

κρατῶν τὴν κεφαλὴν, τὸν Χριστόν, ἐκ τοῦ ὁποίου ὅλον τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀρμῶν καὶ συνδέσμων διατηρούμενον
 20 καὶ συνδεόμενον αὐξάνει κατὰ τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῶν
 21 στοιχείων τοῦ κόσμου, διὰ τί ὡς ζῶντες ἐν τῷ κόσμῳ ὑπόκεισθε εἰς διατάγματα, Μὴ πιάσης, μὴ γευθῆς, μὴ
 22 ἐγγίσης, τὰ ὁποῖα πάντα φθείρονται διὰ τῆς χρήσεως, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων
 23 τὰ ὁποῖα ἔχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας εἰς ἐβελοθησκεῖαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ σκληραγωγίαν τοῦ
 σώματος, εἰς οὐδεμίαν τιμὴν ἔχοντα τὴν εὐχαρίστησιν τῆς σαρκός.

3 Ἐὰν λοιπὸν συνανέστητε μετὰ τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, ὅπου εἶναι ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ
 2, 3 Θεοῦ, τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κεκρυμμένη μετὰ τοῦ
 4 Χριστοῦ ἐν τῷ Θεῷ· ὅταν ὁ Χριστὸς, ἡ ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς μετ' αὐτοῦ θέλετε φανερωθῇ ἐν
 5 δόξῃ. Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν
 6 πλεονεξίαν, ἥτις εἶναι εἰδωλολατρεία, διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας,
 7, 8 εἰς τὰ ὁποῖα καὶ σεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· τώρα ὁμως ἀπορρίψατε καὶ σεῖς ταῦτα πάντα,
 9 ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματός σας· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀφοῦ
 10 ἀπεξεδύθητε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μετὰ τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ ἐνεδύθητε τὸν νέον, τὸν ἀνακαινιζόμενον
 11 εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου δὲν εἶναι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ
 12 ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν εἶναι ὁ Χριστός. Ἐνδύθητε
 13 λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,
 14 πραότητα, μακροθυμίαν, ὑποφέροντες ἀλλήλους καὶ συγχωροῦντες εἰς ἀλλήλους, ἐὰν τις ἔχη παράπονον
 15 κατὰ τινος· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς συνεχώρησεν εἰς ἐσᾶς, οὕτω καὶ σεῖς· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἐνδύθητε τὴν
 16 ἀγάπην, ἥτις εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἧς βασιλεύη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
 17 εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκλήθητε εἰς ἓν σῶμα· καὶ γίνεσθε εὐγνώμονες. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἧς κατοικῇ
 18 ἐν ὑμῖν πλουσιῶς μετὰ πάσης σοφίας· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἀλλήλους μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ
 19 ᾠδὰς πνευματικὰς, ἐν χάριτι ψάλλοντες ἐκ τῆς καρδίας ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν πράττητε
 20 ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πράττετε, εὐχαριστοῦντες δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν καὶ
 21, 22 Πατέρα. Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, καθὼς πρέπει ἐν Κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς
 23 γυναῖκας σας καὶ μὴ ἦσθε πικροὶ πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς κατὰ πάντα· διότι τοῦτο
 24 εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα σας, διὰ νὰ μὴ μικροψυχῶσιν. Οἱ δοῦλοι,
 25 ὑπακούετε κατὰ πάντα εἰς τοὺς κατὰ σάρκα κυρίους σας, οὐχὶ μὲ ὀφθαλμοδουλείας ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ
 26 μὲ ἀπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν. Καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν πράττητε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς εἰς τὸν Κύριον
 27 καὶ οὐχὶ εἰς ἀνθρώπους, ἐξεύροντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Κυρίου θέλετε λάβει τὴν ἀνατιπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διότι
 28 εἰς τὸν Κύριον Χριστὸν δουλεύετε. Ὅστις ὁμως ἀδικεῖ, θέλει λάβει τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ, καὶ δὲν
 29 ὑπάρχει προσωποληψία.

4 Οἱ κύριοι, ἀποδίδετε εἰς τοὺς δούλους σας τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἴσον, ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριον ἐν
 2, 3 οὐρανοῖς. Ἐμμένετε εἰς τὴν προσευχὴν, ἀγρυπνοῦντες εἰς αὐτὴν μετὰ εὐχαριστίας, προσευχόμενοι ἐν ταυτῷ
 4 καὶ περὶ ἡμῶν, νὰ ἀνοίξῃ εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, διὰ νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ
 5 τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεδεδεμένος, διὰ νὰ φανερώσω αὐτὸ καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω. Περιπατεῖτε ἐν φρονήσει
 6 πρὸς τοὺς ἔξω, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν. Ὁ λόγος σας ἦναι πάντοτε μὲ χάριν, ἡρτυμένος μὲ ἄλως,
 7 διὰ νὰ ἐξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνησθε πρὸς ἕνα ἕκαστον. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ
 8 Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, τὸν ὁποῖον ἔπεμψα πρὸς ἐσᾶς
 9 δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθῃ τὴν κατάστασίν σας καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας, μετὰ τοῦ Ὀνησίμου
 10 τοῦ πιστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, ὅστις εἶναι ἀπὸ σᾶς· θέλουσι σᾶς φανερώσει πάντα τὰ ἐδώ. Σᾶς ἀσπάζεται
 11 Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάβετε παραγγελίας·
 12 ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς, ὑποδέχθητε αὐτόν, καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἵτινες εἶναι ἐκ τῆς περιτομῆς,
 13 οὗτοι μόνον εἶναι συνεργοὶ μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἔγειναν εἰς ἐμὲ παρηγορία. Σᾶς ἀσπάζεται
 14 ὁ Ἐπαφρᾶς, ὅστις εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος διὰ σᾶς ἐν ταῖς προσευχαῖς,
 15 διὰ νὰ σταθῇ τέλειος καὶ πλήρης εἰς πᾶν θέλημα τοῦ Θεοῦ· διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν
 16 διὰ σᾶς καὶ τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τοὺς ἐν Ἱεραπόλει. Σᾶς ἀσπάζεται Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς καὶ ὁ
 17 Δημᾶς. Ἀσπάσθητε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ τὸν Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ
 18 τὴν ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ μεταξὺ σας ἡ ἐπιστολή, κάμετε νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λαοδικέων, καὶ τὴν
 19 ἐκ Λαοδικείας νὰ ἀναγνώσῃ καὶ σεῖς. Καὶ εἶπατε πρὸς τὸν Ἀρχιππον· Πρόσεχε εἰς τὴν διακονίαν, τὴν
 20 ὁποίαν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ ἐκπληροῖς αὐτήν. Ὁ ἀσπασμὸς ἐγγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου.
 21 Ἐνθυμεῖσθε τὰ δεσμὰ μου. Ἡ χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

Η ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΩΤΗ

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ, τῷ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ **1**
Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν **2**
πάντοτε τὸν Θεὸν περὶ πάντων ὑμῶν καὶ σὰς μνημονεύομεν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν, ἀδιαλείπτως ἐνθυμού- **3**
μενοι τὸ εἰς τὴν πίστιν ἔργον σας καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν **4**
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ἐξεύροντες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλο- **5**
γὴν σας, διότι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν δὲν ἔγεινεν εἰς ἐσᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν Πνεύματι **6**
Ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς ἐξεύρετε ὅποιοι ὑπῆρξαμεν μεταξὺ σας διὰ σᾶς. Καὶ σεῖς ἐγείνετε **7, 8**
μιμηταὶ ἡμῶν καὶ τοῦ Κυρίου, δεχθέντες τὸν λόγον ἐν μέσῳ πολλῆς θλίψεως μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου, **9**
ὥστε ἐγείνετε τύποι εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ. Διότι ἀπὸ σᾶς ἐξήχησεν ὁ **10**
λόγος τοῦ Κυρίου οὐχὶ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἔφθασεν ἡ φήμῃ τῆς πρὸς **9**
τὸν Θεὸν πίστεώς σας, ὥστε ἡμεῖς δὲν ἔχομεν χρεῖαν νὰ λαλῶμεν τι. Διότι αὐτοὶ διηγοῦνται περὶ ἡμῶν ὅποιαν **9**
εἴσοδον ἐλάβομεν πρὸς ἐσᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, διὰ νὰ δουλεύητε Θεὸν **10**
ζῶντα καὶ ἀληθινόν, καὶ νὰ προσμένητε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν **10**
Ἰησοῦν, ὅστις ἐλευθερόνει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.

Διότι σεῖς ἐξεύρετε, ἀδελφοί, τὴν πρὸς ἐσᾶς εἴσοδον ἡμῶν, ὅτι δὲν ἔγεινε ματαία, ἀλλὰ καὶ προπαθόντες **2, 2**
καὶ ὕβρισθέντες, καθὼς ἐξεύρετε, ἐν Φιλίπποις, ἐλάβομεν θάρρος εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν νὰ λαλήσωμεν πρὸς ἐσᾶς **3**
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺν ἀγῶνα. Διότι ἡ προτροπὴ ἡμῶν δὲν ἦτο ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὔτε **3**
μετὰ δόλου· ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, **4**
οὐχὶ ὡς ἀρέσκοντες εἰς ἀνθρώπους, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν τὸν δοκιμάζοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Διότι οὔτε λόγον **5**
κολακείας μετεχειρίσθημεν ποτε, καθὼς ἐξεύρετε, οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ὁ Θεός, οὔτε ἐζητήσα- **6**
μεν δόξαν ἐξ ἀνθρώπων, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων· καίτοι δυνάμενοι νὰ δίδωμεν βάρος ὡς ἀπόστολοι τοῦ **7**
Χριστοῦ, ἀλλ' ἐστάθημεν γλυκεῖς ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, καθὼς ἡ τροφὸς περιθάλλει τὰ ἑαυτοῦ τέκνα· οὕτως ἔχον- **8**
τες ἐνθερμον ἀγάπην πρὸς ἐσᾶς, εὐχαριστούμεθα νὰ μεταδώσωμεν οὐχὶ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ **9**
καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐστάθητε ἀγαπητοὶ εἰς ἡμᾶς. Διότι ἐνθυμεῖσθε, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν **9**
μόχθον· ἐπειδὴ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρυνώμεν τινα ἐξ ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ἐσᾶς τὸ **10**
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Σεῖς εἴσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς ὅτι ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ἐφέρθημεν πρὸς **10**
ἐσᾶς τοὺς πιστεύοντας, καθὼς ἐξεύρετε ὅτι ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, σὰς προετρέπομεν **11, 12**
καὶ παρηγοροῦμεν καὶ διεμαρτυρόμεθα, διὰ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ προσκαλοῦντος ὑμᾶς εἰς **13**
τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες **13**
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἠκούσατε παρ' ἡμῶν, ἐδέχθητε αὐτὸν οὐχὶ ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς **14**
εἶναι ἀληθὺς, λόγον Θεοῦ, ὅστις καὶ ἐνεργεῖται μεταξὺ ὑμῶν τῶν πιστευόντων. Διότι σεῖς ἐγείνετε, ἀδελφοί, **14**
μιμηταὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, αἵτινες εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἐπάθετε τὰ **15**
αὐτὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑμῶν ὁμοεθνῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν **15**
ἐθανάτωσαν καὶ τοὺς ἰδίους αὐτῶν προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐξεδίωξαν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν ἀρέσκουσι, καὶ εἰς **16**
πάντας τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἐναντίοι, ἐμποδίζοντες ἡμᾶς νὰ λαλήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη διὰ νὰ σωθῶσι, διὰ **16**
νὰ ἀναπληρώσωσι τὰς ἀμαρτίας ἑαυτῶν πάντοτε. Ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ μέχρι τέλους. Ἀλλ' ἡμεῖς, **17**
ἀδελφοί, ὀρφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς ὀλίγον καιρὸν, προσωπικῶς οὐχὶ κατὰ τὴν καρδίαν, ἐσπουδάσαμεν **18**
περισσότερον μετὰ πολλῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας. Διὰ τοῦτο ἠελήσαμεν νὰ ἔλθωμεν πρὸς **18**
ἐσᾶς, ἐγὼ μάλιστα ὁ Παῦλος, καὶ ἅπαξ καὶ δῖς, καὶ ἡμπόδισεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Διότι τίς ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἢ ἡ **19**
χαρὰ ἢ ὁ στέφανος τῆς καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ σεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ **20**
αὐτοῦ· Διότι σεῖς εἴσθε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

Διὰ τοῦτο μὴ ὑποφέροντες πλέον, ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ ἀπομείνωμεν μόνοι ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐπέμψαμεν **3, 2**
Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ **3**
νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ περὶ τῆς πίστεώς σας, διὰ νὰ μὴ κλονίζηται μηδεὶς ἐν ταῖς θλίψεσι **4**
ταύταις. Διότι σεῖς ἐξεύρετε ὅτι εἰς τοῦτο εἴμεθα τεταγμένοι· διότι ὅτε ἤμεθα παρ' ὑμῖν, προελέγομεν πρὸς ἐσᾶς **4**
ὅτι μέλλομεν νὰ ὑποφέρωμεν θλίψεις, καθὼς καὶ ἔγεινε καὶ ἐξεύρετε. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ὑποφέρων πλέον **5**
ἔπεμψα διὰ νὰ μάθω τὴν πίστιν σας, μήπως σᾶς ἐπείρασεν ὁ πειράζων καὶ ἀποβῇ εἰς μάτην ὁ κόπος ἡμῶν. **6**
Ἦδη δὲ ὅτε ἦλθεν ὁ Τιμόθεος ἀπὸ σᾶς πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔφερε πρὸς ἡμᾶς καλὰς ἀγγελίας περὶ τῆς πίστεως **6**
καὶ τῆς ἀγάπης σας, καὶ ὅτι ἔχετε πάντοτε ἀγαθὴν ἐνθύμησιν ἡμῶν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἴδῃτε ἡμᾶς καθὼς καὶ **7**
ἡμεῖς ἐσᾶς, διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν, ἀδελφοί, διὰ σᾶς ἐν ὅλῃ τῇ θλίψει καὶ στενοχωρίᾳ ἡμῶν διὰ τῆς **7**
πίστεώς σας· διότι τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς μένητε σταθεροὶ εἰς τὸν Κύριον. Ἐπειδὴ τίνα εὐχαριστίαν δυνάμεθα **8, 9**
νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ σᾶς δι' ὅλην τὴν χαράν, τὴν ὁποίαν χαίρομεν διὰ σᾶς ἔμπροσθεν τοῦ **9**
Θεοῦ ἡμῶν, νύκτα καὶ ἡμέραν δεόμενοι καθ' ὑπερβολὴν νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν **10**
τὰς ἐλλείψεις τῆς πίστεώς σας. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶθε **11**
νὰ κατευθύνῃ τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ἐσᾶς· ἐσᾶς δὲ ὁ Κύριος νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν ἀγάπην **12**

13 πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας, καθὼς καὶ ἡμεῖς περισσεύομεν πρὸς ἐσᾶς, διὰ τὴν στήριξιν τὰς καρδίας σας ἀμέμπτους εἰς τὴν ἀγιωσύνην ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

- 4** Ὅθεν τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί, σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ σᾶς προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς πρέπει νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ ἀρέσκητε εἰς τὸν Θεόν, οὕτως νὰ περισσεύητε εἰς τὸ μᾶλλον· διότι ἐξεύρετε ποῖας παραγγελίας ἐδώκαμεν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ ἀπέχησθε ἀπὸ τῆς πορνείας, νὰ ἐξεύρῃ ἕκαστος ὑμῶν νὰ κρατῇ τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, οὐχὶ εἰς πάθος ἐπιθυμίας καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντα τὸν Θεόν, νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τις καὶ ἀδικῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐκδικητὴς διὰ πάντα ταῦτα, καθὼς καὶ σᾶς προεῖπομεν καὶ διὰ μαρτυριῶν ἐβεβαίωσαμεν. Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἐκάλεσεν ἡμᾶς πρὸς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ πρὸς ἁγιασμόν. Ὅθεν ὁ ἀθετῶν ταῦτα δὲν ἀθετεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὅστις καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ Ἅγιον εἰς ἡμᾶς. Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς γράφω· διότι σεῖς αὐτοὶ εἴσθε θεοδίδακτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐπειδὴ καὶ πράττετε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν. Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νὰ περισσεύητε κατὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ νὰ φιλοτιμησθε εἰς τὸ νὰ ἡσυχάζητε καὶ νὰ καταγίνησθε εἰς τὰ ἴδια καὶ νὰ ἐργάζησθε μετὰ τὰς ἰδίας ὑμῶν χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλαμεν, διὰ νὰ περιπατῆτε μετὰ εὐσχημοσύνης πρὸς τοὺς ἔξω καὶ νὰ μὴ ἔχητε χρεῖαν μηδενός. Δὲν θέλω δὲ νὰ ἄγνοητε, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, διὰ νὰ μὴ λυπηθῇτε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Διότι ἐάν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ θέλει φέρει μετ' αὐτοῦ. Διότι τοῦτο σᾶς λέγομεν διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, ὅσοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβει τοὺς κοιμηθέντας· ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει καταβῆ ἀπ' οὐρανοῦ μετὰ κέλευσμα, μετὰ φωνὴν ἀρχαγγέλου καὶ μετὰ σάλπιγγα Θεοῦ, καὶ οἱ ἀποθανόντες ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστῆθαι πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες ὅσοι ἀπομένομεν θέλομεν ἀρπαχθῇ μετ' αὐτῶν ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα, καὶ οὕτως θέλομεν εἶσθαι πάντοτε μετὰ τοῦ Κυρίου. Λοιπὸν παρηγορεῖτε ἀλλήλους μετὰ τοὺς λόγους τούτους.
- 5, 2** Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς γράφῃ τις· διότι σεῖς ἐξεύρετε ἀκριβῶς ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. Ἐπειδὴ ὅταν λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε ἐπέρχεται ἐπ' αὐτοὺς αἰφνίδιος ὀλεθρὸς, καθὼς αἱ ὀδίνοις εἰς τὴν ἐγκυμονοῦσαν, καὶ δὲν θέλουσιν ἐκφυγεῖ.
- 4, 5 Ἀλλὰ σεῖς, ἀδελφοί, δὲν εἴσθε ἐν σκότει, ὥστε ἡ ἡμέρα νὰ σᾶς καταφθάσῃ ὡς κλέπτῃς· πάντες σεῖς εἴσθε υἱοὶ φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Δὲν εἴμεθα νυκτὸς οὐδὲ σκότους. Ἄρα λοιπὸν ἂς μὴ κοιμώμεθα ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλ' ἂς ἀγρυπνῶμεν καὶ ἂς ἐγκρατεύμεθα. Διότι οἱ κοιμώμενοι τὴν νύκτα κοιμῶνται, καὶ οἱ μεθύοντες τὴν νύκτα μεθύουσιν· ἀλλ' ἡμεῖς, ὄντες τῆς ἡμέρας, ἂς ἐγκρατεύμεθα, ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας· διότι ὁ Θεὸς δὲν προσδιώρισεν ἡμᾶς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς ἀπόλαυσιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε ἀγρυπνοῦμεν εἴτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε. Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νὰ γνωρίζητε τοὺς ὅσοι κοπιᾶζουσι μετὰς σας καὶ εἶναι προσεστώτες σας ἐν Κυρίῳ καὶ σᾶς νουθετοῦσι, καὶ νὰ τιμᾶτε αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ὑπερεκπερισσοῦ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε μετὰς σας. Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, περιθάλπετε τοὺς ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Προσέχετε μὴ ἀποδίδῃ τις εἰς τινὰ κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ ζητεῖτε πάντοτε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, κατὰ πάντα εὐχαριστεῖτε· διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐσᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβύνετε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους κακοῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς ἀγιάσῃ ὁλοκλήρως, καὶ νὰ διατηρηθῇ ὁλόκληρον τὸ πνεῦμά σας καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις σᾶς καλεῖ, ὅστις καὶ θέλει ἐκτελέσει. Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. Ἀσπάσθητε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Σᾶς ὀρκίζω εἰς τὸν Κύριον νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀδελφούς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ ὑμῶν· ἀμήν.

Η ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡμῶν **1**
καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **2**
Ὅφειλομεν νὰ εὐχαριστῶμεν πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ σᾶς, ἀδελφοί, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις **3**
σας καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα διὰ σᾶς ἐν **4**
ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ὑπομονὴν σας καὶ πίστιν ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσι, τὰς **5**
ὁποίας ὑποφέρετε, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔνδειξις τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀξιωθῇτε τῆς βασιλείας τοῦ **6**
Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ πάσχετε, ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς τοὺς **7**
ὅσοι σᾶς θλίβουσιν, εἰς ἐσᾶς δὲ τοὺς θλιβομένους ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀποκαλυφθῇ ἀπ' **8**
οὐρανοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐν πυρὶ φλογός, κάμνων ἐκδίκησιν εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας **9**
Θεὸν καὶ εἰς τοὺς μὴ ὑπακούοντας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἵτινες θέλουσι **10**
τιμωρηθῇ με ὀλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ **11**
νὰ ἐνδοξασθῇ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ νὰ θαυμασθῇ ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, ἐπειδὴ σεῖς ἐπιστεύσατε εἰς **12**
τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σᾶς, διὰ νὰ σᾶς **11**
καταστήσῃ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἄξιους τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ τὸ **12**
ἔργον τῆς πίστεως ἐν δυνάμει, διὰ νὰ ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς **12**
ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν **2**
ἐπισυνάξεως ἡμῶν, νὰ μὴ σαλευθῇτε ταχέως ἀπὸ τοῦ φρονήματός σας, μηδὲ νὰ θορυβῆσθε, μήτε διὰ πνεύμα- **2**
τος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς γραφομένης ὑφ' ἡμῶν, ὅτι τάχα ἐπλησίασεν ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. Ἄς **3**
μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ τις κατ' οὐδένα τρόπον· διότι δὲν θέλει ἔλθεῖ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐὰν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀπο- **4**
στασία καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ υπεραϊρόμενος **4**
ἐναντίον εἰς πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε νὰ καθῇ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεός, ἀποδεικνύων **5, 6**
ἑαυτὸν ὅτι εἶναι Θεός. Δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐνῶ ἡμῖν ἔτι παρ' ὑμῖν σᾶς ἔλεγον ταῦτα· καὶ τώρα γνωρίζετε **7**
ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κωλύει αὐτόν, ὥστε νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· διότι τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας **7**
ἤδη ἐνεργεῖται, μόνον ἔως νὰ ἐκβληθῇ ἐκ μέσου ὁ κωλύων τώρα· καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνομος, τὸν **8**
ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ θέλει ἐξαφανίσει μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν **9**
τῆς παρουσίας αὐτοῦ· ὅστις θέλει ἔλθεῖ κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι **9**
ψεύδους· καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας μεταξὺ τῶν ἀπολλυμένων, διότι δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἀγάπην τῆς ἀλη- **10**
θείας διὰ νὰ σωθῶσι· καὶ διὰ τοῦτο θέλει πέμψῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε νὰ πιστεύσωσιν **11**
εἰς τὸ ψεῦδος, διὰ νὰ κατακριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' εὐαρεστηθέντες εἰς τὴν **12**
ἀδικίαν. Ἡμεῖς ὅμως ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστῶμεν πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ σᾶς, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ **13**
Κυρίου, ὅτι σᾶς ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς πίστεως τῆς **14**
ἀληθείας, εἰς τὸν ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσε διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν **15**
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λοιπὸν, ἀδελφοί, μένετε σταθεροὶ καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε εἴτε **16**
διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, **17**
ὅστις μᾶς ἡγάπησε καὶ ἔδωκεν αἰωνίαν παρηγορίαν καὶ ἀγαθὴν ἐλπίδα διὰ τῆς χάριτος, εἴθε νὰ παρηγορήσῃ **17**
τὰς καρδίας σας καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς πάντα λόγον καὶ ἔργον ἀγαθόν.

Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς καὶ **3**
εἰς ἐσᾶς, καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῶν παραλόγων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· διότι ἡ πίστις δὲν ὑπάρχει **2**
εἰς πάντας. Πιστὸς ὅμως εἶναι ὁ Κύριος, ὅστις θέλει σᾶς στηρίξῃ καὶ φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἐχομεν δὲ **3, 4**
πεποίθησιν διὰ τοῦ Κυρίου ἔφ' ὑμᾶς ὅτι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ πράττετε καὶ θέλετε πράττει.
Ὁ δὲ Κύριος εἴθε νὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Χριστοῦ. **5**
Σᾶς παραγγέλλομεν δέ, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀπομακρύνησθε ἀπὸ παντὸς **6**
ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. Ἐπειδὴ σεῖς **7**
ἐξεύρετε πῶς πρέπει νὰ μιμῆσθε ἡμᾶς, διότι δὲν ἐφέρθημεν ἀτάκτως μεταξὺ σας, οὐδὲ ἐφάγομεν δωρεὰν ἄρτον **8**
παρὰ τινός, ἀλλὰ μετὰ κόπου καὶ μόχθου, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμεν μηδένα **9**
ὑμῶν· οὐχὶ διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν ἑαυτοὺς τύπον εἰς τὸ νὰ μιμῆσθε ἡμᾶς. **10**
Διότι καὶ ὅτε ἤμεθα παρ' ὑμῖν, τοῦτο σᾶς παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐὰν τις δὲν θέλῃ νὰ ἐργάζεται, μὴδὲ ἂς τρώγῃ. **11**
Ἐπειδὴ ἀκούομέν τινας ὅτι περιπατοῦσι μεταξὺ σας ἀτάκτως, μὴ ἐργαζόμενοι μηδὲν, ἀλλὰ περιεργαζόμενοι· **12**
παραγγέλλομεν δὲ εἰς τοὺς τοιοῦτους καὶ προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ τρώγῃ τὸν **13, 14**
ἄρτον αὐτῶν ἐργαζόμενοι μετὰ ἡσυχίας. Σεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἀποκάμνητε πράττοντες τὸ καλόν. Καὶ ἐὰν **15, 16**
τις δὲν ὑπακούῃ εἰς τὸν λόγον ἡμῶν τὸν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειόνετε καὶ μὴ συναναστρέφεσθε μετ' **17**
αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐντραπῇ· πλὴν μὴ θεωρεῖτε αὐτόν ὡς ἐχθρόν, ἀλλὰ νοθεύετε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος **18**
τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην διαπαντός ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ **17**
ἀσπασμὸς ἐγγράφη μετὰ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν. **18**

Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

- 1** Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
2 τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, πρὸς Τιμόθεον, τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν· εἶη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
3 Πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καθὼς σὲ παρεκάλεσα ἀπερχόμενος εἰς Μακεδονίαν, νὰ
4 προσμείνης ἐν Ἐφέσῳ, διὰ νὰ παραγγείλῃς εἰς τινὰς νὰ μὴ ἑτεροδιδασκαλῶσι μηδὲ νὰ προσέχωσιν εἰς μύθους
καὶ γενεαλογίας ἀπεράντους, αἵτινες προξενοῦσι φιλονεικίας μᾶλλον παρὰ τὴν εἰς τὴν πίστιν οἰκοδομὴν τοῦ
5 Θεοῦ, οὕτω πράττε· τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς
6, 7 καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀποπλανηθέντες τινὲς ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν. Θέλונτες
8 νὰ ᾔναι νομοδιδάσκαλοι, ἐνῶ δὲν νοοῦσιν οὔτε ὅσα λέγουσιν οὔτε περὶ τίνων διῴχυρίζονται. Ἐξεύρομεν
9 δὲ ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλός, ἐὰν τίς μεταχειρίζεται αὐτὸν νομίμως, γνωρίζων τοῦτο, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐτέθη
διὰ τὸν δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς, τοὺς ἀνοσίους καὶ
10 βεβήλους, τοὺς πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους, τοὺς ἀνδροφόνους, πόρνους, ἀρσενοκοίτας, ἀνδραποδιστάς,
11 ψεύστας, ἐπιόρκους, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀντιβαίνει εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης
12 τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐνεπίστευθην. Καὶ εὐχαριστῶ τὸν ἐνδυναμώσαντά με Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
13 Κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐνέκρινε πιστὸν καὶ ἔταξεν εἰς τὴν διακονίαν ἐμέ, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην
14 καὶ ὑβριστὴν· ἠλεήθην ὅμως, διότι ἀγνοῶν ἔπραξα ἐν ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
15 ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι ὁ
16 Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, τῶν ὁποίων πρῶτος εἶμαι ἐγώ· ἀλλὰ
17 διὰ τοῦτο ἠλεήθην, διὰ νὰ δείξῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ἐμέ πρῶτον τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, εἰς παράδειγμα
18 τῶν μελλόντων νὰ πιστεύωσιν εἰς αὐτὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον. εἰς δὲ τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, τὸν ἀφθαρτον, τὸν
19 ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεόν, εἶη τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Ταύτην τὴν παραγγελίαν
20 παραδίδω εἰς σέ, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προγενομένας προφητείας περὶ σοῦ, νὰ στρατεύῃς κατ' αὐτάς τὴν
καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνειδήσιν, τὴν ὁποίαν τινὲς ἀποβαλόντες ἐναυάγησαν εἰς τὴν
21 πίστιν· ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, τοὺς ὁποίους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανᾶν, διὰ νὰ
μάθωσι νὰ μὴ βλασφημῶσι.
- 2** Παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτον πάντων νὰ κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων
2 ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ὄντων ἐν ἀξιώμασι, διὰ νὰ διάγωμεν βίον ἀτάραχον καὶ ἡσύχιον ἐν
3 πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
4, 5 ὅστις θέλει νὰ σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Διότι εἶναι εἰς Θεός, εἰς
6 καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων,
7 μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὀρισμένοις καιροῖς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν
8 λέγων ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι, διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν. Θέλω λοιπὸν νὰ
9 προσεύχωνται οἱ ἄνδρες ἐν παντὶ τόπῳ, ὑψόνοντες καθαρὰς χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δισταγμοῦ. Ὡσαύτως
καὶ αἱ γυναῖκες μὲ στολὴν σεμνήν, μὲ αἰδῶ καὶ σωφροσύνην νὰ στολίζωσιν ἑαυτάς, οὐχὶ μὲ πλэгματα ἢ χρυσὸν
10 ἢ μαργαρίτας ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελῆ, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλόμενας θεοσεβείαν, μὲ
11, 12 ἔργα ἀγαθὰ. Ἡ γυνὴ ὥς μανθάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς· εἰς γυναῖκα ὅμως δὲν συγχωρῶ νὰ
13 διδάσκῃ, μηδὲ νὰ αὐθεντεύῃ ἐπὶ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζῃ. Διότι ὁ Ἀδὰμ πρῶτος ἐπλάσθη, ἔπειτα ἡ Εὐὰ·
14, 15 καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἠπατήθη, ἀλλ' ἡ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἔγενε παραβάτις· θέλει ὅμως σωθῇ διὰ τῆς τεκνογονίας,
ἐὰν μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἀγιασμόν μετὰ σωφροσύνης.
- 3, 2** Πιστὸς ὁ λόγος· Ἐὰν τις ὀρέγῃται ἐπισκοπὴν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ. Πρέπει λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ
3 ᾔναι ἄμεμπτος, μιᾶς γυναϊκὸς ἀνὴρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, οὐχὶ μέθυσος,
4 οὐχὶ πλήκτης, οὐχὶ αἰσχροκερδής, ἀλλ' ἐπιεικής, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος, κυβερνῶν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον,
5 ἔχων τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ὑποταγὴν μετὰ πάσης σεμνότητος· διότι ἐὰν τις δὲν ἐξεύρῃ νὰ κυβερνᾷ τὸν ἑαυτοῦ
6 οἶκον, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· νὰ μὴ ᾔναι νεοκατήχητος, διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανευθῇ
7 καὶ πέσῃ εἰς τὴν καταδίκην τοῦ διαβόλου. Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαν καλὴν,
8 διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς ὀνειδισμόν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. Οἱ διάκονοι ὡσαύτως πρέπει νὰ ᾔναι σεμνοί,
9 οὐχὶ δίγλωσσοι, οὐχὶ δεδομένοι εἰς οἶνον πολύν, οὐχὶ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντες τὸ μυστήριον τῆς πίστεως
10 μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως. Καὶ οὗτοι δὲ ὥς δοκιμάζονται πρῶτον, ἔπειτα ὥς γίνονται διάκονοι, ἐὰν ᾔναι
11, 12 ἄμεμπτοι. Αἱ γυναῖκες ὡσαύτως σεμναί, οὐχὶ κατάλαλοι, ἐγκρατεῖς, πισταὶ κατὰ πάντα. Οἱ διάκονοι ὥς
13 ᾔναι μιᾶς γυναϊκὸς ἄνδρες, κυβερνῶντες καλῶς τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν. Διότι οἱ καλῶς
διακονήσαντες ἀποκτῶσιν εἰς ἑαυτοὺς βαθμὸν καλὸν καὶ πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν
14, 15 Χριστόν. Ταῦτα σοὶ γράφω, ἐλπίζων νὰ ἔλθῃς πρὸς σὲ ταχύτερον· ἀλλ' ἐὰν βραδύνῃ, διὰ νὰ ἐξεύρῃς πῶς πρέπει
νὰ πολιτεύῃσαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ στυλοὶ καὶ τὸ ἐδραῖωμα τῆς
16 ἀληθείας. Καὶ ἀναντιρρήτως τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας εἶναι μέγα· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη
ἐν πνεύματι, ἐφάνη εἰς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπίστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.
- 4** Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς θέλουσιν ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τῆς πίστεως, προσέ-

χοντες εἰς πνεύματα πλάνησ καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων, διὰ τῆς ὑποκρίσεως ψευδολόγων, ἐχόντων τὴν 2
 ἑαυτῶν συνείδησιν κεκαυτηριασμένην, ἐμποδίζόντων τὸν γάμον, προσταζόντων ἀποχὴν βρωμάτων, τὰ ὅποια 3
 ὁ Θεὸς ἔκτισε διὰ νὰ μεταλαμβάνωσι μετὰ εὐχαριστίας οἱ πιστοὶ καὶ οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν. Διότι πᾶν 4
 κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπορριψίμων, ὅταν λαμβάνηται μετὰ εὐχαριστίας· διότι ἀγιάζεται διὰ 5
 τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς προσευχῆς. Ταῦτα συμβουλεύων εἰς τοὺς ἀδελφούς, θέλεισ εἶσθαι καλὸς 6
 διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος ἐν τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν 7
 παρηκολούθησας. Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ καὶ γύμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσέβειαν· 8
 διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἶναι πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος ἀλλ’ ἡ εὐσέβεια εἶναι πρὸς πάντα ὠφέλιμος, ἔχουσα 9, 10
 τοῦτο καὶ κοπιázομεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, διότι ἐλπίζομεν εἰς τὸν ζῶντα Θεόν, ὅστις εἶναι ὁ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώ-
 πων, μάλιστα τῶν πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκει. Μηδεὶς ἄς μὴ καταφρονῇ τὴν νεότητά σου, ἀλλὰ 11, 12
 γίνου τύπος τῶν πιστῶν εἰς λόγον, εἰς συναναστροφὴν, εἰς ἀγάπην, εἰς πνεῦμα, εἰς πίστιν, εἰς καθαρότητα.
 Ἐὼς νὰ ἔλθω, καταγίνου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν προτροπὴν, εἰς τὴν διδασκαλίαν· μὴ ἀμέλει τὸ χάρισμα, 13, 14
 τὸ ὅποιον εἶναι ἐν σοί, τὸ ὅποιον ἐδόθη εἰς σὲ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.
 Ταῦτα μελέτα, εἰς ταῦτα μένε, διὰ νὰ ᾖ φανερά εἰς πάντας ἡ προκοπὴ σου. Πρόσεχε εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς 15, 16
 τὴν διδασκαλίαν, ἐπίμενε εἰς αὐτά· διότι τοῦτο πράττων καὶ σεαυτὸν θέλεις σώσει καὶ τοὺς ἀκούοντάς σε.

Πρεσβύτερον μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ πρότρεπε ὡς πατέρα, τοὺς νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, τὰς πρεσβυτέρας **5, 2**
 ὡς μητέρας, τὰς νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς μετὰ πάσης καθαρότητος. Τὰς χήρας τίμα τὰς ἀληθῶς χήρας. Ἐὰν 3, 4
 δὲ τίς χήρα ἔχη τέκνα ἢ ἔκγονα, ἄς μανθάνωσι πρῶτον νὰ καθιστῶσιν εὐσεβῇ τὸν ἴδιον αὐτῶν οἶκον καὶ νὰ
 ἀποδίδωσιν ἀμοιβὰς εἰς τοὺς προγόνους αὐτῶν. Διότι τοῦτο εἶναι καλόν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
 Ἡ δὲ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Θεόν καὶ ἐμμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ τὰς προσευχὰς 5
 νύκτα καὶ ἡμέραν· ἡ δεδομένη ὅμως εἰς τὰς ἡδονὰς ἐνῶ ζῇ εἶναι νεκρά. Καὶ ταῦτα παράγγελλε, διὰ 6, 7
 νὰ ᾖ ἄμεμπτοι. Ἀλλ’ ἐὰν τις δὲν προνοῇ περὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων, ἡρνήθη τὴν πίστιν 8
 καὶ εἶναι ἀπίστου χειρότερος. Ἄς καταγράφηται χήρα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν, ἢ τις ὑπῆρξεν 9
 ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, ἢ τις μαρτυρεῖται διὰ τὰ καλὰ αὐτῆς ἔργα, ἐὰν ἀνέθρεψε τέκνα, ἐὰν περιέθαλπε ξένους, 10
 ἐὰν πόδας ἁγίων ἐνιψεν, ἐὰν θλιβομένους ἐβοήθησεν, ἐὰν ἐπηκολούθησεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Τὰς δὲ 11
 νεωτέρας χήρας ἀπόβαλλε· διότι ἀφοῦ ἐντρυφήσωσι κατὰ τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι νὰ ὑπανδρεύωνται, ἔχουσι 12
 τὴν καταδίκην, διότι ἡθέτησαν τὴν πρώτην πίστιν· καὶ ἐνταυτῷ μανθάνουσι νὰ ᾖ ἀργαί, περιερχόμεναι τὰς 13
 οἰκίας, καὶ οὐχὶ μόνον ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ πρέποντα. Θέλω λοιπὸν αἱ 14
 νεώτεραι νὰ ὑπανδρεύωνται, νὰ τεκνοποιῶσι, νὰ κυβερνῶσιν οἶκον, νὰ μὴ δίδωσι μηδεμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν 15, 16
 ἐναντίον νὰ λοιδορῇ. Διότι ἐξετράπησαν ἤδη τινὲς ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. Ἐὰν τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχῃ χήρας,
 ἄς προμηθεύῃ εἰς αὐτάς τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἄς μὴ ἐπιβαρύνηται ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ δύναται νὰ βοηθῇ τὰς 17
 ἀληθῶς χήρας. Οἱ καλῶς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ἄς ἀξιόνωνται διπλῆς τιμῆς, μάλιστα ὅσοι κοπιázουσιν 18
 εἰς λόγον καὶ διδασκαλίαν· διότι λέγει ἡ γραφή· Δὲν θέλεις ἐμφράξῃς τὸ στόμα βοῶς ἀλωνίζοντος· καί, Ἄξιος 19
 εἶναι ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Κατηγορίαν ἐναντίον πρεσβυτέρου μὴ παραδέχου, ἐκτὸς διὰ στόματος 20
 δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἔλεγε ἐνώπιον πάντων, διὰ νὰ ἔχωσι φόβον καὶ οἱ λοιποί. 21
 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, νὰ φυλάξῃς 22
 ταῦτα, χωρὶς προτιμήσεως, μηδὲν πράττων κατὰ χάριν. Μὴ ἐπίθετε χεῖρας ταχέως εἰς μηδένα, μηδὲ γίνου 23
 κοινωνὸς ἁλλοτρίων ἁμαρτιῶν· φύλαττε σεαυτὸν καθαρόν. Μὴ ὑδροπότει πλέον, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον 24
 οἶνον διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς συχνὰς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι εἶναι φανεραί, καὶ 25
 προπορεύονται αὐτῶν εἰς τὴν κρίσιν, εἴς τινας δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὥσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα τινῶν εἶναι
 φανερά, καὶ ὅσα εἶναι κατ’ ἄλλον τρόπον δὲν δύνανται νὰ κρυφθῶσι.

Ὅσοι εἶναι ὑπὸ ζυγὸν δουλείας, ἄς νομίζωσι τοὺς κυρίου αὐτῶν ἀξίους πάσης τιμῆς, διὰ νὰ μὴ βλασφη- **6**
 μῇται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία. Οἱ δὲ ἔχοντες πιστοὺς κυρίου ἄς μὴ καταφρονῶσιν αὐτοὺς, 2
 διότι εἶναι ἀδελφοί, ἀλλὰ προθυμότερον ἄς δουλεύωσι, διότι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ οἱ ἀπολαμβάνοντες τὴν
 εὐεργεσίαν. Ταῦτα διδάσκει καὶ νοθεύει. Ἐὰν τις ἑτεροδιδασκαλῇ καὶ δὲν ἀκολουθῇ τοὺς ὑγιαίνοντας λόγους 3
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν διδασκαλίαν τὴν κατ’ εὐσέβειαν, εἶναι τετυφωμένος καὶ δὲν ἐξεύρει 4
 οὐδὲν, ἀλλὰ νοσεῖ περὶ συζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίας, ὑ-
 πόνοιαι πονηραί, μάταιαι συνδιαλέξεις ἀνθρώπων διεφθαρμένων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, 5
 νομιζόντων τὴν εὐσέβειαν ὅτι εἶναι πλουτισμός. Ἀπομακρύνου ἀπὸ τῶν τοιούτων. Μέγας δὲ πλουτισμὸς εἶναι 6
 ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Διότι δὲν ἐφέραμεν οὐδὲν εἰς τὸν κόσμον, φανερόν ὅτι οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἐκ- 7
 φέρωμέν τι· ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, ἄς ἀρκώμεθα εἰς ταῦτα. Ὅσοι δὲ θέλουσι νὰ πλουτῶσι 8, 9
 πίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ εἰς ἐπιθυμίαν πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς
 ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. Διότι ῥίζα πάντων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποίαν τινὲς ὀρε- 10
 γόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ διεπέρασαν ἑαυτοὺς μὲ ὁδύνας πολλὰς. Σὺ ὅμως, ὦ ἄνθρωπε 11
 τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· ζῇ δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. Ἀγωνίζου 12
 τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· κρᾶται τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκλήθησιν καὶ ὁμολόγησας τὴν 13
 καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Σὲ παραγγέλλω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα 14
 καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐνώπιον τοῦ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, νὰ φυλάξῃς

- 15 τὴν ἐντολὴν ἀμόλυντον, ἄμεμπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἐν τοῖς
16 ὠρισμένοις καιροῖς θέλει δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δεσπότης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος
17 τῶν κυριευόντων, ὅστις μόνος ἔχει τὴν ἀθανασίαν, κατοικῶν φῶς ἀπρόσιτον, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων
18 εἶδεν οὐδὲ δύναται νὰ ἴδῃ· εἰς τὸν ὁποῖον ἔστω τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν. Εἰς τοὺς πλουσίους τοῦ
19 κόσμου τούτου παράγγελλε νὰ μὴ ὑψηλοφρονῶσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζωσιν ἐπὶ τὴν ἀδηλότητα τοῦ πλούτου, ἀλλ' ἐπὶ
20 τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν, νὰ ἀγαθοεργῶσι, νὰ πλουτῶσιν εἰς
21 ἔργα καλὰ, νὰ ἦναι εὐμετάδοτοι, κοινωνικοί, θησαυρίζοντες εἰς ἑαυτοὺς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ
22 νὰ ἀπολαύσωσι τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἀποστρεφόμενος τὰς βεβήλους
23 ματαιολογίας καὶ τὰς ἀντιλογίας τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, τὴν ὁποίαν τινὲς ἐπαγγελλόμενοι ἐπλανήθησαν
κατὰ τὴν πίστιν. Ἡ χάρις εἴη μετὰ σοῦ· ἀμήν.

Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ **1**
Ἰησοῦ, πρὸς Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν τέκνον· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ **2**
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ προγόνων μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως, ὅτι **3**
ἀδιαλείπτως σὲ ἐνθυμούμαι ἐν ταῖς δεήσεσί μου νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐπιποθῶν νὰ σὲ ἴδω, ἐνθυμούμενος τὰ **4**
δάκρυά σου, διὰ νὰ ἐμπλησθῶ χαρᾶς, ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον πίστιν, ἥτις **5**
πρῶτον κατώκησεν ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ ἐν τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη, εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐν σοί.
Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σὲ ὑπενθυμίζω νὰ ἀναζωπυρῇς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν σοὶ διὰ τῆς **6**
ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμειος καὶ ἀγάπης **7**
καὶ σωφρονισμοῦ. Μὴ αἰσχυνθῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ **8**
συγκακοπάθησον μετὰ τοῦ εὐαγγελίου μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἔσωσεν ἡμᾶς καὶ ἐκάλεσε μὲ κλησὶν **9**
ἀγίαν, οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ τῶρα διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10**
ὅστις κατήργησε μὲν τὸν θάνατον, ἔφερε δὲ εἰς φῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς τὸ **11**
ὁποῖον ἐτάχθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν καὶ πάσχω ταῦτα, **12**
πλὴν δὲν ἐπαισχύνομαι· διότι ἐξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ φυλάξῃ
τὴν παρακαταθήκην μου μέχρι ἐκείνης τῆς ἡμέρας. Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν ὑγιαίνοντων λόγων, τοὺς **13**
ὁποίους ἤκουσας παρ' ἐμοῦ, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παρακαταθήκην **14**
φύλαξον διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. Ἐξεύρεις τοῦτο, ὅτι με ἀπεστράφησαν πάντες **15**
οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἑρμογένης. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸν οἶκον **16**
τοῦ Ὀνησιφόρου, διότι πολλάκις με παρηγόρησε καὶ δὲν ἐπιποθῶν τὴν ἄλυσίν μου, ἀλλ' ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν **17**
Ῥώμην, με ἐζήτησε μετὰ σπουδῆς πολλῆς καὶ με εὗρεν· εἶθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ εὕρῃ ἔλεος παρὰ **18**
Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα διακονία ἔκαμεν ἐν Ἐφέσῳ, σὺ ἐξεύρεις καλῆτερα.

Σὺ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ διὰ τῆς χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ **2, 2**
πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους νὰ διδά- **3, 4**
ξωσι. Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται εἰς **5**
τάς βιωτικὰς ὑποθέσεις, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν στρατολογήσαντα. Ἐὰν δὲ καὶ ἀγωνίζηται τις, δὲν στεφανοῦται, **6, 7**
ἐὰν νομίμῳ δὲν ἀγωνισθῇ. Ὁ κοπιᾶζων γεωργὸς πρέπει πρῶτος νὰ μεταλαμβάνῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν. Ἐννοεῖ **8**
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω· εἶθε δὲ νὰ σοὶ δώσῃ ὁ Κύριος σύνεσιν εἰς πάντα. Ἐνθυμοῦ τὸν ἐκ σπέρματος Δαβὶδ **9**
Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου. Διὰ τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν **10**
ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δεσμεύεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, διὰ **11**
νὰ ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος· διότι ἐὰν **12**
συναπεθάνομεν, θέλομεν καὶ συζῆσαι· ἐὰν ὑπομένωμεν, θέλομεν καὶ συμβασιλεύσει· ἐὰν ἀρνώμεθα αὐτόν, **13, 14**
καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀρνηθῇ ἡμᾶς· ἐὰν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος μένει πιστός· νὰ ἀρνηθῇ ἐαυτὸν δὲν δύναται. Ταῦτα **15**
ὑπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ μὴ λογομαχῶσι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εἰς οὐδὲν χρήσιμον, **16**
ἀλλὰ φέρει καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων. Σπουδάσον νὰ παραστήσῃς σεαυτὸν δόκιμον εἰς τὸν Θεόν, ἐργάτην **17**
ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους ματαιοφωνίας φεῦγε· διότι θέλουσι **18**
προχωρήσει εἰς πλειοτέραν ἀσεβειαν, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν θέλει κατατρώγῃ ὡς γάγγραινα· ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι **19**
ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Φιλητός, οἵτινες ἀπειπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀληθείας, λέγοντες ὅτι ἔγενεν ἡδη ἡ ἀνάστασις, **20**
καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν τινῶν. Τὸ στερεὸν ὅμως θεμέλιον τοῦ Θεοῦ μένει, ἔχον τὴν σφραγίδα ταύτην· **21**
Γνωρίζει ὁ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καί· Ἄς ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας πᾶς ὅστις ὀνομάζει τὸ ὄνομα **22**
τοῦ Κυρίου. Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ δὲν εἶναι μόνον σκευὴ χρυσὰ καὶ ἀργυρά, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, **23**
καὶ ἄλλα μὲν πρὸς χρῆσιν τιμίαν, ἄλλα δὲ πρὸς ἄτιμον. Ἐὰν λοιπὸν καθάρῃς τὸν ἐαυτὸν ἀπὸ τούτων, θέλει **24**
εἶσθαι σκεῦος τιμίας χρήσεως, ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον εἰς τὸν δεσπότην, ἡτοιμασμένον εἰς πᾶν ἔργον ἀγα- **25**
θόν. Τὰς δὲ νεανικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε καὶ ζήτη τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην μετὰ **26**
τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους φιλονεικίας παραι- **27**
τοῦ, ἐξεύρων ὅτι γεννῶσι μάχας· ὁ δὲ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχεται, ἀλλὰ νὰ ᾔνῃ πρᾶος πρὸς **28**
πάντας, διδακτικός, ἀνεξίκακος, διδάσκων μετὰ πραότητος τοὺς ἀντιφρονούντας, μήποτε δώσῃ εἰς αὐτοὺς ὁ **29**
Θεὸς μετάνοιαν, ὥστε νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ ἀνανήψωσιν ἀπὸ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου, ὑπὸ **30**
τοῦ ὁποίου εἶναι πεπαγιδευμένοι εἰς τὸ θέλημα ἐκείνου.

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ἔλθεῖ καιροὶ κακοί· διότι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄν- **3, 2**
θρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, **3, 4**
ἄσπλαγχοι, ἀδιάλλακτοι, συκοφάνται, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, **5**
φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι, ἔχοντες μὲν μορφήν εὐσεβείας, ἡρνημένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς. Καὶ **6**
τούτους φεῦγε. Διότι ἐκ τούτων εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰσχωροῦσιν εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζουν τὰ γυναί- **7**
κάκια τὰ πεφορτισμένα ἁμαρτίας, συρόμενα ὑπὸ διαφόρων ἐπιθυμιῶν, τὰ ὁποῖα πάντοτε μανθάνουσι καὶ ποτε

8 δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας. Καὶ καθ' ὃν τρόπον ὁ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀνέστησαν
 εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἀντίστανται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι διεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς
 9 τὴν πίστιν. Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει πλεότερον· διότι ἡ ἀνοησία αὐτῶν θέλει γείνει κατάδηλος εἰς πάντας,
 10 καθὼς καὶ ἡ ἐκείνων ἔγεινε. Σὺ ὅμως παρηκολούθησας τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν διαγωγὴν, τὴν πρόθεσιν,
 11 τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν, τοὺς διωγμοὺς, τὰ παθήματα, ὅποια μοὶ συνέβησαν
 ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· ὁποίους διωγμοὺς ὑπέφερα, καὶ ἐκ πάντων μὲ ἤλευθέρωσεν ὁ Κύριος.
 12, 13 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θέλουσι διωχθῆ. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γό-
 14 ητος θέλουσι προκόψει εἰς τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Ἀλλὰ σὺ μένε εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἔμαθες
 15 καὶ ἐπιστώθης, ἐξεύρων παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ θρέφους γνωρίζεις τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ δυνάμενα
 16 νὰ σὲ σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευστος καὶ
 ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς ἐκπαίδευσιν τὴν μετὰ τῆς δικαιοσύνης,
 17 διὰ νὰ ᾗναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

4 Διαμαρτύρομαι λοιπὸν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας
 2 καὶ νεκροὺς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίμενε ἐγκαίρως ἀκαίρως,
 3 ἔλεγχον, ἐπίπληξον, πρότρεψον, μετὰ πάσης μακροθυμίας καὶ διδαχῆς. Διότι θέλει ἔλθῃ καιρὸς ὅτε δὲν θέ-
 λουσιν ὑποφέρει τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν, ἀλλὰ θέλουσιν ἐπισωρεῦσαι εἰς ἑαυτοὺς διδασκάλους κατὰ τὰς
 4 ιδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας, γαργαλιζόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας θέλουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοήν
 5 αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς μύθους θέλουσιν ἐκτραπῆ. Σὺ δὲ ἀγρύπνη εἰς πάντα, κακοπάθησον, ἐργάσθητι ἔργον
 6 εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου κάμε πλήρη. Διότι ἐγὼ γίνομαι ἤδη σπονδὴ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς
 7, 8 μου ἔφθασε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίστην, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν διετήρησα· τοῦ λοιποῦ μένει
 εἰς ἐμὲ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει μοὶ ἀποδώσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
 9 κριτής, καὶ οὐ μόνον εἰς ἐμέ, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ὅσοι ἐπιποθοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Σπούδασον νὰ
 10 ἔλθῃς πρὸς ἐμὲ ταχέως· διότι ὁ Δημῶς μὲ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα κόσμον, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
 11 θεσσαλονίκην, ὁ Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς Δαλματίαν· ὁ Λουκᾶς εἶναι μόνος μετ' ἐμοῦ. Τὸν Μάρκον
 12 παραλαβὼν φέρε μετὰ σοῦ· διότι μοι εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν διακονίαν. Τὸν δὲ Τυχικὸν ἀπέστειλα εἰς Ἐφε-
 13 σον. Τὸν φελόνην, τὸν ὁποῖον ἀφῆκα ἐν Τρωάδι παρὰ τῷ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς
 14 μεμβράνας. Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ μοὶ ἔκαμεν· ὁ Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ ἔργα
 15, 16 αὐτοῦ· τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάττου· διότι πολὺ ἀντίσταται εἰς τοὺς λόγους ἡμῶν. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀπολογίᾳ
 17 μου δὲν μὲ παρεστάθη οὐδεὶς, ἀλλὰ πάντες μὲ ἐγκατέλιπον· εἶθε νὰ μὴ λογαριασθῇ εἰς αὐτούς· ἀλλ' ὁ Κύριος
 μὲ παρεστάθη καὶ μὲ ἐνεδυνάμωσε, διὰ νὰ πληρωθῇ δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα καὶ νὰ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη· καὶ
 18 ἡλευθερώθῃν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος. Καὶ θέλει μὲ ἐλευθερώσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ
 καὶ θέλει μὲ διασώσῃ διὰ τὴν ἐπουράνιον βασιλείαν αὐτοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 19, 20 αἰώνων· ἀμήν. Ἀσπάσθητι τὴν Πρίσκαν καὶ τὸν Ἀκύλαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου. Ὁ Ἐραστός ἐμεινεν
 21 ἐν Κορίνθῳ, τὸν δὲ Τρόφιμον ἀφῆκα ἐν Μιλήτῳ ἀσθενῆ. Σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἀσπάζεται
 22 σε ὁ Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ ἡ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶη
 μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

Η ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν **1**
ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ὁ ἀψευδὴς Θεὸς **2**
πρὸ χρόνων αἰωνίων, ἐφανέρωσε δὲ ἐν καιροῖς ὀρισμένοις τὸν λόγον αὐτοῦ διὰ τοῦ κηρύγματος, τὸ ὁποῖον **3**
ἐνεπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, πρὸς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατὰ κοινὴν ἡμῶν **4**
πίστιν· εἶη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Διὰ **5**
τοῦτο σὲ ἀφῆκα ἐν Κρήτῃ, διὰ τὰ διορθώσῃς τὰ ἐλλείποντα καὶ τὰ καταστήσῃς ἐν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους,
καθὼς ἐγὼ σε διέταξα, ὅστις εἶναι ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, ἔχων τέκνα πιστά, μὴ κατηγορούμενα ὡς **6**
ἄσωτα ἢ ἀνυπότακτα. Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ ᾖ ἀνέγκλητος, ὡς οἰκονόμος Θεοῦ, μὴ αὐθάδης, μὴ **7**
ὀργίλος, μὴ μέθυσος, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδής, ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, **8**
ἐγκρατής, προσκεκολλημένος εἰς τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδασκαλίας, διὰ τὴν ἡμῶν δυνατὸς καὶ νὰ προτρέπῃ διὰ **9**
τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας καὶ νὰ ἐξελέγχῃ τοὺς ἀντιλέγοντας. Διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι **10**
ματαιολόγοι καὶ φρενοπλάνοι, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀποστομώσωμεν, οἵτινες **11**
ἀνατρέπουσιν ὁλοκλήρους οἴκους, διδάσκοντες ὅσα δὲν πρέπει, χάριν αἰσχροῦ κέρδους. Εἰπέ τις αὐτῶν **12**
προφήτης ἴδιος αὐτῶν· Οἱ Κρήτες εἶναι πάντοτε ψευσταί, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη **13**
εἶναι ἀληθινή. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, διὰ τὰ ὑγιαίνουσιν ἐν τῇ πίστει, καὶ νὰ μὴ **14**
προσέχωσιν εἰς Ἰουδαϊκοὺς μύθους καὶ ἐντολὰς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. Εἰς μὲν τοὺς **15**
καθαροὺς πάντα εἶναι καθαρὰ· εἰς δὲ τοὺς μεμιασμένους καὶ ἀπίστους οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς **16**
αὐτῶν καὶ ἡ συνείδησις εἶναι μεμιασμένα. Ὁμολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσι τὸν Θεόν, μὲ τὰ ἔργα ὁμῶς ἀρνοῦνται,

βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.
Σὺ ὁμῶς λάλει ὅσα πρέπει εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν. Οἱ γέροντες νὰ ᾖ ἀγρυπνοί, σεμνοί, **2, 2**
σώφρονες, ὑγιαίνοντες ἐν τῇ πίστει, τῇ ἀγάτῃ, τῇ ὑπομονῇ. Αἱ γυναῖκες ὡσαύτως νὰ ἔχωσι τρόπον ἱεροπρεπῆ, **3**
μὴ κατάλαλοι, μὴ δεδουλωμέναι εἰς πολλὴν οἰνοποσίαν, νὰ ᾖ διδάσκαλοι τῶν καλῶν, διὰ τὴν νοουθεσίαν **4**
τὰς νέας νὰ ᾖ φίλανδροι, φιλότεκνοι, σώφρονες, καθαραί, οἰκοφύλακες, ἀγαθαί, εὐπειθεῖς εἰς τοὺς ἰδίους **5**
αὐτῶν ἄνδρας, διὰ τὴν μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως νουθετεῖ νὰ σωφρονῶσι, **6**
δεικνύων κατὰ πάντα σεαυτὸν τύπον τῶν καλῶν ἔργων, φυλάττων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, **7**
λόγον ὑγιᾶ καὶ ἀκατάκριτον, διὰ τὴν ἐντραπὴν ὁ ἐναντίος, μὴ ἔχων νὰ λέγῃ διὰ σὸς μὴδὲν κακόν. Τοὺς δούλους **8, 9**
νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἑαυτῶν δεσπότας, νὰ εὐαρεστοῦν εἰς αὐτοὺς κατὰ πάντα, νὰ μὴ ἀντιλέγωσι, νὰ **10**
μὴ σφετερίζωνται τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ νὰ δεικνύωσι πᾶσαν πίστιν ἀγαθὴν, διὰ τὴν στολίζωσι κατὰ πάντα τὴν **11**
διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος εἰς πάντας ἀνθρώπους, **12**
διδάσκουσα ἡμᾶς νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας καὶ νὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ **13**
δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι, προσμένοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ **14**
μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ τὴν μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ **15**
πάσης ἀνομίας καὶ νὰ μᾶς καθάρῃ εἰς ἑαυτὸν λαὸν ἐκλεκτόν, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ

πρότρεπε καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐξουσίας· ἃς μὴ σὲ περιφρονῇ μηδεὶς.
Ὑπενθύμιζε αὐτοὺς νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, νὰ πειθαρχῶσι, νὰ ᾖ ἐτοιμοὶ εἰς **3**
πᾶν ἔργον ἀγαθόν, νὰ μὴ βλασφημῶσι μηδένα, νὰ ᾖ ἄμαχοι, συμβιβαστικοί, νὰ δεικνύωσι πρὸς πάντας **2**
ἀνθρώπους πᾶσαν πραότητα. Διότι ἡμεῖς ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς **3**
διαφόρους ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς, ζῶντες ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ, μισητοὶ καὶ μισοῦντες ἀλλήλους. Ἄλλ' ὅτε **4**
ἐφανερώθη ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐχὶ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης τὰ ὅποια **5**
ἐπράξαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ **6, 7**
Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐξέχεε πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιο- **8**
θέντες διὰ τῆς χάριτος ἐκείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς. Πιστὸς ὁ λόγος, **8**
καὶ θέλω ταῦτα νὰ διαβεβαιώσω, διὰ τὴν φροντίζουσιν οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸν Θεὸν νὰ προϊῶνται καλῶν ἔργων.
Ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους· μωρὰς δὲ φιλονεικίας καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας **9**
καὶ μάχας νομικὰς φεῦγε, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι. Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν **10**
νουθεσίαν παραιτοῦ, ἐξέφρων ὅτι διεφθάρη ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὥν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω **11, 12**
πρὸς σὲ τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικόν, σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸς με εἰς Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ **13**
παραχειμάσω. Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ τὸν Ἀπολλῶ πρόπεμψον ἐπιμελῶς, διὰ τὴν μὴ λείπῃ εἰς αὐτοὺς μηδὲν. **14**
Ἄς μανθάνωσι δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι νὰ προϊῶνται καλῶν ἔργων εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ τὴν μὴ ᾖ **15**
ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ· ἀσπάσθητι τοὺς ἀγαπῶντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις εἶη μετὰ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

1 Παῦλος, δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, πρὸς Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργόν
2 ἡμῶν καὶ τὴν Ἀπφίαν τὴν ἀγαπητὴν καὶ Ἀρχιππον τὸν συστρατιώτην ἡμῶν καὶ τὴν κατ' οἶκον σου ἐκκλησίαν·
3, 4 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν μου καὶ
5 μνημονεύω σε πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου, ἀκούων τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ἔχεις
6 πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντα τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν γαίην ἢ κοινωνίαν τῆς πίστεώς σου ἐνεργὸς διὰ τῆς
7 φανερώσεως παντὸς καλοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. Διότι χαρὰν πολλὴν ἔχομεν καὶ παρηγορίαν διὰ
8 τὴν ἀγάπην σου, ἐπειδὴ τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνεπαύθησαν διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Ὅθεν, ἂν καὶ ἔχω ἐν Χριστῷ
9 πολλὴν παρρησίαν νὰ ἐπιτάτῃ εἰς σέ τὸ πρέπον, ὁμῶς διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον σὲ παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν
10 ὡς Παῦλος ὁ γέρων, τώρα δὲ καὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὲ παρακαλῶ ὑπὲρ τοῦ τέκνου μου, τὸν ὁποῖον
11 ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, ὑπὲρ τοῦ Ὀνησίμου, ὅστις ἤτό ποτε ἄχρηστος εἰς σέ, τώρα δὲ εἰς σέ καὶ εἰς
12, 13 ἐμὲ εἶναι χρήσιμος, τὸν ὁποῖον πέμπω ὀπίσω. Σὺ δὲ αὐτόν, τουτέστι τὰ σπλάγχνα μου, δέχθητι· τὸν ὁποῖον
14 ἐγὼ ᾔθελον νὰ κρατῶ πλησίον μου, διὰ τὴν μὲ ὑπηρετῇ ἀντὶ σοῦ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· χωρὶς ὁμῶς
15, 16 τῆς γνώμης σου δὲν ᾔθελον νὰ κάμω οὐδέν, διὰ τὴν μὴ ᾔδειναι τὸ ἀγαθὸν σου ὡς κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐκουσίως.
17 Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὦραν, διὰ τὴν ἀπολάβησιν αὐτὸν διαπαντός, οὐχὶ πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλ'
18 ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα εἰς ἐμέ, πόσω δὲ μᾶλλον εἰς σέ καὶ κατὰ σάρκα καὶ ἐν Κυρίῳ. Ἐὰν
19 λοιπὸν ἔχῃς ἐμὲ κοινωνόν, δέχθητι αὐτόν ὡς ἐμέ. Καὶ ἐὰν σὲ ἡδίκησεν εἰς τι ἢ χρεωστῇ, λογαρίαζε τοῦτο
20 εἰς ἐμέ· ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ τὴν χεῖρά μου, ἐγὼ θέλω πληρῶσαι· διὰ τὴν μὴ σοὶ λέγω ὅτι καὶ σεαυτὸν
21 ἔτι μοὶ χρεωστῆς. Ναί, ἀδελφέ, εἴθε νὰ λάβω ἐγὼ ταύτην τὴν χάριν παρὰ σοῦ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ
22 σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. Πεποιθὼς εἰς τὴν ὑπακοὴν σου ἔγραψα πρὸς σέ, ἐξεύρων ὅτι καὶ πλεότερον ἀφ' ὅ, τι
23, 24 λέγω θέλεις κάμει. Ἐνταυτῷ δὲ ἐτοίμαζέ μοι καὶ κατάλυμα· ἐπειδὴ ἐλπίζω ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν σας θέλω
25 χαρισθῇ εἰς ἐσᾶς. Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος,
Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.
Ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Ὁ Θεός, ἀφοῦ ἐλάλησε τὸ πάλαι πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ τῶν προφητῶν πολλάκις καὶ πολυτρόπως, 1
ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ Υἱοῦ, τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον πάντων, 2
δι' οὗ ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας· ὅστις ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ 3
βαστάζων τὰ πάντα μετὰ τὸν λόγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἀφοῦ δι' ἑαυτοῦ ἔκαμε καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,
ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτον ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων γενόμενος, ὅσον ἐξοχώτερον 4
ὑπὲρ αὐτοὺς ὄνομα ἐκληρονόμησε. Διότι πρὸς τίνα τῶν ἀγγέλων εἶπέ ποτε· Υἱὸς μου εἶσαι σύ, Ἐγὼ σήμερον 5
σὲ ἐγέννησα καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Πατὴρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ Υἱός· Ὅταν δὲ πάλιν 6
εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ ἄς προσκυνήσωσιν εἰς αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ. Καὶ περὶ τῶν ἀγγέλων λέγει· Ὁ ποιὼν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς 7
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· περὶ δὲ τοῦ Υἱοῦ· Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον 8
εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο 9
ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου· καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν 10
γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῇ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ 11
πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι παλαιωθῇ, καὶ ὡς περιένδυμα θέλεις τυλίξαι αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῇ· Σὺ 12
ὁμῶς εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείπει. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶπέ ποτε· Κάθου ἐκ 13
δεξιῶν μου, ἕως οὗ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· Δὲν εἶναι πάντες λειτουργικὰ πνεύματα 14
εἰς ὑπηρεσίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ κληρονομήσωσι σωτηρίαν

Διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσότερον εἰς ὅσα ἠκούσαμεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμέν ποτε. 2
Διότι ἐὰν ὁ λόγος ὁ λαληθεὶς δι' ἀγγέλων ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβε δικαίαν 2
μισθοποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς θέλομεν ἐκφύγει, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν ἣτις ἀρχίσασα νὰ 3
λαλῇται διὰ τοῦ Κυρίου, ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων, καὶ ὁ Θεὸς συνεπεμαρτύρει μὲ σημεῖα καὶ 4
τέρατα καὶ μὲ διάφορα θαύματα καὶ μὲ διανομὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ. Διότι δὲν 5
ὑπέταξεν εἰς ἀγγέλους τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ τῆς ὁποίας λαλοῦμεν. Ἐμαρτύρησε δὲ τις ἐν τινι 6
μέρει, λέγων· Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐνθυμῇται αὐτόν, Ἡ οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπισκεπτήσῃ 7
αὐτόν· Ἐκαμεν αὐτόν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν ἀγγέλων, μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτόν καὶ κατέστησας 8
αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Διότι ὑποτάξας εἰς αὐτόν 9
τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν οὐδὲν ἀνυπότακτον εἰς αὐτόν. Τώρα ὁμῶς δὲν βλέπομεν ἔτι τὰ πάντα ὑποτεταγμένα 10
εἰς αὐτόν· τὸν δὲ ὀλίγον τι παρὰ τοὺς ἀγγέλους ἡλαττωμένον Ἰησοῦν βλέπομεν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου 11
μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφανωμένον, διὰ νὰ γευθῇ θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
Διότι ἔπρεπεν εἰς αὐτόν, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένιναν τὰ πάντα, φέρων εἰς τὴν 12
δόξαν πολλοὺς υἱούς, νὰ κάμῃ τέλειον τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ τῶν παθημάτων. Ἐπειδὴ καὶ ὁ 13
ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς εἶναι πάντες· δι' ἣν αἰτίαν δὲν ἐπαισχύνεται νὰ ὀνομάζῃ αὐτοὺς ἀδελφούς,
λέγων· Θέλω ἀπαγγεῖλαι τὸ ὄνομά σου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει· καὶ 12, 13
πάλιν· Ἐγὼ θέλω ἔχει τὴν πεποιθήσιν μου ἐπ' αὐτόν· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα μοι ἔδωκεν
ὁ Θεός. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδιά ἐμέθεξαν ἀπὸ σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παρομοίως μετέλαβεν ἀπὸ 14
τῶν αὐτῶν, διὰ νὰ καταργήσῃ διὰ τοῦ θανάτου τὸν ἔχοντα τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον, καὶ 15
ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, ὅσοι διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου ἦσαν διὰ παντὸς τοῦ βίου ὑποκείμενοι εἰς τὴν δουλείαν.
Διότι βεβαίως δὲν ἀνέλαβεν ἀγγέλων φύσιν, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἀνέλαβεν. Ὅθεν ἔπρεπε νὰ ὁμοιωθῇ 16, 17
κατὰ πάντα μετὰ τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ γείνῃ ἐλεῆμων καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ κάμῃ
ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ. Ἐπειδὴ καθ' ὅτι αὐτὸς ἔπαθε πειρασθεῖς, δύναται νὰ βοηθήσῃ τοὺς 18
πειραζομένους.

Ὅθεν, ἀδελφοί ἅγιοι, οὐρανοῦ προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁ- 3
μολογίας ἡμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις ἦτο πιστὸς εἰς τὸν καταστήσαντα αὐτόν, καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς 2
εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἐπειδὴ οὗτος ἠξιώθη πλειοτέρας δόξης παρὰ τὸν Μωϋσῆν, καθ' ὅσον ἔχει τιμὴν 3
πλειοτέραν παρὰ τὸν οἶκον ὁ κατασκευάσας αὐτόν. Διότι πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ κατα- 4
σκευάσας τὰ πάντα εἶναι ὁ Θεός. Καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ὑπῆρξε πιστὸς εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς 5
μαρτυρίαν τῶν λαληθησομένων, ὁ δὲ Χριστὸς ὡς Υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα οἶκος, 6
ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος. Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ 7
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας ὡς ἐν τῷ παρα- 8
πικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν 9
καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη· διὰ τοῦτο δυσηρεστήτην εἰς τὴν γενεάν ἐκείνην καὶ εἶπον· Πάντοτε 10
πλανῶνται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδοὺς μου· οὕτως ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, δὲν 11
θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· προσέχετε, ἀδελφοί, νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰς μὴδενά ἀπὸ σᾶς πονηρὰ 12
καρδία ἀπιστίας, ὥστε νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος, ἀλλὰ προτρέπετε ἀλλήλους καθ' ἐκάστην ἡμέραν, 13
ἐνόσω ὀνομάζεται τὸ σήμερον, διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἁμαρτίας· διότι μέτο- 14
χοι ἐγενίναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν τὴν ἀρχὴν τῆς πεποιθήσεως, ἐνῶ λέγεται· 15
Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Διότι 16

17 τινές, ἀφοῦ ἤκουσαν, παρετίκρναν αὐτὸν ἀλλ' οὐχὶ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ τοῦ Μωϋσέως. Εἰς
 18, 19 τίνας δὲ παρωργίσθη τεσσαράκοντα ἔτη οὐχὶ εἰς τοὺς ἁμαρτήσαντας, τῶν ὁποίων τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ
 20 Πρὸς τίνας δὲ ὥμοσεν ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰμὴ πρὸς τοὺς ἀπειθήσαντας· Καὶ
 21 βλέπομεν ὅτι διὰ ἀπιστίαν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσελθῶσι.

4 Ἄσ φοβηθῶμεν λοιπὸν μήποτε, ἐνῶ μένει εἰς ἡμᾶς ἐπαγγελία νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ,
 2 φανῇ τις ἐξ ὑμῶν ὅτι ὑστερήθη αὐτῆς. Διότι ἡμεῖς εὐηγγελισθήμεν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι· ἀλλὰ δὲν ὠφέλησεν
 3 ἐκείνους ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσαν, ἐπειδὴ δὲν ἦτο εἰς τοὺς ἀκούσαντας ἠνωμένους μὲ τὴν πίστιν. Διότι
 4 εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν ἡμεῖς οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν· Οὕτως ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, δὲν
 5 θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ἂν καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐτελείωσαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Διότι
 6 εἶπεν ἐν μέρει τινὶ περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν
 7 ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Ἐπειδὴ λοιπὸν μένει
 8 νὰ εἰσελθῶσιν τινες εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες δὲν εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν· πάλιν διορίζει
 9 ἡμέραν τινά, Σήμερον, λέγων διὰ τοῦ Δαβὶδ, μετὰ τοσοῦτον καιρὸν, καθὼς εἴρηται· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς
 10 αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας. Διότι ἐὰν ὁ Ἰησοῦς σοῦ Ναυῆ εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς
 11 κατάπαυσιν, δὲν ἤθελε μετὰ ταῦτα λαλεῖν περὶ ἄλλης ἡμέρας. Ἄρα μένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.
 12 Διότι ὁ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καθὼς ὁ Θεὸς ἀπὸ
 13 τῶν ἑαυτοῦ. Ἄσ σπουδάζωμεν λοιπὸν νὰ εἰσελθῶμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ τις εἰς
 14 τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας. Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζῶν καὶ ἐνεργὸς καὶ κοπτερώτερος ὑπὲρ
 15 πᾶσαν δίστομον μάχαιραν καὶ διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν,
 16 καὶ διερευνᾷ τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὰς ἐννοίας τῆς καρδίας· καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν κτίσμα ἀφανὲς ἐνώπιον
 17 αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντα εἶναι γυμνά καὶ τετραηλισμένα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἔχομεν νὰ δώσωμεν
 18 λόγον. Ἐχόντες λοιπὸν ἀρχιερέα μέγαν, ὅστις διῆλθε τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἃς κρατῶμεν
 19 τὴν ὁμολογίαν. Διότι δὲν ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον νὰ συμπαθήσῃ εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἀλλὰ
 20 πειρασθέντα κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν χωρὶς ἁμαρτίας. Ἄσ πλησιάζωμεν λοιπὸν μετὰ παρρησίας εἰς
 21 τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν ἔλεος καὶ νὰ εὐρωμεν χάριν πρὸς βοήθειαν ἐν καιρῷ χρείας.

5 Διότι πᾶς ἀρχιερεὺς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ
 2 προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, δυνάμενος νὰ συμπαθῇ εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους,
 3 διότι καὶ αὐτὸς εἶναι περιενδεδυμένος ἀσθενείαν· καὶ διὰ ταύτην χρεωστεῖ, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ
 4 περὶ ἑαυτοῦ νὰ προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν ταύτην εἰς ἑαυτόν, ἀλλ'
 5 ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασεν ἑαυτὸν διὰ νὰ γείνη
 6 ἀρχιερεὺς, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶσαι σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα· καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ
 7 λέγει· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ὅστις ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
 8 ἀφοῦ μετὰ κραυγῆς δυνατῆς καὶ δακρύων προσέφερε δεήσεις καὶ ἱκεσίας πρὸς τὸν δυνάμενον νὰ σώζῃ
 9 αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ εἰσηκούσθη διὰ τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ, καίτοι ὢν Υἱός, ἔμαθε τὴν ὑπακοὴν ἀφ'
 10 ὅσων ἔπαθε, καὶ γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αἵτις σωτηρίας αἰωνίου εἰς πάντας τοὺς ὑπακούοντας εἰς
 11 αὐτόν, ὀνομασθεῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· Περὶ τοῦ ὁποίου πολλὰ ἔχομεν
 12 νὰ εἴπωμεν καὶ δυσερμήνευτα, διότι ἐγείνετε νωθοὶ τὰς ἀκοάς. Ἐπειδὴ ἐνῶ ὥς πρὸς τὸν καιρὸν ἔπρεπε
 13 νὰ ἦσθε διδάσκαλοι, πάλιν ἔχετε χρεῖαν τοῦ νὰ σᾶς διδάσκῃ τις τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ
 14 κατηντήσατε νὰ ἔχητε χρεῖαν γάλακτος καὶ οὐχὶ στερεᾶς τροφῆς. Διότι πᾶς ὁ μετέχων γάλακτος εἶναι ἄπειρος
 15 τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης· ἐπειδὴ εἶναι νήπιος· τῶν τελείων ὅμως εἶναι ἡ στερεὰ τροφή, οἵτινες διὰ τὴν ἔξιν
 16 ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

6 Διὰ τοῦτο ἀφήσαντες τὴν ἀρχικὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἃς φερώμεθα πρὸς τὴν τελειότητα, χωρὶς νὰ
 2 βάλλωμεν ἐκ νέου θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως εἰς Θεόν, τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν καὶ
 3 τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου. Καὶ τοῦτο θέλωμεν
 4 κάμει, ἐὰν ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. Διότι ἀδύνατον εἶναι οἱ ἅπαξ φωτισθέντες καὶ γευθέντες τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς
 5 καὶ γενόμενοι μέτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ γευθέντες τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ
 6 μέλλοντος αἰῶνος, καὶ ἔπειτα παραπεσόντες, ἀδύνατον νὰ ἀνακαινισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦν-
 7 τες εἰς ἑαυτοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ καταισχύνοντες. Διότι γῆ, ἥτις πίνει τὴν πολλάκις ἐρχομένην ἐπ' αὐτῆς
 8 βροχὴν καὶ γεννᾷ βοτάνην ὠφέλιμον εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίαν
 9 παρὰ Θεοῦ· ὅταν ὅμως ἐκφύῃ ἀκάνθια καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ πλησίον κατάρας, τῆς ὁποίας τὸ
 10 τέλος εἶναι νὰ καυθῇ. Περὶ ὑμῶν δέ, ἂν καὶ λαλῶμεν οὕτως, ἀγαπητοί, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχετε τὰ κα-
 11 λήτερα καὶ συνεχόμενα μὲ τὴν σωτηρίαν. Διότι δὲν εἶναι ἄδικος ὁ Θεός, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας καὶ
 12 τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑπηρετήσαντες τοὺς ἁγίους καὶ ὑπηρετοῦν-
 13 τες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ δεικνύῃ ἕκαστος ὑμῶν τὴν αὐτὴν σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος μέχρι
 14 τέλους, διὰ νὰ μὴ γείνητε νωθοὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγ-
 15 γελίας. Διότι ὁ Θεός, δίδων ἐπαγγελίαν εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὁμώσῃ εἰς οὐδένα μεγαλύτερον,
 16 ὥμοσεν εἰς ἑαυτόν, λέγων· Βεβαίως εὐλογῶν θέλω σε εὐλογήσῃ καὶ πληθύνων θέλω σε πληθύνει· καὶ οὕτω
 17 προσμεῖνας μὲ ὑπομονήν, ἀπήλαυσε τὴν ἐπαγγελίαν. Διότι οἱ μὲν ἄνθρωποι ὁμνῶουσιν εἰς τὸν μεγαλύτερον,
 18 καὶ ὁ ὄρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος πάσης ἀντιλογίας πρὸς βεβαίωσιν. Εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεός, θέλων νὰ δείξῃ

περισσότερον πρὸς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, μετεχειρίσθη μέσον τὸν ὄρκον, ὥστε διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεός, νὰ ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν οἱ καταφυγόντες εἰς τὸ νὰ κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα· τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὡς ἄγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος, ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενόμενος ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Διότι οὗτος ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅστις συνήντησεν τὸν Ἀβραάμ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν βασιλέων καὶ ἠυλόγησεν αὐτόν, εἰς ὃν ὁ Ἀβραάμ ἐχώρισε καὶ δέκατον ἀπὸ πάντων τῶν λαφύρων, ὅστις πρῶτον μὲν ἐρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ βασιλεὺς Σαλήμ, τὸ ὁποῖον εἶναι βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μὴ ἔχων μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε τέλος ζωῆς, ἀλλ' ἀφωμοιωμένος μὲ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε. Στοχασθῆτε δὲ πόσον μέγας ἦτο οὗτος, εἰς ὃν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε καὶ δέκατον ἐκ τῶν λαφύρων. Καὶ ὅσοι μὲν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ λαμβάνουσι τὴν ἱερατείαν, ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ ἀποδεκατόνωσι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίτοι ἐξεληθόντας ἐκ τῆς ὁσφύος τοῦ Ἀβραάμ· ἐκεῖνος δὲ ὅστις δὲν ἐγενεαλογεῖτο ἐξ αὐτῶν, ἐδεκάτωσε τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἠυλόγησε τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας· χωρὶς δὲ τινος ἀντιλογίας τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ὑπὸ τοῦ μεγαλειτέρου. Καὶ ἐδὼ μὲν θνητοὶ ἄνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα, ἐκεῖ δὲ λαμβάνει ὁ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ διὰ τὰς εἰρημίας οὗτω, διὰ τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Λευὶ, ὅστις ἐλάμβανε δέκατα, ἀπεδεκατώθη. Διότι ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦτο ἔτι, ὅτε συνήντησεν αὐτόν ὁ Μελχισεδέκ. Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελειότης ὑπῆρχε διὰ Λευιτικῆς ἱερωσύνης· διότι ὁ λαὸς ἐπ' αὐτῆς ἔλαβε τὸν νόμον· τίς χρεῖα πλέον νὰ ἐγερθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, καὶ οὐχὶ νὰ λέγεται κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών· διότι μετατιθεμένης τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰθεσις γίνεται. Ἐπειδὴ ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποίου λέγονται ταῦτα, ἄλλης φυλῆς μετεῖχεν, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπλησίασεν εἰς τὸ θυσιαστήριον. Ἐπειδὴ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ἐλάλησε. Καὶ περισσότερο ἐν τῇ κατάδηλον εἶναι, διότι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδέκ ἐγείρεται ἄλλος ἱερεὺς, ὅστις δὲν ἔγεινε κατὰ νόμον σαρκικῆς ἐντολῆς ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀτελευτήτου· διότι μαρτυρεῖ λέγων ὅτι Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Διότι ἀθέτησις μὲν γίνεται τῆς προηγουμένης ἐντολῆς διὰ τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελὲς αὐτῆς· ἐπειδὴ ὁ νόμος οὐδὲν ἔφερεν εἰς τὸ τέλειον, ἔγεινε δὲ ἐπεισαγωγὴ ἐλπίδος καλλιτέρας, διὰ τῆς ὁποίας πλησιάζομεν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ καθ' ὅσον δὲν ἔγεινεν ἱερεὺς χωρὶς ὀρκωμοσίας· διότι ἐκεῖνοι ἔγειναν ἱερεῖς χωρὶς ὀρκωμοσίας, οὗτος δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὡμοσε Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῇ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· κατὰ τοσοῦτον ἀνωτέρας διαθήκης ἐγγυητὴς ἔγεινεν ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγειναν πολλοὶ ἱερεῖς, ἐπειδὴ ἡμποδίζοντο ὑπὸ τοῦ θανάτου νὰ παραμένωσιν· ἐκεῖνος ὅμως, ἐπειδὴ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει ἀμετάθετον τὴν ἱερωσύνην· ὅθεν δύναται καὶ νὰ σώζῃ ἐντελῶς τοὺς προσερχομένους εἰς τὸν Θεὸν δι' αὐτοῦ, ζῶν πάντοτε διὰ τὴν μεσιτεύσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Διότι τοιοῦτος ἀρχιερεὺς ἔπρεπε εἰς ἡμᾶς, ὅστις, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὅστις δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥς οἱ ἀρχιερεῖς νὰ προσφέρῃ πρότερον θυσίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, ἔπειτα ὑπὲρ τῶν τοῦ λαοῦ· διότι ἅπας ἔκαμε τοῦτο, ὅτε προσέφερεν ἑαυτόν. Διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους ἔχοντας ἀδυναμίαν· ὁ λόγος ὅμως τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον κατέστησε τὸν Υἱόν, ὅστις εἶναι τετελειωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφάλαιον δὲ τῶν λεγομένων εἶναι τοῦτο, Τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὅστις ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, λειτουργὸς τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος. Διότι πᾶς ἀρχιερεὺς καθίσταται διὰ τὴν προσφέρειν δῶρα καὶ θυσίας· ὅθεν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ καὶ οὗτός τι, τὸ ὁποῖον νὰ προσφέρῃ. Ἐπειδὴ ἐὰν ἦτο ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἤθελεν εἶσθαι ἱερεὺς, διότι ὑπῆρχον οἱ ἱερεῖς οἱ προσφέροντες τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον, οἵτινες λειτουργοῦσιν εἰς ὑπόδειγμα καὶ σκιάν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς τὸν Μωϋσῆν ὅτε ἐμελλε νὰ κατασκευάσῃ τὴν σκηνήν· διότι Πρόσεχε, λέγει, νὰ κάμῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα εἰς σὲ ἐν τῷ ὄρει. Τώρα ὅμως ὁ Χριστὸς ἔλαβεν ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον εἶναι καὶ ἀνωτέρας διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐνομοθετήθη μὲ ἀνωτέρας ἐπαγγελίας. Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτο ἄμεμπτος, δὲν ἤθελε ζητεῖσθαι τόπος διὰ τὴν δευτέραν. Διότι μεμφόμενος αὐτοῦ λέγει· Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω συντελέσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδα διαθήκην καινὴν, οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ τὴν ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτούς, λέγει Κύριος. Διότι αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ θέλω γράψαι αὐτοὺς ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτοὺς Θεός, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐμὲ λαός. Καὶ δὲν θέλουσι διδάσκει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνώρισον τὸν Κύριον· διότι πάντες θέλουσι μὲ γνωρίζει ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν· διότι θέλω εἶσθαι ἴλεως εἰς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖσθαι πλέον. Λέγων δὲ καινὴν, ἔκαμε παλαιὰν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον εἶναι πλησίον ἀφανισμοῦ.

Εἶχε μὲν λοιπὸν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ διατάξεις λατρείας καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν. Διότι κατεσκευάσθη σκηνὴ ἡ πρώτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἄγια.

- 3, 4 Μετά δὲ τὸ δευτέρον καταπέτασμα ἦτο σκηνή ἡ λεγομένη Ἁγία ἀγίων, ἔχουσα χρυσοῦν θυμιατήριον καὶ τὴν
 κιβωτὸν τῆς διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην μὲ χρυσίον, ἐν ᾗ ἦτο στάμνος χρυσή, ἔχουσα τὸ μάννα,
 5 καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς ἦσαν Χερουβείμ δόξης
 6 κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι τώρα χρεῖα νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος. Ὅντων δὲ τούτων
 οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν εἰσέρχονται διαπαντὸς οἱ ἱερεῖς ἐκτελοῦντες τὰς λατρείας,
 7 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσέρχεται μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐχὶ χωρὶς αἵματος, τὸ ὁποῖον προσφέρει
 8 ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτημάτων τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦτο ἐδηλοποιεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅτι δὲν
 9 ἦτο πεφανερωμένη ἡ εἰς τὰ ἅγια ὁδός, ἐπειδὴ ἡ πρώτη σκηνὴ ἴστατο ἔτι· ἤτις ἦτο τύπος εἰς τὸν τότε παρόντα
 καιρὸν, καθ' ὃν προσεφέροντο δῶρα καὶ θυσίαι, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ κάμωσι τέλειον κατὰ τὴν συνειδησιν
 10 τὸν λατρεύοντα, ἐπειδὴ ἦσαν διατεταγμένα μόνον εἰς βρώματα καὶ πόματα καὶ διαφόρους βαπτισμοὺς καὶ
 11 διατάξεις σαρκικὰς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως. Ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ
 12 τῆς μεγαλειτέρας καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐχὶ χειροποιήτου, τουτέστιν οὐχὶ ταύτης τῆς κατασκευῆς, οὐδὲ
 13 δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος, εἰσῆλθεν ἅπαξ εἰς τὰ ἅγια, ἀποκτήσας
 14 αἰώνιαν λύτρωσιν. Διότι ἐὰν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων καὶ ἡ σποδὸς τῆς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
 15 μεμολυσμένους ἀγιάζη πρὸς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκός, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὅστις διὰ τοῦ
 Πνεύματος τοῦ αἰωνίου προσέφερεν ἑαυτὸν ἁμωμον εἰς τὸν Θεόν, θέλει καθαρῶς τὴν συνειδησίν σας ἀπὸ
 16 νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ νὰ λατρεύετε τὸν ζῶντα Θεόν. Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, ἵνα διὰ τοῦ
 17 θανάτου, ὅστις ἔγεινε πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, λάβωσιν οἱ κεκλημένοι
 18, 19 τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ αἰωνίου κληρονομίας. Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ θάνατος ἐκείνου,
 20 ὅστις ἔκαμε τὴν διαθήκην· διότι ἡ διαθήκη ἐπὶ τεθνεώτων εἶναι βεβαία, ἐπειδὴ ποτὲ δὲν ἰσχύει, ἐνὸς ζῆ ὁ
 21 διαθέτης. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη δὲν ἦτο ἐγκαινιασμένη χωρὶς αἵματος· διότι ἀφοῦ πᾶσα ἐντολὴ τοῦ νόμου
 22 ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως πρὸς πάντα τὸν λαόν, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ ὕδωρ καὶ
 23 μαλλίον κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἔρράντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαόν, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα
 24 τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν διέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας μὲ
 25 τὸ αἷμα ὁμοίως ἔρράντισε. Καὶ σχεδὸν μὲ αἷμα καθαρίζονται πάντα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς χύσεως αἵματος
 26 δὲν γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο οἱ μὲν τύποι τῶν ἐπουρανίων νὰ καθαρίζονται διὰ τούτων, αὐτὰ ὅμως
 27 τὰ ἐπουράνια μὲ θυσίας ἀνωτέρας παρὰ ταύτας. Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς χειροποίητα ἅγια, ἀντίτυπα
 28 τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τώρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδὲ διὰ
 νὰ προσφέρῃ πολλάκις ἑαυτὸν, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν μὲ ζῆνον αἷμα· διότι
 ἔπρεπε τότε πολλάκις νὰ πάθῃ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· τώρα δὲ ἅπαξ εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων ἐφανερώθη,
 29 διὰ νὰ ἀθετήσῃ τὴν ἁμαρτίαν διὰ τῆς θυσίας ἑαυτοῦ. Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 30 ἅπαξ νὰ ἀποθάνωσι, μετὰ δὲ τοῦτο εἶναι κρίσις, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς, ἅπαξ προσφερθεὶς διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς
 ἁμαρτίας πολλῶν, θέλει φανῇ ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας εἰς τοὺς προσμένοντας αὐτὸν διὰ σωτηρίαν.
- 10** Διότι ὁ νόμος, ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐχὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν δύναται ποτε
 διὰ τῶν αὐτῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας προσφέρουσι κατ' ἐνιαυτὸν πάντοτε νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς προσερχομένους·
 2 ἐπειδὴ τότε δὲν ἤθελον παύσει νὰ προσφέρονται, διότι οἱ λατρευταὶ ἅπαξ καθαρισθέντες, δὲν ἤθελον ἔχει πλεόν
 3, 4 οὐδεμίαν συνειδησιν ἁμαρτιῶν· ἀλλ' ἐν αὐταῖς γίνεται κατ' ἐνιαυτὸν ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν· διότι ἀδύνατον εἶναι
 5 αἷμα ταύρων καὶ τράγων νὰ ἀφαιρῇ ἁμαρτίας. Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ
 6 προσφορὰν δὲν ἠθέλησας, ἀλλ' ἡτοίμασας εἰς ἐμὲ σῶμα· εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δὲν
 7 εὐηρεστήθης· τότε εἶπον· Ἰδού, ἔρχομαι, ἐν τῷ τόμῳ τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ, διὰ νὰ κάμω,
 8 ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου. Ἀφοῦ εἶπεν ἀνωτέρω ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς
 9 περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας οὐδὲ εὐηρεστήθης εἰς αὐτάς, αἵτινες προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον, τότε εἶπεν·
 10 Ἰδού, ἔρχομαι διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ δεύτερον. Μὲ
 11 τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅπαξ γενομένης.
 12 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἴσταται καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες ποτὲ
 13 δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρέσωσιν ἁμαρτίας· ἀλλ' αὐτὸς ἀφοῦ προσέφερε μίαν θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἐκάθησε
 14, 15 διαπαντὸς ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, προσμένων τοῦ λοιποῦ ἕως οὗ τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
 16 αὐτοῦ. Διότι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελειοποίησε διὰ παντὸς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ
 17 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· διότι ἀφοῦ εἶπε πρότερον, Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς
 18, 19 μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει ὁ Κύριος· Θέλω δώσῃ τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ θέλω
 20 γράψῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν, προσθέτει. Καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω
 21 ἐνθυμεῖσθαι πλεόν. Ὅπου δὲ εἶναι ἄφεσις τούτων, δὲν εἶναι πλεόν προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. Ἐχοντες
 22 λοιπὸν, ἀδελφοί, παρρησίαν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νέας καὶ ζώσης ὁδοῦ,
 23 τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἔχοντες ἱερέα
 24 μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὅς πλησιάζωμεν μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔχοντες
 25 τὰς καρδίας ἡμῶν κεκαθαρμένας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα μὲ ὕδωρ καθαρὸν· ὅς
 26 κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον· διότι πιστὸς ὁ ὑποσχεθεὶς· καὶ ὅς φροντίζωμεν περὶ ἀλλήλων,
 παρακινούμενοι εἰς ἀγάπην καὶ καλὰ ἔργα, μὴ ἀφίνοντες τὸ νὰ συνερχόμεθα ὁμοῦ, καθὼς εἶναι συνήθεια
 εἰς τινάς, ἀλλὰ προτρέποντες ἀλλήλους, καὶ τοσοῦτ' μᾶλλον, ὅσον βλέπετε πλησιάζουσιν τὴν ἡμέραν. Διότι

ἐάν ἡμεῖς ἁμαρτάνωμεν ἐκουσίως, ἀφοῦ ἐλάβομεν τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπολείπεται πλέον θυσία
περὶ ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ φοβερὰ τὸς ἀπεκδοχὴ κρίσεως καὶ ἔξωπις πυρός, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ κατατρώγῃ τοὺς 27
ἐναντίους. Ἐάν τις ἀθετήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων ἀποθνήσκει χωρὶς ἔλεος· 28
πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθῇ ἄξιός ὁ καταπατήσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νομίσας κοινὸν 29
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, μὲ τὸ ὁποῖον ἡγιάσθη, καὶ ὕβρισας τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος· Διότι ἐξεύρομεν τὸν εἰπόντα· 30
Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν, λέγει Κύριος· καὶ πάλιν· Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὸν 31, 32
λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν εἶναι τὸ νὰ πέσῃ τις εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἀναφέρετε δὲ εἰς τὴν μνήμην σας τὰς 33
προτέρας ἡμέρας, ἐν αἷσι ἀφοῦ ἐφωτίσθητε, ὑπεμείνατε μέγαν ἀγῶνα παθημάτων· ποτὲ μὲν θεατριζόμενοι μὲ 34
ὄνειδισμοὺς καὶ θλίψεις, ποτὲ δὲ γινόμενοι κοινωνοὶ τῶν τὰ τοιαῦτα παθόντων. Διότι ἐδείξατε συμπάθειαν εἰς 35
τὰ δεσμὰ μου καὶ ἐδέχθητε μετὰ χαρᾶς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, ἐξεύροντες ὅτι ἔχετε εἰς ἑαυτοὺς 36
περιουσίαν ἐν οὐρανοῖς καλητέραν καὶ διαμένουσιν. Μὴ ἀποβάλῃτε λοιπὸν τὴν παρρησίαν σας, ἥτις ἔχει 37
μισθαποδοσίαν μεγάλην. Διότι ἔχετε χρεῖαν ὑπομονῆς, διὰ νὰ κάμῃτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ λάβῃτε τὴν 38
ἐπαγγελίαν. Διότι ἔτι ὀλίγον καιρὸν, καὶ θέλει ἔλθῃ ὁ ἐρχόμενος καὶ δὲν θέλει βραδύνει. Ὁ δὲ δίκαιος θέλει 39
ζήσῃ ἐκ πίστεως· καὶ ἐάν τις συρθῇ ὀπίσω, ἡ ψυχὴ μου δὲν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτόν. Ἡμεῖς ὁμῶς δὲν εἴμεθα 39
ἐκ τῶν συρομένων ὀπίσω πρὸς ἀπώλειαν, ἀλλ' ἐκ τῶν πιστευόντων πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς.

Εἶναι δὲ ἡ πίστις ἐλπίζομένων πεποιθήσις, βεβαίωσις πραγμάτων μὴ βλεπομένων. Διότι διὰ ταύτης ἔλαβον **11, 2**
καλὴν μαρτυρίαν οἱ πρεσβύτεροι. Διὰ πίστεως ἐννοοῦμεν ὅτι οἱ αἰῶνες ἐκτίθησαν μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὥστε 3
τὰ βλεπόμενα δὲν ἔγεναν ἐκ φαινομένων. Διὰ πίστεως ὁ Ἀβελ προσέφερε πρὸς τὸν Θεὸν καλητέραν θυσίαν 4
παρὰ τὸν Κάϊν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμαρτυρήθη ὅτι ἦτο δίκαιος, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδωκε μαρτυρίαν περὶ τῶν δώρων
αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτῆς καίτοι ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ. Διὰ πίστεως μετετέθη ὁ Ἐνῶχ, διὰ νὰ μὴ ἴδῃ θάνατον, καὶ 5
δὲν εὐρίσκειτο, διότι μετέθεσεν αὐτὸν ὁ Θεός· ἐπειδὴ πρὸ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ ἐμαρτυρήθη ὅτι εὐηρέστησεν
εἰς τὸν Θεόν· χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εἶναι νὰ εὐαρεστῇ τις εἰς αὐτόν· διότι ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν 6
Θεὸν πρέπει νὰ πιστεῦν ὅτι εἶναι καὶ γίνεται μισθαποδοτὴς εἰς τοὺς ἐκζητοῦντας αὐτόν. Διὰ πίστεως ὁ Νῶε, 7
εἰδοποιηθεὶς θεόθεν περὶ τῶν μὴ βλεπομένων ἔτι, ἐφοβήθη καὶ κατεσκεύασε κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον καὶ ἔγεινε κληρονόμος τῆς διὰ πίστεως δικαιοσύνης. Διὰ πίστεως ὑπήκου- 8
σεν ὁ Ἀβραάμ, ὅτε ἐκαλεῖτο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ
ἐξεύρων ποῦ ὑπάγει. Διὰ πίστεως παρώκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ξένην, κατοικήσας ἐν σκηνᾷ 9
μετὰ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς αὐτῆς ἐπαγγελίας· διότι περιέμενε τὴν πόλιν τὴν ἔχουσαν τὰ 10
θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός. Διὰ πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς 11
τὸ νὰ συλλάβῃ σπέρμα καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐστοχάσθη πιστὸν τὸν ὑποσχεθέντα. Διὰ 12
τοῦτο καὶ ἐξ ἑνός, μάλιστα νενεκρωμένου, ἐγεννήθησαν καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος, καὶ ὡς ἡ
ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ. Ἐν πίστει ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ 13
λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτάς καὶ πεισθέντες καὶ ἐγκολπωθέντες καὶ ὁμολογήσαντες
ὅτι εἶναι ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι οἱ λέγοντες τοιαῦτα δεικνύουσιν ὅτι ζητοῦσι πατρίδα. Καὶ 14, 15
ἐάν μὲν ἐνεθυμοῦντο ἐκείνην, ἐξ ἧς ἐξῆλθον, ἤθελον εὐρεῖ καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι· τῶρα ὁμῶς ἐπιθυμοῦσι
καλητέραν, τουτέστιν ἐπουράνιον. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐπαισχύνεται αὐτοὺς νὰ λέγῃται Θεὸς αὐτῶν, διότι
ἡτοίμασε δι' αὐτοὺς πόλιν. Διὰ πίστεως ὁ Ἀβραάμ, ὅτε ἐδοκιμάζετο, προσέφερε τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν μονογενῆ 17
αὐτοῦ προσέφερεν ἐκεῖνος ὅστις ἀνεδέχθη τὰς ἐπαγγελίας, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαάκ θέλει κλη- 18
θῇ εἰς σὲ σπέρμα, συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἐκ νεκρῶν νὰ ἀνεγείρῃ· ἐξ ὧν καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὀπίσω 19
παραβολικῶς. Διὰ πίστεως ὁ Ἰσαάκ ἠυλόγησε τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ περὶ τῶν μελλόντων. Διὰ πίστεως ὁ 20, 21
Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἠυλόγησεν ἕκαστον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησεν ἐπιστηριζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Διὰ πίστεως ὁ Ἰωσήφ ἀποθνήσκων προανήγγειλε περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ 22
παρήγγειλε περὶ τῶν ὁστέων αὐτοῦ. Διὰ πίστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐγεννήθη, ἐκρύφθη τρεῖς μῆνας ὑπὸ τῶν 23
γονέων αὐτοῦ, διότι εἶδον κεχαριτωμένον τὸ παιδίον, καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Διὰ 24
πίστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν, ἠρνήθη νὰ λέγῃται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, προκρίνας μᾶλλον 25
νὰ κακουχῇται μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἁμαρτίας, κρίνας τὸν ὑπὲρ τοῦ 26
Χριστοῦ ὄνειδισμόν μεγαλῆτερον πλοῦτον παρὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρούς· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθαπο-
δοσίαν. Διὰ πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ὡς βλέπων τὸν ἀόρατον 27
ἐνεκαρτέρησε. Διὰ πίστεως ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴ ἐγγίσῃ αὐτοῦς ὁ ἐξολο- 28
θρεύων τὰ πρωτότοκα. Διὰ πίστεως διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς, τὴν ὁποίαν δοκιμάσαντες 29
οἱ Αἰγύπτιοι κατεποντίσθησαν. Διὰ πίστεως ἔπεσον τὰ τεῖχη τῆς Ἱερικῆς, ἀφοῦ ἐκυκλώθησαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. 30
Διὰ πίστεως ἡ πόρνη Ῥαββὴ δὲν συναπωλέσθη μὲ τοὺς ἀπειθήσαντας, δεχθεῖσα τοὺς κατασκόπους μὲ εἰρήνην. 31
Καὶ τί ἔτι νὰ λέγω· Διότι θέλει με λείπει ὁ καιρὸς διηγούμενον περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, 32
Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἵτινες διὰ τῆς πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, εἰργάσθησαν 33
δικαιοσύνην, ἐπέτυχον τὰς ἐπαγγελίας, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα 34
μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγεναν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν στρατεύματα ἀλ-
λοτρίων. Ἐλαβον γυναῖκες τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἀναστηθέντας· ἄλλοι δὲ ἐβασανίσθησαν, μὴ δεχθέντες τὴν 35
ἀπολύτρωσιν, διὰ νὰ ἀζιθῶσι καλητέρας ἀναστάσεως· ἄλλοι δὲ ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας, ἔτι 36
δὲ καὶ δεσμὰ καὶ φυλακὴν· ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπειράσθησαν, μὲ σφαγὴν μαχαίρας ἀπέθανον, 37

38 περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα αἰγῶν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, τῶν
 39, 40 ὁποίων δὲν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος, πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς τρύπαις τῆς γῆς.
 Καὶ οὗτοι πάντες ἂν καὶ ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν διὰ τῆς πίστεως, δὲν ἀπήλαυσαν τὴν ἐπαγγελίαν, διότι ὁ
 Θεὸς προέβλεψε καλύτερόν τι περὶ ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ λάβωσι τὴν τελειότητα χωρὶς ἡμῶν.

12 Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, περικυκλωμένοι ὄντες ὑπὸ τοσούτου νέφους μαρτύρων, ὥς ἀπορρίψωμεν πᾶν θάρος καὶ
 τὴν εὐκόλως ἐμπεριπλέκουσαν ἡμᾶς ἁμαρτίαν, καὶ ὥς τρέχωμεν μεθ' ὑπομονῆς τὸν προκειμένον εἰς ἡμᾶς
 2 ἀγῶνα, ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὅστις ὑπὲρ τῆς χαρᾶς τῆς
 προκειμένης εἰς αὐτὸν ὑπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου
 3 τοῦ Θεοῦ. Διότι συλλογίσθητε τὸν ὑπομείναντα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν τοιαύτην ἀντιλογίαν εἰς ἑαυτὸν, διὰ
 4 νὰ μὴ ἀποκάμητε χαυνούμενοι κατὰ τὰς ψυχὰς σας. Δὲν ἀντεστάθητε ἔτι μέχρις αἵματος ἀγωνιζόμενοι
 5 κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐλησμονήσατε τὴν νουθεσίαν, ἥτις λαλεῖ πρὸς ἑσᾶς ὡς πρὸς υἱούς, λέγουσα· Υἱὲ
 6 μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου, μηδὲ ἀθυμῇς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Διότι ὄντινα ἀγαπᾷ
 7 Κύριος παιδεύει καὶ μαστιγώνει πάντα υἱόν, τὸν ὁποῖον παραδέχεται. Ἐὰν ὑπομένητε τὴν παιδείαν, ὁ Θεὸς
 8 φέρεται πρὸς ἑσᾶς ὡς πρὸς υἱούς· διότι τίς υἱὸς εἶναι, τὸν ὁποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ· Ἐὰν ὅμως ἦσθε
 9 χωρὶς παιδείαν, τῆς ὁποίας ἔγειναν μέτοχοι πάντες, ἅρα εἴσθε νόθοι καὶ οὐχὶ υἱοί, ἔπειτα τοὺς μὲν κατὰ
 10 σάρκα πατέρας ἡμῶν εἵχομεν παιδευτάς καὶ ἐσεβόμεθα αὐτούς· δὲν θέλομεν ὑποταχθῇ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὸν
 11 Πατέρα τῶν πνευμάτων καὶ ζήσει· Διότι ἐκεῖνοι μὲν πρὸς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαιδεύον ἡμᾶς κατὰ τὴν ἀρέσκειαν
 12 αὐτῶν, ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν, διὰ νὰ γείνωμεν μέτοχοι τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παιδεία
 13 πρὸς μὲν τὸ παρὸν δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι πρόξενος χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης, ὕστερον ὅμως ἀποδίδει εἰς τοὺς
 14 γυμνασθέντας δι' αὐτῆς καρπὸν εἰρηνικὸν δικαιοσύνης. Διὰ τοῦτο ἀνορθώσατε τὰς κεχαυνωμένας χεῖρας καὶ
 15 τὰ παραλελυμένα γόνατα, καὶ κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας εὐθείας ὁδούς, διὰ νὰ μὴ ἐκτραπῇ τὸ χολόν, ἀλλὰ
 16 μᾶλλον νὰ θεραπευθῇ. Ζητεῖτε εἰρήνην μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, χωρὶς τοῦ ὁποίου οὐδεὶς θέλει ἰδεῖ τὸν
 17 Κύριον, παρατηροῦντες μήπως ὑστερῇται τις ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μήπως ῥίζα τις πικρίας ἀναφύουσα
 18 φέρῃ ἐνόχλησιν καὶ διὰ ταύτην μιανθῶσι πολλοί, μήπως ἦναι τις πόρνος ἢ βέβηλος καθὼς ὁ Ἡσαΐ, ὅστις
 19 διὰ μίαν βρωσὶν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων νὰ κληρονομήσῃ
 20 τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη, διότι δὲν εὗρε τόπον μετανοίας, ἂν καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὴν μετὰ δακρύων. Διότι
 21 δὲν προσήλθετε εἰς ὅρος ψηλαφώμενον καὶ καιόμενον με πῦρ καὶ εἰς ζόφον καὶ σκότος καὶ ἀνεμοστρόβιλον
 22 καὶ εἰς σάλπιγγος ἤχον καὶ φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν οἱ ἀκούσαντες παρεκάλεσαν νὰ μὴ λαληθῇ πλέον πρὸς
 23 αὐτοὺς ὁ λόγος· διότι δὲν ὑπέφερον τὸ προσταττόμενον· Καὶ ζῶν ἐὰν ἐγγίσῃ τὸ ὄρος, θέλει λιθοβοληθῇ ἢ με
 24 βέλη θέλει κατατοξευθῇ· καὶ τόσον φοβερόν ἦτο τὸ φαινόμενον, ὥστε ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Κατάφοβος εἶμαι καὶ
 25 ἔντρομος· ἀλλὰ προσήλθετε εἰς ὅρος Σιών καὶ εἰς πόλιν Θεοῦ ζῶντος, τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς
 26 μυριάδας ἀγγέλων, εἰς πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμμένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ εἰς
 27 Θεὸν κριτὴν πάντων, καὶ εἰς πνεύματα δικαίων οἵτινες ἔλαβον τὴν τελειότητα, καὶ εἰς νέας διαθήκης μεσίτην
 28 Ἰησοῦν, καὶ εἰς αἷμα καθαρισμοῦ τὸ ὁποῖον λαλεῖ καλῆτερα παρὰ τὸ τοῦ Ἀβελ. Προσέχετε μὴ καταφρονήσῃτε
 29 τὸν λαλοῦντα. Διότι ἂν ἐκεῖνοι δὲν ἀπέφυγον, καταφρονήσαντες τὸν λαλοῦντα πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῶ
 30 μᾶλλον ἡμεῖς ἐὰν ἀποστραφῶμεν τὸν λαλοῦντα ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν
 31 τότε, τώρα δὲ ὑπεσχέθη, λέγων· Ἔτι ἅπαζ ἐγὼ σεῖω οὐχὶ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ ἔτι
 32 ἅπαζ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς χειροποιήτων, διὰ νὰ μείνωσι τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὰ τοῦτο
 33 παραλαμβάνοντες βασιλείαν ἀσάλευτον, ὥς κρατῶμεν τὴν χάριν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ λατρεύωμεν εὐαρέστως τὸν
 34 Θεὸν με σέβας καὶ εὐλάβειαν. Διότι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι πῦρ καταναλίσκον.

13, 2 Ἡ φιλαδελφία ὥς μένη. Τὴν φιλοξενίαν μὴ λησμονεῖτε· ἐπειδὴ διὰ ταύτης τινὲς ἐφιλοξένησαν ἀγγέλους
 3 μὴ γνωρίζοντες. Ἐνθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους ὡς συνδέσμιοι, τοὺς τλαιπωρουμένους ὡς ὄντες καὶ σεῖς ἐν
 4 σώματι. Τίμιος ἔστω ὁ γάμος εἰς πάντας καὶ ἡ κοίτη ἁμίαντος· τοὺς δὲ πόρνους καὶ μοιχοὺς θέλει κρίνει
 5 ὁ Θεός. Ὁ τρόπος σας ἔστω ἀφιλάργυρος, ἀρκεῖσθε εἰς τὰ παρόντα, διότι αὐτὸς εἶπε· Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει
 6 οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει· ὥστε ἡμεῖς θαρροῦντες νὰ λέγωμεν· Ὁ Κύριος βοηθὸς μου, καὶ δὲν θέλω φοβηθῇ· τί
 7 νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος· Ἐνθυμεῖσθε τοὺς προεστῶτάς σας, οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς ἑσᾶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
 8 τῶν ὁποίων μιμεῖσθε τὴν πίσιν, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν. Ὁ Ἰησοῦς
 9 Χριστὸς εἶναι ὁ αὐτὸς χθὲς καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Μὴ πλανᾶσθε με διδαχὰς ποικίλας καὶ ξένας·
 10 διότι καλὸν εἶναι με τὴν χάριν νὰ στερεόνηται ἡ καρδιά, οὐχὶ με βρώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὅσοι περιεπάτησαν
 11 δὲν ὠφελήθησαν. Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ φάγωσιν οἱ λατρεύοντες εἰς τὴν
 12 σκηνήν. Διότι τῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα εἰσφέρεται εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως περὶ ἁμαρτίας, τούτων
 13 τὰ σώματα κατακαίονται ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Ὅθεν καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ νὰ ἀγιάσῃ τὸν λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ
 14 αἵματος, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Ἄς ἐξερχώμεθα λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, τὸν ὀνειδισμόν
 15 αὐτοῦ φέροντες· διότι δὲν ἔχομεν ἐδῶ πόλιν διαμένουσιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ
 16 λοιπὸν ὥς ἀναφέρωμεν πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν αἰνέσεως, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τὸ
 17 ὄνομα αὐτοῦ. Τὴν δὲ ἀγαθοποιεῖαν καὶ τὸ μεταδοτικὸν μὴ λησμονεῖτε, διότι εἰς τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται
 18 ὁ Θεός. Πείθεσθε εἰς τοὺς προεστῶτάς σας καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας
 19 ὡς μέλλοντες νὰ ἀποδώσωσι λόγον· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο μετὰ χαρᾶς καὶ μὴ στενάζοντες· διότι τοῦτο δὲν
 20 σᾶς ὠφελεῖ. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχομεν καλὴν συνειδήσιν, θέλοντες νὰ

πολιτευόμεθα κατὰ πάντα καλῶς. Περισσότερον δὲ παρακαλῶ νὰ κάμῃτε τοῦτο, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ εἰς 19
ἐσᾶς ταχύτερα. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὅστις ἀνεβίβασεν ἐκ τῶν νεκρῶν τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων 20
διὰ τοῦ αἵματος τῆς αἰωνίου διαθήκης, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, εἴθε νὰ σᾶς κάμῃ τελείους εἰς πᾶν ἔργον 21
ἀγαθόν, διὰ νὰ ἐκτελῇτε τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἰς τὸν ὁποῖον εἴη ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, ὑποφέρετε τὸν λόγον 22
τῆς νουθεσίας· διότι ἐν συντομίᾳ σᾶς ἔγραψα. Ἐξεύρετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἀπελύθη τῆς φυλακῆς, μετὰ 23
τοῦ ὁποίου, ἐὰν ἔλθῃ ταχύτερα, θέλω σᾶς ἰδεῖ. Ἀσπάσθητε πάντας τοὺς προεστῶτάς σας καὶ πάντας τοὺς 24
ἀγίους. Σᾶς ἀσπάζονται οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν. 25

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 Ἰάκωβος, δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὰς δώδεκα φυλάς τὰς διεσπαρμένας, 2, 3 χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν νομίζετε, ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς διαφόρους πειρασμούς, γνωρίζοντες 4 ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας ἐργάζεται ὑπομονήν. Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἃς ἔχη ἔργον τέλειον, διὰ τὸ νὰ ῥῆσθαι 5 τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν ἐλλιπεῖς. Ἐὰν δὲ τις ἀπὸ σᾶς ᾖ ἑλλειπὴ σοφίας, ἃς ζητῇ 6 παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ δίδοντος εἰς πάντας πλουσίως καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν. Ἄς ζητῇ 7 ὁμῶς μετὰ πίστεως, χωρὶς νὰ διστάζῃ παντελῶς· διότι ὁ διστάζων ὁμοιάζει μὲ κύμα θαλάσσης κινούμενον ὑπὸ 8 ἀνέμων καὶ συνταραττόμενον. Διότι ἃς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβει τι παρὰ τοῦ Κυρίου. 9 Ἄνθρωπος δὲ ἰγνώσκει εἶναι ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Ἄς καυχᾶται δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς 10, 11 εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ, ὁ δὲ πλούσιος εἰς τὴν ταπείνωσιν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὡς ἄνθος χόρτου θέλει παρέλθῃ. Διότι 12 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ τὸ κάλλος τοῦ 13 προσώπου αὐτοῦ ἠφανίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος θέλει μαρανθῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, 14 ὅστις ὑπομένει πειρασμόν· διότι ἀφοῦ δοκιμασθῇ, θέλει λάβει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὅποιον ὑπεσχέθη ὁ 15 Κύριος εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος ἃς λέγῃ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· διότι ὁ Θεὸς 16, 17 εἶναι ἀπειραστος κακῶν καὶ αὐτὸς οὐδένα πειράζει. Πειράζεται δὲ ἕκαστος ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιθυμίας, 18 παρασυρόμενος καὶ δελεαζόμενος. Ἐπειτα ἡ ἐπιθυμία ἀφοῦ συλλάβῃ, γεννᾷ τὴν ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία 19 ἐκτελεσθεῖσα γεννᾷ τὸν θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα 20 τέλειον εἶναι ἄνωθεν καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων, εἰς τὸν ὅποιον δὲν ὑπάρχει ἀλλοίωσις ἢ σκία 21 μεταβολῆς. Ἐξ ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως ἐγέννησεν ἡμᾶς διὰ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, διὰ τὸ νὰ ἡμεθα ἡμεῖς 22 ἀπαρχὴ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ. Λοιπὸν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἃς εἶναι πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ νὰ 23 ἀκούῃ, βραδύς εἰς τὸ νὰ λαλῇ, βραδύς εἰς ὀργήν· διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην 24 τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἀπορρίψαντες πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας δέχθητε μετὰ πραότητος τὸν 25 ἐμφυτευθέντα λόγον τὸν δυνάμενον νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς σας. Γίνεσθε δὲ ἐκτελεσταὶ τοῦ λόγου καὶ μὴ μόνον 26 ἀκροαταί, ἀπατῶντες ἑαυτοὺς. Διότι ἐὰν τις ᾖ ἀκροατὴς τοῦ λόγου καὶ οὐχὶ ἐκτελεστής, οὗτος ὁμοιάζει μὲ 27 ἄνθρωπον, ὅστις θεωρεῖ τὸ φυσικὸν αὐτοῦ πρόσωπον ἐν κατόπρῳ· διότι ἐθεώρησεν ἑαυτὸν καὶ ἀνεχώρησε, 28 καὶ εὐθὺς ἐλησμονήσεν ὁποῖος ἦτο. Ὅστις ὁμῶς ἐγκύψῃ εἰς τὸν τέλειον νόμον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπιμενῇ 29 εἰς αὐτόν, οὗτος γενόμενος οὐχὶ ἀκροατὴς ἐπιλήσμων, ἀλλ' ἐκτελεστὴς ἔργου, οὗτος θέλει εἶσθαι μακάριος 30 εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἐὰν τις μεταξὺ σας νομίζῃ ὅτι εἶναι θρησκός, καὶ δὲν χαλινώσῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ 31 ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου ἡ θρησκεία εἶναι ματαία. Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἐνώπιον 32 τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι αὕτη, νὰ ἐπισκέπτηται τοὺς ὀρφανούς καὶ τὰς χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ νὰ 33 φυλάττῃ ἑαυτὸν ἀμόλυντον ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἔχετε μὲ προσωποληψίας τὴν πίστιν τοῦ δεδοσμένου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 2 Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἄνθρωπος ἔχων χρυσοῦν δακτυλίδιον μὲ λαμπρὸν ἔνδυμα, εἰσέλθῃ 3 δὲ καὶ πτωχὸς μὲ ῥυπαρὸν ἔνδυμα, καὶ ἐπιβλέψῃτε εἰς τὸν φοροῦντα τὸ ἔνδυμα τὸ λαμπρὸν καὶ εἶπητε πρὸς 4 αὐτόν, Σὺ κάθου ἐδῶ καλῶς, καὶ πρὸς τὸν πτωχὸν εἶπητε, Σὺ στέκε ἐκεῖ· κάθου ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, 5 δὲν ἐκάμετε ἄρα διάκρισιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγείνετε κριταὶ πονηρά διαλογιζόμενοι Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου 6 ἀγαπητοί, δὲν ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς 7 βασιλείας, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. Σεῖς ὁμῶς ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. Δὲν σᾶς 8 καταδυναστεύουσιν οἱ πλούσιοι καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρουσιν εἰς κριτήρια. Αὐτοὶ δὲν βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα, 9 μὲ τὸ ὅποιον ὀνομάζεσθε. Ἐὰν μὲν ἐκτελῇτε τὸν νόμον τὸν βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν, θέλει ἀγαπᾷ τὸν 10 πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· ἐὰν ὁμῶς προσωποληπτῇτε, κάμνετε ἁμαρτίαν καὶ ἐλέγχεσθε ὑπὸ τοῦ 11 νόμου ὡς παραβάται. Διότι ὅστις φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον καὶ πταίῃ εἰς ἓν, ἐγγενὲς ἔνοχος πάντων. Ἐπειδὴ 12 ὁ εἰπὼν, Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ, Μὴ φονεύσῃς· ἀλλ' ἐὰν δὲν μοιχεύσῃς, φονεύσῃς δέ, ἐγγενὲς παραβάτης τοῦ 13 νόμου. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω πράττετε, ὡς μέλλοντες νὰ κριθῇτε διὰ τοῦ νόμου τῆς ἐλευθερίας· διότι ἡ 14 κρίσις θέλει εἶσθαι ἀνίλεως εἰς τὸν ὅστις δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται κατὰ τῆς κρίσεως. Τί τὸ 15 ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν λέγῃ τις ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲν ἔχη μήπως ἡ πίστις δύναται νὰ σώσῃ αὐτόν; 16 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ στερῶνται τῆς καθημερινῆς τροφῆς, καὶ εἶπῃ τις ἐξ ὑμῶν 17 πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, καὶ δὲν δώσητε εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ 18 σώματος, τί τὸ ὄφελος; Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχη ἔργα, νεκρά εἶναι καθ' ἑαυτήν. Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ· 19 Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δεῖξαι ἐκ τῶν 20 ἔργων μου τὴν πίστιν μου. Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἷς· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ 21 φρίττουσι. Θέλεις ὁμῶς νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά. Ἀβραάμ ὁ 22 πατὴρ ἡμῶν δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε προσέφερεν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Βλέπετε ὅτι ἡ 23 πίστις συνήργει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· 24 Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτόν εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ὠνομάσθη. 25 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ ἐκ πίστεως μόνον. Ὅμοίως δὲ καὶ ᾐσάβ ἡ 26 πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε ὑπεδέχθη τοῦ ἀπεσταλμένου καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς δι' ἄλλης ὁδοῦ. Διότι 27 καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος εἶναι νεκρόν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά.

Μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, ἀδελφοί μου, ἐξεύροντες ὅτι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· διότι **3, 2**
 εἰς πολλὰ πταίοντες ἅπαντες. Ἐὰν τις δὲν πταίῃ εἰς λόγον, οὗτος εἶναι τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς νὰ χαλιναγωγῇ **3**
 καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ἰδοὺ, τοὺς χαλινούς βάλλομεν εἰς τὰ στόματα τῶν ἵππων διὰ νὰ πείθωνται εἰς ἡμᾶς, **3**
 καὶ μεταφέροντες ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν. Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα, ὄντα τόσον μεγάλα καὶ ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων **4**
 ἐλαυνόμενα, μεταφέρονται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν θέλῃ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κυβερνῶντος. Οὕτω καὶ ἡ **5**
 γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, ὅμως μεγαλαυχεῖ. Ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει· καὶ ἡ γλῶσσα **6**
 πῦρ εἶναι, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας. Οὕτω μεταξὺ τῶν μελῶν ἡμῶν ἡ γλῶσσα εἶναι ἡ μολύνουσα ὅλον τὸ σῶμα **7**
 καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τοῦ βίου καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. Διότι πᾶν εἶδος θηρίων καὶ πτηνῶν, **7**
 ἐρπετῶν καὶ θαλασσιῶν δαμάζεται καὶ ἐδαμάσθη ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὴν γλῶσσαν ὅμως οὐδεὶς τῶν **8**
 ἀνθρώπων δύναται νὰ δαμάσῃ· εἶναι ἀκράτητον κακόν, μεστὴ θανατηφόρου φαρμάκου. Δι' αὐτῆς εὐλογοῦμεν **9**
 τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ δι' αὐτῆς καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθέντας· ἐκ **10**
 τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, ταῦτα νὰ γίνωνται οὕτω. Μήπως **11**
 ἡ πηγὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τρύπης ἀναβρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν· μήπως εἶναι δυνατόν, ἀδελφοί μου, ἡ συκὴ **12**
 νὰ κάμῃ ἐλαίαν ἢ ἡ ἄμπελος σῦκα οὕτως οὐδεμία πηγὴ εἶναι δυνατόν νὰ κάμῃ ὕδωρ ἄλμυρον καὶ γλυκὺ. Τίς **13**
 εἶναι μεταξὺ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ὃς δείξῃ ἐκ τῆς καλῆς διαγωγῆς τὰ ἔργα ἑαυτοῦ ἐν πραότητι σοφίας.
 Ἐὰν ὅμως ἔχητε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν φθόνον πικρὸν καὶ φιλονεικίαν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς **14**
 ἀληθείας. Ἡ σοφία αὕτη δὲν εἶναι ἄνωθεν καταβαίνουσα, ἀλλ' εἶναι ἐπίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. Διότι **15, 16**
 ὅπου εἶναι φθόνος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν ἀχρεῖον πρᾶγμα. Ἡ ἄνωθεν ὅμως σοφία πρῶτον **17**
 μὲν εἶναι καθάρα, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, πλήρης ἐλέους καὶ καλῶν καρπῶν, ἀμερόληπτος καὶ **18**
 ἀνυπόκριτος. Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπεύρεται ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ τῶν εἰρηνοποιῶν.

Πόθεν προέρχονται πόλεμοι καὶ μάχαι μεταξὺ σας οὐχὶ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν σας, αἵτινες στρατεύονται **4**
 ἐντὸς τῶν μελῶν σας· Ἐπιθυμεῖτε καὶ δὲν ἔχετε· φονεύετε καὶ φθονεῖτε, καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε· μάχεσθε **2**
 καὶ πολεμεῖτε· ἀλλὰ δὲν ἔχετε, ἐπειδὴ δὲν ζητεῖτε· ζητεῖτε καὶ δὲν λαμβάνετε, διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ **3**
 δαπανήσῃτε εἰς τὰς ἡδονὰς σας. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα **4**
 τοῦ Θεοῦ ὅστις λοιπὸν θελήσῃ νὰ ἦναι φίλος τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἡ νομίζετε ὅτι **5**
 ματαίως ἡ γραφὴ λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατώκησεν ἐν ἡμῖν· Ἀλλὰ μεγαλητέραν **6**
 χάριν δίδει ὁ Θεός· ὅθεν λέγει· Ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν.
 Ὑποτάχθητε λοιπὸν εἰς τὸν Θεόν. Ἀντιστάθητε εἰς τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς· πλησιάσατε εἰς **7, 8**
 τὸν Θεόν, καὶ θέλει πλησιάσῃ εἰς ὑμᾶς. Καθαρίσατε τὰς χεῖράς σας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνίστατε τὰς καρδίας, **9**
 διγνώμοι. Κακοπαθήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως σας ὥς μεταστραφῇ εἰς πένθος καὶ ἡ χαρὰ **9**
 εἰς κατήφειαν. Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλους, ἀδελφοί. **10, 11**
 Ὅστις καταλαλεῖ ἀδελφὸν καὶ κρίνει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ τὸν νόμον καὶ κρίνει τὸν νόμον καὶ ἂν **12**
 κρίνῃ τὸν νόμον, δὲν εἶσαι ἐκτελεστὴς τοῦ νόμου, ἀλλὰ κριτής. Εἷς εἶναι ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος νὰ σώσῃ **12**
 καὶ νὰ ἀπολέσῃ· σὺ τίς εἶσαι ὅστις κρίνεις τὸν ἄλλον· Ἐλθετε τώρα οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον θέλομεν **13**
 ὑπάγει εἰς ταύτην τὴν πόλιν καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον καὶ θέλομεν ἐμπορευθῇ καὶ κερδήσῃ· οἵτινες **14**
 δὲν ἐξεύρετε τὸ μέλλον τῆς αὔριον· διότι ποία εἶναι ἡ ζωὴ σας εἶναι τῶντι ἀτμός, ὅστις φαίνεται πρὸς ὀλίγον **15**
 καὶ ἔπειτα ἀφανίζεται· ἀντὶ νὰ λέγητε, Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. **15**
 Τώρα ὅμως καυχᾶσθε εἰς τὰς ἀλαζονείας σας· πᾶσα τοιαύτη καύχησις εἶναι κακὴ. Εἰς τὸν ὅστις λοιπὸν **16, 17**
 ἐξεύρει νὰ κάμῃ τὸ καλὸν καὶ δὲν κάμνει, εἰς αὐτὸν εἶναι ἁμαρτία.

Ἐλθετε τώρα οἱ πλοῦσοι, κλαύσατε ὁλολύζοντες διὰ τὰς ἐπερχομένας ταλαιπωρίας σας. Ὁ πλούσιος σας **5, 2**
 ἐσώπη καὶ τὰ ἱμάτιά σας ἔγειναν σκωληκόβρωτα, ὁ χρυσὸς σας καὶ ὁ ἄργυρος ἐσκωρίασε, καὶ ἡ σκωρία **3**
 αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον σας καὶ θέλει φάγῃ τὰς σάρκας σας ὥς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε διὰ **4**
 τὰς ἐσχάτας ἡμέρας. Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν θερισάντων τὰ χωράφιά σας, τὸν ὁποῖον ἐστερήθησαν **4**
 ἀπὸ σᾶς, κρᾶζει, καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν θερισάντων εἰσηλθόντες εἰς τὰ ῥῶτα Κυρίου Σαβαώθ. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῇ γῇ **5**
 καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας σας ὥς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· **6**
 δὲν σᾶς ἀντιστέκεται. Μακροθυμήσατε λοιπὸν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς **7**
 περιμένει τὸν πολῦτιμον καρπὸν τῆς γῆς καὶ μακροθυμεῖ δι' αὐτόν, ἕως οὗ λάβῃ βροχὴν πρῶτον καὶ ὄψιμον· **8**
 μακροθυμήσατε καὶ σεις, στηρίζατε τὰς καρδίας σας, διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε. Μὴ στενάζετε **8, 9**
 κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, διὰ νὰ μὴ κατακριθῇτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς ἵσταται ἐμπροσθεν τῶν θυρῶν. Λάβετε, ἀδελφοί **10**
 μου, παράδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἵτινες ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι **11**
 τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· ἠκούσατε τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰώβ καὶ εἶδετε τὸ τέλος τοῦ **12**
 Κυρίου, ὅτι εἶναι πολυεύσπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε **12**
 τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἀλλ' ἔστω ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ, διὰ νὰ μὴ πέσητε **13, 14**
 ὑπὸ κρίσιν. Κακοπαθεῖ τις μεταξὺ σας ὃς προσεύχεται· εὐθυμεῖ τις ὃς ψάλλῃ. Ἀσθενεῖ τις μεταξὺ σας ὃς **13, 14**
 προσκαλέσῃ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὃς προσευχηθῶσιν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν μὲ ἔλαιον **15**
 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ μετὰ πίστεως εὐχὴ θέλει σώσει τὸν πάσχοντα, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐγείρει **15**
 αὐτόν· καὶ ἁμαρτίας ἂν ἔπραξε, θέλουσι συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν. Ἐξομολογεῖσθε εἰς ἀλλήλους τὰ πταίσματά **16**
 σας καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, διὰ νὰ ἰατρευθῇτε· πολὺ ἰσχύει ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐνθέρμως γενομένη. Ὁ **17**
 Ἠλίας ἦτο ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς μὲ ἡμᾶς καὶ προσευχήθη ἐνθέρμως νὰ μὴ βρέξῃ, καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπὶ τῇ

18 γῆς ἔτι τρία καὶ μῆνας ἔξ· καὶ πάλιν προσευχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν
19, 20 καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐὰν τις μεταξὺ σας ἀποπλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, ἅς
ἐξεύρῃ ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ θέλει σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ θέλει
καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

Πέτρος, απόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς παρεπιδήμους τοὺς διεσπαρμένους εἰς Πόντον, Γαλατίαν, 1
Καππαδοκίαν, Ἀσίαν καὶ Βιθυνίαν, ἐκλεκτοὺς κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύ- 2
ματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· πληθυνθείη χάρις καὶ εἰρήνη εἰς ἐσᾶς. 3
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ ἀνεγέννησεν 4
ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ 5
ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, πεφυλαγμένην ἐν τοῖς οὐρανοῖς δι' ἡμᾶς, οἵτινες μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ φυλαττό- 6
μεθα διὰ τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ· διὰ τὸ ὅποιον ἀγαλλιάσθε, 7
ἂν καὶ τώρα ὀλίγον, ἐὰν χρειασθῇ, λυπηθῇτε ἐν διαφόροις πειρασμοῖς, ἵνα ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας, πολὺ 8
τιμιωτέρα οὕσα παρὰ τὸ χρυσίον τὸ φθειρόμενον διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζόμενον, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν 9
καὶ δόξαν ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τὸν ὅποιον ἂν καὶ δὲν εἴδετε ἀγαπᾶτε, εἰς τὸν ὅποιον, ἂν καὶ 10
τώρα δὲν βλέπητε αὐτόν, πιστεύοντες ὁμῶς ἀγαλλιάσθε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ ἔνδοξον, ἀπολαμβάνοντες 11
τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν. Περὶ τῆς ὁποίας σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν 12
οἱ προφῆται οἱ προφητεύσαντες περὶ τῆς χάριτος, ἥτις ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς· ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον 13
καιρὸν ἐφάνερονε τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ὅτε προεμαρτύρει τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰς μετὰ 14
ταῦτα δόξας· εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχὶ δι' ἑαυτοὺς, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς ὑπηρετοῦν αὐτά, τὰ ὁποῖα 15
τώρα ἀνηγγέλθησαν πρὸς ἐσᾶς διὰ τῶν κηρυζάντων τὸ εὐαγγέλιον εἰς ἐσᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τῷ ἀποσταλέντῃ 16
ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ παρακύψωσι. Διὰ τοῦτο ἀναζωοθείντες τὰς ὁσφύας 17
τῆς διανοίας σας, ἐγκρατεύεσθε καὶ ἔχετε τελείαν ἐλπίδα εἰς τὴν χάριν τὴν ἐρχομένην εἰς ἐσᾶς, ὅταν ἀποκα- 18
λυθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὡς τέκνα ὑπακοῆς μὴ συμμορφούμενοι μὲ τὰς προτέρας ἐπιθυμίας, τὰς ὁποίας 19
εἴχετε ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν, ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος, ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν, οὕτω καὶ σεῖς γίνεσθε ἅγιοι ἐν 20
πάσῃ διαγωγῇ· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἅγιοι γίνεσθε, διότι ἐγὼ εἶμαι ἅγιος. Καὶ ἐὰν ἐπικαλῆσθε Πατέρα 21
τὸν κρίνοντα ἀπροσωπολήπτως κατὰ τὸ ἔργον ἐκάστου, διάγετε μετὰ φόβου τὸν καιρὸν τῆς παροικίας σας, 22
ἐξεύροντες ὅτι δὲν ἐλυτρώθητε ἀπὸ τῆς ματαίας πατροπαραδότου διαγωγῆς ὑμῶν διὰ φθαρτῶν, ἀργυρίου ἢ 23
χρυσίου, ἀλλὰ διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἁμνοῦ ἁμώμου καὶ ἀσπίλου, ὅστις ἦτο μὲν προωρι- 24
σμένος πρὸ καταβολῆς κόσμου, ἐφανερώθη δὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς διὰ σᾶς, τοὺς πιστεύοντας δι' αὐτοῦ 25
εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἀναστήσαντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόντα εἰς αὐτὸν δόξαν, ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπίς νὰ
ᾔναι εἰς τὸν Θεόν. Καθαρίσαντες λοιπὸν τὰς ψυχὰς σας μὲ τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας διὰ τοῦ Πνεύματος 22
πρὸς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἀγαπήσατε ἐνθέρμως ἀλλήλους ἐκ καθαρᾶς καρδίας, ἐπειδὴ ἀνεγεννήθητε 23
οὐχὶ ἐκ φθαρτοῦ σπέρματος, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. 24
Διότι Πᾶσα σὰρξ εἶναι ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος 25
αὐτοῦ ἐξέπεσεν. Ὁ λόγος ὁμῶς τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ λόγος ὁ εὐαγγελισθεῖς εἰς 26
ἐσᾶς.

Ἀπορρίψαντες λοιπὸν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας, 2
ἐπιποθήσατε ὡς νεογέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα, διὰ νὰ αὐξηθῇτε δι' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐγεύθητε ὅτι 3
ἀγαθὸς ὁ Κύριος. Εἰς τὸν ὅποιον προσερχόμενοι, ὡς εἰς λίθον ζῶντα, ὑπὸ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀποδεδοκι- 4
μασμένον, παρὰ δὲ τῷ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ σεῖς, ὡς λίθοι ζῶντες, οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, 5
ιεράτευμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέρητε πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ 6
τοῦτο καὶ περιέχεται ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ, θέτω ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων 7
ἐπ' αὐτὸν δὲν θέλει καταισχυνθῇ. Εἰς ἐσᾶς λοιπὸν τοὺς πιστεύοντας εἶναι ἡ τιμή, εἰς δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας 8
ὁ λίθος, τὸν ὅποιον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγινε κεφαλὴ γωνίας καὶ λίθος προσκόμματος 9
καὶ πέτρα σκανδάλου· οἵτινες προσκόπτουσιν εἰς τὸν λόγον, ὄντες ἀπειθεῖς, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἦσαν προσδιω- 10
ρισμένοι· σεῖς ὁμῶς εἴσθε γένος ἐκλεκτόν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὅποιον ἀπέκτησεν ὁ 11
Θεός, διὰ νὰ ἐξαγγείλῃτε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 12
οἱ ποτε μὴ ὄντες λαός, τώρα δὲ λαὸς τοῦ Θεοῦ, οἱ ποτε μὴ ἡλεημένοι, τώρα δὲ ἐλεηθέντες. Ἀγαπητοί, σᾶς 13
παρακαλῶ ὡς ξένους καὶ παρεπιδήμους, νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ 14
τῆς ψυχῆς, νὰ ἔχητε καλὴν τὴν διαγωγὴν σας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἵνα ἐνῶ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιούς, 15
ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ὅταν ἴδωσιν αὐτά, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκέψεως. Ὑποτάχθητε λοιπὸν 16
εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην διάταξιν διὰ τὸν Κύριον· εἴτε εἰς βασιλέα, ὡς ὑπερέχοντα, εἴτε εἰς ἡγεμόνας, ὡς δι' 17
αὐτοῦ πεμπομένους εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· διότι οὕτως εἶναι τὸ θέλημα τοῦ 18
Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες νὰ ἀποστομόνητε τὴν ἀγνωσίαν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς 19
ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν ἐπικάλυμμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα 20
ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτάσσεσθε ἐν παντὶ φόβῳ εἰς τοὺς κυρίους 21
σας, οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐπιεικεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους. Διότι τοῦτο εἶναι χάρις, 22
τὸ νὰ ὑποφέρῃ τις λύπασ διὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν συνειδησιν, πάσχων ἀδίκως. Διότι ποῖα δόξα εἶναι, ἐὰν ἁμαρ- 23
τάνοντες καὶ ραπιζόμενοι ὑπομένητε ἐὰν ὁμῶς ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομένητε, τοῦτο εἶναι χάρις 24
παρὰ τῷ Θεῷ. Διότι εἰς τοῦτο προσεκλήθητε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀφίνων παράδειγμα 25
εἰς ὑμᾶς διὰ νὰ ἀκολουθήσητε τὰ ἴχνη αὐτοῦ· ὅστις ἁμαρτίαν δὲν ἔκαμεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι 26

23 αὐτοῦ. Ὅστις λοιδορούμενος δὲν ἀντελιδόρει, πάσχων δὲν ἠπείλει, ἀλλὰ παρέδιδεν ἑαυτὸν εἰς τὸν κρίνοντα
24 δικαίως· ὅστις τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἐβάστασεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, διὰ νὰ ζήσωμεν ἐν
25 τῇ δικαιοσύνῃ, ἀποθανόντες κατὰ τὰς ἁμαρτίας· μὲ τοῦ ὁποίου τὴν πληγὴν ἰατρεύθητε. Διότι ὑπῆρχετε ὡς
πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐπεστράφητε εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

3 Ὅμοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας ὑμῶν, ἵνα καὶ ἐὰν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον,
2 κερδηθῶσιν ἄνευ τοῦ λόγου διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν γυναικῶν, ἀφοῦ ἴδωσι τὴν μετὰ φόβου καθαρὰν διαγωγὴν
3 σας. Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ὅς ἦναι οὐχὶ ὁ ἐξωτερικὸς, ὁ τοῦ πλέγματος τῶν τριχῶν καὶ τῆς περιθέσεως τῶν
4 χρυσίων ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ἱματίων, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς ἄνθρωπος τῆς καρδίας, κεκοσμημένος μὲ τὴν ἀφθορίαν
5 τοῦ πράου καὶ ἡσυχίου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι πολὺτιμον. Διότι οὕτω ποτε καὶ αἱ ἅγαι
6 γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐστολίζον ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν, καθὼς ἡ Σάρρα
7 ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καλοῦσα αὐτὸν κύριον· τῆς ὁποίας σεῖς ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῶσαι καὶ μὴ
8 φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικεῖτε μὲ τὰς γυναικὰς σας ἐν φρονήσει, ἀποδίδοντες
9 τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γένος ὡς εἰς σκεῦος ἁσθενέστερον, καὶ ὡς εἰς συγκληρονόμους τῆς χάριτος τῆς ζωῆς,
10 διὰ νὰ μὴ ἐμποδιζώμεναι αἱ προσευχαὶ σας. Τελευταῖον δέ, γίνεσθε πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι,
11 εὐστοιλαγχνοὶ, φιλόφρονες, μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον
12 εὐλογοῦντες, ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι εἰς τοῦτο προσεκλήθητε, διὰ νὰ κληρονομήσητε εὐλογίαν. Διότι Ὅστις θέλει
13 νὰ ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν καὶ ἴδῃ ἡμέρας ἀγαθὰς ὅς παύσῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἀπὸ
14 τοῦ νὰ λαλῶσι δόλον, ὅς ἐκκλίνῃ ἀπὸ κακοῦ καὶ ὅς πράξῃ ἀγαθόν, ὅς ζητήσῃ εἰρήνην καὶ ὅς ἀκολουθήσῃ
15 αὐτῇ· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς δικαίους καὶ τὰ ῥα αὐτοῦ εἰς τὴν δέξιν αὐτῶν, τὸ δὲ
16 πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τῶν πραττόντων κακά. Καὶ τίς θέλει σᾶς κακοποιήσῃ, ἐὰν γείνητε μιμηταὶ
17 τοῦ ἀγαθοῦ Ἀλλ' ἐὰν καὶ πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, εἴσθε μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ
18 ταραχθῆτε, ἀλλὰ ἀγιάσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐστὲ πάντοτε ἔτοιμοι εἰς ἀπολογίαν
19 μετὰ πραότητος καὶ φόβου πρὸς πάντα τὸν ζητοῦντα ἀπὸ σᾶς λόγον περὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐν ὑμῖν, ἔχοντες
20 συνείδησιν ἀγαθὴν, ἵνα, ἐνῶ σᾶς καταλαλῶσιν ὡς κακοποιούς, καταισχυνθῶσιν οἱ συκοφαντοῦντες τὴν καλὴν
21 σας ἐν Χριστῷ διαγωγὴν. Διότι καλῆτερον νὰ πάσχητε, ἐὰν ἦναι οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶντες
22 παρὰ κακοποιῶντες. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἥπαξ ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων,
23 διὰ νὰ φέρῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεόν, θανατωθεὶς μὲν κατὰ τὴν σάρκα, ζωοποιηθεὶς δὲ διὰ τοῦ πνεύματος· διὰ
24 τοῦ ὁποίου πορευθεὶς ἐκήρυξε καὶ πρὸς τὰ πνεύματα τὰ ἐν τῇ φυλακῇ, τὰ ὁποῖα ἠπείθησάν ποτε, ὅτε ἡ
25 μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐπρόσμενέ ποτε αὐτοὺς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἐνῶ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτός, εἰς ἣν
26 ὀλίγοι, τουτέστιν ὀκτώ, ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος. Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον ὃν τὸ βάπτισμα, σώζει καὶ ἡμᾶς
27 τὴν σήμερον, οὐχὶ ἀποβολὴ τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκός, ἀλλὰ μαρτυρία τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς Θεόν,
28 διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς ὃν
29 ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.

4 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα, ὀπλίσθητε καὶ σεῖς τὸ αὐτὸ φρόνημα, διότι ὁ
2 παθὼν κατὰ σάρκα ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, διὰ νὰ ζήσητε τὸν ἐν σαρκὶ ἐπίλοιπον χρόνον, οὐχὶ πλεόν
3 ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ. Διότι ἀρκετὸς εἶναι εἰς ἡμᾶς ὁ παρελθὼν
4 καιρὸς τοῦ βίου, ὅτε ἐπράξαμεν τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, περιπατήσαντες ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοποσίαις,
5 κώμοις, συμποσίοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· καὶ διὰ τοῦτο παραξενεύονται ὅτι σεῖς δὲν συντρέχετε μὲ
6 αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκχείλισιν τῆς ἀσωτίας, καὶ σᾶς βλασφημοῦσιν· οἵτινες θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς
7 ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι ἔτοιμος νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐκηρύχθη τὸ εὐαγγέλιον καὶ πρὸς
8 τοὺς νεκρούς, διὰ νὰ κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους ἐν σαρκί, νὰ ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν ἐν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ
9 τέλος ἐπλησίασε. Φρονίμως λοιπὸν διάγετε καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ἔνθερμον
10 τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, διότι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πληθὺς ἁμαρτιῶν· γίνεσθε φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους
11 χωρὶς γογγυσμῶν· ἕκαστος κατὰ τὸ χάρισμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν, ὑπηρετεῖτε κατὰ τοῦτο εἰς ἀλλήλους ὡς καλοὶ
12 οἰκονόμοι τῆς πολυειδοῦς χάριτος τοῦ Θεοῦ· ἐὰν τις λαλῇ, ὅς λαλῇ ὡς λαλῶν λόγια Θεοῦ· ἐὰν τις ὑπηρετῇ,
13 ὅς ὑπηρετῇ ὡς ὑπηρετῶν ἐκ τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν χορηγεῖ ὁ Θεός· διὰ νὰ δοξάζεται ἐν πᾶσιν ὁ Θεὸς
14 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Ἀγαπητοί,
15 μὴ παραξενεύεσθε διὰ τὸν βασανισμὸν τὸν γινόμενον εἰς ἐσᾶς πρὸς δοκιμασίαν, ὡς ἐὰν συνέβαινεν εἰς ἐσᾶς
16 παράδοξόν τι, ἀλλὰ καθότι εἴσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, χαίρετε, ἵνα καὶ ὅταν ἡ δόξα αὐτοῦ
17 φανερωθῇ χαρῇ ἀγαλλιώμενοι. Ἐὰν ὀνειδίζησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἴσθε μακάριοι, διότι τὸ Πνεῦμα
18 τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἐφ' ὑμᾶς· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.
19 Διότι μηδεὶς ὑμῶν ὅς μὴ πάσχη ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἀλλότρια. ἀλλ'
20 ἐὰν πάσχη ὡς Χριστιανός, ὅς μὴ αἰσχύνηται, ἀλλ' ὅς δοξάξῃ τὸν Θεὸν κατὰ τοῦτο. Διότι ἔφθασεν ὁ καιρὸς
21 τοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἂν ἀρχίσῃ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί θέλει εἶσθαι τὸ τέλος τῶν
22 ἀπειθούντων εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἂν ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ θέλει
23 φανῇ Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὅς ἐμπιστεύονται τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς εἰς αὐτόν, ὡς
24 εἰς πιστὸν δημιουργὸν ἐν ἀγαθοποιῇ.

5 Τοὺς μεταξὺ σας πρεσβυτέρους παρακαλῶ ἐγὼ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ,
2 ὁ καὶ κοινωνὸς τῆς δόξης, ἥτις μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ, ποιμάνετε τὸ μεταξὺ σας ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκο-

ποῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ' ἐκουσίως, μὴδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μὴδὲ ὡς κατακυριεύοντες τὴν 3
κληρονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ ἀρχιποιμήν, θέλετε λάβει 4
τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης. Ὅμοίως οἱ νεώτεροι ὑποτάχθητε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους. Πάντες δὲ 5
ὑποτασσόμενοι εἰς ἀλλήλους ἐνδύθητε τὴν ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους,
εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν. Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σαῶ ὑψώση 6
ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ρίψατε ἐπ' αὐτόν, διότι αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν. Ἐγκρατεύθητε, 7, 8
ἀγρυπνήσατε· διότι ὁ ἀντίδικός σας διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιέρχεται ζητῶν τίνα νὰ καταπίῃ· εἰς 9
τὸν ὁποῖον ἀντιστάθητε μένοντες στερεοὶ εἰς τὴν πίσιν, ἐξεύροντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα γίνονται εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς σας τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὅστις ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ 10
δόξαν διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἀφοῦ πάθητε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σαῶ τελειοποιήσῃ, στηρίξῃ, ἐνισχύσῃ, θεμελιώσῃ.
Εἰς αὐτὸν εἴη ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Σᾶς ἔγραψα ἐν βραχυλογίᾳ διὰ τοῦ 11, 12
Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς φρονῶ, προτρέπων καὶ ἐπιμαρτυρῶν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν στέκεσθε. Σᾶς ἀσπάζεται ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ ἐκκλησία καὶ Μάρκος, ὁ υἱὸς μου. 13
Ἀσπιάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη εἰς πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν. 14

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

1 Συμεὼν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς ὅσοι ἔλαχον ἰσότημον μετ' ἡμῶν πίστιν
2 εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖ εἰς ἑσᾶς διὰ
3 τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καθὼς ἡ θεία δύναμις αὐτοῦ ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς
4 πάντα τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ ἀρετῆς,
5 φύσεως, ἀποφυγόντες τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχουσαν διὰ τῆς ἐπιθυμίας διαφθοράν. Καὶ δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο
6 καταβαλόντες πάσαν σπουδὴν, προσθέσατε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετὴν, εἰς δὲ τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν, εἰς
7 δὲ τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, εἰς δὲ τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονήν, εἰς δὲ τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν, εἰς δὲ
8 τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, εἰς δὲ τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην. Διότι, ἐὰν ταῦτα ὑπάρχουσιν εἰς ἑσᾶς καὶ
9 περισσεύωσι, οἶσθε καθιστῶντες οὐχὶ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 ἐπειδὴ εἰς ὅντινα δὲν ὑπάρχουσι ταῦτα, τυφλὸς εἶναι, μυωπάζει καὶ ἐλθισμὸν τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν
11 αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, ἐπιμελήθητε περισσώτερον νὰ κάμητε βεβαίαν τὴν κλησιν καὶ τὴν
12 ἐκλογὴν σας· διότι ταῦτα κάμνοντες δὲν θέλετε πταίσει ποτέ. Διότι οὕτω θέλει οὖν δοθῇ πλουσίως ἡ εἴσοδος
13 εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς
14 ὑπενθυμίζω πάντοτε περὶ τούτων, καίτοι εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους εἰς τὴν παροῦσαν ἀλήθειαν. Στοχάζομαι
15 ὁμῶς δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, νὰ σᾶς διεγείρω διὰ τῆς ὑπενθυμίσεως, ἐπειδὴ ἐξεύρω
16 ὅτι ἐντὸς ὀλίγον θέλω ἀποθέσει τὸ σκηνώματί μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μοι ἐφάνερωσε.
17 Θέλω ὁμῶς ἐπιμεληθῇ, ὥστε σεῖς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου νὰ δύνασθε πάντοτε νὰ ἐνθυμηθῆτε αὐτά. Διότι
18 οἱ ἄλλοι ἐγνωστοποίησαμεν τὴν δύναμιν καὶ παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐχὶ μύθους σοφιστικῶς
19 ἀκολουθήσαντες, ἀλλ' αὐτόπται γενόμενοι τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Διότι ἔλαβε παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν
καὶ δόξαν, ὅτε ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοιαύτη φωνὴ ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ
20 ἀγαπητός, εἰς τὸν ὅποιον ἐγὼ εὐηρεσθήτην· καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐλθοῦσαν,
21 ὅντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν ὅποιον κάμνετε
καλὰ νὰ προσέχητε ὡς εἰς λύχνον φέγγοντα ἐν σκοτεινῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ αὐγὴ τῆς ἡμέρας καὶ ὁ φωσφόρος
22 ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον ἐξεύροντες, ὅτι οὐδεμία προφητεία τῆς γραφῆς γίνεται ἐξ ἰδίας
τοῦ προφητεύοντος διασαφές· διότι δὲν ἦλθέ ποτε προφητεία ἐκ θελήματος ἀνθρώπου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ
Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κινούμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

2 Ὑπῆρξαν ὁμῶς καὶ ψευδοπροφῆται μετὰ τοῦ λαοῦ, καθὼς καὶ μετὰ σας θέλουσιν εἶσθαι ψευδοδι-
δάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι παρεισάξει αἱρέσεις ἀπώλειας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην,
2 ἐπισύροντες εἰς ἑαυτοὺς ταχεῖαν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει εἰς τὰς ἀπώλειας αὐτῶν,
3 διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας θέλει βλασφημηθῇ· καὶ διὰ πλεονεξίαν θέλουσι σᾶς ἐμπορευθῇ μετ'
4 πλαστοῦς λόγους, τῶν ὁποίων ἡ καταδίκη ἔκπαλα δὲν μένει ἀργή, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν νυστάζει. Διότι
ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐφείσθῃ ἀγγέλους ἀμαρτήσαντας, ἀλλὰ ῥίψας αὐτοὺς εἰς τὸν τάρταρον δεδεμένους μετ' ἀλύσεις
5 σκότους, παρέδωκε διὰ νὰ φυλάττωνται εἰς κρίσιν, καὶ ἐὰν τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν ἐφείσθῃ, ἀλλὰ φέρων
6 κατακλυσμὸν ἐπὶ τὸν κόσμον τῶν ἀσεβῶν ἐφύλαξεν ὄγδοον τὸν Νῶε, κήρυκα τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατέκρινεν
εἰς καταστροφὴν τὰς πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ τῆς Γομόρρας καὶ ἐτέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα τῶν μελ-
7 λόντων νὰ ἀσεβῶσι, καὶ ἡλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λῶτ καταθλιβόμενον ὑπὸ τῆς ἀσελγοῦς διαγωγῆς τῶν ἀνόμων·
8 διότι ὁ δίκαιος, κατοικῶν μετὰ αὐτῶν, δι' ὁράσεως καὶ ἀκοῆς, ἐβασάνιζεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν δικαίαν
9 αὐτοῦ ψυχὴν διὰ τὰ ἄνομα ἔργα αὐτῶν· ἐξεύρει ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερόνῃ ἐκ τοῦ πειρασμοῦ τοὺς εὐσεβεῖς,
10 τοὺς δὲ ἀδίκους νὰ φυλάττῃ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, διὰ νὰ κολάζωνται, μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω τῆς
σαρκὸς ἀκολουθοῦντας μετ' ἐπιθυμίαν ἀκαθαρσίας καὶ καταφρονοῦντας τὴν ἐξουσίαν. Εἶναι τολμηταί, αὐθά-
11 δεις, δὲν τρέμουντες βλασφημοῦντες τὰ ἁγία, ἐνῶ οἱ ἄγγελοι, μεγαλῆτεροι ὄντες εἰς ἰσχὺν καὶ δύναμιν, δὲν
12 φέρουσι κατ' αὐτῶν βλάβημον κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Οὗτοι ὁμῶς, ὡς ἄλογα φυσικὰ ζῶα γεγεννημένα
διὰ ἄλως καὶ φθοράν, βλασφημοῦσι περὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦσι, καὶ θέλουσι καταφθαρεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ
13 αὐτῶν διαφθορᾷ, καὶ θέλουσι λάβει τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας αὐτῶν· στοχάζονται ἡδονὴν τὴν καθημερινὴν τρυ-
14 φήν, εἶναι σπῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντροφῶσιν ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συμποσιάζουσι μετ' ἑσᾶς, ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς
μεστοὺς μοιχείας καὶ μὴ παυομένους ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δολάζουσι ψυχὰς ἀστηρίκτους, ἔχουσι τὴν καρδίαν
15 γεγυμνασμένην εἰς πλεονεξίαν, εἶναι τέκνα κατάρας· ἀφήσαντες τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ἐπλανήθησαν καὶ ἠκο-
16 λούθησαν τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλαάμ υἱοῦ τοῦ Βοσόρ, ὅστις ἠγάπησε τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας, ἠλέγχθη ὁμῶς διὰ
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παρανομίαν, ἄφωνον ὑποζύγιον μετ' αὐτῶν ἀνθρώπου λαλήσαν ἡμπόδιζε τὴν παραφροσύνην
17 τοῦ προφήτου. Οὗτοι εἶναι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ ἀνεμοστροβίλου ἐλαυνόμεναι, διὰ τοὺς ὁποίους τὸ
18 ζοφερὸν σκότος φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι λαλοῦντες ὑπερήφανα λόγια ματαιότητος, δολάζουσι μετ' ἑσᾶς
19 ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, μετ' ἑσᾶς ἀσελγείας ἐκείνους οἵτινες τῶντι ἀπέφυγον τοὺς ἐν πλάνῃ ζῶντας, ἐπαγγελ-
20 λόμενοι εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ἐνῶ αὐτοὶ εἶναι δοῦλοι τῆς διαφθορᾶς· διότι ἀπὸ ὅντινα νικᾶται τις, τούτου καὶ
21 δοῦλος γίνεται. Ἐπειδὴ ἐὰν ἀφοῦ ἀπέφυγον τὰ μολύσματα τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ
Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνεπλέχθησαν πάλιν εἰς ταῦτα καὶ νικῶνται, ἔγειναν εἰς αὐτοὺς τὰ ἔσχατα χειρότερα
τῶν πρώτων. Ἐπειδὴ καλῆτερον ἦτο εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, παρὰ ἀφοῦ

ἐγνώρισαν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐκ τῆς παραδοθείσης εἰς αὐτοὺς ἀγίας ἐντολῆς. Συνέβη δὲ εἰς αὐτοὺς τὸ τῆς 22
ἀληθινῆς παροιμίας, Ὁ κύων ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐξέραςμα, καί, Ὁ χοῖρος λουσθεὶς ἐπέστρεψεν
εἰς τὸ κύλισμα τοῦ βορβόρου.

Δευτέραν ἤδη ταύτην τὴν ἐπιστολὴν σᾶς γράφω, ἀγαπητοί, μὲ τὰς ὁποίας διεγείρω δι' ὑπενθυμίσεως τὴν **3**
εἰλικρινῇ σας διάνοιαν, διὰ νὰ ἐνθυμηθῇτε τοὺς λόγους τοὺς προλαληθέντας ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ 2
τὴν παραγγελίαν ἡμῶν τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος· τοῦτο πρῶτον γνωρίζοντες, ὅτι θέλουσιν ἔλθεῖ 3
ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμπαῖκται, περιπατοῦντες κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας καὶ λέγοντες· Ποῦ εἶναι 4
ἡ ὑπόσχεσις τῆς παρουσίας αὐτοῦ διότι ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, τὰ πάντα διαμένουσιν οὕτως
ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως. Διότι ἐκουσίως ἀγνοοῦσι τοῦτο, ὅτι μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ οἱ οὐρανοὶ ἔγειναν ἔκπαλαι 5
καὶ ἡ γῆ συνεστῶσα ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος, διὰ τῶν ὁποίων ὁ τότε κόσμος ἀπωλέσθη κατακλυσθεὶς ὑπὸ 6
τοῦ ὕδατος· οἱ δὲ σημερινοὶ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ διὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶναι ἀποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι 7
διὰ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τοῦτο ἂς μὴ σᾶς 8
λανθάνῃ, ἀγαπητοί, ὅτι παρὰ Κυρίῳ μία ἡμέρα εἶναι ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. Δὲν βραδύνει 9
ὁ Κύριος τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, ὡς τινὲς λογίζονται τοῦτο βραδύτητα, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ θέλων νὰ
ἀπολεσθῶσι τινες, ἀλλὰ πάντες νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν. Θέλει δὲ ἔλθεῖ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν 10
νυκτί, καθ' ἣν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι παρέλθει μὲ συριγμὸν, τὰ στοιχεῖα δὲ πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθῇ, καὶ
ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα θέλουσι κατακαῇ. Ἐπειδὴ λοιπὸν πάντα ταῦτα διαλύονται, ὅποιοι πρέπει νὰ ᾤσθῃ 11
σεῖς εἰς πολίτευμα ἅγιον καὶ εὐσέβειαν, προσμένοντες καὶ σπεύδοντες εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ 12
Θεοῦ, καθ' ἣν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι διαλυθῇ καὶ τὰ στοιχεῖα πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθῇ Κατὰ 13
δὲ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ νέους οὐρανοὺς καὶ νέαν γῆν προσμένοντες, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διὰ τοῦτο, 14
ἀγαπητοί, ταῦτα προσμένοντες, σπουδάσατε νὰ εὑρεθῇτε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, καὶ 15
νομίζετε σωτηρίαν τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος ἔγραψε
πρὸς ἐσᾶς κατὰ τὴν δοθείσαν εἰς αὐτὸν σοφίαν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ 16
τούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι τινα δυσνόητα, τὰ ὅποια οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλόνουσι, ὡς καὶ τὰς
λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. Σεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοί, προγνωρίζοντες ταῦτα φυλάττεσθε, 17
διὰ νὰ μὴ παρασυρθῇτε μὲ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων καὶ ἐκπέσητε ἀπὸ τὸν στηριγμὸν σας, αὐξάνεσθε δὲ εἰς 18
τὴν χάριν καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς αὐτὸν ἔστω ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ
εἰς ἡμέραν αἰῶνος· ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

- 1** Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ ὁποῖον εἶδομεν μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, τὸ
2 ὁποῖον ἔθεωρήσαμεν καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ
3 εἶδομεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦτο παρὰ τῷ Πατρὶ καὶ
4 ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς· ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, ἀπαγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς· διὰ νὰ ἔχητε καὶ
5 σεῖς κοινωνίαν μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡμῶν εἶναι μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ
6 Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἦναι πληρὴς ἡ χαρὰ σας. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπαγγελία,
7 τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ δὲν
8 ὑπάρχει οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ περιπατῶμεν ἐν τῷ σκότει, ψευδόμεθα
9 καὶ δὲν πράττομεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν ὁμως περιπατῶμεν ἐν τῷ φωτί, καθὼς αὐτὸς εἶναι ἐν τῷ φωτί, ἔχομεν
10 κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
11 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν
12 τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρισῃ ἡμᾶς
13 ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ δὲν
14 ὑπάρχει ἐν ἡμῖν.
- 2** Τεκνία μου, ταῦτα σᾶς γράφω διὰ νὰ μὴ ἁμαρτήσητε. Καὶ ἐὰν τις ἁμαρτήσῃ, ἔχομεν παράκλητον πρὸς
2 τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς εἶναι ἰλασμός περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ οὐχὶ
3 μόνον περὶ τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι ἐγνωρίσαμεν αὐτόν,
4 ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάττωμεν. Ὅστις λέγει, Ἐγνώρισα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δὲν φυλάττει,
5 ψεύστης εἶναι, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει· ὅστις ὁμως φυλάττει τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀληθὺς ἐν τούτῳ ἡ
6 ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τετελειωμένη. Ἐν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα ἐν αὐτῷ. Ὅστις λέγει ὅτι μένει ἐν αὐτῷ
7 χρεωστῇ, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως νὰ περιπατῇ. Ἀδελφοί, δὲν σᾶς γράφω ἐντολὴν νέαν,
8 ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, τὴν ὁποίαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἠκούσατε
9 ἀπ' ἀρχῆς. Πάλιν ἐντολὴν νέαν σᾶς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθὲς εἰς αὐτόν καὶ εἰς ἐσᾶς, διότι τὸ σκότος
10 παρέρχεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φέγγει. Ὅστις λέγει ὅτι εἶναι ἐν τῷ φωτί καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
11 ἐν τῷ σκότει εἶναι ἕως τώρα. Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτί μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ δὲν
12 εἶναι· ὅστις ὁμως μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ σκότει εἶναι καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατεῖ καὶ δὲν ἐξεύρει ποῦ
13 ὑπάγει, διότι τὸ σκότος ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω πρὸς ἐσᾶς, τεκνία, διότι συνεχωρήθησαν
14 αἱ ἁμαρτίαι σας διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γράφω πρὸς ἐσᾶς, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω
15 πρὸς ἐσᾶς, νεανίσκοι, διότι ἐνίκησατε τὸν πονηρόν. Γράφω πρὸς ἐσᾶς, παιδία, διότι ἐγνωρίσατε τὸν Πατέρα.
16 Ἐγγραψα πρὸς ἐσᾶς, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγγραψα πρὸς ἐσᾶς, νεανίσκοι, διότι εἴσθε
17 ἰσχυροὶ καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει ἐν ὑμῖν καὶ ἐνίκησατε τὸν πονηρόν. Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν
18 τῷ κόσμῳ. Ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ· διότι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ
19 ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλ'
20 εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου. Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὅστις ὁμως πράττει τὸ θέλημα τοῦ
21 Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Παιδία, ἐσχάτη ὥρα εἶναι, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώρα
22 πολλοὶ ἀντίχριστοι ὑπάρχουσιν· ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ἐσχάτη ὥρα. Ἐξ ἡμῶν ἐξηλθον, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἐξ
23 ἡμῶν· διότι ἐὰν ἦσαν ἐξ ἡμῶν, ἤθελον μένει μεθ' ὑμῶν· ἀλλὰ ἐξηλθον διὰ νὰ φανερωθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι πάντες
24 ἐξ ἡμῶν. Καὶ σεῖς ἔχετε χρίσμα ἀπὸ τοῦ Ἁγίου καὶ γνωρίζετε πάντα. Δὲν σᾶς ἔγγραψα διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν
25 ἀλήθειαν, ἀλλὰ διότι ἐξεύρετε αὐτήν, καὶ διότι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας δὲν εἶναι. Τίς εἶναι ὁ ψεύστης,
26 εἰμὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστὸς οὗτος εἶναι ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ
27 τὸν Υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱὸν δὲν ἔχει οὐδὲ τὸν Πατέρα. Ὅστις ὁμολογεῖ τὸν Υἱὸν ἔχει καὶ τὸν Πατέρα.
28 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὑμεῖς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἃς μένη ἐν ὑμῖν. Ἐὰν μένη ἐν ὑμῖν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
29 ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ὑμεῖς θέλετε μένει ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεσις, τὴν
30 ὁποίαν αὐτὸς ὑπεσχέθη πρὸς ἡμᾶς, ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. Ταῦτα σᾶς ἔγγραψα περὶ ἐκείνων, οἵτινες σᾶς πλανῶσι.
31 Καὶ τὸ χρίσμα, τὸ ὁποῖον ὑμεῖς ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς διδάσκῃ τις·
32 ἀλλὰ καθὼς σᾶς διδάσκει τὸ αὐτὸ χρίσμα περὶ πάντων, οὕτως καὶ ἀληθὲς εἶναι καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος· καὶ καθὼς
33 σᾶς ἐδίδαξε, θέλετε μένει ἐν αὐτῷ. Καὶ τώρα, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν
34 καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν ἐξεύρητε ὅτι εἶναι δίκαιος, γνωρίζετε ὅτι πᾶς ὁ
35 πράττων τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ ἐγεννήθη.
- 3** Ἴδετε ὁποίαν ἀγάπην ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Πατὴρ, ὥστε νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος
2 δὲν γνωρίζει ἡμᾶς, διότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν. Ἀγαπητοί, τώρα εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, καὶ ἔτι δὲν ἐφανερώθη τί
3 θέλομεν εἶσθαι· ἐξεύρομεν ὁμως ὅτι ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι μετ' αὐτόν, διότι θέλομεν ἰδεῖ αὐτόν
4 καθὼς εἶναι. Καὶ πᾶς ὅστις ἔχει τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτόν καθαρίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.
5 Πᾶς ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν πράττει καὶ τὴν ἀνομίαν, διότι ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία. Καὶ ἐξεύρετε ὅτι
6 ἐκεῖνος ἐφανερώθη διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει. Πᾶς ὅστις μένει
7 ἐν αὐτῷ δὲν ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων δὲν εἶδεν αὐτόν οὐδὲ ἐγνώρισεν αὐτόν. Τεκνία, ἃς μὴ σᾶς πλανᾷ
8 μηδεὶς· ὅστις πράττει τὴν δικαιοσύνην εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος· ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν

εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου, διότι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀμαρτίαν δὲν πράττει, διότι σπέρμα 9 αὐτοῦ μένει ἐν αὐτῷ· καὶ δὲν δύναται νὰ ἀμαρτάνῃ, διότι ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν τούτῳ γνωρίζονται τὰ 10 τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὅστις δὲν πράττει δικαιοσύνην δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Διότι αὕτη εἶναι ἡ παραγγελία, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, νὰ 11 ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐχὶ καθὼς ὁ Κάϊν ἦτο ἐκ τοῦ πονηροῦ καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ διὰ τί 12 ἔσφαξεν αὐτόν διότι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἦσαν πονηρά, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί 13 μου, ἂν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ. Ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι μετέβημεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν 14 τοὺς ἀδελφούς· ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὅστις μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι 15 ἀνθρωποκτόνος· καὶ ἐξεύρετε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ τούτου 16 γνωρίζομεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔβαλε· καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν νὰ βάλλωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅστις ὁμῶς ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 17 ὅτι ἔχει χρεῖαν καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ. Τεκνία μου, 18 μὴ ἀγαπῶμεν μὲ λόγον μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ ἔργον καὶ ἀλήθειαν. Καὶ ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα 19 ἐκ τῆς ἀληθείας, καὶ θέλομεν πληροφορήσει τὰς καρδίας ἡμῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, διότι ἐὰν μᾶς κατακρίνῃ ἡ 20 καρδιά, βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλήτερος τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γνωρίζει τὰ πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά 21 ἡμῶν δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ, τι ἂν ζητῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, 22 διότι φυλάττομεν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ πράττομεν τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, 23 τὸ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς ἡμᾶς. Καὶ ὅστις φυλάττει τὰς ἐντολάς αὐτοῦ μένει ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐν ἐκείνῳ. Καὶ ἐκ τούτου 24 γνωρίζομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.

Ἀγαπητοί, μὴ πιστεύετε εἰς πᾶν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἐν ᾗ εἰναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· διότι πολλοὶ 4 ψευδοπροφηταὶ ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον. Ἐκ τούτου γνωρίζετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον 2 ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί, εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· καὶ πᾶν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ ὅτι 3 ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί, δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ὅτι ἔρχεται, καὶ τώρα μάλιστα εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ. Σεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴσθε, τεκνία, καὶ ἐνίκησατε 4 αὐτούς, διότι μεγαλήτερος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἐν ὑμῖν παρὰ ὅστις εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ 5 κόσμου εἶναι· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτούς ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα· 6 ὅστις γνωρίζει τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμᾶς· ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀκούει ἡμᾶς. Ἐκ τούτου γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἀγαπητοί, ὥς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἐκ 7 τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγεννήθη καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν. Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ δὲν ἐγνώρισε 8 τὸν Θεόν, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ 9 τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ εἶναι ἡ ἀγάπη, οὐχὶ 10 ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί ἐπειδὴ οὕτως ἠγάπησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν 11 ἀλλήλους. Τὸν Θεὸν οὐδεὶς εἶδε πώποτε· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς μένει ἐν ἡμῖν, καὶ ἡ ἀγάπη 12 αὐτοῦ εἶναι τετελειωμένη ἐν ἡμῖν. Ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, διότι ἐκ 13 τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἡμεῖς εἶδομεν καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν 14 Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅστις ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς 15 ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώρισamen καὶ ἐπιστεῦσαμεν τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Θεὸς πρὸς ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς 16 εἶναι ἀγάπη, καὶ ὅστις μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ εἶναι τετελειωμένη 17 ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχωμεν παρρησίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, διότι καθὼς ἐκεῖνος εἶναι, οὕτως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος δὲν εἶναι ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω διώκει τὸν φόβον, 18 διότι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· καὶ ὁ φοβούμενος δὲν εἶναι τετελειωμένος ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, 19 διότι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ μισῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ψεύστης 20 εἶναι· διότι ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἶδε, τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον δὲν εἶδε πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ. Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 21

Πᾶς ὅστις πιστεύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγεννήθη, καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ τὸν γεννήσαντα 5 ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεννηθέντα ἐξ αὐτοῦ. Ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν 2 ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φυλάττωμεν. Διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ φυλάττωμεν τὰς 3 ἐντολάς αὐτοῦ· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι δὲν εἶναι. Διότι πᾶν ὅ, τι ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· 4 καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς εἶναι ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰμὴ ὁ πιστεύων 5 ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Οὗτος εἶναι ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐχὶ διὰ 6 τοῦ ὕδατος μόνον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ αἵματος· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ, ἐπειδὴ τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια. Διότι τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον 7 Πνεῦμα, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς εἶναι ἓν· καὶ τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ 8 τὸ αἶμα, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἓν. Ἐὰν δεχώμεθα τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία 9 τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλήτέρα· διότι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὅστις δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, 10

ἔκαμεν αὐτὸν ψεύστην, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ
11 αὐτοῦ. Καὶ αὕτη εἶναι μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ εἶναι ἐν τῷ Υἱῷ
12, 13 αὐτοῦ. Ὅστις ἔχει τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὅστις δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν δὲν ἔχει. Ταῦτα
ἔγραψα πρὸς ἑσᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίζητε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον,
14 καὶ διὰ νὰ πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρρησία, τὴν ὁποίαν ἔχομεν πρὸς
15 αὐτόν, ὅτι ἐὰν ζητῶμέν τι κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμᾶς. Καὶ ἐὰν ἐξεύρωμεν ὅτι ἀκούει ἡμᾶς ὅ, τι
16 ἂν ζητήσωμεν, ἐξεύρομεν ὅτι λαμβάνομεν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ. Ἐὰν τις ἴδῃ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν οὐχὶ θανάσιμον, θέλει ζητήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ζωὴν,
εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας οὐχὶ θανασίμως. Εἶναι ἁμαρτία θανάσιμος· δὲν λέγω περὶ ἐκείνης νὰ παρακαλέσῃ.
17, 18 Πᾶσα ἀδικία εἶναι ἁμαρτία· καὶ εἶναι ἁμαρτία οὐχὶ θανάσιμος. Ἐξεύρομεν ὅτι πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ
19 δὲν ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ φυλάττει αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν ἐγγίζει αὐτόν. Ἐξεύρομεν
20 ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε καὶ
ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς νόησιν, διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ εἴμεθα ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ
21 Χριστῷ. Οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων·
ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

Ὁ πρεσβύτερος πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν κυρίαν καὶ πρὸς τὰ τέκνα αὐτῆς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, **1**
καὶ οὐχὶ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἥτις μένει ἐν ἡμῖν **2**
καὶ θέλει εἶσθαι μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· εἴη μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ παρὰ **3**
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχάρην κατὰ πολλὰ ὅτι εὗρηκα ἐκ **4**
τῶν τέκνων σου τινὰς περιπατοῦντας ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρὸς. Καὶ τώρα **5**
σὲ παρακαλῶ, κυρία, οὐχὶ ὥς γράφων πρὸς σὲ ἐντολὴν νέαν, ἀλλ' ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, **6**
νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ **7**
ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, νὰ περιπατῆτε εἰς αὐτήν. Διότι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, **8**
οἵτινες δὲν ὁμολογοῦσιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί· ὁ τοιοῦτος εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **9**
Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἰργάσθημεν, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν πλήρη τὸν **10**
μισθόν. Πᾶς ὅστις παραβαίνει καὶ δὲν μένει ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεὸν δὲν ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ **11**
τοῦ Χριστοῦ, οὗτος ἔχει καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. Ἐὰν τις ἔρχεται πρὸς ἐσᾶς καὶ δὲν φέρῃ τὴν διδαχὴν **12**
ταύτην, μὴ δέχεσθε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ μὴ λέγετε εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν· διότι ὁ λέγων εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν **13**
γίνεται κοινωνὸς εἰς τὰ πονηρὰ αὐτοῦ ἔργα. Ἄν καὶ εἶχον πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἠθέλησα διὰ χάρτου καὶ **14**
μελάνης, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς καὶ νὰ λαλήσω στόμα πρὸς στόμα, διὰ νὰ ᾔναι πλήρης ἡ χαρὰ ἡμῶν. **15**
Σὲ ἀσπάζονται τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς· ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ'

1, 2 Ὁ πρεσβύτερος πρὸς Γάϊον τὸν ἀγαπητόν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, κατὰ πάντα
3 εὐχομαι νὰ εὐδοῦσαι καὶ νὰ ὑγιαίνης, καθὼς εὐοδοῦται ἡ ψυχὴ σου. Διότι ἐχάρην κατὰ πολλὰ ὅτι ἔρχονται
4 ἀδελφοὶ καὶ μαρτυροῦσιν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς σὺ περιπατεῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Μεγαλητέραν χαρὰν δὲν
5 ἔχω παρὰ τοῦτο, νὰ ἀκούω ὅτι τὰ τέκνα μου περιπατοῦσιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, ἔργον ἄξιον πιστοῦ πράττεις
6 ὅ, τι κάμῃς εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους, οἵτινες ἐμαρτύρησαν περὶ τῆς ἀγάπης σου ἐνώπιον τῆς
7 ἐκκλησίας, τοὺς ὁποίους καλῶς θέλεις πράξει προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. Διότι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
8 ἐξῆλθον, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι μηδὲν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. Ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ ὑποδεχώμεθα τοὺς
9 τοιούτους, διὰ νὰ γινώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ἐγγραψα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων
10 αὐτῶν Διοτρεφὴς δὲν δέχεται ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω ὑπενθυμίσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα κάμνει,
11 φλυαρῶν ἐναντίον ἡμῶν μὲ λόγους πονηρούς· καὶ μὴ ἀρκοῦμενος εἰς τούτους, οὔτε αὐτὸς δέχεται τοὺς
12 ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς θέλοντας νὰ δεχθῶσιν ἐμποδίζει καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. Ἀγαπητέ, μὴ
13 μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ εἶναι, ὁ δὲ κακοποιῶν δὲν εἶδε τὸν Θεόν. Εἰς
14 τὸν Δημήτριον δίδεται καλὴ μαρτυρία ὑπὸ πάντων καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν,
καὶ ἐξεύρετε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν εἶναι ἀληθής. Πολλὰ εἶχον νὰ γράφω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σοὶ γράψω διὰ
μελάνης καὶ καλάμου, ἀλλ' ἐλπίζω ταχέως νὰ σὲ ἴδω, καὶ θέλομεν λαλήσει στόμα πρὸς στόμα. Εἰρήνῃ εἰς σέ·
Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ

Ἰούδας, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, πρὸς τοὺς κλητοὺς τοὺς ἡγιασμένους ὑπὸ Θεοῦ **1**
Πατρός, καὶ τετηρημένους ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔλεος πληθυνθεῖν εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη. **2, 3**
Ἀγαπητοί, ἐπειδὴ καταβάλλω πᾶσαν σπουδὴν νὰ σᾶς γράφω περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἔλαβον ἀνάγκην νὰ
σᾶς γράφω, προτρέπων εἰς τὸ νὰ ἀγωνίζησθε διὰ τὴν πίστιν, ἥτις ἅπαξ παρεδόθη εἰς τοὺς ἀγίους. **4**
εἰσεχώρησαν λαθραίως τινὲς ἄνθρωποι, οἵτινες ἦσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εἰς ταύτην τὴν καταδίκην,
ἀσεβεῖς, μεταστρέφοντες τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἀρνούμενοι τὸν μόνον Δεσπότην Θεὸν καὶ
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. **5**
Θέλω δὲ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ἂν καὶ σεῖς ἐγνωρίσατε ἤδη τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος,
ἀφοῦ ἔσωσε τὸν λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀπώλεσεν ὕστερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας. **6**
Καὶ ἀγγέλους, οἵτινες
δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἑαυτῶν ἀξίαν ἀλλὰ κατέλιπον τὸ ἴδιον αὐτῶν κατοικητήριον, ἐφύλαξε μὲ παντοτεινὰ δεσμὰ
ὑποκάτω τοῦ σκότους διὰ τὴν κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας· καθὼς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα καὶ αἱ πέριξ **7**
αὐτῶν πόλεις, εἰς τὴν πορνείαν παραδοθεῖσαι κατὰ τὸν ὅμοιον μὲ τούτους τρόπον καὶ ἀκολουθοῦσαι ὀπίσω
ἄλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα, τιμωρούμεναι μὲ τὸ αἰώνιον πῦρ. Ὅμοίως καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι **8**
τὴν μὲν σάρκα μαινοῦσι, τὴν δὲ ἐξουσίαν καταφρονοῦσι καὶ τὰ ἀξιώματα βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ
ἀρχάγγελος, ὅτε ἀγωνιζόμενος μὲ τὸν διάβολον ἐφίλονεῖκε περὶ τοῦ σώματος τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἐτόλμησε νὰ
ἐπιφέρῃ ἐναντίον αὐτοῦ κατηγορίαν βλάσφημον, ἀλλ' εἶπεν· Ὁ Κύριος νὰ σέ ἐπιτιμήσῃ. Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν **10**
δὲν ἐξεύρουσι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐξεύρουσιν, εἰς ταῦτα φθείρονται. Οὐαὶ εἰς **11**
αὐτοὺς, διότι περιεπάτησαν εἰς τὴν ὁδὸν Κάϊν καὶ χάριν μισθοῦ ἐξεχύθησαν εἰς τὴν πλάνην τοῦ Βαλαάμ, καὶ
ἀπωλέσθησαν εἰς τὴν ἀντιλογίαν τοῦ Κορέ. Οὗτοι εἶναι κηλίδες εἰς τὰς ἀγάπας σας, συμποσιάζοντες ἀφόβως, **12**
βόσκοντες ἑαυτοὺς, νεφέλαι ἀνυδροὶ ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα, δισ ἀποθα-
νόντα, ἐκριζωθέντα, κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἰδίας αὐτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, διὰ **13**
τοὺς ὁποίους τὸ ζοφερὸν σκότος εἶναι τετηρημένον εἰς τὸν αἰῶνα. Προεφήτευσε δὲ περὶ τούτων καὶ ὁ Ἐνῶχ,
ἑβδομος ἀπὸ Ἀδάμ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθεν ὁ Κύριος μὲ μυριάδας ἁγίων αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμῃ κρίσιν κατὰ πάντων **14**
καὶ νὰ ἐλέγξῃ πάντα τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῶν διὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας αὐτῶν, τὰ ὅποια ἔπραξαν καὶ διὰ
πάντα τὰ σκληρά, τὰ ὅποια ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοι εἶναι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, **16**
περιπατοῦντες κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερήφανα, καὶ κολακεύουσι πρόσωπα
χάριν ὠφελείας. Ἀλλὰ σεῖς, ἀγαπητοί, ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους τοῦ προειρημένου ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ **17**
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι σᾶς ἔλεγον ὅτι ἐν ἐσχάτῳ καιρῷ θέλουσιν εἶσθαι ἐμπαῖκται, περιπατοῦντες **18**
κατὰ τὰς ἀσεβεῖς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀποχωρίζοντες ἑαυτοὺς, ζῶδεις, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **19**
Σεῖς ὅμως, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν ἀγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι ἐν Πνεύματι **20**
Ἀγίῳ, φυλάξατε ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, προσμένοντες τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **21**
εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἄλλους μὲν ἐλεεῖτε, κάμνοντες διάκρισιν, ἄλλους δὲ σώζετε μετὰ φόβου, ἀρπάζοντες **22, 23**
αὐτοὺς ἐκ τοῦ πυρός, μισοῦντες καὶ τὸν χιτῶνα τὸν μεμολυσμένον ἀπὸ τῆς σαρκός. Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον **24**
νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπταιστούς καὶ νὰ σᾶς στήσῃ κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, εἰς τὸν **25**
μόνον σοφὸν Θεὸν τὸν σωτῆρα ἡμῶν, εἴη δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

- 1** Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως, καὶ ἐφανέρωσεν αὐτὰ ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰω-
2, 3 άννην, ὅστις ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅσα εἶδε. Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι
4 ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. Ὁ Ἰωάννης πρὸς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὧν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
5 καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Εἰς τὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς καὶ λούσαντα ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν μετὰ τὸ αἶμα αὐτοῦ,
6 καὶ ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα αὐτοῦ, εἰς αὐτὸν εἴη ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ θέλει ἰδεῖ αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ
8 ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν, καὶ θέλουσι θρηνῆσαι ἐπ' αὐτόν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὧν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφὸς σας καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ὑπομονὴν τοῦ
10 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κατὰ τὴν κυριακὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς ἔκστασιν πνευματικὴν, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν
11 μεγάλην ὡς σάλπιγγος, ἣτις ἔλεγεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καί, Ὁ, τι βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας, τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρνην καὶ εἰς
12 Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδικείαν. Καὶ ἐστράφην νὰ ἴδω τὴν φωνήν, ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ στραφείς εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιδῶν
13 εἶδον ἕνα ὅμοιον μετὰ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα καὶ περιεζωσμένον πλησίον τῶν μαστῶν ζώνην χρυσοῦν. Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες ἦσαν λευκαὶ καὶ ὡς μαλλίον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
15 αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι μετὰ χαλκολίθανον, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, καὶ εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρ ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
17 τοῦ ἐξήρχετο ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος λάμπει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ λέγων
18 μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἔγεινα νεκρός, καὶ ἰδοὺ, εἶμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν, καὶ ἔχω τὰ κλειδιά τοῦ ᾗδου καὶ τοῦ θανάτου. Γράψον ὅσα εἶδες καὶ ὅσα εἶναι καὶ
20 ὅσα μέλλουσι νὰ γείνωσι μετὰ ταῦτα· τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, τοὺς ὁποίους εἶδες ἐν τῇ δεξιᾷ μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες εἶναι οἱ ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν, καὶ αἱ ἑπτὰ λυχναί, τὰς ὁποίας εἶδες, εἶναι αἱ ἑπτὰ ἐκκλησίαι.
- 2** Πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου γράψον. Ταῦτα λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ
2 δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιδῶν τῶν χρυσαῶν· Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ ὑποφέρῃς τοὺς κακοὺς, καὶ ἐδοκίμασας τοὺς λέγοντας ὅτι εἶναι
3 ἀπόστολοι, καὶ δὲν εἶναι, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπέφερες καὶ ἔχεις ὑπομονὴν καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου
4, 5 ἐκοπίσας, καὶ δὲν ἀπέκαμες. Πλὴν ἔχω τι κατὰ σοῦ, διότι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν ἐξέπεσες καὶ μετανόησον καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μή, ἔρχομαι πρὸς σὲ ταχέως καὶ θέλω
6 κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν δὲν μετανόησῃς. Ἐχεις ὁμῶς τοῦτο, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ μισῶ. Ὅστις ἔχει ὥτιον ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτόν νὰ φάγῃ ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ
8 Θεοῦ. Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὅστις ἔγεινε νεκρὸς καὶ ἔζησεν· Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν· εἶσαι ὁμῶς πλούσιος·
10 καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. Μὴ φοβοῦ μηδὲν ἐκ τῶν ὅσα μέλλεις νὰ πάθῃς. Ἰδοὺ, ὁ διάβολος μέλλει νὰ θάλῃ τινὰς ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν διὰ νὰ δοκιμασθῇτε, καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοὶ δώσει
11 τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. Ὅστις ἔχει ὥτιον ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Ὁ νικῶν δὲν θέλει ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Πέργαμῳ ἐκκλησίας γράψον·
13 Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον, τὴν ὀξεῖαν· Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς· ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις,
14 ἐν αἷς ὑπῆρχεν Ἀντίπατος ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὅστις ἐφονεύθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς. Ἐχω ὁμῶς κατὰ σοῦ ὀλίγα, διότι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὅστις ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ
15 νὰ θάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσωσιν. Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν, τὸ ὁποῖον μισῶ. Μετανόησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαι
17 πρὸς σὲ ταχέως καὶ θέλω πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὴν ῥομφαίαν τοῦ στόματός μου. Ὅστις ἔχει ὥτιον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτόν νὰ φάγῃ ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτόν ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα νέον γεγραμμένον, τὸ

ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ ὁ λαμβάνων. Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψων· Ταῦτα 18
λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ εἶναι ὅμοιοι μὲ 19
χαλκολίβανον· Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου 20
καὶ τὰ ἔργα σου καὶ τὰ ἔσχατα, ὅτι εἶναι πλεονέστερα τῶν πρώτων. Ἐχὼ ὅμως κατὰ σοῦ ὀλίγα, διότι ἀφίνεις τὴν 21
γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἥτις λέγει ἑαυτὴν προφητὴν, νὰ διδάσκη καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς δούλους μου εἰς τὸ νὰ πορνεύωσι 22
καὶ νὰ τρώωσιν εἰδωλόθυστα. Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ δὲν 23
μετανοήσεν. Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν δὲν 24
μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θέλω ἀποκτείνειν μὲ θάνατον, καὶ θέλουσι γνωρίσει 25
πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ θέλω σᾶς δώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ 26
ἔργα σας. Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐν Θυατείροις, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδασχὴν ταύτην 27
καὶ οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσι· Δὲν θέλω βάλεῖ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· πλὴν ἐκεῖνο, 28
τὸ ὁποῖον ἔχετε, κρατήσατε ἕως οὗ ἔλθω. Καὶ ὅστις νικᾷ καὶ ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω 29
δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλει ποιᾶν αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, θέλουσι συντριφθῆ ὡς 30
τὰ σκεύη τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὸν ἀστέρα 31
τὸν πρωῒνον. Ὅστις ἔχει ὠτίον ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.

Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψων· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ 32
καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας. Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς καὶ εἶσαι νεκρός. Γίνου ἄγρυπνος καὶ 2
στήριζον τὰ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι· διότι δὲν εὗρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε αὐτὰ καὶ μετανόησον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνήσῃς, 3
θέλω ἔλθεῖ ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποῖαν ὥραν θέλω ἔλθεῖ ἐπὶ σέ. Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ 4
ἐν Σάρδεσιν, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ θέλουσι περιπατήσῃ μετ' ἐμοῦ μὲ λευκά, διότι εἶναι 5
ἄξιοι. Ὁ νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῆ ἱμάτια λευκά, καὶ δὲν θέλω ἐξαλείψῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς 6
ζωῆς, καὶ θέλω ὁμολογήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὅστις 7
ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ 8
ἐκκλησίας γράψων· Ταῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὸ κλειδίον τοῦ Δαβὶδ, ὅστις ἀνοίγει καὶ οὐδεὶς 9
κλείει, καὶ κλείει καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ, ἔθεσα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, καὶ 10
οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ αὐτήν· διότι ἔχεις μικρὰν δύναμιν καὶ ἐφύλαξας τὸν λόγον μου καὶ δὲν ἠρνήθης 11
τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ, θέλω κάμει τοὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, οἵτινες λέγουσιν ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι 12
Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται ἰδοὺ, θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον 13
τῶν ποδῶν σου καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ σὲ ἠγάπησα. Ἐπειδὴ ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, 14
καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυλάξῃ ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, ἥτις μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλης, διὰ νὰ 15
δοκιμάσῃ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· κράτει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχεις, διὰ νὰ μὴ 16
λάβῃς μηδεὶς τὸν στέφανόν σου. Ὅστις νικᾷ, θέλω κάμει αὐτὸν στυλὸν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ δὲν θέλει 17
ἐξέλθῃ πλέον ἔξω, καὶ θέλω γράψῃ ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ 18
μου, τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ, ἥτις καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ νέον.
Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας 19
τῶν Λαοδικέων γράψων· Ταῦτα λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.
Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός· εἶθε νὰ ᾔῃς ψυχρὸς ἢ ζεστός· οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι 20
χλιαρὸς καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω νὰ σὲ ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου. Διότι λέγεις ὅτι πλούσιος 21
εἶμαι καὶ ἐπλούτησα καὶ δὲν ἔχω χρεῖαν οὐδενός, καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ 22
πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός· συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς παρ' ἐμοῦ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἐκ πυρός 23
διὰ νὰ πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκά διὰ νὰ ἐνδυθῇς καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου, καὶ 24
χρίσον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου μὲ κολλούριον διὰ νὰ βλέπῃς. Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· γενοῦ 25
λοιπὸν ζηλωτὴς καὶ μετανόησον. Ἰδοὺ, ἵσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ 26
ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ θέλω δειπνήσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. Ὅστις νικᾷ, 27
θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθήσῃ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθησα μετὰ τοῦ 28
Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ὡς 29
σάλπιγγος λαλοῦσης μετ' ἐμοῦ, ἔλεγεν· Ἀνάβα ἐδῶ καὶ θέλω σοὶ δεῖξαι ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι μετὰ ταῦτα. Καὶ 30
εὐθὺς ἦλθον εἰς πνευματικὴν ἔκστασιν· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἦτο τις 31
καθήμενος. καὶ ὁ καθήμενος ἦτο ὅμοιος κατὰ τὴν θέαν μὲ λίθον ἱασπιν καὶ σάρδινον· καὶ ἦτο ἵρις κύκλῳ 32
τοῦ θρόνου ὁμοία κατὰ τὴν θέαν μὲ σμάραγδον. Καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου ἦσαν θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες· καὶ ἐπὶ 33
τοὺς θρόνους εἶδον καθημένους τοὺς εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ἐνδεδυμένους ἱμάτια λευκά, καὶ εἶχον 34
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· 35
καὶ ἦσαν ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἵτινες εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ· 36
καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ἦτο θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία μὲ κρύσταλλον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ 37
τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ἦτο ὅμοιον μὲ 38
λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μὲ βοσκόριον, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ 39
τέταρτον ζῶον ἦτο ὅμοιον μὲ ἀετὸν πετώμενον. Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα εἶχον ἕκαστον χωριστὰ ἀνὰ ἓξ πτέρυγας 40

κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν ἦσαν γέμοντα ὀφθαλμῶν, καὶ δὲν παύουσιν ἡμέραν καὶ νύκτα λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Καὶ ὅταν προσφέρωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ἐνώπιον τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ θέλουσι προσκυνήσει τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ θέλουσι βάλει τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, διότι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ὑπάρχουσι καὶ ἐκτίσθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον μὲ σφραγίδας ἑπτὰ. Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύττοντα μετὰ φωνῆς μεγάλης· Τίς εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον καὶ νὰ λύσῃ τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῇ γῇ οὐδὲ ὑποκάτω τῇς γῆς νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον οὐδὲ νὰ βλέπῃ αὐτό. Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι οὐδεὶς εὗρέθη ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον οὔτε νὰ βλέπῃ αὐτό. Καὶ εἶς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων μοι λέγει· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ὑπερίσχυεν ὁ λέων, ὅστις εἶναι ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων Ἀρνίον ἱσταμένον ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἵτινες εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἦλθε καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἑκάστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς πλήρεις θυμιαμάτων, αἵτινες εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· καὶ ψάλλουσι νέαν ᾠδὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶσαι νὰ λάβῃς τὸ βιβλίον καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, διότι ἐσφάγης καὶ ἡγόρασας ἡμᾶς εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ αἵματός σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἔκαμες ἡμᾶς εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦτο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης· Ἄξιον εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. Καὶ πᾶν κτίσμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῇ γῇ καὶ ὑποκάτω τῇς γῆς καὶ ὅσα εἶναι ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον· Εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον ἔστω ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶδον, ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγον ὡς φωνὴν θρονήτης· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν εἶχε τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ διὰ νὰ νικήσῃ. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον ζῶον λέγον· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος κόκκινος, καὶ εἰς τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη νὰ σηκώσῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ νὰ σφάξωσιν ἀλλήλους, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν μάχαιρα μεγάλη. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον λέγον· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν εἶχε ζυγαρίαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Μία χοῖνιξ σίτου δι' ἓν δηνάριον καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δι' ἓν δηνάριον, καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ βλάβῃς. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος ὠχρὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὠνομάζετο θάνατος, καὶ ὁ Ἄϊδος ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, νὰ θανατώσωσι μὲ ῥομφαίαν καὶ μὲ πείναν καὶ μὲ θάνατον καὶ μὲ τὰ θηρία τῆς γῆς. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον. Καὶ ἔκραζαν μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγοντες· Ἔως πότε, ὦ Δέσποτα ἅγιε καὶ ἀληθινέ, δὲν κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῇ γῇ· Καὶ ἐδόθησαν εἰς ἑκάστον στολαὶ λευκαί, καὶ ἔρρέθη πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀναπαυθῶσιν ἔτι ὀλίγον καιρὸν, ἕως οὗ συμπληρωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες νὰ φονευθῶσιν ὡς καὶ αὐτοί. Καὶ εἶδον, ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ, ἔγενε σεισμὸς μέγας, καὶ ὁ ἥλιος ἔγενε μέλας ὡς σάκκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ἔγενε ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἡ συκὴ ρίπτει τὰ ἄωρα σῦκα αὐτῆς, σειομένη ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον τυλιγμένον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκινήθησαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ πλοῦσι καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, καὶ λέγουσι πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰς πέτρας· Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου, διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ

7 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἱσταμένους ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῇ γῇ μήτε ἐπὶ τῇ θαλάσῃ μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ὅτι ἀνέβη ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχων σφραγίδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ βλάβωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ βλάβητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἕως οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες 4
 χιλιάδες ἦσαν ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφρα- 5
 γισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· 6
 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ 7
 φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ 8
 φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσάαχάρ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς 9
 Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενι-
 αμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ὄχλος πολὺς, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἠδύνατο 10
 νὰ ἀριθμήσῃ, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, οἵτινες ἴσταντο ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ
 ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἐνδεδυμένοι στολὰς λευκάς, ἔχοντες φοίνικας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. καὶ κράζοντες μετὰ 11
 φωνῆς μεγάλης ἔλεγον· Ἡ σωτηρία εἶναι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τοῦ Ἀρνίου.
 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἴσταντο κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζῶν, καὶ ἔπεσαν 12
 κατὰ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ δόξα καὶ ἡ 13
 σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἀνήκει εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων· ἀμήν. Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων πρὸς ἐμέ· Οὗτοι οἱ ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς τὰς 14
 λευκάς τίνοι εἶναι καὶ πόθεν ἦλθον. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· Κύριε, σὺ ἐξεύρεις. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι 15
 οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι
 τοῦ Ἀρνίου. Διὰ τοῦτο εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα ἐν τῷ ναῷ 16
 αὐτοῦ, καὶ ὁ καθημένος ἐπὶ τοῦ θρόνου θέλει κατασκηνώσει ἐπ' αὐτούς. Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέον οὐδὲ 17
 θέλουσι διψῆσει πλέον, οὐδὲ θέλει πέσει ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ κανὲν καῦμα, διότι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀναμέσον
 τοῦ θρόνου θέλει ποιᾶν αὐτοὺς καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς εἰς ζῶσας πηγὰς ὑδάτων, καὶ θέλει ἐξαλείψει ὁ Θεὸς
 πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἔγεινε σιωπὴ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἕως ἡμίσειαν ὥραν. Καὶ εἶδον τοὺς 8, 2
 ἑπτὰ ἀγγέλους, οἵτινες ἴσταντο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἦλθεν ἄλλος 3
 ἄγγελος καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, κρατῶν θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν
 θυμιάματα πολλὰ, διὰ νὰ προσφέρῃ μὲ τὰς προσευχὰς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ 4
 ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων μὲ τὰς προσευχὰς πάντων τῶν ἁγίων ἐκ τῆς χειρὸς 5
 τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔλαβεν ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήριον καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ 6
 θυσιαστηρίου καὶ ἔρριπεν εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἔγειναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ 7
 ἑπτὰ ἄγγελοι, οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς διὰ νὰ σαλπίσωσι. Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος 8
 ἐσάλπισε, καὶ ἔγεινε χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα μὲ αἶμα, καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων 9
 κατεκάη καὶ πᾶς χλωρὸς χόρτος κατεκάη. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα καιόμενον μὲ 10
 πῦρ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης ἔγεινεν αἶμα, καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν ἐμπύχων
 κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν 11
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς 12
 τῶν ὑδάτων· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἀψινθος· καὶ ἔγεινε τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων ἄψινθος, καὶ πολλοὶ 13
 ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, διότι ἐπικράνθησαν. Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐκτυπήθη 14
 τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, διὰ νὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν,
 καὶ ἡ ἡμέρα νὰ χάσῃ τὸ τρίτον τοῦ φωτισμοῦ αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως. Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἓνα ἄγγελον
 πετώμενον εἰς τὸ μεσουράνημα, ὅστις ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Οὐαί, οὐαί, οὐαί εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ
 τῆς γῆς διὰ τὰς λοιπὰς φωνὰς τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων νὰ σαλπίσωσι.

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδον ὅτι ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ἀστὴρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδόθη εἰς 9
 αὐτὸν τὸ κλειδίον τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ 2
 φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. Καὶ ἐκ 3
 τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·
 καὶ ἐρρέθη πρὸς αὐτὰς νὰ μὴ βλάψωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς μηδὲ κανὲν χλωρὸν μηδὲ κανὲν δένδρον, εἰμὴ τοὺς 4
 ἀνθρώπους μόνους, οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς 5
 νὰ μὴ θανατώσωσιν αὐτούς, ἀλλὰ νὰ βασανισθῶσι πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ἦτο ὡς βασανισμὸς
 σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλουσι ζητήσῃ οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον 6
 καὶ δὲν θέλουσιν εὐρεῖ αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἐπιθυμῆσαι νὰ ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέλει φύγει ἀπ' αὐτῶν.
 Καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ἀκρίδων ἦσαν ὅμοιαι μὲ ἵππους ἠτοιμασμένους εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 7
 ἦσαν ὡς στέφανοι ὅμοιοι μὲ χρυσόν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων. Καὶ εἶχον τρίχας ὡς 8
 τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ἦσαν ὡς λεόντων, καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ 9
 φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἦτο ὡς φωνὴ ἁμαζῶν ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. Καὶ εἶχον οὐράς ὁμοίας 10
 μὲ σκορπίους καὶ ἦσαν κέντρα εἰς τὰς οὐράς αὐτῶν, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἦτο νὰ βλάψωσι τοὺς ἀνθρώπους
 πέντε μῆνας. Καὶ εἶχον ἑφ' ἑαυτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὅστις ἑβραϊστὶ ὀνομάζεται Ἀβαδδὼν, 11
 καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων. Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ 12
 ταῦτα. Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 13
 τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, λέγουσαν πρὸς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὅστις εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λύσον τοὺς 14

15 τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους εἰς τὸν μέγαν ποταμὸν Εὐφράτην. Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι, οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, διὰ νὰ θανατώσωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.
 16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ ἦτο δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
 17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ’ αὐτῶν, ὅτι εἶχον θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ἦσαν ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν
 18 ἐξήρχετο πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἐθανατώθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων· ἐκ τοῦ
 19 πυρός καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐξερχομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. Διότι αἱ ἐξουσίαι αὐτῶν εἶναι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἐπειδὴ αἱ οὐραὶ αὐτῶν εἶναι ὅμοιαι μὲ ὄφεις, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ μὲ αὐτὰς
 20 βλάπτουσι. Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἐθανατώθησαν μὲ τὰς πληγὰς ταύτας, οὔτε μετενόησαν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδωλα τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ καὶ τὰ χάλκινα καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὅποια οὔτε νὰ βλέπωσι δύνανται οὔτε νὰ ἀκούωσιν οὔτε
 21 νὰ περιπατῶσι, καὶ δὲν μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλοπῶν αὐτῶν.

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐνδεδυμένον νεφέλην, καὶ ἦτο ἵρις ἐπὶ τῆς
 2 κεφαλῇς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεωγμένον. Καὶ ἔθεσε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ ἀριστερὸν ἐπὶ τὴν
 3 γῆν, καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης καθὼς βρυχᾶται ὁ λέων. Καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς
 4 ἑαυτῶν φωνάς. Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον νὰ γράφω· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν πρὸς ἐμέ. Σφράγισον ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί, καὶ μὴ γράψῃς
 5 ταῦτα. Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὅποιον εἶδον ἱστάμενον ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐσήκωσε τὴν χεῖρα
 6 αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ὥμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅστις ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ
 7 ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶσθαι ἔτι, ἀλλ’ ἐν
 8 ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, τότε θέλει τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ
 9 Θεοῦ, καθὼς ἐφάνερωσε πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας. Καὶ ἡ φωνή, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἐκ τοῦ
 10 οὐρανοῦ, πάλιν ἐλάλει μετ’ ἐμοῦ καὶ ἔλεγεν· Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου
 11 τοῦ ἱσταμένου ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ὑπῆγα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων πρὸς αὐτόν, Δός μοι τὸ βιβλίον. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ θέλει πικράνει τὴν κοιλίαν σου, πλην ἐν τῷ
 12 στόματί σου θέλει εἶσθαι γλυκὺ ὡς μέλι. Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον
 13 αὐτό· καὶ ἦτο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. Καὶ μοὶ λέγει· Πρέπει πάλιν νὰ προφητεύῃς περὶ λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν καὶ βασιλέων πολλῶν.

11 Καὶ μοὶ ἐδόθη κάλαμος ὅμοιος μὲ ράβδον, καὶ ὁ ἄγγελος ἵστατο λέγων· Σηκώθητι καὶ μέτρησον τὸν ναὸν
 2 τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. Τὴν αὐλὴν ὅμως τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἄφες
 3 ἔξω καὶ μὴ μετρήσῃς αὐτήν, διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι πατήσῃ τεσσαράκοντα
 4 δύο μῆνας. Καὶ θέλω δώσει εἰς τοὺς δύο μάρτυράς μου νὰ προφητεύσωσι χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα ἡμέρας,
 5 ἐνδεδυμένοι σάκκους. Οὗτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχναίαι, αἱ ἱστάμεναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.
 6 Καὶ ἐὰν τις θέλῃ νὰ βλάψῃ αὐτούς, ἐξέρχεται πῦρ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατατρώγει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν·
 7 καὶ ἐὰν τις θέλῃ νὰ βλάψῃ αὐτούς, οὕτω πρέπει αὐτὸς νὰ θανατωθῇ. Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσωσι τὸν
 8 οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ βρέχῃ βροχὴ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων
 9 νὰ μεταβάλλωσιν αὐτὰ εἰς αἶμα καὶ νὰ πατάξωσι τὴν γῆν μὲ πᾶσαν πληγὴν, ὅσάκις ἐὰν θελήσωσι. Καὶ ὅταν
 10 τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου θέλει κάμει πόλεμον μὲ αὐτοὺς καὶ
 11 θέλει νικήσῃ αὐτοὺς καὶ θανατώσῃ αὐτούς. Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν θέλουσι κεῖσθαι ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς
 12 πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.
 13 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν θέλουσι βλέπειν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας
 14 τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσῃ τὰ πτώματα αὐτῶν νὰ τεθῶσιν εἰς μνήματα. Καὶ οἱ κατοικοῦντες
 15 ἐπὶ τῆς γῆς θέλουσι χαρῇ δι’ αὐτοὺς καὶ εὐφρανθῇ καὶ θέλουσι πέμψῃ δῶρα πρὸς ἀλλήλους, διότι οὗτοι οἱ
 16 δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ εἰσῆλθεν εἰς
 17 αὐτοὺς πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπесεν ἐπὶ τοὺς
 18 θεωροῦντας αὐτούς. Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν πρὸς αὐτούς· Ἀνάβητε ἐδῶ.
 19 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ εἶδον αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. Καὶ κατ’ ἐκείνην τὴν ὥραν
 20 ἔγεινε σεισμὸς μέγας, καὶ ἔπесε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐθανατώθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων
 21 χιλιάδες ἐπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔγειναν ἔμφοβοι καὶ ἔδωκαν δόξαν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα
 22 ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχέως. Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε καὶ ἔγειναν φωναὶ μεγάλαι
 23 ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι· Αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου ἔγειναν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει
 24 βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ καθήμενοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 25 ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπесαν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν, λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν
 26 σοι, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, διότι ἔλαβες τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην καὶ
 27 ἐβασίλευσας, καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργὴ σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν διὰ νὰ κριθῶσι καὶ
 28 νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας καὶ εἰς τοὺς ἁγίους καὶ εἰς τοὺς φοβούμενους τὸ
 29 ὄνομά σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ διαφθείρῃς τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. Καὶ ἠνοίχθη ὁ

ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἔγειναν ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ θρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Καὶ σημεῖον μέγα ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ ἐνδεδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· καὶ ἔγκυος οὖσα ἔκραζε κοιλοπονοῦσα καὶ βασανιζομένη διὰ τὰ γεννήσῃ. Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ, δράκων μέγας κόκκινος, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτὰ, καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ ἔσυρε τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔρριπεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης νὰ γεννήσῃ, διὰ τὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον αὐτῆς, ὅταν γεννήσῃ. Καὶ ἐγέννησε παιδίον ἄρρεν, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ποιμάνῃ πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς ἡρπάσθη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ τρέφωσιν αὐτὴν ἐκεῖ ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. Καὶ ἔγεινε πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ Δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπερίσχυσαν, οὐδὲ εὗρέθη πλέον τόπος αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐρρίφθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφιοις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐρρίφθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐρρίφθησαν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Τώρα ἔγεινεν ἡ σωτηρία καὶ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, διότι κατερρίφθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέραν καὶ νύκτα. Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ δὲν ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν μέχρι θανάτου. Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτοῖς· οὐαὶ εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διότι κατέβη ὁ διάβολος εἰς ἐσᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐρρίφθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἐγέννησε τὸν ἄρρενα. Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, διὰ τὰ πετᾶ εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμῖς καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. Καὶ ἔρριπεν ὁ ὄφιοις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμόν, διὰ τὰ κάμῃ νὰ σύρῃ αὐτὴν ὁ ποταμός. Καὶ ἐβοήθησεν τὴν γυναῖκα καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ, τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμόν, τὸν ὁποῖον ἔρριπεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων κατὰ τῆς γυναικὸς καὶ ὑπῆγε νὰ κάμῃ πόλεμον μετὰ τοὺς λοιποὺς τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τοὺς φυλάττοντας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχοντας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· καὶ εἶδον θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς θαλάσσης, τὸ ὁποῖον εἶχε κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας. Καὶ τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶδον, ἦτο ὅμοιον μετὰ πάρδαλιν, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς πεπληγωμένην θανατηφόρως· καὶ ἡ θανατοφόρος πληγὴ αὐτοῦ ἔθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα, ὅστις ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος μετὰ τὸ θηρίον τίς δύναται νὰ πολεμήσῃ μετὰ αὐτό· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλαφημίας· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία νὰ κάμῃ πόλεμον τεσσαράκοντα δύο μῆνας. Καὶ ἠνοίξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλαφημίαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, νὰ βλαφημήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ νὰ κάμῃ πόλεμον μετὰ τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ νικήσῃ αὐτούς, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος. Καὶ θέλουσι προσκυνῆσαι αὐτὸ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἐγράφησαν ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ. Ὅστις φέρει εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει. Ὅστις φονεύσῃ μετὰ μάχαιραν, πρέπει αὐτὸς νὰ φονευθῇ μετὰ μάχαιραν. Ἐδὼ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια μετὰ ἄρνιου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. Καὶ ἐνήργει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμε τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ νὰ προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου ἔθεραπεύθη ἡ θανατηφόρος πληγὴ. Καὶ ἔκαμε σημεῖα μεγάλα, ὥστε καὶ πῦρ ἔκαμε νὰ καταβαίνῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐπλάνα τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς αὐτὸ νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγον πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς νὰ κάμωσιν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ νὰ κάμῃ, ὅσοι δὲν προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ θανατωθῶσι. Καὶ ἔκαμε πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, νὰ λάβωσι χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ δύναται μηδεὶς νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, εἰμὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐδὼ εἶναι ἡ σοφία· ὅστις ἔχει τὸν νοῦν, ἄς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου, διότι εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ εἶναι χξς'.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Ἀρνίον ἰστάμενον ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν θροντῆς μεγάλης· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῶδων οἱτινες

3 ἐκίθαριζον με τὰς κιθάρας αὐτῶν. Καὶ ἔψαλλον ὡς ᾠδὴν νέαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μάθῃ τὴν ᾠδὴν, εἰμὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. Οὗτοι εἶναι οἱ μὴ μολυνθέντες με γυναῖκας· διότι παρθένοι εἶναι. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Ἀρνίον ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον· καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δὲν εὗρέθη δόλος, διότι εἶναι ἄμωμοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου Θεοῦ. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον εἰς τὸ μεσουράνημα, ὅστις εἶχεν εὐαγγέλιον αἰώνιον, διὰ νὰ κηρύξῃ εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, καὶ ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ δότε δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ὑπερβῶν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτούς, λέγων μετὰ φωνῆς μεγάλης· Ὅστις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς θέλει πίνει ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ θέλει βασανισθῇ με πῦρ καὶ θεῖον ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου. Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνα αἰώνων, καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν καὶ νύκτα ὅσοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ὅστις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐδὼ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων, ἐδὼ οἱ φυλάττοντες τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροί, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν ἐν Κυρίῳ ἀπὸ τοῦ νῦν. Naί, λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τῶν κόπων αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθοῦσι με αὐτούς. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τῇ νεφέλῃ ἐκάθητό τις ὅμοιος με υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον κοπτερόν. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κρᾶζων μετὰ μεγάλης φωνῆς πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τῇ νεφέλῃ. Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, διότι ἦλθεν εἰς σὲ ἡ ὥρα τοῦ νὰ θερίσῃς, ἐπειδὴ ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῇ νεφέλῃ ἔβαλε τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. 17. 18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώναξε μετὰ κραυγῆς μεγάλης πρὸς τὸν ἔχοντα τὸ δρέπανον τὸ κοπτερόν, λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ κοπτερόν καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, διότι ὠρίμασαν τὰ σταφύλια αὐτῆς. Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελὸν τῆς γῆς καὶ ἔρριψε τὰ τρυγηθέντα εἰς τὸν μέγαν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ. 20 Καὶ ἐπατήθη ὁ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τοῦ ληνοῦ ἕως τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων εἰς διάστημα χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλου ἐπτά, οἵτινες εἶχον τὰς ἐπτά ἐσχάτας πληγὰς, διότι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην με πῦρ, καὶ ἐκείνους οἵτινες ἐνίκησαν κατὰ τοῦ θηρίου καὶ κατὰ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ χάραγματος αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἰσταμένους ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔψαλλον τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, βασιλεῦ τῶν ἁγίων. Τίς δὲν θέλει σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου διότι εἶσαι μόνος ὁσιος, διότι πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖν καὶ προσκυνήσῃ ἐνώπιόν σου, διότι αἱ κρίσεις σου ἐφανερώθησαν. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἡνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ναοῦ οἱ ἐπτά ἄγγελοι, ἔχοντες τὰς ἐπτά πληγὰς, ἐνδεδυμένοι λινὰ καθαρὰ καὶ λαμπρὰ καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζῶνας χρυσαῖς. Καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐπτά ἀγγέλους ἐπτά φιάλας χρυσαῖς, πλήρεις τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναόν, ἕως οὗ τελειώσωσιν αἱ ἐπτά πληγαὶ τῶν ἐπτά ἀγγέλων.

16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ ναοῦ λέγουσαν πρὸς τοὺς ἐπτά ἀγγέλους· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε εἰς τὴν γῆν τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔγεινεν ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγεινεν αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἔγεινεν αἷμα. Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν ὑδάτων λέγοντα· Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ὄσιος, διότι ἔκρινες ταῦτα· ἐπειδὴ αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα ἔδωκας εἰς αὐτοὺς νὰ πῶσι· διότι ἄξιοι εἶναι. Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντα· Naί, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου. Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτόν νὰ καυματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους με πῦρ. 9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν 10 ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ δὲν μετενόησαν ὥστε νὰ δώσωσι δόξαν εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἔγεινεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ πλήρης σκότους, καὶ ἐμάσσουν τὰς γλῶσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ διὰ τοὺς πόνους αὐτῶν καὶ διὰ τὰ 12 ἔλκη αὐτῶν, καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν

ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, διὰ τὸ ἐτοιμασθῆναι ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ εἶδον τρία ἀκάθαρτα πνεύματα ὅμοια μὲ βατράχους ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματος τοῦ 13
δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου· διότι εἶναι πνεύματα 14
δαιμόνων ἐκτελοῦντα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκπορεύονται πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, διὰ 15
τὸ συνάξωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἰδοὺ, 16
ἔρχομαι ὡς κλέπτῃς· μακάριος ὁστις ἀγρυπνεῖ καὶ φυλάττει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, διὰ τὸ μὴ περιπατῆν γυμνὸς 17
καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. Καὶ συνήθροισεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραῖστί 18
Ἀρμαγεδδών. Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐξέχευε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ 19
τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Ἐτελέσθη. Καὶ ἔγειναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, 20
καὶ ἔγεινε σεισμός μέγας, ὁποῖος δὲν ἔγεινεν ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ὑπῆρξαν ἐπὶ τῆς γῆς, τόσον πολλὰ μέγας 21
σεισμός. Καὶ διηρέθη ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεισον. Καὶ Βαβυλὼν ἡ 19
μεγάλη ἦλθεν εἰς ἐνθύμῃσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ δῶσθαι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς 20
ὀργῆς αὐτοῦ. Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε καὶ τὰ ὄρη δὲν εὐρέθησαν. Καὶ χάλαζα μεγάλη ἔως ἐνὸς ταλάντου 20, 21
κατέβαινεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν διὰ τὴν πληγὴν τῆς 21
χαλάζης, διότι ἡ πληγὴ αὐτῆς ἦτο μεγάλη σφόδρα.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Ἐλθέ, **17**
θέλω σοὶ δεῖξαι τὴν κρίσιν τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν, μετὰ τῆς 2
ὁποίας ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας 3
αὐτῆς. Καὶ μετέφερεν ἐν πνεύματι εἰς ἔρημον. Καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον 4
ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα. Καὶ ἡ γυνὴ ἦτο ἐνδεδυμένη πορφύραν καὶ 5
κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη μετὰ χρυσοῦ καὶ λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς χρυσοῦν 6
ποτήριον γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθαρσίας τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ἦτο ὄνομα 7
γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. Καὶ εἶδον 8
τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδὼν 9
αὐτὴν, ἐθαύμασα θαυμασμὸν μέγαν. Καὶ μοι εἶπεν ὁ ἄγγελος. Διὰ τί ἐθαύμασας ἐγὼ θέλω σοὶ εἰπεῖ τὸ 10
μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα 11
κέρατα. Τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτο καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀναβῇ ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς 12
ἀπώλειαν· καὶ θέλουσι θαυμάσει οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα 13
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ ἦναι. 14
Ἐδὼ εἶναι ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπτὰ κεφαλὰι εἶναι ἐπτὰ ὄρη, ὅπου ἡ γυνὴ κάθεται ἐπ' αὐτῶν· καὶ εἶναι 15
ἐπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεισαν, καὶ ὁ εἶς εἶναι, ὁ ἄλλος δὲν ἦλθεν ἔτι, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον πρέπει νὰ μείνῃ. 16
Καὶ τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ δὲν εἶναι, εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ ὄγδοος, καὶ εἶναι ἐκ τῶν ἐπτὰ, καὶ ὑπάγει εἰς 17
ἀπώλειαν. Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες βασιλείαν δὲν ἔλαβον ἔτι, ἀλλὰ μίαν 18
ὥραν λαμβάνουσιν ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μετὰ τοῦ θηρίου. Οὗτοι ἔχουσι μίαν γνώμην καὶ θέλουσι παραδώσει 19
εἰς τὸ θηρίον τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν. Οὗτοι θέλουσι πολεμήσει μετὰ τὸ Ἀρνίον, καὶ τὸ Ἀρνίον 20
θέλει νικήσει αὐτούς, διότι εἶναι Κύριος τῶν κυρίων καὶ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων, καὶ ὅσοι εἶναι μετ' αὐτοῦ εἶναι 21
κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. Καὶ μοι λέγει· Τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα εἶδες, ὅπου ἡ πόρνη κάθεται, εἶναι λαοὶ 1
καὶ ὄχλοι καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι θέλουσι μισήσει τὴν 2
πόρνην καὶ θέλουσι κάμει αὐτὴν ἡρημωμένην καὶ γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς θέλουσι φάγει, καὶ αὐτὴν 3
θέλουσι κατακαύσει ἐν πυρὶ. Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ κάμωσι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ 4
νὰ γείνωσι τῆς αὐτῆς γνώμης καὶ νὰ δώσωσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον, ἕως οὗ ἐκτελεσθῶσιν οἱ λόγοι 5
τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ γυνή, τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων. 6

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ **18**
ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ ἔκραξε δυνατὰ μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ 2
μεγάλη, καὶ ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς 3
ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ· διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἔπιον πάντα τὰ ἔθνη, 4
καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῆς 5
ἐντροφίσεως αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου, 6
διὰ τὸ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς· διότι αἱ ἀμαρτίαι 7
αὐτῆς ἔφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. Ἀπόδοτε εἰς αὐτὴν ὡς καὶ 8
αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς ἑοῦς, καὶ διπλασιάσατε εἰς αὐτὴν διπλάσια κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· μετὰ τὸ ποτήριον, μετὰ 9
τὸ ὁποῖον ἐκέρασε, διπλάσιον κεράσατε εἰς αὐτήν· ὅσον ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ κατετύφωσεν, τόσον βασανισμὸν 10
καὶ πένθος δότε εἰς αὐτήν. Διότι λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα δὲν εἶμαι καὶ πένθος 11
δὲν θέλω ἰδεῖ, διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἐλθεῖ αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ πεῖνα, καὶ 12
θέλει κατακαυθῇ ἐν πυρὶ· διότι ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν. Καὶ θέλουσι κλαῦσαι αὐτήν καὶ 13
πενθήσει δι' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ πορνεύσαντες καὶ κατατροφώσαντες μετ' αὐτῆς, ὅταν βλέπωσι τὸν 14
καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἰστάμενοι διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· 15
Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. Καὶ 16
οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσι δι' αὐτήν, διότι οὐδεὶς ἀγοράζει πλέον τὰς πραγματείας αὐτῶν,

12 πραγματείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν καὶ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ μετάξης
καὶ κοκκίνου καὶ πᾶν ξύλον ἀρωματικὸν καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου πολυτίμου καὶ
13 χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κινάμωμον καὶ θυριάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον
καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα καὶ ἵππους καὶ ἀμάξας καὶ ἀνδράποδα καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.
14 Καὶ τὰ ὀπωρικά τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἔφυγον ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ παχέα καὶ τὰ λαμπρά ἔφυγον
15 ἀπὸ σοῦ, καὶ πλέον δὲν θέλεις εὐρεῖ αὐτά. Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, θέλουσι σταθῇ
16 ἀπὸ μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, καὶ λέγοντες· Οὐαί, οὐαί,
ἡ πόλις ἡ μεγάλη· ἡ ἐνδεδυμένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη μὲ χρυσὸν καὶ
17 λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας, διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς πλοίαρχος καὶ πᾶν
τὸ πλῆθος τὸ ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ ναῦται καὶ ὅσοι ἐμπορεύονται διὰ τῆς θαλάσσης, ἐστάθησαν ἀπὸ μακρόθεν,
18 καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς, λέγοντες· Ποία πόλις ἐστάθη ὁμοία μὲ τὴν πόλιν
19 τὴν μεγάλην. Καὶ ἔβαλον χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαί,
οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ἀφθονίας αὐτῆς πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ· διότι
20 ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη. Εὐφραίνου ἐπ' αὐτήν, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, διότι ἔκρινεν
21 ὁ Θεὸς τὴν κρίσιν σου ἐναντίον αὐτῆς. Καὶ ἐσήκωσεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον, ὥς μυλόπετραν μεγάλην,
καὶ ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτω μὲ ὀρμὴν θέλει ῥιφθῇ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ δὲν θέλει
22 εὐρεθῇ πλέον. Καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον ἐν
σοί, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης δὲν θέλει εὐρεθῇ πλέον ἐν σοί, καὶ φωνὴ μύλου δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον
23 ἐν σοί, καὶ φῶς λύχνου δὲν θέλει φέγγει πλέον ἐν σοί, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης δὲν θέλει ἀκουσθῇ
πλέον ἐν σοί· διότι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, διότι μὲ τὴν γοητείαν σου ἐπλανήθησαν πάντα
24 τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ εὐρέθη αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία
2 καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, διότι ἀληθινὰ καὶ δίκαια εἶναι
αἱ κρίσεις αὐτοῦ· διότι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν μὲ τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ
3 ἐξεδίκησεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ. Καὶ ἐκ δευτέρου εἶπον· Ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς
4 αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἔπεςον οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα
5 ζῶα καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου λέγοντες· Ἀμήν, ἀλληλούϊα. Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ θρόνου φωνή, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ
6 μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν
7 βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλούϊα· διότι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. Ἄς χαίρωμεν καὶ
8 ἄς ἀγαλλιώμεθα καὶ ἄς δώσωμεν τὴν δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
9 ἡτοίμασεν ἑαυτήν. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτήν νὰ ἐνδυθῇ βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· διότι τὸ βύσσινον εἶναι
10 τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Γράψον, Μακάριοι οἱ κεκλημένοι εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου
τοῦ Ἀρνίου. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι οἱ ἀληθινοὶ λόγοι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔπεςον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν
αὐτοῦ, διὰ νὰ προσκυνήσω αὐτόν. Καὶ λέγει μοι· Πρόσεχε μὴ κάμῃς τοῦτο· ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν
ἀδελφῶν σου, οἵτινες ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τὸν Θεὸν προσκύνησον· διότι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ
11 εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος
12 ἐπ' αὐτὸν ἐκαλεῖτο Πιστὸς καὶ Ἀληθινός, καὶ κρίνει καὶ πολεμεῖ ἐν δικαιοσύνῃ. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν
ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, καὶ εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς
13 γνωρίζει εἰμὴ αὐτός, καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βεβαμμένον μὲ αἷμα, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὁ Λόγος
14 τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθουν αὐτόν· ἔφ' ἵππων λευκῶν, ἐνδεδυμένοι βύσσινον
15 λευκὸν καὶ καθαρὸν. Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχεται ῥομφαία κοπτερά, διὰ νὰ κτυπᾷ μὲ αὐτήν τὰ
ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ
16 τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος· καὶ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ἔχει γεγραμμένον τὸ
17 ὄνομα, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων. Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἰστάμενον ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξε μετὰ
φωνῆς μεγάλης, λέγων πρὸς πάντα τὰ ὄρνεα τὰ πετώμενα εἰς τὸ μεσουράνημα· Ἔλθετε καὶ συνάγεσθε εἰς
18 τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, διὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν
καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ
19 μεγάλων. Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα, διὰ νὰ κάμωσι
20 πόλεμον μὲ τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μὲ τὸ στράτευμα αὐτοῦ. Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετὰ τούτου
ὁ ψευδοπροφήτης, ὅστις ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα
τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· ζῶντες ἐρρίφθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός,
21 τὴν καιομένην μὲ τὸ θεῖον. Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν μὲ τὴν ῥομφαίαν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὴν
ἐξερχομένην ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις εἶχε τὸ κλειδίον τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην
2 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐπίασε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅστις εἶναι Διάβολος καὶ Σατανᾶς, καὶ
3 ἔδεσεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔρριπεν αὐτόν εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ ἔκλεισεν αὐτόν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ,
διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη πλέον, ἕως οὗ πληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα πρέπει νὰ λυθῇ ὀλίγον
4 καιρὸν. Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθησαν ἐπ' αὐτῶν, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς καὶ εἶδον τὰς ψυχὰς τῶν

πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες δὲν προσεκύνησαν τὸ
 θηρίον οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ δὲν ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν·
 καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν δὲν ἀνέζησαν, ἕως οὗ 5
 πληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. Μακάριος καὶ ἅγιος, ὅστις ἔχει μέρος εἰς τὴν 6
 πρώτην ἀνάστασιν· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ
 καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ θέλουσι βασιλεύσει μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη. Καὶ ὅταν πληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη, θέλει λυθῇ ὁ 7
 Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξέλθει, διὰ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη τὰ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς 8
 γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, διὰ νὰ συνάξῃ αὐτοὺς εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς
 θαλάσσης. Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ περιεκύκλωσαν τὸ στρατόπεδον τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν 9
 τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ὁ διάβολος ὁ 10
 πλανῶν αὐτοὺς ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ τοῦ θείου, ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης,
 καὶ θέλουσι βασανίζεσθαι ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν καὶ 11
 τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὁποῖου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ δὲν εὐρέθη τόπος δι' αὐτά.
 Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἱσταμένους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία ἠνοιχθησαν· καὶ 12
 βιβλίον ἄλλο ἠνοιχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ
 κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκρούς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν 13
 αὐτοῖς νεκρούς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἐρρίφθησαν εἰς τὴν 14
 λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος. Καὶ ὅστις δὲν εὐρέθη γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς, 15
 ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Καὶ εἶδον οὐρανὸν νέον καὶ γῆν νέαν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα **21**
 δὲν ὑπάρχει πλέον. Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν 2
 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα 3
 φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θέλει σκηνώσῃ
 μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν Θεὸς αὐτῶν·
 καὶ θέλει ἐξαλείψῃ ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον, 4
 οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος δὲν θέλουσιν ὑπάρχει πλέον· διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον. Καὶ εἶπεν ὁ 5
 καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, κάμνω νέα τὰ πάντα. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Γράψον, διότι οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι
 ἀληθινοὶ καὶ πιστοί. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Ἐτελέσθη. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ θέλω 6
 δώσῃ εἰς τὸν διψῶντα ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσῃ τὰ πάντα, 7
 καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεὸς καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμέ υἱός. Οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ βδελυκτοὶ 8
 καὶ φονεῖς καὶ πόρνοι καὶ μάγοι καὶ εἰδωλολάτραι καὶ πάντες οἱ ψεῦσται θέλουσιν ἔχει τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν
 τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ με πῦρ καὶ θεῖον· οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος. Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμέ εἰς τῶν ἑπτὰ 9
 ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς πλήρεις ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἐσχάτων πληγῶν, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ,
 λέγων· Ἐλθέ, θέλω σοὶ δεῖξαι τὴν νύμφην, τοῦ Ἀρνίου τὴν γυναῖκα. Καὶ με ἔφερεν ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα 10
 καὶ ὑψηλόν, καὶ μοι ἔδειξε τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ λαμπρότης αὐτῆς ἦτο ὁμοία με λίθον πολύτιμον, ὡς λίθον 11
 ἱασπιν κρυσταλλίζοντα· καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, εἶχε καὶ δώδεκα πυλῶνας, καὶ εἰς τοὺς πυλῶνας 12
 δώδεκα ἀγγέλους, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Πρὸς 13
 ἀνατολὰς πυλῶνες τρεῖς, πρὸς βορρᾶν πυλῶνες τρεῖς, πρὸς νότον πυλῶνες τρεῖς, πρὸς δυσμὰς πυλῶνες τρεῖς.
 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε θεμέλια δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου. 14
 Καὶ ὁ λαὸς μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος 15
 αὐτῆς. Καὶ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι τοσοῦτον ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε 16
 τὴν πόλιν με τὸν κάλαμον ἕως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἴσα.
 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀνθρώπου, ἦγουν 17
 τοῦ ἀγγέλου. Καὶ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τεύχους αὐτῆς ἦτο ἱασπις, καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία με ὕαλον 18
 καθαρὸν. Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τεύχους τῆς πόλεως ἦσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον· τὸ πρῶτον 19
 θεμέλιον ἱασπις, τὸ δεύτερον σάπφειρος, τὸ τρίτον χαλκηδών, τὸ τέταρτον σμάραγδος, τὸ πέμπτον σαρδόνυξ, 20
 τὸ ἕκτον σάρδιος, τὸ ἕβδομον χρυσόλιθος, τὸ ὄγδοον βήρυλλος, τὸ ἕννατον τοπάζιον, τὸ δέκατον χρυσόπρασος,
 τὸ ἑνδέκατον ὑάκινθος, τὸ δωδέκατον ἀμέθυστος. Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες ἦσαν δώδεκα μαργαρίται· ἕκαστος 21
 τῶν πυλώνων ἦτο ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαφανής. Καὶ 22
 ναὸν δὲν εἶδον ἐν αὐτῇ· διότι ναὸς αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ τὸ Ἀρνίον. Καὶ ἡ πόλις 23
 δὲν ἔχει χρεῖαν τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐν αὐτῇ· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν,
 καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς εἶναι τὸ Ἀρνίον. Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων θέλουσι περιπατεῖ ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς· καὶ 24
 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς δὲν θέλουσι 25
 κλεισθῇ τὴν ἡμέραν· διότι νὺξ δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ. Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν 26
 εἰς αὐτήν. Καὶ δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτήν οὐδὲν τὸ ὁποῖον μαιίνει καὶ προξενεῖ βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, ἀλλὰ 27
 μόνον οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.

Καὶ μοι ἔδειξε καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος τῆς ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θρόνου **22**
 τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ἦτο τὸ 2

δένδρον τῆς ζωῆς, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' ἕκαστον μῆνα κάμνον τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ
 3 δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. Καὶ οὐδὲν ἀνάθεμα θέλει εἶσθαι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ
 4 τοῦ Ἀρνίου θέλει εἶσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ θέλουσι λατρεύσει αὐτὸν καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπον
 5 αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ νῦν δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ, καὶ δὲν
 6 ἔχουσι χρεῖαν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς, καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς
 7 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων
 8 προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὰ ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως.
 9 Ἰδού, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὅστις φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Καὶ ἐγὼ
 10 ὁ Ἰωάννης εἶμαι ὁ ἰδὼν ταῦτα καὶ ἀκούσας. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ εἶδον, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ἔμπροσθεν τῶν
 11 ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντος εἰς ἐμέ ταῦτα. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Πρόσεχε μὴ κάμῃς τοῦτο· διότι ἐγὼ
 12 εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν φυλαττόντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου·
 13 τὸν Θεὸν προσκύνησον. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου·
 14 διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς. Ὅστις ἀδικεῖ ἅς ἀδικήσῃ ἔτι, καὶ ὅστις εἶναι μεμολυσμένος ἅς μολυνθῇ ἔτι, καὶ
 15 ὁ δίκαιος ἅς γείνῃ ἔτι δίκαιος, καὶ ὁ ἅγιος ἅς γείνῃ ἔτι ἅγιος. Καὶ ἰδού, ἔρχομαι ταχέως, καὶ ὁ μισθός μου
 16 εἶναι μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσω εἰς ἕκαστον ὡς θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ
 17 καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Μακάριοι οἱ πράττοντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ
 18 δένδρον τῆς ζωῆς καὶ νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν πυλῶνων εἰς τὴν πόλιν. Ἐξω δὲ εἶναι οἱ κύνες καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ
 19 πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν καὶ πράττων τὸ ψεῦδος. Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα
 20 τὸν ἄγγελόν μου νὰ μαρτυρήσῃ εἰς ἐσᾶς ταῦτα εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ,
 21 ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ὀρθρινός. Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. Καὶ ὅστις ἀκούει, ἅς εἴπῃ.
 22 Ἐλθέ. Καὶ ὅστις διψᾷ, ἅς ἔλθῃ, καὶ ὅστις θέλει, ἅς λαμβάνῃ δωρεάν τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς. Διότι μαρτύρομαι
 23 εἰς πάντα ἀκούοντα τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Ἐὰν τις ἐπιθέσῃ εἰς ταῦτα, ὁ Θεὸς θέλει
 24 ἐπιθέσῃ εἰς αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἐὰν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ
 25 βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρέσει τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς καὶ ἀπὸ τῆς
 26 πόλεως τῆς ἁγίας καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναί, ἔρχομαι ταχέως.
 27 Ἀμήν, ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ